

Dị Giới Chi Quang Nảo Uy Long

Contents

Dị Giới Chi Quang Nảo Uy Long	12
1. Quyển 1: Ufo – Chương 1: Ufo	12
2. Chương 2: Tư Liệu Thất Lạc	17
3. Chương 3: Quảng Bá Thể Thao	19
4. Chương 4: Lần Đầu Tiên Luyện Tập	21
5. Chương 5: Khổ Tu Giả	23
6. Chương 6: Chuyển Biến	25
7. Chương 7: Kiên Trì	27
8. Chương 8: Chương Trình Học Mới	28
9. Chương 9: Đón Cúi	30
10. Chương 10: Kiểu Y A Di	32
11. Chương 11: Kế Hoạch Học Tập Mới	33
12. Chương 12: Thợ Rèn Duy Luân	36
13. Chương 13: Tiêu Chuẩn	38
14. Chương 14: Lực Lượng Kinh Nhân	39
15. Chương 15: Ba Tháng	41
16. Chương 16: Bí Mật	44
17. Chương 17: Lực Lượng Tinh Thần	46
18. Chương 18: Thọ Mệnh Của Ma Pháp Sư	48
19. Chương 19: Kí Ức	49
20. Chương 20: Thành Công Ngoài Ý Muốn	51
21. Chương 21: Thời Gian Thần Kỳ	53
22. Chương 22: Không Có Thiên Tư	55
23. Chương 23: Tương Lai Tươi Sáng	57
24. Chương 24: Tám Lần Nghịch Soa Thời Gian	58
25. Chương 25: Không Đủ Điện Lực	60
26. Chương 26: Lựa Chọn Tương Lai	62
27. Chương 27: Tật Phong Thuật	64
28. Chương 28: Hắc Vãn Còn Là Tiểu Hải Tử	66
29. Chương 29: Yêu Cầu Của Kỵ Sĩ	68
30. Chương 30: Tu Phục	70
31. Chương 31: Thử Kiếm	72
32. Chương 32: Ly Khai	74
33. Chương 33: Đầu Tư	75
34. Chương 34: Sát Thủ	77
35. Chương 35: Kích Sát	79
36. Chương 36: Chịu Oan Thay Người	81
37. Chương 37: Nguyên Nhân Bị Tập Kích	83
38. Chương 38: Phiên Toái	84
39. Chương 39: Lão Bản Mập Mạp	86
40. Chương 40: Cửa Hàng Tập Hóa	88
41. Chương 41: Ma Pháp Thiết Phiến	89

42. Chương 42: Không Nhìn Thấu	91
43. Chương 43: Vô Hạn Kinh Khủng	93
44. Chương 44: Ma Pháp Tháp	95
45. Chương 45: Ma Pháp Sư Mạc Luân	96
46. Chương 46: Tật Phong Thuật	98
47. Chương 47: Sự Khác Nhau Của Học Đồ	100
48. Chương 48: David Kirby	104
49. Chương 49: Thiên Phú Dị Loại	106
50. Chương 50: Nguyên Tố Triệu Hoán Thuật	108
51. Chương 51: Một Năm	109
52. Chương 52: Tạc Đan Thuật Của Nguyên Tố Triệu Hoán	111
53. Chương 53: Không Giống Rồi	113
54. Chương 54: Nội Phiền Nào Về Hạt Giống	115
55. Chương 55: Qua Trường	117
56. Chương 56: Tỷ Thí Hòa Bình	119
57. Chương 57: Ma Pháp Thuần Phát	120
58. Chương 58: Ma Pháp Áp Đáy Hòm	122
59. Chương 59: Chiến Thắng Trong Dự Tính	124
60. Chương 60: Thuần Hóa Ma Thú	126
61. Chương 61: Tra Hỏi	128
62. Chương 62: Giám Thị	129
63. Chương 63: Khảo Nghiệm	131
64. Chương 64: Ưu Thế	133
65. Chương 65: Thử	134
66. Chương 66: Tiếp Nạp	136
67. Quyển 2: Thành Louis – Chương 1: Benson A	138
68. Chương 2: Luyện Tập Nhiều Hơn	140
69. Chương 3: Tin Tức Về Hội Giao Dịch	141
70. Chương 4: Ma Pháp Quyển Trục	143
71. Chương 5: Chế Tạo	145
72. Chương 6: Độ Khó	146
73. Chương 7: Tiếng Gọi Quê Hương	148
74. Chương 8: Lần Đầu Thử Nghiệm	150
75. Chương 9: Chế Tác Thành Công	152
76. Chương 10: Quyển Trục Cấp 2	154
77. Chương 11: Hội Giao Dịch	155
78. Chương 12: Thập Cấp Học Đồ	157
79. Chương 13: Giao Dịch	159
80. Chương 14: Hoành Dao Đoạt Ái	161
81. Chương 15: Khách Sạn Giao Dịch	163
82. Chương 16: Bị Lừa	165
83. Chương 17: Theo Dõi	167
84. Chương 18: Trộm Lại	170
85. Chương 19: Gặp Lại Wit	172
86. Chương 20: Hợp Tác Lâu Dài	173
87. Chương 21: Chế Tạo Ma Hạch	176
88. Chương 22: Hỗn Hợp Ma Hạch	177
89. Chương 23: Đại Phát Rùi	179
90. Chương 24: Về Nhà	180
91. Chương 25: Nguyên Tố Triệu Hoán Hệ Cấp 2	182
92. Chương 26: Phương Pháp Tu Luyện Mới	184
93. Chương 27: Khảo Nghiệm	186
94. Chương 28: Sự Có Ma Pháp	188
95. Chương 29: Ma Luyện Học Đồ	190

96. Chương 30: Xú Thí Hồ	192
97. Chương 31: Thích Ứng	194
98. Chương 32: Nepal Thập Cấp	197
99. Chương 33: Thợ Săn	199
100. Chương 34: Tập Kích Và Bị Phục Kích	201
101. Chương 35: Hiểu Nhầm	203
102. Chương 36: Kế Hoạch	205
103. Chương 37: Đánh Lén	207
104. Chương 38: Tra Hỏi	208
105. Chương 39: Lừa Gạt	210
106. Chương 40: Bẫy Rập	212
107. Chương 41: Bùng Nổ Chết Chồng	214
108. Chương 42: Gặp Lại Nepal	216
109. Chương 43: Ma Pháp Ẩn Kỵ	218
110. Chương 44: Chạy Mau	220
111. Chương 45: Gia Tộc Leyden	222
112. Chương 46: Kiến Nghị Lão Bằng Hữu	226
113. Chương 47: Ước Hẹn 10 Năm	230
114. Quyển 3: Đại Thảo Nguyên – Chương 1: Cao Chạy Xa Bay	234
115. Chương 2: Thợ Rèn	236
116. Chương 3: Hai Năm Tu Luyện	240
117. Chương 4: Dong Binh Đoàn	253
118. Chương 5: Ma Cung Thủ Vĩ Đại	269
119. Chương 6: Hắc Giáp Tích Cổ Quái	277
120. Chương 7: Hoàng Tước Tại Hậu	288
121. Chương 8: Ma Pháp Động Của Ma Đạo Sĩ	302
122. Chương 9: Ma Thú Kỹ Sĩ	319
123. Chương 10: Đột Phá	335
124. Chương 11: Học Đồ	349
125. Chương 12: Cuộc Sống Của Đại Ma Pháp Sư	369
126. Chương 13: Triệu Hoán Viêm Ma	376
127. Chương 14: Từ Trường Nội Mỹ	386
128. Chương 15: Sào Huyệt Nhện Chúa	401
129. Chương 16: Bạch Tuộc Tiến Giai	413
130. Chương 17: Không Gian Nguyên Liệu Siêu Cường	422
131. Chương 18: Toàn Hệ Ma Pháp Sư	436
132. Chương 19: Chứng Nhận Ma Pháp Sư	449
133. Chương 20: Khu Giao Dịch	457
134. Chương 21: Gia Tộc Berwick	465
135. Chương 22: Xâm Nhập Đại Sa Mạc	478
136. Chương 23: Thôi Miên Trị Liệu Thuật	494
137. Chương 24: Hoàng Kim Vương Giả	494
138. Chương 25: Khiêu Chiến Đột Biến	511
139. Chương 26: Trứng Hoàng Kim Sa Trùng	511
140. Chương 27: Thuộc Tính Hoàng Kim	511
141. Chương 28: Ma Huyền Đại Phiến	511
142. Chương 29: Lừa Dối	511
143. Chương 30: “trang Bị” Của Ma Pháp Sư	527
144. Chương 31: Quyết Đấu Trường	536
145. Chương 32: Lo Trước Tính Sau	552
146. Chương 33: Luyện Pháp Ma Lực Chết Chồng	552
147. Chương 34: Phi Thiên Hắc Giáp Tích	565
148. Chương 35: Một Năm Tu Luyện	565
149. Chương 36: Chiến Cuộc	578

150. Chương 37: Vong Linh Pháp Thuật	578
151. Chương 38: Thử Sát Lục Kết Giới	592
152. Chương 39: Một Năm Thí Luyện	608
153. Chương 40: Lừa Gạt Cường Đoạt	625
154. Chương 41: Uy Hiếp Trí Mạng	633
155. Chương 42: Tử Vong Xạ Tuyến	644
156. Chương 43: Khe Nứt Không Gian	659
157. Chương 44: Điền Cuồng Giết Chóc	676
158. Chương 45: Giá Trị Của Vật Phẩm Trang Sức Không Gian	693
159. Chương 46: Tiếng Gầm Rống Của Hắc Toàn Phong	703
160. Chương 47: Nửa Năm Chuẩn Bị	711
161. Quyển 4: Không Gian – Chương 1: Khe Nứt Lớn	720
162. Chương 2: Ma Pháp Không Nói Đạo Lý	730
163. Chương 3: Thạch Bích Thần Bí	745
164. Chương 4: Tiến Giai - Đại Ma Pháp Sư	761
165. Chương 5: Cốt Long Của Quang Minh Trần Doanh	775
166. Chương 6: Cổ Nhân Betty	789
167. Chương 7: Bảo Tàng Tinh Linh Mật Thuật	804
168. Chương 8: Pháp Trận Cảnh Giới Truyền Thừa	814
169. Chương 9: Huyết Tinh Linh Thần Khí	824
170. Chương 10: Đấu Thú Đài, Thần Khí Oai	842
171. Chương 11: Không Gian Trung Phách Giả	859
172. Chương 12: Năng Lượng Sinh Mạng	874
173. Chương 13: Bằng Hữu Ngoài Hành Tinh	883
174. Chương 14: Minh Ước Tương Lai	892
175. Chương 15: Uy Lực Của Kết Giới	902
176. Chương 16: Đại Sát Tứ Phương	915
177. Chương 17: Ly Biệt, Quỷ Dị Vụ Cốc	924
178. Chương 18: Viên Độn	939
179. Chương 19: Truyền Tống	955
180. Quyển 5: Nặc Khả Đa Chi Quyển – Chương 1: Phản Thấp	971
181. Chương 2: Thập Cấp Học Đồ Benson	988
182. Chương 3: Quyển Trục Chi Chiến	998
183. Chương 4: Chân Diện Mục Của Pháp Sư Chiến Đấu	1007
184. Chương 5: Về Nhà	1022
185. Chương 6: Ký Ức Trong Sao Băng	1031
186. Chương 7: Lục Tinh?	1040
187. Chương 8: Khí Thế Đối Kháng	1049
188. Chương 9: Pháp Trượng Đại Sư	1058
189. Chương 10: Trêu Chọc	1067
190. Chương 11: Ma Thú Biến Dị	1075
191. Chương 12: Hắc Toàn Phong Vụt Sáng Lên Đài	1084
192. Chương 13: Gặp Lạ Tiffany	1093
193. Chương 14: Thánh Địa Tu Luyện Bản Đơn Giản Hoá	1099
194. Chương 15: Bán Thần Chi Trượng	1116
195. Chương 16: Lai Lịch Ma Thú Khoai Tây Và Tiệc Rượu	1133
196. Chương 17: Vòng Hoàng Kim Biến Dị	1149
197. Chương 18: Lí Do Ghê Gớm	1158
198. Chương 19: Ma Đạo Sĩ Griffin	1167
199. Chương 20: Điện Hồ Thuật Siêu Cường	1181
200. Chương 21: Sát Khí Hào Hùng	1189
201. Chương 22: Nguyệt Tinh Linh Ngoại Tộc Trưởng Lão	1194
202. Chương 23: Hậu Quả Của Cầm Chú	1204
203. Chương 24: Nửa Năm Bé Quan	1210

204.	Chương 25: Hăng Hái	1219
205.	Chương 26: Ma Thú Cấp Bảy	1225
206.	Chương 27: Thiên Phú Kết Giới	1235
207.	Chương 28: Long Ngâm Triệu Hoán	1241
208.	Chương 29: Nhớ Lại Chuyện Xưa	1251
209.	Chương 30: Pháp Trận Của Tinh Linh	1261
210.	Chương 31: Tấn Thăng Ma Đạo Sĩ	1273
211.	Chương 32: Tiêu Dung Thuật	1283
212.	Chương 33: Dị Biến Của Vong Linh Đảo	1290
213.	Chương 34: Hoàng Kim Thần Điện	1299
214.	Chương 35: Đánh Nhau Dưới Đáy Biển	1306
215.	Chương 36: Vong Linh Quân Vương	1317
216.	Chương 37: Vong Linh Thần Tượng Của Dị Đại Lục	1323
217.	Chương 38: Sơ Chiến Ma Đạo Sĩ	1331
218.	Chương 39: Đoàn Tụ Hắc Long Vương	1336
219.	Chương 40: Hoàng Kim Sa Trùng Biến Dị	1346
220.	Chương 41: Tiêu Dung Thuật Dị Giới Truyền Tống	1356
221.	Chương 42: Long Thạch Tế Đàn	1365
222.	Chương 43: Vong Linh Kết Giới Tám Tầng	1371
223.	Chương 44: Bất Ngờ Nho Nhỏ	1379
224.	Chương 45: Thịnh Cầu Của Hoàng Kim Vương	1385
225.	Chương 46: Ma Thú Biến Dị Thức Tỉnh	1393
226.	Chương 47: Trao Đổi	1398
227.	Chương 48: Trưởng Lão Long Tộc	1407
228.	Chương 49: Họa Thủy Đông Dẫn	1413
229.	Chương 50: Ma Pháp Công Hội Hollywood Kinh Ngạc	1422
230.	Chương 51: Ma Pháp Tổng Công Hội	1431
231.	Chương 52: Đại Lục Phương Nam Khiêu Chiến	1439
232.	Chương 53: Ma Pháp Tháp Khổng Lồ	1448
233.	Chương 54: Thái Dương Năng Xạ Tuyến	1455
234.	Chương 55: Cát Không Gian	1463
235.	Chương 56: Ma Thú Giăng Co	1470
236.	Chương 57: Sinh Tử Ước Đâu	1479
237.	Chương 58: Quyết Đấu Trong Khe Núi	1485
238.	Chương 59: Tiền Chuộc Hấp Dẫn	1485
239.	Chương 60: Á Long Tyrese	1485
240.	Chương 61: Tinh Hồn Ma Hạch	1485
241.	Chương 62: Long Trọng Trở Về	1485
242.	Chương 63: Mười Tấn	1485
243.	Chương 64: Thượng Cổ Truyền Tống Trận	1496
244.	Chương 65: Quyển Trục Quang Minh Thần Vực	1506
245.	Chương 66: Dụng Tâm Hiểm Ác Của Doha	1514
246.	Chương 67: Bạo Phát! Đại Tập Quái Kết Giới	1524
247.	Chương 68: Thái Độ Thân Thiện	1532
248.	Chương 69: Tàn Khuyết Trận	1542
249.	Chương 70: Nguyệt Lượng Chi Nữ	1554
250.	Chương 71: Kết Giới Va Chạm	1563
251.	Chương 72: Giao Dịch Đại Hoan Hỉ	1569
252.	Chương 73: Lựa Chọn Của Smile	1583
253.	Chương 74: Phúc, Họa	1593
254.	Chương 75: Nội Quý	1602
255.	Chương 76: Thuần Gian Di Động	1609
256.	Chương 77: Lão Tổ Tông	1618
257.	Chương 78: Bộ Lạc Tinh Linh	1625

258. Chương 79: Người Được Thần Lựa Chọn	1634
259. Chương 80: Được Phẩm Khôi Phục	1640
260. Chương 81: Giáng Lâm	1651
261. Chương 82: Mấy Lần Ngạc Nhiên Và Vui Mừng	1656
262. Chương 83: Thần Lực Kết Tinh	1665
263. Chương 84: Yêu Cầu Của Ma Pháp Công Hội	1671
264. Chương 85: Đề Nghị Động Tâm	1681
265. Chương 86: Thế Lực Hội Hợp	1690
266. Chương 87: Đánh Lén	1700
267. Chương 88: Phản Tính Kế	1705
268. Chương 89: Tụ Hợp Đất Khách	1719
269. Quyển 6: Dị Đại Lục – Chương 1: Ma Pháp Trận Siêu Cường	1724
270. Chương 2: Thiêu Đốt Sinh Mệnh	1732
271. Chương 3: Người Được Thần Lựa Chọn	1740
272. Chương 4: Thịnh Thần	1748
273. Chương 5: Kết Giới Biến Dị Và Viên Nguyệt Loan Dao	1753
274. Chương 6: Quốc Túy Của Dị Đại Lục	1761
275. Chương 7: Bản Đồ, Cạm Bẫy	1767
276. Chương 8: Thần Khí Phát Uy	1778
277. Chương 9: Quyển Trục Quang Minh Thần Vực	1782
278. Chương 10: Trảm Thảo Trừ Căn	1791
279. Chương 11: Lấy Oán Trả Ôn	1797
280. Chương 12: Tuyệt Sát	1808
281. Chương 13: Vô Danh Trong Động Sâu	1816
282. Chương 14: Kiêu Ngạo Trở Về	1827
283. Chương 15: Ma Pháp Thấp Lộng Lẫy	1835
284. Chương 16: Cấm Chú Châu	1844
285. Chương 17: Nửa Năm Sau	1849
286. Chương 18: Uy Danh Vang Xa	1858
287. Chương 19: Thâm Cốc Kinh Hồn	1866
288. Chương 20: Rời Bến	1873
289. Chương 21: Quyển Trục Thuộc Tính Kết Giới	1881
290. Chương 22: Mỗi Nhử	1891
291. Chương 23: Tử Khí	1897
292. Chương 24: Hải Tộc	1908
293. Chương 25: Phản Thủy	1914
294. Chương 26: Điền Cuồng Hấp Thu	1922
295. Chương 27: Cấm Ma Chi Địa, Tín Ngưỡng Chi Lộ	1927
296. Chương 28: Thế Giới Đóng Băng	1936
297. Chương 29: Hình Ảnh	1941
298. Chương 30: Ma Pháp Chất Chồng	1952
299. Chương 31: Cường Thế	1957
300. Chương 32: Thư Khiêu Chiến	1968
301. Chương 33: Dung Luyện Kết Giới Truyền Kỳ	1976
302. Chương 34: Hệ Thống Học Tập	1991
303. Chương 35: Mảnh Vỡ Thần Cách	1997
304. Chương 36: Được Phẩm Học	2007
305. Chương 37: Truyền Kỳ Cảnh Cáo	2018
306. Chương 38: Ba Lựa Chọn	2026
307. Chương 39: Linh Vực Va Chạm	2034
308. Chương 40: Lực Lượng Linh Vực	2041
309. Chương 41: Vừa Là Thầy, vừa Là Bạn	2048
310. Chương 42: Bốn Linh Vực Mạnh Nhất	2054
311. Chương 43: Đất Hoang	2064

312. Chương 44: Quốc Gia Hồng Hắc	2071
313. Chương 45: Thần Linh Suy Nhược	2080
314. Chương 46: Thế Giới Của Thần Sụp Đổ	2085
315. Chương 47: Chia Chiến Lợi Phẩm	2095
316. Chương 48: Mười Vạn Thần Lực Kết Tinh	2101
317. Chương 49: Tín Đồ Đầu Tiên	2111
318. Chương 50 Mỗi Người Lấy Thứ Mình Cần	2122
319. Chương 51 Lão Bond Bá Tước	2132
320. Chương 52 Long Quy Phía Nam	2139
321. Chương 53 Lực Lượng Va Chạm	2147
322. Chương 54 Sinh Mạng Thể Kỳ Dị - Vô Danh	2155
323. Chương 55 Ngũ Đại Ma Đạo Thăng Tiến	2168
324. Chương 56 Dò Đường	2173
325. Chương 57 Giá Trị Của Thần Lực Kết Tinh	2183
326. Chương 58 Bán Đấu Giá Đại Lục	2193
327. Chương 59 Ngưng Thần Luyện Cách	2198
328. Chương 60 Thần Cách Hoàn Chính	2206
329. Chương 61 Tinh Thần Lập Uy	2211
330. Chương 62 Đại Lục Và Tinh Cầu	2222
331. Chương 63 Thần Cách Giá Trên Trời (1)	2230
332. Chương 63 Thần Cách Giá Trên Trời (2)	2233
333. Chương 63 Thần Cách Giá Trên Trời (3)	2236
334. Chương 64 Thần Cách Vinh Hẳng (1)	2239
335. Chương 64 Thần Cách Vinh Hẳng (2)	2243
336. Chương 65 Linh Vực Vô Tận (1+2)	2246
337. Chương 65 Linh Vực Vô Tận (3+4)	2250
338. Chương 66 Linh Vực Lực Lượng - Dục Hỏa Trùng Sinh	2254
339. Chương 67 Cương Nhu Nhị Tính Của Linh Vực Lực Lượng (1+2)	2260
340. Chương 67 Cương Nhu Nhị Tính Của Linh Vực Lực Lượng (3+4)	2264
341. Chương 68 Tạ Lễ (1+2)	2268
342. Chương 69 Thắng Lợi Trở Về (1)	2275
343. Chương 69 Thắng Lợi Trở Về (2)	2277
344. Chương 69 Thắng Lợi Trở Về (3)	2280
345. Chương 69 Thắng Lợi Trở Về (4)	2282
346. Chương 70 Lần Đầu Tới Đại Lục Thần Tạo (1+2+3)	2285
347. Chương 70 Lần Đầu Tới Đại Lục Thần Tạo (4)	2292
348. Chương 71 Nửa Năm Kiến Thiết (1)	2295
349. Chương 71 Nửa Năm Kiến Thiết (2)	2298
350. Quyển 7: Chi Nhánh Mười Ba – Chương 1 Ngũ Cường Tề Tụ (1)	2300
351. Chương 1 Ngũ Cường Tề Tụ (2)	2303
352. Chương 1 Ngũ Cường Tề Tụ (3)	2305
353. Chương 1 Ngũ Cường Tề Tụ (4)	2308
354. Chương 2 Khu Mộ Của Ngụy Thần (1)	2311
355. Chương 2 Khu Mộ Của Ngụy Thần (2)	2313
356. Chương 2 Khu Mộ Của Ngụy Thần (3 + 4)	2316
357. Chương 3 Vong Linh Đế Vương (1)	2321
358. Chương 3 Vong Linh Đế Vương (2)	2323
359. Chương 3 Vong Linh Đế Vương (3)	2326
360. Chương 3 Vong Linh Đế Vương (4)	2328
361. Chương 4 Áp Chế Cẩm Chú (1)	2330
362. Chương 4 Áp Chế Cẩm Chú (2)	2333
363. Chương 4 Áp Chế Cẩm Chú (3)	2335
364. Chương 4 Áp Chế Cẩm Chú (4)	2338
365. Chương 5: Linh Hồn Khế Ước	2340

366. Chương 6: Chiến Lợi Phẩm	2345
367. Chương 7: Linh Hồn Thể Tuyệt Vọng	2355
368. Chương 8: Linh Hồn Bỏ Mãn	2362
369. Chương 9: Tam Đại Mật Thuật	2371
370. Chương 10: Thần Linh Bị Dọa Chạy!	2378
371. Chương 11: Bí Văn Về Điển Cố Của Thần Linh	2390
372. Chương 12: Linh Hồn Thứ Hai	2403
373. Chương 13: Kế Hoạch Tạo Thần	2412
374. Chương 14: Liệu Trước Không Lo	2421
375. Chương 15: Thần Lực Chi Uy	2429
376. Chương 16: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn.	2438
377. Chương 17: Đại Lũng Thần Linh (1)	2451
378. Chương 17: Đại Lũng Thần Linh (2)	2454
379. Chương 17: Đại Lũng Thần Linh (3)	2456
380. Chương 17: Đại Lũng Thần Linh (4)	2459
381. Chương 18: Tự Nhiên Lực(1)	2461
382. Chương 18: Tự Nhiên Lực (2)	2464
383. Chương 19: Đại Địa Chi Mẫu (1)	2466
384. Chương 19: Đại Địa Chi Mẫu (2)	2469
385. Chương 19: Đại Địa Chi Mẫu (3)	2471
386. Chương 19: Đại Địa Chi Mẫu (4)	2474
387. Chương 20: Tiến Giai Ngụy Thần (1)	2477
388. Chương 20: Tiến Giai Ngụy Thần (2)	2479
389. Chương 20: Tiến Giai Ngụy Thần (3)	2481
390. Chương 20 : Tiến Giai Ngụy Thần (4)	2484
391. Chương 21: Hào Phóng (1)	2486
392. Chương 21: Hào Phóng (2)	2488
393. Chương 21: Hào Phóng (3)	2491
394. Chương 21: Hào Phóng (4)	2493
395. Chương 22 Cạm Bẫy Và Tập Kích (1)	2496
396. Chương 22 Cạm Bẫy Và Tập Kích (2)	2498
397. Chương 22 Cạm Bẫy Và Tập Kích (3)	2501
398. Chương 22 Cạm Bẫy Và Tập Kích (4)	2503
399. Chương 23 Hình Chiếu Thần Linh (1)	2505
400. Chương 23 Hình Chiếu Thần Linh (2)	2508
401. Chương 23 Hình Chiếu Thần Linh (3)	2510
402. Chương 23 Hình Chiếu Thần Linh (4)	2513
403. Chương 23 Hình Chiếu Thần Linh (5)	2515
404. Chương 23 Hình Chiếu Thần Linh (6)	2518
405. Chương 24 Thượng Cổ Thần Khí (1)	2521
406. Chương 24 Thượng Cổ Thần Khí (2)	2523
407. Chương 25 : Luân Hồi Giới Mở Ra	2526
408. Chương 26: Thông Đạo Luân Hồi Biến Dị (1)	2535
409. Chương 26: Thông Đạo Luân Hồi Biến Dị (2)	2538
410. Chương 26: Thông Đạo Luân Hồi Biến Dị (3)	2540
411. Chương 27: Đội Ngũ Hùng Mạnh	2543
412. Chương 27: Đội Ngũ Hùng Mạnh (2)	2545
413. Chương 27: Đội Ngũ Hùng Mạnh (3)	2548
414. Chương 28: Phản Kích	2551
415. Chương 28: Phản Kích (2)	2552
416. Chương 28: Phản Kích (3)	2555
417. Chương 28: Phản Kích (4)	2557
418. Chương 29: Bối Cục	2559
419. Chương 29: Bối Cục (2)	2561

420.	Chương 29: Bồ Cục (3)	2563
421.	Chương 29: Bồ Cục (4)	2566
422.	Chương 30: Đánh Chết	2568
423.	Chương 30: Đánh Chết (2)	2570
424.	Chương 30: Đánh Chết (3)	2572
425.	Chương 31: Xung Đột (1)	2574
426.	Chương 31: Xung Đột (2)	2577
427.	Chương 31: Xung Đột (3)	2580
428.	Chương 31: Xung Đột (4)	2582
429.	Chương 32: Thượng Cổ Ngự Thần (1)	2585
430.	Chương 32: Thượng Cổ Ngự Thần (2)	2587
431.	Chương 33: Thần Tính Dự Hoặc (1)	2590
432.	Chương 33: Thần Tính Dự Hoặc (2)	2592
433.	Chương 33: Thần Tính Dự Hoặc (3)	2596
434.	Chương 34: Cường Sát (1)	2598
435.	Chương 34: Cường Sát (2)	2600
436.	Chương 34: Cường Sát (3)	2602
437.	Chương 34: Cường Sát (4)	2605
438.	Chương 34: Cường Sát (5)	2607
439.	Chương 35: Năm Đại Thần Tính (1)	2609
440.	Chương 35: Năm Đại Thần Tính (2)	2612
441.	Chương 35: Năm Đại Thần Tính (3)	2615
442.	Chương 36: Về Nhà (1)	2618
443.	Chương 36: Về Nhà (2)	2620
444.	Chương 36: Về Nhà (3)	2623
445.	Chương 37: Tìm Kiếm Thần Tính (1)	2625
446.	Chương 37: Tìm Kiếm Thần Tính (2)	2628
447.	Chương 37: Tìm Kiếm Thần Tính (3)	2630
448.	Chương 38: Khu Vực Trung Ương (1)	2632
449.	Chương 38: Khu Vực Trung Ương (2)	2634
450.	Chương 38: Khu Vực Trung Ương (3)	2636
451.	Chương 39: Giao Dịch (1)	2639
452.	Chương 39: Giao Dịch (2)	2641
453.	Chương 39: Giao Dịch (3)	2643
454.	Chương 39: Giao Dịch (4)	2646
455.	Chương 40: Cự Ma Thần Sáng Tạo Thế Giới (1)	2648
456.	Chương 40: Cự Ma Thần Sáng Tạo Thế Giới (2)	2651
457.	Chương 40: Cự Ma Thần Sáng Tạo Thế Giới (3)	2653
458.	Chương 41: Điện Quang Màu Tím	2655
459.	Chương 42: Năm Năm Trong Thế Giới Của Thần *	2664
460.	Chương 43: Cẩm Chú Cấp Thần Linh	2672
461.	Chương 44: Long Vương Năm Thuộc Tính Dũng Mạnh	2682
462.	Chương 45: Thần Giới Bí Vẩn	2690
463.	Chương 46 : Thần Tích (thượng)	2700
464.	Chương 47 : Thần Tích (trung)	2706
465.	Chương 48 : Thần Tích (hạ)	2716
466.	Chương 49: Thuộc Tính Thứ Bảy, Thứ Tám Của Bán Thần Vực Lực Lượng	2724
467.	Chương 50: Vùng Đất Thượng Cổ	2730
468.	Chương 51: Thương Thế Quỷ Dị Và Mở Cửa	2738
469.	Chương 51: Thương Thế Quỷ Dị Và Mở Cửa (2)	2741
470.	Chương 51: Thương Thế Quỷ Dị Và Mở Cửa (3)	2743
471.	Chương 52: Thượng Cổ Hung Vật (1)	2745
472.	Chương 52: Thượng Cổ Hung Vật (2)	2747
473.	Chương 52: Thượng Cổ Hung Vật (3)	2749

474. Chương 52: Thượng Cổ Hung Vật (4)	2752
475. Chương 53: Vũ Khí Diệt Thế (1)	2754
476. Chương 53: Vũ Khí Diệt Thế (2)	2756
477. Chương 53: Vũ Khí Diệt Thế (3)	2758
478. Chương 54: Thần Quốc Cửa Thần Vương (1)	2760
479. Chương 54: Thần Quốc Cửa Thần Vương (2)	2762
480. Chương 54: Thần Quốc Cửa Thần Vương (3)	2764
481. Chương 54: Thần Quốc Cửa Thần Vương (4)	2767
482. Chương 55: Thăng Tiến Giáo Hoàng Thần Vương (1)	2769
483. Chương 55: Thăng Tiến Giáo Hoàng Thần Vương (2)	2772
484. Chương 55: Thăng Tiến Giáo Hoàng Thần Vương (3)	2774
485. Chương 55: Thăng Tiến Giáo Hoàng Thần Vương (4)	2777
486. Chương 56: Quyền Trọng Thánh Thần (1)	2779
487. Chương 56: Quyền Trọng Thánh Thần (2)	2781
488. Chương 56: Quyền Trọng Thánh Thần (3)	2784
489. Chương 56: Quyền Trọng Thánh Thần (4)	2786
490. Chương 57: Tinh Thần Khổng Chế Và Hưởng Thụ (1)	2789
491. Chương 57: Tinh Thần Khổng Chế Và Hưởng Thụ (2)	2791
492. Chương 58: Mức Độ Sủng Hạnh (1)	2794
493. Chương 58: Mức Độ Sủng Hạnh (2)	2797
494. Chương 58: Mức Độ Sủng Hạnh (3)	2799
495. Chương 58: Mức Độ Sủng Hạnh (4)	2802
496. Chương 59: Phúc Họa Liền Kề (1)	2804
497. Chương 59: Phúc Họa Liền Kề (2)	2806
498. Chương 60: Thần Dự ! (1)	2808
499. Chương 60: Thần Dự ! (2)	2810
500. Chương 60: Thần Dự ! (3)	2812
501. Chương 60: Thần Dự ! (4)	2813
502. Chương 60: Thần Dự ! (5)	2815
503. Chương 60: Thần Dự ! (6)	2817
504. Chương 61: Kèn Chiến Tranh (1)	2819
505. Chương 61: Kèn Chiến Tranh (2)	2821
506. Chương 61: Kèn Chiến Tranh (3)	2823
507. Chương 62: Chiến Tranh (1)	2825
508. Chương 62: Chiến Tranh (2)	2826
509. Chương 62: Chiến Tranh (3)	2828
510. Chương 62: Chiến Tranh (4)	2830
511. Chương 63: Thượng Cổ Ma Khí (1)	2832
512. Chương 63: Thượng Cổ Ma Khí (2)	2834
513. Chương 63: Thượng Cổ Ma Khí (3)	2836
514. Chương 64 Không Khoan Nhượng!	2837
515. Chương 65 Lấy Trộm Ma Khí!	2842
516. Chương 66 Không Gian Màu Tím	2845
517. Chương 67 Chín Thuộc Tính Hợp Nhất	2852
518. Chương 68 Thần Nói, Phải Có Ánh Sáng	2860
519. Chương 69 Châm Thần Hỏa	2869
520. Chương 70 Thần Linh Ngã Xuống	2875
521. Quyển 8: Thần Giới – Chương 1 Phân Thân Đầu Tiên	2883
522. Chương 2 Ngân Vạn Tín Đồ	2893
523. Chương 3 Khủng Hoảng Tài Chính	2902
524. Chương 4 Người Cá Sấu Màu Trắng	2909
525. Chương 5 Thượng Cổ Thần Khí Giai Điều Sinh Mệnh	2917
526. Chương 6 Hoàng Tước Ở Phía Sau	2925
527. Chương 7 Uy Hiếp	2932

528. Chương 8 Đoàn Tụ	2938
529. Chương 9 Vô Danh Nhắc Nhở	2944
530. Chương 10 Lòng Thần Không Đủ Rắn Nuốt Voi	2953
531. Chương 11 Thần Chiến	2958
532. Chương 12 Ngã Xuống	2968
533. Chương 13 Giải Quyết Hậu Quả Được Và Mất	2974
534. Chương 14 Lại Vào Chợ Đen	2982
535. Chương 15 Khách Cửa Chủ Thần	2987
536. Chương 16 Giao Dịch	2995
537. Chương 17 Tín Đồ Đóng Băng	3003
538. Chương 18 Sự Chấn Động Của Nguyên Thể	3010
539. Chương 19 Mở Thần Quốc	3018
540. Chương 20 Tiến Giai Thần Linh Trung Cấp	3023
541. Chương 21 Tam Hệ Hợp Chiến	3031
542. Chương 22 Tam Thần Vương?	3039
543. Chương 23 Thượng Giới Và Hạ Giới	3048
544. Chương 24: Long Thần	3052
545. Chương 25: Thần Tích Chi Thành	3062
546. Chương 26: Dự Cảm Mới	3068
547. Chương 27 Thần Hỏa Của Hắc Long Vương	3077
548. Chương 28 Ma Quái Của Thần Giới	3084
549. Chương 29 Hồi Ưc Của Hắc Long Vương	3090
550. Chương 30: Đồng Bạn Mới	3100
551. Chương 31 Đánh Cược Thần Kỳ	3104
552. Chương 32 Thời Không Hồng Lưu	3113
553. Chương 33 Khống Chế Dòng Xoáy	3120
554. Chương 34 Thất Thái Lưu Ly Vụ	3127
555. Chương 35: Đối Kháng Thực Lực Chênh Lệch Quá Xa	3137
556. Chương 36 Vây Khốn	3144
557. Chương 37 Tình Cờ Gặp Gỡ	3151
558. Chương 38 Diệt Sát	3156
559. Chương 39 Cảm Ứng Thần Kỳ	3163
560. Chương 40 Pháp Tắc Thời Gian	3169
561. Chương 41: Thần Quốc Của Ta	3178
562. Chương 42: Cẩn Trách Gió.	3186
563. Chương 43: Bí Mật Tấn Thăng Thần Vương.	3193
564. Chương 44: Hội Nghị Thần Vương.	3200
565. Chương 45: Giao Dịch Mới.	3206
566. Chương 46: Hiểu Lắm Tốt Đẹp.	3211
567. Chương 47: Nguyên Thể Màu Đỏ.	3221
568. Chương 48: Thay Đổi Ở Hạ Giới.	3229
569. Chương 49: Đàm Luận Cùng Vô Danh.	3235
570. Chương 50: Chủ Thần Tạ Lễ.	3242
571. Chương 51: Tai Họa Bất Ngờ.	3252
572. Chương 52: “hậu Thuần” Hùng Mạnh.	3261
573. Chương 53: Tỷ Người Đồng Lòng.	3269
574. Chương 54: Mở Rộng Thần Quốc.	3279
575. Chương 55: Phế Tích Ở Điểm Cực Hạn.	3288
576. Chương 56: Thần Linh Tới Từ Tinh Bích.	3299
577. Chương 57: Truyền Thuyết Thượng Cổ.	3308
578. Chương 58: Cái Đuôi Ma Quái	3318
579. Chương 59: Sức Mạnh Của Thiên Địa.	3325
580. Chương 60: Trở Về Vô Thượng Thần Quốc.	3332
581. Chương 61: Hai Trăm Năm Sau	3340

582. Chương 62: Chuẩn Bị Cuối Cùng	3349
583. Chương 63: Đánh Bay Thần Cá Sấu	3359
584. Chương 64: Thời Không Hồng Lưu Di Động.	3367
585. Chương 65: Người Khổng Lồ Chân Chính.	3376
586. Chương 66: Douglas Tới Thăm.	3385
587. Chương 67: Nén Ép Không Gian.	3394
588. Chương 68: Đại Hội Chúng Thần.	3401
589. Chương 69: Bí Mật Về Tinh Bích	3410
590. Chương 70: Mục Đích Cuối Cùng	3417
591. Chương 71: Người Khổng Lồ Sinh Ra	3428
592. Chương 72: Vũ Lực Chung Cực	3436
593. Chương Cuối: Đại Kết Cục	3442

Dị Giới Chi Quang Nảo Uy Long

Giới thiệu

Nguồn: vip. vandan. vn Thể loại: Tiên hiệp, Huyền huyễn Một chiếc UFO đột nhiên buông xuống, ma

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/di-gioi-chi-quang-nao-uy-long>

1. Quyển 1: Ufo – Chương 1: Ufo

“Tiểu Ân.”

Một tiếng gọi từ phương xa truyền đến, phẳng phất như lưỡi dao sắc bén phá tan không gian yên tĩnh

Từ trong mạch điện chui ra một đứa bé, cái đầu của y không lớn, diện mạo tầm thường, duy nhất khiến người khác đối với hắn lưu ấn tượng sâu, chính là đôi mắt linh động của hắn

Hắn quay đầu mắt nhìn thái dương dần dần khuất xuống núi, khẽ thở dài một tiếng, hướng về phương hướng thanh âm truyền đến chạy đi

Một đại hán bốn năm mươi tuổi cau mày hét lên: “Tiểu Ân, ngươi lại vừa chạy đi đâu “

“Ba ba, công việc của ta đều đã làm xong, cho nên đến diện lý chơi một hồi “ Tiểu Ân thông minh thuận nói ra

“Ai, trở về thôi “

Lão Bang Đức lời kéo nhi tử bảo bối về nhà

Tiểu Ân là nhi tử duy nhất của Bang Đức, từ lúc chào đời đã rất hiểu chuyện, trên cơ bản không khiến hắn phải lo lắng gì. Bất quá mỗi lần chứng kiến đôi mắt nhi tử giống hệt thê tử, lão Bang Đức đều có một loại hoài niệm khắc sâu

Bọn họ một nhà sinh hoạt tại bên ngoài phong địa của Tư Khảo Đặc kỵ sỹ, mặc dù phong địa của kỵ sỹ chỉ có một cái trang viên mà thôi nhưng trang viên này cùng với trang viên hơn mười dặm xung quanh với mọi người mà nói, Tư Khảo Đặc kỵ sỹ chính là tối đại quý tộc duy nhất mà bọn họ có thể tiếp xúc

Ba mươi năm về trước, nơi này vốn là một mảnh thổ địa hoang vu. Do có phụ thân Tư Khảo Đặc kỵ sỹ suất lĩnh một đám lưu dân không có thổ địa đến nơi đây, trải qua hơn mười năm khai khẩn, rốt cục thành lập nên một mảnh trang viên thuộc về mình

Phụ thân của kỵ sỹ tử vong, Tư Khảo Đặc kế thừa phiên lãnh địa này

Ở nơi này, trừ bỏ Tư Khảo Đặc kỵ sỹ cùng lĩnh dân ra, đại đa số đều giống lão Bàn Đức đều là tự do dân

Bất quá tự do dân bọn họ đều đồng dạng phải hướng Tư Khảo Đặc kỵ sỹ nạp thuế, cầu hãn che chở

Cũng may kỵ sỹ cùng không tham lam, cho nên sinh hoạt tại nơi này mặc dù có chút gian khổ, nhưng ít nhất còn có thể có một cuộc sống ấm no

Ba mươi năm trước lão Bàn Đức theo dòng người đến nơi này khai hoang, hãn tại đây lập gia đình, sinh tử của bản thân đã sớm định tại nơi đây

Duy nhất làm cho hãn cảm thấy bi ai, chính là thê tử của mình tại năm thứ hai sau khi sinh ra Tiểu Ân thì qua đời

ở địa phương cực độ hẻo lánh này, thật sự là rất thiếu thầy thuốc cùng với dược phẩm

Tiểu Ân hiểu chuyện, nghe lời, từ rất nhỏ đã biết giúp đỡ ba ba làm việc, khiến cho lão Bàn Đức rất là vui mừng. Nhưng là hãn lại có một thói quen phi thường bất hảo, đó chính là không hòa hợp với mọi người, không có cách nào chơi đùa cùng một chỗ với bọn trẻ xung quanh. Hơn nữa hãn còn có một sở thích đặc thù, chính là những lúc nhàn hạ thường chạy đến điền mạch ngày ngốc một mình

Nếu như lão Bàn Đức không có gọi, Tiểu Ân thậm chí có thể ngồi đó tới ngày thứ hai

Lão Bàn Đức thường xuyên suy nghĩ, nếu như Tiểu Ân hoạt bát một chút, như vậy hãn sẽ thấy không lo lắng gì

Kéo tay lôi kéo nhi tử hướng về nhà, đột nhiên trong lúc đó, lão Bàn Đức cùng Tiểu Ân trong tai dường như nghe được điều lạ. Hai người tiềm thức ngẩng đầu lên, chỉ thấy trong không trung xẹt qua một vật thể hình trứng cự đại màu đen, từ phương xa thanh âm như sét đánh đột ngột vang lên

Hai chân lão Bàn Đức không ngừng run rẩy, ánh mắt hãn tràn ngập vẻ sợ hãi, đầu óc trống rỗng không có bất cứ phản ứng gì

“Nằm xuống “

Thanh âm điên cuồng kia tại bên tai hãn chợt vang lên, hãn tiềm thức lựa chọn nằm xuống, gắt gao dán chặt xuống mặt đất, hơn nữa đem mười đầu ngón tay chôn sâu xuống

Ầm ầm một thanh âm cự đại vang lên, vật thể lạ hình trứng rốt cục rơi xuống mặt đất, thanh âm cự đại vang vọng ra hơn mười dặm

Mặt đất rung động một trận, khiến cho người ta cảm nhận được một trận long trời nổi đất giống như là ngày tận thế vậy

Trong thôn truyền đến vô số tiếng hét kinh hãi, tất cả mọi người rơi vào trạng thái điên cuồng

Tiểu Ân thân thể nho nhỏ nằm cạnh cha mình, hãn cũng không có lớn tiếng hét lên, cũng không có học bộ dáng phụ thân đem đầu ngón tay chôn xuống. Hãn chỉ gắt gao nhìn chăm chăm thanh âm từ địa phương xa xa kia truyền đến

.Quang mang sáng người từ đôi mắt của hãn toát ra không có chút nào tương xứng với tuổi tác của hãn

Mặt đất cũng không có rung động bao lâu, có lẽ chỉ là do mọi người bối rối mới tạo ra ảo giác, sau một hồi cực độ sợ hãi, mọi người rốt cuộc cũng bình tĩnh trở lại

Tất cả mọi người thảo luận, mới rồi từ trên bầu trời rơi xuống đến tột cùng là vật gì, nhưng căn bản là không có người nào dám tới địa phương kia để tìm hiểu

Chỉ chốc lát, từ trong trang viên của Tư Khảo Đặc kỵ sỹ, lĩnh dân môn đi ra, hướng mọi người ban bố mệnh lệnh của kỵ sỹ phu nhân

Ba ngày tới kỵ sỹ mới phản hồi trang viên, trong khoảng thời gian này không người nào được phép đến gần địa phương kia, đồng thời ra lệnh mọi người không phát tán tin tức này ra ngoài

Tại nơi này, đối với tự do dân mà nói, mệnh lệnh này phát ra hoàn toàn phù hợp với tâm nguyện của bọn họ, không có ai còn dám thảo luận đến vật thể cự đại kia, mọi người bỏ qua sự việc vừa rồi, tái sinh hoạt lại như bình thường

Ban đêm khi tất cả mọi người đều đã đi ngủ

Trong thôn đột nhiên xuất hiện một bóng dáng nhỏ gầy, Tiểu Ân nhìn về phương hướng viên cầu hình trứng rơi xuống mặt đất, trong ánh mắt lộ ra vẻ kiên nghị

Hắn đi tới chuồng ngựa nhà mình, ở bên trong có duy nhất một lão mã trên chân trói đầy miên bố, sau đó hắn im ắng dẫn nó rời thôn

Len lén rời khỏi thôn. Tiểu Ân lập tức cưỡi lên lưng ngựa, hắn không hề có ý tứ thương cảm cho lão mã, bằng tốc độ nhanh nhất chạy đến địa điểm phát sinh ra chuyện

Địa phương kia kỳ thật cũng không có quá xa, một giờ sau, là đã tới nơi

Song đầu lão mã cũng đã mệt mỏi thở hồng hộc

Lão mã này là thứ đáng giá duy nhất của lão Bàng Đức, nó vốn là quân mã xuất ngũ từ chiến trường, có một chút bị thương, nhưng dùng để kéo xe thì miễn cưỡng vẫn dùng được. Để có lão mã này, Bàng Đức phải tiêu tốn một nửa tài sản tích lũy trong hơn mười năm, thường ngày tuyệt đối không nỡ đối xử nó như Tiểu Ân bây giờ

Tiểu Ân xuống ngựa, trong lòng thấy may mắn bởi vì chính mình kiên trì cùng với sự cứng chiều của phụ thân, cho nên niên kỷ tuy nhỏ cũng đã có thể thuần thực điều khiển kỵ mã. Mặc dù lão mã này chỉ có chút thương tích nhỏ, nhưng ở trong thôn, người có thể cưỡi ngựa tốt hơn so với tuyệt đối có thể đến trên đầu ngón tay

Mặt đất nơi này là một mảnh đá hoa cương cứng rắn, cái viên cầu cự đại kia rơi xuống đây, đụng phải mặt đất cứng rắn lại có thể tạo ra một cái hố lớn

Làm cho Tiểu Ân vô cùng thất vọng chính là cái viên cầu cự đại kia đã nổ tan, đồ đặc bên trong đã vỡ hết

Hắn thật sâu thở dài một hơi, biết ý muốn của chính mình đã hoàn toàn vỡ tan

Ánh mắt nhìn lại nơi bừa bãi này, hắn buông tha cho ý muốn của mình, ngưng trọng nhìn khối sắt cự đại cùng một ít vật nhỏ linh tinh rơi vãi miệng lẩm nhẩm

Hắn biết khối sắt cự đại, mấy thứ này mặc dù trân quý nhưng đã vỡ như vậy trên cơ bản đã không còn giá trị gì nữa hơn nữa chỉ yếu chính là chỉ bằng thân thể nhỏ bé của hắn khó có thể mang được bất cứ khối vật gì đi

Trong lúc vô ý đụng phải một đồ vật bị nghiền nát, “chi dát” một âm thanh chói tai vang lên trong đêm tối

Tiểu Ân dả gà trên người đột ngột nổi lên, hắn thật sâu hít vào một hơi, đem một chút sợ hãi trong lòng khu đuổi ra ngoài

Hắn đáy lòng nói với chính mình, tuyệt không nên tiếp tục xuống dưới

Thế nhưng sau một lúc lá gan tựa hồ lớn lên, hắn liếc mắt nhìn khối viên cầu bị ép nát không còn ra hình dạng gì nữa. Hắn trong bụng sôi nên một trận, khê cắn vào lưỡi, không nhân nhượng đem nỗi sợ hãi đè ép trở lại

Ánh mắt rất nhanh tập trung vào một cái hộp còn tương đối hoàn hảo, hẳn duy nhất chỉ có thể cầm được vật này

Không chút do dự đem chiếc hộp này cầm lên, tìm trong đồng đồ nát một hồi nữa, cũng không có tìm được bất cứ thứ gì đáng giá để hất ra tay nữa

Tiểu Ân cũng không có chần chừ lâu, hẳn cười lên lão mã nhanh chóng rời khỏi nơi này

Trở về thôn, hẳn cẩn thận xuống ngựa, đem nó về chuồng, sau đó len lén trở về gian phòng của mình.

Trong thôn mọi hài tử cơ bản đều ở cùng phòng với cha mẹ, nhưng Tiểu Ân lúc lên năm tuổi, hẳn mãnh liệt yêu cầu được ở một mình một phòng

Đối với yêu cầu kiên trì duy nhất này của nhi tử, lão Bàng Đức đành lựa chọn nhượng bộ. Cho nên Tiểu Ân rốt cuộc có thể có được một không gian nhỏ thuộc về riêng mình

Nhanh tay nhanh chân bước vào gian phòng của mình, hẳn biết, lão Bàng Đức bởi vì ban ngày làm việc mệt nhọc, buổi tối khẳng định là ngủ rất say, thêm vào hẳn ngày thường tận lực biểu hiện nhu thuận, cho nên đêm nay xuất ngoại chỉ cần không ai phát giác như vậy trên cơ bản là không ai biết chuyện này

Mặc dù thân thể đã phi thường uể oải nhưng tinh thần hẳn lại dị thường phấn khởi, vượt cái hộp nhỏ nhất được trên tay, tìm của hẳn không nhận được tốc độ nhảy nhanh lên

Trong này tốt cùng là cái gì, có thể hay không trợ giúp hẳn thoát khỏi cuộc sống buồn tẻ hiện giờ?

Tiểu Ân xác thực gọi là Tiểu Ân

Vô luận là thế nào đi nữa, cả cuộc đời này tên của hẳn đều sẽ không có thay đổi

Bất đồng chính là hẳn trước đã có một cuộc sống tại thế kỷ hai mươi mốt ở địa cầu, bây giờ hẳn có một cuộc đời khác tại cái quốc gia hoàn toàn xa lạ này

Hai cuộc đời của hẳn cái duy nhất giống nhau, chính là đồng dạng có được cùng một cái tên

Trí nhớ từ cuộc đời trước mặc dù đã bắt đầu từ từ sinh ra trong óc, kiếp sống tại đô thị lưu lại trong trí nhớ của hẳn một ấn tượng khắc sâu, cho nên hẳn cả đời này không muốn giống như lão Bàng Đức, an phận sống cuộc sống tầm thường tại cái thôn nhỏ không ai biết này

Chỉ là, khi hẳn cố gắng nỗ lực, lại đột nhiên phát hiện, bản thân mình không có bất cứ cơ hội gì thay đổi thực trạng trước mắt

Kiếp trước, hẳn là một gã lập trình viên, cả ngày sống cùng với cái máy tính. Trừ bỏ phương diện tri thức này, khả năng giao tiếp với xã hội bên ngoài của hẳn trên cơ bản cũng chỉ bình thường

Tới thế giới này, hẳn sẽ không nguyện ý làm nghề mộc, cũng sẽ không làm thợ rèn, càng không nói đến việc thành thợ ruộng. Mà phụ thân của hẳn, chỉ là một gã nông phu bình thường, mặc dù trong thôn này phụ thân hẳn cũng có chút danh tiếng, nhưng đối với Tiểu Ân mà nói, hẳn thật sự không muốn kế thừa thủ nghề này

Chỉ là người đứng dưới mái hiên, há có thể không cúi đầu. Dưới sự thật này, hẳn cuối cùng vẫn phải theo phụ thân học tập nghề nông để kiếm ăn

Mỗi ngày làm xong công việc của mình, niềm vui duy nhất của hẳn là nhìn bầu trời xanh biếc, phát huy trí tưởng tượng thiên mã hành không của bản thân, có lẽ đây là phương thức hẳn cầu khẩn lão thiên gia cho hẳn một tương lai mới

Hôm nay, phẳng phất là lão thiên gia mở mắt, hẳn đã nhìn thấy khối viên cầu hình trứng cự đại. Người khác có lẽ không biết đây là vật gì, nhưng hẳn lại biết rõ ràng vật này

Hẳn biết thứ này kêu là ...Đĩa bay

Cầm cái hộp nhỏ là thứ duy nhất hẳn thu hoạch được. Tiểu Ân trong lòng tràn đầy cảm xúc

Hẳn biết, bản thân mình chỉ có thể có cơ hội đến địa phương đó một lần, bởi vì hẳn khẳng định Tư Khảo Đặc kỵ sỹ sau khi phản hồi, sẽ tự mình xuất lĩnh dân môn tới đó dò xét

Đây là sứ mạng của kỹ sỹ, cho dù là nhiệm vụ nguy hiểm, hắn cũng phải đảm bảo an toàn cho linh dân cùng tự do dân phụ cận

Khuôn mặt non nớt lộ ra tia mỉm cười, may là hôm nay kỹ sỹ không có ở trong trang viên, nếu không cơ hội duy nhất này sẽ mất đi

Hắn không tin, sau khi dám kỹ sỹ xem xét qua nơi đó, sẽ còn lại thứ gì để lại cho hắn

Hai tay có chút run rẩy, rốt cuộc cũng đem cái hộp mở ra

Bên trong có một thứ làm cho Tiểu Ân phi thường kinh ngạc, đó là một cái lồng tráo màu đen. Cầm cái hộp quan sát một hồi, Tiểu Ân phát hiện phía trên cái hộp có ba cái camera gắn tại ba phương hướng bất đồng. Mặt khác mặt trên cái hộp còn có một thứ không rõ làm bằng kim loại gì

Bên trong chiếc hộp, trừ bỏ cái lồng tráo, còn có mười mấy con ruồi đồng dạng là được làm từ kim loại giống với mặt trên chiếc hộp

Không sai chứng xác là con ruồi, bất quá không phải là con ruồi sống, cầm trong tay nhìn nửa ngày, hắn có thể khẳng định, đây là một loại vật phẩm nửa máy móc

Nhìn hai khối kim loại có thể tháo lắp này, Tiểu Ân trong lòng trần ngập nghi hoặc. Hắn nhẹ nhàng sờ lên một khối, ngoài ý muốn phát hiện mặt dưới kim loại phát hiện một hàng chữ nhỏ

“Năng lượng mặt trời cung cấp điện bản, Trung Quốc chế tạo “

Tiểu Ân trong lòng dâng lên vô hạn kích động, hắn tưởng rằng cả cuộc đời mình không còn được thấy văn tự này, nhưng giờ phút này vượt nhẹ nhẹ lên khối kim loại, hắn thật sự hoài nghi, lão thiên gia có hay không thật sự đã nghe được hắn khẩn cầu

Động tác của hắn nhanh chóng nhanh lên, rốt cục hắn phát hiện bên trong chiếc hộp một danh xưng: Đa công năng học tập cơ

Tiểu Ân khước miệng xuất ra một tia cười khổ, còn tưởng bản thân nhất được bảo bối gì, nguyên lai đây chẳng qua là một khoản học tập cơ mà thôi

Nghĩ đến năm đó, hắn cũng từng học qua tiểu bá vương học tập cơ

Bất quá suy nghĩ thay đổi, thứ này không phải giống như máy tính ở thế kỷ hai mươi mốt mà là từ một cái đĩa bay cao cấp a

Mặc dù hàng chữ trên không sai là chữ Trung Quốc, nhưng hắn tuyệt đối có thể khẳng định đây là thứ mà thế kỷ hai mươi mốt không thể nào tạo ra

Nếu là sản phẩm đến từ tương lai, như vậy tuyệt đối là có tư cách để hắn nghiên cứu

Trong chiếc hộp cũng không có tìm được hướng dẫn sử dụng, nhưng cũng không làm khó được Tiểu Ân, bởi vì chỉ cần quan sát cái lồng tráo một chút, trên cơ bản là hiểu được phương pháp sử dụng nó

Bình tĩnh nằm trên giường, Tiểu Ân đem cái lồng tráo đeo lên, mặc dù đối với hắn cái lồng tráo này có chút to lớn, nhưng chỉ cần đem thắt chặt lại cũng không có bất cứ vấn đề gì

Trung ương lồng tráo có một chốt mở, Tiểu Ân chỉ chờ một chút, rồi quyết đoán đem nó mở ra

Trước mắt cảnh sắc đột ngột biến đổi, hắn phảng phất rời khỏi gian phòng của mình đi tới một căn nhà cao tầng cự đại, giường mắt nhìn chung quanh thấy trống không, không thấy một bóng người nào

Tiểu Ân trái tim đập nhanh, hắn nhìn tràng cảnh chân thật này, trong lòng không ngừng chớp động nghĩ tới bốn chữ: Hư cấu kỹ thuật

Quả thật, cuộc đời trước của Tiểu Ân, cũng đã xuất hiện ý tưởng về hư cấu kỹ thuật. Nhưng đây cũng chỉ là ý tưởng mà thôi, khoảng cách nghiên cứu đến phát triển cùng sử dụng còn một khoảng cách xa không thể san lấp

Cho nên hẳn cho tới bây giờ cũng không có hy vọng xa vời sẽ có một ngày được hưởng dụng loại kỹ thuật này nhưng không tưởng được là sau khi sống lại ở kiếp này trong một thế giới xa lạ, hẳn dĩ nhiên lại gặp được loại kỹ thuật này

Thói quen hít sâu vào một hơi, Tiểu Ân ngồi xuống sờ sờ sàn nhà, truyền đến cảm giác lạnh như băng, làm cho hắn cảm giác chân thật vô cùng

Nhìn bên trong tòa nhà cao tầng cả nửa ngày, hắn đi tới trung tâm đại sảnh, nơi đó trên cao treo một cái nút, có màu đỏ tươi như máu

Mặc dù Tiểu Ân không có bất cứ bằng chứng gì, nhưng hẳn bản thân có một loại cảm giác, cái nút màu đỏ này, có lẽ chính là mấu chốt của không gian hư cấu

Hơi hơi kiễng chân lên, khi bàn tay Tiểu Ân tiếp xúc với cái nút màu đỏ, hắn mới cảm giác được một tia sợ hãi mơ hồ. Bàn tay tựa hồ là hơi hơi run rẩy một chút, hắn cố nén cảm giác này xuống

Sau một khắc, trong đại sảnh tựa hồ động một chút, cái nút chậm rãi chấn động, giống như là gợn sóng trên mặt nước, làm cho hắn phẳng phất như thấy một loại ảo mộng

Dần dần, cảnh sắc trước mặt rốt cục ổn định lại

Cái nút đã sớm biến mất, thay thế vào là một tiểu hài tử có dung mạo đồng dạng giống hệt hắn

Âm thanh thanh thúy chợt vang lên: “Ngài hảo, hoan nghênh tới đa công năng học tập đại sảnh “

2. Chương 2: Tư Liệu Thất Lạc

Song chờ một lúc sau khi hắn nói xong, hắn mới phản ứng, nguyên lai trước mặt mình, thứ này chính là trí năng hệ thống học tập cơ năng

Chỉ là không biết, cái trí năng hệ thống này tại sao lại có bộ dáng giống mình

Trong tim hắn dâng lên một trận kích động, mặc dù hắn còn không biết cái trí năng hệ thống này có IQ cao bao nhiêu, nhưng nhìn lại một chút cái trang cảnh hư cấu hoàn mỹ này, trong tim hắn có cảm giác chờ đợi mãnh liệt

Sinh hoạt tại thế kỷ hai mươi mốt mọi người đều biết, toàn bộ thế giới đều nghiên cứu trí năng hệ thống, nhưng là nghiên cứu ra, chỉ có thể mô phỏng một ít trí năng của loài người mà thôi, so với chính ý thức của loài người còn một khoảng cách xa. Bất quá giờ khắc này, Tiểu Ân kích động vạn phần hy vọng cái trí năng hệ thống này có năng lực giống như trong giả thiết về trang cảnh hư cấu kỹ thuật

“Xin hỏi ngài muốn học tập cái gì?” Trí năng hệ thống đối diện không có khách khí gì, đi thẳng vào chủ đề chính

Nghe ngữ điệu công thức hóa này, Tiểu Ân tâm tình nhất thời lạnh đi một nửa. Xem ra trí năng hệ thống này chỉ là một cái học tập cơ mà thôi, khó có khả năng có được trí tuệ cao. Nghĩ đến đây, tâm tình hắn trầm xuống

“Người có thể để ta học tập thứ gì?”

“Trên chiếc cây này là kỹ năng của ta, ngài có thể ở trên đó lựa chọn “

Tiểu hài tử hình dạng giống Tiểu Ân vung tay lên, bên cạnh hắn xuất hiện một cái cây kỳ dị, cái cây này lúc đầu cũng không tính là cự đại, thế nhưng nhánh cây không ngừng kéo dài lên, cho đến khi trở thành một cây đại thụ trưởng thành che trời mới dừng lại, nhìn xa xa cao hơn thân thể của Tiểu Ân

Trên cây đại thụ có rất nhiều phân nhánh, phía trên mỗi một phân nhánh đều có một hàng chữ hán, số lượng phân nhánh không ngừng tăng, hình thành trên thân cây một khối mỹ cảm đồ sộ

Tầng thứ nhất kỹ năng thụ đều là một ít trụ cột khoa học, thí dụ như là “Trụ cột hóa học “, “Trụ cột toán học “, “Trụ cột tiếng anh “

Phía trên mỗi một hạng mục khoa học đều có vô số tiểu phân nhánh, có một số phân nhánh từ từ tăng, nhánh thông thẳng cả lên trời. Nhưng đại bộ phận phân nhánh tới cuối lại giao hòa với nhau

Tiểu Ân nhìn kỹ năng thụ rậm rạp này, trong lòng cực độ kinh hãi. Đến tột cùng đây là sản phẩm khoa học kỹ thuật của niên đại nào, nhìn qua quả thật rất “trâu bò” a

Trong lòng đột nhiên dâng lên một cổ dục vọng mãnh liệt không cách nào hình dung, nếu như những tri thức này mình có thể nắm giữ thì sẽ có bao nhiêu điều tốt đây. Nhưng cái ý niệm này trong đầu hần vền vền chỉ chớp động một cái liền bị tiêu diệt

Hần cũng không phải một người mơ tưởng xa vời, kiếp trước có hơn ba mươi năm kinh nghiệm sống cũng khiến cho hần hiểu được những đắng cay ngọt ngào trong cuộc sống. Hiện tại thân thể bề ngoài của hần chỉ là một tiểu hài tử chín tuổi, nếu như thật sự có được tri thức khổng lồ, như vậy biểu hiện ra ngoài của hần sẽ là không cái gì không biết

Lấy tuổi tác của hần mà có biểu hiện như vậy khẳng định là sẽ bị người trên thế giới này coi là quái vật

Tự cười chế nhạo, chính mình thật sự đã hy vọng xa vời

Ánh mắt cẩn thận tìm tòi kỹ năng, nói thật mấy cái trụ cột toán học, ngữ văn các loại, hần mặc dù đã học qua, nhưng mà đó chỉ là tri thức hần biết nhiều năm trước, còn bây giờ những tri thức đó đã sớm bị hần trả về hết cho các lão sư rồi

May mắn là, có chút tri thức đối với phương diện yêu cầu cũng không phải quá cao. Thí dụ như “Trụ cột trồng trọt” “tại tầng thứ ba

Trên thế giới này kỹ thuật trồng trọt cũng không tính là cao minh, coi như là lão ba của mình Bằng Đức, tại phụ cận nông trường xung quanh được tính là một hảo thủ, cũng không có biện pháp nâng cao sản lượng của mình

Nếu như hần có thể ở đây tìm được một hai hạng mục kỹ thuật cải tiến, khẳng định sẽ trợ giúp rất lớn đối với tình cảnh gia đình hần hiện tại

Mặc dù chí nguyện của hần là rời đi nơi này, hưởng thụ cuộc sống quý tộc trong truyền thuyết. Nhưng hần rất hiểu rõ, trước mắt đối với bản thân mà nói, cải thiện cuộc sống trong nhà trước mắt mới là điều quan trọng nhất. Hơn nữa đề cao sản lượng nông sản lên, tuyệt đối cũng không làm cho người khác quá chú ý

“Người hảo, ta hy vọng học tập trụ cột trồng trọt” Tiểu Ân thấp thỏm không yên nói

“Trụ cột trồng trọt là tam cấp học khoa, nếu như ngài không có thông qua trụ cột học khoa phía trước, đề nghị ngài tốt nhất không nên học tập”

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, hài tử chín tuổi làm ra vẻ mặt kỳ quái như vậy, cũng may nơi đây cũng không có người chứng kiến: “Ta hiểu được, nhưng là ta không có nhiều thời gian như vậy đi học tập hạng một hạng hai trụ cột học tập, hiện tại ta muốn học tập trụ cột trồng trọt”

Hần cũng không phải xem thường trụ cột học khoa, hơn nữa hần biết rõ tầm quan trọng của trụ cột học khoa

Nhưng nếu cứ theo trình tự mà tiến hành, như vậy chờ đến khi hần học tập tới trụ cột trồng trọt, không mất mấy năm thời gian là chuyện không thể

Mấy năm, nghĩ vậy hần có chút choáng váng. Dù sao hần hiện tại chỉ muốn tại trụ cột trồng trọt tìm được một vài biện pháp để nâng cao kỹ thuật trồng trọt, chứ không phải là muốn hiểu rõ nguyên lý trồng trọt. Do vậy nên hần mới muốn trực tiếp học tập trụ cột trồng trọt mà không cần học tập trụ cột căn bản ban đầu

Dù sao học tập trồng trọt chỉ là bắt đắc gĩ hần phải lựa chọn, hần tuyệt đối sẽ không lựa chọn học tập lâu dài kỹ năng này

“Hảo, như sở nguyện của ngài”

Trí năng hệ thống cuối cùng cũng khuất phục trước sự kiên trì của hần, sau một lát tìm tòi, nói: “Xin lỗi, tất cả tư liệu đã bị mất, thỉnh ngài một lần nữa đưa tư liệu vào”

Tiểu Ân trong lòng nổi lên một trận dự cảm mãnh liệt bất hảo

“Người tư liệu thất lạc?”

“Đúng vậy, đã thất lạc “

“Như vậy ta tạm thời không học được trụ cột trồng trọt, vậy đổi sang trụ cột toán học đi “

Sau một lát ngẩn ngui làm Tiểu Ân hồi hộp, trí năng hệ thống tựa hồ ngữ khí không có chút xấu hổ nói “Xin lỗi toàn bộ tư liệu đã thất lạc, thỉnh ngài một lần nữa đưa tư liệu vào “

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn vẻ mặt độc nhất vô nhị giống mình trước mặt, mặt lộ ra vẻ mặt ngượng ngùng, trong tim hấn nhất thời hoàn toàn lạnh xuống

“Được rồi, hiện tại người có thể nói cho ta biết, người đến tột cùng còn tư liệu gì, có thể dạy ta những gì “

Kỹ năng trên cây, tuyệt đại bộ phận nhất thời biến mất, chỉ còn lại một hai nhánh nhỏ treo lơ lửng phía trên

Trụ cột cờ vua Trung Quốc, trung cấp cờ vua Trung Quốc, cao cấp cờ vua Trung Quốc, trụ cột truyền thanh thao, trung cấp truyền thanh thao, cao cấp truyền thanh thao

Sáu cái kỹ năng đơn giản này, đập thẳng vào mắt Tiểu Ân

Trí năng hệ thống xấu hổ nhìn Tiểu Ân nói: “Đây là những tư liệu còn lại không bị thất lạc, ngài muốn lựa chọn cái nào?”

“ ...”

3. Chương 3: Quảng Bá Thể Thao

Trí năng hệ thống thanh âm tức thời vang lên: “Chúc mừng ngài, ngài đã thông qua trụ cột cờ vua Trung Quốc học khoa”

Tiểu Ân không nhịn được cười lên, kiếp trước hấn tám tuổi đã học cờ, cho đến khi chết cũng khá nổi danh trong làng cờ vua Trung Quốc, nếu như ngay cả trụ cột cơ bản cũng không qua, thì cũng không cần nói nữa

“Ngài có muốn tiếp tục học tập trung cấp cờ vua Trung Quốc không?”

Do dự một chút, Tiểu Ân nói: “Không, hiện tại bên ngoài sợ rằng trời đã sáng, ta phải đi ra làm việc “

Đối diện, tiểu hài tử mặt giống Tiểu Ân lộ ra một tia khổ sở, hấn hỏi: “Ngài chừng nào thì sẽ tiến vào đây tiếp?”

Tiểu Ân ngẩn ra, mặc dù hôm nay cũng không có học được bất cứ thứ gì hữu dụng, nhưng có thể ôn lại sở thích yêu thích kiếp trước, cũng xem như là chuyến đi này không tệ rồi

Nghĩ tới bản thân năm đó đối với cờ vua Trung Quốc si mê, thậm chí còn để kỳ phở gối đầu khi ngủ, cái loại tâm tình này lại một lần nữa hừng hực nổi lên

“Được rồi, buổi tối ta sẽ tới, bắt quá ta không thể ở cùng người lâu, bởi vì ban ngày ta còn phải làm việc, buổi tối cần phải ngủ đủ giấc “Nhìn quanh bốn phía một chút, Tiểu Ân hỏi: “Ta muốn trở về phải làm thế nào?”

“Chỉ cần ngài phân phó một tiếng là được rồi “Tiểu Ân hứ cẩu đột nhiên hỏi: “Ngài thời gian rất bận sao?”

“Đúng vậy, rất bận” Tiểu Ân thuận miệng nói, kỳ thật hấn tại độ tuổi này cũng không làm quá nhiều việc, nhất là lão Bằng Đức đã đem hết thầy công việc nhà nông làm

“Nếu như thời gian của ngài rất bận, như vậy ta đề nghị ngài lựa chọn nghịch soa pháp học tập, như vậy ngài sẽ có được thời gian cực lớn

“Nghịch soa học tập pháp?”

“Đúng vậy, chính là thay đổi tỉ lệ thời gian so với ngoại giới để tiến hành học tập “

Tiểu Ân nhãn tình sáng lên, lợi dụng kỹ thuật hư cấu thay đổi tỉ lệ thời gian lưu động, đây cũng là hạng mục lý luận đệ nhất tại thế kỷ hai mươi, nhưng tại thời đại đó đồng dạng cũng là giấc mộng không thể thực hiện được. Không nghĩ tới hum nay được thấy kỹ thuật này

Loại pháp môn học tập này có thể đem tỉ lệ thời gian điều chỉnh bao nhiêu?”

“Trên lý luận mà nói, có thể gần như đến vô hạn “

“Vô hạn?” Tiểu Ân mắt tựa hồ hiện lên một mảnh kim quang, hẳn rốt cục hiểu được cái học tập cơ này tại sao có một hệ thống tri thức khổng lồ như vậy. Nếu như có thể đem tỉ lệ thời gian điều chỉnh đến vô hạn, nhiều tri thức như vậy cũng không đủ để học

Đáng tiếc, thật sự là rất đáng tiếc, nếu như tư liệu không thất lạc thì thật tốt

“Hảo, giúp ta đem tỉ lệ thời gian điều chỉnh một ngàn lần so với bên ngoài, chúng ta làm ván nữa “ Tiểu Ân hưng phấn nói. Hưng phấn, hẳn nhiều năm không được chơi cờ bây giờ rốt cục đã được chơi thoải mái giống như là cưỡi ngựa phóng như bay trên thảo nguyên rộng lớn vậy a

“Ngài xác định là một ngàn lần so với bên ngoài chứ?”

“Ách “Tiểu Ân đang muốn xác định, song trong lòng bất chợt nảy lên một cái dự cảm bất hảo, hẳn do dự một chút hỏi: “Có vấn đề gì sao?”

“Nếu như muốn điều chỉnh tỷ lệ thời gian, ngài thân thể cùng tinh thần phải đạt tới một loại trạng thái thích ứng với tỷ lệ điều chỉnh, nếu không một khi vượt quá mức điều chỉnh, thân thể cùng tinh thần của ngài sẽ bị thương tổn vĩnh viễn “Hư cấu Tiểu Ân vẽ mặt thành khăn nói

“Hội tạo thành thương tổn gì?”

“Xuất huyết não bạo liệt, tinh thần thác loạn, xương sống thần kinh mất khống chế, tâm huyết quản trụ tắc ...”

Nghe những danh từ như là quen thuộc và không quen thuộc này, mặc dù ở trong không gian hư cấu nhưng Tiểu Ân vẫn cảm giác trong lòng rất lạnh rất lạnh

Thượng đế a, nếu như mới vừa rồi thuận miệng đáp ứng một câu, như vậy hiện tại kết quả bản thân mình...

Hắn bây giờ cảm nhận được, bản thân mình tựa hồ là nhặt phải một tiểu tử rất nguy hiểm

“Ngài xác định muốn điều chỉnh thành một ngàn lần so với bên ngoài chứ? “ Hư cấu Tiểu Ân chăm chú dò hỏi

“Không, đương nhiên không, tuyệt đối là không, vĩnh viễn cũng không muốn “

Tiểu Ân không chút do dự nói, nếu như dưới tình huống này mà còn muốn lựa chọn xác định, như vậy thuận túy là tự sát còn hơn

“Người, người tên gọi là gì?”

“Thí nghiệm nhất hào “

“Được rồi, nhất hào tiên sinh, người có thể giúp ta xem ta hiện tại thích hợp với mấy lần thời gian điều chỉnh?”

“Trải qua sự phân tích về thân thể của ngài, ngài bây giờ chỉ thừa nhận được hai lần thời gian điều chỉnh “

“Hai lần sao?”

Tiểu Ân cười khở một tiếng, chung quy cũng không có điều chỉnh được lâu: “Hảo, giúp ta điều chỉnh thời gian hai lần, ta muốn ngủ một giấc “

“Ngài tại sao lựa chọn đi ngủ?”

“Bởi vì sáng mai ta phải làm việc, cần phải ngủ đủ giấc mới đảm bảo có thể lực để làm việc “

“Ngài yên tâm, chỉ cần ngài ở trong học tập cơ, thân thể ngài đã ở trong trạng thái ngủ rồi, hơn nữa còn là bán ngủ say, chỉ cần ba giờ, là đủ để khôi phục toàn bộ cơ năng thân thể. Ngài hiện tại tiến vào bốn cơ đã vượt qua ba giờ, thân thể cơ năng sớm đã toàn bộ khôi phục “

“A, đây thật là một tin tức tốt. Có lẽ đây là thu hoạch lớn nhất hôm nay “

Ngủ ba giờ có thể tương đương với người bình thường ngủ tám giờ, đối với Tiểu Ân mà nói đã tiết kiệm được năm giờ, đương nhiên làm hắn cảm thấy cao hứng

Ngài nếu lựa chọn nghịch soa học tập pháp, như vậy ta đề ngài trước hết học tập sơ cấp quảng bá thể thao “

“Thứ đó có tác dụng gì?”

Tiểu Ân trong đầu nhớ lại thời đi học mỗi sáng hắn đều tập thể thao, trong lòng nhất thời nổi lên một trận ác hàn

“Sơ cấp quảng bá thể thao có thể cải tiến thể chất loài người, xúc tiến việc khai phá não vực, chỉ cần ngài học xong một tiết chương trình học, là có thể mở rộng sử dụng nghịch soa thời gian lên ba lần “

“Linh nghiệm như vậy sao, được rồi, ta học “

Dù sao ở trong không gian hư cấu này trừ bỏ cờ vua Trung Quốc, cũng chỉ có quảng bá thể thao là có thể học tập. Nếu như mỗi ngày tiếp xúc với nhất hào, như vậy sớm muộn gì cũng phải học

Hư cấu Tiểu Ân nhất hào nhất thời nở nụ cười vui mừng, mà Tiểu Ân đối với cái học tập cơ có trí năng cực cao này cảm thấy cực tôn sùng

“Cơ thể người khai phá sơ cấp quảng bá thể thao, đệ nhất động tác chính thức bắt đầu: “Một, hai, ba, bốn.”

4. Chương 4: Lần Đầu Tiên Luyện Tập

Hắn cũng không lập tức mở mắt, trong đầu cẩn thận nhớ lại trải nghiệm vừa rồi, nhớ lại đệ nhất tiết sơ cấp quảng bá thể thao khai phá cơ thể người mà thí nghiệm Nhất Hào truyền thụ.

Sơ cấp quảng bá thể thao chia làm hai bộ phận, mỗi một bộ có năm động tác nhỏ.

Nghe khẩu khí của Nhất Hào chỉ cần hoàn thành bất cứ một động tác thì trong hư cấu không gian thời gian nghịch soa có thể đề cao lên hai lần.

Mà căn cứ suy đoán của Nhất Hào, xem thể chất hiện tại của Tiểu Ân, hắn có đủ khả năng để hoàn thành một bộ động tác, nếu không hoàn thành được hắn sẽ khó có khả năng thừa nhận lâu dài thời gian nghịch soa hai lần mà không bị tổn thương gì.

Nhớ đến bốn chữ “khai phá cơ thể người “, Tiểu Ân hiểu, động tác này chỉ sợ là không đơn giản như thế.

Quả nhiên, sau khi nhìn Nhất Hào thực hiện động tác mẫu, sắc mặt hắn nhất thời trắng bệch. Cái động tác này độ khó quả thực quá cao, cái gì mà quảng bá thể thao a, nếu như là tại thế kỷ hai mươi mốt hắn cam đoan trong một trăm người thì có đến chín mươi người đừng mơ hoàn thành động tác này.

Động tác này, căn bản không giống như tên “quảng bá thể thao “, giống với du già thuật cải tiến thì đúng hơn.

Bất quá, Tiểu Ân vẫn nghiêm chỉnh đem động tác này học tập.

Nhất Hào rất có tiềm chất làm sư phụ, truyền thụ bộ quảng bá thể thao này, tuyệt đối là cẩn thận tỉ mỉ.

Chỉ cần Tiểu Ân động tác có một chút sai lầm, sẽ bị phê bình không ngớt, âm thanh trách mắng liên tục như thế, đủ để cho những phụ nữ mãn kinh xấu hổ không thôi.

Đệ nhất động tác cũng không có nhiều, chỉ có năm động tác nhỏ mà thôi.

Nhưng mà để đem năm động tác này nhớ kỹ trong đầu, Tiểu Ân cũng phải mất tới một giờ. Bất quá điều duy nhất đáng ăn mừng là, thế giới bên ngoài mới chỉ trôi qua nửa giờ mà thôi.

Khi hần luyện tập xong, Nhất Hào nghiêm túc nói cho hần biết, hần hiện tại mới chỉ có nhớ kỹ động tác trong đầu, chứ thân thể hần vẫn chưa hoàn toàn phối hợp được. Cho nên phải qua khắc khổ rèn luyện, mới có thể làm cho thân thể hần từ từ thích ứng với động tác, sau đó mới đề cao dần lên.

Chỉ khi nào thân thể hần hoàn toàn thích ứng với năm động tác này, hần mới có thể tiếp tục học tập các động tác sau.

Lẳng lẳng nằm trên giường, năm động tác từ từ hiện lên trong đầu hần, hiện giờ năm động tác này đã khắc sâu trong đầu hần.

Thở dài một cái, hần chậm rãi ngồi dậy.

Mặc dù hần hôm nay đã cưỡi ngựa chạy hai giờ, hơn nữa cả đêm đều ở trong không gian hư cấu, nhưng lúc này hần vẫn bình thường, tinh thần đầy đủ, phẳng phất như là được ngủ liên tiếp mười giờ, tràn ngập tinh lực.

Xem ra Nhất Hào cũng không gặt hần, chỉ cần đội lòng tráo, tiến nhập không gian hư cấu, như vậy tựa tương đương với thân thể hần bán ngủ say, chỉ cần ba giờ là đủ để khôi phục hoàn toàn tinh lực.

Đang muốn bước xuống giường, hần lông mày hơi hơi nhíu. Mặc dù hần hiện tại tinh lực sung mãn, nhưng thân thể lại có chút cảm giác ê ẩm tê dại.

Hần lập tức hiểu ra, loại bán ngủ say này chỉ có giảm bớt được tinh thần mệt mỏi, nhưng đối với thân thể mà nói, nếu như trải qua đại lượng vận động thì thân thể cũng không có được tu bổ, hiện tại hần cảm thấy rất ê ẩm tê dại.

Chỉ là mặc dù thân thể ê ẩm tê dại nhưng tinh thần hần lại không uể oải, ngược lại khiến cho hần càng cảm nhận rõ cái loại khó chịu thống khổ ê ẩm này.

Hần cười khổ một tiếng, tiểu hài tử chín tuổi thân thể đúng là yếu kém.

Tiềm thức chân hơi duỗi, cánh tay chậm rãi nâng, hần bày ra một cái tư thế kỳ dị. Đột nhiên hần cảm thấy cảm giác ê ẩm tê dại trên thân thể tựa hồ giảm đi một chút.

Nếu như không phải hiện tại tinh thần hần sung mãn, hần căn bản cũng không cảm giác được như thế. Nhưng vì hần tinh thần tập trung cao độ, cho nên mới phát hiện được điểm biến hóa vi diệu này.

Trong lòng khẽ động, động tác kia kỳ thật là một trong năm động tác đã khắc sâu trong đầu hần, bởi vì nó có ấn tượng quá sâu, cho nên hần mới vô thức làm ra động tác đó. Nhưng khi thực hiện động tác này, cái loại cảm giác ê ẩm tê dại trên thân thể quả thật nhất thời suy yếu đi chút ít.

Mặc dù chỉ là giảm đi một chút nhưng khiến cho hần mừng rỡ như điên.

Một ý niệm như tia chớp xẹt qua trong đầu hần, nếu quảng bá thể thao khai phá được cơ thể con người như vậy tự nhiên là sẽ khai phá được tiềm lực của con người. Như vậy khiến cho thân thể hần khôi phục mệt mỏi, cũng là một công năng sao.

Hần cứ như vậy nằm trên giường, bắt đầu thực hiện các động tác khác.

Năm động tác này là năm động tác cơ bản nhất, chỉ cần nắm vững thật chắc, thì cho dù là người bình thường trải qua khổ luyện cũng dễ dàng đạt tiêu chuẩn.

Chỉ là nếu thực hiện mấy động tác này trong thời gian dài, trên thân thể sẽ xuất hiện cảm giác như là bị điện giật, loại cảm giác này phi thường kỳ diệu, giống như là có một dòng điện nhỏ không ngừng chạy qua từng bộ vị trên thân thể, khiến cho người khác rất khó kiên trì kéo dài.

Nếu như đây là một tiểu hài tử mới có chín tuổi, như vậy thì tám chín phần mười là sẽ buông tha cho loại huấn luyện có chút dị thường buồn tẻ này. Nhưng Tiểu Ân lại không phải, bằng vào kinh nghiệm của hần, hần biết bộ động tác này chỉ sợ thật sự không đơn giản. Ngâm nghĩ kỹ, hần tựa hồ cảm giác được, mấy động tác này có lẽ chính là cơ hội để hần thoát khỏi cuộc sống buồn chán bây giờ.

Cho nên ngay cả khi thân thể hần khó chịu như thế, hần vẫn cắn răng kiên trì thực hiện.

Bất tri bất giác, cái loại cảm giác ê ẩm tê dại toàn bộ biến mất, thân thể uể oải hoàn toàn khôi phục lại.

Nhưng hiện giờ đối với Tiểu Ân mà nói, tựa hồ đây cũng không phải là tin tức tốt. Bởi vì cảm giác mỗi một trên thân thể sau khi hoàn toàn khôi phục, thì cái cảm giác điện kích lại càng thêm khắc sâu. Toàn thân của hắn không ngừng run rẩy tựa hồ sẽ tùy lúc mà biến dạng

Đầu khẽ xoay, khoeo mắt liếc mũi chân của chính mình, Tiểu Ân cắn chặt hàm răng, giờ phút này hắn vô lực làm ra động tác kế tiếp, chỉ có thể bằng ý chí kiên trì của chính mình duy trì tư thế.

Tưng đột mồ hôi từ trên thân thể hắn rơi xuống, rất nhanh toàn thân hắn trên dưới đều ướt sũng.

Dưới loại tình huống này, tinh lực của hắn tiêu hao cực nhanh, vốn đang sung túc vạn phần, tựa hồ cho dù có mười ngày mười đêm không ngủ cũng không có tiêu hao hầu như không còn như bây giờ.

Rốt cục, mắt hắn hoa lên, toàn bộ ý thức tiêu tán, cứ như vậy vô tri vô giác ngủ thiếp đi. Song hắn cũng không có chú ý, khi hắn ngất đi thân thể hắn thủy chung vẫn duy trì loại tư thế cổ quái. [/B]

5. Chương 5: Khổ Tu Giả

Tiếng kêu quen thuộc kéo ý thức hắn từ trong hôn mê tỉnh lại, Tiểu Ân mở mắt, nhìn thấy đầu tiên là ánh mắt tràn ngập lo lắng của lão Bằng Đức

“Tiểu Ân, ngươi làm sao vậy?”

Nằm trên giường, Tiểu Ân chỉ cảm thấy tinh thần uể oải cực kỳ, tựa hồ chỉ cần ai chạm nhẹ cái là có thể mê man

“Ba ba, ta thấy rất mệt “ Tiểu Ân miễn cưỡng cười nói: “Ta muốn ngủ một lát nữa “

“Được “ Lão Bằng Đức sờ sờ trán hắn, thấy nhiệt độ trán Tiểu Ân cũng không cao, hắn do dự một chút nói: “Ngươi nghỉ ngơi cho tốt, việc ở đồng để ta làm “

Tiểu Ân sắc mặt phi thường không tốt, làm cho lão Bằng Đức rất lo lắng, nhưng là hắn cũng không có biện pháp gì tốt. Đối với cha con hắn mà nói, ngủ, nghỉ ngơi có lẽ chính là biện pháp tốt nhất đối phó với bệnh tật

Lão Bằng Đức rời khỏi phòng, Tiểu Ân nhắm mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, nơi đó ánh sáng mặt trời đã chiếu khắp

Bình thường hắn đều dậy sớm làm việc nhưng hôm nay cho tới giờ mới tỉnh, hơn nữa tinh thần lại uể oải như thế, đương nhiên là làm cho lão Bằng Đức lo lắng

Cười khổ một tiếng, Tiểu Ân vẫn như cũ cảm giác tinh lực không có đầy đủ, mắt đảo bốn phía, hắn thuận tay đem cái lông tráo, mở chốt, nhất thời lại một lần nữa lâm vào mê man

Mắt hoa lên, hắn lại thấy mình xuất hiện trong không gian đại sảnh rộng lớn

Tới nơi đây, tinh thần của Tiểu Ân lập tức tăng lên, mới vừa rồi còn sa sút tinh thần, giờ cảm giác đó đã biến mất

“Hoan nghênh ngài trở lại “ Nhất Hào đột ngột xuất hiện trước mặt hắn, vẻ mặt trêu chọc nói: “Ngài thật là chăm chỉ a “

Tiểu Ân ngẩn ra hỏi: “Ngươi làm sao biết?”

“Ta đang thu thập số liệu ở bên ngoài, cho nên thuận tiện nhìn thấy

“Tại sao lại thu thập số liệu bên ngoài?” Tiểu Ân kỳ quái hỏi

“Bởi vì tư liệu thất lạc quá nhiều, cho nên ta muốn một lần nữa thành lập một bộ số liệu “Đầu hơi nghiêng Nhất Hào đột nhiên khoa trương nói: “Căn cứ vào số liệu còn lại của ta, trình độ cố gắng của ngài coi như là ở trong liên bang cũng là thuộc về loại hiếm, có thể nói, ngài có tiềm chất của một gã khổ tu giả “

“Khổ tu giả? “Đó là gì “

“Đó là một loại nghề nghiệp tu hành, lợi dụng các loại gian khổ để kích thích tiềm lực thân thể mình tiến bộ “

Tiểu Ân nhớ lại động tác bản thân mới vừa rồi thực hiện, không nhịn được tự nhiên cười, xem bản thân mình vừa rồi mới biểu hiện so với khổ tu giả đúng thật có vài phần tương tự giống

“Nhất Hào, thân thể ta hiện tại thế nào?”

“Rất tuyệt, thân thể ngài hiện tại đang ở trạng thái đỉnh cao, tinh lực của ngài chỉ có chút khô kiệt mà thôi. Bất quá ngài yên tâm, chỉ cần ở tại đây nghỉ ngơi sáu giờ, sau đó ngài đi ra ngoài, tuyệt đối có thể trở nên sinh long hoạt hổ “

“Sáu giờ? Tiểu Ân khó hiểu hỏi: “Người không phải nói chỉ cần bán ngủ say ba giờ là có thể hoàn toàn khôi phục tinh lực mà?”

“Đúng vậy, nhưng ngài tựa hồ quên nghịch soa học tập pháp “

Tiểu Ân nhất thời hiểu ra, nguyên lai là không gian hư cấu nơi đây cùng ngoại giới thời gian là hai so với một a

“Ngài nếu đã tiến vào đây, như vậy không nên để lãng phí thời gian, ta đề nghị ngài bắt đầu học bộ động tác thứ hai của sơ cấp quảng bá thể thao “

“Nhanh vậy? Phải qua một thời gian luyện tập mới có thể làm cho thân thể khế hợp với bộ động tác này mà “

“Đúng vậy, đối với tuyệt đại đa số mọi người mà nói, dù hẳn có thân thể cường tráng nhưng cũng không có thể trong vòng nửa ngày nắm giữ bộ động tác thứ nhất, nhưng ngài lại là một ngoại lệ “

Tiểu Ân ngăn ra hỏi: “Người nói, ta đã nắm giữ bộ động tác thứ nhất rồi?”

“Đúng vậy, ta đọc qua số liệu trên thân thể ngài, ngài đã hoàn toàn thích ứng với bộ động tác thứ nhất”
“Nhất Hào có chút cảm khái nói: “Ý chí kiên định của ngài là thuộc về loại hiếm có trong nhân loại, cho nên ta đề nghị, ngài nên thử qua một chút nghề nghiệp khổ tu giả “

Do dự một chút, Tiểu Ân nghi hoặc hỏi: “Khổ tu giả bọn họ làm gì?”

“Bọn họ trước hết không có luyện bộ động tác này, mà không ngừng rèn luyện thân thể, cho đến khi hoàn toàn rơi vào trạng thái mệt mỏi, mới bắt đầu luyện. Mặc dù cách luyện tập như thế có tăng thêm vài thành thống khổ, nhưng đối với việc đề cao ý chí cơ năng và phẩm chất ý chí, là một thủ đoạn tốt nhất”
“Nhất Hào cảm khái thở dài nói: “Đạo lý này trên cơ bản mỗi một người trên liên bang đều biết, nhưng thực sự có thể làm được, hơn nữa kiên trì thực hiện trong trăm vạn người cũng không chắc có một người “

Tiểu Ân sắc mặt khê biến, trăm vạn người mà chỉ có một, khổ tu giả cái này không phải người bình thường có thể thực hiện được

Bất quá nhớ lại cảm giác mới vừa rồi khi luyện tập, trong tim hẳn có chút tin tưởng. Cái cảm giác cơ nhục ê ẩm tê dại khi thực hiện mấy cái động tác chết tiệt đó, đương nhiên là phải cần có một nghị lực kiên cường

Chỉ là làm cho hẳn cảm thấy kỳ lạ là, cái loại cảm giác đó mặc dù có chút khó chịu, nhưng cũng không phải là quá khó khăn, tại sao ở cái nơi mà Nhất Hào gọi là đại liên bang lại có quá ít người có thể kiên trì được vậy?

Mặc dù Tiểu Ân rất thông minh, nhưng hẳn cự nhiên cũng không nghĩ được là trong tương lai đại liên bang đạt tới trình độ giàu có. Khi đó loài người cơ bản không phải lo về cái ăn cái mặc. Ngoài ra trình độ y học cao minh, khiến cho tuổi thọ của loài người tăng lên

Ở trong cuộc sống đó, trừ bỏ một ít người điên cùng với một số ít người có tư tưởng cực đoan ra, thì có ai nguyện ý chịu đựng sự thống khổ như vậy để rèn luyện thân thể

Bộ quảng bá thể thao này mặc dù thần kỳ vô cùng, nhưng tuyệt đại đa số mọi người thà rằng tới bệnh viện hưởng cách trị liệu không tạo ra đau đớn gì, cũng không nguyện ý mỗi ngày gian khổ rèn luyện. Trăm vạn người mới có một khổ tu giả, xác suất như vậy cũng đã được tính là cao rồi

Đó là do hoàn cảnh bất đồng tạo nên sự khác biệt, đối với những người chưa được hưởng thụ qua cuộc sống đầy đủ thì rất khó có thể lý giải được đạo lý đó

“Ngài nên chuẩn bị tốt? “Nhất Hào thúc giục nói: “Bộ động tác thứ hai của sơ cấp quảng bá thể thao so với bộ động tác thứ nhất còn khó khăn hơn nhiều, trong sáu giờ này, ngài nhất định cần phải nắm chắc “

“Hào, ta đã chuẩn bị tốt “

“Khai phá cơ thể người sơ cấp quảng bá thể thao bộ động tác thứ hai chính thứ bắt đầu: “Một, hai, ba, bốn ...”

6. Chương 6: Chuyển Biển

Tiểu Ân nhìn cái thùng tràn đầy nước hơi hơi sợ run, nếu như hắn không có nhớ lầm thì muốn từ con sông này mức nước đổ đầy bể, ít nhất cần phải xách thêm bảy thùng nước nữa

Hơn nữa lúc trước hắn còn nhỏ, cho nên mỗi lần chỉ có xách nửa thùng mà thôi, nói cách khác, nếu như hắn muốn đem nước đổ đầy bể, như vậy hắn cần phải từ bờ sông này xách mười bốn mười năm lần

Nhưng hôm nay lại không giống với lúc trước, hắn mỗi lần đều xách đầy thùng nước, hơn nữa còn chạy nhanh, thậm chí trên đường một lần cũng không nghỉ

Chỉ bằng một nửa thời gian bình thường, hắn đã đạt được một lượng công việc gấp bốn lần thường ngày

Nắm tay nắm chặt, từ từ buông ra, Tiểu Ân rõ ràng cảm nhận được lực lượng ẩn chứa trong đó. Mặc dù cổ lực lượng này cũng không tính là cường đại nhưng so với dĩ vãng đã có tiến bộ rất lớn

Hôm nay, hắn bắt đầu luyện tập bộ động tác thứ hai của sơ cấp quảng bá thể thao

Hắn ban ngày liệu mạng làm việc ở đồng, không làm cho bản thân kiệt sức, thì không có bỏ, có mấy lần thậm chí thân thể gần cốt tể đại, cả khí lực để trở về cũng không còn

Lão Bàn Đức thấy vậy trong lòng cảm thấy đau đớn. Bất quá Tiểu Ân từ nhỏ đã có chủ kiến, nếu như là chuyện hắn muốn làm thì vô luận người khác nói như thế nào, hắn cũng không thay đổi

Chính vì cái tính khí này mà phụ tử hắn mâu thuẫn không ít, bất quá đại số tình huống, lão Bàn Đức vẫn là nhận thua mà thỏa hiệp

Thí dụ như, lão Bàn Đức phải bỏ công việc thổi khói mà lão đã làm từ hai mươi năm trước, do Tiểu Ân kiên quyết nhận công việc đó

Bất quá từ khi không phải thổi khói, bệnh hen suyễn của lão Bàn Đức càng ngày càng nhẹ đi, đến bây giờ cơ hồ là đã khỏi hẳn

Vì thế nên lão Bàn Đức chứng kiến nhi tử mình cố gắng làm việc như thế, trong tim hắn vừa thấy vui mừng, vừa thấy lo lắng

Hiểu con không ai bằng cha, hắn ngày thường biết Tiểu Ân kỳ thật rất chán ghét làm việc nông. Nhưng đối với lão Bàn Đức cả đời làm nông mà nói, trừ bỏ làm nông ra, hắn thật sự cũng không nghĩ ra công việc gì để nuôi sống gia đình

Hiện giờ nhi tử hắn đột nhiên chuyển biển, làm cho nội tâm hắn thấy hạnh phúc, chỉ là loại chuyển biển này thật quá đột ngột làm cho hắn cảm thấy phi thường khó hiểu

Chỉ là, lão Bàn Đức để ý thấy, mỗi lần lúc giữa trưa, Tiểu Ân trở về trong tình trạng kiệt sức, nghỉ ngơi hơn một tiếng, buổi chiều lại sinh long hoạt hổ như một đầu hán tử. Hơn nữa vô luận là buổi tối hắn trở về uể oải như thế nào đi nữa thì buổi sáng hôm sau hắn tỉnh dậy đều tràn ngập tinh lực, phẳng phất như là được nghỉ ba ngày ba đêm vậy

Đối với một gã hơn nửa đời làm nông phu như lão Bàn Đức mà nói, hắn điều duy nhất cảm tưởng được là nhi tử hắn đã chuyển biển, thân thể phát dục cực tốt, sau này trong nhà hắn là sẽ có thêm một người giúp đỡ

Về phần tình huống phát dục của nhi tử có hay không có chút quá mức, đối với một nông phu chất phác như lão Bàn Đức mà nói thì đương nhiên càng lợi hại càng tốt

Tiểu Ân cứ như vậy, mỗi ngày sáng sớm dậy làm việc, giữa trưa cùng buổi tối trước luyện tập năm động tác trong bộ động tác thứ nhất, sau đó chậm rãi tập luyện bộ động tác thứ hai

Bộ động tác thứ hai đồng dạng cũng có năm động tác nhưng là năm động tác này so với năm động tác của bộ động tác thứ nhất khó khăn hơn rất nhiều. Nếu như không có nền tảng từ bộ động tác thứ nhất, Tiểu Ân căn bản là khó có khả năng hoàn thành được bộ động tác thứ hai

Đương nhiên, trời cũng không có phụ lòng người, mỗi ngày tiến hành khổ tu rèn luyện thân thể như thế, khiến thân thể của hắn, vô luận là về sự mềm dẻo hay lực lượng, tốc độ các phương diện đều rõ ràng được đề cao

Hiện tại trong năm động tác của bộ động tác thứ hai, hắn đã có thể xuất sắc hoàn thành bốn động tác

Khí lực ngày càng tăng, theo đó thể lực cũng được tăng cường, thân thể hắn càng ngày càng không dễ mệt mỏi nữa. Hiện giờ, hắn làm việc tốc độ cũng ngày càng được đề cao

Sau hai mươi ngày khổ luyện, hắn tốc độ làm việc đã tăng lên gấp đôi so với lúc đầu

Đối với sự tiến bộ bất khả tư nghị này, dù cho người chất phác nhất cũng phát hiện có điều lạ. Bởi vì Tiểu Ân tuổi tác dù sao cũng còn quá nhỏ, hơn nữa làm việc cũng không thể thuần thục như phụ thân hắn, có nhiều lúc rất lãng phí khí lực, cho nên khi phụ thân hắn làm việc cùng hắn, đều nghĩ người nhìn hắn không thôi

Hơn nữa với việc xách thùng nước đổ đầy bể mỗi ngày, công việc này không tính tới kỹ thuật gì cả mà chỉ có thể dựa vào khí lực mà thôi, cho nên hắn rõ ràng cảm thấy được sự cường tráng của thân thể mình

Bốn lần, hắn năng lực tổng hợp đã tăng lên bốn lần so với ngày trước

Đương nhiên, Tiểu Ân cũng biết là sự tiến bộ này cũng có một nguyên nhân lớn là do hắn cố gắng luyện tập. Do đó sau này chỉ có chính mình liên tục rèn luyện mới có thể tiếp tục tiến bộ được

Vội vã trở về nhà, Tiểu Ân ăn cơm xong, nghỉ ngơi nửa ngày, chờ lão Bàn Đức ngủ, lại bắt đầu tiếp tục quá trình khổ tu mỗi ngày của mình

Năm động tác trong bộ động tác thứ nhất bây giờ đối với hắn mà nói đã không còn có chút khó khăn nào, thực hiện linh hoạt tự nhiên, có vài phần giống như Nhất Hào tại không gian hư cấu

Sau khi thực hiện xong năm động tác, về mặt hắn ngưng tụ lại, thân thể cũng không dừng lại, mà tiếp tục đem động tác tiếp theo thực hiện

Năm động tác trong bộ động tác thứ hai khó khăn tuyệt đối là lớn hơn nhiều so với năm động tác trước, tinh thần hắn tập trung cao độ, mỗi bộ vị trên thân thể hắn cũng đạt tới trạng thái tốt nhất

Để làm được điều này, trừ bỏ do hắn kiên trì không ngừng cố gắng, thì công lao lớn nhất là thuộc về Nhất Hào

Đúng là do có nó trong không gian hư cấu chỉ đạo, đem bộ động tác này mỗi một bước, góc độ in sâu trong não Tiểu Ân thì mới ngừng lại

Nếu như không phải bộ động tác này khắc sâu như thế trong đầu, Tiểu Ân cũng không thể bắt chước được một cách hoàn mỹ

Nếu như không có vị nghiêm sư này toàn lực đốc thúc, thì Tiểu Ân cho dù có cố gắng gấp mười lần, cũng đừng mơ đến việc hoàn toàn nắm giữ bộ động tác này

Khom lưng, động tác thứ tư trong bộ động tác thứ hai đã hoàn thành, nếu như là bình thường, Tiểu Ân khẳng định sẽ thu hồi tư thế, luyện tập lại từ đầu đến cuối mấy lần nữa, cho đến khi cảm giác ê ẩm trên thân thể hắn hoàn toàn biến mất

Bất quá giờ khắc này về mặt hắn vô cùng nghiêm trọng, cánh tay vươn lên không trung nửa vòng tròn, đem động tác cuối cùng trong bộ động tác thứ hai thực hiện

7. Chương 7: Kiên Trì

Mặc dù thân thể truyền đến một trận đau đớn mãnh liệt, nhưng hắn không có lự chí lùi bước, ngược lại trong lòng lại mừng như điên

Căn cứ theo kinh nghiệm dĩ vãng, nếu như thân thể chưa đạt tới một cường độ nhất định, nếu mạnh mẽ thực hiện động tác kế tiếp, khẳng định là sẽ kịch liệt đau đớn. Lúc này sẽ có hai cách lựa chọn khác nhau

Lựa chọn thứ nhất là buông tha, sau đó chậm rãi luyện tập lại từ đầu mấy động tác trước đó cho đến khi hoàn toàn thuần thục, rồi mới có thể tự nhiên thực hiện động tác thứ hai

Cách lựa chọn này sẽ không phải chịu bất cứ đau đớn gì, hết sức thích hợp đối với người có nhiều thời gian luyện tập. Cái đại liên bang mà Nhất Hào nói, có chín mươi chín phần trăm là mọi người sẽ lựa chọn phương thức đó để huấn luyện

Lựa chọn thứ hai đó là, dựa theo trình độ đau đớn khác nhau, nếu như trong phạm vi có thể chịu đựng, như vậy cho thấy thân thể của chính mình đã đạt tới loại tiêu chuẩn thấp nhất để thực hiện động tác tiếp theo, nếu cố gắng, có thể hoàn thành động tác này sớm

Đương nhiên, nếu như cái loại đau đớn quá mức kịch liệt, nếu cứ kiên trì thực hiện tiếp thì ắt hẳn sẽ phải chịu thương tổn rất lớn. Cụ thể cũng không có một tiêu chuẩn cố định mà tùy theo thể chất khác nhau của mỗi người

Bất quá có thể khẳng định một điều, đó chính là nếu muốn hoàn thành sớm, thì cần phải có ý chí và sự cố gắng mà người bình thường không thể gánh chịu được

Nếu như Tiểu Ân vẫn còn đang sinh hoạt tại đô thị thì chưa chắc đã có đại nghị lực, nhưng ở kiếp này, hắn căn bản chỉ có hai bàn tay trắng, cuộc sống tương lai không nắm chắc làm cho hắn bộc phát ra một lực lượng bất khả tư nghị

Trải qua bốn mươi ngày luyện tập, Tiểu Ân có quá nhiều kinh nghiệm, đối với loại đau đớn này đã có một loại năng lực thích ứng, hơn nữa là mơ hồ nắm giữ được quy luật. Như giờ phút này, mặc dù vẫn đau đớn như trước, nhưng trình độ như vậy so với mấy lần trước đã tốt hơn nhiều

Hắn có thể khẳng định, chính mình có thể kiên trì trụ lại

Cắn răng, mồ hôi từ lỗ chân lông trên người đại lượng chảy ra, phẳng phất như một con sông nhỏ, thấm ướt ra quần áo, rơi xuống mặt đất

Đau đớn tựa hồ lại từ từ tăng lên, nhưng thủy chung cũng không có vượt qua giới hạn chịu đựng

Hắn cẩn thận khống chế mỗi một bộ vị trên thân thể, thông thả kiên trì

Trải qua bốn mươi ngày luyện tập, hắn đã có thể sơ bộ nắm vững giới hạn thân thể mình

Mặc dù rất gian nan, nhưng mà mỗi ngày hắn lại tiến bộ được một ít. Mặc dù tiến bộ này chỉ rất nhỏ bé, thậm chí là rất khó phát giác ra, nhưng với bốn mươi ngày tích lũy, hắn đã đạt tới một tình trạng khả quan

Ít nhất, như thế này đối với thiếu niên chín tuổi mà nói, khiến cho bất luận kẻ nào cũng phải nhìn bằng con mắt khác

Cánh tay rốt cục uốn lượn tới góc độ dự tính, đồng dạng mỗi một bộ vị trên thân thể cũng đạt tới vị trí dự tính

Trong tim một trận mừng như điên nổi lên, nhưng thân thể hắn lại không động đậy

Khóe miệng ẩn chứa một nụ cười vui vẻ, hắn có thể cảm nhận được cảm giác đau đớn mãnh liệt đang nhanh chóng giảm đi. Sau một lát, hắn chẳng những không cảm giá đau đớn tí nào, mà còn cảm nhận được một cỗ nhiệt lưu từ trong các bộ vị trên thân thể chen chúc ra

Hắn thoải mái rên một tiếng, cái loại cảm giác từ cực độ đau đớn đến cực độ khoái cảm này, đủ để cho bất kể là ai cả đời cũng không quên được

Thành công rồi, trong lòng hấn kích động vạn phần, chỉ là động tác lại không loạn chút nào. Chậm rãi thu cánh tay xuống ngực, khiến cổ nhiệt lưu trong thân thể tuôn ra không ngừng

Hắn cũng không biết cổ nhiệt lưu này đến tột cùng là phát ra từ đâu, chỉ biết đây chắc là lực lượng ẩn giấu trong cơ thể, dưới sự gian khổ rèn luyện rốt cục cũng được hấn dẫn đạo ra

Dần dần, cổ nhiệt lưu này trong cơ thể hấn chậm rãi tiêu tán, thân thể hấn tựa hồ phẳng phát là từ trên thiên đường rơi xuống phạm trần, làm cho hấn không thích ứng kịp

Do dự một chút, hấn lại bắt đầu thực hiện lại các động tác

Bộ động tác thứ nhất vẫn như cũ được hấn thực hiện thuần thục, ngấn ngủi một phút đồng hồ hấn đã hoàn thành xong. Nghĩ đến lần đầu tiên gian nan thực hiện bộ động tác này, hấn không thể tin được mới có hơn bốn mươi ngày mà đã thành thực như vậy

Thực hiện bộ động tác thứ hai, Tiểu Ân lập tức cảm thấy bất đồng

Mỗi một động tác hấn thực hiện, trên người mơ hồ bắt đầu nóng lên, tựa hồ như là được xoa bóp, làm cho hấn cảm nhận được khoái cảm cực độ sáng khoái

Mỗi một động tác khác nhau đều biến đổi theo các bộ vị khác nhau, mà theo động tác này kéo dài, cái loại khoái cảm này càng tăng thêm

Ở một khắc này, Tiểu Ân tựa hồ không phải là tiến hành rèn luyện gian khổ mà như là đang hưởng thụ khoái cảm vậy

Rốt cục tới động tác thứ năm rồi, tại một khắc khi tất cả các bộ vị trên thân thể hấn đạt tới cực hạn, khoái cảm mãnh liệt lại một lần nữa tăng lên, làm cho cả thể xác và tinh thần hấn ở trạng thái cực độ hưng phấn

Coi như là cho dù không có vào không gian hư cấu, Tiểu Ân cũng cảm nhận được tinh thần mình sung túc gấp trăm lần

Bất quá, cái loại mãnh liệt khoái cảm này so với lần đầu tiên của hấn có chút bất đồng

Loại khoái cảm này có trình độ khác biệt khá lớn, tựa hồ là có xu hướng giảm xuống

Do dự một chút, hấn lại tiến hành thực hiện lần thứ ba, thứ tư....Sau khi hấn thực hiện hết mười lần, hấn rốt cục cũng phải bò lên giường

Trải qua nhiều lần thí nghiệm như vậy, Tiểu Ân đã có thể khẳng định cái loại khoái cảm này có xu hướng giảm xuống theo số lần hấn thực hiện, hơn nữa tốc độ này lại cực nhanh, khi hấn thực hiện lần thứ mười, trên cơ bản không còn cảm thấy khoái cảm nữa

Hơi hơi thở dài một hơi, nếu như loại khoái cảm này không có giảm thì thật là tốt a

Trong lòng oán giận, Tiểu Ân đội cái lông tráo lên, theo thói quen tiến vào không gian hư cấu

8. Chương 8: Chương Trình Học Mới

“Phải không?”

“Đúng vậy, ta tuyệt đối không nói dối. Bởi vì ta là một người thành thật

Tiểu Ân nao nao trầm nghĩ, một cái cơ khí được lập trình, dĩ nhiên lại nói mình thành thật

Điều này cũng thật là bất khả tư nghị đi. Tiểu Ân trong lòng nổi lên nghi vấn, bản thân mình rốt cục đã nhận được cái học tập cơ gì đây?

“Bộ động tác thứ hai ta đã hoàn thành, hiện tại có thể tiến hành điều chỉnh tỉ lệ thời gian lên chưa?”

“Đương nhiên có thể, thỉnh ngài chờ một chút “

“Đã đem nghịch soa thời gian điều chỉnh lên bốn lần, ngài có cảm giác gì không?”

“Hình như cũng không có bất cứ cảm giác gì “

“Đó là bởi vì thân thể ngài hiện tại đã chịu đựng được áp lực khi tăng tỉ lệ thời gian lên, cho nên mới không có cảm giác gì. Dừng lại một chút, Nhất Hào nói: “Đương nhiên, nếu như ngài muốn có cảm giác, như vậy có thể thử vượt cấp “

“Vượt cấp? Nga, tuyệt đối không muốn “

Nghĩ đến hậu quả vượt cấp, Tiểu Ân đến bây giờ trong lòng vẫn cảm thấy sợ hãi

“Tốt lắm, đem bộ động tác thứ ba dạy cho ta đi, sau đó chúng ta làm vài ván, ta lựa chọn giáo trình trung cấp cờ vua Trung Quốc “

“Ngài muốn lựa chọn giáo trình này?Bất quá ta đề nghị ngài nên lựa chọn giáo trình học tập khác trước mặt có lợi với ngài hơn “

“Giáo trình khác, người có sao? “Tiểu Ân buồn cười hỏi

Kỹ năng thụ bên cạnh Nhất Hào đột ngột sáng lên, khác so với lần trước là lần này trừ bỏ sáu hạng mục giáo trình, có thêm một giáo trình mới: “Sơ cấp đồn củi “

Hai chữ này đập vào mắt, Tiểu Ân tròn mắt cơ hồ có chút lờ ra, cái này cũng tính là giáo trình sao

“Nhất Hào, người sao lại có thêm một cái giáo trình.Cái giáo trình này lấy từ đâu?”

“Đoan thời gian vừa rồi ta thu thập số liệu, đã có được một ít số liệu, cho nên đã có thể tiến hành một ít mô phỏng tính toán.Căn cứ vào tình huống của ngài, ta đã biên soạn cho ngài một giáo trình học tập thích hợp nhất “

“Người làm thế nào thu thập tư liệu?”Tiểu Ân tò mò hỏi

“Đương nhiên là sử dụng rồi muối máy móc, chúng nó phi thường hữu ích, mang lại cho ta đại lượng tư liệu “Nhất Hào đắc ý nói ra

Tiểu Ân lập tức nghĩ tới hơn mười con ruồi muỗi trong chiếc hộp, trong lòng nhất thời hiểu rõ.Hắn hỏi: “Nói như vậy, trước mắt ta thích hợp nhất là học đồn củi “

“Đúng vậy, trang viên của Tư Khảo Đặc kỵ sỹ, mỗi ngày cần một lượng gỗ lớn, mà sau thôn ngài lại có một rừng cây khổng lồ.Mỗi ngày đều có một số người đến đó đồn củi, bán cho trang viên, thu nhập từ việc đồn củi này gấp đôi so với việc làm nông.Nhất Hào phân tích một chút rồi nói: “Hơn nữa đồn củi so với làm nông cũng có sự khác biệt, nó chẳng những có thể gia tăng thêm độ mệt mỏi cho ngài, còn có tác dụng giúp thân thể ngài thích ứng với bộ động tác thứ ba nhanh hơn “

Tiểu Ân nhất thời im lặng không nói, trên thực tế, đoạn thời gian này làm công việc nông để rèn luyện, hẳn phát hiện bản thân mình đã không còn mệt mỏi nữa

Hoàn thành xong bộ động tác thứ hai của quảng bá thể thao, thân thể hắn về lực lượng và tốc độ đã vượt xa so với đám bạn cùng tuổi.Dưới loại tình huống này, có lẽ là đồn củi sẽ thu được hiệu quả cao hơn so với làm việc nông

“Được rồi, ta ngày mai đi đồn củi “ Tiểu Ân bất đắc dĩ cam chịu

“Quá tốt, từ giờ tới sáng mai còn có hơn sáu giờ nữa, như vậy ở trong không gian hư cấu này ngài có hai mươi bốn giờ, ngài muốn học bộ động tác thứ ba trước? Hay học đồn củi trước?”

“Đương nhiên là học bộ động tác thứ ba, còn về đồn củi phỏng chừng là sẽ dễ học đi “

“Không, ta xếp đặt chương trình học đồn củi không giống với người thường, ta nghĩ ngài nhất định sẽ phi thường thích “

Nghe Nhất Hào nói, không biết vì sao, Tiểu Ân trong lòng nổi lên dự cảm phi thường bất hảo

Bốn lần nghịch soa thời gian, ở bên ngoài là sáu giờ, trong không gian hư cấu này tương đương với hai mươi bốn giờ, tại đây, Tiểu Ân có thể làm được rất nhiều chuyện

Dùng mười hai giờ thời gian, hắn mới có thể nắm giữ được bộ động tác thứ ba

Đương nhiên loại nắm giữ này chỉ là về mặt ý thức, còn thân thể xa xa chưa thể khế hợp được

Nhất Hào giảng dạy vẫn như cũ nghiêm khắc cùng chăm chú, mặc dù Tiểu Ân lựa chọn chương trình học, nhưng Nhất Hào vẫn có phương thức dẫn dụ hẩn lựa chọn theo chương trình học do chính Nhất Hào đặt ra

Nhưng là một khi Tiểu Ân xác định xong giáo trình học, Nhất Hào liền hóa thân thành huấn luyện viên kinh khủng nhất thế giới, Tiểu Ân chỉ có thể dùng hai chữ “ác ma” để hình dung Nhất Hào

Thí dụ như giờ phút này, chỉ là một hạng mục đồn củi bình thường, trời biết tại sao, đồn củi lại còn phân chia thành cấp bậc, bất quá vấn đề này, sau khi bước vào huấn luyện, Tiểu Ân lập tức vọt lên chín tầng mây

Bởi vì theo yêu cầu của Nhất Hào, Tiểu Ân phải bảo trì tư thế để tiến hành đồn củi, hơn nữa mỗi một đao chém ra, đều phải tuyệt đối bổ trúng vào đường mờ ảo trên đồ án trung ương

Loại động tác đặc thù này, Tiểu Ân phi thường quen thuộc, là một trong những động tác trong bộ động tác thứ hai, cho nên mặc dù có chút không tự nhiên, nhưng cũng không có quá lớn khó khăn

Nhìn đồ án hư ảo trước mặt cùng với cái búa trước mặt, Tiểu Ân sưng sốt hơn nửa ngày, mới hỏi: “Mấy đạo cụ này ở đâu ra? Ta thấy sao chân thực vậy a “

“Đây là một loại đạo cụ trò chơi, tên gọi là “Hoàng hôn chư thần “

“Người dùng đạo cụ trò chơi để cho ta tập luyện đồn củi?”

“Đúng vậy, mấy cái đạo cụ này căn cứ theo lực lượng cùng chiều cao của người chơi đặt ra, trình độ mô phỏng cao tới chín mươi phần trăm, hiện tại ngài nhắm vào hư tuyến màu trắng, bắt đầu động thủ đi “

“Này u, này u, này u,...”

9. Chương 9: Đồn Củi

Mười hai giờ, suốt mười hai giờ a, hẩn cự nhiên trong không gian hư cấu bị cường chế đồn củi liên tục trong mười hai giờ a

Mặc dù trong không gian hư cấu, thể lực cũng không bị tiêu hao gì, nhưng vô luận là ai, làm liên tục một việc trong mười hai giờ thì cũng sẽ có cảm giác nổi điên a

Cho nên, vừa mới hết giờ, hẩn lập tức chạy trốn chết ra khỏi đó

Bất quá sau khi tỉnh dậy, hẩn mơ hồ phát hiện thân thể mình tựa hồ có chút không đúng

Lắc đầu, nghi hoặc, tựa hồ cũng không có vấn đề gì a!

Đứng dậy, thói quen quan sát xung quanh, hẩn đem tất cả đồ vật trong phòng nhìn đảo qua, hẩn nhanh chóng phát hiện, phản ứng của bản thân nhanh hơn nhiều so với trước khi, thậm chí con muỗi bay qua cũng nhìn thấy rõ ràng

Hẩn muốn đập chết muỗi, nhưng cái ý niệm này nổi lên đầu hẩn cả nửa ngày, bàn tay hẩn mới thông thả đưa lên. Ánh mắt tập trung vào vị trí của con muỗi, nhưng là bàn tay lại đập vào địa phương khác

Bỗng nhiên, Tiểu Ân tâm tình cực độ kinh hoảng, thân thể mình tựa hồ không ăn khớp với động tác vừa rồi

Đảo mắt nhìn cái lòng chảo màu đen bên cạnh, trong lòng hẩn mơ hồ hiểu, đây có lẽ là kết quả sau mười hai giờ hẩn tập đồn củi

Trải qua mười hai giờ luyện tập, trong không gian hư cấu, thành tích của hẩn từ mười đao chém trúng một lần, cải thiện thành mười đao chém trúng hai, ba lần

Mặc dù cái xác suất này cũng không cao, nhưng là đối với hẩn mà nói, đã là có tiến bộ rồi

Bất quá nguyên nhân chính là vì ở trong không gian hư cấu, đem ý thức cùng tốc độ phản ứng rèn luyện, cho nên khi quay lại thế giới hiện thực, ý thức cùng phản ứng của thân thể hẩn cũng không ăn khớp với nhau

Hít sâu một hơi, một khi đã nghĩ thông suốt, hần trong lòng cũng thấy thoải mái

Trạng thái này cũng không có duy trì lâu, rất nhanh khôi phục, hơn nữa, nếu như có thể rèn luyện để thân thể cùng ý thức của mình đạt tới tiêu chuẩn, như vậy từ nay về sau, hần có thể thực hiện được động tác này

Bước vào phòng của phụ thân, lão Bàn Đức đã sớm thức chuẩn bị bữa sáng

Tiểu Ân hôm nay ăn cơm động tác phi thường kỳ quái, hần cố gắng khống chế cổ tay của mình, cũng cố gắng khống chế ánh mắt của mình, ăn cơm giống như một người máy chất phác

Lão Bàn Đức lo lắng nhìn nhi tử, bất quá không phát hiện ra tinh thần của nhi tử mình có vấn đề gì

“Ba ba, hôm nay ta muốn nhĩ làm việc đồng “

“A, được rồi, vậy ngươi nghỉ ngơi đi “ Lão Bàn Đức thoáng có chút thất vọng nói, xem ra muốn đem nhi tử bồi dưỡng thành một gã điền thủ giỏi, lộ trình còn khá lâu đây

“Ba ba, ta nhớ trang viên của kỳ sỹ có nhận mua củi, cho nên ta muốn đi đốn củi, coi như là vận động đi “

Mặc dù không rõ vận động là gì, nhưng nói đến đốn củi là lão Bàn Đức đã hiểu được

Bất quá đốn củi cùng làm nông cũng không giống nhau, sau khi cẩn thận dặn dò Tiểu Ân chú ý an toàn, lão Bàn Đức mới rời khỏi nhà

Tiểu Ân trực tiếp đi tới hậu viện, hần lấy ra từ đó một chiếc búa ngày thường phụ thân vẫn dùng để đốn củi. Cái búa này cũng không nhỏ, hần cầm trong tay cảm giác rất nặng, hần lập tức hiểu được, không trách cái búa này nhìn quen mắt thế, nguyên lai cái búa trong không gian hư cấu không phải đến từ trò chơi, mà hoàn toàn y theo chiếc búa trong nhà hần biến hóa ra

Đem một miếng gỗ đặt lên mặt bàn, Tiểu Ân hung hăng giơ búa lên, hần không có phát giác khi hần giơ búa lên cao, trong nháy mắt cả người hần, khí thế cùng ánh mắt nhất thời biến đổi long trời nổi đất

Ánh mắt của hần trở nên lợi hại cùng sáng ngời, tập trung nhìn vào khối gỗ trên mặt bàn, trên khối gỗ tựa hồ có thêm một bạch tuyến hư ảo, hiện ra rõ ràng trong mắt Tiểu Ân

Hần giơ búa lên cao vận lực, hai chân mở rộng, thân thể hơi vặn vẹo, nâng búa lên tầm cao nhất rồi bổ xuống, một búa này của hần như là điện quang bổ xuống

Chân, lưng, cổ tay, giờ phút này tất cả khí lực trên các bộ vị ngưng tụ lại, âm thanh xé gió vang lên chuẩn xác chém vào bạch tuyến hư ảo trên khối gỗ

“Ba tháp “

Âm thanh thanh thúy qua đi, khối gỗ bị chia làm hai mảnh đều nhau

Tiểu Ân thở dài một hơi, vừa rồi giơ búa lên, trong nháy mắt hần tựa hồ đã tiến nhập vào một trạng thái kỳ diệu. Giống như khi thực hiện bộ động tác thứ hai, động tác chém xuống này của hần hết thấy rất tự nhiên hài hòa

Cái gì mà thân thể cùng phản ứng không cách nào khế hợp với nhau, điều đó đã bị hần quăng ra khỏi óc

Ánh mắt của hần lúc đó chỉ có nhìn thấy bạch tuyến hư ảo, hần ngưng tụ tất cả lực lượng một búa chém xuống thật sự đã đem khối gỗ này từ đầu tới chân chia làm hai mảnh

Nhìn khối gỗ bị chia làm hai mảnh, Tiểu Ân trong lòng hơi sững sờ

Hần dù sao cũng không phải là một tiểu hài tử chín tuổi, mà có kinh nghiệm của một người trưởng thành, tuy nói kiếp trước hần chưa bao giờ đốn củi, nhưng tốt xấu gì hần cũng biết được rằng nếu muốn một búa bổ khối gỗ kia thành hai mảnh, cũng không phải là một việc đơn giản

Trong lòng khẽ động, hần lập tức hiểu được bản thân mình tối hôm qua ở trong không gian hư cấu tập luyện cả mười hai giờ cũng không có uống phí

Hăng phần nổi lên, hần lấy ra một khối gỗ khác, lui ra sau một bước, vẫn với tư thế kỳ dị như vừa rồi, giơ búa lên cao, chém xuống

“Bằng”, một búa này của hắn không chém trúng khối gỗ, ngược lại thiếu chút nữa là đập phải chân mình

Hắn lúc này mới hiểu ra, nguyên lai thân thể và phản ứng của mình vẫn chưa thích ứng. Xem ra vừa rồi thành công, chỉ có thể nói là do hắn gặp may, khoảng cách để hắn thực hiện một cách tự nhiên, vẫn còn một khoảng khá dài

Một lần nữa giương búa lên, Tiểu Ân ánh mắt chớp động biểu lộ sự kiên trì, hắn mãnh liệt tự tin bản thân sớm muộn gì cũng sẽ thực hiện được[/B]

10. Chương 10: Kiều Y A Di

Qua ba mươi ngày, thân thể Tiểu Ân đã hoàn toàn có thể theo kịp ý thức cùng tốc độ phản ứng. Hơn nữa trải qua sự huấn luyện trong không gian hư cấu, xác suất chém trúng bạch tuyến của hắn đã đạt tới một nửa

Hắn phát hiện, chỉ cần bản thân mình duy trì đúng tư thế, chém trúng bạch tuyến, thì chỉ cần một búa, là hoàn toàn có thể đem khối gỗ trước mặt chia làm hai phần. Mà một khi có sự sai lệch thì thường thường chém xuống một phần ba độ sâu cũng không đạt được

Cho nên, hắn cố ý thức thực hiện động tác chậm lại, mỗi một búa chém xuống đều tập trung tinh thần cao độ, ánh mắt trở nên sắc bén vô cùng. Thường thường ở những khắc như thế, hắn mới có thể liên tục chém trúng bạch tuyến

Hiện tại, hắn đồn củi tốc độ đã tăng rất nhanh, thậm chí đã vượt qua tốc độ cực hạn của lão Bằng Đức

Chứng kiến nhi tử đột nhiên có hứng thú lớn đối với đồn củi như thế, hơn nữa còn có thành tựu lớn, lão Bằng Đức vừa ngạc nhiên vừa vui mừng

Đem số củi này bán, tiền kiếm được quả nhiên nhiều hơn hắn so với trồng trọt, nhưng lão Bằng Đức vẫn hy vọng nhi tử mình có thể trở thành một gã nông điền giỏi

“Ba”

Thanh âm thanh thúy vang lên, Tiểu Ân thoải mái thu hồi đại phủ, đại gia hỏa này ngay từ đầu khiến hắn cảm thấy nặng nề, hiện giờ ở trên tay hắn đã không còn cảm giác gì nữa

Mỗi ngày luyện tập trên dưới một vạn lần cũng không phải là công cốc, khí lực hắn tăng trưởng, các cơ năng trên cơ thể không ngừng nghỉ ngừng nghỉ đều nổi bật lên

Hơn nữa luyện tập bộ động tác thứ ba, Tiểu Ân khống chế lực trên phạm vi lớn cũng tăng lên, hiện tại hắn chém trúng bạch tuyến đạt được xác suất hơn nửa phần lớn là do nguyên nhân này

“Tiểu Ân, ngươi vẫn còn đang đồn củi sao, Bằng Đức đi đâu rồi?”

Tiểu Ân ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt hòa ái tươi cười trước mặt, hắn lau mồ hôi nóng trên trán, rồi nói: “Kiều Y a di hảo, ba ba đang làm việc trên đồng “

Kiều Y là một quả phụ ở thôn trên, trượng phu nàng sau khi qua đời, để lại cho nàng một cửa hàng tạp hóa. Hương thân phụ cận trên cơ bản đều là lấy vật đổi vật, nàng đem đồ vật đổi được tới trang viên kỵ sỹ bán, mặc dù không có kiếm được nhiều tiền nhưng là để duy trì cuộc sống thì có thừa

Bằng Đức cùng Kiều Y có mối quan hệ tốt, mỗi lần tới trang viên kỵ sỹ đều mượn lão mã của Bằng Đức

Có đôi khi Tiểu Ân còn hoài nghi, Bằng Đức mua lão mã này chỉ sợ cũng không phải vì công việc trồng trọt của mình mà phần lớn là để cho Kiều Y thuận tiện vận chuyển hàng hóa tới trang viên kỵ sỹ

Chỉ là khiến cho Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái chính là hai bên dường như đều có ý với nhau, nhưng thủy chung đều không có ý tứ vượt qua giới tuyến

Có lẽ có kinh nghiệm sống của kiếp trước nên Tiểu Ân tự nhiên biết được nỗi băn khoăn của lão Bằng Đức, hắn mặc dù cũng không có quan tâm nhiều đến mẫu thân mình ở kiếp này, nhưng mà bảo hắn chủ động hợp tác, điều này hắn cũng không có năng lực

Kiều Y tới, đem vật để trên giỏ buông xuống, nói: “Ở đây có chút thức ăn, do ta không cẩn thận nên làm thừa, đợi lát nữa để phụ tử ngươi ăn đi. Đặc biệt là ngươi, mấy ngày nay khổ cực như vậy, nên hảo hảo bồi bổ một chút “

Tiểu Ân hơi hơi cười, cũng không biết đây là lần thứ mấy nàng làm thừa thức ăn, bất quá có lộc ăn hẳn cũng không có từ chối

Thành khẩn nói lời cảm ơn, Tiểu Ân đột nhiên cảm giác, có lẽ trong nhà nên có thêm một vị nữ quản gia. Đương nhiên, vấn đề này là hẳn để lão Bàn Đức làm đi, nếu để cho hắn nói ra, như vậy cũng có chút kinh thế hãi tục

“Tiểu Ân, lão Bàn Đức trở về, ngươi nói cho hắn, ngày mai ta muốn tới trang viên, nói với hắn là ta muốn mượn ngựa dùng tạm “

“Hảo, Kiều Y a di “Tiểu Ân thuận miệng hỏi một câu: “Sao lần này đi sớm vậy, không phải tuần trước a di đã đi sao?”

Người trong thôn mặc dù không ít, nhưng là đến cửa hàng tạp hóa mua sắm thường thường là có thể sử dụng rất dài. Cho nên đại khái một tháng Kiều Y mới một lần tới trang viên kỵ sỹ

“Nga, là do ca ca ta muốn chiêu sinh mấy học đồ, trong thôn lần này lại vừa đúng có ba thiếu niên báo danh. Lần đầu tới trang viên, cũng không thể để họ đi một mình được”

“Duy Luân thúc thúc trở về thu nhận học đồ, Tiểu Ân trong lòng tính toán, nhất thời cười nói: “Hắn là đã thăng cấp rồi, nếu không khó có khả năng một lần chiêu sinh nhiều học đồ như vậy “

Kiều Y trên mặt lộ ra thần sắc kiêu ngạo, bất quá nếu trên thế giới này có một ca ca như vậy cũng là một chuyện đáng kiêu ngạo

Duy Luân trong trang viên kỵ sỹ là một thợ rèn, hơn nữa là một thợ rèn có kỹ thuật tốt nhất. Ba tháng trước hắn tới thành thị gần đây, tham gia khảo hạch để tấn cấp thành cao cấp thợ rèn, hiện giờ đã trở về

Trở về đã thu nhận học đồ, rất rõ ràng là đã thăng cấp thành công

Cao cấp cấp bậc a, đối với trang viên kỵ sỹ mà nói, đây chính là cấp bậc cao nhất a. Cả trang viên cũng chỉ có Tư Khảo Đặc là cao cấp kỵ sỹ, bây giờ mới xuất hiện cao cấp danh xưng thứ hai a

Dưới tình huống bình thường, trang viên kỵ sỹ đúng là không thể lưu giữ được nhân tài có cấp bậc cao cấp. Nhưng Duy Luân lại không giống với người khác, hắn rất nặng tình hươu thỏ, cho nên cho dù trong trấn có vô số người muốn giữ hắn, nhưng hắn toàn bộ đều từ chối

Đương nhiên, mặc dù Kiều Y không có nói thêm gì, nhưng Tiểu Ân vẫn biết, Duy Luân lần này trở về, hưởng thụ đãi ngộ chính là có biến hóa nghiêng trời lệch đất

Ít nhất ở trong cái trang viên này, Duy Luân đã thành người có phân lượng. Mà là muối muối duy nhất của Duy Luân, tự nhiên là nước lên thì thuyền cũng lên

Hơi hơi nghiêng đầu, Tiểu Ân có chút không hảo ý nghĩ

Lão Bàn Đức cùng chính mình, có phải hay không bởi vì chuyện này mà cũng có thu hoạch đây?[/B]

11. Chương 11: Kế Hoạch Học Tập Mới

Nhất Hào giống như một u linh hiện ra, bất quá tập mãi cũng thành thói quen, Tiểu Ân hiện tại căn bản hoàn toàn không có chút sợ hãi

“Ngài hảo, ta một người thành thật thiện lương, là một học tập cơ có trí tuệ, ta có một đề nghị rất tốt muốn nói với ngài

“

Tiểu Ân ngần ra, tức giận liếc mắt một cái, hỏi: “Người có phải muốn đề nghị ta học tập cao cấp đốn củi hay không?”

“Không, ngài hiện tại sơ cấp đốn củi còn chưa hoàn thành, làm sao có thể luyện tập được cao cấp đốn củi “

Tiểu Ân trong lòng dâng lên một trận hiếu kỳ, hắn hỏi: “Nhất Hào, cao cấp đốn củi rốt cục thực hiện như thế nào?”

“Ngài muốn biết sao?”

“Đương nhiên “ Tiểu Ân không chút do dự nói. Trong lòng hắn, hiện tại quả thật đối với việc đốn củi cũng có thể phân cấp bậc này cảm thấy vạn phần tò mò “

“Được rồi, căn cứ theo yêu cầu của ngài, ta sẽ làm mẫu một lần “Nhất Hào miễn cưỡng nói

Sau đó, hắn đi tới địa phương luyện tập đốn củi, cầm lấy cự phủ, tùy ý chọn một khối gỗ có nhánh dài ngắn bất quy tắc

“Ngài nhìn cho rõ “

Chỉ thấy Nhất Hào vút khối gỗ lên trên không trung, Tiểu Ân ánh mắt nhìn cái cây được vút lên trên cao, sau đó nhìn nó chậm rãi rơi xuống

Giờ phút này hắn có chút không hiểu, chỉ thấy ánh sáng chợt lóe, mi mắt hắn run run, thời khắc ngắn này hắn phảng phất thấy được có vô số ánh sáng tung hoành trên khối gỗ, chờ hắn có phản ứng trở lại, tất cả đều đã trở nên yên tĩnh

“Ba”

Khối gỗ không báo trước rơi xuống mặt đất, trên mặt đất hiện ra hơn mười khối gỗ nhỏ

Tiểu Ân miệng chậm rãi há ra, hắn tin chắc rằng, bản thân mình không phải đang xem phim

“Ngài thấy rõ không, đây là cao cấp đốn củi, chờ người luyện tới cực hạn của sơ cấp đốn củi rồi hãy học tập tiếp đi “Nhất Hào đặc ý thỏa mãn nói

Tiểu Ân đỡ đỡ ngẩng đầu, mặc dù đối với cảnh tượng vừa rồi có chút hoài nghi, nhưng nghĩ tới hiệu quả thần kỳ của quảng bá thể thao, trong tim hắn có chút chờ đợi

“Nhất Hào, lúc nào ta có thể luyện tập cao cấp đốn củi?”

“Chờ ngài luyện tốt sơ cấp đốn củi đã “

“Thế bao giờ ta mới có thể luyện tốt sơ cấp đốn củi “Tiểu Ân thử thay đổi phương thức dò hỏi

“Chờ ngài có thể đạt tới xác suất một trăm phần trăm chém trúng được hư tuyến, làm được như vậy tự nhiên có thể học tập lên bậc tiếp “

Tiểu Ân chăm chú gật đầu, cuối cùng cũng có mục tiêu rõ ràng, xem ra phải cố gắng hơn nữa, mặc dù hắn đã phi thường cố gắng

“A, thiếu chút nữa quên “Nhất Hào đột nhiên vỗ gáy, động tác nhân tính hóa này cũng chẳng còn lạ lùng gì nữa. Tiểu Ân hoài nghi, Nhất Hào này có phải chỉ đơn thuần là một cái học tập cơ hay không?

“Căn cứ biểu hiện hôm nay của ngài, ta đề nghị ngài nên nói với Kiều Y, bản thân ngài cũng muốn gia nhập đội ngũ học đồ thợ rèn “

“Thợ rèn, Nhất Hào, mặc dù mục tiêu tương lai của ta là tới thành thị lớn nhưng ta cũng không có thích cuộc sống thợ rèn a “

“Theo nghề thợ rèn chỉ để tiện đề cao tổ chất thân thể của ngài mà thôi, ngài chẳng lẽ không muốn đề cao tổ chất thân thể của mình lên nhanh hơn?” Nhất Hào nhìn Tiểu Ân một chút, sau đó bổ sung nói: “Ta cam đoan, nếu như ngài học tập làm thợ rèn, như vậy sẽ rất nhanh đạt được yêu cầu của sơ cấp đốn củi, hơn nữa còn sẽ đạt tới tiêu chuẩn để học cao cấp đốn củi “

Trầm mặc một lát, Tiểu Ân thở dài nói: “Được rồi, ta phục người “

Kiếp trước của Tiểu Ân mỗi khi xem phim chứng kiến màn biểu diễn giống như Nhất Hào làm vừa rồi, hẳn rất là hâm mộ, hiện tại có khả năng thực hiện được điều này, hẳn đương nhiên là sẽ không bỏ lỡ

Thời gian trong không gian hư cấu cũng không có lãng phí, Tiểu Ân không phải tập luyện quảng bá thể thao thì cũng luyện tập sơ cấp độn củi, hẳn muốn đem hết thầy khắc sâu vào trong đầu, như vậy đợi tới ban ngày, hẳn chỉ cần cố hết sức để cho thân thể và suy nghĩ của mình đạt tới một loại trạng thái thăng bằng là có thể thu hoạch được tiến bộ nhanh hơn

Từ khi có được học tập cơ Nhất Hào này, đến bây giờ mới chỉ có hơn bảy mươi ngày, trong khoảng thời gian này hẳn đã có thể luyện tập tới bộ động tác thứ ba của quảng bá thể thao

Nếu như không phải ở trong không gian hư cấu không cần lo đến việc ăn và ngủ thì hẳn tuyệt đối cũng không đạt được kết quả to lớn như bây giờ

Có lẽ có được kinh nghiệm một đời, biết rõ tính mạng của con người nhỏ bé, nên hẳn mới giành giật từng giây phút để nâng cao năng lực của bản thân mình

Hiện giờ nghịch soa thời gian đã đạt tới bốn lần, đối với Tiểu Ân mà nói, thật sự cũng đã quá dài. Bất quá khiến cho Tiểu Ân cảm thấy may mắn là hẳn ở trong không gian hư cấu này vĩnh viễn cũng không cảm thấy mệt mỏi, làm cho hẳn có thể rèn luyện không ngừng

Mà ngay cả huấn luyện viên nghiêm khắc như Nhất Hào cũng thường xuyên khen ngợi hẳn là một trong những đệ tử cố gắng nhất mà hẳn đã từng dạy

Mặc dù Tiểu Ân đối với việc Nhất Hào có hay không từng dạy qua người khác hết sức là hoài nghi, nhưng không thể phủ nhận được là, đoạn thời gian này hai người phối hợp tương đối hoàn mỹ

Sáng sớm hôm sau, Tiểu Ân lần đầu tiên trước mặt lão Bàn Đức, khẩu khí chém đinh chặt sắt, tuyệt không thương lượng đường lùi nói với phụ thân hẳn, hẳn muốn theo cao cấp thợ rèn Duy Luân tiên sinh học tập kỹ năng thợ rèn

Đối với yêu cầu này, lão Bàn Đức sau khi cân nhắc, rốt cục cũng gật đầu đồng ý

Trong mắt nông phu bọn họ, nếu như là nhà mình có hài tử có thể trở thành học đồ của một vị có chức nghiệp cao cấp, thì đây đúng là một chuyện đáng ăn mừng

Bất quá muốn trở thành học đồ của Duy Luân tiên sinh, cũng không phải là một sự việc đơn giản, theo lời Kiều Y a di nói, mười mấy thôn phụ cận, tất cả thiếu niên cường tráng đều tới báo danh. Những người đó trẻ nhất cũng chỉ mới mười năm tuổi, không ít người nổi danh là đả giá vương (oánh nhau đệ nhất đó)

Nếu như lão Bàn Đức không có thấy Tiểu Ân trong vòng hai tháng nay khí lực tăng mạnh lên, hẳn tuyệt đối cũng không đáp ứng chuyện này

Không quá bao lâu, Kiều Y a di mang theo ba thiếu niên tới đây

Tuy nói là thiếu niên nhưng ba người bọn họ cũng đã mười sáu, mười bảy tuổi, so với Tiểu Ân mới chỉ có chín tuổi mà nói thì có khoảng cách tương đối lớn

Kiều Y nghe Tiểu Ân cũng muốn báo danh tham gia, miệng lập tức cũng không thể khép lại được

Bất quá đối với vẻ mặt trầm mặc cùng vẻ mặt khẩn cầu của Tiểu Ân, nàng cũng đành phải đáp ứng

Trước khi đi, Tiểu Ân cân nhắc một hồi, sau đó lặng lẽ nói với lão Bàn Đức: “Ba ba, ta đi rồi, người cần phải bảo trọng a”

“Ân, người cũng bảo trọng “

“Còn một việc “Tiểu Ân ghé lỗ tai lão Bàn Đức, thấp giọng nói: “Con sau khi rời đi, người nên đối xử với Kiều Y a di tốt một chút “

Lão Bàn Đức tức khắc mặt đỏ tới mang tai, mặc dù chân tay không có luồng cuống nhưng ánh mắt hiện lên chút bất thiện

Tiểu Ân vội vàng nói: “Ba ba, Duy Luân là ca ca của Kiều Y a di, nếu như người đối tốt với nàng, như vậy Duy Luân tiền sinh sẽ đối tốt với ta “

Lão Bằng Đức bàn tay giơ lên định cốc vào đầu Tiểu Ân đột nhiên dừng lại, hắn cũng không có nghĩ tới nhĩ tử mình lại có ý nghĩ như vậy

Nhìn lão mã kéo theo năm người Tiểu Ân rời đi, lão Bằng Đức trong lòng đột nhiên có chút nóng rực chờ đợi

Có lẽ cũng nên đối tốt với nàng một chút

12. Chương 12: Thợ Rèn Duy Luân

Trang viên này hai mươi năm trước trải qua lần xây dựng thứ hai, diện tích đã được mở rộng ra

Nghe nói nếu nơi này không phải là một nơi hẻo lánh, lấy thân phận của kỵ sỹ căn bản là khó có khả năng đạt được một khối phong địa lớn như thế này

Bất quá điều này cũng với Tiểu Ân cũng không có quan hệ gì, ánh mắt hắn hướng tới tập thị ở phía tây nam trang viên

Phía tây nam trang viên, được coi là nơi phồn hoa nhất, kiếm được một cửa hàng tại nơi đây là giấc mộng của rất nhiều người

Xe ngựa tiến sâu về phía tây nam, sau đó dừng lại trước cửa một gian hàng

Tất cả mọi người đều dùng ánh mắt hâm mộ nhìn về nơi xe ngựa dừng lại bởi vì đó là cửa hàng chiếm diện tích lớn nhất tại tây nam trang viên

Có lẽ nơi này sinh ý cũng không phải tốt nhất, nhưng về độ nổi danh và vị trí địa lý thì tuyệt đối là tốt nhất

Mặc dù tây nam trang viên có rất nhiều tiểu điểm nhưng cũng không có ai có bất cứ dị nghị gì. Nguyên nhân bởi vì trừ bỏ đi Tư Khảo Đặc kỵ sỹ thì đây là vị thứ hai có được chức nghiệp cao cấp – Duy Luân tiền sinh, mà mở cửa hàng này chính là Duy Luân tiền sinh

Ba thiếu niên bên cạnh Tiểu Ân, ở thế giới này mười sáu mười bảy tuổi, kỳ thật đã có thể xưng là thanh niên

Ba người bọn họ tựa hồ muốn chứng minh bản thân mình rất là cường tráng, nên dường như cố gắng uốn thẳng ngực mình lên

“Nga, Kiều Y em gái ta, hoan nghênh người tới “

Duy Luân thân cao hai thước nhiệt tình ôm lấy Kiều Y, nếu như không phải khuôn mặt bọn họ cực kỳ giống nhau, vừa nhìn đã biết có quan hệ huyết thống, Tiểu Ân thật sự hoài nghi, Kiều Y và Duy Luân không phải là huynh muội

“Duy Luân, muội mang tới cho huynh mấy thiếu niên cường tráng, có lẽ sẽ vừa mắt huynh “Kiều Y vừa cười vừa nói

Duy Luân ánh mắt quét một vòng qua bốn người trên xe ngựa

Ba thanh niên cố gắng uốn thẳng lưng, Tiểu Ân cũng học tập theo, bất quá do tuổi tác còn hạn chế, nên lấy vẻ bề ngoài mà so thì độ cường tráng của hắn dù là thúc ngựa cũng đuổi không kịp

Duy Luân ánh mắt cuối cùng dừng lại trên người Tiểu Ân, hắn hồ nghi hỏi: “Tiểu hầu tử này là ai? Ta thu nhận học đồ cường tráng chứ không phải mở viện nhi đồng mà “

“Ha ha.”

Xung quanh một trận cười thiện ý truyền đến

Duy Luân tại nơi này được coi là một danh nhân, cho nên khi hắn xuất hiện mọi người tự nhiên là giữ im lặng. Song nghe hắn nói lời này mọi người xung quanh cũng nhin không được bắt đầu phì cười

Kiều Y kinh hô một tiếng, thanh âm của nàng mơ hồ mang theo phần nộ: “Duy Luân, đó là Tiểu Ân, nhi tử của Bàng Đức “

Duy Luân sắc mặt nhất thời trở nên dị thường xấu hổ, hắn đương nhiên biết tâm ý của Kiều Y, cũng biết Tiểu Ân rất có phân lượng trong lòng lão Bàng Đức.Đại hán thân cao hai thước này đột ngột xoay người, đi tới bên cạnh xe ngựa, dường như cố ý khoa trương cười nói: “Tiểu Ân, thật sự là đã lâu không gặp, mới vừa rồi ta không có nhận ra người, xin lỗi “

“Không sao cả “ Tiểu Ân đỏ khốc đỏ cười nói: “Lần trước ngài thấy ta thì ta mới có năm tuổi, hiện tại ngài không nhận ra thật sự là cũng bình thường “

“A, thật là một hài tử thông minh “Duy Luân không chút keo kiệt tán dương nói: “Lão Bàng Đức dạy dỗ thật là tốt, hắn rất có khả năng trở thành lão sư a.Người lần này tới đây muốn làm gì vậy?Muốn ở trong trang viên du ngoạn vài ngày hay là lão Bàng Đức sai người mua thứ gì? Ta cố ý để dành cho hắn một cái cốc, một cái búa và vài thanh thái đao, người mang về cho hắn nhé “

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng nói: “Duy Luân tiên sinh, nhà chúng ta cốc, búa và thái đao đủ dùng tới một trăm năm đó

Mọi người xung quanh đều lộ ra vẻ mặt hâm mộ, mặc dù mấy thứ này đối với nông phu bình thường cũng chỉ là một kiện đồ vật tầm thường mà thôi.Nhưng mấy thứ đó là do Duy Luân tự mình động thủ đó a, vô luận là trình độ cứng rắn hay độ bền, thợ rèn bình thường không thể so được

Người bình thường nếu có món đồ đó, ít nhất có thể sử dụng hơn mười năm

“Nga, thật không “Duy Luân suy nghĩ một chút, rồi nói: “Ta dẫn người đi chơi quanh thôn, mua cho người ít đồ ăn ngon nhé “

Tiểu Ân không thể không hướng Kiều Y cầu cứu, hắn biết, Duy Luân hoàn toàn coi hắn là một tiểu hài tử

“Duy Luân, Tiểu Ân muốn trở thành học đồ của người “

“Học đồ? Cái này không được “Duy Luân lập tức nghiêm túc nói ra: “Muốn trở thành học đồ của ta, sẽ phải chịu khổ rất nhiều “

“Duy Luân tiên sinh, ta không sợ khổ “

“Ta biết “Duy Luân vẻ mặt ôn hòa nói, nếu như là hài tử nhà khác, hắn đã sớm mở miệng mắng, nhưng Tiểu Ân là nhi tử của lão Bàng Đức a.Duy Luân có thể khẳng định, nếu như mình cùng Tiểu Ân âm ỉ, như vậy Kiều Y bên cạnh tuyệt đối sẽ không ngồi nhìn

“Tiểu Ân, nếu như người thật sự muốn học nghề với ta, ta nhất định sẽ dạy toàn bộ cho người, nhưng hiện tại thì không được “

“Tại sao?”

“Bởi vì người tuổi tác quá nhỏ, vô luận là khí lực hay sức chịu đựng, đều không thích hợp “

Tiểu Ân cúi đầu cân nhắc, hắn cũng không biết, mọi người xung quanh sau khi nghe Duy Luân nói, đều đã sớm hâm mộ muốn chết.Đây chính là lần đầu tiên Duy Luân hứa hẹn với người khác, đem tất cả kỹ nghệ của mình ra truyền thụ đó “

“Duy Luân tiên sinh, ta muốn hỏi tiêu chuẩn để trở thành học đồ là gì?”

“Người thật sự muốn biết?”

“Vâng “

“Hảo, người, còn có các người, đều đi theo ta “Duy Luân chỉ ba thanh niên còn đang ngu ngơ trên xe ngựa, nắm tay Tiểu Ân đi về phía sau cửa hàng

Trên đường mọi người bắt đầu nhón nháo lên

“Duy Luân lại bắt đầu lựa chọn học đồ, không biết bọn họ có đạt tiêu chuẩn không?”

“Một lần bốn người, chắc là sẽ có một người đạt “

“Ta xem, tên tiểu tử ở giữa rất rắn chắc, có lẽ đạt tiêu chuẩn “

Tiểu Ân đám người tự nhiên cũng không nghe đến tiếng nghị luận, bọn họ đi tới hậu viện, Tiểu Ân tới nơi, không khỏi thấy hơi sững sờ, nơi này tựa hồ hết sức quen thuộc a

13. Chương 13: Tiêu Chuẩn

Đương nhiên nơi này so với hậu viện nhà hắn cũng có chỗ khác nhau đó là nơi này so với hậu viện nhà hắn lớn hơn năm lần, hơn nữa còn đủ chỗ cho cả sáu người đồn củi

Duy Luân mang theo đám người tới, sáu thanh niên đang đồn củi nhất thời ngừng lại

Tiểu Ân có thể thấy rõ bọn họ mồ hôi đều chảy đầm đìa, hơn nữa ở xa xa cũng có thể nghe được tiếng thở dốc trầm trọng của họ, hiển nhiên bọn họ đã ở chỗ này tập chém củi lâu rồi

“Ái Đức “Duy Luân lớn tiếng la lên

“Sư phụ, ta đến “

Một tiểu tử so với Duy Luân còn trắng kiện hơn rất nhanh chạy ra

“Tiểu Ân đây là đệ tử đầu tiên của ta, Ái Đức.Hắn đã học được vài phần tay nghề của ta, đặc biệt lúc rèn luyện, biểu hiện phi thường không tồi, có lẽ năm nay hắn có thể đi thử khảo hạch sơ cấp thợ rèn

Nghe Duy Luân đánh giá, xung quanh mấy thanh niên đều lộ ra vẻ mặt hâm mộ

Ái Đức sắc mặt nhất thời hơi đỏ lên nói: “Sư phụ ta không đi khảo hạch sơ cấp thợ rèn đâu, ta chỉ muốn ở cạnh người “

Mặc dù Ái Đức có chút không biểu lộ được hết ý tứ của mình nhưng tất cả mọi người đều hiểu được ý tứ của hắn.Duy Luân nhẹ nhàng vỗ vỗ vai của hắn nói: “Nói hươu nói vượn, Ái Đức cái gì thuộc về mình thì nên tranh thủ, không nên buông tha.Nếu như người không muốn rời đi, chẳng lẽ người sợ ta đuổi người đi sao “

Ái Đức thật thà chất phác cười, tựa hồ là đã yên tâm

Vô luận là nghề nghiệp gì, nếu không đạt được tư cách sơ cấp, thì không được tính là xuất sư.Bất quá một khi đạt được danh hiệu sơ cấp, như vậy có thể tự lập được môn hộ

Đối với tuyệt đại đa số mọi người mà nói, bọn họ đều hy vọng đều sẽ có ngày này

Mà Ái Đức rõ ràng là đã có thực lực sơ cấp, nhưng bản thân lại không muốn tham gia khảo hạch, là do hắn không muốn rời xa Duy Luân.Đồng dạng, Duy Luân mặc dù lớn tiếng quát mắng, nhưng trong lòng lại coi hắn giống như thân nhân của mình

Nhìn đôi thầy trò này, Tiểu Ân trong tim cảm thấy ảm áp

“Ái Đức, đây là Tiểu Ân cháu của ta, người hiện tại làm mẫu cho hắn biết muốn trở thành một gã học đồ thợ rèn thì phải có lực lượng gì “

“Vâng, thưa sư phụ “

Ái Đức tiến lên trước, tùy ý cầm một khối gỗ đặt lên đôn mộc nói: “Tiểu Ân, người xem cho rõ “

Hắn một tay cầm chiếc búa lớn, một tay dựng thẳng khối gỗ lên, hô to một tiếng rồi chém xuống

Tiểu Ân lỗ tai hơi hơi run lên, ánh mắt của hắn cơ bản là không có tập trung nhìn đại phủ mà tập trung nhìn động tác cử trọng nhược khinh của Ái Đức, hắn cũng đã tính toán ra kết quả

Bất quá hắn thấy, một búa này của Ái Đức mặc dù lực lượng cực lớn, nhưng động tác của hắn lại không đạt tiêu chuẩn, vị trí thân thể cũng không chuẩn.Nếu như là so với khoa học huấn luyện thì một búa này của hắn, uy lực chỉ có thể tăng lên ba mươi phần trăm

Đương nhiên, nếu như chỉ dùng để bỏ một khối gỗ bình thường thì, bằng lực lượng này của Ái Đức cũng có thừa

Một búa chém xuống, khối gỗ chia làm hai mảnh, cực kỳ chỉnh tề

“Nhìn thấy chưa, đó là mục tiêu của các người, nếu như muốn có tư cách trở thành thợ rèn, điểm tiên quyết là phải có khí lực cùng thân thể cường tráng giống như là “trâu bò bình thường vậy “Duy Luân cao giọng nói với mấy thanh niên

“Vâng, Duy Luân tiên sinh”Mấy thanh niên lớn tiếng đồng thanh đáp, bọn họ lần nữa tập bỏ khảm

Nhưng bọn họ đã tiêu hao quá lớn khí lực, cho nên động tác có chút biến hình, đừng nói là một búa bỏ đôi được khối gỗ, mà ba bốn búa chém xuống cũng không đủ khí lực

Mà làm cho Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái đó là, bọn họ mỗi lần bỏ khảm đều cố sức để lần bỏ khảm tiếp theo của mình trùng với vết bỏ khảm lần đầu tiên.Mỗi khi chém trúng, trên mặt họ đều toát lên vẻ tươi cười

Nhìn một hồi nữa, Tiểu Ân nhất thời hiểu được, nguyên lai bọn họ cũng không chỉ luyện tập lực lượng, mà còn luyện tập cả độ chính xác nữa

“Các người, thử một lần đi, phát huy lực lượng tốt nhất của mình ra

Duy Luân giơ ngón tay, ý tứ bảo ba thanh niên chủ động tiến lên thử

Bọn họ đều hiểu, đây là vòng khảo hạch thứ nhất.Bọn họ cầm chiếc búa cao bằng nửa người, hướng tới khối gỗ chém xuống

Bọn họ đều là nông gia đệ tử, từ khi sinh ra đã sớm tiếp xúc với công việc đồn củ nấu nước, đối với bọn họ đồn củ đã là một chuyện rất quen thuộc

Bất quá thời khắc này bất đồng, bởi vì có Duy Luân tiên sinh đứng bên cạnh, cho nên ba người bọn họ vẻ mặt có chút kinh hoàng thất thố

Tiểu Ân khloe mắt nhanh chóng phát hiện được vẻ mặt thất vọng của Duy Luân, xem ra biểu hiện của ba người này không chiếm được sự hài lòng của Duy Luân

Quả nhiên, sau khi kết thúc,ba thanh niên này cũng không được tuyển

Theo lời Duy Luân nói, bọn họ khí lực miễn cưỡng có đủ nhưng biểu hiện ra lại làm hấn thất vọng bởi vì bọn họ khi chém khối gỗ luôn nơm nớp lo sợ, thiếu chút nữa còn chém trúng bản thân mình

Lúc ấy Duy Luân cùng Kiều Y ở bên cạnh hù dọa, nếu như bọn họ một búa đã chém trúng thì cũng hơi lạ

Cho nên Duy Luân dứt khoát nói, để trở thành học đồ của hấn cần phải có tố chất tâm lý.Nếu như có khí lực mà không có tố chất tâm lý thì cũng sẽ uống công

Có lẽ bởi vì hy vọng nhiều mà lại thất bại, nên bọn họ có chút uể oải.Tóm lại Duy Luân đã dứt khoát cự tuyệt họ

Cuối cùng, Duy Luân nói: “Kiều Y, đợi lát nữa muối đem bọn họ đi dạo chơi, có thứ gì tốt thì mua cho bọn họ một kiện “

“Vâng “Kiều Y bất đắc dĩ nói.Mặc dù không có ai trúng tuyển nhưng tốt xấu gì thì mấy tiểu tử này cũng được tới trang viên kỵ sỹ rồi

“Chờ đã.Duy Luân thúc thúc ta còn chưa thử mà”Tiểu Ân mắt mở to sáng ngời, chăm chú nói

14. Chương 14: Lực Lượng Kinh Nhân

Duy Luân đột nhiên rất muốn hét to lên, hấn thề, nếu như Tiểu Ân không phải là nhi tử mà lão Bàn Đức thương yêu nhất, nếu như không phải Kiều Y thích lão Bàn Đức, thì hấn nhất định sẽ làm cho tiểu tử trước mặt mình này biết thế nào là trời cao đất rộng

Mấy người trong hậu viện nhìn thân hình nhỏ gầy của Tiểu Ân, ánh mắt hiện lên ý cười nồng đậm

Không có ai tin lời Tiểu Ân nói cả ngay cả ba thanh niên theo hắn cùng đến cũng không ngoại lệ

Tiểu Ân trong lòng thầm than, kỳ thật nếu có thể nói, hắn cũng không thích cái nghề thợ rèn này. Nhưng Nhất Hào ở trong không gian hư cấu lại mãnh liệt yêu cầu hắn học tập kỹ năng thợ rèn

Đương nhiên, án chiếu theo lời của Nhất Hào thì chỉ cần hắn theo học nghề thợ rèn, như thế hắn có thể rất nhanh nắm giữ được năng lực của cao cấp đồn củi

Cao cấp đồn củi a, một khi nghĩ đến phong cách và tư thế của Nhất Hào khi thực hiện, trong lòng hắn khó không chế được ham muốn

“Được rồi, người thử đi “Để ý tới sắc mặt của Kiều Y, Duy Luân không thể làm khác đành phải đồng ý

“Cám ơn Duy Luân thúc thúc “

Tiểu Ân lễ phép hơi hơi khom lưng xuống nói, rồi tiến tới giữa sân, lựa chọn lấy một chiếc búa. Mặc dù chiếc búa này nhỏ nhất ở đây, nhưng so với chiếc búa trong nhà hắn còn lớn hơn hai phần

Tùy ý chọn một khối gỗ đặt vững vàng lên đôn mộc. Tiểu Ân nắm tay nắm lấy cán búa, nhẹ nhàng dùng sức, đem chiếc búa nâng cao lên

Duy Luân kinh ngạc hô một tiếng, ánh mắt nhìn Tiểu Ân nhất thời thay đổi

Ánh mắt mọi người nhìn Tiểu Ân cũng đều thay đổi

Chiếc búa này mặc dù hơi nhỏ nhưng cân nặng tuyệt đối không nhỏ. Bọn họ đều nghĩ Tiểu Ân phải dùng tới hai tay mới nhấc nổi nó lên

Nhưng mà, thời khắc này Tiểu Ân chỉ vừa nắm tay cái đã nâng được búa lên cao, hơn nữa nhìn bộ dáng của hắn, tựa hồ vẫn còn dư thừa thực lực, có vẻ phi thường thoải mái

Tiểu Ân nắm tay vừa mới tiếp xúc với cán búa, tâm thần hắn theo thói quen thu liễm lại

Hắn quên đi Kiều Y, quên Duy Luân, quên đi việc hắn đang tiến hành khảo hạch

Hắn tựa hồ như quay trở lại hậu viện cũng không phải rộng lớn của nhà mình, nơi mà hàng ngày hắn vẫn luyện tập sơ cấp đồn củi

Chiếc búa được giơ cao lên đến đỉnh đầu hắn, một khắc này một đường vòng cung kỳ dị nhanh chóng chém xuống

Tiểu Ân đôi mắt chăm chú nhìn khối gỗ trước mắt, tựa hồ như thấy được hư tuyến màu trắng trên khối gỗ. Không biết vì sao, giờ khắc này hắn lại vô cùng nhập tâm, phảng phất như toàn bộ tinh thần hắn đều tập trung lại trên hư tuyến này

Động tác của hắn rất hài hòa cân đối, cũng vô cùng đơn giản, một búa này chém xuống như là một bức tranh mỹ cảm khiến người khác mở mắt hân thưởng

“Ba”

Thanh âm thanh thúy truyền đến tai mọi người, khối gỗ bị một búa của Tiểu Ân chia làm hai mảnh tinh tế, hơn nữa khiến cho mọi người cảm thấy giật mình đó là, hai mảnh này lại giống nhau như đúc

Tiểu Ân thở dài một hơi, không thể tưởng tượng được bản thân mình vừa rồi tiến nhập vào trạng thái tốt như vậy. Tựa hồ từ khi hắn học bộ động tác thứ ba của quảng bá thể thao, thì hôm nay biểu hiện của hắn là xuất sắc nhất

“Duy Luân thúc thúc, ta có thể....Di, ngài làm sao vậy?” Tiểu Ân mới nói một nửa, thấy Duy Luân trợn mắt há mồm, kỳ quái hỏi

Duy Luân như từ trong giấc mộng tỉnh lại nhìn Tiểu Ân, trong mắt hiện lên thần sắc kỳ quái: “Tiểu Ân, người năm nay mấy tuổi?”

“Chín tuổi “

“Chín tuổi a “Ái Đức vẻ mặt hâm mộ nói

“Chín tuổi a “Mấy học đồ trong mắt trần ngập đồ ky, thật sự là một tiểu quái vật

Duy Luân cười ha ha, hẳn không có chút keo kiệt than thở nói: “Chín tuổi mà đã có khí lực lớn như vậy, thật sự là quá giỏi a”

Tiểu Ân sắc mặt ửng đỏ, tựa hồ suy nghĩ một chút nói: “Duy Luân thúc thúc, ta cũng không thể cam đoan mỗi bữa ta chém xuống có thể bỏ đôi khối gỗ như thế này, thực tế lúc ta ở nhà luyện tập, xác xuất thành công còn không đến quá nửa “

“Một nửa cũng là rất giỏi rồi “Duy Luân xoa đầu hẳn nói: “Người quả thật là một tiểu tử thành thật, người sau này nhất định sẽ trở thành một thợ rèn kiệt xuất

“Cám ơn “Tiểu Ân trong lòng thầm nghĩ, thợ rèn chẳng qua chỉ là một bước ngoặt trong cuộc đời hẳn, hẳn chắc chắn rằng mình sẽ không theo nghề thợ rèn này cả đời

“Tốt lắm Kiều Y.Người nói lại với lão Bàn Đức, nhi tử của hẳn trời sinh là một thợ rèn, ta nhất định đem tất cả bản lĩnh của mình dạy cho hẳn.Bất quá từ hôm nay hẳn phải ở lại chỗ của ta “Duy Luân sáng khoái nói, thấy qua được tiềm lực của Tiểu Ân, hẳn lập tức quyết định thu Tiểu Ân làm đồ đệ

“Được rồi, ta sẽ nói lại với Bàn Đức “Kiều Y tiến lên, kéo tay Tiểu Ân nói: “Tiểu Ân đừng cảm lên, ta biết sau này người sẽ thành công, người ở chỗ này phải cố gắng nhé “

“Kiều Y a di, di làm sao biết ta sẽ thành công?”

Kiều Y hơi hơi cười, mặc dù nàng không xinh đẹp, nhưng thời khắc này nàng khiến cho Tiểu Ân cảm thấy phi thường ấm áp

“Tiểu Ân, ta đã thấy được người khổ luyện đốn củi ở nhà “Kiều Y cười ha ha nói: “Tóm lại, chúc mừng người “

“Ân, cám ơn Kiều Y a di, ta phải ở lại cùng Duy Luân thúc thúc học tập, nếu như có thể, nhờ di chiếu cố ba ba ta “

Kiều Y cười ôn hòa bất quá trên mặt nàng hiện thêm ra một tia ửng đỏ hiếm thấy

Buổi tối, cùng với Duy Luân tiễn Kiều Y cùng ba thanh niên trở về.Nhìn vẻ mặt ảm đạm của bọn họ, Tiểu Ân trong lòng bất chợt dâng lên một cảm giác kỳ dị, nếu như bản thân mình không có học tập cơ, nắm giữ được hai bộ động tác của quảng bá thể thao, thì hiện tại vẻ mặt của hẳn hẳn là giống với bọn họ

“Tiểu Ân, người nếu đã muốn theo ta học tập, như vậy nhất định phải tuân thủ quy định của ta “Duy Luân nghiêm mặt nói: “Ta cũng sẽ không có ưu đãi đối với người, người cần phải hiểu rõ ràng “

“Vâng, Duy Luân thúc thúc, bất quá ta có một yêu cầu nho nhỏ “

“Cái gì?”

“Ta muốn buổi tối được ngủ riêng, ta không có thói quen ngủ cùng người khác “

“Ách?”Mặc dù Duy luân không hiểu Tiểu Ân lại có sở thích cổ quái như vậy, nhưng nể mặt Kiều Y, hẳn không chút do dự đáp ứng

Đưa Tiểu Ân vào một căn phòng riêng, Ái Đức hâm mộ nói: “Tiểu Ân, khí lực của người thật là ghê gớm “

“Người khí lực cũng rất lớn “Tiểu Ân nói

“Không, ta hiện tại đã hai mươi năm tuổi, hơn nữa ta còn luyện tập suốt mười hai năm.Ái Đức khẳng định nói: “Người sau này nhất định có thể trở thành một thợ rèn ưu tú nhất định, nhất định là như vậy “

“Tiểu Ân bất đắc dĩ vỗ gáy, rên rỉ nói: “Nga, thợ rèn ...”[/B]

15. Chương 15: Ba Tháng

Liên tục những tiếng gõ không ngừng truyền ra từ cửa hàng thợ rèn, thanh âm cực kỳ ổn định, êm tai dễ nghe

Duy Luân hài lòng nhìn Tiểu Ân, mặc dù hắn chưa trưởng thành nhưng với việc huy chùy sắt ổn trọng như thế này khiến cho người ta hoàn toàn quên đi tuổi tác của hắn

Duy Luân cũng không hiểu được, thân thể Tiểu Ân gầy nhỏ như vậy sao lại ẩn chứa được khí lực lớn như thế, nhưng hắn có thể khẳng định, nếu Tiểu Ân cố gắng luyện tập, hắn nhất định trở thành một thợ rèn siêu việt ưu tú

Đối với thợ rèn mà nói, khí lực chỉ là điểm căn bản nhất. Trừ bỏ khí lực ra, còn cần phải nắm giữ rất nhiều kỹ thuật khác nữa, vô luận là chọn tài liệu, giữ lửa, thổi luyện, thành hình, đều có vai trò cực kỳ trọng yếu

Những kỹ thuật này, ngay cả bản thân Duy Luân cũng phải mày mò nghiên cứu

Ái Đức theo hắn mười hai năm, Duy Luân không hề giữ lại kỹ nghệ gì cả tất cả toàn bộ đều truyền thụ cho hắn. Nhưng Ái Đức vẫn như trước không cách nào cùng bản thân hắn so sánh, đặc biệt là lúc rèn, vô luận là lực lượng hay hỏa hầu, Ái Đức so với bản thân Duy Luân rõ ràng là có sự chênh lệch lớn

Điều này cũng không phải là do Ái Đức không cố gắng mà là do bản thân hắn không làm được. Có đôi khi hắn rõ ràng biết lúc tiến hành gõ rèn, cần phải hạ chùy đúng thời điểm, nhưng hắn lại luôn luôn hạ búa trễ hơn một chút

Duy Luân cùng Ái Đức đều hiểu được, đây là chênh lệch, chỉ có trải qua vô số lần rèn luyện, kỹ nghệ mới có thể từ từ thành thực lên

Bất quá, hai người bọn họ ngạc nhiên vui mừng phát hiện ra Tiểu Ân chỉ cần một thời gian ngắn là có thể nắm giữ được kỹ nghệ

Ba tháng, ngắn ngủi chỉ có ba tháng, Tiểu Ân trải qua rèn luyện đã nắm giữ được kỹ nghệ khiến cho người khác khó có thể tin

Nhìn hắn một tay cầm phôi thô, một tay giơ cao chùy sắt tiến hành gõ đánh, Duy Luân thật sự có chút hoài nghi, Tiểu Ân kiếp trước có lẽ là một gã cao cấp thợ rèn

Tiểu Ân mỗi một búa hạ xuống đều duy trì được một loại tần suất ổn định, chuẩn xác đến từng giây đồng hồ, không có một chút sai lầm. Hắn mỗi búa hạ xuống, đều duy trì được một lực độ, phôi thô chịu lực rất đều nhau. Hơn nữa chính yếu là, hắn phẳng phất như là được trời ban cho năng lực không chế, chỉ cần hắn muốn gõ xuống địa phương nào là, chùy sắt tự nhiên hạ trúng xuống, không có sai lệch chút nào

Thiên phú siêu cường như thế, quả thực là làm cho Ái Đức đổ kị nổi giận. Mà ngay cả Duy Luân có đôi khi cũng không nhận được sinh ra tâm tình đồng dạng như thế, tiểu hài tử này, trời sinh ra đúng là để làm thợ rèn

“Tê”

Cầm kìm sắt đem phôi thô nóng bỏng bỏ vào trong nước giếng, một đạo khói trắng phát ra

Tiểu Ân đôi con ngươi hơi hơi híp lại, lại bắt đầu cầm phôi thô bỏ vào hỏa lò

Hiện tại kỹ thuật chế thiết cũng không quá hiện đại, bất quá Tiểu Ân cũng không quan tâm chuyện này, hắn tới nơi này mục đích lớn nhất là để huấn luyện mà không phải là tới để trợ giúp họ cải tiến phương diện này

Một tiểu hài tử chín tuổi, nếu như có khí lực của siêu nhân thì còn có thể đùn đẩy trách nhiệm là ông trời ban cho. Bởi vì Tiểu Ân đã sớm để ý, ở thế giới này thân thể của mọi người tựa hồ tốt hơn so với người ở địa cầu. Mặc dù tiểu hài tử chín tuổi có khí lực như vậy khó tránh người khác ghé mắt để ý, nhưng cũng không tạo nên chấn động gì lớn

Bởi vì lần trước đến đây cùng với hắn, một trong ba người thanh niên cũng có được khí lực tương đương với hắn giờ phút này

Nhưng mà, nếu như để cho mọi người biết, hắn chẳng những trời sinh thần lực mà còn phát minh ra kỹ thuật rèn sắt mới, như vậy thì hắn có lẽ sẽ không được coi là người thường nữa

Cho nên Tiểu Ân vẫn như cũ tiến hành tuần tự từng bước theo sự hướng dẫn của Duy Luân

Bất quá trải qua ba tháng rèn luyện, hắn vẫn không tránh được biểu hiện ra hoàn toàn vượt trội so với thường nhân

Nhưng mà cũng không thể trách hắn, mỗi tối hắn ngủ sáu giờ đều có thói quen tiến vào không gian hư cấu

Ở đó, Nhất Hào mỗi lần đều tiến hành phụ đạo cho hắn

Đặc biệt là tại hạng mục rèn sắt, đã chiếm tới tám mươi phần trăm thời gian

Hiện giờ hắn đã có thể thừa nhận bốn lần thời gian, như vậy mỗi tối hắn có hai mươi tư giờ ở trong không gian hư cấu tiến hành ý thức rèn luyện

Hậu quả của cao độ rèn luyện như thế đó là thúc ép ra tất cả tiềm lực của hắn, khiến cho kỹ thuật rèn luyện của hắn đột nhiên tiến bộ nhanh

Đương nhiên, mỗi ngày hắn đều dành ra một giờ để luyện tập quảng bá thể thao cũng khiến cho thể chất của hắn không ngừng tăng lên, vô luận cho dù là một nhóc như thế nào thì chỉ cần sau một giờ rèn luyện là hắn lại khôi phục như lúc ban đầu

Cứ như thế, hắn hoàn toàn hưởng thụ được chỗ tốt của nghịch soa thời gian, dù chỉ là ý thức huấn luyện, cũng đủ để cho hắn vượt xa người bình thường

Âm thanh rèn sắt buồn tẻ vang lên, Tiểu Ân lại tập trung toàn bộ tinh lực

Trong ba tháng này, khí lực của hắn cũng tiến bộ rõ rệt, trong năm động tác của bộ động tác thứ ba hắn đã hoàn thành được ba động tác

Hắn có tự tin, nhiều nhất là hai tháng nữa, hắn nhất định có thể hoàn thành bộ động tác thứ ba

“Tê”

Chậm rãi, nhìn phôi thô đã thành hình ở trong tay có hình dáng của một thanh trường kiếm, Tiểu Ân trong lòng tràn ngập tự hào

Đối với sơ cấp thợ rèn mà nói, bọn họ căn bản là không cần chế tạo vũ khí, chỉ cần nắm vững cách chế tạo nông cụ cùng với cách sửa chữa là đủ để nuôi sống gia đình rồi

Mà Tiểu Ân dưới sự chỉ điểm của Ái Đức và Duy Luân đã bắt đầu tiến hành rèn luyện vũ khí. Nếu như để cho đám học đồ đang rèn luyện khí lực ở bên ngoài biết được, chỉ sợ bọn họ hâm mộ đến đỏ cả mắt

“Tiểu Ân, rất không tồi” Duy Luân cao giọng tán dương nói

Ái Đức ánh mắt lại càng khó tin nhìn về phía Tiểu Ân nói: “Ta ở đây tám năm học rèn nông cụ, sau đó mới được tiếp xúc chế tạo vũ khí, mất bốn năm thời gian mới nắm giữ được phương pháp rèn kiếm. Nhưng người lại chỉ cần học tập ba tháng đã nắm giữ tốt như vậy.”

Duy Luân mỉm cười nói: “Ái Đức, kinh nghiệm nắm giữ lực lượng, Tiểu Ân kỳ thật còn xa xa chưa bằng người”

“Sư phụ nhưng phôi kiếm hắn làm ra rất tốt mà”

“Đó là lực lượng của hắn cùng với việc phối hợp động tác tốt hơn so với người” Duy Luân thở dài nói: “Ta cũng lần đầu tiên chứng kiến được một tiểu hài tử chín tuổi lại có khí lực lớn như thế này mà lại có thể không chế tinh chuẩn như thế. Đây là thiên phú, không ai có thể so sánh với hắn”

Ái Đức trong mắt càng tràn ngập hâm mộ

Duy Luân nhìn trường kiếm trong tay Tiểu Ân, hắn cúi đầu cân nhắc, rốt cục quyết định nói: “Tiểu Ân người có thiên phú như thế, không nên để nó bị mai một, đi theo ta, có lẽ ta có thứ này hữu dụng với người”

16. Chương 16: Bí Mật

Trải qua ba tháng ở chung, Tiểu Ân đương nhiên biết trong chiếc rương này đựng vật gì

Vật đựng trong đó là những chế tác tương đối đặc ý của Duy Luân trong mấy chục năm qua, bất quá bên trong đại đa số đều là vũ khí, trong trang viên này cơ bản là không có nhiều người cần dùng

Chỉ mất chút thời gian tìm tòi trong rương, Duy Luân rốt cục lấy ra một chuỗi đoản kiếm ngầm đen cùng với một chiếc hộp nhỏ màu trắng

“Tiểu Ân, ngươi nhìn thanh kiếm này, có cảm giác thế nào?”

Tiểu Ân cầm thanh kiếm trên tay, nhẹ nhàng huy vũ, cẩn thận quan sát cả nửa ngày, rốt cục phát hiện ra thanh kiếm ngầm đen này quá dài, ngay cả đại kiếm của kỵ sỹ cũng không có dài như thế

Tiểu Ân kinh ngạc nghĩ chẳng lẽ là bởi vì nguyên nhân này Duy Luân lại đem cất nó trong rương?

Tựa hồ nhìn ra vẻ nghi hoặc của Tiểu Ân, Duy Luân lấy lại đoản kiếm, song thủ giữ lấy chuỗi kiếm, dùng sức xoay tròn, chỉ nghe thấy một tiếng nhỏ vang lên, có một khối nhỏ hình tròn thoát ly khỏi chuỗi kiếm

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn chuỗi kiếm, nơi đó có một cái lỗ hình tròn không quá lớn, tựa hồ dùng để gắn vật gì đó

Mặc dù không biết vật gắn vào đó là gì, nhưng Tiểu Ân rốt cục cũng biết được tại sao đoản kiếm này lại dài như vậy

“Thanh kiếm này là do sư phụ của ta truyền lại trước khi lâm chung cho ta “Duy Luân giọng nói có chút tưởng nhớ

Tiểu Ân ánh mắt nhất thời tràn ngập kính ngưỡng, mặc dù hắn cũng không biết phải kính ngưỡng cái gì, nhưng mà lấy tuổi tác hắn hiện tại dưới tình huống này tốt nhất là phải biểu hiện ra tư thái như thế mới có thể thu thêm được hảo cảm của Duy Luân

“Đây là một chuỗi ma pháp kiếm “

Tiểu Ân vừa định mở miệng nịnh hót một hai câu, chợt nghe Duy Luân nói lời này, trong lòng hắn cả kinh, thiếu chút nữa cắn cả vào đầu lưỡi mình

“Sư phụ, ngài Nói cái gì?”

“Hắc hắc, đây là một chuỗi ma pháp kiếm, ngươi rất giật mình sao “

Tiểu Ân trong lòng run lên, thầm nghĩ sao lại không giật mình chứ, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy một thanh ma pháp kiếm a

Trên thế giới này, kỵ sỹ, võ sỹ hắn đã thấy qua không ít. Nhưng ma pháp sư, tựa hồ chỉ trong truyền thuyết mới xuất hiện, ít nhất với một tiểu hài tử chín tuổi như hắn, còn chưa có chính thức gặp qua một người như thế

“Sư phụ của sư phụ ta lúc còn sống là một vị thợ rèn nổi tiếng, khi đó hắn có một người bạn tốt là ma pháp sư, bọn họ phối hợp ăn ý với nhau chế tạo ra rất nhiều ma pháp khí cụ, coi như là ở đế quốc cũng có danh khí rất lớn “

Tiểu Ân giống như là đang được nghe kể một câu chuyện xưa, sư phụ của ngài, rồi lại sư phụ của sư phụ ngài, rốt cục là cách bao nhiêu niên đại đây

Bất quá nếu như hắn là một vị thợ rèn sư thì đây có khả năng là sự thật

Vô luận là nghề nghiệp gì, chỉ có chính thức đạt tới đỉnh cao, mới có thể thêm vào một chữ sư. Trở thành thợ rèn sư cho dù chỉ là sơ cấp cũng đã có một cuộc sống xa xỉ rồi

Nhìn đoản kiếm trên tay Duy Luân, cùng với thái độ thành kính của hắn, Tiểu Ân rốt cục có chút tin tưởng

“Sư phụ, ma pháp kiếm này sử dụng như thế nào?”

Duy Luân mở cái hộp nhỏ ra, bên trong có ba khối hạt châu có màu sắc khác nhau. Tiểu Ân vừa mới thấy ba khối hạt châu này, trong lòng hơi động. Không biết vì sao, hắn cảm nhận được ba khối hạt châu này tựa hồ ẩn chứa một cỗ lực lượng thần bí

“Tiểu Ân, người sao vậy?”

“Sư phụ ta đối với ba khối hạt châu có một loại cảm giác kỳ quái” Tiểu Ân vô thức nói ra

“Cái gì?” Duy Luân đôi mắt đột nhiên tròn lên, hắn thất kinh hỏi: “Người cảm giác thấy chúng có gì khác thường?”

“Hình như là” Tiểu Ân mặc dù trong lòng có chút hối hận nhưng hiện tại hắn cũng chỉ còn biết nói thật ra mà thôi

Duy Luân lẩm nhẩm vài câu, rốt cục nói: “Tiểu Ân, có lẽ thứ này quả thật là thuộc về người” “Hắn lấy một khối hạt châu màu trắng cầm lên tay, nói: “Ba khối hạt châu này là ma hạch của ma thú, chỉ cần gắn chúng lên ma pháp kiếm, là có thể phát ra uy lực siêu cấp “

Nói xong, Duy Luân đem khối hạt châu gắn vào vị trí trống rỗng trên chuôi kiếm, sau đó tiện tay khép lại. Nhìn động tác thuần thục của hắn, khẳng định là ngày thường đã nhiều lần làm chuyện này

Tiểu Ân ánh mắt lộ ra quang mang ngạc nhiên vui mừng, hắn chăm chú nhìn chằm chằm vào đoản kiếm, nhưng là hồi lâu sau, vẫn như cũ không có bất cứ động tĩnh gì

“Sư phụ “

“Ân”

“Thanh kiếm này ...”

“Làm sao vậy “

“Nó như thế nào không có động tĩnh a “

“Thanh kiếm này vốn đã hỏng, đương nhiên là không tạo ra động tĩnh gì rồi “

Tiểu Ân hai mắt mở to ra, yết hầu hơi nghẹn thiết chút nữa là nghẹn thở

Nếu như là một chuôi ma pháp kiếm hỏng, ngài sao lại còn giới thiệu, lại còn gắn một viên ma hạch quý giá vào, không phải là có chủ tâm gạt ta chứ

Duy Luân không có chú ý tới sắc mặt của Tiểu Ân, hắn mê say vuốt ve thanh đoản kiếm này, một lúc lâu sau mới gỡ ma hạch từ chuôi kiếm xuống, rồi cất trở lại trong hộp nói: “Từ khi vị tổ sư kia qua đời, vị ma pháp sư kia cũng rời đi, bất quá trước khi hắn rời đi có để lại một quyển sách ma pháp giảng thuật về phương pháp rèn luyện ma pháp vật phẩm. Đáng tiếc sư phụ của ta, cùng ta xem không hiểu. Bất quá sư phụ trước khi lâm chung giao phó cho ta, đem ma pháp kiếm này cùng mấy thứ này truyền lại cho đệ tử có tiền đồ, có lẽ sau này sẽ trùng trần lại uy phong của tổ sư gia “

Tiểu Ân vẻ mặt khê động, hiện tại hắn đương nhiên hiểu được ý tứ của Duy Luân, vì vậy nói: “Sư phụ Ái Đức đại ca cũng rất cố gắng, hơn nữa hắn còn theo ngài hơn mười hai năm a “

“Ta biết, nhưng hắn thiên phú không được, hơn nữa hắn cũng đã xem qua thứ này, nhưng lại không có một chút cảm giác gì” Duy Luân thở dài nói: “Tốt xấu gì thì người còn có một chút cảm giác, trước hãy cầm lấy nghiên cứu thử đi “

Tiểu Ân cung kính tiếp nhận chuôi ma pháp kiếm hỏng cùng cái hộp nhỏ chứa ba khối ma hạch, và vài mảnh thiết phiến ngăm đen

Nhìn tấm thiết phiến, Tiểu Ân trong lòng dâng lên một tia dự cảm: “Sư phụ cái này không phải là sách ma pháp chứ?”

Duy Luân vẻ mặt không che dấu được kinh ngạc nói: “Tiểu Ân, đem mấy thứ này giao cho người quả là chính xác, không sai, đây là sách ma pháp do ma pháp sư để lại, ngay cả thứ này người cũng cảm giác được, thật sự là quá tốt “

Tiểu Ân đỡ khóc đỡ cười nhìn Duy Luân, hẳn không phải là cảm giác được mà là phỏng đoán a

17. Chương 17: Lực Lượng Tinh Thần

Có được một căn phòng riêng là do hẳn được Duy Luân ưu đãi, tại cửa hàng rèn sắt, cũng chỉ có Duy Luân cùng Ái Đức mới có đặc quyền được sống một mình một phòng, còn lại các học đồ đều phải bốn người sống một phòng

Bất quá do nể mặt Kiều Y, Duy Luân cũng đành phải thỏa mãn yêu cầu này của Tiểu Ân

Mặc dù Tiểu Ân biết yêu cầu này của mình sẽ khiến bản thân bị cô lập với các học đồ, nhưng do mỗi tối hẳn đều phải đội lồng tráo tiến vào không gian hư cấu. Mà việc này hẳn tuyệt đối không hy vọng bị người khác biết nên hẳn đành chấp nhận bị cô lập

Tiến vào phòng, hẳn đóng cửa lại, đem đoản kiếm cùng chiếc hộp nhỏ mở ra, sau đó cẩn thận quan sát năm tấm thiết phiến ngăm đem được gọi là sách ma pháp

Mấy tấm thiết phiến này trừ bỏ hơi dày một chút, tựa hồ so với áo giáp cũng không khác gì mấy

Nếu như không phải do Duy Luân nói ra chỉ sợ hẳn cũng cho rằng đây là tấm thiết phiến lấy ra từ áo giáp để làm kỉ niệm mà thôi

Nhẹ nhàng vuốt ve tấm thiết phiến, đột nhiên trong lúc đó, hẳn tựa hồ phát hiện ra điều lạ

Điều hẳn phát hiện ra không phải dùng mắt thường sẽ thấy được, mà là một loại cảm giác mông lung, làm cho hẳn cảm thấy hết sức kỳ quái

Trong lòng hẳn đột nhiên dâng lên một ý nghĩ kỳ quái, sách ma pháp này, chẳng lẽ không phải để nhìn mà phải dùng cảm giác sao?

Nghĩ thế, Tiểu Ân lập tức nằm xuống theo một tư thế cổ quái, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm tấm thiết phiến

Hẳn bày ra tư thế này, kỳ thật là động tác thứ hai trong bộ động tác thứ ba. Tiểu Ân phát hiện, khi hẳn thực hiện động tác này, tinh thần hẳn tựa hồ đặc biệt tập trung hơn, cho nên hiện tại hẳn mới lựa chọn tư thế này

Tiểu Ân cảm thấy trước mắt hẳn tựa hồ xuất hiện nhiều cảnh tượng kỳ quái, trên thiết phiến hình như có đồ vật gì đó, bất quá có một tầng trung gian sa mờ ngăn cách khiến hẳn thủy chung không thấy rõ được

Hơi hoảng hốt, Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, không nghĩ tới làm như vậy, tin tức xuất hiện trên thiết phiến lại xuất hiện rõ ràng trong đầu

Hơi mơ hồ, hẳn tựa hồ chú ý tới một số lộ tuyến kỳ lạ, bên trong có một số dấu hiệu, bất quá cụ thể nó có ý nghĩa gì, hẳn cũng không có biết được

Đúng lúc hẳn muốn tiếp tục thăm dò điều ảo diệu trong đó, đột nhiên hẳn cảm thấy đầu đau đớn như muốn vỡ ra. Tiểu Ân lập tức mở hai mắt ra, đồ án trong đầu lập tức biến mất. Hẳn khẽ vỗ vỗ gáy, loại tình huống này từ trước tới nay hẳn còn chưa bao giờ trải qua a

Đại não tựa hồ có xu thế ngày càng đau nhức thêm, Tiểu Ân trong lòng có chút bất an không yên. Nếu như là một tiểu hài tử chín tuổi, giờ phút này hẳn khẳng định đã lớn tiếng kêu lên

Nhưng Tiểu Ân tự nhiên sẽ không làm như thế, hẳn rất nhanh đội lồng tráo lên đầu, mở chốt, tiến vào tìm Nhất Hào hỏi

“Nhất Hào, người đâu?”

“Ta phát hiện tình trạng tinh thần của ngài tựa hồ không tốt a “Nhất Hào xuất quỷ nhập thần xuất hiện bên cạnh hẳn, hơn nữa lo lắng hỏi

“Ách, ta hiện tại thế nào, không có vấn đề gì lớn chứ “ Mặc dù tiến vào không gian hư cấu, Tiểu Ân vẫn còn cảm thấy đau đớn nhưng so với bên ngoài thì tốt hơn rất nhiều

“Đó là do ngài tiêu hao tinh thần quá nhiều, vượt qua cực hạn ngài có thể sử dụng cho nên mới tạo thành tình trạng này. Bất quá ngài yên tâm, đối với ngài mà nói, tình trạng này cũng không có hại gì, chỉ cần nghỉ ngơi hai mươi bốn giờ là có thể hoàn toàn khôi phục “

“Tính theo thời gian ở nơi này hay ở bên ngoài “Tiểu Ân hỏi

“Đương nhiên là theo thời gian ở đây “

Tiểu Ân thở phào một hơi, hai mươi bốn giờ tại nơi đây, nói cách khác là chỉ bốn giờ ở bên ngoài. Đợi sáng mai hẳn ra ngoài, phỏng chừng là sẽ khôi phục lại như bình thường

“Vừa rồi rốt cục xảy ra chuyện gì?” Tiểu Ân vẫn chưa định hồn lại được hỏi, đột ngột đau đầu kịch liệt khiến cho hẳn khó có thể chịu đựng được

“Ngài khiến ta cảm thấy phi thường kinh ngạc a, ngài mới vừa rồi đã vận dụng lực lượng tinh thần “Nhất Hào không keo kiệt chút nào khen tặng: “Ngài thật sự quá vĩ đại, nói đại khái, chỉ khi ngài học xong sơ cấp quảng bá thể thao mới có thể mở ra lực lượng tinh thần “

“Lực lượng tinh thần?” Tiểu Ân trong đầu mấy ý niệm hiện lên, hỏi: “Ta mới rồi quan sát tấm thiết phiến, cần phải sử dụng lực lượng tinh thần sao?”

“Đúng vậy, trải qua sự suy đoán của ta, bởi vì ngài mỗi ngày tại không gian hư cấu luyện tập một thời gian dài, nên ngài đã tích lũy được một ít lực lượng tinh thần. Mà tấm thiết phiến đó đã dẫn dụ lực lượng tinh thần của ngài mở ra “

Tiểu Ân nhất thời nhớ lại tình huống quan sát tấm thiết phiến lúc trước, bởi vì thời gian quá dài, hơn nữa hẳn cũng không có dụng tâm nhớ, cho nên có chút mơ hồ

Đột nhiên, trước mắt hẳn hiện lên một tia quang mang, trên tay hẳn đột nhiên có thêm một tấm thiết phiến, khác với tấm thiết phiến ở bên ngoài đó là trên tấm thiết phiến này có khắc một đồ án hoàn mỹ

“Chuyện gì xảy ra thế? Là người làm sao “

“Đúng vậy, đây là do ta thông qua tiềm thức bí pháp, từ trong trí nhớ của ngài khôi phục ra. Nếu như ngài muốn nhìn rõ, có thể trực tiếp tiến vào đây xem xét “

“Nga, thật sự là một biện pháp hay “Tiểu Ân sợ hãi than lên một tiếng

Thông qua thí nghiệm vừa rồi, hẳn biết với thực lực trước mắt của mình, mặc dù có thể biết được nội dung của thiết phiến nhưng căn bản là không cách nào nhìn thêm được

Nếu như dựa theo Nhất Hào nói, đó là do hẳn lực lượng tinh thần không đủ, cho nên không cách nào duy trì liên tục được

Bất quá nếu như thế thì cũng không có vấn đề gì. Chỉ cần hẳn xem qua vài lần, cho dù hẳn căn bản không thấy rõ bên trong đến tột cùng là nội dung gì, thì Nhất Hào cũng có thể thông qua tiềm thức bí pháp, đem toàn bộ nội dung phục chế lại trong không gian hư cấu này

Một khi phục chế thành công, như vậy khi hẳn ngủ, hẳn có thể tiến vào đây nghiên cứu

Ngoài ý muốn của hẳn, Nhất Hào trên phương diện này không tưởng tượng được lại còn có tác dụng như vậy

Đã có phương pháp, Tiểu Ân tất nhiên sẽ không bỏ qua

Sáng sớm hôm sau, đầu hẳn quả nhiên là đã khỏi hẳn. Sau khi hoàn thành xong công việc trong ngày, luyện tập xong quảng bá thể thao, hẳn liền sử dụng lực lượng tinh thần quan sát tấm thiết phiến

Có lẽ do có được kinh nghiệm của lần trước, nên lần này hẳn cảm thấy phi thường thuận lợi, hẳn rất nhanh “Nhìn “nội dung trong đó. Chỉ một thời gian ngắn, hẳn lập tức hai mắt mở ra, thu hồi lực lượng tinh thần, sau đó đi tìm Nhất Hào phục chế lại

Cứ như, sau bốn ngày, nội dung của năm tấm thiết phiến đã được hẳn hoàn toàn phục chế trong không gian hư cấu

18. Chương 18: Thọ Mệnh Của Ma Pháp Sư

“Trải qua quá trình sửa chữa lại nội dung trên năm tấm thiết phiến này cùng với việc ta phân tích nghiên cứu, đã rút ra được kết luận đó là, nội dung trên đó chính là một loại thần kỳ kỹ thuật không giống với bất kỳ một hệ thống kỹ thuật nào mà ta biết “Nhất Hào sợ hãi than nói

Tiểu Ân khẽ cau mày nói: “Được rồi, hiện tại không phải là lúc cảm khái, nói cho ta biết, ngươi đã nghiên cứu được những gì?”

Nhất Hào thần bí cười, khiến Tiểu Ân cảm thấy cao thâm khó lường: “Năm tấm thiết phiến này có bốn tấm ghi chép kết cấu của bốn loại năng lượng khác nhau “

“...”Trầm mặc một lát, Tiểu Ân không ngại ngừng hỏi: “Mấy thứ này có tác dụng gì?”

“Không biết “

“Cái gì?”Tiểu Ân trong mắt hiện lên tia phần nộ

“Không nên tức giận “Nhất Hào vội vàng an ủi nói: “Đối với những tri thức này, tư liệu còn lại của ta quá ít nên khó có thể phân tích, cho nên ta có một đề nghị với ngài “

Không biết có phải là ảo giác hay không, tóm lại Tiểu Ân tựa hồ như thấy được tiểu ác ma Nhất Hào này dường như đang rất khoan khoái vui sướng

“Đề nghị của ngươi như thế nào?”

“Ta đề nghị ngài có thể thí nghiệm một chút “

“Thí nghiệm? Tại đây sao?”

“Không, đối với loại kỹ nghệ thần kỳ này, ta cũng không có tư liệu để sáng tạo, cho nên không cách nào mô phỏng lại được tràng cảnh hoàn mỹ, cho nên ta đề nghị ngài tại thế giới hiện thực thí nghiệm một chút “

Tiểu Ân tâm hơi động, nói thật hấn đối với loại kỹ nghệ thần kỳ mà Nhất Hào nói, có sự hiếu kỳ rất lớn

“Được rồi, ta phải làm như thế nào “

“Đầu tiên, ngài phải học tập nội dung trong tấm thiết phiến thứ năm “

“Ách?Ngươi không phải nói muốn ta thí nghiệm kết cấu năng lượng trong bốn tấm thiết phiến sao, như thế nào lại đổi ý thế?”

“Rất đơn giản, nếu ngài muốn chế tạo năng lượng cấu tạo đồ trong bốn tấm thiết phiến, thì trước hết ngài phải có được một lực lượng tinh thần nhất định “Nhất Hào giải thích chi tiết: “Trải qua phân tích, ta phát hiện ra cái thứ được gọi là ma pháp kiếm này được chế tạo theo một loại cấu tạo đồ, hơn nữa trên đó còn lưu lại một tia lực lượng tinh thần, cho nên ta suy đoán nhất định phải cần có đủ lực lượng tinh thần mới có thể chế tạo ra chuỗi ma pháp kiếm này tại thế giới hiện thực “

Tiểu Ân rất nhanh hiểu ra, ma pháp ít người có thể học được, khẳng định là có quan hệ với lực lượng tinh thần

Đã như thế thì nên chậm rãi luyện tập thôi, dù sao với hấn mà nói, mỗi ngày chỉ rèn sắt thì thật quá buồn tẻ, bây giờ có thêm mục tiêu mới cũng tốt

“Nhất Hào, đem nội dung trong tấm thiết phiến thứ năm hiện ra đi “

“Vâng, thưa chủ nhân vĩ đại “

Một đồ án ngổn ngang xuất hiện trước mắt Tiểu Ân, hấn kinh ngạc nhìn, rất lâu không nói

“Nhất Hào, ngươi xác định đây là phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần?”

“Đúng vậy, mặc dù phương pháp kiểu này ta còn chưa thấy qua trong tư liệu, nhưng căn cứ theo sự giới thiệu của tấm thiết phiến thứ năm, đây chính là phương pháp cơ bản để rèn luyện lực lượng tinh thần “

“Nó giới thiệu chỗ nào, ta sao lại không thấy được?”

“Nga, nguyên lai ngài muốn nhìn văn tự giới thiệu, ta còn tưởng ngài đã sớm biết “Nhất Hào nói xong, trên đồ án hỗn tạp nhất thời hiện ra một dãy số chú giải

Tiểu Ân lúc này tức giận thiếu chút nữa là học máu, tên Nhất Hào này đem phần chú giải trọng yếu nhất ẩn đi, hơn nữa bản thân hắn căn bản là không hiểu được nội dung của đồ án, nếu như hắn có thể lĩnh ngộ được thì hắn chắc hẳn phải là thiên tài

Nhìn vẻ mặt vô tội của Nhất Hào, Tiểu Ân sáng suốt lựa chọn buông tha tránh những phiền toái không cần thiết

Nơi này dù sao cũng là địa bàn của hắn, làm người cũng nên thức thời một chút

Chăm chú nhìn, hắn rốt cục cũng hiểu được nhiều thứ

Nguyên lai trên thế giới này, có ma pháp sư tồn tại, bất quá số người đó lại quá nhỏ, có thể so với gấu trúc ở Trung Quốc, cơ hồ có thể dùng chữ “quốc bảo “ để hình dung về số lượng ma pháp sư

Ma pháp sư trên thế giới này đến tột cùng có địa vị gì hắn cũng không rõ, bất quá văn tự trên đó lại nhắc tới nếu như không có lực lượng tinh thần thì sẽ không cách nào cộng hưởng được với tâm thiết phiến, đồng dạng cũng không thể thấy được văn tự trên sách ma pháp. Cho nên chỉ có những người trời sinh đã có tinh thần lực, mới có thể chân chính tiếp xúc với ma pháp

Trên tâm thiết phiến này cũng chỉ ghi lại phương pháp rèn luyện tinh thần cấp thấp nhất, và cũng là loại đơn giản nhất. Cho nên người có thể cùng với tâm thiết phiến này sinh ra cộng hưởng, sẽ đạt tới tiêu chuẩn thấp nhất để tu luyện ma pháp

Nếu như ngay cả tâm thiết phiến này cũng không cảm ứng được, như vậy người đó căn bản là không có thiên phú ma pháp, coi như là cứ cố miến cưỡng học tập ma pháp, cũng khó có khả năng thành tựu

Tiểu Ân chăm chú đọc những giới thiệu căn bản về ma pháp

Khi đọc tới đoạn tu luyện ma pháp có thành tựu là có thể sống tới hai trăm tuổi, Tiểu Ân hai tròng mắt lồi cả ra

Thế giới này, thể chất loài người so với loài người địa cầu mạnh hơn nhiều

Cho dù là như vậy thì người bình thường trung bình cũng chỉ sống được tới tám mươi tuổi. Cho nên nói tới có chút thành tựu ma pháp là sống được tới hai trăm tuổi đúng là khiến cho người khác phải giật mình

Đương nhiên, căn cứ theo thuyết pháp trên thì tu vi ma pháp càng cao thì càng sống lâu. Bất quá không biết là có phải là do tâm thiết phiến này cấp bậc quá thấp, nên nội dung trong đó viết tương đối mơ hồ, không có một con số cụ thể nào làm tư liệu cả

Tiểu Ân hít sâu một hơi, trong lòng hắn rung động mạnh, hơn nữa còn không thể áp chế được

Chỉ có trải qua cái chết một lần, mới biết được sự quý giá của tính mạng. Nếu như hỏi Tiểu Ân, hắn sợ nhất là điều gì, hắn sẽ không do dự nói, hắn sợ nhất là tử vong

Bởi vì hắn cũng không biết, hắn sau khi chết lần nữa, liệu có thể lần nữa lưu giữ lại được trí nhớ cùng linh hồn của mình hay không

Cho nên, mặc dù nội dung tu luyện ma pháp ghi lại có nhiều chỗ mơ hồ, hắn cũng không để trong mắt, hiện tại trong lòng hắn chỉ có một ý nghĩa duy nhất, đó chính là có thể sống lâu

Sống lâu gấp đôi người bình thường, điều này đã đáng để hắn hao phí cả đời để theo đuổi rồi

19. Chương 19: Kí Ưc

Tiểu Ân lẩm bẩm tự nói, hắn nhìn chằm chằm những đường nét trên hư không cùng với lời chú giải trên đó

Kì thật với lực lượng tinh thần hiện tại của bản thân, Tiểu Ân căn bản là còn chưa đủ tiêu chuẩn để tiến hành phương pháp rèn luyện tinh thần trên

Mặc dù tinh thần lực của hắc miễn cưỡng có thể cộng hưởng được với tấm thiết phiến nhưng thời gian cộng hưởng lại quá ngắn ngủi, đừng nói là nghiên cứu nội dung trong đó, mà đọc được phần chú giải cũng là một chuyện vô cùng khó khăn

Tuy nói mỗi lần cộng hưởng với tấm thiết phiến, cũng khiến cho lực lượng tinh thần của hắc tăng lên một chút, nhưng nếu như chỉ vãn vẹn dựa vào phương pháp này để tăng tinh thần lực lên, thì căn bản phải cần thời gian tám năm, mười năm thì hắc mới đạt tới tiêu chuẩn rèn luyện

Nhưng hiện tại hắc thông qua bí pháp tiềm thức ký ức, hắc có thể dễ dàng sao chép lại nội dung trong tấm thiết phiến rồi phục chế lại trong không gian hư cấu, và điều quan trọng nhất là không biết có phải là ma xui quỷ khiến không mà ở trong không gian hư cấu này hắc cũng có thể rèn luyện được lực lượng tinh thần

Rèn luyện lực lượng tinh thần trong không gian hư cấu, hơn nữa lại còn có nghịch soa thời gian, sợ rằng từ trước tới nay chỉ có mỗi Tiểu Ân

Nếu như chỉ nhìn những đường nét lộn xộn trên tấm thiết phiến, Tiểu Ân chắc chắn sẽ không lần ra phương pháp để luyện tập

Nhưng kết hợp với phần chú giải, dần dần hắc cũng lần ra được đầu mối

Kì thật phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần này cực kỳ đơn giản, chỉ cần để cho lực lượng tinh thần của bản thân trong đại não huyền tượng ra giống như đồ án trên tấm thiết phiến là lực lượng tinh thần có thể từ từ tăng lên. Bất quá nói thì rất đơn giản, nhưng muốn huyền tượng lực lượng tinh thần giống như với đường nét trên đồ án, hơn nữa còn phải miêu tả một cách hoàn mỹ thì quả là một chuyện vô cùng khó khăn

Cũng may trải qua đoạn thời gian vừa rồi, lực lượng, tốc độ cùng sức chịu đựng của Tiểu Ân đã tăng lên rất nhiều, nghị lực cùng sự kiên nhẫn của bản thân hắc cũng tăng lên đáng kể

Với khát vọng sống lâu gấp đôi bình thường, hắc hạ quyết tâm, nhất định sẽ học tập tốt ma pháp, ít nhất cũng phải đạt được chút thành tựu như trong phần chú giải

Lông mày hơi hơi nhíu lại, nhiều đường nét như vậy khiến hắc suy nghĩ có chút hồ đồ, chỉ cần không cẩn thận một chút thì công sức bỏ ra hoàn toàn tiêu tan

Bất quá gặp phải tình huống đó, Tiểu Ân cũng không có chán nản, ngược lại hắc lại càng thêm cố gắng

Mỗi ngày vào buổi tối, hắc không còn rèn luyện rèn sắt trong không gian hư cấu nữa, cũng không có đánh cờ tiêu khiển với Nhất Hào nữa, tất cả tinh lực của hắc hiện tại đều dồn cho việc nghiên cứu đồ án nét lộn xộn trên đồ án

Sáu giờ trong thế giới hiện thực tương đương với hai mươi bốn giờ trong không gian hư cấu, Tiểu Ân ngồi bất động ở trong đó

Cuối cùng sau vô số lần mở mắt rồi nhắm mắt, hắc rốt cục cũng đem toàn bộ đường nét trên đồ án ghi tạc vào trong đầu

Có thể chỉ với hai mươi bốn giờ, ghi nhớ được nhiều đường nét phức tạp như thế, thì dù hắc không được tính là thiên tài, ít nhất cũng được tính là có tư chất tốt

Thở phào một hơi, Tiểu Ân rời khỏi không gian hư cấu

Hắc đứng dậy, cảm thấy cả người đầy tinh lực, vô luận là tinh thần hay thể lực đều đạt ở trạng thái đỉnh cao

Trong lòng thầm than, nếu như không phải cái học tập cơ này có công năng khiến cho người khác tiến vào trạng thái bán ngủ say, thì sau một thời gian dài nghiên cứu đồ án như thế, hắc khẳng định tinh thần bản thân sẽ rất uể oải, thậm chí là hiện tại đã ngủ say rồi

Hơn nữa nếu như không phải ở trong không gian hư cấu sẽ không cảm thấy mệt mỏi, hắc cũng không thể nhanh chóng nhớ kỹ được những đường nét phức tạp như thế. Bởi tại thế giới hiện thực, căn bản là không có khả năng bảo trì được tinh thần chăm chú liên tục trong vòng hơn hai mươi giờ

Bước xuống giường, theo thói quen hần bắt đầu luyện tập quảng bá thể thao, sau khi hoàn thành xong động tác thứ ba của bộ động tác thứ ba, hần đột nhiên có linh cảm được bản thân mình sẽ sớm đột phá lên động tác thứ tư, nguyên lai tập luyện trên dưới vạn lần trong không gian hư cấu cũng không phải là uổng phí

Trong lòng dâng lên một tia vui mừng, biết rằng đoạn thời gian vừa rồi bản thân cố gắng cũng không phải là uổng phí, xem ra nhiều nhất là nửa tháng nữa hần sẽ hoàn thành toàn bộ bộ động tác thứ ba

Một khi hoàn thành được bộ động tác thứ ba, như vậy hần sẽ đạt được sáu lần nghịch soa thời gian trong không gian hư cấu, khi đó hần càng có nhiều thời gian

Một giờ sau, hần thoáng buông lỏng thân thể một chút, chỉ cảm thấy cả người cơ nhục tràn đầy lực lượng, lập tức đẩy cửa, tiếp tục làm việc tại lò rèn như thường ngày

Hiện giờ, lực lượng của hần ngày càng lớn, sức chịu đựng cũng tăng lên theo, so với ba tháng trước đã mạnh hơn nhiều

Người khác nhìn hần mỗi ngày một tiến bộ, đều tưởng hần trời sinh dị bẩm, mà không biết rằng hết thảy là do công lao của bộ quảng bá thể thao cùng công năng bán ngủ say của học tập cơ

Dưới ánh mắt vui mừng của Duy Luân cùng hâm mộ của Ái Đức, hần sau khi làm việc xong liền trở lại gian phòng của mình luyện tập quảng bá thể thao một giờ mới tạm nghỉ

Sau khi sống lại trên thế giới này, từ khi có được Nhất Hào, hần mỗi ngày đều duy trì ngủ sáu tiếng một ngày. Mặc dù chỉ cần ba giờ là đủ để tinh thần khôi phục lại trạng thái tốt nhất, nhưng hần vẫn muốn ở lại trong không gian hư cấu

Nếu như trước kia, hần sẽ luyện tập quảng bá thể thao cho đến lúc đi ngủ mới thôi

Nhưng hôm nay hần lại thay đổi hạng mục, hần muốn thử rèn luyện lực

lượng tinh thần theo phương pháp ghi trên tấm thiết phiến xem có hiệu quả hay không

Bởi vì trên tấm thiết phiến cũng không nói rõ sử dụng tư thế gì thì thích hợp với việc rèn luyện lực lượng tinh thần, cho nên Tiểu Ân lựa chọn tư thế hần quen thuộc nhất đó là nằm thẳng trên giường

Hần thử thu liễm tâm thần, huyền tượng ra trong đầu một ngọn bút, đầu ngọn bút này chậm rãi vẽ ra từng đường nét trên đồ án

Theo sự di động của đầu ngọn bút, Tiểu Ân phát hiện ra trên đầu ngọn bút tựa hồ dao động ra một tia năng lượng thần kỳ, đường nét hiện ra dưới đầu ngọn bút càng nhiều thì năng lượng trên đầu ngọn bút ngày càng khô kiệt

Trong một khắc này, đầu ngọn bút tựa hồ là nặng như ngàn cân, căn bản là không có di động nữa

20. Chương 20: Thành Công Ngoài Ý Muốn

Tiếp tục cố gắng cũng không có ý nghĩa, cũng giống như không có thực lực mà muốn miễn cưỡng di chuyển tảng đá lớn, chẳng những không di chuyển được mà còn bị đè nát tới tan xương nát thịt

Tiểu Ân cảm giác được tinh thần lực của bản thân còn chênh lệch một khoảng lớn, dù mình có cố gắng cũng không thể qua được

Hần hạ bút như bay, thời gian dừng lại là rất ngắn nhưng cho dù là như vậy thì lực lượng tinh thần của hần cũng chỉ hạ được hai phần ba họa đồ

Điều này nói rõ, lực lượng tinh thần của hần còn chưa đủ để tiến hành rèn luyện theo phương pháp này, dù hần có cố gắng cũng không đạt được bất kể thành quả gì

Trong lòng thở dài, hần hiểu sách ma pháp không có nói sai, không có ma pháp thiên phú, cho dù có cố gắng rèn luyện cũng sẽ không có thành tựu gì

Hai mắt mở ra, đột nhiên đầu hần truyền đến một cảm giác đau đớn

Loại cảm giác này hẳn đã trải qua một lần, biết đó là do hẳn tiêu hao quá nhiều lực lượng tinh thần mới dẫn đến

Mặc dù hẳn cũng biết, mỗi lần trải qua đau đớn, lực lượng tinh thần sẽ tăng lên một trình độ nhất định. Nhưng loại biện pháp này không thể thường dùng, thậm chí hẳn còn tận sức tránh gặp phải

Rèn luyện lực lượng tinh thần so với rèn luyện thể chất là hai vấn đề hoàn toàn bất đồng

Hẳn luyện tập quảng bá thể thao nên có thể khôi phục lại thể lực cùng tinh lực, không để lại ẩn họa. Nhưng đối với lực lượng tinh thần, quảng bá thể thao lại không có bao nhiêu trợ giúp. Cho nên nếu dựa vào phương pháp trên để kích thích lực lượng tinh thần, phỏng chừng hẳn chưa đạt được thành quả đã tự biến mình thành ngu ngốc rồi

Khê than thở, hẳn theo thói quen đội lông tráo màu đen, tiến nhập không gian hư cấu

“Chủ nhân, trạng thái của ngài tựa hồ không tốt a “Nhất Hào quan tâm nói

“Ân, là do ta quá cường cầu “Tiểu Ân không che dấu hành vi lỗ mãng của mình hỏi: “Ta muốn rèn luyện lực lượng tinh thần, người có biện pháp nào không?”

“Căn cứ theo tư liệu của ta, không ngừng luyện tập quảng bá thể thao, cũng làm cho lực lượng tinh thần tăng lên một trình độ nhất định “

“Quảng bá thể thao, người tại sao không nói sớm?”

Nếu như sớm biết quảng bá thể thao cũng có công năng này, hẳn đêm nay đã không phải chịu khổ rồi. Ân, nếu quảng bá thể thao có tác dụng này, vậy thì không cần tiến hành rèn luyện theo phương pháp quỷ quái kia nữa sao

“Bất quá hạn chế lớn nhất đó là, thông qua quảng bá thể thao lực lượng tinh thần tăng lên cực lý có hạn, hiệu quả căn bản là không so sánh được với phương pháp kia “Nhất Hào nhanh chóng phá vỡ ảo tưởng của Tiểu Ân: “Nếu như ngài chỉ dựa vào quảng bá thể thao để tăng lực lượng tinh thần, như vậy sẽ khiến cho ngài thất vọng a “

Tiểu Ân thở dài một hơi, hẳn phát phát tay nói: “Quên đi, hôm nay không muốn tập luyện, ta muốn hảo hảo nghỉ ngơi “

Nhất Hào rất tự giác rời đi, hẳn cũng không muốn trêu chọc chủ nhân lúc này

Tiểu Ân chậm rãi nhắm hai mắt lại, hồi tưởng lại quá trình gian khổ rèn luyện quảng bá thể thao, đối với thành tựu sau này của bản thân có chút chờ mong

Dựa theo nội dung chú giải trên sách ma pháp, thì hẳn trời sinh tư chất quả thật không thích hợp để học tập ma pháp

Có lẽ hẳn có thể sinh ra cộng hưởng với tám thiết phiến là bởi vì hẳn luyện tập quảng bá thể thao, có được chút ít lực lượng tinh thần. Nếu không, hẳn thậm chí còn không có tư cách sinh ra cộng hưởng với tám thiết phiến

Nghĩ tới đó, tim hẳn nhất thời lạnh lại, nguyên lai không giống như tưởng tượng bản thân là thiên tài ma pháp a

Bất tri bất giác, Tiểu Ân trong đầu lại nhớ tới những đường nét lộn xộn

Dù sao, thứ này là do hẳn mất hơn hai mươi giờ mới nghiên cứu ra, ấn tượng khắc sâu, căn bản trong một thời gian ngắn không thể quên được

Bởi vì não bộ vẫn còn đau đớn, cho nên trong lúc nửa tỉnh nửa mê, hẳn nhớ tới những đường nét đó cũng chỉ là một hành vi vô thức mà thôi

Có lẽ trong lòng thấp thỏm, nên khi hẳn nhắm mắt, tự nhiên lại xuất hiện đầu một ngọn bút, hơn nữa nó còn lặp lại động tác vừa mới rồi hẳn thực hiện

Bất quá, hiện tại đường nét họa ra không có gián đoạn, cứ như vậy trước mắt hắn từng đường nét một được hoàn thành từ đầu tới cuối

Trở mình, Tiểu Ân hai mắt đột ngột mở ra, hắn thấy trước mắt mình là một cảnh tượng kỳ dị, những đường nét đã được họa một cách hoàn hảo

Khóe miệng lộ ra một tia cười khổ, không thể tưởng tượng được tại thế giới hiện thực không thể hoàn thành được, hiện tại xem ra cũng có chút đền bù

“Trời a, chủ nhân, ngài thật quá thần kỳ “Nhất Hào từ trước tới nay không có khoa trương ngữ khí đột nhiên kêu lớn lên

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi, mặc dù Nhất Hào bình thường ngữ khí cũng tương đối khoa trương, nhưng chỉ những khi có chuyện trọng yếu ngữ khí của hắn mới như thế

“Chủ nhân, ngài vừa rồi mới thực hiện xong phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần, thật sự quá thần kỳ đi “

“Hoàn thành?” Tiểu Ân đầu tiên ngăn ra, sau đó hai mắt sáng ngời kinh hô: “Có hiệu quả sao?”

Hắn nhớ lại tình huống vừa rồi, xác thực mình đã vô thức họa ra toàn bộ đường nét. Nhưng khiến hắn không thể xác định được là rèn luyện lực lượng tinh thần tại nơi đây rốt cục có tác dụng hay không

“Có hiệu quả, căn cứ theo sự quan sát của người hầu trung thành Nhất Hào, lực lượng tinh thần của ngài đã tăng lên “

“Người làm thế nào quan sát được?”

“Đương nhiên là phân tích cơ thể ngài “

Tiểu Ân trong lòng nhất thời cảm giác ớn lạnh, nghĩ đến việc thân thể mình tùy ý bị Nhất Hào phân tích, trong tim hắn có chút bất an

“Chủ nhân, chúc mừng ngài “

“Cảm ơn “Tiểu Ân thuận miệng ứng phó nói

“Chủ nhân, ta đề nghị ngài sau này khi ngủ nên rèn luyện lực lượng tinh thần “

“Tại sao?”

“Bởi vì ở trong không gian hư cấu rèn luyện lực lượng tinh thần sẽ không khiến cho tinh thần của ngài mệt mỏi, quan trọng hơn là ngài càng có nhiều thời gian hơn để rèn luyện lực lượng tinh thần “

Càng nhiều

Trong nháy mắt, Tiểu Ân rốt cục đã hiểu được hàm ý lời Nhất Hào nói, tim hắn đột nhiên đập nhanh lên như một chiếc mô tô f1”

21. Chương 21: Thời Gian Thần Kỳ

“Căn cứ theo suy đoán của ta có chín mươi phần trăm là giống nhau”

“Tại sao không phải trăm phần trăm?”

“Bởi vì không có tỉ lệ thực tế để đối chiếu “Nhất Hào giọng nói cực kỳ hấp dẫn nói: “Cho nên ta đề nghị ngài sau khi rèn luyện lực lượng tinh thần tại đây, nên thử rèn luyện lực lượng tinh thần tại bên ngoài “

Cần nhắc một lúc, Tiểu Ân rốt cục cũng đồng ý với đề nghị của Nhất Hào

Bởi vì bản thân hắn cũng phi thường tò mò, hắn muốn biết, bản thân mình tại thế giới hiện thực tu luyện so với trong không gian hư cấu đến tột cùng có gì khác nhau

Bất quá hiện tại cũng không phải lúc dễ thử, bởi vì lực lượng tinh thần của hắn tại thế giới bên ngoài còn chưa đủ tiêu chuẩn để tiến hành rèn luyện. Muốn thực hiện thí nghiệm này, phỏng chừng là không thể trong ngày một ngày hai được

Vào buổi tối, Tiểu Ân ở trong không gian hư cấu đủ cả hai mươi bốn giờ, mặc dù mỗi ngày hắn đều cảm thấy ở trong đó thời gian quá dài nhưng hôm nay hắn lần đầu tiên có cảm giác lưu luyện không muốn rời đi

Lúc mới bắt đầu tu luyện, Tiểu Ân còn có chút cảm giác đau đầu mơ hồ. Hắn biết, đó là do tại thế giới hiện thực hắn tiêu hao quá nhiều tinh thần lực nên còn lưu lại di chứng. Nhưng trải qua sáu giờ tu luyện, cảm giác đau đớn hoàn toàn biến mất, thay vào đó là một loại hưng phấn cực độ

Hắn phát hiện bản thân mình tựa hồ đã nghiệm cái cảm giác đó

Mỗi khi bắt đầu chuẩn bị họa đường nét, trước mặt hắn liền xuất hiện một khối quang bản, mỗi một động tác hạ bút của hắn đều họa lại một cách rõ ràng. Bất cứ một thay đổi nhỏ nào cũng được Nhất Hào ghi chép lại, hơn nữa còn tiến hành so sánh một cách tinh tế

Không thể không nói, sách ma pháp lưu lại những đường nét quả thật quá phức tạp, phức tạp tới mức Tiểu Ân sau khi nghiên cứu hai mươi bốn giờ, hơn nữa họa ra vài lần, vẫn như cũ có chút sai lầm

Đương nhiên, sai lầm đó không quá nghiêm trọng, ít nhất cũng không dẫn tới sai lệch về phương hướng. Thí dụ, đầu ngọn bút dừng lại tại một đường nét hơi dài một chút, khiến cho lực lượng tinh thần lưu lại tại đó hơi nhiều một chút. Cũng có lúc họa ra hơi cong không được thẳng như so với yêu cầu

Nếu như trước kia, có người nói với Tiểu Ân, phương pháp rèn luyện tinh thần tựa hồ giống như với việc họa ra một bức tranh thì hắn tuyệt đối không tin. Nhưng sau khi trải qua tập luyện, hắn mới biết được nguyên lai tu luyện lực lượng tinh thần lại đơn giản như thế

Bắt đầu từ hôm đó, Tiểu Ân tiếp tục cuộc sống tại cửa hàng thợ rèn

Buổi sáng, hắn rời khỏi không gian hư cấu, tiến hành luyện tập quảng bá thể thao một giờ, sau đó cùng Duy Luân và Ái Đức bắt đầu một ngày làm việc mới. Hết ngày, Tiểu Ân cố gắng khiến cho bản thân kiệt sức, sau đó tiến hành rèn luyện quảng bá thể thao hai giờ, sau đó tiến vào không gian hư cấu rèn luyện lực lượng tinh thần

Trước kia, hắn để ra mười một giờ để ngủ trong không gian hư cấu

Bất quá hiện tại có được phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần, hắn thu hẹp lại thời gian luyện tập quảng bá thể thao, chủ động kéo dài thời rèn luyện tại không gian hư cấu

Cứ như vậy, sau một tháng, hắn mỗi ngày đều ở trong không gian hư cấu tám giờ, mà tính theo nghịch soa thời gian, hắn dĩ nhiên có ba mươi hai giờ trong không gian hư cấu

Tiểu Ân giống như là bị nghiện nặng, hắn mỗi ngày đều phải tiến hành rèn luyện lực lượng tinh thần hơn ba mươi hai giờ mới thôi, mỗi lần hắn họa xong một đồ án, đều cảm giác được một loại thành tựu đặc thù, cái cảm giác phiêu nhiên đó, làm cho hắn càng thấy hứng thú đối với quá trình rèn luyện

Một tháng sau, hắn vừa mới tiến vào không gian hư cấu, Nhất Hào đã xuất hiện trước mặt hắn

“Chủ nhân vĩ đại, ngài thật sự quá thần kỳ a “

“Được rồi “Tiểu Ân thân nổi da gà nói: “Muốn ta làm thí nghiệm gì? Đầu tiên ta thanh minh, có nguy hiểm là ta tuyệt đối không làm “

“Di? Ngài làm thế nào biết “Nhất Hào có chút ấp úng nói

“Cùng người ở chung lâu như thế, ta sao lại không nhìn ra điểm đó “Tiểu Ân lắc đầu cười nói: “Ta không phải là tiểu hài tử chín tuổi “

“Nhưng chủ nhân ngài mới có chín tuổi a. Nhất Hào do dự một chút, khẳng định nói: “Ta đã dò xét qua gien của ngài tuyệt đối không sai a “

Tiểu Ân không để ý tới việc giữ lễ độ mặt trắng bệch liếc nó một cái, nhưng cũng không thể tiết lộ việc mình chuyển thể sống lại cho nó

“Chủ nhân, lực lượng tinh thần của ngài hiện tại đã phi thường cường đại, hiện tại ngài hoàn toàn có thể rèn luyện lực lượng tinh thần tại thế giới hiện thực “

Tiểu Ân lập tức hiểu ra, Nhất Hào muốn thu thập số liệu của tại thế giới hiện thực để so sánh

Thở dài một hơi, Tiểu Ân cũng không có tranh luận nữa, trở về thế giới hiện thực nghiêm túc rèn luyện lực lượng tinh thần

Tràng cảnh đồng dạng lại xuất hiện, trong đầu hiện lên một bức tranh cũng một ngọn bút nhưng lần này rõ ràng hơn nhiều so với lần trước

Mặc dù trước mắt không có một cái quang bản, nhưng Tiểu Ân vẫn trầm tĩnh ổn định

Mấy đường nét phức tạp hiện rõ lên trong đầu hắn, giống như là tinh linh di động hiện rõ ràng ra như trên đồ án

Cũng không biết trải qua bao lâu, Tiểu Ân thở dài ra một hơi, hắn dễ dàng rèn luyện loại phương thức gần như là đến hoàn mỹ

So với lần đầu tiên vụng về chậm chạp thật là một trời một vực, lúc này những đường nét hắc họa ra có thể nói là mây trôi nước chảy, không hề có chút trở ngại nào

Khi đầu ngọn bút hạ xuống, Tiểu Ân mới khôi phục lại được tâm tình kích liệt của mình. Tới hiện tại hắn mới thực sự cảm giác được lực lượng tinh thần của hắn tăng lên

22. Chương 22: Không Có Thiên Tư

Trên thực tế, mặc dù đây quả thực là lần đầu tiên Tiểu Ân tại thế giới hiện thực tập luyện phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần. Nhưng mà một tháng vừa rồi, hắn mỗi ngày tiêu hao ít nhất ba mươi giờ thời gian trong không gian hư cấu đồng dạng cũng để rèn luyện lực lượng tinh thần

Nếu như trải qua một thời gian dài như vậy mà còn không thực hiện được, thế thì Tiểu Ân quả thực là một tên siêu cấp ngu ngốc

Bất quá may mắn là Tiểu Ân mặc dù không phải là một thiên tài nhưng bù lại hắn lại chăm chỉ cố gắng, do đó mới đạt được thành tựu như hôm nay

“Nhất Hào, thành tích của ta như thế nào?”Tiến nhập trở lại không gian hư cấu, Tiểu Ân dò hỏi

Thanh âm của hắn ổn định tự tin, không giống một tiểu hài tử chín tuổi tí nào

Bất quá Nhất Hào đối với điều này cũng không quá để ý, vô luận Tiểu Ân ngày thơ cũng tốt, thâm trầm cũng tốt, thái độ của nó đối với Tiểu Ân không hề thay đổi

“Chủ nhân, thành tích của ngài tại thế giới hiện thực như sau: Hoàn thành một lần rèn luyện mất năm phút đồng hồ so với trong không gian hư cấu chậm sáu lần “

Tiểu Ân khê gật đầu, điểm này không ngoài ý nghĩ của hắn. Bởi vì thực hiện tại thế giới hiện thực không có quang bản để đối chiếu, hết thấy phải dựa vào bản thân hắn, tự nhiên là có chênh lệch lớn. Có thể chênh lệch nhỏ hơn mười lần đã là kết quả ngoài ý muốn của hắn rồi

“Về phần hiệu quả”Nhất Hào kéo dài nói, cho đến khi Tiểu Ân lộ ra vẻ không nhin được nữa, mới nhỏ giọng nói thầm một câu, rồi cất cao giọng nói: “Trải qua phân tích của ta, đã rút ra kết luận là, vô luận là tại thế giới hiện thực hay không gian hư cấu, hiệu quả đều không có mấy khác biệt “

Tiểu Ân rốt cục cũng buông lỏng, hắn cảm thấy bản thân của mình cũng thật may mắn

Hắn lo lắng nhất là hiệu quả khác biệt sẽ quá lớn, nhưng bây giờ đã chứng minh được không có mấy khác nhau, như vậy thì coi như là kẻ ngốc cũng biết nên lựa chọn tiến hành rèn luyện lực lượng tinh thần tại đâu

Trong lòng chợt động, hắn hỏi: “Nhất Hào, tại sao hiệu quả không giống nhau mà có chút chênh lệch?”

“Nga, đó là bởi vì khi ngài rèn luyện lực lượng tinh thần, mỗi lần hạ bút tại hai nơi có sự khác biệt. Mặc dù khác biệt này là nhỏ không tạo ra ảnh hưởng lớn, nhưng vẫn khiến cho có chút bất đồng “

Tiểu Ân hai mắt từ từ sáng lên: “Hiệu quả mỗi lần thực hiện sẽ không giống nhau?”

“Đúng vậy, bất quá ảnh hưởng cũng không lớn, sự chênh lệch giữa các lần là có thể chấp nhận được “

“Không “Tiểu Ân trong mắt chớp động một tia kiên định nói: “Nhất Hào, ta muốn nâng cao hiệu suất thực hiện lên, người hẳn là có biện pháp chứ “

“Được rồi, bất quá ta cũng không chắc chắn nâng cao được hiệu suất lên “

“Tại sao?”

“Bởi vì ta lấy được lộ tuyến cũng là từ ngài mà ra, hơn nữa tìm ra một lộ tuyến tốt nhất cũng chưa chắc đã thích hợp với ngài “

Nghe Nhất Hào giải thích, Tiểu Ân do dự một chút, lập tức muốn dành ra nửa thời gian tiến hành phân tích lộ tuyến

“Nhất Hào, rèn luyện lực lượng tinh thần lâu như vậy, hiện tại lực lượng tinh thần của ta như thế nào?”

“Trong bộ số liệu của ta có ghi lại, ngài muốn xem chứ?”

“Đương nhiên “

“Mỗi lần tại thế giới hiện thực thuận lợi hoàn thành lộ tuyến rèn luyện lực lượng tinh thần, mỗi một giờ, tăng lên mơ hồ một phạm vi là 0,01 độ “

(chả biết đơn vị này tính như thế nào)-

Tiểu Ân trong lòng tính toán một chút, sắc mặt hơi đổi nói: “Sao lại thấp vậy. Nói thế thì một tháng nay ta chỉ tăng lên được có chín độ thôi sao?”

“Đúng vậy, lực lượng tinh thần của ngài vốn đã đạt tới chín mươi lăm độ, sau khi tăng lên cửu độ đã đạt tới tiêu chuẩn thấp nhất để rèn luyện lực lượng tinh thần, cho nên mới có thể dễ dàng thực hiện ở thế giới hiện thực như vậy “

Bất đắc dĩ vuốt vuốt mũi, một tháng tăng lên cửu độ, như vậy một năm mới tăng lên hơn trăm độ, tốc độ này cũng quá chậm đi

“Nhất Hào người khác đều như vậy sao?”

“Không biết, trước mắt ta không có tin tức, chỉ có một ít số liệu. Bất quá căn cứ theo tin tức mà sách ma pháp lưu lại ta suy đoán”Nhất Hào đột nhiên ngừng lại, cổ họng như vướng lại không chịu nói

“Đến cùng là thế nào, nói đi “Mặc dù Tiểu Ân khẳng định lời nói ra tiếp theo sẽ không tốt đẹp gì, nhưng hẳn không nhịn được hiếu kỳ, muốn hỏi tới cùng

“Ngài thật sự muốn biết?”

“Đúng vậy “

“Được rồi, căn cứ theo suy đoán của ta, thì người học tập ma pháp cũng phân ra thành thiên tư cao thấp khác nhau. Cụ thể sẽ được phân chia ra sao thì phải căn cứ vào trình độ rèn luyện lực lượng tinh thần để phán đoán “

Tiểu Ân tràn đầy hy vọng hỏi: “Cụ thể tiêu chuẩn như thế nào?”

“Căn cứ theo suy đoán của ta, cứ sau mỗi lần rèn luyện, nếu như có thể đề cao 0,05 độ, có thể xem như là tư chất bình thường, nếu như có thể đề cao 0,5 độ, thì đó chính là tuyệt đỉnh thiên tài, về mức 0,01 độ”Nhất Hào cúi đầu, xấu hổ nói: “Phi thường không muốn nói cho ngài, kỳ thật ngài không thích hợp để học tập ma pháp, nếu như có thể, ngài có thể cân nhắc lựa chọn lại nghề nghiệp “

Tiểu Ân sắc mặt xanh mét, lời Nhất Hào nói chính là sự thật a!

Bất quá thông qua lời nói thật này, hắn hiểu rõ được thiên phú ma pháp của mình. Tại thế giới ma pháp tư chất của hắn quả thực là phế vật, coi như là một người có tư chất bình thường nhất tốc độ học tập cũng nhanh hơn hắn năm lần, mà một người được xưng là thiên tài thì tốc độ còn cao hơn hắn năm mươi lần

Dưới loại tình huống này, chỉ cần là một người bình thường cũng sẽ buông tha học tập ma pháp mà tìm phương hướng khác để phát triển

23. Chương 23: Tương Lai Tươi Sáng

Nếu như không có Nhất Hào, hắn căn bản là cả tư cách rèn luyện lực lượng tinh thần cũng không có. Nhưng mà, có Nhất Hào, như vậy chỉ cần hắn không ngừng cố gắng, thì hắn có thể đạt được thành công còn lớn hơn so với người khác

“Nhất Hào, người từng nói qua, chỉ cần cơ thể của ta chịu nổi, là có thể không ngừng đề cao nghịch soa thời gian lên, phải không?”

“Đúng vậy “

“Như vậy gấp mười lần? Ta khi nào mới có thể đạt được mười lần nghịch soa thời gian “

“Chỉ cần ngài có thể đem sơ cấp quảng bá thể toàn bộ học xong là có thể đạt được mười lần nghịch soa thời gian “

“Năm mươi lần?”

Học xong bộ động tác thứ hai của trung cấp quảng bá thể thao “

“Một trăm lần?”

“Hoàn thành tất cả động tác trung cấp quảng bá thể thao “

Tiểu Ân nét cười càng hiện lên nồng đậm trên khuôn mặt, mặc dù những động tác đó đối với hắn mà nói còn cả một đoạn đường xa vời, nhưng đó chính là tương lai của hắn

Chỉ cần có Nhất Hào, chỉ cần có nghịch soa thời gian, như vậy hắn có thể làm được tất cả

Trong lòng động, Tiểu Ân hỏi: “Nhất Hào, người không phải nói là có thể chữa trị được thanh ma pháp kiếm kia sao? Đại khái lúc nào có thể sửa được “

“Thanh ma pháp kiếm kia được chế tạo theo một loại năng lượng cấu tạo đồ, lực lượng tinh thần cần phải đạt tới hơn hai trăm mới có thể tiến hành tu sửa, lấy tiến độ trước mắt của ngài, nếu như muốn sửa, đại khái phải mất hơn một năm nữa “

“Một năm sao?” Tiểu Ân cắn răng một cái, không phải chỉ là một năm thôi sao, bản thân mình hiện tại mới có chín tuổi, coi như là một năm sau cũng mới có mười tuổi, khi đó có thể sửa được thanh ma pháp kiếm cũng là một chuyện quá dọa người rồi

Quyết định chủ ý, Tiểu Ân bắt đầu tiến hành rèn luyện lực lượng tinh thần trong không gian hư cấu

Bất quá lúc này, hắn luyện tập hoàn toàn dựa theo lộ tuyến tốt nhất mà Nhất Hào cung cấp, mặc dù hắn biết làm như vậy cũng không đề cao tốc độ lên được bao nhiêu, nhưng dù có như muối bỏ bể, hắn cũng muốn thực hiện

Lúc tiến hành rèn luyện lực lượng tinh thần, hắn không có cảm giác được sự trôi đi của thời gian, tựa hồ hơn ba mươi mấy giờ chỉ trôi qua trong nháy mắt

Tiểu Ân có thể khẳng định, trừ bỏ hắn ra, cũng không có người thứ hai có điều kiện tu luyện tốt như hắn

Tại thế giới hiện thực, một người vô luận là si mê tu luyện tới như thế nào thì cũng không thể tránh được những rắc rối bình thường từ cơ thể và cuộc sống của mình

Ăn uống, chơi bời ...tất cả đều tốn thời gian, hơn nữa khi rèn luyện lực lượng tinh thần cũng không thể thay thế giấc ngủ được. Rèn luyện lực lượng tinh thần một lần, tinh lực đại bộ phận sẽ hao phí hết, nếu như không có ngủ đủ thì sẽ không lấy được lại tinh lực, cam đoan là hiệu quả rèn luyện sẽ hạ thấp xuống

Dựa theo sự suy đoán của Nhất Hào, tại thế giới hiện thực, coi như là có một cuộc sống tốt, căn bản không phải phân tâm học tập các loại tri thức khác, coi như có đem tất cả thời gian rèn luyện lực lượng tinh thần, mỗi ngày nhiều lắm chỉ có thể rèn luyện nhiều lắm là mười hai giờ

Nhưng trên thực tế căn bản là khó có khả năng một người nào đó liên tục bảo trì luyện tập được, dưới tình huống bình thường căn bản là chỉ có sáu giờ để luyện tập lực lượng tinh thần cũng là rất nhiều rồi

Cho nên Tiểu Ân lại càng tin tưởng lựa chọn bước đi trên con đường ma pháp, hơn nữa niềm tin còn mãnh liệt hơn bất kể ai

Cuối cùng hoàn thành xong một lần miêu tả đồ án, sau khi được Nhất Hào khen thưởng, Tiểu Ân quay trở lại thế giới hiện thực

Tháo lỏng tráo xuống, cẩn thận cất vào trong hộp, thật không biết cái hộp này được duy trì bằng loại điện năng gì, dĩ nhiên lại tồn tại lâu dài như vậy. Có đôi khi Tiểu Ân thật sự hoài nghi, khối đồ này có gần năng lượng dự trữ

Ngồi dậy, trong không gian nhỏ hẹp trong phòng, Tiểu Ân tiếp tục luyện tập quảng bá thể bao

Giờ khắc này, Tiểu Ân vẽ mặt đặc biệt chăm chú, đối với mỗi động tác, mỗi tư thế, hần đều tận lực để thực hiện được một cách hoàn mỹ

Dù là bỏ ra nhiều nỗ lực, hần cũng không có tiếc

Bất quá dưới yêu cầu dị thường nghiêm khắc của bản thân, thành tựu của hần cũng rất đáng để nói. Tính từ ngày đầu học tập quảng bá thể thao, thì hần đã học tập được bảy tháng. Trong khoảng thời gian này, hần đã đem sơ cấp thể thao nắm giữ tới động tác thứ tư của bộ động tác thứ ba

Mặc dù theo Nhất Hào nói, tốc độ học tập của hần cũng không tính là quá nhanh. Nhưng là, nếu như so với đám bạn cùng lứa, hần tuyệt đối đứng thứ nhất

Dù sao thân thể của hần, vốn vẹn chỉ có chín tuổi mà thôi, thân thể hoàn toàn chưa phát dục mà đã luyện tập đến bộ động tác thứ ba, quả là một thành tích đáng tự hào rồi

Thân thể hần dần phát dục lên, tốc độ luyện tập quảng bá thể thao khẳng định còn có thể nhanh hơn

Dần dần, thân thể hần dần thấp xuống, cảm giác đau đớn ần ần trên thân thể, bày ra một tư thế quái dị

Thực hiện tư thế này thân thể hần mặc dù vẫn thống khổ như trước nhưng mà trong thân thể hần lại truyền đến từng luồng nhiệt lưu nóng bỏng, phẳng phát như là được ngâm mình trong suối nước nóng cảm giác hết sức thư sướng

Tiểu Ân khòe miệng hơi hơi nhếch lên, hần vẫn duy trì tư thế cổ quái này, một khắc này, hần hưởng thụ khoái cảm mà thành công mang đến

Hần minh bạch, bộ động tác thứ ba của sơ cấp quảng bá thể thao đã hoàn thành rồi, hần giờ có thể thừa nhận sáu lần nghịch soa thời gian

Tim hần tràn ngập vui sướng, đối với tương lai của mình tràn ngập tin tưởng

24. Chương 24: Tám Lần Nghịch Soa Thời Gian

Trong nháy mắt, Tiểu Ân đã sống tại cửa hàng thợ rèn nửa năm thời gian

Trong nửa năm này, vô luận là phương diện nào Tiểu Ân cũng đạt được thành tựu cực lớn

Mỗi ngày kiên trì luyện tập quảng bá thể thao, khiến sức lực, tốc độ, cùng sức chịu đựng của hần đã tăng vọt về chất

Đặc biệt là về phương diện rèn sắt, ngay cả cao cấp thợ rèn Duy Luân so sánh với Tiểu Ân cũng có chỗ thua kém

Đương nhiên, có thể đạt được thành tựu như vậy, công lao lớn nhất thuộc về Nhất Hào

Quan sát nhất cử nhất động của vị cao cấp thợ rèn Duy Luân, Nhất Hào đã tạo nên được một bộ số liệu về nghề thợ rèn, đặc biệt hắn tạo ra phương pháp nắm giữ hỏa hậu, phương pháp này trên cơ bản là vô cùng kỳ diệu

Dưới sự giám sát của Nhất Hào, Tiểu Ân mỗi ngày đều phải bỏ ra hai giờ trong không gian hư cấu để tiến hành học tập cùng luyện tập, hơn nữa ban ngày còn thực tế luyện tập, cho nên kỹ năng thợ rèn của hắn không ngừng được đề cao và hoàn thiện

Trải qua nửa năm rèn luyện, Tiểu Ân đã học được tám chín phần mười bản lĩnh của Duy Luân khiến vị sư phụ này cảm thấy bất khả tư nghị, đồng thời rất vui mừng bởi bản thân đã tìm được truyền nhân

Các lĩnh vực khác, trải qua quá trình rèn luyện gian khổ, Tiểu Ân cũng thu được những thành tựu

Sau nửa năm, hắn cũng đã hoàn thành được bộ động tác thứ tư của quảng bá thể thao, từ nay hắn đạt được tám lần nghịch soa thời gian

“Nhất Hào, ngươi đang làm gì vậy?”

Nhìn trên trần đại sảnh treo đầy ruy băng, Tiểu Ân kỳ quái hỏi

“Chúc mừng ngài, ngài rốt cục cũng đạt được tám lần nghịch soa thời gian “

“Được rồi, cảm ơn người “Tiểu Ân nét mặt cũng không biểu lộ gì, hắn trực tiếp nói: “Bây giờ dạy ta bộ động tác thứ năm đi “

Nhất Hào ảo não nhún vai, người này so với mình còn muốn giống người máy hơn a

Từ khi biết được tu luyện ma pháp có thể kéo dài tính mạng, Tiểu Ân đối với ma pháp có một sự hứng thú kỳ lạ

Nửa năm này, mỗi buổi tối hắn đều duy trì ngủ tám giờ, với sáu lần nghịch soa thời gian, đó chính là bốn mươi tám giờ

Nếu như là một người bình thường, mỗi ngày đều buồn tẻ ngồi trong không gian hư cấu, như vậy tám chín phần mười hắn là sẽ nổi điên

Nhưng Tiểu Ân lại bất đồng, hắn hiện tại quý trọng từng phút đồng hồ, đối với hắn mà nói, thời gian tựa hồ vĩnh viễn gấp gấp

Trong bốn mươi tám giờ, hắn mỗi ngày tiêu hao bốn mươi năm giờ rèn luyện lực lượng tinh thần. Trong cả nửa năm, chưa một ngày nào gián đoạn cả

Nửa năm sau, lực lượng tinh thần của hắn đã gấp tám lần so với dĩ vãng. Mặc dù còn chưa đạt tới tiêu chuẩn chế tạo ma pháp kiếm, nhưng cách biệt đã không còn xa nữa

“Một, hai, ba ...”

Nhất Hào nghiêm túc truyền thụ bộ động tác thứ năm của quảng bá thể thao cho Tiểu Ân. Sau khi truyền thụ xong, Nhất Hào nói: “Chủ nhân vĩ đại, bộ động tác thứ năm ta đã hoàn toàn truyền thụ lại cho ngài, nếu như ngài hoàn thành, có thể luyện tập tiếp bộ động tác chính thứ hai, nếu như ngay cả bộ động tác chính đó ngài cũng có thể hoàn thành, thì ngài có thể tiến hành rèn luyện trung cấp quảng bá thể thao “

Tiểu Ân động tác hơi hơi chậm lại, cười khỏ nói: “Còn một bộ động tác chính nữa a, tựa hồ còn tương đối xa xa đó “

“Đúng vậy, bất quá ta có một tin tức tốt tiết lộ cho ngài “

“Tin tức gì?”

“Trung cấp quảng bá thể thao có bốn bộ động tác chính, trừ bỏ một bộ động tác tổng hợp bên ngoài, ba bộ động tác chính đầu tiên cũng chia làm năm bộ động tác, mỗi bộ động tác chia làm năm động tác nhỏ. Bất quá mỗi lần hoàn thành một bộ động tác, có thể đề cao nghịch soa thời gian trong không gian hư cấu lên năm lần

“Năm lần? “Tiểu Ân hai mắt tỏa sáng

Sơ cấp quảng bá thể thao có hai bộ động tác chính, chia làm mười bộ động tác, mỗi lần hoàn thành một bộ động tác có thể đề cao nghịch soa thời gian lên hai lần, nếu hoàn thành xong sơ cấp quảng bá thể thao sẽ đạt hai mươi lần nghịch soa trong không gian hư cấu

Nhưng trung cấp quảng bá thể thao lại còn cao hơn nữa, ba bộ động tác chính đầu tiên gồm mười năm bộ động tác, hoàn thành xong hết thấy là tăng lên bốn mươi năm lần. Nếu như bản thân có thể hoàn thành trung cấp quảng bá thể thao

Một tương lai sáng lạn chậm rãi hiện lên trong đầu hắn, tim hắn tràn ngập rung động

“Chủ nhân vĩ đại, thỉnh người không nên ảo tưởng “Nhất Hào dội một gáo nước lạnh lên đầu Tiểu Ân nói: “Hoàn thành được trung cấp thể thao ngài cần mất bao nhiêu năm đây “

Tiểu Ân thẹn quá hóa giận, nhìn cái tên không biết thức thời trước mặt, suy nghĩ có nên hảo hảo giáo huấn hắn một trận hay không?

“Chủ nhân, Học tập cơ thông minh Nhất Hào đề nghị ngài, bắt đầu từ hôm nay, mỗi ngày ngài nên rút ngắn ba giờ thời gian để tiến hành rèn thử ma pháp kiếm “

“Hiện tại?” Tiểu Ân kỳ quái hỏi: “Lực lượng tinh thần của ta tựa hồ còn chưa đạt tới tiêu chuẩn thấp nhất để rèn kiếm mà “

“Đúng vậy, bất quá trải qua tính toán của ta, ngài hiện tại mỗi ngày tiêu hao năm mươi giờ tiến hành rèn luyện lực lượng tinh thần. Như vậy hai tháng nữa là ngài có đủ lực lượng tinh thần để tu bổ ma pháp kiếm “

“Năm mươi giờ a...” Tiểu Ân thở dài một hơi, con số này thật dọa người, người bình thường dám chắc là không thừa nhận nổi

“A a, năm mươi giờ mà thôi, ta đối với ngài có tin tưởng mà “

Tiểu Ân nhìn chằm chằm khuôn mặt có chút hắc hê của Nhất Hào, hồi lâu sau hắn hỏi: “Hiện tại ta đạt được tám lần nghịch soa thời gian sao?”

“Đúng vậy, nếu như ngài mỗi ngày ngủ tám giờ, thì tại Nhất Hào không gian ngài có được sáu mươi bốn giờ hoạt động, cho nên ta kiến nghị ngài sử dụng năm mươi giờ, tuyệt đối cũng không có quá nhiều “

“Quả thật là không quá nhiều “ Tiểu Ân bình tĩnh nói ra: “Sau này mỗi ngày tiến hành ba giờ luyện tập tu bổ ma pháp kiếm, một giờ tập rèn sắt, về phần rèn luyện lực lượng tinh thần dùng sáu mươi giờ đi “

“Sáu mươi ...” Nhất Hào khuôn mặt đang tươi cười đột nhiên cứng lại, hắn nhìn Tiểu Ân ánh mắt tràn ngập hoài nghi, người này đến tột cùng có phải là người không a?”

25. Chương 25: Không Đủ Điện Lực

Trải qua nửa năm cố gắng, hơn nữa lại không ngừng tu sửa, hiện giờ lộ tuyến hắn họa ra ngày càng hoàn thiện, làm cho hắn cao hứng đó là, thời gian hắn hoàn thành đã giảm

Mặc dù so với nửa năm trước giảm đi còn không có đủ một thành, nhưng thành tích này cũng là một sự cổ vũ với hắn

Hiện giờ đường nét hắn họa ra so với nửa năm trước màu sắc cùng độ sáng rõ ràng hơn rất nhiều

Cho dù là ở thế giới hiện thực, hắn cũng dễ dàng cảm nhận được sự biến hóa thần kỳ trong não hải của mình. Tựa hồ trong lòng chỉ cần hơi động, đồ án hoàn mỹ sẽ hiện ra trong đầu

Dựa theo Nhất Hào thuyết pháp, đó là bởi vì lực lượng tinh thần ngày càng cao cho nên đường nét họa ra cũng ngày càng nhiều hơn

Hài lòng nhìn thời gian trôi qua, sáu mươi lần vận hành, chỉ có tốn năm mươi mấy giờ, so với thời gian dự tính tiết kiệm được mười giờ

Hít sâu vào một hơi, mặc dù tư chất của bản thân kém cỏi, nhưng điều đó cũng không cản trở hấn, chỉ cần bản thân mình cố gắng không ngừng, thành tựu trong tương lai sẽ không kém hơn bất kể kẻ nào

Đột nhiên bên tai nghe thấy tiếng gáy, Tiểu Ân giương mắt nhìn, nhất thời đương trường hóa đá

Chỉ thấy Nhất Hào không biết ở địa phương nào kiếm được chiếc giường lớn, đang thoải mái nằm ngủ trên đó, hô hấp đều đặn lên xuống, mà tiếng gáy chuẩn xác là từ miệng hấn phát ra

Trình tự cũng ngủ?

Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn tròng cảnh quen thuộc, càng vững tin bản thân không có đi nhầm, cũng không phải là đang nằm mơ

Trên thực tế từ khi hấn tới Nhất Hào không gian, cũng đã rất lâu không nếm phải tư vị nằm mộng rồi

“Nhất Hào tiên sinh, ngài không có việc gì chứ?” Tiểu Ân đẩy đẩy Nhất Hào cẩn thận dò hỏi

Nhất Hào mơ mơ tỉnh lại, tựa hồ tinh thần hấn cũng không được tốt nói: “Chủ nhân, điện lực của ta không đủ, ngài hãy bổ sung điện lực để ta duy trì”

Tiểu Ân vỗ gáy, nếu Nhất Hào không nói, hấn cơ hồ cũng hoàn toàn quên mất chuyện này

Bất quá một khối điện trì mà duy trì được gần một năm thời gian, cũng xem như là có dung lượng siêu cấp a

“Ân, sau khi trở lại, ta sẽ lập tức thay “

“Chủ nhân, ngài sau khi thay nên đem khối điện trì đặt dưới ánh nắng mặt trời, nó sẽ tự động bổ sung năng lượng “Nhất Hào dặn dò nói

“Tốt, đại khái phải mất bao lâu thời gian nó mới có thể tràn đầy năng lượng được “

“Nếu như ánh nắng mặt trời mạnh, đại khái chỉ cần nửa tháng là đủ “

Tiểu Ân trong lòng tính toán một chút, nửa tháng đã bổ sung đủ năng lượng cho một năm sử dụng, thật không biết Nhất Hào đến tột cùng là được chế tạo từ năm nào, mà khoa học kỹ thuật đã phát triển đến tình trạng như vậy

“Hảo a, chủ nhân vĩ đại, ngài hiện tại nên chuẩn bị chế tạo ma pháp kiếm “

Tiểu Ân tinh thần lập tức phấn khởi nói: “Đã chuẩn bị xong rồi, Nhất Hào sư phụ, thỉnh ngài chỉ giáo “

“Hảo, mời ngài xem “

Một cái đồ án cũng không tính là dài xuất hiện trước mặt Tiểu Ân

Trải qua một thời gian dài rèn luyện lực lượng tinh thần, Tiểu Ân đối với mấy cái loại đồ án đã phi thường quen thuộc. Phó đồ án trước mặt này cũng là do một số đường nét tạo thành, bất quá lộ tuyến hình thành lên đồ án đối với hấn mà nói là một lộ tuyến hoàn toàn xa lạ

“Đây là” Tiểu Ân linh cơ vừa động, hỏi: “Đây là cấu tạo đồ của ma pháp kiếm sao?”

“Đúng vậy, ngài đoán phi thường chính xác, hiện tại điểm đầu tiên là ngài cần phải ghi nhớ phó đồ án này lại “

Một đường hồng tuyến tự nhiên xuất hiện trên góc cấu tạo đồ, hơn nữa chậm rãi di động, Tiểu Ân nhìn không chớp mắt đường hồng tuyến này, nhìn nói đang di động trên đồ án

“Ngài nhìn rồi chứ? Đây là lộ tuyến hành tẩu của phó đồ án này “

“Ta thấy rồi “Tiểu Ân hít sâu vào một hơi hỏi: “Nhất Hào, chỉ cần nhớ kỹ cấu tạo đồ này là có thể chế tạo được ma pháp kiểm sao?”

“Trên lý luận mà nói thì đúng là như vậy, bất quá còn cần phải thực tế chứng minh “

“Này phúc đồ ...”Tiểu Ân chăm chú nhìn quang bản trước mắt, cố gắng ghi nhớ lộ tuyến, nhưng rất nhanh hần có cảm giác mê muội

Kỳ thật nếu như đơn độc nói về chiều dài đồ án mà nói, đồ án dùng để rèn luyện lực tinh thần cơ bản là dài hơn so với cấu tạo đồ chế tạo ma pháp kiểm, ít nhất đường nét trên đồ án nếu so với cấu tạo đồ chế tạo ma pháp kiểm là nhiều hơn

Nhưng là nếu như xét về độ phức tạp thì cấu tạo đồ chế tạo ma pháp kiểm xa xa vượt hơn

Nếu như muốn làm một cách so sánh tương đối, thì đồ án dùng để rèn luyện lực lượng tinh thần là một lộ tuyến thẳng hàng, mặc dù lộ tuyến có chút xa xôi nhưng đường nét lại rõ ràng ngắn gọn, chỉ cần có kiên nhẫn và tốn nhiều thời gian hơn thì phần lớn mọi người sẽ nhớ kỹ được

Nhưng mà cấu tạo đồ chế tạo ma pháp kiểm mặc dù lộ tuyến cực ngắn, nhưng các đường nét đều tập trung trong một khu vực nhỏ, độ phức tạp đủ để dọa bất cứ học giả nào

Mà ngay cả Tiểu Ân đã trải qua hơn nửa năm rèn luyện lực lượng tinh thần lần đầu tiên tiếp xúc với đồ án cũng đồng dạng cảm thấy bối rối

Từ từ rồi ngài sẽ quen “Nhất Hào thông cảm nói: “Lần đầu tiên tiếp xúc với f1, không có nôn mửa cũng tốt rồi “

“Người nói cái gì?”Tiểu Ân kinh ngạc hỏi

“Ngài trước kia rèn luyện lực lượng tinh thần giống như là đạp xe đạp, mà cấu tạo đồ của ma pháp kiểm lại là xe f1, hơn nữa lại không có đồ phòng hộ, cho nên hiện tại ngài chỉ có thể làm đó là thích ứng.Đợi cho đến khi lực lượng tinh thần của ngài đề cao đến độ nhất định tự nhiên là sẽ thích ứng với loại tốc độ này “

Tiểu Ân chăm chú tự hỏi trong chốc lát, sau đó cảm kích hướng Nhất Hào gật gật đầu, lại một lần nữa nghiên cứu đồ án trên khối quang bản

Mặc dù không được bao lâu, hần lại có cảm giác hoa mắt, hơn nữa còn có cảm giác muốn nôn mửa, nhưng mà tại Nhất Hào không gian, chỉ cần nghỉ ngơi năm phút là hần hoàn toàn bình thường trở lại

Tiểu Ân biết, nếu như là ở hiện thực sử dụng lực lượng tinh thần cảm ứng lộ tuyến của tám thiết phiến, thì lực lượng tinh thần của hần hiện tại chắc là đã tiêu hao hết, muốn bò dậy cũng không được

May là hần có Nhất Hào, có Nhất Hào không gian, cho nên vô luận hần có khổ sở như thế nào, hần cũng cắn răng kiên trì, chưa bao giờ buông tha

26. Chương 26: Lựa Chọn Tương Lai

Hơi hơi cười khổ một tiếng, nếu không có Nhất Hào, bản thân căn bản là đừng có nghĩ tới việc tiếp xúc được với ma pháp

Rời giường, luyện tập quảng bá thể thao một giờ, hần từ trong hộp nhỏ lấy ra một khối điện trì thay thế, sau đó đem điện trì đã hết điện năng bỏ lên mái nhà, cái chỗ heo hút này căn bản là không sợ người khác phát hiện, vấn đề an toàn căn bản là được đảm bảo

Làm xong mọi việc, hần rời phòng bắt đầu một ngày lao động như bình thường

Lúc giữa trưa, Duy Luân cùng mọi người ở cửa hàng ăn cơm cùng với nhau

Giờ phút này tại cửa hàng, trừ bỏ Duy Luân cùng Ái Đức cùng hần ra còn có tám gã học đồ. Bất quá tám gã này còn chưa được Duy Luân chính thức truyền thụ, mỗi ngày chỉ thổi hỏa, chuẩn bị vật liệu ...

Duy Luân cho rằng, những người này ít nhất cần phải làm việc thêm một năm nữa mới có thể tiếp xúc công phu chân chính. Hơn nữa dạy dỗ mấy học đồ này, sư phụ có thể tùy ý chửi mắng, hơn nữa nếu làm trái, lập tức có thể phải chịu ngay một trận quyền cước. Ngoài ra thủ đoạn bỏ đói cũng chẳng lạ lùng gì

Đây là tục lệ của mỗi một nghề nghiệp, mục đích là để rèn luyện sức chịu đựng của các học đồ. Bất quá căn cứ theo sự quan sát của Tiểu Ân, thì đây rõ ràng là một sự bóc lột quang minh chính đại của các sư phó đối với học đồ a

Đương nhiên Tiểu Ân do có nguyên nhân nên không phải cùng với các học đồ chịu khổ, mà trực tiếp được Duy Luân truyền thụ công phu chân chính

Về phần nguyên nhân, chỉ cần nói đến Kiều Y a di mỗi tháng đều tới cửa hàng thợ rèn một lần, là có thể hiểu được tại sao Duy Luân lại phải đối đãi với Tiểu Ân khác với các học đồ

Mấy học đồ ngay từ đầu đã rất đố kỵ với Tiểu Ân, nhưng khi thấy khí lực cùng những đồ vật Tiểu Ân chế tạo ra, bọn họ cũng chỉ còn biết hâm mộ mà thôi

Bình thường ăn cơm bữa trưa không cho phép ai mở miệng nói chuyện. Bất quá hôm nay Duy Luân lại có biểu hiện hưng phấn

“Tiểu Ân, gần đây tay nghề của ngươi đề cao lên rất nhanh, rất giỏi a “

“Cám ơn sư phụ “Tiểu Ân khiêm nhường nói: “Đó là do ngài dạy có phương pháp “

“Không, đây là do ngươi có thiên phú, ngươi trời sinh ra là một thợ rèn rồi “

Tiểu Ân đang ăn cơm suất nữa thì mắc nghẹn, hắn u oán nhìn Duy Luân, mục tiêu của bản thân hắn không phải là làm một thợ rèn a

“Đúng vậy, Tiểu Ân, ngươi thiên phú tốt như vậy, nhất định sau này sẽ dương danh thiên hạ, trở thành thợ rèn sư “Ái Đức hâm mộ nói

Không chỉ có hắn, mấy học đồ khác sau khi chứng kiến sự phát triển của Tiểu Ân, bọn họ đối với những lời Ái Đức nói cũng không có hoài nghi gì. Có lẽ lo lắng duy nhất đó là, Tiểu Ân sẽ không trở thành thợ rèn sư trẻ nhất trong lịch sử thợ rèn mà thôi

Tiểu Ân trông mắt lơ đãng, không nói một lời nào, tại sao những người này đều hy vọng mình trở thành thợ rèn sư chứ, mục tiêu của hắn là ma pháp sư kia

“Tiểu Ân, ngươi thời gian này hãy chuẩn bị cho tốt “Duy Luân đột nhiên nói

“Sao lại phải chuẩn bị a ““Tiểu Ân không thể giải thích được liền hỏi

“Tư Khảo Đặc kỵ sỹ hai tháng nữa sẽ trở về, ta hy vọng đến lúc đó ngươi trở tài trước mặt hắn, sau đó thỉnh hắn mang ngươi cùng Ái Đức đi Tắc Hắc trấn tham gia khảo hạch sơ cấp thợ rèn “

Mấy học đồ trong nháy mắt nhất thời lộ ra vẻ hâm mộ không thôi

“Sư phụ, như vậy cũng quá nhanh đi a “

“Không, ngươi cùng Ái Đức đều có đủ thực lực, hảo hảo nghỉ một chút đi, đến lúc đó nên chế tạo ra vật gì, bất quá cũng không có khó khăn gì với các ngươi, chỉ cần các ngươi đem những gì mình am hiểu thể hiện ra, nhất định là sẽ vượt qua khảo hạch “Duy Luân cổ vũ nói

Buổi tối trở lại căn phòng nhỏ của mình, Tiểu Ân như thường lệ tiến hành rèn luyện. Theo thói quen hắn tiến vào Nhất Hào không gian

“Chữ nhân vĩ đại, chăm chỉ, nghe nói ngài có cơ hội rời khỏi nơi này, tiến vào đại đô?”

“Ngươi làm sao biết được?” Tiểu Ân nghi hoặc hỏi, hắn hôm nay vững tin là không có bị camera theo dõi a

“Là do ta trong lúc thu thập số liệu vô ý nghe được “Nhất Hào cố ý nhấn mạnh hai chữ vô ý

Tiểu Ân trong lòng mặc dù không tin nhưng cũng không có tiếp tục truy vấn, theo thói quen hắn ngồi xuống, chuẩn bị tiến hành rèn luyện lực lượng tinh thần

“Nga, chủ nhân thân ái, xin đợi một chút, chẳng lẽ ngài không nhận thấy đây là một cơ hội phi thường tốt hay sao?”

“Cơ hội?”

“Rời khỏi nơi này, hơn nữa sẽ đạt được một cơ hội tốt “

“Ta tại sao phải rời khỏi nơi này?”Tiểu Ân khó hiểu nói: “Tuổi của ta không lớn, cũng không có bao nhiêu thực lực, người nghĩ ta lựa chọn rời khỏi nơi này sẽ tốt sao?”

“Không, thực lực của ngài đã rất mạnh rồi, chỉ cần ngài đem mặt tốt nhất của mình biểu hiện ra, ngài chắc chắn đạt được sự tôn kính của mọi người “Nhất Hào cố ý câu dẫn nói: “Ngài đừng quên, ở địa phương này, ngài khó có thể tiếp xúc với tri thức ma pháp, nếu như ngài muốn hoàn thiện tri thức ma pháp, cần nhanh chóng rời khỏi nơi này “

Tiểu Ân lẳng lặng nhìn Nhất Hào, ma pháp đối với hắn mà nói, đích thực là có một lực hấp dẫn rất lớn, đặc biệt là có thể tăng gấp đôi tuổi thọ, khiến hắn không thể nào kháng cự nổi

“Được rồi, ta đáp ứng người, sẽ toàn lực thể hiện “

“Không, nếu như ngài muốn tiếp xúc với ma pháp, như vậy ngài phải biểu hiện một chút đặc thù trước mặt kỵ sỹ “

“Đặc thù?”

“Đúng vậy, thí dụ như, sửa chữa lại thanh ma pháp kiếm “

Tiểu Ân hít sâu vào một ngụm lương khí, mặc dù đã nửa năm trôi qua, nhưng tại thế giới này hắn mới có mười tuổi a

Một thợ rèn mười tuổi có thể chữa trị một thanh ma pháp kiếm, điều này nói ra tuyệt đối là khao trương a?

“Chủ nhân vĩ đại, nếu như ngài chỉ muốn an nhàn cả đời thì có thể sống cả quãng đời tại đây, nhưng nếu ngài muốn tiếp xúc với thế giới rộng lớn bên ngoài, thì ngài cần phải bộc lộ thực lực.Ngài không phải là quý tộc cũng không có ma pháp sư phụ, hết thấy là đều dựa vào bản thân tạo ra sự nổi bật “Nhất Hào thanh âm phiêu du truyền đến, tựa hồ bao hàm triết lý: “Đương nhiên, quyền lựa chọn thuộc về bản thân ngài, tương lai như thế nào là do ngài quyết định “

27. Chương 27: Tật Phong Thuật

Nói ra cũng thật kỳ quái, lúc lực lượng tinh thần của hắn chưa đạt tiêu chuẩn, mỗi lần họa ra đều có cảm giác lực bất tòng tâm, nhưng mà một khi lực lượng tinh thần đạt tới tiêu chuẩn, hắn họa ra phó đồ án lại như nước chảy mây bay

Đương nhiên, có thể nhanh như vậy nắm giữ được đồ án này cũng là do hắn không ngừng cố gắng luyện tập.Đặc biệt là lúc lực lượng tinh thần còn chưa đạt tới tiêu chuẩn luyện tập, sự cố gắng của hắn đóng một vai trò rất trọng yếu

Nguyên nhân là do lực lượng tinh thần không đủ, cho nên muốn họa hoàn thành đồ án, hắn phải đem toàn bộ tinh lực tập trung lại, mỗi lần họa ra một đường cong hắn phải khắc sâu đường cong đó vào đầu mới miễn cưỡng làm được.Mà một khi dưới tình trạng đó mà có thể họa thành đồ án thì khi lực lượng tinh thần đủ tiêu chuẩn, đương nhiên là họa ra sẽ tùy tâm sở dục

Kỳ thật Tiểu Ân trên phương diện này hắn chiếm được một đại tiện nghi, bởi vì hắn ở trong Nhất Hào không gian, cho nên lúc họa ra đồ án hắn không cần phải vận dụng lực lượng tinh thần, mà tùy ý luyện tập ngàn vạn lần

Mà có sự giám sát và hỗ trợ của Nhất Hào, một ít sai lầm của hắn cũng sẽ bị phát hiện ra

Nếu như là ở thế giới hiện thực, muốn một lần họa ra đồ án nhất định là sẽ hao phí một lực lượng tinh thần nhất định.Nếu như lực lượng tinh thần còn chưa đủ mà muốn thuần thục họa ra đồ án này thì đã sớm hao kiệt lực lượng tinh thần mà chết rồi

“Nhất Hào, ta thành công rồi “Tiểu Ân hài lòng cầm quang bản trên tay, trải qua một thời gian dài luyện tập, hắn đã có thể trong một giây đồng hồ ngăn ngừa họa ra đồ án một cách hoàn mỹ

Cái đồ án này mặc dù là rất phức tạp nhưng lộ tuyến lại cực ngắn, so với đồ án dùng để rèn luyện lực lượng tinh thần phải ngắn hơn một ngàn lần, cho nên trải qua hàng vạn lần luyện tập, Tiểu Ân mới có thể hoàn thành nó trong một giây đồng hồ

“Chủ nhân, ngài muốn thử uy lực của ma pháp không?”Nhất Hào chợt xuất hiện trước mặt hắn, giọng nói tràn ngập hấp dẫn hỏi

Tiểu Ân giật mình hỏi: “Thí nghiệm như thế nào?”

“Chỉ cần ngài tại hiện thực, trong đầu tưởng tượng ra đồ án này là được “

Tiểu Ân nhìn Nhất Hào do dự hỏi: “Người tại sao lại hy vọng ta thử?”

“Bởi vì ta muốn thu thập số liệu về ma pháp “Nhất Hào không chút giấu giếm nói: “Ta phát hiện ra thế giới này so với thế giới của ta có chút bất đồng, cho nên ta muốn thành lập một bộ tư liệu khổng lồ, thu thập càng nhiều số liệu càng tốt “

Tiểu Ân trong lòng kỳ thật cũng nóng lòng muốn thử, ma pháp a, loại chỉ có truyền thuyết, nếu có thể, đương nhiên là hắn muốn thể nghiệm một chút

“Được rồi ta ra ngoài thử một lần “Tiểu Ân đột nhiên nhớ tới một chuyện, hỏi: “Ma pháp này gọi là gì?”

“Tập phong thuật “

Ý thức quay trở lại thân thể, Tiểu Ân tháo cái lồng trảo xuống, hít sâu một hơi, đè nén kích động trong lòng xuống

Hai mắt hắn khép hờ, một cảm giác quen thuộc xuất hiện, trong chớp lát, ma pháp đồ của tập phong thuật thuận lợi hiện ra trong đầu Tiểu Ân

Chỉ trong nháy mắt, đã hoàn toàn thành hình.Loại tốc độ này hoàn toàn vượt xa cực hạn của một sơ học giả ma pháp, đạt tới một cảnh giới bất khả tư nghị

Ngay khi Tiểu Ân hoàn thành xong ma pháp, hắn cảm thấy phần lớn lực lượng tinh thần ngưng tụ lại trên phạm vi lớn thành một đạo năng lượng thần kỳ

Đạo năng lượng này cùng hắn có một loại cảm ứng thần kỳ, tựa hồ bản thân hắn có thể chỉ huy luồng năng lượng này

Lực lượng tinh thần để duy trì không ngừng tiêu hao, tựa hồ muốn duy trì loại năng lượng này cần phải tiêu hao một lượng tinh thần lực

Vốn muốn hảo hảo nghiên cứu luồng năng lượng này một chút, nhưng rất nhanh Tiểu Ân phát hiện ra lực lượng tinh thần của bản thân mình có xu hướng cạn kiệt

Trong lòng kinh hãi hắn vội vã chỉ huy luồng năng lượng tùy tiện bay về một phía

“Ba...”

Trên tường xuất hiện một lỗ hổng nhỏ, ánh mặt trời từ lỗ hổng đó xuyên thấu vào phòng chiếu lên người Tiểu Ân

Tiểu Ân kinh ngạc há to miệng, trong lòng hắn thấy kinh hãi.Đây là cái tốc độ gì mà lại nhanh vậy, cho dù là bản thân hắn cũng không có phản ứng gì

Nếu có một người khác dùng chiêu này đối phó với hắn thì sao?

Nghĩ tới đó, Tiểu Ân không khỏi rợn tóc gáy lên

Cảm thụ lực lượng tinh thần còn sót lại không có nhiều lắm, Tiểu Ân âm thầm thở dài một hơi, thực lực của bản thân vẫn còn quá kém, loại ma pháp tập phong thuật này muốn nắm giữ tốt, xem ra bản thân sau này cũng phải cố gắng hơn nữa

Lần nữa đội lồng tráo tiến nhập Nhất Hào không gian

“Chủ nhân vĩ đại, ngài thật sự là quá thần kỳ “

“Không cần vượt mong ngựa, uy lực của ma pháp tậ phong thuật như thế nào?”

“Phi thường không tồi, uy lực của nó có thể so khẩu Desert Eagle “

Tiểu Ân khê gật đầu, nắm giữ được ma pháp này chẳng khác gì cầm được một khẩu Desert Eagle. Bất quá đáng tiếc chính là khẩu Desert Eagle chỉ có một viên đạn mà thôi

“Trải qua sự kiểm tra và tính toán của ta, ma pháp này còn có thể cải tiến lại, ngài cho ta một ngày thời gian, ta sẽ đưa ra một phương án tối ưu “

“Cái gì?” Tiểu Ân thất kinh: “Người còn có thể cải tiến ma pháp?”

“Đúng vậy, ma pháp này nguyên lý là đem không khí áp súc thành một vòng cầu, sau đó sử dụng lực lượng tinh thần để bắn ra ngoài. Căn cứ nguyên lý động lực học, thì tốc độ cùng uy lực xa xa không bằng đạn bắn ra, nếu như có thể áp súc không khí thành hình viên đạn, tuyệt đối có thể đề cao uy lực của nó lên lớn nhất “Nhất Hào vui sướng nói ra: “Được rồi, biến nó thành viên đạn chữ thập, hiệu quả khẳng định là sẽ tốt hơn “

Mặc dù đang ở trong không gian hư cấu, một giọt mồ hôi lạnh vẫn từ trên đầu Tiểu Ân đổ xuống, hắn nhìn Nhất Hào đang khua tay múa chân trước mắt, trong lòng mơ hồ phát lạnh

Tiểu gia hỏa này là ác ma đầu thai sao?

28. Chương 28: Hắn Vẫn Còn Là Tiểu Hải Tử

Bất quá đối với Tiểu Ân mà nói thì đây là một chuyện tốt, trong đoạn thời gian này, lực lượng tinh thần của hắn lại được đề cao, ngay cả khi thực hiện ma pháp tậ phong thuật tại thế giới hiện thực, đầu cũng không còn cảm thấy choáng váng nữa

Hơn nữa làm cho Tiểu Ân cảm thấy giật mình chính là, ma pháp này sau khi trải qua cải tiến, chẳng những uy lực được đề cao hơn nhiều mà ngay cả tinh thần lực tiêu hao cũng giảm xuống

Tiểu Ân lúc đầu cũng không tin tưởng vào hiệu quả của ma pháp cải tạo, mặc dù lúc đó Nhất Hào “Chém đinh chặt sắt “ thề thốt, cam đoan, nhưng Tiểu Ân vẫn trước sau như một bán tín bán nghi. Bất quá, tại hiện thực sử dụng ma pháp, Tiểu Ân cũng tin tưởng hơn bởi lực lượng tinh thần áp súc bắn ra ngoài, tựa hồ thực sự không còn là hình cầu nữa mà đã biến thành hình viên đạn

Theo thời gian kỹ năng của Tiểu Ân ngày càng trở nên thuần thực, Tiểu Ân hiện tại có thể cảm nhận rõ ràng được hình dáng viên đạn chữ thập bắn ra

Thật không biết là Nhất Hào sử dụng thủ đoạn gì mà có thể cải tiến được cả ma pháp, đó là còn chưa kể nó hiện tại còn thiếu hụt tư liệu mà đã có thể cải tạo được ma pháp một cách hoàn mỹ. Từ nay về sau, Tiểu Ân phải nhìn nó bằng con mắt khác rồi

Rốt cục, Tư Khảo Đặc kỵ sỹ cũng phản hồi trở về trang viên

Vị kỵ sỹ lão gia này là chủ nhân của cả trang viên, hắn phản hồi trở về tự nhiên là kinh động rất nhiều người, bản thân hắn còn chưa trở về, tin tức đã truyền đến tai tất cả mọi người trong trang viên

Rất nhiều nông nô cùng tự do dân đều đi ra đón kỵ sỹ lão gia, cũng không phải có ai bắt buộc họ cả, mà là do bọn họ kính trọng kỵ sỹ lão gia

Mặc dù Tư Khảo Đặc kỵ sỹ không tính là một vị chủ nhân anh minh, nhưng mà hắn làm cho người dân trong lĩnh thổ của mình đều có cuộc sống cơm no áo ấm, điều này cũng đã là một thành tựu to lớn rồi

Chính phụ thân của Tiểu Ân, lão Bàng Đức cũng thường xuyên lăm bắm, Tư Khảo Đặc là một lĩnh chủ tốt

Tuy nhiên, trong mắt Tiểu Ân thì vị Tư Khảo Đặc này chỉ miễn cưỡng được xưng tụng là một lĩnh chủ cần mẫn mà thôi. Trên mảnh lĩnh thổ hoang vắng này, hơn nữa lại thích hợp với việc trồng trọt, chỉ cần là một lĩnh chủ không quá mức hà khắc, trên cơ bản là sẽ không có người lâm vào cảnh đói chết.

Nếu như đổi lại mà là một lĩnh thổ không thích hợp với việc trồng trọt hoa màu, chỉ sợ là Tư Khảo Đặc lĩnh chủ sớm bị người dân lật đổ rồi.

Dưới sự dẫn dắt của Duy Luân, Tiểu Ân cùng Ái Đức đã tiến tới trước cửa trang viên.

Theo lý mà nói, Duy Luân cũng không cần phải tự thân ra nghênh đón, nhưng hiện tại hoàn cảnh bất đồng, hẳn cần phải nhờ cậy Tư Khảo Đặc dẫn hai đệ tử kiệt suất của mình tới thành trấn để tiến hành khảo hạch, cho nên hẳn đành phải dẹp bỏ sự kiêu ngạo của bản thân qua một bên.

Cũng không có quá lâu thì Kỵ sỹ và đám tùy tùng của hắn trở về, bọn họ cả đám người thân hình đều cao lớn, nhưng nét phong trần trên khuôn mặt không che dấu được nét uể oải.

Dưới tiếng hoan hô của đám lĩnh dân, tinh thần của đám người kỵ sỹ phấn chấn lên rất nhiều, mấy kỵ sỹ đi đầu vậy tay hướng về mọi người xung quanh.

“Ây thật là uy phong a, nếu như ta cũng là kỵ sỹ thì thật tốt a.” Ái Đức hâm mộ nói.

Tiểu Ân không nhịn được cười, nói: “Mục tiêu của người không phải là muốn giống như sư phụ trở thành một cao cấp thợ rèn hay sao? Chẳng lẽ người chuẩn bị buông tha?”

Ái Đức ngẩn ra, mặt hắn nhất thời tràn ngập tâm lý mâu thuẫn.

Tiểu Ân lặng lẽ thở ra một hơi, góc tử này, cũng rất là thú vị a.

Tư Khảo Đặc tới cửa trang viên, nhìn thấy Duy Luân liền lập tức nhảy xuống, hai cánh tay to mở ra, ôm chặt lấy Duy Luân.

“Duy Luân, người cũng ra đây.”

“Đúng vậy, kỵ sỹ lão gia của ta, thần sắc của ngài rất tốt a.”

“Cám ơn người khích lệ, bất quá ta lần này có một ít một đồ vật muốn đưa cho người.”

“Cái gì?”

Tư Khảo Đặc vung tay lên, người hầu liền đưa cho hắn một cái túi lớn.

Duy Luân lộ ra vẻ kinh ngạc nói: “Nhiều vũ khí tổn hại như vậy, còn có một bộ thiết giáp, trời ạ, đây là thiết giáp, ngài gặp phải chuyện gì vậy?”

“Không có gì, chỉ là một ít phiền toái nhỏ mà thôi.” Tư Khảo Đặc cười ha hả nói: “Khi nào thì có thể sửa chữa lại.”

“Ít nhất là phải cần nửa tháng.”

“Hảo, thời gian như vậy cũng đủ rồi.”

Duy Luân đem đồ vật này cho Ái Đức, tiểu tử này rốt cục cũng thoát ra khỏi sự lựa chọn giữa nghề thợ rèn và kỵ sỹ, hẳn cuối cùng lựa chọn theo nghề thợ rèn.

“Tư Khảo Đặc, lần sau tới trấn trên thì đem theo đệ tử của ta cùng đi.”

“Nga.” Tư Khảo Đặc nhìn lại, cười nói: “Ái Đức hẳn xuất sư?”

“Đúng vậy, tay nghề của Ái Đức cũng đã không tồi, chỉ cần ổn định phát huy là có thể dễ dàng đạt được tư cách sơ cấp thợ rèn.”

“Hắn sẽ trở lại chứ?” Tư Khảo Đặc nhìn Ái Đức hứa hẹn nói: “Nếu như hắn có thể trở về, ta sẽ bố trí cho hắn một gian cửa hàng.”

Trong trang viên của kỵ sỹ cũng chỉ có hai cửa hàng thợ rèn, tất cả dụng cụ nhà nông hay vũ khí đều từ hai cửa hàng này xuất ra. Đối với kỵ sỹ mà nói, hẳn rất hy vọng Ái Đức sẽ quay trở lại.

“Ta không muốn có cửa hàng “Ái Đức thắng thường cự tuyệt, hần cũng không để ý tới sắc mặt của kị sỹ nói: “Ta muốn ở cùng một chỗ với sư phụ “

“Nga, đây là một tin tức tốt a “Kị sỹ vỗ vỗ trán, mặc dù Ái Đức cự tuyệt hảo ý của hần nhưng đối với hần mà nói, chỉ cần có thể lưu lại Ái Đức, như vậy vô luận hần theo hay không theo Duy Luân, kết quả đều giống như nhau

Duy Luân hiền từ nhìn Ái Đức, đối với vị đại đệ tử này, hần vô cùng hài lòng, bất quá ánh mắt hần khi chuyển sang người Tiểu Ân, lại có một ít liên tưởng, nếu như Ái Đức cũng có thiên phú như Tiểu Ân thì thật là tốt biết bao

“Tư Khảo Đặc, Tiểu Ân cũng theo người đi “

“Tiểu Ân?” Tư Khảo Đặc nghi hoặc hỏi: “Người vừa thu nhận học đồ?”

“Đúng vậy tay nghề của hần không hề thua kém Ái Đức

Tư Khảo Đặc kinh ngạc nói: “Chúc mừng người, thoáng cái đã bồi dưỡng ra hai đệ tử xuất sắc ...vị đệ tử kia ...?”

Tiểu Ân bắt đầu bước tới trước mặt Tư Khảo Đặc kị sỹ

Kị sỹ vươn bàn tay vuốt vuốt đầu hần, trên mặt lộ ra nụ cười ôn hòa nói: “Hài tử, cảm ơn người ra đón ta “Sau đó hần vung tay lên, mấy tùy tùng sau lưng hần liền phân phát hoa quả cho đám trẻ nhỏ, bọn nhỏ xung quanh nhất thời hưng phấn kêu lên, nhưng mà Tiểu Ân lại vịn phần buồn bực đó là trong tay hần lại có nhiều hơn một phần hoa quả

Hoa quả tại nơi hẻo lánh cũng được coi là một đồ vật hiếm có, mỗi một lần phản hồi, kị sỹ đều cấp cho đám trẻ nhỏ một ít hoa quả, đây xem ra là một thủ đoạn mua chuộc lòng người của kị sỹ

“Duy Luân, đệ tử còn lại của người đâu?” Tư Khảo Đặc một bên cười vẫy tay với đám nhỏ, một bên hỏi

Duy Luân sắc mặt cổ quái chỉ vào Tiểu Ân nói: “Ồ trước mặt người đó “

Tư Khảo Đặc vẻ mặt đang tươi cười nháy mắt cứng lại, hần nhìn cái đầu thấp bé của Tiểu Ân, một lúc lâu sau mới nói: “Duy Luân người không nên nói đùa a, hần mới chỉ là một hài tử mà “

29. Chương 29: Yêu Cầu Của Kị Sỹ

Duy Luân hơi hơi liếm đôi môi khô khốc nói: “Tư Khảo Đặc không nên xem thường Tiểu Ân, hần, ân, ta thừa nhận hần quả thật là còn rất nhỏ nhưng mà bản lãnh của hần so với Ái Đức không thua kém chút nào, nếu như người không tin có thể thử một lần “

Tư Khảo Đặc đảo mắt nhìn ba người Duy Luân một lúc, rốt cuộc nói: “Được rồi, nếu như hần thật sự có bản lãnh, ta sẽ không từ chối. Bất quá ...” Kị sỹ đại nhân mỉm cười nói: “Ta rất là hoài nghi, hần có thể giờ nổi đại thiết chùy lên không?”

Nghi hoặc của kị sỹ rất nhanh có được lời giải, khi hần tới cửa hàng thợ rèn nhìn thấy Tiểu Ân giơ lên một cây búa lớn, so với thân thể hần cao thấp không khác là mấy, kị sỹ không nhận được sợ hãi than trong lòng

Tiến lên sờ sờ cánh tay chứa đầy lực của Tiểu Ân, kị sỹ đại nhân như là phát hiện ra tân đại lực, kêu lên: “Thiên tài, thật sự là thiên tài, Tiểu Ân người tuyệt đối là kẻ trời sinh ra để học tập kị sỹ, theo ta học tập đi, ta cam đoan người có thể rất nhanh trở thành một lỵ sỹ chính thức “

Tiểu Ân kỳ quái hỏi: “Tư Khảo Đặc lão gia, ngài làm sao biết ta có thể trở thành một kị sỹ?”

“Bởi vì khí lực của người “ Tư Khảo Đặc chăm chú nói: “Lực lượng là trụ cột của mọi nghề nghiệp chiến đấu, người tuổi nhỏ mà đã có lực lượng như vậy, cho nên ta cam đoan người nhất định sẽ trở thành một kị sỹ

Đôi mắt Tiểu Ân tỏa ra một tia quang mang sáng ngời, hần đương nhiên biết được khí lực của bản thân mình, kỳ thật đó chẳng phải là thiên phú gì cả, mà là do tác dụng thần kỳ khi rèn luyện bộ quảng bá thể

thao. Hắn rất tin tưởng, chỉ cần tiếp tục rèn luyện, khí lực của hắn sẽ còn gia tăng hơn nữa, nhất định có thể vượt qua Tư Khảo Đặc kị sỹ

Chứng kiến Tiểu Ân rõ ràng đã dao động, Tư Khảo Đặc cười nói: “Tin tưởng ta đi, ở trên thế giới này, lựa chọn trở thành kị sỹ thì dù là bình dân cũng có thể trở thành quý tộc. Người xem ta, nhìn trang viên của ta, chẳng lẽ người không muốn giống như ta?”

Tiểu Ân ngẩng đầu lên, hắn thật sự đã động tâm, trở thành quý tộc, có được lãnh địa của mình, quả thực là một chủ ý tốt, so với nghề thợ rèn quả thật là có tiền đồ hơn nhiều

“Không “Đúng lúc này, âm thanh phấn nộ của Duy Luân đột nhiên vang lên: “Tư Khảo Đặc, Tiểu Ân thuộc về ta, hắn nhất định sẽ trở thành thợ rèn, cái gì mà thành kị sỹ người đi gặp quỷ đi “

Tư Khảo Đặc chớp mắt, nói: “Lão bằng hữu, người không nên vu cáo a, kị sỹ chính là một chức nghiệp cao quý a, người phải biết là trở thành kị sỹ là giấc mộng của rất nhiều người a?”

“Ta không biết “ Duy Luân lạnh lùng nói: “Ta chỉ biết mỗi năm có rất nhiều kiến tập kị sỹ vì các dạng nguyên nhân mà mất đi tính mạng quý giá của mình “

Tư Khảo Đặc nghiêm mặt, nghiêm túc nói: “Không có trải qua máu tanh tấy lễ thì không thể chính thức trở thành kị sỹ được. Nhưng mà ta tin tưởng vào thiên phú của Tiểu Ân, tuyệt đối có thể chịu đựng được khảo nghiệm trên chiến trường “

Tiểu Ân đang mơ tưởng về một tương lai tốt đẹp thì lập tức bị câu nói của kị sỹ nghiền nát

Chiến tranh, đúng vậy, muốn có được danh hiệu quý tộc, và lãnh địa thuộc về mình thì trở thành một kị sỹ vẫn còn xa xa chưa đủ

Đầu tiên là phải tham gia chiến tranh, đạt được đủ chiến công mới có thể có được lãnh địa giống như Tư Khảo Đặc kị sỹ

Chiến tranh sao ...

Đối với một người đến từ một thế giới hòa bình như Tiểu Ân, chiến tranh đối với bản thân hắn mà nói, quả thực là một danh từ xa xôi

Hoặc giả cho dù là có lớn lên ở cái thế giới này mà mong muốn có đủ chiến công thì theo tin tức mà hắn có được ở dị giới thì cũng là một chuyện vô cùng gian nan

Nếu lão thiên gia đã cho hắn đi tới nơi này sống lại lần nữa thì hắn chỉ muốn hỏa hảo sống tốt mà thôi cho nên đối với chiến tranh hắn hy vọng là tránh được càng xa càng tốt

“Tư Khảo Đặc lão gia, cảm ơn ngài quan tâm, nhưng là một đệ tử của sư phụ, nghiệp thợ rèn là mục tiêu theo đuổi cả đời của ta, cho nên thỉnh ngài lượng thứ.” Tiểu Ân rất nhanh quyết định

Tư Khảo Đặc nhất thời lộ ra vẻ mặt thất vọng nói: “Được rồi, nếu như người thay đổi chủ ý, có thể đến gặp ta “

“Vâng “ Tiểu Ân trả lời bất quá trong lòng hắn đang chửi thầm có ngu mới tìm tới ngài

“Bọn nhỏ, hãy xuất ra bản lĩnh tốt nhất của mình ra để ta nhìn xem Duy Luân dạy dỗ các người thế nào “

Lôi kéo không thành công, Tư Khảo Đặc vỗ tay ra hiệu cho Tiểu Ân và Ái Đức biểu hiện bản lĩnh trước mặt hắn

Mặc dù kị sỹ đại nhân không phải là một thợ rèn, nhưng mà kinh nghiệm của hắn cũng rất phong phú, đối với phẩm chất của vũ khí cũng có được sự đánh giá chính xác

Ái Đức cung kính hướng phía kị sỹ đại nhân cúi đầu, sau đó chuẩn bị tài liệu, dưới sự trợ giúp của một gã học đồ bắt đầu tiến hành rèn

Nửa ngày sau, một thanh đoản kiếm thuận lợi được rèn ra

Ái Đức sử dụng phương pháp rèn hoàn toàn chính thống, đương nhiên là với nửa ngày thời gian không thể nào hoàn thành được tất cả trình tự. Kỳ thật, thanh kiếm hắn rèn ra chỉ là bán thành phẩm, Ái Đức biểu

hiện ra chỉ là một trình tự trong quá trình rèn mà thôi. Nếu muốn độc lập hoàn thành một tác phẩm, không có một tháng thời gian thì khó có khả năng hoàn thành được

Tư Khảo Đặc cầm thanh đại kiếm trên tay, mặc dù hần không có nói gì nhưng ánh mắt của hần lộ rõ vẻ hân thưởng

“Duy Luân, người đã có người kế nghiệp rồi “

“A a “ Duy Luân đắc ý cười nói: “Thiên phú của Ái Đức mặc dù không ra gì nhưng hần lại chịu khó học hỏi, đó mới là điểm trọng yếu “

“Đúng vậy “Tư Khảo Đặc đột nhiên nói: “Nếu người đã có một người kế nghiệp rồi, thì nên để lại cho ta một đệ tử đi, ta đến giờ vẫn còn chưa có đệ tử để truyền y bát đó “

“Người nằm mơ đi “Duy Luân thu hồi vẻ mặt cười cợt lại, hung tợn trừng mắt liếc kỵ sỹ một cái

“Tiểu Ân? Hiện giờ tới phiên người động thủ rồi đó “Tư Khảo Đặc vội vàng chuyển đề tài

“Hần ...Di, đứa nhỏ này đi đâu rồi?”

“Sư phụ, ta ở đây “Tiểu Ân cách đó không xa bước ra, hần cung kính nói: “Hôm nay, ta không muốn chế tạo vật phẩm “

“Cái gì? “Tư Khảo Đặc ngăn ra, sau đó cười nói: “Tiểu Ân, mặc dù ta tin tưởng sư phụ người không lừa ta nhưng nếu như ta không tận mắt chứng kiến bản lĩnh của người, ta sẽ không mang người tới trấn trên đây “

Tiểu Ân mỉm cười nói: “Tư Khảo Đặc lão gia, hôm nay ta muốn tu sửa một chuôi binh khí “

Hần mỉm cười từ phía sau xuất ra một chuôi đoản kiếm, Duy Luân nhìn thấy đoản kiếm đột ngột đứng lên chỉ vào Tiểu Ân, tròn mắt cơ hội lỗi cả ra

30. Chương 30: Tu Phục

“Đây là ma pháp binh khí “

Duy Luân rất cục cựa cũng tỉnh táo lại, hần cố gắng bình tĩnh nói ra

“Cái gì? Ma pháp vật phẩm?” Lúc này, Tư Khảo Đặc kỵ sỹ lão gia lập tức nhảy dựng lên, hỏi: “ Tiểu Ân, người từ nơi nào có được thứ này?”

“Là lão sư đưa cho ta “Tiểu Ân đường hoàng trả lời, thái độ của hần rất chi thành khẩn, đủ để khiến kỵ sỹ hiểu được hần cũng chỉ giống như một hài tử bình thường

“Duy Luân, người có thể tạo ra ma pháp vũ khí từ khi nào vậy?” Tư Khảo Đặc khó có thể tin hỏi.

“Đây không phải do ta chế tạo ra, mà do sư phụ ta để lại.” Duy Luân thở dài một tiếng nói: “Bất quá thanh ma pháp vũ khí này đã bị hư tổn, ta cũng không có cách nào tu sửa lại “

Tư Khảo Đặc rất cục cựa hiểu được, hần nhìn về phía Tiểu Ân ánh mắt tràn ngập sợ hãi than, hỏi: “Tiểu hài tử...Ách, không, Tiểu Ân tiên sinh, người có thể sửa chữa lại chuôi vũ khí này?”

Tiểu Ân cầm đoản kiếm đi tới thiết lô, nói: “Ta có thể thử một lần.”

Ngữ khí của hần tràn ngập kiên định lẫn tin tưởng, không thể tưởng tượng được đây là vẻ mặt của một tiểu hài tử mười tuổi

Nói xong, hần chỉ huy một vị học đồ khác tiến lên liều mạng thổi ống bễ làm cho bên trong thiết lô điểm hỏa dâng lên.

Tiểu Ân bình tĩnh dùng kim kẹp sắt kẹp lấy đoản kiếm, sau đó bỏ vào bên trong thiết lô, sau một lát hần nhướng mày, nói: “Tốc độ quá chậm.”

Duy Luân không nói hai lời tiến lên, đẩy tên học đồ đang ra sức kéo ống bễ ra, tự mình xuất trận.

Quả nhiên, sư phụ xuất mã, một người bằng hai. Nhiệt độ trong thiết lô nhanh chóng dâng lên cao, rất nhanh đạt tới yêu cầu của Tiểu Ân

Mặc dù đây là lần đầu tiên tại thế giới hiện thực tu sửa chuôi ma pháp bình khí nhưng mà Tiểu Ân một chút kích động cũng không có. Bởi vì ở bên trong Nhất Hào không gian hắn đã luyện tập trên trăm lần rồi, hắn thậm chí còn ã đem mỗi một giây trong quá trình thực hiện khảm chặt chẽ vào trong linh hồn mình.

Nếu là luận về kinh nghiệm phong phú, cho dù là chủ nhân chế tạo ra cái chuôi vũ khí này cũng không theo kịp.

Trong lò đoản kiếm phát ra một đạo quang mang kì dị, đây là biểu hiện đặc thù của chuôi ma pháp kiếm, chứng tỏ rằng nhiệt độ bên trong đã hoàn toàn thích hợp.

Tiểu Ân sắc mặt ngưng trọng, lấy ra từ trên người một ít mảnh vụn kim loại

Đang thổi ống bễ Duy Luân vừa nhìn, sắc mặt nhất thời hơi đổi, thiếu chút nữa là bỏ cả công việc đang làm.

Đối với hắn mà nói, mảnh kim loại đó hắn phi thường quen thuộc, thứ này đúng là thứ hắn đã bảo tồn hơn mười năm nay chính là mặt của hắc thiết phiến

Là một gã thợ rèn có thâm niên lâu năm, hắn phi thường hiểu rõ lai lịch của mấy thứ này. Một mảnh vỡ nhỏ của hắc thiết phiến phỏng chừng có giá trị liên thành

Duy Luân khuôn mặt hơi hơi co quắt, đối với hành vi bại gia chi tử của Tiểu Ân, hắn hạ quyết tâm, nếu Tiểu Ân không thể tu sửa thành công chuôi đoản kiếm,, hắn khẳng định sẽ đuổi cổ Tiểu Ân

Đứng không xa bên cạnh thiết lô, Tư Khảo Đặc chăm chú nhìn tất cả mọi việc trước mắt. Nếu như không có biết rõ tình hình thì hắn còn tưởng là Tiểu Ân đang động thủ chế tạo chứ không phải là tu sửa

Giờ phút này, tất cả mọi người đều chăm chú quan sát cử động của Tiểu Ân, nhưng bản thân Tiểu Ân đang ở trong trạng thái tập trung cao độ đối với ngoại giới không còn biết gì nữa

Ánh mắt của hắn trong suốt như nước, toàn bộ tinh thần đều đặt vào đoản kiếm cầm trên tay

Tại không gian hư cấu hắn đã tập luyện tu sửa cả nghìn lần. Hai mươi lần đầu tiên, hắn không có thành công lấy một lần

Bất quá hắn cũng không có chán nản mà dưới sự chỉ đạo của Nhất Hào, đem kinh nghiệm từ mỗi lần thất bại tổng kết lại rồi tự tiến hành cải tiến

Dần dần, sai lầm trong mỗi lần tu sửa của hắn giảm bớt, hắn dần tìm ra được cách tu sửa chuẩn nhất. Cuối cùng tại mấy mươi lần tu sửa cuối cùng, xác xuất thành công của hắn đã đạt tới một trăm phần trăm

Nhất Hào tại thế giới này góp nhặt được một bộ phận tư liệu về nghề rèn nên nó đã có thêm được công năng mô phỏng so với hiện thực không khác nhau là mấy

Hô hấp ngưng lại, trên người Tiểu Ân xuất hiện một trận tinh thần ba động thần kỳ, lực lượng tinh thần của hắn ngưng tụ lại trên đoản kiếm

Dưới sức nóng của liệt hỏa, trên thân kiếm xuất hiện hoa văn tinh xảo. Hoa văn này phức tạp vô cùng, người bình thường nhìn qua đều cảm thấy choáng đầu hoa mắt. Nhưng Tiểu Ân lại minh bạch hiểu được hàm nghĩa của hoa văn

Trên thân kiếm khắc một ma pháp trận vĩnh cửu, vị ma pháp sư kia nhất định là một kẻ có tâm cơ thâm trầm, tuyệt đại bộ phận hoa văn đều không có bất cứ ý nghĩa gì cả, cho nên dù có rơi vào tay kẻ khác, cũng đừng mơ có thể phục chế lại được

Giờ phút này, trên hoa văn xuất hiện một vết nứt rất nhỏ, chính vết nứt nhỏ này làm cho ma pháp kiếm mất đi công năng của nó

Trong đầu nhanh chóng hiện lên vô số kinh nghiệm luyện tập trước đó, đồ án tột phong thuật hắn đã vô cùng quen thuộc, đồ án này xuất hiện tại một hoa văn mật mờ trên thân kiếm

Rất nhanh, cảm ứng của Tiểu Ân xuất hiện một ít trở ngại, lông mày hần hơi hơi nhíu lại, mặt thiết tiết cầm trên tay giống như là có linh tính tự động gắn xuống chỗ rạn nứt, dưới tác dụng thần kỳ của liệt hỏa, thần kỳ dung hợp cùng với thân kiếm

Đường nét trên thân kiếm tiếp tục hoạt động, phẳng phất giống như là nước chảy, chạy một vòng lớn trên hoa văn

Sau một khắc, trên thân đoản kiếm phát ra quang mang màu trắng, giống như là ánh mặt trời rực rỡ

Tư Khảo Đặc cùng Duy Luân hai mắt đồng thời híp lại, mặc dù không phải là chuyên gia rèn luyện ma pháp binh khí, nhưng nhìn vào tình huống hiện tại, cho dù là kẻ ngốc cũng biết, Tiểu Ân hẳn đã thành công tu sửa lại thanh ma pháp kiếm

31. Chương 31: Thử Kiếm

Sau khi làm lạnh đoản kiếm, Tiểu Ân cung kính nói: “Tư Khảo Đặc tiên sinh, sư phụ, đây là thanh ma pháp kiếm do ta tu sửa lại “

Duy Luân lập tức đoạt lấy đoản kiếm trên tay Tiểu Ân, hần yêu thích sờ soạng cả nửa ngày: “Nó có thể hoạt động chứ?”

“Đương nhiên có thể “ Tiểu Ân lấy ra một viên ma hạch mà lúc trước Duy Luân đưa cho hần, khảm vào lỗ nhỏ trên chuôi kiếm nói: “Sư phụ, thanh ma pháp kiếm này có thể tùy tâm mà không chế, chỉ cần ma hạch có đầy đủ năng lượng, khi chiến đấu sẽ phát ra ma pháp tột phong thuật, thời gian thi triển là ba mươi doanh ti

Doanh ti là đơn vị tính toán thời gian tại thế giới này, một doanh ti tương đương với một giây tại địa cầu

“Hảo “Duy Luân hét lớn một tiếng, giờ khắc này Duy Luân tựa hồ uy phong凛冽 như một vị kị sỹ, hần nâng kiếm chỉ về phía trước, mũi kiếm nhất thời hiện lên một đạo quang mang, đạo quang mang này ngưng tụ lại thành một điểm trên mũi kiếm

Điểm quang mang này theo hướng chỉ của mũi kiếm phóng ra, tốc độ cực nhanh, tuyệt đối vượt qua khả năng cự hạn của mắt thường

“Khải “

Một thanh âm kinh thiên động địa từ miệng Tư Khảo Đặc kị sỹ phát ra, sắc mặt hần ngưng trọng, hai tay nắm chặt đại kiếm, một kiếm bổ ra như thiểm điện, trên người hần thậm chí vẫn còn hiện lên một ít quang mang yếu ớt

Thân thể hần nhanh chóng lui về sau, thực hiện một động tác thiết bản kiểu giống như trong sách giáo khoa, cái đầu của kị sỹ chỉ kém một tấc nữa là đụng phải mặt đất, nhưng hần vẫn như cũ bảo trì tư thế này

Hô to một tiếng, thân hình kị sỹ đứng thẳng lên, sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi, quả không hổ danh là cao cấp kị sỹ, động tác của kị sỹ quả thực quá nhanh đi, bản thân Tiểu Ân cũng vô pháp nhìn rõ

“Duy Luân ...Người muốn mưu sát ta sao?” Trên đầu kị sỹ đỏ đầy mồ hôi lạnh, hần phẫn nộ gào lên: “Đó là ma pháp vũ khí đấy, đồ đàn “

Duy Luân cầm đoản kiếm trong tay, đồng dạng đầu cũng đỏ đầy mồ hôi lạnh, hần thì thào nói: “Ân, tha lỗi cho ta..., ta thật sự là không cố ý “

Về mặt Tư Khảo Đặc giận dữ nói: “Đồ đàn, ma pháp vũ khí mà ngươi lại sử dụng tùy tiện như vậy?”

“Đúng vậy, sư phụ “Tiểu Ân vội vàng ngắt lời nói: “May là ngài hướng phía kị sỹ đại nhân, nếu đổi lại là người khác, khẳng định là sẽ không tránh được “

“Ân, không sai “Tư Khảo Đặc vô thức đáp ừ một tiếng, sau đó lập tức phản ứng lại nói: “Phi, phi, phi, ngươi nói gì vậy.Cái gì mà may hướng vào ta? Chẳng lẽ ta nên chịu ...”

Duy Luân tựa hồ còn chưa tỉnh lại, tay hần nhẹ nhàng run rẩy, mũi kiếm cũng theo đó run run, hướng về phía kị sỹ

Tư Khảo Đặc lập tức ngậm miệng lại, hần cẩn thận lui về phía sau vài bước nói: “Duy Luân, chuyện gì cũng để từ từ, người hãy bỏ thanh kiếm này xuống đi “

“Kị sỹ đại nhân tôn kính, vừa rồi ta không phải cố ý “Duy Luân kích động nói ra

“A, ta hiểu mà, ngài đương nhiên không phải cố ý “Tư Khảo Đặc kinh hãi run sợ nói: “Thân ái, bạn ta người ngàn vạn lần phải tỉnh táo, trước tiên hãy buông thanh kiếm xuống đã “

Tiểu Ân đứng bên cạnh mồ hôi lạnh cũng chảy ròng ròng xuống, vị kị sỹ này ngay cả từ thân ái cũng kêu lên

Duy Luân hít sâu một hơi, suy nghĩ một chút, rốt cục cũng đành kìm nén cảm giác lưu luyến đem đoản kiếm bỏ xuống

Tư Khảo Đặc lập tức tiến lên, đem thanh kiếm cầm lên

Tổ chất của kị sỹ đại nhân không phải một vị thợ rèn nho nhỏ có thể so đo, mặc dù tâm tình hần cũng rất kích động, nhưng cũng không phải bởi vì kích động mà không tự chủ được

Mũi kiếm chỉ vào cây đại thụ cách đó không xa, kị sỹ tâm niệm vừa động, quang mang lại chợt lóe trên mũi kiếm, một tiếng vang nhỏ đột nhiên truyền đến

Mấy người Tư Khảo Đặc nhanh chóng bước tới trước cây cổ đại thụ, tất cả mọi người không nhìn được hít vào một ngụm lương khí

Phía trước cây đại thụ xuất hiện một vết nứt kinh khủng, bị ma pháp kích trúng trong chớp mắt bạo liệt ra, bên cạnh còn mấy cái lỗ hổng nho nhỏ

Kị sỹ đột nhiên nhớ lại bản thân mình vừa rồi hình như là đã dùng đại kiếm để ngăn cản ma pháp, sắc mặt của nhất thời thay đổi

Nhìn lại trên cây đại kiếm của hần xuất hiện một lỗ thủng không nhỏ, hơn nữa trên thân kiếm còn xuất hiện một vết rạn tinh tế, thanh đại kiếm này bây giờ coi như đã là đồ bỏ đi rồi

Một giọt mồ hôi lạnh từ trên đầu kị sỹ nhỏ xuống, may là có thanh đại kiếm này cản lại, nếu không cái mạng nhỏ này của hần đã mất tại đây rồi

Cũng may là Duy Luân trong lúc vô ý đem mũi kiếm nhắm ngay chính mình ...Ách? Phi, cái tên chết tiệt Duy Luân này lại đem mũi kiếm chỉ vào hần, thật sự là phải hảo hảo giáo huấn hần một chút

Tư Khảo Đặc bị thanh ma kiếm làm cho mê muội, cho nên không để ý đến vẻ mặt cổ quái của Tiểu Ân bên cạnh

“Kị sỹ đại nhân, ta có đủ tư cách chứ?”Tiểu Ân cất tiếng hỏi, đối với uy lực mà ma pháp kiếm hiển lộ, hần cũng không cảm thấy quá ngạc nhiên bởi vì khi hần thi triển ma pháp tột phong thuật cũng đạt được hiệu quả như vậy

“Tiểu tiểu ...Nga, Tiểu Ân tiên sinh, ngài thật sự quá thần kỳ đi “Tư Khảo Đặc nói

Khóe miệng Tiểu Ân hơi nhếch xuống một phân, vị kị sỹ này sau khi biết được thực lực của bản thân hần, chẳng những xưng hô mình thành “ tiên sinh “ mà còn thể hiện thái độ kính trọng nữa, quả thực là một nhân vật không tầm thường a

Bất quá nếu như bản thân hần không như vậy, chỉ sợ là cũng không có tư cách lập được một trang viên có quy mô như bây giờ

Nhìn động tác mơ hồ của Tiểu Ân, bản thân kị sỹ cũng không biết được là Tiểu Ân trong lòng đã có sự đánh giá đối với hần, sau một lát trầm tư, kị sỹ nghiêm túc hỏi: “Tiểu Ân tiên sinh, ta xin hỏi một vấn đề, ngài có phải đã nắm giữ được ma pháp này?”

Không một chút do dự, Tiểu Ân gật đầu, giờ phút này nếu hắn nói không biết, sợ rằng Tư Khảo Đặc kỵ sỹ cũng không tin tưởng, chẳng thà chính mình tự thừa nhận còn hơn

Sau khi biết được đáp án từ miệng Tiểu Ân, kỵ sỹ rõ ràng là cao hứng hẳn lên, hắn lưu luyến đem ma pháp kiểm tra lại cho Tiểu Ân, sau đó nói: “Tiểu Ân tiên sinh, nếu ngài đã nắm giữ được ma pháp, thì dựa theo luật lệ của đế quốc, ngài có thể gia nhập ma pháp tháp tại công quốc để tiến hành tu hành rèn luyện Ngài nguyện ý chứ?”

32. Chương 32: Ly Khai

Không thể không nói, với tuổi tác cùng địa vị của Tiểu Ân, lại còn sinh sống tại nơi hẻo lánh của công quốc, rất nhiều chuyện hắn cũng không biết được

Chính như một kẻ cả đời là nông phu thì trừ bỏ biết được trang viên của chủ nhân mình ra, bọn họ thậm chí còn không biết xung quanh một trăm dặm quang đó còn có trang viên nào khác không, nói chi đến truyền thuyết về ma pháp

“Đúng vậy, ma pháp tháp “Tư Khảo Đặc biệt chắc Tiểu Ân không biết việc này nhưng hắn vẫn cố kiên nhẫn giải thích: “Ma pháp sư của công quốc mặc dù không nhiều nhưng lại có một vị ngũ tinh đại ma pháp sư cùng năm vị ma pháp sư, bọn họ mỗi người đều có một ma pháp riêng của mình. Người là thần dân của công quốc, cho nên nếu có cơ hội được một vị ma pháp sư nhìn trúng là có tư cách tiến vào ma pháp tháp để học tập “

Đôi mắt Tiểu Ân lập tức sáng lên, đối với hắn hiện tại mà nói, ma pháp tri thức chính là điều hắn thiếu thốn

Mỗi một lần tiến vào Nhất Hào không gian, tên Nhất Hào kia đều đem bản thân hắn ra phân tích để có được số liệu về ma pháp

Nội dung ma pháp ghi lại trong năm tấm thiết phiến vẹn vẹn chỉ ghi lại phương pháp đề cập rèn luyện lực tinh thần cùng với bốn ma pháp nhất cấp

Với lực lượng tinh thần của Tiểu Ân hiện tại, cũng chỉ có thể nắm giữ được ma pháp tạt phong thuật mà thôi, ba ma pháp còn lại, hắn tạm thời còn chưa đủ năng lực để tiếp xúc

Với tình cảnh hiện tại của hắn, nếu có thể gia nhập ma pháp tháp, được tu luyện theo một hệ thống hoàn chỉnh, chẳng phải là phù hợp với yêu cầu hiện tại của bản thân và Nhất Hào sao?

Nghĩ tới đó, tim hắn nhất thời dao động mạnh

“Không, kỵ sỹ đại nhân “ Duy Luân vội vàng lên tiếng nói: “Tiểu Ân là đệ tử của ta, hắn là một thợ rèn chứ không phải là ma pháp sư “

Tư Khảo Đặc tức giận nói: “Duy Luân lời người nói ra nên có chút lương tâm đi, người cho rằng một vị thợ rèn có thể so được với một vị ma pháp sư tôn kính hay sao, người nói xem hai nghề đó nghề nào có tiền đồ hơn?”

Duy Luân nhất thời không nói được gì, mặc dù hắn vẫn muốn Tiểu Ân lựa chọn theo nghề thợ rèn nhưng hắn cũng phải công nhận lần này quả thực hắn đã tự nói ra lời trái lòng mình

Thở dài một tiếng, Duy Luân nói: “Được rồi,ta hiểu mà “

Tư Khảo Đặc hướng về phía hắn gật đầu một cái, nói: “Tiểu Ân tiên sinh, ta lập tức trở về chuẩn bị, ba ngày sau, ta và ngài sẽ khởi hành, hơn nữa là khởi hành tới thành Lộ Dịch Tư

Tiểu Ân đương nhiên biết được thành Lộ Dịch Tư, ma pháp tháp được thiết lập tại đó cũng là chuyện đương nhiên

Bất quá đối với việc Tư Khảo Đặc kỵ sỹ tự ý quyết định, trong lòng Tiểu Ân có chút bất mãn nhưng hắn cũng không có biểu hiện ra mà chỉ nhẹ nhàng khom lưng nói: “Kỵ sỹ đại nhân, cha ta còn đang sống vất vả trong lãnh địa của ngài, ta không thể bỏ mặc cha ta ở lại a “

Tư Khảo Đặc vỗ gáy nói: “Xin lỗi, ta thế nào lại quên mất người nhà của ngài. Ngài yên tâm, phụ thân của ngài ta cũng sẽ đối xử như ...” Kỵ sỹ hơi hơi ngập ngừng, hần nghĩ tới với tuổi tác của Tiểu Ân thì phỏng chừng cha hần cũng chỉ ngang tuổi với mình, vì vậy lời nói ra liền chuyển thành: “ bằng hữu tri giao, tất cả mọi việc ta sẽ an bài thỏa đáng, tuyệt đối sẽ không để ngài có chút lo lắng nào “

“Nhưng mà kỵ sỹ đại nhân, ta phải được sự đồng ý của phụ thân “Tiểu Ân cau mày nói

“Không có vấn đề gì, ta sẽ đi cùng ngài để khẩn cầu phụ thân ngài đồng ý “Tư Khảo Đặc nét mặt tươi cười nói: “Còn nữa, ngài cũng không cần phải gọi ta là kỵ sỹ đại nhân, ngài trực tiếp gọi ta là Tư Khảo Đặc là được rồi “

Trong lòng Tiểu Ân hơi động, trong trang viên, trừ bỏ thân nhân của kỵ sỹ, tất cả mọi người đều xưng hô Tư Khảo Đặc là kỵ sỹ đại nhân, ngoại nhân duy nhất được phép gọi tên kỵ sỹ, cũng chỉ có sư phụ của hần cao cấp thợ rèn Duy Luân, không thể tưởng tượng được hiện tại bản thân hần cũng may mắn gia nhập hàng ngũ đó

Từ điểm này có thể thấy được, ma pháp sư loại nghề nghiệp này so với kỵ sỹ và thợ rèn có tiền đồ hơn nhiều Tiểu Ân xin phép lão Bàn Đức quả thực là rất thuận buồm xuôi gió

Sự kiện kỵ sỹ lão gia người nắm quyền sinh tử thôn trang tự mình tới gặp lão Bàn Đức oanh động cả thôn Với chút kiến thức nông cạn của người dân trong thôn, Tư Khảo Đặc kỵ sỹ chính là nhân vật vĩ đại nhất mà họ biết, mà hần lại tự thân tới bái phỏng lão Bàn Đức, khiến lão Bàn Đức trở thành nhân vật truyền kỳ. Cho đến khi lão Bàn Đức lý khai khỏi thôn trang, thì những loại tin đồn về phụ tử hần vẫn truyền ra liên miên không dứt

Đối với lão Bàn Đức, kỵ sỹ đại nhân có vẻ phi thường hữu hảo, kỵ sỹ cũng không lộ ra vẻ quý tộc gì cả, giới thiệu cho lão Bàn Đức biết thiên tư trác tuyệt của Tiểu Ân, hơn nữa còn thỉnh cầu lão Bàn Đức cho phép Tiểu Ân tới thành Lộ Dịch Tư

Đương nhiên khi kỵ sỹ đại nhân thỉnh cầu, vô ý nhấn mạnh ngữ khí khiến lão Bàn Đức lập tức đồng ý mà không suy nghĩ gì

Tiểu Ân buồn bực chính vì điều này, bất quá đối với lão cha hần cả đời đều nghe theo chủ ý của kỵ sỹ mà nói thì việc phản đối thỉnh cầu kỵ sỹ không khác gì là người si nói mộng

Tư Khảo Đặc động tác phi thường mau lẹ, hơn nữa tin tức của hần vô cùng linh thông đã đem cả lão Bàn Đức và Kiều Y nhận vào trong trang viên

Đương nhiên đưa bọn họ vào trang viên là để hưởng phúc. Nghĩ tới lão Bàn Đức không cần phải làm việc vất vả mỗi ngày, trong lòng Tiểu Ân đối với kỵ sỹ phi thường cảm kích

Mặc dù hần biết, Tư Khảo Đặc làm thế chỉ là thuận túy muốn kết giao với hần nhưng đối với Tiểu Ân mà nói thì đây quả thực là một chuyện tốt

Ba ngày sau, Tư Khảo Đặc vừa mới trở về trang viên bắt chấp mỗi một của lần hành trình trước, liền mang theo Ái Đức và Tiểu Ân tới thành Lộ Dịch Tư

Trước khi khởi hành, Tiểu Ân quay đầu nhìn lão cha Bàn Đức và Kiều Y a di thắm chúc phúc cho họ

Nhìn lại lần cuối, hần vung cao roi ngựa lên, trên không trung quát một tiếng, ruổi ngựa tiến về phía trước, một đường tiến thẳng trong ánh mặt trời đỏ rực

33. Chương 33: Đầu Tư

Ngẩng đầu nhìn sự biến đổi của bầu trời, Tư Khảo Đặc tức giận hung hăng mắng một câu, nhưng đối diện với sự biến đổi thất thường của thời tiết, hần cũng không có năng lực gì để thay đổi cả

“Nghỉ ngơi, toàn bộ hạ trại “

Kỵ sỹ lão gia ban lệnh ra, đoàn người gồm hơn năm mươi người tạo thành một tiểu đội hình lập tức ngừng lại

Hơn ba mươi nô bộc liền luống cuống đỡ đồ xuống, nhanh chóng lập lên mấy chiếc lều vải trên bình nguyên

Tư Khảo Đặc lôi kéo Tiểu Ân vào trong chiếc lều vải lớn nhất, về phần Ái Đức cùng mấy vệ binh và nô bộc thì không có được đãi ngộ tốt như vậy. Bọn họ thông thường phải ở trong chiếc lều vải có không gian nhỏ hơn, hơn nữa một lều vải chứa sáu đến mười người ở

Hôm nay là ngày thứ ba sau khi ly khai khỏi trang viên, hai ngày đầu bọn họ đều được nghỉ trong lữ điếm, bất quá tới hôm nay, bọn họ phải hành tẩu trên thảo nguyên, trong năm ngày tới bọn họ sẽ không gặp được bất cứ lữ điếm nào cả

Mà lão thiên gia lại đột nhiên thay đổi thời tiết khiến cho bọn họ càng không kịp trở tay, mắt thấy một cơn mưa to sắp ập tới, bọn họ không thể làm gì khác hơn đành phải dựng lều nghỉ tạm

Tư Khảo Đặc kỵ sỹ cười hỏi: “Lần đầu tiên xuất hành, có cảm giác gì không?”

Tiểu Ân suy nghĩ một chút rồi thành thật nói: “Rất mệt “

Quả thật, ở thời đại này, xuất hành không phải chuyện vui gì. Không có phi cơ, không có xe lửa, không có xe hơi, cũng không có đường quốc lộ cao tốc, cho nên việc hành tẩu gặp phải sự cố trì hoãn là đương nhiên

Với một kẻ ở kiếp trước luôn thoải mái ngồi trên ghế mỗi khi xuất hành như Tiểu Ân mà nói thì loại hành tẩu mới mẻ này hai ngày đầu hẳn còn cảm thấy hấp dẫn nhưng đến ngày thứ ba hẳn cảm thấy bản thân không khác gì đang chịu tội vậy

Đội ngũ xuất hành tổng cộng có ba xe, trong đó một cỗ xe được Tư Khảo Đặc chỉ định dành riêng cho Tiểu Ân sử dụng

Loại đãi ngộ này ngay cả bản thân kỵ sỹ lão gia cũng chưa từng được hưởng thụ, nhưng hơn năm mươi người trong đội ngũ lại không có một ai oán thán cả

Nguyên nhân duy nhất đó là thân phận hiện tại của Tiểu Ân là ma pháp sư một kẻ biết được ma pháp

Mặc dù thân phận của hắn chưa phải là một ma pháp sư đứng nghĩa nhưng cũng đủ để hắn hưởng được đặc quyền trên thế giới này

Tư Khảo Đặc vuốt râu quai nón dưới cằm nói: “Từ từ rồi ngài sẽ quen thôi “

Tiểu Ân khẽ gật đầu hỏi: “Ngài tại sao không cởi trọng giáp của mình ra “

“Nga, đó là thói quen của ta “Tư Khảo Đặc hơi động thân thể âm thanh thiết giáp va vào nhau nhất thời vang lên

Bộ thiết giáp này là trang bị cao cấp nhất của kỵ sỹ. Trong cả trang viên cũng chỉ có một bộ duy nhất

Trải qua vài ngày hành tẩu, hắn vẫn mang trên người bộ thiết giáp, hơn nữa dường như hắn còn có vẻ ung dung thoải mái, một chút trở ngại cũng không có. Thực lực cùng thái độ của kỵ sỹ thẳng được sự tôn trọng của Tiểu Ân

“Kỵ sỹ tiên sinh, chẳng lẽ ngài không cảm thấy bộ áo giáp này nặng hay sao?” Tiểu Ân thuận miệng hỏi

“Không, ta đã quen rồi “Tư Khảo Đặc thần nhiên nói, sau đó nói: “Ngài nghỉ ngơi cho tốt đi, ta ra ngoài tuần tra “Hắn bước tới cửa lều vải, do dự một chút rồi nói: “Bởi vì thời tiết bất thường, chúng ta có thể phải trì hoãn hai ngày, hy vọng ngài có giấc mộng đẹp “

“Xin đợi một chút “ Tiểu Ân vội vàng đứng lên, lấy đoản kiếm trên thân xuống, nói: “Kỵ sỹ đại nhân, những năm gần đây, gia đình ta vẫn được ngài chiếu cố và bảo vệ, mà ngài lại còn tự mình dẫn ta tới thủ đô của công quốc. Vì biểu đạt sự biết ơn của ta, thỉnh ngài hãy nhận lấy nó “

“Việc này không thể được “Tư Khảo Đặc nhìn đoản kiếm trên tay Tiểu Ân, mặc dù trong mắt hắn lộ rõ vẻ không đành lòng nhưng hắn vẫn cương quyết cự tuyệt “Căn cứ theo luật pháp của công quốc, hộ tống ngài

tới thành Lộ Dịch Tư là nghĩa vụ của ta, cho nên ta tuyệt đối không thể nhận lấy ma pháp vũ khí, thỉnh ngài hãy thu hồi lại “

Tiểu Ân chính thức không phải là một tiểu hài tử mười tuổi, cho nên hẳn rõ ràng nhìn ra khát vọng trong mắt của kỵ sỹ, đương nhiên cũng biết được quyết tâm của hắn

Trải qua mấy ngày ở chung, Tiểu Ân từ miệng kỵ sỹ biết được rất nhiều chuyện trên thế giới này

Nói đại khái, thân phận của hắn chỉ có một số ít người trong trang viên biết mà thôi

Trải qua sự giới thiệu của kỵ sỹ, hẳn rốt cuộc mới có một nhận thức rõ ràng

Trên thế giới này ma pháp là một lực lượng chí cao vô thượng, đặc biệt là trên chiến trường ma pháp sư tạo ra thương tổn tuyệt đối là siêu cấp cường đại, chỉ cần thuận lợi thi triển ma pháp, thì một ma pháp sư tuyệt đối có thể dễ dàng hủy diệt một đại đội nghìn người

Hơn nữa cấp bậc ma pháp sư càng cao, tầm quan trọng trong chiến đấu càng thể hiện rõ, cho nên đối với bất cứ quốc gia nào thì ma pháp sư đều là một tài sản cực kỳ quý giá

Bất quá điều đáng tiếc duy nhất là, ma pháp sư quả thật quá ít, trong một ngàn người thì cũng chỉ có một người có thiên phú tu luyện ma pháp. Nhưng tuyệt đại đa số những người này cho dù cố gắng cả đời, cũng bất quá chỉ là ma pháp học đồ mà thôi, chính thức tiến giai trở thành ma pháp sư, tỉ lệ chỉ có một phần mười mà thôi

Lấy công quốc có ba trăm vạn dân cư mà nói cũng chỉ có được một vị ngũ tinh đại ma pháp sư cùng năm vị ma pháp sư. Đương nhiên, cấp bậc học đồ không được tính toán

Chính vì sự quý hiếm và cường đại của ma pháp sư, cho nên bất cứ quốc gia nào cũng nỗ lực và chấp nhận bỏ ra đại giới lớn để thành lập ma pháp tháp cho ma pháp sư

Tư Khảo Đặc kỵ sỹ sở dĩ thay đổi thái độ đối xử với Tiểu Ân là do hắn biết Tiểu Ân tự học thành tài, hơn nữa còn có thể phóng thích ra ma pháp

Nếu tương lai Tiểu Ân có thể trở thành ma pháp sư của công quốc, đối với Tư Khảo Đặc mà nói đó là một khoản đầu tư sinh ra lãi lớn

Cho dù là thiên phú của Tiểu Ân thấp, thì hắn cũng có thể trở thành một gã ma pháp học đồ, đối với kỵ sỹ cũng không có hại gì. Bởi vì một ma pháp học đồ có thể chế tạo ma pháp vũ khí, cũng đủ khiến cho bất kể là ai cũng nguyện chấp nhận bỏ ra đại giới lớn để mượn sức

34. Chương 34: Sát Thủ

Là kẻ đến từ thế kỷ hai mươi mốt của địa cầu, hắn phi thường minh bạch một điều “ chỉ có lợi ích mới có thể trở thành đồng minh “. Chính vì bản thân hắn có đủ giá trị nên kỵ sỹ mới đối đãi nhiệt tình với hắn như người nhà vậy

Trải qua một lúc lâu suy nghĩ, hắn rốt cuộc cũng có quyết định

Đem đoản kiếm đưa tới trước mặt kỵ sỹ, Tiểu Ân thành khẩn nói: “Kỵ sỹ tiên sinh, ngài cũng biết chỉ cần ta nguyện ý, ta tùy lúc có thể chế tạo ra thanh ma pháp vũ khí thứ hai, hơn nữa ta lại sắp trở thành ma pháp sư, bảo kiếm đối với ta mà nói, cũng không có tác dụng quá lớn. Đã là như thế, ngài vì sao lại không chịu nhận chứ?”

Ánh mắt Tư Khảo Đặc ngưng tụ lại, không khỏi có chút do dự

Tiểu Ân hơi hơi khom lưng nói: “Cha của ta còn ở trang viên nhờ sự chiếu cố của ngài, đây chỉ là chút tâm ý của ta, ngài vì sao lại cự tuyệt hảo ý của ta chứ?”

Lời Tiểu Ân nói mơ hồ bao hàm ý tứ, nếu như ngài không tiếp nhận thành ý của ta thì ta làm sao yên tâm được

Tư Khảo Đặc trong lòng cân nhắc một lúc, cười khỏ nói: “Được rồi, ta tiếp nhận hảo ý của ngài, ngài thật sự quá hào phóng “

Tiểu Ân nhìn kỹ kỹ cầm đoản kiếm yêu thích không rời tay nói: “Hiện giờ năng lực của ta không đủ, nhưng hãy tin tưởng ta, qua mấy năm nữa, ta nhất định có thể nắm giữ thêm nhiều ma pháp nữa, khi đó ta nghĩ ta có tư cách chế tạo ra áo giáp cùng một ít phụ kiện ma pháp vũ khí nữa “

Tư Khảo Đặc ngẩn ra, ánh mắt lộ rõ vẻ sợ hãi cùng vui mừng, hân hưởng Tiểu Ân chân thật cúi đầu cảm tạ Ma pháp sư đã hết sức trân quý, biết được cách chế tạo ma pháp vũ khí lại càng quý hiếm so với phương mao lân giác cũng không có nói quá

Ma pháp khí cụ trên thế giới này có giá trị cực lớn cho nên mới khiến Tư Khảo Đặc yêu thích như vậy, nếu có thể đem áo giáp cùng binh khí khác chế tạo thành ma pháp khí cụ, đối với kỹ sỹ mà nói đó quả là một chuyện quá tốt

Giờ phút này, vì tương lai và lợi ích sau này, Tư Khảo Đặc chính thức kết minh với Tiểu Ân

Cùng kết minh với Tư Khảo Đặc đối với Tiểu Ân mà nói cũng không có nhiều chỗ tốt nhưng lão cha Bàn Đức bởi vì thế mà có được cuộc sống sung túc an nhàn, đối với hắn thế đã quá đủ rồi

Lều vải chuẩn bị cho những lần xuất hành đặc biệt được chế tạo tỉ mỉ, chiếc lều vải của Tư Khảo Đặc lại càng quá mức thoải mái

Vì báo đáp ý tốt của Tiểu Ân, Tư Khảo Đặc nhường chiếc lều vải tốt nhất của mình cho Tiểu Ân mà điều này lại càng phù hợp với yêu cầu của Tiểu Ân. Bởi vì ban đêm, Tiểu Ân có thói quen tiến vào Nhất Hào không gian để tu luyện ma pháp

Khiến Tư Khảo Đặc kỹ sỹ cùng thủ hạ và nô bộc phải ở chung với nhau mà bản thân hắn lại hưởng thụ riêng một chiếc lều lớn, việc này khiến nội tâm Tiểu Ân có chút áy náy. Bất quá sau khi hân tặng kỹ sỹ thanh ma pháp kiếm, cảm giác áy náy đó của hắn liền lặng lẽ bay đi

Sau khi dùng xong bữa cơm mà nô bộc mang tới, Tiểu Ân phân phó một câu không được quấy rầy hắn, sau đó hắn yên tâm thoải mái nằm nghỉ

Đối với tương lai sau này, Tiểu Ân thâm nhủ nếu có cơ hội thì nhất định phải lợi dụng, không có cơ hội thì phải tìm mọi cách sáng tạo cơ hội. Hắn biết rõ thiên phú của bản thân quá thấp kém cho nên để bù lại hắn chỉ có thể tu luyện lâu dài hơn mà thôi

Tiến vào Nhất Hào không gian, hắn lặng lẽ đứng trước quang bản, bắt đầu quá trình luyện tập

Hiện giờ thời gian trong không gian hư cấu so với ngoại giới cách biệt tới tám lần. Cũng may mỗi khi Tiểu Ân chuyên tâm luyện tập thì thường thường thời gian trôi qua rất nhanh. Rất nhanh, hắn đã hoàn thành sáu mươi lần tu luyện, cảm nhận sự tuyệt vời khi lực lượng tinh thần tăng lên, quả thật khiến hắn không muốn ngừng lại chút nào

Đúng lúc hắn định chuẩn bị tiếp tục tiến hành luyện tập thì Nhất Hào không có báo trước giống như ma quỷ đột ngột hiện ra trước mặt hắn

“Chủ nhân, bắt hảo “

Tiểu Ân bị nó dọa sợ nổi giận mắng: “Có chuyện gì mà ngươi ồn ào vậy, đột nhiên dọa người, muốn hù chết ta sao?”

“Thật vậy sao? Ta hình như không cảm thấy a “Nhất Hào vuốt vuốt đầu, hành động rất nhân tính hóa nói

Tiểu Ân lộ ra ánh mắt xem thường, bản thân mình cùng một cái trình tự cơ thảo luận về vấn đề này, thật sự rất nhúc đầu a. Hắn hít sâu một hơi hỏi: “Có gì bất hảo “

“Bên ngoài có người lên vào, mục tiêu của hắn là chiếc lều vải này, ta phát hiện ra sát khí trên người hắn “

Tiểu Ân giật mình, tin tức này quả thực là khiến hắn sợ hãi, một kẻ bản thân tỏa ra sát khí muốn lên vào lều vải của mình, kẻ ngu cũng biết được ý đồ của tên đó

“Nhanh đưa ta trở về hiện thực “

“Vâng “

Bạch quang lóe lên, Tiểu Ân lập tức quay trở về hiện thực, cất lồng tráo đi, hấn giống như con báo vô thanh vô thức ngồi dậy, lấy thanh đại thiết chùy trong bọc hành lý ra

Hơn một năm luyện tập quảng bá thể thao, độ mềm dẻo của thân thể khiến hấn có thể đứng yên không phát ra hơi thở

Song giờ phút này, trong lòng hấn đột nhiên nổi lên một nghi vấn, là một cái học tập cơ, Nhất Hào làm thế nào phát hiện được sát khí của tên muốn lên vào chứ?

Một làn gió đột nhiên nổi lên trước cửa lều vải, tên kia đã nhẹ nhàng lên vào

Tiểu Ân tập trung toàn bộ tinh thần, những ý niệm vu vơ trong đầu bị hấn loại bỏ đi

Một bóng hình nhỏ bé mặc đồ dạ hành tiến vào trong lều của hấn. Động tác của tên đó rất cẩn thận, không phát ra một âm thanh nào

Nhưng khi tên đó vừa đột nhập vào thì chờ đón hấn là một cỗ kinh phong mãnh liệt, phảng phất giống như thái sơn áp đỉnh đập xuống đầu hấn

Tiểu Ân cầm thiết chùy trong tay, lẳng lặng chờ đợi. Ngay từ đầu hấn đã duy trì hô hấp ổn định, không có chút rối loạn nào

Mặc dù tinh thần hấn tập trung cao độ, cơ hồ là không hít thở nhưng thân thể hấn vẫn ổn định như tảng đá

Tiểu Ân cũng không biết rằng, sở dĩ hấn có thể làm được như thế là do bản thân hấn kiên trì luyện tập quảng bá thể thao trong suốt hơn một năm qua, nếu như hấn không có kiên trì luyện tập, bản thân hấn tuyệt đối không thể có năng lực khống chế khoa trương như vậy

35. Chương 35: Kích Sát

Thanh thiết chùy này là vật Duy Luân tặng hấn trước khi ly khai

Thanh thiết chùy Duy Luân tặng dĩ nhiên là đồ tốt

Đầu tiên, thanh thiết chùy này có trộn lẫn một số lượng cương tinh và cùng xa nhất định, hai loại khoáng thạch này, một loại có thể gia tăng độ cứng, một loại có thể gia tăng độ mềm dẻo, đều là những vật liệu quý để chế tạo binh khí, sử dụng để chế tạo thiết chùy quả thật là quá lãng phí

Thanh thiết chùy này là vật mà vị thợ rèn sư để lại, chẳng qua vị thợ rèn sư này có sự trợ giúp của đồng bạn là một vị ma pháp sư, cho nên mới có thể tạo ra được một đại gia hỏa như vậy

Bất quá hiện tại lại tiện nghi cho Tiểu Ân, bởi vì sau khi hấn tu sửa được thanh ma pháp kiếm, Duy Luân liền coi Tiểu Ân là đệ tử kiệt xuất nhất của mình, thanh đại thiết chùy bảo bối này tự nhiên là truyền lại cho hấn

Thanh thiết chùy này cao hơn Tiểu Ân một cái đầu, trọng lượng đạt sáu mươi bốn cân, nếu để cho thợ rèn trên địa cầu sử dụng chỉ sợ là không có nhiều người dùng được, nhưng nhân loại trên thế giới này thân thể và tổ chất rõ ràng tốt hơn nhiều so với nhân loại trên địa cầu cho nên có nhiều người sử dụng được là điều đương nhiên

Thiết chùy phá không, rút lên thanh âm bén nhọn nện xuống đầu tên sát thủ đột nhập vào lều vải

Hấn tử nhỏ gầy lên vào lều vải, nhìn thấy Tiểu Ân hấn nhất thời lộ ra vẻ hồ nghi. Bất quá đối với thiết chùy sắp nện xuống đầu mình, hấn lại không có chút kinh hoảng nào

Quang mang nhàn nhạt thản nhiên hiện lên trên người tên đó, Tiểu Ân nhãn đồng lập tức ngưng trọng

Đạo quang mang này hẳn đã một lần thấy được trên người Tư Khảo Đặc kỵ sỹ, đó là lần Tư Khảo Đặc đối mặt với sự nguy hiểm do Duy Luân vô ý phát động ma pháp kiếm, mà hiện tại thân thể tên kia đồng dạng cũng phát ra quang mang như vậy

Tiểu Ân dám chắc đây là một loại phương pháp kích thích tiềm lực, có thể tại thời khắc mấu chốt bảo vệ tánh mạng

Hắn sở dĩ khẳng định điều này là bởi vì cảm giác nói cho hắn biết

Thanh thiết chùy sáu mươi bốn cân nện xuống lực đạo tuyệt đối không nhỏ, nhưng đụng phải quang mang nhàn nhạt trên người tên này lại giống như nện phải một khối bông vậy, cứ như thể trượt trên người hắn

Bất quá một kích này rõ ràng cũng khiến tên kia chịu một thương tổn nhất định, mắt hắn bắn ra một tia giận dữ, tràn ngập vẻ oán độc nhìn Tiểu Ân

Tiểu Ân trong lòng khinh bỉ, người lên vào đánh lên ta, chẳng nhẽ ta không được phép trả đũa sao?

Tay hắn không ngừng cử động, không tới một giây đồng hồ lại lần nữa huy thiết chùy đập xuống người tên kia

Có thể không chế thiết chùy đạt đến trình độ này đã là cực hạn của Tiểu Ân

Bất quá đối phương phản ứng cũng không chậm, thân hình hắn khẽ động, trong nháy mắt đã lùi ra sau một khoảng cách, chùy thủ từ tay hắn phóng ra, đâm thẳng vào yết hầu Tiểu Ân

Chùy thủ từ tay tên sát thủ phóng ra nhanh như tia chớp, so với phản ứng của Tiểu Ân sau hơn một năm luyện tập quảng bá thể thao còn nhanh hơn vài phần

Giờ phút này, Tiểu Ân rõ ràng cảm ứng được hơi thở của tử vong

Cảm giác này rất chân thật, thậm chí khiến tóc gáy trên người hắn trong nháy mắt dựng đứng cả lên

Trong mắt hắn tựa hồ tất cả mọi việc trở nên chậm lại, âm thanh rít gào của thiết chùy, chùy thủ phóng ra tất cả đều chậm lại

Hắn tiến nhập vào một cảnh giới kỳ diệu, giống như đặt bản thân ra ngoài mọi việc vậy, lẳng lặng nhìn mọi việc phát sinh

Trong nháy mắt lực lượng tinh thần ngưng tụ lại thành một đồ án, tốc độ cực nhanh, so với lúc luyện tập trong Nhất Hào không gian còn nhanh hơn ba phần

Một dòng năng lượng hình viên đạn nháy mắt thành hình, hơn nữa tốc độ giống như sét đánh ngang tai bắn về phía yết hầu tên sát thủ

Tốc độ của tên sát thủ cực nhanh, hắn tuyệt đối tin tưởng có thể đâm trúng yết hầu Tiểu Ân trước khi thanh thiết chùy đập xuống người hắn. Nhưng đáng tiếc, hắn đã vĩnh viễn đánh mất cơ hội này

Một cổ kinh phong tốc độ còn nhanh hơn hắn gấp trăm lần xuyên thấu qua cổ họng hắn, cổ kinh phong này khi tiếp xúc với yết hầu hắn tạo thành một lỗ nhỏ trên yết hầu hắn

Vô luận là kẻ nào trên yết hầu đột nhiên xuất hiện một lỗ hổng nhỏ thì tuyệt đối không thể sống được nữa

Ánh mắt tên sát thủ nháy mắt đóng lại, thân thể hắn mất kiểm soát, nặng nề ngã xuống mặt đất

Động tác của Tiểu Ân cũng không vì thế mà chậm lại, mặc dù đã phát ra ma pháp tạt phong thuật nhưng thân thể hắn đồng thời cũng lui về phía sau, vừa vận thanh chùy thủ chỉ đâm sượt vai hắn

Tên sát thủ không tự chủ được lảo bẫm một câu, sau đó nằm im không cử động gì nữa

Tiểu Ân lui về phía sau hai ba bước nữa, mới buông lỏng thân thể, tình huống vừa rồi rất nhanh hiện lại trong đầu hắn, nhất thời người hắn đổ đầy mồ hôi lạnh

Vừa rồi lâm vào hiểm cảnh, toàn bộ tâm thần của hắn đều dùng để ứng phó địch nhân, hiện tại đã an toàn, hắn vừa nghĩ lại đã thấy sợ rồi

Đặc biệt lúc tên sát thủ tránh được công kích của thiết chùy, hơn nữa tên sát thủ còn huy động chủ thủ đâm hẳn, Tiểu Ân lúc đó tựa hồ đã nghĩ tới tình huống thanh chủ thủ đó đâm thủng yết hầu hoặc ngực mình

Loại cảm giác tử vong này làm cho hắn phi thường khó chịu, hắn nằm bệt xuống mặt đất nôn thốc nôn tháo toàn bộ thực vật đã ăn trong buổi tối

Mặc dù có hai kiếp làm người nhưng đây chính là lần đầu hắn giết người

Hơn nữa lại là trong lúc nguy cấp sử dụng ma pháp, nếu như sử dụng binh khí thì kẻ nằm xuống chắc chắn là hắn

Quay đầu lại nhìn tên sát thủ đã chết, nhớ lại ánh mắt cuối cùng của hắn, trong lòng Tiểu Ân cười khổ không thôi

Đại khái tên sát thủ này chứng kiến hắn sử dụng thiết chùy cho nên mới không nghĩ hắn có thể sử dụng ma pháp.Nếu như ngay từ đầu bản thân mình phát ra ma pháp, chỉ sợ kết quả không như hiện tại

Thế giới này so với địa cầu hoàn toàn khác nhau, Nhất Hào từng nói, ma pháp tột phong thuật có thể so với tốc độ bắn của một khẩu Desert Eagle nhưng cho dù là như vậy thì trong một khoảng cách ngắn Tư Khảo Đặc kỵ sỹ cũng có thể tránh được.Tên sát thủ này thực lực phỏng chừng cũng tương đương với kỵ sỹ

Nếu như không phải hắn chủ quan, có lẽ người chết hôm nay chính là Tiểu Ân

36. Chương 36: Chịu Oan Thay Người

Đại thiết chùy có trọng lượng sáu mươi bốn cân, hơn nữa lại do Tiểu Ân dốc sức ném, mang theo kinh phong bay thẳng về phía cửa lầu

Một đôi hữu chưởng trắng kiện đột nhiên vươn ra, giống như đã luyện tập vô số lần, thoảng cái bắt lấy thiết chùy đang bay tròn trên không trung

Bất quá lực quán tính mà thiết chùy tạo ra cũng khiến cho hắn cảm thấy tương đối khó chịu, thân thể không tự chủ được lùi lại nửa bước

Ngay lúc này, Tiểu Ân há to miệng hô: “Di, ...Kỵ sỹ đại nhân?”

Ánh mắt Tư Khảo Đặc mau lẹ quan sát tình hình trong lầu vãi, hắn đương nhiên thấy được vẻ kinh hồn bất an của Tiểu Ân, thấy thi thể tên sát thủ nằm trên mặt đất, sắc mặt lập tức khê biến

Tư Khảo Đặc nhanh chóng bước tới bên người Tiểu Ân hỏi: “Ngài thế nào?”

“Hoàn hảo, mạng của ta khá lớn, cuối cùng cũng bảo trụ được “

Tư Khảo Đặc ánh mắt chuyển qua người tên sát thủ hỏi: “Hắn là ai vậy?”

“Một tên điên “Tiểu Ân thuận miệng nói: “Hắn lên vào lầu vãi, muốn ám sát ta “

“Ám sát ngài?”Tư Khảo Đặc không tưởng tượng nổi hỏi: “Ngài trêu chọc phải đại nhân vật nào sao?”

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, lắc đầu, hắn theo kỵ sỹ rời trang viên, còn chưa nhận biết được ai, sao lại có thể trêu chọc tới đại nhân vật nào chứ.Hiện tại hắn so với đậu nga còn muốn oan uổng hơn

Tư Khảo Đặc bước tới kiểm tra thi thể của tên sát thủ, đột nhiên hai mắt hắn ngưng tụ, chần chờ một chút nói: “Ta biết được rồi “

“Cái gì?”Tiểu Ân lập tức bước tới, cho dù là chết, hắn cũng muốn biết tại sao tên đó lại muốn ám sát hắn

Tư Khảo Đặc áy náy nhìn Tiểu Ân rồi nói: “Tên này tới không phải ám sát ngài mà là tới để ám sát ta “

“Ngài?”Mắt Tiểu Ân trong nháy mắt trợn tròn lên, hắn nhớ lại tên sát thủ kia khi lên vào lầu vãi thấy hắn, ánh mắt tên đó mơ hồ hiện lên một tia nghi hoặc.Xem ra tên sát thủ này quả thực tới để ám sát kỵ sỹ, chỉ bất quá mình lại ở trong lầu vãi của kỵ sỹ, cho nên bản thân mới xui xẻo gặp phải tên sát thủ này

“Đúng vậy, hần tới để ám sát ta “Tư Khảo Đặc thở dài nói: “Xin lỗi, khiến ngài phải sợ hãi “

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng nói: “Không có việc gì.Bất quá ...Nếu có thể,ta hy vọng ngài sắp xếp cho ta ở căn lều khác “

Nếu như lại có sát thủ tới, bản thân mình còn tiếp tục ở lại căn lều này không phải là tự chuốc lấy phiền toái hay sao

“Không thành vấn đề “ Tư Khảo Đặc lập tức nói: “Ta sẽ lập tức an bài cho ngài ở trong một căn lều khác, là do ta an bài không chu đáo mới khiến ngài gặp nguy hiểm.Thật không nghĩ bọn chúng lại phải sát thủ tới đây, xem ra chúng ta gặp phải phiền phức rồi

Trong lòng nghi hoặc Tiểu Ân hỏi: “Bọn chúng là ai, tại sao lại muốn ám sát ngài?”

Tư Khảo Đặc do dự một chút, nói: “Tiểu Ân, ngài cũng biết trang viên và lãnh địa của ta, ngài có cảm giác thế nào?”

“Rất lớn “ Tiểu Ân thật lòng nói, bốn phía trang viên của kị sỹ còn có mấy nghìn hộ gia đình, tự nhiên chiếm diện tích không nhỏ.Điều này cũng khiến cho Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái, một vị kị sỹ ngay cả tước vị cũng không có, tại sao lại có được khối phong địa lớn như vậy

Tư Khảo Đặc trầm ngâm một lúc rồi mới nói: “Kỳ thật, năm mươi năm trước, trang viên và lãnh địa của ta cơ bản là một mảnh hoang địa không hề có chút giá trị gì cả, bất cứ nông sản nào cũng không thể trồng được, hơn nữa lại còn cách xa công quốc.Khi đó cha ta là một vị kị sỹ cao quý, chính người đã đem theo linh dân tới đây

Tiểu Ân hơi hơi gật đầu, chuyện kể tiếp cũng đơn giản, những linh dân di cư tới đây khai khẩn thổ địa tạo nên khối lãnh địa như ngày nay

Bất quá Tiểu Ân vẫn cảm thấy kỳ quái hỏi: “Kị sỹ đại nhân, ngài không phải nói, nơi đó là một mảnh hoang địa, không trồng được bất cứ loại nông sản nào mà.Phụ thân ngài làm thế nào mà khai khẩn được chứ?”

Tư Khảo Đặc chần chờ một lát, rồi nói: “Tiểu Ân, bí mật này ta có thể nói cho ngài biết, nhưng xin ngài hãy giữ bí mật “

“Hảo “ Tiểu Ân không chút do dự trả lời

Tư Khảo Đặc nghiêm túc quan sát vị thiếu niên cao chỉ bằng nửa thân hần, không biết vì sao hần lại có cảm giác muốn thân cận với vị thiếu niên này, tựa hồ vị thiếu niên này trời sinh ra đã để đạt được sự tín nhiệm của kẻ khác

Trên thực tế, Tiểu Ân có khí chất như hiện tại là do tác dụng của bộ quảng bát thể thao cùng với việc rèn luyện lực lượng tinh thần.Đương nhiên, việc hần có thể tu sửa lại ma pháp kiếm, hơn nữa còn kích sát được sát thủ cũng khiến cho Tư Khảo Đặc coi trọng hần

Nếu chỉ là một tiểu hài tử có khí chất trầm ổn, kị sỹ cũng không có coi trọng hần như vậy

Tư Khảo Đặc hạ thấp thanh âm, nói: “Năm đó cha ta nhận lệnh của bá tước Khảm Bá Đặc, mang theo một loại thực vật đặc thù trồng ở hoang địa, chỉ với mười năm sau mảnh hoang địa đã trở nên phì nhiêu, cuối cùng đem hoang địa trở thành kho lương của công quốc

Tiểu Ân kinh ngạc há miệng, đây là loại thực vật gì?Bản thân hần cũng chưa từng nghe nói tới loại thực vật thần kỳ như vậy?

Bất quá hần có thể khẳng định, loại thực vật này khẳng định là không có trên địa cầu

Tư Khảo Đặc thở dài một tiếng nói: “Phụ tử hai đời chúng ta tổn hao tâm huyết năm mươi năm tạo ra khối lãnh địa như hiện tại, rốt cục cũng khiến kẻ khác phải đổ mắt “

Tiểu Ân lập tức hiểu được, hần hỏi: “Là do người tại công quốc gây ra?”

“Ân, đó là một quý tộc mà ta không thể trêu trọc “Tư Khảo Đặc bắt đắc gĩ nói ra: “Khẩu vị của hân quá lớn đi, hân muốn có thành quả mà ta đã đạt được, sau mấy lần thương nghị không có kết quả, hân đã bắt đầu động thủ “

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, phỏng chừng tên quý tộc đó không chỉ muốn trang viên của kị sỹ, thậm chí hân còn muốn có thực vật thần kỳ nữa

Bất quá hân cũng không thể trực tiếp cướp đoạt, cho nên mới phải sát thủ tới ám sát kị sỹ

37. Chương 37: Nguyên Nhân Bị Tập Kích

Trên thế giới này, hạ cấp quý tộc có nghĩa vụ nộp thuế cho cao cấp quý tộc, nhưng cao cấp quý tộc cũng phải có nghĩa vụ bảo vệ hạ cấp quý tộc, nếu như cả điểm này cũng không làm được thì tên cao cấp quý tộc đó chỉ là đồ vứt bỏ, vô luận là về thực lực hay danh vọng xem như đã bị tổn thương nghiêm trọng

Tư Khảo Đặc thở dài một tiếng, bắt đắc gĩ nói: “Nếu Khảm Bá Đặc đại nhân còn sống, ta căn bản không phải lo lắng vấn đề này “

Tiểu Ân nao nao hỏi: “Khảm Bá Đặc đại nhân đã qua đời?”

“Đúng vậy, ba năm trước đại nhân đã qua đời, hưởng thọ chín mươi ba tuổi “

Tiểu Ân khẽ gật đầu, có thể sống đến tuổi đó, coi như cũng sống thọ hơn người hơn bình thường nhiều. Đương nhiên không thể nào so được ma pháp sư trong truyền thuyết

“Khảm Bá Đặc đại nhân qua đời, người kế thừa của đại nhân không quan tâm đến ngài sao?”

Tư Khảo Đặc trầm ngâm một lúc rồi nói: “Khảm Bá Đặc đại nhân khi còn sống là sư phụ của Phỉ Linh Đốn công tước, được công tước đại nhân tôn trọng. Nhưng mà sau khi đại nhân tạ thế, kế thừa người là Phất Lôi Trạch bá tước nhưng lại” Dừng một chút, nhìn ánh mắt chăm chú của Tiểu Ân, hân lắc đầu nói: “Phất Lôi Trạch bá tước rất mềm yếu, tính cách của hân so với Khảm Bá Đặc đại nhân hoàn toàn khác nhau, không được Phỉ Linh Đốn công tước coi trọng “

Mặc dù kị sỹ đại nhân nói phi thường uyển chuyển nhưng Tiểu Ân cũng biết được chân tướng trong đó

Do chỗ dựa của kị sỹ là Khảm Bá Đặc bá tước đã chết, nên các quý tộc trước đó thêm muốn trang viên của kị sỹ đã bắt đầu âm thầm xuống tay, muốn cướp đoạt thành quả của kị sỹ

Đương nhiên, việc này không thể tiến hành công khai, bởi vì quang minh chính đại cướp đoạt phong địa của người khác, sẽ bị tất cả quý tộc phản đối. Dừng nói là quý tộc cho dù là công tước đại nhân, thậm chí trên đó là hoàng đế bề hạ cũng không thể ngang nhiên cướp đoạt phong địa của quý tộc

Điểm này, so với kiếp trước của Tiểu Ân căn bản không khác nhau là mấy. Đương nhiên sử dụng âm mưu thủ đoạn để thu được thổ địa của kẻ khác, phải tiến hành bí mật. Ví dụ như kị sỹ đại nhân, thuộc loại áp chót của tầng lớp quý tộc, sau khi mất đi chỗ dựa liền bị các quý tộc tham lam khác nhòm ngó

Thông cảm với hoàn cảnh hiện tại của kị sỹ, Tiểu Ân nói: “Không phải là Phất Lôi Trạch đại nhân mềm yếu, mà là do Khảm Bá Đặc đại nhân quá cứng rắn, hơn nữa đại nhân cũng không bồi dưỡng tốt người kế nghiệp của mình “

Tư Khảo Đặc kị sỹ sửng sốt, ánh mắt hân hiện lên một tia kinh ngạc, hân cúi đầu, có vẻ dăm chiêu

“Được rồi, ngài hiện tại chuẩn bị đối phó như thế nào?” Tiểu Ân sau đó hỏi: “Tên quý tộc đáng chết kia đã phải sát thủ tới ám sát ngài, ta đoán khoảng thời gian sắp tới sẽ không còn yên ổn nữa?”

“Đúng vậy “Tư Khảo Đặc kị sỹ cười khổ nói: “Lần này tới công quốc ta nhất định phải tìm được chỗ dựa mới “

“Tại sao ngài không đầu nhập dưới trướng tên quý tộc kia?” Căn nhắc một lúc Tiểu Ân dò hỏi: “Nếu Phất Lôi Trạch bá tước đã không còn đủ thực lực để bảo vệ ngài, mà tính mạng của ngài lại đang bị uy hiếp, cho dù ngài dựa vào kẻ đối đầu cũng không có ai nói ngài mà?”

“Vấn đề này ta cũng đã suy nghĩ qua, nhưng kẻ đó lại quá mức tham lam “Lông mày Tư Khảo Đặc kỵ sững nhú lại, hần phảng phất già đi mấy tuổi nói: “Hắn muốn ta giao ra thực vật thần kỳ kia, nhưng căn bản ta không thể làm được “

“Tại sao?”

“Bởi vì loại thực vật thần kỳ đó là do đại ma pháp sư Đế Phàm Ny phát minh ra, nếu ta giao ra loại thực vật đó, sẽ đắc tội với đại ma pháp sư Đế Phàm Ny “Tư Khảo Đặc nói: “Lửa giận của ma pháp sư, một kỵ sỹ nhỏ nhỏ như ta làm sao có thể chịu nổi, cho nên dù có thể nào đi nữa ta cũng không thể giao ra loại thực vật đó “

Rốt cục Tiểu Ân cũng đã hiểu rõ, nguyên lai mục đích chính của tên quý tộc kia chính là loại thực vật thần kỳ. Bất quá đại ma pháp sư Đế Phàm Ny là vị ma pháp sư lợi hại nhất của công quốc, tên quý tộc kia lại cả gan muốn cướp đoạt thành quả nghiên cứu của nàng, là gan của tên này thật là không nhỏ đi

“Địch nhân của ngài, hần dám đắc tội với đại ma pháp sư Đế Phàm Ny sao?”

Tư Khảo Đặc kỵ sỹ do dự một chút, nói: “Hần không dám quang minh chính đại đắc tội với đại ma pháp sư Đế Phàm Ny, nhưng hần có thể uy hiếp ta. Hơn nữa với địa vị của hần, chỉ cần nói là mua lại từ ta loại thực vật đó thì ngay cả đại ma pháp sư Đế Phàm Ny cũng không thể trực tiếp oanh sát hần “

Tiểu Ân gật đầu, ánh mắt mang theo một tia thương xót nhìn kỵ sỹ

Tư Khảo Đặc kỵ sỹ quả thực quá xui xẻo, bị kẹp giữa hai đại nhân vật, giống như một con chuột nhắt bị kẻ khác kinh bỉ

Kỵ thật kỵ sỹ cũng muốn giao ra loại thực vật thần kỳ, nhưng nếu hần làm vậy hần sẽ đắc tội với đại ma pháp sư Đế Phàm Ny, nếu làm thế kết quả của hần sẽ cực kỳ thâm hiểm, phỏng chừng cả trang viên và lãnh địa sẽ bị phá hủy hoàn toàn

Cho nên nếu không có được sự đồng ý của đại ma pháp sư Đế Phàm Ny, hần tuyệt đối sẽ không dám giao ra loại thực vật đó

Trong lòng đột nhiên động, Tiểu Ân ngẩng đầu lên, vừa lúc bắt gặp ánh mắt dường như muốn nói nhưng lại thôi của kỵ sỹ

Hần kinh ngạc há to miệng hỏi: “Kỵ sỹ đại nhân, ngài muốn ta tới cầu khẩn Đế Phàm Ny các hạ?”

Tư Khảo Đặc kỵ sỹ xấu hổ nói: “Tiểu Ân tiên sinh, ngài dù sao cũng là một thành viên trong lãnh địa của ta, ta bây giờ không còn lối thoát, nếu được thỉnh ngài nói hộ ta một lời “

“Tại sao là ta?” Tiểu Ân lộ ra ánh mắt xem thường nói: “Chẳng lẽ ngài tưởng ta có thể ảnh hưởng tới đại ma pháp sư Đế Phàm Ny sao?”

Tư Khảo Đặc do dự một chút rồi nói: “Có lẽ ngài hiện tại không thể nhưng chỉ cần ngài biểu hiện ra thiên phú ma pháp siêu cường, thì ngài nhất định sẽ lọt vào mắt xanh của Đế Phàm Ny các hạ “Hần ngẩng đầu lên, mắt nhìn thẳng Tiểu Ân nói: “Ta vốn tưởng mình không còn đường thoát nhưng gặp được ngài, ta thấy được một tia hy vọng “

38. Chương 38: Phiên Toái

Bất quá hần cũng hiểu rõ tại sao sau khi kỵ sỹ biết mình có thể thi triển ma pháp lại bộc lộ thái độ cung kính như vậy

Kỵ sỹ là người nắm quyền cao nhất tại trang viên, hần đối với Tiểu Ân thật quá mức cung kính. Nếu như Tiểu Ân là một ma pháp sư chính thức, biểu hiện của hần cung kính như vậy là hoàn toàn hợp lý nhưng bản thân Tiểu Ân ngay cả ma pháp học đồ cũng chưa đạt được, đối xử như vậy thật sự có vẻ quá mức

Từ kinh nghiệm kiếp trước, kỵ thật Tiểu Ân có thể nhìn ra ẩn tình trong đó, nhưng do hần quá chú tâm tu luyện ma pháp cho nên đã bỏ qua điểm này, hiện tại nghĩ lại thật quá sơ sót

“Tư Khảo Đặc kỵ sỹ ngài khẳng định ta sẽ lọt vào mắt xanh của Đế Phàm Ny các hạ?” Tiểu Ân cười khỏ nói

“Đúng vậy “Tư Khảo Đặc kị sỹ hai mắt tỏa sáng, tràn ngập hy vọng: “Mặc dù ta không phải ma pháp sư nhưng ta biết một chuyện, một người chỉ tự học trong một thời gian ngắn đã nắm giữ được một nhất cấp ma pháp, khẳng định là sẽ có thiên phú ma pháp cực cao.Một vị đệ tử như vậy, bất cứ ma pháp sư nào cũng muốn thu nhận “

Lông mày nhíu lại, Tiểu Ân hỏi: “Kị sỹ đại nhân, ngài sao không trực tiếp tới thỉnh cầu Đế Phàm Ny các hạ?”

“Ta?”Tư Khảo Đặc lộ ra vẻ mặt quái dị, đồng thời dùng ánh mắt quái dị nhìn Tiểu Ân

“Sao vậy?”Sắc mặt Tiểu Ân đỏ lên, hẳn biết bản thân mình đã nói sai điều gì rồi

Ho khan một tiếng, Tư Khảo Đặc kị sỹ cười khỏ nói: “Ngài nghĩ một kị sỹ nho nhỏ như ta có thể có cơ hội diện kiến Đế Phàm Ny các hạ sao? Người nói muốn gặp được Đế Phàm Ny các hạ là gặp được sao?

Nhìn vẻ mặt khổ sấp của kị sỹ, Tiểu Ân tựa hồ đã hiểu được.Xem ra kị sỹ mặc dù là kẻ nắm quyền cao nhất tại trang viên, đối diện với ma pháp sư cường đại, thân phận của hắn không khác gì mấy nông phu trong trang viên

Cần nhắc một chút, Tiểu Ân nói: “Nếu Đế Phàm Ny các hạ không quan tâm tới ngài, ngài cần gì phải lo lắng mà không giao ra loại thực vật đó đi “

Liếm đôi môi khô khốc, sắc mặt kị sỹ càng thêm khổ sấp: “Nếu như có thể giao ra, ta đã sớm giao ra rồi.Nhưng có trời mới biết khi nào Đế Phàm Ny các hạ đột nhiên nhớ tới, mà không biết vật đó sau khi rời khỏi tay ta có truyền tới tai Đế Phàm Ny hay không?”Kị sỹ dừng lại một chút, bất đắc dĩ nói: “Ngay cả tên kia cũng không dám gặp Đế Phàm Ny các hạ để đòi hỏi, ta thì được tính là gì?”

Gật đầu, trên mặt Tiểu Ân đột nhiên lộ ra một nụ cười cao thâm khó hiểu nói: “Hảo a, kị sỹ đại nhân, nguyên lai ngay từ đầu ngài đã đem chủ ý này để lại cho ta “

Sắc mặt Tư Khảo Đặc kị sỹ nhất thời đỏ lên, hắn cúi đầu nói: “Thỉnh ngài tha thứ cho ta “

Tiểu Ân cần nhắc tới quan hệ song phương một lúc, rốt cục nói: “Được rồi, kị sỹ đại nhân ta đáp ứng ngài, nếu ta gặp được Đế Phàm Ny các hạ, ta sẽ nói giúp ngài.Bất quá ngài không nên ôm hy vọng lớn “

“Điều đó là đương nhiên “Tư Khảo Đặc kị sỹ vẻ mặt vui mừng tươi cười nói: “Kỳ thật chỉ cần ngài có thể trở thành học đồ của một vị ma pháp sư chính thức, trang viên của ta coi như cũng an toàn rồi “

Tiểu Ân sững sờ nhìn vẻ mặt thô cuồng của kị sỹ, rốt cuộc cũng biết được nguyên lai tâm tư kín đáo của kị sỹ được che đậy bằng vẻ bề ngoài đầy thô dã

Bất quá suy nghĩ lại điều này cũng hết sức bình thường, nếu như tâm tư của kị sỹ cũng giống với vẻ bề ngoài thô dã của hắn, thì sau khi mất đi chỗ dựa, dưới sự uy hiếp cường đại của tên quý tộc ở công quốc, không bị mất trang viên và lãnh địa mới lạ

Thở dài một hơi, không thể tưởng tượng được bản thân còn chưa tiến vào thành Lộ Dịch Tư, đã gặp phải phiền toái rồi.Bất quá nghĩ tới lão Bằng Đức còn ở trong trang viên, hẳn dù buồn bực cũng phải nhẫn nại, lợi ích của hắn và kị sỹ coi như đã buộc chặt vào nhau rồi

Trải qua biến cố đêm nay, vô luận là Tiểu Ân hay Tư Khảo Đặc đều cẩn thận hơn nhiều

Đối phương nếu đã phái sát thủ tới, vậy căn bản là hắn không còn kiêng kỵ gì nữa, dưới tình cảnh này mà còn lộ ra sơ hở, thì không khác gì là tự tìm chết cả

Vì vậy đội ngũ bên ngoài nhìn thì có vẻ thả lỏng, nhưng bên trong lại cực kỳ cảnh giác

Tiểu Ân cũng không có hồi rõ địch nhân của Tư Khảo Đặc kị sỹ là ai, mà kị sỹ đại nhân dường như cũng cố ý quên không nhắc tới.Nhưng trong lòng hai người đều hiểu rõ, hiện tại bọn họ đã cột chặt vào nhau trên một cỗ chiến xa

Trải qua nửa tháng bốn ba, rốt cục bọn họ cũng tới thủ đô của công quốc, thành Lộ Dịch Tư

Lộ Dịch Tư là tòa thành trung tâm của công quốc, mặc dù không thể so với những thành thị nổi tiếng của các đế quốc trên đại lục nhưng so với các thành thị trên công quốc, nó tuyệt đối là tòa thành tốt nhất

Xa xa có thể thấy được một tòa thành lớn, bao quanh là tường thành vững chắc

Độ cao của tường thành độ tầm sáu bảy thước, trừ bỏ kỵ sỹ và mấy thiếp thân thị vệ của kỵ sỹ thì đa số mọi người trong đội ngũ đều lần đầu tiên tới thành Lộ Dịch Tư, đại đa số đều không thể che dấu được vẻ kinh ngạc trên mặt

Tiểu Ân thấy rõ được ánh mắt khinh miệt của mấy tên thủ vệ thành nhìn mọi người, khiến hắn không khỏi thâm giận. Bất quá hắn không nghĩ tới, vẻ mặt của những người trong trang viên lần đầu tiên tới đây biểu hiện như vậy là hoàn toàn bình thường, duy nhất chỉ có hắn là không biểu hiện mà thôi

Bất quá sự khác biệt này không có làm kỵ sỹ kinh ngạc, mà chỉ âm thầm cảm thán, mà pháp sư quả thật không thể dựa theo lễ thường để suy đoán, cho dù đó là một tiểu hài tử mười tuổi chưa có danh hiệu

39. Chương 39: Lão Bản Mập Mạp

Hắn điều khiển ngựa tiến đến bên cạnh kỵ sỹ nói: “Kỵ sỹ đại nhân, tòa thành này có bao nhiêu người?”

Tư Khảo Đặc không quay đầu lại nói: “Hai năm trước đã có gần mười vạn người, hiện tại hắn là đã hơn “

“Mười vạn?” Tiểu Ân sợ hãi than nói: “Một tòa thành chứa mười vạn người?”

Tư Khảo Đặc không nhịn được cười nói: “Kỳ thật quy mô như thế đã sớm được kê là thành thị. Nhưng lịch đại công tước vì kỷ niệm vị công tước Lộ Dịch Tư đầu tiên, cho nên mới gọi nơi này là thành Lộ Dịch Tư, dù diện tích của tòa thành đã to hơn mười lần so với trước đó nhưng cũng không có sửa đổi lại tên “

Tiểu Ân lúc này mới hiểu được, nếu như không được Tư Khảo Đặc kỵ sỹ giải thích, bản thân quả thực chỉ coi nơi này là một tòa thành nho nhỏ. Cẩn thận nghĩ lại, chính mình đã biết đây là thủ đô của công quốc như thế nào có thể nghĩ nó giống với một tòa thành bình thường chứ? Nếu như chỉ là một tòa thành nhỏ nhỏ thì sao có thể mời được ma pháp sư đến giúp sức cho công tước chứ

Trong đầu nhớ lại các loại tin đồn về thành Lộ Dịch Tư, bất quá những điều này chỉ là tin đồn, chỉ có thể tới tận nơi mới cảm nhận được hơi thở của thành thị

Đại đa số mọi người đã sớm bị hoa mắt bởi cảnh tượng phồn hoa trong thành

Quả thực trong Hắc Tắc trấn cũng có một số cửa hàng nhưng số lượng sao có thể so với một tòa thành chứa mười vạn người chứ

Bản thân Tiểu Ân cũng cảm khái, khẽ hít vào một ngụm không khí, trong đầu hồi tưởng lại không khí ồn ào trong thành thị

Bất quá so với những thành thị quy mô hơn một triệu dân, thì quy mô của những tòa thành này cũng không được hắn để trong mắt, cho nên chỉ khiến hắn cảm thấy hoài niệm mà thôi

Theo sự dẫn dắt của Tư Khảo Đặc, mọi người đi vào một gian khách sạn

Lão bản của gian khách sạn này là một tráng hán béo, nêu đơn độc luận về thể tích thì ngay cả Tư Khảo Đặc kỵ sỹ cũng thua kém ba phần, bất quá do béo nên động tác của hắn không được linh hoạt như kỵ sỹ

Tư Khảo Đặc cười lớn tiến lên, ôm lấy tráng hán, hai tay vỗ mạnh vào lưng đối phương, sắc mặt Tiểu Ân nhất thời trắng bệch, khí lực thật lớn a

Trong mắt kẻ khác, bọn họ sử ra khí lực lớn như vậy, khiến mọi người rất dễ hiểu lầm bọn họ có thâm cừu đại hận với nhau, tưởng chừng muốn đương trường đánh chết đối phương

Bất quá Tiểu Ân biết, Tư Khảo Đặc không dùng toàn lực, ít nhất đạo quang mang thần kỳ trên người hắn không có xuất hiện

Sau khi ôm nhau xong hai đại nam nhân tách ra, Tư Khảo Đặc cười nói: “Ba Đặc Lợi đã lâu không gặp, người lại béo thêm đó “

“Phải không?” Đại mập mạp Ba Đặc Lợi nhăn mặt nói: “Ta cũng cảm giác được nhưng không có cách nào thay đổi “

Tư Khảo Đặc quay đầu lại, nói với Tiểu Ân: “Đây là bạn tốt của ta, hồi trẻ đã cùng ta tham gia mạo hiểm đội “

Tiểu Ân thầm đánh giá trắng hán mập mập trước mắt, hẳn thấy được tinh quang chột lóe trong mắt mập mập, khẳng định người này không đơn giản. Hơn nữa nếu đã tới Lộ Dịch Tư, kết giao với bằng hữu mới là điều cần phải làm

“Tiểu hài tử này là ai? Là cháu người sao?” Ba Đặc Lợi tò mò hỏi

“Hắn là Tiểu Ân, hẳn có thiên phú ma pháp rất cao “Tư Khảo Đặc dặc ý nói: “Ta lần này tới đây là để giới thiệu hắn vào ma pháp tháp để học tập “

Ba Đặc Lợi đôi mắt nhất thời lờ ra, ánh mắt nhìn Tiểu Ân thay đổi hẳn

Đại mập mập này là bằng hữu của Tư Khảo Đặc thì khẳng định thực lực của hắn cũng không tầm thường, nhưng khi nghe nói tới ma pháp, cũng không nhin được có chút thất thố. Cho nên có thể thấy được, ma pháp sư tại công quốc có địa vị cao quý ra sao

“Ba Đặc Lợi, chúng ta mệt rồi, người cấp phòng cho bọn ta đi “Tư Khảo Đặc buồn cười đẩy ông bạn già

“Ách, tốt, không thành vấn đề “Ba Đặc Lợi hét lớn một tiếng, mấy tên bồi bàn ở phía sau liền tới bố trí phòng cho đám người Tư Khảo Đặc

Tư Khảo Đặc dẫn Tiểu Ân tới phòng riêng của Ba Đặc Lợi, đến khi vào phòng, trên mặt kỵ sỹ đại nhân mới thu hồi vẻ tươi cười, thay thế vào đó là vẻ mặt mệt mỏi

Ba Đặc Lợi rót rượu, đưa cho mỗi người một chén, mặc dù rượu này cũng không phải là loại thượng phẩm, nhưng cũng khiến cho Tiểu Ân thấy hứng thú, cầm lấy chén rượu khẽ nhấp miệng, có một chút ngọt, cảm giác cũng không nặng, mùi vị cũng không tồi. Kinh ngạc nhìn đại mập mập, không thể tưởng tượng được tên trắng hán lại thích loại khẩu vị này

“Tư Khảo Đặc, người rất mệt?” Ba Đặc Lợi quan tâm hỏi

“Đúng vậy, rất mệt “Tư Khảo Đặc không dấu giếm đem chuyện gặp phải sát thủ trên đường kể lại rồi nói: “Xem ra bọn chúng mất kiên nhẫn rồi “

Ba Đặc Lợi sắc mặt âm trầm, nhấp một hớp rượu nói: “Bọn chúng quả thực hết kiên nhẫn rồi? Sau đó chúng có làm ra động tĩnh gì không?”

“Không “Tư Khảo Đặc cười khở nói: “Ta đoán bọn chúng phải sát thủ tới là muốn cảnh cáo ta lần cuối cùng. Bất quá ...” Nhìn Tiểu Ân ngồi im lặng, sắc mặt kỵ sỹ tăng thêm vẻ khở sấp: “Bất quá tên sát thủ kia gặp phải xui xẻo “

Tiểu Ân khững người lại, nhìn kỵ sỹ gật đầu

Mặc dù lần phục kích trước, Nhất Hào có nói tên sát thủ kia trên mình tỏa ra sát khí nhưng khi gã đó lên vào lầu vải, ánh mắt cùng động tác của gã đó tựa hồ không phải muốn đem người trong lầu vải giết chết

Có lẽ do nguyên nhân này nên hẳn cuối cùng chết oan trong tay Tiểu Ân

Ba Đặc Lợi trầm ngâm hỏi: “Hiện tại người có chuẩn bị gì? Nếu đã giết người của hắn, nếu không cho hắn một lời giải thích, chỉ sợ ...”

Tư Khảo Đặc thở dài một hơi, nói: “Chờ ta, đưa Tiểu Ân tới ma pháp tháp, nếu có thể may mắn bái nhập làm môn hạ của một vị đại sư, phỏng chừng chuyện này không ai dám đề cập đến “

“Biện pháp tốt. Nhưng nếu không thành công thì sao?”

Tư Khảo Đặc bắt đặc gĩ nói: “Nếu như quả thật không còn lối thoát, ta sẽ đem vật đó giao ra, ít nhất cũng có thể giữ được trang viên. Hẳn cần rằng nói: “Đó là gia viên của ta, bất luận lẽ nào cũng không được phép xâm phạm “

40. Chương 40: Cửa Hàng Tạp Hóa

Phỏng chừng nếu không gặp Ba Đặc Lợi, hẳn tuyệt đối sẽ không phóng túng như vậy

Bất quá sáng sớm hôm sau khi tỉnh lại, Tư Khảo Đặc lại khôi phục lại bộ dáng như thường ngày, bộ dáng điên cuồng đêm qua hoàn toàn biến mất, xem ra uống rượu cũng là một phương pháp giảm bớt áp lực, giống như các nhân viên công chức tại thế kỷ hai mươi mốt

Ma pháp thấp cũng không phải lúc nào cũng tùy ý mở cửa. Tại trang viên của mình kỵ sỹ có thể tùy ý, nhưng tại thủ đô của công quốc, hẳn cũng phải tuân theo quy định

Cho nên kỵ sỹ chỉ có thể tới hiệp hội ma pháp công quốc đề nghị, sau đó cũng chỉ biết ở trong khách sạn để chờ đợi

Ma pháp sư được coi là bảo vật quý giá, mà kẻ có thiên phú ma pháp cũng được coi trọng. Lấy tốc độ làm việc của công quốc, có thể trong vòng ba ngày đem đề nghị này giao cho ma pháp thấp coi như cũng đã rất nhanh rồi

Đương nhiên trong khoảng thời gian này, Ái Đức có thể tham gia khảo hạch thợ rèn

Thợ rèn tại công quốc cũng được xem là một nghề nghiệp có tiền đồ, mặc dù xa xa không thể so sánh với kỵ sỹ cùng ma pháp sư nhưng cũng được kẻ khác tôn kính. Hơn nữa do thợ rèn có năng lực chế tạo binh khí cùng áo giáp cho nên lúc khảo hạch còn có quan viên công quốc đến quan sát

Ái Đức sau khi tới hiệp hội thợ rèn nghe ngóng thì biết được tin tức bảy ngày sau sẽ diễn ra khảo hạch

Vì để mọi người bớt căng thẳng, Tư Khảo Đặc dẫn Tiểu Ân cùng Ái Đức đi dạo phố. Đương nhiên mục đích chủ yếu của kỵ sỹ là để lấy lòng Tiểu Ân về phần Ái Đức chỉ là kẻ ăn theo mà thôi

Ái Đức mặc dù cũng đã từng đi qua Hắc Tắc trấn, nhưng cái trấn nhỏ bé kia tự nhiên không thể nào so sánh được với thành Lộ Dịch Tư, hàng hóa bày bán quanh đường cũng đủ khiến hắn hoa mắt rồi

Về phần Tiểu Ân, hẳn bình tĩnh hưởng thụ lại tư vị quen thuộc xa xôi ngày nào

Theo sự dẫn dắt của Tư Khảo Đặc, bọn họ đi tới chỗ gồm rất nhiều quán nhỏ. Chỗ này không hề hoa lệ gì cả, tất cả mọi người đều ngồi dưới đất bày bán đủ loại mặt hàng

Ái Đức kinh ngạc hỏi: “Kỵ sỹ đại nhân, thành Lộ Dịch Tư sao lại có những cửa hàng như thế này?”

Tư Khảo Đặc không nhịn được cười nói: “Như thế nào, chẳng lẽ ngươi cho rằng ở đây toàn bộ đều là cửa hàng? Ta nói cho ngươi biết, cho dù là ở thành thị nào cũng tồn tại những chỗ như tại đây, hơn nữa người chỉ cần có nhân lực cùng vận khí, có thể nhặt được bảo bối tại đây “

Sắc mặt Ái Đức đỏ lên nói: “Vâng, đại nhân “

Tiểu Ân tò mò hỏi: “Kỵ sỹ đại nhân, ngài nhặt được đồ tốt tại đây lần nào chưa?”

“Không có “Tư Khảo Đặc cười khở một tiếng nói: “Trước kia khi mạo hiểm, ta rất thích tới đây tìm kiếm, cũng thích những thứ bày bán tại đây “Hắn thở dài một hơi, nhớ tới cuộc sống mạo hiểm khi còn trẻ nói: “Rất lâu rồi, thật sự làm con người ta hoài niệm “

Tiểu Ân lộ ra ánh mắt xem thường, hẳn đã hiểu, kỵ sỹ mang bọn họ tới đây không phải muốn tìm kiếm bảo bối mà chỉ thuần túy muốn nhớ lại cảm giác lúc còn trẻ mà thôi

Trên mặt đất, đầy những gian hàng hỗn tạp, có thể nói thứ gì cũng có. Tiểu Ân thậm chí còn chứng kiến có một số người còn đưa ra một số binh khí cùng áo giáp phòng ngự, mấy thứ này mặc dù không biết chất lượng ra sao nhưng giá tiền khẳng định rẻ hơn nhiều so với các cửa hàng khác

Quan khán một lúc, nhãn giới Ái Đức mở rộng ra, đôi mắt phẳng pháp giống như điện lảo liên liếc nhìn không ngừng, mà Tư Khảo Đặc lại nhàn nhã hoài niệm, có lúc lộ ra một tia cười khó hiểu

Ánh mắt Tiểu Ân tùy ý xem qua hàng hóa tại nơi này, hẳn cũng không có chủ tâm mua sắm, hẳn có chút giống với Tư Khảo Đặc kỵ sỹ, nhìn nơi này khiến hắn hoài niệm kiếp sống trước kia

Song khi ánh mắt Tiểu Ân dừng lại trên một kiện vật phẩm, đôi mắt hắn không khỏi ngưng tụ lại

Mặc dù chỉ liếc mắt nhìn qua nhưng trong lòng hắn kịch liệt chấn động

Kỳ thật hắn cũng không có hy vọng xa vời tại chỗ này kiếm được đồ vật bảo bối gì nhưng bảo bối lại đột nhiên xuất hiện trước mặt hắn, tự nhiên Tiểu Ân không dễ dàng bỏ qua

Do dự một chút, Tiểu Ân khẽ kéo ống tay áo kỳ sỹ, thấp giọng nói: “Kỳ sỹ đại nhân, ta nhìn trúng một vật, ngài có thể mua giúp ta được không?”

“Đương nhiên có thể” “Tư Khảo Đặc không chút do dự nói

Kéo Tư Khảo Đặc tới một gian hàng không xa, đây là một gian hàng tạp hóa bán đủ loại đồ, trong đó có một ít phế thiết, thiết thư

Khách hàng tới đây phần lớn là nhìn những vật khác trong cửa hàng, còn phế thiết cơ bản không có ai chú ý cả

Tiểu Ân trực tiếp lật xem vài thứ, nhìn như có vẻ tùy ý

Ba người bọn họ mặc dù đã thay đổi trang phục, nhưng Tư Khảo Đặc và Tiểu Ân trên người tỏa ra một khí thế khác hẳn người thường, cho nên Tiểu Ân vừa lật xem mấy thứ, quán chủ liền mang theo nụ cười tươi chào đón

Tiểu Ân hỏi: “Đây là vật gì?”

Quán chủ sửng sốt, có chút xấu hổ nói: “Ta cũng không biết, hai ngày trước tại một thôn nhỏ ta kiếm được ‘Thấy bộ dáng không có vẻ hứng thú của Tiểu Ân, hắn vội vàng nói: “Bộ sách này mặc dù có chút tổn hại nhưng tốt xấu gì cũng là sách mà”

Tiểu Ân ngẩn ra, trong lòng buồn cười kỳ thật muốn mua hai tấm thiết phiến nhưng quán chủ lại lầm tưởng hắn nhìn trúng bộ sách

Đôi mắt chuyển động, tìm kiếm một lúc, Tiểu Ân hỏi: “Mấy thứ này bán thế nào?”

Vị quán chủ kia nhất thời lộ ra vẻ vui mừng, suy nghĩ một chút rồi nói: “Mười ngân khắc lời “

Tiểu Ân không chút do dự nói: “Hảo “

Tư Khảo Đặc kỳ sỹ mặc dù khó hiểu, nhưng vẫn móc ra mười ngân khắc lời

Tiểu Ân đem bộ sách cùng phế thiết tất cả bỏ vào bao, không còn hăng hái đi dạo phố nữa, trực tiếp trở về khách sạn

Vị quán chủ nhìn vẻ mặt sáng khoái của Tiểu Ân, biết rằng thứ mình bán ra không chỉ có mười ngân khắc lời. Chỉ là dù hắn có đoán thế nào đi nữa cũng không biết được giá trị chính thức

41. Chương 41: Ma Pháp Thiết Phiến

“Phải không?” Tiểu Ân cười nhìn Ái Đức

Ái Đức sửng sốt, nếu như tên quán chủ bán thứ đó với giá mười ngân khắc lộ đã điên rồi vậy Tiểu Ân mua mấy thứ đó không phải là càng điên hơn sao? Sắc mặt hắn nhất thời đỏ lên, nói: “Ta không phải nói người “

“Ta biết “ Tiểu Ân ôm lấy vai Ái Đức thân thiện nói: “Người yên tâm, mất mười ngân khắc lời nhưng chúng ta còn lời chán “

Tiền tệ trên đại lục mặc dù có nhiều loại, mỗi đế quốc đều có một loại tiền riêng nhưng có một loại tiền thông dụng cho mọi quốc gia dùng để trao đổi buôn bán, đó chính là là khắc lời tệ

Mười ngân khắc lời tương đương với một ngàn đồng khắc lời, tương đương với thành quả làm việc vất vả trong ba tháng của lão Bàn Đức

Nếu như lão Bàn Đức có mặt tại đây, biết được Tiểu Ân dùng mười ngàn khắc lòi để mua đồng đồ rất nát này, khẳng định hẳn sẽ giáo huấn Tiểu Ân một trận

Bất quá Tư Khảo Đặc kỳ sỹ khác với lão Bàn Đức, hẳn âm thầm chú ý Tiểu Ân, phát hiện mặc dù Tiểu Ân nhỏ tuổi nhưng tuyệt đối sẽ không làm những chuyện vô vị, lại càng không phải thuộc loại ăn chơi phung phí tiền tài “bại gia chi tử”. Cho nên lúc Tiểu Ân muốn mua đồng đồ đó, hẳn liền đồng ý xuất tiền mua luôn

Việc khác không nói chỉ riêng việc Tiểu Ân tặng hẳn thanh ma pháp kiếm đủ khiến hẳn không thể từ chối được

Sắc mặt Ái Đức rốt cuộc tốt lên một chút nói: “Tiểu Ân, vật này có gì đặc biệt. Nhớ lại hình dáng tổn hại của bộ sách, hai mắt hẳn sáng lên nói: “Ta biết rồi khẳng định là bộ sách này ẩn chứa bí mật, đúng không?”

“Không phải, bộ sách này rách nát hết cả rồi, cho dù có ẩn chứa bí mật gì cũng không biết được “

“A” Sắc mặt Ái Đức nhất thời khó coi nói: “Rốt cục thứ đó là gì? Người đừng đánh đổ ta nữa “

Đi phía sau hai người, lỗ tai của Tư Khảo Đặc dựng lên chăm chú lắng nghe, nói thật, bản thân hẳn cũng rất tò mò

Tiểu Ân quan sát thấy bốn phía không có ai chú ý tới ba người bọn họ, mới nhẹ giọng nói vài chữ

Ái Đức há to miệng, kinh hô: “Ma...”

Hắn chưa kịp nói hết câu, Tư Khảo Đặc kỳ sỹ đã vươn tay bịt miệng hẳn lại

Tiểu Ân hướng kỳ sỹ giơ ngón tay cái lên, mặc dù hẳn cũng rất muốn ngăn chặn cái miệng của Ái Đức nhưng do vóc người bé nhỏ nên không có tiện lợi như kỳ sỹ

Chứng kiến ánh mắt căm tức của Tư Khảo Đặc và Tiểu Ân, Ái Đức cúi đầu chột dạ. Hẳn cũng không phải kẻ dần nên biết được sai lầm vừa rồi của mình, trong lòng không khỏi xấu hổ

Nhìn bộ dạng Ái Đức như vậy, Tiểu Ân cũng không nhẫn tâm trách mắng hẳn, tiến lên kéo lấy tay hẳn, tươi cười nói: “Không có việc gì, chúng ta trở về thôi “

Ba người vội vã trở về khách sạn của Ba Đặc Lợi, Tư Khảo Đặc tự mình dẫn Tiểu Ân vào phòng

Thói quen quái dị chỉ muốn ngủ một mình của Tiểu Ân, mọi người đều biết cả, nhưng Tiểu Ân không có nghĩ thay đổi thói quen này mà cũng không có người muốn ở cùng phòng với hẳn

Đối với người bình thường mà nói, ma pháp sư là một tồn tại đáng sợ, muốn ở cùng phòng với ma pháp sư thì phải có một lá gan cực lớn mới có thể làm được

Đem đồng đồ để trên bàn, hai mắt của Tư Khảo Đặc và Ái Đức đều mở to ra, muốn tìm kiếm điều kì lạ trên đồng đồ đó, bất quá bọn họ không có phát giác ra được điều gì

“Tiểu Ân, người sẽ không nhìn nhầm chứ “Ái Đức hỏi

Tiểu Ân ung dung cười từ đồng đồ rách nát lấy ra hai tấm thiết phiến còn tương đối hoàn hảo nói: “Chính là hai vật này “

Tư Khảo Đặc cùng Ái Đức kinh ngạc nhìn hai tấm thiết phiến, nếu như không phải Tiểu Ân có tiết lộ trước, thì bọn họ cũng không có để ý tới hai tấm thiết phiến này trong đồng đồ rách nát, dù là ai cũng sẽ không chú ý tới

Tiểu Ân nhẹ nhàng vuốt ve hai tấm thiết phiến, lông mày đột nhiên nhíu lại nói: “Ta có thể khẳng định, trên hai tấm thiết phiến này có ghi chép ma pháp, bất quá trên đó ghi lại gì, ta cũng chỉ có thể chậm rãi nghiên cứu “

Tư Khảo Đặc thở dài một tiếng nói: “Tiểu Ân tiên sinh, ta đã đến nơi đó cả chục năm, đều không kiếm được bảo bối gì nhưng ngài lần đầu tiên tới đã có thu hoạch, thật là may mắn a “

Ái Đức liếm đôi môi khô khốc hỏi: “Kỳ sỹ đại nhân, hai tấm thiết phiến này có giá trị bao nhiêu?”

Tư Khảo Đặc do dự một chút nói: “Hễ là vật có liên quan đến ma pháp, rất khó dùng kim tiền để đánh giá. Bất quá nếu đồng ý bán cho ma pháp tháp, ít nhất mỗi kiện phải bán được một trăm kim khắc lời “

Hai mắt Ái Đức mở lớn ra, hiện lên sắc thái kinh hoàng, tựa hồ như thấy được một đồng kim tiền ở trong phòng, không tự chủ được hít vào một ngụm lạnh khí

Tư Khảo Đặc đá Ái Đức một cước, cười mắng: “Tiểu tử nguoi, đừng làm mất mặt Duy Luân “

Ái Đức xấu hổ cười, bất quá vẫn tỉnh táo liếc mắt nhìn hai tấm thiết phiến, vẻ mặt cực kỳ phong phú

Lôi khắc kim tệ cao cấp nhất là tử kim tệ, sau đó là kim, ngân, đồng, trong đó tỉ lệ hoán đổi giữa mỗi loại là một trăm lần

Tiểu Ân dùng mười ngân khắc lời mua được hai tấm thiết phiến ghi chép tin tức ma pháp, dựa theo Tư Khảo Đặc nói, chỉ cần bán cho ma pháp tháp, ít nhất có thể đổi được hai trăm kim khắc lời

Lợi nhuận thu lại được ít nhất đạt tới hai nghìn lần, tự nhiên là khiến Ái Đức kích động

Nhìn Tiểu Ân, vẻ mặt Ái Đức lộ rõ khâm phục, trách không được Tiểu Ân không có trả giá, nguyên lai hắn biết được sự chênh lệch trong đó, nếu đổi lại là hắn cũng không có phí miệng lưỡi để trả giá

Bất quá hai tấm thiết phiến này trừ phi là ở trong tay ma pháp sư mới có tác dụng, nếu rơi vào tay người khác thì căn bản chẳng có tác dụng gì cả. Mà ma pháp sư có thân phận cao quý cho dù là ma pháp học đồ cũng xem thường không bao giờ tới những hàng quán ven đường như thế

Đương nhiên cũng có những nhân vật lão luyện biết hàng, bọn họ cũng tìm những thứ đó bán cho ma pháp tháp để kiếm lợi. Bất quá bọn họ không có khả năng cảm ứng được như Tiểu Ân mà chỉ có thể dựa vào mắt thường để xác định mà thôi

Song vận khí của Tiểu Ân hôm nay thật sự quá tốt, khiến hắn đi trước một bước, dùng một giá tiền rẻ mạt nhất mua được hai tấm thiết phiến này

42. Chương 42: Không Nhìn Thấu

Mặc dù tinh thần lực của hắn có thể cảm ứng được một tia ma lực trên hai tấm thiết phiến nhưng cũng chỉ cảm ứng được mà thôi, không có cách nào tra ra được trong đó ẩn chứa nội dung gì

Bất quá căn cứ vào kinh nghiệm trước đó khi nghiên cứu năm tấm thiết phiến, trong lòng Tiểu Ân cũng biết được một ít, hai tấm thiết phiến này nếu không phải ghi lại một loại ma pháp thì sẽ là loại phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân đem tấm thiết phiến nắm chặt trong tay. Sau đó, khai mở toàn bộ lực lượng tinh thần trong đầu, dùng tiến vào trong khối thiết phiến

Khác với ma pháp sư bình thường, Tiểu Ân chỉ cần cảm ứng nội dung trong tấm thiết phiến một lần là đủ. Chỉ cần có thể cảm ứng một lần, với sự trợ giúp của Nhất Hào hắn hoàn toàn có thể nắm rõ nội dung trong đó

Song lúc này có sự khác biệt xảy ra, khi lực lượng tinh thần của hắn tiếp xúc với thiết phiến thì có một cỗ uy áp cường đại bộc phát, áp lực của cỗ uy áp này khiến hắn phi thường khó chịu, giống như bị một ngọn núi lớn đè xuống, muốn ép hắn thành bột phấn

Phản ứng của Tiểu Ân cực nhanh, cơ hồ giống như vô thức thu hồi lại lực lượng tinh thần của mình

Chỉ chớp lát mà mồ hôi trong cơ thể Tiểu Ân chảy ra điên cuồng, tim của hắn đập nhanh hơn bình thường gấp ba lần, cảm giác thoát lực nhanh chóng diễn ra khiến hắn nằm tê liệt trên ghế

Đó chẳng qua chỉ là phản ứng tự nhiên của cơ thể mà thôi, điều đáng sợ nhất đó là cơn đau trong đầu hắn. Đầu hắn giống như bị thiết côn đập mạnh vào, khiến hắn cảm thấy đầu mình như đã nứt ra rồi

Nhe răng trợn mắt nửa ngày, vất vả mãi Tiểu Ân mới từ trong thống khổ tỉnh táo lại, lúc này hắn giống như một con cẩu kiệt sức, miệng thở hồng hộc không ngừng

Nhìn tấm thiết phiến nắm trong tay, hắn liền quay mặt đi chỗ khác, trong lòng hắn vẫn còn sợ hãi, miễn cưỡng cử động thân thể, cố gắng lết thân thể nằm xuống giường

Suy nghĩ một lúc, hắn đem hai tấm thiết phiến cất vào trong túi, sau đó đội lông tráo tiến vào Nhất Hào không gian

“Nhất Hào, nhanh ra đây “Tiểu Ân kêu lớn

“Đến đây “Nhất Hào giống như u linh xuất hiện trước mặt Tiểu Ân, đột nhiên nói: “Chủ nhân, khí sắc của ngài dường như không tốt a “

Tiểu Ân ngẩn ra, cười khổ nói: “Làm thế nào người có thể nhận ra?”

“Thân thể của ngài nóng hơn so với bình thường, hơi thở dồn dập, giống hen suyễn, trống ngực đập quá nhanh, giống bệnh tim.”

Mặc dù biết mình đang ở trong không gian hư cấu, biết mình đang đối diện với một cái lập trình mà thôi, nhưng trên mặt Tiểu Ân không nhận được hiện lên một vài đạo hắc tuyến

“Đủ rồi “Tiểu Ân hét lớn một tiếng, nói: “Nhất Hào vừa rồi ta xảy ra chuyện gì vậy, người có biết không?”

Ở chung với Nhất Hào một khoảng thời gian dài, Tiểu Ân biết, tên này chuyên môn rình trộm, đặc biệt là hắn lại có mấy cái máy móc ruồi muỗi dùng để thu thập số liệu bên ngoài. Cho nên Tiểu Ân hoài nghi, việc mới vừa rồi xảy ra hẳn là nó cũng biết

Quả nhiên, Nhất Hào gật đầu nói: “Chủ nhân, ta biết, mới vừa rồi ngài sử dụng lực lượng tinh thần để tìm hiểu nội dung trong tấm thiết phiến “

“Đúng vậy, nhưng tại sao lại thành ra như vậy?” Tiểu Ân hít sâu một hơi hỏi

“Căn cứ vào số liệu ta mới thu thập gần đây, cùng với phán đoán của ta thì việc này xảy ra là do ngài không tự lượng sức mình nên mới bị lực lượng tinh thần cản trở ngược lại. May là ngài phản ứng nhanh, nhanh chóng thoát lực lượng tinh thần ra khỏi tấm thiết phiến, nên mới không nguy hiểm tới tính mạng “

Sắc mặt Tiểu Ân lúc này cực kỳ đặc sắc, chỉ trong một lúc mà biến ảo mấy lần, hỏi: “Người nói tìm hiểu nội dung trong thiết phiến có nguy hiểm tới tính mạng?”

“Đúng vậy, tấm thiết phiến này chắc ghi chép một cái ma pháp bậc cao, với lực lượng tinh thần hiện tại của ngài, căn bản là không thể tìm hiểu nội dung trong đó. Nếu mạnh mẽ tìm hiểu, sẽ dẫn tới tình trạng như lúc này, sẽ bị lực lượng tinh thần cản trở lại

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, thật không biết bản thân mình may mắn hay xui xẻo khi có được tấm thiết phiến. Xem ra lần sau tìm hiểu tấm thiết phiến cần phải cẩn thận

“Nhất Hào ta khi nào mới tìm hiểu được nội dung trong đó?”

“Lấy tiến độ hiện tại của ngài, đại khái phải cần tới mười năm mới có thể tìm hiểu nội dung trong đó “Nhất Hào an ủi nói: “Ngài lúc này vẫn còn chưa trưởng thành, ngài không cần phải mạo hiểm tính mạng của mình “

Tiểu Ân không nhận được lương hán một cái nói: “Yên tâm, ta không bao giờ làm chuyện điên rồ đó “

Vỗ đầu, hắn đi tới đại sảnh đứng trước quang bản, tiến hành luyện tập. Trong đấu hán đột nhiên xuất hiện ý nghĩ, quay đầu lại hỏi: “Nhất Hào, lần trước người nói tên sát thủ hành thích ta trên người tỏa ra sát khí?”

“Đúng vậy “

“Người làm cách nào phát hiện được thế?” Tiểu Ân tò mò hỏi: “Ngay cả sát khí người cũng phát hiện được, người thật lợi hại “

“Rất đơn giản, ta dựa vào số liệu “

“Không phải người nói, số liệu toàn bộ bị hủy rồi sao?”

Các tư liệu về kỹ năng quả thực đã bị phá hủy nhưng một số tư liệu đặc thù vẫn còn “Nhất Hào giải thích “Tư liệu đặc thù?”

“Đúng vậy, cảm ứng sát khí là một trong số đó “

Tiểu Ân mơ hồ gật đầu, bất quá hắn không vừa lòng với mấy lời giả thích này

Cần nhắc một lúc, Tiểu Ân hỏi: “Nhất Hào người có biện pháp nào giúp ta học tập cảm ứng sát khí không?”

Nhất Hào nhất thời trầm mặc, tựa như đang suy nghĩ

Đây là lần đầu tiên Tiểu Ân chứng kiến vẻ mặt thận trọng của Nhất Hào, không biết vì sao trong lòng hắn xuất hiện một cảm giác bất an.

43. Chương 43: Vô Hạn Kinh Khủng

Không biết vì sao, Tiểu Ân đột nhiên cảm thấy một cỗ hàn khí chạy dọc cả sống lưng, khiến hắn muốn buông tha. Nhưng vừa nghĩ tới quá trình chiến đấu với tên sát thủ, Tiểu Ân kiên cường lại

Trong không gian hư cầu, vô luận gặp phải chuyện kinh khủng gì thì hắn cũng sẽ không tử vong nhưng tại thế giới hiện thực nếu bản thân không phát hiện được sát khí của địch nhân, đến lúc đó ngay cả chết như thế nào cũng không biết nữa

Nếu mỗi lần đều trông cậy vào Nhất Hào, điều đó căn bản là không thực tế

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân thận trọng gật đầu nói: “Ta muốn học “

Nhất Hào cũng không nói nhảm trực tiếp dẫn Tiểu Ân tới đại sảnh, đứng trước một cánh cửa nhỏ nói: “Chủ nhân tôn kính, ngài muốn cảm nhận được sát khí, điều này rất đơn giản, chỉ cần ngài bước vào đây là sẽ cảm nhận được “

“Nga” Một tay Tiểu Ân đặt lên trên cánh cửa, do dự một chút hỏi: “Bên trong rốt cuộc có gì?”

“Ngài sẽ biết ngay thôi “Nhất Hào đôi mắt chớp động nói: “Ta cam đoan!”

Tiểu Ân bất mãn liếc mắt nhìn Nhất Hào, cuối cùng không làm gì được đành đẩy cửa tiến vào

Bên trong là một mảnh không gian đen kịt, Tiểu Ân cẩn thận đi vào, ánh sáng phía sau đột nhiên biến mất, cánh cửa đã đóng lại

Không có bất cứ tiếng động nào, cũng không có một tia sáng nào, phẳng phất như một không gian phong bế, hoàn toàn yên tĩnh

Đột nhiên từ bốn phía truyền đến những tiếng bước chân cực nhỏ bất quá nó có chút khác so tiếng bước chân của loài người

Tiểu Ân liếc đôi môi khô khốc, trong tình cảnh này gặp phải loại tiếng động này thì cho dù là kẻ ngốc cũng kinh sợ

Thần kinh của hắn căng thẳng, lòng bàn tay không biết đã đổ đầy mồ hôi lạnh lúc nào. Tiếng bước chân ngày càng gần, trái tim Tiểu Ân cơ hồ cũng đập nhanh theo. Đột nhiên, hắn cảm giác thấy một loại dự cảm khiến cả người hắn tê tái

Mặc dù đang cấp bách nhưng Tiểu Ân cảm giác rõ ràng được loại dự cảm này, trong lòng hơi động, chẳng lẽ đây là cảm nhận về sát khí sao?

Đột nhiên, trước mắt hắn xuất hiện mấy ngọn đèn nhỏ, mặc dù mấy ngọn đèn này không thể chiếu sáng cả không gian nhưng lại có thể khiến hắn thấy rõ nơi phát ra những tiếng động đó

Đồng tử mở to, Tiểu Ân dùng hết khí lực, điên cuồng hét lên: “A...”

Tiếng gầm truyền đi khắp bốn phía rất có uy thế, ngay cả chính bản thân Tiểu Ân cũng không biết được tại sao hắn có thể phát ra tiếng gầm có uy thế như vậy

Ngay khi ánh sáng bao phủ, thì đồng thời hắn cũng phát ra tiếng gầm cổ quái

Trong nháy mắt, Tiểu Ân ngất đi

“Tĩnh tĩnh rồi, trời ạ, ngài cuối cùng cũng tĩnh lại “

Tiểu Ân mơ mơ màng màng mở hai mắt, nhìn khuôn mặt giống bản thân mình trước mắt

Vừa rồi xảy ra chuyện gì? Mới vừa rồi mình nhìn thấy gì?

Đầu hắn nhớ lại những vấn đề này, trong nháy mắt sắc mặt hắn trở nên cực kỳ đáng sợ, hắn không cần nghĩ ngợi phát ra một quyền, đánh thẳng vào khuôn mặt quen thuộc trước mắt

Thế nhưng hắn lập tức phản ứng, bản thân mình vừa làm chuyện gì!

“Nhất Hào xin lỗi “Nhìn Nhất Hào bị đánh nằm lăn quay dưới đất, Tiểu Ân áy náy nói

“Không có việc gì “Nhất Hào đứng dậy nói: “Cảm giác vừa rồi thế nào?”

Một cơn ớn lạnh nổi lên, cơ hồ khiến Tiểu Ân suýt bất tỉnh lần nữa

Khi mấy ngọn đèn soi xuống, cuối cùng hắn cũng thấy được mấy thứ tạo ra tiếng động

Mấy thứ đó là người nhưng không phải là người sống mà là loại người chết thối rữa, có tên thiếu một con mắt, có tên chỉ còn lại nửa mặt, hình dạng kinh khủng như vậy hiện ra trong không gian yên tĩnh đó quả thực quá dọa người

Mặc dù Tiểu Ân có kinh nghiệm hai kiếp làm người nhưng cũng chưa bao giờ trải qua chuyện kinh khủng như vậy, cho nên biểu hiện của hắn giống với tuyệt đại đa số mọi người, tinh thần không thừa nhận nổi kích thích nên dẫn tới hôn mê

“Nhất Hào, tại sao người để ta chứng kiến mấy thứ đó?”

“Bởi vì yêu cầu của ngài, muốn hoàn thành yêu cầu của ngài phải khiến ngài chủ động cảm nhận được dịch ý và sát khí của kẻ khác, mà muốn làm được như vậy phải đặt ngài vào trong hoàn cảnh kinh khủng nhất “Đôi mắt Nhất Hào chớp động sáng ngời, mặc dù chỉ là một đoạn lập trình nhưng Tiểu Ân thường xuyên bắt gặp những biểu cảm như một con người chân chính của nó

Tiểu Ân cười khổ hỏi: “Biện pháp này có tác dụng hay sao?”

“Tuyệt đối có tác dụng “Nhất Hào thành thật nói: “Trải qua hơn một trăm nghìn tính toán cho thấy một người nếu trải qua tràng cảnh kinh khủng đối với nguy hiểm sẽ có một cảm ứng mãnh liệt “

“Như vậy ...Sử dụng loại biện pháp này có nguy hiểm tới tính mạng hay không?”Tiểu Ân do dự một chút hỏi

“Không có, trong số liệu của ta, những binh lính trong liên bang trải qua loại thể nghiệm này không có trường hợp nào xảy ra tử vong “

Tiểu Ân thở phào một hơi sau đó hỏi: “Đại liên bang nào?Địa cầu có liên bang sao? Có bao nhiêu người trong liên bang?”

“Đại liên bang chỉ loài người trong hệ ngân hà “

Tiểu Ân cẩn thận nói: “Chúng ta tiếp tục “

Mặc dù vừa rồi trải qua tràng cảnh kinh khủng nhưng nếu không có nguy hiểm tới tính mạng,thì cho dù là kinh khủng hắn cũng muốn học.Dù sao bảo vệ tính mạng tại thế giới hiện thực là ưu tiên số một

“A”

“A...”

Trong phòng không ngừng truyền ra những tiếng hét chói tai, Nhất Hào lầm bầm nói: “Trong tư liệu có ghi không có trường hợp nào tử vong thể nhưng lại có năm mươi phần trăm số người thành tâm thần, chủ nhân nếu không hỏi chắc là không muốn biết.”

44. Chương 44: Ma Pháp Tháp

Có lẽ do Nhất Hào che dấu hấn phần lớn sự thật cho nên dù thần kinh bị kích thích kinh khủng nhưng ngược lại Tiểu Ân không có biểu hiện gì của bệnh tâm thần

Mấy ngày tiếp theo, Tiểu Ân từ chối lời mời ra ngoài dạo phố của Tư Khảo Đặc kỵ sỹ, trốn trong phòng rèn luyện quảng bá thể thao và chịu ngược đãi tinh thần trong Nhất Hào không gian

Mặc dù hành vi của Tiểu Ân tương đối cổ quái nhưng không có một ai dám quấy rầy hấn, cũng không ai cảm thấy kỳ quái

Bởi vì thân phận của Tiểu Ân là một kẻ có thiên phú ma pháp, đối với ma pháp sư, cho dù là hấn có biểu hiện quái dị hơn đi nữa mọi người cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái

Bất quá cuộc sống tốt như vậy chỉ duy trì được vài ngày, năm ngày sau, đám quan viên tại công quốc đã truyền tin tức đến

Tư Khảo Đặc kỵ sỹ có thể phát hiện hơn nữa còn hộ tống một vị có ma pháp thiên phú tới thành Lộ Dịch Tư, công tước đại nhân phi thường cao hứng, cho nên đem tin tức truyền ngay tới ma pháp tháp, một vị ma pháp sư đã nguyện ý ra mặt kiểm tra thiên phú ma pháp của vị thiếu niên này

Sau khi nhận được tin tức, Tư Khảo Đặc kỵ sỹ lập tức báo với Tiểu Ân, dưới sự dẫn dắt của vị sứ giả, đám người Tiểu Ân di động tới ma pháp tháp cách phía tây thành hơn mười dặm

Ma pháp sư đều là những kẻ thần bí, bọn họ đại đa số thời gian đều dùng để nghiên cứu ma pháp nếu không kiến tạo ma pháp tháp thì căn bản khó có khả năng giữ họ ở lại được

Công quốc của Phỉ Linh Đồn công tước có sáu vị ma pháp sư chính thức, mỗi một vị ma pháp sư đều có riêng một tòa ma pháp tháp. Mà các ma pháp tháp này đều được kiến tạo ngoài thành thị, cách thành thị khoảng hơn mười dặm

Đương nhiên, khoảng cách hơn mười dặm đối với ma pháp sư mà nói, căn bản không tính là gì, chỉ cần bọn họ muốn, có thể rất nhanh bay tới thành thị. Một khi thành thị bị địch nhân công kích, bọn họ có thể tùy lúc viện trợ. Hơn nữa khi thí nghiệm ma pháp việc đặt ma pháp tháp ngoài thành thị cũng là để tránh cho người bình thường chú ý

Đường tới ma pháp tháp rộng và bằng phẳng nhưng trên đường đi lại có rất ít người

Trừ phi là cần phải tới chứ trên cơ bản không có mấy ai muốn tới gần ma pháp sư có lực lượng thần bí

Tới gần ma pháp tháp, Tiểu Ân có thể cảm thấy rõ ràng trong không gian tràn ngập một loại áp lực thần bí. Có lẽ do mấy ngày nay tinh thần hấn thường bị ngược đãi trong không gian hư cấu cho nên năng lực cảm giác của hấn ít nhiều cũng đã được đề cao, đối với áp lực đã có một sự miễn cảm nhất định

Hấn thậm chí còn cảm giác được bản thân hình như bị một loại lực lượng thần bí nào đó theo dõi, nhưng điều đáng tiếc là mặc dù hấn mơ hồ cảm ứng được loại lực lượng này nhưng căn bản lại không phát giác được nguồn gốc của cỗ lực lượng này

Cuối cùng, xe ngựa cũng đi tới ma pháp tháp, Tiểu Ân xuống xe ngựa, lập tức thấy được sáu tòa ma pháp tháp lớn

Nhìn về bề ngoài, mỗi một ma pháp tháp đều chiếm ít nhất năm trăm thước vuông diện tích

Mấy tòa tháp này giống mấy tòa nhà cao ốc, diện tích trên dưới không có nhiều sai biệt, so với mấy tòa tháp ở địa cầu có chút khác biệt

Tiểu Ân cảm ứng được mỗi một tòa ma pháp tháp đều có một loại lực lượng thần kỳ, loại lực lượng này trung thành thủ hộ ma pháp tháp

Mặc dù không biết loại lực lượng thủ hộ này có bao nhiêu uy lực nhưng Tiểu Ân có thể khẳng định, năng lượng cấu thành hệ thống phòng ngự này nhất định sẽ không yếu

Tên sứ giả nhỏ giọng giới thiệu nói: “Tòa ma pháp tháp ở giữa là của ngũ tinh đại ma pháp sư Đế Phàm Ny tôn kính, năm tòa ma pháp tháp còn lại thuộc về tam tinh ma pháp sư Đại Vệ Kha Bỉ, nhị tinh ma pháp sư Khắc Lý Đôn, nhất tinh ma pháp sư Thước Cao, nhất tinh ma pháp sư Cát Lạp cùng nhất tinh ma pháp sư Mạc Luân các hạ “

Tiểu Ân gật đầu đem tin tức này ghi nhớ lại, hẳn biết tương lai mình sẽ có một khoảng thời gian dài ở chỗ này

“Tiến hành khảo hạch ngài là nhất tinh ma pháp sư Mạc Luân các hạ “Sứ giả dẫn bọn họ tới trước một tòa ma pháp tháp, sau đó hướng bên trong tháp cúi mình cung kính nói rõ ý đồ đến đây, cuối cùng hẳn nhỏ giọng dặn dò Tiểu Ân vài câu, sau đó mang theo Tư Khảo Đặc kỵ sỹ vội vàng rời đi

Tiểu Ân cười khở một tiếng, vững bước tiến vào ma pháp tháp

Ở tiền sảnh ma pháp tháp có một nam tử gầy yếu hơn ba mươi tuổi đang lẳng lặng quan sát Tiểu Ân

Ánh mắt Tiểu Ân thoáng nhìn trên người đó, lập tức cảm ứng được năng lượng ba động trên người kẻ đó, nếu so về cường độ tuyệt đối lớn hơn hẳn mấy lần

Nam tử lạnh lùng nói: “Người vào đi, sư phụ đợi người ở trên lầu “

“Vâng “ Tiểu Ân cung kính trả lời, đi theo nam tử

Đáy ma pháp tháp có diện tích tối thiểu là năm trăm thước vuông, tầng thứ nhất trong đại sảnh trừ bỏ một cái bàn lớn cùng mấy chiếc ghế linh tinh ra, thì không còn cái gì hết

Đi theo nam tử dẫn đường lên lầu hai, Tiểu Ân cũng không dám mạo muội hỏi

Nhưng sau khi lên tới lầu hai, Tiểu Ân lập tức phát hiện trừ tầng thứ nhất ra, mỗi tầng còn lại đều chia thành mấy căn phòng, hơn nữa hẳn còn nhạy cảm phát giác, trong mỗi phòng còn truyền ra năng lượng ba động. Trong đó cường độ tựa hồ còn cường đại hơn vài phần so với nam tử dẫn đường

Trong lòng hẳn khẽ động, xem ta người trong ma pháp tháp có không ít hơn nữa đều có năng lực cường đại, ít nhất so với bản thân mình lợi hại hơn nhiều

Cuối cùng, bọn họ đi tới tầng thứ năm, trong một căn phòng lớn, nhất tinh ma pháp sư Mạc Luân đang đợi họ

Nếu nhìn về bề ngoài, tuổi tác của Mạc Luân so với nam tử dẫn đường không lớn hơn bao nhiêu, tầm khoảng ba mươi bốn mươi tuổi. Bất quá năng lượng ba động phát ra từ người hẳn vượt qua nam tử rất xa

Đứng trước mặt ma pháp sư Mạc Luân, Tiểu Ân cảm nhận được một cỗ áp lực to lớn, khiến hẳn vài lần suýt không thở nổi.

45. Chương 45: Ma Pháp Sư Mạc Luân

Giọng nói của ma pháp sư Mạc Luân không nghiêm khắc nhưng Tiểu Ân nghe ra trong đó ẩn chứa một loại tâm tình thất vọng

Đúng vậy, Mạc Luân các hạ, ta chính là Tiểu Ân “

“Ai, người xác thực có ma pháp thiên phú “Mạc Luân thở dài một hơi nói: “Nhưng đáng tiếc, thiên phú của người thuộc loại thấp nhất, cho dù có cố gắng luyện tập tuyệt đối khó có khả năng trở thành ma pháp sư chính thức “

Sắc mặt Tiểu Ân nhất thời trở nên khó coi, hẳn không thể ngờ được, ma pháp sư Mạc Luân chỉ mới thấy mặt đã biết được thiên phú ma pháp của mình

Ma pháp sư Mạc Luân trầm ngâm một lát nói: “Mặc dù thiên phú của người không được nhưng cũng là một trong số ít người có thiên phú ma pháp. Nếu người nguyện ý, có thể ở tại ngoại vi ma pháp tháp làm

một ít việc vặt, học tập một ít phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần, sau đó chậm rãi tu luyện. Chờ sau này người trưởng thành nếu có thể nắm giữ được một số nhất cấp ma pháp là có thể mưu sinh được rồi

Tiểu Ân cúi đầu, che dấu vẻ thất vọng trên mặt, thấp giọng chấp nhận

Mạc Luân tiện tay lấy tư liệu trên bàn lẩm nhẩm đọc một chút, đột nhiên hần ngẩn ra, hần cầm tư liệu kinh ngạc nói: “Tư liệu của người do ai viết vậy?”

Tiểu Ân ngẩn ra, nhưng lập tức phản ứng nói: “Do Tư Khảo Đặc kỵ sỹ đại nhân viết “

“Kỵ sỹ?” Mạc Luân nhướng mày nói: “Kỵ sỹ luôn luôn phải trung thực sao hần lại có thể nói dối như thế này?”

Tiểu Ân nhỏ giọng hỏi “Mạc Luân các hạ tôn kính, Tư Khảo Đặc kỵ sỹ viết gì trong đó vậy?”

Mạc Luân tựa hồ có chút khó chịu nói: “Hần nói người nắm giữ một nhất cấp ma pháp, căn bản là nói hươu nói vượn mà “

Tiểu Ân ngại ngần gãi đầu nói: “Mạc Luân các hạ, kỵ sỹ đại nhân không có nói dối “

“Không nói dối?” Mạc Luân sững sốt sau đó lập tức hiểu ra, đôi mắt sáng ngời lộ ra một đạo tinh quang sắc bén

Tiểu Ân bị Mạc Luân nhìn chăm chú cả người không được tự nhiên, miễn cưỡng lộ ra vẻ tươi cười

Một lát sau, Mạc Luân chậm rãi hỏi: “Người nói, người nắm giữ được một nhất cấp ma pháp?”

“Đúng vậy, nhưng mà” Tiểu Ân xấu hổ cúi đầu nói

“Nhưng mà gì?”

Tiểu Ân nhỏ giọng nói: “Chỉ nắm giữ được thuần thực một nhất cấp ma pháp thôi “

Chân mày Mạc Luân hơi hơi dựng lên, hần khó tin hỏi: “Người nói cái gì? Chẳng lẽ người có thể thi triển được một ma pháp nhất cấp nữa sao?”

Tiểu Ân do dự một chút rồi nói: “Xin lỗi, ma pháp thứ hai ta còn chưa nắm giữ được hoàn toàn “

Trong đoạn thời gian này, dưới dự trợ giúp của Nhất Hào, Tiểu Ân đã bắt đầu luyện tập ma pháp “Toan dịch thuật “, bất quá ma pháp này so với tật phong thuật còn phức tạp hơn nhiều, hơn nữa hần mới chỉ luyện tập trong Nhất Hào không gian, chưa thực hiện qua tại thế giới hiện thực, cho nên hần cũng không nắm chắc có thể thi triển thành công

Mạc Luân cẩn thận đánh giá lại Tiểu Ân, mặc dù không biết tại sao nhưng Tiểu Ân có thể cảm giác rõ ràng, thái độ của vị ma pháp sư này đối với mình có sự thay đổi lớn

“Tiểu Ân, người nắm giữ được nhất cấp ma pháp gì?”

Hiện tại giọng nói của Mạc Luân mặc dù không có ôn hòa nhưng không còn lạnh nhạt như trước nữa, khiến cho trong lòng Tiểu Ân nổi lên một tia hy vọng

“Mạc Luân tiên sinh, ta biết ma pháp “Tật phong thuật “

“Tốt, người thi triển ma pháp đó ra cho ta xem “

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi: “Ở chỗ này?”

“Đúng vậy, người nhắm vào ta mà thi triển “

Tiểu Ân nhất thời do dự, hần biết rõ uy lực của ma pháp “Tật phong thuật “, ngay cả cao cấp kỵ sỹ Tư Khảo Đặc trước uy lực của ma pháp này cũng phải lánh xa vài phần, hơn nữa tên sát thủ lợi hại lần trước cũng không thể tránh được ma pháp “Tật phong thuật “, cho nên hần không dám thi triển “Tật phong thuật “ để đánh người

Tựa hồ nhìn ra vẻ kiêng kỵ của Tiểu Ân, Mạc Luân khẽ lắc đầu, hần thuận tay nói: “Người phát ma pháp vào cái bàn kia đi “

Lúc này Tiểu Ân mới thở phào nhẹ nhõm, hướng Mạc Luân khom lưng, sau đó quay đầu, trong nháy mắt điều động lực lượng tinh thần, đồ án quen thuộc thần bí nhanh chóng hình thành trong một phần mười giây, lực lượng tinh thần ngưng tụ lại thành năng lượng tại mi tâm của Tiểu Ân, hơn nữa còn kích phát ra ngoài

“Ba”

Một tiếng nổ nhỏ vang lên, cái bàn bên người Mạc Luân đã thủng một lỗ lớn

Uy lực của tật phong thuật cực lớn, ngay cả chiếc bàn được tạo bằng gỗ lim rắn chắc cũng bị tật phong thuật xuyên qua tạo thành một lỗ thủng lớn

Nhìn lỗ thủng đó, nếu như đánh trúng cơ thể người, tuyệt đối có thể dễ dàng lấy đi tính mạng

Mạc Luân kinh ngạc há to miệng, hần kinh ngạc ngẩng đầu nhìn Tiểu Ân với ánh mắt tràn ngập vẻ không tin, hai mắt hần trở nên nóng rực, tựa hồ như nhìn thấy một món đồ trân bảo quý hiếm

Tiểu Ân không tự chủ được bước lui ra phía sau, vẻ mặt như cười mà không phải cười nói: “Mạc Luân tiên sinh ta đã thi triển xong “

“A ...” Mạc Luân giống như từ trong giấc mộng tỉnh dậy, ánh mắt hần kinh ngạc nhìn lỗ thủng trên chiếc bàn đột nhiên hỏi: “Đây là ma pháp tật phong thuật sao?”

“Đúng vậy “

“Nhưng...” Mạc Luân nhíu mày nói: “Uy lực của tật phong thuật tựa hồ không có lớn như thế “

“Ta không biết “Tiểu Ân gãi đầu, làm như vô tội hỏi: “Mạc Luân tiên sinh chẳng lẽ ta thực hiện sai?”

Hần không thể nói cho đối phương biết, ma pháp này có uy lực lớn như vậy là do đã được Nhất Hào cải tiến

Mạc Luân khẽ lắc đầu nói: “Không có gì, ma pháp tật phong thuật này mặc dù có chút khác biệt, nhưng uy lực lớn hơn, tốt lắm. Người học được từ đâu vậy “

Sớm có chuẩn bị từ trước Tiểu Ân lập tức kể mình lấy được năm tấm thiết phiến từ cửa hàng thợ rèn, trừ bỏ một tấm ghi chép phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần, bốn tấm còn lại ghi chép bốn loại ma pháp khác nhau. Bất quá Tiểu Ân chỉ lấy ra bốn tấm thiết phiến mà thôi bởi vì một tấm hần đã dùng làm nguyên liệu để sửa lại thanh ma pháp kiếm lần trước

Về mặt Mạc Luân hơi động hỏi: “Người căn cứ vào những ghi chép trên đó mà tự học?”

“Đúng vậy “

Gật đầu nhẹ nhàng một cái, có thể tự học mà nắm giữ được ma pháp, mặc dù thiên phú có kém một chút nhưng bù lại hần có thể tự học cũng coi như là giỏi rồi

Tinh thần lực của Mạc Luân quét qua bốn tấm thiết phiến một chút, sau đó sắc mặt của hần chợt biến đổi nói: “Người nói dối “

46. Chương 46: Tật Phong Thuật

Mạc Luân hừ lạnh một tiếng nói: “Người không phải nói học được ma pháp tật phong thuật từ lục thư hay sao? Nhưng trong lục thư không có ghi chép lại ma pháp tật phong thuật “

Tiểu Ân liếc mắt nhìn mấy tấm thiết phiến, hiện giờ hần mới biết mấy tấm thiết phiến này nguyên lai được gọi lục thư

Hần thở dài một cái nói: “Mạc Luân các hạ, ngài nghi oan cho ta rồi, vốn ta còn có một lục thư ghi lại ma pháp tật phong thuật nhưng lục thư đó đã bị ta hòa tan thành nước rồi “

“Hòa tan?” Mạc Luân kinh ngạc hỏi: “Điều đó là sao?”

Tiểu Ân kể lại việc tu sửa lại thanh ma pháp kiếm

Mạc Luân cười khỏ nói: “Người lại dùng lực thư làm tài liệu tu sửa ma pháp binh khí? Ai.”

Mặc dù không rõ vị ma pháp tiên sinh này cảm thần cái gì nhưng Tiểu Ân vẫn chăm chú lắng nghe

“Người ...”Chỉ vào Tiểu Ân, Mạc Luân cảm khái vạn lần nói: “Người sử dụng lực thư để tu sửa ma pháp binh khí sao lại dùng lực thư đặc biệt đó?”

Tiểu Ân nghi hoặc nói: “Mạc Luân các hạ, nội dung của lực thư đó ta hoàn toàn nắm giữ cho nên đương nhiên là ta sẽ sử dụng nó”

Mạc Luân nhất thời nghẹn giọng, nếu đổi lại là mình chỉ sợ cũng sẽ lựa chọn như vậy

“Mạc Luân tiên sinh, chẳng lẽ nội dung của lực thư kia có sai lầm hay sao?”Tiểu Ân giả vờ lộ ra vẻ mặt sợ hãi nói

Khẽ thở dài một hơi, Mạc Luân an ủi nói: “Không cần lo lắng, theo phỏng đoán của ta, ma pháp tậ phong thuật rất có thể bị vị ma pháp sư kia cải tiến cho nên mới có uy lực vượt so với mức bình thường “

Tiểu Ân lên tiếng nói: “Mạc Luân tiên sinh, ma pháp này ta đã nắm giữ, nếu ngài muốn biết, ta có thể phục chế lại cho ngài “

Mạc luân khẽ gật đầu, cười nói: “Tốt, bất quá chờ thực lực của người đạt tới cửu cấp học đồ mới được, bởi vì chỉ khi người đạt đến trình độ đó, người mới có khả năng sao chép lực thư “Vừa nói, hần liếc mắt nhìn Tiểu Ân, rồi chần chừ hỏi: “Người còn có thể tiếp tục thực hiện ma pháp tiếp theo không?”

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng nói: “Không thể, lực lượng tinh thần của ta chỉ có thể đủ sử dụng một ma pháp mà thôi “

Sắc mặt Mạc Luân nhất thời trở nên cực kỳ thú vị, hần khẽ suy nghĩ, tự mình lầm bầm vài câu: “Đúng vậy, lực lượng tinh thần ít như vậy, làm sao có thể phóng thích ma pháp nữa?Hơn nữa tốc độ hần phóng thích ma pháp nhanh như vậy phẳng phát như là hần đã luyện tập trăm ngàn lần, điều này căn bản là khó có khả năng “

Mặc dù hần không có lớn tiếng nói nhưng Tiểu Ân có thể nghe rõ được

Từ những câu nói này, Tiểu Ân đã biết được tin tức mấu chốt

Mạc Luân sở dĩ thay đổi thái độ đối với mình nguyên nhân chính là do mình nắm giữ được ma pháp tậ phong thuật

Ma pháp không phải bỗng dưng mà thực hiện được, ngay cả ma pháp sư muốn thi triển cũng phải hiểu rõ cách thức vận hành đồ án ma pháp

Chỉ có dùng lực lượng tinh thần họa ra đồ án một cách hoàn mỹ mới có thể thuận lợi thi triển ma pháp

Nếu trong lúc họa có chút ngoài ý muốn, hoặc bị cắt đứt thì ma pháp chắc chắn không thể thực hiện được

Cho nên mới nói muốn thi triển ma pháp, đầu tiên cần phải siêng năng khổ luyện, chỉ có trải qua vô số lần luyện tập, mới có thể trong thực chiến phát huy ma pháp ra một cách hoàn mỹ

Bất quá luyện tập ma pháp cũng không có đơn giản, mỗi một lần luyện tập cho dù là thành công hay thất bại cũng phải hao phí một lượng tinh thần lực nhất định.Mà lực lượng tinh thần của con người là có hạn, muốn luyện tập nhiều lần, căn bản là một ý nghĩ xa xỉ phi thực tế

Dưới trạng thái bình thường, ma pháp sư nếu muốn học tập một ma pháp, điều đầu tiên là phải có lực lượng tinh thần gấp mấy lần so với yêu cầu thấp nhất để thi triển ma pháp, thậm chí có ma pháp còn phải gấp vài chục lần mới được

Bởi vì chỉ có được lượng tiền vốn này mới có khả năng nắm giữ được ma pháp.Nếu không một lần luyện tập thì lực lượng tinh thần tiêu hao hết sạch, lấy cái rầm chó gì ra mà để luyện tập tiếp nữa

Cho nên ma pháp sư Mạc Luân sau khi biết được thực lực của Tiểu Ân, thấy hần có thể vận dụng trôi chảy ma pháp tậ phong thuật như thế thì Mạc Luân thấy khó tin là phải

Tốc độ thi triển ma pháp tậ phong thuật là rất nhanh, cơ hồ thoảng cái là đã phát ra, trình độ thuần thực như vậy cơ hồ giống như một loại bản năng

Muốn làm được như thế, không có trăm ngàn lần luyện tập thì không thể làm được

Cho dù là bản thân ma pháp sư Mạc Luân hiện tại cũng không thể thi triển ma pháp loại này thuần thực như là bản năng

Dựa theo phán đoán của hắn, nếu muốn đạt được như thế không có tới mười vạn lần khổ luyện nhất định sẽ không làm được

Nhưng mười vạn lần khổ luyện

Lấy tuổi tác của Tiểu Ân cùng lực lượng tinh thần của hắn, Mạc Luân ngay lập tức loại bỏ ý nghĩ phi thực tế này ra khỏi đầu

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân mỗi ngày chỉ thi triển ma pháp tậ phong thuật một lần, muốn luyện tập mười vạn lần, chẳng phải là sẽ phải mất hai trăm năm sao

Nhưng mà Tiểu Ân mới chỉ là một tiểu hài tử, so với lão đầu hơn hai trăm tuổi tuyệt đối không có mối quan hệ nào

Suy nghĩ một hồi, nhưng Mạc Luân cũng không tìm ra được nguyên nhân, hắn thở dài một tiếng nói: “Tiểu Ân, được rồi, ngươi cứ ở lại nơi này đã “

“Vâng, thưa Mạc Luân các hạ “

Do dự một chút, Mạc Luân nói: “Tiểu Ân, ngươi nguyện ý trở thành đệ tử của ta chứ?”

Đôi mắt Tiểu Ân nhất thời sáng ngời lên, hắn đương nhiên hiểu được phân lượng của lời nói này.Được một ma pháp sư thu làm đệ tử so với việc chỉ có quyền hạn đến ma pháp tháp, là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân cung kính cúi người, nói: “Mạc Luân sư phụ, ta nguyện ý “

Trên mặt Mạc Luân lộ ra một tia mỉm cười, mặc dù thiên phú của Tiểu Ân không làm hắn hài lòng thế nhưng hắn tin tưởng tên đệ tử này của mình có lẽ sẽ khiến mình có những vui mừng ngạc nhiên ngoài ý muốn

Mạc Luân ra hiệu, nam tử lạnh lùng kia lại lần nữa đẩy cửa tiến vào

“Đan Ny, dẫn Tiểu Ân đến tầng bảy, hắn hiện giờ đã trở thành đệ tử của ta “

“Vâng” Nam tử kinh ngạc liếc mắt nhìn Tiểu Ân, sau đó cung kính dẫn Tiểu Ân rời khỏi phòng Mạc Luân

47. Chương 47: Sự Khác Nhau Của Học Đồ

Danny khom người dẫn đường, thái độ đối với Tiểu Ân thay đổi hoàn toàn so với lúc đầu

Nếu như nói lúc đầu Danny hoàn toàn lạnh nhạt đối với Tiểu Ân thì hiện tại hắn trở nên vô cùng nhiệt tình, thậm chí biểu hiện còn có chút khúm núm

Nếu như Tiểu Ân thật sự chỉ là một tiểu hài tử mười tuổi thì chắc hắn sẽ bị sự thay đổi này làm mê hoặc, nhưng tốt xấu gì hắn cũng trải qua hai kiếp sống, nên hắn biết nguyên do khiến cho thái độ của Danny thay đổi, hơn nữa hắn còn nhìn ra trong ánh mắt của Danny mơ hồ lộ ra vẻ đổ kỵ.Mặc dù ánh mắt này chỉ lộ ra trong nháy mắt nhưng nó đã để lại ấn tượng sâu trong lòng Tiểu Ân

Chỉ một lát, bọn họ đã tới tầng bảy của ma pháp tháp

Diện tích tầng này so với mấy tầng dưới không khác nhau là mấy, chỉ là tầng này chỉ có bốn phòng mà thôi

Danny cung kính nói: “Tiểu Ân các hạ, tầng này đã có hai người ở, ngài có thể lựa chọn một trong hai phòng còn lại “

Tiểu Ân đi vào quan sát một chút, hai phòng cơ bản có kết cấu giống nhau, không khác nhau gì nhiều. Vì vậy hắn tùy ý lựa chọn một phòng

“Tiểu Ân các hạ, từ nay ngài ở phòng này, nếu có bất cứ yêu cầu gì có thể rung cái chuông này, sẽ có học đồ phục vụ ngài. Cho dù là dùng bữa, tắm rửa giặt quần áo, ngài cũng có thể phân phó, sẽ có người chuẩn bị tốt cho ngài “

Tiểu Ân gật gật đầu, do dự một chút rồi nói: “Danny các hạ.”

“Ngài chỉ cần gọi ta là Danny là được rồi “Danny cúi đầu nói: “Ta chỉ là một kẻ được Maren các hạ cho phép ở lại làm người hầu mà thôi “

Tiểu Ân nhíu mày thế nhưng có người cung kính đối đãi với mình, loại cảm giác này thật không tồi

Không lâu sau, dưới sự giới thiệu của Danny, Tiểu Ân đối với các cấp độ ma pháp ở đây đã có sự hiểu rõ. Trong ma pháp tháp trừ bỏ Maren là chủ nhân, còn có hai loại người

Loại thứ nhất nhân số ít nhất, chỉ có năm người trong ma pháp tháp

Bọn họ đều có thiên phú ma pháp vô cùng tốt, vì thế được Maren các hạ thu làm đồ đệ. Địa vị của những người này trong ma pháp tháp chỉ thấp hơn Maren các hạ, bọn họ sau này có khả năng lớn trở thành ma pháp sư chính thức

Loại thứ hai chính là những người bị ma pháp sư Maren từ chối nhận làm đồ tử chỉ có thể lựa chọn làm người hầu học đồ để ở lại ma pháp tháp

Trong thế giới ma pháp, những người có thiên phú ma pháp phần lớn không có thiên phú cường đại, cho nên không được ma pháp sư coi trọng

Đối với những người này, họ sẽ có hai lựa chọn. Một là buông tha học tập ma pháp, chuyển sang nghiệp khác. Nhưng trên cơ bản số người lựa chọn bỏ ma pháp cực ít, tuyệt đại đa số họ đều ôm hy vọng nhỏ nhoi, muốn dùng sự cố gắng cả đời để có thể đạt tới trình độ ma pháp sư chính thức

Có thể hoàn thành tâm nguyện này cũng không có mấy người

Những học đồ này đều sống xung quanh ma pháp tháp, bọn họ phải nỗ lực kiếm tiền để công quốc cấp cho họ chỗ ở cùng thực vật hàng ngày. Đường nhiên, ma pháp tháp cũng cung cấp cho họ phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần trụ cột

Những người này tám chín phần là sau khi không chịu đựng nổi nhiều lần thất bại, cho nên khi tấn cấp đến thất cấp học đồ, hơn nửa năm giữ được mấy cái nhất cấp ma pháp hoặc nhị cấp ma pháp, đa phần là sẽ ly khai

Cho dù những học đồ bình thường này chỉ nắm giữ một ít nhất cấp ma pháp hoặc nhị cấp ma pháp thì cũng sẽ dễ dàng có được một cuộc sống sung túc, dù là gia nhập quân đội hay trở thành lính đánh thuê, thậm chí trở thành mạo hiểm giả, đều sẽ được kẻ khác hoan nghênh và tôn kính

Nghe qua sự giới thiệu của Danny, Tiểu Ân mới biết được bản thân mình may mắn. Hắn nhẹ nhàng sờ vào túi nơi để cái lồng tráo. Nếu không có sự hỗ trợ của Nhất Hào, bản thân mình làm sao có thể được Maren nhìn trúng, hơn nữa còn được thu làm môn hạ. Xem ra sau này muốn bảo trì địa vị, còn cần nhiều đến sự hỗ trợ của Nhất Hào

“Tiểu Ân các hạ, ngài lần đầu tiên tiến vào ma pháp tháp nên chưa biết ngài có quyền hạn thu nhận hai người hầu học đồ, ngài đã có nhân tuyển chưa? Danny cẩn thận hỏi

Tiểu Ân ngẩn ra, chưa hiểu rõ liền hỏi: “Thu nhận học đồ làm người hầu có tác dụng gì?”

Danny ho nhẹ một tiếng nói: “ma pháp sư thu nhận đồ tử yêu cầu cực kỳ khắt khe nhưng sau khi trở thành đồ tử của ma pháp sư sẽ có được chút quyền lực có thể lựa chọn một hai người hầu học đồ ra sức vì mình, những người này sẽ giúp đỡ ngài những chuyện vô vị trong cuộc sống, hơn nữa còn giúp ngài chuẩn bị một ít tài liệu ma pháp đơn giản “

Tiểu Ân không nhịn được cười nói: “Danny người giới thiệu hai người hầu học đồ sao giống như hai bảo mẫu vậy “

Danny cười theo, nhưng trên khuôn mặt của hắn không che dấu được vẻ u buồn

Tiểu Ân lập tức ho khan một tiếng hỏi: “Trong ma pháp tháp này có tổng cộng bao nhiêu người hầu học đồ?”

“Tổng cộng có mười ba người hầu học đồ “Danny giới thiệu chi tiết nói: “Bản thân Maren các hạ có ba người hầu học đồ, mà người có năm vị đệ tử bản thân mỗi vị đều có hai người hầu học đồ.Mà ngài là vị đệ tử thứ sáu, cũng có thể lựa chọn hai người hầu học đồ ở bên ngoài cho riêng mình “

“Bên ngoài?”

“Đúng vậy “Danny cúi đầu nói: “Cũng không phải tất cả những người có thiên phú ma pháp có may mắn tiến vào ma pháp tháp, có một số người có thiên phú nhưng không lọt vào mắt của ma pháp sư cùng những đệ tử của ngài, sẽ sống ở trang viên tạm cư gần ma pháp tháp.Ở đó, bọn họ có thể học được một ít sơ cấp ma pháp, nhưng hoàn toàn phải dựa vào chính mình, trên cơ bản khi đạt tới ba mươi hai tuổi nắm giữ vài sơ cấp ma pháp sẽ ly khai khỏi trang viên.Chỉ có những kẻ may mắn được đệ tử của ma pháp sư chọn trúng làm người hầu mới có thể ở lại ma pháp tháp được các sư phụ chỉ điểm một ít mới có hy vọng trở thành ma pháp sư chính thức “

Tiểu Ân gật đầu, lúc này hắn mới hiểu rõ nguyên lai thế giới ma pháp cũng không bình đẳng

Đừng nói là muốn trở thành một ma pháp sư chính thức, dù là trở thành đệ tử của ma pháp sư hay làm người hầu học đồ cũng không phải là chuyện đơn giản

<!--/spoiler-body--><!--/spoiler-wrap-->

BẢN TIẾNG HÁN VIỆT

“Tiểu Ân các hạ, xin mời theo ta “

Đan Ny khom người dẫn đường, thái độ đối với Tiểu Ân thay đổi hoàn toàn so với lúc đầu

Nếu như nói lúc đầu Đan Ny hoàn toàn lạnh nhạt đối với Tiểu Ân thì hiện tại hắn trở nên vô cùng nhiệt tình, thậm chí biểu hiện còn có chút khúm núm

Nếu như Tiểu Ân thật sự chỉ là một tiểu hài tử mười tuổi thì chắc hắn sẽ bị sự thay đổi này làm mê hoặc, nhưng tốt xấu gì hắn cũng trải qua hai kiếp sống, biết nguyên do khiến cho thái độ của Đan Ny thay đổi, hơn nữa hắn còn nhìn ra trong ánh mắt của Đan Ny mơ hồ lộ ra vẻ đố kỵ.Mặc dù ánh mắt này chỉ lộ ra trong nháy mắt nhưng nó đã để lại ấn tượng sâu trong lòng Tiểu Ân

Chỉ một lát, bọn họ đã tới tầng bảy của ma pháp tháp

Diện tích tầng này so với mấy tầng dưới không khác nhau là mấy, chỉ là tầng này chỉ có bốn phòng mà thôi

Đan Ny cung kính nói: “Tiểu Ân các hạ, tầng này đã có hai người ở, ngài có thể lựa chọn một trong hai phòng còn lại “

Tiểu Ân đi vào quan sát một chút, hai phòng cơ bản có kết cấu giống nhau, không khác nhau gì nhiều.Vì vậy hắn tùy ý lựa chọn một phòng

“Tiểu Ân các hạ, từ nay ngài ở phòng này, nếu có bất cứ yêu cầu gì có thể rung cái chuông này, sẽ có học đồ phục vụ ngài.Cho dù là dùng bữa, tắm rửa giặt quần áo, ngài cũng có thể phân phó, sẽ có người chuẩn bị tốt cho ngài “

Tiểu Ân gật gật đầu, do dự một chút rồi nói: “Đan Ny các hạ.”

“Ngài chỉ cần gọi ta là Đan Ny là được rồi “Đan Ny cúi đầu nói: “Ta chỉ là một kẻ được Mạc Luân các hạ cho phép ở lại làm người hầu mà thôi “

Tiểu Ân nhún mày thế nhưng có người cung kính đối đãi với mình, loại cảm giác này thật không tồi

Không lâu sau, dưới sự giới thiệu của Đan Ny, Tiểu Ân đối với các cấp độ ma pháp ở đây đã có sự hiểu rõ. Trong ma pháp tháp trừ bỏ Mạc Luân là chủ nhân, còn có hai loại người

Loại thứ nhất nhân số ít nhất, chỉ có năm người trong ma pháp tháp

Bọn họ đều có thiên phú ma pháp vô cùng tốt, vì thế được Mạc Luân các hạ thu làm đồ đệ. Địa vị của những người này trong ma pháp tháp chỉ thấp hơn Mạc Luân các hạ, bọn họ sau này có khả năng lớn trở thành ma pháp sư

Loại thứ hai chính là những người bị ma pháp sư Mạc Luân từ chối nhận làm đồ đệ tử chỉ có thể lựa chọn làm người hầu học đồ để ở lại ma pháp tháp

Trong thế giới ma pháp, những người có thiên phú ma pháp phần lớn không có thiên phú cường đại, cho nên không được ma pháp sư coi trọng

Đối với những người này, họ sẽ có hai lựa chọn. Một là buông tha học tập ma pháp, chuyển sang nghiệp khác. Nhưng trên cơ bản số người lựa chọn bỏ ma pháp cực ít, tuyệt đại đa số họ đều ôm hy vọng nhỏ nhoi, muốn dùng sự cố gắng cả đời để có thể đạt tới trình độ ma pháp sư chính thức

Có thể hoàn thành tâm nguyện này cũng không có mấy người

Những học đồ này đều sống xung quanh ma pháp tháp, bọn họ phải nỗ lực kiếm tiền để công quốc cấp cho họ chỗ ở cùng thực vật hàng ngày. đương nhiên, ma pháp tháp cũng cung cấp cho họ phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần trụ cột

Những người này tám chín phần là sau khi không chịu đựng nổi nhiều lần thất bại, cho nên khi tấn cấp đến thất cấp học đồ, hơn nửa năm giữ được mấy cái nhất cấp ma pháp hoặc nhị cấp ma pháp, đa phần là sẽ ly khai

Cho dù những học đồ bình thường này chỉ nắm giữ một ít nhất cấp ma pháp hoặc nhị cấp ma pháp thì cũng sẽ dễ dàng có được một cuộc sống sung túc, dù là gia nhập quân đội hay trở thành lính đánh thuê, thậm chí trở thành mạo hiểm giả, đều sẽ được kẻ khác hoan nghênh và tôn kính

Nghe qua sự giới thiệu của Đan Ny, Tiểu Ân mới biết được bản thân mình may mắn. Hẳn nhẹ nhàng sờ vào túi nơi để cái lồng tráo. Nếu không có sự hỗ trợ của Nhất Hào, bản thân mình làm sao có thể được Mạc Luân nhìn trúng, hơn nữa còn được thu làm môn hạ. Xem ra sau này muốn bảo trì địa vị, còn cần nhiều đến sự hỗ trợ của Nhất Hào

“Tiểu Ân các hạ, ngài lần đầu tiên tiến vào ma pháp tháp nên chưa biết ngài có quyền hạn thu nhận hai người hầu học đồ, ngài đã có nhân tuyển chưa?” Đan Ny cẩn thận hỏi

Tiểu Ân ngẩn ra, chưa hiểu rõ liền hỏi: “Thu nhận học đồ làm người hầu có tác dụng gì?”

Đan Ny ho nhẹ một tiếng nói: “ma pháp sư thu nhận đồ đệ tử yêu cầu cực kỳ khắt khe nhưng sau khi trở thành đồ đệ tử của ma pháp sư sẽ có được chút quyền lực có thể lựa chọn một hai người hầu học đồ ra sức vì mình, những người này sẽ giúp đỡ ngài những chuyện vô vị trong cuộc sống, hơn nữa còn giúp ngài chuẩn bị một ít tài liệu ma pháp đơn giản “

Tiểu Ân không nhịn được cười nói: “Đan Ny người giới thiệu hai người hầu học đồ sao giống như hai bảo mẫu vậy “

Đan Ny cười theo, nhưng trên khuôn mặt của hắn không che dấu được vẻ u buồn

Tiểu Ân lập tức ho khan một tiếng hỏi: “Trong ma pháp tháp này có tổng cộng bao nhiêu người hầu học đồ?”

“Tổng cộng có mười ba người hầu học đồ “Đan Ny giới thiệu chi tiết nói: “Bản thân Mạc Luân các hạ có ba người hầu học đồ, mà người có năm vị đồ đệ tử bản thân mỗi vị đều có hai người hầu học đồ. Mà ngài là vị đồ đệ tử thứ sáu, cũng có thể lựa chọn hai người hầu học đồ ở bên ngoài cho riêng mình “

“Bên ngoài?”

“Đúng vậy “Đan Ny cúi đầu nói: “Cũng không phải tất cả những người có thiên phú ma pháp có may mắn tiến vào ma pháp tháp, có một số người có thiên phú nhưng không lọt vào mắt của ma pháp sư cùng những đệ tử của ngài, sẽ sống ở trang viên tạm cư gần ma pháp tháp.Ở đó, bọn họ có thể học được một ít sơ cấp ma pháp, nhưng hoàn toàn phải dựa vào chính mình, trên cơ bản khi đạt tới ba mươi hai tuổi nắm giữ vài sơ cấp ma pháp sẽ ly khai khỏi trang viên.Chỉ có những kẻ may mắn được đệ tử của ma pháp sư chọn trúng làm người hầu mới có thể ở lại ma pháp tháp được các sư phụ chỉ điểm một ít mới có hy vọng trở thành ma pháp sư chính thức “

Tiểu Ân gật đầu, lúc này hắn mới hiểu rõ nguyên lai thế giới ma pháp cũng không bình đẳng

Đừng nói là muốn trở thành một ma pháp sư chính thức, dù là trở thành đệ tử của ma pháp sư hay làm người hầu học đồ cũng không phải là chuyện đơn giản

Tên nhân vật từ Hán Việt chuyển sang Tiếng Anh

Cray (tiền tệ: có Cray đồng, Cray bạc, Cray vàng)

Lão Bond: Lão Bàng Đức

Joey: Kiều Y

Scott: Tư Khảo Đặc

Witte: Duy Luân

Maren: Mạc Luân

David Kirby: Đại Vệ Kha Bỉ

Danny: Đan Ny

Louis: Thành Lộ Dịch Tư

Bartley (chủ quán rượu, bạn của kỹ sư Scott)

Tiffany (đại ma pháp sư): Đế Phàm Ny

48. Chương 48: David Kirby

Mặc dù mỗi ma pháp tháp đều cách nhau một khoảng cách, hơn nữa một ma pháp sư muốn tiến vào ma pháp tháp thì cũng phải được đối phương đồng ý

Nhưng nếu chủ nhân của hai ma pháp tháp có quan hệ tốt với nhau, trao đổi ma pháp ấn ký với nhau, là có thể dễ dàng tiến vào ma pháp tháp của bằng hữu

Đương nhiên, ma pháp ấn ký này có phân chia cấp bậc, có ma pháp ấn ký chỉ khi chủ nhân có nhà mới có thể tiến vào, nhưng ma pháp ấn ký trong tay Maren lại cho phép hắn có thể tùy ý tiến vào ma pháp tháp của David Kirby

Điều này có thể thấy được, Maren và David Kirby có quan hệ vô cùng tốt giống như thân huynh đệ

“David “Maren gọi

“Biết rồi, ta đang làm thí nghiệm, chờ ta một lát “David Kirby đang thí nghiệm ở tầng mười thuận miệng nói

Maren lắc đầu, trực tiếp tiến lên tầng mười.Bên trong ma pháp tháp, phần lớn ma pháp sư đều lựa chọn theo đường cầu thang lên tầng trên.Từ tầng một đến tầng thứ mười, mỗi một tầng đều có nhập môn học đồ cùng người hầu học đồ cung kính hành lễ với ma pháp sư Maren

Những kẻ này hoặc là đệ tử của David Kirby hoặc là người hầu học đồ, tự nhiên là biết được mối quan hệ giữa hai vị ma pháp sư

Rất nhanh, Maren tới tầng thứ mười, sau đó hắn lặng lẽ ngồi chờ trước cửa phòng thí nghiệm

Thời gian thí nghiệm của ma pháp sư có thể dài hoặc ngắn, may mà hiện tại tốc độ thí nghiệm của David Kirby rất nhanh. Sau một lát, cửa phòng thí nghiệm chậm rãi mở ra, một trung niên hơn bốn mươi tuổi bước ra, trên mặt hắn mang theo nụ cười hài lòng, tựa hồ thí nghiệm vừa rồi đã đạt được kết quả nhất định

Không thể không nói, David Kirby là nam nhân rất anh tuấn, hàng lông mày dày đậm cùng với đôi mắt thâm trầm che dấu trí tuệ, rất khiến người khác có thiện cảm

Hai ma pháp sư xuống tầng chín, đây là tầng David Kirby chuyên môn dùng để chiêu đãi hảo hữu, một người hầu học đồ mi thanh mục tú dâng lên hai chén trà sau đó cung kính lui xuống

“Maren, trà này là do Hamon Sen vừa mang tới, người nếm thử đi “

“Cám ơn, tên người hầu học đồ này của người thật hào phóng, mỗi lần tới đều biếu người đồ tốt “Maren hâm mộ nói

David Kirby hơi hơi cười, uống một hớp trà, sau đó nhìn Mạc Luân đột nhiên cười hỏi: “Maren, người sao vậy? Có vấn đề khó sao?”

“Đúng vậy, ta đúng là không gạt được người “Maren cười nói: “Người luôn luôn nhìn thấu được lòng ta “

“Không phải ta có thể nhìn thấu lòng người, mà là do người tin tưởng ta, đem tâm sự biểu lộ hết ra mặt rồi còn gì “

Maren lắc đầu nói: “Hôm nay ta vừa mới thu nhận một nhập môn học đồ “

“Nga “David Kirby nhỏ giọng hô, hắn biết Maren sẽ nói tiếp

Quả nhiên, sau một lúc Maren tựa hồ có chút xấu hổ nói: “Thiên phú của hắn có thể nói là kém nhất trong những kẻ có thiên phú ma pháp ta đã từng gặp “

David Kirby có chút kinh ngạc: “Thiên phú của hắn kém như vậy mà người vẫn thu hắn làm nhập môn học đồ? Chẳng lẽ hắn có thân thích với người? Không đúng, người không có thân nhân mà “

Maren cười khổ nói: “Bản thân ta cũng có chút thấy hơi hoang đường nhưng vị đệ tử kia của ta hoàn toàn không phải là kẻ vô dụng, mặc dù thiên phú của hắn kém, ma lực cũng không cường đại nhưng hắn nắm giữ được một nhất cấp ma pháp, hơn nữa còn là một biến dị ma pháp “

David Kirby hai mắt sáng ngời, vội vàng hỏi: “Cái gì biến dị ma pháp?”

“Tật phong thuật, uy lực tật phong thuật mà hắn thi triển gấp đôi so với tật phong thuật bình thường, đặc biệt khi tiếp xúc với mục tiêu còn có công năng bạo liệt, ma pháp tật phong thuật như vậy, từ trước tới giờ ta chưa có gặp qua “

“Hắn học từ đâu?”

“Từ một ma pháp lục thư, hắn hoàn toàn dựa vào lục thư tự học thành “

“Tự học? Không tồi, vậy lục thư đó đâu?”

“Không còn, hắn trước khi hiển lộ thiên phú ma pháp là một thợ rèn, tấm lục thư đó bị hắn hòa tan để tu sửa lại một ma pháp đạo cụ “Maren tiếc nuối nói

David Kirby vỗ gáy trong miệng lẩm bẩm vài câu, đối với bọn hắn, điều này quả thực là tiếc nuối mà

“Không sao cả, đợi hắn đạt tới thực lực cửu cấp học đồ, chúng ta sẽ để hắn tái tạo lại lục thư, khi đó có thể chứng kiến diện mạo thực sự của ma pháp này “Maren an ủi nói

David Kirby suy nghĩ một chút, nói: “Tên này thiên phú không tốt, nhưng đối với giả thích về ma pháp hắn khẳng định có thiên phú hơn hẳn kẻ bình thường, cho nên người nhận hắn làm nhập môn học đồ cũng không sai “

Maren gật đầu nói: “Đúng vậy, hắn có sáu tấm lục thư, nhưng chỉ thi triển được một ma pháp mà thôi, nhưng khi hắn thi triển ma pháp tật phong thuật, hắn có thể trong nháy mắt phóng thích ra

“Phốc ...”

David Kirby đem trà trong miệng phun ra, hần kinh ngạc nhìn Maren, tựa hồ như hần không tin điều Maren vừa nói

Maren cười khở nói: “Lão bằng hữu, không nên hoài nghi lời ta nói, ta tận mắt chứng kiến hần thi triển cũng như người không thể tin được, thế nhưng tên đó quả thực trong nháy mắt thi triển ra ma pháp tập phong thuật.Điều này quả thực là ngoài suy nghĩ của ta “

David Kirby hiện tại đã hiểu tại sao Maren lại thu nhận tên có thiên phú ma pháp kém cỏi kia làm nhập môn học đồ, nếu đổi lại là hần, hần cũng lựa chọn như vậy “

Trầm ngâm một lát, David Kirby nói: “Ta nghĩ, ta đã hiểu được ý đồ của người, nhưng người để hần học tập loại ma pháp đó, người cho rằng sẽ thích hợp sao?”

“Thiên phú của hần là thích hợp nhất “

David Kirby liếc mắt thật sâu nhìn hần nói: “Người đừng quên, nếu hần không thể trở thành ma pháp sư chính thức, thì học tập loại ma pháp đó đối với hần sẽ không có lợi gì “

Do dự một chút, Maren nói: “Ta sẽ thương lượng với hần, sẽ tùy để hần lựa chọn “

49. Chương 49: Thiên Phú Dị Loại

Hiện tại đã là ngày thứ hai hần sống tại đây, trừ bỏ ngày đầu tiên hần tìm hiểu hoàn cảnh cuộc sống thì đến giờ hần vẫn chưa làm gì

Đặc biệt là năm vị đồng môn, hần cũng chưa gặp mặt một người nào cả.Thế nhưng Tiểu Ân cũng không cảm thấy kỳ quái, phỏng chừng những người này đều đang cố gắng tu luyện ma pháp

Đột nhiên trong phòng vang lên một đạo âm thanh do ma pháp sư Maren truyền đến: “Tiểu Ân, đến tầng thứ chín, nhanh lên “

Đang nằm nhàn nhã trên giường suy tính, Tiểu Ân lập tức bật dậy giống như một chiếc lò xo, linh hoạt lao ra khỏi phòng

Nếu để ma pháp sư Maren thấy được cảnh này, hần nhất định sẽ hoài nghi Tiểu Ân là một chiến sỹ chứ không phải là một ma pháp sư

Do đây là lần đầu tiên Maren cho gọi, cho nên Tiểu Ân căn bản không dám chậm trễ, hần sửa sang lại quần áo sau đó lập tức đẩy cửa bước vào phòng

Trong phòng có hai nam nhân, trừ Maren ra còn có một nam tử anh tuấn hơn bốn mươi tuổi, nhìn quần áo của vị nam tử này, Tiểu Ân đoán hần cũng là một vị ma pháp sư

“Sư phụ “Tiểu Ân cúi đầu, hần cũng không dám nhìn lâu, nếu chỉ vì chút việc nhỏ mà khiến Maren bất mãn thì cái được sẽ không bù được cái mất

Maren gật đầu nói: “Tiểu Ân vị này là bạn tốt của ta, tam tinh ma pháp sư David Kirby”

“David Kirby các hạ, ngài hảo “Tiểu Ân cung kính cúi người thi lễ

David Kirby mỉm cười gật đầu, nếu như chỉ xem vẻ bề ngoài của hần, phần lớn mọi người sẽ tưởng hần là một quý tộc hòa ái chứ không phải là một ma pháp sư khủng bố

“Tiểu Ân, nghe Maren nói, người nắm giữ một ma pháp?”

“Đúng vậy “

“Rất tốt, người thi triển ra cho ta xem một chút?”

Tiểu Ân ngẩng đầu xem xét nét mặt của Maren, thấy hần chậm rãi gật đầu, vì vậy cũng không nói câu nào, ánh mắt hướng đến cái bàn làm bằng gỗ lim bên cạnh hai vị ma pháp sư

Ánh mắt hần nhìn cái bàn sau một giây đồng hồ, một dòng năng lượng hình thành, hơn nữa tốc độ giống như sét đánh đánh vào chiếc bàn

“Ba”

Giống như lần trước trên bàn lại xuất hiện một lỗ thủng, cho dù David Kirby tâm lý đã có chuẩn bị trước nhưng vẫn không nhìn được lộ ra về kinh ngạc

“Tiểu Ân, ngươi còn có thể thi triển một ma pháp nữa?” Hai mắt David Kirby tỏa sáng hỏi

“Đó là ma pháp toan dịch thuật” Tiểu Ân do dự nói: “Nhưng ta hiện tại không thể thi triển ma pháp đó được “

David Kirby gật đầu nói: “Không sai ma lực của ngươi trong một ngày chỉ đủ để thi triển một ma pháp, nhưng cũng khiến ta rất kinh ngạc. Có rất ít người có thể nắm giữ được ma pháp như ngươi “

Maren bất mãn nhìn lão bằng hữu, cái gì mà gọi là rất ít người, căn bản là độc nhất vô nhị mà

Ít nhất Maren cũng chưa từng nghe qua, có ma pháp học đồ nào có tinh thần lực thấp như vậy nhưng lại có thể thi triển ma pháp thuần thực như thế, có thể trong nháy mắt thi triển ma pháp

Tiểu Ân cúi đầu nói: “David Kirby các hạ, cảm ơn ngài đã khích lệ “

Hai vị ma pháp sư trao đổi ánh mắt với nhau, Maren nói: “Tiểu Ân ngươi giờ là nhập môn học đồ của ta, từ nay về sau chúng ta là người một nhà” Hắc thổ dài một hơi nói: “Nếu đã là người một nhà, ta cũng thành thật nói, lấy thiên phú thấp kém của ngươi, trên cơ bản khó có hy vọng trở thành ma pháp sư chính thức “

Thần sắc Tiểu Ân ảm đạm, nhưng vấn đề này hắn đã sớm biết trước

Nhất Hào từ những phân tích từ lục thư đã nói cho hắn biết, thiên phú của hắn chỉ bằng một phần năm kẻ có thiên phú ma pháp bình thường

Nói cách khác, thiên phú ma pháp của hắn chỉ bằng một phần năm của những kẻ có thiên phú ma pháp

Nếu không có sự trợ giúp của Nhất Hào, nếu trong Nhất Hào không gian rèn luyện không làm tăng lực lượng tinh thần chỉ sợ hắn đã sớm buông tha học tập ma pháp

Bất quá có Nhất Hào thì thực tế sẽ khác, đặc biệt thể chất hắn đề cao, hắn càng có thêm nhiều thời gian tu luyện ma pháp, cho nên đối với tương lai, hắn tràn đầy tin tưởng

Hít sâu vào một hơi, Tiểu Ân ngẩng đầu lên nói: “Sư phụ, ngài hãy tin tưởng ta, ta sẽ cố gắng “

Maren cùng David Kirby hai người kinh ngạc liếc mắt nhìn nhau, bọn họ nhận ra được sự tự tin và tinh thần bất khuất trong lời nói của Tiểu Ân, khiến hai người không khỏi thay đổi cái nhìn đối với tiểu hài tử trước mặt

“Tốt, Tiểu Ân, tinh thần của ngươi rất tốt. Nhưng phải nhớ kỹ, dù là gặp nghịch cảnh gì ngươi cũng không được quên câu nói ngươi nói hôm nay” Maren hài lòng nói

“Vâng” Tiểu Ân thành kính trả lời

“Ân, ma pháp có nhiều chủng loại, ngươi định chủ công học tập loại ma pháp nào?”

Sắc mặt Tiểu Ân nhất thời đỏ lên nói: “Sư phụ, ta đối với ma pháp hoàn toàn mù tịt, thỉnh ngài chỉ điểm “

Maren do dự một chút nói: “Tiểu Ân, mặc dù thiên phú trụ cột của ngươi Ân, bình thường “

Trong lòng Tiểu Ân cùng David Kirby đồng thời khinh bỉ, nếu nói thiên phú của Tiểu Ân là bình thường, thì mọi người có thiên phú ma pháp trên thế giới này đều được coi là tuyệt đại thiên tài

Maren chuyển hướng nói: “Nhưng, ngươi trời sinh lại có sự nhạy cảm đặc biệt với ma pháp, do có loại thiên phú đặc thù này mà với cường độ ma pháp thấp kém của mình mà ngươi đã thoải mái nắm giữ được ma pháp. Đây là thiên phú tốt, ngươi nên lựa chọn con đường phát triển phù hợp với thiên phú này “

50. Chương 50: Nguyên Tố Triệu Hoán Thuật

Ví như, ma pháp căn cứ vào uy lực cao thấp, thời gian thi triển và tiêu hao ma lực, phân thành 10 cấp. Có điều là mặc dù ma pháp cùng đẳng cấp thì đối với hao phí ma lực, cũng có một chút khác biệt.

Sự khác biệt này trong ma pháp cấp thấp mà nói, có thể coi như không có, tuy nhiên một khi đẳng cấp ma pháp nâng cao, vậy thì sự chênh lệch đó dần dần lớn lên.

Có lúc tiêu hao tinh thần lực để thi triển một ma pháp cấp cao so với một trung cấp ma pháp còn ít hơn một ít, nhưng mà uy lực của cao cấp ma pháp hiển nhiên không phải trung cấp ma pháp có thể so sánh được.

Theo sự chỉ đạo của ma pháp sư Maren, Tiêu Ân nên chọn một loại ma pháp hao phí ma lực ít nhất để tu hành, như thế mới phù hợp phát huy sở trường của bản thân hắn.

Nghe được lời giảng giải nhiệt tình của sư phụ, Tiêu Ân thật sự có chút cảm giác dở khóc dở cười.

Đối với ma pháp, hắn vốn không có năng lực linh hội đặc biệt, sở dĩ trong lúc sức mạnh tinh thần khá thấp có thể đem phong tặc thuật dùng tới xuất thần nhập hóa như thế, nguyên nhân lớn nhất là hắn đã trải qua ngàn vạn lần luyện tập, đây đơn thuần là dựa vào độ thuần thực để nâng cao hiệu quả, với thiên phú của hắn vốn chẳng có nửa điểm quan hệ.

Nếu như không có sự tồn tại của Nhất Hào không gian, mà trong không gian đó luyện tập tặc phong thuật chẳng hề tiêu hao tinh thần lực, thì bảo đảm Tiêu Ân bây giờ căn bản đừng nghĩ đến việc phát ra ma pháp này.

Mà liên quan tới sự tích lũy sức mạnh tinh thần, Tiêu Ân có sự tự tin to lớn, tuyệt đối không thua kém các học đồ khác. Có lẽ không có cách gì so sánh với những người có thiên tư tuyệt thế, nhưng có được Nhất Hào không gian, chỉ cần hắn chịu bỏ ra nỗ lực tương ứng thì để so sánh với học đồ bình thường, khẳng định là việc chắc như ván đã đóng thuyền.

Chỉ là, đối mặt với ý tốt của sư phụ Maren, hắn cũng chỉ đành vâng dạ mà chấp nhận thôi.

“Sư phụ, ý của người đệ tử đã hiểu rõ, vậy người cho rằng đệ tử nên tập trung vào loại ma pháp nào thì tốt?”

Maren cân nhắc một chút, rồi nói: “Ta và David đã thương lượng rồi, giới thiệu con tu luyện nguyên tố triệu hoán hệ.”

Đôi lông mày của Tiêu Ân hơi dương lên, trong mắt để lộ ra vẻ ngỡ ngàng

Maren khẽ cười, nói: “Trong toàn bộ hệ thống ma pháp, uy lực của nguyên tố triệu hoán hệ tuyệt đối là hạng nhất hạng nhì, đồng thời, nó cũng là một hệ tiêu hao ma lực ít nhất.”

Đôi mắt của Tiêu Ân ngay lập tức trợn lớn, hao phí ma lực ít nhất, uy lực hạng nhất hạng nhì? Nếu như là sự thật, vậy há chẳng phải mỗi người sẽ đều chọn tu luyện hệ ma pháp này sao?

Quả nhiên, Maren sau khi thở dài một tiếng lại nói tiếp: “Nhưng muốn tu luyện hệ ma pháp này, điều kiện yêu cầu lại cực kỳ hà khắc.”

Tiêu Ân gương mặt khẽ động, trong lòng thầm nhủ quả nhiên như thế.

“Nguyên tố triệu hoán hệ mặc dù có ưu điểm là uy lực to lớn, hao phí ma lực nhỏ, nhưng đồng thời, nó cũng được công nhận là ma pháp phức tạp nhất trên thế giới. Nếu như không phải là người có năng lực linh hội mạnh mẽ đối với ma pháp, thì căn bản đừng nghĩ tới học tập hệ ma pháp này.”

Tiêu Ân khẽ chớp mắt, sùng bái hỏi: “Sư phụ, người cũng là tu hành nguyên tố triệu hoán hệ sao?”

Sắc mặt Maren nhất thời khẽ đỏ, ho nhẹ hai tiếng, đáp: “Không, ta lựa chọn tu luyện hệ nguyên tố ma pháp bình thường.”

Ánh mắt Tiêu Ân nhìn sang David Kirby, vị ma pháp sư anh tuấn này rất tự nhiên quay mặt đi, có điều qua động tác đó, Tiêu Ân cũng đã hiểu rõ được đáp án.

“Sư phụ, hệ ma pháp này có thật sự rất khó?”

“Ừ, đích xác rất khó.” Maren nghiêm túc trả lời: “Ta đã là nhất tinh ma pháp sư rồi, nhưng cho dù là ta, cũng không dám nói có thể thuận lợi phát ra nhất cấp ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ.”

Sắc mặt của Tiêu Ân hiện tại có chút biến đổi, qua cuộc nói chuyện vừa rồi, hắn tự biết ma pháp sư chính thức đã có thể phát ra tam cấp ma pháp, nhưng mặc dù là có thực lực như thế, cũng không dám nói có thể sử dụng ma pháp của nguyên tố triệu hoán hệ, từ đó có thể thấy, độ khó của hệ ma pháp này rất cuộc lớn đến mức nào.

Thông thường thì làm ma pháp học đồ, chỉ có thể nắm vững được nhất cấp và nhị cấp ma pháp. Mà trong đó đại đa số học đồ cũng chỉ có vài nhất cấp ma pháp mà thôi.

Chỉ có những kẻ may mắn trở thành người hầu học đồ dưới sự chỉ bảo của nhập môn đệ tử hoặc ma pháp sư, mới nắm được nhị cấp ma pháp

Tất nhiên, đa số nhập môn học đồ sau này đều có cơ hội thăng cấp lên ma pháp sư chính thức. Mà một khi trở thành ma pháp sư, liền có thể nắm vững tam cấp ma pháp của hệ mình

Ma pháp sư chính thức phân thành sáu cấp bậc khác nhau, nhất tinh, nhị tinh, tam tinh ma pháp sư chỉ là ma pháp sư bậc thấp nhất mà thôi, sức mạnh của họ cũng hạn chế trong tam cấp ma pháp, nhưng người có thể nắm vững một hai tứ cấp ma pháp, liền có thể thăng cấp thành đại ma pháp sư.

Uy lực của ma pháp tứ cấp lớn hơn nhiều so với ma pháp tam cấp, cũng bởi vậy, ma pháp sư chỉ sau khi trở thành tứ tinh đại ma pháp sư, mới có thể xem như là bước vào thế giới ma pháp.

Đại ma pháp sư từ tứ tinh đến lục tinh có thể thi triển ma pháp tứ cấp đến lục cấp, bọn họ đều là lực lượng chủ chốt trong cả thế giới ma pháp.

Phương diện phân chia ma pháp này đối với Tiêu Ân bây giờ thực chất chẳng có chút liên quan nào. Bất kể là Maren hay là David Kirby đều rất hoài nghi bằng vào thiên phú của Tiêu Ân, trong cả cuộc đời hắn liệu có thể đạt đến trình độ ma pháp sư chính thức hay không.

“Tiêu Ân, thiên phú của ngươi cực kỳ đặc biệt, tuyệt đối là người thích hợp kế tục học tập nguyên tố triệu hoán.” Đường như nhìn ra vẻ lúng túng trên mặt Tiêu Ân, Maren lập tức khuyến khích.

“Vâng, cảm ơn sự cổ vũ của sư phụ, con nhất định không để người thất vọng.” Tiêu Ân miễn cưỡng đáp, hai người bọn họ đã có sẵn chủ ý rồi, vậy thì hắn còn cách lựa chọn nào tốt hơn nữa đâu?

“Tốt” Maren cười híp mắt lấy ra một chồng thiết phiến, nói: “Tiêu Ân, đây đều là lí luận và ma pháp cơ bản về nguyên tố triệu hoán hệ, ta có thể bảo đảm với con, hệ ma pháp này tuyệt đối là biến hóa nhiều nhất, cũng là ma pháp thú vị nhất, con nhất định sẽ thích nó.”

Tiêu Ân cung kính tiếp lấy số thiết phiến có giá trị không nhỏ đó, chỉ là trong lòng bổ sung thêm một câu, đây cũng là ma pháp phức tạp nhất và độ khó cao nhất.

“Được rồi, con có thể đi xuống tu luyện rồi, nếu có vấn đề gì, bất cứ lúc nào cũng có thể thỉnh giáo ta hoặc David Kirby.” Maren khẽ cười, nhưng mà ngay lập tức gọi cho hắn một gáo nước lạnh: “Nhưng con cũng đừng có ôm hi vọng lớn quá, bởi đối với hệ ma pháp này, chúng ta cũng không biết nhiều, cho nên người tốt nhất là tự phát huy sở trường của mình đi.”

“Sở trường?”

“Đúng, là tự học thành tài đó”

“.....”

QUYỂN 1: UFO

51. Chương 51: Một Năm

Thấm thoát Tiêu Ân đã ở trong ma pháp tháp của Maren trọn vẹn một năm.

Trải qua một năm khổ luyện học tập, Tiêu Ân trên mọi phương diện đều đạt được những thành tựu đặc biệt. Đầu tiên, sau khi ném thử ích lợi của việc rèn luyện quảng bá thể thao hần đều một mực kiên trì không dám lơ là luyện tập bộ động tác đặc thù này.

Trong nửa năm trước cũng chính là trải qua một năm nỗ lực hần cuối cùng cũng hoàn thành toàn bộ động tác lớn thứ nhất của sơ cấp thể thao. Sau khi động tác thứ năm hoàn thành hần trong Nhất Hào không gian thời gian chênh lệch đã đạt đến tròn mười lần

Mỗi tối hần đều duy trì tám giờ ngủ, nhân mười lần lên liền cho hần tám mươi giờ thời gian luyện tập. tất nhiên, hần không thể đem thời gian này toàn bộ luyện tập phương diện tinh thần lực, mà hần giữ lại năm giờ học kiến thức khác.

Chẳng qua mỗi ngày bảy mươi năm giờ luyện tập tinh thần lực, đã khiến cường độ tăng trưởng tinh thần lực lượng của hần vượt qua những học viên có thiên phú bình thường khác.

Bây giờ cường độ tinh thần lực của hần so với lúc vừa mới tiến vào ma pháp tháp đã tăng thêm hơn gấp đôi. nếu như toàn bộ dùng để phát ra Tật phong thuật, thì thấp nhất cũng dư dả để phát ra liền ba cái. Dĩ nhiên, thực lực này đối với ma pháp sư mà nói, vẫn hết sức yếu đuối, đến cả một ma pháp học đồ bình thường cũng không sánh bằng, nhưng xét đến tuổi hần và thời gian học ma pháp, cũng miễn cưỡng chấp nhận được.

Ma pháp sư Maren cứ mỗi ba tháng đều đến thăm mấy đệ tử bọn hần một lần, xem sự gia tăng cường độ ma lực của hần cũng cảm thấy có chút kỳ lạ.

May mắn là mặc dù tinh thần lực của Tiêu Ân có gia tăng, nhưng tất cả sự gia tăng về lượng ấy đối với Maren mà nói, vẫn không có chút nào đáng để ý như cũ, vì thế Maren cũng chỉ là hơi có chút nghi hoặc mà thôi.

Đối với bài vở của Tiêu Ân, mức độ quan tâm của Maren cũng không nhiều, tuy rằng đem những tư liệu về triệu hoán hệ giao cho Tiêu Ân, nhưng hiển nhiên cũng không ôm quá nhiều hi vọng vào việc này.

Trên thực tế, sau khi trải qua tu luyện nguyên tố triệu hoán ma pháp, Tiêu Ân đã hiểu một chút vì sao Maren thu nhận kẻ không có thiên phú như mình làm nhập môn đệ tử. Có lẽ, Maren dự định lấy hần làm vật thí nghiệm, hoàn thành thì đáng mừng, thất bại thì cũng không sao cả.

Nguyên tố triệu hoán hệ quả nhiên giống như Maren nói, là một loại ma pháp cực kỳ phức tạp.

Dựa theo ghi chép trên thiết phiến giới thiệu, sự xuất hiện nguyên tố triệu hoán là vài thời viễn cổ không thể xác định rõ được.

Đây là do một vị Luyện kim thuật sỹ, thuộc một nhánh của ma pháp phát minh ra, người này chuyên tâm nghiên cứu cấu tạo máy móc và một số kỹ thuật khác. Nguyên bản kết cấu sinh vật là do tài liệu thực thể tạo thành, nhưng vì tư liệu hạn chế, vì thế ông ta mở ra một con đường khác. Cuối cùng lại chọn dùng ma pháp nguyên tố làm nguyên liệu chủ yếu.

Phương pháp cụ thể là lấy tinh thần lực hết sức lớn để nén nguyên tố, cách nén này đơn thuần là phương pháp kỹ thuật hóa, nguyên tố khác nhau có cách sắp xếp không giống nhau, chế tạo nguyên tố sinh vật khác nhau cũng có cách sắp xếp khác nhau. Mà cùng với cấu tạo của sinh vật bình thường không giống, bởi vì đặc tính của nguyên tố ma pháp, cho nên trong một lần nén nhất định phải hoàn thành tất cả. Nếu không thì rất dễ dẫn đến phát nổ hoặc tiêu tan.

Nguyên tố triệu hoán sư khó nhất kỳ thực không phải là vấn đề lực lượng tinh thần, khó nhất là nắm được kết cấu vật thể, cũng là cách sắp xếp nguyên tố.

Sau khi hiểu được vấn đề then chốt trong đó, sắc mặt của Tiêu Ân hơi chút trắng bệch.

Những ma pháp nguyên tố triệu hoán cấp thấp vẫn tốt hơn một chút, nhưng càng lên cao, kết cấu của nó lại càng phức tạp, muốn hiểu rõ đồng thời lập tức thuận lợi chế tạo ra, kỳ thực độ khó tuyệt đối không phải người nào cũng có thể tưởng được.

Có thể nói hiện tại ma pháp về cơ bản đều là đơn hệ ma pháp, nhưng đặc điểm lớn nhất của nguyên tố triệu hoán, chính là hỗn hợp và nén.

Dù là hai loại ma pháp cấp thấp nhất pha trộn với nhau và nén lại, thì uy lực sản sinh ra đều khiến ma pháp cấp cao chấn động. Chẳng trách loại ma pháp này tiêu hao ít nhất mà uy lực lại lớn nhất. Bởi vì nó vốn là một loại lợi dụng nén ép để hình thành ma pháp hỗn hợp.

Dùng hai loại ma pháp cấp một hòa trộn tạo ra pháp thuật, sự tiêu hao khẳng định phải ít hơn ma pháp cấp hai, nhưng uy lực này ư, nếu như tổng hợp tốt, dù muốn phát huy ra uy lực của ma pháp cấp ba thậm chí cũng có khả năng.

Có điều là muốn đem những toàn bộ những cách thức trong đó ghi nhớ, nắm rõ, đồng thời trong thực tiễn phát huy một cách hoàn mỹ, thì là một vấn đề đã khó càng thêm khó.

Tuy rằng tiêu hao tinh thần lực không nhiều, nhưng độ khó rất lớn, so với việc ma pháp sư chính thức nắm vững một cái ma pháp cấp ba còn khó hơn nhiều.

Một điểm này, tưởng tượng một chút sẽ giống như một con chip 4 nhân của intel thiết kế ra đồ họa (tuyệt đối phải lên đến mấy trăm cân giấy A4), sau đó dùng nguyên tố để vẽ nó ra, từ đó có thể hiểu sự khó khăn cao đến mức nào.

Có thể nói, chỉ cần một người bình thường, về cơ bản sẽ không chọn ma pháp khó khăn như vậy để làm ma pháp chủ chốt để tu luyện.

Nhưng Tiêu Ân lại khác, sau khi dần dần tiếp cận và từng bước hiểu rõ một ít bí ẩn bên trong, Tiêu Ân vui mừng phát hiện, loại ma pháp này để cho bản thân có số một để tu luyện, tuyệt đối là việc cực kỳ không thể thích hợp hơn được.

Trong Nhất Hào không gian, hắn luyện tập các loại ma pháp không mấy may tiêu hao chút tinh thần thần lực nào, chính dựa vào điểm này, độ thuần thực của ma pháp đối với lời hắn nói vĩnh viễn cũng không tồn tại bất kỳ vấn đề gì.

Hắn có thể đem tất cả ma pháp mình biết trải qua vô số lần tập luyện, có Nhất Hào bên cạnh giám sát, tuyệt đối có thể khiến hắn không ngừng cải thiện đồng thời đem loại ma pháp này hoàn toàn hòa nhập vào trong bản năng.

Trong một năm hắn đã nắm được bảy cái ma pháp, tuy rằng đều là ma pháp cấp một, nhưng theo như tổng lượng tinh thần lực hiện nay và độ thuần thực xem xét tình huống, nếu như là để người ngoài biết được, nhất định là có thể gây nên một trận náo động lớn trong thế giới ma pháp.

Tất nhiên, Tiêu Ân không hề đi khắp nơi tuyên truyền mà trái lại đem tình hình thật sự giấu kín, cho dù là Maren hay là David Kirby đều không biết thực lực thật sự của hắn.

Trong số ma pháp này, uy lực lớn nhất đương nhiên là ma pháp của triệu hoán nguyên tố hệ rời.

Đây cũng là Tiêu Ân tìm thấy trong những ghi chép liên quan đến triệu hoán hệ, và đồng thời cũng là ma pháp triệu hoán hệ duy nhất hiện tại dựa vào năng lực của hắn có thể học được.

52. Chương 52: Tạc Đạn Thuật Của Nguyên Tố Triệu Hoán

Mặc dù ma pháp này vô cùng trúc trắc và kỳ dị nhưng một khi nghĩ tới hệ ma pháp này thực tế là do một vị luyện kim thuật sỹ phát minh ra, thì liền có thể hoàn toàn lý giải được.

Ma pháp tạc đạn thuật trong nguyên tố triệu hoán hệ chiếm giữ một địa vị phi thường quan trọng, từ thấp đến cao đều có chênh lệch và khác biệt.

Chỉ là tạc đạn thuật mà Tiêu Ân có thể chế tạo ra đương nhiên là loại có đẳng cấp thấp nhất rồi.

Tạc đạn thuật cấp thấp nhất mặc dù gọi là người tạc đạn nhưng nó cùng với hình thể người không có điểm liên quan nào cả, chỉ là một trái bom nho nhỏ hình cầu mà thôi

Phương pháp chế tạo loại Tạc đạn thuật này vô cùng phức tạp, cấu tạo của nó là do một khối cầu tròn hình thành từ thổ hệ nguyên tố, bên trong hai bên phân biệt bơm hỏa hệ nguyên tố và thủy hệ nguyên tố vào, chính giữa lại lấy thổ hệ nguyên tố làm vách ngăn tách ra, chặn giữa thủy hỏa nguyên tố.

Lúc sử dụng có thể thiết lập bao lâu sau phát nổ, cũng có thể sử dụng phương thức kích nổ và kích nổ từ xa. Chỉ cần tính đúng lượng thổ nguyên tố, tùy theo thời gian trôi đi, nguyên tố sẽ tiêu tán trong không khí, đợi cho thổ nguyên tố tan biến, thủy nguyên tố và hỏa nguyên tố tiếp xúc trên quy mô lớn liền tạo ra vụ nổ.

Thứ đồ vật này cùng với lựu đạn tay và địa lôi ở thế giới trước đây của hắn cực kỳ giống nhau nhưng về uy lực và độ linh hoạt thì lại cách biệt như trời với đất.

Ma pháp này mặc dù nói ra vô cùng phức tạp, Tật phong thuật và Toan dịch thuật còn xa mới có thể so sánh được, nhưng tiêu hao lực lượng tinh thần để chế tạo một cái Tạc đạn thuật so với hai loại ma pháp kia lại chênh lệch chẳng bao nhiêu. Từ đó có thể thấy, độ khó giữa hai hệ ma pháp rất cuộc lớn đến đâu rồi.

Bởi vì ma pháp có đẳng cấp kém nhất nên Tiêu Ân chế tạo ra Tạc đạn thuật cấp thấp không hề cần kéo dài nhiều thời gian, nếu như không thể trong 10 giây dẫn nổ chính xác thì nó liền tự động biến mất.

Chỉ là trong lúc chính thức đối chiến tốc độ công kích của ma pháp này so với Tật phong thuật đã cải tiến cũng chỉ kém một bước, không hề kém Tật phong thuật nguyên bản chút nào, dù dựa vào tốc độ này người bình thường hầu như rất khó tránh khỏi.

Tất nhiên, uy lực của ma pháp này như thế nào Tiêu Ân chưa hề thử nghiệm qua.

Hắn chỉ là dựa vào ghi chép trong sổ thiết phiên có thể khẳng định, uy lực của loại ma pháp này tuyệt đối ở trên nhị cấp, có thể nói là ở uy lực đã ở giữa tầm của nhị cấp và tam cấp rồi.

Nếu như hai người Maren biết được Tiêu Ân có khả năng nắm vững ma pháp này thì khẳng định sẽ kinh ngạc mà trực tiếp từ trên ma pháp tháp nhảy xuống mất, chỉ đáng tiếc là dù hai người có xem trọng Tiêu Ân đến thế nào cũng không thể cho rằng hắn trong một năm ngắn ngủi có thể đạt được thành tích đáng kiêu ngạo như vậy.

Chẳng qua để nắm vững ma pháp này, Tiêu Ân quả thực đã vô cùng chăm chỉ, thậm chí mỗi ngày đều lưu lại trong không gian số một thêm một tiếng đồng hồ, chuyên môn dùng để luyện tập ma pháp.

Một tiếng của thế giới bên ngoài chính là tương đương với mười tiếng trong Nhất Hào không gian rồi. Trong mười tiếng có thể hoàn toàn không cần bận khoản đến tiêu hao tinh thần lực để luyện tập ma pháp, có điều kiện tiên quyết to lớn như vậy nếu như trong một năm còn không thể nắm vững ma pháp này thì kẻ đó quả thật là dốt đến hết thuốc chữa rồi.

May mắn rằng Tiêu Ân cuối cùng đã thuận lợi nắm vững ma pháp đó, chỉ là trong ma pháp tháp sau khi đem Tạc đạn thuật triệu hoán ra, hắn do dự mấy lần vẫn quyết định không kích nổ, cuối cùng lại mặc cho ma pháp nguyên tố tổ hợp lại tự mình tiêu tan.

Ngày hôm đó Tiêu Ân vẫn trước sau như một tại tầng bảy tiến hành luyện tập quảng bá thể thao.

Không giống như những người khác, Tiêu Ân rất ít khi tiến hành học và luyện tập ma pháp trong thế giới hiện thực, ở đây, đại đa số thời gian hắn đều dùng để luyện tập quảng bá thể thao, đồng thời khiến cơ thể duy trì ở trạng thái vô cùng tốt đẹp.

Dù sao hắn cũng có Nhất Hào không gian, nếu như thực sự cần luyện tập và nghiên cứu ma pháp, ở đó mới là lựa chọn tốt nhất.

Có lẽ bởi vì mỗi ngày đều kiên trì luyện tập, cơ thể của hắn phát triển rất nhanh. Với lại hắn cũng là nhập môn học đồ duy nhất trong cả ma pháp tháp không chọn lựa người giúp việc cho mình.

Đối với nhập môn học đồ khác mà nói, có thể được sư phụ xem trọng đó là cơ duyên to lớn, hiển nhiên không muốn để những việc vặt vãnh làm phân tán tâm thần, thế nên tìm hai người giúp việc là một chuyện rất đương nhiên mà thôi.

Có điều Tiêu Ân không giống thế, hắn mỗi ngày đều có rất nhiều thời gian có thể lãng phí, với lại hắn còn có một bí mật cá nhân hoàn toàn thuộc về mình.

Bất luận thế nào, hắn đều không thể để người khác biết đến sự tồn tại của Nhất Hào không gian, cho nên Tiêu Ân thà rằng tự mình chuẩn bị thức ăn, tự tay giặt giũ quần áo cũng không muốn thu nhận cái gì mà

giúp việc cho học đồ đến để tăng cao xác suất bị phát hiện.

Tất nhiên, nguyên nhân quan trọng nhất là mỗi ngày hắn trong không gian hư cấu phải trải qua rùng rã tám, chín mươi tiếng đồng hồ. Sau khi trải qua quãng thời gian học tập dài như vậy bất kể là ai đều khó mà tiếp tục có lòng học tập được nữa, cho nên Tiêu Ân mới đem mười mấy tiếng đồng hồ làm thời gian thư giãn mà thôi.

Chính trong lúc vận động làm giãn ngực, từ góc phòng luồn vào một mảnh giấy trắng.

Tiêu Ân hơi sững lại, hắn biết, đây không phải là do sư phụ Maren phát đến, nếu như Maren muốn tìm mình thì trăm phần trăm sẽ thông báo qua hệ thống khí lưu cộng hưởng trong ma pháp tháp, đâu cần phiền phức như vậy.

Bước tới mấy bước, nhặt mảnh giấy lên, trải ra xem thử.

Hóa ra là kỳ sỹ Scott gửi thư, vị kỳ sỹ đại nhân này một năm trước vốn đã trở về trang viên của mình, không nghĩ tới một năm sau lại đến rồi.

Xem xét nội dung bên trên, trong đó nói rõ lão Bond hết thấy đều tốt, hơn nữa mỗi tháng trong trang viên của kỳ sỹ đã nhận lĩnh một khoản tiền để tiêu vật v.v. Tất nhiên việc khiến hắn cảm thấy trăm mối cảm xúc lẫn lộn nhất là lão Bond đã thành hôn với thím Joey.

Dưới sự chủ trì của kỳ sỹ Scott và thợ rèn Witte, sau khi đưa con trước Tiêu Ân rồi đi đôi nam nữ vốn có tình ý với nhau này cuối cùng cũng bước lên thảm đỏ.

Khoảnh khắc này, trong lòng Tiêu Ân mơ hồ thấy phức tạp vô cùng, dường như trên người mình đã ít đi một cái gì đó nhưng đồng thời cũng nhiều thêm một thứ gì đó.

Khẽ lắc đầu, đem cảm xúc kỳ dị đó quăng ra sau lưng.

Xem xét kỹ lưỡng lại, trên mảnh giấy vẫn còn một số nội dung khác, còn có một thỉnh cầu của kỳ sỹ Scott. Gã muốn gặp mặt Tiêu Ân một lần, đồng thời nói có sự việc quan trọng cần bàn bạc.

Sau khi suy xét một lát, Tiêu Ân cuối cùng quyết định bản thân cũng cần phải ra ngoài vận động một chút rồi.

53. Chương 53: Không Giống Rồi

Kỳ thực trong ma pháp tháp vốn không cấm đoán học đồ ra ngoài, đặc biệt là cấp bậc nhập môn học đồ, chỉ cần họ có thể hoàn thành tiến độ mà sư phụ đề ra, nắm vững những kiến thức được truyền thụ thì sư phụ cũng không can thiệp vào sinh hoạt cá nhân của bọn họ.

Còn như Tiêu Ân ư.....

Pháp sư Maren ngoài việc truyền thụ cho hắn một vài thứ cơ bản nhất ra sau đó cũng không bố trí bất kỳ bài tập gì nữa.

Đối với một thiếu niên hoàn toàn dựa vào bản thân mày mò tự học thành tài mà nói, hắn cuối cùng có thể đạt đến mức độ nào hoàn toàn quyết định bởi thiên phú và nỗ lực của chính hắn.

Trước khi rời khỏi ma pháp tháp, Tiêu Ân đã hỏi thăm Danny một chút về việc mẫu giấy đó, hóa ra là do kỳ sỹ Scott nhờ sứ giả của Công tước tiện thể chuyển đến.

Mặc dù kỳ sỹ miễn cưỡng cũng có thể tính là quý tộc nhưng đẳng cấp quý tộc thấp nhất này chưa có tư cách tiến vào ma pháp tháp. Cho nên hắn đành phải thỉnh cầu vị sứ giả được công tước đại nhân cử đi vận chuyển vật tư mỗi tháng một lần giúp đỡ, đem mảnh giấy này chuyển cho Tiêu Ân.

Còn như Tiêu Ân sau khi nhận được tin có bằng lòng gặp mặt hay không thì hắn cũng không thể nắm chắc được.

Tất nhiên, trong quá trình tờ giấy này chuyển đến tay Tiêu Ân không kẻ nào dám ngăn chặn hoặc đụng tay đụng chân gì, bởi chẳng ai mong muốn kết oán với một vị ma pháp sư cả, dù cho Tiêu Ân vền vẹn là một học đồ chỉ có thể phát ra ba cái ma pháp cấp 1 mà thôi.

Sau khi biết được tình huống như vậy, Tiêu Ân liền dẫn dò Danny, về sau nếu có thư từ của kỵ sỹ Scott hết thấy đều đưa thẳng đến phòng mình.

Được Danny vâng vâng dạ dạ bảo đảm, Tiêu Ân rời khỏi ma pháp tháp vốn đã sống được một năm, cuối cùng lại được hít thở không khí trong lành bên ngoài.

Tuy rằng không khí trong ma pháp tháp cũng trong lành như vậy, nhưng lại mang đến cho người ta một chút cảm giác không giống.

Đột nhiên hần dường như cảm thấy một luồng ánh mắt đang tập trung nhìn mình, quay đầu nhìn lại một thanh niên người mặc áo bào học đồ hướng về phía hần cung kính hành lễ, sau đó từ từ rời khỏi.

Tiêu Ân gãi gãi đầu, nhìn lại trên áo mình có gắn một tấm bằng bạc nhỏ, đột nhiên hiểu ra duyên cớ bên trong.

Pháp sư học đồ hành lễ vừa rồi hiển nhiên chính là học đồ bình thường cư trú xung quanh phạm vi ma pháp tháp, những người này thiên phú không đủ, không được ma pháp sư chính thức nhìn trúng nên chỉ có thể cư trú ở chỗ này, cũng nhau giao lưu học tập.

Chẳng qua phương pháp học tập tản mạn này và hiệu quả của việc có sư phụ chỉ điểm tuyệt nhiên không giống nhau. Không nói cái khác, chỉ xét đến tài nguyên trong tay mỗi người thì học đồ bình thường cùng với nhập môn học đồ, thậm chí so với giúp việc cho học đồ cũng có chênh lệch cực lớn.

Hiện tại Tiêu Ân mỗi tháng đều có thể từ chỗ sư phụ Maren thu được 10 viên ma hạch cấp 1 và 1 viên năng lượng thạch, mặc dù đều là đẳng cấp thấp nhất nhưng so với những pháp sư học đồ bình thường trôi dạt như bèo tấm này nói thì đã tốt hơn rất nhiều rồi.

Khẽ thở dài một hơi, Tiêu Ân trong lòng nổi lên một trận phân vân, bản thân phải chăng cũng nên tìm lấy hai người giúp việc rồi? Bằng không ngày tháng trong ma pháp tháp cũng có phần quá cô đơn rồi.

Chỉ là vừa nghĩ tới học tập cơ trong tay mình, ý tưởng này lập tức bị hần ép xuống ngay.

Đến được đường lớn, ngược mắt nhìn quanh, ở đây chẳng hề có bất luận xe cộ gì có thể đi nhờ được, trong lòng hơi lưỡng lự một chút, hần cũng không kiên nhẫn chờ đợi nữa, liền sau đó co tay búng một cái, một luồng sáng trắng trên người hần lóe lên, tiếp đó Tiêu Ân co chân chạy thẳng về phía thành Louis.

Phía xa xa, bốn học đồ bình thường ngăn người nhìn theo tốc độ cực nhanh của Tiêu Ân, trong mắt họ đều hiện lên thần sắc không thể tin tưởng.

“Đây là..... pháp sư sao?”

“Không, phải là chiến sỹ chứ, người xem tốc độ của hần, khẳng định là chiến sỹ cao cấp rồi.”

“Nhưng còn ma pháp ba động trên người hần? Đó hình như là ma pháp Khinh linh thuật.”

Người cuối cùng lầm rầm nửa ngày cuối cùng lẩm bẩm nói: “Là Tiêu Ân, liệu có phải là hoa mắt không?”

Tiêu Ân chẳng hề hay biết sự tình phát sinh ở sau lưng mình, hần chỉ là thả lỏng tâm tình, trong lúc lấy toàn lực lao về phía trước đem tâm tình không chút giữ lại mà tận lực phóng thích ra, loại cảm giác say sưa thoải mái này thì ở lý trong ma pháp tháp tuyệt đối không thể lĩnh hội được.

10km đường không hề ngắn nhưng dưới sự gia trì của Khinh linh thuật đã bị Tiêu Ân vốn đã hoàn thành bộ động tác lớn thứ nhất của sơ cấp thể thao nhẹ nhàng giải quyết.

Nhìn thấy cánh cổng thành khoáng đạt rộng lớn, Tiêu Ân hãm dần tốc độ, quẹt ngang mồ hôi trên trán, cười lớn hai tiếng rồi tiến về phía trước.

Lúc này mặc dù đã sáng rõ nhưng người muốn vào thành vẫn còn không ít, mỗi người muốn vào thành phải nộp một Cray đồng, đây cũng là một nguồn thuế quan trọng của pháo đài Louis.

Tiêu Ân dạo bước tiến về phía trước, ban đầu vốn cũng muốn xếp hàng nhưng khi đến gần cửa thành những thương nhân và nông phu đang xếp hàng ở đây từng người đều cung kính nhường đường cho hắn.

Hơi ngó ra, Tiêu Ân nhìn lại trang phục của mình một chút, hóa ra hắn vẫn còn đang mặc áo choàng học đồ.

Đối với người ngoài mà nói, ma pháp sư và ma pháp học đồ thực ra chẳng có gì khác biệt cả, cho nên sau khi trông thấy Tiêu Ân mặc áo choàng ma pháp sư thì họ tránh còn chẳng kịp nữa là.

Hơi hơi lắc đầu, Tiêu Ân công khai hưởng thụ điểm đặc quyền này, trực tiếp tiến đến cổng thành.

Mấy binh sỹ canh cổng cúi thấp đầu kính nể cất tiếng: “Pháp sư các hạ, hoan nghênh ngài đến Louis.”

Tiền mồm đáp một tiếng, Tiêu Ân thò tay vào túi áo, nhưng bỗng dừng người, trên mặt lộ ra vẻ áy náy, ở trong ma pháp tháp và cách biệt với thế giới bên ngoài quá lâu rồi cho nên lần này ra ngoài vậy mà lại quên đem tiền rồi.

Tiểu đội trưởng canh cổng cũng là loại nhanh nhẹn tinh minh, vừa thấy thần sắc của Tiêu Ân liền hiểu ra ngay, hắn vội vã cười nói: “Pháp sư các hạ, ngài và các lão gia quý tộc giống nhau, không cần nộp thuế vào thành đâu ạ.”

Sắc mặt Tiêu Ân khê đỏ, vui vẻ liếc hắn một cái đáp: “Cảm ơn.”

“Ngài quá khách khí rồi.” Tiểu đội trưởng khê cúi người.

Tiêu Ân trong ánh mắt tôn kính và sợ hãi tiến vào thành, nghĩ lại biểu hiện của những người dân thường vừa rồi hắn trong lòng lơ mơ cảm thấy, bản thân thực sự cùng với bọn họ không giống rồi.

54. Chương 54: Nỗi Phiền Nã Về Hạt Giống

“Hả? Tiêu Ân các hạ.”

Khi Tiêu Ân bất ngờ xuất hiện trước quán trọ của Bartley, vị chủ quán cường tráng này sau khi ngó ra một chút liền lập tức nhận ra hắn.

Chỉ là sau khi nhìn áo choàng ma pháp sư trên người Tiêu Ân cho dù Bartley đã từng là dong binh và mạo hiểm giả nhưng cũng không tìm được lộ ra một chút hăm dọa.

“Tiên sinh Bartley, tôi vẫn chưa phải là ma pháp sư chính thức, còn chưa thể có được quyền xưng hô các hạ.” Tiêu Ân cười nói: “Nếu như để thầy của tôi nghe thấy chỉ sợ sẽ nghiêm khắc giáo huấn cho một trận mất.”

Bartley cười lúng túng đáp: “Không sao đâu, ở đây nói chuyện sư phụ của ngài về cơ bản khó có khả năng nghe thấy mà.”

“Cái đó cũng chưa chắc đâu.” Tiêu Ân hàm hồ nói: “Ma pháp là thứ rất thần kỳ, trời mới biết có hay không một loại ma pháp nào đó có thể tiến hành giám sát ở cự ly xa chứ, nếu như sư phụ vừa hay lại sử dụng ma pháp này, vậy thì hai người chúng ta đúng là xui xẻo rồi.”

Về mặt Bartley khê biến, ánh mắt nhanh chóng đảo nhanh một vòng xung quanh, vào lúc này, gã dường như phục hồi lại nhạy bén và cảnh giác trong kiếp sống mạo hiểm ngày trước vậy, toàn thân tức khắc tỏa ra một luồng khí thế mãnh liệt.

Tiêu Ân nhếch mép, khê cười không nói.

Ma pháp quả thực thần kỳ, có hay không loại ma pháp có thể tiến hành giám sát ở cự ly xa Tiêu Ân cũng chẳng biết, nhưng có một việc hắn có thể khẳng định, đó chính là sư phụ Maren tuyệt đối sẽ không lãng phí tinh thần lực quý báu để quan tâm bản thân mình.

Nhìn thấy vẻ tươi cười mang ý vị sâu xa trên mặt Tiêu Ân, Bartley lập tức phản ứng lại, gã cười khổ nói: “Tiên sinh Tiêu Ân, ngài lại lấy tôi ra làm trò cười rồi.”

“Không dám.” Tiêu Ân thấy thế liền thôi, hỏi: “Tiên sinh Bartley, xin hỏi kỵ sỹ Scott còn ở đây không?”

“Còn, lần này hẳn đến đã ở đây được 10 ngày rồi.” Bartley hừ một tiếng, ngữ khí có phần khoa trương nói: “Tôi còn tưởng hẳn mê mấy cô nàng kỹ nữ ở đông thành rồi chứ, giờ mới biết vốn dĩ hẳn đang chờ ngài.”

Tiêu Ân hơi hơi gật đầu, kỹ sỹ Scott không thông báo việc gặp gỡ mình cho Bartley lại có chút ngoài dự tính của hẳn.

Không lâu sau Tiêu Ân và Barley đã lên đến lầu trên, trong một căn phòng rộng rãi giản dị kỹ sỹ đại nhân đang ngồi trầm mặc, trên bàn trước mặt hẳn có mấy bình rượu, xem ra là đang mượn rượu giải sầu.

“Kỹ sỹ đại nhân, xin chào.” Lòng mảy Tiêu Ân khẽ nhú lại, hiểu rằng hẳn khẳng định đã gặp phải sự tình thúc thủ vô sách nào đó.

“Tiêu Ân?” Trên mặt Scott bỗng nhiên hiện ra thần sắc kinh hỷ đan xen, hẳn lập tứ đứng dậy, nói: “Ngài cuối cùng đến rồi.”

“Đúng thế, sau khi nhận được thư của ngài tôi liền lập tức xuất phát.” Tiêu Ân đi thẳng vào vấn đề: “Ngài có việc gì cần tôi cống hiến sức lực sao?”

Scott thở dài một hơi, khẽ hất đầu, Bartley lập tức hiểu ý ra khép cửa lại.

“Tiêu Ân các hạ, ngài hẳn vẫn nhớ tên thích khách lần trước chứ?”

“Tất nhiên.” Về mặt Tiêu Ân trầm xuống, đây là lần đầu tiên hẳn bị người ta ám sát trong đời, kẻ đó chắc chắn là suốt đời khó quên.

“Việc đã đến nước này ta cũng nói luôn.” Scott thấp giọng nói: “Kỳ thực thích khách này là do Bá tước Robin phái tới, mục đích của hẳn là truyền đạt lời cảnh cáo cuối cùng, buộc ta phải khuất phục đồng thời giao ra hạt giống thực vật đó.”

“Kỹ sỹ đại nhân, ngài lần trước không phải nói sự việc đã dàn xếp xong rồi sao?”

Mặc dù Tiêu Ân đã bắn chết tên thích khách kia, thực sự đã đắc tội với bá tước Robin, nhưng bởi vì hẳn được ma pháp sư Maren thu làm nhập môn đệ tử, từ sau khi có được thân phận này kỹ sỹ Scott đã lên nói cho hẳn biết chủ nhân của thích khách kia đã lặng lẽ chấm dứt hành động rồi. Không những không truy cứu việc giết chết thích khách của hẳn mà cũng không tiếp tục tính kế về loại thực vật đó nữa

Scott cười khở một tiếng đáp: “Đúng thế, một năm trước hẳn quả thực đã từ bỏ rồi. Nhưng vào hai tháng trước, hẳn bỗng nhiên mời được một người cho nên mới lại bắt đầu mưu đồ.”

Thần sắc Tiêu Ân khẽ động, hỏi: “Hẳn đã mời đến một vị ma pháp sư?”

Scott bật cười khanh khách đáp: “Điều đó là bất khả thi, ở trong công quốc, ngoại trừ Công tước đại nhân ra, trừ khi là gia tộc ma pháp sư, bằng không đều không xứng để mời đến ma pháp sư chính thức.”

“Không phải ma pháp sư.” Tiêu Ân đột nhiên cảm thấy vô cùng kỳ quái hỏi: “Đó là loại người nào?”

“Là ma pháp học đồ.”

Cặp mắt Tiêu Ân nhất thời trợn ngược, vị kỹ sỹ này cố ý trêu đùa mình đây mà

Ma pháp học đồ tất nhiên không phải là ma pháp sư chính thức rồi, cho nên dù là được quý tộc mời đến cũng không phải việc kỳ quái gì.

Nhưng suy xét tỷ mỉ một chút thì sự việc này tuyệt đối không đơn giản.

Mặc dù đối với người bình thường mà nói, chỉ sợ còn khó mà phân rõ được sự khác biệt giữa ma pháp sư chính thức và ma pháp học đồ, nhưng là kỹ sỹ tất phải hiểu rõ quan hệ trong đó, vậy thì một ma pháp học đồ bình thường làm sao có thể đắc tội với một nhập môn học đồ có chỗ dựa vững chắc là ma pháp sư chính thức được chứ?

“Tên ma pháp học đồ đó rất lợi hại hay là dựa vào bối cảnh nào đó sao?” Tiêu Ân thờ ơ hỏi.

Trong mắt Scott lóe lên một tia tán thưởng, Tiêu Ân có thể phản ứng lại nhanh như vậy đích xác đã vượt qua khỏi dự liệu của hẳn.

“Nghe nói người này là một người hầu học đồ, mà hắn đã đi theo nhị tinh ma pháp sư Chritton ròng rã 20 năm. Bởi vì thiên tư quả thật quá kém, cả đời cũng không có hy vọng thăng cấp, cho nên ma pháp sư Chritton mới để cho hắn rời đi, hưởng thụ một chút phồn hoa của thế tục, và cũng là để lưu lại con cháu đời sau.

Tiêu Ân khẽ gật đầu, ma pháp sư là nhân tài vô cùng khó có được, người có thiên tư ma pháp đã ít lại càng ít hơn, cho nên những người có thiên phú ma pháp nhưng cả đời không có hy vọng tiến giai thành ma pháp sư chính thức đa số đều trước 50 tuổi kết hôn sinh con, mặc dù con cái những người này sinh ra không nhất định có được thiên phú ma pháp nhưng nếu so sánh với đời sau của người bình thường mà nói thì tỷ lệ này đã là rất cao rồi.

“Được rồi, Robin rất cuộc muốn điều kiện như thế nào? Hắn không phải muốn ta đền mạng cho tên thích khách kia chứ?”

“Tiêu Ân, ngài lại đùa rồi. trừ khi Robin phát điên, còn không thì hắn tuyệt đối không đề xuất loại yêu cầu tự tìm đường chết như vậy đâu.” Scott vội vã xoa tay nói: “Hắn chẳng qua là muốn cùng với chúng ta tiến hành một trận ma pháp đối quyết, từ đó mà quyết định hạt của loại thực vật kia cuối cùng thuộc về ai.”

55. Chương 55: Qua Trường

Tiêu Ân khẽ nhếch mày, cười hỏi: “Tên người hầu học đồ đã ở bên ma pháp sư Chritton 20 năm học tập ma pháp kia lại muốn cùng một học đồ mới học tập ma pháp được một năm như ta tiến hành thi đấu ma pháp?”

Trên mặt Scott lộ ra một tia cười khổ, hắn thở dài đáp: “Tiêu Ân, kì thực đây chỉ là một lần diễn trò thôi mà, đối phương đã bày tỏ, trừ khi ngũ tinh Đại ma pháp sư Tiffany các hạ truy cứu trách nhiệm để lột hạt giống ra ngoài bằng không bọn họ tuyệt đối không công bố kết quả này ra ngoài.”

Tiêu Ân cười lạnh một tiếng: “Công bố? Nếu tin tức này công bố ra thì mất mặt chính là bá tước Robin và ma pháp sư Chritton, chúng còn dám đi tuyên dương khắp nơi sao?”

Đích xác, mặc dù Tiêu Ân là nhập môn học đồ mà đối phương chỉ là một người hầu học đồ mà thôi nhưng thời gian hai bên tu luyện ma pháp chênh lệch quá nhiều, nếu như trận thi đấu này truyền ra ngoài, đồng thời còn làm ầm lên thì tất nhiên Tiêu Ân sẽ bị đánh giá là không tự lượng sức nhưng sợ rằng thể diện của ma pháp sư Chritton cũng mất sạch.

“Scott, ý của ngươi là muốn giao loại hạt giống này ra?” Bartley ở bên cạnh cuối cùng cũng lên tiếng.

“Đúng thế.” Scott thở dài một hơi: “Loại hạt giống này để bên người ta lại không có chỗ dựa vững chắc như bá tước Kan Bote, sớm muộn gì đều là một cái tai họa. Cho nên ta cuối cùng nghĩ thông suốt rồi, dùng cách này để giao ra cũng tốt, bá tước Robin ít nhiều gì cũng còn lưu lại cho tôi một phần cháo nuôi gia đình qua ngày.”

Bartley bắt mồm nói: “Ta sớm đã khuyên ngươi giao ra rồi, là ngươi tự mình sống chết cũng không buông thôi. Chỉ là đã quyết định giao ra rồi sao lại phải phiền phức như thế?”

Scott bất đắc dĩ nhún vai đáp: “Lúc đầu khi Tiffany các hạ đem hạt giống giao cho đại nhân Kan Bote đã nói qua, ngoại trừ để cho gia tộc Flint sử dụng ra, tốt nhất không nên để lọt ra bên ngoài. Mặc dù Tiffany các hạ đã mấy chục năm không nhắc đến việc này nhưng muốn ngang nhiên giao ra như vậy tôi cũng không dám.”

Tiêu Ân và Bartley gật đầu đồng ý, trong công quốc Louis, đại ma pháp sư Tiffany chính là một tồn tại tương đương với thần bảo hộ vậy, bất luận là kẻ nào khi gặp nàng đều phải ngược đầu mà ngó. Đã là lời nàng nói lúc đầu thế thì tất nhiên Scott tất nhiên không dám xem nhẹ rồi.

Trong lòng khẽ động, Tiêu Ân hỏi: “Kỵ sĩ đại nhân, nếu lúc đầu Tiffany các hạ đã nói ra lời này, thế thì ngài liền đem chuyện này giao cho gia tộc Flint là được rồi, chỉ cần kinh động đến Tiffany các hạ phỏng chừng cũng chẳng có kẻ nào dám tính toán với ngài nữa đâu.”

“Không ổn, ta đã sớm thử qua rồi.” Scott hơi lắc đầu đáp: “Như bá tước đại nhân Fraser của gia tộc Flint hiện nay hoàn toàn không có được khí phách như của đại nhân Kan Bote cha mình, đồng thời gia tộc Flint cũng đã mất đi sự yêu thích của Tiffany các hạ cho nên họ căn bản là không dám tiếp tay cho việc này, thậm chí đến cả tiền thuê trang viên hàng năm vẫn nộp lên cũng trực tiếp cự tuyệt luôn rồi.”

Tiêu Ân và Bartley trợn mắt nhìn nhau, lá gan của vị hầu tước đại nhân này thật nhỏ quá đi, vì để không liên quan đến việc này mà đến cả lợi nhuận cơ bản của gia tộc cũng vứt bỏ luôn.

Nhưng nếu nghĩ kỹ lại vị bá tước này cũng có cái thông minh của kẻ ngốc, mặc dù bỏ qua một bộ phận lợi nhuận nhưng đồng thời cũng đẩy đi được một cái phiền phức lớn.

Khi trong gia tộc không có nhân vật có quyền có thể chống đỡ, loại thủ đoạn đùn đẩy này cũng không hẳn là một chiêu của kẻ ngốc.

Trầm mặc một lát cuối cùng Tiêu Ân cất tiếng: “Được rồi, kị sỹ đại nhân, ngài có thể đáp ứng họ, tiến hành một trận thi đấu pháp thuật.”

Scott thở phào một hơi, chẳng qua nghĩ đi nghĩ lại vẫn có chút không yên tâm, bèn dặn dò: “Tiêu Ân, ngài chỉ ra sân khấu biểu diễn một chút là được rồi, chỉ cần một cái quá trình thôi, không cần thực sự cùng bọn họ tranh đoạt cái gì cả.”

Tiêu Ân hơi hơi gật đầu, hẳn biết, kị sỹ đưa ra quyết định này cũng là thập phần đắc dĩ, nếu không phải là đến bước đường cùng hẳn tuyệt đối không thể nào buông bỏ loại thực vật ma pháp có tác dụng thần kỳ như thế.

Tuy nhiên Tiêu Ân cũng có cách nghĩ của riêng mình, mặc dù hẳn biết khó có khả năng lợi hại hơn tên người hầu học đồ kia nhưng tốt xấu gì trước mặt người ta cũng phải thể hiện ra thực lực của mình, có thể về sau dù cho kị sỹ có đem hạt giống giao ra thì bọn chúng cũng phải có chút kiêng dè, dù thế nào cũng phải trừ cho kị sỹ miếng cơm mới được.

Mặc dù làm như thế vô cùng phiền phức nhưng khi nghĩ đến lão Bond vẫn còn ở tại trang viên của kị sỹ Tiêu Ân trong lòng liền hạ quyết tâm.

Nhận được sự ưng thuận của Tiêu Ân, Scott lập tức đi ra ngoài, ngay trong buổi tối hôm đó liền đem về tin tức cụ thể.

Hầu tước Robin đã chuẩn bị xong sân bãi thi đấu tại trang viên bên ngoài thành 20 dặm đồng thời bắt kỳ lúc nào cũng có thể bắt đầu thi đấu.

Mấy người Tiêu Ân tất nhiên hiểu bá tước Robin mặc dù đối với loại thực vật thần kỳ này vạn phần tham lam nhưng hẳn đồng thời cũng vô cùng úy kỵ Tiffany các hạ và sự phụ của Tiêu Ân, Maren các hạ

Để giảm bớt những việc ngoài ý muốn phát sinh thế nên dao sắc chặt đay rới, giải quyết dứt điểm luôn là lựa chọn tốt nhất.

Ngày thứ hai, được kị sỹ Scott dẫn đường, Tiêu Ân thay một bộ đồ bình thường rồi cả hai cùng đi đến trang viên của bá tước Robin ở ngoài thành.

Diện tích trang viên này cũng không lớn, còn xa mới rộng lớn như trang viên của Scott nhưng suy xét đến tình huống bất đồng cùng với trang hoàng, bày biện và phẩm vị chênh lệch như trời với đất giữa hai bên liền có thể thấy được chênh lệch thực lực của hai nhà.

Quần gia của trang viên đối với Scott và Tiêu Ân phi thường khách khí, thậm chí từ xa đã phái người đón họ vào trong trang viên.

Tuy rằng bá tước Robin mưu đồ đoạt vật của Scott nhưng xem ra hẳn cũng không muốn triệt để đắc tội đối phương.

Scott tự nhiên hiểu rõ Robin thực chất không muốn đắc tội chính là đệ tử của Maren đang bên cạnh mình chứ không phải là một kị sỹ đến tước vị còn không được thể tập như mình.

Trong một căn phòng khang trang, Tiêu Ân cuối cùng gặp được bá tước Robin và vị giúp việc ma pháp sẽ cùng hắn so tài.

Bá tước Robin mặt hơi đầy đà, sống mũi cao dài, môi mang theo vẻ ôn hòa mà thông tuệ, đôi mắt trong sáng như thủy tinh. Nếu như đơn thuần từ ngoại hình xem xét tuyệt đối không thể nào liên tưởng hẳn đến những việc lừa gạt cường đoạt được.

Bên cạnh hẳn là một trung niên cao gầy, vẻ mặt hơi tái, đến nổi mạch máu trên cổ cũng hiện lên rõ ràng, giống như những sợi dây thừng.

Tuy nhiên từ trên người hẳn, Tiểu Ân cảm nhận rõ rệt được năng lượng ba động mạnh hơn mình nhiều.

Khẽ cười khổ, 20 năm kiếp sống học đồ quả nhiên không phải là mình trước mắt có thể so sánh được rồi.

56. Chương 56: Tỷ Thí Hòa Bình

Robin muốn có hạt giống, hẳn đã công khai một nửa ý muốn của mình, Scott mặc dù không muốn giao ra nhưng dưới uy thế mạnh mẽ của đối phương, hẳn không còn cách nào khác đành phải lựa chọn thỏa hiệp

Trận thi đấu hôm nay kỳ thật chỉ là một cái cớ mà thôi, tác dụng lớn nhất của trận đấu này là để Scott quang minh chính đại đem hạt giống giao ra

Kết quả này song phương đã thâm công nhận từ trước, cho nên hiện tại mới không có một chút biểu hiện mâu thuẫn gì cả

Bá tước Robin ôn hòa nói: “Kỵ sỹ Scott, pháp sư Tiểu Ân, hoan nghênh quang lâm đến trang viên của ta “

“Ngài quá khách khí “Kỵ sỹ Scott cung kính hành lễ, nếu chỉ nhìn vào thái độ của song phương, căn bản là không thể phát hiện ra quan hệ mâu thuẫn giữa đôi bên

Robin ôn hòa cười nói: “Pháp sư Tiểu Ân, giới thiệu với ngài đây là pháp sư Dearing “

Tiểu Ân và Dearing đều không phải là ma pháp sư chính thức, bất quá lực lượng bọn họ có được trong mắt người thường đã phi thường cường đại và thần bí, cho nên người bình thường đều đem tất cả những ai biết ma pháp gọi là pháp sư, dù chỉ là ma pháp học đồ cũng gọi như vậy

Tiểu Ân hướng Dearing khẽ gật đầu, lập tức cảm ứng được năng lượng ba động trên người đối phương

Dearing đáp lễ lại, những năm gần đây dưới sự chỉ dạy của Nhất Hào, đối với tâm tình của con người Tiểu Ân đã có những hiểu biết nhất định nên hẳn thấy được rõ ràng trong mắt Dearing hiện lên vẻ bất bình cùng đố kỵ. Thế nhưng trong ánh mắt của hẳn cũng biểu hiện rõ nét kiêng kỵ

Trong chốc lát, Tiểu Ân liền hiểu ra được biểu hiện trong ánh mắt của Dearing

Xem ra Dearing đố kỵ là do hẳn lao tâm khổ lực hầu hạ ma pháp sư Chritton hai mươi năm mà vẫn không được thu nhận làm nhập môn học đồ. Thời gian hai mươi năm mặc dù thừa đủ cho thực lực Dearing vượt qua những học đồ bình thường nhưng lại vô vọng tiến giai trở thành ma pháp sư chính thức, điều này khiến hẳn bị thương và nuối tiếc

So với hẳn, Tiểu Ân mới chỉ là một thiếu niên hơn mười tuổi mà đã được ma pháp sư Maren thu nhận làm nhập môn học đồ, tiền đồ sau này chắc chắn sẽ chói lọi. Cho nên hiện tại đối mặt, Dearing mới lộ ra vẻ oán hận vận mệnh bất công

“Pháp sư Dearing, chúng ta hiện tại bắt đầu chứ?” Khóe miệng Tiểu Ân hơi hơi cười, nếu đã nhìn ra được vẻ cố kỵ của đối phương, hẳn biết Dearing tuyệt đối sẽ không dám làm hẳn bị thương, như vậy khiến hẳn trở nên yên tâm hơn

Do dự một chút, Dearing nói: “Được, chúng ta tới hậu viện tiến hành một trận tỷ thí hòa bình “

Hai mắt Tiểu Ân phát sáng nói: “Như mong muốn của ngài, pháp sư Dearing “

Hai ma pháp sư nếu xảy ra tranh chấp mà nhất quyết muốn phân cao thấp thì có hai biện pháp để giải quyết, biện pháp thứ nhất tất nhiên là quyết đấu sinh tử, thủ đoạn gì cũng sẽ sử dụng, chỉ sau khi có một bên tử vong mới chấm dứt

Biện pháp thứ hai vẫn minh hơn nhiều, gọi là tỷ thí hòa bình

Hai ma pháp sư sử dụng ma pháp công kích vào một mục tiêu, ma pháp nào có uy lực lớn hơn thì sẽ giành chiến thắng. Phương pháp này mặc dù có chút phức tạp nhưng là phương pháp hữu hiệu tránh cho ma pháp sư bị thương tổn

Cho nên nếu đôi bên không có thâm cừu đại hận gì, thì thường sẽ lựa chọn loại phương pháp hòa bình này

Mọi người tới hậu viện, thấy trong khoảng sân trống sớm đã có hai khối cự thạch thể tích không sai biệt nhau mấy cùng mấy hình nhân người giả được đặt tại giữa sân

Robin vung tay lên, đám hạ nhân sớm chuẩn bị từ trước liền đem hai hình nhân người giả đặt vào hai khối cự thạch. Sau đó Dearing nói: “Pháp sư Tiểu Ân, mời ngài xuất thủ trước “

Tiểu Ân mỉm cười, hần tin tưởng đối phương tuyệt đối sẽ không giở trò gian lận gì

Hai ma pháp sư phân biệt tản ra hai phía, cách hình nhân khoảng ba mươi thước, sau đó không hẹn nhau mà cùng dừng lại

Ma pháp công kích mặc dù phần lớn đều là cự ly xa, như ma pháp tạt phong thuật, một khi phát ra, tốc độ vô cùng nhanh, trong vòng trăm thước uy lực không khác nhau là mấy

Bất quá nếu là hòa bình tỷ thí thì khoảng cách ba mươi thước dùng để quan sát hiệu quả của ma pháp không nghi ngờ gì là cách lựa chọn tốt nhất

Dearing hướng Tiểu Ân thủ thế, ý tứ muốn mới hần bắt đầu trước

Tiểu Ân hít sâu một hơi, mặc dù hần đã học được bảy cái nhất cấp ma pháp nhưng với lực lượng tinh thần hiện tại của hần, một khi thi triển trên ba cái ma pháp sẽ tiêu hao sạch sẽ lực lượng tinh thần

Mặc dù được sư phụ tặng một khối ma hạch có khả năng phục hồi lực lượng tinh thần nhưng dưới cách thức tỷ thí hòa bình hần có khả năng sử dụng

Đương nhiên, tỷ thí sinh tử đừng nói là ma hạch, chỉ cần có năng lực cho dù là sử dụng cấm chú quyền trục cũng không có người ngăn cản

Trong lòng lựa chọn mấy ma pháp đã học tập trôi chảy, ánh mắt Tiểu Ân tập trung vào hình nhân

Sau một khắc, ma pháp tạt phong thuật giống như tia chớp kích phát ra, cơ hồ là trong nháy mắt, hình nhân lay động một trận, trên yết hầu xuất hiện một lỗ hồng lớn

Kỵ sỹ Scott trong lòng thầm khen, gã Tiểu Ân này một năm qua không hề lãng phí thời gian, uy lực của ma pháp này tựa hồ ngày càng tăng thêm

Sắc mặt Dearing lập tức trở nên khó coi, hần kinh ngạc đánh giá lại Tiểu Ân, ánh mắt lóe lên những tia dị sắc

Bá tước Robin thấy được ma pháp của Tiểu Ân, hần cũng chỉ mỉm cười qua, rất rõ ràng hần đối với thực lực của Dearing rất tin tưởng. Nhưng sau khi nhìn về mặt của Dearing, trong lòng hần lại nổi lên hoài nghi

Tiểu Ân hướng Dearing thi lễ nói: “Pháp sư Dearing, đến phiên ngài “

Dearing do dự một chút hỏi: “Pháp sư Tiểu Ân, ngài là nhập môn đệ tử của ma pháp sư Maren?”

“Đúng vậy “

“Ngài thật sự mới chỉ học tập ma pháp một năm?”

“Đúng vậy “

Khóe miệng Dearing hơi hơi co giật, vẻ kiêu kỳ càng lộ rõ thêm.

57. Chương 57: Ma Pháp Thuần Phát

Sau khi tất cả phát sinh mấy người Tiểu Ân mới nghe thấy một tiếng xé gió từ đó truyền lại.

Kỵ sĩ Scott sắc mặt khê biến, hẳn rất rõ ràng chỗ lợi hại của chiêu này. Mặc dù hẳn không biết đây rốt cuộc là ma pháp gì nhưng có một điểm hẳn có thể khẳng định, uy lực của ma pháp này so với Tật phong thuật của Tiêu Ân phải mạnh hơn nhiều.

Nếu như ma pháp này phóng về phía hẳn, thế thì đến tám chín phần cái mạng nhỏ của hẳn ắt phải giao lại đây rồi.

Lâm râm, sau lưng hẳn toát một mảng mồ hôi lạnh, những ma pháp sư này quả nhiên không phải là người thường.

Chẳng qua sau khi phát ra một cái ma pháp cấp hai sắc mặt Dearing lại không được tốt lắm, hẳn do dự liếc mắt nhìn Tiêu Ân, cũng không hề nói chuyện.

Tiêu Ân trong lòng cũng thầm than một tiếng, tuy rằng năng lực trước mắt của hẳn không đủ để phát ra ma pháp này nhưng đã hơn một năm làm ma pháp học đồ, hẳn cũng biết tên gọi của loại ma pháp này.

Phong nhận (đao gió), một nhị cấp ma pháp đơn giản nhất mà đồng thời cũng thực dụng nhất.

Ma pháp ở thế giới này cùng với những tiểu thuyết huyền ảo trước đây đã xem miêu tả lại không hề giống nhau.

Ma pháp chính là ma pháp, là lực lượng mạnh mẽ nhất ở thế giới này, tuyệt đối không phải là thứ kỹ năng rác rưởi mà loại mèo chó nào đều có thể phá giải được.

Trong tiểu thuyết kỵ sĩ trước đây, kỵ sĩ hơi có chút bản lĩnh đều là lũ trâu bò cả, loại ma pháp đơn giản như Phong nhận căn bản là vô dụng đối với bọn họ. Tuy nhiên, ở thế giới này sức mạnh của Phong nhận tuyệt đối khó mà tưởng tượng được. Nếu như nói Tật phong thuật giống như súng đánh chặn (kiểu súng tầm gần và trung, điển hình là AK47 – dịch giả) thì Phong nhận chính là tương đương với công kích dạng sóng của vũ khí la-de.

Trong một phạm vi nhất định, khi hình quạt của Phong nhận được kích phát ra thì tất cả người hay vật chặn trước mặt ma pháp sư đó đều gặp phải công kích mãnh liệt.

Nếu ma pháp này thi thố trên chiến trường, đồng thời gặp được điều kiện bằng phẳng thuận lợi thế thì tuyệt đối có thể nhẹ nhàng giải quyết trên 10 chiến sỹ.

Liếc nhìn vẻ mặt không biểu cảm của đối phương, Tiêu Ân tự đáy lòng thầm cảm thán.

Tu luyện 20 năm quả nhiên không phải là lãng phí, cả đến nhị cấp ma pháp cũng có thể nắm vững. Mà uy lực của nhị cấp ma pháp hiển nhiên không phải thứ nhất cấp ma pháp có thể so sánh được.

Chỉ có điều trên mặt Dearing lại không hề có chút thần sắc đặc ý nào, đó là vì ma pháp của hẳn mặc dù uy lực khá lớn nhưng về tốc độ phát động quả thực còn thua xa Tiêu Ân.

Dearing kích phát Phong nhận sử dụng thời gian gần 5 giây đồng hồ, nhưng Tiêu Ân khi phát động Tật phong thuật thậm chí 1 giây cũng không đến, tưởng chừng như đã đạt đến mức thuận phát.

Người khác nhìn vào có thể cảm thấy chẳng có gì nhưng là một giúp việc cho học đồ như Dearing lại hiểu rõ khó khăn trong đó.

Có thể đem ma pháp trong khoảng thời gian ngắn như vậy phát ra không chỉ đại diện cho việc Tiêu Ân đã triệt để hiểu rõ mỗi một trình tự trong ma pháp này, mà hẳn còn phải trải qua ngàn vạn lần gian khổ nỗ lực nữa.

Một ma pháp muốn phát huy ngàn vạn lần, gánh nặng đó đối với cơ thể đã đạt đến một mức độ không thể tưởng tượng được.

Cho dù là ma pháp sư cao cấp cũng chỉ có một vài ma pháp quen thuộc nhất khi vận dụng mới có thể đạt đến cấp độ thuận phát.

Còn như Tiêu Ân ư, hẳn chỉ là một học đồ nho nhỏ mới học tập kiến thức ma pháp được một năm mà thôi. Dearing khi học tập ma pháp được một năm thậm chí đến một cái ma pháp cũng không thể chân chính kích phát được.

Bởi vì thời gian kích phát ma pháp không giống nhau nên mặc dù uy lực ma pháp của Dearing mạnh mẽ nhưng cũng không dám nói là đủ để chèn ép Tiêu Ân.

Bởi nếu như hai người đụng phải nhau trong lúc quyết đấu sinh tử, thế thì trong lúc Dearing dùng 5 giây để kích phát ra Phong nhận thì Tiêu Ân đã có thể dư dả thời gian giết chết hẳn cả 5 lần rồi.

Cho nên Dearing sau khi suy xét một lát cuối cùng lên tiếng: “Pháp sư Tiêu Ân, vòng này tính là hòa được chứ?”

“Được.” Tiêu Ân không chút do dự gật đầu.

“Thế thì chúng ta lại tiếp tục.” Dearing một lần nữa vung tay, hẳn muốn xem xem, thực lực Tiêu Ân rốt cuộc có thể đạt đến trình độ như thế nào.

Sắc mặt bá tước Robin và kỵ sĩ Scott lập tức trở nên vô cùng đặc sắc, bọn họ thế nào cũng không nghĩ đến có thể từ miệng Dearing nghe thấy lời này.

Từ góc độ của họ mà nói vòng này Dearing rõ ràng nắm giữ ưu thế, uy lực của hai ma pháp lại càng là liếc mắt liền rõ ràng. Nhưng nghe giọng điệu của Dearing ngược lại lại giống như Tiêu Ân chiếm thượng phong vậy, đương nhiên khiến hai người họ nghi thần nghi quỷ, không sao hiểu nổi.

Khẽ liếm môi, nghênh đón ánh mắt dò hỏi của bá tước Robin, kỵ sĩ Scott đoán liều: “Hay là pháp sư Dearing muốn cho bọn ta một lối thoát.”

Bá tước Robin hơi lắc đầu, ở đây cũng phải nói lại, dấu sao Tiêu Ân cũng là nhập môn học đồ chính thức của ma pháp sư Maren, điểm mặt mũi này đúng là cần phải để ý thật. Chỉ là trong lòng vị bá tước tinh minh này lơ mơ cảm thấy một chút lo lắng, trên vẻ mặt của Dearing dường như sự việc không phải đơn giản như thế.

Tiêu Ân lại hít sâu một hơi, cặp mắt hắn đột nhiên mở to, chính lúc ánh mắt rơi trên đầu người giả, một dòng a-xít đột nhiên xuất hiện trên thân người giả.

Tuy hình nhân là dùng gỗ chế thành nhưng a-xít do ma pháp tạo thành này lại sẵn có tác dụng ăn mòn cực mạnh, hiệu quả rất lớn, nếu như là trên trái đất, tuyệt đối có thể cùng với máu Ailen tranh cao thấp rồi. Cho nên sau khi bốc lên một làn khói trắng, người giả bằng gỗ đó liền nhanh chóng bị ăn mòn mất 1 phần 5 thể tích.

Nếu ma pháp này rơi lên trên thân người thì tính mạng kẻ đó khó giữ rồi.

Cơ thịt trên mặt Dearing co rút lại, hẳn trong lòng thầm hít thở thật sâu, thuần phát, lại là thuần phát.

Nếu như nói một ma pháp thuần phát chẳng qua là Tiêu Ân luyện tập nhiều nhất, thể ngộ sâu nhất thì còn có thể miễn cưỡng giải thích được, nhưng đến ma pháp thứ hai lại vẫn là thuần phát, mà tính chất của ma pháp lại còn hoàn toàn khác biệt thế thì đã là một việc không thể tưởng tượng được rồi.

Mặc dù Dearing cũng không hiểu rõ tại sao lại có thể như vậy nhưng trong lòng hắn thầm dâng lên một cảm giác không lành, bản thân đắc tội con người này, liệu có phải là một việc ngu ngốc không đây?

58. Chương 58: Ma Pháp Áp Đáy Hòm

Nhưng sau lần này, không chỉ trên mặt Dearing không có vẻ gì vui mừng, mà cả đến bá tước đại nhân Robin và kỵ sĩ Scott cũng nhìn thấy được bí ẩn trong đó.

Tiêu Ân lại càng rõ ràng, Dearing mặc dù phát ra nhị cấp ma pháp, nhưng ma pháp hắn thành thạo nhất phải là nhị cấp Phong nhận, còn các ma pháp khác hẳn mặc dù cũng có thể phát ra như vậy, nhưng về thời gian thì chậm hơn rất nhiều.

Tất nhiên, đây thực ra mới là trình độ thật sự của tất cả ma pháp học đồ, mà theo thực lực của Dearing, thật ra đã là nghiêng sang bậc trung rồi.

Suy cho cùng, ngoài Tiêu Ân ra, người khác thật không có loại kinh nghiệm quý báu có khả năng luyện tập vô số lần trong Nhất Hào không gian được.

Trong lòng cấp tốc xoay chuyển vài ý nghĩ, Tiêu Ân khước miệng đột nhiên treo lên một nét cười nhẹ. Thật ra trước khi đôi bên gặp nhau, hẳn trước nay chưa từng nghĩ đến bản thân có thể thắng được một người hầu học đồ đã học tập 20 năm.

Nhưng sau khi hẳn thật sự cùng Dearing giao thủ, hẳn mới bất ngờ phát hiện, hóa ra bản thân mình thực sự rất mạnh, ít ra so với đối phương còn mạnh hơn không ít.

Ma pháp hẳn có chỉ mới là nhất cấp ma pháp, nhưng lại chiếm giữ được ưu thế của tốc độ, nếu như trong thi đấu là quyết chiến sinh tử, há chẳng phải có khả năng lập tức giết chết đối thủ sao? Mặc dù đối phương rất có khả năng nắm được nhị cấp ma pháp lồng phòng vệ, nhưng trong tay hẳn cùng đồng thời còn nắm con át chủ bài cuối cùng.

Tất nhiên, nếu thật sự buộc hai người tiến hành quyết đấu sinh tử, vậy Tiêu Ân chưa hẳn nhất định có khả năng giành được thắng lợi.

Bởi vì hẳn tất nhiên có thể tấn công người ta, nhưng Dearing cũng có thể tấn công hẳn, bất luận bị một cái ma pháp cấp hai nào của Dearing đánh trúng người, Tiêu Ân chỉ có nước nằm đơ một chỗ mà thôi.

Lồng phòng vệ ma pháp là thứ đồ tốt, cũng là ma pháp bắt buộc của mỗi ma pháp sư, nhưng vấn đề là, ma pháp này thuộc về hàng ngũ nhị cấp ma pháp, đây không phải thứ mà Tiêu Ân trước mắt có khả năng nắm giữ được.

Trên khoảng đất trống bốn người đưa mắt nhìn nhau, mỗi người đều đang trầm lắng, mặc dù ý nghĩ của mỗi người một khác, nhưng tình thế phát triển của đã làm cho lối suy nghĩ ban đầu có chỗ sai lệch.

Dearing đột nhiên hít một hơi thật sâu, nói: “Pháp sư Tiêu Ân, trận này tính hòa nhau được không? “

“Được. “ Tiêu Ân gật đầu, nói: “Dearing pháp sư, lực lượng tinh thần của tôi còn có đủ để phát ra một cái ma pháp cuối cùng, nếu lần sau vẫn hòa nhau, vậy thì tôi phải sử dụng ma hạch bổ sung lực tinh thần.”

Dearing ngó ra, việc bình thần nói ra tinh thần lực bản thân không đủ như vậy, hẳn cũng là lần đầu tiên gặp phải. Nhưng liên tưởng đến tuổi tác và thời gian học tập ma pháp của Tiêu Ân, có thể liên tiếp phát ra 3 lần ma pháp, đã là một sự việc vô cùng giỏi rồi.

“Được rồi, pháp sư Tiêu Ân, tôi có một đề nghị.” Dearing cân nhắc trong phút chốc, nói: “Hãy để chúng ta dùng ma pháp cuối cùng này để quyết định thắng bại đi.”

“Ồ, ngài định làm như thế nào?”

“Tôi tạo cho những hình nhân một lồng phòng vệ ma pháp, ngài có thể sử dụng ma hạch để bổ sung tinh thần lực, nhưng nếu ngài không thể trong 3 ma pháp đánh tan lồng phòng vệ, vậy thì sẽ tính là ngài thua.” Dearing nén giọng nói.

“Được, một lời đã định.”

Nhìn thấy Tiêu Ân ngay cả một chút suy nghĩ cũng không cần liền đồng ý, trong lòng Dearing không khỏi thấy thấp thỏm, nhưng đến lúc này rồi, hẳn đã không còn đường rút lui nữa.

Bước lên một bước, Dearing trên 4 hình nhân trước mặt Tiêu Ân đặt một lồng ma pháp phòng vệ.

Tốc độ đặt lồng phòng vệ này cực nhanh, không dài hơn thời gian của Phong nhận bao nhiêu, từ đó thấy rõ, đối với ma pháp này, Dearing đúng là đã bỏ ra rất nhiều thời gian và tinh lực.

Một luồng hào quang nhàn nhạt bao bọc lấy người giả, mặc dù cách khá xa, nhưng Tiêu Ân vẫn y nguyên cảm ứng được năng lượng mạnh mẽ bao hàm ở phần trên đó.

Lồng bảo vệ không chỉ dựa vào lực lượng của ma pháp sư để hình thành, thật ra mỗi lồng bảo vệ đều sử dụng thủ đoạn khơi ra, hấp thụ sự phân li năng lượng tự do nhất định trong không gian cuối cùng mới có thể hình thành lồng bảo vệ. Bằng không nếu chỉ dựa vào lực lượng tinh thần của ma pháp sư để duy trì, vậy thì điều này căn bản không phải ma pháp học đồ có thể gánh vác nổi.

Sau khi nhìn thấy lồng bảo vệ này, Tiêu Ân thở nhẹ một hơi, Dearing thực sự đã tính toán rất kỹ, hẳn rõ ràng đã nhìn ra, thực lực bản thân chỉ có thể phát huy ma pháp cấp một, nhưng nếu muốn dùng ma pháp

cấp một để phá vỡ lồng phòng vệ này, đừng nói là 3 cái, cho dù là 5 cái cũng chưa hẳn đã có khả năng làm được.

Do dự rất lâu, rốt cuộc có nên đem thực lực áp đáy hòm của mình ra hay không đây?

Hắn quay đầu nhìn Scott, chỉ thấy trong mắt kỵ sĩ vẫn có một chút khao khát. Ngay lập tức hiểu ra, trong lòng gã, thật ra vẫn còn ôm một tia hy vọng không thực tế.

Thở sâu một hơi, Tiêu Ân quay đầu, lực lượng tinh thần trong người toàn bộ chuyển động, trong nháy mắt đã biến thành cuồng bạo mà tinh tế. Không sai, lực lượng tinh thần của hắn vậy mà trong cùng một lúc đã hình thành 2 loại thuộc tính hoàn toàn khác nhau.

Ngay tức khắc sắc mặt Dearing đứng đối diện đột biến, lực lượng tinh thần của hắn trên Tiêu Ân nhiều, tự nhiên có khả năng cảm ứng thấy được biến hóa trên người Tiêu Ân.

Mặc dù lực lượng từ trên người Tiêu Ân phát ra không mạnh lắm, cũng mới chỉ tương đương với năng lượng của nhất cấp ma pháp mà thôi. Nhưng khiến hắn kinh hãi nhất là, ma pháp Tiêu Ân sử dụng lại được hình thành từ hai loại thuộc tính đối lập nhau.

Trong nháy mắt trong đầu óc của hắn lại hiện ra một thuật ngữ khủng bố.....ma pháp hỗn hợp.

Nhưng mà loại ma pháp hỗn hợp này trong thế giới ma pháp lại là ma pháp cao cấp, cho dù là ma pháp hỗn hợp đẳng cấp thấp nhất, cũng tối thiểu là ma pháp cấp 5 trở lên.

Cấp 5, cho dù tính trong toàn bộ công quốc, cũng chỉ có đại ma pháp sư Tiffany các hạ mới có thể phóng ra mà thôi.

Cơ thể của Dearing hơi run rẩy, trời ạ, bản thân rốt cuộc đã va chạm với loại quái vật gì thế này?

59. Chương 59: Chiến Thắng Trong Dự Tính

Mọi người theo bản năng đưa tay lên che mắt, theo sau đó liền cảm thấy một đám cát bụi hỗn độn khổng lồ ùn ùn ập thẳng tới.

Kỵ sĩ Scott đáng lẽ muốn ngay lập tức lui lại, nhưng sau khi liếc thấy bộ dạng bối rối của bá tước Robin, ánh mắt khẽ chuyển, đột ngột bước gấp lên một bước, chặn ngay trước mặt hắn.

Mặc dù tốc độ của đám cát bụi kia rất nhanh, mang đến áp lực rất lớn về tâm lý, nhưng thật ra đây chỉ là những luồng không khí mang theo cát bụi sau vụ nổ không có bao nhiêu uy lực, cho dù có bị va trúng người cũng không gây ra tổn hại lớn lắm cho kỵ sĩ.

Cách đó không xa vắng lại tiếng ồn ào náo động của đám nô bộc, một số hộ vệ cũng hô to gọi nhỏ kéo nhau theo hướng này chạy đến.

Khi tiến hành thi đấu, vì che mắt kẻ khác, bá tước Robin đã từng hạ lệnh không được phép cho người ngoài có mặt, nhưng âm thanh kinh thiên động địa như vậy tự nhiên là làm kinh động những người kia rồi.

Bá tước Robin nói cho cùng cũng kẻ từng trải, hắn đột nhiên xoay người đi đến cửa sân sau, tức giận trách mắng đám người đang gấp chạy đến một trận, sau khi tổng cổ đám người đó đi, mới rùng mình quay lại trong sân.

Lúc này, đám hình nhân và những lồng phòng hộ ở giữa sân đã không còn thấy đâu nữa, cả đến mặt đất cũng có thêm một cái hố sâu tối thiểu 1 mét.

Vụ nổ dữ dội vừa rồi chính là từ chỗ này truyền tới, mà chính những nguồn gốc đám cát bụi kia là sự giải thích tốt nhất.

Ngoài đầu nhìn lại Dearing, chỉ nhìn thấy vị người hầu học học đồ này sắc mặt đã tái mét, trong ánh mắt nhìn về phía Tiêu Ân tràn đầy vẻ kinh sợ.

Bá tước Robin thầm than một tiếng, kết quả này xem như không cần hỏi cũng biết rồi.

Tiêu Ân cười mỉm với bọn họ, trong tay cầm một viên ma hạch, lực lượng mạnh mẽ không ngừng ùn ùn không dứt nhập vào trong cơ thể của hắn, làm cho lực lượng tinh thần của hắn cấp tốc khôi phục.

Thực ra thực lực hiện tại của hắn, cho dù là gắng gượng chế tạo một lần tạc đạn thuật cấp thấp nữa cũng vẫn được, nhưng hắn không muốn đem tất cả vốn liếng lộ ra trước mặt Dearing. Thế nên cầm một viên ma hạch ra để giả bộ cũng là điều bất buộc.

“Pháp sư Tiêu Ân, so tài lần này là ngài thắng rồi. “ Bá tước Robin lộ ra dáng vẻ tươi cười với cách thức quý tộc tiêu chuẩn, nói: “Tôi đáp ứng với ngài, chỉ cần còn ngài và kỵ sĩ Scott còn thì không cần lo lắng có người dám có ý tứ với các vị nữa. “

Tiêu Ân hơi hơi ngó ra, không ngờ hắn thức thời như vậy, một khi thất bại, lập tức nhận thua, nhân vật này nếu thực sự là kẻ địch, chắc chắn không phải việc khiến người ta vui vẻ.

Sau khi bá tước Robin nhận thua, lại cảm ơn kỵ sĩ Scott vì sự bảo vệ lúc này, sau đó giữ họ lại dùng cơm.

Nhưng hai người Tiêu Ân đâu còn có hứng thú để tiếp tục nán lại nơi này, một cuộc không hẹn mà cùng khéo léo từ chối.

Hai người bọn họ khi đến đây không ngồi xe ngựa, nhưng khi ra về, bá tước đại nhân bất kể như thế nào đều muốn phái xe ngựa đưa về, thậm chí còn biếu tặng rất nhiều lễ vật, trong đó không thiếu những thứ quý báu, khiến bọn họ hai người được một phen mở rộng tầm mắt.

Về đến quán trọ của Bartley, khi ba người ở trên lầu đem đồ vật bá tước đại nhân biếu tặng từng món từng món bày ra, đều có chút không dám tin vào hết thấy những điều mình gặp phải.

Thật ra, khi Bartley biết Tiêu Ân giành thắng lợi khi thi đấu ma pháp, cái miệng rộng của hắn không thể khép lại được.

Một pháp sư chẳng qua mới học được 1 năm, vậy mà có thể thắng được pháp sư đã học tập ma pháp 20 năm, đây không thể dùng một câu thiên phú tuyệt để miêu tả nữa, mặc dù Tiêu Ân là nhập môn học đồ, mà Dearing chỉ là một người hầu học đồ, nhưng thời gian học tập của hai bên chênh lệch quá lớn, nên trước trận đấu, bất luận là ai đều không dám tham vọng viễn vông rằng Tiêu Ân có khả năng đạt được thắng lợi cuối cùng.

Bụi bặm trên người Tiêu Ân còn chưa được phủ xuống, Bartley vẫn còn tặng cho Tiêu Ân một cái ôm thật chặt.

Thật không dễ dàng mới thoát khỏi hành động hí hửng của ai đó, Tiêu Ân nói: “Mọi người nói xem, bá tước Robin có thể không tuân thủ lời hứa của mình không? “

“Yên tâm đi.” Kỵ sĩ Scott an ủi nói: “Hắn đã cam đoan trước mặt ngài, chỉ cần ngài còn sống, hắn nhất định không dám trái lời. “ Tiếp đó cười yên tâm nói: “Ngài là một ma pháp sư mà, mà còn là một ma pháp sư có tiền đồ lớn, nhất định có thể trở thành một ma pháp sư chính thức. Thế thì theo như tuổi thọ của ngài mà nói, làm sao có thể cho bá tước Robin cơ hội trái với lời thề chứ. “

Tiêu Ân bật cười khanh khách, chỉ cần có thể trở thành ma pháp sư chính thức, thì liền có thể sở hữu ít nhất 200 năm tuổi thọ trở lên. Mà bá tước Robin đại nhân, nhìn hắn thế nào cũng không giống loại người có thể sống lâu như thế.

Nghỉ thêm 1 ngày tại quán trọ, Tiêu Ân một lần nữa quay về tháp ma pháp của sư phụ, đồng thời cùng bọn họ giao hẹn, nếu như có tình hình gì ngoài ý muốn, cần nhanh chóng liên hệ. Tất nhiên lần này Tiêu Ân đã dặn dò qua Danny, nếu có người đến tìm mình, không được tùy tiện khước từ nữa.

Trong trang viên của bá tước, Robin sau khi tiễn hai kẻ giả làm lợn con ăn hổ đi xong liền cùng Dearing lặng lẽ nhìn khoảng đất trống ở giữa sân.

Nhìn vào cái hố sâu đến hơn 1 mét, cho dù là bá tước đại nhân cũng không tránh khỏi có phần hãi hùng khiếp vía.

Ma pháp như thế này, nếu đặt trên chiến trường đối phó với đội hình tập trung, vậy thì có thể dẫn đến lực sát thương lớn đến thế nào chứ.

Đây mới chỉ là ma pháp của ma pháp học đồ, nếu như là ma pháp sư tự mình ra tay thì sẽ thế nào?

Vừa nghĩ đến đây, bá tước đại nhân ngay lập tức có chút không rét mà run, như vậy xem ra, công quốc mỗi năm tiêu phí lượng lớn tài lực nhằm lung lạc mấy pháp sư kia, tuyệt đối là một là một lựa chọn sáng suốt.

“Bá tước đại nhân, ma pháp sư tên Tiêu Ân kia, là một kẻ có thiên phú cực mạnh, người này về sau nhất định có thể trở thành ma pháp sư chính thức.....không, hoặc là ma đạo sư.” Dearing lẩm bẩm: “Loại người này, tuyệt đối không thể đối địch.”

Bá tước Robin khẽ gật đầu, mặc dù Dearing đã rời khỏi ma pháp tháp, trở thành một pháp sư tự do, nhưng thân phận hắc đặc thù, là người hầu học đồ 20 năm của Chritton. Để đạt được tình hữu nghị của hắc, mời hắc gia nhập vào gia tộc của mình, Robin đã bỏ ra một cái giá rất lớn, mà cả đến hắc còn tôn sùng Tiểu Ân đến thế, vậy thì bá tước đại nhân tự nhiên hiểu rõ mình nên lựa chọn như thế nào mới là phù hợp nhất cho lợi ích của toàn gia tộc.

60. Chương 60: Thuần Hóa Ma Thú

Nhưng không biết vì sao, khi mỗi lần gặp phải pháp sư Maren, dường như trong ánh mắt Maren nhìn hắc lộ ra một tia khác lạ. Tất nhiên, ánh mắt dị thường này được ẩn dấu cực sâu, nếu Tiểu Ân không phải trong nguy cơ sinh hóa (kiểu resident evil) và các tình cảnh giả thuyết luyện tập được bản lĩnh quan sát sắc mặt lời nói, bằng không thì chưa chắc đã nhìn ra được.

Chỉ là sau khi phát giác ra điểm dị dạng này, Tiểu Ân liền đem bản thân ẩn giấu càng thêm sâu, mà biểu hiện bên ngoài đối với Maren cũng càng tỏ ra cung kính.

Bởi vì hắc rất rõ ràng, nếu ma pháp sư Maren muốn tính toán với mình, bất luận hắc phản kháng thế nào đều không có tác dụng gì, đã như thế, không bằng tỏ ra ngoan ngoãn một chút biết đâu còn có thể mê hoặc đối phương.

Trong ma pháp tháp học tập thời gian trôi qua thật nhanh, bất giác đã một năm rưỡi trôi qua. Bây giờ Tiểu Ân không còn là một cậu bé nữa, mà đã là một thiếu niên mười ba tuổi.

Mặc dù vẻ mặt của hắc không được anh tuấn cho lắm, nhưng bản thân đã có mùi vị của một thiếu niên dày dặn, đem đến cho người ta cảm giác mạnh mẽ.

Chẳng qua điều này cũng dĩ nhiên, bất luận là ai đi nữa, tồn tại kinh nghiệm hai đời người, đồng thời trong không gian hư cấu lại trải qua thời gian dài như vậy, trên người hắc đều sẽ có khí chất như thế.

Trong quãng thời gian này, Tiểu Ân khi học tập tuyệt đối có thể nói là tận tâm tận lực, và cũng thu được những thành tựu không nhỏ.

Hơn nữa sự biến hóa trong thái độ của Maren đã khơi lên trong lòng Tiểu Ân một mối nguy cơ mãnh liệt, cho nên hắc luyện tập gấp bội các loại kỹ năng, trong đó quan trọng nhất tất nhiên là quảng bá thể thao. Bởi vì hắc vô cùng rõ ràng, bản thân mình có thể đạt được thành tựu vượt trội hơn so với người khác, chẳng phải là nhờ cái thiên phú chết tiệt nào cả, mà là đến từ sự giúp đỡ của Nhất Hào

Mà hắc đạt được toàn bộ nền tảng căn bản chính là từ quảng bá thể thao, nên khi luyện tập kỹ năng này hắc có thể nói là dốc hết sức lực.

Sau hai tháng luyện tập, hắc đã thần kỳ hoàn thành bộ động tác nhỏ thứ nhất của bộ lớn thứ hai sơ cấp thể thao. Tiếp đó, lại qua tám tháng luyện tập như vậy, hắc đã hoàn thành bộ động tác nhỏ thứ hai, còn bây giờ đã bắt đầu luyện tập bộ động tác nhỏ thứ ba.

Tốc độ này so với thời gian luyện tập bộ động tác nhỏ cuối cùng của bộ động tác lớn thứ nhất còn phải nhanh vài tháng nữa, từ đó thấy rõ, dưới áp lực mạnh mẽ, bản thân vẫn còn có tiềm lực rất lớn có thể khai thác.

Trước mắt Tiêu Ân trong Nhất Hào không gian đã có thể tiếp nhận áp lực của 14 lần chênh lệch thời gian, mà trong 8 tiếng hạn định ngủ mỗi ngày, thời gian luyện tập lực lượng tinh thần càng đạt được đến tròn 100 tiếng.

Cứ như thế, mặc dù tốc độ gia tăng lực lượng tinh thần còn không bằng những học đồ có tư chất mạnh nhất, nhưng so với học đồ bình thường mà nói đã vượt xa hơn nhiều.

Tất nhiên, do tuổi tác hắn còn nhỏ, thời gian tiến vào ma pháp tháp học tập chỉ mới hai năm rưỡi nên tổng thể lực lượng tinh thần của hắn không phải là cao lắm. Chỉ là so với một năm rưỡi trước, lực lượng tinh thần của hắn gần như là tăng gấp đôi, bây giờ cho dù có bảo hắn một hơi phóng ra 6 cái ma pháp cấp một cũng không còn là chuyện khó khăn gì nữa.

Nếu như lại cộng thêm số ma hạch cấp một tích trữ mấy năm nay, bản thân Tiêu Ân đã có sức chiến đấu tương đối mạnh.

Có điều mặc dù trước mắt lực lượng tinh thần của hắn đã được nâng cao nhưng số lượng ma pháp nắm được chỉ nhiều hơn vèn vèn có một, với lại ma pháp kia còn là khi hắn tự nghiên cứu nguyên tố triệu hoán hệ học được.

Ma pháp này thật ra cũng là Tạc đạn thuật, chỉ là trên nền tảng của nó tiến hành thêm một số cải tiến lớn, đồng thời sau một ngày sử dụng, có thể dễ dàng bảo tồn tiếp.

Cũng chính là nói, chỉ cần sử dụng ma pháp trước một ngày thì cũng như trên người mang một ma pháp quyền trục Tạc đạn thuật. Khi cần thiết, dựa theo tần số tinh thần nhất định có thể kích nổ, sức mạnh sản sinh ra mặc dù nhỏ hơn so với Tạc đạn thuật đương trường phóng ra nhưng tiêu hao lực lượng tinh thần lại ít hơn nhiều.

Sau khi trông thấy nguyên tố triệu hoán thuật đã được cải tiến này, trong lòng Tiêu Ân cảm thấy mừng như điên.

Trước mắt vấn đề làm cho hắn đau đầu nhất chính là lực lượng tinh thần còn quá yếu, một khi phát ra 6 cái ma pháp cấp 1 thì liền khiến toàn bộ lực lượng tinh thần tiêu hao hết, mặc dù có thể thông qua hấp thu năng lượng thần bí trong ma hạch để tiến hành bổ sung nhưng như thế cũng phải cần thời gian từ từ hồi phục.

Tất nhiên, tùy theo sự nâng cao của lực lượng tinh thần, cho dù là không sử dụng ma hạch, cũng có thể từ từ tiến hành tự khôi phục, chỉ là thời gian đó thực sự quá dài, hắn thực khó mà chấp nhận được.

Trong tình hình đó, dạng Tạc đạn thuật có thể dự trữ trước này liền lộ rõ giá trị quý giá của nó.

Tiêu Ân nghiên cứu kĩ càng ma pháp này, thật ra cũng chẳng thể tính là cái ma pháp gì cả mà chỉ là một loại công nghệ chế tạo ma pháp.

Nhưng ma pháp quyền trục bình thường không giống nhau, thứ đòi hỏi để dự trữ tất cả ma pháp của nguyên tố triệu hoán hệ lại không phải là các loại tài liệu dị thường, cổ quái ẩn chứa năng lượng nào cả.

Để ký thác ma pháp của nguyên tố triệu hoán hệ bất luận là cấp thấp nhất hay cấp cao nhất đều chỉ có một loại vật liệu đó chính là ma hạch.

Trên đại lục này ma hạch vẫn là tương đối quý giá mà phạm vi sử dụng lại rộng rãi, nhưng ma hạch cấp thấp 1, 2 đã hình thành sản xuất với quy mô lớn.

Điều này phải cảm ơn một phân nhánh của ma pháp sư là thuần ma sư, chính nhờ họ đã trải qua cố gắng của không biết bao nhiêu thế hệ mới từ ma thú cấp 1, 2 với tính tình tương đối ôn hòa dần dần biến thành những gia súc phù hợp làm thú nuôi cho loài người.

Sau khi các ma thú trải qua mấy chục đời, thậm chí cả trăm đời nuôi trong nhà, chúng đã mất đi bản tính hoang dã trời sinh, trở thành một khâu không thể thiếu trong đời sống của con người.

Giống như trên trái đất con người đã thuần hóa lợn, chim, bò hoang, con người ở đây cũng không ngoại, cũng có thể thuần hóa các ma thú ở cấp độ không cao.

Sau khi các ma thú trưởng thành, loài người có thể mang đi giết thịt. Vài loại da trên thân thể của ma thú có thể chế tạo ma pháp quyền trục cấp thấp, đồng thời có thể cung cấp thịt mà ma hạch trong cơ thể vẫn có thể dùng để ma pháp sư khôi phục tinh thần lực.

61. Chương 61: Tra Hỏi

Tương tự trên đại lục này việc đó cũng không khác gì

Sau khi con người thuần phục được hơn mười loại hạ cấp ma thú, mặc dù trong cơ thể chúng cũng có sinh ra ma hạch nhưng cấp bậc ma hạch lại hạ thấp dần, thậm chí còn có một số loại ma hạch chỉ còn lại một phần năm, thấp hơn nữa cũng có

Tuy nhiên lợi ích tốt nhất từ việc thuần hóa ma thú đó là có được một lượng lớn ma hạch hơn nữa còn đảm bảo được lượng cung ứng Lợi ích đó chính Tiểu Ân cũng được hưởng qua, qua việc mỗi tháng hắn đều được cấp mười khối nhất cấp ma hạch

Ma hạch ẩn chứa năng lượng càng lớn, tốc độ bổ sung lực lượng tinh thần càng nhanh. Cho nên giá cả ma hạch thuần hóa không thể so với giá cả của ma hạch dã sinh

Đây cũng là vấn đề khiến Tiểu Ân đau đầu

Trước kia học tập ma pháp trên cơ bản Tiểu Ân không phải sử dụng ma hạch để bổ sung lực lượng tinh thần. Bởi vì hắn toàn luyện tập ma pháp trong không gian hư cấu

Do hắn điên cuồng luyện tập nên hiện tại mới có thể nắm giữ ma pháp một cách thuần thực

Có thể nói, ma pháp hắn nắm giữ đã trở thành bản năng, chỉ cần tâm niệm động, có thể thuần phát ma pháp một cách hoàn mỹ

Ma pháp sư khác muốn làm được như vậy thì phải trải qua hàng nghìn vạn lần khổ luyện nhưng lực lượng tinh thần mỗi cá nhân đều có hạn, muốn làm được như thế cơ hồ là khó có khả năng. Phần lớn các học đồ đều thiếu thốn ma hạch, chỉ có độc nhất Tiểu Ân được phát ma hạch nhưng lại không hề dùng đến

Thế nhưng cuộc sống tốt đẹp đã qua, sau khi hắn học tập cách tồn trữ tạc đạn thuật, thì ma hạch lại khiến hắn phải đau đầu

Mặc dù ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ không cần các loại tài liệu ma pháp dùng để tồn trữ nhưng để chứa đựng được thì ma hạch là yêu cầu nhất định cần phải có

Năng lượng của ma pháp tạc đạn thuật cũng không lớn, lực lượng tinh thần hao phí để tạo ra cũng chỉ tương đương với nhất cấp ma pháp

Nhưng độ phức tạp của nó lại vượt xa nhất cấp ma pháp thậm chí có thể so sánh với một tam cấp ma pháp đơn giản

Muốn tồn trữ loại ma pháp này thì chỉ dựa vào số lượng ma hạch thuần hóa là điều không thể

Dựa theo số liệu mà Nhất Hào thu thập được trong đoạn thời gian này, nếu dùng nhất cấp ma hạch thì chỉ có ma hạch dã sinh mới đáp ứng đủ năng lượng

Chỉ là ma hạch dã sinh rất trân quý cho dù là nhất cấp dã sinh ma hạch cũng không phải là thứ mà Tiểu Ân có khả năng kiếm được

Mấy ngày nay hắn đau đầu chính là vì chuyện này. Nếu có thể, hắn tình nguyện đổi hai mươi viên ma hạch thuần hóa lấy một viên ma hạch dã sinh đồng cấp Nhưng do tính trân quý của ma hạch dã sinh nên người nguyện ý hoán đổi rất ít, ít nhất hắn cũng không có cơ hội trùng hợp gặp được

Đang lúc suy nghĩ tìm biện pháp, thì ma pháp sư Maren đột nhiên truyền gọi hắn tới lầu chín

Lầu chín là nơi Maren dùng để tiếp khách và là nơi hắn truyền thụ tri thức ma pháp cho đệ tử

Chính tại đây Tiểu Ân đã học được những hiểu biết cơ bản về trụ cột ma pháp, ngoài trụ cột ma pháp ra, Maren không truyền thụ lại bất cứ ma pháp nào cho hắn

Trong lòng thấp thỏm không yên, Tiểu Ân tới lầu chín, ngoài ý nghĩ của hắn, trong phòng còn có cả David Kirby

Hơn hai năm không gặp vị ma pháp sư anh tuấn này vẫn ôn hòa mỉm cười với Tiểu Ân, đôi khi Tiểu Ân rất hâm mộ đệ tử của David Kirby, ở cùng vị sư phụ, chắc chắn là sẽ tốt hơn nhiều so với ở cùng với Maren

“Tiểu Ân, người tới đây đã được bao lâu?” Maren thuận miệng hỏi

Tiểu Ân khoe miệng hơi giật, ở lâu với Maren hẳn phát hiện được một chuyện rất thú vị

Có lẽ do ma pháp sư có tính mạng dài hơn người bình thường cho nên bọn họ đối với thời gian có khái niệm hết sức mơ hồ, thậm chí còn có kẻ không nhớ rõ bản thân đã sống được bao nhiêu năm

Cúi đầu cung kính Tiểu Ân nói: “Sư phụ, ta đã tới đây được hai năm “

“Ân, hai năm, người học được những gì rồi?”

Tiểu Ân ngẩn ra, suy nghĩ một chút nói: “Sư phụ những gì ngài dạy con, con đều nắm được hết “

“Trừ bỏ những thứ đó ra còn gì nữa?” Maren có chút chờ đợi nói

“Ân, lục thư con mang theo cũng đã nắm được” Nói xong Tiểu Ân mới nhớ ra bản thân mình đã nắm giữ được bảy nhất cấp ma pháp, đương nhiên trong đó có bốn ma pháp hẳn học được từ lục thư

Maren khẽ cau mày hỏi: “Hiện tại người nắm giữ được mấy ma pháp?”

“Sáu cái “Tiểu Ân cố ý đem tạc đạn thuật cùng cách tồn trữ tạc đạn thuật giấu giếm

Maren cùng David Kirby liếc mắt nhìn nhau, trong mắt bọn họ lộ ra thần thái khó tin

“Tiểu Ân, người nói người nắm giữ sáu ma pháp?”

“Đúng ạ “Tiểu Ân không chút do dự nói

Bất quá trong lòng hẳn bồi thêm một câu, ma pháp tạc đạn thuật thuộc một loại công nghệ ma pháp, nên không tính là ma pháp đi

“Tốt “Maren chậm rãi hỏi: “Thế người nắm giữ ma pháp nào có uy lực lớn nhất?”

Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn thấy trong mắt Maren lộ ra tinh quang, trong lòng hẳn đột nhiên thất kinh, hẳn nhớ lại thái độ của vị sư phụ này đối với mình hình như là thay đổi từ sau trận đấu với Dearing

Trong lòng tựa hồ hiểu ra, hẳn vội vàng nói: “Uy lực lớn nhất, đó là tạc đạn thuật “

“Tạc đạn thuật?” Maren cùng David Kirby nhìn nhau, ma pháp này họ chưa có nghe nói qua?

“Đây là ma pháp gì?”

“Đây là ma pháp mà con học được lục thư nguyên tố triệu hoán hệ mà người đưa cho con “Tiểu Ân mặt không hề đỏ bình tĩnh nói

62. Chương 62: Giám Thị

Hai ma pháp sư liếc nhìn nhau gật đầu một cái, vẽ cảnh giác trong mắt dần buông lỏng

Maren khẽ quát một tiếng nói: “Người học thành tạc đạn thuật sao không báo lại cho ta?”

Tiểu Ân nghiêng đầu, giả bộ ngây ngô không hiểu, đôi mắt biểu lộ vẻ hồn nhiên cùng kinh ngạc: “Sư phụ, ngài không hỏi ta mà “

Maren ngẩn ra, một cơn buồn bực nổi lên, hẳn muốn giận dữ đứng dậy mắng chửi Tiểu Ân một trận nhưng nhìn đôi mắt sáng ngời mở to của Tiểu Ân, lời trách mắng muốn tuôn ra nhất thời không thốt ra được

Không sai, Tiểu Ân chẳng qua là một nhập môn học đồ mới học tập ma pháp được hơn hai năm mà thôi, bản thân mình từ trước cho tới giờ không yêu cầu gì về tiến độ tu luyện nên hẳn không nói mình học thành tạc đạn thuật cũng phải. Hơn nữa nhìn ánh mắt của Tiểu Ân, chỉ sợ hẳn cũng không biết địa vị chính thức của nguyên tố triệu hoán hệ trong thế giới ma pháp

David Kirby kinh ngạc nhìn đồng bạn, ngữ khí không thể tin hỏi: “Maren chẳng lẽ từ trước tới giờ người không quan tâm đến tiến độ học tập của hần?”

Sắc mặt Maren hiện lên nét xấu hổ, buồn bực nói: “David, hai năm trước hần chỉ là một học đồ không biết gì, hơn nữa hần còn tự học nguyên tố triệu hoán hệ, nếu đổi lại là người, mới có hai năm người có khảo hạch tiến độ của hần không?”

“Cái này ...”David Kirby khẽ lắc đầu cười khổ nói: “Nếu như là năm năm, mười năm, ta nhất định sẽ hỏi “

Maren khẽ hừ một tiếng, quay đầu nhìn Tiểu Ân, vẻ mặt hòa hoãn nói: “Tiểu Ân, một năm rưỡi trước người đã học thành thạo đặc thuật rồi đúng không?”

“Đúng vậy, sư phụ ngài làm sao biết được vậy?”Tiểu Ân kinh ngạc hỏi nhưng trong lòng hần sớm đã biết đáp án

Maren cười hắc hắc nói: “Một năm rưỡi trước, người cùng người hầu học đồ của Chritton tỉ thí ma pháp.Cái tên kêu là Dearing kia đã đem tình hình lúc đó kể lại cho Chritton biết, đoạn thời gian từ đó tới nay, mỗi lần hần gặp ta đều đem người ra khen.Ta không rõ tại sao hần lại khen người cho đến hôm nay cùng hần uống rượu hần mới nói cho ta biết

Tiểu Ân lúc này mới chợt hiểu, trách không được từ lúc đó, ánh mắt Maren nhìn mình có chút thay đổi, hơn nữa cho tới hôm nay mới tìm mình nói chuyện

Nếu như Chrittom không uống rượu, sẽ không bị Maren thám thính được, chỉ sợ Maren sẽ không tìm đến mình

Mặc dù sự thật so với phỏng đoán có chút khác biệt, nhưng trên cơ bản cũng giống nhau, trong lòng hần đổ mồ hôi lạnh, may mà mình nhanh trí, đem ma pháp đặc thuật nói ra nếu không hôm nay sẽ xảy ra chuyện phiền toái lớn

Maren nhìn Tiểu Ân liên tục gật đầu: “Tiểu Ân, người rất không tồi, có thể trong vòng thời gian ngắn như vậy nắm giữ được một ma pháp của nguyên tố triệu hoán hệ, tốt lắm “

“Sư phụ cảm ơn ngài đã khích lệ “Tiểu Ân vẻ mặt kích động vội vàng nói

Maren do dự một chút, lấy ra trong người bốn cái ma pháp lục thư nói: Tiểu Ân thiên phú của người quả thực không giống người thường, tinh thần lực của người mặc dù tăng trưởng kém nhưng lại có thể nắm giữ được sáu cái ma pháp, sợ rằng cũng chỉ duy nhất người là có thể làm được.Như vậy mấy ma pháp này. người đã có thể học tập “

“Cảm ơn sư phụ “Tiểu Ân thật lòng nói

Hần mới chỉ học được từ Maren hai ma pháp cơ bản nhất, hơn nữa đều là nhất cấp ma pháp.Cho nên một lần nhận được bốn ma pháp lục thư thấy mình được sung ái mà hơi lo sợ

Maren ra hiệu, Tiểu Ân vui mừng cầm bốn ma pháp lục thư rời khỏi tầng chín.Nhưng khi hần trở về phòng mình vẻ vui mừng trong mắt nhất thời biến mất không còn

Maren mặc dù là sư phụ của hần nhưng quan hệ giữa hai người cũng không phải hòa hợp.Hơn nữa cho tới giờ hần vẫn chưa dẫn mình gặp mấy vị đệ tử còn lại, có thể thấy được Maren chỉ xem mình là một thí nghiệm phẩm mà không phải là một nhập môn đệ tử

Nhìn bóng lưng Tiểu Ân rời đi, David Kirby khẽ cau mày nói: “Mạc Luân người đem nhị cấp ma pháp cho hần học, có phải có chút hơi sớm không?”

Maren khẽ lắc đầu nói: “Không, để hần học qua một chút, nói không chừng hần thật sự có thể nắm giữ “

David Kirby không nhịn được cười nói: “Xem ra, người đối với hần rất có kỳ vọng “

“Đúng vậy “Maren trầm mặc chốc lát rồi nói: “Hần là một học đồ kỳ quái nhất mà ta từng thấy, trụ cột thiên phú của hần rất kém cỏi, nhưng lực lượng tinh thần tăng trưởng lại không kém so với học đồ bình thường.Không ...”Maren dừng một chút nói: “Tốc độ tăng trưởng tinh thần lực của hần còn muốn tốt hơn so với học đồ bình thường một chút, thật sự khiến ta thấy kỳ quái “

“Hắn ở bên cạnh người hơn hai năm, chẳng lẽ người không tìm ra nguyên nhân sao?” David Kirby kinh ngạc hỏi

“Tìm không được “Maren cười khổ nói: “Ta chú ý hắn rất lâu, nhưng không phát hiện ra nguyên nhân gì “
Nếu Tiểu Ân nghe được câu này, chỉ sợ sẽ bị hù dọa chết khiếp, đồng thời sẽ cảm thấy may mắn bí mật của mình không bị lộ ra

Sống tại ma pháp tháp hơn hai năm, hắn biểu hiện xác thực không khác gì nhiều so với các học đồ khác, khác biệt duy nhất là hắn hiểu động hơn so với các học đồ

Tập luyện quảng bá thể thao khó có khả năng giấu diếm được Maren. Nhưng Maren không cảm ứng được chút năng lượng ba động nào khi Tiểu Ân tập luyện quảng bá thể thao. Cho nên, Maren cũng cho rằng hắn làm như vậy chỉ là để rèn luyện thân thể mà thôi, chứ không liên tưởng đến chuyện khác

Thời gian chủ yếu của ma pháp sư dùng để mình tưởng cùng nghiên cứu ma pháp, cho nên tố chất thân thể cũng không tốt. Mặc dù cao cấp ma pháp, có đủ loại để tăng cường thể chất nhưng đối với ma pháp học đồ mà nói, cũng chỉ có cách tự rèn luyện thân thể mà thôi

Cho nên mặc dù quan sát Tiểu Ân luyện tập quảng bá thể thao trong thời gian dài mà không cảm ứng được bất cứ năng lượng dao động gì nên tự nhiên Maren sẽ không đem những động tác đó ghi nhớ trong lòng

Vào buổi tối, Tiểu Ân mỗi lần đặt lưng lên giường liền lập tức tiến vào mộng đẹp. Mặc dù mắt hắn đeo kính nhưng luyện tập ma pháp trụ cột trong không gian hư cấu đều là dựa vào kích thích tiềm lực thân thể để đề cao lực lượng tinh thần, cho nên cũng không có bất cứ năng lượng nào dao động ra bên ngoài

Trong tình huống đó, dù cho Maren có tiến hành giám sát hai mươi bốn giờ cũng đừng mong phát hiện ra bí mật gì, hắn cũng không có thừa tình lực để rình coi tên đệ tử này.

63. Chương 63: Khảo Nghiệm

Trong mắt Maren lóe ra vẻ sáng ngời nói: “Đúng vậy, cho nên ta muốn thử xem với lực lượng tinh thần của hắn hiện tại có thể vượt cấp nắm giữ nhị cấp ma pháp hay không?”

David Kirby bật cười nói: “Lực lượng tinh thần hiện tại của hắn, nhiều nhất chỉ thử được hai lần nhị cấp ma pháp là sẽ tiêu hao sạch sẽ. Người cho rằng hắn có thể nắm giữ sao? Hơn nữa còn là bốn ma pháp có thuộc tính khác nhau”

Ánh mắt Maren nhìn về phương xa nói: “Ta không biết, nhưng trước đó hắn với lực lượng tinh thần mới có thể thi triển được một lần nhất cấp ma pháp mà đã có thể nháy mắt phát ra ma pháp, hiện tại có lẽ cũng có thể làm được “

Ngữ khí của hắn thông thả, nhưng kỳ thật trong lòng hắn cũng không có bao nhiêu tin tưởng. Nếu như hắn chỉ cho Tiểu Ân một nhị cấp ma pháp hơn nữa ma pháp đó hợp với thể chất của Tiểu Ân thì có một nửa khả năng Tiểu Ân có thể nắm giữ được ma pháp đó

Nhưng Maren lại cấp cho Tiểu Ân bốn nhị cấp ma pháp có thuộc tính khác nhau, như vậy Tiểu Ân muốn nắm giữ khó khăn sẽ lớn hơn cả mấy chục lần thậm chí là cả trăm lần

Cái khác không nói, Maren cũng tự biết sức mình, nếu đặt hắn ở cùng vị trí của Tiểu Ân, như vậy đừng nói là bốn nhị cấp ma pháp có thuộc tính khác nhau cho dù là một nhị cấp ma pháp hắn cũng đừng mơ có thể nắm giữ

David Kirby tựa hồ nhìn ra tâm tư của Maren, không khỏi cười nói: “Cẩn thận kỳ vọng càng cao, thất vọng càng lớn đó “

Maren phẩy tay nói: “Không có việc gì, ta bắt quá cũng chỉ là thí nghiệm mà thôi “

Kirby đứng lên, muốn trở về, nhưng hắn đột nhiên dừng lại hỏi: “Nếu như Tiểu Ân có thể làm được?”

“Nếu như hắn có thể làm được, ta nhất định sẽ đem tất cả những gì mình có truyền dạy cho hắn “Trong mắt Maren lóe lên tinh quang: “Thiên phú của ta cao nhất chỉ có thể trở thành một tam tinh ma pháp sư,

nếu Tiểu Ân có thể làm được, tiền đồ của hắn nhất định sẽ không thể đo lường được “Maren thì thảo nói, phảng phất rơi vào trạng thái riêng: “Nếu như ta có thể bồi dưỡng ra một ma đạo sĩ thì đời này ta sống cũng không còn tiếc nuối “

Nét tươi cười trên mặt David Kirby hơi cứng lại, hắn nghĩ đến mấy tên nhập môn đệ tử tư chất bình thường của mình. Lúc lâu sau, David Kirby thở dài một tiếng, rời khỏi ma pháp tháp của Maren

Có được ma pháp lục thư, Tiểu Ân cũng không định quan sát luôn mà giống như thường ngày, tiến hành rèn luyện quảng bá thể thao, ăn cơm, tắm rửa, giặt quần áo

Bởi vì không có người hầu học đồ, cho nên tất cả mọi việc hắn đều phải tự tay làm

May là thức ăn ở đây do người của công tước đại nhân cung cấp, nên hắn mới có nhiều thời gian để làm chuyện khác

Sau khi làm xong hết mọi việc, Tiểu Ân nằm trên giường ngủ, chỉ là trước khi đi ngủ hắn đem bốn ma pháp lục thư Maren tặng ra xem

Sau đó lựa chọn một cái, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân cộng hưởng với ma pháp lục thư đó, đem lộ tuyến ma pháp trong đó nhìn qua một lượt

Bởi vì thời gian ngắn ngủi nên hắn cũng không nhớ rõ lộ tuyến, hắn cũng không muốn nhớ mà muốn duy trì trạng thái cộng hưởng, loại tiêu hao lực lượng tinh thần liên tục không phải điều Tiểu Ân muốn, cho nên hắn chỉ nhìn được một lần là sẽ lập tức thu hồi lại lực lượng tinh thần, sau đó liền đắp chăn lên đầu, bắt đầu chìm vào trong giấc ngủ say

Tại tầng thứ tám, phòng của ma pháp sư Maren, hiện tại trước mặt Maren có một chậu nước trong suốt hiện lên một loạt động tác vừa rồi của Tiểu Ân

Nhìn thấy Tiểu Ân lấy ra ma pháp lục thư, Maren hai mắt lập tức mở to ra, không chớp mắt nhìn chăm chăm Tiểu Ân. Nhưng biểu hiện của Tiểu Ân rất bình thường, chỉ dùng lực lượng tinh thần xem qua một chút, sau đó liền đi ngủ

Thấy Tiểu Ân rõ ràng đã tiến vào mộng đẹp, Maren chau mày trong lòng thầm mắng, tiểu tử này rốt cục học tập ma pháp lúc nào? Chẳng lẽ hắn học ma pháp trong lúc nằm mơ?

Maren vĩnh viễn không đoán được, vừa rồi, bản thân hắn bởi vì tức khí mà sinh ra ý nghĩ hoang đường, kỳ thật chính là chân tướng

Tiểu Ân tự nhiên không biết có người thông quan ma pháp lên rình coi, cho nên hắn chui vào trong chăn, liền đội mắt kính lên mắt, thuận lợi tiến vào Nhất Hào không gian

“Nhất Hào, ta vừa học tập một ma pháp mới, người phục chế nó lại cho ta “

“Tốt, thỉnh ngài chờ một chút “

Mặc dù Nhất Hào nói chờ một chút nhưng thời gian chờ đợi của Tiểu Ân đến một giây cũng không có

“Nhất Hào, đây là ma pháp gì?” Tiểu Ân tò mò hỏi

Sử dụng phương pháp tiềm thức đem nội dung của ma pháp lục thư phục chế lại, Nhất Hào quan sát một lát, rồi nói: “Không biết, nếu như ngài muốn biết chính xác, ta đề nghị ngài sau khi nắm giữ hoàn toàn ma pháp này, tới thế giới hiện thực thí nghiệm một chút là biết

Tiểu Ân tức giận trừng mắt nhìn nó một cái, đây không phải nói nhảm sao, đợi mình luyện tập mấy vạn, thậm chí mấy chục vạn lần, đương nhiên là sẽ đi thối, luyện tập nhiều như vậy không để dùng thì để làm gì

“Chủ nhân, căn cứ vào lực lượng tinh thần tiêu hao của ngài khi đọc ma pháp lục thư, ta có thể cam đoan đây là nhị cấp ma pháp “

“Nhị cấp?” Mắt Tiểu Ân tỏa sáng

Sau khi tỉ thí cùng Dearing, Tiểu Ân biết được chênh lệch giữa nhất cấp và nhị cấp ma pháp

Nếu như nói, nhất cấp ma pháp đều là ma pháp đơn thể công kích thì nhị cấp ma pháp có một ít có đặc tính quần công. Ngoài ra các loại ma pháp phụ trợ cũng phần lớn bắt đầu xuất hiện từ nhị cấp ma pháp

Cho nên học đồ nào muốn rời khỏi ma pháp thấp trở thành một pháp sư tự do, chỉ có nắm giữ một nhị cấp ma pháp mới được coi trọng trong thế giới loài người

Đương nhiên, tên Dearing kia là một ngoại lệ, hẳn hầu hạ ma pháp sư Chritton hai mươi năm, đừng nói là nhị cấp ma pháp, cho dù biết tam cấp ma pháp cũng chẳng có gì lạ cả.

64. Chương 64: Ưu Thế

Từ lúc Maren cho hẳn ma pháp lục thư cho tới giờ, hẳn cũng không ngờ rằng nghĩ vị ma pháp sư này đưa cho mình nhị cấp ma pháp lục thư, thứ mà tất cả ma pháp học đồ ham muốn

Vô luận là ngành nghề gì, khan hiếm nhất vẫn là nhân tài mà những người dân ở tầng đáy của xã hội lại có rất nhiều

Trong thế giới ma pháp cũng thế đối với những kẻ không có cơ hội được ma pháp sư thu làm nhập môn đệ tử cùng được nhập môn đệ tử lựa chọn làm người hầu học đồ thì cũng chỉ có thể ở trong trang viên cạnh ma pháp tháp tự mình tu luyện mà thôi

Có rất nhiều học đồ lực lượng tinh thần đã đạt tới thất cấp, bát cấp học đồ nhưng cũng không có được nhị cấp ma pháp lục thư nên vạn phần khổ não

Cho nên khi Tiểu Ân biết ma pháp này là nhị cấp, mới có biểu hiện hưng phấn như thế

Rất nhanh, Nhất Hào đem lộ tuyến ma pháp này xuất ra, so với cảm ứng bình thường của ma pháp sư, đồ án mà Nhất Hào xuất ra rất dễ hiểu, lộ tuyến ma pháp có điểm khởi đầu cùng điểm cuối, hơn nữa còn có đường nét màu đỏ chậm rãi miêu tả, làm cho Tiểu Ân càng dễ hiểu hơn

Nhẹ nhàng quan sát, dựa theo phương hướng chỉ dẫn, hẳn từ từ hiểu được lộ tuyến từ lúc khởi đầu đến lúc kết thúc

Lộ tuyến này quả nhiên phức tạp và huyền ảo hơn nhiều so với nhất cấp ma pháp nhưng đối với Tiểu Ân mà nói cũng không có gì đáng kể. Bởi vì lộ tuyến của ma pháp tạc đạn thuật còn phức tạp hơn nhiều mà có làm khó được hẳn đâu

Điều duy nhất làm cho Tiểu Ân cảm thấy lo lắng đó là chiều dài của lộ tuyến rõ ràng là dài hơn so với nhất cấp ma pháp. Chiều dài gia tăng, lực lượng tinh thần tiêu hao cũng tăng theo

Vốn lực lượng tinh thần của bản thân đã ít nên việc tiêu hao thêm lực lượng tinh thần này tạo ra khó khăn cho Tiểu Ân

Trong lòng thở dài một hơi, Tiểu Ân hạ quyết tâm, cho dù là thế nào đi nữa, đều phải tìm ra biện pháp giải quyết cách tồn trữ tạc đạn thuật, nếu không khi thật sự giao thủ với người khác, nếu không có cách kéo dài lực chiến đấu, sẽ giống như trường hợp của Trình Giáo Kim

Kỳ thật, Tiểu Ân đặt ra yêu cầu cho bản thân mình rất cao, bởi vì hẳn gặp toàn là những ma pháp sư chính thức như Maren, David Kirby, còn có tên học tập ma pháp hơn hai mươi năm, hơn nữa còn hầu hạ Chritton, đã đạt tới bát cấp học đồ, Dearing

Tiểu Ân lấy những người này đem ra so sánh nên đương nhiên thấy bản thân mình kém cỏi. Nhưng nếu so với những học đồ cùng cấp, với thực lực hiện tại của Tiểu Ân, tuyệt đối có thể miếu sát đối phương

Nhắm hai mắt lại, Tiểu Ân bắt đầu ghi nhớ lộ tuyến của ma pháp mới

Mỗi một lần ghi nhớ lại lộ tuyến của ma pháp mới là cả một quá trình phức tạp, nhưng để nắm giữ được ma pháp mới, để cho bản thân mình sau này có thể ứng phó với những nguy hiểm, nên từ trước tới giờ Tiểu Ân không bao giờ ngại gian khổ

Nhị cấp ma pháp quả thực phức tạp hơn nhiều so với nhất cấp ma pháp, nhưng đã có kinh nghiệm học tập ma pháp tạc đạn thuật trước đó, lộ tuyến này cũng không phải quá khó nhớ

Một giờ sau, Tiểu Ân đã đại khái nhớ được lộ tuyến của ma pháp

Nếu để cho ma pháp học đồ khác, hay ma pháp sư chính thức biết, hẳn chỉ trong vòng một giờ nhớ xong lộ tuyến của một nhị cấp ma pháp thì những kẻ này khẳng định sẽ kinh ngạc đến nổi mắt rớt hết cả xuống

Đối với những kẻ có lực lượng tinh thần cường đại mà nói, có được một ma pháp lục thư mới, những kẻ đó đầu tiên là sẽ sử dụng lực lượng tinh thần của mình để cộng hưởng với lục thư, sau đó mới tiếp xúc với nội dung ghi bên trong

Hơn nữa khi bọn họ tiếp xúc với nội dung trong đó sẽ bị tiêu hao lực lượng tinh thần, người bình thường tiếp xúc qua tuyệt đối sẽ bất tỉnh. Đồ án trong lục thư vô cùng phức tạp với nhiều đường nét giống như một con mèo nghịch ngợm. Không có đủ thời gian cùng tinh lực đừng nói là hiểu được chi tiết lộ tuyến cho dù là điểm khởi đầu cũng chưa chắc tìm được

Rất nhiều thất, bát cấp học đồ sau khi lao tâm khổ tứ tìm được một nhị cấp ma pháp lục thư, muốn tìm ra mấu chốt trong đó nếu không có người chỉ đạo thì thường là phải hao phí năm hay thậm chí mười năm mới tìm ra

Cũng không phải do thiên tư của bọn họ kém cỏi mà là do nhiều loại nguyên nhân tạo nên kết cục đó

Đầu tiên muốn làm quen được lộ tuyến cần phải có thời gian dài để nghiên cứu, nhưng khi cộng hưởng với lục thư, lực lượng tinh thần bị tiêu hao. Đối với một ma pháp học đồ mà nói, có thể có bao nhiêu lực lượng tinh thần để mà tiêu hao đây?

Nếu như từ đầu có một vị tiên bối chỉ điểm, thì nhất định rút ngắn được thời gian học tập. Giống như Dearing, bởi vì hầu hạ Chritton thời gian lâu dài nên có được sự chỉ điểm Chritton, ngay từ đầu đã có đường đi, nên tự nhiên tiết kiệm được phần lớn thời gian mò mẫm

Nhưng cho dù tiết kiệm được thời gian mò mẫm thì khi luyện tập cũng không có đường tắt

Mỗi lần miêu tả lộ tuyến của ma pháp cho dù là thành công hay thất bại đều phải tiêu hao một lượng tinh thần, muốn hoàn toàn nắm giữ ma pháp, tự nhiên là khó khăn

Cho nên đối với ma pháp sư bình thường mà nói, nếu muốn thuận lợi nắm giữ một ma pháp, thì lực lượng tinh thần bản thân hẳn ít nhất phải gấp mười lần so với lúc phát động ma pháp

Đừng nói là ma pháp sư cấp bậc thấp, cho dù là cao cấp ma pháp sư có thể nắm giữ được nhiều cao cấp ma pháp cũng rất ít, trừ bỏ mấy cao giai ma pháp bản thân quen thuộc ra, căn bản bọn họ không có nhiều thời gian và tinh lực để nắm giữ nhiều ma pháp

Không như Tiểu Ân, không cần phải tốn tâm cơ đã tìm hiểu được ngọn nguồn lộ tuyến, hơn nữa còn có thể trong không gian tiến hành luyện tập vô số lần, nói hắn là kẻ độc nhất vô nhị cũng không sai

65. Chương 65: Thử

Mặc dù còn lâu mới có thể nắm giữ ma pháp này trở thành bản năng, có thể trong nháy mắt thuận phát như nhất cấp ma pháp. Nhưng nếu miễn cưỡng thi triển, cũng không phải là vấn đề lớn

Thở phào một hơi, Tiểu Ân kết thúc quá trình luyện tập ma pháp, thoát khỏi Nhất Hào không gian

Luyện tập như thế vài ngày, Tiểu Ân cuối cùng cũng quyết định thử nghiệm một phen

Theo thói quen hàng ngày, Tiểu Ân luyện tập quảng bá thể thao xong rồi dùng cơm

Mặc dù không có người hầu học đồ hầu hạ nhưng người hầu học đồ của ma pháp sư Maren, Danny lại có thói quen chuẩn bị một phần điểm tâm cho hắn

Dù sao thức ăn ở đây là do công tước đại nhân chuẩn bị, hẳn chỉ cần thuận tay lấy là được

Làm người hầu học đồ gần mười năm, Danny rất chuyên chú làm phần việc của mình, lấy thêm một phần thức ăn cho Tiểu Ân, cũng chỉ là việc thuận tay

Hướng Danny gạt đầu một cái, nói một tiếng cảm ơn, Tiểu Ân đem đồ ăn nhét sạch vào bụng, sau đó trực tiếp tới lầu ba

Hắn không biết rằng, sau khi hắn dùng cơm xong, có mấy người hầu học đồ thấp giọng nói thầm về hắn

Những người hầu học đồ này là do Maren cùng năm nhập môn đệ tử của mình lựa chọn, sau mấy năm ở chung, bọn họ đã quen thuộc với nhau, đối với những người ở ma pháp tháp tương đối hiểu

Trong mắt bọn họ Tiểu Ân không nghi ngờ gì là một dị loại

Ma pháp sư Maren mặc dù thu nhận hắn làm nhập môn đệ tử nhưng dường như lại không quan tâm nhiều đến hắn, giống như là để hắn tự nhiên tu luyện

Hơn nữa bởi vì thực lực của Tiểu Ân hiện tại, mới chỉ gần với tiêu chuẩn nhị cấp, tam cấp học đồ, so với bọn họ còn kém khá xa cho nên dù may mắn được Maren thu nhận làm nhập môn đệ tử mặc dù ngoài mặt không biểu hiện ra vẻ bất mãn nhưng trong đáy lòng đám người đó mơ hồ có chút xem thường đối kỵ đối với Tiểu Ân

“Danny, nghe nói Maren các hạ hôm qua gọi Tiểu Ân vào dạy bảo đừng không? Một người hầu học đồ còn trẻ hiểu kỳ hỏi

Danny lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn một cái nói: “Không phải chuyện của ngươi, hỏi ít thôi “

Người hầu học đồ đó đỏ xấu hổ cười cười nhưng không dám cãi lại Danny, buồn bã lui xuống. Mặc dù mọi người đều là người hầu học đồ nhưng Danny là người hầu do ma pháp sư Maren tự mình chọn ra, thân phận và địa vị tự nhiên những kẻ này không thể so được

Sau một lúc, mọi người lần lượt tản đi, Danny do dự trong chốc lát. tới lầu ba, vừa lúc chứng kiến tại ma pháp thí nghiệm thất Tiểu Ân đang do dự

“Tiểu Ân tiên sinh, ngài có chuyện gì muốn ta giúp không?” Danny vội vàng hỏi

Tiểu Ân cười khổ một tiếng nói: “Không có gì, ta đang muốn luyện tập ma pháp nhưng trong lòng có chút hơi loạn, không bình tĩnh được “

Danny mỉm cười trấn an nói: “Kỳ thật khi học tập ma pháp mới chúng ta cần phải có lòng tin, ngài nhất định sẽ thuận lợi thi triển ma pháp này “

Tiểu Ân ngẩn ra, liếc mắt nhìn đối phương sâu một cái, đột nhiên cười nói: “Đúng vậy, ta quả thực hơi nóng vội, Danny cảm ơn ngươi “

“Ngài không phải khách khí “Danny khom lưng trả lời, không biết vì sao trong lòng lại hiểu kỳ hỏi: “Có thể cho ta biết, ngài đang luyện tập ma pháp nào không?”

Tiểu Ân vuốt mũi cười khổ nói: “Không biết “

“Không biết?” Danny ngẩn ra, sắc mặt biến đổi nói: “Tiểu Ân tiên sinh, nếu như không biết lai lịch của ma pháp, tốt nhất ngài đừng nên nghiên cứu sâu “

“Không sao, ma pháp lục thư này là sư phụ cho ta “Tiểu Ân nhíu mày, trong lòng cũng thấy kỳ quái, tại sao ma pháp này lại không có tên chứ? Hơn nữa rõ ràng phần giới thiệu đã bị xóa, không biết được Maren nghĩ cái gì. Rõ ràng truyền cho mình nhị cấp ma pháp lại không để lại phần giới thiệu cho mình khiến mình thấy tò mò khó chịu a

Nghe Tiểu Ân nói, Danny cũng không lý giải được, nhưng nếu do Maren cấp, hắn cũng không dám nói thêm gì. Vội vàng cáo từ Tiểu Ân, hắn hơi do dự, liền trốn ở lầu ba lặng lẽ quan sát Tiểu Ân

Nếu như lúc bình thường Tiểu Ân chắc chắn sẽ phát giác ra Danny, nhưng hôm nay tâm trí của hắn đều tập trung vào nhị cấp ma pháp không biết tên này, đối với hoàn cảnh xung quanh không có chú ý mấy

Nhưng mà sau khi được Danny nhắc nhở, tâm tình Tiểu Ân đã bình tĩnh lại. Hắn điều chỉnh lại hô hấp, hai mắt khép hờ, giống như tiến nhập vào trạng thái minh tưởng

Đương nhiên, đó không phải minh tướng, mà là hấn muốn tinh thần mình tập trung cao độ để có thể thi triển ra ma pháp thành công ngay trong lần đầu

Mặc dù có được ma pháp lục thư năm ngày nhưng nhị cấp ma pháp không phải là thứ hấn dễ dàng nắm giữ. Lấy độ thuần thực hiện tại của hấn, tại thể giới hiện thực sử dụng, xác xuất thành công chỉ sợ không được một nửa

Nhưng dù sao đây cũng là nhị cấp ma pháp đầu tiên hấn nắm giữ, đối với hấn mà nói có ý nghĩa cực kỳ quan trọng. Cho nên hấn không nhịn được muốn thử nghiệm ma pháp này đến tột cùng có uy lực gì

Hít sâu một hơi, lực lượng tinh thần nhanh chóng đề tụ

Xung quanh người Tiểu Ân bắt đầu xuất hiện một dòng năng lượng ba động, mặc dù luồng năng lượng ba động này không quá cường đại, nhưng xuất hiện trong mắt Danny lại khiến sắc mặt hấn đại biến

Nhìn cường độ năng lượng ba động này, chẳng lẽ Tiểu Ân thi triển không phải là nhất cấp ma pháp mà là ...

Bỗng nhiên một đạo quang mang màu xanh nhạt hình thành trước người Tiểu Ân nhanh như tia chớp phát ra ngoài

Tốc độ của đạo quang mang này cực nhanh, cơ hồ vừa xuất hiện trong chớp mắt đã vượt qua khoảng cách mấy chục thước chém vào đầu kia của ma pháp thí nghiệm thất

Một tiếng động nhẹ vang lên, vách tường ma pháp thấp sáng lên, năng lượng phòng hộ cản ma pháp lại

Vẻ mặt Tiểu Ân tươi cười lên, nguyên lai nhị cấp ma pháp này lại là ma pháp được ma pháp sư dùng nhiều nhất nhị cấp ma pháp – Phong nhận thuật

Trốn cách đó không xa, Danny không nhịn được há hốc mồm vẻ mặt khó tin nhìn Tiểu Ân

66. Chương 66: Tiệp Nạp

Thân thể Danny run run vội vàng nói: “Các hạ, Danny đang nghĩ tới thiên phú học tập ma pháp kém cỏi của mình, học tập ma pháp mười năm mà mới chỉ nắm giữ được hai cái nhị cấp ma pháp mà thôi, cho nên có chút chán nản, xin ngài tha thứ, Danny sau này không dám nữa “

Ma pháp sư Maren nhú mày nói: “Mặc dù thiên phú của người trung bình nhưng trong khi học tập ma pháp lại rất cố gắng. Trong vòng mười năm có thể nắm giữ hai cái nhị cấp ma pháp, là không tồi rồi. Thêm một năm nữa chờ người đem hai nhị cấp ma pháp kia cũng cố lại ta sẽ dạy cho người thêm một nhị cấp ma pháp khác

Phần lớn những kẻ có thiên phú ma pháp đều không thể trở thành ma pháp sư chính thức, cho nên trừ khi là kẻ có thiên phú trác tuyệt, ma pháp sư mới để mắt thu hấn làm nhập môn đệ tử, số còn lại mặc kệ để chúng tự sinh tự diệt ở bên ngoài

Thiên phú ma pháp của Danny mặc dù hơn kẻ bình thường nhưng khoảng cách so với hai chữ trác tuyệt còn kém nhiều lắm

Mặc dù với tư chất của hấn, cơ bản khó có khả năng trở thành ma pháp sư chính thức nhưng học thêm được mấy cái nhị cấp ma pháp nữa thì ngày sau rời khỏi ma pháp tháp làm một ma pháp sư tự do thì tiền đồ sẽ sáng hơn

“Vâng, đa tạ các hạ “Danny vui mừng khôn xiết, cung kính cảm ơn

Maren khẽ gật đầu, đột nhiên hỏi: “Danny, tại sao người đột nhiên lại nghĩ như thế?”

Sắc mặt Danny đỏ lên nói: “Các hạ, bởi vì ngày hôm qua tại lầu ba trong thí nghiệm thất ma pháp ta chứng kiến Tiểu Ân tiên sinh thi triển phong nhận thuật, cho nên mới sinh ra cảm khái “

“Cái gì?”Maren không kiềm chế được hô lên, mắt hấn toát ra vẻ kinh hãi

Trong lòng Danny thất kinh, nhưng việc đến nước này cũng không thể che giấu nên hấn vội vàng nói: “Tiểu Ân tiên sinh nói, là ngài dạy “

Khẽ gạt đầu, Maren nói: “Đúng vậy, đúng là ta dạy cho hần “Bất quá khi nói những câu này, sắc mặt hần lộ ra vẻ kỳ quái

Lúc này Danny mới thở phào một hơi, trong lòng thầm nghĩ, nếu là do ngài dạy hần, sao lại bày ra vẻ mặt như thế, khiến ta bị dọa sợ a

Maren vung tay áo, Danny hiểu ý lui xuống. Maren than nhẹ một tiếng, lầm bầm nói: “Năm ngày, không thể tưởng tượng được, mới có năm ngày mà hần đã nắm giữ được nhị cấp ma pháp phong nhận thuật, xem ra hần quả thực là một thiên tài tuyệt đỉnh. Hắc hắc, tiểu tử Danny này không phát hiện ra, ta làm sao biết được “

Mọi chuyện xảy ra ở ma pháp tháp, Maren đều có khả năng biết được. Nhưng với một điều kiện tiên quyết đó là Maren phải tập trung lực chú ý vào địa phương đó mới có thể biết được tất cả mọi chuyện xảy ra ở khu vực đó. Nếu không khi hần mình tưởng rèn luyện lực lượng tinh thần thì những việc lộn xộn xung quanh sẽ khiến hần không thể ổn định tâm tình được

Ngày hôm qua hần cũng không sử dụng ma pháp theo dõi Tiểu Ân, cho nên hần không biết được Tiểu Ân thi triển thành công phong nhận thuật tại ma pháp thí nghiệm thất

Thở dài một hơi, Maren sử dụng ma pháp truyền âm gọi Tiểu Ân

Nhìn sắc mặt cổ quái của Maren, trong lòng Tiểu Ân có chút không yên, cũng không biết được mình để lộ sơ hở gì

Sau một lát, Maren ho nhẹ một tiếng nói: “Tiểu Ân, nghe nói người đã học thành phong nhận thuật?”

“Không có “Tiểu Ân lắc đầu nói

Sắc mặt Maren trầm xuống, nói: “Nói vậy, người dám gạt ta?”

Sắc mặt Tiểu Ân căng thẳng vội vàng nói: “Sư phụ, con không có lừa gạt ngài “

“Hừ, ngày hôm qua người rõ ràng tại ma pháp thí nghiệm thất thi triển phong nhận thuật, chẳng lẽ người phủ nhận sao?” Maren nổi giận nói

Tiểu Ân gãi đầu nói: “Sư phụ, ngày hôm qua quả thực ta thi triển thành công, nhưng xác xuất chỉ có một nửa, như thế nào gọi là học xong chứ?”

Maren sững sốt, khẩu khí nhẹ lại hỏi: “Thế như thế nào thì người mới coi là học xong?”

Ngón tay Tiểu Ân liên tục bắn ra hai ba lần, một luồng năng lượng màu trắng nho nhỏ, luồng năng lượng tỏa ra hàn khí lạnh lẽo, trong nháy mắt bay về phía trước

Ngay sau đó, ngón tay Tiểu Ân lại bắn ra, tập phong thuật như tia chớp bắn ra, đuổi theo luồng năng lượng lạnh lẽo kia

“Ba”

Một tiếng động nhỏ vang lên, sau đó hai đạo năng lượng đồng thời biến mất, hàn khí còn lại nhàn nhạt tỏa ra không khí

“Sư phụ, trình độ phải đạt tới như vậy, mới xem như là học xong “Tiểu Ân vô tội mắt mở to nói: “tốc độ lẻ mề như vậy, xác xuất thành công không đủ một nửa, sao có thể tính là học xong chứ?”

Mắt Maren sớm đã mở to ra, ngay cả tròng mắt cũng lồi ra

Mặc dù Tiểu Ân thi triển hai ma pháp này đều là nhất cấp ma pháp nhưng tốc độ lại cực nhanh, ngay cả là hần cũng không dám chắc là mình có thể tiêu sái thực hiện như thế

Lúc lâu sau, cuối cùng Maren thở dài một tiếng, biểu hiện hiện giờ của vị đệ tử này khiến cho những khúc mắc lúc trước trong lòng hần hoàn toàn tan biến

Yêu cầu của Tiểu Ân đối với bản thân cao mặc dù là một chuyện tốt nhưng lại đem đến cho Maren một áp lực lớn chưa từng có

Muốn đem ma pháp này luyện tập đến mức nháy mắt thuần phát, hơn nữa còn đảm bảo xác suất 100% mới coi là nắm giữ sao?

Yêu cầu này

Dù nghe thế nào cũng quá mức phóng đại đi, hẳn có thể khẳng định nếu David Kirby biết được cũng sẽ cảm thán như hẳn

Nhẹ nhàng vung tay, tiếng chuông thanh thúy vang kên trong ma pháp tháp

Tiểu Ân kỳ quái nhìn Maren, bởi vì tiếng chuông này đại biểu cho lệnh tập hợp, một khi nghe được tiếng chuông này, tất cả mọi người phải dừng lại hết mọi việc, chạy tới tập hợp

Maren nhìn Tiểu Ân, khuôn mặt lộ vẻ tươi cười thân thiết: “Tiểu Ân, ngươi đã tới đây một thời gian dài, cũng nên gặp gỡ sư huynh đệ của mình “

Tiểu Ân ngẩn ra, khuôn mặt lộ vẻ cao hứng, nhưng trong lòng tràn ngập cảm xúc

Trải qua hơn hai năm, Maren cuối cùng cũng thừa nhận hẳn là đệ tử, hơn nữa bắt đầu đối xử chân thành với hẳn.

67. Quyển 2: Thành Louis – Chương 1: Benson A

Được Maren chính thức thừa nhận, địa vị của hẳn tại ma pháp tháp có sự biến hóa to lớn

Chẳng những hẳn được gặp năm vị đồng môn mà hẳn còn được Maren phá lệ giới thiệu với tất cả mọi người trong ma pháp tháp

Maren tạo ra tràng cảnh đó khiến tất cả mọi người đều biết địa vị của Tiểu Ân đã khác xưa, chiếm được sự yêu mến của Maren, những kẻ từng sau lưng nói xấu hẳn, hiện giờ nói năng ngày càng thận trọng, không dám nói một câu bất kính nào nữa

Thế nhưng Tiểu Ân cũng đoán ra được mục đích của Maren, mọi việc diễn ra trong ma pháp tháp này phần lớn không qua được mắt của Maren. Tất nhiên Maren cũng biết được mấy tên người hầu học đồ có biểu hiện xem thường Tiểu Ân nên hẳn mới tạo ra động tĩnh lớn như thế

Đương nhiên, Tiểu Ân rõ ràng được hưởng lợi lớn, hiện giờ tại ma pháp tháp, ngay cả mấy vị sư huynh của hẳn mỗi khi nhìn thấy hẳn đều tươi cười tiếp đón

Trải qua hai tháng biến hóa, cuộc sống trong ma pháp tháp lại diễn ra bình thường. Nhưng Tiểu Ân không thể cao hứng được, bởi vì thử nghiệm qua mấy lần hẳn vẫn không có cách nào đem ma pháp tạc đạn thuật tồn trữ vào trong ma hạch thuần hóa

Tiểu Ân phẩy tay, căn phòng tự động mở ra

Mặc dù trong ma pháp tháp không có thiết bị điện tử gì cả nhưng muốn tự động đóng mở cửa phòng thì cũng rất đơn giản

Một thanh niên trên mặt để râu quai nón, vóc người khô ngô, hai chân gác lên nhau ngồi rung đùi trên ghế, thể nhưng trên người hẳn tỏa ra năng lượng ba động mạnh mẽ

Đây là Benson một trong năm đệ tử của Maren, cũng là kẻ hợp tính với Tiểu Ân

Mỗi lần gặp Benson, Tiểu Ân có cảm giác muốn cười thật to. Trong tiềm thức của hẳn, những kẻ học tập ma pháp đều thuộc loại gầy yếu, mặt mũi tái nhợt, giống như những ông già nhiều năm không tiếp xúc với ánh nắng mặt trời. Nhưng khi tiếp xúc với thể giới ma pháp, hẳn mới biết ý nghĩ của mình hoang đường bao nhiêu

Trong thế giới ma pháp có đủ loại người, không thể nhìn từ vẻ bề ngoài để phán đoán, cách phán đoán chuẩn xác nhất đó là dựa vào năng lượng ba động trên người đối phương

Từ đó có thể đại khái suy đoán ra được thực lực cụ thể của đối phương

“Benson, có việc gì thế?” Tiểu Ân mỉm cười hỏi

“Ân, ta có hai tin tức muốn nói cho người biết “Benson cười nói: “Một tốt một xấu, người lựa chọn tin nào “
“Nói tin xấu trước đi “

“Sư phụ nói, tháng tới sẽ khảo hạch người, nếu người không nắm giữ được nhị cấp ma pháp sư phụ giao sẽ bị phạt tu luyện một năm trong ma pháp tháp “

Tiểu Ân không nhịn được cười, nói: “Tin tức này mà tính là xấu sao, dù ta không thông qua khảo hạch của sư phụ thì cũng chỉ phải tu luyện một năm trong ma pháp tháp thôi mà “

Benson nói: “Nếu như là hai năm trước thì tin tức này quả thực không phải là tin xấu nhưng năm nay lại không giống như vậy “

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi: “Có gì khác chứ?”

“Đây là tin tức tốt mà ta muốn nói với người “Benson thấp giọng nói: “Năm nay công quốc Louis sẽ diễn ra “hội giao dịch “, mà giao dịch này ba năm mới diễn ra một lần, nếu như không thể rời khỏi ma pháp tháp, chúng ta muốn tiến hành trao đổi thứ mà mình muốn, sẽ phải chờ lâu thêm một năm

“Tiểu Ân nhưng mà khó hiểu hỏi: “Hội giao dịch?”

Benson vội trấn nói: “Trời ạ, ta quên là người chưa từng tham gia hội giao dịch lần nào “

Tiểu Ân suy nghĩ rất nhanh, trong chớp mắt đoán hội giao dịch này nhất định sẽ có tác dụng với mình, hai mắt hắt sáng vội vàng hỏi: “Benson, hội giao dịch này, có phải sẽ trao đổi vật phẩm cùng ma hạch đúng không?”

“Không sai, người rất thông minh “Benson cười, đối với phản ứng mau lẹ của Tiểu Ân hết sức khen thưởng

Sau đó Benson đem quy củ của hội giao dịch nói cho Tiểu Ân biết, kỳ thật hội giao dịch tại công quốc không có sự tham gia của ma pháp sư chính thức mà chỉ có các học đồ bày ra các gian hàng trao đổi mà thôi

Nhưng chỉ có ma pháp sư mới được phép tham gia hội giao dịch, nếu không đạt tới tiêu chuẩn nhất cấp học đồ thì cho dù người có gia tài ức vạn cũng không được tham gia

Hiểu rõ quy củ của hội giao dịch, Tiểu Ân nhíu mày hỏi: “Chẳng lẽ tham gia hội giao dịch, không có ma pháp sư chính thức?”

Trong mắt Benson xuất hiện một tia cười nhạt, nói: “Tiểu Ân, ma pháp sư chính thức đều là những kẻ kiêu ngạo hơn nữa bọn họ còn là những lão bất tử thành tinh, sao có thể hạ mình tham gia cái loại giao dịch tiết không cùng cấp bậc chứ?”

“Nga?” Mắt Tiểu Ân mơ hồ thấy một bóng người xuất hiện, sắc mặt hắn biến đổi, vội vàng nháy mắt ra hiệu cho Benson

Benson không phát giác ra, tiếp tục nói: “Đối với những lão già đó mà nói, những học đồ như chúng ta đào đâu ra được thứ gì mà trao đổi với họ, nhìn thấy mấy lão già đó là chướng mắt rồi, cho nên tuyệt đối mấy lão già đó sẽ không tham gia đâu. Nếu muốn trao đổi, mấy lão già hỏa đó sẽ tới chỗ khác trên đế quốc giao dịch chứ không bao giờ ngó tới cái địa phương giao dịch nhỏ như công quốc Louis này đâu “

Trên trán Tiểu Ân mơ hồ toát ra mồ hôi lạnh, cơ nhục trên khuôn mặt mơ hồ run run

Benson phát hiện ra biểu hiện khác thường của Tiểu Ân, lên tiếng hỏi thăm: “Tiểu Ân, người sao lại nhăn nhó như thế?”

Tiểu Ân hung hăng trừng mắt liếc hắn, nói: “Người mới phải nhăn nhó ấy “

Tiểu Ân vừa nói xong, thì thân thể Benson bị đánh bay lên không trung, trên thân thể hắn xuất hiện những tia điện quang, so với ngọn đèn ma pháp còn muốn sáng hơn

Tiểu Ân dùng ánh mắt thương xót nhìn Benson, trong lòng thầm kêu a di đà phật, ta đã ra hiệu cho người mà người lại không phát hiện được như vậy đúng nên trách ta.

68. Chương 2: Luyện Tập Nhiều Hơn

Benson lúc này mới biết được tại sao vừa rồi vẻ mặt Tiểu Ân lại kỳ quái như vậy, hắn vội vàng xin tha: “Sư phụ, con không phải nói người?”

“Ta biết người không phải nói ta, nhưng những lời người nói vừa rồi mà bị ma pháp sư khác nghe được, khẳng định họ sẽ ra tay giáo huấn người” Maren hừ lạnh một tiếng nói: “Sau này xuất môn ra ngoài người nhất định phải giữ mồm giữ miệng “

“Vâng ạ “ Benson ừ ừ nói

“Sư phụ “Tiểu Ân mỉm cười, cung kính cúi chào Maren

Maren gật đầu nói: “Tiểu Ân người học xong bốn cái nhị cấp ma pháp ta giao cho chưa?”Nói đến từ học hắn đặc biệt nhấn mạnh, hiển nhiên hắn đã thừa nhận cách nghĩ của Tiểu Ân, nếu như không thể trong nháy mắt thuần phát ra ma pháp thì không thể tính là học xong được

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói: “Sư phụ, miễn cưỡng thì xem như là được “

Tính từ lúc Maren giao ma pháp lục thư cho Tiểu Ân tới nay đã được hai tháng, trong hai tháng này Tiểu Ân cố ý gia tăng thời gian luyện tập ma pháp trong không gian hư cấu, đối với bốn cái nhị cấp ma pháp này đã có thể trong vòng một giây thuần phát ra thành công một trăm phần trăm

Đương nhiên tốc độ này xem như là đã nhanh rồi nhưng so với những ma pháp khác mà hắn luyện tập trong vòng hai năm thì vẫn có sự khác biệt lớn

Nếu như không ngưng thần tập trung thì Tiểu Ân không thể cam đoan bản thân mình có thể thuần phát được bốn nhị cấp ma pháp này nhưng đối với mấy nhất cấp ma pháp còn lại cho dù dưới tình trạng không tập trung, hắn vẫn có thể thuần phát ra, bởi vì mấy ma pháp kia đã trở thành bản năng rồi, tâm động là có thể thuần phát ra

Ánh mắt Maren nhìn hai vị đệ tử trước mắt, sau đó nói: “Benson, người thi triển phong nhận cho ta xem “

Benson vừa rồi mặc dù bị Maren giáo huấn nhưng xác thực không bị thương gì cả, nghe Maren phân phó, hắn cao giọng nói: “Vâng ạ “

Trong nháy mắt, vẻ mặt Benson lập tức thay đổi, trong mắt hắn ánh lên vẻ nghiêm túc, sau đó năm ngón tay hắn mở ra, vung lên phía trước

Ba giây, chỉ mất thời gian ba giây, Benson thi triển thành công phong nhận thuật

Một đạo quang mang màu xanh nhạt bay với tốc độ mắt thường không thể thấy kịp về phía Maren, cho đến khi quang mang xoẹt qua mới nghe được tiếng gió rít dội lại

Phong nhận bắn tới thì trên người Maren lập tức xuất hiện một đạo bạch quang, đem công kích của Benson cản lại

Tiểu Ân nhướng mày, hắn nhận ra Maren sử dụng cũng chỉ là một nhị cấp ma pháp phòng hộ -ma pháp thuần bài mà thôi

Ma pháp này tiêu hao lực lượng tinh thần không nhiều cũng chỉ tương đương với nhấp cấp ma pháp bình thường, nhưng muốn duy trì ma pháp thuần bài tồn tại, thì lực lượng tinh thần liên tục bị tiêu hao.Nhưng khi chiến đấu cùng địch nhân, ma pháp này hết sức hữu dụng, nếu sử dụng hợp lý thì hiệu quả đạt được lớn hơn nhiều so với sự tiêu hao lực lượng tinh thần

Nhưng điều làm cho Tiểu Ân giật mình đó là, trong nháy mắt Maren thuần phát ra ma pháp.Do đó có thể thấy được so về trình độ thuần thực, bản thân mình vẫn còn kém xa so với Maren

Nhìn vẻ mặt không biểu cảm Maren, trong lòng Tiểu Ân có chút khâm phục.Phải biết rằng, Maren không giống mình có sự trợ giúp của Nhất Hào, hắn chính là dựa vào sự khổ tu của bản thân mới có thể đạt tới trình độ như thế.Bởi vậy có thể thấy được thực lực của ma pháp sư chính thức là vô cùng kinh khủng, tuyệt đối bản thân mình hiện tại không thể so sánh

Maren nhìn Benson, gật đầu hài lòng, bát cấp ma pháp học đồ có thể trong vòng ba giây đem nhị cấp ma pháp phát ra là một thành tích không tồi, hơn nữa Benson mới chỉ học tập ma pháp có mười năm, tương lai thành tựu nhất định sẽ lớn hơn

Nhưng khi ánh mắt Maren chuyển qua Tiểu Ân, trong lòng không khỏi có chút buồn bực

Nếu như nói Benson học tập ma pháp mười năm mới có thể làm được như thế, đã không tồi rồi. Nhưng Tiểu Ân thì sao? Còn chưa đến ba năm đã học nhị cấp ma pháp rồi

Hắn rốt cục tu luyện như thế nào chứ?

Than nhẹ một tiếng, Maren nói: “Tiểu Ân, người cũng thi triển ra cho ta xem “

“Vâng “Tiểu Ân hít sâu một hơi, trong tức khắc trước người hắn xuất hiện một đạo quang mang màu xanh nhạt, hình cánh quạt bắn về phía Maren

Benson tròn mắt, ánh mắt hắn nhìn chăm chăm vào đạo quang mang màu xanh vừa mới biến mất, trong hư không vẫn còn sót lại một vài tia quang mang còn dư lại

“Này, này” Benson lắp bắp hỏi: “Đây là cái gì?”

“Đây là phong nhận thuật mà “Tiểu Ân có lòng tốt nhắc nhở nói

“Ta biết, a, ta không biết “Benson ảo não lắc đầu nói: “Tiểu Ân, ta biết đây là phong nhận thuật, nhưng ta không rõ người thực hiện nó như thế nào?”

Maren khẽ lắc đầu, mặc dù hắn công khai giới thiệu Tiểu Ân với mấy vị đệ tử nhưng hắn cũng không ngu tới nỗi đem tiêu chuẩn của Tiểu Ân nói lại cho đám Benson biết

Bởi vì lão ma pháp sư biết, tiêu chuẩn này tuyệt đối không phải là tiêu chuẩn thích hợp để phổ biến

Quả nhiên, Benson mặc dù đã học tập ma pháp mười năm sau khi biết được điều này liền tròn mắt há hốc mồm, bắt đầu hồ ngôn loạn ngữ. Bình thường là một kẻ thông tuệ, hiện tại thần kinh lại có xu thế bắn loạn. Bởi thế mình che dấu sự thật quả nhiên là hành động sáng suốt

Tiểu Ân nghiêng đầu, hai mắt mở to nói: “Rất đơn giản, chỉ cần luyện tập nhiều hơn là được?”

“Luyện tập nhiều hơn?”

Maren cùng Benson đồng thời mắt mở to ra, đây không phải nói nhảm sao? Kẻ ngu cũng biết luyện tập nhiều mới có thể chính thức nắm giữ được ma pháp nhưng với giới hạn tinh thần lực, một bát cấp học đồ cho dù có liều mạng học tập cũng không cách nào làm được

Nhìn vẻ mặt ngây thơ trong sáng của Tiểu Ân, Benson cuối cùng cũng hiểu được tại sao sư phụ Maren lại coi trọng vị đệ tử này

69. Chương 3: Tin Tức Về Hội Giao Dịch

“Vâng, thưa sư phụ “Khó khăn lắm mới lấy lại được tỉnh táo, Benson cung kính trả lời

Trong lòng suy nghĩ, Tiểu Ân hỏi: “Sư phụ, tại hội giao dịch có những đồ vật gì ạ?”

Maren ngẩng đầu, tựa hồ như đang nhớ lại chuyện cũ, một lát sau mới nói: “Ồ đó có rất nhiều đồ vật, có các loại tài liệu ma pháp, ma hạch dã sinh, còn có các quyển trục, đồ vật thì có rất nhiều a....”

Nhìn Maren cảm khái, Tiểu Ân hiếu kỳ hỏi: “sư phụ, ma pháp sư chính thức cũng có thể tham gia hội giao dịch chứ?”

“Có thể, những chắc chắn sẽ không có ai đi “

“Tại sao?”

“Bởi vì chúng ta không muốn bị người khác xem như là đại tinh tinh “Maren đột nhiên cười hài hước nói

Tiểu Ân đầu tiên ngăn ra, sau đó hiểu ra. Trong một đám ma pháp học đồ tự nhiên xuất hiện một ma pháp sư chính thức, thế thì không nghi ngờ gì sẽ giống như con đại tinh tinh trong vườn thú, khẳng định hấp dẫn sự chú ý của mọi người. Dưới tình huống đó, trừ phi chỉ có một số ít ma pháp sư quái đản, nếu không chắc chắn không có kẻ nào nguyện ý tham gia “

Đôi mắt chuyển động, Tiểu Ân nghi hoặc hỏi: “Sư phụ, nếu ngài chưa từng tham gia, sao lại biết được ở đó giao dịch những gì?”

Maren cười cười nói: “Bởi vì ta cũng có tuổi trẻ “

Đôi mắt sáng ra, đúng vậy, ma pháp sư chính thức Maren cũng là từ học đồ tiến giai mà thành, chứ không phải kẻ vừa mới sinh ra đã là ma pháp sư chính, bản thân mình thật là ngu ngốc khi hỏi vấn đề này

Sắc mặt đỏ lên, Tiểu Ân vội vàng nói: “Sư phụ, nếu tại hội giao dịch, gặp thứ mà mình thích thì lấy gì ra để trao đổi ạ “

“Ma hạch, năng lượng tinh thạch, hoặc một số thứ kẻ khác cần “

“Là vật này sao?” Tiểu Ân lấy ra ma hạch mà mỗi tháng mình được phát

Benson mỉm cười nói: “Tiểu Ân, loại nhất cấp ma hạch thuần hóa này, không có nhiều giá trị, người mang ra đổi cũng không ai nguyện ý đổi đâu “

Về mặt Tiểu Ân nhất thời lộ ra vẻ khổ não, nói: “Benson, người lấy cái gì ra để trao đổi “

Benson lộ ra vẻ tự mãn nói: “Để chuẩn bị cho hội giao dịch, ta tốn rất nhiều tâm huyết để chế tạo ra hơn mười quyển trực nhị cấp ma pháp, thứ này tại hội giao dịch là mặt hàng rất được ưa thích, có thể đổi được nhiều đồ tốt

Tiểu Ân nhú mày hỏi: “Benson, nhị cấp ma pháp quyển trực được coi trọng sao?”

“Đương nhiên “Benson ngừng một chút rồi nói: “Đối với ma pháp học đồ bình thường mà nói, bọn họ không được nhận làm nhập môn học đồ hoặc người hầu học đồ thì bọn họ chỉ có thể học được nhất cấp ma pháp, còn đối với nhị cấp ma pháp đối với bọn họ mà nói chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu được

Tiểu Ân gật đầu, đột nhiên hai mắt phát sáng: “Vậy nhị cấp ma pháp lục thư thì sao?”

“Đây là đồ tốt, giá cả so với ma pháp quyển trực còn đắt hơn gấp nhiều lần, nhưng mà người có loại bảo bối đó sao?”

Sắc mặt Maren biến đổi, nói: “Tiểu Ân, người đã nắm giữ được bốn cái nhị cấp ma pháp, trả lại cho ta lục thư mau lên “

Tiểu Ân a một tiếng lưu luyến đem ma pháp lục thư trả lại cho ma pháp sư Maren

Benson âm thầm lè lưỡi một cái, hiện tại hắn mới hiểu, nguyên lai Tiểu Ân có chủ ý muốn đem ma pháp lục thư sư phụ tặng đem đi bán, lá gan quả thực là quá to đi

Maren nhìn vẻ mặt nhăn nhó của Tiểu Ân, trong đầu đột nhiên nảy ra ý niệm, nói: “Benson, bắt đầu từ bây giờ, người dạy Tiểu Ân cách chế tạo ma pháp quyển trực “

Benson sững sốt nói: “Sư phụ, nếu muốn học cách chế tạo ma pháp quyển trực không có mấy năm luyện tập cơ bản thì chắc chắn không có khả năng làm được, hơn nữa với thực lực của Tiểu Ân hiện giờ, chỉ sợ.”

Mặc dù Benson không có ý từ chối nhưng Tiểu Ân hiểu ý hắn nói. Nhưng ngẫm lại Benson suy nghĩ như vậy cũng đúng, mặc dù thực lực của Tiểu Ân tăng mạnh nhưng cao nhất cũng chỉ đạt tới tiêu chuẩn của tam cấp học đồ mà thôi, học đồ chia thành mười cấp bậc, với thực lực mới đạt tới tam cấp tự nhiên là không được coi trọng

Maren hừ khê một tiếng nói: “Benson, người học phong nhận thuật mất mấy năm?”

“Bảy năm “

Maren gật đầu một cái, sau đó xoay người bỏ đi nhưng thanh âm truyền lại: “Dụng tâm chỉ dạy hắn, không được cầu thả “

Benson đưa mắt nhìn sư phụ rồi đi, sau một lát mới hiểu được ý của sư phụ. Bản thân mình phải mất mười năm mới sơ bộ nắm giữ được một cái nhị cấp ma pháp, hơn nữa hiện tại mình thi triển ra còn mất ba giây thời gian. Nhưng Tiểu Ân chỉ cần dùng hai năm đã thuần phát ra được phong nhận thuật

Nếu hắn làm được thế, thì trong vòng hai tháng, có lẽ cũng có thể sáng tạo kỳ tích, học được cách chế tạo ma pháp quyền trục

Trầm tư chốc lát, Benson quay đầu nhìn Tiểu Ân, thần sắc trong mắt đã có chút thay đổi

Tiểu Ân cười cười nói: “Benson, sư phụ để ta theo người học cách chế tạo ma pháp quyền trục, người cần phải dụng tâm dạy ta đó “

Benson vô thức gật đầu nói: “Được rồi, ta sẽ dụng tâm để dạy, có thể học được nhiều hay ít thì phải dựa vào bản thân người. Nhưng, tại hội giao dịch, ma pháp quyền trục được hoan nghênh nhất là nhị cấp ma pháp công kích quyền trục, còn nhất cấp ma pháp quyền trục cũng có nhiều người thu thập nhưng giá cả kém nhiều so với nhị cấp ma pháp quyền trục, nếu chúng ta hao phí quá nhiều tinh lực vào nhất cấp ma pháp quyền trục thì cái được không bù nổi cái mất “

Tiểu Ân nói: “Ngoài ma pháp quyền trục ra, ta còn có thể lấy thứ gì ra trao đổi nữa đây chứ?”

Benson vuốt mũi thở dài nói: “Không sai, chúng ta mặc dù là nhập môn học đồ cùng người hầu học đồ đều có cơ hội để tiếp xúc nhị cấp ma pháp nhưng do ở trong ma pháp tháp, cho nên ngoài ma pháp quyền trục ra, đích thực không còn có thứ gì có thể trao đổi được. Mà một học đồ bình thường sau khi trở thành ma pháp sư tự do, dù là tham gia dong binh đoàn hay mạo hiểm đoàn thì thu hoạch ít nhiều cũng đều hơn chúng ta “

Tiểu Ân cười, đẩy Benson một cái, nói: “Benson, người phải biết đủ chứ không nên tham lam như thế, chỉ cần người có thể trở thành ma pháp sư chính thức, có được ma pháp tháp thuộc về chính mình, chẳng lẽ còn sợ không có cơ hội mạo hiểm sao?”

Benson xấu hổ cười mang Tiểu Ân tới phòng mình, bắt đầu truyền thụ cách chế tạo ma pháp quyền trục

70. Chương 4: Ma Pháp Quyền Trục

Chỉ là một nhất tinh ma pháp sư, thế mà Maren lại có sáu nhập môn đệ tử, có thể nói vận khí của Maren quá tốt

Nói đại khái, trừ khi gặp được nhân tài có thiên phú trác tuyệt, tương lai có nhiều cơ hội tiến giai trở thành ma pháp sư chính thức, thì các ma pháp sư mới thu làm nhập môn đệ tử

Ví dụ như David Kirby, mặc dù là tam tinh ma pháp sư nhưng hắn lại chỉ có ít học đồ, số lượng tuyệt đối không thể so với Maren

Benson là nhập môn đệ tử của Maren, tất nhiên được Maren chỉ bảo tận tình, về phương diện chế tạo ma pháp quyền trục, Benson là người có thiên phú tốt nhất, cho nên Maren mới kêu Benson dạy Tiểu Ân

Trong phòng Benson, có một chỗ chất đầy các loại đồ vật cổ quái, trong đó phần lớn là da thú, máu thú, cùng với một số thực vật. Đồ vật tuy hỗn tạp nhưng lại được sắp xếp một cách ngăn nắp gọn gàng khiến người khác liếc mắt xem là biết được ngay

“Tiểu Ân, đó là tài liệu dùng để chế tạo ma pháp quyền trục. Benson không nói nhiều bắt đầu giới thiệu luôn, tốc độ nói của hắn rất nhanh, một khi nhắc về ma pháp quyền trục, Benson giống như thay đổi thành một người khác, mở miệng thao thao bất tuyệt, không dừng lại chút nào

Tiểu Ân nghe được vài phút, sau đó buông bỏ không ghi nhớ những điều Benson nói nữa

Benson mặc dù giới thiệu rất chi tiết, thậm chí còn đem những điều mình tâm đắc ra nói

Nhưng chính vì như thế, cho nên những gì Benson giới thiệu lại thâm ảo dị thường, tuyệt đối không phải kẻ ngoại đạo như Tiểu Ân có thể hiểu được

Thế nhưng Tiểu Ân cũng không cắt đứt sự hăng hái của Benson, ngược lại hai mắt còn tỏa sáng giống như là đang say mê khi biết thêm được tri thức mới vậy

Benson thấy thái độ của Tiểu Ân, trong lòng không khỏi càng thêm cao hứng, giới thiệu càng thêm hứng thú. Chỉ là hắn không chú ý, trên đỉnh đầu mình có một con muỗi nhỏ nhỏ, đôi mắt của con muỗi này lóe ra một tia quang mang rất khó có thể phát hiện

Một lúc lâu sau, miệng lưỡi Benson khô cả lại, cuối cùng cũng phải dừng lại, hắn lấy một chén nước, một ngụm uống sạch, sau đó hỏi: “Tiểu Ân, những gì ta nói ngươi nhớ kỹ chưa?”

Tiểu Ân hai mắt mở to nói: “Không có nhớ kỹ “

Benson đang uống nước nghe thế thì suýt chút nữa phun sạch nước ra ngoài, hắn kinh hô: “Cái gì, không có nhớ kỹ?”

“Đương nhiên, ta đối với việc chế tạo ma pháp quyền trục hoàn toàn mù tịt, ngươi nói ta hoàn toàn không hiểu. Tiểu Ân thần nhiên nói

Mặc dù Tiểu Ân nhớ được phần lớn tên của các loại tài liệu nhưng chỉ nghe vắn vắn có một lần đối với một tên ngoại đạo như hắn, muốn hiểu được thì rõ ràng đó là chuyện không thể xảy ra

Benson sững sốt một chút cười khổ nói: “Đúng rồi, ta quên mất ngươi chưa biết gì cả, không hiểu cũng đúng: “Thở dài, sau đó Benson nói: “Nói nhiều, không bằng ta tự mình chế tạo nhất cấp ma pháp quyền trục cho ngươi xem “

Hắn lấy từ trong đồng tài liệu một cái da lông màu trắng rồi nói: “Tiểu Ân, ngươi biết đây là gì không?”

Tiểu Ân nói: “Đây là da của thú Gong Li, khối da này chỉ có ở bụng của thú Gong Li. Nhưng thứ này tựa hồ cũng không đáng giá “

Gong Li là ma thú thuần hóa, sinh sản rất nhanh, thịt Gong Li cũng rất ngon, tại thế giới này Gong Li có địa vị giống như lợn nuôi tại địa cầu

Cho dù là thành Louis và một ít lãnh địa gần đó, mỗi ngày đều có hàng nghìn, hàng vạn đầu thú Gong Li bị đem ra làm thịt. Do số lượng khổng lồ như vậy, cho nên mặc dù có một bộ phận được ma pháp sư sử dụng nhưng nó cũng không có giá trị nhiều

“Không sai, đây là da thú Gong Li “ Benson vuốt ve tấm da lông phẳng phất giống như đang vuốt ve tình nhân: “ thú Gong Li mặc dù bị con người thuần hóa hơn nghìn năm trước nhưng dù sao trước đó nó cũng là ma thú, đặc biệt là khối da dưới bụng, là tài liệu được chúng ta sử dụng nhiều nhất để chế tạo ma pháp quyền trục “

Tiểu Ân hỏi: “Thế thú Gong Li đã sinh, phái dưới bụng của chúng cũng có khối da như thế chứ?”

“Đương nhiên “ Ánh mắt Benson tỏa sáng nói: “Khối da phía dưới bụng của Gong Li đã sinh tất nhiên là tài liệu tốt nhất dùng để chế tạo nhất cấp ma pháp quyền trục, có thể đề cao xác suất thành công lên gần một nửa. Hơn nữa nếu đem da của Gong Li đã sinh ngâm vào trong máu của nhị cấp ma thú, thậm chí có thể trở thành tài liệu để chế tạo nhị cấp ma pháp quyền trục “

Tiểu Ân gật đầu, hắn cũng hiểu, tài liệu lấy từ đã sinh ma thú tất nhiên là chất lượng vượt xa so với ma thú thuần hóa

Benson giải thích một vài câu, rồi lấy ra từ đồng tài liệu một cây cốt bút có hình dáng cổ quái

“Đây là cốt bút mà ta thường dùng” Benson yêu thích không nỡ buông tay nói: “Đây là vật sư phụ tặng ta, nó được chế từ đầu lâu của tam cấp ma thú liệt phong hồng, có thể đề cao hơn xác suất thành công khi họa lộ đồ ma pháp

Tiểu Ân hâm mộ nhìn chiếc cốt bút, nhưng khi nghe nó được chế từ đầu lâu của tam cấp ma thú, hắn liền bỏ ý niệm trong đầu

Tam cấp ma thú không phải là ma thú mà ma pháp học đồ như hắn có thể chống lại, ma thú cường đại như thế chỉ có ma pháp sư chính thức mới có thể chống được

Sau đó Benson lại lấy ra một ít thực vật hòa cùng với máu của thú Gong Li, hình thành lên một loại chất lỏng màu lam nhạt

“Để chế tạo ma pháp quyển trực cần phải có một loại hỗn hợp chất lỏng, ta có ít nhất là tài liệu để chế tạo nhị cấp ma pháp quyển trực, đợi lát nữa ta sẽ cho người mượn dùng. Nhưng nhớ kỹ sau này phải trả lại cho ta “ Benson dặn dò nói

Tiêu Ân vui mừng khôn xiết, cả bảo bối cốt bút dùng để chế tạo ma pháp quyển trực Benson cũng cho hân mượn, hân không nghĩ Benson lại hào phóng như thế.

71. Chương 5: Chế Tạo

Động tác của hân mềm mại mà có lực, hai loại cảm giác về lực lượng trái ngược nhau đó qua đôi tay của hân lại hòa hợp một cách hoàn mỹ.

Trong khoảnh khắc Benson cầm cốt bút lên, thần sắc đường hoàng và trang nghiêm, toàn thân để lộ ra một khí thế mạnh mẽ không thể nói lên lời. Tại thời khắc đấy, Benson đem tất cả tinh khí thần đều tập trung vào đầu ngòi bút trước mắt, giống như là trên thế giới này, ngoại trừ nó ra không còn vật gì khác nữa.

Trong sâu thẳm trái tim của Tiêu Ân cảm thấy kính phục, chỉ dựa trên điểm này, là có thể biết được năng lực thực sự của Benson như thế nào rồi.

Thế kỷ thứ 21 có một câu nói: “ thái độ quyết định tất cả”.

Do thái độ của Benson trong khi chế tác quyển trực thành kính như vậy thế nên thành tích của hân đương nhiên có thể vượt xa người bình thường.

Sau một phút chốc im lặng, không khí trong căn phòng gần như đã ngưng kết cả lại. Nhưng chính dưới sức ép vô hình ấy, đôi mắt của Benson đột nhiên sáng rực lên.

Cốt bút từ trên cao cuối cùng được khéo léo nhẹ nhàng đặt xuống. Tại thời khắc hỗn hợp chất lỏng được thấm trên đầu bút xuôi theo cốt bút tiếp xúc với miếng da liền phát ra ánh sáng rực rỡ chói mắt.

Tiêu Ân đứng ngoài quan sát có thể cảm ứng thấy rõ rệt trên người Benson lơ mơ tản ra sóng năng lượng (năng lượng ba động).

Mức độ sóng và cường độ này tuy rằng không lớn, nhưng sự cô đọng lại khiến người khác phải thán phục.

Benson múa bút như bay, một bức tranh vận hành ma pháp cực kỳ phức tạp dưới ngòi bút của hân chớp mắt đã thành hình, cả quá trình cộng lại tuyệt đối không quá 10 giây.

Thời khắc Benson nhắc bút lên, hân cuối cùng thở ra một hơi thật sâu, giống như vừa cỡi được gánh nặng ngàn cân liền ngòi phịch xuống.

Lúc mờng của hân tiếp xúc với sàn nhà, khí thế lúc nãy xuất hiện trên người Benson đã hoàn toàn biến mất, lúc này Benson dường như chẳng khác một ma pháp học đồ bình thường là mấy.

Tiêu Ân hướng về phía hân giơ ngón tay cái lên, chân thành nói: “Benson. Làm tốt lắm.”

Cát tiếng cười khà khà, Benson hài lòng nhìn kiệt tác của mình đáp: “Vận may hôm nay thật không kém, chỉ một lần đã thành công rồi.” Nói đoạn, hân cầm miếng da đã vẽ xong lên, nhúng qua trong một chất lỏng khác rồi cẩn thận từng li từng tí lấy ra, hơi từ từ trên bếp lửa.

Nói cũng lạ, 2 loại chất lỏng khác nhau trên miếng da lại như nước sông không phạm nước giếng vậy, không những không hợp lại làm một ngược lại chúng còn phát ra ánh sáng không giống nhau.

Vào lúc miếng da gần khô, tất cả tuyến đường của ma pháp đồ Benson vẽ tất cả đều ẩn hết đi, mà trên mặt của miếng da ngoại trừ gợn sóng ma pháp mờ mờ, thì cũng không còn bất kỳ đồ án nào cả.

Benson khẽ cười, tiếp tục hơi, cho đến lúc miếng da khô hoàn toàn mới dùng bút xương viết lên trên đó tên và dấu hiệu đặc biệt của bản thân.

Sau khi hoàn thành tất cả công việc, Benson mới cầm tấm da thú lên cuộn lại, vui mừng để ở một góc riêng.

Ở trong góc đó, có hơn 50 tấm da thú được cuộn lại, từ sóng năng lượng phát ra từ số da thú hình như chúng đều là ma pháp quyền trục cùng cấp bậc.

“Tiêu Ân, đây là các bước chế tạo ra ma pháp quyền trục.” Benson vừa chế tạo, vừa giải thích, lúc hoàn thành công việc, tất cả phương pháp chế tạo đều nói cho Tiêu Ân một chút cũng không che giấu.

“Uhm, ta hiểu rồi.” Tiêu Ân gật đầu mạnh một cái, hẩn ngẫm tính toán thời gian một chút, gần một tiếng Benson mới chế tạo thành công ma pháp quyền trục này.

Nhưng theo như quan sát của Tiêu Ân, bước then chốt nhất trong đó, thực ra là chính là lúc dùng bút xương bắt đầu vẽ, chỉ cần tại bước này có thể thuận lợi vẽ một hơi xong xuôi, thì có thể nói các bước sau đơn thuần chỉ là công việc hoàn thiện thôi.

Tất nhiên, các bước sau cũng cần chút ít kỹ thuật, nhưng chỉ cần nhìn qua một lần, ước chừng bất kỳ học đồ đều có thể dễ dàng hoàn thành

Suy nghĩ một lúc, Tiêu Ân hỏi: “Benson, người chế tạo được bao nhiêu quyền trục Toan dịch thuật rồi?” Benson nghĩ một lát rồi trả lời: “tính cả quyền trục ban này, ít nhất cũng có ba đến năm chục tấm rồi.” Liền đó cười khanh khách tiếp: “Toan dịch thuật trong ma pháp cấp một vô cùng thực dụng, nhưng là một loại ma pháp không dễ nắm vững, vì vậy trong hội chợ cũng khá là được hoan nghênh.”

Tiêu Ân thuận miệng nói không cần suy nghĩ, tiếp tục hỏi: “Trong hội chợ, rốt cuộc ma pháp quyền trục nào được ưa chuộng nhất? Mà chúng có thể đổi lấy thứ gì?”

Benson chỉ số ma pháp quyền trục trong góc, nói: “Thật ra số lượng ma pháp quyền trục từ trước đến nay đều là cung không đủ cầu, chỉ cần chế tạo ra, là có người thu mua. Còn như loại được ưa chuộng nhất thì dĩ nhiên là loại ma pháp quyền trục công kích nhị cấp rồi, tất nhiên loại nhị cấp ma pháp quyền trục phòng hộ và phụ trợ cũng có thể bán được giá, mà trong ma pháp quyền trục cấp một, loại giống như Toan dịch thuật khi chế tạo độ khó lớn cũng đồng thời rất được ưa chuộng.” Ngừng nói, hẩn cẩn thận cân nhắc rồi nói: “Còn có thể đổi lấy được cái gì, thì cần xem vận may của người nữa, nhưng đối với học đồ bình thường mà nói, trong tay bọn họ có nhiều nhất thường là ma hạch dã sinh cấp 1, 2 và vài vật liệu trên người ma thú dã sinh cấp 1, 2 vậy.”

Tiêu Ân trong lòng liền thầm tính toán, thật ra hẩn muốn nhất, chính là ma hạch dã sinh cấp 1, 2 rồi, nếu trong hội chợ đã xuất hiện những thứ này, hẩn tất nhiên muốn đi xem rồi.

Nhìn những cuốn trục ở góc nhà, Tiêu Ân hỏi: “Benson, cậu rốt cuộc chế tạo được bao nhiêu ma pháp quyền trục rồi?”

“3 năm này cộng lại ít nhất cũng có mấy trăm cuốn, nhưng tiếc rằng nhị cấp cuốn trục chỉ vắn vắn có mười mấy cuốn.”

Tiêu Ân ngó ra, nhìn hẩn đầy nghi ngờ hỏi: “Trong 3 năm, người chỉ chế tạo được một chút như vậy?”

“Một chút? “ Benson nhìn hẩn giận dữ, thiếu chút nữa là muốn nổ đom đóm mắt: “Thế nào gọi là một ít, người tưởng ma pháp quyền trục là cái gì chứ? Là thứ dễ chế tạo lắm sao. Nói cho người biết, ta có thể trong 3 năm chế tạo thành công mấy trăm nhất cấp ma pháp quyền trục và mười mấy nhị cấp ma pháp quyền trục, đã là thành tựu không ngờ tới rồi.”

72. Chương 6: Độ Khó

Benson mí mắt khẽ giật giật đáp: “Ta đã nói rồi, vừa rồi là do vận may nên mới có thể làm một lần duy nhất đã thành công.”

Tiêu Ân kinh ngạc hỏi: “Thật sao? Thế tỉ lệ thành công của người là bao nhiêu?”

Benson phát ra một hơi thở dài bất đắc dĩ, nói: “Tiêu Ân, thật ra trong lúc ta chế tạo nhất cấp ma pháp quyền trục, tỉ lệ thành công cũng chỉ có 3 phần thôi, mà tỉ lệ của nhị cấp ma pháp quyền trục thậm chí nửa phần cũng chưa đến.” Hẩn than một hơi, nhìn cây cốt bút của mình nói: “Nếu như không có sự giúp đỡ của cái này, chỉ sợ tỉ lệ thành công càng thấp.”

Tiêu Ân trong lòng ngay tức khắc hiện ra một loại dự cảm không lành, hắn thế nào cũng không nghĩ tới, tỉ lệ thành công của thứ này lại có thể thấp như thế.

Benson dùng tay chỉ số tài liệu ma pháp trong phòng, nói: “Tiêu Ân, người chắc cũng đã đến phòng của các huynh đệ khác rồi nhỉ, vậy người đã từng thấy những thứ này trong phòng họ chưa?”

Trái tim Tiêu Ân hơi nảy lên, trong hai tháng qua quan hệ với mấy vị nhập môn học đồ khác đã có tiến triển lớn, tuy rằng vẫn chưa thể nói là rất tốt, nhưng cho dù là chỉ là lễ tiết hỏi thăm, hắn cũng đã đến phòng mỗi người rồi. Nhưng Benson vừa nhắc đến hắn mới nghĩ lại hình như đúng là không nhìn thấy trong phòng ai có nhiều vật liệu ma pháp như thế này.

“Benson, không lẽ trong những đệ tử của sư phụ, thì chỉ có một mình người chế tạo ma pháp quyền trục sao?”

“Ha ha, thật ra mỗi ma pháp sư ít nhiều đều đã từng học qua phương pháp chế tạo ma pháp quyền trục, nhưng kẻ thật sự có thiên phú chế tạo, hơn nữa cuối cùng thành công, thì đã ít lại càng ít hơn.”

Qua sự giới thiệu của Benson, Tiêu Ân mới hiểu được điều mấu chốt tồn tại trong đó.

Ma pháp quyền trục không phải bất kỳ ma pháp sư nào muốn đều có thể làm ra được, thật ra nó cùng với vũ khí ma pháp giống nhau, nếu như không có thiên phú thích hợp, thì cứ cho là chế tác được đi nữa cũng chẳng ra ngô ra khoai gì cả.

Trong lúc chế tạo ma pháp quyền trục, tồn tại rất nhiều các mặt hạn chế, đặc biệt là lúc vẽ bản đồ vận hành của ma pháp, bất kể là nhất cấp ma pháp hay nhị cấp ma pháp đều cần ma pháp sư tận tâm tận lực, đem tất cả tinh khí thần tập trung vào trong đó.

Trong tình hình tập trung tinh thần cao độ, tuyệt đối là một việc vô cùng tiêu hao tinh lực và thể lực. Như Benson mà nói, hắn trong một ngày nhiều nhất chỉ có thể tiến hành 3 lần vẽ như thế.

Mà quan trọng hơn đó là, muốn thành công không chỉ đơn giản là thuận lợi vẽ ra lộ tuyến ma pháp như thế.

Muốn đem ma pháp ghi lại trên da thú cần phải bảo đảm mỗi một tia tinh thần lực đều phải đạt đến độ cân bằng tuyệt đối. Nếu như trong đó có một chút tinh thần lực không đều thì quyền trục đó cũng đồng nghĩa với một thất bại hoàn toàn rồi.

Muốn làm được điều này, tuyệt đối không phải là một việc dễ dàng.

Mặc dù tất cả da thú đều cố định sử dụng da dưới bụng của thú Gong Li nhưng mỗi miếng da thú Gong Li đều có khác biệt rất nhỏ.

Muốn trên những tấm da thú có ít nhiều khác biệt đó đem tinh thần lực phân phối đều đặn trên lộ tuyến ma pháp ngoại trừ cần có kinh nghiệm phong phú và tinh thần lực mạnh mẽ ra còn cần phải có một điểm nữa chính là loại trực giác giống như biết trước vậy.

Nghe giải thích của Benson, sắc mặt Tiêu Ân khê biến, tim không kìm được đập thành thịch.

Benson vỗ vai hắn, cười nói: “Tiêu Ân, không nên nản lòng như thế, đừng quên rằng chúng ta là ma pháp sư đấy.”

“Ma pháp sư thì sao?” Tiêu Ân nghi hoặc hỏi.

“Tinh thần lực lượng của chúng ta cao hơn hẳn người, bình thường mà nói, ít nhiều đều sẵn có một chút năng lực tiên tri. Vì thế trong 10 ma pháp sư, ít nhất có một nửa số người có thiên phú chế tạo ma pháp quyền trục.”

Lúc này Tiêu Ân mới thở phào, nhưng ngay lập tức hắn hỏi: “Đã như vậy, tại sao chỉ trong phòng người mới có những tài liệu ma pháp này?”

Benson than thở đáp: “Tiêu Ân, cho dù là người có thiên phú chế tạo ma pháp quyền trục, mà trước khi tu luyện thành ma pháp sư chính thức, về căn bản đều không muốn học tập môn này.”

“Tại sao?”

“Vì thời gian và tinh lực.” Benson nghiên túc nói: “người đừng quên, những ma pháp học đồ chúng ta cả một đời theo đuổi, chính là muốn trở thành ma pháp sư chính thức. Một khi trở thành ma pháp sư chính thức thì tuổi thọ của chúng ta có thể kéo dài ra ít nhất 2 lần trở lên. Mà học chế tạo ma pháp quyền trực, bắt buộc phải tiêu hao tinh lực và thời gian rất lớn vì vậy không phải là tất cả ma pháp học đồ đều có thể tiêu hóa nổi.”

Tiêu Ân bỗng nhiên tỉnh ngộ, chẳng trách mọi người thà rằng ở trong ma pháp tháp khổ luyện tinh thần lực lượng, cũng không nguyện ý ra ngoài, càng không sẵn lòng học những thứ thuộc về phân nhánh phụ này, thì ra bọn họ một lòng muốn vượt qua thử thách ma pháp sư chính thức.

Nghĩ cũng phải, một khi đã trở thành ma pháp sư chính thức liền có một lượng lớn thời gian để học tập những phân nhánh phụ này. Mà trong lúc giai đoạn ma pháp học đồ bỏ ra một số lượng lớn thời gian học tập, nếu như không có cách nào thăng cấp, há chẳng phải là hối hận vô cùng sao.

“Benson, thế còn người thì sao? Tại sao lại muốn học kỹ năng phụ trợ như chế tạo cuốn trực?”

“Rất dễ hiểu.” Benson ưỡn thẳng ngực, đắc ý nói: “Vì ta là một thiên tài. Sư phụ đã từng nói, mình có thể trong vòng 20 năm trở thành ma pháp sư chính thức. vì vậy mới truyền cho mình tri thức về phương diện này.”

Tiêu Ân liếc nhìn Benson cười đến thập phần vui vẻ, trong lòng không thể không thừa nhận, thiên phú của gã này quả thực cao hơn bản thân mình quá nhiều.

Hắn học ma pháp chưa đến 10 năm, mà đã là một học đồ cấp 8 rồi, chỉ thiếu 3 bước cuối cùng liền có thể trở thành ma pháp sư chính thức, trong số tất cả nhập môn học đồ ở đây đã là một kẻ có thiên phú mạnh mẽ hiếm có rồi. Vậy thì dù phân tâm một chút, tất nhiên là không có bất cứ vấn đề gì rồi.

Còn như Tiêu Ân, nếu như không có Nhất Hào ngầm giúp đỡ, thì trong thời gian 2 năm rưỡi đừng nói là học đồ cấp 3, đến cả học đồ cấp 2 cũng không hẳn đã đạt được.

Tất nhiên, Tiêu Ân có tự tin, dựa vào thời gian bản thân khổ luyện quảng bá thể thao, sẽ có một ngày nhất định có thể vượt qua Benson.

73. Chương 7: Tiếng Gọi Quê Hương

Bởi vì là Maren dặn dò để Tiêu Ân học cách chế tạo ma pháp quyền trực, vì thế Benson cũng xem nhẹ như đã tận lòng tận lực rồi, hề trong phòng hắn có thứ gì, khẳng định là cũng chia cho Tiêu Ân một phần.

Nhiều đồ như thế mà Benson còn gọi hai người hầu học đồ của mình đến cùng vận chuyển rất lâu mới xong việc. Vì việc này Benson oán hận cả nửa ngày trời, bảo Tiêu Ân nhanh đi chọn thêm 2 tên người hầu học đồ

Mặc dù những tài liệu này không có giá trị lắm, nhưng do số lượng khá nhiều, nếu như bán ra cũng là món tiền không nhỏ.

Cũng may, số tư liệu này Tiêu Ân không cần phải bỏ một đồng, tất nhiên, cũng không cần Maren và Benson trả tiền, bởi số tư liệu này đều là của công tước đại nhân biếu tặng.

Trên thế giới này, tuy rằng rất nhiều ma pháp sư quen với việc tự do tự tại, không muốn gia nhập bất kỳ quốc gia hay tổ chức nào, nhưng Tiêu Ân cũng buộc phải thừa nhận, những ma pháp sư có chỗ dựa ít nhất về chất lượng cuộc sống và tài liệu ma pháp cấp thấp thì hơn xa so với ma pháp sư độc hành.

Đặc biệt là đối với người mới tiếp nhận vào thế giới pháp sư mà nói, tìm một tổ chức có chỗ dựa vững chắc là điều rất cần thiết.

Tất nhiên, đến lúc đẳng cấp của ma pháp sư cao lên, ví như đạt đến cấp bậc đại ma pháp sư, vậy thì cũng không cần dựa vào bất cứ ai nữa. Vì đến lúc đó, tất cả nguyên liệu ma pháp mà họ muốn đã không còn là thứ mà người bình thường có thể cung cấp được nữa. Đối với họ mà nói, chỉ nhân vật có sức mạnh cùng đẳng cấp mới có tư cách qua lại.

Quay về đến phòng của mình Tiêu Ân không bắt đầu tiến hành chế tạo ma pháp quyển trực ngay, mà bắt ngờ lên giường đi ngủ.

Trong lớp chắn Tiêu Ân đeo miếng che mắt lên, tiến vào Nhất Hào không gian

“Chủ nhân, chào mừng ngài.” Nhất Hào nhanh chóng xuất hiện trước mắt hắn, trên mặt hiện ra nụ cười lấy lòng.

“Ừ, vừa nãy Benson giải thích ngươi ghi nhớ cả rồi chứ, không để sót gì chứ hả.”

“Tất cả đều nhớ rồi.” Nhất Hào biểu lộ vẻ bị tổn thương đáp: “Ngài quá coi thường ta rồi, nếu như cả đến một chút năng lực này cũng không có, thì ta đã không xứng được gọi là học tập cơ lợi hại nhất từ trước đến nay rồi.”

Tiêu Ân mặt tỏ vẻ coi thường, cánh tay giống như đang xua đuổi ruồi, mặc dù hắn biết rất rõ đối diện với hắn chỉ là một cỗ máy, một đoạn chương trình, nhưng trải qua mấy năm chung sống, giữa cả hai đã hình thành một loại quan hệ kì lạ, những lần nói chuyện như vừa nãy lúc nào cũng có thể xảy ra. Tất nhiên, nguyên nhân lớn nhất làm cho Tiêu Ân có cái cảm giác này, vẫn là trí tuệ của Nhất Hào quá cao, quá giống như một người bình thường, cho nên mới có thể tạo thành cho hắn thái độ như thế.

“Được rồi, Nhất Hào, đem tất cả những lời lúc nãy sắp xếp lại, để ta xem xem.”

“Vâng.”

Lời Nhất Hào vừa dứt, trước mặt Tiêu Ân liền xuất hiện một màn hình phản quang lớn, những lời giải thích ban nãy của Benson đã chuyển biến thành chữ viết được ghi chép lại, và quan trọng hơn nữa là lúc những hình vẽ xuất hiện, đã được tiến hành quy nạp, phân loại và tổng kết, so với lúc Benson giới thiệu một cách tùy ý hỗn loạn phải tốt hơn cả trăm lần.

Nếu như là Benson bây giờ nhìn thấy màn này, tuyệt đối là có thể ngắt ngay tại chỗ vì thèm muốn.

Tiểu Ân xem từng đoạn một, môi hơi hơi máy động, rõ ràng là đang đem những đường điều kia khắc sâu vào tim.

“Ngài không cần phải nhớ kỹ đâu.” Nhất Hào đứng bên cạnh hắn cần nhắc: “Chỉ cần có ta ở đây, ta có thể cung cấp cho ngài tất cả những thứ cần thiết, chỉ cần ngài dựa theo phương án ta đưa ra để tiến hành, thì khẳng định là có thể thuận lợi chế tạo mọi loại ma pháp quyển trực.”

Tiểu Ân ngớ ra rồi cười nói: “Nhất Hào, cảm ơn ngươi, nhưng thứ này tốt nhất ta vẫn nên hiểu rõ một chút.”

“Tại sao vậy?”

Mặt của Tiểu Ân để lộ ra một tia hoài niệm nhàn nhạt, một lúc sau, hắn chậm rãi nói: “Ta có một người thân, người ấy đã từng nói với ta một câu, đó là bố có mẹ có không bằng mình có.”

Trên mặt của Nhất Hào hiện một dấu hỏi to tướng: “Chủ nhân, câu nói này bao hàm triết lý rất phong phú, ngài từ đâu nghe được vậy?”

“Sao vậy, có chuyện gì à.”

“Vâng, nó dường như là châm ngôn của quê hương ta, ở thế giới này hình như không có người nào biết cả.”

Tiểu Ân cười ha ha, vỗ vào bả vai cao ngang mình của Nhất Hào, nói: “Vậy ngươi cứ coi ta là người cùng quê với ngươi đi.”

Trong mắt của Nhất Hào khẽ lướt qua một tia sáng khác thường, đến cả người hắn lúc đó cũng như đông cứng lại, dường như đoạn chương trình lúc đó có một chút khác lạ vậy, giống như bản thân chương trình có biến hóa vậy.

Nhưng Tiểu Ân không hề chú ý đến sự khác lạ của Nhất Hào, mà lại hướng sự chú ý tập trung vào những lời nói của Benson trên màn hình.

Sau khi trải qua sự sắp xếp của Nhất Hào, những lời nói đó đã trở nên có hệ thống hơn, vì thế khi ghi nhớ, so với tình hình lộn xộn lúc trước đã tốt hơn nhiều, và lại tinh thần lực của Tiểu Ân bây giờ đã tăng mạnh, năng lực ghi nhớ cũng theo đó mà tăng lên, vì thế chỉ sau nửa tiếng đã đem tất cả những nội dung đó nhồi nhét hết vào trong đầu.

Tất nhiên, trước mắt hắn chỉ là miễn cưỡng ghi nhớ, khoảng cách đến lúc có thể vận dụng chính xác, vẫn cách 10 vạn 8 nghìn dặm.

“Nhất Hào, giúp ta chọn một mảnh da bụng của thú Gong Li, phân tích một chút tính chất trong đó, nói cho ta biết điểm mấu chốt.” Tiểu Ân tiện miệng nói, nhưng đợi 2, 3 giây, trong tim hắn dâng lên cảm giác kỳ lạ. là vì hắn không hề nghe thấy tiếng “Vâng” quen thuộc.

Quay đầu lại nhìn, Nhất Hào vẫn đứng đờ ra ở chỗ cũ, tim hắn co lại, vội vã hỏi: “Nhất Hào, người sao vậy?”

Nhất Hào dường như ngơ ngác một lúc, mới trở lại bình thường như cũ, và trả lời: “Không sao, chủ nhân, vừa rồi chương trình của tôi có chút rối loạn, bây giờ đã giải quyết được vấn đề rồi.”

Tiểu Ân đến lúc này mới nhẹ nhõm, Nhất Hào không gian là sự giúp đỡ lớn nhất có thể giúp hắn trở thành ma pháp sư chính thức, hắn thật không dám tưởng tượng, nếu như mất đi không gian số Một, vậy thì tương lai của hắn sẽ trở lên mù mịt như thế nào.

Dem những lời ban nãy nhắc lại lần nữa, lần này Nhất Hào rất nhanh đã có làm xong xuôi.

74. Chương 8: Lần Đầu Thử Nghiệm

Tiểu Ân cầm lấy hai miếng da thú Gong Li trong không gian hư cấu, dùng ngón tay vuốt tỉ mỉ, đúng là cảm thấy có chút không giống, nhưng trên góc độ xúc giác ngón tay mà nói, không thể nào có thể nhận biết được sự khác biệt tỉ mỉ đó một cách rõ ràng.

Nhưng hắn lập tức cười khở một tiếng, hóa ra cùng một loại da ma thú cũng là có sự khác biệt rất lớn, vốn không thể giải quyết giống nhau được. Nếu như không có cách nào nhận ra sự khác biệt nhỏ nhất đến cực điểm này, vậy thì cho dù là người có thực lực hơn đi nữa, cũng đừng hòng thuận lợi hoàn thành ma pháp quyền trực.

Nghĩ tới những lời Benson đã nói, trong lòng Tiểu Ân quả là có chút coi thường.

Benson nói, nhất định phải có một loại năng lực dự đoán đặc thù mới có thể trở thành người chế tác quyền trực, điều này căn bản là nói lung tung. Thật không ngờ đến gã Benson này hóa ra cũng có tư chất lừa đảo, lời nói ra thực là làm người khác xoay vòng vòng, ngay cả đến bản thân lúc này cũng tin tưởng lời của hắn.

Thật ra, chỉ cần trải qua ngàn vạn lần luyện tập thì tuyệt đối đa số ma pháp sư đều có thể phát hiện sự khác biệt nhỏ bé của miếng da thú. Đồng thời tùy theo số lần chế tạo nhiều lên, hiệu quả cũng càng ngày càng tốt hơn.

Nó giống như là vẽ tranh, nhìn một người vẽ tranh điêu luyện, hạ bút giống như có thần giúp, vẽ ra bất kỳ cái gì cũng đều đẹp đến mê hồn.

Họ có thể làm được như thế, dĩ nhiên là cần có thiên phú nhất định, nhưng quan trọng nhất, vẫn là sự cố gắng khổ luyện, nếu như không trải qua sự luyện tập ngàn vạn lần, làm sao có thể đạt được đến mức ấy.

Chỉ là trong thế giới ma pháp, ngoại trừ sau lưng có chỗ dựa, ngoài nhập môn học đồ và người hầu học đồ có thể được cung cấp miễn phí vật liệu ma pháp, ma pháp học đồ bình thường vốn dĩ không có nhiều cơ hội luyện tập số lượng lớn. Vì thế trong hội giao dịch, những ma pháp quyền trực này mới đến mức phải giành giật như vậy mà thôi.

“Chủ nhân, người có thể cảm thấy được không?” Nhất Hào mở to đôi mắt sáng ngời chớp chớp hỏi.

Mặt Tiểu Ân hơi hồng, lắc đầu nói: “Ta chỉ có thể cảm nhận thấy một chút khác biệt trong đó, nhưng cụ thể lại không thể cảm thấy dù là một ít.”

“Đó là điều rất bình thường.” Nhất Hào nói thẳng: “Ngài suy cho cũng không phải là máy phân tích, hiển nhiên không có cách nào nhận biết được kết cấu phân tử.”

“Kết cấu phân tử?”

“Vâng, ta vừa nãy thực ra đã thực hiện phân tích kết cấu phân tử, vì thế mới có thể có được kết luận chính xác như vậy.” Nhất Hào tỏ vẻ đắc ý trả lời.

Tiểu Ân hít một hơi dài, hẳn cuối cùng đã hiểu, sự cách biệt giữa sức con người với máy móc rốt cuộc lớn như thế nào rồi.

Nhìn thấy bộ mặt ủ rũ của Tiểu Ân, Nhất Hào vội vàng khuyến khích: “Chủ nhân, muốn nắm vững điều này tất nhiên là có độ khó nhất định, nhưng dưới sự giúp đỡ của tôi, ngài nhất định có thể phân biệt được.”

Đôi mắt của Tiểu Ân như phát sáng hỏi: “Làm như thế nào?”

“Ngài tuy rằng không có cách nào tiến hành phân tích kết cấu phân tử, nhưng chỉ cần tập vẽ trên 10 vạn lần, vậy thì cho dù là nhờ vào ký ức và cảm giác từ bản năng, ngài cũng có thể đại khái nhận ra sự khác biệt của da thú, lúc đó tỉ lệ thành công vẽ thành công của ngài sẽ trên 80%.”

Tiểu Ân khẽ gật đầu, mặc dù không có cách nào đạt được 100%, nhưng như thế hẳn cũng đã mãn nguyện lắm rồi.

Còn như 10 vạn lần luyện tập kia, đối với Tiểu Ân đã trong Nhất Hào không gian tiến hành vô số lần huấn luyện mà nói, sớm đã luyện thành thói quen rồi.

Nhất Hào ân cần lấy ra một cây cốt bút hư cấu, đem những chất lỏng màu xanh nhạt giống nhau lần lượt chuyển qua.

Tiểu Ân đã nhận thức một cách sâu sắc về ý nghĩa của thực hành, cho dù sự hiểu biết lý luận của bản thân có phong phú hơn nữa, nhưng nếu như không trải qua thực hành, vậy thì tất cả đều chỉ là hoa trong gương, trăng trong nước, lâu các trên không thôi.

Nhẹ nhàng cầm cốt bút lên, Tiểu Ân trong tim tái hiện lại tình hình Benson lúc đó, năng lực đem tất cả tinh khí thần đều tập trung lại, rất rõ ràng là phải trải qua một thời gian dài luyện tập.

Tuy nhiên một điểm này đối với Tiểu Ân mà nói chẳng hề có vấn đề gì cả, vì trong lúc tập quảng bá thể thao, hẳn đều phải duy trì trạng thái tập trung tinh thần cao độ, đối với hắn mà nói, bất kỳ lúc nào đem toàn bộ sự chú ý tập trung lại, đều chỉ như là đồ chơi của trẻ con mà thôi.

Nhẹ nhàng ung dung, chiếc cốt bút chạm vào một miếng da bụng của thú Gong Li, các lộ tuyến ma pháp quen thuộc trong não hắn chớp mắt thành hình, nếu chỉ nói về sự nắm vững ma pháp và độ thuần thực, thì đừng nói là Benson, ngay cả đến Maren cũng không hẳn đã so sánh được với Tiểu Ân.

Chỉ là cái bức tranh này hình thành trong đầu và dùng cốt bút vẽ ra, sự thật thì đó là hai việc hoàn toàn khác nhau, nếu như đổi thành một người mới học khác, khẳng định rằng sẽ chân tay lúng túng chỉ lo chính trên chĩnh dưới, mà chỉ cần phân thần một chút, thì lần vẽ đó sẽ thất bại hoàn toàn.

Nhưng Tiểu Ân thì lại khác, tay hắn ổn định như núi, hạ bút như bay, cứ như thế từng đường từng đường được vẽ ra.

Không bao lâu sau, một bức tranh với những mạng lưới ma pháp đã hiện lên trên mặt da thú, mặc dù là trong không gian hư cấu, nhưng màu sắc tươi đẹp vẫn khiến cho người ta thấy vui mắt như thường

Tiểu Ân thở ra một hơi dài, từ trạng thái lúc nãy hồi phục trở lại

Vào lúc này, hẳn vô cùng cảm ơn Nhất Hào, nếu như không phải hàng ngày trong lúc luyện tập tinh thần lực, đã quen với việc dán mắt vào màn hình, đồng thời dùng ngón tay vẽ theo, thì hôm nay hẳn chẳng có cách nào thuận lợi hoàn thành như vậy.

“Nhất Hào, thấy thế nào?” Tiểu Ân hơi đắc ý hỏi.

“Hồng rồi.”

“Hả, cái gì?”

“Ngài thất bại rồi.” Âm thanh lãnh đạm của Nhất Hào cắt ngang ảo tưởng trong lòng Tiêu Ân.

“Có chỗ nào không đúng sao?”

“Mặc dù ngài thành công trong việc đem tinh thần lực đặt lên trên đó, nhưng còn một số chỗ vẫn phát sinh tình trạng không đồng đều tồn tại.” Nhất Hào trong lúc Tiêu Ân học tập, giống như biến thành một con người khác, là hình tượng mặt sắt vô tư đứng nghiêm.

Tiêu Ân khép hờ mắt, sử dụng tinh thần lực thử cảm ứng, quả nhiên phát hiện ra một vài vấn đề nhỏ.

Mặc dù chỉ là vài vấn đề nhỏ nhưng lại có thể làm cho quyền trục thất bại hoàn toàn.

75. Chương 9: Chế Tác Thành Công

Hóa ra bản thân vẫn quá xem nhẹ việc chế tạo ma pháp quyền trục rồi, Benson khi học tập ma pháp, tuyệt đối là một thiên tài hàng thật giá thật, trong việc chế tạo ma pháp quyền trục cũng đã tiêu tốn thời gian mấy năm, nhưng tỉ xuất thành công cũng chỉ vãn vẹn có 3 phần mà thôi.

Nếu cùng so sánh, Tiêu Ân cũng biết rõ thiên phú của bản thân rốt cuộc đến đâu. Nếu như muốn một lần thành công ngay, há chẳng phải là kẻ ngốc nói mơ sao.

Hơi lắc đầu, vứt hết tất cả những háo hức, tự mãn phù phiếm trong lòng, ánh mắt Tiêu Ân dần kiên định lại: “Nhất Hào, chúng ta làm lại.”

“Được, chỉ là ta kiến nghị, ngài tốt nhất là nên đổi một mảnh da thú Gong Li khác để bắt đầu.”

“Tại sao vậy?”

“Vì mảnh da thú Gong Li ngài chọn là mảnh có chất lượng tệ nhất ở đây, mà đối với người mới học, nên làm đến nơi đến chốn, bắt đầu học từ phần dễ nhất.” Nhất Hào trang nghiêm nói.

Đôi lông mày Tiêu Ân hơi nhướng lên, không ngờ lại bị người khác nghiêm khắc dạy bảo một hồi, thật là

Nhưng sau khi tiếp nhận ý kiến của Nhất Hào, Tiêu Ân thực sự phát hiện, những thứ bản thân vẽ ra đã tốt hơn rất nhiều.

Chìm đắm trong khoảng thời gian học tập, đặc biệt là sau khi học được nội dung mới, người bình thường đều có thể coi nhẹ thời gian trôi qua.

Đối với Tiêu Ân mà nói, sau khi học được phương pháp chế tạo quyền trục, hẳn ngoài việc mỗi ngày tiếp tục tập luyện quảng bá thể thao và tu luyện tinh thần lực lượng theo hạn định, thời gian còn lại đều dành cho việc nghiên cứu chế tác ma pháp quyền trục, hoàn toàn bị môn ma pháp phụ trợ này thu hút.

Thời gian 1 tháng thoát cái trôi qua, dường như chỉ là một cái chớp mắt, nhưng trong một tháng này, Tiêu Ân trong không gian hư cấu đã trải qua vô số lần luyện tập.

Bởi vì lúc này hắn đã hoàn thành tất cả động tác trong mục nhỏ thứ 3 trong bộ động tác thứ 2 của sơ cấp quảng bá thể thao, vì thế có thể đạt được mười sáu lần thời gian chênh lệch. Mỗi ngày có 8 tiếng để ngủ khiến hắn có được 128 tiếng đồng hồ luyện tập. Trong hơn một trăm giờ này, hắn lấy ra một trăm hai mươi giờ tiến hành rèn luyện tinh thần lực, còn lại 8 giờ hắn dùng để luyện tập vẽ bản đồ lộ tuyến ma pháp.

Benson muốn vẽ một tấm da thú, đầu tiên tinh thần cần tập trung cao độ, phải duy trì trong trạng thái tốt nhất mới có thể thuận lợi vẽ xong ma pháp quyền trục, vì thế hắn một ngày nhiều nhất cũng chỉ vãn vẹn có 3 lần tập trung tinh lực.

Nhưng trong không gian hư cấu thì không giống thế, Tiêu Ân trong vòng 1 giờ lại có thể vẽ hơn 50 lần, nếu như tính ra, gần như là 1 phút 1 lần.

Trong tình hình đó, sau một tháng luyện tập, đã làm cho sự kỹ xảo của Tiêu Ân có được sự tiến bộ long trời lở đất. Đồng thời, trước mỗi lần vẽ, Nhất Hào đều phân tích sự khác nhau của da thú Gong Li, đồng

thời cũng cho Tiêu Ân tự mình phân tích trước. Sau khi Tiêu Ân vẽ xong, Nhất Hào đứng trên góc độ phân tích kết cấu phân tử để cho lời bình và chỉ đạo, khiến cho Tiêu Ân hiểu rõ được rất cuộc có chỗ nào không giống.

Chính vì có các điều kiện thuận lợi đó, nên sau khi trải qua 1 tháng huấn luyện trong không gian hư cấu, kinh nghiệm và tri thức lý luận của Tiêu Ân đã rất phong phú, Benson giờ cũng chỉ có thể ngóng theo bóng hắt mà thôi.

Tuy nhiên, có thể đạt được thành tích như thế, bản thân Tiêu Ân cũng không dễ chịu gì, toàn lực học tập trong thời gian dài như vậy, gần như đã đạt đến cực hạn chịu đựng của cơ thể rồi.

Vì thế hôm nay lương tâm Nhất Hào nổi lên, cho phép Tiêu Ân trong thế giới hiện thực chính thức tiến hành chế tạo quyền trục.

Trong số hơn ngàn tấm da bụng thú Gong Li chọn ra một tấm, dựa vào ánh mắt và cảm giác trên tay Tiêu Ân phán đoán, đây tuyệt đối là một tấm da Gong Li rất tốt, là vật liệu cao cấp đặc biệt phù hợp chế tạo ma pháp quyền trục.

Một mặt hắt đem tất cả các nguyên liệu cần thiết đều chuẩn bị hoàn tất, một mặt thâm nhủ trong lòng, thật không biết tên đồ tể nào giết con Gong Li này, có thể khéo léo lột miếng da ra, đồng thời trong lúc thuộc da cũng nắm rất chắc mức độ, vì thế mới có thể làm ra sản phẩm đều đặn nhẵn bóng như thế.

Từ đó có thể thấy, bất kể là ngành nghề nào, đều có cao thủ tồn tại, đến cả nghề đồ tể cũng không ngoại lệ.

Tất cả được chuẩn bị thỏa đáng, Tiêu Ân cầm cây cốt bút đặc chế lên, tinh thần lực trong nháy mắt tập trung cao độ.

Nhưng chính trong lúc hắt tập trung tinh thần lực cao độ đó, lơ mơ cảm nhận thấy có một hơi thở (khí tức) quen thuộc truyền đến. Nếu như không phải trong lúc tinh thần lực lượng của hắt tập trung cao độ, khẳng định là sẽ không thể phát giác ra. Có điều sau khi cảm ứng được nguồn gốc của hơi thở đó, Tiêu Ân cũng thả lỏng người, đồng thời cũng không quan tâm nữa.

Bởi vì hơi thở đó chính là của ma pháp sư Maren, chắc là do cảm ứng được bản thân đang tập trung tinh thần lực, vì thấy kỳ lạ nên mới tìm hiểu một chút.

Hít sâu một hơi, cặp mắt của Tiêu Ân vốn khép chặt lập tức mở ra, chính trong khoảnh khắc ấy 2 luồng tinh quang từ trong mắt hắt lóe lên.

Dưới ánh mắt dường như có thể nhìn thấu tất cả, Tiêu Ân cuối cùng đã bắt đầu động thủ, bút xương là đồ đặc chế, bên trong có rãnh, khi tiếp xúc với da thú, hỗn hợp chất lỏng bên trong liền tự động chảy xuống bám lên trên da thú. Đồng thời, tinh thần lực của Tiêu Ân cũng theo những dịch thể này lưu lại dấu tích của mình trên da thú.

Tiêu Ân lúc này cả người tràn đầy khí thế bá đạo, duy ngã độc tôn.

Tất nhiên, có thể sản sinh ra loại khí thế này nguyên nhân không phải vì thực lực của hắt mạnh mẽ mà là do thái độ của hắt nghiêm túc, đã hoàn toàn tiến vào một loại cảnh giới đặc thù.

Giống như tín đồ thành kính nhất vậy, bất kể là nghề nghiệp nào, bất kể là thân phận ra sao, chỉ cần tất cả tinh khí thần đều dâng tặng cho tín ngưỡng của mình thì vào thời khắc đó hắt chính là vĩ đại, chính là vô địch.

Cốt bút nhanh chóng lướt trên da thú, đầu bút và da thú dường như chỉ tiếp xúc với nhau trong một khoảng như có như không, nhưng thông qua chính điểm tiếp xúc đó, hỗn hợp chất lỏng mới chảy xuống dưới đồng thời trở thành môi giới để tinh thần lực của Tiêu Ân lưu lại trên mặt tấm da bụng thú Gong Li.

Dường như chỉ trong thời gian ngắn ngủi mấy lần hô hấp, Tiêu Ân đã vẽ xong nét cuối cùng, khoảnh khắc đầu bút rời khỏi tấm da thú tinh thần lực của hắt liền thả lỏng hoàn toàn.

Chính vào lúc đó, hắt dường như nghe thấy trên tầng cao nhất của ma pháp tháp một chút xao động, gần như là một tiếng than thở.

76. Chương 10: Quyền Trục Cấp 2

Từ đó có thể thấy, Maren đã hoàn toàn từ bỏ dự định nhìn trộm hắn.

Tiêu Ân sau một ngày suy xét cuối cùng quyết định, không tiếp tục quan tâm đến sự việc này nữa.

Dù sao đối với hắn mà nói trước mắt chế tác nhiều thêm vài quyền trục ma pháp mới là việc quan trọng nhất.

Bắt đầu từ hôm đó, bất luận là trong thế giới hiện thực hay là trong không gian hư cấu Tiêu Ân lại tiếp tục nỗ lực hơn.

Rất nhanh, Tiêu Ân liền phát hiện có lẽ bởi vì liên quan đến việc hắn luyện tập quảng bá thể thao cho nên ở phương diện tập trung tinh thần lực hắn may mắn có được ưu thế vượt trội.

Benson mỗi ngày chỉ có thể tập trung lực chú ý, duy trì trạng thái tốt nhất 3 lần, thế nhưng Tiêu Ân căn bản lại không chịu sự hạn chế này, nếu như cảm thấy mệt mỏi, hắn ngã đầu ngủ một giấc, sau đó lại tập một lần quảng bá thể thao thì hết thấy mệt mỏi đều như chấp cánh bay xa ngay.

Cho nên hắn trong thế giới hiện thực sử dụng lượng lớn thời gian liều mạng chế tác quyền trục. Tất nhiên, mặc dù hắn ở mọi phương diện đều có ưu thế không gì sánh bằng nhưng trong quá trình chế tác quyền trục cũng không hoàn toàn thuận buồm xuôi gió.

Khi chế tác quyền trục cấp 1 tỷ lệ thành công của hắn nhiều nhất chỉ có 5 thành. Mặc dù trong lòng hắn vẫn không hài lòng lắm nhưng so sánh với Benson thì thành tích đó đã tốt hơn rất nhiều rồi.

Nửa tháng sau, hắn bắt đầu thử nghiệm chế tạo quyền trục ma pháp cấp 2.

Lúc chế tạo quyền trục ma pháp cấp 2, liền phải tiêu hao da ma thú cấp 2. Tuy rằng trong tay Tiêu Ân không có vật liệu tốt nhất, những loại da ma thú hoang dã đó quý giá hơn nhiều so với da của gia súc được sản xuất hàng loạt. Kể cả công tước Louis cũng không thể đem chúng tặng cho ma pháp sư của mình được.

Chẳng qua, sử dụng da ma thú cấp 2 sản xuất hàng loạt mặc dù độ khó tăng lên một chút nhưng nói chung vẫn miễn cưỡng có thể dùng được.

Độ khó khi chế tác quyền trục ma pháp cấp 2 còn hơn xa so với quyền trục ma pháp cấp 1, mà tài liệu đòi hỏi lại trân quý và hiếm hoi hơn một chút.

Chỉ là ảnh hưởng của điều này đối với Tiêu Ân cũng không lớn, trong không gian hư cấu Tiêu Ân thực ra đã trải qua hàng vạn lần luyện tập, đã luyện thành được cảm giác rất tốt và động tác liên tục mang tính thói quen. Sau khi có được độ thuần thục có thể nói là khủng bố này, chỉ cần có được tinh lực dồi dào thì hắn trong khi chế tác quyền trục cấp 2 tỷ lệ thành công cũng có thể đạt đến 50%.

Cho nên 2 tháng sau, khi Benson đến tìm Tiêu Ân trước hội chợ, Tiêu Ân đã thành công chế tạo hơn 30 quyền trục ma pháp cấp 1 và 20 quyền trục ma pháp cấp 2.

Tuy rằng số lượng quyền trục ma pháp cấp 1 không thể nào so sánh với Benson nhưng quyền trục ma pháp cấp 2 còn muốn nhiều gấp đôi Benson.

“Trời ơi, tôi nhìn thấy cái gì thế này? Không thể như thế được, Tiêu Ân, hãy nói với mình vừa rồi nhìn thấy đều là ảo giác đi.” Benson chìa hai cánh tay ra sức túm lấy vạt áo trước ngực Tiêu Ân la lên.

Tiêu Ân bình tĩnh vỗ lên cánh tay của hắn, đè nén thôi thúc muốn giấy thoát ra.

Trên thực tế, Benson mặc dù thể hình cao lớn nhưng lại chưa hề thật sự tiến hành rèn luyện cơ thể mang tính hệ thống bao giờ cả. Mà như Tiêu Ân vẫn luôn kiên trì luyện tập quảng bá thể thao cho nên nếu quả thực muốn đánh nhau, Tiêu Ân có thể tuyệt đối nắm chắc có thể đánh cho hắn rã bay đầy đất.

“Benson, cậu cứ bỏ mình xuống cái đã, mình có phải là kẻ thù của cậu đâu.”

Benson dường như từ trong mơ tỉnh lại vội bỏ Tiêu Ân xuống, hắn rên rỉ hỏi: “Tiêu Ân, những quyền trục này đúng là do cậu tự mình chế tạo à?”

“Ừ.” Tiêu Ân bực bội đáp lại.

Mặc dù hắn không muốn để tất cả thực lực của mình đều bộc lộ trước mặt kẻ khác nhưng hắn cũng hiểu rằng trong tình huống Maren đã biết rõ hết thảy thì tiếp tục giả ngu giả dại đã là một việc chẳng còn ý nghĩa gì nữa.

Cứ tiếp tục bó tay bó chân thế này không bằng bộc lộ một bộ phận tài năng, khiến cho mọi người phải nhìn bằng con mắt khác, như thế dẫu cho bản thân có tạo ra thành tích kỳ quái gì đi nữa họ cũng không lấy thế làm kỳ.

Đương nhiên, Tiêu Ân đã quyết định trong lòng, nếu như quả thực có thể đổi được ma hạch hoang dã, thì việc chế tác ma hạch Tạc đạn thuật tuyệt đối không để bất cứ ai biết.

Ánh mắt Benson nhìn Tiêu Ân hiện ra những tia kỳ dị, miệng lẩm bẩm: “Tự thân chế tạo? 20 quyển trực cấp 2, làm sao có thể như thế? Cậu rốt cuộc đã làm như thế nào vậy?”

Hiểu rõ sự khó khăn trong chế tác quyển trực như Benson khi nhìn thấy nhiều đồ vật như vậy liền hoàn toàn choáng váng.

Để chuẩn bị cho lần hội chợ này hắn trong 5 năm qua đã chế ra hơn 10 quyển trực cấp 2, mà trong hai tháng cuối cùng này vận may của hắn không tồi, hoặc là nói trình độ chế tác đã nâng cao một chút nên lại làm ra thêm được 2 quyển trực ma pháp cấp 2 mới.

Nhưng đúng lúc hắn đang gật gù đắc ý với thành tích của mình thì lại nhìn thấy thành quả của Tiêu Ân.

20 quyển trực ma pháp cấp 2 liền giống như hai chục quả núi nặng nề chèn lên tâm can của Benson đáng thương, khiến cho hắn dường như khó mà hít thở nổi.

Tiêu Ân đưa tay vuốt mũi thành thật đáp: “Cái này rất đơn giản, chỉ cần luyện tập nhiều một chút là được thôi mà.”

Benson ngó trừng trừng hắn, cơ mặt khẽ co giật, nếu như không nhìn thấy vẻ chân thành và ngây thơ trong mắt Tiêu Ân thì hắn quả thực muốn xông lên điên cuồng đập cho đối phương một trận.

Luyện tập nhiều hơn.....

Câu nói này đến kẻ ngốc cũng biết, nhưng vấn đề là thực lực của Tiêu Ân, lẽ nào hắn còn có tư cách để tăng cường luyện tập sao?

Benson hít sâu một hơi, chuyển ánh mắt đi nơi khác, miễn cưỡng bình tĩnh lại hỏi: “Tiêu Ân, cậu chế tác quyển trực ma pháp cấp 1 tỉ lệ thành công là bao nhiêu?”

“Cái này... nói chung là một nửa.”

“uhm, thế còn quyển trực ma pháp cấp 2?”

“Cũng là một nửa.”

“Cái gì? Tỉ lệ thành công của quyển trực ma pháp cấp 1 và cấp 2 là như nhau.”

“Đúng thế, có vấn đề gì sao?”

“Được rồi, chúng ta đi thôi.”

“Đi đâu?”

“Hỏi linh tinh, tất nhiên là đi hội chợ rồi.” Benson dường như sắp nổi nóng la lên.

77. Chương 11: Hội Giao Dịch

Lần này cũng không ngoại lệ, Benson dẫn Tiêu Ân ra khỏi ma pháp tháp, đến lâm viên bên cạnh ma pháp tháp là tới hội giao dịch

Tiêu Ân mặc dù đã sống tại ma pháp tháp ba năm nhưng rất ít khi rời khỏi, số lần đến lâm viên có thể đếm trên đầu ngón tay

Bởi vì những kẻ sống ở lâm viên đa phần là có thiên phú ma pháp nhưng lại không được ma pháp sư chính thức để mắt tới cũng như không trở thành người hầu học đồ được

Bọn họ chỉ có lựa chọn ở lại lâm viên, chỉ cần nộp đủ tiền là có thể học tập được ma pháp cấp 1, hơn nữa còn mua được thực phẩm từ giám sát viên của công quốc

Các pháp sư lớn tuổi sau khi đạt tới cấp độ lục cấp, thất cấp học đồ sẽ rời khỏi lâm viên. Bọn họ trở thành pháp sư tự do, có thể gia nhập đoàn lính đánh thuê hoặc mạo hiểm đội. Đương nhiên nếu bọn họ nguyện ý gia nhập quân đội, thì cũng có thể nhận được đãi ngộ vô cùng tốt, nhưng có rất ít ma pháp sư tự do nguyện ý gia nhập quân đội

Mà học đồ trẻ tuổi, ngoài việc ở lại lâm viên học tập ma pháp còn hy vọng mình một ngày nào đó được ma pháp sư để ý tới hoặc được nhập môn học đồ thường thức thu nhận làm người hầu học đồ

Một khi trở thành người hầu học đồ, bọn họ sẽ có hệ thống huấn luyện cơ bản, chỉ cần chăm chỉ, khiến cho ma pháp sư hoặc nhập môn học đồ hài lòng, hơn nữa còn được học một số ma pháp cấp 2 thậm chí là cấp 3, thực lực bản thân đề cao, đối với tương lai sẽ có nhiều tác dụng

Cho nên thường có người sống tại lâm viên

Nhưng hôm nay lại khác, lâm viên trở nên náo nhiệt hơn mọi ngày. Bởi vì cứ ba năm một lần sẽ diễn ra hội giao dịch

Nghe theo Benson, hiện tại Tiểu Ân cũng không đem toàn bộ vốn liếng ra bán

Bởi vì Benson có nói qua, tại hội giao dịch mặc dù vật phẩm có cấp bậc không cao nhưng cũng có nhiều đồ tốt. Hơn nữa trong mười ngày diễn ra hội giao dịch chỉ có ngày cuối mới náo nhiệt nhất, đồ tốt xuất hiện nhiều nhất trong ngày đó, cho nên cần phải lưu lại đủ tiền vốn mới được

Đương nhiên, nếu ngày cuối không giao dịch thành công, thì cơ hội lần này coi như uổng phí. Cho nên lựa chọn như thế nào cũng là một vấn đề

Đi theo Benson, bọn họ vào trong lâm viên, bên trong đã sớm bày đầy những gian hàng, đồng thời trước những gian hàng cũng đã có nhiều khách hỏi mua, thì thoảng nghe được âm thanh cò kè mặc cả

Tiểu Ân tò mò đánh giá, hần phát hiện ra có nhiều đồ vật cổ quái được bày bán. Hần thậm chí còn thấy có một ít ma pháp tài liệu trên thân thể của nhị cấp ma thú, đây đều là đồ tốt a, đều là tài liệu thiết yếu để chế tạo ma pháp quyền trục cấp 2

Kéo Benson thuận miệng hỏi một câu, nhưng giá cả đặt ra dọa hần giật cả mình, cần năm khối năng lượng tinh thạch để trao đổi

Giá cả như thế, Tiểu Ân không đào đâu ra tiền để mua cho nên hần đành tiếc nuối rời đi

Benson nhìn hần chán nản rời đi, không khỏi cười nói: “Tiểu Ân, nếu ngươi muốn có mấy thứ đó, kỳ thực cũng rất đơn giản “

“Như thế nào?” Tiểu Ân hiếu kỳ, hỏi: “Ngươi có biện pháp?”

“Uh, ngươi có thể lấy một quyền trục ma pháp cấp 2 ra trao đổi, khẳng định sẽ như ý nguyện “

“Thật chứ?”

“Tất nhiên “Benson ghé lỗ tai hần nhỏ giọng nói: “Kẻ này có đầy đủ tài liệu ma pháp, nhưng với thực lực của hần tuyệt đối không cách nào đổi phó được với nhị cấp ma thú, cho nên rất có khả năng hần thuộc một tiểu đội săn bắt ma thú. Sau khi săn bắt ma thú, những tài liệu không thể sử dụng được sẽ đem ra ngoài trao đổi. Nếu như ngươi chỉ cần một bộ phận ma pháp tài liệu, tuyệt đối hần sẽ nguyện ý trao đổi để lấy ma pháp quyền trục cấp 2

Nghe Benson giải thích, Tiểu Ân mới biết, ma pháp quyền trục cấp 2 có cân lượng trong mắt học đồ, đặc biệt là ma pháp quyền trục cấp 2 công kích, giá cả mặc dù xa xa không bằng ma hạch ngang cấp nhưng tuyệt đối có thể dùng để trao đổi một ít tài liệu trên thân thể dã sinh ma thú

Chăm chú suy nghĩ một lúc, Tiểu Ân cuối cùng quyết định buông tha đồng tài liệu này. Đối với hắn mà nói, không có đồng tài liệu đó cũng không sao, hắn có thể tìm được những tài liệu giống như vậy từ đồng tài liệu miễn phí được cung cấp

Mặc dù quyết định này sẽ khiến cho xác suất thành công bị ảnh hưởng nhưng với trình độ siêu cấp thuần thực, ảnh hưởng này cũng không lớn, cho nên hắn mới quyết định buông tha, ánh mắt tập trung vào những thứ khác

Đạo qua hội giao dịch một vòng, Tiểu Ân tìm thấy rất nhiều thứ mình muốn, nhưng hắn cũng không có lập tức mua mà chậm rãi hỏi giá cả của những vật phẩm đó

Hội giao dịch, sử dụng năng lượng tinh thạch làm đơn vị tiền tệ.Đương nhiên, nếu không đủ tinh thạch có thể sử dụng vật phẩm ngang giá trị để trao đổi, chỉ là vật lấy ra trao đổi phải phù hợp với yêu cầu của đối phương

Ngày thứ nhất tại Lâm viên, Tiểu Ân cùng Benson không có ra tay, hai người chỉ lặng yên quan sát, hơn nữa đánh giá mấy vật phẩm có giá trị

Có lẽ hội giao dịch mới bắt đầu, cho nên cũng không xuất hiện thứ gì đặc biệt tốt, trừ bỏ một ít tài liệu ma pháp trên người ma thú cấp 2, hai người cũng chưa tìm được vật phẩm đặc biệt. Nhưng mấy thứ ma pháp tài liệu đó, cũng không phải tài liệu cao cấp nhất, hơn nữa còn có chút tổn hại, nếu là kẻ không biết có lẽ sẽ bị lừa

Đến ngày thứ ba, hội giao dịch mới trở nên náo nhiệt, một ít vật phẩm tốt đã bắt đầu xuất hiện, trong đó có cả ma pháp quyền trục

78. Chương 12: Thập Cấp Học Đồ

Người bán ma pháp quyền trục chính là đệ tử đặc ý của ngũ tinh đại ma pháp sư Tiffany thanh danh hiển hách tại công quốc Louis, thập cấp học đồ Betty

Ma pháp học đồ chia làm mười cấp, những kẻ thiên phú không đủ, cả đời nỗ lực cũng chỉ dừng lại ở thất, bát cấp học đồ. Nhưng nếu may mắn tiến vào thập cấp, chỉ cần chăm chỉ khổ luyện, cơ bản đã đạt được một chân vào hàng ngũ ma pháp sư chính thức

Lâm viên mặc dù có đông đảo học đồ nhưng chính thức đạt được thập cấp học đồ, lại có rất ít người

Benson nhẹ nhàng kéo Tiểu Ân, giới thiệu lai lịch của Betty

Nhìn vẻ bề ngoài, vị cô nương Betty này ước chừng chỉ tầm hai mươi tuổi, nhưng theo lời kể của Benson thì nàng tuyệt đối phải trên ba mươi tuổi, nàng đã đi theo đại ma pháp sư Tiffany được hơn hai mươi năm

Hai mươi năm đã đạt được thập cấp học đồ, mặc dù thiên phú của nàng không thể nói là quá siêu việt nhưng tuyệt đối không kém, ít nhất tốt hơn so với Tiểu Ân hơn mười vạn tám ngàn dặm

Betty tới một chỗ trống, căng một tấm vải trắng trên mặt đất. Những kẻ đang ngồi bán bên cạnh nàng tựa hồ cũng biết lai lịch của nàng, thấy nàng đến liền thu hồi đồ đạc của mình. Nhưng cũng không có lập tức rời đi, mà lẳng lặng nhìn đồng hàng nàng bày bán, ánh mắt hiện lên vẻ tham lam

Nhưng với thực lực của Betty cùng với chỗ dựa cự đại phía sau nàng, cơ bản không có kẻ nào dám có chủ ý với nàng

Cổ tay của Betty đeo một thủ trục, nàng vung tay lên, tấm vải trắng trải trên mặt đất liền xuất hiện hơn một trăm quyền trục ma pháp

Thủ đoạn của nàng khiến mọi người kinh hô, ánh mắt mọi người đều nhìn vào chiếc thủ trục trên cổ tay nàng

Benson sắc mặt biến đổi nói: “Tiffany các hạ thủ bút quả thực quá lớn, ngay cả ma pháp vật phẩm trân quý như vậy cũng cho nàng “

Đôi mắt Tiểu Ân đăm chiêu, trong lòng hắn cũng đoán được danh xưng của ma pháp vật phẩm này, nếu hắn đoán không có nhầm thì đây chính là vật phẩm có đặc tính không gian ma pháp

“Benson, vật đó là gì?” Tiểu Ân nhẹ giọng hỏi

“Đó là không gian thủ trục, là một loại ma pháp vật phẩm cao cấp, chỉ có đại ma pháp sư mới có thể chế tạo ra “Benson hâm mộ nói, ánh mắt hắn cũng hiện lên vẻ tham lam

“A, chẳng lẽ sư phụ cũng không có thứ này?”

Benson do dự một chút, nói: “Trên người sư phụ cũng có một cái nhưng không phải do người chế tạo ra, mà là do người trao đổi mà có “

Tiểu Ân khê gật đầu, ánh mắt hắn lập tức dời đi, bởi hắn biết, với thực lực bây giờ của mình khẳng định không có cách nào sở hữu được thứ đồ vật này

Ánh mắt tập trung nhìn hơn trăm quyển trục ma pháp trên tấm vải trắng, xem năng lượng ba động trên quyển trục, chắc phải có hơn một nửa là ma pháp quyển trục cấp 1 nhưng cũng có đến gần nửa là ma pháp quyển trục cấp 2

Benson than nhẹ một tiếng nói: “Nhân gia đích thực tài đại khí thô, thoáng cái đã xuất ra được nhiều quyển trục cấp 2”

Tiểu Ân không nhịn được cười, an ủi nói: “Benson, năng học tập ma pháp đã hơn hai mươi năm, đợi mười năm nữa, thực lực của ngươi khẳng định sẽ vượt qua năng, có lẽ khi đó ngươi đã trở thành một ma pháp sư chính thức “

Benson ngẩn ra, cười nói: “Hy vọng là như thế “

Trong lúc hai người đang nói chuyện với nhau. Betty đã dựng một tấm biển, trên tấm biển ghi rõ giá cả ma pháp quyển trục cấp 1 phụ trợ có giá 1 khối năng lượng tinh thạch, ma pháp quyển trục cấp 1 công kích có giá 1,5 khối năng lượng tinh thạch, quyển trục cấp 2 phụ trợ có giá 5 khối năng lượng tinh thạch, quyển trục cấp 2 công kích có giá 10 khối năng lượng tinh thạch

Giá cả báo ra khiến Tiểu Ân không nhịn được sợ hãi than một tiếng, gian thương a, đích thực là gian thương ah

Giống nàng đều là nhập môn học đồ, Tiểu Ân biết rõ tất cả tài liệu đều do công quốc cung cấp miễn phí, nhưng giá cả mà nàng báo ra, quả thực là dọa người mà

Lấy bản thân hắn mà nói, một tháng cũng chỉ nhận được một khối hạ cấp năng lượng tinh thạch, nói cách khác năng lượng tinh thạch hắn nhận được cả năm mới đủ để trao đổi một quyển trục ma pháp nhị cấp, giá cả như thế

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân thẩm thấu được tầm quan trọng của tri thức

Đem đồng tài liệu miễn phí chỉnh lý lại một chút đã có thể bán được với giá như thế, quả thực so với tiểu Nhật Bản còn gian thương hơn

Thế nhưng khiến cho Tiểu Ân thấy kỳ quái, đó là mọi người xung quanh đối với giá cả này lại không có bất cứ dị nghị nào cả, thậm chí ngay cả Benson cũng cho đó là điều đương nhiên

Tiểu Ân nhẹ giọng hỏi: “Benson, giá cả đó có quá đắt hay không?”

“Đắt?” Benson nghi hoặc nhìn hắn nói: “Giá cả như thế là công bằng “

“Nhưng tài liệu đều miễn phí mà “

“Hừ, tài liệu miễn phí nhưng kiếm đâu ra người chế tạo? Phải hao phí tinh lực đó, nếu như không phải để đổi lấy tinh thạch, thì chế tạo quyển trục ma pháp để làm gì chứ? Benson đột nhiên vỗ đầu nói: “Đúng, người là thiên tài, không để ý tới sự khó khăn của những kẻ bình thường như chúng ta khi chế tạo ma pháp quyển trục, cho nên....” Hắn dừng một chút, chăm chú nói: “Người, đúng là ông trời không có đạo lý mà “

Benson tức giận nói, mọi người đã bắt đầu mua bán, xuất ra tinh thạch để trên tấm vải sau đó lấy đi thứ mình cần

Quá trình mua bán không có xuất hiện âm thanh cò kè mặc cả gì cả, chỉ cần nhìn kí hiệu bên ngoài quyền trực liền xuất đủ tinh thạch, tựa hồ không lo lắng gì đến vấn đề mua phải hàng giả

Tiểu Ân đứng một bên nhìn liền tâm phục khẩu phục, Betty rõ ràng không phải lần đầu tiên tới đây để bán ma pháp quyền trực. Nàng chắc chắn đã xây dựng nên thương hiệu cho chính mình, cho nên đồ nàng xuất ra mới bán chạy như thế

79. Chương 13: Giao Dịch

Chứng kiến cảnh này ngay cả kẻ bình tĩnh như Tiểu Ân cũng không tránh khỏi có chút ham muốn

-”Tiểu Ân, chúng ta cũng bắt đầu thôi “

Benson thở dài nói:

-”Không gian vật phẩm không phải là thứ mà chúng ta bây giờ có thể có được, nhưng đợi khi ta trở thành đại ma pháp sư, ta nhất định sẽ làm cho người một cái “

Tiểu Ân mỉm cười nói:

-”Tốt, thế thì phải làm hai cái, bản thân ta dùng một cái, cái còn lại dùng để trao đổi “

Benson ngẩn ra, sau đó cười to nói:

-”Ý kiến hay “

Hai người nhìn nhau cười sau đó học theo Betty tới một chỗ trống bày ra gian hàng của mình

Kỳ thực hai người bọn họ không được mọi người chú ý, nhưng khi Tiểu Ân và Benson xuất ra ma pháp quyền trực, lập tức được chú ý tới ngay

Benson học theo Betty, dựng một tấm bảng trước gian hàng, giá cả trên đó hoàn toàn tham khảo theo bảng giá của Betty

Hai người không đem tất cả hàng hóa ra bày bán một lần mà chỉ xuất ra năm mươi cuốn ma pháp quyền trực cấp 1 cùng năm cuốn ma pháp quyền trực cấp 2

Nhìn những quyền trực được bày bán, Benson khẽ than, may mà hợp tác cùng Tiểu Ân, nếu chỉ có mình hắn, thì riêng năm cuốn ma pháp quyền trực cấp 2, đã tiêu hao hết một phần ba hàng tích trữ

-”Các người bán quá đắt “

Một ma pháp sư cao gầy chậm rãi bước ra cò kè mặc cả:

-”Nếu có thể giảm đi một chút, ta có thể mua toàn bộ “

-”Đắt sao?”

Tiểu Ân ngẩn ra, cười nói:

-”Lúc này, pháp sư Betty bán ma pháp quyền trực không phải cũng với cái giá này sao?”

-”Nàng khác “

Vị pháp sư kia nói:

-”Với danh tiếng và thực lực của Betty, giá đó hoàn toàn xứng đáng “

Sắc mặt Tiểu Ân biến đổi nói:

- “Chẳng lẽ ma pháp quyền trực chúng ta bán là giả sao?”

Người nọ vội vàng lắc đầu nói:

-”Tiểu huynh đệ không nên tức giận, ý của ta là, Betty chế tạo ra ma pháp quyền trục có uy lực lớn hơn so với học đồ bình thường hơn ba phần”

Tiểu Ân hồ nghi nhìn Benson, chỉ thấy Benson do dự một chút, rồi thấp giọng nói:

-”Điều này, ta cũng nghe người ta nói qua nhưng cũng không biết thật giả ra sao “

Lúc này đứng trước quán đã có hơn mười pháp sư, xem cấp bậc thì đều là học đồ nhưng trên thân thể mỗi người đều tỏa ra năng lượng dao động không hề tầm thường, ít nhất đều từ thất cấp học đồ trở lên

Nhưng Tiểu Ân còn mơ hồ nghĩ được mùi vị máu tươi trên thân thể mấy kẻ đó, theo giới thiệu của Benson thì mấy kẻ này đều là pháp sư trong các tiểu đội mạo hiểm săn bắt ma thú

Bọn họ thường xuyên tiến vào rừng rậm để săn bắt ma thú, đương nhiên, mục tiêu săn bắt của họ chỉ là ma thú cấp 1, cấp 2, thường thường đều có thu hoạch mang về. Nhưng nếu gặp phải ma thú cấp 3 hoặc ma thú có cấp bậc cao hơn thì toàn quân có nguy cơ bị tiêu diệt hoàn toàn

Một ma pháp sư có sắc mặt trắng bệch, giọng lạnh như băng nói:

-”Wit nói không sai, ma pháp quyền trục do Betty chế tạo ra, đặc biệt là quyền trục công kích có uy lực hơn hẳn, cho nên giá cả nâng đưa ra mặc dù cao nhưng chúng ta tình nguyện mua “

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua mấy kẻ này, kỳ thực hắn cũng tin lời mấy kẻ này nói, loại chuyện này chỉ cần không phải là kẻ ngốc, khẳng định sẽ không nói dối

-”Được rồi, vậy người thử báo giá đi “

Benson chần chừ chốc lát rồi nói

-”Ma pháp quyền trục cấp 1, bất kể là loại hình gì thì cũng chỉ đổi lấy một khối năng lượng tinh thạch, ma pháp quyền trục cấp 2 phụ trợ đổi lấy 3 khối năng lượng tinh thạch, ma pháp quyền trục cấp 2 công kích đổi lấy năm khối năng lượng tinh thạch “

Wit hơi trầm ngâm một chút, sau đó báo giá ra

Tiểu Ân sắc mặt biến đổi, trong lòng mắng to, ma pháp quyền trục cấp 1 giá cả không khác biệt quá lớn nhưng ma pháp quyền trục cấp 2 trực tiếp bị giảm đi một nửa

Benson khẽ cau mày nói:

-”Giá cả này.”

-”Giá này đã cao hơn giá cả mà quân đội thu mua “

Wit thành khẩn nói:

-”Trừ phi nhị vị chế tạo ra ma pháp quyền trục đạt tới tiêu chuẩn của Betty, nếu không giá cả này hoàn toàn hợp lý “

Tiểu Ân kéo ống tay áo Benson hỏi:

-”Ma pháp quyền trục cũng có thể bán cho quân đội sao?”

-”Nói nhầm “

Benson tức giận nói:

-”Quân đội trường kỳ thu mua, người có bao nhiêu, bọn họ cũng sẽ mua hết. Nhưng giá cả mà quân đội chỉ bằng sáu thành so với giá tên kia báo ra, hơn nữa hàng năm ma pháp quyền trục ta chế tạo ra đều phải bán một nửa cho quân đội “

-”Tại sao?”

-”Bởi vì bọn họ cung cấp nguyên liệu miễn phí “

Benson bất đắc dĩ nói:

-”Chúng ta không mặt dày đến nỗi không bán cho họ “

Tiểu Ân khẽ gật đầu, hắn hiểu được, tại sao hơn ba năm mà Benson chỉ có hơn một trăm cuốn ma pháp quyển trục

Wit kiên nhẫn chờ, hắn cũng không có thúc giục, mặc dù chung quanh người càng lúc càng nhiều, nhưng bọn họ đều hết sức trật tự, xem cuộc đàm phán giữa Tiểu Ân và Wit. Khi bọn họ xem giá cả trên tấm biển, ánh mắt đều lộ ra vẻ xem thường

Tiểu Ân cau mày, thu hồi tấm biển cắm trên mặt đất nói:

-”Được rồi, ta đáp ứng “

Khuôn mặt Wit lộ ra vẻ vui mừng, có thể mua được nhiều quyển trục như thế, hơn nữa giá cả hoàn toàn hợp lý, khiến hắn rất vui vẻ

Trao đổi xong, Tiểu Ân đột nhiên nói:

-”Pháp sư Wit, chúng ta có một đề nghị nho nhỏ “

Wit ngẩn ra, lập tức cười nói:

-”Mời nói, chỉ cần ta có thể làm được, nhất định sẽ không cự tuyệt “

-”Ngài là một vị mạo hiểm giả?”

Tiểu Ân mỉm cười nói

Do dự một chút, Wit nói:

-”Ta là một thành viên trong tiểu đội săn bắt ma thú “

-”Thế các người có ma hạch chứ?”

Mắt Tiểu Ân tỏa sáng nói

Ánh mắt Wit nhất thời lộ ra vẻ do dự nói:

-”Tiểu huynh đệ, giá cả ma hạch đã sinh rất đắt đỏ “

-”Đại khái có giá cả bao nhiêu?”

Wit chỉ vào quyển trục trước mặt Tiểu Ân, nói:

-”Hai cuốn ma pháp quyển trục cấp 2 công kích có thể đổi lấy một ma hạch đã sinh cấp 1”

80. Chương 14: Hoàn Đao Đoạt Ái

-”Được, ta đáp ứng người “

Tiểu Ân thận trọng gật đầu nói

-”Trong tay người có bao nhiêu ma hạch đã sinh cấp 1 “

Ánh mắt Wit biến đổi, nhìn năm cuốn ma pháp quyển trục cấp 2, đột ngột hỏi:

-”Tiểu huynh đệ, người còn có ma pháp quyển trục cấp 2?”

-”Có “

-”Có bao nhiêu?”

-”Mười sáu cuốn “

-”Cất ở đâu?”

-”Ở nhà “

Tiểu Ân dừng lại một chút nói:

-”Ngày mai, ta sẽ mang đến “

Trong mắt Wit hiện lên vẻ vui mừng, nói:

-”Hảo, ta sẽ mang tới 8 khối ma hạch dã sinh cấp 1 “

Benson thoáng nhú mày nhưng nghĩ lại, ma pháp quyền trực thuộc quyền sở hữu của Tiểu Ân, hắn không đưa ra ý kiến. Chỉ là hắn thấy kỳ quái không hiểu sao Tiểu Ân lại quan tâm tới ma hạch dã sinh, đổi lại là hắn, hắn chỉ muốn dùng để trao đổi lấy một ít nguyên liệu trên người ma thú cấp 2, để có thể chế tạo ra nhiều ma pháp quyền trực hơn

“Chờ một chút “

Đột nhiên có một vị nam tử anh tuấn cao lớn cất giọng nói, hắn vốn cũng chỉ giống mọi người đứng ngoài xem, cho đến khi hắn biết trong tay Tiểu Ân có mười sáu cuốn ma pháp quyền trực cấp 2 mới lên tiếng

Sắc mặt Wit hơi trầm xuống nói:

-”Bằng hữu, lẽ nào ngươi không biết quy củ sao?”

Trong hội giao dịch, nếu đôi bên đang cò kè mặc cả, trừ khi là đã chấm dứt, hoặc người bán cự tuyệt, mới được xen vào, nếu không sẽ đắc tội với người mua

Vị nam tử đó có vẻ xấu hổ cười nói:

-” Pháp sư Wit, kẻ hèn Ryder, đang cần gấp một nhóm ma pháp quyền trực cấp 2 công kích, cho nên xin các hạ thứ lỗi “

Ánh mắt Wit càng bất mãn hơn, thanh âm của hắn lạnh như băng nói:

-” Pháp sư Ryder, ngài nên cân nhắc cho rõ “

-”Uhm “

Ryder không để ý tới sự uy hiếp của Wit, sắc mặt cũng hơi trầm xuống, thái độ trở nên cường ngạnh

Trong mắt Wit hiện lên một tia sát khí, nhưng hắn lập tức đè nén lại, hỏi:

-”Ngươi ra giá thế nào?”

-”Mười khối ma hạch cấp 1”

Ryder nghiêm túc nói

Wit hừ lạnh một tiếng, liếc mắt nhìn đối phương một lúc, sau đó xoay người bỏ đi

Tiểu Ân có chút lo lắng nhìn Ryder, vị pháp sư này thực lực chỉ đạt ngũ cấp học đồ, mà Wit thì có danh khí rất lớn, thực lực bản thân thì đạt tới bát cấp học đồ, Ryder chỉ vì mấy cuốn ma pháp quyền trực mà đắc tội với hắn, chỉ sợ cái được không bằng cái mất

Quả nhiên, sắc mặt Ryder trong nháy mắt biến đổi, thấp giọng nói:

-”Tiểu huynh đệ, Wit là ma pháp sư tự do có thanh danh hiển hách, nếu như không phải là ta cần gấp ma pháp quyền trực, cũng sẽ không đắc tội hắn. Ta hiện tại phải rời khỏi đây, nếu không sẽ bị thủ hạ của hắn theo dõi. Nếu như ngươi có hứng thú trao đổi, thì ngày mai hãy đến khách điểm Ellis ở thành Louis, ta chờ ngươi ở đó “

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nếu hắn là Ryder, hắn cũng sẽ làm như thế

Ryder như trút được gánh nặng cười nói:

-”Tiểu huynh đệ, cứ tiến hành như thế, đừng để cho người khác biết “

Dứt lời, hắn lẩn vào trong đám người, trong nháy mắt đã không thấy bóng dáng

Nhìn bóng lưng Ryder nhanh chóng biến mất, Tiểu Ân mơ hồ có chút cảm giác không đúng

-”Tiểu Ân, người sao vậy?”

Benson dò hỏi

-”Không có gì “

Tiểu Ân bỏ qua cảm giác vừa rồi, kể này nếu đã ước định gặp mặt tại thành Luois, chắc là sẽ không có vấn đề gì

Mặc dù Wit đã rời đi, nhưng hai người có căn cứ để bán ma pháp quyền trực, sau khi hạ giá thấp, rất nhanh bán hết sạch

Trong đó, ma pháp quyền trực cấp 2 mặc dù có giá đắt nhưng là đồ tốt, vừa mới xuất ra, đã bị mua sạch. Đặc biệt là ma pháp quyền trực cấp 2 công kích, với giá chỉ có năm khối năng lượng tinh thạch, quả thực là cung không đủ cầu, đã có ba gã học đồ hỏi hần còn hàng cất trữ hay không

Nếu như không phải đã đáp ứng Ryder, có lẽ Tiểu Ân đã đem tất cả quyền trực còn lại trong ma pháp tháp ra bán hết

Sau khi trở về, trên tay mỗi người đã có hơn mười khối hạ cấp năng lượng tinh thạch

Năng lượng tinh thạch trong thế giới ma pháp, giống với đồng Cray trong thế giới loài người. Điểm khác nhau duy nhất đó là đồng Cray tượng trưng cho tài phú, bản thân nó chỉ là một loại tiền mà thôi. Nhưng đối với ma pháp sư mà nói, năng lượng tinh thạch là một loại vật phẩm tiêu hao

Tất cả ma pháp vật phẩm đều cần có năng lượng tinh thạch, dù là ma pháp kiếm trước kia Tiểu Ân sửa chữa hay ngọn đèn ma pháp trong ma pháp tháp, nếu như không có năng lượng tinh thạch, thì chẳng khác gì đồng phế thải cả

Đương nhiên, nếu sử dụng ma hạch cũng có thể cung cấp đủ năng lượng cho ma pháp vật phẩm. Bất quá ma pháp sư có thể hấp thu trực tiếp năng lượng trong ma hạch, dùng để khôi phục lực lượng tinh thần. Cho nên không có kẻ ngốc nào dùng ma hạch để cung cấp năng lượng cho ma pháp vật phẩm

Tinh thạch được phân làm năm cấp: hạ cấp, trung cấp và cao cấp, rồi đến ám kim tinh thạch và tử kim tinh thạch

Hai loại tinh thạch sau có giá trị tương đương với ma hạch trung cấp và cao cấp, bởi ma pháp sư có thể hấp thu trực tiếp năng lượng của hai loại tinh thạch này. Đương nhiên hai loại tinh thạch này rất quý hiếm, cơ hồ giống với ma hạch cấp cao, thuộc về loại chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu

Tiểu Ân cùng Benson bận rộn nửa ngày, thu được tinh thạch, đương nhiên đều là hạ cấp tinh thạch. Bất quá đối với các học đồ khác mỗi tháng chỉ có được một khối tinh thạch, thì đó quả là một khoản tài phú xa xỉ

81. Chương 15: Khách Sạn Giao Dịch

Tiểu Ân thuận tay nhận lấy, bàn với Benson về cuộc mua bán với Ryder, nhận thấy Ryder có thể tin được, đặc biệt hần yêu cầu hai người tới thành Louis, rõ ràng hần có ý định thực hiện cuộc mua bán này

Kỳ thực Wit tại công quốc Louis là một pháp sư tự do có danh tiếng, hần là đầu lĩnh của một dòng binh đoàn, thực lực bản thân lại đạt tới bát cấp học đồ, còn có một nhóm thủ hạ có thực lực tương trợ. Đương nhiên, cái gọi là có thực lực này không thể so sánh được với ma pháp sư chính thức, chỉ có thể đối phó được ma thú cấp 1, cấp 2 mà thôi. Cho dù là thế nhưng trong giới học đồ, thanh danh của Wit cũng cực kỳ vang dội

Mà tên học đồ Ryder kia rõ ràng là lính mới. Nếu như hần không ra giá cao hơn hai viên ma hạch, Tiểu Ân nhất định sẽ không mua bán với hần

Đeo ba lô lên người, Tiểu Ân nhớ tới vòng tay không gian của Betty, trong lòng quyết định, sau này có cơ hội, nhất định phải mua được nó

Tiểu Ân đột nhiên nhớ tới một việc, hỏi:

-”Benson, tên Wit nói ma pháp quyền trực do Betty chế tạo ra có uy lực cường đại hơn so với chúng ta, là thế nào vậy?”

Benson khẽ thở dài một tiếng, ánh mắt lộ ra một tia âm mưu, nói:

-”Bởi Betty có ma lực siêu cường, thậm chí sắp đột phá thập cấp học đồ “

Tiểu Ân ngẩn ra, kinh hô:

-”Đột phá thập cấp? Chẳng lẽ nàng sắp trở thành ma pháp sư chính thức “

-”Đúng, trong vòng mấy năm nữa, khẳng định nàng sẽ tiến giai thành công “

Tiểu Ân thì thầm một hai câu, trong lòng mơ tưởng, ma pháp sư chính thức đó, chính là những nhân vật ngang cấp với Maren, hai người chỉ có thể nhìn theo bóng lưng bọn họ mà thôi

-”Ma lực cường đại, chế tạo ra ma pháp quyền trực cường đại hơn sao?”

Tiểu Ân hỏi

-”Cũng không thể nói vậy “

Benson nhăn mày, dường như cân nhắc xem giải thích như thế nào thì hợp lý:

-”Tiểu Ân, cấp độ ma pháp sư có sự chênh lệch rất lớn. Học đồ, ma pháp sư chính thức, đại ma pháp sư, ma đạo sĩ, cùng với thánh giai ma pháp sư trong truyền thuyết, chênh lệch giữa mỗi cấp độ người không thể tưởng tượng nổi đâu “

Tiểu Ân liên tục gật đầu nói:

-”Ta biết, ngày đầu tiên nhập môn, sư phụ đã nói qua cho ta biết “

-”Nói thì là như vậy, mặc dù học đồ cùng ma pháp sư chính thức đều có thể chế tạo ma pháp quyền trực cấp 1, nhưng do thực lực đôi bên chênh lệch quá lớn, cho nên khiến ma pháp quyền trực có uy lực khác nhau “

Benson cười hắc hắc, xuất ra một quyền trực, bên ngoài có ấn ký nói:

-”Người xem, đây là ấn ký trên mỗi ma pháp quyền trực sau khi được chế tạo ra, nếu như là ấn ký của cao thủ nổi danh như Betty, thì tất nhiên giá cả hơn xa so với hạng vô danh tiểu tốt như chúng ta “

Tiểu Ân thuận miệng hỏi, hẳn cũng hiểu được ý của Benson

Giống như thợ rèn Witte và German, binh khí do hai người chế tạo ra, mặc dù dùng cùng một loại nguyên liệu để chế tạo nhưng khi chế tạo ra chất lượng sẽ khác biệt

Đây là sự chênh lệch về thực lực, không thể san lấp trong khoảng thời gian ngắn

Suy nghĩ một lúc, Tiểu Ân chuyển chủ đề:

-”Benson, những đệ tử khác của sư phụ đâu, sao chỉ có hai người chúng ta lộ diện trong hội giao dịch, còn bốn huynh đệ khác đâu?”

-”Bọn họ, khẳng định sẽ không tham gia “

Benson cười giải thích:

-”Lão đại Nepal đã đạt tới cửu cấp học đồ, huynh ấy đang khổ tu để có thể nhanh chóng đột phá thập cấp học đồ, cho nên hiện tại khó có thể phân tâm. Còn về Donald, Fank và Evan, ba người bọn họ đang dừng ở lục cấp học đồ, là giai đoạn trụ cột, sư phụ đã hạ cấm lệnh không cho bọn họ ra ngoài “

-”Cấm lệnh?”

Tiểu Ân kỳ quái hỏi:

-”Sao ta không bị cấm?”

Benson tức giận trừng mắt nhìn Tiểu Ân nói:

-”Ta biết làm sao được, sư phụ nói, mặc dù tinh thần lực của người chỉ đạt cấp 3, cấp 4, nhưng thực lực của người lại cường đại, so với ta không thua kém mấy. Cho nên dạng quái thai như người, tự nhiên không bị ước thúc “

Tiểu Ân cười cười, đề nghị Benson ngày mai đi cùng hắn tới thành Louis, sau đó Tiểu Ân trở về phòng, hắn điều chế một số hỗn hợp chất lỏng, chế tạo ma pháp quyền trục cấp 2 nhưng đáng tiếc hắn chỉ chế tạo thành công được một quyền

Sáng sớm hôm sau, Tiểu Ân cùng Benson tới thành Louis, bọn họ quyết định đi nhanh về sớm, nếu còn đủ thời gian, có thể dạo chơi một vòng quanh hội giao dịch. Benson đã nhìn trúng một số nguyên liệu ma pháp trên thân thể ma thú cấp 2, nếu không phải hắn muốn xem xem có mặt hàng nào tốt hơn không thì chắc hắn đã sớm mua rồi

Thành Louis hết sức quen thuộc với mọi người, mà khách sạn Ellis là một trong những khách sạn lớn nhất trong thành

Tiểu Ân và Benson không phí sức cũng tìm được Ryder

Vị pháp sư trẻ tuổi anh tuấn này rất cao hứng khi gặp được hai người Tiểu Ân, lập tức đưa họ vào phòng mình

Vào phòng, hắn ân cần rót nước mời hai người, sau đó nói:

-”Khiến hai vị phải tới đây một chuyến, ta thực sự rất xấu hổ. Nếu không phải cần gấp ma pháp quyền trục, ta cũng sẽ không đắc tội với Wit”

Hắn vỗ vỗ bao đồ đã chuẩn bị sẵn bên người nói:

-”Sau khi trao đổi với hai vị, ta sẽ lập tức rời khỏi thành Louis, nếu không bị Wit phát hiện, ta khó có thể thoát thân “

-”Lá gan của Wit không lớn như vậy chứ “

Benson nghi hoặc nói:

-”Danh tiếng của hắn cũng rất tốt mà “

Ryder cười khỏ nói:

-”Nhị vị có thể xuất ra nhiều ma pháp quyền trục như vậy, chắc chắn là nhập môn học, lá gan của Wit dù có lớn hơn nữa, cũng không dám có chủ ý với các người, nhưng ta là một người cô độc “

Tiểu Ân cùng Benson nhìn nhau, có chỗ dựa và không có chỗ dựa quả thực khác nhau, nếu như sau lưng tên Ryder này có một vị ma pháp sư chính thức làm hậu thuẫn, Wit tuyệt đối sẽ không dám xuống tay với hắn

82. Chương 16: Bị Lừa

-”Ma pháp quyền trục ta đã mang đến, ma hạch của người đâu?”

Tiểu Ân dò hỏi

-”Ở đây “

Ryder nở nụ cười, nhưng không biết vì sao khi nhìn nụ cười đó, Tiểu Ân đột nhiên cảnh giác

Công lao Nhất Hào huấn luyện Tiểu Ân thể hiện tác dụng, trong chớp lát, Tiểu Ân đã phát hiện ra tia dị thường trong mắt đối phương

Vô số ý niệm nổi lên trong đầu, sau đó Tiểu Ân thử cử động chân tay, thì phát hiện ra cả thân thể mơ hồ tê dại, dường như mất đi phần lớn sức lực, hơn nữa khiến hắn kinh hãi đó là khi hắn muốn vận dụng lực lượng tinh thần, thì cảm giác tinh thần cực kỳ uể oải, đầu óc choáng váng, mơ màng buồn ngủ

Đây không phải chuyện đùa, khóe mắt Tiểu Ân quan sát chung quanh, khi ánh mắt hắn chuyển qua cây hương đốt trong phòng, hắn mới hiểu ra, nhưng lúc này hối hận đã muộn

Năng lực khống chế của Tiểu Ân rất mạnh, mặc dù lúc này hắn rất buồn ngủ nhưng hắn không biểu hiện ra ngoài, càng không để cho đối phương hoài nghi

Tay Ryder đuổi ra phía sau, lấy ra một cái bọc nhỏ, chậm rãi mở ra, bên trong quả thực có mười khối ma hạch cấp 1

Nhưng sau khi nhìn qua, sắc mặt Benson nhất thời trầm xuống nói:

-”Ryder, ngươi có ý gì?”

-”Ý gì?”

Ryder kinh ngạc hỏi:

-”Đây không phải là mười khối ma hạch cấp 1 sao? “

Khuôn mặt Benson lộ vẻ giận dữ, nói:

-”Chúng ta nói là ma hạch dã sinh cấp 1”

Ryder giả bộ kinh ngạc a lên một tiếng, nói:

-”Nhưng ta không có ma hạch dã sinh “

-”Vậy sao hôm qua ngươi đáp ứng?”

Benson tức giận nói

Trong mắt Ryder hiện lên vẻ xảo trá, nói:

-”Thật vậy chẳng, nhị vị còn nhớ hôm qua ta nói thế nào chứ? “

Hắn dừng lại một lúc, chậm rãi nói:

-”Ta nói là mười khối ma hạch cấp 1 “

Benson và Tiểu Ân đồng thời nhớ lại, Ryder quả thực không nói dối. Nhưng dưới tình huống đó, không ai ngờ được hắn cố ý bỏ đi hai chữ “dã sinh “

-”Giải “

Benson hít sâu một hơi, đang muốn đứng dậy, đột nhiên biến sắc, bởi hắn phát hiện thân thể mình không còn một tia khí lực nào

Ryder hắc hắc cười, hắn chậm rãi đứng dậy nói:

-”Nhị vị, đồ hai người muốn trao đổi ta đặt ở đây. Để tránh né tai mắt của Wit, ta phải lập tức rời khỏi thành Luois, xin cáo từ “

Hắn khom người lui về phía sau một bước nói:

-”Nhị vị, ta sử dụng một loại mê hương, kỳ thực cũng không có nhiều tác dụng, chẳng qua chỉ khiến hai vị tạm thời không cử động được mà thôi, một tiếng sau, hai vị sẽ khôi phục lại như bình thường “

Sau đó hắn nói:

-”Nhị vị cũng không nên sử dụng ma pháp. Bởi vì ta cam đoan, nếu các ngươi thi triển ma pháp, nhất định sẽ cảm thấy buồn ngủ “

Thân thể Benson khẽ run lên, nằm tê liệt trên ghế, Tiểu Ân cười khổ, xem ra Benson không nghe theo lời khuyên cáo của Ryder, cho nên giống mình, đầu óc trở nên choáng váng

Ryder thở dài nói:

-”Nhị vị không nghe khuyên cáo của ta, tự chuốc khổ vào mình. Con người của ta chỉ cầu tài, chứ không cầu mạng. Cho nên, ta khuyên hai vị trong vòng một tiếng, không nên lên tiếng, nếu không có kẻ điên nào chạy vào cho hai vị một đao thì không hay cho lắm “

Tiểu Ân và Benson trừng mắt nhìn hắn, nhưng nghĩ đến uy hiếp của hắn, nhất thời không dám coi thường vọng động. Trời mới biết hắn có nói thật hay không, nếu phòng bên cạnh thực sự có kẻ điên, mà hai người lại mất đi năng lực kháng cự, bị kẻ đó chém cho một đao, lúc đó hối hận cũng không kịp

Cửa phòng đóng lại, tiếng bước chân của Ryder rất nhanh biến mất

Tiểu Ân chậm rãi cử động chân tay, mặc dù vẫn tê dại như trước nhưng miễn cưỡng có thể di động, hơn nữa lực lượng tinh thần của hắn vẫn như cũ không bị suy giảm. Dấu hiệu này cho thấy loại mê hương này không có nguy hiểm

Benson rên rỉ một tiếng, miễn cưỡng hỏi:

-”Tiểu Ân, người thế nào?”

-”Hoàn hảo “

Tiểu Ân hít sâu một hơi, hắn rất nhanh phát hiện tình huống của mình tốt hơn nhiều so với Benson. Hắn suy nghĩ một lúc rồi mới hiểu, nguyên nhân là do mình tập luyện quảng bá thể thao

-”Lần này thực sự là thiệt hại lớn “

Benson cười khổ nói:

-”Việc này nếu để cho mọi người biết, chúng ta không bị chế nhạo mới là lạ “

Tiểu Ân cắn răng nói:

-”Nếu lần sau mà gặp lại tên này, ta nhất định sẽ đòi cả nợ lẫn lãi với hắn “

Hai người mặc dù tức giận vạn lần, nhưng cũng hiểu, tên Ryder này nếu dám tính kế, đương nhiên hắn tuyệt đối nắm chắc có thể chạy trốn

Còn có thể gặp lại hắn, thì quả thực là chuyện cười. Thiên hạ rộng lớn như thế, mà bọn họ chỉ có hai người, đi đâu để kiếm hắn

Hai người trầm mặc, cảm giác buồn ngủ dần biến mất, khí lực cũng chậm rãi khôi phục

Đúng một tiếng sau, hai người mặc dù không có khôi phục hoàn toàn nhưng để đi lại và thi triển ma pháp cũng không gặp phải trở ngại gì

-”Chúng ta đi gặp sư phụ “

Tiểu Ân mở cửa sổ, hít thở không khí ngoài trời nói

Sắc mặt Benson biến đổi nói:

-”Tiểu Ân, chuyện này mà truyền ra ngoài, sau này hai người chúng ta sẽ trở thành trò cười cho kẻ khác “

-”Chẳng lẽ bỏ qua chuyện này?”

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi

Benson thở dài nói:

-”Nguyên liệu để chế tạo ma pháp quyền trực vốn miễn phí, mà xác suất thành công của người cao như thế, chịu khổ cực thêm chút ít là có thể đền bù lại “Dừng một chút, hắn lại nói: “Nếu như chỉ bị sư phụ trách mắng thì cũng không sao, nhưng nếu để cho cả thành biết thì mặt mũi của sư phụ và của chúng ta sẽ bị mất hết “

Tiểu Ân do dự chốc lát, thở dài một tiếng, không thể làm gì khác hơn là theo Benson buồn bực trở về

83. Chương 17: Theo Dõi

Hắn biết Benson quyết định đúng, nếu chuyện này lộ ra thì bị mất mặt chính là hai người bọn họ

Hơn nữa ma pháp sư rất coi trọng thể diện, việc này lộ ra sẽ khiến Maren mất mặt theo, vậy thì cuộc sống của hắn và Benson sau này tại ma pháp tháp chắc chắn sẽ không thoải mái nữa

Nhưng nếu bị đùa giỡn mà không trả đũa lại, Tiểu Ân tuyệt không cam tâm. Hắn nhanh chóng chui vào chăn, đội mắt kính, tiến vào Nhất Hào không gian

“Nhất Hào, đi ra “

“Đến đây “

Tiểu Ân nhìn khuôn mặt giống hệt mình trước mặt, hỏi:

-”Ta có việc nhờ người, người có thể làm được không?”

-”Yên tâm, việc nhỏ như vậy, ta đương nhiên làm được “

Nhất Hào đắc ý nói

Hai mắt Tiểu Ân tỏa sáng, thở phào một hơi. Hôm nay tới thành Louis, hắn có chút lo lắng, cho nên ra lệnh cho Nhất Hào thả mấy con ruồi máy ra trinh sát, không nghĩ tới việc làm này có tác dụng

“Tên đó giờ ở đâu?”

“Hắn vẫn còn ở trong thành Louis “

-”Cái gì?”

Tiểu Ân ngẩn ra hỏi:

-”Hắn không có trốn?”

Về mặt Tiểu Ân ngưng trọng, tên này vẫn ở lại trong thành Louis, chẳng lẽ hắn không sợ mình cùng Benson truy tìm hay sao? Hơn nữa hôm qua hắn còn đắc tội với Wit, tên này cũng là một nhân vật khó trêu vào

“Đúng vậy, hắn không có trốn đi, bởi vì bên trong thành rất an toàn “

-”An toàn?”

Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái

Nhất Hào vung tay, trước mắt bọn họ xuất hiện một loạt hình ảnh

Đó là một con phố buôn bán, nhìn qua thì Tiểu Ân thấy có chút quen quen, một lúc sau, Tiểu Ân nhận ra, con phố này lần trước hắn đã được kỵ sỹ Scott dẫn đi dạo qua. Tại nơi này, hắn đã mua được hai cuốn lục thư mà đến giờ vẫn chưa biết được nội dung trong đó

Với thực lực hiện tại, hắn không xem được nội dung ghi trong lục thư

Tiểu Ân dò tìm cả nửa ngày, nhưng không phát hiện ra tên pháp sư trẻ tuổi anh tuấn kia

“Hắn ở đâu?”

-”Ở đó “

Nhất Hào chỉ vào một người, nói:

-”Chính là hắn “

Tiểu Ân nhìn tên đó nhất thời hai mắt mở to, vẻ mặt không thể tin

Đó là một đại hán, khuôn mặt đầy râu quai nón, chiều cao cũng lùn hơn Ryder một ít, có thể nói đó là hai kẻ hoàn toàn khác nhau. Nếu như Nhất Hào không chỉ, hắn chắc chắn sẽ không tin

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nhẹ giọng nói:

-”Nhất Hào, thực là tên này?”

Nhất Hào hừ một tiếng, dường như đối với sự hoài nghi của Tiểu Ân rất bất mãn, hắn vung tay lên, toàn bộ hình ảnh thay đổi

Đó là cảnh Ryder rời khỏi khách sạn Ellis, hắn đi tới một khách sạn cách đó hai khu phố, sau đó thuê một phòng, thay đổi diện mạo

Động tác của hắn rất thuần thực, rõ ràng đã luyện tập nhiều lần. Chỉ trong chốc lát, hình dáng hắn thay đổi hoàn toàn, về phần hắn thấp hơn trước là do trong giày của hắn có lót thêm một loại đế đặc thù, hiện giờ hắn đã thay lại một đôi giày bình thường, tự nhiên là lùn hơn trước

Thấy được cảnh cuối, hai mắt Tiểu Ân tỏa sáng, nhìn chăm chăm vào cổ đối phương, lộ rõ vẻ tham lam không hề che dấu

Hắn tuyệt đối không thể tưởng tượng được, sau khi tên Ryder kia thay đổi xong diện mạo, lại đem tất cả đồ đạc đưa lên cổ. Trên cổ hắn có đeo một chiếc vòng, chiếc vòng tỏa bạch quang, sau đó toàn bộ đồ đạc biến mất

Chiếc vòng này, rõ ràng là ma pháp vật phẩm, hơn nữa là đạo cụ không gian hiếm có

Thực không thể tin được, tên lừa đảo lại có được kiện bảo bối

“Chủ nhân, thực lực của tên này rất mạnh, ta đề nghị ngài không nên trực diện đối đầu với hắn “

“Rất mạnh?” Tiểu Ân, nói:

–”Hắn mới chỉ đạt tới ngũ cấp học đồ, sao lại rất mạnh được chứ?”

–”Sai rồi “

Nhất Hào lắc đầu nói:

–”Căn cứ theo sự phân tích của ta, tên này đã sử dụng một thủ đoạn đặc thù nào đó, đem một bộ phận thực lực ẩn giấu đi. Khi hắn thay đổi xong diện mạo, sử dụng đạo cụ không gian, ta mới thu được số liệu thật về hắn “

Tiểu Ân cả kinh, còn có biện pháp ẩn giấu được lực lượng tinh thần sao? Thực sự mới nghe qua lần đầu mà, ngay cả sư phụ Maren cũng chưa bao giờ đề cập tới vấn đề này

“Nhất Hào, hắn mạnh tới cỡ nào?”

–”Bát cấp học đồ, so với Benson không khác mấy “

Nhất Hào dừng một chút, nói:

–”Nếu như ngài liên thủ cùng Benson tiên sinh, phần thắng sẽ đạt khoảng 80%”

Sắc mặt Tiểu Ân âm trầm, chăm chú nhìn chiếc vòng trên cổ Ryder, cân nhắc một lúc nói:

–”Không được, tên này ta sẽ tự mình đối phó, không thể để cho người khác biết được “

Nhất Hào bất mãn nói:

–”Nếu như ngài ra tay, khả năng thành công không vượt quá 30%”

–”Nếu như ta đánh lén thì sao?”

Tiểu Ân tỉnh táo hỏi

–”Đánh lén?”

Nhất Hào kinh ngạc, một lúc sau nói:

–”Nếu như ngài dùng mọi thủ đoạn, với sự hỗ trợ của ta, thì có 100% có thể chế trụ hắn “

Mắt Tiểu Ân sáng lên:

–”Người có thể giúp ta?”

“Đương nhiên, những con ruồi máy của ta, trên đuôi có gắn kim châm, có tác dụng làm tê liệt thần kinh, chỉ cần bị kim châm bắn trúng, thì ngay cả tê giác cũng tê liệt “

-”Quá tốt “

Tiểu Ân vui mừng nói:

-”Quá tốt, Nhất Hào, người khiến ta rất vui mừng và ngạc nhiên “

“Cám ơn, ngài quyết định chuẩn bị ra tay?”

-”Đúng, nhưng không phải bây giờ “

Tiểu Ân nhìn tên Ryder, khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh nói:

-”Đợi đến tối, chúng ta sẽ dành cho hắn một phần đại lễ “

84. Chương 18: Trộm Lại

Tiểu Ân xuất hiện trong thành Louis, mặc dù cửa thành đã đóng nhưng ma pháp sư chỉ cần thi triển khinh linh thuật, lại có mấy con ruồi máy dò đường, muốn vô thanh vô thức len vào thành là chuyện rất dễ dàng

Đương nhiên, ban đêm rời khỏi ma pháp tháp tuyệt đối không thể dấu được Maren nhưng Maren không để ý tới chuyện nhỏ đó, đặc biệt là Tiểu Ân, Maren càng mặc kệ

Dưới sự chỉ dẫn của mấy con ruồi máy, Tiểu Ân nhanh chóng tới một ngõ hẻm gần khách sạn

Vị trí khách sạn này không tốt lắm, so với khách sạn Ellis thì cách biệt một trời một vực, tương đối phù hợp với thân phận ngụy trang của Ryder

Nhảy tường vào, động tác của Tiểu Ân cực kỳ nhẹ nhàng, linh động giống như một con mèo

May mà hắn luyện tập quảng bá thể thao hàng ngày, cho nên mới có thể ung dung thoải mái như thế, nếu là một ma pháp sư khác, tuyệt đối không có khả năng thực hiện được những động tác giống đạo tặc như hắn

Nhẹ nhàng mở cửa sổ, Tiểu Ân len vào, sau đó đóng cửa sổ lại, động tác thuần thục liền mạch, giống như đã luyện tập vô số lần

Tiểu Ân nhìn Ryder đang ngủ mê trên giường

Bị ba miếng kim châm tẩm thuốc tê bắn trúng, nếu như hắn còn có thể sinh long hoạt hổ, Tiểu Ân mới thấy kỳ quái

Theo chỉ dẫn của mấy con ruồi máy, Tiểu Ân thấy được ba miếng kim châm nhỏ trên người Ryder, nhìn độ dày của kim châm, Tiểu Ân lập tức đoán ra mấy miếng kim châm này chắc chắn là sản phẩm công nghệ cao, thế giới này tuyệt đối không thể chế tạo được. Nếu như đánh mất một cái, vĩnh viễn sẽ không chế tạo lại được

Lấy ra một cái hộp nhỏ, đem ba miếng kim châm thu hồi lại, về phần làm thế nào để gắn lại vào mấy con ruồi máy, thì hắn sẽ tìm hiểu sau

Lục soát người Ryder, đem chủy thủ và trường kiếm trên người hắn vứt xuống. Nếu là người bình thường thấy hai chuôi vũ khí này trên người hắn, cùng với việc lực lượng tinh thần của hắn ẩn giấu đi, tuyệt đối sẽ không nghi ngờ hắn là một ma pháp sư

Trách không được tên này dám lừa mình và đắc tội Wit, còn dám nghênh ngang ở lại trong thành Louis. Chính vì có lớp vỏ ngụy trang này nên hắn mới không lo lắng

Tìm kiếm trong phòng, Tiểu Ân không phát hiện ra thứ gì đáng giá. Cuối cùng hắn tháo vòng cổ trên người Ryder xuống

Cầm vòng cổ trong tay, Tiểu Ân mới thở phào một hơi

Nhẹ nhàng rời khỏi phòng, không gây ra tiếng động nào nhẹ nhàng đóng cửa sổ lại, sau đó Tiểu Ân cẩn thận rời khỏi thành, sử dụng khinh linh thuật, trở về ma pháp tháp

Hắn tự tin, hành động của mình hôm nay không kinh động tới bất cứ ai, cho dù Ryder có tỉnh trở lại, có báo án, thì lính tuần tra cũng chỉ tìm thấy dấu vết hắn lưu lại trên cửa sổ, sẽ nghi ngờ do đạo tặc gây ra, còn nghi cho ma pháp sư

Ma pháp sư làm sao có thân thủ nhanh nhẹn, linh hoạt như thế, làm sao vứt bỏ tôn nghiêm đi làm đạo tặc
Nếu muốn mọi người tin, khẳng định không phải chuyện dễ

Đương nhiên, Tiểu Ân cũng không đem vòng cổ không gian vào ma pháp tháp, bởi vì hắn sợ ma pháp sư Maren có thể nhận ra, thế thì hắn sẽ không còn đường chối cãi

Cho nên tại một nơi gần ma pháp tháp, hắn đào một cái lỗ nhỏ, đem giấu vòng cổ không gian vào trong đó. Ngoài ra, hắn còn để cho mấy con ruồi máy canh gác ở đó, nếu thế mà còn bị kẻ khác lấy mất thì Tiểu Ân cũng không còn cách nào nữa

Đem vòng cổ đi chôn, Tiểu Ân hơi do dự

Hắn muốn nhìn xem bên trong có vật gì nhưng lí trí nói cho hắn biết, hiện tại không nên xem, ít nhất phải chờ thêm một khoảng thời gian nữa

Chần chừ một phút, ánh mắt Tiểu Ân lộ vẻ kiên định, đem vòng cổ chôn xuống

Về ma pháp tháp, hắn nằm trên giường, mặc dù trống ngực đập dữ dội, nhưng khuôn mặt hắn lại không biểu lộ gì cả

Lần này thu hoạch khẳng định không nhỏ, mặc dù hắn không nhìn xem trong vòng cổ có gì nhưng hắn có thể khẳng định, Ryder tuyệt đối không chỉ có lừa một mình hắn

Hít sâu một hơi, không lâu sau, Tiểu Ân tỉnh táo trở lại

Hắn bật kín đầu, đội mắt kính, tiến vào Nhất Hào không gian

Trước mắt hắn đang tái diễn lại tình cảnh mấy con ruồi máy đánh lén Ryder. Nhất Hào lựa chọn cơ hội đánh lén rất đúng lúc, nhất là vào ban đêm khi Ryder đã nửa tỉnh nửa mê, mới để cho mấy con ruồi máy đánh lén

Khi kim châm đâm vào thân thể Ryder, mặc dù hắn phát hiện ra, nhưng loại thuốc tê phát minh từ nền khoa học kỹ thuật cao, ngay lập tức đã phát huy tác dụng, khiến Ryder ngất đi luôn

-”Nhất Hào, người làm rất tốt “

Tiểu Ân tán thưởng nói:

-”Có thể vô thanh vô thức đánh lén kẻ khác, rất giỏi “

-”Cám ơn ngài khen thưởng “

Nhất Hào đắc ý nói:

-”Chuyện kiểu này, ta thường làm mà “

Tiểu Ân nhất thời ghen giọng nói:

-”Người ...thường làm những chuyện này?”

“Đúng vậy, có gì sai sao?”

Khuôn mặt Tiểu Ân co giật, nửa ngày sau nói:

-”Không, không có việc gì “

Song trong lòng hắn đang nghi vấn, không biết Nhất Hào trước kia thường làm gì?

85. Chương 19: Gặp Lại Wit

Rõ ràng Benson bị đả kích, Tiểu Ân do dự một lúc, cuối cùng không đem chuyện tối qua nói ra

Không phải Tiểu Ân cố ý lừa gạt Benson mà là do hắn không thể giải thích, bản thân làm sao biết được chỗ trốn của tên lừa đảo, hơn nữa làm thế nào để chế trụ hắn.Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu là Tiểu Ân không muốn tiết lộ vòng cổ không gian

Nếu Benson không muốn đi, Tiểu Ân đành phải đi một mình tới hội giao dịch. Vài ngày tiếp theo, hắn bán toàn bộ ma pháp quyền trực cấp 1, còn ma pháp quyền trực cấp 2 thì giữ lại.Bởi hắn tin tưởng, cho dù chỉ còn lại nửa ngày, chỉ cần hắn mang ma pháp quyền trực cấp 2 ra bán, chắc chắn sẽ không thiếu người mua

Đương nhiên, trong mấy ngày này, hắn không còn duy trì tốc độ mỗi ngày chế tạo ra một cuốn ma pháp quyền trực cấp 2 nữa.Tới ngày cuối, trên tay hắn có mười sáu cuốn ma pháp quyền trực cấp 2, trong đó có một nửa là của Benson

Ngày giao dịch cuối cùng, có nhiều hàng tốt được đem ra bán, đặc biệt là nguyên liệu ma pháp trên thân thể ma thú cấp 2, đương nhiên ngày cuối cùng, giá cả cũng tăng cao lên chút ít.Giao dịch trở nên náo nhiệt

Tiểu Ân dạo quanh hội giao dịch, nghe thấy âm thanh hò hét trả giá ở phía trước, thì biết nơi đó đang có người công khai tiến hành đấu giá

Hắn chen mình đi vào, phát hiện người quen cũ – Wit.Lúc này bên cạnh Wit có hai đồng bạn, mà trước mặt bọn hắn có mười khối ma hạch

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên, hiện tại hắn đã hiểu ra, tại sao lại có nhiều người tới tham gia đấu giá như thế Nguyên lai, Wit đem ma hạch dã sinh cấp 1, cấp 2 ra đấu giá, tự nhiên thu hút được nhiều ma pháp sư

Nhưng mười khối ma hạch này, khiến cho mọi người chú ý nhiều nhất là ba khối ma hạch, tỏa ra năng lượng dao động cường đại – ma hạch dã sinh cấp 2

Có không ít kẻ ra giá, mà ma hạch đang đấu giá, chính là ba khối ma hạch cấp 2

Wit cầm ma hạch trên tay, ma hạch phát ra tia sáng lộng lẫy, khiến nhiều người không kiềm chế được lộ rõ vẻ tham lam ra ngoài

“98 khối tinh thạch, còn ai ra giá cao hơn không?”

Mặc dù Wit nói không to nhưng mọi người đều nghe rõ.Mọi người kích động hẳn lên 98 khối tinh thạch, dùng gần 100 khối tinh thạch để trao đổi lấy một viên ma hạch dã sinh cấp 2, cái giá này được xem là cao rồi

Tiểu Ân do dự một chút, kiểm lại số lượng tinh thạch, mặc dù trong người hắn có hơn hai trăm khối tinh thạch nhưng có một nửa là của Benson, mặc dù Benson tặng toàn bộ cho mình, nói là bồi thường thiệt hại do bị lừa gạt nhưng Tiểu Ân không mặt dày đến nỗi thực sự nhận lấy

-”100 khối “

Một pháp sư mập mạp cắn răng nói:

-”Nếu vẫn còn kẻ ra giá cao hơn, ta sẽ bỏ không ra giá nữa “

100 khối tinh thạch dùng để mua một khối ma hạch dã sinh cấp 2, mặc dù cái giá này chưa phải là cao nhất nhưng cũng không kém nhiều, cho nên tên pháp sư mập mạp này mới nói như thế, lập tức xung quanh không có âm thanh nào vang lên nữa.Sắc mặt mập mạp cũng không lộ vẻ vui mừng gì, bởi cái giá hắn đưa ra cũng đã vượt qua giới hạn của hắn

Tiểu Ân do dự một chút, cuối cùng nói:

-”101 khối “

Ánh mắt mọi người tập trung nhìn Tiểu Ân, sắc thái biểu hiện của mỗi cá nhân khác nhau, có kinh ngạc, có hâm mộ, có cả chế nhạo, thậm chí còn có kẻ coi hắn như một gã nhà giàu mới nổi

Tiểu Ân cười khỏ, nếu có thể, hắn sẽ không lên tiếng nhưng hắn tuyệt đối sẽ không buông tha cơ hội mua được ma hạch

Wit kinh ngạc liếc mắt nhìn Tiểu Ân, ánh mắt chuyển qua pháp sư mập mạp. Mập mạp sau một lúc chau mày, cân nhắc, cuối cùng lắc đầu buông tha

-”Khối ma hạch đã sinh cấp 2 này bán cho vị tiểu huynh đệ này “

Wit thần nhiên cười, đem ma hạch giao cho Tiểu Ân, nhìn ánh mắt hắn, dường như đã quên đi sự việc vài ngày trước

Tiểu Ân đem 101 khối tinh thạch giao cho Wit, đồng thời đem ma hạch cẩn thận cất đi

Tiểu Ân hiện giờ mặc dù đã trưởng thành không ít nhưng dù sao hắn cũng chỉ là một thiếu niên mười ba tuổi, hơn nữa lực lượng tinh thần của hắn chỉ đạt cấp 3, cấp 4, bị kêu là tiểu huynh đệ là chuyện bình thường

Sau khi giao dịch xong, Wit đang muốn rời đi, thì Tiểu Ân đột nhiên hỏi:

-”Pháp sư Wit, ta có thể dùng ma pháp quyền trục cấp 2 để trao đổi lấy ma hạch như lúc trước đã thỏa thuận hay không?”

Wit ngẩn ra, cười nói:

-”Đương nhiên có thể, nhưng giá vẫn như cũ, hai cuốn ma pháp quyền trục cấp 2 công kích lấy một ma hạch đã sinh cấp 1 “

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua hai khối ma hạch đã sinh cấp 2 còn lại, hỏi:

-”Vậy còn ma hạch đã sinh cấp 2”

-”Mười cuốn “

Wit do dự một chút nói:

-”Đương nhiên, trong đó người có thể đặt vào 2, 3 quyền trục phụ trợ cấp 2”

Tiểu Ân gật đầu, lấy từ ba lô ra mười sáu cuốn ma pháp quyền trục cấp 2, nói:

-”13 quyền trục công kích, 3 cuốn phụ trợ đổi lấy 1 khối ma hạch đã sinh cấp 2 và 3 khối ma hạch đã sinh cấp 1”

Wit kinh ngạc nói:

-”Tiểu huynh đệ, người không giao dịch với tên Ryder kia sao?”

Sắc mặt Tiểu Ân đỏ lên, nói:

-”Phần lớn quyền trục là do chúng ta mới chế tạo ra “

-”Mới chế tạo? Trong vòng vài ngày?”

Sắc mặt Wit biến đổi nói

Tiểu Ân gật đầu, đối với sự kinh ngạc của Wit, hắn vô cùng đắc ý. Tốc độ chế tạo nhanh như thế đích thực vượt ngoài dự đoán của Wit

86. Chương 20: Hợp Tác Lâu Dài

Đầu Tiểu Ân nóng lên, trong lòng nghi hoặc, chẳng lẽ mình nói sai điều gì?

Wit ngẩng đầu quan sát bốn phía, khi hắn nói chuyện với Tiểu Ân thì có một đồng bọn khác thay hắn chủ trì đầu giá, cho nên không có ai chú ý tới cuộc nói chuyện giữa hắn và Tiểu Ân

Nở nụ cười, Wit nói:

“Kẻ hèn Wit, phó đoàn trưởng dong binh đoàn Khoa Lý Ốc, xin hỏi ...”

“Tiểu Ân “

Tiểu Ân nhanh chóng trả lời, không cần giấu giếm thân phận của mình:

“Sư phụ của ta là ma pháp sư Maren “

“Ngưỡng mộ đại danh đã lâu “

Wit hạ thấp âm thanh nói:

“Tốc độ chế tạo quyền trục của pháp sư Tiểu Ân rất nhanh “

“Bình thường thôi “

Tiểu Ân do dự một chút nói:

“Một nửa số quyền trục trong này không phải do ta chế tạo “

“Ta biết “

Wit cười nói:

“Kí hiệu trên quyền trục có một nửa không phải của ngươi “

Tiểu Ân khẽ cau mày nói:

“Pháp sư Wit, nếu như ngài đồng ý, chúng ta sẽ trao đổi với nhau “

“Chờ một chút “

Wit mỉm cười nói:

“Pháp sư Tiểu Ân, có phải ngài cần nhiều ma hạch đã sinh cấp 1, cấp 2?”

Thần quang trong mắt Tiểu Ân sáng lên:

“Ngài hỏi việc này có ý gì?”

Wit vội vàng nói:

“Ngài không phải lo, ta không có hứng thú can thiệp vào việc riêng của ngài, ta chỉ muốn tiến hành giao dịch với ngài mà thôi “

“Mời nói “

“Nếu như ngài có thể định kỳ cung cấp quyền trục ma pháp cấp 2 cho ta, ta đồng ý cùng ngài quan hệ hợp tác lâu dài “

Wit thành khẩn nói

Tiểu Ân kinh ngạc liếc mắt nhìn Wit, rõ ràng thấy được sự chân thành trong thái độ của hắn

Do dự một lát, Tiểu Ân hỏi:

“Sao ngài lại muốn mua nhiều quyền trục như vậy?”

Wit kinh ngạc nói:

“Đương nhiên là để đổi phó ma thú, mặt đồng của vương quốc là rừng Gobbi, là thiên đường của ma thú, chẳng lẽ ngài không biết?”

“Ta đương nhiên biết, nhưng chỉ dựa vào thực lực của ngài sao?”

Tiểu Ân nghi hoặc nói

Wit cười cười nói:

“Không phải một mình ta tiến vào, mà cả một tiểu tổ tiến vào, có sự hỗ trợ của đồng bạn, tự nhiên là có thể thu hoạch được nhiều “

Tiểu Ân trầm ngâm trong chốc lát nói:

“Nhưng ta không rõ, vì sao ngài lại khao khát ma pháp quyền trực công kích cấp 2?”

Wit mỉm cười, hẳn cuối cùng hiểu, tên học đồ này không biết một cái gì cả, chính xác chỉ là một tiểu tử mà thôi

“Pháp sư Tiểu Ân, trong rừng Gobbi, trên cơ bản ma thú cấp 2 sống theo bầy đàn, cho nên ma pháp quyền trực công kích cấp 2 có lực sát thương cực kỳ lớn.”

Cân nhắc một chút, hẳn thành khẩn nói:

“Nếu như tiểu tổ phối hợp ăn ý với nhau, dựa vào quyền trực đánh lén, thậm chí có thể khiến cho bầy thú thương vong một nửa “

Tiểu Ân giờ mới hiểu, chẳng trách ma pháp quyền trực công kích cấp 2 bán chạy như vậy, hóa ra là do chúng được sử dụng nhiều. Đạo lý này giống như khi sử dụng vũ khí nóng trong chiến tranh tại địa cầu, tập trung hỏa lực cùng một chỗ, sẽ tạo ra thương tổn lớn đối với địch nhân

Nhưng phương pháp này chỉ có đoàn đội mới có thể sử dụng, nếu chỉ có một người, hiệu quả của quyền trực công kích cũng không lớn

“Được, ta đáp ứng ngài “

Tiểu Ân cân nhắc một chút, lập tức quyết định nói:

“Mỗi tháng ta có thể chế tạo ba mươi quyền trực công kích cấp 2, chủ yếu là phong nhận thuật và chu vông thuật, phụ trợ là ma pháp vòng bảo hộ và ma pháp thuần bài (lá chắn).Nếu ngài đồng ý cung cấp một khối ma hạch cấp 2, năm khối ma hạch cấp 1, cùng nguyên liệu ma pháp trên người ma thú, ta sẽ đồng ý hợp tác lâu dài “

Wit tươi cười, xòe bàn tay nói:

“Tốt, hợp tác vui vẻ “

“Hợp tác vui vẻ “

.....

Dù là Wit hay Tiểu Ân, đều không phải là kẻ chần chừ, một khi đã quyết định, song phương lập tức thực hiện

Đương nhiên, trải qua giáo huấn lần trước, Tiểu Ân yêu cầu chỉ giao dịch trong phạm vi ma pháp tháp, điều này Wit không để ý, hẳn ngay lập tức đồng ý

Ngoại trừ cần ma hạch, Tiểu Ân còn cần nguyên liệu ma pháp trên người ma thú, mặc dù hẳn cũng không cần nhiều, nhưng đưa cho Benson, Benson tuyệt đối có thể dễ dàng xác xuất chế tạo thành công

Tiểu Ân và Wit đồng ý hợp tác với nhau không lâu thì hội giao dịch kết thúc. Hội giao dịch ba năm một lần giữa các học đồ với nhau chính thức bế mạc.

Đối với học đồ bình thường, trên tay bọn họ khó có đồ tốt, cho nên ba năm tổ chức một lần hội giao dịch là đủ để thỏa mãn

Nhưng luôn có một bộ phận ngoại lệ, ví dụ như thập cấp học đồ Betty. Nếu muốn giao dịch, nàng sẽ tới chỗ giao dịch của ma pháp sư chính thức. Chỉ có điều, những người tới được đó phần lớn là ma pháp sư chính thức, nếu là học đồ, thì phải đạt tới thập cấp mới có tư cách tiến vào. Hơn nữa, thứ họ trao đổi, học đồ bình thường không thể so được

Trước khi hội giao dịch kết thúc, Tiểu Ân cấp tốc thu mua nguyên liệu ma pháp trên người ma thú đã sinh, chủ yếu là da thú và máu thú, sử dụng chúng sẽ nâng cao xác xuất chế tạo ma pháp quyền trực thành công.

Trở về ma pháp tháp, Tiểu Ân kín đáo chuyển mấy thứ đó cho Benson

Benson lúc đầu kiên quyết cự tuyệt nhưng khi Tiểu Ân kể lại chuyện hợp tác giữa mình và Wit

Benson mới nhận, hơn nữa còn thề sẽ chế tạo ra nhiều ma pháp quyền trực cấp 2 hơn nữa

Thấy Benson vui vẻ trở lại, Tiểu Ân thực sự cao hứng. Hắn càng thêm quyết tâm chôn kín bí mật vòng cổ không gian không cho ai biết

Trở về phòng, hắn lấy ma hạch cấp 1 ra, chăm chú nghiên cứu.

87. Chương 21: Chế Tạo Ma Hạch

Dù là ma hạch thuần hóa hay ma hạch dã sinh, thậm chí cấp bậc có khác nhau, độ lớn nhỏ cơ bản không khác nhau mấy

Đương nhiên, đây chỉ là nói về ma hạch cấp bậc thấp, nghe nói ma thú khi đạt tới cấp 6 sinh ra ma hạch sẽ phát sinh biến hóa thần kỳ, khi đó thể tích ma hạch có thể tăng hoặc cũng có thể giảm, hơn nữa chất lượng ma hạch khác nhau một trời một vực

Nhưng lực cấp ma thú tương đương với ma đạo sĩ của loài người, là yêu cầu quá xa vời với Tiểu Ân

Trong tay Tiểu Ân cầm khối ma hạch cấp 1 bình thường, là ma hạch của thú Gong Li. Nhưng đó không phải là ma hạch thấp kém của thú Gong Li thuần hóa, mà là ma hạch của thú Gong Li dã sinh

Cho nên cầm khối ma hạch trên tay, Tiểu Ân có thể cảm ứng rõ ràng dao động năng lượng cường đại

Tiểu Ân cầm lấy chiếc bút xương dùng để chế tạo ma pháp quyền trực

Chiếc bút xương trên tay Tiểu Ân không phải đồ tốt, chẳng qua chỉ là một sản phẩm loại hai làm từ một đoạn xương được lấy tùy tiện trên thân thể ma thú mà thôi.

Nhưng thứ này trong tay Tiểu Ân lại rất linh hoạt, sống động, nếu có ai chứng kiến nhất định sẽ kinh ngạc há hốc mồm.

Trình tự khắc nguyên tố triệu hoán lên ma hạch không giống chế tạo ma pháp quyền trực của các hệ ma pháp bình thường khác, không có nhiều trình tự, cũng không cần phải vẽ lộ tuyến ma pháp, rồi hong khô, có thể nói cách chế tạo đơn giản hơn nhiều

Có điều, thiên hạ cũng không có bữa ăn nào miễn phí, uy lực của ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ rất lớn, hơn xa ma pháp bình thường, cho nên khi chế tạo, tiêu hao tinh lực hơn xa so với khi chế tạo ma pháp quyền trực của hệ khác

Chậm rãi di động đầu ngọn bút trên ma hạch, Tiểu Ân cảm giác rõ năng lượng dao động trong ma hạch

Ma hạch và da thú khác với các vật phẩm ma pháp ở chỗ bên trong có năng lượng cường đại di động, giống như giọt thủy ngân, có phương thức di động đặc thù

Nếu muốn lưu lại lực lượng tinh thần trên ma hạch, hơn nữa còn dẫn dắt năng lượng tinh túy trong ma hạch bộc phát theo ý muốn của mình, là một chuyện không hề dễ dàng

Thú Gong Li thuộc thổ hệ ma thú, thế nhưng Bạo Tạc Thuật là hỗn hợp ba hệ ma pháp thổ hệ, thủy hệ và hỏa hệ

Muốn lưu lại ma pháp hỗn hợp tam hệ trên ma hạch thổ hệ, khó khăn không cần nghĩ cũng biết

Nhưng Tiểu Ân sớm đã có chuẩn bị, hắn thu thập không chỉ riêng một khối ma hạch

Mặc dù Bạo Tạc Thuật nhất định cần phải có ma hạch dã sinh nhưng dùng để cung cấp ma lực có thể sử dụng ma hạch thuần hóa

Tiểu Ân lấy trên bàn bốn khối ma hạch thuần hóa, trong đó hai khối thuộc tính thủy, hai khối thuộc tính hỏa

Kỳ thực, mỗi tháng Tiểu Ân được nhận một khối ma hạch thuần hóa, nhưng thuộc tính ma hạch thì phân phối tùy ý. Nhưng trải qua 3 năm tích lũy, hắn thu thập được đủ ma hạch thuần hóa của tất cả các thuộc tính

Lấy ra một miếng thủy tinh đặc chế, Tiểu Ân đổ vào bên trong miếng thủy tinh một ít chất lỏng. Chất lỏng này có tính năng truyền dẫn, hơn nữa bởi vì được chế tạo hỗn hợp, cho nên dù có hỏa nguyên tố cũng sẽ không bị nổ

Đặt năm khối ma hạch cạnh nhau, Tiểu Ân cầm bút xương, nhẹ nhàng linh hoạt khắc lên ma hạch đã sinh. Động tác của hắn không nhanh, còn xa mới so được với khi chế tạo ma pháp quyển trục

Dường như lúc này trên tay hắn cầm không phải chiếc bút xương mà là một tòa núi lớn, mỗi một nét bút, hắn phải tiêu hao một lượng lớn tinh lực

Dần dần hô hấp của Tiểu Ân có chút dồn dập, muốn chứa đựng loại ma pháp hỗn hợp này quả không phải là chuyện dễ dàng, lực lượng tinh thần tiêu hao cực lớn, vượt ngoài dự liệu của Tiểu Ân

Tập trung tinh lực cao độ là một chuyện hết sức mệt mỏi, nhưng Tiểu Ân đã quen với việc tập trung như thế này. Tuy nhiên, lực lượng tinh thần tiêu hao có chút quá mức chịu đựng đối với hắn, nếu như không phải trong 3 năm gần đây, thực lực của hắn tăng trưởng nhảy vọt, nếu không sẽ không thể nào duy trì được

Cuối cùng, Tiểu Ân khắc thành công ma pháp lộ tuyến lên ma hạch

Hắn thở dài một hơi, trong lòng thầm mắng một tiếng, thực sự gặp quỷ. Sớm biết chứa đựng ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ không phải là chuyện dễ nhưng lực lượng tinh thần tiêu hao, thực sự vượt ngoài ý muốn của hắn

Khắc lên ma hạch khó khăn khác với khắc lên da thú, giống như điêu khắc và hội họa, cái trước khó khăn hơn nhiều so với cái sau

Nhưng có một điểm tốt, đó là điêu khắc có thể dễ dàng sửa chữa, còn hội họa thì rất khó để sửa chữa lại

Cho nên trải qua một phen cố gắng, Tiểu Ân miễn cưỡng khắc thành công ma pháp lộ tuyến lên ma hạch

Sau khi ma pháp lộ tuyến chứa ba thuộc tính ma pháp khác nhau hình thành, Tiểu Ân ngâm nó vào trong chất lỏng, mặt khác đặt bốn khối ma hạch thuần hóa song thuộc tính, cùng một sợi lông da thú rất nhỏ vào cùng một chỗ.

Cảm thụ thủy hỏa năng lượng mãnh liệt từ bốn khối ma hạch thuần hóa dưng mãnh chảy vào ma pháp lộ tuyến trên ma hạch, Tiểu Ân nở nụ cười, bởi hắn biết mình đã thành công

Thở dài một hơi, bản thân luyện tập nhiều lần trong Nhất Hào không gian, cuối cùng không uống công.

Một lúc lâu sau, khi năng lượng truyền vào bão hòa, Tiểu Ân nhanh chóng ra tay cắt đứt sợi lông ma thú, lấy ma hạch ra.

88. Chương 22: Hỗn Hợp Ma Hạch

Khác biệt này không phải do vẻ bề ngoài biến đổi mà bên trong ma hạch đã có sự thay đổi kỳ dị

Ma hạch của thú Gong Li đã sinh lại bao hàm ba loại năng lượng khác biệt, khối ma hạch này nếu rơi vào tay ma pháp sư khác, khẳng định sẽ tạo ra cho họ sự kinh ngạc và cảm thán

Kỳ thực đây là điều kỳ diệu của ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ, đem sự bất đồng của các nguyên tố tạo thành một hệ thống, mặc dù khó khăn cao hơn nhiều so với các ma pháp bình thường, nhưng do đặc tính hỗn hợp ma pháp, tự nhiên uy lực hơn xa các hệ ma pháp bình thường

Đại khái, những người nghiên cứu loại ma pháp này phải nỗ lực nhiều lần hơn ma pháp sư bình thường. Trong lịch sử loài người, ngoài người chế tạo ra hệ ma pháp này, có cực ít người tu luyện nó. Nếu như Tiểu Ân không có Nhất Hào, thì đánh chết hắn cũng sẽ không lựa chọn chủ tu loại ma pháp này

Thu thập đồng đồ hỗn tạp, Tiểu Ân cầm khối ma hạch chế tạo thành công lần đầu, yêu thích đến nỗi không nỡ bỏ nó ra khỏi tay

Cẩn thận cảm ứng năng lượng biến hóa trong ma hạch, trong lòng Tiểu Ân ngộ ra, dường như hiểu rõ hơn ma pháp Bạo Tạc Thuật

Bên trong ma hạch, năng lượng không tùy ý lưu động như trước nữa

Ma pháp lộ tuyến được khắc nên khiến năng lượng bên trong tụ lại, dù là năng lượng vốn có của ma hạch hay năng lượng hai hệ ma pháp thủy hỏa truyền vào, đều đã hình thành lên một loại trạng thái cân bằng tĩnh tế.

Đúng do có loại thăng bằng này, cho nên mới có thể khiến khối ma hạch duy trì trạng thái trước mắt, không có lập tức nổ tung. Nhưng một khi năng lượng ổn định hiện tại thay đổi thì khối ma hạch này sẽ trở thành một hung khí giết người, khi đối địch chắc chắn phát huy tác dụng quan trọng

Cẩn thận thu ma hạch lại, Tiểu Ân không tiếp tục chế tạo tiếp, bởi hắn phát hiện ra vấn đề ngoài ý muốn: trong quá trình chế tạo ma hạch, lực lượng tinh thần tiêu hao quá nhiều so với khi chế tạo ma pháp quyền trục. Mặc dù chỉ là Bạo Tạc Thuật cấp thấp nhất nhưng đã tiêu hao gần một nửa lực lượng tinh thần của hắn

Dưới tình huống này, tự nhiên hắn không dám tiếp tục cày mạnh nữa.

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân bắt đầu rèn luyện bài thể dục phổ thông rồi đi ngủ khôi phục lại tinh lực, sau đó thức dậy học tập tri thức ma pháp và chế tạo ma pháp quyền trục cấp 2

Sau khi so sánh, Tiểu Ân phát hiện, ma pháp quyền trục cấp bậc càng cao, giá bán càng cao. Cho nên bây giờ nhìn ma pháp quyền trục cấp 1 là hắn gai mắt. Hiện giờ hắn chế tạo ra, toàn bộ đều là ma pháp quyền trục cấp 2, hơn nữa sử dụng nguyên liệu cơ bản đều là nguyên liệu miễn phí

Sử dụng nguyên liệu miễn phí, mặc dù xác suất chế tạo thành công thấp đi nhiều nhưng với Tiểu Ân thì đó là phương pháp rèn luyện tay nghề

Qua hơn mười ngày bình yên, mấy con ruồi máy lưu lại trong lỗ điểm truyền đến một tin tức khiến hắn sáng khoái. Ryder bị trộm đồ, không đi báo án, mà ở trong thành vài ngày, tìm kiếm những tên trộm nổi tiếng nhất, nhưng không tìm thấy gì, cuối cùng đành hậm hực rời khỏi thành Louis

Tiểu Ân không cần nghĩ cũng hiểu, tên Ryder kia sau khi mất vòng cổ không gian thì chắc chắn sẽ đoán do mấy tên trộm gây ra. Nhưng bản thân hắn cũng không sạch sẽ gì, cho nên không dám đi báo án. Cuối cùng chỉ tìm mấy tên trộm, không có kết quả gì, không thể làm gì khác là đành yên lặng rời đi

Đúng là có khổ mà không nói nên lời

Nếu như hắn không có chủ ý với mình, Tiểu Ân cũng không tiện tay dắt dê cướp được vòng cổ không gian trên người hắn

Lần này Ryder đúng là trộm gà không được mà còn mất thóc, đúng là thiệt lớn

Sau khi xác định Ryder đã rời khỏi thành Louis hơn 3 ngày, Tiểu Ân mới tìm cơ rời khỏi ma pháp tháp, một thân một mình tới chỗ giấu vòng cổ không gian

Nơi đó là một mảnh rừng rậm nhưng không bị ma thú tàn phá, mà chỉ là một mảnh rừng rậm bình thường, đây cũng là nơi săn bắn yêu thích của đám quý tộc

Giấu đồ vật tại chỗ này, hơn nữa còn nguy trang tốt, chỉ cần không cực kỳ xui xẻo, cơ bản khó có khả năng bị người khác phát giác

Tiểu Ân lấy tấm vải dầu chôn sâu dưới đất ra, hắn không xem đồ vật trong đó, không một tiếng động rời đi, giống như loài khỉ trốn vào trong rừng rậm

May là hắn thường xuyên luyện tập quảng bá thể thao nên thân thủ mới nhanh nhẹn một cách khoa trương như vậy, những động tác phóng từ cây này sang cây khác, đối với hắn không có bất cứ khó khăn gì

Ngồi trên một cành cây to, Tiểu Ân hít sâu một hơi, giữ chặt vòng cổ trong tay

Hắn biết trước trong đó có đồ tốt nhưng hắn cố áp chế ý muốn dò xét trong đầu, cảm giác áp chế này cũng không dễ chịu gì. Nếu không có kinh nghiệm từ kiếp trước, tuyệt đối hắn không áp chế nổi ý muốn đó

Hiện giờ vòng cổ đã ở trong tay, hơn nữa không cần kiêng kỵ bất cứ điều gì, tự nhiên tâm tình Tiểu Ân có chút kích động

Lực lượng tinh thần chậm rãi đề tụ, chậm rãi tiếp xúc vòng cổ. Khi lực lượng tinh thần chạm vào vòng cổ, Tiểu Ân cảm ứng được một không gian rộng lớn

Không gian này rộng năm mươi thước vuông, so với Nhất Hào không gian không khác biệt lắm. Bên trong, đồ vật được xếp đặt chỉnh tề, đại khái chiếm 1/3 diện tích

Tinh thần Tiểu Ân tập trung vào địa phương đặt đồ vật, hần phát hiện, hể tinh thần của bản thân tập trung về nơi nào, nơi đó hiện rõ lên, giống như bản thân dùng chiếc ống nhòm để quan sát.

89. Chương 23: Đại Phát Rùi

Đầu tiên, Tiểu Ân thuận lợi phát hiện ra địa phương cất quyển trục của mình, nhưng điều khiến hắn vui mừng đó là ở chỗ đó còn có hơn 100 quyển trục nữa

Càng nhìn, Tiểu Ân càng hưng phấn, số quyển trục đó không ngờ đều là ma pháp quyển trục cấp 2, xem ra tên Ryder kia quả là tên lừa đảo hạng sang, không thèm ngó tới ma pháp quyển trục cấp 1

Bên cạnh đồng quyển trục còn có một số tinh thạch sáng long lanh, là tinh thạch dùng để trao đổi giữa các ma pháp sư. Mặc dù số tinh thạch đó đều là hạ cấp nhưng số lượng không ít, ít nhất có tới 2, 3 nghìn

Mấy thứ này quả là xa xỉ, trách không được khi mấy con ruồi máy quay được cảnh khuôn mặt của Ryder giống như đưa đám khi phát hiện vòng cổ bị mất. Hắc hắc, thực là đáng tội.

Tiểu Ân cảm thán trong chốc lát, tiếp tục tìm kiếm, phát hiện kế tiếp khiến hắn cười đến nổi nước miếng chảy cả ra

Hắn phát hiện ra một số ma hạch, nguyên liệu ma pháp cùng mấy cuốn lục thư

Đại bộ phận ma hạch là ma hạch cấp 1 nhưng cũng có hơn mười khối ma hạch cấp 2, mà khiến Tiểu Ân thấy vui vẻ nhất là trong đó có hai viên ma hạch tản ra năng lượng dao động nồng đậm. Mặc dù không cách nào xác định được đó là ma hạch của ma thú cấp mấy nhưng có thể khẳng định, ít nhất là hơn ma hạch cấp 2

Ma thú cấp 3 có thể phóng thích ma pháp cấp 3, tương đương với thực lực của ma pháp sư cùng cấp.

Ví dụ như đám người của Wit, mặc dù hợp thành tiểu đội săn thú, nhưng với thực lực của bọn họ, cao nhất cũng chỉ đối phó được với ma thú cấp 1, cấp 2 mà thôi, nếu gặp phải ma thú cấp 3 thì cũng chỉ có nước ôm đầu mà chạy như chuột.

Thật không biết được tên Ryder này lừa gạt được hai khối ma hạch này ở chỗ nào, chẳng lẽ hắn dám lừa gạt ma pháp sư chính thức?

Ngoài ma hạch, Tiểu Ân còn phát hiện ra hai cái hộp dài. Mặc dù không biết bên trong cất thứ gì, nhưng đồ vật được cất cẩn thận như vậy, hơn nữa còn được bày ở trung ương, khẳng định phải có giá trị cao nhất

Tâm niệm vừa động, trong tay Tiểu Ân vốn trống không đã hiện ra hai cái hộp dài

Hắn do dự một chút, ra lệnh cho mấy con ruồi máy quan sát bốn phía, xem có bóng người nào không

Sau một lát, chờ mấy con vật nhỏ thông minh trở về, thấy chúng bình tĩnh phi hành bên cạnh mình, Tiểu Ân lập tức hiểu, xung quanh đây chỉ có một mình hắn

Nhẹ nhàng mở nắp hộp, mắt Tiểu Ân nhất thời sáng ngời, trách không được tên Ryder lại cất thứ này trong hộp, hóa ra đó là một cây ma pháp trượng

Tầm quan trọng của một cây ma pháp trượng đối với ma pháp là điều không phải bàn, một cây ma pháp trượng tốt đủ để cho ma pháp sư phát huy tới đa thực lực, hơn nữa ma pháp trượng có thuộc tính thần bí đặc thù, có thể trợ giúp cực lớn cho ma pháp sư

Nhưng điều duy nhất khiến Tiểu Ân thấy tiếc nuối, cấp bậc học đồ chưa đủ để điều khiển ma pháp trượng. Thực lực chưa đạt tới ma pháp sư chính thức, hoặc thấp cấp học đồ, thì không có tư cách sử dụng ma pháp trượng

Đây không phải đặc quyền do ma pháp sư đặt ra, bởi vì muốn sử dụng ma pháp trượng, nhất định phải có thực lực cường đại, nếu không đã không điều khiển được nguyên tố mà còn bị nguyên tố quay ngược trở lại cản trở, điển hình thường gặp đó là bị nổ tan xác

Cẩn thận vuốt ve chiếc hộp dài đựng ma pháp trượng, trong mắt Tiểu Ân lộ rõ vẻ tham lam vô hạn. Nếu như hắn không tự biết thực lực bản thân không đủ, chỉ sợ giờ này hắn đã lấy ma pháp trượng ra thử

Hít sâu không khí trong lành trong rừng cây, Tiểu Ân cẩn thận cảm ma pháp trượng, lẳng lặng cảm nhận năng lượng dao động trên thân ma pháp trượng

Tiểu Ân chậm rãi thở dài một hơi, cây ma pháp trượng này cấp bậc cũng không cao, xem năng lượng dao động thì chỉ cần ma pháp sư chính thức bình thường cũng có thể sử dụng

Mặc dù trong lòng có chút tiếc nuối nhưng nghĩ lại tên Ryder kia chỉ có thực lực bát cấp học đồ, dựa vào cái gì mà hắn có được cây ma pháp trượng cao cấp

Có được một cây ma pháp trượng bình thường, đối với một học đồ, đã là việc vô cùng giỏi rồi

Nghĩ tới đây, Tiểu Ân mới thực sự bình tĩnh trở lại

Hắn cẩn thận cất ma pháp trượng vào trong hộp, sau đó phát động lực lượng tinh thần, bạch quang trên vòng cổ sáng lên, thu hồi chiếc hộp vào trong

Sau đó, hắn chậm rãi mở chiếc hộp thứ 2

Khi hắn thấy đồ bên trong, hắn không khỏi ngẩn ra. Trong chiếc hộp dài là một cuốn ma pháp quyển trục

Lông mi Tiểu Ân giật giật, khiến tên Ryder cất cẩn thận trong hộp, hơn nữa còn được đặt cùng với ma pháp trượng, khẳng định quyển trục này không phải là quyển trục cấp 2

Hắn xóc lại tinh thần, cẩn thận quan sát. Mặc dù hắn biết, quyển trục khi chưa khai mở, chắc không có khả năng phát huy tác dụng, nhưng đối mặt với ma pháp vật phẩm, bất cứ ai cũng không dám khinh thường

Cẩn thận xác định ấn ký trên ma pháp quyển trục, trên mặt Tiểu Ân lộ rõ vẻ vui mừng như điên

Nếu như hắn không có nhìn nhầm thì quyển trục này là ma pháp quyển trục phong ấn ma pháp cấp 6, tử vong xạ tuyến

Đây là ma pháp cực kỳ bá đạo, một khi mở ra, sẽ bắn ra hơn một trăm đạo năng lượng xạ tuyến, trên mỗi đạo xạ tuyến ẩn chứa năng lực cường đại nóng rực, bất cứ thứ gì trước mặt chúng nó đều bị chúng nó phá hủy

Đây không phải là ma pháp bình thường, mà là ma pháp cấp 6 chính thức

Cấp 6, trong thế giới ma pháp là một ranh giới, đây chính là ma pháp cao cấp nhất mà chỉ đại ma pháp sư, thậm chí ma đạo sỹ mới có thể thi triển được

Tiểu Ân nhẹ nhàng vuốt ve quyển trục, trong lòng vô cùng kích động

Ý niệm duy nhất trong đầu hắn lúc này

90. Chương 24: Về Nhà

Đương nhiên, không thể thiếu mấy chiếc lá khô ngụy trang cùng với vài con ruồi máy

Nếu trước kia không biết có thứ gì bên trong, nếu có mất, Tiểu Ân cũng sẽ không quá hối tiếc. Nhưng biết được đồ vật bên trong, đặc biệt có ma pháp trượng cùng ma pháp quyển trục cấp 6, tâm trạng của Tiểu Ân tự nhiên thay đổi

Nếu có kẻ cướp lấy vòng cổ không gian, thì giờ không khác gì cắt thịt trên người hắn, tuyệt đối hắn sẽ sống mái tới cùng với kẻ đó

Mặc dù hắn không biết rõ thuộc tính của ma pháp trượng, nhưng do thực lực của hắn chưa đủ, chưa sử dụng được ma pháp trượng, cho nên không cách nào cảm ứng được lực lượng chính thức của ma pháp trượng.

Nhưng hễ đã là ma pháp trường thì đều là bảo bối, thấp nhất cũng được chế tạo từ nguyên liệu ma pháp trên thân thể ma thú cấp 6

Dù là ma pháp sư mới tiến giai lên nhất tinh ma pháp sư chính thức, cũng chưa chắc đã sở hữu được một cây ma pháp trường

Còn nữa, ma pháp quyền trực cấp 6 Tử Vong Xạ Tuyền, không nghi ngờ gì chính là lá bùa hộ mạng khi đối mặt với địch nhân cường đại không cách nào đối phó được. Sử dụng quyền trực cấp 6, cho dù không giết được địch nhân, thì cũng có thể an toàn thoát thân

Sau khi ngụy trang xong, Tiểu Ân trở về ma pháp tháp. Trên đường trở về, Tiểu Ân điều chỉnh lại tâm tình, về tới ma pháp tháp, tâm tình Tiểu Ân hoàn toàn bình thường trở lại, không còn kích động nữa

Thời gian kế tiếp, Tiểu Ân bước vào quá trình khổ luyện. Nhưng nếu đã ước định hợp tác lâu dài với Wit, hẳn đành giành ra thời gian chế tạo ma pháp quyền trực, đổi lại hẳn thu về được ma hạch cấp 1, cấp 2 đã sinh cùng với nhiều nguyên liệu ma pháp

Mặc dù sau khi có được vòng cổ, hẳn không còn nhiều hứng thú đối với ma hạch nữa, nhưng bề ngoài hẳn vẫn duy trì quan hệ hợp tác, nếu không loáng cái đã thay đổi thái độ, không khiến kẻ khác sinh nghi cũng khó

Nhưng rất nhanh Tiểu Ân phát hiện ra, giao dịch cùng với Wit, người được lợi nhiều nhất lại là Benson

Benson vốn có thiên phú chế tạo ma pháp quyền trực cực mạnh, một khi có được lượng lớn nguyên liệu ma pháp đã sinh, lại trải qua thời gian dài luyện tập, xác suất chế tạo thành công ma pháp quyền trực cấp 2 của hắn đã nâng lên 4 thành (40%)

So với xác suất thành công trước kia thì cách biệt một trời một vực, nếu như Wit không cung cấp lâu dài nguyên liệu ma pháp đã sinh cho hắn luyện tập, tuyệt đối hẳn không tiến bộ được như bây giờ

Tất nhiên, Tiểu Ân và Benson đem bán 1/3 số ma pháp quyền trực chế tạo ra cho quân đội của công tước, vì thế được công tước đại nhân tán thưởng. Đặc biệt khi biết đó là ma pháp quyền trực công kích cấp 2, công tước đại nhân càng vui mừng hơn

Để hồi báo hai người, công tước đại nhân gia tăng số lượng nguyên liệu miễn phí mỗi tháng lên, thậm chí còn thưởng cho hai người một khối ma hạch đã sinh cấp 1

Thời gian trôi qua rất nhanh, đoạn thời gian này, Tiểu Ân dốc sức tu luyện

Thoáng cái, hai năm đã trôi qua. Trong hai năm này, Tiểu Ân chỉ về thăm nhà một lần, nhưng lần trở về đó, hẳn phát hiện nhà mình có sự biến đổi to lớn

Bởi thân phận của hắn là ma pháp học đồ, hơn nữa còn có ân với kỵ sỹ Scott, cho nên địa vị hiện tại của lão Bond trong trang viên của kỵ sỹ rất đặc thù

Chẳng những mỗi tháng được nhận một đồng vàng Cray, hơn nữa thôn xóm trước kia lão Bond sống cũng được kỵ sỹ đại nhân trao tặng

Cứ như thế, tự nhiên lão Bond sở hữu một lượng ruộng đất lớn, trở thành giai cấp địa chủ

Có điều thành địa chủ nhưng không có thân phận quý tộc nên chỉ có thể dựa vào gia tộc của kỵ sỹ Scott mà thôi. Dù là vậy nhưng địa vị hiện tại của lão Bond khác xa so với quá khứ

Lúc này, lão Bond và dì Joey ở trong trang viên của kỵ sỹ, cử hành một nghi thức long trọng. Có sự tồn tại của kỵ sỹ Scott cùng thợ rèn Witte, không có bất cứ ai dám trêu chọc hai người

Lúc Tiểu Ân trở về, lão Bond báo cho hắn biết một tin mừng ngoài ý muốn

Khi dì Joey ôm một tiểu hài tử ra trước mặt hắn, lập tức mặt Tiểu Ân lộ ra vẻ thú vị

Không thể tưởng được, hắn có thêm một đứa em trai nhỏ tuổi

Sống chung với người nhà một tháng, Tiểu Ân quay trở lại ma pháp tháp

Mặc dù đám người lão Bond ra sức níu kéo hấn ở lại nhưng đã tiếp xúc với tri thức ma pháp, tuyệt đối Tiểu Ân không thể bỏ được nó

Trước khi đi, Tiểu Ân giao 1000 đồng vàng Cray cho kị sỹ, nhờ kị sỹ mua thêm năm thôn trang nhỏ cho lão Bond. Đồng thời hấn cũng để lại cho lão Bond 1000 đồng vàng Cray, có khoản tài phú này, đủ để nâng chất lượng sống của lão Bond lên một tầng cao mới

Tiểu Ân có nhiều tiền như vậy, không khiến ai thấy kỳ lạ

Bởi vì bọn họ biết mỗi một ma pháp sư đều là kẻ giàu có, một khi trở thành ma pháp sư, tài phú đối với bọn họ đã không còn nhiều ý nghĩa nữa

Nhưng bọn họ cũng không biết, sở dĩ Tiểu Ân có nhiều tiền như thế là do hấn chế tạo ma pháp quyền trục. Nếu không, ma pháp học đồ bình thường căn bản là không có khả năng có được khoản tài phú lớn như thế

Điểm này chưa chắc kị sỹ Scott đã biết, càng không nói đến đám người lão Bond

Quay về thành Louis, Tiểu Ân không quay trở về ma pháp tháp luôn, mà đi tới khu rừng rậm, gỡ vòng cổ không gian xuống, lưu luyện đặt nó trở lại chỗ cũ, sau đó mới trở về ma pháp tháp

Đây đã trở thành thói quen của hấn, chỉ cần trở về ma pháp tháp, tuyệt đối hấn sẽ không đeo vòng cổ không gian, bởi hấn không biết được, Maren có thể phát hiện ra vòng cổ không gian hay không. Chưa tuyệt đối nắm chắc, tuyệt đối hấn không dám sơ suất để lộ.

91. Chương 25: Nguyên Tố Triệu Hoán Hệ Cấp 2

Trải qua hai năm tu luyện, thực lực của Tiểu Ân chính thức đề cao trên phạm vi lớn

Điểm trọng yếu đó là, một năm trước, hấn đã hoàn thành toàn bộ bộ động tác lớn thứ hai, đương nhiên sau khi hoàn thành xong bộ động tác đó, thời gian nghịch soa (tỉ lệ nghịch) đã cao tới 20 lần

Nhưng điều này không phải là điều khiến Tiểu Ân cao hứng nhất, điều khiến hấn chính thức cảm thấy vô cùng hưng phấn là trải qua 5 năm khổ luyện, hấn đã hoàn thành sơ cấp quảng bá thể thao, quảng bá thể thao chính thức lộ rõ uy lực

Dù là thể chất hay tinh thần, đều được đề cao tới mức khó có thể tưởng tượng

Mặc dù trước mắt, hấn không nắm giữ được bất cứ bộ vũ kỹ nào nhưng thể chất cường hãn của hấn, tuyệt đối không dưới kị sỹ Scott. Nếu như hai người không sử dụng vũ kỹ và ma pháp, chỉ bằng yếu tố thân thể tiến hành đấu đá, chắc không thể đoán chính xác kẻ thắng lợi cuối cùng là ai

Đương nhiên, là một ma pháp sư, Tiểu Ân không quá để ý tới sự biến đổi của thể chất. Đối với hấn, biến đổi về tinh thần mới là chuyện trọng yếu

Hiện giờ, trải qua sự phân tích của Nhất Hào, mỗi một giờ Tiểu Ân rèn luyện lực lượng tinh thần, tốc độ đề cao lực lượng tinh thần đã không còn ở mức 0,01 – thiên phú rác rưởi nữa

Hiện tại, mỗi giờ tiến hành rèn luyện, lực lượng tinh thần của hấn đã đề cao tới mức 0,05

Trụ cột thiên phú của hấn đã được đề cao, hơn nữa được đề cao lên 5 lần

Nhưng trình độ thiên phú này cũng chỉ đạt tiêu chuẩn trung bình trong thế giới ma pháp mà thôi. Nếu so với những thiên tài tu luyện trong vòng một giờ có thể đề cao lên 0,5 thậm chí tới 1 mà nói, trình độ thiên phú hiện tại của hấn không thể so được

Được ma pháp sư chính thức nhìn trúng thu làm nhập môn đệ tử, kẻ nào chẳng có thiên phú tuyệt vời

Mà những người có trụ cột thiên phú bình thường đều không có cách nào trở thành nhập môn học đồ, nếu vận khí tốt thì có thể trở thành người hầu học đồ

Nhưng mọi chuyện phát sinh trên người Tiểu Ân lại hoàn toàn khác

Có Nhất Hào cùng với thời gian nghịch soa, cùng với việc thể chất và tinh thần biến đổi, năm thứ 5 ở trong ma pháp tháp, tốc độ tiến bộ của Tiểu Ân cực nhanh, siêu việt hơn 4 năm trước cộng lại. Chỉ với việc lực lượng tinh thần gia tăng trong vòng một năm này đã không thua kém gì so với những kẻ có thiên phú cực mạnh

5 năm thời gian, có thể đạt tới cảnh giới ngũ cấp học đồ, tốc độ này so với thiên tài chính thức như Benson thì vẫn thua kém một bậc. Nhưng xét một năm cuối cùng, tốc độ tiến bộ của hắn đột nhiên tăng mạnh, quả là chuyện vượt ngoài dự đoán của mọi người

Đặc biệt là Maren, người lúc đầu phán đoán Tiểu Ân không có khả năng trở thành ma pháp sư chính thức, càng mở rộng tầm mắt, đối với nhân tướng thuật (thuật xem tướng) lâu nay hắn vẫn tin tưởng, lần đầu xuất hiện dao động

Hai năm qua, trừ việc không ngừng luyện tập quảng bá thể thao, Tiểu Ân còn rèn luyện lực lượng tinh thần và học tập một vài loại ma pháp khác, đặc biệt là chủ tu nguyên tố triệu hoán hệ. Hắn đã học được hai loại ma pháp rất đơn giản và thực dụng

Trong đó có một loại tên là Phi Tường Bạo Tạc Thuật (thuật nổ mạnh trên không), đó là ma pháp cấp 2, biến hóa từ ma pháp Bạo Tạc Thuật cấp 1

Trong nguyên tố triệu hoán thuật, ma pháp Bạo Tạc Thuật cấp 1 chỉ có thể bộc phát tại một điểm cố định, mặc dù uy lực cường đại nhưng một khi bị đề phòng, rất khó thu được hiệu quả như dự tính

Nhưng Phi Tường Bạo Tạc Thuật lại giải quyết rất tốt vấn đề này. Đây cũng là hỗn hợp tam hệ ma pháp Bạo Tạc Thuật, vẫn giữ nguyên hai loại nguyên tố thủy hỏa đối lập nhưng lại sử dụng phong nguyên tố thay cho thổ nguyên tố

Bởi vì có đặc tính của phong nguyên tố, nên loại ma pháp này khi bộc phát phóng ra một đôi cánh, có thể tùy ý bay lượn trên không trung theo ý của người điều khiển. Nhưng do có phong nguyên tố nên tính ổn định của loại ma pháp này không thể so được với sơ cấp Bạo Tạc Thuật, nếu trên không trung bị kẻ khác kích trúng, sẽ dễ cao khả năng nổ sớm của nó

Nhưng nói tóm lại, ma pháp này có tác dụng lớn hơn nhiều so với sơ cấp Bạo Tạc Thuật, hơn nữa không có thổ nguyên tố kiềm chế, nguyên tố thủy hệ tăng lên, cho nên uy lực của phi tường thuật cao hơn một bậc, so với ma pháp cấp 3 cũng không thua kém mấy

Đương nhiên cùng với việc uy lực gia tăng thì độ khó khi thi triển cũng gia tăng, Tiểu Ân phải tốn thời gian hơn nửa năm trong Nhất Hào không gian mới nắm giữ được trụ cột của ma pháp này. Nếu như không có Nhất Hào hỗ trợ, cùng với việc luyện tập trong Nhất Hào không gian không tiêu hao lực lượng tinh thần, thì cả đời Tiểu Ân cũng đừng mơ nắm giữ được loại ma pháp này

Ngoài ra hắn cũng tu luyện thêm một loại ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ cấp 2 khác, biến dị Chiếu Trạch Thuật (thuật sa lầy)

Đây là hỗn hợp hai hệ ma pháp giữa thủy hệ và thổ hệ, lấy thổ nguyên tố bao bên ngoài thủy nguyên tố, dùng để bố trí cạm bẫy. Thổ hệ Chiếu Trạch Thuật khi thi triển ra có thể điều khiển từ xa. Thủy nguyên tố có ba loại tác dụng, phân biệt là dính kết, đóng băng và tăng thêm độ sâu. Cường độ thì lấy lượng nguyên tố làm tiêu chuẩn

So với thổ hệ Chiếu Trạch Thuật chính thức, loại ma pháp này kỳ thực tinh xảo hơn nhiều

Thổ hệ Chiếu Trạch Thuật là ma pháp cấp 4, có thể biến một trăm thước vuông trên mặt đất thành ao đầm. Nhưng biến dị Chiếu Trạch Thuật chỉ có tác dụng trong phạm vi mười thước vuông

Nhưng bởi vì có thêm sự biến hóa của thủy nguyên tố, cho nên nó có thêm nhiều tác dụng khác

Có điều hiệu quả sử dụng chỉ có trải qua thực chiến mới xác định được một cách chính xác

Tiêu hao cực lớn tinh lực mới học xong hai loại ma pháp này, Tiểu Ân không ngại cực khổ, chứa đựng mỗi loại ma pháp vào trong mười khối ma hạch cấp 2, hơn nữa còn cất vào vòng cổ không gian

Trải qua hai năm giao dịch với Wit, hắn thu được nhiều ma hạch cấp 2

Hiện tại, trong thế giới ma pháp học đồ, mặc dù Tiểu Ân chỉ đạt tới ngũ cấp học đồ, nhưng thực lực chân chính của hắn không thua kém gì cao cấp học đồ.

92. Chương 26: Phương Pháp Tu Luyện Mới

Vừa xong giai đoạn hơi nóng, tiến vào giai đoạn kế tiếp thì thấy Benson cười cười vào phòng

Trong mấy năm sống tại ma pháp tháp, Tiểu Ân có quan hệ tốt nhất với Benson trong số 8 nhập môn học đồ. Benson tu luyện ma pháp mười năm mới miễn cưỡng đạt tới cảnh giới bát cấp học đồ, trong hai năm qua, lực lượng tinh thần có tăng, nhưng khoảng cách tới cửu cấp vẫn còn cách biệt khá xa

Chẳng qua đó là chuyện bình thường, ma pháp học đồ mặc dù thăng cấp không có khó như ma pháp sư chính thức, nhưng cấp bậc càng cao, càng khó có thể tấn chức

Tu luyện lực lượng tinh thần trong vòng một giờ chỉ có thể đề cao lực lượng tinh thần trong một giới hạn. Nhưng ma pháp học đồ muốn tấn chức thêm một bậc thì lực lượng tinh thần yêu cầu phải gấp 2 lần so với trước đó. Cho nên dù là kẻ có thiên phú cao, mấy năm đầu mỗi năm có thể tấn chức một lần, nhưng càng về sau, tốc độ càng chậm lại, muốn từ cấp 8 lên cấp 9 thường thường phải mất 10 năm thậm chí là lâu hơn

Nghĩ đến việc bản thân mình có Nhất Hào, Tiểu Ân không khỏi mừng thầm, quả nhiên xuyên việt có đãi ngộ khác, nếu không phải mình kiếm được đồ tốt thì... Nhưng cái UFO kia không biết đến từ nơi nào?

-”Này, quyền trục sắp hỏng “

Benson kêu lên

Tiểu Ân giật mình, hô to một tiếng, nhưng không kịp nữa. Quyền trục bị xé rách, trở thành phế thải

-”Trời ạ “

Tiểu Ân oán giận nói:

-”Benson, người tới đây làm gì? Có chủ tâm muốn phá quấy ta khi chế tạo quyền trục sao?”

Benson giận dữ nói:

-”Ta có lòng tốt nhắc nhở người, người không báo đáp thì chứ, lại còn muốn vu oan cho ta, người có lương tâm hay không “

Tiểu Ân phát phát tay, hắn biết mình đuối lý nhưng không thể nói bản thân mình đang nhập tâm suy nghĩ, cho nên mới cãi cò cùng Benson. Quả nhiên sau cuộc cãi cò đó, Benson quên hỏi Tiểu Ân vừa rồi nhập tâm suy nghĩ cái gì mà khiến quá trình chế tạo thất bại

Kéo Benson ngồi xuống, Tiểu Ân chăm chú nhìn hắn, thấy Benson lộ rõ vẻ vui mừng sung sướng, hơn nữa trên mặt còn vương đậm ý cười

“Benson, người vừa nhặt được ma hạch cấp 10 à?”

-”Cấp 10”

Benson tức giận trừng mắt nhìn hắn nói:

-”Người đi mà nhặt “

Tiểu Ân không nhịn được cười nói:

-”Nếu không phải nhặt được ma hạch cấp 10 sao người lại hưng phấn vậy?”

Benson do dự một chút, hạ thấp âm thanh nói:

-”Ta kể cho người, nhưng người không được để lộ ra ngoài “

-”Người không tin ta sao “

Tiểu Ân ưỡn ngực cam đoan.

Benson khẽ gật đầu nói:

-”Ta tin tưởng người “

Tiểu Ân đang tươi cười bỗng có chút gượng gạo, trong lòng có chút xấu hổ. Có điều, chuyện vòng cổ không gian hay chuyện về Nhất Hào đều là những chuyện trọng yếu, dù thế nào thì hắn cũng không thể nói cho Benson biết

Benson thần bí nhìn bốn phía nói:

-”Nepal,huynh ấy đã chấm dứt tu luyện “

Tiểu Ân ngần ra, Nepal là đại đệ tử của Maren, đã sống tại ma pháp tháp hơn 20 năm, nguyên đã đạt tới cửu cấp học đồ, 3 năm trước đã bế quan đánh sâu vào cảnh giới thập cấp

Nghe nói ngoài Maren cùng với hai người hầu học đồ của Nepal, mấy năm nay chưa có ai gặp mặt hắn

“Benson, Nepal huynh ấy đột phá cửu cấp sao?”

“Tất nhiên rồi, một năm trước, huynh ấy đã đột phá, hiện tại đã là thập cấp học đồ, chỉ cách một bước là trở thành ma pháp sư chính thức “.

Benson hâm mộ nói:

-”Nghe nói, một năm trước sư phụ đã truyền cho huynh ấy ma pháp cấp 3. Chỉ cần Nepal có thể nắm giữ ma pháp cấp 3, trải qua một khoảng thời gian tu luyện nữa, huynh ấy có thể trở thành nhất tinh ma pháp sư chính thức”

Tiểu Ân liếc nhìn Benson, hồ nghi hỏi:

-”Người làm sao biết được chuyện này “

-”Bởi vì sư phụ kể cho ta biết “

Benson đắc ý nói

“Sư phụ kể cho người biết?”

-”Đúng vậy, bởi vì sư phụ truyền phương pháp tu luyện ma pháp chính thức cho ta “

Benson tự hào nói

“Phương pháp chính thức?”

Trong lòng Tiểu Ân hơi hơi mơ hồ, hỏi:

-”Đó là cái gì?”

Benson cân nhắc một lúc rồi nói:

-”Tiểu Ân, đối với ma pháp học đồ dưới bát cấp mà nói, muốn đề cao lực lượng tinh thần, cũng chỉ có cách thông qua minh tưởng để khai phá tiềm lực của bản thân. Nhưng khi chúng ta đạt tới bát cấp, hơn nữa đã củng cố được cảnh giới, có thể học tập phương thức tu luyện lực lượng tinh thần cao cấp. Phương pháp này là bí pháp thông qua năng lượng ngoại giới để đề cao lực lượng tinh thần, chỉ có ma pháp sư chính thức mới chính thức có phương pháp tu luyện này “

Tiểu Ân giật mình, trong đầu hắn nảy sinh vô số ý niệm

Đúng thế, kẻ khác không có Nhất Hào trợ giúp, không có nghịch soa thời gian để tu luyện. Nhưng những kẻ có thiên phú tuyệt đỉnh, bọn họ chỉ cần sử dụng thời gian 20 năm thậm chí là 10 năm, đã trở thành ma pháp sư chính thức

Nếu chỉ dựa vào việc khai thác tiềm lực bản thân, thì làm sao tốc độ tấn chức lại có thể nhanh như thế

Trong mắt hắn hiện ra chút mất mát

Vốn tướng thể chất và tinh thần của mình được cải thiện, hơn nữa còn có nghịch soa thời gian, có thể giúp hắn trong nửa quá trình sau, bỏ xa các học đồ

Không ngờ tới còn có một loại phương pháp hấp thu năng lượng ngoại giới để nâng cao lực lượng tinh thần

Đối với hắn thì đây không phải là chuyện tốt. Bởi vì hắn tu luyện lực lượng tinh thần trong không gian hư cấu chính là không ngừng khai phá tiềm năng của bản thân

Mà một khi có phương pháp hấp thu năng lượng ngoại giới để tu luyện, kẻ ngốc cũng hiểu, mình không còn hưởng thụ được chỗ tốt mà nghịch soa thời gian mang lại nữa

Cười khở một tiếng, xem ra sau khi mình đề cao lực lượng tinh thần tới bát cấp, phương pháp tu luyện trong nghịch soa thời gian sẽ trở thành lịch sử. Tác dụng lớn nhất của nghịch soa thời gian sau này chắc chỉ giúp hắn học tập thuần thục kỹ năng ma pháp mà thôi

Có điều, thực sự phải buông bỏ hay sao? Chẳng lẽ không có phương pháp vẹn toàn cả hai đường?

Những ý niệm khác nhau phẳng phất như thủy triều ập vào đầu Tiểu Ân, khiến hắn bị mất phương hướng.

93. Chương 27: Khảo Nghiệm

Tiếng gọi của Benson khiến Tiểu Ân tỉnh lại. Hắn sờ đầu, hỏi:

-"Benson chuyện gì?"

Benson nhìn hắn cả nửa ngày, nói:

-"Không có gì, nhưng vừa rồi ngươi suy nghĩ gì mà nhập tâm vậy?"

Tiểu Ân cười cười nói:

-"Ta đang mãi suy nghĩ về phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần mới mà ngươi nói "

-"Không phải mơ tưởng "

Benson lắc đầu nói:

-"Tuyệt đối ta sẽ không dạy cho ngươi. Nếu ngươi muốn học nó thì phải chăm chỉ lên, nhanh chóng thăng lên bát cấp học đồ, tự nhiên sư phụ sẽ truyền phương pháp đó cho ngươi "

Nghe thế Tiểu Ân không khỏi cười khở, nếu nói chăm chỉ thì chỉ sợ cả thiên hạ này không ai có thể so với hắn

Mỗi ngày hắn dành ra hơn 150 giờ để tu luyện lực lượng tinh thần, mặc dù trong không gian hư cấu không cảm thấy mệt mỏi nhưng loại cảm giác cô độc như thế hắn không hề thích chút nào. Hắn thả ra ngoài hiện thực luyện tập quảng bá thể thao, chứ không nguyện ý tu luyện lực lượng tinh thần

Ngày thường Benson toàn thấy Tiểu Ân rồi rảnh, nên hắn cho rằng Tiểu Ân lười biếng, vì vậy mới mượn cơ hội này giáo huấn Tiểu Ân

Hiểu được ý tốt của Benson, Tiểu Ân cảm kích hắn, nhưng hắn không thể tiết lộ bí mật của mình cho Benson biết

Mười ngày sau, khi Tiểu Ân đang chế tạo ma pháp quyển trục thì bị Maren gọi lên tầng chín

Tiểu Ân bỏ chiếc bút xương trên tay xuống, vội vã chạy lên tầng chín, phát hiện ra Maren còn cho gọi cả Benson và Nepal

Maren ngồi trên ghế, nhìn ba tên đệ tử trước mặt

Tổng cộng hắn thu nhận được 6 đồ đệ, nhưng có thành tựu chắc chỉ có 3 tên đồ đệ này

-"Tiểu Ân, ngươi học ma pháp tới đâu rồi?"

Maren dò hỏi

-”Có chút thành tựu thôi ạ “

Tiểu Ân thật thà nói

Maren khẽ gật đầu nói:

-”Người hiện tại nắm giữ mấy ma pháp của nguyên tố triệu hoán hệ?”

-”Ba cái, ngoài sơ cấp Bạo Tạc Thuật, còn có Phi Tường Thuật và biến dị Chiếu Trạch Thuật “

Tiểu Ân, hỏi:

-”Sư phụ, người chỉ có hạ cấp lục thư nguyên tố triệu hoán hệ thôi sao?”

Sắc mặt Maren hơi đỏ lên, nói:

-”Lục thư về nguyên tố triệu hoán hệ lưu truyền vô cùng ít, ta có thể tìm được ba cái ma pháp cho người tu luyện, đã không tồi rồi “

Tiểu Ân cúi đầu, cung kính lui xuống

Lúc đầu, Maren và David Kirby tặng hắn mười cuốn ma pháp lục thư về nguyên tố triệu hoán hệ. Nhưng điều đáng tiếc là, chỉ có một ít lục thư ghi lại ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ, trong đó chỉ có một ma pháp cấp 1 và hai ma pháp cấp 2, ngoài ra còn có một ma pháp cấp 4, lục thư còn lại thì giới thiệu về lịch sử ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ

Kỳ thực hai vị ma pháp sư này lúc đầu chỉ muốn xem kẻ có thiên phú đặc thù như Tiểu Ân có thể nghiên cứu được gì trong đó hay không. Song bọn họ không nghĩ đến, Tiểu Ân lại thật sự nắm được những điều huyền bí trong đó, hơn nữa lực lượng tinh thần của hắn lại tăng trưởng cực nhanh, cho nên Maren mới thay đổi cách nhìn về hắn, thực sự nhận hắn làm đệ tử

Nhẹ nhàng gõ ngón tay, Maren tính toán một chút, rồi nói:

-”Ba ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ, hắn là không tồi rồi, người thi triển ma pháp mà người sở trường nhất, uy lực nhất ra cho ta xem một chút “

Tiểu Ân quan sát bốn phía, do dự nói:

-”Sư phụ, thi triển ở đây sợ là có chút gò bó “

-”Không sao đâu “

Maren tự phụ nói:

-”Ta sẽ phòng hộ chỗ này “

Tiểu Ân cắn răng nói:

-”Vâng, thưa sư phụ “

Nói xong, hắn cúi người sâu xuống, song khi hắn cúi người xuống, một luồng năng lượng cường đại từ trên người hắn chợt bộc phát ra

Chứng kiến luồng năng lượng khếch tán ra bốn phía, biến hóa của cỗ năng lượng này khiến cho ba người trong phòng không hiểu rõ

Khi Tiểu Ân thi triển, phi tường Bạo Tạc Thuật trong nháy mắt thuần phát, dưới tác dụng của phong nguyên tố và sự đối lập của nguyên tố thủy và hỏa, ma pháp hình thành

Nguyên tố triệu hoán hệ cấp 2 uy lực không bình thường, hơn xa so với các ma pháp đồng cấp khác

Maren kinh hãi, cường độ năng lượng dao động quá phức tạp, thậm chí vượt qua sự tính toán của hắn, hỗn hợp ma pháp quả là không đơn giản

Một phút sau, sắc mặt Maren ngưng trọng lại, hắn bắt chập xấu hổ, hét lớn:

-”Dừng “

Sắc mặt Tiểu Ân đỏ lên, hô to:

-"Sư phụ, con không dừng được "

Nếu như là kẻ khác, do phát động ma pháp chậm, còn có thể miễn cưỡng dừng lại. Nhưng Tiểu Ân thì khác, dù là ma pháp có uy lực lớn, hắn cũng có thể nháy mắt thuấn phát, cho nên khi Maren kêu, thì trên đầu Tiểu Ân đã hiện lên một khối năng lượng cầu có đôi cánh

Nhìn khối năng lượng cầu nhỏ nhắn đáng yêu đó, ba người trong phòng cảm thấy sợ hãi, bởi cả ba đều cảm ứng được lực phá hoại cường đại ẩn chứa trong khối cầu đó

-"Sư phụ, thứ này phóng đi đâu?"

Tiểu Ân lớn tiếng kêu lên

Mặc dù ma pháp đã hoàn thành nhưng ma pháp này khác với ma pháp bình thường, có thể tự do điều khiển, cho nên trước khi nó nổ, Tiểu Ân vẫn có thể khống chế được. Nhưng khống chế ma pháp này quá tiêu hao lực lượng tinh thần, chờ tới lúc lực lượng tinh thần của hắn tiêu hao hết, thì thứ này sẽ nổ bất cứ lúc nào

Maren chăm chú nhìn khối năng lượng cầu, nói:

-"Người để nó tự tiêu tán đi "

-"Con sẽ cố gắng thử"

Tiểu Ân tập trung lực lượng tinh thần, đem triệt tiêu tất cả nguyên tố đi. Nhưng đây là lần đầu tiên hắn làm việc này, sau một lát, sắc mặt Tiểu Ân biến đổi, kêu lên:

-"Không tốt, con không khống chế nổi, mọi người cẩn thận."

94. Chương 28: Sự Có Ma Pháp

Năng lượng cường đại đánh thẳng vào bốn bức tường xung quanh, một tiếng động lớn vang lên, cửa sổ tầng chín vỡ tan, những luồng lửa phun ra ngoài

Bên trong phòng là một đồng hồ động, khói lửa nghi ngút trong phòng, phủ kín mọi người bên trong

Maren vùng tay lên, một trận gió nhẹ thổi qua, đuổi đám khói đi, lộ ra khuôn mặt sợ hãi của đám người Tiểu Ân

"Maren, người bị sao vậy?"

David Kirby hỏi thăm, xa xa David Kirby cũng cảm nhận được ma pháp dao động khi vụ nổ xảy ra, uy thế quả là lớn

Maren trả lời:

-"David, chẳng lẽ người không rõ đây là sự cố ma pháp sao?"

"Được rồi, người cẩn thận một chút "

David Kirby không lên tiếng nữa, Maren quay đầu lại, chăm chú nhìn Tiểu Ân

Không chỉ có Maren, kể cả Nepal vốn coi thường Tiểu Ân chỉ có thực lực ngũ cấp, giờ cũng đã nhìn Tiểu Ân bằng con mắt khác

Quả thực, dù là ai có thể tạo ra lực phá hoại lớn như thế, cũng được người khác tôn kính

Maren nhìn ba tên đệ tử và mình, may mắn chỉ bị cháy quần áo, trong lòng thầm hô may mắn

Mới rồi, ngay khi Tiểu Ân không thể khống chế được, Maren liền tạo ra vòng phòng hộ ma pháp xung quanh bốn người. Nhưng bởi vì quá vội vàng, cho nên Maren chỉ thi triển ra được ma pháp phòng hộ cấp 2

Nhưng vòng bảo hộ ma pháp này, dưới sự nổ mạnh của Phi Tường Bạo Tạc Thuật không duy trì được lâu, sau đó bị đánh vỡ tan. Nhưng may cho đám người Maren đó là uy lực còn lại của Phi Tường Bạo Tạc Thuật không còn nhiều nên chỉ khiến quần áo trên người bọn họ bị đốt cháy mà thôi

Nhưng chỉ như thế cũng đủ chứng tỏ uy lực to lớn của ma pháp này

Nếu như không phải Tiểu Ân cố ném ma pháp ra xa bọn họ, nếu như ma pháp này bộc phát ngay cạnh bọn họ, chỉ sợ bây giờ không còn ai sống sót

Chửi thầm vài tiếng, Benson cười khở nói:

-"Tiểu Ân, ma pháp này là ma pháp cấp 2 hay ma pháp cấp 3 thế?"

Mặc dù Nepal không nói gì nhưng khẽ gật đầu, nói về uy lực, nó tuyệt đối vượt qua cực hạn của ma pháp cấp 2, cũng chỉ có ma pháp cấp 3 mới có uy lực như thế

Tiểu Ân sờ cánh tay vẫn còn đau, vừa rồi hắn không hề may mắn chút nào, ngay khi vòng phòng hộ ma pháp bị đánh tan, uy lực còn sót của ma pháp đánh bay hắn đập vào ghế. Mặc dù thân thủ của hắn cực kỳ linh hoạt, nhưng vụ nổ xảy ra quá bất ngờ, nên hắn cũng chỉ đề phòng được một phần

Maren ho nhẹ một tiếng, nhìn cảnh tượng xung quanh, trong lòng hắn vô cùng ảo não. Nhưng hắn đành phải im lặng bởi vì chính hắn đã bảo Tiểu Ân thi triển ma pháp tại đây

"Nepal, người đã chứng kiến thực lực của Tiểu Ân "

-"Vâng, thưa sư phụ "

Nepal cung kính nói:

-"Thực lực của Tiểu Ân rất cao, ngay cả đệ tử, cũng không thể thi triển ma pháp có uy lực lớn như thế "

"Như vậy người đối với đề nghị của ta để hai sư đệ theo người tới rừng Gobbi có dị nghị gì không?"

"Không ạ "

Nepal xấu hổ, cúi đầu nói:

-"Đệ tử rất hoan nghênh Tiểu Ân tham gia chuyến đi lần này "

"Tốt, Tiểu Ân "

"Dạ "

Tiểu Ân cúi đầu, nhưng hắn nhanh chóng hiểu, nghe khẩu khí của sư phụ, dường như sư phụ muốn mình đi cùng Nepal tới rừng Gobbi, chẳng nhẽ đó chính là thiên đường ma thú rừng Gobbi?"

-"Người trở về chuẩn bị đi, ngày mai xuất phát, người sẽ theo Benson và Nepal tới rừng Gobbi "

Maren nghiêm túc nói

Trong lòng Tiểu Ân hồi hộp, thầm nghĩ mình đã đoán đúng. Hắn ngẩng đầu lên nói:

-"Vâng, thưa sư phụ, nhưng chúng con tới đó để làm gì?"

-"Rèn luyện, và học tập "

Maren nghiêm túc nói, sau đó phất tay nói:

-"Các người lui xuống "

"Vâng "

Ba người Tiểu Ân cung kính lui xuống, có điều vẻ mặt mỗi người lại khác nhau

Rời khỏi tầng chín, Nepal cười cười, vỗ vai Tiểu Ân nói:

-"Tiểu Ân, mấy năm không gặp đệ, không ngờ đệ có tiến bộ lớn như vậy. Đệ học được ma pháp có uy lực lớn như thế, tới rừng Gobbi nhất định có thể đại triển thần uy "

-”Cám ơn huynh “

Tiểu Ân nghĩ một đằng nhưng nói một lẻo

Gật đầu với hai vị sư đệ, Nepal dặn dò nói:

-”Hôm nay nghỉ ngơi cho tốt, sáng sớm mai chúng ta sẽ xuất phát “

Nói xong, hần trở về phòng mình

Tiểu Ân giữ Benson lại, lôi hần vào phòng mình hỏi:

-”Benson, cuối cùng là có chuyện gì, tại sao để chúng ta tới nơi nguy hiểm như rừng Gobbi?”

Benson cười cười nói:

-”Không có chuyện gì, kỳ thực, chuyện này rất bình thường, nhập môn học đồ chúng ta khi đạt tiêu chuẩn, phải tới rừng Gobbi để ma luyện. Chỉ có nơi tụ tập nhiều ma thú, cùng hoàn cảnh nguy hiểm mới kích thích được tiềm lực của chúng ta “

Nhìn Tiểu Ân lo lắng, hần an ủi nói:

-”Người yên tâm, mỗi lần trải qua thực chiến trong rừng Gobbi, thực lực của chúng ta sẽ được đề cao, đây là kinh nghiệm mà nhập môn học đồ chúng ta chắc chắn phải trải qua “

Tiểu Ân suy nghĩ một lát rồi hỏi Benson:

-”Nghe người nói như thế, trước kia người đã tới đó mấy lần “

Benson cười nói:

-”Chưa một lần nào “

“Một lần cũng chưa?”

“Đúng thế “

“Trời ạ “

Tiểu Ân vỗ trán nói:

-”Chẳng lẽ người không lo lắng?”

“Đương nhiên, lần này chúng ta đi theo Nepal, huynh ấy đã ma luyện 3 lần trong rừng Gobbi rồi, có kinh nghiệm phong phú, cho nên chúng ta không cần phải lo lắng “

“Ba lần?”

“Đúng vậy “

Benson suy nghĩ một lúc rồi nói:

-”Nhưng trước kia huynh ấy đi cùng sư phụ “

Tiểu Ân há hốc mồm, dường như hần dự cảm được điều không may trong chuyến đi.

95. Chương 29: Ma Luyện Học Đồ

Tuy Benson khẳng định với hần, có Nepal, kẻ đã bước vào hàng ngũ thập cấp học đồ đi cùng thì chuyển đi tới rừng Gobbi lần này không có bất cứ nguy hiểm gì nhưng Tiểu Ân chỉ tin tưởng vào bản thân mình, không muốn tính mạng của mình phụ thuộc vào kẻ khác. Cân nhắc mãi, cuối cùng hần mạo hiểm mang theo vòng cổ không gian

Hai năm qua, ma pháp vật phẩm chứa trong vòng cổ không gian ngày càng nhiều lên, đặc biệt là ma pháp quyền trượng và ma hạch chứa đựng ma pháp, số lượng tăng lên khá nhiều

Có những thứ này trong người, Tiểu Ân mới cảm thấy yên tâm

Đội ngoài ma pháp tháp nửa ngày, cuối cùng Nepal và Benson xuất hiện. Maren là nhân vật làm việc kiên quyết, nếu hắn đã ra lệnh cho bọn họ tới rừng Gobbi thì bọn họ phải đi, không được lấy lý do trì hoãn

Sau khi ba người gặp nhau, đầu tiên ba người tới thành Louis, kiếm một cỗ xe ngựa dùng làm phương tiện để tới rừng Gobbi

Rừng Gobbi là thiên đường của ma thú, đối với người bình thường thì đó là vùng đất nguy hiểm. Tuy nguy hiểm nhưng ở đó lại thu được nhiều tài phú, dù là ma hạch hay nguyên liệu ma pháp trên người ma thú, hay một số thực vật quý hiếm trong rừng Gobbi, đều được mua với giá cao trong thế giới ma pháp

Cho nên trong rừng Gobbi thường có nhiều tiểu đội săn bắt ma thú, mà phu xe cho ba người Tiểu Ân cũng là một thành viên trong một tiểu đội săn bắt ma thú

Tốc độ xe ngựa chạy rất nhanh, sau năm ngày, bọn họ đã tới nơi. Hiện tại, ba người đang dừng lại trên bờ một con sông lớn, nhìn không thấy bờ đối diện, nước sông chảy cuộn cuộn giống như một vụn con ngựa đang chạy

- Chúng ta xuống xe

Nepal vốn quen thuộc với nơi này, hắn hít sâu một hơi, đột nhiên gào to một tiếng

Tiểu Ân vốn đang ngắm nhìn vẻ hùng vĩ của con sông, bị tiếng gào của Nepal dọa sợ

Nepal cười hắc hắc nói:

- Xin lỗi khiến hai đệ giật mình, nhưng mỗi lần tới đây, ta không nhịn được xúc động chỉ muốn gào to lên thôi

Tiểu Ân ngẩn người, nhìn những con sóng quay cuồng mãnh liệt, nghe tiếng sóng đập, trong lòng có chút xúc động

Lúc này, Tiểu Ân hiểu được tâm tình của Nepal, đặc biệt đối với những kẻ suốt ngày ở trong ma pháp tháp như bọn họ, đột nhiên thấy một cảnh tượng hùng vĩ như vậy, tự nhiên sẽ sinh ra cảm giác xúc động mãnh liệt

Mỉm cười, Tiểu Ân mở miệng, cổ sức hét lớn lên

Bên cạnh đó, Benson và Nepal không chịu thua kém, ba người giống như ba kẻ thần kinh, đứng bên bờ sông hét lớn

Một lúc lâu sau, ba người cất tiếng cười to, cảm thấy cả người sảng khoái vô cùng, toàn bộ mệt mỏi tan biến, mỗi một tế bào trong cơ thể tràn đầy sức sống

Nepal vỗ vai hai người, lớn tiếng nói:

- Chúng ta đi thôi

- Đi?

Tiểu Ân chỉ vào con sông, cười nói:

- Chúng ta qua sông bằng cách nào? Chẳng lẽ phải bơi qua, nếu thế thì đệ không làm được đâu

Nepal cười nói:

- Con sông rộng như thế, huynh có muốn bơi cũng chẳng bơi được, nhưng ở hạ du có một bến thuyền, chúng ta có thể thuê thuyền. Hình như ba ngày nữa sẽ hạ thuyền, nếu mọi việc thuận lợi, bốn, năm ngày là chúng ta sẽ sang bờ bên kia

Trong lòng Tiểu Ân suy tính một lúc, rồi hỏi:

- Rừng Gobbi có diện tích lớn hơn nhiều so với thành Louis

Tất nhiên rồi, rừng Gobbi là lá chắn thiên nhiên giữa nhiều quốc gia đó

Tiểu Ân đang đi đột nhiên dừng lại hỏi:

- Rừng Gobbi tiếp giáp với nhiều quốc gia?

- Đúng thế, địa phương rộng lớn như rừng Gobbi, tất nhiên khó có thể thuộc sở hữu của một quốc gia Nepal mỉm cười, chỉ về phía trước nói:

- Nhìn kìa, tới bến thuyền rồi đó

Bầu trời không có một gợn mây, ánh nắng mặt trời trải dài trên cả dòng sông, những cơn sóng dường như chảy về phía đông

Có những ngọn núi nằm giữa hai bờ sông, chân những ngọn núi đó không tránh được bị những dòng nước xiết tinh tế mài dũa

Đứng trên thuyền, đón những trận gió lạnh, hít thở sâu, cảm nhận hơi thở lạnh lẽo tràn vào người khiến tinh thần Tiểu Ân nhất thời rung động

Tiếng bước chân của Nepal truyền vào tai hắn

- Tiểu Ân, sắp xuống thuyền rồi, đệ hình như hơi buồn phiền đúng không?

- Đúng ạ

Tiểu Ân xoay người nói:

- Đệ có chút lo lắng

- Đệ lo điều gì?

Tiểu Ân trầm ngâm nói:

- Rừng Gobbi tiếp giáp với nhiều quốc gia, săn bắt ở nơi đó như thế không chỉ có công quốc Louis chúng ta cho nên

- Đệ lo lắng có người tập kích chúng ta

- Đúng vậy

Khuôn mặt Tiểu Ân ngưng trọng nói:

- Nepal, huynh đừng nói với đệ là trong rừng Gobbi chưa từng xảy ra tranh đấu, đệ tuyệt đối không tin đâu Nepal mỉm cười nói:

- Không sai, trong rừng Gobbi đích thực có những kẻ chuyên tập kích tiểu đội săn bắt ma thú, nhưng đệ không nên quá lo lắng. Những kẻ bị tập kích đều không có thực lực, chỉ cần ba chúng ta ở cùng một chỗ, có rất ít người dám có chủ ý với chúng ta

Mặc dù Nepal nói rất bình thản, nhưng Tiểu Ân cảm nhận rõ sự tự tin trong câu nói của hắn

Tiểu Ân nhìn tấm ma pháp bào có ký hiệu mười ngôi sao của Nepal, lúc này mới có chút yên tâm

Tuổi Nepal không lớn hơn nhiều so với hắn, nhưng Nepal đã có kinh nghiệm 3 lần xông xáo trong rừng Gobbi. Điểm chính yếu là hiện giờ Nepal đã là thập cấp học đồ, chỉ còn cách một lần ranh so với ma pháp sư chính thức Maren

Chỉ cần không quá ham công, với thực lực của Nepal, tuyệt đối có tư cách nói những lời này

Quay đầu nhìn những cơn sóng chảy mạnh trên dòng sông, Tiểu Ân thì thầm nói:

- Hy vọng là như thế.

96. Chương 30: Xú Thí Hồ

Nhìn xa xa thì đó là một khu rừng kỳ lạ, bốn phía được bao phủ bởi những cây cổ thụ.

Ba người mở to mắt nhìn, thấy trước mặt là một cánh rừng dài vô tận, cơ bản không có giới hạn

Đến gần một chút đã ngửi thấy hương thơm mát của cỏ cây, thỉnh thoảng còn có một vài loài chim không biết tên bay lượn qua. Không khí trong rừng mát mẻ, thấm cả vào trong cơ thể.

Nếu như Nepal không cam đoan, tuyệt đối Tiểu Ân không tin, nơi này chính là nơi mà mọi người coi là nguy hiểm, rừng Gobbi.

Đi theo người dẫn đường, ba người cẩn thận tiến vào rừng Gobbi.

Không ai biết được rừng Gobbi sâu đến mức nào, ngay cả những ma pháp sư trong truyền thuyết cũng không xác định được diện tích chính thức của rừng Gobbi.

Nghe đồn sâu trong rừng Gobbi, có tồn tại ma thú cấp cao, những pháp sư học đồ như ba người Tiểu Ân chỉ dám săn bắt ngoài rìa rừng Gobbi mà thôi. Nếu đi sâu vào trong rừng mà gặp phải ma thú cấp 3, thậm chí ma thú cấp cao hơn, thì vai trò giữa song phương sẽ hoán đổi cho nhau, đó là ma thú sẽ trở thành kẻ săn mồi.

- Nepal, huynh xác định không có vấn đề gì chứ?

Đứng bên ngoài rừng, Tiểu Ân hỏi

- Tất nhiên, tin tưởng ta đi

Nepal đỏ khốc đỏ cười nói. Mặc dù Tiểu Ân chỉ là ngũ cấp học đồ nhưng hắn lại nắm giữ ma pháp lợi hại, thế mà hắn lại chẳng can đảm tí gì khiến Nepal buồn bực.

- Được rồi, chúng ta tiến vào thôi.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, cuối cùng quyết định tiến vào

- Nhớ kỹ, đi theo huynh, chẳng may nếu có lạc mất nhau thì hai đệ nên rời khỏi rừng, nhưng tuyệt đối không thể tiến sâu vào trong hơn 1000 thước.

Nepal cẩn thận dặn dò

- Tại sao?

Benson hỏi

Nepal quay đầu lại, lớn tiếng nói:

- Bởi tiến sâu vào trong hơn 1000 thước là lãnh địa của ma thú cấp 3, nếu hai đệ thực sự muốn gặp chúng, ta cũng không phản đối, nhưng ta nói trước, ta không đi theo đâu.

Benson không tự chủ được rung mình một cái nói:

- Huynh yên tâm, đệ còn muốn sống lâu hơn nữa.

Rừng Gobbi rất lớn, Tiểu Ân có thể thề, trên trái đất không có khu rừng nào lớn như nó

Đi vào trong rừng khoảng một phút, Nepal đột nhiên cúi người xuống nói:

- Có ma thú.

- Đâu?

Benson tò mò hỏi, hắn vươn cổ lên, muốn nhìn rõ

Tiểu Ân tới sau lưng Nepal, nép mình vào một cây cổ thụ, rồi mới liếc mắt nhìn

Mặc dù Tiểu Ân và Benson đã tiếp xúc với nhiều nguyên liệu ma pháp trên thân thể ma thú nhưng lại chưa bao giờ gặp được ma thú, cho nên mới biểu hiện sự hiếu kỳ

Nepal nắm bả vai hai người lại, nói:

- Không nên tới gần, phía trước có là ma thú Xú Thí Hồ, ma thú này không có bản lĩnh gì đặc biệt nhưng chỉ cần gây ra tiếng động là nó sẽ phát ra một mùi xú khí rất khó ngửi

Tiểu Ân và Benson gật đầu, nhưng hiện tại hai người đã nhìn rõ hình dạng của Xú Thí Hồ. Nhìn vẻ bề ngoài nó giống như một con hồ ly nhỏ, giống như một số sủng vật nhỏ trong thế giới loài người. Nhưng nghĩ tới kỹ năng đặc biệt của nó, mọi người không muốn thưởng thức nữa

- Xú Thí Hồ là ma thú cấp 1 không gây ra sự uy hiếp nào cả, nhưng ma hạch, da thú và nguyên liệu ma pháp trên người nó là hàng tốt.

Nepal vừa nói, vừa quan sát bốn phía, nói:

- Xú Thí Hồ thường xuất hiện theo đàn, thường thì có 4, 5 con cùng xuất hiện. Đây là lựa chọn rất tốt cho lần động thủ đầu tiên của hai đệ. Hai đệ chuẩn bị đi, xem có thể lưu lại mấy con.

Trong mắt Tiểu Ân và Benson lộ rõ vẻ kích động, không thể tưởng tượng được lần ra tay đầu tiên, Nepal lại nhường cho hai người. Tuy nói Xú Thí Hồ không có lực công kích, thế nhưng vừa tiến vào rừng Gobbi đã được động thủ, thực sự khiến hai người rất kích động

Hai người ăn ý hợp tác, cẩn thận phân chia nhiệm vụ cho nhau

Nepal chứng kiến động tác ăn ý của hai người, hẳn cảm thấy rất ngạc nhiên, hai vị sư đệ này tập với nhau lúc nào mà phối hợp với nhau ăn ý như vậy?

Hắn không biết, những năm gần đây, quan hệ giữa Tiểu Ân và Benson rất tốt, đặc biệt thường trao đổi kinh nghiệm chế tạo ma pháp quyền trượng với nhau, hai người chỉ cần ra hiệu là đã có thể hiểu được ý của nhau.

Đây là lần đầu tiên Tiểu Ân và Benson săn bắt ma thú, cho nên cả hai hành động rất cẩn thận. Nhưng ở trong rừng khác với bên ngoài. Tiểu Ân do luyện tập quảng bá thể thao nên hẳn di chuyển rất nhẹ nhàng không gây ra tiếng động nào cả. Nhưng Benson thì không làm được như thế, hẳn vừa cất bước đã đạp phải một cành cây khô, gây ra một tiếng động

Ngay lập tức con Xú Thí Hồ ở phía trước phát hiện ra tiếng động liền chạy đi, bên cạnh vài bóng đen khác cũng nhanh chóng chuồn mất.

Tiểu Ân thầm hô không tốt, không cần nghĩ ngợi phát ra Tật Phong Thuật

Với tốc độ của Tiểu Ân, có thể hình thành Tật Phong Thuật trong nháy mắt, thuận phát lập tức đánh trúng một bóng đen

Bóng đen rơi xuống, trên thân con Xú Thí Hồ đó có thêm một vết thủng. Hiện tại bốn chân nó đã co quắp, không còn nhúc nhích

Từ phía sau Nepal chậm rãi tiến tới, hẳn kinh ngạc nhìn chiến lợi phẩm duy nhất trên mặt đất, cười nói:

- Không tồi, động thủ rất nhanh.

Từ bên cạnh, Benson đỏ mặt bước tới:

- Nepal, đệ không bắt được

Nepal khẽ lắc đầu nói:

- Lần đầu tiên động thủ, ta không hy vọng hai đệ sẽ thu hoạch được

Hắn chỉ vào con Xú Thí Hồ trên mặt đất, nói:

- Có thể săn được 1 con đã không tồi rồi.

97. Chương 31: Thích Ứng

- Huynh nói thật?

- Đương nhiên

Nepal thở dài nói:

- Đệ cho rằng đây là đâu? Chỗ này là rừng Gobbi đó, muốn săn bắt tại đây, ngoài thực lực cao ra còn cần phải có kinh nghiệm

Dừng lại một chút, Nepal nói:

- Thực sự mà nói, lần này ta mang hai đệ tới đây, không hy vọng các đệ thu hoạch được nhiều, chỉ hy vọng các đệ học được cách sinh tồn trong rừng.

- Sinh tồn?

Benson nghi hoặc hỏi:

- Nepal, đệ đã là bát cấp học đồ, dù gặp phải ma thú cấp 2 cũng có thể đối phó được

Tiểu Ân đứng bên cạnh hai người, mắt nhìn nhưng không xen vào cuộc nói chuyện của hai người. Dù hắn là kẻ xuyên việt nhưng kiếp trước hắn không có kinh nghiệm sống trong rừng. Tuy nhiên có nghe phong phanh về những kinh nghiệm đó, hắn biết sinh tồn trong rừng cây không hề đơn giản

Nepal mỉm cười hỏi:

- Các đệ có biết, lần đầu tiên huynh tới đây, phải mất bao lâu mới thích ứng được không?

- Bao lâu?

- Hai tháng.

Nepal cười khổ nói:

- Dưới sự chỉ bảo của sư phụ, huynh phải mất hai tháng mới thích ứng được. Hơn nữa, một tháng sau huynh mới săn được con mồi đầu tiên.

Sắc mặt Benson biến đổi, hắn không tin lời Nepal nói, hắn cho rằng Nepal đang đùa hắn

Nepal ngẩng đầu nhìn phương hướng mấy con Xú Thí Hồ chạy trốn, nói:

- Kể từ giờ, huynh sẽ chính thức dạy hai đệ cách sinh tồn trong rừng. Hai đệ phải chú ý, nếu xảy ra vấn đề, đến lúc đó hối hận cũng không kịp.

Tiểu Ân và Benson nhìn nhau, đồng thời gật đầu

Một tháng tiếp theo, Nepal truyền dạy kinh nghiệm sống trong rừng cho Tiểu Ân và Benson. Khiến hắn kinh ngạc đó là Benson và Tiểu Ân có năng lực học tập rất tốt, rất nhiều thứ hắn chỉ nói qua một lần là hai người đã nắm vững

Điều này khiến Nepal phải nhìn hai vị sư đệ của mình bằng con mắt khác

Tiểu Ân rất khâm phục Benson, hắn biết bản thân mình có thể tiếp thu nhanh như vậy là nhờ có Nhất Hào. Được Nhất Hào huấn luyện trong những cảnh tượng kinh khủng, hắn đã học được cách đoán sắc mặt người khác, học được cách cảm ứng sát khí, và học được cách sinh tồn trong những hoàn cảnh sống khắc nghiệt

Mặc dù Nhất Hào không gian chẳng qua chỉ là không gian hư cấu, nhưng những hoàn cảnh nó tạo ra rất chân thực

Trước khi tới rừng Gobbi, Tiểu Ân đã nhiều lần phải chịu khổ, cho nên hắn coi như đã có chút nhận thức tâm đắc. Vì vậy, hết thấy việc học tập của hắn đều khả quan hơn Benson khá nhiều.

Sống trong rừng Gobbi, cần phải nhận biết rõ từng loại thực vật, thậm chí phải nhớ kỹ đặc tính của loại thực vật đó và nhớ khu vực nào thường có ma thú xuất hiện

Mấy vấn đề này mặc dù mới nghe qua thì rất phức tạp, nhưng với Tiểu Ân thì hắn chỉ cần xem qua hình dáng của những loại thực vật đó một lần là đã nhớ kỹ nó vào trong đầu

Trước kia khi chế tạo ma pháp quyền trục, Tiểu Ân đã học được nhiều tri thức về phương diện này

Trong Nhất Hào không gian có nghịch soa thời gian, ngoài tu luyện lực lượng tinh thần, hắn còn học tập các kỹ năng khác. Những tri thức đó đã được hắn nhớ kỹ nên hiện tại gặp mấy thực vật trong rừng, hắn chỉ cần so sánh một chút là đã hiểu

Về phương diện này, hắn học tập nhanh hơn nhiều so với Benson, nhưng còn các phương diện khác hắn không chiếm được nhiều ưu thế

Cho nên Tiểu Ân mới rất khâm phục thiên phú của Benson

Một tháng sau, dù là Tiểu Ân hay Benson, miễn cưỡng được coi là pháp sư hợp cách trong rừng

Trong hoàn cảnh khắc nghiệt của rừng Gobbi, chẳng những bọn họ sống thoải mái, thi thoảng còn săn bắt ma thú cấp 1

“Ba....”

Trong nháy mắt ba đạo Phong Nhận Thuật bắn ra, năng lượng dao động cường đại bắn nát một mảnh đất

Có 6 con Gong Li nằm trên mặt đất, thân thể chúng bị Phong Nhận Thuật cường đại cắt nát, máu tươi chảy khắp nơi, vô cùng thê thảm

- Giữ...

Tiểu Ân oán giận nói:

- Ta giờ mới hiểu.

Benson từ nơi ẩn núp chạy ra, chém một đao vào con Gong Li đang hấp hối, kết thúc sớm sinh mạng của nó hồi:

- Người hiểu gì?

Tiểu Ân vừa hỗ trợ, vừa nói:

- Ta giờ mới hiểu được, tại sao Wit lại muốn mua nhiều ma pháp quyền trục của chúng ta.

Benson đột nhiên dừng lại, nhìn ma thú cấp 1 trên mặt đất, ngẫm lại công sức vừa rồi bọn họ vừa bỏ ra, không nhịn được cười nói:

- Không sai, một khối ma hạch cấp 1 đổi lấy quyền trục công kích cấp 2, đích thực rất tham lam.

Lúc này ba người mỗi người sử dụng ma pháp cấp 2 Phong Nhận Thuật, đã giải quyết được 6 con ma thú cấp 1- thú Gong Li, chia đôi ra thì một ma pháp Phong Nhận Thuật thu được hai khối ma hạch cấp 1 và nguyên liệu ma pháp trên thân thể thú Gong Li. Cho nên Tiểu Ân và Benson mới hiểu ra mình bị lỗ lớn

Nepal tiến đến, vừa rồi hắn đảm nhiệm vai trò dẫn dụ, dẫn dụ đám thú Gong Li tới địa điểm phục kích, cuối cùng còn thi triển ma pháp tiêu diệt 2 con trong số đó.

Một loạt động tác đó được vị thập cấp học đồ này thực hiện rất thành thực, ngay cả Tiểu Ân cũng không dám nói mình có thể thực hiện được hoàn mỹ như thế

Nhưng khi nghe câu chuyện của Tiểu Ân và Benson, Nepal không nhịn được cười nói:

- Hai đệ cần phải hiểu, người ta đưa ra giá đó không phải quá thấp.

Benson quay đầu nói:

- Nepal, bọn đệ mất một quyền trục cấp 2 mới đổi được 1 khối ma hạch cấp 1 đó.

- Thế thì sao?

Nepal lắc đầu nói:

- Đệ cho rằng trong rừng Gobbi, sử dụng ma pháp Phong Nhận Thuật là có thể diệt được ma thú sao?

98. Chương 32: Nepal Thập Cấp

- Không thể.

Nepal hài lòng gật đầu nói:

- Đúng vậy. Nếu không có ta dẫn dụ thú Gong Li vào vòng vây thì làm sao mà phát động được ba đạo Phong Nhận Thuật đan chéo nhau, làm sao thu được hiệu quả tốt được như bây giờ.

Benson có chút không phục nói:

- Đệ biết, nhưng Wit là phó đoàn trưởng của dòng binh đoàn Khoa Lý Ôc, đệ chắc chắn thủ hạ của hắn có người am hiểu dẫn dụ ma thú.

- Không sai, bọn họ là một đoàn thể, tập hợp lại với nhau mới có lực chiến đấu cường đại.

Nepal khẳng định, nói:

- Nhưng ở trong rừng Gobbi, không dễ tìm được địa điểm để phục kích. Ngoài ra, không phải ma thú nào cũng ngốc như thú Gong Li, dễ dàng rơi vào bẫy phục kích. Cho dù bị phục kích, chúng cũng sẽ đánh trả lại, chứ không chờ chúng ta tới giết.

Benson suy nghĩ một lúc rồi hỏi:

- Nepal, huynh đã xem dòng binh đoàn săn bắt ma thú chưa?

- Xem rồi.

Nepal gật đầu nói:

- Nhưng trong rừng Gobbi, dòng binh đoàn có quy mô lớn không thể hoạt động. Nói chung, một đoàn đội có mười hai người là cực hạn rồi. Đầu tiên, bọn họ lựa chọn địa điểm phục kích, sau đó phái người ra ngoài dẫn dụ ma thú. Bởi vì trí tuệ của ma thú cấp 1, cấp 2 không cao, cho nên nếu tìm được địa điểm phục kích tốt, phần lớn ma thú sẽ dính bẫy.

- Sau đó thì sao?

Benson hưng phấn hỏi

- Sau đó thì đồng loạt phát ra vài ma pháp cấp 2 để ma thú bị tổn thương lớn

Sắc mặt Nepal nghiêm túc lại, nói:

- Kế tiếp, chiến sỹ cận chiến và pháp sư phụ trợ sẽ chiến đấu trực diện với ma thú. Đó là màn chiến đấu sinh tử đó.

Lông mày nhíu lại, Benson hỏi:

- Chiến sỹ cận chiến? Nepal, huynh có nhầm không?

Nepal tức giận, trừng mắt nhìn hắn, nói:

- Săn bắt ma thú cấp 1, cấp 2 ở đây đều là pháp sư tự do, phần lớn bọn họ không có khả năng tiến giai trở thành ma pháp sư chính thức. Đồng thời, lực lượng tinh thần của bọn họ có giới hạn, nhiều nhất chỉ đạt tới thất cấp, bát cấp, cho nên cần phải có chiến sỹ giúp đỡ.

Benson bình tĩnh ra, nhưng lại biến sắc nói:

- Không tốt.

- Sao thế?

Tiểu Ân và Nepal đồng thời hỏi

- Chúng ta cũng chỉ là học đồ, nhưng không có chiến sỹ đi theo?

Tiểu Ân và Nepal nhìn nhau, đồng thời nhận ra thần sắc dờ khóc dờ cười trong mắt đối phương

- Benson, chúng ta khác so với học đồ bình thường.

Tiểu Ân giải thích:

- Nepal là thập cấp học đồ, nếu ta không đoán sai, huynh ấy khẳng định nắm giữ một ma pháp cấp 3, nếu không sư phụ sẽ không yên tâm để huynh ấy dẫn 2 chúng ta tới đây.

Mắt Benson tỏa sáng, hâm mộ nhìn Nepal hỏi:

-Huynh đã học được ma pháp cấp 3?

Ma pháp cấp 3 chỉ có ma pháp sư chính thức mới nắm giữ được. So với ma pháp cấp 2 thì loại ma pháp này cần nhiều lực lượng tinh thần để duy trì, hơn nữa mức độ phức tạp của lộ tuyến ma pháp rất cao

Chỉ có nhập môn học đồ may mắn tiến giai lên thập cấp học đồ mới được truyền thụ ma pháp cấp 3. Nhưng có những người cả đời không hiểu được lộ tuyến ma pháp, cho nên bọn họ dù có luyện tập lâu hơn, lực lượng tinh thần có cường thịnh, vĩnh viễn cũng không thể trở thành ma pháp sư chính thức

Nhưng nếu thập cấp học đồ thuận lợi nắm giữ ma pháp cấp 3, chỉ cần hẩn chuyên tâm tu luyện, một khi lực lượng tinh thần đạt đủ tiêu chuẩn, sẽ tiến giai thuận lợi trở thành ma pháp sư chính thức

Cho nên nắm giữ được ma pháp cấp 3 là mấu chốt để trở thành ma pháp sư chính thức, cho nên Benson mới kích động như thế

Nepal cười ha ha, nhìn Tiểu Ân, sau đó có chút đắc ý nói:

- Không sai, ta nắm giữ được ma pháp cấp 3 Phong Tường Thuật.

Mắt của Tiểu Ân và Benson lập tức mở to, hai người chăm chú nhìn Nepal, dường như muốn nuốt sống hẩn

Nếu là ma pháp cấp 3 khác, Tiểu Ân và Benson sẽ không kích động và đổ kị như thế, ma pháp Phong Tường Thuật thì không như vậy.

Ma pháp này mặc dù chỉ là ma pháp phụ trợ cấp 3, nhưng trong hàng ngũ ma pháp cấp 3, cấp 4, cấp 5, là ma pháp duy nhất giúp ma pháp sư phi hành trên không

Có thể nói, học được ma pháp này, ma pháp sư mới được coi là bất bại

Bởi ma pháp sư chỉ cần bay trên trời, con người bình thường thì không thể công kích được ma pháp sư. Chỉ cần đủ độ cao, dù là cũng tiền thủ cũng không làm gì được

Đương nhiên, nếu địch nhân có bộ nỏ khổng lồ dùng khi công thành thì cũng tạo ra uy hiếp đối với ma pháp sư. Nhưng vấn đề là, muốn bắn trúng lại là một chuyện khó, chắc không có một ma pháp sư ngu ngốc tới nỗi khi nhìn thấy cung nỏ để công thành lại đứng im làm bia ngắm

Trong thế giới ma pháp có một câu tục ngữ

Chỉ có ma pháp sư biết phi hành mới là ma pháp sư chính thức

Câu nói này đã chứng minh địa vị quan trọng của Phong Tường Thuật trong thế giới ma pháp

Dù là ai, bị kẻ khác chăm chú nhìn đều không thoải mái, Nepal cười khổ một tiếng, nói:

-Hai đệ không cần phải nhìn ta như thế, chờ các đệ tới thập cấp, là có thể học được mà

Benson nặng nề gật đầu, nói:

- Đệ nhất định phải học được.

Nepal cân nhắc một chút, nói:

- Benson, nếu đệ muốn nhanh chóng học được Phong Tường Thuật, huynh đề nghị đệ, học theo Tiểu Ân, đạt tới trình độ thuần phát Phong Nhận Thuật ra trong nháy mắt

- Ách...

Benson đột nhiên ngẩn ra, nói:

- Đệ hiểu rồi, cảm ơn huynh.

Hài lòng, Nepal cười nói:

- Tiểu Ân nói không sai, sư phụ biết ta nắm giữ được ma pháp Phong Tường Thuật nên mới yên tâm cho hai đệ đi theo ta. Nhưng Tiểu Ân còn sở hữu ma pháp Phi Tường Bạo Tạc Thuật, đó là thứ bảo vệ cho chúng ta, cho nên trong đội ngũ của chúng ta mặc dù không có chiến sỹ nhưng các đội ngũ khác không thể so sánh được.

99. Chương 33: Thợ Săn

- Không sai, chúng ta mới là mạnh nhất

Nepal lắc đầu, cười nói:

- Tốt lắm, chúng ta thu thập một chút, rồi đi chỗ khác

Hắn dừng lại một chút, nói:

- Bọn Wit mặc dù bán với giá cao, nhưng ở trong rừng Gobbi, bọn họ phải dùng mạng để đổi lấy tài phú, cho nên dùng một viên ma hạch cấp 1 để đổi lấy một quyển trục công kích cấp 2 là công bằng.

Tiểu Ân gật đầu thừa nhận, mặc dù bề ngoài đội ngũ ba người có vẻ mạnh nhưng đó là do có Nepal - thập cấp học đồ trong đội ngũ

Nepal chẳng những rất quen thuộc với rừng Gobbi, hơn nữa phóng ra ma pháp có tốc độ và uy lực lớn, hơn xa so với bất cấp học đồ như Benson

Mặc dù Tiểu Ân tự tin so về tốc độ thi triển ma pháp không thua kém Nepal, nhưng lực sát thương do ma pháp tạo ra giữa hai người khác nhau rất rõ. Điểm chính đó là, lực lượng tinh thần của Nepal cao hơn nhiều so với Tiểu Ân, hắn có thể thoải mái thi triển ma pháp cấp 1, cấp 2 ra liên tục. Còn Tiểu Ân, mỗi lần thi triển ra ma pháp lại phải suy nghĩ cẩn thận, sợ hao phí lực lượng tinh thần

Nếu không có Nepal, sao bọn họ có thể sống thoải mái trong rừng Gobbi hơn một tháng

Tính ra, bọn Wit gặp nhiều vất vả, nguy hiểm hơn, trọng yếu nhất là phải đánh đổi tính mạng, nên giá cả bọn Wit đưa ra quả thực rất công bằng

Ba người lấy toàn bộ những thứ hữu dụng trên người thú Gong Li, bao gồm 6 khối ma hạch. Benson nhét tất cả 6 khối đó vào túi của Tiểu Ân, những thứ còn sót lại như da thú chỉ có 2 bộ. Đương nhiên, ba người cắt một miếng thịt trên người thú Gong Li để làm lương thực cho bữa trưa

Vài ngày tiếp theo, Tiểu Ân và Benson cảm giác được, sống ở trong rừng khiến kinh nghiệm thực chiến của hai người tăng lên, mặc dù còn chưa tiến giai nhưng so với khi trước chỉ biết tu luyện trong ma pháp tháp thì đã có sự thay da đổi thịt

Vào một ngày, khi ba người đi sâu vào trong rừng một ngàn thước, Nepal chỉ về phía trước nói:

- Hai đệ, thử cảm nhận khí tức ở đây, xem có nhận ra sự khác biệt gì không.

Tiểu Ân và Benson nhắm mắt ngưng thần cảm ứng, sau đó cả hai cùng mở mắt ra, lộ rõ vẻ kinh ngạc

- Nepal, nơi này dường như có nguy hiểm.

- Không sai, đây là địa bàn của ma thú cấp 3

Nepal dặn dò nói:

- Ma thú từ cấp 3 trở lên sẽ có địa bàn riêng, chúng lưu lại khí tức của bản thân trong địa bàn. Cho nên một khi các đệ gặp phải địa phương như bây giờ thì lập tức phải rời đi ngay, không được phép tiến vào, hiểu không?

- Vâng.

Hai người gật đầu. Khiêu chiến với ma thú cấp 3 chẳng phải là đi tự sát sao? bọn họ còn chưa điên tới mức đó đâu

Nepal dẫn hai người trở về, nhưng đi theo một con đường khác, nói:

- Mục đích đem hai đệ tới rừng Gobbi đã đạt được. Hai đệ đã học được cách sinh tồn trong rừng, cũng nhận biết được địa bàn của ma thú cấp 3, cho nên tới lúc chúng ta trở về rồi.

- Phải trở về?

Benson có chút lưu luyến hỏi

- Đúng thế, huấn luyện thực chiến là cần thiết nhưng điều quan trọng nhất với ma pháp sư vẫn là lực lượng tinh thần

Nepal nghiêm túc nói:

- Hai đệ phải nhớ kỹ điều này, không bao giờ được quên.

Đột nhiên, thần sắc của Nepal trở nên nghiêm trọng, hấn hạ thấp giọng nói:

- Không nói nữa, đi theo huynh.

Tiểu Ân và Benson cẩn thận theo sau Nepal, một lúc sau, bọn họ đứng trước một gốc cây đại thụ to lớn

Ở đó có người, nhưng lồng ngực người đó đã bị kiếm xuyên thủng, khuôn mặt hấn lộ rõ vẻ bi thương và thống hận, rõ ràng là chết không cam lòng

Nepal phảng phất như cơn gió tiến tới bên cạnh người đó, sau khi quan sát, sắc mặt hấn nghiêm túc khác thường

- Sao vậy?

Benson thấp giọng hỏi

Khuôn mặt Nepal bình tĩnh nói:

- Có kẻ chuyên giết người săn bắt ma thú.

- Cái gì?

Benson kinh hô

- Tên này không phải bị ma thú giết chết.

Tiểu Ân lãnh đạm nói:

- Hấn bị người khác giết.

Nepal đi tiếp lên trên một đoạn, thì thấy một cảnh tượng thê thảm, có 7 người bị sát hại, trong đó có hai người là nữ. Xem thi thể trần truồng cùng với những vết xước trên thân thể hai nàng là đủ hiểu chuyện gì đã xảy ra

- Bọn họ mới bị giết không lâu

Tiểu Ân tỉnh táo nói:

- Nếu không đã sớm bị ma thú ăn thịt.

Khuôn mặt Nepal tái xanh, nói:

- Chúng ta đi

Benson kéo Nepal lại nói:

- Chúng ta cứ thế này mà bỏ đi sao?

- Đúng

Nepal nghiêm mặt, kiên định nói:

- Có thể không tạo ra một tiếng động giết chết nhiều người như vậy, kẻ ra tay chắc chắn có thực lực bất phàm, chúng ta không cần phải rước phiền toái vào người.

- Nhưng...

Nepal chặn lời Benson, nói:

- Không phải nói nữa, huynh dẫn bọn đệ tới đây thì phải có trách nhiệm dẫn bọn đệ an toàn trở về.

Hai tay Benson nắm chặt lại, một lúc lâu sau mới nhụt chí nói:

- Đệ nghe theo huynh

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, mặc dù hắn cũng rất phẫn nộ nhưng hắn biết lựa chọn của Nepal là đúng

Đột nhiên đôi tai linh mẫn của Tiểu Ân nghe thấy một tiếng động nhỏ, hắn vô thức phát ra ma pháp Tật Phong Thuật

Một tiếng kêu thê thảm vang lên, một gã nam tử từ trong bụi cây đổ gục xuống

Sắc mặt Nepal biến đổi, hắn nhận ra ký hiệu trên người kẻ bị hại, nói:

- Không xong, là võ sĩ gia tộc Leyden thuộc đế quốc Nặc Khả Đa.

Hắn hô to lên:

- Huynh biết do ai gây ra rồi, chúng ta đi mau.

Hắn túm lấy Tiểu Ân và Benson chạy trốn, chỉ trong chốc lát, bọn họ đã rời xa nơi đó.

100. Chương 34: Tập Kích Và Bị Phục Kích

Cảm nhận được dao động ma pháp từ xa xa truyền đến, xem ra đối phương đã xác định được phương hướng chạy trốn của bọn họ

Nepal có vẻ vẫn bình tĩnh nhưng khi Tiểu Ân và Benson hỏi, hắn vẫn không nói gì, dường như có sự kiêng kỵ từ nội tâm đối với nhóm người đó.

Sau đó nửa ngày, Nepal dừng bước nói:

- Đối phương khẳng định có một cao thủ ma pháp, hơn nữa lại còn tinh thông thuật truy tìm, chúng ta nếu cứ chạy trốn như bây giờ thì sẽ không thoát khỏi sự truy tìm của đối phương.

- Thế giờ phải làm sao?

Benson đột nhiên mở to mắt nói:

- Không bằng chúng ta trở lại, giết chết toàn bộ bọn chúng

Đôi mắt Benson lộ ra hào quang mãnh liệt. Trải qua hơn hai ngày chạy trốn, mặc dù còn chưa biết thực lực cụ thể của đối phương nhưng Benson biết, đối phương khẳng định không có ma pháp sư chính thức, nếu không bọn hắn sớm đã không trốn được. Cho nên nếu quay trở lại chém giết, sẽ có cơ hội lớn tiêu diệt toàn bộ đối phương

Nepal quả quyết lắc đầu nói:

- Không được, các đệ nghe cho rõ, đi theo con đường này, bằng tốc độ nhanh nhất chạy ra ngoài rừng, chúng ta sẽ gặp lại ở ngoài rừng.

- Còn huynh thì sao?

Benson thất kinh hỏi

- Ta sẽ dẫn bọn chúng đi theo hướng khác.

- Không được!

Benson quả quyết nói

Sắc mặt Nepal trầm xuống nói:

- Nghe lời ta, chẳng lẽ đệ nghĩ bọn chúng sẽ đuổi kịp ta sao?

Benson lập tức nghẹn giọng, Nepal nắm giữ tam cấp ma pháp – Phong Tường Thuật đó, cho dù không đánh lại được, hẳn muốn chạy trốn thì đối phương cũng không thể cản được hẳn

- Tiểu Ân, Benson giao cho đệ, chúng ta sẽ gặp nhau tại chỗ cũ.

Hai tháng nay, ba người ở chung với nhau, Nepal biết, mặc dù Tiểu Ân tuổi còn nhỏ hơn Benson nhiều nhưng độ thành thực lại hơn hẳn Benson

Tiểu Ân gật đầu mạnh một cái, kéo Benson, bằng tốc độ nhanh nhất chạy về phía ngoài rừng Gobbi

Benson cũng không giãy dụa nhiều, hẳn đương nhiên hiểu được, hiện tại không phải là lúc làm loạn, có điều hẳn không kìm nén được nổi tức giận của mình nên mới có phản ứng như thế mà thôi

Ba ngày sau, bọn họ sắp tới được khu vực ngoài rừng Gobbi, nơi song phương hẹn gặp. Mà dao động ma pháp theo bọn họ như hình với bóng trước kia đã biến mất, phỏng chừng ma pháp sư kia đã bị Nepal dẫn đi theo hướng khác

Nhưng khiến bọn họ cảm thấy đau đầu là, mặc dù dao động ma pháp đã biến mất nhưng phía sau họ vẫn còn có mấy cái đuôi bám theo. Hiển nhiên, đối phương cũng phân thành hai nhóm để truy kích, có điều nhóm người đi theo bọn họ không có ma pháp sư truy tung

Thấy chỉ còn nửa ngày đường nữa là tới nơi ước định, hai người Tiểu Ân tự nhiên không chạy tiếp nữa

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nhận ra sát khí mãnh liệt trong mắt đối phương

Ngón tay Tiểu Ân chỉ về phía trước, cách đó không xa có một địa điểm dừng để phục kích hết sức thích hợp, hai người lập tức quyết định nấp trên cây đại thụ lằng lằng chờ đối phương. Tiểu Ân lấy từ trong túi ra hai ma pháp quyển trục.

Benson không chút khách khí tiếp nhận, hơn nữa còn mở sẵn ra

Gần nửa ngày trôi qua, phía trước xuất hiện ba bóng người. Vừa nhìn thấy trang phục trên người ba kẻ này, Tiểu Ân biết mình không có đoán sai, trang phục của kẻ mình vô ý giết chết không có gì khác so với đám người kia

Ba tên này di động cực kỳ cẩn thận, hiển nhiên là những kẻ lão luyện trong rừng. Từ khoảng cách di chuyển giữa ba kẻ này có thể thấy, muốn một mẻ lưới bắt sạch chúng thì quả là rất khó khăn

Tiểu Ân bình tĩnh, mở sẵn ma pháp quyển trục nhẹ giọng nói:

- Người chuẩn bị đi, ta sẽ phát động Mông Lung Thuật trước.

Benson khẽ gật đầu, ra hiệu đã hiểu. Tiểu Ân khép hờ hai mắt, sau ba giây đồng hồ, hai mắt đột ngột mở ra, cùng lúc đó, trên người hắn tỏa ra tia năng lượng dao động

Mặc dù tia năng lượng dao động này cực kỳ bí mật nhưng ba tên phía trước cũng phát hiện ra được điều không bình thường. Tuy nhiên, không chờ bọn chúng có phản ứng, Tiểu Ân đã kích phát ma pháp Mông Lung thuật

Mông Lung Thuật là ma pháp phụ trợ cấp 2, một khi thi triển ra, bán kính trong vòng năm thước sẽ bị nó ảnh hưởng, kẻ khác di chuyển trong đó sẽ sinh ra phản ứng chậm chạp

Ngay khi Tiểu Ân vừa phóng ra ma pháp Mông Lung Thuật, Benson ngay lập tức phóng thích ma pháp Tật Phong Thuật, sau đó hắn phóng thích toàn bộ hai ma pháp quyển trục Tật Phong Thuật ra.

Ba cái Tật Phong Thuật liên hợp lại với nhau có uy lực cực lớn, trong nháy mắt đánh gục một tên ngay tại chỗ.

Có điều, nếu so sánh với Tiểu Ân thì động tác của Benson vẫn kém một bậc. Tiểu Ân phát ra Mông Lung Thuật, một giây sau liền phóng thích ma pháp quyền trức Tật Phong Thuật, sau đó trong vòng ba giây ngắn ngủi hắn liên tục thi triển ra ba Tật Phong Thuật

Benson giết chết kẻ thứ nhất thì đồng thời hai kẻ còn lại cũng chết trên tay Tiểu Ân

Hai người nhìn nhau, tâm tình hơi hơi thả lỏng xuống

Bởi vì đối phương cách khá xa, cho nên bọn họ không sử dụng ma pháp quần công Phong Nhận Thuật mà lựa chọn nhất cấp ma pháp Tật Phong Thuật có tốc độ nhanh hơn, uy hiếp lớn đối với thân thể. Quả nhiên trong thời gian cực ngắn, thành công phóng ra tám Tật Phong Thuật, hoàn thành thành công nhiệm vụ đánh úp đối phương

Benson nhảy ra ngoài, Tiểu Ân mơ hồ cảm nhận thấy có điều không ổn, nhưng hắn có thể xác định ba tên chiến sỹ đó chắc chắn là đã chết. Hơi do dự, Tiểu Ân cũng nhảy ra ngoài

Benson nhìn thi thể của mấy tên đó, liền che miệng, lúc này hắn có thể sẽ nôn mửa bất cứ lúc nào

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, thở dài, kéo thi thể ba tên đó đi, chuẩn bị hủy thi diệt tích

Benson bộ dạng vốn có thể nôn mửa lúc nào, đột nhiên nhảy dựng lên, thân thể bình thường có chút chậm chạp, lúc này đột ngột trở nên linh hoạt

Hắn vươn cả hai tay đẩy Tiểu Ân sang một bên, mà ngay tức khắc, có một mũi tên trắng như tuyết, từ phía chân trời xuyên thấu qua ngực hắn

Tiểu Ân mông vừa chạm đất, lập tức giống như chiếc lò xo nhảy bật dậy, ôm lấy thân thể Benson chưa kịp ngã xuống, với tốc độ mắt thường khó có thể nhìn thấy nấp sau cây đại thụ bên cạnh

Cách đó không xa, một nam tử diện mạo lạnh lùng đang kéo cung tên, miệng mở to không ngậm lại được nhìn tốc độ nhanh như chớp của Tiểu Ân, trong lòng nổi lên nghi vấn, tên này rất cực là ma pháp sư hay là đạo tặc?

101. Chương 35: Hiểu Nhầm

Mặc dù phi hành nhanh nhưng sắc mặt Tiểu Ân rất ngưng trọng, đôi mắt hắn tràn đầy lửa giận, áy náy và tự trách

Trong Nhất Hào không gian, hắn đã từng trải qua những hoàn cảnh kinh khủng, kỳ thực đã giúp hắn có được cảm nhận nhất định đối với nguy hiểm. Nhưng sau khi giết chết ba gã chiến sỹ, hắn vẫn không buông lỏng cảnh giác

Mặc dù giờ phút này, hắn dự cảm được điều không tốt, nhưng toàn bộ lực chú ý của hắn tập trung trên người ba gã chiến sỹ, hắn đang nghi hoặc, trong ba tên chiến sỹ này có kẻ nào giả chết hay không?

Chỉ vì chú ý nhầm vào điều này khiến hắn không để ý tới động tĩnh bên cạnh nên mới gây ra hậu quả như hiện nay

Trong rừng cây rậm rạp, chạy nhảy nhanh trong một hoàn cảnh phức tạp, không phải là một chuyện dễ dàng

Nhưng Tiểu Ân di chuyển, dù phía trước có cây cao, hay phía trước là bụi rậm, đều không ngăn cản được hắn

Mặc dù tốc độ của hắn rất nhanh, nhưng thân thể hắn lại cực ổn định, hai tay ôm lấy Benson, không hề run rẩy

Tác dụng của việc khổ luyện quảng bá thể thao được thể hiện rõ, dù là thể lực, sức chịu đựng hay độ linh mẫn của Tiểu Ân đều hơn xa so với chiến sỹ bình thường. Hơn nữa, ma pháp sư còn có khinh linh thuật trợ giúp nên động tác của Tiểu Ân lại càng nhanh, không hề giống với loài người

Mũi tên xuyên qua ngực Benson không khiến hắn tử vong ngay lập tức. Mặc dù sắc mặt của hắn tái nhợt, hô hấp khó khăn nhưng trước lồng ngực của hắn có một tầng sáng nhạt bao phủ, trong lúc nguy kịch cung cấp tia sinh cơ cuối cùng cho Benson

Từng mảng mồ hôi lạnh thấm ướt lưng Tiểu Ân, vì cố gắng không gây chấn động cho vết thương của Benson, Tiểu Ân cố hết sức để duy trì tư thế ổn định. Nhưng di chuyển nhanh trong rừng mà phải giữ vững thân thể, thể lực tiêu hao nhanh đến mức không cần nghĩ cũng biết

Chạy hơn một giờ, Tiểu Ân đã tới được nơi hẹn với Nepal, cả người hắn ướt sũng, giống như vừa mới lội nước, chật vật không chịu nổi

- Tiểu Ân, Benson....

Âm thanh quen thuộc vang đến, lực lượng trong cơ thể Tiểu Ân cạn kiệt hết, chân hắn chạm xuống đất, như muốn nằm xuống luôn

Một đôi bàn tay ấm áp đỡ lấy Benson, sắc mặt Nepal nổi giận nói:

- Đây là ...

- Còn cứu được không?

Giọng Tiểu Ân run lên hỏi

Sắc mặt Nepal ngưng trọng nhìn Benson một lúc, hắn khẽ lắc đầu

Trong nháy mắt, sắc mặt của Tiểu Ân trắng bệch. Bất tri bất giác, một luồng lực lượng không hiểu từ đâu xuất hiện trên thân thể hắn. Giờ phút này, mỗi một tế bào trong thân thể hắn dường như đều phát ra luồng năng lượng cường đại lạ thường

Thân hình hắn vừa động đã vô thanh vô thức biến đi với tốc độ cực nhanh, thậm chí còn nhanh hơn khi trước ba phần

Tay Nepal nhẹ nhàng xem xét vết thương ở ngực của Benson, hắn lắc đầu khẽ thở dài:

- May quá, đệ mang tới kịp, nếu chậm một chút nữa thì khó biết được, các đệ gặp phải kẻ nào

Hắn ngẩng đầu lên thì thấy trước mặt không có ai. Nepal đang nói nhất thời dừng lại, một cơn gió lạnh xuất hiện trong lòng, đồng thời một nghi vấn lớn xuất hiện trong đầu hắn

- Tiểu Ân Đệ đâu rồi?

Bóng người chợt lóe lên, thân hình Tiểu Ân vừa xuất hiện trên một cây đại thụ, loáng cái đã biến mất

Trong lòng hắn tràn ngập tâm sự, cái cảm giác xót xa, đau đớn thấm sâu trong tim hắn, gặm nhấm tim hắn

Benson dạy hắn cách chế tạo ma pháp quyền trượng, trao đổi với hắn những tri thức ma pháp tâm đắc, đi theo mình tới khách sạn, sau đó bị lừa gạt thì buồn rầu, có nguyên liệu ma pháp thì vui mừng nhảy nhót

Giờ phút này, những tình cảnh giữa hắn và Benson hiện lên trong lòng hắn. Mỗi tình cảnh xuất hiện, tim hắn giống như bị kim châm, lực lượng trong cơ thể bùng phát ra, một nguồn năng lượng dường như vô tận tàn phá trong cơ thể hắn

Tay hắn cầm một chiếc hộp, trong lúc hắn di chuyển, nắp hộp đã được mở ra, Tiểu Ân kề sát miệng vào chiếc hộp, giọng lạnh lẽo, tàn khốc không chút tình cảm nói:

- Nhất Hào, phái tất cả ruồi máy trinh sát, tìm tất cả những tên đó cho ta.

Hắn vừa nói xong, mười con ruồi máy liền bay về bốn phương tám hướng.

Trong khu rừng rậm này, những con ruồi máy tuyệt đối không gây chú ý cho bất cứ ai, đó là nguyên nhân lớn nhất khiến Tiểu Ân thả toàn bộ ruồi máy ra

Chân hắn dừng lại, giống như hai chiếc cọc gỗ, chôn sâu trong mặt đất

Khuôn mặt Tiểu Ân toát lên vẻ lạnh lùng, u ám đầy nguy hiểm, hắn chậm rãi đeo mắt kính lên

Sau một khắc, hấn tiến vào Nhất Hào không gian vô cùn quen thuộc.

- Nhất Hào, mô phỏng hoàn cảnh nơi này cho ta, ta sẽ mượn lực lượng của ngươi để chiến đấu.

Tiểu Ân lạnh lùng ra lệnh

- Được, nhưng tôi phải nhắc nhở ngài, cơ thể ngài đang ở trong trạng thái phấn khích quá độ, ngài cần phải chiến đấu, giải quyết thật nhanh.

- Ta hiểu, cho ta hình ảnh của địch nhân và vị trí của chúng.

Nhất Hào gật đầu, hình ảnh trước mặt Tiểu Ân biến hóa

Trung tâm tòa nhà trong Nhất Hào không gian biến mất, thay vào đó là hình ảnh theo yêu cầu của Tiểu Ân

Rất nhiều cây cổ thụ mọc chung quanh, nhiều âm thanh vang lên trong rừng, mặc dù đây chỉ là hình ảnh mô phỏng, nhưng Tiểu Ân biết, Nhất Hào đã mô phỏng vô cùng chân thực hình ảnh khu rừng này.

102. Chương 36: Kế Hoạch

Cuối cùng, hấn đã tìm thấy mục tiêu

Hấn nhận ra trang phục trên người hai tên chiến sỹ, bọn chúng đang dựa vào một cây cổ thụ lớn, mặc dù đang nghỉ ngơi nhưng bọn chúng vẫn cảnh giác. Trong rừng Gobbi, không có bất cứ ai dám lơ là

Hai tên chiến sỹ, một tên có vóc người khôi ngô, trên tay cầm một chiếc búa lớn, tên còn lại thân thể gầy gò có vẻ thông minh, vắt trên vai một chiếc cung tên khác với những cây cung bình thường, dường như có một tia sáng màu trắng tỏa ra trên cây cung đó

Nhìn cây cung đó, Tiểu Ân liền biết ai là kẻ gây thương tổn cho Benson

Trong rừng cây rậm rạp, sử dụng cung tên là chuyện bình thường. Nhưng cây cung này rõ ràng không bình thường, uy lực to lớn của nó tuyệt đối không kém với cường cung của quân đội, bởi xem năng lượng dao động trên cây cung là hiểu được nó là một cây cung ma pháp.

Tiểu Ân có thể nhìn ra được điều này, không phải nhãn lực hấn tốt mà là do mấy con ruồi máy Nhất Hào phải đi trinh sát, trên người mấy con ruồi máy đó đều có thiết bị điện tử có chức năng giám sát mục tiêu và năng lực phân tích

Hiện tại, tên hấn tử đeo cung tên đột nhiên mở to hai mắt ra, quan sát chung quanh, hấn cầm cây cung lên

Hấn tử thô ráp kinh ngạc, liếc mắt nhìn chung quanh, hỏi:

- Ngươi làm gì thế, phát hiện ra gì sao?

- Không

Hấn tử gầy gò do dự một chút nói:

- Dường như ta có một dự cảm không tốt

- Ngươi yên tâm đi, chúng ta đã giải quyết được một tên, hơn nữa còn truyền tin tức đi, chỉ cần đợi thiếu chủ nhân tới nơi này hội họp là được.

- Ta hiểu, nhưng ta chỉ lo lắng...

- Lo lắng cái gì?

- Gã ma pháp sư chạy trốn kia

Hấn tử gầy gò vuốt ve cây cung trong tay, cười khổ nói:

- Động tác của tên đó rất nhanh như đạo tặc vậy, mặc dù ôm một người nhưng ta lại không bắn trúng được, quả là một địch nhân đáng sợ.

Hấn tử trắng kiện nhất thời trầm mặc, sau một lúc mới nói:

- Bọn người thiếu chủ nhân sắp tới rồi, loại kỳ nhân dị sỹ này để cho bọn họ xử lý đi.

Đột nhiên cảnh tượng trước mắt biến đổi, Nhất Hào hiện ra giữa không trung

- Chủ nhân, chính là hai tên đó tập kích ngài, ngài định xử lý như thế nào?

Sắc mặt Tiểu Ân xanh mét, mặc dù hiện tại hắn rất giận dữ nhưng không đánh mất lý trí. Hắn hiểu rõ sở trường cùng nhược điểm của mình

Động tác của hắn quả thực linh hoạt, không hề thua kém đạo tặc nhưng về mặt võ kỹ, hắn không biết gì cả, động tác của hắn chỉ nhanh và có chút khí lực mà thôi

Cho nên mới nói, nếu trực diện lao ra, chỉ sợ kết quả cuối cùng đó là chết thảm tại chỗ.

Hít sâu một hơi, thanh âm Tiểu Ân lạnh như băng nói:

- Nhất Hào, ta muốn giết chết toàn bộ bọn chúng, ngươi có cách gì không?

Trước mắt Tiểu Ân hiện ra những hình ảnh liên tiếp, ánh sáng ma pháp chói mắt lóe lên. Tiểu Ân biết, Nhất Hào đang tiến hành mô phỏng, hắn đứng bên lạnh lùng quan sát, ghi nhớ toàn bộ nội dung trong đó lại

Mặc dù hắn hiểu, đây chẳng qua chỉ là suy diễn mô phỏng mà thôi, nhưng với năng lực cường đại của Nhất Hào thì việc mô phỏng này có giá trị tham khảo rất lớn

Sau một lúc, toàn bộ hình ảnh trước mắt biến mất, Nhất Hào nói:

- Chủ nhân, nếu ngài tiến hành công kích, có 85% khả năng giết chết bọn chúng. Nhưng có một khuyết điểm lớn đó là tiêu hao rất lớn

Miệng Tiểu Ân lộ ra một nụ cười khác thường, lầm bầm nói:

- Không sao cả, chỉ cần có thể giết chết bọn chúng, tổn thất nào ta cũng chịu.

Rời khỏi Nhất Hào không gian, Tiểu Ân kéo vạt áo trước ngực ra, vòng cổ không gian lộ ra ngoài

Ánh sáng trên vòng cổ không gian lóe lên, trong tay Tiểu Ân có thêm bốn khối ma hạch và mười ma pháp quyền trục

Mấy thứ này có giá trị xa xỉ, dù là một trung đội săn bắt ma thú cũng không có được khoản tài phú như thế. Nhưng cầm những thứ này trên tay, ngay cả liếc mắt Tiểu Ân cũng không có hứng thú

Trước khi tiến vào rừng Gobbi, trong vòng cổ không gian của Tiểu Ân đã có hơn 1000 ma pháp quyền trục cùng với hơn một trăm khối ma hạch chứa đựng ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ, cho nên mặc dù tu vi của hắn chỉ đạt ngũ cấp học đồ nhưng thực lực chính thức của hắn vượt xa các pháp sư đồng bậc khác

“Hí...Hí...”

Tiếng động do ma pháp quyền trục bị xé ra vang lên, trên người Tiểu Ân có thêm bốn, năm loại ánh sáng có màu sắc khác nhau. Ánh sáng đó cực kỳ mờ, người bình thường khó có thể phát hiện ra. Nhưng nếu Nepal có mặt ở đây, khẳng định hắn sẽ giật mình kinh hãi

Bởi vì chỉ trong một thời gian ngắn, Tiểu Ân đã thi triển ra năm loại ma pháp khác nhau, mặc dù có ma pháp là do sử dụng ma pháp quyền trục, nhưng nếu để học đồ bình thường nhìn thấy, khẳng định sẽ bị bọn họ mắng là kẻ xa xỉ

Nếu tính theo giá cả bình thường, số ma pháp quyền trục Tiểu Ân sử dụng hiện tại tương đương với mười hai, mười ba khối năng lượng tinh thạch (tác giả lầm chằng). Đối với học đồ bình thường thì đây là khoản tài phú xa xỉ

Song trong hai năm gần đây, Tiểu Ân thu thập được rất nhiều vật phẩm, số lượng này mà so với số vật phẩm trong vòng cổ không gian thì không đáng nhắc tới tí nào, huống hồ sắp tới là một trường ác đấu, hao phí vì cái mạng nhỏ của mình thì tuyệt đối không được keo kiệt

Thi triển ma pháp xong, Tiểu Ân hít sâu một hơi, hai mắt hơi nhắm lại, thân thể giống như cung rời tên phóng thẳng về phía trước.

103. Chương 37: Đánh Lén

Rất nhanh, hần lặng lẽ tới gần cách hai tên đó khoảng hai mươi thước

Khoảng cách này đối với chiến sỹ ở trạng thái đề phòng mà nói thì tương đối nguy hiểm, đặc biệt là tên sở hữu cung tên, lúc nào hần cũng có thể bắn tên. Nhưng may mắn là khoảng cách này cũng đủ để Tiểu Ân thi triển ma pháp

Hần hơi nghiêng đầu, bên cạnh mấy con ruồi máy bay vòng xung quanh hần nửa vòng tròn tròn. Động tác này của chúng báo cho hần biết, tất cả bình thường, địch nhân không phát hiện ra hần

Nếu như hai tháng trước, lúc hần vừa mới vào rừng Gobbi, hần tuyệt đối không có cách nào để không làm kinh động tới hai tên này

Nhưng sống trong rừng Gobbi hai tháng khiến hần đã quen với nơi này, đặc biệt ma pháp sư trời sinh đã có cảm giác hài hòa với tự nhiên, hơn nữa động tác của hần lại nhanh nhẹn, càng khiến hần giống như cá lặn vào biển lớn

Đương nhiên, so với Tiểu Ân, Benson thua kém hơn nhiều. Vừa nhớ tới động tác vung về chậm chạp của Benson, trong lòng Tiểu Ân lại đau xót

Nhắm hai mắt lại, Tiểu Ân tận lực kìm nén bản thân, hần không muốn để lộ sát khí của mình ra ngoài, kinh động kẻ địch

Ngón tay búng ra, một viên ma hạch nhẹ nhàng bay ra, phẳng phất giống như có cánh bay thẳng về phía trước

Phi tường Bạo Tạc Thuật, đây là ma pháp thứ nhất Tiểu Ân thi triển ra, ma pháp này được phong ấn trong ma hạch uy lực có thể so với ma pháp cấp 3, dưới sự điều khiển của hần, bay thẳng tới chỗ hai tên kia

Khóe miệng Tiểu Ân nhếch lên, hần nhớ lại cảnh vừa rồi trong Nhất Hào không gian, nếu giờ này hần ở trong Nhất Hào không gian, có thể giám sát bọn chúng bất cứ lúc nào thì thật tốt

Nhưng điều đáng tiếc đó là, chỉ cần hần vào trong Nhất Hào không gian, dù hần thi triển ma pháp gì cũng không thực hiện được ở bên ngoài. Dưới tình huống đó, luyện tập ma pháp là lựa chọn tốt nhất nhưng tại thế giới hiện thực khi giao thủ mà còn đeo mắt kính thì không khác gì là tự đi tìm đường chết.

Ma hạch lơ lửng trên không trung, may mà hai tên này không phải là ma pháp sư, không cảm ứng được sự dao động của lực lượng tinh thần, nếu không bọn chúng sẽ dễ dàng phát giác ra

Vài giây ngắn ngủi trôi qua, phẳng phất lâu như một thế kỷ, khi ma hạch thuận lợi bay tới mục tiêu, Tiểu Ân mới thở phào một hơi

Lúc này trên mặt hần hiện rõ vẻ ác độc, một tiếng nổ lớn vang lên, vậy là khối ma hạch đã nổ mạnh ở trên không

Mặc dù chỉ cách hơn hai mươi thước nhưng Tiểu Ân cảm ứng rõ được lực lượng cuồng bạo. Nếu như không phải hần sớm nấp vào một cây đại thụ gần đó, thì giờ này hần đã bị dư chấn của trận nổ mạnh đó ảnh hưởng

Ngay khi tiếng nổ mạnh vang lên, hai tiếng kêu kinh sợ cũng liên tiếp vang lên, sau đó một cái bóng nhanh như tia chớp lùi lại phía sau. Có điều, động tác của tên đó vẫn chậm một nhịp, vẫn bị dư chấn của Bạo Tạc Thuật ảnh hưởng, thân thể bắn mạnh vào một cây cổ thụ

Tiểu Ân lập tức phát hiện ra, hần không chút do dự vọt ra. Mặc dù không thấy rõ khuôn mặt của đối phương nhưng từ động tác của hần, Tiểu Ân liền đoán ra, tên đó chắc chắn là chiến sỹ cầm cung

Trung tâm của vụ nổ chưa tiêu tán hết năng lượng dao động, nhưng trên người Tiểu Ân có nhiều loại ma pháp phụ trợ, dư chấn của vụ nổ đó không tạo ra bất cứ ảnh hưởng gì đối với hần

Khi vụ nổ này trôi qua được một phút, hần liếc nhìn chiếc búa lớn, quanh chiếc búa đó là một vài bộ phận thân thể còn sót lại, rõ ràng tên chiến sỹ có thực lực cường đại kia đã bị diệt vong, thậm chí là chết không toàn thây dưới ma pháp đánh lén.

Nếu Benson chứng kiến cảnh thê thảm này, khẳng định hần sẽ ngồi xuống nôn mửa nhưng Tiểu Ân thì chỉ liếc mắt nhìn qua. Xác định đối phương đã chết, không còn gây uy hiếp cho mình, hần thu hồi lực chú ý, đặt toàn bộ tinh thần lên người tên cung tiễn thủ

Không phải Tiểu Ân là kẻ trời sinh đã máu lạnh, mà là do sau khi hần được Nhất Hào rèn luyện trong những hoàn cảnh kinh khủng thì đã không còn là kẻ mềm yếu nữa. Hần đã tập thành thói quen hờ hững với mọi việc

Tiểu Ân ở giữa không trung, hần chưa xuyên qua địa điểm của trận nổ mạnh, hần tìm hai quyển trục, một quyển là Phong Nhận Thuật, quyển còn lại là Mông Lung Thuật, cùng lúc thi triển ra ngoài

Tên hán tử cầm cung tên kia mặc dù đã trải qua nhiều hiểm cảnh nhưng vừa mới bị vụ nổ mạnh đả kích, còn chưa thoát ra khỏi trạng thái kinh hoảng thì lại bị Tiểu Ân đánh lén tiếp.

Dưới tình huống này, hần cảm ứng được nguy hiểm sắp đến, theo bản năng lùi về phía sau, đồng thời giương đoản cung lên trước ngực

Khi đối mặt với nhiều địch nhân, Phong Nhận Thuật của Tiểu Ân phát huy ra hiệu quả cực kỳ lớn, nhưng để đối phó với một người, uy lực thậm chí còn không bằng Tật Phong Thuật. Cho nên dư âm của phong nhận đung vào cung tên của đối phương, hoa lửa tuôn ra, phong nhận đã bị cây vũ khí ma pháp này ngăn cản

Song trên mặt Tiểu Ân lại lộ ra một tia cười lạnh, đặc biệt khi hần nhìn thấy động tác trì hoãn của tên cung tiễn thủ, vẻ tươi cười trên mặt hần càng thêm lạnh lùng

Nếu tên này không bị chết trong trận nổ mạnh, thì nên bắt sống hần

Động tác của hần không chậm chút nào, trong nháy mắt, hần mở ma pháp quyển trục ra, đồng thời phát động lực lượng tinh thần, trong nháy mắt thi triển hai ma pháp Tật Phong Thuật.

Lúc này, tên cung tiễn thủ không còn tránh được nữa, một cánh tay của hần trúng phải ma pháp Tật Phong Thuật. Hần rú lên một tiếng thê thảm, vừa mới nhảy lên trên không trung thì ngã xuống, tay cầm cung tên không giữ nổi, cung tên đồng thời rơi xuống mặt đất.

104. Chương 38: Tra Hỏi

Cước cuối cùng này của Tiểu Ân là do Nhất Hào đề nghị

Nhất Hào nói, dù là nam hay nữ, chỉ cần đá vào chỗ đó thì đối phương sẽ đau không thể chịu nổi, trong thời gian ngắn mất đi lực chiến đấu, hơn nữa, khi tra hỏi sẽ chiếm thêm ưu thế về tâm lý

Tiểu Ân tiến tới, giật đầu tên đó lên, nhất thời nhìn thấy khuôn mặt méo mó vì đau đớn của hần

- Người là ai?

Tiểu Ân lạnh lùng hỏi

Tên đó hít sâu mấy hơi, cố gắng trì hoãn, trong mắt hần tràn ngập vẻ oán độc, nhìn Tiểu Ân không nói câu nào

Khẽ cau mày, khi tiếp xúc với ánh mắt của tên đó, Tiểu Ân hiểu, tên này rất cứng đầu, nếu mình muốn từ miệng hần moi được tin tức thì sẽ khó khăn

Tiểu Ân lạnh lùng cười nói:

- Người đã rơi vào tay ta, lại còn muốn giấu giếm nữa sao?

Cung tiễn thủ lạnh lùng nhìn Tiểu Ân, sau đó hần nhắm hai mắt lại, không ngó ngang gì nữa

Tiểu Ân cố ý dừng lại một chút nói:

- Nói thật, đại nhân Ryder ta không muốn chọc vào các người, mà là các người cứ theo đuôi ta, dường như giữa chúng ta không có thù hận.

Mí mắt tên cung tiễn thủ kia hơi cử động, nhưng cuối cùng hắn vẫn không mở mắt ra

Tiểu Ân nói to thêm một chút:

- Các người thuộc phe phái nào, tại sao lại tới đây? tiểu đội săn bắt ma thú mà các người vừa tiêu diệt tên gì? Nếu người thành thật nói cho ta biết, đại nhân Ryder ta sẽ bỏ qua cho người.

Cuối cùng tên cung tiễn thủ kia mở hai mắt ra, nhưng ánh mắt của hắn lại tràn ngập vẻ trào phúng

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói:

- Người không tin ta?

Vẻ trào phúng trong mắt cung tiễn thủ càng rõ, giống như nhìn thấy một tên ngu

Khóe miệng Tiểu Ân nhếch lên, nói:

- Người hắn đã nhìn ra, ta là một ma pháp sư.

Cuối cùng cung tiễn thủ mở miệng, hắn nói:

- Nói nhảm.

Quả thực, có thể trong nháy mắt phát ra nhiều ma pháp như thế, ngoài ma pháp sư ra, còn ai có thể làm được nữa?

Tiểu Ân chăm chú nhìn hắn nói:

- Người cũng là kẻ có kiến thức, vậy người chắc cũng đã nghe qua lời thề pháp thần rồi chứ.

Cung tiễn thủ giật mình, lộ rõ vẻ kinh ngạc

Lời thề pháp thần là lời thề mà mọi ma pháp sư phải tuân thủ, nghe nói nếu có ai làm trái lời thề này, lực lượng tinh thần sẽ bị giảm xuống một cấp bậc. Loại trừng phạt này là cực kỳ nghiêm khắc đối với ma pháp sư.

Mặc dù Tiểu Ân không hiểu được lời thề đó có lực lượng gì nhưng cả Maren và David Kirby đều khuyên hắn, hơn nữa nghe nói có người không tin tà thuyết đó liền bị trừng phạt, cho nên trong thế giới ma pháp, lời thề pháp thần có một sự ước thúc cường đại

- Nếu như người trả lời ta những vấn đề ta hỏi, Ryder ta xin lập lời thề pháp thần, tuyệt đối sẽ không hại người, hơn nữa còn chữa lành thương thế cho người, để người rời đi.

Ánh mắt cung tiễn thủ lộ rõ vẻ mong mỏi, hắn đã rơi vào tay đối phương, tự biết bản thân mình nhất định sẽ chết, nhưng không nghĩ tự nhiên gió lại đổi chiều, hắn lại có một con đường sống.

Cần nhắc một lúc, nhìn Tiểu Ân có vẻ không nhận được nữa, tên cung tiễn thủ cuối cùng mở miệng

Sau khi hỏi hắn nửa ngày, cuối cùng Tiểu Ân hiểu được thân phận của những tên này

Bọn chúng quả nhiên là thành viên của gia tộc Leyden thuộc đế quốc Nặc Khả Đa, dẫn đầu đội ngũ là một kẻ còn trẻ tuổi trong gia tộc Leyden, cửu cấp học đồ Ao Bate. Đi cùng Ao Bate lần này còn có mười hai tên võ sỹ và một ma pháp học đồ thập cấp.

Khi biết được thực lực cường đại của đối phương, mặc dù Tiểu Ân không biểu hiện gì nhưng trong lòng hắn đã sớm biến hóa đến long trời lở đất

Một cửu cấp học đồ, một thập cấp học đồ, chỉ với hai tên học đồ này đã so được với thực lực đoàn đội bên mình, chỉ không biết tên thập cấp học đồ kia có nắm giữ được ma pháp cấp 3 hay không. Nếu như hắn cũng nắm giữ được một ma pháp cấp 3 lợi hại thì trận này không cần phải đánh nữa, chạy trốn mới là thượng sách

Nhưng có thể khẳng định một điều, tên thập cấp học đồ kia không nắm giữ được Phong Tường Thuật, nếu không Nepal chưa chắc đã thoát khỏi bọn chúng

- Lần này các người tới rừng Gobbi để làm gì?

Tiểu Ân trầm giọng hỏi

- Chúng ta theo thiếu chủ nhân tới để ma luyện

Cung tiễn thủ hít sâu một hơi, cảm giác đau đớn truyền từ cánh tay bị gãy khiến hắn không chịu được

- Ma luyện?

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói:

- Các người sao không ma luyện ở vùng phụ cận với đế quốc Nặc Khả Đa, sao lại tới thành Luois này?

- Chúng ta đi theo đường rẽ.

Mí mắt Tiểu Ân hơi nheo lại, lý do này thoáng nghe thì hoang đường nhưng lại phù hợp nhất. Trong rừng Gobbi nếu không cẩn thận sẽ gặp phải ngã rẽ, điều này cũng không có gì ngạc nhiên.

- Tốt, thế sao các người lại tiêu diệt tiểu đội săn bắt ma thú? các người có thù hận gì với bọn họ?

Cung tiễn thủ cố hít thở, miễn cưỡng nói:

- Thiếu chủ nhân đã tiến vào rừng Gobbi 3 tháng, cho nên thấy hai vị cô nương trong tiểu đội....

Tiểu Ân gật đầu, đến hiện tại hắn đã hiểu rõ, trong lòng hắn nổi lên một cơn sát khí

Cung tiễn thủ ngẩng đầu lên, nói:

- Ta đã kể xong cho người, người có thể trị liệu cánh tay cho ta chưa?

Tiểu Ân gật đầu, mặt lạnh nói:

- Không sai, người trả lời vô cùng chi tiết, ta rất hài lòng.

Dứt lời, Tiểu Ân nâng cánh tay đối phương lên, trên mặt nở một nụ cười cao thâm nói:

- Nhìn ta giúp người trị liệu nhé.

105. Chương 39: Lừa Gạt

Tiếng xương gãy vang lên, cung tiễn thủ bất ngờ không đề phòng, kêu lên thảm thiết, hôn mê bất tỉnh.

Tiểu Ân không giúp hắn trị thương, ngược lại còn vặn gãy toàn bộ cánh tay của hắn

Hắn lấy ra một bình nước lạnh, đổ lên đầu tên cung tiễn thủ. Cung tiễn thủ từ từ tỉnh dậy, hắn nghiến răng nói:

- Người không giữ lời, chẳng lẽ không sợ lời thề pháp thần?

Tiểu Ân cười cười nói:

- Sợ, đương nhiên sợ. Chỉ cần là ma pháp sư thì ai cũng sợ lời thề đó.

Ánh mắt của cung tiễn thủ lộ rõ vẻ oán độc cùng có chút không hiểu, Tiểu Ân chậm rãi nói:

- Nhưng có một chuyện ta quên không nói cho người biết, tên của ta không phải là Ryder mà là Tiểu Ân.

Cung tiễn thủ ngẩn ra, nhất thời sắc mặt hắn xám lại, hắn oán giận nói:

- Người là một pháp sư tôn quý, thế mà lại lừa gạt người khác, người

Nhìn bộ dạng tức giận của tên cung tiễn thủ, Tiểu Ân càng thêm vui vẻ, hắn nở nụ cười nói:

- Biết tại sao ta bẻ gãy cánh tay của người không? Bởi vì đó là cánh tay mà người dùng cung tên bắn trúng bạn ta

Sau đó, Tiểu Ân thu nụ cười trên mặt lại, nói:

- Để báo thù cho bạn ta, người chắc chắn phải chết, nhưng người không phải lo, sẽ có rất nhiều người sẽ đi theo người nữa.

Đôi mắt cung tiễn thủ đột nhiên tròn tròn, thân thể hắn giãy dụa mãnh liệt một lúc, cuối cùng không nhúc nhích

Tiểu Ân chậm rãi rút con dao đâm vào trái tim hắn ra, sát khí trong mắt không hề giảm đi

Cái chết của tên cung tiễn thủ này tuyệt đối chưa bù nổi tính mệnh của Benson. Sau khi biết được sự thực, Tiểu Ân quyết định, phải tổng tiễn toàn bộ bọn chúng cùng với Benson.

Tìm kiếm trên người tên cung tiễn thủ một ít lương khô và nước uống, sau đó Tiểu Ân thuận tay cầm cung tên lên

Chiếc cung tên này không biết do ai chế tạo ra, ngăn chặn Phong Nhận Thuật mà không bị hư hỏng gì, thì dù nó có thuộc tính gì cũng đều là đồ tốt

Nhẹ nhàng thử cung tên, lông mào Tiểu Ân hơi nhú lại, chiếc cung tên này quả thực là đồ tốt, dường như được gia trì thêm phong thuộc tính, uy lực và tốc độ bắn ra hơn xa so với cung tên bình thường, hơn nữa nó còn rất nhẹ, khiến Tiểu Ân yêu thích không rời tay

Tiểu Ân tin tưởng, bất cứ cung tiễn thủ nào có được cây ma pháp cung này, thực lực sẽ tăng lên một tầng cao mới

Nhưng thứ này rõ ràng không có nhiều tác dụng đối với hắn.

Do dự một chút, Tiểu Ân đi tới chỗ vụ nổ mạnh xảy ra, thu lấy chiếc búa của tên đại hán. Chiếc búa này mặc dù lớn nhưng không phải là vũ khí ma pháp, tuy nhiên nó vẫn là một thanh vũ khí công kích hiếm có, ngay cả vụ nổ mạnh cũng không làm nó hư tổn, đem nó đi bán lấy tiền, chắc cũng thu được một khoản lớn

Tiện tay phá hủy hoàn cảnh nơi này, sau đó Tiểu Ân lập tức rời đi.

Mùi máu tươi trên thân thể gã đại hán khẳng định sẽ hấp dẫn đám ma thú ở phụ cận, chỉ là vừa rồi vụ nổ xảy ra quá lớn, cho nên mới khiến cho đám ma thú không dám tới.

Nhưng Tiểu Ân tin tưởng, nhiều nhất là mười ngày, khẳng định nơi này sẽ không còn lại bất cứ dấu vết gì, bởi vì hoàn cảnh sinh thái trong rừng Gobbi sẽ hủy diệt đi tất cả dấu vết

Rời khỏi nơi đó khoảng vài trăm thước, Tiểu Ân nhảy lên một cây cổ thụ lớn, đội mắt kính lên hỏi:

- Nhất Hào, tìm được bọn chúng chưa?

Trong quá trình tra hỏi vừa rồi, Tiểu Ân biết được sau khi bắn bị thương Benson, tên cung tiễn thủ đã dùng một đạo cụ ma pháp có tác dụng liên lạc từ xa, ước định với thiếu chủ nhân của bọn chúng

Thanh âm của Nhất Hào chậm rãi truyền đến, nói:

- Không phát hiện ra, nhưng hiện tại thần kinh của chủ nhân quá khẩn trương, tôi đề nghị ngài thả lỏng một chút. Nếu bọn chúng bước vào phạm vi giám sát của tôi, tôi sẽ báo lại cho ngài.

Tiểu Ân khẽ thở dài một tiếng, nơi này dù sao cũng là rừng Gobbi, không phải là ở trên bình nguyên, cho nên năng lực của mấy con ruồi máy bị hạn chế. Trừ phi đối phương tiến vào vào phạm vi giám sát, nếu không rất khó chủ động phát hiện

Do một lát, Tiểu Ân bố trí bên ngoài mười cái bẫy, sau đó mới tiến vào Nhất Hào không gian nghỉ ngơi

Nửa ngày sau, Nhất Hào truyền đến tin tức tốt

Cách vụ nổ về phía tây ba nghìn thước, xuất hiện tám người, xem trang phục trên người bọn chúng, rõ ràng là đồng bọn của tên cung tiễn thủ

Đây chính là những kẻ thuộc gia tộc Leyden, theo như lời tên cung tiễn thủ thì chúng có mười bốn người, nhưng bị Tiểu Ân và Benson giết chết sáu tên, cho nên hiện giờ chúng chỉ còn lại tám người

Trong đám người này, chính thức khiến Tiểu Ân kiêng kỵ là hai tên ma pháp học đồ

Hai tên này, một tên là cửu cấp học đồ còn một tên là thập cấp học đồ, đặc biệt là tên thập cấp học đồ kia, trời mới biết hắn có thực lực thi triển ma pháp cấp 3 hay không

Nhất Hào quan sát bọn chúng nửa ngày nói:

- Chủ nhân, tôi đề nghị ngài nên rút lui, giao thủ với bọn chúng là quá nguy hiểm.

Tiểu Ân lạnh lùng nhìn đám người đó, nói:

- Bọn chúng ngoài sáng, còn ta ở trong tối, nếu không từ thủ đoạn nào cả thì có bao nhiêu khả năng thành công?

- Bảy mươi phần trăm!

Nhất Hào không chút do dự nói

- Cao như thế sao?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi

- Đúng, bởi vì ngài có biến dị Chiếu Trạch Thuật và Phi Tường Bạo Tạc Thuật. Dựa vào hai kỹ năng này, có bảy mươi phần trăm khả năng tiêu diệt toàn bộ bọn chúng.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, hắn rất tin tưởng phán đoán của Nhất Hào. Mặc dù hắn muốn báo thù cho Benson, nhưng nếu xác suất tiêu diệt được toàn bộ bọn chúng quá thấp, hơn nữa còn quá mức nguy hiểm thì Tiểu Ân sẽ buông bỏ. Bởi hắn tin tưởng, giữ được núi xanh thì lo gì không có củi đốt, nếu biết lai lịch của đối phương, cuối cùng sẽ có một ngày, hắn có thể hoàn thành được mục đích báo thù của mình

Nhưng hiện tại Nhất Hào nói có bảy mươi phần trăm thành công, dưới tình huống này mà hắn còn buông tha thì hắn không phải là Tiểu Ân

- Nhất Hào, người lên kế hoạch đi.

Thanh âm Tiểu Ân mang theo oán niệm lớn:

- Ta muốn giết toàn bộ đám tạp chủng đó, không để lại một tên nào!

106. Chương 40: Bảy Rập

Nhẹ nhàng lau mồ hôi trên trán, cuối cùng Tiểu Ân hoàn thành xong kế hoạch do Nhất Hào bày ra. Sau khi hoàn thành xong mọi việc, trong lòng Tiểu Ân không nhịn được thì thầm, tên Nhất Hào này khẳng định không phải là một học tập cơ bình thường

Để đối phó với tám tên đó, Tiểu Ân vì bọn chúng mà chuẩn bị một bữa tiệc lớn, hơn nữa còn bỏ ra cái giá mười bảy khối ma hạch

Nhưng loại ma hạch chứa đựng ma pháp này có năng lượng dao động, nếu đặt trong vòng cổ không gian, tự nhiên sẽ không gây chú ý cho người khác, nhưng nếu đặt ở bên ngoài, khẳng định sẽ không thể gạt được cảm ứng của đối phương

Cho nên mới nói, Tiểu Ân bố trí bảy ma pháp, chưa chắc đối phương đã dính bẫy

Nhưng Nhất Hào đã dùng một biện pháp rất đơn giản, đó là giết chết mười bảy ma thú, nhét ma hạch vào trong bụng ma thú

Nơi này là rừng Gobbi, là thiên đường của ma thú, muốn tìm thứ khác chắc có lẽ không tìm được, nhưng dưới sự trợ giúp của Nhất Hào thì tìm một ít ma thú cấp 1 là vấn đề rất đơn giản

Tiểu Ân lợi dụng tốc độ của mình, rất nhanh tới sào huyệt của thú Gong Li, không sợ tổn kém sử dụng liền một lúc mười cuốn ma pháp quyển trực công kích cấp 2

Kết quả cuối cùng không cần nghĩ cũng biết, hai mươi con Gong Li bị hấn bắt được hết. Đương nhiên trong đó có một nửa là những con Gong Li đã già yếu, nếu không trong một khoảng thời gian ngắn, Tiểu Ân khó có thể thu được chiến tích như thế

Bước cuối cùng rất đơn giản, Tiểu Ân nhét mười bảy khối ma hạch vào thi thể, hơn nữa giữ nguyên vị trí thi thể của chúng lại. Sau đó, Tiểu Ân tránh đi chỗ khác, đội mắt kính, chờ xem kịch vui

.....

Một lúc lâu sau, tám tên kia mới xuất hiện

Bởi vì có ma pháp đạo cụ liên lạc, cho nên những tên này đi đúng tới địa điểm mà tên đại hán cầm chiếc búa lớn và tên cung tiễn thủ chờ đợi, mà sào huyệt của thú Gong Li bị Tiểu Ân tập kích lại ở gần đây, cho nên sẽ không lo bọn chúng không phát hiện ra

Đang đi đường, đột nhiên phát hiện ra thi thể của hai mươi con Gong Li, bất luận là ai cũng sẽ nghi ngờ

Những tên này lại càng không ngoại lệ, trong đó có một tên ma pháp sư chậm rãi tiến lên, liếc mắt nhìn thân thể thú Gong Li vài lần, sau đó quan sát chung quanh, lông mày cau lại, nói:

- Mọi người cẩn thận, ở gần đây có một tiểu đội săn bắt ma thú, thực lực của bọn chúng không kém, hoặc trên tay bọn chúng có nhiều ma pháp quyển trực công kích cấp 2.

Tiểu Ân tạo nên hoàn cảnh đó, dù là kẻ nào nhìn vào, cảm giác đầu tiên xuất hiện là do tiểu đội săn bắt ma thú gây ra, mà hiện tại những kẻ đó đang đi truy kích những con Gong Li còn sót lại

Một tên thanh niên mặc ma pháp bào khác tiến tới, khuôn mặt của hắn lạnh lùng dị thường, nhưng đôi mắt tam giác của hắn lại mang theo vẻ kích động, đối lập hẳn với khuôn mặt của hắn

- Dicara, chỗ này có chuyện gì xảy ra, sao không có ai cả thế?

Nhất Hào ở xa lập tức phân tích Dicara, nhận ra năng lượng dao động trên người tên này rất cường đại, thậm chí còn mạnh hơn vài phần so với Nepal, không khỏi khiến Tiểu Ân có chút lo lắng. Đây là cao thủ thập cấp học đồ –hàng thật giá thật đó

Dicara khẽ cau mày, xoay người nói:

- Ao Bate, sư phụ dặn dò gặp chuyện khác thường không nên vội vàng, nếu không sẽ không giải quyết được.

Trong mắt Ao Bate lóe lên hung quang nói:

- Hừ, lão già đó quả là điên, bắt ta ở chỗ này hơn nửa năm, mới được đi ra ngoài.

Dicara than nhẹ một tiếng nói:

- Hoàn cảnh nơi này rất tốt cho sự tu luyện của chúng ta, nếu như người tỉnh tâm tu luyện ở đây hơn nửa năm, có khả năng rất lớn đột phá tiến vào thập cấp học đồ.

Ao Bate hừ lạnh một tiếng nói:

- Điểm này thì người không cần phải lo, ta chắc chắn có thể đột phá.

Dicara dường như kiêng kỵ, mặc dù trên mặt lộ ra vẻ bất mãn, nhưng miệng thì không nói gì

Qua mấy câu đối thoại đó, Tiểu Ân đại khái đoán được quan hệ giữa bọn chúng, xem ra đây không phải là một đội ngũ đoàn kết, nhưng đối với Tiểu Ân thì đây là một tin tức tốt

Ao Bate vung tay lên, mấy tên chiến sỹ phía sau lập tức đi tới

Hắn chỉ vào mấy con Gong Li nằm trên mặt đất, trên mặt lộ rõ vẻ đùa giỡn, tươi cười nói:

- Lấy ma hạch ra, và lột những bộ da còn hoàn chỉnh xuống cho ta.

Dicara nhướng mày, ngăn cản nói:

- Ao Bate, người có biết làm như vậy sẽ dẫn tới hậu quả gì không. Nếu như bọn họ trở về, nhất định sẽ không bỏ qua cho chúng ta.

- Không việc gì

Ao Bate liếm liếm môi, nhe răng cười nói:

- Nếu bọn chúng không biết điều, vừa hay có chỗ cho ta phát tiết.

Dicara muốn nói, nhưng cuối cùng hần lựa chọn nhần nại

Động tác của mấy tên chiến sỹ không hề chậm, rất nhanh lấy ra ma hạch của thú Gong Li, hơn nữa còn lột tất cả những bộ da thú còn hoàn hảo. Xem động tác của bọn chúng, xem ra đã làm những chuyện này nhiều lần rồi

Ánh mắt của Dicara nhìn ma hạch và da thú Gong Li, phát hiện có điều khác thường đột nhiên nói:

- Không đúng.

Ao Bate nghiêng đầu hỏi:

- Người phát hiện ra gì?

Dicara nghi hoặc nói:

- Nếu ma thú đã mất đi ma hạch, tại sao ta vẫn cảm nhận trên người chúng có năng lượng dao động?

Ao Bate sững sờ, do hần bị ép buộc phải sống ở trong rừng Gobbi ba tháng, cho nên tính tình của hần trở nên bạo ngược, nhưng hần không phải kẻ ngu, cân nhắc một lúc, hần nói:

- Có thể có thứ gì cổ quái trong thân thể của chúng.

Rất nhanh, ma hạch cổ quái trong bụng thú Gong Li bị chúng phát hiện

Sau khi phát hiện ra ma hạch cấp 2 cổ quái, bọn Ao Bate cảm thấy có điều không đúng

Động tác của bọn chúng trở nên cẩn thận, lực chú ý của bọn chúng tập trung vào phía bên ngoài, không hề để ý đến ma hạch cầm trên tay.

107. Chương 41: Bùng Nổ Chết Chông

Bọn họ có thể dễ dàng cảm nhận được trong ma hạch có ẩn chứa năng lượng kỳ dị nhưng bên trong là thứ gì, dù hai người có mở to hai mắt ra cũng không thể biết được

Ở cách đó xa xa, Tiểu Ân tháo mắt kính ra, ánh mắt hần lộ rõ vẻ hung ác, trong miệng thì thào nói:

- Benson, người ở trên trời, xem ta báo thù cho người...

Đang nghiên cứu ma hạch, hai vị cao giai học đồ đột nhiên cảm giác được có điều không đúng

Trong mười bảy khối ma hạch, đột nhiên có ba khối tuôn ra một loại năng lượng kỳ dị, luồng năng lượng này cực kỳ quỷ dị, hơn nữa phát ra trong nháy mắt

Mặt đất đột nhiên trở nên mềm nhũn, cả vùng đất cứng rắn biến thành ao đầm lầy lội, khiến cho thân thể con người không thể không chế được cứ thế chìm xuống

Sắc mặt hai vị học đồ đại biến, bọn họ không hèn mà cùng nghĩ tới một loại ma pháp kinh khủng

Chiêu Trạch Thuật, ma pháp này mặc dù không có uy lực công kích không cường đại, nhưng lại rất nổi danh trong thế giới ma pháp, được xưng là khắc tinh của kỵ sỹ

Một khi sử dụng Chiêu Trạch Thuật, có thể biến hơn một trăm thậm chí một ngàn thước vuông thành đầm lầy. Dù là ai, chỉ cần bị hãm sâu trong đó, sẽ lún xuống rất nhanh, chỉ khi nào mặt đất bình thường trở lại, mới có thể đào những kẻ bị lún sâu trong đó lên, nhưng khi đó khẳng định không còn có ai sống sót

Ao Bate cực kỳ hoảng sợ kêu lên:

- Ma pháp sư là ma pháp sư chính thức...

Tiếng nói của hắn tràn ngập sợ hãi, mặc dù bọn họ có tám người nhưng nếu gặp phải ma pháp sư chính thức, khẳng định sẽ là dữ nhiều lành ít. Có điều bọn họ không thể nào nghĩ ra, tại sao ma pháp sư chính thức lại xuất hiện ở chỗ này đối phó với mình.

Khuôn mặt của Dicara biến sắc nhưng trong lòng hắn không loạn, cảnh giác nhìn bốn phía, cảm ứng năng lượng dao động chung quanh

Sau một phút, hắn chợt quát lên nói:

- Mọi người bình tĩnh, không phải Chiêu Trạch Thuật.

Ao Bate bị dọa sợ, sau đó thẹn quá hóa giận nói:

- Dicara, ngươi nói bậy bạ gì đó?

- Chiêu Trạch Thuật là ma pháp cấp 4, nhưng ngươi thử cảm ứng năng lượng dao động xem, nhiều nhất chỉ là ma pháp cấp 2, cho nên đây không phải là ma pháp Chiêu Trạch Thuật

Dicara tỉnh táo nói

Dường như chứng minh cho lời nói của hắn, hai tên chiến sỹ thân mặc áo giáp sợ hãi kêu:

- Đầm lầy này không sâu, ta chạm vào mặt đất rồi.

Ao Bate quay đầu nhìn, hai tên kia đã đứng vững, mặc dù bị đầm lầy bao phủ nhưng chỉ bao phủ tới thắt lưng bọn họ mà thôi

Tới lúc này, mọi người mới đồng loạt thở phào một hơi, nếu như đầm lầy này chỉ sâu như vậy, căn bản sẽ không tạo thành uy hiếp gì đối với bọn họ

Biến dị Chiêu Trạch Thuật mặc dù có được đặc tính của Chiêu Trạch Thuật nhưng dù sao nó chỉ là ma pháp cấp 2, ngay cả khi có thêm đặc tính của thủy hệ ma pháp thì độ sâu của nó không thể nào so sánh được với ma pháp cấp 4. Muốn dùng ma pháp này để chìm chết địch nhân, căn bản là không có khả năng

Ở phương xa, mặc dù Tiểu Ân không chính mắt nhìn thấy cảnh tượng ở đó, nhưng hắn dường như có thiên lý nhãn, khóe miệng lộ ra nụ cười lạnh. Hai tay hắn chà xát vào nhau, sau đó lộn người nằm xuống

Dicara quan sát chung quanh, mặc dù hắn không rõ người này tại sao lại giả mạo ma pháp cấp 4, nhưng đã là thấp cấp học đồ, hắn có một năng lực dự cảm, nơi này rất nguy hiểm, không thể ở lại lâu

- Mọi người mau lên, chúng ta rời khỏi nơi này.

Dưới hoàn cảnh này, lời nói của Dicara lập tức được mọi người đồng ý, nhưng khi muốn rời đi, bọn họ lại đột nhiên phát hiện, mặc dù đầm lầy này không sâu nhưng nửa người bọn họ lún trong đó không thể nào di chuyển được. Trong đầm lầy dường như có thứ gì đó khiến bọn họ không thể cử động được

- Gặp quỷ.

Ao Bát nổi giận gầm lên một tiếng nói:

- Đây là ma pháp gì, sao lại có chất lỏng giống như keo dính vậy?

Dicara nhướng mày, hắn đang định thi triển Khinh Linh Thuật cùng một số ma pháp phụ trợ để giúp mọi người thoát khỏi thì đột nhiên phát hiện mười ba khối ma hạch còn lại truyền ra năng lượng dao động khác

Hai vị học đồ tiềm thức đồng thời phát giác điều không ổn, bọn họ lập tức thi triển ma pháp phòng hộ cho bản thân

Sau đó, những tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên

Mười ba khối ma hạch chứa đựng ma pháp Bạo tạc thuật cấp 1, giờ phút này phát huy ra uy lực hủy thiên diệt địa

Một trận nổ lớn bắn tất cả mọi vật lên cao, uy lực nổ mạnh cường đại phá hủy mọi vật xung quanh

Sáu tên chiến đều có thực lực cường đại, không hề kém so với kỵ sỹ Scott. Nếu ở trong dòng binh đoàn, mỗi người sẽ trở thành trụ cột trong đoàn đội săn bắt ma thú, nhưng dưới uy lực cường đại của ma pháp, ánh sáng màu trắng trên thân thể bọn họ chỉ cản trở được một chút, sau đó không còn bất cứ tác dụng gì

Năng lượng cuồng bạo phá hủy cả thế giới nhanh chóng bao phủ lấy bọn họ, cây cối xung quanh giống như bị thiên lôi tàn phá biến thành một đồng trống

Sau khi mọi thứ khôi phục lại, nửa người trên của sáu tên chiến sỹ hoàn toàn biến mất, bởi vì vụ nổ lớn đã phá hủy cả đám này

Những hòn đá lớn lúc đầu đã bị phá hủy không còn hình dáng gì

Một cột khói bốc lên ở giữa trung tâm vụ nổ, khuếch tán về bốn phía. Ma thú chung quanh phát cuồng, thanh thế lớn như thế đã vượt qua sự chịu đựng của ma thú cấp thấp. Trong một thời gian ngắn, địa phương này trở thành một khu vực trống rỗng.

Giống như sào huyệt của cao cấp ma thú, không có một ma thú cấp thấp nào dám can đảm khiêu chiến với cường giả.

108. Chương 42: Gặp Lại Nepal

Khoảng cách dù xa nhưng hắn có thể cảm ứng được uy lực cường đại của vụ nổ mạnh. Những kẻ trong vụ nổ đó có cảm giác như thế nào, không cần hỏi cũng biết

Mười ba Bạo Tạc Thuật cùng nổ một lúc, uy lực của nó thậm chí còn vượt xa phạm trù của ma pháp cấp 3

Tuy nói bản thân ma pháp có uy lực chất chồng nhưng Bạo Tạc Thuật có thể tạo ra uy lực lớn như thế là do chúng thuộc cùng một loại ma pháp

Nhìn những trận khói bay lên từ nơi xa, trong lòng Tiểu Ân tràn ngập những cảm xúc ngổn ngang. Nghĩ đến việc báo thù cho Benson, trong lòng hắn không hề do dự gì cả. Nhưng khi mọi việc kết thúc, vô số suy nghĩ xuất hiện trong lòng hắn, đặc biệt là ký ức về Benson lại càng rõ ràng trong đầu hắn

Bất tri bất giác, đôi mắt hắn đã ươn ướt, nhắm hai mắt lại, hắn lau đi những giọt nước mắt tràn ra. Tại sao sau khi báo thù xong, hắn lại càng buồn thêm?

Đột nhiên, Tiểu Ân ngừng mọi suy nghĩ lại, bởi hắn mơ hồ cảm ứng được, phía trước có năng lượng dao động truyền đến

Mau chóng lau khô nước mắt, Tiểu Ân ngẩng đầu lên, kinh dị nhìn về phía trước

Hắn tuyệt đối tự tin, dưới uy lực của vụ nổ mạnh, đừng nói là học đồ, dù là ma pháp sư chính thức như sư phụ Maren của hắn, cũng chưa chắc có thể bình yên thoát thân. Nhưng phía trước truyền đến năng lượng dao động là sao?

Một khi nghĩ đến tên đáng chết còn chưa chết, lửa giận vừa biến mất trong mắt Tiểu Ân lại xuất hiện

Thân hình hắn như điện, bay nhanh về phía trước. Không lâu sau, hắn đã tới trung tâm của vụ nổ. Nhìn cảnh tượng ba thước quanh đó, hắn hiểu, trừ khi là kỳ tích phát sinh, nếu không tuyệt đối khó có khả năng có ai còn sống

Nhưng dò theo năng lượng dao động, cuối cùng Tiểu Ân tìm được mục tiêu

Cách đó hơn mười thước, có hai người nằm trên mặt đất, xem bộ dạng bọn chúng mặc dù thê thảm nhưng trên người chúng mơ hồ tỏa ra đạo năng lượng màu trắng, bao phủ thân thể

Lông mày Tiểu Ân nhẹ nhàng nhướng lên, lập tức hắn hiểu ra nhờ có đạo năng lượng màu trắng này mà bọn chúng mới có thể sống sót sau vụ nổ mạnh

Trong mắt hiện lên một đạo sát khí, Tiểu Ân biết, trên người hai tên đó khẳng định có ma pháp đạo cụ phòng thủ hiếm có. Chỉ có loại ma pháp đạo cụ đó mới có thể ngăn cản được uy lực của vụ nổ mạnh

Nhưng hai tên này mặc dù may mắn sống sót nhưng cũng bị vụ nổ mạnh đánh bay đi hơn mười thước, thân thể yếu ớt của ma pháp sư khó có thể chịu đựng nổi, cho nên bọn chúng mới hôn mê bất tỉnh

Tiểu Ân tới bên người bọn chúng. Trong lòng hắn đã có quyết định, phải giết chết hai tên này, nếu không một khi bọn chúng tỉnh lại, kẻ bị đuổi giết sẽ là hắn chứ không phải bọn chúng

Cẩn thận quan sát một chút, Tiểu Ân phát hiện ra, trong tay hai tên đó có đeo một chiếc nhẫn cổ, mà năng lượng dao động quanh người bọn chúng là do chiếc nhẫn đó tỏa ra

Hừ lạnh một tiếng, Tiểu Ân không chút do dự tháo hai chiếc nhẫn đó xuống

Loại ma pháp đạo cụ này mặc dù có tác dụng tạo ra vòng phòng hộ siêu cấp, nhưng dưới tình huống không được phát động, rất dễ bị người khác tháo xuống

Nhìn hai tên hôn mê, tay Tiểu Ân hơi hơi run, lấy ra một con dao không sắc bén lắm. Đây là con dao trước khi rời khỏi ma pháp tháp, Benson đưa cho hắn. Mặc dù đối với ma pháp sư, thứ này chỉ là một vật phẩm để trang trí, nhưng giờ phút này, nó lại là một công cụ bảo thù tốt nhất

Đột nhiên, sắc mặt Tiểu Ân biến đổi, hắn cảm ứng được một luồng năng lượng dao động cường đại từ phương xa truyền tới. Đôi mắt chuyển động, lập tức Tiểu Ân lấy từ trong vòng cổ ra năm khối ma hạch chứa đựng Bạo Tạc Thuật, đặt dưới người hai tên nằm dưới đất, sau đó hắn xoay người nhanh như con báo nấp sau một gốc đại thụ

Sau một lúc, một thân ảnh như cơn gió xuất hiện tại chỗ Tiểu Ân vừa bỏ đi, hắn kinh ngạc liếc nhìn bốn phía, sau đó bị hai tên nằm dưới đất hấp dẫn

Hắn tiến lên trước vài bước, muốn nhìn rõ hai người đó thì từ phía sau truyền đến tiếng hô:

- Nepal, chậm đã.

Nepal cả kinh, hai tay lập tức dừng lại. Hắn quay đầu, hô:

- Tiểu Ân, sao đệ lại ở đây?

Tiểu Ân nhanh chóng tiến tới, cẩn thận lấy ma hạch dưới người hai tên đó ra

Thứ này nếu nổ mạnh, hai người không nghi ngờ gì chắc chắn sẽ chết, nhưng mình và Nepal còn muốn sống lâu

Thấy động tác của Tiểu Ân, sắc mặt Nepal khê biến, hỏi:

- Tiểu Ân, ma pháp vừa rồi do đệ thi triển?

- Đúng vậy

- Đó là ma pháp gì?

Nepal kinh ngạc hỏi

- Bạo Tạc Thuật, ma pháp cấp

- Cấp 1?

Nepal không tin hỏi

- Đúng, mười ba cái Bạo Tạc Thuật đồng thời nổ, là do hiệu quả của ma pháp chất chồng

Tiểu Ân lạnh nhạt nói

Khóe miệng Nepal khê cười, mười ba cái Bạo Tạc Thuật cùng nổ một lúc? Một mình Tiểu Ân làm sao có thể làm được, thực sự khiến người khác khó tin

Nhưng chứng kiến thảm cảnh chung quanh, loại uy lực cường đại này có thể so với ma pháp cấp 4, chỉ có mười ba cái Bạo Tạc Thuật cùng nổ mới có thể tạo ra được

Ánh mắt hắn nhìn vào hai người Ao Bate, Nepal hỏi:

- Bọn họ là ai?

- Dịch nhân

Tiểu Ân thuận tay lấy con dao ra, nói:

- Võ sĩ và pháp sư của gia tộc Leyden thuộc đế quốc Nặc Khả Đa.

Sắc mặt Nepal biến đổi, hỏi:

- Bọn chúng có bao nhiêu người, còn lại bao nhiêu tên?

- Tổng cộng có mười bốn tên, chỉ còn lại hai tên này

Tiểu Ân lạnh lùng nói

Nepal không tự chủ được ớn lạnh một cái, nhìn Tiểu Ân. Một thiếu niên mới mười lăm tuổi, thực không ngờ hắn không coi mạng người ra gì, hắn hoài nghi, cuối cùng là Tiểu Ân điên hay hắn điên.

109. Chương 43: Ma Pháp Ân Ký

- Đệ muốn làm gì?

- Giết bọn chúng

Tiểu Ân lạnh lùng nói:

- Để tế vong linh của Benson

- Tế vong linh?

Nepal không hiểu hỏi:

- Benson không chết, đệ định nguyên rửa đệ ấy sao?

Động tác của Tiểu Ân nhất thời cứng lại, con dao cầm trên tay rơi xuống, mạnh mẽ lao về phía Nepal, ôm lấy Nepal

Nepal bị hù dọa, trên mặt hắn mơ hồ xuất hiện màu đen, ánh mắt hắn bất thiện nhìn chằm chằm Tiểu Ân, hỏi:

- Đệ làm gì thế?

Tiểu Ân run run, ôm lấy Nepal, dồn dập hỏi:

- Nepal, huynh vừa nói gì? Benson không có chết?

- Đúng thế

- Hắn chưa chết?

- Đúng

Tiểu Ân nhìn chằm chằm vào mặt Nepal, dường như muốn tìm ra manh mối trên mặt của hắn. Sau một lát, cuối cùng Tiểu Ân buông tay, khí lực trong người dường như mất sạch, ngồi bệt xuống dưới đất

Vẻ tươi cười trên khuôn mặt hắn còn khó coi hơn khóc, thì thào nói:

- Hắn còn sống, hắn còn sống...

Trong lòng Nepal vốn đang tức giận Tiểu Ân lập tức tan thành mây khói, giờ phút này Tiểu Ân mới giống một thiếu niên mười năm tuổi

Tiểu Ân đột ngột đứng dậy hỏi:

- Benson ở đâu?

- Ở chỗ cũ

- Hắn ở một mình?

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến nói

- Đúng, nhưng đệ yên tâm, ta có bày cấm chế, tuyệt đối không có nguy hiểm gì.

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, hắn tin thực lực của Nepal, nếu hắn đã nói thế thì khẳng định không có nguy hiểm gì. Nhưng hắn lập tức ngẩng đầu, tức giận kêu lên:

- Nếu Benson không chết, sao huynh lại lừa đệ?

-Huynh lừa đệ?

- Đúng vậy, đệ hỏi huynh tình huống của Benson, huynh lắc đầu mà?

Nepal đỏ khốc đỏ cười nói:

- Đệ rõ là dần, rõ ràng bản thân đệ lỗ mãng, ngay cả lời của ta cũng không nghe rõ đã bỏ đi, hiện tại còn muốn trách ta

Tiểu Ân cẩn thận suy nghĩ, dường như mình đã quá kích động. Trong lòng thầm than một tiếng, không thể tưởng tượng mình là một kẻ xuyên việt lại phạm phải sai lầm như vậy, thực không thể tha thứ. Nhưng lúc ấy trong lòng hắn tràn đầy căm phẫn, đau xót, nổi giận, có lẽ đây là bản tính của hắn, khắc sâu vào trong xương, khó có thể thay đổi

Cuối cùng ánh mắt hắn nhìn lên hai tên nằm hôn mê trên mặt đất, Tiểu Ân hỏi:

- Nepal, hai kẻ này tính sao?

Nepal cười khở một tiếng hỏi:

- Bọn chúng có nhìn thấy mặt đệ không?

- Không

Tiểu Ân do dự một chút nói:

- Nhưng bọn họ đã thấy qua điểm đặc biệt trong ma pháp của đệ

- Cái gì?

Tiểu Ân đem chuyện nguyên tố triệu hoán hệ có thể được chứa đựng trong ma hạch cho Nepal biết, hơn nữa còn nói ra việc hắn sử dụng ma pháp biến dị Chiêu Trạch Thuật

Sắc mặt Nepal biến ảo khó lường, sau một lát mới nói:

- Tiểu Ân, không thể lưu bọn chúng lại.

Tiểu Ân chậm rãi ngẩng đầu nhìn Nepal, ánh mắt lộ vẻ do dự. Sau khi biết Benson còn sống, oán hận của hắn với những tên này giảm đi nhiều. Nếu như không phải vì báo thù cho Benson, nói thật hắn cũng không muốn động thủ

Sắc mặt Nepal nghiêm trọng nói:

- Nếu đệ sử dụng ma pháp bình thường thì không có vấn đề gì, nhưng nguyên tố triệu hoán hệ rất đặc biệt. Trừ khi sau này đệ không sử dụng loại ma pháp này nữa, nếu không khẳng định sẽ có một ngày bại lộ chuyện hôm nay

Tiểu Ân khê gật đầu, hắn cắn chặt răng, trong mắt bắn ra tia sát khí lạnh lẽo. Dưới trận phục kích, hắn đã giết chết mười hai người của đối phương, có thể nói đã kết oán thù không chết không ngừng. Mà thực lực của đối phương hết sức cường đại, chỉ cần có một chút tin tức, phỏng chừng chúng sẽ không bỏ qua cho hắn

Nepal thở dài một tiếng, tới bên người Dicara, trên tay cũng xuất hiện một con dao, sau đó đâm thẳng vào cổ họng của hắn

Trong trạng thái hôn mê, Dicara không phát ra một âm thanh gì, chết một cách lặng lẽ.

Trong lòng Tiểu Ân cả kinh, kéo Nepal lại trầm giọng nói:

- Nepal, cảm ơn huynh, nhưng chuyện này do đệ làm, để đệ tử giải quyết.

Nepal vỗ vỗ tay hân, nói:

- Đệ cứ để ta....

Hắn đột nhiên ngừng lại, bởi hắn nghĩ đến việc Tiểu Ân đã giết chết phần lớn nhân mã của đối phương, thì sao có thể xem là thiếu niên bình thường được

Nắm thật chặt tay Nepal, mặt Tiểu Ân biến đổi một chút, nói:

- Để đệ!

Nepal than nhẹ một tiếng, quay đầu đi chỗ khác

Nhặt con dao trên mặt đất, nhìn Ao Bate, trong mắt Tiểu Ân hiện lên một tia sáng kì lạ, cuối cùng một đao đâm xuống

Khi con dao cắm vào trong lồng ngực Ao Bate thì trong khoảng khắc đó, dị biến nổi lên, một luồng năng lượng dao động quỷ dị truyền lên con dao

Tiểu Ân lạnh tay lạnh mắt, phát hiện điều không ổn, hắn quyết định rất nhanh, rút con dao đi, nhưng luồng năng lượng dao động dường như nhận biết được Tiểu Ân, chợt lao nhanh, bắn trúng cánh tay Tiểu Ân

Một tiếng động nhỏ vang lên, hễ y phục bị đao năng lượng đó chạm phải đều bị vỡ tan ra, sau đó đao năng lượng đó dung nhập vào cánh tay Tiểu Ân tạo nên một ấn ký quỷ dị

Nepal ở bên cạnh nhìn đao năng lượng đó xuất hiện, ánh mắt hắn nhìn màn quỷ dị vừa rồi, nhất thời sắc mặt hắn trở nên trắng bệch không có một tia máu nào

- Nepal, đó là thứ gì?

Mặc dù trong lòng rất kinh hoảng nhưng Tiểu Ân vẫn tỉnh táo hỏi

Dù là kẻ ngốc cũng biết cái ấn ký đó không phải là thứ tốt lành, nhưng nếu bị thứ đó bám vào rồi, dù có lột ruột cũng vô ích

Nepal nhìn Tiểu Ân vẫn trấn tĩnh như trước, trong mắt hắn hiện lên một tia kính nể

Hắn cúi xuống lật ống tay áo của Ao Bate lên, nhìn thấy hình xăm kỳ lạ trên tay hắn, một tia hy vọng cuối cùng liền tan biến

- Tiểu Ân, chúng ta gây ra họa rồi, tên này là đệ tử trực hệ của gia tộc Leyden.

- Sao lại như thế?

- Đệ tử thuộc trực hệ của gia tộc Leyden, khi sinh ra sẽ có một hình xăm ma pháp trên cánh tay, hễ ai giết người của bọn chúng, thì hình xăm này chuyển sang người kẻ đó

Dừng một chút, hắn thấp giọng nói:

- Hơn nữa, người của gia tộc Leyden rất am hiểu thuật truy tìm.

110. Chương 44: Chạy Mau

Nepal hít sâu một hơi nói:

- Chúng ta chạy thôi

- Chạy

- Đúng, chúng ta trở về, nhờ sư phụ nghĩ biện pháp

Nepal trầm giọng nói:

- Sự phụ nhất định có biện pháp giải quyết

Tiểu Ân chần chừ chốc lát, cuối cùng nói:

- Được

Nói xong, hấn lực lợi trên người Ao Bate và Dicara

Nepal ngạc nhiên hỏi:

- Để làm gì vậy?

- Nếu hai tên này đã chết, trên người chúng nếu có đồ tốt, đương nhiên đệ sẽ tiện tay thu hồi lấy.

Nepal dở khóc dở cười nói:

- Đệ không nên lấy đồ trên người bọn chúng, nếu không cẩn thận lấy phải thứ có tín hiệu để truy tìm thì sao?

Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn Nepal, không nói gì, nhìn cánh tay mình, trên đó có hình xăm ma pháp quỷ dị

Nepal thở dài, không khuyên nữa, nếu trên người Tiểu Ân đã có thứ đó, thì dù hấn có lấy thêm thứ gì cũng không quan trọng

Sau một lúc, Tiểu Ân đã vơ vét sạch những đồ tốt trên người hai tên đó. Một tên là thập cấp học đồ, một tên xuất thân trong gia đình thế gia, liếc nhìn vòng đeo tay trên người bọn chúng là Tiểu Ân đã biết, đó là đạo cụ ma pháp không gian.

Xong xuôi, Tiểu Ân thi triển hỏa cầu thuật, Nepal quay đầu, giả bộ không thấy gì, rời đi trước. Tiểu Ân liếc mắt nhìn lại một chút, sau đó xoay người đuổi theo Nepal, hỏa cầu thuật lúc này mới phát huy uy lực, đốt cháy toàn bộ thi thể hai tên đó

Động tác của Nepal cực nhanh, mặc dù so về độ linh hoạt thì không bằng Tiểu Ân nhưng tốc độ thì không chậm tí nào. Tiểu Ân âm thầm quan sát, nhận thấy sau lưng Nepal có một cỗ năng lượng dao động nhẹ nhàng, liền biết rằng Nepal đang thi triển Phong Tường Thuật

Quả nhiên Phong Tường Thuật có thể thi triển tinh tế như thế, có thể vận dụng một cách tự nhiên trong rừng rậm, khó trách Maren lại yên tâm giao cho Nepal dẫn đội lần này. Nepal dám nhận trọng trách dẫn dụ đám người Ao Bate, nguyên là do hấn có tuyệt kỹ này

Không lâu sau, bọn họ đi tới chỗ Benson. Tiểu Ân bước tới nhìn, mặc dù Benson chưa tỉnh lại nhưng xem sắc mặt của hấn thì đã tốt hơn rất nhiều. Nhìn vết băng bó trước ngực Benson, trong lòng Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái, cái nghề ma pháp sư này quả thực là ghê gớm, dù là những bác sĩ ở thế kỷ 21 cũng không thể tạo ra kỳ tích như thế này

Song khiến Tiểu Ân giật mình là Nepal lập tức phân phó nói:

- Đệ ôm Benson rồi thi triển ma pháp hộ trảo (vòng bảo hộ).

- Tại sao?

- Bởi vì chúng ta bắt đầu chạy

- Chạy?

Nepal ngẩng đầu nhìn trời nói:

- Không sai, chúng ta phải chạy nhanh...

.....

Khi bọn họ rời khỏi rừng Gobbi, mặt trời đã xuống núi, mà Tiểu Ân giờ đã hiểu ra tại sao Nepal lại dặn dò hấn thi triển ma pháp hộ trảo

Bởi vừa rời khỏi rừng Gobbi, Nepal liền toàn lực thi triển phong tường thuật

Thân thể của Nepal dường như mất đi sức nặng, chậm rãi bay lên không trung, hơn nữa hai tay hắn còn nắm lấy Tiểu Ân, đưa Tiểu Ân đi theo

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, giật mình hỏi:

- Chúng ta bay trở về?

- Đúng, thương thể của Benson rất nặng, chỉ có trở về nhanh gấp sự phụ mới chắc chắn giữ được tính mạng. Để nhanh thì triển ma pháp hộ tráo đi.

Nepal vội vàng nói, mơ hồ đúng lúc đó, trên người Tiểu Ân phát ra một đạo ánh sáng màu trắng, rõ ràng đã thi triển xong

Tiểu Ân hiểu, Nepal muốn trở về nhanh, một phần nguyên nhân là vì Benson, nhưng nguyên nhân chủ yếu là vì hắn. Cho nên hắn không nói câu nào nữa, liên tục thi triển ra hai ma pháp hộ tráo cho bản thân và cho Benson

Động tác Nepal trở nên nhanh chóng, thân thể ba người bay lên không trung. Có lẽ do nhân số nhiều, sức nặng lớn, nên bọn họ chỉ bay cách mặt đất khoảng hai mươi thước. Khi Nepal thi triển Phong Tường Thuật bay nhanh về ma pháp tháp, Tiểu Ân mới hiểu rõ Phong Tường Thuật đáng sợ đến như thế nào

Mấy chục thước không phải là quá cao, nhưng ở độ cao đó khi phi hành thì không có trở ngại gì, dù là những khu vực lầy lội nhất cũng dễ dàng bay qua

Tốc độ của Nepal vô cùng nhanh, bên tai liên tục truyền đến những trận gió mạnh khiến người ta phải run sợ

Bay được một đoạn thời gian, ánh sáng trên người Tiểu Ân và Benson bắt đầu tối đi. Tiểu Ân biến sắc, lập tức thi triển ma pháp hộ tráo cho Benson

Sau một lúc, ánh sáng trên người Tiểu Ân tắt đi, ma pháp của hắn biến mất

Một trận gió mạnh thổi qua thân thể hắn. Mặc dù chỉ ở trên độ cao vài chục thước nhưng dưới loại tốc độ phi hành này, một khi mất đi bảo vệ của ma pháp hộ tráo, ngay lập tức sẽ bị những trận gió lạnh hải thẩm.

Cái cảm giác lạnh lẽo tràn vào cơ thể làm cho con người liên tưởng đến việc bản thân đang ở trong hầm băng chịu khổ

Tiểu Ân lập tức hiểu ra vì sao Nepal dặn dò mình cẩn thận thi triển ma pháp hộ tráo cho Benson, bởi vì dưới tình huống này, một kẻ đã bị trọng thương như Benson, nếu bị những trận gió lạnh đó tràn vào, khẳng định sẽ không thể nào chịu đựng nổi

Ngẩng đầu miễn cưỡng mở mắt, nhưng những trận gió mạnh khiến hắn không thể mở mắt ra được. Hắn chần chờ một chút, không thi triển ma pháp hộ tráo cho bản thân mà cắn chặt răng, chịu đựng những trận gió lạnh tràn đến

Dù sao hắn chỉ là ngũ cấp học đồ, lực lượng tinh thần của bản thân có giới hạn, nhiều nhất chỉ thi triển được mười ma pháp cấp 2, mà xem thái độ của Nepal, chỉ sợ trong khoảng thời gian ngắn sẽ không dùng lại nghỉ, cho nên lực lượng tinh thần quý giá nên để lại cho Benson dùng.

111. Chương 45: Gia Tộc Leyden

Tiểu Ân ngẩn ra, lập tức hiểu được ý của Nepal, nguyên Nepal cũng giống mình, muốn sử dụng lực lượng tinh thần quý giá để dùng cho Phong Tường Thuật, như vậy có thể duy trì thời gian nhiều hơn

Nghĩ tới đây, trong lòng Tiểu Ân nổi lên một tia âm ập. Mặc dù trước kia không tiếp xúc nhiều với Nepal, nhưng Nepal là loại người điển hình của trường phái ngoài lạnh trong nóng, trong rừng Gobbie hết lòng dạy mình và Benson, giờ phút quan trọng này lại càng thấy rõ được bản chất chính thức của một con người.

Phi hành như thế suốt sáu giờ, tốc độ của Nepal chậm lại, sau đó chậm rãi rơi xuống đất

Ngoài Benson được bảo vệ tốt, cơ thể của Tiểu Ân và Nepal đều lạnh lẽo, nếu như không phải còn hô hấp thì không khác gì so với người chết, hơn nữa đầu tóc còn bị gió thổi rối tung, trông không khác gì mấy cái tổ quạ.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn Nepal, không nhận được cười to lên. Nếu như giờ phút này tham gia diễn hề, hai người bọn họ sẽ không cần phải rườm rà tiến hành hóa trang

Hai chân Nepal vừa chạm đất lập tức ngồi bệt xuống, hơn nữa hắn lấy ra một khối ma hạch, hấp thu năng lượng trong đó bổ sung lực lượng tinh thần tiêu hao. Tiểu Ân quan sát địa hình bốn phía. Nepal chọn một chân núi bí mật đáp xuống, trên cơ bản khó có khả năng bị kẻ khác phát hiện. Hắn do dự một chút, hỏi:

- Chúng ta có nên tìm một cỗ xe không, như thế thì ban ngày mới di chuyển được.

Nepal không chút nghĩ ngợi lắc đầu nói:

- Không được, chúng ta không thể tiết lộ hành tung, ban ngày nghỉ ngơi, ban đêm phi hành. Trước khi tới ma pháp tháp, không thể để cho bất cứ ai phát hiện

Dừng một chút, Nepal nói tiếp:

- Dù là tới ma pháp tháp, chúng ta cũng chỉ lén lút gặp sư phụ, không để cho người khác phát hiện

Trong lòng Tiểu Ân run lên, hỏi:

- Thế còn mấy nhập môn học đồ khác?

- Phải giữ bí mật.

Nepal nói xong, nhắm hai mắt lại, khôi phục lực lượng tinh thần

Tiểu Ân thở dài một hơi, Nepal càng cẩn thận tức là gia tộc Leyden càng cường đại, phiền phức trên người mình càng khó giải quyết

Hắn chậm rãi vén ống tay áo lên. Nhìn hình xăm ma pháp khắc trên tay, trong lòng hắn hiện lên một tia bối rối. Nhưng dù sao hắn không phải là người thường, sau một lúc, hắn không chế lại tâm tình của bản thân, lấy ra một khối ma hạch, hấp thu năng lượng trong đó

Khi Tiểu Ân hấp thu hết năng lượng trong ma hạch, lực lượng tinh thần của hắn khôi phục lại hoàn toàn, còn Nepal thì khác vẫn còn hấp thu, nhưng ma hạch trong tay hắn đã thay đổi ba lần

Benson vẫn hôn mê bất tỉnh như cũ nhưng sắc mặt vẫn tốt, giống như một tiểu hài tử ngủ say. Trong lòng Tiểu Ân có chút hâm mộ, không biết Nepal sử dụng ma pháp gì khiến Benson duy trì được trạng thái này

Sửa sang lại một chút, Tiểu Ân ngồi lại chỗ cũ, nhưng tay hắn vô ý chạm vào ngực, sắc mặt không khỏi biến đổi, hung hăng vỗ mạnh vào trán. Bản thân mình cuối cùng là bị sao vậy, sao lại quên mất ma pháp quyền trục chứ. Nếu như nhớ sớm hơn thì sao phải chịu khổ sở hơn nửa ngày trên không trung.

Xem ra đột ngột giết người trong rừng Gobbi ảnh hưởng đối với bản thân đã vượt qua dự tính

Tay vung lên, đem hơn một trăm quyền trục trong vòng cổ ra. Thể tích của quyền trục cũng không lớn, mặc dù có hơn một trăm quyền nhưng cho vào ba lô thì không thành vấn đề gì, miễn cưỡng vẫn mang được

- Đó là thứ gì?

Nepal chậm rãi mở hai mắt ra, tinh thần của hắn đã khôi phục hơn nửa, vẫn mắt nhắm mắt mở nhưng nhìn thấy nhiều ma pháp quyền trục như vậy, trong lòng không khỏi cảm thấy kỳ quái

- Đó là ma pháp quyền trục

Tiểu Ân không quay đầu lại nói:

- Dù là quyền trục ma pháp hộ tráo, buổi tối phi hành chúng ta không lo không có vòng bảo hộ rồi.

Nepal từ từ mở mắt ra, hắn dụi dụi hai mắt, dường như mình không có nhìn lầm. Nếu như chỉ có một ít ma pháp quyền trục thì hắn không để ý nhưng số lượng quyền trục lại hơi nhiều, nhét đầy cả một ba lô

- Tiểu Ân, có bao nhiêu quyển trục?
- Đại khái có chừng trăm quyển
- Đệ lấy chúng ở đâu ra
- Do đệ chế tạo ra
- Đệ... Do chính đệ?
- Đúng vậy.

Tiểu Ân quay đầu, dùng giọng điệu rất hiển nhiên hỏi:

- Có vấn đề gì sao?

Nepal muốn nói nhưng lại thôi, sau đó cố gắng miễn cưỡng tươi cười nói:

- Không sao, đệ làm rất tốt

Hắn ngẩng đầu nhìn trời, trong lòng có chút nghi hoặc, có phải đêm qua mình phi hành quá lâu, cho nên bây giờ mới xuất hiện ảo giác

Một ngũ cấp học đồ, trong vòng hai năm đã chế tạo được một trăm ma pháp quyển trục....

Thiên phú của Nepal trong số các ma pháp học đồ được xem là rất tốt, nếu không thì hắn đã không tiến giai trở thành thập cấp học đồ, hơn nữa còn nhanh chóng nắm giữ được phong tường thuật

Hắn luôn tin tưởng đối với thực lực cường đại của mình, nhưng nhìn một trăm ma pháp quyển trục, sự tin tưởng trong lòng hắn lung lay. Lần đầu tiên hắn có chút hoài nghi, so sánh với Tiểu Ân, dường như mình chỉ là một ma pháp sư ngu ngốc?

Ba ngày sau, ba người thuận lợi trở về ma pháp tháp

Liên tiếp phi hành trong bốn đêm, quả thực là lấy mạng Nepal. Đặc biệt lần bay qua một con sông lớn, thiếu chút nữa là Nepal không thể kiên trì. Nếu như không có Tiểu Ân cấp ma pháp hộ trảo cùng khinh linh thuật giảm bớt sức nặng của ba người, chỉ sợ ba người bọn họ đã không thể trở về ma pháp tháp, mà rơi xuống giữa sông, đánh nhau với Hà Bá rồi.

Mặc dù trở về an toàn nhưng bốn đêm liên phi hành khiến lực lượng tinh thần của Nepal tiêu hao hết, khi hắn tới ma pháp tháp, cuối cùng nới gót theo chân Benson, ngất đi

- Sư phụ, Benson và Nepal thế nào?

Thấy Maren không nói gì, cuối cùng Tiểu Ân không nhịn được hỏi

- Bọn chúng không sao

Maren thở dài nói:

- Nepal chẳng qua hao phí quá nhiều lực lượng tinh thần, chỉ cần nghỉ ngơi là có thể khôi phục, hơn nữa kinh nghiệm trải qua lần này có sự trợ giúp và phát triển rất lớn đối với hắn, có lẽ trong vòng 5 năm nữa, hắn có thể trở thành nhất tinh ma pháp sư chính thức.

Tiểu Ân lo lắng nhìn vị bằng hữu thân thiết đã hôn mê vài ngày hỏi:

- Benson thì sao?

- Mặc dù nó bị thương nặng nhưng Nepal đã xử lý kịp thời, hơn nữa loại thương thế này đối với ma pháp sư chúng ta mà nói cũng không tính là gì. Trong vòng nửa năm, ta sẽ trả lại cho người một Benson khỏe mạnh như trước

Trên mặt Maren lộ ra nụ cười, hắn rất hài lòng đối với thái độ của Tiểu Ân

Tiểu Ân thở dài một hơi, cuối cùng hắn yên lòng

Chỉ là nụ cười trên mặt Maren chậm rãi biến mất, nhìn Tiểu Ân ánh mắt tràn ngập vẻ khó xử

Trong lòng khẽ động, Tiểu Ân hiểu được suy nghĩ của Maren, thử dò xét hỏi:

- Sư phụ, chuyện của con khó giải quyết đúng không?

Maren do dự một chút, sau đó nặng nề gật đầu nói:

- Không chỉ không ổn, mà tình cảnh của người rất nguy hiểm.

Tiểu Ân sờ đồ án ma pháp quý dị trên cánh tay, mặc dù cách một lớp y phục mỏng nhưng hắn vẫn cảm ứng được năng lượng dao động trong đó

- Sư phụ, chẳng lẽ người không có cách tiêu trừ nó hay sao?

- Không thể, thứ này do ma đạo sỹ chế tạo, trừ khi thực lực của người đạt tới ma đạo sỹ. Hoặc có một vị truyền kỳ pháp sư ra tay, nếu không thứ này sẽ làm bạn với người một đoạn thời gian dài

Maren lắc đầu, nghiêm trọng nói

- Ma đạo sỹ?

Tiểu Ân thất kinh. Gia tộc Leyden kia chẳng lẽ có quan hệ với ma đạo sỹ?

- Tiểu Ân, kẻ người giết là người của gia tộc Leyden thuộc đế quốc Nặc Khả Đa. Người biết đế quốc Nặc Khả Đa chứ?

- Biết, đó là chính quốc của công quốc Louis chúng ta

- Không sai, nhưng người có thể không biết, trong đế quốc có hai vị ma đạo sỹ tọa trấn

Maren nhìn sắc mặt trắng bệch của Tiểu Ân, cười khổ nói:

- Đế quốc Nặc Khả Đa là một trong năm đại cường quốc, cũng là chính quốc của công quốc Louis chúng ta. Đế quốc cường thịnh như vậy là do có hai vị ma đạo sỹ.

Tiểu Ân chậm rãi ngẩng đầu lên, nói:

- Sư phụ, trước kia ngài có nói, bình thường ma đạo sỹ sẽ không nhúng tay vào cuộc chiến giữa các quốc gia mà.

- Đúng vậy, không chỉ có ma đạo sỹ mà kể cả tứ tinh đại ma pháp sư trở nên thường thường cũng sẽ không tham chiến

Maren tức cười nói:

- Ma pháp sư là lực lượng quá cường đại, cấp bậc ma pháp sư càng cao, lực phá hoại càng lớn, cho nên trong các cuộc chiến tranh bình thường, trừ phi quốc gia mình ủng hộ gặp phải nguy cơ hủy diệt, nếu không tứ tinh đại ma pháp sư trở lên đều không tham chiến.

Lông mày Tiểu Ân nhíu lại, nói:

- Nếu ma đạo sỹ không ra mặt thì chúng ta việc gì phải lo lắng.

Maren lộ vẻ xem thường nói:

- Tiểu Ân, đế quốc Nặc Khả Đa mặc dù cường thịnh nhưng sẽ không tùy tiện truy nã một ma pháp sư. Nhưng gia tộc Leyden thì khác, chỉ riêng lực lượng của bọn họ cũng thừa đủ để tiêu diệt công quốc Louis.

Tiểu Ân biến sắc, liên tưởng tới những lời sư phụ vừa nói, thất kinh hỏi:

- Chẳng lẽ gia tộc Leyden có hai ma đạo sỹ.

- Không

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức bình tĩnh trở lại, nhưng câu nói tiếp theo của Maren lại khiến sắc mặt hắn khó coi

- Gia tộc Leyden chỉ có một ma đạo sỹ, nhưng tất cả đệ tử trực hệ đều được hắn truyền hình xăm ma pháp này.

- Ma đạo sỹ...

Tiểu Ân thì thào nói, trong mắt lóe lên tia sáng khác thường.

- Đúng vậy

Maren bắt đầu kể đầu giải thích:

- Gia tộc Leyden là gia tộc ma pháp hiếm có, nghe nói trong cơ thể bọn họ có dòng máu của viên cổ thần linh, hề là đệ tử trực hệ đều có 1/10 khả năng có thiên phú ma pháp, mà tỉ lệ trở thành ma pháp sư chính thức cao tới 1/4

Mắt Tiểu Ân khẽ động, con số này thực quá kinh người, nói cách khác, đệ tử trực hệ trong gia tộc, chỉ cần có bốn mươi người, là có thể sinh ra một vị ma pháp sư chính thức. Mà trong thế giới, có được thiên phú ma pháp chỉ có 1/1000, thế mà khả năng thành ma pháp sư chính thức của gia tộc Leyden ngay cả 1/10 cũng chưa đến

- Sư phụ, con hiện giờ phải làm gì?

Tiểu Ân hít sâu một hơi, trầm giọng hỏi

Mặc dù biết được thực lực cường đại của địch nhân nhưng Tiểu Ân không hề hối hận. Tuy vậy, trong lòng hẳn có một ít buồn phiền, sớm biết như thế mình không nên sử dụng dao, nên sử dụng ma pháp mới đúng

Nhưng dù có thay đổi, coi như mình sử dụng ma pháp, chỉ sợ ẩn kỵ ma pháp này vẫn giáng xuống đầu mình. Người ta là ma đạo sỹ, pháp thuật nếu có thể dễ dàng phá giải như thế, đám người Maren sẽ cười vào mặt cho

Maren cử động, chậm rãi đi lại trong phòng, mỗi bước chân của lão có khoảng cách khác nhau, hơn nữa trên người mơ hồ hiện ra thần sắc nghiêm trọng khó nói

Lập tức Tiểu Ân hiểu, chuyện này rất quan trọng, chỉ sợ vượt quá khả năng của sư phụ, nếu không người đã không biểu lộ sự thất thố trước mặt mình

Nhìn Benson và Nepal, trong lòng Tiểu Ân xuất hiện nhiều suy nghĩ, biện pháp tốt nhất để giải quyết chuyện này chính là giao nộp hẳn. Nhưng một khi bị giao nộp thì kết quả của bản thân mình không cần nghĩ cũng biết

Vô số ý nghĩ xuất hiện trong đầu hẳn, hẳn quyết định, tuyệt đối không thể bó tay chịu trói

Đôi mắt chuyển động, Tiểu Ân quyết định, trong lòng hẳn rất tỉnh táo nhưng khuôn mặt lại tràn ngập bi phẫn, hướng về phía Maren kêu lên:

- Sư phụ...

112. Chương 46: Kiến Nghị Lão Bằng Hữu

- Chuyện gì?

Tiểu Ân cúi người nói:

- Sư phụ, ngài bảo trọng

Sau đó, hẳn xoay người rời đi

Maren ngẩn ra, vội vàng hỏi:

- Con muốn đi đâu?

Tiểu Ân đang đi dừng lại nói:

- Nếu không có cách nào chạy thoát, con sẽ tới đế quốc Nặc Khả Đa

- Con điên rồi

Maren giận dữ mắng

Tiểu Ân lắc đầu, nói:

- Sư phụ, ngài yên tâm, con tuyệt đối không không để người cùng Benson và Nepal dính vào chuyện này
Khuôn mặt hắn trần ngáp bất khuất và đầu chí, kiên định nói:

- Con sẽ kéo bọn chúng chết cùng

Maren vừa tức giận vừa buồn cười, nhưng mơ hồ có vài phần tự hào cùng bi ai

- Hồ đồ, người ta là ai, một học đồ nho nhỏ như con có tư cách gì mà liều mạng cùng bọn chúng

Tiểu Ân gãi đầu, thì thào nói:

- Con dù không liều mạng được với ma pháp sư chính thức, nhưng nếu giết được hai học đồ cũng không tính là thua thiệt

Maren thở dài một tiếng nói:

- Không cần nói hươu nói vượn nữa, con là đệ tử của ta, cho dù đi liều mạng thì phải là ta đi mới đúng

Trong lòng Tiểu Ân nhất thời như gỡ được tảng đá lớn xuống, hắn biết con người của Maren, nếu đã nói như vậy, tuyệt đối Maren sẽ không giao hắn cho gia tộc Leyden

Maren vỗ trán nói:

- Tiểu Ân, theo ta đi gặp David, có lẽ hắn sẽ có biện pháp

Ánh mắt Tiểu Ân lộ ra vẻ nghi hoặc, lên tiếng hỏi:

- Sư phụ, Nepal muốn con giữ bí mật chuyện này, ngài nói cho ma pháp sư David Kirby không có vấn đề gì chứ?

- Không có việc gì

Maren mỉm cười nói:

- Ta và Kirby trước kia đều là người hầu học đồ của một ma pháp sư, cho nên con không cần phải lo lắng

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu, nguyên quan hệ giữa hai người bắt đầu hình thành từ lúc đó. Nhưng chỉ là người hầu học đồ mà cả hai người bọn họ lại có thể tiến giai thành ma pháp sư chính thức, đúng là một chuyện khó tin. Chỉ là hiện giờ, David Kirby đã là tam tinh ma pháp sư, còn Maren chỉ là nhất tinh ma pháp sư, bởi vậy có thể thấy được tư chất của hai người cách biệt nhau như thế nào

Theo Maren tới ma pháp tháp của David Kirby, vị tam tinh ma pháp sư này đang làm thí nghiệm ma pháp. Nhưng Maren chỉ nhú mày, không chút do dự trực tiếp đi vào

Ầm!

Phòng thí nghiệm vang lên một tiếng sấm lớn, sau đó từng cột khói bốc ra. Trong lòng Tiểu Ân run lên, không biết David Kirby các hạ đang làm thí nghiệm ma pháp gì, sao lại có uy lực như thế. Không hề thua kém chút nào so với bùng nổ chất chồng của mười ba Bạo Tạc Thuật

Một trận ho khan kịch liệt vang lên trong phòng thí nghiệm, khi Maren cùng với David Kirby đi ra, cả hai đều vô cùng chật vật, ngay cả người luôn luôn anh tuấn tiêu sái như David Kirby cũng biến thành một hán tử đen thui

- Trời a, Maren, nhìn chuyện tốt mà người làm đi

David Kirby rên lên nói:

- Vì ma pháp này, ta đã phải chuẩn bị một tháng đó

David Kirby vốn có ba người hầu học đồ, nhưng khi Maren tiến vào phòng thí nghiệm, ba tên người hầu học đồ đó cực kỳ ăn ý lập tức biến mất không thấy. Xem ra chuyện này Maren đã làm nhiều lần

Maren thở dài một tiếng nói:

- David, ta tới đây là để nhờ người giúp một chuyện
- Cái gì?
- Ta sắp chết rồi, cho nên muốn tới gặp mắt người lần cuối

Sắc mặt David Kirby nhất thời đại biến, sự phấn nộ ban đầu liến biến mất, hắn chăm chú nhìn Maren, trong ánh mắt lộ ra vẻ nghi hoặc:

- Người còn rất khỏe mạnh, chắc không phải mắc bệnh hiểm nghèo chứ?

Maren chớp mắt nói:

- Người mới mắc bệnh hiểm nghèo

David Kirby cười ha hả, sau đó hắn nghiêm mặt hỏi:

- Cuối cùng xảy ra chuyện gì?

Maren không giấu giếm, kể lại chi tiết chuyện đêm người Tiểu Ân trong rừng Gobbi, bao gồm cả chuyện giờ phút này hai người Nepal và Benson đang hôn mê bất tỉnh nằm trên giường, không giấu giếm chút nào

Khuôn mặt David Kirby liên tiếp biến sắc, nghe tới lai lịch của đối phương, thần sắc trong mắt hắn càng trở nên nghiêm trọng

Hắn do dự một chút nói:

- Tiểu Ân, để ta nhìn ký hiệu trên cánh tay người

Tiểu Ân vén ống tay áo lên, để lộ hình xăm quỷ dị kia ra

Tay David Kirby nhẹ nhàng vuốt ve đồ án trên hình xăm, trong miệng lẩm bẩm nói, nhưng một lát sau, hắn chán nản buông tha, nói:

- Không được, năng lực của ta đừng nói là xóa đi cái hình xăm này, cho dù che dấu nó cũng không làm được
- Ta biết

Maren ảo não gật đầu, nói:

- Ta hỏi người, chuyện này nên giải quyết như thế nào?

Cân nhắc trong chốc lát, David Kirby nói:

- Chạy
- Cái gì?

Maren nghi hoặc hỏi

Hai hàng lông mày Tiểu Ân khẽ nhếch lên, trong lòng hắn dấy lên hi vọng. Nếu như David Kirby thực sự có biện pháp giải quyết, hắn đương nhiên sẽ không đi chịu chết

David Kirby nhìn đôi thấy trò trước mắt, nghiêm túc nói:

- Hình xăm này mặc dù là dấu hiệu do ma đạo sỹ để lại, nhưng dù sao nó cũng có hạn chế về mặt khoảng cách, chỉ cần ở ngoài hai nghìn dặm, đừng nói là những kẻ bình thường trong gia tộc Leyden, cho dù là ma đạo sỹ cũng đừng mơ có thể cảm ứng

Sắc mặt Tiểu Ân biến đổi, nghe David Kirby nói, lập tức hắn đoán ra được ý đồ của vị pháp sư này. Ý của David Kirby là mình phải rời xa công quốc Louis

Nói là rời đi, kỳ thực phải nói là chạy trốn

Quả nhiên, Maren nhất thời trầm mặc, một lúc lâu sau hắn nói:

- Người muốn Tiểu Ân chạy đi đâu? Hơn nữa khoảng cách hai nghìn dặm không phải trong thời gian ngắn là có thể chạy tới, chỉ sợ khi đó người của gia tộc Leyden đã tới tìm tận cửa rồi

David chỉ về phía tây nói:

- Trong ma pháp tháp của Tiffany các hạ có một tòa cao cấp Truyền Tống Trận

Maren cả kinh nói:

- Sa Aola thảo nguyên?

- Không sai, Sa Aola thảo nguyên cách chúng ta hơn một vạn dặm, cho dù thế lực của gia tộc Leyden có lớn hơn nữa cũng không có cách tìm ra Tiểu Ân

Nhìn Maren do dự không quyết, David Kirby không khỏi thờ dài nói:

- Ta biết người không nỡ bỏ đệ tử của mình, nhưng loại hình xăm này trừ hạn chế về khoảng cách ra, còn có một hạn chế khác về mặt thời gian. Nhiều nhất mười năm sau, hình xăm này sẽ biến mất, khi đó Tiểu Ân có thể trở về

Trong lòng Tiểu Ân đại động, vội vàng hỏi:

- David Kirby các hạ, mười năm sau, hình xăm này sẽ biến mất?

- Không sai, ngay cả ma đạo sỹ cũng không có cách nào lưu lại ma pháp ấn ký vĩnh viễn trên người đệ tử trực hệ, hướng chỉ là chuyển dịch sang người khác. Cho nên chỉ cần người có thể trốn chạy khỏi mười năm thì gia tộc Leyden cũng đừng mơ tìm được tung tích của người

Tiểu Ân quay đầu nhìn Maren, mặc dù hắn không nói gì, nhưng trong ánh mắt biểu lộ rõ ý tứ

Maren thở dài một tiếng nói:

- Tiểu Ân, thảo nguyên Sa Aola không phải là địa phương hòa bình, ở nơi đó ngoài ma thú, còn có đế quốc Lang Nhân khổng lồ, còn nguy hiểm hơn so với công quốc Louis

Tiểu Ân cười cười hỏi:

- Sư phụ, nếu con tới nơi đó, so với việc bị gia tộc Leyden đuổi giết thì việc nào nguy hiểm hơn?

Maren ngẩn ra, không khỏi cười khổ

Thảo nguyên Sa Aola mặc dù nguy hiểm vạn phần, nhưng nếu ở lại đây, một khi bị ma pháp sư của gia tộc Leyden phát hiện thì hắn chắc chắn sẽ chết. So sánh ra thì đương nhiên ở thảo nguyên Sa Aola an toàn hơn

- Được rồi, ta để con tới đó

Maren do dự một chút nói:

- Ta sẽ để Nepal đi cùng con, cả hai sẽ trợ giúp cho nhau

- Không

Tiểu Ân quả quyết cự tuyệt:

- Sư phụ, đây là họa do con gây ra, không thể để Nepal theo con chịu khổ. Hơn nữa, mấy năm sau là thời điểm mấu chốt để Nepal trở thành ma pháp sư chính thức, chẳng lẽ người tính để cho huynh ấy thất bại hay sao?

Hai hàng lông mày của Maren khẽ nhếch lên, Nepal là môn hạ có hi vọng nhất trở thành ma pháp sư chính thức, nếu để hắn đi thảo nguyên Sa Aola, quả thực hắn có chút không đành lòng. Nếu không cẩn thận, đến lúc đó hắn có muốn khóc cũng không kịp

Maren do dự trong chốc lát, thì thào nói:

- Con hiện tại mới có mười năm tuổi...

Tiểu Ân hít sâu một hơi, lấy ra hai chiếc nhẫn của Ao Bate và Dicara, cùng với vòng cổ không gian trên cổ, nói:

- Sư phụ, ngài nhìn xem, con có mấy thứ này, tuyệt đối có thể tự bảo vệ mình

David Kirby và Maren đều là kẻ có ánh mắt tinh tường, sắc mặt không khỏi biến đổi nói:

- Con lấy được mấy thứ này ở đâu?

- Từ trên người hai tên ma pháp sư.

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Gia tộc Leyden quả không hổ danh là ma pháp thế gia, tài sản quả thực là quá nhiều

David cùng Maren dở khóc dở cười liếc mắt nhìn nhau, nhưng nếu ngay cả người còn giết thì đồ vật có lấy đi cũng chẳng sao cả

Maren thở dài nói:

- Được rồi.

Hắn quay đầu nói:

- David, người hãy đi nói với đại ma pháp sư Tiffany giúp ta. Ta mang Tiểu Ân trở về, đưa cho hắn một số thứ

- Tốt, muốn trực tiếp truyền tống Tiểu Ân ra ngoài thảo nguyên hơn vạn dặm, cần phải chuẩn bị ít nhất ba ngày.

David Kirby liếc nhìn hai người, khẽ lắc đầu nói:

- Các người nên trân trọng khoảng thời gian đó.

113. Chương 47: Ước Hẹn 10 Năm

Khi bọn họ biết lựa chọn của Tiểu Ân, đều trầm mặc không nói gì, đặc biệt là Benson. Hắn biết rõ nguyên nhân chính vì sao Tiểu Ân muốn giết toàn bộ những người trong rừng Gobbi. Nắm chặt tay Tiểu Ân, ánh mắt hắn lộ ra một tia sáng trong suốt

Tiểu Ân nhìn Benson buồn rầu, miễn cưỡng cười nói:

- Benson, ta còn phải cảm ơn người

Benson ngẩn ra hỏi: .

- Cái gì?

- Ở trong rừng Gobbi, nếu như không phải người đẩy ta, thì kẻ nhận phải mũi tên đó, chắc chắn là ta

Benson dùng sức nắm chặt tay Tiểu Ân, thở dài nói:

- Nếu sớm biết chuyện như bây giờ, lúc đó ta sẽ không đẩy người

- Á?

Chứng kiến vẻ mặt nghi hoặc của Tiểu Ân, Benson cười khổ nói:

- Người vì muốn báo thù cho ta nên mới gặp phải tai họa, ai... Nếu như lúc ấy người bị thương là người, chắc chắn ta sẽ ôm người dùng tốc độ nhanh nhất chạy về cứu trợ người, nếu vậy thì sẽ không có phiền toái như bây giờ

Tiểu Ân lộ ra ánh mắt xem thường, bất đắc dĩ nói:

- Benson, người yên tâm đi, chỉ có mười năm thôi mà, chỉ chớp mắt cái là sẽ đi qua

Sắc mặt của hắn đột nhiên lộ ra vẻ tươi cười, nói:

- Không bằng chúng ta đánh cược, xem xem mười năm sau, ai trở thành ma pháp sư chính thức

- Tốt

Tinh thần Benson hưng phấn lên, hào khí nói:

- Ta khẳng định sẽ hơn người. Mười năm sau, ta nhất định có thể trở thành ma pháp sư chính thức

Tiểu Ân xem thường cười lạnh một tiếng nói:

- Mạnh miệng như vậy làm gì, có lẽ không cần tới mười năm, ta đã có thể trở thành ma pháp sư chính thức

Nepal chẳng qua chỉ vì hao tổn quá nhiều lực lượng tinh thần, nghỉ ngơi một lúc thì đã tỉnh lại, hần tham gia vào cuộc vui, cười nói:

- Các đệ đánh cược, phải dành cho ta một phần

Tiểu Ân và Benson không hẹn đồng thời liếc mắt xem thường Nepal, đánh cược với thập cấp học đồ, hơn nữa còn là kẻ nắm giữ được ma pháp cấp 3, đánh cược như thế khẳng định là sẽ thua. Trừ phi bọn họ là hai kẻ ngốc, nếu không tuyệt đối sẽ không chấp nhận

Trải qua chuyến đi trong rừng Gobbi, quan hệ giữa ba người cực kỳ tốt, cười mắng một trận với nhau, sắc mặt Tiểu Ân đột nhiên trầm xuống

Nepal và Benson liếc mắt nhìn nhau, sau đó bình tĩnh trở lại

Mặc dù tới thảo nguyên Sa Aola có thể tránh được sự đuổi giết của gia tộc Leyden, nhưng dù sao nơi đó cũng cách đây vạn dặm. Hơn nữa nghe nói ở đó còn có đế quốc Lang Nhân khổng lồ, hơn xa so với công quốc Louis, Tiểu Ân phải tới đó cũng là chuyện bất đắc dĩ, nếu không ai lại muốn tới nơi nguy hiểm đó.

Tiểu Ân nói:

- Benson, Nepal, khi ta đi. Người nhà của ta...

- Người yên tâm

Benson trịnh trọng nói:

- Người nhà của người cũng như người nhà của ta, tuyệt đối ta sẽ không để ai gây bất lợi đối với bọn họ

Nepal cũng gật đầu, trong ánh mắt của hắn cũng lộ ra vẻ kiên quyết. Tiểu Ân nhất thời thấy yên tâm. Benson cũng thôi, nhưng Nepal là thập cấp học đồ, hơn nữa năm năm tới còn có hy vọng trở thành ma pháp chính thức

Có sự hứa hẹn của hai người, đừng nói là lão Bond và đệ đệ của mình, dù là kỵ sỹ Scott cũng có nhiều lợi ích

Nhưng vừa nghĩ đến chuyện phải ly biệt, hơn nữa hắn còn không có thời gian trở về để từ biệt, trong lòng hắn hết sức khó chịu

- Nói cho phụ thân của ta biết. Ta phải tu luyện một loại ma pháp thâm ảo, không thể có một chút phân tâm

Ngữ khí của Tiểu Ân có chút ghen ngạo:

- Giúp ta nói cho cha ta biết, mười năm sau, ta nhất định trở về thăm

- Tốt, chính miệng ta sẽ nói cho cha người

Benson kiên định nói

Tiểu Ân miễn cưỡng cười, bàn tay đặt ở giữa không trung,

Benson không chút do dự bắt lấy. Nepal nhìn hai người, cũng vươn tay ra, nắm lấy bàn tay hai người, nói:

- Mười năm sau, chúng ta sẽ gặp lại...

Ba ngày kế tiếp, Maren giống như nổi điên, nhồi nhét vô số tri thức vào đầu Tiểu Ân, dù hẳn không hiểu cũng bắt hắn nhớ kỹ

Buổi tối ngày cuối cùng, Maren đưa cho Tiểu Ân hơn 20 cuốn ma pháp lục thư cùng một quyển bút ký

Trong lục thư, ngoại trừ ghi lại các loại ma pháp cấp 2, cấp 3, còn có loại phương pháp hấp thu năng lượng ngoại giới để tăng cường lực lượng tinh thần

Maren nói, chỉ khi hắn đạt tới bát cấp học đồ mới truyền cho hắn phương pháp này. Nhưng tình huống hiện tại quá khẩn cấp nên mới đưa sớm cho hắn, để hắn tự mình nghiên cứu. Chỉ là Maren dặn dò hắn rất cẩn thận, nên sử dụng phương pháp tu luyện bình thường để tu luyện tốt trụ cột. Chỉ khi đạt tới bát cấp học đồ mới có thể bắt đầu nghiên cứu phương pháp tu luyện đó

Giờ phút này, những nhân vật máu chốt đã hiểu được chân tướng sự thật, hơn nữa còn biết Tiểu Ân sau khi giết chết hai tên pháp sư đã thu được một cái vòng cổ, hai chiếc vòng không gian và năm kiện ma pháp đạo cụ, trong đó có 3 kiện rất hiếm thấy

Theo sự phân phó của David Kirby và Maren, năm kiện ma pháp đạo cụ đó toàn bộ thuộc về Tiểu Ân

Nguyên nhân là do mấy thứ này đều là Tiểu Ân lấy từ mấy tên thuộc gia tộc Leyden, cho dù là David Kirby và Maren cũng không dám thu lấy làm của riêng, nếu chẳng may để cho người ta biết được thì hết đường chối cãi. Cho nên thậm chí bọn họ cũng không trực tiếp nhìn, lập tức đưa cho Tiểu Ân.

Trong lòng Tiểu Ân thầm hô may mắn, hai chiếc nhẫn, hai cái vòng tay bỏ đi cũng được nhưng trong vòng cổ không gian cất giấu nhiều thứ, đặc biệt là ma pháp trượng cùng cuốn ma pháp quyền trục cấp 6 khiến dù là ma pháp sư chính thức cũng phải đổ mồ hôi

Về phần trong vòng tay không gian của hai người Ao Bate có gì, hắn cũng không biết, bởi vì theo sự phân phó của David, trước khi chưa rời khỏi thành Louis, không được đụng vào những thứ bên trong đó

Đương nhiên lấy ra thì không được nhưng bỏ vào thì không thành vấn đề gì

Thân thể Benson tốt lên một chút, hắn lập tức kéo Tiểu Ân vào phòng, nhét tất cả nguyên liệu miễn phí dùng để chế tạo ma pháp quyền trục cùng với chiếc bút xương mà hắn yêu quý vào trong vòng cổ

Trong lòng Tiểu Ân rất cảm kích. Mặc dù hắn biết chiếc bút xương đối với bản thân không có nhiều sự trợ giúp nhưng trong lòng hắn vẫn rất kích động, khó có thể không chế

Ba ngày trôi qua rất nhanh, dường như trong nháy mắt đã trôi qua

Dù Tiểu Ân đã chuẩn bị sẵn tinh thần nhưng khi hắn tới ma pháp tháp của ngũ tinh đại ma pháp sư Tiffany, trong lòng hắn có chút không yên

Ngũ tinh đại ma pháp sư Tiffany là ma pháp sư cường đại nhất của công quốc Louis, thậm chí trong thế giới ma pháp lưu truyền, Tiffany đã đến gần với cảnh giới ma đạo sỹ

Gặp vị nữ ma pháp sư có khí chất cao quý này, Tiểu Ân mới biết những lời nói đó không hề có chút khoa trương

Khuôn mặt đại ma pháp sư Tiffany bị che lấp bởi một tấm lụa trắng, mặc dù tấm lụa trắng rất mỏng nhưng không ai có thể xuyên thấu qua tấm lụa trắng đó nhìn thấy dung mạo của nàng

Cho dù là như vậy nhưng không có người nào dám làm cản trước mặt nàng

Bởi dù là ai, đứng trước nàng đều có cảm giác tự ti, mặc cảm. Đặc biệt đối với ma pháp sư thì Tiffany lại giống như đại dương mênh mông vô tận, không có giới hạn, sâu không thể lường được, mọi người chỉ biết kính ngưỡng mà thôi

Tiểu Ân nhìn trộm David Kirby và Maren, thấy hai người cung kính đối đãi với Tiffany. Bởi vậy có thể thấy được, vị ma pháp sư này có địa vị cao quý đến thế nào tại công quốc Louis

Tiffany nhẹ nhàng đánh giá Tiểu Ân, đối với vị học đồ chỉ với thực lực ngũ cấp của mình mà giết chết hai tên học đồ cao cấp, nàng cảm thấy rất tò mò

Ánh mắt Tiểu Ân cúi xuống nói:

- Chào ngài, Tiffany các hạ tôn kính

Thanh âm Tiffany nhu hòa truyền đến:

- Tiểu Ân, chuyện của người ta đã nghe nói qua

Nàng dừng một chút, đột nhiên nói:

- Người làm rất tốt, nếu như ta là người, ta cũng sẽ lựa chọn như vậy

Trong lòng Tiểu Ân có chút kích động, hẳn không thể tưởng tượng Tiffany lại ủng hộ hẳn

- Leyden gia tộc là những tên khốn, chẳng những truy kích các người mà còn tiêu diệt tiểu đội săn thú của công quốc. Thế mà còn....

Nàng dừng một chút, dường như khó có thể nói tiếp

Linh quang trong đầu Tiểu Ân chợt lóe, nghĩ tới chuyện đám người tiêu diệt tiểu đội săn thú trong rừng Gobbi. Nhớ tới thân thể trần truồng của hai thiếu nữ, trong lòng hẳn nhất thời hiểu ra, có lẽ đó mới là nguyên do khiến Tiffany các hạ tức giận, hơn nữa còn nguyện ý trợ giúp hẳn

Tiffany than nhẹ một tiếng nói:

- Tiểu Ân, mặc dù người làm đúng, nhưng ta hết sức xin lỗi, không thể trợ giúp nhiều cho người

Tiểu Ân cung kính nói:

- Tiffany các hạ, ngài có thể cho ta sử dụng Truyền Tống Trận là ta đã rất cảm kích rồi

Tiffany liếc mắt nhìn hẳn một cái, cuối cùng nói:

- Nghe nói người nắm giữ được ba ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ?

- Đúng vậy

- Tốt!

Tiffany hài lòng nói:

- Trong thế giới ma pháp, nguyên tố triệu hoán hệ được coi là ma pháp khó học nhất, người có thể học, hơn nữa còn nắm giữ được, quả nhiên có thiên phú khác với người thường.

Mặc dù mấy năm nay, Tiểu Ân thường xuyên luyện tập da mặt, dù giờ đã dày như tường thành nhưng lúc này, mặt hẳn lại đỏ lên

Tiffany mỉm cười, lấy ra hai cuốn ma pháp lục thư đưa cho hẳn, nói:

- Trong lúc vô ý, ta thu thập được hai cuốn lục thư có liên quan đến nguyên tố triệu hoán hệ, giờ ta cho người

Hai mắt Tiểu Ân nhất thời tỏa sáng, vội vàng cung kính đón lấy

Theo sự dẫn dắt của Tiffany, bọn họ tới tầng cao nhất của ma pháp tháp, nơi đó rất rộng, có một ma pháp trận chiếm hơn một trăm thước vuông

Giờ phút này, phía trên ma pháp trận tỏa ra ánh sáng huyền ảo, kỳ dị, lộng lẫy, hiển nhiên là có thể mở ra bất cứ lúc nào.

Tiffany ra hiệu, Tiểu Ân hít sâu một hơi, tới chính giữa ma pháp trận

- Ta sắp phát động ma pháp trận, người còn muốn nói gì nữa không?

Tiffany hỏi

Tiểu Ân do dự một chút, hét lớn:

- Benson, nói cho cha ta biết, ta muốn cha ta sinh cho ta thêm mấy đệ đệ nữa, mười năm sau, ta sẽ về thăm.

114. Quyển 3: Đại Thảo Nguyên – Chương 1: Cao Chạy Xa Bay

Bỗng nhiên đám mây đó lại biến hóa, hần phảng phất quay lại rừng Gobbi, nhớ lại mũi tên sáng rực, bắn thẳng vào lồng ngực, hần dường như có thể cảm nhận rõ hơi thở tử vong từ mũi tên đó

Một loại áp lực mãnh liệt khiến người ta không thể thở nổi dâng lên trong lòng hần khiến hô hấp của hần trở nên dồn dập, cả người lạnh đi

Giờ phút này, trước mặt đột sáng rực rỡ lên khiến cho tâm linh của hần ớn lạnh

Mở hai mắt ra, Tiểu Ân không khỏi ngây dại

Những đám mây đã sớm biến mất không thấy, phảng phất giống như giấc mộng, nhưng lại khiến kẻ khác khó có thể thoát ra

Bên tai hần truyền đến những âm thanh ồn ào, hần kinh ngạc quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một gã pháp sư to béo đang gọi hần:

- Đi ra đi, đừng đứng ở chỗ này

Tiểu Ân cả kinh, từ trên người kẻ này, Tiểu Ân cảm ứng được một luồng năng lượng dao động cường đại, mặc dù không so được với Maren nhưng lại cao hơn một bậc so với Benson, như vậy kẻ này ít nhất là bát cấp học đồ

Nhắc chân lên, Tiểu Ân rất nhanh rời khỏi ma pháp trận. Sau một lát, một trận ánh sáng hiện lên, hai pháp sư đi ra

Nhìn bọn họ nói chuyện với nhau, tinh thần trấn định, khẳng định không phải là lần đầu tiên sử dụng ma pháp trận

- Người sao còn không đi?

Gã béo hô lên:

- Không phải lần đầu tiên sử dụng ma pháp trận đó chứ

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Ngài làm sao biết được?

- Còn cần phải nói sao, những kẻ lần đầu tiên sử dụng ma pháp trận đều có bộ dáng ngu ngơ

Gã béo phá lên cười, nói:

- Tuổi trẻ như vậy đã có thể sử dụng ma pháp trận, sư phụ của người đối với người thật không tồi

Tiểu Ân ngẩn ra, trong mắt lộ ra vẻ hồ nghi

Gã béo dường như có hứng thú hỏi:

- Thế nào. Chẳng lẽ sư phụ của người không nói cho người biết, mỗi lần sử dụng Truyền Tống Trận ít nhất phải hao phí hơn một trăm khối năng lượng tinh thạch hay sao?

Tiểu Ân lắc đầu không biết, nhưng trong lòng hần sáng tỏ. Tiffany truyền tống hần tới đây, chỉ sợ hao phí tuyệt đối không ít hơn một trăm khối tinh thạch

- Sư phụ của người là ai? Thực là đáng trách

Gã béo nhỏ giọng nói thầm một câu, có thể để cho một vị ngũ cấp học đồ sử dụng Truyền Tống Trận, khẳng định là ma pháp sư chính thức. Như thế thì không thể đắc tội rồi

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, nơi này cách xa công quốc Louis, mà sư phụ của hần chỉ là nhất tinh ma pháp sư, thanh danh tuyệt đối không thể truyền tới nơi này

- Lại có người đến, người nếu không có việc gì thì lại đây nói chuyện cùng ta

Gã béo thúc giục nói

Tiểu Ân do dự một chút, sau đó tới bên cạnh gã béo, cùng hắn tán dóc

Gã béo ở chỗ này nhàn nhã không có việc gì làm, hơn nữa tới đây đều là các pháp sư, cũng không có người tới tìm hắn nói chuyện. Khó gặp được một kẻ cái gì cũng không hiểu như Tiểu Ân, tự nhiên là mồm mép hắn trở nên lưu loát

Tiểu Ân cố tình hỏi, thực ra hắn thu được rất nhiều tin tức hữu dụng

Nơi đây là một trong những thành thị của con người tại thảo nguyên Sa Aola, tên là Subi Tira. Nhưng ở trong thành cũng không chỉ có loài người mà còn có cả thú nhân, mà trong thành có một kho lúa lớn chứa nhu yếu phẩm cần thiết, cho nên mới có một tòa Truyền Tống Trận

Hiện giờ ở phía nam đại thảo nguyên do loài người thống trị, gọi là đế quốc Cát Hãn, quốc thổ của đế quốc rất rộng lớn, nhân số rất đông, trong thế giới nhân loại được coi là cường quốc số 1, số 2, không hề thua kém chút nào so với đế quốc Nặc Khả Đa

Đương nhiên đối với đế quốc Cát Hãn thì điều bọn họ lo lắng không phải là những quốc gia loài người nằm liền kề mà là đế quốc Lang Nhân nằm giữa đại thảo nguyên

Giống với nhân loại, thú nhân chia thành vài đế quốc, trong đó lang nhân là một đại tộc, hình thành nên một vương quốc độc lập là chuyện đương nhiên

Lực lượng chiến đấu của lang nhân rất kinh người, ngay cả đối với ma pháp cũng có sự đề kháng nhất định, đặc biệt dưới sự trợ giúp của lang nhân Tát Mãn, thực lực của bọn họ không hề thua kém so với quân đoàn của loài người có sự trợ giúp của ma pháp sư. Cứ như thế, đế quốc Lang Nhân cùng với đế quốc Cát Hãn giằng co nhau mấy trăm năm. Đương nhiên, trước mắt thì dường như bình yên vô sự, không có bộc phát chiến tranh đại quy mô.

Hiểu rõ hoàn cảnh, trong lòng Tiểu Ân không ngừng tính toán. Để hắn lên tiền tuyến là chuyện tuyệt đối không thể, không bằng trước hết ẩn cư tiềm tu một đoạn thời gian. Dù sao trước khi đi, sư phụ và huynh đệ đã tặng hắn trên một trăm đồng vàng Cray, đủ để hắn tiêu dao một đoạn thời gian

Ánh sáng Truyền Tống Trận chợt lóe, ba pháp sư khác lại đến

Trong lòng Tiểu Ân tính toán một chút, không khỏi cảm thán, hắn đi tới nơi này mới chỉ có một hai giờ, thế mà đã có ba đợt người đến đây. Nếu như tính toán mỗi lần Truyền Tống Trận mất 100 khối năng lượng tinh thạch, nếu thế chẳng phải những người này đã tiêu hao 300 khối năng lượng tinh hạch hay sao. Loại tiêu hao khổng lồ này, trước kia tuyệt đối Tiểu Ân không thể tưởng tượng nổi

Bởi vậy có thể thấy được, thực lực của đế quốc Cát Hãn hùng mạnh như thế nào, tuyệt đối công quốc Louis không thể so sánh

Vội vã nói chuyện với nhau một vài câu nữa, cuối cùng Tiểu Ân cáo từ rời đi, nhưng hắn đã biết được những tin tức mình cần

Trong đế quốc Cát Hãn nổi tiếng nhất là bốn ma pháp thế gia, mỗi thế gia có ma đạo sỹ tọa trấn. Đương nhiên, những kẻ có thực lực mạnh mẽ đó không tham gia chiến tranh mà cùng với những Tát Mãn của thú nhân đế quốc bảo trì một sự cân bằng vi diệu

Điểm này đã sớm được Tiểu Ân tính ra, loại lực lượng cao tầng đó tự nhiên khó có thể xuất hiện trên chiến trường, nếu không thực sự tạo thành nguy hại to lớn đối với người bình thường. Hơn nữa, bọn họ cũng bị một lực lượng ước thúc, nếu không bọn họ lựa chọn chiến thuật: hôm nay diệt một thôn trang, ngày mai lại diệt một thôn trang khác, thì dù là quốc gia nào cũng sụp đổ

Tiểu Ân sờ đi hỏi thăm việc này bởi hắn muốn biết rõ để không trêu chọc phải những đệ tử trực hệ trong những gia tộc đó

Hiện tại hắn không có sự hỗ trợ của sư phụ, dù muốn chạy trốn cũng chưa chắc đã có thể thoát được

Gã béo kia chính là một pháp sư tự do của đế quốc Cát Hãn, được ma pháp công hội bảo hộ, phụ trách quản lý ma pháp trận

Ma pháp trân mặc dù tiện dụng nhưng tiêu hao thực sự rất lớn. Trừ những ma pháp sư giàu có hoặc quý tộc ra, bình dân và quân binh không thể sử dụng thông đạo này

Đương nhiên, nếu tiền tuyến gặp nguy hiểm, có thể nhờ ma pháp sư cao cấp truyền tống. Nhưng nếu truyền tống cả đại quân thì dù đế quốc Cát Hãn có mang cả quốc khố ra cũng dùng không được khoản tiền lớn như thế

Rời xa ma pháp trận, Tiểu Ân tới một góc hẻo lánh, cởi ma pháp bào trên người xuống, thay một bộ trang phục bình dân bình thường

Có lẽ do số lượng pháp sư không ít cho nên người bình thường cũng không quá kinh hoàng đối với lực lượng cường đại của pháp sư. Hiển nhiên, ma pháp sư thường xuyên xuất hiện tại nơi này

Đương nhiên, khi đối đãi với ma pháp sư thái độ của họ cũng khác, không có ai dám gây khó xử cho ma pháp sư, cho dù kẻ đó chỉ là nhất cấp học đồ

Song hiện tại, Tiểu Ân lại không muốn dùng thân phận ma pháp sư, hắn chỉ muốn tìm một địa phương tốt để tĩnh tâm tu luyện, hơn nữa trên người của hắn còn có mấy ma pháp khí cụ chưa xem xét. Rời khỏi công quốc Louis, không còn phải lo lắng nữa, hắn cũng muốn nhanh chóng xem xét qua, xem có thứ gì tốt để mình sử dụng hay không

Thay trang phục bình dân, Tiểu Ân đi dạo trong thành nửa ngày, cuối cùng tìm được nơi thích hợp

Đó là một cửa hàng lớn, bên ngoài sắp xếp các loại binh khí, bên trong thì không ngừng truyền ra những tiếng đập thép

Nghe được âm thanh quen thuộc, khoe miệng Tiểu Ân nở nụ cười

Hắn đẩy cửa đi vào, bên trong có ba kẻ hầu và một vị khách. Nhìn thấy Tiểu Ân, một người hầu bước nhanh tới hỏi:

- Tiên sinh, ngài cần gì?

Mặc dù trang phục trên người Tiểu Ân không hoa lệ, không giống với trang phục lưu hành ở đây nhưng người hầu không dám chậm trễ

Tiểu Ân gật đầu với hắn, chỉ vào đồ án hai chiếc búa gạch chéo nhau, hỏi:

- Xin hỏi, nơi đây là thợ rèn công hội?

- Đúng

- Tốt, ta muốn tiến hành khảo hạch sơ cấp thợ rèn

Tên người hầu nhìn Tiểu Ân hơi có chút ngoài ý muốn, bởi nhìn qua Tiểu Ân nhiều nhất chỉ tầm mười năm, mười sáu tuổi, độ tuổi này tới khảo hạch là tương đối hiếm thấy

Nhưng hắn không dám chần chừ đối với yêu cầu của Tiểu Ân, dẫn Tiểu Ân tới hậu viện, sau đó lui trở về

Trên đại lục, mỗi ngành nghề đều có công hội. Bởi vì có sự tồn tại của ma pháp sư khiến cho tin tức trở nên linh thông, mà loại chứng chỉ do công hội chứng minh, trên cơ bản chỉ những người có thực tài mới có được

Mặc dù thành thị này không phải là thành thị lớn nhất của đế quốc Cát Hãn nhưng là một cứ điểm tiếp tế trọng yếu cho tiền tuyến, cho nên tự nhiên có nhiều ngành nghề tồn tại

Tiểu Ân muốn mai danh ẩn tích, đương nhiên phải tìm cho mình một công việc thích hợp, lựa chọn tốt nhất chính là nghề thợ rèn.

115. Chương 2: Thợ Rèn

Nơi này sắp xếp không giống với cửa hàng của thợ rèn Witte, nhưng do đều cùng nghề thợ rèn, cho nên có thể bắt gặp những chỗ tương đồng với nhau, cho nên Tiểu Ân không khỏi xúc động nhớ tới những người thân cách xa vạn dặm

- Thằng nhóc này?

Một thanh âm thô lỗ vang lên. Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn, một đại hán đầu trọc liếc mắt nhìn hắn, cười lớn nói:

- Người cầm nổi búa không? Trở về ăn thêm mấy năm nữa đi

Nhất thời bốn phía tràn ngập tiếng cười, vẻ tươi cười trên khuôn mặt Tiểu Ân thu liễm lại

Cuộc sống mấy năm gần đây của Tiểu Ân vô cùng tốt, mặc dù luyện tập quảng bá thể thao khiến hắn mỗi ngày phải vận động nhiều, nhưng lượng vận động kiểu đó không giống với lượng vận động của thợ rèn, cho nên da dẻ và cơ bắp của hắn, không hề giống với một thợ rèn

Nhưng hiện giờ Tiểu Ân không phải là một tiểu tử, đặc biệt trải qua hai tháng trong rừng Gobbi, khiến khí chất của hắn có sự biến hóa nghiêng trời lệch đất. Khi hắn thu liễm nụ cười, từ trên người hắn tỏa ra một trận hàn ý

Cả đại sảnh đang đầy tiếng cười dần dần trầm xuống, mặc dù những kẻ này không hiểu đã xảy ra chuyện gì, nhưng cảm nhận trong không khí tràn ngập hàn ý khiến bọn họ cảm thấy sợ hãi

Tiểu Ân bước nhanh, tới bên cạnh gã đại hán đầu trọc

Khi Tiểu Ân đứng bên cạnh, trên trán tên đại hán đầu trọc đổ đầy mồ hôi, nhưng không ai xác định được đến cuối cùng hắn sợ hãi cái gì, hay là do thời tiết nóng bức ảnh hưởng

Ánh mắt Tiểu Ân đều đều di chuyển qua người hắn, không biết vì sao, tất cả mọi người đều thở phào một hơi.

Cuối cùng ánh mắt của Tiểu Ân dừng trên chiếc búa bên người gã đại hán đầu trọc

Đó là một chiếc búa lớn, rõ ràng nặng hơn nhiều so với những chiếc búa bình thường, trên người tên đại hán còn có một cặp hỏa kiếm (dùng để gấp than cho vào lò) và phôi của một con dao

Tiểu Ân không nói hai lời, cầm lấy hỏa kiếm, đặt phôi dao vào trong lò rèn

Đại hán đầu trọc mở miệng dường như muốn nói gì đó, nhưng cánh tay phải của Tiểu Ân duỗi ra., nhẹ nhàng cầm lấy chiếc búa lớn, những người khác không hèn mà cùng há hốc mồm

Hai mắt Tiểu Ân bình tĩnh nhìn lò rèn, kéo ống bễ (Bộ phận dùng để tạo lửa trong lò rèn), chỉ trong chớp lát, phôi dao đỏ bừng

“Đinh.Đinh, đinh...”

Những tiếng búa đập xuống phôi dao vang lên. Những nhát búa đập xuống theo một tiết tấu hài hòa. Chiếc búa lớn trong tay Tiểu Ân tựa như một sợi lông gà, phẳng phất không có sức nặng, nhưng khi chạm vào phôi dao, tạo ra những âm thanh rung chuyển lòng người

Mọi người im lặng nhìn Tiểu Ân, nhìn phôi dao dần dần thành hình trong tay hắn, cuối cùng hắn nhúng phôi dao vào trong thùng nước, khói trắng nhất thời bốc lên, nhanh chóng tràn ngập cả căn phòng

- Căn cơ thực tốt

Từ cửa một tiếng nói hùng hồn truyền đến. Tiểu Ân quay đầu thấy một lão nhân. Tất cả mọi người bao gồm cả đại hán đầu trọc đều cung kính cúi đầu, kêu:

- Sư phụ Fit, chào ngài.

Tiểu Ân buông búa xuống, sau đó cũng cúi mình nói:

- Chào ngài, phôi dao này còn chưa hoàn thành

Fit gật đầu hỏi:

- Nếu như người rèn tiếp, thì phải mất thời gian bao lâu?

Khóe miệng Tiểu Ân mỉm cười, nếu như hắn sử dụng toàn lực, phối hợp với ma pháp, thì chỉ cần thời gian nửa ngày là hoàn thành. Nhưng nếu bài trừ nhân tố ma pháp thì...

Hắn suy nghĩ một chút nói:

- Ba ngày, ta chỉ cần ba ngày là có thể rèn xong

Fit hài lòng gật đầu nói:

- Tốt, người thông qua khảo hạch

Tiểu Ân ngẩn ra, hắn hồ nghi nhìn Fit, mặc dù hắn chưa từng tham gia khảo hạch thợ rèn, nhưng ít nhiều cũng biết, không có khả năng dễ dàng thông qua

Đường như cảm nhận được nghi hoặc của Tiểu Ân, Fit cười giải thích nói:

- Không phải nghi hoặc, vừa rồi ta đã nhìn thấy kỹ năng cơ bản của người, đánh giá phôi dao người rèn, ta đã có thể xác định, tối thiểu người phải là trung cấp thợ rèn. Mà người tới đây chỉ để lấy tư cách sơ cấp thợ rèn, đương nhiên không cần khảo hạch

Tiểu Ân cười cười, ánh mắt hắn lộ vẻ khâm phục, chỉ bằng mấy câu nói đó, Tiểu Ân biết, người này dù là kỹ thuật hay thân phận, ở trong tòa thành này, khẳng định là nhân vật số 1, số 2, nếu không sao có được uy thế và ánh mắt như vậy

Cúi người, Tiểu Ân hỏi:

- Xin hỏi, ngài là...

- Ta là Fit, thợ rèn sư

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn Fit, không thể tưởng tượng được trong tòa thành này có thợ rèn sư, điều này nằm ngoài dự liệu của hắn. Nếu như hắn vừa mới bước chân ra khỏi trang viên của kỵ sỹ Scott, khẳng định hắn sẽ rất kích động. Nhưng hiện tại, Tiểu Ân đã là ma pháp sư, mặc dù chỉ là học đồ, nhưng đối mặt với thợ rèn sư, hắn đã không còn thấy khiếp sợ và hâm mộ

- Fit các hạ, kẻ hèn Tiểu Ân, đa tạ ngài đã đánh giá cao

Tiểu Ân thi lễ, không kiêu ngạo, không siểm nịnh nói.

Fit hết sức hài lòng với thái độ của Tiểu Ân, nói:

- Tuổi còn trẻ như vậy mà đã nắm vững được kỹ năng cơ bản, quả là giỏi, sư phụ của người là ai?

Tiểu Ân sửng sốt, thật lòng nói:

- Sư phụ của ta là Witte, người làm việc tại một địa phương nhỏ, chỉ sợ ngài không biết.

Trên mặt Fit hiện rõ vẻ chần chừ, hắn đang cố nhớ Witte là ai, sao lại bồi dưỡng được một thợ rèn kiệt xuất còn trẻ như vậy

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, nếu như Fit có thể biết được Witte, nhất định mình sẽ chạy khỏi đây ngay lập tức, thà rằng chạy tới đế quốc Lang Nhân, chứ không thể để lộ hành tung cho gia tộc Leyden biết

Fit suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng chán nản buông tha, hỏi:

- Tiên sinh Tiểu Ân, người hiện tại đã lấy được tư cách sơ cấp thợ rèn, hiện tại người có tính toán gì không?

Tiểu Ân suy nghĩ một lúc, nói:

- Tạm thời chưa có tính toán gì, có lẽ tại hạ sẽ tìm một nơi nào đó, mở một cửa hàng thợ rèn nhỏ.

Hắn nói:

- Hy vọng làm ăn không quá kém.

Fit mỉm cười nói:

- Điều này người có thể yên tâm, tại thành Subi Tira, cái gì cũng có thể thiếu nhưng binh khí thì không

Tiểu Ân gật đầu cảm tạ

Fit do dự một chút nói:

- Kì thực ta có một đề nghị, nếu như ngươi không chê, không ngại ở lại chỗ ta, ta nghĩ nơi này sẽ khiến ngươi hài lòng.

Ánh mắt đảo quanh một vòng. Fit nói không sai, ở đây có đầy đủ công cụ. Nếu làm công ở đây, sẽ có được lớp vỏ ngọc trang rất tốt

Fit nhìn Tiểu Ân do dự nói:

- Nếu như ngươi đồng ý, mỗi tháng có thể nhận được hai trăm đồng bạc Cray. Đương nhiên, ngươi phải làm ra được một số lượng sản phẩm nhất định

- Bao nhiêu?

- Sáu cây cương đao có phẩm chất tốt

- Nếu ta hoàn thành xong, có thể sử dụng công cụ ở nơi này không?

- Đương nhiên có thể, nhưng ngươi chế tạo đồ vật, nguyên liệu tự ngươi cung cấp

Tiểu Ân gật đầu, đó là chuyện đương nhiên, nếu không đồng ý mới gọi là vớ vẩn. Hắn mỉm cười với Fit, nói:

- Nếu cấp cho ta một căn phòng riêng và miễn phí ba bữa ăn mỗi ngày, ta sẽ đáp ứng.

- Tốt

Fit nở nụ cười, giờ phút này, hắn dường như hóa thân thành một lão hồ ly, lộ rõ vẻ cười đắc ý

Mọi người xung quanh nhìn Tiểu Ân với những ánh mắt khác nhau. Được Fit thừa nhận là chuyện rất khó, hơn nữa Fit còn đưa ra mức giá bằng với một trung cấp thợ rèn

Cương đao có phẩm chất tốt là binh khí không thể thiếu trong quân đội, mỗi tháng chế tạo ra sáu cây, chỉ có tốc độ của trung cấp thợ rèn mới thuận lợi hoàn thành. Như thế, Fit đã thừa nhận Tiểu Ân có tư cách trung cấp thợ rèn

Trên thế giới này, dù loại nghề nào đều phải có chân tài thực học mới được mọi người tôn trọng, nghề thợ rèn đương nhiên cũng không ngoại lệ

Cho nên khi Tiểu Ân đáp ứng, thái độ của mọi người đối với hắn có sự chuyển biến lớn

Theo sự phân phó của Fit, tự nhiên có người dẫn Tiểu Ân tới chỗ ở của hắn

Trong cửa hàng thợ rèn, ngoại trừ phần bên ngoài dùng để làm việc thì phần còn lại dùng làm chỗ ở. Thường thì cứ bốn người ở trong một gian, nhưng nếu Tiểu Ân được sự đồng ý của Fit, thì một mình một phòng cũng không có ai dám dị nghị

Sau khi Tiểu Ân rời đi, Fit tới gần thùng nước, dùng hỏa kiếm lấy phơi đao mà Tiểu Ân vừa rèn, trong ánh mắt của lão tràn ngập sự cảm thán và vui sướng

Đại hán đầu trọc do dự một chút, tiến lên nói:

- Sư phụ, hắn thực sự có thực lực của trung cấp thợ rèn?

Fit cười cười, khẽ lắc đầu

Đại hán xoa chiếc đầu trọc của mình, nghi hoặc hỏi:

- Sư phụ, nếu thực lực của hắn không đạt tới tiêu chuẩn của trung cấp thợ rèn, sao người lại cấp cho hắn thù lao cao như vậy?

Fit ngẩn ra, quay đầu nhìn đại hán đầu trọc nói:

- Ai nói hắn không có thực lực trung cấp thợ rèn?

Đại hán đầu trọc cười cười, trong lòng kìm nén cơn tức giận, rõ ràng ngài vừa nói giờ lại phủ nhận

Fit thu hồi ánh mắt, tiếp tục chăm chú nhìn phơi đao, thở dài một tiếng nói:

- Búa pháp quá tốt, không biết là vị cao thủ nào mà có thể bồi dưỡng ra đệ tử xuất sắc như vậy.

Mọi người trong cửa rèn liếc mắt nhìn nhau, trong lòng dâng lên một cảm giác kỳ dị, thanh niên tên là Tiểu Ân này, chẳng lẽ có thực lực cao cấp thợ rèn?[/COLOR]

116. Chương 3: Hai Năm Tu Luyện

Sau đó, Tiểu Ân tập quảng bá thể thao. Trải qua chuyện trong rừng Gobbi, Tiểu Ân có nhiều cảm xúc, biết rằng với thực lực hiện tại của hắn, căn bản không thể đặt chân trên thế giới này. Đừng nói là hắn, cho dù là sư phụ Maren của hắn, thậm chí là ngũ tinh đại ma pháp sư Tiffany cũng có những lúc không tự chủ được

Cho nên khi bước vào Truyền Tống Trận, Tiểu Ân hạ quyết tâm, không thể dựa vào người khác nữa, bản thân mình phải cố gắng tu luyện, mạng nhỏ của mình phải dựa vào chính mình mới thỏa đáng

Tác dụng của quảng bá thể thao không chỉ gia tăng nghịch soa thời gian trong không gian hư cấu, mà còn có tác dụng lớn trong việc tăng cường thể chất của Tiểu Ân. Trong rừng Gobbi, nếu như hắn không có thân thủ nhanh nhẹn thì kết cục có lẽ đã khác

Hiện tại là lúc rảnh rỗi, Tiểu Ân tập quảng bá thể thao trở lại, hơn nữa còn cố gắng tập luyện hơn trước

Tập mấy lần, thân thể của hắn hơi nóng lên, cả người dường như không còn khí lực. Thở sâu một hơi, Tiểu Ân quan sát hoàn cảnh xung quanh

Phòng này cũng không lớn lắm, nhưng một người ở thì thừa đủ, xem ra Fit không tùy tiện cấp cho mình một gian phòng cho có lệ

Cần nhắc một lúc, Tiểu Ân lấy ra hai cái vòng tay và một cái vòng cổ

Nếu để cho ma pháp học đồ khác biết, hoặc để ma pháp sư chính thức bình thường biết ba thứ này, khẳng định bọn họ sẽ xông lên cướp đoạt

Bởi ba thứ này, dù cho là nhất tinh ma pháp sư cũng không chắc chắn đã có

Muốn chế tạo ma pháp đạo cụ không phải chuyện khó, nhưng muốn chế tạo ma pháp đạo cụ có thuộc tính thì hết sức khó khăn

Đặc biệt là loại ma pháp đạo cụ có thuộc tính không gian thì phải có thực lực tứ tinh đại ma pháp sư, hơn nữa còn phải tinh thông không gian hệ mới có thể chế tạo thành công. Cho nên trong giới ma pháp sư, đạo cụ không gian rất khan hiếm

Vòng cổ không gian là do Tiểu Ân lấy của tên lừa đảo Ryder, còn hai chiếc vòng tay không gian thì sau khi giết chết Ao Bate và Dicara, lấy trên người chúng xuống

Hai tên này không hổ là đệ tử của ma pháp thế gia, chưa đạt tới thực lực nhất tinh ma pháp sư, vậy mà đã có ma pháp đạo cụ. Trong công quốc Louis, ngoài hai đệ tử được ngũ tinh đại ma pháp sư Tiffany yêu quý ra thì không có ai có được đãi ngộ như thế

Mặc dù đạo cụ không gian ma pháp có thể áp súc không gian, nhưng nó không có thuộc tính chống chất đặc thù. Nói cách khác, không thể giấu một đạo cụ không gian trong một đạo cụ không gian khác

Tiểu Ân đặt vòng cổ không gian sang một bên, bởi hắn biết rõ những thứ trong đó, nhưng đối với hai chiếc vòng tay thì trong lòng hắn rất hiếu kỳ

Ở công quốc Luois, Maren và David Kirby nghiêm cấm hắn dò xét hai chiếc vòng tay, nhưng nếu đã tới đây, hắn không cần phải kiêng kỵ điều gì. Tiểu Ân tin tưởng, người của gia tộc Leyden không thể cảm ứng được năng lượng dao động cách xa chúng hơn vạn dặm

Nếu như trong gia tộc bọn chúng có người như vậy thì Tiểu Ân cũng không cần phải chạy trốn, dứt khoát tự sát luôn cho đỡ mệt

Giữa không trung, lực lượng tinh thần chậm rãi lan ra, cuối cùng tiếp xúc với một trong hai chiếc vòng tay

Hắn nhớ chiếc vòng tay này hắn lấy trên người Dicara. Sau một lúc, ánh mắt của Tiểu Ân lộ ra vẻ sợ hãi và vui mừng

Trong vòng tay có rất nhiều nguyên liệu ma pháp tốt, mặc dù chỉ là nguyên liệu trên người ma thú cấp 1, cấp 2, nhưng so với những nguyên liệu miễn phí chất đầy trong vòng cổ thì phẩm chất đôi bên cách biệt một trời một vực

Tiểu Ân suy nghĩ một lúc, nhớ lại cuộc nói chuyện của hai tên đó, trong lòng liền hiểu rõ

Xem ra những thứ này là thu hoạch trong mấy tháng của nhóm người đó trong rừng Gobbi. Nhưng bọn chúng không thể tưởng tượng được, cuối cùng mấy thứ này lại tiện nghi cho Tiểu Ân

Tinh thần ý thức lướt qua đồng nguyên liệu ma pháp, phát hiện tiếp theo khiến Tiểu Ân vui mừng khôn xiết, bởi hắn phát hiện ra hơn trăm khối ma hạch

Trong đồng ma hạch đó, có hơn một nửa là ma hạch cấp 2, hiện tại thứ này đối với Tiểu Ân là rất cần thiết

Tinh thần ý thức tiếp tục tìm kiếm, mặc dù cũng là một khoảng không gian nhưng so với vòng cổ thì không gian của vòng tay nhỏ hơn nhiều, đại khái chỉ có mười lăm thước vuông. Ngoài những thứ thu thập trên người ma thú ra thì chỉ còn có trên trăm khối năng lượng tinh thạch

Sau khi xác định xong, một cảm giác vui sướng xuất hiện trong lòng Tiểu Ân

Trong trăm khối năng lượng tinh thạch có mười khối là trung cấp tinh thạch. Cảm ứng trong tinh thạch có năng lượng dao động mãnh liệt, Tiểu Ân như muốn nhảy lên

Cuối cùng, trên tay hắn hiện ra hai cuốn ma pháp lục thư. Xem qua nội dung trong đó, Tiểu Ân có chút thất vọng, bởi trong hai cuốn lục thư chỉ ghi lại một số ma pháp, hơn nữa còn là những ma pháp hắn đã nắm giữ

Nhưng dù thế nào thì đồ cất trong vòng tay đã vượt xa dự tính của hắn

Đặt vòng tay sang một bên, hắn cầm lấy chiếc vòng tay lấy trên người Ao Bate

Tên này thực lực mặc dù không bằng Dicara nhưng thân phận của hắn lại tôn quý hơn, hơn nữa còn là đệ tử trực hệ của ma pháp thế gia, đồ trong vòng tay của hắn chắc chắn phải là đồ tốt. Tinh thần ý thức chậm rãi quét qua, đầu tiên khiến Tiểu Ân giật mình, không gian trong vòng tay này lớn gấp đôi so với vòng tay trước, nói cách khác, không gian trong đó chiếm ba mươi thước vuông. Hơn nữa, đồ bên trong phong phú hơn nhiều so với vòng tay trước

Đầu tiên là có hơn ba trăm khối năng lượng tinh thạch, mà trung cấp tinh thạch có hơn năm mươi khối, quả là một tài sản khổng lồ. Thế mà lại là sở hữu của một học đồ, quả nhiên không hổ là đệ tử trực hệ của ma pháp thế gia

Kiểm kê xong số lượng tinh thạch, ánh mắt của Tiểu Ân lập tức bị kim loại tỏa ra những màu sắc kỳ dị hấp dẫn. Là một thợ rèn, hơn nữa còn thông hiểu ma pháp thợ rèn, thứ kim loại đó có lực hấp dẫn cực lớn ỏi.

Mặc dù số lượng kim loại không nhiều nhưng với Tiểu Ân thì đó là một khoản tài phú lớn

Hắn suy nghĩ, với thân phận thợ rèn hiện giờ của mình, tại sao mình không nhân cơ hội này chế tạo một bộ trang bị ma pháp

Nếu không có đồng kim loại kỳ dị này, dù hắn muốn chế tạo cũng không có nguyên liệu, nhưng hiện tại vì an toàn của mình sau này, chuyện gia tăng lực lượng phòng hộ là chuyện bắt buộc phải làm

Ý thức tiếp tục tìm kiếm, về mặt Tiểu Ân biến đổi

Trời ạ, thứ gì đây?

Thân thể Tiểu Ân run run, mơ hồ không thể không chế

Hắn cảm ứng được trong một góc không gian im ắng có hơn ba mươi quyền trục. Năng lượng dao động từ những quyền trục đó cho thấy chúng không phải là ma pháp cấp 1, cấp 2

Mặc dù năng lượng dao động trên những quyền trục đó không thể so được với quyền trục cấp 6 Tử Vong Xạ Tuyến, nhưng so với những quyền trục mà Tiểu Ân chế tạo thì hơn nhiều

Hắn do dự một chút, cẩn thận đem một quyền trục ra, cẩn cứ ấn ký ghi trên quyền trục, sau một lúc, cuối cùng Tiểu Ân rút ra kết luận

Nếu như nói thu hoạch lớn nhất thì phải kể đến những quyền trục này

Trong số quyền trục, đa số là quyền trục cấp 2, trong đó có 5 quyền trục cấp 3 và 2 quyền trục cấp 4

Tiểu Ân ngẩng đầu, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi

Chất lượng quyền trục trong này vượt quá xa dự tính của hắn. Nếu hắn sớm biết trên người Ao Bate có nhiều quyền trục như thế này, chắc chắn hắn sẽ không có can đảm để đối phó hắn

Lau mồ hôi lạnh trên trán, Tiểu Ân hiểu rõ, trong rừng Gobbi, mình có thể giết chết đám người Ao Bate, có thể nói hơn nửa là do hắn may mắn

Đương nhiên, phải kể năng lực quan sát và kế hoạch mai phục của Nhất Hào. Nếu như không phải hai người Ao Bate và Dicara bị uy lực cường đại của mười ba cái Bạo Tạc Thuật nổ mạnh đánh trúng thì giờ phút này nằm dưới đất chắc chắn là hắn

Tiểu Ân lắc đầu, trong lòng không tự chủ nghĩ, nếu lúc đó Ao Bate không hôn mê, lấy ra hai, ba quyền trục cao cấp, thì chuyện lúc đó không biết sẽ ra sao

Mặc dù Nepal ở gần đó, nhưng Tiểu Ân vẫn không tin tưởng. Đối mặt với nhiều cao cấp quyền trục như vậy, Nepal lấy gì ra để chiếm thượng phong?

Cắt hai vòng tay đi, cuối cùng Tiểu Ân hiểu ra, tại sao hai học đồ mang theo đám người lại dám ở trong rừng Gobbi nửa năm. Nếu trong tay mình có chiếc nhẫn có thể chống lại ma pháp cao cấp và nhiều ma pháp quyền trục như thế thì hắn dám vui vẻ sống trong rừng Gobbi

Trong lòng hắn đột nhiên xuất hiện một ý tưởng hoang đường, đánh cướp pháp sư cao cấp. Đương nhiên, chuyện này hết sức nguy hiểm, không cẩn thận sẽ mất đi mạng nhỏ

Lấy lần lượt từng quyền trục, sắc mặt Tiểu Ân biến đổi khó lường

Giờ phút này, vừa nghĩ lại là hắn đã thấy sợ, đồng thời hắn thấy được bản thân mình may mắn ra sao. Nếu như khi đó Ao Bate không bị dư chấn của vụ nổ gây hôn mê, hắn chỉ cần lấy ra một quyền trục tiện tay ném đi thì giờ phút này kẻ nằm xuống hơn nửa chính là mình

Nở một nụ cười khó hiểu, đến giờ phút này, hắn mới biết được việc hắn tập kích thành công có bao nhiêu may mắn

Chuyển những thứ hữu ích qua vòng cổ, nhưng khi Tiểu Ân lấy ra vài thứ, liền phát hiện mấy thứ đó phát ra một tia năng lượng dao động rất nhỏ

Là ma pháp sư nên Tiểu Ân cảm ứng được luồng dao động, nhưng không có cách nào phát hiện ra những thứ đó có tác dụng gì. Nhắm hai mắt lại, Tiểu Ân cảm nhận năng lượng dao động, phát giác ra tia dao động đó chỉ dừng lại ở một chỗ, trừ chỗ đó ra, sẽ không thấy được động tĩnh gì nữa

Mặt của hắn khẽ biến, lập tức nhớ tới dặn dò của Maren, chưa rời khỏi công quốc Louis thì không được dò xét những thứ trong vòng tay

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân hiểu ra. Loại năng lượng dao động đó là tín hiệu để gia tộc Leyden tiến hành truy tìm. Nhưng hiện giờ hắn cách thành Louis quá xa, dù bọn chúng có lợi hại, cũng không thu được tín hiệu ở xa hơn vạn dặm

Cẩn nhắc một lúc, Tiểu Ân thu toàn bộ vật phẩm lại, còn những thứ hữu ích, hắn không do dự vứt vào trong vòng cổ

Lấy một cuốn lục thư từ trong vòng cổ ra, khi ánh mắt Tiểu Ân nhìn cuốn lục thư, trong mắt hắn hiện lên một tia hồi hận

Cuốn lục thư đó hẳn phát hiện trong vòng cổ của Ryder, trong đó chỉ ghi chép phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cơ bản và một số ma pháp cấp 1. Tuy nhiên, trong đó ghi lại một loại ma pháp phong tỏa rất đặc thù

Với thực lực hiện tại của Tiểu Ân chỉ có thể đọc được một nội dung đầu tiên trong đó

Trong cuốn lục thư ghi lại phương pháp phong tỏa ma pháp, ẩn giấu lực lượng tinh thần của ma pháp sư. Nhưng khi thi triển ma pháp này, lực lượng tinh thần của bản thân tiêu hao từng giây. Năng lượng của bản thân càng lớn, tiêu hao lực lượng tinh thần càng nhiều

Trước kia thì ma pháp phong tỏa này không có hữu ích gì đối với Tiểu Ân. Lực lượng tinh thần của hắn không nhiều, căn bản không thể duy trì được. Cho nên sau khi có được ma pháp này, Tiểu Ân cũng không hề học

Nhưng đánh một trận trong rừng Gobbi khiến hắn hiểu được tầm quan trọng của việc ẩn giấu, nếu như hắn không có Nhất Hào giám thị ở xa, dù hắn có may mắn hơn nữa, cũng không thể ám toán hai vị ma pháp học đồ cửu cấp và thập cấp.

Nhưng một khi học xong thuật ẩn giấu, trong một khoảng thời gian ngắn, hắn có thể ẩn giấu lực lượng tinh thần của mình. Cho dù ma pháp sư có đứng bên cạnh hắn cũng đừng mơ cảm ứng được

Ngón tay Tiểu Ân sờ trớn cuốn lục thư, phát hiện ra chỉ có một bộ phận nhỏ trong đó áp dụng cho học đồ

Tiến vào Nhất Hào không gian, Tiểu Ân lập tức bắt Nhất Hào phục chế lại nội dung trong lục thư

Nội dung bên trong không phức tạp, so với ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ thì cách biệt một trời một vực. Rất nhanh, Tiểu Ân ghi nhớ toàn bộ lộ tuyến ma pháp đó

Luyện tập trong Nhất Hào không gian hơn một trăm lần, miễn cưỡng có thể thi triển, Tiểu Ân rời khỏi Nhất Hào không gian, tập trung lực lượng tinh thần, thi triển thuật ẩn giấu sơ cấp nhất

Một phút sau, trong đầu hắn dường như sinh ra một loại dao động khác, loại dao động đó phong ấn toàn bộ lực lượng tinh thần của hắn. Lông mày Tiểu Ân chậm rãi nhíu lại, loại cảm giác này rất khó chịu, dường như trên người hắn vác thêm một bộ xiềng xích, khiến hắn rất khó chịu

Đồng thời, lực lượng tinh thần dùng để duy trì liên tục tiêu hao, mặc dù bề ngoài không có một tia năng lượng dao động nào sinh ra, nhưng Tiểu Ân cảm nhận rất rõ lực lượng tinh thần của hắn không ngừng giảm đi.

Tính toán số lượng tinh thần tiêu hao, lông mày Tiểu Ân càng nhíu chặt lại, thuật ẩn giấu sơ cấp này mặc dù có tác dụng, nhưng nếu duy trì trạng thái này lâu, đối với hắn không phải là chuyện tốt. Buông lỏng thân thể, duy trì ma pháp dao động ở mức nhị cấp, tam cấp học đồ, hắn mới cảm thấy dễ chịu một chút

Ngón tay vung lên, ma pháp Tật Phong Thuật quen thuộc xuất hiện trên đầu ngón tay, khi ma pháp xuất hiện, Tiểu Ân nhận thấy trên người nhẹ đi, cảm giác mang xiềng xích nhất thời biến mất. Có điều, bên ngoài thân thể hắn xuất hiện một tia năng lượng dao động nhẹ nhẹ. Rất hiển nhiên, một khi vận dụng ma pháp, tác dụng của thuật ẩn giấu hoàn toàn biến mất

Thở dài một tiếng, Tiểu Ân lắc đầu cười khổ. Mặc dù hiện tại hắn miễn cưỡng nắm được pháp thuật sơ cấp này nhưng tác dụng của nó lại có giới hạn nhiều, không biết khi thực lực của hắn đề cao, những nội dung khác trong cuốn lục thư có đem lại tác dụng gì tốt hơn không

Cuối cùng, Tiểu Ân giấu hai chiếc vòng tay đi. Hắn không đeo chúng trên tay, mà đeo vào hai bắp chân. Như thế, người khác sẽ rất khó phát hiện ra

Bàn tay cầm vòng cổ, thoáng cái trên tay Tiểu Ân có thêm hai chiếc nhẫn

Hai chiếc nhẫn này lấy trên người Ao Bate và Dicara. Chúng nó có tác dụng phòng hộ mạnh, ngay cả mười ba cái Bạo Tạc Thuật cũng không phá vỡ được

Có điều, dư chấn của mười ba cái Bạo Tạc Thuật quá cường đại, mà thể chất của ma pháp sư vốn yếu, không cường đại được như chiến sỹ, cho nên mới bị dư chấn làm cho ngất xỉu

Dù sao không phải ai cũng như Tiểu Ân, mỗi ngày đều tập quảng bá thể thao vài giờ. Nếu là các học đồ cấp thấp thì bọn họ không dám xa xỉ như thế. Nếu làm thế, cả đời bọn họ cũng đừng mơ trở thành ma pháp sư chính thức

Nhẹ nhàng vuốt ve hai chiếc nhẫn, trong lòng Tiểu Ân có một cảm giác khác thường

Trên hai chiếc nhẫn có khắc ma pháp. Đó chính là ma pháp vòng bảo hộ. Nhưng ma pháp này không phải là ma pháp vòng bảo hộ cấp 2 mà là ma pháp vòng bảo hộ cấp 4

Ma pháp vòng bảo hộ và ma pháp thuần bài đều là những ma pháp có thuộc tính tiến giai. Nói cách khác, khi ma pháp sư đề cao thực lực lên thì uy lực của ma pháp cũng tăng theo

Ma pháp vòng bảo hộ cấp 2 và ma pháp vòng bảo hộ cấp 4 đều là một loại ma pháp, nhưng uy lực thì khác nhau một trời một vực

Do dự một chút, Tiểu Ân đeo hai chiếc nhẫn lên tay

Mặc dù hần đang làm việc tại đây, nhưng hần không quen ai ở chỗ này, trên người có thêm một kiện ma pháp đạo cụ có khả năng tự động phòng thủ thì càng tốt. Bề ngoài của chiếc nhẫn không hoa lệ, hơn nữa không gây chú ý cho kẻ khác, cũng không có dấu hiệu gì đặc biệt. Trừ phi gặp phải ma pháp sư cao cấp, nếu không không phải lo đến chuyện bị phát hiện

Cầm chiếc nhẫn, Tiểu Ân cẩn thận nghiên cứu

Chiếc nhẫn này được luyện từ tinh cương, nhưng trong tinh cương lại ẩn chứa một loại kim loại khác, tuy nhiên Tiểu Ân không nhận ra được đó là loại kim loại gì

Hần gãi đầu, xem ra mình phải học thêm chút ít kiến thức về nguyên liệu nữa

Thở dài một tiếng, chủng loại ma pháp có rất nhiều, mặc dù hần có Nhất Hào không gian hỗ trợ, nhưng phần lớn thời gian đều dùng để tu luyện lực lượng tinh thần. Trước khi chưa trở thành ma pháp sư chính thức, Tiểu Ân không định nghiên cứu thêm các thuộc tính ma pháp khác

Thu hồi toàn bộ mọi thứ lại, Tiểu Ân trong lòng can đảm hần lên, đặc biệt phát hiện ra số ma pháp quyền trực lại càng khiến hần tự tin. Chỉ cần có mấy thứ đó, hần tự tin, cho dù đụng phải nhất tinh hoặc nhị tinh ma pháp sư, hần cũng có thể chạy thoát

Đương nhiên, nếu thực sự gặp phải ma pháp sư chính thức, hần sẽ trốn đi xa. Ma pháp quyền trực mặc dù có uy lực cường đại nhưng dù sao cũng là vật chết, cầm thứ đó đấu với người sống, tuyệt đối là một chuyện ngu xuẩn

Tác dụng lớn nhất của quyền trực là để phòng thân hoặc công kích ma thú

Thu gọn lại, ánh mắt Tiểu Ân cuối cùng nhìn cuốn lục thư và quyển bút ký của Maren

Cuốn lục thư này là cuốn cuối cùng sư phụ giao cho hần, bên trong có ghi lại một số ma pháp cấp 2, cấp 3, nếu dựa theo tiến độ bình thường thì mười năm nữa, hần có thể nắm giữ toàn bộ chúng đã là việc rất giỏi rồi

Bút ký của Maren ghi lại những điều tâm đắc về ma pháp, có thể nói là thứ trọng yếu nhất đối với ma pháp sư

Maren tặng bút ký cho Tiểu Ân, điều đó nói lên rằng, Maren chính thức coi hần là truyền nhân

Mở bút ký ra, Tiểu Ân xem nội dung trên đó

Ma pháp bút ký mặc dù khác lục thư nhưng người bình thường không thể đọc được. Nếu không có lực lượng tinh thần nhất định, sẽ không cách nào làm hiện ra nội dung trong quyển bút ký.

Tiểu Ân chậm rãi đọc, nhưng rất nhanh hần gặp phải chỗ khó hiểu. Tự suy nghĩ một lúc, sau đó hần mới hiểu được một chút, không khỏi lắc đầu cười khổ, ma pháp vẫn cần phải có sư phụ chỉ điểm mới thu được tiến bộ nhanh, nếu chỉ một mình tự mò mẫm, trên cơ bản khó có được thành tựu

Đóng quyển bút ký lại, ánh mắt của Tiểu Ân lại nhìn cuốn lục thư lần nữa

Cuốn lục thư hấp dẫn sự chú ý của hắn. Tiểu Ân cẩn rằng, do dự nửa ngày, cuối cùng hắn vẫn cầm nó lên. Ánh sáng mặt trời tràn qua khe hở tiến vào. Cuốn lục thư dưới ánh nắng mặt trời phát sáng lộng lẫy, đường nét hiện rõ ra, khiến tâm tình của Tiểu Ân dâng trào.

Hắn nhớ rõ, lúc đầu Maren đưa cho hắn cuốn lục thư đó từng dặn dò hắn cẩn thận, không đạt tới bát cấp học đồ thì không thể xem nội dung trong đó.

Bởi vì cuốn lục thư đó có ghi lại phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần nhờ ngoại lực.

Phương pháp này khác với phương pháp cơ bản khai thác tiềm lực của con người, là phương pháp rèn luyện thần kỳ, dùng năng lượng ngoại giới để tu luyện lực lượng tinh thần.

Nhưng sử dụng loại phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần này có hạn chế rất lớn, đó là người tu luyện phải có trụ cột vững chắc, hơn nữa không phải ai cũng có thể nắm giữ.

Có một số ma pháp học đồ có thiên phú cực tốt, lúc đầu khi bọn họ tu luyện phương pháp khai phá tiềm lực cơ thể không có vấn đề gì xảy ra, tiến độ không thua kém ai, nhưng khi tới bát cấp học đồ, lại không thể nắm giữ được phương pháp tu luyện này, cuối cùng chỉ còn cách thông thả tu luyện như bình thường. Cả đời họ cao nhất cũng chỉ đạt tới nhất tinh ma pháp sư mà thôi.

Cho nên mới nói, dù là nhập môn học đồ đạt tới bát cấp cũng không thể yên tâm, bởi vì bọn họ biết, trước mắt vẫn còn cửa ải lớn, nếu có thể vượt qua tự nhiên là thuận buồm xuôi gió, có thể thoải mái trở thành ma pháp sư chính thức, nhưng nếu không vượt qua cửa ải này, thành tựu cả đời sẽ dừng lại ở đó.

Giờ phút này, trong lòng Tiểu Ân không yên tâm. Hắn muốn xem nội dung trong lục thư nhưng do dự một lúc lâu, cuối cùng hắn đặt cuốn lục thư trở về chỗ cũ.

Để cuốn lục thư vào trong vòng cổ, Tiểu Ân thở phào một hơi, trong lòng xuất hiện niềm cảm khái không nói lên lời, hắn cũng không biết đó là may mắn hay hối hận.

Thời gian trôi qua, Tiểu Ân đã ở trong thành Subi Tira được hai năm.

Trong hai năm, hắn sống rất yên ổn, bởi không có kẻ nào tới tìm hắn, hơn nữa tất cả đồ vật có lưu những kí hiệu đặc thù của ma pháp đều bị bỏ ra ngoài.

Mấy thứ đó, một khi bỏ ra đều có năng lượng dao động đặc thù, có lẽ đó là tín hiệu để gia tộc Leyden truy tìm.

Nhưng loại ma lực dao động này không duy trì lâu, đại khái sau nửa năm sẽ biến mất không thấy. Cho nên hiện giờ Tiểu Ân có thể yên tâm sử dụng chúng mà không cần cố kỵ.

Trong hai năm, Tiểu Ân sống theo quy luật, phần lớn thời gian hắn dùng để ngủ, thậm chí ngủ tới 12 giờ.

Đương nhiên, hắn phải hoàn thành xong nhiệm vụ ở trong cửa hàng mới có thời gian thư giãn như thế.

Trải qua quá trình rèn luyện gian khổ, Tiểu Ân đã học xong ba động tác nhỏ trong bộ động tác lớn thứ nhất của trung cấp quảng bá thể thao.

Trung cấp thể thao khác với sơ cấp thể thao, hiệu quả thu được cũng khác. Mỗi một lần hoàn thành một động tác của sơ cấp thể thao, thời gian nghịch soa trong Nhất Hào không gian tăng lên hai lần, nhưng trung cấp thể thao thì khác, mỗi lần gia tăng lên năm lần.

Mỗi ngày Tiểu Ân ngủ 12 giờ, trong Nhất Hào không gian hắn có 420 giờ.

Nếu như không phải phần lớn thời gian hắn dùng để tu luyện lực lượng tinh thần thì Tiểu Ân cũng không biết làm thế nào để vượt qua khoảng thời gian dài như thế.

May mà một khi tiến hành tu luyện lực lượng tinh thần, hắn tiến vào trạng thái vô tri vô giác, căn bản không cảm nhận được sự trôi đi của thời gian, đây là nguyên nhân lớn khiến Tiểu Ân chống lại được cảm giác tĩnh mịch.

Đương nhiên, trong Nhất Hào không gian, Tiểu Ân cũng tiêu hao nhiều thời gian để học tập tri thức ma pháp. Hiện giờ thực lực của hắn đã có sự biến hóa cực lớn so với hai năm trước.

Tiêu tốn một thời gian dài luyện tập, hiện giờ thực lực của Tiểu Ân đã đạt tới bát cấp học đồ

Cấp bậc ma pháp sư càng cao, việc tiến giai càng trở nên khó khăn

Với những học đồ có thiên phú tốt, mỗi năm có thể tăng lên một bậc thậm chí là hai bậc. Nhưng khi cấp bậc tăng lên, mỗi người nắm giữ tri thức ma pháp càng nhiều lên, nên không tránh khỏi bị phân tâm, thời gian tu luyện lực lượng tinh thần giảm xuống

Cho nên tới lực cấp học đồ, muốn tiến giai tới bát cấp học đồ, cho dù có thiên phú tốt cũng phải mất tới năm năm. Đương nhiên, sau khi tới bát cấp, tiếp cận với phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cao cấp, tiến độ sau này thế nào phải nhìn vào tạo hóa của mỗi người

Có người có thể trong thời gian ngắn ba năm trở thành ma pháp sư chính thức. Có người phải mất mười năm, nhưng cũng có một bộ phận lớn bát cấp học đồ vô vọng tiến giai

Nhưng chỉ tiêu hao sáu năm tấn cấp ngũ cấp học đồ, sau đó mất hai năm tấn cấp lên bát cấp học đồ giống như Tiểu Ân thì quả là trường hợp hi hữu. May mà đám người Maren không biết, nếu không bọn họ sẽ kinh ngạc tới nổi rớt cả mắt ra

Đạt tới bát cấp học đồ, dưới sự trợ giúp của Nhất Hào, hắn nắm giữ được toàn bộ ma pháp cấp 2, thậm chí còn học được 2 ma pháp cấp 3

Một cái là Phong Tường Thuật, cái còn lại là ma pháp vòng bảo hộ cấp 3

Sở dĩ Tiểu Ân học hai ma pháp phụ trợ này là do tâm lý sợ chết tác quái hắc

Hiện tại, dù hắn chính diện đối đầu với Ao Bate và Dicara, trong trường hợp đôi bên không sử dụng ma pháp quyền trực, Tiểu Ân tuyệt đối tin tưởng, có thể giết chết bọn chúng.

Hai năm qua, ngoài tu luyện lực lượng tinh thần và luyện tập ma pháp, trong Nhất Hào không gian, Tiểu Ân tập luyện một môn khác, đó là bắn tên

Sau khi có được chiếc cung ma pháp, Tiểu Ân có hứng thú lớn đối với việc tập bắn tên, trong vòng hai năm ngắn ngủi, trong Nhất Hào không gian, Tiểu Ân đã bắn ra trăm vạn mũi tên. Mặc dù không có ai chỉ điểm hắn về mặt tiền kỹ, nhưng dựa vào những đènghị của Nhất Hào và của tự bản thân hắn, dần dần tiền kỹ của hắn cũng tiến bộ, dưới tình huống bình thường đã có thể bách phát bách trúng

Hai năm qua đi, Tiểu Ân đã củng cố chắc chắn cảnh giới bát cấp học đồ. Cuối cùng hắn đã có thể tu luyện phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần cao cấp

Để tu luyện được phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần này, hắn đã chờ đợi suốt hai năm, đoạn thời gian đó hắn phải khắc chế dục vọng của mình, gần như đã đạt tới cực hạn của giới hạn nhẫn nại

Tinh thần ý thức dò xét qua cuốn lục thư một lúc, lập tức Tiểu Ân tiến vào Nhất Hào không gian

Nhất Hào không chờ hắn ra lệnh, đã trực tiếp phục chế lại nội dung trong cuốn lục thư

Vô số lộ tuyến phức tạp xuất hiện trước mắt Tiểu Ân, nhưng hiện giờ đến cả ma pháp cấp 3 hắn cũng đã nắm giữ được thì hắn không đặt những lộ tuyến phức tạp này vào trong mắt

Thông qua sự phân tích của Nhất Hào, không lâu sau, trình tự của lộ tuyến này hiện ra rõ ràng

Tiểu Ân nhìn lộ tuyến màu đỏ trên màn hình, dụng tâm ghi nhớ, khắc sâu lộ tuyến đó vào trong đầu

Có lẽ do luyện tập quảng bá thể thao, nên hiện giờ chẳng những thể chất của Tiểu Ân có sự tiến bộ lớn, thậm chí cả trí nhớ của hắn cũng được đề cao lên không ít

Bởi vậy có thể thấy được, quảng bá thể thao quả nhiên có công dụng kỳ diệu trong việc cải tạo thể chất của loài người

Lặng lặng ghi nhớ lộ tuyến, một lúc sau, Tiểu Ân lập tức phát hiện ra sự khác biệt của nó so với những lộ tuyến bình thường

Nói đại khái, các ma pháp lộ tuyến khác đều đi theo một đường thẳng, nhưng loại phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần này khiến hắn có một loại cảm giác, dường như lộ tuyến đi theo hình lập phương

Đương nhiên, loại cảm giác này không mãnh liệt, giống như khi chơi trò chơi 3D, gây ra một cảm giác mờ lung, không giống như trong thực tế

Nhưng dù là thế, lộ tuyến này trở nên phức tạp hơn nhiều so với những lộ tuyến mà Tiểu Ân học từ đầu, cấp bậc khác nhau một trời một vực

Ghi nhớ những biến hóa phức tạp trong đó, một lúc lâu sau, cuối cùng Tiểu Ân đã nhớ kỹ

Khẽ cau mày, Tiểu Ân nói:

- Nhất Hào, lộ tuyến này dường như cũng không có nhiều khó khăn
- Đúng vậy, so với ma pháp cấp 3 và nguyên tố triệu hoán hệ thì lộ tuyến này mặc dù có chút quái dị nhưng cũng không quá khó

Nhất Hào nói:

- Chỉ cần nắm giữ được ma pháp cấp 3 là có thể học được lộ tuyến này
- Nếu là thế, tại sao trong thế giới ma pháp lại có nhiều người không nắm giữ được phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần này?
- Cái này...

Nhất Hào chần chừ nói:

- Xin lỗi. Tư liệu quá ít, không có cách nào phán đoán đúng được

Đôi mắt Tiểu Ân chớp động, cười nói:

- Nhất Hào, người tới thế giới này gần mười năm, chẳng lẽ còn chưa thu thập đủ số liệu sao?
- Chưa

Nhất Hào nhún vai, nói:

- Thế giới này được cấu thành theo một phong cách riêng, trong không khí tồn tại một phần tử thần kỳ, nhưng sử dụng phần tử này như thế nào, tôi cũng không thăm dò được, cho nên không có cách nào hoàn thành được tư liệu

Tiểu Ân ngắt ra, nhớ lại giới thiệu ban đầu của Maren về thế giới ma pháp, lập tức trong lòng hẩn hể rõ, phần tử thần kỳ trong lời nói của Nhất Hào, chắc là ma pháp nguyên tố

- Chủ nhân. Ngài nên nhanh chóng học tập ma pháp này đi

Khuôn mặt Nhất Hào đột nhiên thay đổi, tươi cười lấy lòng nói:

- Tốt nhất là học tất cả ma pháp, hiểu được tất cả tri thức ma pháp, thì tư liệu của ta cũng có thể thuận lợi hoàn thành
- Nếu như ngài nắm được tất cả ma pháp, hiểu được tất cả tri thức ma pháp, thì tư liệu của ta cũng có thể thuận lợi hoàn thành

Tiểu Ân bật ngửa người ra, còn tưởng Nhất Hào lấy lòng mình, thì ra nó chỉ muốn lợi dụng mình. Nhưng nói ngược lại, bản thân hẩn đang lợi dụng công năng của nó mà?

Mình và Nhất Hào, hai người có thể xem như lợi dụng lẫn nhau

Phất phất tay, Tiểu Ân dứt bỏ hết những phiền não, ổn định tâm tình, bắt đầu tu luyện lực lượng tinh thần, nhưng lúc này hẩn sử dụng biện pháp mới vừa học được, phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần cao cấp

Không ngừng tu luyện theo lộ tuyến, Tiểu Ân mơ hồ phát hiện có điều không đúng

Trước kia khi tu luyện lực lượng tinh thần, tinh thần ý thức của Tiểu Ân phảng phất đắm chìm trong một cảnh giới hỗn độn, đối với ngoại giới không hề có cảm giác gì. Chính bởi vì như thế, hắn mới có thể tu luyện liên tục một lúc mấy trăm giờ

Nhưng hiện tại thì khác, trong lúc hắn tu luyện, trong đầu hắn hiện rõ các loại tạp niệm, khiến hắn không có cách nào tập trung tinh thần

Không nhắc đến phương pháp này hữu hiệu hay không, chỉ cần có loại trạng thái này cũng đủ để Tiểu Ân đau đầu rồi

Dưới tình huống này, ngoại trừ những kẻ điên hoặc ngu ngốc, chỉ sợ căn bản không có ai dám kiên trì tu luyện mấy trăm giờ

- Chủ nhân, ngài nên tỉnh lại

Đúng lúc Tiểu Ân sắp hoàn thành lộ tuyến, giọng nói của Nhất Hào truyền tới

- Chuyện gì?

- Chủ nhân, tôi phát hiện phương pháp rèn luyện của ngài dường như có chút vấn đề

Nhất Hào nghiêm túc nói

Tiểu Ân cười khở một tiếng, dù Nhất Hào không nói, hắn cũng chuẩn bị đàm luận một chút

- Nhất Hào, có phải lộ tuyến sai hay không?

- Không có khả năng, tôi dựa vào phương pháp tiềm thức phục chế lại lộ tuyến này, tuyệt đối không thể sai lầm

Nhất Hào kiên định nói:

- Trừ khi, sư phụ ngài tặng cho ngài cuốn lục thư có vấn đề

Tiểu Ân cân nhắc một lúc nói:

- Nếu sư phụ đã truyền cho ta cả ma pháp cấp 2 và cấp 3, thì tuyệt đối ngài sẽ không động tay động chân trên cuốn lục thư này.

Quả thực, dù là quyển bút ký, hay Phong Tường Thuật và các ma pháp cao cấp khác, đều hết sức trân quý, ít nhất đều trân quý hơn so với phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần cao cấp. Nếu những thứ kia là thật thì Maren không cần phải giở trò trong lục thư

Nhất Hào gật đầu, do dự nói:

- Chủ nhân, nếu như ngài và tôi đều đúng, vậy cuốn lục thư không có vấn đề, thế thì chỉ có một giải thích

- Là gì?

- Phương pháp tu luyện này không thích hợp trong Nhất Hào không gian.

.... Tiểu Ân nhíu mày, suy nghĩ. Loại phương pháp này được gọi là hấp thu năng lượng ngoại giới, thế thì tu luyện trong Nhất Hào không gian, thì hắn lấy cái gì để mà hấp thu chứ

Nghĩ đến đó, nhất thời Tiểu Ân có linh ngộ, hắn vỗ đầu nhẹ nhàng nói:

- Nhất Hào để ta ra ngoài thử nghiệm

Trở về hiện thực, Tiểu Ân bình tĩnh ngồi xuống, chậm rãi thi triển phương pháp rèn luyện

Sau một phút, quanh người hắn bắt đầu tập trung các phần tử rời rạc, chúng nó phảng phất giống như bị một loại lực lượng thần kỳ nào đó kéo đi, chậm rãi tụ tập vào trong cơ thể của Tiểu Ân, mặc dù tốc độ rất thông thả, nhưng cuộn cuộn không dứt

Tiểu Ân rõ ràng cảm ứng được sự biến hóa của năng lượng ngoại giới. Khuôn mặt hắn lộ ra vẻ vui mừng. Lộ tuyến của phương pháp rèn luyện cao cấp càng hiện rõ trong đầu hắn

Không biết qua bao lâu, cuối cùng Tiểu Ân ngừng lại, bởi hắn đã vận hành thành công

Mở hai mắt, trong mắt Tiểu Ân không che dấu được sự hưng phấn

Dù là Maren hay Benson đều nói, rất nhiều bát cấp học đồ có thiên phú tốt vấp ngã ở cửa ải này, dù bọn họ dùng cách nào cũng không thể nắm giữ được phương pháp rèn luyện này. Nhưng hiện giờ mình chỉ thử một lần mà đã dễ dàng hoàn thành. Điều này khiến hắn rất mừng rỡ

Nằm trên giường, Tiểu Ân lập tức tiến vào Nhất Hào không gian

- Nhất Hào, ta thành công rồi

Tiểu Ân hưng phấn nói:

- Hóa ra phương pháp rèn luyện tinh thần này phải tiến hành ở bên ngoài

Một lúc sau, Tiểu Ân không nghe thấy tiếng chúc mừng của Nhất Hào, cảm thấy kỳ quái, biểu hiện của Nhất Hào không giống với bình thường

Hắn quay đầu nhìn, chỉ thấy Nhất Hào muốn nói nhưng lại thôi. Bộ dáng đó trông rất thương cảm

Nhất thời Tiểu Ân nổi da gà, thất kinh hỏi:

- Nhất Hào, người làm sao vậy?

Nhất Hào ho nhẹ một tiếng nói:

- Chủ nhân, có hai tin tức, một tin tốt, một tin xấu, ngài muốn nghe tin nào trước?

- Nghe tin tốt trước

Tiểu Ân thuận miệng nói

- Tin tốt đó là, ngài đã thành công. Hơn nữa việc hấp thu phần tử ngoại giới thần kỳ đã đề cao lực lượng tinh thần của ngài lên một ít

Tiểu Ân nói:

- Nói nhảm, tin tức này ta biết rồi

Nhất Hào gật đầu, xoay chuyển chủ đề nói:

- Chủ nhân, mặc dù ngài đã nắm giữ được phương pháp tu luyện đó nhưng hiệu quả mang lại rất kém

Sắc mặt Tiểu Ân biến đổi hỏi:

- Là sao?

- Căn cứ theo giảng giải của Maren và Benson tiên sinh, một khi có thể thành công hấp thu phần tử năng lượng ngoại giới chuyển hóa thành lực lượng tinh thần của bản thân, thì tốc độ đề cao sẽ rất nhanh, so với khi khai phá tinh thần tiềm ẩn thì tốc độ phải cao gấp mười lần, thậm chí là mấy chục lần

Tiểu Ân gật đầu, sắc mặt ngưng trọng hỏi:

- Ta thì sao? Hiệu quả như thế nào?

- Hiệu quả ngài thu được, đại khái chỉ hơn năm lần so với tình huống bình thường

Nhất Hào dừng một chút rồi nói tiếp:

- Nhưng thời gian bên ngoài của ngài có hạn, nếu tu luyện phương pháp này ở bên ngoài chỉ sợ hiệu suất còn thấp hơn

Sắc mặt Tiểu Ân biến ảo âm trầm khó lường

Mặc dù hiện tại thể chất của hắn đã thay đổi, nhưng thiên phú không khác biệt nhiều so với học đồ bình thường, so với Benson và Nepal thì kém rất nhiều

Bọn Benson một khi đạt tới bát cấp, hơn nữa nắm giữ được phương pháp này, như vậy một giờ hấp thu năng lượng ngoại giới sẽ cao hơn Tiểu Ân rất nhiều, chênh lệch giữa hai bên bắt tri bắt giác sẽ kéo dài ra

- Nhất Hào, có biện pháp nào để giải quyết hay không?

Nhất Hào yên lặng cân nhắc nửa ngày, Tiểu Ân thậm chí còn mơ hồ nghe thấy tiếng động của ổ đĩa cứng chạy “Két, két”

Lúc lâu sau, Nhất Hào nghiêm mặt nói:

- Chủ nhân, trên thế giới này, phần tử rời rạc đã hình thành cũng có thể thay đổi được, nếu như ngài có thể tìm nơi có nhiều phần tử rời rạc lập thành ma pháp tháp, thì có thể đề cao hiệu suất gấp mười lần

Sắc mặt Tiểu Ân biến đổi, hỏi:

- Ma pháp tháp?

- Đúng, bọn tiên sinh Maren kiến tạo ma pháp tháp tại công quốc Louis, đó là nơi có phần tử rời rạc nồng đậm nhất, hơn nữa ma pháp tháp còn có tác dụng ngưng tụ, ở bên trong tu luyện một ngày, có thể tương đương với mười ngày ở ngoại giới. Căn cứ theo tính toán của tôi, nếu như ngài có thể tìm được một nơi có phần tử rời rạc nồng đậm nhất, kiến lập ma pháp tháp, thì hiệu quả thu được sẽ cao tới mấy chục lần

Đôi mắt Tiểu Ân tỏa sáng, biện pháp này rất tốt, một khi hắn tìm được nơi thành lập ma pháp tháp, không chỉ có riêng hắn hưởng lợi, thậm chí có thể đem Benson và Nepal tới để cùng tu luyện

Với thiên phú của hai người bọn họ, nếu tu luyện ở trong hoàn cảnh như thế, thành tựu trong tương lai chắc chắn không thể đo lường được

- Tốt, Nhất Hào. Ta chuẩn bị một chút, rồi chúng ta xuất phát

Tiểu Ân có chủ ý, lập tức chuẩn bị hành động

- Chờ một chút

Nhất Hào vội vàng nói:

- Chủ nhân, làm như thế mặc dù tốt, nhưng phải có cách để giải quyết thêm một vấn đề

- Vấn đề gì?

- Theo tính toán của tôi, hẳn là nơi có phần tử rời rạc nồng đậm, thì đều là nơi ma thú hoành hành, hoặc sớm có ma pháp sư cao cấp chiếm làm chỗ riêng rồi.

Nhất Hào cẩn thận hỏi:

- Ngài có nắm chắc cướp đoạt được địa bàn của bọn họ không?

Tiểu Ân ngẩn ra, cảm tức liếc nhìn Nhất Hào, nếu mình có thực lực như thế, thì còn là nhập môn học đồ sao

- Nếu biện pháp này không được thì còn biện pháp nào khác không?

- Có, ngài có thể tiếp tục tu luyện lực lượng tinh thần trong Nhất Hào không gian

Nhất Hào liên tục nói:

- Chủ nhân. Có hai cách để tăng trưởng lực lượng tinh thần. Một cách là hấp thu năng lượng ngoại giới để gia tăng lực lượng tinh thần, cách khác là khai phá tiềm năng của bản thân, đồng thời cũng đề cao được lực lượng tinh thần.

Tiểu Ân tỉnh táo hỏi Nhất Hào:

- Tốc độ?

- Tốc độ thì cách hấp thu năng lượng ngoại giới đương nhiên cao hơn, đặc biệt nếu có một địa điểm tu luyện tốt, thì hiệu quả thu được hơn xa so với việc khai phá tiềm năng của thân thể

- Thật không, dù ta có nghịch soa thời gian vẫn kém hơn sao?
- Thế thì phải xem ngài muôn so sánh với pháp sư cấp bậc nào

Khuôn mặt Nhất Hào tươi cười nói:

- Nghịch soa thời gian của ngài hiện tại đạt 35 lần, đã rất cao rồi, cho dù so sánh với Benson và Nepal cũng không thua kém

Hắn dừng một chút nói:

- Mặc dù trụ cột thiên phú của bọn họ hơn ngài, hơn nữa còn có ưu thế ma pháp tháp, nhưng chẳng qua tốc độ tiến bộ chỉ tương đương với ngài thôi. Hơn nữa trên phương diện vận dụng ma pháp, bọn họ còn lâu mới so được với ngài

Đôi mắt Tiểu Ân tỏa sáng hỏi:

- Nếu so với sư phụ Maren thì sao?

Nhất Hào do dự một chút nói:

- Đối với ma pháp sư, thực lực càng được đề cao thì tốc độ hấp thu năng lượng ngoại giới càng cao, cho nên tốc độ của ngài vẫn còn kém so với Maren

Nhìn Nhất Hào, Tiểu Ân cười khở một tiếng, hắn đương nhiên hiểu được, Nhất Hào nói như thế là muốn cấp cho hắn ít mặt mũi. Lấy năng lực của mình hiện tại, đương nhiên không có cách nào so sánh được với tốc độ tu luyện của Maren

Suy nghĩ, Tiểu Ân tiếp tục hỏi:

- Nhất Hào, nếu như ta cố gắng luyện quảng bá thể thao, tốc độ tu luyện có hơn bọn Beson không?
- Hoàn toàn có thể

Nhất Hào thận trọng nói:

- Chỉ cần ngài có thể hoàn thành trung cấp quảng bá thể thao, thế thì nghịch soa thời gian sẽ đạt 100 lần. Khi đó, nếu như mỗi ngài dành tám tiếng để tu luyện, tốc độ tăng trưởng lực lượng tinh thần sẽ không kém bất cứ ma pháp sư nào cả

Nụ cười khở trên khuôn mặt Tiểu Ân càng đậm thêm, muốn hoàn thành trung cấp quảng bá thể thao, có bao nhiêu khó khăn đây. Ít nhất trong thời gian ngắn, tuyệt đối mình không làm được

Hơn nữa, dù có làm được, tốc độ tu luyện cũng không phải độc nhất vô nhị. Nghĩ đến đây, sự tự tin của hắn giảm xuống, xem ra muốn trở thành ma pháp sư vĩ đại không phải là chuyện dễ dàng. Đường như nhận ra sự chán nản của Tiểu Ân, Nhất Hào an ủi nói:

- Chủ nhân, ngài không nên nản chí, mặc dù khai phá tiềm năng thân thể tương đối chậm, nhưng phương pháp này có hai ưu thế, phương pháp hấp thu năng lượng ngoại giới không thể so được

Trong lòng Tiểu Ân vui vẻ nói:

- Nói rõ đi

Nhất Hào đặc ý nói:

- Ưu thế thứ nhất của khai phá tiềm năng thân thể đó là có thể tu luyện ở bất cứ địa phương nào, cho dù là nơi không có phần tử rời rạc cũng sẽ không gây bất cứ ảnh hưởng gì

Tiểu Ân khẽ gật đầu, đây là một ưu thế lớn. Bởi vì những địa phương tốt khảng định đã bị ma pháp sư có thực lực cường đại chiếm cứ, chỉ bằng bản lãnh của Tiểu Ân, căn bản đừng mơ tưởng đến. Nếu phương pháp khai phá tiềm năng có ưu thế về địa điểm thì đối với một kẻ cô độc như hắn, không nghi ngờ gì đó là tin tức tốt

- Ưu thế thứ hai đó là...

Nhất Hào chớp mắt, cuối cùng mở to mắt nhìn Tiểu Ân hậm hực nói:

- Phương pháp tu luyện kích thích tiềm năng là phương pháp tu luyện cơ bản. Giống như xây kim tự tháp, càng lên cao càng không có nguy hiểm

Trong lòng Tiểu Ân khê động, hỏi:

- Nhất Hào, chẳng lẽ hấp thu năng lượng ngoại giới sẽ có nguy hiểm?

- Đúng. Hấp thu năng lượng ngoại giới giống như xây một cái kim tự tháp ngược, căn cơ sẽ không vững chắc, bình thường không xuất hiện vấn đề gì nhưng một khi bị ma pháp cản trở hoặc khi tới cực hạn, sẽ tạo thành trở ngại rất lớn, thậm chí cả đời không đột phá được, không có cách nào tiếp xúc với cảnh giới cao nhất

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên, hần hạ thấp giọng hỏi:

- Tại sao lại có khuyết điểm như thế?

- Bởi vì hấp thu năng lượng ngoại giới dù sao vẫn không thể so với khai phá tiềm năng thân thể, nếu như không kịp thuận phục chuyển hóa chúng thì chúng sẽ giống như một quả bom nổ chậm.

Nhất Hào dừng một chút nói:

- Ngài chắc biết, trong thế giới ma pháp, có một ma pháp vô cùng nguy hiểm, tên là đốt cháy ma lực chứ

Sắc mặt Tiểu Ân biến đổi. Hần sợ hãi nói:

- Không sai, sư phụ Maren từng nói qua, đây là ma pháp cấp 7 chỉ có ma đạo sỹ mới có thể thi triển, đó là một ma pháp nguy hiểm tới mức khủng bố.

Đốt cháy ma lực là ma pháp công kích, có tác dụng dẫn pháp lực lượng tinh thần trong cơ thể ma pháp sư, hóa thành lửa ma thiêu đốt, mặc dù xác suất thành công cực thấp, nhưng một khi thành công, ma pháp sư trong nháy mắt sẽ biến thành một quả cầu lửa lớn. Sau đó nổ mạnh, cuối cùng chết không có chỗ chôn

- Loại pháp thuật này chính là phương pháp dẫn phát những năng lượng chưa được thuận phục ra ngoài.

Nhất Hào thản nhiên nói:

- Hấp thu năng lượng ngoại giới mặc dù có tốc độ nhanh nhưng có lợi thì sẽ có hại, đặc biệt đối với việc đột phá, sẽ có trở ngại cực lớn. Nếu không hấp thu, thuận phục hết năng lượng, trở thành lực lượng tinh thần của mình, thì khi đạt tới cực hạn, ma pháp sư đừng có mong đến chuyện đột phá.

Tiểu Ân gật đầu, trước kia hắn có xem tiểu thuyết võ học, nên cũng hiểu qua một chút

Khai phá tiềm lực của bản thân, giống với công phu của các môn phái chính đạo, mặc dù ban đầu hiệu quả rất chậm, nhưng chỉ cần không ngừng cố gắng thì sẽ thu được tiến bộ lớn, hơn nữa căn cơ bản thân thâm hậu, không sợ gặp phải nguy cơ tẩu hỏa nhập ma

Mà hấp thu năng lượng ngoại giới giống với công phu tà ma ngoại đạo, mặc dù thu được hiệu quả nhanh, tiến bộ cực lớn, nhưng có nhiều khả năng bị tẩu hỏa nhập ma

Đương nhiên, thế giới ma pháp khác với thế giới trước, kỳ thực hấp thu năng lượng ngoại giới cũng không có nguy hiểm lớn, ngoài những tình huống đặc biệt ra, trên cơ bản không có vấn đề gì cả, nếu không chỉ sợ không có ai dám lựa chọn phương pháp nguy hiểm này

Nhưng điều khiến Tiểu Ân vui vẻ đó là, Nhất Hào nói, khai phá tiềm lực bản thân mặc dù chậm nhưng đối với hắn thì tiền đồ sẽ trải rộng, cho dù lúc tiến giai cũng không gặp phải chướng ngại. Chỉ với ưu thế đó, hơn nữa có thời gian nghịch soa trong Nhất Hào không gian, đủ để cho Tiểu Ân thỏa mãn rồi

Rời khỏi Nhất Hào không gian, trong lòng Tiểu Ân hạ quyết tâm, từ nay về sau vẫn tu luyện như trước kia, tuyệt đối không tham công liệu lĩnh

Duỗi cái lưng mệt mỏi, Tiểu Ân đứng lên, tập luyện quảng bá thể thao trong phòng một giờ, sau đó mới đẩy cửa ra ngoài

Hiện tại đã qua bữa ăn buổi sáng nhưng khi Tiểu Ân tới phòng bếp, đã có người chuyên môn chuẩn bị điểm tâm bữa sáng cho hắn

Ăn bữa sáng xong, Tiểu Ân tới cửa hàng thợ rèn, bắt đầu một ngày làm việc

Fit yêu cầu hắn, trong một tháng phải chế tạo sáu cây cương đao có phẩm chất tốt. Đối với Tiểu Ân thì yêu cầu này chẳng có khó khăn gì. Trên thực tế, ngoài việc chế tạo sáu cây cương đao, Tiểu Ân còn đặt tâm tư vào việc chế tạo áo giáp

Mặc dù mục đích của hắn là chế tạo bộ áo giáp ma pháp nhưng hắn không bắt tay vào làm ngay, mà trước hết hắn tập chế tạo những bộ áo giáp dành cho kỵ sỹ bình thường

Trong không gian hư cấu, Tiểu Ân đã luyện tập vô số lần, cho nên ở ngoài, biểu hiện của hắn hết sức xuất sắc, chế tạo ra mười bộ áo giáp, địa vị của Tiểu Ân trong cửa hàng thợ rèn được đề cao lên cực lớn, ngay cả thợ rèn sư Fit cũng nhìn hắn bằng một con mắt khác, thậm chí còn lên thừa nhận Tiểu Ân đã có thực lực cao cấp thợ rèn

Đây là lí do mà tại sao mỗi ngày Tiểu Ân ngủ mười hai tiếng mà không có ai dám khiển trách

Trong hai năm, những thứ do Tiểu Ân chế tạo ra rất nhiều, có hơn mười bộ áo giáp kỵ sỹ, trên trăm kiện vũ khí khác nhau. Mấy thứ đó được Fit đánh giá cực cao, bởi thế Tiểu Ân thu được thù lao mấy ngàn đồng vàng Cray

Tất nhiên, Tiểu Ân không đem bán tất cả mọi thứ đã chế tạo, hắn giữ lại ba bộ áo giáp tốt nhất cùng một số vũ khí. Mấy thứ đó mới là mục đích thực sự của hắn, giữ lại tới ngày hôm nay để chế tạo đạo cụ ma pháp

Chế tạo đạo cụ ma pháp là một chuyện rất khó khăn, thậm chí khó khăn còn lớn hơn gấp trăm lần so với chế tạo ma pháp quyền trực

Ma pháp sư chính thức nào cũng đã từng chế tạo ma pháp quyền trực hạ cấp, nhưng đạo cụ ma pháp thì trong cả đời của mình, ma pháp sư chỉ chế tạo được mấy thứ đồ chơi tinh tế mà thôi, còn đối với học đồ thì càng không cần nói, đó là điều không thể với tới

Nhưng Tiểu Ân không phải ma pháp học đồ bình thường, đối với hắn, trên thế giới này, chỉ cần có Nhất Hào, chuyện gì cũng có thể làm được

Trong Nhất Hào không gian, Tiểu Ân đọc quyển bút ký Maren lưu lại, trong đó có ghi lại quá trình chế tạo đạo cụ ma pháp. Mặc dù Maren không có thành tựu trong lĩnh vực ma pháp, thiên phú của hắn cũng bình thường, nhưng chế tạo ma pháp quyền trực và ma pháp đạo cụ, hắn lại có thiên phú hơn hẳn những người khác

Ma pháp tháp của Maren có phẩm chất tốt hơn nhiều so với ma pháp tháp của tam tinh ma pháp sư David Kirby

Cho nên khi tiếp xúc với nội dung bên trong, Tiểu Ân liền ghi nhớ không quên

Nhưng chế tạo không phải là chuyện dễ dàng, không đơn giản như khi Tiểu Ân sửa chữa ma pháp kiếm

Trong quyển bút ký của Maren có ghi rõ, muốn chế tạo ma pháp đạo cụ, ít nhất phải có thực lực bát cấp học đồ, và một ít nguyên liệu kim loại hiếm có

Nguyên liệu kim loại thì có không ít trong vòng tay của hai người Ao Bate, mà hiện tại Tiểu Ân có thực lực bát cấp học đồ, cũng là lúc hắn bắt đầu thử nghiệm rồi.

117. Chương 4: Dong Binh Đoàn

Đạo con người, Tiểu Ân lấy ra từ trên người những khối quặng đã chuẩn bị từ trước

Trong thế giới ma pháp, loại quặng này mặc dù không trân quý nhưng là thứ không thể thiếu, bởi nó có đặc tính ma pháp tốt, cho nên trong tuyệt đại đa số các ma pháp đạo cụ, tùy tiện đều có thể phát hiện ra nó

Cầm chiếc bát sắt đặc chế, đem quặng đặt trên hỏa lò, sau đó phân phó cho học đồ phụ trách hỏa lò:

- Kéo mạnh lên, dùng lửa lớn nhất

Mặc dù không hiểu Tiểu Ân muốn làm gì, nhưng gã học đồ thợ rèn nho nhỏ không có can đảm làm trái lời của Tiểu Ân, sau một phút, lửa trong hỏa lò bùng cháy lên

Độ nóng chảy của khoáng thạch không cao, không lâu sau đã nóng chảy thành một dòng nước màu vàng

Động tác kỳ lạ của Tiểu Ân lập tức thu hút sự tò mò của mọi người. Mặc dù những kẻ này biết Tiểu Ân có tính cách cô độc, tới nơi này hơn hai năm vẫn không hề để ý tới ai nhưng tay nghề của hắn được mọi người công nhận, lúc này không ít người chú ý tới nơi này

Nhưng giờ phút này, Tiểu Ân đã tập trung toàn bộ tinh thần lên cây kiếm, sao quan tâm đến những người xung quanh được nữa. Chỉ cần bọn họ không quấy rầy mình, Tiểu Ân sẽ mặc kệ không để ý tới

Lấy một khối sắt cứng từ trong ngực ra, mấy thứ này hắn đều lấy từ vòng cổ không gian ra trước. Nếu để cho mọi người biết mình lấy đồ vật từ trong vòng cổ ra, khẳng định bọn họ sẽ sợ đến mức xoay người bỏ chạy

Ngâm khối sắt cứng vào trong chiếc bát sắt, chỉ trong chốc lát, khối sắt cứng đã trở nên mềm mại

Tiểu Ân hít sâu một hơi, nhanh chóng lấy khối sắt cứng ra, hai tay bắt đầu khắc họa trên cán kiếm

Hắn khắc họa rất cẩn thận. Lúc đầu cẩn thận khắc họa, một lát sau, động tác của hắn trở nên nhanh hơn, không lâu sau, thanh kiếm trên tay hắn có một đồ án đầy màu sắc

Lực chú ý của Tiểu Ân duy trì ở trạng thái cao, kỳ thực khi đồ án hình thành trên cán kiếm, trong lòng hắn liền buông lỏng

Hình vẽ bên ngoài đồ án là do hắn tùy ý vẽ, không có tác dụng gì cả

Nếu như có người có được thanh kiếm này, nghiên cứu đồ án này thì hắn cam đoan bọn họ đừng mơ nghiên cứu ra điều gì hữu ích

Bản thân ma pháp lộ tuyến đã rất tinh vi, mà khắc lên trên vũ khí lại càng khác. Khắc một ma pháp phụ trợ lên vũ khí khác hẳn so với việc khắc lên ma pháp quyền trực. Chỉ riêng điểm này, việc chế tạo đạo cụ ma pháp khó khăn hơn gấp trăm lần so với chế tạo ma pháp quyền trực

Cầm cây kiếm, Tiểu Ân chỉ thêm vào đó ma pháp Phong Nhận Thuật. Vì muốn chế tạo thành công, Tiểu Ân đã tập luyện trong Nhất Hào không gian hơn nghìn vạn lần

Cho nên lần đầu tiên chế tạo đã thành công, tuyệt đối không phải do may mắn

Về chuyện hắn vẽ đồ án ở bên ngoài là do hắn học theo ma pháp kiếm của Witte

Kỳ thực trong quyển bút ký của Maren cũng đề cập qua điểm này, ngoài ma pháp lộ tuyến ra thì các hình vẽ khác trên thân kiếm không có tác dụng gì cả

Về phần nguyên nhân là tại sao thì chỉ có một câu giải thích, đó là truyền thống của ma pháp sư

Một lát sau, Tiểu Ân thu hồi lại chiếc bát, sau đó cầm cây kiếm đặt trên hỏa lò

Dần dần, màu vàng óng trên thân kiếm biến mất. Khi mọi chuyện kết thúc, thanh kiếm lại khôi phục lại hình dáng như ban đầu, ngoại trừ cán kiếm dài hơn bình thường một chút thì không thấy có gì khác thường

Giấu cây kiếm vào người, Tiểu Ân cầm lấy chiếc bát sắt rời đi. Sau khi rời khỏi hỏa lò, khoáng thạch trong chiếc bát nhanh chóng ngưng kết lại, biến thành một hòn đá trong chiếc bát

Tiểu Ân cẩn thận lấy hòn đá xuống, sau đó cẩn thận cất đi. Thứ này đối với hắn rất trân quý. Nếu như còn ở trong ma pháp tháp ở công quốc Luois, có lẽ hắn có thể bỏ sung thêm, nhưng ở đây, dùng đi một ít là hắn mất đi một ít, không thể tùy ý xài hoang phí được

- Tiên sinh Tiểu Ân...Vừa rồi ngài rèn cái gì vậy?

Âm thanh quen thuộc truyền đến, Tiểu Ân quay đầu lại nhìn, một đại hán đầu trọc vẻ mặt mong chờ hỏi

Trải qua hai năm ở chung, Tiểu Ân biết tên của kẻ này, hắn tên là West, là đệ tử của thợ rèn sư Fit

Lúc đầu mới tới đây, hắn thấy Tiểu Ân còn trẻ nên cười nhạo Tiểu Ân, nhưng khi biết thực lực của Tiểu Ân, West liền thay đổi thái độ, hơn nữa còn hay thỉnh giáo Tiểu Ân

Kỳ thực bản tính của hắn không xấu, quan hệ với mọi người trong cửa hàng cũng tốt, mà với thân phận của Tiểu Ân, tự nhiên cũng không để bụng tới chuyện nhỏ khi trước, cho nên bình thường Tiểu Ân vẫn chỉ điểm cho hắn một chút

Nhưng hiện tại, Tiểu Ân có chút trầm ngâm, bởi hắn biết, một khi chuyện mình chế tạo ma pháp đạo cụ truyền ra ngoài, thì thân phận ma pháp sư của mình cũng không che dấu được

Nhưng mình muốn chế tạo mấy thứ nữa, bí mật này sớm muộn gì cũng lộ. Giờ phút này, trong lòng Tiểu Ân có chút hối hận, lúc đầu không nên vì chút lợi ích mà đáp ứng yêu cầu của Fit, nếu như tự mình mở một cửa hàng thợ rèn thì đã không gặp phải chuyện phiền phức như thế này

- West không được vô lễ

Âm thanh già nua truyền đến, thợ rèn sư Fit đi ra.

Tất cả thợ rèn và học đồ đều cung kính hành lễ, mặc dù do tuổi tác đã già, khí lực của thợ rèn sư Fit không còn được như trước nữa, nhưng ánh mắt và kinh nghiệm của ông ta không hề thẹn với danh hiệu thợ rèn sư, đủ khiến mọi người tôn kính

West đành hậm hực lui xuống, Fit tiến lên, thần sắc phức tạp nhìn Tiểu Ân, chậm rãi hỏi:

- Tiên sinh Tiểu Ân, ngài vừa rồi chế tạo có phải là ...

Ông ta vừa hơi cử động miệng, Tiểu Ân đã biết ông muốn nói tới hai chữ “Ma pháp”

Thở dài một hơi, không thể tưởng được nhanh như vậy đã bị phát hiện, nhưng nghĩ đến thân phận của đối phương, Tiểu Ân bình thường trở lại, người ta là thợ rèn sư, có một chữ “Sư” đó, kiến thức đương nhiên là bất phàm

Khẽ gật đầu, Tiểu Ân thành thật nói:

- Không sai, ta vừa mới chế tạo vũ khí ma pháp

- Oa...

Phảng phất như có một khối đá nặng đập vào đầu, mọi người sợ hãi than

Ma pháp, đối với thế giới loài người thì đó là một danh từ vừa xa lạ vừa quen thuộc

Bọn họ sinh hoạt giữa thế giới ma pháp, biết được ma pháp có uy lực to lớn nhưng phần lớn những người ở đây cả đời cũng chưa từng tiếp xúc với ma pháp

Khi chính tai bọn họ nghe thấy Tiểu Ân thừa nhận hắn vừa rèn vũ khí ma pháp, trong lòng bọn họ liền hiểu, hóa ra người trẻ tuổi đứng trước mặt bọn họ là ma pháp sư trong truyền thuyết

Trong chốc lát, nghĩ tới việc trong hai năm qua, bọn họ đã có sự giải thích cho việc Tiểu Ân mỗi ngày ngủ tới 12 tiếng

Bởi hắn là nhân vật khiến người khác tôn kính và sợ hãi - ma pháp sư

Những người nắm giữ lực lượng cường đại, dù bọn họ có hành vi cổ quái như thế nào, cũng dễ dàng được người khác tiếp nhận, có lẽ sợ hãi lực lượng trong tay bọn họ. Có lẽ sâu trong tâm hồn mỗi người đều sợ hãi và tôn kính ma pháp sư. Nên mọi người tự giác cúi đầu

Fit thở dài một hơi nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân, cả đời ta đã hợp tác với bảy vị ma pháp sư, chế tạo ra hơn ba mươi kiện vật phẩm ma pháp

Ánh mắt của ông nghi hoặc nói:

- Nhưng khiến ta kinh ngạc, đó là tới tận hôm nay ta mới biết, ma pháp sư có thể tự mình chế tạo vũ khí ma pháp

Tiểu Ân nhớ lại những ma pháp sư mà mình đã từng gặp, ngay cả hạng người thô dã như Benson, dường như cũng không có năng lực cầm lấy chiếc búa để đập sắt. Hơn nữa, thân thể của ma pháp sư rất yếu, nếu đứng cạnh hỏa lò một ngày, chỉ sợ bọn họ chưa rèn được gì đã bị hơi khô cả người rồi

Vuốt mũi, Tiểu Ân nhớ tới Witte từng nói, sư tổ của hắn cũng từng là một vị thợ rèn sư nổi tiếng, mà vị sư tổ kia đã từng hợp tác với ma pháp sư chế tạo trang bị ma pháp

Xem ra ma pháp sư mặc dù cường đại, nhưng bọn họ chỉ cường đại trên lĩnh vực phụ gia ma pháp lên vật phẩm mà thôi, còn công đoạn khác vẫn phải nhờ tới sự trợ giúp của thợ rèn

- Ha ha...

Tiểu Ân cười nói:

- Tiên sinh Fit, ta không giống với các ma pháp sư bình thường

Fit gật đầu, trong lòng nghĩ, người đương nhiên không giống người thường, ngoài người ra, ta còn chưa gặp qua...Không, thậm chí còn chưa nghe qua, trên thế giới này còn có thợ rèn là ma pháp sư, chẳng lẽ thế giới này thật sự rối loạn rồi?

Tiểu Ân nhướn mày, nói:

- Tiên sinh Fit, ta không muốn chuyện này lộ ra ngoài, ngài có thể giúp ta chứ?

Fit chăm chú nhìn Tiểu Ân, nói:

- Ngài có thể yên tâm, trừ khi có kẻ không muốn theo nghề thợ rèn ở thành thị này nữa, nếu không ta cam đoan, bọn họ sẽ biết giữ miệng

- Hí...

Một tiếng động kỳ dị phát ra trên chiếc áo giáp ma pháp, dường như cùng lúc đó, một làn khói trắng hiện ra trước mắt mọi người, nhìn làn khói trắng lượn lờ, trong mắt mọi người lộ ra vẻ kinh sợ

Khi Tiểu Ân hạ bút, khắc xong ma pháp lộ tuyến trên tấm áo giáp, hơn nữa còn sử dụng biện pháp ẩn giấu, hình dáng của chiếc áo giáp có sự thay đổi lớn

Vốn khi chế tạo chiếc áo giáp này, Tiểu Ân bỏ đi những bộ phận thừa đi, vì để cho bộ áo giáp có tác phòng hộ lớn hơn, thậm chí ở những bộ phận mấu chốt, hắn còn đặc thù gia trì thêm. Mặc dù làm như thế khiến sức nặng của áo giáp gia tăng, nhưng với thể chất của Tiểu Ân hiện tại, chút sức nặng đó hắn không hề để trong mắt

Hơn nữa, để chế tạo chiếc áo giáp này thành khí cụ ma pháp, Tiểu Ân đã hao tổn rất nhiều tâm tư, nghiên cứu nhiều lần trong Nhất Hào không gian cùng Nhất Hào, cuối cùng mới định ra phương án

Hai năm qua dừng lại ở đây, hơn nữa nguyên nhân là vì bộ áo giáp này

Sửa lại bộ áo giáp, bộ áo giáp nhìn qua có vẻ mộc mạc, so với áo giáp bình thường của chiến sỹ không khác nhau là mấy

Nhưng chỉ có Tiểu Ân mới biết, chiếc áo giáp này chẳng những có tấm khiên bảo vệ siêu dày hơn hẳn những bộ áo giáp bình thường, mà còn có thêm cả một tầng da ma thú, có thể hấp thu lực đánh cường đại

Ngoài ra, trên vai áo giáp có khắc ma pháp Phong Tường Thuật, chỉ cần có đủ ma hạch hoặc năng lượng tinh thạch, là có thể bay lượn không ngừng trên không trung

Ngoài ra trên thân áo giáp còn khắc ba cái Khinh Linh Thuật, hai cái Kiên Cố Thuật, và bốn ma pháp vòng bảo hộ cấp 2, cấp 3, trên cánh tay khắc hai cái ma pháp hộ thuẫn

Có thể nói là bộ áo giáp này được trang bị vũ trang tới tận răng, đây cũng là cực hạn mà Tiểu Ân có thể làm được.

Đây là bộ áo giáp có thể tháo rời, cho nên mới có thể gia trì ma pháp lên các bộ phận. Nếu không, dù cho Tiểu Ân có bản lãnh cao hơn cũng không thể gia trì số lượng ma pháp lớn như thế lên bộ áo giáp

Tất nhiên, để cung cấp đầy đủ năng lượng cho ma pháp lộ tuyến, trên bộ áo giáp, Tiểu Ân xếp bốn chỗ để đặt ma hạch hoặc năng lượng tinh thạch. Chỉ cần một chỗ có đủ năng lượng thì ma pháp trên bộ áo giáp sẽ hoạt động liên tục

Ngoài bộ áo giáp, Tiểu Ân còn chế tạo ra nhiều ma pháp đạo cụ khác, trong đó lợi hại nhất là mười hai cây ma pháp tiễn. Những cây tiễn này nếu phối hợp với ma pháp cung sẽ tạo ra một uy lực khiến người khác khiếp sợ, thậm chí không dưới ma pháp cấp 2 Phi Tường Bạo Tạc Thuật

Ngoài ra, hắn còn đặc chế một con dao, trên con dao có gia trì ma pháp cấp 2 Đổng Bằng Thuật và ma pháp cấp 1 Mê Man Thuật. Hai ma pháp này cực kỳ hữu dụng, nếu rơi vào trong tay đạo tặc hoặc thích khách, không nghi ngờ gì nó là công cụ hỗ trợ đắc lực nhất

Sau khi hoàn thành xong mọi việc, toàn bộ kim loại nguyên liệu dùng để chế tạo ma pháp đạo cụ đã bị Tiểu Ân dùng hết

Thở dài một hơi, Tiểu Ân lấy chiếc áo giáp trong lò rèn ra, bộ áo giáp này của hắn không có mũ trụ, sau đó cẩn thận đặt bên người

Thợ rèn sư Fit và vị đại hán đầu trọc West chứng kiến cả quá trình đó nhưng chính bởi vì nhìn rất rõ nên cả hai đều tiếc nuối, ngược lại cảm nhận được sự thần bí khó lường

Tiểu Ân chậm rãi thu hồi lại tất cả đồ vật, quay đầu nhìn thợ rèn sư Fit vẻ mặt buồn bực, hỏi thăm:

- Tiên sinh Fit, ngài làm sao vậy?

Fit cười khở một tiếng nói:

- Tiểu Ân các hạ, trước kia ta có hợp tác với mấy vị ma pháp sư, cũng từng vì đế quốc mà chế tạo ra mấy bộ áo giáp ma pháp nhưng nhiều lắm chỉ gia trì được một hai ma pháp, hơn nữa chỗ để cung cấp năng lượng cũng chỉ có một. Cho nên khi ta chứng kiến bộ áo giáp mà ngài chế tạo, ta mới hiểu, thì ra còn có thể chế tạo áo giáp ma pháp như thế

Tiểu Ân sững sốt, sắc mặt đỏ lên. Nói thật, đây là lần đầu tiên chế tạo ma pháp đạo cụ, hơn nữa bộ áo giáp này là do hắn và Nhất Hào liên thủ chế tạo. Khi xếp đặt, không có bất cứ thứ gì để tham khảo, cho nên bọn họ không biết những bộ áo giáp khác được chế tạo như thế nào

- Tiên sinh Fit, một bộ áo giáp chỉ gia trì được hai ma pháp thôi sao?

- Cái này...

Fit do dự nửa ngày, nói:

- Ta không biết, bởi vì ta không phải là ma pháp sư. Nhưng ta biết, phần lớn những bộ áo giáp chỉ gia trì được hai ma pháp mà thôi. Ba ma pháp thì có rất ít, về phần như bộ áo giáp của ngài...

Ông ta nhìn bộ áo giáp trong tay Tiểu Ân, nói:

- Trên bộ áo giáp của ngài có ít nhất bốn ma pháp?

Lông mày Tiểu Ân chậm rãi nhíu lại, hắn không giải thích tình huống của mình, hơn nữa trong quyển bút ký của Maren không có nhắc đến vấn đề đó, nên hắn không có nghĩ tới

Cần nhắc một lúc, Tiểu Ân thỉnh giáo nói:

- Tiên sinh Fit, ngài xem bộ áo giáp do ta chế tạo có gì khác so với các bộ áo giáp khác?

Khác với các ma pháp sư bình thường, Tiểu Ân đối xử với con người có phần tôn kính, đặc biệt là với những người già, có học thức và kinh nghiệm phong phú, Tiểu Ân lại càng thêm tôn kính. Cho nên ở cùng Tiểu Ân, Fit mới hết sức cởi mở

- Để ta xem

Fit vuốt óc nghĩ thật lâu, đột nhiên vỗ tay, hưng phấn nói:

- Ta biết bộ áo giáp này có gì khác so với các bộ áo giáp trước rồi

Đôi mắt Tiểu Ân tỏa sáng, nếu như biết được chỗ khác nhau, hẳn có thể cải tiến lại được

Fit nói xong, nhẹ nhàng vuốt ve chiếc áo giáp, nói:

- Tiểu Ân các hạ, thứ cho ta nói thẳng, nếu ngài đem bộ áo giáp này đi đấu giá, giá trị sẽ không khiến ngài hài lòng. Có lẽ áo giáp có một ma pháp còn tốt hơn kiệt tác của ngài

- A...

Tiểu Ân kêu lên một tiếng kỳ quái. Hẳn thực sự không nghĩ ra vì sao lại thế? Chẳng lẽ áo giáp càng có nhiều ma pháp lại càng không tốt?

- Tiên sinh Fit, chẳng lẽ bộ áo giáp này của ta có khuyết điểm?

Tiểu Ân có chút không phục nói

- Đúng, cách xếp đặt trên bộ áo giáp này của ngài có vấn đề lớn

Fit nghiêm túc nói

Tiểu Ân hơi biến sắc, cung kính nói:

- Xin ngài chỉ giáo

Fit phát tay nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân. Vấn đề lớn nhất của bộ áo giáp này đó là nó không đẹp

Tiểu Ân ngẩn ra, dường như không tin vào lỗ tai mình, hai mắt chớp động, nghi hoặc hỏi:

- Xin lỗi, ngài nói cái gì?

Fit chăm chú nói:

- Bộ áo giáp này không đủ hoa lệ, trên bộ áo giáp không gắn chút phục sức nào, không có châu báu gì, cùng không có vật gì chói mắt, nổi bật. Đây là khuyết điểm không thể nào bù đắp được

Tiểu Ân há to miệng. Hiện tại hẳn ngạc nhiên tới nỗi muốn bất tỉnh luôn, áo giáp phải hoa lệ, có gắn phục sức, châu báu? Tại sao Fit nói lại khác so với những điều thợ rèn Witte truyền thụ?

Ho nhẹ hai tiếng, Tiểu Ân hỏi:

- Tiên sinh Fit, ngài là một vị thợ rèn ưu tú, xin hỏi ngài trên áo giáp gắn thêm phục sức thì có thêm tác dụng gì?

- Đương nhiên là để làm đẹp

Về mặt Fit khó hiểu, ánh mắt nhìn Tiểu Ân như nhìn một tên ngu ngốc, làm cho Tiểu Ân thực sự hoài nghi, có phải mình đã hỏi sai vấn đề hay không

- Khụ khụ, nhưng tiên sinh Fit, nếu trên áo giáp có phục sức, thế thì tính năng phòng hộ của bộ áo giáp chẳng phải sẽ giảm đi sao?

- Điều này chẳng sao cả, chỉ hy sinh một ít lực phòng ngự thôi mà

Fit cho chuyện đó là đương nhiên

Sắc mặt Tiểu Ân có chút trắng bệch, tác dụng lớn nhất của áo giáp là dùng để phòng ngự, ngay cả lực phòng ngự cũng có thể hi sinh, vậy áo giáp ma pháp còn có ích lợi gì?

Khóe miệng hắn cử động, hỏi:

- Tiên sinh Fit, thế phục sức và châu báu dùng để trang trí trên đó chỉ để phục vụ cho mục đích đẹp mắt thôi sao?

- Đúng

Sắc mặt không đổi, Fit nói

- Chỉ vì chút hào nhoáng bên ngoài, chúng ta có thể buông tha cho giá trị thực dụng hay sao?

Tiểu Ân tức giận hỏi

- Đúng vậy

Fit thừa nhận

Tiểu Ân hít sâu một hơi, cuối cùng hắn đã hiểu điểm khác nhau giữa mình và đối phương. Nguyên quan điểm về cách xếp đặt của hai bên khác nhau, không cùng tiếng nói

Đảo đôi mắt, Tiểu Ân bất đắc dĩ nói:

- Tiên sinh Fit, theo như ngài nói thì chế tạo ra áo giáp có lợi ích gì?

- Dùng để chiêm ngưỡng

Fit không hiểu nói:

- Chế tạo ra áo giáp ma pháp đương nhiên là để chiêm ngưỡng, chẳng lẽ ngài chế tạo ra để mặc nó vào người chiến đấu với người khác?

Tiểu Ân trợn tròn mắt kinh ngạc, không hiểu vì sao Fit lại có suy nghĩ như thế

Đột nhiên Fit âm thầm thở dài nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài chế tạo ra bộ áo giáp ma pháp này, là để bán sao?

Tiểu Ân chần chờ một chút, hắn không muốn nói cho đối phương biết, bộ áo giáp này chế tạo ra là để dành cho hắn

Fit không thấy mình sai ở chỗ nào, nói thẳng:

- Nếu ngài tính bán nó, thế ngài có nghĩ đến, thứ này ngài có thể bán cho ai không?

- Đương nhiên là cho kỵ sỹ

Tiểu Ân trả lời

- Kỵ sỹ?

Fit tức cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, trên thế giới này, những kỵ sỹ chính thức có thể mua được bộ áo giáp này có mấy người?

Tiểu Ân yên lặng nhìn hắn, với kinh nghiệm kiếp trước, cuối cùng hắn đã hiểu được ý của đối phương

Quả nhiên, Fit nói tiếp:

- Có thể mua được vật xa xỉ như bộ áo giáp này chỉ có đại quý tộc thôi. Nhưng những vị quý tộc đó mua những bộ áo giáp ma pháp về để làm gì, đương nhiên không phải vì mục đích chiến tranh, mà để khoe mẽ với người khác. Cho nên nếu ngài muốn bán được giá cao, thì cần phải tạo cho nó vẻ hoa lệ và bắt mắt

Tiểu Ân tự hỏi một lúc. Không thể phủ nhận, Fit nói rất có đạo lý

Ở kiếp trước, phần lớn số tiền cứu trợ mà xã hội quyên góp đều bị những kẻ tham lam bòn rút, không chính thức rơi vào tay người nghèo. Muốn bộ áo giáp ma pháp và vũ khí ma pháp đến tay những chiến sỹ trên chiến trường sao? Đó là điều không tưởng

Những đại quý tộc núp ở phía sau, trong tay có vô số kim tiền, bọn họ thà để cho mấy thứ đó trở nên đẹp mắt, tuyệt đối không bao giờ nghĩ đến mục đích chính thức của những thứ đó

Có lẽ do nguyên nhân này, cho nên áo giáp ma pháp và các loại đạo cụ ma pháp mới dần trở nên hào nhoáng. Đối với cả loài người mà nói thì đây quả là một chuyện bi ai, nhưng không có cách nào thay đổi sự thực được

Tiểu Ân thở dài một hơi cầm bộ áo giáp trong tay, nói:

- Tiên sinh Fit, chẳng lẽ trên thế giới này, không có bộ áo giáp ma pháp thực dụng nào sao?

Fit do dự một chút nói:

- Có, nhưng chúng chỉ có ý nghĩa thực chiến, cho nên giá trị cũng không cao, không có nhiều thợ rèn và ma pháp sư nguyện ý chế tạo loại đồ vật đó

Tiểu Ân khê gật đầu, đây là nhân tính của con người. Đối với ma pháp sư, nếu có thể tổn hao ít tinh lực mà thu được lượng tài phú lớn thì có ai lại nguyện ý mất nhiều khí lực đi chế tạo mấy thứ mặc dù có tính thực dụng nhưng giá trị lại không cao?

Gật đầu với Fit, Tiểu Ân thành khẩn nói:

- Tiên sinh Fit, đa tạ ngài đã chỉ điểm

- Không cần khách khí

Fit nhìn Tiểu Ân đột nhiên hỏi:

- Ngài muốn rời đi sao?

- Đúng

Tiểu Ân kỳ quái hỏi:

- Ngài làm sao biết được?

Fit cảm khái thở dài nói:

- Chỗ này của ta làm sao lưu được khách nhân tôn quý như ngài, nếu ngài đã gia trì ma pháp vào các vật phẩm xong, tất nhiên ngài sẽ rời đi

Tiểu Ân gật đầu, trong lòng thâm khâm phục, ông già này mặc dù lớn tuổi nhưng ánh mắt cực sắc sảo

Fit đột nhiên cười nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân, ngài đi đường mạnh giỏi. Nếu như ngày sau ngài có trở về thành Subi Tira, mỗi thợ rèn trong thành sẽ nguyện sức cống hiến vì ngài

- Đa tạ ngài đã hậu ái

Tiểu Ân cáo từ những vị thợ rèn, dưới ánh mắt lưu luyến của bọn họ, cuối cùng rời đi

Ở chỗ này hơn hai năm, Tiểu Ân để lại ấn tượng sâu cho mọi người. Ngày sau, những người ở đây có thể tự hào kể lại mình đã sống cùng một ma pháp sư hơn hai năm

Rời khỏi cửa hàng, Tiểu Ân không dừng bước, tiếp tục đi khỏi thành Subi Tira

Mặc dù hai năm này, hắn chưa rời khỏi thành, nhưng hắn có một người dò đường chuyên nghiệp –Nhất Hào

Những con ruồi máy giấu trong hộp đã sớm thăm dò địa hình trăm dặm quanh đây, hơn nữa còn phục chế chân thật lại trong không gian hư cấu. Ngoài ra, Tiểu Ân cũng biết đại khái tình hình địa lý ở phương bắc. Đối với nơi này, hắn không dám nói mình thuộc như lòng bàn tay, nhưng tuyệt đối không có khả năng lạc đường

Mục tiêu kế tiếp của hắn là tòa thành Litan La của đế quốc Cát Hãn

Đó là một tòa thành ở tiền tuyến, trong thành có 50% số người là quân nhân. Địa phương này, vĩnh viễn không thiếu dong binh đoàn và mạo hiểm đội

Mục đích của chuyến đi lần này của hắn là muốn gia nhập vào một dong binh đoàn, như vậy hắn có thể quang minh chính đại đi sâu vào trong đại thảo nguyên.

Ở đây mặc dù có ma thú hoành hành và lang nhân quân đoàn đáng ghét nhưng ở đây cũng là thiên đường của mạo hiểm giả

Đại thảo nguyên có mỏ quặng kim loại ma pháp phong phú, nếu Tiểu Ân muốn bổ sung thêm vật phẩm, chỉ có cách xâm nhập vào trong đại thảo nguyên

Mặc dù địa phương đó tương đối hẻo lánh, nguy hiểm hơn xa so với thành thị nhưng đối với kẻ có thực lực bát cấp học đồ, nắm giữ hai cái ma pháp cấp 3, cùng với đồng siêu cấp ma pháp quyền trục như hắc thì tự bảo vệ bản thân trên cơ bản không có vấn đề gì

Đương nhiên, điểm chính yếu đó là sau khi thực lực đạt tới bát cấp học đồ, hắc cũng muốn ra ngoài lịch lãm, nhìn phong cảnh chính thức của đại thảo nguyên

Ngồi trên xe ngựa một tháng, cuối cùng hắc tới thành Litan La

Nơi này hoàn toàn khác so với thành Subi Tira, thiếu đi vài phần hoa lệ, trong cả tòa thành tràn ngập không khí thâm nghiêm và sát khí. Đây là tòa thành lớn nhất ở biên cảnh, trong hoàn cảnh chỉ có máu và lửa, ở đây chỉ chú ý tới những gì thực dụng

Tiểu Ân vừa tiến vào thành thì xuống ngựa. Hắc nhanh chóng tìm tới quán rượu của dong binh công hội

Quán rượu không nhỏ, bên trong mặc dù không huyền ảo nhưng đã có đông người ngồi

Tiểu Ân tiến vào không khiến mọi người chú ý. Hắc quan sát bốn phía một chút, trực tiếp ngồi xuống quầy

- Tiên sinh, ngài có chuyện gì không, ta nguyện ý ra sức vì ngài?

Một bồi bàn tiến tới

Tiểu Ân tung một đồng bạc Cray, nói:

- Ta muốn có huy chương của dong binh và muốn tìm một người dẫn đường tới hồ Stanco

Tới đây hơn hai năm, Tiểu Ân đã âm thầm hỏi rất nhiều chuyện, hắc biết hồ Stanco có rất nhiều nguyên liệu kim loại ma pháp, hơn nữa cấp bậc ma thú ở đó không cao, rất nhiều mạo hiểm giả tới đó để thử thời vận

Tất nhiên, có thể tìm được kim loại quý hiếm hay không thì phải xem vận may của mỗi cá nhân, nhưng Tiểu Ân có Nhất Hào. Hắc tin tưởng, chỉ cần hắc tới đó, nhất định sẽ có thu hoạch

Tên bồi bàn thu hồi đồng Cray, sau đó hắc lấy ra một thẻ bài, nói:

- Đây là huy chương dong binh của ngài, nhưng không dễ tìm người dẫn đường tới hồ Stanco, nếu như ngài muốn tới đó, ta đề nghị ba ngày sau tới đây gia nhập vào một đoàn thể để hành động

Tiểu Ân thu chiếc huy chương về, để vào trong túi. Cấp bậc của loại huy chương này là loại cấp bậc thấp nhất, phía trên không ghi tiêu ký gì cả, chỉ có sau khi tại một địa phương cố định, tới dong binh công hội trả nhiệm vụ, mới có tư cách lấy được huy chương dong binh chính thức

Có thể nói, giờ phút này thân phận của hắc chỉ là một gã dong binh mới vào nghề, hơn nữa còn thuộc hạng kém nhất

Chần chờ một chút, Tiểu Ân hỏi:

- Đoàn thể hành động là cái gì?

- Người thuộc chức nghiệp gì, có năng lực gì?

Một âm thanh khàn khàn từ phía sau lưng Tiểu Ân truyền đến, một nam tử cao lớn ngồi xuống bên cạnh hắc

Tiểu Ân nghiêng đầu nhìn, ánh mắt không khỏi ngưng tụ lại

Kể ngồi bên cạnh Tiểu Ân là một kẻ cao lớn cường tráng, nhưng thân phận chính thức của kẻ đó mới khiến hắc giật mình, bởi kẻ đó không phải nhân loại. Mặc dù khuôn mặt của tên đó giống loài người nhưng phía sau mông của hắc có một chiếc đuôi chó sói lông mượt mà, nói rõ thân phận của hắc

- Người là lang nhân?

- Không sai

Lang nhân tức cười hỏi:

- Lần đầu tiên người nhìn thấy lang nhân?

- Đúng

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói

Trên thế giới này, loài người đối xử với thú nhân và những sinh vật có trí tuệ khác không giống như ở trái đất. Đối với loài người hoặc những sinh vật có trí tuệ, mặc dù chủng tộc khác nhau, nhưng quan hệ với nhau không phải là loại quan hệ sinh tử đối đầu

Mặc dù đế quốc Cát Hãn và đế quốc Lang Nhân chiến đấu với nhau mấy trăm năm, nhưng dân chúng giữa hai quốc gia, đã sớm không còn thù hận chủng nữa

Trong đế quốc Cát Hãn thì có khác một chút, còn đại đa số những tòa thành ở tiền tuyến, thậm chí ngay cả trong quân đội cao tầng cũng có lang nhân

Tất nhiên, loài người ở trong đế quốc Lang Nhân cũng có nhiều, thậm chí còn có những người nắm giữ quyền lực cực lớn

Tóm lại trên thế giới này, đối với những sinh vật có trí tuệ, không thể dựa vào vẻ bề ngoài để phân chia địch ta, mà phải căn cứ vào ích lợi và quốc gia mình. Nhưng loại tình huống này chỉ xuất hiện ở những địa phương có các chủng tộc sống hỗn tạp với nhau, còn nơi giống như công quốc Luo, chỉ có loài người sinh sống, trên cơ bản vẫn chỉ duy trì một loại huyết thống

Hai vai lang nhân rung lên, hắn nhận ra sự tò mò trong ánh mắt của Tiểu Ân, nhưng đây không phải là lần đầu tiên hắn gặp loại tình huống này. Cầm lấy chén rượu, uống cạn một hơi, hắn nói to:

- Tiểu bằng hữu, ta tên là Madison (1), thuộc dòng binh đoàn Tiger. Ba ngày sau, dòng binh đoàn chúng ta cùng với ba dòng binh đoàn khác tạo thành một đoàn đội, trước tiến tới đế quốc Lang Nhân, sau đó sẽ tới hồ Stanco. Nếu như người có hứng thú, hơn nữa có thực lực, chúng ta có thể cho người gia nhập

Tiểu Ân mỉm cười hỏi:

- Như thế nào thì mới được gọi là có thực lực?

Madison vươn bàn tay to lên nói:

- Chúng ta chơi vật cổ tay, nếu người có thể thắng được ta, vậy thì người vượt qua kiểm tra

Nhất thời xung quanh tràn đầy tiếng cười, cùng tiếng huýt sáo, quán rượu nhất thời trở nên náo nhiệt, có người kêu lớn:

- Madison, người lại bắt nạt người khác rồi

Ánh mắt Tiểu Ân quét qua bốn phía một vòng, khi hắn quay đầu lại, chứng kiến vẻ mặt hung hãn của Madison trừng mắt nhìn mọi người

Nhưng những người này càng cười lớn lên, hiển nhiên không ai để sự uy hiếp của Madison vào trong lòng

- Tiên sinh Madison, ngài nói, chỉ cần ta vật cổ tay thắng được ngài, ba ngày sau ta có thể theo đoàn tới hồ Stanco sao?

- Không sai

Khuôn mặt của Madison hiện lên một nét kỳ quái, hỏi:

- Người thực sự muốn vật cổ tay với ta sao?

Tiếng cười xung quanh dần im lặng trở lại. Bọn họ nhìn Tiểu Ân, trong mắt tràn ngập kinh ngạc và trào phúng

Quả thực, hiện giờ mặc dù Tiểu Ân đã mười bảy tuổi, nhưng do luyện quảng bá thể thao nên vóc người hẳn phi thường hoàn mỹ, cả người tràn ngập hấp dẫn. Nhưng do khác biệt về chủng tộc, nên Tiểu Ân ngồi cạnh Madison dù là về chiều cao, hay sự cường tráng, rõ ràng đều kém hơn hẳn

Cho nên khi nghe Tiểu Ân nói, ánh mắt mọi người nhìn hẳn lộ rõ vẻ coi thường

Có thói quen phán đoán suy nghĩ của người khác từ nét mặt, tự nhiên Tiểu Ân hiểu được ý của những người này. Hẳn không nói gì, chỉ tới chiếc bàn lớn gần mình nhất, đặt khuỷu tay phải xuống

Cuối cùng quán rượu an tĩnh hẳn xuống, nhưng chỉ trong nháy mắt, lập tức bộc phát lên, những tiếng gào trợ uy vang lên. Cùng lúc đó, Tiểu Ân mơ hồ nghe thấy âm thanh “Ta cá Madison” và các loại âm thanh khác

Khóe miệng giật giật, trên đầu Tiểu Ân âm thầm chảy ra giọt mồ hôi lạnh. Rốt cuộc nơi này là dong binh công hội hay lưu manh công hội đây?

Madison chậm rãi ngồi xuống chiếc bàn. Trong sự ồn ào của mọi người, hẳn lộ cánh tay đầy lông ra, cơ bắp trên cánh tay biểu hiện rõ chủ nhân của cánh tay có bao nhiêu khí lực

So sánh ra thì cánh tay của Tiểu Ân có vẻ mảnh mai hơn nhiều Nhưng khi tiếp xúc với cánh tay của Tiểu Ân, khuôn mặt Madison lộ ra vẻ ngưng trọng

Là cao thủ tinh thông vũ kỹ, khi nắm lấy cánh tay Tiểu Ân, hẳn cảm nhận được một áp lực cường đại. Cảm giác này trước nay chưa từng xuất hiện, thậm chí trong lòng hẳn còn xuất hiện cảm giác không thể địch lại được

Sắc mặt biến đổi, ánh mắt của Madison nhìn cánh tay không có vẻ gì là cường tráng của Tiểu Ân. Hẳn không thể hiểu được tại sao cánh tay đó lại sinh ra lực lượng cường đại như vậy

Theo tiếng hô của trọng tài, trận đấu chính thức bắt đầu

Mặc dù ở thế giới này, Tiểu Ân chưa từng tỷ thí cơ bắp cùng người khác, hẳn cũng không dựa vào thân thể để kiếm ăn. Nhưng quảng bá thể thao có tác dụng thần kỳ trong việc thay đổi thể chất, ngay cả đối với kẻ có thiên phú kém về tinh thần như hẳn cũng được cải thiện thì không cần hỏi tới tố chất thân thể

Nếu như để cho Tiểu Ân và Madison tỷ thí bằng vũ khí, rất có khả năng cuối cùng Tiểu Ân sẽ thua, nhưng trận đấu vật tay này đơn thuần chỉ tỉ thí về mặt sức mạnh, có thể thắng được Tiểu Ân, có lẽ cũng không có nhiều người

Sắc mặt Madison đỏ bừng lên, giống như một hán tử say rượu, mồ hôi trên trán tỏa ra nhiệt khí nhè nhẹ. Những người quen thuộc đều biết hẳn đã sử dụng hết sức lực. Nhưng đối diện với hẳn, Tiểu Ân vẫn ung dung như trước, hơn nữa cổ tay giống như thép nguội, không dao động chút nào

Những tiếng ồn ào trong quán rượu trầm xuống, ánh mắt mọi người nhìn Tiểu Ân tràn ngập vẻ sợ hãi. Có lẽ ở đây Madison không tính là cao thủ, nhưng khí lực của hẳn được mọi người công nhận, nếu không hẳn cũng không đưa ra phương thức so đấu bằng vật tay. Nhiều kẻ trong thực chiến hơn xa hẳn, nhưng khi vật tay cũng dễ dàng bị hẳn đánh bại

Nhưng hiện tại lại khác, giờ phút này, mọi người đã hiểu, thanh niên không có gì nổi bật ngoài đối diện với Madison thì ra là một đại lực sĩ

Tiểu Ân cảm giác được khí lực của đối phương, vì vậy hẳn gia tăng thêm một tầng lực lượng nữa. Giống như ngựa bị đứt cương, cánh tay Madison nặng nề nện xuống mặt bàn

- Ta thua

Madison thở dài một tiếng, kêu lên:

- Tiểu...bằng hữu, khí lực của ngươi thực lớn, ngươi tên là gì?

- Ta tên là Tiểu Ân

Tiểu Ân mỉm cười, ra hiệu bồi bàn đem đồ uống đến, sau đó nói:

- Hiện tại ta có đủ tư cách chưa?

- Đủ, đủ

Madison uống cạn chén rượu, nói:

- Tiểu Ân, khí lực của ngươi lớn hơn ta, khẳng định có đủ tư cách, hiện tại ngươi theo ta đi gặp đoàn trưởng đi.

- Được

Tiểu Ân do dự một chút, đi theo hắn ra quán rượu

Sau khi đi ra ngoài, Tiểu Ân bất ngờ phát hiện, hắn đã được đãi ngộ hoàn toàn khác so với lúc mới vào, mà ngay cả tên bồi bàn lúc đầu cấp cho hắn chiếc huy chương đồng binh, ánh mắt lúc này đã cung kính hơn nhiều

Xem ra dù là ở địa phương nào, kẻ có thực lực sẽ được người khác tôn kính

Dong binh đoàn Tiger không phải là dong binh đoàn lớn, ở trong thành thị cũng không tính là nổi bật, chỉ là một tiểu dong binh đoàn

Trong dong binh đoàn có mười hai người. Đội ngũ trong đoàn phần lớn là những đại hán thô lỗ, nhưng mỗi cá nhân đều có tư cách chiến sỹ

Khi Madison dẫn Tiểu Ân tới chỗ đoàn trưởng, hơn nữa còn nói rõ ý đồ, trung niên tráng hán tên Victor dùng ánh mắt không thể tin nổi nhìn Tiểu Ân hỏi:

- Khí lực của ngươi hơn Madison?

- Đúng

Tiểu Ân không kiêu ngạo, không xiểm nịnh nói

Victor khẽ gật đầu, mặc dù trong mắt của hắn có chút không tin tưởng, nhưng vẻ mặt hòa hoãn đi rất nhiều, nói:

- Được rồi, nếu ngươi thắng, ba ngày sau theo chúng ta tới đế quốc Lang Nhân, sau đó chúng ta sẽ an bài cho ngươi tới hồ Stanco

- Cảm ơn đoàn trưởng Victor

- Không cần khách khí, nhưng có một số việc ta cần nói trước với ngươi

Sắc mặt của Victor ngưng trọng nói:

- Lần này ba dong binh đoàn cùng hành động, chúng ta chỉ có tác dụng phụ trợ, người lãnh đạo chính thức là Andrade, đoàn trưởng dong binh đoàn Huyết Lang. Hơn nữa trong đội ngũ cần phải bảo trì tinh thần hợp tác, cho nên ngươi phải nghe theo chỉ huy, không được tự ý hành động

- Không vấn đề gì

Tiểu Ân không chút do dự nói

- Ừ

Victor hài lòng gật đầu, sau đó hỏi:

- Chức nghiệp của ngươi là gì?

- Cung tiễn thủ

- Cái gì? Cung tiễn thủ?

Victor và Madison khó tin nhìn Tiểu Ân, một cung tiễn thủ có khí lực lớn hơn cả chiến sỹ lang nhân cường đại?

- Điều này..., ta nói này, ngươi có nói đùa không thế?

Victor hồ nghi hỏi

Khuôn mặt Tiểu Ân không thay đổi, gật đầu

- Được rồi, người là cung tiễn thủ

Vict

- Tạm thời người có thể ở tại đây, hơn nữa phải chờ lệnh, mỗi ngày người phải đóng mười lăm đồng Cray để sinh hoạt.

Tiểu Ân lấy ra ba mươi đồng Cray, Victor tự nhiên nhận lấy, sau đó gọi người tới an bài cho hắn

Nhìn Tiểu Ân rời đi, Victor cầm đồng Cray trong tay, lầm bầm nói:

- Thực là một cung tiễn thủ kỳ quái.

Madison tiến lên một bước nói:

- Đoàn trưởng, hắn khó có thể là cung tiễn thủ

Dường như để khẳng định thêm cho sự phán đoán của mình, hắn lớn tiếng nói:

- Không có một cung tiễn thủ nào có khí lực lớn hơn ta, tuyệt đối không có khả năng

- Không sao cả

Victor cười nói:

- Hắn có phải là cung tiễn thủ hay không không ảnh hưởng tới gì cả. Dù sao mục đích của hắn và chúng ta giống nhau, chỉ cần có thể bình an tới hồ Stanco, không cần quản nhiều chuyện

Dừng một chút, hắn nói:

- Nói chuyện của tên đó cho Adelaide (2) biết, để hắn quyết định

Madison bình tĩnh, trách không được đoàn trưởng liền đáp ứng, thì ra sớm có chủ định, đổ mọi phiền toái lên đầu Andrade

Tiểu Ân chọn một căn phòng độc lập ở ba ngày, đương nhiên hắn phải bỏ ra một đồng bạc Cray. Mặc dù chút tiền đó Tiểu Ân không để trong mắt, nhưng thái độ đó của hắn khiến cho đám người Victor hiểu, Tiểu Ân tuyệt đối không phải là kẻ thiếu tiền

Ba ngày sau, ba đoàn dong binh hội hợp với nhau, bắt đầu xuất phát

Trên thế giới này, nếu nhân số không đủ ba mươi, sẽ gọi là tiểu hình dong binh đoàn, nhân số từ năm mươi trở lên gọi là trung hình dong binh đoàn, nhân số vượt một trăm, dưới hai trăm gọi là đại hình dong binh đoàn

Mà hai trăm, là con số cực hạn của dong binh đoàn, còn năm trăm, một ngàn, một vạn thì gọi là siêu cấp dong binh đoàn, căn bản những dong binh đó không bao giờ tồn tại trong các quốc gia

Bởi vì một tập thể võ trang lớn như thế, không chịu sự khống chế, đối với bất cứ quốc gia nào cũng tạo ra sự uy hiếp, chỉ cần người cầm quyền không ngu ngốc, tuyệt đối không cho phép điều này xảy ra

Tất nhiên, trên có chính sách thì dưới có đối sách, khi dong binh đoàn đạt tới quy mô nhất định, sẽ hối lộ quan viên, ngoài ra còn thành lập chi nhánh dong binh đoàn, nhưng việc quản lý sẽ cực kỳ phiền toái và lãng phí. Hơn nữa, để quốc còn âm thầm khống chế, cho nên thủy chung không có siêu cấp dong binh đoàn tồn tại

Huyết Lang dong binh đoàn tại thành Litan La tương đối nổi tiếng, là một đại hình dong binh đoàn, nhân số có một trăm hai mươi người, cùng dong binh đoàn Tiger và hơn hai mươi người của dong binh đoàn Miller, toàn bộ đội xuất phát về hướng đế quốc Lang Nhân

Tiểu Ân đi theo đoàn đội nửa ngày, lập tức phát hiện có chút không hợp lý

Dựa theo tính toán của hắn, ba dong binh đoàn hợp lại có khoảng một trăm bảy mươi người, nhưng nhân số trong đội ngũ, ít nhất có ba trăm người

Buổi tối, Tiểu Ân tìm Victor hỏi, cuối cùng mới biết, hóa ra bọn họ không trực tiếp tới hồ Stanco. Nhiệm vụ chủ yếu của đoàn là bảo vệ một thương đội khổng lồ, áp tải một nhóm hàng từ thành Werewolf (3) tới thành Satin La của đế quốc Lang Nhân

Hiểu được nguyên nhân, lòng mày Tiểu Ân không khỏi nhăn lại, hỏi bọn họ tại sao không trực tiếp tới hồ Stanco

Đám người Victor giải thích:

- Chúng ta là dong binh đoàn, đến địa phương xa như vậy, tất nhiên là thuận đường

Nghe xong đáp án này, rốt cuộc Tiểu Ân không nói được gì nữa

Ba dong binh đoàn không phải là kẻ đơn độc như hắn, nếu không có nhiệm vụ, tất nhiên khó có khả năng vô duyên vô cớ đi sâu vào trong đại thảo nguyên tới hồ Stanco

Nghĩ thông suốt, Tiểu Ân liền không hỏi nữa, quay trở về đội ngũ, trong lòng có chút hối hận, nếu sớm biết như thế này, thì mình tìm một người dẫn đường cho xong. Nhưng nếu đã gia nhập đội ngũ, Tiểu Ân cũng không thể làm khác, đành lựa chọn đi theo

Ba ngày sau, bọn họ đã rời khỏi biên cảnh của đế quốc Cát Hãn, bước chân vào biên cảnh của đế quốc Lang Nhân

Điều khiến Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái đó là quân đội lang nhân đóng tại đây không nhìn thương đội với ánh mắt căm thù, ngược lại còn rất nhiệt tình, thậm chí còn phái binh hộ tống một đoạn đường

Điều khiến Tiểu Ân phải mở rộng tầm mắt đó là, thành viên của dong binh đoàn Huyết Lang có hai phần ba là lang nhân hoặc hỗn huyết lang nhân, còn đội ngũ mà đế quốc Lang Nhân phái đi hộ tống có một nửa là loài người

Tận mắt chứng kiến những điều này, lúc này Tiểu Ân mới hiểu, thì ra thế giới này vận hành khác so với tưởng tượng của mình

Binh lính của đế quốc Lang Nhân chỉ hộ tống bọn họ hai ngày đường, sau đó quay trở về. Sau khi binh lính đế quốc rời đi, đoàn trưởng Andrade của dong binh đoàn Huyết Lang ra lệnh giới nghiêm

Bởi vì bọn họ nghe được từ đám lính một tin tức không tốt, đó là đoàn đạo tặc Nick lại bắt đầu tiến hành cướp bóc

Ngoài Tiểu Ân không biết sự lợi hại của đoàn đạo tặc Nick, còn những người khác sau khi biết tin tức này, cả đám liền nhăn mày nhíu trán

Tiểu Ân tìm lang nhân Madison, hỏi hắn tổ chức này là thế nào

Madison nhăn mày nói:

- Đoàn đạo tặc Nick là đoàn đạo tặc lâu năm ở đế quốc Lang Nhân, hễ thương đội mà gặp bọn chúng, kết cục chỉ có một đó là toàn đội bị diệt. Điểm đáng sợ của đoàn đạo tặc Nick là bên trong đội ngũ hai trăm người của chúng có một ma pháp sư và một lang nhân Tát Mãn

Sắc mặt Tiểu Ân biến đổi, đây không phải là tin tức tốt

- Madison, trong đội ngũ của chúng ta chẳng lẽ không có ma pháp sư và Tát Mãn sao?

- Chúng ta có ma pháp sư nhưng không có Tát Mãn

Madison thở dài một tiếng nói:

- Tát mãn và ma pháp sư không giống nhau, tại các quốc gia loài người, rất ít khi xuất hiện tát mãn

Trong lòng Tiểu Ân có chút khó hiểu, nhưng vấn đề thần bí đó hiện tại không gây chú ý cho hắn. Giờ phút này cả thương đội đang cầu nguyện mong không gặp phải đoàn đạo tặc

Song không biết có phải là do sự thành kính của đám người không đủ, hay thần linh không nghe thấy lời cầu nguyện của họ. Tóm lại sau năm ngày tiến sâu vào đại thảo nguyên, bọn họ thực sự gặp phải đoàn đạo tặc Nick

Phía trước có hai con ngựa đang chạy như bay hướng về phía thương đội, hai tên chiến sỹ dò đường thân thể nằm trên lưng ngựa, máu tươi từ trên người bọn họ rơi xuống dọc trên đại thảo nguyên

Rất nhanh có vài tên chiến sỹ tiến lên, kéo bọn họ xuống

Hai người này đã tắt thở lâu, hơn nữa trên mặt bọn họ còn bị khắc một đồ án đáng sợ

Khi những nhân vật chủ yếu như Andreda tới hiện trường, sắc mặt trở nên ngưng trọng. Không lâu sau, toàn thương đội truyền ra một tin tức đáng sợ

Đoàn đạo tặc Nick tới...

Trong đội ngũ, Tiểu Ân chỉ là một thành viên bình thường, hơn nữa hắn lại vừa mới gia nhập, nên hắn không hy vọng xa vời mình biết được tình hình chính thức. Cho nên hắn không tùy tiện hỏi, ngược lại lấy ra thanh ma pháp cung lấy được trong rừng Gobbi, cùng với ba cái túi xách chứa sáu mươi mũi tên

Trong thương đội, ngoại trừ phụ nữ và trẻ em, ngay cả bọn họ vệ thương đội cũng rút binh khí, ai cũng biết, chỉ có đánh bại đoàn đạo tặc mới có đường sống để đi

Ba vị đoàn trưởng cùng với mấy người cầm đầu thương đội, sau khi thảo luận một lúc, bắt đầu tiếp tục hành trình. Nhưng lúc này, mọi người rất cẩn thận, phái những người đi dò đường đều là cao thủ chân chính

Sau đó một ngày, mấy cao thủ dò đường máu me đầy người trở về, mang đến một tin tức xấu hơn

Đoàn đạo tặc Nick không chỉ có hai trăm người, mà là một đội ngũ siêu cường gồm bốn trăm người, bọn chúng đang chậm rãi tới gần đây

Lập tức Adelaide ra lệnh cho thương đội dừng lại, quây tất cả xe ngựa lại một chỗ, các chiến sỹ thuận thực mỗi người tìm một vị trí tiến hành trấn thủ. Bởi Tiểu Ân là cung tiễn thủ, cho nên hắn được phân phó vào trong vòng xe ngựa, còn về phần nhiệm vụ tự nhiên là trong chiến đấu dùng tên bắn địch

Cầm chặt đoản cung trong tay, Tiểu Ân thoáng có chút khẩn trương. Hắn không ngại gì đoàn đạo tặc. Nói thực, chỉ cần hắn thi triển Phong Tường Thuật, bay lên trên cao hơn trăm thước, dù cho đạo tặc có lợi hại hơn nữa cũng không có cách lưu hắn lại. Nhưng điều khiến Tiểu Ân hưng phấn đó là, đoản cung trong tay hắn cuối cùng hôm nay cũng phát huy tác dụng

Sau khi xem xét chi tiết cây cung ma pháp, Tiểu Ân đã xác định, mặt trên của chiếc cung có gia trì hai ma pháp, một là Gia Tốc Thuật, ma pháp còn lại là Tinh Chuẩn Thuật. Hai ma pháp này đối với cung tiễn thủ hết sức hữu dụng. Mặc dù do cấp bậc ma pháp, hai ma pháp này trên cơ bản không được ma pháp sư trọng dụng, nhưng để đối phó với người bình thường thì nó hết sức hữu dụng

Sau khi có được chiếc cung này, Tiểu Ân đã âm thầm luyện tập, đặc biệt trong Nhất Hào không gian, hắn đã sử dụng nó trong một số hoàn cảnh. Nhưng đến ngày hôm nay, tại thế giới hiện thực, Tiểu Ân mới chính thức sử dụng

Đứng cùng Tiểu Ân còn có những cung tiễn thủ khác, có tầm khoảng ba mươi người. Trừ cây cung trong tay Tiểu Ân ra thì mọi người đều sử dụng trường cung

Chỉ huy đội cung tên lâm thời này là đoàn trưởng dòng binh đoàn Miller, bản thân hắn là một vị cung tiễn thủ xuất sắc, giờ phút này đảm đương trách nhiệm chỉ huy

Hơn ba mươi người đứng cùng một chỗ, trừ hai người có chút luống cuống ra, trên người những người khác mơ hồ toát ra những tia hung tợn

Miller khẽ gật đầu, nhưng khi ánh mắt của hắn nhìn đoản cung trong tay Tiểu Ân, không khỏi nhíu mày hỏi:

- Người tên gì?

- Tiểu Ân

- Người thuộc dòng binh đoàn Tiger?
- Không, ta chỉ tạm thời gia nhập dòng binh đoàn của bọn họ, nhờ bọn họ dẫn tới hồ Stanco
- Được rồi, người sử dụng được trường cung chứ?

Miller trầm giọng nói:

- Trong đại thảo nguyên, tầm bắn của đoản cung không đủ, trừ khi địch nhân tiến vào trong vòng chiến, nếu không trên cơ bản không có nhiều tác dụng

Tiểu Ân mỉm cười, cầm đoản cung như cầm bảo bối, nói:

- Đoàn trưởng Miller yên tâm, đoản cung của ta sẽ không khiến người thất vọng đâu

Sắc mặt Miller trầm xuống, hắn đang muốn nói tiếp, đột nhiên xoay người, phương xa có một đám khói, cuối cùng đoàn đạo tặc Nick đã tới

Tốc độ của bọn chúng cực nhanh, phảng phất giống như nước sông hoàng hà, cuốn đi mọi thứ trên đường chúng đi. Bọn đạo tặc rống lên lồng lộn, nhất thời tạo nên uy thế cường đại giống như thiên quân vạn mã, dường như thứ gì ngăn cản bọn chúng sẽ bị bọn chúng hủy diệt ngay lập tức

Thấy khí thế của đạo tặc mạnh như vậy, trong ánh mắt của mọi người hiện lên sự sợ hãi

Đây mà là đạo tặc sao? Chỉ sợ quân chính quy được như thế là cùng, hai tên cung tiễn thủ vốn là thương nhân vốn đã kinh hãi, lúc này hai chân càng thêm run rẩy

Adelaide là một trung niên anh tuấn, hắn nhảy lên xe ngựa, tỉnh táo nhìn về phía trước, chột kêu lên:

- Miller

Miller hít sâu một hơi, cầm trường cung, kéo dài dây cung

Tiếng xé gió sắc bén vang lên, cây cung trong tay Miller run lên, dường như tự nói, nó vừa bắn ra một mũi tên uy lực. Tên đạo tặc phóng ngựa lao lên trước, chột hét lớn một tiếng, hai chân đang kẹp chặt lưng ngựa, chột lỏng ra, sau đó cả người hắn rơi xuống đất. Không chờ hắn bò dậy, vô số vó ngựa phía sau giẫm thẳng lên người hắn, biến hắn thành một khối thịt nát

Trong thương đội vang lên tiếng hoan hô nhưng rất nhanh bị khí thế áp đảo của đối phương hạ xuống.

1. Madison:

- James Madison (16 tháng 3 năm 1751 - 28 tháng 6 năm 1836) là một chính khách và là tổng thống thứ 4 của Hoa Kỳ. Ông bắt đầu nhiệm kỳ tổng thống từ năm 1809 cho đến năm 1817 thì rời khỏi cương vị này.
- Madison là thủ phủ bang Wisconsin và là quận lỵ của Quận Dane. Nó là nơi có Đại học Wisconsin-Madison.

Dân số ước tính của Madison năm 2006 là 223.389 người, khiến nó là thành phố lớn thứ hai ở bang Wisconsin, sau Milwaukee, và là thành phố lớn thứ 82 ở Hoa Kỳ. Thành phố tạo thành một lõi của khu vực thống kê đô thị Madison của Cục điều tra dân số Hoa Kỳ, bao gồm Quận Dane và các quận lân cận Iowa và Columbia. Khu vực thống kê dân số Madison có dân số ước tính 543.022 người vào năm 2006, là một trong những nơi tăng dân số nhanh nhất ở bang Wisconsin. Khu vực thống kê phối hợp Madison-Baraboo có dân số năm 2006 ước đạt 601.283 người.

2. Adelaide: là thủ đô và thành phố lớn nhất bang Nam Úc, và là thành phố lớn thứ 5 ở Úc, với dân số khoảng 1,1 triệu (2004)

3. Werewolf: người sói

118. Chương 5: Ma Cung Thủ Vĩ Đại

Trong đoàn đạo tặc Nick có địa vị tương đương với thống soái trong quân đội, nếu như thống soái mà bỏ mình, binh lính dưới trướng sẽ không còn đầu chí để chiến đấu nữa.

Nhưng nguyên nhân thực sự khiến bọn họ lui quân là gì? Trong lòng Tiểu Ân mơ hồ cảm giác chuyện này dường như không đơn giản như vậy.

Chớp động đôi mắt, Tiểu Ân hỏi:

- Tên Nick kia trúng tên đã chết chưa?
- Chưa, người bắn trúng ngựa của hắn, hắn chỉ bị ngựa giẫm vài cái, sau đó được thủ hạ cứu đi, thật đáng tiếc.

Adelaide tiếc nuối nói:

Tiểu Ân đồng cảm với Adelaide, nếu vừa rồi hắn bắn trúng người thì tên Nick đó tuyệt đối không có cơ hội thoát thân. Nhưng lúc đó đối phương phát động kỵ binh nên phải bắn ngựa chứ không bắn người. Ngựa ngã, phía sau mà tiếp tục tấn công vào thì bọn kỵ sỹ sẽ khó có cơ hội sống sót. Hơn nữa một khi ngựa ngã xuống sẽ tạo thành chướng ngại trong việc tiếp tục tiến sâu vào trận địa, hạ thấp tốc độ tiến công của đối phương, do đó đại đa số cung tiễn thủ đều lựa chọn bắn ngựa.

Gật đầu, Tiểu Ân hỏi:

- Bọn chúng còn trở lại không?
- Không biết.

Adelaide cười nói:

- Nếu như thương thế của Nick trầm trọng, bọn chúng sẽ không trở lại. Nhưng nếu vết thương của Nick nhẹ, chỉ sợ bọn chúng sẽ không nuốt nổi cơn tức này.

Tiểu Ân ung dung cười nói:

- Nếu như hắn quay trở lại, ta sẽ đợi hắn.

Nếu như ngày hôm qua Tiểu Ân phát biểu những câu này, khẳng định sẽ bị mọi người nhạo báng, nhưng hiện tại, mỗi người đều yên lặng gật đầu, phảng phất cho rằng việc đó là đương nhiên.

Những kẻ này không phải lần đầu gặp đạo tặc, nhưng cho tới bây giờ mới gặp được chuyện thuận lợi như hôm nay, đối phương bỏ lại hơn mười thi thể, sau đó vội vàng tháo lui. Nếu chuyện này truyền ra ngoài, mọi người chắc chắn sẽ khó có thể tin.

Một cung tiễn thủ nho nhỏ, áp chế sự công kích của mấy trăm kỵ sỹ. Mặc dù nguyên nhân chính thức là do ngựa của Nick trúng tên nhưng giờ phút này tâm tình mọi người thoải mái, liền quên luôn vấn đề này.

Miller cung kính tiến lên, thành khẩn nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân, ta xin lỗi ngài vì câu nói trước đó.
- Sao?

Tiểu Ân không hiểu hỏi:

Sắc mặt Miller đỏ lên nói:

- Vừa rồi ta nói, trên đại thảo nguyên, đoản cung không có đất dụng võ, nhưng sự thực chứng minh, năng lực của ngài vượt xa ta.

Tiểu Ân nhìn vẻ mặt của Miller, trong lòng có chút không đành, nói:

- Miller, kỳ thực tài bắn cung của ngài hơn ta.

Sắc mặt Miller càng đỏ thêm, hắn ảm đạm lắc đầu nói:

- Đa tạ ngài an ủi, nhưng ta tự biết năng lực của mình. Thuật bắn tên của ngài trên ta xa.

Tiểu Ân cầm lấy đoản cung, nói:

- Đoàn trưởng Miller, ta có thể bắn tên nhanh và chuẩn như vậy, kỳ thực có hơn nửa là dựa vào cây cung này

Đám người Miller cả kinh, nhìn đoản cung trong tay Tiểu Ân

Tiểu Ân xoay tròn đầu đoản cung, lấy ra một viên năng lượng tinh thạch

Đôi mắt của mọi người sáng lên, Miller kinh hô:

- Cung ma pháp?

- Không sai, đây là cung ma pháp

Tiểu Ân cười nói:

- Trên cây cung ma pháp này có hai cái ma pháp, một là Gia Tốc Thuật, hai là Tinh Chuẩn Thuật

Hắn nhìn Miller nói:

- Hiện tại ngài đã minh bạch chưa “

Miller nặng nề gật đầu, vẻ mặt không còn khổ sở như trước nữa, chỉ nhìn đoản cung trong tay Tiểu Ân, giống như nhìn một mỹ nữ khỏa thân, lộ rõ sự ham muốn và tham lam

Không chỉ có Miller mà ba mươi cung tiễn thủ, bao gồm cả Adelaide và các chiến sỹ cũng đều có vẻ mặt đó

Tiểu Ân nhạy cảm nhìn ánh mắt của mọi người, trong lòng hắn thầm than, lòng người quả nhiên khó đoán, xem ra mình không thể ở lâu trong đội ngũ này rồi

Adelaide hít sâu một hơi, nói:

- Thì ra ngài là một vị ma cung thủ, thực sự thất kính

Ma cung thủ là tên gọi để chỉ những cung tiễn thủ sử dụng cung ma pháp, mặc dù địa vị của bọn họ không so được với ma pháp sư nhưng chỉ cần có cung ma pháp, thì giống như chiến sỹ có ma pháp kiếm, trong đoàn đội là nhân vật không thể thiếu, tự nhiên dòng binh đoàn Huyết Lang sẽ nghĩ mọi biện pháp để lôi kéo

- Ngài quá khách khí

Tiểu Ân khẽ gật đầu, khiêm tốn nói

- Không, nếu như hôm nay không có ngài, chỉ sợ nơi này có hơn một nửa...

Adelaide do dự một chút, cuối cùng không nói ra

Mọi người xung quanh nghe Adelaide nói, không hện mà cùng đồng ý. Quả thực nếu đoàn đạo tặc Nick lọt vào trong thương đội, dù bọn họ có thể chiến thắng, cũng không thể cam đoan bảo đảm an toàn cho toàn bộ thành viên. Nghĩ tới đây, mọi người đều dùng ánh mắt cảm kích nhìn Tiểu Ân

Nhưng Tiểu Ân vẫn chú ý tới, có không ít ánh mắt tham lam nhìn hắn, những ánh mắt đó tập trung nhìn vào đoản cung trên tay mình

Rất rõ ràng, trong mắt những người này, sở dĩ mình có thể đại phát thần uy, lấy lực một người đẩy lui đoàn đạo tặc, công lao lớn nhất thuộc về cây cung ma pháp. Nếu có thể sở hữu cây cung ma pháp, chỉ sợ rất nhiều người nguyện ý mạo hiểm thử một lần

Lắc đầu, Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Đoàn trưởng Adelaide, chẳng qua chỉ trùng hợp thôi, nếu ta không bắn trúng Nick, bọn chúng tuyệt đối sẽ không lui bước

- Không sai

Adelaide đột nhiên cười lớn một tiếng nói:

- Đó là do trùng hợp, ngài mang tới vận may cho chúng ta. Đối với dong binh đoàn như chúng ta thì vận may không nghi ngờ gì là một nhân tố quan trọng

Những âm thanh vang lên bốn phía, lúc này, trên mặt mọi người tràn đầy vẻ tươi cười. Đương nhiên có rất nhiều người mặc dù tươi cười nhưng trong lòng lại cất giấu những ý niệm kỳ dị

Có rất nhiều người cảm kích, cho tới khi Adelaide thúc giục, thương đội mới lên đường được.

Đối mặt với những câu khen tặng của mọi người, Tiểu Ân thủy chung duy trì nụ cười ôn hòa. Hắn nhẹ nhàng gật đầu với mọi người. Nhưng không biết vì sao, tất cả mọi người mơ hồ cảm nhận được trên người hắn có một loại khí thế cao cao tại thượng. Dù cho Adelaide, người trưởng quân hơn một trăm người, đoàn trưởng dong binh đoàn, cũng cảm nhận được

Buổi tối, Tiểu Ân chui vào trong lều vải ngủ, nhưng địa vị của hắn bây giờ đã khác. Không có ai dám an bài hắn đi gác đêm, đồng thời bữa tối của hắn trở nên thịnh soạn hơn, hơn xa so với người bình thường, không hề kém so với mấy vị đầu lĩnh thương đội và mấy vị đoàn trưởng

Nhưng, đối với việc Tiểu Ân hưởng đãi ngộ như thế, không có bất cứ ai phản đối cả. Chỉ với thành tích hôm nay của hắn, đủ để khiến mọi người tâm phục khẩu phục

Tiểu Ân sống một mình trong lều vải, vẫn luyện tập quảng bá thể thao, đội mắt kính tiến vào không gian hư cấu tu luyện, hắn không có thói quen lãng phí thời gian tu luyện

Song, trong một chiếc lều lớn ở trung tâm thương đội, ba vị đoàn trưởng dong binh đoàn, cùng vị ma pháp sư duy nhất của dong binh đoàn Huyết Lang và hai vị đầu lĩnh của thương đội, lặng lẽ tụ tập lại một chỗ

- Victor, tên tiểu tử Tiểu Ân kia có lai lịch như thế nào?

Adelaide trầm giọng hỏi

Victor cười khỏ nói:

- Ta thực sự không biết, chỉ biết hắn gặp được Madison tại dong binh công hội

Adelaide ho nhẹ một tiếng nói:

- Người tốt xấu gì cũng ở cùng hắn vài ngày, chẳng lẽ không có ý kiến gì sao?

Victor ảo não lắc đầu, mặc dù hắn là đoàn trưởng của một dong binh đoàn nhưng thủ hạ của hắn ít, bù lại mỗi người lại có lực chiến đấu cường đại, cho nên làm chức đoàn trưởng đó cũng không dễ, hắn không có thời gian rồi mà đi hỏi chuyện của Tiểu Ân

Miller vuốt cằm nói:

- Hắn là một cung tiễn thủ kiệt xuất, ta có thể cam đoan

Mọi người tức giận trừng mắt nhìn hắn, có thể lấy lực một người bắn trúng sáu mươi con khoái mã, hơn nữa còn bức lui đoàn người bốn trăm người, nói là cung tiễn thủ kiệt xuất còn chưa đủ, mà phải xưng là thần tiễn mới đúng

Miller nhìn mọi người, giải thích nói:

- Các vị, ý của ta là, thuật bắn tên của hắn rất cao, dù không có thanh cung ma pháp, cũng không hề thua kém ta

Lúc này mấy người mới động dung

Mặc dù Tiểu Ân thu được thành quả xuất sắc, nhưng phần lớn mọi người đều cho là hắn dựa vào cây cung ma pháp. Những câu nói của Miller liền gây sự chú ý cho mọi người

Có thể được cung tiễn thủ nổi tiếng như Miller khâm phục, chỉ có những kẻ có chân tài thực học mới có vinh dự này

Victor liếm môi nói:

- Mặc dù Tiểu Ân nói hắn là cung tiễn thủ nhưng lúc trước ta vẫn không tin

Hắn thở dài nói tiếp:

- Nhưng xem biểu hiện hôm nay của hắn, cùng với sự đánh giá của Miller, ta hiện tại không tin cũng phải tin

Về mặt Adelaide động, hỏi:

- Victor, thế người tưởng hắn có chức nghiệp gì?

- Chiến sỹ

Victor không chút do dự nói:

- Ta vốn tưởng hắn là một chiến sỹ kiệt xuất, ít nhất không kém so với Madison

Trong lòng mọi người cả kinh, một người là ma cung thủ lợi hại đã đủ để mọi người kinh ngạc. Thế mà hắn còn không thua kém so với lang nhân chiến sỹ Madison, thế thì càng khiến người khác phải sợ hãi

- Victor, vì sao người lại có suy đoán đó?

Một vị đầu lĩnh thương nhân khó hiểu hỏi:

- Thân thể tên này không cường tráng, sao hắn có thể so được với Madison chứ?

Victor cười cười hỏi:

- Các người có biết hắn làm sao quen biết với Madison tại dong binh công hội không?

- Không biết

Vị đầu lĩnh thương nhân kia đồng dạng nói

Victor thực hiện một tư thế hết sức quen thuộc, hai tay hắn tạo thành một tư thế kỳ quái, mọi người liên tưởng tới cá tính của Madison, không khỏi nở nụ cười

- Sao, Tiểu Ân vật cổ tay với Madison?

Miller cười cười nói:

- Thế hắn kiên trì được trong bao lâu?

Sắc mặt của Victor càng thêm tức cười. Hắn xấu hổ cười nói:

- Hắn thắng

Đám người Adelaide ngẩn ra, hai mặt nhìn nhau, lang nhân Madison có danh tiếng tương đối lớn, không chỉ bởi hắn chiến đấu rất hung ác mà hắn còn có khí lực cực lớn. Ngay cả hai vị đầu lĩnh thương nhân cũng từng nghe qua. Nhưng dù là ai cũng không thể nghĩ tới, Tiểu Ân thắng Madison trong cuộc đấu vật tay

Liên tưởng đến hình thể của hai người, trong lòng mọi người đều có loại cảm giác khó tin

- Victor, người xác định Madison thua Tiểu Ân về mặt khí lực?

Adelaide không tin hỏi

Victor thận trọng gật đầu nói:

- Đây là do chính miệng Madison nói ra, hắn tuyệt đối không gạt người

Adelaide gật đầu, nói:

- Ta cũng có nghe nói qua, mấy ngày trước trong đoàn có truyền ra một tin tức nho nhỏ, nói Madison tại dong binh công hội vật tay thua người khác. Xem ra kẻ đó chính là Tiểu Ân

- Khí lực của hắn lớn như vậy sao?

Ánh mắt của vị đầu lĩnh thương nhân lấp lánh có thần. Sau một lát, hắn hỏi:

- Người này có lai lịch thế nào?

Không có ai trả lời hắn, mấy người quay mặt nhìn nhau, không ai nghĩ ra trong đế quốc Cát Hãn lúc nào xuất hiện một cao thủ như vậy

Gã đầu lĩnh thương đội đề thấp âm thanh nhẹ nhàng nói:

- Các vị, người này không lẽ là một dong binh độc hành?

- Có lẽ vậy

Adelaide trầm ngâm nói.

- Tiên sinh Adelaide, dong binh đoàn Huyết Lang có hứng thú với hắn không?

- Có

Adelaide không chút do dự nói, đồng thời ánh mắt của hắn nhìn về phía Victor và Miller

Hai người khẽ lắc đầu, trên mặt bọn họ lộ rõ vẻ tiếc nuối, nếu Adelaide chuẩn bị lôi kéo người, tự nhiên dong binh đoàn bọn họ không có lực để cạnh tranh

Chỉ cần không phải là kẻ ngốc thì khi đối mặt với lời mời của dong binh đoàn Huyết Lang sẽ không hướng ánh mắt tới dong binh đoàn Tiger và dong binh đoàn Miller

Đầu lĩnh thương nhân cười ha hả nói:

- Tiên sinh Adelaide, nếu như ngài có thể khuyên hắn gia nhập dong binh đoàn của ngài, vậy thì chúng ta chúc mừng ngài, nhưng nếu hắn không gia nhập dong binh đoàn thì sao?

Adelaide nao nao, hắn cố cười một tiếng nói:

- Không đâu, nếu hắn đã đăng ký làm dong binh, lại là ma cung thủ hoặc chiến sỹ, khẳng định hắn sẽ gia nhập dong binh đoàn. Nếu không, ở sâu trong đại thảo nguyên, nếu gặp phải ma thú, hắn chỉ có đường chết

- Ta hiểu, nhưng ta xem thái độ của hắn, dường như không để ý đến dong binh đoàn của quý vị

Đầu lĩnh thương nhân tiếp tục cười nói

Trong mắt Adelaide chợt hiện lên một đạo tinh quang, hắn trầm giọng nói:

- Tiên sinh Dell (1), ngài có ý gì?

Dell hơi hơi cười, nói:

- Ta có một đề nghị, nếu như hắn không muốn gia nhập dong binh đoàn, thì để ta ra mặt, yêu cầu hắn gia nhập thương đội của chúng ta

Nhẹ nhàng hừ một tiếng, Adelaide nói:

- Nếu hắn cũng không chịu

Dell không nhanh không chậm nói:

- Ta có thể chuẩn bị cho hắn một khoản tiền lương lớn, có khoản tiền này, thậm chí hắn còn có thể an tâm sống tới hết đời

Sắc mặt Adelaide hơi thay đổi, hắn hết sức minh bạch lực lượng của kim tiền, có thể không bị nó lay động, thực sự có rất ít người

- Nếu như, hắn cũng không chịu?

Miller đột nhiên hỏi

Vẻ tươi cười trên khuôn mặt của Dell chậm rãi thu liễm lại:

- Nếu hắn còn không chịu. Ha ha, hắn chỉ là một gã độc hành, mà thanh ma pháp cung trong tay hắn có giá trị lớn

Mấy người trong phòng trầm mặc xuống, song bọn họ không biết trên đỉnh đầu của bọn họ có một con ruồi nho nhỏ

Không biết có phải là do Nick bị té ngã, thương thế không nhẹ hay không, mà đoạn thời gian tiếp đó, thương đội không hề gặp phải một tên đạo tặc nào cả

Hai mươi ngày sau, cuối cùng bọn họ cũng thuận lợi tới thành Satin La thuộc đế quốc Lang Nhân

Móng ngựa phi trên đường khiến cho những hòn đá trên đường bắn đi tung tóe, giống như những con cá đang quẫy đuôi

Sau hơn hai mươi ngày di chuyển trong đại thảo nguyên, cuối cùng bọn họ cùng tới thành Satin La của đế quốc Lang Nhân. Đây là tòa thành có lịch sử lâu đời, dù là quy mô hay phạm vi đều không hề thua kém thành Subi Tira của đế quốc Cát Hân

Trục đường chính trong thành đủ rộng để dung nạp đủ 8 cỗ xe ngựa. Nhưng nhân viên của thương đội không đi theo trục đường chính mà rẽ vào con đường phía tay phải

Tiểu Ân hỏi lang nhân Madison bên cạnh một chút, mới biết trong thành Satin La, người bình thường không được đi trên trục đường chính. Ngoài quý tộc, tât mần và ma pháp sư ra, dù là ai đi vào trục đường chính cũng bị thành vệ quân công kích

Khẽ lắc đầu, trong lòng Tiểu Ân cảm thán, không thể tưởng tượng được giới cầm quyền của đế quốc Lang Nhân lại đề ra quy định như vậy. Nhưng nhìn vẻ mặt bình tĩnh của mọi người, xem ra cái quy định này đã ăn sâu vào trong lòng mỗi người

Không lâu sau, mọi người tới một tòa đại viện, nơi này là địa điểm dừng chân của thương đội tại thành Satin La, mọi người bận rộn tháo dỡ hàng hóa xuống. Trải qua nhiều ngày bôn ba như vậy, dù là ai cũng thấy mệt mỏi, ngoài quân sự ra, đại đa số mọi người đều khao khát được tắm rửa sạch sẽ, sau đó ngủ một giấc ngon lành

Đương nhiên những kẻ có tinh lực đặc biệt sung túc thì không ở trong đoàn

Madison dàn xếp xong mọi việc, lập tức lôi kéo Tiểu Ân lặng lẽ rời khỏi đại viện, thần thần bí bí nói với Tiểu Ân:

- He he, ta mang ngươi tới một chỗ tốt

Tiểu Ân nao nao, hẩn hồ nghi nhìn vào mắt đối phương hỏi:

- Địa phương nào?

- Đi theo ta thì sẽ biết

Madison chớp mắt, nhưng nhìn kiểu gì cũng tạo ra cảm giác bí ối xấu xa

Không tự chủ được, Tiểu Ân khẽ rung mình, do dự một chút, cuối cùng vẫn đi theo Madison tới địa phương ăn chơi trong truyền thuyết

Đi xuyên qua bảy tám con ngõ nhỏ thì tới nơi, chỗ đó có mấy gian phòng không lớn, bên trong có nhạc, có hoa nến, có những ngôn ngữ mới mẻ, tinh tế, và mùi rượu nồng đậm

Tiểu Ân thở một hơi, hỏi:

- Ngươi tới đây để uống rượu?

Madison cười ha ha nói:

- Ở chỗ này, ngoại trừ uống rượu ra còn không thiếu những trò vui khác

Nói xong, hẩn dừng bước, Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn, đây là nơi sâu nhất của hẻm, không ngờ lại là một nhà trọ có một phòng tắm bề ngoài có vẻ tồi tàn.

Khẽ cau mày, Tiểu Ân hỏi với giọng khó tin:

- Ngươi muốn ngâm nước nóng?

- Đúng vậy

Madison có chút đắc ý nói:

- Người yên tâm chỉ cần ngâm nước nóng ở đây một lần, ta cam đoan người còn muốn đến nữa

Đẩy cửa tiến vào, Madison rất quen thuộc đối với nơi này, hơn nữa phần lớn những người ở đây cũng nhận ra hắn, lập tức ào ào bắt chuyện với hắn. Sau một lát, bọn họ đã vào trong phòng, mấy vị cô nương xinh đẹp, cười duyên đáng kéo Madison lại

Miệng Tiểu Ân hơi mở ra, hắn bất đắc dĩ rên lên. Thấy cảnh tượng trước mắt, hắn lập tức hiểu ra chỗ này là nơi nào, không thể tưởng tượng được mình nhất thời sơ ý bị Madison dẫn tới kỹ viện

Nhưng nói thật, trong lòng Tiểu Ân không hề có chút mâu thuẫn và khó xử, nhìn những nữ nhân này, trong lòng hắn không hề nổi lên chút hứng thú nào

Cũng không phải Tiểu Ân lập dị hay thân thể hắn mắc phải bệnh khó nói, mà là do vóc người và diện mạo của mấy vị cô nương ở đây khiến hắn hải hùng

Trong phòng có rất nhiều người, có những đôi nam nữ không coi ai ra gì, thản nhiên ôm nhau. Tại đây có nam nhân lang nhân, cũng có nam nhân loài người. Nhưng nữ nhân ở nơi này chỉ thuần túy là nữ nhân lang nhân

Nhìn những chiếc đuôi mượt mà sau mông những nữ nhân, cùng với vóc người cao lớn mập mạp, Tiểu Ân mơ hồ có chút buồn nôn. Hắn khâm phục nhìn những nam nhân loài người ôm lấy lang nữ trò chuyện vui vẻ, hắn biết mình khó có thể làm được như vậy

- Tiểu Ân, người làm sao vậy, mau tới đây, ta giới thiệu cho người vài người bạn tốt

Về mặt Madison xấu xa bỉ ổi, giờ phút này hắn hoàn toàn khác so với lúc đối mặt với đoàn đạo tặc, Tiểu Ân không cách nào liên tưởng hình ảnh đôi bên với nhau

- Quên đi. Madison

Tiểu Ân vội vàng ngăn cản hắn, nói:

- Ta có việc. Xin cáo từ trước

Dứt lời, không để cho Madison phản ứng, hắn chuồn luôn, xuyên qua đám người, nhanh như tia chớp rời khỏi khách điểm

Phía sau hắn, truyền đến tiếng cười điên cuồng của đám người Madison, thậm chí còn có kẻ hô lớn

- Hóa ra là kẻ chưa có kinh nghiệm

Rời khỏi tòa nhà đầy lang nữ, Tiểu Ân hung hăng chửi một câu, nhưng hắn không thể không thừa nhận, thẩm mỹ của mình so với những người ở đây có sự khác biệt lớn

Tùy ý đi dạo trên đường, không lâu sau, hắn bị lạc mất phương hướng. Nhưng hắn không hề kinh hoảng, cũng không tìm cách hỏi đường về thương đội, mà cứ tùy ý đi dạo trong thành thị của đế quốc Lang Nhân

Trong tòa thành lớn này, loài người và lang nhân chung sống hòa bình với nhau, không hề có sự phân biệt chủng tộc. Tiểu Ân không thể giải thích nổi, lực lượng gì có thể khiến cho hai chủng tộc khác nhau chung sống hòa bình

Bất tri bất giác, hắn đi tới khu phố ẩm thực, ngã tư đường đã đầy kín người, không cần nói cũng hiểu thức ăn trong đó có mùi vị như thế nào

Vội vã nhìn vài lần, bất chợt hắn phát hiện ra, ở đầu ngã tư có bốn cửa hàng bán đồ ăn vặt, trong đó có hai cửa hàng do lang nhân mở, hai cửa hàng còn lại do con người mở

Lấy một đồng bạc Cray mua một bắp thịt đùi, Tiểu Ân sợ hãi than, thì ra trình độ nấu nướng của lang nhân không hề thua kém so với loài người. Đặc biệt mỗi một cửa hàng đều có chiêu bài riêng của mình, dù là hương vị hay màu sắc đều khiến Tiểu Ân rất vừa lòng, khiến Tiểu Ân nhớ lại quãng thời gian sống tại

thành Subi Tira mà hối hận. Nếu lúc đó, hắn không suốt ngày ở trong cửa hàng thợ rèn thì chắc hẳn đã được thưởng thức đồ ăn vật. Hắn có thể khẳng định đồ ăn ở đó không hề thua kém với đế quốc Lang Nhân

Mặt trời lặn dần sau núi, nhiều cửa hàng bắt đầu đóng cửa. Dù sao cuộc sống ở thế giới này không giống với thế kỷ 21 ở trái đất, một khi không có sự chiếu sáng của mặt trời, mọi hoạt động trong thành sẽ trầm lắng xuống

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, ngón tay cong lên, một con ruồi nhỏ vô thanh vô tức bay lên người hắn

Tiểu Ân nhìn phương hướng con ruồi bay trên không trung, hắn chậm rãi đi theo nó, một lúc sau hắn tìm được chỗ trú của thương đội

Khi Tiểu Ân quay trở về, lập tức thấy được đám người Miller và mấy đầu lính thương đội ở trước cửa đang thảo luận gì đó. Khi thấy Tiểu Ân, bọn họ mới thở phào một hơi, hơn nữa còn tiến lên chào hỏi hắn

Tiểu Ân mỉm cười, vẻ mặt ôn hòa nói chuyện cùng bọn họ một vài câu, nhưng sau khi hắn quay trở lại phòng mình, vẻ tươi cười trên khuôn mặt hắn biến mất, khóe miệng lộ ra nụ cười lạnh

Xem ra những kẻ quan tâm đến mình nhất, ngoài đầu lính thương đội Dell ra còn có vị cung tiễn thủ nổi tiếng Miller. Không cần nghĩ cũng biết, bọn hắn quan tâm đến đoàn cung trong tay mình

Trong lòng hắn thầm hô may mắn, nếu như mình không có Nhất Hào hỗ trợ thì làm sao có thể nhìn thấy khuôn mặt thật của mấy kẻ này

Ở lại trong thành hai ngày, Adelaide cuối cùng tìm tới cửa

Vị kỵ sỹ đoàn trưởng anh tuấn này và một vị nam tử khoác áo choàng cũng nhau tới, mặc dù Tiểu Ân không nhìn rõ khuôn mặt của tên nam tử còn lại nhưng hắn mơ hồ cảm ứng được một tia tinh thần dao động trên thân thể tên đó

Trong lòng động, Tiểu Ân có sự lưu ý đối với tên này

- Tiên sinh Tiểu Ân, vị này chính là ma pháp sư của dòng binh đoàn Huyết Lang chúng ta, tiên sinh Feikesite

Adelaide mỉm cười giới thiệu

Tiểu Ân đứng dậy nói:

- Ma pháp sư tiên sinh tôn kính, chào ngài

Feikesite nhẹ nhàng gật đầu một cái, sau đó ngồi xuống. Trong lòng Tiểu Ân xem thường cười lạnh một tiếng, mặc dù ma lực dao động trên người tên này không yếu nhưng nhiều nhất chỉ là cửu cấp học đồ. Cấp độ học đồ pháp sư như thế trong đoàn người hơn trăm người tự nhiên là có địa vị cao siêu, nhưng đối với kẻ từng giết chết cửu cấp và thập cấp học đồ như Tiểu Ân thì tên này không đáng nhắc tới

Hơn nữa tên Feikesite không phát hiện ra trên người Tiểu Ân có ẩn giấu năng lượng dao động, cho nên Tiểu Ân càng không sợ hắn

Nhưng trên mặt Tiểu Ân, vẫn duy trì vẻ cung kính

- Tiên sinh Tiểu Ân, lần này chúng ta tới là để thương lượng với ngài một chuyện

Adelaide mỉm cười nói

- Đoàn trưởng Adelaide đại nhân, không biết ngài có chuyện gì?

- Kỳ thực cũng không phải chuyện lớn, chúng ta chẳng qua muốn nghe chút kiến thức của tiên sinh Tiểu Ân

Tiểu Ân cười cười nói:

- Ta chỉ là một kẻ độc hành trong đế quốc, căn bản không có để ý nhiều đến mọi việc, đến nơi này chẳng qua là muốn kiếm miếng ăn

- Nhưng ta có nghe qua, tiên sinh Tiểu Ân muốn tới hồ Stanco

Tiểu Ân cố ý chần chờ một chút nói:

- Không sai, nghe nói ở đó có nhiều kim loại quý hiếm ở sâu trong hồ, ta muốn tới đó để thử thời vận

- Ngài cần kim loại gì?

Tiểu Ân ngần ra, nói thật, hắn không có mục tiêu đặc biệt gì

Thấy Tiểu Ân do dự, Adelaide hào sảng nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân, ngài cần gì, cứ nói với ta, dong binh đoàn Huyết Lang chúng ta không phải là những kẻ keo kiệt.

1. Dell: Dell Inc là một công ty chuyên sản xuất phần cứng máy tính có trụ sở tại Round Rock, Texas, Hoa Kỳ. Dell được thành lập năm 1984 do Michael Dell. Đây là công ty có thu nhập lớn thứ 28 tại Hoa Kỳ.

119. Chương 6: Hắc Giáp Tích Cổ Quái

- Đoàn trưởng Adelaide, ta không thể tự nhiên tiếp nhận ý tốt của ngài, ý tốt của ngài, ta chỉ có thể ghi nhớ trong lòng

Adelaide vui vẻ cười nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân, ngài cũng từng vào nam ra bắc, không cảm thấy đi một mình rất đơn độc sao?

Tiểu Ân giật mình, trong lòng hắn quả thực có chút động tâm, thời gian hành trình một tháng vừa qua, đi theo đoàn đội, hắn không có cảm giác tịch mịch. Nhưng nếu hành tẩu một mình trong đại thảo nguyên, cảm giác hoàn toàn khác

Do dự một chút, Tiểu Ân hỏi:

- Đoàn trưởng Adelaide, ý của ngài là ...

Adelaide nghiêm mặt nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân, hiện tại ta đại biểu cho dong binh đoàn Huyết Lang, chính thức mời ngài gia nhập

Sắc mặt Tiểu Ân hơi biến hóa một chút, hắn cúi đầu, trầm ngâm không nói

Một lát sau, hắn ngẩng đầu lên, nhìn ánh mắt trông chờ của Adelaide, hắn chậm rãi lắc đầu, nói:

- Xin lỗi, đoàn trưởng Adelaide, ta ở một mình đã quen, chỉ sợ khó tuân theo quy củ của đoàn đội được, cho nên ta xin lỗi không đáp ứng yêu cầu của ngài được

Về mặt Adelaide thất vọng, hắn thở dài một hơi, nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân, nếu như ngài đã quyết định như vậy, ta chỉ biết hối tiếc mà thôi

Hắn lắc đầu nói:

- Ta còn tưởng dong binh đoàn Huyết Lang sẽ có thêm một vị đại tướng mới, thực sự là đáng tiếc

Tiểu Ân đứng bên cạnh, bình tĩnh không nói gì, nhưng trong lòng hắn khinh bỉ, tên Adelaide này, chỉ sợ trong lòng đang nguyên rửa mình sớm chết đi

Feikesite đột ngột đứng dậy, nhìn sâu vào mắt Tiểu Ân, sau đó xoay người bỏ đi

Tiểu Ân đưa tay, làm ra bộ dáng muốn gọi lại nhưng không dám

Adelaide vỗ vai hắn, an ủi nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân không cần lo lắng, tính tình tên đó là như vậy, qua vài ngày nữa là bình thường thôi

Tiểu Ân gật đầu cười khổ, nhưng trong lòng lại cười lạnh. Qua vài ngày nữa, các người sẽ ám sát ta, tâm tình tự nhiên sẽ tốt lên

Chần chờ một chút, Adelaide tiếp tục nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân, nếu ngài muốn tới hồ Stanco thử vận khí, có thể đi cùng với chúng ta?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Dong binh đoàn không phải đi cùng với thương đội sao?

- Không phải

Adelaide cười lớn nói:

- Chúng ta nhiều người cùng nhau lên đường, có thể chiếu cố cho nhau, gặp phải đạo tặc có thể cùng nhau chống cự. Nhưng tới hồ Stanco, nếu có quá nhiều người sẽ kinh động tới ma thú cao cấp trong hồ Stanco. Đến lúc đó, chết như thế nào cũng không biết. Cho nên chỉ có thể điều động thành viên tinh anh mà thôi

-Ma thú cao cấp?

Trong lòng Tiểu Ân giật mình. Trong những tin tức hẩn thu được, dường như không có ma thú cao cấp

- Không sai, có ma thú cao cấp. Nhưng ma thú cao cấp đều ở khu vực giữa hồ, bên bờ hồ chỉ có ma thú cấp 1, cấp 2. Nếu như đoàn chúng ta có ma pháp sư tọa trấn, khẳng định sẽ có thu hoạch

Đôi mắt Tiểu Ân chuyển động, trong lòng mơ hồ hiểu được, bọn chúng muốn lợi dụng địa hình tại đó để ám toán mình. Tại hồ Stanco, một số người bị chết đi sẽ không gây ra sự chú ý

Nhưng trong lòng hẩn lại cười lạnh một tiếng, cuối cùng không biết ai tính kế ai, đến lúc đó sẽ biết

Thấy Tiểu Ân vui mừng gật đầu đồng ý, Adelaide thương nghị một lúc nữa mới rời đi. Sau khi rời khỏi phòng của Tiểu Ân, hẩn không tự chủ được thở dài một tiếng, người này có tài bắn tên cao siêu, không sử dụng được thực sự đáng tiếc

Nằm xuống giường, Tiểu Ân đeo mắt kính, tiến vào Nhất Hào không gian

- Nhất Hào, tình hình giám sát thế nào?

Tiểu Ân lớn tiếng dò hỏi

- Ngài yên tâm, mọi chuyện đều nằm trong lòng bàn tay

Nhất Hào hăng hái nói:

- Tôi rất thích cách sống của Bond trước kia, cảm ơn ngài cho ta cơ hội làm việc này

Tiểu Ân sững sốt hỏi:

- Bond?Cha ta xảy ra chuyện gì?

Nhất Hào nghiêng đầu, khó hiểu hỏi:

- Cha ngài ở công quốc Louis, bởi khoảng cách quá xa, hơn nữa không có tin tức và số liệu cụ thể, tôi không thể phán đoán chính xác được

Hai mắt Tiểu Ân tối lại, nói:

- Vậy sao người lại muốn học theo cách sống của cha ta?

- Cha ngài?

Nhất Hào ảo não nói:

- Ngài hiểu lầm rồi, ta nói không phải là cha ngài

- Không phải?

Đột nhiên trong đầu Tiểu Ân xuất hiện một ý tưởng, hẩn tròn hai mắt, hỏi:

- Nhất Hào, ý người là 007?

- Đúng vậy, ngài làm sao biết được, thực không thể tin được

Nhất Hào khó tin hỏi

Tiểu Ân giả bộ ho khan một tiếng nói:

- Rất đơn giản, bởi vì trước kia người có cho ta xem phim điệp viên 007 Bond

- Thật không?

Nhất Hào nhăn mặt lại, trong trí nhớ của hắn dường như không có điều này

Tiểu Ân hắc hắc cười một tiếng, nhanh chóng chuyển chủ đề nói:

- Nhất Hào, bộ nhớ của người chắc có chỗ không ăn khớp, ta đề nghị người nên sửa chữa lại

- Được

Nhất Hào thì thào nói:

- Thực sự gặp quỷ, chẳng nhẽ tôi thực sự mất trí nhớ?

Trong lòng Tiểu Ân lạnh lại, dù là ai, nghe được một cái máy tính nói nó mất trí nhớ, chỉ sợ đều có cảm giác này. Võ vai Nhất Hào, Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

- Nhất Hào, chậm rãi thích ứng đi, sẽ quen dần thôi

Nhất Hào học theo bộ dáng của Tiểu Ân, ra vẻ xem thường sau đó nói:

- Chủ nhân, theo số liệu mà ta phân tích, hẳn bọn chúng sẽ ám sát ngài ở vùng phụ cận hồ Stanco

- Ta biết rồi

Khóe miệng Tiểu Ân nhếch lên, nói:

- Đến lúc đó, ta sẽ cho bọn chúng biết, ai mới là thợ săn chân chính

- Ngoài bọn chúng ra, tôi còn phát hiện một chuyện thú vị

- Cái gì?

- Ngài còn nhớ tên Nick bị ngài bắn ngã ngựa chứ?

- Tên đạo tặc đó à, đương nhiên ta nhớ

- Thương thế của hắn đã khỏi, hơn nữa trong lòng hắn rất hận ngài, giờ đang tự mình dẫn người tìm tới nơi đây

Tiểu Ân hít sâu một hơi. Hắn chân thành cảm kích, nói:

- Nhất Hào, cảm ơn người

Nếu như không biết rõ tình hình, bị địch nhân bất ngờ tập kích, tuyệt đối là chuyện rất phiền phức

- Chủ nhân, bọn chúng ở đây

Trước mắt Tiểu Ân lập tức hiện lên hình ảnh, Tiểu Ân nhìn thấy một con hẻm quen thuộc. Hắn cười cười, giảm thấp âm thanh hỏi:

- Nhất Hào, chỗ này là chỗ ta đã đi qua đúng không?

- Đúng vậy, chỗ đó ngài đã đi qua

- Tại sao bọn chúng lại ở đó?

- Căn cứ theo tin tức mà tôi thu được, chỗ đó hẳn là một cứ điểm bí mật của bọn chúng ở thành Satin La

- Ông trời ạ

Tiểu Ân vỗ trán. Trong lòng hắn oán giận không thôi, tên gốc Madison, lại dẫn hắn vào hang ổ của mấy tên đạo tặc, may mà lúc đó chỉ có lang nữ, nếu không

Trong lòng hấn động, hỏi:

- Nhất Hào, Madison có biết nơi đó là hang ổ của bọn đạo tặc Nick không?
- Hấn là không biết
- Như vậy...

Tiểu Ân dừng một chút, hỏi:

- Hấn biết đám Adelaide muốn đối phó với ta không?
- Không biết, theo những tin tức tình báo, cùng với biểu hiện của Madison, xem ra hấn không biết chuyện này

Lúc này Tiểu Ân mới thở phào một hơi. Lang nhân Madison là kẻ hào sảng, cùng hấn ở chung mấy ngày, Tiểu Ân rất vui vẻ, cho nên hấn hy vọng Madison không tham gia vào loại chuyện bỉ ổi này

Đôi mắt chuyển động, Tiểu Ân cười nói:

- Nhất Hào, ta có kế hoạch, ngươi xem xem ta làm thế được không?

Lúc lâu sau, thanh âm hưng phấn của Nhất Hào vang lên:

- Chủ nhân, nếu làm được thế thì quá tốt

“Cốc cốc cốc”

- Kẻ nào tới quấy rầy ta thế, không sợ bị thiên lôi trừng phạt sao?

Thanh âm phần nộ của Madison truyền ra

Tiểu Ân lớn tiếng nói:

- Madison, ta tới để nói cho ngươi biết một tin tức tốt

Madison ăn mặc không chỉnh tề bước ra nghi hoặc hỏi:

- Tin tốt gì, mà sao ngươi lại quay trở lại

Tiểu Ân cười ha hả đi vào, cố ý đè thấp âm thanh, nhưng lại để cho lang nữ nằm trên giường có thể nghe rõ nói:

- Madison, Adelaide đã đáp ứng, mang ta tới hồ Stanco. Nghe nói bọn họ phát hiện ra ở chỗ đó có nhiều đồ tốt, đã đáp ứng chia cho ta một phần

Hai mắt Madison nhất thời tỏa sáng, hỏi:

- Có thứ gì tốt?
- Không biết, nhưng khiến cho Adelaide động tâm, những thứ đó tuyệt đối sẽ không kém

Madison liên tục chà xát hai tay, cuối cùng bỏ qua lang nữ bên cạnh, phân phó một tiếng, rồi cùng Tiểu Ân, vội vã trở về thương đội

Phía sau bọn họ, xuất hiện mấy thân ảnh cao lớn

- Các ngươi thực sự đã điều tra ra? Hấn không có quan hệ gì với hầu tước đại nhân?
- Đúng vậy, thưa chủ nhân, chúng ta đã điều tra, hấn chẳng qua chỉ là một kẻ độc hành. Hơn nữa cây cung ma pháp gia truyền của hầu tước đại nhân không bị mất, cho nên cây cung trong tay hấn chỉ là một cây cung ma pháp khác mà thôi

Người nọ khẽ gật đầu, nhìn phương hướng hai người Tiểu Ân rời đi, im lặng không nói

Một người thấp giọng hỏi:

- Chủ nhân, có muốn bắt hấn hay không?

- Không

Người nọ chậm rãi quay lại, vóc người của hắn khô ngô, nhưng trên mặt hắn có một ít vết bầm, hắn hung hăng nói:

- Ta muốn xem, bọn chúng kiếm được đồ tốt gì, ha ha...

Nghe tiếng cười lạnh thấu xương của hắn, mấy tên bên cạnh cũng nhe răng cười, dường như mong chờ chuyện sắp tới

Nhưng bọn chúng không biết rằng, ở một góc không nổi bật của căn phòng, có một con ruồi nhỏ đang ẩn núp

Ba ngày sau, Tiểu Ân đi theo một tiểu đội tinh nhuệ gồm mười năm người, chính thức rời khỏi thành Satin La

Ở trong tiểu đội săn thú tinh nhuệ này, ngoài Tiểu Ân ra, còn có Andelaide và Feikesite của dòng binh đoàn Huyết Lang, cung tiễn thủ kiêm đoàn trưởng dòng binh đoàn Miller

Ngoài những người này ra, còn lại là những hảo thủ trong hai dòng binh đoàn, trong đó có ba cao thủ đến từ thương đội Dell

Trong đội ngũ có chiến sỹ tinh thông thuật công kích, có cung tiễn thủ bách phát bách trúng như Tiểu Ân và Miller, ngoài ra còn có ba chiến sỹ tinh thông thuật trinh sát. Đương nhiên, nhân vật trọng yếu nhất, được mọi vây quanh bảo vệ là Feikesite

Nghe nói vị cửu cấp học đồ này nắm giữ ít nhất ba ma pháp cấp 2, thực lực của hắn rất cường đại. Nếu phối hợp hoàn mỹ với chiến sỹ, chắc chắn sẽ có tác dụng như Định Hải Thần Châm

Nhưng pháp sư học đồ có một nhược điểm trí mạng, đó là thể chất yếu kém. Nếu không có chiến sỹ cường đại bảo vệ, tự mình hành động một mình, thì hết sức nguy hiểm

Nhưng một khi các pháp sư học đồ này trở thành ma pháp sư chính thức, thực lực sẽ thay đổi về chất, lực lượng của bọn họ hơn chiến sỹ bình thường gấp trăm lần, hơn nữa chủng loại ma pháp thuần phát gia tăng. Khi đó dù chỉ có một mình, họ cũng có thể tự do đi lại

Còn cao cấp tới đại ma pháp sư và ma đạo sỹ thì có đủ loại năng lực để bảo vệ, đừng nói là các võ sỹ, cho dù là ma thú cũng đừng mơ phá vỡ được phòng ngự của bọn họ

Một khi ma pháp sư đạt tới cảnh giới đó, bọn họ sẽ tự mình hành động, bởi kỵ sỹ và chiến sỹ khi đó lại trở thành bù nhìn của họ

Hiện giờ, mặc dù Tiểu Ân chưa trở thành ma pháp sư chính thức nhưng hắn nắm giữ hai ma pháp cấp 3 phụ trợ, hơn nữa những loại ma pháp hắn nắm giữ đều có thể trong nháy mắt thuần phát, cho nên lực chiến đấu trong chốc lát của hắn không hề dưới ma pháp sư chính thức

Đương nhiên, bởi vì lực lượng tinh thần đôi bên chênh lệch nên không bù đắp được, cho nên Tiểu Ân chưa cuồng vọng tới nỗi khiêu chiến quyền uy của ma pháp sư chính thức. Nhưng một cửu cấp học đồ nho nhỏ, Tiểu Ân không hề đặt trong mắt

Đoàn người đi được vài ngày, cuối cùng tới hồ Stanco trong truyền thuyết

Sau khi tới nơi, Tiểu Ân không khỏi cười khổ, diện tích của hồ quá rộng lớn, nhìn qua dường như không có điểm cuối

Nhìn mặt hồ không biết rộng lớn đến bao nhiêu, trong lòng Tiểu Ân có cảm giác muốn hỏi ông trời

Không biết ai đặt tên cho cái hồ này, dám gọi nó là hồ, lẽ ra phải gọi là Địa Trung Hải mới đúng

Trách không được Adelaide có nói, trung tâm của hồ có ma thú cao cấp. Nếu phạm vi của hồ lớn như thế này, hơn nữa còn là chỗ ít người qua lại thì việc xuất hiện một ít ma thú cao cấp chỉ là chuyện bình thường

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân chợt nghe Adelaide giới thiệu:

- Đây chính là hồ Stanco, chung quanh hồ có một ốc đảo, tiếp tục đi về phía tây là tới sa mạc Sahara

Tiểu Ân khẽ gật đầu, cảm khái nói:

- Tạo hóa thực thần kỳ mới tạo ra được địa phương hùng vĩ như thế này
- Đúng vậy

Adelaide đồng cảm nói:

- Đây là biên giới của sa mạc Sahara, đại thảo nguyên Sa Aola và hồ Stanco. Nghe nói những người tiến vào sa mạc Sahara, tám chín phần mười không quay trở lại được, cũng không có ai biết được hồ Stanco này cuối cùng thông đến nơi nào

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, hần nói tiếp:

- Nếu như ta không phải là đoàn trưởng của dong binh đoàn Huyết Lang, chỉ sợ ta đã sớm tiến vào sa mạc, hoặc thám hiểm trên hồ, xem xem đến cuối cùng nơi đó thông tới chỗ nào

Tiểu Ân quay đầu cười cười, không thể tưởng được nội tâm của vị đoàn trưởng dong binh đoàn Huyết Lang này hào sảng như vậy

Thấy Tiểu Ân dường như có vẻ dăm chiêu, Adelaide hỏi thăm:

- Tiểu Ân tiên sinh, ngài làm sao vậy?
- Ta nhớ tới Madison

Tiểu Ân bất đắc dĩ nhún vai nói:

- Ta mời hần đi cùng với ta nhưng đoàn trưởng Victor lại có nhiệm vụ khác, toàn bộ thành viên của dong binh đoàn Tiger đều phải tham gia, thực sự đáng tiếc

Adelaide mỉm cười, quan hệ giữa Madison và Tiểu Ân vô cùng tốt, đương nhiên chuyện này không thể để Madison tham gia. Trong lòng hần động, nghiêm mặt nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân, ngài cùng Madison có quan hệ tốt như thế, chẳng lẽ ngài không nghĩ tới việc gia nhập dong binh đoàn Tiger sao?

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi ngược lại:

- Adelaide, không phải người muốn ta gia nhập dong binh đoàn của người sao?

Adelaide tự hào cười nói:

- Dong binh đoàn Tiger, mặc dù không thuộc dong binh đoàn của chúng ta, nhưng nhiều năm hợp tác cùng nhau, hai dong binh đoàn không khác gì là một

Trong lòng Tiểu Ân nhanh chóng xuất hiện một vài ý niệm, nguyên ba dong binh đoàn này có quan hệ sâu dày. Nếu như mình giết chết những kẻ này, đối với dong binh đoàn Tiger, chỉ sợ không phải là chuyện tốt

Adelaide chờ đợi, thấy Tiểu Ân không trả lời, không khỏi thở dài nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân, chúng ta có lẽ phải ở tạm chỗ này một tháng, hy vọng tới lúc đó cả hai chúng ta đều nhận được tin tốt

Dứt lời, hần xoay người rời đi

Trong lòng Tiểu Ân âm thầm trào phúng, xem ra Adelaide cho mình một tháng để lựa chọn. Sau một tháng, khi trở lại thành Satin La sẽ tỏ rõ thái độ đối với mình

Nếu như mình không gia nhập, chỉ sợ cái mạng nhỏ khó bảo toàn được

Nhẹ nhàng vuốt ve đoản cung đeo trên lưng, trong lòng Tiểu Ân có chút khổ sở. Nếu như không vì thứ này, đám người Adelaide chưa chắc đã quan tâm tới mình

“Hô. Hô...”

Một tiếng động trong dòng nước truyền đến. Một lát sau, một sinh vật lớn giống như con cá sấu thông thả bò lên bờ

Adelaide kinh ngạc mở rộng miệng nói:

- Trời ạ, chúng ta thật may mắn, không ngờ gặp được Hắc Giáp Tích

Tiểu Ân nhìn mọi người xung quanh, chỉ thấy mắt mọi người sáng lên, dường như không phải đang nhìn một con ma thú, mà nhìn một đồng tiền vàng Cray

- Adelaide. Đó là sinh vật gì?

- Đây là ma thú sống ở gần trung tâm của hồ Stanco, có tên là ma thú Hắc Giáp Tích

Adelaide nhẹ giọng nói:

- Loại ma thú này có lớp da ngoài rất cứng, toàn thân của nó đều là bảo bối, là nguyên liệu tốt nhất dùng để chế tạo đạo cụ ma pháp. Nếu như chúng ta có thể làm thịt nó, bán cho ma pháp sư, đủ để sống cả năm nay

Tiểu Ân nao nao, ba dong binh đoàn có gần hai trăm người, mà những thứ trên người còn Hắc Giáp Tích, đủ để cho hai trăm người sống trong một năm, trách không được đám người Adelaide lại hưng phấn như thế

Hơi cảm ứng một chút, nhận ra trên người ma thú có ma lực dao động, sắc mặt Tiểu Ân thay đổi, hỏi:

- Đây là ma thú cấp mấy?

- Cấp 2 đỉnh phong, hoặc là cấp 3

- Trời ạ, các người chẳng lẽ chuẩn bị trêu chọc ma thú cấp 3 sao?

Tiểu Ân khó tin hỏi, đồng thời hấn lùi về phía sau một bước. Ma thú cấp 3 có thực lực tương đương với ma pháp sư chính thức, nếu như mình không bại lộ thân phận, thì chỉ bằng tiểu đội này căn bản không thể ứng phó

Adelaide mỉm cười, nói:

- Người yên tâm đi, Hắc Giáp Tích là một loại ma thú dị loại, chúng nó không dựa vào ma pháp, chỉ dựa vào trọng giáp và những chiếc răng nhọn để tấn công mà thôi

Tiểu Ân thất kinh nói:

- Ngài nói gì? Không sử dụng ma pháp

- Đúng, loại ma thú này mặc dù không có ma pháp nhưng chúng nó bình thường sống ở khu vực gần giữa hồ, căn bản chúng ta không thể tiếp xúc, không thể tưởng được, hôm nay, chúng ta có thể gặp được, thực là quá may mắn

Adelaide cảm thán nói, sau đó vung tay lên, lập tức có hơn mười người bắt đầu hành động

Có ba gã võ sỹ hạ trọng thuẫn xuống, dưới sự trợ giúp của đồng bạn, che chắn những chỗ yếu hại, sau đó có một người mang theo trọng thuẫn, thông thả đi về phía Hắc Giáp Tích.

Tiểu Ân mở to mắt, khó tin hỏi:

- Adelaide, trên đời này, thực sự có ma thú cấp 3 không có ma pháp chứ?

- Có

Feikesite lạnh lùng tiến đến nói:

- Chúng nó mặc dù không có ma pháp nhưng nếu sống thêm một trăm năm nữa, thì có thể trực tiếp tiến hóa trở thành ma thú cấp năm Phi Thiên Hắc Giáp Tích, đồng thời có thêm ma pháp thủy hệ và phong hệ

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu, có thể từ cấp 3 trực tiếp tiến hóa lên cấp 5, điều này quả là chuyện không thể tin được, nhưng ma thú này phải bỏ ra cái giá rất lớn, đó là trong vòng trăm năm không có ma pháp, thì điều này cũng bình thường

Giờ phút này, con Hắc Giáp Tích xấu xí dường như cảm nhận được tên loài người tiến gần đến mình không có hảo ý

Nó giương thân hình cao gần hai thước lên, ánh mắt lạnh như băng, nhìn chăm chăm vào ba gã chiến sỹ cầm cự thuấn

Cuối cùng, dưới sự chỉ huy của Adelaide, ba gã chiến sỹ cầm cự thuấn dừng cảm tiến lên, trực tiếp đụng thẳng vào đầu Hắc Giáp Tích

Chuyện này dường như khiến cho Hắc Giáp Tích nổi giận. Nó mở cái miệng lớn, lộ ra hàm răng giống như những con dao, hung hăng cắn xuống

Một chiến sỹ cầm cự thuấn lạnh tay lẹ mắt, giơ cự thuấn lên che, chỉ nghe “kịch “, một tiếng vang nhỏ, hàm răng của Hắc Giáp Tích va chạm cùng cự thuấn. Hàm răng của nó cắn phải cự thuấn, lưu lại trên cự thuấn mấy lỗ thủng to

Trong lòng Tiểu Ân thất kinh. Tên quái vật này mặc dù không thi triển được ma pháp nhưng thực lực của nó vẫn cường đại. Nếu như không cẩn thận, bị nó cắn trúng, chỉ sợ cho dù có trọng giáp hộ thân, cũng không thể chống lại được

Giờ phút này, cục diện trong sân có biến hóa lớn

Adelaide ra lệnh một tiếng, hơn mười người tiến lên, lợi dụng những tấm khiên yểm trợ, vây Hắc Giáp Tích lên trên một tảng đá lớn.

Hắc Giáp Tích này mặc dù có khí lực lớn nhưng bị mười mấy mãnh nam liều mạng đè ép, cho nên bị ép tới nỗi không thể động đậy được

Tiểu Ân trợn mắt há hốc mồm nhìn cảnh này, ngoài Feikesite, Miller và mình ra thì ngay cả Adelaide cũng đã động thủ

Mười mấy người trong một không gian nhỏ hẹp, vây chặt Hắc Giáp Tích lại

- Cái này...

Tiểu Ân cẩn thận hỏi:

- Có thể đối phó với ma thú như thế sao?

Feikesite lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, nói:

- Không biết thì mở mắt mà nhìn đi

Sắc mặt Tiểu Ân thay đổi, nhất thời ngậm miệng lại

Feikesite tiến lên, thi triển ma pháp cấp 1 lên Hắc Giáp Tích

Cảm ứng ma lực dao động, Tiểu Ân biết, tên này thi triển ma pháp cấp 1 Hôn Thụy Thuật. Tiểu Ân cũng đã học qua loại ma pháp này, nhưng uy lực của nó không cường đại. Theo Tiểu Ân biết thì loại ma pháp này chỉ có tác dụng với người bình thường, ma pháp sư có lực lượng tinh thần cao và chiến sỹ trải qua rèn luyện gian khổ có sức miễn dịch lớn đối với loại ma pháp này

Nhưng dùng để đối phó ma thú, hơn nữa còn là ma thú cấp 3 rất khó có thể thành công

Quả nhiên, Feikesite thi triển liên tiếp 3 lần nhưng không thể làm cho Hắc Giáp Tích mê man

Adelaide thở hổn hển nói:

- Feikesite, ma thú này có khí lực rất lớn

- Cái đuôi, cái đuôi....

Hai người điên cuồng kêu lên, nguyên mấy người đè lên đuôi của Hắc Giáp Tích không thể duy trì được

Sắc mặt Adelaide đại biến, vội vàng kêu lên:

- Miller, Tiểu Ân, không cần cảnh giới nữa, tiến lên đè nó lại

Tiểu Ân liền nhào tới, bắt lấy cái đuôi của nó. Khi bàn tay Tiểu Ân chạm vào cái đuôi, mới hiểu ma thú này khí lực lớn đến dường nào, loại khí lực này gần như muốn đẩy bắn hắn ra ngoài

Hít sâu một hơi, cơ nhục trên người Tiểu Ân nổi lên, trong nháy mắt bộc phát lực lượng cường đại, không nhân nhượng đè chặt cái đuôi của Hắc Giáp Tích xuống

Mấy người bên cạnh Tiểu Ân rõ ràng cảm ứng được trên người Tiểu Ân bộc phát ra lực lượng lớn, ngay cả ba gã chiến sỹ cầm cự thuấn cùng với vài tên lang nhân trắng kiện cũng cảm thấy kinh hãi

Người này, hắn thực sự là một ma cung thủ sao? Không phải là giả trang làm thân phận khác chứ?

Thần sắc của Adelaide trở nên phức tạp, nói với Feikesite:

- Nhanh lên một chút, ba lần nữa, nhất định phải làm nó mê man, nếu không chúng ta đành phải giết chết nó

Feikesite khẽ gật đầu, Hôn Thụy Thuật, một lần nữa được phóng ra. Không biết có phải lúc này uy lực của ma pháp mới bộc phát hay không mà lần này Hôn Thụy Thuật lại thành công

Đám người Tiểu Ân rõ ràng cảm nhận được Hắc Giáp Tích đang giãy dụa đột nhiên dừng lại, cặp mắt to âm lãnh cũng chậm rãi nhắm lại

Đám người Adelaide đồng thanh hoan hô một tiếng, âm thanh của mỗi người không che dấu được sự kích động

Tiểu Ân buông lỏng, không thể giải thích được nhìn mọi người, kinh nghiệm ngày hôm nay khiến hắn mở mắt ra rất nhiều, không thể tưởng được, trên thế giới này, lại có biện pháp đối phó với ma thú như thế này. Nếu như trở lại ma pháp tháp ở công quốc Luois, nói cho bọn Benson biết, chỉ sợ không có ai tin hắn

Nhìn đôi bàn tay có chút ướt ướt, nghĩ lại vừa rồi mình vừa so khí lực với một ma thú, trong lòng dâng lên một trận hàn khí, chẳng lẽ mình điên rồi, chuyện nguy hiểm như thế cũng làm. Thật không thể tin được

Feikesite như trút được gánh nặng, thở phào một hơi, sau đó nói:

- Hôn Thụy Thuật của ta một lần chỉ duy trì được hai giờ, chúng ta phải trở về ngay lập tức

- Trở về?

Tiểu Ân không hiểu hỏi:

- Giờ trở về?

- Đúng vậy

Adelaide hưng phấn nói:

- Chúng ta có thể bắt sống một con Hắc Giáp Tích, thu hoạch lần này quá lớn. Nhưng muốn an toàn đem nó trở về thành Satin La thì không phải là chuyện đơn giản

Tiểu Ân nhướng mày nói:

- Chúng ta vất vả lắm một tối đây được. Chẳng lẽ chỉ vì thứ này mà trở về sao?

Tất cả mọi người kinh ngạc, mắt nhìn Tiểu Ân lộ ra vẻ cổ quái.

Adelaide chần chờ một chút nói:

- Tiểu Ân, một con Hắc Giáp Tích còn sống, dù là bán cho đế quốc Lang Nhân hay đế quốc Cát Hãn, đủ để cho mọi người chúng ta có được một khoản tài phú lớn. Khoản tài phú đó đủ cho dòng binh chúng ta sống sung túc nửa đời

Tiểu Ân nghi hoặc hỏi:

- Thật không, con ma thú này đáng giá vậy sao?

Miller gật đầu mạnh một cái nói:

- Nghe nói cung đình pháp sư của đế quốc có một loại thủ đoạn, có thể làm cho Hắc Giáp Tích còn sống trong vòng mấy năm tiến hóa trở thành Phi Thiên Hắc Giáp Tích. Nếu như hoàng tộc có thêm một kỵ sỹ Phi Thiên Hắc Giáp Tích, người có hiểu, điều này đại biểu cho lực lượng gì không

Tiểu Ân nhìn con Hắc Giáp Tích xấu xí, trong lòng sáng rõ

Lực chiến đấu của chiến sỹ tuyệt đối không thể chống lại ma pháp sư, cao cấp chiến sỹ có thể chém giết ma pháp sư cùng bậc, căn bản là nói hươu nói vượn

Muốn bồi dưỡng một ma pháp sư, tiêu hao thời gian và khó khăn gấp trăm lần so với việc đào tạo chiến sỹ. Nếu như chênh lệch giữa hai bên không lớn, vậy thì có kẻ dần mới đi học ma pháp

Trên đời này, tất cả phải lấy thực lực để nói chuyện. Nếu như ma pháp sư không phải có thực lực vượt xa chiến sỹ, thì làm sao bọn họ có được địa vị cao quý

Nhưng chiến sỹ muốn đối phó với ma pháp sư vẫn có một ít biện pháp. Ngoài việc âm thầm đánh lén ra, thì chỉ có trở thành kỵ sỹ ma thú, dựa vào sự cường đại của vật cưỡi, mới có thể quang minh chính đại giao đấu cùng ma pháp sư

Nhưng muốn trở thành kỵ sỹ ma thú, tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng. Nhưng nghe khẩu khí của đám người Miller, dường như đế quốc Lang Nhân và đế quốc Cát Hãn có biện pháp làm cho Hắc Giáp Tích trong vòng vài năm lột xác tiến hóa thành Phi Thiên Hắc Giáp Tích, hơn nữa còn hàng phục được đầu ma thú này

Nếu như một ma thú cấp 5 bị loài người thu phục, tổ hợp như thế tuyệt đối không kém hơn tam tinh ma pháp sư bình thường, thậm chí còn có thể so tài cao thấp với đại ma pháp sư, cho nên hai quốc gia nguyện ý nỗ lực bỏ ra một khoản tiền lớn là chuyện đương nhiên

Gật đầu, Tiểu Ân nói:

- Được rồi, các người trở về đi

- Còn người?

Adelaide dò hỏi

- Ta ở lại đây để tìm kiếm thêm một ít đồ vật

Tiểu Ân cười híp mắt nói:

- Những thứ đó đối với ta rất hữu ích

Đám người Adelaide liếc mắt nhìn nhau, tâm tư trong lòng bọn họ xoay chuyển. Lúc lâu sau, Adelaide gật đầu nói:

- Được rồi, chúc người may mắn

Tiểu Ân vẫy tay với bọn họ, sau đó chạy về phía không xa, không lâu sau, thân hình của hắn biến mất sau mấy tầng đá trong lòng hồ

- Tại sao để hắn đi?

Một thành viên thương đội hỏi

- Làm người cần phải biết đủ

Adelaide lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, trầm giọng nói

Feikesite tiếp lời nói:

- Chúng ta trở về thành Satin La, nhanh nhất phải mất bảy ngày, cách một giờ, ta phải thi triển Hôn Thụy Thuật, cho nên từ giờ trở đi, ngoài việc thi triển ma pháp này, ta không thể trợ giúp thêm cho các người nữa

Miller thở dài một tiếng nói:

- Lấy lực lượng, tốc độ cùng với ma cung của Tiểu Ân, nếu như mất đi pháp sư, chúng ta chưa chắc có thể lưu hấn ở lại. Nếu như phát sinh giằng co, để cho con Hắc Giáp trốn mất, thì cái được không bù nổi cái mất

Ba thủ lĩnh đã đưa ra quyết định giống nhau, nhất thời không có ai phản đối, mấy tráng hán đem Hắc Giáp Tích hôn mê, trở về đường cũ

- Thủ lĩnh, bọn họ quả thực phát hiện bảo bối

Cách đó vài dặm, một tên đạo tặc báo cáo cho Nick, trong mắt kẻ này lộ rõ vẻ tham lam

- Bọn chúng phát hiện ra thứ gì

Nick lớn tiếng hỏi

- Hắc Giáp Tích, một đầu Hắc Giáp Tích còn sống

Tên đạo tặc hưng phấn nói:

- Trách không được bọn chúng dẫn theo ba chiến sỹ cầm cự thuấn, nguyên bọn chúng sớm đã chuẩn bị mai phục để chờ Hắc Giáp Tích

Nếu đám người Adelaide nghe được những câu này, khẳng định sẽ cười đến rụng cả răng. Bọn họ mang theo ba chiến sỹ cầm cự thuấn, mục đích là để phòng bị Tiểu Ân, nhưng không ai ngờ được là ở chỗ này tự nhiên lại gặp được Hắc Giáp Tích, khiến bọn chúng đỏ mắt, buông bỏ mục tiêu ban đầu

- Hắc Giáp Tích?

Nick cao giọng đứng lên hỏi:

- Người không nhìn nhầm chứ?

- Tuyệt đối không

- Rất tốt, lần này chúng ta tới đây không có phí công

Hai mắt của Nick lấp lánh hữu thần, hấn đương nhiên biết được giá trị của Hắc Giáp Tích

- Hắc Giáp Tích không phải sống ở giữa hồ sao? Tại sao lại tới gần bờ hồ?

Một tên mặc áo choàng, trang phục không khác so với Feikesite hỏi

Tên tóc bạc lang nhàn khẽ thở dài một tiếng, nói:

- Nick, nếu như chúng ta nắm giữ phương pháp này ...

Nick khẽ gật đầu, nói:

- Không sai, nếu như chúng ta có thể nắm giữ phương pháp này, thế thì chúng ta có thể không ngừng tạo ra kỳ sỹ ma thú, đây chính là chuyện động trời

Hấn ngẩng đầu lên, lạnh lùng nói:

- Các huynh đệ, lát nữa phải nhớ kỹ, bắt sống toàn bộ bọn chúng cho ta

Trong mắt hấn lóe ra tia sáng âm trầm, lẩm bầm nói:

- Nhất định ta phải tra ra phương pháp đó

Nấp sau một tảng đá lớn, Tiểu Ân tháo mắt kính xuống, sắc mặt cổ quái, trong lòng thầm nghĩ, cho dù Nick có rút da lột gân bọn chúng, chỉ sợ cũng không có đáp án

Hấn khẽ lắc đầu, chăm chú suy nghĩ, chậm rãi theo dõi.

120. Chương 7: Hoàng Tước Tại Hậu

Đám đạo tặc Nick mặc dù quyết định ra tay chặn đánh, nhưng bọn chúng không lập tức ra tay, mà bám theo đám người Adelaide suốt hai ngày

Trong hai ngày này, mỗi một giờ Feikesite đều thi triển ma pháp Hôn Thụy Thuật lên Hắc Giáp Tích. Mặc dù Hắc Giáp Tích không có ma pháp nhưng tốt xấu gì nó cũng là ma thú cấp 2 đỉnh phong, sợ dĩ bị đám Adelaide bắt sống, hơn nữa là do may mắn. Xác xuất thành công của Hôn Thụy Thuật đối với nó không cao, thường thường phải thi triển 5, 6 lần mới thành công

Mặc dù Feikesite là cửu cấp học đồ, nhưng hai ngày liên tiếp thi triển ma pháp, khiến hắn hết sức mệt mỏi. Tối hôm đó, bọn họ dừng lại, Adelaide nhìn Hắc Giáp Tích hôn mê bất tỉnh, thở dài nói:

- Nếu như chúng ta mang theo bộ xiềng xích đặc chế thì tốt rồi

Đối với loại quái vật có khí lực lớn, da thịt lại dày thì phải sử dụng những thứ đó mới hợp lý, về phần Hôn Thụy Thuật thì chỉ là các loại thủ đoạn mang tính phụ trợ mà thôi

Feikesite cười khổ nói:

- Nếu như chúng ta biết sẽ đụng phải Hắc Giáp Tích thì chắc chắn chúng ta sẽ mang theo những thứ đó, nhưng vấn đề là cũng không ai tưởng được, chúng ta có thể bắt sống Hắc Giáp Tích

Tất cả mọi người cười khổ không thôi, mặc dù bọn họ đã dùng tất cả dây trói để trói Hắc Giáp Tích, nhưng những dây trói đó chỉ có tác dụng an ủi mà thôi. Đối với thứ ngay cả sắt thép cũng cắn thủng, mười mấy trảng hán mới miễn cưỡng áp chế được như Hắc Giáp Tích thì muốn thoát khỏi sự trói buộc của mấy cái dây trói đó là chuyện rất dễ dàng

- Feikesite, người tranh thủ thời gian nghỉ ngơi đi, có thể chống đỡ được càng lâu thì càng tốt

Adelaide dằn dò nói

- Tốt

Feikesite nhắm hai mắt lại, lấy ra một viên ma hạch, nhanh chóng khôi phục lại lực lượng tinh thần

Nhưng đúng lúc này lại truyền đến tiếng cảnh báo, hơn nữa còn có những âm thanh gián đoạn vang lên

Sắc mặt mọi người đại biến, bọn họ đồng thời lấy ra binh khí, lao ra bên ngoài, chiến đấu kịch liệt nhất thời bùng lên

Xa xa, Tiểu Ân đội mắt kính, thông qua mấy con ruồi máy giám thị, thu toàn bộ chuyện phát sinh vào trong mắt

Lúc này mới thấy được lần này Adelaide mang theo đội ngũ toàn là những cá nhân tinh nhuệ, dùng chân buổi tối, bọn họ cũng chia làm hai ba trạm giám sát

Trạm giám sát đầu tiên bị bọn Nick giải quyết thì trạm giám sát thứ hai đã thổi còi báo cảnh giác. Mặc dù tên giám sát thứ hai rất nhanh bị ma pháp sư hạ sát nhưng cũng đã kinh động tới đám người Adelaide

Tình cảnh kế tiếp, không ngoài dự liệu của Tiểu Ân, song phương trong đêm tối chiến đấu khốc liệt. Mặc dù Nick nói muốn bắt sống nhưng dưới loại tình huống này, căn bản khó có khả năng làm được

Trong đoàn đội của Nick có hai kẻ khiến Tiểu Ân kiêng kỵ, trong đó có một kẻ có trang phục giống như Feikesite, người còn lại là một lão lang nhân tóc bạc

Hai người này không trực tiếp tham gia chiến đấu, mà ở một nơi không xa thi triển pháp thuật lên người chiến sỹ

Dưới trạng thái hỗn chiến, hai người đều sử dụng pháp thuật công kích, hề chiến sỹ bị bọn họ công kích trên cơ bản đều không có năng lực phản kháng, trong thời gian cực ngắn tình thế đã nghiêng hẳn về một bên

Tên pháp sư mặc dù sử dụng ma pháp nhanh và sắc bén nhưng Tiểu Ân không hề để trong mắt. Nhưng pháp thuật của lang nhân tóc bạc lại khiến Tiểu Ân mở rộng tầm mắt, hắn thi triển pháp thuật có một nửa

là thi triển lên người nhà của mình, hễ ai nhận được pháp thuật của hắn, đều trở nên sinh long hoạt hổ, uy lực đại tăng

Đương nhiên lang nhân tóc bạc cũng có thủ đoạn công kích riêng. Thủ đoạn công kích của hắn cực kỳ quỷ dị, mỗi một lần sử dụng là tạo nên một trận sương mù màu đen khiến người khác không rét mà run. Khóe mắt Tiểu Ân run lên, phỏng chừng đây là ma pháp công kích của lang nhân

Về phần Feikesite mặc dù nỗ lực thi triển ma pháp để đối kháng nhưng Tiểu Ân chỉ cần liếc mắt cũng nhìn ra, hai ngày qua hắn đã tiêu hao quá nhiều lực lượng tinh thần, giờ phút này sa cơ lỡ vận, không đủ để gây nên sợ hãi

Trong lòng thầm than một tiếng, tên Nick này quả là kiên nhẫn, vì để Feikesite tiêu hao lực lượng tinh thần, hắn có thể nhẫn nại hai ngày, quả là một địch nhân đáng sợ

Nhưng tên này vẫn không gặp may, lại muốn đối phó với mình. Hắn không thể tưởng được, trên tay Tiểu Ân có mấy con ruồi máy, không thuộc hệ thống giám sát của thế giới này, cho nên hắn không có nhiều uy hiếp đối với Tiểu Ân

Nhẹ nhàng tháo mất kính xuống, động tác của Tiểu Ân nhẹ nhàng phiêu hốt, lên xuống vài cái đã tới bên ngoài chiến trường

Đội ngũ của Nick có hơn hai mươi người, giờ phút này ngoài mười sáu người chiến đấu bên trong, ở ngoài còn có bảy người phụ trách cảnh giới, ý định rõ ràng là muốn một mẻ lưới bắt gọn đối phương

Mà nhờ mấy con ruồi máy, Tiểu Ân nhớ kỹ phương vị của bảy tên đó, hiện tại hắn muốn giải quyết mấy tên này trước

Nhiều năm tập luyện quảng bá thể thao khiến cho Tiểu Ân có một thân thủ linh hoạt, mềm dẻo, khi hắn tiến vào, không ai phát hiện ra hắn

Đương nhiên, nguyên nhân lớn nhất là bọn chúng đang tập trung quan sát màn chiến đấu bên trong. Nếu như không phải thế, chưa chắc Tiểu Ân đã có thể thuận lợi tiến tới gần bọn chúng

Cổ tay vung lên, trên tay Tiểu Ân có thêm một con dao găm. Con dao găm này là kiệt tác của hắn ở cửa hàng thợ rèn, trên đó có gia trì ma pháp Đóng Băng Thuật và ma pháp Hôn Thụy Thuật. Nếu dùng để đối phó ma pháp sư, lang nhân tạt mẫn hoặc chiến sỹ cường đại như Adelaide có lẽ không có tác dụng nhưng để đối phó với mấy tên canh cửa này thì thừa sức

Con dao nhẹ nhàng xẹt qua cơ thể người, lực lượng thần kỳ của ma pháp dung nhập vào trong, dù chỉ bị đâm sượt qua cũng phát huy tác dụng không thể khinh thường.

Tinh thần của bọn đạo tặc bị sự giá lạnh cùng mê man xâm nhập, Tiểu Ân nhẹ nhàng đưa con dao lướt qua yết hầu của bọn chúng. Chỉ mất một ít công phu, khi vòng chiến đấu bên trong chấm dứt thì toàn bộ bảy tên canh giới ở bên ngoài đều bị Tiểu Ân giết chết

Tiểu Ân chậm rãi lui bước, do dự một chút, lấy bộ áo giáp ma pháp trong vòng cổ ra, một tay cầm đoản cung, một tay cầm kiếm. Đối mặt với nhiều đối thủ như vậy, hắn không dám khinh thường

Khi hắn mặc áo giáp vào, chuẩn bị xong hết mọi việc, trong sân chỉ còn lại một mình Adelaide chiến đấu

Là đoàn trưởng Huyết Lang dong binh đoàn, dẫn dắt hơn trăm người, thực lực của hắn hơn hẳn mọi người, đặc biệt khi Feikesite nổi giận, liều mạng thi triển ma pháp, chế trụ ma pháp sư và lang nhân tạt mẫn của đối phương, thực lực của Adelaide càng được phát huy rõ

Giờ phút này, thanh kiếm sắc bén trong tay hắn nhanh như gió, áp chế ba gã cao thủ đang vây công hắn.

Bỗng nhiên đúng lúc này, Feikesite cắn vào lưỡi. Một dòng máu tươi phun ra, một dòng máu tươi bắn về phía lang nhân tạt mẫn. Sắc mặt lang nhân tạt mẫn lập tức đại biến. Giống như một con thỏ nhỏ sợ hãi, lang nhân tạt mẫn nhảy dựng lên, mà dòng máu tươi ở giữa không trung đột ngột đổi hướng, bắn về phía ma pháp sư

Giống như lang nhân tạt mẫn, tên ma pháp sư không dám ngăn cản, ngã lộn nhào xuống đất để né tránh

Chỉ cần nhìn bộ dáng của hai tên này, ai cũng hiểu ra trong đạo máu tươi đó có ẩn dấu huyền cơ, không có cách để ngăn cản. Ở xa, mắt Tiểu Ân sáng ngời lên, loại ma pháp công kích này hắn đã từng nghe qua ở công quốc Louis

Từ khi gặp Hắc Giáp Tích, hắn thấy được những chuyện khác hẳn so với quá khứ

Ví dụ như không có thiên phú ma pháp, nhưng Hắc Giáp Tích lại có thể tiến hóa vượt cấp, sử dụng nhân lực chiến đấu với ma thú, ma pháp cấp 1 Hôn Thụ Thuật lại phát sinh hiệu quả trên người ma thú cấp 2

Đã có những chuyện ngoài ý muốn như thế, thế thì huyết tiễn (mũi tên máu) này sẽ có tác dụng gì?

Giờ phút này, trong lòng Tiểu Ân thở dài, đọc vạn quyển sách không bằng đi thực tế. Đạo lý này rất chính xác, nếu như không tới đại thảo nguyên, làm sao hắn có thể biết được những chuyện thần kỳ này

Khi Feikesite phun ra ngụm máu tươi, đồng thời Adelaide cũng bộc phát, hắn chợt hét lớn một tiếng, động tác dường như nhanh hơn trước mấy lần, lực lượng cũng tăng trưởng trong phạm vi lớn

Kiểm quang trắng như tuyết của hắn giết chết ba người bên cạnh, sau đó nhanh như tia chớp, hắn tới bên người Feikesite, công pháp sư đã mất hết sức lực lên lưng, phá vòng vây lao ra ngoài

Đám người Nick cười lạnh một tiếng, bọn chúng chậm rãi đuổi theo phía sau. Bởi vì bọn chúng nhìn ra, Adelaide đã kích phát hết tiềm lực, chỉ cần những người mai phục ở bên ngoài cản trở một chút, hắn tuyệt đối không thể chạy trốn được

Song, ngoài sự mong đợi, Adelaide lại có thể thoát khỏi vòng vây, nhanh chóng biến mất trong màn đêm, mà từ đầu đến cuối, những kẻ được bố trí ngăn chặn không có một ai ra tay

Sắc mặt đám người Nick biến đổi, bọn chúng cúi xuống, cẩn thận quan sát bốn phía, tình hình quỷ dị này khiến trong lòng bọn chúng cảm thấy trầm trọng

- Thủ lĩnh, bọn chúng chết hết rồi

Sau một lúc, mấy tên đạo tặc đem thi thể của bảy tên canh ở vòng ngoài đến. Chứng kiến trên cổ mỗi người có một vết thương nho nhỏ, tất cả mọi người không khỏi thở sâu một hơi

Bọn chúng đều là những tên đạo tặc tinh nhuệ, vừa nhìn vết thương là biết được đối phương sử dụng binh khí gì. Có thể vô thanh vô thức giết chết bảy tên đạo tặc am hiểu thuật ẩn giấu, ngay cả bản thân Nick cũng không dám cam đoan có thể làm được

Song bọn chúng lại không biết, Tiểu Ân chẳng những có vũ khí ma pháp hỗ trợ, lại còn có sự chỉ dẫn của mấy con ruồi máy, đến thế mà còn không vô thanh vô thức giết được đối phương thì hắn không cần ở lại chỗ này nữa, mà giờ này phải chạy trốn trời chết rồi

Mặt Nick âm trầm lại, nhìn qua mấy tên tù binh. Những người đi cùng Adelaide, ngoài hai người may mắn trốn thoát được, thì có sáu người bị bắt làm tù binh, còn lại đều tử vong. Trong đám tù binh này có Miller cùng ba cao thủ của thương đội

Do lí do chức nghiệp nên một khi bị đối thủ áp sát, Miller khó phát huy được toàn bộ thực lực, cho nên bị bắt sống là chuyện hết sức bình thường. Mà ba người trong thương đội mặc dù vũ kỹ không tồi nhưng đấu chí lại kém xa so với đám dong binh. Một khi bị thương, đồng thời nhìn thấy đại thế đã mất, liền buông vũ khí xuống đầu hàng

Nick đi tới trước mặt đám người Miller, hỏi:

- Người là Miller?

Miller hung hăng nhìn Nick, trong mắt chứa đầy lửa giận

Nick cười lạnh một tiếng nói:

- Ta biết ngươi không phục, nhưng nếu đã rơi vào tay ta, ngươi không phục cũng vô dụng

Dứt lời, hắn dùng ngón tay chỉ vào thi thể của đồng bạn, hỏi:

- Nói cho ta biết, ai đã làm chuyện này?

Miller ngẩn ra, ánh mắt nhìn lên mấy thi thể, trong mắt hiện lên một tia khoái ý, nhưng khó có thể che dấu được một tia kinh hãi và mờ mịt

Khóe miệng Nick nhếch lên. Nhẹ nhàng nắm hai tay bị trói của Miller lên, tay hắn từ từ dùng sức, từng giọt mồ hôi lạnh trên người Miller tràn ra. Khớp xương ở hai tay Miller bị vỡ, cuối cùng một tiếng kêu thảm thiết vang lên, Miller hoàn toàn hôn mê bất tỉnh

Năm tên tù binh còn lại, mặt cắt không còn giọt máu, bọn họ biết Miller là một cung tiễn thủ kiệt xuất. Nhưng hiện giờ xương tay của hắn đã vỡ, chỉ sợ cả đời không thể khôi phục lại được. Cho dù có khôi phục lại được thì thực lực của hắn chắc chắn sẽ giảm đi bảy tám thành, không cách nào làm dong binh được nữa

Ánh mắt của Nick chuyển qua người của một tên cao thủ trong thương đội. Không chờ Nick mở miệng, tên đó đã gào lên:

- Ta nói, ta nói

Bất tri bất giác, cả đám đạo tặc đều lộ ra ánh mắt khinh bỉ

- Là kẻ đó, khẳng định là kẻ đó

Cao thủ thương đội kêu lên:

- Chắc chắn là Tiểu Ân, hai ngày trước hắn rời khỏi đoàn của chúng ta, ta chắc chắn hắn bám theo chúng ta. Ở phương xa đeo mắt kính, chăm chú chú ý động tĩnh, Tiểu Ân thất kinh, không thể tưởng tượng được hành tung của mình bị người khác nhìn ta. Thực sự là nước biển không thể đo được, nhìn người không chỉ nhìn tướng mạo, bản lĩnh của tên cao thủ thương đội này quả thực nằm ngoài ý nghĩ của hắn

Nick trầm ngâm hỏi:

- Tại sao hắn đi theo các người?

- Hắc Giáp Tích, bởi vì Hắc Giáp Tích. Hắn muốn đoạt Hắc Giáp Tích

Khóe miệng Nick cười cười, âm trầm đáng sợ nói:

- Không phải hắn muốn Hắc Giáp Tích của các người mà là do các người muốn lấy tính mạng của hắn để đoạt lấy cây ma pháp cung kia

Cao thủ thương đội nhất thời lắp bắp, nói không lên lời

Trong lòng Tiểu Ân xấu hổ, nguyên hành động của đám Adelaide đã bị Nick nhìn ra, nếu như bản thân mình không phải lúc nào cũng chú ý được động tĩnh của bọn chúng thì chỉ sợ mình đã bị bọn chúng lừa lại rồi

Giờ phút này, lang nhân tát mãn tiến lên nói:

- Người nói dối

Cao thủ thương đội liềm mạng lắc đầu, trong mắt lộ rõ vẻ hoảng sợ

Lang nhân tát mãn trầm thấp nói:

- Tiểu Ân là một ma cung thủ kiệt xuất, nhưng những kẻ này bị giết là do dao găm gây ra, có thể làm được như thế, chắc chắn phải là một thích khách kiệt xuất. Chẳng lẽ người cho rằng tên trẻ tuổi đó có thể kiêm tu hai chức nghiệp ma cung thủ và thích khách sao?

Cao thủ thương đội nhất thời á khẩu, không trả lời được

Đến đây Tiểu Ân mới hiểu ra, nguyên tên này căn bản không biết mình có đi theo đội ngũ hay không, hắn tùy tiện lôi ra một người để chịu tội mà thôi

Lang nhân tát mãn cười lạnh một tiếng nói:

- Người cũng dám lừa gạt ta, vậy chắc biết sẽ bị trừng phạt ra sao rồi chứ?

Tay hắn duỗi ra, lấy ra một thứ nho nhỏ từ trong túi tiền, đó là một con quái trùng. Động tác của con trùng này vô cùng linh hoạt, thoáng cái đã nhảy ra khỏi túi tiền, bò lên trên mặt của tên cao thủ thương đội

Sắc mặt tên đó xám lại như tro tàn, nháy mắt, thân thể hắn co rút lại, không còn bất cứ động tĩnh gì nữa. Lang nhân tát mãi ngẩn ra, tiến lên nhìn kỹ vào mắt tên đó, sau đó bất đắc dĩ mắng:

- Tên này là một tên nhát gan tham sống sợ chết, thế mà đã bị hù chết

Pháp sư khẽ lắc đầu, nhíu mày nhìn mấy tên tù binh còn lại nhẹ giọng nói:

- Bọn chúng có thể thực sự không biết là do ai hạ độc thủ

Nick hừ lạnh một tiếng nói:

- Dù là ai làm, ta sẽ khiến hắn phải hoàn trả lại trăm ngàn lần

Dứt lời, hắn chợt quát:

- Hiện tại, các người còn một cơ hội để giữ lại mạng

Ngón tay hắn chỉ vào Hắc Giáp Tích đang nằm mê man, hỏi:

- Nói cho ta biết, các người làm thế nào mà dẫn dụ được nó ra, nói ra ta nhất định sẽ thả các người đi

Mấy tù binh nhìn nhau, bọn họ vừa tới hồ Stanco, liền chứng kiến con quái này bò lên, còn lí do vì sao nó bò tới đó thì chỉ có trời biết đất biết, cho nên bọn họ căn bản không thể trả lời câu hỏi này được

Sắc mặt Nick từ từ lạnh lẽo lại, hỏi:

- Các người không biết sao?

Cao thủ thương đội nhận ra sát khí trong lời nói của đối phương, thống khổ nói:

- Chúng ta thực sự không biết, tất cả là do Adelaide dẫn đường, tất cả kế hoạch là do hắn đặt ra. Chúng ta chỉ biết làm theo mệnh lệnh mà thôi

Nick trầm ngâm một chút, nếu đổi lại là hắn, chỉ sợ hắn cũng dùng thủ đoạn đó

Hắn nhìn về phương xa, trong lòng hối hận, chỉ vì khinh thường mà để cho hai tên đó chạy thoát. Ngày sau, tuyệt đối là mầm họa lớn

- Tản ra, đi tìm cái tên giết chết huynh đệ của chúng ta

Nick vung tay lên, nói:

- Giả quyết nhanh lên, chúng ta còn phải truy tìm Adelaide

Mấy tên thủ hạ đáp ứng một tiếng, tay bọn chúng vung lên, giết chết toàn bộ sáu tên tù binh, sau đó ba người một tổ theo trật tự tản ra, tìm kiếm bốn phía xung quanh

Lang nhân tát mãi và ma pháp sư đồng thời nhắm hai mắt lại, bọn họ đang sử dụng lực lượng tinh thần riêng của mỗi người nhằm thăm dò khí tức khác thường ở xung quanh

Nhưng Tiểu Ân đã ẩn giấu toàn bộ lực lượng tinh thần của mình. Dù bọn chúng có làm thế nào cũng không có cách nào phát hiện được

Tiểu Ân tháo mắt kính, lui về phía sau một đoạn, cầm đoản cung trong tay, một tiễn bắn ra

Một tiếng rít chói tai vang lên, tiếng kêu thảm thiết của tên đạo tặc vang lên, hắn bị một mũi tên xuyên thấu lồng ngực, nhìn qua là biết không thể sống nổi

Hai tên còn lại lập tức bị kinh động, bọn chúng không dám tụm lại một chỗ, nhanh chóng tản ra. Đồng thời tiến về phía Tiểu Ân ẩn nấp

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, ngạo nghễ đón chào

- Là hắn, chắc chắn là Tiểu Ân

Nick cúi đầu, tức giận kêu lên, vừa nghe thấy tiếng rít đòi mạng đoạt hồn của mũi tên, lập tức khiến hắn nhớ lại đoạn sử nhục lúc trước

Pháp sư không nói hai lời, liên tục thi triển ba cái ma pháp phòng hộ, cho mình, cho lang nhân tất mẫn và cho Nick

Ba người liếc mắt nhìn nhau, bọn chúng lẳng lặng đợi, bởi bọn chúng tin tưởng, nếu đối phương đã bại lộ hành tung, như vậy chắc chắn sẽ bị đám thủ hạ phát hiện và bị cuốn lấy.

- Nick, hắn chẳng những là ma cung thủ, hơn nữa còn là một thích khách kiệt xuất, chúng ta phải cẩn thận
Pháp sư cẩn thận nhắc nhở

Nick khẽ gật đầu, một khi nghĩ lại bảy tên đạo tặc bị giết chết một cách không minh bạch, trong lòng hắn trở nên lạnh lẽo

Một lúc sau, phía trước truyền đến những tiếng kêu thảm thiết và tiếng binh khí va chạm, sắc mặt ba người vui mừng lên, đồng thời đứng lên chạy về phía trước

Chỉ chốc lát sau, bọn họ đã tới chỗ Tiểu Ân và đám đạo tặc giao thủ

Nhưng khi bọn hắn chứng kiến tình cảnh trước mắt thì thấy trong lòng lạnh toát, một dự cảm không tốt xuất hiện trong lòng

Một võ sỹ mặc trọng giáp, giờ đại kiếm trong tay, khiến cho ba tên đạo tặc chật vật chống đỡ. Xung quanh bọn họ có năm cỗ thi thể, trong đó có một tên bị kiếm đâm xuyên qua bụng. Trên mặt đất có một tên đạo tặc bị dao găm đâm, nhãn lực của mọi người rất tốt, vừa nhìn qua đã đoán ra tên này chết giống như bảy tên đạo tặc trước đó

Thấy ba người bọn họ, tên võ sỹ mặc trọng giáp thu đại kiếm lại, lui về phía sau một bước, động tác của hắn vô cùng nhẹ nhàng, bộ áo giáp dày trên người không gây ảnh hưởng gì tới động tác của hắn

Nick cẩn thận tiến lên, lớn tiếng hỏi:

- Tiểu Ân trốn ở đâu?

- Hắn là Tiểu Ân

Một tên đạo tặc khác nói

- Cái gì?

Nick khó tin hỏi

- Chính là hắn, bản tên cũng là hắn, dùng dao găm và đại kiếm cũng là hắn

Tên đạo tặc sợ hãi hô lên, nếu như không phải có Nick ở bên cạnh, nếu như không phải bên cạnh Nick có lang nhân tất mẫn và pháp sư, chỉ sợ hắn đã bỏ trốn rồi

Tiểu Ân cúi người xuống, nhặt đoản cung trên mặt đất kẹp vào nách, sau đó rút con dao găm trên thi thể đạo tặc cắm vào giày. Cuối cùng trước ánh mắt kinh hãi của bọn Nick, hắn nói:

- Hoan nghênh, tiên sinh Nick

- Người.... Người thực ra là ai?

Nick nghiêng răng nghiêng lợi hỏi

- Kể hèn Tiểu Ân, chúng ta đã từng gặp qua một lần

Thanh âm Tiểu Ân sau chiếc mặt nạ, phát ra chấn động rất nhỏ:

- Ngài hắn là chưa quên, ai đã bắn ngài ngựa ngà chứ

Nick hít sâu một hơi, hắn nhe răng cười nói:

- Tốt! Tiểu Ân, quả thực là ta không có nghĩ ra, người chẳng những là một ma cung thủ lợi hại, mà còn là một thích khách kiệt xuất, còn có vũ kỹ cường đại nữa. Ta thừa nhận, người là kẻ có tài năng nhất mà ta từng thấy

Trong lòng Tiểu Ân xấu hổ vô cùng. Nói về tài bắn cung, hắn chỉ mới luyện tập có mấy trăm vạn lần trong Nhất Hào không gian, miễn cưỡng xem như là bách phát bách trúng

Còn việc hắn là một chiến sỹ và thích khách kiệt xuất, thì điều đó không hề đúng

Nếu như không phải con dao găm của hắn có gia trì hai loại ma pháp, có thể khiến cho người bình thường trong nháy mắt mất đi năng lực hoạt động thì tuyệt đối hắn không cách nào vô thanh vô thức giết chết bảy tên đạo tặc

Còn chuyện vừa rồi đối chiến với mấy tên đạo tặc, hắn càng muốn cười to lên

Hai tay hắn cầm đại kiếm, tùy ý để cho hỏa côn của đối phương đập vào người, căn bản không hề để ý tới hỏa côn của đối phương. Với bộ áo giáp này, chỉ bằng thứ vũ khí rác rưởi của bọn đạo tặc, tối đa chỉ lưu lại vài vết xước, không tạo ra bất cứ thương tổn nào đối với hắn

Trái lại, dù là ai, chỉ cần bị đại kiếm trên tay hắn chém phải, không bị gãy xương gãy cốt thì cũng chẳng còn lực để chiến đấu nữa

Nếu như Adelaide có thêm bộ áo giáp này, cầm thanh đại kiếm này, thì chỉ cần mấy hiệp là có thể giết sạch toàn bộ bọn đạo tặc. Nhưng Tiểu Ân lại không làm được, một lúc sau mấy tên đạo tặc hiểu ra, Tiểu Ân chỉ có vẻ bề ngoài nhìn được nhưng thực chất bản lĩnh chẳng có gì. Bọn chúng không công kích hắn nữa, mà chia ra thành vòng tròn bao vây hắn, nhất thời duy trì được cục diện không thắng không bại. Mặc cho Tiểu Ân dùng sức như thế nào cũng không gây thêm được thương tích nào cho bọn chúng nữa

Một tên đạo tặc tiến lên, nói thầm vào tai Nick vài câu, con mắt của tên thủ lĩnh đạo tặc nhất thời sáng lên. Hắn nhìn bộ áo giáp trang bị trên người Tiểu Ân, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ tham lam

- Tiểu Ân, đồ trên người người trộm được ở đâu?

Nick cười lạnh một tiếng nói:

- Hóa ra người chỉ có khí lực lớn mà thôi. Hừ bộ áo giáp này không tồi, rất kiên cố chắc chắn, tháo nó ra, ta sẽ tha mạng cho người

Tiểu Ân tức cười, nếu thực sự tháo bộ áo giáp này ra, chắc chắn hắn sẽ chết nhanh hơn. Hắn lắc đầu, nói:

- Người muốn biết lai lịch bộ áo giáp này của ta sao, vậy thì lên đây mà thử, xem người có thể nhận ra không

Dứt lời, hắn vung đại kiếm lên, giống như một con báo, vọt nhanh tới

Đám người Nick bị dọa sợ, biết không chống lại được, lập tức phân tán ra bốn phía

Trong mắt tên pháp sư và lang nhân tạt mắt lộ ra vẻ xem thường. Nếu như Tiểu Ân cầm đoản cung trên tay âm thầm đánh lén, bọn họ còn có thể sợ hãi vài phần, nhưng hiện tại hắn mặc trọng giáp, ngược lại biến thành bia ngắm cho pháp sư, không còn uy hiếp gì nữa

Pháp sư cười lạnh một tiếng, lui nhanh về phía sau vài bước, vung tay lên, Băng Đạn Thuật cấp 1 phát ra. Loại ma pháp này có hiệu quả rất cao khi đối phó với võ sỹ mặc trọng giáp, chẳng những có thể tạo ra lực sát thương nhất định, lại có thể kiềm chế hành động của đối phương

Nhưng khi băng đạn bắn trúng người Tiểu Ân, trên người hắn chợt hiện lên một đạo ánh sáng màu trắng, đạo ánh sáng này lóe lên, Băng Đạn Thuật giống như một viên đá rơi vào trong biển sâu, biến mất vô tung vô ảnh

Tròng mắt của đám người Nick mở to ra, bọn họ nhìn ra ma pháp phát ra trên người đối phương ...Trời ạ, Nick thông khổ rên lên một tiếng, đây là loại quái vật gì, sao hắn có thể thi triển ma pháp nữa chứ?

- Áo giáp ma pháp

Pháp sư lớn tiếng kêu lên, giống như tiếng gáy của gà trống vào mỗi buổi sáng sớm, thanh âm trở nên phần khởi

Con mắt của mọi người sáng lên, ma pháp đạo cụ, đây là bộ ma pháp đạo cụ quý hiếm

- Giết hắn

Trong mắt Nick hiện lên vẻ quyết đoán, kêu lên:

- Chắc chắn hắn là đệ tử trực hệ của một gia tộc nào đó, chúng ta nhất định phải giết chết hắn, nếu không sẽ có phiền toái lớn

Những người còn lại không nói gì nhưng âm thầm thừa nhận. Có thể có được bộ áo giáp ma pháp, tuyệt đối không phải là người bình thường, đây là loại người mà đạo tặc như bọn chúng không thể trêu chọc được

Đoàn đạo tặc Nick tuy có danh tiếng lớn nhưng nếu thực sự trêu chọc đến những nhân vật không thể động đến, ví dụ như siêu cấp quý tộc hoặc ma pháp sư cao cấp, vậy thì bọn chúng chỉ có con đường diệt vong, ngay cả ông chủ ở sau lưng bọn chúng cũng không có cách cứu được bọn chúng

Tên có bộ áo giáp ma pháp này chắc chắn có hậu thuẫn cực lớn. Nếu như để hắn chạy thoát, hậu quả sẽ vô cùng lớn. Cho nên, giờ phút này, đám người Nick thể hiện ra rõ sát khí nồng đậm

Một đạo ánh sáng mờ mịt màu đen từ trên mặt đất dâng lên, chậm rãi hướng về phía Tiểu Ân. Vốn luôn cực kỳ chú ý lang nhân tạt măn, vừa thấy hắn làm phép, Tiểu Ân lập tức né tránh, nhưng đám hắc khí dường như có năng lực truy tung, thủy chung bám theo hắn không tha

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, một đạo ánh sáng phát ra từ bộ áo giáp, ma pháp phòng hộ cấp 3 nhất thời phóng ra, đánh tan đám hắc khí này đi

Ánh mắt của đám người Nick lộ rõ vẻ tham lam và kinh hãi, bộ áo giáp ma pháp này mặc dù có vẻ bề ngoài không hề thu hút nhưng dù là công kích vật lý hay công kích ma pháp đều không lay chuyển được nó. Trong lòng bọn chúng xuất hiện cảm giác vô lực, không thể kích phá được vòng phòng ngự của đối phương sao?

Thân hình Tiểu Ân không ngừng chuyển động, trực tiếp hướng về phía hai tên đạo tặc. Hai tên đó khi trước đã giao thủ qua với Tiểu Ân, biết người này không những có khí lực mạnh mà động tác rất linh hoạt nhưng kinh nghiệm chiến đấu lại không nhiều, chỉ cần không cùng hắn trực tiếp chiến đấu, trên cơ bản không có uy hiếp gì

Cho nên hai người bọn họ nhẹ nhàng lui về phía sau, không có bất cứ sự kinh hoàng thất thố gì

Nhưng lúc này Tiểu Ân đã có sự chuẩn bị, một kiếm của hắn quét ngang ra, trên cây đại kiếm đột phát ra một đạo ánh sáng màu xanh hình quạt, nhanh như tia chớp xuyên qua bụng của hai tên đó

Một giây sau, hai tên đó từ trên không trung rơi xuống mặt đất, nửa thân trên méo mó ngã xuống

Trong không khí tràn ngập mùi vị máu tanh. Hai tên đạo tặc bị Phong Nhận Thuật chém đứt thành hai mảnh. Ngũ tạng lục phủ rơi vương vãi trên mặt đất, trong tai mọi người vọng lại tiếng kêu thảm thiết trước khi chết của hai tên đạo tặc

Sắc mặt của pháp sư và lang nhân tạt măn nhất thời trắng bệch, không còn một tia huyết sắc

- Vũ khí ma pháp

Nick kêu lên

Từ đầu tới chân được bộ áo giáp ma pháp che chắn, hơn nữa trên tay còn cầm vũ khí ma pháp, cuối cùng bọn họ hiểu được, tại sao tên này dám đối mặt với nhiều người như vậy.

- Ma pháp phòng hộ cấp 2, cấp 3, Phong Nhận Thuật

Pháp sư hít sâu một hơi, miễn cưỡng trấn định báo ra tên ma pháp

Tiểu Ân lắc đầu nói:

- Không đúng

Pháp sư sững sốt hỏi:

- Có gì không đúng?

Tiểu Ân vỗ lên áo giáp, trên người xuất hiện thêm ba đạo ánh sáng ma pháp. Pháp sư miệng cứng lại nửa ngày, chỉ cảm thấy trong miệng tràn đầy hương vị đắng ngắt, cuối cùng hần thì thào nói:

- Kiên Cố Thuật, Kinh Linh Thuật, Ma Pháp Thuần Bài

Sắc mặt của Nick vốn đã khó coi, sau khi pháp sư báo ra tên của những ma pháp này lại càng trở nên khó coi, trong lòng bọn chúng vạn phần hối hận, không ngờ lại trêu chọc phải con quái vật này

Pháp sư trầm mặc trong chốc lát, đột nhiên giống như nổi điên kêu lên:

- Là ai? Bộ áo giáp này là do ai chế tạo ra? Là ma đạo sỹ sao?

Nick ngẩn ra hỏi:

- Chuyện này có quan hệ gì với ma đạo sỹ?

Đôi môi của pháp sư run run:

- Đương nhiên là có quan hệ, gia trì ma pháp lên áo giáp có yêu cầu cực cao, gia trì một cái ma pháp thì không có vấn đề gì nhưng có thể gia trì được nhiều ma pháp như thế, ma pháp sư bình thường tuyệt đối không thể làm được

Đôi mắt Tiểu Ân chớp động, hần không cảm thấy có gì khó khăn khi gia trì ma pháp lên áo giáp

Kỳ thực gia trì ma pháp không hề dễ dàng, trừ khi đạt tới cao cấp ma pháp sư, nếu không căn bản không có cách để gia trì nhiều loại ma pháp lên một kiện đạo cụ ma pháp

Nhưng Tiểu Ân thì khác, đạo cụ ma pháp là do hần tự mình chế tạo ra, đối với đạo cụ hần hiểu rõ đến từng chi tiết nhỏ. Hơn nữa, có Nhất Hào ở bên cạnh hỗ trợ tính toán và xếp đặt, cho nên hần mới thu được kết quả nghe rợn người như bây giờ

Nghe bộ áo giáp này có thể là do ma đạo sỹ chế tạo, ngay lập tức Nick buông bỏ ý định giết chết Tiểu Ân

Ma đạo sỹ, trong thế giới ma pháp thần kỳ này, đây là một danh xưng khiến bất cứ ai cũng phải run rẩy

Đám người Nick mặc dù tự phụ, nhưng giờ phút này không có một chút tin tưởng nào có thể đánh bại Tiểu Ân

- Chạy

Nick quyết định thật nhanh, chợt kêu lên

Pháp sư, lang nhân tát mãn, cùng những tên đạo tặc còn lại và Nick, không phân biệt trước sau, chạy tản khắp bốn phương tám hướng

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, hần thu hồi đại kiếm, cầm đoản cung lên. Một tiễn bắn ra, khiến một tên đạo tặc bỏ mạng tại chỗ

Sau đó, thân thể Tiểu Ân hơi run lên, giống như mất sức nặng bay lên giữa không trung, bộ áo giáp nặng nề giờ đây nhẹ như lông hồng, không có chút sức nặng nào

Nghe phía sau truyền tới âm thanh thảm thiết, hai chân Nick càng chạy nhanh hơn, gần như một ảo ảnh, chạy như bay trong thảo nguyên

Lang nhân tát mãn và pháp sư đều có tuyệt kỹ, mặc dù tốc độ không so được với Nick nhưng với pháp thuật của mình, dù Tiểu Ân có đuổi theo, cũng chưa chắc làm gì được bọn chúng

Hơn nữa một khi bọn họ tách ra, dù Tiểu Ân truy kích ai, cũng không thể một mẻ lưới bắt hết mọi người

Nhưng bọn chúng lại không nghĩ đến, nếu nói về tốc độ, có ai có thể so được với ma pháp sư phi hành trên không trung

Một tiễn của Tiểu Ân bắn chết tên đạo tặc bình thường, hần liền kích hoạt ma pháp Phong Tường Thuật trên bộ áo giáp, truy đuổi theo hướng Nick bỏ chạy

Hần không lo lắng mình bị lạc mất phương hướng, cũng không lo lắng đối phương chạy thoát. Bởi vì mấy tên đó đều bị mấy con ruồi máy bám theo. Chỉ cần không gặp phải ma pháp sư hoặc ma thú, trên cơ bản bọn chúng không thể chạy thoát được

Tốc độ phi hành trên không trung quả thực hơn xa so với khi di chuyển trên mặt đất, rất nhanh Tiểu Ân nhìn thấy bóng dáng đang chạy như điên của Nick

Song chương khe động, động tác của Tiểu Ân tiêu sái tự nhiên, giống như một con ưng vỗ mồi, vỗ xuống mục tiêu

Dù sao Nick cũng là một vị cao thủ tung hoành nhiều năm, mặc dù không có giác quan thứ 6, nhưng đối mặt với nguy hiểm, hần vẫn cảm ứng được

Hai chân hần vẫn lao về phía trước, nhưng đầu của hần lại quay ngược lại, nhìn về phía sau

Phía sau trống rỗng không có ai nhưng cảm giác nguy hiểm trong lòng hần lại càng thêm tăng cao. Đột nhiên một luồng kinh phong đập thẳng vào mặt, đầu hần vừa quay lại, lập tức nhìn thấy một võ sỹ mặc trọng giáp lẳng không bay xuống

Trong một giây đó, hần ngăn cả người ra, tình cảnh này khiến hần không thể tưởng tượng được

Một võ sỹ mặc trọng giáp uy phong lẫm liệt, nhưng là.....

Tên võ sỹ đó không ngờ có thể phi hành trên không trung. Hần có thể phi hành trên không trung, làm sao hần có thể làm được?

Mang theo nghi vấn trong lòng, hai chân Nick mất đi tính ổn định, thân thể hần giống như chiếc bánh xe, trượt về phía trước

Nếu để cho đám thủ hạ biết, thủ lĩnh đại danh鼎鼎 của mình khi chạy trốn bị trượt chân, chỉ sợ tất cả bọn chúng đều giết mình

Tiểu Ân nhìn Nick té ngã trên mặt đất, tên Nick này thật là cơ trí, động tác này của hần nhìn qua thì vụng về nhưng lại tạo ra một khoảng cách giữa mình và hần

Nhưng nếu đã đuổi kịp, Tiểu Ân không chần chừ, thi triển ma pháp Thúc Bác Thuật và Băng Động Thuật, không chút lưu tình lên người Nick

Đối với người bình thường, ma pháp có lực sát thương cực lớn, hơn nữa khi bị ma pháp ngấm bắn, xác xuất để võ sỹ có thể né tránh thành công là cực thấp

Bị hai cái ma pháp một trước một sau đánh trúng, Nick hoàn toàn mất đi năng lực chống cự, cả người mềm nhũn nằm xuống. Mặc dù hai ma pháp này không gây nguy hiểm gì cho tính mạng của hần, nhưng hiện giờ hần không còn năng lực gì để chống cự nữa

Tiểu Ân đầu đội mũ sắt, ánh mắt tỉnh táo dị thường. Hần vung tay lên, Hôn Thụy Thuật phát ra, lập tức hai mắt Nick nhắm lại, trầm mình vào giấc ngủ sâu

Nếu như trong tình trạng bình thường, Hôn Thụy Thuật tuyệt đối khó có khả năng phát huy công hiệu dễ dàng như vậy, nhưng giờ phút này tâm thần Nick đại loạn, cho nên chỉ có một lần đã thành công

Thấy Nick ngủ thiếp đi, Tiểu Ân phi hành theo hướng khác, đuổi theo hai tên chạy trốn còn lại

Có sự chỉ dẫn của ruồi máy, rất nhanh Tiểu Ân tìm tới nơi

Đây là phương hướng lang nhân tát măn chạy trốn, nhưng khiến Tiểu Ân thấy kỳ quái đó là, hần ở trên không trung cả nửa ngày nhưng lại không phát hiện ra thân ảnh của kẻ nào cả, nhưng con ruồi máy theo dõi tên lang nhân tát măn lại dừng ở chỗ này

Do dự trong chốc lát, Tiểu Ân từ trên không trung hạ xuống, vớt Nick sang một bên, cẩn thận quan sát hoàn cảnh xung quanh

Sau một lát, hai mắt hần sáng ngời lên, bởi vì hần phát hiện, hai con ruồi máy đồng thời dừng lại trên một tảng đá hình chữ nhật

Ở chỗ này, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy những tảng đá như thế này. Tảng đá này to nhỏ không đồng đều, độ cứng cũng thế, không ai biết nó được sinh ra như thế nào, nhưng mọi người đã sớm quen với sự tồn tại của nó

Hòn đá trước mặt này nhìn qua không có gì khác biệt, hơn nữa phối hợp với hoàn cảnh xung quanh cũng thích hợp, nhưng nếu hai con ruồi máy dừng lại ở đây, thì tảng đá này tuyệt đối có chuyện

Hần hít sâu một hơi, vung tay lên, hai con ruồi máy đồng thời bay đi. Sau đó Tiểu Ân không chút do dự phóng ra Thúc Bức Thuật và Băng Động Thuật

Khi hai cái ma pháp này tiếp xúc với hòn đá, cảnh tượng trước mắt chợt biến đổi, một luồng ánh sáng phát ra, tảng đá này tiêu biến, lộ ra thân hình cao lớn của lang nhân tát mẫn

Trên người lang nhân có một luồng lực lượng thần kỳ, chặn ma pháp của Tiểu Ân lại

Đây là một luồng lực lượng kỳ dị, không giống với lực lượng tinh thần của ma pháp sư. Nhưng uy lực lại không hề nhỏ

Sắc mặt Tiểu Ân biến đổi, cất bước tiến lên, cầm cự kiếm trong tay chém xuống

Lang nhân tát mẫn cực kỳ hoảng sợ, nhưng hần thân là lang nhân, cho nên động tác của hần tương đối nhanh nhẹn, hần chợt nhảy lên, tránh được một kiếm này của Tiểu Ân

Có điều một kiếm tiếp theo của Tiểu Ân, mặc dù chém lung tung nhưng giống như cuồng phong gió lốc, tốc độ thi triển ra khiến người khác phải lo lắng

Lang nhân tát mẫn không biết đã tránh thoát được bao nhiêu kiếm. Đột nhiên trên người hần xuất hiện một trận giá lạnh, động tác lập tức chậm lại. Lồng ngực hần truyền đến một trận đau nhức, một luồng lực đạo đánh hần bay lên cao. Giây phút này, hần mới nhìn rõ, đó là ma pháp Tật Phong Thuật, nhưng ma pháp này không phải phát ra từ đại kiếm mà là từ đầu ngón tay của Tiểu Ân

Lang nhân tát mẫn trọng thương té ngã nằm trên mặt đất, hần kêu lên:

- Ma pháp sư, ngươi là ma pháp sư

Tiểu Ân xem thường, cười lạnh một tiếng nói:

- Ngươi hiện tại mới biết, chậm mất rồi

Lang nhân tát mẫn dường như mất đầu chỉ nhìn Tiểu Ân. Tên này là ma pháp sư! Trời ạ! Lang nhân tát mẫn cảm thấy thế giới này đảo điên hết rồi, từ khi nào ma pháp sư lại mặc áo giáp, sử dụng đại kiếm?

Tiểu Ân thi triển Hôn Thụy Thuật lên người lang nhân tát mẫn. Mặc dù lang nhân tát mẫn đã mất đi đầu chỉ nhưng Hôn Thụy Thuật lại không có tác dụng với hần, Tiểu Ân nhíu mày, gơ chuôi đại kiếm lên, nhẹ nhàng gõ vào đầu hần, vốn khôi phục lại được chút thần trí, lang nhân tát mẫn lại bị tráng ngã xuống

Thu hồi đại kiếm, trong lòng Tiểu Ân trầm nghĩ, không biết mình có sử dụng lực quá đà hay không, nếu không cẩn thận khiến não hần chấn động, thế thì không xong rồi. Nhưng có thể khẳng định một cách chắc chắn đó là trong một khoảng thời gian ngắn, lang nhân tát mẫn khó có khả năng tỉnh lại được

Cấp hai tên này vào sách, lại một lần nữa Tiểu Ân bay lên không trung, mục tiêu truy kích lúc này của hần là tên pháp sư trong đoàn đạo tặc. Mặc dù tên pháp sư có thực lực khoảng chừng bát cấp, cứu cấp học đồ, nhưng trong mắt Tiểu Ân, lực uy hiếp của tên này là nhỏ nhất

Rất nhanh, Tiểu Ân đã đuổi kịp tên pháp sư. Không biết tên pháp sư này kiếm đâu ra một con ngựa, hiện tại hần đang thúc ngựa, liều mạng muốn thoát khỏi nơi đây. Tốc độ của ngựa mặc dù nhanh nhưng so với tốc độ phi hành của Tiểu Ân, thì đúng là đom đóm so với trăng rằm, không đáng để nhắc tới

Khi Tiểu Ân bay trên đỉnh đầu của tên pháp sư, tên pháp sư ngẩng người ra nhìn Tiểu Ân. Thấy hai tên trên sách Tiểu Ân, sau một lát, hần kéo cương ngựa lại, trong mắt hiện lên một màu đỏ

Tiểu Ân rùng mình, nổi da gà, tên này muốn liều mạng rồi

Suy nghĩ một chút, Tiểu Ân hạ mình xuống, vút hai tên cấp ở nách xuống bụi cỏ, sau đó chậm rãi nghênh đón ma pháp sư ở khoảng cách không xa

Tên pháp sư thở hổn hển, thần sắc trong mắt hẩn phức tạp, cuối cùng hẩn mở miệng nói:

- Thả cho ta đi

Tiểu Ân chậm rãi lắc đầu, đến bước này, sao hẩn có thể thả người được chứ

Pháp sư hít sâu một hơi, đột nhiên há mồm, một luồng máu tươi phun ra, hóa thành một mũi tên đỏ đậm về phía Tiểu Ân

Khuôn mặt Tiểu Ân không biểu lộ gì. Hẩn nhận ra đây là ma pháp mà Feikesite thi triển để thoát thân. Hẩn nhớ kỹ khi Feikesite thi triển ma pháp này, dù là pháp sư hay lang nhân tất mẫn, không ai dám đón đỡ. Trong lòng động, Tiểu Ân không biết thứ này có gì ảo diệu, cho nên hẩn không lựa chọn chống lại nó

Thân hình nhanh như tia chớp lui về phía sau, nhưng tốc độ của mũi tên máu này còn nhanh hơn, khoảng cách giữa nó và Tiểu Ân trong nháy mắt bị rút ngắn

Hai hàng lông mày Tiểu Ân nhíu lại, khi lui về sau hẩn đã thi triển ma pháp hộ thuẫn. Thế nhưng khi ma pháp hộ thuẫn vừa mới hình thành, đã bị mũi tên máu này xuyên qua, hơn nữa tốc độ của nó không hề chậm lại

Lúc này Tiểu Ân mới chính thức chấn động. Đây là ma pháp cổ quái gì, sao lại có uy lực cường đại tới mức ngay cả ma pháp hộ thuẫn cũng không có cách ngăn cản

Hai chân liên tiếp lui về phía sau, đồng thời hai tay giao nhau vung lên. Trong nháy mắt liền có ba, bốn ma pháp cấp 1, cấp 2 bạo phát, hung hăng đánh vào mũi tên máu

Song sự cố gắng của Tiểu Ân dường như không có tác dụng gì. Mũi tên máu vẫn lao thẳng về phía hẩn như trước, dường như không đạt được mục đích thì không bỏ qua

Mặc dù khoảng cách giữa Tiểu Ân và mũi tên máu ngày càng gần nhưng Tiểu Ân vẫn duy trì được sự tỉnh táo. Huấn luyện của Nhất Hào không hề lãng phí, tại thời khắc mấu chốt này, Tiểu Ân lại càng ổn định như núi

Một luồng ánh sáng trong nháy mắt hình thành, với tốc độ thông thả nghênh đón mũi tên máu. Khi mũi tên máu tiếp xúc với luồng ánh sáng, một tiếng nổ lớn vang lên. Khí lưu cuồng bạo thậm chí còn hất văng tên pháp sư ngồi trên ngựa xuống

Bị khí lưu đánh thẳng vào, nửa người tên pháp sư đầm đìa máu tươi, còn chiến mã thì mau chóng chạy trốn, rất nhanh không còn tung tích

Tiểu Ân thở phào một hơi, cuối cùng mũi tên máu kinh khủng kia đã biến mất. Khi hẩn thi triển ma pháp Phi Tường Bạo Tạc Thuật thì mũi tên máu cũng phải thua

Nhưng những nơi mà mũi tên máu đi qua, đều bốc lên một luồng khói trắng và một mùi hôi khó chịu. Rất hiển nhiên, mũi tên máu này còn có năng lực ăn mòn mãnh liệt

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, trách không được lúc trước hai tên đó không dám tiếp xúc với mũi tên máu này. Thì ra thứ này chẳng những cường đại mà còn có năng lực ăn mòn nữa, dù chỉ dính vào người một ít cũng gây ra phiền toái lớn

Thấy tên pháp sư ngã ngựa, trong lòng Tiểu Ân không khỏi nghĩ thầm, tên pháp sư này nhìn qua không giống ma pháp sư cao cấp nhưng ma pháp cấp bậc này tuyệt đối không thấp, hơn nữa Feikesite cũng thi triển được loại ma pháp này. Rốt cuộc, loại ma pháp này có ảo diệu gì đây?

Hẩn cẩn thận bước tới bên người tên pháp sư, nhưng ngoài ý muốn, tên pháp sư đã thất khiếu chảy máu, không còn sống nữa

Do dự một chút, Tiểu Ân tháo chiếc mũ và bộ áo giáp trên người xuống. Thứ này mặc dù có năng lực phòng ngự cực mạnh, nhưng mặc nó lại không hề dễ chịu tí nào. Nếu hiện giờ chiến đấu đã chấm dứt, tự nhiên hắn không muốn mặc nó nữa

Lục lọi trên người tên pháp sư, Tiểu Ân chỉ tìm được một ít ma pháp lục thư linh tinh, cùng với vài quyển trục hạ cấp và một ít năng lượng tinh thạch hạ cấp. Hắn lắc đầu, hung hăng chửi tên pháp sư nghèo kiết xác này vài câu, nhưng vẫn thu mấy thứ đó vào trong vòng cổ

Dù ít nhưng cũng phải lấy, lãng phí không phải là thói quen tốt

Sau đó hắn tới bên cạnh lang nhân tát mãn và Nick, cân nhắc trong chốc lát, hắn lấy ra một bình nước, đổ lên đầu tên Nick

Hôn Thụy Thuật chẳng qua là ma pháp cấp 1, đối với người bình thường chỉ có hiệu quả trong vòng sáu giờ, nhưng nếu đổ nước lên đầu, lập tức có thể giải trừ hôn mê

Nick lắc đầu, tỉnh lại từ trong hoảng hốt và mê man

Hắn nhìn tình cảnh trước mắt, lập tức hiểu được mọi việc, đặc biệt nhìn lang nhân tát mãn bên cạnh cùng với pháp sư đã thất khiếu chảy máu mà chết, tất cả những điều này gây cho hắn sự chấn động lớn

- Ma pháp sư Tiểu Ân, là ta không đúng, mong ngài tha thứ

Nick thở dốc nặng nề, khép nép nói

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Người nghĩ ta sẽ tha thứ cho người sao?

- Tiên sinh Tiểu Ân, ngài cũng biết ta là một tên đạo tặc, hơn nữa là đạo tặc có danh tiếng

Nick trầm giọng nói:

- Số tài phú mà ta tích lũy được trong vòng hơn mười năm qua, chắc đủ để chuộc cái mạng nhỏ của ta chứ

Tiểu Ân lắc đầu nói:

- Người nghĩ ta ham muốn tài phú sao?

- Ngài là ma pháp sư cao quý, đương nhiên ngài không ham muốn cuộc sống phú quý. Nhưng khoản tài phú này có trợ giúp rất lớn đối với sự tu luyện của ngài

Nick ung dung cười nói:

- Ngài lưu lại mạng nhỏ của ta, không phải vì khoản tài phú đó sao?

Tiểu Ân cau mày, bản lãnh đoán ý người khác qua sắc mặt của tên này quả là giỏi, hơn nữa tâm tư của hắn lại nhanh nhẹn. Có nên vì một chút kim tiền mà bỏ qua cho gã này không đây?

Dường như nhận ra tâm tư của Tiểu Ân, Nick cười khổ một tiếng nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân, chẳng lẽ tới hiện tại, ngài còn lo lắng ta trả thù ngài sao?

Tiểu Ân ngẩn ra, đôi mắt lộ rõ tinh quang, chăm chú nhìn Nick. Mà Nick thản nhiên đối mặt với hắn

Sau một lát, Tiểu Ân cười nói:

- Không phải người không muốn trả thù, mà là do thực lực của người không đủ

- Không sai

Nick không giấu diếm nói:

- Ta chỉ là đầu lĩnh của một đoàn đạo tặc, có thể mượn sức của một ma pháp sư và một lang nhân tát mãn đã là một kỳ ngộ rồi. Ngay cả ta và những người này liên thủ cũng không gây ra bất cứ uy hiếp nào cho ngài, ngài nghĩ chúng ta sẽ lựa chọn đối địch với ngài nữa sao?

Tiểu Ân thở dài một tiếng nói:

- Không sai, người là người thông minh, hắc sẽ không đi tìm chết

Âm thanh của Tiểu Ân hòa hoãn lại hỏi:

- Bảo tàng của người giấu ở đâu?

Nhất thời Nick thở phào một hơi, lập tức nói:

- Ta sẽ vẽ lại bản đồ hoặc sẽ trực tiếp dẫn ngài tới đó

Tiểu Ân khẽ gật đầu, chỉ vào lang nhân tát mãn nói: “

- Cứu hắc tỉnh lại

Nick lộ ra vẻ khó xử nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta không phải là ma pháp sư

- Hắc không trúng phải ma pháp

Tiểu Ân lãnh đạm nói:

- Hắc bị ta đánh ngất

Sắc mặt Nick cổ quái, nhìn Tiểu Ân. Lúc này hắc mới nhớ ra Tiểu Ân khác với những ma pháp sư bình thường. Đây là một kẻ toàn năng, thậm chí là ma pháp sư mà hắc còn mặc cả trọng giáp xung trận

Đối với một đầu lĩnh đạo tặc như hắc, có nhiều thủ đoạn để đánh thức một kẻ bị mê man. Sau một lúc, lang nhân tát mãn từ từ tỉnh dậy. Hắc mở đôi mắt nhỏ ra, vẻ mê mang trong mắt dần biến mất, ánh mắt của hắc nhìn chằm chằm vào thi thể của tên pháp sư, sau đó thở dài một hơi

- Tát mãn, ta đã thuận phục tiên sinh Tiểu Ân, ngài đồng ý với quyết định của ta chứ

Nick vội vàng nói, ý tứ dãn dò

Lang nhân tát mãn khẽ gật đầu nói:

- Tiểu Ân các hạ, chắc là một vị ma pháp sư chính thức, tát mãn Diya xin chào ngài

Sắc mặt Nick biến đổi, mặc dù hắc mơ hồ đoán thực lực của Tiểu Ân không thấp nhưng khi biết Tiểu Ân có thực lực ma pháp sư chính thức, hắc liền thất kinh

Trên đại thảo nguyên có vô số đạo tặc, ngay cả hai đại đế quốc cũng không có cách tiêu diệt toàn bộ. Mặc dù Nick có uy danh hiển hách, nhưng hắc rất thông minh, không trêu chọc quân đội và siêu cấp quý tộc, mỗi một lần ra tay cướp bóc đều điều tra rõ lai lịch của đối phương, hơn nữa hàng năm còn cống nạp đều đặn cho các vị quan lớn của đế quốc Lang Nhân, ngoài ra sau lưng hắc còn có chỗ dựa lớn, cho nên hắc mới đứng vững đến ngày hôm nay

Nhưng hiện tại hắc lại chủ động đi trêu chọc ma pháp sư chính thức....

Khuôn mặt Nick lộ ra một nụ cười khổ, tự mình làm vậy, đúng là không thể sống lâu

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói:

- Diya, nếu người là tát mãn, ta muốn nói chút chuyện với người

Diya cung kính cúi đầu nói:

- Đối với câu hỏi của cường giả, Diya tuyệt đối không cự tuyệt

Sau đó Tiểu Ân hỏi chi tiết về phương pháp tu hành của tát mãn, đàm luận một hồi lâu, cuối cùng Tiểu Ân mới hiểu được danh xưng tát mãn này có ý nghĩa gì

Mặc dù thú nhân và loài người trên thế giới này là những sinh vật có trí tuệ nhưng phương pháp tu luyện của song phương lại khác nhau

Loài người thông qua rèn luyện lực lượng tinh thần để đề cao thực lực của bản thân, uy lực của ma pháp khiến tất cả các sinh vật phải sợ hãi. Tuy nhiên lực lượng tinh thần của thú nhân lại có hạn, nhưng bọn họ lại có sở trường khác, loài người không bì kịp được, đó là thông linh

Trong đế quốc của thú nhân, từ viễn cổ có truyền lại một môn kỹ năng, đó là kỹ năng giao tiếp với linh vật. Một khi được sự đồng ý của linh vật, thú nhân tự động sẽ tấn chức thành tát mãn

Còn về cấp bậc và uy lực của tát mãn thì phải xem hẳn giao tiếp được với linh vật nào

Lang nhân tóc bạc trước mặt có linh vật sinh ra cộng hưởng chỉ là linh vật có cấp bậc thấp nhất –Hắc Mãng Linh mà thôi, năng lực chủ yếu của nó là nguyên rửa, phòng hộ và ảo thuật, mặc dù quý dị đến cực điểm nhưng uy lực chỉ bằng với ngũ cấp, lực cấp học đồ

Thu được những tin tức này, giờ Tiểu Ân mới hiểu, tại sao tát mãn được tôn sùng tại đế quốc thú nhân lại gia nhập vào đoàn đạo tặc. Thì ra linh vật của lang nhân tóc bạc này thích hợp với nghề đạo tặc, nếu như không phải cả hai phối hợp ăn ý vạn phần, Diya chắc chắn sẽ không gia nhập vào đoàn đạo tặc

Nhiều ý niệm hiện lên trong đầu Tiểu Ân. Thú nhân có được phương pháp này quả thực là quá tốt, giống như các võ sỹ nhân loại muốn trở thành kỵ sỹ ma thú, thông qua ma thú để có được năng lực tác chiến với ma pháp sư, tương tự thì thú nhân cũng sử dụng năng lực của linh vật để chống lại ma pháp sư

Nếu như một ma pháp sư cũng thu phục được một linh vật cường đại, chẳng phải sẽ thu được thành tựu lớn hơn sao? Nghĩ tới đây, trong tâm Tiểu Ân động dậy, hẳn hỏi:

- Loài người có thể giao tiếp được với linh vật hay không?

- Không được

Diya không hề suy nghĩ, lắc đầu nói:

- Loài người và thú nhân dù sao cũng khác biệt, đặc biệt sức sống lại càng khác biệt xa. Thú nhân chúng ta kết hợp cùng linh vật, mượn năng lực của chúng sử dụng, thì chỉ cảm thấy mệt mỏi uể oải mà thôi. Nhưng nếu đổi lại là loài người thì cơ bản là mua búa đập vào đầu mình

Tiểu Ân nao nao, sau một lát, hẳn hiểu được ý của lang nhân tóc bạc

Nguyên sức sống của loài người kém thú nhân rất nhiều, nếu giao tiếp và sử dụng năng lực của linh vật, sau đó chắc chắn sẽ tử vong. Chỉ một lần sử dụng năng lực rồi tử vong, chắc chắn mọi người sẽ từ bỏ

Trầm ngâm trong chốc lát, Tiểu Ân dò hỏi:

- Thế còn ma pháp sư thì sao? Một khi trở thành ma pháp sư chính thức, chúng ta có thể mượn ma pháp nguyên tố trong thiên địa cải tạo thân thể, khi đó sức sống tự nhiên được tăng cường, vậy chắc có thể giao tiếp cùng linh thú chứ?

- Cũng vẫn không được

Lang nhân lắc đầu nói:

- Lực lượng tinh thần của ma pháp sư quá mạnh mẽ, tạo ra cảm giác áp bức lớn đối với linh vật, cho nên khó có năng giao tiếp thành công với linh vật

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, hóa ra lực lượng tinh thần quá mạnh cũng không phải là chuyện tốt.

121. Chương 8: Ma Pháp Động Của Ma Đạo Sỹ

Bởi vì những gì Diya biết chỉ là những điều bình thường, giống như ma pháp học đồ. Hiểu biết của hẳn về hệ thống tát mãn chẳng qua chỉ có vẻ bề ngoài mà thôi, một khi hỏi sâu về một vấn đề, hẳn liền biến thành một tiểu hài tử, hỏi cái gì cũng không biết

Cuối cùng Tiểu Ân chuyển chủ đề, nói:

- Feikesite phun ra ngụm máu tươi, đó là ma pháp gì? Tại sao các người phải né tránh?

Uy lực của ngậm máu tươi đó thực sự bất phàm, tự nhiên Tiểu Ân muốn hiểu rõ

Lang nhân tóc bạc chăm chú suy nghĩ, nói:

- Feikesite lúc đó bị dồn tới chân tường, hẳn sử dụng một loại phương pháp đặc thù để kích phát tiềm năng thân thể. Cho nên ngậm máu tươi đó không thể phá vỡ, tuyệt không thể đổi đầu

Trong lòng Tiểu Ân hiểu kỳ, hóa ra ma pháp sư có chiêu số liều mạng như vậy. Tròng mắt chuyển động, hẩn hỏi:

- Phương pháp này hẳn không phải là phương pháp bí mật đúng không?

- Không phải

Lang nhân lấy ra một cái lọ màu đen, nắp lọ dày bằng ngón út, nói:

- Trong này là dược vật kích thích tiềm năng do tât mẫn cao cấp điều chế. Nếu như ma pháp sư loài người nuốt vào, trong thời gian ngắn huyết dịch trong cơ thể sẽ sôi trào, kích thích toàn bộ lực lượng tinh thần, một khi phun ra ngậm máu tươi, còn có thể sử dụng lực lượng tinh thần điều khiển, sinh ra uy lực cường đại

Tiểu Ân nhận lấy cái lọ, sắc mặt bình tĩnh hỏi:

- Thứ này có di chứng về sau chứ?

- Có! Một khi sử dụng loại dược vật này sẽ tiêu hao sức sống của ma pháp sư. Nếu như sức sống tiêu hao hết mà chưa giải quyết được đối thủ thì tương đương với việc tự đi tìm đường chết

Khóe mắt Tiểu Ân vô tình liếc nhìn tên ma pháp sư. Hiện tại hẳn đã biết, hóa ra mình ngăn cản ma pháp này không hề uống phí. Cái ma pháp rắc rối đó đã tiêu hao hết sức sống của tên ma pháp sư, cho nên hẳn mới chết

Do dự một chút, Tiểu Ân thu cái lọ nhỏ vào trong vòng cổ, thứ này mặc dù bình thường không có tác dụng nhưng trong thời khắc mấu chốt lại là thủ đoạn dùng để đồng quy vu tận với đối phương

Nhìn vòng cổ thần kỳ trên cổ Tiểu Ân chớp động ánh sáng, sau đó thứ trong tay Tiểu Ân biến mất, Nick và lang nhân tóc bạc mới biết tác dụng của vòng cổ. Hai người nhìn nhau cười khổ. Nếu như bọn chúng sớm biết trên người Tiểu Ân có đạo cụ không gian, chưa chắc bọn chúng dám có chủ ý với Tiểu Ân

Vỗ tay, Tiểu Ân nói:

- Nick, ta đã hỏi xong, hiện giờ chúng ta tới nơi cất dấu bảo tàng của người, hy vọng người không lừa ta

Nick vội vàng thề thốt cam đoan. Nhưng hẳn chờ một chút nói:

- Tiểu Ân các hạ, trong doanh trại của Adelaide, còn có một con Hắc Giáp Tích còn sống. Chẳng lẽ ngài không muốn thu nhận nó?

Trong lòng Tiểu Ân động hỏi:

- Người biết cách làm Hắc Giáp Tích phát triển sao?

Nick cười khổ lắc đầu nói:

- Ta không biết, nhưng tât mẫn cao cấp chắc biết

Tiểu Ân quay đầu nhìn lang nhân tóc bạc. Diya phát tay nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta chẳng qua chỉ là một tên tât mẫn cấp thấp, ta thực sự không biết

Nhìn khuôn mặt bất thiện của Tiểu Ân, hẳn vội vàng bổ sung:

- Nhưng ta có thể điều phối một ít dược vật, khiến cho Hắc Giáp Tích tạm thời rơi vào trạng thái ngủ đông. Hơn nữa ta còn có biện pháp, để cho nó sinh tồn trong không gian ma pháp của ngài

Trong lòng Tiểu Ân động, hỏi:

- Người cam đoan có thể làm được?

Không gian ma pháp chính là không gian trong đạo cụ. Nơi đó chỉ có thể chứa những đồ vật không có tính mạng. Nếu đặt những sinh vật có tính mạng vào trong đó thì những sinh vật đó không thể sống sót được

- Không sai

Lang nhân tóc bạc không chút do dự nói:

- Tất mẫn chúng ta có năng lực đặc thù, đó là có thể cải tạo không gian ma pháp thành địa phương thích hợp để cho ma thú sinh tồn. Một khi hoàn thành cải tạo, một không gian có thể chứa một con ma thú ở trạng thái ngủ đông

Tiểu Ân thở dài một hơi. Không thể tưởng tượng được, thú nhân tất mẫn lại có năng lực này, thực là làm người khác ngạc nhiên không thôi

Lang nhân tóc bạc cười khổ nói:

- Tiểu Ân các hạ, Hắc Mãng Linh của ta mặc dù có thể giúp ngài cải tạo không gian nhưng một khi cải tạo thành công thì chỉ chứa được ma thú mà thôi, còn những thứ khác không thể đặt vào. Cho nên cải tạo hay không, phụ thuộc vào quyết định của ngài

Tiểu Ân cười cười nói:

- Chúng ta tới doanh trại của Adelaida đã, về phần cải tạo không gian, người không cần phải lo lắng

Dứt lời, tay hắn duỗi ra, nắm lấy cánh tay hai người, thi triển Phong Tường Thuật, bay lên trên không trung

Lúc này trên người Tiểu Ân không có trang bị ma pháp gì cả. Hoàn toàn là dựa vào năng lực của bản thân để tiến hành phi hành, lập tức khiến cho Nick và lang nhân tất mẫn thầm hô may mắn. Trong lòng hai người bọn họ nhất trí cho rằng, Tiểu Ân thực sự là ma pháp sư chính thức

Rất nhanh, bọn họ đã tới doanh trại của Adelaide, con Hắc Giáp Tích vẫn ngáy khò khò ngủ say sưa

Tiểu Ân kinh ngạc nói:

- Con quái này vẫn còn ngủ sao? Chẳng lẽ Hôn Thụy Thuật còn có tác dụng?

Sắc mặt lang nhân tóc bạc ửng đỏ nói:

- Trước khi chúng ta rời đi, ta đã hạ độc lên người nó, ít nhất khiến nó mê man khoảng mười ngày

Tiểu Ân kinh ngạc liếc mắt nhìn hắn. Thế mới biết, đám người Nick đã sớm có chủ ý thu thập Hắc Giáp Tích rồi, nhưng bọn chúng không tưởng tượng được, cuối cùng tiện nghi lại thuộc về mình

Lấy ra từ trong ngực một chiếc vòng tay, Tiểu Ân nói:

- Diya, người cải tạo giúp ta đi

Lang nhân tóc bạc nao nao, cầm vòng tay, kinh ngạc kêu lên:

- Đây cũng là vật phẩm ma pháp không gian?

- Nói nhầm

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói

Nick và lang nhân tóc bạc không tưởng tượng được trên người Tiểu Ân còn có kiện không gian vật phẩm trân quý thứ hai, càng thêm sợ hãi về lai lịch của Tiểu Ân

Cả người được trang bị ma pháp, chắc chắn là đến từ một đại gia tộc khổng lồ, tuyệt đối không phải là nhân vật mình có thể trêu chọc. Chỉ sợ dù may mắn ám sát thành công, cũng không thoát được sự trả thù đáng sợ của gia tộc ở phía sau

Lang nhân tóc bạc cẩn thận nhận lấy. Cầm vòng tay, trong miệng hắn thì thầm nói. Một lát sau trên người hắn xuất hiện một mảng hắc khí. Trong luồng hắc khí ẩn chứa một luồng năng lượng cường đại kỳ dị

Nhưng loài linh thú này mặc dù có uy lực cường đại nhưng dường như không thể thi triển được hết toàn bộ uy lực của mình, tất cả đều phải dựa vào lang nhân tát măn Diya. Mà tên tát măn này chỉ là kẻ nửa mùa, ngay cả một nửa uy lực cũng không phát ra được, cho nên Tiểu Ân mới có thể dễ dàng chế phục hắn

Luồng hắc khí chậm rãi bao phủ chiếc vòng tay. Trong lòng Tiểu Ân thoáng động, cho ý thức tinh thần xâm nhập vào luồng hắc khí

Dường như cảm ứng được luồng ý thức tinh thần là của Tiểu Ân, cho nên lang nhân tóc bạc không dám có chút bất mãn, ngược lại còn mở ra một thông đạo, để Tiểu Ân tùy ý cảm nhận biến hóa trong đó

Trong cảm giác của Tiểu Ân, không gian trong vòng tay quả thực xảy ra một loại biến hóa khó hiểu, vốn không có không khí, không có áp lực, không có nhiệt độ, đột nhiên lại có thêm một ít hơi thở lạnh như băng, dưới sự ăn mòn của hắc khí, kết cấu không gian trong vòng tay có sự biến hóa kỳ diệu

Một lúc lâu sau, lang nhân tóc bạc thở dài một hơi, thần sắc uể oải, nằm co quắp dưới đất. Rõ ràng, động tác vừa rồi đã khiến hắn rơi vào tình trạng kiệt sức, trên người không còn nửa điểm khí lực. Đồng thời, Tiểu Ân không cảm ứng được một tia năng lượng nào trên người hắn, dường như Hắc Mãng Linh trên người hắn đã tiêu tán hoàn toàn trong không trung

- Tiểu Ân các hạ, ngài có thể sử dụng rồi đó. Trong không gian giá lạnh, Hắc Giáp Tích sẽ tiến vào trạng thái ngủ đông, ít nhất là một, hai năm nữa mới thức dậy

Cầm lấy vòng tay đã được cải tạo, Tiểu Ân khẽ gật đầu. Dựa theo chỉ dẫn của lang nhân, hắn để lại một tia dấu ấn tinh thần trên đó, sau đó hướng về phía Hắc Giáp Tích đang nằm mê man

Một luồng ánh sáng hiện lên. Hắc Giáp Tích biến mất, bị thu vào trong vòng tay. Ý thức tinh thần của Tiểu Ân thăm dò vào bên trong, lập tức thấy con quái vật to lớn này đang nằm yên tĩnh trong vòng tay không gian, dường như vẫn phát ra tiếng gáy đều đều. Xem ra chắc chắn nó sẽ ngủ yên trong một khoảng thời gian dài

- Diya, làm tốt lắm

Tiểu Ân mỉm cười, hài lòng nói:

- Ân oán giữa chúng ta chấm dứt ở đây, nếu ngày sau ngươi muốn báo thù cứ đến tìm ta

- Không. Tuyệt đối không

Lang nhân tóc bạc liên tiếp lắc đầu, nói:

- Dù là truyền thống của lang nhân hay theo quy tắc của đạo tặc, đều là cường giả là vua. Đoàn đạo tặc chúng ta đã dốc toàn lực mà không làm gì được ngài. Sau này tự nhiên chúng ta không dám coi ngài là địch nữa

Tiểu Ân không nhịn được cười nói:

- Tốt. Chỉ mong mọi việc như ngươi nói, hiện tại ngươi có thể đi

Lang nhân tóc bạc do dự một chút, nói:

- Tiểu Ân các hạ, hy vọng ngài có thể cho ta đi cùng ngài và Nick

Sắc mặt Nick lộ ra vẻ cảm kích, đồng thời sự sợ hãi trong lòng hạ xuống hơn nửa. Nếu Tiểu Ân để cho lang nhân tóc bạc rời đi, tự nhiên sẽ tuân thủ theo ước định, sau khi lấy được tài phú của mình, sẽ không lấy đi tính mạng của mình

- Diya, ngươi đi trước đi. Tiểu Ân các hạ thân là cao nhân, tuyệt đối sẽ không nuốt lời đâu

Lang nhân tóc bạc cân nhắc trong chốc lát. Cuối cùng nói:

- Được, đoàn trưởng, ta chờ ngươi trở về

Tiểu Ân mỉm cười, nói:

- Nick, hiện tại ngươi dẫn đường đi

Hai tay Nick đặt trên vai, cúi đầu về phía Tiểu Ân, đây là lễ nghi phục tùng cường giả của đế quốc Lang Nhân. Tiểu Ân ở đế quốc Cát Hân lâu như vậy, tự nhiên hiểu được ý tứ của hắn, trong lòng lạnh lùng cười. Bọn họ đi tới một mảnh rừng cây cách đó không xa

Ở trong mảnh rừng đó còn có ba tên đạo tặc cùng hơn ba mươi con tuấn mã. Nhìn bộ dạng thô thảm của Nick ở phía sau, đám đạo tặc nhìn Tiểu Ân với vẻ mặt khiếp sợ

Nick cung kính nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân, chỗ đó cách nơi này mấy ngày lộ trình nữa, chúng ta phải cưỡi ngựa mà đi

Tiểu Ân không sợ hắn giở âm mưu quỷ kế gì, tùy tiện chọn một con tuấn mã, theo hắn đi về phương xa

Đi về phía đông bắc hơn mười ngày, cuối cùng Nick dẫn Tiểu Ân tới chỗ nghỉ của mình

Ba tên đạo tặc kia không đi theo Nick, bị Nick lưu lại chỗ đó, do lang nhân tất mẫn chỉ huy ở lại quét dọn chiến trường. Tiểu Ân phái hai con ruồi máy chú ý động tĩnh ở nơi đó, phát hiện bọn chúng không liên lạc với đoàn đạo tặc, mà chỉ đem đồng bạn đi chôn và lột tất cả đồ trên người đám người Miller, sau đó vứt thi thể bọn chúng vào nơi hoang dã

Có công cụ trinh sát thần kỳ như vậy, Tiểu Ân vô thanh vô thức giám sát được động tĩnh của bọn chúng, tự nhiên không ngại Nick và lang nhân tóc bạc giở trò. Theo quan sát của hắn, bọn chúng dường như thực tâm phục tùng, căn bản không có tâm tư phản kháng

Cuối cùng, bọn họ tới một dãy núi bí mật. Nick dẫn hắn đi vào một sơn đạo quanh co, tới một cái cửa động hoang vu

Cửa động này bị những bụi cây rậm rạp ở ngoài che lấp, nếu như không được Nick chỉ, Tiểu Ân không thể phát giác ra được

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn qua cửa động một lúc, khuôn mặt hắn biến đổi, ánh mắt của hắn nhìn về nơi đó mang theo một tia cảnh giác. Vốn mấy ngày nay, do sự thành thật của Nick mà tinh thần của hắn có chút buông lỏng, nay lại căng thẳng trở lại

- Tiểu Ân các hạ, nơi này là nơi chúng ta cất giấu bảo tàng.

Nick lau mồ hôi chảy trên đầu. Cái động này trước kia chỉ có một mình hắn tới mà thôi, ngay cả pháp sư và lang nhân tất mẫn cũng không biết bí mật đó

- Hừ

Tiểu Ân xem thường cười lạnh một tiếng nói:

- Nick, nơi này là nơi người cất giấu bảo tàng sao?

- Đúng

Nick không chút do dự nói

Ánh mắt Tiểu Ân ngưng tụ lại nói:

- Nói vậy, nơi đây rõ ràng là ma pháp động. Bên trong có ma pháp trận do cao cấp ma pháp sư bố trí. Chẳng lẽ chỉ bằng đám đạo tặc không có tiền đồ như các người cũng tạo ra được ư?

Nghe ngữ khí lạnh lùng đầy sát khí của Tiểu Ân, mồ hôi lạnh trên đầu Nick chảy ròng ròng, vội vàng nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta không có lừa gạt ngài. Nơi này là do sự phụ ta ngẫu nhiên phát hiện ra, không phải do chúng ta kiến tạo

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói:

- Cho người mười lá gan cũng không dám lừa ta, còn không mau mở cửa động

Trên thực tế khi nhìn thấy cửa động, Tiểu Ân đã phát hiện ra trên đó có khắc ma pháp đồ, bản thân hắn không giải thích được điều huyền ảo trong ma pháp đồ đó. Nếu như tên pháp sư bị mình giết chết kia có

thể kiến tạo được ma pháp động này thì chắc chắn mình không giết chết được hắn, cho nên chỉ mời hù dọa Nick đã thu được chút tin tức

Nick cười khở một tiếng, nhưng thực sự hắn đã bị Tiểu Ân dọa sợ, tuyệt đối không có ý định phản kháng, liền đi tới trước cửa động. Trên cánh cửa đá có một cái chốt, hắn xoay tròn cái chốt vài vòng. Một lát sau, tiếng máy móc chuyển động vang lên, cánh cửa đá từ từ mở ra, lộ ra một cửa động tối om ở bên trong

Về mặt Tiểu Ân khê động. Khi cửa đá mở ra, hắn đoán ra ma pháp động này chắc chắn là do một vị luyện kim thuật sỹ kiệt xuất kiến tạo, bởi chỉ có nhân tài loại này mới sử dụng cơ quan làm từ bánh răng

Không lâu sau, toàn bộ cửa đá mở ra. Nick đã sớm chuẩn bị từ trước, mang theo một cây đuốc, đi trước dẫn đầu

Tiểu Ân đi theo Nick, một tay mở ra chuẩn bị, bao phủ Nick vào trong đó. Nếu một khi phát hiện dị động, ngay lập tức Tiểu Ân sẽ phát ra ma pháp khống chế hắn

Thông đạo này rất dài, hai người yên lặng đi chuyển, trong lòng Tiểu Ân thâm kinh hãi, suy đoán rằng thông đạo này chắc chắn thông tới lòng núi

Thật không biết là vị ma pháp sư nào kiến tạo ra cái động này. Có thể kiến tạo ra một nơi như thế này, chắc chắn không phải là người vô danh

Cuối cùng, bọn họ đã vào trong sơn động. Chỗ này có ba gian thạch thất, trong mỗi gian thạch thất có thể thấy rõ vết tích do con người chế tạo

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua thạch thất, lập tức phát hiện ra bên trong mỗi gian thạch thất có xếp một ít đồ vật

Những đồng bạc Cray và đồng vàng Cray, các loại đồ cổ, tranh chữ cùng trang sức quý hiếm ánh lên rực rỡ. Số lượng mấy thứ này mặc dù không nhiều nhưng rất tương xứng với thân phận của Nick

Nhưng chính thức hấp dẫn toàn bộ lực chú ý của Tiểu Ân không phải là khoản tài phú đó, mà là đồ họa điêu khắc quý dị trên mỗi gian thạch thất

Những đồ án đó trong mắt người bình thường không có ý nghĩa gì, thậm chí ma pháp sư bình thường cũng không nhìn ra sự kỳ dị trong đó, nhưng trong mắt Tiểu Ân thì nó ẩn chứa vô vàn điều huyền bí

Nếu như hắn không có nhìn lầm, thì đồ án điêu khắc này là do một vị ma pháp sư chuyên tu luyện nguyên tố triệu hoán hệ khắc lên

Hít sâu một hơi, hiểu biết của hắn về nguyên tố triệu hoán hệ không nhiều, bởi ngay cả sư phụ Maren của hắn cũng không hiểu rõ hệ ma pháp này. Nhưng hệ ma pháp này có uy lực cực lớn, cho nên tới giờ Tiểu Ân vẫn coi trọng nó. Hiện giờ đột nhiên phát hiện ra một cửa động có lưu lại một ít dấu về ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ, tự nhiên khiến Tiểu Ân mừng như điên

- Nick, sơn động này là do ai phát hiện?

Tiểu Ân lãnh đạm nói:

- Đừng nói cho ta biết là do người phát hiện, ta không tin đâu

Nick cười khở một tiếng nói:

- Tiểu Ân các hạ, sơn động này quả thực không phải do ta phát hiện ra, là do tổ tiên của ta truyền xuống

Tiểu Ân trong lòng khê động, hỏi:

- Tổ tiên của người có ai là ma pháp sư không?

- Có, Tiên tổ của ta là một vị ma pháp sư chính thức

Nick có chút tự hào nói:

- Người là một vị luyện kim thuật sỹ cấp 2, trong lúc ngẫu nhiên có được bản đồ ma pháp, cho nên mới phát hiện ra sơn động này

Tiểu Ân gật đầu, hóa ra là do một vị luyện kim thuật sỹ phát hiện ra, hơn nữa còn nghiên cứu ra cơ quan để mở cửa sơn động, trách không được lại như thế

Ánh mắt của Tiểu Ân rơi trên vách đá. Đôi mày hăn chậm rãi nhíu lại, hỏi:

- Vị tiên tổ kia của người khám phá được hết sơn động này chưa?

Sắc mặt Nick ửng đỏ, nói:

- Chưa, tổ tiên của ta từng nói qua, ma pháp động này là do một vị luyện kim thuật sỹ vĩ đại kiến tạo ra. Người chẳng qua chỉ phá giải được nửa bộ phận thuộc về phạm trù luyện kim thuật. Trong sơn động này vẫn cất giấu không ít cơ quan thuộc về thuật luyện kim cho nên mặc dù lão nhân gia nghiên cứu cả đời cũng không phá giải được hết

Tiểu Ân cân nhắc trong chốc lát, hỏi:

- Vậy bản đồ ma pháp vẫn còn trên tay người chứ?

- Đúng

Nick vào trong một thạch thất, lấy một chiếc hộp nhỏ từ trong đồng đồ cổ, sau đó mở ra, bên trong có một tấm bản đồ được chế tạo từ da ma thú

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn vào tấm da ma thú đó, lập tức cảm ứng được năng lượng dao động phát ra từ đó

Nick giơ cái hộp nhỏ lên, cung kính nói:

- Tiểu Ân các hạ, đây là bản đồ do tổ tiên của ta lưu lại. Xin ngài hãy nhận lấy

Sau đó, hăn cúi đầu nói:

- Nếu ngài muốn ở đây nghiên cứu, ta có thể cung cấp thực vật và nguyên liệu dùng để nghiên cứu cho ngài. Chút việc vặt đó ngài cứ giao cho ta

Tiểu Ân ngẩn ra, lẳng lặng nhìn hăn, hỏi:

- Tại sao đột nhiên người lại trở nên ân cần như vậy?

Nick cười nói:

- Bởi vì ta muốn chuộc lại tính mạng của mình

- Người giao lại sơn động này cho ta, không sợ ta có ý định giết người hay sao?

Thanh âm Tiểu Ân chợt lạnh lại, mang theo một tia sát khí

Nick lắc đầu nói:

- Nếu như ngài muốn giết ta thì đã sớm động thủ rồi. Ta trong mắt của ngài chỉ nhỏ yếu như một con kiến mà thôi. Nhưng ngược lại, con kiến hôi như ta lại có giá trị để lợi dụng, nếu không đã sớm bị ngài loại bỏ rồi

Tiểu Ân không nhịn được cười nói:

- Đối với ta mà nói, người có giá trị gì để lợi dụng?

- Ta là một đạo tặc, hơn nữa là một trong những chấp sự của đạo tặc công hội tại đế quốc Lang Nhân

Nick cười nói:

- Ở chỗ này, ta thu được lượng tình báo lớn, hơn nữa trong ta có rất nhiều nguyên liệu ma pháp

Đôi mắt Tiểu Ân bắn ra một đạo tinh quang, hăn yên lặng nhìn đối phương, cuối cùng nói:

- Chỗ này không phải là địa điểm giấu bảo tàng của người?

- Không sai, nơi này chỉ là một tòa ma pháp động chưa được thăm dò xong, cho nên ta khó có khả năng giấu toàn bộ tài phú của mình ở đây

Nick than nhẹ một tiếng nói:

- Nhưng ở chỗ này có chừng một phần mười gia sản của ta
- Thỏ khôn có ba hang. Quả nhiên là Nick

Tiểu Ân cảm thán nói, rất khâm phục sự cẩn thận và quyết đoán của Nick

- Ngài quá khen

Nick cúi mình, nói:

- Tiểu Ân các hạ, sơn động là gia sản riêng của gia tộc ta. Hơn trăm năm trước gia tộc ta bắt đầu suy bại, tới hiện tại trừ ta ra, không có thành viên trực hệ thứ hai, cho nên sơn động này là tài sản của riêng ta. Hiện giờ ta tặng nó cho ngài, hy vọng ngài có thể nhận nó

Tiểu Ân chậm rãi nhắm hai mắt lại, hỏi:

- Người là chấp sự của đạo tặc công hội. Người có ma pháp sư và lang nhân tát mãn đi theo là do đạo tặc công hội xếp đặt?
- Đúng
- Ta giết tên pháp sư kia có gây ra hậu quả gì không?

Sắc mặt Nick không thay đổi. Hần bình tĩnh nói:

- Ngài có thể yên tâm, lần này là do ta sai lầm khi hành động, nên chuyện lần này không liên quan tới ngài. Hơn nữa, cho dù là đạo tặc công hội cũng không dám đắc tội với ma pháp sư chính thức

Tiểu Ân lặng lẽ nhìn hắn, cuối cùng nói:

- Được. Tiên sinh Nick, nếu như người có yêu cầu gì, hiện tại có thể nói ra rồi đó

Sắc mặt Nick biến đổi, nói:

- Tiểu Ân các hạ, kẻ hèn không dám đưa ra yêu cầu quá mức

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói:

- Nếu như người chỉ muốn giữ lại mạng của mình, tại sao lại đưa ta tới chỗ này. Ta không tin người không biết giá trị của tòa ma pháp động này

Sắc mặt Nick biến đổi mấy lần, cuối cùng nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài khiến ta rất kinh ngạc, ngay cả chút tâm tư của ta cũng bị ngài nhìn thấu

Khóe miệng Tiểu Ân lộ ra nụ cười mơ hồ nói:

- Hiện tại người có thể nói rõ rồi đó

- Được

Nick hít sâu một hơi, nói:

- Tiểu Ân các hạ, vừa rồi ta có nói qua, ta là chấp sự của đạo tặc công hội tại đế quốc Lang Nhân
- Đúng

Tiểu Ân khẽ cau mày, hỏi:

- Chẳng lẽ chuyện người muốn nói có liên quan tới đạo tặc công hội?
- Không sai, tại đế quốc Lang Nhân, tổng cộng có mười ba vị chấp sự giống như ta, mỗi người đại biểu lợi ích cho một gia tộc khổng lồ

Tiểu Ân gật đầu, nếu như sau lưng Nick không có thể lực cường đại làm chỗ dựa, chắc chắn hắn không thể sống tiêu điều tự tại tới bây giờ. Hơn nữa bên người hắn chẳng những có pháp sư còn có cả lang nhân tát

mãn. Đạo tặc bình thường không thể mượn sức hai người này được, chắc chắn có liên quan tới thế lực sau lưng hắn

- Thế lực sau lưng ta là gia tộc Linton, nổi tiếng ở đế quốc Lang Nhân. Hiện giờ hầu tước Linton đại nhân vừa mới qua đời nhưng trước khi hắn lâm chung, không có chỉ định người thừa kế

Tiểu Ân nao nao nói:

- Không đúng, theo ta được biết, theo luật pháp của đế quốc thì trưởng tử được quyền thừa kế. Chẳng lẽ công tước đại nhân không có trưởng tử sao? (trên vầng trán là hầu tước giờ là công tước, tác giả loạn rồi)

- Đúng vậy, ngài chẳng những không có trưởng tử, hơn nữa cũng không có một người con trai nào cả

Nick cười khổ nói:

- Nếu ngài có một người con trai thì gia tộc Linton không biến thành bộ dạng như bây giờ

- A, Thế giờ ai là người có quyền thừa kế?

- Là hai người con gái của ngài.

Nick không chút do dự nói:

- Hai người con gái đó đã sớm lập gia đình, hiện giờ hai người con rể đang công khai tranh đoạt quyền kế thừa tước vị công tước

- Ta hiểu rồi

Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, tỉnh táo nói:

- Nick, ta chỉ là một ma pháp sư tự do, không muốn chen chân vào vũng xoáy đấu tranh quyền lực

- Ta biết

Nick cúi đầu nói:

- Nhưng ta không phải muốn ngài tham gia vào trận chiến tranh giành quyền lực này, mà ta đại biểu cho thế tập hiệp sỹ Daier thuê ngài

Tiểu Ân nhíu mày hỏi:

- Thế tập hiệp sỹ là ai?

- Đó là một trong hai người con rể của công tước đại nhân

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng nói:

- Nếu như ta nhận lời hiệp sỹ Daier, chẳng phải sẽ quán vào cuộc tranh đấu này sao?

- Không, hiệp sỹ Daier thuê ngài không phải để đối phó với vị anh rể còn lại, mà là vì chiến tranh

Tiểu Ân sững sờ hỏi ngược lại:

- Chiến tranh?

- Đúng vậy, dựa theo luật lệ của đế quốc, một khi trong gia tộc xuất hiện tình huống tương tự như gia tộc Linton, thì tất cả người thừa kế phải ra tiền tuyến, cùng địch nhân giao thủ. Ai đoạt được công lao lớn hơn, sẽ được thừa kế gia nghiệp

- Các người muốn khai chiến với đế quốc Cát Hãn?

- Không phải

Trên đầu Nick toát mồ hôi lạnh, vội vàng giải thích nói:

- Chúng ta không dám dùng vũ lực đối với quốc gia của ngài. Chúng ta chỉ muốn khai chiến với tuyết lang nhân ở phương bắc

Tiểu Ân trầm ngâm một chút hỏi:

- Hậu thuẫn của người là hiệp sỹ Daier?

- Đúng vậy. Từ trước tới nay, ngài vẫn đơn độc liên lạc với ta

Nick cẩn thận nói:

- Gia tộc Linton mặc dù không phải là thế gia ma pháp, nhưng là một đại gia tộc có hơn một nghìn năm lịch sử, ở trong gia tộc có rất nhiều nguyên liệu ma pháp có giá trị. Nếu như ngài gia nhập lần thảo phạt này, hơn nữa còn lập được công lao, chắc chắn hiệp sỹ Daier sẽ không keo kiệt với ngài

Tiểu Ân chần chừ trong chốc lát, nói:

- Ta muốn suy nghĩ kỹ chuyện này

Nick cung kính cúi đầu nói:

- Đó là chuyện đương nhiên. Nhưng hai tháng sau chủ nhân của ta hiệp sỹ Daier sẽ dẫn quân đội xuất phát. Nếu như ngài nguyện ý trợ giúp, trong vòng hai tháng tới ngài hãy liên lạc với ta

Nói xong, Nick chậm rãi lui xuống

Nghe tiếng bước chân từ từ đi xa, trong lòng Tiểu Ân quả thực có chút do dự không quyết

Hắn biết, sở dĩ Nick dùng tiền vốn lớn như thế để mượn sức mình, nguyên nhân chính chắc là thấy mình thi triển được Phong Tường Thuật, loại ma pháp có thể tùy thích bay lượn trên bầu trời, là ma pháp cấp 3 hàng thật giá thật. Cho nên Nick mới nhận định hắn là ma pháp sư chính thức

Tác dụng của ma pháp sư chính thức trong quân đội không cần nói thì ai cũng hiểu

Kỳ thực, nếu như Daier thực sự kế thừa vị trí hầu tước, chắc chắn hắn sẽ mời được ma pháp sư chính thức tới trợ chiến, nhưng vấn đề là hắn chỉ kế thừa tước vị hiệp sỹ, làm sao có thể mời được ma pháp sư chính thức tới chứ?

Có thể mời được bát cấp học đồ tự do đã khó rồi. Cho nên Nick vì tương lai của mình, mới buông bỏ thù hận, trăm phương ngàn kế, thậm chí dùng cả ma pháp động để mượn sức của mình

Kỳ thực sau khi nhìn thấy đồ án khắc trong động, Tiểu Ân đã quyết định, nhất định chiếm lấy cái động này làm của riêng. Nếu như Nick không có nhường cho hắn, hắn cũng sẽ dùng vũ lực để đoạt lấy, thậm chí còn có thể giết người diệt khẩu

Nhưng hiện giờ chẳng những Nick hai tay dâng tặng, còn giao cả bản đồ ra, nên tâm tư của Tiểu Ân có sự chuyển biến tinh tế

Hắn khẽ thở dài một tiếng, loại bỏ tất cả tạp niệm ra khỏi đầu, trước tiên nên nghiên cứu một chút, xem ma pháp động này cất dấu bí mật gì

Hắn mở tấm da thú ra. Trong hoàn cảnh tối tăm này, phía trên động có tỏa ra chút ánh sáng, toát lên một sắc thái thần bí

Nếu như người bình thường nhìn thấy tấm bản đồ, nhiều nhất chỉ nhận ra nó có chút bất phàm, nhưng không có cách khám phá được sự huyền bí bên trong nó. Tuy nhiên Tiểu Ân thì khác, khi hắn vận dụng lực lượng tinh thần, nội dung của tấm bản đồ liền hiện ra trước mắt hắn

Từ từ, hắn có chút hiểu cảm giác năm đó của vị luyện kim thuật sỹ

Sơn động này chia làm hai bộ phận, vị luyện kim thuật sỹ chỉ phá giải được nửa bộ phận đầu, cũng chính là ba gian thạch thất trước mắt. Theo nội dung của tấm bản đồ, còn có một thạch thất cuối chưa được mở ra, chốt mở của thạch thất nằm ngay bên trái tấm bia đá lớn ở phía trên

Tiểu Ân đối mặt với tấm bia đá, đôi mắt hắn lập tức sáng lên

Trên tấm bia đá có khắc đồ án của ma pháp cấp 3-nguyên tố triệu hoán hệ, chỉ có điều độ khó của ma pháp này quá cao, lộ tuyến giăng khắp nơi, phẳng phát vô cùng vô tận

Nếu muốn thuận lợi mở ra gian thạch thất cuối cùng này, vậy phải học xong ma pháp khắc trên tấm bia đá này

Năm đó vị luyện kim thuật sỹ đã bị ma pháp cấp 3 này làm khó. Mặc dù vị luyện kim thuật sỹ là nhị tinh ma pháp sư nhưng lực lượng tinh thần và sự không chế ma pháp của luyện kim thuật sỹ lại tương đối kém cỏi. Cho nên đối mặt với sự phức tạp của ma pháp này, cho đến khi chết hắn cũng không nắm giữ được

Nhưng cũng may là như thế, nếu không ma pháp động này chỉ sợ không đến tay của Tiểu Ân

Uy lực của nguyên tố triệu hoán hệ đương nhiên là cường đại, nhưng càng lên cao, độ khó lại càng đề cao. Muốn hoàn toàn nắm giữ được ma pháp cấp 3 này, nhất định phải có sự hiểu biết cực cao về ma pháp để có thể nhìn ra những điều huyền ảo và đặc thù trong đó

Nếu như Tiểu Ân không học qua hệ thống ma pháp của nguyên tố triệu hoán hệ, hơn nữa còn nắm giữ được ba cái ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ thì hắn cũng đừng mơ nhìn ra bất cứ điều gì

Trầm tư thật lâu, Tiểu Ân đeo mắt kính, tiến vào Nhất Hào không gian

- Nhất Hào, ra lệnh cho ruồi máy, giám sát nhất cử nhất động của Nick cho ta

- Vâng

Nhất Hào lên tiếng:

- Chủ nhân, căn cứ theo sự tính toán của tôi, những điều Nick nói có thể tin được năm mươi phần trăm. Nếu sau khi hắn trở về kéo cao thủ tới đây, chắc chắn sẽ tạo ra phiền toái lớn cho ngài

- Ta biết, nhưng ta phải lưu lại tính mạng cho hắn

- Tại sao?

- Bởi vì ma pháp động này

Tiểu Ân bắt đầu nói:

- Ta không có cách để khẳng định, hắn đã nói hết bí mật ra chưa. Trực giác nói cho ta biết, ma pháp động này rất hữu dụng đối với ta

- Nếu thế ngài trực tiếp lưu hắn lại không phải là đơn giản hơn sao?

Tiểu Ân yên lặng lắc đầu nói:

- Đạo tặc công hội là một tổ chức khổng lồ, hơn nữa còn có hệ thống tình báo cường đại, sau này ta có thể dùng tới nó. Cho nên ta không muốn vì chuyện nhỏ này mà đắc tội với bọn chúng

Trên mặt của hắn chợt hiện lên một tia sát khí sắc bén:

- Đương nhiên, nếu Nick không biết điều, ta không ngại tiễn hắn một đoạn đường

Nhất Hào cân nhắc một chút, nhẹ nhàng gật đầu, không nhắc lại nữa

Tiểu Ân giơ tay ra hiệu nói:

- Nhất Hào, phái ruồi máy giám thị hắn, hơn nữa phục chế lại ma pháp lộ tuyến đi

- Tuân mệnh

Nhất Hào tươi cười, cúi mình nói:

- Máy vi tính đang vận hành, xin đợi một giây. Xong

Sau một giây, lộ tuyến ma pháp trên tấm bia đá hiện ra trước mắt Tiểu Ân, hơn nữa còn hiện rõ tất cả những điểm đầu và điểm cuối

- Chủ nhân. Ma pháp này rất khó, độ phức tạp hơn xa ma pháp cấp 3 bình thường

Ngữ khí Nhất Hào biến đổi, có chút tự hào nói:

- Nhưng dưới sự trợ giúp của tôi, chắc chắn ngài có thể nắm giữ nó

Tiểu Ân khẽ gật đầu, cười nói:

- Ta biết, tất cả đều nhờ người

Hai, ba ngày sau, lúc rảnh rỗi, Tiểu Ân tiến vào Nhất Hào không gian, hơn nữa bắt đầu luyện tập ma pháp này

May mà tu luyện trong Nhất Hào không gian không tiêu hao lực lượng tinh thần. Hơn nữa, hiện tại Tiểu Ân còn nắm giữ được tỉ lệ nghịch soa thời gian là 35 lần. Cho nên trải qua nhiều nỗ lực, cuối cùng hắn cũng miễn cưỡng nắm giữ được ma pháp này

Hơn nữa trong vòng ba ngày qua, thông qua những con ruồi máy, Tiểu Ân xác định được một chuyện, đó là toàn bộ những điều Nick nói là sự thực. Sau khi hắn rời khỏi ma pháp động, liền sống một cuộc sống bình thường, không có triệu tập nhân mã tiến hành trả thù

Thấy rõ biểu hiện của Nick, Tiểu Ân mới thở phào một hơi. Thông qua Nhất Hào, hắn ra lệnh cho mấy con ruồi máy cẩn thận quan sát tiếp, không được buông lỏng. Một lần nữa tới trước tấm bia đá, Tiểu Ân lặng yên nhìn, hơn nữa sử dụng lực lượng tinh thần, cảm ứng năng lượng dao động truyền tới

Lực lượng tinh thần của hắn phảng phất giống như thủy triều dâng mãnh lao tới tấm bia đá, hơn nữa nhanh chóng tìm được điểm khởi đầu, bằng một tốc độ nhanh nhất nhanh chóng miêu tả lại

Lực lượng tinh thần xẹt qua, cả tấm bia đá sáng rực lên, lộ ra ánh sáng chói mắt

Khuôn mặt Tiểu Ân bất động, thậm chí ánh mắt hắn không hề bị ảnh hưởng, giống như một pho tượng ổn định như núi

Nếu như vị tổ tiên của Nick, vị luyện kim thuật sỹ nhị tinh còn sống, chắc chắn sẽ bị phần đâm đầu mà chết

Một bát cấp học đồ, chỉ trong vòng ba ngày đã phá giải được thứ mà cả đời hắn không phá giải được. Loại năng lực học tập kinh khủng này đủ để khiến cho bất cứ ma pháp sư nào, dù là ma đạo sỹ cũng phải xấu hổ

Đương nhiên khi hoàn thành nét bút cuối cùng, cũng là lúc ánh sáng đạt tới độ chói mắt nhất, hơn nữa tấm bia đá trên vách tường bắt đầu tan vỡ, chậm rãi lui vào trong bức tường đá Gần như trong lúc đó, tường đá mở ra, lộ ra một gian thạch thất giống như ba gian thạch thất trước

Tiểu Ân thở dài một hơi, hắn biết, cuối cùng mình đã thành công

“Nhất Hào, cảm ơn người” Tiểu Ân thầm cảm ơn rất thật lòng

Hắn biết rõ, nếu như không có Nhất Hào, đừng nói là trong ba ngày, dù là ba năm hắn chưa chắc đã tìm ra được điểm khởi đầu của lộ tuyến ma pháp

Cho nên giây phút này, hắn lại một lần nữa hạ quyết tâm, không thể để cho sự tồn tại của Nhất Hào bị bại lộ. Cho dù là người thân nhất, hắn cũng không có tiết lộ

Trên người Tiểu Ân lóe lên một tầng sáng màu trắng, đây là ma pháp vòng bảo hộ cấp 3, cũng là lực lượng phòng hộ lớn nhất mà Tiểu Ân có thể thi triển

Trừ ma pháp đó ra, cổ tay Tiểu Ân lộn ra, xuất hiện thêm một ma pháp hộ thuẫn, trên người hắn xuất hiện mấy luồng ánh sáng. Hắn đã thi triển tất cả ma pháp phụ trợ có thể của mình

Sau khi hoàn thành xong, Tiểu Ân mới thâm nhập vào trong gian mật thất

Bên trong thạch thất không có bất cứ biến hóa gì, Tiểu Ân cũng không phát hiện ra nguy cơ gì. Nhưng hắn vẫn cẩn thận như cũ, không dám lơ là chút nào

Đảo mắt nhìn một vòng quanh thạch thất, trong lòng Tiểu Ân hít sâu một ngụm lạnh khí. Bên trong thạch thất có hơn một trăm khối ma hạch, ánh sáng trên những ma hạch đó khác hẳn so với bình thường, cường độ năng lượng dao động cũng không giống bình thường

Ngoài đồng ma hạch ra, còn có nguyên liệu ma pháp, số lượng lớn tới mức đủ khiến cho bất cứ một học đồ nào cũng phải há hốc miệng

Ngày xưa lấy được vòng tay của Ao Bate, Tiểu Ân đã khiếp sợ vì những thứ cất giấu bên trong, nhưng giờ phút này thấy được đồng đồ vật này, Tiểu Ân mới hiểu ra những thứ của Ao Bate căn bản không tính là gì cả

Cố gắng bình tĩnh lại, sắc mặt Tiểu Ân đỏ lên, đó là biểu hiện của sự hưng phấn tột độ

Dù là ai, đột nhiên có được một khoản tài phú lớn, đều có cảm giác hạnh phúc

Lúc lâu sau, Tiểu Ân mới bình tĩnh lại được. Giờ phút này hắn muốn biết chủ nhân của ma pháp động này là ai

Vội vã dạo qua một vòng, ánh mắt Tiểu Ân tập trung chú ý vào một tấm thiết phiến. Đây là ma pháp lục thư, có lẽ trong đó chắc ghi lại một chút nội dung

Lực lượng tinh thần xâm nhập vào cuốn lục thư, miễn cưỡng tìm hiểu một chút, sau đó Tiểu Ân lập tức lui ra sau

Mặc dù lực lượng tinh thần của hắn đã hơn xưa nhưng với cấp bậc hiện tại của mình, hắn chưa thể tiếp xúc được những điều lưu trên cuốn lục thư, cho nên hắn chỉ mới tìm hiểu sơ qua, lập tức bị lực lượng phòng hộ trên cuốn lục thư bức lui

Kỳ thực trên mỗi cuốn lục thư đều có khắc trận đồ ma pháp. Trận đồ ma pháp này chẳng những dùng để bảo toàn nội dung của lục thư, hơn nữa mỗi một lần ma pháp sư tìm hiểu nội dung trong lục thư sẽ phải rót vào trong đó một ít lực lượng tinh thần để giữ gìn trận đồ ma pháp đó

Nội dung lục thư càng cao cấp, lực lượng tinh thần rót vào càng khổng lồ, đồng thời lực cản càng lớn. Nếu không đủ ma lực, rất ít người nguyện ý tìm hiểu nội dung trong đó

Nhưng Tiểu Ân thì khác, hắn chỉ cần tìm hiểu sơ qua, sau đó lập tức không tìm hiểu nữa, tiến vào Nhất Hào không gian

Nhất Hào quen thuộc với việc sử dụng bí pháp tiềm thức, phục chế lại nội dung trong cuốn lục thư

Trong cuốn lục thư, quả nhiên có một bộ phận giới thiệu qua về ma pháp động, nhưng nội dung chủ yếu còn lại trong đó ghi lại quá trình thí nghiệm ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ

Chủ nhân của ma pháp động này là một vị ma đạo sỹ. Nhưng khi đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, người này lại đột nhiên có hứng thú với ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ, cho nên mới bắt đầu học tập

Ma đạo sỹ học tập hệ ma pháp khác thì tốc độ khẳng định nhanh hơn là bắt đầu từ con số không, nhưng bởi trong đế quốc Lang Nhân không có nhiều nội dung liên quan đến ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ, cho nên cuối cùng vị ma pháp sư này đành phải rời khỏi đế quốc Lang Nhân

Xem nội dung trong lục thư, chắc ma đạo sỹ đó thông qua Truyền Tống Trận tiến vào thế giới loài người hoặc thế giới tinh linh, bởi vì chỉ có hai chủng tộc này mới có tư liệu về nguyên tố triệu hoán hệ

Nhìn những ghi chép đó, Tiểu Ân rất khâm phục tinh thần học tập của vị tiên bối này

Xem ra vị ma pháp sư xuất thân từ đế quốc Lang Nhân này quả là một cường nhân ma pháp, vì hứng thú của mình, vứt bỏ quê hương, vứt bỏ mọi thứ. Về điểm này, trước mắt Tiểu Ân chưa thể làm được

Nếu như không phải trốn tránh sự đuổi giết của gia tộc Leyden, Tiểu Ân khó có khả năng rời khỏi công quốc Luois

Hiện tại hắn nhìn ra lai lịch của đồng đồ linh tinh trong gian thạch thất. Ma hạch và vật phẩm ma pháp đều là nguyên liệu trên người ma thú cấp 3, cấp 4. Trong mắt ma pháp sư chính thức bình thường thì đây đều là những vật phẩm trân quý, nhưng đối với ma đạo sỹ thì những thứ này không được đặt trong mắt

Cho nên vị đó khi rời đi, mới lưu lại những thứ này. Nhưng hắn cũng không muốn những thứ này rơi vào tay người bình thường, cho nên mới lưu lại trên tấm bia đá một trận đồ ma pháp, chỉ có giải được trận đồ đó mới có tư cách lấy được

Trừ điều này ra, bên trong lục thư có ghi chép lại một ma pháp thần kỳ hung ác của nguyên tố triệu hoán hệ

Mặc dù ma pháp này chưa được nghiên cứu thành công, chỉ là một sản phẩm thí nghiệm, nhưng căn cứ theo tin tức mà vị ma đạo sỹ nhắc lại, ma pháp này có khả năng thành công lớn

Xem nội dung của ma pháp này, cùng với những thuyết minh trên đó, ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng cảm thấy có chút ham muốn

Đây là ma pháp do ma đạo sỹ gộp nhặt những tư liệu có liên quan đến nguyên tố triệu hoán hệ, hơn nữa còn kết hợp với ma pháp vong linh, cải tiến thành một loại pháp thuật

Tên của loại pháp thuật này là Sát Lục Thiên Mạc, là một ma pháp hỗn hợp biến dị

Sau khi thi triển ma pháp này, xung quanh một phạm vi nhất định sẽ hình thành một kết giới mang hơi thở chết chóc

Trừ chủ nhân của kết giới ra, tất cả những người khác ở trong kết giới này đều bị ma pháp này ảnh hưởng tới hành động, nhiều nhất chỉ phát huy được một nửa thực lực của bản thân

Khi Tiểu Ân thấy những câu giới thiệu về ma pháp này trong lục thư, đôi mắt hắn lóe lên những tia sáng. Nếu như hắn nắm giữ được ma pháp này, thực lực của hắn chắc chắn được đề cao lên, không còn bé nhỏ đơn giản như bây giờ nữa

- Nhất Hào, đem lộ tuyến của ma pháp đã phục chế này ra đi

Tiểu Ân lớn tiếng nói

- Vâng, thưa chủ nhân

Nhất Hào nói xong, một đồ hình lộ tuyến ma pháp lập tức xuất hiện trước mặt Tiểu Ân

Lộ tuyến của ma pháp này có thể nói là hùng vĩ đồ sộ. Tiểu Ân lập tức háng hái bắt tay vào nghiên cứu

- Chủ nhân. Chủ nhân

- Không được quấy rầy ta

Đang say mê trong thế giới ma pháp, Tiểu Ân phần nộ gào lên

- Được rồi

Nhất Hào ury khuất nói

Độ khó của ma pháp này quá lớn, ít nhất còn khó hơn nhiều so với ma pháp trên tấm bia đá. Ngay cả khi được Nhất Hào trợ giúp, trong khoảng thời gian ngắn, Tiểu Ân cũng không thể nắm giữ được. Nhưng đối với một kẻ có được tỉ lệ thời gian nghịch soa lên tới 35 lần như Tiểu Ân mà nói, đây không phải là vấn đề lớn

Hao phí thêm ba ngày, cuối cùng Tiểu Ân đã ghi nhớ được toàn bộ lộ tuyến ma pháp. Hơn nữa hắn cũng hiểu rõ mấy điểm mấu chốt trong đó, cuối cùng hắn bắt đầu chính thức luyện tập trong Nhất Hào không gian

- Nhất Hào, chiếu màn hình cho ta xem

Tiểu Ân phân phó nói

- Vâng

Trước mặt Tiểu Ân lập tức xuất hiện một tấm màn hình trong suốt, trên màn hình có ghi lại lộ tuyến

Đây là một công cụ phụ trợ rất tốt khi luyện tập ma pháp mới, giúp cho Tiểu Ân biết được khi luyện tập mình sai ở đâu. Đương nhiên, khi vận hành ma pháp một cách thành thục thì tự nhiên không cần tấm màn hình này nữa

Nhưng thứ này có tính phụ trợ, Tiểu Ân luyện tập ma pháp có thể lựa chọn theo phương pháp tuần tự, khác với ma pháp sư bình thường, nếu trong đầu có ảo tưởng, cho dù biết là mình sai, cũng chưa chắc biết mình sai ở chỗ nào

Nhìn tấm màn hình trước mắt, Tiểu Ân ngưng thần vài hơi, sau đó bắt đầu miêu tả theo lộ tuyến. Mặc dù Tiểu Ân đã rất quen thuộc với lộ tuyến này nhưng trong đó vẫn có những chướng ngại

Cho dù là một họa gia, dù đã nhớ kỹ tất cả những nội dung mà mình cần phải vẽ nhưng khi y bắt đầu vẽ, vẫn mắc phải những sai lầm nhỏ, trừ khi là trải qua vô số lần luyện tập, mới có thể vẽ một cách hoàn mỹ

Lần đầu tiên luyện tập, tiêu hao khoảng một phút, Tiểu Ân khó khăn lắm mới hoàn thành được đồ án

Nhưng một giây sau khi hoàn thành xong, trong mắt Tiểu Ân tràn ngập vẻ vui sướng

Đồ án càng phức tạp, đại biểu uy lực ma pháp càng khổng lồ, hẳn không khỏi ảo tưởng, khi mình sử dụng ma pháp này tại thế giới hiện thực sẽ sinh ra hiệu quả gì?

- Nhất Hào, uy lực của ma pháp này thế nào?

- Rất mạnh

- Thật không?

Tiểu Ân cười cười hỏi:

- Người có muốn biết uy lực của nó không?

- Tất nhiên muốn

- Tốt, để ta ra ngoài, ta sẽ thử

- Ngài tính thực hiện ma pháp này tại thế giới hiện thực?

- Đúng thế

Tiểu Ân khẽ cau mày, hơi ngạc nhiên đối với phản ứng kỳ quái của Nhất Hào. Nếu là trước kia khi mới nắm giữ được ma pháp mới, hẳn không cần nhắc, tên này cũng dùng trăm phương ngàn kế để khích mình thực hiện ma pháp tại thế giới hiện thực, nhưng hiện giờ dường như Nhất Hào có ý phản đối

Quả nhiên, sau một lúc Nhất Hào do dự nói:

- Chủ nhân tôn kính, ma pháp này có độ khó và sự tiêu hao lực lượng tinh thần vô cùng lớn, đã vượt qua cực hạn của ngài, ta đề nghị ngài không nên học

- Tại sao?

- Bởi vì một khi ngài sử dụng ma pháp này sẽ dẫn tới một hậu quả nghiêm trọng

- Hậu quả gì?

- Lực lượng tinh thần của ngài trong nháy mắt sẽ tiêu hao gần như không còn, hơn nữa có 60% khả năng sẽ biến thành người thực vật

Khuôn mặt Tiểu Ân co rút lại, hậu quả này quá nghiêm trọng

- Chủ nhân, ngài muốn thử nghiệm chứ?

- Được rồi, nếu như ngài kiên trì, ta sẽ đưa ngài ra ngoài, nhưng ngài cần phải cẩn thận đó

Sắc mặt Tiểu Ân từ từ tối sầm lại:

- Không cần, chờ khi lực lượng tinh thần của ta tăng cao đã

- Hay quá

Nhất Hào liên tục nói:

- Tốt rồi, chủ nhân, ngài hiện tại tập luyện tiếp trong không gian hư cấu đi

- Không

Tiểu Ân kiên quyết nói

Nếu đã biết hậu quả khi sử dụng ma pháp này, tự nhiên Tiểu Ân không muốn học nữa. Nếu như trong Nhất Hào không gian, mình tu luyện thành thực, trong thế giới hiện thực lỡ tay thì triển ra, vậy chẳng phải là đi tìm chết sao

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân oán giận nói:

- Nhất Hào, nếu người đã sớm biết, tại sao không báo cho ta biết?

- Ta muốn báo cho ngài

Nhất Hào oan ức nói:

- Nhưng ngài không cho ta cơ hội để nói

Suy nghĩ một lúc, Tiểu Ân nhận ra dường như đúng là như thế. Hắn âm thầm lau mồ hôi lạnh, nói:

- Nhất Hào, lần sau nếu xuất hiện chuyện như thế này, dù như thế nào người cũng phải nhắc nhở ta, không được quên đâu đó

- Vâng

Nhất Hào nghiêm trang đáp

Khê lắc đầu, uy lực ma pháp quả là lớn, nhưng tương tự, cũng là một thứ nguy hiểm, nếu không cẩn thận, chắc chắn sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục, xem ra sau này học tập ma pháp cần phải cẩn thận

Nhìn tấm màn hình trước mắt, Tiểu Ân thở dài một hơi. Ma pháp tốt như vậy, thế mà không sử dụng được, giống như một đại hán đói bụng ba bốn ngày đêm, tự nhiên gặp được một bàn tiệc thịnh soạn, nhưng tất cả thức ăn trong đó lại bị hạ độc, khiến hắn chỉ có thể nhìn mà không thể ăn, cả người khó chịu vô cùng

- Chủ nhân, tôi đề nghị ngài xem lại lục thư

Nhất Hào đột nhiên nói

- Tại sao?

- Theo lục thư, vị ma đạo sỹ vô danh kia có ghi lại phương pháp để cho hạ cấp ma pháp sư cũng có thể sử dụng phương pháp này

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên. Sau khi gặp được ma pháp này, hắn lập tức khẩn trương luyện tập, phía sau còn ghi những nội dung gì, quả thực hắn chưa xem qua. Cho nên căn bản hắn không biết phía dưới có ghi lại loại phương pháp thần kỳ kia

Không chờ đợi được, hắn bắt Nhất Hào phục chế lại phương pháp mà vị ma đạo sỹ vô danh kia lưu lại

Một lát sau, sắc mặt Tiểu Ân có chút biến đổi. Hắn mơ hồ hiểu ra, tại sao vị ma pháp sư kia lại nói như vậy, đây là thí nghiệm ma pháp chưa được hoàn thành

Ma pháp tên là Sát Lục Thiên Mạc này quả thực có uy lực vô cùng cường đại, thậm chí còn tạo ra một chút linh vực và kết giới

Nhưng điều khiến Tiểu Ân kinh ngạc, đó là cách vị ma pháp sư kia ngộ ra ma pháp này. Trong lục thư có ghi lại, đây là ma pháp dùng sát lục (giết chóc) mà tạo thành. Nói cách khác, muốn ma pháp này phát huy uy lực, nhất định phải nương theo giết chóc mới được

Trong sát lục, tất cả những người chết đi sinh ra một năng lượng cực kỳ đặc thù. Mà muốn dùng ma pháp này, điều đầu tiên là phải hấp thụ loại năng lượng này, sau đó mới có thể phát huy ra uy lực của nó. Nếu không thu thập đủ loại năng lượng này, dù có thành công thì triển ra ma pháp, cũng không có được uy lực gì đáng nói

Tương tự, bởi vì tính đặc thù của loại ma pháp này, cho nên phương pháp sử dụng nó tốt nhất không phải dùng lực lượng tinh thần của ma pháp sư làm môi giới, mà phải sử dụng đạo cụ làm môi giới

Làm như thế, dù là ma pháp sư hạ cấp cũng có thể sử dụng được. Chỉ cần hẩn học xong ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ cấp 3 trên tấm bia đá là hẩn có thể lấy được một chuỗi phương thức đặc thù từ ma pháp đó để chế tạo ra đạo cụ ma pháp

Hơn nữa, điểm chính yếu đó là tất cả nguyên liệu cần thiết để chế tạo đều có trong gian thạch thất này

Đọc xong phần giới thiệu, Tiểu Ân chậm rãi nhắm hai mắt lại. Trong lòng hẩn, những ý nghĩ động trời tuôn ra không ngừng

Lúc lâu sau, Tiểu Ân nói:

- Nhất Hào, người tìm trong thạch thất, xem có ma hạch cấp 6, da ma thú và gân ma thú cấp 6 không?
- Có

Nhất Hào lập tức trả lời:

- Đọc phần ghi chép trên đó, tôi đã tìm được nguyên liệu rồi, nhưng số nguyên liệu này rất có hạn, có thể nói vừa đủ để chế tạo ra đạo cụ

Tiểu Ân không khỏi cười khổ một tiếng:

- Vừa đủ để chế tạo sao? Nói cách khác chỉ cần chế tạo thất bại một lần, thì đạo cụ ma pháp này không thể hoàn thành
- Đúng vậy

Nhất Hào nói:

- Bởi vì chế tạo đạo cụ ma pháp này cần phải sử dụng nguyên liệu ma thú từ cấp 6 trở lên, mà với thực lực trước mắt của ngài, muốn hoàn thành nhiệm vụ đó căn bản là khó có khả năng. Cho nên một khi chế tạo có chút sai lầm, trong thời gian ngắn, tuyệt đối không cách nào chế tạo được đạo cụ này

Tiểu Ân lắc đầu nói:

- Vị ma pháp sư kia thực kỳ quái, nghiên cứu ra ma pháp này cũng để lại nguyên liệu, nhưng lại không tự mình động thủ. Tại sao vị đó lại làm như vậy?

Những tiếng động từ trên thân thể Nhất Hào phát ra, sau một lúc, hẩn nói:

- Chủ nhân, theo sự tính toán của ta, có lẽ vị ma pháp sư sáng tạo ra ma pháp này không muốn giết người để hấp thu năng lượng, lại không nỡ để nghiên cứu của mình bị hủy, cho nên mới dùng thủ đoạn này

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng nói:

- Nhất Hào, vị ma pháp sư này nếu kết hợp cả tử linh pháp thuật để nghiên cứu ra ma pháp này, chẳng lẽ người cho rằng hẩn là một ma pháp sư lương thiện sao?
- Có lẽ là vậy

Nhất Hào trầm ổn nói: “Dù hẩn là Einstein hay Oppenheimer (1), tôi chắc chắn hẩn không phải kẻ cuồng sát

Tiểu Ân ngắt ra. Hai kẻ này là ai? Sao lại nghe quen quen? Ý niệm trong đầu hẩn xoay chuyển, nhất thời nghĩ ra, hai người bọn họ chính là những kẻ phát minh vũ khí nguyên tử. Đúng là do cống hiến kiệt xuất của bọn họ mà thế kỷ 21 ở trái đất mới xuất hiện loại vũ khí siêu cấp đó

Hẩn tới thế giới này đã được mười bảy năm. Hẩn sớm đã lãng quên thanh danh của hai người này, hiện giờ nhớ lại, thực sự có một loại cảm giác kỳ diệu

Nhất Hào nói không sai, nếu không có hai người này phát minh ra, chưa chắc vũ khí nguyên tử đã xuất hiện. Không thể nói hai người này là kẻ cuồng chiến tranh, mà chỉ có thứ hung khí đó mới là thứ giết người hàng loạt

Có đôi khi phát minh ra một thứ, không nghĩ nó sẽ trở thành vũ khí siêu cấp, nhưng một khi nó được sử dụng, vậy sẽ hoàn toàn trái ngược so với ý muốn ban đầu

Trầm tư trong chốc lát, Tiểu Ân nói:

- Được rồi, ta thừa nhận, vị vô danh pháp sư kia có lẽ không phải là kẻ tà ác, nhưng nếu hắn đã lưu lại mấy thứ này, chúng ta không nên lãng phí

- Ngài tính làm gì?

Tiểu Ân chậm rãi ngẩng đầu lên, nói:

- Không phải Nick muốn ta gia nhập đoàn dong binh sao. Ta nghĩ, ta đã có câu trả lời khiến hắn hài lòng.

1. Oppenheimer: J. Robert Oppenheimer (22 tháng 4, 1904 – 18 tháng 2, 1967) là một nhà vật lý lý thuyết người Mỹ, được biết đến với vai trò giám đốc của Dự án Manhattan. Trong Chiến tranh Thế giới thứ II, mục đích của dự án đó là phát triển các loại vũ khí hạt nhân đầu tiên tại phòng thí nghiệm bí mật Los Alamos ở New Mexico.

Được biết đến như là “cha đẻ của bom hạt nhân,” Oppenheimer đã tỏ ra ân hận khi thấy sức giết người khủng khiếp của quả bom sau khi nó được sử dụng để phá hủy các thành phố Hiroshima và Nagasaki của Nhật Bản. Sau chiến tranh, ông là cố vấn chính cho Ủy ban năng lượng hạt nhân Hoa Kỳ vừa mới được thành lập, ông đã dùng vị trí này để vận động cho việc kiểm soát năng lượng nguyên tử trên toàn thế giới và tránh khỏi cuộc chạy đua hạt nhân với Liên Xô.

Sau khi làm nổi giận nhiều chính trị gia và các nhà khoa học khác với các quan điểm chính trị của ông, ông đã bị tước quyền an ninh (quyền được biết nhiều bí mật quốc gia) trong một phiên điều trần chính trị vào năm 1954. Mặc dù bị tước mất quyền ảnh hưởng chính trị trực tiếp, Oppenheimer vẫn tiếp tục giảng dạy, viết, và làm việc trong ngành vật lý.

Một thập kỉ sau, Tổng thống John F. Kennedy đã tặng thưởng ông Huy chương Enrico Fermi như là một dấu hiệu trả lại quyền chính trị. Như là một khoa học gia, Oppenheimer được nhớ tới như là người sáng lập ra trường phái vật lý lý thuyết khi ở tại Đại học California tại Berkeley.

122. Chương 9: Ma Thú Kỹ Sĩ

Nhưng giờ phút này, ngồi trên xe ngựa, Nick lại cực kỳ hưng phấn, hắn tuyệt đối không ngờ được, ma pháp sư có thực lực cường đại như Tiểu Ân lại nhanh chóng đáp ứng yêu cầu của hắn, đồng ý gia nhập đoàn dong binh của thế tập hiệp sỹ Daier

Khi Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện trước mặt Nick, vị chấp sự đạo tặc công hội thiếu chút nữa đã bỏ trốn, nhưng liên tưởng đến thân phận của đối phương, là ma pháp sư nắm giữ lực lượng thần bí, hắn liền bình tĩnh trở lại

Khi biết Tiểu Ân đồng ý với yêu cầu của mình, hắn không do dự, dẫn Tiểu Ân tới gia tộc Linton ở quận Reynolds

Là một gia tộc cao cấp, được sắc phong danh hàm hầu tước, gia tộc Linton tự nhiên chiếm một vùng lãnh thổ rộng lớn. Đặc biệt là tại phương bắc của đại thảo nguyên, gia tộc Linton còn chiếm được cả hai quận

Sau khi hầu tước đại nhân bệnh chết, hai quận này bị hai người con rể của hắn chiếm đoạt, căn cứ theo luật pháp của đế quốc Lang Nhân, bọn họ dùng lực lượng của mình triệu tập dong binh, bắt đầu phát động tấn công đối với Tuyết Lang Nhân. Trong cuộc chiến tranh này, người nào thu được công lao lớn hơn sẽ kế thừa tước vị hầu tước

Ở trong đế quốc Lang Nhân, bất kể xét về danh tiếng hay vũ kỹ thì Daier vẫn là một hậu nhân của công huân kỵ sỹ với tiếng tăm hiển hách và rất nhiều công lao. Mặt khác, hắn là một lang nhân cường tráng, cho nên mới lọt vào mắt xanh của hầu tước đại nhân, vì thế hầu tước đại nhân mới gả con gái cho hắn

Loại chuyện này tại thế giới loài người rất ít khi phát sinh, bởi vì có nhiều yếu tố dễ dẫn tới một cuộc hôn nhân, đặc biệt là hôn nhân chính trị lại càng nhiều. Nhưng đối với lang nhân thì chuyện này có rất ít yếu

tổ phải bắn khoắn, nếu không Daier mà muốn trở thành người thừa kế của hầu tước đại nhân thì còn gặp phải rất nhiều khó khăn

Trên đường đi, Nick kể chi tiết những chuyện liên quan tới kỳ sỹ Daier cho Tiểu Ân biết. Hắn rất hy vọng Daier có thể thu được thắng lợi trong cuộc tranh đấu này

Xe ngựa chợt dừng lại, Nick che mặt, dẫn Tiểu Ân lẳng lặng lên vào cửa sau của trang viên

Đi quanh trang viên vài vòng, rất nhanh hai người đi tới một gian thư phòng rộng lớn

Trên đường đi, Tiểu Ân yên lặng không nói một câu nào, cho đến khi đến thư phòng, khi bỏ khăn che mặt ra, Tiểu Ân mới cười hỏi:

- Nick, người rất quen thuộc với nơi này

- Đúng vậy

Nick không do dự nói:

- Ta và kỳ sỹ Daier đã liên lạc với nhau hơn mười năm, đương nhiên là quen thuộc với từng ngọn cây ngọn cỏ ở đây

Trên mặt Tiểu Ân lộ ra một nụ cười thoải mái, nhưng trong lòng hắn lại không hề cười cợt tí nào

Nick là đạo tặc nổi danh ở đế quốc Lang Nhân, mà gia tộc Linton lại là một gia tộc có thanh danh hiển hách, nhưng hai giai cấp thế lực đối lập này lại kết hợp hoàn mỹ với nhau, đây là trường hợp điển hình của chuyện quan giặc cầu kết với nhau

Nhưng đã ở thế giới này và trải qua một kiếp người, Tiểu Ân hiểu rõ chuyện này là chuyện bình thường, khó có thể thay đổi được

Sau một lúc, một vị lang nhân cao lớn đi tới. Từ trên người hắn, Tiểu Ân cảm ứng được một khí thế cường đại

Trước luồng khí thế này, Nick trở lên nhỏ bé, Tiểu Ân lẳng lặng đánh giá hắn, trong lòng cảm thấy kinh ngạc vạn phần, bởi trên người kẻ này chẳng những có khí thế của nhân vật nắm quyền còn có một tia năng lượng dao động yếu ớt

Giây phút này, trong mắt Tiểu Ân tràn ngập vẻ nghi hoặc. Chẳng lẽ lang nhân này là một vị ma pháp sư hay lang nhân sát mẫn? Nhưng nhìn vóc dáng và cơ bắp trên người hắn, nhìn kiểu gì cũng giống một tên cơ bắp tứ chi phát triển, đơn giản mà nói thì đây là một lang nhân điển hình

- Kỳ sỹ Daier đại nhân, chào ngài

Nick cung kính cúi đầu nói

Lang nhân cơ bắp cười lớn, nói:

- Tiên sinh Nick, chào người

Hắn quay đầu nhìn về phía Tiểu Ân, hỏi:

- Vị này là ai, trước kia ta chưa từng gặp thì phải

Tiểu Ân cười cười, bất tri bất giác đối với tên cơ bắp này xuất hiện một tia hảo cảm, kẻ thẳng thắn như thế này sao lại kết hợp được với một tên gian manh nhỉ

- Đại nhân, vị này là ma pháp sư Tiểu Ân, người tự nguyện gia nhập vào quân đội của ngài, đồng ý theo ngài đi thảo phạt bộ tộc Tuyết Lang Nhân

Ánh mắt Daier nhất thời sáng lên, khi nghe được ba chữ ma pháp sư, ngay cả hắn cũng phải kích động

- Tốt quá, pháp sư Tiểu Ân, có thể được ngài trợ giúp, thực sự là vinh hạnh của kẻ hèn

- Ngài quá khách khí

Tiểu Ân thuận miệng đáp, hắn gia nhập đoàn dong binh của Daier, mục đích của hắn không chỉ để giúp đỡ Daier, mà còn là vì để chế tạo ma pháp đạo cụ mới

Daier do dự một chút nói:

- Pháp sư Tiểu Ân, đại chiến sắp xảy ra, tha thứ cho ta, không thể tổ chức tiệc rượu để chào mừng ngài gia nhập. Nhưng ta cam đoan, nếu chúng ta chiến thắng trở về, chắc chắn ta sẽ cử hành yến tiệc long trọng nhất để tiếp đón ngài ...

- Không cần

Tiểu Ân thản nhiên cắt đứt lời hứa hẹn của hắn, nói:

- Ta tới là để giúp ngài giành lấy tước vị, trừ chuyện này ra, ta không hy vọng có nhiều người biết đến lai lịch và ý đồ của ta

Daier ngẩn ra, nhưng hắn cũng biết, đa số ma pháp sư nắm giữ thực lực cường đại đều không giống với người bình thường, cho nên hắn chỉ cười khổ một tiếng

Ba người trò chuyện một lúc thì có người hầu tiến vào tìm Daier. Tên lang nhân này quả thực bận rộn, đặc biệt khi sắp sửa xuất chinh, tất cả mọi chuyện đều đổ lên vai hắn, khiến hắn bận tới nỗi không thở nổi

Tiểu Ân và Nick chào từ biệt Daier, nghỉ ngơi ở một gian phòng trong trang viên. Tiểu Ân tất nhiên ở riêng một phòng, hắn dùng lực lượng tinh thần dò xét bốn phía, hỏi:

- Nick, vị kị sỹ Daier kia chỉ là một kị sỹ sao?

- Đúng vậy, ngài là một vị kị sỹ kiệt xuất

Nick chăm chú nói:

- Ngay cả ta, cũng không chống đỡ nổi mười chiêu

Tiểu Ân nhíu mày hỏi:

- Nhưng ta cảm ứng được trên người hắn có năng lượng dao động? Chẳng lẽ ngoại trừ là một vị kị sỹ, hắn còn là một ma pháp sư hoặc lang nhân tât mẫn sao?

Nick cười khổ nhìn Tiểu Ân, giây phút này, thực sự hắn rất khó giải thích. Đặc biệt khi đối mặt với Tiểu Ân, tâm tình hắn lại càng khó có thể diễn đạt

Ma pháp sư? Tât mẫn?

Nói giỡn sao, chẳng lẽ người cho rằng một kẻ có được lực lượng của kị sỹ, còn có thời gian để học tập ma pháp sao?

Đương nhiên, những câu này hắn không dám nói thẳng với Tiểu Ân, không thể làm gì khác hơn, hắn lắc đầu nói:

- Tiểu Ân các hạ, Daier là một vị kị sỹ chân chính, hắn không kiêm tu ma pháp hay tât mẫn, hơn nữa hắn là lang nhân, không có khả năng trở thành ma pháp sư

Tiểu Ân vuốt cằm nghi hoặc hỏi:

- Thế sao trên người Daier có ma lực dao động?

- Ma lực dao động?

Nick suy nghĩ trong chốc lát, cuối cùng bưng bình nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân, kị sỹ Daier mặc dù không phải là ma pháp sư nhưng hắn là một vị kị sỹ ma thú, trên người hắn có năng lượng dao động chắc là do ở chung lâu với ma thú, cho nên mới nhiễm phải một ít

Tiểu Ân rùng mình, mặc dù hắn đã sớm nghe qua đại danh của kị sỹ ma thú nhưng đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy

- Ma thú của hắn thuộc loại gì?

- Là một con song hệ ma lang hiếm thấy

Nick đặc ý nói:

- Đây là một con ma thú cấp 3

Tiểu Ân gật đầu, cuối cùng hắn hiểu ra, tại sao Nick lại đặt cược vào Daier

- Nick, đối thủ cạnh tranh của Daier là ai? Cũng là kỵ sỹ ma thú sao?

- Tất nhiên không phải, nhưng chiếm cứ quận Eastbourne là kỵ sỹ Matthew, con thứ hai của bá tước Stanco, mặc dù thực lực cá nhân kém nhưng lại có số lượng dong binh đông. Cách biệt giữa hai bên không lớn

Tiểu Ân “a” một tiếng. Xem ra song phương mỗi người một vẻ, nhưng một bên thì bằng thực lực cá nhân và sức thu hút để triệu tập dong binh, còn một bên dựa vào lực lượng gia tộc để chiêu mộ

Nếu như ở trên trái đất, bên thứ hai sẽ chiếm thế thượng phong tuyệt đối, nhưng trong thế giới ma pháp này, lực lượng của đôi bên lại ngang nhau

Sống yên lành tại trang viên một tháng, theo hiệu lệnh của Daier, cuối cùng đoàn dong binh chính thức xuất phát

Tiểu Ân tự nhiên đi theo đoàn, còn Nick, sau khi bàn bạc cụ thể với Tiểu Ân, liền rời khỏi quận Reynolds

Dù sao hắn cũng là một tên đạo tặc nổi tiếng. Nếu như để kẻ khác nắm được chứng cứ hắn cấu kết với Daier thì sẽ tạo ra ảnh hưởng xấu trong việc tranh đoạt chức hầu tước của Daier

Nhưng trước khi rời đi, Nick có nói cho Daier biết, Tiểu Ân là một vị ma pháp sư có thực lực cường đại. Mặc dù hắn không kể lại chuyện giao thủ với Tiểu Ân nhưng từ thái độ khiêm nhường của hắn khi nhắc nhủ lại, Daier xác định được Nick không có phao tin nhằm

Trước khi xuất phát một ngày, Daier tự mình tới phòng của Tiểu Ân, mời hắn tham gia cuộc họp chuẩn bị trước khi chiến đấu

Mặc dù Tiểu Ân không có nhiều kinh nghiệm về chiến tranh, nhưng hắn biết tầm quan trọng của cuộc họp này, chỉ là hắn không hiểu sao Daier lại mời một ma pháp sư như hắn tham gia, chẳng lẽ Daier muốn mời hắn làm quan chỉ huy? Suy nghĩ này quá điên điên

Trong một căn phòng rộng lớn, đã có mấy người ngồi, trừ mười đại hán thô tráng ra, còn có bốn người mặc áo choàng, trên người bọn họ lộ ra năng lượng dao động

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân đảo qua trên người bọn họ một vòng, nhất thời hắn thấy yên lòng

Thực lực của mấy tên này nhiều nhất chỉ ngang với pháp sư và lang nhân tóc bạc trong đoàn đạo tặc Nick, chỉ cần đối phương không gỡ thủ đoạn lương bại câu thương ra, trên cơ bản không tạo ra uy hiếp gì đối với Tiểu Ân

Daier và Tiểu Ân tiến vào, giới thiệu cho Tiểu Ân biết những người này

Đoàn dong binh có tổng cộng hơn năm trăm người, mặc dù nhân số kém hơn so với đoàn dong binh của Matthew, nhưng đây là khả năng lớn nhất mà thế tập kỵ sỹ thừa nhận được

Mười tên tráng hán trong đội ngũ năm trăm người, mỗi người thống lĩnh một trăm người này là những bằng hữu Daier quen được khi đi lịch lãm, mỗi người đều có năng lực cường đại. Đường nhiên ngoài Daier ra, trong bọn họ không có ai là kỵ sỹ ma thú

Bốn người khoác áo choàng là ma pháp sư và lang nhân tát măn do Daier dùng trăm phương ngàn kế mời về

Trong đó pháp sư tự do là Kim và Lai An, lang nhân tát măn là Stanley và Solomon

Mỗi nơi có bản sắc riêng của mình. Trên đại thảo nguyên, ma pháp sư và tát măn có thói quen mặc áo choàng, giống như ma pháp sư loài người có thói quen mặc ma pháp bào, là do phong tục tập quán khác nhau của mỗi nơi

Còn về Tiểu Ân, khi tới đại thảo nguyên, hắn không mặc ma pháp bào nữa, cũng không có thói quen mặc áo choàng, nhưng khi hắn tiến vào, bốn người này lập tức nhận ra năng lượng dao động trên người hắn, ánh mắt nhìn về phía hắn mang theo vẻ cảnh giác và đề phòng

Động tác của bọn họ bị Daier nhìn ra. Nhưng đối với một vị chỉ huy như hắn thì chỉ cần thủ hạ dưới trướng không công khai đối địch với nhau, hắn vẫn duy trì quan hệ cạnh tranh, đối với kẻ thống trị thì ngược lại đó là chuyện tốt

Đương nhiên, nếu bọn họ vượt quá giới hạn thì đó là một trường tai nạn, để duy trì quan hệ này như thế nào còn phải xem bản lĩnh của kẻ chỉ huy

Sau khi giới thiệu mọi người xong, Daier cao giọng nói:

- Các vị, theo tin tức mà ta thu được, dong binh đoàn Matthew tổng cộng có một ngàn hai trăm người

Tất cả mọi người trong phòng nhủ thầm lại, mặc dù bọn họ biết, nhân số giữa đôi bên sẽ có sự khác biệt, nhưng không tưởng được, khác biệt giữa đôi bên là gấp đôi

Daier tiếp tục nói:

- Mục tiêu cuối cùng của ta và Matthew là hai bộ lạc trung bình của Tuyết Lang Nhân. Đương nhiên, dọc trên đường đi, khi tiêu diệt những bộ lạc nhỏ cũng được tính là chiến tích

Hắn liếc mắt nhìn mọi người trong phòng, nói:

- Mọi người, chúng ta phải làm sao?

Tiểu Ân không mở miệng. Nói thật từ khi tới đế quốc Cát Hãn, mặc dù nghe qua một ít tin tức về đại thảo nguyên, nhưng hắn không hề hiểu rõ sự phân bố thế lực giữa những quốc gia. Đặc biệt vì sao đế quốc Lang Nhân lại đụng binh với Tuyết Lang Nhân, hắn lại càng không hiểu rõ

Nhưng chỉ cần nghĩ một chút là hắn hiểu ra, đây là quá trình tự giết hại lẫn nhau

Một vị thống lĩnh một trăm người tên là Parker trầm tĩnh nói:

- Các vị, binh lực của chúng ta ít hơn so với dong binh đoàn Matthew. Nếu so về binh lực thì chúng ta yếu hơn, ta đề nghị chúng ta lập tức tập trung toàn bộ lực lượng, dùng tốc độ nhanh nhất hướng tới mục tiêu. Có lẽ về chính thể công lao không hơn được đối phương, nhưng về mặt thời gian, chúng ta sẽ chiếm thế thượng phong

Khi hắn nói đến vấn đề binh lực, trong lòng Tiểu Ân mắng to, binh lực không phải ít hơn mà là không thể so được với đối phương. Trừ khi là kỳ tích phát sinh, nếu không kết quả đã sớm định rồi

Khuôn mặt giấu sau tấm áo choàng, Lai An lạnh lùng nói:

- Tiên sinh Parker, dựa theo pháp luật của đế quốc, dù chúng ta có đến mục tiêu nhanh hơn, nhưng nếu công lao kém hơn đối thủ, phần thắng cuối cùng cũng rất nhỏ đó

- Ta biết nhưng có thể sẽ hòa

Parker mỉm cười nói:

- Một khi hòa, thắng lợi cuối cùng sẽ thuộc về chúng ta

Tiểu Ân ngắt ra, thực sự không hiểu ý nghĩ của hắn, không nhịn được thốt lên hỏi:

- Tại sao?

Nhất thời, ánh mắt của mọi người tập trung nhìn vào Tiểu Ân, trong mắt mỗi người mang theo vẻ kinh ngạc, dường như hoài nghi, tại sao vấn đề đơn giản như vậy mà Tiểu Ân lại không biết

Daier gật đầu với mọi người rồi giải thích:

- Tiên sinh Tiểu Ân đến từ đế quốc Cát Hãn, cho nên không biết luật của đế quốc chúng ta. Nếu như công lao của đôi bên như nhau, thì ta và kỵ sỹ Matthew sẽ tiến hành quyết đấu, người thắng lợi sẽ giành được tước vị hầu tước

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu, Matthew chẳng qua chỉ là một kỵ sỹ lang nhân bình thường, nhưng Daier lại là kỵ sỹ ma thú hiếm có, nếu hai người quyết đấu, giống như là hổ quyết đấu với sói, Matthew tuyệt đối không có khả năng thủ thắng

Lang nhân tát mồm Stanley khê gật đầu, áo choàng trên người hần lắc lư, hần chậm rãi nói:

- Biện pháp hay, có lẽ đây là biện pháp tốt nhất

Daier đột nhiên thở dài một tiếng, nói:

- Ta cũng biết, đây là biện pháp duy nhất, nhưng chúng ta dù làm được như thế, cũng chưa chắc giành được thắng lợi cuối cùng

- Tại sao?

Stanley dò hỏi

- Nếu như ta là Matthew, nhất định sẽ chia một ngàn hai trăm người làm ba tiểu đội

Daier trầm ngâm nói:

- Chỉ cần dùng một tiểu đội gần sáu trăm người, giống như chúng ta trực tiếp hướng thẳng tới mục tiêu, thì thời gian tới nơi không sai biệt nhiều so với chúng ta. Sáu trăm người còn lại chia làm hai tiểu đội, dọc đường tiến hành công kích các bộ lạc Tuyết Lang Nhân. Cứ như thế, dù so về mặt thời gian chậm hơn chúng ta, nhưng công lao thu được chắc chắn hơn chúng ta

Sắc mặt Parker biến đổi nói:

- Daier, những người chúng ta đều là những kẻ chiến đấu lão luyện, ta tin tưởng, Matthew không chiêu mộ được những dòng binh lão luyện. Nếu như chúng ta dùng toàn lực, có lẽ ...

Daier lắc đầu nói:

- Parker, ta tin tưởng thực lực của các huynh đệ, nhưng ta quên nói cho các người, dòng binh của Matthew đều là những kẻ tinh nhuệ tới từ gia tộc Stanco, lực chiến đấu của bọn họ cực kỳ cường đại, không như dòng binh bình thường, đặc biệt trang bị của từng thành viên hơn xa so với chúng ta

Mọi người nhìn nhau, không biết nói gì

Đây là chênh lệch giữa đại gia tộc và thế tập kỵ sỹ, dù là tài lực hay binh lực, đều có một cái hào sâu khó có thể vượt qua được

Hai vai Kim rung lên nói:

- Daier, không cần phải hỏi ý kiến nữa, nếu người triệu tập chúng ta về đây, chắc chắn là người đã có chủ ý rồi, thử nói ra đi

Sắc mặt mọi người trở nên thoải mái lên, dường như mọi người đều tin tưởng Daier, mà ngay cả nhóm bốn người ma pháp sư và lang nhân tát mồm cũng không ngoại lệ

Tiểu Ân rung mình, nhất thời nhìn Daier bằng con mắt khác, hần có thể khiến nhiều người tin tưởng như vậy, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản

Trong ánh mắt của Daier ẩn chứa vẻ vui mừng, khuôn mặt không lộ ra thần sắc chán nản, cười ha hả nói:

- Không hổ là lão bằng hữu, đúng là hiểu ta mà

Thanh âm của hần đột nhiên hạ thấp nói:

- Các vị, các vị hần biết, ta vẫn duy trì liên lạc với Nick

- Chờ đã

Kim đột nhiên lớn tiếng quát, quay đầu nhìn chằm chằm vào Tiểu Ân, không chỉ có hần, ánh mắt mọi người đều lộ vẻ cảnh giác, mấy trăm người tay nắm lấy binh khí, ý tứ rất rõ ràng, một lời không hợp, lập tức ra tay

Trong đế quốc Lang Nhân, mặc dù những kẻ đứng đầu trong gia tộc có quan hệ với đạo tặc, nhưng đều giấu quan hệ này trong bóng tối, nếu để bên ngoài biết được thì sẽ bị diệt tộc. Những người được Daier mời tới phòng đều là tâm phúc theo hần hơn mười năm, chỉ có Tiểu Ân là người ngoài, cho nên đám Kim mới cẩn thận như thế

Tiểu Ân bất động thanh sắc, liếc mắt nhìn mọi người, bộ dáng thông dong, dường như không để bọn họ trong mắt. Kỳ thực trong lòng hần đã sớm có chuẩn bị, chỉ cần xảy ra động tĩnh, ngay lập tức hần sẽ thuận phát ma pháp

Đôi mắt Daier hướng về Tiểu Ân, hần nhận ra Tiểu Ân rất tinh táo, trong lòng mừng thầm. Bị nhiều người vây như vậy, nhưng vẫn bảo trì sự trấn tĩnh, nếu không có lực lượng tuyệt đối cường đại thì là một kẻ ngốc, mà nhìn thế nào thì Tiểu Ân cũng không phải là kẻ ngu

Hít sâu một hơi, Daier nói:

- Chờ chút

Sau đó hần rất nhanh giải thích:

- Tiểu Ân các hạ vốn là người do Nick mời tới trợ giúp

Đám người Kim lúc này mới thở phào một hơi, sau đó bình tĩnh trở lại

Daier ra hiệu cho mọi người bình tĩnh trở lại, tiếp tục nói:

- Nick được sự ủng hộ của hầu tước đại nhân, đã trở thành phần tử nòng cốt của đạo tặc công hội, mà trên thế giới, tin tức của đạo tặc là linh thông nhất

- Thế thì sao? Chẳng lẽ hần có thể cung cấp cho chúng ta tin gì hữu ích sao?

Stanley dò hỏi

- Đúng thế, Nick có nói qua, hần tìm được trong tư liệu của công hội một con đường độc đạo, nếu hành trình theo đường đó, có thể rút ngắn lộ trình xuống năm ngày

Hai mắt Daier tỏa sáng, tinh táo nói

Mọi người sợ hãi than một tiếng, mục tiêu của Daier và Matthew là xâm nhập vào lãnh địa của Tuyết Lang Nhân, cướp lấy lá cờ truyền thừa của một bộ lạc trung cấp. Nhân số đôi bên tiến vào lãnh địa Tuyết Lang Nhân không nhiều, cực hạn là hơn một nghìn người

Hơn nữa mục tiêu của bọn họ không phải là đi đánh chiếm, nếu mà là đánh chiếm thì đây không phải là khảo nghiệm nữa mà là tự đi tìm chết

Khoảng cách giữa hai bộ lạc trung cấp và biên cảnh của đế quốc tầm mười lăm ngày đường, nếu có một con đường độc đạo có thể rút ngắn thời gian tới đó năm ngày, chỉ còn lại mười ngày, không nghi ngờ gì là tin tức tốt nhất cho cả đoàn

- Thực không ngờ tên Nick này mang đến tin tức hữu ích như vậy

Stanley cảm thán nói

- Đúng thế, nếu như chúng ta có thể hoàn thành sớm nhiệm vụ trước mười ngày rồi trở về, thì dù cho bọn chúng có tích lũy được công lao nhiều hơn, cũng không thể chiến thắng.

Parker hưng phấn nói

Daier cười khổ nói:

- Các vị, con đường tắt này không phải là con đường dễ đi, hơn nữa còn có mấy chỗ nguy hiểm, muốn đi qua không phải là một chuyện dễ dàng

- Con đường này ở đâu?

Kim không nhịn được dò hỏi

- Ở dãy núi Ishtar (1)

Daier nói từng chữ

Quả nhiên, tâm tình của mọi người liền sa sút xuống. Tiểu Ân cũng nhú mày

Mặc dù nơi này là đại thảo nguyên, nhưng đi tiếp về hướng bắc có một dãy núi rộng lớn, mà đối tượng bọn họ cần tập kích nằm đúng ở sau lưng của dãy núi

Nếu như trực tiếp đi xuyên qua dãy núi thì việc rút ngắn thời gian xuống còn 1/3 không phải là chuyện nhảm. Nhưng vấn đề là, dãy núi Ishtar quá hiểm trở, nếu là một tiểu đội mạo hiểm thì có thể thử, nhưng cả một đoàn quân tiến vào thì căn bản là chuyện cười

- Daier, tin tức của Nick có đáng tin không?

Parker do dự hỏi:

- Số người nhiều nhất có thể đi qua con đường đó là bao nhiêu?

- Hai trăm năm mươi người

Daier không chút do dự nói:

- Hơn nữa không thể mang theo vũ khí hạng nặng, chỉ có thể đem theo lương khô đủ để ăn trong vòng mười ngày

Parker ảo não nói:

- Trời ạ, nói cách khác, mỗi ngày chúng ta chỉ có thể ăn một bữa

- Mười ngày. Nhịn một chút không sao

Daier an ủi nói

- Dù chúng ta có thể đi qua đó, nhưng không có khí giới hạng nặng và cung lớn, chẳng lẽ chúng ta sử dụng đoản đao để liều mạng với Tuyết Lang Nhân sao?

Parker lắc đầu nói:

- Một bộ lạc Tuyết Lang Nhân trung bình có khoảng hai nghìn người, mỗi cá nhân đều là những chiến sỹ kiệt xuất, trừ người già và trẻ nhỏ ra, ít nhất có khoảng tám trăm người có khả năng cầm vũ khí chiến đấu

- Chúng ta có ma pháp sư và tát mãn

Daier tỉnh táo nói:

- Hơn nữa, Tuyết Lang Nhân bình thường không đấu lại được với chiến sỹ của chúng ta, hai trăm năm mươi người phối hợp với pháp sư và tát mãn, chắc chắn hủy diệt được bộ lạc tầm trung của Tuyết Lang Nhân

Parker do dự một chút nói:

- Được rồi, hai trăm năm mươi chiến sỹ xuất sắc cùng tổ hợp năm người gồm ma pháp sư và tát mãn, hy vọng đến lúc đó người không hối hận vì quyết định này

- Hẳn là không

Daier hài lòng mỉm cười

- Đáng tiếc

Kim thở dài một tiếng nói:

- Nếu như chúng ta có một kiện đạo cụ ma pháp không gian, có lẽ sẽ giải quyết được vấn đề này

Daier khẽ gật đầu, quay đầu lẳng lặng nhìn Tiểu Ân

Tiểu Ân nhất thời hiểu ra, chắc chắn Nick đã kể chuyện mình có kiện đạo cụ ma pháp không gian cho Daier biết, nếu không vị kỳ sỹ ma thú này tuyệt đối khó có khả năng lựa chọn phương pháp này

Trong lòng hần do dự một chút, cuối cùng nói:

- Kỳ sỹ Daier, ngài muốn mang theo bao nhiêu vật tư?
- Không ít

Daier lập tức nói:

- Nếu như đặt cùng một chỗ, đại khái chiếm khoảng ba mươi thước vuông
- Được

Tiểu Ân suy nghĩ một chút, không chút do dự gật đầu đáp ứng

Một giây sau, dù là pháp sư hay tát mãn, trong mắt mỗi người đều lộ rõ thần sắc kinh ngạc, đặc biệt là bốn kẻ có lực lượng thần kỳ của pháp sư và tát mãn

Đạo cụ ma pháp không gian được xem là loại hiếm có nhất trong số các đạo cụ ma pháp

Đặc biệt là ở những vùng xa trung tâm loài người và tinh linh, như ở phương bắc đại thảo nguyên này, số lượng ma pháp sư cao cấp càng thêm khan hiếm, cũng đại biểu cho sự khan hiếm của đạo cụ ma pháp không gian

Ở đây, những người có được đạo cụ ma pháp không gian đều là những người cường đại. Thực lực của bọn họ hơn xa, bát cấp, cửu cấp học đồ, cho nên khi nghe Tiểu Ân nói chuyện với Daier, bốn người Kim ngoài kinh hãi, thái độ liền trở nên cung kính, thái độ khiêu khích lúc trước biến mất vô tung vô ảnh

- Pháp sư Tiểu Ân, còn một chuyện, ta cần sự trợ giúp của ngài

Daier trực tiếp nói

- Chuyện gì?

-Chúng ta nếu muốn đi xuyên qua dãy núi Ishtar, trên đường đi phải đi qua mấy cái khe núi, có thể phải bay qua đó

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói:

- Không được, ta không có cách nào mang hai trăm năm mươi bay qua đó

Hần dừng lại một chút, bổ sung nói:

- Trừ khi người tìm được một vị đại ma pháp sư tới, nếu không thì không ai có được năng lực cường đại như vậy

Daier không khỏi cười khỏ nói:

- Đây là chuyện đùa mà, nếu như ta có thể mời được đại ma pháp sư tới trợ giúp thì trận tỷ thí này không cần diễn ra nữa

Quả thực, một người có được sự trợ giúp của đại ma pháp sư, cho dù chỉ có một mình, vị đó cũng có thể dễ dàng hủy diệt bộ lạc vài nghìn người. Cho nên mới nói, nếu như Daier mời được một vị đại ma pháp sư tới thì hần có thể trực tiếp kế thừa tước vị của bá tước đại nhân (Giờ là bá tước, bó tay tác giả)

Tiểu Ân phất tay, ra hiệu mình bó tay

Khuôn mặt Daier vẫn tươi cười như cũ, nói:

- Pháp sư Tiểu Ân, ta không định nhờ ngài mang chúng ta bay qua, mà ta nhờ ngài tạo cho chúng ta một cây cầu
- Cầu?

Daier lấy ra một sợi dây, Tiểu Ân vừa nhìn thấy, sắc mặt lập tức khẽ biến

Đây không phải là sợi dây bình thường mà là gân của ma thú. Mặc dù ma thú đã chết, nhưng vừa sờ lên trên đó, dường như có thể cảm nhận được năng lượng cường đại trong đó

- Đây là nguyên liệu của ma thú gì?

Tiểu Ân dò hỏi

- Không biết, đây là phụ nhân của ta đưa cho ta. Nó bền phi thường, cho dù một trăm người cùng treo trên đó cũng không bị đứt

- Ta hiểu rồi. Người muốn ta mang thứ này bay qua khe núi, sau đó các người chậm rãi trôi qua đó?

Tiểu Ân mỉm cười hỏi, kiếp trước, hẳn xem không ít phim, không xa lạ gì đối với những trường hợp như thế này

- Đúng vậy

Daier giơ ngón tay cái lên nói:

- Tiên sinh Tiểu Ân, ngài đoán rất chuẩn

- Nhưng mà đoạn dây này không đủ dài

Tiểu Ân cầm nó trong tay nói

- Không sao cả, ta còn một đoạn dài hơn, chừng khoảng hai trăm thước

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên, trong lòng động, đoạn dây này lấy từ trên người ma thú xuống quả thực hiếm có, hơn nữa chắc chắn là lấy từ trên người ma thú cao cấp

Chủng loại ma thú rất phong phú, có ma thú mặc dù thể tích không lớn, nhưng có thể rút ra một đoạn gân dài, nhưng hơn hai trăm thước gân ma thú thì quả thực phi thường hiếm thấy

- Nếu như ta giúp người, người phải cho ta đoạn gân ma thú đó

Tiểu Ân chăm chú nhìn đối phương, đồng dạng nói từng chữ

- Không thành vấn đề

Daier vươn tay, nói:

- Một lời đã định

Kết thúc hội nghị, Tiểu Ân lập tức rời đi. Dù sao hẳn chỉ là người ngoài, mà ở trong đó cơ bản là tâm phúc của Daier, Tiểu Ân không có nhiều đề tài để nói chuyện với bọn chúng

Nhưng trước khi rời đi, theo thói quen, Tiểu Ân thả một con ruồi máy ra. Có thứ này, dù đám người Daier có thương lượng gì, hẳn cũng có thể nắm rõ trong lòng bàn tay

Quả nhiên, sau khi Tiểu Ân rời đi, Kim lập tức hỏi:

- Daier, người này chẳng lẽ là ma pháp sư chính thức?

- Ta không biết

Daier nói:

- Nhưng căn cứ theo lời Nick nói, thực lực của người này cực kỳ cường đại, chẳng những trên người hẳn có đạo cụ ma pháp không gian, hẳn còn có thể trực tiếp bay được

- Bay được sao?

Kim thì thào nói, thanh âm của hắn tràn ngập vẻ hâm mộ. Đối với một ma pháp sư hạ cấp mà nói, có thể bay lượn tự do trên bầu trời là ước muốn cao nhất của bọn họ

- Nếu như hắn thực sự có thể bay được, thì hẳn chưa chắc đã là ma pháp sư chính thức, nhưng ít nhất cũng là thấp cấp học đồ, hơn nữa còn là học đồ sắp tiến giai

- Nhưng

Solomon do dự trong chốc lát, nghi hoặc nói:

- Xem năng lượng dao động trên người hắn, thấy không có cao hơn chúng ta bao nhiêu mà
- Ma pháp thiên biến vạn hóa

Kim thử dài nói:

- Có lẽ hắn học được cách ẩn giấu năng lượng dao động

Stanley khẽ gật đầu, hỏi:

- Daier, bọn Matthew có ma pháp sư chính thức trợ trận không?
- Không có

Sắc mặt Daier lộ vẻ xem thường nói:

- Tên Matthew kia triệu tập được binh mã, đều là nhờ phụ thân của hắn, bá tước Stanco. Mặc dù gia nghiệp của gia tộc hắn to lớn, nhưng không có ma pháp sư chính thức nào nguyện ý trở thành pháp sư thuộc gia tộc của bá tước
- Thế tất mẫn thì sao?

Stanley thần sắc trầm xuống hỏi

Daier do dự một chút nói:

- Chắc là sẽ không có tất mẫn cao cấp, nếu không bệ hạ cũng sẽ không đồng ý
- Không sai, Stanley, người không cần lo lắng

Solomon an ủi nói:

- Trong nhà của bá tước đại nhân quả thực có một tất mẫn cao cấp nhưng nếu như tất mẫn cấp bậc này cũng gia nhập vào quân đội của Matthew, hơn nữa còn có một ngàn hai trăm người nữa, thế thì chẳng khác gì gia tộc Stanco nhúng tay vào cuộc tỷ thí này. Pháp luật của đế quốc chắc chắn không cho phép bọn chúng làm như thế

Stanley cười khổ một tiếng nói:

- Kỳ thực, bọn chúng đã sớm nhúng tay vào

Daier thu hồi vẻ tươi cười trên mặt, lộ ra vẻ kiên nghị độc nhất vô nhị của loài người

- Yên tâm, ta sẽ không để cho móng vuốt của bọn chúng lan xa

Ba ngày sau, đoàn người Tiểu Ân cuối cùng cũng xuất phát

Trước khi rời đi, Daier chuẩn bị một loạt những chiếc rương, trừ vũ khí ra, còn có nhiều đồ ăn, nước uống và lều vải, dù đã sắp xếp lại thành một chiếc rương lớn, nhưng nó vẫn vượt ba mươi thước vuông

May là, không gian trong vòng tay ít hơn ba mươi thước vuông nhưng không gian trong vòng cổ vẫn còn nhiều. Tiểu Ân do dự một chút, liền nhét tất cả mọi thứ vào trong vòng cổ không gian

Sau khi Tiểu Ân cho đóng đồ đó vào trong vòng cổ, Daier mới thở phào một hơi

Hắn chuẩn bị đồ ăn thức uống cho ba mươi ngày, nếu không cũng sẽ không nhiều đồ như vậy. Nếu như Tiểu Ân nói không mang theo hết được thì hắn cũng đành buông tha số vật tư đó. Nhưng sau khi Tiểu Ân không nói gì đem đóng đồ đó đi, trong lòng hắn có chút hối hận: Tại sao mình không chuẩn bị nhiều hơn chứ ...

Đoàn người rời khỏi quận Reynolds. Mười ngày sau, cuối cùng bọn họ cũng tới biên cảnh ở phương bắc

Sau khi tới biên cảnh, bọn họ chia làm hai bộ phận. Mỗi bộ phận có hai trăm năm mươi người, nhưng một bộ phận có tố chất thân thể tốt, vũ kỹ cao, và có năm người nắm giữ lực lượng siêu cường của pháp sư và tất mẫn rất nhanh hướng về phía dãy núi Ishtar

Một ngày sau, bọn họ đã tới dưới chân núi, mà giờ phút này một thân ảnh quen thuộc xuất hiện trước mắt Tiểu Ân

- Diya?

Khi nhìn thấy lang nhân tát măn, Tiểu Ân không khỏi kinh hô. Hắn cũng hiểu được tại sao Nick muốn hội hợp với đoàn người tại chỗ này, bởi vì tên đạo tặc nổi danh này không thể quanh mình chính đại xuất hiện trong quận Reynols

- Kỵ sỹ Daier, chào ngài, pháp sư Tiểu Ân các hạ, chào ngài!

Diya cung kính nói

Đối với Tiểu Ân, hắn không dám có chút bất kính nào

Thấy thái độ của Diya, mọi người càng thêm khẳng định thực lực của Tiểu Ân, tự nhiên càng thêm tôn kính hắn.

Tiểu Ân vung tay chặn lại, nhìn lang nhân, kinh ngạc hỏi:

- Tóc người sao lại biến thành màu đen?

- A, đây là một thủ đoạn nhỏ, sử dụng được vật trộn với màu sắc của thực vật là có thể thay đổi màu tóc, thậm chí là cả màu da nữa

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, nghĩ lại ngày xưa tên đại lừa đảo Ryder cũng có năng lực cải sửa dung mạo, chỉ tiếc là hắn không có học được

Quay sang lang nhân tát măn, Tiểu Ân nói:

- Tiên sinh Diya, ngài có thể truyền kỹ thuật này lại cho ta không? Ta rất có hứng thú đối với kỹ thuật này

- Tất nhiên là được

Diya không chút do dự nói. Mặc dù lần trước gặp nhau, Tiểu Ân giết chết rất nhiều người trong đoàn đạo tặc, nhưng nếu đã làm đạo tặc thì bọn chúng đã có sự chuẩn bị sẵn đối với cái chết

Tiểu Ân có thể làm được như thế, chứng minh thực lực của hắn vượt xa mọi người. Nếu Tiểu Ân đã thả hắn, trong lòng lang nhân căn bản không có ý định báo thù

Tiểu Ân gật đầu, lui ra phía sau một bước, Daier cảm kích cười nói:

- Tiên sinh Diya, mời ngài dẫn đường

Đi theo Diya, trong rừng núi, địa thế từ từ cao lên, đường xá cũng trở nên gập ghềnh. May mà Daier chọn đi lần này đều là những chiến sỹ cường đại, những người này đều là tùy tùng của Daier, đã theo hắn lập công trên chiến trường, cho nên không có ai tụt lại phía sau

Hành tẩu trên sơn đạo không có ảnh hưởng gì lớn tới Tiểu Ân. Với thân thủ nhanh nhẹn và sự chịu đựng của hắn, ngay cả so với những kẻ xuất sắc nhất trong đám người Daier cũng không hề thua kém

Nhưng đối với hai ma pháp sư còn lại thì bọn họ có vẻ hết sức chật vật. Cuối cùng, bọn họ phải gia trì cho bản thân Khinh Linh Thuật. Đây là nỗi bi ai của ma pháp sư hạ cấp, nếu là ma pháp sư cao cấp, hoàn toàn có thể thi triển Phi Tường Thuật, phi hành như một tia chớp trên không trung, mà không phải thi triển thêm ma pháp phụ trợ như bây giờ, lại còn phải có người chiếu cố mới có thể theo kịp đoàn người

Còn về ba lang nhân tát măn, mặc dù bọn họ có được lực lượng thần bí, cũng không chú trọng rèn luyện thể lực, nhưng bọn họ tốt xấu gì cũng là lang nhân, tố chất thân thể tốt hơn nhiều so với loài người, cho nên miễn cưỡng không liên lụy tới đội ngũ

Hành tẩu năm ngày, tới một ao nước, Diya dừng lại. Vốn đã kêu khổ không thôi, Kim và Lai An lập tức ngồi bệt xuống đất, không còn sức để di chuyển nữa

Theo thói quen, Tiểu Ân quay đầu lại, cẩn thận đánh giá con cự lang màu xanh ở không xa. Trong hoàn cảnh ác liệt như vậy, biểu hiện của con cự lang này vẫn rất tốt, không hề bị ảnh hưởng gì cả

Trong đoạn thời gian này, Tiểu Ân tập trung một nửa lực chú ý vào vật cưỡi của Daier

Trong đám người này, chỉ có Daier mang theo vật cưỡi. Đó là một con cự lang màu xanh, Tiểu Ân có thể dễ dàng cảm nhận được năng lượng dao động nồng đậm trên người nó

Căn cứ theo lời giới thiệu của Daier, con cự lang này là một loại ma lang cấp 3, có năng lực phong hệ cường đại. Trong một lần tình cờ may mắn tại đại thảo nguyên, Daier tìm được ma lang non này mang về

Mặc dù nhìn con ma lang này rất lớn, thậm chí còn có thể trở thành vật cưỡi của Daier, nhưng trên thực tế, nó mới chỉ có mười lăm tuổi mà thôi

Có lẽ phát giác ra Tiểu Ân đang quan sát, Daier nhẹ nhàng vỗ đầu sói, đi tới bên người Tiểu Ân

- Pháp sư Tiểu Ân, ngài rất thích Tiểu Thanh sao?

Daier tươi cười nói. Trên mặt hắc, Tiểu Ân không hề tìm ra sự mệt mỏi

- Tiểu Thanh?

Tiểu Ân nhất thời đổ mồ hôi. Cái tên này dường như giống với một loại yêu quái trong truyền thuyết ở kiếp trước

- Đúng vậy

Daier vươn bàn tay to, thân mật vuốt ve đầu cự lang, mà cự lang hơi híp mắt lại, dường như hưởng thụ sự vuốt ve này

Tiểu Ân thở dài một hơi, nói:

- Thể tích của nó thật lớn, nó chỉ là ma thú cấp 3 thôi sao?

Mặc dù Tiểu Ân không hoài nghi Daier, nhưng căn cứ vào sự cảm ứng của hắc, năng lượng dao động trên người con cự lang không lớn tới mức đó

Động tác của Daier cứng lại, sau một lát mới tiếc nuối nói ra:

- Mặc dù thể tích của Tiểu Thanh không nhỏ, nhưng tuổi tác của nó quá nhỏ, chỉ có mười lăm tuổi, cho nên thực lực của nó hiện tại chỉ bằng ma thú cấp 2

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, thầm nghĩ quả nhiên mình cảm ứng không sai, con ma thú này chưa phải ma thú cấp 3

Thanh âm Daier đột nhiên trở nên hùng hậu có lực:

- Nhưng ta tin tưởng, qua năm mươi năm nữa, Tiểu Thanh nhất định sẽ đột phá, trở thành ma thú cấp 3

Tiểu Ân chớp hai mắt, năm mươi năm? Ngay cả đối với ma pháp sư chính thức thì con số này cũng hết sức lớn đó

Sức sống của lang nhân mặc dù cường hãn, nhưng bọn họ không sống lâu hơn nhân loại. Nhìn nét mặt có chút phong sương của Daier, Tiểu Ân hết sức hoài nghi, đến lúc đó hắc còn sống, cũng không thể cưỡi được Tiểu Thanh tung hoành

Daier tiếp tục vuốt ve cự lang, hơn nữa nói:

- Hiện tại, ta nhất định phải thành công, một khi ta trở thành hầu tước, Tiểu Thanh sẽ trở thành thủ hộ thần trong gia tộc của ta. Con cháu của ta sẽ hợp tác với nó để tác chiến, mang lại vinh quang cho gia tộc

Tiểu Ân ngẩn ra, nhìn đầu cự lang, trong lòng cảm thán một tiếng, xem ra người không những trở thành vật cưỡi của Daier, mà còn trở thành vật cưỡi truyền thừa của gia tộc bọn họ

Ma thú và loài người không giống nhau, mặc dù chúng nó không có trí tuệ như loài người, nhưng chúng nó sống rất lâu, đặc biệt là ma thú cấp 3, chúng nó chẳng những sống lâu hơn hắc loài người mà thực lực còn tăng lên theo độ tuổi, thậm chí còn đột phá cực hạn, có khả năng tiến thêm một bước nữa

Nguyên nhân là do ma thú sống lâu hơn loài người, cho nên trước khi tử vong, kỳ sỹ ma thú đều tìm kiếm một người trong gia tộc kết hợp với vật cưỡi, truyền vật cưỡi lại cho đời sau

Nếu một ma thú cường đại bị con người thuần phục thì chúng sẽ đem lại cho gia tộc những lợi ích không thể nào tưởng tượng được

Đương nhiên, khả năng thu phục được ma thú không cao, hơn nữa có thể trở thành kỵ sỹ cưỡi ma thú, phải là ma thú cấp 3 có trí tuệ trở lên. Cho nên trong các triều đại, mặc dù nhiều người muốn trở thành kỵ sỹ ma thú để một bước có thể lên trời nhưng mấy ai có thể làm được điều này

Tiểu Ân vô thức vượt cái vòng tay của mình, trong vòng tay của hắn có một con Hắc Giáp Tích

Nghe nói dưới sự trợ giúp của tát mẫn cao cấp, có thể trực tiếp khiến cho Hắc Giáp Tích này tiến hóa đồng thời nắm giữ năng lực của hai hệ ma pháp phong và thủy, trở thành ma thú cấp 5 Phi Thiên Hắc Giáp Tích

Ma thú cấp 5, đây là tồn tại tương đương với đại ma pháp sư cường đại

Mặc dù trong chiến đấu, loài người cùng ma thú có thể sử dụng các loại phụ trợ để gia tăng cơ hội chiến thắng, nhưng nếu muốn chống lại, hơn nữa giết chết ma thú cấp 5, ít nhất cũng phải là ma pháp sư tam tinh chính thức

Đang lúc Tiểu Ân liên tưởng, ở nơi không xa truyền đến tiếng kêu của Diya, vị lang nhân tát mẫn nhuộm tóc đen này đã phát hiện ra một cái khe núi lớn

Đây là một khe núi lớn, có khoảng cách khoảng tám mươi thước

Hai đầu ngọn núi cao chót vót, mở mắt nhìn, trên vách núi có những phiến đá bóng loáng, dưới sự phản chiếu của ánh sáng tỏa ra những tia sáng lộng lẫy

Một ngọn núi lớn dường như bị một chiếc búa bổ làm hai, cho nên mới biến thành hình dạng như thế này. Mấy trăm người chứng kiến cảnh tượng trước mắt đều tấm tắc khen ngợi. Nhưng bọn họ rất nhanh nhớ tới, bản thân mình dường như sắp phải xuyên qua khe núi này, nhất thời trong mắt mọi người hiện lên những thần sắc khác nhau

Có kẻ kinh hoàng thất thố, có người hưng phấn nhảy nhót, có cả những người run run, sắc mặt tái nhợt

Diya nhìn khe núi lớn trước mắt, thì thào nói:

- Căn cứ theo sách sử mà bộ tộc lang nhân chúng ta ghi lại, nơi đây vốn là một ngọn núi lớn hoàn chỉnh

- Hoàn chỉnh

Kim không nhịn được cười nói:

- Người không phải nói là có thứ gì bổ nó ra làm hai đó chứ

Ngoài sự mong đợi, Diya thong thả gật đầu kiên định nói:

- Đúng vậy, trong truyền thuyết, trong cuộc chiến giữa các viễn cổ đại thần, trên bầu trời phát ra vô số đạo sấm sét, mỗi một đạo có uy lực cường đại khó có thể tưởng tượng được. Cho nên dãy núi Ishtar nối liền với nhau mới bị loại lực lượng không thuộc về nhân gian này bổ cho thất điên bát đảo, không thể ăn khớp lại với nhau

Đám người Tiểu Ân nhìn nhau, đại chiến giữa những vị thần, dường như danh từ này rất xa vời

Daier vỗ mạnh tay một cái, nói:

- Tốt lắm, chúng ta chuẩn bị một chút rồi qua đó

Mọi người lần lượt gật đầu, ánh mắt tập trung nhìn Tiểu Ân. Dựa theo ước định trước đó, Tiểu Ân phải thi triển Phong Tường Thuật, đem gân ma thú qua bên đó, hơn nữa phải tìm một địa phương cố định để tạo thành cầu, như thế mọi người mới có thể bình an vượt qua

Từ trên lưng cự lang, Daier lấy một cái túi, mở túi ra, bên trong là một đoạn gân ma thú dài tới hơn hai trăm thước

Gân ma thú này mặc dù dài nhưng lại không to, ngược lại có chút tinh tế, đặt cùng một chỗ chỉ to bằng một lòng bàn tay

Tiểu Ân cầm lấy một đoạn, nói:

- Ta qua đó

Dứt lời, trên người hắn xuất hiện một trận năng lượng dao động mãnh liệt, một giây sau, thân thể của hắn giống như mất đi sức nặng, bay lên giữa không trung. Quan sát bốn phía, thân hình Tiểu Ân nhanh như điện, vượt qua khoảng cách trăm thước, tới bờ đối diện bên kia

Cự lang Tiểu Thanh mở to đôi mắt, trong mắt nó lộ rõ vẻ tò mò và hâm mộ. Với trí tuệ hiện giờ của mình, nó đã có thể hiểu được bay lên trên không là chuyện khó khăn, hơn nữa nó cảm thấy sợ hãi đối với năng lượng dao động trên người Tiểu Ân,

Daier quay đầu hỏi:

- Thế nào?

Kim đề thấp âm thanh nói:

- Hắn không có sử dụng đạo cụ ma pháp, hoàn toàn dựa vào thực lực của mình thi triển Phong Tường Thuật
- Không sai, có thể thi triển Phong Tường Thuật tùy tâm sở dục như vậy, người này ít nhất phải là một vị nhất tinh ma pháp sư chính thức

Stanley gật đầu, vui sướng nói:

- Lần này Nick đã lập được công lớn, mời được ma pháp sư chính thức tới tương trợ, quá thần kỳ

Daier lên tiếng, đôi mắt chớp động, ánh mắt cao thâm khó lường, dĩ nhiên không ai có thể nhìn thấu trong lòng hắn nghĩ gì

Tại bờ bên kia, Tiểu Ân tìm một khối đá lớn, cột chặt sợi gân ma thú lại, dùng sức lôi kéo thử, phát giác thứ này có thể chịu được sức nặng của mười người

Do ở giữa không trung, mặc dù cách xa nhau trăm thước, liên lạc cũng không thuận lợi. Tiểu Ân lấy ra một hòn đá lớn, cạo xát hòn đá một chút, nhất thời hoa lửa hiện lên. Thứ này là Tiểu Ân lấy của lang nhân tát mãn, dùng làm tín hiệu để liên lạc

Sau một lát, từ phía của Daier, rất nhanh có một người dọc theo gân ma thú trượt sang. Tiểu Ân vừa nhìn, trong lòng không khỏi vui mừng

Nguyên người này dùng một cái ròng rọc đặc chế, hai tay hắn cầm hai bên cái ròng rọc đó, cứ như thế nhờ sự co giãn của gân ma thú mà trượt sang

Nhìn cảnh này, trong lòng Tiểu Ân cảm khái vạn lần, hóa ra người ở nơi này không khác nhau mấy so với ở trên trái đất. Người trái đất có thể nghĩ ra biện pháp nào, bọn họ cũng có thể nghĩ ra và áp dụng biện pháp đó

Người đi tiên phong là tâm phúc của Daier, bách phu trưởng Parker. Sau khi sang tới nơi, hắn cười với Tiểu Ân, nhìn sợi gân trời vào tảng đá vài lần, kéo thử vài cái, cuối cùng mới nở nụ cười mỹ mãn, sau đó, hắn cũng đốt một cây đuốc

Một lát sau, một tổ ròng rọc lớn hơn trượt qua đây, lần này ròng rọc rất lớn, một lần có thể chở được năm người

Khi bọn họ sang tới nơi, Parker ném ròng rọc đi, khí lực của lang nhân vốn lớn, mà Parker là người nổi bật trong số đó, lực ném không phải bàn tới, chiếc ròng rọc lớn phát ra những tiếng rít chói tai trên sợi gân ma thú. Phía đối diện, Daier lập tức xuất hiện, hắn vững vàng tiếp được chiếc ròng rọc. Sau đó hắn ung dung thả xuống, cả sợi gân ma thú dần dần bình thường trở lại

Cứ như thế, cứ năm người một lần, hai giờ sau, toàn bộ mọi người vượt qua được nơi hiểm yếu này

Trong khi vận chuyển, lúc đầu cự lang Tiểu Thanh tỏ vẻ không tình nguyện, đại khái là nó không quen ở trên cao, nhưng khi kỳ sỹ Daier thì thảo nói nhỏ với nó vài tiếng, cự lang mặc dù trong lòng không tình nguyện nhưng cũng đồng ý qua đó

Sau khi mọi người sang tới nơi, Tiểu Ân bay trở lại, tháo đầu gân ma thú ra, sau đó quay lại

Tới giờ phút này, cuối cùng Tiểu Ân mới hiểu, tại sao kỵ sỹ Daier không chút do dự tặng hắc sợi gân ma thú này. Bởi muốn vượt qua địa thế hiểm trở này, nếu không có ma pháp sư biết phi hành thì tuyệt đối không thể vượt qua được

Nếu như không có ai biết bay, kế hoạch này coi như bị phá sản, chỉ là một bình hoa để ngắm khiến kẻ khác chê cười mà thôi

Cứ như thế, di chuyển trong núi sáu ngày, trên đường đi tổng cộng gặp phải ba chỗ hiểm yếu như vậy, do có năng lực phi hành của Tiểu Ân, bọn họ không gặp nguy hiểm gì, toàn bộ đều vượt qua

Bảy ngày sau, bọn họ chính thức thoát khỏi dãy núi Ishtar, khi tới nơi lập tức biết rõ những ai có tố chất thân thể tốt

Mặc dù không có chiến sỹ nào bị tụt lại phía sau nhưng khuôn mặt tràn đầy vẻ uể oải, hai tên sát mã thủ hồng hộc, còn Kim và Lai An thì người mềm nhũn ra, không có sức để di chuyển nữa, cuối cùng phải nhờ người đỡ mới đi tiếp được. Bọn họ không còn để ý gì tới hình tượng ma pháp sư cao quý nữa, mà trực tiếp nằm thẳng cẳng trên mặt đất như một con chó giả chết, thở hổn hển

Trong đoàn người, Daier và Parker thường xuyên phải chạy dọc chạy ngang, hơn nữa mỗi lần vượt qua nơi hiểm yếu, không nghi ngờ gì hai người lãnh phần việc nặng nhất, nhưng biểu hiện của bọn họ vẫn như trước, đầu chí vẫn được duy trì cao, cả người trên dưới không có dấu hiệu gì của sự suy giảm lực lượng

Còn về Tiểu Ân, hễ người nào nhìn về phía hắn, trong lòng đều nghĩ hắn là một tiểu quái vật

Là ma pháp sư, vậy mà hắn di chuyển với cường độ cao theo đoàn đội, chẳng những có thể kiên trì bám theo, hơn nữa biểu hiện không hề kém so với đám người Daier và Parker. Nếu như Tiểu Ân không thể hiện màn trình diễn bay trên không, chỉ sợ tuyệt đại đa số mọi người sẽ không tin hắn là một ma pháp sư

Ra khỏi dãy núi, nhiệm vụ dẫn đường của Diya hoàn thành, nhưng hắn không rời khỏi đội ngũ, mà tiếp tục đi theo đội ngũ. Đương nhiên nhiệm vụ dò đường bây giờ không do hắn thực hiện nữa

Hiện tại đã là buổi chiều, không lâu sau, thám tử phát hiện ra một ngôi làng ở phía trước, sau khi hỏi rõ, Parker lặng lẽ đi tới, nói:

- Daier, phía trước là một tiểu bộ lạc Tuyết Lang Nhân, chỉ có mười hai hộ gia đình

Daier khẽ gật đầu nói:

- Tốt, đêm nay chúng ta sẽ ngủ ở đó

Parker lên tiếng, vung tay lên, năm mươi chiến sỹ bám sau hắn, rất nhanh tiến về ngôi làng

Mặc dù bọn họ đã mệt mỏi, nhưng vừa nghe tới chiến đấu, tinh thần lập tức phấn khởi lên, thậm chí Tiểu Ân còn phát hiện ra trong mắt vài lang nhân còn lộ rõ màu huyết sắc

- Kỵ sỹ Daier, đây là bộ lạc của Tuyết Lang Nhân?

Tiểu Ân tiến lên hỏi

- Đúng vậy

- Người chuẩn bị xử lý bọn chúng như thế nào?

Daier ngẩng ra, nhìn Tiểu Ân, nghiêm mặt nói:

- Bộ đội của ta cần phải nghỉ ngơi, tối nay chỗ đó là chỗ chúng ta nghỉ lại

- Không, ý ta là, người tính xử lý những người đó như thế nào?

Daier do dự một chút, nhìn không ra ý định trong mắt Tiểu Ân, không thể làm gì khác hơn đành nói:

- Bọn họ phải chết

Tiểu Ân mấp máy miệng, thở dài, tiến về phía ngôi làng, Daier cả kinh, vội vàng nói:

- Tiểu Ân các hạ, chúng ta chỉ có hai trăm năm mươi người, mặc dù có pháp sư và tát mẫn, nhưng muốn đối phó với một bộ lạc hơn một nghìn người, phải lựa chọn biện pháp đánh lén, chúng ta không thể để lộ tin tức ra được

Tiểu Ân dừng bước nói:

- Kỵ sỹ đại nhân, ta hiểu mà, nhưng xin ngài cho phép ta tới đó để làm lễ cầu khẩn, để cho vong linh của bọn họ thanh thản rời khỏi thế giới này

Daier thở phào một hơi, nói:

- Không vấn đề gì, tất cả theo như ý muốn của ngài

Ở không xa, nhiều tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên, hiển nhiên đám người Parker đã bị phát hiện

Trong lòng Tiểu Ân cũng hơi kinh hãi, đám người Parker tập kích trong đêm tối, thế mà bị phát hiện ra, có thể thấy được trong bộ lạc Tuyết Lang Nhân này có cao thủ

Nhưng đám người Daier lại trấn tĩnh dị thường, dường như không cảm thấy kỳ quái, quả nhiên không lâu sau, tiếng kêu từ từ trầm xuống, hơn nữa biến mất không thấy

Bàn tay Daier vung lên, đội ngũ tiến vào làng.

1. Ishtar: Ishizu Ishtar là một nhân vật hư cấu trong bộ truyện tranh nổi tiếng Vua trò chơi và là người sở hữu Dây chuyền ngàn năm.

123. Chương 10: Đột Phá

Đối với chuyện này, không có bất cứ ai dị nghị cả, sau khi thấy Tiểu Ân thi triển Phong Tường Thuật, hẳn được hưởng đãi ngộ như đãi ngộ với ma pháp sư chính thức. Đặc biệt, hai vị học đồ bát cấp và cửu cấp học đồ, Kim và Lai Ân, càng nơm nớp lo sợ, thể hiện rõ thái độ lấy lòng

Tiểu Ân biết, hai tên học đồ bình thường này cho tới giờ chưa được vị ma pháp sư nào nhận làm môn hạ, bọn họ biểu hiện như thế, rất có khả năng muốn bái mình làm sư phụ

Nhưng Tiểu Ân hiểu rõ thực lực của mình, kỳ thực thực lực của hắn không cao hơn nhiều so với hai người. Chỉ có điều tốc độ thi triển và sự lý giải về ma pháp sâu sắc hơn đối phương mà thôi. Có lẽ dựa vào sổ lục thư trong vòng cổ không gian, Tiểu Ân có thể chỉ điểm được hai người, nhưng hắn không có ý định đó

Ngôi làng được dọn dẹp sơ qua, mặc dù trên mặt đất vẫn còn vết máu rõ ràng nhưng tất cả thi thể đã bị chất sang một cái hố lớn

Cái hố này là do Daier ra lệnh đào lên, vốn Daier định lờ đi vì những người này giết thì cũng đã giết rồi

Nhưng Tiểu Ân nói muốn siêu độ linh hồn cho bọn họ, mà Kim và Lai An phụ họa theo, ngay cả Diya cũng ủng hộ ý kiến của Tiểu Ân, nên Daier không thể làm gì khác đành phải người đào một cái hố lớn, dung nạp được khoảng hơn ba mươi người

Một mình tới trước hố, nhìn trong hố có hơn ba mươi thi thể của Tuyết Lang Nhân, Tiểu Ân thở dài một hơi. Từ trong vòng cổ không gian, hắn lấy ra vài món vật phẩm, phân biệt là ba khối ma hạch cấp 6, và một ít nguyên liệu trên người ma thú cấp 6

Dựa theo những điều mà vị ma pháp sư vô danh lưu lại, Tiểu Ân cầm lấy ba khối ma hạch đã khắc ma pháp ấn ký, bắt đầu quán chú lực lượng tinh thần vào trong

Từ từ, một lực trường kỳ dị khuếch tán ra xung quanh. Một luồng năng lượng quý dị hung ác từ những thi thể trong hố chậm rãi tỏa ra

Tiểu Ân cẩn thận đặt ba khối ma hạch lên trên đồng nguyên liệu ma pháp, cẩn thận cảm ứng biến hóa trong đó

Từ từ, luồng năng lượng này giống như bị lực trường trong ma hạch hấp dẫn, tất cả chui vào trong, không sót lại một tí nào

Tiểu Ân nhảy cảm phát hiện ra, luồng năng lượng quý dị này không phải trong thi thể nào cũng có. Hơn nữa số lượng tỏa ra từ mỗi thi thể không hề giống nhau

Có thể nói, càng là thi thể có thể hình cường tráng, tử trạng thâm trầm, trước khi chết phản kháng mãnh liệt, năng lượng sinh ra càng mạnh

Mà những thi thể chỉ một đao là bị giết chết, chết không thể giải thích được, năng lượng tỏa ra lại không nhiều

Gãi đầu, giờ Tiểu Ân mới hiểu được, ma pháp này tại sao gọi là Sát Lục Thiên Mạc. Đó là vì phải thu thập năng lượng trên thi thể người chết mới có thể thi triển được

Tiểu Ân nhẹ nhàng thở một hơi, trong lòng thầm suy đoán, ma pháp kinh khủng này là do ai sáng chế ra. Vị ma pháp sư vô danh kia không lưu lại tên họ, chẳng những kết hợp tử linh pháp thuật với nguyên tố triệu hoán thuật, còn để lại trong mật thất cả ma hạch và nguyên liệu ma pháp

Chuyện Tiểu Ân phải làm chẳng qua là kích thích ma pháp trên ma hạch, tạo ra lực trường. Hấp thu đủ năng lượng sát lục, sau đó ghép đồng nguyên liệu lại là xong

Nếu không đơn giản như thế thì chỉ bằng một chút thực lực của Tiểu Ân, tuyệt đối khó có khả năng vận hành đồ án ma pháp thần bí khắc trên ma hạch cấp 6

Năng lượng sát lục được hấp thu với tốc độ rất nhanh. Hơn ba mươi cỗ thi thể chỉ có một nửa là có năng lượng sát lục, nhưng sau khi hấp thu xong, Tiểu Ân thất vọng phát hiện ra, chỉ có một bộ phận nhỏ đồ án ma pháp trên ma hạch là sáng lên

Lông mày Tiểu Ân không khỏi nhíu lại, dựa theo những gì ghi trên lục thư thì năng lượng sát lục nhiều mới khiến cho ma pháp đồ tỏa sáng, đợi tới khi toàn bộ đồ án sáng lên, mới có thể tiến hành bước cuối cùng, lắp ráp đạo cụ ma pháp

Nhưng xem ra, muốn làm được điều này, không phải trong thời gian ngắn có thể hoàn thành

Đột nhiên, một cơn gió lạnh thổi qua. Tiểu Ân giật mình ớn lạnh một cái. Muốn hoàn thành ma pháp này, chỉ sợ phải hấp thu năng lượng sát lục của hơn một vạn người, hơn nữa còn phải là những thi thể có năng lượng sát lục. Nghĩ đến điều này, trong lòng Tiểu Ân mơ hồ thấy phát lạnh, dường như muốn buông tha việc chế tạo đạo cụ ma pháp này

Do dự trong chốc lát, cuối cùng Tiểu Ân nhặt mọi thứ lại, trở về căn phòng nhỏ của mình, còn về cái hồ kia tự nhiên là có người phụ trách lấp nó lại

Tiểu Ân trở về phòng, đây là căn phòng tốt nhất ở đây. Tiểu Ân vừa về, đã ngã đầu ra ngủ, mặc dù thân thể hắn vẫn chống đỡ được, nhưng hắn cũng cần phải phục hồi bản thân.

Tờ mờ sáng ngày thứ hai, mới có chút ánh sáng le lói, Daier đã tự mình tới

Đi theo Daier, còn có Tiểu Thanh. Trong tay kỵ sỹ này cầm một phần điểm tâm, đây là phần điểm tâm nóng hổi nhất từ khi vào dãy núi Ishtar

Trên núi, do điều kiện hạn chế nên mỗi người chỉ có thể ăn lương khô, mọi người sớm đã ngán tới tận cổ cái thứ lương khô lạnh tanh đó

Tiểu Ân cầm lấy, nuốt ngấu nghiến vào bụng, lúc này mới thỏa mãn thở ra một hơi, thật lòng nói:

- Cám ơn

- Tiểu Ân các hạ. Ngài quá khách khí

Daier chân thành nói:

- Để một pháp sư tôn quý như ngài chịu khổ cùng chúng ta, ta rất áy náy

Trong lòng Tiểu Ân thầm nghĩ, mấy ngày nay ngoài thức ăn hơi kém ra, hắn cũng không chịu khổ nhiều, nhưng hắn mỉm cười, không nói câu nào

Daier cúi đầu, đột nhiên nói:

- Nghe nói Tiểu Ân các hạ tới từ đế quốc Cát Hãn

- Đúng thế

Tiểu Ân nhướn mày thầm nghĩ, không phải ngươi đã sớm biết rồi sao

- Ngài tới từ đế quốc Cát Hãn, vậy chắc ngài không rõ mối thù giữa đế quốc Lang Nhân chúng ta và Tuyết Lang Nhân rồi

Tiểu Ân ngẩn ra, chậm rãi lắc đầu, trên thực tế, trước khi xuất phát, hắn còn không biết ở phương bắc của đại thảo nguyên còn có một chủng tộc lang nhân khác

Daier ngẩng đầu, chăm chú nói:

- Năm trăm năm trước, kỳ thực toàn bộ phương bắc của đại thảo nguyên thuộc bộ tộc Thanh Lang chúng ta

- À

Tiểu Ân nhìn vào mắt hắn, trong lòng đã đoán được tám chín phần mười chuyện này

Quả nhiên, chuyện Daier kể tiếp hoàn toàn hợp với suy đoán của Tiểu Ân

Bộ tộc Tuyết Lang Nhân ở cực bắc của đại thảo nguyên. Khi bọn họ tới đại thảo nguyên, thực lực không đủ, đầu tiên xưng thần với bá chủ đại thảo nguyên là bộ tộc Thanh Lang. Nhưng dần dần số lượng Tuyết Lang Nhân di chuyển tới càng ngày nhiều, hơn nữa sau vài lần sinh sản, thực lực của bọn họ ngày càng cường đại lên. Sau cùng lộ ra bộ mặt thật, trở mặt với bộ tộc Thanh Lang, song phương bắt đầu trận chém giết thảm thiết

Trải qua trăm năm chém giết, song phương đều tử thương trăm trọng, cuối cùng bộ tộc Thanh Lang bị ép phải thừa nhận địa vị của Tuyết Lang Nhân, toàn tộc thoái lui tới giữa đại thảo nguyên Sa Aola. Hơn nữa, sau đó bộ tộc Thanh Lang thay đổi quyết sách, sống hòa bình với loài người chiếm cứ phía nam bộ đại thảo nguyên

Có lẽ là do lo bị Tuyết Lang Nhân và loài người hai mặt giáp công, cho nên trong thời khắc nguy khốn đó, bộ tộc Thanh Lang đã thương nghị với loài người. Trải qua mấy trăm năm phát triển, hiện giờ trong đế quốc Lang Nhân, Thanh Lang và loài người đã dung nhập với nhau, loài người chiếm gần một nửa giang sơn

Tất nhiên là lúc đầu ở nam phương, đế quốc Cát Hãn phái rất nhiều người tiến vào đại thảo nguyên, không phải có lòng tốt gì

Bọn họ muốn nâng cao vị thế của loài người, sau đó khống chế toàn bộ bộ tộc Thanh Lang. Nhưng hoàng đế của đế quốc Cát Hãn không nghĩ đến, sau khi hắn phái ra những tinh anh tiến vào nắm giữ những vị trí chủ chốt trong bộ tộc Thanh Lang, những người này không thu bộ tộc Thanh Lang vào bản đồ, ngược lại còn hợp tác với bộ lạc Thanh Lang, thành lập nên đế quốc Cát Hãn

Nhân tính, đó là một chuyện cực kỳ phức tạp

Khi đã hưởng thụ quyền lực tối cao, cũng không ai hy vọng mình bị kẻ khác thao túng

Hoàng đế của đế quốc Cát Hãn cuối cùng đành phải thừa nhận địa vị của đế quốc Lang Nhân. Do bộ lạc Thanh Lang cùng loài người kiến tạo nên đế quốc khổng lồ, nên bộ lạc Thanh Lang từ từ thoát khỏi cuộc sống bộ lạc, thành lập nên những thành thị hùng vĩ

Quốc lực tăng lên khiến bộ lạc Thanh Lang khôi phục lại thực lực lúc đầu. Mà lúc này bọn họ cũng không muốn tách khỏi loài người, tự mình sinh tồn một mình

Có lẽ về mặt thể chất, lang nhân hơn xa loài người, nhưng loài người sau khi trải qua rèn luyện trở thành những chiến sỹ cường tráng không thua gì lang nhân. Hơn nữa trong nhân loại còn có ma pháp sư nắm giữ lực lượng thần bí và các loại kỹ thuật tiên tiến, do đó kết hợp là nguyện vọng của đôi bên

Có điều bộ lạc Thanh Lang không có quên mối thù năm đó, nếu như không có Tuyết Lang Nhân, bọn họ cũng không bị bức tới tình cảnh chật vật như vậy, suýt chút nữa đã diệt vong

Cho nên mấy trăm năm gần đây, về mặt đối ngoại, đế quốc Lang Nhân chỉ mở những cuộc chiến tranh về phương bắc. Mà ngay cả khi giải quyết tranh đấu giữa quý tộc, điều đầu tiên bọn họ nghĩ đến, không phải quyết đấu, mà là công lao trong chiến tranh với Tuyết Lang Nhân

Khi Daier nói xong. Hãn nghiêm mặt nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài có lẽ không giống Thanh Lang nhân chúng ta có mối thù với Tuyết Lang Nhân, nếu có lựa chọn, ta tin mỗi một Thanh Lang nhân chúng ta đều sẽ lựa chọn tiêu diệt toàn bộ Tuyết Lang Nhân

Tiểu Ân vuốt cằm, âm thầm cười khổ không thôi, hãn chậm rãi nói:

- Kỵ sỹ Daier, ta hiểu được ân oán giữa các người. Người có thể yên tâm, dù người đối xử với Tuyết Lang Nhân thế nào, ta cũng sẽ không có ý kiến

Rốt cuộc Daier mới yên tâm. Hãn hài lòng rời đi

Trên thực tế, nỗi lo lắng nhất của Daier chính là Tiểu Ân bất mãn đối với việc hãn hạ lệnh giết hại, rồi rời đi. Cho nên mới sáng sớm ra, hãn đã tới để giảng giải ân oán lịch sử giữa hai chủng tộc, để Tiểu Ân có thể hiểu được. Nhưng hãn tuyệt đối không ngờ, Tiểu Ân lại đồng ý dễ như vậy, điều này quả thực nằm ngoài dự liệu của hãn. Sau khi Daier rời đi, Tiểu Ân khẽ lắc đầu, hãn mặc dù không có hoài nghi Daier, nhưng hãn là người tới từ thế kỷ 21 ở trái đất, hãn hiểu rõ một việc, đó là chiến tranh chủng tộc rất khó phân biệt được là ai đúng ai sai

Thực lực không bằng đối phương, cúi đầu chịu thua, xưng thần cống nộp, mà khi thực lực trở nên cường đại, liền nuốt chửng đối phương. Điều này trong sách sử của các triều đại đã từng ghi lại nhiều

Nhưng muốn quật khởi là một chuyện cực kỳ khó khăn. Hơn nữa ngoài thực lực ra phải có vận may, thiếu một thứ cũng không được. Tuyết Lang Nhân có thể lớn mạnh lên, hơn nữa còn đuổi bộ tộc Thanh Lang ra khỏi phương bắc đại thảo nguyên, tuyệt đối không phải là nhờ vào may mắn

Đương nhiên, nếu một bên bị xâm lược và thương tổn, chắc chắn sẽ không thừa nhận sự thực này. Mà theo lời kể của Daier, Tiểu Ân khó giải thích được sự chán ghét đến tận xương tủy của hãn đối với Tuyết Lang Nhân

Nhìn về phương xa. Mặt trời đã mọc, bên ngoài truyền đến những tiếng ồn huyên náo, hiển nhiên mọi người đã bắt đầu chuẩn bị xuất phát

Thần sắc của Tiểu Ân bình tĩnh nhưng trong lòng hãn lại nghĩ, nếu như đế quốc Lang Nhân thực sự tiêu diệt được hết Tuyết Lang Nhân, vậy chỉ sợ tổ hợp giữa loài người và lang nhân sẽ tan vỡ

Dù có miễn cưỡng hợp lại cùng một chỗ, bước tiếp theo, chắc chắn sẽ phát động chiến tranh, khi đó đế quốc Cát Hãn là mục tiêu xui xẻo

Lắc đầu, Tiểu Ân vút ý nghĩ không thể giải thích được đó ra khỏi đầu. Dù thế nào đi nữa, cũng không quan hệ gì đến mình. Cho dù đế quốc Lang Nhân tiêu diệt đế quốc Cát Hãn, cũng không thể đánh tới cổ hương công quốc Louis của hãn được, bản thân mình quan tâm đến những thứ vớ vẩn đó làm gì

Đẩy cửa ra, trên cơ bản mọi người đã sớm chuẩn bị xong, hơn hai trăm năm mươi chính thức xuất phát về phía trước

Thoát ra khỏi dãy núi, khoảng cách giữa bọn họ và mục tiêu chỉ còn hai ngày đường. Trong lúc hành quân, bọn họ gặp phải một tiểu bộ lạc, tiểu bộ lạc này không lớn, dân cư chỉ có hai mươi người

Dưới sự đánh lén của cao thủ như Parker, rất nhanh chiến đấu kết thúc, Tiểu Ân thở dài, giả bộ tiến lên siêu độ vong linh, sau đó đuổi theo đoàn người

Hai ngày sau, bọn họ đã tiếp cận mục tiêu

Ở xa, đã có thể thấy được những đám khói bay cao. Mặc dù không nhìn thấy bất cứ ai nhưng đám người Daier đã ngừng lại

Bọn họ không định chưa chuẩn bị mà đã nghênh ngang tiến vào mà dừng lại chuẩn bị thật tốt để đêm nay tiến hành đánh lên

Parker và Solomon dẫn theo năm tên chiến sỹ kiệt xuất rời khỏi đoàn người, trước khi đêm xuống, bọn họ bắt được một Tuyết Lang Nhân còn sống tới

Đó là một tiểu tử còn chưa trưởng thành, bị trói lại, ánh mắt lộ rõ vẻ sợ hãi

Tiểu Ân nhướng mày hỏi:

- Cứ như thế bắt người, không sợ kinh động bọn chúng hay sao?

- Không

Daier khẳng định nói:

- Trên thảo nguyên, ngẫu nhiên mất tích một người là chuyện bình thường, dù là những kẻ buôn lậu, dã thú, thậm chí là ma thú, đạo tặc cũng có thể mang đến tai họa cho một kẻ đơn độc

Tiểu Ân thất kinh. Không thể tưởng tượng được, đại thảo nguyên nhìn sơ qua tràn ngập hấp dẫn nhưng cũng có nhiều cạm bẫy nguy hiểm. Xem ra vẫn là quê hương Louis của mình là tốt nhất, ít nhất ở nơi đó không có người nào đột nhiên mất tích. Trong lòng hắn cảm khái vạn lần, bất tri bất giác hoài niệm tới người nhà của mình

Song động tác của đám người Daier rất nhanh, một chút thời gian cũng không thể lãng phí

Hắn giật miếng vải nhét trong miệng tên thiếu niên đó hỏi:

- Người tên gì? Thuộc bộ lạc nào?

Tiểu Ân ngần ra, trong lòng thầm nghĩ, tên này thật xảo hoạt, rõ ràng đã biết lai lịch của đối phương, nhưng lại còn muốn đùa giỡn với đối phương

Tên Tuyết Lang Nhân run rẩy nói:

- Ta là Tans thuộc bộ lạc Milly, các người là ai?

- Chúng ta là nhóm buôn lậu

Daier bốc phét nói:

- Chắc người đã nghe qua rồi

Thân thể Tans run lên, nghĩ đến sự đáng sợ của bọn buôn người. Hắn thở hổn hển nói:

- Các người tốt nhất nên thả ta, nếu không nhất định Milligan (1) các hạ sẽ không tha cho các người

Mắt Daier nhất thời trở nên sáng ngời, hắn vốn định hỏi vòng vèo để thu thập tin tức, không ngờ đối phương lại phối hợp tốt như vậy

Đây cũng là nguyên do mà đám người Paker chọn đứa nhỏ Tuyết Lang Nhân này, tuổi tác hắn không lớn, hơn nữa kiến thức lại không có nhiều, không nghi ngờ gì đây là đối tượng tốt nhất để tra hỏi

- Milligan?

Daier cố ý chau mày, nghi hoặc hỏi:

- Tên này nghe rất quen. Hình như đã nghe qua ở đâu rồi thì phải

Tans cố gắng ưỡn ngực lên, nhưng sợi dây trói hắn không lỏng đi tí nào, cho nên nhìn qua có chút buồn cười:

- Milligan các hạ là chiến tranh tạt mìn vĩ đại. Nếu như các người không thả ta, ngài nhất định sẽ giết chết các người

Sắc mặt đám người Daier lập tức trở nên khó coi

- Milligan là chiến tranh tát mãn?

- Đúng vậy

Tans tự hào nói

- Tốt

Daier khẽ gật đầu. Parker túm lấy gáy Tuyết Lang Nhân, kéo hẳn ra ngoài tra hỏi tiếp

- Chuyện này khó có khả năng

Solomon liếc mắt nhìn bốn phía, thấp giọng nói:

- Chiến tranh tát mãn? Một bộ lạc trung bình sao có được chiến tranh tát mãn chứ?

Hai mắt Tiểu Ân hơi nhắm lại, các loại ý niệm không ngừng xoay chuyển trong đầu

Hỏi qua Diya, hẳn biết được địa vị của chiến tranh tát mãn trong thú nhân

Cái gọi là chiến tranh tát mãn, đó là tát mãn có được linh vật cường đại, hơn nữa linh vật có sức chiến đấu rất mạnh, khác hoàn toàn so với Hắc Mãng Linh của Diya

Nếu xét theo tiêu chuẩn của ma pháp sư, thì chiến tranh tát mãn có thực lực tương đương với ma pháp sư chính thức của loài người

Những tát mãn như vậy thường chỉ có ở những bộ lạc thú nhân khổng lồ hoặc siêu khổng lồ. Đương nhiên, cũng có rất nhiều người thích sống một mình hoặc sống lưu lã, nhưng ở một bộ lạc chỉ có khoảng hơn nghìn người lại xuất hiện một vị chiến tranh tát mãn, điều này quả thực khiến người ta kinh ngạc

- Làm sao giờ?

Kim cắn răng nói:

- Giờ chúng ta còn muốn đánh lên không?

Mấy nhân vật chủ chốt ở giữa sân đều trầm mặc, thực lực của chiến tranh tát mãn, mọi người đều biết. Nếu làm theo kế hoạch đánh lên ban đầu, cuối cùng kẻ bị tiêu diệt có lẽ là bọn họ

Dần dần ánh mắt của mọi người chuyển qua người Tiểu Ân. Nếu như nói ở đây có ai đối phó được chiến tranh tát mãn, thì cũng chỉ có người nắm giữ được ma pháp cấp 3, Tiểu Ân

Lông mày Tiểu Ân chậm rãi nhíu lại, ai cũng có thể nhìn ra, hẳn không muốn xung đột trực tiếp cùng đối phương

Không có ai vì điều này mà trách cứ Tiểu Ân. Bởi vì nếu đổi lại là bọn họ, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ lựa chọn như vậy

Đột nhiên, Parker tiến vào. Khuôn mặt hẳn có vẻ hưng phấn nói:

- Ta mới hỏi ra được, Milligan quả thực là chiến tranh tát mãn, nhưng hẳn chỉ mới vừa thăng cấp thành chiến tranh tát mãn

Trong lòng mọi người động, nếu như không biết thực lực sâu cạn của đối phương, có lẽ bọn họ sẽ lựa chọn rút lui. Nhưng nếu chỉ phải đối phó với chiến tranh tát mãn vừa mới tấn chức, bọn họ liều mạng cũng có thể thắng được

- Tên đó sao ở bộ lạc này?

Daier tỉnh táo hỏi

- Bởi vì Milligan vốn là người của bộ lạc này. Hẳn trở về để thăm người thân

Đám người Daier không khỏi cười khở. Bọn họ lại dám có chủ ý với người thân của chiến tranh tát mãn, vận khí quả quá đen đi

Hít sâu một hơi, Daier đột nhiên xoay người nói:

- Tiểu Ân các hạ, lần này xin ngài hãy ra tay

Tiểu Ân lẳng lặng nhìn hắn, một lúc lâu sau, rốt cuộc nói:

- Tốt, tên chiến tranh sát mẫn kia giao cho ta

Mọi người yên tâm trở lại. Có được câu nói của Tiểu Ân, bọn họ tin tưởng, Tiểu Ân nhất định có thể chiến thắng được chiến tranh sát mẫn kia

Kỳ thực Tiểu Ân đáp ứng, không phải do nhất thời xúc động, mà đã suy ngẫm kỹ

Milligan mặc dù là chiến tranh sát mẫn, nhưng hắn dù sao chỉ mới tấn chức, so với những chiến tranh sát mẫn có uy tín lâu năm, khẳng định có sự chênh lệch lớn

Mà Tiểu Ân không phải là một bát cấp học đồ bình thường. Hắn chẳng những nắm giữ được hai ma pháp cấp 3, hơn nữa trên người hắn còn có nhiều quyển trục cao cấp và một bộ trang bị ma pháp hoàn chỉnh

Mấy thứ này đừng nói là một học đồ, dù là sư phụ của hắn ma pháp sư Maren, cũng không thể so sánh được với Tiểu Ân

Dốc nhiều quyển trục và đạo cụ pháp cho nên Tiểu Ân mới muốn thử thực lực của chiến tranh Sát Mẫn. Dù sao hắn cũng tuyệt đối tin rằng bất kể tên kia có lợi hại hơn nữa, đối mặt với chiêu sát thủ của mình, quyển trục cấp 7, Tử Vong Xạ Tuyến, hắn chết là cái chắc.

Tiểu Ân là 1 người sáng khoái. Nếu đã quyết định, tự nhiên sẽ không thay đổi, hơn nữa vì cái mạng nhỏ của mình, hắn không bao giờ keo kiệt.

Tay vung lên, lấy từ trong vòng cổ ra hơn 100 quyển trục ma pháp mặc dù chỉ là quyển trục cấp 1, cấp 2, khiến cho mọi người thất kinh

Không chút do dự đem đồng quyển trục đó đưa cho Kim và Lai An, Tiểu Ân dặn dò nói:

-Mấy thứ này các ngươi cầm lấy, đợi lát nữa khi tấn công, tuyệt đối không được keo kiệt

-Vâng

Hai vị bát cấp học đồ cung kính trả lời. Động tác của Tiểu Ân khiến thân phận ma pháp sư chính thức của hắn càng được thêm khẳng định. Có thể có nhiều sơ cấp quyển trục như vậy, hơn nữa nhìn thái độ tùy tiện của Tiểu Ân, nếu giờ Tiểu Ân không thừa nhận mình là ma pháp sư chính thức, chỉ sợ không có ai tin

Tặng những thứ có vẻ tầm thường đối với mình xong, Tiểu Ân lấy bộ giáp ma pháp từ trong vòng cổ ra

Trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Tiểu Ân thoải mái mặc nó vào

Một giây sau khi Tiểu Ân lấy ra bộ áo giáp, trong mắt mọi người đều lộ ra vẻ kì dị. Nhưng khi hắn mặc nó vào trong, Trừ Diya ra, tất cả mọi người đều sợ hãi người

Kim và Lai An lắc đầu, bọn họ hết sức hoài nghi cặp mắt của mình, có phải là qua một cơn mê nên hoa mắt không?

Tiểu Ân là một ma pháp sư do, trên đời này ma pháp sư là những nhân vật tôn quý nhất. Phần lớn bọn họ đều mặc ma pháp bào đẹp để dễ chịu, cầm ma pháp trượng trong tay để chiến đấu

Nhưng vị ma pháp sư này thì sao? Nhìn bộ trọng giáp trên người, cùng đại kiếm trên tay, hai người đã có cảm giác sắp ngất xỉu đến nơi

Tiểu Ân không để đến bọn họ, bắt đầu thử đại kiếm trên tay. Mặc dù hắn không học qua vũ kỹ nhưng hắn tự tin, nếu như vị chiến tranh sát mẫn kia muốn thí sức lực với hắn, hắn chắc chắn sẽ đánh bại đối phương

Tiểu ... Tiểu Ân các hạ

Daier cười khò một tiếng hỏi:

-Ngài định mặc thứ này để chiến đấu với Milligan?

-Đúng vậy.Có gì không đúng sao?

Tiểu Ân mỉm cười hỏi

Daier há mồm to, cả người giống như sét đánh, trầm ngâm trong chốc lát, hắt rút cuộc nói:

-Tóm lại.Xin ngài hãy cẩn thận

-Ta hiểu

Tiểu Ân vỗ vai hắt nói:

-Ta muốn được yên tĩnh một chút

Daier gật đầu, mang mọi người rời khỏi

Solomon thấp giọng hỏi thăm:

-Daier, người có cảm thấy hắt giống như một ma pháp sư không?

-Ta không biết

Daier nhìn hắt một cái trầm giọng nói:

-Nhưng cha của ta đã từng nói một câu: Dùng người thì không được nghi ngờ

Diya ở phía sau chậm rãi gật đầu.Hắt là kẻ duy nhất ở đây từng chịu khổ trong tay Tiểu Ân, tự nhiên hắt biết rõ sự thần kì của bộ áo giáp ma pháp này. Hắt cũng biết tài bắn cung xuất thần nhập oha của Tiểu Ân.Tất cả những điều này chắc chắn sẽ khiến cho chiến tranh tát măn phải ngạc nhiên

Thấy bọn họ đã đi ra xa.Tiểu Ân mới lấy nhữn thứ tốt trong vòng cổ không gian ra

Trên bộ áo giáp này có bốn chỗ để đặt năng lượng . Trước kia đặt trong bốn chỗ này là năng lượng tinh thạch hạ cấp. Năng lượng này mặc dù con người không thể sử dụng được nhưng lại cung cấp sinh lực cho đạo cụ ma pháp

Trước kia, đặt trên bốn chỗ đó là bốn khối năng lượng tinh thạch hạ cấp. Trong tay hắt có mấy trăm khối năng lượng tinh thạch loại này.Là một ma pháp học đồ, nhưng tài phú mà hắt có được, quả thật cả ma pháp sư chính thức cũng không so sánh được

Nhưng lúc này,Tiểu Ân không hề do dự.Dem tháo bỏ tinh thạch hạ cấp, thay vào đó là 4 khối linh thạch trung cấp

Trong vòng cổ của Tiểu Ân có hơn sáu mươi khối năng lượng tinh thạch trung cấp,lúc này vì cần tắc vô áy náy, hắt chấp nhận ra để chuẩn bị

Sau đó, trên hay tay hắt, mỗi tay đeo một chiếc nhẫn

Hai chiếc nhẫn này có chứa ma pháp phụ trợ, có thể hình thành vòng bảo hộ, ngăn cản công kích của địch nhân. Ngày xưa, mười ba cái Bạo Tạc Thuật nổ động thời cũng không kích phá được vòng bảo hộ này. Không cần nghĩ cũng biết, vòng bảo hộ này có thể ngăn cản ma pháp công kích, nhưng lại không ngăn cản được dư lực đánh sâu vào. Nếu không,chưa chắc Tiểu Ân đã giữ được mạng mình trong rừng Gobbi.

Chuẩn bị xong, Tiểu Ân lấy ma pháp đoản cung và một cây ma pháp tiễn , hơn nữa còn chuẩn bị thêm hai cuốn quyển trục cao cấp và tá khối ma hạch cấp hai chứa đựng Phi Tương Bạo Thuật

Để đối phó với chiến tranh tát măn, có thể nói Tiểu Ân đã đem toàn lực ra, không bảo lưu lại gì cả

Dần dần sắc trời từ từ tối sầm lại.Quả nhiên đúng như dự liệu của Daier, trong bộ lạc cũng không có ai tìm tuyết lang nhân bị mất tích.Có điều xem trên trang phục trên người tuyết lang nhân, có qua nửa chỉ là con một của một người bình dân bình thường, tự nhiên khó tránh có khả năng khiến cả bộ lạc dốc sức tìm kiếm

Lần này Daier mang tới đây phần lớn là lang nhân, dù chiến sĩ loài người thì cũng đều là những kẻ hung tợn.Hơn nữa một khi ẩn núp. Đường như mỗi cá nhân đều tinh thông, nhìn động tác của bọn họ, thậm chí Tiểu Ân hoài nghi, trước kia bọn họ từng được huấn luyện.Nếu như vậy Daier quả là đáng sợ.

Động tác của Kim và Lai An cùng hai vị tát măn cũng vô cùng nhẹ nhàng, bọn họ gia trì thêm cho mình vài loại pháp thuật phụ trợ. Nhiệm vụ của bọn họ cực đơn giản, trực tiếp nhất, đó chính là xâm nhập vào trong bộ lạc của đối phương, sử dụng ma pháp hoặc dùng thuốc, khiến cho những người bộ lạc mất đi khả năng chiến đấu.

Chỉ đơn thuần dựa vào ma pháp thì rất khó làm được điều này, nhưng tát măn lại có một số thủ đoạn nhỏ có thể làm được như vậy.

Cách đó không xa, toàn thân Tiểu Ân mặc áo giáp, một tay cầm đại kiếm, một tay cầm đoản cung, lúc nào cũng có thể bắn tên.

Rốt cuộc Daier vùng tay lên. Kim, Lai An và ba gã lang nhân tát măn thi triển ra pháp thuật mình đã chuẩn bị, oanh kích về phía bộ lạc.

Nếu trong bộ lạc có chiến tranh tát măn, kế hoạch đánh lén của bọn họ đành phải thay đổi.

Nếu như không có kẻ này, bọn họ có thể từ từ tiến đến. nhưng đã có kẻ này tọa trấn, như vậy bên Daier chỉ có duy nhất một lần để ra tay, bởi vì một khi có năng lượng dao động, chắc chắn sẽ khiến đối phương chú ý. Điểm này, ngay cả Tiểu Ân cũng không có biện pháp che giấu.

Quả nhiên, ba vị tát măn vừa mới phóng ra khí độc mà mình chế tạo, trong bộ lạc nhất thời phát ra một tiếng sói tru kinh thiên động địa.

Sau đó một thân ảnh cao lớn xuất hiện, phá tan được đỉnh của chiếc lều vải bay ra.

Đám người Daier không nương tay chút nào, một khi tát măn đã động thủ, bọn họ lập tức giết vào. Kim và Lai An không ngừng sử dụng ma pháp hỏa hệ, tại mỗi nơi mà hai người đi qua đều bị đốt cháy, mặc dù hai người không động thủ giết người, nhưng để tạo ra hỗn loạn thì không nghi ngờ gì là kinh khủng nhất.

Chỉ trong giây lát, bốn phía bộ lạc đều có lửa bốc lên, nhất thời cả bộ lạc lâm vào hỗn loạn.

Giữa không trung là một lang nhân cao lớn, cả người có bộ lông trắng như tuyết. Khuôn mặt của hắn cực kỳ hung hãn, trên người dao động một loại ánh sáng màu lam nhạt bao quanh người hắn, giống như một bộ áo giáp xinh đẹp.

Hắn bay lên giữa không trung, hô to một tiếng nhắc nhở tộc nhân. Đang muốn bay xuống hỗ trợ tộc nhân, đột nhiên hắn cảm nhận được một luồng sát khí sắc bén nhắm vào mình.

Ở bên cạnh, Tiểu Ân đã sớm chuẩn bị, ngón tay buông lỏng xuống, ma pháp tiến bằng tốc độ nhanh nhất, rời khỏi đoản cung, hung hăng bắn vào đầu Milligan.

Ầm một tiếng nhỏ, ma pháp tiến vỡ tan thành hai mảnh. Ma pháp tiến bắn vào đầu lang nhân thì dừng lại. Trên đầu hắn, một tầng ánh sáng màu lam sáng lên, không nhân nhượng chặn ma pháp tiến lại.

Tiểu Ân biến sắc, hai chân dùng lực một chút, nhất thời bay lên trên không trung. Một mũi tên nữa bắn ra, lần này bắn thẳng về phía đối phương.

Đồng thời, khi hắn rời đi, trên mặt đất mơ hồ tản ra một tia năng lượng dao động. trong một phạm vi nhất định, một lực trường thần kỳ được hình thành, mà trên người những Tuyết Lang Nhân chịu khổ trước khi tử vong tỏa ra một nguồn năng lượng quý dị, từ từ bị hút vào trong đó.

Nhưng điều đáng tiếc, đó là uy lực của ma pháp tiến không đủ, không thể công kích được khả năng giáp màu lam của đối phương. Ngoài việc khiến lang nhân thấy choáng váng ra, không có bất cứ tác dụng gì.

Nhưng đối với Tiểu Ân thì hắn đã đạt được mục đích.

Phong Tường Thuật trên áo giáp tự khởi động, Tiểu Ân mặc chiếc áo giáp, nặng mấy trăm cân, giống như một chiếc búa lớn lao về phía đối phương, đồng thời hắn thay cung bằng kiếm. Khi tiếp xúc với đối phương, đại kiếm trong tay phát ra Phong Nhận Thuật, hơn nữa còn mang theo âm thanh xé gió bổ thẳng vào đối phương.

Hôm nay chắc chắn là ngày xui xẻo nhất trong cuộc đời của Milligan. Vừa mới lên tiếng cảnh báo, hắn đã bị người khác bắn liên tiếp hai tiễn, hai tiễn này vừa nhanh vừa độc. Nếu như không phải trước khi nhảy ra, hắn đã phát động áo giáp linh vật thì giờ phút này hắn đã là người chết.

Không chờ hắn bình tĩnh, màn tiếp theo càng khiến hắn thêm sợ hãi.

Một kỵ sĩ toàn thân mặc trọng giáp, hai tay cầm hung khí đại kiếm siêu cấp, bay thẳng về phía hắn.

Sống hơn ba mươi năm, đừng nói là cho tới bây giờ chưa từng thấy qua cảnh này, thậm chí nghe nói qua cũng không có nốt.

Nếu như đối phương cười ma thú phi hành, nhất định hắn sẽ không thất kinh, nhưng dưới chân đối phương không hề có gì cả, khiến cho lang nhân trong nháy mắt thất thần, người này là ai?

“Ầm.” Phong Nhận Thuật đánh thẳng vào người Milligan, một kích này khiến hắn bình tĩnh lại từ trong khiếp sợ, vị chiến tranh tạt măn vừa tấn chức này quát lớn một tiếng, bắt đầu di động trong không trung.

Ánh sáng màu lam trên người hắn giống như có linh tính. Thân hình hắn bay ra xa. Nhưng Tiểu Ân liền phát động Phong Tường Thuật đuổi theo hắn, mục đích không đạt được thì không bỏ qua.

Nếu như Milligan bỏ chạy không chiến đấu nữa, chắc chắn Tiểu Ân sẽ vui mừng mà phụng bồi.

Bởi vì trên áo giáp có khảm bốn khối trung cấp năng lượng tinh thạch, đủ cho hắn phi hành trong một thời gian dài, quan trọng hơn nữa là, Tiểu Ân không hề quan tâm đến cuộc chiến đấu trong bộ lạc Tuyết Lang Nhân.

Quả nhiên, Milligan vụn vẹo trên không trung vài cái, liền bay trở lại, mục tiêu của hắn rất rõ ràng, tạm thời bỏ qua tên quái vật mặc áo giáp có thể bay lượn để giải quyết cục diện hỗn loạn phía dưới.

Giờ phút này trong bộ lạc Tuyết Lang Nhân nổi lên một trận máu tanh. Hai trăm năm mươi người có tổ chức tiến công, ngay cả lúc bình thường cũng đủ khiến bộ lạc trao đảo. Hơn nữa còn có hai tên có hơn trăm quyền trục, liều mạng phòng thích ma pháp, cùng ba gã tạt măn thi triển những phương thức công kích quỷ quái. Như thế, ngay cả khi quang minh chính đại giao phong cũng đủ để tiêu diệt bộ lạc này.

Mà lúc này, bọn họ lại nhân lúc ban đêm, hèn hạ tiến đánh lén, hơn nữa còn biến chiến trường thành một mảng hỗn loạn, dưới tình huống này, kết cục của hơn nghìn người trong bộ lạc bao gồm cả người già và trẻ nhỏ đã sớm bị định đoạt.

Daier dẫn theo bộ tộc Thanh Lang, mỗi người trong tay đều cầm một cây loan đao màu đen. Mỗi đao chém xuống là có một người nằm xuống. Khắp nơi có vô số tay chân đứt gãy, máu tươi văng khắp nơi, vô số người kêu gào, cầu cứu, liều mạng vang lên cùng một chỗ. Vốn là nơi yên bình giờ lại biến thành địa ngục trần gian.

Rất nhiều năng lượng sát lục được sinh ra, giống như nước sông chui vào biển lớn, chui vào ba khối ma hạch cấp sáu được Tiểu Ân giấu dưới đất trong bộ lạc Tuyết Lang Nhân. Bất tri bất giác, mỗi người đều như bị luồng khí tức hung ác đó làm mất đi lý trí, đôi mắt mơ hồ đỏ lên, liều mạng chém giết địch nhân xung quanh.

Milligan ở giữa không trung, đương nhiên có thể rõ ràng nhìn thấy tất cả mọi việc. Hắn hét lên một tiếng, dùng tốc độ nhanh nhất để bay xuống, nhưng dù động tác của hắn có nhanh hơn nữa, lại không thể thoát được sự bám đuổi của Tiểu Ân khi Tiểu Ân thi triển Phong Tường Thuật.

Cho nên khi hắn vừa đi vào trong bộ lạc Tuyết Lang Nhân thì bị Tiểu Ân chặn lại.

Ở chỗ này, Tiểu Ân có thể cảm ứng rõ trong không gian tràn đầy những luồng sát khí cường đại, từng cảm ứng qua hơi thở của chết chóc, hắn đương nhiên hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra, không thể tưởng tượng được tác dụng thần kỳ của trường lực khi hấp thu sát lục, không ngờ lại sớm phát huy được một phần uy lực của đạo cụ.

Có điều uy lực trước mắt cũng không quá cường đại, dường như chỉ có thể kích phát được sự tàn bạo của lang nhân, khiến cho bọn họ trở nên dũng mãnh hơn, cũng không có thêm tác dụng gì nữa... Hơn nữa, ghê gớm nhất đó là luồng khí hung bạo này chẳng những khiến cho đám người Daier trở nên hung ác bạo tàn,

đồng thời còn kích phát cả bản tính hung tàn trong cơ thể Tuyết Lang Nhân, mặc dù trong cơ thể có rất nhiều người già và trẻ nhỏ nhưng thực lực của bọn họ cũng không thể coi thường.

Khiến Tiểu Ân dở khóc dở cười là có một bộ phận Tuyết Lang Nhân dường như quá sợ hãi, bọn họ không phân biệt được địch ta, cứ thế liều mạng chém giết người bên cạnh, dù những người này là bộ tộc Thanh Lang hay đồng bào thân hữu của chính mình, là do quá sợ hãi mà đánh mất lý trí của chính mình.

Hơn nữa xu thế này còn có dấu hiệu mở rộng ra. Đặc biệt là những Tuyết Lang Nhân nhỏ yếu, hiện tượng này càng biểu hiện rõ.

Đồng thời, khí tức này cũng không có tác dụng gì đối với những người có tinh thần lực cường đại pháp sư, tát măn và những chiến sĩ có ý chí cực kỳ cường đại như Parker và Daier. Trong tay có quyển trục, Kim và Lai An trở nên điên cuồng tảo bạo, những người này không thêm tránh né, trực tiếp lấy thân thể để chống lại ma pháp. Mà ma pháp có uy lực cường đại, có uy lực lớn hơn hỏa được và đạn được trên trái đất, những Tuyết Lang Nhân bình thường sao có thể chống lại được.

Cho nên khi hai vị pháp sư liên tục xé quyển trục ra, ma pháp phóng thích ra, thường tạo ra hiệu quả không ngờ tới được, tiêu diệt rất nhiều sinh mạng của đối phương.

Thực lực của ba gã tát măn mặc dù còn lâu mới bằng được Milligan, nhưng đã là thú nhân tát măn, ba người có vô số thủ đoạn quỷ dị, đặc biệt là trong hỗn chiến, người bình thường còn lâu mới bì kịp được lực sát thương của bọn họ.

Đương nhiên so về tố chất của chiến sỹ, lần này Daier mang tới đây hai trăm năm mươi chiến sỹ, đều là những lão binh dày dạn kinh nghiệm sa trường, lợi hại hơn hẳn so với những chiến sỹ của bộ lạc Tuyết Lang Nhân.

Cho nên mặc dù đôi bên chiến đấu thảm thiết nhưng đám người Daier dần chiếm được ưu thế rõ ràng.

Milligan gào lên một tiếng, ánh sáng màu lam trên cơ thể điên cuồng chuyển động, tỏa ra xung quanh.

Không biết ánh sáng màu lam này do vật gì biến thành, tóm lại khi nó lan tỏa xuống phía dưới, những Tuyết Lang Nhân đang tự giết hại lẫn nhau chậm rãi ngừng lại, trong ánh mắt của bọn họ lộ ra vẻ mờ mịt, dường như không hiểu hành vi vừa rồi của mình.

Đứng ở một bên xem náo nhiệt, Tiểu Ân biến sắc. Dù đã sớm biết tát măn có những thủ đoạn quỷ dị khó lường. Nhưng có thể phá giải năng lượng sát lực vẫn khiến hắn thất kinh. Giờ phút này, Tiểu Ân không dám chậm trễ, hai tay hắn lấy ra hai quyển trục, tung ra hai khối ma hạch, hai Phong Nhận Thuật to lớn mang theo tiếng rít gào chém về phía đối phương. Ẩn giấu phía sau là hai ma pháp Phi Tường Bạo Tạc Thuật.

Tiểu Ân không vận dụng lực lượng tinh thần của bản thân, chẳng qua chỉ lợi dụng quyển trục ma pháp và ma hạch để tiến hành công kích.

Đối với ma pháp sư, mỗi một tia lực lượng tinh thần đều rất quý giá, đặc biệt là khi đối mặt với đối thủ mạnh hơn mình, thêm một ít lực lượng tinh thần là thêm một phần tiền vốn để bảo vệ tính mạng. Cho nên từ đầu đến cuối, Tiểu Ân đều chỉ nhờ vào bộ áo giáp và quyển trục. Còn lực lượng tinh thần của bản thân, tự nhiên tới thời khắc mấu chốt mới có thể sử dụng.

Đối mặt với pháp thuật của Tiểu Ân, Milligan không dám chậm trễ, ánh sáng màu lam trên người hắn sáng lên, giữa không trung chợt phát ra hai tiếng rít chói tai. Hai đạo Phong Nhận Thuật dường như gặp phải một luồng năng lượng phong hệ cường đại khác. Cả hai va vào nhau, tạo ra một tiếng nổ lớn.

Tiếng nổ còn chưa biến mất, ẩn sau Phong Nhận Thuật, Phi Tường Bạo Tạc Thuật đột nhiên nổ mạnh. Sóng xung kích cường đại khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Sớm có chuẩn bị từ trước, Tiểu Ân lùi nhanh về phía sau, đồng thời hai cánh tay duỗi ra, trên người xuất hiện thêm vòng bảo hộ ma pháp cấp hai, cản dư lực của sóng công kích lại.

Nhưng Milligan lại không có may mắn như vậy, mặc dù hắn phát giác ra ở giữa không trung có hai khối ma hạch. Nhưng hắn lại không biết đó là vật gì, chỉ khi nó nổ mạnh, hắn mới cảm nhận được sự cường đại của luồng sóng xung kích. Có điều ánh sáng màu lam lưu động trên người hắn quả thực cường đại. Ngay cả dư

lực cường đại của sóng xung kích đánh sâu vào cũng không bị đánh tan, giống như một ngọn lửa lung lay trước gió, nhìn qua lúc nào cũng có thể bị dập tắt, nhưng lại cực kỳ ương ngạnh.

Vụ nổ mạnh trên bầu trời khiến mọi người đang chiến đấu dưới đất thấy thất kinh. Thấy ánh sáng màu lam trên bầu trời trở nên yếu ớt vô cùng với việc nghe được tiếng nổ mạnh lạ thường, đám người Daier trở lên hưng phấn, hô to một tiếng, khí thế tăng lên.

Mà sắc mặt đám Tuyết Lang Nhân trở lên ảm đạm, coi như không bị khí tức sát lục làm mất đi ý chí, giờ phút này bọn họ cũng không còn tin tưởng gì nữa.

Tiểu Ân mặc áo giáp bay ngược về phía sau mấy chục thước, dư âm của vụ nổ mạnh dần tan biến. nhưng hắn không chờ nó tiêu tán hoàn toàn, lại bay lên..

Đối với chiến đấu trên không, Tiểu Ân nắm chắc hơn đối phương, điều này có liên quan tới tính chất đặc thù của Bạo Tạc Thuật. Bởi vì trong số ma pháp hạ cấp có thể sinh ra hiệu quả hỗn hợp thì chỉ có ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ, cho nên Milligan không kịp đề phòng, tự nhiên ăn không tiêu.

Tốc độ của Tiểu Ân cực nhanh, mặc dù sự linh hoạt không bằng ở dưới đất nhưng hắn vẫn không chế rất tốt. Khi Milligan vẫn còn đang chống lại dư lực của sóng xung kích, Tiểu Ân đã áp sát lại, hai tay giơ cao đại kiếm, hung hăng chém xuống.

Giờ phút này, ánh sáng màu lam trên người Milligan đã ảm đạm đi rất nhiều, nếu như bị một kiếm này chém trúng, rất có khả năng, hắn sẽ bị chém thành hai mảnh.

Song ngay khi một kiếm của Tiểu Ân sắp chém xuống, ánh sáng màu lam trên người Milligan lại bộc phát. Ánh sáng màu lam đó không phải dùng để phòng hộ, mà trực tiếp bắn về phía Tiểu Ân.

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến. Hắn không nghĩ ngại lui về phía sau. Giờ phút này, hắn đã chiếm thế thượng phong, không tội gì mà phải lưỡng bại câu thương cùng đối phương, trước khi không biết rõ lai lịch của vầng ánh sáng màu lam đó, hắn không muốn mạo hiểm.

Thu hồi đại kiếm, tay Tiểu Ân vung lên, vòng bảo hộ cấp ba trên áo giáp cùng ma pháp Thuần Bài cấp hai đồng thời hiện lên, hình thành lên một tấm hộ thuẫn không thể phá vỡ ở trước mặt.

Ánh sáng màu lam của đối phương đánh sâu vào hộ thuẫn, nhưng không cách nào đánh vỡ được hộ thuẫn do Tiểu Ân dùng vòng bảo hộ cấp ba và ma pháp thuần bài cấp hai tạo ra.

Nhìn tình cảnh này, cuối cùng Tiểu Ân thở phào một hơi. Vốn có chút không yên tâm, giờ đã hơi vững vàng trở lại, không thể tưởng tượng được thực lực của đối phương không cường đại như phỏng đoán của mình. Mình còn chưa vận dụng lực phòng hộ của hai chiếc nhẫn mà đã ngăn cản được công kích của đối phương, nếu đối phương không cách nào phá được vòng phòng hộ của mình, thế thì phải so đầu xem ma pháp của ai lợi hại hơn đi. Thắng lợi cuối cùng chắc chắn thuộc về hắn.

Sắc mặt Milligan đại biến. Khi công kích mất đi hiệu quả, trong lòng hắn tràn ngập khổ sở. Nhìn kẻ đối diện toàn thân bao phủ lớp giáp dày, hắn có một loại xúc động muốn xoay người bỏ chạy.

Đến cuối cùng đối phương là ai? Cung tiễn thủ, pháp sư hay là chiến sĩ?

Loại đối thủ này hắn chưa từng nghe nói qua chứ đừng nói là gặp.

Có điều hai mắt hắn đột nhiên mở ra, chú ý tới hoa văn trên bộ áo giáp. Dưới ánh sáng của những ngọn lửa, hắn lập tức hiểu ra, đối phương sử dụng ma pháp không phải là do năng lực của bản thân, mà là trên bộ áo giáp có sẵn ma pháp.

Một khi nghĩ thông suốt điểm này, nhất thời trong lòng Milligan trấn định trở lại. Khóe miệng hắn cong lên, tức giận nói ra hai chữ: “Muốn chết!”

Dứt lời, hắn cắn răng một cái, trong miệng phun ra một luồng máu tươi. Nhất thời ánh sáng màu lam trên người hắn sáng rực lên. Mặc dù giờ phút này thì số lượng hay độ sáng thì ánh sáng màu lam không thể so với lúc ban đầu, nhưng dưới công pháp đặc thù của hắn vẫn pháp ra uy năng to lớn, một luồng ánh sáng màu lam nhanh như tia chớp bay về phía Tiểu Ân.

Hừ lạnh một tiếng, Tiểu Ân vung tay lên thì triển ma pháp hộ thuẫn, đồng thời khởi động ma pháp hộ thuẫn trên áo giáp. Mặc dù trên áo giáp có khắc ma pháp làm lạnh, nhưng vấn đề là bộ áo giáp này chứa đựng toàn bộ tâm huyết của hắn, bên trong còn tàng trữ nhiều ma pháp.

Phá được một cái hộ thuẫn thì thế nào, ta còn cái thứ hai nữa.

Song lúc này, dường như lại có sự khác biệt. Milligan phát ra ánh sáng màu lam không trực tiếp đâm thẳng vào hộ thuẫn, mà khi cách hộ thuẫn nửa thước, đột nhiên lại bùng nổ ra.

Lập tức trong không khí bị nhiễu loạn, đặc biệt là khí lưu quanh người Tiểu Ân lại càng bị ảnh hưởng lớn.

Lắc lư giữa không trung vài cái, Tiểu Ân lập tức phát hiện ra, bản thân mình không thể khống chế được thân thể.

Trong lòng hắn rung mình, nguyên nhân là do hắn phát động Phong Tường Thuật trên bộ áo giáp, cho nên một khi nguyên tố xung quanh bị nhiễu loạn, hắn không có cách để nắm giữ.

Xem ra Milligan là một kẻ thông minh, biết cách đối phó với chiến sĩ sử dụng đạo cụ ma pháp.

“Vù” Cuối cùng Tiểu Ân không thể duy trì ở trên không trung, phảng phất như con diều đứt dây rơi xuống mặt đất.

Milligan cười lạnh một tiếng, ánh sáng màu lam hóa thành một đạo ánh sáng hoa lệ, đuổi theo Tiểu Ân. Hắn đã nhìn ra, trong những kẻ tới tập kích đêm nay, chắc chắn thực lực Tiểu Ân phải xếp thứ nhất, thứ hai. Đối với Milligan mà nói thì bộ áo giáp đó có giá trị liên thành. Nếu để cho một chiến sĩ cường đại mặc vào, chỉ cần có đủ năng lượng tinh thạch cung cấp, thậm chí có thể đối phó được ma pháp sư phổ thông.

Cho nên Milligan mới quyết định, dù như thế nào cũng phải giết chết Tiểu Ân. Đương nhiên, nếu như có thể, đoạt được bộ áo giáp này là tốt nhất.

Tốc độ của Milligan rất nhanh. Dưới sự trợ giúp của ánh sáng màu lam, hắn đồng thời rơi xuống cùng lúc với Tiểu Ân. Hắn vung tay lên, một tia sáng màu lam ly thể, cuốn về phía Tiểu Ân, hắn chuẩn bị sau khi Tiểu Ân rơi xuống đất, lập tức trối lấy Tiểu Ân.

Song một giây trước khi Tiểu Ân rơi xuống đất, thân thể hắn đột nhiên nhẹ nhàng, giống như là một chiếc lá, cách mặt đất khoảng nửa thước, thì lại lơ lửng trên không trung.

Milligan ngẩn ra, một luồng khí tức nguy hiểm xuất hiện sau gáy, khiến tóc gáy trên người hắn dựng đứng lên.

Tiểu Ân cười lớn một tiếng, thân thể nhẹ nhàng bay lên, tối nay đây là lần đầu tiên hắn sử dụng ma pháp. Mặc dù Phong Tường Thuật đối với bát cấp học đồ như hắn mà nói có một gánh nặng rất lớn, nhưng trong thời khắc mấu chốt, Tiểu Ân không chút do dự thì triển ra.

Khoảng cách giữa đôi bên hết sức gần nhau. Tiểu Ân sử dụng Phong Tường Thuật, cả thân thể giống như tên rời cung phóng ra, sử dụng thân thể của mình, lao về phía Milligan.

Chiến tranh sát mãnh cực kỳ hoảng sợ. Hắn liều mạng muốn gọi tia sáng màu lam về nhưng đột nhiên phát sinh biến hóa, khiến cho phản ứng của hắn trở nên chậm chạp.

Thân thể Tiểu Ân đụng phải thân thể của Milligan, đồng thời đại kiếm trên tay cũng đâm thủng vòng sáng phòng hộ màu lam trên người hắn, tạo ra một lỗ thủng trên bụng Milligan.

Milligan hét lớn một tiếng, thanh âm tràn ngập sự tuyệt vọng và thống khổ, hai mắt hắn nhắm lại, một cỗ hung khí trời sinh ẩn chứa trong thân thể lang nhân trong thời khắc này hoàn toàn bộc phát ra.

Hai tay hắn nắm chặt, bắt lấy thân của đại kiếm. Hai tay của hắn giống như một cây thiết bản, tràn ngập lực lượng.

Tiểu Ân bất động, hắn quyết định rất nhanh, buông tay, đồng thời nhanh như tia chớp lùi về phía sau. Song giờ phút này, hắn thấy rõ cặp mắt của Milligan, cặp mắt tràn ngập tơ máu, trông vô cùng kinh khủng.

Toàn bộ ánh sáng màu lam trên người lang nhân tắt hẳn biến mất, thân hình hẫng mất đi chỗ dựa, nặng nề ngã xuống, nhưng đúng lúc đó, hẫng mở miệng ra, một đạo tinh thần dao động không nhìn thấy được đâm về phía Tiểu Ân.

Đang ở giữa không trung, đột nhiên đầu Tiểu Ân đau nhói. Một cỗ chấp niệm mang theo lực lượng tinh thần phá tan vòng phòng hộ hẫng bố trí bên ngoài, không gặp phải trở ngại nào tiến vào trong đầu hẫng.

Tinh thần Tiểu Ân trở nên hoảng hốt. Đầu giống như bị một cây chùy sắt giáng thẳng xuống. Thân thể mất đi lực khống chế, Phong Tường Thuật trong nháy mắt tiêu tán, ngã xuống giống như lang nhân.

Trước khi thần trí tiêu tán, trong lòng Tiểu Ân vô cùng oán giận, tên tắt hẳn đó rốt cuộc sử dụng công kích gì? Tại sao hai chiếc nhẫn trên tay mình không phòng hộ được. Căn bản không tạo ra tác dụng gì?

“Ầm!” Tiểu Ân và Milligan đồng thời ngã xuống đất. Cũng may, hai người không phải rơi từ trên cao mấy chục thước xuống mà chỉ cách mặt đất khoảng vài thước, xuống bên ngoài vòng chiến đấu. Hôn mê bất tỉnh như vậy mà rơi xuống, nếu không ngã chết tại chỗ thì cũng bị người khác chém thành một đồng thịt nát.

Lâm vào trạng thái hôn mê, Tiểu Ân tựa hồ cảm nhận được sự nguy hiểm, hẫng liều mạng nói mình phải tỉnh lại, nhất định phải tỉnh lại. Nhưng đầu của hẫng vẫn như cũ, cực kỳ đau đớn. Toàn bộ lực lượng tinh thần giống như bị giam lại, không thể nào thoát ra ngoài.

Không chỉ có như thế, căn nhà giam đó còn không ngừng thu nhỏ lại, dường như không khiến lực lượng tinh thần của hẫng hao mòn hết thì không bỏ qua.

Cảm giác nguy cơ càng thêm mãnh liệt, cuối cùng Tiểu Ân tỉnh lại.

Nhưng hẫng không phải tỉnh lại ở bên ngoài, mà trực tiếp tỉnh lại trong một không gian thần bí.

Trước mặt hẫng, dường như có một khuôn mặt vụn vụn, sát khí mãnh liệt không ngừng tỏa ra từ khuôn mặt đó, tràn đầy trong không gian.

Tiểu Ân xoay người muốn bỏ chạy, nhưng trong phiên không gian này dường như tràn ngập lực lượng của đối phương, loại áp lực và sát khí khổng lồ khiến hẫng không làm chủ được bản thân.

Những hình ảnh quen thuộc không ngừng xuất hiện trước mặt Tiểu Ân, lão Bond, kỵ sĩ Scott, sư phụ Maren, Benson, trong lòng hẫng có một dự cảm kinh khủng, dường như những người này một khi biến mất, cũng là lúc hẫng mất mạng,

Bỗng nhiên đúng lúc này, một hình ảnh vừa quen thuộc lại vừa xa lạ xuất hiện.

Đó là các tòa nhà cao tầng, xe cộ không ngừng di chuyển trên đường. Đó là một bức tranh miêu tả cuộc sống ở đô thị? Tại sao lại xuất hiện ở đây?

Một ý niệm giống như tia chớp xuất hiện trong đầu hẫng, sau đó quá trình giao thủ giữa hẫng và Milligan xuất hiện trong đầu hẫng.

Thoáng nhìn qua, cuối cùng hẫng hiểu ra, bản thân mình gặp phải vấn đề gì.

Tiểu Ân hít sâu một hơi. Thân thể của hẫng chậm rãi đứng lên. Mặc dù áp lực xung quanh vẫn cường đại như cũ, mặc dù chân hẫng run rẩy, nhưng hẫng vẫn kiên trì, không hề lùi bước, từ từ đứng lên.

“Milligan, đây là tinh thần cuối cùng mà ngươi công kích sao?” Khuôn mặt Tiểu Ân trở lên dữ tợn giống như một ác ma đến từ địa ngục nói: “Lực lượng tinh thần của ngươi quả là cường đại. Nhưng đáng tiếc, đây là địa bàn của ta.”

Phảng phất như đáp lại lời của Tiểu Ân, xung quanh vang lên liên tiếp những tiếng đổ vỡ. trong không gian xuất hiện một khe hở nhỏ rất khó có thể phát hiện.

Khuôn mặt đối diện phát ra những tiếng kêu gào không cam lòng, dường như không tin vào chuyện đang phát sinh trước mắt.

Tiểu Ân nhú mày. Một cỗ lực lượng tinh thần từ trên người hẫng tuôn ra. Lực lượng có lẽ không quá cường đại như đối phương nhưng hẫng nói không gian nơi này là địa bàn của hẫng, là thế giới của hẫng, quả thực không sai.

Khi lực lượng tinh thần của Tiểu Ân liên lạc được với ngoại giới lập tức bộc phát ra một cỗ lực lượng to lớn, khó có thể tưởng tượng được. Lực lượng này vô cùng tinh túy, dường như không gì không phá được đập bể không gian thành từng mảnh nhỏ.

Khuôn mặt đối diện phát ra tiếng kêu tuyệt vọng không cam, sau đó biến mất vô tung vô ảnh.

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân nhanh chóng khuếch trương, tự nhiên hấp thu toàn bộ lực lượng của đối phương để lại. Là một ma pháp sư, hẳn biết, vừa rồi mình trải qua tình cảnh cực kỳ nguy hiểm, bởi vì vừa rồi hẳn sử dụng lực lượng tinh thần tinh thuần nhất để đối kháng với Milligan. Dưới loại tình huống này, một khi thất bại, trừ việc linh hồn tiêu tán ra, không còn con đường thứ hai có thể đi.

May mà ở đây mình là chủ nhà, cũng may mình còn ký ức một đời trước đó, mới khiến cho Milligan khiếp sợ, cho nên cuối cùng mới có thể chuyển bại thành thắng, giữ được cái mạng nhỏ.

Thở dài ra một hơi, cuối cùng Tiểu Ân mở hai mắt ra.

1. Milligan: Dustin Milligan – Diễn viên điện ảnh người Canada

124. Chương 11: Học Đồ

Mùi máu tanh xông lên tận óc, bên tai hẳn truyền đến những tiếng kêu thê lương, trong đó có một tiếng kêu đặc biệt thảm thiết dường như phát sinh bên người hẳn.

Bóng dáng mờ mịt từ từ hiện rõ lên, khi Tiểu Ân thấy được cảnh trước mắt, sắc mặt của hẳn trở nên căng thẳng, thân thể bị hù dọa tới nỗi run run.

Phía trước hẳn, không biết vì sao xuất hiện hơn mười Tuyết Lang Nhân. Miệng bọn chúng kêu ‘Ngao ngao’, mắt đỏ sậm lại, liều mạng lao về phía hẳn.

Mà chắn trước mặt hẳn là Kim và Lai An cùng năm tên chiến sĩ thuộc bộ tộc Thanh Lang.

Trên người năm tên chiến sĩ đã đầm đìa máu tươi, nhưng vẫn cố trụ vững phòng tuyến thứ nhất, còn Kim và Lai An đứng trước mặt mình, đảm nhiệm phòng tuyến thứ hai. Hai người thở hồng hộc, vẻ mặt uể oải của hai người đã nói rõ hai người đã tiêu hao gần hết lực lượng tinh thần, giờ phút này ngay cả ma pháp cũng không thi triển được.

Hai mắt Tiểu Ân ngưng tụ, trong lòng hẳn xuất hiện một tia cảm động. Mặc dù hẳn không rõ tại sao mình gặp phải tình cảnh này, nhưng không thể nghi ngờ, nếu như không có Kim cùng Lai An và mấy chiến sĩ của bộ tộc Thanh Lang, chắc hẳn hẳn đã bị đám Tuyết Lang Nhân điên cuồng chém chết, dù trên người có mặc áo giáp ma pháp cũng vô dụng.

Điều duy nhất khiến hẳn nghi hoặc đó là, mình đã cấp cho Kim và Lai An trên trăm quyển trục, chẳng lẽ bọn họ đã sử dụng hết, điều này quả là khó tin đi.

Nhưng hiện tại không phải là lúc để hỏi, cổ tay Tiểu Ân chuyển động, xé rách một quyển trục cấp ba Toàn Phong Thuật đã chuẩn bị từ trước.

Một cơn gió lốc xuất hiện ở giữa đám người Tuyết Lang Nhân, hơn nữa tốc độ ngày càng nhanh, trong thời gian ngắn đã đạt tới tốc độ cực hạn.

Năng lượng cuồng bạo từ cơn gió lốc cuốn năm mươi tên Tuyết Lang Nhân vào trong. Bên trong phát ra những tiếng kêu gào thảm thiết, nhưng tốc độ của cơn lốc không giảm chút nào.

Tốc độ của cơn lốc ngày càng nhanh, hơn nữa còn có xu hướng mở rộng ra. Tiểu Ân cắn chặt hàm răng, mặc dù ma pháp này là do hẳn xé rách quyển trục để phát động, nhưng hẳn không thể khống chế hoàn toàn ma pháp này, chỉ có thể miễn cưỡng thay đổi phương hướng mà thôi.

Ngón tay hẳn chỉ sang phải, lập tức cơn gió lốc ngoan ngoãn thay đổi phương hướng về phía đó. Trên đường đi, nó cuốn tất cả mọi vật vào trong, dù là đá sỏi, hay gạch ngói.

Thanh thế to lớn như vậy lập tức kinh động vô số người, sau đó những tiếng kêu hưng phấn của bộ tộc Thanh Lang vang lên bốn phía.

Những tiếng hét kích động vang lên, cơn gió lốc xuất hiện khoảng mười phút, di chuyển khoảng hơn hai trăm thước thì tan biến. Nơi nó đi qua, để lại những dấu vết tàn phá khiến khiến người ta phải thất kinh.

Tiểu Ân im lặng nhìn thành quả mà đạo Toàn Phong Thuật này tạo ra, trong lòng không khỏi trầm than.

Sức người không thể cản được uy lực của ma pháp này. Sử dụng ma pháp này hiện tại thực có chút lãng phí. Nếu như ở trong một chiến dịch khổng lồ, sử dụng Toàn Phong Thuật trong trận địa của đối phương, thế thì những kẻ bị thổi đi không phải là hơn mười người mà là hơn trăm, hơn nghìn người.

Chẳng trách ma pháp sư cao cấp được coi trọng ở mỗi quốc gia, chỉ cần nhìn qua hiệu quả của ma pháp này là có thể hiểu đạo lý chính thức.

Nhưng điều đáng tiếc đó là, tuyệt đại ma pháp sư đều là những pháp sư tự do, bọn họ thà tiếp nhận nhiệm vụ trong ma pháp công hội, cũng không nguyện ý tiến vào vòng phân tranh giữa các quốc gia. Nếu không, một khi ma pháp sư hoành hành, chỉ sợ cả đại lục không được bình yên.

“Tiểu Ân các hạ, ngài đã tỉnh lại.” Lai An hưng phấn nói, biết mình may mắn còn sống sót, trong ánh mắt của hắn mơ hồ còn có nước mắt.

“Chuyện gì xảy ra thế?” Tiểu Ân khẽ gật đầu, dò hỏi.

“Vừa rồi, khi ngài và chiến tranh sát măn ngã xuống đất, hai người chúng tôi lập tức chạy tới.” Kim rõ ràng chán định hơn, hắn tiếp lời nói: “Tuyệt Lang Nhân nhìn thấy chiến tranh sát măn bỏ mạng ngã xuống, chúng liền nổi điên, hướng về phía ngài, định...”

Nghe Kim nói ngắt quãng, kỳ thực trong lòng Tiểu Ân đã hiểu rõ, mình giết chết đại sát măn của người ta, những người đó bỏ qua cho mình mới là lạ.

“Xin ngài tha thứ.” Kim đỏ bừng mặt nói: “Lúc chúng ta tới thì ngài đã phải chịu vài đao, may mà bộ giáp của ngài chắc chắn nên bọn chúng không đả thương được ngài. Nhưng ta xin cam đoan, khi bọn chúng định gỡ bỏ áo giáp của ngài, ta đã dùng ma pháp giết chết bọn chúng.”

Tiểu Ân ngược nhìn, thấy trên bộ áo giáp có dấu vết của đao chém phải.

Hắn hít sâu một hơi, một cảm giác mát lạnh từ hạ thể trong nháy mắt xông lên tận óc, nhìn về phía Kim và Lai An, trong mắt lộ rõ vẻ cảm kích.

Trong năm chiến sĩ cả người đầy máu, một người đột nhiên quay đầu nói: “Tiểu Ân các hạ, vì sự an toàn của ngài, Kim và Lai An quả thực đã liều mạng.”

“Không, kỳ thực chúng ta cũng không làm gì.” Kim lắc đầu, vẻ mặt xấu hổ nói: “Chúng ta chỉ đỡ ngài tới nơi này, chính thức ra sức ngăn cản Tuyệt Lang Nhân là những chiến sĩ này.”

Tiểu Ân nhìn quanh bốn phía, lúc này hắn mới phát hiện ra, nguyên mình đang nằm ở giữa hai tảng đá lớn, mà người vừa nói chuyện, chính là Parker, kẻ chỉ có thực lực thấp hơn Daier trong đội ngũ.

Trách không được bọn họ có thể chống đỡ được thế tiến công như thủy triều của đám Tuyệt Lang Nhân, nguyên là chiếm được địa lợi, hơn nữa chiến sĩ quyết tử chiến chứ không lùi, nếu không chắc mình đã không còn sống nữa.

Chậm rãi gật đầu với Kim, mặc dù bọn họ nói đơn giản nhưng Tiểu Ân biết, quá trình bọn họ đem mình tới đây tử thủ chắc chắn là hung hiểm vạn phần, nhìn bộ dáng kiệt sức của Kim và Lai An là biết.

Trong lòng Tiểu Ân cảm kích, từ trong vòng cổ không gian lấy ra hai khối ma hạch, đây là ma hạch mà hắn tìm được trong mật thất, mặc dù số lượng không nhiều, nhưng giờ phút này lại có tác dụng.

- Cầm lấy, nhanh khôi phục lại lực lượng tinh thần

Kim và Lai cầm ma hạch, trong mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên và vui mừng. Sử dụng ma hạch cấp 3 để khôi phục lực lượng tinh thần? Cả đời họ chưa bao giờ xa xỉ như lần này

Nhưng nếu Tiểu Ân đã phân phó, bọn họ không dám chậm trễ, lập tức cầm lấy ma hạch, tận lực khôi phục lại lực lượng tinh thần

Giờ phút này, những tiếng hô chém giết ở bên ngoài dần thấp lại, thanh âm của Daier đột nhiên vang vọng trong thiên địa, thính thoảng đồng bạn của hắn gầm lên. Kẻ ngu cũng biết đại cục đã nằm trong tay bọn họ. Trận chiến đấu sắp kết thúc

Parker nhìn những tên chiến sỹ Tuyết Lang Nhân bị gió lốc thổi đi, sau đó trực tiếp ngồi bệt xuống, trong lúc bọn họ băng bó cho nhau, ánh mắt lấp lánh hữu thần, cẩn thận nhìn biến hóa ở bốn phía xung quanh

Tiểu Ân liếc nhìn bọn họ, cực kỳ tán thưởng tố chất của bọn họ

Parker băng bó xong, mắt hắn nhìn xuống mặt đất, ánh mắt có chút ướt át. Mắt Tiểu Ân nhìn lên, nguyên trong đồng thi thể của Tuyết Lang Nhân có mấy người có trang phục giống như Parker, có thể thấy được trận chiến vừa rồi hung hiểm ra sao, ngay cả bộ tộc Thanh Lang cũng hao tổn nhiều người

Từ từ, tất cả những tiếng hò hét cuối cùng biến mất, thân ảnh cao lớn của Daier đi tới chỗ này, trên tay hắn cầm một cây cờ lớn, trên cờ có khắc đầu một con sói. Đây chắc là chứng cứ cho việc đã tiêu diệt bộ lạc Tuyết Lang Nhân

Đồng thời, phía sau Daier là lang nhân tát mãn Solomon, tay cầm một chiếc đầu người. Khóe miệng Tiểu Ân hơi động, chỉ cảm thấy một cảm giác ác lạnh tràn ngập cơ thể

Nhưng hắn dù sao không phải là lính mới trên chiến trường, hít sâu một hơi, đè cảm giác ác lạnh đó sâu xuống

Daier gật đầu với Tiểu Ân, sau đó lập tức hỏi thăm thương thế của đám người Parker. Nhìn vẻ mặt lo lắng của Daier cùng với sự sùng bái và cảm kích của đám người Parker, trong lòng Tiểu Ân có chút xem thường

Tại sao phương thức thu mua lòng người lộ liễu như vậy mà có người lại không nhìn ra được mà cam tâm tình nguyện chui vào? Có lẽ do lập trường khác nhau, nên có những cảm nhận khác nhau

- Tiểu Ân các hạ, ngài không sao chứ?

Solomon giơ cái đầu người lên, nói:

- Đây là đầu của Milligan, ta giúp ngài cắt nó xuống

Tiểu Ân khẽ gật đầu, đột nhiên trong lòng động, hỏi:

- Người nhìn thấy hắn khi nào, hắn chết ra sao?

- Là do ngài giết chết hắn

Solomon vội vàng nói:

- Ta chỉ cắt đầu hắn hộ ngài mà thôi

Tiểu Ân không nhịn được cười nói:

- Yên tâm, ta không phải tranh công với người, nếu người đã cắt đầu của hắn xuống, vậy xem đó là công lao của người đi

Kỳ thực Tiểu Ân hỏi như vậy, chỉ muốn biết khi Milligan sử dụng tinh thần đánh sâu vào, có thể còn sống hay không. Hiện giờ xem ra, khi hắn dùng tinh thần đánh sâu vào, bản thân hắn đã tử vong. Có điều khiến Tiểu Ân không hiểu đó là, Diya từng nói qua, lực lượng tinh thần của tát mãn không lớn, chỉ có đủ để giao tiếp với linh vật mà thôi, thế lực lượng tinh thần mà Milligan sử dụng lấy từ đâu?

Trong lòng hắn động, chẳng lẽ Milligan sử dụng lực lượng của linh vật?

- Tiểu Ân các hạ, chúng ta thắng

Daier đứng lên, ngay cả kẻ có tính cách kiêu hùng như hắn, giờ phút này không nhịn được có chút hưng phấn:

- Chúng ta đã lấy được cờ của bọn chúng, hơn nữa còn có thủ cấp của chiến tranh tăt măn. Lần này chúng ta thu được công lao chắc chắn hơn xa bọn Matthew

Tiểu Ân chậm rãi lắc đầu nói:

- Không phải chúng ta thắng, mà là ngài thắng

Hắn cười nói:

- Hầu tước Daier tôn kính, ngài nói có phải không?

Nhìn khuôn mặt tươi cười của Tiểu Ân, Daier có chút xấu hổ, chân thành nói:

- Tiểu Ân các hạ, lần này xin đa tạ ngài

Tiểu Ân lắc đầu, nhưng trong lòng hắn hạ quyết tâm, sau này không thể lỗ mãng như thế này nữa. Không có nhìn thấu địch nhân, cho dù mình có chuẩn bị đầy đủ, cũng không thể không chế hết nguy cơ

Dù là Milligan trước khi chết liều mạng công kích hay sự điên cuồng công kích của Tuyết Lang Nhân, cũng có thể khiến hắn mất mạng tại chỗ

Nhưng nếu đã tham gia đội ngũ, còn muốn thu lấy năng lượng sát lục, nếu muốn bình an trốn ở phía sau, là chuyện khó có khả năng à

Thở dài một hơi, Tiểu Ân thuận miệng hỏi:

- Chúng ta thương vong thế nào?

Về vui mừng trên khuôn mặt của Daier liền giảm đi. Hắn mím môi nói:

- Thương vong rất lớn, hai trăm năm mươi người, chỉ còn năm mươi còn sống, hơn nữa đều bị thương

Tiểu Ân ngẩng đầu, con số thương vong lớn như thế, thực sự vượt xa dự đoán của hắn

Ở cách đó không xa, Parker đột nhiên đứng lên, hắn phần nộ hỏi:

- Tại sao có nhiều huynh đệ tử thương như vậy?

- Bởi vì Tuyết Lang Nhân nổi điên

Daier thở dài nói:

- Không biết tại sao, trong hỗn loạn, đám Tuyết Lang Nhân không lựa chọn bỏ trốn lại lựa chọn liều chết công kích. May là khi bọn chúng điên lên còn tự giết hại lẫn nhau, nếu không ...

Hắn lắc đầu nói tiếp:

- Hôm nay, không biết là xảy ra chuyện gì, không chỉ có Tuyết Lang Nhân điên mà người của chúng ta cũng điên. Có hơn mười người, không phân biệt được địch ta, chém giết lung tung, giống như là bị mất đi lý trí vậy

Trong lòng Tiểu Ân căng thẳng, hắn lập tức hiểu được, không phải Tuyết Lang Nhân điên, mà là bọn chúng không chịu được ảnh hưởng của năng lượng sát lục, cho nên ý chí không đủ kiên định sẽ bị kích thích trở thành người điên

May mà lần này Daier mang tới đây đều là những hảo thủ đã trải qua chiến tranh, sức chống cự của bọn họ rất mạnh. Nếu không ai thắng ai thua cũng chưa biết được

Trông mắt chuyển động, ma pháp này quả lợi hại, nhưng có khuyết điểm là không phân biệt được địch ta, không biết sau khi chế tạo xong có thể cải thiện được điều này không, nếu như không cải thiện được thì tác dụng này của ma pháp không thể dùng được

Nhắm hai mắt lại, Tiểu Ân nhận ra bản thân mình có sự biến hóa vi diệu

Hắn đột nhiên phát hiện, lực lượng tinh thần của mình có sự thay đổi. Đây là sự biến hóa đáng để vui mừng, nếu như hắn không cảm ứng sai, lực lượng tinh thần của hắn đã mạnh hơn rất nhiều so với trước kia

Hắn triển khai tinh thần ý thức, lập tức có thể cảm ứng được những sự vật cách người khoảng mười thước. Cảm giác này không hề lạ đối với hắn giống như là ở trong Nhất Hào không gian, hắn có cảm giác nắm mọi việc rõ như trong lòng bàn tay

Đột nhiên mở hai mắt ra, trong lòng Tiểu Ân dâng lên sự sợ hãi và vui mừng mãnh liệt

- Tiểu Ân các hạ, ngài làm sao vậy?

Daier cẩn thận hỏi thăm. Ma pháp sư có được thực lực cường đại nhưng tích cách của bọn họ cũng rất cổ quái.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói:

- Vừa rồi ta tiêu hao lực lượng tinh thần quá nhiều, cho nên cần tìm chỗ để nghỉ ngơi, người hãy hạ lệnh dừng để ai quấy rầy ta

- Được, ngài có thể yên tâm

Daier đáp ứng nói

Tiểu Ân miễn cưỡng cười, đi ra bên ngoài bộ lạc, nơi đặt khối ma hạch cấp 6

Giờ phút này, quá trình giết chóc trong bộ lạc đã chấm dứt, toàn bộ năng lượng sát lục sớm đã bị hấp thu vào trong ma hạch. Tiểu Ân lặng yên ngồi xuống, cầm lấy ba khối ma hạch

Tay hắn mới đựng phải mấy khối ma hạch, lập tức cảm ứng được trên đó ẩn chứa năng lượng cường đại, năng lượng hung ác phảng phất như muốn hủy thiên diệt địa, như một chiếc búa lớn không ngừng gõ vào đầu hắn

Trong lòng Tiểu Ân kinh hãi, nhưng giờ phút này có nhiều người, hắn không kịp nhìn kỹ, liền cất chúng vào trong vòng cổ không gian

Sau đó, hắn hít sâu mấy lần, loại bỏ cảm giác điên cuồng giết chóc ra khỏi đầu

Ba khối ma hạch biến mất, cảm giác trầm trọng trong không khí dường như tiêu biến đi rất nhiều. Đương nhiên, chẳng qua chỉ có Tiểu Ân cảm giác được mà thôi, ngoài hắn ra, không có ai chú ý tới sự biến hóa nhỏ bé này

Do dự một chút, Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, phát tán tinh thần ý thức ra ngoài

Lúc này, một cỗ lực lượng tinh thần cường đại giống như thực chất phóng ra ngoài cơ thể Tiểu Ân. Lực lượng tinh thần cường đại dường như kết hợp với vật chất thần bí trong không khí, hơn nữa sinh ra biến hóa cực kỳ vi diệu. Một giây sau, trong đầu Tiểu Ân xuất hiện một bộ lập thể đồ

Phạm vi của bộ lập thể đồ này không lớn, bán kính chỉ khoảng mười hai thước, hơn nữa còn lấy hắn làm vị trí trung tâm khuếch tán ra xung quanh

Đôi mắt đang nhắm chặt chợt nhảy lên, ngay cả dưới tình huống như vậy, Tiểu Ân cũng cảm thấy vui sướng khó tả

Lực lượng tinh thần của hắn thực sự tiến bộ, hơn nữa không phải chỉ tiến bộ một chút, mà là tiến bộ một khoảng lớn, vượt quá tưởng tượng của hắn

Giờ phút này, hắn không còn là bát cấp học đồ nữa, mà đã là một vị ma pháp sư chính thức cường đại

Mặc dù trước kia hắn không phải là ma pháp sư chính thức nhưng hắn có một vị sư phụ tốt. Maren từng nói qua, lực lượng tinh thần của thập cấp học đồ khi đề cao đến một mức nhất định, sẽ sinh ra sự thay đổi về chất

Một khi lực lượng tinh thần đạt tới cường độ đó, tinh thần ý thức tản ra sẽ có thể cảm ứng được sự biến hóa nhỏ bé trong thiên địa

Nói cách khác là có thể không cần dùng mắt mũi miệng để quan sát mà có thể dùng lực lượng tinh thần để cảm ứng thế giới

Đương nhiên, mới tấn chức lên thành ma pháp sư chính thức, khoảng cách cảm ứng không lớn, không so được với ma đạo sỹ và đại ma pháp sư, pháp sư vừa mới tấn chức chỉ có thể cảm ứng trong phạm vi mười thước

Giờ phút này, tình huống của Tiểu Ân giống hệt như vậy

Một loại tâm tình kích động mãnh liệt khiến thân thể Tiểu Ân run run

Ma pháp sư chính thức, hắn đã trở thành ma pháp sư chính thức, hơn nữa còn thể giải thích được tại sao lại tấn chức thành công. Đối với hắn, thì đây quả là một chuyện khó tin

Hồi tưởng lại nỗi khổ khi bị tinh thần của Milligan công kích, Tiểu Ân mơ hồ hiểu ra, chắc chắn khi mình đột phá sự phong tỏa tinh thần của đối phương, mới tạo ra biến hóa đáng mừng như bây giờ

Trong lòng hắn xuất hiện vô số sự liên tưởng, chẳng lẽ sau khi lực lượng tinh thần đánh sâu vào, tinh thần lực của cá nhân sẽ tấn chức sao? Hoặc nói, chính mình sau khi phá vỡ sự phong tỏa tinh thần của Milligan, đã hấp thu lực lượng tinh thần của đối phương?

Nhưng đối với ý nghĩ hấp thu lực lượng tinh thần của người khác, Tiểu Ân rất không chấp nhận

Hắn lẳng lặng cảm ứng lực lượng tinh thần của bản thân, phát hiện luồng lực lượng này vẫn tinh túy như trước, không có một chút tạp chất nào

Đồng thời trong đầu của hắn không có thêm ký ức của Milligan. Có thể nói, lực lượng tinh thần của tên kia đã bị mình trục xuất ra ngoài hoặc bị mình tiêu diệt, nhưng tuyệt đối không dung hợp cùng với lực lượng tinh thần của mình

Bởi vì tinh thần dao động của mỗi cá nhân hoàn toàn độc lập, khó có khả năng xuất hiện hai tinh thần dao động giống hệt nhau

Mà tinh thần dao động khác nhau, căn bản là không cách nào dung hợp được trong thân thể một người. Nếu như xuất hiện loại tình huống nói trên, kết quả duy nhất của người này là tinh thần bị phân liệt, thậm chí còn đau đầu tới chết

Đây là lời Maren nói trước khi dạy hắn học tập ma pháp

Đương nhiên, ma pháp sư cao cấp có thể sử dụng ma pháp để biết trí nhớ và cảm thụ, nhưng đối với Tiểu Ân, loại ma pháp này là một lĩnh vực không thể theo đuổi

Cần nhắc trong chớp lát, thân hình Tiểu Ân vừa động đã bay lên cao, bay về phương xa

Tốc độ phi hành trên không trung vô cùng nhanh, không lâu sau, hắn đã tới một khu vực không có một bóng người

Bay xuống dưới, hắn bày ra cấm chế, sau đó đội mắt kính, hắn không thể chờ được, muốn gặp Nhất Hào để hiểu rõ hơn

- Nhất Hào, lực lượng tinh thần của ta tăng lên bao nhiêu lần so với trước kia?

Tiểu Ân tỉnh táo dò hỏi

- Lực lượng tinh thần của ngài đã gia tăng, hơn nữa đã đạt tới yêu cầu chất biến

- Chất biến?

Tiểu Ân hít sâu, cái gì gọi là chất biến, là biến dị trở thành ma pháp sư chính thức sao

- Sao ta lại làm được như thế?

- Là do ngài bị tinh thần lực của kẻ khác công kích, nên kích phát ra siêu năng lực

- Cái gì...

Tiểu Ân kinh ngạc không nói gì, đó là đáp án sao

- Căn cứ vào tư liệu, một người khi gặp nguy hiểm lớn, có khả năng bộc phát ra năng lực vượt xa năng lực của bản thân, lực lượng bị nguy cơ kích thích ra đó gọi là siêu năng lực

Tiểu Ân không biết là nên cười hay nên khóc nói:

- Nhất Hào, siêu năng lực không phải là loại năng lực không gì không làm được sao, nhưng sao ta không cảm nhận được?

- Chủ nhân tôn kính, siêu năng lực mà ngài kích thích ra chỉ là một loại lực lượng tinh thần cường đại. Chẳng lẽ năng lực hiện giờ ngài nắm giữ không phải bị kêu là siêu năng lực sao?

Tiểu Ân ngẩn ra, không sai, ma pháp của hắn nếu ở trên trái đất chẳng phải là biểu hiện của siêu năng lực sao. Điểm khác biệt duy nhất đó là, loại siêu năng lực này có thể nhờ tu luyện mà không ngừng tăng lên

Ung dung cười, Tiểu Ân tự giễu nói:

- Xem ra loại siêu năng lực kích thích này có thể dùng được đây.

- Cầm lấy, nhanh khôi phục lại lực lượng tinh thần

Kim và Lai cầm ma hạch, trong mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên và vui mừng. Sử dụng ma hạch cấp 3 để khôi phục lực lượng tinh thần? Cả đời bọn họ chưa bao giờ xa xỉ như lần này

Nhưng nếu Tiểu Ân đã phân phó, bọn họ không dám chậm trễ, lập tức cầm lấy ma hạch, tận lực khôi phục lại lực lượng tinh thần

Giờ phút này, những tiếng hô chém giết ở bên ngoài dần thấp lại, thanh âm của Daier đột nhiên vang vọng trong thiên địa, thảnh thơi đồng bạn của hắn gầm lên. Kẻ ngu cũng biết đại cục đã nằm trong tay bọn họ. Trận chiến đấu sắp kết thúc

Parker nhìn những tên chiến sỹ Tuyết Lang Nhân bị gió lốc thổi đi, sau đó trực tiếp ngồi bệt xuống, trong lúc bọn họ băng bó cho nhau, ánh mắt lấp lánh hữu thần, cẩn thận nhìn biến hóa ở bốn phía xung quanh

Tiểu Ân liếc nhìn bọn họ, cực kỳ tán thưởng tổ chất của bọn họ

Parker băng bó xong, mắt hắn nhìn xuống mặt đất, ánh mắt có chút ướm át. Mắt Tiểu Ân nhìn lên, nguyên trong đồng thi thể của Tuyết Lang Nhân có mấy người có trang phục giống như Parker, có thể thấy được trận chiến vừa rồi hung hiểm ra sao, ngay cả bộ tộc Thanh Lang cũng hao tổn nhiều người

Từ từ, tất cả những tiếng hò hét cuối cùng biến mất, thân ảnh cao lớn của Daier đi tới chỗ này, trên tay hắn cầm một cây cờ lớn, trên cờ có khắc đầu một con sói. Đây chắc là chứng cứ cho việc đã tiêu diệt bộ lạc Tuyết Lang Nhân

Đồng thời, phía sau Daier là lang nhân tát măn Solomon, tay cầm một chiếc đầu người. Khóe miệng Tiểu Ân hơi động, chỉ cảm thấy một cảm giác ác lạnh tràn ngập cơ thể

Nhưng hắn dù sao không phải là lính mới trên chiến trường, hít sâu một hơi, đè cảm giác ác lạnh đó sâu xuống

Daier gật đầu với Tiểu Ân, sau đó lập tức hỏi thăm thương thế của đám người Parker. Nhìn vẻ mặt lo lắng của Daier cùng với sự sùng bái và cảm kích của đám người Parker, trong lòng Tiểu Ân có chút xem thường

Tại sao phương thức thu mua lòng người lộ liễu như vậy mà có người lại không nhìn ra được mà cam tâm tình nguyện chui vào? Có lẽ do lập trường khác nhau, nên có những cảm nhận khác nhau

- Tiểu Ân các hạ, ngài không sao chứ?

Solomon giơ cái đầu người lên, nói:

- Đây là đầu của Milligan, ta giúp ngài cắt nó xuống

Tiểu Ân khẽ gật đầu, đột nhiên trong lòng động, hỏi:

- Người nhìn thấy hắn khi nào, hắn chết ra sao?

- Là do ngài giết chết hắn

Solomon vội vàng nói:

- Ta chỉ cắt đầu hắc hộ ngài mà thôi

Tiểu Ân không nhin được cười nói:

- Yên tâm, ta không phải tranh công với người, nếu người đã cắt đầu của hắc hộ xuống, vậy xem đó là công lao của người đi

Kỳ thực Tiểu Ân hỏi như vậy, chỉ muốn biết khi Milligan sử dụng tinh thần đánh sâu vào, có thể còn sống hay không. Hiện giờ xem ra, khi hắc hộ dùng tinh thần đánh sâu vào, bản thân hắc hộ đã tử vong. Có điều khiến Tiểu Ân không hiểu đó là, Diya từng nói qua, lực lượng tinh thần của tát mẫn không lớn, chỉ có đủ để giao tiếp với linh vật mà thôi, thế lực lượng tinh thần mà Milligan sử dụng lấy từ đâu?

Trong lòng hắc hộ động, chẳng lẽ Milligan sử dụng lực lượng của linh vật?

- Tiểu Ân các hạ, chúng ta thắng

Daier đứng lên, ngay cả kẻ có tính cách kiêu hùng như hắc hộ, giờ phút này không nhin được có chút hưng phấn:

- Chúng ta đã lấy được cờ của bọn chúng, hơn nữa còn có thủ cấp của chiến tranh tát mẫn. Lần này chúng ta thu được công lao chắc chắn hơn xa bọn Matthew

Tiểu Ân chậm rãi lắc đầu nói:

- Không phải chúng ta thắng, mà là ngài thắng

Hắc hộ cười nói:

- Hầu tước Daier tôn kính, ngài nói có phải không?

Nhìn khuôn mặt tươi cười của Tiểu Ân, Daier có chút xấu hổ, chân thành nói:

- Tiểu Ân các hạ, lần này xin đa tạ ngài

Tiểu Ân lắc đầu, nhưng trong lòng hắc hộ quyết tâm, sau này không thể lỗ mẫn như thế này nữa. Không có nhìn thấu địch nhân, cho dù mình có chuẩn bị đầy đủ, cũng không thể không chế hết nguy cơ

Dù là Milligan trước khi chết liều mạng công kích hay sự điên cuồng công kích của Tuyết Lang Nhân, cũng có thể khiến hắc hộ mất mạng tại chỗ

Nhưng nếu đã tham gia đội ngũ, còn muốn thu lấy năng lượng sát lục, nếu muốn bình an trốn ở phía sau, là chuyện khó có khả năng à

Thở dài một hơi, Tiểu Ân thuận miệng hỏi:

- Chúng ta thương vong thế nào?

Vẻ vui mừng trên khuôn mặt của Daier liền giảm đi. Hắc hộ mím môi nói:

- Thương vong rất lớn, hai trăm năm mươi người, chỉ còn năm mươi còn sống, hơn nữa đều bị thương

Tiểu Ân ngẩng đầu, con số thương vong lớn như thế, thực sự vượt xa dự đoán của hắc hộ

Ở cách đó không xa, Parker đột nhiên đứng lên, hắc hộ nhăn nheo hỏi:

- Tại sao có nhiều huynh đệ tử thương như vậy?

- Bởi vì Tuyết Lang Nhân nổi điên

Daier thở dài nói:

- Không biết tại sao, trong hỗn loạn, đám Tuyết Lang Nhân không lựa chọn bỏ trốn lại lựa chọn liều chết công kích. May là khi bọn chúng điên lên còn tự giết hại lẫn nhau, nếu không ...

Hắc hộ lắc đầu nói tiếp:

- Hôm nay, không biết là xảy ra chuyện gì, không chỉ có Tuyết Lang Nhân điên mà người của chúng ta cũng điên. Có hơn mười người, không phân biệt được địch ta, chém giết lung tung, giống như là bị mất đi lý trí vậy

Trong lòng Tiểu Ân căng thẳng, hấn lập tức hiểu được, không phải Tuyết Lang Nhân điên, mà là bọn chúng không chịu được ảnh hưởng của năng lượng sát lục, cho nên ý chí không đủ kiên định sẽ bị kích thích trở thành người điên

May mà lần này Daier mang tới đây đều là những hảo thủ đã trải qua chiến tranh, sức chống cự của bọn họ rất mạnh. Nếu không ai thắng ai thua cũng chưa biết được

Trông mất chuyển động, ma pháp này quả lợi hại, nhưng có khuyết điểm là không phân biệt được địch ta, không biết sau khi chế tạo xong có thể cải thiện được điều này không, nếu như không cải thiện được thì tác dụng này của ma pháp không thể dùng được

Nhắm hai mắt lại, Tiểu Ân nhận ra bản thân mình có sự biến hóa vi diệu

Hắn đột nhiên phát hiện, lực lượng tinh thần của mình có sự thay đổi. Đây là sự biến hóa đáng để vui mừng, nếu như hắn không cảm ứng sai, lực lượng tinh thần của hắn đã mạnh hơn rất nhiều so với trước kia

Hắn triển khai tinh thần ý thức, lập tức có thể cảm ứng được những sự vật cách người khoảng mười thước. Cảm giác này không hề lạ đối với hắn giống như là ở trong Nhất Hào không gian, hắn có cảm giác nắm mọi việc rõ như trong lòng bàn tay

Đột nhiên mở hai mắt ra, trong lòng Tiểu Ân dâng lên sự sợ hãi và vui mừng mãnh liệt

- Tiểu Ân các hạ, ngài làm sao vậy?

Daier cẩn thận hỏi thăm. Ma pháp sư có được thực lực cường đại nhưng tích cách của bọn họ cũng rất cổ quái

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói:

- Vừa rồi ta tiêu hao lực lượng tinh thần quá nhiều, cho nên cần tìm chỗ để nghỉ ngơi, người hãy hạ lệnh dừng để ai quấy rầy ta

- Được, ngài có thể yên tâm

Daier đáp ứng nói

Tiểu Ân miễn cưỡng cười, đi ra bên ngoài bộ lạc, nơi đặt khối ma hạch cấp 6

Giờ phút này, quá trình giết chóc trong bộ lạc đã chấm dứt, toàn bộ năng lượng sát lục sớm đã bị hấp thu vào trong ma hạch. Tiểu Ân lặng yên ngồi xuống, cầm lấy ba khối ma hạch

Tay hắn mới đụng phải mấy khối ma hạch, lập tức cảm ứng được trên đó ẩn chứa năng lượng cường đại, năng lượng hung ác phảng phất như muốn hủy thiên diệt địa, như một chiếc búa lớn không ngừng gõ vào đầu hắn

Trong lòng Tiểu Ân kinh hãi, nhưng giờ phút này có nhiều người, hắn không kịp nhìn kỹ, liền cất chúng vào trong vòng cổ không gian

Sau đó, hắn hít sâu mấy lần, loại bỏ cảm giác điên cuồng giết chóc ra khỏi đầu

Ba khối ma hạch biến mất, cảm giác trầm trọng trong không khí dường như tiêu biến đi rất nhiều. Đường nhiên, chẳng qua chỉ có Tiểu Ân cảm giác được mà thôi, ngoài hắn ra, không có ai chú ý tới sự biến hóa nhỏ bé này

Do dự một chút, Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, phát tán tinh thần ý thức ra ngoài

Lúc này, một cỗ lực lượng tinh thần cường đại giống như thực chất phóng ra ngoài cơ thể Tiểu Ân. Lực lượng tinh thần cường đại dường như kết hợp với vật chất thần bí trong không khí, hơn nữa sinh ra biến hóa cực kỳ vi diệu. Một giây sau, trong đầu Tiểu Ân xuất hiện một bộ lập thể đồ

Phạm vi của bộ lập thể đồ này không lớn, bán kính chỉ khoảng mười hai thước, hơn nữa còn lấy hần làm vị trí trung tâm khuếch tán ra xung quanh

Đôi mắt đang nhắm chặt chợt nhảy lên, ngay cả dưới tình huống như vậy, Tiểu Ân cũng cảm thấy vui sướng khó tả

Lực lượng tinh thần của hần thực sự tiến bộ, hơn nữa không phải chỉ tiến bộ một chút, mà là tiến bộ một khoảng lớn, vượt quá tưởng tượng của hần

Giờ phút này, hần không còn là bát cấp học đồ nữa, mà đã là một vị ma pháp sư chính thức cường đại

Mặc dù trước kia hần không phải là ma pháp sư chính thức nhưng hần có một vị sư phụ tốt. Maren từng nói qua, lực lượng tinh thần của thập cấp học đồ khi đề cao đến một mức nhất định, sẽ sinh ra sự thay đổi về chất

Một khi lực lượng tinh thần đạt tới cường độ đó, tinh thần ý thức tản ra sẽ có thể cảm ứng được sự biến hóa nhỏ bé trong thiên địa

Nói cách khác là có thể không cần dùng mắt mũi miệng để quan sát mà có thể dùng lực lượng tinh thần để cảm ứng thế giới

Đương nhiên, mới tấn chức lên thành ma pháp sư chính thức, khoảng cách cảm ứng không lớn, không so được với ma đạo sỹ và đại ma pháp sư, pháp sư vừa mới tấn chức chỉ có thể cảm ứng trong phạm vi mười thước

Giờ phút này, tình huống của Tiểu Ân giống hệt như vậy

Một loại tâm tình kích động mãnh liệt khiến thân thể Tiểu Ân run run

Ma pháp sư chính thức, hần đã trở thành ma pháp sư chính thức, hơn nữa còn thể giải thích được tại sao lại tấn chức thành công. Đối với hần, thì đây quả là một chuyện khó tin

Hồi tưởng lại nỗi khổ khi bị tinh thần của Milligan công kích, Tiểu Ân mơ hồ hiểu ra, chắc chắn khi mình đột phá sự phong tỏa tinh thần của đối phương, mới tạo ra biến hóa đáng mừng như bây giờ

Trong lòng hần xuất hiện vô số sự liên tưởng, chẳng lẽ sau khi lực lượng tinh thần đánh sâu vào, tinh thần lực của cá nhân sẽ tấn chức sao? Hoặc nói, chính mình sau khi phá vỡ sự phong tỏa tinh thần của Milligan, đã hấp thu lực lượng tinh thần của đối phương?

Nhưng đối với ý nghĩ hấp thu lực lượng tinh thần của người khác, Tiểu Ân rất không chấp nhận

Hần lẳng lẳng cảm ứng lực lượng tinh thần của bản thân, phát hiện luồng lực lượng này vẫn tinh túy như trước, không có một chút tạp chất nào

Đồng thời trong đầu của hần không có thêm ký ức của Milligan. Có thể nói, lực lượng tinh thần của tên kia đã bị mình trục xuất ra ngoài hoặc bị mình tiêu diệt, nhưng tuyệt đối không dung hợp cùng với lực lượng tinh thần của mình

Bởi vì tinh thần dao động của mỗi cá nhân hoàn toàn độc lập, khó có khả năng xuất hiện hai tinh thần dao động giống hệt nhau

Mà tinh thần dao động khác nhau, căn bản là không cách nào dung hợp được trong thân thể một người. Nếu như xuất hiện loại tình huống nói trên, kết quả duy nhất của người này là tinh thần bị phân liệt, thậm chí còn đau đầu tới chết

Đây là lời Maren nói trước khi dạy hần học tập ma pháp

Đương nhiên, ma pháp sư cao cấp có thể sử dụng ma pháp để biết trí nhớ và cảm thụ, nhưng đối với Tiểu Ân, loại ma pháp này là một lĩnh vực không thể theo đuổi

Cần nhắc trong chớp lát, thân hình Tiểu Ân vừa động đã bay lên cao, bay về phương xa

Tốc độ phi hành trên không trung vô cùng nhanh, không lâu sau, hần đã tới một khu vực không có một bóng người

Bay xuống dưới, hần bày ra cầm chế, sau đó đội mắt kính, hần không thể chờ được, muốn gặp Nhất Hào để hiểu rõ hơn

- Nhất Hào, lực lượng tinh thần của ta tăng lên bao nhiêu lần so với trước kia?

Tiểu Ân tỉnh táo dò hỏi

- Lực lượng tinh thần của ngài đã gia tăng, hơn nữa đã đạt tới yêu cầu chất biến

- Chất biến?

Tiểu Ân hít sâu, cái gì gọi là chất biến, là biến dị trở thành ma pháp sư chính thức sao

- Sao ta lại làm được như thế?

- Là do ngài bị tinh thần lực của kẻ khác công kích, nên kích phát ra siêu năng lực

- Cái gì...

Tiểu Ân kinh ngạc không nói gì, đó là đáp án sao

- Căn cứ vào tư liệu, một người khi gặp nguy hiểm lớn, có khả năng bộc phát ra năng lực vượt xa năng lực của bản thân, lực lượng bị nguy cơ kích thích ra đó gọi là siêu năng lực

Tiểu Ân không biết là nên cười hay nên khóc nói:

- Nhất Hào, siêu năng lực không phải là loại năng lực không gì không làm được sao, nhưng sao ta không cảm nhận được?

- Chủ nhân tôn kính, siêu năng lực mà ngài kích thích ra chỉ là một loại lực lượng tinh thần cường đại. Chẳng lẽ năng lực hiện giờ ngài nắm giữ không phải bị kêu là siêu năng lực sao?

Tiểu Ân ngẩn ra, không sai, ma pháp của hần nếu ở trên trái đất chẳng phải là biểu hiện của siêu năng lực sao. Điểm khác biệt duy nhất đó là, loại siêu năng lực này có thể nhờ tu luyện mà không ngừng tăng lên

Ung dung cười, Tiểu Ân tự giễu nói:

- Xem ra loại siêu năng lực kích thích này có thể dùng được đây.

- Rất hữu dụng, cũng là con đường tắt nhanh nhất để đề cao lực lượng tinh thần. Có điều

Khuôn mặt Nhất Hào tươi cười đùa giỡ, trên mặt hần hiện rõ nét nhân tính hóa, mặc dù Tiểu Ân đã nhìn quen nhưng vẫn có chút thấy kỳ quái

- Có điều cái gì?

Máu huyết Tiểu Ân sôi lên, phối hợp dò hỏi

Nhất Hào nói:

- Có điều ngài làm như vậy hết sức nguy hiểm. Cho nên ta đề nghị ngài, nếu như còn muốn làm như thế một lần nữa, ta nghĩ ngài nên suy nghĩ lại

Tiểu Ân không nhịn được cười nói:

- Nhất Hào, người yên tâm, chuyện này ta chắc chắn không bao giờ chủ động thực hiện

Vừa nghĩ tới chuyện quyết đấu trực tiếp với lực lượng tinh thần của Milligan, trên người Tiểu Ân liền đổ mồ hôi lạnh. Loại chuyện này quả thực quá nguy hiểm, mặc dù một khi thủ thắng thu được lợi ích cực lớn. Nhưng chỉ cần một lần thất bại, sẽ lâm vào cảnh muốn kiếp bất phục

Tiểu Ân không ngu như vậy, vì tăng lực lượng tinh thần mà đi mạo hiểm, tuyệt đối không đáng

Nhất Hào liên tục gật đầu nói:

- Ngài quyết định hết sức chính xác, bởi vì với thể chất hiện tại của ngài, trong khoảng thời gian ngắn chỉ sợ không cách nào thừa nhận được áp lực của việc đột phá lực lượng tinh thần

Trong lòng Tiểu Ân động, đột nhiên có một loại dự cảm không tốt lắm, hắn cẩn thận hỏi:

- Nhất Hào, cơ thể của ta có vấn đề gì không?

- Không có vấn đề gì lớn cả, thân thể của con người chỉ có thể thừa nhận áp lực hết sức có hạn, mặc dù ngài vẫn luyện tập quảng bá thể thao, hơn nữa còn tập nó liên tục trong vòng tám năm, nhưng lần này khi lực lượng tinh thần đột phá đã tạo ra sự ảnh hưởng rất lớn đối với thân thể của ngài. Trong thời gian tới, ngài đừng nên làm loại chuyện này nữa

Nhất Hào nghiêm túc nói ra

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, mặc dù Nhất Hào nói rất thoải mái nhưng dường như trong đó ẩn chứa sự nguy hiểm to lớn, khiến cho hắn có chút không lạnh mà run

- Nhất Hào, nếu như ta không luyện tập quảng bá thể thao, thì giờ sẽ có hậu quả gì?

- Rất đơn giản

Nhất Hào chăm chú nói:

- Ngài có lẽ đột phá được lực lượng tinh thần nhưng sau khi đột phá, thân thể của ngài không thừa nhận được sự thay đổi về chất của lực lượng tinh thần khiến cơ thể ngài hỏng hoàn toàn.

- Hoàn toàn?

- Đúng vậy, giống như trong cơ thể có đặt một cái Bạo Tạc Thuật

Hai tay Nhất Hào buông xuôi nói:

- Dùng một tiếng, cam đoan không còn lại gì cả

Sắc mặt của Tiểu Ân lúc này rất đặc sắc, sau một lúc, hắn hỏi:

- Tại sao lại như vậy?

Nhất Hào bắt đắc dĩ nói:

- Bởi vì nhờ vào nguy cơ, ngài mới kích thích được tiềm năng. Nhưng khi tiềm năng được kích thích ra, mặc dù trong thời gian ngắn có thể khiến cho năng lực của ngài được đề cao nhưng đồng thời lại tạo ra gánh nặng cho cơ thể của ngài. Nếu như ngài không luyện tập quảng bá thể thao, thì khi tiềm năng được kích phát, chắc chắn sẽ xảy ra hậu quả khó có thể tưởng tượng được

Tiểu Ân bình tĩnh gật đầu, ghi tạc những câu này vào trong đầu

- Nhất Hào, cơ thể của ta phải mất bao lâu mới có thể khôi phục lại như bình thường

- Nửa năm, ngài phải tìm một nơi yên tĩnh để tĩnh dưỡng nửa năm. Trong nửa năm này, tốt nhất ngài không nên giao thủ với kẻ khác

Nhất Hào chân thành đề nghị

Tiểu Ân hít sâu một hơi, nói:

- Ta hiểu rồi, người yên tâm đi

Nhất Hào đột nhiên nói:

- Chủ nhân, còn một chuyện nữa, thiếu chút nữa là ta quên không nói với ngài

- Chuyện gì?

Tiểu Ân khôi phục lại sự tỉnh táo thường ngày hỏi

- Ngài phải cảm ơn hai vị pháp sư Kim và Lai An

- Cái gì?

- Bởi vì khi ngài bị lực lượng tinh thần của Milligan đánh sâu gây hôn mê, tính mạng của ngài là do bọn họ nhặt về

Nhất Hào thận trọng nói

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói:

- Ta biết, người yên tâm đi, ta chắc chắn sẽ không bạc đãi bọn chúng

Với thực lực hiện giờ của Tiểu Ân, hơn nữa trong đạo cụ không gian còn tồn trữ nhiều thứ, muốn đáp trả hai vị học đồ là chuyện cực kỳ dễ dàng

Nhất Hào gật đầu nói:

- Ta chỉ nhắc nhở ngài một chút, bởi vì ngài cũng không biết đoạn thời gian đó đã xảy ra chuyện gì

Tiểu Ân hiểu kỳ hỏi:

- Đã xảy ra chuyện gì? Người chiếu lại cho ta xem

Lần tập kích này, Tiểu Ân đã sớm phân phó cho Nhất Hào thả những con ruồi máy ra. Mặc dù con vật nhỏ này không có lực sát thương nhưng trong cơ thể của bọn chúng có gắn một chiếc kim châm, có tẩm thuốc mê. Một khi bị kim châm này đâm trúng, ngay lập tức sẽ rơi vào trạng thái hôn mê

Tiểu Ân sợ có chuyện xảy ra, cho nên mới phân phó Nhất Hào làm như thế

Hắn đã sớm quyết định, thà sử dụng số kim châm đó hết, cho dù mấy con ruồi máy đó bị hủy diệt, cũng phải bảo toàn cho cái mạng nhỏ của mình

Nhưng hắn cũng không nghĩ ra, tình thế phát triển đã nằm ngoài dự đoán của hắn. Dưới sự trợ giúp của bộ trang bị ma pháp, đủ để hắn đối phó với lang nhân tát mãn vừa mới tấn chức. Nhưng hắn không ngờ tới việc lực lượng tinh thần của đối phương đánh sâu vào, không lưu cho hắn một chút thời gian nào để chuẩn bị

Cho nên trước đó hắn an bài mấy con ruồi máy không phát huy được tác dụng, nhưng dù sao mấy con ruồi máy đó vẫn có công dụng đó là ghi chép lại sự tình trên chiến trường

Nhất Hào không nói gì, vung tay lên, không gian lập tức tối sầm, xuất hiện lại cảnh tượng trong đêm qua

Tiểu Ân rất hâm mộ năng lực của Nhất Hào, ngay cả những ma pháp sư tối cao trong truyền thuyết cũng chưa chắc đã có năng lực như Nhất Hào

Nghe nói chỉ có pháp sư truyền kỳ mới có được lĩnh vực thuộc về mình. Thực lực hiện giờ của Tiểu Ân mà so với cấp bậc đó, giống như chênh lệch giữa đất và trời, cơ bản là đừng nên nghĩ tới

Tiểu Ân tập trung chú ý vào màn hình. Một lát sau, sắc mặt hắn thay đổi

Kim và Lai An không nói dối nhưng không có nói ra sự thực

Trong lúc Tiểu Ân hôn mê, đám Tuyết Lang Nhân ở gần đó quả thực xông tới để lấy mạng Tiểu Ân. Nhưng người đầu tiên phát hiện ra Tiểu Ân không phải Tuyết Lang Nhân, mà là thủ hạ của Daier, lang nhân tát mãn Solomon

Sau khi kết thúc mọi việc, tên này cắt thủ cấp của Milligan để lấy lòng mình nhưng không thể ngờ được lúc ấy trên chiến trường, khi mình hôn mê, động tác đầu tiên của hắn không phải là bảo vệ mình mà kéo mình tới một chỗ khác

Qua màn ảnh chỉ cần nhìn một chút là có thể thấy được trong mắt của tên lang nhân tát mãn đó tràn ngập vẻ tham lam và sát khí, lập tức Tiểu Ân hiểu được hắn đang suy nghĩ gì

Tên này chắc chắn định thừa lúc hỗn loạn giết chết mình, sau đó chiếm lấy đạo cụ ma pháp trên người mình làm của riêng

Đặc biệt là vòng cổ không gian, đó là thứ mà tất cả những ma pháp sư hạ cấp và tát mãn ham muốn

Nhưng tên này không thực hiện được ý định đó, bởi vì bộ áo giáp đó được Tiểu Ân chế tạo rất tỉ mỉ, có những móc khóa đặc thù ở những chỗ tiếp nối, nếu như không phải là người quen thuộc, hoặc cẩn thận để xem xét, đại khái không thể dễ dàng phát hiện ra

Mà trong tình huống hỗn loạn, bốn phía đều có những tiếng hò hét như óc, căn bản Solomon không có thời gian để nghiên cứu, cũng không kiên nhẫn để làm chuyện này

Đã thế trong lúc hấn còn chưa mở được mũ giáp ra, Tuyết Lang Nhân đã xuất hiện. Thấy ánh mắt hùng hổ, đầy những tia máu của đám Tuyết Lang Nhân, Solomon không nói hai lời, liền xoay người bỏ chạy, thậm chí còn không hề liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái.

Tình huống tiếp theo giống như những gì Kim và Lai An kể lại, Tuyết Lang Nhân dùng dao chém lên bộ áo giáp của Tiểu Ân, nhưng không cách nào xuyên thủng được

Tiếp theo Kim và Lai An chạy tới, từ vẻ mặt kinh hoàng của bọn họ, có thể thấy được bọn họ thật tâm lo cho Tiểu Ân

Kim và Lai An có rất nhiều quyền trục, ngay từ khi tập kích, bọn họ không có ý định tiết kiệm, thoải mái phóng thích. Mặc dù khiến doanh trại của Tuyết Lang Nhân tràn ngập trong biển lửa, hơn nữa còn sát thương một lượng lớn Tuyết Lang Nhân, nhưng khi doanh trại lâm vào hỗn loạn, số lượng quyền trục trong tay bọn họ không còn thừa nhiều

Nhưng dù là như vậy, khi bọn họ nhìn thấy Tiểu Ân ngã xuống, không hề do dự tí nào, lập tức chạy nhanh tới, hơn nữa còn giết chết đám Tuyết Lang Nhân vây quanh Tiểu Ân, kéo Tiểu Ân tới vị trí giữa hai tầng đá để tử thủ

Còn Parker và hơn mười chiến sỹ của bộ tộc thanh lang, vốn là hộ vệ bên cạnh hai vị ma pháp sư, thấy hành động của Kim và Lai An, bọn họ cũng chỉ đành kiên trì làm theo mà thôi

Xem đoạn tiếp theo, sắc mặt của Tiểu Ân có chút khó coi

Bởi vì số lượng Tuyết Lang Nhân lao tới không ngừng gia tăng, hơn nữa còn phát động những đợt tiến công hung hãn, cuối cùng số quyền trục trong tay Kim và Lai An cũng hết, tinh lực của bản thân tiêu hao gần như không còn. Parker còn đề nghị bỏ mặc Tiểu Ân, phá bỏ vòng vây

Nếu như không phải Kim và Lai An túm chặt lấy Tiểu Ân không chịu buông, thì chắc chắn Tiểu Ân đã rơi vào tay Tuyết Lang Nhân. Còn hậu quả khi hấn rơi vào tay của đám Tuyết Lang Nhân đã sớm điên cuồng đó, chỉ cần nghĩ đã thấy run

Ánh sáng chợt lóe lên, những hình ảnh vụt biến mất

Tiểu Ân thở sâu một hơi, hấn đứng dậy, giờ phút này tâm trạng của hấn có sự biến đổi lớn

Đặc biệt đối với Kim và Lai An, hấn lại càng thêm cảm kích. Trách không được ngay cả Nhất Hào cũng không nịn được mà nói chuyện vì hai người. Quả thực sau khi xem xong, Tiểu Ân có thể thấy rõ được sự quan tâm của hai người đối với mình

Tiểu Ân tuyệt đối tự tin, hấn không nhìn lầm

So sánh với sự tham lam và sát ý của Solomon, biểu hiện của hai người càng thêm nổi bật

Ngay cả trong lúc nguy cấp nhất, bọn họ cũng không bỏ rơi Tiểu Ân, điều này không thể dùng hai từ “dũng khí” để hình dung

Rời khỏi không gian Nhất Hào, Tiểu Ân thở dài một hơi, lần này mặc dù nguy hiểm nhưng tốt xấu gì cũng kích phát được tiềm năng, khiến thực lực của hấn đại tăng, trở thành ma pháp sư chính thức

Quay đầu nhìn về phương nam, nghĩ tới Benson, nhớ lại ước định trước khi rời đi, trong lòng Tiểu Ân đột nhiên thấy ấm áp

Mười năm hẹn ước, xem ai có thể trở thành ma pháp sư chính thức trước, không thể ngờ được, chưa tới ba năm, mình đã làm được

Tốc độ này mà bị bọn Benson biết, khẳng định sẽ kinh ngạc tới không ngậm miệng lại được

Nhưng nếu như có sự lựa chọn, chắc chắn Tiểu Ân sẽ không mạo hiểm như thế

Hiện tại nếu như không phải mình đánh bại được lực lượng tinh thần còn sót lại của Milligan, chắc chắn hậu quả sẽ không tưởng tượng nổi. Nếu không có Kim và Lai An liều mạng bảo hộ, chỉ sợ kết quả của hắn sẽ vô cùng thảm hại

Chuyện nguy hiểm như vậy, chỉ cần không phải kẻ điên, chắc chắn không có ai chịu làm

Lắc đầu, Tiểu Ân do dự chốc lát, lấy ra ba khối ma hạch cấp 6 trong vòng cổ ra

Lòng bàn tay vừa mới tiếp xúc với ba khối ma hạch cấp 6, khí tức hung ác bạo tàn ngay lập tức truyền tới. Tiểu Ân mặc dù đã có chuẩn bị nhưng vẫn bị luồng năng lượng cuồng bạo này dọa sợ

Nếu như không phải ý chí của hắn kiên định, có lẽ hắn đã không nhịn được, muốn đại khai sát giới

Bản thân mình là ma pháp sư, hơn nữa còn vừa thăng cấp thành ma pháp sư chính thức, nhưng dù là thế, vừa mới tiếp xúc với vật này, vậy mà tí nữa còn không chịu được. Nếu vật này rơi vào tay người bình thường, hoặc những ma pháp sư và sát mẫn không có đủ thực lực, chẳng phải sẽ bị luồng khí sát lực này biến thành kẻ điên sao.

Giờ Tiểu Ân càng thêm kính nể vị ma pháp sư vô danh kia, rốt cuộc ông ta là siêu cấp cao thủ tới mức nào mới có thể kết hợp hai loại ma pháp khác nhau, sáng tạo ra loại pháp thuật có uy lực cường đại, lại còn có thể chế tạo thành đạo cụ tương ứng.

Còn chuyện tại sao vị ma pháp sư kia lưu lại những thứ này, đại khái hắn cũng đoán được một ít, phỏng chừng vị ma pháp sư kia không muốn tự mình đi thu thập năng lượng sát lực.

Cắm thân trong chốc lát, Tiểu Ân đem tinh thần ý thức vào trong ma hạch, bên trong ma hạch đã sáng lên khoảng một hai phần.

Sắc mặt Tiểu Ân biến đổi, không thể tưởng tượng được hôm nay chém giết thảm thiết như vậy, hơn một ngàn sinh mệnh sinh ra năng lượng sát lực, thế mà mới chỉ đạt tiêu chuẩn một thành, thế thì uy lực của thứ này khi chế tạo thành công, không cần nghĩ cũng biết.

Cất ba khối ma hạch vào trong vòng cổ, trong lòng Tiểu Ân do dự, đến cuối cùng còn phải thu thập thêm bao nhiêu năng lượng sát lực nữa đây, nhưng nghĩ tới việc phải an dưỡng trong vòng nửa năm, hắn liền vứt bỏ ý niệm này ra khỏi đầu.

Chỗ này dù sao cũng là đại bản doanh của Tuyết Lang Nhân, một khi biết tin một bộ lạc trung hình bị hủy diệt, ngay cả chiến tranh sát mẫn cũng tử vong, chắc chắn Tuyết Lang Nhân sẽ đề cao cảnh giác, thậm chí còn phái sát mẫn cường đại tới, với nhân mã ít ỏi của Daier, cho dù cả bọn có liều mạng cũng không nhét đủ kẻ răng của người ta.

Xem ra muốn hoàn thành đạo cụ ma pháp mà vị pháp sư vô danh kia lưu lại, chỉ sợ trong thời gian ngắn không thể làm được.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời, ánh mặt trời mờ hồ đã mọc ở phương đông. Bất tri bất giác, một đêm tàn khốc đã trôi qua.

Tiểu Ân thu hồi cảm chế ở xung quanh, bay lên giữa không trung, bay về phía doanh địa bị phá hủy của Tuyết Lang Nhân.

Tốc độ bay trên không trung của Tiểu Ân cực nhanh, không lâu sau, Tiểu Ân đã về tới nơi, hơn nữa còn nhìn thấy vài đồng lửa lớn được đốt lên.

Lần này số lượng người chết quá nhiều, cho nên Daier ra lệnh, thu thập thi thể của hai bên, chia ra thiêu đốt.

Đương nhiên đầu của Milligan cùng với những đầu mục của Tuyết Lang Nhân đều bị cắt xuống. Đầu của những tên này cùng với lá cờ truyền thừa của bộ lạc là bằng chứng chứng minh công lao của bọn họ khi quay về đế quốc Lang Nhân.

Hơn một ngàn thi thể Tuyết Lang Nhân được đặt cùng một chỗ, trận tập kích này đã tiêu diệt toàn bộ Tuyết Lang Nhân, kể cả người già và trẻ nhỏ cũng không bỏ qua.

Tiểu Ân hiểu, đây là mối thù giữa hai chủng tộc, không thể vì ý kiến cá nhân của hắn mà thay đổi. Cho nên tối hôm qua, hắn mới rời khỏi nơi này, tới chỗ khác để lòng khỏi phiền muộn.

Một trận cháy lớn, đã xóa một bộ lạc hưng thịnh khỏi bản đồ đại thảo nguyên, giống như vô số năm trước kia, bộ tộc Thanh Lang bị Tuyết Lang Nhân đuổi khỏi đại thảo nguyên. Mối thù huyết hận này không bao giờ có thể hóa giải được.

Daier mang theo hai trăm năm mươi người, giờ chỉ còn sáu mươi hai người sống sót, hơn nữa trong đó còn mấy người bị trọng thương.

Ngoài những người bị trọng thương, những người còn lại đều gỡ những kỷ vật trên người chiến hữu của mình xuống, gom thi thể của bọn họ lại một chỗ để thiêu hủy, sau đó thu gọn lại tro cốt, lập tức quay trở về.

Đêm qua bọn họ tạo ra động tĩnh quá lớn, hơn nữa thương vong còn vượt xa tưởng tượng, nếu như giờ mà có một đại đội Tuyết Lang Nhân đi qua, chỉ sợ đoàn người Daier khó có được kết quả tốt, cho nên bọn họ tranh thủ thời gian, bằng tốc độ nhanh nhất rời khỏi đây.

Mặc dù trong đội ngũ có người trọng thương nhưng Diya và ba tát mãn có chút bản lĩnh, mang theo những dược liệu thần bí. Nhờ đó mà dưới sự chiếu cố của đồng bọn, những người bị thương vẫn miễn cưỡng có thể lên đường.

Dựa theo kế hoạch ban đầu, một khi tập kích thành công, bọn họ sẽ dùng ngựa của bộ lạc, dùng tốc độ nhanh nhất trở về. Nhưng hiện tại do thương vong quá lớn, hơn nữa nhiều người bị thương, cho nên Daier từ bỏ kế hoạch đó, bởi vì hắn không muốn chỉ vì cưỡi ngựa mà bị nhiều người để ý.

Đã như thế, trải qua cuộc thương lượng ngắn, bọn họ quyết định, trở về theo đường cũ.

Mặc dù lộ trình kia khó đi, nhưng mà nó lại là lộ tuyến an toàn.

Trải qua mười ngày bôn ba, Tiểu Ân theo đoàn người, lại một lần nữa vượt qua những nơi hiểm yếu, tới dưới chân núi Ishtar.

Tới chỗ này, mọi người mới thở phào một hơi. Trải qua lần tập kích Tuyết Lang Nhân, thần kinh của đám người Daier luôn căng thẳng, giờ phút này mới được buông lỏng.

Trước khi tập kích, không ai ngờ được trong doanh trại của đối phương có một vị chiến tranh tát mãn, cũng không ngờ được Tuyết Lang Nhân bị tập kích không hoảng sợ bỏ chạy mà bộc phát cuồng tính, cho nên mới khiến đám người Daier tử thương trầm trọng.

Nếu như không phải trước đó Tiểu Ân xuất ra hơn trăm quyển trục, tiêu diệt bộ phận lớn Tuyết Lang Nhân, còn có độc dược của ba vị tát mãn, và những chiến sĩ Thanh Lang có tổ chất tốt, có lẽ kết quả trận đánh này sẽ khác. Daier đặt chân xuống dưới mặt đất, đột nhiên ngửa mặt lên trời gào thét, ngay cả vật cưỡi Tiểu Thanh của hắn cũng ngừng đầu, tru lên một tiếng.

“Chúng ta đã trở về!” Daier phát biểu xong, trong lòng mọi người xuất hiện những cảm xúc khác nhau, có mấy chiến sĩ còn rơi nước mắt.

“Đúng vậy, chúng ta đã trở về.” Tiểu Ân sờ vòng cổ, bên trong có đoạn gân ma thú dài hai trăm thước, hắn hài lòng nói: “Kỵ sĩ Daier, chúng ta đã trở về, như vậy ta cũng phải chia tay rồi.”

Daier ngẩn ra, nhanh chóng quay đầu, kinh ngạc hỏi: “Tiểu Ân các hạ, chẳng lẽ ngài muốn bỏ đi sao?”

Tiểu Ân khẽ gật đầu, ánh mắt liếc qua người Parker và Solomon, hai người cảm nhận được ánh mắt nóng rực của Tiểu Ân, đồng thời cúi đầu xuống.

Parker thì không nói làm gì, hắn không đủ sức để chống địch, muốn vứt bỏ mình, điều này là chuyện bình thường, không trách được ai cả. Nhưng hành động và thái độ của Solomon thì thật ghê tởm, muốn thừa dịp mình gặp nguy lấy tính mạng của mình, hơn nữa còn muốn chiếm đoạt bảo vật....

Trong lòng Tiểu Ân sớm hạ quyết định, sau này nhất định phải bồi tiếp hắn, khiến hắn đẹp mặt. Đương nhiên bây giờ không nên xé rách quan hệ, về bề ngoài hắn vẫn làm như không hề biết gì

Daier tức giận, nhưng hắn biết, Tiểu Ân là một vị ma pháp sư chính thức, dù hắn có quyết định gì, mình không thể can thiệp được

Tiểu Ân nói với Diya:

- Người trở về nói với Nick, việc hắn nhờ ta đã hoàn thành

Diya lập tức kinh sợ cúi người đáp ứng, nhưng trong lòng hắn hết sức tò mò, Nick đã dùng thứ gì mà đã động được Tiểu Ân, khiến hắn ra tay hỗ trợ?

Còn Daier, nhìn thần thái khác thường của Diya, nếu như Nick có thể mời Tiểu Ân một lần, tự nhiên có thể mời lần thứ hai. Có lẽ nhờ Nick, mình có thể thiết lập quan hệ với vị ma pháp sư này

Ánh mắt Tiểu Ân dạo qua mọi người một vòng, cuối cùng dừng lại trên người Kim và Lai an nói:

- Sau này các người có tính toán gì không?

Vẻ mặt của Kim và Lai An lộ rõ vẻ ngạc nhiên và vui mừng. Bọn họ không cần suy nghĩ chạy ra khỏi đội ngũ, cúi đầu hành lễ với Tiểu Ân, nói:

- Xin đại sư nhận chúng ta làm đệ tử

Tiểu Ân mỉm cười. Thấy hai người đồng thanh như vậy, hắn biết ý niệm này đã xuất hiện trong đầu hai người từ lâu

- Các người muốn bái ta làm thầy?

- Vâng

Kim và Lai Ân thành khẩn trả lời

Khuôn mặt Tiểu Ân không biến đổi nói:

- Nếu như các người muốn bái ta làm thầy, thế thì phải vứt bỏ mọi thứ, theo ta tu luyện, năm tới mười năm nữa, chỉ sợ các người không có khả năng quay trở lại

Dừng một chút, thanh âm của Tiểu Ân chợt trở nên nghiêm khắc:

- Dù là thế, các người vẫn muốn bái sư chứ?

Nghe Tiểu Ân nói, Kim và Lai An lộ ra vẻ ngạc nhiên và vui mừng

Thực lực của hai người đạt tới tiêu chuẩn của bát cấp học đồ, nếu như bế quan năm đến mười năm, như vậy có khả năng sẽ đánh sâu vào cảnh giới ma pháp sư chính thức

Có thể trở thành ma pháp sư chính thức, đó là ước nguyện của mọi học đồ, chỉ cần có một tia hy vọng, không có người nào lựa chọn buông tha

Ngày trước, Kim và Lai An tới bái phỏng rất nhiều ma pháp tháp, nhưng tư chất của hai người không nổi bật, hơn nữa tuổi tác đã lớn, cho nên không ma pháp sư nào nguyện ý thu nhận hai người làm môn hạ. Vốn hai người tự nhận cả đời này vô vọng thăng tiến, giờ phút này nghe được những lời này, tự nhiên vui mừng khôn xiết

- Sư phụ, xin ngài thu nhận chúng ta

Thanh âm của Kim có chút run rẩy nói

Khuôn mặt Tiểu Ân lộ ra vẻ tươi cười, nói:

- Đi theo ta sẽ rất khổ, các người phải chuẩn bị sẵn tâm lý

- Vâng

Hai người hưng phấn nói, có thể trở thành ma pháp sư chính thức, đem đó bọn họ còn liều cả mạng để bảo vệ Tiểu Ân, thì chuyện chỉ phải chịu khổ không cần phải bàn đến

Vung tay lên, Tiểu Ân nói:

- Hiện tại, các người chia tay với bọn Daier đi

Kim và Lai An đáp ứng, tới bên đám người Daier

Mặc dù trong đám người Daier, lang nhân chiếm đa số, nhưng có thể thấy rõ, hai tên pháp sư này có quan hệ hòa hợp với mọi người

Dù là Daier, Parker hay hai tên lang nhân tát măn, đều tiến lên ôm lấy hai người, tình cảm tuyệt không đối trá. Từ động tác của bọn họ, Tiểu Ân có thể cảm nhận được sự mừng rỡ và không nỡ đan xen nhau

- Kim, Lai An, các người bảo trọng

Daier nắm lấy tay hai người, dặn dò nói:

- Đừng quên, nhà của các người là ở quận Reynolds

Hai pháp sư khẽ gật đầu, thậm chí trong mắt của hai người còn mơ hồ có màu đỏ

- Daier, nếu mười năm sau, chúng ta có thành tựu, nhất định sẽ tới quận Reynolds tìm người

Kim trịnh trọng hứa hẹn nói:

- Đến lúc đó, người phải kiến tạo cho chúng ta hai tòa ma pháp tháp đó

Daier cất tiếng cười to, nói:

- Tốt, chúng ta đợi các người

Trong lòng Tiểu Ân có chút bội phục tên Daier. Mặc kệ mục đích của hắn là gì, nhưng có thể khiến cho Kim và Lai An quy phục, tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng

Mà ý của Kim và Lai An rất rõ ràng, để Daier kiến tạo ma pháp tháp cho hai người, đó là một sự thừa nhận, sau này khi hai người trở thành ma pháp sư chính thức, sẽ trở thành ma pháp sư của gia tộc Daier

Đối với một gia tộc hầu tước, có được hai ma pháp sư chính thức, là một điều rất thần kỳ, đặc biệt là tại địa phương thừa thớt ma pháp sư như đế quốc Lang Nhân. Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng nói:

- Đi thôi

Dứt lời, hắn rời khỏi đội ngũ, đi về phía một con đường nhỏ

Kim và Lai An vội vàng từ biệt mọi người, máy móc đi theo Tiểu Ân

Nhìn phương hướng hai người rời đi, ngay cả Daier cũng cảm thấy hâm mộ

Tiểu Ân mang theo hai người rời khỏi đoàn người, đi theo một đường vòng cung, sau đó quay trở lại đường cũ

Kim và Lai An không thể giải thích được, nhưng căn bản không dám hỏi

Mặc dù bề ngoài nhìn qua Tiểu Ân còn rất trẻ tuổi, còn nhỏ hơn nhiều so với hai người, nhưng tại thế giới ma pháp, không phải dùng dung mạo để nói chuyện, mà phải dùng thực lực

Nếu như Tiểu Ân là một vị ma pháp sư chính thức, hơn nữa còn có thể lấy lực của bản thân giết chết chiến tranh tát măn, có thể bãi làm môn hạ của hắn là kết cục tốt nhất dành cho Kim và Lai An. Cho nên hai người căn bản không dám hoài nghi bất cứ quyết định gì của Tiểu Ân

Tiểu Ân mang hai người tới đỉnh núi, nói:

- Các người nắm chặt lấy ta, nếu không sẽ ngã đó.

Hai người ngẩn ra, không hiểu ý của Tiểu Ân thì thấy thân hình Tiểu Ân động, đã thi triển Phong Tường Thuật bay lên, đồng thời hai tay nắm lấy tay hai người, mang hai người bay lên giữa không trung

Kim và Lai An nắm chặt lấy tay Tiểu Ân. Ở giữa không trung cảm thụ những cơn gió mạnh đập thẳng vào mặt, trong lòng họ hâm mộ vạn phần, hận không thể ngay lập tức nắm giữ được ma pháp này, để có thể giống như loài chim tự do bay lượn trên bầu trời

Không biết phi hành thì không được xem là ma pháp sư chính thức, đây là câu danh ngôn, được tất cả mọi người thâm đồng ý

Một ma pháp sư, một khi nắm giữ Phong Tường Thuật, giá trị của hắn sẽ tăng lên gấp trăm lần, đây cũng là ranh giới giữa ma pháp sư chính thức và học đồ, là bước phát triển trọng yếu của học đồ trên con đường trở thành ma pháp sư chính thức

Mặc dù khi sử dụng ròng rọc vượt qua những nơi hiểm yếu, hai người đã có kinh nghiệm, nhưng so với chuyện bay lượn chính thức trên bầu trời thì hai cảm giác hoàn toàn khác xa nhau, căn bản không thể so sánh được

Tiểu Ân mang hai người bay qua vách núi đối diện, hơn nữa còn không ngừng bay lên cao, cuối cùng bọn họ tới một giữa một sườn núi lớn

Chỗ này là một trong những ngọn núi thuộc dãy núi Ishtar, nhưng không phải là ngọn núi mà bọn họ đã đi qua trước kia. Tiểu Ân mang hai người tới nơi, sau đó chậm rãi hạ xuống. Khi Kim và Lai An chạm chân xuống dưới mặt đất, cả người giống như bị thoát lực, nằm co quắp ở dưới đất

Những người chưa có kinh nghiệm phi hành, lần đầu tiên bay trên không, chân tay đều có cảm giác mềm nhũn

Tiểu Ân liếc mắt nhìn hai người, hai tên gà mờ này, không thi triển ma pháp vòng bảo hộ trên không trung, cho nên bị những ngọn gió lớn thổi trúng khiến mặt mũi đỏ bừng, tóc tai rối loạn

Mỉm cười, Tiểu Ân nói:

- Sau này khi thi triển Phong Tường Thuật, nên thêm vào mình ma pháp vòng bảo hộ, hai người hiểu chưa?

Kim và Lai An liếc nhìn nhau, thấy Tiểu Ân không có chút chặt vật nào, nhìn lại hình dáng của hai người, càng thêm bội phục Tiểu Ân, tự nhiên cung kính ghi nhớ

Tiểu Ân nhìn bốn phía, đánh giá vài lần, nói:

- Từ hôm nay trở đi, chúng ta ở tạm chỗ này

Kim và Lai An nhìn nhau, mặc dù trong cuộc đời, hai người đã từng vào nam ra bắc, ăn ngủ ở những nơi hoang dã, nhưng chưa bao giờ nghĩ rằng Tiểu Ân lại chuẩn bị sống ở sườn núi

Dường như nhìn ra sự nghi hoặc của hai người, Tiểu Ân hỏi:

- Các ngươi đều là pháp sư, hơn nữa còn là bát cấp học đồ, thế có cảm nhận thấy nơi này có gì khác không?

Hai người chần chờ trong chốc lát, đánh giá hoàn cảnh xung quanh, sau một lúc, Kim nói:

- Sự phụ, hoàn cảnh ở đây rất tốt, thực vật sinh trưởng nhanh

Do dự một hồi, hắn lại nói tiếp:

- Đường như dã thú nhiều hơn

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

- Các ngươi quan sát không tồi, thế các ngươi có biết, tại sao ta lại ở lại chỗ này không?

Kim và Lai An lắc đầu, tỏ vẻ không biết

Tiểu Ân nhìn hai người, không định giải thích, ngược lại hỏi:

- Các ngươi bao nhiêu tuổi rồi?

Sắc mặt hai người lập tức đỏ lên, Kim lập tức nói:

- Đệ tử năm nay ba mươi tám, còn Lai An ba mươi lăm tuổi

- Tuổi không còn nhỏ

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng

Trong lòng Kim và Lai An nhất thời không yên, tuổi này đối với ma pháp sư chính thức mà nói kỳ thực không tính là lớn, nhưng đối với học đồ thì có chút nguy hiểm. Nói đại khái, nếu như trước ba mươi năm tuổi mà còn không đạt tới thập cấp học đồ thì cơ bản học đồ đó không có khả năng trở thành ma pháp sư chính thức

Mà từ bát cấp tới thập cấp, mặc dù chỉ cách biệt nhau hai cấp, nhưng đối với phần lớn học đồ pháp sư thì hai cấp này không nghi ngờ gì cách biệt nhau một trời một vực, cả đời khó có thể vượt qua khoảng cách đó

- Bình thường, các người dùng phương pháp nào để tu luyện lực lượng tinh thần?

Tiểu Ân dò hỏi

Kim cẩn thận trả lời:

- Học sinh dùng phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cơ bản

Hắn lấy ra một cuốn lục thư. Nhìn bộ dáng cẩn thận của hắn, rõ ràng vật cầm trong tay rất trân quý

Tiểu Ân thuận tay nhận lấy, phát hiện ra cuốn lục thư này rất sạch sẽ, quả thực không nhiễm một hạt bụi, bởi vậy có thể thấy được, thứ này rất có phân lượng trong lòng Kim

Tinh thần ý thức thử thăm dò một chút, Tiểu Ân khẽ lắc đầu, trên cuốn lục thư quả nhiên ghi lại phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần căn bản nhất

Mặc dù hiện giờ Tiểu Ân vẫn sử dụng phương pháp này để tu luyện nhưng hắn biết, hiệu quả của thứ này cực kỳ có hạn, nếu như chỉ dựa vào phương pháp tu luyện sơ cấp này, chỉ sợ cả đời Kim và Lai An cũng đừng mơ trở thành ma pháp sư chính thức

Nhìn sắc mặt không tốt của Tiểu Ân, trong lòng Kim và Lai An càng thêm không yên

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng hỏi:

- Các người đã là bát cấp học đồ, chẳng lẽ không có được phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cao cấp hay sao?

- Không có

Kim lộ ra nụ cười khổ nói:

- Sư phụ, tư chất của chúng ta quá kém, từng dùng mười năm đi báỉ phỏng hơn hai mươi ma pháp tháp nhưng không có ma pháp sư chính thức nào nguyện ý thu nhận chúng ta làm đệ tử, tự nhiên không thể có được phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cao cấp

Tiểu Ân khép hờ hai mắt, cảm nhận lực lượng tinh thần của hai người này, mơ hồ cảm thấy tư chất của hai tên này mặc dù còn lâu mới bằng được Benson và Nepal nhưng so với mình thì mạnh hơn vài phần

Không thể tượng được, với tư chất như thế mà không được ma pháp sư thu nhận. Sờ vòng cổ, nghĩ tới Nhất Hào ở bên trong, nếu như không có Nhất Hào, chỉ sợ cả đời này mình cũng không có ngày hôm nay

Do dự một chút, Tiểu Ân nói:

- Các người tìm một mảnh đất trống rộng rãi, dựng lều vải lên, chúng ta sẽ ở đây một đoạn thời gian, sau đó tìm một địa phương khác để ở

Kim và Lai An vội vàng đáp ứng. Địa thế ở xung quanh tương đối bằng phẳng, Tiểu Ân lấy ra hai cái lều vải ở trong vòng cổ, đưa cho hai người.

125. Chương 12: Cuộc Sống Của Đại Ma Pháp Sư

May mà ở đây không có ma thú, nếu không cho dù lá gan của Tiểu Ân có lớn hơn nữa, cũng không dám ở lại chỗ này.

Đối với ma pháp sư thì việc đối phó với muỗi và ma thú thẳng khó khăn gì.

Chỉ cần bố trí mấy cái bẫy nhỏ ở xung quanh là vừa ngăn chặn được dã thú lại vừa có thịt để ăn, còn về muỗi, lại càng đơn giản, ma hạch và nguyên liệu ma pháp trên người ma thú đều có tác dụng đuổi muỗi. Đừng nói là ma pháp sư đeo trên người, dù là người bình thường mang theo bên mình, cũng có thể miễn dịch với muỗi.

Dừng xong lều vải, Tiểu Ân đem cuốn lục thư ghi chép phương pháp rèn luyện lực lượng tinh thần cao cấp ra, dạy cho Kim và Lai An, để hai người tiến hành luyện tập.

Kim và Lai An cảm động đến nỗi rơi lệ, đây không phải là do hai người giả bộ, đau khổ tìm kiếm suốt hai mươi năm, giờ nghĩ thầm lại không cảm được nước mắt.

Đối với hai người, đây là cơ hội cuối cùng để có thể trở thành ma pháp sư chính thức, có thể đột phá được con đường mỏng manh, tự nhiên không kiềm chế được kích động.

Tiểu Ân hết sức thông cảm với tâm tình của hai người, đem lục thư cho hai người cảm ứng một lần, sau đó bắt đầu giảng giải.

Mặc dù trong quá trình tu luyện ma pháp, Tiểu Ân đều tự học mà thành tài, nhưng đối với những tri thức ma pháp cơ bản, hẳn được Maren truyền dạy rất kỹ.

Mặc dù tư chất của Maren không tốt, nếu như không phải nhờ may mắn, căn bản hẳn khó có khả năng trở thành ma pháp sư chính thức. Nhưng do là như vậy, nên hẳn nghiên cứu rất sâu đối với những lý luận cơ bản về ma pháp, trong cuốn ma pháp bút ký, ghi chép rất chi tiết những điều mà hẳn tâm đắc.

Ở ma pháp tháp mấy năm, hơn nữa thời gian gần đây hẳn nghiên cứu những điều tâm đắc trong quyển bút ký, và nhờ những tư liệu mà Nhất Hào thu thập được, hẳn có hiểu biết sâu đậm đối với hệ thống tri thức ma pháp. Đơn độc so về lý luận ma pháp, hẳn cũng không hề thua kém Maren.

Do nguyên nhân này, cho nên chuyện Tiểu Ân dạy cho Kim và Lai An, những kẻ chưa học qua lý luận ma pháp, tuyệt đối là chuyện nhỏ.

Tiểu Ân không hề giữ lại điều gì, mỗi ngày qua đi, Kim và Lai An lại có nhận thức sâu thêm về ma pháp. Hai người cảm giác được vị sư phụ nhỏ tuổi này là một vị đại sư có chân tài thực học.

Mười ngày qua đi, hai người đã sơ bộ nắm giữ được phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cao cấp.

Trải qua vài ngày thí nghiệm, Tiểu Ân nhạy bén phát hiện ra, khi hấp thu năng lượng ngoại giới, biểu hiện của Kim và Lai An mặc dù còn kém xa Benson và Nepal nhưng không tính là kém. Chỉ là, tuổi tác của hai người quả thực lớn. Để cho bọn họ tiếp tục tu luyện như thế này, thì dù mười năm sau cũng chỉ có khả năng thăng cấp trở thành ma pháp sư chính thức mà thôi.

Xem ra hai tên này đã nắm giữ phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cao cấp. Tiểu Ân gọi hai người lại nói: “Bắt đầu từ hôm nay, các người ở chỗ này tu luyện, tranh thủ để đạt tới cửu cấp học đồ.”

Kim và Lai An đồng thời ‘vâng dạ’, giọng nói không che dấu được sự vui mừng.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn hai người nói: “Nếu như sau này các người trở thành ma pháp sư chính thức, có phải các người sẽ trở thành pháp sư thuộc gia tộc của Daier không?”

Hai người liếc mắt nhìn nhau, Kim thành thật nói: “Sư phụ, chúng con lớn lên từ nhỏ với Daier, chúng con có thể tiến xa hơn trên con đường ma pháp là nhờ có Daier ủng hộ. Cho nên...”

Tiểu Ân đưa tay chặn lại nói: “Ta hiểu rồi, hơn nữa ta không can thiệp vào quyết định của các người. Nhưng nếu các người muốn trở thành pháp sư thuộc gia tộc của Daier, thì phải cẩn thận một người.”

Hai người kỳ quái nhìn Tiểu Ân, chỉ nghe Tiểu Ân chậm rãi nói: “Các người phải đề phòng Solomon.”

Sắc mặt của Kim và Lai An trở nên khó coi, hai người muốn nói gì đó nhưng lại thôi.

Tiểu Ân cân nhắc một lúc, nói: “Tên này lưu lại, chắc chắn sẽ gây ra họa. Quên đi, ta giúp các người giải quyết mối họa này.”

Dứt lời, Tiểu Ân đột nhiên đứng lên.

Kim và Lai An biến sắc, vội vàng hỏi: “Sư phụ, người định làm gì?”

“Đương nhiên là đi lấy đầu của Solomon.” Tiểu Ân cười ngạo nghễ nói: “Các người yên tâm, ta nhất định sẽ khiến thần không biết, quỷ không hay.”

Sắc mặt hai người lộ vẻ sầu thảm, đột nhiên quỳ xuống.

Thế giới này khác với trái đất, ngay cả quan hệ giữa sư phụ và đệ tử, cũng không có thứ lễ tiết quỳ lạy.

Chỉ có những người tỏ vẻ tuyệt đối thần phục, hoặc cảm kích cực điểm, hoặc có chuyện khó xử nhờ người khác, mới lựa chọn cúi đầu quỳ gối.

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua trên người hai người nói: “Các người muốn làm gì?”

Hai người dập đầu chạm đất, thành khẩn nói: “Sư phụ, bọn đệ tử biết Solomon đã làm sai, xin người cho hãn một cơ hội, bỏ qua cho hãn lần này.”

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói: “Nói như vậy, Solomon có hành động với ta, các người đều biết?”

“Đúng vậy!” Kim nhắm hai mắt lại, thống khổ nói.

Tiểu Ân đột nhiên giận dữ, lớn tiếng quát: “Solomon thừa dịp ta hôn mê, muốn mưu tài hại mệnh ta, các người đều nhìn thấy, vì sao còn cầu xin cho hãn?”

Kim thống khổ nói: “Sư phụ, Solomon nhất thời tham lam nên hồ đồ, ngày thường hãn không dám bất kính đối với người.”

“Hắc, hắc...” Tiểu Ân cười lạnh một tiếng nói: “Ngày thường? Hãn đương nhiên không dám, trừ khi hãn muốn chết.”

Kim nhất thời ghen lời, đúng vậy, đối mặt với ma pháp sư chính thức, một tát măn tằm thường như Solomon đương nhiên không dám vô lễ.

“Bịch, bịch, bịch.”

Không có thói quen mở miệng, đột nhiên Lai An dập đầu mạnh mấy cái, khi hãn ngược lên, trên trán đã đầy máu, ngay cả lớp da trên trán cũng bị bóc một lớp. Có thể thấy được, hãn đã dùng nhiều sức.

“Sư phụ, từ bé Solomon lớn lên cùng chúng con, là huynh đệ sinh tử của chúng con, hãn nhất thời hồ đồ, xin người tha thứ cho hãn.”

Nhìn ánh mắt cầu khẩn tha thiết của Lai An, trong lòng thoáng động, nhưng khuôn mặt không hề lay động chút nào.

“Hừ, trên chiến trường, hãn muốn lấy tính mạng của ta. Nếu như ta tha cho hãn, trong lòng ta không hả giận được.” Tiểu Ân giận dữ liếc mắt nhìn hai người, nói: “Các người là đệ tử của ta, thế mà còn vì hãn cầu tình, thực không thể tha thứ được.”

Kim và Lai An cực kỳ hoảng sợ, nhưng ánh mắt cầu khẩn vẫn giữ nguyên.

Tiểu Ân lạnh lùng nói: “Ta sở dĩ giao cho các người phương pháp tu luyện cao cấp, là để báo đáp các người ngày đó cứu mạng ta. Nhưng có ân phải báo ân, có thù phải trả thù. Ta há có thể dễ dàng tha thứ cho Solomon?”

Kim không nói hai lời, cắn răng một cái, học theo Lai An. Dập đầu mạnh xuống đất, được vài cái, trán hãn sưng đỏ lên, trông thực thương cảm.

Tiểu Ân đột nhiên quay lưng đi, lạnh lùng nói: “Solomon là huynh đệ của các người?”

Nghe thanh âm lạnh lẽo thấu xương của Tiểu Ân, hai người cảm giác được một cỗ hàn khí ập tới, ngay cả hàm răng cũng không thể không chế được, run rẩy chạm vào nhau.

Có điều hai người vẫn kiên trì, biết rõ Tiểu Ân tức giận nhưng vẫn mạnh mẽ chống cự lại.

Tiểu Ân đột nhiên xoay người nói: “Hắn là huynh đệ của các người, còn ta thì sao? Các người định hy sinh luôn ta phải không?”

“Đệ tử không dám.” Hai mắt Kim ngưng tụ lại, trịnh trọng thề: “Đệ tử ngu muội được sự chỉ điểm của sư phụ, nhìn thấy con đường tiến giai phía trước, ân đức của người, trọn đời đệ tử không dám quên.”

“Tốt, thế ta và Solomon, các người chọn ai?” Tiểu Ân lạnh lùng nói: “Các người không định chỉ vì Solomon mà không cần sự chỉ đạo của ta đó chứ?”

Kim và Lai An biến sắc, mặt không còn một giọt máu, trong mắt hai người lộ ra vẻ thống khổ và mâu thuẫn.

Tiểu Ân chậm rãi lắc đầu, cuối cùng thở dài một tiếng nói: “Được rồi, nhìn hai người có tình như vậy, chuyện này ta sẽ không truy cứu nữa.”

Kim và Lai An vui mừng khôn xiết, ánh mắt đang tuyệt vọng chuyển thành vui mừng như điên, khiến cho khuôn mặt của hai người trở nên phong phú.

Tiểu Ân nhẹ nhàng hừ lạnh một tiếng, mặc dù trong âm thanh hàm chứa một tia tức giận, nhưng so với khí thế cường đại vừa rồi, khiến cho hai người có cảm giác mình đang ở thiên đường.

“Cho các người thời gian nửa năm tu luyện, nhất định phải đạt tới cửu cấp học đồ. Nếu dám lười biếng, tương lai làm mất mặt ta, hừ...”

“Sư phụ yên tâm.” Kim lớn tiếng nói: “Chúng con chắc chắn sẽ không để người thất vọng.”

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua hai người một vòng, thì thào: “Hy vọng các người làm được, hiện tại các người lui xuống đi.”

“Vâng!”

Kim và Lai An đứng lên, lau nước mắt, ngón tay vô tình chạm phải trán, đau đớn đến nỗi trợn cả mắt lên, nhưng trước mắt Tiểu Ân, bọn họ không dám kêu lên, không thể làm gì khác, đành cố gắng chịu đựng. Đến khi về tới lều vải của mình, hai người vội vàng bôi thuốc cho nhau.

Tiểu Ân tiến vào Nhất Hào không gian, nhìn Nhất Hào có diện mạo giống hệt mình hỏi: “Thế nào?”

Nhất Hào vùng tay lên, trên không trung xuất hiện mấy bức hình trông giống điện tâm đồ.

Tiểu Ân nhíu mày hỏi: “Đây là gì?”

“Đây là trống ngực, nhiệt độ trong cơ thể bọn họ, được thể hiện trên điện tâm đồ.” Nhất Hào chỉ vào một bức, thao thao bất tuyệt giải thích.

Tiểu Ân biến sắc, vội vàng giơ tay ngăn lại, nói: “Được rồi, người không phải giải thích nhiều, ta chỉ cần biết, biến hóa tâm lý của bọn chúng.”

Nhất Hào có chút tiếc nuối, vùng tay lên, đồ án nhất thời biến mất không thấy. Xem ra không có ai nghe hắn giải thích, cái máy học tập Nhất Hào này cảm thấy chán.

“Chủ nhân. Căn cứ theo số liệu mà tôi thu thập được, bọn họ đối với ngài vô cùng tôn kính, hơn nữa dưới sự đe dọa của ngài, đối với ngài cực kỳ sợ hãi.” Nhất Hào thay đổi vẻ mặt, giống như một người máy, máy móc nói.

Trong lòng Tiểu Ân thầm hô gặp quỷ rồi, nhìn vẻ mặt của Nhất Hào, rõ ràng nó đang tức giận, nhưng nó chẳng qua chỉ là một chương trình thôi mà.

Lắc đầu, hắn loại bỏ ý nghĩ không thể giải thích này ra khỏi đầu, nói: “Thế ngày sau, bọn họ có phản bội ta không?”

“Trong vòng mười năm tới, chắc chắn là không.” Nhất Hào phân tích nói: “Hai người bọn họ mặc dù tuổi không còn nhỏ nhưng đều là kẻ nặng tình, từ việc bọn họ cầu tình cho Solomon, là có thể thấy rõ.”

Tiểu Ân yên lặng gật đầu. Nhớ tới Benson ở công quốc Luois, nếu có một ngày mình bị sư phụ Maren đuổi giết, Benson chắc chắn sẽ vì mình mà cầu tình.

Nghĩ tới đó, trong lòng hắn trở lên ảm áp, sâu thẳm trong nội tâm xuất hiện niềm xúc động, hắn càng có thêm hảo cảm với Kim và Lai An.

Nhất Hào không chú ý tới biến hóa của Tiểu Ân, tiếp tục nói: “Căn cứ theo quy luật của tôi, nếu như ngài dưỡng thương ở đây nửa năm, duy trì quan hệ tốt đẹp với bọn họ. Hơn nữa kiên nhẫn dạy bọn họ tri thức ma pháp, ta khẳng định trong vòng mười năm tới, bọn họ sẽ nghe theo lệnh của ngài. Không thể không thừa nhận, những người ở đế quốc Lang Nhân thành thực hơn nhiều so với loài người ở nơi khác.”

Tiểu Ân đỏ mặt lạnh, tên Nhất Hào này ví dụ quá khoa trương.

Nhưng nói thực, lang nhân mặc dù tứ chi phát triển, ý nghĩ đơn giản, nhưng đối xử với mọi người rất thẳng thắn.

Nhất Hào chần chờ trong chốc lát, lại nói: “Đương nhiên, điều này được thành lập lên là do thực lực của ngài cường đại hơn bọn họ nhiều.”

Tiểu Ân chần chờ một chút hỏi: “Người nói, nếu như thực lực của bọn họ vượt qua ta, sẽ gây bất lợi đối với ta?”

“Gây bất lợi với ngài thì chưa chắc, nhưng sẽ không mù quáng tuân theo lời của ngài.” Nhất Hào dừng lại một chút, an ủi nói: “Vấn đề này không phải là do hai người bọn họ, mà là trong lòng mọi người, sớm tuân theo quy luật chỉ phục tùng kẻ mạnh.”

“Được rồi, với tư chất của hai người đó, có thể vượt qua ta không?”

“Hắn là không thể” Nhất Hào không chút do dự nói: “Mặc dù bọn họ có thể sử dụng phương pháp tu luyện cao cấp để hấp thu năng lượng ngoại giới, nhưng chỉ cần ngài kiên trì luyện tập quảng bá thể thao, hơn nữa duy trì cường độ tu luyện cao trong không gian hư cấu, khả năng bọn họ có thể đuổi kịp ngài chưa đủ một phần trăm.” Tiểu Ân cười, xác xuất như vậy, dù là ai cũng có thể quên đi. Đã thế thì, sau này đối xử với bọn chúng tốt một chút, nhưng đáng tiếc là thời gian ở cùng bọn chúng, chỉ có nửa năm mà thôi.

Nhất Hào đột nhiên tiến lên, khuôn mặt lạnh như băng thay đổi, nịnh nọt cười nói: “Thưa chủ nhân tôn kính!”

Tiểu Ân giật mình, cảm thấy ớn lạnh.

Dù là ai nhìn thấy kẻ có khuôn mặt giống mình lộ ra vẻ mặt như thế, sợ rằng đều có cảm giác như vậy.

Hắn phẩy tay, vội vàng nói: “Nhất Hào, người muốn ta làm thí nghiệm gì?”

Nhất Hào cười hắc hắc nói: “Chủ nhân, ta xin ngài truyền thụ bộ động tác lớn thứ nhất của quảng bá thể thao cho hai người này.”

Khuôn mặt Tiểu Ân nhất thời ngưng tụ lại, hắn có được thành tựu như ngày hôm nay, ngoài nhờ Nhất Hào ra, nguyên nhân quan trọng là do hắn tập luyện quảng bá thể thao.

Nếu như không có bộ quảng bá thể thao có thể cải thiện tố chất, kích thích tiềm năng của thân thể thì hắn đừng mơ cầm được búa lớn, bộ áo giáp cũng không mặc nổi, đã sớm bị kẻ khác loạn đao phân thân rồi.

Cho nên tuyệt đối Tiểu Ân không nghĩ đến chuyện, truyền kỹ năng bảo vệ tính mạng này cho người khác, đặc biệt là hai tên vừa mới thu nhận này, còn chưa bồi dưỡng được tình cảm.

“Tại sao?” Tiểu Ân trầm giọng hỏi.

“Bởi vì tôi muốn thu thập số liệu.” Nhất Hào nghiêm túc nói: “Tôi muốn biết tác dụng của bộ quảng bá thể thao có tác dụng gì đối với người trên thế giới này, có thể kích thích được tiềm lực của bọn họ hay không?”

“Chẳng lẽ có ta thí nghiệm còn không đủ?” Tiểu Ân buồn bực hỏi.

“Số liệu của một người không thể đại biểu cho mọi người. Tôi muốn có nhiều số liệu để tham khảo.”

“Nếu như bọn họ học xong quảng bá thể thao, sau này sẽ vượt qua ta chứ?”

“Khó có khả năng, bởi vì tôi chỉ cần số liệu lúc đầu.” Nhất Hào giải thích: “Cho nên, chỉ cần truyền thụ cho bọn họ ba động tác đầu của bộ động tác lớn đầu tiên của sơ cấp quảng bá thể thao thôi là đủ. Chỉ truyền thụ như thế, bọn họ tuyệt đối không tạo ra uy hiếp gì cho ngài.”

Lúc này Tiểu Ân mới thở phào một hơi, chỉ truyền ba động tác đầu của bộ động tác lớn thứ nhất, thế thì hẳn không cần quan tâm. Nhưng nếu Nhất Hào yêu cầu truyền thụ toàn bộ, chắc chắn hẳn sẽ cự tuyệt.

Thông minh như Nhất Hào chắc hiểu được đạo lý đó, cho nên hẳn đưa ra yêu cầu cũng không quá đáng.

“Được, ta đáp ứng người!” Tiểu Ân là người quyết đoán, một khi đã quyết định thì không do dự gì cả.

“Cảm ơn!” Nhất Hào thành khẩn nói.

“Khách khí rồi!” Tiểu Ân khiêm nhường nói. Nhưng sau đó hẳn tự chửi mình, sao mình lại bộc lộ cảm xúc, chẳng qua Nhất Hào chỉ là một chương trình được lập trình sẵn thôi mà.

Nhất Hào cúi đầu nói: “Chủ nhân, hiện tại Hóa Thạch Thuật và Ngưng Thổ Thuật của ngài đã có chút thành tựu, ngài có thể thử thực hiện ở bên ngoài.”

Hai mắt Tiểu Ân trở lên sáng ngời, mười ngày qua, mỗi ngày hẳn đều khổ luyện hơn ngàn lần Hóa Thạch Thuật và Ngưng Thổ Thuật. Hai ma pháp này đều là tam cấp ma pháp, khi đối địch không có nhiều tác dụng. Nhưng đối với những ma pháp sư có thói quen tự do hành tẩu hoặc ổn định cuộc sống, thì cần phải luyện hai ma pháp này tới mức xuất thần nhập hóa.

Hóa Thạch Thuật: có tác dụng đối với hòn đá, khiến hòn đá cứng rắn trở lên mềm nhũn như bùn.

Ngưng Thổ Thuật: có tác dụng đối với mặt đất, khiến cho mặt đất trở nên cứng rắn như kim cương.

Mặc dù hai ma pháp này đều là ma pháp thổ hệ, nhưng hiệu quả lại hoàn toàn trái ngược nhau. So sánh với nhau thì Ngưng Thổ Thuật vận dụng hết sức đơn giản, còn sử dụng Hóa Thạch Thuật tương đối phức tạp.

Bởi vì khi sử dụng Hóa Thạch Thuật, thì phạm vi xung quanh hòn đá hai trăm thước không thể có ma pháp vòng bảo hộ. Dù chỉ là ma pháp nhị cấp vòng bảo hộ, thì đến cả ma đạo sỹ cũng đừng mơ thi triển thành công Hóa Thạch Thuật.

Do nguyên nhân này, nên tường thành của mỗi nước, đa số đều có vòng phòng hộ, bởi vì họ sợ ma pháp sư nào đó nhằm chán, thần kinh điên lên, thi triển Hóa Thạch Thuật lên tường thành, thế thì tường thành vốn kiên cố, tự nhiên biến thành mảng đậu hũ.

Rời khỏi Nhất Hào không gian, Tiểu Ân tới lều vải, đánh thức hai tên đệ tử đang nằm trong lều. Trải qua mười ngày ở đây, Nhất Hào đã sớm thăm dò hoàn cảnh ở đây thông qua mấy con ruồi máy, giúp Tiểu Ân tìm được địa phương tốt để kiến tạo ma pháp động.

Lấy ra ba chiếc xẻng từ trong vòng cổ không gian, Tiểu Ân phân cho Kim và Lai An mỗi người một cái.

Cầm chiếc xẻng, hai người nhìn nhau, không biết vị thiếu niên sư phụ này định bày trò gì, chẳng lẽ muốn bọn họ tập đánh nhau? Một khi nghĩ đến bộ dáng mặc trọng giáp, tay cầm đại kiếm của sư phụ, trong lòng hai người thâm nghĩ, trong thân thể nhỏ bé đó không biết ẩn chứa bao nhiêu khí lực.

Tiểu Ân dẫn bọn họ tới nơi đã chọn. Ở đó là sườn núi, mặt hướng về phương nam, ánh sáng vô cùng tốt.

Tới nơi, Tiểu Ân hít sâu một hơi, trì hoãn một hai giây, thi triển Hóa Thạch Thuật.

Những tảng đá xảy ra biến hóa kỳ dị, mặc dù bề ngoài nhìn vẫn như trước, nhưng kết cấu bên trong đã thay đổi.

Thở dài một hơi, cảm thụ sự biến hóa khi trở thành ma pháp sư chính thức, Tiểu Ân rất vui mừng. Hiện giờ Tiểu Ân đã khác trước rất nhiều, đặc biệt sau khi trở thành ma pháp sư chính thức, hẳn phát hiện ra một chuyện, mình thi triển ma pháp rất dễ dàng.

Mặc dù trước kia Tiểu Ân có thể thuận phát ma pháp trong nháy mắt, nhưng hiện tại lại có cảm giác khác. Dù là trí nhớ, năng lực thi triển, sự giải thích đối với ma pháp lộ tuyến, Tiểu Ân có cảm giác mình nắm rất rõ.

Nếu như nói trước kia có hơi mờ mịt, mơ màng, thì hiện tại hẳn đã vén được tấm khăn che dấu ma pháp, bắt đầu tiếp xúc với bản chất của ma pháp.

Đương nhiên, lực lượng tinh thần của hắn tăng trưởng nhanh, thi triển tam cấp ma pháp rất ung dung thoải mái.

Giơ chiếc xẻng lên, Tiểu Ân cắm nó vào vách núi.

“Phốc...” Một tiếng động nhỏ vang lên, chiếc xẻng ngập sâu vào trong vách núi gần một nửa, vách núi nơi này quả thực đã biến thành một đồng bùn.

Quay đầu lại, nhìn hai người đang há hốc mồm nói: “Đào nhanh lên, chúng ta phải ở đây hơn nửa năm đó.”

“Vâng, thưa sư phụ.” Kim và Lai An hưng phấn nói.

Nghe Tiểu Ân, bọn họ hiểu, Tiểu Ân đã tha thứ cho bọn họ, hơn nữa còn ở cùng với bọn họ trong vòng nửa năm.

Có thể giữ được sinh mệnh của huynh đệ, còn có thể tiếp tục đi theo sư phụ học tập, đối với bọn họ thì còn gì không hài lòng nữa chứ?

Mỗi lần sử dụng Hóa Thạch Thuật, có thể biến ba mét khối đá thành bùn, nhưng tương tự, loại pháp thuật này yêu cầu lực lượng tinh thần cao. Vừa mới tấn chức trở thành ma pháp sư chính thức, trong vòng một ngày, Tiểu Ân không thể sử dụng liên tiếp một trăm lần, cho nên mười ngày sau, ba người mới tạo được một tòa ma pháp động rộng ba trăm thước vuông.

Đương nhiên, ở trong ma pháp động không bố trí bất cứ cơ quan gì. Bởi Tiểu Ân không định ở chỗ này lâu dài, cho nên hắn không có tâm chế tạo nơi này thành một pháo đài ma pháp vững chắc.

Tuy nói mỗi ma pháp sư đều có một tòa ma pháp tháp thuộc về riêng mình, nhưng những ma pháp sư có thói quen độc lập, hay lưu luyến, bọn họ không thích một tòa ma pháp tháp cao, mà có thói quen kiến tạo một ma pháp động trên vách núi.

Ma pháp sư chính thức nắm giữ được Hóa Thạch Thuật và Ngưng Thổ Thuật, chỉ cần cho hắn vài ngày là có thể dễ dàng tạo ra một ma pháp động.

Theo sự chỉ dẫn của Tiểu Ân, ba người rất cuộc đào ra một ma pháp động, sau đó Tiểu Ân thi triển Ngưng Thổ Thuật, biến ma pháp động thành một vách động cứng rắn như kim cương, khiến cả ngọn núi không vì chuyện xuất hiện thêm một sơn động có bất cứ ảnh hưởng gì.

Hoàn thành xong mọi việc, Tiểu Ân thở phào một hơi. Chỉ có trở thành ma pháp sư chính thức, Tiểu Ân mới có thể phát ra năng lực thần kỳ của ma pháp.

Ma pháp không chỉ có thể vận dụng trên chiến trường, trong cuộc sống, nó cũng có thể phát huy những tác dụng to lớn.

Nếu như ở thế kỷ hai mươi mốt trên trái đất, chỉ với ba người, ba chiếc xẻng, dùng vài ngày, dù là mấy năm cũng chưa thể đào được một vách động có diện tích ba trăm thước vuông trên sườn núi cứng rắn.

Hơn nữa, sau khi đào xong, sử dụng ma pháp khiến vách động cứng lại, không gây ra ảnh hưởng gì cho ngọn núi. Thủ đoạn thần kỳ này quả thực trước kia Tiểu Ân chưa từng nghĩ tới.

Cũng chỉ có ma pháp thần bí mới có thể tạo nên kỳ tích như vậy.

Kim và Lai An hứng thú đối với việc đào động không kém gì Tiểu Ân. Mặc dù bọn họ không thi triển được hai ma pháp đó, nhưng Lai An còn có một kỹ năng mà Tiểu Ân không biết.

Hắn dùng bùn tạo thành bàn, giường và ghế, sau đó để Tiểu Ân thi triển Ngưng Thổ Thuật, rồi đặt trong sơn động.

Sơn động nhất thời tràn đầy sinh khí, không thê lương trống rỗng như lúc đầu khiến Tiểu Ân rất tán thưởng. Cả sơn động có bảy căn phòng, ngoài ba phòng thuộc về ba người, còn có phòng khách, phòng chứa đồ, phòng ăn và phòng đọc sách.

Đương nhiên, nếu có ai muốn thử nghiệm ma pháp thì phải đi ra bên ngoài.

Dù sao nơi này cũng không phải là ma pháp tháp, không có lực phòng hộ cường đại, nếu thi triển ma pháp trong sơn động khiến cho núi lở, dù là Tiểu Ân cũng không dám nói có thể an toàn thoát khỏi.

Kiến tạo sơn động xong, Tiểu Ân gọi Kim và Lai An vào phòng đọc sách. Phòng đọc sách rộng năm mươi thước vuông, gọi là phòng đọc sách nhưng cả một quyển sách cũng không có.

Tiểu Ân nhìn hai người vì làm việc mà có chút mệt mỏi, hòa hoãn hỏi: “Các người hiện tại đã rõ, tại sao ta định cư ở chỗ này chứ?”

“Đệ tử hiểu.” Kim cung kính nói.

Kim và Lai An ở cùng một chỗ, thường thì Kim đại diện cho hai người lên tiếng, điều này dường như đã trở thành thói quen.

“Nói thử xem!” Tiểu Ân khẽ gật đầu, nếu như ở đây hơn nửa tháng, hai người còn chưa nhận ra, thế thì khó trách khiến Tiểu Ân thất vọng.

“Sư phụ, người sở dĩ mang bọn đệ tử tới đây là do nơi này có ma pháp nguyên tố sung túc, đặc biệt thích hợp để đề cao hấp thu năng lượng ngoại giới.” Kim chăm chú nói.

“Không sai!” Tiểu Ân hài lòng, cười nói: “Nói thực, ngay cả ta cũng không ngờ, ngọn núi này, có phân tử rời rạc... Ân, ma pháp nguyên tố nhiều như thế.

Hắn nhìn vẻ mặt hưng phấn của hai người, nói: “Nếu như không phải có con đường nhỏ này, chúng ta chưa chắc đã tới nơi này, khó có khả năng phát hiện ra một địa điểm tu luyện thích hợp hơn như thế này.”

Kim và Lai An đồng thời lên tiếng, nhưng Kim do dự một chút nói: “Sư phụ, đáng tiếc chỗ này cách xa quận Reynolds, nếu không người có thể thành lập ma pháp tháp ở chỗ này.” Tiểu Ân chỉ vào Kim, bật cười nói: “Lòng tham của người thực lớn đó, phải biết là những chỗ tập trung nhiều ma pháp nguyên tố, đã sớm bị người khác chiếm cứ, chúng ta tình cờ có thể tìm được một nơi đã rất may mắn rồi.”

Kim và Lai An không hiểu, dưới sự giải thích của Tiểu Ân mới hiểu được, thì ra những chỗ có nhiều ma pháp nguyên tố sớm bị biến thành ma pháp tháp rồi. Hơn nữa một khi học phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cao cấp, nếu như không có một nơi tu luyện tốt, tiến độ đạt được sẽ không nhanh.

Hiểu được mọi chuyện, bọn họ cảm thấy may mắn. Nếu như không phát hiện ra chỗ này, ngay cả khi Tiểu Ân dạy cho bọn họ phương pháp tu luyện cao cấp, chỉ sợ cả cuộc đời này bọn họ cũng đừng mơ trở thành ma pháp sư chính thức.

Tiểu Ân trầm ngâm trong chốc lát nói: “Chỗ này sau này thuộc về hai người. Đợi khi các người trở thành ma pháp sư chính thức, chắc cũng sẽ không bỏ chỗ này. Dưới tình huống bình thường, các người rất khó tìm được một nơi tốt như thế này.”

Tiểu Ân nói những lời này là sự thực, bởi vì chỗ này không phải do Tiểu Ân tìm ra, mà là do Nhất Hào phái mấy con ruồi máy dò tìm, trong lúc ngẫu nhiên mới tìm ra.

Nếu như không phải Nhất Hào có năng lực phân tích năng lượng, nó cũng đừng mơ phát hiện ra nơi này có nhiều phân tử rời rạc như thế.

Ngoài Nhất Hào ra, dù là ma đạo sỹ đích thân tới cũng chưa chắc có thể tìm ra nơi này. Cho nên lời nói của Tiểu Ân không khoa trương tí nào.

Kim và Lai An đồng thời xác nhận. Bọn họ đương nhiên hiểu, sở dĩ được người khác tôn kính là do bọn họ có được lực lượng cường đại của ma pháp sư, cho nên khi trở thành ma pháp sư thuộc gia tộc Daier, bọn họ cũng không quên điều căn bản này. Đối với con đường tu luyện ma pháp, bọn họ không buông tha một cơ hội nhỏ nào.

Tiểu Ân rất hài lòng với thái độ của hai người, nhớ tới chuyện Nhất Hào nhờ, hần chậm rãi đứng lên nói: “Các người nếu đã gọi ta là sư phụ, ta sẽ truyền cho các người một môn kỹ xảo.”

Kim và Lai An vui mừng khôn xiết, trong mắt bọn họ tràn ngập những tia mong chờ. Ngay cả kẻ trầm mặc ít nói như Lai An cũng không nhịn được hỏi: “Sư phụ, người dạy chúng ta cái gì?”

“Ta muốn dạy các người...” Tiểu Ân nói từng chữ một: “Nhiệt thân vận động.”

“Nhiệt thân... Vận động?”

Hai người nhìn nhau, từ lúc bắt đầu học tập ma pháp cho tới giờ đã hơn hai mươi năm, nhưng dường như bọn họ chưa nghe đến tên ma pháp này.

“Được rồi!” Sắc mặt Tiểu Ân trầm xuống, nói: “Hiện tại không được hỏi gì nữa, làm theo ta!”

Mặc dù tuổi của Tiểu Ân nhỏ hơn bọn họ, nhưng do hần có thực lực cường đại, cho nên khi hần trầm mặt xuống, Kim và Lai An liền vâng vâng dạ dạ, không dám phản kháng. Tiểu Ân không chần chừ, truyền cho hai người bộ động tác lớn đầu tiên của sơ cấp quảng bá thể thao, sau đó nói: “Đó là nhiệt thân vận động, giờ bắt đầu thực hiện đi!”

Hai người đáp ứng “Dạ” Một tiếng, đồng thời bắt đầu học.

“Ngẩng đầu, ưỡn ngực, khom ngực, duỗi chân, ép xuống...” Tiểu Ân nhướng mày nói: “Hai tên đàn các người, động tác ép chân cũng không làm được, vậy còn muốn học ma pháp sao?”

“Vâng!” Kim và Lai An lên tiếng, liều mạng mở cặp đùi, muốn hoàn thành động tác đó. Nhưng vấn đề là, dù bọn họ có cố gắng thế nào thì đôi chân cũng không tách ra được.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, nói: “Ta giúp các người!”

Dứt lời, hần giúp bọn họ kéo hai chân ra.

“A...” Một cơn đau đớn truyền đến khiến hai vị học đồ không nhịn được kêu lên.

Mặc dù chỉ là động tác vận động đầu tiên nhưng liên quan tới các bộ phận trên cơ thể người, nhất là động tác xoay chân, khó khăn càng không phải nghĩ.

Kim và Lai An đã hơn ba mươi tuổi, là một ma pháp sư vĩ đại, từ năm mười tuổi, bọn họ không rèn luyện thân thể nữa, mà toàn tâm toàn ý nghiên cứu ma pháp.

Cho nên khi hai chân xoay ngang xuống dưới đất, đạt tới độ cực hạn của sự mềm dẻo, miệng hai người không hẹn cùng sủi đầy bọt, hai mắt trắng dã, gần như muốn bất tỉnh.

Một đạo ánh sáng màu trắng xuất hiện trên cơ thể hai người, cảm giác đau đớn dần suy yếu. Ma pháp mặc dù không phải vạn năng, nhưng để giảm bớt sự đau đớn thì không có bất cứ vấn đề gì.

Buổi tối, Kim và Lai An nhe răng trợn mắt ở trên giường, không thể ngủ được, cả người đau đớn.

May mà Tiểu Ân sớm có chuẩn bị, mang theo một ít dược vật Maren tặng, sử dụng những dược vật đó, hai người mới miễn cưỡng chịu được.

Cứ như thế, dưới sự trợ giúp của ma pháp, Kim và Lai An sau nửa năm gian khổ, cuối cùng cũng thành công.

126. Chương 13: Triệu Hoán Viêm Ma

Trong vòng nửa năm, trừ ba người bọn họ, cũng không có bất kỳ sinh vật trí tuệ nào khác đi lên quấy rầy, nhờ vậy cũng an ổn sinh hoạt được đến gần ấy thời gian.

Ngay từ đầu, Kim cùng Lai An đặc biệt sợ chương trình rèn luyện quảng bá thể thao như sợ hổ, đặc biệt tại các động tác yêu cầu độ dẻo dai, hai người phát ra tiếng quỷ khóc sói tru gần như khiến cả sơn động sụp đổ, khiến Tiểu Ân nhức đầu không thôi.

Xem ra hẳn thật vận phần may mắn, khi bắt đầu rèn luyện chương trình quảng bá thể thao, chẳng qua chỉ là một thằng nhóc chín tuổi mà thôi.

Đối với một đứa bé chưa phát triển hoàn toàn mà nói, luyện tập mềm dẻo mặc dù vẫn phi thường khó khăn, nhưng tuyệt đối không đến mức thống khổ như những người trưởng thành đến những hơn 30 tuổi mới bắt đầu luyện tập.

Có điều trải qua một thời gian, Kim cùng Lai An gần như bắt đầu thích loại vận động kỳ lạ này bởi bọn họ có thể rõ ràng cảm nhận được bản thân biến hóa, vô luận là tổ chất thân thể hay bản thân tiềm lực đều chiếm được cực lớn đề cao.

Thậm chí ngay cả tốc độ thu nạp năng lượng ngoại giới nhằm tăng cường tinh thần lực đều có nhất định tăng trưởng. Hơn nữa càng làm cho bọn họ kinh ngạc chính là, trong vòng nửa năm ngắn ngủi này, bọn họ hai người không ngờ thật sự đột phá học đồ tám cấp, đạt tới chín cấp tiêu chuẩn.

Tiểu Ân thở phào một hơi, làm xong động tác cuối cùng.

Dưới sự kiên trì cố gắng, hẳn đã thuận lợi hoàn thành toàn bộ động tác bài thứ tư trong chương thứ nhất trung cấp luyện tập thể thao, hơn nữa tại không gian của Nhất Hào đã đạt đến 40 lần nghịch soa thời gian.

Đội lồng bít mắt vào, Tiểu Ân trầm giọng nói: – Nhất Hào, đã nửa năm rồi.

- Đúng vậy, thời gian trôi qua thật nhanh quá.

Nhất Hào cảm khái hàng vạn hàng nghìn nói.

Mặc dù thân ở không gian hư cấu nhưng Tiểu Ân thiếu chút nữa rùng mình chóng mặt. Nhất Hào vừa nói cái gì vậy, chẳng lẽ hẳn cũng muốn học cảm tình của loài người, biết cảm thán thời gian trôi qua hay sao?

Lắc đầu, Tiểu Ân bắt đầu hỏi:

- Thời gian tu dưỡng của ta kết thúc được rồi sao?

- Hoàn toàn có thể, thân thể của ngài đã khôi phục toàn bộ, kích thích tiềm lực tạo thành thương tổn đối với ngài cũng biến mất toàn bộ.

Nhất Hào cười ha ha đề nghị:

- Hiện tại ngài khỏe mạnh như một con trâu. Nếu ngài nguyện ý, ta đề nghị ngài tiếp một lần tiến hành kích thích tiềm lực.

Tiểu Ân không chút do dự cự tuyệt:

- Đẹp, những chuyện thế này, vẫn là thuận theo tự nhiên là tốt nhất.

Dứt lời, hẳn không chút do dự hỏi:

- Tình huống Kim cùng Lại An thế nào?

- Thông qua nửa năm quan sát, quảng bá thể thao cũng có cải thiện cực lớn đối với thể chất loài người ở thế giới này. Mặc dù chỉ là ba động tác đầu tiên của chương trình sơ cấp, nhưng cũng cũng cải thiện một bộ phận tư chất đối với hai người bọn họ. Đặc biệt tại phương diện giao tiếp năng lượng ngoại giới lại càng có hiệu quả rõ rệt.

Nhất Hào tấm tắc làm kỳ - Nếu tiếp tục phát triển với tốc độ này, trong vòng năm năm bọn họ có thể chính thức trở thành ma pháp sư.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, bề ngoài không có đánh giá bất cứ cái gì, có điều trong thâm tâm quả thật có chút đổ kỵ.

- Nhất Hào, ta đã luyện tới trung cấp, tại sao ở phương diện tư chất tu luyện ma pháp lại không bằng bọn họ? Hơn nữa ta nhớ người chẳng phải nói rằng phải đến khi sơ cấp chấm dứt mới có thể thay đổi thiên phú sao?

- A, chủ nhân tôn kính, ngài lầm rồi.

Nhất Hào hơi khom lưng, nói:

- Thay đổi khi kết thúc sơ cấp chính là thiên phú cơ sở và kết nối với năng lượng ngoại giới. Kỳ thực điểm này cũng không quan hệ quá lớn với thiên phú cơ sở, chẳng qua nó liên quan tới lực hấp dẫn của mỗi cá nhân thôi.”

- Lực hấp dẫn? Đó là cái gì?

- Là một loại thể chất.

Nhất Hào do dự một chút, nói:

- Cũng xem như một loại thiên phú khác. Có điều loại thiên phú này muốn phát huy tác dụng, phải có được lực lượng tinh thần ở trình độ nhất định, tối thiểu là học đồ cấp tám.

Tiểu Ân nhướng mày:

- Như vậy mỗi một bộ động tác có thể cải thiện loại lực hấp dẫn này sao?

- Đúng vậy, chủ nhân tôn kính.

- Còn ta thì sao? Tại sao hiệu quả lại kém như vậy?

Tiểu Ân sắc mặt bất thiện hỏi:

- Không biết.

Nhất Hào nhún vai, bất đắc dĩ nói:

- Đây cũng là vấn đề mà ta cảm thấy kỳ quái. Vốn tưởng rằng bộ quảng bá thể thao đối với người thế giới này không thích hợp, không tạo nên quá lớn tác dụng, nhưng đối với hai người kia thí nghiệm chứng minh, dường như vấn đề không phải trên thân thể bọn họ.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, trong lòng dâng lên một dự cảm xấu, hỏi:

- Như vậy vấn đề là ở trên cơ thể của ai?

Nhất Hào trầm mặc, lẳng lặng nhìn Tiểu Ân, trong lòng thập phần bất đắc dĩ,

Thật lâu sau, Tiểu Ân cười khổ nói:

- Là thể chất của ta đặc thù sao?

Nhất Hào gật đầu, nói:

- Rất có khả năng, nếu như không phải bởi vì ngài luyện tập quảng bá thể thao, như vậy ngài căn bản không có bất cứ cơ hội gì có thể tiếp xúc đến ma pháp. Về phần thể chất ngài vì sao đặc thù, hiện tại ta không có cách nào cho ngài đáp án chính xác.

Tiểu Ân cười khẩy. Có lẽ, bởi vì hắn là một kẻ xuyên việt, cho nên có chút không ăn ý với thế giới này.

Thở dài một hơi, Tiểu Ân nói:

- Nhất Hào, kiểm tra trang bị một chút, chúng ta cần rời khỏi nơi này.

- Ngài thật sự muốn rời đi?

Nhất Hào kinh ngạc nói:

- Kỳ thật ngài có thể ở chỗ này tiếp tục tu luyện, đợi đến bảy năm sau, Kim cùng Lại An có thể trở thành ma pháp sư chính thức, mà ngài ở chỗ này cũng tránh được hạn định mười năm, có thể an toàn phản hồi Louis.

Tiểu Ân phì cười:

- Ta biết, có điều lần này ta muốn đi, chẳng qua là chuẩn bị đến hồ Stanco một chuyến thôi.

Hắn chỉ vào cổ, nói:

- Lần trước cùng Milligan giao thủ, làm cho áo giáp có một ít tổn thương, ta phải đi tìm kim loại ma pháp thích hợp tiến hành tu bổ

Nhất Hào chớp mắt vài cái, tựa hồ vẫn còn nghi vấn không muốn từ bỏ.

Chỉ vì chuyện này mà rời đi, không phải vậy chứ!

- Chủ nhân, nếu ngài vẫn đợi ở chỗ này, dường như cũng không cần đi tu bổ áo giáp.

Nhất Hào thành thật nói.

Tiểu Ân bắt đầu dĩ khoát tay:

- Được rồi. Lần này đi, là ta muốn thử ma pháp trạng một lần. Xem xem ma pháp sư chính thức đến tột cùng lợi hại đến trình độ nào.

Khi nói những lời này, trong mắt Tiểu Ân dường như lóe lên vài tia kích động.

Thành thật mà nói, có thể tại nguy cơ trước mắt bộc phát tiềm lực tinh thần, trở thành ma pháp sư chính thức, đương nhiên là một việc vô cùng đáng vui mừng.

Tiểu Ân đã sớm muốn thử một lần xem thực lực của ma pháp sư chính thức tột cùng cường đại đến cỡ nào rồi. Chỉ tiếc bởi vì tiềm lực bộc phát tạo thành gánh nặng và thương tổn cực lớn đối với thân thể nên theo đề nghị của Nhất Hào, hắn phải ở chỗ này tu dưỡng nửa năm.

Có điều hiện giờ đã khỏi hẳn, như vậy ý niệm ẩn giấu bấy lâu cũng dần trở nên khó kiềm chế.

Rời khỏi không gian của Nhất Hào, Tiểu Ân gọi Kim cùng Lai An vào phòng đọc sách. Nơi này giờ đã biến thành địa phương Tiểu Ân dùng để truyền thụ tri thức.

Nhìn hai gương mặt vô cùng chăm chú trước mắt, Tiểu Ân lặng lẽ quan sát năng lượng ba động từ mỗi người bọn họ.

Mặc dù Kim lớn hơn ba tuổi, thời gian học tập ma pháp cũng nhiều hơn Lai An vài năm, nhưng Lai An hiện giờ dần trở nên vượt qua Kim. Đặc biệt khi luyện tập quảng bá thể thao, Lai An phản ứng luôn luôn nhanh hơn so với Kim. Nếu tình hình tiếp tục phát triển, chỉ sợ Lai An sẽ trở nên cao hơn Kim một bậc.

Chỉ vào hai ghế đá trước mặt, Kim cùng Lai An lập tức thật thà ngồi xuống.

Tiểu Ân trầm ngâm một lúc, nói:

- Hiện tại đã qua nửa năm, những gì ta dạy cho, các người cũng đã được nắm giữ không sai biệt lắm. Như vậy ta cơ bản cũng an tâm.

Kim cùng Lai An sắc mặt nhất thời đại biến, Kim đột ngột đứng lên, khom người nói:

- Sư phụ, ngài đây là.....

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

- Ta hiện tại có một việc muốn làm, cho nên vài ngày tới sẽ rời đi.

- Sư phụ, nếu ngài đi, còn chúng ta làm sao bây giờ?

Kim vẻ mặt đau khổ nói.

Trải qua nửa năm ở chung, Kim cùng Lai An đã vô cùng bội phục đối với học thức của Tiểu Ân, đặc biệt tại phương pháp tu luyện quảng bá thể thao kỳ lạ mà vì diệu, càng khiến cho hai người bọn họ tràn ngập tin tưởng nơi Tiểu Ân. Cho nên hay tin Tiểu Ân muốn rời đi, bọn họ không khỏi vô cùng hoảng sợ.

Tiểu Ân tức giận trừng mắt nhìn hắn, nói:

- Kim, coi như là ta rời đi, chẳng lẽ tự thân các người không thể luyện tập sao?

- Đương nhiên không phải, có điều chúng ta đã quen học tập dưới sự chỉ đạo của ngài. Cho nên.....

Sắc mặt của Kim trở nên ửng đỏ vì xấu hổ.

Quả thật, lấy tuổi tác ba người mà nói, Kim cùng Lai An đều lớn hơn Tiểu Ân. Có điều trong thế giới ma pháp, tuổi tác kì thật cũng không phải vấn đề, thực lực cá nhân mới là cơ sở cho hết thảy.

Tiểu Ân là một ma pháp sư chính thức. Như vậy chỉ cần hấn nguyện ý, đừng nói là hơn ba mươi tuổi, cho dù hấn nhận một lão học đồ tám chục tuổi nhập môn, cũng không có kẻ dám chỉ trích, ngược lại sẽ cho rằng lão học đồ kia chó ngáp phải ruồi, hơn nữa còn hâm mộ không thôi.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, trong lòng kì thật có chút cao hứng. Thành thật mà nói, hấn sở dĩ nhận Kim cùng Lai An chủ yếu đích là vì báo đáp ân cứu mạng của bọn họ. Đương nhiên cũng không bài trừ tư tâm vì bản thân mình mà bồi dưỡng lực lượng cá nhân, lớn mạnh thực lực của chính mình.

Cho nên Kim cùng Lai An càng thêm ý lại, Tiểu Ân buộc phải quyết định buông ra.

- Kim, ta cũng không nói ra đi không trở lại.

Tiểu Ân chậm rãi nói:

- Ta muốn ra ngoài tìm một vài thứ cần thiết.

- Sư phụ, ngài muốn tìm vật gì, chỉ cần phân phó một tiếng, chúng ta nguyện ý cống hiến sức lực vì ngài.

Kim nghiêm nghị nói. Lai An cũng đứng thẳng, trịnh trọng gật đầu một cái, mặc dù không nói lời nào nhưng từ vẻ mặt cũng hiểu được tâm ý của hấn.

Thái độ của Kim cùng Lai An khiến Tiểu Ân vô cùng hài lòng.

- Hảo tâm của các người, ta nhận lấy. Có điều nơi ta muốn đi vẫn có nguy hiểm nhất định. Đợi đến khi các người trở thành ma pháp sư chính thức, có thể đến giúp ta một tay.

Trên mặt Kim cùng Lai An đồng thời hiện ra một tia áy náy cùng hâm mộ, nếu Tiểu Ân đã nói như vậy, bọn họ đương nhiên sẽ không tự lượng sức mình mà nói tiếp.

Tiểu Ân lấy ra hơn mười quyển trục cùng bảy ma pháp lục thư từ vòng cổ, đặt lên chiếc trên bàn duy nhất trong phòng.

- Kim, Lai An. Đây là những gì ta lưu lại cho các người.

Hấn chỉ vào quyển trục, nói:

- Mặc dù bên trong phần lớn đều là quyển trục cấp hai nhưng cũng có bốn cái quyển trục cấp ba, nếu có gì phát sinh ngoài ý muốn, các người hấn có thể dùng chúng tự bảo vệ mình.

- Vâng, đa tạ lão sư.

- Còn nội dung bên trong bảy quyển lục thư này, mỗi cái đều ghi chép một cái ma pháp.

Tiểu Ân đột nhiên cười, nói:

- Đây là ma pháp cấp ba đó

Kim cùng Lai An hai mắt sáng ngời khó có thể kiềm chế. Bọn họ nhìn những lục thư này như thể một lão già đối bụng lâu năm, hay như một tên phóng đảng gặp được mỹ nhân mặc bikini vui đùa trước mắt, ngay cả không khí xung quanh cũng có vài phần nóng bức.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, tuy nhiên hấn cũng không có ý trách cứ. Đối với ma pháp sư mà nói, đặc biệt là học đồ có hi vọng tiến giai đến ma pháp sư chính thức mà nói, một khi nhìn thấy lục thư ma pháp cấp ba, trở thành loại bộ dáng này cũng không ngạc nhiên. Chính mình lúc đầu đạt được những lục thư này từ trong tay sư phụ Maren thì biểu hiện cũng không tốt hơn bọn hấn là bao.

- Các người sau này ở đây tu luyện cho tốt. Một khi tiến vào học đồ thập cấp, có thể bắt đầu nghiên cứu ma pháp bên trong.

Tiểu Ân nghiêm túc chỉ bảo:

- Đối với ma pháp sư chúng ta mà nói, ma pháp trọng yếu nhất chính là phong tường thuật.

Nhìn lướt qua hai người bọn họ, Tiểu Ân thật lòng nói:

- Có thể bay lượn tại trong không trung giống với điều nhân (người chim), chính là cơ sở mà ma pháp sư chúng ta vào có để dựa vào lúc đối địch. Cho nên ta đề nghị ma pháp đầu tiên các người nên học chính là phong tường thuật.

Trên mặt Kim cùng Lai An đồng thời hiện ra vẻ kích động. Bọn họ liên tục gật đầu.

Quả thật, chỉ cần là ma pháp sư chính thức, có mấy ai không muốn điều khiển khí lưu, tùy ý bay lượn trên bầu trời đây!

+ Ngọn núi này mặc dù không phải đơn độc không ai có thể lui tới, nhưng nếu không có phong tường thuật, rất khó có kẻ tiến vào.

Tiểu Ân mỉm cười:

- Các người ở chỗ này tu luyện cho tốt, ta hy vọng lúc ta trở về, các người đã có thể sử dụng phong tường thuật tự do ra vào

Kim cúi đầu thật sâu, nói:

- Sự phụ yên tâm. Chúng ta tuyệt đối sẽ không khiến ngài thất vọng.

- Ủ, còn nữa, con đường tu luyện ma pháp quý ở kiên trì. Các người nghìn vạn lần không thể tham cao vọng tưởng. Còn chưa đạt tới thập cấp học đồ, vô luận như thế nào đều không được nghiên cứu ma pháp cấp ba.

Nói đến những lời này, ánh mắt Tiểu Ân không khỏi trở nên sắc bén, ngữ khí càng tăng thêm vài phần.

“Vâng, đệ tử đã hiểu.” Kim và Lai An đồng thanh nói.

Tiểu Ân thầm kêu một tiếng xấu hổ, kỳ thực từ lúc đạt tới bát cấp học đồ, hắn đã bắt đầu nghiên cứu Phong Tường Thuật cùng tam cấp ma pháp hộ trảo.

Đương nhiên, hiện tại cũng không thể đem Tiểu Ân ra so sánh với người bình thường được.

Điểm khác nhau lớn nhất của hắn so với người bình thường chính là bởi vì trên tay hắn có một thiết bị học tập đến từ thế giới khác.

Nếu như không phải có Nhất Hào không gian có các loại công năng thần kỳ, như vậy hắn tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện nóng vội như vậy.

Mà Kim và Lai An mặc dù thiên tư tốt hơn hắn nhiều, nhưng bọn họ không có Nhất Hào không gian, nếu vì nghiên cứu ma pháp cao cấp quá sớm mà khiến tinh thần lực khô kiệt, như vậy đối với tu luyện sau này sẽ tạo thành ảnh hưởng cực lớn, được không bằng mất.

Cân nhắc một lúc, Tiểu Ân tiếp tục nói: “Nếu như muốn nắm giữ tốt Phong Tường Thuật một cách nhanh chóng, như vậy các người trước hết nên quen thuộc nhị cấp ma pháp Phong Nhận Thuật. Chỉ có hoàn toàn nắm giữ loại pháp thuật phong hệ đơn giản này, các người mới có thể học tập ma pháp cao cấp cùng loại càng thêm dễ dàng.”

Dừng một chút, hắn lại nhìn không được nói tiếp: “Còn nữa, nếu các người vẫn không cách nào nắm giữ được Phong Tường Thuật, cũng không nên quá miễn cưỡng, có thể học những loại tam cấp ma pháp khác. Tóm lại đợi được các người trở thành ma pháp sư chính thức, đại đa số tam cấp ma pháp cũng có thể dễ dàng nắm giữ.”

Kim và Lai An cùng chăm chú lắng nghe, biểu hiện có chút không kiên nhẫn được nữa.

Tiểu Ân lại một lần nữa dặn dò chi tiết nhiều thứ khác, rồi thở dài một hơi, nhìn hai người bọn họ, không khỏi nhớ tới sư phụ Maren.

Trước khi hắn rời khỏi thành Louis, Maren một thân một mình dạy Tiểu Ân ba ngày. Trừ việc giảng giải ma pháp và truyền thụ những nhận thức mà mình tâm đắc, ông còn không ngại phiền hà dạy hắn phép ứng xử.

Cái loại lảm nhảm đến trình độ này, không khỏi khiến cho bất luận phụ nữ thời kỳ mãn kinh nào cũng xấu hổ không thôi.

Tiểu Ân vốn tưởng rằng đó là do Maren lớn tuổi mà sinh ra, nhưng hiện giờ có đệ tử rồi mới biết, hóa ra ngay cả chính mình cũng có thể lảm nhảm không hơn không kém.

Nghĩ đến đó, Tiểu Ân đứng lên, nhìn kỹ bọn họ một lần, nói: “Bảo trọng, lần sau gặp lại, để cho chúng ta gặp nhau trong không trung đi.”

Dứt lời, hắn nhanh chóng rời khỏi ma pháp động. Thi triển Phong Tường Thuật bay lên không trung, trong phút chốc đã không thấy tung tích của hắn.

Sau hai giờ bay trong không trung, Tiểu Ân bay chậm lại, quay đầu nhìn lại ngọn núi sớm đã không còn thấy bóng dáng, chỉ thấy một mảnh núi non trùng trùng điệp điệp, tựa như một cự long uốn lượn vờn quanh, sừng sững ở tây bắc đại thảo nguyên, thành một tòa bình phong thiên nhiên..

Khi quay đầu lại, Tiểu Ân không khỏi có chút đượm buồn.

Li biệt cũng không phải là một chuyện tốt, ít nhiều đều khiến con người ta có chút thương tâm. Nhất là khi trải qua nửa năm ở chung, đã có cảm tình nhất định đối với hai người bọn họ. Hiện giờ từ biệt, không biết lần sau gặp mặt sẽ thế nào...

Giờ phút này hắn đã bay khỏi dãy núi Ishtar, đi tới giữa đại thảo nguyên.

Không thể không nói. Ma pháp quả thực là một thứ vô cùng hữu ích. Nếu đi bộ, chỉ sợ hiện tại ngay cả ngọn núi thứ hai vẫn chưa leo qua nổi.

Tâm tình chậm rãi khôi phục, rốt cuộc hắn cũng vững vàng đáp xuống mặt đất. Nếu đã rời khỏi núi non trùng điệp, hắn cũng không có nhã hứng tiếp tục bay trên trời làm bia cho người khác ngắm.

Trong nửa năm này, bên cạnh tư dưỡng, hắn cũng không lãng phí thời gian.

Trừ việc kiên trì rèn luyện quảng bá thể thao và tinh thần lực trong thời gian dài, hắn còn nắm giữ gần mười tam cấp ma pháp. Nếu như làm cho ma pháp sư khác biết tốc độ học tập ma pháp của hắn, khẳng định xấu hổ đến đập đầu vô gối mà chết.

Trong tam cấp ma pháp, uy lực lớn nhất đương nhiên vẫn là ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ.

Hiện giờ ma pháp lục thư về nguyên tố triệu hoán hệ trong tay Tiểu Ân cũng không ít, nhưng thích hợp cho hắn học tập chỉ có một, đó chính là Triệu Hoán Viêm Ma.

Ma pháp này thực ra là một hỗn hợp thổ hỏa triệu hoán thú cao cấp, do hai loại năng lượng này lấy hình thái đặc thù cấu tạo thành.

Nói cách khác, sau khi sử dụng ma pháp này, hắn sẽ tạo trong hư không một tồn tại thể đặc thù, rồi thổ - hỏa nguyên tố sẽ tự động lấp đầy vào đó.

Mặc dù Tiểu Ân thành công nắm giữ ma pháp này, nhưng cũng chưa bao giờ sử dụng qua dù chỉ một lần.

Dù sao trong nửa năm này, hắn vẫn lấy tu dưỡng cùng học tập là chính. Sử dụng Hóa Thạch Thuật, Ngưng Thổ Thuật đào một ma pháp động đã là cực hạn. Nếu trong thế giới hiện thực liên tục phóng thích cùng luyện tập ma pháp, như vậy không cần chờ hắn học xong, thân thể hắn sẽ bất mãn hô to ăn không tiêu.

Cho nên sau khi thân thể hoàn toàn khôi phục, hơn nữa sau khi rời xa dãy núi Ishtar. Tiểu Ân liền không nhận được muốn xem thử uy lực của tam cấp ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ vừa học được.

Thả đám ruồi máy ra, một lúc sau Tiểu Ân đã xác định trong phạm vi mười dặm tuyệt đối không có một ai.

Thành thực mà nói, Tiểu Ân có thể thi triển Phong Tường Thuật, sau đó phối hợp Ứng Nhân Thuật là đã quan sát đầy đủ rồi. Có điều hắn vẫn cẩn thận chi li thả đám ruồi máy một lần. Có hai cái bảo hiểm, hắn mới có thể yên tâm can đảm tiến hành kiểm tra ma pháp.

Hít sâu một hơi, hai mắt Tiểu Ân vốn đang khép hờ bất chợt mở ra, từ trên người dâng lên một đạo khí thể khổng lồ. Mặc dù luồng khí thể này cũng chỉ thoáng hiện một chút mà thôi, nhưng khiến cho Tiểu Ân không khỏi lắc đầu.

Xem ra tốc độ kích thích ma pháp của hắn vẫn nhanh như trước nhưng nếu muốn làm được đến mức bất động thanh sắc, như vậy còn cần thời gian luyện tập nhất định mới được..

Sau một khắc, tại mười thước trước mặt Tiểu Ân chậm rãi xuất hiện một hình người hư cấu.

Hình người này lúc bắt đầu hết sức ốm yếu và nhỏ bé, nhưng sau đó giống như được bơm hơi vào dần nở to lên..

Thở, hỏa nguyên tố trong không gian dừng mãi không ngừng tiến vào hình người thực lớn này, rất nhanh đã biến nó thành đại quái vật cao tới ba thước.

Trên thân đại quái vật này hừng hực lửa nóng màu lục. Ngay cả cách xa hơn mười thước vẫn có thể dễ dàng cảm nhận được nhiệt lượng chúng tỏa ra vô cùng nóng bức.

Tiểu Ân do dự chốc lát, tiến lên một bước, càng thêm cảm nhận được thân thể của tên quái vật này tỏa ra dao động ma pháp gần như mênh mông.

Nhìn xung quanh một vòng, Tiểu Ân tiện tay chỉ vào, một hòn đá cực lớn bỗng chốc lơ lửng, bay về phía quái vật hình người toàn thân đầy lửa này.

“Xèo”

Sau một tiếng vang nhỏ, khối đá cũng không tính là nhỏ này bắn ngược trở về, bên trên bốc lên khói xanh nhè nhẹ, đủ để chứng minh nhiệt độ ngọn lửa trên người quái vật này mặc dù cũng không phải cao đến thái quá, nhưng để nướng chín mấy quả trứng gà vẫn còn dư sức.

Hơi suy nghĩ một chút có thể thấy, trong chiến tranh có tên này bên người chẳng khác nào có một tấm bia đỡ đạn không biết mệt mỏi. Hơn nữa, khả năng tàn phá của nó cũng tuyệt đối không kém chính mình.

Tiểu Ân sử dụng tinh thần ý thức điều khiển một chút, tên viêm ma lớn xác này hoàn toàn có thể tiến hành các loại động tác theo ý muốn của hắn.

Nhìn đến bộ dáng của viêm ma, Tiểu Ân hết sức hài lòng. Hắn có thể khẳng định, uy lực của ma pháp cấp ba bình thường tuyệt đối không thể so sánh nổi với thứ này. Nếu làm cho nó triển khai toàn bộ sức mạnh, như vậy ngay cả gặp ma pháp sư chính thức cũng có sức liều mạng.

Chỉ là thứ này vẫn còn vài chỗ chưa được hoàn mỹ.

Đầu tiên, thứ này dù sao cũng chỉ là một nguyên tố triệu hoán thể mà thôi, nó không có bất cứ trí tuệ gì, cho dù đơn giản nhất cũng không có. May mà nó sở hữu một loại bản năng tự bảo vệ mình. Đại khái khi gặp công kích, nó sẽ tìm được hướng kẻ tấn công, hơn nữa có thể tiêu diệt địch thủ.

Trừ điều đó ra, tên quái vật này chẳng khác gì một cái cọc gỗ.

Đương nhiên, nếu Tiểu Ân sử dụng lực lượng tinh thần tiến hành điều khiển, như vậy sau khi trải qua huấn luyện, phỏng chừng có thể dễ thao túng. Nhưng muốn phân tâm điều khiển trong khi chiến đấu không phải một chuyện dễ dàng. Hơn nữa, trong lúc điều khiển tên đại quái này cũng phải duy trì tiêu hao lực lượng tinh thần liên tục không ngừng nghỉ, trước mắt đối với Tiểu Ân mà nói, tiêu hao dù ít đến đâu cũng là một cái gánh nặng.

Tâm niệm vừa động, viêm ma nhất thời cúi người phóng về phía trước. Bàn chân khổng lồ hung hăng đạp lên mặt đất, tạo thành những tiếng chấn động âm âm. Có điều tên này tốc độ chạy cũng không chậm, đặc biệt trong khi di động tạo thành từng cơn gió lốc, càng tạo thêm một phân khí thể của kẻ khổng lồ.

Thấy được một màn này, Tiểu Ân hài lòng gật đầu.

Mặc dù khiến cho viêm ma độc lập đối kháng cùng ma pháp sư nhất định là chuyện không có khả năng, nhưng tại tình huống có chút đặc thù, nó vẫn có thể phát huy ra tác dụng không nhỏ.

Hơn nữa những lúc đối phó người bình thường, đây tuyệt đối là vương bài không không gì công phá nổi. Nếu sớm học được ma pháp này, khi đánh lên Tuyết lang nhân hãn sẽ thoải mái rất nhiều.

Thí nghiệm tiếp mấy lần, Tiểu Ân cân nhắc chốc lát, trốn xa hơn trăm thước. Sau đó đột ngột vung tay lên.

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên. Sóng xung kích cường đại mà mãnh liệt nháy mắt khuếch tán về bốn phương tám hướng. Mặc dù đã ở ngoài trăm thước nhưng Tiểu Ân vẫn bị loại năng lượng cường đại này dọa đến nhảy dựng lên.

Hào quang màu trắng hình thành xung quanh Tiểu Ân, hơn nữa một cự thuẫn (tấm khiên lớn) thuần túy do năng lượng tạo thành đồng thời xuất hiện ngay phía trước hãn.

Tinh thần lực tiêu hao rất nhanh. Có điều nhờ hai ma pháp này che chở, Tiểu Ân cuối cùng không bị bất cứ thương tổn nào.

Chờ hết thấy bình tĩnh trở lại, Tiểu Ân nhìn xuống mặt đất, không khỏi sợ hãi than, trong lòng nổi lên một mảnh rung động.

Lấy nơi viêm ma nổ mạnh làm trung tâm, trong vòng bán kính mấy chục thước, toàn bộ đều bị quét sạch. Phiến cỏ xanh biếc đã thành một mảnh thổ địa cháy đen, sức mạnh của vụ nổ lại càng khiến hoàn cảnh xung quanh trở nên hoàn toàn thay đổi..

Bất tri bất giác, trong tay Tiểu Ân rịn ra một mảnh mồ hôi lạnh.

Cũng may viêm ma nổ trong khu vực không có ai. Nếu vào lúc quân đội song phương giao thủ mà nổ như vậy, thương tổn tạo thành đủ để cho bất cứ thống soái nào cũng phải học máu.

Các nghề nghiệp khác quả nhiên không thể so sánh nổi với sự cường đại của ma pháp sư, trách không được nhà cầm quyền mỗi nước đều trăm phương ngàn kế muốn mời chào ma pháp sư. Hơn nữa pháp sư càng cao cấp, đãi ngộ lại càng cao, thậm chí ngay cả tước vị phong thưởng cũng chẳng còn là chuyện lạ. Nhìn một chút hoàn cảnh hoang tàn xung quanh, trong mắt Tiểu Ân hiện lên một tia vui mừng.

Nếu như chính mình vào lúc đối mặt địch nhân đột nhiên dẫn nổ viêm ma, như vậy lấy uy lực cường đại vượt xa Bạo Tạc thuật, khẳng định có thể tạo thành phiền toái rất lớn cho đối phương.

Nếu trong tình huống lực lượng ngang nhau, nó có thể tạo thành kinh hoàng mà sơ xuất trong nháy mắt. Có lẽ đó chính là cơ hội lớn nhất quyết định giữa sinh và tử.

Tiểu Ân cười khẩy, rời xa nơi đây rồi từ trong vòng cổ lấy ra một cái hộp hình chữ nhật.

Hắn cẩn thận mở hộp, lấy vật từ bên trong ra.

Đây là ma trượng hãn lấy được từ trong tay tên lừa đảo Ryder. Đối với ma pháp sư mà nói, đây có thể xem là vật trọng yếu nhất. Tuy nhiên không phải người nào cũng có thể sử dụng.

Nếu bản thân cảnh giới không đủ, không đạt tới tiêu chuẩn ma pháp sư chính thức đã muốn sử dụng ma trượng, như vậy khẳng định sẽ lọt vào tinh thần lực cản trở.

Tiểu Ân chính là lo lắng điểm này, cho nên mới cương quyết nhẫn nại đến nửa năm. Nếu không ngay khi vừa thăng cấp thành ma pháp sư chính thức, hãn đã xuất ra ma trượng mà sử dụng.

Ma trượng khi chế tạo ra sẽ tùy từng người mà khác đi, độ dài ngắn không có tiêu chuẩn cố định.

Nhưng tất cả pháp sư đều biết, muốn chế tạo ma pháp trượng, như vậy nhất định cần phải có ma hạch của ma thú cao cấp, hơn nữa tối thiểu cũng cần phải ma thú cấp năm trở lên mới được.

Ma thú một khi đạt tới cấp năm, bản thân uy lực sẽ có đề cao nhất định, hơn nữa ma hạch cấp năm trở lên còn có một thuộc tính đặc thù vô cùng trọng yếu, đó chính là có thể hấp thu năng lượng ngoại giới tiến hành bổ sung ma lực.

về phần tốc độ hấp thu cùng chất lượng khôi phục như thế nào, còn phải xem cụ thể mỗi ma hạch, không thể quơ đũa cả nắm.

Có điều, ma hạch cấp năm ư! ma pháp sư bình thường không thể vọng tưởng lấy được. Ngay cả ma pháp sư chính thức cũng không nhất định có thể độc lập săn giết được ma thú cấp năm. Cho nên chỉ cần là ma pháp trượng, như vậy không cần biết chất lượng như thế nào, thuộc tính như ra sao, giá trị của nó đều không cách nào ước lượng.

Ma pháp trượng trong tay Tiểu Ân cũng không phải rất dài. Phỏng chừng chỉ khoảng bốn mươi cm, đây có thể coi là điển hình của pháp trượng loại ngắn. Trên đỉnh ma pháp trượng khảm một viên ma hạch không lớn, phía trên ánh lên một tầng ánh sáng màu lam nhạt, phẳng phất như phát ra từ nơi biển rộng, có thể thu nạp ánh mắt người ta vào đến vô hạn.

Nhẹ nhàng nắm phần đuôi đoản trượng, cảm thụ được trên thân pháp trượng không ngừng truyền đến cảm giác lạnh lẽo, tựa hồ có hiệu quả thần kỳ làm cho tinh thần người ta rung lên.

Tiểu Ân cũng không hiểu biết nhiều về ma pháp trượng. Vô luận tài liệu làm nên đoản trượng hay lai lịch ma hạch phía trên, Tiểu Ân đều hoàn toàn không biết gì cả.

Có điều thứ này chẳng qua là thu hoạch được từ trong tay một tên lừa đảo học đồ cấp tám, chất lượng như thế nào cũng có thể nghĩ.

Lấy ra ma hạch cấp sáu từ trong vòng cổ ra so sánh một chút. Tiểu Ân rốt cuộc có thể xác định, ma hạch của ma pháp trượng thượng này hẳn là ma hạch trên người một con ma thú cấp năm không biết tên. Nói một cách khác, cấp bậc cùng chất lượng thanh ma pháp trượng này, chỉ sợ là loại mặt hàng bình thường nhất.

Đương nhiên, lấy thực lực hiện giờ của Tiểu Ân, đi chung với cây đoản trượng này cũng xem như phù hợp. Mặt khác, nếu cho hắn ma pháp trượng cao cấp hơn, lấy thực lực hiện tại của hắn, chỉ sợ khó có thể sử dụng và điều khiển..

Cầm ma pháp trượng điểm một chút về phía trước, ma hạch của ma trượng chợt lóe một tia sáng màu lam, tất phong thuật nhất thời phát ra, mạnh mẽ đánh trên mặt cổ, tạo thành một miệng hố lớn cỡ một cái chén nhỏ.

Gương mặt Tiểu Ân khẽ rung động, mặc dù tốc độ phóng thích ma pháp khó có khả năng nhanh thêm, nhưng sau khi sử dụng ma pháp trượng, tinh thần lực của Tiểu Ân tiêu hao ít đi một thành, hơn nữa uy lực tất phong thuật cũng lớn gần một thành. Đối với một ma pháp sư, hai cái hiệu quả này đại biểu cho cái gì, chỉ cần một người hơi chút hiểu được ma pháp dù chỉ một ít cũng sẽ biết phi thường rõ ràng.

Hơn nữa đây vẫn chỉ là ma pháp trượng cấp thấp nhất mà thôi, nếu thay đổi tài liệu cao cấp cùng ma hạch càng cường đại hơn, như vậy hiệu quả cũng sẽ nước lên thì thuyền lên, đạt tới tình trạng làm cho người ta phải trợn mắt há mồm.

Đến tận đây, Tiểu Ân rốt cuộc hiểu được, tại sao sư phụ Maren luôn luôn nói, một cái ma pháp trượng tốt đối với ma pháp sư mà nói, chẳng khác nào là tính mạng thứ hai của họ, những lời này quả nhiên rất có đạo lý.

Cầm ma trượng trong tay, Tiểu Ân siêng năng thi triển các loại ma pháp chính mình nắm giữ.

Nếu sau này gặp tình huống, chắc chắn cần phải sử dụng ma pháp trượng này, như vậy hắn nhất định phải quen nó.

Mặc dù hắn có được không gian Nhất Hào, có thể ở bên trong tiến hành luyện tập không hạn chế, nhưng tất cả những tình huống giả lập đều phải cấu tạo dựa trên thể giới thực.

Hắn phải thi triển các loại ma pháp thông qua ma pháp trượng, sau đó tính toán ra hiệu quả cùng hao tổn. Chỉ có hoàn toàn nắm giữ số liệu cơ bản nhất này, Nhất Hào mới có thể sáng tạo ra không gian ảo hoàn mỹ cho hắn luyện tập.

Tiểu Ân cầm ma trượng, giống như đứa bé chiếm được món đồ chơi yêu mến nhất, yêu thích không rời tay mà thưởng thức. Có điều khác với đứa bé hình thường chính là, quanh người hắn lúc nào cũng có năng lượng ba động cường đại.

Theo thời gian sử dụng ma pháp trượng, Tiểu Ân cũng không ngừng biết được nhiều điều.

Ma hạch trên ma trượng hần là lấy được từ một con ma thú thổ hệ. Bởi vì khi thi triển ma pháp thổ hệ, hần cảm giác đặc biệt dùng ít sức, hơn nữa uy lực của ma pháp được gia tăng cũng sẽ tương ứng mở rộng. Mặt khác, khi thi triển ma pháp cùng đối lập với thổ hệ là thủy hệ, ngược lại sẽ có chút cảm giác trở ngại. Mặc dù loại cảm giác này không phải rất mãnh liệt, cũng không tạo thành ảnh hưởng gì đối với hiệu quả của ma pháp, nhưng ma lực tăng phúc lại yếu bớt nhiều.

Có điều khi sử dụng ma pháp các hệ khác, hiệu quả của ma pháp trượng vẫn không thay đổi, trên cơ bản đều là giảm bớt tiêu hao một thành, gia tăng uy lực một thành thôi.

Theo sự hiểu rõ đối với ma pháp trượng tăng lên, Tiểu Ân cũng có kinh nghiệm tâm đắc của bản thân.

Xem ra món đồ chơi này cũng giống như binh khí trong tay võ sĩ, nhất định phải trải qua thời gian dài sử dụng, phối hợp cùng mồ mẫm, mới có thể chính thức phát huy ra uy lực thật lớn trong đó.

Nửa ngày sau, Tiểu Ân rút cuộc đều thí nghiệm tất cả ma pháp ba lần trở lên. Như thế, tất cả số liệu cơ bản phần lớn đều đã thu thập đầy đủ, Nhất Hào cũng có thể căn cứ số liệu mới có này để tiến hành mô phỏng thử nghiệm, sáng tạo ra sân huấn luyện mới.

Sau đó, hần thu hồi ma trượng, cân nhắc một chút, thay đổi một trang phục bình thường ở đế quốc Lang Nhân, hơn nữa lấy ra đoản cung treo ở vách, phối hợp với túi tiền trên lưng cùng đoản đao bên hông, Tiểu Ân biến hóa nhanh chóng, thành một kẻ lưu lãng tùy ý có thể thấy được tại đế quốc Lang Nhân, không còn ai có thể liếc mắt một cái nhìn ra lai lịch của hần.

127. Chương 14: Từ Trường Nội My

Ở giữa không trung, Tiểu Ân quan sát một lát, xác định không có bất cứ nguy hiểm gì mới từ từ hạ xuống ốc đảo

Nơi hần hạ xuống chính là giải đất bên rìa ốc đảo, ở đó có một vùng phát ra ánh sáng vàng rực kỳ dị, giống như trong cát vàng có những mảnh đá vụn lác đác lẫn trong đó

Sau khi hạ xuống, Tiểu Ân nhặt những hạt cát đó lên tỉ mỉ phân biệt một chút, trong mắt loé lên một tia vui mừng

Hồ Stanco này đúng là một nơi không tồi, trên mặt hồ mênh mông rải rác rất nhiều những ốc đảo cũng không tính là lớn, chỉ khoảng vài thước vuông, vài chục thước vuông cho đến trên trăm thước vuông, trên những ốc đảo này có thể rất dễ dàng tìm thấy lác đác những mảnh kim loại kỳ dị. Mà rất nhiều trong những kim loại này cũng có thể dùng trong ma pháp

Đến hồ Stanco đã hai tháng, trong thời gian này có thể nói là Tiểu Ân thu hoạch rất phong phú, những vật liệu kim loại ma pháp thu thập được dù cho có rèn thêm mười bộ giáp nữa cũng có thừa rồi

Tất nhiên, có thể trong một thời gian ngắn thu thập được nhiều đồ tốt như vậy cũng không phải là công lao của mình Tiểu Ân mà còn phải nhắc tới khả năng phân tích và tính toán siêu cấp của Nhất Hào nữa

Nếu như không có hơn chục con ruồi máy thăm dò khắp nơi lại thêm vào Nhất Hào phân tích đối chiếu thì cho dù là Phong Tường Thuật cộng với Ứng Nhân Thuật cũng dùng hàng trong thời gian ngắn có được thu hoạch như vậy

Trong hai tháng, hần từng phát hiện hơn chục nhóm săn tìm bảo vật cỡ nhỏ, chỉ là trong những kẻ này không hề có ma pháp sư chính thức có thể bay lên không trung nên cũng không ai có thể phát hiện ra Tiểu Ân trên trời được. Phàm đụng phải loại người này, Tiểu Ân đều lạnh đi. Không phải hần sợ sệt mà không muốn gặp mặt người khác. Dù sao nơi này rộng như vậy, về cơ bản hần không lo không tìm được đồ tốt

Cất kỹ số cát mới tìm được, Tiểu Ân thoải mái phúi phúi tay, gương mặt mang theo nét cười thông dong và thoải măn đứng thẳng dậy

Lần này thu hoạch không tồi, không ngờ lại tìm được một ít nhôm vua

Nghe tên thì biết, đây là bản tiến hoá của nhôm, là một loại vật liệu vô cùng hiếm thấy

Chỉ cần trong quá trình rèn vũ khí hoặc giáp trụ cho thêm một chút nhỏ như hạt cát vào liền có thể nâng cao độ cứng cũng như sức chống đỡ của vật phẩm

Thông thường mà nói, những thứ hiếm thấy như vậy đều ở trong những nơi nguy hiểm như miệng núi lửa phun trào mới có thể tìm thấy một chút nhưng không biết tại sao ở trên ốc đảo này lại có thể tìm thấy thứ có giá trị vậy. Nếu như theo lẽ thường mà nói thì xác suất này gần như bằng không

Cho nên sau khi đồ vật đến tay đồng thời thời xác định chính xác thì cho dù là Tiểu Ân cũng không nên được mừng thầm, đồng thời còn nghĩ đến có nên rèn lại cho mình một bộ giáp trụ và trọng kiếm nữa hay không

Đến bên bờ hồ, hắt vốc một vốc nước hồ mát lạnh rửa qua mặt một chút, từng sợi cảm giác lạnh buốt dường như thẩm thấu qua da thịt làm tinh thần khẽ lay động

Đột nhiên, Tiểu Ân ngẩng phát đầu nhìn chăm chú về bầu trời phía xa, ở đó có một điểm đen đang nhanh chóng tiến đến gần

Nhiều chập mày. Tiểu Ân lập tức đứng dậy, như tên rời cung lao vào trong ốc đảo, lặng lẽ núp sau một cây cổ thụ cành lá tươi tốt. Đồng thời dao động năng lượng trên người hắn cũng yếu đi đến mức không thể cảm giác được, tuy rằng không biết có thể giấu được đại ma pháp sư hay không nhưng ma pháp sư chính thức bình thường thì đừng hòng nhận ra được

Chốc lát sau, điểm đen trong không trung dần dần biến lớn thì trong mắt Tiểu Ân càng trở nên không lành

Hắn có thể dễ dàng nhìn ra, kẻ đang bay trong không trung là một Tát Mãn bởi vì cách hắn phi hành có vài phần tương tự với Milligan, đều dựa vào loại hào quang thần kỳ đó để tiến về phía trước. Chỉ là không giống với Milligan, hào quang của người này là một loại ánh sáng hồng nhạt

Cả đến người bình thường, Tiểu Ân còn không muốn chạm mặt huống chi là loại Tát Mãn vốn có sức mạnh thần kỳ này, cho nên hắn tiếp tục lặng lẽ ẩn nấp, không hề có ý lộ diện

Chẳng qua khiến hắn không ngờ là kẻ được ánh sáng hồng nhạt bao phủ lại không phải đi qua mà lại trực tiếp hạ xuống ốc đảo

Sau khi người đó hạ xuống mặt đất, hào quang màu đỏ nhạt xung quanh người dần dần tan đi

Tiểu Ân nheo mắt cẩn thận từng li từng tí góc đầu nhìn ra. Hắn rất rõ ràng, phàm là cao thủ có thực lực đạt đến một trình độ nhất định đều có lực lượng tinh thần cực mạnh, bọn họ có tính cảnh giác rất cao, nếu như không cẩn thận một chút liền có thể bị họ phát hiện dấu vết

Chỉ là cảnh tượng nhìn thấy lúc này lại khiến Tiểu Ân hai mắt mở lớn, trái tim đột nhiên loạn nhịp đập thình thịch

Kẻ đó không ngờ lại là một người con gái, hơn nữa lại là một người con gái có gương mặt đầy quyến rũ là lực hấp dẫn, cho dù là con mắt của Tiểu Ân kiếp trước trên mạng đã từng thấy người đẹp thì vẻ đẹp đến trình độ này tuyệt đối là nhân tài kiệt xuất trong đó

Yết hầu hơi rung động một chút, Tiểu Ân không kiềm được thò đầu ra ngấm một lần nữa

Vóc người của nàng khoẻ đẹp mà lại thon dài, từ trên cao hạ xuống quả thực giống như một đoá mây hồng từ trên trời bay xuống, toàn thân dạt dào sức sống thanh xuân

Mặc dù khoảng cách khá xa nhưng bằng vào thị lực xuất chúng của mình, Tiểu Ân vẫn có thể nhìn ra vẻ ngoài tươi đẹp đến cực điểm đó, đặc biệt là dưới ánh nắng, mái tóc dài không phải quá đen của nàng tản ra những tia sáng tinh tế giống như những ánh sáng đom đóm dịu dàng trong bầu trời đêm

Tiểu Ân nghiêng rằng nhanh chóng thu hồi ánh mắt, trong lòng thầm kêu không tốt

Người phụ nữ này mặc dù đẹp đến cực điểm nhưng Tiểu Ân cũng không phải là tên nhóc chưa từng nhìn thấy người đẹp vậy mà thời khắc nhìn thấy nàng, ánh mắt dường như bị nam châm hút chặt. Nếu không phải ý chí của hắn đã trải qua gần chục năm rèn luyện, đã đạt đến mức độ cực kỳ bền vững thì chỉ sợ đến bây giờ còn chưa thể rời mắt ra được. Mà bất kể từ góc độ nào đi chăng nữa, cô gái này tuổi tác cũng không

phải là lớn, đáng lý ra phải làm cho người ta cảm thấy thanh xuân , hoạt bát nhưng nàng lại vẫn cứ làm người khác cảm thấy một loại cảm giác yêu mị tuyệt diệu, khó có thể kiềm chế

Quái dị, thật là quá mức quái dị. Người phụ nữ này nhất định chẳng phải thứ tử tế gì

Tiểu Ân chậm rãi hít vào một hơi thật sâu mới khiến đầu óc tỉnh táo trở lại.

Tiểu Ân biết rất rõ bản thân mình, biết khi nhìn thấy người đẹp thì chắc chắn mình sẽ tán thưởng một chút nhưng nếu chỉ nhìn một cái mà suýt chút nữa bị mê hoặc đến điên đảo thần hồn thì tuyệt đối không phải bình thường.

Hắn xóc lại tinh thần, cẩn thận giữ cho đầu óc tỉnh táo, lần thứ hai nhìn trộm.

Lần này quả nhiên Tiểu Ân thở phào một tiếng, bởi vì trong mắt hắn mỹ nhân kia mặc dù vẫn xinh đẹp như tranh vẽ nhưng đã không còn lay động được tâm thần hắn nữa.

Ánh mắt tỉ mỉ quan sát trên người nàng nhưng Tiểu Ân không hề phát hiện ra bất cứ dao động năng lượng nào, khiến hắn không tìm được nổi kinh ngạc. Những tát măn này thực quá lợi hại, mặc dù lực chiến đấu của bọn họ không phải rất mạnh, sơ với ma pháp sư cùng cấp phải kém hơn một bậc nhưng những thủ đoạn xuất quỷ nhập thần của họ quả thực quá nhiều, khiến người ta khó lòng phòng bị.

Cô gái đó chậm chậm bước đi trên ốc đảo, dường như đang tìm kiếm gì đó nhưng rõ ràng chẳng thu hoạch được gì.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, chẳng lẽ cô ta cùng đang tìm nhôm vua? Nhưng làm sao cô ta biết ở đây có thứ đó?

Một lát sau, cô gái ngẩng đầu lên, trên khuôn mặt tuyệt sắc tràn đầy vẻ nuối tiếc, nàng nhìn về hướng chân trời xa xăm, dường như suy nghĩ điều gì.

Đột nhiên cơ thể Tiểu Ân cuộn tròn lại. Cả người trên dưới đều ẩn vào sau bóng cây đại thụ bởi hắn cảm thấy một luồng áp lực to lớn từ trên không trung truyền tới mà còn trực tiếp hướng đến ốc đảo này.

Tuy rằng không biết người đến là ai nhưng Tiểu Ân không có cảm hứng nhảy ra làm người hùng, nên vừa mới phát hiện ra, hắn liền ẩn nấp đi ngay.

Trên mặt thiếu nữ xinh đẹp đó thoáng hoảng loạn, vội liếc nhìn xung quanh rồi đột nhiên lao về phía Tiểu Ân ẩn nấp.

Về mặt Tiểu Ân nhất thời trở lên hết sức khôi hài, hắn cố gắng trợn ngược mắt lên nhưng rõ ràng chẳng biết làm thế nào.

Vốn dĩ lúc đầu khi ẩn nấp, Tiểu Ân đã lựa chọn vị trí bí mật nhất trong dải đất, thế nhưng hắn không ngờ rằng cô gái này cũng có chung cách nghĩ, liếc qua một cái đã chọn ngay chỗ này.

Cô gái mặc dù đang vội vã chạy trốn nhưng bước chân vẫn vô cùng nhẹ nhàng, động tác cũng cực nhanh, chỉ lên xuống mấy lần đã lao đến sau gốc cây.

Nàng vừa đến sau cây đại thụ liền phát hiện ở đây đã trốn sẵn một người. Phát hiện này thực không phải chuyện đùa, theo bản năng, nàng mở rộng đôi môi đỏ rực, dường như muốn thét lên.

Tiểu Ân ra tay nhanh như điện, một cánh tay tức thì đè lên chiếc miệng nhỏ của nàng, khẽ lắc đầu.

Cô gái cũng là kẻ khôn khéo, sau phút đầu kinh hoàng liền lập tức hiểu ra, nàng chớp chớp đôi mắt to xinh xắn mà dịu dàng, cố khẽ gạt một cái.

Tiểu Ân liền thu tay trở về, hơi lùi về sau một chút đồng thời ánh mắt rời khỏi gương mặt nàng, nhìn ra ngoài.

Đôi mắt của cô gái quay tròn chuyển mấy vòng, trong ánh mắt hiện ra vài phần hiếu kỳ, vài phần khó hiểu và mấy phần giận dữ nhàn nhạt.

Nàng vô cùng khó hiểu, người thanh niên trước mặt trốn ở đây từ lúc nào, tại sao đến cả nàng cũng không phát hiện ra. Mà càng quan trọng hơn là biểu hiện của hắn dường như có điểm khác so với những nam giới

khác, chỉ liếc nhìn mình một cái liền rời mắt đi, giống như thể sinh vật chuẩn bị đến ốc đảo đối với hắn còn có sức cuốn hút lớn hơn vậy.

Song nàng không hề biết, Tiểu Ân thực ra đã dùng hết toàn bộ tinh lực mới có thể duy trì biểu hiện như thế này. Lúc tay hắn chạm vào bờ môi của nàng, cảm giác mềm mại đến tuyệt vời đó dường như ngay lập tức muốn hòa tan hắn đi. Hắn có thể khẳng định bản thân trước giờ chưa từng gặp gỡ dạng phụ nữ như thế này...

Hoặc nói, đây chẳng phải phụ nữ mà là một tuyệt thế vũ vật, đúng là một hồng nhan hỏa thủy đủ để khiến cho bất cứ ai cũng phải động lòng.

May mà trước đó hắn đã có chuẩn bị sẵn nên mới miễn cưỡng dời mắt đi được. Tất nhiên Tiểu Ân cũng không yên tâm chìa lưng ra cho một người con gái không biết lai lịch, trước mặt hắn, có một con ruồi máy nhỏ đang giám sát từng hành động của cô gái.

Chỉ cần nàng ta có bất cứ động tác bất lợi nào cho bản thân thì con ruồi máy sẽ bay lên để cảnh báo mà với phản ứng thần kinh của Tiểu Ân thì tuyệt đối có thể chớp thời cơ ra tay trước.

Luồng hơi thở mạnh mẽ ở phía xa nhanh chóng tiến lại gần, Tiểu Ân im lặng chú ý quan sát bong chim lớn đỏ rực nhanh như chớp bay trên bầu trời.

Mặc dù đối phương vẫn chưa hạ xuống nhưng Tiểu Ân đã có thể khẳng định bản thân tuyệt đối không thể đối phó được con chim này. Xem bộ dạng và hơi thở của nó chắc chắn không phải là tam cấp ma thú nhưng rốt cuộc là ma thú cấp mấy Tiểu Ân cũng hoàn toàn mù tịt.

“Hô, hô...”

Một con chim to lớn quái dị màu đỏ đáp xuống, thân thể nó phải dài tới hơn bảy thước, đôi cánh dang rộng vỗ xuống làm cả ốc đảo rơi vào cảnh cát bay đá chạy, rất có khí thế vô địch che trời lật đất.

Tiểu Ân đang cẩn thận quan sát đột nhiên thấy đôi cánh ruồi máy ở khóe mắt rung động, điều này đại biểu cho việc cô gái bên cạnh có hành động, chỉ là hành động của nàng không hề uy hiếp đến bản thân mà thôi.

Đang lúc Tiểu Ân do dự xem có nên quay đầu lại nhìn một cái hay không thì bỗng cảm thấy cánh tay bị xiết chặt. Trong lòng giật thót, hắn quay đầu lại thì thấy trên cánh tay mình đã có thêm hai bàn tay nhỏ nhắn trắng trẻo mà mềm mại đang run rẩy.

Tiểu Ân quay đầu lại bắt gặp ánh mắt nàng, trong đó có thể cảm thấy rất rõ ràng sự sợ hãi và hoảng hốt.

Tiểu Ân do dự một chút, đưa tay trái nhẹ nhàng vỗ lên đôi tay bé nhỏ của nàng.

Cô gái khẽ giật mình, dường như thả lỏng được một chút nhưng tay nàng vẫn nắm chặt như cũ không lỏng ra chút nào, giống như nàng sau khi ngã xuống nước cuối cùng tìm được tấm ván duy nhất để tự cứu vớt.

Đại đa số đàn ông ở vào tình thế như của Tiểu Ân nhất định sẽ bị bộ dáng đáng thương của nàng mê hoặc đến điên đảo thần hồn nhưng Tiểu Ân khẽ liếc đôi môi có chút khô khốc của mình mà trong lòng lại thấy lo lắng.

Người con gái này từ trên không bay đến, điều này thể hiện nàng là một cường giả, tuy rằng không bằng bản thân nhưng không chênh lệch bao nhiêu, vậy mà trước mặt con ma thú này lại có biểu hiện kém cỏi như vậy, thậm chí đến cả gan bỏ chạy cũng không có nốt. Từ đó có thể thấy, sự mạnh mẽ của con ma thú này nhất định không phải thứ mà Tiểu Ân có thể so sánh được.

Hoặc là hai người hợp sức thì có thể nhưng xem tình hình hiện tại của nàng thì Tiểu Ân cũng chẳng hy vọng gì ở điểm này.

Vô số suy nghĩ xoay chuyển trong đầu, Tiểu Ân nắm chặt đôi tay của đối phương, miễn cưỡng mỉm cười với nàng nhưng trong lòng lại liêu mạng kêu gào, các vị bồ tát, phật tổ, đạo quân qua đường xin hãy phù hộ cho lá gan không bằng con muỗi của cô nàng này, dù sao cũng đừng để nàng kêu lên, nếu không thì con chết chắc.

Cô gái không hề biết lời cầu khẩn trong lòng Tiểu Ân nhưng cảm thấy nụ cười âm áp của hắn, trên mặt khẽ hiện ráng hồng, dường như không còn sợ hãi như trước nữa.

Khóe mắt Tiểu Ân hơi giật giật, cô nàng này rốt cuộc là ai vậy chứ, động tác vừa rồi thực là khiến người khác ăn không tiêu.

Con chim ưng lớn màu đỏ sau khi hạ xuống liền giống như một viên tướng quân tuần tra lãnh địa của mình vậy, đi đi lại lại ven rìa ốc đảo, rồi đột nhiên vươn dài cổ phát ra một tiếng kêu âm vang như vàng đá cọ vào nhau.

Tim Tiểu Ân hơi nhảy lên, tiếng kêu này thực khủng khiếp, giống như tiếng khua chiêng gõ trống vậy, khiến người khác tâm hoảng ý loạn, khó mà chịu nổi.

Tiểu Ân bỗng thấy tay mình được buông lỏng, cô gái đã rút hai tay lại áp chặt lên đôi tai nhỏ của mình, trên mặt nàng lộ ra vẻ cực kỳ đau đớn.

Tiểu Ân do dự một chút, đúng lúc nàng chuẩn bị ngã xuống liền đưa tay ra đỡ.

Thế nhưng vẻ mặt Tiểu Ân bỗng hơi thay đổi, ánh mắt nhìn xuống dưới chân, miệng khẽ giật giật, trong mắt hiện lên vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Lúc này trên đôi chân nhỏ của cô gái bỗng thò ra ba cái đuôi lông xù lớn, bỗng nhiên mắt hấn khẽ hoa, ba cái đuôi đó đã nhập lại thành một, phần chop đuôi nhón nhọn vểnh cao lên, như một làn gió nhẹ phủ lên mặt Tiểu Ân. Một luồng cảm giác mềm mại đến cực điểm từ trên da mặt xuyên thẳng vào tận xương cốt, khiến tận đáy lòng của Tiểu Ân dâng lên một cảm giác lâng lâng khó diễn tả.

Thế nhưng chính vào lúc hấn sắp sửa chìm trong cảm giác đó thì ánh mắt đột nhiên đông cứng lại, cái đuôi đó sau khi quét nhẹ qua mặt hấn không hề ngừng lại mà tiếp tục lay động, nhưng chính trong quá trình đó nó lại tách ra làm ba.

Chính là như vậy, chiếc đuôi đó lúc thì phân ra lúc thì hợp lại, không ngừng lay động trước mặt Tiểu Ân. Chẳng qua khiến người ta cảm thấy kỳ lạ là ba chiếc đuôi này có một đặc trưng lạ lùng, khi cả ba hợp làm một thì thể tích không hề thay đổi mà khi từ một tách thành ba thì bất kỳ cái đuôi nào cũng đều có thể tích giống nhau.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, chuyện này là thế nào? Chẳng lẽ mình gặp quỷ thật à...

Nếu như nói lúc mới bị chiếc đuôi quét qua mặt, Tiểu Ân còn có cảm giác lâng lâng đầy cuốn hút nhưng khi nhìn thấy quang cảnh trước mắt thì hấn giống như bị một luồng khí lạnh buốt thổi qua khiến hấn trở lên vô cùng bình tĩnh, chẳng còn đến nửa điểm suy nghĩ vẩn vơ nào nữa.

Cuối cùng con ưng lớn màu đỏ đó cũng ngậm mỏ, bốn bề lập tức yên tĩnh trở lại, cả đến những cơn gió trên không trung dường như trong phút chốc bỗng ngừng lại.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, bất luận là ai nghe xong tiếng gào thét kinh khủng đó chắc đều có loại ảo giác như thế này.

Chầm chậm, con ưng vỗ vỗ đôi cánh một chút rồi thực hiện một động tác mà bất kể thế nào Tiểu Ân cũng không thể tưởng tượng ra được, nó vọt lên không rồi bất ngờ lao thẳng xuống làn nước hồ sâu không thấy đáy, làm cho mặt hồ nổi lên đám bọt nước to nhỏ không đều, con ưng lớn đó trong chớp mắt đã không thấy đâu nữa.

Lông mày nhíu chặt lại, Tiểu Ân đang định đi ra bỗng thấy tay mình nhẹ bỗng, thiếu nữ tuyệt sắc đó đã đứng dậy như cũ.

Nàng vừa giận vừa xấu hổ nhìn Tiểu Ân, trong mắt lộ ra vài phần phức tạp, mãi một lúc sau mới lên tiếng: “Xin cảm ơn!”

Tiểu Ân khẽ lắc đầu đáp: “Không cần khách sáo!”

Cô gái cắn nhẹ làn môi, gương mặt vốn đã đẹp đẽ tuyệt trần lại lộ ra một tia hờn mát, quả thực là tươi đẹp vô cùng.

Nàng do dự một chút rồi cất tiếng hỏi: “Ừm, người tên gì?”

“Tiểu Ân!”

“Ừ, tôi phải đi rồi, người cũng nhanh chóng rời khỏi đây đi.” Nàng nhẹ giọng nói: “Nếu như đội Hỏa Sơn Hồng Trĩ quay lại thì muốn trốn cũng khó đấy.”

Khóe mắt Tiểu Ân khẽ động, hần lập tức hiểu ra Hỏa Sơn Hồng Trĩ hẳn là tên của con ưng lớn vừa rồi. Chỉ là ma thú trong thiên hạ quá nhiều, không thể tính xuể nên mặc dù Tiểu Ân đã học được không ít kiến thức nhưng trước giờ cũng chưa từng nghe đến ma thú như vậy.

“Tôi biết rồi.” Tiểu Ân trong lòng thâm trù tính, ngoài miệng thì lên tiếng hỏi: “Cô vì sao lại đến đây?”

Cô gái suy xét một chút rồi cuối cùng thẳng thắn đáp: “Tôi muốn tìm một sợi lông của Hỏa Sơn Hồng Trĩ nhưng đáng tiếc là con Hồng Trĩ này lại chưa rụng lông.”

Tiểu Ân mắt khẽ đảo nói: “Nếu cô muốn lông vũ của nó có lẽ tôi có thể thử xem sao.”

“Không cần đâu.” Cô gái kiên quyết trả lời: “Con Hồng Trĩ này đã là ngũ cấp ma thú rồi, mà ngoại trừ từ lông vũ của nó tự rụng ra thì đâu có cường ép vật xuống cũng không có tác dụng gì.”

“Ồ, vậy sao?” Tiểu Ân kinh ngạc hỏi lại, chuyện kỳ lạ như vậy đúng là lần đầu nghe thấy.

Cặp lông mày thanh tú mà đẹp đẽ của cô gái nhẹ nhàng nhíu lại, nàng nghĩ một chút rồi đáp: “Con Hồng Trĩ này thích nhất là lăn lộn trong đá cuội dưới đáy hồ, ước chừng mười lăm phút nữa sẽ ngoi lên thôi, tôi khuyên anh tốt nhất nên nhanh chóng rời đi.”

“Tôi biết rồi, cô cứ đi trước đi.” Tiểu Ân quay đi chăm chú nhìn về nơi Hỏa Sơn Hồng Trĩ biến mất.

Trên mặt cô gái không tự chủ hiện ra vẻ giận dữ, nàng cuối cùng có thể khẳng định, trong lòng tên này, vị trí của Hỏa Sơn Hồng Trĩ còn cao hơn cả nàng.

Phát hiện này khiến một cô gái vốn luôn cao ngạo như nàng cảm thấy vô cùng khó chịu, từ tận đáy lòng ẩn ước thấy một tia cảm giác thua kém, giống như muốn cùng hần chờ Hồng Trĩ xuất hiện. Nhưng vừa nghĩ đến sự lợi hại của Hỏa Sơn Hồng Trĩ, cả người nàng liền khẽ run rẩy, cuối cùng không dè nén được sự sợ hãi trong lòng, nàng lên tiếng: “Tiểu Ân, tên tôi là Juliana, nếu anh chạy thoát được thì xin mời đến chỗ tắt măn Dida của đế quốc tìm tôi, tôi sẽ báo đáp anh.”

Nói xong cô gái giơ tay vẫy khẽ một cái, từ trên người nàng tỏa ra một luồng hào quang màu đỏ, bọc lấy nàng trong chốc lát bay vụt về nơi xa.

Tiểu Ân dường như không chú ý đến mọi việc, mãi đến lúc nàng rời đi mới xoay đầu lại nhìn bàn tay mình, trên đó vẫn còn phảng phất mùi hương mềm mại, một mùi hương làm động lòng người.

Hít sâu một hơi, trong lòng Tiểu Ân vui mừng không thôi, cô nàng đẹp khủng khiếp đó cuối cùng cũng đã rời đi, chứ nếu cứ tiếp tục tiếp xúc như thế này chỉ sợ bản thân bất cứ lúc nào cũng có thể ‘làm liều’ mất.

Vừa chuyển mắt Tiểu Ân bỗng sững người, hần nhặt từ mặt đất lên một chiếc bông tai tinh xảo. Ngó ra một lúc, Tiểu Ân mới nghĩ ra, thứ đồ này chính là từ trên người của mỹ nữ lúc nãy rơi xuống.

Hơi híp đôi mắt lại, hô hấp của Tiểu Ân có chút gấp gáp. Đặc biệt khi hần nghĩ đến cảnh cái đuôi của đôi phương vượt qua mặt mình, cái cảm giác khắc cốt ghi tâm ấy quả thực quá sâu sắc.

Lông mày Tiểu Ân nhíu chặt, mặc dù biết được tên nàng, cũng biết được chỗ trú chân của nàng nhưng sự kiêng dè trong lòng Tiểu Ân với nàng rất sâu sắc.

Chẳng qua chỉ gặp mặt có duy nhất một lần, hai bên trao đổi cũng không quá mười câu nhưng nàng ta đã để lại cho Tiểu Ân ấn tượng vô cùng sâu đậm, thậm chí còn tạo cho hần một ý nghĩ muốn lập tức bám theo. Sức quyến rũ mạnh mẽ như vậy thật khiến người ta khó mà tin nổi.

Nhưng đáng tiếc mặc dù Tiểu Ân hoài nghi đối phương thì triển thủ đoạn mê hoặc nào đó nhưng trên thực tế, hần căn bản chưa từng phát hiện ra bất cứ đầu mối nào, thậm chí cả đến Nhất Hào phụ trách không chế ruồi máy cũng không hề có bất cứ nhắc nhở nào, chính điểm này mới khiến cho Tiểu Ân thấy đau đầu vô cùng.

Thầm than một tiếng, Tiểu Ân bỏ chiếc khuyên tai vào trong vòng cổ, nếu như sau này có cơ hội gặp lại thì lúc đó mang trả cho nàng vậy.

Cũng không biết qua bao lâu, mặt hồ truyền đến một tiếng kêu mạnh mẽ, con Hồng Trĩ đó từ trong hồ vọt lên cao, giữa không trung chuyển mấy vòng rồi lại lao xuống hồ.

Nó dường như rất thích thú trò chơi này, trong lúc vui vẻ còn thỉnh thoảng xen lẫn mấy tiếng kêu khó nghe đủ khiến người khác phát điên.

Tiêu Ân thấy con quái này lại một lần nữa chui vào trong nước bỗng trong lòng khê động, đôi mắt hắn hơi phát sáng, trong chốc lát liền hạ quyết tâm.

Hắn nhân lúc Hồng Trĩ đang lặn xuống nước liền móc ma pháp trượng ra chỉ về phía trước.

Tức thì trong không trung nổi lên một trận năng lượng dao động mạnh mẽ. Trên rìa ốc đảo bỗng nhiên xuất hiện một bóng người to lớn, kèm theo ma pháp nguyên tố xung quanh không ngừng chảy vào, bóng người đó dần dần lớn lên.

Cả quá trình đó không hề chậm, từ lúc ma pháp nguyên tố bắt đầu nổi lên cho đến khi Viêm Ma hấp thu đủ năng lượng tự do trong không khí mà ngừng lại không hề vượt quá nửa phút đồng hồ.

Nhưng chính trong nửa phút đó, năng lượng thổ và hỏa tuôn vào trong thân thể nó hết như thiêu thân lao vào lửa, tạo ra dao động năng lượng mạnh mẽ trong không trung, chỉ cần cường giả có thực lực nhất định chắc chắn có thể cảm ứng thấy dạng biến hóa năng lượng phi tự nhiên đó.

Quả nhiên, chỉ một lát sau, Hỏa Sơn Hồng Trĩ vốn vừa lặn dưới đáy hồ bỗng nhiên bay vọt lên. Mặc dù cả người đang ướt sũng nhưng động tác của nó không hề bị ảnh hưởng chút nào. Đôi cánh lớn vừa giương rộng lập tức bay thẳng lên không trung. Đồng thời quanh người nó tuôn ra một trận năng lượng nguyên tố mạnh mẽ.

Tiêu Ân thu liễm toàn bộ tinh khí thần. Lực lượng tinh thần không hề lộ ra ngoài một chút nào, nhưng vẫn có thể cảm thấy áp lực to lớn từ không trung truyền đến như cũ.

Ma thú cấp 5 trong thế giới ma pháp đã có thể tính là ma thú rất hùng mạnh rồi, ma pháp cấp 5 cũng chỉ có ở cấp độ đại ma pháp sư mới có thể sử dụng. Tuy lúc này Hỏa Sơn Hồng Trĩ chưa hề thi thố bất cứ ma pháp nào nhưng khí thế toát ra trên người nó đã đủ khiến Tiêu Ân cảm thấy thua kém quá nhiều.

Chỉ là ngược với việc Tiêu Ân ẩn núp thân mình thật kỹ thì Viêm Ma bị hắn gọi ra vẫn đứng trơ như phỗng ở chỗ cũ, đôi mắt to đùng trống rỗng không hề có bất cứ biểu hiện gì, rõ ràng là không hề để Hỏa Sơn Hồng Trĩ vào trong mắt.

Thái độ coi thường như thế của Viêm Ma liền khơi dậy cơn thịnh nộ của con ma thú cấp 5 này. Nó mở rộng mỏ thỉnh linh cất tiếng kêu, sóng âm vừa kinh khủng vừa khó nghe ập đến, thậm chí cả mặt đất ven rìa ốc đảo cũng có chút rung động.

Tuy nhiên cả đến uy thế như vậy cũng không làm cho Viêm Ma động dấy chút nào, bóng người được gọi ra đó đến cả hững thú ngó nó một cái cũng không có.

Trong bóng tối Tiêu Ân cảm thán không thôi, xem ra không có trí tuệ cũng có chỗ tốt của nó. Nếu như đổi lại là một sinh vật có trí tuệ thì dưới áp bức của Hỏa Sơn Hồng Trĩ, làm sao mà bình tĩnh không chút dao động nào như vậy được chứ.

Hỏa Sơn Hồng Trĩ dù sao cũng là ma thú cao cấp, có cảm giác về lãnh địa rất mạnh mẽ. Trong lãnh địa của nó xuất hiện một con quái vật trước giờ chưa từng thấy, mà con quái vật này lại còn không coi nó vào đâu nữa chứ, nó tất nhiên là không thể để yên như thế được.

Vỗ vỗ đôi cánh, Hỏa Sơn Hồng Trĩ lần này không hề bay lên cao mà lại hạ xuống thấp, chiều dài cơ thể nó so với Viêm Ma chênh lệch không bao nhiêu, hai chân tiếp đất rồi đứng thẳng lên cũng dài đến hơn 3 mét.

Lúc này đôi mắt ưng của nó tràn đầy vẻ lạnh lẽo và âm u, cái mỏ to lớn hơi hơi mở ra, lộ ra hàm răng sắc bén nhưng lệch lạc không đều bên trong. Đồng thời trong miệng nó cũng thai nghén một luồng sáng màu đỏ.

Tiêu Ân chăm chú theo dõi những biến hóa trước mắt, hắn có thể cảm nhận rõ ràng hơi thở bạo phát từ Hỏa Sơn Hồng Trĩ dường như càng thêm mạnh mẽ.

Đột nhiên, trong miệng Hỏa Sơn Hồng Trĩ phun ra một luồng sáng đỏ. Luồng sáng đỏ đó lúc đầu không hề lớn nhưng khi những phân tử tự do không ngừng nhập vào trong đó, chỉ trong một hơi thở, cảm giác áp bức nó mang lại cho người khác liền tăng thêm gấp mấy lần.

Trong lòng Tiêu Ân thầm kinh hãi, quả không hổ là ma thú cấp 5. Dùng ít năng lượng như vậy mà đã hấp thu gấp mấy lần năng lượng từ ngoại giới, nếu chỉ xét từ hiệu quả của pháp thuật thì uy lực sản sinh ra từ một đòn tùy ý như vậy đã đủ để so sánh với ma pháp cấp 3 bình thường rồi.

Tốc độ của luồng sáng đỏ không hề nhanh, chỉ cần thân thủ nhanh nhẹn như võ sỹ cũng có thể nhẹ nhàng tránh được.

Động tác này của Hỏa Sơn Hồng Trĩ rõ ràng là để thăm dò, mặc dù chỉ là một ma thú cấp 5 nhưng bản tính nó quỷ quyệt, cũng đã có trí tuệ nhất định, cho nên trước khi chính thức ra tay cũng có thói quen thăm dò một chút.

Nhưng phản ứng của Viêm Ma sau đó lại vượt xa khỏi dự tính của con ma thú cấp 5 này lẫn Tiêu Ân.

Đối diện với luồng sáng đỏ bao hàm sức năng lượng mạnh mẽ, Viêm Ma vậy mà lại không hề có bất cứ động tác nào, để mặc cho luồng sáng đỏ đánh lên thân thể mình.

Sau một tiếng “ầm”, trên người Viêm Ma hiện ra một lỗ nhỏ còn luồng sáng kia cứ xuyên qua nhẹ nhàng như vậy.

Tiêu Ân dụi dụi mắt, kể cả Hỏa Sơn Hồng Trĩ cũng không kịp chớp mắt mấy cái, cả hai đồng thời nảy sinh nghi ngờ đối với thực lực của Viêm ma.

Một chiêu ma pháp nho nhỏ như vậy đã có thể đối phó được với Viêm Ma, gã to đầu này quả thật kém quá đi.

Đặc biệt là kẻ vốn ký thác đầy kỳ vọng vào Viêm Ma như Tiêu Ân thì hai mắt càng trợn ngược. Mặc dù hẳn sớm biết một vật triệu tập từ nguyên tố không thể chiến thắng được ma thú cấp 5 hùng mạnh nhưng nó tốt xấu gì cũng là một ma pháp hỗn hợp cấp 3 cơ mà, lại còn được xưng tụng là hệ ma pháp mạnh mẽ nhất thế giới ma pháp nữa chứ, nhưng biểu hiện của nó thật là đáng thất vọng.

Chính lúc Tiêu Ân đang lắc đầu than thở thì Viêm Ma cuối cùng cũng hành động, nó chậm rãi ngẩng cái đầu to lớn lên, trong đôi mắt lóe lên những tia lửa đỏ. Tiếp đó Viêm Ma bước một bước lớn, thể mạnh như rồng như hổ lao về phía Hỏa Sơn Hồng Trĩ vừa mới tấn công nó.

Tiêu Ân lại sững người, thế này là thế nào? Ma pháp của Hỏa Sơn Hồng Trĩ không phải là đã đánh trúng nó rồi sao, thế nào mà trông nó như vừa mới uống cả trăm viên viaglacra thế, trông như thể bị thương mà phát điên vậy.

Chẳng lẽ..... bản chất của nó vốn dĩ là miễn dịch ma pháp?

Vừa nghĩ đến đây trái tim Tiêu Ân tức thời đập loạn nhịp.

Ma pháp trong thế giới ma pháp không nghi ngờ gì là thứ hùng mạnh nhất, nếu như cả đến ma pháp cũng miễn dịch thì Viêm Ma này chẳng phải là quá mạnh mẽ hay sao?

Hỏa Sơn Hồng Trĩ chớp chớp đôi mắt ưng, nó rõ ràng nghi hoặc vạn phần. Vì sao ma pháp của mình rõ ràng đã chui vào trong thân thể đối phương nhưng vẫn không có chút tác dụng nào như vậy?

Sự việc như thế này từ trước đến giờ chưa từng xảy ra.

Có lẽ do điều bất ngờ này nên đánh giá của Hỏa Sơn Hồng Trĩ đối với Viêm Ma đã tăng lên rất nhiều, nó giang rộng cánh lập tức bay lên không trung, chăm chú quan sát con quái vật đang không ngừng bốc lên ngọn lửa xanh lục ở dưới mặt đất.

Chỉ là nó rất nhanh phát hiện ra, con quái vật này cũng không có bao nhiêu bản lĩnh, ngoại trừ hình dáng và vóc người hung hãn một chút, ngoài ra không hiểu tại sao ma pháp của bản thân không có tác dụng đối với nó thì cũng chẳng có gì đặc biệt hết.

Đặc biệt là khi nó bay lên cao thì Viêm Ma cũng không có bất cứ phương pháp nào uy hiếp được nó nữa.

Phát hiện được tình hình đó, Hỏa Sơn Hồng Trĩ rít lên một tiếng lạnh lùng, hai cánh không ngừng vỗ đập, năng lượng quanh người bỗng nhiên xao động không ngừng.

Từng luồng ánh sáng màu lửa không ngừng tuôn ra quanh người nó, chỉ trong chốc lát đã hình thành hơn trăm luồng sáng màu đỏ phân tán xung quanh.

Sắc mặt Tiêu Ân đại biến, dựa trên dao động năng lượng của những luồng sáng đó, Tiêu Ân đã phân biệt rõ được uy lực của mỗi một luồng không hề thấp hơn ma pháp cấp 2 bình thường, còn nếu như cùng lúc phóng ra thì tuyệt đối không thua kém ma pháp cấp 4 Lưu Tinh Hỏa Vũ rồi. Tất nhiên, con ma thú này không hề biết Lưu Tinh Hỏa Vũ là gì nhưng những ma pháp mà nó dùng đều là pháp thuật thiên phú, đều là những năng lực nằm sẵn trong gen của nó từ khi mới sinh ra.

Sau một lúc, Hỏa Sơn Hồng Trĩ vỗ mạnh đôi cánh, hơn trăm luồng sáng nhanh như chớp điên cuồng lao xuống, mỗi một luồng sáng như có mắt, đánh trúng ngay lên thân thể Viêm Ma, lập tức khiến cho vẻ ngoài của nó trong vô cùng tả tơi, thê thảm.

Mặc dù những luồng sáng này chỉ tương đương với ma pháp cấp 2 nhưng thật khó mà đỡ nổi số lượng khổng lồ của nó.

Một chiêu Hỏa Cầu Thuật đã có thể khiến cho nửa hình nhân trong nháy mắt cháy thành than, chỉ cần một đóm lửa chạm vào cơ thể là đã đủ để một người mất đi sức chiến đấu.

Khi có hơn trăm Hỏa Cầu Thuật đồng thời xuất hiện trong phạm vi nhỏ có thể khiến cả vùng đó chìm trong biển lửa.

Nếu như khi đối mặt với quân đội loài người mà sử dụng ma pháp này thì chắc chắn có thể khiến cho tất cả nhân viên ở trong phạm vi 100m tử vong toàn bộ.

Bất kể là các loại ma pháp như Toàn Phong thuật, Băng Nhận Thuật, hay Thuật Đóng Băng mặc dù đều có uy lực rất mạnh mẽ nhưng nếu có đụng phải thì chưa chắc đã mất mạng nhưng ma pháp hỏa hệ thì không giống thế. Nếu chỉ xét về lực sát thương thì loại ma pháp này tạo ra tổn thương cho kẻ địch quả thực vượt xa ma pháp bình thường.

Cho nên khi hơn 100 luồng sáng đánh trúng Viêm Ma, Tiêu Ân cũng không nỡ nhìn bộ dạng bị thảm của nó nữa.

Tuy nhiên kỳ tích mà Tiêu Ân không ngờ đến đã xảy ra, dưới tác dụng của ma pháp đó, Viêm Ma vốn đã lung lay sắp đổ sau khi lay động một chút lại đứng vững trở lại, mà càng khiến người ta kinh ngạc là những vết thương kinh khủng trên người nó lại có thể nhanh chóng liền lại.

Chỉ chốc lát sau, ngọn lửa xanh trên người nó lại bốc lên hùng hục, cả người trên dưới phục hồi lại như cũ, không hề nhìn thấy bất kỳ vết thương nào nữa.

Ánh mắt Tiêu Ân sáng rực, bàn tay không biết từ lúc nào đã nắm chặt lại thành nắm đấm.

Mặc dù lực công kích của Viêm Ma không có cách nào bộc lộ ra nhưng năng lực phòng thủ của nó làm Tiêu Ân mở cờ trong bụng rồi.

Khi đối mặt với kẻ địch, gã này hẳn sẽ là một trợ thủ không thể coi nhẹ được rồi.

“Ngao.....”

Hỏa Sơn Hồng Trĩ lại một lần nữa phát ra tiếng kêu khùng bố nhưng nó cũng không dám bay xuống, sau khi lượn quanh Viêm Ma hai vòng, nó bỗng đảo người lao thẳng vào lòng hồ.

Tiêu Ân kinh ngạc nhìn nó, nghĩ không ra được nó muốn làm cái gì nữa, chẳng lẽ con ma thú cấp 5 này rút lui như vậy sao?

Đây dường như là một việc không thể xảy ra mà.....

Không lâu sau, Hỏa Sơn Hồng Trĩ lại từ trong lòng hồ Stanco bay ra.

Trong không trung nó giữ mạnh cơ thể, vô số hoa nước bay trong không trung, tạo nên một quang cảnh đặc biệt dưới ánh nắng mặt trời.

Tiếp đó, nó bay đến bên trên Viêm Ma, mở rộng mở phun một luồng nước xuống phía dưới.

Viêm Ma chỉ là một sinh vật do nguyên tố triệu tập bình thường mà thôi, do bản thân nó chỉ do các nguyên tố tạo thành mà không phải là sinh vật có trí tuệ cho nên trừ khi kẻ địch cố ý công kích thì từ hành vi mà nói, nó cũng chẳng khác một tên ngốc bao nhiêu.

Cho nên khi bị luồng nước dội lên đầu, Viêm Ma không hề tránh né mà vẫn đứng ngậy ra ở chỗ cũ.

Rất nhanh, ngọn lửa xanh trên người nó nhạt đi trông thấy, cả người bốc lên vô số làn khói trắng, quanh thân thể nó hình thành một vùng tràn ngập sương mù, như thể muốn bao phủ cả người nó.

Tiêu Ân thầm than thở, hẳn biết rằng Viêm Ma sắp tiêu đời rồi.

Chỉ là khi nhìn Hỏa Sơn Hồng Trĩ trong không trung, Tiêu Ân không nén được nổi cảm tức trong lòng, không biết là tên khốn nào đã đặt tên cho loài ma thú này nữa?

Hỏa Sơn Hồng Trĩ, rõ ràng là một ma thú hệ hỏa thể nào mà lại có thể xài nước xuất sắc như vậy cơ chứ? Thật là ép người quá đáng.

Quả nhiên, Hỏa Sơn Hồng Trĩ phát ra một tiếng kêu khó nghe rồi lại một lần nữa lặn xuống hồ.

Tiêu Ân trong lòng khê động, từ trong tiếng kêu của Hỏa Sơn Hồng Trĩ, hẳn đã nhận ra dường như con ma thú này có một tia tư tưởng nghịch ác.

Trong phút chốc, trong lòng Tiêu Ân bỗng nổi lên một ý tưởng vô cùng lớn mật, hẳn cẩn thận không chế lực lượng tinh thần của bản thân, từ từ kéo dài thành một đường liên hệ với Viêm Ma trong làn sương trắng.

Sau khi hẳn liên lạc được với Viêm Ma mới biết rằng tình hình nó lúc này thực ra cũng không đến nỗi tồi tệ lắm.

Vốn dĩ gã to đầu này là do hai loại nguyên tố thổ, hỏa ngưng tụ lại mà thành, bề ngoài mặc dù là nguyên tố thổ nhưng bên trong cơ thể do nguyên tố hỏa hoạt động mạnh mẽ nên nhiệt độ mặt ngoài cực cao, một khi gặp phải công kích bằng nước hồ tất nhiên sẽ làm bốc lên lượng lớn sương mù.

Đây cũng là do Tiêu Ân không quá quen thuộc đối với Viêm Ma nên mới lo lắng như vậy.

Chỉ là Tiêu Ân cũng biết, muốn dựa vào Viêm Ma thì không thể chống lại Hỏa Sơn Hồng Trĩ biết bay lượn được. Tất nhiên, nếu như là do hắn không chế thì có lẽ còn có thể liều một lần, nhưng một khi Tiêu Ân lộ diện thì chỉ cần thời gian kéo dài, nhất định sẽ bị con ma thú này phát hiện điều bất thường, đến lúc đó hoàn cảnh của Tiêu Ân sẽ vô cùng nguy hiểm.

Lưỡng lự một lát, Tiêu Ân cuối cùng không thu hồi lực lượng tinh thần của mình mà gắng sức giữ cho năng lượng ổn định nhằm hòa nhập vào trong hơi thở của tự nhiên.

Chốc lát sau, Hỏa Sơn Hồng Trĩ lại một lần nữa xuất hiện, nó mở rộng mở, từ trong yết hầu tưởng như không đáy lại phun ra một luồng nước.

Nhưng chính lúc đó Viêm Ma vốn đứng yên không động đột nhiên nhảy vọt lên cao. Mặc dù thân thể công kênh, nhảy cũng không cao nhưng dồn hết sức một lần tốt xấu gì cũng kéo gần được một chút khoảng cách với con ma thú trên không trung.

Chính lúc Hỏa Sơn Hồng Trĩ đang kinh ngạc muốn bay đi thì Viêm Ma đã không hề do dự phát nổ.

Lần phát nổ này cực kỳ bất ngờ, trước đó có thể nói không hề có dấu hiệu nào nên căn bản Hỏa Sơn Hồng Trĩ không kịp phòng ngự, đến cả lồng phòng ngự của bản thân còn chưa kịp dựng lên thì đã trúng chiêu rồi.

Đất đá cùng với năng lượng cuồng bạo lao về phía Hỏa Sơn Hồng Trĩ.

Lần phát nổ này là do Tiêu Ân ẩn trong bóng tối ngầm điều khiển, khoảnh khắc Viêm Ma nhảy lên đã nhắm chuẩn mục tiêu là Hỏa Sơn Hồng Trĩ cho nên uy lực lần này tạo ra có thể tương đương với bộc phá định hướng, tạo cho Hỏa Sơn Hồng Trĩ rắc rối lớn.

Một tiếng kêu bi thảm mà thể lương đột nhiên vang lên, Hỏa Sơn Hồng Trĩ do không kịp đề phòng nên bị cuốn vào trong phạm vi của sóng công kích.

Mặc dù trên người nó nhanh chóng lóe lên vàng sáng ma pháp cản lại đại bộ phận lực công kích nhưng thân thể vẫn bị khí lưu ném lên cao, sau khi lộn hai vòng trên không trung mới nhếch nhác rơi xuống.

“Àm.”

Sau một tiếng động lớn, Hỏa Sơn Hồng Trĩ rơi xuống đất, làm mặt đất xuất hiện một cái hố to sâu hoắm.

Chỉ là thương tích như thế đối với ma thú cấp 5 mà nói thực ra cũng chẳng tính là gì. Nó nhảy vọt lên, ánh mắt hung ác đảo khắp bốn phía nhưng Viêm Ma đã nổ tung rồi nên mặc cho nó có tìm kiếm thể nào cũng không thấy dấu vết gì nữa.

Sức nổ của Viêm Ma cực lớn, mà lần này còn là phát nổ định hướng nên cho dù là Hỏa Sơn Hồng Trĩ cũng khó mà hoàn toàn tránh được.

Lớp lông vũ đỏ tươi cứng như thép trên người nó đã cháy xém mất một mảng, bề ngoài vốn hoành tráng uy vũ lúc này trở nên rất hoạt kê.

Lát sau, Hỏa Sơn Hồng Trĩ dường như xác định được Viêm Ma đã tử vong nên nó liền thu lại vẻ hung dữ trong mắt, vỗ vỗ đôi cánh làm một số lông vũ đã bị tổn hại từ trên người tự rơi xuống. Tiếp đó, nó cất tiếng kêu, mang theo sự kiêu ngạo sau khi chiến thắng, nó hiên ngang cất cánh bay về phía chân trời.

Cho đến khi con ma thú đó đã bay đi xa hẳn, Tiêu Ân mới từ nơi ẩn nấp đi ra.

Trông thấy Hỏa Sơn Hồng Trĩ đối diện với vụ nổ mãnh liệt như vậy mà vẫn không bị thương, trong lòng Tiêu Ân thầm kêu may mắn.

Khi hấn ra tay đã tính trước kế hoạch cho Viêm Ma tự nổ, nếu như Viêm Ma tự phát nổ có thể làm trọng thương đối phương thì Tiêu Ân cũng không ngại ra tay thử xem có thể giết được con ma thú cấp 5 này hay không.

Nhưng vượt ra khỏi dự tính của hấn, lực phòng ngự mạnh mẽ của ma thú không ngờ lại đạt đến mức kinh khủng như vậy, chịu đựng một vụ nổ mạnh như thế nhưng vẫn biểu hiện ra bộ dạng chẳng có vấn đề gì, thật là làm người khác phải rợn tóc gáy.

Cả đến ma pháp mạnh nhất của bản thân còn chẳng làm gì được đối phương nên Tiêu Ân tất nhiên không dám thò mặt ra. May mà vừa rồi chỉ chỉ huy Viêm Ma tự nổ một chút cho nên không bị Hỏa Sơn Hồng Trĩ phát hiện ra, mà con ma thú hùng mạnh đó sau khi tìm kiếm không có kết quả cũng đành bỏ đi.

Đưa tay lau mồ hôi không biết đã chảy ra đầy trán từ lúc nào, trong lòng Tiêu Ân thầm quyết định, bản thân tuy đã là ma pháp sư chính thức nhưng ở một nơi lúc nào cũng có thể gặp phải ma thú như hồ Stanco này thì vẫn phải cẩn thận mới được.

Bước mấy bước đến gần nơi Hỏa Sơn Hồng Trĩ mới ngã xuống, Tiêu Ân dừng lại.

Nơi này vẫn còn lưu lại hơi thở mãnh liệt của ma thú mà luồng hơi thở này rõ ràng vô cùng cuồng bạo, từ đó có thể thấy con ma thú này lúc đó then quá hóa giận đến mức độ nào.

Nếu Viêm Ma không tự nổ thì Tiêu Ân có thể khẳng định Hỏa Sơn Hồng Trĩ nhất định sẽ bất chấp tất cả xông vào vật lộn liều chết với Viêm Ma.

Nên biết ma thú và con người không giống nhau, bọn chúng tuy rằng nắm vững ma pháp cùng cấp nhưng thân thể mạnh mẽ của chúng cũng là một vũ khí siêu cấp.

Cho nên ma pháp sư khi gặp phải ma thú cùng cấp nếu như dùng cứng đối cứng thì tuyệt đối không chống nổi. Chỉ là nhân loại lại có trí tuệ cực cao cho nên có thể dùng các loại thủ đoạn trợ giúp để đối phó ma thú, cho nên những ví dụ về ma pháp sư loài người chiến thắng ma thú cấp cao, thu được ma hạch của chúng nhiều không đếm xuể.

Đôi mắt đảo qua xung quanh một chút, khoe miệng Tiêu Ân khẽ nhếch lên, hấn bước nhanh về phía trước nhặt mấy cọng lông mà Hỏa Sơn Hồng Trĩ làm rụng trên mặt đất lên.

Tuy đại bộ phận chỗ lông vũ đó đã bị cháy đen nhưng vẫn còn sót lại 5 sợi lông hoàn hảo không tổn hại gì.

Nhẹ nhàng cảm mấy sợi lông lên, Tiêu Ân vô tình phát hiện khi chạm vào chúng có cảm thấy lạnh buốt, làm người ta có cảm giác giống như sự lạnh lẽo của một tảng băng.

Hắn thầm tấm tắc kêu kỳ lạ, nhất thời cảm thấy hiếu kỳ đối với ma thú quanh hồ Stanco.

Trong rừng Gobbi ở công quốc Louis tuy có rất nhiều ma thú, được gọi là thiên đường ma thú nhưng cũng chưa từng nghe nói đến những loại quái vật giống như Hắc Giáp Tích, tuy không biết ma pháp nhưng khi trưởng thành liền có thể trực tiếp trở thành ma thú cấp 5.

Cũng như hắn chưa từng nghe đến loài ma thú kỳ quái có tên là Hỏa Sơn Hồng Trĩ nhưng lại thích nghịch nước mà toàn thân còn lạnh giá như băng.

Nếu như hắn lần này không phải vì ly biệt quê hương đến đại thảo nguyên thì vĩnh viễn đừng hòng biết đến những thứ kỳ lạ cổ quái như thế.

Tuy rằng không biết số lông vũ này rốt cuộc dùng để làm gì nhưng Tiêu Ân vẫn cất chúng thật cẩn thận, cả đến số lông đã bị hủy hoại cũng không ngoại lệ.

Sau khi làm xong tất cả, hắn thở phào một hơi rồi trong vô thức ngược nhìn về nơi xa. Tiêu Ân bỗng phát hiện, hướng mà mình nhìn cũng chính là hướng mà Juliana rời đi.

Trong lòng không kìm được khẽ run lên, bản thân vì sao lại nhớ nhung cô ta như vậy chứ?

Sờ lên chiếc vòng trên cổ, nét mặt Tiêu Ân dần dần trở nên nghiêm trọng.

Vừa rồi trong tình hình biết rõ Hỏa Sơn Hồng Trĩ là ma thú cấp 5 nhưng hắn vẫn sử dụng thuật triệu hồi Viêm Ma mà còn không ngại nguy hiểm tiến hành chỉ huy từ xa đối với Viêm Ma nữa.

Hành động như vậy tuyệt đối vạn phần nguy hiểm, nếu như trong tình huống bình thường với tính cách của mình, hắn chắc chắn sẽ không ra tay.

Nhưng lần này hắn lại ra tay không chút do dự, mà sau khi lấy được lông của ma thú, trong lòng hắn liền có một loại cảm giác bức thiết muốn tặng đồ vật này cho Juliana.

Tất cả mọi thứ tuyệt đối không bình thường.

Tiêu Ân hít thở thật sâu, đắn đo một lát, hắn quay lại nơi ẩn nấp vừa rồi, bố trí vài cấm chế nho nhỏ xung quanh, sau đó đeo mắt kính lên.

Trong không gian Nhất Hào, Tiêu Ân vừa xuất hiện liền trông thấy gương mặt ngây ngất của Nhất Hào.

- Nhất Hào, ngươi sao thế?

Tiêu Ân khó hiểu hỏi, trong ấn tượng của hắn trong gần 10 năm qua dường như chưa từng nhìn thấy nó có biểu hiện như thế bao giờ.

- Chủ nhân, tôi yêu rồi.

Nhất Hào ngượng ngùng đáp.

Mắt Tiêu Ân trợn ngược, thiếu chút nữa thì ngất xỉu tại chỗ.

Nhất Hào chẳng qua chỉ là một đoạn chương trình mà thôi, làm sao có thể yêu đương được chứ?

Một khắc đó Tiêu Ân thấy trời đất quay cuồng, như thể ngày tận thế đã đến vậy.

Cả nửa ngày sau Tiêu Ân mới từ trong kinh hãi tỉnh lại, hắn nhìn Nhất Hào đầy kinh ngạc hỏi:

- Ngươi yêu rồi?

- Vâng, tôi đã yêu một thiếu nữ mỹ lệ, giọng nói và vẻ ngoài của nàng khiến cả đời tôi khó mà quên được.

Nhất Hào tiếp tục ngây ngất trả lời.

Hai mắt Tiêu Ân trắng dã nhưng đột nhiên nghĩ đến một việc nên hắn nhìn chằm chằm Nhất Hào hỏi:

- Ngươi yêu ai vậy?

- Chủ nhân, tôi đã yêu tiểu thư Juliana rồi.

Nhất Hào hơi híp đôi mắt, dùng ngữ điệu như đang thềm nhỏ dãi trả lời.

Khuôn mặt Tiêu Ân không nén được co rúm lại, mặc dù ở trong không gian hư cấu nhưng hắn vẫn có cảm giác buồn nôn khủng khiếp.

Thực ra bất kỳ ai sau khi nhìn thấy Juliana mà có loại biểu cảm này thì cũng không có gì kỳ lạ, nhưng vấn đề ở đây là Nhất Hào bây giờ đang biến hóa ra gương mặt của Tiêu Ân.

Nhìn bộ dạng dâm dăng của người khác thì không sao nhưng nếu nhìn thấy bộ dạng đó của bản thân thì chỉ sợ bất cứ người bình thường nào đều cảm thấy ăn không tiêu hết.

- Nhất Hào, cho xin đấy.

Tiêu Ân khó khăn rên rỉ:

- Người có thể đổi sang gương mặt khác được không, nếu như để người khác nhìn thấy bộ dạng này thì danh dự của ta đều sẽ bị người làm hỏng hết mất.

Nhất Hào a lên một tiếng, vỗ tay cái đốp nói:

- Đúng rồi, tôi có thể biến thành vẻ ngoài của nàng, như thế chẳng phải cũng giống như được tiếp xúc với nàng hay sao?

Nói xong thân thể Nhất Hào hơi rung động, đầu tiên một vầng sáng như thủy ngân hiện ra lưu động khắp người rồi một lát sau mới ngưng tụ trở lại, biến thành bộ dạng của Juliana.

Tiêu Ân thấy sờn hết cả tóc gáy, tình cảnh như thế này làm hắn nghĩ tới một bộ phim nổi tiếng ở kiếp trước. Chẳng nhẽ Nhất Hào lại là một người máy trong “kẻ hủy diệt”?

Chỉ là rất nhanh sau đó, Tiêu Ân đã bị gương mặt đẹp đẽ đến cực điểm của Juliana thu hút.

Nhất Hào nghiêng nghiêng đầu lộ ra một nụ cười đáng yêu hỏi:

- Chủ nhân, trông tôi bây giờ có đẹp không?

Tiêu Ân hít sâu một hơi, nghe thấy âm thanh mềm mại dịu dàng ấy, trong lòng hắn bỗng nổi lên một cơn kích động, nếu là trong hiện thực mà Juliana cũng gọi mình như thế thì tốt biết bao.

- Chủ nhân, người làm sao vậy?

Nhất Hào lên tiếng hỏi thăm đầy khó hiểu.

Từ trong ảo tưởng nguy hiểm tỉnh táo lại, Tiêu Ân vội vàng đáp:

- Hình dạng này không tồi, cũng được đấy.

- Chỉ cũng được thôi sao?

Nhất Hào không vừa lòng nhíu chặt đôi lông mày thanh tú, cả đến chiếc mũi nhỏ dường như cũng hơi hơi nhăn lại.

Lần này Tiêu Ân khề gật đầu đáp:

- Nếu người không làm bộ làm điệu như lúc nãy thì có lẽ còn đẹp hơn đấy.

Nhất Hào thở dài nói:

- Đúng thế, tôi cũng cảm thấy dường như vẫn còn có chút khác biệt với cô ấy, chỉ không biết rốt cuộc là khác ở điểm nào nhỉ?

Tiêu Ân sững người, lời hắn nói ra vốn chỉ để che đậy cảm giác đặc biệt trong lòng mình nhưng không ngờ Nhất Hào lại có phản ứng kỳ quái như vậy.

Quan sát tỉ mỉ cả nửa ngày Tiêu Ân cuối cùng cũng nhận ra.

Tuy rằng vẻ ngoài của Juliana mà Nhất Hào đã biến hóa thành không có bất cứ khác biệt nào so với thiếu nữ kia nhưng không biết tại sao, hình như vẫn thiếu một cái gì đó.

Chính vì thiếu mất thứ đó nên mới khiến cho sức hấp dẫn của Nhất Hào yếu đi rất nhiều, cả đến Tiêu Ân cũng có thể nhìn thẳng vào mặt nàng.

Khi Tiêu Ân nói cho Nhất Hào phát hiện của mình, thì cha này đột nhiên chìm vào trầm tư mà từ vẻ ngoài dường như đã nhận ra điều gì đó.

Tiêu Ân nhíu mày, tên Nhất Hào này chơi mấy trò biến thân khiến mình cả đến việc chính cũng quên mất tiêu luôn. Hắn lắc lắc đầu hỏi:

- Nhất Hào, ta tìm người để hỏi một việc
- Việc gì?
- Người có phải là vẫn luôn giám sát tình trạng cơ thể ta đúng không.
- Đúng thế, vì để đảm bảo an toàn của chủ nhân tôi bắt buộc phải làm thế.
- Tốt, vậy thì lúc này tình trạng thân thể ta có gì thay đổi không?
- Có.

Nhất Hào phát tay, một bức đồ thị bỗng hiện ra:

- Sau khi Juliana xuất hiện thì thân thể chủ nhân liền rơi vào tình trạng không ổn định, đặc biệt là nhịp tim của ngài lúc nhanh lúc chậm, so với một người thường xuyên luyện tập quảng bá thể thao có khác biệt rất lớn.

Sắc mặt Tiêu Ân khẽ biến, hắn tất nhiên hiểu ý của Nhất Hào.

Mà hắn càng rõ ràng hơn, hậu quả này đối với dạng người như hắn rất nghiêm trọng.

Quảng bá thể thao là loại kỹ xảo khai phá tiềm năng trong cơ thể, một khi học tập xong trình độ sơ cấp đồng thời cũng sẽ làm cho nhịp tim duy trì ở một trạng thái ổn định.

Trong trạng thái này, năng lượng tiêu hao của cơ thể không nghi ngờ gì là ở mức thấp nhất, cũng có thể phản ứng nhanh nhất đối với những sự việc đột ngột phát sinh.

Tuy nhiên khi tình cảm phát sinh dao động cực lớn thì tần suất này sẽ bị gián đoạn, tuy rằng nhịp tim không tăng lên đến mức dễ dàng bị người khác phát hiện giống như người thường nhưng cũng không cách nào duy trì ở tình trạng ổn định nữa.

Lưỡng lự một lúc lâu Tiêu Ân thở dài hỏi: “Nhất Hào, trong kho dữ liệu của người có người phụ nữ nào đẹp đến mức độ này không, chỉ cần nhìn một lần liền lập tức động tâm ấy.”

Nhất Hào trầm ngâm không nói, dường như đang tìm kiếm đáp án, mấy phút sau mới trả lời: “Chủ nhân, do kho dữ liệu bị tổn hại nên không thể đưa ra đáp án chính xác cho ngài, nhưng theo sự phán đoán của tôi thì trên người Juliana có một dạng sức mạnh thần kỳ, có lẽ chính do sự tồn tại của loại sức mạnh này nên mới tạo thành hiệu quả thần kỳ như thế.

Tinh thần Tiêu Ân nhất thời dao động, nếu như Nhất Hào nói là thực thì cũng làm rõ một điểm, bản thân mình không phải tự dưng phát bệnh hoa si mà vì chịu sự thu hút của một loại lực lượng nào đó mới có biểu hiện kém cỏi như thế.

“Nhất Hào, đó là dạng sức mạnh gì, là ma pháp sao?”

“Không phải ma pháp.” Nhất Hào chần chờ một lát mới đáp: “Theo như tư liệu còn lại chỉ ra, có một số sinh vật giống cái sinh ra đã có một loại từ trường tinh thần đặc thù, phạm là sinh vật sống trong phạm vi đó đều sẽ bị từ trường ảnh hưởng dẫn đến bị thu hút.”

Trong mắt Tiêu Ân lóe lên một tia sợ hãi, đúng là không nghe không biết, nghe rồi mới thấy kinh.

Dạng sức mạnh này quả thực quá kinh khủng gần như có thể xưng là vô địch thiên hạ rồi.

“Nhất Hào, người nói tất cả sinh vật sống?”

“Không sai, không chỉ là loài người mà cũng không phân biệt giới tính.” Nhất Hào thận trọng nói: “Loại từ trường tinh thần thiên sinh này gọi là nội my, tuyệt đối là một loại sức mạnh hại nước hại dân.”

Tiểu Ân không nén được cười khở, hại nước hại dân, cách dùng từ này quả thực quá chuẩn.

Hắn ngẫm nghĩ một lát rồi hỏi: “Thế Hỏa Sơn Hồng Trĩ thì sao, nó cũng là một sinh vật mà, tại sao lại không bị ảnh hưởng?”

“Không biết được.” Nhất Hào trả lời thẳng thắn: “Tư liệu không đủ, không thể tiến hành phán đoán và suy diễn.”

Tiểu Ân bắt lực lắc đầu, hề nhắc đến vấn đề không giải đáp được là Nhất Hào lại đẩy trách nhiệm cho việc thiếu hụt dữ liệu.

“Chủ nhân.” Nhất Hào bỗng chớp chớp mắt kinh ngạc kêu lên đầy vui mừng: “Tôi phát hiện ra trong kho dữ liệu có một bộ phận ghi chép liên quan đến thuật nội my, mà còn có thể thêm nó vào trong chương trình của tôi.”

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi lại: “Thế nghĩa là sao?”

“Nghĩa là...” Nhất Hào ngừng lại một chút, trên người lóe lên ánh sáng trắng: “Nghĩa là như thế này.”

Khi Tiểu Ân định thần nhìn kỹ lại, cả đến hô hấp của hắn dường như cũng tạm dừng vậy.

Lúc này trên người Nhất Hào hình như đã nhiều thêm một thứ gì đó khiến cho Juliana càng trở nên xinh tươi, đẹp dễ hơn.

Yết hầu hơi rung động một chút, Tiểu Ân gần như đã cho rằng đây chính là bản thân Juliana.

“Nhất Hào, người làm thế nào vậy?”

“Rất đơn giản, tôi cài chương trình của nội my thuật vào trong chương trình của mình, thế là đã có thể bắt chước được loại từ trường tinh thần kỳ diệu đó rồi.”

Nhất Hào giải thích một câu đơn giản nhưng lông mày nó lại nhíu chặt lại: “Kỳ lạ, chương trình này vậy mà lại không xung đột với chương trình gốc của tôi, mà hình như còn có một chút biến hóa kỳ dị nữa.”

“Biến hóa gì?” Tiểu Ân căng thẳng hỏi. Tất cả mọi thứ của hắn đều là nhờ Nhất Hào mà có cho nên vừa nghe đến biến hóa liền nhất thời trở lên lo lắng..

“Không biết được, có thể là một loại chương trình tình cảm đột biến.” Nhất Hào lắc đầu đáp: “Chủ nhân, người cứ yên tâm, thay đổi này chỉ khiến cho tình cảm của tôi thêm phong phú mà thôi, không có bất cứ tác dụng phụ nào cả.”

“Thực sao?” Tiểu Ân ngập ngừng hỏi.

“Đúng thế!” Nhất Hào cười duyên trả lời, nụ cười hết như trăm hoa đua nở, khiến cho người khác thấy vui tươi thanh thản: “Chủ nhân, ngài ở bên ngoài lâu như vậy hẳn là đã mệt rồi, có muốn nghỉ ngơi không?”

“Nghỉ ngơi?” Tiểu Ân kinh ngạc nhìn Nhất Hào, dường như Nhất Hào chưa từng nói những lời thế này thì phải, chẳng lẽ đây chính là cái gọi là tình cảm biến hóa sao?

“Ừm, nếu ngài muốn nghỉ ngơi, tôi có thể chuẩn bị nước tắm, kỳ lưng cho ngài, mát xa cho ngài, có thể...”

Khuôn mặt của Juliana bỗng rực, vẻ mềm mại đáng yêu đến cùng cực đó đủ để khiến cho mọi sinh vật giống được có công năng bình thường phải phun máu mũi.

Tiểu Ân là một người đàn ông, một người đàn ông trẻ tuổi vô cùng bình thường.

Mà do việc luyện tập quảng bá thể thao nên cơ thể hắn đặc biệt cường tráng, ở phương diện ‘nào đó’ thậm chí không hề thua kém lang nhân chút nào.

Cho nên vào lúc này hắn lập tức ưỡn thẳng ngực, dường như hoóc-môn kích thích nam tính bỗng nhiên bộc phát.

Gương mặt Nhất Hào càng lúc càng đỏ, lực sát thương khi đôi má hồng tươi tắn xuất hiện trên gương mặt khuyên quốc khuyên thành ấy tuyệt đối không phải bất cứ ai cũng có thể tưởng tượng ra được.

Đặc biệt là khi trong đầu hần xuất hiện những quang cảnh ở cấp độ phải hạn chế thì Tiểu Ân chỉ còn cảm thấy da đầu mình nóng hầm hập, thiếu chút nữa đã không khống chế được bản thân lao lên.

Đột nhiên từ bốn phía vang lên âm thanh cảnh báo chói tai: “Tút TUT TUT... Cảnh báo, đang có người lại gần, ước tính trong năm phút nữa sẽ tiếp cận ốc đảo.”

Tiểu Ân run rẩy nhìn mình một cái, luồng tà hỏa đó tức khắc tan biến sạch sẽ như thủy triều vừa rút.

Đầu óc hần vừa tỉnh táo liền không nén được thầm kêu hổ thẹn, bản thân mình làm sao vậy? Thế nào mà lại có tình cảm với một đoạn chương trình chứ, chẳng nhẽ là vì đến thế giới này lâu quá rồi nên mới...

Hần hít sâu một hơi rồi mới nhếch nhác rút khỏi Nhất Hào không gian.

Trong lòng hần vô cùng cảm kích đối với kẻ sắp đến ốc đảo, nếu như không phải là có người xuất hiện đúng lúc thì lần này hần phải xấu mặt rồi.

Chỉ là hần vừa mới tỉnh lại, bỏ mắt kính xuống liền phát hiện trên ngực mình đã có một vũng máu.

128. Chương 15: Sào Huyệt Nhện Chúa

Từ khi có được Nhất Hào, hơn nữa học tập được ma pháp, chưa từng có người nào tới gần hần mà không bị phát hiện. Đặc biệt, hiện giờ thực lực của hần có chút thành tựu, loại tình huống này càng khó có khả năng xảy ra

Nhưng giờ phút này, trong lòng Tiểu Ân kinh hãi gần chết, xem vết máu trước ngực, hiển nhiên hần chưa biết gì đã bị thương

Đối mặt với áp lực không biết tên, tinh khí thần của Tiểu Ân trong nháy mắt tập trung lại, toàn bộ lực lượng tinh thần trong nháy mắt tuôn ra, mười thước xung quanh hần, từng ngọn cây cọng cỏ đều bị hần giám sát

Một giây sau, hần có thể khẳng định, không có ngoại nhân ở xung quanh. Lòng mảy mảy nhẩn lại, nếu không có ai, vậy vết máu trên ngực mình do ai gây ra?

Đột nhiên, Tiểu Ân cảm thấy mũi mình nóng lên, hần sờ mũi, nhất thời khuôn mặt hiện lên vẻ dờ khóc dở cười

Nguyên vết máu đó chảy ra từ mũi mình, nghĩ đến tình hình ở trong Nhất Hào không gian, Tiểu Ân hiểu được đại khái

Nguyên trong không gian hư cấu, nếu quá kích động, thân thể ở thế giới hiện thực cũng có phản ứng

Khi nhiệt huyết dâng lên, không có cách phát tiết, một ít máu mũi chảy ra là chuyện bình thường

Cười khổ một tiếng, Tiểu Ân lấy một bộ quần áo khác từ trong vòng cổ ra

May là hần có đạo cụ không gian, hơn nữa hần không thiếu tiền, nếu không cứ để thế này gặp người khác, chẳng phải sẽ bị người ta cười nhạo hay sao

Thu hồi cảm chế, Tiểu Ân rời khỏi nơi này, đi theo một con ruồi máy, bay về phía bờ ốc đảo

Con ruồi máy này do Nhất Hào không chế, chúng nó có năng lượng dò tìm cường đại, đặc biệt trên không trung, khoảng cách và phạm vi dò tìm rất lớn, càng lợi hại hơn so với Ứng Nhân Thuật, cho nên Tiểu Ân tin tưởng vạn phần đối với tin tức tình báo mà chúng thu được

Một lát sau, Tiểu Ân đã thấy được người mà ruồi máy cảnh báo. Chứng kiến cảnh tượng trước mắt, ngay cả thiếu niên lão thành như Tiểu Ân cũng biến sắc

Trên mặt hồ có một lang nhân tát mẫn. Quanh người hần có một tầng ánh sáng màu trắng, cũng không biết tầng ánh sáng đó có tác dụng gì, lại có thể khiến hần phóng như bay trên mặt nước

Nhưng nguyên nhân chính thức khiến Tiểu Ân giật mình biến sắc là phía sau lang nhân tát măn có mười con nhện đang đuổi theo

Nhìn cái đầu của con nhện là biết đường như trọng lượng của nó không nhẹ. Nhưng con quái vật này lại có thể ung dung lướt chạy trên mặt nước, tốc độ giống như tên rời cung, không hề kém lang nhân tát măn phía trước. Tiểu Ân do dự một chút, nhìn bộ dáng của con nhện là biết không nên trêu chọc nó. Hơn nữa, nguyên nhân chính là hắn không có nhiều hảo cảm với lang nhân tát măn, cho nên khẽ lắc đầu, xoay người bỏ đi

Song khi hắn vừa mới xoay người, chợt nghe thấy một tiếng kêu thê lương truyền đến:

- Cứu mạng, cứu mạng

Tiếng kêu tràn ngập sự tuyệt vọng và đau khổ, giống như tia sáng cuối cùng biến mất trong địa ngục, đặc biệt thê lương

Chân Tiểu Ân hơi dừng lại, hắn thở dài, gỡ ma pháp cung đeo bên thân xuống, lấy ra hai mươi mũi ma pháp tiễn

Lúc đầu luyện chế ma pháp tiễn, hắn chẳng qua chỉ là bát cấp học đồ, uy lực của ma pháp tiễn là một trong những đòn sát thủ của hắn. Nhưng hiện giờ hắn đã tiến giai thành ma pháp sư chính thức, mấy mũi tên đó trở nên tầm thường yếu ớt

Hiện tại, không nghi ngờ gì, đúng lúc phải dùng tới

Mặc dù giữa tên lang nhân và Tiểu Ân có một khoảng cách, nhưng hắn nhìn thấy động tác của Tiểu Ân, thấy Tiểu Ân rút cung tên ra, trong mắt hắn hiện lên vẻ vui mừng khôn xiết, ánh sáng màu trắng vốn ảm đạm, phẳng phát sáng lên. Đồng thời, tốc độ của hắn nhanh hơn trước một chút

Tiểu Ân yên lặng đợi, khi con nhện cách hắn một nghìn thước, hắn không chút do dự bắn cung

“Vù...”

Một đạo ánh sáng xẹt qua, phẳng phát khi dây cung vừa buông ra, mũi tên đã tới mục tiêu

Con nhện đứng mũi chịu sào, cho nên căn bản không có phản ứng gì cả, đã bị mũi tên bắn trúng mắt

Uy lực của mũi tên cực lớn, đặc biệt có thêm ma pháp, dù là tốc độ hay lực lượng, cung tên bình thường không thể so sánh được

Con nhện này mặc dù cường tráng, nhưng nó chỉ là ma thú bậc 1, dưới công kích của mũi tên, căn bản không có lực để chống cự, bị mũi tên đâm xuyên qua mắt, xuyên vào trong

Con nhện lập tức ngừng lại, nó thống khổ giãy dụa, hơn mười cái càng nhỏ quăn lại, tầng lông xanh trên người nó không có gió nhưng tự động lắc lư

Song uy lực của mũi tên này còn chưa hết, ngay khi con nhện đang thống khổ lăn lộn trên mặt nước, mũi tên đó chợt nổ tung, biến thành nghìn mảnh nhỏ găm vào trong cơ thể con nhện

Đột biến xảy ra, con nhện đang liều mạng co quắp thân thể, sau đó liền không nhúc nhích nữa

Điều khiến Tiểu Ân thấy kỳ quái chính là, mặc dù con nhện đã chết nhưng thân thể nó vẫn lơ lửng trên mặt nước, không chìm xuống

Những con nhện có sự liên lạc thần bí với nhau, khi đồng bạn chết, ngay lập tức những con nhện khác cũng biết

Động tác của chúng nhất thời thông thả lại, nhưng chỉ một lúc mà thôi

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, chỉ có hơn mười con nhện, mà mình có hai mươi mũi tên, dù tiêu diệt toàn bộ bọn chúng, cũng dư ra

Giương cung lên, một mũi tên bắn ra

Năng lực bắn tên của Tiểu Ân không thể nghi ngờ, một mũi giải quyết một con là chuyện tất nhiên. Song khi hần chuẩn bị mở tiếp dây cung ra, muốn tiêu diệt toàn bộ mấy con nhện, thì chúng nó lại dừng lại, có kỷ luật giống như quân đội, nhanh chóng lướt trên mặt nước bỏ trốn

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn một màn này, không thể tưởng được mấy con nhện đó có trí tuệ cao như thế. Thoáng thấy thực lực đôi bên cách xa, lập tức không lưu luyến liền bỏ chạy. Trong chúng nó nhất định có người chỉ huy, mà quan chỉ huy của chúng quả thực có trí tuệ

“Hô, hô...”

Một tiếng thở kịch liệt truyền đến, tên lang nhân tát mãi đã tới bên bờ ốc đảo, hần thu hồi ánh sáng đậm bạc màu trắng trên người, không để ý tới hình tượng kêu lên:

- Chạy mau, nhện lông xanh tới kìa

Dứt lời, hần nhanh chóng chạy qua người Tiểu Ân, nhưng lại hơi chần chừ, quay lại kéo lấy tay Tiểu Ân, chạy sâu vào bên trong ốc đảo

Khi tay lang nhân tát mãi nắm lấy tay Tiểu Ân, cổ tay Tiểu Ân thụt vào trong tay áo, nắm lấy cán một con dao

Song, ngay lập tức Tiểu Ân thả ra, tốc độ cực nhanh, căn bản không khiến lang nhân tát mãi có cơ hội phát giác

Lang nhân tát mãi kéo tay Tiểu Ân, dùng sức kéo hần, muốn mang hần chạy trốn nhưng lại phát hiện ra bản thân dường như không phải đang kéo nhân loại, mà đang kéo một cây đại thụ nghìn tuổi

Lực lượng của hần hơn xa nhân loại bình thường, nhưng giờ phút này lại trở nên nhỏ bé, chẳng những không kéo được đối phương, ngược lại chân còn lảo đảo, tí ngã xuống mặt đất

Tay Tiểu Ân nhanh chóng đưa ra, kéo lấy cánh tay hần, dùng chút lực, nhất thời kéo lang nhân tát mãi dậy

- Bằng hữu, đừng hoảng hốt

Tiểu Ân cười an ủi

- Cần thận có nhện lông xanh

Lang nhân tát mãi hoảng sợ kêu lên:

- Chúng ta chạy mau

- Trốn?

Tiểu Ân cười xem thường, ung dung nói:

- Yên tâm đi, người đã an toàn

Tên lang nhân tát mãi ngẩn ra, cẩn thận quay đầu lại, mở to hai mắt, khó tin nói:

- Không thể tin được, nhện lông xanh sao lại chạy?

Giờ phút này, trên mặt hồ, chỉ có hai con nhện, còn hơn mười con khác đã quay đầu bỏ chạy, tốc độ của chúng cực nhanh, thoáng cái đã biến thành mười cái bóng đen

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Đó là ma thú nhện lông xanh sao?

- Đúng

Lang nhân tát mãi vô thức gật đầu nói:

- Chúng là ma thú cấp 1

- Cấp 1?

Tiểu Ân không nhịn được cười nói:

- Người là một tát măn, chẳng lẽ không đối phó được với ma thú cấp 1 sao?

Khuôn mặt lang nhân tát măn đỏ lên, nói:

- Nếu như chỉ có một con, tự nhiên ta không sợ, nhưng chúng có hơn mười con, đương nhiên ta phải chạy

Thấy khuôn mặt tươi cười của Tiểu Ân, hắc xẩu hổ gãi đầu nói:

- Ta tên là Harrison, lang nhân tát măn, bằng hữu tên gì?

Tiểu Ân gật đầu với lang nhân tát măn, vỗ đoàn cung trên tay, nói:

- Tiểu Ân, cung tiễn thủ

Tên lang nhân này gặp nguy hiểm nhưng không chịu chạy một mình, hành động này của hắn khiến Tiểu Ân có hảo cảm với hắn, hơn nữa khiến hắn nhớ lại bằng hữu lang nhân đầu tiên của mình, Madison

- Cung tiễn thủ?

Harrison cười giống như nghe một chuyện lạ, nhưng hắn lập tức nhớ lại, vừa rồi Tiểu Ân quả thực bắn tên ra, nhất thời ngẩn người ra

Quay đầu nhìn lại hai con nhện nằm trôi nổi trên mặt nước, Harrison do dự hỏi:

- Hai con nhện lông xanh này bị người bắn chết?

- Đúng vậy

Tiểu Ân gật đầu thừa nhận

- Trời ạ, người làm thế nào vậy?

Harrison khó tin kêu:

- Người dùng cung tên bắn chết ma thú?

Tiểu Ân gãi đầu, đúng vậy, những câu này nghe có vẻ thật khoa trương

Hắn suy nghĩ một chút, chìa mũi tên và cung tên ra, nói:

- Cung và tiễn của ta là ma pháp cung và ma pháp tiễn, phối hợp hai thứ này lại, chỉ cần bắn trúng chỗ yếu hại của ma thú là giết được nó

Lúc này Harrison mới hiểu ra:

- Hóa ra là ma pháp cung và ma pháp tiễn, trách không được

Tiểu Ân yên lặng nhìn vào mắt hắn, nghe tới ma pháp cung, vẻ mặt lang nhân tát măn chỉ lộ ra vẻ hâm mộ, trong mắt không hề xuất hiện một tia tham lam nào cả

Tới giờ phút này, Tiểu Ân mới yên lòng, lang nhân tát măn này xứng đáng để kết giao

- Người tới nơi này làm gì? Sao bị nhện đuổi giết?

Tiểu Ân dò hỏi

Harrison thở dài, vô tình nói:

- Đừng nói nữa, ta kém may mắn, vốn muốn tới ốc đảo của nhện lông xanh, xem có thể tìm được linh thể của nhện chúa hay không. Nhưng không ngờ lại kinh động đến những con nhện thủ vệ, may mắn linh thể của ta là một con thủy quái, nên mới trốn thoát, nhưng nếu không có người giúp đỡ, chỉ sợ ta đã lành ít dữ nhiều

Nghe xong, hai mắt của Tiểu Ân sáng lên hỏi:

- Linh thể của nhện chúa, đó là cái gì?

- Đó là linh hồn của nhện chúa sau khi chết đi

- Loại linh hồn này có quan hệ với linh vật của tát măn sao?

Tiểu Ân tiếp tục dò hỏi

Mặc dù trước kia hắn có hỏi qua Diya, nhưng lang nhân tát măn trả lời cho nó qua, hơn nữa còn không chi tiết, nên Tiểu Ân chỉ hiểu được một cách đại khái. Gặp phải Milligan và Juliana, hắn có hứng thú cực lớn với lang nhân tát măn, muốn hiểu rõ một cách cụ thể

Harrison cân nhắc một chút nói:

- Đúng vậy, có quan hệ, linh hồn thể có trí tuệ và năng lực, nếu kết hợp cùng với lực lượng tinh thần, có thể tạo ra thú nhân tát măn

- Người nói là linh vật

- Không sai

Harrison ủ rũ nói:

- Thực là đáng tiếc, nếu như ta có được linh thể của nhện chúa thì linh vật của ta chắc chắn sẽ tiến hóa

Đôi mắt Tiểu Ân chuyển động, hỏi:

- Nếu linh vật của người tiến hóa sẽ sinh ra hiệu quả gì?

- Sau khi tiến hóa, uy lực của linh vật sẽ tăng lên. Trải qua một thời gian rèn luyện, ta có thể trở thành chiến tranh tát măn

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu. Có lẽ do nhớ tới ân cứu mạng của Tiểu Ân cho nên Harrison không hề giấu diếm nói thẳng ra

Một lát sau, từ miệng Harrison, Tiểu Ân thu được rất nhiều tin tức hữu ích

Thì ra thú nhân muốn trở thành tát măn, điều đầu tiên là phải có lực lượng tinh thần

Đương nhiên, so với nhân loại, lực lượng tinh thần của thú nhân kém hơn nhiều, nhưng chỉ cần có một chút lực lượng tinh thần là có thể kết hợp được với linh hồn của ma thú

Sau đó, tìm linh hồn thể của ma thú đã chết còn lưu lại

Muốn tìm được linh hồn thể là một chuyện hết sức khó khăn, phải biết rằng trong tự nhiên, ma thú muốn sinh tồn khó hơn nhiều so với nhân loại

Trong thế giới ma thú, tất cả tuân theo pháp tắc tự nhiên, chỉ cần không cẩn thận, thì chỉ có con đường diệt vong

Ở trong hoàn cảnh đó, thực lực của ma thú được đề cao nhanh, nhưng chỉ có những ma thú mạnh mẽ nhất mới có thể sinh tồn

Ma thú mạnh mẽ nhất sau khi chết thường lưu lại linh hồn thể, nhưng đại bộ phận linh hồn thể đều mê mê tỉnh tỉnh, qua một đoạn thời gian sẽ tan biến

Muốn trở thành thú nhân tát măn, ngoài lực lượng tinh thần ra, linh hồn thể của ma thú đã chết càng không thể thiếu

Có linh hồn thể của ma thú, dưới sự dẫn dắt của đại tát măn, linh hồn của thú nhân và linh hồn thể kết hợp với nhau, khi đó thú nhân mới có thể mượn được lực lượng của ma thú khi còn sống

Nhưng do là linh hồn thể, nên cấp bậc của ma thú thường hạ xuống một bậc, không có cách phát huy hết sức mạnh khi còn sống. Nhưng chỉ cần bắt được linh hồn thể của ma thú mới, tiến hành kết hợp với linh vật, một ngày nào đó, tự thân linh vật sẽ tiến hóa, có được thực lực như ngày trước

Đương nhiên, không phải thú nhân tát măn nào cũng làm được điều này, đừng nói là số lượng linh hồn thể của ma thú cực kỳ ít, dù là gặp được, cũng rất ít người dám cho linh vật của mình ăn linh hồn thể

Bởi vì linh vật ăn linh hồn thể, chưa chắc đã tiến hóa thành công một trăm phần trăm. Đặc biệt cấp bậc càng cao, tỉ lệ tiến hóa thành công càng thấp

Linh vật của Harrison vốn là một con bạch tuộc có thực lực ma thú cấp 4

Nhưng không biết vì sao, sau khi Harrison dung hợp với linh hồn thể của ma thú, thực lực của nó chỉ tầm cấp 1, cấp 2. Cho nên nó có khả năng thăng cấp cực lớn, nếu như ăn linh hồn thể của ma thú cấp 1, cấp 2, chắc chắn sẽ thuận lợi tiến giai

Từ miệng Harrison thu được nhiều tin tức mình muốn biết, trong lòng Tiểu Ân động

- Harrison, thú nhân có thể kết hợp cùng linh hồn thể của ma thú, vậy loài người thì thế nào? Có thể không?
- Loài người?

Harrison chớp mắt nói:

- Thể chất của loài người quá kém, khó có khả năng thừa nhận được áp lực khi kết hợp cùng với linh hồn thể
- Chẳng lẽ chưa có ai thành công sao?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi

Harrison suy nghĩ rất lâu, nói:

- Trong ký ức của ta, dường như chưa nghe nói qua có nhân loại nào trở thành thú nhân bất mãn

Tiểu Ân khẽ cau mày, hẳn biết, trên thế giới này, người thông minh chắc chắn không chỉ có mình hắn, nếu trăm ngàn năm qua không có nhân loại nào trở thành bất mãn, vậy chắc chắn trong đó có mâu thuẫn không thể vượt qua, chỉ là hiện giờ hắn không rõ mà thôi

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, mặc dù thú nhân không có lực lượng tinh thần cường đại, không thể trở thành ma pháp sư, nhưng bọn họ có phương pháp khác. Một khi kết hợp được với linh hồn thể của ma thú, thực lực của bọn họ tuyệt đối không kém hơn ma pháp sư bình thường

Mặc dù phương pháp này đơn giản, nhưng nguy hiểm lại lớn, nên số lượng cũng ít. Nhưng so với sự tu luyện của ma pháp sư thì phương pháp này lại nhanh hơn

Khi Harrison giải thích cho Tiểu Ân, cũng đánh giá qua ốc đảo. Chỗ này gần với chỗ sâu trong hồ Stanco, nếu như không phải có truy binh đuổi phía sau, chắc chắn hắn không tiến vào sâu như thế này

Đột nhiên, ánh mắt Harrison ngưng tụ, đột nhiên đứng lên, chạy về phía trước

Tiểu Ân hơi sững sốt, thân hình khẽ động, vô thanh vô thức bám phía sau hắn

Harrison chạy tới một cái hồ lớn, cẩn thận nhặt một nửa cái lông vũ đã cháy đen

Tiểu Ân mỉm cười, đây là lông của Hỏa Sơn Hồng Trĩ. Trên tay hắn có năm cái lông vũ không bị hư tổn gì, nên ngẫu nhiên nhìn thấy một hai cái như thế, cẩn bản hắn không để ý

- Đây là...

Harrison ngạc nhiên vui mừng kêu lên:

- Đây là lông của Hỏa Sơn Hồng Trĩ

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nhưng nhìn vẻ mặt kích động của Harrison, trong lòng nói thầm, chẳng lẽ lông của Hỏa Sơn Hồng Trĩ thực sự quý hiếm?

- Đúng là lông của Hỏa Sơn Hồng Trĩ

Harrison hưng phấn kêu lên, cẩn thận lấy ra một chiếc hộp, cất chiếc lông đó đi

Nhưng hắn quay đầu nhìn Tiểu Ân, không khỏi ngần ra, do dự một lát, cuối cùng cắn răng một cái, giống như đưa ra một quyết định trọng đại, giờ chiếc hộp ra, nói:

- Tiểu Ân, người vừa mới cứu mạng ta, thứ này thuộc về người

Tiểu Ân vừa buồn cười vừa tức giận, thứ này trong mắt Harrison có lẽ trân quý vô cùng, nhưng trong mắt Tiểu Ân thì nó chỉ là một sợi lông mao mà thôi

Hơn nữa nhìn vẻ mặt thống khổ của Harrison, dù da mặt Tiểu Ân có dày hơn nữa, cũng không thể nhận lấy

- Harrison, lòng tốt của người ta ghi nhận, nhưng thứ này ta không cần, người nhận lấy đi

Trong mắt Harrison hiện lên vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, hắn chần chờ một chút, cuối cùng nói:

- Tiểu Ân, người có biết lông của Hỏa Sơn Hồng Trĩ có tác dụng gì không?

- Không biết

Tiểu Ân sáng khoái nói

- Nếu người biết tác dụng của nó, chắc chắn không dễ dàng tặng cho người khác

Harrison thở dài một tiếng, lưu luyến nói:

- Hỏa Sơn Hồng Trĩ là một trong ma thú quý hiếm, lông của nó các công dụng thần kỳ, đó là có thể đề cao xác xuất thành công khi linh vật tiến hóa, đặc biệt là linh vật cao cấp tiến hóa, nhất định cần phải có lông của Hỏa Sơn Hồng Trĩ

Lông mày Tiểu Ân nhíu lại. Hắn nhất thời nhận ra giá trị của thứ này

Có lẽ đối với ma pháp sư, thứ này không có giá trị lớn, nhưng với thú nhân thì nó có giá trị hoàn toàn khác

Nếu giao lông của Hỏa Sơn Hồng Trĩ cho thú nhân tất mẫn, chắc chắn thực lực của bọn họ sẽ tăng lên

Ánh mắt vô tình nhìn Harrison, Tiểu Ân nói:

- Harrison, thứ này có ích đối với người, thế người thu lấy đi

Hắn chỉ vào mình nói:

- Người đừng quên, ta không phải là thú nhân tất mẫn

Sắc mặt Harrison nhất thời đỏ lên, thì thào nói:

- Mặc dù người không phải tất mẫn, nhưng người là cung tiễn thủ, hơn nữa khí lực của người rất lớn, chỉ sợ là một chiến sỹ

Tiểu Ân ngẩn ra, tưởng Harrison là một tên có đầu óc đơn giản, không ngờ đầu óc của hắn lại linh hoạt vậy, chỉ nhìn mình kéo cung, hắn đã xác định được thân phận của mình. Cuối cùng Harrison nhìn chiếc hộp, rồi nói:

- Thứ này đối với tất mẫn, không nghi ngờ gì là bảo bối, nhưng đối với kỵ sỹ loài người, tương tự cũng thế

- A?

Lúc này Tiểu Ân thực sự có hứng thú

- Kỵ sỹ loài người các người không phải thích tìm ma thú để cưỡi sao?

Harriosn cầm chiếc hộp nói:

- Muốn chiếm được cảm tình của ma thú, để nó thừa nhận người, ngoài sự chân thành ra, cần phải có thứ để tặng hảo cảm của ma thú lên

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên, kinh ngạc nhìn chiếc lông vũ bị cháy, không ngờ nó còn có tác dụng như thế

- Thứ này, có thể khiến ma thú sinh hảo cảm?

- Không sai, bởi vì ở bên trong lông vũ ẩn chứa một năng lượng tinh thuần nhất thế giới, hơn nữa nó có tác dụng tinh chế lại ma hạch. Cho ma thú nuốt lông của Hỏa Sơn Hồng Trĩ, khiến tỉ lệ ma hạch phát sinh dị biến tăng lên, thậm chí tăng lên một bậc

Sắc mặt Tiểu Ân chợt biến ảo. Trách không được Juliana muốn có lông vũ, thì ra nó còn có diệu dụng như vậy

Trong lòng động, Tiểu Ân kỳ quái hỏi:

- Nếu lông mao này có tác dụng như vậy Chẳng lẽ không có người hoặc ma thú khác muốn bắt chúng hay sao?

Tiểu Ân vuốt cằm nói tiếp:

- Nó chẳng qua chỉ là một ma thú cấp 5, mặc dù rất cường đại, nhưng chắc chắn có ma thú khác cường đại hơn nó

- Vô dụng

Harrison cười nói:

- Loại lông vũ này có một đặc tính đó là chỉ khi Hỏa Sơn Hồng Trĩ tự mình lột ra, mới thu được hiệu quả thần kỳ, nếu bắt buộc, chẳng những không có tác dụng gì, ngược lại khiến cho nguyên tố trong cơ thể rối loạn, còn hung mãnh hơn độc được ba phần

Tiểu Ân khẽ gật đầu, trong lòng thầm hô may mắn, xem ra mình sử dụng Viêm Ma, đánh cho Hỏa Sơn Hồng Trĩ choáng váng, khiến nó để lại lông mao, hóa ra có một tác dụng nhất định

Harrison thở dài một tiếng nói:

- Hỏa Sơn Hồng Trĩ là một loại sinh vật thần kỳ, tiến giai nhanh nhất trong giới tự nhiên, hơn nữa có hoàn cảnh hết sức đặc thù, trên cơ bản không có sinh vật nào xung đột với nó, hơn nữa mỗi khi nó tăng cấp, đều tự động thoát lông một lần. Khi đó, tất cả ma thú sẽ tới bên cạnh nó, lẳng lặng chờ đợi, một khi Hỏa Sơn Hồng Trĩ thoát vũ xong, mỗi một sợi lông vũ nó để lại sẽ tạo ra một trận gió tanh mưa máu

Tiểu Ân nghe kể như say như dại, hỏi:

- Harrison, sao người biết được điển cổ này?

Với thực lực của Harrison, Tiểu Ân không tin tưởng hẳn có bản lãnh, chính mắt nhìn thấy tình cảnh đó

- Ta nghe kể từ một vị trưởng lão tát mẫn

Harrison vắt vẻo giấu diếm nói:

- Đó là một người có học thức phong phú, từ nhỏ ta đã ở bên cạnh người, được chỉ bảo ít nhiều

Tiểu Ân mừng rỡ, ánh mắt ngưng tụ nói:

- Nói như thế, học thức của người rất phong phú?

Harrison ưỡn ngực nói:

- Coi như là thế đi

Mặc dù hẳn khiêm tốn nói, nhưng động tác của hắn thể hiện ra sự tự tin và kiêu ngạo

Tiểu Ân gật đầu một cái, nói:

- Người có biết ma thú Hắc Giáp Tích không?

- Đương nhiên, nghe nói đây là một loại ma thú đặc thù, lúc còn bé nó chỉ là ma thú cấp 2, cấp 3, hơn nữa còn kém các ma thú ở chỗ là không có ma pháp

Harrison tự tin nói:

- Nhưng khi nó sống tới một trăm năm, hoặc lúc còn bé thôn phệ đủ linh hồn thể của ma thú, hơn nữa có lông của Hỏa Sơn Hồng Trĩ, nó sẽ đột phá biến thành ma thú cấp năm Phi Thiên Hắc Giáp Tích

Dừng một chút, Harrison hâm mộ nói:

- Khi còn nhỏ Hắc Giáp Tích là một ma thú bậc trung kém cỏi, đừng nói là ma pháp sư hay tát mãn, chỉ cần có nhiều người là có thể thu thập nó. Nhưng một khi nó đột biến, thành Phi Thiên Hắc Giáp Tích, trong hàng ngũ ma thú cấp 5, nó đứng nhóm đầu đó

Tiểu Ân quay mặt đi chỗ khác, hẳn không muốn Harrison nhìn thấy nụ cười trên mặt mình

Thuận miệng hỏi vài câu, làm thế nào cho ma thú ăn, thu phục nó thế nào, Harrison không hề có học vấn phong phú, dù hỏi thế nào hẳn cũng có đáp án rõ ràng

Tới lúc này, Tiểu Ân chính thức nhìn tên này bằng con mắt khác, hẳn chẳng những hiểu rõ chuyện của tát mãn, thậm chí cả kỹ sỹ loài người và ma thú, hẳn cũng biết

Học thức uyên bác như thế, hơn xa những tên lang nhân tát mãn mà Tiểu Ân từng gặp, Harrison quả là một cuốn từ điển sống, vấn đề gì, hẳn cũng giải đáp được

Cuối cùng, cân nhắc trong chốc lát, Tiểu Ân hỏi:

- Harrison, người chắc chắn trong sào huyết của nhện lông xanh có linh hồn thể của ma thú chứ?

- Đúng vậy, chắc chắn có

Harrison khẳng định nói:

- Nhìn hành động của chúng nó, hơn nữa chúng nó còn cố gắng bảo vệ sào huyết, chắc chắn có linh hồn thể tồn tại

- Làm thế nào mới thu thập được linh hồn thể?

- Rất đơn giản, cấp bậc linh hồn thể của nhện chúa không cao, chúng ta có thể sử dụng linh vật để bắt lấy nó. Còn ma pháp sư loài người phải sử dụng lực lượng tinh thần để bắt nó

Nói xong, hẳn lấy ra một hạt châu màu đen nói:

- Nó gọi là Cầu Linh Châu. Chỉ cần bắt linh hồn vào trong là được

Khóe mắt Tiểu Ân thoáng nhìn qua, nhìn trong túi của Harrison có ba viên như vậy, trong lòng vui vẻ nói:

- Harrison, ta có hứng thú với thứ đó, hy vọng người tặng nó cho ta

- Được

Harrison không chút do dự nói:

- Kỳ thực thứ này không hiếm, chế tạo nó có chút mất sức mà thôi

Tiểu Ân cười cảm kích, cất đồ vật nọ đi, đem chiếc hộp cho Harrison nói:

- Harrison, thứ này đối với ta vô dụng, người giữ đi

Nói xong, hẳn xoay người đi tới bên hồ, nói:

- Người có hứng thú muốn tới sào huyết của nhện chúa không?

Hai mắt Harrison sáng lên, hẳn hưng hăng cắn răng một cái, cất chiếc hộp vào trong túi, gật đầu với Tiểu Ân, nói:

- Đi, tại sao không đi, ngay cả lòng của Hỏa Sơn Hồng Trĩ ta cũng nhật được, không tìm thấy linh hồn thể thì còn có ích gì nữa

Tiểu Ân cười ha hả, tên lang nhân tát mãn thực là một nhân vật thú vị

Harrison tới bên người Tiểu Ân, vung tay lên, một mảnh bạch quang sáng lên, dưới sự điều khiển của hẳn, mảnh bạch quang tạo thành hình con quái vật

Đó là một con quái thú dài bốn thước, nhìn bề ngoài là một con bạch tuộc tám chân cực lớn, chiều dài của xúc tu vượt qua cả thân hình nó. Nhưng Tiểu Ân cảm ứng, đó không phải thực thể, mà là do một thủ đoạn nào đó ngưng tụ thành

Nhìn cảnh trước mắt, thì ra thú nhân tất hẳn có biện pháp khống chế linh vật như thế, Milligan và Juliana cũng sử dụng biện pháp này. Nhưng điểm khác nhau đó là, bọn họ dung hồn thể có năng lực phi hành, hơn nữa còn khai thác được năng lực đó

Harrison tạo ra một chủ thể, quái thú liền chui vào trong nước:

-Tiểu Ân huynh đệ, chúng ta đi thôi

Tiểu Ân ngẩn ra trong lòng có chút không yên

Harrison kéo tay hắn nói:

-Yên tâm đi linh vật của ta mặc dù hiện tại năng lực chưa đủ, nhưng chở hai người trong nước không thành vấn đề gì, mới vừa rồi ta được vào nó để chạy trốn đó

Tiểu Ân cười khở một tiếng, thâm nghĩ, ta chỉ nhìn thấy người trốn chui trốn lủi, nếu dựa vào nó chưa chắc đã chạy thoát

Mặc dù trong lòng hoài nghi năng lực của linh vật, nhưng dưới tình huống này, cười nó là lựa chọn duy nhất

Kỳ thực trong lòng Tiểu Ân có quyết định, một khi tới sào huyệt của nhện lông xanh, nhất định mình phải tới trước một bước, thu lấy linh hồn thể của nhện của cho Hắc giáp tích ăn

Một khi Hắc giáp tích biến thành phi thiên Hắc giáp tích, năng lực của nó sẽ tăng lên về chất, ngay cả mình cũng không thể chống lại nó

Có một trợ thủ như vậy Tiểu Ân tuyệt đối không bỏ qua

Hai người bước lên đỉnh đầu của nhện tám chân, con bạch tuộc này là do năng lượng hóa thành, tám chân của nó bơi trong nước, giống như thiên ma loạn vũ, trong nháy mắt theo gió vượt sóng bơi về phía xa

Theo như Harrison nói, sào huyệt của nhện lông xanh không cách xa nơi đây, qua một ốc đảo khác, Tiểu Ân mơ hồ nhìn thấy sào huyệt mà Harrison nói

Chỗ đó phủ một màu xanh biếc nổi trên mặt nước

Từ xa nhìn lại, giống như một ốc đảo, nhưng phía trên ốc đảo có nhiều thực vật nhỏ bé kì dị, không giống như ốc đảo bình thường. Có những cây cao mấy thước, lại có cây cao gần mười thước

Bỗng nhiên lúc này 2 con chim bay qua ốc đảo, chúng nó dường như có chút mệt mỏi, vì vậy muốn hạ xuống, muốn nghỉ ở ốc đảo

Nhưng khi chúng vừa hạ xuống, lập tức phía dưới phủa vô số sợi màu xanh biếc, trên những sợi tơ đó có độc tính mãnh liệt, hơn nữa lại còn rất dính nhớt. Hai con chim bị sợi tơ đó quấn lấy, nhất thời cả người vô lực, ngay cả khi liều mạng vỗ cánh, chỉ miễn cưỡng bay được một lúc, sau đó ngã xuống ốc đảo

Nhưng chúng nó không chìm vào trong nước. Bởi vì từ trong đồng cỏ xuất hiện mấy con nhện. Mấy con nhện đó dường như có thể di chuyển trên mặt nước, trong giây lát kéo hai con chim xui xẻo quay về ốc đảo. Kết quả không cần nghĩ cũng biết

Ở cách đó không xa Tiểu Ân và Harrison lặng lẽ quan sát mọi việc, lòng mày Tiểu Ân nhú lại hỏi:

-Có bao nhiêu con nhện?

-Không biết, nơi này là sào huyệt của nhện lông xanh, chắc phải có đến mấy trăm con

Harrison ngoắc mồm nói

-Mấy trăm con? Nhiều như thế, vậy chúng lấy gì để ăn? Nếu chúng chỉ dựa vào phương pháp săn bắt thủ công kia, chỉ sợ can bản không thỏa mãn cái bụng chúng

-Không

Harrison kinh ngạc nói:

-Nhện lông xanh ăn rất ít, chúng nó chỉ ăn côn trùng trên đảo cũng đủ no rồi, về 2 con chim xui xẻo kia, chắc hcahawns chúng hút hết máu, còn thân thể chúng không ăn đau

-Ăn rất ít?

Tiểu Ân khó tin hỏi:

-Thân thể chúng lớn vậy, ăn ít làm sao hấp thu được năng lượng?

Harrison ngẩng ra rồi bật cười nói:

-Tiểu Ân người biết tại sao thân hình nhện lông xanh lớn như thế, nhưng có thể thoải mái lướt trên mặt nước không?

-Tại sao?

-Bởi vì thân thể của bọn chúng phần lớn là không khí. Thể tích thật sự của bọn chúng chỉ lớn long bàn tay, nhưng hấp thu không khí, thể tích chúng lớn ra như thế, ngay cả khi ở trên mặt nước, chúng nó cũng có thể hành động tự nhiên, không bị chìm.

Tiểu Ân gật đầu, trong lòng hắn thầm nhận ra sự quan trọng của tri thức, ma thú ở đây rất đa dạng, nằm ngoài khả năng tưởng tượng của mình, khi ở rừng Gobi cũng không có ma thú cổ quái như thế

Harrison chỉ vào ốc đảo nói:

-Muốn lên vào sào huyết của nhện lông xanh, từ phía trên cao xuống là chuyện không thể, biện pháp duy nhất là tiến vào đáy nước rồi tiến vào

-Người nắm chắc mấy phần?

Tiểu Ân dò hỏi

-Ta quan sát chúng nó hơn một tháng, nắm được gần hết mọi thói quen của chúng, cho nên người yên tâm đi

Harrison vỗ ngực nói:

-Nghe ta đi không sai đâu

-Thực không? Thế lần trước bỏ chạy thì sao

Harrison xấu hổ nói:

-Sai lầm, ngẫu nhiên sai lầm mà thôi

-Được rồi

Tiểu Ân liếc nhìn chiếc nhẫn ma pháp trên ngón tay. Có thứ này phòng hộ, dù gặp nguy hiểm cũng óc thể toàn thân trở về

Chiếc nhẫn có chứa đựng ma pháp tự động bảo hộ, chủ nhân bị công kích, chiếc nhẫn sẽ khởi động.

Lần trước giao đấu với Milligan, tên lang nhân sát mẫn đó không trực tiếp công kích Tiểu Ân, sử dụng thủ đoạn quỷ dị thay đổi khí lưu quanh người Tiểu Ân, khiến Phong Tường Thuật trên áo giáp mất đi tác dụng, rồi sử dụng lực lượng tinh thần đánh sâu vào.

Hai cách công kích đó không phải nhằm vào thân thể của Tiểu Ân, cho nên chiếc nhẫn không phát huy được tác dụng, nhưng lúc này khác, nếu như tại sào huyết của nhện lông xanh, gặp phải ma thú, cách thức công kích của chúng chắc chắn nhằm vào thân thể, như thế chiếc nhẫn sẽ phát huy được tác dụng

Harrison đưa tay vào trong túi, lấy ra một cái ống, cắm lên một chiếc hộp vuông nhỏ

Nghi hoặc nhìn, chỉ nghe Harrison nói:

- Đây là ống hô hấp do ta tự chế tạo, ở trong nước không nhịn thở được có thể mở nắp ống ra, sẽ thở được một lúc

Tiểu Ân hết sức kinh ngạc, không thể tưởng tượng được, hắn nhìn thấy bình dưỡng khí ở chỗ này

- Harrison, thứ này do ai phát minh ra?

- Tất nhiên là ta

Harrison tùy ý nói:

- Ta ở chỗ này quan sát một thời gian dài, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có cách từ dưới đáy nước lên vào, cho nên mới chế tạo ra thứ này

Trong mắt Tiểu Ân khó che dấu được vẻ kinh ngạc. Ai nói lang nhân là đồ đần, Harrison là một lang nhân vô cùng thông minh

Harrison giải thích xong, chân hơi cử động, bạch tuộc nhất thời ngâm hiểu, chợt vươn xúc tu bao lấy hai người Tiểu Ân

Sau đó dùng sức, lôi hai người xuống nước

Trải qua một đoạn thời gian ở chung, Tiểu Ân không còn kiêng kỵ đối với quái thú tạo thành từ năng lượng thể, nên không có bất cứ động tác phản kháng gì

Có lẽ do Harrison điều khiển, cho nên lực của xúc tu không lớn, chẳng qua chỉ dùng lực để kéo hai người Tiểu Ân xuống mà thôi

Tiến xuống một lúc, bọn họ đã tới phía dưới ốc đảo

Trong hồ Stanco, phần lớn ma thú cao cấp có lãnh địa riêng của mình. Nhện lông xanh mặc dù cấp bậc không cao, nhưng số lượng lớn, mấy trăm con nhện lông xanh mà giận dữ xông lên thì cả ma thú cấp 4 cũng phải chạy trốn chết

Cho nên cả khu vực này thuộc về nhện lông xanh, cho dù ở dưới đáy nước, cũng không có ma thú nào hoạt động

Hoàn cảnh này giúp cho hai người Tiểu Ân tránh được những phiền toái không cần thiết, bí mật lặn xuống một lúc, ngay cả một con ma thú cũng chưa gặp phải

Tốc độ của bạch tuộc ở dưới nước không chậm, rất nhanh tới mục tiêu mà Harrison nói

Tới lúc này, Harrison đã phải sử dụng ống dưỡng khí ba lần để thở. Điều khiến Tiểu Ân cảm thấy kinh dị, đó là đến giờ, hắn không cảm giác thấy khó thở, dường như hắn có thể thở được ở dưới nước

Rõ ràng đây không phải là lần đầu tiên Harrison tới đây, hắn quan sát bốn phía, khẽ gật đầu, chỉ huy bạch tuộc sử dụng sáu cái xúc tu còn lại, nhẹ nhàng bơi về phía trước

Dù đã nhẹ nhàng, nhưng bùn đất ở dưới nước rất nhão, sụp xuống, lộ ra một cái động có thể để một người đi qua

Harrison tự mãn chỉ lên phía trên, sau đó hắn dẫn đầu chui vào. Trong lòng Tiểu Ân biết, đây chắc là con đường hắn chuẩn bị từ trước, xem ra tên này vì muốn trộm linh hồn thể của nhện chúa, đã hao tổn rất nhiều tâm tư

Khi Tiểu Ân lên vào ốc đảo, Harrison cho tay vào trong nước, con bạch tuộc hóa thành năng lượng thể chui vào trong thân thể của hắn, trên người hắn truyền ra năng lượng dao động rất nhỏ

Trong lòng Tiểu Ân cảm thán, thú nhân tát mãn dung hợp với linh thể, quả thực có chỗ độc đáo riêng

Quan sát bốn phía, nơi này là một thông đạo tối đen, liếc mắt nhìn, căn bản không thấy đồ vật gì cả

- Tiểu Ân, nơi này chính là sào huyệt trung tâm của nhện lông xanh, nếu như ta không tính sai, rất nhanh có thể tới mộ của nhện chúa

Trong giới tự nhiên, không phải ma thú nào cũng có tư cách sau khi chết đi sinh ra linh hồn thể, ngoài tỉ lệ nhất định ra, cấp bậc ma thú ít nhất phải là cấp 3

Phần lớn nhện lông xanh đều là ma thú cấp 1, nhưng trong đó cũng có một ít ma thú cấp 2, còn nhện chúa là ma thú cấp 3. Mặc dù là ma thú kém cỏi nhất trong hàng ngũ ma thú cấp 3, nhưng nó là ma thú cấp 3, cho nên cũng có thể sinh ra linh hồn thể

Mà các triều đại nhện chúa khi dự cảm được tuổi thọ của mình sắp hết, sẽ truyền lại vương vị của mình cho con nhện xuất sắc nhất, còn nó tự mình tiến vào mộ nhện chúa để chờ chết

Harrison vừa tìm kiếm, vừa thấp giọng giảng đoạn cổ sự đó cho Tiểu Ân

Trong lòng Tiểu Ân bội phục, tán thưởng nói:

- Thú nhân tát măn thực giỏi, ngay cả tập tính của ma thú cũng hiểu rõ

Harrison ngẩn ra, sau đó cười khở một tiếng nói:

- Tiểu Ân, kỳ thực ghi chép về nhện lông xanh không phải do tát măn phát hiện ra

- A?

Tiểu Ân hiểu kỳ hỏi:

- Chẳng lẽ ngoài tát măn, còn có người có thể tới sào huyết của nhện lông xanh để quan sát sao?

- Có

Thanh âm của Harrison mặc dù trầm thấp như cũ, nhưng tăng thêm một ít nói:

- Lưu lại đoạn ghi chép này là một vị ma pháp sư loài người. Vị ma pháp sư đó tên là Zoe (1), là một vị ngũ tinh đại ma pháp sư

Sắc mặt Tiểu Ân biến đổi, gật đầu, hần vốn tưởng, chỉ có thú nhân tát măn mới có hứng thú với nhện lông xanh, nhưng không ngờ được, vị ma pháp sư loài người đó lại có hứng thú đối với ma thú

Nửa ngày sau, cuối cùng Harrison tìm được phương hướng, mang Tiểu Ân đi vào một thông đạo

Một giây sau, chân hần dừng lại, chỉ về động khẩu phía trước, trên mặt lộ ra vẻ tự măn

Tiểu Ân khẽ gật đầu, song khi ánh mắt hần nhìn về phía động khẩu đó, liếc mắt nhìn thiết phiến, khuôn mặt lập tức biến sắc, ngay cả ánh mắt cũng không che dấu được sự kinh ngạc.

1. Zoe Saldana – Diễn viên đóng vai cô công chúa xinh đẹp đến từ xứ sở Pandora trong phim “Avatar” của đạo diễn lừng danh Cameron

129. Chương 16: Bạch Tuộc Tiến Giai

Hần cẩn thận đi trước dẫn đường, chậm rãi đi vào trong thông đạo

Tiểu Ân cố ý đi phía sau một bước, lúc đi qua thông đạo, hần ra tay nhanh như chớp, lấy tấm thiết phiến xuống

Động tác của hần cực nhanh, đừng nói là Harrison ở phía trước hần, cho dù đi sau hần, không có chú ý, chưa chắc đã nhìn thấy động tác của hần

Cứ như thế, thần không biết, quỷ không hay, Tiểu Ân thu lấy tấm thiết phiến

Đi thêm được hơn mười thước, Harrison hạ thấp giọng, hưng phấn nói:

- Tiểu Ân, chúng ta tìm được rồi

Tiểu Ân vươn đầu ra nhìn, thấy ở cuối thông đạo là một cái động rộng, bên trong tối tăm vô cùng, mát lạnh và ướt, không có một tia sáng chiếu vào. Nhưng bên trong sơn động không hề ảm đạm, bởi bên trong có hơn mười đoàn ánh sáng màu xanh biếc, chiếu sáng cả sơn động

Nhìn ánh mắt có chút kích động của Harrison, Tiểu Ân lập tức hiểu được đó là linh hồn thể của nhện chúa

Đây là lần đầu tiên Tiểu Ân thấy linh hồn thể, chúng nó tràn ngập một loại năng lượng âm trầm quý dị, tới gần một chút, khiến người khác cảm thấy rợn tóc gáy

Tiểu Ân hít sâu một hơi, có lẽ đây mới là diện mạo chân chính của linh hồn thể, chỉ khi dung hợp cùng với thú nhân tát mãn, chúng nó mới có thể phát huy tác dụng dưới ánh sáng mặt trời

Thân hình Harrison đứng thẳng lên, lấy câu linh châu ra, tiến vào huyết động

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên dâng lên một cảm giác không tốt, hấn ngăn Harrison lại

Harrison sững sốt, quay đầu, kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, ánh mắt tràn ngập hoài nghi

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, hấn bước xéo một bước, lực lượng tinh thần tản ra, thăm dò hoàn cảnh phía trước

Đúng lúc này, sắc mặt Tiểu Ân đại biến, bởi khi tinh thần cảm ứng của hấn tỏa ra, phát hiện ra dưới huyết động, có bốn con nhện ẩn nấp. Hơn nữa trên người bốn con nhện đó không có ánh sáng màu xanh biếc, mà là một màu đen đỏ quý dị

Mặc dù không biết chúng có gì khác so với nhện lông xanh, nhưng Tiểu Ân có thể khẳng định, sinh mệnh lực và lực chiến đấu của chúng chắc chắn vượt xa nhện lông xanh

- Chuyện gì xảy ra?

Harrison dường như cũng cảm nhận được không khí khẩn trương, hấn nhỏ giọng hỏi

Tiểu Ân chỉ vào mặt đất nói:

- Phía dưới có thứ gì đó

- Thứ gì?

Không đợi Tiểu Ân trả lời, từ trong mặt đất, bốn con nhện khác với nhện lông xanh bò lên, thân hình của bọn nó nhỏ hơn nhện lông xanh, cả người bao phủ bởi bộ lông đỏ đen

Harrison vừa nhìn thấy mấy con nhện đó, mặt không còn giọt màu, không nói hai lời, nắm lấy tay Tiểu Ân xoay người bỏ chạy

Tiểu Ân dồn dập đáp hỏi:

- Đó là thứ gì?

- Đó là nhện hồng mao, tiến hóa từ nhện lông xanh, đây là ma thú cấp 2

Harrison sinh long hoạt hổ, tốc độ chạy trốn không hề kém Tiểu Ân

Tiểu Ân âm thầm lắc đầu, không tưởng được có loại nhện kỳ quái như thế, cấp bậc càng cao, thể tích càng nhỏ lại. Xem ra không có chuyện gì là tuyệt đối

Từ phía sau truyền đến tiếng động vật bò sát rất nhỏ. Tốc độ của Harrison vốn tưởng khó có thể nhanh hơn, dưới tình huống này chợt nhanh hơn ba phần. Dưới sự uy hiếp của mấy con nhện, vị lang nhân tát mãn này mặc dù chưa luyện qua quảng bá thể thao, nhưng tiềm lực của hấn lại được kích thích thêm 200%

Cuối cùng bọn họ trở về cái động vừa tiến vào

Tới nơi này, cước bộ của Harrison dừng lại, đẩy Tiểu Ân xuống nước, sau đó hấn nhảy xuống theo

Khi hấn nhảy xuống nước, ánh sáng màu trắng trên người hấn hiện ra, bạch tuộc xuất hiện

Dưới hồ nước màu lam, linh hồn thể bạch tuộc hấp thu năng lượng, hai cái xúc tu của nó bao lấy hai người, các xúc tu còn lại cử động gần như cực hạn, rẽ sóng bơi đi, chạy trốn về phương xa

Nhưng bốn con nhện hồng mao tiến hóa không chịu bỏ qua cho hai người, mấy tiếng động vang lên, mấy con nhện hồng mao tiến vào trong mặt nước

Nhện lông xanh có thể tích lớn, nên không khí trong cơ thể quá nhiều, không thể tiến vào trong nước, nhưng nhện hồng mao khác, thể tích của chúng nhỏ. Hơn nữa dường như chúng nó còn không chế được thể tích của mình, cho nên chui vào trong nước, đối với chúng không phải chuyện khó

Vừa tiến vào mặt nước, mấy con nhện hồng mao nổi giận đuổi theo, dường như có mối thù không đội trời chung với bọn Tiểu Ân, không chết không tha

Kỳ thực khi Harrison đẩy Tiểu Ân vào nước trước, đã chiếm được tình hữu nghị của Tiểu Ân

Duyên phận và tình cảm giữa người và người không giống nhau, đối với Tiểu Ân, nếu như muốn tính kế hắn, tự nhiên sẽ bị hắn trả thù, nhưng những người nhiệt tình coi hắn là bằng hữu, tương tự cũng nhận được tình hữu nghị của hắn

Bị mấy con nhện hồng mao truy đuổi, Tiểu Ân quyết định ra tay, đối mặt với nguy cơ mà tên lang nhân tát măn này còn nghĩ tới mình trước, hắn cần gì phải giấu diếm thân phận nữa?

Song động tác của Harrison nhanh hơn hắn, điều khiển bạch tuộc nổi lên

Đầu Harrison nhô lên, ôm lấy đầu của bạch tuộc, đồng thời hét lớn:

- Tiểu Ân, ôm lấy đầu của nó, dùng tám xúc tu, nó sẽ bơi nhanh hơn một chút

Tiểu Ân không nhận được cười hỏi:

- Harrison, giờ ngươi tính sao?

- Lần này thăm rồi

Harrison cười khổ nói:

- Lần trước truy đuổi ta là nhện lông xanh, nhưng lần này nhện hồng mao lợi hại hơn

Chỉ mấy câu ngắn ngủi, trên mặt hồ chợt xuất hiện bốn con nhện hồng mao, thân thể chúng nó bành trướng lên, trong nháy mắt thể tích không khác gì nhện lông xanh. Đồng thời tốc độ của chúng càng nhanh hơn, xem ra trong tên của nó có hai chữ đập thủy cũng không sai. (1)

Nhìn con nhện ngày càng tới gần, Tiểu Ân đột nhiên hỏi:

- Harrison, lần trước khi nhện lông xanh truy đuổi ngươi, sao ngươi không trốn vào trong nước?

- Ông hít thở của ta khi đó đã dùng hết, trốn vào trong nước, ngươi muốn ta tắt thở hay sao?

Harrison tức giận kêu lên, hắn thực sự không nghĩ ra, đối mặt với nguy cơ, Tiểu Ân còn hỏi mấy chuyện linh tinh như thế

Tiểu Ân không nhận được cười nói:

- Được rồi, nếu không trốn trong nước được, vậy chúng ta bay lên đi

- Bay?

Đôi mắt Harrison mở to lộ ra tia sáng không thể giải thích được. Hắn nhìn Tiểu Ân, trong mắt có một loại cảm xúc không nói lên lời, giống như muốn mắng, ngươi có phải chịu áp lực quá lớn, nên điên rồi?

Tiểu Ân không giải thích, thả cánh tay đang bám vào đầu bạch tuộc, túm lấy bả vai Harrison, sử dụng Phong Tường Thuật, bay lên bầu trời

Một giây trước khi rời khỏi mặt nước, bạch tuộc biến mất, biến thành ánh sáng màu trắng chui vào trong thân thể Harrison

- A....

Một tiếng kêu đinh tai nhức óc vang lên giữa không trung, giống như con chó bị giết. Tiếng hét kinh hoàng thê lương, khiến người khác hoảng sợ dựng tóc gáy, không rét mà run

Hai tay Tiểu Ân run lên, may mà không bị tiếng kêu dọa sợ mà vứt tên này xuống

Dường như cảm ứng được biến hóa ở tay Tiểu Ân, đang ở giữa không trung, Harrison không để ý gì cả, ôm lấy đùi của Tiểu Ân, kêu lên:

- Chết rồi, chết rồi, đừng buông tay...

Thân thể của Tiểu Ân đang ở giữa không trung, thiếu chút nữa mất thăng bằng

Phong Tường Thuật chẳng qua chỉ là một loại pháp thuật điều khiển khí lưu, mượn năng lực cường đại của khí lưu, nâng thân thể lên không trung. Nhưng một khi thân thể mất thăng bằng, kết quả không cần nghĩ cũng biết

Ngày xưa Milligan đúng là dùng thủ pháp làm loạn khí lưu xung quanh Tiểu Ân khiến Phong Tường Thuật trên áo giáp của Tiểu Ân mất đi tác dụng. Hiện giờ Harrison mặc dù không cố ý nhưng hắn làm như thế, lực sát thương cũng không kém đối phương làm loạn khí lưu tí nào

Sắc mặt Tiểu Ân đại biến, mặc dù trong lòng rất muốn một cước đá tên lang nhân tát mồm này xuống nhưng trên thực tế, hắn cố hết sức để cân bằng lại thân thể mình.

- Harrison, người không được lộn xộn

Tiểu Ân kêu lên:

- Chẳng lẽ người muốn chết sao?

- Không...

Harrison cầu xin nói:

- Ta sợ độ cao

Tiểu Ân cảm thấy mê muội. Nguyên mình mang theo một kẻ sợ độ cao phi hành, trách không được tạo ra hậu quả này

- Không việc gì

Tiểu Ân lớn tiếng an ủi nói:

- Ta bay rất vững

- Lập cập....

Những thanh âm kỳ dị từ phía dưới truyền đến, Tiểu Ân cúi đầu nhìn. Nguyên sắc mặt lang nhân tát mồm đã trắng bệch ra, răng đánh vào nhau lập cập, ngay cả nói cũng không nên lời

Nhưng hoàn hảo đó là, Harrison bám chặt lấy đùi Tiểu Ân, hơn nữa có xu thế ngày càng chặt thêm

Trong lòng thầm hô may mắn, may là tên này không ôm cổ mình, nếu không không cần nhện hồng mao đuổi kịp, mình đã bị tên này bóp chết

Mặc dù mang theo một người, nhưng tốc độ phi hành trong không trung của Tiểu Ân không giảm mà còn nhanh hơn tốc độ của bạch tuộc ở trong nước

Nhưng không biết nhện hồng mao phát bệnh thần kinh gì mà vẫn bám theo không tha, dường như bọn họ đã cầm đi bảo vật trân quý gì đó, cho nên không chết không thôi

Trong lòng động, Tiểu Ân nhớ tới tấm thiết phiến trên đỉnh động, chẳng lẽ đám nhện này đuổi theo là vì vật đó

Rất nhanh, Tiểu Ân đã bay tới một ốc đảo ở gần với ốc đảo của đám nhện, diện tích của ốc đảo không lớn, chỉ có hơn hai mươi thước vuông, nhìn từ không trung xuống, ngoài một ít thực vật ra, không thấy có sinh vật khác

Đôi mắt sáng lên, Tiểu Ân mang Harrison đáp xuống ốc đảo

Bị gió thổi trên không trung, miệng Harrison sủi đầy bọt mép, thần trí không rõ, nhưng hắn vẫn nhớ kỹ một chuyện, đó là phải bám chặt lấy Tiểu Ân

Tiểu Ân bất đắc dĩ thở dài, dù gấp nhưng vẫn phải ung dung chờ đợi

Một lát sau, bốn con nhện hồng mao đuổi tới, nhưng khi bọn nó vừa bò lên đảo, hơi thở tử vong liền bao phủ lấy bọn chúng

Mông Long Thuật, Phong Nhận Thuật, phối hợp với Tật Phong Thuật. Tổ hợp ba ma pháp nhỏ liên hoàn thi triển ra, dễ dàng giải quyết bốn con nhện hồng mao

Trước kia là bát cấp học đồ, Tiểu Ân đã có thể ứng phó với ma thú cấp 2 kết thành đoàn, hiện giờ thực lực của hắn là ma pháp sư chính thức, đừng nói là bốn con nhện hồng mao cấp 2, ngay cả đối mặt với ma thú cấp 3 hoặc ma thú vừa tiến giai thành cấp 4, hắn cũng không yếu thế

Đột nhiên mang theo tên Harrison có chứng sợ độ cao, tí nữa khiến hắn xấu mặt

Nhẹ nhàng vỗ mặt Harrison, Tiểu Ân nói từng chữ:

- Chúng ta an toàn rồi

Lời an ủi của hắn có tác dụng mãnh liệt, Harrison ngẩng ra, chậm rãi buông lỏng. Hắn ngẩng đầu nhìn quanh, ánh mắt dừng lại trên người bốn con nhện hồng mao đã chết

Hắn buông đầu Tiểu Ân ra, nhảy dựng lên, kêu lớn:

- Người là ma pháp sư

Tiểu Ân mỉm cười gật đầu nói:

- Đúng, ta là ma pháp sư

Harrison tức giận hỏi:

- Tại sao ngươi không nói cho ta biết?

Trong lòng thầm hô xấu hổ, Tiểu Ân quàng vai hắn nói:

- Ngươi không hỏi ta

- Nhưng ngươi nói, ngươi là cung tiễn thủ

- Đúng vậy, ta là ma pháp sư nhưng cũng là cung tiễn thủ

Tiểu Ân chỉ vào ma pháp cung, nói:

- Đừng quên, ngày trước ta bắn chết hai con nhện lông xanh

Harrison nhất thời nghẹn lời, mặc dù cảm giác được lời nói của Tiểu Ân có chút cổ quái, nhưng hắn không nói dối. Tính tình của ma pháp sư đúng là cổ quái. Không ngờ lại có cả ma pháp sư thích dùng cung tên

Harrison thở hổn hển, đột nhiên tới chỗ mấy con nhện hồng mao

Tiểu Ân ngẩng ra, hỏi:

- Ngươi muốn làm gì?

- Đương nhiên là lột da, rút gân chúng

Harrison kích động nói:

- Đây là ma thú cấp 2 đó, ma hạch và thân thể của chúng có nhiều tác dụng

- Cũng tốt

Tiểu Ân gật đầu nói:

- Ngươi xử lý mấy thứ đó đi, ta đi một chuyến, mang linh hồn thể của nhện chúa về đây

- Được

Harrison sáng khoái nói:

- Một mình ngươi đi đi. Ta không liên lụy ngươi. Nhưng hãy cẩn thận, đừng quên trong sào huyết của nhện lông xanh, có nhện chúa là ma thú cấp 3 đó

Tiểu Ân mỉm cười. Nụ cười của hắn tràn ngập tự tin

Ma thú cấp 3 thì sao, nhện chúa chẳng qua chỉ là ma thú yếu kém nhất trong hàng ngũ ma thú cấp 3. Với thực lực và trang bị của Tiểu Ân, hủy diệt cả sào huyệt của nhện lông xanh cũng không phải vấn đề khó

Thi triển Phong Tường Thuật, Tiểu Ân nhanh chóng bay đi xa, còn Harrison ở lại, hằng hái xử lý thi thể của nhện hồng mao

Một tát mãn hạ cấp như hấn, bốn thi thể ma thú cấp 2 là một khoản tài phú lớn, không thể lãng phí

Rất nhanh Tiểu Ân quay lại chỗ cũ, nhưng hấn không lặn vào trong mặt nước, mà lấy tấm thiết phiến phát hiện trong thông đạo ra

Tập trung lực lượng thăm dò một lúc, sắc mặt của Tiểu Ân biến đổi vài lần, đôi mắt từ từ sáng lên

Tấm thiết phiến này đúng là lục thư của ma pháp sư, dùng để ghi chép lại ma pháp, cũng có thể dùng để ghi chép lại một số chuyện

Tiểu Ân đọc được một ít ghi chép trong cuốn lục thư do chủ nhân của nó lưu lại

Trong đó ghi chép lại những điều tâm đắc nhất về nhện lông xanh trong hồ Stanco, khi đọc những ghi chép đó, trong lòng Tiểu Ân không khỏi cảm thán

Nguyên ở thời đại nào, trên thế giới nào thì cũng có nhà sinh vật học có hứng thú cuồng nhiệt với động vật

Vị ma pháp sư tên Zoe này không thể nghi ngờ gì chính là một vị học giả như vậy

Có điều, vị ma pháp sư Zoe này chỉ có hứng thú về nhện mà thôi

Sau khi học tập ma pháp tới cảnh giới đại ma pháp sư, biết bản thân không thể tiến giai được nữa, vị này đem tinh lực còn lại của mình nghiên cứu về nhện

Trong vòng mười năm, hấn nghiên cứu thấu triệt cách sống của loài nhện lông xanh

Tiểu Ân biết, những hiểu biết về nhện lông xanh của Harrison là do ma pháp sư Zoe lưu lại

Trong cuốn lục thư này, chẳng những có nhiều nội dung, còn ghi lại một phát hiện quan trọng của Zoe về nhện lông xanh

Đọc đoạn ghi chép đó, ngay cả người có định lực như Tiểu Ân, trông ngược không nhận được đập nhanh hơn

Đặc biệt có liên quan đến một ít công năng đặc thù của thân thể nhện chúa, khiến tâm hấn động, hấn không thể lập tức lòi những nội dung trong đó ra thí nghiệm. Chần chờ một chút, Tiểu Ân cất cuốn lục thư vào trong vòng cổ, cân nhắc trong chốc lát, cuối cùng hấn lựa chọn lặn vào từ trong mặt nước, bơi theo hướng lúc này

Lúc đầu hấn chuẩn bị, nếu trên đường quay trở lại, gặp sự chống cự của nhện lông xanh, hấn sẽ triệu hồi Viêm Ma, tiêu diệt toàn bộ nhện lông xanh

Nhưng khi đọc nội dung trong cuốn lục thư, ý nghĩ của Tiểu Ân xoay chuyển một trăm tám mươi độ. Động tác của hấn cẩn thận, không muốn nhện lông xanh phát hiện ra sự xâm nhập của hấn

Trong lục thư có ghi lại, nhện lông xanh bình thường không ở trong sào huyệt của nhện chúa, chỉ khi nhện chúa cảm thấy đại hạn sắp tới, mới mang theo mấy con nhện hồng mao vào mộ chờ chết

Đương nhiên, nhện chúa trước khi chết sẽ chỉ định nhện chúa mới, mà nhện chúa mới được chỉ định, sẽ ăn số lượng lớn đồng bạn, dựa theo phương pháp này để nhanh chóng tiến giai, trong thời gian ngắn có thể trở thành một ma thú cấp 3 mới

Đây chắc là nguyên nhân mà nhện lông xanh không sinh sản được nhiều

Các đại vương triều nhện chúa trước khi chết đều lựa chọn tới tầng cuối cùng của sào huyệt nhện chúa, cho nên chỉ cần ở phía dưới không tạo ra động tĩnh quá lớn, đàn nhện ở phía trên không có khả năng xuống dưới này

Quả nhiên, lúc này tiến vào huyệt động, quá trình hết sức thuận lợi, không có chút trở ngại nào cả

Tới sào huyết của nhện chúa, nhìn trên không trung có hơn mười đoàn ánh sáng màu xanh biếc quỷ dị, khỏe miệng mỉm cười, Tiểu Ân móc câu linh châu mà Harrison tặng ra

Đem ít lực lượng tinh thần vào trong đó, nhất thời hạt châu màu đen tỏa ra một đạo sương mù nồng đậm

Đạo sương mù dường như cảm ứng được ánh sáng màu xanh biếc trong không trung, tự động bay về phía ánh sáng màu xanh biếc

Vốn đang nhàn nhã bay lượn trên không trung, giờ phút này đoàn ánh sáng màu xanh biếc trở nên náo loạn. Chúng nó chạy tán loạn ra xung quanh, nhưng dù huyết động lớn, màn sương đen mà câu linh châu phát ra tràn ngập mọi góc ngách trong huyết động rất nhanh chóng

Có lẽ do sự tương khắc, nên khi bị màn sương đen bao phủ, đoàn ánh sáng màu xanh biếc liền trở nên ảm đạm, chậm chạp

Dần dần, tốc độ của chúng giảm xuống, cuối cùng dừng lại hoàn toàn

Tiểu Ân thu hồi lực lượng tinh thần lại. Lực lượng tinh thần giảm bớt, màu sương đen phát ra từ câu linh châu cũng yếu đi.

Khi lực lượng tinh thần của Tiểu Ân thu hồi lại toàn bộ, huyết động khôi phục lại như bình thường. Khác mỗi chỗ, nhưng đoàn ánh sáng màu xanh đã bị thu vào trong câu linh châu

Tiểu Ân cẩn thận quan sát câu linh châu, mặt trên của câu linh châu quả nhiên xuất hiện thêm mười mấy hạt gạo nhỏ màu xanh biếc, dễ dàng thấy được trên bề mặt ngăm đen của câu linh châu

Nhưng Tiểu Ân biết, mặc dù linh hồn thể của nhện chúa là linh hồn thể của ma thú, nhưng lại là cấp bậc thấp nhất, uy lực kém cỏi nhất trong hàng ngũ linh hồn của ma thú

Nếu làm một phép so sánh tương đối thì nó có cung cấp bậc với hắc mãng linh trên người Diya, cho nên mấy thứ này thú nhân tất nhiên không dung để dung hợp, mà dung làm vật để linh thể chủ tu ăn, dung để đề cao năng lực và uy lực của linh thú chủ tu

Dựa theo ghi chép của đại ma pháp sư Zoe, nhện lông xanh không sống lâu, nhện chúa chỉ sống được khoảng hơn mười năm. Nói cách khác, chỉ cần sào huyết này tồn tại, thì cứ mười năm sẽ có một con nhện chúa tiến vào nơi này, mặc dù không phải mỗi con nhện chúa đều có linh hồn thể nhưng tốt xấu gì thì nơi này cũng là nơi cung cấp linh hồn thể ổn định.

Hơn nữa mục tiêu chính của Tiểu Ân không phải là linh hồn thể, mà là xác của nhện chúa đã chết nhiều năm

Thân hình vừa động, Tiểu Ân nhẹ nhàng chui vào trong huyết động

Nơi này là khảo nghiệm sự can đảm của con người. Trong đó tràn ngập một cỗ hàn khí thâu tâm, dường như lúc nào cũng có thể đông cứng thân thể con người lại

Tiểu Ân hết sức khâm phục đại ma pháp sư Zoe, chỉ ở đây một lúc mà hắn đã muốn rời khỏi, thế nhưng vị ma pháp sư kia lại ở trong này hơn mười năm để quan sát

Không nói vị ma pháp sư độc thực lực cường đại như thế nào, nhưng vì đảm lược và kiên nhẫn của vị đó cũng để Tiểu Ân cam bái hạ phong

Nhưng nếu vị đó không chuyên tâm đến thế, chỉ sợ chưa chắc phát hiện ra công năng thần kỳ của xác nhện chúa

Huyết động này không lớn, nhưng tuyệt đối không nhỏ, Ở trong đó có thể cảm nhận rõ ràng từng tia hàn khí từ bốn phía dũng mãnh tiến vào cơ thể

Tiểu Ân không dám đợi lâu, đánh giá bốn phía xung quanh một lúc, lấy vong không gian đã cải tạo ra, thu xác nhện chúa vào trong đó

Mặc dù nhện chúa đã chết, nhưng xác của chúng không thôi rửa hủ hống, ngược lại còn phát ra ánh sáng diễm lệ, tạo ra một cảm giác sống động

Quả nhiên càng tiến hóa lên cao thể tích của nhện long xanh càng nhỏ đi. Tiến hóa lên cấp 2 thành nhện hồng mao, thể tích của nó vẫn cái chấu, nhưng khi tiến hóa lên cấp 3 thành nhện chúa, thể tích của nó chỉ bằng nắm tay người bình thường

Tiểu Ân sưu tầm một vòng, thu nhặt toàn bộ xác của nhện chúa, không bỏ sót lại thứ gì. Trong vòng tay của hắn đã có ít nhất bảy mươi tám mươi cái xác nhện chúa

Nếu theo vòng đời mười năm để tính, thì sào huyết này đã tồn tại bảy tám trăm năm. Lúc này dưới sự càn quét của Tiểu Ân, Sào huyết hoen bảy tám trăm năm của nhện chúa đã không còn sót lại thứ gì

Làm xong mọi việc Tiểu Ân xoay người bỏ đi

Những người có hứng thú với loài nhện như Zoe quá ít, chỉ cần người bình thường, chắc chắn không có ai thích ở trong sào huyết của nhện chúa, cho nên khi làm xong mọi chuyện, hắn không do dự liền rời khỏi nơi đó.

Theo đường cũ mà trở về, từ đáy nước lặn lên, không kinh động tới tộc đàn ở phía trên, coi như bảo lưu lại một chi mạch nhện long xanh.

Tiểu Ân trở về vị trí ốc đảo thì vị tát mẫn Harrison đã thu thập xong bốn xác của bốn con nhện hồng mao

Thu được bốn khối ma hạch và một ít nguyên liệu ma pháp, đặc biệt là bốn mươi cái chân nhện sắc bén và cứng rắn, có thể có tác dụng rất lớn

Nhưng Tiểu Ân không đặt thứ đó trong mắt

Với thực lực hiện giờ của hắn, tuy không đối phó được ma thú cao cấp được nhưng nếu muốn giết một ít ma thú cấp 2, chẳng qua chỉ nhắc tay nhắc chân mà thôi

Trách không được ngày xưa trong hội giao dịch công quốc Louis không thấy xuất hiện bong bóng của ma pháp sư chính thức, bởi vì mấy thứ nguyên liệu đó không được ma pháp sư chính thức đặt vào trong mắt

Harrison thấy Tiểu Ân từ chối không nhận, hắn không khách khí, cất ma hạch và nguyên liệu ma pháp vào trong túi nhưng đem cái chân nhện cho Tiểu Ân:

-Tiểu Ân, mấy thứ này mặc dù không có tác dụng với người, nhưng có thể dùng để chế tạo cung tên, nếu gia trì thêm ma pháp vào, uy lực chắc chắn sẽ không nhỏ. Người là ma pháp sư đồng thời cũng là cung tiễn thủ, không bằng dùng thuer để chơi đùa

Trong long động, Tiểu Ân gật đầu đồng ý, nếu như chỉ dùng để chơi đùa, cũng có chút thú vị

Sau đó Tiểu Ân lấy câu linh châu ra, nhìn trên đó có tổng cộng mười sáu cái linh hồn thể của nhện chúa, đôi mắt Harrison sáng lên

Tiểu Ân mỉm cười, đưa câu linh châu cho Harrison nói:

-Cho người đó

Harrison nhận lấy, tìm một góc âm u, lấy câu linh châu khác ra, sau đó đặt 2 quả cạnh nhau, linh vật bạch tuộc trên người hắn phát sáng, dường như đang đuổi thứ gì đi

Một lát sau, tám cái linh hồn thể của nhện chúa tiến vào câu linh châu Harrison

Hắn thở dài, đem câu linh châu cho Tiểu Ân nói:

-Tiểu Ân đó là của người

Tiểu Ân lặng lẽ nhìn hắn nói:

-Người lấy một nửa đủ rồi à?

Kỳ thực tới sào huyết của nhện chúa, hắn thu hoạch cũng được khá nhiều, tám mươi cái xác nhện chúa, mỗi cái có giá trị hơn xa linh hồn thể của nhện chúa.

Thu hoạch được nhiều như vậy, hắn không có nhiều hứng thú đối với linh hồn thể

Harrison cười ha ha nói:

- Đối với linh vật của thú nhân tát mãn, mỗi một linh hồn thể ma thú chỉ có thể ăn nhiều nhất vài cái linh hồn thể, nếu nhiều hơn, không có bất cứ tác dụng gì. Ta lấy đi tám cái, ba cái để dùng, năm cái còn lại đưa cho sư phụ, vậy là đủ rồi

Tiểu Ân không nói gì, thu câu linh châu lại

Mặc dù hắn không phải tát mãn, nhưng trong tay hắn còn có một con Hắc Giáp Tích. Nếu muốn cho nó tiến hóa, cần có linh hồn thể của nhện chúa và lông của hỏa sơn hồng trĩ

Harrison vui mừng cầm câu linh châu trong tay, nói:

- Tiểu Ân, ta cần tìm một chỗ để thăng cấp bạch tuộc lên, người giúp ta thủ hộ được không?

Tiểu Ân không chút do dự nói:

- Được, người tìm được chỗ nào chưa?

- Có, khi ta đến đây đã tìm được mấy nơi trên ốc đảo có hoàn cảnh tốt, ở đó không có ma thú, là nơi thích hợp để bế quan tu luyện

Tiểu Ân mỉm cười gật đầu, đi theo Harrison tới một nơi có hoàn cảnh ưu nhã trên ốc đảo

Nơi này cách xa bờ hồ Stanco, khó có khả năng xuất hiện ma thú cường đại, nhưng rất có khả năng gặp phải tiểu đội săn thú hoặc tiểu đội săn tìm bảo vật. Nhưng có Tiểu Ân, một ma pháp sư chính thức tọa trấn, đương nhiên Harrison không lo lắng tí nào

Tìm một hòn đá sạch sẽ, Harrison thả linh vật bạch tuộc ra, linh thể này dường như cảm ứng được, biết mình sắp ăn linh hồn thể của ma thú khác, nên nó vui mừng dị thường, ánh sáng màu trắng di động quanh người Harrison, biến thành hình dáng bạch tuộc, lộ rõ bộ dáng không thể chờ đợi

Đứng bên cạnh nhìn, Tiểu Ân cảm thấy kỳ lạ. Hắn đáp ứng thủ hộ cho Harrison là muốn nhìn xem đối phương làm thế nào để thăng cấp linh hồn thể

Nhưng hắn không nghĩ ra, linh hồn thể của bạch tuộc lại có trí tuệ, chẳng lẽ là do kết hợp với thú nhân tát mãn sao?

Tiểu Ân đang âm thầm phỏng đoán thì Harrison lấy câu linh châu ra

Mặc dù lực lượng tinh thần của thú nhân tát mãn trong mắt Tiểu Ân không đáng là gì, nhưng để điều khiển câu linh châu thì có thừa

Ba đạo ánh sáng màu xanh biếc sáng lên trên câu linh châu. Chúng nó dường như cũng biết một khi rời khỏi câu linh châu, đại hạn sẽ đến, cho nên mới trốn đông trốn tây, không chịu rời khỏi câu linh châu. Nhưng dưới sự áp bách của Harrison, cuối cùng chúng nó không kiên trì được, bị đuổi ra khỏi câu linh châu

Khi ba điểm ánh sáng màu xanh biếc hiện ra ngoài, tám cái xúc tu của bạch tuộc hung hăng cuốn lấy ba điểm ánh sáng

Sau đó là xé nát chúng ra, phân giải đám ánh sáng màu xanh biếc, dung nhập vào trong cơ thể bạch tuộc

Ở bên cạnh, lẳng lặng quan sát mọi chuyện, Tiểu Ân dường như nghe được tiếng kêu thảm thiết cuối cùng của linh hồn thể nhện chúa, giống như tiếng kêu tử vong của dã thú, loại linh hồn thể này mặc dù trí tuệ thấp, nhưng cũng phát ra được âm thanh bi thống tan nát cõi lòng

Giật mình vì ớn lạnh, Tiểu Ân từ từ tỉnh táo trở lại

Hai tay hắn bắt tri bắt giác nắm lại, trong lòng xuất hiện những ý nghĩ mờ mịt

Cảm ứng được tiếng kêu thảm thiết cuối cùng của linh hồn thể nhện chúa, trong lòng Tiểu Ân có nhiều cảm xúc. Linh hồn thể nhện chúa xuất hiện sau khi ma thú tử vong

Nó cùng mình không có thù oán gì, nhưng lại bị loài người và thú nhân sử dụng, nên dù đã trốn sâu dưới lòng đất âm u, không tranh đấu cùng ai, nhưng không thoát khỏi vận mệnh bị diệt vong

Đây là điển hình của pháp tắc cá lớn nuốt cá bé

Giây phút này, trong lòng hắn có khát vọng lớn với lực lượng

Trong lòng hắn thầm phát ra lời thề, dù thế nào cũng không thể giống như linh hồn thể nhện chúa

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân chú ý tới biến hóa trên người Harrison

Giờ phút này, trên người Harrison, ánh sáng màu trắng sáng rực lên, linh vật bạch tuộc xảy ra dị biến sau khi ăn linh hồn thể nhện chúa

Ở trong ánh sáng màu trắng, Harrison do dự một chút, cuối cùng lấy ra một chiếc hộp thủy tinh, hắn cẩn thận mở nắp hộp ra, dùng thái độ thành kính nhất mở nắp hộp chứa lông của hỏa sơn hồng trĩ

Ánh sáng của linh vật bạch tuộc chợt sáng rực lên. Ở cách đó không xa, Tiểu Ân dường như nghe thấy một tiếng kêu hưng phấn, sau đó tám cái xúc tu của bạch tuộc cuốn lấy chiếc lông vũ

Dưới ánh mắt kinh ngạc của Tiểu Ân, chiếc lông dần dần hòa tan, giống như linh hồn thể biến thành chất dinh dưỡng cho linh vật bạch tuộc

Hút được bảo bối đó, ánh sáng trên người bạch tuộc càng rõ hơn, hơn nữa Tiểu Ân cảm ứng được một cỗ năng lượng dao động cường đại từ trong cơ thể phát ra

Đó là đột biến, hấp thu phần lớn năng lượng, sau đó tiến hóa lên

Khuôn mặt Harrison lộ ra vẻ thống khổ, đó là do linh hồn thể của bạch tuộc kết hợp với linh hồn của hắn, nên hắn cảm ứng được năng lực quá mức khổng lồ trong cơ thể bạch tuộc, khiến cơ thể hắn đau đớn

Nhưng ở bên cạnh quan sát, Tiểu Ân thấy trên khuôn mặt của Harrison lộ ra vẻ sung sướng, thống khổ và sung sướng đan xen nhau

Đột nhiên, Tiểu Ân quay đầu nhìn về phía bờ của ốc đảo, cách đó không xa có một con thuyền nhỏ đang lao nhanh tới, rõ ràng bị hấp dẫn bởi ánh sáng do bạch tuộc tạo ra.

1. Trong chữ chu [FONT=" "] , nghĩa là con nhện, có chữ đạp và chữ thủy

130. Chương 17: Không Gian Nguyên Liệu Siêu Cường

Thực tế, nếu hắn ở gần bờ ốc đảo, đột nhiên cảm nhận năng lượng dao động mãnh liệt tỏa ra từ luồng ánh sáng trên người Harrison, chắc chắn hắn sẽ tới đây để dò xét

Cẩn nhắc một chút, Tiểu Ân lui ra phía sau vài bước, tới bên người Harrison. Hắn giữ khoảng cách vừa phải, cách luồng ánh sáng mà bạch tuộc phát ra khoảng một bước. Khoảng cách đó là khoảng cách tốt nhất để bảo vệ Harrison

Lang nhân tát mồm này mặc dù đơn giản, nhưng nếu hắn đã tin tưởng mình, Tiểu Ân sẽ không khiến hắn thất vọng

Sau một lát, từ trên thuyền nhảy xuống bảy tám người, trừ một người lưu lại trên thuyền bảo vệ, sáu người còn lại cẩn thận tiến về phía Tiểu Ân

Tiểu Ân sử dụng Ứng Nhân Thuật quan sát, thu trang phục và diện mạo của bọn chúng vào trong tầm mắt

Mấy tên đó mặc trang phục chiến sỹ, nhưng nhìn bước chân di chuyển nhẹ nhàng của bọn chúng, có thể nhận ra sự phối hợp ăn ý trong đó

Chỗ Harrison chọn ẩn sau một hòn đá lớn, tương đối âm u, cho nên mấy tên đó không nhìn thấy rõ chỗ này. Nhưng Tiểu Ân lại có thể nhìn rõ động tĩnh của bọn chúng, nhất cử nhất động của bọn chúng đều bị hắn nhìn rõ

Chỉ thấy sáu tên này tới gần, người cầm đầu lẳng lặng nhìn đoàn ánh sáng xông thẳng tới tận bầu trời, trong mắt lộ rõ vẻ tham lam, hấn vung tay lên, mấy tên đó tụ lại với nhau, trong đó một người lấy ra một tấm lá chắn dựng thẳng lên, che chắn cho mọi người

Thân thủ của tên đi đầu rất nhẹ nhàng, thoáng cái đã tiếp cận tới gần

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, cất cao giọng nói:

- Đứng lại

Mấy tên đó cả kinh, tên đi đầu cầm lá chắn, dựng thẳng tấm lá chắn lên, mấy người còn lại vô thức sáp lại gần tấm lá chắn. Nhìn bộ dáng của bọn chúng, chỉ cần có biến động sẽ lập tức tránh né

Ánh mắt người cầm đầu sáng lên nói:

- Bằng hữu là ai? Mời đi ra để nói chuyện

Tiểu Ân xem thường hừ lạnh một tiếng, từ ánh mắt của tên này, có thể thấy rõ hẳn không phải là kẻ chịu an phận. Nhìn kẻ như vậy khiến Tiểu Ân nhớ lại đám người Miller, trong lòng tự nhiên không có cảm tình

- Ta mặc kệ các ngươi là ai, rút đi

Khuôn mặt sáu người lộ vẻ phẫn nộ, trong mắt người cầm đầu chợt hiện lên tia giận dữ nói:

- Bằng hữu không nên đi quá giới hạn, nơi này chẳng lẽ là nhà của ngươi?

Khóe miệng hiện lên một tia cười lạnh lùng, sau đó Tiểu Ân khép hờ hai mắt, không thèm nhắc lại

Mấy tên đó liếc mắt nhìn nhau, do dự một lát, thảo luận với nhau vài tiếng, nhưng không thu được kết quả gì. Người cầm đầu cắn chặt hàm răng nói:

- Bằng hữu, chúng ta thấy ánh sáng phát ra nên mới tới đây, xin hỏi ở đây có vật gì?

Song dù hẳn có kêu to tới đây, cũng không được đáp lại, sắc mặt người cầm đầu từ từ âm trầm. Nếu như bình thường, hẳn đã sớm tiến lên để nhìn. Nhưng không biết vì sao, trong lòng hẳn có cảm giác lo lắng đề phòng, khiến hẳn không dám lỗ mãng

- Đại ca, làm sao giờ?

Võ sỹ cầm tấm lá chắn thấp giọng hỏi

Người cầm đầu tức giận hừ một tiếng nói:

- Mặc kệ, chúng ta xông qua nhìn một chút. Nếu có dị bảo, không thể để hán độc chiếm một mình

Nói xong, mấy người cẩn thận đi tới, cuối cùng vượt qua tảng đá lớn, đi tới trước mặt Tiểu Ân

Nhìn Tiểu Ân nhắm hờ mắt, giống như ngủ thiếp đi, nhìn ánh sáng nồng đậm trên người Harrison, bọn họ cực chấn động

- Lang nhân tát măn

Một người kinh hô

Sắc mặt người cầm đầu biến ảo khó lường, đột nhiên hỏi:

- Bằng hữu, vị tiên sinh tát măn này đang trị thương sao? Không biết có cần chúng ta hỗ trợ không?

Tiểu Ân mở hai mắt ra, lộ ánh mắt xem thường, thăm nhử con mắt nào của người nhìn thấy Harrison đang trị thương, thực là một tên ngu ngốc

Nếu như còn là bát cấp học đồ, có lẽ Tiểu Ân sẽ giải thích với bọn người này, để tránh tạo ra những hiểu lầm

Nhưng hiện giờ chẳng những thực lực của Tiểu Ân tăng mạnh, hơn nữa vừa rồi hẳn chứng kiến quá trình bạch tuộc ăn linh hồn thể nhện chúa không lưu tình khiến cho tâm hồn của hẳn có sự thay đổi. Hiện giờ

hắn đã bị quan niệm “cá lớn nuốt cá bé” ăn sâu vào trong lòng, nên thái độ thay đổi khác với bình thường, trở nên cao ngạo

Mặc dù những người này không rõ thân phận của Tiểu Ân nhưng nhìn ánh mắt miệt thị trắng trợn của hắn, ngay cả kẻ ngu cũng nhận ra

Sắc mặt mấy tên đó hiện lên lửa giận

Người cầm đầu hít sâu một hơi, ánh mắt dừng trên nách của Tiểu Ân, ở nơi u ám đó có một cây cung không thu hút

Hai mắt của hắn trở nên sáng ngời, lập tức nhận định Tiểu Ân chẳng qua chỉ là một cung tiễn thủ, hơn nữa chắc chắn không phải cao thủ, do Tiểu Ân chỉ đeo đoản cung

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn can đảm lên, sự sợ hãi khi nhìn thấy tát măn giảm đi một nửa

- Bằng hữu, chẳng lẽ ngươi không nghe thấy lời chúng ta nói?

Sắc mặt người cầm đầu âm trầm lại, trong mắt hắn tỏa ra ánh sáng nguy hiểm

Tiểu Ân sao không hiểu ý của hắn, những người này mặc dù có thực lực, nhưng trong mắt hắn căn bản không có chút uy hiếp nào, tự nhiên xem thường không hề để ý

- Đại ca, huynh xem

Tên nói chuyện, hai mắt đột nhiên sáng ngời, kéo tên cầm đầu lại, chỉ vào Harrison ngồi trên mặt đất, nói nhỏ

Vừa rồi Harrison lấy ba linh hồn thể nhện chứa ra, không lập tức thu hồi câu linh châu, mà đặt ở trước mặt mình. Đây không phải hắn khinh thường, mà do có Tiểu Ân thủ hộ bên cạnh, nên Harrison mới yên tâm

Nhưng nếu để người khác nhìn thấy thứ này sẽ sinh ra những phiền toái không cần thiết

- Đây là...

Kẻ cầm đầu chần chờ trong chốc lát, hai mắt hắn chợt sáng lên, dường như nhớ tới cái gì, kêu lên:

- Câu linh châu, đây là câu linh châu

Những tên khác liếc mắt nhìn nhau. Bọn họ chỉ là võ sỹ thuần túy nên không biết thứ gì kêu là câu linh châu, nhưng chứng kiến lão đại thất thố hưng phấn kêu lên, ai cũng hiểu thứ đó chắc là đồ tốt

Quả nhiên, đôi mắt kẻ cầm đầu xoay chuyển, hắn nhìn ánh sáng hoa lệ trên người lang nhân tát măn, cuối cùng cắn răng nói:

- Các huynh đệ, tên lang nhân kia đang tu luyện tà pháp. Một khi hắn thành công sẽ biến thành ác ma, không chuyện ác nào không làm, giết người như điên, chúng ta phải ngăn cản hắn

Tiểu Ân lão đảo, suýt nữa thì ngã xuống

Thực vô sỉ, chưa gặp qua người nào vô sỉ như vậy

Tên này rõ ràng nhìn thấy câu linh châu, có lẽ cũng nhìn thấy năm ánh sáng màu xanh biếc trên câu linh châu, nên biết trong đó có năm linh hồn thể của ma thú, nên hắn mới muốn giết người đoạt bảo

Nhưng trước khi động thủ, hắn lại bịa cho mình một lý do chính đáng, da mặt quả là dày, khiến Tiểu Ân không bắt kịp. Trong lòng động, Tiểu Ân nghĩ nên để cho tên này đi làm những chuyện mất mặt, thế mới tận dụng được hết tác dụng của hắn

Chỉ thấy tên đó cầm đầu tiến lên, lớn tiếng quát mắng:

- Bằng hữu, mời ngươi tránh ra

Tiểu Ân cười híp mắt hỏi:

- Ngươi không biết hắn đang làm gì sao?

- Hấn.... Hấn đang tu luyện pháp thuật cấm kỵ, một khi thành công, máu sẽ chảy thành sông, thây chết khắp nơi

Tên cầm đầu không đổi sắc nói

Tiểu Ân tán thưởng gật đầu, nói:

- Không sai, người nói đúng

Tên cầm đầu chần chờ, rõ ràng hấn hồ ngôn loạn ngữ, nhưng Tiểu Ân nói như thế, ngược lại khiến hấn do dự

Tiểu Ân cười hắc hắc nói:

- Người chuẩn bị ngăn cản hấn chứ?

Tên đó do dự một chút nói:

- Đúng

- Người định ngăn cản hấn thế nào?

Tên đó chỉ vào câu linh châu trước mắt Harrison nói:

- Ta thấy cấm kỵ xuất phát từ câu linh châu, chỉ cần người đem thứ đó cho ta, ta sẽ bỏ qua cho hấn

- Thực không? Chẳng lẽ người không sợ sau khi hấn tỉnh lại sẽ tìm các người trả thù sao?

Tiểu Ân không nhịn được cười, có lòng tốt nhắc nhở

Sắc mặt người nọ nghiêm lại nói:

- Chúng ta ngăn cản hấn tu luyện pháp thuật cấm kỵ, hiện tại có lẽ hấn không rõ, nhưng ngày sau nhất định sẽ cảm kích chúng ta

Tiểu Ân liếc mắt nhìn hấn một cái, không thể không nói, tên này có thể dũng dạc nói ra những lời này, da mặt quả quá dày, vượt xa tưởng tượng của Tiểu Ân

Hơi nghiêng đầu, Tiểu Ân vừa buồn cười, vừa giận dữ nói:

- Nhưng trước khi hấn luyện công, từng nhờ ta, đừng cho kẻ khác tới quấy nhiễu hấn, giờ ta phải làm sao?

Tên cầm đầu lộ ra ánh mắt cao thâm, nói:

- Tiểu huynh đệ, người còn trẻ, không nên lãng phí thời gian ở nơi này

Dứt lời, hấn rút trường đao ở hông ra, từng bước một tiến tới:

- Người tránh ra, ta không muốn giết người

Tiểu Ân yên lặng nhìn cước bộ và hơi thở trên người tên đó, khi hấn nói không muốn giết người, sát khí tỏa ra càng rõ ràng hơn

Rất hiển nhiên, tên này thuộc loại “miệng voi mõm chó”, chỉ cần Tiểu Ân tránh ra, chắc chắn hấn sẽ chém thẳng vào người Harrison

Trong lòng thở dài một hơi, tên khốn này có dũng có mưu, to gan lớn mật, da mặt lại dày. Mặc dù Tiểu Ân không thích loại người này, nhưng không thể không thừa nhận, chỉ có những nhân vật như thế mới tồn tại được trên thế giới này

Mang theo vài phần thương xót, vài phần cảm khái và tiếc nuối, cuối cùng Tiểu Ân nhìn hấn một cái

Dường như cảm ứng được Tiểu Ân đang liếc nhìn, cước bộ tên đó thoáng dừng lại, cách Tiểu Ân khoảng năm bước, sau đó không tiến lên nữa

Tiểu Ân hiểu kỳ, tên này không phải đã quyết định giết người đoạt bảo hay sao? Nhưng sao lại dừng lại?

Chỉ thấy sắc mặt hấn biến ảo khó lường, dường như đang đấu tranh tư tưởng trong đầu

- Đại ca, ngài...

Đứng ở phía sau không chờ được, tên võ sỹ cầm lá chắn kêu lên một tiếng

Sở dĩ bọn họ dám ra tay, là do bọn họ nhìn ra, tên lang nhân tát mã đang trong giai đoạn tu luyện quan trọng, cho nên không có lực uy hiếp gì, mà nhìn Tiểu Ân, thực sự không nhìn ra hắn có uy hiếp gì. Nhưng nếu tiếp tục kéo dài, một khi tên lang nhân tát mã tu luyện xong, chắc chắn bọn họ sẽ bị uy hiếp

Tiểu Ân không biểu lộ gì, bàn tay cử động, hắn có quyết định, nếu tên này tiến thêm một bước, hoặc ra lệnh đồng bọn phía sau cùng tiến lên, hắn sẽ thi triển Phong Nhận Thuật

Đối phó với đám người này, Phong Nhận Thuật là lựa chọn tốt nhất

Song ngoài ý liệu, tên cầm đầu đột nhiên thu hồi trường đao lại, lui về phía sau hai bước, oai phong lẫm liệt nói:

- Không, ta nhìn lầm rồi, vẻ mặt vị tát mã đại nhân đầy chính khí, sao lại tu luyện pháp thuật cấm kỵ chứ
Nói xong, hắn gật đầu với Tiểu Ân, xoay người nhìn đồng bọn, nói:

- Đi

Mặc dù bọn chúng không hiểu gì, nhưng tên cầm đầu có uy tín cao trong đội. Mấy người mặc dù không cam lòng nhưng vẫn thu hồi binh khí, đi theo hắn

Tiểu Ân gãi đầu, thực không rõ tên đó làm trò quỷ gì, trong lòng động, nâng ngón tay lên, trên bầu trời có có thêm một con ruồi

Nhìn Harrison còn đang hưởng thụ cảm giác thủy hỏa dung hợp, Tiểu Ân xoay người, lấy mắt kính đội vào

- Nhất Hào, tại sao bọn chúng lại rời đi?

Tiểu Ân hỏi

Trước mặt Tiểu Ân, chợt lóe lên bóng hình xinh đẹp của Juliana

- Thưa chủ nhân tôn kính, sao ngài lại vì chuyện nhỏ đó mà hỏi ta?

Tiểu Ân nhìn vẻ mặt hờn dỗi của Juniana, trong lòng không khỏi rung động, thiếu chút nữa xuất hiện ý nghĩ kỳ quái. Hắn nuốt nước bọt, nói:

- Nhất Hào, chẳng lẽ ngươi không thể khôi phục lại bộ dáng như cũ sao?

- Tại sao phải khôi phục lại như lúc đầu, bộ dáng này không tốt sao?

Tiểu Ân nhất thời á khẩu, không trả lời được, trong lòng không khỏi kêu khổ. Mỗi ngày, mình đều phải tu luyện một thời gian dài trong này, nếu như cứ phải đối mặt với vũ vật này, chỉ sợ sẽ xảy ra hậu quả

Thở dài, Tiểu Ân nói:

- Được rồi, mấy con ruồi máy nghe trộm được những gì, ngươi nói cho ta biết đi

Nhất Hào gật đầu, nói:

- Chủ nhân, nếu như sau này ngài muốn biết nội dung nghe trộm của ruồi máy, ngài không cần tiến vào Nhất Hào không gian

- Tại sao?

Tiểu Ân hiếu kỳ hỏi:

- Chẳng lẽ ngươi có thể xuất hiện ở bên ngoài?

- Không phải

Nhất Hào lộ vẻ mặt tinh nghịch, nếu như đây là bộ mặt trước kia, Tiểu Ân sẽ không cảm thấy gì. Nhưng hiện tại khác, đừng quên rằng hình tượng của Nhất Hào đang là một vị đại mỹ nữ

Nét tinh nghịch này xuất hiện trên khuôn mặt của Juiana, dù là trong đáy lòng ai cũng dâng lên ham muốn muốn ôm nàng vào lòng

Chân của Tiểu Ân tiến lên trước một chút, nhưng hần lập tức tỉnh ngộ, trong lòng thầm kêu nguy hiểm

May mà Nhất Hào không chú ý phản ứng của Tiểu Ân, nói thẳng:

- Trong một lần nhập chương trình, dữ liệu của tôi khôi phục lại một phần. Căn cứ ghi chép trên đó, những con ruồi máy chẳng những có năng lực theo dõi, còn có năng lực truyền đạt mệnh lệnh

- Truyền đạt mệnh lệnh?

- Vâng, mỗi con ruồi máy có gắn một cái âm loa cỡ nhỏ, âm loa đó có thể nghe thấy âm thanh khác, thậm chí nó còn bắt chước được âm thanh của loài người

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên, hỏi:

- Nói như thế, nó có thể lặp lại nội dung cuộc nghe trộm lại cho ta nghe?

- Đúng vậy

- Đồ tốt

Tiểu Ân nhướng mày nói:

- Nếu như công năng này được phát hiện sớm thì tốt, nhưng hiện tại cũng không chậm, bọn chúng vừa rồi nói những gì?

Nhất Hào vung tay lên, trước mặt Tiểu Ân lập tức xuất hiện một bộ hình ảnh

Động tác của tên thủ lĩnh kia cực nhanh, trên đường rời đi không dừng lại chút nào, tới chiếc thuyền nhỏ, ra lệnh cho thủ hạ bằng tốc độ nhanh nhất rời khỏi ốc đảo

Khi lên thuyền, tên võ sỹ cầm tấm lá chắn mới hỏi:

- Đại ca, tại sao chúng ta không động thủ?

Tên thủ lĩnh cầm tức, liếc mắt nhìn hần một cái, nói:

- Động thủ cái rắm, nếu như chúng ta động thủ, hiện tại người chết chắc chắn là chúng ta

Sắc mặt mấy người biến đổi, một người hỏi:

- Chẳng lẽ có mai phục?

- Các người đều là đồ ngu

Tên thủ lĩnh chậm rãi nói:

- Ta không biết tên tát măn kia đang tu luyện loại pháp thuật gì nhưng nếu hần dám tạo ra động tĩnh lớn như thế, chắc chắn là có chỗ dựa vững chắc

Dừng một chút, trong mắt của hần lộ ra vẻ sợ hãi nói:

- Lúc đầu ta không có nhận ra, nhưng khi chuẩn bị động thủ, ta cảm nhận được sự nguy hiểm còn lớn hơn khi gặp phải ma thú cấp 2, cảm giác đó không khác gì cảm giác bó tay chờ chết

Bọn chúng liếc mắt nhìn nhau, cả người đổ đầy mồ hôi lạnh

- Đại ca, cảm giác của huynh luôn chính xác

Tên võ sỹ cầm lá chắn, nói:

- May mà chúng ta không ra tay

Người nọ cười hắc hắc nói:

- Nếu như ta không nhìn lầm, tên phụ trách thủ hộ là cung tiễn thủ, chắc chắn hắn là kẻ vừa nổi danh trên đại thảo nguyên, lấy lực một người bắn chết trên trăm kỵ binh, dọa lui năm trăm người của đoàn đạo tặc Nick, cung tiễn thủ Tiểu Ân

- Là hắn?

Mấy người đồng thanh hô lên.

- Không sai, ta nghe người của Huyết Lang dong binh đoàn nói, hắn tới hồ Stanco. Hơn nữa theo dung mạo, khí chất và cây cung ma pháp trong truyền thuyết, tất cả đều giống y như nhau. Chẳng lẽ các người tưởng chỉ dựa vào mấy người chúng ta là có thể chiến thắng được cao thủ như vậy?

Mấy người lần lượt lắc đầu, đồng thời gia nhập vào đội ngũ chèo thuyền, muốn mau chóng rời khỏi ốc đảo

Trong Nhất Hào không gian, nghe cuộc nói chuyện đó, Tiểu Ân không nhịn được cười thành tiếng. Không tưởng tượng được, danh tiếng của mình vô tình được truyền đi khắp nơi. Nhưng sau khi hợp tác cùng với đám người Nick, hắn biết nguyên nhân chính mà đoàn đạo tặc rút đi là do bọn chúng nhầm hắn là người của hầu tước

Lời đồn quả thực lợi hại, hiện giờ biến thành lấy lực một mình hắn bắn chết trên trăm kỵ binh, dọa lui năm trăm người. Thực không biết sau một đoạn thời gian nữa, lời đồn này truyền đi, có biến thành lấy lực một người dọa lui vạn người hay không?

- Chủ nhân. Tên này có giác quan thứ sáu rất mạnh, hắn có thể cảm ứng được trước nguy hiểm

Nhất Hào giống như u linh, giọng nói ngọt ngào truyền đến

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói:

- Không sai, giác quan thứ sáu của tên này rất mạnh, có lẽ có năng khiếu học tập ma pháp

- Ngài sẽ dạy hắn chứ?

- Dạy hắn?

Tiểu Ân không chút do dự loại bỏ:

- Tâm thuật của tên này bất chính, ta sợ sau khi dạy hắn ma pháp, hắn quay ngược lại mưu đoạt bảo bối của ta

Dừng một chút, Tiểu Ân lại nói:

- Dù muốn dạy, ta cũng chỉ dạy cho những người như Kim, vừa có tiềm lực, thông minh, nhưng không có lòng tham

- Thế ngài định đuổi theo giết bọn chúng không?

- Không

Tiểu Ân lắc đầu nói:

- Ta không phải đáng cứu thế, nếu bọn chúng không chọc ta, việc gì ta phải giết bọn chúng?

- Nhưng sau khi bọn chúng rời đi, có thể gây họa cho người tốt

Tiểu Ân trầm mặc trong chốc lát, cuối cùng nói:

- Làm người phải thức thời, nếu làm chuyện vượt khả năng của mình sẽ gây ra tai họa

Hắn ngừng đầu nhìn khuôn mặt xinh đẹp của Nhất Hào nói:

- Ở thế giới trước, chỉ cần những người có tâm địa xấu xa, có nguy cơ gây hại cho người tốt, là người giết những người đó hay sao?

Nhất Hào chớp động đôi mắt đẹp, cái miệng nhỏ nhắn đỏ mọng nói:

-Không thể, căn cứ theo tư liệu của tôi, pháp luật của thế giới này có sự khác biệt lớn so với pháp luật thế giới trước, dường như không thể vơ đũa cả nắm

Tiểu Ân mỉm cười, rời mắt khỏi Nhất Hào không gian, tháo mắt kính xuống, miệng hần thì thầm nói một câu, ngay cả ruồi máy cũng không nghe thấy được:

-Hai thế giới này mặc dù khác nhau nhưng ta không có thói quen vô duyên vô cớ giết người

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân vứt bỏ vấn đề này ra khỏi đầu

Nhìn mắt kính trong tay hần nhủu mày lại

Không biết tại sao, hần phát hiện từ khi chương trình mị thuật nhập vào, dường như lực hấp dẫn của Nhất Hào đối với hần càng tăng lên

Mỗi lần cùng nàng nói chuyện, Tiểu Ân khó có thể bảo trì tâm lí bình tĩnh. Mặc dù chưa vì thế mà biến thành ác ma, nhưng hần không thể thừa nhận bản thân hần đã động tâm

Nhưng vấn đề là, trong không gian hư cấu không phải Juliana thật sự

Cân nhắc một lúc, cuối cùng Tiểu Ân đã quyết định, nhất định phải nói chuyện với Nhất Hào. Nếu như không giải quyết chuyện này, rất có thể sẽ dẫn đến hậu quả xấu đối với hần

Đột nhiên phía sau truyền tới một luồng năng lượng dao động cường đại, lập tức Tiểu Ân biết, linh thể bạch tuộc của Harrison đã lộ xác

Ánh sáng chói mắt hiện lên, trên người Harrison bộc phát một khí tức cường đại chưa từng có

Khí tức này mang đến cho Harrison một áp lực cực lớn, khiến thân thể hần khẽ run rẩy. Dưới áp lực cực đại, cuối cùng hần hoàn toàn bạo phát

Harrison đứng lên, yết hầu lớn hơn loài người, liều mạng kêu lên, cơ bắp trên người hần bắt đầu biến hóa, há miệng về phía trước, hai tay chạm đất, móng tay duỗi thẳng, có xu thế biến thành một cự lang

Quần áo trên người hần bị xé rách ra, trong chốc lát biến thành một mớ giẻ nát, lộ ra một cơ thể cứng như sắt thép

Đứng bên cạnh, Tiểu Ân có chút khần trương, hần lo lắng nhìn Harrison, nhưng lại không có cách gì để giúp đỡ hần

May là Harrison mặc dù biến thành cự lang, nhưng thần trí của hần chưa mất, ánh sáng trên người linh vật càng sáng chói, năng lượng dao động trong không ngừng gia tăng, Tiểu Ân có cảm giác, loại tiềm lực đột phá này giống như khi hần đột phá thành ma pháp sư chính thức

Từng tiếng sói tru truyền ra từ ốc đảo, thậm chí trên mặt hồ trống trải cũng nghe rõ

Cách đó không xa, sắc mặt của mấy tên trên chiếc thuyền nhỏ đại biến, nghe thấy tiếng kêu uy phong凛冽, họ càng tin tưởng phán đoán của thủ lĩnh. Vì vậy cả đám ra sức sử dụng khí lực, dùng tốc độ nhanh nhất có thể rời khỏi ốc đảo

Trên hai tay Tiểu Ân mơ hồ xuất hiện năng lượng dao động, hần chuẩn bị trước hai Thúc Bác Thuật, mặc dù ma pháp cấp 1 này không có khả năng vây khốn Harrison, nhưng ít nhất có thể ngăn cản hần không xâm phạm đối với mình

Dần dần, khuôn mặt của Harrison trở lên nhu hòa, những tiếng gầm như dã thú dần nhỏ xuống

Cuối cùng hần lão đảo ngã xuống, mồ hôi trên người hần trong nháy mắt thấu ra, khiến cả người hần ướt sũng, giống như vừa mới chui lên từ nước

Mũi Tiểu Ân hơi nhăn lại, trên người Harrison truyền tới một mùi khó ngửi

Trong lòng động, chẳng lẽ khi linh vật tiến hóa, bản thân tất mẫn sẽ thoát thai hoá cốt hay sao?

Một lúc sau thân hình Harrison động đậy, bộ xương và cơ bắp biến hóa, từ một cự lang biến thành thân thể loài người

-Tiểu Ân , ta thành công rồi

Harrison ngạc nhiên vui mừng kêu lên, thân hình động, động tác còn nhanh hơn lang nhân. Đồng thời hét lớn:

-Harrison, người hôi lắm, người tắm đi

Harrison ngẩn ra, xấu hổ gãi đầu, chạy nhanh ra bờ ốc đảo, thoáng cái đã lao xuống hồ nước

Nhìn tốc độ của hắn, trong lòng Tiểu Ân thầm gật đầu, suy đoán của mình không sai, thân thủ của Harrison linh hoạt hơn trước kia. Chỉ là, phạm vi tiến bộ không lớn, nếu so với khí thế cường đại trên người Milligan khi bộc phát năng lượng dao động thì không đáng nhắc tới

Chờ trên ốc đảo nửa ngày không thấy Harrison đi lên, Tiểu Ân không nhịn được thúc dục nói:

-Harrison người lè mè quá, tắm rửa lâu như vậy, da người làm bằng sắt sao

Mặc dù thời gian quen biết của hai người không lâu, nhưng người với người, trong lúc gặp gỡ không thể dựa vào vấn đề thời gian để quyết định được

Bọn họ cùng nhau xông vào sào huyết của nhện lông xanh, đối diện với sự truy kích của nhện hồng mao, Harrison đã chiếm được sự tín nhiệm chân thành của Tiểu Ân, khi Harrison nhờ Tiểu Ân thủ hộ, chẳng khác gì hắn giao tính mạng mình cho Tiểu Ân

Nếu nói như trước kia, thực lực của Harrison yếu hơn Tiểu Ân, yếu thế hơn khi đối mặt với Tiểu Ân, nhưng hiện giờ Harrison đã lột xác, nếu đơn độc dựa vào năng lượng dao động trên người hắn, không kém hơn Tiểu Ân bao nhiêu. Cho nên quan hệ giữa hai người có sự chuyển biến vi diệu, có thể nói chính thức trở thành bằng hữu của nhau

Đương nhiên, nếu song phương chính thức giao thủ, ngay cả khi không triệu hoán Viêm Ma và không sử dụng ma pháp quyền trục trong vòng cổ không gian, chắc chắn Tiểu Ân cũng chiến thắng vị lang nhân tát măn vừa thăng cấp này.

- Hắc, Tiểu Ân

Harrison ở trong hồ, do dự một chút, kêu lên:

- Trên người người có bộ quần áo nào không, cho ta một bộ

Tiểu Ân ngẩn ra, sau đó cười to. Thanh âm vang dội, dọa mấy con chim đang kiếm ăn trên hồ vỗ cánh chạy trốn

Mặt Harrison đỏ tới mang tai, cả giận nói:

- Có gì buồn cười chứ, nếu như người tiền giai, chắc chắn sẽ giống như ta

Tiểu Ân cố gắng nhịn cười, lắc đầu nói:

- Harrison, ta là ma pháp sư, ta chưa nghe nói, khi ma pháp sư tiền giai lại làm rách quần áo đó

Harrison ngẩn ra, chăm chú suy nghĩ một chút, dường như cho tới bây giờ, chưa từng phát sinh chuyện như thế

Tiểu Ân cười, tìm trong vòng cổ một bộ quần áo vứt cho Harrison

Trong vòng cổ của hắn, ngoài đồ ăn, nước uống, lều vải, các đồ dùng cho cuộc sống hàng ngày ra, đương nhiên không thiếu quần áo. Chỉ là vóc người Tiểu Ân gầy cao, không tráng kiện như lang nhân tát măn Harrison, cho nên mặc bộ quần áo này lên trên người, Harrison trông giống như một tên hề, khiến người khác cảm thấy buồn cười

Mặc xong, Harrison bất mãn nhìn Tiểu Ân, nói:

- Tiểu Ân, quần áo của người sao giống đàn bà mặc vậy

Tiểu Ân tức giận lườm hắn, nói:

- Harrison, người đừng nên dùng tiêu chuẩn của lang nhân các người so với loài người chúng ta?

Dừng một chút:

- Bộ dáng nữ nhân các người, hắc hắc...

Harrison xấu hổ gãi đầu, sau đó không phục nói:

- Nữ nhân của thú nhân tộc chúng ta thì thế nào, chẳng qua người chưa gặp qua mỹ nhân tuyệt sắc, ta cam đoan nếu người gặp qua, chắc người sẽ cam tâm liếm gót giày của các nàng

Tiểu Ân cười nhạo nói:

- Không có khả năng

- Hiện tại, ta nói chắc người không tin, nhưng sau này người tới thủ đô của đế quốc, ta sẽ dẫn người đi gặp mấy vị mỹ nữ, đặc biệt là một vị nữ tát măn, người sẽ biết thế nào là tuyệt sắc

Harrison chắc chắn nói

Trong lòng chợt động, Tiểu Ân trầm giọng hỏi:

- Harrison, vị nữ tát măn đó thực sự rất đẹp sao?

Khuôn mặt Harrison lộ rõ thần sắc ngưỡng mộ, tâm hồn của hắn giống như bay tới tận chân trời, nói:

- Đúng vậy, Juliana là thiếu nữ xinh đẹp nhất ở đế quốc chúng ta, chỉ cần ai gặp nàng, dù là nam hay nữ, cũng sẽ bị vẻ đẹp của nàng mê hoặc

- Juliana....

Đôi mắt Tiểu Ân tỏa sáng, có điều hắn phải thừa nhận, lời của Harrison không hề quá khoa trương

Nếu như ở cùng với Juliana trên ốc đảo lâu hơn, hơn nữa không bị hỏa sơn hồng trĩ quấy rầy, chưa chắc Tiểu Ân đã duy trì được sự bình tĩnh trước mặt nàng

Nhưng khi nhắc tới cái tên này, Harrison lập tức tiến vào cảnh giới si ngốc, thực quá khoa trương

Nhìn linh hồn Harrison không biết bay đi đâu, Tiểu Ân hỏi:

- Juliana là ai?

Harrison như bừng tỉnh khỏi giấc mộng, sau đó thở dài nói:

- Juliana là nữ chiến tranh tát măn trẻ nhất ở đế quốc của chúng ta

Nói xong, hắn nhìn quanh bốn phía, sau đó đè thấp âm thanh nói:

- Huynh đệ, ta nói thật cho người biết, sự phụ của ta từng hoài nghi nàng thuộc bộ tộc thiên hồ, nhưng chỉ hoài nghi thôi, không có bất cứ chứng cứ gì

Tiểu Ân hiếu kỳ hỏi:

- Bộ tộc Thiên hồ là gì?

Harrison chán chừ một chút nói:

- Bộ tộc Thiên hồ là một truyền thuyết trong thú nhân chúng ta. Nghe nói trong thời kỳ viễn cổ, trong thú nhân có một mạch được thần linh sủng ái, kêu là bộ tộc Thiên hồ. Mỗi một người trong bộ tộc Thiên hồ đều là những thiếu nữ xinh đẹp, khuynh quốc khuynh thành, chỉ cần các nàng xuất hiện, trên thế gian không có ai có vẻ đẹp sánh bằng các nàng

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến hỏi:

- Có khoa trương như vậy không?

- Đúng vậy, nhưng điều đáng tiếc đó là, bộ tộc Thiên hồ đã sớm tuyệt chủng hơn vạn năm, cho nên sự phụ của ta mới không dám kết luận

Harrison tiếc nuối nói

Tiểu Ân trầm ngâm hỏi:

- Harrison, bộ tộc Thiên hồ có đặc thù gì không?

Harrison suy nghĩ trong chốc lát, nói:

- Bởi vì chủng tộc này đã tuyệt chủng trong một thời gian dài, nên có đặc điểm gì, chúng ta không biết được, nhưng trong truyền thuyết có kể lại, các nàng khi hoảng sợ cực độ sẽ lộ ra cái đuôi của mình

- Cái đuôi?

Tiểu Ân kinh hô một tiếng. Hắn nhất thời nhớ lại khi hỏa sơn hồng trĩ cất tiếng hét, Juliana hình như có lộ ra cái đuôi. Hơn nữa khi tiếp xúc với cái đuôi đó, Tiểu Ân cảm thấy kích thích chưa từng có, nếu hắn không có kinh nghiệm khác với thường nhân, chỉ sợ đã sớm không chịu đựng được

- Đúng vậy, nghe nói cái đuôi của bộ tộc Thiên hồ có năng lực thần kỳ, người khác chỉ cần nhìn qua một lần, chắc chắn sẽ không quên

Harrison nhún vai nói:

- Ta không biết cái đuôi của các nàng có tác dụng gì, nhưng phần lớn những ghi chép còn lại đều ghi như vậy, chắc chắn có đạo lý trong đó

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, trong lòng thầm nghĩ, những ghi chép đó là sự thực, dù là ai, khi nhìn thấy cái đuôi thần kỳ đó, đụng vào nó, đều có cảm giác khắc cốt铭心, vĩnh viễn không thể quên

Harrison cảm thán nửa ngày, đột nhiên đứng dậy, phủi quần áo nói:

- Tiểu Ân, ta đã lấy được linh hồn thể nhận chúa, muốn đưa nó cho sư phụ, người đi cùng ta chứ?

Tiểu Ân lập tức lắc đầu, nói:

- Không, ta còn muốn ở đây một đoạn thời gian nữa

Nhìn ánh mắt lưu luyến của Harrison, Tiểu Ân cười nói:

- Nhà ngươi ở đâu?

Ánh mắt Harrison sáng lên, nói:

- Ở thủ đô của đế quốc, người chỉ cần tới gia tộc Berwick, nói tên ta là tìm được ta

Tiểu Ân gật đầu, tiến lên ôm hắn:

- Người yên tâm, ta nhất định sẽ tới tìm người

Harrison giang tay, ôm chặt lấy Tiểu Ân, dường như nhớ tới cái gì đó, nói:

- Tiểu Ân, người chưa tới ma pháp công hội để khảo nghiệm cấp bậc sao?

- Chưa

- Vậy người nên tới đó một lần

- Tại sao?

- Bởi vì ta có một ma pháp sư chính thức trẻ tuổi như vậy làm huynh đệ, mới có thể vênh mặt với các bằng hữu khác trong đế đô

Nhìn Harrison cười bạch tuộc, bơi xa trên mặt hồ, Tiểu Ân vừa buồn cười, vừa giận dữ lắc đầu.

Vì muốn khoe khoang với bằng hữu mà tên này lại bắt hắn tới ma pháp công hội để lấy huy chương

Xem ra ý nghĩ của mình khác với thú nhân. Những người này chỉ ước thực lực của mình được mọi người biết đến, còn mình thì lại giấu giếm mọi người

Nhưng khi gặp người có thực lực cao hơn mình, bọn họ không hề đổ kỵ. Loại tính cách thẳng thắn này chỉ có thú nhân mới có, còn loài người thì..., ví dụ như ở công quốc Louis, người có tính cách như thế chỉ sợ không còn

Có lẽ, là do phong tục của mỗi bên

Hồi tưởng lại từ khi mình tới đại thảo nguyên, mặc dù đã gặp rất nhiều người, nhưng những người có thể kết giao chính thức lại có rất ít

Nhưng hẳn không hề quan tâm, còn về chuyện chỉ gặp Juliana có vài phút đồng hồ mà tâm tình của hẳn lại biến đổi, điều đó không phải là điều mà Tiểu Ân có thể giải thích. Chẳng lẽ hẳn thực sự rơi vào từ trường nội my, không cách nào khống chế sao? Một khi nghĩ tới đó, Tiểu Ân không tự chủ được ớn lạnh một cái

Thở dài một tiếng, Tiểu Ân áp chế ý niệm đáng sợ đó xuống, lấy ra hai thứ trong vòng cổ không gian

Trong sào huyết của nhện chúa, sưu tập được xác của nhện chúa, còn cuốn lục thư thì hẳn lấy được trong thông đạo

Theo ghi chép của đại ma pháp sư Zoe, sau khi nhện chúa chết, nếu như không lập tức lấy ma hạch của nó ra, mấy tháng sau, ma hạch sẽ hòa tan vào trong thi thể của nhện chúa

Từ đó về sau, thi thể của nhện chúa sẽ không thối nát nữa, hơn nữa điểm chính đó là, nó trở thành nguyên liệu trân quý nhất trong thế giới ma pháp

Dùng phương pháp luyện chế đặc thù, có thể dung hợp xác của nhện chúa vào trong vật phẩm trang sức kim loại

Một khi dung hợp với vật phẩm trang sức kim loại, vật phẩm trang sức kim loại đó sẽ trở thành đạo cụ ma pháp không gian trân quý

Đến tận bây giờ, trong hàng ngũ ma pháp sư, Tiểu Ân mới chỉ biết ngũ tinh đại ma pháp sư Tiffany mới có thể chế tạo được vật phẩm không gian. Nhưng theo lời của Maren, đại ma pháp sư Tiffany mới chỉ chế tạo được năm cái đạo cụ không gian

Không phải nàng không muốn chế tạo nhiều, mà do trong tay nàng không có nhiều nguyên liệu để chế tạo đạo cụ không gian

Đạo cụ không gian sở dĩ được coi là đạo cụ ma pháp trân quý nhất, có giá trị cao, thậm chí không dưới ma pháp trượng, là do tài liệu để chế tạo đạo cụ không gian thực sự quá ít

Muốn chế tạo đạo cụ không gian, nhất định phải có loại kim loại đặc thù, tên là Thất Độ Kim, và cần phải có ma hạch có năng lực không gian của ma thú cao cấp. Ngoài ra, bản thân người chế tạo phải tinh thông pháp thuật của không gian hệ. Tập hợp đủ điều kiện trên mới có thể chế tạo đạo cụ không gian, cho nên đạo cụ không gian mới hiếm có

Tiểu Ân có được ba kiện đạo cụ không gian, chỉ có thể dùng một câu để hình dung, hẳn giẫm phải cứt chó, mới có vận may rơi xuống đầu, không ai có thể cản được

Nhưng vì có hai cái vòng tay không gian, Tiểu Ân phải trả giá cực lớn, bị ép phải rời khỏi quê hương, đi tới thảo nguyên Sa Aola xa vạn dặm

Kỳ thực, Ao Bate và Dicara, mặc dù là đệ tử kiệt xuất do ma pháp thế gia Leyden bồi dưỡng ra, nhưng với thân phận của bọn chúng sao xứng có vòng tay không gian

Nếu như không phải Ao Bate bị bắt tới rừng Gobbi đầy nguy hiểm thí luyện sáu tháng, mà để có đủ vật tư sống trong sáu tháng, bọn họ chắc không có tư cách lấy được hai kiện đạo cụ không gian từ gia tộc

Tiểu Ân đương nhiên không biết những chuyện này, nhưng hiện tại hẳn đang khổ sở nghiên cứu nội dung trong cuốn lục thư

Trước khi lên vào sào huyết của nhện chúa, mặc dù hẳn đã xem qua nội dung trong đó, nhưng chỉ thoáng xem qua, đặc biệt khi giới thiệu về tác dụng của xác nhện chúa, trong lòng nhất thời kích động

Nhưng khi nắm giữ xác của nhện chúa, hẳn muốn thí nghiệm, mới biết luyện chế đạo cụ không gian không phải là chuyện dễ dàng

Đại ma pháp sư quan sát mấy con nhện hơn mười năm, mới rút ra được một kết luận chưa có ai phát hiện ra

Đó là loại ma thú có năng lực thay đổi thể tích thân hình của mình mới là nguyên liệu tốt nhất để chế tạo đạo cụ không gian

Bản thể của nhện lông xanh chỉ to bằng nắm tay trẻ con, nhưng khi chúng nó hấp thu không khí, thể tích sẽ bành trướng lên, trở thành một cái cối xay gió

Nắm tay trẻ con và cối xay gió...

Khác biệt nhau bao nhiêu lần?

Sau khi nhện lông xanh tiến cấp, trở thành nhện hồng mao

Lúc này, thể tích của nhện hồng mao chỉ to bằng cái chậu rửa mặt. Nhưng trong ghi chép của đại ma pháp sư Zoe, sở dĩ thể tích của nhện hồng mao chỉ lớn như thế là do đó là thể tích tốt nhất mà chúng dùng để công kích địch nhân

Trên thực tế, chỉ cần chúng nó muốn, hoặc dưới tình huống cần thiết, chúng nó có thể bành trướng thể tích lên hơn mười thước vuông

Mười thước vuông, tương đương với một vài ốc đảo siêu nhỏ trên hồ Stanco

Đương nhiên, nếu như nhện hồng mao thực sự bành trướng lớn lên như thế, chúng nó đừng nghĩ tới chuyện di chuyển nữa, cứ thế nằm trên mặt nước mà chờ chết đi

Khi nhện lông xanh tiến hóa thành nhện chúa, thể tích mà chúng có thể bành trướng còn lớn hơn thế nữa

Đại ma pháp sư Zoe từng luyện chế qua ba bộ xác nhện chúa, thu được đạo cụ không gian chứa được trăm thước vuông

Diện tích của đạo cụ không gian này có thể nói là cực phẩm

Còn chuyện tại sao chỉ có xác nhện chúa cấp ba mới có thể chế tạo ra đạo cụ không gian có không gian rộng lớn hơn so với khi dùng Thất Độ Kim và ma hạch cao cấp hệ không gian, chính đại ma pháp sư Zoe cũng không thể giải thích

Nhưng Tiểu Ân không hề có hứng thú với vấn đề đó, cảm hứng duy nhất của hắn là làm thế nào có thể cụ thể hóa những nội dung này, chế tạo ra đạo cụ không gian

Cẩn thận nghiên cứu nội dung trong cuốn lục thư, lông mày Tiểu Ân nhíu lại

Nguyên muốn để xác nhện chúa kết hợp được với kim loại bình thường, ma pháp sư phải tự mình động thủ, hơn nữa còn phải là ma pháp sư nắm giữ được một ma pháp về không gian hệ

Nhìn vấn đề đó, Tiểu Ân có cảm giác muốn thở dài một hơi

Ma pháp không gian hệ, đó chính là ma pháp cao cấp cực kỳ đặc biệt trong hàng ngũ ma pháp

Nó không giống các hệ ma pháp khác, muốn học tập loại ma pháp này, nhất định phải có sự lý giải cực cao về không gian, nếu như không có thiên phú siêu cường như thế, dù lực lượng tinh thần có cao hơn nữa, cũng không thể học tập và sử dụng được loại ma pháp này

Đương nhiên điều kiện học tập càng ngặt nghèo, thành tựu càng lớn

Đại ma pháp sư Tiffany sở dĩ được xưng tụng là đại ma pháp sư gần với ma đạo sỹ nhất, là do nàng am hiểu ma pháp không gian

Uy lực của loại ma pháp này lớn hơn các loại ma pháp bình thường, thậm chí có thể sánh với ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ

Mặc dù Tiểu Ân tự phụ, nhưng hẳn không hy vọng xa vời mình có thiên phú cao về không gian hệ, có thể nắm giữ ma pháp khó học nhất trong truyền thuyết

Thờ dài một hơi, hiện giờ hẳn nắm giữ bảo tàng, nhưng không thể sử dụng được, cảm giác này thực đau khổ

Nhìn xác nhện chứa ở trên tay, lông mày Tiểu Ân nhíu chặt lại, chẳng lẽ mình phải hợp tác với ma pháp sư hệ không gian sao?

Nói thật, hẳn có thể khẳng định, cho đến bây giờ, trừ hẳn ra, không ai biết cách sử dụng xác nhện chứa biến kim loại bình thường thành đạo cụ không gian

Nhưng một khi tin tức này lộ ra, hẳn có thể khẳng định, xác của nhện chứa sẽ có giá trị cao lên gấp trăm lần, còn hẳn sẽ không thể độc hưởng được bí mật đó

Hơn nữa có thể nắm giữ được ma pháp hệ không gian, trên thế giới này đều là cường giả, hợp tác cùng những người này, nếu không cẩn thận, chỉ sợ mình mất cả chì lẫn chài, thậm chí còn không giữ được cái mạng nhỏ

Cân nhắc trong chốc lát, Tiểu Ân cuối cùng quyết định, dù thế nào đi nữa cũng không thể để ma pháp sư khác biết bí mật này

Đương nhiên, nếu sau này mình bồi dưỡng được một gã học đồ có thiên phú về ma pháp không gian, Tiểu Ân sẽ chia sẻ điều này với gã đệ tử đó. Trừ điều này ra, Tiểu Ân không cảm thấy hứng thú với các biện pháp khác

Cất cuốn lục thư và xác nhện chứa vào trong vòng cổ, Tiểu Ân vỗ mông, đang định rời đi, đột nhiên nhìn ruồi máy trên không trung bay xuống, dừng lại trên vai hẳn

Nhìn con vật sống động không hề giống máy móc tí nào, Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Sao vậy? Người phát hiện ra gì sao?

- Chủ nhân, vừa rồi ngài suy nghĩ về nội dung của cuốn lục thư à?

Thanh âm dễ nghe của Nhất Hào truyền đến

Hai âm thanh khác nhau dung hòa thành một âm thanh hoàn mỹ, ngược lại khiến người khác càng động tâm hơn. Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện một ý niệm, nếu thanh âm của Juliana cũng dễ nghe như thế này, thì trên thế giới còn ai chống lại được sức quyến rũ của nàng nữa

Sửng sốt một hồi, khi nó nói lần thứ hai, Tiểu Ân mới trả lời:

- Đúng vậy, ta đang cân nhắc về ma pháp không gian, đây là ma pháp siêu cấp cường đại, không biết hiện tại ta có thể nắm giữ nó không

Nhất Hào nhẹ nhàng cười nói:

- Chủ nhân, nếu như là không gian ma pháp, có lẽ tôi có thể giúp đỡ được ngài

Hai mắt Tiểu Ân đột nhiên tròn tròn, nửa mừng nửa lo hỏi:

- Thật sao?

- Đương nhiên, chẳng lẽ ngài quên, ngài tu luyện lực lượng tinh thần ở đâu sao?

- Trong Nhất Hào không gian ...

Tiểu Ân đột nhiên ngẩng đầu, nói:

- Ta hiểu rồi, không gian hư cấu...

131. Chương 18: Toàn Hệ Ma Pháp Sư

Nhưng lần này tiến vào, tâm trạng của hắn đặc biệt kích động, giống như lần đầu tiên tới nơi này, tràn ngập khiếp sợ và tò mò

- Nhất Hào, làm thế nào mà người sáng tạo được không gian hư cấu?

Tiểu Ân đi thẳng vào vấn đề

- Rất đơn giản, chỉ cần ngài có đủ năng lực là làm được

- Có đủ năng lực?

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, Nhất Hào nói thì đơn giản, nhưng muốn áp dụng vào thực tế, tuyệt đối không dễ dàng như thế

- Đúng vậy, kỳ thực không gian là môn khoa học phức tạp, nhưng đồng thời cũng đơn giản nhất. Chỉ cần ngài có được sự ủng hộ của lực lượng không gian, ngài có thể sáng tạo ra không gian thuộc về mình

Khuôn mặt Tiểu Ân co rút lại, hắn gật đầu nói:

- Ta hiểu, nhưng người cho rằng, chỉ bằng lực lượng hiện tại của ta, là đủ sao?

- Nếu như ngài muốn sáng lập một không gian riêng, cơ bản là không có khả năng

Nhất Hào hé miệng cười, phát huy hoàn toàn vẻ hồ mị của mình

Tiểu Ân hơi sững sốt, liếm đôi môi có chút khô khốc, hắn phát hiện, tiếp xúc lâu với Nhất Hào trong hình dạng của Juliana, năng lực khống chế của hắn dường như kém đi

- Nhất Hào, người có thể đổi lại bộ dáng khác không

- Tại sao?

Nhất Hào bất mãn nói:

- Đây là lần đầu tiên tôi gặp được một người có bộ dáng mị hoặc như vậy

Tiểu Ân bất chấp sắc mặt khó coi của mình, hắn cười khổ nói:

- Mỹ thuật chết tiệt, ngay cả ta cũng không dám nhìn thẳng vào người

- Thật không?

Nhất Hào hồ nghi nói:

- Nhịp tim của ngài mặc dù nhanh hơn bình thường một ít, nhưng vẫn nằm trong phạm vi không chế

Tiểu Ân thở dài một tiếng, nói:

- Bây giờ còn có thể khống chế, sau này thì chưa chắc

Nhất Hào dường như suy tư một chút nói:

- Chủ nhân, trong tư liệu của tôi, ngoài việc có thể thêm từ trường nội mỹ vào, còn có một loại phương pháp khắc chế từ trường nội mỹ, ngài muốn học không?

Hai mắt Tiểu Ân nhất thời sáng lên như hai ngọn đèn, hắn kinh ngạc hỏi:

- Biện pháp gì?

- Tĩnh tâm từ trường

- Ách

Tiểu Ân không hiểu chút nào, hỏi:

- Đó là biện pháp gì?

- Từ trường nội my sở dĩ có thể hấp dẫn mọi sinh vật, là do nó có một loại thiên phú từ trường thần kỳ, hễ ai ở trong phạm vi từ trường, chỉ cần là sinh vật, sẽ không thoát khỏi lực hấp dẫn đó. Hơn nữa loại lực lượng này là loại lực lượng thuần khiết, không có ngoại lực gì cả. Cho nên dù có thực lực cao tới đâu, cũng không tránh khỏi bị từ trường ảnh hưởng

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu nói:

- Ta hiểu rồi, vậy tinh tâm từ trường có thể khắc chế được loại lực lượng đó

- Đúng, tinh tâm từ trường là một loại từ trường được hình thành thông qua lực lượng tinh thần, loại từ trường này có tác dụng thay đổi từ trường của sinh vật khác, khiến cho bản thân không bị từ trường nội my ảnh hưởng nữa

Trong lòng Tiểu Ân động, hỏi:

- Sinh vật vốn có từ trường? Chẳng lẽ mỗi người đều có từ trường riêng của mình sao?

- Đúng, không chỉ mỗi cá nhân đều có, mà mỗi sinh vật gồm cả thực vật cũng có từ trường riêng của mình. Nhưng mỗi từ trường có thuộc tính và năng lực khác nhau

Tiểu Ân chớp đôi mắt, cuối cùng hần hiểu ra từ trường nội my dựa vào gì mà hấp dẫn người khác, nguyên nó ảnh hưởng tới từ trường của sinh vật khác. Nói cách khác, chỉ cần mình không bị từ trường nội my ảnh hưởng, mình có thể bình tĩnh đối mặt với Juliana

- Chủ nhân, trong tư liệu của tôi, tìm được cách để chống lại từ trường nội my, nhưng trên thế giới này, tôi phát hiện ra còn có một loại từ trường có thể khắc chế hoàn toàn từ trường nội my

Trong lòng Tiểu Ân cả kinh, hỏi:

- Trên thế giới này?

- Đúng, chính là từ trường của Hỏa Sơn Hồng Trĩ

Tiểu Ân vỗ trán, lúc này hần mới nhớ ra biểu hiện của Juliana trên ốc đảo, biểu hiện của nàng rất kinh hoàng thất thố, đặc biệt khi nghe tiếng hót của Hỏa Sơn Hồng Trĩ, thậm chí nàng còn lộ ra sự thống khổ

Với thực lực chiến tranh tạt măn của mình, khó có khả năng Juliana biểu hiện thất thố như thế, nhưng hiện tại Tiểu Ân đã rõ duyên cớ trong đó, đó là do quan hệ tương khắc

Đối với người bình thường, áp lực mà Hỏa Sơn Hồng Trĩ tạo thành tuyệt đối không lớn như vậy, nhưng đối với thiên hồ có được từ trường nội my, thấy Hỏa Sơn Hồng Trĩ như chuột thấy mèo, không có năng lực chống cự

- Nhất Hào, người phân tích rất đúng, Hỏa Sơn Hồng Trĩ có lẽ là khắc tinh của bộ tộc thiên hồ

Tiểu Ân nói

- Đúng vậy

Nhất Hào đắc ý nói:

- Cho nên tôi mới sưu tầm những tư liệu có liên quan tới từ trường của Hỏa Sơn Hồng Trĩ, hơn nữa kết hợp với từ trường tinh tâm, nghiên cứu ra một loại từ trường mới, mặc dù không có tác dụng khắc chế, nhưng có thể chống cự lại được từ trường nội my, ngài muốn học chứ?

- Đương nhiên, nhưng tại sao người muốn thu thập tư liệu về từ trường của Hỏa Sơn Hồng Trĩ? Chẳng lẽ từ trường tinh tâm còn chưa đủ?

- Từ trường tinh tâm chẳng qua chỉ là loại từ trường phòng thủ đơn giản, mặc dù có năng lực chống cự, nhưng khi ngài gặp người có lực lượng tinh thần hơn ngài mà có từ trường nội my, sức chống cự sẽ không đủ, thậm chí không có tác dụng gì cả.

Nhất Hào giải thích:

- Nhưng loại từ trường mới này khác, nó trộn một ít nguyên tố khác chế từ trường nội my, nên dù thực lực của đối phương có mạnh hơn, cũng không phát sinh tác dụng đối với ngài

Tiểu Ân gật đầu một cái, nói:

- Thật tốt, ta sẽ học tập loại từ trường mới. Được rồi, loại từ trường này gọi là gì?

- Ta đặt cho nó cái tên là từ trường hồng tri

“...”Tiểu Ân mấp máy miệng, cuối cùng không nói gì

Dưới sự trợ giúp của Nhất Hào, rất nhanh Tiểu Ân đã nắm giữ được từ trường hồng tri

Kỳ thực phương pháp này không khó, giống như tu luyện lực lượng tinh thần, chỉ cần thường xuyên luyện tập, là có thể thay đổi từ trường của bản thân

Dựa theo suy đoán của Nhất Hào, chỉ cần kiên trì tập luyện một tháng không ngừng là có thể cải tạo từ trường, từ nay về sau có thể chống đỡ lại từ trường nội my

Không biết có phải do ảo giác hay không mà khi lần đầu sử dụng lực lượng tinh thần để tập luyện, Tiểu Ân phát hiện khi đối mặt với Nhất Hào, bản thân có lực không chế lớn, không giống như trước kia, thường ở trước mặt nó biểu hiện ra thần sắc mê đắm.

Nắm giữ được loại từ trường mới, Tiểu Ân mới nghiên cứu tri thức về không gian học.

Theo nghiên cứu của Nhất Hào, muốn nghiên cứu ma pháp không gian hệ thì ma pháp sư chính thức chưa đủ năng lực. Chỉ khi đạt tới đại ma pháp sư mới có tư cách học tập ma pháp không gian.

Nhưng cũng may, Tiểu Ân không thực sự học tập ma pháp không gian, chẳng qua hắn chỉ muốn dung hợp xác của nhện chúa vào vật phẩm trang sức kim loại, để có thể phát huy được ưu thế không gian trời sinh của nhện chúa.

Vì thế mọi chuyện trở lên đơn giản.

Cùng Nhất Hào phân tích lại nội dung mà đại ma pháp sư Zoe lưu lại, đem bước chế tạo đầu tiên ra phân tích.

Dựa vào năng lực tính toán cường đại của Nhất Hào, bước đầu tiên này được chia nhỏ thành mười bước.

Với năng lực hiện giờ của Tiểu Ân, miễn cưỡng hoàn thành được những yêu cầu đó.

Đương nhiên, chuyện khó khăn nhất đó là, để xác nhện chúa kết hợp với vật phẩm kim loại, phải mở được không gian trong đó ra.

Đó là bước quan trọng nhất, nếu có thể thành công, tự nhiên sẽ chế tạo được một đạo cụ không gian đặc biệt, nếu thất bại sẽ lãng phí một xác nhện chúa quý giá.

Cho nên, Tiểu Ân không dám thử chế tạo ngay tại thế giới hiện thực, mà luyện tập trước ở trong không gian hư cấu.

Rất nhanh, Tiểu Ân đã ở trên ốc đảo hai tháng. Trong hai tháng này, Tiểu Ân có cảm giác, dường như thực lực bản thân lại tăng lên.

Mặc dù phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần không thay đổi, vẫn ở trong Nhất Hào không gian sử dụng phương pháp kích thích tiềm lực, nhưng hiện giờ hắn đã hoàn thành bộ động tác lớn đầu tiên của trung cấp quảng bá thể thao, trong Nhất Hào không gian đã đạt được tỉ lệ nghịch soa thời gian lên đến bốn mươi lăm lần.

Cho nên tốc độ tu luyện không kém gì so với các ma pháp sư chính thức cùng cấp bậc.

Hơn nữa, Tiểu Ân phát hiện ra một chuyện ngoài ý muốn, phương pháp sử dụng lực lượng tinh thần để thay đổi từ trường, chẳng những khiến từ trường của bản thân hắn thay đổi, mà còn làm cho lực lượng tinh thần của hắn tăng lên.

Tại sao có sự biến hóa như thế, đừng nói là Tiểu Ân, ngay cả Nhất Hào cũng không biết.

Nhất Hào muốn tìm vài người sống để thí nghiệm, thu thập thêm nhiều số liệu, bị Tiểu Ân bác bỏ ngay lập tức.

Trong khoảng thời gian này, thu hoạch lớn nhất của Tiểu Ân đó là đã nắm giữ hoàn mỹ kỹ năng dung hợp xác nhện chúa với vật phẩm kim loại.

Đoạn thời gian trước, trong Nhất Hào không gian tiến hành luyện tập giả thiết, xác suất thành công của hắn đạt mười phần, không phạm phải sai lầm nào cả.

Nếu ở trong không gian hư cấu đã làm được như vậy, chuyện kế tiếp phải thực hiện trong thực tế.

Dưới ánh nắng mặt trời, xác nhện chúa tỏa ra những ánh sáng kỳ dị.

Nhện chúa khác với ma thú bình thường, khi nó tử vong, ma hạch trong cơ thể nó trong thời gian ngắn sẽ hòa tan vào trong thân thể nó, có lẽ do có ẩn chứa năng lượng của ma hạch nên xác của nhện chúa mới có tác dụng thần kỳ như vậy.

Tìm trong vòng cổ nửa ngày, Tiểu Ân lấy ra một cái vòng tai tinh xảo.

Vòng tai này là vật mà Juliana lúc trước đánh rơi. Khi Hỏa Sơn Hồng Trĩ là khắc tinh của bộ tộc thiên hồ cất tiếng kêu, nàng hoảng sợ thất thố, nên khi rời đi quá mức vội vàng, không cẩn thận mới đánh rơi vật này.

Tiểu Ân nhặt được nó, không lập tức tới địa chỉ nàng nói, mà cất nó vào trong vòng cổ.

Nhưng hiện giờ, Tiểu Ân lại cầm nó để thử.

Hắn bỏ xác nhện chúa lên trên vòng tai. Hơi nhắm hai mắt lại, lực lượng tinh thần tiến vào trong xác nhện chúa.

Xác của nhện chúa không giống xác ma thú bình thường, năng lượng ma hạch dung hợp vào trong xác, dường như hắn tiến vào một không gian trống trải.

Nhưng Tiểu Ân không hề kinh hoảng. Bởi vì trong Nhất Hào không gian, hắn đã gặp qua tình cảnh này, biết đây là bề ngoài của không gian ma pháp.

Lặng lẽ, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân thông thả phát ra, tìm đường đi trong không gian.

Không biết trải qua bao lâu, cuối cùng Tiểu Ân mở hai mắt ra, trong mắt hắn lộ ra vẻ kinh hãi, trải qua sự phân tích của tinh thần lực, hắn đã hoàn toàn nắm giữ được bí mật của không gian này, đối với sự biến hóa của không gian, có thể nói nắm rõ như lòng bàn tay. Nhưng giờ phút này, Tiểu Ân thở dài một tiếng, lau mồ hôi lạnh trên trán.

Chỉ ở hiện thực, Tiểu Ân mới cảm nhận được sự kinh khủng của ma pháp không gian.

Nhện chúa chỉ là tam cấp ma thú, hơn nữa năng lượng không gian của nó cùng không ngưng tụ trong ma hạch mà hòa vào trong thân thể, nên mới có thể dễ dàng điều khiển sự biến hóa của thể tích.

Năng lượng ma hạch của ma thú cao cấp hoàn toàn ẩn chứa trong ma hạch, muốn luyện hóa ra năng lượng không gian, đó là điều mà ma pháp sư chính thức không thể làm được.

Chênh lệch giữa hai cách này giống như việc điêu khắc trên một củ cải và điêu khắc trên một hạt gạo, có thể nói là cách biệt như trời với đất.

Cho nên, mặc dù hiện tại Tiểu Ân đã hoàn thành bước trọng yếu nhất trong việc chế tạo đạo cụ không gian, nhưng trong lòng hắn rất kính nể năng lực không gian của đại ma pháp sư.

Thở dài một lúc, thực không biết sau này mình có thể giống như đại ma pháp sư Tiffany, nắm giữ được loại năng lượng siêu cường này không?

Lắc đầu, hắn lại một lần nữa tập trung tư tưởng, cầm vòng tay bỏ vào xác nhện chúa.

Sau một giây, xác nhện chúa dưới sự khống chế của Tiểu Ân chậm rãi biến mất, mà không gian xung quanh vòng tai dường như xuất hiện một trận năng lượng, hơn nữa còn từ từ lộ rõ ra.

Hồi lâu sau, xác nhện chứa hoàn toàn biến mất, không gian xung quanh dần cũng cố lại, Tiểu Ân mới thở phào một hơi, hưng phấn cầm vòng tai trên tay.

Giờ phút này, trên vòng tai đã xuất hiện thêm một ít hoa văn thần bí. Mấy hoa văn đó giống như không phải được điêu khắc mà tự nhiên hình thành, dưới ánh nắng mặt trời lộ ra một tia sáng linh hoạt, khiến người khác chói mắt.

Tiểu Ân không dám chậm trễ, lấy một ít thứ linh tinh trong vòng cổ ra, đánh bóng lại vòng tai.

Mặc dù đó chỉ là việc nhỏ, nhưng hắn vẫn làm một cách tỉ mỉ, đầu nhập toàn bộ tinh thần vào trong đó.

Không biết trải qua bao lâu, Tiểu Ân ngẩng đầu lên thì mặt trời đã lặn.

Trong lòng hơi động, không thể tưởng tượng được mình quá nhập tâm, loáng cái mười mấy giờ đã trôi qua.

Nhưng khoảng thời gian đó không hề lãng phí, nhìn vòng tai đã hoàn thành, trong lòng Tiểu Ân dâng lên một cảm giác tự tin mãnh liệt.

Lực lượng tinh thần tiến vào trong không gian của vòng tai, không gian bên trong khoảng trên trăm thước vuông, lớn hơn rất nhiều so với ba cái đạo cụ không gian của hắn.

Diện tích không chỉ tăng lên, độ cao cũng được nâng lên.

Dù là không gian trong vòng cổ hay trong vòng tay, độ cao chỉ có khoảng ba thước, nhưng không gian trong vòng tai có độ cao khoảng năm thước. Đơn độc so về độ lớn mà nói, đạo cụ không gian do Tiểu Ân chế tạo ra hơn xa những đạo cụ không gian bình thường.

Có thể có được thành tích như thế, không phải năng lực của Tiểu Ân cường đại hơn đại ma pháp sư mà do xác của nhện chứa thích hợp nhất với việc chế tạo đạo cụ không gian.

Chỉ cần tìm được công dụng của vật phẩm, mới có thể phát huy được hết công năng của nó.

Thất Độ Kim và ma hạch của ma thú cao cấp không gian hệ có thể luyện chế thành đạo cụ không gian, nhưng dung hợp chúng rất khó, hơn nữa ngoài sự hiểm có ra, chúng còn bài xích lẫn nhau. Cho nên không gian nhưng tự ra phải tùy vào tình hình luyện chế.

Xác nhện chứa thì khác, nó chứa không gian lớn, hơn nữa khi còn sống nó có thể tùy ý biến hóa thể tích của mình, nếu thêm Thất Độ Kim hoặc ma hạch của ma thú cao cấp không gian hệ vào, chỉ sợ không gian của chiếc vòng tai này sẽ nhỏ hơn mấy lần.

Tinh thần ý thức dạo vài vòng trong không gian vòng tai, hắn do dự một chút, cẩn thận cảm nhận nó.

Bởi vì đạo cụ không gian có tính bài xích, nên không thể thu đạo cụ không gian vào một đạo cụ không gian khác. Chiếc vòng tai này cũng không có khả năng thu vòng cổ không gian vào trong.

Sau đó Tiểu Ân đeo mắt kính, báo tin mừng với Nhất Hào.

Mắt hoa lên, Tiểu Ân lập tức thấy được khuôn mặt tươi cười của Nhất Hào.

Mặc dù dung mạo của Nhất Hào vẫn thiên kiều bá mị như trước, động tác vẫn mê hoặc lòng người, nhưng hiện giờ nó trước mặt Tiểu Ân không khác gì một pho tượng mỹ nữ kiệt xuất, tâm tình kích động khi trước của Tiểu Ân hoàn toàn biến mất.

Đừng quên, trong hai tháng này, Tiểu Ân đã cải tạo xong từ trường hồng trĩ, không chịu ảnh hưởng của từ trường nội mỵ nữa.

“Nhất Hào, ta thành công rồi!”

“Tôi thấy rồi!” Nhất Hào giơ ngón tay cái lên, nói: “Chúc mừng ngài!”

“Cám ơn!” Tiểu Ân hài lòng cười, sau đó hỏi: “Nhất Hào, ta cảm giác ta có tư chất học ma pháp không gian.”

“Thật không?”

“Đúng vậy, khi miêu tả không gian trong xác nhện chúa, ta cảm ứng được năng lượng biến hóa trong đó. Đó là biến hóa cơ bản của năng lượng không gian chứ?” Tiểu Ân hỏi một cách rất không xác định..

Nhất Hào gật đầu nói: “Không sai, đó là do ngài lĩnh ngộ được sự biến hóa của năng lượng không gian, chỉ cần thực lực của ngài tăng lên là có thể nghiên cứu ma pháp không gian.”

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên vẻ hưng phấn nói: “Thực không tưởng tượng được, ta có thiên phú về ma pháp không gian.”

“Không, phải nói ngài có thiên phú học tất cả các hệ ma pháp.” Nhất Hào bình tĩnh nói.

Sắc mặt Tiểu Ân biến đổi, hỏi: “Người nói gì?”

“Cho tới nay, ngài vẫn dung phương pháp kích thích tiềm lực để tu luyện lực lượng tinh thần.” Nhất Hào giải thích: “Mặc dù hiệu suất của biện pháp này kém hơn so với việc hấp thu năng lượng ngoại giới, nhưng tu luyện phương pháp này có chỗ tốt đó là lực lượng tinh thần không có quan hệ gì với năng lượng ngoại giới.”

Đôi mắt Tiểu Ân ngày càng sáng lên, hần hỏi: “Ta hiểu, người nói ta tự thân tu luyện, dựa vào tiềm lực để gia tăng lực lượng tinh thần, thì có thể cộng hưởng với tất cả nguyên tố ma pháp.”

“Không sai, là đạo lý này!” Nhất Hào cười nói: “Cho nên nói, hiện tại ngài là ma pháp sư toàn hệ duy nhất trong thế giới ma pháp.”

Tiểu Ân khẽ gật đầu, trên thế giới này hẳn có thể tấn chức thành ma pháp sư chính thức, cơ bản đều phải hấp thu năng lượng ngoại giới. Nhưng một khi hấp thu năng lượng ngoại giới, năng lượng trong cơ thể bắt tri bất giác bị đồng hóa, thiên về một hệ năng lượng nào đó.

Ngay cả khi ma pháp đại thành, đạt tới tiêu chuẩn ma đạo sỹ, cũng không cải thiện được tình trạng này.

Ma pháp sư bình thường chỉ có thiên phú về một hệ ma pháp, chỉ cần xem qua ma pháp hệ đó là có thể nắm giữ. Nhưng khi học hệ ma pháp khác thì khó khăn lớn hơn rất nhiều, dù có thi triển ra được ma pháp thì uy lực cũng giảm đi đáng kể.

Nhưng ngoài Tiểu Ân có được Nhất Hào không gian ra, những người khác dù biết rõ tác hại nhưng cũng đành phải hấp thu năng lượng ngoại giới.

Cho nên Nhất Hào mới nói, Tiểu Ân có khả năng trở thành ma pháp sư toàn hệ đầu tiên trong thế giới ma pháp.

Ở lại trên ốc đảo thêm hai ngày, cuối cùng Tiểu Ân rời khỏi hồ Stanco.

Thu hoạch lần này rất lớn, ngoài việc sưu tầm được các kim loại ma pháp, Tiểu Ân còn tìm được lòng của Hỏa Sơn Hồng Trĩ, xác nhện chúa.

Điều khiến hần có chút tiếc nuối, đó là Hắc Giáp Tích sau khi ăn tám cái linh hồn thể nhện chúa thì rơi vào trạng thái ngủ say, căn bản không có dấu hiệu tiến hóa, khiến Tiểu Ân rất ảo não.

Nhưng sau khi ăn linh hồn thể nhện chúa, thái độ của Hắc Giáp Tích đối với Tiểu Ân tốt hơn nhiều, không còn điệu bộ nhe răng múa vuốt nữa, xem ra con ma thú này có đồ ăn liền thay đổi thái độ.

Một lần nữa đem Hắc Giáp Tích ngủ say vào trong vòng tay không gian, Tiểu Ân tới thành Hollywood, một tòa thành nổi tiếng của đế quốc Lang Nhân.

Trước khi rời đi, Harrison đã nói rõ những tin tức về tòa thành này cho hần biết. Vị lang nhân tát mẫn vừa mới thăng cấp này dặn dò hần nhiều lần, dù thế nào cũng phải tới đó.

Bởi vì ở đó có thiết lập một phân hội của ma pháp công hội tại đế quốc Lang Nhân.

Ma pháp công hội là một tổ chức khổng lồ trên thế giới, trong công hội không chỉ có loài người, còn có cả tinh linh, nhân ngư, những chủng tộc có trí tuệ có thể thi triển ma pháp.

Để gia nhập ma pháp công hội, ít nhất phải có thực lực ma pháp sư chính thức.

Kỳ thực ở trên đại lục, mặc dù mỗi quốc gia đều dốc toàn lực để mượn sức của ma pháp sư, nhưng số ma pháp sư nguyện ý cống hiến cho quốc gia rất ít.

Ma pháp sư sinh ra rất khó khăn, nhưng do bọn họ có tính mạng dài, nên số lượng cũng không thừa thớt như sự tưởng tượng của mọi người.

Bởi vì phần lớn ma pháp sư chính thức khi tiến vào thành thị của loài người thì không mặc ma pháp bào mà hòa lẫn vào những người bình thường. Khi tiến thêm một bước trở thành cường giả, ma pháp sư càng nắm chặt thời gian của mình, dốc toàn lực tu luyện ma pháp.

Do ma pháp sư đặc thù như vậy, nên trong hoàng thất của mỗi quốc gia, ma pháp sư cực kỳ quý hiếm.

Tuy vậy, mặc dù phần lớn ma pháp sư không muốn bị quốc gia quản thúc, nhưng bọn họ lại nguyện ý tiến vào ma pháp công hội.

Bởi vì ma pháp công hội là một tổ chức tập hợp các ma pháp sư phân tán. Gia nhập ma pháp công hội, ma pháp sư không bị ước thúc, hơn nữa còn có thể trao đổi vật phẩm ma pháp trong ma pháp công hội.

Nên dù là ma pháp sư trong hoàng thất, hay ma pháp sư tự do, đều hết sức yêu thích tổ chức này.

Tương tự, mặc dù nó chỉ là một tổ chức phân tán, nhưng do tổ chức này ẩn chứa thực lực quá mức cường đại, cho nên trên cả đại lục lẫn hải dương, không có quốc gia nào dám đối nghịch với nó.

Bởi vì một khi trọc giận ma pháp công hội, chỉ cần một phần ma pháp sư trên thế giới liên hợp lại, cũng đủ để hủy diệt toàn bộ một quốc gia. Huống chi, trong ma pháp công hội nghe nói có truyền kỳ pháp sư, loại người bất tử này, chỉ cần có một người, cũng dễ dàng biến một thành thị thành hư ảo trong nháy mắt.

Đương nhiên, tôn chỉ của ma pháp công hội là phục vụ lợi ích của ma pháp sư, tuyệt đối không tham gia vào cuộc chiến tranh giữa các chủng tộc.

Trừ khi một tộc nào đó gặp phải tai ương diệt tộc, hoặc trong chiến tranh có một bên công kích ma pháp công hội, còn không thì các lão bất tử không biết sống bao nhiêu năm sẽ không ra tay..

Hiện giờ Tiểu Ân tới ma pháp công hội ở đế quốc Lang Nhân, kỳ thực không phải vì câu nói đùa của Harrison mà hắn tới nơi này, mà trên người hắn có không ít đồ tốt, muốn trao đổi vật phẩm với người khác.

Không quen thuộc đường lối trong đế quốc Lang Nhân nên việc dò đường đối với Tiểu Ân không phải chuyện dễ dàng.

Mặc dù Tiểu Ân biết Phong Tường Thuật, nhưng không thể bay loạn trên trời được. Cho nên Tiểu Ân cực kỳ thống hận chuyện tại sao quốc gia này không bán bản đồ.

Nếu giống như ở trên trái đất, có một tấm bản đồ hoàn mỹ, bằng năng lực tính toán siêu cường của Nhất Hào, chắc chắn sẽ dễ dàng tìm được mục tiêu.

Đó chỉ là ước vọng của riêng hắn, với trình độ khoa học kỹ thuật của quốc gia này, trừ khi vận dụng ma pháp, nếu không khó có khả năng chế tạo được bản đồ. Nhưng vấn đề là, muốn có bản đồ ma pháp, phải tới ma pháp công hội.

Tiểu Ân bay một ngày một đêm theo hướng Harrison chỉ, sau đó hắn thông thả đi theo một thương đội.

Thương đội chỉ có khoảng năm mươi người, trong đó hai phần ba là lang nhân, xem binh khí và trang bị trên người bọn họ, Tiểu Ân đoán thương đội này chỉ là một tiểu hình thương đội.

Nếu như là lang nhân bình thường, dù Tiểu Ân có hỏi, chưa chắc đã hỏi được điều muốn biết.

Bởi vì phần lớn mọi người khó có thể nói ra vị trí cụ thể của thành thị. Điều này không chỉ có trên thế giới này mà dù ở thế kỷ hai mươi mốt trên trái đất cũng đều như nhau.

Không tin, người cứ tới một con đường lớn, tùy tiện hỏi một người xem Bắc Kinh ở chỗ nào, có con đường nào tới thẳng Bắc Kinh không, đương nhiên phải loại trừ các yếu tố như máy bay, tàu hỏa ra, nếu không người ta sẽ nghi ngờ người bị bệnh tâm thần.

Nhưng trong thương đội có những lão giang hồ, hỏi bọn họ là sự lựa chọn chính xác nhất.

Tiểu Ân điều khiển khí lưu quanh người, chậm rãi hạ xuống phía trước thương đội.

Hắn không che dấu động tác của mình, cho nên khi hắn bay xuống dưới, thương đội lập tức dừng lại, ánh mắt mọi người tập trung lên người hắn.

Dù sao, đối với một tiểu hình thương đội chỉ có mấy chục người, gặp được ma pháp học đồ bình thường đã khó, chứ đừng nói tới việc gặp được ma pháp sư chính thức.

Một lang nhân trắng kiện đi lên, khi cách Tiểu Ân khoảng năm thước thì hắn cung kính nâng tay lên trước ngực cúi người xuống: “Ma pháp sư các hạ tôn kính, kẻ hèn có thể cống hiến gì cho ngài?”

Tiểu Ân mỉm cười, khẽ gật đầu với hắn, nói: “Xin chào, ta muốn hỏi người một việc.”

Hiện giờ Tiểu Ân mới mười tám tuổi, đối với sự cung kính của người bình thường, hắn cũng chỉ cần khẽ gật đầu mà thôi.

Hắn biết, đó là đặc quyền của ma pháp sư.

Mặc kệ hắn có nguyện ý tiếp nhận hay không, nhưng đây là chuyện đã được định sẵn, không vì ý nghĩ của riêng mình hắn mà thay đổi được. Nếu đã như thế, hắn cũng chỉ đành thuận nước đẩy thuyền theo.

Tên thủ lĩnh thương đội thấy vẻ mặt ôn hòa của Tiểu Ân, lúc này mới âm thầm thở phào một hơi, vội vàng nói: “Ngài cần hỏi chuyện gì, chỉ cần chúng tôi biết, nhất định sẽ không giấu diếm.”

“Tốt!” Tiểu Ân hài lòng gật đầu nói: “Ta muốn hỏi, thành Hollywood còn cách xa nơi này không?”

“Ngài muốn tới thành Hollywood” Tên đó vui mừng ngạc nhiên hỏi thăm.

“Đương nhiên, có vấn đề gì sao?”

“Không có!” Tên đó lập tức cúi đầu hỏi: “Ngài có cần tới đó gấp không?”

“Không!” Tiểu Ân thuận miệng nói.

Sắc mặt của tên đó nhất thời lộ ra vẻ vui mừng, cung kính nói: “Ma pháp sư tiên sinh tôn kính, thương đội của chúng ta, cũng tới thành Hollywood, nếu như ngài rỗi, không biết có thể đồng hành cùng chúng ta không?”

Tiểu Ân ngẩng đầu liếc nhìn tiểu hình thương đội một lúc, những người này sau khi nghe thủ lĩnh nói, khuôn mặt đều lộ vẻ chờ mong.

Kỳ thực trong lòng Tiểu Ân thầm đồng ý, dù sao hắn có nhiều thời gian, nếu như đi cùng thương đội, sẽ không phải khổ sở phi hành trên trời nữa.

“Người tên gì?”

“Côn Đình!” Trung niên đại hán vui mừng khôn xiết, nếu vị ma pháp sư này hỏi tên mình, chẳng phải nói lên rằng, hắn đồng ý đi cùng mình hay sao?

Tiểu Ân cười nói: “Nếu như người có thể bố trí cho ta một chiếc xe ngựa, ta sẽ đi cùng các người.”

“Không có vấn đề, hoàn toàn không có vấn đề!” Côn Đình vội vàng xoay người, nói với mọi người trong thương đội một tiếng.

Rất nhanh, một cỗ xe ngựa rộng lớn được chuẩn bị cho vị ma pháp sư tôn kính.

Tiểu Ân nhìn thoáng qua, mặc dù xe ngựa đơn sơ, nhưng còn tốt hơn nhiều so với dự tính của hắn, phỏng chừng đây là cỗ xe ngựa tốt nhất trong thương đội.

“Côn Đình. Người có thể gọi ta là Tiểu Ân, giờ chúng ta lên đường thôi!” Tiểu Ân phân phó một câu, sau đó chui vào xe ngựa. Bởi hắn biết, nếu hắn không vào trong xe ngựa, những người này sẽ phải chịu áp lực rất lớn.

Quả nhiên, khi Tiểu Ân chui vào xe ngựa, những người này bắt đầu nói chuyện với nhau, trong giọng nói của bọn họ có vẻ hưng phấn. Rất nhiều người lần đầu tiên được đồng hành cùng ma pháp sư, càng thêm phấn khởi, nếu như không phải cố kỵ Tiểu Ân ở trong xe ngựa, chỉ sợ bọn họ đã kêu to lên.

Nhưng nửa ngày sau, Tiểu Ân có chút hối hận, bởi vì tốc độ di chuyển của thương đội quá chậm.

Không phải bọn họ lười, mà bọn họ phải chở hàng quá nặng, có hơn năm mươi người mà kèm theo mười hai cỗ xe, tốc độ mà nhanh mới gọi là quỷ quái.

Chỉ là giờ phút này hắn không thể muối mặt đòi đi một mình, hắn trầm ngâm một lát, sau đó gọi Côn Đình, hỏi: “Hàng hóa của các người là gì?”

Côn Đình hơi do dự một chút, lập tức ngắt đầu nói: “Các hạ, hàng hóa của ta là sắt!”

“Sắt?” Tiểu Ân thoáng kinh hãi, nhưng nhìn ánh mắt của Côn Đình, hắn không khỏi bật cười: “Đây là hàng cấm, chẳng lẽ người không sợ bị người khác phát hiện?”

Trên đại thảo nguyên, mặc dù có không ít kim loại, nhưng quặng sắt lại không nhiều. Mặc dù Tiểu Ân chưa học qua pháp luật của đế quốc Lang Nhân, nhưng kẻ ngu cũng biết, một tiểu hình thương đội chỉ có hơn năm mươi người, lại dám vận chuyển mười hai xe chở sắt, trong đó chắc chắn có vấn đề.

Côn Đình xấu hổ cười nói: “Các hạ, kỳ thực chút hàng hóa này của ta thuộc về ma pháp công hội và những đại quý tộc, cho nên chỉ cần nộp đủ thuế, căn bản sẽ không bị bắt.”

Tiểu Ân khẽ gật đầu, quặng sắt rơi vào tay quý tộc sẽ được dùng để chế tạo binh khí và áo giáp, nhưng ma pháp công hội sao lại cần nhiều sắt như vậy? Hắn ung dung cười, mình quản nhiều chuyện như thế làm gì, nếu chuyện không liên quan tới mình, cần gì phải nghĩ nhiều.

Hắn chỉ phía sau nói: “Côn Đình, hàng hóa của các người quá nặng, tốc độ di chuyển vì thế quá chậm.”

Trên mặt Côn Đình lộ vẻ khó xử nói: “Đúng vậy!”

Hắn cắn răng nói: “Nếu không, ta sẽ phái hai người đi trước dẫn đường cho ngài.”

Tiểu Ân phẩy tay nói: “Người bảo bọn họ dừng xe lại, dắt lại đây!”

Côn Đình sửng sốt, mặc dù hắn không hiểu tại sao Tiểu Ân làm như vậy, nhưng xuất phát từ sự tín nhiệm với ma pháp sư, hắn không do dự làm theo.

Mọi người ba chân bốn cẳng hỗ trợ nhau, rất nhanh dừng mười hai cỗ xe ngựa lại, sau đó kéo tới chỗ Tiểu Ân.

Tiểu Ân lấy vòng tai vừa mới chế tạo ra, dạo một vòng quanh đám xe, thu toàn bộ chúng vào trong vòng tai.

Thấy cảnh thần kỳ này, trong đáy lòng mọi người thở dài một tiếng.

Thì ra đây là ma pháp, chỉ cần dạo một vòng, có thể làm biến mất đồ vật, thực sự quá thần kỳ.

Dưới ánh mắt nóng bỏng của mọi người, Tiểu Ân nhìn những chiếc xe ngựa trống không, nói: “Hiện giờ có thể di chuyển nhanh được rồi.”

Lúc này tốc độ quả thực nhanh hơn nhiều, không có quặng sắt chất đầy xe, bọn họ cực kỳ thoải mái. Ngược lại, nếu Tiểu Ân không sử dụng xe ngựa, tốc độ còn có thể nhanh hơn.

Di chuyển như thế vài ngày, bọn họ xuyên qua hai thành thị, cuối cùng tới thành Hollywood.

Thông qua ruồi máy, Tiểu Ân biết những người này vì sao dùng trăm phương ngàn kế để mời mình đi cùng.

Bởi vì trong cảnh nội của đế quốc Lang Nhân cũng không yên bình, mặc dù đạo tặc không dám hành động ngang ngược nhưng nếu vận chuyển nhiều hàng hóa, đám người Côn Đình ít nhiều cũng có chút lo lắng. Nếu gặp phải đám đạo tặc nhỏ thì không có vấn đề gì nhưng nếu gặp phải đoàn đạo tặc Nick thì chắc chắn chết không có chỗ chôn.

Từ khi Tiểu Ân cất đám hàng hóa vào trong vòng tai không gian, những người này mới thấy yên tâm.

Hơn năm mươi người chỉ hộ tống một cỗ xe ngựa, dù gặp phải đạo tặc, bọn chúng cũng không dám có chủ ý đánh cướp.

Đừng nói những người đi theo có bộ dáng hung tợn, chỉ cần nhìn qua cỗ xe ngựa là biết người ngồi bên trong không tầm thường, là nhân vật khó có thể trêu vào.

Đi qua hai tòa thành, Côn Đình đem thân phận ma pháp sư của Tiểu Ân ra, đám lính thủ vệ liền cho bọn họ qua, hơn nữa còn không thu tiền thuế vào thành.

Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái, đám binh lính lang nhàn đó sao lại dễ dãi như vậy, chẳng lẽ bọn họ không sợ đám Côn Đình lừa gạt hay sao. Nhưng khi hần tiến qua cửa thành, lập tức cảm ứng được một cỗ năng lượng đảo qua trên người hần, lúc này hần mới hiểu ra.

Sau khi hỏi Côn Đình, nguyên ở cửa thành có gắn thiết bị dò xét ma pháp công hội thiết lập. Hễ có ma pháp sư hoặc thú nhân tạt mần vào thành thì không cần phải nộp thuế.

Rất hiển nhiên, càng tới gần thành Hollywood, sức ảnh hưởng của ma pháp công hội càng lớn, mà người bình thường ở trong thành càng kính sợ ma pháp sư. Mấy ngày sau, cuối cùng bọn họ tới thành Hollywood.

Tới nơi, Tiểu Ân lấy vòng tai ra, cười hỏi: “Côn Đình, chúng ta đi cùng nhau vài ngày, dường như người không lo ta nuốt lấy đồng hàng hóa này.”

Côn Đình không nhin được cười nói: “Tiểu Ân các hạ, ngài nói đùa sao, với thân phận của ngài, đồng đồ đó sao được đặt trong mắt ngài chứ? Chỉ cần ngài nguyện ý, lúc nào cũng được hoàng thất phụng dưỡng, nếu như chúng ta còn không hiểu rõ điều này, thì chẳng cần ra ngoài lẩn lộn nữa.”

Tiểu Ân cười lớn mấy tiếng, thả hàng hóa trong vòng tai ra, sau đó chào từ biệt bọn họ, nghênh ngang rời đi.

Những người này tiến lên, dắt ngựa tới kéo rất hỗn loạn, nhưng đám binh lính thủ vệ thành vẫn không dám tới bắt họ nộp thuế.

Bởi vì bọn họ đều thấy rõ, đồng hàng hóa đó do ma pháp sư biến ra, thương đội được ma pháp sư hỗ trợ, đương nhiên không cần phải nộp thuế vào thành.

Trên đường đi, không tốn kém tí nào, thậm chí khi vào thành không phải nộp thuế, cho nên mặt mũi đám người Côn Đình đều hớn hở, lúc này bán hàng hóa đi, sẽ thu được lợi nhuận gấp đôi so với bình thường.

Đương nhiên Tiểu Ân không đòi đám người Côn Đình phân chia lợi nhuận, hần tiến vào thành Hollywood, phát hiện ra tòa thành này không giống những tòa thành bình thường.

Trong tòa thành này, Tiểu Ân nhìn thấy rất nhiều học đồ mặc ma pháp bào.

Hơn nữa người ở đây chỉ kính sợ ma pháp sư chứ không sợ hãi, dù ma pháp sư muốn mua gì cũng phải trả tiền.

Bởi vậy có thể thấy được, không khí ma pháp ở đây rất thoải mái.

Thành Hollywood không lớn, Tiểu Ân nhàn nhã đi dạo trong thành hơn nửa ngày, sơ bộ hiểu qua thành này, hơn nữa dễ dàng tìm ra địa điểm của ma pháp công hội.

Ở vị trí trung tâm của tòa thành, có xây một tòa ma pháp tháp lớn chiếm diện tích hơn một ngàn thước vuông.

Tiểu Ân vừa mới nhìn tòa ma pháp tháp đó, còn tưởng đó là tòa ma pháp tháp của ma đạo sỹ, một lúc sau mới biết, đó là dấu hiệu kiến trúc của ma pháp công hội.

Đương nhiên, tòa ma pháp tháp này chỉ dùng để làm việc và giao dịch, các thí nghiệm ma pháp không được tiến hành ở chỗ này, nếu không đừng nói là ma pháp tháp chỉ có hơn ngàn thước vuông, dù gấp một trăm lần cũng không đủ.

Trước cửa ma pháp tháp không có thủ vệ, nhưng có một cánh cửa lớn, Tiểu Ân dùng lực lượng tinh thần cảm ứng thử là biết sau cánh cửa có thiết bị dò xét ma lực.

Chỉ khi lực lượng tinh thần đạt tới tiêu chuẩn học đồ mới có thể thuận lợi tiến vào, nếu không, một khi chạm vào cánh cửa sẽ kích thích thiết bị cảnh báo. Chỉ là Tiểu Ân không biết nếu như người bình thường xông vào thì sẽ bị xử lý như thế nào.

Đi tới trước cánh cửa, Tiểu Ân không dừng lại mà trực tiếp đi vào, ánh sang chuyển động trên người hắn, giống như một đạo ánh sáng lộng lẫy, cho đến khi hắn tiến vào ma pháp tháp mới dần tiêu tán.

Trong lòng Tiểu Ân có chút khâm phục, cơ quan ma pháp này chẳng những xảo diệu mà còn nổi bật, nếu có thể được thì mình nhất định sẽ học phương pháp chế tạo, sau này chế tạo nó ở ma pháp tháp của mình, để cho những người ra vào thưởng thức.

Vào ma pháp tháp, Tiểu Ân đánh giá qua, không khỏi có chút nao nao.

Lần đầu tiên hắn tới ma pháp công hội, dựa theo ý nghĩ trước đó của hắn, nếu được coi là công hội đứng đầu thì trang trí bên trong nếu không tinh xảo tuyệt luân thì phải tráng lệ. Nhưng giờ phút này khi nhìn thoáng qua, Tiểu Ân có cảm giác dường như mình đang ở trong công hội của dong binh.

Hơn nữa khiến Tiểu Ân cảm thấy kinh ngạc đó là kết cấu ở nơi này không khác gì một quán bar của dong binh công hội.

Ngoài phục vụ bàn chuyên môn cung cấp rượu ra, còn có một hồ nước tắm nhỏ. Nếu có người nổi điên, có thể vận động ở đó.

Khóe miệng hơi co giật, đây là ma pháp công hội chí cao vô thượng sao?

Ánh mắt đảo quanh chỗ này một vòng. Hiện tại ở trong công hội có mấy chục người, xem năng lượng dao động trên người bọn họ, dù ở trong quầy hay ở ngoài thì những kẻ này chỉ có thực lực thất cấp hoặc bát cấp học đồ.

Hắn thầm thở dài một hơi, mọi người ở đây đều có lực lượng tinh thần nhất định, hơn nữa mọi người đều im lặng, có lẽ đây là điểm khác biệt duy nhất so với dong binh công hội.

Hắn tới quầy bar, bên trong có một vị học đồ mỉm cười hỏi: “Dùng rượu gì?”

“Ách?” Tiểu Ân sửng sốt nói: “Tùy người!”

“Được rồi!” Tên học đồ nhìn Tiểu Ân nói: “Tuổi của ngươi không lớn, thử một chén Túy Sâm Lâm nhé!”

Vừa nói tay hắn lấy một cái chén, pha chế rượu một lúc, rượu trên chén nhất thời xuất hiện rất nhiều bọt biển.

“Một năng lượng tinh thạch!”

Tiểu Ân cầm chén rượu trong tay, còn chưa biết đó là rượu gì, lại mất một năng lượng tinh thạch?

Đây là ma pháp công hội hay hội cường đạo?

Tuy với Tiểu Ân hiện giờ mà nói, một viên năng lượng tinh thạch chẳng là gì cả, nhưng tự nhiên mất oan tiền, dù là ai cũng không cảm thấy dễ chịu.

Khẽ lắc đầu, cổ tay Tiểu Ân chuyển động, một viên năng lượng tinh thạch được bỏ vào quầy.

Dù sao hắn vừa mới tới đây, không nên vì một viên năng lượng tinh thạch mà phát sinh xung đột cùng với người khác.

Tên học đồ nhận lấy tinh thạch, nói: “Cầm lấy rượu, tìm cho mình một vị trí tốt, chúc ngươi may mắn.”

Tiểu Ân ngần ra, nói: “Xin hỏi một chút, ta đến để khảo hạch ma pháp.”

“Không phải khảo hạch!” Tên học đồ nói: “Pháp sư cấp học đồ không cần phải khảo hạch.”

“Ừ!” Tiểu Ân vuốt cái mũi của mình nói: “Ta không phải tới để khảo hạch học đồ.”

Tên học đồ sửng sốt, miệng từ từ mở rộng, nhìn Tiểu Ân với ánh mắt khó tin và khiếp sợ.

Tiểu Ân mỉm cười nói: “Ta tới để khảo hạch thành ma pháp sư chính thức.”

Ma pháp tháp hùng vĩ tràn ngập thần bí, nhất thời an tĩnh lại.

Bên trong ngẫu nhiên có vài tiếng nói chuyện nhỏ, cũng lập tức dừng lại, giờ phút này có hơn mười học đồ đang ngồi trong đại sảnh lâu một, ánh mắt đều dừng lại trên người Tiểu Ân.

Nhìn từ bề ngoài, Tiểu Ân còn rất trẻ, cao nhất cũng không vượt quá hai mươi tuổi, nhưng hắn nói muốn khảo nghiệm thành ma pháp sư chính thức, khiến mọi người hết sức kinh ngạc.

Mọi người nhìn nhau, từ trong ánh mắt của đối phương, biết mình không nghe lầm.

Tên học đồ ở trong quầy hoàn toàn ngây dại, hắn lắc đầu, cẩn thận hỏi: “Người nói... Người muốn tiến hành khảo nghiệm thành ma pháp sư chính thức?”

“Ừ, có vấn đề gì sao?” Tiểu Ân mỉm cười hỏi.

“Không có, không có!” Tên học đồ nhìn chén rượu trước mặt Tiểu Ân, đột nhiên hiện lên thần sắc cực kỳ ảo não, nhưng hắn không dám chậm trễ, cung kính nói: “Xin người chờ một lát, ta lập tức đi thông báo!”

Tiểu Ân gật đầu, cầm lấy chén rượu, tìm một chỗ trong quán bar để ngồi.

Hơn mười học đồ đang nhàn nhã nói chuyện với nhau, đồng thời đứng lên, bọn họ rời khỏi chỗ, khom lưng hành lễ với Tiểu Ân.

Tiểu Ân không để ý đến bọn họ, trực tiếp tìm một nơi hẻo lánh, ngồi uống một mình.

Tiểu Ân không thấy kỳ quái đối với thái độ của các học đồ.

Thế giới ma pháp mặc dù là một thế giới thần kỳ, nhưng cấp bậc trong thế giới này cũng rất nghiêm.

Học đồ pháp sư khi nhìn thấy ma pháp sư chính thức, thái độ cung kính là chuyện đương nhiên.

Trước kia tại thành Louis, đôi khi Maren cũng dẫn các đệ tử tới trang viên cạnh ma pháp tháp để tản bộ, mỗi khi tới đó, các học đồ đều dùng thái độ cung kính nhất để hành lễ với Maren.

Lúc này, Tiểu Ân dựa vào thực lực của bản thân cũng nhận được điều này.

Khi Tiểu Ân thoải mái ngồi xuống, các học đồ mới quy củ ngồi xuống, hơn nữa bọn họ cũng mất đi sự tinh táo và chừng mực, âm thầm quan sát Tiểu Ân. Trong mắt bọn họ, có thần sắc và thái độ khác nhau, có hâm mộ, có đố kỵ, có khao khát.

Đối với những điều này, Tiểu Ân làm như không thấy, hắn lẳng lặng ngồi một mình, thưởng thức chén rượu mát tới một viên năng lượng tinh thạch mới mua được.

Nhẹ nhàng hợp một ngụm, rượu chảy xuống cổ hắn.

Một cảm giác mát mẻ như băng trong nháy mắt truyền khắp toàn thân Tiểu Ân, khiến tinh thần hắn rung lên, sau đó một cảm giác mê muội dâng lên.

Trong lòng Tiểu Ân thất kinh, độ mạnh của chén rượu này thật lớn, nhưng vẫn thể hiện được hương vị, mặc dù không biết nó là đặc sản của địa phương nào, nhưng Tiểu Ân có thể khẳng định, những quán rượu bình thường chắc chắn không có mặt hàng này.

Xem ra dùng một viên năng lượng tinh thạch để mua không tính là thua thiệt nhiều.

Đang chậm rãi thưởng thức chén rượu Túy Sâm Lâm, cánh cửa ma pháp tháp lại xuất hiện một nguồn năng lượng dao động, hai người cùng đi vào.

Tiểu Ân nhìn về phương hướng đó, đôi mắt không khỏi ngưng tụ lại.

Tiến vào là một nam và một nữ. Khuôn mặt hai người có chút tương tự nhau, nếu như hắn không nhìn lầm, đây chắc chắn là hai anh em hoặc hai chị em.

Nhưng khiến Tiểu Ân cảm thấy kinh ngạc, khuôn mặt của bọn họ có năm sáu phần giống Benson. Đặc biệt là nam tử, khuôn mặt mang theo vẻ tươi cười, khiến Tiểu Ân sinh ra ảo giác, có phải là Benson tới đại thảo nguyên tìm mình hay không?

Đương nhiên Tiểu Ân nhanh chóng loại bỏ ý nghĩ này ra khỏi đầu, bởi vì hắn biết chỉ cần còn sự phụ Maren một ngày, dù Benson có ý nghĩ này cũng không thể thực hiện được.

Dù là ngoại hình hay khuôn mặt thì nam tử này đều giống hệt Benson, trong lòng Tiểu Ân hoảng hốt, những chuyện cũ như thủy triều hiện trong đầu hắn. Cuộc sống ở ma pháp tháp, kinh nghiệm trong rừng Gobbi,

từ từ xuất hiện lại trong đầu hắn, bên tai hắn dường như nghe thấy tiếng kêu bi thảm khi bị trúng tên của Benson và khi Benson tỉnh dậy, cố nhin đau để lộ ra khuôn mặt tươi cười với hắn.

Cuối cùng, Tiểu Ân đặt tay lên tim, giờ khắc này hắn nhớ lại lời thề mười năm... Chắc chắn hắn không lờ hện.

Tên nam tử này hiển nhiên là khách quen ở đây, ánh mắt của hắn đảo qua đại sảnh một vòng, tới quầy bar lấy cho mình hai chén rượu, sau đó dẫn nữ tử tới một góc trong quán bar.

Hai người ngồi xuống vị trí quen thuộc, nam tử cười nói: “Hắc, các người làm sao vậy? Sao im như hén vậy?”

Sắc mặt của hơn mười người lộ ra vẻ cổ quái, bọn họ muốn mở miệng nhưng trong lòng lại kiêng kỵ, chỉ sợ khiến Tiểu Ân tức giận. Đặc biệt học đồ ngồi đối diện với hắn, nháy mắt ra hiệu cho hắn.

“Gi?” Nam tử giống Benson dường như phát hiện có điều không hợp lý, hắn nhìn bằng hừn ngồi đối diện, vẻ mặt hồ nghi, sau một lát, quan tâm hỏi: “Carter, người không sao chứ? Mắt của người bị sao vậy, bị độc trùng cắn sao?”

Học đồ đối diện đang nháy mắt, thiếu chút nữa bị hắn làm cho tức chết, hít sâu một hơi, nói: “Đức Lỗ Phu, ta bình thường, không có việc gì.”

Mọi người thương xót nhìn về phía hắn, người này quá ngu dốt.

Nữ tử bên cạnh Đức Lỗ Phu phát giác có điều không đúng, nàng kinh ngạc hỏi: “Carter, ở đây xảy ra chuyện gì?”

Carter nặng nề gật đầu một cái nói: “Mary, người thông minh hơn ca ca dẫn độn của mình.”

Nói xong hắn liếc mắt nhìn về phía Tiểu Ân.

Mặc dù Tiểu Ân ngồi im không biểu lộ gì, nhưng kỳ thực lực chú ý của hắn đã sớm tập trung trên người nam tử giống Benson, tự nhiên nghe được toàn bộ câu chuyện của bọn họ. Khi Đức Lỗ Phu hỏi đối phương, khóe miệng Tiểu Ân hơi nhếch lên. Nguy hiểm thực, tí nữa mình phát ra tiếng cười.

Hắn hết sức hài lòng đối với phản ứng của Mary, tiểu cô nương này quả thực thông minh hơn Đức Lỗ Phu.

Cẩn thận liếc mắt nhìn nàng, vóc người của vị cô nương này không giống với Đức Lỗ Phu, xinh xắn hơn rất nhiều, mặc dù mặc ma pháp bào rộng thùng thình, nhưng nàng ngồi ở đó, mơ hồ lộ ra vẻ đẹp thanh xuân.

Hơn nữa dung mạo của nàng mặc dù giống Benson, nhưng phối hợp cùng một chỗ lại rất hợp lý, lộ ra vẻ nữ anh thư, hơn hẳn về mặt phong thái so với nữ ma pháp sư bình thường.

Hơi cười, Tiểu Ân gơ chén rượu lên về phía huynh muội Đức Lỗ Phu đang nhìn mình chăm chú, nhẹ nhàng uống một ngụm.

Huynh muội Đức Lỗ Phu đồng thời làm động tác tương tự, nhưng khi hai người buông chén rượu xuống, nhìn Carter ở phía đối diện, giật mình mở rộng miệng ra.

Chuyển động đôi mắt, không chỉ có Carter mà vẻ mặt của mười mấy học đồ đều giống nhau, trong đó lộ rõ vẻ hâm mộ và đổ kỵ.

Đức Lỗ Phu mặc dù là người hào sảng, nhưng không phải kẻ ngu, huynh muội hai người nhìn nhau, nhỏ giọng hỏi: “Carter, người đó là ai vậy?”

Yết hầu Carter hơi rung động, nhẹ giọng nói: “Không biết, hắn vừa mới tới đây, nhưng hắn không phải tới đây để trở thành nhập môn học đồ và người hầu học đồ.”

Hai mắt Đức Lỗ Phu đột nhiên sáng ngời, nói: “Ta biết rồi, hắn là nhập môn đệ tử của ma pháp sư, tới đây để lựa chọn người hầu học đồ.”

Carter khẽ lắc đầu nói: “Đồ đàn!”

“Cấm được gọi ta là đồ đàn.” Đức Lỗ Phu phẫn nộ nói. Mặc dù hắn tức giận, nhưng âm thanh của hắn không có khí thế gì cả.

Carter cười lạnh một tiếng nói: “Nói cho người biết, mặc dù ta không biết vị đó có phải là nhập môn đệ tử hay không, nhưng hấn tới đây không phải để lựa chọn người hầu học đồ.”

“Vậy hấn tới đây để làm gì?” Mary hồ nghi hỏi, sau đó quay đầu nhìn về phía Tiểu Ân.

Trên mặt Tiểu Ân lộ ra nụ cười ôn hòa. Nhìn thấy đôi huynh muội này, trong lòng hấn thấy nhớ Benson, nhớ thành Louis, nhớ trang viên của kỹ sĩ, nhớ lão Bond và đệ đệ của mình, cho nên hấn duy trì nụ cười trên khuôn mặt của mình.

Carter hít sâu một hơi, thanh âm chỉ để hai người trước mặt có thể nghe được, nói: “Hấn tới để khảo hạch.”

“Khảo hạch?”

Hai huynh muội không hiểu tí gì nhìn nhau, phản ứng của bọn họ so với tên học đồ vừa rồi giống nhau như đúc, dù là ai cũng không tin, một thanh niên như Tiểu Ân có tư cách để khảo hạch ma pháp sư chính thức.

Giờ phút này trên lầu hai truyền đến tiếng bước chân dồn dập, tên học đồ kia đi bấm báo đã trở về.

Hấn đi tới đại sảnh, tới trước mặt Tiểu Ân, cúi người thật sâu nói: “Các hạ, đại ma pháp sư Helmo chờ người ở tầng ba, người có thể lên đó để khảo hạch.”

Tiểu Ân gật đầu, đặt chén rượu đã uống hết xuống mặt bàn, thuận miệng nói: “Người pha chế rượu không tồi.”

Hai mắt học đồ tỏa sáng nói: “Đa tạ các hạ khích lệ!”

Tiểu Ân mỉm cười rời đi, khi qua bàn của Đức Lỗ Phu, không nhịn được quay đầu, nhìn Đức Lỗ Phu cười thật tươi.

Ba người trên bàn vô thức đứng dậy, đợi Tiểu Ân lên tầng hai, bọn họ mới có phản ứng, miệng cứng lại, ánh mắt tràn ngập vẻ khó tin.

132. Chương 19: Chứng Nhận Ma Pháp Sư

Carter gian nan nuốt nước bọt nói: “Hấn tới để khảo nghiệm thành ma pháp sư chính thức.”

“Ma pháp sư chính thức?” Đức Lỗ Phu mặc dù sớm đã chuẩn bị tâm lý nhưng sau khi nghe tin này, vẫn không thể tin vào lỗ tai của mình.

“Nhưng... Nhưng hấn còn rất trẻ mà!” Đức Lỗ Phu nói lắp bắp: “Hấn có thể, không, chắc chắn hấn còn trẻ hơn ta!”

Quả thực, mặc dù Tiểu Ân đã mười tám tuổi, nhưng do hấn tập luyện quảng bá thể thao, nên nhìn từ bề ngoài, hấn còn rất trẻ tuổi, thậm chí còn trẻ hơn độ tuổi chân thực. Dưới tình huống này, nếu không nhìn kỹ, bị nhầm lẫn có gì kỳ quái.

“Tuổi trẻ thì sao, có thực lực là được!” Carter xem thường nói.

Mary nhún mày lại nói: “Không đúng, ta cảm ứng ma lực dao động trên người hấn, dường như không cường đại hơn chúng ta mấy.”

Kỳ thực Mary không nói sai, bởi vì khi nàng cảm ứng thì năng lượng dao động trên người Tiểu Ân có vẻ yếu hơn mọi người ở đây vài phần, chỉ tầm ngũ cấp, lục cấp học đồ, nếu không ngay từ đầu vị học đồ ở trong quầy rượu đã không nể mặt hấn. Carter chần chờ một lúc, nói: “Mary, đây là đâu?”

“Đương nhiên là ma pháp tháp!” Đức Lỗ Phu tức giận trừng mắt nhìn hấn một cái, nhanh nhẩu nói trước.

“Đúng vậy, nơi này là ma pháp tháp, vậy người cho rằng, có người nào dám ăn gan hùm mật gấu tìm tới nơi này để quấy rầy?”

Sắc mặt của Đức Lỗ Phu và Mary đồng thời biến đổi, nếu như Tiểu Ân chỉ có thực lực ngũ, lục cấp học đồ, nhưng dám tới đây để tiến hành khảo nghiệm ma pháp sư chính thức, thế thì đừng nói hấn đã ăn gan hùm mật gấu, nói hấn ăn gan rồng, gan phượng cũng không quá.

“Ta hiểu rồi!” Mary hít sâu một hơi nói: “Vị ma pháp sư này nhất định sử dụng phương pháp nào đó để áp chế ma lực dao động trong cơ thể, cho nên mới khiến chúng ta cảm giác thực lực của hắn không cao.”

“Không sai!” Carter gật đầu nói: “Cô rất thông minh!”

Vị bát cấp học đồ này miệng thì nói, trong đầu thì hồi tưởng lại cử động khi tiến vào cửa Tiểu Ân, xem vẻ mặt trấn tĩnh của hắn, chắc chắn đã nắm chắc.

Bỗng nhiên, sắc mặt của Carter biến đổi, hắn nghĩ tới thái độ của Tiểu Ân khi đối xử với anh em Đức Lỗ Phu, nhất thời, thần sắc trong mắt hắn lộ vẻ kỳ quái.

“Carter, người sao vậy?” Đức Lỗ Phu tò mò hỏi bằng hữu tốt của mình.

Carter chăm chú nhìn Đức Lỗ Phu, run giọng hỏi: “Đức Lỗ Phu, Mary, trước kia hai người có gặp hắn không?”

“Không!” Hai người đồng thanh trả lời.

“Tốt!” Carter nặng nề gật đầu một cái, nói: “Đức Lỗ Phu, chúng ta có phải là bằng hữu không?”

“Đương nhiên rồi!”

“Có phải bạn tốt của nhau hay không?”

“Nói nhảm!” Đức Lỗ Phu không nhịn được hỏi: “Cuối cùng người muốn cái gì?”

“Đồ đàn, a, không...” Carter nhẹ nhàng nói: “Đức Lỗ Phu, bình thường ta quen gọi như vậy, mong người tha thứ, ta cam đoan, sau này không gọi người là đồ đàn nữa.”

Đức Lỗ Phu hung hăng trừng mắt nhìn hắn, thực không biết người này muốn làm gì.

Carter hắng giọng: “Đức Lỗ Phu, Mary, các người hãy nghe ta nói, chờ một lát, nếu như hắn đi ra, hơn nữa thực sự thông qua khảo nghiệm thành ma pháp sư chính thức, các người lập tức đi tới, cầu hắn thu nhận các người làm nhập môn đệ tử.”

Đức Lỗ Phu và Mary nhìn nhau, trong mắt bọn họ có vẻ kích động, nhưng phần lớn là do dự và lo lắng.

Mặc dù bọn họ có thiên phú học tập ma pháp, nhưng trụ cột thiên phú không cao. Nếu không, vài chục năm trước đã được ma pháp sư chính thức thu nhận làm nhập môn đệ tử, chứ bây giờ đâu phải thành pháp sư tự do.

“Carter, dù chúng ta có tới cầu khẩn, chưa chắc hắn đã đồng ý.” Sắc mặt Đức Lỗ Phu ảm đạm nói: “Nhiều năm như vậy, tình huống cụ thể của chúng ta như thế nào, chẳng lẽ tự mình còn không biết rõ hay sao?”

Carter lắc đầu nói: “Không đúng, không đúng, chẳng lẽ các người không phát hiện ra, vị các hạ này đối xử với các người không giống như người bình thường sao?”

“Thật không?” Đức Lỗ Phu ôm hy vọng nói.

“Đúng vậy, hắn vốn ngồi một mình một góc, không thèm ngó tới chúng ta, nhưng khi hai người các người đi vào, khuôn mặt hắn liền tươi cười...” Hắn đè thấp âm thanh, cẩn thận quan sát bốn phía nói: “Ta xem, hắn không phải nhìn trúng tư chất của các người, mà là nhìn trúng cái kia...”

Nhìn bộ dáng muốn nói lại thôi của Carter, Đức Lỗ Phu dồn dập nói: “Hắn nhìn trúng cái gì?”

Carter liếc mắt nhìn Mary, cau mày nói: “Không đúng, Mary cũng không phải tuyệt đại mỹ nữ, chẳng lẽ hắn thích loại thiếu nữ có phong cách như Mary?”

Đức Lỗ Phu và Mary hung hăng trừng mắt nhìn hắn, nếu như không phải đang ở trong ma pháp tháp, không thể tùy tiện đánh nhau, bọn họ đã sớm thượng cẳng chân, hạ cẳng tay với Carter.

Carter vùng tay lên, nói: “Quên đi, Đức Lỗ Phu, Mary, nếu như hai người các người được vị các hạ kia cho phép, trở thành nhập môn đệ tử, ngàn vạn lần đừng quên ta đó.”

“Phì, chúng ta không giúp người cầu xin đâu.” Mary tức giận hừ một tiếng, hơi bĩu môi, lộ ra vẻ mặt hả hê.

Carter xấu hổ cười nói: “Ta không có yêu cầu quá xa với trở thành nhập môn đệ tử, nhưng các người nếu cần người hầu học đồ... Đến lúc đó đừng nên quên ta.”

Đức Lỗ Phu mấp máy miệng, đang định đáp ứng, đột nhiên nghĩ chuyện còn chưa thành, không khỏi thở dài một tiếng nói: “Hy vọng hần có thể nhìn trúng tư chất của chúng ta, có thể nhận lấy chúng ta.”

Ba người nhất thời trầm mặc xuống, mặc dù ngoài miệng bọn họ nói thoải mái, nhưng người nào cũng biết, với tư chất của bọn họ, muốn trở thành nhập môn đệ tử của ma pháp sư chính thức, có bao nhiêu khó khăn đây, hơn nữa với tuổi của Tiểu Ân, chắc không thu nhập môn học đồ.

Bởi vì bọn hần nghĩ, chuyện tu hành của Tiểu Ân mới là chuyện chính, nếu thu nhận nhập môn học đồ, ít nhiều hần cũng bị phân tán tinh lực, nếu bởi vậy mà không tiến giai được thì cái được không bù nổi cái mất.

Theo đường cầu thang, rất nhanh Tiểu Ân tới tầng ba của ma pháp tháp.

Tên học đồ dẫn đường cung kính dẫn Tiểu Ân vào một căn phòng lớn, ở trong phòng có một lão nhân hơn tám mươi tuổi đang ngồi.

Khuôn mặt của ông ta hiện ra vẻ vàng vọt, chiếu sáng cả một tầng hắc ám, hai con mắt, một lớn, một nhỏ. Xương gò má rất cao, mấy nếp nhăn lộ ra màu sắc khác nhau, dường như mỗi sáng có rửa qua cũng không thể sạch được. Nhưng Tiểu Ân không vì thế mà khinh thường vị lão nhân này, bởi vì trên người lão nhân dù mặc một bộ ma pháp bào cũ kỹ, nhưng trên ngực trái của lão có đeo một huy chương ma pháp màu vàng.

Chỉ cần là người hiểu rõ hệ thống ma pháp, khi nhìn thấy huy chương này, đều thể hiện thái độ cung kính.

Bởi huy chương màu vàng kim này đại biểu cho cấp bậc đại ma pháp sư, loại ma pháp sư này dù ở đâu cũng được mọi người tôn trọng.

Ở rất nhiều quốc gia, cấp bậc cao nhất của ma pháp sư cung đình là đại ma pháp sư. Hơn nữa, bọn họ nắm giữ thực lực cực mạnh trong tay, đủ để hủy diệt một tòa thành thị.

Tiểu Ân yên lặng cảm nhận năng lượng dao động phát ra từ người đối phương. Sau một lát, hần đã biết, thực lực của vị đại ma pháp sư này hơn xa sư phụ Maren và mình, còn so với đại ma pháp sư Tiffany thì hần không biết rõ, bởi vì với năng lực của Tiểu Ân, không có cách nào phân biệt được.

Tên học đồ dẫn đường cúi người thật sâu vào trong phòng nói: “Đại ma pháp sư Helmo. Vị này...”

Hần dừng một chút, lúc này mới nhớ, hần vẫn chưa biết tên của Tiểu Ân.

Hai mắt Helmo từ từ mở ra chăm chú nhìn vào Tiểu Ân, ông ra vung tay lên, tên học đồ thức thời đứng sang một bên.

Hần không đi ra ngoài, mà lấy ra một cái đạo cụ ma pháp, được sự đồng ý của Helmo, cẩn thận đặt năng lượng tinh thạch vào.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn mọi việc, nhưng hần không biết đó là vật gì.

Helmo đột nhiên cười nói: “Chàng trai trẻ, chẳng lẽ ngươi chưa gặp Ký Ưc Thạch?”

Tiểu Ân nhất thời bình tĩnh, trên thế giới ma pháp này có ma pháp tồn tại, khoa học kỹ thuật ở kiếp trước của mình có thể làm được gì thì ma pháp ở thế giới này cũng làm được.

Ký Ưc Thạch là công cụ của nhiếp ảnh gia ở thế giới này, sử dụng năng lực đặc thù sao chép hình ảnh và âm thanh lại, hơn nữa còn bảo tồn được trong mọi thời đại.

Nghe nói sử dụng phương pháp này để bảo tồn, dù trải qua trăm vạn năm cũng không biến mất, kỹ thuật hơn ngàn lần so với thế kỷ hai mươi mốt ở trái đất.

Khuôn mặt Helmo lộ ra tia mỉm cười, mặc dù tuổi của ông khá cao nhưng khi mỉm cười lại lộ ra sự quan tâm của trưởng bối đối với văn bối.

“Chàng trai trẻ, đối với thế giới ma pháp của chúng ta, ai có thể trở thành ma pháp sư chính thức sẽ trở thành tài sản quý giá của mọi người, cho nên khi có người đạt tới năng lực này, quá trình chúng ta khảo hạch sẽ được ghi lại để kỷ niệm, hy vọng người có thể hiểu được.”

“Vâng, đại ma pháp sư Helmo.” Tiểu Ân hơi khom người nói: “Có thể lưu lại thời khắc vinh quang này là vinh dự lớn nhất trong cuộc đời của ta.”

“Không, ta có thể cam đoan, hôm nay không phải ngày huy hoàng nhất trong cuộc đời của ngươi.” Đại ma pháp sư Helmo hơi lắc đầu hỏi: “Ngươi tên gì, sư phụ của ngươi là ai?”

“Tiểu Ân, còn về sư phụ của ta...” Tiểu Ân dừng lại một chút nói: “Xin người tha thứ, ta không được sự cho phép của sư phụ, ta không thể nói tên của người ra.”

“Tại sao? Chẳng lẽ ngươi tới đây không phải do sư phụ của ngươi đồng ý hay sao?”

“Đúng, ta tới đế quốc Lang Nhân theo lệnh của sư phụ, xuất ngoại để ma luyện. Cho nên khi ta chưa trở về ma pháp tháp, ta không thể nói tên của người.” Tiểu Ân cung kính nói.

Helmo ung dung cười nhưng không thấy ngạc nhiên đối với sự kiên trì của Tiểu Ân, bởi vì tính cách của ma pháp sư rất kỳ quái.

“Được rồi, mặc dù ngươi không nói tên của sư phụ. Nhưng ta có thể khẳng định, người đó chắc chắn là một vị ma pháp sư tài giỏi, có lẽ là người quen của ta đó.”

Khuôn mặt của Tiểu Ân hơi động, hiện lên tia nghi hoặc không cho là đúng.

Helmo cũng không để ý, mà tiếp tục nói: “Ngươi không tin sao, dù là ở đế quốc Lang Nhân hay đế quốc Cát Hãn, những đại ma pháp sư dù là ẩn cư ta cũng biết.”

Dừng một chút, ông ta cười hỏi: “Năm nay, ngươi chưa tới hai mươi tuổi đúng không?”

“Đúng, ta năm nay mười tám tuổi.” Tiểu Ân đang hoảng nói. Bởi vì hắn biết, chỉ cần đối phương nguyện ý, sẽ có vô số thủ đoạn để chứng minh tuổi tác chân thực của hắn.

“Mười tám!” Helmo hơi nhắm hai mắt lại, đôi mắt một to một nhỏ rung động, thanh âm gần như nói mê: “Tuổi trẻ quá, ta cũng từng có thời mười tám tuổi.”

Tiểu Ân nao nao, không khỏi có cảm giác dở khóc dở cười.

Không thể tưởng được tuổi của mình lại khiến đối phương cảm khái, đúng là có chút ngoài sự mong đợi.

Cũng may một lát sau, vị đại ma pháp sư thu liễm lòng mình, nói: “Có thể dạy ngươi trở thành ma pháp sư chính thức trước hai mươi tuổi, chắc chắn không phải là ma pháp sư bình thường. Nếu như ta không đoán sai, sư phụ của ngươi ít nhất là đại ma pháp sư, thậm chí còn là ma đạo sĩ. Đúng không?”

Lông mày Tiểu Ân nhíu lại, cúi đầu nói: “Xin lỗi, ta không thể trả lời người vấn đề này.”

Helmo cười ha ha, khoát tay nói: “Không việc gì, không việc gì.”

Nhìn vẻ mặt này của ông ta, dường như đã nhận định sư phụ của Tiểu Ân, chắc chắn là một đại nhân vật cực kỳ lợi hại.

Nhưng trong lòng của Tiểu Ân hiện tại có chút bất đắc dĩ, nếu như nói thật lòng cho vị đại ma pháp sư tràn ngập tự tin này biết, sư phụ của hắn chỉ là một vị pháp sư tư chất bình thường, may mắn trở thành nhất tinh ma pháp sư, hơn nữa cả đời vô vọng tấn chức thành đại ma pháp sư, không biết ông ta sẽ có cảm tưởng gì.

Kỳ thực cũng không phải Tiểu Ân có ý giấu diếm tên của Maren, mà hắn không thể nói mình có một lai lịch hoàn mỹ.

Hắn vì giết người thân của ma đạo sĩ mới chạy tới đại thảo nguyên, mặc dù nơi này cách thành Louis hơn vạn dặm, nhưng có trời mới biết thái độ của ma pháp sư ở đây sẽ ra sao khi biết địch nhân của hắn là ma đạo sĩ.

Tương tự, hắn cũng không dám nói dối ở trong ma pháp tháp, bởi vì hắn biết, cao cấp ma pháp sư có năng lượng cường đại vượt xa bản thân hắn. Nếu tâm tư của bọn họ động, sử dụng thủ đoạn để nghiệm chứng lời mình nói, thế thì xác suất bị vạch trần rất cao.

Cho nên Tiểu Ân dứt khoát dứt củi đáy nồi, nhất quyết không nói, dù đối phương có thần thông quảng đại, cũng đừng mơ tìm hiểu được lai lịch của chính mình.

Helmo cao hứng cười trong chốc lát, cổ tay chuyển động, vốn trên tay trống không giờ đột nhiên có thêm một cây ma pháp trượng.

Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn cây ma pháp trượng có chiều dài gần năm mươi phân, thân trượng trơn nhẵn, thẳng tắp, trên đầu trượng có khảm hai viên ma hạch có màu sắc khác nhau. Cây ma pháp trượng này được cấu tạo vô cùng tinh xảo, hình thành nên một phong cách cá nhân đặc thù. Helmo cầm nó trên tay, có một loại cảm giác không nói được lên lời, dường như vị lão nhân này đã hòa thành một thể với ma pháp trượng..

Tiểu Ân cảm than một tiếng, đây mới là ma pháp trượng thuộc về ma pháp sư, hơn nữa ma pháp trượng trong tay Helmo có phẩm chất hơn xa so với ma pháp trượng trong vòng cổ của mình.

Nhưng Tiểu Ân không cảm thấy kỳ quái, lấy thực của đại ma pháp sư, nếu như không có được ma pháp trượng như thế mới là điều kỳ quái.

“Tiểu Ân, ngươi có ma pháp trượng không?” Helmo dò hỏi.

“Có!” Tiểu Ân thuận tay sờ vào vòng cổ, trên tay lập tức có thêm một cây ma pháp trượng.

Dù là về hình dáng bên ngoài hay uy lực bên trong, cây ma pháp trượng này không thể so được với ma pháp trượng của Helmo, nhưng khi Tiểu Ân lấy ra ma pháp trượng, Helmo lộ ra vẻ hài lòng tươi cười.

Một người mới mười tám tuổi, tới ma pháp tháp để khảo hạch thành ma pháp sư chính thức, chẳng những có ma pháp trượng còn có một đạo cụ không gian hiếm có.

Trong mắt bất kể kẻ nào, những thứ này chắc chắn là do sự phụ của Tiểu Ân chuẩn bị cho hắn, nếu không với tuổi tác và thân phận của hắn, tuyệt đối khó có khả năng có được bảo bối như vậy.

“Tốt. Người dùng ma pháp trượng để thi triển tam cấp ma pháp đi!” Helmo cười ha hả nói: “Có thể thi triển liên tiếp ba cái là người sẽ vượt qua kiểm tra.”

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi: “Đơn giản như vậy?”

“Đương nhiên!” Helmo hòa thuận nói: “Ta đã cảm ứng được ma lực dao động trên người ngươi, tuyệt đối có tư cách trở thành ma pháp sư chính thức, cho nên người chỉ cần thi triển được liên tiếp ba tam cấp ma pháp, là thông qua sự kiểm tra của ta.”

Tiểu Ân lên tiếng, ma pháp trượng trong tay nhẹ nhàng điểm ba cái, trên người hắn nhất thời xuất hiện ba ma pháp.

Tam cấp ma pháp vòng bảo hộ, Phong Tường Thuật và Ứng Nhân Thuật.

Nhìn Tiểu Ân trôi nổi phiêu phù cách mặt đất ba phân, trong mắt Helmo không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Kỳ thực thập cấp học đồ muốn tiến giai, phải thi triển ba tam cấp ma pháp mới có thể vượt qua kiểm tra, nhưng dựa theo quy định, bọn họ không được sử dụng ma pháp trượng. Đương nhiên, phần lớn thập cấp học đồ trước khi trở thành ma pháp sư chính thức đều không có cơ hội dùng tới ma pháp trượng.

Nhưng Helmo nghe Tiểu Ân báo ra tuổi của mình, trong lòng liền có sự châm chọc.

Dù sao Tiểu Ân mới mười tám tuổi, chỉ cần có thể thi triển ba tam cấp ma pháp thì hắn là tuyệt đỉnh thiên tài rồi, dù thực lực chưa đủ, nhưng nhiều nhất hai ba năm là có thể đạt tới loại cảnh giới này.

Nhưng ông ta không ngờ Tiểu Ân thi triển ba tam cấp ma pháp lại không hề trì hoãn tí nào, thậm chí sử dụng luôn cả ba ma pháp, trong nháy mắt thuần phát ra chúng.

Tuy nói trong tay Tiểu Ân có ma pháp trượng, nhưng có thể làm được điều này, đã nói lên một điều, thực lực của Tiểu Ân tuyệt đối đã đạt tới tiêu chuẩn nhất tinh.

Trong mắt Helmo lộ ra vẻ hài lòng cực độ, ông nặng nề gật đầu nói: “Thực tốt, Tiểu Ân, ngươi thông qua rồi.”

Nhưng ông dừng lại một chút, dường như do dự nói: “Đương nhiên, hiện tại người đã có tư cách trở thành ma pháp sư chính thức của loài người, nhưng nếu người muốn đạt được tư cách này ở đế quốc Lang Nhân, thì phải tiến hành thí luyện mới được.”

Tiểu Ân hiếu kỳ, theo hần biết, dù là chủng tộc nào, muốn đạt tới tiêu chuẩn ma pháp sư chính thức đều giống nhau, như thế nào trong miệng Helmo lại xuất hiện tình huống khác.

Có lẽ nhìn ra sự nghi hoặc của Tiểu Ân, Helmo cười giải thích: “Lang Nhân thuộc về thú nhân nhất mạch, đối với bọn họ mà nói, ma pháp sư mà chỉ biết nghiên cứu trong ma pháp tháp, không được sự đồng ý của bọn họ. Nếu muốn đạt được sự tôn trọng của bọn họ, vậy cần phải có chiến tích chân thực.”

“Thế nào mới được gọi là chiến tích chân thực?” Tiểu Ân kinh ngạc hỏi.

Thảo phạt quốc gia đối địch với đế quốc Lang Nhân, hoặc tiến vào đại sa mạc kiếm một viên trứng sa trùng.”

Tiểu Ân nghĩ tới ân oán của bộ tộc Thanh Lang và Tuyết Lang Nhân, nhất thời có chút sang tử, nhưng hần nhú mày hỏi: “Đại ma pháp sư Helmo, xin hỏi trứng sa trùng là gì?”

“Trứng sa trùng, tất nhiên là do sa trùng sinh ra.”

Khóe miệng Tiểu Ân hơi nhếch lên, đây không phải là nói nhảm hay sao...

“Bất quá sa trùng ở trong sa mạc Sahara, muốn có được trứng của chúng cũng không phải chuyện dễ dàng.” Helmo giải thích.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động nói: “Nhưng ta từng nghe người ta nói, chỉ cần tiến vào sa mạc Sahara, chưa có ai sống sót đi ra.”

Helmo không nhịn được cười nói: “Tiểu Ân, đừng quên chúng ta là ai, chúng ta là ma pháp sư, chẳng lẽ người đem người bình thường so sánh với chúng ta?”

Sắc mặt Tiểu Ân hơi đỏ lên, nói: “Helmo các hạ, ta hoàn toàn mù tịt về sa mạc, nếu thực sự tiến vào đó, chỉ sợ không ra được.”

Khi nói những lời này, vẻ mặt Tiểu Ân rất chân thành, nhưng trong lòng hần sớm đã quyết định, nếu lúc rảnh rỗi, không ngại tiến vào sa mạc dạo chơi.

Dù sao có Nhất Hào, chắc chắn hần không có khả năng lạc đường. Chỉ cần trước đó chuẩn bị đầy đủ, trên cơ bản không có khả năng gặp phải nguy hiểm quá lớn.

Về chuyện thảo phạt Tuyết Lang Nhân, từ khi gặp Milligan, nhãn quang của hần sáng hơn nhiều, lang nhân tất nhiên không phải dễ chọc, nếu như để hần một mình một người tới cảnh nội của Tuyết Lang Nhân, Tiểu Ân không bao giờ ngu như vậy.

“Người muốn tới sa mạc Sahara?” Helmo mỉm cười nói: “Ta đã sớm biết, người trẻ tuổi các người khi biết quy định của đế quốc Lang Nhân, chắc chắn không để ý tới nguy hiểm đi thí luyện. Nhưng đối với việc không quen thuộc địa hình, chúng ta đã sớm cân nhắc rồi.”

Tiểu Ân cúi đầu thực sâu nói: “Xin người chỉ điểm!”

“Ừ, đại sa mạc đối với người bình thường mà nói chính là một bãi rập chết người, đối với ma pháp sư chúng ta mà nói, cũng là một địa phương khiến chúng ta đau đầu. Nhưng đối với lang nhân tất nhiên, muốn sinh tồn và di chuyển trong sa mạc, kỳ thực cũng không phải chuyện khó.”

“Tại sao?” Tiểu Ân kinh ngạc hỏi.

“Bởi vì lang nhân tất nhiên kết hợp với linh hồn thể của ma thú, do có sự trợ giúp của ma thú, nên phần lớn tất nhiên có thể cảm ứng được phương hướng trong sa mạc một cách chính xác.”

Tiểu Ân kinh ngạc chớp động đôi mắt hỏi: “Lại có chuyện thần kỳ như vậy sao, linh hồn thể của ma thú có quan hệ gì với đại sa mạc sao?”

“Không biết!” Lúc này Helmo rất sáng khoái trả lời, hần cười khổ nói: “Trải qua kinh nghiệm hơn ngàn năm tích lũy, dù là ma pháp sư công hội hay các thú nhân tăt măn, đến bây giờ cũng không tìm được nguyên nhân chính thức.”

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, hần không chuẩn bị đi tìm hiểu, người ta tốn thời gian hơn nghìn năm mà không thu được kết quả gì, như vậy ngay cả khi hần đem toàn bộ tinh lực vào trong đó, trên cơ bản khó tìm hiểu được gì.

“Ta hiểu rồi, người muốn ta tới đế quốc Lang Nhân, tìm một chiến tranh tăt măn để hợp tác, cùng nhau tở sa mạc Sahara.”

“Không sai!” Helmo vui mừng hơn hở nói: “Người rất thông minh, thoáng cái đã đoán ra. Hắc hắc, kỳ thực thảo phạt đế quốc đối địch với đế quốc Lang Nhân, nhiệm vụ tuy đơn giản, nhưng đối với người tâm cao khí ngạo, đều không lựa chọn động thủ với người bình thường, cho nên tới sa mạc Sahara là chuyện bình thường.”

Tiểu Ân không khỏi cười khổ một tiếng. Hần làm gì có tâm cao khí ngạo, không tới khi để người bình thường.

Trên thực tế, nếu như lần thảo phạt Tuyết Lang Nhân trước, không gặp phải chiến tranh tăt măn, chắc chắn Tiểu Ân sẽ lựa chọn nhiệm vụ này, bởi vì từ khi nắm được sát lục thiên mạc trong tay, đến bây giờ hần vẫn chưa sưu tập đủ năng lượng sát lục.

Nặng nề gật đầu một cái, Tiểu Ân nói: “Helmo tiên sinh, ta sẽ đi tìm một tăt măn thích hợp để trợ giúp, hy vọng lần sau gặp mặt, ta đã được lang nhân thừa nhận.”

“Tốt, có chí khí!” Helmo hỏi: “Người có bằng hữu là chiến tranh tăt măn không, có cần ta giới thiệu cho không?”

“Cảm ơn ý tốt của người, ta có một bằng hữu, vừa mới đột phá thành chiến tranh tăt măn, ta nghĩ hần có thể trợ giúp.” Tiểu Ân khéo léo từ chối.

Helmo vỗ trán cười nói: “Xem ra ta đã làm việc thừa, chắc chắn sự phụ của người đã chuẩn bị tốt cho người.”

Trong lòng Tiểu Ân cười khổ không thôi, nhưng không mở miệng phản bác, đành chấp nhận như thế.

Helmo vung tay lên nói: “Tốt lắm, hiện ta lấy danh nghĩa của ma pháp công hội ở đế quốc Lang Nhân, phong cho người danh hiệu và huy chương của pháp sư, hy vọng người có thể dốc sức khổ luyện, sớm ngày đạt tới nhị tinh ma pháp sư.”

“Vâng!” Tiểu Ân cúi người nói, tiếp nhận huy chương từ tay Helmo, gắn trước ngực.

Huy chương của ma pháp công hội có dấu hiệu đặc thù, hơn nữa có một ngôi sao chói mắt.

Trước kia hần thường nhìn thấy huy chương này trên ngực Maren, mỗi lần nhìn thấy nó, hần vô cùng hâm mộ, không thể ngờ được hôm nay mình cũng có huy chương như thế.

Tiểu Ân có thể cảm ứng được năng lượng dao động trên đó, nhưng giờ phút này hần dường như cảm giác được mình đang ở trong mộng.

Tên phụ trách quá trình ghi chép lại lấy ra hai tảng đá nho nhỏ, đưa cho đại ma pháp sư Helmo và Tiểu Ân.

Helmo hơi cười nói: “Tiểu Ân, người cầm lấy nó làm kỷ niệm.”

“Vâng!” Trăm mối cảm xúc hiện lên trong đầu Tiểu Ân, hần cẩn thận cất Kí Ưc Thạch vào trong vòng cổ, thứ này đối với hần mà nói, có ý nghĩa cực kỳ trọng yếu.

Helmo do dự một chút, nâng ngón tay chỉ ra ngoài cửa, tên học đồ hiểu ý rời khỏi phòng, hơn nữa lúc đi ra còn đóng cửa phòng lại.

Tiểu Ân ngẩn ra, biết đại ma pháp sư Helmo sắp nói cho mình biết những nội dung mà học đồ không thích hợp nghe.

“Tiểu Ân, hiện giờ ngươi là ma pháp sư chính thức, như vậy có tư cách để thu nhận học đồ.” Helmo nghiêm túc nói: “Ta hy vọng, nếu có thể ngươi hãy thu nhận mấy học đồ.”

“Tại sao?” Tiểu Ân ngạc nhiên hỏi.

Helmo thở dài một tiếng nói: “Bởi vì số lượng ma pháp sư thực sự quá ít, hơn nữa mấy trăm năm gần đây, càng ngày càng có nhiều ma pháp sư lao vào tu luyện, vì không muốn có trở ngại cho việc tu luyện, đừng nói là thu nhận học đồ, dù là thành lập ma pháp tháp cũng không. Nếu xu thế này cứ tiếp tục phát triển, tới một ngày nào đó, thế giới ma pháp của chúng ta sẽ không có người nối nghiệp.”

Tiểu Ân mấp máy miệng, trong lòng nhanh chóng nghĩ tới tình huống của công quốc Louis.

Ở công quốc tổng cộng có sáu tòa ma pháp tháp, nhưng trong sáu vị ma pháp sư chỉ có một mình Maren thu nhận sáu nhập môn học đồ, mấy người còn lại, nhiều nhất chỉ thu nhận ba người mà thôi, môn hạ của đại ma pháp sư Tiffany thì chỉ có một người, đó là Betty.

Ngẫm lại tư chất của Kim và Lai An, mặc dù không phải thuộc loại tốt, nhưng cũng hơn tiêu chuẩn bình thường nhiều. Nếu có một ma pháp sư chính thức hết lòng dạy dỗ, bọn họ cũng có thể trở thành ma pháp sư chính thức.

Nhưng chỉ bằng tư chất như vậy, bọn họ lưu lạc hơn ba mươi năm mà vẫn không thể bái làm môn hạ của vị ma pháp sư nào.

Phương diện này, quả thực đại ma pháp sư Helmo nói đúng.

Phần lớn ma pháp sư đều chuyên tâm tu luyện, trừ khi gặp được tuyệt đỉnh thiên tài, nếu không họ sẽ không nhận làm nhập môn đệ tử, bởi vì có nhiều đệ tử, bọn họ phải chuyên tâm chiêu cố, đối với những người chuyên tâm tu luyện mà nói, đó là chuyện khó có thể chịu đựng được.

Cứ như vậy, càng ngày càng có nhiều học đồ tư chất bình thường không được dạy dỗ theo một hệ thống, cực kỳ bất lợi đối với sự phát triển sau này. Kể cả học đồ có hy vọng tấn chức thành ma pháp sư chính thức cũng mất đi hy vọng.

Nhướng mày, trong lòng Tiểu Ân đột nhiên dâng lên một ý nghĩ, nếu như ma pháp sư Maren không biết rõ tư chất của mình không tốt, cả đời không có hy vọng tiến thêm nữa, như vậy hẳn còn thu nhận tới sáu nhập môn học đồ không?

Helmo chờ đợi nửa ngày, đợi Tiểu Ân tiêu hóa xong, mới nói: “Để giải quyết vấn đề này, ma pháp công hội đã cố gắng rất nhiều, hy vọng các ma pháp sư có thể chú ý hơn, để các học đồ có cơ hội tiến giai có hy vọng, không đem ánh mắt chú ý tới những thiên tài tuyệt đỉnh.”

Tiểu Ân không nhịn được nói: “Helmo các hạ, ý của người là chẳng lẽ muốn ta thu nhận những học đồ có tư chất bình thường, không thu nhận những học đồ có thiên tư trác tuyệt?”

“Tất nhiên không phải!” Helmo không nhịn được cười nói: “Nếu như gặp được học đồ có thiên tư trác tuyệt, đương nhiên không thể bỏ qua. Nhưng ta hy vọng, người gặp được học đồ có hy vọng tiến giai thì nên tạo cho bọn họ một cơ hội.”

Tiểu Ân nghĩ tới Kim và Lai An đang khổ tu trong núi, không khỏi cười nói: “Ta hiểu rồi, người yên tâm đi, Helmo các hạ.”

Hơi gật đầu, Helmo tiếp tục nói: “Mấy trăm năm qua, ma pháp công hội đã sửa lại mấy điều lệ đầu, khi ma pháp sư tấn chức thành đại ma pháp sư, nhất định phải thu nhận ít nhất một học đồ, hơn nữa còn phải bồi dưỡng hắn thành thập cấp học đồ trở lên. Nếu như vị đại ma pháp sư đó không thể hoàn thành yêu cầu đó, thì hắn không được ma pháp công hội sắc phong, hơn nữa trước khi chưa hoàn thành, không được tới công hội để trao đổi vật phẩm.”

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói: “Điều kiện này không quá ngặt nghèo, nhưng một thập cấp học đồ đối với cấp bậc đại ma pháp sư thực sự quá ít.”

Helmo kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, một lát sau, hài lòng nói: “Đúng vậy, nếu như mỗi một ma pháp sư đều có trách nhiệm như ngươi, thì thực quá tốt!”

Ông ta cảm thán nói: “Đương nhiên có phạt thì phải có thưởng, nếu như một ma pháp sư có thể dẫn ba gã ma pháp sư chính thức tới, như vậy hẳn sẽ được ma pháp công hội tặng thưởng.”

Hai mắt Tiểu Ân sáng ngời, nói: “Thưởng cái gì?”

“Các loại nguyên liệu cao cấp, quyền trục cao cấp, ma hạch cao cấp các loại...” Helmo mỉm cười nói: “Dù muốn chế tạo ma pháp trượng, hay đạo cụ ma pháp, mấy thứ đó cũng không thể thiếu. Hơn nữa, một người dạy ra càng nhiều ma pháp sư chính thức, hẳn càng được thưởng nhiều, thậm chí còn...”

Nhìn vẻ mặt thần bí của Helmo, rốt cuộc Tiểu Ân không nhịn được hỏi: “Các hạ, thậm chí còn có cái gì?”

Helmo chậm rãi nói: “Thậm chí còn được diện kiến mấy vị trưởng lão của công hội, hơn nữa còn được bọn họ chỉ điểm.”

Tiểu Ân không thể giải thích được hỏi: “Trưởng lão của ma pháp công hội là ai?”

Hai con mắt của Helmo mở lớn ra, ngay cả con ngươi cũng mở tròn ra, nhìn về phía Tiểu Ân, ánh mắt tràn ngập khó hiểu, vấn đề ngu ngốc như vậy mà cũng hỏi.

133. Chương 20: Khu Giao Dịch

Cũng may Helmo nhìn nửa ngày, cuối cùng cũng thu hồi ánh mắt lại, tự mình lẩm bẩm: “Ta hiểu được tại sao người có thể trước hai mươi tuổi trở thành ma pháp sư chính thức.”

Tiểu Ân rung mình, hẳn hiểu được cái gì? Chẳng lẽ hẳn biết sự tồn tại của Nhất Hào?

Trong chốc lát, lưng Tiểu Ân thấm đẫm mồ hôi lạnh.

Song Helmo thở dài một tiếng nói: “Sự phụ của người vì không muốn người phân tâm, ngay cả điều này cũng không nói cho người biết, kỳ vọng của hẳn đối với người rất cao.”

Tiểu Ân ngẩn ra, vốn tim đang đập thành thịch, lại một lần nữa bình tĩnh trở lại.

Hắn có chút bi phẫn không hiểu nhìn Helmo, người định hù chết ta sao? Nhưng đối với phỏng đoán của hẳn, Tiểu Ân không cho là đúng.

Ma pháp sư Maren sở dĩ không nói cho hẳn biết những điều đó, phỏng chừng cũng không tưởng được trong vòng mười năm Tiểu Ân có thể tiến giai thành ma pháp sư chính thức..

Helmo gật đầu với Tiểu Ân nói: “Nếu sự phụ người không nói cho người thì để ta nói cho người biết. Ma pháp công hội của chúng ta phụ trách các sự vụ cụ thể đều do đại ma pháp sư đảm nhận, mà hội trưởng của các phân hội và các thành viên hội đồng ra các quyết định của ma pháp công hội đều là ma đạo sỹ. Còn trưởng lão công hội...” Hẳn kéo dài âm thanh, thần thần bí bí nói: “Bọn họ là pháp sư truyền kỳ!”

Trong đầu Tiểu Ân nhất thời chấn động bởi mấy tiếng pháp sư truyền kỳ, đó là nhân vật tồn tại trong truyền thuyết, đừng nói là ma pháp sư Maren, ngay cả đại ma pháp sư Tiffany cũng chưa từng gặp qua.

Nếu có thể được loại pháp sư có cấp bậc đó chỉ điểm không nghi ngờ gì sẽ có tác dụng cực lớn đối với con đường tu luyện của hẳn. Mà nếu như được bọn họ tặng thưởng...

Chỉ cần ngẫm lại thân phận của bọn họ, những thứ rác rưởi trong mắt bọn họ chính là bảo vật mà mình mong cầu.

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân cao giọng hỏi: “Đại ma pháp sư Helmo, xin hỏi dạy ra bao nhiêu ma pháp sư chính thức mới có thể gặp các vị trưởng lão?”

Helmo nhún vai nói: “Không biết!”

“Cái gì?” Tiểu Ân ngẩn ra, bất thốt lên hỏi.

“Ma pháp công hội có thể ghi chép lại toàn bộ sự tích của các ma pháp sư, nhưng mấy vị trưởng lão đều là những người vô tư vô lự, bọn họ có thể tùy lúc kiểm tra công tích, nhưng có nguyện ý gặp mặt hay không,

chúng ta cũng không dự tính được.” Về mặt Helmo bắt đầu nói: “Nhưng đây không phải là một hy vọng sao?”

Khuôn mặt Tiểu Ân lộ ra một tia cười khổ, đúng là một niềm hy vọng, chỉ bất quá hy vọng đó quá xa vời mà thôi.

Xong trải qua cuộc nói chuyện này, Tiểu Ân đã hiểu được một việc, ma pháp công hội quả thực khó giải quyết vấn đề này, đã đặt ra nhiều điều lệ liên quan, trong đó có một điều, nếu như một vị ma pháp sư có thể đào tạo ra năm ma pháp sư chính thức, như vậy khi hắn tiến giai thành đại ma pháp sư, ma pháp công hội sẽ chế tạo một cây ma pháp trượng phù hợp vì hắn..

Chỉ cần nhìn vào điểm này, có thể biết ma pháp công hội giàu có như thế nào.

Mà khi Tiểu Ân nghe được điều kiện đó, đôi mắt hắn nhất thời sáng lên. Ma pháp trượng của đại ma pháp sư. Chỉ cần bồi dưỡng ra năm ma pháp sư chính thức là đủ, đối với hắn mà nói, thì đó là một tin tức tốt.

Vì vậy sau khi rời khỏi phòng của Helmo, Tiểu Ân tính toán muốn đi lừa gạt mấy nhập môn học đồ.

Nhưng nếu để hắn dạy dỗ một tên nhất cấp học đồ và người bình thường chưa tiếp xúc ma pháp thì hắn chắc chắn không nhẫn nại được như vậy.

Người như thế, cho dù thiên tư tốt, muốn trở thành ma pháp sư chính thức cũng phải mất hơn mười hai năm khổ luyện, dù sao, không phải ai cũng có không gian Nhất Hào như Tiểu Ân.

Nhưng nếu như có tư chất khá, thực lực đạt tới bát cấp học đồ, có hy vọng tiến giai thành ma pháp sư chính thức, như vậy Tiểu Ân sẽ thu nhận, giúp bọn chúng đột phá cực hạn, trở thành ma pháp sư chính thức.

Bởi vì Tiểu Ân có ưu thế khi nắm giữ bộ quảng bá thể thao.

Trải qua thí nghiệm đối với Kim và Lai An, Tiểu Ân đã biết, chỉ cần ba động tác trong bộ động tác nhỏ đầu tiên của sơ cấp quảng bá thể thao, là đủ để cho tư chất của bát cấp học đồ được cải thiện.

Mặc dù loại cải thiện này không làm cho bọn họ trở thành tuyệt đỉnh thiên tài, nhưng bọn họ vốn chỉ có tư chất trung bình, trong vòng mấy năm sẽ có thể dễ dàng trở thành ma pháp sư chính thức, ngày sau nếu siêng năng khổ luyện sẽ tiến thêm một bước trở thành đại ma pháp sư.

Đương nhiên, nếu như hiểu được phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần trụ cột nhưng không đạt được thực lực bát cấp học đồ, dù thế nào Tiểu Ân cũng không thu nhận, bởi vì những người này tư chất quá kém, bồi dưỡng cũng không thành công. Dù có được quảng bá thể thao, bọn họ cũng khó có thể thay đổi được vận mệnh, cho nên Tiểu Ân tuyệt đối không lãng phí thời gian trên người bọn họ.

Đi theo cầu thang xuống phía dưới, khi Tiểu Ân xuống tới đại sảnh của ma pháp công hội, những tiếng nói chuyện nhỏ nhẹ nhanh chóng biến mất.

Trong đại sảnh, không có học đồ nào rời đi, bọn họ đều ở đây để biết được tin về Tiểu Ân.

Mặc dù tên học đồ ở quầy rượu đã sớm trở về, nhưng bọn họ không hỏi được tin tức gì từ miệng hắn.

Nhưng khi ánh mắt của mọi người dừng lại trên ngực trái của Tiểu Ân, có một ngôi sao nho nhỏ trên tấm huy chương ma pháp, ánh mắt bọn họ nhất thời lộ ra vẻ hâm mộ và tôn kính.

Là ma pháp học đồ, bọn họ đương nhiên biết huy chương kia đại biểu cho cái gì.

Hơn nữa, bọn họ đã hiểu, có được huy chương này, địa vị của Tiểu Ân so với bọn họ đã cách biệt một trời một vực, bọn họ không thể với tới được.

Tiểu Ân chậm rãi xuống, ánh mắt đảo qua những gương mặt này.

Thấy ánh mắt của Tiểu Ân, các học đồ pháp sư đều cung kính cúi đầu, lui ra phía sau vài bước.

Ánh mắt Tiểu Ân chợt thấy hai huynh muội Đức Lỗ Phu, trong lòng hắn động. Hai huynh muội này thực lực cũng tầm thấp cấp, nhưng tuổi trẻ hơn Kim và Lai An rất nhiều, nếu thu nhận hai người này, tương lai rất có khả năng. Không, chắc chắn có thể trở thành ma pháp sư chính thức.

Nhưng điều khiến Tiểu Ân cảm thấy do dự đó là, trời mới biết hai người này đã gia nhập làm môn hạ của người khác hay chưa, cho nên hắn không tùy tiện tiến lên hỏi, nếu như không may thì mình đúng là xấu mặt.

Cần nhắc một chút, Tiểu Ân đi tới trước quầy, nói với học đồ bên trong: “Một chén Túy Sâm Lâm!”

Học đồ bên trong không dám chậm trễ, vội vàng điều chế rượu.

Sau đó Tiểu Ân tung một viên năng lượng tinh thạch, sắc mặt tên học đồ đỏ lên, vội vàng nói: “Tiểu Ân các hạ, người là ma pháp sư chính thức của công hội, tiêu xài trong công hội hoàn toàn miễn phí.”

Tiểu Ân nao nao, cười nói: “Không sao cả, tài nghệ của người không tồi, đáng giá!”

Nói xong, hắn xoay người rời đi, tên học đồ phía sau cảm kích nhận lấy năng lượng tinh thạch, Tiểu Ân không hề quan tâm đến một viên năng lượng tinh thạch, nhưng một học đồ không có chỗ dựa sau lưng như hắn thì thứ đó lại rất trân quý.

Cầm chén rượu, Tiểu Ân tới bàn của Đức Lỗ Phu ngồi xuống.

Ba người Đức Lỗ Phu lập tức cung kính đứng lên, trong mắt bọn họ tràn ngập ngạc nhiên và vui mừng, mà các học đồ ngồi chỗ khác thì lộ rõ vẻ đố kỵ.

Đặt chén rượu xuống, Tiểu Ân hỏi: “Các người tên là gì?”

“Đức Lỗ Phu, Carter, Mary!” Miệng lưỡi ba người có cảm giác khô ráp. Nhưng cũng biết đây là cơ hội khso gặp được, cho nên không dám có chút chần chừ, lập tức nói ra.

Tiểu Ân đưa tay ra hiệu, ba người Đức Lỗ Phu mới dám ngồi xuống, nhưng thái độ của bọn họ cực kỳ cung kính, quả thực có tư chất làm một đệ tử tốt.

Khẽ lắc đầu, nhưng nghĩ đến chênh lệch thân phận của đôi bên, dường như cũng không khó giải thích.

Uống một ngụm Túy Sâm Lâm, Tiểu Ân thuận miệng hỏi: “Các người thường tới nơi này?”

“Vâng!” Nhìn ánh mắt ôn hòa của Tiểu Ân, rốt cuộc Đức Lỗ Phu cố lấy ra dũng khí để nói.

“Tại sao các người lại thường tới đây?” Tiểu Ân kinh ngạc hỏi: “Chẳng lẽ các người không cần tu luyện lực lượng tinh thần, không muốn tiến giai sao?”

“Tất nhiên là muốn!” Khuôn mặt Đức Lỗ Phu đỏ lên, nói: “Thường thường tới ma pháp công hội đều là bát cấp học đồ, hoặc gần tới bát cấp. Nhưng do tư chất của chúng tôi không tốt, cho nên không có ma pháp sư chính thức nào nguyện ý thu nhận chúng tôi làm môn hạ. Mà người cũng biết, một khi tu luyện tới tình trạng của chúng ta, muốn tiến thêm một bước nữa thì rất khó khăn, trừ khi có được hệ thống huấn luyện, mới có khả năng tiến giai thành ma pháp sư chính thức. Nếu không, dù có cố gắng tu luyện, cũng không dùng được. Cho nên...”

Hắn nói tới đây thì dừng lại một lúc, ngẩng đầu nhìn trộm Tiểu Ân, nhưng không nhìn thấy vẻ khó chịu trên khuôn mặt của Tiểu Ân, lúc này mới cố can đảm nói: “Cho nên chúng ta thường tới nơi này, hy vọng có một ngày được ma pháp sư hoặc nhập môn học đồ nhìn trúng, trở thành người hầu học đồ, như thế chúng ta mới có cơ hội tiến giai.”

Tiểu Ân đặt chén rượu xuống, kinh ngạc nhìn bốn phía, đến giờ phút này hắn mới biết, trách không được ở đây đều là những học đồ thất cấp, bát cấp, bọn họ không có thời gian rảnh tới đây tiêu xài, mà đều đồng bệnh tương liên, mục đích của bọn họ là muốn trở thành người hầu học đồ.

Thở dài một hơi, mặc dù bề ngoài của Benson và Đức Lỗ Phu rất giống nhau, nhưng vận mệnh của hai người lại khác nhau.

Một người đạt tới thất cấp học đồ, trăm phương ngàn kế muốn trở thành người hầu học đồ, còn một người thuận lợi chiếm được sự ưu ái của ma pháp sư, hơn nữa tương lai rất có hy vọng trở thành ma pháp sư chính thức. Người với người đúng là không giống nhau. Nếu để cho Benson biết, ở ngoài xa vạn dặm, có một người rất giống hắn nhưng có đãi ngộ như vậy, nhất định hắn sẽ cảm khái vạn phần, hơn nữa còn chủ động thu nhận lấy người đó.

“Đức Lỗ Phu, nói như vậy, người không phải nhập môn học đồ của ma pháp sư nào cả?” Tiểu Ân nhẹ giọng hỏi.

“Vâng!” Đức Lỗ Phu nhanh chóng nói, hấn dường như cảm nhận được tâm ý của Tiểu Ân, cho nên ngữ khí của hấn cũng có chút phát run.

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, một số ý niệm xoay chuyển trong đầu, không biết tâm tư của hai huynh muội bọn họ thế nào, nếu giống như Kim và Lai An, tự nhiên không có vấn đề gì, nhưng nếu là loại người giống như Solomon thì dạy bọn họ chỉ sợ sau này mình sẽ hối hận.

Kỳ thực Tiểu Ân không yêu cầu cao đối với đệ tử, cũng không hy vọng bọn chúng trở thành chính nhân quân tử, nhưng nếu thu những người có tâm tư không tốt, như vậy ngày sau huynh đệ đồng môn sẽ tương tàn, hoặc ngược lại gây bất lợi cho mình.

Nhìn Tiểu Ân lẳng lặng ngồi cân nhắc, Carter liếc mắt nháy mắt với Đức Lỗ Phu.

Đức Lỗ Phu do dự trong chốc lát, rốt cuộc nghĩ tới chuyện này liên quan đến cả đời mình sau này, nếu bỏ qua cơ hội này, chỉ sợ ngày sau không lọt vào mắt xanh của ma pháp sư chính thức nào nữa.

Hắn đột ngột đứng lên, cung kính cúi đầu thực sâu với Tiểu Ân nói: “Tiểu Ân các hạ, xin người thu nhận ta.”

Tiểu Ân đang cầm chén rượu trong tay, thiếu chút nữa là làm đổ rượu ra ngoài.

Những lời này, nghe thế nào cũng khó nuốt trôi.

Nếu như là một cô gái xinh đẹp, ôn nhu cầu khẩn Tiểu Ân thì đó là một cảnh tượng vui mắt nhưng mỹ nữ lại biến thành một đại hán thô hào, hơn nữa loại ngữ điệu, thần thái này khiến cho người ta cảm thấy dựng tóc gáy.

“Đức Lỗ Phu, người ngồi xuống trước đi!” Tiểu Ân vội vàng nói.

Đức Lỗ Phu không dám trái lệnh, ngồi xuống, nhưng ánh mắt nhìn Tiểu Ân lộ rõ vẻ cầu khẩn, không đạt được mục đích, thế không bỏ qua.

“Khụ!” Tiểu Ân nói: “Đức Lỗ Phu, người mới là thất cấp học đồ!”

“Vâng!” Ánh mắt Đức Lỗ Phu ảm đạm nói: “Ta biết, chỉ bằng tư chất của ta, không thể trở thành nhập môn đệ tử cuat ngẫu được, nhưng ta chỉ hy vọng trở thành người hầu học đồ mà thôi.”

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, trước hết để họ làm người hầu học đồ để khảo nghiệm, cũng là một chủ ý không tồi. Hấn suy nghĩ một chút nói: “Được rồi, các người trước hết hãy theo ta hai tháng. Nếu như biểu hiện của các người khiến ta hài lòng, ta sẽ thu làm nhập môn đệ tử.”

Đức Lỗ Phu nhất thời vui mừng khôn xiết. Trong mắt hiện ra ánh sáng vô hạn.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, nói: “Đừng có cao hứng quá sớm, nếu như biểu hiện của người không làm hài lòng ta, như vậy ngay cả tư cách làm người hầu học đồ cũng không được.”

Đức Lỗ Phu liên tục gật đầu nói: “Sư phụ, người yên tâm, con nhất định sẽ khiến người hài lòng.”

Carter và Mary hâm mộ nhìn Lỗ Đức Phu, sau đó mở to mắt nhìn Tiểu Ân, nhưng bọn họ sớm cảm giác được, Tiểu Ân rõ ràng nhìn Đức Lỗ Phu bằng con mắt khác, còn hai người bọn họ, nhiều lắm chỉ được hưởng xái của Đức Lỗ Phu mà thôi.

Đức Lỗ Phu có thể chủ động yêu cầu, nhưng hai người bọn họ tự biết mình, biết nếu mình mở miệng cầu xin, chắc chắn không có tác dụng gì.

Hưng phấn trôi qua, Đức Lỗ Phu đột nhiên chần chừ một chút, ấp a ấp úng nói: “Sư phụ, đây là muội muội của con - Mary, còn đây là huynh đệ tốt nhất của con - Carter, bọn họ...”

Khi Đức Lỗ Phu nhắc đến đoạn huynh đệ tốt nhất, lông mày Tiểu Ân không người nào biết nhú lên.

Hai người này ở cùng một chỗ, chẳng phải là phiên bản của mình và Benson sao...

Hơn nữa mục tiêu của mình là thu nhận ít nhất năm học đồ, thu nhận ba người bọn họ, mới chỉ đủ số mà thôi.

Nhưng biểu hiện của Tiểu Ân lại bình tĩnh: “Bọn họ thì sao?”

“Bọn họ...” Đức Lỗ Phu chưa chính thức được Tiểu Ân thu làm nhập môn học đồ, nhưng đã bắt đầu cảm nhận được sự uy nghiêm của vị sư phụ này, hần lắ bắ nói: “Bọn họ cũng muốn bái người làm sư phụ.”

Tiểu Ân lắ lắ nhìn hần, cho đến khi mồ hôi lạnh trên đầu Đức Lỗ Phu chảy ròng ròng mới nói: “Được rồi, đây là lần đầu tiên người đưa ra thỉnh cầu với ta, ta đáp ứng người.”

Nói xong, hần đứng lên: “Nhưng nếu muốn theo ta, các người chuẩn bị chịu khổ đó, hơn nữa ngày mai ta rời khỏi đây, mười năm nữa các người mới có cơ hội quay trở lại, cho nên đi theo ta hay không, các người tự mình cân nhắc đi.”

Ba người Đức Lỗ Phu vội vàng đứng lên, bọn họ không cần nghĩ ngợi nói: “Sư phụ, chúng con nguyện ý!”

Tiểu Ân hài lòng gật đầu một cái, nói: “Ta cho các người thời gian một ngày, giữa trưa ngày mai, đến cửa nam đợi ta!”

Nhìn Tiểu Ân đi lên lầu hai của ma pháp công hội, nơi mà chỉ có người hầu học đồ và ma pháp sư chính thức mới có quyền tiến vào, ba người Đức Lỗ Phu mới tỉnh táo lại.

Bọn họ liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn ra vẻ kinh hỉ trong mắt đối phương. Bọn họ không thể tưởng tượng nổi có thể được Tiểu Ân dễ dàng đáp ứng như vậy.

Là một ma pháp học đồ, hơn nữa là tự do học đồ, có thể trở thành người hầu học đồ đã là chuyện bọn họ mong ước, nhưng Tiểu Ân lại tỏ vẻ, chỉ cần bọn họ biểu hiện tốt, có thể trở thành nhập môn học đồ, chuyện này đương nhiên khiến bọn họ cảm thấy vui mừng.

Bên cạnh, một ít học đồ quen thuộc với bọn họ lần lượt tới chúc mừng. Trong mắt những người này lộ ra vẻ hâm mộ, còn những học đồ không có quan hệ với bọn họ, không che dấu ánh mắt đố kỵ, thể hiện rõ ý niệm của mình.

Ba người ứng phó với những lời chúc mừng, sau một lát, lập tức rời đi. Dù bọn họ đã quyết định, nhất quyết phải đi theo Tiểu Ân nhưng muốn trong vòng một ngày sắp xếp hết các loại quan hệ, sau đó không còn vướng bận gì nữa lên đường theo Tiểu Ân, do sự việc khẩn trương như vậy, nên bọn họ không dám chậm trễ và chần chừ..

Tiểu Ân sơ bộ đã hiểu rõ kết cấu của ma pháp công hội, biết từ tầng hai tới tầng năm, phần lớn là khu giao dịch vật phẩm.

Nhưng có tư cách tới nơi này, ngoài ma pháp sư chính thức ra, cũng chỉ có thập cấp học đồ đi theo ma pháp sư chính thức.

Đại ma pháp sư Helmo tọa trấn tại đây trong tháng này, nên hần mới tiếp đãi Tiểu Ân ở lầu ba, hơn nữa còn tiến hành khảo hạch. Bởi theo quy định của công hội, với thân phận đại ma pháp sư là có thể khảo hạch Tiểu Ân. Hơn nữa có Kí Ưc Thạch thu hình, tư cách nhất tinh ma pháp sư của Tiểu Ân đã không còn gì nghi ngờ nữa.

Đi dạo ở tầng hai vài vòng, Tiểu Ân không phát hiện ra đồ vật gì mình cần.

Mặc dù những thứ kia cấp bậc không thấp, thích hợp để nhất tinh ma pháp sư sử dụng, nhưng Tiểu Ân nhìn có chút chướng mắt.

Dù sao, trong vòng cổ của hần cũng có nhiều thứ tốt, cho nên những đồ bình thường, hần vừa nhìn đã chướng mắt.

Đi lên tầng ba, những thứ đặt ở đó quả nhiên tốt hơn nhiều, thậm chí còn có nguyên liệu của ngũ cấp ma thú.

Nhưng đó chỉ là một ít nguyên liệu bình thường trên người ma thú mà thôi, ngũ cấp ma hạch không bày bán ở đây.

Trong miệng Tiểu Ân nói thêm vài câu, đang muốn đi lên tiếp nhưng đột nhiên dừng lại, bởi vì hắn nhìn thấy hai ma pháp sư đang từ tầng bốn đi xuống.

Khuôn mặt hai người mang theo vẻ vui mừng hài lòng, có thể thấy được vừa rồi bọn họ ở tầng trên có thu hoạch, lấy được đồ vật thích hợp, cho nên mới cao hứng như thế.

Có điều, khiến Tiểu Ân thấy giật mình đó là huy chương trên ngực hai người lại là một cái bốn sao và một cái năm sao.

Điều này rõ ràng, hai người một là tứ tinh đại ma pháp sư, một là ngũ tinh đại ma pháp sư.

Tiểu Ân hơi lùi về phía sau một bước, bỏ đi ý niệm đi tiếp lên.

Hắn có thể khẳng định, tầng trên dành cho cao cấp ma pháp sư, một tiểu nhân vật vừa mới bước chân vào hàng ngũ nhất tinh ma pháp sư mà đi lên trên đó thì không hề thông minh tí nào.

Mặc dù Tiểu Ân nắm chắc, những thứ trong vòng cổ của mình, dù là đại ma pháp sư cũng phải đổ mắt, nhưng nếu mình đem chúng nó ra thì lại khác.

Thu lòng hiếu kỳ lại, Tiểu Ân xoay người rời đi, xuống lầu hai dạo chơi.

Chậm rãi, cuối cùng Tiểu Ân tập trung lực chú ý lên đồng hàng hóa.

Ở chỗ này, nguyên liệu tam cấp, tứ cấp ma thú có rất nhiều, hơn nữa còn có một ít nguyên liệu bậc thấp, có không ít tam cấp, tứ cấp ma hạch. Đương nhiên, ma pháp quyền trục cũng không thiếu, nhưng cấp bậc không cao, tứ cấp ma pháp đã là đỉnh cao.

Đạo qua một vòng, cuối cùng Tiểu Ân hiểu được. Kỳ thực vật phẩm ở nơi này không phải tinh phẩm, nhưng thắng ở chỗ chủng loại nhiều, số lượng lớn. Dù hệ ma pháp nào, dù hắn muốn chế tạo ma pháp quyền trục, luyện chế đạo cụ ma pháp, hay nghiên cứu thảo dược học, đều có thể tìm được nguyên liệu thích hợp ở chỗ này.

Có thể nói, nơi này là một kho hàng lớn của ma pháp sư.

Hắn cân nhắc một lúc, tới lầu ba, tới gần trung tâm, cách căn phòng hắn vừa mới khảo hạch khoảng ba thước.

Ở chỗ này có một bảng thu mua, nếu như trên người ma pháp sư khuyết thiếu năng lượng tinh thạch, có thể trao đổi hàng hóa lấy năng lượng tinh thạch ở chỗ này.

Đương nhiên, có thể hoán đổi trực tiếp với chủ quán. Nhưng ở lầu hai và lầu ba vốn là khu vực đại chúng, trên cơ bản không có người làm như vậy. Chỉ từ tầng bốn trở lên mới là khu tinh phẩm. Giao dịch năng lượng tinh thạch mới giảm mạnh, phần lớn đều lựa chọn phương thức vật đổi vật.

Phụ trách nhận thu mua ở chỗ này không phải là ma pháp sư chính thức, mà chỉ có vài tên học đồ.

Thấy Tiểu Ân, những người này lập tức cung kính hành lễ, nhưng khi Tiểu Ân lấy ra nguyên liệu ma pháp, bọn họ chăm chú làm công việc của mình, tập trung đánh giá.

Tiểu Ân lấy ra, phần lớn đều là kim loại ma pháp lấy được ở hồ Stanco.

Kim loại này có chút quý trọng, phần lớn tìm được ở trên những ốc đảo ở sâu trong hồ.

Kỳ thực có thể tìm được nhiều thứ như thế này, đều là công lao của Nhất Hào. Nếu như không có năng lực dò xét siêu cường của Nhất Hào và hơn mười con ruồi máy làm việc không biết mệt mỏi, dù cho Tiểu Ân mười năm, cũng chưa chắc hắn tìm được nhiều bảo bối như vậy.

Đương nhiên, những nguyên liệu tốt nhất, Tiểu Ân giữ lại cho bản thân. Nhưng đối với những thứ cấp bậc không cao, hơn nữa số lượng quá nhiều, hắn bán ra một phần.

Khi bọn học đồ kiểm tra đo lường giá trị của đồng nguyên liệu kim loại, khuôn mặt của bọn họ lộ vẻ kinh ngạc.

Là một ma pháp sư chính thức, có thể kiếm được nguyên liệu ma pháp hiếm thấy này không kỳ quái, nhưng nhìn tuổi tác của Tiểu Ân và đồng kim loại trên mặt đất, bọn họ không tưởng tượng được, làm thế nào Tiểu Ân có thể có được nhiều kim loại ma pháp trân quý như vậy.

Nhưng bọn họ cũng không hỏi nhiều, ra giá ba trăm viên năng lượng tinh thạch trung cấp.

Kỳ thực Tiểu Ân cũng không biết cái giá này là cao hay thấp, dù sao đối với hắn, chỉ cần có ba trăm viên năng lượng tinh thạch trung cấp, vậy là đủ rồi.

Mặc dù trong vòng cổ của hắn có hơn ngàn viên năng lượng tinh thạch hạ cấp, nhưng tới ma pháp tháp, hắn mới hiểu, số lượng tài phú này không tính là nhiều. Một tam cấp quyền trực phụ trợ đã có giá một trăm năng lượng tinh thạch, càng không cần phải nói quyền trực công kích cùng với quyền trực đặc thù như Phong Tường Thuật.

Có thể nói ngàn viên năng lượng tinh thạch đối với học đồ pháp sư mà nói là một khoản tài phú lớn, nhưng đối với ma pháp sư chính thức thì thứ mà bọn họ dùng để giao dịch chủ yếu là năng lượng tinh thạch trung cấp, nếu lấy ra loại năng lượng hạ cấp này căn bản chỉ rước lấy sự xấu hổ.

Tiểu Ân nhân ba trăm khối năng lượng tinh thạch trung cấp, trực tiếp tới một cửa hàng ở lầu ba,

Trông coi cửa hàng này là một vị học đồ pháp sư, hơn nữa nhìn bộ dạng của hắn chỉ đạt thất cấp mà thôi.

Vừa nhìn thấy huy chương trên ngực của Tiểu Ân, tên học đồ này lập tức cung kính đứng lên, đợi Tiểu Ân hỏi.

“Quặng nhuyễn xa bán thế nào?” Tiểu Ân chỉ vào đồng kim loại trong góc hỏi.

Thứ này được xem như là vật phẩm hiếm thấy, nó có công năng như quặng cùng xa, đều có thể gia tăng độ mềm dẻo khi luyện chế.

Có điều hiệu quả của quặng nhuyễn xa hơn nhiều so với quặng cùng xa, cho nên khi chính thức chế tạo khí cụ, rất ít người sử dụng quặng cùng xa.

“Quặng nhuyễn xa có giá hai trăm năng lượng tinh thạch trung cấp.” Tên học đồ nhẹ giọng nói.

Tiểu Ân nhíu mày, hắn đã biết, có những cửa hàng thuộc về ma pháp công hội, còn có một bộ phận thuộc về các pháp sư. Bọn họ thành lập cửa hàng ở đây, sau đó giao cho một ít học đồ phụ trách trông coi mua bán, về phần giá cả, thì đã có từ trước, nếu như người mua hài lòng, song phương có thể tùy lúc thành giao.

Về mức độ an toàn.

Nếu như tại ma pháp công hội mà có người dám cướp, hơn nữa nếu thành công, như vậy cam đoan ngày thứ hai, truyền kỳ pháp sư của công hội sẽ tìm đến, giáo huấn kẻ to gan lớn mật đó thật tốt, hơn nữa còn bắt tên đó bồi thường.

Do dự một chút, Tiểu Ân hỏi: “Người có quyền hạ xuống bao nhiêu?”

Mặc dù giá cả sớm do người đặt ra nhưng cũng có thể trả giá thấp xuống, chỉ cần nằm trong phạm vi cho phép của tên học đồ.

Quả nhiên, học đồ do dự một chút nói: “Các hạ, ta chỉ có quyền giảm bớt mười viên năng lượng tinh thạch trung cấp mà thôi.”

Tiểu Ân ngẩn ra, cười nói: “Người rất thành thực, ngay cả giá này cũng nói ra.”

Tên học đồ cười khổ một tiếng nói: “Ngài tuổi trẻ như vậy mà đã trở thành ma pháp sư chính thức, tiền đồ của ngài về sau chắc không đo được, ta đương nhiên không dám lừa ngài.”

“A, người biết ta?”

“Đương nhiên, Tiểu Ân các hạ, chuyện của ngài đã được truyền đi khắp nơi, mỗi một học đồ như chúng ta đều biết.” Về mặt người nọ hâm mộ nói: “Chúng ta rất hâm mộ bọn Đức Lỗ Phu.”

Trong lòng Tiểu Ân cười khổ một tiếng, mới rồi mình có chút lỗ mẫn, chỉ nghĩ đến việc thu nhận năm tên đệ tử, hơn nữa nghĩ tới Benson, nên mới ở chỗ này, quang minh chính đại thu nhận bọn Đức Lỗ Phu. Nhưng

hắn không nghĩ tới, chuyện này đối với học đồ mà nói, căn bản chính là miếng bánh từ trên trời rơi xuống, trong thời gian cực ngắn truyền khắp cả ma pháp tháp.

Hơi gật đầu, Tiểu Ân từ trong vòng cổ lấy ra hai trăm khối năng lượng tinh thạch, đổi lấy một lượng nhuễn xa to bằng nắm tay.

Dù tên học đồ kia từng nói, hắn có quyền giảm thấp đi mười khối năng lượng tinh thạch, nhưng Tiểu Ân không muốn chiếm tiện nghi nhỏ này. Dù sao đối với hắn mà nói, năng lượng tinh thạch trung cấp chưa được hắn để trong mắt.

Dưới ánh mắt ngạc nhiên và vui mừng của tên học đồ, Tiểu Ân rời khỏi nơi này.

Dù Tiểu Ân không mặc ma pháp bào, nhưng trên ngực trái của hắn có gắn huy chương, điều đó biểu hiện rõ thân phận của hắn.

Có lẽ ở thành thị khác, mọi người không hiểu chiếc huy chương này đại biểu cho lực lượng cường đại nào. Nhưng đây là nơi mà ma pháp công hội đặt địa điểm, gần như mỗi người đều có thể nhận ra tác dụng của tấm huy chương.

Cho nên, khi Tiểu Ân tới một khách sạn trang trí hoa lệ, ngay lập tức được nhiệt tình chiêu đãi.

Dùng cơm xong, Tiểu Ân đóng cửa phòng lại, phân phó không ai được phép tới quấy rầy.

Chủ nhân của khách sạn nghe xong, không khỏi cười khở, ma pháp sư, dù ở đâu cũng không quên tu luyện hoặc thí nghiệm.

Trong lòng hắn không ngừng cầu khẩn, mong vị ma pháp sư này thí nghiệm thuận lợi, nghìn vạn lần đừng phát sinh chuyện ngoài ý muốn.

Trong căn phòng, Tiểu Ân lấy quặng nhuễn xa vừa mua ra, rồi lấy quặng tinh cương vương nhật được.

Hai loại kim loại này có thuộc tính gần như hoàn mỹ, Tiểu Ân nắm chắc có thể chế tạo thành công khí cụ ma pháp.

Nhưng hiện tại không được, ở trong thành thị này, khắp nơi đều là ma pháp sư, hắn không muốn năng lực của mình bị người khác biết.

Bình an qua đêm ở đây, giữa trưa ngày thứ hai, hắn đi tới cửa nam. Ba người Đức Lỗ Phu quả nhiên đã chờ từ sớm. Hơn nữa, khiến Tiểu Ân cảm thấy ngoài ý muốn, đó là bọn họ dắt theo bốn con ngựa.

Nhìn bốn con ngựa, Tiểu Ân khẽ gật đầu, dù với thực lực trước mắt của Tiểu Ân, hắn không cần mấy con ngựa đó.

Nhưng ba người Đức Lỗ Phu lại cần, bọn họ chỉ là thất cấp và bát cấp học đồ, không nắm giữ được Phong Tường Thuật như Tiểu Ân, mà di chuyển trên đại thảo nguyên, không có ngựa thì tuyệt đối là một chuyện khó khăn.

Tiểu Ân tiến lên, Đức Lỗ Phu cung kính dắt con ngựa tốt nhất tới, hơi xấu hổ nói: “Sư phụ, đây là ngựa chúng con chuẩn bị cho người.”

Tiểu Ân khẽ gật đầu, xoay người lên ngựa, nói: “Đi thôi!”

Ba người Đức Lỗ Phu không nói câu nào, vội vàng giục ngựa đi theo.

Sau một lúc, bọn họ đã rời xa thành Hollywood.

Rời xa khỏi thành mười dặm, Tiểu Ân mới ghìm cương ngựa lại. Hắn quay đầu nhìn lại, ở xa vẫn nhìn rõ thành thị, có điều cái cảm giác áp bức thần kỳ đã biến mất.

Nói cách khác, bọn họ đã rời khỏi phạm vi giám sát của thành thị. Ở chỗ này, chỉ cần một ma pháp sư nào đó không rời rã sử dụng ma pháp để quan sát, dù bọn họ làm gì, cũng không kinh động tới người trong thành.

“Đức Lỗ Phu, trong các người, ai quen thuộc hoàn cảnh nơi này nhất?” Tiểu Ân dò hỏi.

Đức Lỗ Phu vội vàng nói: “Sư phụ, chúng con ở chỗ này hơn mười năm, đối với nơi này vô cùng quen thuộc.”

“Tốt, người dẫn đường, chúng ta đi.” Tiểu Ân hài lòng nói.

Đức Lỗ Phu ngẩn ra hỏi: “Sư phụ, chúng ta đi đâu?”

“Thủ đô của đế quốc Lang Nhân, thành Chris Star.”

“Thành Chris Star?” Đôi mắt Đức Lỗ Phu mở to kinh ngạc nói: “Nếu như ngài muốn tới thành Chris Star, thì hướng chúng ta đi là hướng ngược lại.”

“Thực không?”

“Đúng vậy, thành Chris Star... Ai ui!” Đức Lỗ Phu đột nhiên kêu thảm thiết một tiếng, phần eo của hắn bị nhéo.

Tiểu Ân cả kinh, mắt thoáng nhìn thấy, Mary và Carter đồng thời ra tay, nhéo thắt lưng của Đức Lỗ Phu, ngay cả một tráng hán như Đức Lỗ Phu cũng không nhịn được kêu lên thảm thiết.

Mary đỏ mặt trừng mắt nhìn ca ca nói: “Sư phụ nếu làm như vậy tất nhiên có dụng ý của người, huynh nói nhầm làm gì?”

Carter liên tục gật đầu: “Sư phụ, thành Chris Star nằm ở phương hướng này, con sẽ thay người dẫn đường.”

Khuôn mặt Tiểu Ân không khỏi lộ vẻ mỉm cười, Đức Lỗ Phu bề ngoài chẳng những giống Benson, ngay cả tính cách cũng giống, còn Mary và Carter cơ trí hơn nhiều.

Mơ hồ, Tiểu Ân có cảm giác, mang theo ba người này, hành trình của mình không còn tịch mịch nữa.

134. Chương 21: Gia Tộc Berwick

Đám người Đức Lỗ Phu mặc dù rất ngạc nhiên với quyết định của Tiểu Ân, nhưng bọn họ không dám nghi ngờ tí nào, ngay cả Đức Lỗ Phu bị Carter và Mary nhắc nhở, nói năng cũng trở nên thận trọng.

Tiểu Ân vừa tiến vào thành, lập tức xuống ngựa, lẩn vào bên trong đám người. Điều này đã trở thành thói quen của hắn, dù hắn có quyền phi ngựa trên đường, nhưng hắn coi như không biết, vẫn đi trên con đường bình thường.

Tìm một khách sạn, lưu đám đệ tử ở lại, sau đó Tiểu Ân hỏi địa điểm của lò rèn, rồi một mình đi tới đó.

Đương nhiên trước khi hắn rời đi, hắn bố trí bài giảng rất nặng cho đám người Đức Lỗ Phu, đồng thời hắn phái ba con ruồi máy, âm thầm giám sát ba người.

Sau đó, Tiểu Ân tới lò rèn.

Lò rèn ở chỗ này cũng không lớn, dù về quy mô hay những thứ bày bán bên trong, không thể so sánh với đại thành thị. Tiểu Ân nhìn lướt vào bên trong cửa hàng, lập tức nhận ra cấp bậc của thợ rèn ở trong này không vượt quá trung cấp, hơn nữa hơn phân nửa đồ được chế tạo là đồ dùng trong cuộc sống.

Một thiếu niên có vóc dáng thấp bé tiến lên, cúi người hỏi Tiểu Ân: “Tiên sinh, người muốn mua gì?”

Hiện tại Tiểu Ân mặc một bộ quần áo bình thường, nhưng là ma pháp sư, trên người hắn có một khí chất đặc thù, trừ khi hắn tận lực ẩn giấu, nếu không sẽ bị người khác phát hiện.

Thiếu niên mặc dù tuổi không lớn, nhưng ánh mắt không tồi, cho nên biểu hiện ra hết sức cung kính.

Tiểu Ân mỉm cười nói: “Gọi chủ nhân của cửa hàng ra đây!”

Trong lòng thiếu niên cả kinh, vội vàng cúi người, cẩn thận lui về. Sau một lúc, một đại hán mặt nâu sạm đi ra.

Tuổi của hắn không còn trẻ, sau cổ hắn có cái bớt màu đỏ, khuôn mặt thì như màu bùn đất. Nhưng, có lẽ do làm thợ rèn nhiều năm nên vai hắn rất rộng, thân hình thì cao lớn, rắn chắc như bức tường.

Đại hán liếc mắt nhìn Tiểu Ân hỏi: “Người tìm ta có chuyện gì?”

Mặc dù bề ngoài Tiểu Ân không khác gì so với thiếu niên vừa rồi, nhưng hần nhẹ nhàng đứng ở đó, tuy đậm bạc nhưng có một uy thế, thậm chí khiến tên thợ rèn có cảm giác bị áp bức.

“Người là chủ nhân ở nơi này?”

“Đúng, cửa hàng này do ta mở!”

“Tốt!” Tiểu Ân mỉm cười đi thẳng vào vấn đề chính: “Ta muốn thuê lại cửa hàng của người trong vòng ba ngày!”

Hần nói hết sức thoải mái, nhưng ý tứ trong đó khiến người khác không dám phản bác.

Tên thợ rèn do dự một chút, mồm khê động, trong lòng phỏng đoán lai lịch của thiếu niên, chẳng lẽ đây là con nhà quyền quý sao?

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, móc ra hai đồng vàng Cray.

Tên thợ rèn nhận đồng vàng Cray, ánh mắt lộ ra vẻ vừa mừng vừa lo. Một thợ rèn có trình độ trung bình như hắn, hai đồng vàng Cray, tương đương với một năm thu nhập của hắn, cho nên vẻ hồ nghi trên mặt hắn, giờ phút này hoàn toàn biến mất.

“Cho người sáu giờ để chuẩn bị. Sau đó đóng cửa, ba ngày sau, người mới được trở về.” Tiểu Ân lạnh nhạt phân phó.

“Được!” Tên thợ rèn không nói hai lời, mang theo tên thiếu niên đi vào sửa sang một chút, không lâu sau, hắn mang theo ba học đồ rời đi.

Nhưng hắn để một tên học đồ ở lại giám sát, nếu như xuất hiện động tĩnh gì lớn, hắn cũng có thể biết được.

Tiểu Ân đương nhiên không để ý tới con gà đó, trực tiếp đi tới hậu viện.

Lò rèn này mặc dù có đồ lớn, đồ nhỏ, nhưng đồ vật đặt trong đó lại được sắp xếp tùy ý, rất nhanh, hắn tìm được công cụ mình cần.

Lấy cái nồi đặc chế ra khỏi vòng cổ, sau đó Tiểu Ân bỏ một ít tinh cương vào trong đó, đặt một mảnh tinh cương vương và quặng nhuyễn xa sang một bên. Sở dĩ hắn muốn đuổi cổ tên thợ rèn và ba tên học đồ đi chính là không muốn cho những kẻ đó biết, hắn luyện chế thứ gì ở đây.

Tuy nói tên thợ rèn kia có chín phần không thể nhận ra tinh cương vương và quặng nhuyễn xa, nhưng Tiểu Ân vẫn cẩn thận, hề dùng tiền mà mua được sự an toàn, tuyệt đối hắn không keo kiệt.

Bỏ tinh cương vào trong nồi, Tiểu Ân để vào lò rèn một vật thể màu đen, sau đó đốt lửa lên.

Ngọn lửa bốc lên, vật rắn màu đen tự động bị thiêu đốt. Nguyên liệu này khác với nguyên liệu mà thợ rèn bình thường sử dụng, vật thể rắn màu đen phát ra nhiệt lượng khiến tất cả các thợ rèn phải há hốc mồm.

Tiểu Ân đứng bên cạnh lò rèn, hắn không thêm bất cứ ma pháp vòng bảo hộ gì cả, cứ để mặc cho nhiệt khí bốc lên tận trời.

Nếu là luyện kim thuật sỹ, hắn mà dám kiêu ngạo như Tiểu Ân, chỉ sợ không kiên trì được lâu, có thể ngắt xủ bất cứ lúc nào. Nhưng Tiểu Ân đã sớm thích nghi với nhiệt độ như thế, đứng ở đó mà dường như không có việc gì, trước mắt hắn, những thứ trong chiếc nồi nhanh chóng bị hòa tan thành chất lỏng.

Một lúc lâu sau, Tiểu Ân bỏ tinh cương vương và một ít quặng nhuyễn xa vào.

Tiếng đồn về quặng nhuyễn xa quả thực không sai, coi như dùng đầu ngón tay, cũng xuyên qua được vật cứng rắn. Nhưng nếu dùng nhiều, sẽ lãng phí chất lỏng trong nồi.

Chậm rãi điều hòa chất lỏng bên trong, Tiểu Ân lấy ra mười cái khuôn đúc, đổ chất lỏng vào trong đó..

Chất lỏng trong nồi đổ đầy mười cái khuôn đúc không hề thừa tí nào.

Khóe miệng lộ ra nụ cười tự mãn, có thể tính toán phân lượng chính xác như thế, chỉ sợ thợ rèn sư cũng không làm được.

Đặt mười cái khuôn đúc sang bên cạnh, Tiểu Ân không ngừng thi triển ma pháp Băng Động Thuật.

Trừ Tiểu Ân ra, không có ma pháp sư nào tự mình chế tạo và không có thợ rèn nào có điều kiện tốt như Tiểu Ân.

Thi triển xong mười cái Bằng Đồng Thuật, khuôn đúc không chịu được vỡ vụn ra.

Tiểu Ân rửa sạch mặt bàn, nhìn mười viên kim loại tròn được chú tạo, không khỏi thở dài một hơi. Lần chế tạo này vô cùng thành công, không phát sinh điều gì ngoài ý muốn.

Thường thức mười khối kim loại hình châu, trên mỗi khối đều có một cái lỗ nhỏ, gân ma thú có thể dễ dàng xuyên qua, sau đó hắn mới lấy ra hai kiện đồ vật chính của ngày hôm nay.

Đó là hai cái xác nhện chúa, dưới ánh lửa, xác nhện chúa lóe lên những ánh sáng quý dị.

Chia xác nhện chúa đều vào hai phần hạt châu, một lát sau, xác nhện chúa bắt đầu bị hòa tan, cuối cùng biến mất hoàn toàn không thấy.

Giờ phút này, trên mười hạt châu có thêm một tia sáng lộng lẫy thần bí, hơn nữa còn mang theo một tia năng lượng dao động rất nhỏ.

Đương nhiên, nếu Tiểu Ân không dốc sức dò xét, cơ bản rất khó phát hiện ra,

Nhìn thành phẩm cuối cùng cũng thành công, Tiểu Ân lộ ra nụ cười vui vẻ.

Hắn thuê nơi này ba ngày, nhưng chính thức sử dụng lò rèn cũng chưa đến một giờ. Có điều hắn không lập tức rời đi mà thông qua ruồi máy, giám sát động tĩnh của ba người Đức Lỗ Phu. Cho đến ngày thứ ba, hắn mới đúng hẹn quay trở về, hơn nữa hết sức hài lòng đối với biểu hiện của ba người Đức Lỗ Phu.

Trên thực tế, dù là chiếc nồi hay nguyên liệu, thậm chí cái khuôn mà Tiểu Ân lấy ra, hắn đã sớm chuẩn bị tốt để chế tạo đạo cụ ma pháp.

Chiếm được xác nhện chúa, hắn nghiên cứu và thương lượng với Nhất Hào, làm thế nào để sử dụng bảo vật này.

Đại ma pháp sư Zoe có nhắc lại, còn có cách chế tạo khác, chính là hòa tan xác nhện chúa vào trong kim loại, cứ như vậy, mặc dù mỗi một kiện kim loại chỉ có hai mươi thước vuông, nhưng lại có thể chia ra làm nhiều cái cấp cho nhiều người sử dụng.

Một xác nhện chúa hòa tan vào một vật phẩm trang sức, diện tích có thể đạt được một trăm thước vuông, độ cao đạt năm thước.

Mặc dù chia làm năm, tổng diện tích không khác biệt nhiều, nhưng độ cao có sự chênh lệch, chỉ còn lại hai ba thước.

Nhưng đối với ma pháp sư bình thường mà nói, có thể có được một không gian lập phương chừng sáu mươi thước là đủ rồi.

Hiện giờ trong tay Tiểu Ân có mười khối kim loại, mỗi khối có sáu mươi thước vuông, hơn nữa năm khối sử dụng phương thức đặc thù, có không gian chừng hai trăm thước lập phương.

Loại thủ đoạn chia cắt không gian này đã đạt tới tình trạng kỳ diệu.

Đương nhiên, luyện chế ra bộ đạo cụ ma pháp không gian này không phải do Tiểu Ân nghĩ ra, mà hắn dựa theo nội dung mà đại ma pháp sư Zoe lưu lại mới có thể chế tạo ra.

Còn về chuyện tại sao vị đại ma pháp sư Zoe nắm giữ được tri thức không gian uyên bác như thế, không phải chuyện Tiểu Ân có thể suy đoán.

Tới giờ phút này, cuối cùng hắn mới hiểu được tại sao đại ma pháp sư lại đem tinh lực cả đời của mình vào việc nghiên cứu nhện. Có lẽ do ông phát hiện ra bí mật không gian này nên mới có hứng thú như vậy. Nếu không, chỉ cần là một người bình thường, chắc không chạy đến ổ của lục mao thú ở hơn mười năm.

Dừng trong thành ba ngày, Tiểu Ân mang đám người Đức Lỗ Phu rời đi.

Hiện tại hắn không có ý định dừng lại, trực tiếp tới thành Chris Star, thủ đô của đế quốc Lang Nhân. Đây là một tòa thành hùng vĩ, quy mô không hề nhỏ hơn bất cứ một tòa thành nào của loài người, hơn nữa tinh thần phần chân, khí vũ hiên ngang của thành vệ quân, đã nói rõ đây là một đạo quân bách chiến.

Nhưng thân phận của mấy người Tiểu Ân thì khác, đã là ma pháp sư thì không thể giống như người bình thường. Đặc biệt là khi có năng lực phi hành, phương thức tác chiến của pháp sư tự nhiên biến hóa khác đi, uy hiếp từ mặt đất đối với ma pháp sư giảm đi nhiều.

Đi dạo trong thành một lúc, Tiểu Ân tìm tới gia tộc Berwick.

Gia tộc này rất nổi danh trong đế quốc Lang Nhân, người chỉ đường cho bọn họ rất sùng bái gia tộc này, chẳng những nhiệt tình dẫn bọn họ tới tận nơi, nước miếng còn bay tứ tung giảng giải về lịch sử của gia tộc này.

Một lúc sau, Tiểu Ân xem như hơi hiểu được.

Nguyên địa vị của gia tộc này trong đế quốc Lang Nhân có thể so sánh được với gia tộc Leyden trong đế quốc Nặc Khả Đa, chỉ khác ở chỗ, một gia tộc là gia tộc truyền thừa ma pháp, còn một gia tộc là gia tộc truyền thừa sát mẫn.

Mặc dù không phải người nào trong gia tộc Berwick cũng có thể trở thành sát mẫn khiến người khác tôn kính, nhưng số lượng sát mẫn của gia tộc này, có thể nói đứng số một, số hai trong đế quốc. Hơn nữa khiến người khác kinh ngạc đó là, hễ là người đi ra từ gia tộc, cuối cùng đều có thể trở thành sát mẫn cao cấp, hơn nữa còn được tiến vào trung tâm quyền lực của đế quốc.

Khi Tiểu Ân biết lai lịch của Harrison, mới hiểu được tại sao hắn lại hiểu rộng biết nhiều như thế. Thì ra hắn được giáo dục từ nhỏ, hiểu biết rộng các tri thức về sát mẫn, tự nhiên biết rõ sự tình trong hồ Stanco.

Chỗ ở của gia tộc Berwick trong thành thực sự là một nơi không thể phá vỡ, dù là tường thành cao chót vót, hay mấy cái tháp canh, đều thể hiện rõ cường thế của gia tộc này.

Tiểu Ân còn chưa tới nơi, đã có người của gia tộc Berwick tới đón.

Chào đón bọn họ là một chiến sỹ lang nhân cao lớn, tay hắn cầm một chiếc búa lớn, lúc nhắc lên có một trận cuồng phong nương theo, hăm dọa người khác.

Song khiến chiến sỹ lang nhân kinh ngạc đó là đám người Tiểu Ân lại không đổi sắc, nhìn hắn không khác gì người bình thường, không có nửa điểm sợ hãi.

Sắc mặt của lang nhân nhất thời ngưng trọng lại. Hắn biết, có thể đối mặt với áp lực do mình tạo ra mà vẫn giữ được sự bình thản, như vậy chỉ có hai loại khả năng.

Có lẽ thực lực của bọn họ siêu cấp cường đại, căn bản không đặt mình ở trong mắt, còn nếu không, bốn tên này là bốn tên ngu không nhận ra áp lực do mình tạo ra. Nhưng lang nhân nhìn thế nào cũng không dám tin bốn người Tiểu Ân là bốn kẻ ngu.

Hắn do dự một chút, nói: “Các vị, chỗ này là lãnh địa của gia tộc Berwick, nếu như không có chuyện gì, mời mọi người rời khỏi đây.”

Tiểu Ân mỉm cười, tùy tiện nói: “Chào người, ta tới đây để gặp sát mẫn Harrison.”

Chiến sỹ lang nhân sững sốt, trong mắt hiện lên vẻ kinh hãi, hỏi: “Ngài biết tam thiếu gia?”

Tiểu Ân không nhịn được cười, nói: “Nếu Harrison theo lời người nói là tam thiếu gia, ta nghĩ ta biết hắn.”

Chiến sỹ lang nhân đánh giá đám người Tiểu Ân, nói: “Được rồi, các người đi theo ta.”

Đi theo hắn, đám người Tiểu Ân tới một gian phòng. Thấy chất lượng của gian phòng này, Tiểu Ân không khỏi cảm thấy kỳ quái.

Trong phòng dù sạch sẽ, thoải mái, nhưng hơi đơn giản, không hợp với một đại gia tộc truyền thừa nhiều năm.

Trong nháy mắt, mấy ý niệm xuất hiện trong đầu hắn, lang nhân tát măn của đế quốc Lang Nhân, quả nhiên không giống với đám quý tộc tham lam của loài người.

“Các vị, mời nghỉ lại nơi này vài ngày, chờ tam thiếu gia Harrison trở về, ta sẽ bẩm báo với thiếu gia.” Tên lang nhân khách khí nói.

“Harrison không có ở đây?” Tiểu Ân kỳ quái hỏi.

Lang nhân chiến sỹ chần chừ một chút nói: “Đúng vậy, nhưng xin yên tâm, nhiều nhất ba ngày nữa, thiếu gia sẽ trở về.”

Sau khi hỏi xong danh tính và ý đồ khi tới đây của Tiểu Ân, tên chiến sỹ lang nhân cáo từ rời đi. Mặc dù nói tên của mình cho hắn nhưng Tiểu Ân không nói ra ý đồ chính thức của mình khi tới đây.

Dù sao, hắn tìm Harrison là muốn nhờ hắn cùng mình tới sa mạc Sahara, nếu nói thẳng, chỉ sợ các trưởng bối của gia tộc Berwick sẽ không đồng ý.

Đây là tề đoan của các đại gia tộc, mặc dù thế lực của gia tộc vô cùng mạnh mẽ, nhưng có đôi khi thân bất do kỷ, giống như bị giam trong nhà.

Ở chỗ này vài ngày, mỗi ngày đều có người đưa cơm tới.

Nhân lúc có thời gian rỗi rãi, Tiểu Ân dạy lý luận ma pháp mà mình lĩnh ngộ được cho ba người Đức Lỗ Phu.

Ba người bọn họ có được sự chỉ đạo có hệ thống của Tiểu Ân, tốc độ tu luyện tiến bộ nhanh chóng.

Có lẽ tư chất của bọn họ không thuộc loại tốt nhất, nhưng trong lúc bọn họ luyện tập lại đặc biệt chuyên tâm, không dám buông lỏng chút nào. Thái độ học tập đó bù đắp cho sự thiếu sót về tư chất của bọn họ, đặc biệt khi Tiểu Ân nhắc tới một ít sai lầm trên con đường tu luyện, ba người càng thêm bội phục Tiểu Ân, chấp hành tất cả những lời Tiểu Ân nói.

Trải qua một đoạn thời gian ở chung, Tiểu Ân đã thừa nhận bọn họ, hơn nữa khiến hắn kinh ngạc là huynh muội Đức Lỗ Phu mơ hồ có dấu hiệu đột phá lên bát cấp học đồ.

Điều này nói lên, mặc dù tư chất của bọn họ không phải tuyệt đỉnh, nhưng căn cơ lại thâm hậu, cho nên khi được mình chỉ điểm, lập tức thu được tiến bộ.

Trong lòng thầm quyết định, đợi sau khi cùng Harrison hoàn thành xong chuyện ở sa mạc, sẽ đem bọn họ tới nơi Kim và Lai An tu luyện, có lẽ mười năm sau, mình có thể bồi dưỡng là năm tên ma pháp sư chính thức.

Ba ngày sau, Harrison quả nhiên trở về. Khi Tiểu Ân đang chỉ bảo đám người Đức Lỗ Phu kỹ xảo ma pháp, Harrison đã hô to gọi nhỏ chạy vào, phía sau hắn, còn có một thanh niên lang nhân cao lớn. Từ trên người của hắn, Tiểu Ân cảm ứng được năng lượng dao động mãnh liệt, nhất thời biết được, tên đó chắc chắn là một vị lang nhân tát măn cường đại, hơn nữa thực lực hơn hắn chiến tranh tát măn bình thường.

“Tiểu Ân, người quả nhiên tới!” Harrison cười lớn tiến lên ôm chặt lấy Tiểu Ân. Khí lực của Harrison không nhỏ, nếu ma pháp sư khác bị hắn ôm như thế, chắc cả người đã bị hắn làm đau nhức.

Tiểu Ân ha ha cười, nhìn Harrison, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc nói: “Harrison, linh vật bạch tuộc của người dường như lại được đề cao.”

“A, làm sao người biết?” Harrison hiếu kỳ hỏi.

Tiểu Ân mỉm cười, chỉ thân thể của hắn, nói: “Ta dựa vào thực lực của người mà suy đoán.”

Harrison gãi đầu, vẫn hơi khó hiểu, ngược lại thanh niên lang nhân phía sau hắn, khuôn mặt khê biến, nhìn Tiểu Ân, ánh mắt lộ ra vẻ kính trọng.

“Harrison, đệ không giới thiệu vị này cho ta biết sao?” Vị lang nhân tát măn mỉm cười nói.

“Được!” Harrison kêu lên: “Tiểu Ân, đây là đại ca của ta, Klee. Ta kể người rất lợi hại, huynh ấy không tin, cho nên nghe người đến, ta dẫn huynh ấy tới đây.”

Sắc mặt Klee hơi đỏ lên, hung hăng trừng mắt nhìn huynh đệ của mình, sau đó tươi cười nói: “Tiên sinh Tiểu Ân, hoan nghênh ngài đến. Ta đại biểu gia tộc Berwick, cảm ơn ngài đã trợ giúp Harrison.”

“Ngài không cần khách khí!” Tiểu Ân mỉm cười nói: “Kỳ thực với thực lực của ngài, muốn giúp Harrison chỉ mất công nhắc tay nhắc chân mà thôi.”

Klee khe khẽ thở dài nói: “Tiên sinh Tiểu Ân, tổ tiên của chúng ta đề ra quy định, đệ tử trong tộc phải ra ngoài để lịch lãm, các trưởng bối trong tộc không được phép trợ giúp.”

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn Harrison, chỉ thấy hắn gật đầu. Tiểu Ân cười khổ một tiếng nói: “Thì ra là như vậy, xem ra ta thực lỗ mãng, quấy rầy sự tu hành của Harrison.”

Klee không nhịn được cười nói: “Ngài thì khác, mặc dù trưởng bối trong tộc chúng ta không thể xuất thủ tương trợ, nhưng cũng không cấm đệ tử trong tộc nhờ sự hỗ trợ của bằng hữu để hoàn thành thí luyện.”

Nói xong, vị lang nhân tát mãi lại trừng mắt nhìn Harrison nói: “Tiểu tử này không biết trời cao đất rộng, lại dám có chủ ý với đàn lục mao thù. Nếu như không gặp được sự giúp đỡ của ngài, đừng nói hắn có thể thành công tiến giai, còn sống trở về đã là khó.”

Harrison ho khan một tiếng, phần nộ nói: “Đại ca, huynh không nên khiến đệ mất mặt.”

Klee hừ nhẹ một tiếng, nói: “Nếu như đệ không biết tốt xấu, lần tới chưa chắc đã may mắn gặp được người như Tiểu Ân tiên sinh.”

Tiểu Ân miễn cưỡng cười, trong lòng lại hơi lo lắng, xem ra Klee rất lo lắng cho đệ đệ, có lẽ mình yêu cầu Harrison đi tới đại sa mạc một chuyến, chỉ sợ rất khó được họ đồng ý.

“Tiểu Ân, người làm sao vậy?” Harrison không để ý tới Klee, thấy vẻ mặt lo lắng của Tiểu Ân, không nhịn được hỏi thăm.

Klee nghiêm mặt lại nói: “Tiểu Ân tiên sinh, lần này ngài tới để đồ làm gì, có chuyện gì khó xử hay sao? Nếu như cần hỗ trợ, gia tộc Berwick chúng ta chắc chắn sẽ giúp đỡ bằng hữu.

Lông mày Tiểu Ân nhíu lại. Nghe sự chân thành trong lời nói của Klee, Tiểu Ân biết hắn không hề nói cho có lệ, trong lòng không khỏi cảm kích, lang nhân mặc dù hung hãn hiếu chiến, nhưng nếu đạt được sự hữu nghị của bọn họ, bọn họ tuyệt đối đáng tin hơn loài người.

Cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng của lang nhân tát mãi, Tiểu Ân cảm kích cười nói: “Kỳ thực cũng không có chuyện lớn gì, ta nghe Harrison khuyên bảo, đã tới thành Hollywood.”

Trong mắt hai lang nhân tát mãi đồng thời lộ ra vẻ kinh ngạc, Klee lão luyện thành thực, ánh mắt nhìn lên ngực trái của Tiểu Ân, lập tức không nói gì.

Nhưng Harrison hét lên: “Tiểu Ân, người đi tiến hành khảo nghiệm thành ma pháp sư chính thức? Huy chương ma pháp của người đâu? Chẳng lẽ không thành công sao?”

Lông mày Klee khẽ nhíu lại, dù đệ đệ của mình có thiên phú cao trong việc học tập tát mãi, nhưng đối xử với người khác hơi tùy tiện, nếu ngực Tiểu Ân không đeo huy chương ma pháp, tự nhiên hắn không thành công. Nhưng nói thẳng ra như vậy, chẳng phải muốn làm tổn thương người ta sao, không giải quyết đàng hoàng, có khi từ bạn biến thành địch.

Tiểu Ân ung dung cười nói: “Ai nói ta không thành công?”

“Người thành công?” Harrison ngạc nhiên lẫn vui mừng nói: “Huy chương ma pháp của người đâu? Để ở chỗ nào?”

Tiểu Ân bất đắc dĩ sờ trước ngực, lấy huy chương đặt trong vòng cổ ra, đeo lên ngực trái của mình.

Hai mắt Harrison tỏa sáng nhìn chiếc huy chương, đột nhiên cất tiếng cười to nói: “Thực tốt, Tiểu Ân, người thành công rồi!”

Tiểu Ân có thể rõ ràng cảm ứng được sự vui vẻ, nhẹ nhàng trong tiếng cười của Harrison. Mặc dù quen biết với Harrison chưa lâu, nhưng kết làm bằng hữu với hắn, Tiểu Ân không hề phân vân gì cả.

Klee thấy Tiểu Ân lấy ra huy chương, ánh mắt xuất hiện một tia khác thường, mơ hồ nhìn thấy một việc khiến hắn chấn động.

Hắn chần chờ một chút hỏi: “Tiểu Ân... Tiên sinh, năm nay ngài bao nhiêu tuổi?”

“Mười tám!” Tiểu Ân không chút do dự nói.

Cơ mặt của Klee hơi co giật, trong ánh mắt càng lộ ra một thần thái khác lạ. Hắn quay đầu, vui mừng như điên nói với Harrison: “Đệ đệ, Tiểu Ân tiên sinh mười tám tuổi đã trở thành ma pháp sư chính thức, đệ có thể kết giao bằng hữu với tiên sinh, quả thực đệ rất may mắn.”

Harrison đắc ý thỏa mãn nói: “Đó là tất nhiên, huynh phải nhìn xem bạn đệ là ai chứ?”

Klee kêu lên một tiếng, quay đầu đi chỗ khác, nghiêng chặt hàm răng lại.

Tiểu Ân mỉm cười nói: “Klee tiên sinh, ngài tán dương ta quá. Kỳ thực thực lực của Harrison, tới giờ hắn là đã đột phá thành chiến tranh tất mẫn rồi.”

Harrison vỗ ngực nói: “Không sai, Tiểu Ân, ta đã được đại tất mẫn Feili thừa nhận, đã thành chiến tranh tất mẫn.”

Hắn xoa hai tay nói: “Tới đây, chúng ta tỉ thí một chút, xem ai lợi hại hơn ai.”

“Tỉ thí cái đầu đệ!” Klee gõ vào đầu Harrison, nói: “Tên đần độn này!”

Ánh mắt của Harrison u oán nhìn Klee. Klee hơi cúi mình nói với Tiểu Ân: “Tiểu Ân tiên sinh, Harrison có được thực lực như bây giờ, có hơn một nửa là do ngài tìm giúp hắn linh hồn thể thích hợp. Nhưng ngài chỉ dựa vào bản thân, mười tám tuổi đã trở thành ma pháp sư chính thức, cách biệt đúng là một trời một vực.”

Hắn dừng lại một chút, trên mặt hiện lên một tia ửng đỏ: “Kỳ thực, ngài cũng biết, thành tựu của tất mẫn chúng ta, dựa vào trình độ của linh hồn thể, lúc mới bắt đầu tu luyện, tốc độ quả thực hơn xa ma pháp sư, nhưng khi linh hồn thể của chúng ta đạt tới cấp độ cực hạn, chúng ta càng khó tiến thêm một bước. Nhưng ma pháp sư lại khác, chỉ cần có đủ thiên phú và kiên nhẫn, trở thành pháp sư truyền kỳ là hoàn toàn có thể.

Tiểu Ân trầm tư thừa nhận, Klee nói không sai. Ma pháp sư tự mình tu luyện, dù tốc độ tiến giai chậm, nhưng lại có thể phát triển vô hạn, mà tất mẫn mặc dù tiến giai nhanh, nhưng một khi linh vật đạt tới cấp bậc như lúc còn sống, dù tu luyện thế nào, cũng khó có thể gia tăng thêm uy lực.

Nhưng so sánh với tất mẫn, ma pháp sư phát triển quả thực quá khó khăn, có thể không ngừng vượt qua giới hạn của bản thân, đạt tới cấp bậc cao, số lượng rất thưa thớt. Mà một khi ma pháp sư tu luyện tới cấp độ ma đạo sỹ, thì thường ẩn cư không ra nữa, chuyên tâm nghiên cứu để trở thành pháp sư truyền kỳ.

Có lẽ vì nguyên nhân này mà ma pháp sư loài người không áp chế toàn diện được thú nhân tất mẫn.

Trong phòng truyền ra tiếng động, trong lòng Tiểu Ân khẽ động, gọi đám người Đức Lỗ Phu tới, dẫn bọn họ gặp mặt huynh đệ Harrison.

Hai lang nhân tất mẫn vừa mới biết Tiểu Ân trở thành nhất tinh ma pháp sư đã thu lấy ba tên đệ tử, không khỏi cảm thấy kì lạ, không thể tưởng tượng được, vị ma pháp sư trẻ tuổi này có thực lực cường đại, ngay cả tinh lực cũng hơn người khác.

Nói chuyện với nhau vài câu, Harrison và Đức Lỗ Phu liền phát hiện đối phương rất hợp với mình, vừa gặp đã thân, chỉ hận gặp nhau quá muộn.

Klee khẽ lắc đầu, kéo Tiểu Ân nói: “Tiểu Ân tiên sinh, chúc mừng ngài trở thành ma pháp sư chính thức.”

“Ngài quá khách khí!” Tiểu Ân khiêm nhường nói.

Klee do dự một chút nói: “Tiểu Ân tiên sinh, ta thay Harrison, muốn nhờ ngài một chuyện.”

“A, là chuyện gì?” Tiểu Ân tò mò hỏi, tại sao Klee lại muốn cầu xin hộ Harrison.

Khuôn mặt Klee nghiêm lại, cầu khẩn nói: “Tiểu Ân tiên sinh, mong ngài đáp ứng trước, dù ngài có nguyện ý hỗ trợ hay không, đừng nên nói cho Harrison biết.”

Tiểu Ân do dự một chút, gật đầu đáp ứng.

Klee lộ ra vẻ tươi cười, nói: “Đoạn thời gian trước, linh vật bạch tuộc của Harrison xảy ra biến dị, đột phá cực hạn lần thứ hai, hiện giờ hẳn đã đủ tiêu chuẩn trở thành chiến tranh tất mẫn, phải tới sa mạc Sahara để thí luyện.”

“Sa mạc Sahara?” Trong lòng Tiểu Ân khẽ động liên tưởng tới vẻ mặt của đại ma pháp sư Helmo, hẳn hiểu ra nói: “Harrison muốn tới sa mạc Sahara để lấy trứng sa trùng?”

“Không sai!” Klee gật đầu một cái, nói: “Kỳ thực muốn trở thành chiến tranh tất mẫn, chỉ cần tới sa mạc lấy được trứng sa trùng bình thường là được. Nhưng nếu muốn trở thành Hoàng Kim chiến tranh tất mẫn, phải lấy được trứng của Hoàng Kim sa trùng.”

Tiểu Ân nhú mày, chỉ cần nghe tên đã biết loại quái vật này không dễ đối phó.

Klee chú ý tới sự biến hóa của Tiểu Ân, hẳn mỉm cười, nói: “Nếu như chỉ dựa vào lực lượng của một mình Harrison, đương nhiên khó có khả năng lấy được trứng Hoàng Kim sa trùng. Nhưng nếu có thêm một vị ma pháp sư, sẽ có khả năng lớn lấy được, hơn nữa ta có thể đáp ứng ngài, một khi ngài lấy được trứng Hoàng Kim sa trùng, Harrison đạt được tư cách thành Hoàng Kim chiến tranh tất mẫn, trứng sa trùng sẽ thuộc về ngài.”

Trầm ngâm trong chốc lát, Tiểu Ân hỏi: “Klee tiên sinh, Hoàng Kim sa trùng là loài vật gì?”

“Hoàng Kim sa trùng là do sa trùng bình thường tiến hóa thành. So với sa trùng bình thường, thể tích của chúng chẳng qua chỉ lớn hơn một chút, tốc độ nhanh hơn một chút, hơn nữa có thêm đôi cánh mà thôi.”

Mặc dù Klee nói đơn giản nhưng không biết vì sao, Tiểu Ân cảm thấy da đầu ngứa ngáy.

“Ngài nói, nó biết bay?”

Đương nhiên, nếu như không bay được, nó sao được gọi là Hoàng Kim sa trùng.” Klee đề thấp âm thanh nói: “Tiểu Ân tiên sinh, kỳ thực gia tộc chúng ta đã phát hiện ra một con Hoàng Kim sa trùng ở trong sa mạc, hơn nữa hai tháng sau là tới thời kỳ nó sinh sản, nếu như ngài bỏ lỡ cơ hội này, chỉ sợ rất khó kiếm được cơ hội thứ hai.”

Tiểu Ân cân nhắc một lúc, hẳn đã có thể xác định, trứng sa trùng này nhất định có giá trị rất cao, nếu không tuyệt đối Klee không dùng nó làm vật trao đổi.

“Klee tiên sinh, nếu như Harrison nhận được danh hiệu Hoàng Kim chiến tranh tất mẫn, sẽ nhận được gì?”

Klee ngẩn ra, không ngờ được, Tiểu Ân thoáng cái đã hỏi tới chỗ mấu chốt, hẳn do dự một chút, cuối cùng nói: “Nếu như Harrison lấy được danh hiệu này, hẳn có tư cách tiến vào mộ địa của các triều đại tất mẫn.”

“Là sao?”

“Các triều đại tất mẫn sau khi tử vong, bọn họ đều được an táng ở một chỗ, mà có tất mẫn khi tử vong mang theo cả linh vật của họ vào mộ.”

Tiểu Ân hiểu ra, hẳn kinh hô: “Ngài nói, Harrison có cơ hội lấy được linh vật đó?”

“Không sai, linh vật của đại tất mẫn đều là những ma thú có sinh mệnh cường đại, nghe nói thậm chí có cả cửu cấp linh vật trong truyền thuyết.”

Đôi mắt Tiểu Ân mở đi một chút. Hẳn quay đầu nhìn Klee, chỉ thấy đôi phương nhẹ nhàng gật đầu, lúc này mới biết mình nghe không sai.

Cửu cấp linh vật, như vậy cho thấy, khi còn sống linh vật đó là một cửu cấp ma thú.

Ma thú mạnh đến cực điểm này, ngay cả ma đạo sỹ cũng chưa chắc đã phải là đối thủ. Mặc dù sau khi chúng chết đi, biến thành linh hồn thể, uy lực không thể phục hồi lại như cũ, nhưng vẫn có thực lực khiến người khác không thể với tới được.

So sánh với nhau thì dù trứng Hoàng Kim sa trùng có trân quý hơn đi nữa, cũng không thể so sánh được với linh vật có cấp bậc này.

“Tiểu Ân tiên sinh, có thể có tư cách tiến vào mộ địa của các triều đại tât mãn, chỉ có những thú nhân có tiền đồ nhất - Hoàng Kim chiến tranh tât mãn. Thiên phú của Harrison mặc dù cực cao, nhưng linh vật của hắn chỉ là một con ngũ cấp bạch tuộc, cho nên dù ngày sau hắn có cố gắng thế nào, thì thành tựu cũng chỉ có hạn, mà vào được mộ địa tât mãn, hắn mới có cơ hội duy nhất để thay đổi vận mệnh.

Tiểu Ân quay đầu, nhìn cách đó không xa, Harrison đang trò chuyện vui vẻ với đám người Đức Lỗ Phu, trong lòng không hiểu được dâng lên cảm giác ảm áp.

Hắn hít sâu một hơi: “Klee tiên sinh, có lợi ích lớn như vậy, sao gia tộc ngài không tự mình động thủ. Chẳng lẽ dưới tình huống này, các ngài còn muốn tuân thủ theo quy định của gia tộc?”

“Không phải!” Klee cười khở nói: “Nếu chúng ta có thể ra tay, đã sớm xuống tay rồi. Nhưng vấn đề là, Hoàng Kim sa trùng có trí tuệ cực cao, hơn nữa tính tình lại quật cường ngoan cố. Chỉ có sinh vật nào dưới hai mươi lăm tuổi, dựa vào thực lực chân thực đánh bại nó, nó mới giao ra trứng sa trùng. Nếu như đối thủ vượt quá hai mươi lăm tuổi, hoặc sử dụng lực lượng ngoại lực, nó thà rằng tự sát, cũng không cho ai trứng của nó.”

“Ách?” Tiểu Ân kinh ngạc mở to hai mắt, hỏi: “Còn có chuyện như vậy sao? Chẳng lẽ con sa trùng này có thể đoán được tuổi tác của con người?”

“Đúng vậy!” Klee không chút do dự nói: “Không ai biết nó làm như thế nào, nhưng chúng ta tổng kết được kinh nghiệm đó qua mấy ngàn năm.”

Tiểu Ân vuốt cằm, loại ma thú này, quả thực quá thần kỳ. Suy nghĩ một chút, Tiểu Ân hỏi: “Nếu như phái cao thủ đánh lén, nhanh chóng đánh gục nó thì sao?”

“Vô ích!” Klee lắc đầu nói: “Hoàng Kim sa trùng giống như Hỏa Sơn Hồng Trĩ, trừ khi chúng nó tự nguyện, nếu không khó có khả năng đạt được trứng do nó sinh hạ.”

Tiểu Ân lặng lẽ nhìn hắn, sau một lát hỏi: “Tại sao chọn ta?”

“Bởi vì tuổi của ngài và giao tình giữa ngài và Harrison.” Klee mỉm cười nói: “Còn nữa, ngài là ma pháp sư của đế quốc Cát Hãn.”

Tiểu Ân ung dung cười nói: “Chẳng lẽ không sợ ta thất thủ hay sao?”

“Sợ, nhưng ngài tưởng, trong những nhân loại và lang nhân dưới hai mươi lăm tuổi, ta có thể tìm được ai cường đại được như ngài để hợp tác chứ?” Klee thần nhiên nói.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói: “Thế nếu ta không tới để đồ, vậy các người sẽ làm thế nào?”

“Chúng ta sẽ liên lạc với ma pháp công hội, hy vọng có thể tìm được một vị cao thủ còn trẻ tuổi ở phương xa, sau đó thuê hắn.”

“Cao thủ trẻ tuổi ở phương xa?” Tiểu Ân ngăn ra, nói: “Tại sao lại tới ma pháp công hội, cao thủ tât mãn trẻ tuổi không ít mà?”

Đôi mắt Klee chớp động, hắn đỡ khóc đỡ cười nói: “Tiểu Ân tiên sinh, thủ đoạn công kích của tât mãn mặc dù quỷ dị, nhưng muốn chống lại ma pháp sư, vẫn còn kém một chút. Hơn nữa, ngài tưởng, tât mãn dưới hai mươi lăm tuổi, đạt được trứng Hoàng Kim sa trùng, hắn có thể cam tâm tình nguyện giao cho Harrison sao?”

Tiểu Ân nhất thời kinh ngạc, đúng vậy, thứ đó dùng để làm bằng chứng, cũng là vấn đề mấu chốt để tiến vào mộ địa của các triều đại tât mãn, nếu là tât mãn khác, chắc chắn sẽ giữ lại cho mình hưởng thụ, làm sao có thể giao ra chứ.

“Được rồi, Klee tiên sinh, ta đáp ứng ngài, chỉ cần có thể, ta sẽ đánh bại Hoàng Kim sa trùng.” Tiểu Ân ngẩng đầu lên, nhìn thẳng vào đối phương, cất cao giọng nói.

Klee hài lòng gật đầu nói: “Tốt quá, ta thay mặt Harrison cảm ơn ngài.”

Hắn hơi cúi người nói: “Xin lỗi ngài, ta phải nói chuyện này cho phụ thân ra biết, xin lỗi không tiếp chuyện được với ngài nữa.”

Tiểu Ân mỉm cười, tiễn hân rời đi, đột nhiên nghe được thanh âm của Harrison truyền đến: “Tiểu Ân, người nhận được mấy tên đệ tử rất khá đó.”

“Thực không?”

“Tất nhiên, bọn họ đều là người sáng khoái.” Harrison tùy tiện nói: “Được rồi, tối hôm nay nhà ta cử hành một buổi vũ hội long trọng. Ta muốn mời các người tham gia.”

“Không cần!” Tiểu Ân lắc đầu cự tuyệt nói: “Bọn Đức Lỗ Phu đang ở giai đoạn tu luyện quan trọng, tuyệt đối không thể phân tâm, cho nên ngoài việc tu luyện ra, bọn họ không được tiếp xúc với thứ khác.”

Nói những lời này, ánh mắt Tiểu Ân chợt lạnh lại, đảo qua ba người Đức Lỗ Phu, ba người bọn họ lập tức vàng vọt, dạ dạ.

Hai vai Harrison run lên nói: “Chẳng lẽ một ngày cũng không được?”

“Không được!” Tiểu Ân quả quyết nói: “Mọi người có tính trì trệ, có lần đầu buông lỏng, sẽ có lần thứ hai. Tư chất của bọn họ vốn không tốt, nếu không thể chịu được khổ, vậy không cần lãng phí thời gian đi theo ta.”

Về mặt Đức Lỗ Phu căng thẳng, vội vàng nói: “Sư phụ, chúng con có thể chịu khổ. Người yên tâm!”

“Tốt, trở về luyện tập!” Tiểu Ân vung tay lên, đám người Đức Lỗ Phu quay trở về phòng tu luyện lực lượng tinh thần.

Nhìn thân ảnh bọn họ biến mất, âm thanh Tiểu Ân hòa hoãn lại: “Là một ma pháp sư, lúc đầu phải chịu được sự buồn tẻ khi tu luyện, nếu ngay cả thể cũng không làm được, bọn họ đừng nghĩ tới việc trở thành ma pháp sư chính thức nữa.”

Harrison thở dài một tiếng nói: “Nếu như bọn họ qua được cửa đó?”

Đôi mắt Tiểu Ân chớp chớp lóe lên, nói: “Nếu bọn họ có thể tự mình đạt tới bát cấp học đồ, ta có biện pháp thành toàn cho bọn họ. Đương nhiên, có thể tiến tới bước cuối cùng hay không, vẫn phải dựa vào sự cố gắng của bọn họ.”

Harrison ngẩn ra, giật mình nhìn Tiểu Ân, cho tới bây giờ, chưa có người nào có thể cam đoan để cho bát cấp học đồ thành ma pháp sư chính thức, chỉ sợ dù là ma đạo sỹ cũng không dám mạnh miệng như vậy.

Nhưng khi Harrison chứng kiến ánh mắt sáng chói của Tiểu Ân, một sự tin tưởng không hiểu sao sinh ra. Có lẽ, nhất tinh ma pháp sư mười tám tuổi này, thực sự có thể sáng tạo kỳ tích.

Lắc đầu, Harrison cảm thấy vừa rồi khi đối mặt với Tiểu Ân, hẳn có ảo giác nhìn thấy ma pháp sư truyền kỳ. Nhưng cũng may, hẳn nhanh chóng thanh tỉnh lại, nếu không bị người khác phát hiện, chắc cười hân đến rụng răng.

“Tiểu Ân, bọn họ không thể tham gia vũ hội, người có thể đi chứ?”

“Ta?” Tiểu Ân ung dung mỉm cười nói: “Ta không có hứng thú nhảy múa.”

“Đến đó đi!” Harrison đè thấp âm thanh, mang theo một ngữ điệu si mê nói: “Lần này có rất nhiều mỹ nữ tới, cam đoan sẽ khiến người hài lòng.”

“Harrison, ta thực tiếc khi phải nói với người, thẩm mỹ của loài người chúng ta khác với lang nhân các người.” Tiểu Ân lắc đầu cự tuyệt. Nghĩ tới cái kỹ viện lang nhân dưới trưởng Nick, Tiểu Ân không có lấy nửa điểm hứng thú.

“Yên tâm đi!” Harrison vỗ ngực cam đoan nói: “Trong vũ hội, không chỉ có riêng lang nhân, hơn nữa còn có sự hiện diện của đệ nhất mỹ nữ của đế quốc, nếu người không đến, mới bị tổn thất.”

“Đệ nhất mỹ nữ?” Tiểu Ân ngẩn ra, trong lòng không hiểu sao hiện lên bóng hình xinh đẹp đến động lòng người, cùng với cái đuôi mềm mại tràn đầy mị lực.

“Hắc, hắc...” Trong tiếng cười của Harrison tràn đầy thâm ý: “Còn tưởng ngươi là chính nhân quân tử, nghe đến đệ nhất mỹ nữ lập tức hiện ra nguyên hình, nhưng ta nói cho ngươi, cô nương đó là một bông hồng có gai, chúng ta không trêu vào nổi đâu.”

“Tại sao? Nàng là ai?”

“Nàng là đệ tử duy nhất của Dida đại tát mãn, Juliana.” Cổ Harrison hơi rung lên, nuốt nước bọt nói: “Chỉ cần nhìn nàng, chắc chắn ngươi sẽ cam tâm quy gối trước váy của nàng, nếu như nàng không có một vị sư phụ tốt, thì hừ hừ...”

Dù Harrison không nói ra, nhưng Tiểu Ân đoán được ý của hắn.

Quả thực, mỗi cái nhăn mày, nụ cười của Juliana cũng có thể câu hồn đoạt phách người khác, nếu như không có chỗ dựa cường đại, sợ rằng sớm bị người khác biến thành sủng vật để chơi đùa rồi.

Nhưng vị đại tát mãn kia lại có thể bảo vệ được Juliana, có thể thấy được danh vọng và địa vị của hắn ra sao.

“Dida đại tát mãn lợi hại lắm à?”

“Không biết!” Harrison lập tức lắc đầu nói: “Nghe nói năm mươi năm trước, Dida đại tát mãn tỷ thí với Mozart ma đạo sỹ của đế quốc Cát Hãn. Sau trận tỷ thí đó, Mozart ma đạo sỹ lập tức bế quan, cho tới hôm nay, hắn vẫn chưa rời khỏi ma pháp tháp của mình.”

Tiểu Ân không nhịn được hít vào một ngụm không khí, đại tát mãn này quả thực quá lợi hại.

Năm mươi năm trước có thể đánh cho một vị ma đạo sỹ không dám xuất môn. Trải qua năm mươi năm tu luyện nữa, không biết hắn lợi hại tới trình độ nào? Dù sao chắc chắn vượt qua sự tưởng tượng của mình.

“Thế nào, đi không?” Harrison đung Tiểu Ân, chớp mắt trêu đùa.

Tiểu Ân do dự một chút nói: “Đi, đương nhiên ta muốn kiến thức một chút.”

Harrison cất tiếng cười to, nói: “Thế nào, tiểu sắc quỷ nhà ngươi, còn muốn làm bộ làm tịch nữa không, hắc hắc...”

Hắn đang định trọc thêm vài câu, chợt thấy Tiểu Ân móc ra một cái vòng tay, vòng tay này không giống người thường, phía trên có một lỗ rỗng.

“Đây là vật gì?” Harrison dò hỏi.

“Ngươi dùng lực lượng tinh thần nhìn qua một chút sẽ thấy rõ.” Tiểu Ân mỉm cười nói.

Harrison dùng lực lượng tinh thần đảo qua một vòng, sắc mặt của hắn nhất thời đại biến, kinh hô: “Trang bị ma pháp không gian?”

“Không sai, ta vốn muốn tặng nó cho ngươi, nhưng...”

“A!” Harrison kích động hỏi: “Đây là chuẩn bị cho ta?”

Lang nhân tát mãn khác với loài người. Bọn họ không hiểu cách chế tạo đạo cụ không gian, cho nên dù bọn họ cũng có lực lượng tinh thần nhưng số lượng đạo cụ không gian cực kỳ hiếm. Dù Harrison xuất thân từ gia tộc tát mãn nhưng với thực lực và thân phận của hắn, chưa có tư cách có được đạo cụ không gian, cho nên mới kích động như thế.

“Ừ, nhưng hiện tại...” Tiểu Ân kéo dài âm thanh.

“A, bạn tốt của ta, hảo huynh đệ, ngươi thực sự quá tốt!” Harrison nhiệt tình ôm lấy Tiểu Ân, thiếu chút nữa bóp hắn thành hai đoạn.

Tiểu Ân trợn mắt lên, bắt đắc dĩ giơ tay lên, nói: “Được rồi, ta sợ ngươi, vật này cho ngươi.”

Harrison nhận lấy vòng tay, yêu thích không nỡ rời tay, phát ra tiếng hú kinh thiên động địa. Tiểu Ân cau mày, lúc này mới nhớ, tên này mặc dù có diện mạo của loài người, nhưng trong cốt tủy của hắn vẫn có một bộ phận huyết thống của lang tộc.

Màn đêm phủ xuống, tòa thành thâm nghiêm dường như đột nhiên thay đổi.

Trong tòa thành có một chiếc hồ nhỏ xinh đẹp, trong hồ có một ít bọt nước nổi lên, mấy sinh vật kỳ dị trông giống thiên nga trắng ở giữa hồ nhàn nhã bơi lội, thỉnh thoảng còn cong cái cổ dài cắm trên những chiếc vảy chập chùng bay trong gió.

Harrison nói không sai, những người tới dự vũ hội vào buổi tối hôm nay, có một phần năm là những nữ tử thanh xuân xinh đẹp. Các nàng mặc trên mình những chiếc váy, được những cơn gió thổi bay lên, dưới chân là một mảng sương mù mỏng nhẹ.

Ngay cả Tiểu Ân không có ý định tới đây cũng nổi lên một niềm cao hứng.

Harrison nói chuyện với Tiểu Ân một lúc, sau đó không nhịn được nhảy lên sân khấu, đi theo một nữ tử xinh đẹp.

Tiểu Ân thấy cảnh đó liền cứng mồm lại, bọn họ rất điên cuồng, không cách nào liên tưởng tới thân phận tôn quý thường ngày.

“Tiểu Ân tiên sinh, có phải ngài rất giật mình không?”

“À, đúng vậy!” Tiểu Ân thẳng thắn thừa nhận nói: “Klee tiên sinh, không khí ở đây thực cởi mở, hơn nữa quý tộc cũng không câu nệ gì, thực khiến người khác hâm mộ.”

Khuôn mặt Klee lộ ra vẻ tươi cười nói: “Tiểu Ân tiên sinh, đây là điểm khác nhau giữa lang nhân và loài người. Đối với chúng ta mà nói, chỉ cần còn sống, thì phải hưởng thụ mỗi ngày, hơn nữa vũ hội là nơi bản tính được bộc lộ rõ nhất, nếu như ở đây mà còn phải câu thúc, vậy cuộc sống chẳng còn gì là thú vị nữa.”

Tiểu Ân chần chờ một chút, mặc kệ Klee nói có đúng hay không, nhưng cách nói năng lịch sự và nhẹ nhàng của Klee khiến Tiểu Ân có hảo cảm rất lớn đối với hắn.

Đột nhiên đúng lúc đó, từ ngoài cửa truyền đến một trận náo động lớn, hơn nữa trong thời gian cực ngắn lan tràn vào bên trong.

Trong mắt Klee cũng hiện lên một tia say mê nói: “Tiểu Ân tiên sinh, chắc chắn là Juliana tiểu thư tới. Cũng chỉ có vẻ đẹp siêu việt của nàng mới xứng đáng được xưng là đệ nhất mỹ nữ của đế quốc.”

Tiểu Ân nhìn Klee trong lòng thất kinh, vị đại ca này của Harrison, cấp cho Tiểu Ân cảm giác rất không khéo, có thực lực cường đại của thú nhân tất mẫn, nhưng giờ phút này trong mắt hắn lộ ra vẻ mê say. Tiểu Ân thậm chí còn có ý niệm, chỉ cần Juliana nói muốn sinh mệnh của hắn, hắn sẽ không chút do dự dâng sinh mệnh của mình lên.

Không chỉ có một mình Klee, ánh mắt của Tiểu Ân di chuyển, lập tức phát hiện, những người trẻ tuổi ở xung quanh, trong mắt đều lộ ra cùng một loại cuồng nhiệt điên cuồng, lý trí không có mặt trong giờ phút này nữa, cơ hồ không còn bất cứ thứ gì khác tồn tại nữa.

Những tiếng bước chân liên tiếp truyền tới, một cô gái xinh đẹp chậm rãi tiến vào.

Trang phục trên người nàng không hề đẹp, nàng chỉ mặc một bộ váy màu vàng giản dị, tóc xõa ngang vai, bông bênh như những đám mây.

Nàng cũng không trang điểm gì cả, thậm chí ngay cả một chút phấn cũng không có. Nhưng nàng đứng đó, giống như một vầng sáng duy nhất trong đêm đen.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, trong miệng thì thào nói: “Juliana!”

Giờ phút này, vô số những thanh niên tuấn kiệt như những ngôi sao vây quanh nàng.

Trong những người này, không chỉ có lang nhân và loài người, còn có một ít chủng tộc tinh anh khác, mỗi người đều khí vũ hiên ngang, trong mắt mang theo thần thái tự tin, không hề thua kém chút nào so với Klee.

Song màn tiếp theo khiến Tiểu Ân trợn mắt há hốc mồm.

Trên sân, những nữ hài tử đang nhảy múa thấy Juliana đến, lập tức phát ra những tiếng hét chói tai, sau đó cả đám lao về phía Juliana.

Đang lúc Tiểu Ân do dự có nên cứu Juliana trong vòng vây của những nữ tử bởi vì nổi giận mà đồ kỵ hay không thì hần nhìn thấy một màn mà cả đời hần không quên.

Những cô gái đẹp đó vây quanh bên người Juliana, các nàng hét lên, trong miệng líu la líu lo không ngừng, nhưng trên khuôn mặt và trong mắt các nàng hiện lên vẻ hưng phấn.

Bởi vậy có thể thấy được, các nữ hài tử này cũng mê luyện Juliana không hề kém so với đám nam nhân.

Tiểu Ân sững sốt trong chốc lát, lúc này mới nghĩ tới lời Nhất Hào từng nói, trên người Juliana có từ trường nội mị, có thể hấp dẫn tất cả các sinh vật, hơn nữa lực hấp dẫn này không phân biệt nam hay nữ, cho nên nàng nhận được sự yêu thích của mọi người.

Ngay lúc này, Juliana trở thành tâm điểm của vũ hội, những người quen thuộc với nàng tiến lên bắt chuyện, những người không quen nàng thì trốn ở xa xa nhìn nàng.

Klee do dự một chút, rốt cuộc không đi tới, mà lẳng lặng đứng nguyên một chỗ liếc nhìn nàng, dường như muốn lưu lại hình ảnh của nàng vào trong mắt, sau đó hần lắc đầu, quay đi.

“Tại sao ngươi không tới đó?” Tiểu Ân hiếu kỳ hỏi: “Ngươi là chủ nhân của nơi này mà.”

Klee cười khở một tiếng, nói: “Nàng rất hoàn mỹ, ta không xứng với nàng. Hơn nữa, qua năm sau, ra sẽ lập gia đình.”

Tiểu Ân ngăn ra: “Hôn nhân gia tộc?”

“Đúng!”

Tiểu Ân nhất thời không nói được gì, dù đế quốc Lang Nhân khác với thế giới loài người, nhưng giai cấp quý tộc, vì lợi ích của gia tộc mình, rõ ràng đã hy sinh tình cảm của Klee.

Nhưng như vậy càng tốt, chỉ cần nhìn những mỹ nam tử vây quanh Juliana, muốn gia nhập vào trong đó có bao nhiêu khó khăn đây, càng không cần phải nói đến chuyện ôm mỹ nhân về nhà, bởi vì đó là chuyện không thực tế.

Juliana chắc đã quen với tình cảnh này rồi, hơn nữa biểu hiện của nàng rất hợp lý, khi thì che miệng mỉm cười, khi thì nhỏ nhẹ nói, không quá bao lâu, mọi người dần an tĩnh trở lại. Mới rồi, cục diện dường như mất khống chế, trong thời gian ngắn đã khôi phục lại như bình thường. Tiểu Ân nhìn thấy thế, trong lòng cực kỳ bội phục, đồng thời thấy sợ hãi. Nữ nhân này quả thực quá lợi hại, không chỉ có dung nhan thiên hạ vô song, ngay cả tâm tư cũng linh hoạt, quả thực có thể lật tay thành mây, úp tay thành mưa.

Một bên cùng mọi người xung quanh đùa giỡn, ánh mắt của Juliana đảo qua những người trong vũ hội.

Đôi mắt của nàng đột nhiên liếc thấy một bóng người. Vừa nhìn thấy người này, nàng có vài phần không tin, nhưng đôi mắt hồ mị của nàng lập tức xác định được thân phận của người này.

Nghĩ đến đoạn thời gian trước, nàng gặp phải khắc tinh Hỏa Sơn Hồng Trĩ, trong lòng nàng dâng lên một cảm giác khó chịu.

Cảnh ở cùng một chỗ với Tiểu Ân hiện lên trong đầu nàng, nghĩ đến tên này có hứng thú với Hỏa Sơn Hồng Trĩ hơi là đối với mình, trong lòng Juliana mơ hồ có chút bất bình.

Nhưng ý niệm này chỉ hiện lên trong đầu nàng có một chút, lập tức nàng khôi phục lại sự bình tĩnh.

So sánh với những nam tử trẻ tuổi vây quanh mình, Tiểu Ân không tính là nổi bật, thậm chí còn ở thế hạ phong. Nàng cũng không nguyện ý muốn nói chuyện với Tiểu Ân.

Tâm tư và động tác của Juliana chỉ diễn ra trong nháy mắt, không có bất cứ ai nhận ra tâm tư của nàng.

Mà Tiểu Ân cũng không dám có hy vọng xa vời, đại mỹ nữ được mọi người vây xung quanh, làm gì có thể chú ý tới một tên không có gì nổi bật ở trong góc như mình chứ.

Ngón tay sờ vào túi, Tiểu Ân cảm thụ được đầu ngón tay tiếp xúc với vật phẩm.

Đây là vòng tai, là vật mà Juliana làm rơi. Nhưng Tiểu Ân đã cải tạo cái vòng tai đó, dung hợp nó với xác nhện chúa, biến nó thành một đạo cụ không gian có không gian chừng năm trăm thước lập phương.

Cân nhắc một lát, Tiểu Ân xoay chuyển ánh mắt, vừa lúc chứng kiến Harrison ở trên đài nhìn Juliana, nhưng điểm khác đó là, Harrison thoải mái nhìn Juliana, không có ý tứ che dấu gì cả.

Tiểu Ân lắc đầu, tên này chỉ làm việc theo bản tính của mình.

Hắn đi tới, kéo Harrison vào một nơi hẻo lánh không có người.

“Tiểu Ân, người tin chưa?” Harrison nhẹ giọng nói: “Đệ nhất mỹ nữ của đế quốc chúng ta thế nào?”

“Được, rất đẹp.” Tiểu Ân tán dương vài câu, sau đó nói: “Người có thể giúp ta một chuyện chứ?”

“Giúp cái gì?”

Tiểu Ân móc từ trong túi ra một gói da ma thú, nói: “Giúp ta đem thứ này cho Juliana, được không?”

“Ách?” Harrison há to miệng nói: “Tiểu Ân, người coi trọng nàng? Vậy không được đâu, người theo đuổi nàng quá nhiều, người chưa chắc...”

Tiểu Ân vung tay lên, cắt đứt lời nói của hắn: “Người nói hươu nói vượn gì đó, tóm lại đem thứ này cho nàng, sau đó không cần nói gì nữa.”

Harrison chần chừ nhận lấy gói da ma thú, nhưng không đoán được bên trong có chứa gì. Hắn cắn răng nói: “Được rồi, ta giúp người đưa phong thư tình này, nhưng người phải chuẩn bị tâm lý, chỉ sợ không có ích gì.”

Tiểu Ân tức giận trừng mắt nhìn hắn, sau đó rời khỏi vũ hội, tới chỗ đám người Đức Lỗ Phu.

135. Chương 22: Xâm Nhập Đại Sa Mạc

Vũ hội này do gia tộc hắc cử hành, đám công tử bên cạnh cũng cấp mặt mũi cho hắn, nếu không chưa chắc hắn đã có được cơ hội này.

Harrison cũng không giấu diếm, trực tiếp đưa túi da ma thú cho nàng nói: “Juliana tiểu thư xinh đẹp, bằng hữu của ta, trong vũ hội gặp được nàng, liền điên đảo thần hồn, hẳn nhờ ta tặng vật này cho nàng, hy vọng nàng nhận lấy nó.”

Đối với tình huống này, Juliana thấy bình thường, không có gì cảm thấy ngoài ý muốn, chỉ là hơi xem thường bằng hữu của Harrison, ngay cả tặng lễ vật cũng không dám tự mình đưa tới, tự nhiên không được nàng đặt trong mắt.

Toát ra một nụ cười mê người, Juliana êm ái nói: “Harrison, nhờ người nói cho vị bằng hữu kia của người biết, nếu như hắn không có dũng khí đối mặt với ta, ta sẽ không nhận lấy lễ vật của hắn.”

Harrison nhún vai nói: “Ta sớm biết nàng sẽ nói như vậy, nhưng vị bằng hữu kia của ta nói, trong đó có một chiếc vòng tai của nàng, muốn trả lại cho nàng. Ai, ta trả lại cho hắn vậy.”

Trong lòng Juliana động, lần đầu tiên hỏi: “Bằng hữu của người giờ ở đâu?”

“Hắn?” Harrison cười hắc hắc nói: “Ta nghĩ hắn không có can đảm nhìn nàng cự tuyệt ý tốt của mình, cho nên đã rời đi.”

Vô thức Juliana hướng về nơi vừa mới phát hiện ra Tiểu Ân, nhưng thấy nơi đó trống không, nàng mỉm cười, nhận lấy túi da ma thú.

Lần này tới phiên Harrison thất kinh, hắn kinh ngạc hỏi: “Juliana, nàng muốn nhận nó?”

Juliana chu cái môi đỏ rực lên, tưởng như muốn câu hồn đoạt phách của Harrison, lúc này chậm rãi nói ra: “Ta chỉ muốn nhìn xem trong đó có cái gì, dám nói ta cần nó a...”

Ngọc thủ của nàng sờ vào trong túi, ngón tay tinh tế thon dài, móng tay thì lộ ra ánh sáng màu lam, trông giống như một viên bảo thạch.

Cổ Harrison hơi rung động, tưởng như muốn biến thành cái túi để được nàng sờ soạng.

Mở túi ra, bên trong quả nhiên có một chiếc vòng tai tinh xảo, nhưng nó không hề xứng với bộ trang phục trên người Juliana.

Mặc dù hai người bọn họ không ở trung tâm của vũ hội mà ở trong một nơi tương đối hẻo lánh, nhưng với vẻ đẹp tuyệt sắc của Juliana, tự nhiên khiến nhiều người chú ý, hơn nữa phần lớn đều xuất thân từ danh môn, tự cho mình là thanh niên thanh cao tuấn kiệt.

Những người này không nghe được cuộc nói chuyện của hai người, còn tưởng Harrison tặng lễ vật cho Juliana.

Cho nên giờ phút này, vừa thấy cái vòng tai đó, phần lớn mọi người đều lộ ánh mắt xem thường, bởi vì tất cả mọi người đều cho rằng thứ đó không phải là vật quý giá gì, tiếp theo, cũng xem thường Harrison.

Có một số người càng lộ rõ vẻ trào phúng, bọn họ rất muốn nhìn cảnh Juliana cự tuyệt, rồi nhìn bộ dáng kinh ngạc sau đó của Harrison.

Nhưng không ngờ, Juliana sau khi nhìn cái vòng tai, không có ý cự tuyệt, ngược lại khuôn mặt lộ ra vẻ kỳ quái. Bàn tay như ngọc của nàng cầm lấy vòng tai, nhẹ nhàng sờ nó, sau đó sắc mặt của nàng có sự thay đổi nhỏ. Đường như phát hiện ra chuyện ngoài ý muốn, đôi mắt của nàng lộ ra vẻ kinh hãi, ngay cả khuôn mặt cũng không che dấu được vẻ tươi cười.

Dù Juliana xinh đẹp tuyệt luân, nhưng từ trước đến giờ trước mặt người khác đều vô cùng rụt rè, cho nên vẻ vui mừng phát ra từ nội tâm nàng, rất ít người thấy được.

Hiện giờ khi nàng cười, giống như trăm hoa nở rộ, giống như vầng trăng sáng giữa trời đêm, đột nhiên bao phủ một vòng sáng khiến mọi người thất thần, ngay cả các lão nhân cũng bị nàng làm cho ngây dại.

Cảm giác được hoàn cảnh xung quanh dường như có chút khác thường, Juliana mới cảnh giác, thu hồi lại vẻ tươi cười của mình, thì vòng tai lại, nói: “Harrison, Tiểu Ân ở đâu?”

Đôi mắt Harrison nhất thời mở lớn ra còn hơn cả mắt trâu, hần kinh ngạc nhìn Juliana, có chút cà lăm hỏi: “Nàng... Nàng làm sao biết được tên của hần?”

Đôi mắt Juliana mở to, dường như lộ ra những tia sáng làm mê đắm lòng người, mặc dù không nói câu gì, nhưng khiến cho Harrison hoàn toàn đầu hàng.

“Được rồi, ta không giấu nàng, hần ở trong nhà của ta, là bạn tốt nhất của ta, là một vị nhất tinh ma pháp sư tôn kính.”

“Hần là ma pháp sư? Nhất tinh ma pháp sư?” Juliana kinh ngạc hỏi, bởi trong trí nhớ của nàng, Tiểu Ân là một cung tiền thủ.

“Đúng vậy!” Harrison quả quyết nói: “Mặc dù hần vừa mới tới ma pháp công hội để thăng cấp, nhưng nói thế nào thì hần cũng là nhất tinh ma pháp sư. Hơn nữa hần mới có mười tám tuổi, tuyệt đối tuổi trẻ tài cao, tiền đồ vô cùng rộng mở.”

Juliana uyển chuyển cười, giống như chim hoàng anh cất tiếng hót, khiến tâm hồn người khác điên đảo: “Ta biết rồi, ngươi và hần đều tuổi trẻ tài cao, tiền đồ vô cùng rộng mở.”

Harrison xấu hổ gãi đầu, trong lòng hần thầm hận, đứng trước mặt mỹ nữ, sao chân tay mình lại luống cuống chứ?

Juliana thu hồi vẻ tươi cười, nói: “Harrison, ngươi giúp ta cảm ơn Tiểu Ân, nếu như hần muốn gặp ta, thì tới chỗ Dida sư phụ của ta.”

Dừng một chút, lại nói: “Hôm nay ta đã chơi đủ, ngươi không tiễn ta trở về sao?”

“Ta?” Harrison chỉ vào mũi mình, kinh ngạc hỏi.

Juliana hơi tức cười, Harrison nhất thời vui mừng khôn xiết, nói: “Thực tốt, hết sức vinh hạnh!”

Nhưng khi Harrison rời đi cùng Juliana, mới phát giác có điều không đúng. Bởi vì xung quanh bắn ra vô số đạo ánh mắt giết người, rất hiển nhiên hần trở thành công địch của những thanh niên tuấn kiệt trẻ tuổi.

Giờ phút này khi leo lên xe ngựa, đầu Harrison đổ đầy mồ hôi lạnh, trong lòng mơ hồ cảm giác, mình có mắc mưu Tiểu Ân hay không.

Ở trong cỗ xe ngựa, Juliana lấy vòng tai ra, lực lượng tinh thần tiến vào trong vòng tai, nhất thời cảm ứng được bên trong có một không gian rộng lớn. Không gian tầm khoảng năm trăm thước lập phương, ngay cả sự phụ của nàng, Dida đại tát mãi nổi tiếng trong đế quốc cũng không có được.

Ý niệm trong đầu thay đổi, ngọc thủ xinh đẹp của nàng cầm lấy một chiếc lông vũ màu đỏ.

Đó là vật phẩm duy nhất trong vòng tai không gian. Nhưng khi Juliana lấy chiếc lông ra, thân thể không nhận được hơi run rẩy.

Nàng nhận ra lai lịch của chiếc lông vũ này, hơn nữa quan trọng hơn là, trong chiếc lông vũ này có cất giấu một bí mật to lớn, đối với bộ tộc thiên hồ thì đó là một cơ mật trọng yếu.

Juliana hơi nghiêng đầu, trong đầu xuất hiện rõ thân ảnh của người kia.

Hắn lại là một ma pháp sư, hơn nữa vừa ra tay, đã tặng nàng một phần đại lễ, khiến nàng không thể cự tuyệt được, nhân tình này thực sự quá lớn.

Tiểu Ân trở về gian phòng đơn sơ của mình, đầu tiên nhìn tiến độ tu luyện của đám người Đức Lỗ Phu. Biểu hiện của ba người tốt hơn nhiều so với dự đoán của Tiểu Ân, căn bản không lùi biếng tí nào, cẩn thận hoàn thành một cách tỉ mỉ, chẳng những hoàn thành nhiệm vụ Tiểu Ân giao, mà còn dùng thời gian thừa còn lại để khổ luyện.

Thấy bọn họ, Tiểu Ân nhớ lại đoạn thời gian đầu khi mình tiếp xúc với ma pháp.

Không thể không nói, Kim và Lai An cùng với đám người Đức Lỗ Phu, một khi trở thành đệ tử của ma pháp sư chính thức, là có cơ hội để tiến giai. Sự cố gắng của bọn họ hơn hẳn đám người Benson và Nepal.

Có lẽ, trong thời gian ngắn, sự tiến bộ của Kim và đám người Đức Lỗ Phu không so được với những nhân tài có thiên phú tuyệt đỉnh như Benson, nhưng hơn mười năm nữa, có lẽ song phương sẽ không cách biệt nhau mấy.

Bởi vì chỉ có khổ học nhưng không có tiến bộ, mới biết được gian khổ trong đó, không dám buông lỏng. Mà đám người Benson và Nepal khuyết thiếu kinh nghiệm đó, ngay cả khi biết đạo lý đó nhưng không có kinh nghiệm đau khổ, cho nên yêu cầu đối với bản thân chắc chắn không thể so được với bọn họ.

Cảm thụ cường độ năng lượng trên thân thể đám người Đức Lỗ Phu, Tiểu Ân hài lòng gật đầu.

Tư chất của bọn họ mặc dù không thuộc loại tuyệt đỉnh, nhưng không dưới Kim và Lai An, nếu tập luyện thêm quảng bá thể thao, chắc chắn thành tựu của bọn họ sau này không chỉ dừng ở ma pháp sư chính thức.

Về tới phòng mình, Tiểu Ân lấy mắt kính ra, thuận lợi tiến vào Nhất Hào không gian.

Hình ảnh Juliana xinh đẹp lại một lần nữa hiện ra, nhưng biểu hiện của Nhất Hào lại thân thiết hơn nhiều, không chút tự hiềm kéo lấy cánh tay Tiểu Ân, vui sướng kêu lên: “Chủ nhân, ngài đã tới!”

Mắt Tiểu Ân sáng lên, cười nói: “Đúng vậy, ta đã trở về, bắt đầu tu luyện thôi, nếu không sẽ thua kém đám người Đức Lỗ Phu.”

Nhất Hào mân mê cái miệng nhỏ của mình, nói: “Chủ nhân, ngài xem Juliana tiểu thư ở ngoài hay ta xinh đẹp hơn?”

Tiểu Ân ngần ra, không thể giải thích được, Nhất Hào chỉ là một đoạn chương trình, còn Juliana là một con người chân thực, làm sao có thể so sánh hai người với nhau chứ?

Nhưng hắn lập tức nghĩ ra, Nhất Hào đã thêm vào chương trình nội mị, có lẽ đã phát sinh một số biến hóa dị thường.

Hắn ung dung cười nói: “Nhất Hào, không phải ngươi nói ngươi yêu Juliana tiểu thư sao, vậy ngươi so sánh vẻ đẹp với nàng để làm gì?”

Nhất Hào cúi đầu trong chốc lát, bộ dáng ngây thơ đủ khiến bất cứ kẻ nào rung động.

Nếu như là trước kia, chỉ sợ Tiểu Ân đã điên đảo thần hồn, nhưng từ khi tu luyện từ trường hồng trĩ, Tiểu Ân đã có năng lực miễn dịch với động tác của Nhất Hào.

Mặc dù trong mắt của hắn, chỉ xem những cử chỉ của Nhất Hào như những trò đùa tiêu khiển mà thôi, nhưng hắn phải ẩn giấu trong lòng, sợ gây xích mích với Nhất Hào.

“Được rồi, nhanh an bài đi, ta muốn luyện công.” Tiểu Ân nói xong, lập tức ngồi xuống, trước mặt hắn hiện ra một tấm màn hình.

Hiện giờ trong không gian hư cấu, thời gian nghịch soa đã đạt tới bốn mươi lăm lần, mỗi ngày hắn dành tám tiếng để tiến vào Nhất Hào không gian, tức hắn có thêm ba trăm sáu mươi mấy giờ.

Trong khoảng thời gian đó, hắn chỉ ngồi trước màn hình, không biết mệt mỏi, thực hiện đúng một động tác, giống như một đoạn chương trình, không có bất cứ biến hóa gì.

Có lẽ do hắn cố gắng, nên dù không nắm giữ phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cao cấp, nhưng tốc độ tiến bộ không hề kém hơn nhất tinh ma pháp sư bình thường.

Đương nhiên, khi tu luyện lực lượng tinh thần, tinh lực của Tiểu Ân đặc biệt tập trung cao độ, dường như không cảm giác được sự trôi đi của thời gian, cho nên hắn mới cảm giác, mấy trăm giờ chỉ như một giây.

Rốt cuộc, Tiểu Ân hoàn thành công khóa hôm nay, mỹ mãn đứng dậy.

“Chủ nhân!” Nhất Hào giống như quỷ mị vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh Tiểu Ân.

Mặc dù đã sớm biết Nhất Hào có năng lực thần kỳ này, nhưng Tiểu Ân vẫn có chút hải hùng, nếu như vẫn ở cùng một chỗ Nhất Hào, sớm muộn gì hắn cũng bị nó hù dọa tới vỡ tim.

“Chuyện gì?”

“Ta phát hiện một đoạn nói chuyện, ngài nghe chứ?”

Ánh mắt Tiểu Ân ngưng trọng lại, hắn đương nhiên biết, Nhất Hào tuyệt đối không rồi hơi mà đi nghe những tin tức nhảm nhí, nếu bị Nhất Hào chú ý tới, chuyện này có mười phần liên quan tới hắn.

“Bật lên cho ta nghe!”

“Vâng!”

Trước mặt Tiểu Ân hiện lên một hình ảnh.

Trong hình ảnh này, có một bóng dáng quen thuộc đối với Tiểu Ân, chính là người ngày hôm nay đã lén ước định với hắn, Klee tát măn.

Lúc này, vị tát măn trẻ tuổi tới một nơi hẻo lánh, tiến vào một căn phòng cũ nát.

Chỗ này thuộc địa bàn gia tộc Berwick, nhìn người gác cổng là biết. Hơn nữa phòng ốc ở đây mặc dù mục nát, nhưng cảnh sắc lại tú lệ, không nhiễm một hạt bụi, hiển nhiên nhân vật ở bên trong có thân phận đặc thù, tuyệt đối không phải hạng người bình thường.

Quả nhiên khi tới trước phòng, Klee không đẩy cửa mà vào, chỉ cúi đầu thật sâu trước cửa nói:

-Lão tổ tông, con tới thỉnh an ngài.

Một âm thanh già nua truyền ra từ trong phòng:

-Klee, trong lòng ngươi tràn ngập sự bàng hoàng, vui mừng, do dự, thậm chí còn có chút sát khí. Ai, trong đám người đồng lứa, ngươi được coi là nhân vật kiệt xuất, có chuyện gì mà khiến ngươi biến thành như vậy?

Lông mày Tiểu Ân hơi nhíu lại, mặc dù hắn không biết nhân vật ở trong phòng là ai, nhưng nghe hắn nói ổn định như vậy, trong lòng Tiểu Ân mơ hồ có chút ngơ ngẩn.

Sắc mặt Klee thay đổi, hắn vội vàng nói:

-Lão tổ tông, con tới báo cho ngài một tin vui.

-A, có việc vui gì?

-Con đã tìm được một nhất tinh ma pháp sư mới có mười tám tuổi.

-Cái gì?

Thanh âm trong phòng chợt cao vút lên, âm thanh vững vàng dường như trường tồn vĩnh cửu, rồi cuộc xuất hiện sự biến hóa nhỏ.

-Mười tám tuổi đã thành nhất tinh ma pháp sư chính thức? người chờ một chút.

Một lúc sau, đạo âm thanh lại truyền đến:

-Không sai, gần đây quả thực có người ở ma pháp công hội trong thành Hollywood trở thành nhất tinh ma pháp sư, hơn nữa hẳn chỉ mới mười tám tuổi.

Nghe được câu này, trên người Tiểu Ân không nhịn được nổi lên một trận da gà. Trong lòng hẳn rung động vạn phần, lão già ở trong phòng cuối cùng là ai, lại có năng lực khó tin này, ngay cả tin tức trong ma pháp công hội cũng có thể tra được.

Thần sắc của Klee không biến hóa chút nào, dường như đã sớm biết lão tổ tông có năng lực đó, hẳn càng thêm cung kính nói:

-Lão tổ tông, con đã nói qua với hẳn, hẳn nguyện ý ra tay đối phó hoàng kim sa trùng, hơn nữa sau khi thành công, giao trứng hoàng kim sa trùng cho Harrison.

-Ừ, người làm tốt lắm.

Âm thanh già nua khôi phục lại bình tĩnh hỏi:

-Hẳn đưa ra điều kiện gì?

-Không có bất cứ điều kiện gì.

-Cái gì! Chẳng lẽ hẳn định trợ giúp miễn phí?

-Đúng vậy, bởi vì hẳn là bằng hữu của Harrison, thậm chí ở hồ Stanco, hẳn từng cứu Harrison một lần.

-Hắc, hắc...

Thanh âm già nua đột nhiên trầm thấp xuống, nói:

-Klee, ta đem cơ hội tiến vào mộ địa của các triều đại tât mãn cho Harrison, người có chút bất mãn đúng không?

Thân thể của Klee khẽ run lên, nói:

-Lão tổ tông, quyết định của ngài chính là quyết định của gia tộc Berwick, Harrison là đệ đệ của con, con không có chút bất mãn nào cả.

Đứng xem bên cạnh, Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, Klee mặc dù là đại ca của Harrison, nhưng tính cách của hai người lại khác nhau. Hẳn có thể vừa gặp đã kết thân với Harrison, nhưng với Klee thì nhiều nhất chỉ có quan hệ lợi ích, tuyệt đối không thể kết giao sâu đậm.

-Ai, Klee, tâm tư của người làm sao mà ta không biết chứ?

Người trong phòng thần nhiên thở dài một tiếng nói:

-Kỳ thực, không chỉ có người, ngay cả phụ thân người, huynh đệ, còn có đám thúc bá, đều rất oán hận. Trên thực tế, ngay cả ta cũng đổ kị với Harrison.

Những câu này vừa nói ra, chẳng những Klee ngây người, ngay cả Tiểu Ân cũng bị mê hoặc.

-Klee, người cảm thấy Harrison có gì khác so với chúng ta?

Klee chăm chú tự hỏi một chút nói:

-Harrison quả thực khác so với chúng ta, từ nhỏ hẳn không bị trở ngại gì, linh vật của hẳn cũng không do hẳn thu hoạch mà là do ngài chỉ định, hơn nữa còn trợ giúp hẳn.

-Hắc, hắc, người nói, ra đối tốt với hắc, sủng ái hắc quá phải không?

Klee trầm mặc xuống, mặc dù hắc không nói ra, nhưng không nghi ngờ gì đã thâm công nhận điều này.

Lão nhân thở dài một tiếng nói:

-Klee, sinh ra trong đại gia tộc như chúng ta, đối với các người mà nói, không nghi ngờ gì có điểm khởi đầu rất tốt. các người có thể dễ dàng đạt được những điều mà người bình thường không thể đạt được. Nhưng các người phải chịu đựng áp lực lớn hơn người bình thường. Cho nên khi các người tu luyện, cũng nơm nớp lo sợ, không dám chậm trễ, đối xử với người khác lại càng cẩn thận, không dám tùy ý làm theo ý mình.

Khuôn mặt Klee chậm rãi thả lỏng xuống, hơn nữa khuôn mặt còn lộ vẻ buồn bã. Lão nhân này có thân phận đặc thù, hơn nữa giọng nói còn mang theo sự thuyết phục cường đại, khiến tâm tư của người khác dao động mãnh liệt, những gì hắc chôn sâu trong lòng dần hiện lên rõ ràng.

-Những người từ gia tộc chúng ta đi ra ngoài, ngoài những nhân vật bình thường, còn lại chia làm hai loại khác nhau.

Lão nhân tiếp tục nói:

-Có những người không chịu được áp lực, sẽ chỉ biết ăn uống chơi đùa, còn lại sẽ trở thành tinh anh của đế quốc, thậm chí trở thành trụ cột của đế quốc.

Hai mắt Klee mở hồ tỏa sáng, không hề nghi ngờ, hắc đã xem mình thuộc loại hàng ngũ tinh anh, mặc dù bây giờ chưa có khả năng, nhưng chuyện sau này ai mà biết được?

Lão nhân không chú ý tới vẻ mặt hắc, tiếp tục nói:

-Nhưng trong các người, còn xuất hiện một loại người khác, người như thế không cần cơm áo mặc, không ai dám giương oai trên đầu hắc, chỉ trong đại gia tộc mới có khả năng xuất hiện.

Klee ngẩn ra, thốt lên nói:

-Là Harrison?

-Không sai, chính là Harrison.

Lão nhân nhẹ giọng nói:

-Trên con đường tu luyện, mặc dù Harrison không bằng các người, nhưng hắc có một tâm hồn chân thành, loại tính cách này là do thần linh ban cho, rất khó bồi dưỡng thành được.

Khuôn mặt Klee biến đổi, hắc không nghĩ ra, lão nhân lại đánh giá Harrison cao như vậy.

-Harrison có trái tim chính trực, đối xử nhiệt tình với mọi người. Mặc dù hắc rất dễ bị người khác tính kế, nhưng những cường giả chân chính sẽ tiếp nạp Harrison, bởi vì bọn họ dễ dàng cảm nhận được bản chất của Harrison, có lẽ do thương xót, hoặc xuất phát từ sự yêu thích. Tóm lại, trước những nhân vật hàng đầu, Harrison sẽ không phải chịu thua thiệt.

Klee há to miệng, lần này lão nhân giải thích cho hắc, khiến hắc rất khó hiểu.

Trong phòng truyền ra tiếng thở dài, lão nhân bắt đầu nói:

-Có lẽ đợi người đạt tới thành tựu như ta, người mới có thể hiểu được ý của ta.

Hai mắt Klee phát sáng, trong kiếp này có thể đạt được thành tựu giống như lão nhân, cả đời hắc không ân hận.

-Tóm lại, người nhớ kỹ, trong gia tộc của chúng ta, chỉ có Harrison mới có khả năng tiến vào mộ địa của các triều đại tât mẫn, hấp dẫn mấy linh hồn cấp chín.

Lão nhân dừng lại một chút rồi thì thào nói:

-Đây là biện pháp duy nhất để gia tộc Berwick chúng ta thu được linh vật cấp chín, ta tuyệt đối không để cho một sai lầm nào xảy ra.

Khuôn mặt Klee căng thẳng, nói:

-Vâng.

Là một thành viên của một gia tộc thế gia tât mẫn, hẳn đương nhiên hiểu tầm quan trọng của linh vật cấp chín đối với một gia tộc.

Đột nhiên, Klee ngẩng đầu lên nói:

-Lão tổ tông, chẳng lẽ lúc đầu ngài chỉ định cho Harrison kết hợp với linh hồn thể của ma thú cấp 4, cũng đã cân nhắc đến hôm nay?

Lão nhân không lên tiếng, một lúc lâu sau mới hòa hoãn nói:

-Tên ma pháp sư Tiểu Ân kia là người như thế nào, hẳn đối đãi với Harrison như thế nào?

-Tên Tiểu Ân kia...

Klee trầm tư trong chốc lát, cẩn thận nói:

-Hắn là một người ẩn nhẫn, tuyệt đối không thể khinh thường.

Trong Nhất Hào không gian, Tiểu Ân thất kinh, không thể ngờ được Klee lại đánh giá mình cao như vậy, thực là ngoài mong đợi.

-Lúc đầu Tiểu Ân mang theo ba học đồ tiến vào thành, đúng lúc Harrison lại ra ngoài. Thủ vệ trong tộc an bài cho bọn họ ở trong một gian phòng khác đơn sơ, sau khi Harrison trở về, con cũng đi theo, điều kiện sống ở nơi đó còn kém hơn của hạ nhân.

Klee hít sâu một hơi, sắc mặt âm trầm nói:

-Nhưng bọn Tiểu Ân không hề oán giận, con cẩn thận quan sát, dù là Tiểu Ân hay ba gã học đồ của gã, dường như không để chuyện này trong lòng.

Trong phòng truyền đến âm thanh của lão nhân:

-Không sai, tên Tiểu Ân này quả thực là người trầm ổn.

Lão nhân thần nhiên nói:

-Căn cứ theo tin tức mà ta thu được, khi Tiểu Ân tiến hành khảo hạch, hẳn có cả đạo cụ không gian và ma pháp trượng. Lấy năng lực của hắn, chắc chắn là do gia tộc hoặc sư phụ tặng cho. Hắc hắc, với thân phận của hắn, lại có thói quen giấu diếm như vậy, a, lại còn không nóng nảy, tuổi còn trẻ mà đã tấn chức thành ma pháp sư chính thức.

Tiểu Ân lộ ra ánh mắt xem thường, từ trước tới nay, hắn không ở tổng một gia tộc quyền thế nào cả, nếu như không phải thấy được cuộc sống xa hoa trong vũ hội, hắn cũng không biết, cuộc sống của những người này ra sao.

Cho nên ở chỗ này, hắn không cảm thấy có gì không đúng, nhưng làm như vật lại rước phải nghi ngờ không cần thiết, thực là oan uổng mà.

-Lão tổ tông, ngài xem Tiểu Ân có làm ra những chuyện gây hại với Harrison không?

Klee cẩn thận hỏi.

-Chưa chắc, nhưng không thể không đề phòng.

Lão nhân cười hắc hắc nói:

-Hai ngày nữa, người dẫn Tiểu Ân và Harrison tới đại sa mạc, ta sẽ đi theo bọn chúng. Nếu như tên Tiểu Ân lấy được trứng Hoàng Kim sa trùng, tự nhiên ta sẽ cho hắn chỗ tốt. dù sao, hắn cũng là vị ma pháp sư thiên tài, nếu cùng hắn giao hảo, dù đối với Harrison hay gia tộc chúng ta, cũng là chuyện tốt. Bất quá, nếu hắn không biết điều... hừ.

Tiếng hừ nhàn nhạt đập vào tai Tiểu Ân, giống như một thanh búa lớn nện vào đầu hắn, khiến hắn rùng mình.

-Lão tổ tông, nhưng Hoàng Kim sa trùng cảm giác quá nhạy cảm, nếu ngài ở đó, chỉ sợ...

-Không sao cả, khi tới gần khu vực của sa trùng, ta sẽ không đi vào, ngoài Tiểu Ân và Harrison ra, không được cho kẻ nào được phép tiến vào.

Nghe lời nói tràn đầy tin tưởng của lão nhân kia, lúc này Klee mới thở phào một hơi.

-Tốt lắm, người lui xuống an bài đi.

Lão nhân phân phó:

-An bài cho thỏa đáng, đừng để Harrison nghi ngờ.

-Vâng.

Klee vội vàng thi lễ, rồi cáo từ rời đi. Khi Klee rời đi, lão nhân mới thì thào nói:

-Linh vật cấp chín, nếu như có thể để Harrison sử dụng, vậy gia tộc Berwick sẽ trở thành gia tộc vinh quang nhất tổng bộ tộc thanh lang.

Nhìn bóng lão nhân chậm rãi đóng cửa, Tiểu Ân đột nhiên hỏi:

-Nhất Hào, người thấy rõ hình dạng của lão nhân đó chứ? Tại sao không thấy hình của lão.

-Bởi vì trong phòng của lão nhân có một lá chắn năng lượng kỳ lạ, tôi không thể nào đụng vào đó.

Nhất Hào vội chuyển giải thích.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, xem ra ruồi máy khi đối mặt với cao cấp tạt măn cũng bị hạn chế, không thể không kiêng kỵ gì mà điều tra như trước nữa.

-Chủ nhân, hiện tại ngài đã chuẩn bị rời đi chứ?

Nhất Hào dò hỏi.

-Rời đi?

Tiểu Ân không hiểu hỏi:

-Tại sao phải rời khỏi nơi này?

-Ngài không thấy cuộc nói chuyện của hai người bọn họ sao, bọn họ muốn tính kế với ngài.

-Tính kế ta?

Tiểu Ân xem thường, cười lạnh một tiếng nói:

-Có người ở bên cạnh giám sát, bọn họ đừng nghĩ tới việc tính kế với ta.

-A?

Nhất Hào khó hiểu hỏi:

-Chủ nhân, chẳng lẽ ngài chuẩn bị giúp bọn chúng đi tìm trứng hoàng kim sa trùng?

-Tất nhiên, tại sao lại không giúp chứ?

Tiểu Ân hỏi ngược lại.

Khuôn mặt của Nhất Hào trở nên thú vị, nó suy nghĩ nửa ngày mới sâu kín nói:

-Chủ nhân, tôi hiểu rồi.

-Người hiểu gì?

Tiểu Ân tò mò hỏi.

-Tôi hiểu suy nghĩ của loài người rất khó nắm bắt.

Nhất Hào nghiêm túc nói.

Tiểu Ân dở khóc dở cười nhìn nó, bất đắc dĩ nói:

-Nhất Hào, người đã nghe cuộc nói chuyện của bọn chúng thì nên biết, bọn chúng thu được trứng Hoàng Kim sa trùng, người được lợi là Harrison. Đã như thế, tại sao ta lại từ chối không giúp chứ?

-A, ngài nói vì Harrison, ngài nguyện ý bị lợi dụng?

-Không phải là lợi dụng.

Tiểu Ân trầm ngâm nói:

-Phải nói là lợi dụng lẫn nhau. Một khi ta lấy được trứng Hoàng Kim sa trùng, lão già kia cũng đã nói, sẽ đưa ta thù lao khiến ta hài lòng. Hơn nữa, nếu Harrison thực sự chiếm được linh vật cấp chín, như vậy chẳng khác gì ta có được một vị minh hữu có thực lực khổng lồ, cuộc mua bán này, không lý do gì ta không làm.

Nhất Hào hơi sững sờ, ý nghĩ phức tạp này có lẽ vượt phạm vi lý giải của nó, nó không thể phán đoán được cũng là chuyện bình thường.

-Được rồi, nếu ngài làm như thế, ta ủng hộ ngài.

-Cảm ơn.

Hai tay Tiểu Ân nắm lại, tổng mắt hắc hiện lên một tia sáng:

-Sau khi học được thuật triệu hoán Viêm Ma, ta còn chưa biết năng lực cực hạn của nó, có lẽ lần này có thể chính thức buông tay thử một lần.

Lông mày Nhất Hào cau lại, yên lặng nhìn Tiểu Ân, trong đầu nó hiện lên ý nghĩ, có lẽ Tiểu Ân muốn thử nghiệm thực lực chính thức của Viêm Ma, cho nên mới lựa chọn như thế....

Sáng sớm hôm sau, Harrison lập tức tới, hắn đi thẳng vào vấn đề hỏi Tiểu Ân làm sao quen Juliana.

Tiểu Ân lập tức triển khai phương pháp cần khôn đại na di, chuyển đề tài này sang chuyện vũ hội ngày hôm qua.

Nói đến vũ hội ngày hôm qua, Harrison lập tức trở nên háng hái, hắn không ngừng đàm luận đám thiếu nữ xinh đẹp ở đó, hơn nữa còn kể cho Tiểu Ân biết chiến tích vĩ đại của mình.

Tiểu Ân cẩn thận không chees câu chuyện, mỗi khi có xu hướng chuyển sang chuyện của Juliana,, hắn lập tức lái sang chuyện khác. Đợi Harrison thao thao bất tuyệt, khô cả miệng lưỡi, lúc đó mới phát hiện ra, thì Tiểu Ân lấy cớ tu luyện mà chuồn mất, còn đám người Đức Lỗ Phu thì không biết chuyện của Juliana, dù Harrison có hỏi cũng không thu được tin tức gì.

Đương nhiên, Tiểu Ân cũng không rời đi, bởi vì hắn vừa đi ra ngoài đã bị Klee chặn lại.

Đối với vị Lang Nhân tạt măn này, Tiểu Ân không có nhiều hảo cảm, đặc biệt khi nghe câu chuyện ngày hôm qua giữa hắn và lão tổ tông của gia tộc Berwick, Tiểu Ân càng không xem hắn là bằng hữu.

Nhưng biểu hiện ra bên ngoài, vẫn phải thân thiết với hắn..

-Tiên sinh Tiểu Ân, ngài tính khi nào tới đại sa mạc?

Nói chuyện phiếm nửa ngày, cuối cùng Klee không nhịn được hỏi/

-Đương nhiên là hai tháng sau.

Tiểu Ân không do dự nói:

-Người không phải nói, hai tháng sau mới tới kỳ sinh sản của Hoàng Kim sa trùng sao?

-Đúng vậy.

Klee cười khổ nói:

-Tiên sinh Tiểu Ân, mặc dù chỉ còn hai tháng nữa, nhưng từ đây chạy tới sa mạc Sahara, ít nhất phải mất hơn một tháng.

-Không sao cả.

Tiểu Ân vung tay, ra hiệu nói:

-Ta sẽ bay tới đó, đến lúc đó mang theo Harrison cùng đi là được.

-Không được.

Klee quả quyết nói:

-Harrison không biết chỗ đó ở đâu.

-Hắn không biết?

-Đúng vậy, chúng ta không nói cho hắn biết.

Klee mỉm cười bịa chuyện nói:

-Bởi vì chúng ta muốn hắn ngạc nhiên và bất ngờ, cho nên mới cố ý giấu hắn.

Tiểu Ân cười lớn mấy tiếng nói:

-Không sai, đến lúc đó khiến hắn ngạc nhiên và vui mừng, thực không biết, sau khi biết chuyện hắn hưng phấn như thế nào?

Klee và Tiểu Ân cười khan mấy tiếng, nhưng có chút miễn cưỡng. xem ra Klee có chút không cam lòng đối với quyết định của lão tổ tông. Nhưng bằng vào năng lực của hắn, thực không có cách nào phản kháng.

Tiểu Ân cố ý trầm ngâm trong chốc lát nói:

-Được rồi, chúng ta xuất phát, ta tới ma pháp công hội tiếp nhận nhiệm vụ tìm kiếm trứng sa trùng bình thường, yêu cầu Harrison đồng hành cùng ta.

Đôi mắt Klee hiện lên vẻ kinh ngạc, nhưng lập tức trở nên thư thái, nói vậy hắn cũng biết quy định cổ quái của ma pháp công hội trong đế quốc Lang Nhân.

Tiểu Ân gật đầu với hắn nói:

-Tiên sinh Klee, xinh ngài chuẩn bị cho ta một cỗ xe ngựa, ta và ba đệ tử sẽ đi cùng nhau. Mặc dù bọn chúng sẽ không tiến vào đại sa mạc nhưng ở bên ngoài nhìn một chút cũng tốt.

-Tốt, đo là chuyện nhỏ, ngài không phải lo lắng.

Klee cam đoan nói.

Ngồi trên xe ngựa xa hoa, nhìn thành thị từ từ khuất sau tầm mắt, Harrison thở dài một tiếng nói:

- Tiểu Ân, người không định gặp tiểu thư Juliana sao?

Tiểu Ân tức giận nói:

-Harrison, người không nói ai bảo người cầm đầu. Ta đã sớm nói với người, ta và cô nàng Jaliana kia không có quan hệ gì mà.

-Thật không, nếu không có quan hệ, sao người lại đưa cho người ta một chiếc vòng tai? Còn nữa, tại sao nàng lại nhận nó?

Tiểu Ân lộ ánh mắt xem thường nói:

-Ta thấy cái vòng tai đó đẹp, nên mới tặng nàng, chẳng lẽ không được sao?

-Nói vậy, cái vòng tai đó thì đẹp cái nỗi gì? So sánh được với nàng chứ.

-Điều đó chưa chắc, chẳng lẽ người chưa nghe nói qua, mỗi người có một sở thích riêng à? Có lẽ nàng ta thích sự tinh xảo của chiếc vòng tai đó.

-Thật không?

Harrison nghiêng đầu suy nghĩ một chút, đột nhiên hỏi:

-Thế tại sao nàng lại biết tên người?

Tiểu Ân sững sốt, vấn đề này khó giải thích đây.

Đôi mắt chuyển động, hần hít sâu một hơi nói:

-Được rồi, Harrison, nếu người đã hỏi, ta cũng thẳng thắn nói với người.

Khuôn mặt của Harrison nhất thời lộ ra vẻ vui mừng, nói:

-Rất tốt, thế mới là huynh đệ tốt, nói nhanh lên nào!

Vẻ mặt của Tiểu Ân trở nên trang nghiêm, ánh mắt nghiêm túc nói:

-Nói thật, bởi vì ta và tiểu thư Juliana có tình ý với nhau.

-Cái gì?

Harrison mở rộng miệng sới ra, cả hàm răng cũng lộ ra. Mặc cho hần suy đoán thế nào, cũng không thể tưởng được, Tiểu Ân lại kể ra tin tức động trời như vậy.

Nếu như là người bình thường nói, Harrison tuyệt đối không tin.

Nhưng Tiểu Ân thì khác, buổi tối hôm đó, Harrison tự mình đưa vòng tai cho Juliana hần thấy vẻ mặt biến hóa của nàng, nên tin tưởng lời nói của Tiểu Ân vài phần.

-Ai...

Tiểu Ân xúc động thở dài một tiếng nói:

-Juliana vốn xuất thân từ danh môn, mà ta chỉ là một ma pháp sư nho nhỏ, tứ cố vô thân, chênh lệch giữa chúng ta rất lớn. cho nên ta mới trả lại vật đính ước cho nàng..

Harrison càng mở miệng lớn ra, khiến Tiểu Ân lo lắng, tên này có vị vỡ miệng hay không.

-Tiểu, Tiểu Ân, người không gạt ta đó chứ?

Tiểu Ân xem thường liếc mắt nhìn hần, nói:

-Vòng tai này vốn thuộc về Juliana, nếu như người không tin, có thể tới hỏi nàng, sẽ biết thôi.

Harrison trầm ngâm một chút, ghi tạc những lời này vào trong lòng, quyết định, lần sau gặp lại, phải hỏi cho rõ.

Nhìn Harrison trầm mặc, trong lòng Tiểu Ân mơ hồ có chút lo lắng hỏi:

-Này, người không sao chứ?

Harrison lắc đầu cười nói:

-Không có việc gì.

-Nhưng ta thấy hình như người có chuyện.

-Ai, người không phải là người ở đế đô, nên không hiểu suy nghĩ của chúng ta.

Harrison hiếm khi thở dài nói:

-Từ nhỏ, Juliana đã rất xinh đẹp rồi, cả đế đô, không, không chỉ cả đế đô, ngay cả hoàng thất của các đế quốc khác cũng đều biết. Đáng tiếc tới bây giờ chưa có ai khiến nàng động tâm. Những thanh niên quyền quý ở đế đô như ta, không ai không muốn ôm mỹ nữ về nhà, vậy mà cuối cùng lại để người ngoài độc chiếm thực là tức chết mà.

Tiểu Ân ngẩn ra, hồ nghi liếc mắt nhìn hắn một cái, nói:

-Harrison, người tin lời ta?

-Nói nhảm.

Harrison nhú mày nói:

-Cho tới giờ, Juliana chưa bao giờ tiếp xúc thân mật với nam nhân nào ngoài đại tát măn Dida. Nếu như nàng không phải có ý với người, sao lại nhờ ta nói với người.

Tiểu Ân không nhịn được cười, đừng nói mình vừa đưa cho nàng một phần đại lễ, dù không có phần đại lễ này thì ngày xưa khi mình ở ốc đảo, tốt xấu gì mình cũng đã cứu nàng một mạng.

Hơn nữa lúc đầu nàng nói ra, chỉ đơn thuần là do cảm kích ân cứu mạng của Tiểu Ân, nhưng không có tư tình nam nữ gì cả.

Nhưng chuyện qua lời kể của Harrison lại trở nên minh bạch không rõ ràng, khiến Tiểu Ân dở khóc dở cười.

-Quên đi.

Harrison vung tay nói:

-Tiểu Ân, người lần này tới đại sa mạc, chuẩn bị tìm bao nhiêu trứng sa trùng?

-A, ma pháp công hội dường như cũng không yêu cầu số lượng.

Harrison lắc đầu nói:

-Mặc dù không yêu cầu số lượng, nhưng nếu người tìm được một trăm trứng sa trùng, chắc chắn người sẽ nổi danh.

Tiểu Ân chần chờ một chút, nói:

-Không phải cần như thế chứ.

-Không.

Harrison tùy tiện nói:

-Ta hiểu được suy nghĩ của người. Người yên tâm đi, ta nhất định sẽ giúp người.

Tiểu Ân không thể giải thích được đành lắc đầu. Trong lòng hắn có chút hối hận, không nên lấy Juliana ra làm trò đùa. Nhưng hắn không ý thức được, mặc dù hắn nắm giữ được từ trường hồng tri, không bị ảnh hưởng bởi lực hấp dẫn của từ trường nội my, nhưng bản thân Juliana là một vị thiếu nữ cực kỳ xinh đẹp, dù không có từ trường nội my, cũng khiến nhiều người điên đảo.

Là nam nhân bình thường, có chút hứng thú đối với nữ nhân là chuyện bình thường, cho nên hắn mới đem nàng ra làm trò đùa.

Nói cho cùng, đây chỉ là một hành vi vô thức mà thôi, có điều người trong cuộc không có phát giác ra mà thôi.

Hai người Tiểu Ân ngồi tổng xe ngựa, được một người hầu trong gia tộc Berwick hộ tống, trải qua thời gian một tháng, cuối cùng, cũng tới sa mạc Sahara trong truyền thuyết.

Đại sa mạc rất hoang vu. Dù là ở rìa sa mạc cũng không tìm thấy một ngọn cây ngọn cỏ nào cả.

Xa xa, chỉ có những khối đá to nhỏ, cùng với bầu trời màu xanh biếc, bụi vàng của cát, từ đầu tới cuối, đại sa mạc rất yên tĩnh...Gia tộc Berwick phái ra ba gã cao cấp đi theo hai người Tiểu Ân. Ba gã đại tát măn này không thuộc gia tộc Berwick mục đích lần này của họ là để giám sát Tiểu Ân, bảo đảm hai người an toàn khi giao thủ với sa trùng, hơn nữa còn phải thu được trứng sa trùng.

Đương nhiên, khi cần, ba gã đại tát măn cao cấp cũng sẽ ra tay viện trợ, nhưng một khi bọn họ ra tay thì là lúc đợt thì luyện kết thúc.

Mặc dù Tiểu Ân không nhận ra ba người này, nhưng hẳn biết trong ba người có một người có sứ mạng dẫn bọn họ tới khu vực của Hoàng Kim sa trùng.

Dù là kiếp trước hay kiếp này, thì đây là lần đầu tiên Tiểu Ân tiến vào sa mạc.

Nhìn sa mạc hoang vu, từng đợt cát cuộn cuộn lại dưới chân, giống như lửa nóng, khiến người khác cảm thấy khó chịu.

Nhưng năm người mang theo bảy con lạc đà, không hề có ý niệm quay lại, di chuyển trong sa mạc rộng lớn.

Trong năm người này, Harrison tới là để tiến hành thí luyện, cho nên nhiệm vụ dẫn đường, tự nhiên do hắn đảm nhận.

Khi hắn vung tay lên, trên người nhất thời xuất hiện một đạo ánh sáng màu trắng. đạo ánh sáng màu trắng này ở trên không trung một lúc lâu, đột nhiên chuyển về một hướng.

Harrison khẽ gật đầu, ra hiệu cho người phía sau, nói:

-Hướng này, mười dặm nữa là tới, đi nhanh thôi.

Mặc dù Tiểu Ân đã sớm nghe nói qua thú nhân tât măn có năng lực dò đường trong sa mạc, nhưng tới hôm nay hắn mới được mở rộng tầm mắt.

Hắn đuổi lạc đà tới gần Harrison hỏi:

-Harrison, người làm thế nào mà phán đoán được phương hướng?

-Đương nhiên là dựa vào linh vật bạch tuộc.

Harrison nói:

-Linh vật của tât măn chúng ta là linh hồn thể của ma thú, có lực lượng thần kỳ, rất mẫn cảm với sự biến hóa của lực lượng và không khí. Cho nên chỉ cần có tât măn, không lo bị lạc đường.

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên, đáng tiếc mình lại không cần phương pháp này.

Hắn dừng lại một chút nói:

-Linh vật có phạm vi cảm ứng chứ?

-Có, linh vật càng cường đại, phạm vi cảm ứng càng mạnh, nhưng linh vật nhỏ yếu, phạm vi cảm ứng được chỉ rất nhỏ.

-Bạch tuộc của người thì sao?

-Nó vừa trải qua tiến hóa, thực lực không tồi. chỉ cần chúng ta không tiến sâu vào trong sa mạc, sẽ không bị lạc mất phương hướng.

Harrison tự hào nói.

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, đột nhiên nhớ tới một chuyện, hỏi:

-Harrison, nghe nói tât măn có thể cải tạo được đạo cụ không gian, linh vật của người có khả năng đó chứ?

-Đương nhiên là có.

Harrison cất cao giọng nói:

-Chỉ cần là tât măn, cho dù là tât măn cấp bậc thấp nhất, cũng có thể cải tạo đạo cụ không gian của các người thành không gian ngủ đông, dùng để chở ma thú to lớn.

-Các người làm thế nào?

-Không biết.

Harrison nhún vai nói:

-Đây là năng lực đặc biệt mà thần linh ban cho linh vật, cũng chỉ có thần linh mới biết chúng nó làm như thế nào.

-Thần linh? Trên thế giới này, thực sự có thần linh sao?

Harrison trầm mặc trong chốc lát, nói:

-Có hoặc không có, chỉ có trời mới biết được, dù sao ta chưa từng gặp qua.

Trải qua hai ngày di chuyển, mọi người dần trầm mặc xuống. Trong hoàn cảnh buồn tẻ này, ngay cả người có tính cách sáng khoái như Harrison cũng mất đi hứng thú nói chuyện.

Quay đầu nhìn lại, phương xa có mấy bóng đen đi theo bọn họ.

Khi tiến vào sa mạc ba gã sát mãn cao cấp chủ động đi phía sau, nhưng với năng lực đặc thù của bọn họ, muốn đi theo sau hai người Tiểu Ân là một chuyện dễ dàng.

Harrison thấy nhàm chán, lại thả linh thể bạch tuộc ra, lúc này linh thể bạch tuộc biểu hiện thái độ khác thường, ánh sáng màu trắng trở nên nồng đậm hơn, chỉ thẳng về phía trước.

- Tiểu Ân mau nhìn.

Harrison ngạc nhiên vui mừng nói:

-Chúng ta tìm được rồi.

-Cái gì? Là sa trùng sao?

Tiểu Ân dồn dập hỏi.

Đến tận bây giờ, hắn chưa biết hình dáng của sa trùng ra sao, đương nhiên có chút nóng vội.

-Đúng vậy, bạch tuộc phát hiện thấy sa trùng, hơn nữa là hai con.

Harrison hưng phấn nói:

-Chúng ta lưu lại hành lý và lạc đà, cần phải giải quyết hai mối họa này.

Dừng lại một chút, hắn lại nói:

-Hy vọng chúng nó đã tiến vào thời kỳ sinh sản, nếu không lần này chúng ta đi uống công.

Hai người Tiểu Ân lưu lạc đà lại chỗ này, hai người không lo lắng gì, bởi ở trong biển cát này, trừ khi gặp phải gió bão, nếu không lạc đà sẽ không chạy trốn.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, Tiểu Ân lấy áo giáp ra, trên tay hắn, ngoài đại kiếm ra, còn có cây ma pháp trượng.

Nhìn trang phục trước mắt của t Tiểu Ân, Harrison liền ôm bụng cười, ngay cả Tiểu Ân cũng cảm thấy xấu hổ.

Nhưng không vì thế mà hắn không mặc bộ áo giáp này, bởi vì bộ áo giáp và vũ khí ma pháp khiến hắn thêm yên tâm.

Phải biết rằng mấy thứ này, Tiểu Ân luyện chế thành khi còn là bát cấp học đồ, rất thích hợp để Tiểu Ân vận dụng, nhưng bây giờ phút này không còn nhiều ý nghĩa nữa, nhưng hắn vẫn muốn mặc nó để bảo vệ cái thân thể yếu ớt của mình.

So với uy lực của ma pháp thì thân thể loài người quả thực quá yếu ớt.

Hai người nhanh chóng lướt trên mặt đất, đặc biệt là Tiểu Ân, phát động Phong Tường Thuật trên bộ áo giáp, hắn không bay lên không trung, mà bay phía trên mặt đất khoảng nửa thước mà thôi.

Mà biểu hiện của Harrison lại càng khiến Tiểu Ân kinh ngạc. Hắn biết bạch tuộc là con ma thú hệ thủy, nếu ở tổng hồ Stanco, tự nhiên nó có thể phát huy uy lực lớn nhất, nhưng hiện giờ ở trên biển cát, năng lực của nó bị hạn chế mới đúng.

Nhưng khi Harrison vung tay lên, năng lượng vẫn biến thành hình bạch tuộc như cũ, nhưng khác ở chỗ là, mấy cái xúc tu tiếp xúc với mặt đất còn thân hình bạch tuộc thì dung hợp với thân thể của Harrison.

Nhìn qua, bản thân Harrison chính là con bạch tuộc. thân thể hắn chỉ có thêm tám cái chân mà thôi.

-Harrison, người có thể kết hợp với linh vật?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi.

-Đúng vậy, sau khi bạch tuộc của ta tiến giai, ta có thể làm được điều này.

Harrison cười hắc hắc nói:

-Nếu nó tiến giai, ta có thể biến thành bộ dạng của nó để tác chiến.

Trong lòng Tiểu Ân động, hắn mơ hồ nắm bắt được phương thức chiến đấu của tất mẫn.

Nếu như nói ma pháp sử dụng ma pháp để công kích, kỳ sỹ ma thú sử dụng vật cưỡi để chống lại ma pháp sư, còn tất mẫn cao cấp, khi linh vật của bọn họ được đề cao, có lẽ bọn họ có thể trực tiếp biến thành ma thú khi còn sống, lúc này chiến đấu với tất mẫn, giống như chiến đấu với một ma thú.

Đột nhiên, Tiểu Ân nghĩ tới linh thể cấp chín ở trong mộ địa của các triều đại tất mẫn. Nếu như Harrison thực sự có được linh thể đó, hơn nữa còn bồi dưỡng nó tới trạng thái đỉnh cao, như vậy khi gặp phải ma đạo sỹ, cũng có thể buông tay đánh một trận.

Đang cảm khái thì cách đó không xa, hai hố cát đột nhiên nổ tung lên, hai sinh vật to lớn chui từ hai hố cát lên, hướng về phía Tiểu Ân và Harrison.

Hai mắt Tiểu Ân ngưng tụ lại, cẩn thận nhìn hai ma thú.

Thân hình của chúng nó dài như một con mãng xà bình thường. nửa thân thể của chúng vẫn chôn trong sa mạc, nhưng thân thể lộ ra dài gần năm thước. đầu chúng nó lại càng to, cái mõm của chúng thì không có răng, chỉ có một hắc động hình tròn, dường như có thể nuốt cả ánh sáng vào trong đó.

Nhưng, có lẽ do hình thể của chúng quá lớn, nên động tác của chúng không nhanh, cho nên dù là Tiểu Ân hay Harrison đều có thể dễ dàng né tránh.

Hai sa trùng này không cần trúng ai, thân hình lướt ngang qua, muốn dùng thân thể to lớn để đánh hai người.

Tâm niệm Tiểu Ân động, đã bay lên trời, hắn nắm giữ quỹ đạo phi hành, khiến một con sa trùng phải chú ý tới hắn.

Động tác của Harrison khác với Tiểu Ân, thân hình vừa động, một cái xúc tu quấn vào thân hình con sa trùng.

Giác hút của xúc tu vô cùng hữu ích, vững vàng bám vào thân sa trùng, sau đó mấy cái xúc tu luân phiên nhau di chuyển, tới gần đầu sa trùng.

Sa trùng liều mạng lắc lư cái đầu lớn của mình, muốn quật Harrison xuống, nhưng đáng tiếc dù nó giãy dụa như thế nào cũng không thể lay chuyển được Harrison.

Xúc giác của Harrison cuối cùng quấn lấy đầu sa trùng, trên mặt hắn lộ vẻ vui mừng nói:

- Tiểu Ân, hạ sát thủ đi, sa trùng này có trứng.

Khi nói chuyện, tám cái xúc tu của hắn có sự biến hóa kỳ diệu.

Trong đó có hai cái xúc tu giữ cho thân hình hắn ổn định, còn sáu cái xúc tu còn lại trong nháy mắt biến thành lợi khí bén nhọn, đâm thẳng vào cổ sa trùng.

Sa trùng càng giãy dụa kịch liệt, thần sắc Harrison ngưng trọng lại, mặc dù sa trùng không có uy hiếp lớn tới hắn, nhưng nếu bị thân thể to lớn của nó đập phải, thì không phải chuyện đùa. Cho nên, từ đầu tới cuối, hắn đều duy trì trạng thái cảnh giác, không dám có chút buông lỏng.

Một trong tám cái xúc tu đâm trúng cổ sa trùng, lập tức đâm loạn ra tám hướng, dưới lực đâm to lớn của linh vật bạch tuộc, sa trùng không duy trì được lâu, cuối cùng đầu của nó bị kéo gãy.

Mất đi cái đầu để chỉ huy, thân hình to lớn của sa trùng sụp đổ, nhưng nó không chết ngay, mà chui vào hố cát, ngay cả nửa thân chôn trong cát cũng cố chui ra.

Harrison phản ứng cực nhanh, hấn vút đầu sa trùng đi, lập tức sử dụng bạch tuộc rời xa nơi đó.

Tám cái xúc tu dốc toàn lực di chuyển, tốc độ cực nhanh, không hề thua kém khoải mã.

Giải quyết xong con sa trùng đo, Harrison ngồi xem náo nhiệt, hấn không định đi hỗ trợ Tiểu Ân.

Ở trên không trung, thấy Harrison giải quyết gọn nhẹ một con sa trùng, trong lòng Tiểu Ân cảm thấy bội phục.

Nhưng hấn không biết, trước khi khởi hành, Harrison đã nghiên cứu qua ưu điểm và nhược điểm của sa trùng, cho nên mới dễ dàng đắc thủ như vậy. nhìn Harrison ra tay, Tiểu Ân biết được nhược điểm lớn nhất của sa trùng, chính là chỗ tiếp nối trong thân thể nó.

Trong lòng động, Tật Phong Thuật đơn giản được phóng ra.

Với tốc độ cực nhanh của Tật Phong Thuật, không có chuyện gì ngoài ý muốn, bắn trúng cổ của sa trùng. Nhưng Tiểu Ân lập tức phát hiện ra, mặc dù Tật Phong Thuật cường đại, nhưng thương tổn tạo ra kém hơn so với mấy cái xúc tu. Nếu như chỉ dựa vào ma pháp này để công kích, vậy phải có hơn mười cái, trăm cái cùng phát ra mới thành công cắt sa trùng thành hai đoạn.

Nhẹ nhàng lắc đầu, nhìn đầu sa trùng sinh long hoạt hổ tiến về phía mình dương oai diễm võ, tay Tiểu Ân giờ lên, một đạo gió lốc xuất hiện trước mặt sa trùng.

Lúc đầu đạo gió lốc nhẹ nhàng, nhưng chỉ một giây sau đó, nó trở nên bạo động, tạo thành một vòi rồng lớn.

Những hạt cát ở xung quanh bị lực hấp dẫn của vòi rồng, cuốn vào trong đó.

Nhưng khiến người khác phải sợ hãi, đó là vòi rồng này dường như có ý thức, xoay chuyển quanh người sa trùng.

Vòi rồng ngày càng lớn lên, thân hình to lớn của sa trùng bị hút vào trong đó.

Khóe miệng Tiểu Ân nở nụ cười, lần đầu tiên hấn thi triển ma pháp này khi xé rách quyền trục Toàn Phong Thuật.

Nhưng sử dụng quyền trục công kích khác với ma pháp do mình triệu hoán ra.

Sử dụng quyền trục để công kích, hấn không thể khống chế được phương hướng của vòi rồng, nó chỉ là một đạo gió lốc tàn phá không gian hai trăm thước xung quanh, sau đó hoàn toàn biến mất.

Nhưng hiện giờ thực lực của Tiểu Ân đủ để chủ động thi triển pháp thuật này, cho nên hấn hoàn toàn khống chế được phạm vi và phương hướng của vòi rồng này.

Hấn tùy ý khống chế độ mạnh yếu của cơn lốc, linh giác của ma pháp sư chính thức thậm chí còn giúp hấn gia tiếp được với cơn cuồng phong.

Khi vòi rồng cuốn con sa trùng vào trong., Tiểu Ân điều khiển đạo gió lốc này bay lên cao, cho nên khi trên không trung xuất hiện một tiếng nổ kịch liệt thì đầu sa trùng đã bị cơn lốc xé thành trăm ngàn mảnh, hoàn toàn mất đi sức sống.

136. Chương 23: Thôi Miên Trị Liệu Thuật

137. Chương 24: Hoàng Kim Vương Giả

Tuy rằng Tiểu Ân đã sớm báo trước sẽ có bão cát, nhưng dù Harrison hay Juliana đều không quá tin tưởng, bọn họ miễn cưỡng đi theo phương hướng của Tiểu Ân, nhưng vẫn âm thầm quan sát về phía cũ.

Tuy nhiên lời nói của Tiểu Ân một chốc sau đã được chứng thật, mặt trời vốn đang chói chang giữa sa mạc, bỗng nhiên cuồng phong gào thét, kế tiếp, cát bay đá chạy, phủ kín thiên địa. Cát gió rít gào, gạch đá bay tung tóe khắp nơi, trùng trùng lớp lớp, gào thét như thiên quân vạn mã, khiến người ta không rét mà run.

Uy thế như vậy ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng chấn động.

Nói thế nào thì hẳn cũng từng xem một ít truyền hình Internet về bão cát, nhưng bão cát xuất hiện trước mặt đều có chút ngoài ý muốn. Theo kiến thức hẳn biết trước đây, bão cát trước khi xảy ra sẽ có cảnh báo từ sớm, hơn nữa thời gian chuẩn bị cũng không quá ngắn.

Nhưng trên thế giới này, tuy rằng cơ bản có cảnh báo tương tự, nhưng thời gian chuẩn bị lại quá ngắn.

Cũng may bọn họ đã lệch khỏi đường đi của bão cát, chẳng qua bản thân ở ngay bên lề cơn bão mà thôi. Nếu không, đối mặt sức mạnh thiên nhiên cuồng bạo như vậy, đừng nói là một tên ma pháp sư nhất tinh và hai chiến tranh Tát Mãn, cho dù là ma đạo sĩ cùng với đại Tát Mãn cùng đi, khẳng định đều phải bó tay chịu chết.

Hai con lạc đà ngay khi bão cát xuất hiện liền nằm hẳn xuống, thế nào cũng không chịu di chuyển, Tiểu Ân bọn họ đành phải yên lặng đứng bên lạc đà mà bảo vệ.

- Tiểu Ân, chúng ta rời khỏi đây nhanh lên.

Juliana nhảy xuống lưng lạc đà, dịu dàng nói.

Tiểu Ân nghiêng đầu nhìn nàng một cái, trong mắt thoáng hiện lên một tia giễu cợt.

Sau khi chứng kiến sức mạnh của bão cát, mỹ nữ này bị dọa không nhẹ. Nàng ỷ vào linh vật chính mình có thể bay, cứ như vậy tiến vào sa mạc, giờ phút này có lẽ đã có chút sợ hãi và hối hận.

Nhìn thấy ánh mắt trêu chọc của Tiểu Ân, Juliana khế cắn răng, lộ ra bộ dáng hờn dỗi hiếm thấy, làm cho Harrison đứng một bên xem đến tròn mắt.

Nói đi cũng phải nói lại, đừng nói là Harrison, ngay cả Tiểu Ân có được từ trường hồng trĩ đều không kim nổi thâm nuốt nước miếng một cái.

Tên ngu ngốc Nhất Hào này, còn dám nói nữ nhân của bộ tộc thiên hồ ai cũng dựa vào nội mị từ trường hấp dẫn người khác? Yêu tinh Juliana này cho dù không có cái từ trường chết tiệt kia, vẫn có thể khiến nam nhân mê mết đến thần hồn điên đảo.

Hơi hơi quay đầu đi chỗ khác, thấy ánh mắt Harrison vẫn như trước đại ra, Tiểu Ân thẳng tay bấm mạnh vào eo lưng hắn.

Tên lang nhân Tát Mãn kêu to, nhảy cao đến ba trượng là ít. Hắn lớn tiếng hỏi:

- Là ai néo ta? Đau chết đi được!

Tiểu Ân lấy tay che mặt. Tên này thật sự làm mất hết thể diện.....

Tuy nhiên trong lòng Tiểu Ân không một chút kỳ quái.

Bởi vì hẳn dường như phát hiện, nếu lần đầu tiên gặp Juliana, nhiều nhất cũng vì nàng quá xinh đẹp mà mê say mà thôi.

Nhưng theo số lần gặp mặt tăng lên, cái loại nội mị từ trường này sẽ tác dụng vô hình đến họ mà không hề hay biết, khiến họ cảm giác từ mê say biến thành không thể tự kiểm soát.

Đây không phải do Juliana cố ý, mà nó đã là bản năng của nàng, hơn nữa nàng không thể khống chế loại năng lực khủng bố này.

Harrison và Juliana sớm đã quen biết, nếu còn có thể không chịu ảnh hưởng, đây mới kỳ quái.

Ngay cả hắn cũng như thế, nếu không có Nhất Hào cung cấp từ trường hồng tri có thể tiêu trừ ảnh hưởng của từ trường nội mị, như vậy chỉ sợ hắn cả đời này cũng phải giống như bọn công tử chốn đế đô, giành nhau mà bám váy mỹ nhân.

Juliana khẽ nhếch miệng, lòng thầm vui vẻ.

Mặc dù Tiểu Ân biểu hiện không giống Harrison, nhưng động tác quay đầu đi cùng với ánh mắt của hắn cho thấy tên này ít nhiều vẫn bị chính mình ảnh hưởng.

Vừa nghĩ đến đó, trong lòng Juliana liền trở nên vui vẻ.

- Tiểu Ân, rốt cuộc chúng ta có đi hay không?

- Không đi.

Tiểu Ân thở dài một hơi, nói:

- Chúng ta không thể bỏ hai con lạc đà này lại được.

- Tại sao?

- Đi lại trong sa mạc, bọn lạc đà này là phương tiện vận chuyển đắc lực của chúng ta. Ta cũng không muốn dựa vào hai chân của mình mà cuộc bộ trên sa mạc.

- Người không phải ma pháp sư sao. Hắn là có thể phi hành chứ.

- Không được, ma pháp của ta không thể duy trì ta bay trên sa mạc này.

Tiểu Ân không chút do dự nói.

Thành thực mà nói, lấy lực lượng tinh thần của Tiểu Ân, hơn nữa Phong Tường Thuật trên áo giáp cùng với số hàng dự trữ trong vòng cổ, tuyệt đối có thể bay ra khỏi sa mạc này.

Nhưng Harrison lại khác, đừng nói chúng sợ độ cao còn chưa có hoàn toàn chữa khỏi, cho dù trị liệu xong, dựa vào linh vật bạch tuộc của hắn, cũng không thể bay lên trời được.

Juliana quay đầu lại nhìn cuồng phong tàn phá bờ bãi, trong lòng do dự không thôi.

Đột nhiên, từ trong cuồng phong có ba bóng đen lao nhanh ra. Juliana giật thót, cổ tay vừa lật, một mảnh quang sáng màu đỏ nhạt đã dựng lên trước mặt mọi người.

- Đừng ra tay, là chúng ta.

Ba người kia còn chưa tới gần, liền gào to.

Tiểu Ân và Harrison đồng thời giật mình, Juliana không biết bọn họ là ai, nhưng hai tên này lại biết rất rõ, đây là chiến tranh Tắt Mãn theo bọn Tiểu Ân tiến vào sa mạc, phụ trách bảo hộ và giám sát.

Bất ngờ ở chỗ, không thể tin được ba người này lại chật vật như thế, hơn nữa nhìn trang phục xốc xếch, ngay cả lạc đà cũng đã đánh mất, rõ ràng bọn họ chịu không ít khổ sở trong bão cát.

- Đừng kích động, là người một nhà.

Tiểu Ân tiến lên một bước, chắn trước Juliana, nói nhỏ.

Đôi mắt Juliana vừa chuyển, quang sáng lập tức ảm đạm xuống, nhưng không hoàn toàn biến mất, hiển nhiên vẫn còn một chút đề phòng.

Ba người kia vất vả chạy tới trước mặt bọn Tiểu Ân, trong đó một tên lang nhân Tắt Mãn lớn tuổi nhất vẻ mặt xấu hổ khẽ nhìn bọn họ.

Tiểu Ân mỉm cười. Nói:

- McCree Tát Mãn, không thể tưởng được chúng ta lại gặp mặt nhanh như vậy.

Lão Lang nhân Tát Mãn này trên đầu đã nhuộm thành màu xám, lại được tắm trong bão cát, trở nên chặt vật không chịu nổi, hần cười khổ nói:

- Đúng vậy, bão cát lớn như vậy, chúng ta thật là xúi quẩy.

Harrison cười ha hả, ra vẻ vô cùng đắc ý.

Juliana hừ nhẹ một tiếng, nói:

- Người kiêu ngạo cái gì, bão cát này cũng không phải người phát hiện.

Lão Tát Mãn McCree ngẩn ra, hỏi:

- Harrison, các người lúc trước đổi hướng đi, chẳng lẽ là bởi vì trước đó đã phát hiện dấu hiệu bão cát?

Harrison chỉ vào Tiểu Ân, nói:

- Không phải ta mà là Tiểu Ân phát hiện.

McCree kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, hỏi:

- Tiểu Ân pháp sư, ngài đã tới sa mạc Sahara rồi sao?

- Không.

- Vậy sao ngài có thể phát hiện bão cát sắp nổi lên?

Lão Tát Mãn thành khẩn hỏi. Cả đời này lão ra vào đại sa mạc đã không dưới hơn trăm lần, có thể nói là một lão nhân kinh nghiệm phong phú. Nhưng thời gian phát hiện bão cát so với Tiểu Ân phải chậm hơn nhiều, tự nhiên cảm thấy khó tin. Tiểu Ân cười khổ một tiếng, hần phải giải thích thế nào đây? Cho dù chuyện gì xảy ra, hần cũng không thể để lộ sự tồn tại của Nhất Hào.

Do dự một chút, Tiểu Ân nói:

- McCree Tát Mãn, ngài đừng quên, ta là một ma pháp sư.

- Ta biết. Nhưng theo ta được biết, không có ma pháp sư nào đoán trước được sự biến đổi bất thường của thiên nhiên cả.

- Thật không?

Trên mặt Tiểu Ân thoáng cười một cách sâu xa khó hiểu, hỏi:

- Ngài có thể cam đoan biết tất cả ma pháp sao?

McCree sững sốt, chần chờ một chút, cười khổ nói:

- Làm sao có thể, thế giới ma pháp bác đại tinh thâm, đừng nói là Tát Mãn như ta, chỉ sợ ngay cả pháp sư truyền kỳ cũng chưa chắc có thể biết hết tất cả ma pháp.

Lão thở dài một hơi, nói:

- Tiểu Ân pháp sư, ta hiểu được ý tứ của ngài, thực xin lỗi.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói:

- Ngài không cần xin lỗi. Chẳng qua chi nhánh ma pháp này quả thật ít người để ý tới, hơn nữa cũng không có tác dụng gì đáng kể, chỉ là có năng lực biết trước đối với sự thay đổi thời tiết nhất định thôi.

McCree không cho là đúng, nói:

- Tiểu Ân pháp sư, ngài quá khiêm tốn, có thể biết trước tình hình thời tiết, bất kể là trong cuộc sống, hay chiến tranh đều có ảnh hưởng thật lớn, đây chính là một môn ma pháp phi thường hữu dụng nha.

- Vậy sao, thật sự đa tạ ngài khích lệ.

Tiểu Ân cười tươi nói.

McCree trầm ngâm một lát, hỏi:

- Tiểu Ân pháp sư, ma pháp này của ngài có thể truyền thụ cho người khác không? Ta nghĩ đế quốc vì loại pháp thuật thần kỳ này, khẳng định sẽ đồng ý đưa ra một cái giá khiến ngài vừa lòng.

Tiểu Ân kinh ngạc đánh giá đối phương, trong đế quốc Lang Nhân, nhân tài quả thật rất nhiều.

Lão Tát Mãn này nhanh chóng nhìn ra giá trị chân chính của dự báo thời tiết đối với một quốc gia, nếu thật sự có loại ma pháp này, hơn nữa có thể truyền bá rộng khắp, thực lực của đế quốc Lang Nhân sẽ bước sang một thời kỳ mới, tuyệt đối là một cột mốc cực kỳ quan trọng.

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân vẽ mặt tiếc nuối nói:

- McCree Tát Mãn, muốn học tập ma pháp này có yêu cầu thập phần hà khắc, đừng nói là Tát Mãn, cho dù trong số các ma pháp sư, người có thiên phú như vậy cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay. Cho nên loại ma pháp này căn bản không thể truyền bá ra ngoài.

McCree liền thất vọng, lão thở dài vài tiếng, tuy nhiên cũng không hoài nghi Tiểu Ân cố ý từ chối.

Nếu nói ma pháp này thật sự rất dễ nắm giữ, như vậy không có khả năng đến bây giờ còn không ai biết đến.

Cho nên chỉ có một khả năng, chính là như Tiểu Ân nói, bởi vì điều kiện hà khắc khó có thể học tập cho nên bị phần đông ma pháp vuϊ lấp, cuối cùng không ai nhớ đến.

- McCree Tát Mãn, hành lý và lạc đà của ngài đâu?

Harrison đột nhiên kêu lên, trên mặt hần hiện lên một tia nghi hoặc:

- Ngài nổi tiếng là một Tát Mãn tại đế quốc quen thuộc sa mạc Sahara nhất nha, chẳng lẽ ngay cả ngài cũng...

Tuy Harrison không nói hết, nhưng trên mặt McCree vẫn đỏ lên như trước. Một trong những nhiệm vụ của lão chính là dùng kinh nghiệm đối với sa mạc này mà bảo vệ an nguy của Harrison và Tiểu Ân, nhưng lão không ngờ tới, ngay khi gặp bão cát, ngược lại bọn họ bị cuốn vào trong đó. Mà hai người Tiểu Ân lại sớm chạy ra ngoài tránh phải đối diện với bão cát.

Người được bảo hộ không hề bị ảnh hưởng chút nào, mà người phụ trách bảo hộ lại thiếu chút nữa chết thảm, cảnh tượng như vậy tự nhiên khiến cho người ta cảm thấy cực kỳ xấu hổ.

Chỉ có điều lão Tát Mãn thời gian sống quá lâu, da mặt cũng theo đó mà dày thêm.

Lão ho nhẹ một tiếng, xem như không có việc gì nói:

- Harrison Tát Mãn, vài người chúng ta vừa rồi giữa sa mạc gặp phải bão cát cho nên hàng hóa bị thất lạc một ít. Tuy nhiên không sao, nghe Klee Tát Mãn nói, người có một cái đạo cụ ma pháp không gian, nếu người không ngại thì cho phép chúng ta đi chung cũng được.

Harrison kinh ngạc hỏi:

- Nhưng, nếu các người đi chung, vậy việc giám sát khảo hạch như thế nào đây?

Lão Tát Mãn vung tay, nói:

- Không có vấn đề gì. Chúng ta chỉ đi theo các người, sẽ không đưa ra ý kiến gì cả, hết thấy đều tự các người quyết định.

Lão dừng một chút, nói:

- Chỉ cần các người cung cấp những thứ cơ bản như lều trại, thực vật và nước uống là được. À, đúng rồi, tuổi của ta lớn như vậy, đi đứng cũng không tiện, con lạc đà này của người cho ta mượn ngồi một chút được chứ?

Harrison trợn mắt há mồm nhìn lão Tát Mãn, dù bất cứ ai nghe được yêu cầu như vậy, chỉ sợ đều cảm thấy vô cùng buồn bực.

Ăn của ta, xài của ta, ngay cả vật cưỡi của ta cũng cướp lấy. Cái này cũng thiệt quá mức nha!

Tiểu Ân đành gượng cười, giành nói:

- Được, nếu Tát Mãn McCree quyết định như vậy, chúng ta đành phải đồng ý vô điều kiện.

Harrison do dự nửa ngày, rốt cục cũng không mở miệng phản đối.

Cứ như vậy đợi cho bão cát đi xa, mọi người lại mang lạc đà khởi hành.

Chỉ là lúc này hai lạc đà một do đại mỹ nữ Juliana cưỡi, một do lão lang nhân Tát Mãn ngồi, còn Tiểu Ân, Harrison cùng hai Tát Mãn khác đành phải đi bộ.

Thể chất của lang nhân quả nhiên loài người bình thường không thể với tới. Tuy rằng bọn họ đều là Tát Mãn nhưng đi lại ở trong sa mạc vẫn không có vấn đề gì.

Về phần Tiểu Ân càng không cần phải nói, tính trong số những người ở đây, nếu đơn độc nói về thể chất, tên nào dám so với hắn đây.

Mặc dù nói là Harrison dẫn đầu dò đường, nhưng Juliana không biết vô tình hay cố ý lại cưỡi lạc đà đi ở phía trước.

Nàng chỉ đi một đường thẳng tắp, đôi khi giữa đường đi vòng qua một điểm, sau đó lại tiếp tục đi thẳng.

Ngay cả Tiểu Ân vào lúc đổi hướng, cũng chỉ mơ hồ cảm thấy xung quanh năng lượng dao động một cách mờ mịt. Loại cảm giác này và lần gặp được sa trùng trước phi thường tương tự, cho nên Tiểu Ân gần như có thể khẳng định, nơi mà Juliana đi vòng, khẳng định có sa trùng tồn tại.

Tuy nhiên, nhìn bộ dáng của nàng không chút dừng lại mà đi vòng qua, có thể hiểu rằng trong cơ thể bọn sa trùng này cũng không có trứng, cho nên dù chém toàn bộ chúng, cũng không thu hoạch được gì. So với việc lãng phí thời gian cùng bọn chúng, thà đi tìm một ít sa trùng có trứng còn hơn.

Cứ như vậy đi gần một ngày, Juliana đột nhiên ngừng lại, từ trong vòng tai không gian lấy ra một bình nước, uống liền vài hơi.

McCree cổ họng khô khốc, đảo mắt nhìn Harrison.

Harrison bắt đầu đi lấy nước uống từ trong vòng tay không gian, nói:

- Mọi người nhấp môi một chút đi, đồ ta mang theo cho các người dùng cũng không được một tháng đâu.

Tiểu Ân cười khẽ, vòng tay không gian của Harrison tuy chu vi hai mươi thước, thể tích sáu mươi thước, nhưng từ trước khi vào đây, bọn họ cũng không chuẩn bị phần cho ba người McCree, cho nên đồ ăn nước uống không tránh khỏi có chút thiếu hụt.

Nhưng trong vòng cổ và vòng tay của hắn, không gian lại còn rộng lớn. Đặc biệt lúc tiến vào đại sa mạc, hắn chuẩn bị vô cùng đầy đủ, cho nên tuyệt đối không lo xảy ra chuyện gì.

Giật mình, Tiểu Ân vỗ vai Harrison, hỏi:

- Trên người bọn họ đều không có đạo cụ ma pháp không gian sao?

Harrison tức giận trừng mắt nhìn Tiểu Ân, hạ giọng nói:

- đương nhiên không có, người cho là ai đều xa xỉ như người vậy sao, lập tức đưa ra hai cái đạo cụ không gian.

- Hic, không thể tưởng được thứ này lại quý hiếm tới như vậy nha.

- Nói nhảm.

Harrison cố ra vẻ xem thường, nói:

- Nơi này là đế quốc Lang Nhân, không phải đế quốc loài người, không có một tên đại ma pháp sư có thể chế tác đạo cụ không gian nào. Đạo cụ không gian hiện nay đều là hàng nhập khẩu, người nói có hiếm hay không hiếm?"

Tiểu Ân khẽ gật đầu, mặc dù cùng một thứ vật phẩm, ở địa phương khác nhau lại có cái giá khác nhau.

Tuy rằng đạo cụ ma pháp không gian đối với thế giới loài người cũng được cho là vật phẩm thập phần quý giá, ngay cả ma pháp sư chính thức cũng chưa chắc mỗi người có thể có được nhưng tuyệt đối sẽ không giống đế quốc Lang Nhân, hiếm lạ tới loại trình độ này.

Trách không được Tất Mãn McCree nhờ vả mà không biết mắc cỡ, nếu chính mình cùng lão ở chung với nhau, chỉ sợ cũng sẽ đổ kỵ đến phát cuồng nha.

Lúc này Juliana đã uống nước xong, nhưng nàng không tiếp tục đi tới, mà ngồi trên lưng lạc đà đảo mắt nhìn quanh, do đó, Tất Mãn McCree cùng những người khác cũng chẳng buồn thúc giục.

Tiểu Ân liền phản ứng, nói:

- Harrison, người phóng bạch tuộc ra đi.
- Làm chi?
- Xung quang nơi này hắc sa trùng, hơn nữa đúng vào kỳ đẻ trứng.
- Thật không? Làm sao người biết?

Harrison vừa hỏi, vừa kêu linh vật bạch tuộc ra.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu trầm nghĩ, Juliana và McCree bọn họ đều biểu hiện rõ ràng như vậy, nếu ta còn không biết, chẳng phải ngu đến hết thuốc chữa sao.

Bạch quang trên người Harrison chợt biến thành hình dáng xúc tu. Trên mặt hắc lộ ra sắc mặt vui mừng, kêu lên:

- Đúng vậy, phía trước có ba con sa trùng. Tiểu Ân, người thật lợi hại.

Tiểu Ân đỏ khốc đỏ cười nói:

- Không phải ta lợi hại, mà là lạc đà của người lợi hại.

Nói xong, hắc cố ý nhìn thoáng qua phía lạc đà mà Juliana đang cưỡi.

Harrison ngẩn ra, sau đó có chút ngộ ra chân lý mà gật gật đầu.

Hắn phát hiện có thể nói là quá chậm chạp, đó bởi vì cá tính của hắn, cũng không có nghĩa hắn là một tên ngu ngốc. Cho nên khi Tiểu Ân ám chỉ, hắn liền lập tức hiểu rõ.

Juliana tức giận liếc mắt một cái nhìn Tiểu Ân, gắt giọng:

- Tiểu Ân, người mới là đồ lạc đà.

Tiểu Ân cười lớn một tiếng, dắt Harrison bước nhanh về phía trước, bỏ cái nghiêng răng của Juliana lại phía sau.

Tuy nhiên vị Đại tiểu thư này đôi mắt vừa chuyển, ngược lại bật cười một tiếng, loại diễm lệ tuyệt sắc như thế này, đừng nói là hai Tất Mãn trung niên xem ngây người, cho dù Tất Mãn McCree nửa thân mình đã chui vào quan tài cũng phải trợn tròn mắt.

Tốc độ của Tiểu Ân và Harrison cực nhanh. Đặc biệt là Harrison, lúc chạy còn gọi ra bạch tuộc. Con linh vật này ngay cả ở trong sa mạc cũng bảo trì tốc độ cực nhanh.

Tám cái xúc tu như giác hút trượt nhanh trên mặt cát, bỏ rơi Tiểu Ân được phụ trợ bởi khinh linh thuật rất xa phía sau.

Tiểu Ân trầm buồn cười. Sau khi giao thủ với sa trùng một lần, Tiểu Ân đã có một ít hiểu biết đối với thực lực loại quái vật này, cho nên không cần mang võ trang hạng nặng nữa, tuy nhiên lại đem ma trượng ra.

Có thứ này, ít nhiều có thể tiết kiệm lực lượng tinh thần một chút.

Khi bọn họ tới gần này khu vực cát này, ba con sa trùng thật lớn lập tức chui lên. Trong suy nghĩ đơn giản của chúng, hai tên này đúng là đồ ngon đưa lên tận miệng, như thế nào cũng không cho chúng chạy thoát.

Nhưng chúng không ngờ, cái mà chúng gặp phải, chẳng những không phải thức ăn ngon, mà còn là tử thần đoạt mạng.

Ma pháp trường trong tay Tiểu Ân vung lên, một cái tạc đạn thuật sơ cấp lập tức hình thành.

Tuy nhiên hấn lập tức giật mình, tốc độ hình thành tạc đạn thuật không ngờ chậm ngoài dự tính của hấn.

Tuy tầng ngoài cùng và tầng cách ly bằng thổ nguyên tố ngưng tụ rất nhanh, nhưng khi lấy thủy hỏa nguyên tố trong không khí, tốc độ hoàn toàn khác nhau.

Hỏa nguyên tố vẫn rất nhanh như trước, gần như trong nháy mắt nhét đầy một nửa. Nhưng thủy nguyên tố có vẻ chậm rất nhiều. Hơn ba giây sau, khó khăn lắm mới bổ sung được như thế.

Trong lòng Tiểu Ân thất kinh, vài suy luận nháy mắt hiện lên. Có điều tốt xấu gì hấn cũng học qua ma pháp cơ sở, vẫn có hiểu biết nhất định đối với tri thức cơ bản nhất.

Cho nên hấn nhanh chóng đoán ra, nguyên nhân chính là bị hoàn cảnh ảnh hưởng.

Trong sa mạc tự nhiên không có khả năng thiếu thổ nguyên tố và hỏa nguyên tố, nhưng còn thủy nguyên tố sao, phải nói là ít đến đáng thương, gần như có thể xem nhẹ không cần tính đến.

Như vậy thì triển thủy nguyên tố ở trong hoàn cảnh này, tuy rằng vẫn có thể sử dụng, nhưng cho dù uy lực hay tốc độ, đều bị giảm lớn.

Trong lòng hấn âm thầm kêu may mắn, tạc đạn thuật này chẳng qua là ma pháp cấp một mà thôi. Nếu đổi ma pháp càng thêm cao cấp, và ma pháp thủy hệ theo đó cần nhiều hơn, chỉ sợ căn bản không có cơ hội thi triển.

Tuy nhiên, hấn lại nghĩ tới hoàn toàn có thể từ hai hệ thổ, hỏa nguyên tố tạo thành viêm ma.

Có lẽ trong hoàn cảnh đặc thù này, ma pháp này mới có thể phát ra uy lực lớn nhất.

Thân hình Tiểu Ân bay cao lên. Ở độ cao này, mấy con sa trùng kia căn bản không có khả năng tiếp xúc cùng hấn, đành phải bỏ qua hấn mà thử sức với Harrison đang di chuyển trên mặt đất.

Mặc dù ba con sa trùng lợi hại, nhưng bạch tuộc sau khi tiến giai cũng không phải ngồi không, cộng với năng lực tăng phúc của Harrison, cũng có thể thoải mái ứng phó.

Tiểu Ân mỉm cười, cao giọng nói:

- Harrison, tránh mau.

Nghe được Tiểu Ân nói, động tác Harrison trở nên linh hoạt quỷ dị hơn, hấn lùi phải một cái, tránh trái một cái, không ngờ cứ thoải mái như vậy nhảy ra khỏi vòng vây của ba con sa trùng.

Cho dù Tiểu Ân giữa không trung, hay bọn người Juliana ở phương xa đang xem cuộc chiến, đều không thể không thừa nhận, khi hợp thể cùng linh vật đối địch, biểu hiện của Harrison có thể nói rất hoàn mỹ. Có lẽ thực lực của hấn không bằng Tiểu Ân và Juliana, nhưng đó là bởi vì cấp bậc linh vật dung hợp cùng hấn rất thấp, hơn nữa còn chưa tiến giai hoàn toàn thôi.

Trong lòng Tiểu Ân vừa động, tạc đạn thuật đã hoàn thành kia giống như tia chớp bắn tới cổ một con sa trùng.

Sau một tiếng nổ âm âm, cổ con sa trùng này bị nổ tung hơn phân nửa, dưới thương thế như vậy, cho dù quái vật có hung dữ tới đâu cũng đừng hòng còn sống.

Con sa trùng kia liều mạng dấy dựa thân hình khổng lồ, dường như biết đại nạn đã tới, ngay cả cái đuôi được chôn vùi trong cát cũng trôi cả lên.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, tạc đạn thuật thứ hai lại phát động lần nữa.

Tuy rằng tạc đạn thuật này sử dụng ở đây có chút khó khăn, nhưng dùng để đối phó loại sa trùng thật lớn này vẫn là một vũ khí phi thường tốt.

Có thể khổng chế thương thế ở phạm vi nhất định, đồng thời không làm ra động tĩnh quá lớn, không thể nghi ngờ là một trong những ma pháp cấp thấp tốt nhất, cũng là một lựa chọn thỏa đáng nhất.

Động tác Harrison cũng không chậm, khi Tiểu Ân ném ra tạc đạn thuật thứ hai, xúc tu bạch tuộc của hắn cũng tiêu diệt sa trùng còn lại.

Hai người liên thủ giải quyết ba con sa trùng, thời gian không đến năm phút đồng hồ. Đám người McCree xem phía sau lần lượt gật đầu. Chỉ bằng thành tích này, quả thật gần như có thể chứng minh thực lực của bọn họ.

Tiểu Ân bay xuống, nhìn thấy bạch quang trên người Harrison lóe ra. Tám cái xúc tu đã bắt đầu giải phẫu ba con sa trùng còn đang co giật.

Khê nhếch mép, loại tình cảnh tương đối huyết tinh này thật khiến người ta phải sợ hãi. Nhưng Tiểu Ân cũng không rời khỏi, bởi vì hắn biết, nếu chính mình muốn trên thế giới này thích gì thì làm đó, như vậy về sau những cảnh tượng như thế cũng không hiếm.

Tại phần đuôi của ba con sa trùng tổng cộng tìm được hai trứng, nói cách khác có hai con sa trùng đã vào thời kỳ đẻ trứng, hơn nữa trong đó có một quả trứng đã lớn bằng nắm tay, có thể thấy quả trứng này sắp được đẻ.

Nếu không phải đám người Tiểu Ân may mắn, chỉ sợ qua mấy ngày này nữa, mấy quả trứng này đã bị tổng ra ngoài.

Tiểu Ân và Harrison đều cầm lấy một quả trứng sa trùng. Harrison thật cẩn thận hỏi:

- Chúng ta tiếp tục đi tới, hay là kết thúc tại đây?

Nói xong, hắn chỉ phía sau, nói:

- Juliana và mấy người McCree mất hành lý cũng không phải dễ chịu, như vậy chúng ta trở về đi.

Tiểu Ân không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt, hắn nói:

- Không được, nếu mỗi người chỉ có một trứng sa trùng, vậy chẳng phải bị người khác cười đến rụng răng sao, khi đó danh vọng ta ở ma pháp công hội cũng sẽ tụt dốc ba nghìn thước mà không cần phan ph.

Harrison bắt đầu dĩ gật đầu, nói:

- Không biết tại sao, ta có một loại dự cảm, dường như đi tiếp cùng bọn họ sẽ gặp phải chuyện không tốt chút nào cả.

Tiểu Ân cười phì, nói:

- Người không cần lo lắng vô cớ, chẳng lẽ ngươi sợ Juliana sao?

Không ngờ Harrison nghiêm túc lắc đầu, nói:

- Không phải, Juliana tiểu thư không có gì, nhưng bọn McCree khiến ta có cảm giác vô cùng không tốt.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn Harrison, không nghĩ tới dự cảm của hắn lại rõ ràng như vậy. Quả thật, nếu đi tiếp, bọn họ đại khái sẽ một lúc nào đó “trong lúc vô ý” gặp được sa trùng hoàng kim đi, khi đó mới có nguy hiểm nhất định.

Tuy nhiên Tiểu Ân vẫn mỉm cười, sau khi trấn an vài câu, lại tiếp tục khởi hành.

Dưới sự dẫn dắt của Juliana, mọi người đi không được hai ba ngày đã phát hiện sa trùng vào kỳ đẻ trứng, một tháng sau, trong tay Tiểu Ân bọn họ đã tích góp được mười trứng sa trùng.

Ở sa mạc, ban đêm hoàn toàn khác biệt so với ban ngày nóng bức. Ban đêm không khí lạnh như muốn con người ta đông cứng lại.

Tiểu Ân ở trong lều trại Harrison giúp hắn tháo lồng bị mất, sau đó tạt một ít nước lên mặt hắn.

Tên lang nhân Tát Mãn trẻ tuổi chậm rãi tỉnh lại, chớp mắt, hỏi:

- Tiểu Ân, tình hình của ta đã tốt nhiều chưa?

- Đúng vậy, trải qua một tháng trị liệu, chứng sợ độ cao của ngươi đã hoàn toàn biến mất.

Tiểu Ân cười ha hả nói:

- Đợi lát nữa ta mang ngươi đi ra ngoài bay một vòng. Cam đoan ngươi có thể cảm nhận được thú vui bay lượn trên trời cao.

Harrison nóng lòng muốn thử cảm giác như muốn nhảy lên, có chút thiếu kiên nhẫn lôi kéo Tiểu Ân đi ra ngoài ngay lập tức.

Mấy người bọn họ cũng không là người thường, không phải Tát Mãn thì cũng là ma pháp sư, tự nhiên không cần gác đêm.

Ở chung quanh phóng vài cái cấm chế tốt, bọn họ có thể yên tâm lớn mật mà ngủ, không cần lo lắng bất cứ kẻ thù nào xâm lấn từ bên ngoài.

Sau khi Tiểu Ân và Harrison ra ngoài, hai người rất nhanh bay đến giữa không trung. Lúc này quả nhiên Harrison không có hoảng sợ. Hắn từ trên cao nhìn xuống, cảm thụ gió từ khắp nơi thổi vào cơ thể, trong mắt hiện lên vẻ hưng phấn tột độ.

Nếu không phải Tiểu Ân nhắc nhở bên tai hắn, quả thực Harrison muốn cất tiếng hát vang lên.

Ánh mắt Tiểu Ân hướng về phương xa âm u, tuy hắn không thấy cái gì, nhưng phương hướng chỉ dẫn của ruồi máy tuyệt không thể sai.

Ở phía bên kia, vị lão tổ tông của gia tộc Berwick đang yên lặng nhìn chăm chú vào không trung. Trong mắt lão vô cùng vui mừng. Nếu nói trước kia lão còn có tính kế và đề phòng đối với Tiểu Ân, như vậy giờ phút này đã trở nên vô cùng cảm kích.

Có thể vượt qua chứng sợ độ cao đối với Harrison hiện tại địa mà nói, có lẽ cũng không là gì. Nhưng nếu Harrison chiếm được siêu cấp linh vật trong mộ địa Tát Mãn, như vậy tình huống sẽ hoàn toàn khác.

Lão nhân nhìn không trung, trong lòng yên lặng tính toán. Rốt cục thân hình khẽ động, lặng lẽ không gây tiếng động xâm nhập vào nơi ngủ của đám người Tiểu Ân, hơn nữa tiến vào lều McCree trong khi không ai phát giác.

Tiểu Ân mang theo Harrison bay nửa ngày, lặng lẽ đáp xuống. Harrison vẫn hưng phấn như trước, hắn liếc mắt nhìn thấp âm thanh, nói:

- Tiểu Ân, cảm ơn ngươi.

Tiểu Ân vung tay áo nói:

- Muốn cảm ơn ta. Tốt thôi, vậy ngươi cố gắng vượt qua ta. Có thực lực càng mạnh hơn ta, đến lúc đó tự nhiên có cơ hội.

Harrison trịnh trọng gật đầu một cái, nói:

- Được, ta nhớ kỹ.

Tiểu Ân ngẩn ra,

nghe hoặc nhìn hắn, thật lòng nói:

- Đây, ta chỉ nói giỡn, ngươi không tin là thật chứ.

Harrison mỉm cười, nhưng trong đó bao hàm cả một tia kiên định.

Tiểu Ân vỗ trán, lắc lắc đầu, đi về lều của mình.

Đi tới cửa lều, một bàn tay Tiểu Ân đã vén lều lên, nhưng không đi vào, ngược lại tập trung tinh thần, ánh mắt trở nên linh hoạt, tinh quang sắc bén.

Bởi vì hắn cảm ứng được khá mơ hồ, rằng trong lều của mình có người đột nhập. Mà gần như cùng lúc đó, ánh mắt hắn cũng thấy được một con ruồi máy ở trước mặt lượn vòng quanh, rõ ràng Nhất Hào đang âm thầm nhắc nhở hắn. Tuy nhiên động tác ruồi máy cũng không mau, quỹ tích lại không lớn, điều này thuyết minh người trong lều dường như không có địch ý.

Do dự một chút, Tiểu Ân chậm rãi vén cửa lều, lập tức thấy được người bên trong.

Hắn nheo mắt, lập tức chui vào:

- Tát Mãn McCree, ngài tại sao lại đến đây?

Lão Tát Mãn cười ha ha, nói:

- Pháp sư Tiểu Ân, tới giờ phút này, thành thật cho người biết. Ta gia nhập các người là vì chịu phó thác của gia tộc Berwick, đến dẫn đường cho người.

- Dẫn đường?

Ánh mắt Tiểu Ân chợt lóe, nói:

- Hoàng kim sa trùng?

- Đúng vậy.

- Tại sao phải chờ đến bây giờ?

Tiểu Ân nhìn bên ngoài lều, nói:

- Người kiêng kỵ tiểu thư Juliana sao? Chẳng lẽ bây giờ người không sợ nữa?

- Không, chúng ta không phải kiêng kỵ tiểu thư Juliana, bởi vì linh vật trên người nàng không dưới mấy con linh vật cấp chín ở trong mộ địa Tát Mãn, cho nên nàng ta rất ít khả năng mơ tưởng tới trùng sa trùng hoàng kim.

McCree nghiêm chỉnh nói.

Tiểu Ân rung mình, hắn chỉ biết linh vật trên người Juliana không tầm thường, nhưng như thế nào cũng không ngờ nổi, đó lại là linh hồn thể siêu cường cấp chín.

May mắn giờ phút này Juliana không thể phát huy ra uy lực chân chính của nó. Nếu có một ngày linh vật này tiến giai, có được uy năng hùng mạnh như khi còn sống, khi đó chỉ sợ thực lực của nàng sẽ bay thẳng đến hàng ngũ truyền kỳ của đế quốc Lang Nhân - Dida đại Tát Mãn.

Tuy nhiên nếu nàng có linh vật hùng mạnh, như vậy tại sao lúc trước trên ốc đảo gặp hỏa sơn hồng trĩ, lại trở nên chật vật không chịu nổi đến như thế, ngược lại phải dựa vào chính mình mới có thể qua khỏi một cửa đây?

Tiểu Ân mơ hồ cảm thấy chính mình vừa phát hiện một bí mật nào đó, nhưng loại cảm giác này vô cùng nhỏ bé, giống như bị một màn sương bao phủ, thủy chung vẫn không thể nhìn thấy rõ ràng.

- Được rồi, nếu không phải vì Juliana, vậy tại sao không nói ngay từ đầu.

- Bởi vì chưa tới thời cơ.

- Thời cơ?

Tiểu Ân nhíu mày hỏi.

- Đúng.

McCree cười xin lỗi, nói:

- Xin tha thứ. Về điểm này, ta không thể nói rõ.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, tuy nhiên trong lòng cười khẩy. Còn không phải lão bất tử trong gia tộc Berwick hy vọng chính mình hoàn toàn chữa khỏi chứng sợ độ cao của Harrison mới bắt đầu hành động sao.

Lão già này còn tưởng rằng hành tung của hắn vô cùng bí ẩn, dưới sự giám thị của Nhất Hào trên cao, trên đại sa mạc này, căn bản không có bất cứ việc gì giấu được hắn.

- Được rồi.

Tiểu Ân làm một vẻ mặt bất đắc dĩ, nói:

- Nói địa điểm cho ta biết, từ ngày mai, ta sẽ dẫn đường.

McCree thở dài nhẹ nhõm một hơi, kể lại tọa độ, tuy nhiên do dự một chút, nói:

- Pháp sư Tiểu Ân, lúc ngài dẫn đường, xin chú ý thời tiết trong sa mạc một chút, nếu gặp bão cát thì cứ đi đường vòng.

Trong khoảng thời gian này, Tiểu Ân dự báo thời tiết phi thường chuẩn xác, gần như khiến tất cả mọi người tâm phục khẩu phục.

Tiểu Ân nhẹ nhàng lên tiếng đáp ứng. Việc nhỏ như thế, có Nhất Hào, đương nhiên không có vấn đề gì.

Sáng sớm hôm sau, Tiểu Ân lập tức đề nghị từ giờ trở đi là do hắn dẫn đường.

Yêu cầu này một khi nói ra, trừ McCree sớm đã biết bí mật bên trong, tất cả mọi người còn lại đều hai mắt nhìn nhau, cảm thấy không hiểu ra sao cả.

Mấy trăm năm nay, phàm là tổ hợp ma pháp sư và Tát Mãn đi lại trên sa mạc, khẳng định đều là Tát Mãn chịu trách nhiệm dẫn đường.

Đây không phải nói thực lực Tát Mãn hùng mạnh hơn so với ma pháp sư. Nếu đơn độc lấy thực lực mà nói, ma pháp sư quả thật là chức nghiệp hùng mạnh nhất trên thế giới này.

Nhưng là linh hồn thể của Tát Mãn lại có rất nhiều chỗ kỳ diệu, thí dụ như các loại phương diện dò đường và tìm kiếm ma thú, thiên tính này liền chiếm ưu thế rất lớn.

Juliana nhú mày, hỏi:

- Tiểu Ân, ngươi xác định muốn dẫn đường sao?

- Đương nhiên.

- Tại sao?

- Bởi vì ta cảm thấy một khí tức hùng mạnh ở phương xa.

Tiểu Ân sắc mặt ngưng trọng nói:

- Ở nơi đó, có thứ ta cần.

McCree một bên run rẩy cả người, thiếu chút nữa ngã từ trên lưng lạc đà xuống.

Hắn u sầu nhìn Tiểu Ân, trầm nghĩ, ngài cho dù nói dối cũng phải nói có chút căn cứ chứ.

Hoàng Kim sa trùng quả thật hùng mạnh hơn nhiều so với sa trùng bình thường, nhưng mà ở xa như vậy ngài có thể cảm ứng được khí tức của nó sao?

Ngài biến thành ma đạo sĩ từ khi nào vậy? Không... Cho dù là ma đạo sĩ cũng không có năng lực cảm ứng mạnh tới như thế, có lẽ chỉ có pháp sư truyền kỳ đứng ở đỉnh thế giới này mới có thực lực mạnh mẽ như vậy thôi.

Quả nhiên, không một ai tin tưởng câu chuyện bịa ra này của Tiểu Ân, ngay cả Harrison cho tới nay vẫn tín nhiệm hắn mười phần cũng không kìm nổi nghi ngờ:

- Tiểu Ân, tại sao ta cái gì cũng không cảm ứng được thế?

Tiểu Ân tức giận trợn to mắt, nói:

- Ta là ma pháp sư, không phải người, hiểu không?

- Nhưng ta là Tát Mãn nha.

Harrison nói thầm, nhưng không tiếp tục tranh cãi.

Juliana do dự một chút, nói:

- Tiểu Ân, khí tức cường đại kia là cái gì?

Tiểu Ân giả dạng suy nghĩ, nói:

- Không biết, tuy nhiên có chút điểm giống với khí tức sa trùng.

McCree trợn trắng cả mắt, nói nhảm, khí tức của Hoàng Kim sa trùng đương nhiên có chút giống sa trùng, điểm này ngay cả thành dân cũng biết nói.

Juliana nghiêng đầu suy nghĩ một chốc, vẫn nghĩ không ra có ma thú gì có khí tức cường đại giống với sa trùng.

Tuy nàng thông minh tuyệt đỉnh, nhưng nàng không bao giờ ngờ được ma thú ở nơi kia chính là Hoàng Kim sa trùng, ma thú mà trăm ngàn năm qua tìm khắp cả toàn bộ sa mạc Sahara cũng khó lòng gặp được.

- Nơi đó cách đây bao xa?

Harrison hỏi tiếp.

- Đại khái...

Tiểu Ân nhượng mảy, nói:

- Nếu hết thủy thuận lợi, đi suốt một tháng là tới.

Juliana và Harrison khó tin nhìn nhau, Harrison lại khoa trương kêu lên:

- Tiểu Ân, người có thể cảm ứng được khí tức truyền tới xa như vậy sao?

- Đúng vậy.

Tiểu Ân mặt không đỏ, thở không gấp, nói:

- Ta khác với ma pháp sư bình thường, các người đã bao giờ nhìn thấy ma pháp sư nào có thể nói ra thời tiết ngày hôm sau một cách chuẩn xác chưa?

Những lời này vừa nói ra, đừng nói là mấy tiểu tử, cô nương vẫn vô tư không biết lắt léo trong đó, cho dù là McCree đều có chút tin tưởng. Có lẽ Tiểu Ân thật sự cảm ứng được khí tức của Hoàng Kim sa trùng.

Bọn họ nhìn lẫn nhau, không thể không thừa nhận, quả nhiên thú nhân không thể lý giải nổi ma pháp, cho dù là Tất Mãn kiệt xuất nhất trong thú nhân cũng đều không được.

Dựa theo phương hướng Tiểu Ân chỉ dẫn chậm rãi đi tới, trải qua hơn một tháng gian khổ bôn ba, bọn họ rốt cục đi tới được đích. Hơn nữa theo khoảng cách ngày càng gần, sắc mặt đám người Juliana cũng dần dần trở nên ngưng trọng.

Nếu là thẳng một đường đi tới, tự nhiên chỉ cần một tháng là đủ rồi. Nhưng đi lại trong sa mạc, không có khả năng hết thủy đều làm theo ý mình, chỉ trễ khoảng nửa tháng đã đuổi tới cũng phải cảm ơn trời đất.

Nhìn đồi cát cao ngút phía xa, Tiểu Ân thở nhẹ một hơi, nói:

- Chính là thứ này, ta không có lừa các người chứ.

Juliana và đám người Harrison hoàn toàn không nói gì. Lúc này bọn họ thực sự bội phục sát đất đối với Tiểu Ân.

Khoảng cách như vậy xa vẫn có thể cảm ứng được khí tức của ma thú này, đây gần như đã vượt qua phạm trù cực hạn của nhân loại, mà đạt tới cảnh giới không gì không biết, có mặt khắp nơi: “cảnh giới bán thần”.

Chỉ có McCree nhìn về phía Tiểu Ân với ánh mắt cực kỳ phức tạp, nếu không phải chính miệng hắn nói cho Tiểu Ân địa điểm này, chỉ sợ lúc này hắn cũng đã tin tưởng.

- Đây là ma thú gì? Khí tức thật cường đại.

Juliana thì thảo tự nói.

Cảm thụ được khí tức cường đại trước mặt, ai cũng biết, đây tuyệt đối là ma thú từ cấp ba trở lên.

- Khụ khụ.

McCree ho nhẹ hai tiếng, lão xuống lạc đà, tiến lên vài bước, trên người tỏa ra một đoàn ánh sáng màu lục, biến thành một con chim ưng khổng lồ bay trên đầu vài vòng.

Rất cục, lão biến sắc, kinh hô:

- Ta biết đây là cái gì rồi.”=

Ánh mắt mọi người tập trung nhìn vào gương mặt già nua đang hiện lên vẻ kích động:

- Gia tộc Hoàng Kim, đây là khí tức của gia tộc Hoàng Kim tại sa mạc.

Trừ Tiểu Ân, sắc mặt mọi người toàn bộ thay đổi.

Nhìn vẻ mặt mọi người, Tiểu Ân mơ hồ đoán được, Hoàng Kim sa trùng này sợ chỉ là một phần tử trong chi nhánh của gia tộc Hoàng Kim.

- Khí tức của gia tộc Hoàng Kim? McCree, người không nhìn lầm chứ?

Harrison kinh hô.

- Tuyệt đối không, thời tuổi trẻ ta từng ở sa mạc gặp qua một thành viên thuộc gia tộc Hoàng Kim, tuy rằng đây chỉ là một con non, nhưng khí tức này tuyệt đối không sai.

- Tiểu Ân.

Juliana nhẹ giọng kêu:

- Là người dẫn chúng ta đến đến nơi đây, như vậy hẳn người biết đây thuộc loại sinh vật nào trong gia tộc Hoàng Kim chứ?

Tiểu Ân sờ sờ cằm, xấu hổ cười, nói:

- Thực xin lỗi các vị, ta có một vấn đề.

- Cái gì?

- Gia tộc hoàng kim là cái gì?

Xung quanh lập tức yên lặng, ngay cả Harrison và Juliana đều tròn đôi mắt nhìn hắn.

Sau một lát, Harrison thở dài:

- Không nghĩ tới ta lại quên mất, người không phải người của đế quốc Lang Nhân, mà là pháp sư đế quốc Cát Hãn.

Tiểu Ân cũng không giải thích, chỉ im lặng nhìn bọn họ.

Harrison lấy tay vẽ một vòng lớn, nói:

- Ở sa mạc Sahara, mỗi một loại sinh vật, bao gồm ma thú đều không ngừng tiến hóa càng cao hơn. Mà khi chúng tiến hóa tới cực điểm của chủng tộc, toàn thân sẽ biến thành màu hoàng kim. Lúc này, chúng nó sẽ có được uy lực tăng thêm hai cấp so với đồng loại. Mà loại sinh vật cực kỳ hiếm thấy này được gọi là gia tộc hoàng kim.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, hỏi:

- Còn sa trùng? Có hoàng kim sa trùng sao?

- Có.

Harrison nhìn về đồi cát, nói:

- Sa trùng tuy rằng là ma thú cấp thấp nhất trên đại sa mạc, cùng lắm cũng chỉ cấp một, cấp hai, nhưng một khi tiến hóa thành hoàng kim sa trùng thì có thể trở thành ma thú cao cấp, cấp bốn là ít nhất, hơn nữa sa trùng còn được gọi là hỏa sơn hồng trĩ trên sa.

Hắn nhún mạnh

- Bởi vì nó là ma thú duy nhất không chịu hạn chế cấp bậc, có thể không ngừng tiến hóa.

Tiểu Ân hơi bất ngờ, nghĩ đến mấy con sa trùng vừa gặp phải. Hóa ra ngay trên vô số ma thú cấp thấp, cũng sẽ xuất hiện kỳ tích, hơn nữa càng có khả năng đặt chân lên đỉnh kim tự tháp.

Trên đại sa mạc, rất nhiều ma thú lấy sa trùng làm đồ ăn. Nhưng một khi chúng nó tiến hóa thành bộ tộc hoàng kim, bản thân có thể tăng lên hai cấp. Sa trùng tuy rằng nhất nhũ yếu, nhưng lại có tiềm lực vô hạn, thậm chí còn có thể đạt tới cấp chín hoặc cấp mười.

Đương nhiên. Đây cũng chỉ là có khả năng thôi. Trong quá trình tiến hóa dài dòng kia, bất cứ tai nạn nào đều có thể phát sinh. Muốn tiến giai đến siêu cấp ma thú, lại dễ dàng như vậy sao.

- Chúng ta cũng không biết là ma thú hoàng kim chủng tộc nào, nếu để ta lựa chọn, hay là chúng ta rút đi.

McCree nhún vai, nói:

- Chúng ta không thể ra tay giúp đỡ, mà chỉ bằng hai người các ngươi, chỉ sợ rất khó đối phó ma thú hoàng kim bậc cao.

Harrison do dự nửa ngày, rốt cục hung hăng giậm chân một cái, nói:

- Ta muốn biết, nơi này đến tột cùng là chủng loại hoàng kim nào.

Tiểu Ân cười trong bụng, liếc mắt nhìn McCree vẫn thản nhiên, cười khẽ nói:

- Đây là chủng loại ma thú hoàng kim nào, ta không dám khẳng định. Nhưng nếu muốn biết nó đến cùng là cái gì, vậy thì đơn giản.

Mọi người kinh ngạc nhìn về phía hắn, chỉ thấy ngón tay Tiểu Ân khẽ động, trong không khí thông thả hiện ra một quả cầu nhỏ.

Quả cầu nhỏ phi thường đáng yêu, bề mặt bóng lưỡng, béo tròn, vừa xuất hiện liền hấp dẫn ánh mắt Juliana.

Dần dần quả cầu nhỏ sáng dần hơn rồi đến mức chói cả mắt. Sau đó một đôi cánh nhỏ tinh xảo từ quả cầu dài ra, xì xì nhanh chóng bay về đồng cát phía trước.

- Tiểu Ân, đây là cái gì? Cho ta một cái.

Juliana lập tức đi tới trước mặt Tiểu Ân, bàn tay nhỏ bé trắng nõn mềm mại vươn ra chớp lấy.

Tiểu Ân giật mình, đang không chế bay lượn Bạo Tạc Thuật thiếu chút nữa kích nổ. Hắn tức giận trừng mắt nhìn Juliana, nói:

- Ngươi muốn thứ này để làm gì? Chẳng lẽ là muốn chết sao?

Juliana chu cái miệng nhỏ nhắn dường như bị oan ức ghê lắm, khiến cho đám người Harrison thật muốn gặp chuyện bất bình chẳng tha. Hai Tát Mãn trung niên lại trợn mắt nhìn nhau, dường như bất cứ lúc nào đều có thể tiến lên cho Tiểu Ân một trận.

Nhưng Tiểu Ân căn bản không thèm để ý tới, bởi vì hắn đã sớm thấy trong mắt Juliana một tia vừa ý.

Nếu không phải Tiểu Ân không chịu ảnh hưởng của từ trường nội mị, có thể bảo trì bình tĩnh bất cứ lúc nào, vậy còn chưa chắc có thể phát hiện lắt léo ở trong đó.

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân không để ý tới nàng nữa, mà khống chế ma pháp tới đích rồi kích nổ.

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, cát bụi mù mịt, thành công thu hút lực chú ý của mọi người.

Mặt cát bắt đầu động đậy, ánh mắt mọi người nhìn chăm chú vào đó, ngay cả tuyệt sắc giai nhân bên người cũng không khác được..

Đồng cát thật lớn bắt đầu kịch liệt chuyển động, giống như có vô số máy ủi đất bên dưới hoạt động cùng một lúc, khu vực trung tâm chậm rãi trôi lên, vô số cát đổ về bốn phương tám hướng, một con quái vật khổng lồ hiện thân từ trong cát.

Đây là một con quái vật như rắn khổng lồ, cả người lấp lánh ánh hoàng kim. Mọi người sau khi nhìn thấy thân hình của nó rõ ràng không khỏi đồng thời kinh ngạc trong lòng.

- Sa trùng, không ngờ là hoàng kim sa trùng, trời ạ.

Harrison thì thào nói.

Tiểu Ân yên lặng nhìn con hoàng kim sa trùng này, trong lòng đã sớm mừng cho Klee như tát nước.

Tên kia nói hoàng kim sa trùng cũng không có gì đặc biệt hơn người, chẳng qua là so với sa trùng bình thường thì lớn một chút, tốc độ mau một chút và mọc thêm vài đôi cánh mà thôi.

Ừ thì lời hắn nói kỳ thật cũng không sai, chẳng qua cái gọi là “một chút” đối với hắn và Tiểu Ân có khác biệt rất lớn.

Con sa trùng này dài ít nhất ba mươi thước, thân hình tròn thô to. Miệng mở ra thật lớn, đừng nói là cắn người, cho dù nuốt nguyên con voi cũng còn dư dả.

Thân thể cao lớn như thế khi hành động tuyệt đối không chậm, tuy rằng không nhanh như tia chớp, nhưng so với sa trùng bình thường lúc nào cũng chôn đuôi trong sa mạc, cách biệt phải nói là một trời một vực.

Hơn nữa càng chủ yếu chính là, trên lưng con sa trùng hoàng kim này có rậm rạp ít nhất hơn trăm đôi cánh.

Tuy rằng thể tích nó khổng lồ, nhưng nhiều cánh đồng thời bay múa như vậy, khẳng định có thể giúp nó bay lên trời. Kể từ đó, thân là ma pháp sư luôn dựa vào Phong Tường Thuật cũng liền mất đi ưu thế tuyệt đối.

Tuy nhiên ngoài dự đoán của mọi người, hoàng kim sa trùng sau khi nhìn thấy bọn họ chẳng những không tiến lên công kích, mà còn mở rộng miệng phát ra một tràng âm thanh kỳ lạ.

Tiếng kêu này có âm lượng cũng không phải rất lớn, tuy nhiên Tiểu Ân lại cảm giác nó truyền rất xa, khoảng cách vượt ngoài bất cứ kẻ nào tưởng tượng. Hơn nữa hơn quan trọng là..., phương hướng mà nó truyền đi, lại là trung tâm sa mạc Sahara.

Hắn khẽ nhíu mày, trong lòng dường như cảm thấy một chút không ổn.

- Nó làm gì vậy?

Harrison kinh ngạc hỏi.

Tiểu Ân sắc mặt ngưng trọng, nói:

- Không biết. Có lẽ nó đang triệu tập đồng bọn.

- Đồng bọn?

Trong lòng McCree cả kinh, hỏi:

- Người làm sao biết?

- Linh cảm.

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn về phương xa, gần như cùng một lúc, mọi người đều nhìn về hướng đó.

Bỗng nhiên, một áp lực khổng lồ làm người ta khó có thể tưởng tượng theo trung tâm đại sa mạc xa xôi truyền đến, tuy rằng cách rất xa, nhưng trên mặt mọi người đều không tự chủ được toát mồ hôi lạnh.

Đó là một áp lực khổng lồ, làm người ta hít thở không thông, nó dường như uy nghiêm của thiên địa đang che trời phủ đất mà đến.

Hai chân Tiểu Ân run nhè nhẹ, hắn có thể cảm ứng rõ ràng tin tức mà áp lực này truyền lại, đây là một loại giống như uy áp đế vương, một khí thế uy nghiêm duy ngã độc tôn.

Toàn bộ đại sa mạc trở nên run lên dưới uy áp này. Ngay cả bão cát vẫn không ngừng tàn sát bờ bãi cũng dường như mất đi lực chống đỡ mà vô hình biến mất.

Giữa thiên địa dường như chỉ còn lại có một thanh âm này. Trừ nó ra, không còn thứ gì khác.

Một điểm đen xuất hiện nơi phương xa lọt vào tầm mắt mọi người. Đôi mắt Tiểu Ân sáng lên, liền thi triển ứng nhãn thuật. Nhưng điều khiến hắn vô cùng sợ hãi chính là, ngay khi ứng nhãn thuật vừa mới phóng ra liền mất đi hiệu quả.

Cũng không phải ở đây đột nhiên xuất hiện cái gì cấm ma kết giới trong truyền thuyết, cũng không phải ma pháp hắn đột nhiên hên xui bị lỗi, mà là vì ngay khi ứng nhãn thuật thành công, chấm nhỏ ở nơi xa xôi kia đã lấy tốc độ như sét đánh không kịp bưng tai, tựa như tia chớp đã đi tới trên đỉnh đầu bọn họ.

Một con thương ưng khổng lồ, thể tích còn lớn hơn vài phần so với hoàng kim sa trùng xoay quanh trên đầu bọn họ. Uy áp tràn ngập khắp cả đại sa mạc kia, khiến tất cả âm thanh đồng thời biến mất quả nhiên đến từ chính nó.

Trong mắt mọi người kinh hãi như sắp chết tới nơi. Họ thấy được một mảnh màu hoàng kim chói mắt vô cùng rõ ràng đang bay lượn trên không trung, ánh sáng phản xạ dưới ánh mặt trời càng khiến cho kinh tâm động phách.

Cái này... không ngờ là một con hoàng kim thương ưng.

- Trời ạ!

McCree thì thào nói:

- Hoàng kim vương, không ngờ là hoàng kim vương giả.

- Cái gì hoàng kim vương?

Tiểu Ân nhỏ giọng hỏi.

Juliana lùi lại phía sau một bước, thấp giọng nói:

- Hoàng kim vương là một tồn tại trong truyền thuyết trên sa mạc Sahara. Nghe nói nó chính là vương giả có cấp độ cao nhất đại sa mạc, là kẻ xứng đáng được xưng là người thống trị toàn bộ đại sa mạc. Về phần cấp độ của nó, gần như không ai đủ tư cách biết, có lẽ là cấp chín, cũng có thể là cấp mười.

Tiểu Ân hít sâu một hơi. Mặc kệ con hoàng kim thương ưng là cấp chín hay mười, đối với bọn họ mà nói, đều không có gì khác nhau.

Hắn cười khổ, xem ra lúc này đây thật sự không ổn, chẳng lẽ mạng nhỏ này sẽ phải để lại nơi đây sao?

Hắn chợt giật mình, đột nhiên có một ý nghĩ kỳ lạ.

Con hoàng kim thương ưng này khẳng định lợi hại gấp trăm lần so với hỏa sơn hồng trĩ gặp được ở ốc đảo ngày xưa, nhưng xem biểu hiện Juliana giờ phút này còn trấn tĩnh hơn so với lúc trước nhiều.

Vì sao lại khác biệt kỳ lạ như vậy? Chẳng lẽ hỏa sơn hồng trĩ quả thật là khắc tinh của bộ tộc thiên hồ sao?

Hoàng kim thương ưng sau khi bay vài vòng mới thông thả hạ xuống.

Tiểu Ân bị uy thế trước mặt làm cho tỉnh lại, trong lòng thâm hồ thẹn, chính mình thật sự ảm đầu, dưới tình huống như vậy còn dám suy nghĩ lung tung, thật sự chán sống.

- Nhân loại. Lang nhân, hử.....

Một tràng âm thanh thật lớn phát ra từ miệng thương ưng:

- Không ngờ còn có di mạch của bộ tộc viễn cổ sao?

Đám người Tiểu Ân trợn to mắt, một chút hy vọng may mắn cuối cùng trong lòng bọn họ cũng biến mất.

Ma thú có thể nói tiếng người không phải không có, nhưng trừ một ít chủng loại đặc thù, có thể làm được điều này, ít nhất đều là ma thú cấp chín.

Kết hợp với khí thế ngập trời vừa rồi, con thương ưng này ít nhất cũng là cường giả từ cấp chín trở lên. Trước mặt một cường giả như thế, đừng nói là vài người bọn hắn, cho dù nhiều hơn gấp mười lần cũng như nhau cả thôi. Bởi vì chênh lệch giữa bọn họ đã vượt qua phạm trù dùng số lượng để đền bù rồi.

Harrison đột nhiên tiến lên một bước, vượt lên mọi người, hướng về hoàng kim thương ưng khom người nói:

- Vua sa mạc tôn kính, ta là Harrison thuộc đế quốc Lang Nhân, đến nơi đây là vì tiến hành Tát Mãn thí luyện, vô tình mạo phạm tôn nghiêm của ngài.

- Tát Mãn thí luyện?

Âm thanh vang dội lại vang lên một lần nữa:

- Người phải tiến hành Tát Mãn thí luyện, vậy tại sao lại xâm nhập lãnh địa bộ tộc hoàng kim?

- Cũng không phải chúng ta cố ý tiến vào. Xin ngài thứ lỗi.

Harrison cung kính nói.

Đám người Tiểu Ân đều vì hắn mà đổ mồ hôi lạnh. Ngay cả Tiểu Ân cũng không ngờ đến một người như Harrison bình thường luôn ở yên một chỗ nhưng ngay thời khắc mấu chốt, kẻ đầu tiên bước ra lại là hắn.

Con thương ưng chớp đôi mắt ánh lên màu hoàng kim, Tiểu Ân không biết vì sao cảm giác như trút được gánh nặng. Dường như con hoàng kim thương ưng này sau khi thấy Harrison, ánh mắt vốn sắc bén đã trở nên mềm mỏng rất nhiều.

Nó quay đầu lại, phát ra một tràng tiếng kêu kỳ dị. Tiếp đó con hoàng kim sa trùng lên tiếng trả lời. Hai thành viên bộ tộc hoàng kim nói chuyện nửa ngày, nhưng không kẻ nào biết được đến cùng chúng nói với nhau những gì.

Sau một lát, thương ưng lại phát ra tiếng người rền vang:

- Tiểu tử kia, thí luyện mà người phải hoàn thành là cần sưu tập trứng sa trùng sao?

Sắc mặt đám người Tiểu Ân hơi đổi. Muốn sưu tập trứng sa trùng, tự nhiên cần đánh gục sa trùng mới lấy được. Con thương ưng này hỏi như vậy, hay là muốn báo thù cho lũ sa trùng đáng thương này?

McCree vội vàng cúi đầu, nháy mắt ra dấu cho Harrison muốn hắn nói dối, còn có lừa được hay không, vậy phải mặc cho số phận.

Harrison do dự một chút, cuối cùng ngẩng đầu lên, đối diện ánh mắt hoàng kim thương ưng, không chút e sợ nói:

- Đúng vậy, ta đã đạt được vài cái trứng sa trùng, hơn nữa dọc theo hướng này đi tới.

Sắc mặt đám người McCree lập tức trở nên cực kỳ tái nhợt, toàn thân hai tên Tát Mãn trung niên đều bắt đầu run rẩy.

- Hồi đức vua của sa mạc, đại danh của ngài đã sớm truyền đến thế giới phương bắc, ai ai cũng bảo ngài là trưởng giả công bằng nhất thế gian.

Tiếng nói Harrison trong sáng mà vang dội, truyền khắp sa mạc, trong đó dường như có cả tiếng ngân vang:

- Thí luyện là một mình ta làm, bọn họ đều đi theo chứng kiến chứ không hề ra tay, cho nên việc này không có quan hệ với bọn họ, đều do ta một người làm một người chịu.

Đám người McCree kinh ngạc nhìn Harrison, trong ánh mắt bọn họ phức tạp tới cực điểm. Nét mặt già nua của McCree run nhẹ, dường như muốn nói điều gì, nhưng cuối cùng chỉ mấp máy môi, cúi đầu ủ rũ một chữ cũng không nói.

Còn hai Tát Mãn trung niên sau khi nhìn nhau đều thấy trong mắt đối phương hiện lên một chút may mắn và chờ đợi, có lẽ trong đó còn có một tia áy náy và xấu hổ.

Đôi mắt hoàng kim thương ưng lướt khắp nơi, giọng nói trở nên đầy áp lực.

- Tiến hành thí luyện thật sự chỉ có một mình người sao?

- Đúng vậy.

Harrison ưỡn ngực, hấn dũng cảm đứng trước mặt Thương ưng khổng lồ. Tuy rằng vóc dáng của hấn so với đối phương trông vô cùng nhỏ bé, không chịu nổi một kích, nhưng khi hấn ngẩng đầu ưỡn ngực, ánh mắt kiên định mà sáng ngời, không có một tia lùi bước.

Tiểu Ân thở dài một hơi, lý trí nói cho hấn biết, tình huống giờ phút này đã khác. Đừng nói là lấy được trứng sa trùng hoàng kim, cho dù muốn còn sống, chỉ sợ đều là hy vọng xa vời.

Mà biện pháp tốt nhất không thể nghi ngờ chính là làm rùa đen rút đầu. Bởi vì ngay cả hấn bây giờ đi lên hỗ trợ, e rằng cũng chỉ hy sinh vô ích.

Chậm rãi, hấn bắt đầu dĩ cười khổ, quay đầu nhìn về bầu trời phương nam vô tận.

Khi hấn quay đầu lại, trong mắt hấn đã tràn đầy sắc thái khác thường.

138. Chương 25: Khiêu Chiến Đột Biến

139. Chương 26: Trứng Hoàng Kim Sa Trùng

140. Chương 27: Thuộc Tính Hoàng Kim

141. Chương 28: Ma Huyền Đại Phiến

142. Chương 29: Lừa Dối

Lấy được kí ức thạch từ Tiểu Ân, lão lập tức tới hội nghị liên hợp tất mẫn ở đế đô, đưa ra yêu cầu để Harrison tiến vào mộ địa của các triều đại tất mẫn

Trong quốc gia của thú nhân, ngoài hoàng đế bệ hạ là chủ nhân của đế quốc ra, còn có một thế lực rất quan trọng, đó là hội nghị liên hiệp tất mẫn

Đương nhiên, trong hội nghị này, có một bộ phận lớn là thành viên hoàng thất

Nếu như số lượng tất mẫn của hoàng thất không chiếm cứ ưu thế nhất định, như vậy gia tộc đó khó có khả năng được người dân của đế quốc thừa nhận

Đây là điểm khác giữa thú nhân và loài người, nếu không có thực lực cường đại làm hậu thuẫn, thì hoàng đế của thú nhân chắc chắn không sống được lâu

Gia tộc Berwick mặc dù là gia tộc thế gia tất mẫn, nhưng tại đế quốc Lang Nhân, bọn họ không phải là thế gia lớn nhất, cũng không phải thế gia cực mạnh, cho nên mới phát sinh chuyện, Harrison lấy được trứng hoàng kim sa trùng, nhưng không lập tức được vào mộ địa tất mẫn

Nhưng gia tộc Berwick, cũng không phải là gia tộc yếu bị người khác tùy ý xếp đặt, nếu như không phải Harrison lấy được trứng hoàng kim sa trùng, mà là một tiểu tử vô danh lấy được, thì đừng nói tiểu tử đó được tiến vào mộ địa của các triều đại tất mẫn hay không, tính mạng cũng khó có thể bảo toàn được

Ba ngày sau, hội nghị liên hiệp tất mẫn chính thức bắt đầu diễn ra ở quảng trường của đế đô

Đây là buổi thảo luận công khai, ngoài thành viên của hội nghị là các đại tất mẫn, ngay cả người dân bình thường của đế quốc cũng có thể tiến vào quảng trường để nghe

Đây là điểm đặc sắc của đế quốc thú nhân, nếu ở xã hội loài người, chuyện này là khó có khả năng diễn ra

Quảng trường ở đế đô là một công trình kiến trúc vĩ đại, có thể chứa năm vạn người xem, ở trung tâm của quảng trường có thể tiến hành các loại biểu diễn khác nhau. Đương nhiên, tiết mục chém giết máu tanh là tiết mục được nhiều người hoan nghênh nhất

Ngày thường, ngay cả khi hội nghị liên hiệp tát măn mở, nhiều nhất cũng chỉ có mấy ngàn người tới một hai vạn người hứng thú tới nghe

Nhưng lúc này lại khác, cả quảng trường đã có tới năm vạn người tới xem. Ở bên ngoài quảng trường còn có rất nhiều người không có chỗ ngồi, bị chặn lại ngoài cửa không cách nào tiến vào được

Tất cả nguyên nhân là do trứng hoàng kim sa trùng

Trong lịch sử của đế quốc, có thể đạt được trứng hoàng kim sa trùng toàn bộ đều là dũng sỹ, số lượng có thể đếm trên đầu ngón tay, hơn nữa cuối cùng mỗi vị dũng sỹ đều trở thành trụ cột của quốc gia, tương đương với tồn tại thủ hộ thần

Nhưng từ khi bộ tộc thanh lang bị tuyệt lang nhân đuổi khỏi đại thảo nguyên, không có anh hùng nào như thế xuất hiện nữa, cho nên khi trứng hoàng kim sa trùng xuất hiện ở đế đô, nhất thời khiến mọi người phấn chấn, cả đế quốc đều chú ý tới chuyện này

Nhưng mọi người thu được tin tức, trứng hoàng kim sa trùng mà Harrison lấy được là dựa vào thể lực của gia tộc, cướp đoạt từ tay người khác. Còn nguyên nhân thì mọi người không hề tin tưởng một chiến tranh tát măn vừa mới tiến giai, liên thủ với một nhất tinh ma pháp sư có thể chiến thắng hoàng kim sa trùng

Đại môn của quảng trường chậm rãi khép lại, mặc dù ở ngoài mọi người có chút bất mãn, nhưng không dám mở mồm oán giận

Trên đài cao ở phía bắc, có hơn mười lão tát măn cùng mười ma pháp sư mặc ma pháp bào ngồi cùng nhau. Không nghi ngờ gì bọn họ là trung tâm chú ý của mọi người

Bởi vì bọn họ nắm giữ lực lượng cường đại, là cao cấp tát măn và cao cấp pháp sư

Tuy nói đây là hội nghị liên hiệp tát măn, nhưng do lịch sử của bộ tộc thanh lang, tự nhiên cũng có rất nhiều ma pháp sư cường đại gia nhập, hơn nữa tình huống này còn xuất hiện ở trong tất cả các đế quốc thú nhân

Đương nhiên, tương tự, trong đế quốc Cát Hãn cũng có tát măn cao cấp gia nhập tầng lớp thống trị

Một tiếng nổ mạnh đột nhiên bùng lên ở trung tâm quảng trường, áp chế những tiếng xì xào bàn luận xuống

Mọi người đứng thẳng dậy, bọn họ hướng về phương bắc, cung kính cúi mình với các tát măn và ma pháp sư, lực lượng thủ hộ cho đế quốc của mình

Một lát sau, mọi người chậm rãi đứng dậy, ngồi xuống, bắt đầu nghe quyết định của hội nghị

Bảo Mạn đứng lên, ánh mắt của lão đảo qua quảng trường, cất cao giọng nói:

-Các vị tát măn, pháp sư tôn kính, trong một lần thí luyện ở sa mạc Sahara, đệ tử Harrison ở trong gia tộc Berwick của ta đã gặp phải bộ tộc hoàng kim, hơn nữa trải qua chiến đấu gian khổ, mới được sự đồng ý của bộ tộc hoàng kim, lấy được trứng hoàng kim sa trùng

Lão dừng lại một chút nói:

-Dựa theo pháp luật của đế quốc, Harrison được tiến vào mộ địa của các triều đại tát măn, có tư cách lấy linh vật mới, cho nên ta ở đây thỉnh cầu các vị tát măn, pháp sư tôn kính, cho phép Harrison được tiến vào

Quảng trường nhất thời yên lặng xuống, mặc dù có mấy vạn người, nhưng giây phút này, mọi người đều đóng chặt hô hấp, chờ mong câu trả lời của các đại nhân vật

Một lão nhân tóc bạc xám xịt, nhìn qua còn già hơn cả Bảo Mạn, nói:

-Đại tát măn Bảo Mạn, trứng hoàng kim sa trùng quả thực do Harrison mang tới, nhưng chúng ta có một nghi vấn, Harrison dựa vào lực lượng nào để lấy được nó?

Bảo Mạn phát tay, Tiểu Ân đứng lên, hần cúi mình về phía bắc.

-Các vị, vị này chính là người cùng với Harrison chiến đấu với hoàng kim sa trùng, nhất tinh ma pháp sư Tiểu Ân, hẳn có thể chứng minh chuyện này

Lão tát măn khê lắc đầu nói:

-Đại tát măn Bảo Mạn, nếu như pháp sư Tiểu Ân thực sự tham dự trận thí luyện này, thế thì hẳn mất đi tư cách chứng minh

Giờ phút này, một vị trung niên tát măn khác đứng lên, hẳn cất cao giọng nói:

-Đại tát măn Bảo Mạn, ta có một vấn đề cần hỏi

Trong mắt Bảo Mạn hiện lên một tia tàn khốc, nhưng khẩu khí vẫn hòa hoãn như trước nói:

-Tát măn Lâm Khắc, ngài có vấn đề gì cần hỏi?

Lâm Khắc hướng về phía mọi người khê gật đầu, nói:

-Theo ta được biết, chiến tranh tát măn Harrison mặc dù có thực lực nhất định nhưng hẳn có một khuyết điểm lớn khó có thể tha thứ, nếu không khắc phục được khuyết điểm này, hẳn sẽ không có tư cách tiến vào mộ địa tát măn

Sắc mặt Bảo Mạn trở nên cực kỳ âm trầm, hẳn hừ lạnh một tiếng nói:

-Tát măn Lâm Khắc, ngài nói hơi quá đó

-Thật không?

Lâm Khắc dường như không để ý tới sắc mặt của Bảo Mạn, cất cao giọng nói:

-Các vị, tam thiếu gia Harrison của gia tộc Berwick, trời sinh bị chứng bệnh sợ độ cao. Thử hỏi một chút, nếu như Harrison tiến vào mộ địa, chiếm được linh vật trước đây của các triều đại tát măn. Nhưng do bản thân hẳn không có đầy đủ năng lực sử dụng linh vật, không cách nào bay lượn được trên bầu trời, không cách nào sử dụng kỹ năng này để đả thương địch nhân, vậy ngay cả khi hẳn chiếm được siêu cấp linh vật, thì có lợi ích gì chứ?

Giữa sân nhất thời nổi lên những lời nghị luận, dù là trên đài cao hay dưới quảng trường, mọi người bắt đầu to nhỏ bình luận

Đương nhiên, mọi người nói nhiều nhất là chuyện Harrison không biết bay, nếu thế, hẳn quả thực không có tư cách kế thừa linh vật cao cấp

Tiểu Ân nhú mày, nhỏ giọng hỏi:

-Harrison, lão này là ai? Chẳng lẽ không sợ đắc tội với gia tộc Berwick của người sao?

-Lão đương nhiên không sợ

Harrison thở dài một tiếng nói:

-Lão là hoàng gia tát măn của đế quốc, thuộc hoàng tộc, tự nhiên không sợ gia tộc Berwick của chúng ta

-Hoàng tộc?

Tiểu Ân giật mình hỏi:

-Các người bất hòa với hoàng tộc?

-Không phải

Harrison cười nói:

-Trong hoàng tộc cũng chia làm nhiều phe phái, chúng ta chỉ đối nghịch với một chi thể lực của Lâm Khắc mà thôi

Tiểu Ân thở phào một hơi, trong thú nhân, thế lực của hoàng tộc cường đại nhất, nếu gia tộc Berwick đắc tội với hoàng tộc, kết quả không cần nghĩ cũng biết

Lâm Khắc lẳng lặng nhìn Bảo Mạn, trên khuôn mặt có chút đắc ý lẫn một tia đùa cợt

Muốn tiến vào mộ địa tát măn? Nằm mơ đi

Khuôn mặt âm trầm của Bảo Mạn đột nhiên biến mất thay vào đó là vẻ tươi cười

-Tát mẫn Lâm Khắc tôn kính. Ngài nói Harrison có chứng bệnh sợ độ cao nên không xứng tiến vào mộ địa của tát mẫn sao?

-Đương nhiên

Thấy khuôn mặt tươi cười của Bảo Mạn, Lâm Khắc dường như cảm thấy có chút không ổn, nhưng hắn cũng không tin tưởng rằng bệnh của Harrison đã khỏi

Phải biết rằng, bệnh này của Harrison là do trời sinh, Bảo Mạn cũng đã từng dùng nhiều thủ đoạn nhưng cuối cùng không có hữu dụng, cho nên lão mới lựa chọn linh vật bạch tuộc không biết phi hành kết hợp với Harrison

Chuyện này đã từng là trò cười cho giới cao tầng ở đế đô, tuyệt đối không có sai

-Tốt

Bảo Mạn đột nhiên xoay người nói:

-Harrison, người bay lên, để tát mẫn Lâm Khắc tôn kính của chúng ta chứng kiến

Harrison đứng lên, thấp giọng nói:

-Tiểu Ân, Phong Tường Thuật

Tiểu Ân không chần chừ, thi triển Phong Tường Thuật, điều khiển khí lưu quanh người Harrison, đưa hắn bay lên không trung

Trên đài cao có rất nhiều ánh mắt tinh tường, sắc mặt của bọn họ có chút thay đổi

Có thể điều khiển khí lưu, khiến mình bay lên không hề khó khăn, nhưng điều khiển khí lưu để người khác bay lên, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản

Tiểu Ân chẳng qua chỉ là một nhất tinh ma pháp sư, hơn nữa với tuổi tác của hắn và chuyện mới đi thí luyện ở sa mạc, dường như hắn vừa mới tiến giai thành công thành tiểu pháp sư. Nhưng chính vì như thế, nên khi hắn điều khiển Phong Tường Thuật, mới khiến mọi người khiếp sợ

Nhất thời, trên đài cao, ánh mắt của pháp sư và tát mẫn lập tức sáng lên, trong lòng bọn họ, đánh giá Tiểu Ân cao thêm mấy bậc.

Dưới sự trợ giúp của Tiểu Ân, Harrison càng bay càng cao, nhất thời trở thành tiêu điểm khiến mọi người chú ý.

Vô số người bắt đầu cao giọng hô lên, phần lớn bọn họ là người bình thường, bọn họ căn bản không biết Tiểu Ân giờ ở phía sau, đều tưởng Harrison dựa vào năng lực của mình để phi hành

Hơn nữa trong mắt của người bình thường, có thể bay lên không trung là một chuyện rất giỏi, cho nên đối mặt với lang nhân tát mẫn, không người nào không tràn ngập nhiệt tình

Trên trời cao, Harrison tiêu sái huy động hai tay, theo động tác của hắn, đám bình dân ở dưới hô càng ngày càng to

Tình hình này, cho dù là kẻ ngốc, cũng biết Harrison không bị chứng bệnh sợ độ cao

Một lát sau, Tiểu Ân chậm rãi điều khiển khí lưu, thả hắn xuống. Khi hai chân Harrison chạm đất, trong mắt hắn lộ ra thần sắc hưng phấn. Có thể ở trước mặt mấy vạn người thu được những tiếng hoan hô nhiệt liệt như thế, tuyệt đối là một chuyện khó thể có được, lần đầu tiên Harrison được hưởng đãi ngộ như thế này.

-Tát mẫn Lâm Khắc

Bảo Mạn lớn tiếng kêu lên:

-Hiện tại, ngài đã có cái nhìn khác đối với Harrison chưa?

Sắc mặt Lâm Khắc trở nên cực kỳ khó coi. Kỳ thực khi Harrison bay lên trời cao, hắn cũng không có biểu hiện kinh hoàng thất thố như thế, hiện giờ bị Bảo Mạn trước mặt mấy vạn người hỏi, hắn cũng chỉ có thể ấp úng trả lời

Nhưng trước mặt nhiều người, hắn cũng không dám có biểu hiện quá mức

Thi lễ với Bảo Mạn, hắn miễn cưỡng nói:

-Xin lỗi, ta không có bất cứ ý kiến gì

Nói xong, hắn ngồi trở lại vị trí của mình, đóng chặt miệng lại, không nói thêm tiếng nào.

Bảo Mạn đắc ý cười, quay đầu dùng ánh mắt cổ vũ Harrison, nhưng khi lão liếc nhìn Tiểu Ân, trong mắt của lão có thêm một phần cảm kích

Người khác không biết làm sao Harrison chữa khỏi chứng bệnh sợ độ cao, nhưng là lão tổ tông của gia tộc Berwick, còn theo dõi quá trình thí luyện ở đại sa mạc, tự nhiên lão biết rõ chuyện này

Lão tát mồm vừa rồi đứng dậy, mỉm cười nói:

-Harrison chúc mừng người

Harrison lập tức đứng lên, hướng về phía lão tát mồm nói:

-Đại tát mồm Feilide, cảm ơn ngài.

Bảo Mạn cúi đầu với lão tát mồm, nói lời cảm ơn, sau đó nói:

-Đại tát mồm Feilide, pháp sư Tiểu Ân mặc dù không thể làm nhân chứng trực tiếp, nhưng hắn đã ghi lại tình cảnh lúc đó vào kí ức thạch, đó được coi là chứng cứ chứ?

Trên mặt lão tát mồm nở nụ cười chân thành, nói:

-Nếu như pháp sư Tiểu Ân có thể cung cấp kí ức thạch, tuyệt đối có thể chứng minh mọi chuyện.

Kỳ thực, lúc đó ngoài Tiểu Ân và Harrison ra còn có hai người nữa. Dù là đại tát mồm Dida hay Juliana, chỉ cần bọn họ đứng ra làm nhân chứng, chuyện không cần phải phiền phức như thế này

Nhưng Bảo Mạn và Dida không muốn mọi người biết, hai người bọn họ từng đi qua đại sa mạc, mà Juliana lại có tâm tư khác, cho nên mới bảo trì im lặng, biến sự tình đơn giản này thành mưa bão.

Nhưng Bảo Mạn có tự tin, chỉ cần xem qua kí ức thạch mà Tiểu Ân cung cấp, tất cả mọi chứng ngại sẽ biến mất

Lão lấy từ trên người ra một viên kí ức thạch, tự nhiên có người chuẩn bị sẵn ma pháp đạo cụ cho lão

Đạo cụ ma pháp này là thiết bị chuyên dùng trên quảng trường, chẳng những thể tích lớn, hơn nữa công năng mạnh mẽ, hơn xa cái Tiểu Ân từng được nhìn thấy

Nhưng chỉ cần suy nghĩ một chút, cả quảng trường có thể dung nạp số người như vậy, sẽ không khó để giải thích, tại sao bọn họ lại chế tạo ra thiết bị lớn như vậy

Đặt kí ức thạch vào trong đạo cụ, một đoạn hình ảnh nhất thời xuất hiện ở giữa quảng trường trống trải.

Đột nhiên trong lúc đó, tất cả mọi người phát ra tiếng thở dài kinh ngạc

Bởi vì hình ảnh vừa mới xuất hiện, không phải là đầu sa trùng to lớn, mà là hình ảnh của Harrison, Tiểu Ân và Juliana

Giây phút này nhìn thấy tuyệt đại vu vật Juliana, cả quảng trường bộc phát lên, tiếng hoan hô còn nhiệt tình hơn trước ba phần

Song tiếng hoan hô chưa chấm dứt, hình ảnh một đầu sa trùng to lớn chợt xuất hiện, nó ngẩng đầu phát ra âm thanh cổ quái

Sau đó, hình ảnh chuyển sang một góc độ khác, bất luận là ai cũng đều nhìn ra, ở phương xa xuất hiện một điểm đen nho nhỏ. Một đầu hoàng kim thương ưng to lớn xuất hiện, giây phút này, cả quảng trường trầm mặc xuống

Hình ảnh ghi lại rất chân thực, uy áp to lớn của hoàng kim thương ưng dường như thông qua kí ức thạch truyền tới mọi người trong quảng trường

Trong lòng mỗi cá nhân đều run rẩy, cảm nhận hơi thở kinh khủng và uy áp của cường giả.

Ngay sau đó, màn tiếp theo khiến mọi người kinh tâm

Harrison, tiểu tử vừa mới tiến giai thành tiểu lang nhân tát mãn, là người đầu tiên đứng lên, hấn động thân, không chút sợ hãi đối mặt với Yidikalun cường đại

Giây phút này, dù là cường giả ở trên đài cao, hay mấy vạn người dân bình thường, trong lòng bọn họ đều dâng lên một tâm tình kích động

Đặc biệt là những người bình thường, ánh mắt bọn họ nhìn về phía Harrison tràn ngập kính ngưỡng, ánh mắt nhìn Harrison như nhìn một người anh hùng, dường như trong giây phút ngắn ngủi đó, Harrison đã trở thành thần tượng trong lòng bọn họ

Trên quảng trường đột nhiên vang lên những tiếng gào thét, mỗi lần hoàng kim sa trùng phun ra cầu lửa là có một âm thanh to lớn kèm theo

Ánh mắt của mọi người gắt gao tập trung nhìn vào màn hình lớn trên quảng trường.

Giây phút này, mấy vạn người trên quảng trường im lặng lại, ngoài âm thanh do ma pháp đạo cụ tạo nên, không có ai hăng hái nói chuyện cả

Tinh thần của mỗi cá nhân đều tập trung cao độ, phảng phất bị hình ảnh mê hoặc

Nhất Hào đã tiến hành biên tập lại nội dung, trải qua mấy lần chỉnh sửa, tạo ra những sự an bài hợp lý cho từng nhân vật

Toàn bộ hình ảnh phát ra đều là sự thực, không có hư cấu thêm phần nào, tất cả hình ảnh do hơn mười con ruồi máy từ những góc độ khác nhau ghi chép lại

Nhưng nội dung trải qua biên tập, có chút khác biệt

Trong bộ hình ảnh này, tác dụng của Juliana và Tiểu Ân bị giảm đi, còn hình tượng và phong thái của Harrison được phóng đại lên

Vốn trong thực chiến, Harrison chỉ biết ôm lấy Tiểu Ân chạy trốn chết, nhưng dưới hình ảnh đặc thù lại biến thành người có dũng có mưu, bảo vệ sự an toàn cho pháp sư, tranh thủ thời gian cho pháp sư làm phép, biểu hiện trong chiến đấu với hoàng kim sa trùng là một vị dũng sỹ vĩ đại.

Tình cảnh hung hiểm hiện rõ trước mắt mọi người, thính thoảng khiến mọi người trong quảng trường sợ hãi than ra tiếng.

Cuối cùng, khi Tiểu Ân thuận lợi triệu hồi Viêm Ma ra, hơn nữa liên thủ với Harrison đánh bại hoàng kim sa trùng, khiến sa mạc chi vương Yidikalun nhận thua, cả quảng trường bộc phát những tiếng hoan hô mãnh liệt còn hơn cả cuồng phong cấp mạnh nhất.

Mỗi cá nhân không cảm lòng được kêu gào lên, nội tâm của bọn họ bị kích thích, không cách nào kiềm chế được tình cảm của bản thân

Giây phút này, dường như mỗi cá nhân đều trở thành diễn viên trong hình ảnh, thậm chí bọn họ còn có thể cảm nhận được tâm tình của Harrison lúc đó

Tiểu Ân cứng miệng nhìn đám người đứng xem cuồng nhiệt, ngay cả trên đài cao, những tát mãn và pháp sư bình thường cao cao tại thượng không với tới được cũng có xu thế bạo phát

Mặt của Harrison hơi co rút, thực sự không rõ tại sao hình ảnh lên gây ra kích động như vậy, hấn thấp giọng nói:

-Tiểu Ân, cảm ơn

Tiểu Ân vỗ vai Harrison cười nói:

-Cần gì phải cảm ơn ta

-Trật tự, trật tự lại...

Âm thanh của Feilide vang lên, mọi người dần bình tĩnh lại

Lão tát mãn hít sâu một hơi nói:

-Các vị, hình ảnh đặc sắc như vậy, lần đầu tiên ta được nhìn thấy

Hắn dừng lại một chút, ngữ khí tràn ngập cảm thán nói:

-Hiện tại, ta tuyên bố, tát mãn Harrison hoàn toàn dựa vào lực lượng của mình, nhận được sự đồng ý của bộ tộc hoàng kim Hoàn toàn có tư cách tiến vào mộ địa của các triều đại tát mãn

-Hô

Những tiếng hoan hô vang dội lại lần nữa vang lên. Chứng kiến những hình ảnh đó, dường như tất cả mọi người trở thành người ủng hộ trung thành của Harrison

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn mọi chuyện diễn ra, trong lòng hắn đột nhiên ngộ ra

Ở thế kỷ hai mươi mốt, những ngôi sao điện ảnh có ảnh hưởng to lớn, sở dĩ mọi người thích họ chính là sau khi được xem những bộ phim họ diễn

Từ khi phim ảnh xuất hiện, lập tức phát huy mị lực của mình, chinh phục loài người. Đừng quên, khi đó chỉ là phim màn ảnh nhựa mà thôi

Nếu ở địa cầu đã có thể làm được như thế, vậy ở thế giới này thì sao?

Trên thế giới này phim chưa được xuất hiện, đột nhiên xuất hiện hình ảnh một người, tràn đầy nhiệt huyết, sắc thái huyền lệ, tự nhiên thu hút được mọi người

Nó đến cuối cùng mang lại bao nhiêu biến hóa đây?

Nhìn mọi người xung quanh dường như sắp điên cuồng tới nơi, Tiểu Ân hoàn toàn đoán được kết quả này

Sự điên cuồng của mọi người cùng với biểu hiện tin tưởng Harrison, không bằng nói là bị những hình ảnh chinh phục

Nếu như bộ hình ảnh này chiếu trên thế kỷ hai mươi mốt ở địa cầu, có lẽ chỉ thu được danh tiếng, nhưng tuyệt đối không dẫn tới hiệu quả mãnh liệt như bây giờ

Đến tận đây, Tiểu Ân mới thở dài một cái, khuôn mặt nổi lên một nụ cười thần nhiên

Hắn biết, nam diễn viên chính Harrison chắc chắn sẽ nổi danh

Những tiếng hoan hô kêu gào vang lên không ngớt, đột nhiên có người kêu lớn:

-Xem lại lần nữa

Âm thanh như có ma lực nhanh chóng truyền bá ra, cả quảng trường, mọi người cùng hô lên. Tiểu Ân nhìn trên khán đài vô số cánh tay giơ lên, không khí giống hệt ngày hội bóng đá ở trái đất, khuôn mặt của mọi người tràn ngập nhiệt huyết, trong mắt lộ ra ánh sáng long lanh.

Không thể không nói, lần này thu được thành công ngoài mong đợi, hơn nữa lần đầu tiên được tiếp xúc với những hình ảnh sống động như thế, tự nhiên khiến nhiệt huyết của mọi người sôi trào khó kiềm chế lại được.

Đương nhiên, chính yếu là, giờ phút này có rất nhiều người điên cuồng, nếu như chỉ có mười mấy người, thì không xuất hiện tình huống như bây giờ. Nhưng mấy vạn người cùng điên cuồng thì hào khí phát ra lại khác hẳn

Đột nhiên một tiếng kêu đinh tai nhức óc vang lên, cửa quảng trường chậm rãi mở ra

Nương theo tiếng kéo cửa chói tai, hai người bước vào

Đi phía trước là một lão già có hàng mi mắt sụp xuống, cơ nhục thì lỏng lẻo

Theo sát lão tiến vào quảng trường là một thiếu nữ, trên khuôn mặt có che một lớp lụa mỏng che dấu đi dung nhan tuyệt sắc của mình, nhưng trên người của nàng lại tràn ngập mị lực, khiến mọi người đang hưng phấn cũng phải dừng lại ngắm nhìn

Trên đài cao ở phía bắc nổi lên một trận dao động. Tất cả tát mẫn và pháp sư tự giác đứng lên, theo sự cầm đầu của Feilide đi xuống, xem dáng vẻ vội vã của bọn họ, chắc là vì hai người vừa đến này

Chậm rãi, đại nhân vật gây ra động tĩnh như vậy liền bị mọi người phát hiện, mọi người kinh ngạc, vô thức trật tự lại

Đối với người bình thường, những tát mẫn và pháp sư trên đài cao là những nhân vật cao quý nhưng có thể khiến bọn họ tự mình ra nghênh đón, nhân vật tới tất nhiên càng quan trọng hơn

Dưới sự đề ý của vạn người, hai người kia nhàn nhã bước về phía thông đạo, hễ nơi bọn họ đi qua, tất cả mọi người đều tự động nhường đường

Cuối cùng, đám người Feilide đã tới, sắc mặt lão tát mẫn ngưng trọng, giải thích với bọn họ chuyện vừa rồi. Nghe qua câu chuyện, ánh mắt hai người đồng thời nhìn về phía Tiểu Ân

Xa xa, Tiểu Ân hướng về phía bọn họ mỉm cười gật đầu, nhưng trong lòng hắn đã thầm nghĩ

Mặc dù hắn chưa gặp qua lão nhân kia, nhưng Tiểu Ân đã sớm đoán được thân phận của lão. Có thể khiến Juliana giống như tiểu cô nương đi theo, ngoài đại tát mẫn Dida, người có danh vọng chí cao vô thượng trong đế quốc Lang Nhân, còn có thể là ai được chứ?

Quả nhiên, Harrison hưng phấn nói:

-Tiểu Ân, đại tát mẫn Dida tự mình đi ra, mặt mũi của chúng ta cũng được thơm lây

-Không phải là vì các người

Klee nói nhỏ:

-Đại tát mẫn Klee là người thủ hộ mộ địa của các triều đại tát mẫn, muốn tiến vào trong mộ địa, chắc chắn phải được sự đồng ý của lão, nếu không dù hội nghị có đồng ý cũng vô dụng

Trong lòng Tiểu Ân cảm thán một tiếng, đây mới gọi là thực quyền. Nhưng Dida dựa vào thực lực của mình mới có được đặc quyền đó, nếu lão không có lực lượng cường đại làm người khác tin phục, chỉ sợ đã sớm bị người khác đánh thành cặn bã

Một lát sau, những người này quay trở lại đài cao ở phía bắc. Nhưng lúc này chỗ ngồi cao nhất của Feilide bị Dida chiếm cứ

Cũng không phải Feilide có ý khiêm nhường, mà chuyện này vốn là chuyện bình thường. Từ điểm nhỏ này, có thể nhìn ra cường thế của đại tát mẫn Dida

Feilide tiến lên trước một bước, nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, người cung cấp kí ức thạch là một bằng chứng vô cùng trọng yếu, ngay cả đại tát mẫn Dida cũng cảm thấy hứng thú với người. Đó là vinh quang của người, để chúng ta thưởng thức lại vẻ oai hùng của Harrison

Quảng trường bộc phát những tiếng hoan hô mãnh liệt, nhưng lúc này những từ phát ra từ trong miệng mọi người không phải là “Harrison” hay “Lại lần nữa”, mà là hai chữ “Dida”

Ngồi trên đài cao, đại tát mẫn Dida chậm rãi đứng lên, vẫy tay với mọi người, những tiếng hò reo càng thêm mãnh liệt

Tiểu Ân kinh ngạc phát hiện, không chỉ có người dân bình thường, ngay cả Harrison ở bên cạnh hắn, hay những cao thủ trẻ tuổi của đế quốc Lang Nhân như Klee cũng trở nên điên cuồng. Trong mắt bọn họ lộ rõ vẻ cuồng nhiệt, đây tuyệt đối phát ra từ nội tâm chân thành của bọn họ

Có thể khiến nhiều người kinh ngưỡng như vậy, đại tát mãn Dida thực sự là một nhân vật không đơn giản. Theo chỉ thị của Feilide, đoạn hình ảnh vừa rồi lại một lần nữa tái diễn lại trên quảng trường.

Mặc dù đây không phải là lần đầu tiên, nhưng loại hình ảnh trước nay chưa từng có này, hơn nữa những hình ảnh rối tinh rối mù đó vẫn hấp dẫn lực chú ý của mọi người

Trên quảng trường lúc nào cũng vang lên những tiếng than sợ hãi. Tiếng ca ngợi vang lên mỗi khi diễn viên thoát hiểm

Khi toàn bộ hình ảnh chấm dứt, lại một lần nữa mọi người nhiệt liệt vỗ tay.

Chậm rãi, đại tát mãn Dida đứng lên, hắn gật đầu, phân phó một câu, rồi xoay người rời đi. Đám người Feilide khom người đưa tiễn, khuôn mặt Bảo Mạn tràn ngập vẻ vui mừng như điên, lão ra hiệu với Harrison

Giờ phút này, dù là ai cũng biết chuyện sẽ diễn biến ra sao

Harrison hít sâu một hơi, ôm lấy Tiểu Ân và Klee.

Dường như biết cao trào đã qua, những bình dân bắt đầu chủ động rời đi, nhưng mấy vạn người căn bản không thể thoảng cái đã rời đi.

Còn đám người Tiểu Ân tự nhiên có đường đi riêng, nhưng hắn vừa mới đứng lên, liền cảm giác có người đang tới gần mình, hơn nữa ánh mắt của mọi người đều tập trung nhìn về phía hắn

Mũi đột nhiên ngửi được một mùi thơm quen thuộc, trong lòng Tiểu Ân thầm than một tiếng, phiền toái tới rồi

-Tiểu Ân mấy thứ đó thực sự do ngươi chế tạo ra

Âm thanh nhu mì mang theo sự ngạc nhiên vui mừng nói không lên lời, không biết từ lúc nào Juliana đã rời khỏi đài cao tiến về phía này

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn quanh bốn phía, ở vị trí của hắn và huynh đệ Harrison, phần lớn đều là những người trẻ tuổi, có thân phận và địa vị tương đương nhau. Trong những người này có tới tám chín phần mười ngưỡng mộ Juliana, sợ dĩ bọn họ không có dã tâm theo đuổi, không phải bọn họ không muốn, mà bởi vì bọn họ biết, Juliana căn bản không đặt bọn họ trong mắt

Nhưng một khi Juliana có biểu hiện không tầm thường với một người nào đó, bọn họ sẽ sinh ra sự đổ kỵ, tự nhiên bài trừ người kia ra ngoài

Khẽ lắc đầu, trong lòng Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, nếu không thể dung nhập vào trong, vậy hắn không cần ra vẻ nữa

-Không sai

Tiểu Ân bình tĩnh nói ra:

-Do ta chế tạo ra, nàng xem hiệu quả thế nào?

-Rất có hiệu quả

Juliana không kìm lòng được tán dương nói, nhưng khuôn mặt xinh đẹp của nàng hiện lên sự nghi hoặc, hơn nữa âm thanh thấp xuống nói:

-Nhưng sao ta cảm giác nội dung trong đó, khác so với ấn tượng trong đầu ta?

-Thật không?

Trong lòng Tiểu Ân đỏ mặt, vội vàng nói:

-Có thể nàng nhớ lầm, nội dung ta sao chép lại không có bất cứ sự giả dối nào mà

-Ta biết

Juliana hơi gật đầu nói:

-Lúc đầu ta cũng cho là như vậy, quả thực đó là những chuyện phát sinh trong hôm đó

Nàng dừng lại một chút, lông mày nhẹ nhàng nhíu lại, nói:

-Nhưng mà, khi nội dung được tổ hợp lại, tại sao lại khiến ta có một cảm giác hoàn toàn khác

Khóe miệng Tiểu Ân nhếch lên, nguy hiểm thật, may mà không có cười thành tiếng

Trên thế giới này, ma pháp quả thực cường đại, thậm chí trên một ít phương diện còn vượt xa khoa học kỹ thuật ở thế kỷ hai mươi mốt của trái đất

Ví dụ như hóa thạch thuật, ngưng thổ thuật, nếu có thể vận dụng trên công trình xây dựng, sẽ tiết kiệm được biết bao nhiêu khí lực.

Còn có Phong Tường Thuật, quả thực là thiết bị để binh sỹ phi hành, hơn nữa so với thiết bị do khoa học kỹ thuật chế tạo ra, dù là tốc độ hay độ linh hoạt, đều được đề cao lên khó có thể tưởng tượng được

Nhưng mà có ít phương diện, sự phát triển trên thế giới này còn kém xa khoa học kỹ thuật của trái đất

Kí ức thạch mặc dù có thể ghi lại những chuyện phát sinh, nhưng kí ức thạch chỉ có ma pháp sư mới có thể nắm giữ, người bình thường đừng nói là tiếp xúc, ngay cả nhìn nó cũng là một chuyện xa vời

Trên trái đất từ khi phim ảnh xuất hiện, hình thành lên một nền công nghiệp, không biết có bao nhiêu người có liên quan với nó

Kỹ xảo nhiếp ảnh trong chế tạo phim hiện đại chiếm một vai trò quan trọng

Những hình ảnh cắt nối sẽ được đạo diễn biên tập lại, sẽ tạo nên một hiệu quả bất ngờ

Khi chế tạo bộ hình ảnh này, vì để đề cao độ nổi bật của Harrison, nó đã viết lại kịch bản biến Harrison thành nhân vật trung tâm của cuộc chiến đấu

Đương nhiên, trong quá trình này, có những tình huống đánh nhau kinh hiểm và kịch liệt, mới có thể tạo ra cảm giác khác biệt

Thông qua một loạt tổ hợp kỹ xảo, nếu như Juliana có thể tìm được sự tương đồng trong trí nhớ, vậy thì Nhất Hào không cần lẫn lộn với Tiểu Ân nữa, trực tiếp về nhà làm nông cho nó lành

Không hiểu, trong lòng Tiểu Ân mừng thầm. Hắn mỉm cười, nói:

-Thế nào, chẳng lẽ tiểu thư Juliana hoài nghi những hình ảnh đó không chân thực, giả dối sao?

-Đương nhiên không phải

Juliana nói:

-Mặc dù ta không phải là ma pháp sư, nhưng tốt xấu gì ta cũng biết năng lực thần kỳ của kí ức thạch. Trừ khi là những chuyện chân thật phát sinh, nếu không dù dùng thử đoạn gì cũng không có khả năng để kí ức thạch ghi lại

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, đây không phải người đầu tiên nói cho hắn biết sự thần kỳ của kí ức thạch. Đường như chỉ cần sử dụng kí ức thạch, sẽ không có người nào hoài nghi sự thật giả trong đó, đối với hắn mà nói thì đây là một chuyện tốt

Nhưng bởi vì chuyện này quá vội vàng, nên hắn cũng không thử nghiệm trong thực tế, trong lòng có chút lo lắng

Đôi mắt vừa chuyển, Tiểu Ân hỏi:

-Tiểu thư Juliana, chẳng lẽ tất măn không có cách nào lưu hình ảnh lại trong kí ức thạch sao?

-Không thể

Juliana tức giận lườm hắn một cái, Tiểu Ân không có cảm giác gì đặc biệt nhưng những kẻ ở bên cạnh hân không thể bẻ gãy khớp xương của hân

Tiểu Ân vuốt cằm, trong lòng phỏng đoán độ chân thật của những lời này

Juliana hừ một tiếng, đột nhiên tay nàng đưa lên, trên người nàng xuất hiện ánh sáng màu đỏ nhạt.

Tiểu Ân rung mình, không thể ngờ được, trong tình huống này nàng dám vận dụng linh vật, không khỏi ngưng khí đề phòng, chuẩn bị ứng biến.

Song đạo hồng quang đó không có tính công kích, chẳng qua huyền hóa thành một con hoàng kim sa trùng Đầu sa trùng này bay quanh người Tiểu Ân, Juliana nói:

-Linh vật của tất mẫn mặc dù có năng lực biến ảo, nhưng đều phải hấp thu đủ ma pháp nguyên tố, kỳ thực giống với ảo thuật sư, đều dựa vào ma pháp nguyên tố trong không gian tạo ra ảo cảnh giả dối. Mà kí ức thạch lại phân biệt được ảo cảnh do ma pháp nguyên tố tạo thành, cho nên tất mẫn không ghi chép lại được hình ảnh chân thật

Khuôn mặt Tiểu Ân làm ra vẻ đại ngộ, nhưng trong lòng của hân tràn ngập vui mừng

Tới giờ phút này, cuối cùng hân có thể xác định, đám người Juliana không có nói dối

Nhưng rất hiển nhiên, kí ức thạch mặc dù có thể phân biệt hình ảnh hư ảo do ma pháp nguyên tố tạo nên, nhưng không có năng lực miễn dịch đối với hình ảnh và tổ hợp do thứ khác tạo thành

Kể từ đó, chỉ cần có Nhất Hào, như vậy hân có thể tùy ý mô phỏng cảnh tượng. Huyệt thái dương của hân mơ hồ nhô cao, năng lực đặc thù này của Nhất Hào tại những cửa ải quan trọng sẽ có tác dụng quan trọng. Nhưng đến tột cùng dùng nó như thế nào, hân cũng chưa có nghĩ tới

Đột nhiên, Tiểu Ân cảm thấy một đạo hơi thở không hề hữu hảo phát ra bên cạnh, chỉ thấy ánh mắt nóng rực của Juliana đang nhìn chăm chăm vào hân, trong mắt hiện lên một tia thẹn quá hóa giận, thần sắc rất nguy hiểm

Có hơi chút sững sốt, Tiểu Ân hiểu ra, người ta là đại mỹ nữ đã hạ mình giải thích cho hân, nhưng hân lại không có câu trả lời thuyết phục, tự nhiên Juliana cảm thấy mình không thể xuống đài được

Hắn ho nhẹ một tiếng, vội vàng bổ cứu nói:

-Tiểu thư Juliana, nàng cảm giác như vậy chắc là do quan hệ của âm thanh phối hợp với hình ảnh.

Quả nhiên, nghe đề tài mới tinh này, lực chú ý của Juliana lập tức bị hấp dẫn

-Âm thanh?

-Đúng vậy, mới vừa rồi nàng xem, chẳng lẽ không chú ý tới hiệu quả của âm nhạc sao?

-Có

Hai mắt của Juliana bắn ra những tia sáng ngưỡng mộ:

-Âm nhạc được sử dụng đúng lúc, dù là tiết tấu hay âm luật, đều tạo cho người khác cảm giác mới mẻ. Âm nhạc đó là do ai sáng tác? Tại sao ta chưa bao giờ nghe nói qua?

Tiểu Ân cứng miệng nhìn nàng. Không thể tưởng tượng được chỉ xem qua một lần, nàng lại có sự khắc sâu đối với âm luật như vậy. Xem ra đại mỹ nữ này ngoại trừ dung mạo và thực lực ra, trên phương diện khác cũng không phải là người ngốc

-Tiểu Ân, âm nhạc do ai sáng tác?

Juliana gắt giọng

Từ lúc quen biết với Tiểu Ân, Juliana xưng hô với Tiểu Ân từ từ thay đổi

Đầu tiên gọi hân là tiên sinh, pháp sư, đoạn thời gian ở sa mạc thì gọi thẳng tên của hân. Điểm biến hóa đó dù thân ở trong cuộc nhưng hai người chưa bao giờ phát giác ra.

Nhưng giống như lần này, lời nói của nàng mang theo vẻ làm nũng lại là lần đầu tiên

Tiểu Ân do dự một chút, vuốt mũi, cuối cùng nói:

-Tiểu thư Juliana xinh đẹp, khúc nhạc đó là do ta sáng tác trong lúc nhàm chán

-Thật không?

Hai mắt Juliana sáng lên, nàng hỏi:

-Diễn tấu khúc nhạc đó cần nhạc khí gì? Tại sao ta nghe không hiểu? Nhạc khí đó có tại đế đô không?

Tiểu Ân vội vàng phát tay, trong lòng có chút hối hận, thần xui quỷ khiến thế nào lại nói ra điều này, giờ thì tốt rồi mọi chuyện lại đổ lên đầu mình. Một câu nói dối nhưng muốn nói dối tiếp lại phải tìm thêm lí do

-Tiểu thư Juliana, nhạc khí đó không giống với nhạc khí bình thường, đừng nói là ở đế đô, dù ở vương quốc tinh linh cũng không có

-Thật sao?

Hai mắt Juliana mở to nhìn, câu trả lời của Tiểu Ân dọa nàng nhảy dựng lên. Vương quốc tinh linh nổi tiếng về nghệ thuật trên thế giới, trong các vương quốc tinh linh không hề thiếu những thi nhân, họa gia, điêu khắc gia và các vị học giả âm nhạc điên cuồng

Cũng tại quốc gia tràn ngập hơi thở nghệ thuật này, người có thể mua sắm tất cả nhạc khí của các chủng tộc khác

Cho nên khi nghe Tiểu Ân nói những lời này, chỉ cần là người biết thưởng thức, chắc chắn sẽ không tin

Tiểu Ân nghiêm túc gật đầu, trên mặt không có vẻ đùa giỡn gì. Quả thực, hắn tuyệt đối tự tin, nếu như ở các quốc gia tinh linh có đàn âm thanh điện tử, vậy thế giới này không chỉ có hắn là người xuyên việt.

Juliana do dự trong chốc lát, nhưng không nỡ bỏ qua giai điệu kỳ dị đó, cho nên hỏi:

-Vậy người có thể chế tạo được nhạc khí đó chứ?

-Đương nhiên, chờ lúc nào rảnh rỗi, ta sẽ chế tạo một bộ tặng tiểu thư Juliana xinh đẹp

Tiểu Ân cười híp mắt nói, nhưng hắn nói những lời này không có nửa điểm thành tâm

Sau này rảnh rỗi, trời mới biết là lúc nào, chờ tới khi Juliana nhớ lại, hắn đã sớm cao chạy xa bay, không còn tung tích nữa.

-Ta cảm ơn người trước

Juliana vui mừng nói, may mà nàng không nhìn thấu tâm tư của Tiểu Ân, nếu không chắc chắn sẽ nổi lên bão tố

Vị đại mỹ nữ này mặc dù đã tìm được nhạc khí cả đời chưa được thấy, nhưng dường như nàng chưa thỏa mãn:

-Tiểu Ân, bản lĩnh chế tạo kĩ thuật của người thật cao cường, người có thể chế tạo giúp ta một đoạn được không?

-Ách?

Tiểu Ân ngẩn ra, nói:

-Kỳ thực nàng chỉ cần đợi có nhạc khí, sau đó chậm rãi nghiên cứu phối hợp là được mà

Juliana nhẹ nhàng hừ một tiếng nói:

-Người không cần phải gặt ta, nếu chỉ dựa vào âm nhạc phối hợp, không cách nào tạo ra hiệu quả như vậy, chắc chắn người đã cất dấu kỹ xảo khác

Tiểu Ân hết sức kinh ngạc, chăm chú nhìn nàng vài lần. Điều nói nữ nhân xinh đẹp ngực to óc nhỏ, nhưng tại sao Juliana lại thông minh như vậy, ngay cả hắn cũng không lừa gặt được.

Áp úng lắc đầu, Tiểu Ân nói:

-Không sai, muốn chế tạo hình ảnh như vậy, cần phải có thêm kỹ xảo, nhưng đó là độc môn kỹ thuật của ta, tuyệt đối không thể công khai

Tiểu Ân nói những lời này, thái độ kiên quyết, không thể có đường thương lượng

Nếu như là người khác cự tuyệt, chắc chắn Juliana sẽ thẹn quá hóa giận, không chừng còn phản kích lại, nhưng Tiểu Ân lại khác, trong sa mạc hắc đã cự tuyệt nàng một lần, bị cự tuyệt thêm một lần nữa cũng không phải không chịu đựng được

Tục ngữ nói bị cự tuyệt quen, tự nhiên sẽ thành thói quen

Nét mặt Juliana sau tấm sa mỏng rung động, ngay cả Tiểu Ân cũng có thể nhìn thấy đôi môi đỏ mọng đang mím lại.

-Được rồi, người không nói cho ta biết cũng được, nhưng người phải chế tạo riêng một đoạn cho ta

-Nàng?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi thăm:

-Nàng cũng muốn tìm hoàng kim bộ tộc đấu võ?

-Phi ...

Juliana gắt giọng nói:

-Ta muốn người chế tạo cho ta một đoạn ghi chép riêng về cuộc sống, ta muốn có hình ảnh ghi nhớ lại kỷ ức tốt đẹp nhất của đời mình

Tiểu Ân khẽ gật đầu, hắc lập tức nghĩ tới chuyện ở thế kỷ hai mươi mốt, các thiếu nữ thường hay tự chụp lại hình của mình.

Có rất nhiều cô gái xinh đẹp thuê những nhiếp ảnh gia nổi tiếng chụp lại hình của mình, làm kỷ niệm ghi nhớ thời thanh xuân của mình.

Đương nhiên đó là những cô gái tự tin vào danh vọng và dung mạo của mình. Nếu những cô gái trời sinh đã có khuyết điểm, dù trong lòng có hy vọng xa vời như thế, tuyệt đối cũng không áp dụng

Chỉ là, không thể tưởng tượng được, Juliana cũng có tâm tình như thế

Thấy ánh mắt quỷ dị của Tiểu Ân, khuôn mặt của Juliana hồng lên, không biết vì sao, sóng mắt của nàng cũng lưu chuyển

Mi tâm Tiểu Ân hơi nhảy lên, cách một tấm khăn, nhưng lực hấp dẫn của Juliana không hề giảm, điểm này chỉ cần nghe những tiếng nuốt bọt xung quanh là có thể thấy được

Thở dài Tiểu Ân nói:

-Có thể, nhưng muốn chế tạo nó cần phải có thành phẩm cực cao

Juliana mỉm cười nói:

-Người muốn có thứ gì?

-Ma hạch, rất nhiều ma hạch cao cấp

Tiểu Ân ba hoa nói

-Cao cấp ma hạch sao?

Juliana dường như cảm thấy khó xử nói:

-Ta chỉ có mười khối ma hạch cấp 7, như thế đủ rồi chứ?

Ánh mắt Tiểu Ân nhất thời nghẹn lại, yết hầu không ngừng nổi lên từng cục, sau đó dùng ánh mắt tham lam nhìn nàng nói:

-Đủ rồi, đừng nói là mười khối, chỉ cần một khối không hai khối là đủ rồi

Juliana nhạy cảm phát hiện ra sự tham lam trong ánh mắt của Tiểu Ân, không khỏi cực kỳ tức giận

Loại ánh mắt này nàng đã từng thấy qua, dù là nam hay nữ, dù lớn tuổi hay nhỏ tuổi, ngay cả những người có tu vi tinh thuần, những nhân vật nổi danh, cũng có thể nhìn thấy loại ánh mắt này, nhưng điểm khác nhau duy nhất đó là ít và nhiều mà thôi

Nhưng Tiểu Ân trong mắt của nàng, tuyệt đối là một loại khác

Thái độ đối đãi của hắn đối với mình, từ trước tới nay vẫn không nóng không lạnh, giống như đối xử với bằng hữu bình thường. Hiện giờ thật vất vả lắm mới thấy được ánh mắt tham lam của hắn, nhưng vấn đề là ánh mắt đó không nhắm vào nàng mà nhắm vào mười khối ma hạch cấp 7 trong miệng nàng

Nhìn bộ dáng của Tiểu Ân hiện tại, Juliana thậm chí có chút hoài nghi, nếu có người cho Tiểu Ân một viên ma hạch cấp 7, chỉ sợ hắn không do dự đem mình đi bán.

Trong khoảng thời gian ngắn, nàng không khỏi hoài nghi, có phải mị lực của mình giảm đi, không cách nào hấp dẫn người khác nữa không

Đột nhiên đúng lúc đó, ánh mắt Tiểu Ân ngưng tụ lại, vẻ tham lam vừa rồi biến mất, thay thế vào đó là sự hồ nghi:

-Nàng có đùa giỡn ta không? Dựa vào thực lực của nàng, làm thế nào có được ma hạch cấp 7?

Juliana cố gắng nhịn lại không muốn đuổi người đi nói:

-La sư phụ cho ta, người hiểu chưa?

-Đại tát măn Dida?

Tiểu Ân liên tiếp lắc đầu nói:

-Không được, nếu như để cho lão biết, ta câu dẫn nàng trộm đi ma hạch bảo bối, ta chắc chắn không được sống tốt lành nữa.

Thân thể Juliana khẽ run lên, thiếu chút nữa không kiềm chế được, cái tên vô liêm sỉ này, cái gì câu dẫn ...cái gì trộm chứ ...Lời hắn nói là sao chứ?

Thấy được ánh mắt sắc bén của nàng cùng với sát khí dày đặc, Tiểu Ân vội vàng nhẹ giọng nói:

-Thục nữ, thục nữ

-Cái gì?

Juliana ngẩn ra, không nhịn được hỏi

-Mọi người ở xung quanh đều nhìn nàng, dù nàng muốn đánh muốn mắng ta cũng nên tìm địa phương không có người

Tiểu Ân nghiêm túc nói:

-Ta nghĩ nàng không muốn bị mọi người xem là khỉ chứ

Juliana chán nản, nàng tức giận liếc mắt nhìn Tiểu Ân sau đó xoay người rời đi

Tiểu Ân thở phào một hơi. Sở dĩ hắn khiến Juliana tức giận rời đi bởi hắn không muốn ghi hình lại cho nàng

Biểu hiện của Nhất Hào thực sự nổi bật. Ngẫu nhiên xuất hiện một lần, mọi người tưởng đó kỳ tích, nhưng nếu như xuất hiện lần thứ hai, lần thứ ba, như vậy sau này hắn phải nghĩ tới việc mở cửa hàng quay phim đi

Rồi lại nói, chế tạo nhiều lần, sẽ khiến người khác chú ý, nếu bởi vậy mà bại lộ sự tồn tại của Nhất Hào, đó mới là chân chính khóc không ra nước mắt

Mặc dù hắn thêm muốn ma hạch cấp 7, nhưng cuối cùng hắn vẫn buông tha ý niệm tham lam trong đầu

Chỉ là, hắn không muốn gây chuyện nhưng lại có một số người chủ động gây chuyện với hắn

Đang lúc Tiểu Ân muốn rời đi, một bóng người cao lớn khỏe mạnh chặn đường đi của hắn

Từ khi Juliana đi tới chỗ Tiểu Ân đã khiến người khác chú ý, hơn nữa Juliana lại không cam lòng dậm chân rời đi, đây mới chính thức khiến người khác kinh ngạc. So với truyền thuyết bên trong đại sa mạc càng khiến người khác rung động lòng người

Vì vậy một giây sau, phiền toái tới ...

Chậm rãi ngẩng đầu lên, Tiểu Ân nhíu mày

Đó là một thanh niên thú nhân cao lớn, mặc dù Tiểu Ân không có biện pháp thông qua ngoại hình bên ngoài để xác định chủng tộc, nhưng có tư cách và can đảm chắn trước mặt nhất tinh ma pháp sư, chắc chắn không phải là kẻ yếu

-Người là ...

Tiểu Ân thuận miệng hỏi

-Holyfield

Người trẻ tuổi nói đồng dạng từng chữ

-Sư Tâm vương tử?

-Không sai

Người trẻ tuổi ngẩng cao đầu nói:

-Người phải xin lỗi tiểu thư Juliana

-Xin lỗi?

Tiểu Ân mỉm cười nói:

-Được rồi, ta giao cho người quyền được thay ta xin lỗi nàng

Khuôn mặt Holyfield hiện lên một đạo sát khí sắc bén, nói:

-Người, vũ nhục ta

-Thật không, ta không có vũ nhục ai cả

Tiểu Ân lạnh nhạt cười nói:

-Nhưng Sư Tâm vương tử vĩ đại, ta nhìn ngài không khỏi nhớ tới một câu tục ngữ xa xưa

Tiểu Ân dừng một chút, khuôn mặt mang theo nụ cười ôn hòa, những người ở xung quanh đã sớm yên tĩnh lại, chuyên nơi này đã phát triển thái quá

-Người muốn nói gì?

Trong mắt Holyfield hiện lên thần sắc nguy hiểm, hắn lạnh lùng hỏi. Mặc dù hắn biết, từ miệng Tiểu Ân, hắn sẽ không nghe được lời gì hay, nhưng nếu Tiểu Ân dám nhục mạ hắn, như vậy hắn sẽ có cơ hội phát tác. Nếu không, dù là hắn cũng không dám tự ý giết khách nhân của gia tộc Berwick

Tiểu Ân thở dài một tiếng, không hề e dè Holyfield, không chút lưu tình nói:

-Chẳng lẽ ngài chưa nghe câu, chó ngoan không cắn đường, cắn đường không phải chó ngoan sao?

Khuôn mặt Holyfield nhất thời đỏ lên, không chỉ có hắn, mà sắc mặt mọi người xung quanh đều đại biến, Tiểu Ân nói không hề lưu lại chút thể diện cho đối phương

Kỳ thực Tiểu Ân cũng có nỗi khổ không nói được, từ miệng Harrison, hắn biết mình đã bị người khác chú ý. Như vậy, dù hắn có nhún nhường thế nào cũng bị kẻ khác gây phiền toái

Đã như thế, không bằng thể hiện thái độ cường ngạnh, chỉ cần có thể đánh bại đối thủ lợi hại nhất, những người khác muốn động vào mình cần phải suy nghĩ lại

Nhưng người thứ nhất ra tay lại là Holyfield, khó khăn quả là lớn

-Tốt

Holyfield nhẹ nhàng gạt đầu, sắc mặt của hắn hoàn toàn khôi phục lại sự bình tĩnh

Hắn chậm rãi cởi bao tay vắt xuống đất, nói:

-Tiểu Ân các hạ, bởi vì ngươi vũ nhục ta, cho nên ta chính thức khiêu chiến với ngươi

-Khiêu chiến?

Tiểu Ân cười ha ha nói:

-Sư Tâm vương tử, ngài dường như nói đùa à, ta là một ma pháp sư, không phải là kỵ sỹ

Holyfield cười lạnh một tiếng nói:

-Ta muốn khiêu chiến với ma pháp sư tôn kính, vì danh dự của ma pháp sư, ngài chắc sẽ không cự tuyệt chứ?

Khuôn mặt Tiểu Ân lộ ra vẻ đùa cợt nói:

-Vương tử Holyfield, nếu như ta không có nhớ lầm, ngài là một vị kỵ sỹ ma thú?

Khuôn mặt Holyfield lộ ra vẻ kiêu ngạo, hắn cất cao giọng nói:

-Không sai, vật cưỡi của ta là kim mao sư vương của hoàng kim bộ tộc vĩ đại

Tiểu Ân gạt đầu nói:

-Ta tiếp nhận khiêu chiến của ngươi

Xung quanh nổi lên một trận ồn ào, Tiểu Ân chẳng qua chỉ là một nhất tinh ma pháp sư bình thường mà thôi, nhưng biết lai lịch ma thú của đối phương, hắn còn dám ứng chiến, không biết hắn cuồng vọng hay hắn đã tính trước

Holyfield cũng ngẩn ra, Tiểu Ân nhận lời nằm ngoài ý muốn của hắn, hắn dường như muốn nhìn thấu suy nghĩ của Tiểu Ân. Sau một lát, hắn nhẹ nhàng cười, khuôn mặt anh tuấn tràn đầy sát khí nói:

-Tốt, như vậy tại...

Song hắn chưa nói hết câu, đã bị Tiểu Ân cắt đứt:

-Tốt, hiện tại bắt đầu thôi

Nói xong ngón tay Tiểu Ân động, đã sớm chuẩn bị sẵn Thúc Bác Thuật, Hôn Thụy Thuật, Mông Lung Thuật, liên tiếp thi triển ra

Sắc mặt Holyfield đại biến, áo giáp trên người hắn chợt sáng lên, một đạo hào quang to lớn chắn lại toàn bộ pháp thuật ở bên ngoài

Tiểu Ân thất kinh, hắn không nghĩ, áo giáp của đối phương là đạo cụ ma pháp

Nhưng hắn phản ứng nhanh hơn, Phi Tường Bạo Tạc Thuật nhất thời được thi triển, hai tiếng nổ lớn vang lên, ma pháp phòng hộ trên áo giáp của Holyfield bị phá vỡ

Trong phút giây đó, Tiểu Ân đã chạy tới, trên tay hắn có thêm một cây đại kiếm, mũi kiếm chỉ thẳng vào yết hầu của Holyfield

Bị sóng nổ mạnh chấn động tới hoa mắt chóng mặt, Holyfield vừa mới thanh tỉnh lại một chút, liền cảm nhận được uy hiếp tới từ cổ của mình. Hắn vừa nhìn, nhất thời đã biết sự lợi hại của thanh đại kiếm, chỉ cần cổ tay Tiểu Ân rung lên, cái đầu của hắn sẽ mất ngay

Giữa sân xôn xao lên, đặc biệt là những người đứng gần, cảm nhận rõ uy lực của sóng xung kích, mặc dù không bị thương nhưng cũng bị chật vật

Trên đài cao, tát mãi và pháp sư khó tin nhìn chuyện này, mấy lão đầu chậm chạp thậm chí còn không biết rõ ở đây xảy ra chuyện gì

-Dừng tay

Đại tát mãi Feilide kêu lớn:

-Pháp sư Tiểu Ân, đây là ý gì?

Biến cố xảy ra khiến cả quảng trường náo động, đừng nói là những bình dân chưa ra ngoài liền nhanh chóng ngồi về chỗ, ngay cả đám người vừa mới rời đi cũng hưng phấn quay trở lại

Đại kiếm của Tiểu Ân chỉ vào Holyfield đang nằm dưới đất, miệng hét lớn:

-Đại tát mãi Feilide, vị Sư Tâm tiên sinh này đột nhiên yêu cầu quyết đấu công bình với ta, mà ta lại chiến thắng hắn, cho nên hiện tại ta có quyền lấy đi tính mạng của hắn

Holyfield thiếu chút nữa bất tỉnh tại chỗ.

Cái này mà gọi là công bình quyết đấu sao?

Hắn còn chưa nói xong, Tiểu Ân đã ác độc ra tay. Sử dụng ma pháp tấn công hắn bất ngờ thì thôi đi, hắn ngay cả kiếm của kiếm sỹ cũng lấy ra, vậy mà gọi là ma pháp sư cao quý sao?

Nhưng hắn thực sự không biết, Tiểu Ân lấy thanh bảo kiếm này ở đâu ra.

143. Chương 30: “trang Bị” Của Ma Pháp Sư

Đám người Feilide vội vàng chạy tới đây, nghe thấy hai chữ này, đầu nhất thời lớn ra

Nếu như sự thực đúng như lời Tiểu Ân nói, vậy Tiểu Ân giết chết Holyfield, cũng không có ai dị nghị cả

Mặc dù sau ngày hôm nay, Tiểu Ân nhất định sẽ bị đế quốc Sư Tâm đuổi giết, nhưng giết chết đối thủ khi quyết đấu, hắn quả có quyền lực đó

-Người, đánh lên...

Holyfield vừa mới nói ra hai chữ, liền cảm thấy yết hầu đau đớn, đại kiếm của Tiểu Ân đã dè vào yết hầu của hắn, trên yết hầu đã xuất hiện một tia máu

Thông minh như Holyfield tự nhiên không dám nói năng gì tránh chọc giận Tiểu Ân, nếu một kiếm này thực sự chém ra, dù sau này gia tộc có mà báo thù cho hắn, cái được cũng không bù đắp nổi cái mất

-Pháp sư Tiểu Ân

Feilide tiến lên trước một bước nói:

-Chỗ này không phải đấu trường quyết đấu, trước hết ngài hãy để vương tử Holyfield đứng lên đã

-Để hắn đứng lên?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

-Đại tát mãi Feilide, nếu như hắn ở vị trí của ta, ngài tin hắn sẽ để ta đứng lên sao?

Feilide nhất thời nghẹn lời

Lâm Khắc đột nhiên tiến lên, âm hàn nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, người thực sự chiến thắng trong cuộc quyết đấu với vương tử Holyfield sao?

-Đương nhiên

Tiểu Ân đồng dạng nói

-Nói bậy

Hai mắt Lâm Khắc mở lớn nói:

-Vương tử Holyfield là một vị kỵ sỹ ma thú, nếu như công bằng chiến đấu, vậy vật cưỡi kim mao sư vương của hắn ở đâu?

Tất cả mọi người nhìn về phía này, ánh mắt trở nên không thân thiện

Tiểu Ân nghiêng đầu cười híp mắt nói:

-Tiên sinh Lâm Khắc, ngài là một vị tát mãn?

-Đúng

Lâm Khắc ngẩng đầu nói:

-Ta là một chiến tranh tát mãn

-Ngài là chiến tranh tát mãn nhỉ, vậy nếu để ngài quyết đấu với một vị kỵ sỹ ma thú có vật cưỡi là ma thú cấp 5 kim mao sư vương của bộ tộc hoàng kim, ngài sẽ chiến thắng sao?

Lâm Khắc sững sốt, chần chờ một chút nói:

-Tại sao ta phải quyết đấu với kỵ sỹ ma thú?

Tiểu Ân cười hắc hắc nói:

-Các vị, vương tử Holyfield có vật cưỡi là ma thú cấp 5 thuộc hoàng kim bộ tộc, nhưng ta chỉ là một nhất tinh ma pháp sư nho nhỏ mà thôi. Nếu như chờ hắn thả vật cưỡi ra, chuẩn bị tốt mọi chuyện, vậy ta xin hỏi, đó còn gọi là quyết đấu nữa không, hay gọi là cuộc chém giết đơn phương?

Đám người Feilide nhìn nhau, bọn họ không thể không thừa nhận. Mặc dù Tiểu Ân nói có chút cường từ đoạt lý nhưng không ai có thể phủ nhận, chuyện hắn nói là chuyện thật

Tiểu Ân đề cao âm thanh, nói:

-Holyfield nếu như muốn làm anh hùng, vậy hắn nên cưỡi kim mao sư vương tìm đại tát mãn Dida quyết đấu, nhưng hắn ý vào vật cưỡi lại tìm tới một nhất tinh ma pháp sư nho nhỏ như ta để quyết đấu

Tiểu Ân cười hắc hắc nói:

-Ta rất nghi ngờ phẩm chất kỵ sỹ của hắn, không biết hắn có giống như Harrison dám đối mặt với Yidikalun mà không hề sợ hãi hay không, hay hắn chỉ là kẻ bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh

Mặc dù Tiểu Ân không nói nhiều lắm, nhưng mỗi cá nhân nghe hắn nói, có cảm thụ khác nhau.

Thú nhân cử hành quyết đấu, kỳ thực phần lớn là do xúc động, không cân nhắc tới thực lực của song phương, có công bằng hay không

Nhưng giờ phút này bị lời lẽ bén nhọn của Tiểu Ân đề tỉnh, trong lòng bọn họ xuất hiện ý niệm, cuộc quyết đấu có được tính là công bằng không?

Trong mắt Holyfield tràn ngập lửa giận, nếu như ánh mắt có thể giết người, chỉ sợ Tiểu Ân đã sớm bị băm làm vạn mảnh, nhưng từ đầu tới cuối, hắn không có mất đi lý trí, mặc dù bị Tiểu Ân mắng rất thảm, nhưng hắn không dám nhúc nhích

Feilide cười khỏ một tiếng nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, quyết đấu là vấn đề riêng của hai người. Nếu gọi là quyết đấu, tự nhiên sẽ không hạn chế thực lực của đôi bên

-Ngài nói, chúng ta có thể dùng mọi thủ đoạn?

-Đúng

-Tốt, vậy ta thừa dịp hắn chưa kịp triệu hồi ma thú, đánh chết hắn, cũng được coi là một thủ đoạn đó chứ

Feilide kinh ngạc há to miệng, hấn cảm thấy mình có vài phần thất bại

Lâm Khắc vừa mới tiến lên trước một bước, cách Tiểu Ân khoảng năm thước

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, cổ tay rung lên, vết thương trên yết hầu của Holyfield lớn thêm một chút

Lâm Khắc vội vàng lui về phía sau một bước nói:

-Tiểu Ân, ngươi không nên làm chuyện điên rồ. Nếu như ngươi thương tổn vương tử Holyfield, đế quốc Sư Tâm sẽ không bỏ qua cho ngươi

Sắc mặt đám người Holyfield ngưng trọng lên, trên người bọn họ chậm rãi dâng lên sự khẩn trương, mấy pháp sư và tát mãn đã thủ thế. Nếu như Holyfield không phải đang bị cầm giữ, chỉ sợ bọn họ đã xuất thủ cứu người

Trong lòng Tiểu Ân thầm than một tiếng, có một quốc gia làm chỗ dựa, quả nhiên là tốt hơn nhiều

Nhìn tình thế là biết, nơi này không có người đứng về phía mình

Song ngoài sự mong đợi, Bảo Mạn nhanh chóng tiến lên, ngăn trước mặt Tiểu Ân nói:

-Các vị, ta tưởng nếu song phương quyết đấu, hơn nữa đã phân thắng bại, thế thì chúng ta không nên can thiệp vào kết quả này

Đám người Feilide hai mặt nhìn nhau, bọn họ nhìn Bảo Mạn, trong ánh mắt tràn ngập vẻ hồ nghi

Mặc dù Tiểu Ân là khách quý của gia tộc Berwick, nhưng vì người này mà đắc tội với cả đế quốc Sư Tâm, thậm chí với cao tăng của đế quốc Lang Nhân, lão gia hỏa này chẳng lẽ điên rồi sao?

Klee và Arack liếc mắt nhìn nhau, bọn họ im lặng tiến lên đứng sau lưng Bảo Mạn

Thành viên của gia tộc Berwick ở để đồ lấy hành động thực tế để chứng minh, bọn họ thể hiện rõ lập trường của mình

Mắt Tiểu Ân hơi động, hấn không biết tại sao Bảo Mạn lại nghĩ như thế, nhưng giây phút này trong lòng hấn vô cùng kích động

Nếu như Harrison ở đây, hấn tin tưởng, bằng hữu lang nhân này của mình không do dự gì sẽ đứng về phía mình. Nhưng Bảo Mạn, Klee, Arack, không có giao tình thâm hậu với hấn như thế

Có thể khiến bọn họ dứt bỏ mọi chuyện, không tiếc đắc tội với tầng lớp cao tăng của đế quốc, ủng hộ mình, chỉ cần nghĩ cũng biết phải có bao nhiêu dũng khí

Feilide nhíu mày, hấn trầm giọng nói:

-Bảo Mạn, ngươi đã cân nhắc kỹ chưa?

Bảo Mạn cười ngạo nghễ nói:

-Ta đương nhiên đã cân nhắc rõ, Tiểu Ân là khách của Harrison, là huynh đệ của Harrison, cũng là thành viên của gia tộc Berwick, nếu như các ngươi động vào hấn,.. phải giẫm qua người của ta!

Một cảm giác ảm áp chậm rãi xuất hiện trong lòng Tiểu Ân, khoe miệng hấn mỉm cười, mặc kệ Bảo Mạn vì nguyên nhân gì, nhưng Tiểu Ân hoàn toàn bị lời nói của lão đã động

Ngay cả sư phụ của hấn, ma pháp sư Maren khi đối mặt với sự uy hiếp của gia tộc Leyden cũng không nói những câu khẳng khái như vậy. Nếu như nói hấn không động lòng, thì hấn quả là sinh vật lãnh huyết

-Holyfield, nếu như ngươi đáp ứng ta, không triệu hồi kim mao sư vương, ta cho ngươi cơ hội quyết đấu công bình lại

Tiểu Ân thu hồi đại kiếm lại, đột nhiên cao giọng nói. Holyfield đang nằm cười lạnh một tiếng nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, ta mượn lại câu nói của ngài, tại sao ngài không đi khiêu chiến đại tát mãn Dida?

Mặc dù không khí đang khẩn trương, nhưng mọi người đều mỉm cười

Khiêu chiến đại tát mãn Dida?

Đó là chuyện cười

Dù là ma thú cấp năm kim mao sư vương, hay nhất tinh ma pháp sư, trong mắt đại tát mãn Dida căn bản không khác gì nhau, chỉ giống như một con kiến hôi bình thường mà thôi, chỉ cần lão vẫy tay, là khiến bọn họ biến thành mây khói

Nhưng biểu hiện của Holyfield lại khiến mọi người ngạc nhiên, vốn tưởng hắn chỉ biết khi dễ kẻ yếu hoặc tham sống sợ chết, nhưng giờ phút này dưới lợi kiếm của Tiểu Ân, hắn vẫn can đảm nói những câu trào phúng, hơn nữa không lập tức đồng ý để thoát khỏi hiểm cảnh như những người khác.

Biểu hiện xuất sắc như vậy khiến mọi người thay đổi cách nhìn về hắn, mặc dù tư thế của hắn lúc này không đẹp mắt, có chút chật vật, nhưng ánh mắt mọi người nhìn hắn rõ ràng đã có sự thay đổi

Tiểu Ân mỉm cười nói:

-Nếu ta không cho người chiếm tiện nghi, tự nhiên ta cũng không thể chiếm tiện nghi của người. Cho nên trong cuộc quyết đấu với người, ta sẽ không sử dụng ma pháp

Mọi người ở xung quanh xôn xao lên, kỳ sỹ và học đồ cấp pháp sư quyết đấu với nhau, có lẽ còn có thể dựa vào lực lượng và tốc độ để kỳ sỹ thủ thắng, nhưng nếu kỳ sỹ quyết đấu với ma pháp sư chính thức tinh thông Phong Tường Thuật, thì căn bản là đi tìm chết. Nhưng Tiểu Ân hứa hẹn, hắn không dùng ma pháp ...

Ma pháp sư chiến đấu với kỳ sỹ, lại không dùng ma pháp? Điều này dường như còn khó tin hơn cả chuyện kỳ sỹ ma thú không dùng ma thú

-Người nói cái gì?

Holyfield bị mê hoặc, hắn dùng ánh mắt ngu ngốc nhìn Tiểu Ân

-Ta nói, ta không dùng ma pháp

Tiểu Ân nói từng chữ, ánh mắt của hắn vô cùng chăm chú

-Không được

Bảo Mạn lập tức nói:

-Tiểu Ân, người nói đùa đúng không?

-Ta không có nói đùa

Tiểu Ân chăm chú nói

-Không được

Bảo Mạn kiên quyết từ chối:

-Nếu vạn nhất người xảy ra chuyện Đến khi Harrison đi ra, ta phải giải thích thế nào với hắn

Bảo Mạn vốn muốn nói, ta phải giải thích với sư phụ của người như thế nào, nhưng nghĩ đến chuyện Tiểu Ân không muốn tiết lộ thân phận, tại thời điểm mấu chốt, lão đổi thành Harrison

Lão sợ dĩ giúp Tiểu Ân, là do lão kiến thức được kỹ thuật thần kỳ của kí ức thạch, giống như đại tát mãn Dida, tin Tiểu Ân là truyền nhân của đại nhân vật.

Đại nhân vật đó có thực lực cao thâm khó lường, dường như là vương tử của đế quốc Sư Tâm, dù cả đế quốc Sư Tâm cũng chưa chắc dám trêu chọc nhân vật đó.

Ôm hy vọng muốn giao hảo với Tiểu Ân, lấy lòng vị đại nhân vật kia, nên Bảo Mạn mới thay đổi thái độ, kiên trì ủng hộ Tiểu Ân. Nếu không, chỉ dựa vào giao tình giữa Tiểu Ân và Harrison, tuyệt đối lão không lấy lợi ích của cả gia tộc ra làm trò đùa

Tiểu Ân cảm kích gật đầu với Bảo Mạn, nói:

-Ngài yên tâm, ta có biện pháp

Nói xong, hắn quay đầu nói với Holyfield:

-Người cũng biết, ta là một ma pháp sư, một khi không sử dụng ma pháp, thực lực sẽ suy giảm nhiều

Khi hắn nói tới đây, trong lòng mọi người đều nghĩ, không sử dụng ma pháp, thực lực của ma pháp sư không phải là suy giảm lớn, mà là giống như lão hổ mất hết nanh vuốt, không còn thực lực gì cả

Hai tay Tiểu Ân cầm đại kiếm nói:

-Bản thân ta không dùng ma pháp, nhưng ta có thể dùng đạo cụ ma pháp để thi triển ma pháp

Holyfield do dự, hắn hỏi:

-Bao gồm cả ma pháp nổ mạnh kia sao?

-Không, người có thể yên tâm

Tiểu Ân cười nói:

-Thanh kiếm của ta chỉ thi triển được ma pháp cấp 2 Phong Nhận Thuật, trừ ma pháp đó ra, ta cam đoan, không dùng tới ma pháp công kích thứ hai

Đại kiếm của hắn hạ xuống, nhẹ nhàng chỉ vào áo giáp trên người Holyfield, nói:

-Trên áo giáp của người có khắc ma pháp phòng hộ cấp 2, chắc chắn có thể chống lại được ma pháp công kích Phong Nhận Thuật, nhưng nếu như người bị bảo kiếm của ta chém trúng, trừ khi người dùng ma pháp phòng hộ cấp 5, nếu không chắc chắn không ngăn cản được công kích vật lý

Holyfield cười lạnh một tiếng nói:

-Người yên tâm, nếu như dưới tình huống người không sử dụng ma pháp, ta còn bị kiếm của người chém trúng, vậy không cần người động thủ, ta tự mình sẽ nhận thua

Nói ra câu này, có thể thấy được vương tử Sư Tâm rất có tự tin vào võ kỹ của mình

Tiểu Ân cười ha ha, nói:

-Tốt, một lời đã định

-Một lời đã định

Tiểu Ân thu hồi trường kiếm, cười dài nhìn hắn

Holyfield đứng lên, hắn lạnh lùng nhìn Tiểu Ân, khom người với Feilide nói:

-Đại tát mãi Feilide tôn kính, ta, Holyfield xin được tiến hành quyết đấu với Tiểu Ân.

Dừng một chút, hắn bổ sung nói:

-Không dùng ma thú, không dùng ma pháp, chỉ được mang theo đạo cụ ma pháp

Feilide yên lặng gật đầu, mới vừa rồi Tiểu Ân và Feilide nói chuyện, bọn họ cũng nghe rõ, tự nhiên biết được ước định trong đó

Nhẹ nhàng vung tay, Feilide nói:

-Tốt, ta cho phép các người tiến hành quyết đấu, địa điểm, ngay phía dưới đại quảng trường

Tin tức rất nhanh được truyền đi, khiến mấy vạn người đang đứng xung quanh hưng phấn kêu gào

Kỵ sỹ ma thú và ma pháp sư quyết đấu với nhau, lực hấp dẫn đủ để thu hút mọi người, hơn nữa trận quyết đấu này lại tiến hành theo cách thức hoàn toàn mới mẻ

Kỵ sỹ ma thú không cưỡi ma thú, ma pháp sư không dùng ma pháp. Chẳng lẽ bọn họ muốn giống như chiến sỹ, dùng nắm tay và binh khí của mình để quyết đấu

Mặc dù tất cả mọi người đều biết, trên thế giới có tồn tại đạo cụ ma pháp, nhưng đối với người bình thường mà nói, loại đồ vật đó quá mức trân quý, căn bản bọn họ không thể với tới

Tiểu Ân và Holyfield đi theo Bảo Mạn và Lâm Khắc tới phía dưới đại quảng trường

Nơi này là kiến trúc lớn nhất của đế đô, cũng thường xuyên diễn ra một ít tiết mục máu tanh, thậm chí đánh nhau tới mức thịt nát xương tan cũng thường xảy ra. Nhưng quyết đấu giữa ma pháp sư và kỵ sỹ ma thú thì lại lần đầu xảy ra

Bình thường chiến đấu thuộc cấp bậc này phải có đấu trường chuyên môn mới có thể tiến hành, bởi vì uy lực của ma pháp cực kỳ cường đại, phòng ngự ở bốn phía đối với ma pháp sư và ma thú căn bản không có nhiều tác dụng

Nếu như không phải Tiểu Ân nói, binh khí hắc sử dụng chỉ thi triển được ma pháp cấp 2 Phong Nhận Thuật, hơn nữa còn cam đoan không có ma pháp công kích thứ hai, thì trận đấu hôm nay chắc chắn không thể cử hành ở đây

Khi Tiểu Ân và Holyfield xuất hiện dưới đại quảng trường, bốn phía truyền tới những tiếng hò reo, nhưng khiến Tiểu Ân kinh ngạc đó là, phần lớn những người này đều ủng hộ mình

Hắn sống sót một lúc, sau đó mới hiểu ra, hắn giữ vai trò phụ trong màn trình diễn của Harrison, nên hắn cũng được bình dân ủng hộ. Mà Holyfield là vương tử của đế quốc Sư Tâm, là người của quốc gia khác nên hắn không được sự ủng hộ của bình dân. Vừa bước lên đài, Holyfield trở nên cực kỳ bình tĩnh

Hắn chậm rãi tiếp nhận từ người hầu một thanh đại kiếm, nhưng chiều dài của thanh kiếm này còn dài hơn cả thanh kiếm của Tiểu Ân

Tiểu Ân liếc mắt nhìn thanh kiếm, ánh mắt của hắn hơi thu lại, nói:

-Binh khí ma pháp?

-Đúng

Holyfield không hề giấu giếm nói:

-Giống với vũ khí trong tay ngươi, đây là ma pháp kiếm, nhưng ma pháp thi triển ra không phải Phong Nhận Thuật mà là Tê Liệt Thuật

Tiểu Ân khẽ gật đầu. Tê Liệt Thuật là một ma pháp cấp 2 vô cùng hữu dụng, một khi được gia trì vào binh khí, chỉ cần tạo một vết thương nhỏ trên người đối phương, sẽ khiến thân thể của đối phương bị tê liệt

Đối với chiến sỹ tinh thông vũ kỹ, hiệu quả của Tê Liệt Thuật hơn xa Phong Nhận Thuật và Tật Phong Thuật

Phía Holyfield có ba người hầu, trong tay mỗi người cầm một kiện vật phẩm

Ngoài áo giáp trên người, còn có một đôi giày da, một cái mũ giáp và một cái nhẫn. Chỉ cần nhìn năng lượng dao động trên những thứ đó, là biết chúng đều là đạo cụ ma pháp

Mọi người ở trên đài cao, đều là những người biết hàng, không khỏi thở dài

Tên vương tử Sư Tâm này dùng toàn đồ xa xỉ, đã là kỵ sỹ ma thú, lại còn có nhiều đạo cụ ma pháp. Mặc dù những đạo cụ đó nhiều nhất chỉ là ma pháp cấp 3, nhưng không hề có chút thua kém so với trang bị của ma pháp sư chính thức bình thường.

Trong lúc nhất thời, khuôn mặt của Lâm Khắc hiện lên vẻ tươi cười đắc ý. Nhưng cũng may đối phương có thân phận đặc thù, nếu không cũng không có nhiều đồ tốt như vậy

Đứng ở phía đối diện, Bảo Mạn nhíu mày, có chút lo lắng

Holyfield có thể chuẩn bị nhiều đồ tốt như vậy, là do hắn là một kỵ sỹ, tự nhiên sẽ có nguyên một bộ trang bị ma pháp dành cho kỵ sỹ

Nhưng Tiểu Ân thì khác, hắn chỉ là một ma pháp sư, mặc dù không biết vì sao hắn có ma pháp kiếm, nhưng Bảo Mạn biết, ma pháp bảo không thể chống đỡ được công kích của binh khí ma pháp

Nhưng còn không chờ hấn quay đầu lại thương nghị với Tiểu Ân, đột nhiên bốn phía truyền đến những tiếng thở dài

Bảo Mạn nhìn lại, ngay cả người có định lực như lão, giây phút này cũng muốn bất tỉnh

Chỉ thấy Tiểu Ân lấy ra từ trong vòng cổ không gian một đồng vật phẩm, đám vật phẩm đó bao gồm một bộ áo giáp, một cây đoản cung, một túi tiền, một cây chủy thủ, còn có hai chiếc nhẫn, so ra còn hơn Holyfield

Tiểu Ân chậm rãi mặc áo giáp trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người, tay cầm đoản cung, lưng đeo túi tiền, khoa chân múa tay một chút, sau đó dắt chủy thủ vào trong bắp chân

Từ lúc này, toàn thân Tiểu Ân được bao phủ trong một đồng kim loại, không lộ ra phần da thịt nào cả

Miệng Bảo Mạn càng ngày càng mở lớn, cho tới giờ lão chưa từng thấy vị ma pháp sư nào có nguyên một bộ trang kị dành cho kị sỹ. Điều này, dù là tát măn hay ma pháp sư, đều là chuyện không thể

Lão chậm rãi, cẩn thận nhìn bộ trang bị của Tiểu Ân, cảm ứng được trên đó truyền ra năng lượng ma pháp mạnh mẽ, lão liền biến sắc, bởi vì lão phát hiện, không chỉ có bộ áo giáp có gia trì ma pháp, kể cả chủy thủ và đoản cung thậm chí cả túi tiền cũng gia trì ma pháp

Nếu như Holyfield lấy ra bộ trang bị ma pháp đã khiến mọi người sợ hãi than, còn Tiểu Ân bày ra bộ dáng này, đủ để cho nhất tinh ma pháp sư bình thường nhảy lầu tự sát

-Người thủ hộ lui ra

Trên đài cao, Feilide mở hai mắt ra. Kỳ thực khi Tiểu Ân mặc áo giáp ma pháp, tí nữa lão đã ngất, nhưng tốt xấu gì lão cũng nhớ rõ nhiệm vụ của mình, lớn tiếng nói:

-Quyết đấu bắt đầu

Bảo Mạn và Lâm Khắc mỗi người bay về một phía, tới chỗ riêng của mình

Feilide do dự một chút, tới bên người Bảo Mạn, nhẹ giọng hỏi:

-Bảo Mạn, hôm nay ngươi nổi điên gì thế, chỉ vì một ma pháp sư mà ngươi đối nghịch với cả đế quốc, ngươi không suy nghĩ cho gia tộc của mình sao?

-Không

Bảo Mạn tỉnh táo nói:

-Ta vì tương lai của gia tộc và tương lai của đế quốc, nên mới ủng hộ Tiểu Ân

-Cái gì?

Feilide kinh hô

-Không chỉ có một mình ta ủng hộ hấn, nếu đại tát măn Dida ở đây, chắc chắn ngài cũng sẽ làm như thế

Bảo Mạn nói một câu long trời lở đất

Hô hấp của Feilide nhất thời dồn dập, hấn chợt quay đầu nhìn về trận quyết đấu, hỏi:

-Tên Tiểu Ân đó có lai lịch gì?

Bảo Mạn chần chờ một chút nói:

-Xin lỗi, ta không thể nói

-Chẳng lẽ cả ta cũng không thể nói

-Không được, nhưng ta có thể nói cho ngươi vài chuyện

Bảo Mạn đề thấp âm thanh nói:

-Ngươi xem, hấn có đạo cụ ma pháp còn nhiều hơn cả Holyfield, tự nhiên lai lịch của hấn bất phàm, hơn nữa Harrison và Juliana đều được hấn tặng đạo cụ không gian

-Đạo cụ không gian?

Feilide kinh ngạc nói:

-Hắn đem nó đi tặng?

-Đúng vậy, nghe nói là do hắn tự mình chế tạo

-Hắn? Khó có khả năng, hắn là nhất tinh ma pháp sư mà.

-Người bình thường tự nhiên không thể có khả năng, nhưng nếu sự phụ của hắn phát minh ra

Bảo Mạn thì chào nói:

-Đối với sự phụ của hắn, trên thế giới này, không có gì là không có khả năng

Thần sắc trong mắt của Feilide chậm rãi thay đổi, trong lòng lão nhớ tới một truyền thuyết xa xưa. Trong chốc lát, ánh mắt của lão nhìn về phía Tiểu Ân càng thêm nóng rực

Trận quyết đấu ở giữa sân, Tiểu Ân và Holyfield giống nhau đều mặc trọng giáp, tay cầm đại kiếm

Nhưng so với trọng giáp trên người Holyfield, áo giáp trên người Tiểu Ân có vẻ xấu xí hơn nhiều, không hoa lệ và cao quý như của đối phương, nhưng chừng đó cũng đủ để mọi người sợ hãi than.

Trên khán đài, mọi người rỉ tai nhau đàm luận, mặc dù phần lớn trong số bọn họ, lần đầu tiên được thấy ma pháp sư tham gia quyết đấu, nhưng có thể gặp được pháp sư mặc áo giáp, tay cầm kiếm, thì đó là chuyện độc nhất từ trước tới nay

Trên đài cao phía bắc, những tát mãn và pháp sư nắm giữ quyền lực của đế quốc, tất cả đều quay mặt nhìn nhau, pháp sư lạc lõng như thế này, trăm ngàn năm qua mới được nhìn thấy

Tiểu Ân nắm chặt đại kiếm trong tay, trong lòng hắn có chút không yên tâm. Nếu như đơn độc dựa vào lực lượng thân thể và độ linh hoạt, hắn có tự tin không kém đối phương, nên mới dám đưa ra yêu cầu không dùng ma pháp để quyết đấu với Holyfield, nhưng tới giờ phút này, đến khi đối mặt với Holyfield, hắn mới biết mình đã quá coi thường đối thủ

Vương tử đến từ đế quốc Sư Tâm chỉ cần một tay đã cầm được đại kiếm mà người bình thường dùng hai tay mới cầm được

Mặc dù Tiểu Ân cũng có thể thoải mái làm được như thế, nhưng hắn không thể so được với động tác của Holyfield

Chỉ thấy cổ tay của hắn nhẹ nhàng chuyển động, đại kiếm trong tay của hắn giống như có tính mạng, như một tinh linh di động

Dưới sự phản chiếu của ánh nắng, từng đạo ánh sáng phản xạ từ thân kiếm, dần dần toàn thân Holyfield được bao phủ trong một khối quang cầu to lớn

Sắc mặt Tiểu Ân thay đổi, trong lòng mơ hồ phát lạnh

Tiểu Ân rất rõ ràng, đối phương đang thi triển vũ kỹ, gia tăng áp lực lên cho mình. Nhưng vấn đề là, mặc dù Tiểu Ân biết rõ điều này, nhưng hắn lại không có biện pháp để giải quyết

Hừ lạnh một tiếng, Tiểu Ân không lập tức kích thích Phong Nhận Thuật từ đại kiếm, mà thân hình hắn chuyển động, giống như một con báo vồ mồi

Tốc độ của hắn cực nhanh, mặc dù thân mặc trọng giáp nhưng vẫn nhanh như tia chớp, gần như chỉ cần hai bước chân, đã giống như được lắp lò xo, bay tới trước mặt Holyfield

Tốc độ này dường như đã đột phá cực hạn của cơ thể người, dù là ai đột nhiên gặp phải, cũng khó tránh khỏi có cảm giác luống cuống tay chân

Song dưới tình huống này, đại kiếm trong tay Holyfield giống như có mắt, đã sớm chuẩn bị đâm xuống, phảng phất như đã được luyện tập ngàn vạn lần, chuẩn xác đón nhận đại kiếm trong tay Tiểu Ân

Tiếng kim loại va chạm vào nhau vang lên, màn tiếp theo khiến mọi người cứng miệng lại. Thân hình Tiểu Ân hơi động, sau đó vững như thái sơn, mà vị kỵ sỹ chính tông, mới vừa rồi uy phong lẫm liệt, vương tử Holyfield, cước bộ lại lảo đảo, liên tiếp lui về phía sau, rõ ràng do lực lượng không đủ nên bị đẩy lui

Bốn phía khán đài nhất thời xôn xao

Rất nhiều người không tin dụi tay vào mắt. Họ họ hoài nghi, có phải mình đã nhìn lầm vị trí của hai người không

Một lát sau, bốn phía vang lên những tiếng hoan hô đinh tai nhức óc

Bọn họ ủng hộ Tiểu Ân, bởi vì từ trước tới giờ chưa có một ma pháp sư dựa vào lực lượng thân thể và tốc độ, cứng đối cứng với kỵ sỹ mà chiến thắng

Điều này được ví như một con chim sẻ và một lão ưng va chạm vào nhau trên không trung, kết quả chim sẻ bình yên vô sự còn lão ưng lại bị đụng tới nỗi hôn mê bất tỉnh, khiến người khác khó có thể tin

Trên khán đài phía bắc, Feilide mở to miệng không thể khép lại được, kinh ngạc không hiểu hỏi:

-Bảo Mạn, tên đó là ma pháp sư hay võ sỹ thế?

Lão tát mồm càng cảm khái, lớn tiếng nói:

-Trời ạ, không ngờ có thể đánh bay sư nhân cường tráng, hẳn có phải là loài người không? Không phải nói là hùng nhân (người gấu) mới đúng?

Câu nói này được vô số người đồng tình

Sư nhân là chủng tộc nổi tiếng về võ lực, động tác của bọn họ chẳng những nhanh nhẹn, hơn nữa lực lượng lại cường hãn, đừng nói là loài người, trong thế giới thú nhân, cũng chỉ có hùng nhân mới có thể sánh vai hoặc siêu việt hơn bọn họ

Cho nên mọi người khi chứng kiến Holyfield bị đánh bay, đều hoài nghi thân phận của Tiểu Ân

Chỉ có điều khiến mọi người thất vọng đó là, hình thể của Tiểu Ân, dù nhìn từ góc độ nào cũng đều là loài người, không thuộc loại thô tráng như chủng tộc thú nhân

Đang lúc mọi người sợ hãi than, hai mắt Tiểu Ân chợt ngưng tụ lại, hàn khí trong lòng càng thêm nồng đậm

Mặc dù vừa rồi hắn nhìn qua có vẻ uy phong lẫm liệt nhưng thực tế, hắn phát hiện mình không chiếm được ưu thế gì cả

Tiểu Ân nhìn vương tử Sư Tâm, trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi, một kiếm này của vương tử Sư Tâm chỉ tùy ý đánh ra, đã có thể chặn lại được công kích của Tiểu Ân. Mặc dù lúc lui xuống có vẻ chật vật, nhưng lực lượng cường đại từ thân kiếm truyền đến đã ngăn chặn được công kích của Tiểu Ân

Một kích vừa rồi của Tiểu Ân có thể nói là xuất kỳ bất ý, là lực lượng nhiều năm tập luyện quảng bá thể thao, hơn nữa còn dựa vào trọng giáp trên người, mới có thể tạo nên một kích không gì không phá được như vừa rồi

Ngay cả một kích như vậy cũng không làm vương tử Sư Tâm bị thương, điều này đối với kẻ đã nghèo nàn vũ kỹ như Tiểu Ân không còn hy vọng gì để đánh bại được đối phương nữa

Quả nhiên, sau khi đứng vững lại, Holyfield lập tức di động

Là kỵ sỹ của gia tộc Sư Tâm, từ nhỏ hắn đã được huấn luyện nghiêm khắc, hơn nữa dựa vào ưu thế chủng tộc, loại vũ kỹ mèo ba cẳng của Tiểu Ân không thể so sánh nổi thực lực của hắn.

Bước chân thoải mái đạp, kiếm của Holyfield chỉ về Tiểu Ân, phát động tiến công

Đại kiếm trong tay Tiểu Ân xoay thành một vòng tròn, mặc dù nhìn có vẻ sinh long hoạt hổ, nhưng chính vì thế mà công kích của hắn đừng nói là đánh trúng đối phương, muốn chạm phải đại kiếm của đối phương cũng là một hy vọng xa vời

Đối mặt với vũ kỹ của Holyfield, chỉ biết chém ngang chém dọc, trên cơ bản không có chút hiệu quả nào cả

Trong lòng Tiểu Ân cười khỏ, tên vương tử mặc dù không có ma pháp, nhưng hắn có vũ kỹ cường đại của kỵ sỹ, không chỉ đơn thuần dựa vào ma thú để giương oai

Nếu như dưới tình huống công bình so đấu vũ kỹ, dù lực lượng Tiểu Ân có lớn hơn hắn, tốc độ có mau hơn thì kết quả cuối cùng cũng bị hắn đánh văng xuống dưới đất

Đương nhiên, nếu như đối thủ không phải là Holyfield mà là tên đạo tặc Nick, thì dù vũ kỹ của Nick có cường thịnh hơn, nhưng lực lượng và tốc độ quá cách biệt, nên vẫn bị Tiểu Ân đánh bại. Nhưng thể chất của Holyfield quá mạnh mẽ, chút chênh lệch nhỏ giữa hai người không thể đổi lấy thắng lợi được

Lần giao thủ này diễn ra trong chớp lát, mọi người trên khán đài nhìn ra điểm mấu chốt trong đó, không khỏi cảm thán

Ma pháp sư chính là ma pháp sư, cho dù lực lượng có mạnh, cũng không thể chống lại kỵ sỹ tinh thông vũ kỹ. Đừng nhìn Tiểu Ân đang huy động đại kiếm như bay, áp chế vương tử Sư Tâm. Nhưng phần lớn mọi người đều biết, đó là do Holyfield nghỉ ngơi dưỡng sức, chỉ cần Tiểu Ân tiêu hao hết khí lực, chính là lúc trận quyết đấu chấm dứt

Song ngay khi phần lớn mọi người cho là đã thấy được kết quả cuối cùng, tình huống trong sân đột nhiên biến đổi

Tiểu Ân không huy vũ đại kiếm nữa, hắn lẳng lặng nhìn đối phương, đột nhiên cách đối phương mấy bước, cách không chém xuống

Mọi người ở đây có chút không hiểu, chỉ thấy một đạo ánh sáng màu xanh nhạt phát ra từ đại kiếm, với tốc độ vô cùng nhanh bắn về phía Holyfield

-Vũ khí ma pháp

Trên khán đài vang lên vô số tiếng hô của mọi người, trong mắt mọi người lộ ra sự ngạc nhiên và vui mừng

Vũ khí ma pháp đó, đó chính là bảo vật mà người bình thường cả đời khó có thể thấy được, thế mà trong quyết đấu lại thấy được, khiến bọn họ được mở rộng tầm mắt.

Nhưng Holyfield đã sớm có chuẩn bị với vũ khí của Tiểu Ân, hắn vươn tay trái ra che chắn trước người, trên tay hắn mơ hồ phát ra một đạo ánh sáng màu trắng

Đạo sáng sáng đó giống như một pháo đài phòng thủ vững chắc, tạo thành một tấm khiên năng lượng vững chắc

Phong Nhận Thuật của Tiểu Ân nhanh như tia chớp, căn bản không cho người khác có cơ hội né tránh, nhưng đạo ánh sáng đó cũng hình thành trong nháy mắt

Một giây sau, Phong Nhận Thuật va vào đạo ánh sáng, giống như đã ném vào biển rộng, đạo ánh sáng xuất hiện một trận năng lượng dao động nhỏ, sau đó khôi phục lại như bình thường, giống như Phong Nhận Thuật chưa từng xuất hiện

Trên đài cao đều là những người có ánh mắt tinh tường, bọn họ đều muốn sở hữu chiếc nhẫn của Holyfield

Trên chiếc nhẫn đó, chắc chắn có khắc ma pháp phòng hộ cường đại, cho nên mới có thể dễ dàng chặn Phong Nhận Thuật của Tiểu Ân

Khuôn mặt của Holyfield lộ rõ vẻ trào phúng, hắn cười, chiếc giày da trên chân hắn phát ra ánh sáng kỳ dị.

144. Chương 31: Quyết Đấu Trường

Cước bộ của hắn di động tạo lên một đạo tàn ảnh hư ảo. Bởi vậy có thể thấy được, trên chiếc giày da có khắc ma pháp, chắc chắn phải là ma pháp phụ trợ cấp 3 trở lên.

Tiểu Ân im lặng nhìn biểu hiện của đối phương. Mặc dù đạo cụ ma pháp của Holyfield rất cường đại, nhưng Tiểu Ân lại không để pháp thuật đó trong lòng, điều khiến hắn quan tâm là cái mũ hình thù kì dị trên đỉnh của vương tử sư tâm.

Trong đồng đạo cụ ma pháp, cái mũ đó mang tới cảm giác cường đại nhất, khiến Tiểu Ân rung động. Mặc dù năng lượng dao động phát ra từ chiếc mũ đó không khiến Tiểu Ân quan tâm nhưng không biết vì sao, cảm giác đó không tiêu biến trong lòng Tiểu Ân.

Vù

Tai truyền đến một tiếng xé gió, cuối cùng Holyfield đã dùng tới tốc độ như quỷ mị để phản kích, đại kiếm của hắn như chiếc búa chém xuống đầu Tiểu Ân. Trong lúc Tiểu Ân đang định giờ đại kiếm lên để nghênh địch thì nó lại giống như linh xà thu trở về.

Nó tạo lên một đường cong khó tin trên không trung, đâm vào ngón tay của Tiểu Ân

Tiểu Ân thẫn thờ dài một tiếng, nếu thực sự đấu vũ kỹ với đối phương, kẻ thua chắc chắn là hắn.

Hắn không thể né tránh áo giáp đột nhiên phát sang

Sự cường đại của Tiểu Ân đã sớm khiến Holyfield kiêng kỵ giờ phút này vừa thấy dị trạng, hắn lập tức rút kiếm lại, động tác cực kỳ nhanh, so với lúc tấn công còn nhanh hơn ba phần. Bởi vậy có thể thấy được, hắn kiêng kỵ Tiểu Ân như thế nào. Nhìn một đường kiếm tưởng như toàn lực, nhưng kỳ thực hắn vẫn giữ lại không ít sức lực.

Ánh sáng trên áo giáp Tiểu Ân chậm rãi nhạt đi, nhưng theo động tác của Tiểu Ân, sự biến hóa của nó cũng tăng lên.

Nếu như nói Holyfield mượn ma pháp phụ trợ của chiếc giày da để tăng tốc độ của mình, thì sau khi pháp thuật trên chiếc áo giáp của Tiểu Ân phát động, cả bộ áo giáp trở nên nhẹ đi rất nhiều, không có bất kỳ ảnh hưởng gì đối với hắn.

Khi sức nặng của bộ áo giáp không còn nữa thì tốc độ của Tiểu Ân sau nhiều năm tập luyện quảng bá thể thao được phát huy tới độ nhuần nhuyễn nhất.

Trong khoảng thời gian ngắn Tiểu Ân và Holyfield giống như hai con khoái mã chạy tới chạy lui trên đấu trường.

Mọi người xem đều sợ hãi không thôi. Mặc dù biết hai người mượn lực lượng của ma pháp, mới có tốc độ nhanh như vậy, nhưng làm thế này đã vượt qua sức tưởng tượng của người bình thường.

Tiểu Ân cố gắng hoạt động, trên sân quyết đấu hiện đầy bong bóng di chuyển của hắn. Thời gian dần trôi đi, sự chịu đựng của hắn cuối cùng đã phát huy tác dụng quan trọng nhất.

Ánh sáng trên chiếc giày da của Holyfield đặc bắt đầu ảm đạm đi. Ma pháp phụ trợ không thể giúp Holyfield di chuyển không ngừng nghỉ, nhưng Tiểu Ân thì khác, từ đầu tới giờ, hắn duy trì loại tốc độ cao đó nhưng Tiểu Ân lại không phát ra tiếng thở dốc nào.

Chuyện này khiến cho vương tử Sư Tâm hết sức chấn động, có sức chịu đựng như thế, đến cuối cùng hắn là loài người hay lạc đà đây?

Trong lúc so đấu tốc độ với Holyfield, Tiểu Ân không keo kiệt sử dụng đại kiếm trong tay, thi triển Phong Nhận thuật, đuổi chém vương tử Sư Tâm.

Phần lớn công kích đều bị ma pháp phòng ngự trên chiếc áo giáp của vương tử điện hạ hóa giải, nhưng theo số lần công kích tăng lên, lồng phòng ngự có xu hướng bị phá tan.

Mặc dù trong lòng Holyfield nóng như lửa đốt nhưng dưới cục diện bế tắc này, hắn lại không có biện pháp để giải quyết.

Đúng lúc này Tiểu Ân vùng tay lên, đại kiếm vẽ một vòng tròn trên không trung, nhưng điều khiến hắn kinh ngạc đó là công kích màu xanh nhạt trên thanh kiếm lại vô tung vô ảnh biến mất.

Trong lòng hắn sửng sốt, cước bộ dừng lại, ánh mắt nhìn lại vào thanh đại kiếm trên tay mình.

Tình huống này lần đầu tiên hắn gặp phải, chẳng lẽ đại kiếm của mình phát ra qua nhiều Phong Nhận Thuật nên đã bị hỏng rồi?

Chỉ là hấn đối với thừa mình luyện chế có mười phần tin tưởng,mặc dù biết có khả năng này nhưng hấn vẫn có chút không tin.

Định thần lại,nhìn năng lượng tinh thạch ở phía dưới chuỗi kiếm bị hỏng, mà năng lượng tinh thạch đã tiêu hao gần hết.

Động tác của hấn mặc dù nhanh,nhưng không thể gạt được người có nhiều kinh nghiệm trận mạc như Holyfield.Ngay khi Tiểu Ân cúi đầu nhìn xuống,Holyfield liền nắm bắt cơ hội ngàn năm có một này, nhanh chóng phi thân lên.

Đồng...

Một tiếng động lớn phát ra từ trên người Tiểu Ân ,một kiếm này có lực cực lớn, lực va chạm khiến Tiểu Ân không tự chủ được lùi về phía sau ba bước

Holyfiels nắm được quyền chủ động,không buông tha, hai tay cầm kiếm,lấy thế sấm rung chớp giạt,liên tục tấn công,chỉ trong chớp lát đã dồn Tiểu Ân vào góc lồi dài.

Song ngay khi kiếm thứ nhất của Holyfield đánh trúng người Tiểu Ân,áo giáp phát ra một cỗ năng lượng dao động

Kiên Cố Thuật,có thể khiến cho áo giáp trở lên chắc chắn không thể phá vỡ,bị một kiếm của Holifield kích thích tự động mở ra.Holyfield liên tục công kích vào người Tiểu Ân.

Đột nhiên Tiểu Ân há to miệng ra,phat ra một tiếng quát đinh tai nhức óc

Âm thanh chói tai xẹt qua chân trời,ngay cả mấy vạn người đang thở dài cũng nghe thấy được.

Holyfield thất kinh,động tác không khỏi chậm lại.Sự kiêng kỵ của hấn đối với Tiểu Ân đã ăn sâu vào nội tâm ,cho dù biết đối phương chẳng qua phát tiết sự tức giận,nhưng hấn vẫn cẩn thận đề phòng,không dám dung toàn lực để công kích nữa

Ở phía sau ,Tiểu Ân làm ra chuyện khiến cho mọi người không thể tin được

Hấn không để ý tới công kích từ đại kiếm của đối phương,nháy lên giữa không trung

Bởi vì có Khinh Linh thuật nên áo giáp trên người hấn không tạo ra áp lực,cho nên khi thấy hấn nhảy lên, liền cao hơn Holyfield một cái đầu

Vương tử Sư Tâm không cui không giận,hấn đứng đại kiếm thẳng lên,trong nháy mắt điều chỉnh phương vị.Trong lòng hấn thầm quyết định chủ ý,chỉ cần Tiểu Ân rơi xuống,sẽ khiến hấn phải mất mạng.

Trên mặt đất ,Tiểu Ân giống như một con rùa rụt cổ ,như thế nào cũng không phá được,nhưng từ trên cao rơi xuống,dù phòng hộ có lợi hại hơn nữa,cũng không thể chịu được đòn công kích nghiêm trọng của đại kiếm,

Đồng, một giây này,hấn lập tức phát hiện có điều không thích hợp

Tiểu Ân không có xu thế rơi xuống,ngược lại càng nhảy cao

Hấn trợn mắt nhìn há mồm nhìn Tiểu Ân nhảy cao lên tới hai ,ba thước,thâm chí cao mười thước

Đôi mắt Holyfield chớp động,hấn cuối cùng cũng hiểu được một chuyện ,Tiểu Ân căn bản không mast tính táo,không phải nhảy lên cao để chịu bão,ngay từ đầu ahwns đã chuẩn bị bay lên

Phong Tường Thuật...Người dám sử dụng ma pháp

Trên đài cao Lâm Khắc há to miệng,giống như con gà kêu.

Tiểu Ân là khách của gia tộc Berwick,Bảo Mạn vì hấn mà không sợ đắc tội với mọi người ,điều đó có thể thấy được,người này đối với gia tộc Berwick rất trọng yếu.

Đã như thế,hễ ó cơ hội đả kích Tiểu Ân, Lâm Khắc sẽ dốc hết sức để làm.

Tiểu Ân quay đầu sang,không thèm liếc mắt nhìn Lâm Khắc,ánh mắt của hấn của hấn tập trung vào người Holifield.

Lâm Khắc tức giận, bản thân lão là một vị cao cấp Tát Mãn được người khác tôn kính, choneen nhìn thấy ánh mắt khinh thường của Tiểu Ân, lão không khỏi phẫn nộ công tâm, lớn tiếng hô:

-Đại Tát Mãn Feilide, Tiểu Ân làm trai quy định quyết đấu, hần phải bị xử tử

-Ai nói hần làm trái quy định?

Bảo Mạn chậm như rùa nói:

-Sao ta không nhìn thấy?

-Người không thấy sao. Hần sử dụng phong tường thuật

Lâm Khắc kêu to

-Phong Tường Thuật thì sao?

Bảo Mạn cười nói:

-Tát Mãn Lâm Khắc tôn kính, chẳng lẽ ngài nhìn không ra, Phong Tường Thuật mà Tiểu Ân sử dụng là từ chiếc áo giáp sao?

-Cái gì?

Lâm Khắc khó có thể tin kêu lên một tiếng, hần quay đầu nhìn lên trời, đồng thời cảm ứng năng lượng biến hóa, ánh mắt không khỏi thừ ra.

Áo giáp của võ sĩ có gia trì Phong Tường Thuật?

Đây tuyệt đối là một sang kiến vĩ đại nhất, ngoài Tiểu Ân ra, không ai làm chuyện điên cuồng đến thế

Phong Tường Thuật không phải là ma pháp bình thường, mà là một loại pháp thuật đặc thù thuộc về ma pháp sư,

Nó có thể khiến cho con người giống như chim bay lượn trên bầu trời, ngoài ma pháp sư ra không có ai có thể sử dụng loại pháp thuật này.

Ngay cả áo giáp có ma pháp có ma pháp phụ trợ đó, người bình thường cũng không dễ sử dụng.

Bởi vì ma pháp này là loại pháp thuật dùng để điều khiển khí lưu, khó khăn lớn khi thi triển đó là dùng lực lượng tinh thần để điều khiển khí lưu ở xung quanh.

Cho nên ma pháp này không phải ma pháp sư sử dụng và điều khiển. Nếu trên áo giáp của võ sĩ có gia trì loại ma pháp này thì khi sử dụng nó, võ sĩ chắc chắn phải cẩn thận, nếu không cẩn thận, lúc nào cũng có thể bị khí lưu nhiễu loạn, thổi bay tới tận hồ Stanco hoặc sa mạc Sahara.

Mà phút này, Tiểu Ân sử dụng ma pháp Phong Tường Thuật trên áo giáp, lúc này mọi người mới tin tưởng, bộ áo giáp này quả thực luyện thành vì ma pháp sư.

Holyfield kinh ngạc nhìn lên trời cao, trong lòng hần mê mẩn

Đã sớm biết Tiểu Ân là một tên pháp sư khác thường, nhưng gia trì ma pháp Phong Tường Thuật lên áo giáp của võ sĩ, đây là lần đầu tiên hần gặp được

Không biết từ này về sau, loại trang bị cổ quái này có được lưu hành trong giới ma pháp sư hay không, nhưng hần có thể khẳng định, lần này hần đã gặp phải phiền toái lớn

Tiểu Ân oán hận nhìn Holyfield, tên kia liên tục công kích, thiếu chút nữa đã hù dọa lá gan nhỏ của Tiểu Ân

Cho tới giờ, Tiểu Ân mới biết, chênh lệch giữa mình và võ giả lớn tới thế nào

Y vào tốc độ và thể chất mạnh hơn, hần có thể dễ dàng đánh bại chiến sỹ bình thường, nhưng gặp phải cao thủ tinh thông vũ kỹ như Holyfield, Tiểu Ân có thể sẽ bị lật thuyền

May mà, lúc đầu hần đã sớm cân nhắc tới công kích vật lý, cho nên gia trì thêm vào ma pháp Kiên Cố Thuật trên áo giáp, nhưng dù như thế, hần cũng suýt bị đối phương đánh ngất, thiếu chút nữa là hai mắt trắng dã

Hít sâu vào một hơi, Tiểu Ân biết, đi tới thế giới này lâu, tư tưởng của hắn đã bị sự cao ngạo của ma pháp sư ảnh hưởng

Trong mắt ma pháp sư chính thức, những tên chiến sỹ cười trần, cầm đại kiếm, cơ bắp dữ tợn, đều là hạng tôm tép. Tiện tay tiêu diệt những kẻ đó như giết mấy con kiến hôi

Do tư tưởng thâm căn cố đế đó của ma pháp sư, cho nên hắn mới bị hãm vào hiểm cảnh, hoàn toàn là do hắn tự mình chuốc lấy khổ

Song trải qua lần giáo huấn này, Tiểu Ân không bao giờ có tâm lý khinh thường đối thủ nữa

Hắn mở áo giáp, lộ ra vòng cổ, lấy một viên năng lượng tinh thạch trung cấp ra, sau đó mở chuỗi kiếm, lấy năng lượng tinh thạch đã tiêu hao hết ra, từ từ đổi viên năng lượng tinh thạch trung cấp vào

Mọi người trên khán đài xuất hiện một ý niệm cực kỳ cổ quái

Trên sân quyết đấu, lại ung dung thay đổi vũ khí

Chuyện này nếu như trước ngày hôm nay, có người đề cập tới, chắc chắn sẽ bị mọi người cười nhạo. Sinh tử diễn ra trong nháy mắt mà có người dám làm loại chuyện này. Chẳng lẽ hắn bị điên sao?

Nhưng hôm nay, Tiểu Ân trước mặt mấy vạn người, chẳng những thay đổi năng lượng tinh thạch cho đại kiếm, thậm chí còn thay đổi bốn khối năng lượng tinh thạch trên áo giáp

Điều này nói rõ, Tiểu Ân muốn kéo dài trận chiến, Holyfield cảm thấy khô miệng, trống ngực thì đập liên hồi

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, cứ thế ở trên không trung, một kiếm rồi lại một kiếm chém xuống, mặc dù mỗi nhát kiếm hắn đều chém vào hư không. Nhưng từ đầu mũi kiếm xuất hiện ánh sáng màu xanh nhạt, đó là Phong Nhận Thuật, ma pháp cấp 2 hàng thật giá thật

Holyfield nâng tay trái lên, một tấm thuẫn năng lượng hình thành trước người hắn, không nhân nhượng ngăn cản toàn bộ Phong Nhận Thuật

Không lâu sau, Tiểu Ân không lưu tình chút nào liên tiếp thi triển Phong Nhận Thuật, năng lượng tinh thạch trung cấp tiêu hao hết, hắn không hề keo kiệt, thay một viên năng lượng tinh thạch trung cấp khác, sau đó Phong Nhận Thuật lại liên tục được công kích, không cho Holyfield có cơ hội thở dốc

Cứ như thế, sau ba lần đổi năng lượng tinh thạch, ánh sáng cự thuẫn trước người Holyfield dần ảm đạm, cuối cùng không còn nhìn thấy nữa

Trên khán đài vang lên những tiếng kinh hô, lần đầu tiên bọn họ gặp được trận đấu xa xỉ và cổ quái như thế. Mặc dù trận đấu này không có cảnh máu tanh, không có cảnh đánh nhau kích động lòng người, nhưng phương thức lại hoàn toàn mới, thỏa mãn sự tò mò của mọi người

Nguyên ma pháp sư quyết đấu là như vậy

Trên thực tế, Holyfield tức tới nỗi muốn học cả máu

So với việc Tiểu Ân có tùy ý thay đổi năng lượng tinh thạch, hắn không có ưu thế về phương diện này, một khi năng lượng tinh thạch trong nhẫn tiêu hao hết là lúc hắn chịu xui xẻo

Không phải hắn ngu ngốc nguyện ý làm bia ngắm, không phải hắn không muốn phản kích, nhưng thực sự hắn không có lực để làm

Ma pháp thần kỳ, hơn nữa tốc độ cực nhanh, vượt xa phản ứng thần kinh của mọi người. Có lẽ võ giả cấp bậc cao nhất có thể né tránh được lộ tuyến công kích của Phong Nhận Thuật, nhưng vương tử Sư Tâm trước mắt chắc chắn không thể làm được

Nếu ma pháp có thể dễ dàng bị võ sỹ né tránh hoặc ngăn cản, vậy địa vị của ma pháp sư không thể hơn xa võ giả

Tương tự, dù vũ kỹ của Holyfield có cao tới đâu, nhưng khi hắn đối mặt với một người bay cao mười thước như Tiểu Ân, hắn chỉ có cảm giác vô lực mà thôi

Sắc mặt Lâm Khắc sớm biến sắc, nhưng dù sao đây cũng là cuộc quyết đấu sinh tử của đôi bên, chỉ cần không làm trái ước định trước đó, Lâm Khắc cũng không có năng lực nhúng tay vào

Tiểu Ân chém một kiếm mạnh xuống, Phong Nhận Thuật gào thét, cuối cùng phá vỡ tám thuần năng lượng thành từng mảnh nhỏ

Khóe miệng lộ ra một tia mỉm cười, Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, thu hồi đại kiếm, dùng đoản cung

Trong túi tiền của hắn có ba mươi mũi tên, tất cả những mũi tên đó được tạo từ chân của nhện hồng mao, gia trì thêm ma pháp Băng Động và Bạo Liệt, khi đối phó với thân thể của địch nhân, uy lực hơn xa Phong Nhận Thuật

Mắt nhìn Holyfield, Tiểu Ân chậm rãi nâng cung tên, đôi mắt của hắn băng giá vô tình. Cung tên và mũi tên chậm rãi toát ra năng lượng dao động

Đương nhiên năng lượng dao động không phải từ bản thân của Tiểu Ân, hoàn toàn là năng lượng dao động của vật phẩm ma pháp, cho nên không tính Tiểu Ân phạm quy. Chỉ là phóng mắt nhìn cả thiên hạ, có thể mang theo nhiều chủng loại đạo cụ ma pháp như thế, trong hàng ngũ nhất tinh ma pháp sư chỉ sợ chỉ có Tiểu Ân

Vù...

Mũi tên phá không lao tới, gần như vừa mới buông dây cung, đã tới trước mặt vương tử Sư Tâm

Song vũ kỹ của Holyfield mạnh mẽ ngoài sự dự đoán của mọi người, không ngờ trong khoảng cách đó, dùng đại kiếm chặn được mũi tên

Nhưng khi tiếp xúc với đại kiếm, mũi tên lập tức vỡ tan ra, hóa làm vô số mảnh nhỏ bắn về phía vương tử Sư Tâm

Holyfield huy kiếm như gió, giống như một chiếc bánh xe xoay tròn, cuối cùng chặn đứng được toàn bộ mảnh nhỏ

Nhưng hắn còn chưa thở xong, mũi tên thứ hai, thứ ba liên tiếp bắn tới, mặc dù vũ kỹ của hắn có cao hơn, cũng không tránh khỏi sơ sẩy

Đúng lúc đó, một mũi tên bùng nổ, phát ra vô tận hàn ý khiến cả người Holyfield lạnh lên

Mà giờ phút này, mũi tên của Tiểu Ân lại đúng hẹn mà tới, bắn trúng chiếc mũ ma pháp chưa phát huy tác dụng gì cả

Thứ đó là cái đỉnh trong mắt Tiểu Ân, không phá hủy đạo cụ ma pháp này, Tiểu Ân sẽ không hạ xuống đất Ba

Sau một tiếng vang trong trẻo, sắc mặt Holyfield khê động, mà chiếc mũ giáp bị bắn trúng chợt hiện lên ánh sáng kim sắc

Tiểu Ân lập tức điều khiển khí lưu, bay ra phía xa. Trước mắt chưa biết rõ kim quang có tác dụng gì, hắn không muốn giao thủ với đối thủ

Bầu trời nhanh chóng đầy ánh sáng kim sắc, chiếc mũ của Holyfield giống như cái động không đáy, ánh sáng kỳ dị không ngừng tuôn ra

Đúng lúc này, một tiếng rống kinh thiên động địa vang lên, sau đó một con kim sắc sư tử cao hai thước xuất hiện trước mặt mọi người

Khuôn mặt Tiểu Ân xuất hiện vẻ kinh hãi và hối hận

Giờ hắn mới biết, chiếc mũ kia dùng để chứa vật cưỡi của Holyfield

Vốn chiếm ưu thế tuyệt đối, giờ nhìn thấy kim mao sư vương uy phong凛冽, Tiểu Ân biết ưu thế của mình không còn nữa

Bảo Mạn lập tức hét lớn:

-Vương tử Holyfield, mới người thu hồi vật cười lại

Lâm Khắc vội vàng tiến lên nói:

-Không kim mao sư vương không phải bị vương tử điện hạ gọi ra mà do Tiểu Ân dẫn ra, cho nên không vi phạm quy định

- Hừ, đã không thể sử dụng ma thú, tại sao hắn còn mang theo ma thú, căn bản đã có dự mưu từ trước

Klee không nóng không lạnh nói

Mặc dù hắn chưa chắc đã thích Tiểu Ân, nhưng đối với kẻ có tư cách theo đuổi Juliana như Holyfield, hắn lại càng không thích

Lâm Khắc ngăn ra đang định cãi lại, đột nhiên giữa sân truyền đến một tiếng rít gào, kim mao sư vương nửa nằm, đôi mắt hung lên nhìn chằm chằm vào Tiểu Ân, bộ dạng tùy lúc có thể xông lên

Mà Tiểu Ân cũng thu lại thái độ trêu chọc, ma pháp cung trong tay sớm bị thu lại, giờ phút này một tay hắn cầm đại kiếm, một tay cầm ma pháp trượng

Xem ra dưới sự uy hiếp của ma thú cấp 5 kim mao sư vương, Tiểu Ân cũng không dám hứa không sử dụng ma pháp nữa

Không tốt. Feilide hét lên:

-Không thể quyết đấu ở đây

Đồng đảo tất mẫn và pháp sư đều lộ ra thần sắc lo lắng, mới vừa chẳng qua chỉ là đánh bát nháo mà thôi, nhưng nếu một ma pháp sư chính thức cùng kỵ sĩ ma thú cấp 5 thực sự chiến đấu với nhau, thì toàn bộ đại quảng trường bị phá hủy chỉ là chuyện trong vài giây đồng hồ

Còn mấy vạn bình dân trong quảng trường, đối mặt với pháp thuật của ma pháp sư và ma thú, lại càng không có năng lực chống cự

Cho nên, vạn lần bọn họ không thể giao thủ ở đây, dù có giao thủ, cũng phải tìm địa điểm thích hợp

Kim mao sư vương nếu là vật cười của Holyfield, phải hiểu rất rõ tâm lý của hắn, cho nên vừa mới ra ngoài, nó lập tức nhẹ nhàng múa vuốt với Tiểu Ân

Holyfield chăm chú nhìn mọi chuyện, hắn không ngăn trở kim mao sư vương, chỉ dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn Tiểu Ân ở giữa không trung

Tiểu Ân không lo không mừng, dường như không đặt ma thú cấp 5 này ở trong lòng.

Bề ngoài hắn trấn tĩnh, nhưng kỳ thực hắn đã sớm tập trung toàn bộ tinh thần để đề phòng. Nếu đối phương thực sự động thủ, vậy hắn sẽ lập tức triệu hoán Viêm Ma về trợ chiến, hơn nữa sẽ không keo kiệt, dùng quyền trực cấp 7, Tử Vong Xạ Tuyển ở trong vòng cổ

Đột nhiên, một âm thanh nghiêm khắc vang lên trên quảng trường:

-Vương tử Holyfield, xing ngài hãy trấn an sự phẫn nộ của kim mao sư vương, nơi này không phải nơi các người chiến đấu

Trong thời khắc quan trọng này, Feilide đứng lên. Mặt của lão vô cùng ngưng trọng, khí thế trên người cường đại lên. Mặc dù luồng khí thế này còn xa mới bằng sa mạc vương Yidikalun, nhưng cũng giống như một ngọn núi lớn áp chế mọi người

Song, Holyfield không có nghe thấy lời của lão, mắt biến thành màu đỏ, toát ra ánh sáng điên cuồng. Đặc biệt khi kim mao sư vương tiến lại gần hắn, ánh sáng đỏ càng đậm thêm

-Không tốt, tên này đã bị trái tim dã thú khống chế

Sắc mặt Bảo Mạn khê biến nói

Trên đài cao, đồng đảo pháp sư và tất mẫn nhìn nhau, không khỏi nhú mày

Thú nhân và nhân loại không giống nhau, dưới tình huống đặc thù, nếu đánh mất lý trí, sẽ bị gien chiến đấu trong cơ thể không chế. Một khi xuất hiện tình huống này, thực lực của bọn họ sẽ được đề cao nhưng đồng thời sẽ biến thành một người máy cơ khí, giết chóc không biết mệt mỏi

Holyfield vốn là vương tử của đế quốc Sư Tâm, lại là một vị kỵ sỹ ma thú cấp 5, một đời trẻ tuổi, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, không ai bằng

Nhưng hôm nay gặp phải Tiểu Ân, nhiều lần hấn phải kinh ngạc, thậm chí ngay cả kim mao sư vương không chịu không chế cũng xuất hiện

Dưới tình huống này, gien chiến đấu trong người hắn hoàn toàn phát tác, áp chế hoàn toàn lý trí của hắn

Kỳ thực nơi này có nhiều cao thủ như vậy, nếu muốn đánh chết Holyfield và kim mao sư vương, kỳ thực không phải chuyện khó

Nhưng giờ phút này, Holyfield đã bị sát khí kích thích đánh mất đi lý trí, hoàn toàn trở thành một kỵ sỹ ma thú chỉ biết giết chóc

Dưới tình huống này, hắn sẽ liều chết chiến đấu, không chết không thôi, dù đối mặt với kẻ nào, cũng có kết quả như thế. Muốn bắt sống hắn mà không tổn hao gì, xác suất rất thấp

Nhưng dù là thân phận của Holyfield hay kim mao sư vương của bộ tộc hoàng kim, đều không phải nhân vật bình thường

Một khi bọn họ bị tổn thương ở đế quốc Lang Nhân, sẽ là một đả kích trầm trọng đối với đế quốc. Nếu chết trong khi quyết đấu, dù là đế quốc Sư Tâm hay hoàng kim bộ tộc cũng còn biết xấu hổ mà không ra mặt vì họ

Nhưng nếu chết trong tay mấy lão già này, dù là ai ra tay, cũng sẽ trở thành đối tượng bị hai thế lực to lớn điên cuồng trả thù

Đối mặt với tình thế nghiêm trọng này, ngay cả Bảo Mạn cũng nắm chặt hai tay lại, mồ hôi sau lưng đổ ròng ròng. Nhưng vừa nghĩ tới đại nhân vật sau lưng Tiểu Ân, cuối cùng hắn hít sâu một hơi, đưa ra quyết định sau cùng

Dưới loại tình huống này, dù là kẻ ngốc cũng không dám đánh chết Holyfield để rồi đắc tội với đế quốc Sư Tâm và hoàng kim bộ tộc, nhưng Bảo Mạn quyết định ra

tay

Giống như một kẻ điên, giây phút này hắn đem toàn bộ gia tộc ra đánh cuộc, kết quả ra sao, không ai có thể đoán được

Từ trên người Bảo Mạn tỏa ra sát khí, nhất thời khiến mọi cao thủ chú ý. Bọn họ dùng ánh mắt đầy khó hiểu nhìn lão tát mãi, không nghĩ ra tại sao lão lại coi trọng một nhất tinh ma pháp sư vô danh như thế, thậm chí không tiếc đắc tội với cả hai thế lực

Chuyện này, tuyệt đối không giống với tác phong thường ngày của Bảo Mạn và gia tộc Berwick

Bốn phía khán đài không còn tiếng cười đùa nữa, nhưng do quá mức kích động nên mặt mũi của mọi người đều đỏ lên, người bình thường cũng có thể cảm nhận được hơi thở điên cuồng trên người Holyfield và kim mao sư vương. Đó là hơi thở muốn hủy diệt mọi thứ, trong giây phút này, cả quảng trường xuất hiện một áp lực khó tả

Đôi mắt của Holyfield bị màu máu tươi chiếm giữ hoàn toàn, hơi thở điên cuồng khát máu tràn ngập mỗi góc quảng trường

Hắn chợt ngừng đầu kêu to một tiếng, kim mao sư vương cũng kêu lên, phát ra tiếng rít gào kinh thiên động địa

Sau đó, Holyfield nhảy lên lưng kim mao sư vương, một đạo ánh sáng kim sắc bay lên cao

Giây phút này, khí thế trên người hai người gắn bó lại với nhau. Hơi thở điên cuồng không ngừng tăng lên, dần dần đạt tới đỉnh điểm

Ánh mắt Tiểu Ân lộ ra thần sắc nghiêm trọng. Hắn không chần chừ, ma pháp trường nhẹ nhàng vung lên, một bóng người hư ảo xuất hiện, vô số hỏa, thổ nguyên tố điên cuồng chui vào bóng người đó

Ở dưới đất một người thân cao ba thước xuất hiện. Hơn nữa màu xanh biếc trên người còn không ngừng tăng lên, trên người người khổng lồ hừng hực hỏa diễm màu xanh biếc, đồng thời tỏa ra khí thế cường đại không gì có thể sánh nổi

Tiểu Ân lấy hành động của mình để chứng minh, ngay cả khi Holyfield điên cuồng, hắn cũng không sợ hãi. Còn chuyện không thể sử dụng ma pháp, khi kim mao sư vương xuất hiện, Tiểu Ân đã vứt chuyện đó ra khỏi đầu

Ma thú của đối phương đã xuất hiện, nếu Tiểu Ân không sử dụng ma pháp, chẳng phải là tự sát sao?

Hắn không trông cậy vào đám tát mãn và pháp sư sẽ đứng ra để chủ trì công đạo, bảo trụ tính mạng của mình, phải dựa vào thực lực chân chính của mình

Ở dưới đất, hình thể của người khổng lồ màu xanh không ngừng lớn lên, lúc đầu chỉ cao ba thước giờ cao gần năm thước

Đây là khả năng cực hạn mà Tiểu Ân có thể nắm được, dù khi đối mặt với hoàng kim sa trùng, hắn cũng không xuất ra lực lượng cường đại nhất của Viêm Ma

Bởi vì khi đó trên đầu bọn họ, còn có Yidikalun

Nhưng hiện tại thì khác, khi Tiểu Ân cảm ứng được luồng sát khí mãnh liệt trên người đối phương, hắn hiểu trước mặt mình là một kẻ điên, hơn nữa còn là người điên có thực lực siêu cấp cường đại

Đối mặt với người điên, không phải che giấu cái gì cả, chỉ có lực lượng cường đại hơn lực lượng của hắn, mới đánh bại được hắn, mới đảm bảo bản thân mình được an toàn

Cho nên trong giây phút này, trong mắt Tiểu Ân cũng hiện lên một cảm xúc mãnh liệt

Ngay khi Viêm Ma xuất hiện, quanh người Tiểu Ân có hơn mười khối cầu có đôi cánh đáng yêu, bay vòng quanh người hắn

Những khối cầu đó phẳng phất như có tính mạng, độ linh hoạt khiến người khác phải sợ hãi than

Cảm thụ được trên người vương tử Sư Tâm bộc phát ra áp lực cường đại, Tiểu Ân dùng toàn lực, không bảo lưu lại gì cả

Bộ lông trên người kim mao sư vương dựng lên, phẳng phất như một con nhím kim sắc, càng thêm uy phong凛凛, thân hình nó nằm sấp xuống, dường như bất cứ lúc nào cũng phát ra một kích trí mạng. Cặp mắt lạnh như băng của nó nhìn chăm chăm vào thân thể cao năm thước của Viêm Ma

Là ma thú cao cấp, thân là thành viên của bộ tộc hoàng kim, nó có thể cảm ứng được sự đáng sợ của người này

Holyfield đã mất đi sự tỉnh táo, hoàn toàn bị bản năng chiến đấu chi phối, nhưng đúng là bởi vì như thế, hắn và kim mao sư vương mới hiểu thêm được sự nguy hiểm của Viêm Ma, vì thế càng thêm thận trọng

Bảo Mạn hít sâu một hơi, ánh sáng trên người lão xuất hiện, trong màn ánh sáng đó, thân hình của lão dường như đang tiến hành thay đổi

Sắc mặt đám người Feilide khê biến, bọn họ đương nhiên hiểu Bảo Mạn đang làm gì

Lão đang tiến hành dung hợp với linh vật của mình, một khi quá trình này hoàn thành, với thực lực của lão, sẽ biến bản thân thành một con ma thú, hơn nữa còn thu được lực lượng vốn có của ma thú

Xem ra người này không đếm xỉa đến điều gì cả

Song ngay khi mọi người hoảng hốt với sự biến đổi của Bảo Mạn, một bàn tay to lớn cứ thế xuyên qua màn ánh sáng đè xuống bờ vai của lão

Cao cấp tát mãn và pháp sư ở xung quanh đều kinh hãi biến sắc

Khi tát mãi tiến hành thú hóa, làm ra cử động như vậy, chẳng lẽ người này muốn chết? Hơn nữa khiến bọn họ khó hiểu, đó là người này làm thế nào xuyên qua màn ánh sáng thú hóa, chẳng lẽ khi Bảo Mạn thú hóa, lại không để phòng? Chuyện này quả thực là khó tin

Nhưng khi mọi người nhìn thấy chủ nhân của đôi bàn tay này, tất cả nghi ngờ dễ dàng được giải quyết

Đại tát mãi Dida có vị trí chí cao vô thượng trong lòng mọi người mỉm cười

Thấy được nụ cười của lão, nội tâm của mọi người cảm thấy thoải mái, thậm chí ngay cả việc vương tử Sư Tâm bị trái tim dã thú chi phối cũng biến thành chuyện nhỏ không còn quan trọng nữa

Trong lòng mọi người, chỉ cần đại tát mãi Dida ra mặt, trên thế giới này không có việc gì không giải quyết được

Một lực lượng cường đại khó tin lưu chuyển trong cơ thể Bảo Mạn, trong nháy mắt áp chế linh vật muốn ngo ngoe trong cơ thể lão xuống, quá trình thú hóa nghịch chuyển, trên người Bảo Mạn, bạch quang hoàn toàn biến mất, hiện ra diện mạo của lão

Dida vỗ nhẹ vào vai Bảo Mạn, lộ ra nụ cười ôn hòa như ngọc nói:

-Chuyện này để ta xử lý

-Vâng

Bảo Mạn như trút được gánh nặng nói

Nếu không phải làm, lão cũng không phải kẻ điên muốn đắc tội với cả đế quốc Sư Tâm và bộ tộc hoàng kim

Đại tát mãi Dida bước nhanh tới trung tâm sân đấu, động tác của lão không nhanh, nhưng rất nhanh đã tới bên bờ đài cao. Sau đó một cước, lão di động, đạp không mà đi.

Rất nhẹ nhàng nhưng một cỗ năng lượng trong nháy mắt phảng phất như có ở mọi nơi

Năng lượng đó rất bình thản, dường như không tranh với đời, nhưng khi luồng cảm giác này nổi lên, áp lực và hào khí trong quảng trường hoàn toàn biến mất

Mặc dù Tiểu Ân và Holyfield vẫn đang giằng co nhau nhưng khí thế trên người bọn họ đã không thể ảnh hưởng tới người ở xung quanh

Một cỗ lực lượng vô hình bao quanh người bọn họ, hơn nữa từ từ vây khốn bọn họ, khiến cho trong lòng bọn họ sinh ra ý niệm không thể kháng cự

Tiểu Ân dời ánh mắt ra khỏi người Holyfield, ngay khi hắn quay đầu lại, liền nhìn thấy đại tát mãi Dida đang đạp không đi tới

Trong hư không, dường như có một bậc thang không tồn tại, nâng đỡ thân thể của lão

Đôi mắt Tiểu Ân ngưng tụ, hắn hết sức quen thuộc với cảnh tượng này

Ngày xưa ở trong đại sa mạc, chính mắt hắn đã thấy hoàng kim vương giả Yidikalun, không dùng bất cứ lực lượng gì trực tiếp bay lên trời

Giờ phút này, hắn lại thấy được một màn này

Trên người đại tát mãi Dida không có lực lượng dao động, dường như người đang đứng trên không trung chỉ là một lão nhân bình thường, không có một chút uy hiếp nào

Nhưng chính lão nhân không có bất cứ lực lượng nào này, ở trên không trung cứ từng bước, từng bước, bước xuống

Mồ hôi lạnh tuôn ra trên lưng Tiểu Ân. Trên người lão nhân này, Tiểu Ân cảm thấy có một áp lực vô hình, áp lực khổng lồ này dường như có thể nắm giữ tất cả mọi chuyện trong tay, áp chế tất cả, thậm chí hủy diệt mọi lực lượng

Phi tường Bạo Tạc Thuật quanh người Tiểu Ân biến mất, chúng nó không nổ mạnh mà cứ thế biến mất

Chúng không chịu sự khống chế của Tiểu Ân, tự động biến mất

Mồ hôi lạnh lại càng tuôn ra nhiều hơn, Tiểu Ân cảm nhận được cảm giác kinh khủng mà từ trước tới nay hắn chưa gặp qua. Loại cảm giác này thậm chí còn cường đại hơn áp lực mà Yidikalun tạo ra

Tâm niệm vừa động, ở phía dưới Viêm Ma ngừng công kích, thân hình cao năm thước của nó thu nhỏ lại, bốn thước, ba thước, hai thước.... Cuối cùng biến mất không còn tung tích

Giống như đột nhiên xuất hiện rồi đột nhiên biến mất

Đại tát măn Dida hài lòng cười với Tiểu Ân. Tiểu Ân thở dài một tiếng, áp lực kinh khủng đó dường như yếu đi một ít, nhưng vẫn xoay quanh người hắn, khiến hắn muốn quỳ xuống đất cúng bái

Tiểu Ân cung kính cúi đầu xuống, hướng về phía vị cường giả cúi đầu. Hai chân hắn hơi run rẩy, dường như sắp quỳ xuống mặt đất

Nhưng giây phút đó, trong lòng hắn dâng lên cảm xúc điên cuồng, có chết cũng không chịu nhận thua

Ánh mắt của hắn bắn ra hai đạo ánh sáng sắc bén như dao

Hai tay nắm chặt lại, ánh mắt dừng lại trên vòng cổ, ánh mắt của hắn dường như xuyên thấu hư không, xuyên qua vòng cổ, nhìn chằm chằm vào cái hộp

Một ngày nào đó, ta nhất định sẽ siêu việt hơn ngươi....

Hắn điên cuồng gào thét, năng lượng trên người hắn trở nên dao động mãnh liệt

Tiểu Ân chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn về phía Dida đạp không đi tới

Bất tri bất giác, Dida đã từ trên đài cao đi tới đấu trường

Dida quay đầu mỉm cười với Tiểu Ân, lão dường như nhìn thấu tâm tư của Tiểu Ân, trong mắt có vài phần tán thưởng, vài phần kinh ngạc, vài phần chờ đợi, lại có vài phần lạnh lùng và xem thường

Ngươi có thể sao? Ta chờ ngươi....

Tiểu Ân dường như đọc được những lời này từ ánh mắt của Dida

Ánh mắt của hắn tràn ngập kiên định, Tiểu Ân cúi người với Dida, sau đó xoay người rời đi, dưới ánh mắt của mấy vạn người rời khỏi đấu trường

Hắn không nhìn, ở phía sau hắn, Holyfield và kim mao sư vương đã nằm xuống đất, cả người bọn họ run rẩy, dường như phải chịu đựng nỗi sợ hãi và thống khổ to lớn

Giây phút này, Tiểu Ân coi thường nhìn Holyfield, trong lòng hắn đã có mục tiêu theo đuổi cao hơn, mặc dù mục tiêu này trước mắt đối với hắn mà nói, đúng là cao không với tới được

Rời khỏi quảng trường, Tiểu Ân trực tiếp tiến vào bên trong gia tộc Berwick, còn ở trên quảng trường đang diễn ra chuyện gì, hắn không thêm quan tâm

Khi hắn tiến sâu vào bên trong, hắn mới phát hiện hai chân mình chết lặng, cả người không còn một tia khí lực

Hắn cân nhắc một lúc, lấy mắt kính ra, đeo lên. Hắn muốn thảo luận với Nhất Hào, nếu không áp lực trên quảng trường sẽ khiến hắn lâm vào trạng thái điên cuồng

Tiến vào Nhất Hào không gian, hình bóng xinh đẹp của Juliana xuất hiện

-Chủ nhân, vừa rồi ngài quá mạo hiểm

Nhất Hào không chút khách khí nói

-Thật không?

Tiểu Ân cười nói:

-Người yên tâm, ta cũng biết phân nặng nhẹ, đại tát mãn Dida có thân phận gì chứ, nếu như chỉ vì ta vô lễ mà đối phó với ta, chắc chắn lão không được nhiều người ủng hộ như vậy

- Tôi không phải nói đại tát mãn Dida

-Không phải?

Tiểu Ân ngẩn ra, trong lòng khẽ động nói:

-Vậy là ai, chẳng lẽ là Holyfield?

-Không sai, hắn chỉ là một võ sỹ, khi ngài bay lên không trung, hắn không thể uy hiếp tới an toàn của ngài, nhưng khi hắn kết hợp với vật cưỡi, lực chiến đấu của hắn vượt xa ngài

Mi tâm Tiểu Ân hơi nhíu lại nói:

-Kim mao sư vương quả thực lợi hại nhưng không khoa trương như vậy chứ? Nếu ta để Viêm Ma tự bạo, có lẽ không thể gây thương tổn cho kim mao sư vương nhưng giết chết Holyfield, có lẽ không thành vấn đề

Không nhất định, Nhất Hào vùng tay lên, trước mặt Tiểu Ân xuất hiện một hình ảnh

Đó là hình ảnh Holyfield cưỡi kim mao sư vương, trong hình ảnh, ánh sáng kim sắc trên người kim mao sư vương bùng nổ, giống như một cột sáng to lớn, tạo thành uy thế to lớn

Cảm nhận uy thế đó, Tiểu Ân khen ngợi nói:

-Rất giỏi, nhưng đáng tiếc gặp phải đại tát mãn Dida

Quả thực, Holyfield và kim mao sư vương có uy thế to lớn, vượt qua Tiểu Ân và Viêm Ma, nhưng đối mặt với đại tát mãn Dida, bọn họ chỉ biết nằm phủ phục dưới mặt đất, ngay cả can đảm đứng lên cũng không có

Mà khiến Tiểu Ân cảm thấy đáng sợ đó là, đại tát mãn không tản mát lực lượng của mình ra ngoài, lão chỉ dùng để áp chế mình và Holyfield. Nếu lão không để ý, tản mát khí thế ra ngoài, chỉ sợ đám binh dân không chịu nổi, sẽ chịu thương tổn cực lớn

Nhất Hào liếc mắt nhìn Tiểu Ân, khẽ lắc đầu nói:

-Chủ nhân, ngài cẩn thận nhìn đi

Tiểu Ân định thần nhìn lại, chỉ thấy trên hình ảnh đột nhiên xuất hiện một đạo hư tuyến, đạo hư tuyến này chạy dọc quanh người kim mao sư vương, cuối cùng bao Holyfield vào trong đó

Tiểu Ân hiếu kỳ hỏi:

-Đó là gì?

-Đó là năng lượng dao động đồ

Nhất Hào giải thích nói:

-Holyfield đứng bên cạnh kim mao sư vương, năng lượng trên người kim mao sư vương bao phủ hắn vào trong

Sắc mặt Tiểu Ân biến đổi, kinh hô:

-Điều này đại biểu cho cái gì? Có phải Holyfield cũng có năng lực sử dụng ma pháp?

-Hắn không thể sử dụng ma pháp. Tôi không có kết luận cụ thể, nhưng có thể khẳng định một điều, trên người hắn có vòng phòng ngự do kim mao sư vương tạo ra. Hoàng kim bộ tộc có năng lực chữa thương đặc thù, khả năng ngài muốn đánh chết hắn không lớn

Tiểu Ân bình tĩnh gạt đầu, trong lòng hắn thầm tính toán, lúc này mới hiểu ra

Ma thú vô cùng cường đại, nhưng đó là do chúng có cả thiên phú ma pháp, và cả thân thể cường hãn

Thân thể của chúng mạnh tới nỗi, có thể không cần để ý tới một số ma pháp bình thường, thậm chí khi đầu đá lung tung còn mang đến phiền toái cho ma pháp sư. Có thể nói, thân thể mạnh mẽ của ma thú là phương thức tiến công trọng yếu của chúng

Tổ chất thân thể của kỵ sỹ ma thú không cao như vậy, nhưng trên đại lục này, kỵ sỹ ma thú có thực lực cường đại, được mọi người công nhận

Xem ra kỵ sỹ ma thú không chỉ ngồi trên lưng ma thú để tác chiến, mà mượn lực lượng phòng hộ trên người ma thú, thậm chí còn sử dụng ma pháp thiên phú của ma thú để tác chiến. Bởi vậy mới có thể giải thích, mới có thể chứng minh thực lực của kỵ sỹ ma thú

Nếu không, ma pháp sư cùng đấu pháp với ma thú, ma thú không có việc gì, nhưng kỵ sỹ cưỡi trên ma thú đã chết rồi, vậy còn đánh cái rắm gì nữa

Tiểu Ân yên lặng tự hỏi:

-Nhất Hào, nếu ta cùng Holyfield tiến hành sinh tử quyết đấu, vậy ai có cơ hội chiến thắng lớn hơn?

Nhất Hào không chút do dự nói:

-Đương nhiên là ngài, chỉ cần ngài vận dụng Tử Vong Xạ Tuyến và sát lực kết giới, kết quả cuối cùng ngài nhất định sẽ chiến thắng

-Thật không?

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng. Vì một kỵ sỹ ma thú cấp 5 mà tổn hao nhiều như thế thực không đáng

Đột nhiên trong lúc đó, khuôn mặt của Nhất Hào biến đổi nói:

-Chủ nhân, ngài ra ngoài nhanh lên, Harrison tới rồi

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, lập tức rời khỏi Nhất Hào không gian, hắn vừa mới tháo mắt kính ra, thu vào trong vòng cổ, chợt nghe thấy tiếng cửa bị đẩy, đồng thời nghe thấy âm thanh của Harrison truyền đến:

-Tiểu Ân, ngươi không sao chứ

Tiểu Ân nghiêng đầu, nhìn vẻ mặt lo lắng của Harrison, ấp úng nói:

-Huynh đệ, chẳng lẽ ngài không biết trước khi tiến vào phòng của người khác, cần phải gõ cửa sao?

Harrison quay đầu nhìn cửa phòng đã mở cười nói:

-Không sao mà, ta với ngươi thì cần gì thủ tục đó

Tiểu Ân nhất thời không nhịn được, trợn trắng mắt xúc động nói, người này, da mặt quá dày mà, người bình thường không thể so được

-Được rồi, ngươi không sao chứ?

Harrison tiến lên, đâm vào người Tiểu Ân vài cái, ân cần hỏi

Tiểu Ân tức giận nói:

-Vốn không có chuyện gì, nhưng hiện tại thì có chuyện rồi

-Tại sao?

Harrison khó hiểu hỏi

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn nắm tay của hắn nói:

-Bị ngươi đả thương

Harrison ngẩn ra, xấu hổ chuyển sang chuyện khác, nói:

-Ta lo lắng cho ngươi đó chứ, ngươi dám đối chiến với ma thú cấp 5, quả là cam đảm

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng, nói thật, ma pháp cấp 5, ngay cả tam tinh ma pháp sư cũng chưa chắc nắm giữ được, sở dĩ hắc giảng co với kim mao sư vương là do tình huống bắt buộc, nếu không ai lại muốn trên chọc ma thú kinh khủng đó

Nhưng nếu so với khí thế cao ngạo ngập trời của Dida, ma thú cấp 5 kim mao sư vương đó chỉ là một con mèo nhỏ đáng yêu mà thôi

-Tiểu Ân, sau này người phải chú ý, tên Holyfield kia chắc chắn sẽ quay lại tìm người

Harrison dặn dò.

Tiểu Ân xem thường cười lạnh một tiếng nói:

-Bản thân Holyfield không có gì tài giỏi, chẳng qua hắc chỉ dựa vào ma thú cấp 5 mà thôi. Chờ ta bồi dưỡng ra ma thú cấp 5, sẽ so tài với hắc, đến lúc đó xem ma thú của ai lợi hại hơn

Harrison kinh ngạc há to miệng nói:

-Tiểu Ân, người nó cái gì? Bồi dưỡng ma thú cấp năm. Người điên rồi

-Người mới điên đó.

Tiểu Ân do dự một chút, kéo áo lên, lấy một chiếc vòng tay ra, đưa tới trước mặt Harrison nói:

-Người nhìn bên trong đi

Khóe miệng Harrison động, cái mũi to của lang nhân đặc biệt thính nói:

-Vài ngày rồi người chưa tắm phải không?

Tiểu Ân trừng mắt nói:

-Không nhìn thì đưa ta

-Đừng nóng giận

Harrison cười nói, sau đó trên người hắc xuất hiện ánh sáng màu đen, đảo qua chiếc vòng tay

-Trời ạ.....

Harrison cao giọng kêu lên:

-Hắc giáp tích, không ngờ là hắc giáp tích còn sống? Người kiếm thứ này ở đâu?

Chỉ cần nhìn vẻ mặt thất kinh của Harrison là biết thứ đồ chơi này có giá trị như thế nào

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói:

-Ta cũng may mắn bắt được nó. Người nói, nếu nó phát triển thành ma thú cấp 5 Phi Thiên Hắc Giáp Tích, so với kim mao sư vương thì thế nào?

Ánh mắt của Harrison chớp động ánh sáng, hưng phấn nói:

-Phi Thiên Hắc Giáp Tích là ma thú nổi danh trong hàng ngũ ma thú cấp 5, mặc dù kim mao sư vương thuộc hoàng kim bộ tộc, nhưng chưa chắc có thể áp chế được Phi Thiên Hắc Giáp Tích

-Đúng vậy

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng nói:

-Đáng tiếc nó chưa phát triển, nếu không hôm nay, hừ hừ

Thanh âm của Tiểu Ân tràn ngập sát khí, rõ ràng có sát tâm mãnh liệt đối với Holyfield

Harrison vỗ trán nói:

-Ta hiểu rồi, lúc đầu người sư tư tâm tám cái linh hồn thể của nhện chúa là để cho nó ăn

-Không sai

Tiểu Ân có chút tiếc nuối nói:

-Nhưng đáng tiếc là, sau khi nó hấp thu linh hồn thể liền ngủ say. Ta biết nó cần một thời gian để tiêu hóa năng lượng, nhưng vấn đề là ta không thấy nó có dấu hiệu tiến giai

Harrison thở dài, nói:

-Thực sự lãng phí mà, linh hồn thể mặc dù đối với sự tiến hóa của ma thú có một ít tác dụng, nhưng hiệu quả không bằng để cho linh vật thôn phệ, người thật lãng phí mà

Tiểu Ân nhún vai, dù sao hẳn không phải tất mẫn, không có hợp thể với linh vật, có linh hồn thể của nhện chúa, tự nhiên phải cấp cho Hắc Giáp Tích dùng

Harrison cân nhắc trong chốc lát nói:

-Đầu Hắc Giáp Tích này nếu như thực sự tiến hóa thành công, như vậy sẽ trở thành ma thú cấp 5, Phi Thiên Hắc Giáp Tích, đến lúc đó thực lực của nó tăng mạnh, nếu người có thể thu phục nó, vậy khi gặp phải Holyfield không cần phải lo lắng nữa

-Đúng vậy

Tiểu Ân lạnh lùng cười nói:

-Bởi vì thế nên ta hỏi người, làm thế nào mới có thể khiến Hắc Giáp Tích tiến giai trong thời gian ngắn nhất?

Harrison thở dài một tiếng nói:

-Người có bảo bối tốt như thế, sao không nói sớm cho ta biết? Trước kia còn có biện pháp nhưng hiện tại thì không có

-Tại sao?

-Bởi vì trong tay ta không còn lông của hỏa sơn hồng trĩ

Harrison bắt đầu gõ nói:

-Trước kia nếu lấy lông của hỏa sơn hồng trĩ cho nó dùng, có lẽ khiến nó trực tiếp tiến hóa

-Thật sao?

Hai mắt của Tiểu Ân tỏa sáng hỏi

Do dự một chút, Harrison nói:

-Chỉ có khả năng mà thôi, nếu muốn chắc chắn phải lấy được lông của hỏa sơn hồng trĩ không bị tổn hao gì cả, vấn đề này rất khó khăn

- Đúng vậy rất khó khăn

Một âm thanh trầm thấp vang lên từ ngoài cửa phòng

Thấy lão tổ tông, Harrison cung kính đứng lên

Bảo Mạn mỉm cười, phía sau lão là lang nhân tất mẫn trẻ tuổi, Klee

-Pháp sư Tiểu Ân, ta không phải cố ý nghe trộm, chẳng qua thuận đường tới đây mà thôi, cho nên mới nghe được vài câu, mong người tha thứ

Bảo Mạn thật tình nói

Tiểu Ân vội vàng phát tay nói:

-Ngài quá khách khí, ta nói chuyện với Harrison, không cần phải che giấu ai cả

Kỳ thực đối với Bảo Mạn, ngay từ đầu Tiểu Ân không có nhiều hảo cảm, luôn cảm giác lão quá sâu sắc, quả thực cùng một khuôn mẫu với Klee

Nhưng trải qua chuyện trên đại quảng trường, mọi người đều coi hấn là địch, chỉ có Bảo Mạn đứng ra ủng hộ hấn, Tiểu Ân đã nhìn lão bằng con mắt khác, chính thức dùng lễ đối với trưởng bối, đối đãi với lão

Bảo Mạn tới trước mặt Harrison, ánh sáng của linh vật chợt lóe lên, đụng vào vòng tay

Lão nhú mày nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, ngài thực sự rất lỗ mãng

Tiểu Ân hơi nghiêng đầu, không hiểu chút nào

-Linh hồn thể của ma thú quả thực có thể kích thích tiềm năng của ma thú, nhưng vấn đề ở chỗ là mỗi đầu ma thú có giới hạn trong việc hấp thụ

Bảo Mạn kiên nhẫn giải thích nói:

-Người đưa cả tám cái linh hồn thể nhện chúa cho nó ăn, hắc hắc, không phải tất cả ma thú đều có hấp thụ

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, thật ra hấn chưa bao giờ nghĩ tới chuyện này. Giờ phút này bị lão chỉ ra, trong lòng không khỏi thầm tức giận, tiến lui đều không xong, không thể tưởng tượng được chỉ vì chuyện lật vật đó mà không thành công, thực khiến người khác cảm khái

- Nhưng người không phải lo lắng.

Bảo Mạn cười nói:

-Dù sao Hắc Giáp Tích không phải là ma thú bình thường, tiềm lực của nó to lớn hơn xa nhện chúa, lại càng không phải nói đến linh hồn thể của chúng nó. Cho nên hắc giáp tích chỉ cần ngủ một năm rưỡi là có thể tỉnh lại

Hai mắt Tiểu Ân tỏa sáng, khuôn mặt lộ vẻ tươi cười nói:

-Đa tạ ngài chỉ điểm

- Không cần khách khí, đợi khi hắc giáp tích tỉnh lại, phỏng chừng có thể sẽ tiến giai, nếu có lòng của hỏa sơn hồng trĩ không bị hư tổn...

Bảo Mạn lắc đầu, thở dài nói:

-Nhưng dù không có kiện bảo bối đó thì trong vòng ba tới năm mươi năm chắc chắn sẽ tiến hóa thành Phi Thiên Hắc giáp tích, đến lúc đó người có thể buông tay, giao đấu với Holyfield một trận

Khuôn mặt Tiểu Ân lộ vẻ cổ quái

Ba, năm mươi năm? Nói đùa gì thế, tới khi đó, chẳng phải chuyện đã nguội lạnh rồi sao

Harrison chớp động hai mắt nói:

-Lão tổ tông, năm mươi năm sau chỉ sợ Tiểu Ân tiến giai thành đại ma pháp sư rồi, khi đó hấn còn cần dùng Phi thiên hắc giáp tích sao?

Bảo Mạn bật cười nói:

-Không sai, ta quên mất điểm này, Tiểu Ân là ma pháp sư thiên tài, không tới hai mươi tuổi đã thành nhất tinh ma pháp sư, thế thì năm mươi năm sau, tiến giai thành đại ma pháp sư cũng chẳng phải chuyện khó

Tu luyện ma pháp rất gian nan, nhất tinh tới tam tinh ma pháp sư do hấp thụ nhiều ma pháp nguyên tố, nên bọn họ mặc dù không cường tránh nhưng có thể sống trên hai trăm tuổi

Nếu trong vòng hai trăm năm lại tiến giai thành đại ma pháp sư, như vậy lại một lần nữa được phần tử rời rạc cải tạo thân thể, lại sống lâu thêm ba tới năm trăm năm nữa

Nhưng nếu một trăm bảy mươi năm mà còn không đột phá, trên cơ bản không còn hy vọng gì nữa

Đối với học đồ bình thường mà nói, phần lớn bốn mươi tuổi mới thành ma pháp sư chính thức, ví dụ như đệ tử của Maren, Nepal, là thiên tài ma pháp cũng hơn ba mươi tuổi mới bước vào hàng ngũ thập cấp học đồ

Cho nên chưa tới hai mươi tuổi đã thành nhất tinh ma pháp sư, ngay cả trong thế giới ma pháp cũng là chuyện cực kỳ hiếm thấy

Dù là Harrison hay Bảo Mạn đều không hề hoài nghi tí nào đối với việc Tiểu Ân có thể tấn chức thành đại ma pháp sư.

Đương nhiên, qua năm mươi năm, trước bảy mươi tuổi, Tiểu Ân có thể trở thành đại ma pháp sư, tốc độ đó cũng là chuyện cực kỳ hiếm thấy trong thế giới ma pháp.

Chỉ là tới lúc đó, ngay cả Holyfield chưa chết, cũng không thể bảo trì được trạng thái đỉnh cao như bây giờ. Mà Phi thiên hắc giáp tích bồi dưỡng ra, cũng đã mất đi tác dụng

Bởi vì đối với đại ma pháp sư mà nói, ma thú cấp 5 thì sao chứ, kỳ thực cũng không mang lại quá nhiều uy hiếp

Tiểu Ân không nói chuyện, chỉ yên lặng cân nhắc, cuối cùng hỏi:

-Bảo Mạn các hạ, ngài nói chỉ cần một chiếc lông hỏa sơn hồng trĩ là có thể khiến cho hắc giáp tích trong thời gian ngắn trở thành cấp 5 phi thiên hắc giáp tích

-Đúng

Bảo Mạn không chút do dự nói, đôi mắt hần sáng lên:

-Pháp sư Tiểu Ân, chẳng lẽ ngươi có sao?

-Ta không có, nhưng sư phụ của ta có

Tiểu Ân thuận miệng nói:

-Hoặc ta có thể đi xin một cái

Đôi mắt Bảo Mạn lập tức sáng lên, sư phụ của hắn ngay cả đồ vật trân quý như vậy cũng có, xem ra đại tát mẫn Dida đoán không sai, nhất định là người kia.

145. Chương 32: Lo Trước Tính Sau

146. Chương 33: Luyện Pháp Ma Lực Chất Chồng

Kim và mọi người thấy hắn đều cảm thấy rất cao hứng, mặc dù tuổi tác của bọn họ hơn xa so với Tiểu Ân, nhưng bọn họ có sự cảm kích từ sâu trong nội tâm đối với Tiểu Ân.

Về tới căn phòng trong ma pháp động của mình, Tiểu Ân hài lòng gật đầu

Mặc dù hắn đã rời xa nơi này hơn một tháng, nhưng nơi này vẫn được quét dọn sạch sẽ, trong phòng không có một hạt bụi, rõ ràng mỗi ngày đều có người dọn dẹp

Ánh mắt hắn di chuyển, Kim lập tức nói:

-Sư phụ, ngoài việc tu luyện ma lực và nghiên cứu ma pháp ra, mọi người ở đây lúc rảnh rỗi thì thuận tay quét dọn nơi này

Tiểu Ân khẽ gật đầu, ánh mắt đảo qua người Đức Lỗ Phu, Mary, Carter, nói:

-Các người không tồi, đã đạt tới tiêu chuẩn bát cấp học đồ

Ba người Đức Lỗ Phu vội vàng đi ra, khuôn mặt của bọn họ khó che giấu được sự vui mừng nói:

-Sư phụ, đó là do ngài chỉ dạy

Tiểu Ân vung tay lên, nói:

-Ta chỉ chỉ ra những sai lầm trên con đường tu luyện của các người mà thôi, công lao chính thức thuộc về các người

Hắn dừng lại một chút nói:

-Các người phải nhớ kỹ, sư phụ là người chỉ dẫn lối đi cho các người, còn tu luyện phải dựa vào cá nhân các người. Ta chỉ có thể truyền kinh nghiệm của mình cho các người, còn về phần các người có thành tựu như thế nào thì phải dựa vào sự cố gắng và ngộ tính của các người

-Vâng

Năm đệ tử đồng thời khom lưng, trong mắt bọn họ hiện lên thần sắc kiên định, hiển nhiên có cảm xúc rất sâu đối với những lời Tiểu Ân nói

Tiểu Ân hài lòng cười nói:

-Căn cơ của các người không tồi, hẳn có thể học phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cao cấp rồi

Lúc này ba người Đức Lỗ Phu mới chính thức cảm thấy vui mừng, ngay cả Kim và Lai An nhìn về phía bọn họ, trong mắt lộ rõ vẻ hâm mộ

Kim thở dài một tiếng nói:

-Ta và Lai An, gần bốn mươi tuổi mới gặp được sư phụ, hơn nữa được người thu làm môn hạ, truyền thụ độc môn bí kỹ, vận khí của các người thật tốt, sau này nhất định phải siêng năng khổ luyện, sớm ngày siêu việt hơn ta và Lai An

Ba người Đức Lỗ Phu đồng thời khom lưng nghe chỉ giáo, từ ánh mắt của bọn họ có thể thấy được, bọn họ coi Kim vừa là lão đại vừa là thầy, thật tình kính phục Kim

Hiển nhiên, khi Tiểu Ân rời đi ba tháng, Kim và Lai An đã thành công xây dựng lên hình tượng sư huynh trong lòng ba người Đức Lỗ Phu

Tiểu Ân hơi cảm khái nhìn Kim. Cẩn thận nghe lời nói và thần sắc biến hóa của Kim, cuối cùng Tiểu Ân cũng tin tưởng, hẳn không giống với Klee, sinh ra tâm lý đổ kỵ với mấy vị sư đệ

Kỳ thật khi gặp được tình huống giữa Klee và Harrison, Tiểu Ân hết sức chú ý tới mấy đệ tử, lo lắng ngày sau bọn họ vì chút nguyên nhân mà trở mặt thành thù, cho nên lần này rời đi, chính là để khảo nghiệm bọn họ. Nếu biểu hiện của bọn họ không khiến mình hài lòng, vậy duyên phận giữa mình và bọn họ cũng chỉ có tới đây mà thôi

Nhưng khiến hắn vui mừng đó là dấu hiệu xấu không có xuất hiện, mấy huynh đệ hòa thuận chung sống với nhau

Đương nhiên, Tiểu Ân không bị vẻ bề ngoài của bọn họ mê hoặc, đối với hắn mà nói, cái khác thì làm không được nhưng thủ đoạn âm thầm rình coi thì có không ít. Trước khi hắn rời khỏi ma pháp động có bố trí bảy con ruồi máy, những con ruồi máy đó ở những chỗ cố định, lại có ma pháp của hắn che dấu, người khác không thể phát hiện được

Chỉ là hiện giờ đám đệ tử đang ở đây, hắn không thể lấy ruồi máy ra để xem

Nhẹ nhàng ho khan một tiếng. Tiểu Ân nói:

-Kim, người và Lai An hiện giờ chưa tới bốn mươi tuổi, mặc dù đối với học đồ, độ tuổi đó có lớn một chút, nhưng một khi các người tiến giai thành ma pháp sư chính thức, như vậy chênh lệch tuổi tác mười năm, không khác biệt nhau nữa

Trong mắt của Kim và Lai Ân hiện lên ánh sáng mong muốn, bọn họ gật đầu mạnh một cái nói:

-Sư phụ, bọn con sẽ không phụ lòng kỳ vọng của người

Tiểu Ân cười ha ha nói:

-Tốt, đã là học đồ của ta, muốn tiến bộ phải có chí tiến thủ. Còn nữa, ánh mắt của các người không lẽ chỉ ngần như vậy, chẳng lẽ ma pháp sư chính thức đã khiến các người thỏa mãn

Năm người Kim đồng thời kinh ngạc ngược đầu lên, lấy tư chất của năm người bọn họ, có thể trở thành ma pháp sư chính thức đã là chuyện vô cùng giỏi rồi, còn về cấp bậc cao hơn, ngay cả trong lúc ngủ mơ, bọn họ cũng không dám có hy vọng xa vời

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua khuôn mặt của bọn họ nói:

-Ta nếu đã thu các người làm học đồ, tự nhiên có kỳ vọng lớn đối với các người. Nếu như chỉ là một ma pháp sư bình thường, thì còn gì là thể diện của một sư phụ nữa

Đám người Kim liếc mắt nhìn nhau, bọn họ đều biết tuổi của Tiểu Ân, có thể chưa tới hai mươi tuổi đã trở thành ma pháp sư chính thức, đã là một chuyện cực kỳ khó tin

Như vậy có thể bồi dưỡng ra người tài giỏi như Tiểu Ân, chắc chắn phải là một nhân vật vĩ đại

Trong mắt mấy người bọn họ lóe ra ánh sáng kích động, dưới ánh mắt cổ vũ của mọi người, Kim đứng lên nói:

-Sư phụ, sư phụ của ngài là vị pháp sư nào?

Tiểu Ân lắc đầu nói:

-Hiện tại các người muốn biết vẫn còn quá sớm, chờ các người đạt tới tiêu chuẩn ma đạo sỹ, ta sẽ nói cho các người

-Ma đạo sỹ?

Vài tiếng thở nhẹ truyền từ miệng mọi người, bọn họ hai mắt nhìn nhau, thần sắc trong mắt không phải ngạc nhiên và vui mừng, mà là khiếp sợ và khó tin

Đối với học đồ mà nói, danh từ ma đạo sỹ quá mức xa xôi, xa xôi tới nỗi khiến người ta khó có thể tưởng tượng ra

Tiểu Ân không giải thích, chỉ vung tay lên, nói:

-Kim, người dẫn bọn họ đi xuống, truyền phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cao cấp cho bọn họ

-Vâng

Kim lập tức đứng lên, thu liễm tâm thần lại khom người làm theo

Ánh mắt của Tiểu Ân lại một lần nữa nhìn về phía ba người Đức Lỗ Phu, lúc này ánh mắt của hắn mang theo vài thần sắc khác, ba người Đức Lỗ Phu cũng nhận ra, thân bất do kỷ cúi đầu, trong lòng cảm thấy không yên

-Ba người các người phải nhớ kỹ, lần đầu tiếp xúc với phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cao cấp, không được vội vàng tu luyện, chỉ có thể tiến hành tuần tự theo từng bước, nếu không nghe lời, hừ...

Hắn hừ lạnh một tiếng, dùng tới lực lượng tinh thần nhất định, khiến ba người Đức Lỗ Phu sợ hãi run lên

-Sư phụ, chúng ta nhất định sẽ ghi nhớ lời ngài dạy bảo, tuyệt không khiến người thất vọng

-Tốt lắm, các người đều lui xuống đi, ta mệt rồi

Tiểu Ân vung tay lên nói

Năm người Kim không dám ở lại, lập tức rời khỏi cửa phòng, hơn nữa còn đóng cửa đá lại

Cho đến khi ra tới đại sảnh của ma pháp động, mấy người mới cảm thấy mồ hôi lạnh đã đổ đầy trên lưng, nhưng trong lòng bọn họ vẫn treo lơ lửng ba chữ của Tiểu Ân

Ma đạo sỹ

Ba chữ này giống như một câu chú ngữ, khắc sâu vào trong lòng bọn họ, khiến cả đời bọn họ không thể quên được

Nhưng trải qua cuộc nói chuyện lần này, sự cảm kích và kính sợ đối với Tiểu Ân càng tăng thêm. Tựa như ở một thời gian lâu với hắn, không dám có ý niệm phản kháng gì đối với hắn

Đuổi bọn họ đi, khuôn mặt Tiểu Ân mới thả lỏng, mới vừa rồi khí thế mãnh liệt tràn ngập trong phòng biến mất vô tung vô ảnh

Đối với năm đệ tử này, Tiểu Ân có thể nói là tận hết sức mình. Hắn sáng tạo cho bọn họ hoàn cảnh học tập tốt, nhưng khiến bọn họ vĩnh viễn kính phục mình, như thế thì ân thôi còn chưa đủ, mà còn phải dùng tới uy nghiêm khiến bọn họ tin phục mình

Chỉ có ân uy cùng thi hành mới có thể kiềm chế bọn họ, để bọn họ trở thành trợ thủ tốt của mình

Đương nhiên, nếu như Tiểu Ân không có kinh nghiệm một đời trước, hắn không thể thi triển được loại thủ đoạn này

Cho người ta một miếng mồi ngọt ngào mà họ vĩnh viễn không có hy vọng đạt tới, có thể lưu lại được ấn tượng vĩnh viễn không thể nào tiêu diệt trong lòng họ.

Nhưng khi có một ngày bọn họ đạt tới tình trạng đó, sẽ có một cảm xúc khác sâu, hơn nữa còn không thể giảm đi sức ảnh hưởng của Tiểu Ân

Khóa cửa phòng lại, Tiểu Ân đeo mắt kính, tiến vào Nhất Hào không gian

-Nhất Hào, sửa sang tư liệu của bọn họ lại?

Tiểu Ân dò hỏi

-Đang sửa sang lại

Nhất Hào quay đầu lại, mỉm cười thật sâu với hắn nói:

-Tất cả hình ảnh đã chỉnh sửa thành công, nhưng việc phân tích thói quen, cá tính, thậm chí tâm lý đặc thù của bọn họ là một công trình không hề nhỏ, cần phải có một thời gian nhất định

Khóe mắt Tiểu Ân hơi nháy lên. Mặc dù hắn đem nhiệm vụ phân tích và giám sát mấy tên đệ tử cho Nhất Hào, nhưng không nghĩ được nó lại coi đó là một công trình lớn. Xem ra năng lực của Nhất Hào quả thực nổi bật, thậm chí còn hơi xa người ở thế kỷ hai mươi mốt

-Chủ nhân, ta những hình ảnh, tôi phát hiện một chuyện tốt, tất cả nam nhân đều thích, ngài muốn xem không?

Trong lòng Tiểu Ân hiếu kỳ nói:

-Cho ta xem đi

Nhất thời, trước mặt hắn xuất hiện một tấm màn hình

Cách ma pháp động vài trăm thước, có một dòng suối nhỏ, Mary sau khi tới đó, bố trí mấy ma pháp nhỏ, sau đó bắt đầu cởi quần áo

Tiểu Ân nhìn thấy thế vừa định bảo Nhất Hào đóng lại, nhưng trong lòng hơi có chút do dự

Cứ như thế hơn mười phút đồng hồ sau, Mary ung dung thoải mái lên bờ, lau thân thể, một lần nữa mặc quần áo, mang theo vẻ mặt thỏa mãn tươi cười quay trở về ma pháp động

Tiểu Ân liếm đôi môi khô khốc của mình, khe hờ một tiếng, vẻ mặt nghiêm túc nói:

-Nhất Hào, cái này có gì đẹp mắt chứ?

Nhất Hào hoài nghi nhìn Tiểu Ân, kỳ quái nói:

-Thật là kỳ quái, trong tư liệu của tôi, dường như toàn bộ nam nhân đều thích nhìn coi cảnh này mà

LCFiLRtILqWps-_D6gISpROdo-bzeorORob61HW/q3c33p2.png

?psid=1

Cả đàn hổ lang không có con nào có thể chạy thoát, cả đàn biến thành những mảnh vụn, kể cả con mồi xui xẻo của đàn hổ lang cũng biến mất vô tung vô ảnh

Ở giữa vụ nổ mạnh có một cái hố tròn, bởi vậy có thể thấy được, tam hệ phi đạn có uy lực lớn như thế nào. Hai mắt Tiểu Ân sáng lên, trong lòng hắn hạ quyết tâm, ngày sau nếu gặp phải Holyfield, nhất định phải cho con kim mao sư vương kiều ngạo kia nếm thử mùi vị của tam hệ phi đạn.

Chỉ là chuyện khiến Tiểu Ân tiếc nuối đó là, sử dụng biện pháp này tiêu hao quá nhiều lực lượng tinh thần. Với thực lực trước mắt của Tiểu Ân, nếu sử dụng phương thức thứ hai của ma pháp này, sẽ triệu hoán được mười phi đạn, sau đó hắn chỉ còn nước ngoan ngoãn rời khỏi cuộc chiến đấu, bởi vì lực lượng tinh thần tiêu hao quá lớn.

Như vậy, vấn đề trọng yếu trước mắt, không thể nghi ngờ đó là, phải mau chóng gia tăng lực lượng tinh thần lên.

Về tới ma pháp động, đám người Kim dĩ nhiên không có ở trong động, mà đã ra ngoài, nhìn về phía mà Tiểu Ân đang bay về. Tiểu Ân lập tức biết, bọn họ bị tiếng động lớn do mình thí nghiệm ma pháp hấp dẫn.

Vẫy tay với bọn họ, Tiểu Ân nói:

-Trở về đi, không có gì hay để xem đâu.

Kim lập tức đi vào, Đức Lỗ Phu do dự một chút, hỏi:

-Sư phụ, ngài gặp phải địch nhân?

-Không phải.

Tiểu Ân mỉm cười. Hắn hết sức hài lòng đối với thái độ của mấy tên đệ tử. Bởi vì hắn nhận ra trong ánh mắt của đám người Kim lộ ra sự lo lắng.

Quả nhiên, sau khi có được câu trả lời thuyết phục của Tiểu Ân, đám người Đức Lỗ Phu mặc dù vẫn có chút nghi hoặc, nhưng sự lo lắng trong mắt đã biến mất.

-Sư phụ, ngài thí nghiệm ma pháp sao?

Kim cung kính hỏi.

-Không sai, ta vừa nắm giữ một ma pháp mới.

Tiểu Ân cũng không giấu giếm nói:

-Các ngươi siêng năng luyện tập đi, tranh thủ sớm ngày đạt tới cảnh giới nhất tinh ma pháp sư. Ta sẽ truyền thụ ma pháp mới cho các ngươi.

Khuôn mặt của đám người Kim nhất thời lộ ra vẻ vui mừng, không ai bảo ai, tự đi học tập.

Về tới gian phòng của mình, Tiểu Ân lấy năm khối ma hạch cấp năm từ trong vòng cổ ra, đây là những thứ hắn tham ô khi chế tạo thuốc phim.

Dựa theo những lời Nhất Hào nói, hắn có thể chế tạo ra hoàng kim kết giới, giống với sát lục kết giới, hình thành nên hoàng kim năng lượng trong một phạm vi nhất định, hơn nữa nhờ ở trong kết giới mà những phần tử rời rạc trở nên linh hoạt hơn.

Dưới tình huống này, có thể tiến hành hấp thu năng lượng ở ngoại giới, hiệu quả thu được gấp mười lần so với bình thường.

Trước kia do không có ma hạch cấp năm nên Tiểu Ân thúc thủ vô sách, nhưng hiện giờ có được ma hạch cấp năm, Tiểu Ân lại do dự không quyết.

Đến cuối cùng có nên chế tạo không?

Nếu như thứ này được chế tạo ra, như vậy hắn có thể khẳng định, thực lực của đám người Kim trong thời gian ngắn sẽ đột nhiên tăng mạnh, thậm chí trong vòng nửa năm có thể tiến giai thành ma pháp sư chính thức.

Hơn nữa liên tục luyện tập ở đây, bọn họ cũng có thể bảo trì tốc độ tiến giai, trong vòng mấy năm là có thể dễ dàng vượt qua mình

Tay Tiểu Ân chống cằm, vẻ mặt đơn bạc, lặng lặng tự hỏi

Nếu để cho đám người Kim có thực lực vượt qua mình, vậy sẽ xảy ra hậu quả gì?

Không phải hẳn dùng tâm tiểu nhân để đo lòng quân tử, mà dù thế nào, hẳn không thể để chuyện này xảy ra

Nói thật, trong lòng hẳn mặc dù vẫn luôn tôn kính sư phụ Maren, nhưng theo thực lực của hẳn tăng lên, đặc biệt khi đạt tới cảnh giới nhất tinh ma pháp sư, tâm tình đã có sự biến hóa vi diệu, dường như cũng không kính sợ đối với sư phụ Maren như xưa nữa

Tự vấn bản thân, Tiểu Ân cũng không tin tưởng, nếu có một ngày, thực lực của đám người Kim siêu việt hơn mình, còn có thể duy trì thái độ kính sợ này không?

Cân nhắc thật lâu, Tiểu Ân thở dài một hơi, lẩm bầm nói:

-Quên đi, chờ thực lực của ta đề cao rồi sẽ tính sau

Hắn cất mấy khối ma hạch cấp năm vào trong vòng cổ không gian

Đột nhiên một con ruồi máy nhẹ nhàng đậu xuống lỗ tai hắn, một âm thanh nhỏ truyền vào tai hắn:

-Chủ nhân, ngài có muốn nhanh chóng gia tăng lực lượng tinh thần không?

-Tất nhiên

Tiểu Ân lấy con ruồi máy từ tai ra, nói:

-Nơi này không có người ngoài, không cần phải nói nhỏ, người đứng ở lỗ tai của ta, khiến ta thấy ngứa

-Tốt

Âm thanh của ruồi máy nhất thời to lên, so với âm lượng của người bình thường không khác gì mấy

Tiểu Ân nao nao, lần đầu tiên hắn nghe thấy ruồi máy phát ra âm thanh lớn như vậy để nói chuyện

-Chủ nhân, nếu như ngài muốn đề cao thực lực của bản thân, tôi có một đề nghị

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên, hắn biết Nhất Hào không tự động nói như thế, chắc chắn nó đã nắm chắc

Không nói hai lời, Tiểu Ân lấy mắt kính ra, tiến vào Nhất Hào không gian

-Nhất Hào, người tìm được biện pháp gì?

-Chủ nhân, mời ngài nhìn

Trước mặt Tiểu Ân lập tức xuất hiện một tấm màn hình, Tiểu Ân không thể chờ đợi được lập tức nhìn vào, phía trên màn hình có một bộ lộ tuyến ma pháp kỳ dị, bên cạnh lộ tuyến đồ có một phần giải thích

Tiểu Ân ổn định tâm thần, cẩn thận đọc, một lát sau, khuôn mặt của hắn nhất thời hiện lên sự vui mừng và ngạc nhiên đan xen lẫn nhau

Kỳ thực, lưu lại lộ tuyến đồ này không phải là một nhân vật kinh thiên động địa, chẳng qua người đó chỉ là một nhất tinh ma pháp sư nho nhỏ mà thôi

Nhưng vị nhất tinh ma pháp sư này không giống người thường, từ nhỏ hắn đã có trụ cột thiên phú cực mạnh, khi tu luyện lực lượng tinh thần sơ cấp, tiềm năng được kích thích ra hơn xa so với Tiểu Ân

Dựa theo những lời hắn nói, ngay cả Benson còn xa mới bằng hắn

Đúng là do có trụ cột thiên phú xuất sắc như thế, nên rất nhanh hắn được thu làm môn hạ của một vị đại ma pháp sư, trở thành nhập môn học đồ

Nhưng điều khiến hắn không thể ngờ tới đó là, khi học tập phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cao cấp, hấp thu năng lượng ngoại giới để đề cao lực lượng tinh thần, hắn phát giác ra thể chất của mình không

phù hợp để hấp thu năng lượng ngoại giới. Năng lượng ngoại giới mặc dù phong phú và cường đại, nhưng tốc độ hấp thu của hắn chỉ có thể lấy tốc độ rùa bò để hình dung

Đừng nói là so với những người có thiên phú kiệt xuất, dù là đệ tử có thiên phú bình thường cũng vượt xa hắn

Cứ như thế, mười năm sau, hắn vẫn dậm chân ở tình trạng cửu cấp học đồ. Những đồng môn trước kia của hắn, giờ đã siêu việt hơn hắn, bỏ lại hắn ở sau rất xa

Hơn nữa chủ yếu là, sư phụ của hắn sau khi biết tình hình, đã buông bỏ hắn, hơn nữa còn lên cảm than, hắn khi còn sống không còn cơ hội tiến giai. Mặc dù sư phụ của hắn niệm tình cũ không đuổi hắn ra khỏi ma pháp tháp, nhưng đã mặc hắn tự sinh tự diệt

Từ trên trời cao rơi xuống mười tám tầng địa ngục, đã kích này đủ khiến bất cứ ai cũng phải nổi điên

Nhưng tên pháp sư này không hề nổi giận, chẳng những mỗi ngày kiên trì luyện tập, lại còn lật xem sách ma pháp của sư phụ, để tìm ra một con đường mới

Cuối cùng, hắn quả thực đã tìm ra một phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần mới, hơn nữa nhờ phương pháp này hắn trở thành nhất tinh ma pháp sư

Nhưng đáng tiếc là, sau khi hắn đạt tới cảnh giới ma pháp sư chính thức, phương pháp này lại lộ ra khuyết điểm lớn, cuối cùng không thể trợ giúp hắn tiến giai thêm bước nữa. Cứ như thế, hắn rời khỏi ma pháp tháp của sư phụ, ẩn cư tại một địa phương không ai biết tới, kết hôn rồi sống tới ngày cuối cuộc đời. Thấy được những lời giới thiệu này, trong lòng Tiểu Ân thở dài không thôi, cảm thấy vô cùng khâm phục đối với nghị lực của vị ma pháp sư. Nếu đổi lại là mình, gặp phải tình cảnh đó, chỉ sợ đã sớm buông tha, chọn con đường khác. Nhưng người ta lại kiên trì không ngừng, người thường không thể có nổi loại nghị lực này

Sau khi giới thiệu xong sự tích của ma pháp sư, ở phía dưới là những giải thích liên quan tới lộ tuyển đồ

Lộ tuyển đồ của ma pháp này kỳ thực được cải tạo từ phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần sơ cấp

Ma pháp sư đó gọi phương pháp này là phương pháp tu luyện ma lực chất chồng.

Mỗi lần hoàn thành lộ tuyển đồ của phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần sơ cấp, tiềm năng trong cơ thể lại được khai phá một ít, khiến lực lượng tinh thần được đề cao lên một chút

Phương pháp này mặc dù thông thả, khô khan, nhưng có chỗ tốt, đó là một con đường vô tận. Hơn nữa thu hoạch có được, dựa vào sự cố gắng nhiều hay ít

Không giống với hấp thu năng lượng ngoại giới, nếu không thể hoàn toàn chuyển hóa nó, thì cả đời sẽ không có cơ hội tiến giai

Mà ma pháp sư kia sáng tạo ra phương pháp tu luyện ma lực chất chồng còn tiên tiến hơn phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần sơ cấp một bước

Khi tiến hành tu luyện lực lượng tinh thần, nếu có thể duy trì quá trình tu luyện không ngừng, kéo dài thêm một giờ, hiệu quả sẽ gia tăng, thời gian duy trì càng dài, hiệu quả càng cao, tiềm lực trong cơ thể được khai phá nhiều hơn, lực lượng tinh thần cũng được đề cao trên phạm vi rộng

Ma pháp sư đó đã dùng phương pháp tu luyện ma lực chất chồng này khiến cho lực lượng tinh thần đạt tới tiêu chuẩn ma pháp sư chính thức. Nhưng khi hắn trở thành ma pháp sư, lại bị ai phát hiện, do thể chất con người hạn chế, hắn khó có khả năng dùng hai mươi bốn giờ một ngày để tu luyện theo phương pháp này

Hắn là con người, cần phải ăn uống nghỉ ngơi, cần phải ngủ để đảm bảo tinh lực

Cho nên dù hắn có cố gắng như thế nào, cũng khó có khả năng tiến thêm một bước nữa, cho nên hắn mới tâm tàn ý lạnh, sống một cuộc sống ẩn cư, không tranh giành với ai cả

Khi Tiểu Ân đọc xong nội dung, đôi mắt hắn sáng lên như một ngọn bảo đăng

Không thể tưởng tượng nổi, trên thế giới này có thiên tài như vậy. Phương pháp tu luyện ma lực chất chồng này mặc dù không thể khiến vị ma pháp sư kia đột phá cực hạn, nhưng đối với Tiểu Ân mà nói thì nó là một kiện chí bảo vô giá

Đương nhiên, tất cả là do Nhất Hào trợ giúp, nếu không có thời gian nghịch soa, tình cảnh của hắn cũng không tốt hơn đối phương.

Nhưng có Nhất Hào, tình huống lại khác. Trong Nhất Hào không gian, nghịch soa thời gian có thể đạt tới mấy chục lần, nếu hắn sử dụng tám giờ tu luyện lực lượng tinh thần sơ cấp, như vậy trong Nhất Hào không gian có thể liên tục duy trì trong vòng hơn ba trăm giờ

Điều này ở bên ngoài không thể làm được. Nhưng có Nhất Hào, vậy tất cả đều có thể

Hơn ba trăm giờ tu luyện ma lực chất chồng đủ khiến lực lượng tinh thần của hắn tăng lên tới một độ mà người khác nghe qua phải rợn tóc gáy

Mặc dù cho tới bây giờ, Tiểu Ân còn chưa tiến hành suy đoán một cách chuẩn xác, nhưng hắn có thể khẳng định, trước mắt hắn đã có một con đường để hắn thông tới đỉnh cao nhất của thế giới ma pháp

Chậm rãi nhắm hai mắt lại, Tiểu Ân kiểm chế không để tâm tình của mình kích động

Hắn hít sâu một hơi hỏi:

-Nhất Hào, người lấy thứ này ở đâu?

-Là do ngài đưa cho tôi mà

-Ta?

Tiểu Ân cảm thấy kinh ngạc, hỏi:

-Ta đưa cho người thứ tốt này bao giờ, tại sao ta không biết?

-Chủ nhân, ngài nhớ kỵ sỹ Scott chứ?

-Nhớ

Tiểu Ân mỉm cười gật đầu, trong ánh mắt có một tia hồi ức:

-Ta khó có khả năng quên được trang viên của kỵ sỹ

-Thế ngài còn nhớ lần ngài mua được hai cuốn lục thư khi đi với kỵ sỹ Scott chứ?

-Cái gì?

Tiểu Ân há to miệng, khó có thể tin hỏi

-Không sai, chính là lần ngài đi cùng kỵ sỹ Scott tới một cái quán ven đường, ngài đã phát hiện ra hai cuốn lục thư ở đó

Nhất Hào nhẹ nhàng cười nói

Tiểu Ân vuốt mũi của mình, hắn không thể ngờ được, thứ này dĩ nhiên từ trên trời rơi xuống tay mình

Vừa nghĩ tới việc mất mấy đồng Cray đã mua được nó, Tiểu Ân không nhịn được thở dài. Vận khí của mình, người bình thường đúng là không thể so được

Nhưng trong lòng hắn khẽ động hỏi:

-Nhất Hào, người phục chế nó lúc nào thế? Ta cơ bản đã quên chuyện này mà

-Kỳ thực khi ngài mua nó, đã sử dụng lực lượng tinh thần để xem qua, khi đó tôi đã thuận tay phục chế lại nội dung trong đó

-Không thể nào

Tiểu Ân kinh ngạc nói:

-Ta nhớ kỹ khi đó lực lượng tinh thần của ta không đủ, không thể xem nội dung trong đó mà

-Không sai, muốn đọc được lục thư, ít nhất phải có thực lực bát cấp học đồ, nhưng ngài cũng không phải tận mắt thấy, chỉ cần sử dụng lực lượng tinh thần quét ngang qua, mặc dù dưới tình huống đó ta không thể

lấy được nội dung trong đó, nhưng khi lực lượng tinh thần của ngài tăng lên thành bát cấp học đồ, ta lại có thể dễ dàng ghi lại nội dung trong đó

Tiểu Ân bưng tỉnh gật đầu nói:

-Nói như thế, khi ta rời khỏi cửa hàng thợ rèn ở thành Subi Tira, người mới biết nội dung trong đó

-Vâng

Khuôn mặt của Tiểu Ân xuất hiện một tia hắc tuyến nói:

-Nếu người đã biết nội dung trong đó, tại sao không nói sớm cho ta biết?

-Ngài không hỏi mà

-Cái gì?

-Tôi chỉ là một học tập cơ mà thôi, chỉ có quyền đề nghị không có quyền cưỡng chế ngài học tập, nếu ngài không hỏi nội dung trong thiết phiến, tôi đương nhiên không thể nói với ngài

-Vậy tại sao giờ người lại nói với ta?

-Ngài còn nhớ chương trình nội mị chứ?

Nhất Hào đột nhiên đỏ mặt lên, lộ ra vẻ đỏ ửng hiếm có, xấu hổ nói

-Nhớ

Cổ Tiểu Ân hơi rung động, nói

-Không biết tại sao, sau khi có chương trình nội mị, chương trình của tôi có một chút biến dị, mặc dù không có cách nào tiến hành thống kê toàn diện, nhưng tôi nghĩ quy tắc trong chương trình có chút thay đổi

Nhất Hào trầm ngâm suy nghĩ, nói:

-Có lẽ do sự thay đổi này, tôi có thể cảm nhận ý nghĩ trong lòng của ngài. nên mới đưa ra đề nghị này

-Ý nghĩ của ta?

Trong lòng Tiểu Ân rung mình hỏi:

-Người nói biết được ý nghĩ của ta?

-Ngài lo lắng, nếu như sử dụng hoàng kim kết giới, khiến cho thực lực của đám người Kim tăng lên, một khi thực lực của bọn Kim siêu việt hơn ngài, sẽ không thể quản lý bọn họ

Tiểu Ân sững sốt một chút, hẩn nhìn sâu vào khuôn mặt của Nhất Hào, trong lòng giống như có một cơn sóng lớn

Chương trình này quá nhân tính hóa, ngay cả tư tưởng phức tạp của con người cũng đoán được, quả thực không thể tin được

Chần chờ một chút, Tiểu Ân nói:

-Biểu hiện của ta rõ ràng như vậy sao?

-Ngài yên tâm, bọn Kim sẽ không nhìn ra đâu

Nhất Hào giải thích nói:

-Bọn họ không biết chuyện về hoàng kim kết giới, dưới điều kiện không đủ, căn bản bọn họ khó có thể nắm bắt tâm sự của ngài

Tiểu Ân trầm ngâm trong chốc lát, khuôn mặt lộ vẻ tươi cười

Mặc kệ Nhất Hào biến thành dạng gì, nó vẫn là Nhất Hào, là nơi cung cấp cho hẩn vô vàn cơ hội thần kỳ

Đối với Tiểu Ân, Nhất Hào càng trở nên lợi hại càng tốt, như vậy tốc độ phát triển của hẩn cũng tăng lên

Gật đầu mạnh một cái, Tiểu Ân nói:

-Nhất Hào, để ta thử uy lực của phương pháp tu luyện ma lực chất chồng này xem

Hai mắt Tiểu Ân lấp lánh hữu thần, lộ ra vô vàn ánh sáng lộng lẫy

-Tốt, nhưng tôi đề nghị ngài, lần đầu tiên thử không nên dùng quá nhiều thời gian

-Tại sao, chẳng lẽ phương pháp này có gì tổn hại tới người luyện sao?

-Không, loại tu luyện lực lượng tinh thần này mặc dù không làm thương tổn người luyện, nhưng sẽ mang lại áp lực tinh thần lớn đối với người luyện

Nhất Hào chăm chú giải thích nói:

-Nếu như ngài sử dụng phương pháp này để tu luyện, sẽ giống như tiến vào trọng lực thất để rèn luyện thể lực, mặc dù có hiệu quả rõ rệt nhưng thân thể ngài phải gánh nặng hơn nhiều

-Trọng lực thất?

Trong miệng Tiểu Ân thì trào nói. Hẳn dường như hiểu thêm một ít

-Nhưng ngài đừng lo, quá trình này chỉ để thích ứng mà thôi. Chỉ cần lực lượng tinh thần của ngài không ngừng tăng lên, như vậy có thể duy trì trong thời gian ngày càng dài hơn

Nhất Hào vội vàng an ủi nói

-Được rồi, ta biết rồi, hiện tại với lực lượng tinh thần của ta, có thể kiên trì liên tục trong ba trăm giờ không?

-Chắc là không có vấn đề, nhưng ngài nên bắt đầu từ mười giờ thôi, mỗi ngày tăng lên mười giờ, trong vòng một tháng ngài sẽ đạt tới thời gian như trên

-Tốt, cứ làm như vậy đi

Tiểu Ân nếu đã quyết định, tự nhiên khó có gì có thể níu kéo hấn

Trước mặt của hấn xuất hiện một tấm màn hình, lộ tuyến ma pháp phức tạp lại một lần nữa xuất hiện

Ở lâu cùng với Nhất Hào, hấn đã sớm quen với màn hình lộ tuyến, biết đâu là điểm khởi đầu, đâu là điểm cuối cùng

Có Nhất Hào ở bên cạnh, tương đương với một cái máy không gì không biết, hơn nữa có thể trở thành giáo sư chỉ điểm mình hai mươi bốn giờ liên tục. Đặc biệt khi học tập lộ tuyến đồ, người khác lại càng không thể so đo được với ưu thế của Tiểu Ân.

Dù là sư phụ Maren của hấn, chỉ điểm hấn học tập cũng chỉ nói lộ tuyến ban đầu ra thôi, phần lớn thời gian để hấn tự mình nghiên cứu, chỉ lúc nào Maren cao hứng mới cẩn thận chỉ dạy chi tiết quá trình vận hành của lộ tuyến ma pháp

Nhưng chỉ đạo như thế vẫn có giới hạn, căn bản không ai có thể trong lần học đầu tiên khắc sâu được đồng lộ tuyến hỗn độn đó trong đầu, cho nên Nhất Hào có sự trợ giúp to lớn đối với Tiểu Ân, đủ để khiến bất cứ ma pháp sư cũng phải nổi giận đố kỵ

Yên lặng nhìn màn hình, Tiểu Ân không ngừng ghi nhớ nội dung của lộ tuyến, trong đầu hấn dần hình thành nên một đồ án hoàn mỹ

Nhưng khi Tiểu Ân nghiên cứu xong, trong lòng càng thêm kính nể vị ma pháp sư nghiên cứu ra loại phương pháp tu luyện này

Bởi vì ông ta không chỉ sáng chế ra lộ tuyến phẳng mà là lập thể đồ rất phức tạp.

Bởi vì trong thế giới ma pháp, chỉ có hỗn hợp ma pháp cấp năm trở lên mới có được pháp thuật siêu cường để làm nên lập thể lộ tuyến đồ này

Có rất nhiều tam tinh ma pháp sư, trải qua thời gian dài thu nạp năng lượng, khiến cho ma lực của bản thân đạt tới cánh cửa đại ma pháp sư

Nhưng bởi vì tư chất có hạn, bọn họ không cách nào nắm giữ được loại ma pháp lập thể đồ này.

Cho nên, những pháp sư này dùng tinh lực của cả đời mình, cũng chỉ có thể dừng lại ở tam tinh ma pháp sư mà không cách nào tiến thêm một bước, trở thành đại ma pháp sư

Tương tự, bởi vì bọn họ không cách nào giải thích được lộ tuyến đồ, nên không có cách học tập phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cao hơn. Cứ như thế, chênh lệch so với đại ma pháp sư càng lớn thêm, căn bản không thể so sánh với nhau

Ma pháp sư sáng tạo ra phương pháp tu luyện kỳ dị này chỉ là một học đồ pháp sư nho nhỏ, nhưng bằng vào sự cố gắng của bản thân, nghiên cứu ra lập thể đồ chỉ có đại ma pháp sư mới có thể nắm giữ

Thiên tư như thế không thể dùng từ thiên tài để hình dung, mà phải nói là thiên hạ không ai sánh bằng

Nếu như không phải chịu sự giới hạn về tư chất, giống Tiểu Ân không cách nào hấp thu được năng lượng ngoại giới, thì chắc chắn thành tựu của vị ma pháp sư đó không thể đo lường được, cho dù là truyền kỳ pháp sư cũng có thể trở thành

Lại một lần nữa cảm thán, Tiểu Ân tập trung tinh lực cao độ, bắt đầu tiến hành luyện tập phương pháp lực lượng tinh thần mới lạ này

Lần đầu luyện tập không phải hết sức thuận lợi, đặc biệt tại những chỗ rẽ đặc thù, thiếu chút nữa đã phát sinh sai lầm

Cũng may có màn hình trước mắt nhắc nhở, dưới tình huống này, rốt cuộc Tiểu Ân cũng miễn cưỡng hoàn thành

Nếu như để cho vị ma pháp sư phát minh ra loại ma pháp này biết, Tiểu Ân chỉ mất mấy giờ là có thể hoàn thành lần luyện tập đầu tiên, chắc chắn hẳn sẽ nhảy từ mộ ra quất to một tiếng:

-Trời sinh ra ta, sao còn sinh ra người

Lần đầu tiên thành công, trong lòng Tiểu Ân thầm hô may mắn

Nếu như không phải hẳn học ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ, sớm tiếp xúc với lộ tuyến lập thể đồ, như vậy ngay cả khi có Nhất Hào hỗ trợ, cũng đừng mơ thuận lợi hoàn thành

-Nhất Hào, thành tích thế nào?

-Rất tốt, lực lượng tinh thần của ngài tăng lên gấp đôi

-Gấp đôi? Chỉ có thể thôi sao?

-Đúng vậy. Nhưng theo sự gia tăng của thời gian, thời gian duy trì không ngừng tăng lên, theo phỏng đoán, nếu như ngài có thể duy trì liên tục ba trăm giờ, như vậy hiệu quả thu được có thể tăng lên mười lăm, hai mươi lần

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, ánh sáng trong mắt càng thêm nồng đậm

Trong ma pháp động tương đối tịch mịch, nhưng không thể nghi ngờ gì là nơi tu luyện tốt nhất. Điều này, ngay cả ở trong ma pháp tháp cũng khó có thể có được

Bởi vì ma pháp động được thành lập ở những nơi hoang dã, ít ai lui tới, còn ma pháp tháp là đầu mối của các thể lực

Cho nên những ma pháp sư muốn tiến lên đỉnh cao, mục tiêu lựa chọn của bọn họ thường là ma pháp động chứ không phải là ma pháp tháp, nơi mà thể nhân hâm mộ

Tiểu Ân bế quan ở trong gian phòng của mình một tháng, trong một tháng này, cuối cùng hẳn đã hoàn thành mục tiêu, đó là duy trì liên tục ba trăm giờ tu luyện ma lực chất chồng

Theo phỏng đoán của Nhất Hào, có thể đạt tới mức này đã gần tới cực hạn mà Tiểu Ân có thể chịu đựng được trước mắt

Mặc dù còn có thể tiến thêm một bước nữa để phát triển, nhưng lúc này không cần phiêu lưu mạo hiểm

Cho nên dù là Nhất Hào hay Tiểu Ân đều không hèn mà cùng lựa chọn phương pháp ổn định nhất, lấy ba trăm giờ làm hạn định, không tùy tiện gia tăng

Nhưng dù là như thế, hiệu quả mà thu được cũng khiến Tiểu Ân phấn chấn

Lực lượng tinh thần của hắn tăng trưởng còn vượt sự mong đợi của hắn, tốc độ tăng lên hai mươi lần

Có nghịch soa thời gian, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân tăng trưởng không kém gì nhất tinh, nhị tinh ma pháp sư bình thường, mà sau khi có ma pháp mới, tốc độ của hắn tăng lên hai mươi lần, theo phỏng đoán của Nhất Hào, tiến độ của hắn đã có thể so với đại ma pháp sư, thậm chí là so được với cả ma đạo sỹ

Cho nên khi Tiểu Ân hiểu rõ tình huống của bản thân, ngay cả hắn cũng có chút không tin

Đồng thời do thực lực tăng lên rất nhanh, cũng khiến cổ kỹ lớn nhất trong lòng Tiểu Ân được giải quyết

Hắn quyết định nghiên cứu hoàng kim kết giới, đẩy nhanh tốc độ tu luyện của đám Kim lên, nhanh chóng trở thành ma pháp sư chính thức

Lấy ba khối ma hạch cấp năm từ trong vòng cổ ra, sau đó lại lấy ra một ít gân ma thú

Khi Tiểu Ân nhìn thấy đồng nguyên liệu này, trong lòng xuất hiện một tia cười thản nhiên

Nguyên liệu này kỳ thực không khác gì nguyên liệu để chế tạo sát lục thiên mặc, có thể nói cả hai có khuôn mẫu giống hệt nhau

Hắn vốn tưởng Nhất Hào sáng tạo ra một pháp thuật thần kỳ mới, không thể tưởng tượng được nó chỉ thay đổi, biến đổi hình dạng sát lục thiên mặc mà thôi

Nhưng dù là như vậy, với năng lực tính toán của Nhất Hào thì đây không phải chuyện cười mà là chuyện cực kỳ xuất sắc

Ít nhất đối lại là Tiểu Ân, khó có khả năng làm được chuyện này

Dựa theo phương pháp học trong Nhất Hào không gian, Tiểu Ân tập hợp đồng tài liệu này lại một chỗ. Hắn sử dụng một ma pháp đơn giản, chỉ là ma pháp cấp ba bình thường, Ngưng Thổ Thuật

Đương nhiên, nguyên liệu đưa vào không phải là thứ bùn đất bình thường mà là gân cốt và máu trên người ma thú cao cấp

Mấy thứ này không phải những thứ trước mắt Tiểu Ân có thể có, mà là do hắn yêu cầu Harrison mang tới

Chậm rãi, dưới tác dụng của Ngưng Thổ Thuật, gân cốt và máu ma thú hòa thành một thể, chắc chắn không gì phá nổi

Làm xong bước này, Tiểu Ân cẩn thận cầm ba khối ma hạch cấp năm lên

Ba khối ma hạch này có tác dụng trọng yếu khi chế tạo đạo cụ ma pháp, có sự tồn tại của chúng mới có thể khởi động được đạo cụ ma pháp

Có thể nói, ba khối ma hạch có tác dụng giống như việc điểm nhãn cho rồng, nhờ có nó mới có thể phát huy tác dụng thần kỳ của đạo cụ ma pháp

Đặt một khối ma hạch trước mặt, hắn lấy bút xương ra, ánh mắt đột nhiên ngưng tụ lại, khuôn mặt hắn tràn ngập ý cười âm áp

Chiếc bút xương này là do Benson đưa cho hắn, trải qua vài năm sử dụng, hắn đã quen dùng bút xương, mỗi lần cầm nó, khuôn mặt thô kệch của Benson lại hiện lên trong đầu hắn

Ý cười trên mặt hắn ngày càng đậm, nếu để Benson biết mình có năm tên đệ tử, trong đó có một tên có sáu phần giống hắn, không biết hắn sẽ có cảm tưởng gì

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân thu liễm tâm thần, hít sâu một hơi, trong đầu nhất thời xuất hiện một bộ lộ tuyến đồ ma pháp thần kỳ

Lộ tuyến đồ này không phải là lộ tuyến đồ của sát lục thiên mạc, bởi vì lộ tuyến đồ đó cần có năng lực vượt xa thực lực trước mắt của Tiểu Ân, đừng nói là vẽ, dù muốn thi triển thử ở thế giới hiện thực một chút, cũng không dám

Trước mắt Tiểu Ân đang vẽ lại lộ tuyến đồ của ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ mà vị ma pháp sư vô danh lưu lại trong động khẩu

Lộ tuyến đồ này so sánh với sát lục thiên mạc thì đơn giản hơn nhiều, chẳng qua chỉ tương đương với độ khó của ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ cấp 3 mà thôi

Đương nhiên, ma pháp này cũng không có nhiều uy lực, nó chủ yếu được dùng để chế tạo đạo cụ ma pháp cùng loại với sát lục thiên mạc

Chỉ cần vẽ lộ tuyến đồ lên ma hạch, khi hoàn thành đạo cụ ma pháp, đưa thuộc tính ma pháp nguyên tố vào, sẽ tự động ngưng tụ thành kết giới ma pháp tương ứng

Đạo cụ ma pháp thần kỳ như thế, lại chỉ cần dùng nguyên tố triệu hoán hệ cấp ba để chế tạo, bởi vậy có thể thấy được tri thức của vị pháp sư vô danh kia uyên bác thế nào

Bút xương chậm rãi hoạt động trên ma hạch, toàn bộ tâm thần của Tiểu Ân chìm đắm trong đó, trên người hắn, năng lượng ma pháp dao động không ngừng xuất hiện, mặc dù độ dao động không lớn, nhưng với phạm vi này mà nói, người bình thường khó có thể tưởng tượng nổi

Nếu như giờ phút này, bên người Tiểu Ân có ma pháp sư khác, chắc chắn ma pháp sư đó sẽ thất kinh

Bởi vì loại dao động trong phạm vi này rất lớn, đã vượt qua phạm trù lí giải của ma pháp sư bình thường

Có thể nói, trong cấp bậc nhất tinh ma pháp sư, rất khó có khả năng xuất hiện dao động trong phạm vi lớn như thế

Song, Tiểu Ân lại không hề để ý đối với loại năng lượng dao động này. Đối với hắn, ngay cả tam hệ phi đạn cũng có thể nắm giữ được, vậy ma pháp cấp thấp hơn, tự nhiên không cần nói

Từ từ, lộ tuyến đồ ma pháp phức tạp cũng đã hoàn thành trên ma hạch

Khi lộ tuyến đồ hoàn thành, ma hạch nhất thời tản ra một đạo ánh sáng hoa lệ, ma pháp nguyên tố ở xung quanh vui sướng nhảy múa, giống như bị hấp dẫn bởi ma hạch

Một lát sau, ánh sáng trên ma hạch tán đi, lộ tuyến đồ trên ma hạch ẩn vào trong

Giờ phút này, dù có một vị ma đạo sỹ tới đây, cũng chưa chắc nhìn thấu được sự huyền bí trong đó. Đương nhiên, nếu như đối với pháp sư đã quen thuộc với cấu tạo đồ của ma pháp thì ma hạch này cũng không tính là sản phẩm xuất sắc

Đó là chỗ đặc biệt của nguyên tố triệu hoán hệ, giống như ma pháp sư bình thường không thể nắm giữ không gian hệ, nguyên tố triệu hoán hệ, không phải người nào cũng giải thích được

Tiểu Ân thở sâu một hơi, trên mặt lộ rõ vẻ mệt mỏi

Vẽ lộ tuyến đồ lên ma hạch còn phức tạp hơn nhiều so với thi triển ma pháp, nhìn Tiểu Ân có vẻ ung dung thoải mái, kỳ thực hắn đã sớm dồn toàn bộ tinh lực, đặc biệt khi vẽ, không dám phân tâm tí nào

Cho nên giờ phút này, lực lượng tinh thần của hắn vẫn đầy đủ như trước, nhưng lại có cảm giác choáng đầu hoa mắt, hận không thể được đi ngủ ngay

Loại cảm giác uể oải này đã rất lâu hắn không gặp qua, cho nên bất chợt xuất hiện, dù là Tiểu Ân cũng có cảm giác ăn không tiêu

Nhưng hắn không lập tức ngủ ngay, ngược lại tập trung tinh thần luyện tập quảng bá thể thao

Cảm giác uể oải trước mắt là cách tốt nhất để khảo nghiệm ý chí của hắn, nếu như lúc này hắn chiến thắng được sự uể oải, sẽ có lần chiến thắng tiếp theo, thậm chí sẽ quen dần với cảm giác này

Tập quảng bá thể thao xong, Tiểu Ân thoải mái duỗi lưng, cả người tràn ngập cảm giác nhẹ nhàng thư sướng, khiến hắn thoải mái rên rỉ

Vì dễ thuận lợi vẽ ma pháp lên ba khối ma hạch, Tiểu Ân dùng biện pháp an toàn nhất, mỗi ngày chỉ chế tạo một ma hạch. Dù tinh lực có dư thừa, hắn cũng đành chỉ chế tạo

Hơn nữa trước mỗi lần chế tạo, hắn đều ngưng thần tĩnh khí, điều chỉnh tình trạng của bản thân tới độ tốt nhất

Cẩn thận như thế nhưng vẫn có một lần chế tạo ma hạch bị thất bại

Lần thất bại đó khiến Tiểu Ân đau lòng không thôi, hơn nữa lần thất bại đó khiến hắn sinh ra cảm giác muốn đánh bạc, muốn lập tức ném thử lại, nhưng cái ý niệm đáng sợ cuối cùng cũng bị lý trí của hắn áp chế

Hắn cũng không hiểu được, tại sao lại sinh ra ý niệm táo bạo đó, nhưng đối với hắn mà nói, đó cũng không phải là tin tức tốt

Từ nay về sau, trong lúc tu luyện hắn cẩn thận hơn, hơn nữa còn thông tri cho Nhất Hào, tiến hành giám sát mình hai mươi bốn giờ, nếu có hành vi kích thích, nhất định phải nhắc nhở

Nhưng trải qua lần giáo huấn đó, trong quá trình chế tạo, Tiểu Ân lại càng cẩn thận hơn

Vào ngày thứ tư, cuối cùng hắn cũng chế tạo ma hạch thành công, hơn nữa còn khảm nó vào trong đạo cụ

147. Chương 34: Phi Thiên Hắc Giáp Tích

148. Chương 35: Một Năm Tu Luyện

-Hắc Toàn Phong, chúng ta về nhà

Vỗ vỗ Hắc giáp tích ...Không, giờ phút này phải gọi nó là phi thiên hắc giáp tích. Tiểu Ân vui sướng nói

Trong lòng của hắn kỳ thật có một trò đùa dai, đám người Kim nếu đột nhiên nhìn thấy Hắc Toàn Phong, sẽ có vẻ mặt thế nào nhỉ? Thật là khiến người khác mong chờ quá

Phi thiên hắc giáp tích vỗ cánh, bay lên trời cao. Thông quan quan sát, Tiểu Ân biết, nếu nói về độ linh hoạt trên không trung, bản thân mình còn xa mới bằng nó. Cho nên hắn không phô trương, mà sử dụng Phong Tường Thuật, dàng hoàng bay về ma pháp động của mình

Song Hắc Toàn Phong, đúng như tên gọi của nó, thoáng cái đã tới trước mặt Tiểu Ân, nó há to miệng, kêu hừ hừ cả nửa ngày

Tiểu Ân không thể giải thích được nhìn nó, nhưng trong đầu cảm ứng được tin tức, Tiểu Ân biết nó không có ác ý với mình, nhưng nó muốn biểu đạt ý gì, hắn không thể giải thích được

Qua nửa ngày, Hắc Toàn Phong đột nhiên xoay người, bay về một hướng khác

Đôi mắt của Tiểu Ân sáng lên, nói:

-Người muốn ta đi theo người?

Hắc Toàn Phong hưng phấn kêu lên một tiếng, vỗ cánh, nhất thời tốc độ bay nhanh hơn

Trong lòng Tiểu Ân tò mò, lập tức thúc giục khí lưu, tận lực đuổi theo. Nhưng rất rõ ràng, ngay cả tốc độ phi hành trên không trung, Phong Tường Thuật của Tiểu Ân cũng không thể so được với đầu ma thú có đôi cánh dài này

Cũng may Hắc Toàn Phong còn có chút lương tâm, nó không bỏ Tiểu Ân đi trước một mình, nếu không Tiểu Ân thực sự tức đến hộc cả máu mồm

Âm thầm chú ý một chút, Tiểu Ân phát hiện ra hướng nó bay là vào sâu trong dãy núi, hoàn toàn ngược hướng với ma pháp động của mình

Hắn âm thầm đề phòng, trời mới biết trong dãy núi này có cái gì, nên cẩn thận vẫn hơn

Bay nửa ngày, cuối cùng Hắc Toàn Phong ngừng lại, chỉ thấy hai cánh của nó thu lại, đã bay xuống. Trong lòng Tiểu Ân lo lắng, lập tức dùng tốc độ nhanh hơn, cố gắng bám phía sau nó

Một người một thú rơi xuống đất, Tiểu Ân lặng lặng đánh giá bốn phía, phát giác ra đó là một sơn cốc rộng lớn, ở trong cốc có thể nói là một vùng khi ho cò gáy, không có sinh vật sống, hơn nữa địa phương này còn lộ ra một cỗ tà khí âm trầm, khiến người khác sợ hãi

Xung quanh tràn ngập sương mù, ngay cả mắt của Tiểu Ân, cũng chỉ nhìn thấy cảnh vật ở trước mắt năm sáu thước

Hắc Toàn Phong tới nơi này, trở nên thành thật hơn nhiều. Rõ ràng nó bị hoàn cảnh của nơi này ảnh hưởng, thân thể dường như cuộn lên một chút

-Hắc Toàn Phong, người dẫn ta tới nơi này làm gì?

Tiểu Ân cẩn thận hỏi:

-Nơi này có cái gì?

Ánh mắt của Hắc Toàn Phong chăm chú nhìn về phía trước vách núi, Tiểu Ân cẩn thận quan sát, sắc mặt khê biến

Đó là một vách núi cao tới hai mươi thước, ở trên vách núi có năng lượng dao động kỳ dị, loại dao động này không cường đại, hơn nữa còn rất mờ mịt. Nếu như Hắc Toàn Phong không chỉ, trong một khoảng thời gian ngắn, hẳn đừng mơ tìm ra

Chần chờ một chút, Tiểu Ân tiến lên vài bước, nhẹ nhàng chạm một chút, vách núi mang tới cho hắn một cảm giác kỳ dị

Dường như đó không phải là thạch bích kiên cố, mà giống như da của động vật, sinh ra một sức sống cường đại

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, cân nhắc một chút, lui ra phía sau hơn mười bước, ra hiệu với Hắc Toàn Phong. Lúc này, Hắc Toàn Phong rất ngoan ngoãn nghe lời, không dám nghịch ngợm tới bên người Tiểu Ân

Ngón tay Tiểu Ân vung lên, Tật Phong Thuật và Phong Nhận Thuật bắn về phía vách núi

Song khiến Tiểu Ân thấy ngạc nhiên và khó tin, đó là hai ma pháp đụng phải vách núi, chỗ vách núi bị đụng sáng lên, ánh sáng mặc dù không mãnh liệt, nhưng ánh sáng quỷ dị đó khiến cho hai ma pháp mất đi hiệu quả

Nó cũng không bắn ngược ma pháp trở lại, mà vách núi vô thanh vô thức hấp thu lấy ma pháp

Giống như lọt vào hắc động bình thường, hai ma pháp cứ như thể biến mất

Tiểu Ân do dự một chút, cuối cùng cũng không sử dụng tam hệ phi đạn

Cũng không phải hắn không muốn thử, mà hắn cảm thấy nơi này rất quỷ dị, trong lòng hắn cảm nhận thấy nguy cơ, dường như địa phương này không phải là nơi hắn nên tới

Nhẹ nhàng xích lại gần người Hắc giáp tích, Tiểu Ân nói:

-Hắc Toàn Phong, chúng ta đừng tới nơi đó, trở về thôi

Hắc giáp tích vẫy vẫy đuôi, dường như có chút bất đắc dĩ, nhưng nó không làm ngược lại lời Tiểu Ân nói, cẩn thận bay lên trời

Trong lúc vô ý, Tiểu Ân thấy được ánh mắt lưu luyến của nó, trong lòng thầm quyết định, lấy đại kiếm từ trong vòng cổ không gian ra

Phong Nhận Thuật trên thanh đại kiếm mặc dù không có tác dụng đối với vách núi, nhưng kim loại tạo nên đại kiếm là thứ tốt

Sau khi được Tiểu Ân chế tạo, mặc dù không thể nói là chém sắt như chém bùn, nhưng chém vài tảng đá, chắc là không có vấn đề gì

Cầm đại kiếm đi tới trên vách núi đá, Tiểu Ân chém mạnh một kiếm

-Đinh

Một tiếng động thanh thúy vang lên, hai tay Tiểu Ân mơ hồ tê dại

Tiểu Ân kinh ngạc há to miệng, thật là tà môn, đây là vách núi gì vậy? Sao lại cứng như vậy, thật là kỳ quái

Nhưng bởi vì thế nên đã khơi dậy lửa giận của Tiểu Ân, hắn không chần chừ, sử dụng hết khí lực, oán hận chém vào vách núi

Rốt cuộc, công phu cũng không phụ lòng người, Tiểu Ân dùng hết khí lực, nửa ngày sau, cuối cùng hắn cũng bỏ được một mảnh vách núi

Không nhiều lắm, chỉ to bằng nắm tay mà thôi

Nhìn thứ trong tay thiên tâm vạn khổ mới lấy được, Tiểu Ân có cảm giác khóc không ra nước mắt

Đột nhiên trong lúc đó, hắn cảm thấy một cỗ khí nóng phun trên đầu hắn, quay đầu lại, Hắc Toàn Phong không biết khi nào đã tới bên cạnh hắn

Chỉ thấy ma thú này nhìn chăm chăm vào mình, không, phải nói là nhìn chăm chăm vào mảnh đá trên tay mình

Miệng nó lấp bắp kêu, đuôi đột nhiên cử động, mặc dù không linh hoạt bằng con chó nhỏ, nhưng quả thực nó đang liều mạng bắt chước theo bộ dáng của con chó nhỏ, trong mắt nó lộ ra vẻ cầu khẩn và khát vọng

Tiểu Ân sờ hòn đá trên tay, hắn có thể khẳng định, thứ này mặc dù cứng, nhưng chắc chắn không phải là hòn đá bình thường

Mặc dù hắn rất muốn nghiên cứu, nhưng nhìn biểu hiện nhu thuận của phi thiên hắc giáp tích, hắn than nhẹ một tiếng, nhét thứ này vào cái miệng rộng của nó

Hắc Toàn Phong cao hứng kêu lên một tiếng, nuốt chửng hòn đá vào trong bụng

Đối với thể tích của nó, một hòn đá nhỏ như vậy không đủ để nhét kẽ răng của nó

Vốn Tiểu Ân còn đang lo lắng, nó ăn một khối còn đòi thêm khối thứ hai nữa, nhưng không nghĩ tới, sau khi nuốt hòn đá vào bụng nó lập tức vỗ đôi cánh bay lên trời

Tiểu Ân yên lặng nhìn chỗ này, cuối cùng hắn cũng thi triển Phong tường thuật bay đi

Trên trời cao, hắn nhìn xuống phía dưới, mới phát hiện ra, chỗ đó bị một đoàn sương mù bao phủ, căn bản không nhìn thấy gì cả

Đó là do lúc tới đây, hắn tập trung toàn bộ lực chú ý lên người Hắc Toàn Phong nên không chú ý tới điểm này

Nhưng giờ phút này hắn lưu tâm quan sát nơi này, lỡ mờ có thể xác định, nơi này gần trung tâm của dãy núi Ishtar

Nhớ kỹ chỗ này trong đầu, Tiểu Ân xoay người bay theo hướng Hắc Toàn Phong

Dường như thấy tốc độ bay của Tiểu Ân quá chậm nên Hắc Toàn Phong bay được một lúc thì dừng lại, hơn nữa còn bay dưới chân Tiểu Ân

Ý của nó rất đơn giản, nó đồng ý làm vật cưỡi của Tiểu Ân

Tới giây phút này, Tiểu Ân mới chính thức thấy vui, thời gian một tháng của mình không hề uổng phí, khiến đại ma thú này hoàn toàn tuân phục

Trong lòng lạnh lùng cười, ai nói ma pháp sư không thể hàng phục được ma thú

Do ma pháp sư nắm giữ thực lực cao cường nên không đặt những ma thú cấp thấp vào trong mắt

Với thái độ đó mà bộc lộ tâm tình với ma thú, kỳ thực chỉ là để lấy lòng. Trái lại võ sỹ tự biết thực lực của mình, cho nên thành tâm thành ý đối đãi với ma thú, đó là nguyên nhân lớn nhất tạo sự khác biệt giữa ma pháp sư và võ sỹ

Tốc độ của Hắc Toàn Phong rất nhanh, không lâu sau, dưới sự chỉ huy của Tiểu Ân đã tới ma pháp động của hắn

Phi thiên hắc giáp tích là ma thú cấp năm, hình thể của nó to lớn, cho nên nó vừa tới đã lập tức kinh động đám người Kim

Nhưng nhìn thấy Tiểu Ân cười trên mình ma thú, bọn họ mới thở phào một hơi, dùng ánh mắt kính sợ đánh giá phi thiên hắc giáp tích

Khuôn mặt Tiểu Ân lộ vẻ buồn cười, ma thú này quá lớn khiến cho vẻ mặt của đám người Kim biểu hiện ra nhiều sắc thái

Đồng thời, bọn họ càng thêm bội phục Tiểu Ân khi biết Tiểu Ân hàng phục được ma thú này

Nhìn thấy mục đích của mình đã đạt, Tiểu Ân bố trí lại ma pháp động

Bởi vì có thêm ma thú khổng lồ nên tất cả các cửa phòng và hành lang phải mở rộng ra

Cũng may tốc độ của ma pháp sư hơn xa người bình thường, đặc biệt có sự trợ giúp của Hóa Thạch Thuật, bọn họ rất nhanh hoàn thành nhiệm vụ cải tạo.

Kim khom người nói:

-Sư phụ, con và Lai An ở chỗ này được hai năm, bọn Đức Lỗ Phu ở đây được hơn một năm

-Đúng vậy

Tiểu Ân cảm khái nói:

-Thời gian trôi qua rất nhanh, các người hiện tại có muốn ra ngoài lịch lãm không?

Đám người Kim không hẹn cùng lắc đầu nói:

-Sư phụ, chúng con muốn ở lại tu luyện

Sắc mặt Tiểu Ân hơi đen lại, nhưng lập tức bình tĩnh trở lại, nói:

-Ai, các người chăm chỉ là tốt, nhưng tu luyện như thế không phải biện pháp tốt, bởi vì các người hấp thu năng lượng ngoại giới quá nhanh, cho nên không thể chuyển hóa tất cả nguyên tố ma pháp thành năng lượng của mình. Mặc dù bình thường không có vấn đề gì, nhưng khi các người tiến giai thành đại ma pháp sư, sẽ gặp trở ngại cực lớn

Đám người Kim nhìn nhau, lần đầu tiên bọn họ nghe tới lý luận như vậy

Nhưng nếu là Tiểu Ân nói, bọn họ hoàn toàn tin tưởng

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng nói:

-Từ hôm nay trở đi, các người không được tiến vào hoàng kim kết giới hấp thu nguyên tố ma pháp nữa mà phải làm quen và cố gắng luyện tập, cho đến khi nắm giữ được lực lượng, mới được tiến vào tiếp, hiểu chưa?

Đám người Kim cùng nhau cúi người nói:

-Đệ tử đã hiểu

Sắc mặt bọn họ mang theo một tia lo lắng, bọn họ có băn khoăn cực lớn đối với tương lai sau này.

Nếu như một năm trước, căn bản bọn họ không quan tâm tới chuyện tiến giai thành đại ma pháp sư. Nếu có người nói cho bọn họ biết tình trạng của bọn họ hôm nay, chắc chắn bọn họ sẽ ôm bụng cười to, coi người đó là kẻ điên

Nhưng một năm xảy ra biến hóa lớn, khiến tâm tình bọn họ có sự thay đổi vi diệu

Hơn một năm tu luyện có thể trở thành ma pháp sư chính thức, vậy đại ma pháp sư, ma đạo sỹ sẽ không còn là giấc mộng cao xa không thể với tới nữa

Ánh mắt của Tiểu Ân thoáng nhìn qua bọn họ, trong lòng nhất thời hiểu được, trước khi không được mình cho phép, chắc chắn bọn họ sẽ không tu luyện trong hoàng kim kết giới

Nghĩ tới đây, hắn âm thầm thở phào, sờ vòng cổ không gian, trong lòng Tiểu Ân thầm mắng, thực sự là tổn của mà, trải qua một năm, túi tiền của hắn đã tiêu hao gần hết, không còn đủ để duy trì hoàng kim kết giới nữa

Vuốt cái đầu to của Hắc Toàn Phong, ma thú này thật tốt, cho tới giờ chả phải lo lắng gì cả

Trong lòng cảm khái, hắn tiếp tục nói:

-Các người chuẩn bị đi, ngày mai chúng ta sẽ xuống núi

Sau đó, Tiểu Ân kể lại chuyện xảy ra ở đế đô của đế quốc Lang Nhân. Nghe nói bộ tộc thanh lang muốn thảo phạt tuyết lang nhân, về mặt và thái độ của đám người Kim có sự khác nhau lớn

Kim, Lai An và Carter kích động, xem bộ dáng của ba người, dường như muốn xuống núi ngay lập tức

Mà về mặt của huynh đệ Đức Lỗ Phu lại khác, không hề quan tâm. Hiển nhiên, trong mắt bọn họ, chiến tranh giữa bộ tộc thanh lang và tuyết lang nhân là chuyện hết sức xa xôi, không quan hệ gì tới bọn họ cả

Nhìn Hắc Toàn Phong bên người, ma thú này lại càng không có chút phản ứng, phỏng chừng đừng nói là đại chiến giữa bộ tộc thanh lang và tuyết lang nhân, dù là thế giới đại chiến, chỉ cần không kinh động tới nơi này, nó cũng sẽ không quan tâm

Trong lòng đột nhiên động, sắc mặt Tiểu Ân nhất thời nghiêm túc

Trong lòng đám người Kim đồng thời run lên, bọn họ biết, hễ Tiểu Ân biểu lộ vẻ mặt này, chắc chắn là có chuyện quan trọng

-Các người nghe cho rõ, sau khi ra ngoài, mục đích chính của chúng ta là mượn cơ hội thảo phạt tuyết lang nhân để các người ma luyện, lĩnh ngộ sâu thêm về ma pháp và thực chiến

Nói tới đó, đôi mắt Tiểu Ân trở nên linh hoạt, sắc bén nói:

-Nhưng các người phải nhớ kỹ một chuyện, thứ nhất, độc môn bí kỹ và hoàng kim kết giới, không được phép tiết lộ

Đám người Kim nghiêm túc gật đầu

Kỳ thực chuyện này nếu Tiểu Ân không nói, cũng không có ai nhắc đi nói ra

Dù là quảng bá thể thao, hay hoàng kim kết giới, đều là những điểm mấu chốt để trong thời gian ngắn bọn họ tiến giai thành ma pháp sư chính thức

Chỉ cần là người biết suy nghĩ, sẽ biết tầm quan trọng của bí mật này

Tiểu Ân nhìn phản ứng của bọn họ, hài lòng gật đầu, nói:

-Chuyện thứ hai, đó là ta hy vọng, sau khi ra ngoài, các người tạm thời không tới ma pháp công hội để khảo hạch thành ma pháp sư chính thức

Đám người Kim sửng sốt, bọn họ nhìn nhau, không hiểu tại sao sư phụ mình lại đưa ra yêu cầu cổ quái như vậy

Bọn họ học tập ma pháp thành công, đó là một chuyện vinh quang, nếu che giấu, chẳng phải tự cắt đứt niềm vui của mình hay sao?

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng nói:

-Đức Lỗ Phu, ba người các người một năm rưỡi trước còn chưa đạt tới bát cấp học đồ, hiện giờ mới hơn một năm, các người đã trở thành ma pháp sư chính thức. Các người ngẫm lại đi, nếu để người khác biết, sẽ đối đãi với các người như thế nào đây?

Sắc mặt của đám người Kim lập tức đại biến, giây phút này, bọn họ đã hiểu được nỗi băn khoăn của Tiểu Ân

Bọn họ tiến bộ nhanh như vậy, nếu để ma pháp công hội biết, chắc chắn sẽ khiến bọn họ chú ý. Nếu có người cố ý làm loạn, âm thầm bắt một người để thẩm vấn

Thế giới ma pháp có nhiều loại thủ đoạn thần kỳ, cũng không ai cam đoan có thể giấu được sự thật

-Kỳ thật, thế giới ma pháp rất rộng lớn, chỉ cần các người có thể tìm được một người không nhận biết được các người ở ma pháp công hội, tiến hành khảo hạch, chắc là không có vấn đề gì

Tiểu Ân cân nhắc, nói:

-Một khi các người trở thành ma pháp sư chính thức có thể xuất sư, tự lập môn hộ

Kim vội vàng lắc đầu nói:

-Sư phụ, danh tiếng không trọng yếu, đối với chúng ta mà nói, chỉ cần có thể đi theo ngài học tập ma pháp, vậy là mỹ mãn rồi

Đám người Đức Lỗ Phu lần lượt bày tỏ thái độ. Bọn họ hiểu được, nếu muốn hoàn thành nguyện vọng trong lòng, trở thành nhân vật trác tuyệt như ma đạo sỹ, thế thì chỉ theo sát bên người Tiểu Ân mới có hy vọng. Nếu không, dù bọn họ hiểu được quảng bá thể thao và có hoàng kim kết giới, nhưng không có sự chỉ điểm của Tiểu Ân thì nguyện vọng của bọn họ chỉ là hoa trong bình, cả đời khó có thể với tới được. Tiểu Ân mỉm cười, không cảm thấy bất ngờ đối với quyết định của bọn họ. Ở chung với bọn họ một năm, nếu không phân tích được bản tính của bọn họ, như vậy Nhất Hào tự đập đầu vào tường chết cho xong

-Kim, Lai An, bọn Daier biết thực lực của các người không?

Tiểu Ân đột nhiên nói

Kim sửng sốt nói:

-Sư phụ, ma pháp sư và tát mãn và người bình thường không giống nhau, lúc đầu chia tay, bọn họ chỉ biết chúng ta chưa đạt tới cảnh giới ma pháp sư chính thức mà thôi. Tình hình cụ thể, bọn họ không rõ lắm

Tiểu Ân yên tâm gật đầu, nói:

-Được rồi, các người ở bên ngoài, có thể yên tâm sử dụng ma pháp, không cần cố kỵ

Kim và Lai An mừng rỡ, còn vẻ mặt của huynh muội Đức Lỗ Phu hậm hực không vui

Trong đầu Carter xuất hiện ý niệm, nói:

-Sư phụ, ba người chúng con chỉ cần che mặt, như vậy cũng không ai có thể nhận ra chúng con

Huynh muội Đức Lỗ Phu nhất thời trở nên vui vẻ, có thể không cố kỵ sử dụng ma pháp, đó chính là điều mà ma pháp sư muốn nhất

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, cười nói:

-Nói không sai, tâm tư rất khá

Carter vội vàng cúi đầu khiêm nhường, nhưng có được sự tán thưởng của Tiểu Ân, trên mặt hắn xuất hiện vẻ tự mãn

Tay Tiểu Ân vung lên, nói:

-Được rồi, các người chuẩn bị đi, thời gian không còn nhiều, sáng sớm ngày mai, chúng ta chính thức lên đường

Sáng sớm hôm sau, sáu người một thú rời khỏi ma pháp động, bay lên không trung

Tình cảnh này ngay cả ở những thành thị bình thường cũng rất ít nhìn thấy, càng không phải tới nơi hoang dã như thế này, nhưng cũng may đây là nơi hoang dã, không tạo ra hỗn loạn gì cả

Theo đề nghị của Carter, sáu người bọn họ mặc trường bào dài, áo choàng màu đen che dấu diện mạo của mọi người. Vì dự phòng vạn nhất, trên mặt ba người Đức Lỗ Phu mang theo một tấm khăn, dưới nhiều tầng bảo hiểm như vậy, sẽ không khiến người khác nhận ra được dung mạo

Bay trên bầu trời, rất nhanh bọn họ tới đế đô, thành Chris Star

Mấy người phi hành cùng một chỗ tạo thành mục tiêu lớn, qua mấy thành thị đều bị người bình thường phát hiện

Nhưng trên đường đi, không có người nào dám ngăn cản bọn họ, cho dù là chiến tranh tăt măn ở trong thành thị cũng không dám

Không có biện pháp, vừa nhắc đầu lên đã nhìn thấy sáu người và một ma thú, tổ hợp như vậy tương đương với bảy ma pháp sư chính thức hoặc bảy chiến tranh tăt măn

Thấy được thực lực cường đại như vậy, chẳng có kẻ ngu nào dám tự đi chuốc phiền toái

Đương nhiên, tin tức của đoàn người nhanh chóng được truyền tới đế đô, là thành thị trọng yếu nhất của đế quốc, đương nhiên có vài phần thực lực

Cho nên khi đám người Tiểu Ân bay tới đế đô khoảng ba mươi dặm, lập tức nhìn thấy bảy người bay tới

Nhân số bằng bọn họ, nhưng xem khí thế trên người bọn họ, dường như mãnh liệt hơn

Tiểu Ân giơ tay, mọi người lập tức dừng lại

Quay đầu lại, Tiểu Ân nói:

-Kim. Carter, các người đi theo ta. Lai An, người cùng huynh muội Đức Lỗ Phu ở ngoài thành chờ, nhớ trông chừng Hắc Toàn Phong, đừng để nó chạy đi dọa người

-Vâng

Mấy tên đệ tử đương nhiên không có dị nghị gì, nhưng Hắc Toàn Phong lại gật gù đắc ý, thân hình to lớn của nó không an phận động dậy

Tiểu Ân tức giận liếc mắt nhìn nó:

-Nghe lời đi, nếu không ta nhốt ngươi vào không gian ngủ đông, vĩnh viễn không để ngươi ra

Thân hình đại bầy thước của nó yên lặng lại, nó quay đầu bỏ chạy về phương xa, ba người Lai An đỡ khóc đỡ cười đuổi theo nó

Đại ma thú này bị nhốt trong không gian ngủ đông hai năm, cho nên vừa nghe Tiểu Ân nói, nhất thời trở nên nhu thuận giống như mèo ba tư

Tiểu Ân cũng chỉ thuận miệng hù dọa mà thôi, mười tháng qua, mặc dù Hắc Toàn Phong nghịch ngợm gây sự rất nhiều, nhưng chưa lần nào hấn nhốt nó khiến nó mất đi tự do

Đội đám người Lai An đi xa, Tiểu Ân khẽ gật đầu với Kim, Kim liền tới đó nghênh đón đối phương

Là đại đệ tử của Tiểu Ân, hẳn quả có tư cách đó, tốc độ của Kim chậm lại. Cách những người đó khoảng trăm thước, hắn dừng lại, hơi khom người nói:

-Xin hỏi các vị tăt măn tôn quý, tại sao lại chặn đường của chúng ta?

Trên người bảy người đều có ánh sáng kỳ dị dao động, mặc dù màu sắc không giống nhau, hình thái lớn nhỏ khác nhau, nhưng nếu có thể bay trên không trung, tự nhiên là chiến tranh tăt măn

Đương nhiên, đối mặt với đoàn người Tiểu Ân, bọn họ cũng không dám chậm trễ

Trong đó, người cầm đầu bay ra, cổ tay cử động, ánh sáng trên người rực rỡ lên, nhưng hắn cũng không có ý đồ công kích Kim, vô số ánh sáng trên người hắn biến thành tiên hoa và dải lụa

-Kẻ hèn chiến tranh tăt măn Seth, hoan nghênh các vị pháp sư tôn kính tới thành Chris Star

Trong lòng Tiểu Ân động, Seth, tên này hắn nghe được từ miệng Harrison, trong lúc nhất thời, hắn không khỏi hiếu kỳ, nhìn hắn thêm vài lần

Đó là một thanh niên anh tuấn, trên mặt thủy chung có một nụ cười ôn hòa, tổng thể mang đến cho người khác cảm giác tao nhã và lịch sự. Cảm giác này xuất hiện trên người lang nhân, thật là hiếm có. Trách không được Harrison xếp hắn vào hàng ngũ ba người đứng đầu theo đuổi Juliana

Hơn nữa, tên này còn được Harrison coi là đệ nhất sát mẫn trong giới thanh niên sát mẫn

Chỉ cần nhìn hắn điều khiển linh vật là biết hắn đã dung hợp linh vật tới tình trạng cực kỳ ăn ý. Tới trạng thái này, linh vật và hắn đã hoàn toàn hòa hợp với nhau

Tiểu Ân lặng lẽ cảm thụ năng lượng dao động trên người hắn, trong lòng chính thức kinh hãi

Người này mang tới cho hắn cảm giác rất cường đại, mặc dù vẫn còn kém kim mao sư vương, nhưng hơi thở cường đại trên người hắn không hề kém mình

Đương nhiên, nếu đôi bên chính thức giao thủ

Khóe miệng Tiểu Ân lộ ra một tia cười lạnh, dù là Viêm Ma hay tam hệ phi đạn, cũng khó có thể tìm được sát mẫn và pháp sư cùng bậc đối chọi lại được

Nếu không như thế, ma pháp nguyên tố triệu hoán làm sao được xưng tụng là ma pháp cường đại nhất trong thế giới ma pháp

Đối mặt với sự biến hóa của Seth, Kim không chút lay động, hắn bình tĩnh nói:

-Tiên sinh Seth, ngài quá khách khí

Seth mỉm cười nói:

-Pháp sư nghìn dặm xa xôi tới để đồ, không biết có chuyện gì vậy?

-A?

Kim kinh ngạc hỏi:

-Chẳng lẽ chúng ta phải báo cho các hạ biết, mới có thể tiến vào sao?

-Tất nhiên không phải

Seth không lộ vẻ tức giận gì cả, dường như người Kim đang chống đối không phải là hắn:

-Chỉ là, mấy vị chạy từ phương bắc tới, cho nên chúng ta mới hỏi để biết rõ mà thôi

Hai mắt Tiểu Ân sáng ngời, nhất thời hiểu được. Không phải bọn Seth cố tình tra xét mà là do bọn họ từ phương bắc gần với tuyết lang nhân hùng hổ chạy tới để đồ, đoán chừng chỉ cần là người trong đế đô cũng không dễ dàng để bọn họ vào trong đó

Nếu không sáu ma pháp sư và một đầu ma thú liên thủ, đủ tạo thành thương tổn lớn trong thành thị

Kim khẽ nhún mày, nói:

-Tiên sinh Seth, ngài chắc có thể nhìn ra, chúng ta không phải tuyết lang nhân

Quả thật, thú nhân mặc dù có năng lực kết hợp với linh vật trở thành sát mẫn, nhưng tương tự, bọn họ mất đi khả năng trở thành ma pháp sư.

Nếu đám người Tiểu Ân sử dụng ma pháp bay tới, như vậy bọn họ không có khả năng là thú nhân

-Ta hiểu, nhưng phụng lệnh mấy vị trưởng bối, kẻ hèn hi vọng có thể biết được mục đích của các vị khi tới đây

Seth không siểm nịnh không kiêu ngạo nói

Tới giờ phút này, ngay cả Tiểu Ân cũng âm thầm tán thưởng. Khí độ, thực lực và vẻ bề ngoài của Seth không hề thua kém Holyfield tí nào, thậm chí còn trội hơn đối phương một bậc. Nếu như không phải vương tử Sư Tâm có ma thú cấp năm làm vật cưỡi, chỉ sợ hắn không thể so sánh được với Seth

Kim quay đầu lại, nhìn về phía Tiểu Ân. Tiểu Ân cân nhắc trong chốc lát, cuối cùng gật đầu

-Tiên sinh Seth, chúng ta tới thành Chris Star là để thăm gia tộc Berwick

Kim bình tĩnh nói

-Berwick?

Khuôn mặt của Seth hiện lên sự hoài nghi

Seth tự nhiên nhìn ra quan hệ giữa Kim và Tiểu Ân, trong đoàn người này, người làm chủ là Tiểu Ân

Nhưng mục tiêu của bọn họ là gia tộc Berwick, nghĩ tới đây, ánh mắt của Seth trở nên cảnh giác

-Các vị pháp sư tôn kính, các người muốn gặp đại tát mẫn Harrison sao?

Seth đột nhiên cười lạnh nói

-Đúng vậy

Mặc dù Kim và Harrison không có bất cứ giao tình gì, nhưng hắn mục tiêu của chuyến đi lần này

-Nguyên các người tới tìm đại tát mẫn Harrison?

Nụ cười ôn hòa trên khuôn mặt Seth biến mất, thanh âm của hắn mang theo hơi thở uy nghiêm

ở phía sau, Tiểu Ân đột nhiên cảm thấy không ổn, bởi vì Seth nói những lời đó, bảy người đối phương không hẹn cùng phát ra ánh sáng mãnh liệt, đó là dấu hiệu báo đại tát mẫn sắp ra tay

Trong lòng Tiểu Ân xoay chuyển, mặc dù không rõ tại sao đối phương vừa nghe tới tên đại tát mẫn Harrison, liền lộ ra bộ dáng như vậy, nhưng trước mắt hắn không muốn xung đột cùng đối phương

-Chờ một chút

Tiểu Ân lãnh đạm nói:

-Harrison trở thành đại tát mẫn từ lúc nào?

Đám người Seth nao nao, Tiểu Ân mặc dù hỏi, nhưng trong giọng nói của hắn lộ ra sự thân cận, nghe qua không giống địch nhân

-Vị pháp sư này là

Seth chần chờ hỏi

Tiểu Ân hừ nhẹ một tiếng nói:

-Ta có ước định với Harrison từ một năm trước, hiện giờ thời gian đã đến, cho nên mới tới tìm hắn

-Một năm trước?

Seth càng thêm kinh ngạc, hắn do dự trong chốc lát, giải thích với đại tát mẫn bên cạnh một vài câu, người nọ gật đầu một cái, sau đó xoay người giống như sao băng bay về phía đế đô

Đồng thời ánh sáng trên người những đại tát mẫn ảm đạm đi, khí thế giương cung bạt kiếm đã giảm đi

-Tiên sinh Seth dường như rất khẩn trương?

Tiểu Ân tiến lên hỏi

-Đúng vậy

Seth than nhẹ một tiếng, hắn dường như tin tưởng Tiểu Ân, nói:

-Hiện tại đại tát mẫn Harrison là nhân vật trọng yếu nhất của đế quốc. Chúng ta đương nhiên phải bảo vệ an toàn cho ngài

Trong lòng Tiểu Ân động, hỏi:

-Tuyệt lang nhân? Chẳng lẽ bọn họ phái người tới ám sát Harrison?

Sắc mặt Seth nghiêm trọng gập đầu, đôi mắt hấn bình thản đi nhiều. Nhưng vẫn mang theo một tia nghi hoặc và cảnh giác, hiển nhiên hấn chưa hoàn toàn tin tưởng Tiểu Ân

Nhưng Tiểu Ân không hề bất mãn, liên quan tới tính mạng của Harrison, nếu Seth cứ tin mình, thế mới khiến Tiểu Ân bất mãn

-Tiên sinh Seth, Harrison tiến giai thành đại tát mẫn lúc nào vậy? Hấn mới được ba a, Cruyff các hạ đồng ý một năm mà

Sắc mặt Seth nhất thời trở nên cổ quái, hấn nhìn Tiểu Ân từ trên xuống dưới, nhưng đáng tiếc diện mạo của Tiểu Ân đã bị áo choàng che lấp, hấn không thấy được gì:

-Ma pháp sư các hạ, nếu ngài biết Cruyff các hạ, chẳng lẽ ngài nghĩ, người mà các hạ lựa chọn không có tư cách thành đại tát mẫn sao?

Tiểu Ân suy nghĩ trong chớp lát, không khỏi dở khóc dở cười, xem ra danh hiệu đại tát mẫn của Harrison chỉ có hư danh mà thôi

Không lâu sau, phía dưới có năm bóng người bay tới, trong đó có ba người là tát mẫn, hai là ma pháp sư

Bị hai tát mẫn, hai ma pháp sư vây quanh ở giữa, chính là bằng hữu tri giao của Tiểu Ân, Harrison

Hiện giờ Harrison không còn là tát mẫn có linh vật thủy hệ bạch tuộc nữa, giờ phút này trên người hấn, có ba loại ánh sáng, hồng, hoàng, lam. Dù từ góc độ này, cũng đều rực rỡ, lộ ra một khí chất cao quý

Tiểu Ân dụi dụi mắt, đây còn là Harrison hào phóng, trương nghĩa nữa sao?

Mặc dù diện mạo của hấn không biến hóa, nhưng không biết vì sao, Tiểu Ân cảm giác được người này so với Harrison trong trí nhớ của Tiểu Ân có cảm giác khác nhau

Hơi suy nghĩ một chút, Tiểu Ân lập tức hiểu được, đó là vẻ mặt trước kia của Harrison luôn tươi cười, nụ cười phát ra từ nội tâm dễ đạt được tình hữu nghị của mọi người. Nhưng giờ phút này, Harrison lại lộ ra vẻ mặt vô cảm, giống như một vị hoàng đế cao cao tại thượng, hoặc là mọi người nợ hấn mấy trăm vạn đồng Cray, hăm dọa người khác, khiến mọi người kính nhi chi viễn (đứng nhìn từ xa)

Ánh mắt của hấn chuyển động, Tiểu Ân càng thêm giật mình

Bên cạnh hấn ngoài bốn người, ngoài người mới trở về, còn có một tát mẫn và hai pháp sư có thực lực mạnh mẽ

Đặc biệt là hai pháp sư, trên người bọn họ mặc ma pháp bào có gắn huy chương ma pháp ba sao

Điều này nói rõ, hai người bọn họ đều là tam tinh ma pháp sư, chỉ kém một bước là có thể trở thành tứ tinh đại ma pháp sư. Nhân vật như vậy cũng phải đứng phía sau Harrison làm cận vệ cho hấn, thực sự khiến Tiểu Ân giật mình

Harrison tới bên người Seth, ánh mắt nhìn Tiểu Ân, trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ sợ hãi và vui mừng. Trong nháy mắt, Tiểu Ân nhìn thấy bộ dáng quen thuộc của Harrison đã trở về

Nhưng chỉ trong nháy mắt, Harrison khôi phục lại như bình thường, hấn nghiêm mặt nói:

-Seth, những vị đó là bằng hữu của ta, ta muốn dẫn bọn họ đi

Seth nhượng mày nói:

-Đại tát mẫn Harrison, dựa theo phân phó của đại tát mẫn Dida, bằng hữu của ngài phải qua sự kiểm nghiệm của chúng ta mới có thể gặp mặt ngài

Hai mắt Harrison đột nhiên trợn tròn, cả người lộ ra cổ khí thế sắc bén uy hiếp lòng người. Đồng thời, ba cái đầu sói hiện lên sau lưng hắn, mỗi một đầu sói trông vô cùng sống động. Sau con mắt lóe ra hung quang tập trung nhìn vào Seth:

-Seth, đại tát mãn Dida là đại tát mãn, ta cũng là đại tát mãn, chẳng lẽ ngươi không nghe lời của ta?

Không khí nhất thời trở nên khẩn trương, mọi người nhìn nhau, cùng nhau nhìn về phía Seth, đợi quyết định của hắn

Nhìn Harrison đột nhiên nổi cơn giận lôi đình, Seth lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ

Nhưng trong lòng hắn thầm nghĩ, ngươi là đại tát mãn nhưng ngươi làm sao có thể so được với đại tát mãn Dida chứ?

Đại tát mãn Dida được công nhận là đệ nhất nhân của đế quốc Lang Nhân, còn ngươi chẳng qua nhờ Cruyff các hạ, mới được mọi người thổi phồng thành đại tát mãn mà thôi

Đương nhiên, ý niệm này chỉ xuất hiện trong đầu hắn một lúc, sau đó lập tức tan biến

Không phải hắn sợ Harrison, mà do hắn là một thành viên của bộ tộc thanh lang, cho nên có sự thành kính sâu đậm đối với thủ hộ thần của bộ tộc, Cruyff các hạ

Nếu Harrison trở thành sứ giả của ngài thì dù thế nào đi nữa, Seth không dám chống đối trước mặt hắn

Do dự một chút, rốt cuộc Seth nói:

-Đại tát mãn Harrison, vì sự an toàn của ngài, chúng ta nhất định phải

-Được rồi

Harrison cắt đứt lời của hắn, chỉ vào Tiểu Ân nói:

-Ta lấy tính mạng đảm bảo, hắn là bằng hữu của ta, không cần bất cứ sự kiểm tra gì cả

Mặc dù khuôn mặt của Tiểu Ân bị che lấp bởi lớp áo choàng, nhưng Harrison chỉ cần liếc mắt một cái là nhận ra. Điều này khiến Tiểu Ân kinh ngạc, không thể tưởng tượng được ánh mắt của hắn trở nên sắc bén từ bao giờ

Seth liên tiếp cười khổ, ngươi lấy tính mạng ra để bảo đảm? Nếu người này trong lòng có quỷ, chỉ sợ điều đầu tiên hắn muốn, chính là cái mạng của ngươi đó

Đang lúc hắn do dự, đột nhiên vẻ mặt của hắn nghiêm lại, hơi lảng tai, dường như đang nghe gì đó

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, nhất thời cảm ứng được một cỗ năng lượng dao động kỳ dị, nhưng điều khiến hắn ngạc nhiên, đó là, luồng năng lượng dao động này mang đến cho hắn một loại cảm giác quen thuộc

Đột nhiên Seth thở phào một hơi, nói:

-Nếu đại tát mãn Harrison đã quyết định, chúng ta đương nhiên sẽ phục tùng Nói xong, hắn cúi người với Harrison, cái cúi mình của hắn rất thật tình, nhưng tất cả mọi người đều biết, hắn không phải hành lễ với Harrison, mà hành lễ với Cruyff

Sau đó, Seth hướng đám người Tiểu Ân, giơ tay nói:

-Các vị, đã đắc tội, xin lỗi

Nhìn bảy chiến tranh đại tát mãn bay về thành Chris Star, Harrison thở dài một hơi, vẻ mặt cao quý uy nghiêm biến mất, trở lại với vẻ mặt vô tư không biết lo nghĩ như ngày xưa. Hắn mở hai tay ra, bay về phía Tiểu Ân

Tiểu Ân cười hắc hắc, thầm nghĩ đây mới là Harrison, người mà hắn quen biết

Tương tự hắn cũng mở hai tay ra, ở giữa không trung đón Harrison

Không ngờ Harrison biến sắc, đột nhiên lui về phía sau, hiện giờ chứng bệnh sợ độ cao của hắn đã được chữa khỏi, điều khiển linh vật mới, bay lượn trên không trung rất tài tình, không có trở ngại gì cả

Tiểu Ân lao vào khoảng trống, kinh ngạc nói:

-Harrison, người làm sao vậy?

Giờ phút này, ba bảo tiêu của Harrison trở nên khẩn trương, chẳng lẽ Harrison nhận nhầm sao?

Harrison giơ tay chặn lại, để cho ba người bọn họ yên tâm, sau đó nói:

-Ta nhớ ra rồi, khí lực của người lớn hơn ta, để người ôm, người bị hại chắc chắn là ta

Tiểu Ân hết sức kinh ngạc, tên này trở nên thông minh từ lúc nào vậy

-Hắc, hắc, Harrison, chúng ta là bạn tốt mà

Tiểu Ân cười nói:

-Ta sẽ không dùng nhiều khí lực

-Người gạt người

Harrison chỉ vào Tiểu Ân, phần nộ tố cáo

- Người cười quỷ dị như vậy nhất định sẽ dùng toàn lực

Tiểu Ân rung mình, hỏi:

-Người nhìn thấy mặt của ta?

-Đương nhiên

Harrison đắc ý, đột nhiên quay đầu lại nói:

-Vị này là ai? Lần trước ta chưa từng gặp, À, đây là Carter còn hai huynh muội Đức Lỗ Phu, chẳng lẽ chưa tới sao?

Trong lòng ba người Tiểu Ân cực kỳ rung động, trên đầu bọn họ có đội chiếc mũ chuyên môn, dù có nhìn thẳng vào nhau cũng không nhận ra được diện mạo của nhau, nhưng Harrison vừa mới liếc mắt cái đã nhận ra được, thật khiến người khác kỳ quái

-Cruyff các hạ?

Trong lòng Tiểu Ân động, hỏi

-Đúng

Harrison ưỡn ngực nói:

-Cruyff các hạ giao cho ta năng lực đặc thù, có thể khám phá tất cả hư ảo, để biết được diện mạo thật

Tiểu Ân khẽ gật đầu, lực chiến đấu của tam đầu lang thì hẳn không biết, nhưng đã có thể xác định được một chút, thần thông của nó cực lớn

Harrison vẫy tay nói:

-Nếu đã tới đây rồi thì tới nhà của ta đi, ở chỗ này nói chuyện không được thoải mái

Đám người Tiểu Ân không nhận được cười, bay theo hắn, nhưng khiến Tiểu Ân thấy kỳ quái, đó là hắn không bay về chỗ của gia tộc Berwick, mà bay về một tòa nhà to lớn ở trung tâm thành

Tới nơi, Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

-Đây là đâu? Người chuyển nhà à?

-À, nơi này trước kia là chỗ ở của đại tát mãn Dida, giờ ngài tặng nó cho ta

-Đại tát mãn Dida?

Tiểu Ân thất kinh nói:

-Người chiếm tòa nhà của lão?

Tiểu Ân không thể tin được nhìn Harrison, hắn biết rõ sự kinh khủng của vị đại tát mãn kia, nên không khỏi nhìn Harrison bằng con mắt khác

Harrison tức giận liếc mắt nhìn Tiểu Ân nói:

-Người nghĩ ta có lá gan lớn như vậy sao?

Sau đó hắn khẽ thở dài nói:

-Đó là do đại tát mãn Dida nói, Cruyff các hạ phải được ở nơi tốt nhất trong đế đô, nên mới bảo ta ở lại chỗ này

Sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi, hắn nhẹ giọng nói:

-Harrison, Dida thổi phồng người lên cao như vậy, người phải cẩn thận đó

Harrison gật đầu, nói:

-Ta biết, kỳ thực ở chỗ này cũng chẳng có chỗ tốt gì cả, nhất cử nhất động đều có người hầu hạ, không thể tùy tiện cười nói và tiếp xúc với người lạ, không thể tùy tiện ra ngoài. Quả thực giống với nhà lao hơn là nơi để ở

Lúc này Tiểu Ân mới bừng tỉnh, tại sao lúc đầu khi hắn nhìn thấy Harrison, hắn có biến hóa lớn như vậy

Nguyên không phải nội tâm của hắn thay đổi, mà là do tầng lớp cao tầng của đế quốc Lang Nhân ảnh hưởng tới hắn. Ngẫm lại, với cá tính của người này mà phải sống như thế thì quả thực đáng thương

Hắn khẽ lắc đầu, nhưng đối với tình huống này, hắn cũng không có kế sách gì cả

Nhẹ nhàng vỗ vai Harrison, Tiểu Ân trầm ngâm trong chốc lát, nói:

-Kỳ thật, nếu người muốn thoát khỏi cuộc sống này, có một biện pháp

-Biện pháp gì?

Đôi mắt Harrison nhất thời sáng lên

Tiểu Ân cười nhưng không trả lời, chỉ hỏi:

-Thực lực của người bây giờ như thế nào? Cruyff các hạ khôi phục lại mấy phần lực lượng rồi?

-À

Nói tới đề tài, khuôn mặt của Harrison trở nên vui vẻ hơn, hắn nói:

-Thực lực của ta đã đạt tới tiêu chuẩn trung cấp chiến tranh tát mãn, so với nhị tinh ma pháp sư không hề thua kém tí nào

Tiểu Ân kinh ngạc nói:

-Nhanh như vậy sao? Chưa tới một năm mà

Harrison khinh thường nói:

-Người cũng phải nhìn xem linh vật của ta là ai? Đó là Cruyff các hạ đó

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói:

-Được rồi, Harrison, người cố gắng tu luyện đi, nếu có một ngày người có thể khiến Cruyff khôi phục lại thực lực ở thời kỳ đỉnh cao, như vậy lúc đó người là Cruyff các hạ

Hắn chỉ những người xung quanh nói:

-Trong đế quốc Lang Nhân, người cho rằng có ai dám ngăn cản Cruyff các hạ?

-Tất nhiên không có

Harrison lộ ra vẻ mặt mê say, mộng đẹp này hắn đã nằm mơ vô số lần

Tiểu Ân hướng về nơi không xa, nhìn ba gã bảo tiêu nói:

-Kỳ thật, cuộc sống của người cũng tốt mà, ba người bọn họ cách xa người như vậy, cũng không ảnh hưởng tới cuộc sống bình thường

Harrison lộ ra vẻ mặt bất mãn, nói:

-Bình thường bọn họ không như thế, mỗi ngày đều bám sát theo ta, một tắc cũng không rời

Dừng một chút, hắc đề thấp âm thanh nói:

-Nếu như không phải đánh không lại hai ma pháp sư đó, ta đã sớm ra tay giáo huấn bọn họ

-Uh, thể hiện tại bọn họ thế nào?

-Mời rồi, đại tát mãn Dida đột nhiên ra lệnh, nên bọn họ mới tránh ra xa như vậy

Hai mắt Tiểu Ân dựng lên, nhất thời nghĩ tới vẻ mặt của Seth khi rời đi, nhất thời hiểu được, người này chắc cũng nhận được lệnh của đại tát mãn Dida nên mới dễ dàng để mình tiếp xúc với Harrison

-Bọn họ bảo hộ người nghiêm khắc như vậy, người có gặp phải chuyện gì không?

Sắc mặt Tiểu Ân ngưng trọng hỏi

Harrison do dự một chút nói:

-Kỳ thực cũng không có gì, bất quá tuyệt lang nhân chỉ phải tới vài tên sát thủ mà thôi, nhưng bọn chúng đều không thành công

Tiểu Ân hừ nhẹ một tiếng nói:

-Cũng may bọn chúng không thành công

Sau đó, Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

-Mới vừa rồi, người lỗ mãng bay lên, nếu người khác giả mạo ta thì sao, chẳng phải người sẽ gặp xui xẻo sao. Tính cảnh giác kém như vậy, không được, ta muốn gặp đại tát mãn Dida, để lão hạn chế hành động của người, phải thêm người bảo vệ người

Harrison chớp mắt, thiếu chút nữa là ngã ngựa, hắc kéo Tiểu Ân cầu khẩn nói:

-Huynh đệ, người xem tình cảnh hiện tại của ta đi? Chẳng lẽ người định hại ta nữa? Người thấy ta chưa đủ xui xẻo sao?

Tiểu Ân trừng mắt nhìn hắc nói:

-Người xui xẻo vẫn tốt hơn đánh mất tính mạng

Mặc dù chiếc mũ trên đầu Tiểu Ân chưa gỡ xuống, nhưng Harrison có thể nhận ra sự tức giận trên khuôn mặt của Tiểu Ân, không thể làm gì khác hơn đành phải trầm cười khổ

Đột nhiên, ánh mắt Tiểu Ân nhìn về phía trước, nơi đó đột nhiên có thêm một người, người này đến vô thanh vô thức, không kinh động bất kỳ ai

-Đại tát mãn Dida

Ba bảo tiêu của Harrison khom người nói, trong mắt bọn họ không che dấu được sự kính nể cuồng nhiệt, đối với đại tát mãn Dida, bọn họ thật tâm kính ngưỡng

149. Chương 36: Chiến Cuộc

150. Chương 37: Vong Linh Pháp Thuật

Parker do dự một chút hỏi:

-Bộ lạc tuyết lang đang di chuyển?

-Đúng vậy,hiện giờ tuyết lang nhân đã biến khu vực rộng lớn mấy trăm dặm ở biên cảnh thành chiến khu,muốn di chuyển tất cả bộ lạc về phía sau.Hiện giờ,các bộ lạc trung bình đã là nhóm cuối cùng lui về

Evan nhìn Parker thật sâu rồi nói:

-Nếu như chúng ta không liên thủ,tuyệt đối không thể thắng được tên chiến tranh Tát Mãn kia,mà đợi người tiếp ứng ở phía sau tới,như vậy chúng ta chỉ có cách phải tay mà quay về thôi

Parker cân nhắc trong chốc lát nói:

-Kỵ sĩ Evan, ta muốn nhắc thử một lần

Khóe miệng Evan lộ ra sự xem thường nói:

-Được rồi,chúc người thành công.Nhưng nếu đánh không lại chiến tranh Tát Mãn đó, vậy chỉ khi đôi bên kết hợp,mới có thể nuốt trôi được bọn chúng

Evan vừa nói,ánh mắt nhìn về phía đội ngũ của Parker,phỏng chừng hắn muốn tìm cao cấp Tát Mãn đi theo

Nhưng đi nửa ngày sau, hắn chán nản buông tha,bởi vì hắn không nhìn ra ai có vẻ giống cao cấp Tát Mãn

Đương nhiên hắn tuyệt đối không nghĩ ra,trụ cột trong đội ngũ không phải là Tát Mãn, mà là ma pháp sư có số lượng thừa thớt

-Evan, đa tạ ý tốt của người

Parker không chút khách khí nói

Evan hừ nhẹ 1 tiếng,quay đầu ngựa chuyển hướng,một lát sau,đoàn kỵ sĩ nhất thời rời đi xa, bởi vì cái tát mãn quá điều kia cung rời đi

Parker oán hận nhìn Evan rời đi Tiểu Ân cười noi:

-Parker,người rất có thành kiến đối với hắn

Sắc mặt Parker ửng đỏ,nói:

-Tiểu Ân các hạ,ngay không biết đó thôi,Evan chính là đội kỵ sĩ hỗ trợ Matthew

Lúc này

Tiểu Ân mới hiểu ra,trách không được bọn họ không thèm nhìn mặt nhau

Kim mở miệng nói:

-Parker,những lời Evan nói vừa rồi là sự thật sao?

-Hắn là thật

Sắc mặt Parker ngưng trọng nói:

- Không thể tưởng tượng được tuyết lang nhân lại hạ quyết tâm,dời tất cả bộ lạc về phía sau,nếu không mười mấy ngày nay, sao chúng ta lại không gặp được một bộ lạc nhỏ nào chứ

Hắn chỉ tay về phía trước nói:

-Nwus như ta tính không sai, bộ lạc trung bình này là do mấy bộ lạc tiểu hình hợp thành

Tiểu Ân khẽ gật đầu,hắn nghĩ tới lần đầu tiên tiến vào đại thảo nguyên,chỉ vài ngày đã gặp được 3 bộ lạc tuyết lang nhân,mà lần này tiến vào hơn mười ngày,ngay cả một bong người cũng chưa gặp được,loại tình huống này quả nhiên không bình thường

-Parker,lần này tập kích xong bộ lạc tuyết lang nhân,người lập tức dẫn bộ đội trở về

Tiểu Ân lặng nhạt dặn dò

-Trước khi chiến tranh chưa chấm dứt nơi này sẽ không có nhiều bộ lạc tuyết lang nhân xuất hiện

Parker cung kính lên tiếng:

-Thế còn ngài thì sao?

-Chúng ta sẽ ở đây một đoạn thời

Tiểu Ân cười híp mắt nói:

-Né như ta tính không sai, đoạn thời gian tới, chắc chỉ có những người nh chúng ta hoạt động

Trong mắt Parker hiện lên một tia hăm dọa, nhưng hắn không phải là tát mãn, cũng không phải ma pháp sư, tự nhiên không có tư cách trong khu vực nguy hiểm này

Ra lệnh một tiếng hơn trăm kỵ sĩ hướng về phía trước, nhìn thấy bộ lạc trung bình phía trước, đám kỵ sĩ thông thả đuổi theo với tốc độ thấp

Đương nhiên, là do biết đối phương có chiens trnah tát mãn tọa trấn, nếu bình thường gặp phải bộ lạc tuyết lang nhann, Parker đã hạ lệnh tiến lên.

Một lát sau, từ rào chắn của đối phương, một tát mãn bay lên, trên mặt hắn mang sự tức giận, đúng là vị tát mãn hóa thân thành sư tử vừa mới đánh lui tát mãn của Stanco

Nhưng khi tát mãn nhìn thấy đoàn người ở phía trước, khuôn mặt từ chỗ phẫn nộ biến thành kinh ngạc, hiển nhiên hắn phát hiện ra, đoàn người này là đoàn người khác

Cổ ánh sang màu lam xuất hiện trên người hắn, khí thế cường đại trên người hắn bạo phát

-Kim, người đứng lên ứng chiến đánh bại hắn cho ta

Tiểu Ân chậm rãi phân phó

Kim đáp ứng, hít sâu 1 hơi, nhất thời tiến vào trạng thái thanh tĩnh

Tiểu Ân khẽ gật đầu, đoạn thời gian huấn luyện vừa qua quả là không uổng phí, hơn nữa Kim cũng không phải là một tiểu tử mới ra đời, với kinh nghiệm hơn mười năm của hắn, dù không thể thủ thắng, cũng thừa đủ để bảo vệ mình

Thân thể Kim chậm rãi bay lên bầu trời, đầu sư tử đứng đối diện rớt cuộc mở miệng:

-Ma pháp sư? Hắc hắc thật là tốt!

Đám người Tiểu Ân trao đổi với nhau, không hiểu được, ma pháp sư thì có gì tốt, chẳng lẽ hắn có thủ đoạn gì chuyên môn đối phó với ma pháp sư?

Chỉ thấy tá mãn sư tử rít lên một tiếng sau đó xoay người rời đi

Kim bay lên giữa không trung, đã thuận tay thêm vào trên người ma pháp lỏng phòng hộ cấp 3, nhưng còn chưa chờ đối phương tấn công, đã thấy đối phương vỡ mộng rời đi

Hắn đang cân nhắc có nên truy kích hay không, thì trong doanh trại của đối phương xuất hiện một bóng người bay lên

Đám người Tiểu Ân từng mình, trong bộ lạc của đối phương có ma pháp sư? Lúc nào tuyết lang nhân cũng có ma pháp sư? Nếu đối phương có ma pháp sư, thì rồi sao lại không liên thủ cùng với tát mãn, như vậy, như vậy tát mãn của gia tộc Stanco đừng nghĩ chạy trốn được

Nhưng khi bọn hắn chứng kiến diện mạo của đối phương không khỏi cả kinh

Ma pháp sư của đối phương là một người da đen, da thịt trên người hắn phát ra ánh sang màu ngấn đen, cơ nhục giống như gang, thép, bên trong cơ thể ẩn chứa lực lượng cường đại

Đôi mắt Tiểu Ân hơi đắm chiêu, không thể tưởng tượng được, thân thể của hắc quỷ pháp sư lại cường tráng đến thế. Nếu như không phải chứng kiến người này có thể dễ dàng điều khiển khí lưu bay lên, hắn đã coi đối phương là một chiến sĩ hùng mạnh

Tên hắc y nhân kia bay lên, tới độ cao bằng Kim chợt hét lớn vài vâu

Kim ngơ ngạc nhìn y, ngôn ngữ của đôi bên khác nhau, cũng không ai biết đối phương đang la hét gì

Tiểu Ân hơi nhắm mắt lại, lực lượng tinh thần chợt bộ phát, càn quét về hương bộ lạc tuyết lang nhân, sắc mặt hần hơi động, bởi vì hần phát hiện ra, trong doanh trại của đối phương còn có hai đạo lực lượng tinh thần cường đại dao động.

Hai lực lượng tinh thần này giống như là ánh đèn trong đêm tối, có vẻ dị thường chói mắt

Trong đó có một người tự nhiên là tát mãn tuyết lang nhân, một người khác có tinh thần dao động giống như ma pháp sư, phỏng chừng là đồng bạn của hắc nhân

Trong một bộ lạc trung bình nhỏ nhỏ lại có ba cao thủ thật không thể tin được

Động tác của Tiểu Ân không bí mật, tự nhiên khiêu khích sự tức giận của đối phương, một tên hắc quỷ bay lên, hần bay lên giữa không trung, tay giơ cao lên, một đạo hắc vụ bỗng xuất hiện, lao về phía bộ đội của Parker.

Luồng hắc vụ xuất hiện, nhất thời nổi lên hào khí quỷ dị, hơn nữa còn tồn tại băng lạnh hàn khí

Đầu Tiểu Ân nhanh chóng vận chuyển, trong đầu chợt hiện lên một đoạn ghi chép về loại pháp thuật nguy hiểm này

Đây là ghi chép những điều tâm đắc về ma pháp của Maren, trong đó có những loại pháp thuật lạc long nguy hiểm

Ma pháp đó không phải chủ yếu dung nguyên tố ma pháp, mặc dù uy lực của chúng rất lớn, nhưng yêu cầu đối với người làm phép rất cao, nếu không có thiên phú đặc thù, căn bản đừng nghĩ đạt được thành tựu kết xuất về ma pháp lạc long đó

Khi Tiểu Ân nhớ tới ma pháp này, trong nháy mắt, lưng hần chảy đầy mồ hôi lạnh

Không cần nghĩ ngợi, hần vung tay lên, một cơn gió lốc chợt xuất hiện, dưới sự điều khiển chuẩn xác của Tiểu Ân, thổi tan đạo hắc vụ đó đi

Lợi hại hơn đó là cơn lốc không có đình chỉ, còn cuốn toàn bộ hắc vụ về phía sau

-Hô

Tên pháp sư hắc quỷ trợn tròn hai mắt lên, thân thể đột nhiên bay ngược lại, hiển nhiên ngay cả bản thân hần cũng không dám chạm vào đám sương mù màu đen đó

Khi Tiểu Ân thi triển đạo gió lốc, đạo hắc vụ không biến mất mà còn mở rộng ra

Trong nháy mắt, đạo hắc vụ đã bao phủ trong phạm vi gần trăm thước vuông

Do hắc vụ bị cuốn ngược lại, nên bao phủ gần một nửa bộ lạc tuyết lang nhân, mười mấy tuyết lang nhân không tránh kịp, bị hắc vụ bao phủ vào trong

Những tiếng kêu thảm thiết vang lên trong hắc vụ, đó là những tiếng kêu thê thảm, tan nát cõi lòng

Tuyết lang nhân ở xung quanh lão đảo lui về phía sau, trên mặt bọn họ hiện lên sự sợ hãi

Uy lực của ma pháp với người bình thường quả nhiên có tác dụng chấn động lạ thường

Đột nhiên, một người chạy ra từ trong hắc vụ, hai tay ôm lấy mặt, trong miệng phát ra tiếng kêu thảm thiết vì quá đau đớn

Mọi người thấy ánh mắt của hần tràn ngập vẻ hoảng sợ, không chỉ có tuyết lang nhân, ngay cả Parker một kẻ lão luyện trên chiến trường cũng không tự chủ được cả người phát lạnh

Hắc vụ từ từ lan ra khiến tuyết lang nhân té ngã trên mặt đất, da thịt của người hần nhanh chóng thối nát, vô số những vết ung mủ nhanh chóng lan ra cả người hần

Nước mủ màu vàng trên thân thể hần chảy xuống, bãi cỏ tiếp xúc với nước mủ lập tức héo úa biến thành màu đen.

Rất nhanh, tiếng kêu hoàn toàn biến mất, thân thể của hắn đã bị hòa tan hoàn toàn, chỉ còn lại một bộ xương trắng rợn, dưới những cơn gió lạnh, có vẻ đáng sợ dị thường

Trên thảo nguyên, trong nháy mắt, tất cả trở nên yên tĩnh

Dù là ba trăm chiến sỹ sau lưng Parker hay những tuyết lang nhân ở trong doanh trại, đều không phát ra bất cứ âm thanh nào cả, cho đến khi tiếng kêu thảm thiết trong sương đen hoàn toàn biến mất, sắc mặt mọi người trở nên tái nhợt, nhìn đồng xương trắng trước mặt

Mồ côi hàn khí lạnh thấu xương xâm nhập vào trong lòng mỗi người, ánh mắt mọi người nhìn hắc quỷ pháp sư mang theo sự hoảng sợ

Điểm này, ngay cả tát măn tuyết lang nhân hóa thân thành ma thú cũng không ngoại lệ

Ma pháp, hắn cũng từng nghe nói qua, nhưng ma pháp ác độc như thế, hắn cũng chưa từng được nghe thấy. Vô thức, tát măn lùi về phía sau vài bước, giữ khoảng cách nhất định với hắc quỷ pháp sư

Trên bầu trời, Kim và hắc quỷ pháp sư cũng không giao thủ, lực chú ý của bọn họ tập trung vào phía dưới, trên bầu trời, sắc mặt của hắc quỷ pháp sư trở nên cổ quái, dường như hắn cũng không biết được thủ đoạn kinh khủng của đồng bạn mình

-Tử khí bao phủ

Sắc mặt Tiểu Ân vô cùng ngưng trọng, hắn hít sâu một hơi nói:

-Người này, giao cho ta

-Sự phụ, ngài...

Lai An và Carter đồng thời kinh hô một tiếng. Carter tiến lên, thanh âm vô cùng thấp nói:

-Sự phụ, gọi Hắc Toàn Phong trở về chứ

Quả thực, ma pháp kinh khủng như thế khiến cho hai người bọn họ lo lắng không thôi

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói:

-Không nên kinh hoảng, ma pháp này gọi là tử khí bao phủ, chỉ là ma pháp cấp ba mà thôi, hơn nữa ma lực của người này không cường đại bằng ta, các người yên tâm đi

Lai An do dự một chút nói:

-Sự phụ, ma pháp này trước kia chưa có ai nói tới.

Tiểu Ân cười cười nói:

-Đây là ma pháp thuộc tử linh hệ, một khi sử dụng, có thể tạo thành một màn sương đen bao phủ trong phạm vi một trăm thước vuông. Các người học đều là những nguyên tố hệ ma pháp chủ lưu, đương nhiên không có nghe nói qua

Giờ phút này, Parker mới tỉnh lại sau sự kiện chấn động vừa rồi, hắn nhìn về phía Tiểu Ân, trong ánh mắt tràn ngập cảm kích, nói:

-Tiểu Ân các hạ, đa tạ ngài đã cứu mạng

Đoàn sương đen vốn cuốn về phía bọn họ, đám sương mù này nếu có phạm vi bao phủ trong vòng trăm thước, như vậy ít nhất đội ngũ của bọn họ sẽ giảm đi một nửa, trận này cũng không cần đánh nữa

Tiểu Ân ung dung cười nói:

-Daier mời ta đi cùng các người, không phải để khoanh tay ngồi nhìn, cho nên người không cần cảm ơn

Nói xong, hắn vung tay lên nói:

-Bảo cho người ở phía dưới lùi về phía sau năm trăm thước, hắc quỷ lòng dạ ác độc, cùng người như thế này giao thủ, ta lo lắng sau khi hắn thất bại, sẽ phát tiết lửa giận vào các người

Parker nhìn đám sương đen còn chưa tan đi, hần ớn lạnh giật mình một cái, lập tức chỉ huy đội ngũ thoái lui về phía sau hơn năm trăm thước

Ở phía đối diện, hắc quỷ cũng trở nên khẩn trương, trong lòng hần còn rung động hơn người bình thường

Sử dụng tử khí bao phủ để đánh lén, đối với hần là một chuyện quen thuộc, hần hết sự hiểu rõ sự lợi hại của đám sương đen đó, nếu nhất thời bị đám sương đen đó bao phủ mà không kịp khởi động ma pháp phòng hộ, như vậy dù là tam tinh ma pháp sư cũng không cách nào chống cự nổi

Nhưng hôm nay hần vừa mới ra tay, sương đen còn chưa phát huy đã bị đối phương dùng ma pháp cuốn ngược lại

Tốc độ làm phép cực nhanh, hơn xa ma pháp sư bình thường, nếu năng lượng dao động trên người Tiểu Ân không quá mãnh liệt, hần còn tưởng mình đã gặp phải đại ma pháp sư

Đám người Parker mau chóng lui xuống, Tiểu Ân móc ra một đạo cụ ma pháp cổ quái từ trong vòng cổ ra

Nhẹ nhàng vuốt ve phía trên nó một chút, trong không khí nhất thời xuất hiện một cỗ năng lượng dao động kỳ dị

Vô số năng lượng sát lục từ trong sương đen tuôn ra, nhanh chóng bay vào trong đạo cụ, nhưng điểm khác biệt so với lần đầu, là năng lượng sát lục không tự biến mất mà tự động kích thích

Nếu là trước kia, Tiểu Ân chưa chắc đã khống chế được đạo cụ ma pháp thần kỳ này, nhưng trải qua việc chế tạo hoàng kim kết giới, Tiểu Ân đã có thêm những nhận thức mới về đạo cụ ma pháp, mặc dù vẫn bị giới hạn trong việc phục chế, nhưng trên phương diện điều khiển đã có thể thu phóng tự nhiên

Năng lượng mệnh môn mãnh liệt điên cuồng tiến vào trong đạo cụ. Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, tinh thần của hần dò xét, nhất thời phát hiện, ánh sáng trong đạo cụ đã sáng lên hai phần mười

Trong lòng của hần không khỏi ngạc nhiên và vui mừng, lần trước sưu tầm năng lượng sát lục của một ngàn năm trăm người, mới làm sáng lên một phần mười đạo cụ, nhưng lúc này chỉ với mười người đã có thành tích tương tự như thế, quả thực không thể tin được

Ánh mắt đảo qua những khối xương trắng, trong lòng Tiểu Ân khê run lên, xem ra trước khi chết càng thống khổ, năng lượng sát lục sinh ra càng nhiều

Động tác của Tiểu Ân mặc dù không có thanh thế gì cả, nhưng tất cả pháp sư và tát mãn đều cảm ứng được sự dị thường trên không trung. Bọn họ đương nhiên không biết được năng lượng sát lục, nhưng sau khi cảm ứng luồng năng lượng, trong đáy lòng liền xuất hiện cảm giác sợ hãi

Ngược lại những tuyệt lang nhân bình thường không có lực lượng tinh thần, tự nhiên không hiểu gì cả

Ánh mắt của Tiểu Ân tập trung vào người tên hắc quỷ pháp sư, thân thể của Tiểu Ân chậm rãi chuyển động, giống như một con báo đang chuẩn bị sẵn mồi, trên người tỏa ra khí thế mãnh liệt

Tên hắc quỷ chậm rãi di chuyển về phía trước, tới bên cạnh đoàn sương đen, lẳng lặng đứng, trong đôi mắt lộ rõ sát khí lạnh như băng

Tiểu Ân cười hắc hắc, treo sát lục thiên mạc trên người, cổ tay lộn một cái, lấy ma pháp trường ra

Đối với ma pháp sư tinh thông tử linh hệ, hần không dám chậm trễ

Trên không trung chợt phát ra một tiếng nổ kịch liệt, Kim và tên hắc quỷ pháp sư khác đã động thủ, tên hắc quỷ pháp sư kia là một pháp sư chính thống, ma pháp hần sử dụng là nguyên tố hệ ma pháp chủ lưu

Trong nháy mắt, giữa không trung không ngừng xuất hiện băng đạn, hỏa cầu, các loại pháp thuật sơ cấp.

Kim và tên hắc quỷ pháp sư đều sử dụng phương thức chiến đấu điển hình của pháp sư. Song phương đều tự thêm cho mình một ma pháp phòng hộ, không ngừng thi triển những ma pháp mà mình thuần thục nhất, muốn công phá lồng phòng hộ của đối phương, thu lấy thắng lợi cuối cùng

Ma lực của bọn họ chỉ đạt tới tiêu chuẩn của nhất tinh pháp sư, có thể trong nháy mắt phóng ra ma pháp, tuyệt đối không vượt qua mười ma pháp, hơn nữa đều là ma pháp cấp một và cấp hai

Kim có thể đạt tới tiêu chuẩn này, ngoài thời gian học tập ma pháp ra, còn do sự chỉ đạo đặc biệt của Tiểu Ân

Trong thế giới ma pháp, ngoài mấy đệ tử của Tiểu Ân ra, sợ rằng không còn ai được sư phụ chỉ dạy một cách chi tiết và tỉ mỉ

Trên thực tế, ở trong ma pháp động, ngoài việc ngủ và luyện tập quảng bá thể thao ra, thì không có việc gì để làm cả, mà đám người Kim ngoài việc mỗi ngày bỏ ra sáu giờ để hấp thu ma lực và luyện tập ba động tác nhỏ của quảng bá thể thao, thì dùng toàn bộ thời gian còn lại để luyện tập ma pháp

Do có nhiều thời gian luyện tập như thế, cho nên đám người Kim mới có thể vừa mới tiến giai thành ma pháp sư chính thức, đã có thể thuần phát được một ít ma pháp sơ cấp

Trên không trung không ngừng xuất hiện các loại ánh sáng, pháp thuật mà ma pháp sư thi triển, chưa chắc đã có uy lực bằng ma pháp do linh vật của tất mẫn thi triển ra, nhưng xét về mặt hiệu quả lại hơn hẳn

Đám người Parker và đông đảo tuyệt lang nhân đều tập trung nhìn cuộc chiến đấu hấp dẫn trên bầu trời. Những màu sắc ma pháp rực rỡ, giống như pháo hoa bắn ra, khiến người khác không kịp nhìn

Một khi thành công phóng ra ma pháp, trên cơ bản sẽ bắn trúng mục tiêu, dù ma pháp sư muốn né tránh cũng chưa chắc có thể làm được

Cho nên song phương thi triển ma pháp đều dễ dàng kích trúng lồng phòng hộ của đối phương, nhưng do song phương đều thi triển ma pháp sơ cấp, nên trong thời gian ngắn không thể phá được lồng phòng hộ của đối phương

Trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ dường như hình thành nên cục diện giằng co

Nhưng Lai An và Carter lại đổ mồ hôi lạnh, bởi vì bọn họ biết, trước mắt song phương mới chỉ ở giai đoạn dò xét nhau mà thôi. Một khi giai đoạn dò xét chấm dứt, mỗi bên sẽ thi triển ma pháp cấp ba để công kích, khi đó mới là thời khắc sinh tử mấu chốt

Trong đám người này, có hai người chưa hề nhìn cuộc chiến đấu trên không trung

Đó chính là Tiểu Ân và hắc quỷ pháp sư ở phía đối diện

Lực chú ý của tên hắc quỷ luôn tập trung lên người Tiểu Ân. Không biết vì sao, mặc dù năng lượng dao động trên người Tiểu Ân không cao hơn hẳn, nhưng khiến hắn sinh ra cảm giác khiếp sợ

Song khi ánh mắt của hắn nhìn vào ma pháp tượng trên tay Tiểu Ân, ánh mắt không khỏi lộ ra vẻ tham lam

Tiểu Ân không nhận được cười, biết người này coi trọng ma pháp tượng của mình

Hắn nhấc chân, chậm rãi đi về phía tên kia, mỗi bước chân di chuyển, hắn lại cảm nhận được năng lượng dao động trên người tên hắc quỷ pháp sư càng thêm mãnh liệt

Đột nhiên, đúng lúc này, một cảm giác nguy hiểm xuất hiện trong lòng Tiểu Ân, hắn không chút nghĩ ngợi, vung tay lên, trên người hắn có thêm một tầng ma pháp bảo hộ

Song ngay giờ phút này, một khớp xương nhanh như tia chớp bắn về phía đầu của hắn, ánh sáng của ma pháp vòng bảo hộ chợt lóe lên, dường như hơi cản được một chút, nhưng điều khiến đám người Lai An khiếp sợ, đó là khớp xương đó xuyên qua vòng bảo hộ của Tiểu Ân, tiếp tục lao vào đầu hắn

-Sư phụ

Lai An và Carter đồng thời kinh hô một tiếng. Trong lòng bọn họ biết vòng bảo hộ trên người Tiểu Ân không phải là vòng bảo hộ cấp ba, mà là vòng bảo hộ cấp bốn, nhưng vòng bảo hộ như thế mà không ngăn cản được ma pháp của đối phương, nếu đổi lại là bọn họ thì sao?

Nghĩ tới đó, trong lòng bọn họ xuất hiện một cỗ hàn khí dày đặc

Mắt thấy khớp xương xuyên phá ma pháp vòng bảo hộ, sắp đập bể đầu Tiểu Ân

Ánh mắt của hắc quỷ pháp sư lộ ra vẻ tự mãn, trên đầu khớp xương, hắn có bôi thêm chất kịch độc, chỉ cần đụng vào thân thể người, có thể trong nháy mắt phát huy tác dụng, mặc dù đối phương cũng là ma pháp sư, nhưng trong khoảng thời gian ngắn sẽ mất đi lực chiến đấu

Nhưng khoe miệng của hắn vừa mới nhếch lên, nụ cười chưa lộ ra, chợt ngừng lại

Ý cười trên mặt hắn trong nháy mắt biến thành cực ngạc nhiên, ánh mắt của hắn nhất thời trợn tròn lên. Đầu khớp xương xuyên qua ma pháp vòng bảo hộ, thì tay trái của Tiểu Ân có thêm một thanh đại kiếm, hắn nhẹ nhàng giơ đại kiếm, thoải mái giống như giơ một cọng rơm

Khớp xương sắp bắn trúng đầu của hắn, cứ như thế bị hắn chặn lại

Tiếng động do đầu khớp xương rơi xuống vang lên, Lai An và Carter đã rõ, bọn họ cảm tức nhìn tên hắc quỷ pháp sư, nếu như trước mặt bọn họ không phải là sư phụ, chỉ sợ bọn họ đã lập tức tiến lên động thủ

Trách không được tại sao đầu khớp xương này có thể dễ dàng xuyên qua vòng bảo hộ cấp bốn của Tiểu Ân, bởi vì đầu khớp xương này không phải do năng lượng ma pháp huyền hóa thành, mà là một đồ vật thực tế

Ma pháp vòng bảo hộ mặc dù vô cùng cường đại, nhưng vòng bảo hộ từ cấp năm trở xuống không ngăn cản được công kích vật lý

Đối phương thi triển ma pháp dù là hỏa cầu, băng đạn, thậm chí là lốc xoáy, cũng có thể dùng vòng bảo hộ để chống lại, nhưng sử dụng đồ vật thực tế để công kích, thì ma pháp vòng bảo hộ chỉ có thể làm tiêu biến pháp lực trên đầu khớp xương đó, nhưng không có cách ngăn cản nó tiếp tục công kích

Nhưng mất đi sự điều khiển của ma pháp, đầu khớp xương chỉ còn lại một ít lực quán tính, nên mới dễ dàng bị đại kiếm của Tiểu Ân đánh bay đi

Đạo lý này rất đơn giản, nhưng không có nhiều người nghĩ ra. Hơn nữa đối với ma pháp sư mà nói, sử dụng thủ đoạn này sẽ bị mọi người khinh bỉ:

-Người, người, như thế nào, có kiếm?

Về mặt của tên hắc quỷ pháp sư lộ vẻ không tin, đối với đại kiếm trên tay Tiểu Ân, không thể giải thích nổi. Tiểu Ân cười hắc hắc, đột nhiên nói:

-Người có thể nói được ngôn ngữ của đại lục, tại sao đồng bạn của người lại không nói được?

-Chúng ta, không phải ...đại....

Tên hắc quỷ pháp sư đột nhiên ngẩn ra, vô thức nhìn chằm chằm Tiểu Ân, ánh mắt lộ ra một tia sắc bén

Trong lòng Tiểu Ân thầm hô đáng tiếc, không thể tưởng tượng được, tính cảnh giác của tên này cao như vậy, ngay cả một câu nói cũng che dấu đi một phần. Nhưng có thể khẳng định, hắn quả thực không phải là người của đại lục này

Một tay Tiểu Ân giơ đại kiếm, một bên mỉm cười tiến về phía hắc quỷ pháp sư, cước bộ của hắn cực kỳ nhẹ nhàng, dường như không có sức nặng

Sắc mặt hắc quỷ pháp sư nhất thời trở nên cực kỳ khó coi, hai chân hắn hơi cứng lại, lập tức bay lên trời. Song tốc độ của Tiểu Ân không hề chậm tí nào, theo sát phía sau hắn, càng ngày càng lại gần

Hai người truy đuổi nhau trên không trung, ngoài ma pháp vòng bảo hộ ra, bọn họ không thi triển bất cứ ma pháp nào cả, dường như song phương ước định, dùng kỹ xảo và tốc độ phi hành trên không trung để phân thắng bại

Rất nhanh, khoảng cách giữa hai người không ngừng gần lại, mặc dù hắc quỷ pháp sư thi triển ra đủ loại kỹ xảo phi hành đặc thù, nhưng độ thuần thực về ma pháp lại không thể so được với Tiểu Ân. Giờ phút này đã có bốn ma pháp sư bay trên không trung, càng hấp dẫn sự chú ý của mọi người. Kim và tên hắc quỷ pháp sư kia không ngừng cuốn lấy nhau, nhưng Tiểu Ân lại đang vững vàng chiếm thế thượng phong

Đột nhiên, đang tiến hành đuổi bắt với Tiểu Ân, tên hắc quỷ pháp sư quát to một tiếng, một cỗ sóng âm từ trong miệng hắn phát ra, khuếch tán ra bốn phương tám hướng

Trên mặt đất, tuyết lang nhân ngã sắp xuống mặt đất, dưới âm ba kinh khủng như vật, người bình thường sa sút tinh thần ngã xuống đất cũng không phải chuyện lạ

Trên không trung, thân hình của Tiểu Ân vừa động, thiếu chút nữa lấy tay che tai lại, nhưng hần nhanh chóng trấn tĩnh lại, đạo âm thanh đó mặc dù kinh khủng, nhưng so với tiếng kêu của hỏa sơn hồng trĩ còn kém hơn nhiều. Mặc dù khiến hần sững sốt, nhưng trong giây lát đã khôi phục lại

Kim và tên hắc quỷ pháp sư đang giao đấu với nhau bị tiếng kêu to này ảnh hưởng, thân thể bọn họ dường như mất khống chế, lơ lửng trên không trung. May là bọn họ cũng ổn định lại được, nhưng lúc này bọn họ không còn tâm tư quần đấu với nhau nữa, nhìn lên trời cao nhìn cuộc giao đấu của hai người Tiểu Ân

Thừa dịp Tiểu Ân sững sốt, tên hắc quỷ pháp sư như trút được gánh nặng, hần bay xuống, tới cạnh đoàn sương đen còn chưa tiêu tán

Trong lòng hần sớm đã mắng Tiểu Ân xối xả, tên này là ma pháp sư gì, đánh nhau còn mang theo đại kiếm, thật không thể nói lý

Vũ khí của chiến sỹ đối với vòng bao hộ ma pháp cấp năm trở xuống có tác dụng xuyên thấu, cho nên khi pháp sư giao thủ cùng chiến sỹ và cung tiễn thủ đều lựa chọn bay lên trời để tác chiến

Nhưng gặp phải kẻ như Tiểu Ân, cách này không còn hiệu quả

Người bay, ta cũng bay, hơn nữa còn bay nhanh hơn người. Đối với pháp sư chưa nắm giữ được ma pháp vòng bao hộ cấp năm mà nói, đại kiếm trong tay Tiểu Ân còn lợi hại hơn bất cứ pháp thuật nào

Tên hắc quỷ pháp sư chạy thoát được một lúc, nhất thời biết được nếu cứ tiếp tục như vậy sẽ bị mất mạng, cho nên hần tàn nhẫn bay xuống mặt đất

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, vượt qua đoàn sương đen trên mặt đất, chậm rãi bay theo tên hắc quỷ pháp sư. Động tác của hần không nhanh, nhưng mỗi bước đi lại lộ ra một cỗ sát khí凛冽, giống như thái sơn áp đỉnh khiến người khác khó có thể thừa nhận

Hắc quỷ pháp sư nhìn Tiểu Ân, vẻ mặt trở nên dữ tợn. Từ khi hần bắt đầu học tập ma pháp, đây là lần thứ nhất hần gặp ma pháp sư sử dụng đại kiếm, khiến hần không còn đường lên trời cũng như xuống đất, nhất thời kích phát cỗ lệ khí hung ác trong cơ thể hần

Mắt thấy Tiểu Ân chậm rãi tới gần, hần chậm rãi lui về phía sau, tới bên bờ sương đen thì chậm rãi di chuyển, trên mặt hần lộ ra nụ cười dữ tợn. Đồng thời trong miệng hần thì thào, dường như đang nói thầm

Tiểu Ân không vội, từ từ tới gần, dường như tất cả lực chú ý của hần đều tập trung trên người hắc quỷ pháp sư, nếu đã dùng đại kiếm, hần cũng không sử dụng ma pháp, có thể sử dụng phương pháp đơn giản nhất để giải quyết trận quyết đấu, tự nhiên là một chuyện tốt

Bên chân Tiểu Ân có một đồng xương trắng, là đồng xương của người vừa trốn khỏi đoàn sương đen, nhưng trên người của tên đó đã dính đầy sương độc, cho nên vẫn bị biến thành một đồng xương kinh khủng

Ngay khi Tiểu Ân bước qua đồng xương trắng, tên hắc quỷ pháp sư chợt kêu lên:

-Chết

Lời của hần vừa nói xong, một âm thanh kỳ dị từ sương đen truyền ra

-Lạc, lạc, lạc....

Trong nháy mắt những âm thanh vang lên, từ thấp đến cao, từ một đến vô số

Loại âm thanh quỷ dị này khiến trong lòng mọi người dâng lên một cỗ hàn khí khó hiểu, bất tri bất giác, cả người bọn họ trở nên phát lạnh, dường như sắp có chuyện đáng sợ xảy ra

Dị biến xuất hiện dưới chân Tiểu Ân, một bàn tay trắng rợn không có huyết nhục, chộp lấy chân Tiểu Ân

Đồng xương trắng vốn đã chết dường như có thêm động lực nào đó, đã sống lại

Xa xa, huynh muội Đức Lão Phu và Hắc Toàn Phong đã chú ý tới tình huống nơi này, nhưng không có sự cho phép của Tiểu Ân, bọn họ chỉ có thể sử dụng Ứng Nhân Thuật để quan sát, mà không dám tới gần

Giờ phút này, nhìn thấy đám bạch cốt sống lại trên mặt đất, Mary không khỏi sợ hãi kêu lên một tiếng, khuôn mặt trắng bệch, thiếu chút nữa là ngất xỉu

Đám người Kim cũng kinh hô một tiếng, nhưng đợi bọn họ tới cứu viện thì đã muộn

Song ngoài ý liệu của mọi người, Tiểu Ân giống như có sự chuẩn bị, chợt nhảy lên

Phía sau chân hắn dường như có một đôi mắt, khi đồng xương trắng định chộp lấy hắn, hắn đã nhảy lên

Giống như một con linh hầu, trong nháy mắt đã nhảy qua mấy chục thước, tới bên người tên hắc quỷ pháp sư đang nhe răng cười

Động tác của Tiểu Ân cực nhanh, trong nháy mắt đã phát huy tốc độ có được nhờ tập luyện quảng bá thể thao trong mười mấy năm tới cực hạn

Đừng nói là một pháp sư, dù là kỵ sỹ Scott, cũng chưa chắc có thể thực hiện được động tác như thế

Một đạo hàn quang lóe lên, một cái đầu bay lên cao

Máu tươi từ cổ của tên hắc quỷ pháp sư bắn tung tóe ra.

Một kiếm của Tiểu Ân đã cắt đứt đầu đối phương, sau đó hắn dùng tốc độ nhanh nhất để rời đi, những giọt máu tươi bắn ra xung quanh không có giọt nào dính vào người hắn

Thân thể mọi người khê run lên, tình huống biến hóa như thế khiến mọi người không kịp nghĩ

Nhưng chuyện kể tiếp lại càng thêm đáng sợ

Đồng xương trắng đứng lên, dường như lay động một chút, sau đó hướng về đám đông chậm rãi bước đi

Ngay sau đó, những khô lâu nối tiếp nhau đi ra từ trong đoàn sương đen, mỗi khi chúng nó bước đi, tạo nên âm thanh của tiếng xương va vào nhau, tốc độ của chúng nó bắt đầu chậm lại, dường như mỗi bước đi đều phải dừng lại một chút, nhưng rất nhanh, tốc độ của chúng lại tăng lên, giống như một đứa trẻ vừa tập tễnh học đo nháy mắt đã biết chạy

Đám khô lâu kinh khủng mất đi sự khổng lồ, chạy ra bốn phía, lao vào những người ở bốn phía xung quanh

Những tiếng kêu thảm thiết phát ra từ đám người tuyết lang nhân, dù là võ sỹ dũng mãnh gặp phải tình huống này cũng trở nên vô lực, tay chân mềm nhũn

Nếu ba trăm thiết kỵ của Parker đối diện với đám người tuyết lang nhân có vũ khí trong tay thì sẽ liều mạng đánh một trận, nhưng đối mặt với đám khô lâu kinh khủng, chuyện duy nhất bọn họ có thể làm không phải là liều mạng mà là chạy

Kỳ thật không chỉ có riêng tuyết lang nhân, ngay cả Tiểu Ân, Lai An, Carter và tất cả tuyết lang nhân cũng nhanh chóng bay lên không trung

Parker không cần nghĩ ngợi ra lệnh cho ba trăm chiến sỹ, những người không hề sợ hãi khi đối mặt với đao kiếm, thân kinh bách chiến, những chiến sỹ cường đại, quay ngựa bỏ chạy, dùng tốc độ càng nhanh càng tốt, giờ bọn họ hoàn toàn vứt bỏ đi dũng khí của mình

Nếu như hầu tước Daier nhìn thấy ba trăm chiến sỹ lợi hại của mình đột nhiên hèn nhát như thế này, chắc chắn sẽ tức giận hộc máu mồm

Nhưng Parker cũng xứng với danh hiệu võ sỹ anh dũng, sau khi lùi lại vài trăm thước, hắn dừng lại để quan sát. Nhìn bộ dạng của hắn dường như lúc nào cũng có thể bỏ chạy

Tiểu Ân ở giữa không trung, nhìn thấy hơn mười khô lâu với tốc độ như hổ báo, lao vào tàn sát mọi người

Mặc dù trong tay chúng nó không có vũ khí, nhưng đầu ngón tay của chúng lại dài và sắc bén. Nhẹ nhàng vẽ lên một nét, là có thể đâm thủng thân thể của một người, cho dù cơ thể người đó có cứng rắn hơn cũng không có ngoại lệ

Mặc dù chỉ có hơn mười khô lâu, nhưng lực phá hoại do chúng tạo thành không kém hơn ba trăm thiết kỵ của Parker, thậm chí còn hơn

Đám người tuyết lang nhân hoang mang, thầm nghĩ chỉ có cách chạy trốn chết, ngẫu nhiên có mấy người có lá gan lớn, nổi giận cầm kiếm chém đám khô lâu, nhưng đao kiếm của bọn họ không thể chém đứt được bộ xương khô lâu, chỉ có thể tạo thành thương tổn nhỏ trên bộ xương của chúng mà thôi

Trong lòng Tiểu Ân yên lặng tính toán thực lực của đám khô lâu. Trong lòng hấp hối vào một ngum không khí

Dù tuyết lang nhân không có tâm lý sợ hãi, liều chết chống cự, cũng phải trả giá đắt gấp năm lần bình thường mới có thể tiêu diệt đám khô lâu

Thở dài một hơi, Tiểu Ân rất cảm khái đối với lực lượng ma pháp trong thế giới này.

Vong linh hệ trong truyền thuyết không hề yếu ớt, trong tình huống công bằng, một tên khô lâu tương đương với hai tên chiến sỹ ưu tú, hơn nữa khô lâu còn gây ra tâm lý và áp lực kinh khủng, như vậy dù đối mặt với năm tên chiến sỹ ưu tú cũng có thể giành được chiến thắng

Nếu gặp phải tình trạng như bây giờ, năng lực của khô lâu càng thêm đáng sợ, hơn mười khô lâu lại có thể khiến cho hơn nghìn người không chiến mà chạy, thực sự khiến người khác khó tin

Nam nhân tuyết lang nhân đều là những đại hán có lực lượng lớn, nhưng một khi mất đi dũng khí, trong lúc chạy trốn, nháy mắt đã vượt qua đám người già, phụ nữ và trẻ em, thoáng cái đã chạy lên trước

Không gian xuất hiện vô số năng lượng dao động, dũng mãnh lao vào đao cụ ma pháp trên người Tiểu Ân, đó là năng lượng sát lục

Mỗi khi khô lâu giết chết một người, sẽ sinh ra nhiều năng lượng sát lục. Mang theo sự sợ hãi, căm ghét, tàn bạo, những mặt tâm tình trái ngược, dũng mãnh tiến vào bên trong đao cụ ma pháp

Đồng thời, ánh sáng trên đao cụ nhanh chóng lan ra, tốc độ cực nhanh, hơn xa dự tính của Tiểu Ân. Sắc mặt của hắn hơi đổi, nhớ tới lai lịch của ma pháp này

Vị vô danh pháp sư đã kết hợp nguyên tố triệu hoán hệ và vong linh hệ để nghiên cứu ra pháp thuật siêu cấp này. Hiện giờ mình cung cấp nguyên tố năng lượng triệu hoán hệ, còn ở phía dưới những người chết bởi pháp thuật vong linh hệ. Kể từ đó, hai loại ma pháp này kết hợp hoàn mỹ với nhau, tự nhiên sẽ sinh ra năng lượng sát lục nhiều hơn. Chỉ là nhìn từng tuyết lang nhân già cả chết trong tay khô lâu, trong lòng hắn không hiểu sao lại mềm xuống, quay mặt đi, hai nắm chặt lại, nhưng cuối cùng không có ra tay

Nếu đã lựa chọn đối địch với tuyết lang nhân, như vậy không được có nửa điểm từ bi trên chiến trường

Song, ngay khi hắn có chút không đành lòng, tình huống ở phía dưới lại phát sinh biến hóa vi diệu

Tuyết lang nhân dù sao cũng là những người dân sống du mục, kinh nghiệm chiến đấu hết sức phong phú, đứng đầu là những nam nhân cường tráng tràn đầy huyết tính, thứ hai là những nữ nhân có võ lực, thứ ba là những lão nhân suy yếu, cuối cùng mới là đám thiếu niên và bọn trẻ

Hiện giờ những nam nhân tuyết lang nhân đã buông bỏ dũng khí mà bỏ chạy. Còn nữ nhân có tốc độ hơi chậm, hoặc do chân tay mềm nhũn, té ngã trên mặt đất, thì bị đám khô lâu vô tình giết hại

Đám thiếu niên và trẻ con ở phía sau thì bật khóc, cả chiến trường đột nhiên vì sự xuất hiện của hơn mười khối khô lâu trở nên vô cùng thê thảm

Ở phía sau, những lão nhân nhìn già yếu vô cùng, nhưng các lão nhân đó không có lui lại

Một người râu tóc bạc trắng, vóc người cuộn lại, lão uốn ngực lên, đột nhiên huyết sáo, trong tiếng huyết sáo bao hàm sự bi phần khó có thể hình dung

-Các huynh đệ, lên.....

Lúc còn trẻ lão từng tung hoành trên đại thảo nguyên, chém giết vô số địch nhân, giây phút này, lão không có chạy trốn mà cầm vũ khí lao lên, dùng phần lực lượng cuối cùng trong cơ thể mình liều mạng tiến về phía trước

Một lão tuyết lang nhân già nữa hô to lên, thân hình lão thấp, bước đi như bay, dùng tốc độ nhanh nhất của đời mình lao vào đám khô lâu. Lão hét lớn một tiếng, loan đao sáng ngời như tuyết, trong nháy mắt phát sáng chói lọi

Một đao này hung hăng chém vào bộ xương khô lâu, thậm chí còn phát ra một tiếng kêu kịch liệt

Động tác của khô lâu mặc dù nhanh, nhưng đây là một kích nhanh nhất trong đời lão nhân, xương của khô lâu mặc dù cứng rắn vô cùng, nhưng cũng không thừa nhận được một đao toàn lực của lão nhân, xương ngực nó vỡ tan, một đao này đã khảm sâu vào trong ngực nó

Nếu như là một người bình thường, dù có rơi vào trạng thái điên cuồng cũng không thể chiến đấu liên tục, nhưng đám khô lâu này lại khác, chúng nó không có cảm giác đau đớn, không biết sợ, chỉ cần năng lượng điều khiển chúng nó không biến mất, như vậy, chúng nó chỉ biết giết chóc mà thôi

Hắc quỷ pháp sư triệu hoán chúng về đã tử vong, không có người để khống chế chúng nó, chỉ cần ma lực trên người bọn chúng không tiêu hao hết, chúng sẽ giết hại tất cả các đối tượng còn sống

Khô lâu cũng không ngã xuống, nó duỗi thẳng cánh tay, lôi loan đao từ ngực ra, ngón tay màu trắng của chúng lóe sáng, cả cánh tay đâm xuyên qua thân thể lão nhân, vô số máu tươi điên cuồng bắn ra

Song lão lang nhân không vì đau đớn mà buông lỏng, lão phát ra tiếng kêu cuối cùng trong đời, mở rộng đôi tay, vẻ mặt dữ tợn, ôm lấy đầu khô lâu đối diện

Cú ôm này lão dùng hết khí lực của bản thân mình, không nhân nhượng kéo khô lâu ngã xuống

Nếu như là người bình thường thấy ánh mắt điên cuồng của lão nhân, nhất định tâm thần sẽ đại loạn, nhưng khô lâu không có cảm tình, hai tay nó rút ra, cắm vào đầu lão nhân, nhất thời não tương vỡ tung, máu tươi văng khắp nơi

Dù như thế, lão nhân vẫn ôm chặt lấy thân thể của nó, dù đã chết nhưng thân thể lão vẫn sinh ra lực lượng cường đại, không hề buông lỏng chút nào. Mặc cho khô lâu liên tục xuyên qua thân thể, vẫn không có cách nào thoát khỏi thi thể của lão.

Xung quanh truyền đến những tiếng kêu bi thống, những người té ngã trên mặt đất, những nữ nhân vốn vô lực rút cuộc bộc lộ ra cá tính hung tợn trong cơ thể, lực lượng lại một lần trở về trong cơ thể các nàng, các nàng giơ cao vũ khí chém tới tấp về khô lâu bị lão nhân ôm chặt

Các nàng mỗi người chém một đao, phảng phất như dùng toàn bộ lực lượng của bản thân, trên tay, đầu của khô lâu tràn ngập những vết nứt, hơn nữa trong thời gian cực ngắn vỡ nát ra

Khi thân thể khô lâu bị chém nát thành hai mảnh, rốt cuộc nó cũng nằm tê liệt dưới đất, không còn tạo ra uy hiếp gì nữa

Đám phụ nữ chưa kịp hoan hô vì giành thắng lợi thì mấy khô lâu đã tiến tới, động tác của chúng nó nhanh nhẹn, giống như tử thần đi đào mạng, không có cảm tình, lấy mạng của những người trước mặt chúng

Song lúc này đám phụ nữ không có chạy trốn, mắt các nàng hồng lên, dùng cảm nghênh đón chúng

Các nàng dùng đôi tay mình ôm lấy thân thể của khô lâu, dù thân thể có bị nó đâm thủng cũng cố hết sức ôm lấy chúng

Giây phút này, bởi vì quá sợ hãi và bi phẫn, gien chiến đấu ẩn giấu trong cơ thể tuyết lang nhân hoàn toàn bị kích phát ra, các nàng đã từ bỏ nỗi khiếp sợ, những tiếng kêu gào thảm thiết biến thành những tiếng kêu gào

Tiểu Ân yên lặng nhìn tất cả, trong lòng hần phỉ đoán. Lão nhân bị khô lâu giết chết chắc chắn là nhân vật có thân phận trong đám tuyết lang nhân, cho nên mới khiến mọi người bộc phát

Có lẽ do những tiếng gào đã thay đổi, nên khiến tình hình trong sân xảy ra sự biến hóa nghiêng trời lệch đất

Từng hơi thở cuồng bạo hung lệ theo những nhát đao chém xuống thân thể khô lâu, những lang nhân dùng tính mạng của mình để kiềm chế khô lâu

Khi lão lang nhân tử vong, những tuyết lang nhân chạy tán loạn xung quanh đường như thanh tỉnh lại

Mặc dù có hơn nửa số người vẫn chạy trốn, nhưng càng ngày càng có nhiều người dừng lại. Bọn họ quay trở lại, lao về phía đám khô lâu gây ra nỗi sợ hãi cho mọi người. Trong mắt bọn họ tràn ngập huyết sắc. Đắm chìm trong mảnh huyết sắc đó, bọn họ quên đi sự sợ hãi, từ bỏ sự yếu hèn, bọn họ lại trở thành những tuyết lang nhân dũng mãnh, phóng sát khí mãnh liệt của mình vào đám khô lâu, tận tình phát tiết sự phẫn nộ trong lòng

Một đao nối tiếp một đao, dùng lực lượng to lớn chém vào khô lâu, vô số bàn tay siết chặt đám khô lâu lại, khiến chúng không thể cử động

Hơn mười khô lâu vừa rồi còn uy phong lẫm lẫm, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, giờ lâm vào sự phẫn nộ của biển người, lại không thể tạo thành sóng gió gì nữa

Nửa ngày sau, tất mẫn tuyết lang nhân rốt cuộc cũng tỉnh lại từ nỗi khiếp sợ

Hắn hét lên một rống sắc bén, lam quang trên người chuyển động, một đầu sư tử to lớn lao xuống dưới

Vô số lốc xoáy có lớn, có nhỏ hình thành trước mặt hắn, tạo ra một khí thế khổng lồ, trong phạm vi hơn mười thước vuông, tràn ngập lực lượng gió lốc hung bạo

Ở trong phạm vi đó, mấy khô lâu bị long quyển phong cuốn lên không trung, liên tiếp những tiếng đập vang lên, khi chúng nó bị ném xuống đất, đã biến thành một đồng nát vụn, mặc dù còn có thể phát ra một ít tiếng động linh tinh, nhưng không thể nào đứng dậy được nữa

Động tác của tất mẫn làm cho đám tuyết lang nhân khôi phục lại sự tin tưởng, tuyết lang nhân bắt đầu hô to gọi nhỏ, trong thanh âm của bọn họ tràn ngập sự hưng phấn

Có lẽ do quá sợ hãi, khiến cho những người này mất đi sự e ngại đối với khô lâu, không lâu sau, đoạn bạch cốt cuối cùng bị đánh vỡ, tất cả khô lâu bị mọi người tiêu diệt sạch sẽ

Tuyết lang nhân hưng phấn kêu gào, mặc dù bọn họ có hơn ba trăm người chết dưới tay khô lâu, nhưng giây phút này, bọn họ còn sống sót, thanh âm tràn ngập sự vui sướng

Ánh mắt Tiểu Ân chuyển xuống phía dưới, vô thanh vô thức tới bên cạnh tên hắc quỷ pháp sư đã chết

Mũi chân hắn nhẹ nhàng đẩy, vòng tay của hắc quỷ pháp sư cứ như thế bị hắn đoạt đi. Tiểu Ân cũng không thèm nhìn xem bên trong có thứ gì, cứ thế bỏ vào trong túi

Động tác của hắn cực kín đáo, đặc biệt ở cục diện không có ai không chế, càng không có ai để ý tới hành tung của hắn

Cho nên khi hắn lấy được đồ vật đó, hắn chậm rãi rời đi, không có ai phát hiện động tác của hắn

-Cộp, cộp, cộp....

Tiếng vó ngựa chọt vang lên, cắt đứt tiếng hoan hô của tuyết lang nhân

Ở xa, Parker nhìn thấy đám khô lâu đã bị tiêu diệt, lập tức hạ lệnh tiến công, ba trăm thiết kỵ hợp thành một trận hình công kích hoàn mỹ, từ xa uy hiếp bộ lạc tuyết lang nhân

Phản ứng của tuyết lang nhân cực kỳ mau lẹ, có lẽ do quen với những nguy cơ trên đại thảo nguyên, nên bọn họ đã hình thành nên thói quen chiến đấu trong tình huống bất ngờ, cho nên chỉ hỗn loạn một lúc, những người này đã lập thành đội hình

Mặc dù giờ phút này, lực lượng của tuyết lang nhân đã kém hơn lúc ban đầu rất nhiều, đặc biệt là những nam nhân cường tráng tuyết lang nhân chạy trốn đầu tiên, mới chỉ quay về được một nửa, còn có một bộ phận bị hù dọa sợ tới vỡ mật, bị mất mạng khi chạy trốn, hoặc đã sớm không còn tung tích nữa

Nhưng mà vẫn còn mấy trăm danh tuyết lang nhân cường tráng có vũ khí trong tay, trong thời gian cực ngắn đã xếp thành một bức tường người. Từ động tác của bọn họ, có thể thấy được, những người này đều là những chiến sỹ đã trải qua huấn luyện

Ở phía sau những người này là những lão nhân già cả, phụ nữ và trẻ con, trên mặt bọn họ mặc dù hoảng sợ nhưng phần lớn vẫn cầm binh khí trên tay

Trong mắt mỗi cá nhân lộ ra vẻ điên cuồng và cứng cỏi, ngay cả khi đối mặt với tổ hợp ba trăm thiết kỵ có huấn luyện, bọn họ cũng không hề sợ hãi

Quả thật, sau khi đánh bại đám khô lâu kinh khủng, trong khoảng thời gian ngắn, tuyết lang nhân đã không còn viện thủ nữa

Cùng lúc đó, tên tát mãn hóa thân thành sư tử chợt rống to một tiếng, hấn xoay người, ánh mắt lạnh như băng nhìn Tiểu Ân ở bên cạnh màn sương đen

Hắn đã nhìn ra, trong đám người này, Tiểu Ân mới là thủ lĩnh chân chính. Chỉ cần có thể đánh chết hắn, như vậy những người khác sẽ không còn can đảm để tấn công

Nhưng có thể đánh chết được ma pháp sư kỳ dị này hay không, hắn không có một chút nắm chắc

Tiểu Ân mỉm cười, thân hình cử động, trong nháy mắt, tốc độ của hắn tăng lên cực hạn. Chỉ trong chớp mắt đã tới bên cạnh sư tử, ánh sáng sắc bén chợt lóe lên, chém mạnh một kiếm vào thân thể của sư tử

Một kiếm của Tiểu Ân không hề hoa mỹ, thuần túy chỉ dựa vào tốc độ hơn người và lực lượng của bản thân. Nếu như gặp phải cường giả có vũ kỹ cao minh, tự nhiên bọn họ có vô số phương pháp để hóa giải, nhưng đối với ma pháp sư và tát mãn không tinh thông vũ kỹ thì loại hình công kích này thường dẫn tới những hiệu quả kỳ lạ, một trăm phần trăm đánh trúng mục tiêu

Nhưng mà khoe miệng Tiểu Ân không còn tươi cười nữa, hắn lập tức phát giác có điểm không đúng, một kiếm này của hắn dường như chém phải một hòn đá cứng rắn. Một cỗ lực lượng bắn ngược lại, thiếu chút nữa khiến đại kiếm bắn ra khỏi tay hắn

Tiểu Ân quyết định thật nhanh, thu kiếm lùi về, lập tức bay lên, rời xa đầu tát mãn sư tử

Tiểu Ân nhìn lại tát mãn hóa thân thành sư tử, thì thấy đầu sư tử đó không thêm để ý, cử động thân thể một chút, một kiếm vừa rồi chém trúng nó, chẳng qua chỉ để lại được một dấu vết mà thôi

Đối với thân thể cao lớn của ma thú sư tử, dấu vết đó chẳng khác nào móng tay của nữ nhân cào vào người nam nhân, căn bản không để lại tổn thương gì cả

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, thu hồi đại kiếm lại trong vòng cổ. Thứ đồ chơi này rất có hiệu quả đối với những ma pháp sư dưới cấp bậc đại ma pháp sư, nhưng đối với tát mãn hóa thân thành ma thú thì nó trở thành vật trời buộc

Một khi tát mãn có năng lực hóa thân thành ma thú, thân thể của bọn họ trở nên cứng rắn không dưới ma thú chút nào. Có thể tạo thành thương tổn cho bọn họ, chỉ có ma pháp cường đại, hoặc ma thú cường đại hơn

Tát mãn sư tử xem thường lắc đầu, ánh mắt khinh miệt nhìn Tiểu Ân, dường như dùng ánh mắt để khiêu chiến Tiểu Ân

Tiểu Ân không nhịn được cười nói:

-Lai An, hấn giao cho người, chơi đùa với hấn đi

-Vâng, thưa sư phụ

Lai An hô to một tiếng, bay lên không trung

Ánh mắt tát mãn sư tử ngưng tụ lại, hấn nhìn về mặt ung dung của Carter, trong lòng không khỏi kêu khổ, có thể bay lên trời, ít nhất đều là nhất tinh ma pháp sư, hiện giờ đối phương có bốn pháp sư, mà bọn họ người lợi hại nhất là hắc quý pháp sư thì đã chết, cứ thế này thì nhiệm vụ bảo hộ bộ lạc không cách nào hoàn thành được

Hắn đột nhiên huýt một tiếng sáo dài, vô số cơ lốc nhỏ xuất hiện quanh người hắn, hợp lại với nhau, lao về phía Lai An

Tốc độ của ma pháp cực nhanh, phạm vi lại không nhỏ, Lai An chỉ kịp thêm cho mình ma pháp phòng hộ, thì đã bị đạo gió lốc cuốn lấy

Nhưng Lai An không kích động, thân hình của hắn linh hoạt vô cùng, trên không trung bay lượn như người chim, nhảy múa trong cơn lốc của đối phương, sau đó đột nhiên thoát ra

Đương nhiên, đó là do ma pháp phòng hộ trên người hắn, do có nó, nên hắn mới có tiền vốn để đối kháng, nếu không sớm bị lốc xoáy làm cho choáng váng đầu óc, sao còn có thể bay ra được

Hai mắt Tiểu Ân sáng ngời, bình thường Lai An không nói gì, nhưng khi luyện tập, hắn lại là người khắc khổ nhất. Mà hắn tôn sùng nhất là ma pháp Phong Tường Thuật, nên đã luyện nó tới mức xuất thần nhập hóa, cho nên giờ phút này mới có thể thoát được khỏi cơn lốc

Trên trời, Kim chột quát lên một tiếng, mọi người ngẩng đầu nhìn thì thấy vị hắc quỷ pháp sư đang bỏ chạy về phía bắc, nhìn bộ dạng của hắn, xem ra đã đánh mất niềm tin chiến thắng

Kim hô to đuổi theo, nhưng có một đạo bóng đen to lớn còn nhanh hơn hắn, xa xa truyền đến một tiếng kêu thê lương thảm thiết, sau đó ba bóng đen hạ xuống dưới

Tát mẫn sư tử nhìn cảnh đó thì thấy hãi hùng khiếp vía, bóng đen khổng lồ đó là gì? Nhìn qua thì nó giống một con ma thú, hơn nữa còn là một ma thú phi thường lợi hại

Trong đầu hắn hiện lên một vài ý niệm, chẳng lẽ đại tát mẫn của bộ tộc thanh lang tự mình ra tay sao?

Ý niệm này một khi xuất hiện, hắn không có suy nghĩ gì nữa, liếc mắt nhìn ánh mắt cuồng nhiệt của đám người tuyết lang nhân, hắn thở dài một tiếng, quyết định rất nhanh, xoay người bỏ trốn

Nhưng Lai An sao có thể bỏ qua, mấy ma pháp nhanh như chớp phát ra từ tay hắn, mỗi lần công kích khiến lam quang trên người tát mẫn sư tử ảm đạm đi

Nhưng tát mẫn sư tử không có ý định hoàn thủ, xác định rõ phương hướng để bỏ chạy. Ở phía sau, Lai An đuổi theo. Tiểu Ân khê lắc đầu, tâm tử của kẻ này không kém, hắn lựa chọn bỏ trốn theo hướng Hắc Toàn Phong vừa xuất hiện

Có lẽ hắn tưởng rằng nếu Hắc Toàn Phong đã xuất hiện, thì ở nơi đó sẽ không có mai phục, nhưng hắn không nghĩ tới, huynh muội Đức Lỗ Phu vẫn ở chỗ đó chờ đại giá của hắn quang lâm

Parker rống lên một tiếng, sắc mặt của ba trăm danh thiết kỵ ửng hồng, mắt lộ sát khí. Hắn ra lệnh một tiếng, ba trăm danh thiết kỵ bắt đầu phát động khúc nhạc tử vong

Tuyết lang nhân ở phía đối diện, sau khi thấy hắc quỷ pháp sư và tát mẫn sư tử bỏ trốn, tâm đã nguôi lạnh, vốn đầu khí đang dâng cao chợt hạ thấp tới cực điểm

Những người sống trên thảo nguyên biết trong quân đội có pháp sư trợ giúp đại biểu cho điều gì

Mặc dù nhân số trong bộ lạc đông hơn, nhưng thực lực bên đối phương biểu hiện ra, diệt trừ bọn họ tới ba lần, cũng thừa đủ

Có một số việc, không phải chỉ dựa vào dũng khí và nghị lực là có thể thay đổi, thực lực đôi bên quá chênh lệch, thì dùng thủ đoạn gì cũng đều vô dụng

Trong giây phút này, trong mắt bọn họ, Tiểu Ân và Carter còn đáng sợ hơn cả mười năm trước.

Tiểu Ân khê gật đầu với Carter. Vốn đã nóng lòng Carter lập tức ra tay, những ma pháp cấp hai lập tức đổ xuống đầu tuyết lang nhân

Đám người Parker lao tới, một cuộc giết hại chính thức bắt đầu.

151. Chương 38: Thử Sát Lục Kết Giới

Nếu như đôi bên không có ma pháp sư và tát mẫn trợ chiến, tự nhiên phải dựa vào thực lực chính thức của đôi bên để liều mạng. Nhưng giờ phút này, phe mình có ma pháp sư, bọn Parker tự nhiên sẽ không liều mạng

Thuần thực điều khiển ngựa bao vây tuyết lang nhân, nhưng lại không chính thức tiếp xúc với bọn họ

Ở giữa không trung, Carter liên tục thi triển ma pháp để công kích

Trận hình của tuyết lang nhân tương đối lớn, đối với ma pháp sư mà nói, không nghi ngờ gì là một bia ngắm vô cùng tốt

Toàn Phong Thuật tạo ra lốc xoáy bao phủ ba mươi thước vuông, dưới sự điều khiển của ma pháp sư, những nơi mà lốc xoáy đi qua đều bị nó cuốn sạch vào trong

Trừ ma pháp này ra, ma pháp có phạm vi công kích lớn lại càng nhiều không đếm xuể, đối với một người bình thường, một khi có ma pháp sư gia nhập chiến tranh, bọn họ có rất ít cơ hội để thủ thắng

Không thể không nói, trên cơ bản tất cả ma pháp sư đều vô cùng yêu thích ma pháp phong hệ.

Không phải là do ma pháp phong hệ có uy lực to lớn mà bởi vì, chỉ có nắm giữ thuần thực ma pháp phong hệ, mới có thể tự do bay lượn được trên bầu trời

Trong tay Carter, ma pháp phong hệ Toàn Phong Thuật được hắn điều khiển như có tính mạng

Lốc xoáy như có tính mạng, chuyên môn đảo qua những nơi đông người, cuốn đám tuyết lang nhân đang sống sờ sờ vào trong

Trong mắt tất cả tuyết lang nhân lộ ra thần sắc tuyệt vọng

Gặp phải khô lâu, mặc dù bọn họ hết sức sợ hãi, nhưng đồng tâm hiệp lực lại vẫn có thể tiêu diệt được đám khô lâu đó, nhưng gặp phải ma pháp sư làm phép trên không trung, bọn họ không có năng lực gì để ngăn cản

Vài tên cung tiễn thủ mở cung ra, những mũi tên lợi hại bay lên không trung, nhưng những mũi tên đó chưa tới người Carter đã hết lực, rơi xuống đất

Đối phó với ma pháp sư trên không trung, trừ khi có ma cung thủ có ma pháp cung, hoặc cự nỗ khổng lồ, nếu không chiến sỹ bình thường căn bản không uy hiếp được sự an toàn của bọn họ

Sau Toàn Phong Thuật là Mông Lung Thuật, khiến phạm vi xung quanh đám người tuyết lang nhân biến thành một mảnh sương trắng

Sau đó, một đám hỏa cầu phát ra, mặc dù uy lực của ma pháp này không bằng Toàn Phong Thuật, nhưng lại mang tới sự sợ hãi rõ ràng hơn

Rất nhanh, dũng khí có được khi chiến thắng khô lâu lại một lần nữa biến mất

Lúc này đây, cho dù những lão tuyết lang nhân thân kinh bách chiến cũng mất đi niềm tin chiến thắng, bọn họ không nhìn thấy tia hy vọng chiến thắng nào cả

Cuối cùng, hơn mười lang nhân ở bên ngoài liếc mắt nhìn nhau một cái. Bọn họ không tụ tập cùng nhau mà phân tán ra để tránh bị ma pháp từ trên trời đánh trúng cùng một lúc

Nhưng động tác của bọn họ cũng không mang tới cơ hội chiến thắng cho bọn họ, bởi vì đám người Parker không phải thực sự khoan tay đứng nhìn

Khi chiến sỹ tuyết lang nhân đoàn kết lại một chỗ, bọn họ cũng không dây dưa, nhưng một khi xuất hiện chiến sỹ đơn độc, đám kỵ binh giống như ruồi thấy mật ngọt lao vào xâu xé

Tiểu Ân bay lên trời cao, yên lặng quan sát tình huống chiến đấu phía dưới, đồng thời cảm ứng thấy có vô số năng lượng sát lục từ phía dưới dâng lên

Lần đầu tiên trên thế giới này, hắn chứng kiến sự phối hợp chiến đấu giữa ma pháp sư và chiến sỹ

Thực lực của Carter chẳng qua chỉ là một nhất tinh ma pháp sư, nhưng khi hắn phối hợp với ba trăm thiết kỵ đã đánh giết bộ lạc hơn nghìn người tới nỗi không có lực hoàn thủ

Những người này tụ lại cùng một chỗ, không nghi ngờ gì trở thành mục tiêu công kích cố định của ma pháp sư. Nhưng một khi tách ra, ngay cả khi Carter không ra tay, thì với lực lượng của một cá nhân đơn độc, sao có thể chống lại ba trăm kỵ sỹ của Parker

Trong khoảng thời gian ngắn, tuyết lang nhân lâm vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan. Người của bọn họ nhanh chóng giảm xuống, dù là ai cũng biết được vận mệnh cuối cùng của bọn họ

Một lát sau, xa xa có vài bóng người bay tới, Kim, Lai An và Hắc Toàn Phong đã thuận lợi trở về

Phi thiên hắc giáp tích gập gù đặc ý bay tới bên cạnh Tiểu Ân, giống như một con chó lập được công lao muốn lấy lòng chủ nhân

Trong miệng nó đầm đìa máu tươi, không cần hỏi cũng biết máu tươi đó tới từ nơi nào

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng vuốt ve cái đầu của nó

Hắc Toàn Phong híp mắt, lộ ra bộ dáng hưởng thụ, kỳ thật Tiểu Ân rất hoài nghi, chỉ với lớp giáp dày trên người nó, có thực sự cảm nhận được sự vuốt ve của hắn hay không

Kim, Lai An hơi khom người với Tiểu Ân, lập tức thi triển ma pháp không ngừng đánh xuống phía dưới, tạo thành thương tổn cực lớn đối với tuyết lang nhân

Một lão nhân mở miệng, lớn tiếng kêu gọi

Sau tiếng kêu của lão, tuyết lang nhân dứt khoát giải tán, bọn họ hướng về phía mục trường, thả ra toàn bộ trâu bò và ngựa

Trên đại thảo nguyên, gia súc là vận mệnh của mọi người, cuộc sống tốt hay dở đều trong cậy vào sự cường tráng của gia súc

Nhưng lúc này bọn họ bất chấp tất cả, giờ phút này chỉ cần có thể cứu được tính mạng, như vậy hy sinh tất cả cũng đáng giá

Một đạo Tật Phong Thuật phá không lao tới, lão nhân đang la hét lão đảo ngã xuống. Trên cổ lão còn đọng lại một vết thương, thân thể khẽ lay động, sau đó nặng nề ngã xuống đất. Lão nhân chết nhưng không nhắm được mắt, trong mắt lộ ra vẻ bi thương và không nỡ

Lai An vừa ra tay liền giết chết đầu lĩnh tuyết lang nhân. Đối với lão nhân đã tử vong, căn bản hắn không có hứng thú, lại một lần nữa thi triển ra vô số ma pháp về những nơi đông người

Kim ra tay không hề thua kém so với Lai An, ngày thường hai người rất trung thực nhưng giờ phút này lại giống như quỷ thần không thương tiếc tính mạng của những người phía dưới, tận tình thi triển ma pháp

Phảng phất ở phía dưới bọn họ, không phải là đám người đang sống, mà là một đồng mô hình, không có cách nào khiến trong lòng hai người gợn sóng

Ánh mắt Tiểu Ân lộ ra sự thần nhiên. Mặc dù hắn không ra tay, nhưng cũng không ngăn cản, chẳng qua đặt mình ra bên ngoài, áp trận cho bọn họ

Một đám tuyết lang nhân may mắn sống sót lao được ra ngoài, liền chạy ra bốn hướng, bọn họ không có ý định giết địch nhân, chỉ hy vọng mình có thể chạy thoát được

Tới giây phút này, đối mặt với tuyết lang nhân đã mất đi đầu chí, cuối cùng Parker hạ lệnh, toàn lực giết hại địch nhân

Ba trăm thiết kỵ chia làm mười tiểu đội, phân tán ra các nơi tận tình chém giết địch nhân, bọn họ không hề gặp phải sự kháng cự gì cả. Bởi vì một khi xuất hiện sự kháng cự, ba vị ma pháp sư trên không trung sẽ không lưu tình, giải quyết ngay đối thủ khó chơi

Khắp nơi vang lên những tiếng kêu tuyệt vọng thảm thiết, nhưng đây là chiến trường, không có bất cứ sự thương xót nào trên chiến trường cả

Hai bóng người từ xa bay tới. Đúng là huynh muội Đức Lỗ Phu

Tiểu Ân nhìn về phía bọn họ, chỉ thấy Đức Lỗ Phu hơi khom người nói:

-Sư phụ, vị tát mãn kia đã chết. Ba người chúng con liên thủ đánh gục hắn

Mary nhìn sự bừa bãi ở phía dưới, trong mắt nàng hiện lên một tia không đành lòng nói:

-Sư phụ, chúng con có cần ra tay không?

-Không cần

Tiểu Ân nhẹ nhàng lay đầu nói:

-Thắng bại đã định, tiếp tục ra tay chỉ là giết hại, các người ra tay hay không không còn quan trọng nữa

Mary dường như thở phào một hơi, rõ ràng nàng không có chút hứng thú nào đối với sự giết hại này cả.

Chậm rãi, Carter về tới bên cạnh Tiểu Ân, mặc dù hô hấp của hắn có phần dồn dập, nhưng trong mắt của hắn lại lộ ra thần thái hưng phấn

Tiểu Ân nhìn hắn một cái nói:

-Người ra tay không có khổng chế, may là chỉ gặp phải người bình thường, nếu như gặp phải tát mãn và pháp sư cùng cấp, người nằm xuống bây giờ chắc chắn là người

Sắc mặt Carter ửng đỏ, gật đầu mạnh với Tiểu Ân một cái, nói:

-Sư phụ, đệ tử nhìn thấy tuyết lang nhân, nhện không được muốn giết sạch bọn họ, cho nên không khổng chế được, mong người thứ lỗi. Sau này đệ tử nhất định sẽ chú ý, không để xảy ra chuyện như thế này nữa

-Giết sạch bọn họ?

Tiểu Ân khẽ cau mày, không thể tưởng tượng được hắn lại giống với Kim và Lai An có sát khí lớn như vậy

-Vâng

Carter cắn giận nói:

-Sư phụ, tổ phụ của con và mẫu thân chết dưới tay tuyết lang nhân, cha của con cũng vì vậy mà trọng thương, cho nên mười năm trước đã qua đời, nếu có khả năng, con thật sự muốn giết sạch đám tuyết lang nhân hung tàn đó

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân khẽ nhíu lên, mặc dù hắn hiểu được tính của mấy đệ tử, nhưng đối với thân thể của bọn họ lại không hiểu rõ

Dường như nhìn ra ý của Tiểu Ân, Carter không hề giấu giếm, kể lại chuyện của mình

Cha mẹ hắn đều là loài người, hơn nữa còn định cư ở gần biên cảnh

Biên cảnh trên thảo nguyên tự nhiên không phân biệt rõ ràng, binh lính đôi bên thường tới địa bàn của đối phương tiến hành giết hại và cướp bóc

Một nhà của Carter vì vậy mà chết trong tay tuyết lang nhân, phụ thân của hắn may mắn chạy thoát, sau đó mới định cư ở trong thành thị có ma pháp

Mặc dù hắn xảo hợp trở thành ma pháp học đồ, nhưng mười năm trước phụ thân của hắn đã chết

Khi Carter kể xong, hắn vẫn chưa hết giận dữ nói:

-Kim và Lai có kinh nghiệm không khác gì con mấy, tất cả loài người ở gần biên cảnh đều hận tuyết lang nhân thấu xương, chỉ cần có thể, đều không bỏ qua cho chúng

Tiểu Ân nhẹ nhàng thở dài một tiếng, hắn vỗ vai Carter, không còn so đo hành vi của bọn họ. Quả thật, tuyết lang nhân đã giết hại rất nhiều cư dân ở biên cảnh của đế quốc Lang Nhân, mặt khác tuyết lang nhân bị bộ tộc thanh lang giết chết cũng nhiều không đếm xuể.

Daier và Matthew vì tranh đoạt tước vị hầu tước, mỗi người đều tiêu diệt cả một bộ lạc trung hình của tuyết lang nhân

Hơn nữa trên đường đi, vì để giết người diệt khẩu, số lượng tuyết lang nhân chết trên tay bọn họ cũng phải lên tới mấy ngàn người

Cừu hận của đôi bên đã không còn là ân oán cá nhân nữa, mà là vì đất đai, vì sinh tồn. Đối với mỗi bên mà nói, không có bên nào đúng và sai cả, chẳng qua chỉ có thể nhìn vào bên chiến thắng cuối cùng mà thôi

Tất nhiên, những lời này mà nói với người trong cuộc cũng không có nhiều tác dụng. Mà Tiểu Ân cũng không có kiên nhẫn để giải thích chi tiết cho mấy tên đệ tử

Dù sao hẳn cũng không quen tuyết lang nhân, mặc cho bọn họ đi báo thù

Rất lâu sau, đám người Parker mới từ trong thắng lợi trở về. Ba trăm thiết kỵ giết chết tuyết lang nhân đông hơn mình gấp mấy lần, trong mắt bọn họ tràn ngập sự khát máu, ngoài hai trăm người chạy thoát ra, từ hôm nay bộ lạc tuyết lang nhân này hoàn toàn biến mất

Parker mang mọi người trở lại doanh trại để tìm kiếm, không mất nhiều thời gian, bọn họ đã tìm thấy lá cờ đại biểu cho sự truyền thừa của bộ lạc tuyết lang nhân

Trong những bộ lạc tuyết lang nhân, chỉ có những tiểu bộ lạc có hơn trăm người mới có tư cách tới vương đình của tuyết lang nhân để lấy lá cờ truyền thừa. Vì vậy bộ lạc có hơn trăm thành viên là có thể có lá cờ truyền thừa của bộ lạc

Giờ phút này, Parker tìm được bốn lá cờ, trong đó có một lá cờ đại biểu cho bộ lạc trung hình, ba lá còn lại đại biểu cho bộ lạc tiểu hình

Điều này nói lên, trong bộ lạc có hơn nghìn người, bao gồm một bộ lạc trung hình và ba bộ lạc tiểu hình

Sửa sang lại một chút, Parker đem hỏa thiêu tất cả những gì không mang theo được, sau đó dẫn bộ đội rời xa nơi này

Nhưng bọn họ không đốt thi thể của tuyết lang nhân, mà vứt bỏ những thi thể đó ở nơi hoang dã

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi tại sao bọn họ lại làm như vậy, Parker trả lời rất dứt khoát, những tuyết lang nhân đó đều là những chiến sỹ anh dũng, sự thể hiện của bọn họ khi đối mặt với đám khô lâu đã thu được sự tôn trọng của đám người Parker

Cho nên dựa theo quy củ, không thể tiến hành hỏa táng bọn họ

Tiểu Ân khẽ cau mày, hỏi:

-Không tiến hành hỏa táng, chẳng lẽ lại nhặt xác tuyết lang nhân?

-Tất nhiên là không

Parker dở khóc dở cười nói:

-Tiểu Ân các hạ, những người này sau khi chết đi sẽ tiến vào bụng lang thần, tinh thần của bọn họ sẽ tồn tại với lang thần

-Lang thần?

Trong lòng Tiểu Ân động, đột nhiên ngẩng đầu lên hỏi:

-Trong thảo nguyên có sói hoang?

-Đúng

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Parker, lúc này Tiểu Ân mới hiểu được, nguyên vứt bỏ những thi thể này lại là để cho bầy sói trên thảo nguyên no bụng. Nhưng nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Parker, dường như không phải trào phúng

Hơi cười khở một tiếng, từ khi đi tới đế quốc Lang Nhân, mặc dù có được một vài bằng hữu, thu được mấy học đồ, nhưng Tiểu Ân phát hiện, quan niệm giữa mình và bọn họ có sự khác biệt lớn

Có lẽ, đây là do lực lượng truyền thống

Vội vã chạy về, hai ngày sau bọn họ gặp lại đám kỵ binh của gia tộc Stanco. Kỵ sỹ Evan nhìn qua có vẻ mệt mỏi, nhìn đoàn người Parker có chút hao tổn liền vui vẻ mỉm cười tiến lên hỏi thăm

Parker không chút khách khí lấy ra bốn lá cờ và thủ cấp của tên tát mãn sư tử

Còn thủ cấp của hai tên hắc quỷ pháp sư, do có sự can thiệp của Tiểu Ân nên bọn họ không lấy đi, mà thiêu hủy trong trận hỏa thiêu

Nhưng dù không có thủ cấp của hắc quỷ pháp sư, những gì Parker lấy ra cũng đủ để khiến bất cứ ai phải rung động

Đặc biệt khi nhìn thấy thủ cấp của tên tát mãn sư tử, khuôn mặt của Evan không che dấu nổi sự kinh ngạc

Hắn đã tận mắt thấy sự lợi hại của tên tát mãn sư tử, ngay cả tát mãn lợi hại nhất của gia tộc bá tước Stanco cũng không phải là đối thủ, cuối cùng phải chạy trốn

Nhưng đoàn người Parker, chẳng những tiêu diệt được bộ lạc tuyết lang nhân kia, cướp đoạt được lá cờ truyền thừa, nhân tiện còn giải quyết luôn tên tát mãn sư tử

Để làm được chuyện này cần phải có thực lực như thế nào, trong khoảng thời gian ngắn, sắc mặt của Evan lúc đỏ lúc trắng, thì thào không dám nói tiếp nữa

Parker ngẩng đầu ưỡn ngực, mang theo thủ hạ nghênh ngang đi qua trước mặt những người này

Bụi đất bay lên thổi vào mặt bọn họ, nhưng từ đầu tới cuối, tất cả chiến sỹ của bá tước đều nhẫn nại, không người nào dám gây chuyện sinh sự. Ngay cả vị tát mãn có thể hóa thân thành quái thú cũng chăm chú nhìn vào thủ cấp của tát mãn sư tử, không dám phát ra âm thanh bất mãn nào

Rời xa đoàn người, Parker lên tiếng cười dài, trong tiếng cười không dấu được sự đắc ý

Có thể khiến cho gia tộc Stanco kinh ngạc, đối với bọn hắn mà nói, không nghi ngờ gì là chuyện vui vẻ nhất. Tiểu Ân đưa bọn họ về biên cảnh của tòa thành tiếp viện, sau đó nói:

-Parker, chúng ta chia tay ở chỗ này

Parker thất kinh vội vàng nói:

-Tiểu Ân các hạ, ngài nói gì? Chẳng lẽ ngài không định tiến vào phương bắc đại thảo nguyên nữa sao?

Tiểu Ân ung dung cười nói:

-Parker, người nói thật cho ta nghe, nếu chúng ta tiến vào một lần nữa, liệu còn cơ hội thu hoạch như lần này nữa không?

Parker chăm chú cân nhắc trong chốc lát, lắc đầu nói:

-Không có khả năng

Sau lần lục soát trong doanh trại của bộ lạc tuyết lang nhân, tìm được bốn lá cờ, hắn biết tuyết lang nhân ở phương bắc đại thảo nguyên đang hợp lại với nhau, hơn nữa còn thối lui về phía sau vương đình

Mệnh lệnh này chắc do cao tăng của tuyết lang nhân quyết định, cho nên mới có chiến tranh tát mãn thủ hộ, hơn nữa điểm chính yếu là, tìm kiếm trên đại thảo nguyên mấy ngày mới thấy được một bộ lạc, còn đâu chẳng gặp được ai

Cho nên nói, cả thảo nguyên chắc chắn đã trống rỗng, dù đại bộ đội của bọn họ lần nữa tìm kiếm, chỉ sợ khó tìm được mục tiêu đánh một trận

Tiểu Ân hơi cười nói:

-Nếu đã biết không có khả năng, vậy cần gì phải đi nữa?

Parker lắc đầu nói:

-Kỳ thật, trải qua trận chiến này, số lượng lá cờ truyền thừa kiếm được đủ khiến chúng tôi hài lòng, cho nên dù có không tiến vào nữa, cũng không có người nào dám cười nhạo hầu tước đại nhân

-Tốt

Tiểu Ân tán thưởng nói:

-Hiếu được đạo lý biết tiến biết lui, không mù quáng làm việc, cuồng vọng tự đại. Người hoàn toàn có tư cách làm phó cho Daier

Gật đầu một cái, Tiểu Ân vỗ vào người chiến mã, thân thể giống như không có chút sức nặng, từ từ bay lên

Kim và Lai An cùng tiến lên, mạnh mẽ ôm lấy Parker, sau đó rời đi

Parker và ba trăm kỵ sỹ xuống ngựa, cung kính hành lễ, cho đến khi không nhìn thấy bóng dáng của Tiểu Ân mới lần nữa lên ngựa, tiến vào trong tòa thành tiếp viện

Tiểu Ân ẩn vào trong tầng mây, cùng Hắc Toàn Phong và huynh đệ Đức Lỗ phu hợp lại, tiếp tục tiến vào đại thảo nguyên phương bắc

Trải qua lần giao thủ trước, Tiểu Ân phát hiện, nếu cứ tiếp tục như thế này, đối với sự phát triển của mọi người chắc chắn sẽ thu được những lợi ích không thể tưởng tượng được

Đặc biệt là Kim, khi giao đấu ma pháp, luôn rất chặt chẽ, dù là ma pháp phòng hộ hay ma pháp công kích đều biểu hiện hết sức hoàn mỹ, có thể nói là phát huy được hết. Hơn nữa điểm chủ yếu là, khi hắc liên hợp cùng Hắc Toàn Phong truy đuổi, dường như hắc có điều giác ngộ, vô thanh vô thức tiến vào cảnh giới huyền diệu

Đó là dấu hiệu đột phá cực hạn, nhất thời khiến Tiểu Ân vui mừng khôn xiết

Nhưng từ điều này, Tiểu Ân biết được, muốn phát huy hết một trăm phần trăm thực lực, vậy những trận chiến sinh tử không thể thiếu

Sống sót trên chiến trường mới có cơ hội tăng thực lực lên cao trong thời gian ngắn

Bay nửa ngày, sau khi rời xa tòa thành tiếp tế ở biên cảnh, Tiểu Ân nhìn sắc trời một lúc, sau đó hạ lệnh dựng trại nghỉ ngơi

Đội đám người Kim chuẩn bị thỏa đáng, Tiểu Ân không lập tức nghỉ ngơi mà kêu bọn họ lại, điều tra lại quá trình giao chiến với tất mẫn sự tử và hắc quỷ pháp sư mấy ngày trước

Nhắc tới pháp thuật vong linh hệ quỷ dị khó lường của hắc quỷ pháp sư, mọi người lại thấy như mới, đặc biệt là ma pháp kinh khủng của hắc, khiến người khác khó có thể quên được

Đương nhiên, cùng mấy người đó tiến hành chiến đấu sinh tử, bọn Kim thu được nhiều cảm xúc. Mọi người tiến hành phân tích nghiên cứu lại cuộc chiến đấu vừa rồi

Mặc dù bình thường bọn họ cũng thường mô phỏng chiến đấu, nhưng mô phỏng không thể nào so sánh được với những cuộc chiến đấu sinh tử. Mỗi cá nhân kịch liệt thảo luận với nhau, thu được những lợi ích không nhỏ

Tiểu Ân chờ bọn họ thảo luận xong, mới lên tiếng, hơn nữa chỉ ra thiếu sót của mọi người

Kỳ thực khuyết điểm lớn nhất của bọn họ chính là việc sử dụng ma pháp cấp ba, tiêu hao thời gian tương đối nhiều. Nhưng chuyện này cần phải dùng nhiều thời gian luyện tập mới có thể nâng cao được

Dưới tình huống không có Nhất Hào, ngay cả Tiểu Ân cũng không có biện pháp tốc hành

Nhưng cuối cùng Tiểu Ân lấy ra hoàng kim kết giới, và tam khối năng lượng lấy được của Harrison

Mọi người không hẹn cùng hoan hô, trong mắt rạng rỡ ánh sáng. Trong lòng mọi người tràn ngập chờ mong phương pháp tu luyện thân kỳ này

Tiểu Ân mở hoàng kim kết giới, nói:

-Lần này ta sử dụng năng lượng tinh thạch trung cấp đủ để duy trì trong vòng mười mấy giờ. Nhưng theo quy định cũ, ta chỉ cho các người sáu giờ, nhanh đi tập luyện đi

Đám người Kim không dám chậm trễ, ngay cả Hắc Toàn Phong cũng rời khỏi Tiểu Ân, chạy vào hoàng kim kết giới bắt đầu hấp thu năng lượng ngoại giới

Tiểu Ân mỉm cười, vuốt ve vòng cổ, bố trí bầy ma pháp ở xung quanh, sau đó tiến vào lều vải của mình

Bên ngoài lều vải không chỉ bố trí bầy ma pháp, còn có ruồi máy giám sát phương viên mười dặm Cũng may đại thảo nguyên ít ai lui tới, hơn nữa vương đình tuyết lang nhân quyết định lui về, trong chiến khu lại càng không có bóng người

Cho nên đám người Tiểu Ân mới yên tâm nghỉ ngơi ở chỗ này, cơ bản trong vòng mấy giờ khó bị người khác quấy rầy

Vào trong lều vải của mình, Tiểu Ân biết, hắn có sáu giờ để tu luyện hoặc nghiên cứu ma pháp

Mặc dù không thể so sánh với thời gian ở trong ma pháp động, nhưng ở trong hoàn cảnh này cũng không tồi rồi

Đầu tiên hắn lấy ra đạo cụ sát lục, tinh thần ý thức đảo qua, độ sáng bên trong đã đạt tới một nửa

Đôi mắt Tiểu Ân sáng ngời, đạt được độ sáng một nửa, thứ này miễn cưỡng đã có thể sử dụng

Tiểu Ân nhẹ nhàng bỏ đạo cụ sát lục vào bên người. Hắn quyết định, đợi đám người Kim tu luyện xong, sẽ cho bọn chúng nếm thử thứ này, xem hiệu quả của nó có thần kỳ như vị pháp sư vô danh kia nói không

Dựa theo phỏng đoán của hắn, nếu không hy sinh trên vạn người, căn bản đừng nghĩ tới việc đạt tới tình trạng như bây giờ. Nhưng không ngờ, lần này lại có thu hoạch lớn như vậy

Xem ra muốn sinh ra năng lượng sát lục, không chỉ cần giết chóc nhiều, mà khí sát lục còn phải bao gồm cảm giác kinh khủng mãnh liệt, như vậy mới có thể phát sinh hiệu quả cường đại nhất

Đặc biệt tên hắc quỷ pháp sư kia khi thi triển vong linh pháp thuật kinh khủng, không thể nghi ngờ gì đã kích thích nỗi sợ hãi của mọi người

Lấy ra một bộ vòng tay, kiểu hình của nó hoàn toàn khác so với vòng tay ở công quốc Louis, vòng tay Tiểu Ân chế tạo ra đơn sơ và không hoa mỹ

Nhưng Tiểu Ân cũng không vì thế mà vứt bỏ nó, đối với hắn mà nói, chỉ cần là thứ hữu dụng, vậy là đủ rồi

Vòng tay này kỳ thật là một đạo cụ ma pháp không gian, ngọc châu ở phía trên là ma hạch của ma thú

Tinh thần ý thức đảo qua ngọc châu, Tiểu Ân nhìn tấm thiết phiến ở phía trước nhiều hơn, lộ ra sự ngạc nhiên và cổ quái

Trong đó có một đồng đồ lộn xộn mà Tiểu Ân không biết tên. Bao gồm một ít xương trắng đã trải qua đặc chế

Nếu có người xem thường đồng xương trắng này, như vậy chắc chắn hắn sẽ hối hận không kịp

Do dự một chút, thu hồi những thứ không biết rõ lại vào trong vòng tay không gian, sau đó tinh thần ý thức của hắn quét qua tấm thiết phiến, rồi đeo mắt kính vào, tiến vào trong Nhất Hào không gian

Tiến vào Nhất Hào không gian, lập tức Tiểu Ân ra lệnh cho Nhất Hào phục chế lại nội dung trong tấm thiết phiến

Mấy lộ tuyến ma pháp rườm rà, phức tạp hiện ra trước mắt Tiểu Ân, nhưng lực chú ý của Tiểu Ân không tập trung vào lộ tuyến đồ mà tập trung vào những lời chú giải ở phía dưới

Một lát sau, khuôn mặt của Tiểu Ân nở một nụ cười vui vẻ

Thông qua chú giải ở bên cạnh, Tiểu Ân hiểu được tên hắc quỷ pháp sư tinh thông vong linh hệ thi triển ra những ma pháp gì

Ngoài tử khí bao phủ đáng sợ của vong linh pháp thuật ra, còn có vong linh ma pháp cấp hai, Kinh Lật Thuật

Đó là ma pháp thông qua âm thanh rống to ảnh hưởng tới những người xung quanh, khiến người khác lâm vào hôn mê trong thời gian ngắn. Pháp thuật này đối với cấp bậc pháp sư từ ma đạo sỹ trở xuống có những tác dụng nhất định, đương nhiên lực lượng tinh thần càng cao, lực ảnh hưởng càng thấp

Tương tự, thi triển ma pháp này, lực lượng tinh thần của người làm phép càng mạnh, hiệu quả phát huy ra càng cao

Nếu để ma đạo sỹ thi triển Kinh Lật Thuật, dù là đại ma pháp sư cũng bị ảnh hưởng lớn

Ngoài ma pháp này ra còn có ma pháp thường gặp nhất của vong linh pháp sư, Cốt Mâu Thuật

Mặc dù nó chỉ là ma pháp cấp một, chẳng qua chỉ sử dụng ma pháp nguyên tố tạo thành cốt mâu để tiến hành công kích. Nếu xét về mặt hiệu quả, uy lực của Cốt Mâu Thuật chưa chắc đã xuất sắc hơn Tật Phong Thuật

Nhưng, tên hắc quỷ pháp sư kia đã cải tiến ma pháp cấp một này

Hắn sử dụng Cốt Mâu Thuật không phải được tạo nên từ nguyên tố ma pháp, mà đem ma pháp nguyên tố bám vào một khối xương trắng thực sự. Những khối xương trắng đó đều được luyện chế bằng một phương pháp đặc thù, một khi chạm trúng cơ thể người, lập tức sẽ sinh ra vô số độc tính

Hễ bị loại chất độc này bám phải, không chết cũng mất đi năng lực chiến đấu trong thời gian ngắn

Cốt Mâu Thuật bám trên khối xương trắng, dù là lực sát thương trực tiếp hay tốc độ đều bị ảnh hưởng nhất định. Nhưng trải qua tiến hóa, khối xương trắng này có thể dễ dàng xuyên qua vòng phòng hộ ma pháp cấp năm

Thấy được những giải thích về ma pháp này, cả người Tiểu Ân nổi da gà

Tên hắc quỷ pháp sư này thực sự quá âm hiểm hèn hạ. Đúng là một tên tiểu nhân lòng dạ độc ác chân chính

Nếu như không phải Tiểu Ân phản ứng mau lẹ, dùng đại kiếm đẩy khối xương kia ra, thì giờ phút này người chết đã là hắn

Nhưng suy nghĩ một chút, Tiểu Ân thấy ma pháp này rất dùng được. Đặc biệt là khi đối phó với ma pháp phòng hộ từ cấp năm trở xuống, uy lực của nó còn to lớn hơn, hơn xa đại kiếm của mình

Bởi vì khi Tiểu Ân cầm đại kiếm trên tay, hễ là ma pháp sư không có vòng phòng hộ cấp năm, đều sẽ chú ý tới đại kiếm trên tay hắn. Nhưng đối với một khối xương, đặc biệt phía trên có ánh sáng ma pháp, đều tưởng đó là khối xương do ma pháp ngưng tụ thành, chỉ sợ có tới tám chín phần mười ma pháp sư không để ý tới

Nhẹ nhàng vuốt mồ hôi lạnh trên trán, trong lòng Tiểu Ân hạ quyết tâm, phải dùng thời gian ngắn nhất để nắm giữ ma pháp này

Nếu như không phát dương quang đại ma pháp âm hiểm này thì sẽ có lỗi với lương tâm của mình

Vong linh pháp thuật cuối cùng trên tám thiết phiến, tự nhiên là thuật triệu hoán khô lâu

Ma pháp Vong linh hệ cấp bốn, triệu hoán khô lâu: Sử dụng nguyên tố ma lực, tăng sức mạnh của khô lâu lên, sau đó triệu hồi chúng ra, theo ý chí của chủ nhân tiến hành công kích địch nhân, cho đến khi ma pháp nguyên tố tiêu hao hết thì thôi

Chuyện khiến Tiểu Ân cảm thấy ngoài ý muốn đó triệu hoán khô lâu này không phải là ma pháp cấp một mà là ma pháp vong linh hệ cấp bốn

Ma pháp cấp bốn, trong thế giới ma pháp cũng được xem là pháp thuật cường đại rồi

Ở thế kỷ hai mươi mốt, triệu hoán khô lâu bị xem là ma pháp rác rưởi nhất, nhưng trên thế giới này, cấp bậc của nó khiến người khác khó có thể tưởng tượng được

Nhưng khô lâu được triệu hoán ra quả thực có lực chiến đấu cường đại, đáng tiếc chúng nó không bay được, nếu không ngay cả khi đối mặt với ma pháp sư, chúng nó cũng tạo thành uy hiếp nhất định

Đúng lúc này, trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hắc quỷ pháp sư triệu hồi ra đều là những tuyệt lang nhân bình thường, nếu như hắn có thể tìm được một ít bộ xương của loài chim dũng mãnh, như vậy hiệu quả của thuật triệu hoán khô lâu này sẽ ra sao?

Vừa nghĩ tới tốc độ và lực lượng của khô lâu, cùng với đặc tính không biết sợ hãi và đau đớn, trong lòng Tiểu Ân không tìm được có chút mong chờ

Nếu có hơn mười khô lâu biết bay tiến hành truy kích ma pháp sư, thì đối với ma pháp sư mà nói, đó quả thực là một chuyện vô cùng đau đầu

Chỉ là muốn tìm được nhiều khô lâu như vậy cũng không phải là chuyện dễ dàng, hơn nữa mỗi khi ma lực tiêu hao hết, đám khô lâu sẽ tự động rời rã, hóa thành tro bụi, không thể nào sử dụng được nữa

Khẽ lắc đầu, trong lòng Tiểu Ân đã nhớ kỹ ma pháp này, sau đó ánh mắt của hắn tập trung vào ma pháp vong linh hệ cuối cùng

Đó là vong linh thuật cấp năm, tên là thi bạo

Tên như ý nghĩa, nó khiến thi thể nổ mạnh, tạo nên lực thương tổn mang tính hủy diệt

Ma pháp này hắn không thấy hắc quỷ pháp sư thi triển, không biết hắn không biết sử dụng, hay chưa kịp sử dụng đã bị Tiểu Ân chặn đầu

Nhưng nhìn vòng phòng hộ ma pháp của hắc quỷ pháp sư không ngăn được đại kiếm là đủ biết hắn không có vòng hộ ma pháp cấp năm

Nếu ma pháp vòng phòng hộ không phải cấp năm, như vậy khả năng hắn nắm giữ được ma pháp công kích cấp năm là cực thấp

Nhìn giới thiệu về thi bạo một lúc, sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi

Ma pháp này có thể nói là ma pháp cực kỳ âm độc, một khi nổ mạnh, sẽ biến thành vô số mảnh nhỏ, đánh sâu về bốn phương tám hướng

Phạm vi của thi bạo cực lớn, một thi thể của loài người có thể bao phủ khoảng hơn mười thước vuông. Trừ khi có vận khí vô cùng tốt, đạt tới cấp bậc nghịch thiên, mới không bị nó bắn trúng

Dưới tình huống này, chỉ cần ở trong phạm vi của thi bạo, dù là ma thú, tát mãi, và ma pháp sư có vòng phòng hộ cấp năm trở xuống, đều bị công kích trí mạng

Máu thịt nát ra từ thi thể, chẳng những có năng lực xuyên thấu cường đại, còn bao hàm cả chất kịch độc, trong nháy mắt có thể hòa tan vào thi thể con người, được vật bình thường không thể nào hóa giải được

Hễ là địch nhân bị công kích trực tiếp, dù có thể giữ được tính mạng nhưng cũng phải chịu sự đau khổ to lớn

Nhưng pháp thuật thi bạo nếu kết hợp với tử khí bao phủ, mới chân chính là ma pháp kinh khủng

Nếu không cẩn thận gặp phải tổ hợp ma pháp vong linh kinh khủng này, dù là đại ma pháp sư có vòng phòng hộ cấp năm cũng chưa chắc đã bình yên thoát hiểm được

Xem qua vong linh pháp thuật đó, Tiểu Ân thở dài một hơi

Trách không được tử linh hệ và ma pháp không gian hệ, nguyên tố triệu hoán hệ, được xưng là những ma pháp cường đại nhất

Mặc dù uy lực của tử linh hệ không bằng nguyên tố triệu hoán hệ, nhưng lại là loại ma pháp quỷ dị, âm độc khiến người khác rợn tóc gáy, đặc biệt trong những tình huống đặc thù, pháp sư tử linh còn là một cao thủ ám toán, xác suất thành công lại không hề thấp

Trong thiết phiên của hắc quỷ pháp sư, ngoài một ít ma pháp vong linh hệ ra, cũng không thiếu ma pháp nguyên tố hệ khác

Nhưng đó chỉ là một ít ma pháp bình thường, không có bất cứ giá trị sử dụng nào trong mắt Tiểu Ân

Phân loại tất cả những ma pháp đó ra, Tiểu Ân bắt tay vào tu luyện. Bởi vì giờ phút này trong không gian hư cấu, hắn đạt được nghịch soa thời gian tới mức kinh khủng năm mươi năm lần, cho nên mặc dù ở ngoài chỉ có sáu giờ, nhưng ở trong không gian hư cấu, hắn có hơn ba trăm giờ để tập luyện

Tất nhiên, hắn không dùng tất cả thời gian vào việc khai phá lực lượng tinh thần, mà dùng ba trăm giờ để luyện tập ma lực chất chồng, sau đó dùng hơn ba mươi giờ học tập các loại lộ tuyến ma pháp mới

Vong linh ma pháp được xưng là một trong những ma pháp có uy lực to lớn nhất, tự nhiên là việc học tập nó vô cùng khó khăn

Như việc muốn nắm giữ không gian ma pháp phải lĩnh ngộ được sự tồn tại của không gian, học tập vong linh ma pháp cũng thế, nhất định phải cảm nhận được hơi thở âm u ở bên ngoài

Nhưng điều này đối với Tiểu Ân mà nói, cũng không khó khăn

Bởi vì tất cả lực lượng tinh thần của hắn đều được tạo ra từ sự khai phá tiềm năng của bản thân, căn bản chưa từng hấp thu năng lượng ngoại giới

Cứ như vậy, lực lượng tinh thần của hắn không có bất cứ thuộc tính gì, chỉ cần vận hành lộ tuyến ma pháp chính xác, là có thể cộng hưởng với năng lượng ở bên ngoài. Cho dù năng lượng đó có cô độc thừa thốt cũng sẽ không bài xích lực lượng tinh thần của hắn. Đây là điểm tốt nhất của việc khai phá lực lượng tinh thần trụ cột

Nghiên cứu lộ tuyến đồ của ma pháp Cốt Mâu Thuật, từ từ, tinh thần của hắn đắm chìm vào trong đó, ánh mắt lóe ra ánh sáng khiến người khác phải động tâm

Ma pháp vong linh hệ quả nhiên cực kỳ quý dị, mặc dù lộ tuyến đồ không dài nhưng muốn nắm giữ nó, khó khăn không hề kém so với nguyên tố triệu hoán hệ

Tiểu Ân chậm rãi ghi nhớ đồ án vào trong đầu, hơn nữa còn dùng màn hình ở trước mặt để luyện tập

Bất tri bất giác, Nhất Hào xuất hiện trước mặt của hắn nói:

-Chủ nhân tôn kính, thời gian bọn Kim chấm dứt luyện tập chỉ còn một giờ

Tiểu Ân đình chỉ luyện tập, duỗi lưng một cái, nói:

-Thật là mau mà, mỗi một lần học tập ma pháp mới, thời gian luôn luôn không đủ.

Nhất Hào quẹo rũ cười nói:

-Chủ nhân, ngài có thể tiếp tục ở chỗ này tu luyện, ta cam đoan bọn họ sẽ không xông tới

Tiểu Ân lắc đầu nói:

-Không được, ta còn muốn gặp bọn chúng, để thí nghiệm sát lục kết giới

Nhất Hào tiếc nuối, thở dài một hơi nói:

-Chủ nhân, ngài ra lệnh cho ta chú ý hành động của đám người Kim, hơn nữa giờ đã tổng kết và phân tích xong

Tiểu Ân lộ vẻ mặt vui mừng nói:

-Kết quả như thế nào?

Qua phân tích, Kim, Đức Lễ Phu và Mary không có thiên phú đặc thù, bọn họ chỉ thích hợp tu luyện nguyên tố hệ ma pháp bình thường, còn Lai An và Carter lại có thiên phú đặc thù, có thể học tập ma pháp đặc thù

Tiểu Ân kinh ngạc nói:

-Người không tính sai chứ? Trong năm người có hai người có thể học tập ma pháp đặc thù? Xác suất này cũng quá cao đi

Nhất Hào nghiêm túc nói:

-Trai qua phân tích của tôi, có lẽ là do bọn họ học ba động tác nhỏ của quảng bá thể thao. Cho nên trong cơ thể bọn họ mới kích phát được năng lực ẩn giấu

Dừng lại một chút, Nhất Hào nói:

-Thiên phú của bọn họ không phải lập tức xuất hiện, mà theo thời gian từ từ bộc lộ ra, hơn nữa càng ngày càng có xu thế tăng lên

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nếu như là như vậy, thì công lao đó là do quảng bá thể thao

Trong đầu hắn đột nhiên xuất hiện ý niệm, nếu để cho đám người Kim tiếp tục luyện tập quảng bá thể thao, như vậy, bọn họ có thể kích thích được thiên phú đặc thù không, có thể tu luyện được một ít pháp thuật đặc thù không?

Nhưng ý niệm đó chỉ chợt lóe trong đầu hắn, sau đó lập tức bị hắn bóp nát

- Còn nữa, căn cứ theo sự quan sát của tôi, khi ma pháp sư giao thủ với tát mãn, thân thể của bọn họ đều ở trong trạng thái phấn khích. Đối với việc tu luyện và nắm giữ kỹ xảo của bọn họ mà nói, có rất nhiều chỗ tốt

Tiểu Ân liên tục gật đầu nói:

-Ta biết, chỉ có đối chiến mới có thể đề cao thực lực của bọn họ lên nhanh. Còn về chuyện luận bàn, hắc hắc, hiệu quả cách biệt nhau quá xa

- Không sai, nhưng ngài cần phải cẩn thận, bởi vì khi giao chiến với tát mãn và hắc quỷ pháp sư, sẽ dẫn tới một ít chuyện ngoài ý muốn, nếu không cẩn thận, sẽ khiến bọn họ đánh mất tính mạng

Nhất Hào dãn dò nói

- Ta biết

Tiểu Ân trịnh trọng gật đầu nói:

-Ta sẽ cẩn thận, sẽ không để chuyện ngoài ý muốn phát sinh

Nhất Hào do dự một chút nói:

-Chủ nhân, kỳ thực dù có chuyện ngoài ý muốn, ngài cũng có thể cứu bọn họ

-Cái gì?

Tiểu Ân hiếu kỳ, chớp đôi mắt hỏi, còn có chuyện tốt như vậy sao?

Chủ nhân, ngài còn nhớ chuyện sa mạc chi vương Yidikalun chữa thương cho hoàng kim sa trùng không?

- Tất nhiên là nhớ.

Tiểu Ân hâm mộ nói:

-Thực lực của Yidikalun quả thực rất cường đại, bị thương nặng như vậy mà chỉ mất mấy phút đồng hồ đã cứu nó khỏi hẳn, quả thực giống với thực lực của thần linh

- Hẳn là thần linh hay không tôi không biết, nhưng tôi biết, hẳn có thể làm được như thế, là vì trên người hắn có năng lượng hoàng kim

Đôi mắt Tiểu Ân sáng lên, nói:

-Hoàng kim kết giới? Người nói hoàng kim kết giới cũng có công năng chữa thương?

-Không sai, nếu như bọn họ bị thương, chỉ cần đem bọn họ vào trong hoàng kim kết giới, tuyệt đối sẽ có tác dụng

Nhất Hào mỉm cười nói

Tiểu Ân gật đầu mạnh một cái, thành khẩn nói:

-Nhất Hào, đa tạ người

-Không cần

Nhất Hào vui vẻ nói, dung nhan kiều diễm ngay cả Tiểu Ân cũng không dám nhìn thẳng

-Được rồi, chủ nhân tôn kính, còn có một tin tốt nữa

Nhất Hào tự mãn nói:

-Tôi đã hoàn thành quá trình nghịch chuyển, sơ bộ đã nắm giữ được hoàng kim ma pháp của bộ tộc hoàng kim

Lúc này đây Tiểu Ân thấy vui mừng khôn xiết, hẳn có thể tạo được hoàng kim kết giới, nhưng không phải dựa vào năng lực của bản thân, mà dựa vào năng lượng hoàng kim ẩn chứa trong trứng hoàng kim sa trùng

Nhưng đối với hiệu quả của năng lượng hoàng kim, hẳn đã sớm thềm nhỏ dãi, dù là tốc độ hấp thu năng lượng nhanh hơn, hay khả năng chữa thương thần kỳ, đều khiến Tiểu Ân khao khát vạn phần

Cho nên khi chế tạo ra hoàng kim kết giới, Tiểu Ân đã ra lệnh cho Nhất Hào nghịch chuyển lại ma pháp lộ tuyển đồ của năng lượng hoàng kim, song đáng tiếc là lúc đó không có tiến triển gì cả

-Nhất Hào, người làm như thế nào thế?

Tiểu Ân hưng phấn hỏi

-Tôi được ma pháp lộ tuyển đồ vong linh hệ dẫn dắt, cho nên mới hoàn thành quá trình nghịch chuyển

Nhất Hào chậm rãi giải thích nói

- Ma pháp Vong linh hệ?

Tiểu Ân nhìn tấm màn hình còn lưu lại lộ tuyển đồ của ma pháp Cốt Mâu Thuật, trong lòng có điều ngộ ra

-Đúng vậy, tôi phát hiện năng lượng hoàng kim và vong linh hệ ma pháp có tác dụng khắc chế lẫn nhau. Hoặc nói, ở cùng cấp bậc thì năng lượng hoàng kim có thể khắc chế năng lượng vong linh, cho nên sau khi có được lộ tuyển đồ của vong linh ma pháp, tôi mới có thể nghịch chuyển được lộ tuyển đồ của năng lượng hoàng kim

Trong đầu Tiểu Ân xuất hiện mấy ý niệm, nói:

-Nhất Hào, người phục chế lại lộ tuyển đồ đó cho ta xem

Nhất Hào vung tay lên, một tấm màn hình xuất hiện trước mặt hắn

Trong lộ tuyển đồ đó, Tiểu Ân cảm nhận một cảm giác rất khác so với các loại ma pháp khác

Đó là một cảm giác kỳ diệu, giống như mặt trời chói rọi, tản ra ánh sáng nóng rực, thậm chí còn có hơi thở cuồng nhiệt

Trước mắt ma pháp này, các loại ma pháp khác đều có cảm giác yếu kém

Đương nhiên đó chỉ là cảm giác mà thôi, nếu luận về lực phá hoại, năng lượng hoàng kim tuyệt đối không thể so được với nguyên tố triệu hoán hệ

- Căn cứ theo nhiều lần tôi thí nghiệm....

-Chờ một chút

Tiểu Ân cắt đứt lời Nhất Hào, nói:

-Người thí nghiệm ở đâu?

Nếu như Nhất Hào cũng có thể nắm giữ ma pháp, vậy thì thế giới này loạn rồi

-Tôi thí nghiệm ở trong không gian

Nhất Hào uyển chuyển cười nói:

-Tư liệu về thế giới này đã được hoàn thiện khá nhiều, cho nên thí nghiệm ma pháp có uy lực, chắc cũng không dẫn tới sai lầm lớn

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng nói:

-Được rồi, nhưng nếu như có thể, chờ ta nắm giữ ma pháp này, ta sẽ ra ngoài thí nghiệm

Nói thật, Tiểu Ân không có nhiều tin tưởng đối với việc thí nghiệm trong Nhất Hào không gian

Phất tay, Tiểu Ân đột nhiên hỏi:

-Nhất Hào, Lai An và Carter thích hợp với ma pháp đặc thù gì?

-Lai An có cảm ứng với năng lượng không gian hệ còn Carter có thể cảm ứng được năng lượng vong linh hệ

Tiểu Ân hơi gật đầu nói:

-Không tồi, hai tên này giỏi đó, quả thực có tiền đồ để phát triển

Trong lòng hắn quyết định chủ ý, đợi hắn nắm giữ được vong linh hệ sẽ truyền hệ ma pháp này lại cho Carter

Có lẽ trong mắt các ma pháp sư, vong linh hệ đại biểu cho sự tà ác và âm trầm. Nhưng đối với Tiểu Ân mà nói, hệ ma pháp đó đại biểu cho sự cường đại, chỉ có thực lực cường đại, mới là hướng đi thích hợp

Rời khỏi Nhất Hào không gian, Tiểu Ân cầm lấy đạo cụ sát lục, tới trung tâm của chiến lều lớn

Đó là một cái lều vải to lớn, có không gian chừng trên trăm thước vuông, là do Tiểu Ân cố ý làm ra

Giờ phút này, trong không gian tràn ngập không khí thần thánh, mỗi người đang tắm rửa trong ánh sáng vàng óng

Tiểu Ân chăm chú nhìn năng lượng biến hóa trong đó, giống như là tắm trong một dòng năng lượng ôn hòa, nhưng dòng năng lượng ôn nhu đó lại ẩn chứa thuộc tính cuồng bạo

Giống như núi lửa chưa bộc lộ hết, nhìn qua không hề có uy hiếp, nhưng một khi bộc phát ra, như vậy sẽ hủy diệt tất cả sinh vật mà nó đi qua

Giật mình ớn lạnh, Tiểu Ân cũng không biết vì sao trong lòng mình lại sinh ra cảm xúc mãnh liệt như vậy. Vừa rồi, trong giây phút đó, hắn dường như tiếp xúc được bản chất của năng lượng, chạm tới chỗ bí ẩn nhất của nó

Đó là một loại ánh sáng che dấu năng lượng cường đại hủy thiên diệt địa, còn đáng sợ hơn nhiều so với pháp thuật vong linh hệ mà hắn chứng kiến

Đột nhiên, cảm giác kỳ dị đó biến mất, giống như thành linh xuất hiện rồi thành linh biến mất

Lông mày Tiểu Ân hơi động, lúc này mới phát giác ra, màu hoàng kim tràn ngập trong không gian đã không còn

Một lực lượng to lớn chậm rãi cọ xát bên người hắn, khóe mắt Tiểu Ân nhìn thoáng qua thì thấy Hắc Toàn Phong đã dựa vào người hắn, cái đầu to của nó nghiêng nghiêng, cố gắng làm ra bộ dáng thông minh, khiến người khác không nhận được phải phì cười

Tiểu Ân không nhận được nở nụ cười vui vẻ, loại cảm giác kinh khủng kia bị hắn giấu sâu trong lòng

-Sư phụ, ngài cho phép chúng con tiếp tục sử dụng hoàng kim kết giới?

Kim hưng phấn hỏi

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói:

-Các người sử dụng hoàng kim kết giới để gia tăng thực lực, ta không phản đối. Nhưng ta có một yêu cầu.

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua đám người Kim, ánh mắt của hắn trở nên sắc bén, khiến cho mọi người căng thẳng

- Yêu cầu của ta rất đơn giản, các người phải nhanh chóng chuyển hóa năng lượng hấp thu được thành năng lượng của bản thân mình, nếu không làm được điều đó, như vậy ta phải đình chỉ tư cách sử dụng hoàng kim kết giới của các người.

Tiểu Ân chăm chú nói:

-Chỉ có chuyển hóa toàn bộ năng lượng hấp thu được thành năng lượng của bản thân, các người mới có thể dễ dàng đột phá cực hạn của bản thân để tiến giai

Kim có chút kích động nói:

-Sư phụ, ý ngài là tiến giai thành đại ma pháp sư sao?

-Không sai

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu nói:

-Nhớ kỹ lời ta nói, không chuyển hóa được toàn bộ năng lượng thành lực lượng của mình, các người sẽ không thể tiến giai thành đại ma pháp sư

Mọi người chăm chú nghe giảng, mặc dù thực lực của Tiểu Ân chưa đạt tới tiêu chuẩn đại ma pháp sư, nhưng mọi người lại có một niềm tin gần như mù quáng đối với lời nói của hắn. Đường như chỉ cần là những chuyện nói ra từ miệng hắn, nhất định sẽ chính xác

Tiểu Ân thu hoàng kim kết giới vào trong vòng cổ, lấy sát lục kết giới ra, nói:

-Hiện tại ta muốn thử nghiệm một ma pháp mới, trong các người ai nguyện ý hỗ trợ ta?

-Con nguyện ý

Tiểu Ân vừa nói xong, năm người cùng đồng thanh nói

Tiểu Ân hài lòng gật đầu, dạy dỗ học đồ có chỗ tốt gì? Chỗ tốt lớn nhất đó là, có thể làm thí nghiệm phẩm cho sư phụ

Đương nhiên, để có được thí nghiệm phẩm phải trả giá cực cao, đào tạo không dễ, cho nên tốt nhất chỉ dùng một lần thôi

Nhưng Tiểu Ân biết, sát lục kết giới không tạo thành ảnh hưởng trí mạng tới bọn họ, dù sao, nó chỉ là ma pháp phụ trợ, không phải là ma pháp có tính công kích giống như tam hệ phi đạn

Tiểu Ân đang muốn thử uy lực của sát lục kết giới đã được đốt sáng lên một nửa, đột nhiên trong lòng hắn dâng lên điềm xấu. Hắn nhướng mày, ánh mắt rơi xuống trên người đại quái vật dài bảy thước, nhất thời hiểu ra được vấn đề

-Người, đi ra ngoài

Tiểu Ân chỉ vào Hắc Toàn Phong nói

Lắc lư thân thể cao lớn, Hắc Toàn Phong bất mãn há to miệng, nó lè lưỡi liếm liếm tay của Tiểu Ân

Nó tận lực áp chế, đầu lưỡi liếm tay Tiểu Ân, không để Tiểu Ân bị thương

Khẽ thở dài một hơi, Tiểu Ân kiên nhẫn giải thích nói:

-Tiểu hắc, ta đang thí nghiệm ma pháp, đây là một ma pháp không thể khống chế, nếu như bọn họ xảy ra vấn đề gì, ta còn có thể khống chế được, nhưng nếu như người trở nên điên cuồng, như vậy ta chỉ có thể chạy trốn chết mà thôi, người hiểu được không?

Hắc Toàn Phong chớp động đôi mắt, ánh mắt nó lộ ra sự nghi vấn

Đôi mắt Tiểu Ân chuyển động, đột nhiên nhớ tới một việc, tay hắn sờ qua vòng cổ, nhất thời có thêm một hòn đá, đúng là hòn đá được lấy từ trên cổ thạch bích ở trong đám sương mù

Vừa nhìn thấy thứ này, đôi mắt Hắc Toàn Phong trợn lên

Tiểu Ân không nói hai lời, mở cửa lều vải, dùng toàn lực vứt hòn đá đi

Một bóng đen chợt lóe lên, dường như giống như một cơn cuồng phong, khiến cho cả lều vải lay động. Lại nhìn về phương xa, Hắc Toàn Phong đã không còn bóng dáng

Buông lều vải xuống, trong lòng Tiểu Ân cảm thán, thân thể của đại gia hỏa này to lớn như vậy, nhưng tốc độ lại còn nhanh hơn, đúng là không dễ ma thú khác sống mà

Lừa gạt Hắc Toàn Phong, Tiểu Ân bố trí sát lục kết giới. Dưới sự khống chế của hắn, năng lượng sát lục không bộc phát ra luôn, mà từ từ lan tràn ra

Cỗ năng lượng này di động, lúc đầu cũng không khiến đám người Kim chú ý, giống như là một dòng nước lạnh lướt qua, khiến cho mọi người dần quen với hoàn cảnh, tới khi mọi người không thể khống chế được lao vào trong

Trong lều vải, chỉ có Tiểu Ân nắm giữ sát lục kết giới mới không bị cỗ lực lượng trên ảnh hưởng, rõ ràng nắm giữ được tình huống của mọi người

Sắc mặt đám người Kim từ chỗ bình thường biến thành nghi hoặc, cuối cùng từ từ ửng đỏ lên

Về mặt bọn họ lộ rõ sự thống khổ, hai tay nắm chặt lại, đôi mắt đỏ lên

Chậm rãi, hơi thở của bọn họ bắt đầu trở nên trầm trọng, giống như vừa mới chạy bộ xong, thở hổn hển như trâu

Sát khí từ trên thân thể bọn họ tỏa ra nhàn nhạt, mặc dù trong mắt bọn họ vẫn giữ được một tia thanh tỉnh, nhưng Tiểu Ân biết, nếu tiếp tục duy trì, bọn họ nhất định sẽ rơi vào tình trạng điên cuồng

-Sự phụ, con có cảm giác rất loạn

Carter đột nhiên kêu lên

-Đó là loại cảm giác gì?

Tiểu Ân tỉnh táo hỏi

-Con muốn ra tay, con muốn thi triển ma pháp

Carter nhanh chóng trả lời

-Tốt, hướng về phía ta thi triển ma pháp

Tiểu Ân nhanh chóng bố trí một tầng ma pháp phòng hộ, đồng thời nói

Carter chần chừ cả nửa ngày, thủy chung không động thủ. Mặc dù trong lòng hắn có một ý niệm điên cuồng không biết tên, nhưng đối mặt với Tiểu Ân, vốn là người hắn kính trọng nhất, hắn không dám động thủ

Không thể không nói, mấy năm nay, Tiểu Ân không hề uống phí khi hao tổn tâm huyết lên người bọn họ, ít nhất trong lòng bọn họ, uy nghiêm của Tiểu Ân có thể áp chế được sự kích thích của sát lục năng lượng

Tiểu Ân khề cau mày, đề cao giọng nói:

-Không có việc gì, cứ việc ra tay đi

Nghe được giọng nói của Tiểu Ân có vẻ không vui, Carter rút cuộc ra tay. Tay của hắn vung lên, thuần thục thi triển ma pháp Tật Phong Thuật

Đạo Tật Phong Thuật đụng vào vòng phòng hộ cấp bốn trên người Tiểu Ân, chợt nổ tung, vô tung vô ảnh biến mất

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, hắn một mực chú ý tới động tác của Carter, từ lúc ma pháp bắt đầu thành hình, Tiểu Ân nhạy cảm phát hiện, nguyên tố ma pháp trong không gian vô cùng hỗn loạn, Carter điều động năng lượng nguyên tố chưa được một nửa so với bình thường

Giây phút Tật Phong Thuật đánh vào người hắn, cảm giác này càng rõ

Uy lực của ma pháp giảm đi một nửa so với bình thường

Nếu không như thế, lồng phòng ngự trên người Tiểu Ân chẳng những không suy yếu, ngược lại còn kiên cố hơn

Trong lòng Tiểu Ân hiểu kỳ. Vị vô danh pháp sư từng nói, trong sát lục kết giới, người khác sử dụng ma pháp, uy lực sẽ giảm đi một nửa, nhưng không có nói sau khi bị công kích, ma pháp vòng phòng hộ lại kiên cố hơn

Trong lòng hắn chợt động, nói:

-Kim, các ngươi cùng tấn công ta, nhanh!

Đám người Kim đồng thời sửng sốt, nhưng sư phụ đã ra lệnh không thể làm trái được. Bọn họ đồng loạt ra tay, các loại ma pháp khác nhau, liên tục đánh vào vòng phòng hộ trên người Tiểu Ân

Sắc mặt Tiểu Ân biến đổi, bị năm nhất tinh ma pháp sư đồng thời công kích, vòng phòng hộ cấp bốn có xu thế bị vỡ

Mồ hôi lạnh chảy xuống, may mà mình đang ở trong kết giới, nếu không năm nhất tinh ma pháp sư toàn lực công kích, vòng phòng hộ này chưa chắc đã chịu đựng nổi

Hắn vội vàng khoát tay, ngăn đám người Kim tiếp tục công kích

Sau đó, chuyện kỳ diệu lại xảy ra, vòng phòng hộ lại xuất hiện biến hóa kỳ diệu, dường như thu được năng lượng nào đó trong không gian, trở nên chắc chắn hơn nhiều so với bình thường

Tiểu Ân do dự trong chốc lát, ra lệnh cho đám người Kim công kích lần nữa, ma pháp vòng phòng hộ trên người Tiểu Ân sáng lên mãnh liệt, ánh sáng ma pháp màu trắng hoa lệ hơn rất nhiều, khếch tán ra trước người Tiểu Ân. Đám người Tiểu Ân cứng miệng lại, nhìn ma pháp vòng phòng hộ biến hóa, trong lòng mỗi người xuất hiện những tia nghi vấn

Xong chuyện, Tiểu Ân nhẹ nhàng vuốt ve vòng phòng hộ, ngón tay nhẹ nhàng run, bởi vì cảm giác ở đầu ngón tay nói cho hắn biết, năng lượng này không phải là năng lượng hư ảo do nguyên tố tạo thành, mà là thật thể, là một vòng phòng hộ thật thể

-Kim, lấy cái gì đó chém vào ta

Tiểu Ân nhanh chóng phân phó

Ánh mắt Kim đảo qua lều vải, cầm lấy chiếc bàn gỗ, ném vào vòng phòng hộ

-Ầm...

Sau một tiếng vang nhỏ, chiếc bàn gỗ bị bắn ngược trở lại

Trong mắt mọi người xuất hiện sự ngạc nhiên và vui mừng, mặc dù ở trong sát lục kết giới, đám người Kim vẫn cảm khái

Không thể tưởng tượng được, vòng phòng hộ của sư phụ đạt tới cấp năm, đã trở thành vòng phòng hộ siêu cấp, có thể ngăn cản công kích vật lý

Cũng chỉ có cấp độ ma pháp sư như thế mới có thể không đặt ma pháp sư chính thức và cung tiễn thủ vào trong lòng.

152. Chương 39: Một Năm Thí Luyện

Nhẹ nhàng đâm một cái, vòng phòng hộ nhất thời vỡ tan, đại kiếm không hề gặp trở ngại đâm xuyên qua. Về mặt Tiểu Ân nhất thời cứng đờ lại, kết quả như thế này nằm ngoài dự liệu của hắn, trong lòng hắn động nói:

-Kim, ngươi thử dùng nó đâm ta

Kim lên tiếng, hắn bước nhanh về phía trước, hai tay cầm đại kiếm, nhẹ nhàng chém xuống

Tổ chất thân thể ma pháp sư không bằng chiến sỹ, nhưng đó chỉ là học đồ pháp sư. Một khi trở thành ma pháp sư chính thức, sẽ được nguyên tố ma pháp cải tạo thân thể, thân thể sẽ được đề cao lên. Mà Kim lại còn được học ba động tác quảng bá thể thao, cho nên hai tay cầm đại kiếm cũng không có cảm giác gì

-Đinh

Đại kiếm chém vào vòng phòng hộ ma pháp, vang lên một tiếng, sau đó đại kiếm bắn ra ngoài

Đôi mắt Tiểu Ân sáng lên, trong lòng hần đã hiểu

Vòng phòng hộ ma pháp này quả thực kỳ diệu, đồ vật từ bên trong chém ra không gặp phải trở ngại gì, nhưng nếu như người sử dụng binh khí ở ngoài chém vào, như vậy nó là một công trình phòng ngự tuyệt hảo

Hai lòng gật đầu, Tiểu Ân ra hiệu cho Kim buông đại kiếm xuống, hần vươn tay cầm đại kiếm cho vào vòng phòng ngự, nhưng hần kinh ngạc phát hiện, mặc dù tay đã vươn ra để cầm đại kiếm vào trong, nhưng lại vô cùng phí sức. Thậm chí hần còn có cảm giác, nếu như không phải hần tự mình cầm đại kiếm tiến vào, như vậy đại kiếm khó có khả năng xuyên qua vòng phòng hộ ma pháp

Lông mày Tiểu Ân hơi nhíu lại, mặc dù cho tới giờ hần chưa gặp ma pháp vòng phòng ngự cấp năm, nhưng thông qua các con đường, hần biết loại ma pháp phòng hộ đó chắc thay đổi theo tâm lý của người điều khiển

Nhưng trước mắt, tình huống cũng không phải như thế, ma pháp vòng phòng hộ quả thực có chút không thể không chế được

Tự hỏi trong chốc lát, Tiểu Ân nói:

-Kim, các người thử dùng ma pháp cấp ba để tiến hành công kích xem

-Ma pháp cấp ba?

Kim kinh hô:

-Sư phụ, thực sự sử dụng ma pháp cấp ba sao?

Ma pháp cấp ba có uy lực hơn xa ma pháp cấp một và cấp hai, ngay cả Tiểu Ân có được ma pháp vòng phòng hộ cấp bốn cũng không dám đỡ công kích của ma pháp cấp ba. Mặc dù hiện tại trên người Tiểu Ân có vòng phòng hộ siêu cấp, nhưng để năm người Kim cùng nhau công kích, quả thực có chút mạo hiểm

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói:

-Không sai, ta nhất định cần phải kiểm chứng độ cực hạn của vòng phòng hộ, cho nên các người buông tay tấn công đi

Đám người Kim lên tiếng, bọn họ yên lặng thi triển ma pháp cấp ba

Song, đợi tới nửa phút, trên người đám người Kim đều đổ mồ hôi lạnh, nhưng không ai có thể thành công thi triển ma pháp cấp ba

Qua nửa phút nữa, rốt cuộc Đức Lỗ Phu thở dài một cái, ngón tay điểm, một đạo bạch quang nóng rực xuất hiện trên tay hần, sau đó với tốc độ nhanh như tia chớp bắn lên vòng phòng hộ

Đây là một loại ma pháp cấp ba tương đối hiếm có, hơn nữa là một loại ma pháp khó có thể nắm giữ, tên là Cao Ôn Chúc Xạ (nhiệt độ cao bắn ra)

Ma pháp này lấy nguyên tố ma pháp va chạm vào nhau tạo thành một đạo nhiệt độ cao bắn ra để tiến hành công kích thân thể

Trong số ma pháp cấp ba, số lượng ma pháp công kích thân thể không có nhiều. Nhưng luận về uy lực thì hơn xa so với các loại ma pháp đại hình công kích như Toàn Phong Thuật

Song, đạo nhiệt độ cao xạ này khi đụng phải vòng phòng hộ của Tiểu Ân lại gia tăng thêm một màu sắc trên vòng phòng hộ, sau đó vô tung vô ảnh biến mất

Vòng phòng hộ căn bản không động đậy chút nào

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, uy lực của vòng phòng hộ cấp năm quả nhiên hơn xa vòng phòng hộ cấp bốn. Không chỉ có năng lực phòng ngự vật lý, dù phòng ngự nguyên tố công kích, hiệu quả cũng gia tăng trên phạm vi lớn

Đương nhiên, sở dĩ ma pháp của Đức Lỗ Phu nhìn qua có vẻ vô dụng, là do ở trong kết giới, công kích của ma pháp bị giảm đi một nửa uy lực

Nếu ở bên ngoài đụng phải loại ma pháp cấp ba công kích thân thể này, thì nhiều ít gì thì vòng phòng hộ cũng phải run lên một chút

Đột nhiên, Lai An cũng thở dài một cái, chậm rãi thi triển ra ma pháp công kích cấp ba

Sau Lai An, ba người Kim cũng lần lượt thả ra ma pháp, nhưng thời gian bọn họ thi triển ma pháp đã vượt quá xa thời gian tập luyện lúc bình thường

Trong đó, Đức Lỗ Phu bị ảnh hưởng ít nhất, còn Carter bị ảnh hưởng lớn nhất, hắn phải mất tới năm phút đồng hồ mới miễn cưỡng thi triển được ma pháp cấp ba

Trải qua kiểm tra, Tiểu Ân đã có sự nắm giữ nhất định đối với uy lực của sát lục kết giới.

Tay hắn nhẹ nhàng sờ qua đạo cụ, kết giới kỳ dị trong lều vải nhất thời biến mất, năng lượng sát lục dừng mãnh tiến vào trong đạo cụ

Đám người Kim thở phào một hơi, cảm giác áp bách kỳ dị trong không gian cuối cùng biến mất, nếu để bọn họ ở lâu trong hoàn cảnh đó, như vậy không chờ địch nhân tới đánh, bọn họ cũng nổi điên lên rồi

Tiểu Ân bỏ sát lục kết giới vào trong vòng cổ, nhẹ nhàng vung tay lên, muốn phá giải vòng phòng ngự. Nhưng điều khiến hắn kinh ngạc đó là, động tác của hắn không có tác dụng gì cả, vòng phòng hộ vẫn như trước trôi nổi quanh người hắn

Khuôn mặt Tiểu Ân lộ vẻ ngạc nhiên, đám người Kim cũng vô cùng kinh ngạc

Ma pháp sư lại không thể khống chế ma pháp vòng phòng hộ do mình thi triển ra? Loại chuyện này lần đầu tiên mới nghe nói thấy

Tiểu Ân quan sát một chút, thử bước ra một bước, vòng phòng hộ cũng theo sát hắn. Thân hình Tiểu Ân nhanh như điện, di chuyển với tốc độ cao trong lều vải, nhưng dù hắn di động thế nào, vòng phòng hộ thủy chung vẫn bao quanh thân thể hắn khoảng chừng một thước, quả thực như hình với bóng không xa rời nhau

-A....

Hét thảm một tiếng, Carter phi ra ngoài, thiếu chút nữa đụng rách cả lều vải

Tiểu Ân vội vàng dừng lại, vừa rồi hắn không cẩn thận, tới gần Carter, kết quả vòng phòng hộ không chút khách khí đụng tên đệ tử này bay ra ngoài

-Vù

Cửa lều vải đột nhiên mở ra, Hắc Toàn Phong nhìn quang một chút, sau đó lao về phía Tiểu Ân

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, thân hình linh động, hóa thành một đạo tàn ảnh, khó khăn né tránh, duy trì khoảng cách một thước với Hắc Toàn Phong, sau đó bay ra ngoài cửa lều

Lực lượng của hắn lớn hơn Carter nên vòng phòng hộ mới có thể đánh bay Carter, nhưng nếu để Hắc Toàn Phong chạm phải, như vậy kẻ ngu cũng biết được kết quả

Mặc dù thể chất của Tiểu Ân đã đạt tới tiêu chuẩn phi nhân loại nhưng so sánh với ma thú cấp năm đỉnh cao như Hắc Toàn Phong thì vẫn cam bái hạ phong

Đám người Kim buồn cười kéo Carter đang kêu đau dậy

Hắc Toàn Phong ngoe nguẩy cái đầu to, nó kỳ quái, tại sao Tiểu Ân lại không để ý tới nó?

Nhưng nó bất chấp vấn đề này, nó há to miệng, ngáp lớn một cái, sau đó nhắm hai mắt lại, rất nhanh ngáy khò khò

Di chứng sau khi nuốt thạch bích cuối cùng cũng phát tác, nó nhất định phải tiến vào trạng thái hôn mê, phải ngủ đủ một ngày mới có thể tỉnh lại

Ở ngoài lều vải, Tiểu Ân buồn bực ở trong vòng phòng hộ ma pháp nhìn đám người Kim

Mặc dù mấy đệ tử không dám cười nhạo sư phụ, nhưng khóe miệng bọn họ hơi cong lên, là có thể biết bọn họ đang nén nhịn cười

Khẽ hừ một tiếng, Tiểu Ân nói:

-Các người, mấy tên đàn này, thi triển ma pháp cấp ba lại mất quá nhiều thời gian? Đó là hiệu quả mà ngày thường các người khổ luyện đó à?

Đám người Kim trở nên căng thẳng, khuôn mặt mang theo vài phần khựng hoảng

Vừa rồi ở trong lều vải, thời gian bọn họ thi triển ma pháp cấp ba hơn xa so với thời gian bình thường, giờ phút này nghĩ lại, mặt không khỏi đỏ lên

Tiểu Ân lạnh lùng nhìn bọn họ nói:

-Ta biết, trong sát lục kết giới, tốc độ làm phép của các người bị chậm đi, nhưng các người phải nhớ kỹ, đã là ma pháp sư, tốc độ làm phép là tính mạng của các người. Các người nhất định phải thi triển ma pháp ra trong nháy mắt dù ở bất cứ tình huống nào

-Vâng

Đám người Kim nghiêm túc nói

-Uh

Tiểu Ân thoáng hài lòng, gật đầu nói:

-Hiện tại thi triển lại ma pháp cấp ba cho ta xem, xem có khác gì so với vừa rồi không?

Đám người Kim đồng thời ngưng thần đề khí, hơn mười giây sau, năm người đồng thời thành công thi triển ra ma pháp cấp ba

Năm ma pháp cấp ba đánh vào vòng phòng hộ trên người Tiểu Ân, mặc dù là vòng phòng hộ cao cấp cấp năm, cũng phải lay động dữ dội

Sắc mặt Tiểu Ân khẽ biến, hẳn cũng không kinh ngạc về uy lực của năm ma pháp cấp ba đồng thời phát ra, mà cảm thấy kinh ngạc đối với tốc độ làm phép của bọn họ

Lúc bọn Kim luyện tập ma pháp, không có Nhất Hào không gian, cho nên bọn họ chỉ dựa vào sự tích lũy kinh nghiệm để nâng cao tốc độ thi triển ma pháp

Nhưng ma pháp cấp ba dù sao cũng khác ma pháp cấp một, cấp hai, với thực lực của bọn họ, nếu muốn thi triển ma pháp cấp ba, ít nhất phải cần hai mươi giây

Nhưng hiện tại, tốc độ của bọn họ đạt mười lăm giây

Không nên xem thường năm giây ngắn ngủi đó, đối với bọn Kim mà nói, đó là một tiến bộ không nhỏ

Mấy người nhìn nhau, sau một lát, ánh mắt của bọn họ đồng thời lóe sáng

-Sư phụ, thi triển ma pháp trong sát lục kết giới, có thể đề cao tốc độ thi triển ma pháp sao?

Đức Lão Phu run giọng hỏi

Tiểu Ân trầm ngâm vuốt cằm nói:

-Rất có khả năng, sát lục kết giới có thể ảnh hưởng tới tâm lý của các người, khiến các người không cách nào tập trung được tinh thần, nếu như ở trong hoàn cảnh đó, các người cũng có thể thi triển ma pháp, vậy trong hoàn cảnh bình thường, hắc, hắc....

Đám người Kim lộ vẻ vui mừng, hưng phấn không thôi

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, xem ra sau này tốc độ tiêu hao năng lượng tinh thạch sẽ gia tăng gấp đôi

-Vù

Tiếng xé gió mãnh liệt vang lên, Carter không ngừng giơ tay thì triển ma pháp cấp một, cấp hai. Ma pháp ở trên tay hắn giống như tinh linh nhảy múa phóng ra ngoài

Ở phía đối diện, hắc quỷ pháp sư mệt mỏi đối phó, khóe miệng Carter hơi nhếch lên, lộ ra nụ cười đắc ý

Cao Ôn Chúc xạ (nhiệt độ cao bắn ra), ngay khi vòng phòng hộ cấp ba của đối phương suy yếu tới cực điểm, còn chưa kịp bổ sung, thì ma pháp cấp ba chuyên công kích vào thân thể đã hung hăng đánh vào người hắn

Hắc quỷ pháp sư phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết, vòng phòng ngự trên người hắn vỡ tung ra, Cao Ôn Chúc Xa xuyên từ bờ vai hắn tới lưng hắn

Nhiệt độ cao trong nháy mắt phá hủy toàn bộ sinh cơ trong cơ thể hắn

Một người có thể thi triển ma pháp, nhưng cũng không đại biểu cho việc thân thể của hắn có thể chịu đựng được sự công kích của ma pháp, tên hắc quỷ pháp sư xui xẻo sau khi co rút vài cái, rốt cuộc rơi xuống mặt đất, không còn cử động được nữa

Xa xa trên bầu trời, có hai bóng người bay lên, đó là Kim và Đức Lỗ Phu

Tuy nhiên giờ phút này, bộ dáng và khí chất của hai người đã có sự thay đổi vi diệu

Đặc biệt là Đức Lỗ Phu, đã không còn cảm giác non nớt nữa, mà đã trở nên thâm trầm và chững chạc hơn

Ánh mắt của hai người rạng rỡ, liếc mắt một cái, dường như có một loại lực lượng thần kỳ, khiến cho không có gì có thể ẩn trốn trong mắt bọn họ

Từ trên người bọn họ có một áp lực thần nhiên, chỉ có trên chiến trường, trải qua vô số lần sinh tử, mới có thể sinh ra sát khí sắc bén như vậy

Nếu như để các bằng hữu của Đức Lỗ Phu ở ma pháp công hội gặp hắn lúc này, chắc chắn bọn họ không dám tiến lên nhận quen

Hai người bọn họ bắt tay nhau đến, tới bên người Carter, nhìn hắc quỷ pháp sư đã chết, Kim nói:

-Carter, chúng ta trở về thôi. Thời gian luyện công sắp tới rồi

Carter lục soát trên người pháp sư đã chết, ngoài một tấm thiết phiến và một ít năng lượng tinh thạch ra thì không có đồ tốt gì cả. Hắn than nhẹ một tiếng nói:

-Tên hắc quỷ pháp sư này thực là nghèo, giết nhiều như vậy, ngay cả đạo cụ không gian và ma pháp trượng cũng chưa từng thấy qua

Kim cười cười nói:

-Đó là vận khí của người không tốt, trừ ngươi ra, mỗi người chúng ta đều thu được một cây ma pháp trượng Carter nhún vai, làm ra vẻ bất đắc dĩ

Đức Lỗ Phu nhìn về phương xa, vẻ tươi cười chậm rãi thu lại, nói:

-Một năm qua, giết đám tuyết lang nhân và hắc quỷ mãi cũng không xong

Kim và Carter liếc mắt nhìn nhau, cười nói:

-Đức Lỗ Phu, nếu như không có bọn họ để bồi luyện, chúng ta sao có thể tiến bộ nhanh như vậy

Đức Lỗ Phu ngẩn ra, rồi mở miệng cười, sau đó ba người xoay người rời đi

Bay hơn mười dặm, bọn họ hạ xuống, nơi này có mấy chiếc lều vải đã được dựng sẵn, bọn họ không chút do dự tiến vào chiếc lều vải lớn nhất

Lai An và Mary mỉm cười nhìn về phía bọn họ, hai người bọn họ cũng trở nên trưởng thành

Năm người ngồi xuống vị trí của mình, lều vải chợt động, một con ma thú to lớn nghênh ngang bò vào, tới bên người Carter, hít hít trên người hắn, đột nhiên mở cái miệng rộng, lay động chiếc đuôi

Carter đỏ khốc đỏ cười nói:

-Hắc Toàn Phong, thu lại cái đuôi đi, nếu như ngươi làm hỏng lều, sẽ bị sư phụ mắng đó

Thân hình sắp vượt qua tám thước của phi thiên hắc giáp tích chợt dừng lại, nó cẩn thận quay đầu nhìn quanh một chút, chớp đôi mắt, dường như buông lỏng một chút, sau đó mở cái miệng lớn về phía Carter

Hơi lắc đầu, Carter lấy từ trong vòng tay một khối năng lượng tinh thạch vừa mới lấy được, nhét vào cái miệng rộng không đáy của nó, đồng thời oán giận nói:

-Hắc Toàn Phong, đồ của ta bị ngươi ăn sạch, tốt xấu gì cũng phải để lại cho ta một ít chứ

Cái đầu to của Hắc Toàn Phong lắc lư mấy lần, dường như rất đồng ý với lời nói của hắn, nhưng trong miệng nó không ngừng vọng lại những tiếng “Gừ, Gừ “. Chỉ có nó mới biết nó nói gì

Mary mỉm cười nói:

-Hắc Toàn Phong càng ngày càng thông minh, ngay cả năng lượng tinh thạch Carter giấu đi cũng không thể gạt được nó, không biết khi nào nó sẽ tiến giai

-Đúng vậy

Đức Lỗ Phu cảm khái nói:

-Sư phụ có nói qua, nhiều nhất là hai năm nữa, chắc chắn nó sẽ đột phá ma thú cấp năm, tiến giai thành ma thú cấp sáu

Do dự một chút, hắn quay đầu hỏi:

-Kim, đế quốc dường như cũng có một vị kỳ sỹ ma thú có thú cười là phi thiên hắc giáp tích, nó có thông minh như Hắc Toàn Phong không?

Kim lắc đầu nói:

-Không biết, nhưng ma thú thông minh như Hắc Toàn Phong thì lần đầu tiên ta mới nhìn thấy. Ngoài ma thú cấp chín và ma thú của bộ tộc hoàng kim, dường như chưa nghe nói qua ma thú nào thông minh như nó vậy

Hắc Toàn Phong lập tức ngẩng cái đầu to của mình lên, miệng “Gừ, Gừ”, âm thanh ngày càng vang dội, nhìn thế nào thì cũng thấy, nó đang đắc ý

Tất cả mọi người đều mỉm cười, ngay cả Carter bị nó cướp đoạt cũng lên tiếng cười

Cửa lều động, một bóng người cường tráng vô thanh vô thức xuất hiện

Mọi người đang cười lập tức dừng lại, khuôn mặt mọi người lộ vẻ tôn kính. Hắc Toàn Phong xoay người, thân thể to lớn của nó bò tới trước mặt người này

-Sư phụ

Năm người đồng thanh nói

Tiểu Ân mỉm cười vuốt ve Hắc Toàn Phong, hắn ngẩng đầu lên

Mặc dù vẫn là khuôn mặt đó, nhưng trên khuôn mặt đã có thêm vài phần phong trần, gò má gầy đi, ít đi vài phần ôn hòa nhưng lại có vẻ kiên nghị và lão thành hơn

Ánh mắt đảo qua mọi người, Tiểu Ân hài lòng nói:

-Không tồi, tốc độ tiến bộ của các ngươi không thấp hơn mong đợi của ta

-Sư phụ, đó là nhờ sự dạy bảo của người

Kim chân thành nói

Tiểu Ân quay đầu, trong mắt lộ ra thần sắc hài lòng

Từ khi chia tay với đám người Parker, bọn Tiểu Ân đã ở lại chiến khu một năm

Trong một năm này, bọn họ ở trên chiến trường, nhanh chóng lột xác, trở thành một cao thủ nho nhỏ

Dù là thế giới nào thì có thể làm cho con người nhanh chóng thành thực,

chắc chắn chỉ có chiến trường

Chỉ có những người chịu áp lực lớn, ở trong hoàn cảnh sinh tử mới có thể kích phát được toàn bộ tiềm lực trong cơ thể

Ngắn ngủi một năm, dù là Tiểu Ân hay năm đệ tử, đều tiến bộ với tốc độ không thể tin được

Bọn họ tiến bộ trên phạm vi lớn, so với một năm trước ở trong ma pháp động, tiến bộ hôm nay không có gì có thể so sánh được

Đối với mấy tên nhập môn đệ tử, Tiểu Ân toàn tâm toàn ý đối đãi, hễ trong tay có thứ gì tốt, không keo kiệt lấy ra cho bọn chúng dùng

Mỗi một lần sử dụng hoàng kim kết giới đều phải tiêu hao một lượng năng lượng tinh thạch nhất định, nhưng trong một năm này chưa khi nào bị gián đoạn. Một ngày sáu giờ điên cuồng hấp thu năng lượng, khiến cho thực lực của đám người Kim tăng mạnh

Nếu như năm đó ở ma pháp động, thì giờ phút này, Tiểu Ân chắc chắn sẽ lo lắng bọn họ không kịp chuyển hóa năng lượng hấp thu. Nhưng nơi này thì khác, nơi này là chiến trường, ở chỗ này mỗi người đều cảm thấy một áp lực cường đại

Do có luồng áp lực này, khiến cho đám người Kim, mỗi giây tu luyện và học tập, đều cố gắng hấp thu năng lượng ngoại giới, sau đó chuyển hóa thành lực lượng của mình

Hơn nữa, sau khi biết đặc tính của sát lục kết giới, mỗi ngày Tiểu Ân đều mở nó ra một giờ, trong một giờ đó, Tiểu Ân để đám người Kim ở bên trong liều mạng thi triển ma pháp

Lúc đầu chưa thích ứng được, thi triển ma pháp phải mất mấy phút, càng về sau càng được đề cao lên, tới khi chỉ còn cần hơn mười giây

Sau đó, Tiểu Ân phát hiện ra điều ngoài ý muốn, đám người Kim có thể thi triển ma pháp trong vòng mười giây ở trong sát lục kết giới, thì trong tình huống bình thường, bọn họ có thể thi triển được ma pháp trong vòng một giây

Sự thật này được chứng minh nhiều lần, đám người Kim còn yêu thích sát lục kết giới hơn cả hoàng kim kết giới

Trong một năm chiến đấu với hắc quỷ pháp sư và sát mãn tuyết lang nhân, bọn Kim cảm nhận được một điều

Đó là khi ma pháp ngang cấp đối chiến với nhau, ai thi triển ma pháp nhanh hơn sẽ chiến thắng. Nhiều ma pháp sư có ma lực cường đại nhưng không phát huy được một trăm phần trăm lực lượng của bản thân

Nếu như bọn Kim, một mình tới chiến trường, như vậy rất có khả năng chết trong tay người khác, nhưng cũng may bọn họ là một đoàn thể, có thể hỗ trợ lẫn nhau, thường hỗ trợ cho đồng bạn và được đồng bạn bảo vệ lại

Cứ như thế, qua nửa năm, bọn họ mới chính thức thích ứng được với nơi này, nơi mà quy tắc tự nhiên mạnh được yếu thua được đề cao

Giờ phút này, nhờ vào hoàng kim kết giới, sát lục kết giới và áp lực trên chiến trường, đám người Kim đã thành công tiến giai thành nhị tinh ma pháp sư

Còn sự phụ của bọn họ, Tiểu Ân lại càng không buông lỏng, chỉ trong thời gian một năm ngắn ngủi, đã đạt tới cảnh giới đỉnh cao của nhị tinh ma pháp sư

Nhưng cho tới bây giờ, hắn chưa nắm giữ một ma pháp cấp năm nào cả

Cũng không phải hắn không muốn học, mà bởi vì trên tay hắn, không có ma pháp lục thư cấp năm

Đối với pháp sư tự do không có sư phụ là đại ma pháp sư và ma đạo sỹ mà nói, thì việc có được ma pháp lục thư cấp năm không phải chuyện dễ dàng

Đương nhiên, thực lực của đám người Tiểu Ân tăng lên, Hắc Toàn Phong theo bên cạnh cũng thu được lợi ích không nhỏ

Không biết là do hỏa sơn hồng trĩ hay thạch bích thần bí, tóm lại Hắc Toàn Phong rất thông tuệ. Mặc dù nó có cái đầu khổng lồ, nhưng trí tuệ của nó không hề kém so với bộ tộc hoàng kim. Tốc độ của nó cũng cực nhanh, khiến người khác cứng miệng, khó có thể tin

Cách một tháng nuốt chửng một khối thạch bích, hơn nữa mỗi ngày có sáu giờ ở trong hoàng kim kết giới, khiến cho khí lực của nó càng thêm mạnh mẽ

Hiện giờ thân hình của nó đã vượt qua tám thước, thân cao gần hai thước. Đối mặt với Tiểu Ân, cái miệng của nó phải ngậm lại, Tiểu Ân mới nuốt ve được đầu của nó.

Nếu như không phải chiếc lều vải đủ lớn, chắc chắn không thể nào dung nạp được thân hình to lớn của nó

Trong một năm, hắc quỷ pháp sư và tát mãn chết trong tay đám người Tiểu Ân đã vượt qua ba chữ số, gần như cách một ngày là có một trận chiến, mặc dù trong số này, phần lớn là học đồ pháp sư và tát mãn bậc thấp, nhưng ma pháp sư chính thức và chiến tranh tát mãn cũng có hơn mười vị

Bọn họ thu hoạch được những đồ tốt trên người những tên đó. Kim, Đức Lỗ Phu, Lai An và Mary đều có được ma pháp trượng. Vật phẩm không gian cũng lấy được bảy cái, còn có rất nhiều năng lượng tinh thạch, thiết phiến lục thư, và các loại nguyên liệu ma pháp, ma hạch

Nhưng do bọn họ cũng tiêu hao rất lớn, năng lượng tinh thạch ngoài chuyện phải dùng để cung cấp cho hai kết giới, còn phải để làm no bụng Hắc Toàn Phong, cho nên mỗi tháng Tiểu Ân phải chạy tới ma pháp công hội ở phương xa, đem tất cả chiến lợi phẩm để đổi lấy tinh thạch

Mà hôm này, hắn vừa trở về từ ma pháp công hội

Tay sờ vòng cổ một chút, Tiểu Ân từ từ lấy ra năng lượng tinh thạch

Đôi mắt Hắc Toàn Phong tỏa sáng, nó mở to mắt nhìn Tiểu Ân, nhưng không dám tiến lên tranh đoạt

Tiểu Ân buồn cười, lấy ra hai viên năng lượng tinh thạch trung cấp, nhét vào miệng của nó, nói:

-Kim, người thu hồi năng lượng tinh thạch lại để dùng cho mỗi ngày

-Vâng, sư phụ

Kim cười thu năng lượng tinh thạch vào trong vòng tay không gian, nói:

-Sư phụ, lần này ngài đổi được không ít năng lượng tinh thạch

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng nói:

-Kim, lần sau người thay ta tới ma pháp công hội để trao đổi

Kim nao nao, lập tức nói:

-Vâng, sư phụ

Nhìn ánh mắt hồ nghi của mấy tên đệ tử, Tiểu Ân nói:

-Một năm qua, ta đã tới đó ba lần, tần suất quá cao sẽ không ổn. Từ này về sau, ta và Kim, Lai An sẽ thay nhau tới ma pháp công hội để trao đổi tinh thạch. Bọn Đức Lỗ Phu bị nhiều người nhận biết, không tiện lộ mặt

Lúc này mọi người mới bừng tỉnh, Lai An từ trong vòng tay không gian lấy ra một ít vật phẩm nói:

-Kim, đây là chiến lợi phẩm của ta và Mary, người cầm lấy đi

Kim kiểm tra một chút cười nói:

-Lai An, các người thu hoạch không tồi, lần này giết được bao nhiêu hắc quỷ pháp sư?

-Sáu tên

Lai An bình tĩnh nói ra

Đám người Kim sợ hãi than một tiếng, Carter nói:

-Hai người các người có vận khí thật tốt, chúng ta ba người mà chỉ giết được bốn hắc quỷ pháp sư và một tát mãn tuyết lang nhân, các người lại giết được sáu tên...

Mary che miệng cười, mặc dù dung nhan của nàng không tuyệt sắc, nhưng cũng đạt tiêu chuẩn, nhất thời khiến trong lều vải trở nên tươi mát

Cổ tay nàng lấy ra một cây gậy dài hơn sáu mươi cm, sau đó nàng cầm nó trong tay, chậm rãi thưởng thức

Mắt của đám người Kim tròn tròn lên, Carter kinh hô:

-Ma pháp trượng, đây không phải của nàng

-Quả thực không phải của ta

Khuôn mặt Mary hiện lên vẻ sợ hãi nói:

-Lần này chúng ta gặp phải hắc quỷ pháp sư, có một người đã mượn năng lực của ma pháp trượng, khiến năng lực của hắn trở nên cường đại, nếu như không phải Lai An thi triển không gian giam cầm, chỉ sợ chúng ta đã thua trên tay chúng

Mặc dù nàng nói đơn giản, nhưng tất cả mọi người đều biết, sự tình lúc đó chắc chắn hết sức hung hiểm

Kim nhíu mày nói:

-Lai An, lần sau nếu gặp phải hắc quỷ pháp sư có ma pháp trượng, nghìn vạn lần không được khinh thường, nếu như không nắm chắc, phải về tìm Hắc Toàn Phong rồi mới ra tay

Lai An nhẹ nhàng gật đầu nói:

-Vâng

Đôi mắt Mary chớp động, đột nhiên đem ma pháp trượng ném cho Carter nói:

-Tiện nghi cho người

Carter không từ chối, cười ha ha, cầm ma pháp trượng thử vài cái, lực lượng tinh thần cảm ứng ma hạch trong ma pháp trượng, mặt của hắn hơi đổi nói:

-Vong linh hệ?

Tiểu Ân cũng kinh ngạc quay đầu lại nhìn hỏi:

-Là ma hạch của vong linh hệ?

-Vâng

Carter cầm ma pháp trượng lên, cung kính nói:

-Sư phụ, trong ma hạch có ẩn chứa năng lượng vong linh hệ cường đại, chắc chắn là ma hạch của ma thú vong linh hệ

Tiểu Ân cầm lấy ma pháp trượng, cẩn thận cảm ứng một chút, hài lòng nói:

-Không sai, khối ma hạch này không tồi, Carter, vận khí của ngươi rất tốt

Carter hết sức phấn khởi nói:

-Lai An, cảm ơn

Mặc dù ma pháp trượng là do Mary lấy ra, nhưng người nào cũng biết, có thể chiến thắng được hắc quỷ pháp sư kia, chắc là do công lao của Lai An

Trong một năm này, Tiểu Ân truyền thụ cho đám người Kim ma pháp nguyên tố, đồng thời cũng truyền những linh ngộ về vong linh hệ cho Carter

Còn Lai An, Tiểu Ân truyền cho hắn không gian giam cầm

Kỳ thật, không gian ma pháp là do Nhất Hào và Tiểu Ân nghiên cứu trong lực thư của đại ma pháp sư Zoe, mặc dù chỉ có một pháp thuật không gian hệ, nhưng uy lực của pháp thuật vô cùng mạnh mẽ, lại vô cùng lạ thường, nếu không sẽ không thể thuận lợi đánh chết tên hắc quỷ pháp sư có ma pháp trượng vong linh hệ

Lai An khoát tay, nở nụ cười nói:

-Không cần

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía Tiểu Ân, dường như muốn nói nhưng lại thôi

Tiểu Ân hỏi:

-Lai An, ngươi có việc gì, cứ nói ra đi

Lai An cân nhắc một chút nói:

-Sư phụ, đệ tử phát hiện, gần đây thực lực của hắc quỷ pháp sư và tát mãn tuyết lang nhân không ngừng được tăng cường, chúng ta muốn thủ thắng không còn dễ nữa. Kỳ thực có mấy lần, nếu như không phải con và Mary liên thủ với nhau, chưa chắc có thể chiến thắng đối phương

Tiểu Ân hơi gật đầu, khuôn mặt hiện lên một tia lo lắng nói:

-Chúng ta tiến bộ, bọn họ cũng tiến bộ, lần này ta trở lại ma pháp công hội, nghe được một ít tin tức khiến người khác khiếp sợ

Ánh mắt đảo qua người bọn họ nói:

-Nghe nó ở cạnh phương bắc đại thảo nguyên, có vài đại đế quốc, đã hao tổn hơn năm trăm ma pháp sư, mặc dù phần lớn đều là học đồ pháp sư, nhưng trong đó có hơn mười vị từ nhất tinh tới tam tinh ma pháp sư

Sắc mặt đám người Kim trong nháy mắt trở nên trắng bệch, Đức Lỗ Phu thẳng thắn nói:

-Sư phụ, sao mấy đế quốc đó có nhiều ma pháp sư như vậy?

Về mặt Tiểu Ân ngưng trọng nói:

-Đó không phải là ma pháp sư cung đình, mà là các pháp sư tự do ở ma pháp công hội

Đám người Kim chậm rãi gật đầu, trên thế giới này, phần lớn ma pháp sư đều một mình tu luyện, nguyện ý tiếp nhận sự phụng dưỡng của quý tộc và quốc gia chỉ có số ít. Phần lớn ma pháp sư tình nguyện tới ma pháp công hội đăng ký, chứ không nguyện ý gia nhập quốc gia

-Sư phụ, tại sao pháp sư tự do lại tiến vào chiến trường?

Kim nghi hoặc hỏi

-Bởi vì ma pháp công hội phát hành nhiệm vụ

Tiểu Ân giảm thấp âm thanh nói:

-Trong một năm này, ma pháp công hội phát hành ra rất nhiều nhiệm vụ, có ma đạo sỹ tự mình phát hành ra, tất cả nhiệm vụ có tám chín phần mười là để pháp sư tự do tiến vào chiến trường giết hắc quỷ pháp sư và tát mãn tuyết lang nhân

-Sao ma pháp công hội lại phát hành nhiệm vụ như vậy?

Đức Lỗ Phu và Mary nhìn nhau, bọn họ cực rung động

-Đúng vậy, hơn nữa còn có ma đạo sỹ nói, bất cứ pháp sư tự do nào có thể giết chết ba tên hắc quỷ pháp sư đồng cấp, hoặc tát mãn tuyết lang nhan, như vậy bọn họ có thể bá làm môn hạ của ma đạo sỹ để học tập

Tiểu Ân cười khở một tiếng nói:

-Vì điều này nên mới có nhất tinh và tam tinh ma pháp sư chen vào, hơn nữa theo ta được biết, tin tức này đã truyền vào nam, phỏng chừng không lâu nữa sẽ có nhiều pháp sư tự do tiến vào

-Điên rồi, bọn họ đều điên rồi

Mary thì thảo nói

Đức Lỗ Phu lắc đầu mạnh nói:

-Bọn họ không có điên, nếu như chúng ta không bá làm môn hạ của sư phụ, nếu nghe được tin này, chắc chắn sẽ động tâm

Đám người Kim lần lượt gật đầu. Có thể bá làm môn hạ của ma đạo sỹ, đừng nói là học đồ pháp sư, dù là nhất tinh tới tam tinh ma pháp sư, cũng rất khó ngăn cản được sự hấp dẫn đó

-Sư phụ, tại sao bọn họ lại làm như vậy?

Lai An đột nhiên hỏi

Tiểu Ân cười khở lắc đầu nói:

-Điều này ta cũng muốn biết

Hắn than nhẹ một tiếng nói:

-Dù là đế quốc Lang Nhân hay tuyết lang nhân, ma pháp công hội và hắc quỷ pháp sư. Bọn họ phải vào đều là những người có lực chiến đấu không quá tam tinh ma pháp sư hoặc chỉ là những chiến tranh tát mãn đỉnh cao mà thôi. Chuyện này đến cuối cùng là sao chứ?

Đám người Kim liếc mắt nhìn nhau một cái, Carter nói:

-Sư phụ, mặc kệ thế nào thì địa phương này cũng là nơi chúng ta thí luyện tốt nhất

Tiểu Ân chậm rãi lắc đầu nói:

-Ta cũng biết, nhưng không biết vì sao, trong lòng luôn thấy không yên

Đám người Kim nhìn nhau cười khở, muốn nói không lo lắng chút nào căn bản là tự dối mình dối người

Đột nhiên vốn đang lẳng lặng nằm trên mặt đất, Hắc Toàn Phong mở to hai mắt, nhìn về phía ngoài, trong miệng rít lên những tiếng gào trầm thấp

Đám người Tiểu Ân khê biến sắc, bọn họ đi ra ngoài lều vải

Ở phía xa trên bầu trời, xuất hiện ba điểm đen nho nhỏ, đang từ từ tới gần

Phi thiên hắc giáp tích ở phía sau Tiểu Ân, ngạnh giáp trên người nó phồng lên, trời sinh ma thú có cảm ứng linh mẫn, khiến cho nó phát hiện được có ba địch nhân cường đại đang bay tới

Sắc mặt đám người Tiểu Ân ngưng trọng, bọn họ yên lặng nhìn phương xa, có thể khiến cho ma thú cấp năm đỉnh cao là phi thiên hắc giáp tích thận trọng, chắc chắn không phải là người bình thường

Kim ra hiệu với mọi người, mọi người lập tức ra tay, thu lều vải vào trong đạo cụ không gian

Nếu một lúc nữa phát sinh chiến đấu, chưa chắc bọn họ có thừa lực để chiếu cố tới hoàn cảnh ở nơi đây

Hai mắt Tiểu Ân khép hờ, khi mắt hắn mở ra, một đạo ánh sáng kim sắc chợt lóe lên trong mắt, hắn đã thi triển Ung Nhân Thuật

Ma pháp này có thể khiến cho mắt người trong khoảng thời gian ngắn giống như mắt thương ưng, mặc dù không sánh được sa mạc chi vương, hoàng kim thương ưng, nhưng muốn thấy rõ diện mạo của người khác, là chuyện dễ dàng

Khi Tiểu Ân nhìn thấy diên mạo của ba bóng đen, trên mặt lộ ra vẻ kỳ quái, hắn tuyệt đối không nghĩ ra, lại gặp những người này ở đây

-Sư phụ, là Seth

Carter tiến lên một bước nói:

-Hắn cũng tới đây, chẳng lẽ hắn không sợ chết sao?

-Seth là ai?

Đức Lỗ Phu dò hỏi

-Seth là tát mãn trẻ tuổi lợi hại nhất trong đế quốc

Kim giải thích nói:

-Ta và Carter cùng với sư phụ khi tới đế đô đã gặp mặt hắn một lần

Tiểu Ân nhíu mày nói:

-Không sai, hắn chính là Seth, nhưng các người có biết hai vị bên cạnh hắn là ai không?

Ánh mắt của Carter hiện lên một tia tàn khốc, nói:

-Sư phụ, là tên sư tâm vương tử Holyfield cưới hoàng kim sư tử

Sắc mặt đám người Kim trở nên khó coi, bọn họ đã sớm biết thù hận giữa Tiểu Ân và Holyfield, giờ phút này sắc mặt không được tốt

Tiểu Ân khẽ gật đầu, gơ tay chặn lại nói:

-Các người làm ra vẻ mặt đó làm gì? Ta đã đáp ứng đại tát mãn Dida, xóa bỏ ân oán lúc trước với hắn

-Sư phụ, ngài định bỏ qua cho hắn?

Carter kinh ngạc hỏi

-Hừ

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng nói:

-Có bỏ qua cho hắn hay không, phải xem hắn có biết thức thời hay không

Nếu như phía sau Holyfield không có cả sư tâm đế quốc làm hậu thuẫn, chắc chắn Tiểu Ân sẽ không tốt như vậy

-Sư phụ, còn có một người nữa, là ai vậy?

Mary dò hỏi:

-Có thể đi cùng với Seth và Holyfield, chắc không phải là người vô danh

Tiểu Ân chần chờ một chút nói:

-Người này ta chưa từng thấy qua, nhưng hắn là ma pháp sư, năng lực của hắn cao hơn các người

Đối với đánh giá của Tiểu Ân, lập tức đám người Kim cẩn thận đề phòng

Giờ phút này, ở phương xa ba người kia cũng đã phát hiện ra đoàn người Tiểu Ân, bọn họ dừng lại ở giữa không trung, dường như thương lượng điều gì đó, một lát sau, Seth thoát ly đội ngũ, bay xuống phía dưới

-Tiểu Ân pháp sư, chúng ta lại gặp nhau

Seth mỉm cười nói

-Tát mãn Seth tôn kính, ngài biết ta?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi, lần đầu gặp mặt, hắn che đi diện mạo chỉ có Harrison mới nhận ra hắn, làm sao Seth có thể biết được diện mạo thật của hắn

Seth vô cùng điềm tĩnh, hắn nói hết sức nhịp nhàng, khiến người khác không dễ xen vào

-Tiểu Ân pháp sư, mặc dù ta không nhìn thấy diện mạo thật của ngài, nhưng hình ảnh của ngài ở đây đó rất nổi danh đó

Tiểu Ân ngẩn ra, nghe xong hắn nói những lời này, trong lòng không khỏi có chút rợn người

Trước kia vì chứng minh sự dũng cảm của Harrison, hình ảnh của hắn cũng được ghi lại trong kí ức thạch, giờ mà nổi danh ở đây đó chứ, thực có chút trào phúng mà

Ngẩng đầu lên, nhìn hai người ở phía trên, Tiểu Ân nói:

-Vương tử Holyfield cũng tới, vị pháp sư có thể đi cùng với các người, chắc không phải là hạng vô danh tiểu tốt chứ

Seth dịu dàng cười, nói:

-Hắn là tam tinh pháp sư của đế quốc Cát Hãn, Grossman, ngài chắc đã nghe qua đại danh của hắn

Khuôn mặt Tiểu Ân hiện lên vẻ kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn lại

Grossman quả nhiên anh tuấn lịch sự, ngay cả Seth và Holyfield cao ngạo cũng kém hơn hắn một chút

Đặc biệt có Ứng Nhân Thuật, Tiểu Ân có thể nhìn rõ khuôn mặt của hắn, lông mày của hắn dày đậm, đôi mắt có vẻ thâm trầm ẩn giấu trí tuệ, hơn nữa còn là kẻ hiểu lòng người

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Tiểu Ân, Grossman khẽ gật đầu với Tiểu Ân, khuôn mặt tươi cười không hề thay đổi

Tiểu Ân rung mình, hắn tự nhiên có thể nhìn ra đối phương không thi triển Ứng Nhân Thuật, chẳng qua chỉ dựa vào tinh thần để cảm ứng, người này quả thực không thể khinh thường

Trong lòng tính toán một chút, nếu như mình không ra tay, như vậy chỉ có Carter nắm giữ vong linh hệ và Lai An nắm giữ pháp không gian hệ mới có thể cùng hắn đánh một trận. Nhưng dù hai người bọn họ có nắm giữ pháp đặc thù, chỉ sợ đơn đả độc đấu với hắn cũng đỡ nhiều lành ít

Seth gật đầu với mọi người ở phía sau lưng Tiểu Ân, nhưng Tiểu Ân lại nhận ra, mặc dù ánh mắt của hắn không nhìn vào Hắc Toàn Phong, nhưng mỗi khi vô tình đảo qua thân hình khổng lồ của Hắc Toàn Phong, đáy mắt của hắn lộ ra sự hồi hộp

Quả thực với uy thế và hình thể của Hắc Toàn Phong, bất cứ ai cũng phải để ý tới nó

-Tiểu Ân pháp sư, ba người chúng ta chạy liên tục ba ngày, nếu như ngài cho phép, chúng ta muốn nghỉ lại chỗ này hai giờ.

Seth khách khí nói

Tiểu Ân trầm ngâm một chút hỏi:

-Tất mẫn Seth, ngài chắc đã nghe qua chuyện giữa ta và vương tử Holyfield, chẳng lẽ ngài không lo lắng sao?

-Tại sao phải lo chứ?

Seth không hiểu nói:

-Đại tất mẫn Dida đã đứng ra điều giải, chẳng lẽ chúng ta không tin lời đại tất mẫn Dida nói sao?

Tiểu Ân nhất thời nghẹn lời, hắn nghĩ tới thanh danh hiển hách của đại tất mẫn Dida ở đế quốc Lang Nhân, hắn cũng tin đáp án này

-Được

Tiểu Ân sáng khoái nói:

-Đều là bằng hữu ở đế quốc, các người muốn nghỉ tạm, không cần phải khách khí, muốn có lều vải không?

Đôi mắt Seth sáng lên, nói:

-Nếu như ngài có thể cung cấp lều vải, chúng ta thật cảm kích

Vừa nói, hắn vấy tay lên không trung. Holyfield và Grossman thông thả bay xuống

Lông mày Tiểu Ân hơi nhíu lại nhưng nhanh chóng giãn ra

Hắn vốn chỉ thuận miệng hỏi một câu mà thôi, đó là đạo lý chủ đãi khách, nhưng không nghĩ tới, Seth lập tức đồng ý, dày mặt thu nhận

Nếu sớm biết như thế, hắn đã không mở miệng

Ra hiệu với Kim, lập tức từ trong vòng tay, Kim lấy ra một chiếc lều lớn. Chiếc lều này là chiếc lều dự bị của bọn họ, dưới sự trợ giúp của Đức Lão Phu và Lai An, rất nhanh chiếc lều được dựng lên

Có lẽ vì không muốn tạo ra hiểu lầm, tốc độ của hai người Holyfield cũng không nhanh

Nhưng chuyện ngoài ý muốn xảy ra, khi kim mao sư vương bay xuống, Hắc Toàn Phong đột nhiên rít lên một tiếng, cái miệng khổng lồ dữ tợn của nó mở ra, lộ ra hàm răng rạn rỡ giống như con dao găm, khiến người khác kinh hoàng

Đồng thời trên người nó xuất hiện khí thế cường đại cao ngạo, một quả băng cầu hiện ra, chỉ cần nhìn quả băng cầu này là có thể tưởng tượng được lực phá hoại của nó

Tương tự, ánh sáng màu hoàng kim trên người kim mao sư vương xuất hiện, giống như vòng phòng hộ ma pháp của loài người, bao phủ nó và Holyfield vào trong

Đối mặt với ma thú hung mãnh như Hắc Toàn Phong, ngay cả kim mao sư vương cũng cảm nhận được áp lực cường đại, chuyện duy nhất nó có thể làm, đó là dùng toàn lực để chuẩn bị nghênh chiến

Trong lúc nhất thời, không khí hữu hảo biến mất, khí thế giương cung bạt kiếm xuất hiện

-Tiểu Ân pháp sư, nghe nói ngài có một ma sủng lợi hại, nhưng hành vi không phân biệt được địch ta này, hình như hơi làm mất mặt mũi của ngài đó

Âm thanh nhẹ nhàng của Grossman vang lên, giống như một cơn gió mát thổi qua khiến người khác cảm thấy thư sướng

Song Tiểu Ân không lay động, hắn mỉm cười, nhẹ nhàng vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong

Phi thiên hắc giáp tích nhất thời ngừng công kích, phe phẩy cái đuôi to lớn, nhưng đôi mắt vẫn nhìn chăm chăm vào kim mao sư vương, dường như lúc nào cũng có thể xông lên

-Pháp sư Grossman, Hắc Toàn Phong chẳng qua thấy có ma thú cường đại, nên mới lộ ra bản năng chiến đấu mà thôi, nó muốn quyết chiến với kim mao sư vương mà thôi

Ánh mắt nhìn kim sắc năng lượng vờn quanh kim mao sư vương, Tiểu Ân mở mắt nói dối:

-Ta cam đoan, Hắc Toàn Phong không có ác ý

Ba người Grossman nhìn nhau, trong mắt bọn họ lộ rõ ý, người này da mặt quá dày đi

Seth ung dung cười nói:

-Có sự cam đoan của ngài, đương nhiên chúng ta tin, sau khi trở về chúng ta sẽ bẩm báo với đại tát mãn Dida

-Tốt

Tiểu Ân cười nhưng trong lòng không cười nói:

-Ba vị nghỉ ngơi đi, chúng ta không quấy rầy

Cách ba người Holyfield mấy chục thước, Kim mới lấy chiếc lều vải lớn nhất, mấy người lần lượt chui vào trong.

Vừa tiến vào trong lều vải, Carter lập tức bày ra ma pháp lá chắn, trong lá chắn, tiếng nói của mọi người sẽ không bị truyền ra ngoài. Đương nhiên, nếu như đối phương có thực lực quá mức mạnh mẽ, có thể sẽ không kinh động Carter, nghe trộm cuộc nói chuyện của bọn họ

Nhưng Tiểu Ân tin tưởng, ba người Seth không có thực lực cường đại như vậy

-Sư phụ, bọn họ có chút cổ quái

Người không thường xuyên mở miệng như Lai An lại là người đầu tiên lên tiếng

-Không sai, rõ ràng bọn họ biết sư phụ ở chỗ này mới cố ý yêu cầu được nghỉ ngơi ở chỗ này

Hai mắt Mary tỏa sáng nói:

-Tên Holyfield kia, cũng không nói một câu nào, hơn nữa còn không nhìn về phía sư phụ, chắc chắn hẳn mang theo nỗi oán giận, nếu như không phải hẳn biết thực lực của mình không đủ, chắc chắn đã gây phiền phức

Quả thực kỳ sỹ ma thú sở dĩ cường đại, là do bọn họ có thể mượn được lực lượng của ma thú, nhưng hiện giờ bên người Tiểu Ân có một con phi thiên hắc giáp tích khổng lồ, chỉ cần nhìn Hắc Toàn Phong khiêu khích, thế mà kim mao sư vương không dám đáp lại là đủ biết thực lực giữa đôi bên có sự chênh lệch

Dưới tình huống này, Holyfield đương nhiên phải nhẫn nại

Carter vuốt cằm, chậm rãi nói:

-Thực kỳ quái, tại sao bọn họ lại tới đây? Chẳng lẽ bọn họ không sợ bị bẽ mặt sao?

Mọi người nhìn nhau mỉm cười, đáp án này không quá mức chứ

-Sư phụ

Hai mắt Carter đột nhiên tỏa sáng:

-Ngài có thể nghe được cuộc nói chuyện của bọn họ không?

Ánh mắt của mấy người tràn ngập kỳ vọng, mặc dù bọn họ cũng biết, thực lực của Tiểu Ân, nhiều nhất chỉ tương đương với Gross man, nhưng bọn họ tràn ngập tin tưởng Tiểu Ân, chỉ cần nhìn hoàng kim kết giới và sát lực kết giới là biết, trong cấp bậc pháp sư từ nhất tinh tới tam tinh, còn ai có thể chế tạo được đạo cụ ma pháp thần kỳ như vậy?

Tiểu Ân mỉm cười, nói:

-Tiểu tử này, chờ một lát nữa ta sẽ để các người xem

Tất cả mọi người mừng rỡ, nhưng đối với năng lực trinh thám xuất quỷ nhập thần của Tiểu Ân lại càng cảm thấy cao thâm khó lường

Hai tiếng sau, đám người Seth quả nhiên đúng hẹn rời đi, nhìn ba người bọn họ bay lên trời, không hề quay đầu lại, đám người Tiểu Ân nhìn nhau, thực sự không rõ bọn họ sao phải nghỉ hai giờ, rốt cuộc có âm mưu quỷ kế gì đây

Kim vào trong lều vải của bọn họ, nửa ngày sau, mang theo vẻ mặt nghi hoặc bước ra, lắc đầu với mọi người, chỉ ra rằng hẳn không phát hiện ra có điều gì khác thường ở bên trong

Tiểu Ân vùng tay lên, nói:

-Không nên nghĩ nhiều, các người vào trong hoàng kim kết giới, tiếp tục tu luyện đi. Chúng ta không thể vì bọn họ đột nhiên đến mà cắt đứt kế hoạch tu luyện đã dự định

Đám người Kim tuân mệnh, cầm hoàng kim kết giới, bắt đầu luyện tập trong vòng sáu giờ

Tiểu Ân về lều vải của mình, đồng thời tiến vào Nhất Hào không gian để tu luyện. Nhưng trước khi tu luyện, hẳn mở đạo cụ ký ức ra, ghi chép lại những hình ảnh Nhất Hào vừa mới chụp được

Sáu giờ sau, đám người Kim thuận lợi kết thúc quá trình luyện tập, còn Tiểu Ân đem theo đạo cụ kí ức tới lều vải

Vừa nhìn thứ này, trong mắt mọi người tràn ngập chờ mong, chỉ có Hắc Toàn Phong là vẫn mở to mắt nhìn chăm chăm vào năng lượng tinh thạch đặt trên đạo cụ ma pháp. Phỏng chừng nếu như không có mặt Tiểu Ân, rất có khả năng nó trực tiếp nhảy lên nuốt thứ đó vào bụng

Tiểu Ân bắt đầu tung một viên tinh thạch, Hắc Toàn Phong giống như một tia chớp, mở cái miệng rộng, dùng hàm răng sắc bén cắt nát năng lượng tinh thạch, giống như con chó đùa giỡn với khúc xương, vui sướng khi có đồ ăn

Hình ảnh bắt đầu phát ra, ba người Seth tiến vào trong lều vải, bọn họ cũng bày ra ma pháp lá chắn, nhưng sau khi bày ra lá chắn, bọn họ lại vội đầu đi ngủ

Ngoài kim mao sư vương phụ trách cảnh giới ra, ba người không hề giữ hình tượng ngã xuống ngủ, ngay cả người điềm tĩnh như Grossman cũng nằm lả ra ngủ

Ngủ đủ hai giờ, kim mao sư vương mới gọi Holyfield dậy

Vương tử sư tâm hí hai mắt, gọi hai người kia tỉnh dậy, trong mắt ba người tràn ngập thần sắc uể oải, nhưng thở sâu vài cái, cùng với việc Grossman lấy ra nhiều nước cho bọn họ rửa mặt, vẽ ủ rũ trên mặt bọn họ lập tức tan biến

Quan sát hình ảnh, tất cả mọi người biết, bọn họ chỉ mạnh mẽ chống cự mà thôi

Cuối cùng Grossma lấy ra một ít thực vật, bọn họ vội vã nhét vào mồm, sau đó rời khỏi lều vải, nói lời từ biệt với Tiểu Ân, sau đó vội vàng rời đi

Trên mặt mấy người lộ vẻ khó hiểu

Biểu hiện của ba người, thực sự là do quá mệt mỏi, nên mới muốn có chỗ nghỉ ngơi

Dù là lời nói hay động tác của bọn họ, không lộ ra bất cứ sơ hở gì cả, nhưng trong lòng Tiểu Ân có chút không bắt an, dường như có một tảng đá đang đè nặng

-Âm mưu

Carter thì thào nói:

-Chắc chắn có âm mưu gì đó

Kim bắt đầu gật đầu nói:

-Sư phụ, có lẽ bọn họ quá mệt mỏi, cho nên mới ở lại chỗ này nghỉ ngơi một lúc

-Tại sao bọn họ lại mệt mỏi?

Mary đột nhiên hỏi

Đôi mắt Tiểu Ân sáng lên nói:

-Ta hiểu rồi, bọn họ ở chỗ này tiến hành thí luyện

Mọi người nhất thời bưng tỉnh, nơi này không phải địa phương bình thường, mà là một nơi hung hiểm, ở chỗ này ma pháp sư và sát mẫn tử vong không ít, các đoàn lính đánh thuê cũng tử vong không ít

Nếu như ba người bọn họ cùng nhau tới thí luyện, thời gian gấp gáp có lẽ cũng khiến bọn họ biến thành bộ dáng như hiện tại

Ngón tay Tiểu Ân nhẹ nhàng gõ, trong đó ẩn chứa một loại tiết tấu ổn định

Đám người Kim đình chỉ thảo luận, bọn họ lẳng lặng nhìn Tiểu Ân trầm tư, trong lòng bọn họ, dường như không có gì có thể làm khó được Tiểu Ân

Một lát sau, Tiểu Ân chậm rãi nói:

-Hai năm trước, ta nghe nói Grossman chỉ là nhất tinh ma pháp sư, nhưng hiện tại mới có hai năm, hắn đã có thực lực tam tinh ma pháp sư. Hắc hắc, nếu như hắn không ở chỗ này thí luyện, sao có thể đột phá nhanh như vậy được

Ánh mắt vô tình đảo qua đám người Kim

Sắc mặt Kim nghiêm lại, cao giọng nói:

-Sư phụ, chúng con sẽ cố gắng, sẽ sớm đuổi kịp hắn

Những lời nói này rất tự tin, đám người Lai An cũng lộ ra vẻ kiên quyết

Nhìn năm đệ tử, trong lòng Tiểu Ân có chút vui mừng

Mặc dù Grossman là nhập môn đệ tử của ma đạo sỹ, nhưng đám người Kim vẫn có niềm tin sẽ siêu việt hơn hắn

Đó là bởi vì bọn họ tin vào Tiểu Ân, tin vào hoàng kim kết giới và sát lục kết giới

-Tốt, siêng năng khổ luyện, sớm ngày thành tam tinh pháp sư, hơn nữa còn hoàn toàn siêu việt Grossman

-Vâng

Năm âm thanh cùng vang lên, ở bên cạnh Hắc Toàn Phong thờ người ra, nó nhìn mọi người một chút, đột nhiên cũng mở rộng miệng, phát ra một tiếng gầm to lớn

Đám người Tiểu Ân nhìn nhau mỉm cười, đồng thời cười không dứt, chỉ có Hắc Toàn Phong nháy mắt nghi hoặc, không rõ tại sao mọi người lại cười nhạo đầu chí của mình

Mọi người rời khỏi lầu vải, sắc mặt Tiểu Ân từ từ trầm xuống

Ba người này đi cùng một chỗ, thực sự rất kỳ quái

Có một số việc Tiểu Ân không nói cho bọn Kim biết, đó là việc Harrison từng nói, cả ba người đều theo đuổi Juliana

Nguyên nhân có Juliana ở trong đó, nên Tiểu Ân mới thận trọng nói chuyện, che giấu chuyện này đi

Theo lý mà nói, quan hệ giữa bọn họ là quan hệ thù địch và quan hệ cạnh tranh, nhưng hôm nay xem bộ dáng ăn ý của ba người, chỉ sợ không phải ở chung một hai ngày là bồi dưỡng thành

Dưới sự giám sát của ruồi máy, bọn họ biểu hiện quan hệ rất kỳ quái, mặc dù đôi bên ủng hộ nhau, nhưng cũng có chút mùi vị cạnh tranh, quan hệ phức tạp đó làm cho người ta thấy đau đầu

Đến tận cùng lực lượng gì khiến ba người vốn là đối thủ của nhau, lại đi cùng nhau, hơn nữa còn không sợ nguy hiểm tiến vào chiến khu thần bí để thí luyện?

Phải biết rằng, thân phận của ba người không phải chuyện đùa, trừ khi là bọn họ nguyện ý chứ không ai có thể bắt buộc được bọn họ tiến vào khu vực nguy hiểm để thí luyện. Đặc biệt là Holyfield, hắn là vương tử điện hạ của đế quốc Sư Tâm, thân phận cao quý như vậy, nhưng vẫn không để ý tiến vào nơi này, trong đó chắc chắn có ẩn tình

Trong lúc hoảng hốt, Tiểu Ân dường như nắm được điều gì đó, nhưng hắn lắc đầu, đem ý niệm vô căn cứ đó vứt ra khỏi đầu

Than nhẹ một tiếng, cuối cùng Tiểu Ân vứt bỏ chuyện của ba người ra khỏi đầu

Dù bọn họ đang làm trò quỷ gì, Tiểu Ân cũng không quan tâm, bởi vì hắn có tự tin, trên thế giới này, tất cả phải dựa vào thực lực, chỉ cần trưởng bối của ba người không ra mặt, Tiểu Ân tuyệt đối không sợ hãi bọn chúng

Đương nhiên nếu như trưởng bối của ba người ra mặt, như vậy...

Sờ vòng cổ trước ngực, tín vật mà đại tát mãn Dida biểu tặng vẫn nằm bên trong

Không biết khi hắn lấy tín vật ra, những trưởng bối đó sẽ có vẻ mặt gì

Suy nghĩ một chút, thực có vài phần chờ mong

Nhưng, hai ngày sau, Tiểu Ân rốt cuộc cũng hiểu được dụng ý của đám người Seth.

153. Chương 40: Lừa Gạt Cường Đoạt

Tiểu Ân yên lặng nằm trên cỏ, ánh mắt của hắn không có bất cứ mục tiêu nào cả, chỉ vô thức nhìn lên không trung, nhìn những đám mây di chuyển về phương bắc

Bên cạnh hắn, Hắc Toàn Phong lặng lẽ nằm, cặp mắt to của nó học theo Tiểu Ân nhìn chăm chăm vào không trung. Nhưng thỉnh thoảng mí mắt nó cử động. Xem ra nó cũng không hiểu tại sao Tiểu Ân thực hiện động tác nhằm chán này

Kim, Đức Lỗ Phu, Carter hợp thành một tiểu đội tới phía đông thăm dò, còn Lai An và Mary hợp thành một tiểu đội tiến về phía Tây

Bọn họ tự tìm mục tiêu cho riêng mình, nếu gặp phải đối thủ siêu mạnh, như vậy bọn họ phải nghĩ ra biện pháp để thoát thân. Dù sao bên mình còn có ma thú cấp năm đỉnh cao, Hắc Toàn Phong, đủ khiến bất cứ tam tinh ma pháp sư trở xuống nào cũng phải sợ hãi

Tiểu Ân cảm thụ những cơn gió lạnh xâm nhập vào, loại trình độ thí luyện đó với đám người Kim mà nói, chính là một con đường tắt để đề cao thực lực, nhưng đối với Tiểu Ân thì lực hấp dẫn của nó rất thấp

Hiện giờ cường độ lực lượng tinh thần của hắn không thua kém tam tinh ma pháp sư bình thường, hơn nữa còn có vài loại ma pháp đặc thù, đối với những ma pháp sư và tát mãn đồng cấp, hắn không có nhiều hứng thú để động thủ. Nếu muốn nhanh chóng gia tăng thực lực, để lực lượng của mình đề cao tới cực hạn, vậy thì phải khiêu chiến với đối thủ cao hơn mình một bậc. Trong chiến đấu hiểu được phương thức vận dụng năng lượng của đối phương mới là biện pháp tốt nhất

Nhưng hiện tại trên đại thảo nguyên, thực lực đạt tới đại ma pháp sư và cấp bậc đại tát mãn lại không có, điều này khiến Tiểu Ân có chút thất vọng. Nhưng nói thật, nếu như để những nhân vật có cấp bậc như vậy tới đại thảo nguyên tàn phá, chắc chắn đám người Tiểu Ân sẽ cao chạy xa bay. Nào còn dám nghênh ngang thí luyện ở chỗ này nữa

Híp đôi mắt lại, Tiểu Ân tận lực buông lỏng bản thân, tinh thần lực của hắn dò xét những biến hóa trong phạm vi bốn mươi thước

Nhất tinh ma pháp sư có thể bao phủ tinh thần ý thức trong bán kính mười thước. Đạt tới nhị tinh có thể đạt bán kính hai mươi thước, hiện giờ Tiểu Ân đã mơ hồ đột phá nhị tinh, tiếp cận gần thực lực của tam tinh ma pháp sư, tự nhiên có thể mở rộng gấp đôi, có thể cảm ứng được tất cả những biến động trong phạm vi bốn mươi thước

Bên trong phạm vi này, bất cứ những biến hóa nho nhỏ nào cũng không thể giấu giếm được hắn, dù là con giun dưới hòn đá, hay con kiến bò dưới đất, hoặc côn trùng không biết tên ở trong bụi cỏ, cũng hiện lên rõ ràng trong đầu của hắn

Đương nhiên, do có đại ma thú ở bên người, nên Tiểu Ân không lo lắng bị ai quấy rầy. Đột nhiên Tiểu Ân khề cau mày

Dưới loại tình huống này, cảm ứng của hắn đặc biệt nhạy cảm, không chỉ giám sát trong phạm vi bốn mươi thước

Mới vừa rồi, Tiểu Ân cảm ứng được một hơi thở cường đại, mà hơi thở này đang bay tới gần mình

Khi Tiểu Ân tiếp xúc với cỗ hơi thở lạnh lẽo này, cả người hắn nhảy dựng lên

Tâm thần rung động, hắn rời khỏi cảm nhận biến hóa vạn vật

Khi hắn mở mắt ra, ở bên cạnh, Hắc Toàn Phong đã ngược cái đầu to lên nhìn về phương bắc của bầu trời

Trong lòng Tiểu Ân thầm khen, đại ma thú này có năng lực cảm ứng quả thực vượt xa người bình thường. Nếu như lúc này không phải hắn ở trong hoàn cảnh tĩnh tâm, như vậy không thể sớm phát hiện ra hơi thở của cường giả

Ngẩng đầu lên, khuôn mặt Tiểu Ân ẩn hiện một đạo bạch quang, Ứng Nhân Thuật trong nháy mắt được thêm vào, khiến cho Tiểu Ân có thể nhìn thấy cảnh vật ở ngoài nghìn thước

Xa xa, một đạo bạch quang hóa thành cầu vồng, đang xuyên qua đám mây, loại ánh sáng này Tiểu Ân rất quen thuộc, đó là linh vật của tát măn

Tốc độ của tát măn này cực nhanh, ngay khi Tiểu Ân chú ý tới hắn, thì hắn cũng đã ở trên đỉnh đầu của Tiểu Ân

Khẽ cau mày, Tiểu Ân lập tức tập trung tinh thần

Trong khoảng cách này, hắn có thể cảm ứng rõ hơi thở cường đại của người này, năng lượng dao động trên người kẻ đó áp bách lên người hắn

Mặc dù cường độ năng lượng dường như yếu hơn đại tát măn Bảo Mạn, nhưng tuyệt đối cường hãn hơn tam tinh ma pháp sư

Không biết vì sao, trong lòng Tiểu Ân dâng lên cảm giác muốn thử, với thực lực trước mắt của hắn, nếu cùng cao thủ này giao phong, chưa biết sẽ có kết quả gì

Đương nhiên, hắn cũng không vọng về đi khiêu khích đối phương, hơn nữa căn cứ theo quan sát của hắn, người này dường như vội vã chạy đi, không nên trêu chọc thì tốt hơn

Song, Tiểu Ân tưởng hắn sẽ trực tiếp bay qua đỉnh đầu mình, thì hắn lại ngừng lại, xoay tròn trên không trung một lúc, sau đó hạ xuống phương hướng của Tiểu Ân

Trong lòng Tiểu Ân run lên, mơ hồ cảm giác được đối phương có ý đồ bất thiện

Hắn không cần nghĩ ngợi nhiều, cổ tay lộn lên, ma pháp trượng đã xuất hiện trên tay của hắn, nếu như không phải thời gian không có nhiều, thậm chí hắn còn muốn lấy áo giáp ma pháp ra mặc

Một lát sau, tên tát măn kia hạ xuống, ánh sáng trên người hắn thu lại, lộ ra diện mạo một trung niên lang nhân có bộ lông màu trắng

Tiểu Ân vừa nhìn màu sắc của bộ lông, đã biết đó là một tuyết lang nhân chính gốc, hắn hít sâu một hơi, lắng lắng chờ đợi

Ở phía sau, Hắc Toàn Phong tiến lên vài bước, dường như cảm ứng được đối phương không phải kẻ dễ trêu chọc, cho nên nó không dùng thái độ như khi đối đãi với kim mao sư vương, dùng ánh mắt âm lãnh nhìn chằm chằm vào lang nhân tát măn

Ánh mắt của tát măn liếc qua người Hắc Toàn Phong, Tiểu Ân nhận ra trong mắt của hắn có một tia tham lam

Nhìn tầm vóc và uy thế của ma thú cấp năm, dù là ai cũng muốn chiếm nó làm của riêng

Thân thể của tên lang nhân rất cường tráng, khoe miệng hắn cười, lộ ra hai cái răng cửa, khiến người ta nghĩ tới những tên lực sỹ giữ nhà

-Người tên gì? Từ phương nam tới sao?

Tiểu Ân cũng không dám lộ vẻ kiêu ngạo, nhẹ nhàng gật đầu nói:

-Đúng, ta tới từ đế quốc Cát Hãn, tên là Tiểu Ân. Ngài chắc là đại tát măn của bộ tộc tuyết lang nhân

-Đúng

Tuyết lang nhân dùng ngữ khí tràn ngập kiêu ngạo nói:

-Ta chính là đại tát măn Lý Kỳ của bộ tộc tuyết lang nhân

Tiểu Ân lộ ra bộ dáng ngưỡng mộ nói:

-Đại tát mẫn Lý Kỳ, ngài cũng tới đây để thí luyện sao?

Khi nói những lời này, Tiểu Ân đã chuẩn bị tốt ma pháp cấp ba, chỉ cần đối phương tỏ vẻ, hắn lập tức sẽ ra tay trước

Lý Kỳ xem thường nói:

-Thí luyện? Hừ, loài người các ngươi đem nơi này thành nơi thí luyện sao? Thật thú vị.

Trong lòng Tiểu Ân buông lỏng, nhưng hắn không dám có chút bất cẩn, tỉnh táo hỏi:

-Nếu ngài không phải tới thí luyện, sao lại tiến vào nơi này?

Lý Kỳ chớp mắt, giọng căm hận nói:

-Ít nói nhảm đi, có ba tên trộm tới chỗ ta, tại sao chúng lại dừng ở chỗ này?

-Trộm?

Tiểu Ân không thể giải thích được hỏi:

-Đại tát mẫn tôn kính, ngài nói gì vậy?

Lý Kỳ hừ một tiếng nói:

-Dựa theo ước định giữa đôi bên, ta không thể giết người ở chỗ này, nhưng nếu như người dám giấu giếm, ta không ngại để người đi gặp các vị thần

Trong lòng Tiểu Ân động, thanh âm thành khẩn hỏi:

-Đại tát mẫn Lý Kỳ, ngài nói tới ba tên trộm, có phải đó là tổ hợp gồm một tên pháp sư, một tên kỵ sĩ ma thú và một tên đại tát mẫn không?

-Hừ, quả nhiên người biết chúng

Lý Kỳ lộ ra vẻ mặt như đã tính trước nói:

-Bọn chúng dừng lại đây mấy giờ?

Cổ Tiểu Ân hơi rung động, hắn nhất thời hiểu được, tại sao bọn Holyfield lại nghỉ ngơi ở chỗ này hai giờ, sau đó lại vội vã rời đi

Nhưng lúc này hiểu được thì đã chậm

Trong lòng Tiểu Ân cười khổ không thôi, không thể tưởng tượng được, mình cẩn thận như vậy, vẫn bị ba người bọn họ chơi một ván

Loại chuyện này thực sự là chuyện ngoài ý muốn, đại tát mẫn Lý Kỳ không đuổi theo được bọn chúng, hắn lại tìm mình để trút giận

Giờ phút này, Tiểu Ân cố kìm nén cơn giận dữ trong lòng, mặc dù hắn rất muốn giao thủ với người này, nhưng hắn không nguyện ý chịu tội thay cho ba người Holyfield. Tiểu Ân cố gắng giải thích nói:

-Đại tát mẫn Lý Kỳ, ba người kia chẳng qua chỉ mượn lầu vải của tại hạ để nghỉ ngơi mà thôi, sau đó bọn chúng bay theo hướng này

Tiểu Ân không hề giấu giếm, chỉ rõ phương hướng ba người bay đi, trong lòng hy vọng, đại tát mẫn Lý Kỳ có thể đuổi theo bọn họ

Về phần đuổi kịp bọn chúng, đem bọn chúng rút gân lột da, chém nghìn đao, Tiểu Ân không hề quan tâm Song, đại tát mẫn Lý Kỳ cười lạnh một tiếng nói:

-Phương hướng người chỉ không sai, nhưng người nghĩ ta tin người sao?

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, nói thật, nếu như đổi lại là mình, mình cũng không dễ dàng tin tưởng

-Đại tát mẫn Lý Kỳ, ta không có ý lừa gạt ngài, xin ngài hãy tin ta

Khóe miệng Lý Kỳ cong lên, nói:

-Muốn ta tin người cũng được, người để ta mượn đầu phi thiên hắc giáp tích, nếu như ta đuổi kịp bọn họ, phát hiện người không nói sai, ta sẽ trả nó lại cho người

Thở dài một hơi, đến bây giờ Tiểu Ân đã hiểu được, tên lang nhân tát măn này kỳ thật từ đầu đã tính kế với Hắc Toàn Phong của mình, cho dù không có chuyện của Hắc Toàn Phong, hắn cũng lấy cớ khác để chiếm lấy Hắc Toàn Phong

Đương nhiên, tai họa này vẫn phải tính lên ba người Holyfield, nếu như không có bọn họ, thì sao tên tát măn này lại tới đây, loại chuyện xui xẻo như thế này sẽ không phát sinh

Ngẩng đầu, Tiểu Ân mỉm cười nói:

-Đại tát măn Lý Kỳ, ngài cho rằng ta sẽ tiếp nhận yêu cầu đó sao?

-Tốt nhất là người nên đáp ứng

Lý Kỳ lạnh lùng nói:

-Người nên suy nghĩ cho cái mạng nhỏ của mình, thu nó vào không gian ngủ đông đi, ta cũng không muốn tổn thương nó

Tiểu Ân tức cười, đây mới là nguyên nhân Lý Kỳ không lập tức trở mặt động thủ, hắn muốn ma thú cấp năm không bị thương

-Rống....

Một tiếng rống lớn vang lên, Hắc Toàn Phong đi ra, bốn cái chân của nó bước trên mặt đất, một bước đi ẩn chứa lực lượng vô tận, nhất thời khiến mặt đất lắc lư

Sau đó mượn sự rung chuyển của mặt đất, thân hình dài tám thước của nó vọt đi

Hai mắt Tiểu Ân giương lên, động tác của Hắc Toàn Phong nằm ngoài dự tính của hắn, thậm chí hắn còn không nghĩ đến. Trong mắt của hắn hiện lên một tia khác thường. Sớm đã biết ma thú đặc biệt thông minh, có thể làm chủ được hành động của mình, không thể tưởng tượng được, sau khi nghe cuộc nói chuyện của bọn họ, nó chủ động ra tay, hơn nữa còn không hề báo trước, đột nhiên tập kích

Bất thành linh bị đã kích, khiến cho đại tát măn Lý Kỳ trở tay không kịp, trên người hắn nhanh chóng hiện lên một đạo bạch quang, nhưng Hắc Toàn Phong là một ma thú song hệ phong hỏa, nó nắm giữ lực lượng phong hệ, một khi phóng thích toàn bộ tốc độ, người bình thường sao có thể so được

Bạch quang của Lý Kỳ mặc dù tương thông với hắn, nhưng muốn hóa thành ma thú vẫn phải mất một ít thời gian

Chỉ trong nháy mắt, Hắc Toàn Phong đã mở cái miệng đáng sợ của mình ra cắn vào cánh tay chưa biến hình của Lý Kỳ

Linh vật của Lý Kỳ là một con bạch mãng to lớn, mặc dù có phần giống với linh vật Hắc Mãng Linh của tát măn Diya trong đoàn đạo tặc Nick, nhưng uy lực lại khác nhau một trời một vực

Giờ phút này Lý Kỳ phát ra một tiếng kêu thảm thiết, mặc dù động tác của hắn cực nhanh, nhưng vẫn bị hàm răng của Hắc Toàn Phong cắn phải, cả cánh tay đầm đìa máu tươi, thậm chí còn thấy được xương cốt ở bên trong

Nhưng tuyệt lang nhân lộ ra một khí thế tàn nhẫn, hắn hét lớn một tiếng, thân thể run run, dưới bạch quang bao phủ, hắn biến thành con cự mãng màu trắng to lớn hơn mười thước

Khi Tiểu Ân thấy hắn biến hóa xong, mặc dù tâm lý sớm có sự chuẩn bị, nhưng vẫn cảm thấy kinh hoàng

Trước kia hắn đã giết chết tát măn, trong đó không thiếu chiến tranh tát măn, trong đó có Milligan vừa mới tiến giai thành chiến tranh tát măn, cũng có những chiến tranh tát măn hàng đầu, gần như đã bước một chân vào hàng ngũ đại tát măn

Nhưng những tát măn đó hóa thân thành ma thú, đều không ngoại lệ, đều phải bảo trì một ít ngoại hình của loài người

Hoặc là đầu, hoặc là thân thể, mà đó cũng là nhược điểm của bọn họ, nếu công kích vào nơi đó, sẽ thu được hiệu quả lớn

Nhưng đại tát măn trước măn lại khác, hắc hóa cả bản thân thành ma thú bạch mãng, không hề lưu lại chút ngoại hình loài người nào cả, hơn nữa tốc độ hóa hình của hắc cực cao, gần như trong nháy mắt đã hoàn thành, khiến cho Hắc Toàn Phong không thừa thắng truy kích được

Thân hình to lớn hơn mười thước của mãng xà bò trên mặt cỏ

Tiểu Ân hơi giật mình, nhảy lên thân thể cao lớn của Hắc Toàn Phong

Kỳ thật vừa rồi hắc muốn bay lên không trung, nhưng không biết vì sao, khi hắc muốn thi triển Phong Tường Thuật lại cảm ứng được hơi thở nguy hiểm

Không chút do dự, Tiểu Ân lựa chọn tin vào cảm giác của mình

Hắc không bay lên không trung, mà nhảy lên lưng ma sủng Hắc Toàn Phong của mình, chuẩn bị cuộc chiến đấu với cường địch nguy hiểm nhất từ trước tới nay

Ngay khi thân hình hắc vừa động, những trận gió màu xanh chợt thổi qua

Trận gió màu xanh này biến thành hình quạt để công kích, những bụi cỏ tiếp xúc với nó đều bị nó cắt đứt. Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, nhất thời hắc hiểu được vì sao vừa rồi mình có cảm giác nguy hiểm

Trận gió màu xanh này kỳ thật có vài phần giống với phong hệ ma pháp Đao gió Thuật, hắc là ma pháp thiên phú của mãng xà khi còn sống. Nhưng trận gió này lại có uy lực hơn xa ma pháp Đao gió Thuật, hơn nữa số lượng thi triển ra nhiều hơn so với ma pháp sư thi triển, cho nên uy lực của thiên phú ma pháp này không thể khinh thường

May mà hắc không bay lên không trung, nếu không bị nhiều đao gió tập kích, dù hắc là thần tiên cũng khó tránh được

Trong lòng hơi động, trên người Tiểu Ân xuất hiện vòng phòng hộ ma pháp

Trong lòng hắc thầm kêu đáng tiếc, nếu có thời gian chuẩn bị, Tiểu Ân sẽ dùng sát lục kết giới để tạo ra vòng phòng hộ cấp năm, có nó, sự an toàn của hắc sẽ được đảm bảo

Mà hiện giờ trên người hắc chỉ có ma pháp vòng phòng hộ cấp bốn, nhưng chưa chắc có thể chống được những lần công kích siêu cường

Nhưng vòng phòng hộ của Tiểu Ân chưa phát huy được tác dụng. Bởi vì dưới chân hắc, Hắc Toàn Phong đã động thủ

Thân thể nó dài tám thước, tầm vóc và lực lượng lớn hơn phi thiên hắc giáp tích bình thường nhiều, cái miệng to lớn của nó mở ra, hình thành một động khẩu to lớn

Nó hút những đao gió đang rít gào thu vào trong miệng, nhất thời khiến đao gió biến mất

Hắc Toàn Phong há miệng hai lần, dường như nó chưa thấy đủ, nhìn chăm chăm vào cự mãng ở cách đó không xa, dường như muốn nói, còn nữa không, cho ta một ít nữa

Thân hình cao mười thước của bạch mãng chậm rãi đứng lên. Nó và Hắc Toàn Phong không giống nhau, chỉ dựa vào cái đuôi đã đủ lực lượng để đứng lên. Nhìn con quái vật cao mười thước dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn bọn hắc, dù là Tiểu Ân hay Hắc Toàn Phong cũng đều có cảm giác rất khó chịu

Hắc Toàn Phong thấp giọng rít, đó là tín hiệu thỉnh cầu được chiến đấu

Tiểu Ân trầm ngâm trong chốc lát, nhẹ nhàng vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong, trải qua sự trấn an của Tiểu Ân, cuối cùng nó cũng thành thật xuống

Tiểu Ân không phải kỵ sỹ ma thú, cho nên hắn không giống với kỵ sỹ có thể mượn được lực lượng của ma thú

Kỵ sỹ ma thú chiến đấu với người khác, có thể mượn năng lực phòng ngự và thiên phú ma pháp của ma thú. Điều này có vài phần giống với tát mãn hóa thân thành ma thú

Nhưng ma pháp sư lại khác, bọn họ có thể sống vai tác chiến với ma thú, nhưng chỉ có thể phát huy được một hai phần lực lượng của ma thú, nhưng không cách nào có được năng lực phòng ngự của ma thú

Đó là điểm khác nhau lớn nhất giữa ma pháp sư, kỵ sỹ và tát mãn, nhưng tương tự, ma pháp sư am hiểu các chủng loại ma pháp, ma thú có thiên phú ma pháp cũng không thể so sánh được

Cổ tay Tiểu Ân vùng lên, một đạo nhiệt độ cao xạ nóng rực đâm vào người bạch mãng

Ma pháp cấp ba chuyên công kích thân thể, ngay cả khi có vòng phòng hộ cấp bốn cũng không dễ dàng ngăn cản

Nhưng ngoài sự mong đợi, bạch mãng tát mãn không hề có ý né tránh, tùy ý để nhiệt độ cao xạ đánh vào thân thể bạch mãng

Trên người bạch mãng đột nhiên xuất hiện một đạo ửng hồng, đó là dấu vết của nhiệt độ cao xạ để lại trên người nó. Nhưng chỉ có chút ửng hồng mà thôi, không tạo thành thương tổn gì cho nó cả

Cặp mắt lạnh như băng của bạch mãng tràn ngập mùi vị trào phúng, dường như hắn cười nhạo ma pháp này

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, xem ra với lực phòng hộ của đại tát mãn, ma pháp cấp ba không thể tạo thành thương tổn trí mạng

Đương nhiên, nếu như trong nháy mắt, Tiểu Ân có thể phát ra một vạn đạo nhiệt độ cao xạ, tự nhiên có thể nướng chín được đầu bạch mãng. Nhưng điều đáng tiếc đó là, đừng nói là một vạn đạo, dù một chục đạo nhiệt độ cao xạ, Tiểu Ân cũng không có năng lực đề hoàn thành

Bạch mãng mở mắt, một đạo hồng quang chợt xuất hiện, giống như tia chớp xẹt qua hư không, trong giây lát đã tới trước mặt Tiểu Ân

Sắc mặt Tiểu Ân đại biến, thân thể của hắn có phản ứng chính xác, uốn lượn xuống một góc độ không thể tin được, thuận thế lẩn xuống phía sau lưng Hắc Toàn Phong

Động tác này căn bản là vô thức, chưa trải qua suy nghĩ, nhưng khi hắn hoàn thành xong động tác này, lưng hắn ướt đầm mồ hôi

Hắn định nhân nhìn lại, trong miệng bạch mãng có cái lưỡi, cái lưỡi này không ngừng lè ra rồi nuốt vào

Nghĩ tới tốc độ nhanh tới không thể tin của chiếc lưỡi, trong lòng Tiểu Ân đổ mồ hôi lạnh

Tốc độ lè lưỡi của đầu bạch mãng không ngờ đạt tới tình trạng này, khiến Tiểu Ân nhớ tới con ếch ở trên trái đất, cái lưỡi của nó cũng nhanh như thế

Sắc mặt Tiểu Ân ngưng trọng lại, ma pháp trường trong tay hắn vùng lên. Ma pháp thuần dựng lên, nhưng trong lòng hắn thầm kêu khổ, trách không được tên tát mãn này lại có bộ dáng như thế

Nguyên hắn hóa thân thành ma thú lại có thủ đoạn lợi hại như thế

Trước tốc độ siêu việt như vậy, trừ khi có được vòng phòng ngự cấp năm, nếu không ma pháp sư sẽ không thoát khỏi độc thủ của hắn

Bạch mãng to lớn chớp động đôi mắt như chuông đồng, giờ phút này lang nhân tát mãn cũng buồn bực muốn chết.

Lấy phong hệ ma pháp trực tiếp hấp dẫn sự chú ý của đối thủ, hơn nữa còn có sát chiêu lưỡi của bạch xà, trước kia chưa có ai tránh được tổ hợp sát chiêu này của hắn. Trừ khi gặp phải cao thủ cấp bậc đại ma pháp sư, nếu không khó có khả năng thất thủ

Nhưng lần này lại khác, xem năng lượng dao động trên người tên ma pháp sư này, chắc chắn hẳn chưa đạt tới cấp bậc đại ma pháp sư, nhưng điều khiến tất mẫn khó tin đó là tên ma pháp sư này lại tránh thoát được tuyệt chiêu lè lưỡi của bạch xà

Thân hình cuộn lại, hẳn nhìn chăm chăm vào Tiểu Ân, chiếc lưỡi không ngừng phun ra rồi nuốt xuống, muốn tìm sơ hở của đối phương để tấn công

Song Tiểu Ân lại ra tay trước, hẳn duỗi cánh tay, một đạo năng lượng dao động từ ma pháp tượng, nhất thời chỗ bạch xà đứng biến thành vũng bùn

Ma pháp cấp bốn Chiêu Trạch Thuật được hẳn thuận phát ra

Lý Kỳ hóa thân thành ma thú, có được thực lực của ma thú, cũng có sức nặng của ma thú, giờ phút này ở trong bùn lầy, tốc độ vẫn nhanh và bình tĩnh

Trong mắt bạch mãng hiện lên một tia đùa cợt, dưới sự điều khiển của đại tát mẫn Lý Kỳ, trên người bạch mãng xuất hiện ánh sáng màu trắng, thân hình to lớn của bạch mãng chậm rãi dâng lên, thoát ra khỏi bùn lầy

Thần sắc Tiểu Ân bất động, ma pháp tượng lại vung lên, Chiêu Trạch Thuật lại được chất chồng thêm lần nữa

Đại tát mẫn Lý Kỳ không nhịn được cười, pháp sư này chắc điên rồi, lại sử dụng ma pháp tương tự lần thứ hai, chẳng lẽ bị nguy hiểm vừa rồi dọa sợ nên choáng váng rồi?

Đang lúc Lý Kỳ đang cân nhắc có nên sử dụng tuyệt chiêu lè lưỡi lần nữa hay không thì đột nhiên hẳn phát hiện ra bùn lầy có chút khác biệt

Trong bùn lầy có một tia băng hàn, hơn nữa chỗ tiếp xúc với bùn lầy có độ dính, độ dính càng ngày càng mạnh, thậm chí trong thời gian ngắn còn khiến hẳn không cách nào thoát được, trong mắt bạch mãng cuối cùng hiện lên tia kinh hoàng, đây là ma pháp gì, hẳn chưa bao giờ tiếp xúc qua?

Trong khoảng thời gian ngắn, Lý Kỳ hồi hận không thôi, hẳn không nên xem thường ma pháp sư

Hai chân Tiểu Ân chững lại, dùng tốc độ nhanh nhất bay về phía sau, hẳn không dùng Phong Tường Thuật, cho nên hẳn không bay lên không trung

Mặc dù Tiểu Ân biết sử dụng Phong Tường Thuật sẽ có tốc độ cao hơn, nhưng giờ phút này hẳn lựa chọn dùng hai chân để lui về phía sau, bởi ở trên không trung sẽ mất đi sự linh hoạt, cái lưỡi của bạch mãng để lại ấn tượng quá sâu trong đầu của hẳn, khiến hai chân hẳn không dám rời quá xa mặt đất

Tiểu Ân lui về phía sau, Hắc Toàn Phong cũng đảo ngược thân thể, đôi cánh của nó uốn lại, đuổi theo phương hướng Tiểu Ân lui lại

Đại tát mẫn Lý Kỳ ngăn ra, nhất thời hiểu được dụng ý của Tiểu Ân, nguyên hẳn chuẩn bị chạy trốn

Đang lúc đại tát mẫn Lý Kỳ cảm thấy ảo não, hơn nữa hạ quyết tâm sau khi thoát khỏi đây nhất định phải xé rách tên pháp sư ghê tởm này, trước mắt hẳn tối sầm, một đoàn hắc vụ chợt nổ tung, đám thân hình to lớn của hẳn bị vây vào trong

Từng tiếng rống thê lương vang lên từ trong hắc vụ, thanh âm của đại tát mẫn Lý Kỳ mang theo sự lo âu, thống khổ và sợ hãi

Tiểu Ân thở phào một hơi, hẳn sử dụng Chiêu Trạch Thuật lần thứ hai không phải là Chiêu Trạch Thuật bình thường mà là nguyên tố triệu hoán hệ, biến dị Chiêu Trạch Thuật

Ma pháp này mặc dù chỉ là ma pháp cấp hai, nhưng trong tình huống này, được vận dụng ra không nghi ngờ gì mang lại hiệu quả tốt nhất

Quả nhiên, thủy hệ biến dị ma pháp chẳng những phát huy hiệu quả đóng băng, đồng thời còn có tác dụng dính kết, khiến đại tát mẫn Lý Kỳ không thoát ra ngay được

Tiểu Ân lợi dụng khe hở đó, đưa bản thân thoát khỏi hiểm địa, khiến cho chiếc lưỡi bạch xà không thể công kích được, hơn nữa trước khi rời đi còn tặng cho đối phương pháp thuật vong linh hệ, tử khí bao phủ

Bị tử khí bao phủ, độc được mãnh liệt trong đó, người bình thường chỉ bị dính phải một ít, cũng đủ mất mạng, hơn nữa huyết nhục toàn thân thúi rữa

Nhưng đại tát mãn Lý Kỳ mặc dù lẫn lộn đau đớn trong hắc vụ nhưng với sức sống cường đại của ma thú, ma pháp này vẫn không đưa hắn vào chỗ chết được

Một giây khi hắc vụ bao phủ bạch mang, Tiểu Ân lập tức thi triển Phong Tường Thuật bay lên, ngay khi hắn bay lên, một đạo hồng tuyến từ trong hắc vụ bay ra. Chỗ hắn vừa đứng như bị lưỡi dao sắc bén xẹt qua

Rất hiển nhiên, khi Tiểu Ân tính kế đối phương, đại tát mãn Lý Kỳ cũng không nhàn rỗi, chỉ bất quá hắn vẫn ra tay chậm hơn mà thôi

Tốc độ Tiểu Ân chợt nhanh hơn vài lần, trong vài hơi đã rời đi xa, hơn nữa còn nhận định phương hướng chuẩn xác, cho đến khi cách hắc vụ hơn nghìn thước mới dừng lại

Trong khoảng cách này, Tiểu Ân tuyệt đối an toàn

Nếu như đại tát mãn Lý Kỳ có thể bắn lưới tới nơi này, như vậy Tiểu Ân chết cũng không oan uổng

Trên thực tế trong thế giới ma pháp, pháp thuật có thể công kích trong phạm vi sáu bảy nghìn thước không có nhiều lắm, mà với thực lực của Lý Kỳ, tuyệt đối không làm được điều này

Hiệu quả của Ứng Nhân Thuật không mất đi, cho nên Tiểu Ân có thể nhìn thấy rõ biến hóa trong đoàn hắc vụ. Chỉ thấy đoàn hắc vụ quay cuồng, dường như bên trong có thứ gì đó can thiệp vào

Tiểu Ân tỉnh táo quan sát, hơi thở của hắn trở nên trầm trọng

Tử khí bao phủ là ma pháp có uy lực lớn nhất hắn nắm giữ được, nếu như ngay cả ma pháp này cũng không làm gì được đối phương, như vậy ngoài việc vận dụng đòn sát thủ ra, thì không còn biện pháp nào khác

Một cái đầu to lớn thò ra bên cạnh Tiểu Ân. Hắc Toàn Phong dường như gào thét một tiếng với hắn, dường như nó bất mãn

Tiểu Ân cười cười nói:

-Được rồi, nếu như lần sau gặp phải đối thủ như thế này, sẽ để người ra tay

Hắc Toàn Phong hưng phấn kêu lên một tiếng, xem bộ dáng của nó, dường như hết sức xúc động

Rốt cuộc, từ trong hắc vụ vang lên một tiếng rống kinh thiên động địa, một bóng dáng to lớn thoát ra khỏi hắc vụ, tới giữa không trung

Tiểu Ân lập tức thu liễm tâm thần, định nhãn nhìn lại

Có Ứng Nhân Thuật, khoảng cách mấy nghìn thước dường như không tồn tại, thu tất cả mọi thứ vào trong mắt

Từ trong hắc vụ đi ra, tất nhiên là đại tát mãn Lý Kỳ đã hóa thân thành cự mãng màu trắng

Nhưng giờ phút này, màu trắng trên người cự mãng đã biến sắc, toàn thân trắng noãn như ngọc của nó đã có vô số vết nứt, có vết còn vỡ ra, trong đó có cả máu đen dơ bẩn

Cả người cự mãng chặt vật, giống hình ảnh người anh hùng lâm vào bước đường cùng

Hơn nữa, càng thêm kinh khủng đó là, một mắt của cự mãng đã mất, máu đen từ trong mắt nó chảy ra, bởi vì trúng độc quá sâu nên con mắt đó đã bị phế

Trong con mắt còn lại của cự mãng toát ra nỗi căm hận khắc cốt铭心, rốt cuộc đại tát mãn Lý Kỳ tập trung tìm Tiểu Ân, miệng cự mãng phát ra một tiếng kêu thê lương, bay về phía Tiểu Ân

Hắc Toàn Phong cử động thân hình to lớn, muốn tiến lên đánh rắn

Tiểu Ân vội vàng kéo cái đuôi của nó lại nói:

-Không nên đi, trên người hắn đều là độc vụ, chẳng lẽ ngươi muốn biến thành bộ dạng như hắn

Hắc Toàn Phong giật mình ớn lạnh, dường như bị bộ dáng của cự mãng làm cho sợ hãi, vốn che trước mặt Tiểu Ân, giờ lại trốn sau lưng hắn

Tiểu Ân dở khóc dở cười, vỗ vỗ đầu Hắc Toàn Phong, ma thú này biến hóa cũng quá nhanh

Giương mắt nhìn Lý Kỳ không ngừng tới gần, trong mắt Tiểu Ân hiện lên một tia tàn khốc

Nếu như người muốn tính mạng của ta, như vậy nhìn xem, ai mới chân chính là sát tinh

Từng đạo năng lượng dao động mãnh liệt quang thân thể Tiểu Ân, khí lưu quanh thân thể Tiểu Ân không ngừng xoay chuyển, một áp lực cực lớn chợt xuất hiện, hơi thở nguy hiểm nhất thời phát ra bốn phương tám hướng

Đại tát mãn Lý Kỳ đã bị cừu hận che mờ hai mắt, bị trọng thương rồi mà vẫn tấn công Tiểu Ân, nhưng khi hắn bay được hai ba nghìn thước, đột nhiên cảm nhận được ở phía trước truyền đến hơi thở và uy áp kinh khủng

Vị đại tát mãn tuyệt lang nhân này nhất thời thanh tỉnh lại

Mặc dù không biết đối phương định thi triển ma pháp gì, nhưng chỉ cần thấy hơi thở kinh khủng khiến người khác run rẩy là đủ biết uy lực của nó đã vượt qua phạm trù ứng phó của hắn

Lại nhìn bên người đối phương có phi thiên hắc giáp tích, Lý Kỳ biết, nếu như cậy mạnh xông tới, chỉ sợ không thu được điều tốt gì

Thân hình to lớn của cự mãng xoay tròn trên không trung, ánh sáng màu trắng xuất hiện quanh người nó, khiến cho tốc độ của nó tăng lên cực hạn, quay đầu bỏ chạy

Song khoe miệng của Tiểu Ân lộ ra một tia cười lạnh, hiện tại muốn chạy trốn, đã quá muộn

Hề là ma pháp Tiểu Ân đã học qua đều có một đặc điểm đó là tốc độ làm phép vô cùng nhanh, trên cơ bản trong nháy mắt đã phát ra

Nhưng ma pháp này có chút đặc biệt, nó không thể hình thành trong nháy mắt

Từng tên lửa to lớn xuất hiện bên người Tiểu Ân, nguyên tố ma pháp dày đặc trong đó

Nhiều nguyên tố bị điều động, đồng thời còn có những nguyên tố ở xa tập trung lại

Lúc này, Tiểu Ân đã quyết định được ăn cả ngã về không, thi triển ra tam hệ phi đạn, dùng cách toàn lực, không hề lưu giữ lại phóng thích toàn bộ ra

Trong vòng mười giây ngắn ngủi, nguyên tố ma pháp trong vòng mấy nghìn dặm bị thu lại nơi đây

Hai mươi giây sau, hơn năm mươi khối tam hệ phi đạn hình thành

Đúng lúc đó, lực lượng tinh thần trên người Tiểu Ân đã không còn sót lại chút nào

Nhẹ nhàng vung tay lên, năm mươi khối phi đạn phá không bay đi, cho đến khi phi đạn nổ mạnh, tiếng xé gió sắc bén mới vang lên.

154. Chương 41: Uy Hiếp Trí Mạng

Một tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa vang lên, thậm chí ở giữa không trung còn hình thành lên một đám mây hình nấm to lớn

Hơn năm mươi khối tam hệ phi đạn cùng nổ mạnh một lúc tạo ra uy lực to lớn, đã vượt xa khả năng cực hạn của tam tinh ma pháp sư

Nguyên tố năng lượng dao động kịch liệt trong không gian, dù là ai cũng biết nơi này xảy ra biến cố cực lớn

Đại tát mãn Lý Kỳ hét thảm một tiếng, thân thể bị oanh tạc thành cặn bã, ngay cả một mảnh vỡ cũng không còn

Nếu như nói tử khí bao phủ là một loại pháp thuật âm hiểu độc ác, vậy tam hệ phi đạn là một ma pháp công kích đường đường chính chính

Trước lực phá hoại của ma pháp, tử khí bao phủ không có quyền lên tiếng, riêng trận cuồng phong do vụ nổ mạnh tạo thành cũng đủ để thổi bay đoàn hắc vụ do tử khí bao phủ hình thành

Thân thể cao lớn của Hắc Toàn Phong lẳng lẳng trôi nổi trên không trung, cặp mắt to của nó nhìn chăm chăm về phía trước, nhìn khối mây to lớn lượn lờ ở phía trước, trong mắt của nó hiện thần sắc sợ hãi

Uy lực của ma pháp này thật to lớn, để lại ấn tượng sâu trong tâm linh của nó, cả đời khó có thể quên được Tiểu Ân thở dài một hơi, ngay cả hắc cũng không nhận được cảm thán khi nhìn thấy cảnh tượng vừa rồi

Uy lực của nguyên tố triệu hoán hệ, đúng là phiên bản của vũ khí nóng

Đột nhiên, sắc mặt Tiểu Ân đại biến, hắc kêu thảm một tiếng, cũng không có cách bay trên không trung nữa, trực tiếp ngã xuống đất

Lần đầu tiên dùng toàn lực sử dụng tam hệ phi đạn, nên Tiểu Ân vận dụng toàn bộ lực lượng tinh thần như ở trong Nhất Hào không gian

Nhưng dù là hắc hay Nhất Hào cũng không nghĩ đến, bởi vì phi đạn hấp thu quá nhiều nguyên tố ma pháp nên khí lưu xung quanh không ổn định

Dưới tình huống này, lực lượng tinh thần cơ bản tiêu hao hết, Tiểu Ân không cách nào khống chế được Phong Tường Thuật, nên mới rơi thẳng tắp xuống đất

Nếu như hắc thực sự rơi xuống mặt đất, hắc sẽ trở thành ma pháp sư đầu tiên chết do ngã từ trên trời xuống

Đột nhiên, một bóng đen chợt lóe lên, hắc giáp tích dùng tốc độ nhanh nhất lao xuống đỡ lấy Tiểu Ân, vảy giáp to dày của nó bao phủ lấy thân thể của Tiểu Ân

Tiểu Ân mở hai tay, túm lấy tai của hắc giáp tích

Không có biện pháp, trên người hắc giáp tích thứ duy nhất hắc có thể dựa được chính là tai của hắc giáp tích

Động tác của Tiểu Ân khiến cho Hắc Toàn Phong vô cùng khó chịu, kỳ thật sinh vật nào bị nhéo lỗ tai, đều không cảm thấy cao hứng

Nó nhe răng trợn mắt vài cái, nghĩ tới người nhéo lỗ tai nó là Tiểu Ân, nó đành ủ rũ bay xuống đất

Hai chân Tiểu Ân vừa chạm đất, lập tức nằm dài trên mặt đất

Hắc gắt gao nhắm chặt hai mắt, trong miệng thở hổn hển. Dù lực lượng tinh thần tiêu hao gần hết, nhưng trải qua chuyện do mất khống chế mà ngã từ trên trời xuống, khiến cho Tiểu Ân có cảm giác vừa được khiêu chiến cực hạn

Nghiêng đầu nhìn Hắc Toàn Phong, Tiểu Ân miễn cưỡng cười, thì thào nói:

-Cám ơn...

Hiểu được lời Tiểu Ân, Hắc Toàn Phong lập tức vẫy đuôi, bộ dáng của nó thật thà chất phác, không còn bộ dáng của một mãnh thú

-Sự phụ....

Những tiếng gọi từ phương xa truyền đến, Kim, Đức Lỗ Phu, Carter liều mạng bay tới, mặc dù ở xa bọn họ nhìn thấy cảnh tượng đám mây thần kỳ, nhưng cũng không có tới đó xem, mà không chút do dự bay về phía Tiểu Ân

Trong lòng bọn họ, tầm quan trọng của Tiểu Ân hơn xa đám mây kì lạ đó. Kỳ thật, trong lòng bọn họ thậm chí có chút hoài nghi, đám mây kinh khủng đó có phải do sự phụ tạo ra hay không

Ba người đi tới bên người Tiểu Ân, nhìn Tiểu Ân nằm thoát lực trên mặt đất, cả đám sắc mặt đại biến

Cái mũi của Carter hơi rung động, ánh mắt của hắn chuyển động, đột nhiên kinh hô:

-Pháp thuật vong linh hệ? Sư phụ vừa rồi có ma pháp sư vong linh hệ tới sao?

Kim và Đức Lỗ Phu hết nhìn đông rồi lại nhìn tây, pháp thuật vong linh hệ của hắc quỷ pháp sư mang đến cho bọn hắn ấn tượng sâu đậm, cho nên vừa nghe tới loại pháp thuật kinh khủng đó, bọn họ lập tức khẩn trương

Tiểu Ân hữu khí vô lực, giơ tay áo nói:

-Không cần lo lắng, không phải vong linh pháp sư tới

Carter ngẩn ra, nói:

-Sư phụ, ngài thi triển vong linh ma pháp?

-Đúng vậy, ta gặp phải đại tát mãn của tuyết lang nhân, cho nên ta sử dụng ma pháp vong linh hệ

Đức Lỗ Phu hỏi:

-Sư phụ, tên đại tát mãn tuyết lang nhân kia đâu?

Tiểu Ân giơ ngón tay lên chỉ lên bầu trời, ánh mắt của ba người Kim nhìn về phía nơi đám mây chậm rãi biến mất, trong mắt bọn họ nhất thời hiểu rõ

Quả nhiên vụ nổ kinh thiên động địa là do sư phụ gây ra

Kim châm rãi hỏi:

-Sư phụ, đại tát mãn Dida không phải đã nói, nơi này không có đại tát mãn hoặc đại ma pháp sư mà?

Tiểu Ân tức giận nói:

-Tên đại tát mãn đó không phải tới vì chúng ta

Sau đó, Tiểu Ân kể lại chuyện mình phải chịu tội thay cho ba người Holyfield, đám người Kim tức giận, trong lòng thầm hỏi thăm đám người Holyfield

Kỳ thật, đại tát mãn Lý Kỳ sở dĩ trút giận lên đầu mình, nguyên nhân chính là do hắn muốn chiếm lấy Hắc Toàn Phong, nhưng hắn sẽ không giải thích hộ đám người Holyfield, dù sao những tên này xin nghỉ ngơi cũng không có ý tốt, như vậy cứ để cho đám người Kim ghi hận đi

Một lát sau, đám mây rốt cuộc tan biến

Đức Lỗ Phu đột nhiên kêu lên:

-Sư phụ, đó là vật gì vậy?

Tiểu Ân giương mắt nhìn lại, mặc dù giờ phút này lực lượng tinh thần của hắn đã tiêu hao gần hết ...Nhưng cũng may là trước đó Ứng Nhân Thuật mà hắn thi triển chưa biến mất, cho nên có thể thấy rõ được cách đám mây khoảng bảy tám nghìn thước, có một dải ánh sáng màu trắng đang lao tới

Hắc Toàn Phong đột nhiên kêu lên, thái độ của nó trở nên điên cuồng, cái đuôi to của nó phe phẩy dưới đất, khiến đám cỏ dạt sang một bên. Sau đó nó kêu lên vài tiếng với Tiểu Ân, trong ánh mắt mang theo vẻ cầu khẩn

Trong lòng Tiểu Ân động, gật đầu với nó một cái, Hắc Toàn Phong hưng phấn nhảy dựng lên, hai cánh mở ra, nhất thời bay lên trời, lao về hướng đám mây

Dưới ánh mắt của mọi người, Hắc Toàn Phong dùng tốc độ vô cùng nhanh, bay tới đám mây, nó cẩn thận quay vài vòng, rốt cuộc xác định trận nổ mạnh không còn ảnh hưởng tới nó

Vì vậy nó đột nhiên nhảy vào trong đó, mở cái miệng to đầy máu, nuốt lấy dải bạch quang, một lát sau, đạo bạch quang đó chui vào trong miệng của nó

Cả quá trình giống như nước chảy mây trôi, dường như từ khi sinh ra, Hắc Toàn Phong đã có kỹ năng đó

Ngay cả khi nuốt chửng, cũng khiến người khác có cảm giác hoàn mỹ

-Ta biết rồi

Kim trầm giọng nói:

-Đó là linh vật của đại tát mãn

Đức Lỗ Phu muốn nói chuyện nhưng mắt nhìn Tiểu Ân, muốn nói lại thôi. Khuôn mặt hồng lên, nhưng cuối cùng cũng không nói ra

Cả người Tiểu Ân vô lực, nằm trên mặt đất, tự nhiên thấy rõ thần sắc của Đức Lỗ Phu, hần ung dung cười nói:

-Đức Lỗ Phu, ngươi muốn nói gì?

Đức Lỗ Phu do dự một chút, nói:

-Sư phụ, linh vật của đại tát mãn thật lợi hại, dưới vụ nổ mạnh vậy mà còn không tiêu tan,, chắc là một linh hồn thể lợi hại?

-Chắc là vậy

Tiểu Ân nghĩ lại trận chiến đấu với Lý Kỳ, trong lòng xuất hiện hàn khí. Nếu như ngay từ đầu, bạch mãng thi triển tuyệt chiêu lè lưỡi, như vậy người chết phải là bản thân hần

-Sư phụ, ngài có thể giải quyết đại tát mãn, thực quá thần kỳ

Đức Lỗ Phu hưng phấn hỏi:

-Ngài sử dụng pháp thuật gì?

Kim và Carter dùng ánh mắt trách cứ nhìn Đức Lỗ Phu, nhưng trong mắt bọn họ, có thể thấy được, bọn họ rất hứng thú với ma pháp này

Tiểu Ân cười mắng:

-Ngươi muốn học pháp thuật đó thì cứ nói thẳng ra, còn giả bộ che giấu

Đức Lỗ Phu đỏ mặt gãi đầu, Tiểu Ân cười khúc khích, than nhỏ một tiếng nói:

-Ta sử dụng pháp thuật có tên là nguyên tố triệu hoán hệ. Đây là một loại pháp thuật đặc biệt, rất khó nắm giữ được, không phải ta không dạy cho các người mà do các người không có thiên phú để học loại ma pháp này. Hơn nữa học tập loại ma pháp này phải tiêu hao rất nhiều thời gian, nếu như hiện tại ta dạy cho các người, các được không bằng cái mất

Đám người Kim nghe dạy bảo, Đức Lỗ Phu nói:

-Sư phụ, con hiểu rồi, trong giai đoạn nào, con sẽ cố gắng học nguyên tố ma pháp, sẽ không để người thất vọng

Tiểu Ân đuổi cái lưng mệt mỏi, trải qua một thời gian nghỉ ngơi, khí lực của hần dường như đã quay trở lại, hơn nữa lực lượng tinh thần cũng khôi phục lại một ít

Mặc dù chỉ có một ít, nhưng khiến cho cảm giác của hần tốt hơn nhiều

Từ khi trở thành ma pháp sư, lần đầu tiên hần tiêu hao hết toàn bộ lực lượng tinh thần, cho nên trong lòng có chút bất an

Hắc Toàn Phong sau khi nuốt xong linh vật của đại tát mãn, nó lắc lư trở về, tới bên người Tiểu Ân, nó lập tức nhắm mắt lại, một lát sau đã ngáy khò khò

Mấy người Tiểu Ân nhìn nhau, đại ma thú này thực là thoải mái mà

Carter ngẩng đầu lên, sắc mặt của hần chợt biến đổi, kinh hô:

-Không tốt

Ánh mắt đám người Tiểu Ân tập trung nhìn vào mặt hắn, chỉ thấy trên khuôn mặt hắn tràn ngập sự lo lắng, sắc mặt có chút tái nhợt

-Carter, sao vậy?

Kim trầm giọng hỏi

-Lai An và Mary chưa trở về

Carter nói

Sắc mặt Đức Lỗ Phu nhất thời đại biến, Mary là em ruột của hắn, chuyện này không phải chuyện đùa, trong lòng hắn không khỏi trở nên kinh hoàng

Sắc mặt Tiểu Ân âm trầm, trong lòng kêu khổ, thật đúng là họa vô đơn chí

Hơn năm mươi khối tam hệ phi đạn nổ mạnh, tạo thành kết quả kinh thiên động địa

Chỉ cần ở trong vòng phương viên trăm dặm, chắc chắn có thể cảm ứng được vụ nổ mãnh liệt

Tất nhiên, có thể tạo thành vụ nổ mạnh như thế này, chắc chắn không phải ma pháp sư hoặc chiến tranh tất mẫn bình thường. Đối với những ma pháp sư, tất mẫn và lính đánh thuê trên đại thảo nguyên, tám chín phần sẽ rời xa nơi đó, không dám tiến đến gần

Nhưng Lai An và Mary lại khác, bọn họ chắc biết hướng của vụ nổ mạnh đại biểu cho điều gì. Chắc chắn bọn họ sẽ giống ba người Kim, dùng tốc độ nhanh nhất để trở về

Nhưng cho tới giờ phút này, vẫn chưa thấy tung tích của hai người

Nếu như lần đầu tiên mới quen biết nhau, như vậy đám người Tiểu Ân tự nhiên sẽ hoài nghi hai người đã rời đi xa. Nhưng trải qua mấy năm ở chung với nhau, bọn họ đã hiểu rõ nhau. Bọn Tiểu Ân biết, nếu hai người chưa trở về, chắc chắn đã gặp phải chuyện phiền toái

-Gặp quỷ

Tiểu Ân hít sâu một hơi, từ trên mặt đất đứng dậy. Nhưng sắc mặt của hắn vẫn tái nhợt như trước, đó là do lực lượng tinh thần tiêu hao quá nhiều, không có một hai ngày, căn bản đừng nghĩ khôi phục lại

-Sư phụ, người nghỉ ngơi một chút, con đi tìm

Kim vội vàng nói

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói:

-Kim, người so với Lai An và Mary khi liên thủ thì thế nào?

Sắc mặt Kim có chút đỏ lên, nói:

-Còn xa mới bằng

Quả thực, thời gian năm học đồ nhập môn có sự khác nhau. Nhưng ở trong hoàng kim kết giới và sát lục kết giới thì chút thời gian sai khác đó không tạo ra sự khác biệt gì

Cho nên mới nói, nếu như thực sự tiến hành cuộc chiến sinh tử, như vậy những người học được pháp thuật đặc thù như Carter và Lai An có cơ hội chiến thắng nhiều hơn. Nhưng nếu như hai người liên thủ với nhau, như vậy một người không thể đối phó được

-Sư phụ, con cùng Kim...

Đức Lỗ Phu nói nửa câu, thì ngừng lại, thần sắc trên mặt hiện lên sự bất an, có vẻ do dự không quyết

Tiểu Ân thở dài một tiếng, trong lòng khó quyết định

Nếu như Lai An và Mary xảy ra chuyện, như vậy thực lực của đối phương ở trên hai người, ba người Kim có đi tìm, cũng chưa chắc có thể thắng được người ta

Nhưng lực lượng tinh thần của mình tiêu hao hầu như không còn, còn Hắc Toàn Phong tham ăn, sau khi nuốt chửng linh vật của đại tát mãn Lý Kỳ lại lăn quay ra ngủ, như vậy giờ phút này nên lựa chọn thể nào đây?

Mấy ý niệm xuất hiện trong đầu của hắn, Tiểu Ân quyết định thật nhanh, hắn lấy vòng tay ngủ đông ra, thu Hắc Toàn Phong đang ngủ say vào trong

Mặc dù khi nó tỉnh lại, chắc chắn sẽ gây lộn, nhưng trong tình thế quan trọng này, Tiểu Ân không để ý được nhiều chuyện

Còn về chuyện trấn an Hắc Toàn Phong, nhiều nhất là táng gia bại sản thôi, đem năng lượng tinh thạch cho nó ăn là được

-Kim, người công ta, chúng ta nhanh lên một chút

Tiểu Ân lớn tiếng nói

Kim vội vàng tiến lên công Tiểu Ân, mấy người rời đi, bay theo hướng Lai An và Mary

Tiểu Ân nhẹ nhàng nằm trên lưng của Tiểu Ân, vừa rồi thu Hắc Toàn Phong vào trong không gian ngủ đông, mặc dù tiêu hao lực lượng tinh thần không nhiều, nhưng vẫn khiến hắn đau đầu. Trong lòng có chút hối hận, tập luyện trong Nhất Hào không gian mặc dù có hiệu quả tốt, nhưng khi thực chiến vẫn có chút khác biệt

Ma pháp chỉ có sử dụng ở trên chiến trường mới có thể tìm ra được khuyết điểm và ưu điểm

Uy lực của tam hệ phi đạn mặc dù vô cùng cường đại, ngay cả cao thủ cấp bậc đại tát mãn cũng không chống lại được, nhưng điều đáng tiếc đó là, một khi toàn lực thi triển ma pháp này, ngay cả một ít lực lượng tinh thần cũng không lưu lại được

Nếu lựa chọn phương thức công kích thứ nhất, chỉ có thể kích thích ra một viên tam hệ phi đạn, đối với cao thủ cấp bậc đại tát mãn, căn bản không có uy hiếp gì cả

Ai, cách thi triển thứ hai, mặc dù uy lực cực lớn, nhưng nếu không thành công thì cái mạng của mình không giữ được

Nếu như ma pháp này có thể cải tiến được một chút, có thể giữ được lại một bộ phận lực lượng tinh thần thì tốt rồi

Nhưng suy nghĩ lại, nếu như thực sự phải thi triển tam hệ phi đạn mới giải quyết được đối thủ

Như vậy nói lên rằng đối thủ vô cùng cường đại, ít nhất ma pháp khác không thể tạo thành thương tổn trí mệnh cho hắn, cho nên mới phải thi triển tuyệt chiêu để bài

Dưới loại tình huống này, tam hệ phi đạn đã mang theo toàn bộ hy vọng của hắn. Một khi thất bại, hậu quả sẽ không thể tiếp nhận nổi. Cho nên biện pháp tốt nhất đó là dốc hết toàn bộ lực lượng tinh thần, phát huy uy lực lớn nhất

Nhưng, một khi tiêu hao hết lực lượng tinh thần, chẳng phải sẽ lâm vào khốn cảnh như bây giờ sao?

Than nhẹ một tiếng, Tiểu Ân cảm thấy đau đầu, thật quá khó để lựa chọn

Không lâu sau thì bọn họ dừng lại, Carter đang dẫn đường, về mặt ngưng trọng lại. Có hai người đang nằm hôn mê dưới đất, đúng là hai người bọn họ đang tìm kiếm, Lai An và Mary

Thông qua Ứng Nhân Thuật, bọn họ có thể thấy được ngực của hai người vẫn nhấp nhô, chứng tỏ hai người chưa chết

Nhưng đám người Tiểu Ân không tin tưởng, hai người bọn họ vô duyên vô cớ nằm ở chỗ này. Hơn nữa tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa như vậy cũng khiến họ phải bình tĩnh

-Đi xuống

Tiểu Ân thấp giọng nói

-Vâng

Ba học đồ cẩn thận hạ xuống, bọn họ không trực tiếp tới bên người Lai An, mà cách hai người hơn trăm thước thì dừng lại

Tiểu Ân vốn muốn dùng lực lượng tinh thần để cảm ứng một chút, nhưng lại cảm thấy đau đầu khiến hắn buông tha ý nghĩ này

-Kim, người có thể cảm ứng được năng lực dao động bên cạnh bọn Lai An không?

-Có thể, bên cạnh bọn họ dường như không có bất kỳ ma pháp

Kim không xác định được nói

Nếu như là ma pháp sư cùng cấp bố trí bất kỳ ma pháp, đương nhiên không gạt được đám người Kim. Nhưng mà có thể dễ dàng chế trụ Lai An và Mary, như thế nào lại cùng cấp với bọn hắn?

-Ta qua đó xem

Đức Lỗ Phu vội vàng nói, nhưng ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Tiểu Ân, không được sự đồng ý của sư phụ, hắn không dám vọng động

-Hay là để ta

Carter đứng ra nói

Tiểu Ân hơi gật đầu, tâm tư của Carter linh hoạt hơn, hơn nữa giờ phút này tâm thần của Đức Lỗ Phu đã loạn, dù là kẻ ngu cũng biết phải chọn ai

Được sự đồng ý của sư phụ, tinh thần Carter tập trung cao độ, mỗi bước đi hắn đều rất cẩn thận

Đột nhiên, Tiểu Ân cảm ứng được một cỗ lực lượng tinh thần mù mịt đảo qua trên người mình, mặc dù lực lượng tinh thần của hắn không khôi phục lại được nhiều, nhưng cảm giác linh mãnh thường ngày chưa mất đi, lập tức phát hiện ra đạo lực lượng tinh thần này

-Người nào, đi ra

Tiếng quát của Tiểu Ân vừa dứt, cách bọn họ ba trăm thước đột nhiên xuất hiện một cơn gió, sau đó một nam tử trung niên xuất hiện

Nam tử này mặc dù diện mạo thô kệch nhưng vóc người lại gầy gò, nhìn qua có vẻ không hài hòa, nhưng hơi thở cường đại trên người hắn không hề được che giấu

Carter lập tức ngừng lại, ma pháp trường trong tay hơi nghiêng, chuẩn bị công kích

Tiểu Ân cảm thụ được năng lực dao động trên người hắn, trong miệng hiện lên nụ cười khổ nói:

-Đại ma pháp sư

-Không sai, cảm giác của ngươi rất nhạy bén

Người nọ mỉm cười nói:

-Thật không thể tưởng tượng được, một tam tinh ma pháp sư nho nhỏ, lại có thể thi triển ma pháp có uy lực cường đại như thế, thực sự khiến ta rất tò mò

Theo thói quen, Tiểu Ân vuốt mũi, trong lòng thầm mắng Hắc Toàn Phong, gia hỏa này, lại lẩn ra ngủ giờ này, nếu có nó, phối hợp với đám người Kim, có lẽ còn đấu được với tên đại ma pháp sư không biết lai lịch này, nhưng hiện tại lại không có phần thắng

-Đại ma pháp sư tôn kính, dường như ngài không phải là hắc quỷ pháp sư

Carter đột nhiên nói

Người nọ biến sắc, hừ lạnh một tiếng nói:

-Người nghĩ ta giống với hắc quỷ pháp sư sao?

-Không, không giống chút nào

Carter khô miệng, chậm rãi nói:

-Tướng mạo của ngài uy phong凛凛, làm sao có thể khó những tiểu nhân vật như chúng ta

Trên mặt của người nọ hiện lên thần sắc cổ quái, mặc dù hắn biết Carter nịnh nọt, tám chín phần không thể tin được, nhưng những lời vuốt mông ngựa này ai cũng thích nghe. Nhưng câu nói cuối lại khiến hắn cảm thấy khó chịu

Dù sao, với thân phận đại ma pháp sư của mình, hắn vừa mới ra tay tập kích hai ma pháp sư vừa mới tiến giai nhị tinh, nếu chuyện này lộ ra, hắn làm gì còn mặt mũi nữa

-Chào ngài. Xin hỏi tên của ngài?

Carter tươi cười, khúm núm hỏi

Người nọ hừ lạnh một tiếng nói:

-Nói cho các người biết cũng không sao, ta chính là tứ tinh đại ma pháp sư Dimitri của đế quốc Cát Hân

Tiểu Ân thở dài một hơi, quả nhiên là đại ma pháp sư, mặc dù chỉ là đại ma pháp sư cấp thấp nhất, nhưng ở đây không có ai có thể ứng phó được

-Dimitri các hạ tôn kính. Ngài tới đây có chuyện gì quan trọng sao?

Carter cung kính hỏi:

-Không biết tại sao bọn Lai An lại đắc tội với ngài, chúng ta chỉ là tiểu nhân vật, mong ngài bỏ qua cho

Khóe miệng Dimitri hơi cong lên, nói:

-Chỉ với bọn họ, sao dám đắc tội với ta

Nói xong, ánh mắt của hắn nhìn về phía Tiểu Ân, trong ánh mắt chứa đựng thần sắc phức tạp

Tiểu Ân rung mình, chẳng lẽ tên này vì mình mà tới?

Ánh mắt của Dimitri đảo qua mọi người, cuối cùng dừng lại trên người Tiểu Ân

-Không gian ma pháp của tên đó là do người truyền thụ sao?

Tiểu Ân nhìn thấy sự kỳ vọng trong ánh mắt của hắn, nhưng trong sự kỳ vọng đó còn ẩn chứa sự hưng phấn và tham lam

Hơi do dự một chút, Tiểu Ân nói:

-Không sai, không gian gian cảm là ta truyền thụ cho hắn

-Người là ma pháp sư không gian hệ?

Hai mắt Dimitri phát sáng, dồn dập hỏi

-Chỉ có một

Tiểu Ân đành hoảng nói:

-Bởi vì trong tay ta chỉ có một ma pháp lục thư thuộc không gian hệ

-Tốt

Trong lúc nói chuyện, Dimitri có vẻ do dự không quyết, dường như có một loại cảm xúc nào đó khiến hắn không yên tâm

Nhưng khi có được câu trả lời của Tiểu Ân, hắn giống như được buông lỏng

-Ta có một ma pháp lục thư, bên trong có ghi lại ma pháp của không gian hệ, người có thể học được không?

Dimitri hỏi

-Ta có thể thử một lần

Tiểu Ân nói

-Hắc, hắc

Dimitri đột nhiên cười to:

-Tốt nhất người phải nắm giữ được nó

Nói xong, tay hắn cử động, một cuốn thiết phiến từ trong nhẫn của hắn bay ra

Tiểu Ân liếc mắt nhìn chiếc nhẫn trong tay hắn, trong lòng cả kinh, thứ này dường như không phải là một đạo cụ không gian đơn giản, nếu như hắn không cảm ứng sai, phía trên của nó còn có vòng phòng hộ ma pháp

Một ma pháp đạo cụ nhỏ có được hai loại thuộc tính ma pháp, lần đầu tiên hắn mới được nhìn thấy

Mặc dù áo giáp ma pháp của hắn có nhiều loại ma pháp hơn chiếc nhẫn này, nhưng thể tích của đôi bên lại khác nhau quá xa

Tay chụp lấy thiết phiến, mặc dù giờ phút này Tiểu Ân không vận dụng tốt được lực lượng tinh thần, nhưng dưới ánh mắt âm trầm của Dimitri, hắn không thể làm gì khác hơn đành miễn cưỡng dùng lực lượng tinh thần nhìn qua một chút

Xem sơ qua như vậy, tất nhiên không thể nào xem được lộ tuyến ma pháp, nhưng những chú giải ở phía trên, đại khái vẫn xem được

Sắc mặt của Tiểu Ân chợt biến đổi, không nhịn được kinh hô:

-Trong nháy mắt truyền tống ...

Đám người Kim kinh ngạc, khuôn mặt bọn họ lộ ra thần sắc khó tin

Trong nháy mắt truyền tống, là ma pháp nổi tiếng nhất của không gian hệ, có tính thực dụng nhất, nhưng cũng là ma pháp khó nắm giữ nhất

Ngay cả ma pháp sư không gian hệ, không phải ai cũng có thể nắm giữ được ma pháp này

Tương tự, nếu như có thể thuận lợi nắm giữ, như vậy khi giao thủ với người khác, chiếm được không ít tiện nghi. Nhưng loại ma pháp này chỉ nghe nói trong truyền thuyết, bởi vì nó đã sớm thất truyền, ít nhất ngàn năm qua chưa có ai biết bất cứ tin tức gì về nó

-Không sai, đúng là trong nháy mắt truyền tống, người có thể học được không?

Khuôn mặt của Dimitri thoáng khấn trương

Tiểu Ân trầm ngâm trong chốc lát nói:

-Người cũng biết tình trạng hiện tại của ta, nói thật, hiện tại ta không có câu trả lời chính xác. Trừ khi chờ ta khôi phục lại toàn bộ ma lực, hơn nữa còn phải nghiên cứu, mới có thể nói cho người biết

Ánh mắt Dimitri động, rốt cuộc gật đầu nói:

-Không sai, lời người nói là sự thật, không lừa gạt ta

Tiểu Ân ung dung cười nói:

-Ta lừa gạt người, có được chỗ tốt gì? Đương nhiên phải nói thật

Dimitri gật đầu, hắn sờ trán, híp mắt lại, lộ ra nụ cười khổ:

-Ai, là do ta quá nóng lòng

Đám người Tiểu Ân lẳng lặng đợi, chỉ thấy Dimitri đi bộ vài bước. Sau một lát, hắn dường như quyết định được gì đó, nói:

-Nếu như người có thể học được ma pháp này, hơn nữa giúp ta một chuyện, như vậy ta chẳng những tặng người tám lục thư đó, còn trả cho người thù lao xứng đáng nữa

-Hỗ trợ gì?

Trong lòng Tiểu Ân cười lạnh, nếu như hắn có thể học được ma pháp này, như vậy lục thư không còn tác dụng gì nữa

-Giúp ta mở một cánh cửa

Dimitri nhìn chăm chăm vào Tiểu Ân. Từng chữ nói ra

Tiểu Ân ngẩn ra hỏi:

-Cánh cửa gì, sao phải sử dụng trong nháy mắt truyền tống để mở nó?

-Người không cần biết nhiều, ta chỉ hỏi một câu, có định hỗ trợ ta không

Lông mày của Dimitri hơi nhíu lại, có chút bất mãn nói

-Tốt, ta đáp ứng người

Tiểu Ân bình tĩnh nói

Dưới tình huống này, căn bản hắn không có cơ hội phản đối, chỉ có thể đáp ứng trước rồi mới tính sau

Dimitri tươi cười nói:

-Nếu như người đồng ý, vậy chúng ta ký kết linh hồn khế ước

Sắc mặt đám người Tiểu Ân trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi

Linh hồn khế ước là một loại pháp thuật đặc thù của thế giới ma pháp. Dựa theo sự phân tích của Nhất Hào, loại pháp thuật này có liên quan tới linh hồn, với tư liệu trước mắt của Nhất Hào, chưa có cách để nghiên cứu

Nhưng một khi cùng người khác ký kết linh hồn khế ước, như vậy sẽ bị người khác quản chế, chỉ cần chủ nhân của khế ước vừa động, sẽ khiến cho người bị khế ước muốn sống không được mà muốn chết cũng không xong. Loại đau khổ này phát ra từ sâu trong linh hồn, ngoài chủ nhân của khế ước, căn bản không có cách gì để giải trừ

-Người yên tâm, ta không muốn lấy tính mạng của người

Dimitri mỉm cười nói:

-Ta chỉ muốn có được sự cam đoan mà thôi, một khi người giúp ta mở cánh cửa đó ra, ta nhất định sẽ giải trừ khế ước, thả các người rời đi

Tiểu Ân đột nhiên cười nói:

-Đại ma pháp sư tôn kính, ngài tưởng ta sẽ tin ngài sao?

Dimitri nói:

-Người tin hay không tin không quan hệ gì với ta, nếu ta đã ra điều kiện, có tiếp nhận hay không là vấn đề thuộc về người

-Nếu như ta không đồng ý?

Tiểu Ân trầm giọng hỏi

Dimitri nhe răng cười một tiếng, cũng không trả lời gì cả, nhưng ánh mắt lạnh như băng của hắn đã nói rõ đáp án

Nhìn đám người Tiểu Ân trầm xuống, Dimitri nói:

-Kỳ thật, người là một thiên tài, mặc dù chỉ có thực lực tam tinh ma pháp sư, nhưng trong nháy mắt đã có thể thi triển ma pháp, uy lực thậm chí còn lớn hơn cả ta, thậm chí không kém thất cấp ma đạo sỹ

Nói câu này, trong mắt Dimitri lộ ra vẻ sợ hãi

-Hắc, hắc, may mà tên xui xẻo kia khiến người thi triển ma pháp đó, nếu không

Dimitri không che dấu nỗi sợ hãi trong lòng mình:

-Nếu như ta không nhìn lầm, ma pháp mà người sử dụng, chắc là ma pháp cực kỳ hiếm thấy, nguyên tố triệu hoán hệ

Đầu Tiểu Ân vận chuyển với tốc độ cao, mặc dù đầu của hắn vẫn đau nhức, nhưng trong tình huống này, lại giống như được kích thích tiềm năng, suy nghĩ còn rõ ràng hơn bình thường

Nghe câu hỏi của đối phương, Tiểu Ân nói:

-Không sai, chính là pháp thuật của nguyên tố triệu hoán hệ

-Đúng là nguyên tố triệu hoán hệ

Dimitri cảm thán nói:

-Người nào tu luyện được hệ ma pháp này, đều được xem là thiên tài trong thế giới ma pháp, hơn nữa người còn tu luyện cả vong linh hệ và không gian hệ. Hà hà....

Ánh mắt của hắn có vài phần nóng rực:

-Thiên tài như vậy, nếu như chết đi, đối với ma pháp giới mà nói, tuyệt đối là một tổn thất to lớn

Mặt Tiểu Ân không hề thay đổi nói:

-Nếu như ta chết, thì có liên can gì tới người?

-Đương nhiên là có liên can

Dimitri vội vàng nói:

-Người là thiên tài, là thiên tài đứng đầu trong thế giới ma pháp, nếu có thể, ta muốn nhìn xem người có thể đạt tới trình độ nào. Cho nên, nếu cần, ta tuyệt đối sẽ không thương tổn người

Thanh âm của hắn tràn ngập sự hấp dẫn nói:

-Ký kết linh hồn khế ước với ta, chỉ cần người có thể trợ giúp ta, ta nhất định sẽ không thương tổn người, nhất định sẽ giải trừ khế ước ma pháp

Tiểu Ân đột nhiên giật mình, dường như tin tưởng hắn nói, nhưng thần trí đột nhiên tỉnh lại

Hắn nhất thời hiểu được, Dimitri đang thi triển Mê Hồn Thuật để mê hoặc mình, chỉ cần mình ký kết linh hồn khế ước với đối phương, như vậy, sinh tử sẽ nằm trong tay hắn

Trong tim hắn hiện lên nỗi bi ai, hiện giờ đã lâm vào ngõ cụt, cho dù ba người Kim dùng toàn lực, cũng không có nửa phần thắng

-Sự phụ, sự phụ

Kim đột nhiên hét lớn lên

Tiểu Ân mở hai mắt, quay đầu nhìn lại. Dimitri đột nhiên tức giận, hừ một tiếng, dùng ánh mắt tràn ngập sát khí nhìn Kim

Song Kim không hề sợ hãi, hắn nghiêng người một cái, che chắn Tiểu Ân, ma pháp trường trong tay rung động, dường như lúc nào cũng có thể thi triển ma pháp

Cùng lúc đó, Đức Lỗ Phu và Carter nhích lại gần, ba người hình thành một tam giác, vây Tiểu Ân vào giữa, không khí chợt trở nên khẩn trương

Mặc dù vừa rồi Tiểu Ân không bị Dimitri mê hoặc, nhưng giờ phút này, hắn hiểu, tên này sắp trút giận lên đám người Kim

Ánh mắt Dimitri chậm rãi đảo qua người ba người Kim, nhiệt độ trong không khí dần giảm xuống, sát khí sắc bén hoàn toàn áp đảo ba người Kim nhưng lúc này ba người Kim thể hiện ra dũng khí và khí thế của mình

Sắc mặt đám người Kim mặc dù trắng bệch, nhưng không có ai lui bước về phía sau, hơn nữa trong mắt bọn họ không hề lộ ra vẻ sợ hãi

Trong một năm qua, bọn họ đã trải qua nhiều nguy hiểm, mặc dù giờ phút này ở trong tuyệt cảnh, nhưng tâm chí của bọn họ không hề dao động

Trong lòng Tiểu Ân nóng lên, ánh mắt nhìn vào vòng cổ, đột nhiên hắn nhớ tới một kiện vật phẩm, trong lòng vốn đang lạnh lẽo, nhất thời nóng bừng lên

155. Chương 42: Tử Vong Xạ Tuyền

Tiểu Ân chợt quát lên một tiếng, chẳng những khiến đám người Kim dừng lại, thậm chí Dimitri cũng dừng lại

Trong mắt của hắn, đám người Kim chết hay không không quan trọng, việc trọng yếu là phải ký được linh hồn khế ước với Tiểu Ân

Tiểu Ân nhẹ nhàng vỗ vai Kim nói:

-Người mở đường cho ta

Kim do dự một chút, hơi tránh ra một chút, để cho Tiểu Ân và Dimitri có thể nhìn thấy nhau

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn quan hai người Lai An và Mary nằm trên mặt đất, hỏi:

-Hai người bọn họ thế nào?

-Không sao cả, chẳng qua chỉ bất tỉnh mà thôi

Dimitri cười nói:

-Người yên tâm, ta không lừa ngươi đâu

Nhìn vẻ mặt của hắn, đặc biệt là ngạo khí của đại ma pháp sư, Tiểu Ân chậm rãi gật đầu nói:

-Người định hạ linh hồn khế ước lên bao nhiêu người?

Dimitri kỳ quái nhìn hắn, dường như nghe được một chuyện khó tin, nói:

-Bao nhiêu người? Người cho rằng linh hồn khế ước là gì? Đó chính là linh hồn khế ước chí cao vô thượng đó, dù với thực lực của ta, cũng chỉ có thể hạ khế ước ba lần mà thôi

-Ba lần?

Tiểu Ân nhướn mày, ánh mắt đảo qua đám người Kim

Dimitri ung dung cười nói:

-Ta chỉ cần hạ linh hồn khế ước lên người ngươi thôi. Còn về bọn họ Còn chưa đủ tư cách

-Thế người định xử lý bọn họ như thế nào?

Tiểu Ân trầm giọng hỏi

-Chỉ cần ngươi để ta hạ linh hồn khế ước, ta sẽ để bọn họ rời đi

Dimitri giơ tay chặn lại nói

-Người sẽ thả bọn họ đi?

-Đúng, bọn họ vô dụng đối với ta, ta lưu bọn họ lại làm gì? Chẳng nhẽ nuôi bọn chúng ăn cơm sao?

Tiểu Ân trầm ngâm nói:

-Dimitri các hạ, người dám lập lời thề pháp thần không?

Về mặt Dimitri không thay đổi, hắn hừ lạnh một tiếng nói:

-Cả đời ta làm việc không muốn bị kẻ khác quản chế, nếu ta đã đáp ứng người, tự nhiên sẽ không sai lời

Mặc dù hắn nói rất uy phong lẫm liệt, dường như tràn ngập khí khái quân tử, nhưng trong lòng Tiểu Ân lại lạnh xuống

Giờ thì Tiểu Ân biết, chỉ cần mình hạ linh hồn khế ước, Dimitri sẽ giết chết mọi người

Mặc dù làm vậy sẽ khiến mình oán hận, nhưng khi đó, hắn đã ký được linh hồn khế ước với mình, cả đời không cách nào làm ngược lại được mệnh lệnh của hắn, hơn nữa cũng không được gây nguy hại cho hắn, cũng đừng mơ giấu hắn được chuyện gì

Cần nhắc trong chốc lát, trong mắt Tiểu Ân hiện lên một tia sáng mờ mịt, hắn hít sâu một hơi nói:

-Dimitri các hạ, hy vọng ngài có thể tuân thủ ...

-Sự phụ, không được

Kim chợt quát to một tiếng, thân thể bước sang một bước, chắn tầm mắt giữa Tiểu Ân và Dimitri, trên người hắn hiện lên một cỗ khí thế cường đại, vượt qua cực hạn của hắn. Trong giây phút này, ánh mắt Tiểu Ân lộ ra vẻ kinh ngạc, Tiểu Ân có thể cảm ứng rõ trên người Kim lộ ra khí thế bi tráng thảm thiết

-Đức Lỗ Phu, Carter mang sự phụ chạy đi

Thanh âm sắc bén và kiên quyết phát ra từ miệng Kim, câu nói này tràn ngập lực lượng Đức Lỗ Phu và Carter không thể kháng cự

Mặc dù Kim là đệ tử đầu tiên của Tiểu Ân, cũng là người lớn tuổi nhất, nhưng từ trước tới giờ, hắn luôn đối xử thân thiện với mọi người, không có nửa điểm cao ngạo

Song trong giờ phút quan trọng này, ngữ khí của hắn khác hẳn với mọi khi, dường như quả cảm của hắn, khiến hắn trở nên cao lớn hơn

Sắc mặt Dimitri khẽ đổi, chân hắn khẽ động, trong nháy mắt đã lùi về phía sau hơn chục thước

Hắn không ngại một nhị tinh ma pháp sư nhỏ nhoi, nhưng thấy sự điên cuồng trong mắt Kim và thấy được trong miệng hắn có màu máu đỏ sẫm

Là đại ma pháp sư của đế quốc Cát Hãn, đương nhiên hắn biết cao cấp tât mẫn của đế quốc Lang Nhân có thể phối chế một loại bí dược, một khi để ma pháp sư sử dụng, nhất thời có thể kích thích toàn bộ tiềm lực trên người bọn họ, hơn nữa còn lấy máu tươi ở miệng để đối phó với địch

Đây là loại pháp thuật lưỡng bại câu thương, nhưng một khi thi triển, tuyệt đối không thể đỡ được

Nếu để một nhị tinh ma pháp sư không cố kỵ gì sử dụng loại pháp thuật này, như vậy ngay cả hắn, cũng không dám khinh thường

Nhưng hắn cũng không lo lắng nhiều, bởi vì loại pháp thuật này tiêu hao cực lớn, ngay cả khi Kim liều mạng, trên đại thảo nguyên rộng lớn này, cũng đừng mơ ngăn cản được hắn trong khoảng thời gian dài

Một tiếng kêu thê lương của cú mèo đêm chợt truyền đến. Carter không tự chủ được rung mình một cái, cả người nổi một tầng da gà. Mặc dù nơi này có không ít người, nhưng hắn cảm thấy mình cô đơn, lập tức trở nên khẩn trương

Trải qua một năm thí luyện, khuôn mặt của Đức Lỗ Phu trở nên đen lại, nhưng giờ phút này lại hồng lên, đôi mắt dường như lộ ra, lông mày thô và dày, dùng ánh mắt thù hận nhìn chằm chằm vào Dimitri

Một lát sau, Carter khôi phục lại sự bình tĩnh, trong giây phút này, trên người hắn lộ ra một cỗ hàn khí lạnh lẽo, dường như có quyết định, tay hắn duỗi ra, đẩy Tiểu Ân về phía Đức Lỗ Phu

Nếu như bình thường, hắn tuyệt đối không dám làm những chuyện như vậy, nhưng giờ phút này không quản được nhiều chuyện

-Đức Lỗ Phu, chúng ta đi

. Ma pháp trong tay chậm rãi lắc lư, thanh âm của hắn chợt trở nên băng lạnh vô tình

Đức Lỗ Phu nhìn Lai An và Mary nằm trên mặt đất, trong mắt hắn hiện lên sự bi phẫn, nhưng cuối cùng hắn vẫn rùn người xuống, muốn công Tiểu Ân chạy đi, đột nhiên cảm giác được thân thể sư phụ nặng như thái sơn, căn bản hắn không lôi kéo được

-Hồ đồ

Sắc mặt Tiểu Ân nghiêm lại nói:

-Các người không coi ta là sư phụ sao? Dám thay ta quyết định chủ ý sao?

-Sư phụ không được

Kim không quay đầu lại, ngữ khí của hắn kiên định, không có đường thương lượng, dường như trong giây phút này, hắn đã quên đi sự uy nghiêm thường ngày của Tiểu Ân

Không hiểu sao, trong lòng Tiểu Ân cảm thấy ấm áp, hắn nhắm hai mắt lại, hấp thu không khí trên đại thảo nguyên, không khí lạnh như băng tiến vào mọi góc ngách trong thân thể hắn

Cảm giác này đã lâu không cảm thụ qua, nhưng mỗi lần cảm thụ đều khiến hắn khó áp chế được sự kích động

-Dimitri, ta muốn nói chuyện với bọn họ một lúc, người thấy thế nào?

Tiểu Ân mỉm cười dò hỏi

Hắn nắm chắc, đề nghị này chắc chắn đối phương sẽ đồng ý

Bởi vì hắn nhìn ra được, ma pháp này có quan hệ cực kỳ trọng yếu với Dimitri, vì muốn mở ra cánh cửa thần bí kia, hắn không tiếc lấy ra trong nháy mắt truyền tống đã thất truyền trên đời ra

Nếu không như thế, vì sao hắn dùng trăm phương ngàn kế để ép buộc Tiểu Ân ký kết linh hồn khế ước. Vì muốn mở cánh cửa kia, Dimitri không tiếc bất cứ thứ gì

Đừng nói là nói với đám người Kim vài câu, dù để đám người Kim rời đi, phỏng chừng Dimitri cũng sẽ không do dự mà đồng ý

Đương nhiên, sau khi ký kết linh hồn khế ước với Tiểu Ân, hắn nhất định sẽ ra tay đuổi giết, không chết không dừng

Quả nhiên khi Tiểu Ân đưa ra yêu cầu này, Dimitri không cần nghĩ ngợi, đồng ý luôn

Tiểu Ân kéo Kim, giảm thấp âm thanh nói:

-Các người nghe cho rõ, tí nữa mang theo bọn họ rời đi, đi tìm sư phụ của ta

Nếu như Tiểu Ân để cho bọn Kim một mình rời đi, chắc chắn đám người Kim sẽ không rời đi, nhưng Tiểu Ân nói ra câu này, khiến bọn họ rất hoài nghi

Sư phụ của Tiểu Ân là ai? Đi đâu tìm đây, bọn họ không hiểu

Lợi dụng thân thể cường tráng của Kim và Đức Lỗ Phu che tầm mắt của Dimitri, Tiểu Ân chỉ vào vòng cổ của mình, môi khẽ động:

-Sát lục kết giới

Đôi mắt của Kim sáng lên, nhìn về Tiểu Ân, trong mắt biểu hiện đã hiểu, hắn chờ một chút, rồi trịnh trọng gật đầu

-Kim, người đem thứ này giao cho sư phụ của ta, kể lại cho người tình huống của ta

Tiểu Ân vừa bịa chuyện, vừa lấy vòng cổ ra, ánh sáng chợt lóe lên, đem sát lục kết giới và một quyển trục ma pháp lấy ra

Nhìn bề ngoài thì quyền trục này trông vô cùng bình thường, nhưng trong đó phong ẩn một cỗ năng lượng kinh khủng

Chỉ là giờ phút này, hắn cũng không thi triển quyền trục, cho nên Dimitri không cảm ứng được năng lượng khổng lồ trong đó

Lỗ tai của vị đại ma pháp sư hơi rung động, dùng một loại thủ đoạn nào đó, nghe lén cuộc nói chuyện của bọn Tiểu Ân

Khi nghe Tiểu Ân dặn dò, trong lòng Dimitri cười lạnh một tiếng, chỉ cần Tiểu Ân ký linh hồn khế ước, như vậy mấy ma pháp sư nhỏ nhỏ này sao có thể chạy thoát khỏi tay hắn

Vừa nghĩ tới chuyện có thể mở ra cánh cửa, trong lòng hắn lại không thể chờ đợi được

Cho nên mặc dù hắn cảm ứng được có một tia năng lượng dao động ở phía Tiểu Ân, nhưng hắn tưởng đó là năng lượng do tín vật ma pháp phát ra

Tiểu Ân đưa sát lục kết giới và quyền trục vào tay Kim, sau đó cả người thoát lực ngồi xuống

Lực lượng tinh thần của hắn tiêu hao gần hết, chẳng qua chỉ thoáng khôi phục lại được một ít, giờ phút này lại lấy đồ vật từ trong vòng cổ ra, nên giờ không còn lực nữa

Dùng ánh mắt tràn ngập hy vọng nhìn Kim, Tiểu Ân hơi gật đầu

Cảm nhận được sự cổ vũ của sư phụ, Kim gật đầu mạnh một cái

Hắn hít sâu một hơi, tay nhẹ vuốt ve sát lục kết giới

Một giây sau, cả không gian tràn ngập năng lượng cuồng bạo, hung lệ, khó có thể diễn tả bằng ngôn từ

Nguồn năng lượng này thành linh xuất hiện, tàn phá cả phiến không gian, không chỉ ảnh hưởng lớn tới loài người, mà còn ảnh hưởng tới cây cỏ nhỏ yếu ở dưới đất

Đây là một loại pháp thuật đánh sâu vào tinh thần trong một phạm vi cố định, chỉ cần người ở trong phạm vi đó, đều bị ma pháp này ảnh hưởng, hơn nữa còn cảm thụ sự xâm nhập của loại năng lượng này

Dimitri là một vị đại ma pháp sư hàng thật giá thật, chỉ ngẩn ra một lúc, sau đó lập tức hiểu ra

Nguyên mới vừa rồi dám người Tiểu Ân nói chuyện không phải là bàn giao hậu sự, mà thuần túy lừa mình, ý đồ của bọn chúng là sử dụng đạo cụ ma pháp để đánh lén

Trong lòng hắn chợt dâng lên nỗi giận dữ mãnh liệt, giống như một vị quý tộc cao cao tại thượng bị một tên nô lệ lừa gạt

Ánh mắt sắc bén của Dimitri bắn ra, tay hắn giơ lên, thi triển ma pháp, muốn giáo huấn mấy tên này một trận

Nhưng mà khi hắn thi triển ma pháp, mới phát giác ra hoàn cảnh xung quanh dường như có chút không ổn

Suy nghĩ của hắn dường như không tập trung được, trong nháy mắt phảng phất như có thứ gì cản trở hắn làm phép

Cảm giác kinh khủng đó nhất thời khiến hắn dựng tóc gáy, ánh mắt của hắn lộ ra vẻ khó tin, kinh hô:

-Kết giới?

Tới hiện tại, đại ma pháp sư Dimitri rốt cuộc mới sợ hãi

Hắn đương nhiên biết, thực lực của những tên này khó có khả năng thi triển ra pháp thuật cường đại như kết giới

Nếu như bọn họ có thể dựa vào thực lực của mình thi triển ra kết giới, thì hắn làm sao có thể nói nhảm ở đây, đã sớm bị bọn chúng dùng ma pháp giết chết rồi

Nếu không phải dựa vào thực lực của bản, như vậy chỉ có một cách để giải thích

-Đạo cụ kết giới! Bọn chúng có đạo cụ kết giới.

Đối phương cao nhất chỉ có thực lực tam tinh ma pháp sư, nhưng trên người bọn họ lại có đạo cụ kết giới, chuyện này đủ khiến hấn khiếp sợ

Đột nhiên, hấn nghĩ tới một chuyện

Tại sao Tiểu Ân có thể nắm giữ nhiều hệ ma pháp như vậy, mặc dù hấn là một thiên tài, nhưng dù thiên tài có lợi hại thế nào, nếu không được sư phụ truyền dạy, với độ tuổi trẻ như vậy, khó có thể học được nhiều pháp thuật như thế

Vừa nghĩ tới sư phụ của Tiểu Ân, trong lòng hấn dâng lên một cỗ sát khí mãnh liệt

Chuyện này, tuyệt đối không thể để sư phụ của hấn biết, nếu không chỉ với việc sư phụ hấn chế tạo ra đạo cụ kết giới, cũng đủ để oanh tạc mình thành một đồng căn bã

Đang lúc hấn quyết định, còn không đợi hấn hành động, Đức Lỗ Phu và Carter đã ra tay

Một đạo Phong Nhận Thuật, một đạo Hỏa Cầu Thuật. Mặc dù chỉ là ma pháp cấp hai, nhưng bọn họ đã ra tay trước vị đại ma pháp sư Dimitri

Một đạo bạch quang hiện lên, trên người Dimitri xuất hiện năng lượng dao động, nhất thời chặn hai ma pháp đó lại

Trong nháy mắt hình thành vòng phòng hộ ma pháp, loại trình độ này chỉ có vòng phòng hộ cấp năm mới có thể làm được, chẳng những có thể ngăn cản pháp thuật công kích mà ngay cả vật lý công kích cũng rất khó có thể phá vỡ

Đức Lỗ Phu và Carter nhanh chóng di động cước bộ, che Kim và Tiểu Ân ở phía sau, hai người bọn họ không ngừng phóng thích ma pháp công kích, nhưng gặp phải vòng phòng hộ siêu cấp này, chẳng qua bọn họ chỉ phí công vô ích

Nhưng ánh mắt của Dimitri lại trở nên ngưng trọng, hấn không thể tưởng tượng được, tốc độ làm phép của hai người này lại nhanh như thế, nếu không phải hấn có vòng phòng hộ ma pháp cấp năm, chỉ sợ kết quả hôm nay sẽ khác

Mặc dù ở trong sát lục kết giới, suy nghĩ của con người sẽ bị năng lượng sát lục quấy nhiễu, không cách nào thi triển ma pháp nhanh được

Nhưng nó không hạn chế được đạo cụ ma pháp phòng hộ, đặc biệt là vòng phòng hộ tự mình hình thành

Cho nên Đức Lỗ Phu và Carter thi triển ma pháp trước, cũng không thu được hiệu quả gì

Trong lòng Dimitri thầm quyết định, hấn lập tức thu liễm tâm thần, muốn trong thời gian ngắn nhất thi triển được ma pháp, để giết chết những người này

Đương nhiên, tên Tiểu Ân mất đi ma lực phải lưu lại. Thực lực của đại ma pháp sư mặc dù hơn xa đám người Đức Lỗ Phu, nhưng đây là lần đầu tiên Dimitri gặp phải sát lục thiên mạc, cho nên tốc độ thi triển ma pháp của hấn chậm hơn nhiều so với bình thường

Chuyện kể tiếp khiến Dimitri cực rung động, hấn phát hiện mình đã quá coi thường đám người Đức Lỗ Phu

Mặc dù thực lực của bọn họ chỉ tương đương với nhị tinh ma pháp sư, nhưng dưới hoàn cảnh này, tốc độ thi triển ma pháp của bọn họ còn hơn xa hấn, thực sự khiến người khác khó tin

Trong đầu hấn chợt xuất hiện ý niệm, nếu chỉ có một ma pháp sư có tốc độ thi triển ma pháp nhanh thì có thể đối tại thiên phú, nhưng gặp cả đồng như thế này thì quả thực không có thiên lý mà

Nhưng dù hấn phỏng đoán thế nào thì cũng không thể tưởng tượng được, sở dĩ tốc độ thi triển ma pháp của bọn họ có thể nhanh như vậy là do bọn họ đã thích ứng với hoàn cảnh này. Mỗi ngày bọn họ đều ở trong này một giờ, dù là kẻ ngu nhất cũng có thể thi triển được ma pháp hạ cấp

Nhưng đối với Dimitri, người đã đạt tới cấp bậc đại ma pháp sư mà nói, sử dụng kết giới chỉ vì mục đích luyện công? Hành vi xa xỉ này du giết chết hấn, hấn cũng không nghĩ ra

Thực lực của đại ma pháp sư dù sao cũng hơn xa ma pháp sư bình thường

Một lát sau, Dimitri đã vượt qua được sự ảnh hưởng của năng lượng hung bạo trong sát lục kết giới, khuôn mặt của hắn ửng hồng, trong tay có thêm ma pháp trường, ma hạch trên đầu trường bắt đầu tỏa sáng

Hắn tuyệt đối tin tưởng, chỉ cần thi triển ra ma pháp công kích này, như vậy có thể dễ dàng đánh chết bất cứ người nào trong đám người này

Đúng lúc này, Tiểu Ân đột nhiên đẩy Đức Lỗ Phu và Carter ra, lớn tiếng kêu lên:

-Dimitri, nếu ngươi thả bọn họ đi, ta và ngươi sẽ ký linh hồn khế ước

Dimitri nao nao, trong mắt hiện lên vẻ do dự

-Ta là thiên tài. Chắc chắn có thể nắm giữ trong nháy mắt truyền tống

Tiểu Ân lớn tiếng hô:

-Chẳng lẽ ngươi không muốn mở cánh cửa đó ra? Nếu như ngươi giết chết bất cứ ai ở đây, ta tuyệt đối sẽ không ký kết linh hồn khế ước với ngươi

Khóe mắt Dimitri khẽ nháy lên vài cái, quang mang trên tay hắn rút cuộc tiêu tán

Linh hồn khế ước mặc dù có tính ước thúc cực lớn, nhưng điều kiện để ký kết cũng hết sức ngặt nghèo, nếu như đôi bên không cam tâm tình nguyện, căn bản khó có khả năng thành công

Đối với Dimitri mà nói, mở ra cánh cửa là ước muốn lớn nhất trong cuộc đời của hắn, hơn nữa cánh cửa đó còn có lực hấp dẫn trí mạng đối với hắn

Cho nên suy nghĩ lại một chút, hắn lập tức cân nhắc lợi hại. Thà rằng thả đám người Kim ra, cũng phải hạ linh hồn khế ước với Tiểu Ân trước đã

Nếu như sau lưng Tiểu Ân thực sự có một thế lực lớn không thể trêu chọc tới, hắn thậm chí không tiếc buông tha mọi thứ ở đế quốc Cát Hãn, mang Tiểu Ân đi tha hương, dù sao đối với hắn mà nói, chỉ cần có thể mở được cánh cửa đó, như vậy dù phải trả giá nhiều hơn cũng đáng

Tiểu Ân ra hiệu, Đức Lỗ Phu và Carter đều đứng bên cạnh hắn, không tiếp tục công kích nữa

Nhưng Dimitri không chú ý, chỗ ba người bọn họ đứng hoàn toàn che chắn Kim

-Được rồi, ngươi thu hồi kết giới lại đi, ta và ngươi ký linh hồn khế ước xong, ta sẽ thả bọn họ đi

-Không, ngài phải thả bọn họ đi trước, sau đó chúng ta mới ký linh hồn khế ước

Tiểu Ân cò kè mặc cả

-Hừ, các ngươi đã lừa ta một lần, lần này ta sẽ không mắc lừa nữa

Dimitri hừ lạnh nói, nhưng cũng không hoàn toàn cự tuyệt

Khuôn mặt Tiểu Ân xuất hiện vẻ do dự, cân nhắc một lúc, dường như cuối cùng cũng đưa ra quyết định khó khăn nói:

-Được rồi, mỗi người chúng ta nhường một bước, ngươi thả hai người đi trước, chúng ta ký linh hồn khế ước xong, ngươi thả ba người còn lại, thế nào?

-Được

Dimitri âm thầm thở phào một hơi

Nếu như chỉ có hai người rời đi, hắn nắm chắc bảy tám phần sẽ đuổi kịp bọn chúng, rồi giết chết bọn chúng

Vừa nghĩ tới kết quả cuối cùng này, trong lòng Dimitri đột nhiên mừng thầm

Xem ra chẳng những có thể ký linh hồn khế ước với Tiểu Ân, còn thu được một con ma thú phi thiên hắc giáp tích cấp năm đỉnh phong, thậm chí còn lấy được cả đạo cụ kết giới, thứ mà chỉ có ma đạo sỹ mới có thể chế tạo

Đôi mắt hắn chớp động, trong lòng vô cùng cao hứng, kết giới quả thực là đồ tốt

Song ngay khi hắn nhớ tới bốn chữ đạo cụ kết giới, một niềm báo xấu dâng lên trong lòng hắn. Sắc mặt hắn khê biến, nói:

-Kết giới này do ai kích thích ra? Các người tránh ra, hắn đang làm gì?

Khuôn mặt ba người Tiểu Ân lộ vẻ khổ sở, không thể tưởng tượng được, vào lúc quan trọng này, lại bị lão già này hoài nghi

Ba người bọn họ động thân, lấy hành động hấp dẫn sự chú ý của Dimitri, mục đích chỉ có một, đó là trì hoãn thời gian

Hai người Đức Lỗ Phu cố hành động, còn Tiểu Ân thì dùng miệng lưỡi nói chuyện với Dimitri, cố gắng để hắn quên đi sự tồn tại của Kim

Trên thực tế, ngay từ đầu Tiểu Ân không hề có ý định ký kết linh hồn khế ước, dù mấy tên đệ tử và hắn bỏ mạng ở đây, hắn tuyệt đối không ký linh hồn khế ước, để rồi bị quản thúc

Cái gì mà mở cửa xong sẽ để hắn tự do, thuần túy chỉ là nói dối

Những câu này chỉ cần là người có suy nghĩ, chắc chắn sẽ không tin tưởng, nhưng có nhiều người đứng trước sự sống và cái chết, vẫn lựa chọn lời hứa hẹn mờ ảo đó

Nhưng Tiểu Ân không phải loại người đó

Trong tay hắn có vương bài, đó là quyền trục ma pháp cấp bảy, Tử Vong Xạ Tuyến, khi giao quyền trục đó cho Kim, ba tên đệ tử của hắn hiểu được ý của sư phụ, hơn nữa còn chủ động phối hợp với hắn

Sau khi Kim phát động sát lục kết giới, không dừng lại, tiếp tục kích thích năng lượng trong quyền trục

Nhưng quyền trục này không phải quyền trục ma pháp cấp hai, cấp ba bình thường, mà là quyền trục chí cao vô thượng, là quyền trục cấp bảy

Với thực lực hiện tại của Kim, có thể thuận lợi kích thích ma pháp trong quyền trục ra hay không, là một khảo nghiệm nghiêm trọng đối với hắn

Nếu như là ngày xưa, để cho một nhị tinh ma pháp sư chưa nắm giữ được ma pháp cấp bốn đi kích thích quyền trục cấp bảy, chắc chắn Tiểu Ân sẽ nghĩ người đó bị điên

Nhưng không thể tưởng tượng được, trong hoàn cảnh này, Tiểu Ân lại làm ra hành động điên cuồng đó, đem tất cả hy vọng đặt lên người Kim

Không phải hắn không muốn tự mình động thủ, nhưng với bộ dáng hiện tại của hắn, đừng nói là kích thích quyền trục cấp bảy, dù muốn điều động lực lượng tinh thần, cũng đã khiến đầu hắn đau như vỡ ra

Thấy thần sắc của ba người Tiểu Ân, cảm giác bất an trong lòng Dimitri tăng cao lên, hai mắt của hắn ngưng tụ lại

-Các người tránh ra

Thanh âm của hắn lạnh như băng. Ma pháp trượng trong tay bắt đầu thi triển ma pháp mới

Đám người Tiểu Ân than nhẹ một tiếng. Bọn họ không trách Kim, nếu đổi lại là bọn họ, cũng chưa chắc kích thích thành công ma pháp đó

-Đức Lỗ Phu, Carter, các người trốn đi

Tiểu Ân thở dài một tiếng nói:

-Chạy được bao xa thì chạy

-Không

Tất cả cùng đồng thanh, Đức Lỗ Phu và Carter đều kêu lên. Hai người bọn họ nhìn nhau cười, Carter nhẹ giọng nói:

-Sư phụ, mấy năm nay ở cùng với ngài, là thời gian hạnh phúc nhất trong cuộc đời của con

Hắn tiến lên nhanh, một lần nữa che chắn phía trước Tiểu Ân

Đức Lỗ Phu cười hắc hắc, theo thói quen, hắn gãi đầu, cùng sóng vai với Carter

Mặc dù hắn không nói gì, nhưng ánh mắt hắn nhìn Tiểu Ân đã biểu lộ tất cả

Hàm răng Tiểu Ân cắn chặt lại, trong tim hắn dường như có một luồng khí ấm. Hắn biết, hai người này sẽ không chạy, trước khi hai người chết, không ai có thể uy hiếp tới an nguy của mình

Khóe mắt hắn cay cay, dường như có vài giọt nước mắt rơi, Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn trời, ngay cả khi đối mặt với nguy cơ, biết mình sắp chết, hắn có một loại cảm giác giải thoát

Lực lượng tinh thần vốn đang khô kiệt chợt khôi phục lại với tốc độ khó tin. Tiểu Ân lấy ra cái bình nhỏ, cắn miệng bình

-Trong này chính là dược vật do cao cấp tât mãn luyện chế ra, có thể kích thích tiềm lực cơ thể, nếu ma pháp sư loài người nuốt vào, có thể kích thích nhiệt huyết sôi trào trong cơ thể, một khi máu tươi trong miệng phun ra, còn có thể sử dụng lực lượng tinh thần để điều khiển, sinh ra uy lực cực kỳ cường đại

-Một khi sử dụng loại dược vật này, sẽ tiêu hao sức sống của bản thân ma pháp sư, nếu như trước khi sức sống tiêu hao hết mà không giải quyết được đối phương, như vậy sẽ tương đương với việc tự tìm đường chết

Trong lúc hoảng hốt, một đoạn ký ức xuất hiện trong đầu Tiểu Ân, hắn dường như thấy được cảnh ma pháp sư của đoàn đạo tặc bạo huyết mà chết

Khuôn mặt hắn lộ ra vẻ thần nhiên cùng sự trào phúng

Có lẽ đó là kết quả kế tiếp của mình

Nhưng một người học tập quảng bá thể thao, đạt tới bộ động tác lớn thứ hai của trung cấp, đã có thể thích ứng với thời gian nghịch soa lên tới sáu mươi lần, tiềm lực và sức sống của hắn phải vượt xa ma pháp sư bình thường

Thật là chờ mong, không biết đạo máu tươi này có uy lực như thế nào. Không biết có thể phá vỡ vòng phòng hộ ma pháp cấp năm của Dimitri không?

Một ngụm nước chảy vào bụng, dường như thẩm thấu luôn vào trong

Một giây sau, thân thể Tiểu Ân hơi run, hai mắt tràn ngập huyết sắc, máu tươi trong cơ thể sôi lên, giống như nước biển đun sôi từ từ ấm lên

Cả người hắn giống như bị động kinh, nghe thấy âm thanh của Dimitri, trong lòng đột nhiên dâng lên nỗi căm hận thấu xương, muốn lao lên nắm lấy hắn thành vạn mảnh, để tiêu tan mối hận trong lòng

Hai hàm răng của Tiểu Ân đụng vào nhau, tinh lực cả người hắn dường như vọt tới đầu lưỡi, hắn chỉ cần nhẹ nhàng cắn một cái, là có thể phun ra đạo máu tươi

Song, trong thời khắc đó, một cổ uy áp khổng lồ chợt xuất hiện sau lưng Tiểu Ân

Luồng uy áp đó khiến lòng người lạnh lại, ngay cả Tiểu Ân đang nhiệt huyết sôi trào, cũng cảm thấy lạnh thấu xương

Vừa rồi giống như núi lửa bộc phát, bây giờ lại bị đông cứng lại, hai hàm răng của hắn bắt đầu va cạch cạch vào nhau

Thanh âm dồn dập của Kim truyền vào tai mọi người:

-Tránh ra

Tiểu Ân, Đức Lỗ Phu và Carter không cần nghĩ ngợi ngã xuống, cho đến khi thân thể tiếp xúc với mặt đất mới dừng lại

Giờ phút này, quyển trục ma pháp đã được mở ra

Trên quyển trục là một mảng đen kịt, tràn ngập màu đen, không có bất cứ màu sắc nào khác

Quyển trục được mở ra hoàn toàn, lộ ra uy năng không thể nào tin, ngay cả đạo cụ do vị vô danh pháp sư chế tạo ra cũng không ngừng lung lay

Nếu như sát lục thiên mặc được đốt sáng toàn bộ, tự nhiên không bị quyển trục ma pháp này lay động. Nhưng giờ phút này, sát lục thiên mặc mới chỉ sáng được một nửa, ngoài ra, khi Kim mở quyển trục đã không khống chế đạo cụ nữa, tập trung toàn bộ tinh lực lên quyển trục. Cho nên giờ phút này, sát lục thiên mặc mới lắc lư, dường như không thể duy trì tiếp nữa

Cảm ứng được uy thế của quyển trục trong tay Kim, sắc mặt Dimitri lộ ra vẻ sầu thảm

Hắn kinh hô một tiếng:

-Tử Vong Xạ Tuyền?

Trong nháy mắt, sắc mặt của vị đại ma pháp sư trở nên trắng bệch, không còn một tia huyết sắc

Hắn liều mạng thúc thi triển ma pháp, muốn thi triển ma pháp Phong Tường Thuật

Giờ phút này, trong lòng hắn vạn phần hối hận, nếu như không phải ở trong kết giới của đối phương, nếu như kết giới không ảnh hưởng tới khả năng làm phép, nếu như ngay từ đầu hắn đã hạ sát thủ, hoặc rời khỏi phạm vi bao phủ của kết giới

Nếu như hắn không ý lại vào vòng phòng hộ cấp năm, muốn đùa giỡn với những đứa trẻ này

Như vậy, chắc chắn hắn không rơi vào tình trạng nguy hiểm như bây giờ

Nhưng trên đời này không có nhiều chữ nếu như như vậy, nếu hắn đã phạm phải sai lầm không thể tha thứ, nhất định phải gánh vác hậu quả do mình gây ra

Giờ phút này, hắn hoàn toàn buông tha ma pháp công kích, tập trung toàn bộ tâm niệm kích thích ma pháp Phong Tường Thuật

Rất cuộc, Phong Tường Thuật cũng được thi triển ra, khuôn mặt Dimitri kích động vạn phần, hai chân hắn rời khỏi mặt đất, hơn nữa còn liều mạng bay ra ngoài kết giới

Ngay khi hắn bay ra ngoài được hơn chục thước, sắp rời khỏi sát lục kết giới, quyển trục trước mặt Kim cuối cùng bùng lên.

Một đạo ánh sáng đen kịt rời khỏi quyển trục, giống như cắt phá không gian, trực tiếp xuất hiện bên người Dimitri

Những nơi mà đạo ánh sáng màu đen này đi qua, lập tức trở nên đen kịt

Đạo thứ hai, đạo thứ ba, rồi những đạo kế tiếp theo thứ tự rời khỏi quyển trục ma pháp

Mỗi một lần ánh sáng màu đen lóe lên, màu đen trên quyển trục giảm đi một ít, cho đến khi hơn trăm đạo ánh sáng rời khỏi quyển trục, quyển trục mới trở nên trắng tinh, không còn bất cứ màu sắc nào lưu lại

Thân thể Dimitri trôi nổi giữa không trung, từ khi hắn bị đạo ánh sáng màu đen thứ nhất bắn trúng, vẫn luôn duy trì tư thế này. Dường như có một loại lực lượng thần kỳ giam giữ hắn trên không trung, cũng không bay đi, không rơi xuống được

Nhưng khi đạo ánh sáng màu đen cuốn lên người hắn, lực lượng thần kỳ đó hoàn toàn bạo phát ra

Một trận gió nhẹ thổi tới, thân thể đang trôi nổi trên không trung của Dimitri tan thành từng mảnh nhỏ. Từ từ, cả người hắn biến mất, không lưu lại bất cứ dấu vết gì trên đời

Vòng phòng hộ cấp năm ngay cả công kích vật lý cường đại cũng chống đỡ được, trong giây phút này không phát huy được chút lực lượng nào, giống như những mảnh vụn gỗ nhỏ, tiêu tán vô tung vô ảnh.

-Đỉnh ...

Một âm thanh trong trẻo vang lên, ánh mắt mọi người cùng nhìn, đó là một khối thiết phiến màu bạc rơi xuống

Tấm thiết phiến này như đánh vào lòng mỗi người, khiến cho mọi người giật mình

Ma pháp cấp bảy, Tử Vong Xạ Tuyền, uy lực rất lớn. Một đại ma pháp sư có vòng phòng hộ cấp năm, nhưng không cách nào chống đỡ được ma pháp này khiến cho hài cốt tiêu tán

Mặc dù uy thế của ma pháp này không hơn được năm mươi khối tam hệ phi đạn, nhưng hiệu quả thực tế lại cách biệt nhau không xa

Hơn năm mươi khối tam hệ phi đạn của Tiểu Ân, biến một vị đại tát mãn thành đồng cạn bã, còn quyền trục ma pháp có thể khiến một vị đại ma pháp sư vô thanh vô thức biến mất

Điều này chẳng phải nói, uy lực của ma pháp này tương đương với ma pháp khi Tiểu Ân dốc toàn bộ lực lượng tinh thần để thi triển ra hay sao?

Suy nghĩ tới điều này, Tiểu Ân mong đợi trở thành ma pháp sư cao cấp. Điều này giải thích vì sao, những nhân vật có trí tuệ và tính mạng cao lại không thích dung nhập vào xã hội

Bởi vì trong tay bọn họ nắm giữ lực lượng quá lớn. Khi một người nắm giữ thực lực như thế, quyền lực và tài phú đối với bọn họ mà nói, là chuyện dễ như trở bàn tay. Trong hoàn cảnh, có lẽ chỉ có mục tiêu cao hơn mới khiến bọn họ cố gắng, mới khiến bọn họ có động lực để đi tiếp

Đột nhiên, Kim co quắp nằm dưới đất, mồm thở hổn hển, nhìn bộ dạng của hắn, ngay cả một chút khí lực cũng không còn

Quả thực, quyền trục hạ cấp mở ra không hề khó khăn tí nào. Nhưng quyền trục có cấp bậc càng cao, thì việc mở nó ra càng ngày càng khó khăn hơn

Kim vừa mới tiến giai thành nhị tinh ma pháp sư, đã phải mở quyền trục cấp bảy, điều này đối với hắn mà nói, thực sự rất miễn cưỡng. Mặc dù hắn may mắn thành công, hoàn thành nhiệm vụ, nhưng ma lực mất sạch, thậm chí còn có xu thế bị tiêu hao

-Kim, nhanh thu lại sát lực kết giới

Sắc mặt Carter đại biến, hắn lớn tiếng kêu lên

Kết giới này do Kim phóng ra, chỉ có hắn mới có quyền thu lại

Kim miễn cưỡng giãy dụa một chút, đột nhiên chớp mắt, sau đó lảo đảo ra bất tỉnh. Lực lượng tinh thần của hắn đã tiêu hao quá độ, không thể kiên trì được nữa

Đức Lỗ Phu và Carter nhìn nhau, trong mắt bọn họ tràn ngập thần sắc khổ não

Tiểu Ân giơ tay, cầm lấy sát lực đạo cụ sát lực, nhẹ nhàng sờ qua, hoàn cảnh xung quanh lập tức khôi phục lại như bình thường, không còn áp lực khiến con người nổi giận nữa

-Su phụ, ngài quá giỏi

Đức Lỗ Phu hưng phấn kêu lên

Tiểu Ân cười cười, trong lòng thầm kêu xấu hổ

Hắn giao sát lực kết giới cho Kim, đương nhiên phải phòng ngừa, nếu như ngay cả bản thân hắn cũng không thu hồi lại được, vậy chắc chắn hắn sẽ không giao ra

Nhưng lúc này, hắn lại bày ra bộ dáng đương nhiên, tự nhiên Đức Lỗ Phu và Carter không đoán được suy nghĩ thực sự của hắn

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân lấy tay đè ngực, mới vừa rồi nhiệt huyết sôi trào trong cơ thể bị Tử Vong Xạ Tuyền đè nén lại sôi trào lên, thậm chí Tiểu Ân còn cảm giác được thân thể từ từ nóng lên, ngay cả gáy cũng chảy mồ hôi lạnh

-Su phụ, ngài làm sao vậy?

Đức Lỗ Phu vội vàng đỡ Tiểu Ân, quan tâm hỏi

Carter cũng đi lên, vẻ mặt hai người lo lắng

Tiểu Ân miễn cưỡng lộ ra khuôn mặt tươi cười nói:

-Không có gì, vừa rồi ta tưởng Kim không mở được quyển trục, cho nên mới uống nó, muốn liều mạng
Thân thể của hắn khẽ run, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng trên mặt nói:

-Được lực quả thực cường đại, quả là khó khổng chế

Đức Lỗ Phu và Carter nhìn nhau, bọn họ đều là người của đế quốc Lang Nhân có không ít quan hệ với tất mẫn, tự nhiên nghe nói qua loại dược lực thần kỳ kích thích tiềm lực cơ thể, dùng sức sống để đổi lấy một đạo máu tươi công kích cường đại

Chỉ là, giờ phút này phản ứng trên người Tiểu Ân dường như có chút hơi quá mức

Ánh mắt Carter chuyển vào cái bình nhỏ nằm trên mặt đất

Hắn nhấc nó lên, đưa lên mũi ngửi ngửi, thần sắc trên khuôn mặt hắn trở nên cổ quái

Nhiệt huyết trong cơ thể Tiểu Ân mặc dù sôi trào, nhưng hắn tập luyện quảng bá thể thao nhiều năm, định lực được bồi dưỡng ra không phải tầm thường, miễn cưỡng vẫn khắc chế được

Thấy vẻ mặt quái dị của Cartet, trong lòng Tiểu Ân rung mình, chẳng lẽ nước thuốc trong chiếc bình đó có gì không đúng?

Chỉ là, bình nước thuốc này hắn lấy được từ tay tất mẫn Diya của đoàn đạo tặc Nick. Tên tất mẫn này không có can đảm để lừa gạt hắn.

-Sư phụ, vừa rồi ngài dùng nó sao?

Carter cười khổ nói

-Không sai

Tiểu Ân gật đầu, dùng ánh mắt hỏi, hiện tại hắn có thể khẳng định, thứ này chắc chắn có vấn đề. Trong lòng hắn hạ quyết tâm, lần trở về để đô tới, nhất định sẽ tìm Diya để tính sổ

Carter ho nhẹ một tiếng nói:

-Sư phụ, kỳ thực với thân phận của người, ít nhất cũng có thể mua một lọ nước thuốc cao cấp, sao lại dùng loại này...

Hắn dừng lại một chút, có chút xấu hổ nói:

-Hiệu quả của loại nước thuốc có chút bá đạo

Lông mày Tiểu Ân cau lại, hỏi:

-Loại nước thuốc này, người cũng có sao?

Carter móc ra một cái bình nhỏ, Tiểu Ân cầm lấy nó, lập tức nhận ra sự khác nhau

Cái bình mà hắn dùng có vẻ thô cứng, giống như ở trong góc tối lấy ra, còn cái bình của Carter lại tinh tế hơn nhiều, dường như được đánh bóng nhiều lần, cầm trong tay có cảm giác mát lạnh

-Sư phụ, nếu như ngài cảm thấy khó chịu, vậy nên uống thứ này đi

Carter nhìn thần sắc khó coi của Tiểu Ân, vội vàng nói

Tiểu Ân ngẩn ra, chẳng lẽ uống loại thuốc nước này, sẽ tốt hơn sao?

Đức Lỗ Phu cũng khuyên nhủ:

-Đúng vậy, sư phụ, ngài uống nó, sẽ giảm bớt tình trạng khó chịu trong cơ thể ngài

Tiểu Ân bán tín bán nghi, đổ chất lỏng trong chiếc bình nhỏ tinh tế vào miệng, quả nhiên khi loại chất lỏng này tiến vào bụng, lập tức lan ra, cảm giác lạnh lẽo truyền tới mọi góc ngách trong cơ thể

Máu huyết đang sôi trào dần dần tĩnh trở lại

Hiệu quả của loại dược liệu này cực nhanh, khiến Tiểu Ân sợ hãi than.

Hai mắt Tiểu Ân mở ra, nhìn bọn họ vẫn vây quanh mình, hắn đang muốn hỏi lại lịch của loại dược vật này, thì thấy ánh mắt của Đức Lỗ Phu luôn nhìn về phía hai người Lai An

Hắn vội vàng phân phó, nói:

-Các người qua xem bọn Lai An thế nào?

Đức Lỗ Phu và Carter vội vàng tới đó, còn Tiểu Ân đi tới trước mặt Kim, thừa dịp hai người không chú ý, một con ruồi máy từ người Kim bay ra, bay tới gần lỗ tai của Tiểu Ân, truyền âm thanh tới tai Tiểu Ân, sau khi nó nói mấy câu, Tiểu Ân mới thực sự yên tâm

-Sự phụ, bọn Lai Ân trúng phải Hôn Thụy Thuật

Carter cao giọng nói:

-Tên đó không có nói dối

Tiểu Ân khẽ cau mày, nếu như không phải Carter nói lớn, và chắc chắn khẳng định, như vậy hắn cũng không tin được

Ma pháp sư trúng phải Hôn Thụy Thuật? Những câu này nếu để cho người trong nghề nghe thấy, chắc chắn sẽ cười đến rụng răng

Lai An và Mary đã xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ ngay cả một ít ý niệm chống cự cũng không có sao?

Về mặt của Đức Lỗ Phu khó hiểu, hắn lấy từ trong vòng tay không gian một chai nước, sau đó đổ lên đầu hai người, một lát sau, hai người bọn họ từ từ tỉnh dậy

Khi bọn họ thấy tình cảnh xung quanh, không khỏi cực kỳ hoảng sợ

Đức Lỗ Phu hỏi chi tiết tình hình của bọn họ, thế mới biết bọn họ bị người khác đột nhiên tập kích. Người đối phó với bọn họ sử dụng ảo thuật, hơn nữa còn là loại ảo thuật siêu cấp chân thật, ngay cả ma pháp sư cũng không nhìn ra mảnh khóc trong đó

Cuối cùng lực lượng tinh thần của bọn họ tiêu hao toàn bộ, lâm vào tình trạng kiệt sức, mới bị đối phương thi triển Hôn Thụy Thuật

Tiểu Ân khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn về nơi Dimitri biến mất, ngoài tấm thiết phiến màu bạc ra, không còn thấy đồ vật gì nữa

Không thể tưởng tượng được, tên này chẳng những là đại ma pháp sư, mà còn là một ảo thuật sư hiếm thấy, vì thế mới có thể dễ dàng bắt được Lai An và Mary

Thật là đáng tiếc, uy lực của Tử Vong Xạ Tuyền quá lớn, xóa bỏ đi toàn bộ đồ vật trên người hắn. Nếu không Tiểu Ân có thể lấy được đạo cụ không gian của hắn, chắc chắn bên trong có một ít ma pháp lục thư liên quan tới ảo thuật

Nếu học xong ảo thuật, như vậy đối với hắn mà nói, lại có thêm một loại thủ đoạn để bảo vệ tính mạng, kỳ thực có đôi lúc, hiệu quả của ảo thuật còn lớn hơn cả ma pháp công kích

Than nhẹ một tiếng, nhìn hai cái bình trước mặt, Tiểu Ân hỏi:

-Carter, hai loại nước thuốc này có gì khác biệt

Trên mặt Carter và Đức Lỗ Phu hiện lên thần sắc cổ quái

Cần nhắc một chút, Carter cẩn thận nói:

-Sự phụ, hai loại nước thuốc này về cơ bản không có gì khác nhau, hiệu quả của chúng giống nhau, có thể kích thích tiềm lực của cơ thể, biến sức sống thành một đạo máu tươi để công kích địch nhân. Đó là thủ đoạn cuối cùng của ma pháp sư

-Tại sao ta lại cảm giác chúng không giống nhau?

Tiểu Ân khó hiểu hỏi.

-Bởi vì hai loại nước thuốc này, một loại do tât mãn bình thường luyện chế ra, còn một loại do chiến tranh tât mãn luyện chế, đương nhiên hiệu quả sẽ khác nhau

Ánh mắt của Lai An và Mary đảo qua hai cái chai, khuôn mặt bọn họ lộ ra vẻ dở khóc dở cười

Trong lòng Tiểu Ân hiếu kỳ, biết bọn họ đang che giấu điều gì

Sắc mặt hơi trầm xuống, Tiểu Ân hừ nhẹ một tiếng nói:

-Là như vậy sao?

Ở chung mấy năm với nhau, tự nhiên Tiểu Ân hình thành lên uy thế của mình, đặc biệt trong lòng bọn họ, Tiểu Ân có địa vị vô cùng cao quý. Cho nên thấy sắc mặt Tiểu Ân không tốt, đám người Lai An có chút không yên

-Sự phụ, cao cấp tât mãn luyện chế ra nước thuốc, có thể khiến cho ma pháp sư kích thích sinh mệnh lực, đồng thời vẫn duy trì được sự tỉnh táo, có thể phát huy mỗi phần lực lượng một cách nhuần nhuyễn

Carter vội vàng nói:

-Còn loại nước thuốc do hạ cấp tât mãn chế tạo ra, mặc dù cũng kích thích sức sống, nhưng khiến cho nhiệt huyết trong cơ thể người sôi trào, khó khống chế được tình hình. Cho nên....

Carter nhìn Mary, có chút xấu hổ nói:

-Cho nên nói đại khái, chúng ta đều tiêu hao một lượng lớn năng lượng tinh thạch ở ma pháp công hội để mua nước thuốc của cao cấp tât mãn, còn về nước thuốc do hạ cấp tât mãn chế tạo ra, đại đa số không cấp cho ma pháp sư dùng mà cấp cho một số khách nhân đặc thù, đương nhiên mỗi lần chỉ có thể dùng nhiều nhất một giọt

Tiểu Ân nao nao, ánh mắt đảo qua mấy người bọn họ

Chỉ thấy mấy tên nam nhân có chút xấu hổ, còn sắc mặt Mary thì đỏ bừng, tăng thêm vài phần quyền rũ

Khóe miệng Tiểu Ân nhếch lên, đều là nam nhân, tự nhiên Tiểu Ân hiểu được đạo lý trong đó

Vừa nghĩ đến Diya, Tiểu Ân lại thấy ngứa răng, lão gia hỏa này, dám lấy nó..... Cái gì mà nước thuốc do cao cấp tât mãn luyện chế, có hơn nữa là do lão lang nhân tóc bạc kia luyện chế ra

Nhưng hồi tưởng lại tình cảnh khi đó, Diya vì để bảo vệ tính mạng của mình, cho nên mới treo đầu dê bán thịt chó.

Dời ánh mắt đi, trong lúc vô tình nhìn về phía tấm thiết phiến, đôi mắt Tiểu Ân chợt sáng ngời lên

Tử Vong Xạ Tuyến chiếu xuống, tất cả đồ vật trên người Dimitri đều biến mất, thậm chí cả ma pháp trượng, đạo cụ không gian, ma pháp bào, nhưng thứ có lực lượng ma pháp cũng đều biến mất. Nhưng tấm thiết phiến màu bạc này lại không bị tổn hao gì, chẳng lẽ nó là bảo bối sao?

Đứng dậy, đem tấm thiết phiến màu bạc nhặt lên, Tiểu Ân cầm trên tay, nhìn nó nửa ngày, không khỏi nhún mày lại

Tấm thiết phiến màu bạc này là một loại ma pháp lực thư, khi Tiểu Ân dùng lực lượng tinh thần xâm nhập vào lại không phát hiện ra bất cứ lộ tuyến ma pháp nào

Mặc dù bên trong có vẽ một ít thứ lộn xộn, nhìn qua giống như một tấm bản đồ sơn thủy to lớn

Đức Lỗ Phu chậm rãi kể lại chuyện phát sinh ở nơi này cho hai người Lai An nghe, khi hai người nghe thấy ở đây xuất hiện một đại tât mãn tuyết lang nhân và một tứ tinh ma pháp sư, sắc mặt hai người bọn họ trở nên trắng bệch

Lực lượng của bọn họ tăng lên, mặc dù không hề thua kém những ma pháp sư và tât mãn đồng cấp, nhưng trong mắt những cao thủ thuộc cấp bậc đó, bọn họ không khác gì những con kiến hôi

-Sự phụ, Kim thể nào?

Carter quan tâm hỏi

-Không có việc gì, chẳng qua hấn chỉ tiêu hao lực lượng tinh thần quá độ, chỉ cần nghỉ ngơi vài ngày là khỏe lại

Tiểu Ân khẽ thở dài nói

Kỳ thực điều này không phải do hấn nhìn ra, mà do ruồi máy kết luận

Thủ đoạn công nghệ cao này tự nhiên thuyết phục được Tiểu Ân

Lai An và Mary xấu hổ tiến lên, bọn họ rất bất mãn đối với bản thân mình

Tiểu Ân kinh ngạc cười:

-Đối thủ của các người là tứ tinh đại ma pháp sư đó, ngay cả ta gặp phải cũng không chắc có thể chiến thắng, chẳng lẽ các người lợi hại hơn ta sao?

Lúc này Lai An và Mary mới thấy thư thái, nhưng sau chuyện này, bọn họ càng tu luyện cần mẫn hơn, thề sẽ đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư

Để cho mọi người thu dọn một chút, sau đó bọn họ trở về doanh trại của mình

Mặc dù Tiểu Ân và Kim tạm thời mất đi lực chiến đấu. Còn Hắc Toàn Phong lại lâm vào giấc ngủ say, nhưng đám người Lai An không hề lo lắng

Chỉ cần không gặp phải đại ma pháp sư và đại tát mãn, phỏng chừng không có ai có thể uy hiếp đến bọn họ

Dọc theo đường đi, Tiểu Ân tận lực nghiên cứu tấm thiết phiến màu bạc

Đây là di vật mà Dimitri lưu lại, hơn nữa nó lại ngăn cản được năng lực công kích của Tử Vong Xạ Tuyến, tuyệt đối không phải vật bình thường

Chỉ là nghiên cứu nửa ngày, vẫn không thu được kết quả gì, khiến hấn có chút nổi giận

Mary không nhịn được hỏi:

-Sự phụ, vật trong tay ngài là gì vậy, là ma pháp lục thư sao?

-Đúng

Tiểu Ân tiện tay ném nó cho Mary, nói:

-Các người thử xem nó đi

Đồ vật này đảo một vòng qua tay đám người Lai An, Đức Lỗ Phu cau mày nói:

-Trong này dường như là một đồ hình

Mọi người tức giận lườm hấn một cái, đó không phải nói nhảm sao. Đơn giản như vậy, chẳng lẽ còn cần người giải thích?

Tiểu Ân chống tay vào cằm, mang theo một tia hy vọng hỏi:

-Trong các người, có ai đã từng thấy địa hình đó chưa?

Mọi người cùng nhau lắc đầu, Carter chần chờ một chút nói:

-Sự phụ, nếu không đem thứ này tới ma pháp công hội hỏi, có lẽ có người biết đó

Ma pháp công hội đã kinh doanh mấy vạn năm, có thể nói là thế lực cường hãn nhất thiên hạ. Bên trong có những lão bất tử, học thức uyên thâm, nếu như ngay cả bọn họ cũng không biết địa hình trong tấm bản đồ ở nơi nào, vậy trên thế giới này, chỉ sợ ngoài Dimitri ra, sẽ không có ai có thể tìm được chỗ đó

Tiểu Ân do dự trong chốc lát nói:

-Quên đi, thứ này tạm thời không nên để người khác nhìn thấy

Hấn than nhẹ một tiếng:

-Lần này chúng ta giết hấn, xem như để lại một tai họa ngầm

Khuôn mặt mọi người lộ vẻ lo lắng

Dù là tuyết lang nhân hay đế quốc Cát Hãn, chỉ sợ không bỏ qua cho việc một đại tát mãn và một đại ma pháp sư, chết không minh bạch trong chiến khu

Một khi bọn họ phát hiện có điều không đúng, chắc chắn sẽ phái người tới để điều tra, tìm được chỗ này cũng không khó, khi đó phiền toái chính thức tới với bọn họ

-Sư phụ

Đôi mắt Carter chuyển động nói:

-Ngài xem, nếu như chúng ta loan tin, hai tên này tự đánh nhau mà chết, bọn họ có tin không?

Tiểu Ân mỉm cười nói:

-Chó cắn chó, đúng không?

-Vâng

Carter hưng phấn đáp

Tiểu Ân cân nhắc trong chốc lát nói:

-Chúng ta không cần phải nói bọn họ đánh nhau mà chết, chỉ cần nói nhìn thấy bọn họ đánh nhau ở chỗ này là được

-Cao

Carter vỗ đùi, hưng phấn kêu lên

Cái gọi là nói càng nhiều, sơ hở càng lớn, nếu như nhìn thấy bọn họ đánh nhau tới chết, vậy thì thể của bọn họ ở đâu? Di vật đâu? Còn vì nguyên nhân gì mà đánh nhau, mỗi vấn đề này sẽ gia tăng thêm khả năng bị bại lộ

Nhưng nếu như nói, chỉ nhìn thấy đại tát mãn và đại ma pháp sư đánh nhau ở chỗ này, mấy ma pháp sư nhỏ nhỏ như bọn họ không có cách gì khác đành phải chuẩn bị, như vậy trách nhiệm sẽ ít hơn, cũng không khiến nhiều người chú ý

Đại tát mãn và đại ma pháp sư, sau khi đánh nhau xong, xảy ra chuyện gì, bọn họ lưỡng bại câu thương, hay có một bên thủ thắng, sau đó ngênh ngang rời đi, bọn họ có thể nói một câu không biết mà không sợ bị ai nghi ngờ

Tương tự, cũng không có người khinh bỉ bọn họ vì lâm trận chạy trốn, bởi vì cấp bậc đó giao chiến với nhau, không phải người như bọn họ có thể tham dự, không trốn đi, chẳng lẽ ở đó chịu chết?

-Sư phụ, hiện tại chúng ta có dừng lại ở chỗ này nữa không, hay là trở về đế quốc?

Lai An hỏi

-Đi về trước

Tiểu Ân mỉm cười nói:

-Ta cần phải báo chuyện này cho đại tát mãn Dida, ở chỗ này xuất hiện cao thủ cấp bậc đại tát mãn và đại ma pháp sư, không còn là nơi để chúng ta thí luyện nữa

Mọi người lần lượt gật đầu, lần này có thể giết chết hai tên, hơn nữa là dựa vào vận khí

Nếu như có nhiều cao thủ thuộc cấp bậc này tới, như vậy kết quả của bọn họ sẽ cực thảm thương

Thu dọn xong, đám người Tiểu Ân bay đi. Lúc này, bọn họ cẩn thận hơn nhiều, tránh những nơi có người, lặng lẽ tiến vào dãy núi Ishtar

Về tới ma pháp động, mọi người mới thở phào một hơi

Lần này Kim tiêu hao lực lượng tinh thần cực lớn, ngủ đủ ba ngày ba đêm mới tỉnh dậy. Nhưng lần tiêu hao này đối với hắn mà nói cũng không phải chuyện quá xấu, bởi nếu tiêu hao nhiều hơn chắc chắn là đi đời nhà ma, hoặc biến thành người thực vật, cả đời không tỉnh lại được

Nhưng nếu như có thể tỉnh lại, như vậy lực lượng tinh thần sẽ gia tăng, ít nhất có thể khẳng định, đoạn thời gian tới, thực lực của Kim sẽ tiến bộ hơn bọn Lai An, cho tới khi tới lần cực hạn kế tiếp, bọn Lai An mới dần đuổi kịp được

Đám người Lai An mặc dù rất hâm mộ nhưng không ai dám học theo Kim, bởi nếu tiêu hao lực lượng tinh thần quá mức, thì xin lỗi sẽ có hậu quả hết sức đáng buồn, nếu không bị bắt buộc, tuyệt đối Kim cũng không mạo hiểm

Tiểu Ân về tới ma pháp động, thả Hắc Toàn Phong ra

Không nghĩ tới nó vẫn ngủ say. Xem ra linh vật của vị đại tát mãn kia không bình thường, chẳng những có thể sống sót sau vụ nổ mạnh, lại ẩn chứa năng lượng khó có thể tin, nếu không giờ phút này Hắc Toàn Phong không mất nhiều thời gian như vậy để tiêu hóa.

156. Chương 43: Khe Nứt Không Gian

Khi lực lượng tinh thần của hắn khôi phục lại, lại phát hiện ra một chuyện kỳ lạ, đó là lực lượng tinh thần của hắn có sự gia tăng to lớn

Nếu như nói khi giao thủ với đại tát mãn và đại ma pháp sư, Tiểu Ân mới chỉ có thực lực đỉnh cao nhị tinh hoặc vừa mới tiến lên tam tinh ma pháp sư, nhưng giờ phút này, lực lượng tinh thần của hắn đã vững vàng tiến vào cảnh giới tam tinh

Nghĩ tới điều này, trong lòng Tiểu Ân hưng phấn không thôi, đây chính là cách tu luyện lực lượng tinh thần tốt, toàn lực dùng tam hệ phi đạn, sau đó cố gắng nhận đau dùng một ít lực lượng tinh thần

Như vậy sau khi hắn khôi phục lại bình thường, lực lượng tinh thần sẽ tăng cao lên

Phương pháp này mặc dù cũng giống với biện pháp tiêu hao lực lượng tinh thần, nhưng lại có thể khống chế được tiêu hao, chỉ cần sử dụng thích đáng, tuyệt đối sẽ không uy hiếp tới tính mạng của hắn

Ý nghĩ này một khi xuất hiện, nhất thời giống như một ngọn lửa thiêu đốt đại thảo nguyên, không ngừng lan ra xa

Tiểu Ân lập tức đội mắt kính, tiến vào Nhất Hào không gian, hơn nữa còn không chờ đợi được nói ý nghĩ đó cho Nhất Hào, cuối cùng hắn tổng kết:

-Phương pháp tiêu hao lực lượng tinh thần tạm thời này và phương pháp kích thích tiềm năng không giống nhau, biện pháp trước gây áp lực cho cơ thể nhiều hơn biện pháp sau, trải qua một thời gian dài tập luyện quảng bá thể thao, chắc là đã có thể thừa nhận được áp lực chứ?

Đang lúc Tiểu Ân tràn ngập tin tưởng nói ra những lời này, lại bị Nhất Hào phản đối

-Chủ nhân tôn kính, mặc dù ngài nói không sai, lực lượng tinh thần tạm thời tiêu hao hơn xa phương pháp kích thích tiềm lực, nhưng mà, sử dụng phương pháp đó sẽ gây ra tổn thương nhất định cho cơ thể. Mặc dù bề ngoài không nhìn thấy, nhưng nó sẽ lưu lại nội thương bên trong cơ thể ngài

Nhất Hào uyển chuyển giải thích. Dường như nó chút trầm ngâm không quyết, ở chung một thời gian với Tiểu Ân, tính cách của nó ngày càng được nhân tính hóa, giờ phút này giải thích rõ ràng như vậy, rõ ràng là để chiếu cố cảm thụ của Tiểu Ân

Vuốt mũi, Tiểu Ân cười khổ nói:

-Nhất Hào, người đừng nói cho ta biết, ma pháp liều mạng đó không thể thi triển đó

Hắn thực sự có chút lo lắng, từ khi sử dụng quyền trực cấp bảy Tử Vong Xạ Tuyển thì tam hệ phi đạn dùng toàn bộ lực lượng thi triển chính là tuyệt chiêu đáy hòm của hắn

Dù là uy lực hay uy thế, ma pháp này đều không dưới Tử Vong Xạ Tuyến. Chỉ là nó để lại di chứng quá lớn, sử dụng một lần không có vài ngày nghỉ ngơi, cần bản dừng nghĩ tới việc khôi phục

Nhất Hào cân nhắc một lúc, rõ ràng đang tính toán cái gì

Một lát sau, khuôn mặt xinh đẹp của Juliana đột nhiên mỉm cười, cả căn phòng chợt sáng lên

Mặc dù Tiểu Ân biết nó chỉ là một chương trình ảo, nhưng trong lòng vẫn không nhận được có chút kích động, đã hai năm rồi, hắn chưa gặp lại nữ nhân hồ ly tinh này

-Chủ nhân, tôi vừa mới tính toán qua

Khuôn mặt tràn ngập vẻ tươi cười của Nhất Hào nói:

-Nếu như chỉ gặp nguy hiểm mới sử dụng, như vậy ngày sau chậm rãi điều dưỡng, còn có thể khôi phục lại được. Nhưng nếu thường xuyên sử dụng, như vậy dù là thần tiên cũng không chịu nổi

Trải qua miêu tả của Nhất Hào, trong lòng Tiểu Ân đã hiểu rõ

Mặc dù hiện tại hắn đã luyện tập quảng bá thể thao tới động tác nhỏ thứ ba của bộ động tác lớn thứ hai, có thể thừa nhận sáu mươi lần nghịch soa thời gian, tổ chất thân thể cường hãn, không hề thua kém những chiến sỹ hàng đầu

Dù là như vậy, một lần sử dụng toàn lực tam hệ phi đạn, hắn cũng phải mất năm ngày nghỉ ngơi mới khôi phục lại được

Nếu như sau khi sử dụng ma pháp này, trong thời gian ngắn còn muốn vận dụng lực lượng tinh thần, như vậy sẽ tạo thành thương tổn lớn đối với cơ thể

Giống như giờ phút này, lực lượng tinh thần của hắn đã khôi phục, còn đề cao lên một khoảng cách lớn, khiến hắn vững vàng bước chân vào cảnh giới tam tinh ma pháp sư

Nhưng trong cơ thể hắn lại tồn tại một chút nội thương, phải cần một tháng thậm chí là ba tháng điều dưỡng mới có thể hoàn toàn khôi phục, hơn nữa trong khoảng thời gian này, hắn không thể sử dụng toàn lực để thi triển tam hệ phi đạn, nếu không sẽ tạo ra một hậu quả lớn đối với thương tổn trong cơ thể

Nghe Nhất Hào tổng kết, Tiểu Ân nhíu mày, thì thào nói:

-Ba tháng ...Quá dài đi

-Ngài mới sử dụng lần đầu nên khuyết thiếu kinh nghiệm

Nhất Hào trấn an nói:

-Nếu như ngài sử dụng cách thứ hai để thi triển tam hệ phi đạn, không liên tục vận dụng lực lượng tinh thần, mà đợi một ngày sau mới sử dụng, như vậy sẽ không phát sinh loại chuyện như thế

Tiểu Ân tức giận liếc mắt nhìn nó, trong tình huống đó, hắn phải đối mặt với sự uy hiếp của Dimitri, nếu như không dùng lực lượng tinh thần, giờ phút này hắn dừng nghĩ tới chuyện đứng được ở đây

Nhưng nhìn vẻ mặt lo lắng của Nhất Hào, Tiểu Ân bất đắc dĩ nói:

-Được rồi, ta hiểu rồi, sau này nếu sử dụng loại ma pháp này, ta nhất định sẽ không dùng lực lượng tinh thần trong vòng một ngày

-Còn nữa, trong năm ngày, ngài chỉ có thể sử dụng một lần

Nhất Hào kiên nhẫn nói

Tiểu Ân cười cười nói:

-Nhất Hào, chuyện này thì người yên tâm đi, có thể khiến ta phải sử dụng ma pháp cũng không có nhiều người, trong năm ngày đụng độ phải những kẻ đó hai lần, chỉ sợ có rất ít khả năng

-A, thế lần này thì sao?

Nhất Hào hỏi

Tiểu Ân nhất thời ghen lời, nhưng hẳn thực sự quá xui xẻo, trong một ngày gặp phải cả đại tát mãn và đại ma pháp sư

-Chủ nhân

Nhất Hào chớp động đôi mắt đầy mị lực nói:

-Ngài có muốn nhanh chóng điều dưỡng nội thương không?

-Đương nhiên

Tiểu Ân không cần nghĩ hỏi:

-Người có biện pháp nào sao?

-Hi hi

Nhất Hào đắc ý cười nói:

-Rất dễ dàng, chỉ cần ngài ở trong hoàng kim kết giới

Tiểu Ân ảo não vỗ đầu, chuyện đơn giản như vậy sao mình không nghĩ tới chứ

Trong hoàng kim kết giới, phần tử rời rạc hoàn toàn bị kích thích, tạo ra một trạng thái dị thường, ở bên trong đó tu luyện, tốc độ hấp thu năng lượng tăng lên mười lần, ngay cả thương thế của cơ thể người cũng có hiệu quả trị liệu vô cùng tốt

Điều này, chỉ cần nghĩ lại chuyện Yidikalun chữa trị cho hoàng kim sa trùng là biết

Mặc dù hoàng kim kết giới do Tiểu Ân bố trí ra không hiệu quả bằng hoàng kim năng lượng do Yidikalun thi triển. Nhưng nếu liên tục ở trong đó, dùng thời gian để bù đắp chất lượng, thì đó là một phương án hoàn toàn khả thi

Mắt Tiểu Ân sáng lên, hỏi:

-Nhất Hào, người đem bản phản nghịch ma pháp hoàng kim ra, nếu bản thân ta sử dụng, hẳn cũng đạt được hiệu quả đó đi?

-Có thể

Nhất Hào khó hiểu hỏi:

-Nếu như ngài có thể sử dụng hoàng kim kết giới, tại sao còn muốn chính mình thi triển? Đây chẳng phải là vẽ vôi thêm việc sao

Tiểu Ân cười hắc hắc nói:

-Từ trước tới giờ ta chưa được sử dụng hoàng kim ma pháp, cho nên có chút ngứa tay

Nhất Hào nghiêng đầu, bày ra bộ dáng đáng yêu, nói:

-Chủ nhân, qua một đoạn thời gian nữa, có lẽ ngài sử dụng toàn lực tam hệ phi đạn, cũng có thể trong nháy mắt khôi phục lại được lực lượng tinh thần, hơn nữa không cần phải chờ năm ngày sau mới có thể thi triển toàn lực tam hệ phi đạn

Tiểu Ân hiếu kỳ, đôi mắt sáng lên, vội vàng hỏi:

-Người có biện pháp gì giúp ta có thể khôi phục lại lực lượng tinh thần trong nháy mắt

-Tôi không thể, nhưng ngài có thể làm được

Nhất Hào cười híp mắt nói

-Ta?

Tiểu Ân nhướn mày hỏi, hẳn thực sự không nghĩ ra, đến tận cùng có cách nào làm được chuyện thần kỳ như vậy

-Đúng vậy, chủ nhân, ngài còn nhớ trứng hoàng kim sa trùng không?

Một câu nói làm bừng tỉnh người trong mộng, thân thể Tiểu Ân động, mặc dù vẫn ở trong không gian hư cấu, nhưng sắc mặt của hắn trở nên kích động

Cảm nhận được sự cường đại của tam hệ phi đạn, nó có thể so được với ma pháp cấp bảy. Tiểu Ân vẫn ghi nhớ trong lòng, hiện giờ nếu có biện pháp để giải quyết, đương nhiên hắn kích động

Rời khỏi Nhất Hào không gian, Tiểu Ân tìm Kim, để cho bọn họ tu luyện lực lượng tinh thần trong hoàng kim kết giới

Nhưng lần này, Tiểu Ân lấy ra trứng hoàng kim sa trùng, trong hoàng kim kết giới, màu vàng kim trên quả trứng dường như ngày càng đậm lên

-Sự phụ, cái này là trứng sa trùng sao, lúc nào có thể ấp trứng?

Mary tò mò hỏi

Bọn họ cũng biết trong tay Tiểu Ân có bảo bối này, cũng đại khái nghe qua tác dụng của trứng sa trùng, cũng hiểu được tác dụng chính thức của nó đối với ma pháp sư, cho nên khuôn mặt của mỗi người đều hiện lên sự mong chờ

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói:

-Kỳ thực mấy tháng trước đã có thể ấp trứng, nhưng trước kia khi Hắc Toàn Phong tiến cấp, vì để giảm bớt đau đớn cho nó, nên ta đã dùng hoàng kim năng lượng quá mức. Hắc hắc...cho nên mới nói, nếu muốn ấp trứng, cần một đoạn thời gian nữa

Đám người Kim lặng yên gật đầu, trong lòng bọn họ thầm kêu đáng tiếc, những ngấm lại dùng năng lượng trên người nó đổi lấy một ma sủng cấp năm đỉnh cao, dường như cuộc mua bán này không thua thiệt

Tay Tiểu Ân nhẹ nhàng vuốt ve người Hắc Toàn Phong

Quái vật này từ khi trở về vẫn yên lặng nằm trong phòng đọc sách, mỗi ngày hai lần hưởng thụ hoàng kim kết giới, chỉ có điều cho tới bây giờ, nó chưa có dấu hiệu tỉnh lại, khiến trong lòng Tiểu Ân có chút lo lắng

Đột nhiên, Tiểu Ân nao nao, tay sờ lên vòng cổ, trên tay có thêm một tấm thiết bài, khuôn mặt hắn hiện lên thần sắc kỳ dị

Hắn đứng dậy, nhanh chóng bước về phòng của mình

Đánh giá thiết bài trong tay, Tiểu Ân dường như cảm ứng được một cỗ lực lượng nào đó đang thông qua tấm thiết bài để truyền tin tức đến cho hắn

Hắn nhíu mày, tấm thiết bài này là tín vật do đại tát mãn Dida tặng hắn khi hắn rời khỏi đế đô, bằng vào thứ này, hắn có quyền yêu cầu tất cả quý tộc, thậm chí kể cả tát mãn đưa ra những tin tức tuyệt mật, nhưng Tiểu Ân chưa hề sử dụng lần nào

Nhưng giờ phút này, quang tấm thiết bài xuất hiện một cỗ năng lượng dao động, dường như có người sử dụng lực lượng thần bí muốn liên lạc với hắn

Cần nhắc trong chốc lát, sắc mặt Tiểu Ân ngưng trọng đưa lực lượng tinh thần vào trong

Khi đưa lực lượng tinh thần vào trong, tấm thiết bài chợt bộc phát ánh sáng chói mắt

Sau đó, một hình ảnh nho nhỏ xuất hiện. Một hình ảnh chưa tới hai mươi cm xuất hiện trên thiết bài

Mặc dù nó rất nhỏ, nhưng trên người hắn tỏa ra uy áp, khiến Tiểu Ân không dám nhìn kỹ

- Đại tát mãn Dida, ngài

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi

Hình ảnh đại tát mãn Dida mang theo tia mong nhớ nói:

-Tiểu Ân, chúng ta lại gặp nhau

Trong lòng Tiểu Ân có chút ngờ vực, hắn nhìn tấm thiết bài đặt trên mặt đất, hỏi:

-Đại tát mãn Dida, thứ này không phải là tín vật của ngài sao?

-Không sai, nó là tín vật của ta

Đại tát mãn Dida mỉm cười nói

-Nhưng nó cũng có thể được coi như một đạo cụ ma pháp thông tin?

-Đúng vậy

Đại tát mãn Dida có chút đặc ý gật đầu một cái nói:

-Dựa vào tín vật này của ta, trong phạm vi ba nghìn dặm, chỉ cần có ma lực là có thể trực tiếp liên lạc với ta

Sắc mặt Tiểu Ân chợt hiện lên một tia dị sắc, nhưng chỉ vừa hiện lên một tí, đã mất đi luôn

Mặc dù hắn không thoải mái với cách nhìn này, nhưng vừa nghĩ đến chuyện đại tát mãn Dida tự tin tặng tín vật này mình, nhất thời khiến Tiểu Ân hiểu rõ

Nếu như hắn cầm tín vật này tới tiền tuyến gặp quý tộc và đại tát mãn, muốn nhờ sự trợ giúp của bọn họ, như vậy khác gì với việc đại tát mãn Dida tự mình ra mặt?

-Tiểu Ân, ta tặng tín vật này ngươi, nhưng ngươi lại không sử dụng lần nào

Đại tát mãn Dida đột nhiên thở dài, nói:

-Mặc dù năng lực của ngươi cực kỳ xuất sắc, nhưng khi hành tẩu trên đời, vẫn cần phải sử dụng quan hệ

Tiểu Ân nghe dạy nói:

-Đa tạ ngài chỉ điểm

Đại tát mãn Dida hài lòng gật đầu nói:

-Tiểu Ân, ngươi dừng lại ở trong cảnh nội của tuyết lang nhân hơn một năm.

-Đúng, gần một năm rưỡi

Tiểu Ân đang hoảng nói

-Tốt, thời gian không sai biệt nhiều lắm

Dida chăm chú nói:

-Hiện tại ngươi mang mấy đệ tử của mình, rời khỏi cảnh nội của tuyết lang nhân đi

-Tại sao?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi

Hắn cũng không nói cho đối phương biết, mình đã về dãy núi Ishtar, dùng ngữ khí mơ hồ hỏi

Đại tát mãn Dida than nhẹ một tiếng nói:

-Bởi vì thời gian đã tới, có một số việc chúng ta phải chuẩn bị thỏa đáng

Tiểu Ân hiểu kỳ, nhìn đại tát mãn Dida, kỳ vọng lão cho mình một lời giải thích

-Tiểu Ân, sát lục thiên mạc của ngươi hoàn thành tới đâu rồi?

Dida đột nhiên hơi

-Còn chưa hoàn thành

Sắc mặt Tiểu Ân đỏ lên:

-Chỉ mới hoàn thành được một nửa

Quả thực, từ lần giết hại mấy bộ lạc hỗn hợp trên đại thảo nguyên, Tiểu Ân cũng không hấp thu sát lực năng lượng

Ở phương bắc đại thảo nguyên, tuyết lang nhân dường như đã di chuyển toàn bộ về phía sau

Tiểu Ân biết rất rõ lực lượng của mình, nếu đôi bên tận lực chế tạo ra chiến khu, hẳn có thể thoải mái đi lại, nhưng một khi xâm nhập vào địa bàn phía sau của tuyết lang nhân, với chút thực lực của hắn, nếu làm ra hành động nguội và trời phẫn nộ, như vậy chín phần mười cái mạng nhỏ của hắn không bảo toàn được

Dù sao, với thực lực của hắn, cao nhất cũng chỉ oanh sát được một vị đại tát mãn, nếu có hai đại tát mãn xuất hiện, tuyết đối có thể khiến hắn sa cơ

Đại tát mãn Dida hơi gật đầu nói:

-Chỉ hoàn thành một nửa, dường như có chút không đủ

Đôi mắt Tiểu Ân lộ ra ánh sáng nghi hoặc, hắn hỏi:

-Đại tát mãn Dida, chẳng lẽ ngài cần sát lực thiên mạc để làm việc gì sao?

Dida nhìn hắn thật sâu nói:

-Không phải ta cần mà là người, người nhất định phải có sát lực thiên mạc đầy đủ

-Ta?

Tiểu Ân càng thêm khó hiểu, mặc dù sát lực thiên mạc có trợ giúp cực lớn đối với hắn, nhưng cũng không trọng yếu tới trình độ đó

-Đúng

Dida do dự một chút nói:

-Có một số việc, cũng tới lúc nói cho người biết rồi

Trong lòng Tiểu Ân kích động, hắn đã sớm muốn biết bí mật trong đó

-Ta ở đế đô chờ người. Nếu như người muốn biết nguyên nhân, vậy mang theo sát lực thiên mạc tới đế đô

Dida cao thâm khó lường cười nói:

-Kỳ thật ta chỉ vẽ ra cho người con đường phía trước, còn về phần người đi được tới đâu, là do bản thân người

Một trận dao động mơ hồ xuất hiện, hình ảnh đại tát mãn Dida biến mất

Nhưng giờ phút này, trong lòng Tiểu Ân không hề bình tĩnh, hắn cúi đầu trầm tư, cân nhắc những lời đại tát mãn Dida vừa nói, mơ hồ hắn cảm thấy nội tâm mình rung động

Một lúc lâu sau, Tiểu Ân mới rời khỏi phòng, giải thích với đám người Kim vài câu, để bọn họ chiếu cố tốt trứng hoàng kim sa trùng và Hắc Toàn Phong

Mỗi khi bọn họ tu luyện trong hoàng kim kết giới, phải đem hai sinh vật này vào trong

Sau đó hắn mang theo sát lực kết giới rời khỏi ma pháp động, bay về đế đô. Mấy ngày sau, Tiểu Ân đã tới đế đô, đây là lần thứ tư hắn tới thủ đô của đế quốc Lang Nhân, thành Chris Star, nhưng điều tiếc nuối đó là, mỗi lần hắn tới đây đều cười ngựa xem hoa, nghỉ ngơi vài ngày, rồi vội vã chia tay

Đến tận bây giờ, hắn chưa được thưởng thức sự hùng vĩ của tòa thành này

Tất nhiên, lần này Tiểu Ân cũng không định ở lại lâu, hắn trực tiếp tới chỗ ở của đại tát mãn Dida

Tòa nhà này trên danh nghĩa thuộc về Harrison, nhưng ai cũng biết, chỉ cần đại tát mãn Dida không chết, sức ảnh hưởng của lão đều không có khả năng suy yếu. Sở dĩ Harrison có thể đạt được địa vị cao quý tại đế đô là do có quan hệ gần bó với đại tát mãn Dida.

Tiểu Ân vừa mới tới tòa nhà đã bị người khác kéo lại

Đó là một vị tát măn trẻ tuổi, mặc dù tuổi của hắn chưa tới hai mươi nhưng từ năng lượng dao động trên người hắn, Tiểu Ân nhận ra hắn là một gã chiến tranh tát măn hàng thật giá thật

Chưa tới hai mươi tuổi đã thành chiến tranh tát măn so với người chưa tới hai mươi tuổi thành ma pháp sư không khác nhau là mấy, đều là những thiên tài, tự nhiên có ngạo khí

Giờ phút này, tên tát măn trẻ tuổi đứng trước mặt Tiểu Ân, trong đôi mắt của hắn ẩn chứa sự hưng phấn và khiêu khích, nói:

-Người là ai, đây là nơi ở của đại tát măn Harrison, không có sự cho phép không được phép tiến vào

Tiểu Ân kinh ngạc cười, tiểu tử Harrison này càng ngày càng sĩ diện. Không ngờ lại để cho một vị chiến tranh tát măn trẻ tuổi làm thủ vệ, loại đãi ngộ này không phải là chuyện đùa mà

Mặc dù hắn biết rõ loại quy định này không phải do Harrison an bài, mà là do đại tát măn Dida an bài hoặc là những người ở dưới âm thầm làm ra, nhưng xét trên phương diện này, địa vị của Harrison quả thực đã hoàn toàn khác trước

Nhẹ nhàng thở dài, Tiểu Ân bình tĩnh nói:

-Tiểu huynh đệ, ta tới tìm Harrison, nhờ người thông báo một tiếng

-Thông báo?

Tên tát măn trẻ tuổi xem thường nói:

-Đại tát măn Harrison có nhiều công việc bận rộn, nếu như không có chuyện quan trọng, không thể quấy nhiễu ngài

Sắc mặt Tiểu Ân hơi trầm xuống, nhưng trong lòng cảm thấy quái dị

Tên tát măn trẻ tuổi này khi nhắc tới Harrison, lại lộ ra sự thành kính, ngữ điệu như thế không phải do nể mặt đại tát măn Dida hoặc tam đầu lang Cruyff

Tiểu tử Harrison này trở nên lợi hại rồi sao, không ngờ có thể khiến cho một tát măn tôn kính hắn

-Tiểu huynh đệ, thực không thể thông báo sao?

Tiểu Ân cười híp mắt nói

-Không thể

Tên tát măn trẻ tuổi từ chối nói:

-Trừ khi Harrison các hạ tự mình triệu kiến, nếu không dù là ai cũng không thể tiến vào

Tiểu Ân nhíu mày, cố tính muốn xông vào, nhưng cân nhắc tới lợi hại trong đó, vẻ mặt ôn hòa nói:

-Nếu như ta muốn gặp Harrison, thì có biện pháp gì không?

Tên tát măn trẻ tuổi do dự một chút nói:

-Người có thể tới hội nghị liên hiệp tát măn thông báo, nếu như được phép, có thể gặp Harrison các hạ.

Tiểu Ân không nhịn được cười, hắn không có tính nhẫn nại tốt như vậy

Đúng lúc này từ trong tòa thành có ba người đi ra, tuổi tác của ba người này tương đương với tên thủ vệ, đều trên dưới hai mươi tuổi

Nhưng khiến Tiểu Ân cảm thấy không tin đó là cường độ năng lượng trên người ba kẻ này đều là cường độ năng lượng của chiến tranh tát măn

Mặc dù chỉ tương đương với chiến tranh tát măn Milligan ngày xưa, giờ phút này không được Tiểu Ân để trong mắt, nhưng nhìn bốn người trẻ tuổi này, vẫn khiến người khác cảm thấy khó tin

Giờ phút này, một trong ba người từ bên trong đi ra, vô tình nhìn Tiểu Ân, sắc mặt của hắn nao nao, dường như nhớ tới cái gì đó

Đi vài bước, hắn đột nhiên ngừng đầu, nhanh chóng xoay người tới trước mặt Tiểu Ân, chăm chú nhìn Tiểu Ân, có chút cà lăm nói:

-Ngài, ngài....

Tiểu Ân mỉm cười nói:

-Người nhận ra ta?

-Vâng

Thân hình của tên tát mãn đứng thẳng lên, nghiêm túc nói:

-Hơn một năm trước, tôi đã gặp ngài và Harrison các hạ

Tiểu Ân đã hiểu, lần trước gặp mặt Harrison ở trong tòa thành, trong thành có nhiều lang nhân tát mãn chưa đạt tới cảnh giới chiến tranh tát mãn, xem ra tên lang nhân tát mãn này là một trong số đó

Với thân phận của Tiểu Ân, tự nhiên không nhớ tới một tên tiểu tát mãn, nhưng khi hắn nhắc lại, tự nhiên cũng có một chút ấn tượng

Nhìn thái độ khiêm nhường của tên thanh niên, Tiểu Ân than thở nói:

-Người tiến bộ rất nhanh, trong vòng một năm đã đột phá cảnh giới chiến tranh tát mãn

Người trẻ tuổi càng thêm tôn kính, nói:

-Vâng

-Ta muốn gặp Harrison, người có thể giúp ta thông báo được không?

Tiểu Ân cười híp mắt hỏi

-Vâng, ta sẽ đi thông báo

Tên tát mãn trẻ tuổi lên tiếng, dùng tốc độ nhanh nhất chạy vào trong tòa thành

Giờ phút này tên thủ vệ tát mãn trẻ tuổi cứng cả miệng lại, hắn tuyệt đối không thể tưởng tượng được, tên tát mãn có địa vị cao hơn mình ở trong tòa thành lại tôn kính Tiểu Ân như thế, chỉ kém một chút là đã quỳ xuống bái kiến

Trong nháy mắt, hắn biết, Tiểu Ân tuyệt đối không phải là ma pháp sư bình thường

Sắc mặt hắn xấu hổ, cung kính hướng về Tiểu Ân, lí nhí nói:

-Ma pháp sư tôn kính, xin ngài tha thứ cho sự vô lễ của ta

Tiểu Ân tiêu sái vung tay lên nói:

-Không sao cả, người không biết không có tội

-Tốt, người không biết không có tội

Một âm thanh nhu hòa truyền từ tòa thành ra, hình bóng xinh đẹp của Juliana chậm rãi xuất hiện

Tốc độ di chuyển của nàng không nhanh, tần suất đường như không cao, nhưng trong nháy mắt đã tới lối vào của tòa thành

Sắc mặt của Tiểu Ân hơi đổi, ánh mắt nhìn nàng có thêm sự hồ nghi

Sau lần từ biệt với Juliana, đã hai năm rồi bọn họ chưa từng gặp mặt

Nhưng Tiểu Ân không thể tưởng tượng, lần này gặp lại Juliana, hắn thực sự rung động

Đúng vậy, vẫn là dung nhan tràn ngập mỹ lực khiến người khác không thể kiềm chế đó. Nhưng tất cả những điều đó, cũng không khiến Tiểu Ân rung động, khiến hắn cảm thấy khó tin, đó là loại năng lượng dao động mờ mịt trên người Juliana, dường như không kém mình

Không, hẳn hoàn toàn không cảm ứng được loại lực lượng mờ mịt đó, Tiểu Ân thậm chí có thể khẳng định, thực lực của Juliana đã vượt qua tam tinh ma pháp sư bình thường. Có lẽ không dưới đại tát mãn Lý Kỳ hoặc tứ tinh đại ma pháp sư Dimitri

Nghĩ tới điều này, khuôn mặt tươi cười của Tiểu Ân có chút phát khổ

Ở trong ma pháp động, hẳn phát hiện ra cách tu luyện ma lực chất chồng, trong hai năm này không lúc nào hẳn không siêng năng khổ luyện, chiến đấu trên đại thảo nguyên với kẻ khác

Cuối cùng, hẳn còn giải quyết được một đại tát mãn và một tứ tinh đại ma pháp sư

Dưới những kinh nghiệm như thế mới bồi dưỡng ra thực lực cường đại, nhưng lại không vượt qua được Juliana, tự nhiên khiến hẳn có cảm giác sa sút

Nhưng dù sao Tiểu Ân không phải người bình thường, cảm giác đó tới nhanh mà đi cũng nhanh, sau một lúc, hẳn đã khôi phục lại như bình thường, thần sắc trong mắt cũng trở nên bình thường

-Tiểu Ân, sư phụ và Harrison đã chờ người vài ngày, người tới chậm đó

Theo thói quen, Juliana lộ ra nụ cười tuyệt diệu của mình, nhất thời khiến cho ba tên chiến tranh tát mãn đứng ngoài cửa ngậy đại. Trong mắt bọn họ không hề che dấu sự ngưỡng mộ. Nhưng đứng trước mặt Juliana, bọn họ không dám có ý khinh nhờn

-Dì các hạ chờ ta sao?

Tiểu Ân hơi kinh hãi, nói:

-Ta thật thất lễ, nàng mang ta vào gặp ngài đi

-Tốt

Julian cử động thân thể nói:

-Người đi theo ta

-Tiểu Ân!

Thanh âm hô to gọi nhỏ từ trong tòa thành truyền ra, Harrison như bay vọt ra, hẳn cười lớn, mạnh mẽ ôm lấy Tiểu Ân

Tiểu Ân mở hai tay, ôm lấy hẳn, cảm thụ lực lượng to lớn từ trên người hẳn truyền đến, trong lòng không khỏi hiếu kỳ, thể chất của tên này lại được tăng cường lên, đến tột cùng là được huấn luyện như thế nào?

Buông nhau ra, Tiểu Ân cẩn thận đánh giá hẳn, trong ánh mắt hiện lên sự sợ hãi và vui mừng

-Harrison, người tu luyện như thế nào vậy? Rất giỏi đó

Năng lượng dao động trên người Harrison mặc dù kém Juliana một chút, nhưng không dưới Tiểu Ân

Trong một năm, có thể từ một chiến tranh tát mãn bình thường biến thành sắp thành tiêu chuẩn đạt tới đại tát mãn, khó khăn trong đó có thể so sánh được với Juliana

Harrison cười hắc hắc, đang muốn nói chuyện, đột nhiên nghe âm thanh của Juliana truyền đến:

-Tiểu Ân, không phải người muốn đi theo ta sao?

Khi nàng nói những lời này, vẻ tươi cười trên mặt không giảm, nhưng thanh âm càng trở nên mềm mại, trực tiếp xâm nhập vào đáy lòng của mọi người, khiến mọi người sinh ra cảm giác đặc thù

Nhất thời, sắc mặt của ba tên chiến tranh tát mãn trẻ tuổi ngoài cửa đỏ bừng lên. Hai tay nắm chặt lại, ngay cả hô hấp cũng trở nên dồn dập

Ánh mắt Harrison bị kiềm hãm lại, dường như cũng bị ảnh hưởng, nhưng một cổ hắc khí chợt hiện lên trên người hẳn

Mặc dù luồng hắc khí này rất khó bị người khác phát hiện, nhưng không trốn được cảm ứng nhạy cảm của Tiểu Ân. Trong lòng hắn nhất thời hiểu được, khi Harrison không thể khống chế được mình, linh vật tam đầu lang của hắn tự động thủ hộ

Một giây sau, đôi mắt của Harrison khôi phục lại sự bình tĩnh, hắn không dám nhìn Juliana, giảm âm thanh nói:

-Ta không ngăn cản người, ta chờ người ở bên trong

Nói xong, hắn bỏ lại Tiểu Ân, xoay người bay vào trong tòa thành

Nhìn Harrison hoảng hốt chạy đi, Tiểu Ân khẽ lắc đầu, tên này đúng là không lo lắng gì, để cho mình ở lại một mình ứng phó với hồ ly tinh tràn ngập mị lực

Thấy Tiểu Ân không hề bị ảnh hưởng, đôi mắt vẫn trong suốt như trước, không có nửa điểm dao động, trong lòng Juliana xuất hiện cảm giác thất bại

Nàng liên tiếp đột phá hai cấp, đối với nàng mà nói, mị lực đã đạt tới cảnh giới hoàn toàn khác

Nhưng dù nàng cố ý thi triển ra một ít phương pháp kỳ dị, nhưng Tiểu Ân có vẻ không động lòng

Nếu như không phải Harrison chột vật chạy trốn, ba tên sát mẫn trẻ tuổi hoàn toàn mất đi khống chế, Juliana còn tưởng mị lực của mình đã mất

- Tiểu thư Juliana, chúng ta có thể tới gặp đại tát mẫn Dida chưa?

Tiểu Ân vươn hai tay, bắt đắc gã hỏi

-Tốt

Vẻ tươi cười trên khuôn mặt Juliana thu lại, từ ôn nhu đột nhiên biến thành lạnh như băng

Biến hóa bất ngờ này khiến Tiểu Ân có một loại cảm xúc khác

Juliana xoay người, chậm rãi đi về phía trước, Tiểu Ân nhắc chân đuổi theo, đột nhiên cảm thấy ba đạo ánh mắt nóng rực tập trung lên lưng mình

Hắn quay đầu lại nhìn, chỉ thấy ba sát mẫn trẻ tuổi đang dùng ánh mắt bất mẫn nhìn mình, dường như đùn đẩy trách nhiệm khiến Juliana mất hứng sang đầu mình

Than nhẹ một tiếng, trong lòng Tiểu Ân cười khổ, đúng là hồng nhan họa thủy (mỹ nhân là nguồn gốc của tai họa) mà

Juliana càng đi càng chậm, cho đến khi Tiểu Ân sáng vai với nàng mới đẩy nhanh tốc độ

Giờ phút này, những cành liễu xanh phát phơ đón gió, giống như ngọn sóng lẫn lẫn

Cùng giai nhân động lòng người sánh vai dưới bóng cây, dù là ai cũng có cảm giác khác thường

Đột nhiên, ánh mắt Tiểu Ân nhìn về phía xa, nơi đó có một sát mẫn thủ vệ, hắn khom người hành lễ với hai người bọn họ

Tiểu Ân sơ dĩ chú ý tới hắn, bởi vì người này có thực lực đạt tiêu chuẩn chiến tranh sát mẫn bình thường, khóe miệng Tiểu Ân hơi nhếch lên, chuyện gì xảy ra vậy? Chẳng lẽ hiện giờ đế quốc Lang Nhân, sát mẫn nhiều như nước

Thu ánh mắt nhìn người nọ trở về, Tiểu Ân vô tình nói:

-Nơi này quả thực cao thủ nhiều như mây, chẳng lẽ toàn bộ chiến tranh sát mẫn trẻ tuổi của đế quốc đều tập trung tới đây sao?

Juliana ngẩn ra, sau đó hé miệng cười, tạo nên một đường cong tuyệt mỹ trên khuôn mặt, đặc biệt là khi đôi môi đỏ mọng hơi nhếch lên, khiến người khác xuất hiện dục vọng

-Tiểu Ân, chẳng lẽ Harrison chưa nói cho người sao?

-Nói cho ta biết cái gì?

Tiểu Ân không hiểu nói

Mấy năm nay những chiến tranh tăt măn đó đều là do Harrison chế tạo ra. Cái miệng hồng nhuận của Juliana nói ra một bí mật động trời.

Sắc mặt Tiểu Ân chợt biến đổi, hỏi:

-Nàng nói gì? Harrison có thể chế tạo chiến tranh tăt măn?

Juliana khẽ mỉm cười nói:

-Kỳ thực phải nói là Cruyff các hạ có thể kích thích tiềm năng của bộ tộc thanh lang, để cho bọn họ trở thành chiến tranh tăt măn

Sắc mặt Tiểu Ân khôi phục lại sự bình tĩnh, nhưng trong lòng hấn lại xuất hiện cơn sóng động trời

Nếu như tất cả là sự thật, như vậy nếu cả bộ tộc thanh lang...

Không, thậm chí chỉ cần một phần mười hoặc một phần trăm thanh lang nhân biến thành chiến tranh tăt măn, như vậy trên đại lục này không có bất cứ lực lượng gì có thể ngăn cản đội quân tăt măn khổng lồ

Có lẽ chỉ có những pháp sư truyền kỳ trong truyền thuyết liên thủ lại mới có thể chiến đấu lại được

Một đôi nam nữ trẻ tuổi tản bộ dưới bóng cây

Song, ngoại nhân nhìn vào tưởng như có hào khí kiêu diễm ở trong, nhưng trong đầu Tiểu Ân lại không có bóng dáng của Juliana

Suy nghĩ của hấn hoàn toàn bị lời nói của vị nữ tử này chiếm cứ. Có thể kích thích tiềm năng của bộ tộc thanh lang, biến bọn họ thành chiến tranh tăt măn. Nếu như đây là sự thật, như vậy bộ tộc thanh lang quật khởi là chuyện không thể ngăn chặn được

Bởi vì loại ưu thế này quả thực quá nghịch thiên, thậm chí khiến người khác không rét mà run

Hít sâu một hơi, rốt cuộc Tiểu Ân lấy lại sự bình tĩnh sau khi chấn động, quay đầu sang, nhìn thấy dung nhan hơi đỏ của Juliana

-Đó là nước hoa nổi danh, khổng tước hương, thế nào so với các loại nước hoa khác có sự khác nhau chứ

Juliana mỉm cười nói

Tiểu Ân ngẩn ra, một lần nữa hít sâu, quả thực, mũi dường như ngửi được một mùi thơm đặc biệt

Nhưng hấn xấu hổ cười hai tiếng, nói thật, nếu để hấn đàm luận về ma pháp, hấn có thể thao thao bất tuyệt ba ngày ba đêm

Nhưng nói về nước hoa thì hấn hoàn toàn mù tịt

-Rất thơm, rất thơm

Tiểu Ân tùy tiện ứng phó một hai câu nói:

-Juliana, Cruyff các hạ làm thế nào để kích thích tiềm lực của bộ tộc thanh lang, để họ trở thành tăt măn?

Juliana giận dữ liếc mắt nhìn Tiểu Ân, khi Tiểu Ân hít sâu, nàng còn tưởng rằng Tiểu Ân chú ý tới mùi thơm đặc biệt trên người nàng, nhưng nhìn biểu hiện của Tiểu Ân, ý nghĩ đó của nàng đành phải thu về

Đối với tên lãng tử chỉ biết nghiên cứu ma pháp, làm thế nào có thể lĩnh ngộ được phong hoa tuyết nguyệt chứ?

Hơi sờ cằm, nhưng nàng lập tức phát hiện, động tác này đối với những nữ nhi như nàng mà nói, có chút xa lạ

Dường như nàng sống hơn hai mươi năm, cũng chưa từng thực hiện nhiều lần

Lòng của nàng run lên, xuất hiện một cảm giác khác thường

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng, giải thích nói:

-Ta biết, những lời này quả thực có chút mạo muội, nhưng ta chỉ tò mò mà thôi

Juliana bị thanh âm của hắn bừng tỉnh, thu hồi ánh mắt bất mãn lại. Do dự một chút nói:

-Cruyff các hạ có nhiều loại năng lực thần kỳ. Hiện giờ ngài đã khôi phục lại được một ít thực lực, nên cũng có một chút lực lượng kỳ diệu, ví dụ như có thể để cho một số lang nhân trẻ tuổi có thân thể cường tráng kích thích ra một chút lực lượng tinh thần, đồng thời thành công dung hợp với linh vật, trở thành chiến tranh tất mẫn mới

Trong lòng khẽ động, Tiểu Ân hỏi:

-Nàng nói, những người trẻ tuổi đó do Harrison tạo ra?

-Đúng

Tiểu Ân khẽ gật đầu, trách không được mấy lang nhân tất mẫn đó lại tôn kính Harrison như thế

Rất nhanh, bọn họ xuyên qua bóng cây, tới đại sảnh rồi tới một căn phòng cổ kính phía sau tòa thành

Đại tất mẫn Dida không xuất hiện, chỉ có Harrison với vẻ mặt nghiêm trọng nhìn bọn họ

Juliana tiến vào cửa phụ trong phòng, Harrison tiến lên, nhẹ nhàng đựng Tiểu Ân hỏi:

-Đi cùng với nàng, có cảm giác thế nào?

-Không tồi

Tiểu Ân đang hoảng trả lời

-Không tồi sao?

Harrison kinh ngạc hỏi

-Tất nhiên

Tiểu Ân đứng đắn hỏi:

-Chẳng lẽ người có ý nghĩ khác sao?

Harrison liên tiếp lắc đầu, nói:

-Quên đi, nữ nhân này ta không thể trêu vào được. Ngay cả Cruyff các hạ cũng nói, linh vật của nàng là viên cổ linh mạch truyền thừa lại, không phải là người mà ta có thể địch lại

Tiểu Ân mỉm cười, chuyển đề tài nói:

-Harrison, chúc mừng người

-Chúc mừng ta?

Harrison không hiểu nói:

-Chúc mừng cái gì?

- Nghe nói người có thể kích thích những người trẻ tuổi của bộ tộc thanh lang, để bọn họ trở thành chiến tranh tất mẫn, chẳng lẽ không đáng chúc mừng sao?

Harrison thở dài một tiếng nói:

-Đâu có dễ dàng như vậy, thần thông của Cruyff các hạ mặc dù to lớn, nhưng không phải là thần linh, chỉ có linh vật cấp năm và linh vật dao động tương xứng với lang nhân trẻ tuổi, ngài mới có thể làm được điều đó. Nhưng

Dường như chỉ do dự trong chốc lát, rốt cuộc Harrison nói:

-Nhưng muốn tìm được tổ hợp như vậy, thực sự rất khó khăn, cả đế quốc toàn lực tìm kiếm, mới chỉ tìm được hơn trăm người mà thôi, nhưng xác suất thành công không tới một nửa

Tiểu Ân tiếc nuối, an ủi vài câu, nhưng trong lòng hắn lại thở phào một hơi

Hiệu quả thực sự kém, nhưng nếu có thể tùy ý biến lang nhân bình thường trở thành tát mãn, như vậy Cruyff đã biến thành thần tiên rồi

Harrison quay đầu nhìn quanh một chút, giảm âm thanh nói:

-Tiểu Ân, kỳ thực những tát mãn đó dung hợp với linh vật, trở thành chiến tranh tát mãn, nhưng tiềm lực của bọn họ đã hết sạch, cả đời này đừng mong tiến thêm được nữa

Tiểu Ân nhẹ giọng kinh hô, Harrison nói điều cơ mật này cho hắn biết, đủ thấy hắn không hề đề phòng mình tí nào

Những chiến tranh tát mãn này mặc dù không cách nào tiến giai, nhưng đối với đế quốc Lang Nhân, cũng là một khoản tài phú quý báu

Hai người đang tán dóc, cửa phụ của phòng nhẹ nhàng mở, đại tát mãn Dida sánh vai cùng Juliana xinh đẹp đi ra

Mặc dù mới cách xa nhau một năm, nhưng khí sắc của đại tát mãn Dida có sự biến hóa vi diệu

Trước kia là loại thần sắc cao cao tại thượng không với tới được, thì hiện tại đã thay bằng sự cường đại kinh tâm động phách

Đặc biệt lúc này, Tiểu Ân liên tục giết chết đại tát mãn Lý Kỳ và tứ tinh đại ma pháp sư Dimitri, lại càng cảm nhận được năng lượng cường đại của lão lang nhân tát mãn này

Tiểu Ân và Harrison đồng thời khom người

Dida hơi giơ tay nói:

-Đối với lão già như ta, các ngươi không cần quá khách khí

Tiểu Ân và Harrison đáp ứng, nhưng bọn họ liếc mắt nhìn nhau, đều có cảm giác dở khóc dở cười, trước mặt vị đại tát mãn này, chỉ sợ có rất ít người dám làm theo câu nói của lão

- Tiểu Ân, không tồi.

Đại tát mãn Dida nhìn Tiểu Ân nửa ngày, hài lòng gật đầu nói:

-Thực lực của ngươi tiến bộ cực nhanh, vượt xa sự tưởng tượng của ta. Xem ra để ngươi tới đại thảo nguyên rèn luyện, quả thực trong thời gian ngắn có thể kích thích tiềm lực của ngươi lên

Tiểu Ân khiêm tốn nói:

-Ngài quá khen, kỳ thật Juliana và Harrison mới tiến bộ kinh người, so với hai người bọn họ, chút thành tựu nhỏ của ta không đáng để nhắc tới

Khuôn mặt ba người Dida đồng thời lộ vẻ cổ quái, dường như nghe thấy một chuyện cực kỳ khó tin

Juliana hung hăng trừng mắt nhìn Tiểu Ân nói:

-Hừ, không biết thì đừng nói lung tung

Harrison cũng than nhẹ một tiếng nói:

-Huynh đệ, nếu như ta không biết ngươi, ta còn tưởng ngươi đang nhạo báng ta

Tiểu Ân hiếu kỳ hỏi:

-Các ngươi đang nói cái gì?

Dida vung tay lên nói:

-Tiểu Ân, ngươi có muốn biết tại sao Harrison và Juliana lại tiến bộ nhanh như thế không?

-Có

Hai mắt Tiểu Ân sáng ngời, không cần nghĩ nói

-Tốt, ta nói cho người biết

Dida không giấu giếm nói:

-Sở dĩ trong hai năm này, Juliana có thể liên tục đột phá là do có quan hệ với người

-Ta?

Tiểu Ân khó tin hỏi

-Đúng, người còn nhớ hỏa sơn hồng trĩ mà người tặng Juliana không?

-Có

Đối với chuyện này, Tiểu Ân vĩnh viễn không quên, đặc biệt là ba cái đuôi mềm mại, khiến hắn nhớ mãi không quên

Ánh mắt nhìn về phía Juliana. Mặc dù không nhìn thấy ba cái đuôi mượt mà, nhưng lại thấy được khuôn mặt đỏ rực như mùng như giận của nàng

Vội vàng thu hồi ánh mắt lại, Tiểu Ân giống như một chính nhân quân tử

Ở bên cạnh, Julian nghiêng răng cắn hận, nhưng dù thế nào cũng không dám nói ra chuyện đó, chỉ có thể thầm mắng Tiểu Ân có tư tưởng xấu xa

- Lai lịch của Juliana không giống với người thường, trên người nàng có viên cổ huyết mạch

Dida từng câu từng chữ nói:

-Đối với Juliana, hỏa sơn hồng trĩ là chủng tộc khác tinh, nhưng nếu có được lông của hỏa sơn hồng trĩ, như vậy linh vật của nàng sẽ không ngừng đột phá cực hạn, dễ dàng được đề cao

Tiểu Ân chợt hiểu ra, trách không được mình cố gắng như thế mà vẫn kém nàng một bậc, nguyên nhân là do quan hệ chủng tộc đặc thù, cho nên mới tạo thành kết quả khó tin như vậy

Còn Harrison thì sao? Dida thần nhiên nói:

-Mỗi ngày Cruyff các hạ ăn một linh hồn thể ma thú

Tiểu Ân lại gật đầu, nhưng ánh mắt nhìn về phía Harrison có thêm sự khác thường

Mỗi ngày ăn một linh hồn thể ma thú, vậy tốn bao nhiêu mới đủ đây.

Mặc dù đại tát mãi Dida không nói rõ, nhưng Tiểu Ân biết, linh hồn ma thú đó chắc không phải là linh hồn thể của ma thú cấp ba như nhện chúa

Có thể được Cruyff các hạ nhìn trúng, chắc chắn không phải thứ rác rưởi

Hay nói cách khác, năng lực của Harrison đột nhiên tăng mạnh, căn bản là dựa vào sự hậu thuẫn của đế quốc Lang Nhân, nếu không, hắn không thể đạt được tốc độ nhanh như thế

Harrison xấu hổ cười nói:

-Kỳ thật ta đã nói, không cần lãng phí như vậy

Dida gơ tay chặn lại:

-Đây là do đế quốc cấp cho Cruyff các hạ, sao lại gọi là lãng phí chứ

Sau đó, lão quay đầu lại nói:

-Tiểu Ân, lần này người bỏ thí luyện quay trở về mặc dù đối với sự tiến bộ của người có sự ảnh hưởng nhất định, nhưng ta sẽ nghĩ cách khác để bồi thường

Tiểu Ân vội vàng nói:

-Dida các hạ, ngài quá khách khí, kỳ thật dù ngài không nói, ta cũng chuẩn bị bỏ thí luyện, quay trở về?

Dida nao nao hỏi:

-Sao lại trở về sớm như vậy?

-Đúng vậy, bởi vì chiến khu đã không thích hợp cho những người có cấp bậc như ta thí luyện

Tiểu Ân cười khổ nói

Lông mày đại tát mãn Dida hơi nhíu lại, hỏi:

-Người gặp phải chuyện gì, tại sao lại có ý nghĩ như thế?

Tiểu Ân vội vàng thêm mắm thêm muối vào chuyện gặp phải đại tát mãn Lý Kỳ và tứ tinh đại ma pháp sư Dimitri. Đương nhiên, hắn không nói mình xung đột với hai gã này, mà nói hai người này gặp mặt nhau, liền lập tức đánh nhau. Mà Tiểu Ân do sợ gặp phải tai ương, nên mới chạy đi xa, tự nhiên không biết kết quả giao chiến cuối cùng. Tiểu Ân cũng không có duyên để gặp lại

Đôi mắt đại tát mãn Dida lộ ra sự tức giận. Đối với người không biểu lộ sự vui buồn như lão, biểu lộ sự tức giận này ra ngoài là cực kỳ hiếm thấy

-Tiểu Ân, ngươi còn nhớ rõ dung mạo của hai kẻ đó chứ?

Dida lạnh lùng hỏi

Tiểu Ân vội vàng lấy ra kí ức thạch. Juliana nhu thuận mang nó tới thiết bị để chiếu lên, mấy người lặng lẽ quan sát

Khi hình ảnh được phát ra, sắc mặt đại tát mãn Dida bình tĩnh lại

Trong hình ảnh, đại tát mãn Lý Kỳ và tứ tinh đại ma pháp sư đang giao đấu với nhau. Nhưng song phương dường như có sự cố kỵ, nên không dùng hết sức, chỉ sử dụng một ít thủ đoạn, đều là những ma pháp hiếm thấy, để so chiêu với nhau

Khoảng thời gian phát hình ảnh không dài, hơn nữa còn có thể thấy rõ, khoảng cách chụp lại hai người càng ngày càng xa

Sau năm phút đồng hồ, hình ảnh cuối cùng kết thúc, Tiểu Ân có chút xấu hổ nói:

-Đại tát mãn Dida, lúc đó vì không để bọn họ phát hiện, cho nên chỉ ghi lại được có năm phút, sự tình về sau ta cũng không rõ, nhưng nếu ở chiến khu có nhân vật lợi hại như vậy, những người như chúng ta nếu còn dừng lại ở đó, chẳng phải làm vật hy sinh cho người khác sao

Dida gật đầu mạnh một cái nói:

-Tiểu Ân, ngươi làm vô cùng tốt, không thể tưởng tượng được, bọn họ dám phá hủy ước định, để cho những nhân vật có cấp bậc đó ra tay

Hừ lạnh một tiếng, Dida nói:

-Tiểu Ân, ngươi yên tâm ta sẽ khiến ngươi được hả giận

-Hết giận?

Tiểu Ân hơi sửng sốt, nhưng nhìn bộ dáng như đã tính trước của Dida, hắn không dám mở miệng hỏi

Dida vươn tay, lấy kí ức thạch ra, nói:

-Tiểu Ân, mặc dù sự phụ của ngươi không có ở trên đại thảo nguyên, nhưng có một số việc ta phải thay hắn nói cho ngươi biết

Trong lòng Tiểu Ân động, biết chính sự tới rồi, chuyện Dida nói sắp tới, rất có khả năng liên quan tới sự tình quỷ dị ở chiến khu

Dida hơi nhắm hai mắt lại, trên khuôn mặt lão lộ ra vẻ hoài niệm:

-Trên đại thảo nguyên có lưu truyền một truyền thuyết, đó là truyền thuyết về khe nứt không gian

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, danh từ này hắn đã nghe từ miệng Dida một lần, nhưng chỉ có một lần mà thôi, sau đó không nghe thấy tin tức nào nữa, hơn nữa hắn cũng lén hỏi đàm người Daier, nhưng không thu được gì cả. Nhưng giờ phút này nhìn Dida trịnh trọng nói, trong lòng hắn dâng lên sự hiếu kỳ

Đại tát măn Dida không chú ý đến biểu hiện của người khác, nói:

-Trong truyền thuyết, cứ một ngàn năm, giao giới giữa dãy núi Ishtar và phía bắc đại thảo nguyên sẽ xuất hiện khe nứt không gian

Đôi mắt Tiểu Ân chuyển động, lập tức nhận ra sự nghi hoặc trong mắt của Harrison và Juliana, bởi vậy có thể thấy được, ngay cả bọn họ cũng không biết gì về truyền thuyết này

Mỗi một lần khe nứt không gian xuất hiện, sẽ có kỳ ngộ, phải nói là kỳ ngộ ngàn năm có một, hễ là ai may mắn tiến vào đó, đều sẽ có cơ hội. Cuối cùng đại tát măn Dida mở hai mắt ra, trong mắt hắn lộ rõ sự cổ vũ, nói:

-Tiểu Ân, nếu như sự phụ người ở đây, chắc chắn sẽ ủng hộ người tiến vào đó

Tiểu Ân nao nao hỏi:

-Dida các hạ, tiến vào khe nứt không gian thì có gì tốt?

-Rất nhiều

Dida nghiêm mặt nói:

- Trong số những người có thể tiến vào và đi ra, ít nhất sẽ tạo ra một truyền kỳ

-Truyền kỳ?

Tiểu Ân chợt giật mình, hỏi:

-Truyền kỳ pháp sư?

Dida chậm rãi gật đầu nói:

-Không sai, từ các triều đại tới nay, cứ một ngàn năm sẽ sinh ra một, hoặc hai, ba nhân vật truyền kỳ, mà những người đó đều có kinh nghiệm ở trong khe nứt không gian

Nghe xong những lời này, đừng nói là Tiểu Ân, dù là Juliana và Harrison cũng thay đổi thần sắc, ánh mắt rục rịch lên

Tiểu Ân cũng hưng phấn, nhưng trong lòng mơ hồ phát lạnh, hắn ngẩng đầu hỏi:

-Dida các hạ, tới lúc khe nứt không gian mở ra, có phải toàn bộ cường giả của đại lục sẽ tụ hội lại sao?

-Người nói không sai

Dida mỉm cười nói:

-Nhưng tiến vào dãy núi Ishtar, cũng chỉ có người của hơn mười quốc gia kiệt xuất ở phương bắc mà thôi

-A?

Lông mày Tiểu Ân giãn ra, trong lòng buông được một tảng đá lớn, dường như tự nhủ nói:

-Chỉ có hơn mười quốc gia ở phương bắc thôi sao? Chẳng lẽ khe nứt không gian không chỉ xuất hiện ở dãy núi Ishtar?

Khuôn mặt Dida hiện lên vẻ vui mừng nói:

-Không sai, khe nứt không gian đồng thời xuất hiện ở bảy nơi trên đại lục

-Sự phụ, chỉ có bảy nơi đó mới có thể tiến vào sao?

Đột nhiên Juliana nũng nịu hỏi

Trước mặt đại tát mẫn Dida, Juliana hoàn toàn lộ ra bộ dáng một cô gái nhỏ, nhưng ngay cả như thế, mị lực trên người nàng cũng không hề suy yếu

-Đương nhiên còn có nhiều chỗ nữa

Dida từ ái nói:

-Không ai có thể biết có bao nhiêu nơi có khe nứt không gian, bởi vì căn cứ vào những tin tức cũ, những người từng tiến vào trong khe nứt kể lại, có rất nhiều cao thủ của các chủng tộc khác nhau tiến vào. Có một vị truyền kỳ pháp sư từng nói, khe nứt không gian nối liền vô số thế giới với nhau

Tiểu Ân hít vào một ngụm không khí, nối liền vô số thế giới.

Những lời này thực quá dọa người

-Dida các hạ, ngài cũng tiến vào trong đó chứ?

Harrison cung kính dò hỏi

-Ta?

Dida tiếc nuối thở dài một hơi, nói:

-Đương nhiên ta muốn tiến vào trong đó. Nhưng đáng tiếc, ta không có phúc khí đó

Ba người Tiểu Ân nhìn nhau, không hiểu đạo lý trong đó

Dida bất đắc dĩ nói:

-Khe nứt không gian có một lực lượng thần bí, trước cổ lực lượng đó, truyền kỳ pháp sư cũng không thay đổi

Lão dừng một chút, nghiêm túc nói:

-Có thể tiến vào khe nứt không gian, chỉ có những người từ năm mươi tuổi trở xuống, có thể đạt tới ma pháp sư chính thức hoặc chiến tranh đại tát thôi

Sắc mặt Tiểu Ân lộ ra vẻ cổ quái, nhưng lời này không hợp lý đi?

Thanh niên năm mươi tuổi trở xuống

Nếu như là người bình thường mà nói, có thể sống được tới năm mươi tuổi, cũng đã bước một chân vào quan tài

Mặc dù thể chất của loài người trong thế giới này hơn xa loài người ở thế kỷ hai mươi mốt trên trái đất, nhưng cũng chỉ sống lâu tới bảy mươi, tám mươi tuổi mà thôi

Nhưng đối với những ma pháp sư như Tiểu Ân mà nói, sống dài thêm cũng không phải việc khó

-Dida các hạ, trong khe nứt không gian có đồ vật gì khiến mọi người tôn sùng vậy?

Tiểu Ân hỏi vào vấn đề mấu chốt

-Căn cứ vào lưu truyền trong vô số năm qua, chúng ta có thể xác định một việc

Dida trầm giọng nói:

-Khe nứt không gian từng là chiến trường của chúng thần

-Chúng thần?

Đôi mắt Tiểu Ân nóng rực lên

-Đúng vậy, nếu như vận khí của người tốt

Dida mỉm cười nói:

-Có lẽ người tìm được thần khí

-Sư phụ, khe nứt đến khi nào mở ra?

Juliana hưng phấn nói, Harrison cũng liên tục gật đầu, xem bộ dáng của bọn họ, dường như muốn tiến vào trong đó luôn

Dida nhướng mày nói:

-Các người hô cái gì? Ta nói cho các người tiến vào sao, Tiểu Ân có thể tiến vào, nhưng hai người các người thì không

Nhất thời Juliana và Harrison suy sụp tinh thần xuống, đôi mắt Juliana chuyển, khóe miệng nhếch lên nói:

-Sư phụ, tại sao chúng con không được?

-Hừ, các người tưởng khe nứt không gian dễ dàng bình an đi ra sao? Ta nói cho các người biết, những người tiến vào đó đều đến từ những nơi khác nhau, thậm chí còn có tinh anh của các thế giới khác mặc dù do hạn chế về tuổi tác, bọn họ khó có khả năng đạt tới tiêu chuẩn đại tát mãn hoặc đại ma pháp sư. Nhưng mỗi cá nhân đều có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, nếu như hai kẻ ngốc như các người đi vào, hắc hắc ...

Trong đầu Tiểu Ân chợt hiện lên linh quang nói:

-Dida các hạ, ta hiểu tại sao ngài lại chế tạo chiến khu đặc biệt trên đại thảo nguyên, mục đích là để tinh anh của mỗi nước thích ứng với hoàn cảnh chiến đấu

-Không sai

Dida tán thưởng nói:

-Người nhìn nhận vấn đề rất chuẩn, mặc dù chúng ta có mối thù không đội trời chung với tuyết lang nhân, nhưng khe nứt chưa mở ra, chúng ta không thể đánh lớn được

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, cuối cùng hắn hiểu được, tên Holyfield cũng xuất hiện ở trên đại thảo nguyên, hơn nữa tại sao ma pháp công hội lại bố trí nhiệm vụ ở trong chiến khu và gọi là thí luyện.

157. Chương 44: Diên Cuồng Giết Chóc

Tiểu Ân hỏi

-Rất nhiều, nhưng không phải tất cả những thanh niên đủ tư cách đều tiến vào

Dida trầm ngâm nói:

-Bởi vì khe nứt không gian có tính nguy hiểm nhất định, cho nên những thanh niên không đủ kinh nghiệm, không đủ trầm ổn sẽ không thể tiến vào

Ánh mắt Tiểu Ân liếc qua Juliana và Harrison

Dida hoàn hoãn nói:

-Người yên tâm, ta sẽ không cho phép bọn họ tiến vào

Lúc này Tiểu Ân mới lộ nụ cười tươi, nhưng đối với quyết định của Dida, hắn không thấy có gì ngoài ý muốn

Juliana mặc dù diễm tuyệt thiên hạ, nhưng chưa trải qua cảnh máu tanh, nếu như để nàng tùy tiện tiến vào khe nứt không gian, ngay cả khi thực lực của nàng cao hơn người khác một bậc, nhưng khả năng để có thể bình yên rời khỏi lại cực thấp. Còn về Harrison, chỉ với việc Cruyff các hạ ở trên người hắn, hắn đã mất đi tư cách tiến vào khe nứt không gian

Bởi vì đế quốc Lang Nhân không cho phép Cruyff xảy ra vấn đề gì, chỉ cần nhìn số lượng bảo tiêu bên người Harrison là đủ biết điều này, hiện giờ hắn không thể rời khỏi để đi một bước

-Dida các hạ, vậy không công bằng

Harrison oán giận nói:

-Nếu như bên trong thực sự rất nguy hiểm, như vậy Tiểu Ân không thể đi vào

Dida mỉm cười nói:

-Tiểu Ân, thực lực của ngươi đã đạt tới tam tinh ma pháp sư rồi phải không?

-Vâng

Tiểu Ân do dự một chút nói:

-Mặc dù ta không tới ma pháp công hội để khảo nghiệm nhưng phỏng chừng không kém nhiều lắm

Sắc mặt Juliana và Harrison khê biến, ánh mắt bọn họ nhìn về phía Tiểu Ân tràn ngập kinh ngạc

Hai năm nay, sở dĩ bọn họ có thể đột phá nhanh, là do linh vật của bọn họ. Nhưng Tiểu Ân lại khác, hẳn là ma pháp sư, chỉ có thể dựa vào sự cố gắng của bản thân để tu luyện

Ma pháp sư tu luyện khác với tất mẫn, không thể dùng những con đường tắt như lông của hỏa sơn hồng trĩ hoặc ăn linh hồn thể ma thú khác để gia tăng thực lực

Cho nên tốc độ tu luyện của Tiểu Ân tuyệt đối khiến người khác sợ hãi

Dida hài lòng gật đầu, nói:

-Không tồi, chỉ có trên chiến trường, mới có thể rèn luyện con người. Tiểu Ân, hơn một năm, số lượng hắc quỷ pháp sư và chiến tranh tất mẫn tuyệt lang nhân chết trong tay ngươi sợ rằng không ít

Tiểu Ân lạnh nhạt cười, khê gật đầu. Mặc dù hẳn không nói câu nào, nhưng động tác gật đầu của hắn mơ hồ phát ra mùi vị máu tanh

Sau mùi vị máu tanh là sự tự tin, giây phút này, trên người Tiểu Ân lóe lên ánh sáng chói mắt, khiến người khác không dám nhìn thẳng

Juliana và Harrison rung mình, bọn họ cảm nhận được sự biến hóa của Tiểu Ân, sát khí sắc bén trên người hắn khiến hai người như chìm trong hố băng

Mặc dù chưa giao thủ, nhưng hai người biết, dưới hơi thở kinh khủng của Tiểu Ân, căn bản bọn họ không thể thi triển được toàn bộ thực lực

Cũng may Tiểu Ân chỉ duy trì luồng sát khí này trong khoảng thời gian ngắn, nếu không hai người Harrison chắc chắn sẽ đổ đầy mồ hôi lạnh

Hai mắt Dida hiện lên một tia sáng khác thường, rất hiển nhiên, biểu hiện của Tiểu Ân đã vượt qua ngoài dự liệu của lão

-Sát khí rất mạnh

Dida than thở nói:

-Tiểu Ân, dù không có đạo cụ, ngươi cũng có thể thi triển ma pháp sát lục thiên mạc chứ?

Trong lòng Tiểu Ân sửng sốt, do dự một chút, nói:

-Chắc là không thể, bởi vì ta chưa có đủ thực lực

Quả thực, hễ là kết giới ma pháp, nói đại khái, đều là những pháp thuật cấp bảy trở lên. Nhưng bởi vì có đặc tính của ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ, nên sát lục thiên chỉ là ma pháp cấp sáu

Nhưng dù là ma pháp cấp sáu, trước mắt Tiểu Ân cũng đừng có hy vọng thi triển được

Hơi thở dài một hơi, Dida nói:

-Sự phụ của ngươi truyền thụ ma pháp này cho ngươi, phỏng chừng cũng muốn ngươi tiến vào khe nứt không gian

Cơ nhục trên mặt Tiểu Ân hơi run lên, trong lòng hắn thầm nghĩ nói hươu nói vượn. Đạo cụ này ta phát hiện trong ma pháp động, tên pháp sư kia cũng không biết nó rơi vào tay ta?

Nhưng hắn vẫn cung kính nói:

-Đại tát măn Dida, làm sao ngài biết?

Dida cười hắc hắc nói:

-Sát lục thiên mạc là ma pháp rất kinh khủng, nếu người học tập ma pháp này, như vậy mỗi lần người giết người, sát khí sẽ gia tăng thêm một phần, giết người càng nhiều càng cường đại, sát khí trên người càng trở nên lợi hại, thậm chí đến cuối cùng còn có thể kết hợp được với sát lục thiên mạc, hình thành một lĩnh vực đặc biệt

-Lĩnh vực?

Tiểu Ân thất kinh nói:

-Ngài nói, sát lục thiên mạc có thể tiến hóa thành lĩnh vực?

-Không sai, tất cả kết giới đều có thể tiến hóa thành lĩnh vực, nhưng có thể tiến hóa thành công hay không, phải dựa vào kỳ ngộ và sự cố gắng của mình

Tiểu Ân gật đầu mạnh, nhưng trong mắt hắn không che dấu được sự ngạc nhiên và vui mừng

Lĩnh vực đó, đây là thứ chỉ có truyền kỳ pháp sư mới có thể nắm giữ, nếu như có thể nắm giữ vật này, chẳng phải nói

Tiểu Ân hơi lắc đầu, trong lòng không dám tưởng tượng

-Tốt lắm

Dida đứng lên, nói:

-Juliana, Harrison, các người trở về tu luyện đi, ta và Tiểu Ân đi ra ngoài một chuyến

-Sự phụ, con cũng muốn đi

Juliana kéo cánh tay của Dida làm nũng

Harrison há mồm muốn nói, nhìn bộ dáng của hắn, dường như cũng muốn đưa ra yêu cầu này, nhưng hắn lập tức chán nản buông tha. Để hắn học bộ dáng làm nũng của Juliana, dù giết hắn, hắn cũng không làm được

Dida yêu thương vỗ về bàn tay nhỏ của Juliana, nói:

-Lần này không được, ta và hắn đi ra ngoài để làm chính sự, lần sau sẽ mang con đi chơi

Juliana bắt măn cong đôi môi đỏ lên, nhưng vẫn nhu thuận buông tay

Dida cười ha ha, trao đổi ánh mắt với Tiểu Ân, hai người đi ra khỏi phòng

-Người có mang theo đạo cụ đó không?

Sau khi rời xa căn phòng, Dida dò hỏi

-Có

Tiểu Ân giơ tay, đạo cụ sát lục, nhất thời xuất hiện trong tay hắn

-Tốt, nếu có đồ vật này, chúng ta lập tức xuất phát

-Đại tát măn Dida, chúng ta đi đâu?

Tiểu Ân tò mò hỏi

Dida ung dung cười nói:

-Đương nhiên tới địa bàn của tuyết lang nhân

-Tuyết lang nhân?

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, nói:

-Địa bàn ở phía sau?

-Không sai

Dida ngạo nghễ nói:

-Bọn họ dám làm trái ước định, để đại tát mãn tiến vào chiến khu, như vậy phải bị trừng phạt, mặc dù trừng phạt đó sẽ sớm rơi xuống đầu bọn họ, nhưng sớm một chút cũng không sao cả

Tiểu Ân nhìn đạo cụ sát lục trong tay, nghĩ tới những lời Dida nói, trong lòng thâm hít vào một ngụm không khí

Theo chân Dida, bọn họ tới phía sau tòa thành. Đôi mắt Tiểu Ân chợt sáng ngời, sau tòa thành có bố trí một ma pháp trận

Dida đi vào ma pháp trận, vẫy tay với Tiểu Ân một cái, nói:

-Chúng ta xuất phát thôi

-Vâng

Tiểu Ân do dự một chút, đi vào ma pháp trận, một đạo bạch quang hiện lên, hai người nhất thời vô tung vô ảnh biến mất

Ánh mặt trời chiếu rọi trên đại thảo nguyên, phía dưới đại thảo nguyên, cỏ mọc sum suê, những đàn bò dê thì rong ruổi trên thảm cỏ, có con ngựa cúi đầu, sống lưng hiện lên một đường cong ưu nhã

Khi Tiểu Ân bước ra khỏi ma pháp trận, hần nhìn thấy cảnh khiến người khác cảm thấy vui vẻ

-Dida các hạ, đây là

Tiểu Ân dò hỏi

-Đây là nơi ta đã chuẩn bị từ ba mươi năm trước, Truyền Tống Trận

Dida lạnh lùng cười nói:

-Ta vốn định cấp cho tuyết lang nhân sự vui mừng và sợ hãi này, nhưng giờ phút này phải sử dụng rồi

Khuôn mặt Tiểu Ân hơi động, truyền tống trận này đã chuẩn bị từ ba mươi năm trước

Xem ra để đối phó với bộ tộc tuyết lang nhân, vị đại tát mãn này đã chuẩn bị rất kỹ

Trên bầu trời, hai bóng người bay tới. Tiểu Ân hí mắt lại, lập tức biết, đó là chiến tranh tát mãn của tuyết lang nhân

-Dida các hạ, đây là nơi nào?

-Là đại bản doanh phía sau của tuyết lang nhân, chỉ có những bộ tộc hơn ba vạn người mới có thể tiến vào

Tiểu Ân hít sâu một hơi, sắc mặt mơ hồ trắng bệch nói:

-Ngài bảo ta lấy sát lục thiên mạc ra, chẳng lẽ

Dida mỉm cười nói:

-Tiểu Ân, nếu như ngươi muốn sống để rời khỏi vết nứt không gian, nếu như ngươi muốn trở thành truyền kỳ kế tiếp, ngươi phải chuẩn bị tâm lý sẵn sàng

-Các ngươi là người ở đâu? Tại sao chỗ này lại có ma lực dao động?

Một tiếng quát lớn từ trên đỉnh đầu truyền tới, hai tuyết lang nhân cẩn thận hỏi

Dida ngẩng đầu, lộ ra bộ mặt hiền lành của một lão già nói:

-Ta là Dida, vừa thông qua truyền tống trận tới, ma lực dao động vừa rồi, tất nhiên do truyền tống trận tạo ra

-Dida Dida?

Một tuyết lang nhân đột nhiên phát ra tiếng quát chói tai, trong mắt hấn tràn ngập sợ hãi, nhìn chằm chằm vào Dida giống như nhìn một viên cổ dị thú

Tiểu Ân thở dài một hơi, đúng là người có tên, cây có bóng

Là bộ lạc đối địch với bộ tộc thanh lang, tự nhiên không lạ lẫm gì với cái tên Dida

-Người.... Người tới đây làm gì?

Giọng tát mãn rung lên hỏi

Khuôn mặt của Dida lộ ra nụ cười ôn hòa, lão chậm rãi nói:

-Hôm nay ta tới đây là để xóa bỏ toàn bộ các người

Hai tuyết lang nhân nhìn nhau, đột nhiên xoay người bỏ chạy, bọn họ không có can đảm để ngăn chặn, bởi vậy có thể thấy được hung danh của Dida đáng sợ như thế nào

Nụ cười lạnh nhạt xuất hiện trên khuôn mặt của Dida, giây phút này, lão già hòa thuận chuyển biến thành một người khác

Sát khí nặng nề từ trên người lão điên cuồng tuôn ra, phảng phất như có ở mọi nơi, khí tức cuồng bạo trong nháy mắt phát ra bốn phương tám hướng

Bầu trời trên đại thảo nguyên dường như thay đổi, cả vạn dặm không còn đám mây nào, khiến người khác không rét mà run

Trâu, bò, dê rống lên, bốn vó của chúng điên cuồng phi đi, chạy tản mạn về bốn phía, trong đôi mắt của chúng tràn ngập màu đỏ, dưới áp lực của luồng hơi thở cuồng bạo, chúng nó hoàn toàn rơi vào cảnh giới điên cuồng

Còn các động vật khác thì mất đi khí lực, nằm tê liệt trên mặt đất, dù người bên ngoài quát mắng thế nào cũng không đứng dậy

Trong nháy mắt, sắc mặt Tiểu Ân trở nên trắng bệch, đứng bên cạnh Dida, hấn cũng không được vị đại tát mãn này chiếu cố

Sát khí khổng lồ tuôn ra, Tiểu Ân cũng chịu khổ theo, thậm chí hấn còn hoài nghi, Dida có hạ sát thủ với hấn hay không nữa

Cũng may, sau một lát, Tiểu Ân hiểu được ý của Dida, lão biểu hiện uy thế của cường giả cho Tiểu Ân xem, để Tiểu Ân cảm ứng được hướng đi sau này

Mặc dù phải cố gắng hết sức mới đối chọi lại được, nhưng không thể phủ nhận, có thể hưởng thụ được trình độ uy áp này, đối với tương lai sau này có rất nhiều chỗ tốt

Nhưng khi thấy được sự cường đại của đối phương, Tiểu Ân xem như hiểu rõ, so sánh với lão nhân cường đại này, chút sát khí mà mình tích lũy không đáng để nhắc tới

Chậm rãi, Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, hấn tinh tế cảm nhận hoàn cảnh xung quanh. Đặc biệt loại hơi thở cuồng bạo này còn ẩn chứa năng lượng đặc thù, khiến hấn thấy được một phương trời mới

Giờ phút này, hai tát mãn tuyết lang nhân gian nan bay tới trung tâm của bộ lạc

Hai người phi hành dưới áp lực của đại tát mãn Dida, cơ hồ hao hết khí lực và tinh lực, còn mơ hồ cảm nhận được hơi thở tập trung của Dida

Nhưng hai người này không phải chuẩn bị chạy trốn, bọn họ một phải, một trái chia ra, lớn tiếng hô:

-Dida tới, bỏ doanh trại lại, chạy mau

Sau đó tiếng hô, vô số người vọt ra khỏi lều vải, nhưng người này nhìn lên bầu trời, thấy hai tát mãn không ngừng hô to, trong mắt bọn họ tràn ngập thần sắc khó tin

Rốt cuộc Dida nhẹ nhàng nâng tay lên. Ánh sáng màu đỏ từ tay lão bay lên, lấy khí thể sét đánh không kịp bưng tai bắn về phía hai tên tát mãn

Nhất thời, hai tên tát mãn ngậm miệng lại, trong nháy mắt cả không gian yên lặng lại, dường như có một loại lực lượng bóp nghẹt âm thanh của mọi người lại, chỉ còn tiếng cuồng phong gào thét bên tai mọi người

Đột nhiên, thân thể hai tên tát mãn hư hại, trước mắt mọi người, không hề có năng lực chống cự biến thành nhiều điểm tinh quang

Mỗi một điểm tinh quang giống như một ngọn lửa đỏ, giữa không trung vẽ ra vô số quang ảnh, không hề có quy tắc bắn xuống mặt đất

-Vù, vù, vù....

Vô số âm thanh phá không vang vọng trong không gian, ngọn lửa màu đỏ trên người hai tát mãn vỡ vụn ra, giống như vô số mũi tên, mang theo tiếng xé gió sắc bén lao xuống mặt đất

Nhất thời, vô số tiếng kêu thảm thiết cùng những tiếng kêu rên vang lên

Giây phút này, vô số tiếng khóc phát ra, hề người bị ngọn lửa bắn phải, trên người cũng xuất hiện ngọn lửa

Chút ngọn lửa không có gì nổi bật này giống như sinh vật đáng sợ nhất trên thế giới, dù đụng phải đồ vật gì, trong nháy mắt nó cũng thiêu đốt sạch

Dù là bãi cỏ tươi tốt, hay dê bò đợi chết, hay đám người vui vẻ, thậm chí cả lều vải hoa lệ cũng không thể tránh khỏi vận mệnh bị hỏa thiêu

Chỉ có hai người nỗ lực mà khiến cả doanh trại bối rối, mấy vạn người rơi vào biển lửa, trở nên khủng hoảng

Thân thể Tiểu Ân hơi phát run, hẳn biết Dida rất mạnh, đơn độc từ hơi thở của lão, hẳn không cách nào nhìn thấu được, chỉ biết thân thể cao lớn của lão lang nhân này ẩn chứa lực lượng vô cùng cường đại

Khi Dida thể hiện lực lượng của mình, lúc này Tiểu Ân mới hiểu được, nguyên những gì hắn phỏng đoán trước kia, đều sai, thực lực của lang nhân tát mãn này vượt qua ngoài sự tưởng tượng của hắn

Giờ tay nhắc chân là hủy diệt được bộ lạc có mấy vạn người, loại uy thế, thủ đoạn, uy lực này, mới là cường giả chân chính

-Tiểu Ân thế nào?

Dida hòa hoãn hỏi

Áp lực trên người Tiểu Ân được buông lỏng, loại áp bách đó khiến hắn dường như không thở nổi, nhưng khi Dida mở miệng hỏi cảm giác áp bách vô tung vô ảnh biến mất

Ánh mắt thoáng nhìn qua đạo cụ ma pháp trên tay, trong lòng Tiểu Ân thầm hô xấu hổ

Hắn cảm ứng năng lượng dao động trong không gian, sát lực năng lượng quen thuộc tràn đến, tốc độ cực nhanh, vượt xa tưởng tượng của hắn

Lực lượng tinh thần đảo qua đạo cụ, cảm ứng được ánh sáng trong đạo cụ sáng lên

Đó là biến hóa do năng lượng sát lực tăng lên, năng lượng sát lực không ngừng được tăng cường. Ngay cả Tiểu Ân cũng mơ hồ cảm ứng được đạo cụ trong tay đang nóng lên

Đó là một loại năng lượng dị thường cường đại, mặc dù Tiểu Ân không biết năng lượng sát lực ra sao, nhưng hẳn có thể khẳng định, giờ phút này nếu mở sát lực thiên mạc ra, dù là tứ tinh đại ma pháp sư Dimitri cũng đừng mơ chiếm được ưu thế gì

Đón ánh mắt của Dida, Tiểu Ân chậm rãi gật đầu nhưng trong lòng hắn không có chút vui vẻ gì cả

Bởi vì cách hắn không xa, là một địa ngục Tu La, vô số thi thể tử vong đập sâu vào trong mắt hắn

Mặc dù hắn không biết những người ở đó, mặc dù Tiểu Ân biết Dida làm thế để thành toàn cho hắn, nhưng sâu trong nội tâm của Tiểu Ân, vẫn có chút khó chịu

-Sao, ngươi không đành lòng sao?

Thanh âm sâu kín của Dida truyền đến

Giờ phút này, ác khí trên người lão hoàn toàn biến mất, trở thành một lão già ôn hòa như ngày xưa

Tiểu Ân do dự một chút, cũng không trả lời, chỉ hơi gật đầu một cái

Hắn không phải bộ tộc thanh lang, tự nhiên không thể cảm nhận được sự thù hận của Dida đối với tuyết lang nhân

Hơn nữa sự điên cuồng không để ý tới bất cứ điều gì cứ thế giết chóc, đối với loại cường giả không tham dự vào sự phân tranh trong cuộc sống như Dida mà nói, thực sự có chút quá giới hạn

Đột nhiên, một uy áp cường đại tương tự từ phương xa truyền đến. Đó là một uy áp to lớn khiến sắc mặt Tiểu Ân trắng bệch

Trong lòng hắn xuất hiện ý niệm muốn bỏ chạy. Có thể nói, nếu như không phải có Dida ở bên cạnh, như vậy, chắc chắn hắn sẽ bỏ chạy

Nhưng nếu có nhân vật cấp boss ở bên người, nhân vật cường đại như thế sẽ do lão ứng phó

Quả nhiên, trên người Dida xuất hiện một trận năng lượng cuồng bạo, hai loại lực lượng uy nghiêm này va chạm nhau trên không trung, âm thanh bạo liệt khiến trận hỏa hoạn càng bùng lên

-Dida, không ngờ là ngươi

Thanh âm phần nộ từ phương xa truyền đến, không trung tràn ngập hào khí ngưng trọng

Dida cười lạnh một tiếng nói:

-Đương nhiên là ta, chẳng lẽ nhiều năm không gặp, ngươi không nhận ra ta sao?

Âm thanh bình tĩnh lại, nhưng lại thêm phần lạnh lẽo, giống như gió lạnh trong mùa đông, khiến người khác có cảm giác buốt lạnh

-Tại sao ngươi phá vỡ hiệp ước?

-Phá vỡ hiệp ước không phải là ta

Dida tùy ý tung viên đá màu trắng lên, Tiểu Ân thoáng nhìn qua, biết đó là kí ức thạch của mình

Trong kí ức thạch ghi lại hình ảnh hai người, một là đại tát mãn Lý Kỳ, hai là tứ tinh đại ma pháp sư Dimitri

Kỳ thực hai tên này không có gặp nhau, nhưng Tiểu Ân có Nhất Hào, chỉ cần hắn muốn, lúc nào cũng có thể chế tạo được hình ảnh giả dối

Kí ức thạch trôi nổi giữa không trung, dường như bị lực lượng nào đó ước thúc, bắt đầu xoay tròn lại

Chỉ chớp lát, đạo âm thanh lạnh lùng truyền đến:

-Hình ảnh này phát ra từ nơi nào

-Tình cảnh chân thật ở chiến khu

Dida cười ngạo nghễ nói:

-Đại tát mãn của các ngươi dám xuất hiện ở chiến khu, như vậy ta diệt một bộ lạc của ngươi, nếu ngươi không phục, cứ việc đánh một trận đi

Thanh âm Dida trải dài giống như đài phát thanh, ở giữa không trung, từng đạo thiên lôi dường như nổ vang, trong thiên địa chỉ có một âm thanh, ngay cả tiếng kêu thảm thiết ở phía dưới cũng bị ép xuống

Lúc lâu sau, âm thanh oán hận truyền đến:

-Dida, xuất hiện trong chiến khu, không chỉ có bộ tộc chúng ta. Ma pháp sư của đế quốc Cát Hãn cũng ở trong đó

-Khoản nợ này ta sẽ đòi để quốc Cát Hãn

Dida ung dung nói, dường như không đặt để quốc loài người khổng lồ ở trong mắt

-Tốt, chờ người làm xong mọi chuyện, ta và người sẽ đánh một trận

Âm thanh từ từ hạ thấp xuống, cuối cùng hoàn toàn biến mất

Mồ hôi lạnh trên người Tiểu Ân âm thầm biến mất, nếu như tên cường giả không biết tên kia giao đấu với Dida ở chỗ này, rất có khả năng sẽ liên lụy tới hắn

-Dida các hạ, người đó là ai vậy?

-Hắn là đại tát mãn có cấp bậc cao nhất của tuyết lang nhân Ibrahim

Dida tùy ý nói:

-Thực lực của hắn rất mạnh, nếu như sau này người gặp phải hắn, vạn lần không thể giao thủ với hắn

Tiểu Ân liên tục gật đầu, trong lòng thâm nghĩ, có gặp quỷ mới giao thủ với lão quái vật đó

Nhưng kiến thức qua thực lực của người mạnh nhất tuyết lang nhân, Tiểu Ân rốt cuộc cũng hiểu được, tại sao bộ tộc thanh lang có Dida mà vẫn phải ẩn nhẫn, bởi vì tuyết lang nhân cũng có cường giả không kém Dida

Đạo cụ sát lục trong tay khẽ run lên, Tiểu Ân cúi đầu, khuôn mặt hiện lên vẻ vui mừng

Ánh sáng trong đạo cụ sát lục đã sáng lên hoàn toàn, có thể nói, giờ phút này, đạo cụ ma pháp này mới được chế tạo thành công

-Hoàn thành?

Dida có hứng thú hỏi

-Vâng

Tiểu Ân gật đầu mạnh một cái

-Thả ra, để ta nhìn qua một chút?

Dida đột nhiên đề nghị

Tiểu Ân do dự một chút nói:

-Vâng, ngài cẩn thận

Kỳ thật Tiểu Ân cũng biết, dù sát lục thiên mạc có cường thịnh thế nào cũng chỉ là một đạo cụ mà thôi, muốn uy hiếp Dida, căn bản khó có khả năng

Nhưng hắn phải biểu lộ sự quan tâm, đó là chuyện hắn cần phải làm

Tay sờ vào ba khối ma hạch của bộ tộc hoàng kim, năng lượng nhất thời khuếch tán ra, theo ý chí của Tiểu Ân không ngừng lan ra

Sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi, đạo cụ ma pháp này có uy lực to lớn, vượt xa dự liệu của hắn

Tạo được một nửa sát lục năng lượng, mặc dù kết giới phóng thích ra năng lượng sát lục cường đại, nhưng năng lượng sát lục chỉ bao phủ trong một phạm vi nhất định

Nhưng không nghĩ tới, khi thu thập đủ năng lượng sát lục, uy lực mà đạo cụ này phóng ra lại gấp mười lần so với khi đạo cụ mới sáng được một nửa

Hơn nữa khiến Tiểu Ân kinh hãi, đó là sau khi thu thập đủ năng lượng sát lục, ba khối ma hạch của bộ tộc hoàng kim cũng xuất hiện dao động thần kỳ, đặc biệt với người nắm giữ đạo cụ như Tiểu Ân, hắn có thể cảm ứng rõ có một cỗ năng lượng hoàng kim đang thông qua ba khối ma hạch truyền vào trong thân thể hắn

Hắn có thể khẳng định, năng lượng hoàng kim đó chắc chắn là hàng thật, mặc dù giờ phút này nó không có trợ giúp lớn cho Tiểu Ân, nhưng hắn biết rõ một điều

Nếu trên chiến trường, có năng lượng chữa thương là điều rất đáng trân quý

Giây phút này, Tiểu Ân dường như hiểu được tại sao vị pháp sư vô danh kia lựa chọn ma hạch của bộ tộc hoàng kim để chế tạo đạo cụ này

Bởi vì bản thân đạo cụ này có tác dụng chuyển đổi thuộc tính năng lượng, cho nên bên trong kết giới có thể không ngừng hấp thu năng lượng, hơn nữa chuyển hóa năng lượng đó thành năng lượng hoàng kim

Tất nhiên, có thể hưởng thụ được chỗ tốt của năng lượng hoàng kim, chỉ có chủ nhân của đạo cụ này

Đột nhiên, năng lượng hoàng kim truyền vào tay hắn ngừng lại, một cỗ lực lượng cường đại phát ra từ tay Tiểu Ân

Sắc mặt Tiểu Ân đại biến, mặc dù chưa có ai nói cho hắn biết nguyên nhân, nhưng hắn đã sớm biết, gắt gao túm tay lại, không dám buông lỏng

Uy lực của đạo cụ này rất lớn, từng đợt âm thanh mơ hồ phát ra từ tay Tiểu Ân, đây là cỗ năng lượng cường đại không thể khống chế, dường như muốn thoát khỏi tay Tiểu Ân

Hấp thu đủ năng lượng sát lục, đạo cụ này sinh ra ý thức, muốn thoát khỏi tay Tiểu Ân

Kỳ thực Tiểu Ân biết, không phải đạo cụ có vấn đề, mà là do ba khối ma hạch xảy ra đột biến

Ba khối ma hạch này không phải là ma hạch của ma thú bình thường, khi chúng còn sống, đều là những ma thú cao quý và dũng mãnh của bộ tộc hoàng kim

Sự cao ngạo đã khắc sâu vào trong linh hồn của chúng, ngay cả khi đã chết, sự cao ngạo này cũng chuyển sang ma hạch

Người có thể điều khiển được loại ma hạch này phải là người lợi hại hơn bộ tộc hoàng kim

Nhưng ma hạch của bộ tộc hoàng kim ít nhất đều là cấp sáu, đối với một ma pháp sư nhỏ nhỏ chưa đạt tới tứ tinh đại ma pháp sư, tự nhiên rất khó được chúng chấp nhận

Cho nên, dù còn sống hay đã chết, với sự cao ngạo của mình, chúng nó cảm nhận được lực lượng của người chi phối chúng không đủ, tự nhiên muốn thoát khỏi sự khống chế của tên vô dụng đó

Khuôn mặt Tiểu Ân ngưng trọng lại, hắn điều động toàn bộ lực lượng tinh thần, muốn hàng phục đạo cụ ma pháp, song phương hình thành cục diện giằng co

Khuôn mặt Dida cũng lộ vẻ kinh ngạc, lão nhìn sát lục kết giới trong tay Tiểu Ân, trong mắt hiện lên thần sắc phức tạp, có kinh ngạc, hâm mộ, thậm chí còn có một ít tham lam

Nhưng dù sao Dida cũng không phải người thường, lão khẽ lắc đầu, lập tức loại bỏ những ý niệm đó ra khỏi đầu

Mặc dù lão biết giá trị chính thức của đạo cụ này, nhưng lão càng biết, đạo cụ này không thích hợp với lão, nếu lão cướp đạo cụ này, đối với sự tu luyện của lão không có ích gì cả, ngược lại còn tạo ra một chướng ngại mới, khiến cả kiếp này lão không tiến thêm một bước nữa

Hô hấp của Tiểu Ân có chút dồn dập, đối kháng với sát lục thiên mạng, lực lượng tinh thần của hắn tiêu hao cực lớn, nhìn bộ dáng của hắn, lúc nào cũng có dấu hiệu không duy trì nổi

Dida do dự một chút, cuối cùng vẫn không nhúng tay vào, bởi vì lão biết rõ, đối với Tiểu Ân, mặc dù đây là một nguy cơ nhưng cũng là một kỳ ngộ, nếu có thể bằng lực lượng tinh thần của mình nắm giữ được đạo cụ, như vậy hắn sẽ thu được rất nhiều chỗ tốt

Hai chân Tiểu Ân bắt tri bắt giác run lên, mồ hôi trên người chảy xuống như thác nước

Hắn cắn chặt hàm răng, lực lượng trên người như bị nước cuốn, ngay cả hai tay hắn cũng bắt đầu tê dại, đau nhức, điều quan trọng hơn là, đầu Tiểu Ân cũng mơ hồ đau nhức

Đó là di chứng ngấm của việc hấn dùng toàn lực thi triển tam hệ phi đạn. Mặc dù bình thường tai họa ngấm này không lộ ra, nhưng khi hấn cạn kiệt sức lực, tai họa ngấm đó từ từ xuất hiện, khiến Tiểu Ân cảm thấy bất đắc dĩ

Chẳng lẽ thực sự phải buông tha đạo cụ này

Một cỗ nhiệt hỏa bùng lên trong lòng Tiểu Ân, hấn không cam lòng, tuyệt đối không cam lòng

Bỗng nhiên, mắt Tiểu Ân sáng lên, mồ hôi mơ hồ chảy xuống mí mắt

Từ trong cơ thể hấn chợt tuôn ra một đạo năng lượng hoàng kim, luồng năng lượng này dũng mãnh tiến vào ma hạch hoàng kim, lập tức dây dưa với cỗ lực lượng đó

Dường như cảm ứng được loại năng lượng lạc lõng này của Tiểu Ân, ma hạch vốn cuồng bạo dần bình tĩnh lại, năng lượng cường đại bên trong ma hạch cũng dần suy yếu, lại một lần nữa Tiểu Ân cảm ứng được năng lượng sát lục ở ngoài

Trên y phục của hấn hiện lên những tảng mồ hôi lớn, Tiểu Ân thở hổn hển vài hơi, trong lòng thầm hô may mắn, nếu như không phải có Nhất Hào chỉ điểm, mô phỏng được ma pháp hoàng kim, như vậy chắc chắn hôm nay hấn không thể kiên trì được

Năng lượng biến hóa trên người Tiểu Ân đương nhiên không thể gạt được Dida, giờ phút này lão tát mãi cũng cứng miệng lại nhìn Tiểu Ân, trong ánh mắt có một mùi vị không nói thành lời

-Đại sư Dida, ngài sao vậy?

Tiểu Ân mồ hôi cảm giác được có chút không đúng, vội vàng dò hỏi

Miệng Dida hơi động, hỏi:

-Vừa rồi, người mới sử dụng năng lượng của hoàng kim bộ tộc?

-Đúng vậy

-Làm thế nào người làm được?

-Là ma pháp do sư phụ truyền thụ, vừa rồi ta chỉ sử dụng thôi

Tiểu Ân nghiêm túc nói

Ở lâu với Dida, Tiểu Ân biết, vị đại tát mãi này vô cùng sùng bái vị vô danh pháp sư kia

Cho nên chỉ cần đồ điều này lên đầu vị pháp sư vô danh, cơ bản sẽ không xuất hiện sơ hở gì cả

Quả nhiên, Dida thở dài một cái nói:

-Không sai, với thực lực của hấn, nếu ngay cả sát lục thiên mạc cũng tạo ra được, như vậy dù sáng tạo ra năng lượng hoàng kim cũng chẳng có gì ghê gớm

Nghe khẩu khí của Dida, vị vô danh pháp sư kia quả thực không gì không làm được

Cảm khái nửa ngày, Dida nói:

-Tiểu Ân, đạo cụ ma pháp này có uy lực cực lớn, ngay cả ta, ở trong kết giới của người, cũng chỉ phát huy được một nửa năng lực

Khuôn mặt Tiểu Ân hiện lên vẻ vui mừng, hấn thử dò xét hỏi:

-Dida các hạ, ngài cũng có kết giới chứ?

-Có

Dida trả lời dứt khoát

-Thế ma đạo sỹ loài người và đại tát mãi có cùng cấp bậc với ngài cũng có kết giới sao?

Dida tức cười nói:

-Người yên tâm, không phải đại tát mãn và ma đạo sỹ nào cũng có được kết giới, nhưng nếu gặp phải cao thủ có kết giới, vậy biện pháp tốt nhất đó là dùng mọi cách để không phải làm kẻ địch với kẻ đó

Dida nghiêm túc nói:

-Bởi vì với thực lực trước mắt của người, không thể nào so sánh được với những nhân vật như thế

Tiểu Ân gật đầu, ghi nhớ những lời này vào trong lòng

Dida nắm tay hắn, trở về ma pháp trận đã được chuẩn bị từ trước, có chút tiếc nuối nói:

-Đáng tiếc ma pháp trận ẩn tàng này chuẩn bị từ ba mươi năm trước, lại phải bỏ đi

Lão vừa nói xong, một đạo bạch quang bao bọc lấy hai người bọn họ

Khi bọn họ rời đi, ma pháp trận chợt nổ tung, ma pháp trận hoàn toàn bị hủy diệt

Ánh sáng chợt lóe, Tiểu Ân và đại tát mãn Dida đi ra từ truyền tống trận

Ánh mắt Tiểu Ân sáng ngời, hắn đã quay trở lại tòa thành đầy những tát mãn

Hít sâu một hơi, ở nơi này có không khí tươi mát, nhưng cơn tức bụng khiến Tiểu Ân hiện lên vẻ khổ sở

Tiếng kêu thê thảm của mấy vạn người trước khi chết, vô số những tiếng rên rỉ bị liệt hỏa thiêu đốt, còn có những tiếng gào thét chói tai, dường như đều hiện lại trong đầu hắn. Mặc dù có nhiều kẻ chết trong tay Tiểu Ân nhưng đối mặt với loại quy mô giết hại to lớn này, hơn nữa những đối tượng bị giết hại đó lại không có sức chống cự, Tiểu Ân lại càng cảm thấy áp lực trầm trọng

Những người đó không phải do Tiểu Ân giết nhưng hắn rất rõ, sở dĩ Dida giết bọn họ là để cung cấp đủ năng lượng sát lục cho mình

Từ điểm này mà nói, chính hắn mới là kẻ đầu sỏ

Dida đột nhiên than nhẹ một tiếng nói:

-Tiểu Ân, người và sư phụ của người có vài phần giống nhau

Tiểu Ân rung mình, miễn cưỡng cười nói:

-Thật không?

-Không sai, tính cách của các người khuyết thiếu sự tàn nhẫn, có quá nhiều tình cảm.... Đối với cường giả mà nói, cũng không tốt

Tiểu Ân cúi đầu nói:

-Vâng, ta hiểu rồi

-Mặc dù người hiểu được, nhưng mà trời sinh ra đã như thế, rất khó để thay đổi

Dida mỉm cười nói:

-Nhưng loại tính cách này có cản trở gì không đến cuối cùng cũng không nói được, có lẽ một ngày nào đó khi tính cách của người thay đổi, cũng là lúc người đột phá cực hạn

Dida nói dường như có dụng ý khác, Tiểu Ân không khỏi nao nao, mơ hồ cảm giác được những lời nói này bao hàm sự chờ mong

-Tiểu Ân, nửa năm nữa khe nứt không gian mới mở ra, trong khoảng thời gian này, người không cần thí luyện mà tìm một nơi nào đó, luyện tập sát lục thiên mạc đi

Khuôn mặt Dida hiện lên một tia cười trấn an nói:

-Người có được sát lục thiên mạc, ở trong khe nứt không gian, dù gặp phải đối thủ mạnh hơn, cũng bảo vệ được mình. Cũng may là người có đạo cụ ma pháp này, nếu không ta còn lo lắng cho người khi người tiến vào đó. Hắc, vì thứ này, dù có giết nhiều tuyệt lang nhân hơn nữa cũng đáng giá

Tiểu Ân gật đầu mạnh, hẳn đương nhiên biết, Dida làm vậy vì tốt cho hắn, nếu không cũng không cần bại lộ ma pháp trận ẩn giấu hơn ba mươi năm, để tận tình giết hại mấy vạn tuyệt lang nhân

Hơn nữa ý của Dida đó là, trong tay Tiểu Ân có lợi khí vô địch, mới khiến lão yên tâm để Tiểu Ân tiến vào khe nứt không gian. Nếu không đại tát mãi Dida không nói câu này làm gì

Trong lòng hắn khẽ động, hỏi:

-Dida các hạ, nếu như không có đoạn hình ảnh đó, ngài có mang ta tới nơi đó không?

-Tất nhiên

Dida nói:

-Đoạn hình ảnh đó chỉ là một cái cớ mà thôi, ngay cả không có

Lão cười ngạo nghễ:

-Ngay cả không có, có người nào lưu ta lại được chứ

Trong lòng Tiểu Ân dâng lên hào tình vạn trượng, đây mới là cường giả chính thức, không đặt người trong thiên hạ vào trong mắt

Cuối cùng có một ngày, ta nhất định đạt tới thực lực như thế

Trong lòng hắn thầm lập lời thề

Dida vung tay lên nói:

-Người chào từ biệt với Juliana và Harrison đi, đừng để bọn họ quấy rầy sự tu luyện của ngươi, dù sao khi ngươi rời khỏi khe nứt không gian sẽ có cơ hội để nói chuyện với bọn chúng

-Vâng

Tiểu Ân cung kính nói:

-Dida các hạ, ta muốn hỏi một vấn đề cuối, làm thế nào mới đạt được những điều tốt nhất trong khe nứt không gian

Dida cười nói:

-Ta đã chuẩn bị một ít tư liệu và đồ vật này, ngươi xem qua sẽ biết. Đến lúc đó, ta sẽ chờ ngươi ở dãy núi Ishtar, hy vọng ở bên trong ngươi có thể thu hoạch được tất cả

Nói xong, đại tát mãi Dida cười lớn rồi đi

Tiểu Ân dỗi mắt nhìn lão rồi đi, lại một lần nữa tiến vào trong thành, một lát sau, Juliana và Harrison đi vào

Trong mắt bọn họ có một ít bất mãn và hâm mộ, hiển nhiên đại tát mãi Dida đã kể chuyện vừa rồi cho bọn họ

Juliana lấy từ vòng tai ba khối kí ức thạch nói:

-Tiểu Ân, sư phụ bảo ta đưa cho ngươi

-Đa tạ

Tiểu Ân nhận lấy, mặc dù hắn không có thực lực như đại tát mãi Ibrahim, không dùng đạo cụ truyền tin vẫn xem được nội dung trong kí ức thạch, nhưng chỉ cần dùng chân cũng biết, ba khối kí ức thạch này ghi lại nội dung về khe nứt không gian

-Trong đó có gì?

Juliana đi lên, thân hình mềm mại dường như kề sát vào người Tiểu Ân:

-Sư phụ không cho ta xem, ngươi có thể nói cho ta biết không?

Tiểu Ân buồn cười nhìn Juliana, đôi mắt to xinh đẹp của nàng chớp động, lộ ra ánh sáng kinh tâm động phách, tựa như một hắc động sâu không đáy, khiến người khác muốn tiến vào trong đó

Nhưng đáng tiếc là trên người Tiểu Ân có từ trường hồng trì là khắc tinh của Juliana, dù nàng có cố gắng thế nào, cũng không khiến Tiểu Ân xúc động

Mỉm cười, Tiểu Ân chậm rãi nói:

-Nếu đó là ý của Dida các hạ, ta tự nhiên không dám tự tung tự tác, nhưng nhìn vẻ mặt của các người, chờ ta từ khe nứt không gian trở về, nhất định sẽ để các người xem

Hàm răng của Juliana khê cắn vào môi dưới, lộ ra vẻ mặt thẹn quá hóa giận

Harrison nuốt nước miếng, nhưng không dám mở miệng, nhưng ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân tràn ngập sùng bái

Có thể bất động thanh sắc trước sự làm nũng của Juliana, chỉ có đại tát mãn Dida nhưng hiện giờ còn có thêm Tiểu Ân

Hừ nhẹ một tiếng, Juliana xoay người rời đi, nhưng đi được hai bước thì dừng lại, cuối cùng oán hận giậm chân một cái, ném cái vòng tay cho Tiểu Ân nói:

-Vật này cho người, nếu như không trở lại để ta xem nội dung trong kí ức thạch, ...

Nhìn bóng lưng xinh đẹp biến mất, Harrison than thở nói:

-Tiểu Ân, quả nhiên ta không nhìn lầm, chắc chắn các người có bí mật gì đó

Tiểu Ân đỏ khốc đỏ cười nói:

-Nói nhảm

Tinh thần ý thức của hắn khê đảo qua vòng tay, không khỏi nao nao, trong vòng tay có rất nhiều năng lượng tinh thạch, ma hạch và một ít nguyên liệu ma pháp hiếm thấy

Hơn nữa trong đồng tinh thạch còn có cả tinh thạch cao cấp, loại tinh thạch này bình thường đều là sản phẩm của những lão đại trong ma pháp công hội, căn bản không lưu hành trên thị trường

Đương nhiên, sử dụng loại tinh thạch này, hiệu quả cao hơn nhiều so với tinh thạch bình thường

Ánh mắt khê đảo qua, ngay cả Tiểu Ân cũng không nhận được kinh hô

Trong đồng tinh thạch còn có vài khối tinh thạch tỏa ra ánh sáng màu vàng nhạt

Khối tinh thạch đó dường như ẩn chứa lực lượng thần bí có thể thu hồn phách của con người vào trong đó

Cổ tay Tiểu Ân run lên, một khối tinh thạch xuất hiện trên tay hắn. Lúc này Tiểu Ân mới xác định hai mắt của mình không nhìn lầm

Giờ phút này, khuôn mặt của hắn lộ ra vẻ mừng rỡ, cũng có vài phần tiếc nuối

-Ám kim tinh thạch?

Harrison kinh hãi nói:

-Loại tinh thạch này đã sớm cạn kiệt, nàng lấy nó từ nơi nào?

Tiểu Ân lắc đầu, hắn nhẹ nhàng vuốt ve khối ám kim tinh thạch, dường như là vuốt ve một khối ngọc thạch

Trong tất cả tinh thạch, chỉ có ám kim và tử kim tinh thạch mới giống ma hạch, có thể bổ sung ma lực cho ma pháp sư

Nhưng, muốn hấp thu ma lực trong ma hạch, bản thân ma pháp sư phải có một lượng lực lượng tinh thần nhất định để làm dây dẫn

Lúc đầu Tiểu Ân sử dụng tam hệ phi đạn, thoáng cái đã tiêu hao gần hết lực lượng tinh thần. Trong tình huống đó, ngay cả muốn hấp thu ma lực trong ma hạch cũng không có lực để hấp thu. Cho đến giải quyết

xong đại ma pháp sư Dimitri, hắn mới chậm rãi khôi phục lại lực lượng tinh thần của mình, rồi dùng ma hạch để bổ sung ma lực

Nếu như lúc ấy trong tay hắn có một viên ám kim tinh thạch, như vậy hắn không phải sử dụng con bài cuối cùng, quyền trục cấp bảy, Tử Vong Xạ Tuyền

Bởi vì ám kim và tử kim tinh thạch đều có thể trực tiếp bổ sung ma lực nên mới quý hiếm

Mặc dù hiệu quả của chúng không bằng nước miếng của hoàng kim sa trùng, có thể khiến ma pháp sư khôi phục lại ma lực trong thời gian ngắn, nhưng đối với phần lớn ma pháp sư mà nói, nó cũng là vật để bảo vệ tính mạng

Cất ám kim tinh thạch vào trong vòng tay, nhìn hình dáng của vòng tay là biết nó là đồ dùng cho nữ, chớp mũi Tiểu Ân phảng phất nghĩ thấy mùi thơm

Trong lòng hắn tràn ngập cảm kích, muốn nói không động tâm, cơ bản là tự lừa mình dối người

-Tiểu Ân, nàng quả là hào phóng với người.

Harrison cảm khái nói

Tiểu Ân mỉm cười nói:

-Huynh đệ, người bảo trọng, chờ ta từ khe nứt không gian trở về, sẽ tìm người

Harrison cười hắc hắc nói:

-Tốt, nhưng trước khi người rời đi, ta có chuẩn bị cho người một ít đồ vật

-Cái gì?

Harrison vươn tay, trước mặt của hắn, nhất thời xuất hiện một đồng tinh thạch hình lập phương

Tiểu Ân há hốc miệng nhìn đồng đồ Harrison biếu tặng, so với Juliana còn nhiều hơn, gần như bị mấy thứ này làm cho hoa mắt

Mặc dù phần lớn tinh thạch trong đó là hạ cấp nhưng cũng không thiếu tinh thạch trung cấp, thậm chí còn có cả tinh thạch cao cấp

Tiểu Ân có thể khẳng định, nếu như đem đồng tinh thạch này đi mua đồ, vậy hàng tồn kho của ma pháp công hội sẽ bị hắn càn quét sạch, chắc chắn sẽ khiến giá cả tăng lên

-Harrison, người đem quốc khố cho ta?

Tiểu Ân nói

Harrison lắc đầu nói:

-Tất nhiên là không có khả năng, ta chỉ mang hàng tồn kho của đại tát mãn Dida tới mà thôi

Mắt Tiểu Ân đen lại, rốt cuộc hắn hiểu được, tại sao tinh thạch trong vòng tay của Juliana ít hơn của Harrison

Juliana là đệ tử duy nhất của Dida, được Dida cực kỳ yêu thích, nhiều năm như vậy nàng lấy được không ít đồ tốt trên người Dida, thậm chí còn có vài khối ám kim tinh thạch

Nhưng dù nàng thu thập thế nào, cũng khó vượt qua đại tát mãn Dida

Cho nên Harrison đem hàng tồn kho của Dida ra, liền vượt xa những thứ mà Juliana tích lũy

-Harrison, người có ý gì?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi

-Gần đây không phải người rất thiếu tiền sao, ta mang đến cho người đó

Harrison cười híp mắt nói

Trên mặt Tiểu Ân nở nụ cười khổ nói:

-Ta lấy mấy thứ này, người không sợ đại tát mãn Dida trách cứ sao?

-Không sợ, đây là đại tát mãn Dida bảo ta lấy từ nhà kho mang tới cho người

Harrison chớp động đôi mắt, cười híp mắt nói:

-Ta chỉ cảm nhiều hơn một chút mà thôi

-Một ít?

Tiểu Ân nhìn đồng tinh thạch chất thành núi, nghĩ thầm nếu đại tát mãn Dida biết chuyện này, chỉ sợ sẽ tức giận hộc máu mồm

-Yên tâm đi

Harrison nói với hắn:

-Ta chỉ lấy những vật bình thường, những vật trân quý, đại tát mãn Dida tự mình giữ lấy, cho nên đối với lão mà nói, tổn thất không lớn

Harrison nói:

-Kỳ thật chỉ cần đại tát mãn Dida mở miệng, sẽ có vô số người muốn hiếu kính với lão nhân gia

Tiểu Ân trầm ngâm trong chốc lát, hỏi:

-Làm sao người biết ta thiếu tiền?

-Trong một năm người ở chiến khu có bốn lần chạy tới ma pháp công hội để đổi lấy năng lượng tinh thạch, dù là kẻ ngu cũng biết người thiếu tiền

Trong lòng Tiểu Ân đổ mồ hôi lạnh, dù sao đế quốc Lang Nhân cũng có quan hệ không tồi với ma pháp công hội

Ngày xưa Bảo Mạn có thể trong thời gian ngắn lấy được tin tức của hắn từ ma pháp công hội, như vậy với địa vị của đại tát mãn Dida hoặc Harrison, muốn biết số lần mình trở về ma pháp công hội giao dịch, tự nhiên là một chuyện dễ dàng

-Ài, nhìn bộ dáng của người xem, nếu để đám người Kim sớm trở về đổi vật phẩm, chắc đã không để lại dấu vết rồi

Cần nhắc trong chốc lát, Tiểu Ân vung tay, lấy đi một phần mười năng lượng tinh thạch nói:

-Harrison, mấy thứ này đối với ta mà nói, đã đủ rồi, tinh thạch còn lại, người cất trữ về chỗ cũ đi

Harrison không hiểu chút nào hỏi:

-Tại sao người không lấy tất? Yên tâm, đại tát mãn Dida không tức giận đâu

Tiểu Ân cười nói:

-Harrison, ta lấy đi một phần, phần còn lại để lại, người hiểu không?

Harrison như hiểu mà không hiểu gật đầu, nhưng từ vẻ mặt của hắn có thể nhận ra, lần tới hắn không nắm chắc có thể lấy được nhiều năng lượng tinh thạch như vậy từ nhà kho của đại tát mãn Dida

Ôm Harrison một lúc, cuối cùng Tiểu Ân cáo từ rồi đi

Mặc dù Harrison có chút không nở, nhưng hắn biết, đoạn thời gian kế tiếp rất trọng yếu với Tiểu Ân, cho nên hắn cũng chỉ đành đưa mắt tiễn người bạn tốt rời đi. Trong lòng mong ước Tiểu Ân thuận buồm xuôi gió

Chờ Tiểu Ân rời đi, Harrison vào trong thành, trong lòng không khỏi cảm khái vạn lần, những ngày tháng vô tư ngày xưa đã không còn rồi

Mặc dù thực lực của hắn đã được đề cao, hơn nữa có địa vị cao quý trong đế quốc, nhưng hắn chỉ muốn được sống cuộc sống ngày xưa....

Một bóng người nhanh như tia chớp bay về phía ma pháp công hội

Kỳ thật sau khi nhìn thấy ma pháp trận trong tòa thành, Tiểu Ân biết, truyền tống trận chắc chắn có thể trực tiếp đưa hắn tới ma pháp công hội

Nhưng cuối cùng, Tiểu Ân vẫn lựa chọn phi hành

Phong Tường Thuật không giống với các ma pháp khác, nó là ma pháp phi hành duy nhất của ma pháp sư trước khi tiến giai thành ma đạo sỹ

Cho nên Tiểu Ân rất yêu thích loại pháp thuật này, dù không có việc gì, mỗi ngày hắn đều giành một đoạn thời gian để phi hành, rèn luyện thêm kỹ xảo phi hành

Kinh nghiệm vô cùng trọng yếu, không thể tập luyện qua loa đại khái được. Học theo Tiểu Ân, đám người Kim cũng dần có thói quen tốt đó, khiến cho tốc độ phi hành và năng lực điều khiển của bọn họ hơn xa ma pháp sư bình thường

Trải qua mấy ngày phi hành, khoảng cách giữa Tiểu Ân và ma pháp công hội chỉ còn một ngày đường, hiện giờ hắn đã tới một tòa thành nhỏ

Trong tòa thành, Tiểu Ân thuê một gian khách sạn

Sau đó hắn phái ruồi máy giám thị, đồng thời sử dụng ma pháp đạo cụ, nhìn qua nội dung trong ba khối kí ức thạch mà Juliana đưa cho hắn

Ba khối kí ức thạch này quả nhiên ghi chép lại rất nhiều tin tức liên quan đến khe nứt không gian, trong đó có không ít hình ảnh về những sinh vật kỳ dị

Khi Tiểu Ân thấy hình ảnh của những sinh vật đó, mới hiểu được tại sao Dida nói khe nứt không gian là nơi nổi lên nhiều thế giới

Bởi vì ngoại hình của những sinh vật có trí tuệ này không hề giống nhân loại, Tiểu Ân thậm chí còn cho đó là sinh vật dị hình

Mặc dù hình dáng của những sinh vật đó không hoàn toàn giống với những sinh vật trong phim giả tưởng ở thế kỷ hai mươi mốt, nhưng cũng có bảy tám phần giống nhau

Những sinh vật đó đều có thực lực cường đại, mặc dù không vượt qua đại tát mãn và đại ma pháp sư, nhưng thực lực mà bọn họ biểu hiện ra, khiến Tiểu Ân kiêng kỵ

Nhưng nếu chiến đấu với những sinh vật đó mà còn sống sót, thì năng lượng của hắn sẽ được đề cao về chất Tiến vào Nhất Hào không gian, Tiểu Ân nhìn Nhất Hào đang nhắm mắt hỏi:

-Người làm sao vậy?

Nhất Hào không quán lấy hắn như bình thường, khiến hắn có chút không thích ứng

-Tôi đang sửa lại tư liệu

Nhất Hào chăm chú nói:

-Ngài muốn tiến vào khe nứt không gian, tôi phải tính ra tất cả những nguy hiểm trong đó, để ngài có được sự chuẩn bị tốt nhất

-Kết quả sửa chữa thế nào?

Tiểu Ân dò hỏi

-Đã sửa được hơn nữa, dựa vào những hình ảnh trong kí ức thạch, những sinh vật đó mặc dù có thực lực cường đại, nhưng không phát hiện ra ai là không hợp tiêu chuẩn

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu nói:

-Đại tát mẫn Dida có nói, mấy vạn năm qua, những người có thể tiến vào trong đó đều phải đạt tới tiêu chuẩn đó, qua nhiều năm kiểm nghiệm như vậy, chắc là không sai

-Tôi biết, nhưng ngài có phát hiện ra hay không, những sinh vật này đều kết thành đoàn để hành động, nếu chỉ có một mình ngài, chỉ sợ sẽ rất khó khăn

Nhất Hào đề nghị nói:

-Nếu như ngài đem đám người Kim vào trong đó, như thế chính thể lực lượng sẽ tăng lên rất nhiều

-Kim?

Tiểu Ân do dự trong chốc lát hỏi:

-Thực lực của bọn họ đủ sao?

-Thực lực của bọn họ ở tầm trung bình, nhưng còn hơn nửa năm nữa để tu luyện, nếu mọi người phối hợp ăn ý với nhau, sẽ phát huy thực lực hơn xa đối phương một bậc

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, kỳ thật đám người Kim giết chết được tứ tinh đại ma pháp sư Dimitri, Tiểu Ân cũng thừa nhận điều đó

Đặc biệt là hắn có đòn sát thủ tam hệ phi đạn, bên cạnh phải có người phòng hộ, nếu không tiến vào khe nứt không gian, nơi lúc nào cũng có nguy hiểm, chắc chắn hắn không dám sử dụng pháp thuật này

-Nhưng để cho bọn họ cùng tiến vào đó, có một vấn đề cần phải giải quyết

Nhất Hào chậm rãi nói

-Vấn đề gì?

-Vị trí và liên lạc

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi:

-Ý gì?

-Thông qua kí ức thạch, những người tiến vào khe nứt không gian không xuất hiện ở cùng một nơi với nhau, hơn nữa lại không thể sử dụng ma pháp để liên lạc với nhau, có thể gặp được nhau hay không, hoàn toàn dựa vào vận khí

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, nói:

-Người không phải nói các chủng tộc khác kết thành đội để hành động sao?

-Đúng vậy, nhưng loài người không làm được như thế

Nhất thời Tiểu Ân không nói được gì

Đúng vậy, nếu như hai người xa lạ thuộc nhân loại vô tình gặp nhau, như vậy muốn để bọn họ tin nhiệm lẫn nhau là một chuyện không hề dễ dàng

Đến lúc đó, đừng nói là cùng nhau ngăn địch, chỉ sợ khả năng tự giết hại lẫn nhau còn lớn hơn

-Được rồi, người có biện pháp gì tốt không?

Tiểu Ân dò hỏi

-Căn cứ theo kinh nghiệm của tôi, trên thế giới này, sử dụng ma pháp để liên lạc với nhau trong cự ly xa ở khe nứt không gian thì không làm được, nhưng nếu sử dụng khoa học kỹ thuật, vậy khả năng thành công rất lớn

Nhất Hào phân tích

Mắt Tiểu Ân sáng lên, nói:

-Tốt, lần này ta muốn đánh bạc, làm như thế nào, người cứ nói đi

-Chúng ta phải mua một ít nguyên liệu đặc thù, chế tạo ra một ít đồ vật, sau đó bỏ ruồi máy vào trong đó, lợi dụng khả năng giám sát của ruồi máy để liên lạc và giám sát

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, nếu như ruồi máy làm được điều này, như vậy đối với mấy người bọn hắn, khe nứt không gian chính là một chiến trường tu luyện tốt.

158. Chương 45: Giá Trị Của Vật Phẩm Trang Sức Không Gian

Tiểu Ân không trực tiếp bay vào trong thành, mà đằng hoàng từ cửa thành tiến vào thành thị ma pháp nổi tiếng

Về phương diện phòng ngự, tòa thành này khác với các tòa thành của đế quốc Lang Nhân. Nói trắng ra tòa thành này chả có lực lượng phòng ngự gì cả

Quân đội của đế quốc Lang Nhân cũng chẳng đóng quân tại đây

Nhưng trong lòng mọi người, tòa thành này lại là nơi bình yên nhất của đế quốc Lang Nhân, dù đế quốc Lang Nhân có bị diệt vong, nơi này cũng không bị công kích

Trì an trong tòa thành này do ma pháp công hội tiếp nhận, tất nhiên, người phụ trách chính thức không phải là những pháp sư tôn quý, mà là một đám lính đánh thuê có tổ chức

Khi Tiểu Ân vừa vào thành, mấy tên lính đánh thuê thấy ma pháp bào và huy chương trên người hắn, lập tức cung kính khom lưng thi lễ, người bình thường vào thành tự nhiên phải nộp thuế, nhưng với những ma pháp sư như Tiểu Ân thì không

Thuận lợi tiến vào ma pháp công hội, theo thói quen ánh mắt Tiểu Ân liếc nhìn về góc đại sảnh

Nơi đó là chỗ tụ tập của học đồ pháp sư, bình thường, có một ít học đồ thường thức đồ uống ở đó, đồng thời thảo luận những vấn đề tâm đắc về ma pháp. Đương nhiên, mục đích thực sự của bọn họ, đó là hy vọng được ma pháp sư hoặc nhập môn học đồ nhìn trúng thu làm người hầu học đồ

Đó là nguyện vọng nhỏ bé, nhưng trên thực tế, hy vọng thành công không lớn

Những người tu luyện tới thất cấp, bát cấp học đồ, trở thành người hầu học đồ là cách duy nhất để bọn họ học được phương pháp tu luyện lực lượng tinh thần cao cấp

Song, khi ánh mắt Tiểu Ân nhìn về góc đó, lại kinh ngạc phát hiện, nơi đó chỉ có hai ba học đồ

Hắn khẽ cau mày, ánh mắt chuyển qua đại môn phía đối diện, nơi có tám thạch bích ma pháp

Tám thạch bích đó rộng tám hai mươi thước vuông, sau khi chỉnh sửa, giống với màn hình ở thế kỷ hai mươi mốt

Tám thạch bích này được tạo ra bởi một loại nguyên liệu ma pháp đặc thù, có thể hiện ra văn tự ở trên đó. Hơn nữa lúc nào cũng có thể đổi mới

Giờ phút này, trên tám thạch bích phát hành rất nhiều nhiệm vụ, phần lớn những nhiệm vụ đó đều yêu cầu pháp sư tự do tới chiến khu ở phương bắc đại thảo nguyên, nếu như có thể giết được số địch nhân gấp ba mình, bọn họ sẽ có tư cách trở thành nhập môn học đồ của ma pháp sư chính thức

Đây là một khảo nghiệm vô cùng khắc nghiệt, là một vụ đánh cược sinh tử

Một khi thành công, tự nhiên sẽ vượt cánh cửa long môn, trở thành nhập môn học đồ được mọi người hâm mộ. Hơn nữa trải qua cuộc chiến khốc liệt ở chiến khu, hẳn có thể giết chết được địch nhân có thực lực gấp ba mình, điều đó nói lên rằng, cá nhân đó không đơn giản, nếu có được cơ hội tiến giai, trên cơ bản bọn họ sẽ không bỏ qua

Đương nhiên, những người có thể vượt qua cửa này, mặc dù có, nhưng tuyệt đối không nhiều, phần lớn sẽ bị loại, hơn nữa chết trong đại thảo nguyên

Bởi vì Tiểu Ân biết, ở đây thì học đồ pháp sư và hạ cấp tất miễn đều có số lượng nhiều nhất, nhưng bọn họ không phải chủ lực trong chiến tranh

Những người này gia nhập vào chiến trường, có lẽ chỉ để ma pháp sư chính thức và chiến tranh tăt măn rèn luyện khả năng giết người mà thôi

Hắn thở dài một hơi thật sâu, mặc dù bản thân hắn không liên quan gì tới chuyện này, nhưng vẫn cảm thấy bi ai cho số phận của học đồ tự do

Bọn họ không thể tưởng tượng được, tương lai xán lạn đó lại ẩn chứa quá nhiều hung hiểm. Bọn họ đã sớm bị những nhân vật cao tầng vứt bỏ, trở thành bàn đạp cho ma pháp sư chính thức và chiến tranh tăt măn

Trong lòng Tiểu Ân cảm khái, không ngừng bước chân, trực tiếp đi tiến vào lầu hai

Ma pháp bào trên người hắn là mặt hàng bình thường nhất, nếu như không phải trước ngực hắn có huy chương nhất tinh ma pháp sư, dưới tình huống bình thường, không có người dẫn đường, hắn còn không có tư cách tiến vào lầu hai

Trong quầy bán hàng, hai tên học đồ pháp sư liếc mắt nhìn Tiểu Ân, bọn họ cung kính cúi người, trong mắt có vẻ hâm mộ

Tiểu Ân liếc mắt nhìn bọn họ, nhìn thấy khát vọng trong mắt bọn họ, có lẽ bọn đang ảo tưởng tới viễn cảnh mình trở thành ma pháp sư chính thức

Nhưng với tư chất của hai người bọn họ....

Tiểu Ân lắc đầu, tư chất của bọn họ còn không bằng Kim và Lai An

Mặc dù so với lúc đầu khi mình mới tiếp xúc với ma pháp thì tốt hơn nhiều, nhưng muốn tiến giai thành ma pháp sư chính thức, chỉ sợ cả đời vô vọng

Tầng hai vẫn yên bình như cũ, phẳng phất những biến hóa kịch liệt bên ngoài không bao giờ ảnh hưởng tới nơi đây

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua phòng, hắn làm theo yêu cầu của Nhất Hào, mua sắm một ít nguyên liệu ma pháp đặc thù

Xem một vòng, hắn phát hiện không có thứ gì đáng giá khiến mình động tâm, vì vậy không chút do dự bước lên tầng ba

Mặt hàng ở tầng ba tốt hơn nhiều so với tầng hai, Tiểu Ân thuận tay mua sắm một ít nguyên liệu hiếm thấy trên người ma thú cấp bốn cấp năm

Mặc dù những nguyên liệu trên người ma thú hiếm thấy, nhưng lại không có nhiều công dụng, có rất ít ma pháp sư cần, nên giá cả không cao

Hiện tại, bản thân Tiểu Ân mang theo khoản tài phú lớn, tự nhiên không mắc cả với học đồ phụ trách bán hàng, trực tiếp trả tiền luôn, khiến cho mấy tên học đồ đó hưng phấn dị thường

Tất nhiên, trước mặt ma pháp sư chính thức, mấy tên học đồ đó cũng không dám báo giá lung tung

Dạo qua tầng ba một vòng, Tiểu Ân tiếp tục tiến lên tầng bốn

Mặc dù hắn đã tới ma pháp công hội nhiều lần, nhưng đây là lần đầu tiên hắn tiến vào tầng bốn. Nguyên nhân, đó là trước kia trong túi hắn không có tiền, cho nên mới không dám tiến vào

Nhưng hiện tại thì khác, chỉ bằng năng lượng tinh thạch ở trong vòng cổ, trực tiếp mua cả tầng bốn cũng được

Tiến vào tầng bốn, Tiểu Ân hít sâu một hơi, cảm giác so với tầng dưới có chút khác biệt, dường như trong không khí có ẩn chứa một mùi thơm tự nhiên

Ánh mắt của hắn liếc nhìn xung quanh, nhất thời thấy được một ít thực vật ma pháp xa hoa đắt tiền. Mà hương thơm ở trong tầng bốn đúng là phát ra từ những thực vật đó

Những thực vật đó sinh trưởng trong điều kiện cực kỳ ngặt nghèo, phải sống ở những nơi có nhiều nguyên tố ma pháp mới phát triển được

Ở ma pháp công hội còn khuyết thiếu nguyên tố ma pháp sao?

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, cảm thấy có chút ngoài ý muốn đối với sự xa xỉ của ma pháp công hội

Nếu bán những thực vật này ra, tuyệt đối có thể đổi về một khoản năng lượng tinh thạch lớn. Nhưng nó được đặt ở vị trí này, có thể thấy được, nó chỉ là vật trang trí của ma pháp công hội mà thôi

Đột nhiên, Tiểu Ân nhạy cảm phát hiện ra có vài đạo ánh mắt đảo qua người hắn

Hắn lập tức hiểu được, mình ngắm nhìn thực vật ma pháp hơi lâu. Xoay người, hắn đi dạo các ngõ ngách khác, chậm rãi xem xét các mặt hàng

Chất lượng hàng ở tầng bốn quả nhiên hơn xa lầu hai và lầu ba. Tiểu Ân thậm chí còn nhìn thấy ma hạch cấp năm ở chỗ này

Mặc dù giá cả của chúng rất xa xỉ, nhưng có thể dùng năng lượng tinh thạch để mua, đều đó chứng minh thực lực của ma pháp công hội

Ở tầng này không chỉ có riêng Tiểu Ân, thậm chí còn có hai, ba ma pháp sư kết bạn với nhau.

Những ma pháp sư đó nhìn thấy vật hợp ý thì nhỏ giọng bàn luận với nhau, dường như thảo luận giá trị của vật phẩm đó

Đương nhiên, cách mua sắm ở chỗ này có chút khác biệt so với lầu hai và lầu ba

Mỗi một vật phẩm đều có ghi giá, phía trên có viết một con số năng lượng tinh thạch, bất cứ ma pháp sư nào nếu nhìn trúng vật gì, chỉ cần gỡ đồ vật đó xuống, tới trung tâm của tầng bốn để giao dịch, nỗ lực cung cấp đủ năng lượng tinh thạch là có thể cầm đồ vật đó đi

Các cửa hàng ở chỗ này không có học đồ trông coi cố định, nhưng không có ma pháp sư nào dám trộm đi

Không phải tư tưởng của bọn họ cao quý mà do đây là ma pháp công hội

Trộm đồ ở nơi này cơ bản là không có khả năng, không có thực lực ma đạo sỹ, đừng bao giờ nên nghĩ tới điều đó

Nhưng nếu một người có thực lực ma đạo sỹ, hắn cần gì phải đi trộm đồ chứ?

Dọc theo đường đi, Tiểu Ân đã ghi nhớ giá cả của vật phẩm, trên cơ bản đã xác định được giá của chúng trên thị trường

Rốt cuộc, hắn dừng bước, trong mắt hiện lên một tia vui mừng lẫn sợ hãi. Ở chỗ này, cuối cùng hắn cũng tìm được loại nguyên liệu ma pháp mình cần

Đó là một viên đá tỏa ra năng lượng dao động nhỏ, năng lượng dao động xung quanh viên đá cũng không lớn, thậm chí có thể nói là như có như không

Nếu như không phải Tiểu Ân lẳng lặng cảm ứng, căn bản đừng nghĩ tới việc phát hiện ra sự tồn tại của năng lượng dao động.

Khuôn mặt của hắn lộ vẻ tươi cười, Ân Lâm Thạch có thể che giấu ma pháp dao động là mục tiêu lớn nhất của hắn

Ánh mắt hướng về nơi ghi giá của Ân Lâm Thạch, vẻ tươi cười trên mặt Tiểu Ân hơi ngưng tụ lại, trong lòng thầm kêu một tiếng xui xẻo

Nguyên ở bảng ghi giá không hiện lên con số năng lượng tinh thạch mà ghi muốn đổi lấy nguyên liệu ma pháp đặc thù. Vuốt cái mũi, trong lòng Tiểu Ân thầm than cho vận khí xui xẻo của mình

Tầng bốn của ma pháp công hội ngoài việc công khai giá cả vật phẩm bằng năng lượng tinh thạch, còn có thể dùng để trao đổi vật phẩm khác

Chủ nhân của Ân Lâm Thạch chắc cũng không thiếu năng lượng tinh thạch, cho nên mới muốn trao đổi Ân Lâm Thạch lấy vật phẩm ma pháp khác

Loại chuyện này vốn hết sức bình thường, nhưng trong tay Tiểu Ân không có vật phẩm gì, cho nên nhất thời không có kế sách gì cả

Tiểu Ân nhìn khối Ấn Luân Thạch, trong lòng âm thầm tức giận, tên này thực là khó chịu, chỉ muốn đổi vật lấy vật

Nhưng dù Tiểu Ân cảm khái như thế nào cũng không có can đảm lấy khối Ấn Luân Thạch đi

Do dự trong chốc lát, hắn tìm trong vòng cổ một chút, lấy ra một ít tinh cương vương

Đây là bảo bối hắn sưu tầm trong ốc đảo, nếu luận về giá trị, chắc chắn hơn Ấn Luân Thạch. Mặc dù Tiểu Ân kiếm được số lượng không ít, nhưng khi luyện chế khối cầu kim loại, đã sử dụng hơn nửa, hiện giờ số lượng cũng không còn nhiều

Nhìn bảo bối trong tay, khuôn mặt Tiểu Ân biểu hiện vẻ không nỡ

Đột nhiên, có hai vị nhị tinh ma pháp sư đi qua bên người hắn. Trong đó ánh mắt của một vị không ngừng tìm kiếm, trong mắt của hắn hiện lên sự thất vọng

Tên còn lại nhỏ giọng an ủi nói:

-Không nên gấp gáp, không gian vật phẩm dị thường trân quý, không thường xuyên xuất hiện đâu. Chúng ta chậm rãi đi, nếu vận khí tốt, có thể sẽ phát hiện ra

Trong lòng động, khuôn mặt Tiểu Ân hiện lên sự vui mừng

Tên ma pháp sư kia nói không sai, đạo cụ không gian đối với ma pháp sư bình thường mà nói, giống như ma pháp trượng đều trân quý như nhau. Đều là những vật phẩm khó tìm được

Nhưng đối với hắn mà nói, giá trị của vật phẩm không gian lại không tính là gì

Ít nhất thì thể nghiệm chứa không tiêu hao hết, hắn cũng có thể chế tạo ra rất nhiều vòng tay không gian

Mỉm cười, Tiểu Ân đem tinh cương vương bỏ vào trong vòng cổ, sau đó túi hắn có thêm một cái vòng tay không gian, tiến về phía quầy của lầu bốn

Từ tầng ba trở xuống, ngồi ở quầy đều là học đồ pháp sư, đương nhiên, có thể lên tầng hai, ít nhất phải là nhập môn học đồ. Nhưng tọa trấn trong quầy tầng bốn là hai vị ma pháp sư chính thức. Nhìn huy chương trên người họ là biết họ là tam tinh ma pháp sư

Ánh mắt Tiểu Ân liếc nhìn huy chương trên người bọn họ, sau đó lập tức thu về

Tam tinh ma pháp sư quả thực rất cường đại, nhưng trong mắt hắn không tính là gì

Với thực lực trước mắt của hắn, đối với đồng bậc pháp sư hoặc tát mãn, chắc chắn có thể chiến thắng đối phương, cho nên mặc dù hắn chỉ đeo huy chương nhất tinh, nhưng hắn lại không có chút sợ hãi và kính ý đối với hai vị tam tinh ma pháp sư này

Bỏ vòng tay không gian trên quầy, mắt của hai vị tam tinh ma pháp sư nhất thời sáng lên

Trong đó có một người thất kinh hỏi:

-Trong phòng có bán vòng tay không gian, sao ta lại không biết?

Tên còn lại cũng gật đầu, kinh ngạc nói:

-Đúng vậy, ta đã kiểm tra rồi, dường như không có phát hiện ra

Khẩu khí của hai người bọn họ tràn ngập tiếu nuối, trong lòng Tiểu Ân vui mừng, nhìn bộ dáng của bọn họ, xem ra tầng này không bán vòng tay không gian, nếu không cũng đã bị bọn họ đoạt đi trước

Tên pháp sư thứ nhất cầm lấy vòng tay, lực lượng tinh thần quét qua, nói:

-Sáu mươi thước lập phương, không tồi, không tồi

Hắn ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Tiểu Ân, thấy huy chương nhất tinh trước ngực Tiểu Ân, lông mày giương lên, trầm ngâm nói:

-Kẻ hèn tam tinh ma pháp sư của ma pháp công hội, Kha Khắc, xin hỏi.....

-Nhất tinh pháp sư Tiểu Ân

-A, nguyên là Tiểu Ân tiên sinh

Kha Khắc tươi cười hỏi:

-Ngài lấy nó ở chỗ nào trong phòng, còn có nữa không?

-Không có

Tiểu Ân nhún vai, nói:

-Đây là cái duy nhất

-Ai....

Kha Khắc thở dài một tiếng, sự hưng phấn như hỏa của hắn nhất thời biến mất, thần thái của hắn trở nên ảm đạm

Một vị ma pháp sư khác cũng lắc đầu thở dài, vốn hai người bọn họ muốn hỏi thử, xem thứ này còn không, nếu còn, tự nhiên có thể nhận mua trước

Nhưng khi nghe Tiểu Ân chỉ có cái duy nhất, tâm ý của hai người phai nhạt đi

Mặc dù bọn họ thích vòng tay không gian, nhưng không nghĩ tới việc lấy vật phẩm này từ tay Tiểu Ân. Chỉ cần nhìn huy chương đại biểu cho thân phận nhất tinh ma pháp sư của Tiểu Ân, là biết chắc chắn hắn sẽ không chuyển nhượng bảo bối này

Thanh âm của bọn họ mặc dù không lớn, nhưng không tận lực che dấu, các pháp sư ở gần đều nghe thấy, bọn họ bắt đầu đàm luận, trong đó có cả hai tên nhị tinh pháp sư vừa rồi

Giờ phút này, những người đó nhìn Tiểu Ân, trong mắt lộ ra sự đổ kỵ

Vận khí của tiểu tử này quá tốt đi, chúng ta tìm kiếm lâu như vậy, đều không phát hiện ra kiện vật phẩm không gian nào, nhưng hắn mới tiến vào không lâu đã phát hiện ra, hơn nữa còn là tên có cấp bậc thấp nhất, nhất tinh ma pháp sư chứ, thực sự là thiên đạo bất công mà

Nửa ngày sau, Kha Khắc cử động, đột nhiên đi một tiếng, kinh ngạc nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, thứ này có ghi giá chứ?

-Không có

Tiểu Ân đành hoảng nói

-Không có?

Thanh âm của Kha Khắc đề cao lên, trong mắt hắn lộ ra thần sắc bất thiện nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, ngài nói giỡn sao, vòng tay không gian này người lấy từ nơi nào trong phòng

Tiểu Ân vất tay nói:

-Ta không nói vòng tay này lấy từ trong phòng

Nhìn vẻ mặt tức giận của đối phương, Tiểu Ân chậm rãi nói:

-Vòng tay là của ta mang tới

-Nói bậy....

Kha Khắc thuận miệng chửi một câu, đột nhiên hiểu được ý của những lời này, hắn nao nao, vội vàng nói:

-Tiên sinh Tiểu Ân, ngài vừa nói gì?

Tiểu Ân tức giận nói:

-Ta nói, thứ này do ta mang tới

Về ngạc nhiên trên khuôn mặt của Kha Khắc nhanh chóng biến mất, thay vào đó là sự hưng phấn, hơn nữa còn mơ hồ bao hàm một tia nịnh nọt

Nếu như bình thường, với thân phận tam tinh ma pháp sư của Kha Khắc, khó có khả năng hấn đi lấy lòng một tên nhất tinh ma pháp sư, nhưng tình huống hiện tại lại khác

Trong tay tên nhất tinh ma pháp sư này có một vòng tay không gian rộng sáu mươi thước lập phương, mà càng hiếm hơn là, nhìn bộ dạng của hắn, dường như hắn muốn bán, điều này khiến hắn động tâm

-Pháp sư Tiểu Ân, ngài mang nó đến để....

Kha Khắc thử dò hỏi

-Ta muốn đổi nó lấy một ít đồ vật

Tiểu Ân sáng khoái nói

Kha Khắc đột vỗ ngực nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, ngài muốn đổi cái gì, việc khác không nói chứ, những thứ ở tầng này, ta là người hiểu rõ nhất

Giờ phút này, ở quầy cũng có mấy người vây lại, trừ bỏ hai vị đại ma pháp sư nhìn qua một cái rồi rời đi, còn lại từ nhất tinh tới tam tinh ma pháp sư đều lộ vẻ hâm mộ, thậm chí có chút đổ kỵ

Tiểu Ân mỉm cười nói:

-Ta chỉ muốn đổi lấy ma pháp vật phẩm tương đương, nhưng trong đó nhất định cần phải có một cân Ẩn Lâm Thạch, một khối ma pháp oánh thạch mười thước vuông, một ít ma pháp lục thư cấp năm, cấp sáu

Lông mày Kha Khắc hơi nhíu lại

Sắc mặt Tiểu Ân trầm xuống nói:

-Pháp sư Kha Khắc, chẳng lẽ ngài tưởng vòng tay không gian sáu mươi thước lập phương này không đáng giá như thế sao?

-Tất nhiên không phải

Kha Khắc liên tiếp lắc đầu, khiến người khác lo lắng, đầu hắn có thể rơi ra không

Nửa ngày sau, hắn mới cười khổ nói:

-Ẩn Lâm Thạch, ma pháp oánh thạch và lục thư mặc dù cũng quý hiếm nhưng không thể nào so sánh với giá trị của vòng tay không gian. Ta chỉ đang nghĩ, kiếm đâu ra được khối ma pháp oánh thạch lớn như thế

Trong lòng Tiểu Ân động:

-Người có Ẩn Lâm Thạch và ma pháp lục thư?

-Tất nhiên, một cân Ẩn Lâm Thạch và ma pháp lục thư cấp năm, cấp sáu thì không có bất cứ vấn đề gì, nhưng khối ma pháp oánh thạch mười thước vuông thì hơi khó, nếu như pháp sư Tiểu Ân có thể chờ vài ngày, ta có thể nghĩ cách kiếm cho ngài một khối hoàn chỉnh

Tiểu Ân dè dặt hưng phấn trong lòng lại, cố ý chần chờ một chút, hỏi:

-Đại khái mất bao nhiêu thời gian?

-Bảy ngày, nhiều nhất là bảy ngày

Kha Khắc hơi có vẻ khẩn trương nói:

-Ngài cũng là ma pháp sư, muốn tổ hợp những mảnh nhỏ ma pháp oánh thạch thành màn hình lớn, ít nhất cần phải có bảy ngày để tổ hợp lại

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, đang lúc Kha Khắc thở phào một hơi, những ma pháp sư còn lại thở dài thì hắn lại nói:

-Ta không có thời gian để chờ

Kha Khắc nhất thời suy sụp xuống

Trong lòng mấy ma pháp sư còn lại động, nhưng vừa nghĩ tới điều kiện của Tiểu Ân, khuôn mặt bọn họ cũng lộ ra vẻ khó xử

Ẩn Lâm Thạch thì có thể nhận mua, nhưng khối ma pháp oánh thạch mười thước vuông thì hết sức hiếm thấy, dù là ở ma pháp công hội, cũng không có cách nào lấy ra luôn được

Nhìn vẻ mặt của Kha Khắc, Tiểu Ân đột nhiên cười nói:

-Pháp sư Kha Khắc, ta chỉ cần ma pháp oánh thạch mười thước vuông mà thôi, cũng không nói nhất định là một khối hoàn chỉnh

Mắt Kha Khắc sáng lên, dồn dập hỏi:

-Cái gì? Ngài nói có thể lấy mảnh vỡ oánh thạch?

-Đúng, nhưng không thể nát quá, nếu không ta không cần

-Đó là điều tất nhiên

Khuôn mặt Kha Khắc tràn ngập sự vui sướng, hắn giải thích với bằng hữu bên cạnh mình một tiếng, trong mắt vị ma pháp sư kia ngoài sự hâm mộ còn có một tia hối hận

Nếu như vừa rồi mình nói tiếp, như vậy giờ phút này vong tay không gian trên quý kia không phải thuộc về mình sao

Động tác của Kha Khắc không chậm, rất nhanh hắn quay trở về, chỉ thấy hắn lấy vật phẩm trang sức trên cổ, tay khê sờ một cái, nhất thời trên quầy xuất hiện thêm một số đồ vật

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn vào tảng đá màu xám không có chút thu hút

Lực lượng tinh thần của hắn khê quét qua phía trên một chút, khuôn mặt nhất thời hiện lên một tia tươi cười mơ hồ

Tên Kha Khắc này rất thức thời, khối Ẩn Lâm Thạch này chẳng những chất lượng hơn xa mặt hàng bình thường, hơn nữa ít nhất cũng từ ba cân trở nên, đủ cho hắn sử dụng

Tiếp theo, tinh quang trong mắt Tiểu Ân chợt sáng lên, lập tức thấy bảy tấm thiết phiến

Mặc dù không biết bảy tấm thiết phiến này ghi chép những gì, nhưng Tiểu Ân có thể khẳng định, tên Kha Khắc này không dám lừa gạt mình

Tiếp theo là những tiếng động, liên tiếp những mảnh ma pháp oánh thạch xinh đẹp xuất hiện trước mặt Tiểu Ân

Ma pháp oánh thạch đều được đánh sáng bóng loáng, có thể hiện chữ và đồ án, nhưng nó không phải là thủy tinh, cho nên không dễ bị hư hại, cho dù chất cùng một chỗ, cũng không có bất cứ vấn đề gì

Kha Khắc chỉ vào phía trên ma pháp oánh thạch, nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, số ma pháp oánh thạch này ít nhất có năm mươi thước vuông, dù ngưng tụ lại cũng đạt mười lăm thước vuông

Tiểu Ân khê gật đầu, ánh mắt chuyển sang đồ vật ở phía trên

Kha Khắc giới thiệu từng kiện, đồng nguyên liệu ma pháp đó không có gì nổi bật nhưng giá trị tuyệt đối xa xỉ

Đột nhiên, mắt Tiểu Ân sáng lên, đôi mắt chớp động, nhanh chóng khôi phục lại thần sắc bình thường

Hắn phản ứng cực nhanh, trừ khi là có người chú ý, nếu không không thể nào phát hiện được sự biến hóa này. Người ở đây mặc dù có không ít, nhưng mỗi cá nhân đều đang xì xào bàn luận về vòng tay không gian hiếm thấy, cho nên không có ai chú ý tới vẻ mặt của hắn

Trong đồng vật phẩm tạp nham đó, lại có thứ nằm ngoài sự mong đợi của Tiểu Ân

Đó là thi thể nhện chúa, mặc dù chỉ liếc mắt nhìn, nhưng Tiểu Ân biết, đó chính là thi thể nhện chúa

Trong lòng hắn hiện lên một ý niệm cực tức cười, hắn lấy vòng tay này ra, phẩm chất kém hơn nhiều so với những vòng tay mà hắn biếu tặng mấy tên đệ tử

Trong vòng tay không có tinh cương vương trần quý và quặng mỏ nhuyễn xa, chẳng qua chỉ là một ít kim loại bình thường của viên cầu rồng mà thôi

Điểm duy nhất đáng giá đó là năm khối viên cầu đó hao phí một thi thể nhện chúa

Nhưng hiện giờ kết quả trao đổi lại khiến hắn sinh ra cảm giác không nói thành lời

Chiếc vòng tay này không chỉ mang đến cho hắn ba cân Ấm Lân Thạch, mà pháp oánh thạch năm mươi thước vuông, thậm chí còn có bảy cái thi thể nhện chúa

Cuộc mua bán này hắn lời quá nhiều

Ngẩng đầu nhìn Kha Khắc, mặt Tiểu Ân không chút thay đổi nói:

-Pháp sư Kha Khắc, ngài muốn dùng mấy thứ đó để đổi lấy vòng tay không gian đúng không?

-Vâng

Kha Khắc không yên tâm nói

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn về vật phẩm trang sức trên cổ hắn nói:

-Nhưng, ngài đã có đạo cụ ma pháp không gian

-Không sai, nhưng ta còn có hai vị sư đệ

Kha Khắc cười khổ nói:

-Sư phụ của ta từng nhiều lần phân phó, nếu ở ma pháp công hội thấy có người bán vật phẩm không gian, nhất định phải mua, để chuẩn bị cho hai vị sư đệ chưa xuất sư của ta

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, loại tình huống này không hiếm

Đệ tử của mình đạt tới tiêu chuẩn ma pháp sư chính thức, đều để bọn họ tách riêng ra lập thành môn hộ. Đương nhiên, khi rời đi, phần lớn đều biếu tặng bọn họ một ít đạo cụ ma pháp, hoặc quyền trục ma pháp cao cấp

Nếu như có thể tặng một kiện đạo cụ không gian, hoặc ma pháp trường, thì rất có mặt mũi

Nhưng nhờ vậy mà Tiểu Ân biết, tên tam tinh ma pháp sư này lấy được ma pháp lục thư cấp năm, cấp sáu ở chỗ nào

Nhìn bộ dáng của hắn, lục thư đó do sư phụ của hắn truyền cho, thực không biết sư phụ của hắn là đại ma pháp sư hay ma đạo sỹ

-Tốt, ta đồng ý trao đổi

Tiểu Ân lên tiếng, không vội không chậm đem tất cả những thứ đó thu vào vòng cổ của mình

Khi hắn cầm lấy bảy cái thi thể nhện chúa, cổ tay hắn không khỏi run lên, trong lòng hơi khấn trương

Nhưng cũng may, những người ở xung quanh lại tưởng Tiểu Ân chán ghét loại nguyên liệu ma pháp đó, không hề hoài nghi gì cả

Gật đầu với Kha Khắc, trong lòng Tiểu Ân cảm khái vạn phần

Nói tri thức là tài phú quả là không sai. Nếu như không phải hẳn biết giá trị chính thức của thi thể nhện chúa, như vậy cuộc giao dịch hôm nay không cách nào tiến hành được

Tiểu Ân xoay người rời đi, dưới ánh mắt phức tạp của mọi người rời khỏi ma pháp công hội

Nhưng hẳn vừa mới rời khỏi ma pháp công hội, chợt nghe thấy có người kêu lên ở phía sau:

-Pháp sư Tiểu Ân, ngài có thể uống một chén trà được không?

Tiểu Ân quay đầu, nhận ra đó là hai vị nhị tinh ma pháp sư đang tìm kiếm vật phẩm không gian ở ma pháp công hội

Trên mặt Tiểu Ân hiện lên vẻ do dự, mặc dù Tiểu Ân không đặt hai tên nhị tinh ma pháp sư này ở trong lòng, nhưng hẳn cũng không muốn gặp phải phiền toái

-Nhị vị, xin hỏi có chuyện gì?

Một ma pháp sư vốc người cao lớn tiến lên, mỉm cười hỏi:

-Pháp sư Tiểu Ân, ngài không nên hiểu lầm, chúng ta không có ác ý

Tiểu Ân mỉm cười, hẳn thâm nghĩ, hiện tại đương nhiên các người không có ác ý, nhưng nếu ta rời khỏi thành Holywood, có lẽ các người sẽ lộ ra bộ mặt khác

Người còn lại tiến lên, tinh cách của hẳn có vẻ vội vàng, trực tiếp mở miệng hỏi:

-Pháp sư Tiểu Ân, trong tay ngài còn kiện vật phẩm không gian dư thừa nào không?

Tiểu Ân vắt tay, bất đắc dĩ nói:

-Thật xin lỗi, ta chỉ có một vòng tay không gian

Ánh mắt của hai người lộ ra vẻ thất vọng, một người nói:

-Có thể hỏi ngài một chuyện được không, kiện vật phẩm không gian đó ngài lấy từ nơi nào?

Thấy khuôn mặt Tiểu Ân có vẻ không vui, tên còn lại vội vàng giải thích nói:

-Xin ngài tha thứ, huynh đệ của ta có tính hay nói thẳng

Trong lòng Tiểu Ân thầm hừ một tiếng, hai người này, một tên hô, một tên hứng, đúng là xem mình là nhất tinh ma pháp sư mới ra đời mà. Trong lòng hẳn khê động, đột nhiên xuất hiện một chủ ý, không khỏi mỉm cười nói:

-Thứ đó là do ta luyện chế ra

Hai người lộ vẻ bất mãn, một người nói:

-Pháp sư Tiểu Ân nói đùa, ai chẳng biết muốn luyện chế đạo cụ không gian, đầu tiên phải đạt tới tiêu chuẩn đại ma pháp sư, sau đó còn cần phải có nguyên liệu ma pháp trân quý và ma hạch của ma thú hệ không gian

Tên kia ho khan một tiếng nói:

-Đương nhiên pháp sư Tiểu Ân trẻ tuổi như vậy đã là nhất tinh ma pháp sư, tiền đề thực sự không thể đo lường được

Hai người bọn họ một đánh một xoa, khiến Tiểu Ân thâm cười

Thở dài một hơi, Tiểu Ân lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ nói:

-Được rồi, nếu đã bị các người nhìn ra, như vậy ta sẽ nói thẳng, thứ này là do ta đoạt được

-Đoạt?

Hai người đồng thanh nói

Bọn họ trao đổi ánh mắt với nhau, ánh mắt mơ hồ lộ ra một tia nguy hiểm

Tiểu Ân làm bộ như không thấy, nói:

-Đúng vậy, ở phương bắc đại thảo nguyên, ta đánh chết mấy tên hắc quỷ pháp sư, đoạt được từ trên người bọn chúng

Sắc mặt hai người chợt thay đổi, một người kinh hô:

-Chiến khu phương bắc?

-Đúng vậy, chẳng lẽ hai vị không tới đó

Hai người đồng thời lắc đầu, nhưng ánh mắt nhìn về Tiểu Ân, có thêm vài phần tôn kính, ý niệm xấu xa nổi lên trong đầu cũng lập tức tan biến. Nếu như Tiểu Ân nói là sự thực, như vậy người có thể ở trong hoàn cảnh đó giết chết hắc quỷ pháp sư, cướp lấy vật phẩm không gian của bọn chúng, tuyệt đối không phải là người bọn họ có thể trêu chọc

Dù Tiểu Ân chỉ là nhất tinh ma pháp sư, bọn họ cũng không dám có chủ ý với Tiểu Ân

Trong mắt bọn họ lộ ra sự khiếp nhược, Tiểu Ân trầm than một tiếng, sau đó lắc đầu, cũng không chào hỏi hai người, xoay người rời đi

Hai người kinh ngạc nhìn bóng lưng Tiểu Ân biến mất thì tức giận, nhưng sự tức giận đó nhanh chóng bị đánh tan, bởi vì khi Tiểu Ân rời đi đã thả ra một luồng sát khí

Phạm vi của luồng sát khí đó vừa đủ, chỉ đạo quanh hai người một vòng

Nhưng chỉ thoáng qua thôi đã khiến cho hai vị nhị tinh ma pháp sư như chìm vào trong hầm băng, cả người cảm nhận được một cỗ hàn khí lạnh thấu xương

Dưới luồng áp lực này, hai người đã có nhận thức rõ ràng về thực lực của Tiểu Ân

Bọn họ biết, ma lực của mình có lẽ cao hơn đối phương một bậc nhưng ma pháp sư trải qua máu và lửa lại hoàn toàn khác so với ma pháp sư nghiên cứu ở trong ma pháp tháp

Đặc biệt là phương diện thực chiến, pháp sư cấp bậc thấp hơn có kinh nghiệm phong phú hơn vẫn giết chết được pháp sư cấp bậc cao hơn là chuyện không hiếm

Cho đến khi Tiểu Ân rời đi xa, hai tên ma pháp sư này mới thở hổn hển một hơi, hai người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nhìn ra sự hoảng sợ trong mắt của đối phương

Vừa rồi bọn họ còn có chủ ý với người ta, hiện giờ nghĩ lại mới thấy sợ hãi

Một lát sau, trong mắt một người lộ ra sự kiên nghị nói:

-Ta muốn tới chiến khu ở phương bắc đại thảo nguyên

-Cái gì?

Tên còn lại bị dọa sợ

-Chúng ta cùng đi chứ

Người trước nói:

-Chúng ta cùng đi, có thể phối hợp với nhau, nếu có thể sống sót trở về, nhất định sẽ có đột phá

Tên còn lại do dự nửa ngày, rốt cuộc thở dài một tiếng:

-Được rồi, đi thì đi, có lẽ nếu chúng ta còn sống, còn có hy vọng tiến giai thành đại ma pháp sư

Hai người đâm vào ngực nhau, rốt cuộc lên đường tới chiến khu ở phương bắc đại thảo nguyên.

159. Chương 46: Tiếng Gầm Rống Của Hắc Toàn Phong

Nhưng hắn vừa mới rời khỏi thành Holywood, sắc mặt chợt biến đổi, bất chấp sự kinh hãi của người bình thường, bay thẳng về dãy núi Ishtar

Bởi vì trong đầu hắn truyền đến một đạo tinh thần thống khổ

Đạo tinh thần đó đương nhiên không phải của hắn, nhưng Tiểu Ân biết, chủ nhân của nỗi thống khổ đấy là ai

Đó chính là phi thiên hắc giáp tích, đại ma thú này đang mê man, sao tự nhiên lại thống khổ như vậy?

Chẳng lẽ ma pháp động xảy ra điều gì?

Nghĩ tới khả năng này, Tiểu Ân bất chấp tất cả, trực tiếp bay trước mặt người thường, trước mặc bộ áo giáp ma pháp đặc chế, sau đó thêm cho mình ma pháp vòng phòng hộ cấp ba, sau đó liều mạng bay về ma pháp động

Phi hành trên trời, tốc độ nhanh tới cực điểm, nhưng độ nguy hiểm cũng cao

Bởi vì ở trên cao bị mây mù vờn quanh, nếu đột nhiên bị đụng, rất khó có khả năng không biết mình chết như thế nào

Dù sao, trên trời cao là thiên hạ của các loài ma thú họ chim

Nếu như là ma pháp sư truyền thống, không có vòng phòng hộ cấp năm, bọn họ tuyệt đối không dám liều lĩnh bay với tốc độ cao như thế, nhưng Tiểu Ân lại khác, với bộ áo giáp trên người cùng với thể chất của hắn, tuyệt đối có thể so sánh với phòng ngự vật lý của vòng phòng hộ cấp năm

Trên đường đi, Tiểu Ân phát huy năng lực cực hạn của bản thân

Hắn rất thông minh khi sử dụng áo giáp ma pháp để thi triển Phong Tường Thuật, hắn chỉ dùng lực lượng tinh thần để điều khiển khí lưu ở xung quanh mà thôi

Cứ như thế, trên cơ bản hắn tiêu hao rất nhiều tinh thạch

Đó là do hiện giờ hắn có rất nhiều năng lượng tinh thạch. Nếu như Juliana và Harrison không hào phóng tặng hắn, như vậy chắc chắn giờ phút này hắn khóc không ra nước mắt

Mấy ngày sau, Tiểu Ân thuận lợi trở về dãy núi Ishtar

Trên đường đi chuyện mà hắn lo lắng nhất là chuyện gặp phải sự công kích của ma thú loài chim không xảy ra nên hắn bình an trở về

Kỳ thực Tiểu Ân không biết, trên đường hắn phi hành, có nhiều ma thú loài chim nhìn hắn không vừa mắt. Nhưng vì Tiểu Ân lo lắng cho sự an nguy của Hắc Toàn Phong, cho nên trên người hắn toát ra sát khí cường đại

Đó là do hắn nắm giữ sát lực thiên mạc một thời gian dài cho nên mới hình thành nên một cỗ sát khí hung ác điên cuồng như thế

Do cấp bách trở về nên Tiểu Ân mới tạo ra sát khí như thế. Đó là một cỗ sát khí gặp thần sát thần, gặp phật sát phật, loại sát khí điên cuồng như thế khiến cho những ma thú loài chim dù có thực lực cao hơn Tiểu Ân, cũng có chút do dự không dám tiến lên

Dù sao cấp bậc ma thú càng cao, trí tuệ lại càng cao

Nếu như ma pháp sư bình thường bay qua, chúng nó tất nhiên sẽ không bỏ qua hành vi khiêu khích đó, nhưng nếu một người điên, toát ra hơi thở điên cuồng, như vậy chỉ cần là sinh vật có trí tuệ, đều sẽ cân nhắc có nên đụng vào tên điên đó không

Tốc độ của Tiểu Ân rất nhanh, dưới tình huống không có ai ngăn cản lại càng nhanh hơn

Những ma thú loài chim hiểu rõ, dù muốn gây phiền toái cho Tiểu Ân, cũng đã mất đi cơ hội. Bởi vì loáng cái Tiểu Ân đã bay tới địa bàn của loài ma thú chim khác, điều này cũng khiến chúng đau đầu

Không thể không nói, dọc đường đi, bay cao như thế mà không gặp phải ma thú loài chim nào thì phải nói vận khí của Tiểu Ân cực tốt

Vừa về tới ma pháp động, Tiểu Ân không quản mệt mỏi, lập tức hỏi tình huống của Hắc Toàn Phong

Mấy ngày phi hành trên không, tinh thần Tiểu Ân đã rất mệt mỏi, nếu như hắn không có thực lực siêu cường, ý chí kiên định, chỉ sợ giờ phút này đã sớm bất tỉnh

Nhưng tình huống hiện tại khiến hắn thở phào một hơi

Nguyên mấy ngày trước, mặc dù Hắc Toàn Phong chưa tỉnh lại, nhưng thân thể nó bắt đầu run rẩy, dường như trải qua một nỗi thống khổ to lớn

Đám người Kim nghĩ mọi biện pháp nhưng vẫn không làm Hắc Toàn Phong bình tĩnh lại được

Cuối cùng, Carter đề nghị mở hoàng kim kết giới ra, đề nghị này lập tức được mọi người ủng hộ, Kim cũng không hề do dự mở đạo cụ ma pháp này ra

Ở trong hoàng kim kết giới, tình huống của Hắc Toàn Phong tốt hơn nhiều, mặc dù nó không ngừng giãy dụa, nhưng không còn lâm vào tình trạng khiến người khác kinh hãi như lúc đầu nữa

Tiểu Ân biết được tin này, lập tức tới căn phòng của Hắc Toàn Phong

Đó là một sơn động hình vuông đặc chế, dù là bề rộng hay chiều dài, đều trên trăm thước, độ cao đạt tới năm thước

Ngày xưa để hoàn thành cái phòng này, đám người Tiểu Ân làm việc cả ngày lẫn đêm, năm ngày sau mới xây dựng xong. Ở trong phòng này chẳng những có chiếc giường đá rộng, còn có cả một hồ nước

Nếu nói về sự xa hoa, dù là căn phòng của Tiểu Ân có thóc ngựa cũng không đuổi kịp

Giờ phút này, ở giữa phòng, năng lượng hoàng kim kết giới không ngừng tỏa ra

Từng đạo ánh sáng màu hoàng kim truyền qua không gian, tiến vào trong thân thể Hắc Toàn Phong, mỗi một đạo năng lượng hoàng kim tiến vào, Hắc Toàn Phong lại bình tĩnh xuống một chút, nhưng thời gian đó không dài, rất nhanh thân thể Hắc Toàn Phong lại run rẩy

Tiểu Ân thấy tình cảnh của nó, trong lòng thấy đau xót và khổ sở

Hắn nghĩ tới bộ phận tinh thần thể trong đầu mình, và khế ước máu

Xem ra cảm giác này là do di chứng của khế ước. Nhưng dù không có khế ước, hắn ở lâu với Hắc Toàn Phong cũng có tình cảm sâu đậm với nó

Hắn phất tay, phân phó đám người Kim rời khỏi phòng. Đối với quyết định của Tiểu Ân, đám người Kim không hề kỳ lạ, bọn họ cung kính lui xuống

Tiểu Ân tới trước mặt Hắc Toàn Phong, vươn tay sờ vào cái đầu to lớn của nó. Dường như cảm nhận được Tiểu Ân ở bên cạnh, thân thể Hắc Toàn Phong ngừng run rẩy

Sự thống khổ trong đạo tinh thần cảm ứng giảm đi rất nhiều, mặc dù Tiểu Ân có thể khẳng định, sự thống khổ trong cơ thể Hắc Toàn Phong không hề suy yếu đi, nhưng trong nháy mắt nó lại trở nên kiên cường lên

Không hiểu sao, trong lòng Tiểu Ân đột nhiên dâng lên một mối thâm tình, trong mắt của hắn, ma thú to lớn này không chỉ là ma sủng của hắn, mà còn là một bộ phận trên người hắn

Ôm chặt lấy cái đầu to của Hắc Toàn Phong, đầu Tiểu Ân áp vào cái đầu của nó

Ý thức của một người một thú đột nhiên tương thông với nhau, giờ phút này hòa quyện vào nhau

Thân hình Tiểu Ân hơi run run, hắn dường như biến thành Hắc Toàn Phong, thể nghiệm sự biến hóa kịch liệt ở sâu trong cơ thể của nó

Giờ phút này, mỗi tế bào trên người Hắc Toàn Phong đều tràn ngập năng lượng, cường độ năng lượng đó vượt xa khả năng cực hạn của ma thú cấp năm

Hắc Toàn Phong ăn linh vật của đại tát mẫn Lý Kỳ mới rơi vào trạng thái ngủ say

Nhưng cảm ứng sự biến hóa trong cơ thể của nó, Tiểu Ân biết, đó không phải là tác dụng của riêng linh vật. Nếu như hắc không đoán sai, chẳng qua linh vật này chỉ có tác dụng như vật dẫn, phóng thích ra năng lượng tích súc trong cơ thể của Hắc Toàn Phong mà thôi

Vách núi thần bí ở dãy núi Ishtar, cùng với vô số năng lượng tinh thạch, và những lần hấp thu năng lượng trong hoàng kim kết giới, đều tích thành những nguồn năng lượng khổng lồ trong cơ thể Hắc Toàn Phong

Năng lượng đó bình thường phong ấn trong cơ thể nó. Nhưng khi ăn linh vật mới bộc phát ra thành một lực lượng khó tin

Dưới sự áp bách của loại lực lượng này, Hắc Toàn Phong chỉ có hai con đường

Một là thân thể không duy trì được loại lực lượng này, cuối cùng nổ banh xác, hai là dựa vào thân thể cường hãn, hấp thu lực lượng đó. Khi đó đừng nói là bảo toàn được mạng sống, Hắc Toàn Phong lại còn nhờ họa mà gặp phúc, thực lực đề cao lên về chất

Trong chốc lát, Tiểu Ân hiểu được tình trạng trong cơ thể Hắc Toàn Phong, hắc không chút nghĩ ngợi tỏ rõ thái độ của mình

Cảm ứng được tư tưởng của Tiểu Ân, ý thức vốn đang ngủ say của Hắc Toàn Phong cũng trở nên hoạt bát, năng lượng trong thân thể nó chuyển hóa càng nhanh

Chậm rãi, Tiểu Ân lưu ý tới luồng năng lượng đó, ngoài một bộ phận dùng để cải tạo và tu bổ thân thể, một bộ phận còn lại tập trung vào cái đuôi và miệng của Hắc Toàn Phong

Tiểu Ân nhú mày, hắc biết, Hắc Toàn Phong đang khống chế năng lượng theo bản năng, nếu có thể thuận lợi hoàn thành, như vậy nó sẽ đạt tới trạng thái tiến hóa tốt nhất

Đối với loại chuyện này, Tiểu Ân không thể giúp gì, hắc ổn định lại tinh thần, tư tưởng hợp làm một với Hắc Toàn Phong, yên lặng chia sẻ thống khổ với nó

Không biết trải qua bao lâu, cuối cùng cơn đau nhức trong cơ thể Hắc Toàn Phong được một người một thú chia sẻ cho nhau đã hoàn toàn biến mất. Khi Tiểu Ân mở mắt, đôi mắt to như cái chuông đồng của Hắc Toàn Phong cũng mở ra theo

Đôi mắt to sáng ngời của nó lộ ra những thần thái khác thường

Dường như đó không phải là đôi mắt của ma thú mà là đôi mắt của nhân loại, trong đó bao hàm nhiều tình cảm phong phú

Trong lòng Tiểu Ân vui mừng, giống như một người cha nhìn thấy con mình lớn lên, có một chút thở phào khi đỡ bỏ được gánh nặng trên vai

Vỗ vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong, đột nhiên Tiểu Ân cảm thấy có chút không hợp lý, cánh tay của mình dường như không đủ để vươn tới cái đầu to của nó

Lùi về sau một bước, Tiểu Ân thất kinh, ngay cả miệng cũng không mở ra được

Trải qua khoảng thời gian mê man trong đau khổ, cái đầu của nó lại dài ra

Thân hình dài tám thước của nó được kéo dài ra, đột phá cực hạn thành mười thước. Chỗ cao nhất trên sống lưng của nó thậm chí còn cao ba thước

Chỉnht thể thân hình của nó hoàn mỹ, những đường nét trở nên đẹp hơn, cả người không còn gầy cho người khác cảm giác kinh hoàng dựng tóc gáy nữa, mà phát ra ánh sáng chói lẹ, lân giáp tỏa ra ánh sáng chói mắt

Đầu của nó nhỏ hơn trước một chút, ban đầu chiếm cứ một phần ba thể tích, nhưng trải qua lần biến hóa này lại nhỏ đi một thước, chỉ bằng một phần mười thân thể

Nhưng cái miệng khổng lồ của nó lại lộ ra hàm răng sắc bén. Năng lực cắn nuốt của nó không vì vậy mà yếu đi

Biến hóa lớn nhất là cái đuôi của nó. Đuôi của nó dài ba thước, kẻ sát mặt đất tuy thô mà tinh tế, khiến cho người khác cảm thấy sự hung hãn của nó. Tiểu Ân có thể khẳng định, chỉ cần Hắc Toàn Phong nguyện ý, cái đuôi của nó mà quất xuống ngay cả vòng phòng hộ cấp năm của ma pháp sư cũng bị đánh nát

Đương nhiên đó chỉ là sự biến hóa bề ngoài mà thôi

Chính thức khiến Tiểu Ân ngạc nhiên và vui mừng đó là trên người Hắc Toàn Phong truyền đến hơi thở khổng lồ, thậm chí còn vượt xa đại tát mãn Lý Kỳ và tứ tinh đại ma pháp sư Dimitri

Nếu như Tiểu Ân không đoán sai, trải qua lần lột xác này, Hắc Toàn Phong đã đột phá cực hạn cấp năm, tiến giai thành ma thú cấp sáu

Nhẹ nhàng vẫy tay một cái, thân thể hùng vĩ của Hắc Toàn Phong chậm rãi đứng lên, chân thấp chân cao bò tới bên cạnh hắn. Đôi mắt nó chớp động tinh quang, há to miệng, thè cái lưỡi ra nhẹ nhàng liếm tay Tiểu Ân

Tiểu Ân là một nam tử trưởng thành, hắn buồn bực khi nắm tay mình bị lưỡi Hắc Toàn Phong liếm, liền mềm nhũn như một viên kẹo đường, không còn nhìn thấy được nữa

Thể tích đôi bên cách biệt nhau quá xa

Tiểu Ân vỗ vỗ Hắc Toàn Phong, nó lập tức nhu thuận ngậm mồm lại, híp mắt hưởng thụ sự vuốt ve của Tiểu Ân

Lần lột xác tiến hóa này, có thể nói cả quá trình Tiểu Ân đi cùng với nó, chia sẻ một nửa thống khổ với nó. Cho nên cảm tình giữa hắn và nó tăng thêm một bậc, không thể dùng quan hệ giữa ma sủng và ma pháp sư để hình dung nữa

-Hắc Toàn Phong, ngươi tiến giai sao?

Tiểu Ân thuận miệng hỏi

Cái đầu to của nó liên tiếp gật gù, miệng nó phát ra âm thanh như lời hống, dường như để nịnh nọt Tiểu Ân

Trong phòng truyền đến từng tràng âm thanh, hơn nữa có xu thế ngày càng lớn, Tiểu Ân vội vàng ngăn Hắc Toàn Phong gầm rú

Thanh âm của nó rất lớn, dường như không kém ma thú công kích bằng sóng âm, mặc dù ma pháp động được Ngưng Thổ Thuật gia cố, nhưng vẫn bị đại ma thú này phá hư, giống như bùn đất, không chịu được một kích

Thanh âm của Hắc Toàn Phong lập tức kinh động đám người Kim, cùng một lúc năm tên đệ tử của Tiểu Ân dừng mãnh tiến vào phòng

Bọn họ nhìn thấy Hắc Toàn Phong và Tiểu Ân, thì lộ ra vẻ mặt tươi cười

Tiểu Ân nhìn bọn họ, thấy trong mắt mỗi cá nhân đều có vẻ uể oải, ngay cả khuôn mặt bọn họ cũng có vài phần tiêu tụy

Xem ra mình và Hắc Toàn Phong chịu khổ mấy ngày, mấy tên này cũng không ngủ được một ngày nào

-Sư phụ, chúc mừng

Kim tiến lên một bước vui vẻ nói

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nhận lời chúc mừng của hắn

-Sư phụ, Hắc Toàn Phong, nó tiến giai rồi sao?

Đức Lão Phu sợ hãi than

Kỳ thực, giờ phút này nhìn thể tích và năng lượng dao động kinh khủng trên người Hắc Toàn Phong, trong lòng mọi người đã sớm có đáp án, nhưng không nghe được sự khẳng định của Tiểu Ân, trong lòng bọn họ vẫn còn một tia nghi ngờ

Tiểu Ân cười cười nói:

-Không sai, nó đã tiến giai

Mọi người nhìn nhau, đồng thời hoan hô một tiếng, vỗ tay chúc mừng

Hắc Toàn Phong cũng mấp máy miệng, xem bộ dáng của nó, dường như cũng muốn mở miệng chúc mừng. Nhưng nhìn đôi mắt tức giận của Tiểu Ân, nó lập tức ngậm miệng lại, đôi mắt tràn ngập sự ủy khuất

Tiểu Ân đỡ khóc đỡ cười nhìn nó, loại khí tức của oán phụ không nên xuất hiện trên người nó, quả thực khiến người khác không biết nên khóc hay nên cười

-Tốt lắm, sau khi ra ngoài, ta sẽ để người rống

Tiểu Ân bắt đầu dĩ nói

Đôi mắt Hắc Toàn Phong sáng lên, thân hình lập tức chớp động, chạy ra ngoài như cơn gió

Động tác của nó cực nhanh, hoàn toàn trái ngược với thân hình to lớn của nó, cho đến khi nó rời khỏi phòng, mọi người mới cảm nhận được một cơn gió thổi qua gò má

Sắc mặt mọi người biến đổi, đồng thời kêu một tiếng:

-Không tốt

Thân thể Hắc Toàn Phong chẳng những dài ra, ngay cả chiều cao cũng gia tăng một ít

Mặc dù sự gia tăng đó không thể so với chiều dài, nhưng dù thế nào thì cửa động cũng không dung nạp được chiều cao của nó

Cho nên Hắc Toàn Phong vừa rời đi, trong đầu mọi người hiện lên một ý niệm kỳ dị

Đại ma thú to đầu kia sẽ phá nát mọi vật trong phòng

Song ngoài ý niệm của mọi người, bên ngoài không truyền đến tiếng động gì. Ngược lại sau vài hơi, một tiếng rống kinh thiên động địa của ma thú truyền đến, ngay cả ở trong ma pháp động, vẫn khiến người khác sợ hãi trước uy thế mãnh liệt của nó

Tiểu Ân đi ra ngoài trước, dọc đường đi không nhìn thấy cửa phòng bị tổn hại gì cả, trong lòng mọi người thấy kỳ lạ, nó làm thế nào mà xuyên qua cửa phòng chỉ cao hai thước rưỡi chứ?

Đợi bọn họ ra khỏi ma pháp động, ánh mặt trời đã chiếu rọi, Hắc Toàn Phong đã sớm bay đi xa

Nó bay đến chỗ sâu trong dãy núi Ishtar, tận tình gầm rú trên không trung. Mặc dù cách nhau khá xa, nhưng âm thanh đó vẫn truyền tới tai mọi người, mang theo một loại lực lượng chấn nhiếp lòng người

-Sự phụ, thanh âm này là ma pháp công kích sao?

Carter kinh ngạc nói:

-Nghe âm thanh này, trong trái tim con sinh ra một loại ý niệm không dám đối địch

-Đúng vậy, nghe nói phi thiên hắc giáp tích không có thiên phú ma pháp đó

Kim không thể giải thích được nói:

-Có phải là do Hắc Toàn Phong biến dị?

Đôi mắt Tiểu Ân mờ mịt nhìn về phía trước, đôi mắt hắc không có bất cứ mục tiêu gì, bởi vì toàn bộ tâm thần của hắn đều đầu nhập vào những điều tâm đắc về ma pháp của Maren

Trong toàn bộ những điều tâm đắc về hạ cấp ma pháp, Maren từng nhắc qua, hề là âm thanh mang theo lực lượng ma pháp, khiến người khác có cảm giác sợ hãi, đều là những thượng cổ sinh vật

Đó là những sinh vật mạnh mẽ, ngoài thần linh ra thì nó là loại sinh vật cường hãn nhất

Bọn chúng có được thân thể vô kiên bất toái, không có gì mà bọn chúng không biết, tri thức uyên bác hơn mọi ma pháp sư

Chúng tộc đó gọi là “Long Tộc”

Âm thanh vọng từ miệng bọn chúng có năng lực uy hiếp tất cả sinh vật, được gọi là long ngâm (rồng gầm)

Nhưng cách đó mấy vạn năm trước, chủng tộc cường đại đó đã biến mất, nghe nói là hưởng ứng lời kêu gọi của long thần, rời khỏi đại lục này

Mặc dù long tộc đã rời đi, nhưng á long tộc mà bọn chúng lưu lại không có rời đi

Chỉ có điều, dòng thời gian trôi đi, long huyết trong cơ thể á long tộc trở nên mỏng manh, không ngừng thoái hóa, uy lực không bằng trước nữa

Nhưng dù là như thế, hễ là sinh vật á long thì đều có địa vị chí cao vô thượng

Nếu kỳ sỹ loài người được á long đồng ý, như vậy hẳn có thể trở thành nhân vật đỉnh cao của loài người, có thể sánh vai với ma đạo sỹ trở thành long kỳ sỹ

Chỉ là, người có thể đạt được loại vinh quang đó quá ít, ngay cả trong lịch sử cũng không có mấy người

Yên lặng cảm thụ tiếng rồng của Hắc Toàn Phong, trong lòng Tiểu Ân không ngừng rung động

Trong ấn tượng của hắn, dường như chỉ có một loại ma thú phát ra âm thanh kinh tâm động phách như thế, đó chính là ma thú cấp năm hỏa sơn hồng trĩ ở hồ Stanco

Trừ nó ra, ngay cả sa mạc vương Yidikalun cũng không làm được như thế

Mặc dù Yidikalun có thể lấy thực lực siêu cường, tiến hành áp súc không gian phát ra tiếng huýt sáo, thể hiện ra uy thế cường đại hơn Hắc Toàn Phong và hỏa sơn hồng trĩ

Nhưng tiếng huýt sáo của Yidikalun lại không có khí thế ngạo nghễ thiên hạ như hai loại sinh vật trên

Đó là một loại khí thế, trong thiên hạ này, duy nhất chỉ có ta là độc tôn

Dường như đó là sự truyền thừa, có năng lực áp đảo mọi thứ

Có loại lực lượng này, dù có vượt bậc khiêu chiến, dường như cũng không khó

Nhưng hỏa sơn hồng trĩ có được tiếng lêu niép lòng người thì còn có thể giải thích, còn Hắc Toàn Phong thì sao?

Tại sao phi thiên hắc giáp tích lại có âm thanh như vậy? Trong lúc nhất thời, lông mày Tiểu Ân nhíu lại

Một lát sau, Tiểu Ân gơ tay chặn lại nói:

-Các người nhớ kỹ, sau này dù dưới bất cứ tình huống nào cũng không được bàn luận về chuyện này

Đám người Kim đồng thời rùng mình. Những chuyện mà Tiểu Ân thận trọng rất ít. Nhưng mỗi lần phát sinh, bọn họ không dám khinh thường

Nhìn thấy mọi người đáp ứng, Tiểu Ân thuận miệng hỏi vài câu, sau đó hỏi những chuyện xảy ra trong khoảng thời gian mình rời đi

Kỳ thực cũng không có chuyện gì ngoài ý muốn phát sinh, mỗi ngày đám người Kim đều khổ luyện. Nếu như không phải đột nhiên Hắc Toàn Phong xảy ra chuyện, có lẽ bọn họ vẫn sống như bình thường

Nhưng điều tiếc nuối duy nhất đó là, trứng hoàng kim sa trùng chưa có dấu hiệu nở, phỏng chừng trước kia lấy quá nhiều năng lượng hoàng kim, nên mới dẫn tới hậu quả này

Khẽ thở dài một tiếng, Tiểu Ân nhận lấy trứng hoàng kim sa trùng từ tay Kim, thu vào trong vòng cổ

Thứ này cứ chậm rãi bồi dưỡng thôi. Nóng lòng cũng không được

Lúc đầu, hắn hy vọng lấy được nước miếng của hoàng kim sa trùng để chế tạo nước thuốc thần kỳ, có thể nhanh chóng khôi phục lại lực lượng tinh thần, nhưng lần này đi, hắn có được một ít ám kim tinh thạch từ Juliana. Có thứ đó, hẳn đã thỏa mãn, cho nên đối với chuyện về trứng hoàng kim sa trùng, hắn có thể tạm bỏ qua

Giải thích vài câu, Tiểu Ân để đám người vào trong ma pháp động

Đoạn thời gian vừa rồi, bọn họ cũng không dễ chịu, hiện giờ nếu Hắc Toàn Phong tiến hóa thành công, tự nhiên phải để cho bọn họ nghỉ ngơi

Tất nhiên, Tiểu Ân đuổi bọn họ đi là có chút tâm tư, hắn không muốn ai phát hiện ra thung lũng thần bí kia.

Đuổi đám người Kim đi nghỉ ngơi, Tiểu Ân lập tức thi triển Phong Tường Thuật bay lên không trung

Ngoài ý muốn, đột nhiên Tiểu Ân phát hiện khi mình điều khiển khí lưu, dường như có một sự thể ngộ khác, trong lòng hắn khẽ động, tốc độ lập tức tăng lên

Cảm giác đón gió phi lên, tốc độ tăng tới cực hạn khiến tâm tình Tiểu Ân thoải mái

Hắn bay qua người Hắc Toàn Phong, vẫy tay một cái, bay về chỗ sâu trong dãy núi Ishtar

Hắc Toàn Phong bất mãn kêu lên một tiếng, hai cánh mở ra, giống như một tia chớp màu đen, trong nháy mắt đuổi theo Tiểu Ân, không vội không chậm lao về phía trước

Phương hướng mà một người một thú đi tới là vụ cốc (thung lũng sương mù) thần bí. Nếu như chỉ có một mình Tiểu Ân phi hành, ít nhất phải mất một giờ, nhưng tốc độ hôm nay của hắn khác so với quá khứ, nhanh hơn trước rất nhiều, cho nên chỉ cần nửa giờ, hắn đã tới phía trên sơn cốc thần bí đáng sợ

Trong lòng hắn vạn phần kinh ngạc, tại sao mới có vài ngày, tốc độ phi hành của mình lại nhanh như vậy?

Kỳ thực điều này không quan hệ gì tới lực lượng tinh thần, mà do hắn chuyển hướng khí lưu trên không trung tốt hơn mà thôi, bởi vì cảm xúc này thỉnh thoảng xảy ra, nên hắn mới có thể phi hành với tốc độ cao như thế

Chớp mắt, Tiểu Ân đã thấy Hắc Toàn Phong đang gật gù đắc ý ở bên người, nhàn tình nhất thời sáng lên

Khi trợ giúp thân thể nó đột phá, tinh thần của hắn và nó đã gắn thành một thể, giúp nó thừa nhận một nửa thống khổ

Trong đoạn thời gian đó, hắn cũng thu được không ít kỹ năng phi hành của Hắc Toàn Phong

Loại ý thức trao đổi này không rõ ràng, gần như có thể nói là tiềm thức, nhưng ngoài sự giải thích đó ra, hắn thực sự không nghĩ ra nguyên do gì nữa

Chung quy không có khả năng ngủ một giấc xong thì cảm ứng trở nên linh mẫn, nếu thực sự là như thế thì ai ngủ nhiều người đó sẽ thành thiên hạ đệ nhất

Cái đuôi to của Hắc Toàn Phong chỉ xuống dưới

Tiểu Ân không nhịn được cười, mang nó tiến vào vụ cốc

Trong vụ cốc, tầm nhìn chỉ còn năm, sáu thước. Trong vụ cốc có một thạch bích cao tầm hai mươi thước

Không biết thạch bích này do vật gì tạo thành, tóm lại Hắc Toàn Phong rất chú ý tới khối thạch bích này

Tiểu Ân rút đại kiếm, đang định tiến lên để chém, nhưng cảm thấy bên người có một trận gió lốc

Hắc Toàn Phong đã đi trước hắn một bước, cái mõm to đầy máu của nó hung hăng cắn về vách đá

Cái miệng của nó mặc dù nhỏ đi một chút, nhưng năng lực cắn nuốt không hề giảm đi, một cái cắn cũng có lực mấy ngàn cân

Một âm thanh trong trẻo vang lên, vốn tưởng thạch bích không thể phá được lại bị nó không nhân nhượng cắn nát

Tiểu Ân lắc đầu, thu hồi đại kiếm

Trước kia Hắc Toàn Phong có một cảm giác sợ hãi trời sinh với tấm thạch bích này. Mặc dù rất thèm thuồng những viên đá trên thạch bích, nhưng nó không dám tiến lên thu lấy, mỗi lần đều phải nhờ Tiểu Ân động thủ hộ nó

Nhưng sau lần tiến hóa này, can đảm của nó lớn hơn rất nhiều, không cần sự hỗ trợ của Tiểu Ân, trực tiếp cắn xé ăn.

Đột nhiên Tiểu Ân nhớ tới một chuyện, vội vàng nói:

-Tiểu Hắc, nếu như lát nữa ngươi té xỉu, ta chỉ có thể đem ngươi vào đông miên không gian thôi đó

Hắc Toàn Phong sảng khoái gật đầu, tiếp tục cắn xé, nhưng khiến Tiểu Ân cảm thấy ngạc nhiên đó là, số lượng lần này nó nuốt lớn hơn trước hai mươi lần, nhưng tinh thần vẫn sáng láng, không có dấu hiệu buồn ngủ

Tiểu Ân mở to hai mắt, xem ra sau khi nó tiến hóa, không chỉ thực lực và lòng can đảm đề cao lên, ngay cả năng lực kháng cự buồn ngủ cũng tăng lên nhiều

Chậm rãi tiến lại gần thạch bích, Tiểu Ân vươn tay, chậm rãi vuốt ve những chỗ chưa bị Hắc Toàn Phong cắn trên thạch bích

Nhiệt độ trên thạch bích cực thấp, giống như một khối băng gây cho hắn một cảm giác lạnh lẽo

Ngẩng đầu nhìn lên, vẫn là một mảng sương mù không nhìn thấy, tầm mắt của Tiểu Ân không cách nào xuyên thủng tầng sương mù, ngay cả khi hắn thêm Ứng Nhân Thuật vào cũng như thế

Dường như trong sương mù có một loại lực lượng thần kỳ, khiến cho nguyên tố ma pháp không thể tiến vào

Do dự một chút, hai chân Tiểu Ân chậm rãi trèo lên thạch bích

Hắn muốn nhìn toàn cảnh của khối thạch bích, muốn biết tại sao khối thạch bích này lại hấp dẫn Hắc Toàn Phong như thế

Hơn nữa trong đáy lòng của hắn còn có sự nghi hoặc, sở dĩ Hắc Toàn Phong có sự biến hóa thần kỳ như thế, có phải là do liên quan tới khối thạch bích này không

Từ từ, Tiểu Ân trèo tới nửa khối thạch bích, đạt độ cao hơn mười thước, dù Hắc Toàn Phong có dựng đứng cái đuôi lên cũng không với tới được

Song tới chỗ này, trong lòng Tiểu Ân sinh ra cảm giác sợ hãi cực lớn, áp lực mà khối thạch bích gây cho hắn càng ngày càng tăng lên

Vài giọt mồ hôi chảy trên đầu hắn xuống, dọc theo sống mũi chảy xuống môi hắn

Hơi hơi liếm một chút, mùi vị đặc biệt của mồ hôi khiến cả người hắn run rẩy

-Đây là cảm giác gì

Khuôn mặt Tiểu Ân lộ vẻ khổ sở, hắn dường như cảm thấy trước mặt mình không phải là một ngọn thạch bích lạnh như băng, mà là sa mạc vương vĩ đại, Yidikalun

Hàm răng cắn vào nhau, Tiểu Ân sáng suốt buông tha dục vọng của mình

Hắn có cảm giác, nếu cứ tiếp tục tiến lên cao, như vậy áp lực mà hắn phải đối phó sẽ vượt xa khi đối mặt với Yidikalun

Khi đó nếu một khi mất đi khống chế, hoặc xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, vậy cái mạng nhỏ của hắn phải đặt lại ở chỗ này

Cho nên hắn chuyển hướng, bay dọc theo sườn của thạch bích

Nói thật, hắn sớm muốn muốn tìm hiểu ngọn nguồn của thạch bích, nhưng mỗi lần muốn hành động, lại bị một loại áp lực không hiểu đề ép xuống

Ngay cả hắn, cũng không cách nào chống lại loại uy áp phi nhân loại này

Tuy nhiên, cách thạch bích càng xa, áp lực càng nhẹ, nếu tới gần thạch bích, như vậy hắn sẽ chịu một áp lực cực lớn

Không ngừng bay qua thạch bích, hắn đã bay được vài vòng quanh thạch bích

Bên cạnh lỗ tai của Tiểu Ân, có mấy con ruồi máy đang lẳng lặng chụp ảnh

Bởi vì nơi này có hoàn cảnh đặc thù, cho nên Tiểu Ân không để ruồi máy thoát ly khỏi tầm mắt, trời mới biết trong đám sương mù đó phát sinh biến hóa gì

Nếu mấy con ruồi máy bị tổn hao, ngay cả khi hắn biết được lai lịch của nơi này, cũng không bù đắp được cái mất

Làm xong mọi việc, trở lại chỗ cũ, Tiểu Ân phát hiện Hắc Toàn Phong đã đình chỉ việc ăn thạch bích. Nhưng trên mặt đất là một mảnh bừa bãi, rất nhiều hòn đá chất chồng cùng một chỗ

Thấy Tiểu Ân xuất hiện, Hắc Toàn Phong cao hứng tiến lên, thân hình mười thước của nó như một tòa núi nhỏ rất nhanh di động tới, trong nháy mắt đã tới bên người Tiểu Ân

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, cũng may nó còn biết suy nghĩ, nếu thực sự không để ý cứ thế tiến lên, chắc chắn mình sẽ mất mạng

Cái đuôi của Hắc Toàn Phong lay động, đầu hướng về phía đồng đá

Tiểu Ân nao nao, nhất thời hiểu được ý của nó, không khỏi mắng vài câu. Nhưng vẫn lấy ra vòng tay không gian, thu đồng đá vào

Hiệu suất cắn xé của Hắc Toàn Phong hơn xa đại kiếm của Tiểu Ân, trong cùng một khoảng thời gian, Tiểu Ân chỉ có thể kiếm được nhiều nhất ba khối thạch bích, nhưng nó lại kiếm được ba trăm khối

Có nhiều thạch bích như vậy, đủ để Hắc Toàn Phong hưởng dụng trong một khoảng thời gian dài

Thu dọn xong, mang theo nó trở về ma pháp động. Khí thế của Hắc Toàn Phong cực kỳ cường đại, vừa mới xuất hiện ở cửa động, đám người Kim đã cảm ứng được, nhất thời lao ra đón nó.

160. Chương 47: Nửa Năm Chuẩn Bị

Đám người Kim gọi Tiểu Ân, nhưng ánh mắt vô tình liếc nhìn thân hình to lớn của Hắc Toàn Phong

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nhưng không để ý chút nào, dù là ai, nhìn thấy Hắc Toàn Phong, đều sinh ra cảm giác sợ hãi

Vỗ vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong, Tiểu Ân nói:

-Vào đi thôi

Hắc Toàn Phong cúi đầu, đi vào trong cửa động

Ma pháp động của Tiểu Ân đã trải qua ba lần xây dựng, nguyên nhân chủ yếu là do ma thú to lớn này. Trước kia, ma pháp động cao khoảng bốn thước, cửa phòng thì cao hai thước

Nếu trước kia thân hình của Hắc Toàn Phong chỉ dài tám thước, tự nhiên có thể dễ dàng xuyên qua cửa đá

Nhưng hiện giờ thân thể của nó đã vượt qua cực hạn, cho nên ánh mắt của mọi người đều tò mò, nhìn xem nó làm sao đi qua mà không làm hư cửa

Lúc này động tác của Hắc Toàn Phong không nhanh, cho nên tất cả mọi người đều nhìn rõ

Thân thể to lớn của nó chui vào cửa đá, mắt thấy nó sắp đụng phải trần nhà, thì thân hình của nó đột nhiên kéo dài ra, dường như lùn đi

Quá trình này rất tự nhiên, không có chút miễn cưỡng, cho đến khi thân hình của nó xuyên qua cửa đá, mới từ từ khôi phục lại

Mọi người nhìn nhau, không thể tưởng tượng được thân thể của nó lại co giãn như vậy

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng nói:

-Kim, từ ngày mai, chúng ta sẽ cải tiến xây dựng lại

-Vâng

Mấy tên đệ tử xác nhận, đối với đề nghị này, không có ai phản đối cả

Về tới phòng của mình, Tiểu Ân đóng cửa đá, đội mắt kính, tiến vào không gian hư cấu

-Nhất Hào, ruồi máy ghi lại được gì?

-Đã sửa lại ghi chép

Nhất Hào hưng phấn nói

Sau đó, trước mặt Tiểu Ân xuất hiện một bộ hình ảnh giả thuyết, bộ hình ảnh này giống như thật, hơn mười thước còn lại giống như thân hình của một sinh vật, nhất thời khiến người khác cảm nhận áp lực cường đại

Phía trên hình ảnh, có rất nhiều sương mù, nhưng lơ mơ có thể thấy được điểm cao nhất của thạch bích, từ đó Tiểu Ân có thể suy đoán ra độ cao của thạch bích

Nhìn hình ảnh này một lúc, sắc mặt Tiểu Ân ngưng trọng lên, đồng thời trong mắt của hắn lộ ra vẻ kinh hãi

Nếu ở trong sương mù, hắn không nhìn được toàn cảnh thạch bích, bởi vì trong hoàn cảnh đó, căn bản không ai có thể tĩnh tâm

Nhưng ở chỗ này thì khác, sử dụng ruồi máy ghi lại hình ảnh nơi đó, hơn nữa còn xem nó ở trong Nhất Hào không gian, nhất thời nửa khối thạch bích còn lại hiện ra trước mắt hắn

Khối thạch bích này không biết có phải do trời sinh ra hay không, nhưng nhìn toàn cảnh, ngoại hình của nó dường như là một sinh vật to lớn

Sinh vật này có cái đuôi dài, hơn nữa còn có một đôi cánh lớn ở sau lưng

Tiểu Ân nhẹ nhàng liếm đôi môi khô khốc, thấy đầu cự thú này, ngay cả ở trong không gian hư cấu, hắn cũng không kiềm chế được vô thức làm ra một số động tác

-Nhất Hào, rốt cuộc nó là vật gì?

-Không biết nhưng căn cứ theo suy đoán của tôi, dường như đó là siêu cấp sinh vật bị hóa đá

-Siêu cấp sinh vật?

-Đúng, mặc dù sinh vật này tử vong, nhưng trên người nó vẫn có năng lượng dao động cường đại, cấp bậc dao động đó là của cường giả có tần suất cố định

Nhất Hào dừng một chút, dường như có chút hoài nghi nói:

-Nhưng loại tần suất này quá cường đại, dường như đã vượt qua phạm trù dung nạp của thế giới này

Tiểu Ân hít sâu vào một hơi, nói:

-Ta hiểu rồi, khi nó còn sống là một sinh vật, hơn nữa còn là một sinh vật siêu cấp kinh khủng

Nhắm nửa con mắt, nghĩ tới trên không trung có loại sinh vật này, trong lòng Tiểu Ân run lên

Sinh vật này chết rồi mà vẫn có up áp vượt cả Yidikalun, như vậy khi nó còn sống thì sao chứ? Rốt cuộc cường đại tới tình trạng nào?

Dù nó có cường hãn tới đâu thì nó cũng đã bị hóa đá

Chỉ là hắn không hiểu, sinh vật này sau khi chết thì hóa đá hay bị người khác dùng pháp thuật cường đại hóa đá

Nếu như là giả thuyết sau thì thế giới này quả thực đáng sợ

Hắn chậm rãi mở hai mắt ra, nhẹ nhàng nhấp nhô lồng ngực, dường như không làm như thế thì không thể nào đè nén sự khẩn trương trong lòng lại

Nhưng ánh mắt của hắn vừa chuyển, thấy đồng thạch bích bừa bãi, trong lòng không khỏi dâng lên cảm giác dở khóc dở cười

Hắc Toàn Phong, nguyên từ trước tới nay những hòn đá mà nó ăn đều là thân thể của sinh vật cường hãn

Có lẽ do nguyên nhân này nên nó mới sinh ra đột biến, chẳng những đột phá cực hạn của bản thân, lại còn sở hữu được lực lượng của chủng tộc khác

Vừa nghĩ tới tiếng rỗng rỗng, trong lòng Tiểu Âm mơ hồ biết được lai lịch của sinh vật hóa đá

Mặc dù không nhìn thấy toàn cảnh, nhưng Tiểu Âm có thể khẳng định, nó chính là một con rồng. Đương nhiên hắn cũng không biết con rồng đó đã chết bao năm rồi

Hắc Toàn Phong lại ăn một con rồng

Nếu để lộ chuyện này ra ngoài, chỉ sợ dãy núi Ishtar không còn yên bình nữa

Rời khỏi không gian hư cấu, Tiểu Âm lấy ra đồng ma pháp lục thư, sử dụng lực lượng quét qua một chút, sau đó lại tiến vào Nhất Hào không gian

Mấy thứ này hắn đổi được ở ma pháp công hội

Nhất Hào sử dụng bí pháp phục chế tiềm thức, phục chế lại nội dung của lục thư

Tiểu Âm xem qua một chút, quả nhiên chỉ là nguyên tố hệ cấp năm, cấp sáu bình thường. Trong đó có vòng phòng hộ cấp năm mà Tiểu Âm khao khát

Ma pháp cấp năm trong thế giới ma pháp có tác dụng trọng yếu

Có thể nói từ cấp năm trở xuống, đều là những ma pháp đơn giản, cho dù là ma pháp cấp ba, hay cấp bốn cũng thế

Nhưng một khi ma pháp đạt tới cấp năm, như vậy dù thi triển khó khăn, nhưng uy lực của ma pháp lại được đề cao lên

Ví dụ như ma pháp vòng phòng hộ cấp năm, chẳng những có năng lực phòng ngự ma pháp, còn có công năng phòng ngự vật lý

Dưới tình huống này, cho dù đối mặt với võ sỹ và cung tiễn thủ, thích khách, dựa vào vòng phòng ngự cấp năm cũng có thể ngăn cản

Cho nên chỉ có pháp sư có vòng phòng hộ ma pháp cấp năm mới được gọi là khắc tinh của võ sỹ

Nhưng ma pháp cấp năm quá cường đại, rất khó để làm phép

Từ cấp năm trở xuống, phần lớn có một lộ tuyến bằng phẳng, nhưng ma pháp cấp năm lại giống ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ, có lộ tuyến hình lập phương. Mặc dù lộ tuyến lập phương đó không rõ ràng, nhưng giống với trò chơi 3D ở thế kỷ hai mươi mốt

Nhưng chỉ khác nhau điểm đó lại khiến cho việc học tập ma pháp khó khăn hơn mấy lần

Trong hàng ngũ tam tinh ma pháp sư, ít nhất có bảy phần mười số người do không nắm được đặc tính lập phương, nên cả đời dừng lại ở cảnh giới tam tinh ma pháp sư

Chỉ pháp sư có đủ thực lực và thiên phú trác tuyệt mới có thể từ từ học tập, nắm trong đồ án lập thể này

Đương nhiên, uy lực của ma pháp cấp năm cũng gia tăng tương ứng, không nói đến ma pháp phòng ngự, ngay cả ma pháp công kích cũng có uy lực siêu cường như nhiều hệ hỗn hợp với nhau

Lướt mắt qua một lúc, khỏe miệng Tiểu Âm mỉm cười

Trong những ma pháp này, ngoài hai ma pháp cấp sáu, hắn có thể học những ma pháp còn lại. Đương nhiên, đối với ma pháp sư thì trong số ma pháp cấp năm, trọng yếu nhất là vòng phòng hộ

Tiểu Ân vội vàng nhìn qua kết cấu lập thể đồ. Nói thật, nếu luận về độ khó khăn thì chỉ ngang với ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ cấp ba Viêm Ma mà thôi. Chỉ có điều, chiều dài của nó dài hơn mà thôi, yêu cầu lực lượng tinh thần cũng lớn

Hơi nhắm hai mắt lại, trong đầu hồi tưởng lại lộ tuyến ma pháp, mặc dù chỉ mới nhìn lần đầu tiên, nhưng đại khái hắn đã có một chút ấn tượng

Dù sao việc tập luyện quảng bá thể thao cũng không uống phí, giúp hắn có tố chất thân thể cường đại và trí nhớ trác tuyệt

Đương nhiên có thể nhanh chóng ghi nhớ là do Tiểu Ân đã tập luyện ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ

Nếu như không có loại ma pháp này, nhất định Tiểu Ân không thể nhanh quen thuộc với lộ tuyến đồ này như thế

Luyện tập một lúc, Tiểu Ân rời khỏi Nhất Hào không gian

Đoạn thời gian sau này, hắn sẽ không bị bó buộc về mặt thời gian, cho nên cũng không vội

Rời khỏi Nhất Hào không gian, mắt nhìn thiết phiến, trong lòng có chút cảm khái, ở trong mắt của học đồ pháp sư, mấy thứ này là bảo bối không thể với tới, dù là tam tinh ma pháp sư không có đại ma pháp sư hoặc ma đạo sỹ làm hậu thuẫn, cũng coi nó là bảo vật hiếm có

Nhưng đối với đám đệ tử của đại ma pháp sư và ma đạo sỹ mà nói thì bọn họ rất dễ đạt được mấy thứ này

Nếu như vị sư phụ của tên Lâm Khắc kia không phải là đại ma pháp sư hoặc ma đạo sỹ thì căn bản hắn không thể nào lấy ra ma pháp lục thư

Trong lòng thầm than một tiếng, có sư phụ đúng là khác so với tự học, nếu có thể, Tiểu Ân cũng muốn bái một vị ma đạo sỹ làm sư phụ

Lắc đầu, xua cảm giác quái dị đó ra khỏi đầu, Tiểu Ân nhìn mắt kính, thứ này còn hơn cả một vị sư phụ ma đạo sỹ

Mò mẫm trong vòng cổ một chút, Tiểu Ân lấy ra một thiết phiến

Nhìn tấm thiết phiến này, ngay cả kẻ trầm ổn như hắn trong nháy mắt cũng trở nên nóng rực

Đây là ma pháp lục thư chứa ma pháp trong nháy mắt truyền tống của tứ tinh đại ma pháp sư Dimitri

Tiểu Ân đã sớm để Nhất Hào phục chế lại nội dung bên trong, trải qua phán đoán sơ bộ, biết nó là chân phẩm. Nhưng vấn đề là, lộ tuyến đồ đó quá phức tạp, đừng nói là Tiểu Ân, ngay cả Nhất Hào cũng bị nó làm khó

Mặc dù Nhất Hào dựa vào hệ thống tính toán siêu cấp, chắc chắn sẽ giải được bí mật về lộ tuyến đồ, nhưng độ khó khăn của ma pháp này khiến Tiểu Ân sợ hãi

Dù Nhất Hào có thuận lợi phá giải lộ tuyến đồ, nhưng hắn muốn học được nó, không biết phải chờ tới năm nào, tháng nào

Do dự một chút, Tiểu Ân lấy ma pháp oánh thạch và ắn lần thạch ra, cẩn thận kiểm tra một chút, phát hiện chúng bình thường. Hắn hài lòng gật đầu, lấy ra một ít nguyên liệu

Cuối cùng, hắn rời khỏi ma pháp động, phân phó đám người Kim một tiếng, sau đó bay ra ngoài dãy núi

Hắn không mang theo ai đi theo, kể cả Hắc Toàn Phong cũng bị hắn quát mắng quay trở về. Bởi vì chuyện hắn làm không muốn bị ai nhìn thấy

Một ngày sau, hắn tới một thành thị trung bình của đế quốc Lang Nhân, tùy tiện kiếm một cửa hàng thợ rèn, Tiểu Ân dùng tiền để mở đường, thuê lấy cửa hàng đó, nhưng chỉ thuê trong vòng một ngày

Sau khi chủ nhân của cửa hàng rèn phần khởi nhận kim tệ rồi rời đi, Tiểu Ân cũng không chần chừ, lập tức bắt tay vào công việc

Hắn sử dụng chiếc nồi đặc chế để hòa tan ản lân thạch, tinh cương vương và một số kim loại đặc thù, sử dụng ma pháp để đun nóng, cuối cùng chế tạo ra mười khối thiết bài to bằng lòng bàn tay

Thiết bài này dày hơn một chút so với tín vật của đại tát mãn Dida, phía trên có gắn một khối ma pháp óanh thạch. Thông qua thiết bị này, song phương không cần sử dụng ma pháp cũng có thể nhìn thấy mặt đối phương

Đương nhiên, Tiểu Ân tỉ mỉ chế tạo ra thiết bài không phải vì ham thích mà để chuẩn bị cho việc tiến vào khe nứt không gian

Mặc dù nghe khẩu khí của Dida, Tiểu Ân có toàn quyền lựa chọn việc có tiến vào khe nứt không gian hay không. Cân nhắc thận trọng, cuối cùng Tiểu Ân quyết định, dạo chơi trong đó một vòng

Không phải nhiệt huyết của hắn dâng lên nên nhất thời hồ đồ mà do hắn nắm chắc, ở nơi đó không có ai có thể uy hiếp đến tính mạng của mình

Điều này, sau khi hoàn thành sát lục thiên mạc, Tiểu Ân có thể khẳng định

Đại tát mãn Dida tự mình ra tay giết hại trên quy mô lớn, không phải là để tạo điều kiện tốt nhất cho Tiểu Ân sao?

Nếu cuối cùng Tiểu Ân lại lùi bước khi lâm trận, chắc chắn sẽ khiến Dida thất vọng

Nửa ngày sau, hắn đã chế tạo xong thiết bài, ngay cả nhiệt độ cũng đã hạ thấp xuống

Nhẹ nhàng vuốt ve thiết bài bóng loáng, phía trên thiết bài tỏa ra độ ấm ôn hòa. Mặt sau của thiết bài điêu khắc không ít hoa văn phức tạp, từng đóa hoa màu sáng chất chồng nhau nở rộ tạo nên một đồ án xinh đẹp

Thiết bài dày khoảng năm cm, phía trên trơn nhẵn, nói rõ nó không phải là một kiện hung khí giết người

Mặt trên thiết bài có gắn ma pháp óanh thạch giống như một chiếc màn hình điện thoại di động, giờ phút này mặt trên không có bất cứ đồ án và văn tự nào cả

Sờ trên người một lúc, Tiểu Ân lấy ra một khối năng lượng tinh thạch trung cấp và một con ruồi máy

Đầu tiên hắn cẩn thận mò mẫm theo hoa văn trên thiết bài, ngón tay nhẹ nhàng di động, rốt cuộc nhượng mày, trong miệng thì thảo vài giai điệu, mở cơ quan trên thiết bài ra

Cơ quan trên thiết bài cực kỳ xảo diệu, đặt ở một cánh hoa không hề thu hút

Tiểu Ân thả ruồi máy vào rồi đóng cơ quan lại

Cái cơ quan nho nhỏ này được thiết kế đặc biệt, trừ khi tìm được chỗ mở, hơn nữa còn phải dùng sức và phối hợp với ma pháp mới có thể mở nó ra, nếu không chỉ có thể đập bể thiết bài mới có thể lấy ra vật nhỏ do Tiểu Ân tự mình chế tạo ra

Thiết bài được tạo bởi kim loại cứng rắn nhất trong thế giới ma pháp, tinh cương vương, dù muốn đập bể thiết bài cũng không phải là chuyện dễ dàng

Tiếp theo, do có sự tồn tại của ản lân thạch, nên khối thiết bài này không có năng lượng dao động, nếu như không biết rõ tình hình, chắc chắn còn tưởng đó là thiết bài của một gia tộc bình thường

Mặc dù trên thiết bài có ma pháp óanh thạch, nhưng việc này cũng đã có, nên cũng không bị người khác hoài nghi

Chuẩn bị xong mọi việc, Tiểu Ân khảm vào thiết bài một khối năng lượng tinh thạch, có đồ chơi này, cả thiết bài mới đổi mới

Dòng năng lượng chảy vào thiết bài, ruồi máy ở bên trong bị năng lượng kích thích, bắt đầu phát huy tác dụng

Tiểu Ân thử dùng hai tấm thiết bài một chút, hiệu quả thu được ngoài sự mong đợi của hắn

Hắn không sử dụng toàn bộ mười cái thiết bài, chỉ chọn ra tám cái, bỏ ruồi máy vào trong đó. Cứ như vậy số lượng ruồi máy mà hắn có thể sử dụng bị giảm bớt

Làm xong mọi việc, Tiểu Ân thu thập một chút, xóa bỏ hết những dấu vết ma pháp, sau đó len lén rời khỏi cửa hàng thợ rèn

Khi hắn rời đi không kinh động đến bất cứ ai cả, mà chủ nhân của cửa hàng sau khi đã nhận tiền cũng không kể lại chuyện này. Dù sao, có tiền phải biết giấu, chỉ cần là người lịch lãm trong xã hội vài năm, ai cũng hiểu đạo lý này

Trở về ma pháp động, Tiểu Ân triệu tập mấy tên đệ tử lại

Hắn đi thẳng vào vấn đề, nói những chuyện liên quan tới khe nứt không gian cho đám người Kim biết. Nghe được hơn nửa số pháp sư truyền kỳ đều có kinh nghiệm trong khe nứt không gian, đôi mắt của mỗi người không tự chủ được toát ra ánh sáng nhiếp người

Ánh mắt Tiểu Ân đảo quan mặt bọn họ một vòng, trong lòng khẽ thở dài, xem ra mình đã chuẩn bị đầy đủ rồi

-Các người nghe rõ rồi chứ, mặc dù đại tát mãi Dida nói qua, trong khe nứt không gian, mỗi người sẽ có kỳ ngộ khác nhau, thậm chí còn có thần khí trong truyền thuyết. Nhưng.....

Giọng của Tiểu Ân trầm xuống:

-Trong đó rất nguy hiểm, đừng nói các người vừa đạt tới nhị tinh ma pháp sư, dù là tam tinh ma pháp sư, cũng chưa chắc có thể an toàn trở ra

-Sư phụ, chúng con hiểu rồi

Kim cung kính nói:

-Hơn một năm thí luyện trên đại thảo nguyên, chúng con đã hiểu

Tiểu Ân hơi gật đầu, đối với chuyện đám người Dida tạo ra một chiến khu quái dị ở phương bắc đại thảo nguyên, lúc đầu hắn không cho là đúng, nhưng hiện giờ xem ra, vì chuẩn bị cho sự kiện khe nứt không gian, việc này hoàn toàn đúng. Đám người Kim khi biết chuyện này không hề có chút sợ hãi, phảng phất như những chuyện đó không liên quan gì tới mình

Tiểu Ân tiện tay dắt dê lấy đạo cụ chiếu phim của gia tộc Berwick ra, phát lại nội dung trong ba khối kí ức thạch mà đại tát mãi Dida tặng cho đám người Kim xem

Hình ảnh chân thật này mới có lực thuyết phục chính thức, khi xem xong nội dung bên trong, khuôn mặt của mỗi cá nhân đều hiện lên sự hưng phấn, nóng lòng muốn thử. Đương nhiên, trong lòng bọn họ cũng có sự sợ hãi, nhưng trải qua một năm lịch lãm trên đại thảo nguyên, bọn họ đã vượt qua tâm lý đó

-Sư phụ, nơi đó là một chiến trường tốt để thí luyện

Khuôn mặt Carter lộ ra vẻ tò mò, ánh mắt lộ ra ý chí kiên định, huyết mạch trong cơ thể dường như bị kích thích sôi trào lên

-Không sai, nơi đó là một chiến trường để thí luyện tốt

Tiểu Ân thở dài một tiếng nói:

-Dù không tìm được đồ tốt ở nơi đó, nhưng có thể sống sót trong hoàn cảnh đó sẽ có giá trị không thể ước định được đối với sự phát triển sau này của chúng ta.

-Sư phụ, con cũng muốn đi

Kim nghiêm túc nói

Đám người Kim tỏ rõ thái độ, chỉ có Mary muốn tiến vào cùng là bị Đức Lỗ Phu phản đối mãnh liệt. Đối với chuyện của hai huynh muội bọn họ, Tiểu Ân không xen vào, chỉ yên lặng đứng đợi

Những người khác cũng trầm mặc không nói gì, cho đến khi Đức Lão Phu bị sự kiên trì của Mary thuyết phục, bọn họ mới không hẹn cùng liếc mắt nhìn nhau

Tiểu Ân trầm ngâm trong chốc lát, lấy ra năm cái thiết bài vừa mới chế tạo xong, tự tay đưa cho mỗi người một cái

- Sư phụ, đây là gì?

Đức Lão Phu dò hỏi

Tiểu Ân đem năng lượng tinh thạch đặt trên hai khối thiết bài, một đạo năng lượng ma pháp nhất thời truyền xuống, kích hoạt ruồi máy ở bên trong

Trên ma pháp oánh thạch xuất hiện khuôn mặt của Tiểu Ân, Tiểu Ân cầm thiết bài nói:

- Đức Lão Phu, nghe thấy chứ?

Nghe âm thanh truyền từ thiết bài ra, ngay cả kẻ ngu cũng biết tác dụng của thứ này

Mắt đám người Đức Lão Phu sáng lên, nhưng lập tức nghi hoặc nói:

- Sư phụ, ngài không phải nói với con, trong khe nứt không gian, không cách này sử dụng ma pháp để thông tin cho nhau sao?

- Đúng vậy, nhưng đạo cụ ma pháp thông tin này của ta lại khác

Tiểu Ân chăm chú nói:

- đương nhiên, ta không dám cam đoan nó có hữu hiệu hay không. Các người cũng không thể gửi toàn bộ hy vọng lên nó

Mọi người lần lượt gật đầu, nhưng từ thái độ cẩn thận của bọn họ khi cầm thiết bài, đủ biết bọn họ rất hy vọng vào nó

Tiểu Ân âm thầm cười khổ một tiếng. Xem ra có uy vọng cao trong lòng đám đệ tử cũng không phải là chuyện tốt. Đoạn thời gian kế tiếp, đám người Tiểu Ân tu luyện ma pháp với cường độ cao trong ma pháp động

Tất nhiên đám người Kim toàn lực luyện tập, không dám có chút lười biếng. Bởi vì bọn họ hiểu, nếu tiến vào khe nứt không gian, như vậy chờ đợi bọn họ là sự khiêu chiến lớn nhất từ trước tới nay

Bọn họ đã xem qua hình ảnh, so với người bình thường thì chiếm tiện nghi hơn, nhưng chút tiện nghi đó không đủ. Nếu không có đủ thực lực để làm hậu thuẫn, đừng nói bọn họ phát hiện được đồ tốt gì, dù muốn giữ lại tính mạng cũng khó

Vì muốn tăng thực lực của đám đệ tử lên, sau khi cân nhắc, Tiểu Ân truyền cho bọn họ hai động tác nhỏ nữa của quảng bá thể thao

Trải qua nửa năm tập luyện, tinh thần của Kim, Đức Lão Phu và Mary xuất hiện dao động dị thường, điều đó nói lên, bọn họ cũng có thể học tập ma pháp đặc thù

Phát hiện này khiến Tiểu Ân vui mừng vô cùng. Trải qua phân tích của Nhất Hào, Mary thích hợp học hoàng kim ma pháp, còn ma lực của Kim tương đối kỳ lạ, hẳn đặc biệt miễn cảm với hai hệ ma pháp tương đối độc lập là thổ hệ ma pháp và phong hệ ma pháp, nhưng lại không hề có cảm ứng với các hệ ma pháp không gian hệ, vong linh hệ và hoàng kim hệ

Không có cách nào, Tiểu Ân đành để hần vứt bỏ mọi chuyện, chuyên tâm học tập nguyên tố ma pháp, ngày sau có ma pháp thích hợp, sẽ để hần học sau

Còn về Đức Lão Phu, ma pháp hẳn thích hợp lại nằm ngoài ý muốn của mọi người

Mặc dù cách xử sự của Đức Lão Phu không được như ý nhưng khi học tập ma pháp, biểu hiện của hần lại khiến mọi người nhìn bằng con mắt khác

Có lẽ do hấn cương trực và không có tâm kế, nên nội tâm hấn rất tinh khiết, càng có sự cảm nhận sâu về ma pháp

Trong các loại ma pháp đặc thù, hợp với hấn nhất lại là ma pháp phức tạp và có uy lực nhất, nguyên tố triệu hoán hệ

Cũng không biết có phải do học tập bộ động tác lớn thứ nhất của quảng bá thể thao hay không mà đầu của hấn trở nên thông suốt

Tiểu Ân cảm giác ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ là một ma pháp rất phức tạp, thế mà Đức Lỗ Phu lại có thể dễ dàng nắm giữ được

Hơn nửa năm sau, thậm chí Đức Lỗ Phu còn nắm giữ được ma pháp cấp ba, triệu hoán Viêm Ma

Luận về thực lực, Đức Lỗ Phu trở thành người đứng đầu trong số các đệ tử, ngay cả lực lượng tinh thần cũng gia tăng trên phạm vi lớn, thậm chí Kim đã chạm tới cánh cửa của tam tinh ma pháp sư cũng chưa chắc dám nói chiến thắng được Viêm Ma của Đức Lỗ Phu

Năm người Kim, mỗi người một vẻ, dù là nguyên tố triệu hoán hệ của Đức Lỗ Phu, hay không gian giam cầm của Lai An, hoặc vong linh hệ ma pháp của Carter, cũng có thể dễ dàng đánh bại ma pháp sư cùng bậc, thậm chí còn giết chết đối phương

Mặc dù Kim không học được ma pháp đặc thù, nhưng ma lực của hấn lại mạnh nhất, hơn nữa Tiểu Ân đặc biệt chiều cố hấn, nên đối với kết cấu lập thể đồ ma pháp, hấn đã hiểu rõ được một phần. Nếu như không phải thực lực còn kém một chút, chỉ sợ ngay cả ma pháp vòng phòng hộ cấp năm, hấn cũng có thể sử dụng

So sánh ra, thì thực lực của Mary là kém nhất. Mặc dù nàng có tư chất học tập ma pháp hoàng kim hệ nhưng đối với hoàng kim ma pháp, Tiểu Ân và Nhất Hào lại nghiên cứu được ít nhất

Mặc dù thông qua ma pháp vong linh hệ đối lập, hấn nghiên cứu được ma pháp trong nháy mắt khôi phục ma pháp, nhưng nó gần như chỉ là một ma pháp khôi phục, chỉ dùng để chữa thương cho bạn bè hoặc chính mình, hơn nữa hiệu quả còn xa mới bằng được Yidikalun

Cho nên sau hơn nửa năm, người mà Tiểu Ân lo lắng nhất chính là Mary

Trong hơn nửa năm, Tiểu Ân không lãng phí chút thời gian nào, tập luyện quảng bá thể thao mỗi ngày, nên hấn đã hoàn thành được bộ động tác lớn thứ hai của trung cấp quảng bá thể thao, khiến thời gian nghịch soa trong Nhất Hào không gian tăng lên sáu mươi lần

Ngoài điều này ra, đối với nghiên cứu về ma pháp cấp năm, hấn đã nắm được đầu mối. Hấn đã có thể dễ dàng thi triển ra ma pháp cấp năm vòng phòng hộ và mấy ma pháp cấp năm công kích.

Đương nhiên, lực lượng tinh thần của hấn cũng đã đạt tới tiêu chuẩn đỉnh cao của tam tinh ma pháp sư, chỉ cần tiếp tục tu luyện, lúc nào cũng có thể đột phá cực hạn, trở thành đại ma pháp sư

Trong đoạn thời gian này, thông qua tín vật do đại tát mãn Dida tặng, hấn liên lạc được với đám người Harrison, hơn nữa còn nhờ bọn họ đi thu thập ma pháp công kích cấp sáu và cấp bảy

Mặc dù số lượng quyền trục loại này cực nhỏ, hơn nữa giá cả rất cao, nhưng Tiểu Ân không keo kiệt, cho dù tiêu hao hết hàng tồn kho của đại tát mãn Dida, hấn cũng không buông tha

Đương nhiên, Tiểu Ân cũng bắt đầu chế tạo quyền trục ma pháp cấp năm, đặc biệt là ma pháp vòng phòng hộ cấp năm, hấn chuẩn bị cho đám người Kim, mỗi người mười quyền

Với số lượng đó, chỉ cần bọn họ cẩn thận một chút, thì ngay cả ở trong khe nứt không gian cũng thừa đủ để bảo vệ mình

Cuối cùng, dựa theo thời gian ước định với Dida, Tiểu Ân mang mọi người rời khỏi ma pháp động

Dãy núi Ishtar dài liên miên bất tận, phẳng phất thông tới tận chân trời

Mặt sau của nó mơ hồ là những dãy núi, kéo dài vô tận kết hợp với đại thảo nguyên, hình thành nên một cảnh tượng thiên nhiên hùng vĩ

Những dãy núi uốn lượn hùng vĩ, giống như một con cự long ngủ say

Trên bầu trời, những đám mây đan xen nhau trong gió, giống như một đóa hoa phù dung

Đám người Kim đi theo Tiểu Ân tiến vào trong mây mù, trong lòng mỗi người đều cảm thấy vui vẻ và xúc động

Kim cảm khái nói:

-Ở nơi này lâu như vậy, nhưng chưa bao giờ ngắm cảnh, thật là buồn

Mọi người lần lượt cười, nhưng hể ở trong ma pháp động, bọn họ đều nhập tâm vào nghiên cứu và tập luyện ma pháp, làm gì còn thời gian nhàn rỗi đi ngắm cảnh chứ

Tiểu Ân vỗ vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong, nhẹ nhàng ghé vào lỗ tai nó nói vài câu

Lần này đại ma thú này không cự tuyệt, chỉ ngoài đầu làm ra bộ dạng ngậm bồ hòn làm ngọt, có khổ mà không nói nên lời, nhất thời khiến đám người Kim cười vang

Hắc Toàn Phong há to miệng, nhe răng trợn mắt với đám người Kim, dường như uy hiếp gì đó

Hơn nữa trên người nó toát ra cỗ hơi thở cường đại, trong nháy mắt tràn ngập không gian

Nhưng mà, ở lâu cùng nó nên biết tính cách của nó, mọi người vẫn tiếp tục cười, ngoài cỗ hơi thở mơ hồ phát lạnh ra, không vì vậy mà thay đổi thái độ

Mary xinh đẹp tuyệt trần, hơi nhú mày, dịu dàng nói:

-Tiểu hắc, không nên làm loạn

Hắc Toàn Phong bất mãn quay người lại với bọn họ, giống như một tiểu hài tử giận dữ, không chịu thỏa hiệp

Tiểu Ân bắt đắc dĩ trấn an nó nửa ngày, hứa với nó sau khi nó trở về sẽ cho nó ăn long thạch, mặt mày của nó mới trở nên hớn hởi

Không thể không nói, càng ngày nó càng có nhân tính, trừ việc không nói được, tất cả tâm tư và ánh mắt của nó biểu đạt ra không hề khác gì người bình thường

Tiểu Ân lấy ra một vòng tay, đúng là không gian ngủ đông đã trải qua cải tạo

Cái miệng rộng của Hắc Toàn Phong nhắm lại, nó ghét nhất là đồ chơi đó, nhưng Tiểu Ân lẩm bẩm vài câu, nó không tình nguyện, đành phải chui vào

Tiểu Ân giao vòng tay cho Mary, nói:

-Cầm lấy nó, tiến vào khe nứt không gian thì thả nó ra ngay

Mary thất kinh vội vàng nói:

-Sự phụ, đây là ma súng của ngài, con không thể nhận

Tiểu Ân cười cười nói:

-Mary, người biết nó biết ghét không gian ngủ đông nhưng có biết tại sao nó vẫn ngoan ngoãn tiến vào đó không?

Mary mở miệng lắc đầu

Tiểu Ân nhìn Mary, chăm chú nói:

-Bởi vì ta nói với Hắc Toàn Phong, nó phải tiến vào khe nứt không gian để bảo vệ người. Nhưng với thực lực và thể tích của nó muốn tiến vào khe nứt không gian, biện pháp duy nhất là phải tiến vào không gian ngủ đông, cho nên nó mới tiến vào

Cái miệng nhỏ nhắn của Mary hơi nhếch lên, ánh mắt đỏ ửng lên, rớt cuống nàng nhận lấy vòng tay, nhưng ánh mắt nàng lóe lên tinh quang, nếu lúc này Hắc Toàn Phong không ở trong vòng tay, mà ở bên ngoài, phỏng chừng nàng đã thơm nó

Đức Lỗ Phu vui mừng thở phào một hơi, trong những người này, người hấn lo lắng nhất chỉ có Mary

Đó là vì chẳng những thực lực của Mary kém nhất, mà nàng còn là phụ nữ, trong nhiều tình huống kém kiên cường hơn nam nhân

Nhưng giờ phút này, hấn không cần lo lắng nữa, ngược lại vốn là người có thực lực kém cõi nhất, giờ có Hắc Toàn Phong ở bên người, sợ rằng chỉ có nàng khi dễ người mà thôi

Mặc dù Tiểu Ân giao Hắc Toàn Phong cho Mary, nhưng mọi người không vì thế mà lo lắng cho hấn

Bởi vậy có thể thấy được, uy vọng của Tiểu Ân trong lòng bọn họ đạt tới một trình độ cao như thế nào

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua trên người bọn họ một vòng nói:

-Hiện tại ta phân phó một câu, một khi tiến vào khe nứt không gian, các người không gọi ta là sư phụ nữa?

-Không gọi sư phụ?

Mọi người nhìn nhau, kinh ngạc không thôi

-Không sai, trực tiếp gọi ta là Tiểu Ân

Nói xong, Tiểu Ân dẫn đầu đi trước, mang mọi người phi hành xuống dưới, hội hợp với bộ đội của lang nhân

Đám người Kim lần lượt đuổi theo, nhưng trong lòng bọn họ không hiểu tại sao Tiểu Ân lại phân phó như vậy.

161. Quyển 4: Không Gian – Chương 1: Khe Nứt Lớn

Tiểu Ân khẽ cười, hướng về vị danh vọng tối cao giữa sân cúi đầu thật sâu.

Dida phát tay, nói:

- Đúng vậy, ta mang theo một ít thanh niên đến đây.

Tiểu Ân nhìn qua mấy người này, nhân số cũng không nhiều, mới được hơn hai mươi người, đều là lang nhân tât mẫn, nhìn ra thực lực bọn họ nhiều nhất cũng chỉ sần sần với đám Lai An, nhưng trên người họ lại có mùi huyết tinh nồng đậm.

Trong những người này, Tiểu Ân chỉ nhận thức một người, đó là chiến tranh tât mẫn Seth, được xưng là đại biểu một thế hệ thanh niên Lang Nhân đế quốc.

Hiện giờ làn da Seth ngăm đen, khuôn mặt anh tuấn phủ lên một loại cảm giác cương nghị.

Trong một năm gần đây, bất kể thực lực hay tâm tính đều có biến hóa thật lớn. Tiểu Ân âm thầm đoán, trừ mình ra, sợ ở bên trong chỉ có Hắc Toàn Phong đứng bên cạnh Mary mới có thể làm được nhất kích tât sát.

Về phần đám Kim tuy rằng lợi hại, nắm giữ một ít pháp thuật đặc thù, nhưng nếu cùng hấn đơn đả độc đấu, chưa chắc có thể chống nổi.

Tuy nhiên, trừ Seth, mọi người còn lại rõ ràng còn kém một cấp bậc, ngay cả so với Mary cũng không bằng được.

Khóe miệng mỉm cười, hoàng kim kết giới và sát lục kết giới liên hợp hiệu quả, quả nhiên người bình thường không thể so bì.

- Tiểu Ân, mấy người đằng sau ngươi cũng là đi cùng sao?

Ánh mắt Dida thoáng nhìn đám Kim, không khỏi hiện lên một tia dị sắc.

Tuy rằng đám người Kim trầm mặc đi sau lưng Tiểu Ân. Nhưng khi bọn họ trải qua một năm thí luyện trên đại thảo nguyên, cho dù là Mary, trong tay cũng dính nhiều huyết tinh. Hơn nữa thường xuyên luyện tập trong sát lục thiên mạc, sát khí lây nhiễm trên người cũng không kém hơn phần đông lang nhân.

Giờ phút này ánh mắt năm người cùng đám lang nhân đối diện cũng không hiện ra chút yếu thế. Biểu hiện như vậy tự nhiên khiến Dida thấy ngoài ý muốn.

Tiểu Ân gật đầu mạnh một cái, nói:

- Đúng vậy, ta muốn đem bọn họ đi cùng.

Dida do dự một chút, nói:

- Tiểu Ân, tiến vào khe nứt thời không, cũng không phải cùng xuất hiện cùng một chỗ.

- Ta hiểu được.

Tiểu Ân đã định liệu trước cười nói:

- Ta tin tưởng thực lực của bọn họ.

Dida khẽ gật đầu. Nhắm mắt lại không nhắc lại nữa.

Harrison lập tức tiến lên một bước, ôm chặt lấy Tiểu Ân, nói:

- Huynh đệ, người muốn ta thu mua quyển trục cấp sáu cấp bảy, có phải muốn sử dụng bên trong đó không?

- Đúng vậy.

Tiểu Ân cũng không giấu diếm, điểm này ai cũng thấy được.

Harrison thở dài một hơi, nói:

- Huynh đệ, đây là ta chuẩn bị cho người, đã cố hết sức.

Dứt lời, hắn lấy ra mười quyển trục ma pháp đưa đến. Tiểu Ân xem lại cẩn thận vài lần, không khỏi nhướn mày, nói:

- Ở đây làm sao đều là quyển trục ngũ cấp phụ trợ ma pháp?

Harrison chỉ về phía trước, nói:

- Rất đơn giản, trong khe nứt thời không, tất cả đạo cụ vượt quá năng lực công kích của chính bản thân đều mất tác dụng, mà thứ duy nhất có thể dùng là phòng hộ hay phụ trợ ma pháp.

Tiểu Ân nhướn mày, thất kinh hỏi:

- Còn có chuyện như vậy?

- đương nhiên.

Harrison nghiêm mặt nói:

- Tuy nhiên nếu tự thân thi triển công kích ma pháp sẽ không bị hạn chế.

Tiểu Ân đưa mắt nhìn về phía Dida. Vị lão tát mỉm cười, nói:

- Người yên tâm, sát lục thiên mạc là phụ trợ hình ma pháp, nó cũng không có công hiệu trực tiếp giết người.

Thả lỏng tâm tư ừ một tiếng, tuy nhiên trong lòng Tiểu Ân bổ sung một câu, sát lục thiên mạc tuy rằng không trực tiếp có hiệu quả giết người, nhưng có thể khiến người ta phát cuồng, hiệu quả cuối cùng cũng không khác gì nhau.

Cầm quyển trục trong tay phân phát cho đám Kim, tuy rằng mỗi người họ trong tay không có dưới hai mươi quyển trục lòng phòng hộ cấp năm, nhưng nhiều thêm vài cái lúc nào cũng tốt.

- Harrison, nhân số các người cũng không phải là nhiều.

Tiểu Ân nhìn hết từ đông sang tây một lát, nói:

-Holyfield cùng Grossman đâu?

- Đương nhiên bọn họ đi cùng người của quốc gia họ.

Harrison giải thích nói:

- Thời gian khe nứt thời không mở ra suốt một ngày, hơn nữa phạm vi rất lớn, bất cứ ai cũng có thể đi vào dễ dàng, không cần tập trung trước cùng một chỗ.

Tiểu Ân giật mình gật đầu, nói thật, trong những người này không nhìn thấy bóng hình xinh đẹp ấy, trong lòng hẳn còn có chút tiếc nuối. Harrison nhỏ giọng, nói:

- Tiểu Ân, Juliana nhờ ta chuyển lời. Nàng ở để đo chuẩn bị gia yến phong phú, nếu người có thể trở về, liền nhanh đi gặp nàng.

Thấy được sự hâm mộ trắng trợn không chút nào che dấu trong mắt Harrison, Tiểu Ân hít sâu một hơi, nói:

- Ta biết rồi, người nói cho nàng, ba tháng sau, ta nhất định sẽ quay về.

- Thời gian lưu lại trong khe nứt thời không chính là ba tháng, khi ba tháng thời gian kết thúc, tất cả các sinh vật tiến vào chỉ cần còn sống, bất kể là thân ở nơi nào, đều sẽ bị truyền tống về địa điểm đã tiến vào trước đó.

Về phần sinh vật đã mất đi sinh mệnh, tự nhiên cũng chỉ có ở trong khe nứt thời không làm chất dinh dưỡng.

Harrison mở miệng, nói có chút chua:

- Juliana chỉ đối với một mình người như vậy, tiểu tử người đứng là quá may mắn.

Tiểu Ân ung dung cười, nói:

- Đó chẳng qua là bạn bè chúc phúc nhau thôi, không có ý gì đặc biệt.

Về mặt Harrison không tin, hẳn đang muốn nói tiếp, bất chợt biến sắc, nghiêng đầu nhìn về phía sâu trong dãy núi.

Một đạo hào quang xuất hiện từ hư không, không ai có thể nhìn ra đạo hào quang này đến như thế nào, ngay cả Dida cũng ngưng mắt, lộ ra một tia hồ nghi và kinh dị.

Ngay cả với thực lực và tu vi của lão bây giờ vẫn không nhìn ra lai lịch đạo hào quang.

Chậm rãi, một cỗ khí tức hùng vĩ tràn ngập, theo dãy núi Ishtar tầng tầng lớp lớp khuếch tán ra xung quanh.

- Cỗ khí tức này tuy rằng hùng mạnh nhưng không bá đạo, giống một mảng hải dương mênh mông vô tận, có thể bao dung hết thảy.

Thân thể Dida khẽ run, lão mạnh mẽ áp chế khí tức của mình.

Trước mặt cỗ khí tức không tên, đến cả Dida cũng cảm thấy bản thân nhỏ bé, trong lòng lão bỗng dưng có một tia mất mát. Giống như đã trèo lên đỉnh núi, vốn nghĩ rằng mình đã đứng trên đỉnh cao cao của thế giới, đang lúc hăng hái, lại đột nhiên phát hiện tại đây có một ngọn núi khác còn cao hơn.

Đối mặt với ngọn núi cao đột nhiên xuất hiện, lão thấy ngọn núi mà mình đã đem hết toàn lực để leo lên đỉnh, chẳng qua chỉ là một con dốc nhỏ mà thôi.

Trong lúc nhất thời, khí thế của Dida bị áp chế đến mức thấp nhất. Đối mặt với cỗ khí tức không thuộc nhân gian này, lão thậm chí còn không biết phải ứng phó thế nào.

Ngược với Dida đau khổ chống đỡ, đám người Tiểu Ân lại có vẻ thoải mái rất nhiều, bọn họ lặng lẽ nhìn phương xa, nhìn đạo hào quang thành hình hiện ra hình thành cảnh tượng kì diệu.

Thực lực của bọn họ xa không bằng đại tát mãn Dida cho nên không cách nào chân chính cảm nhận được chỗ khủng bố của cỗ khí tức này.

Đó cũng là may mắn và cũng là bất hạnh của bọn họ.

Nếu bọn họ có thể cảm nhận được cỗ khí tức cường đại này, như vậy chỉ sợ đến can đảm tiến vào khe nứt thời không cũng đánh mất.

Thật lâu sau, cỗ khí tức cuối cùng cũng biến mất, mà ở chỗ sâu trong dãy núi lại phát ra vô số hào quang mãnh liệt.

Hào quang có hồng, lam, bạch, ba loại màu sắc khác nhau. Chúng như đèn nê ông lóe sáng không ngừng. Sau một lát, một quang sáng thật lớn bao phủ phạm vi hơn mười dặm hiện ra trước mắt mọi người.

Trong quang sáng, các màu sắc dần dần biến hóa, cuối cùng hợp thành một thể, không ngờ lại biến thành ánh kim quang rực rỡ.

Chỉ có điều loại hào quang này và năng lượng bộ tộc Hoàng Kim không giống nhau, không có hiệu quả trị liệu kì diệu vô cùng.

Sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi, phạm vi cực lớn, quang sáng này đã bao phủ ma pháp động mà bọn họ vất vả dựng lên vào trong đó.

Vào lúc này, hắn đã hiểu được, vì sao ở dãy núi Ishtar không có ai cư trú.

Nếu là người thường hay tạt măn, pháp sư cấp thấp các loại, là không có thực lực cư trú lại đây. Nhưng là cao thủ có thực lực đều biết chuyện khe nứt thời không. Biết trong dãy núi thần bí này có lực lượng cường đại như vậy. Nếu ở lâu trong đó, trời biết sẽ gây ra phản ứng đặc thù gì.

Cũng chỉ có loại mù tin tức như Tiểu Ân mới có thể tạo ma pháp động ở nơi này.

Quay đầu lại nhìn đám Kim, cũng nhìn nhau thất sắc, hiển nhiên cũng nghĩ tới cùng vấn đề.

Tiểu Ân run run khóe miệng, hắn hạ quyết tâm, đợi sau lần này bình an trở về, nhất định phải chuyển nhà.

Dãy núi Ishtar tuy là một nơi tu hành tốt, nhưng có khe nứt thời không làm hàng xóm. Thật là một sự kiện khiến người ta đau tim.

Hào quang màu vàng từ trên trời rơi xuống, vạn đạo kim quang tụ lại, toàn bộ mặt đất bị màu sắc hoàng kim bao phủ, giống như phủ thêm một kiện y phục đẹp đẽ rực rỡ.

Hào quang ngưng tụ cùng nhau thành một vòng tròn lớn tinh khiết màu vàng, như đang nhìn xuống đất, dùng ánh mắt thương hại quét qua hết thảy trên thế gian.

Cảnh tượng như vậy thật sự làm người ta rất rung động, liền ngay cả Tiểu Ân đã xem qua phim ảnh nhiều cũng hoàn toàn bị thất thần.

Tại trước mặt đạo hào quang, bộ phim nào cũng nức cười như trẻ con. Đặc biệt loại hơi thở thần bí càng có lực lượng đi vào lòng người.

Thật lâu sau, mấy bóng người bay lên. Bọn họ phóng về phía quang sáng, vô thanh vô tức, thân ảnh họ chui vào trong quang sáng không còn thấy dấu vết gì nữa.

Tiểu Ân như vừa tỉnh mộng, thở dài, cao giọng nói:

- Chúng ta, cũng đi thôi.

Đám người Kim lên tiếng, trong mắt mỗi người đều lóe ra thần sắc kích động. Có thể tiến vào quang sáng to lớn vĩ đại như vậy, ngay cả bản thân có chết cũng không tiếc nuối.

Harrison tiến lên một bước, ôm chặt Tiểu Ân và đám Đức Lỗ Phu một cái, nói:

- Nhớ kỹ, trở về.

- Yên tâm.

Trên mặt Tiểu Ân nở nụ cười tự tin, sau đó mang theo mọi người bay vào trong quang sáng.

Vô số người từ bốn phương tám hướng cùng bay hướng về một chỗ, trong bọn họ cũng có người quen biết, cũng có không quen. Bên trong họ có lang nhân tạt măn, cũng có pháp sư nhân loại, có Tuyết Lang Nhân, cũng có hắc quỷ.

Dida hơi hít sâu một tiếng. Ba tháng sau, sẽ có bao nhiêu người có thể còn sống mà từ trong đó đi ra, và trở thành ngàn năm truyền kì đây?

Một đạo lôi điện phá nát không trung, kèm theo tiếng sấm trời long đất lở, nó như muốn nghiền nát cả vũ trụ.

Tại lúc sấm sét đi qua, kim sắc điện quang như kiếm chém cùng lúc buông xuống, xuất hiện bên người Tiểu Ân.

Từng đợt từng đợt mồ hôi lạnh từ trên người Tiểu Ân chảy ra không chút lưu tình, dường như là trong nháy mắt đã khiến hắn ướt đầm mồ hôi.

Vào lúc hắn tiến vào quang sáng, hoàn cảnh xung quanh đều có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Bầu trời quang đặng ngàn dặm không mây chơi biến mất, thay vào đó là sấm sét vô cùng vô tận. Vào giờ khắc này, Tiểu Ân giống như một tia lôi điện sinh ra trong mắt bão. Tiếng sấm sét ầm ầm hóa ra vô số hào quang ở xung quanh hắn, không ngừng lóe lên.

Trong hoàn cảnh ác liệt đó, Tiểu Ân đã mất cảm giác thời gian, không gian, đồng dạng ma pháp nguyên tố vô cùng hỗn loạn, căn bản không thể hình thành hệ thống phòng thủ hữu hiệu.

Cũng không biết qua bao lâu, ngay khi Tiểu Ân nghĩ hắn không thể kiên trì được nữa, sắp nổi điên, trước mắt chợt sáng ngời, các loại dị tượng đều biến mất, thì hắn đã hiện ra trên một khối hoang sơn màu đỏ.

Hắn nằm trên mặt đất, hòn đá sắp xếp bất qui tắc khiến hắn toàn thân khó chịu.

Chậm rãi đứng lên, nhướn mắt nhìn, nhập vào mắt đều là một mảng màu đỏ giống nhau. Ở tít cuối tầm mắt, dường như có màu sắc khác, nhưng cái đó Tiểu Ân không thể dễ dàng nhìn đến.

Lấy thông tấn khí thiết bài đặc chế từ túi ngực ra, Tiểu Ân nhẹ nhàng bấm một cái, chỉ chốc lát sau, trên ma pháp tinh thạch hiện ra sáu cái điểm nhỏ.

Sáu điểm nhỏ này đều có màu sắc khác nhau, đại biểu vị trí mỗi người.

Thấy được cảnh tượng này. Tiểu Ân thở nhẹ nhõm, xem ra Nhất Hào suy đoán đúng, nơi này tuy không thể sử dụng ma pháp để liên lạc từ xa, nhưng sử dụng khoa học kỹ thuật lại không có vấn đề.

Nhìn lên vài điểm nhỏ trên huỳnh thạch phân bấm một cái, đó là cách liên lạc đã đặt ra trước đó, thiết bài đều ở trong túi trong áo mọi người, mỗi khi có người gọi, sẽ có chấn động nhỏ.

Loại chấn động này cũng không dẫn đến ma pháp dao động, cũng không có âm thanh gì. Nhưng trải qua huấn luyện, mọi người đều có thể nhận ra dễ dàng.

Tiểu Ân sợ dĩ phải đặt ra hình thức nhắc nhở như vậy, chính là sợ bọn họ vừa vào khe nứt thời không, liệu gặp được chuyện gì nguy hiểm, mà nhắc nhở như vậy sẽ giảm mức ảnh hưởng đến mức thấp nhất.

Sau một lát, mấy điểm nhỏ lần lượt sáng lên.

- Làm ta sợ muốn chết ...

- Trời ạ....

- Thần tích...

Các âm thanh khác nhau liên truyền ra từ thiết bài, mỗi người đều cảm thán.

Như vậy cũng không kì quái. Trải qua cảnh tượng vừa rồi, ngay Tiểu Ân cũng suy nghĩ phải hét lên kích động.

- Bình tĩnh một chút.

Tiểu Ân cao giọng nói.

Trong thiết bài lập tức im lặng xuống. Tiểu Ân vừa lòng gật đầu, những người này vẫn là kính sợ đối với mình.

- Các người hiện tại an toàn chứ? Hoàn cảnh xung quanh thế nào? Tiểu Ân hỏi trước

Sau nửa ngày, tất cả mọi người đều trả lời vị trí của mình.

Căn cứ theo lời mọi người và điểm khoảng cách nhỏ trên huỳnh thạch suy đoán, vị trí Lai An và Đức Lỗ Phu gần nhau, mà Carter và Kim cũng không xa.

Nhưng Tiểu Ân và Mary liền có vẻ không ổn, vị trí bọn họ cách xa mọi người nhất, ít nhất trong thời gian ngắn không thể cùng hội hợp.

Sau khi hiểu rõ tình huống, Tiểu Ân thuận miệng hỏi:

- Mary, Hắc Toàn Phong đâu? Người thả nó ra chưa?

Mary mới kinh hô một tiếng, khấn trương nói:

- Ta quên mất.

- Ách...

Mọi người đều không còn gì để nói, liền ngay cả người hỏi là Tiểu Ân trong thời gian ngắn cũng không biết nói gì.

- Mary, người nhanh lên, thả Hắc Toàn phong ra đi.

Nửa ngày sau, Đức Lỗ Phu nổi giận đùng đùng nói.

Ngay sau đó, một tiếng kêu lớn vang dội, hưng phấn rống lên truyền ra từ thông tấn khí, khiến mọi người muốn ném thiết bài xuống, che tai chạy trốn.

- Quân tốt Hắc Toàn Phong.

Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

- Nơi này không phải chỗ bình thường. Không cần gây chú ý.

Mary ủy khuất lên tiếng, nàng đưa mắt nhìn quái vật cao mười thước bên người, thật sự không nghĩ ra cách nào có thể khiến nó không gây chú ý với người khác.

- Hiện tại, Kim và Carter, Lai An và Đức Lỗ Phu, các người tận lực tranh thủ, hai người tập hợp một chỗ có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Tiểu Ân phân phó nói:

- Chúng ta đều đi tới khu vực trung tâm, sau đó chờ mọi người tập hợp, trên cơ bản là có thể an toàn.

Quả thật, lấy thực lực vài người bọn họ, nếu có thể tập trung một chỗ, như vậy hẳn là đủ để tự bảo vệ mình trong này.

Mọi người đáp ứng, thu lại thông tấn thiết bài, nhận định phương hướng lẫn nhau rồi đi.

Dida từng nói qua, ở nơi này có vô số kỳ ngộ, chỉ cần may mắn, cho dù là nhặt được thần khí trong truyền thuyết cũng không phải không có khả năng.

Tuy nhiên không ai biết thần khí ở chỗ nào, tất cả mọi người chỉ có thể bằng chính vận may của mình đi tìm.

Tiểu Ân đi một đoạn đường, nhưng điểm đen biểu thị chính mình ở ma pháp tinh thạch kia dường như chưa di động một chút, vậy cũng biểu hiện ra tỉ lệ bản đồ to lớn, vượt ngoài tưởng tượng của hắn. Cũng may là thứ đồ chơi này dù sao cũng là thiết bị công nghệ cao, sau khi thông qua phân tích, Tiểu Ân nhanh chóng nhận định chính xác vị trí của mình.

Một giờ sau, Tiểu Ân lại liên hệ mọi người một lần nữa, nói cho họ phương vị hành động một lần, khiến cho những người này có đại khái cảm giác về phương hướng.

Nếu không, cho dù là có thiết bị liên lạc như thiết bài cũng rất khó làm người ta tìm được chuẩn xác phương vị của nhau ngay lập tức.

Tuy nhiên trong một giờ lộ trình, Tiểu Ân cũng nhìn thấy vài người, trong đó có hai hắc quỷ pháp sư và một tát mãn thú nhân.

Tuy rằng song phương ánh mắt cũng không có thiện ý, nhưng cuối cùng là cảnh giác lẫn nhau rồi an toàn tách ra.

Có lẽ vì vừa mới tới đây, cho nên mọi người có lòng đề phòng, cũng không nguyện ý phát sinh xung đột cùng người khác.

Dùng thông tấn thiết bài liên hệ với bọn Kim, bọn họ cũng gặp phải tình huống tương tự. Phỏng chừng trong một đoạn thời gian này, tất cả mọi người sẽ bảo trì khắc chế nhất định.

Dù sao nơi này cũng không phải địa phương an toàn, nếu gặp một người đánh một người, chỉ sợ tên đầu tiên mất mạng chính là tên ngu ngốc như vậy.

Trong vài người duy nhất không có gặp phải ánh mắt địch ý, không ngờ là Mary mang theo Hắc Toàn Phong.

Tuy rằng nàng cũng từ xa nhìn thấy những người này, nhưng bọn họ vừa thấy Hắc Toàn Phong to cao mười thước, liền lập tức trốn xa. Điểm này khiến Mary vui mừng mà cũng cảm thấy tiếc nuối.

Tiểu Ân tại khu hồng thạch chậm rãi đi bộ. Xa xa cũng có vài người trong tầm mắt cũng di động.

Tuy nhiên khác với bọn họ là, Tiểu Ân là có mục tiêu để đi, mà bọn họ đi vô mục đích, tìm tòi ở xung quanh.

Về phần có tìm được thứ gì tốt, vậy phải xem vận may bản thân.

Đột nhiên, phía trước cách đó không xa truyền đến từng đạo năng lượng ba động, vài người phụ cận cũng có biểu tình khác nhau, có kẻ đôi mắt chớp động hào quang nóng lòng muốn thử, lặng lẽ bí mật đi về phía trước, có người lại xoay người, ly khai không chút lưu luyến.

Những người lựa chọn đi lên tự nhiên là muốn thừa cơ chiếm tiện nghi. Tiểu Ân hơi suy nghĩ một lát, cũng học mấy người kia, lén lút tới gần.

Tuy nói rằng nơi này đều là một khu hồng thổ không có gì cản trở tầm mắt, bất kể ai cũng thể dễ dàng thấy xa, nhưng muốn không kinh động người đang đánh nhau cũng không phải việc gì khó.

Chỉ cần thu liễm hơi thở bản thân, sẽ không dẫn đến địch ý của người ở đó.

Đến lúc Tiểu Ân đến gần, trong mắt không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc.

Ở chính giữa chiến trường có ba người, một là hắc quỷ pháp sư cả người ngăm đen, một là thú nhân tát mãn, một kẻ còn lại không ngờ là một quái nhân cả người phát ra màu lam nhạt hào quang.

Tên quái nhân này trừ thân thể toàn bộ là màu lam nhạt, trên đầu lại có một cái bướu lớn. Tuy nhiên hẳn thi triển pháp thuật sắc bén dị thường, tuy là nguyên tố ma pháp bình thường, nhưng đã hoàn toàn áp chế tên hắc quỷ pháp sư và thú nhân tát mãn.

Đương nhiên, cũng là do hai người không quen biết, cho nên không dám yên tâm liên thủ, nếu không hai người liên thủ sẽ không yếu hơn tên quái nhân da xanh.

Ba người bọn họ tuy rằng không ngừng kích phát ma pháp, nhưng vẫn còn có chừng mực, không đến mức liều mạng, hơn nữa ba người bọn họ mơ hồ thủ hộ một bộ xương ở trung tâm. Người ngoài chỉ cần lộ ra ý tới gần bộ xương đó, đều bị mọi người tập trung.

Tiểu Ân thoáng nhìn qua bộ xương một cái, lập tức minh bạch nguyên nhân bọn họ đánh nhau.

Ở bên cạnh bộ xương vô danh, không ngờ có một cây ma pháp trượng lấp lánh ánh sáng hai màu.

Theo ma lực dao động trên ma trượng, không ngờ còn hơn một bậc so với ma pháp trượng trong tay đại pháp sư Helmo.

Đối với tam tinh ma pháp sư mà nói, hấp dẫn như vậy là rất mãnh liệt.

Tiểu Ân nhìn quanh, nhìn mọi người xung quanh một vòng.

Trong chỗ này, trừ ba người đang đánh nhau, người bên ngoài tính cả hán bên trong còn có năm người. Xa xa có lẽ còn có mấy người linh tinh, nhưng đều là tránh đi xa xa, rõ ràng là không muốn tham gia vào.

Trong mắt bốn người bên cạnh đều có vẻ tham lam, Tiểu Ân còn thấy được trong mắt họ bốn chữ “tình thế bất buộc”.

Đột nhiên, một người xuất ra một cuốn ma pháp quyển trục và xé rách, trên người hán lập tức bao phủ một vòng bảo vệ màu xanh nhạt.

Tiếp đó, hán chạy nhanh tới, lấy hết sức bình sinh chạy về phía bộ xương.

Tốc độ người nọ cực nhanh, quang mang trên người ẩn hiện khiến người ta có thể đoán ra, trong nháy mắt hán đã thêm vào Kinh Linh thuật, các pháp thuật phụ trợ linh tinh khác.

Nhưng tốc độ hán dù nhanh, người xung quanh cũng không chậm.

Gần như cùng lúc hán xuất ra quyển trục, bốn người đang xem gồm cả Tiểu Ân, bốn người khác đều đồng thời chuẩn bị một ma pháp. Hơn nữa ba người đang giao thủ cũng lập tức tách ra, ma pháp trượng trong tay hay thiên phú ma pháp cũng đánh về phía người nọ.

Bảy đạo quang mang nhan sắc bất đồng gần như đồng thời đánh lên ma vòng bảo hộ ma pháp của người nọ.

Ma pháp phòng hộ màu lam nhạt lay động kịch liệt một trận, dường như có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Sắc mặt người nọ nháy mắt trắng bệnh, nhưng là nhìn thấy ma pháp vòng bảo hộ không ngờ có thể ngăn trở một kích sáu người liên thủ, trong mắt mới hiện lên một tia miễn cưỡng.

Hán không dừng lại, chạy tới bên cạnh bộ xương, giơ tay bắt lấy ma pháp trượng chói mắt kia.

Đột nhiên, ba đạo toàn phong thuật không hẹn mà cùng lúc quét qua người hán.

Trong sân, quái nhân da xanh cùng hắc quỷ pháp sư và một người đứng xem đều là theo bản năng thi triển toàn phong thuật, sức gió mãnh liệt nháy mắt cuốn người kia vào trong đó.

Tuy nhiên ba người bọn họ thi pháp cực kì cẩn thận. Toàn phong thuật di động trong phạm vi cực nhỏ, không ngờ đều tránh đi bộ xương trên mặt đất, càng không cần nói ma pháp trượng trên đó.

Tiểu Ân vừa mới giơ tay lên, nhưng ngay tại lúc toàn phong thuật chuẩn bị kích phát lại mạnh mẽ dừng lại.

Nếu xem năng lực phản ứng, Tiểu Ân tuyệt đối không kém một ai ở đây, phản ứng của hán thậm chí còn nhanh hơn một bậc so với ba người thi triển toàn phong thuật vừa rồi.

Vào lúc tên kia xuất đầu, tình nguyện làm cái đích cho mọi người công kích, muốn cướp đoạt ma pháp trượng và sử dụng quyển trục vòng bảo hộ để chặn mọi người tấn công xong, toàn phong thuật của Tiểu Ân cũng đã hình thành.

Hán biết, dưới loại tình huống này. Có thể không tổn thương bộ xương trên mặt đất, không làm người khác hiểu lầm mà vẫn có thể ngăn cản người này đoạt ma pháp trượng, cũng chỉ có toàn phong thuật.

Nhưng, ngay khi ma pháp của hán sắp hình thành, cảm giác nhạy bén nói cho hán, hiện trường đã có ba người cùng có phản ứng tương tự.

Tuy rằng tốc độ bọn họ chậm hơn một chút so với Tiểu Ân, nhưng loại tốc độ phản ứng này vẫn có thể nói là khủng bố như trước.

Trong lòng Tiểu Ân vừa động, ma pháp đã chuẩn bị tốt nửa đường dừng lại, trống rỗng tiêu tán.

Cũng may mắn là Tiểu Ân sớm đã luyện ma pháp đến mức tùy tâm sở dục, nếu không ngay cả khi muốn hủy bỏ nửa chừng cũng không dễ làm.

Quả nhiên, ba người kia đồng thời kích phát toàn phong thuật, hơn nữa hoàn toàn giống cách mà Tiểu Ân muốn.

Dưới sự khống chế tinh chuẩn của họ, lực lượng ba đạo gió xoáy phát huy tới cực hạn, hình thành một lực lượng xé rách đặc biệt.

Tên pháp sư kia rõ ràng nhìn thấy ma pháp trượng còn cách mình trong gang tấc, hơn nữa ma pháp vòng bảo hộ cũng khiến hắn tạm thời không sợ bất cứ kẻ nào thương tổn trong thời gian ngắn, nhưng ở sự liên thủ của ba đạo toàn phong thuật, thân thể hắn bị kéo về sau, ma pháp trượng càng ngày càng xa tầm tay.

Sau khi thấy ba đạo toàn phong thuật phối hợp ăn ý, Tiểu Ân và những người xem đều rung mình.

Cao thủ, đây là cao thủ chân chính, chẳng những có thể ngăn ngừi trong hai giây kích phát tam cấp ma pháp, hơn nữa thường nhân không thể làm được loại kỹ xảo chế này.

Theo điểm này có thể thấy, ba người bọn họ đều có cảm giác và năng lực khống chế siêu cường đối với phong hệ ma pháp, chẳng qua không biết có phải ma pháp sư chuyên tu phong hệ không.

Một đạo hồ quang đột nhiên sáng lên, phát ra trên một người khác, rốt cục có một người lại một lần nữa kích phát ma pháp, đánh tới hướng vòng bảo hộ của tên kia.

Công kích của hắn lập tức làm mấy người khác phản ứng lại. Tiểu Ân cũng làm ra vẻ bình tĩnh đại ngộ, một phát rồi một phát nữa phóng ra tia nhiệt liên tiếp bắn về phía ma pháp vòng bảo hộ của người kia.

Trừ một người sử dụng ma pháp công kích cấp bốn là hồ quang thuật, còn lại ba người đều dùng ma pháp công kích cấp ba.

Đương nhiên, tuy rằng lực công kích ma pháp của ba người Tiểu Ân xa không bằng hồ quang thuật, nhưng là ma pháp cấp ba thắng ở tốc độ nhanh hơn một bậc, lấy tổng lực công kích đến xem, dường như cũng không kém cỏi.

Tiểu Ân vừa không ngừng thi pháp, vừa làm ra vẻ đã dốc hết toàn lực.

Bộ dáng của hắn có vẻ vô cùng chân thật, hơn nữa thuận lợi lừa gạt mọi người.

Trong này trừ việc biểu diễn của Tiểu Ân, chính yếu là gương mặt hắn trông quá trẻ tuổi.

Nếu là loại lão già bốn mươi tuổi như Kim và Lai An xuất hiện trong này, như vậy bọn họ đóng giả giống đến mấy cũng vô pháp khiến người khác hoàn toàn tin tưởng. Nhưng Tiểu Ân thì khác, tuổi thật của hắn mới hai mươi hai, hơn nữa do vẫn kiên trì rèn luyện quảng bá thể thao, khiến hắn nhìn còn trẻ hơn tuổi thật một hai tuổi.

Đúng là do bộ mặt nhìn qua mới hơn hai mươi tuổi, gương mặt còn rất trẻ con, cho nên khiến mọi người xung quanh đều tin tưởng, tiểu tử này nhất định vừa mới tiến giai ma pháp sư không lâu, cho nên mới biểu hiện kém cỏi như thế.

Dù sao, suy từ mình ra, bọn họ sẽ không tin tưởng tiểu tử này là một siêu cấp thiên tài có thể ở trước tuổi hai mươi đã tấn thăng ma pháp sư chính thức.

Mặc dù trước đó cũng không tiến hành phối hợp lần nào, nhưng bảy tên ma pháp sư phối hợp dường như khá ăn ý.

Ba người phụ trách toàn phong thuật tiến hành khống chế người nọ, khiến hắn không thể thoát khỏi toàn phong thuật. Mà bốn người còn lại phụ trách dùng ma pháp tấn công, chậm rãi tiêu hao năng lượng ma pháp vòng bảo hộ của người đó.

Một lúc sau, ma pháp vòng bảo hộ màu xanh nhạt kì dị lắc lư biên độ càng lúc càng lớn, ai cũng biết thứ này kiên trì không được lâu.

Người ở bên trong thật sự hối hận không kịp, hai tay hắn giơ cao, vận chuyển toàn bộ ma lực chống đỡ vòng bảo hộ nhìn qua dường như có thể tan vỡ bất cứ lúc nào.

Tiểu Ân trong tâm lắc đầu liên tục, kì thật có thể có ma pháp vòng bảo hộ cứng hơn cả mai rùa này, sức chiến đấu của người này cũng không thể khinh thường.

Nếu ngay từ đầu bị toàn phong thuật tập kích, hắn không dùng ma lực duy trì vòng bảo hộ mà sử dụng ma pháp tiến hành phản công...

Như vậy ở tình huống Tiểu Ân không muốn bại lộ toàn bộ thực lực, khả năng hấn toàn thân thoát đi khá lớn.

Nhưng người này rõ ràng không có kinh nghiệm chiến đấu nhiều lắm, ở giờ phút đó không xuất ra dũng khí liều mạng, cùng người khác cá chết lưới rách, mà là điều động ma lực duy trì vòng bảo hộ kích phát từ quyền trục.

Cứ như vậy, tuy rằng có thể cho vòng bảo hộ duy trì hơn được một lúc, nhưng hấn đã không có tinh lực và năng lực chạy thoát vòng vây của mọi người

Quả nhiên, trong vòng bảo hộ, sắc mặt tên kia ngày càng trắng, rồi trong mắt dần trở nên đỏ bừng. Đây là dấu hiệu lực lượng tinh thần hao tổn quá mức, có thể thấy hấn sẽ không kiên trì được.

Rốt cuộc, sau một hồ quang thuật, ma pháp vòng bảo hộ cuối cùng vỡ tan.

Gần như cùng lúc đó, ba đạo toàn phong thuật vồ lấy hấn, bao phủ cơ thể hấn bên trong cuồng phong.

Tiếng kêu thảm thiết, thê lương mà tuyệt vọng phát ra giữa không trung, nhưng không được bao lâu liền biến mất.

Không ai quan tâm kết cục người này, ở tình huống ma lực hao hết không còn, rồi bị cuốn vào toàn phong thuật bay cao trên không trung, ngu ngốc cũng biết kết quả chờ hấn là gì.

Tiểu Ân thầm kêu đáng tiếc một tiếng, trên người người đó không ngờ có một tấm ma pháp vòng bảo hộ quý dị như vậy, có thể còn bảo bối khác, nhưng dưới tình huống như vậy, căn bản không có cách thu làm của riêng.

Dựa theo hấn phỏng đoán, tên này là ma pháp thế gia đệ tử, cho nên mới có thực lực cao và quyền trục phòng hộ cao cấp, nhưng kinh nghiệm lâm địch lại yếu kém một bậc.

Nếu đổi lại là pháp sư tự do bình thường, chỉ cần ở ngoài lẩn lộn vài năm, tuyệt đối sẽ không làm chim đầu đàn.

Hiện trường sau khi bảy người liên thủ làm rút tên pháp sư kia lại lâm vào một loại cục diện giằng co.

Ánh mắt mỗi người đều bắt thiện, âm trầm khiến người ta sợ hãi.

Tiểu Ân hơi xoay người, chậm rãi lui về sau. Biểu hiện của hấn lập tức dẫn người chú ý, nhưng cũng như hấn nghĩ, không ai ngăn trở hấn.

Tuy rằng thực lực Tiểu Ân xem bề ngoài cũng không mạnh, nhưng đối với họ mà nói, đối thủ cạnh tranh ít đi kẻ nào là tốt chừng đó.

Khi Tiểu Ân lùi về phía sau cực kì cẩn thận, ánh mắt hấn không ngừng đảo qua người bọn họ, rõ ràng thể hiện tâm cảnh giác không thể nghi ngờ.

Hấn làm như thế tự nhiên không có gì đáng trách, đổi lại bất cứ kẻ nào nếu đã muốn bỏ cuộc, đều lựa chọn phương thức lùi lại như hấn.

Khi Tiểu Ân lùi ra sau độ hai mươi bước, mọi người ở đây trên cơ bản đều không quá phân lực chú ý lên người hấn nữa.

Dù sao, bên người còn có năm tên dũng mãnh như hổ đang rình chăm chăm, ai còn có thời gian rảnh rỗi đi chú ý tên đã rời khỏi cạnh tranh.

Khóe miệng Tiểu Ân hơi hơi nhếch lên, tuy nhiên độ cong không lớn.

Hai chân hấn liên tục bước lùi, hấn biết nếu mình còn đứng tại đây, như vậy chắc chắn lọt vào sáu người liên thủ công kích.

Vì đứng trong này, liền cho thấy hấn muốn làm một kẻ chờ mong trai cò đánh nhau ngư ông đắc lợi.

Sáu người này cũng không phải ngu ngốc, bọn họ sẽ không để Tiểu Ân có cơ hội này, vì không trêu chọc vài người này liên thủ công kích, hấn liền chỉ có thể lùi rất xa, thẳng đến bọn họ không nhìn thấy mới dừng.

Nhưng Tiểu Ân làm sao có thể cam tâm đem ma pháp trượng vô chủ trên mặt đất hai tay dâng người khác. Tại lúc sáu người trên cơ bản đã không để ý đến mình, Tiểu Ân đưa tay lên vòng cổ nhẹ nhàng xoa một cái, lập tức hiện ra một dụng cụ ma pháp xinh xắn.

162. Chương 2: Ma Pháp Không Nói Đạo Lý

Đạo năng lượng này có cường độ cũng không lớn, tốc độ cũng không nhanh, ngay cả trong lúc giương cung bạt kiếm này cũng không có người chú ý tới.

Khi cỗ năng lượng này khuếch tán đến cực hạn, Tiểu Ân mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Khi hấp thụ đủ năng lượng, sát lục thiên mạc có thể hình thành một sát lục kết giới bán kính trăm mét xung quanh nó. Trong kết giới này, thực lực của Tiểu Ân có thể phát huy trăm phần trăm. Mà những người khác nhiều nhất chỉ có thể phát huy ra nửa thực lực của mình.

Ngoài ra, trong kết giới còn có đặc tính nghịch thiên, là ma pháp phòng hộ tráo của Tiểu Ân chỉ cần không bị một lần đánh vỡ, như vậy ngược lại sẽ hấp thu ma pháp năng lượng đối phương, dần dần mạnh lên.

Đương nhiên, cũng có hậu quả nhất định, là khi ma pháp bảo hộ uy lực vượt qua bản thân hẳn có thể khống chế, như vậy Tiểu Ân cũng không có cách nào xua tan nó, chỉ cõnê vác theo một vòng bảo hộ đi đường trong thời gian đó.

Giờ phút này, năng lượng sát lục thông thả khuếch tán, tuy không dày đặc, nhưng đã có một chút hiệu quả.

Ở giữa khu vực đó, ánh mắt sáu người đều có thêm vài phần thô bạo, mặc dù mấy người có thể khắc chế cỗ sát khí thành linh ập tới này, nhưng cũng không phải tất cả có thể làm được.

Một pháp sư lang nhân tát mồm ban đầu đối chiến bên ngoài, trên mặt rõ ràng sung huyết, ngay cả hồ hấp cũng trở nên dòn dập một chút.

Tuy rằng biểu hiện bọn họ có phần quái dị, nhưng cũng không ai đổ hoài nghi tới Tiểu Ân, người lúc trước thông thả rút lui.

Không khí nơi này vốn đã khẩn trương tới cực điểm, trong hoàn cảnh này có biểu hiện như vậy cũng không phải chuyện gì khó tưởng tượng.

Năng lượng sát lục chẳng qua là đẩy nhanh quá trình này một chút thôi.

Hai chân Tiểu Ân di động rất chậm, giống như dính sát mặt đất trượt đi. Hơn nữa trong bụng hẳn còn yên lặng tính toán khoảng cách, nếu làm cho bọn họ đột nhiên thoát khỏi sát lục kết giới, vậy làm trò cười cho thiên hạ.

Rốt cục, thú nhân tát mồm ở nơi đó không kềm chế được, hân quát lớn một tiếng, chợt biến hình. Cơ thể vốn khô ngô trở nên cường tráng hung hãn lên.

Hóa ra hẳn cũng không xuất ra toàn bộ thực lực tác chiến, nhưng giờ này đã hoàn toàn buông ra, lập tức biến thành một con ma thú hắc hùng cự đại.

Khi hẳn hóa thân thành ma thú, trong mắt đã tràn đầy huyết quang, khí thế cuồng bạo hung ác đã bị sát lục kết giới ảnh hưởng, đã nâng cao đại biên độ, trên người bốc lên ngọn lửa rừng rực, phóng tới quái nhân da xanh.

Có lẽ, trong mắt hẳn, tên quái nhân da xanh này hẳn là địch nhân lớn nhất.

Theo hành động của hẳn, giữa tràng lập tức trở nên hỗn loạn bất kham, vài người gia trì ma pháp hộ tráo. Hơn nữa càng làm Tiểu Ân ngạc nhiên thán phục không ngừng là, bọn họ không phải tự mình gia trì, mà không hẹn mà cùng lấy ra ma pháp quyển trục gia trì.

Sau một lát, khu vực đó truyền đến các loại hào quang chói mắt và tiếng chiến đấu “đinh đang” không dứt.

Bởi vậy có thể thấy rõ ma pháp phòng hộ của họ không ngờ đều là cấp năm thậm chí trên cấp năm.

Những người này thực lực tuy không tồi, nhưng nhiều nhất chỉ là tam tinh ma pháp sư, hơn nữa còn xa mới đạt đến cảnh giới đỉnh phong. Dưới tình huống như vậy, tự nhiên không có khả năng học được cấp năm ma pháp phòng hộ trảo.

Nhưng từ ma pháp phòng hộ trên người họ mà xem, trên người họ đều là vòng bảo hộ lì lợm siêu cường. Điều này nói lên quyền trục họ lấy ra khẳng định là quyền trục phòng hộ vượt qua thực lực bản thân của mình.

Trên mặt Tiểu Ân lộ ra một tia cười khổ. Xem ra không phải chỉ có một mình mình có chuẩn bị, mà là mỗi người tiến vào đây đều có chuẩn bị thỏa đáng.

Giữa tràng hỗn loạn tiếp diễn, Tiểu Ân cũng nhanh chóng gia tăng tốc độ phóng thích của sát lục kết giới. Dần dần, hoàn cảnh và không khí xung quanh đã thay đổi bất đồng.

Từng đợt từng đợt sát khí dày đặc tràn ngập không gian, mà mấy người hãm sâu trong kết giới đã bắt đầu động thủ cũng không rảnh phân thân chú ý. Trong tâm bọn họ, ý niệm duy nhất là giết chết người khác. Sau đó mang ma tượng trên mặt đất này đi.

Giờ này, Tiểu Ân đã rời khỏi đó hơn năm mươi thước. Hắn bảo trì một khoảng cách cực kì tinh tế với mấy người này. Mấy người đã nửa điên cuồng này coi như không thấy hắn. Nếu là trước khi đánh nhau, bọn họ còn có thể kiêng kị tiểu tử này vài phần, nhưng một khi đã ra tay, hơn nữa xung quanh phủ đầy năng lượng sát lục, không ngừng kích thích thần kinh và bản năng giết chóc của họ, làm họ không có cách nào yên tĩnh tự hỏi một chút. Cho nên cho dù thấy Tiểu Ân cách có năm mươi thước, bọn họ cũng không để ý tới.

Trong trường hợp hỗn chiến này, tổng hợp thực lực ma pháp sư vừa xem là thấy.

Rất nhanh, một người tiếp một người kêu lên thảm thiết không ngừng, bốn người lần lượt tử vong. Liền cả thú nhân tạt mỡ đã biến thân thành ma thú đều không thể chịu nổi ma pháp từ bốn phương tám hướng bay tới, bị đánh thành thịt vụn.

Cuối cùng, hai người trong trận chiến bộc lộ tài năng, miệng họ thở dốc, trong mắt lóe ra hào quang khát máu, khí tức toàn thân phóng ra, đã đến lúc quan trọng nhất.

Hai người này, một là quái nhân da xanh, người kia lại không biết đến từ phương nào, là ma pháp sư nhân loại bình thường. Tiểu Ân liếc một cái, lập tức nhận ra người này là ma pháp sư vừa mới phóng thích ma pháp cấp bốn hồ quang thuật kia.

Đang lúc Tiểu Ân ở một bên tính toán xem kịch vui, đột nhiên trong lòng hiện lên một tia báo động.

Thân thể hắn đột nhiên lặn một vòng trên đất, đây hoàn toàn là một loại bản năng phản ứng đối với nguy hiểm. Đồng thời, trên người hắn nổi lên vòng bảo hộ ma pháp, chẳng qua khi vội vã, vòng bảo hộ trên người hắn chỉ là cấp bốn mà thôi.

Ngay khi hắn lặn một vòng, hai đạo ánh sáng ma pháp đã đánh vào nơi hắn đứng lúc đầu.

Tiểu Ân nhảy lên như cá chép, lạnh lùng nhìn hai người còn đang khấn trương giằng co.

Ánh mắt hai người này vẫn chặt chẽ khóa đối phương, vẻ khát máu trong mắt chưa từng giảm bớt phân nào, nhưng ngay cả trong trạng thái này, bọn họ cũng không đánh mất lý trí giống tên thú nhân tạt mỡ kia.

Theo điểm này mà nói, hai người họ quả thật là nhân vật kiệt xuất trong thế hệ thanh niên.

Mà theo động tác bọn họ vừa ám sát Tiểu Ân, dường như đối phó một tên tiểu nhân, con kiến nhỏ bé bình thường, căn bản không chớp mắt nhìn lại đây một cái.

Chỉ có điều, phản ứng của Tiểu Ân xuất ra khiến bọn họ ngoài ý liệu, cũng không ai tưởng tượng được, tên nhìn qua nhỏ yếu nhất trong đám người, không ngờ trong chỉ mảnh treo chuông né tránh được ma pháp công kích của họ.

Hai tên ma pháp sư kia rốt cuộc chia ra chú ý, tên nhân loại ma pháp sư lạnh lùng cười nói:

- Nay, trước tiên chúng ta giải quyết tên đứng xem chán ghét này, sau đó phân thắng bại thế nào?

Tên quái nhân da xanh sững sốt, hắn hơi nghiêng đầu, cũng nói ra vài lời.

Nhưng Tiểu Ân và gã pháp sư này đều mặt nhăn mày nhíu, trời biết hắn nói cái gì. Không ngờ không ai có thể nghe hiểu.

Tên nhân loại ma pháp sư khoa chân múa tay một lúc, trước chỉ chỉ mình, lại chỉ quái nhân da xanh, hướng về phía Tiểu Ân làm động tác chém giết, sau đó lại chỉ hai người họ, làm cái thủ thế hai nắm tay đâm vào nhau.

Tiểu Ân ở một bên xem, trong bụng mắng to, người kia tuy ngôn ngữ không thông, nhưng một món khoa chân múa tay, không ngờ lấy phương thức này để liên hệ.

Tên quái nhân kia do dự một chút, rút cuộc gật đầu, hắn nhìn về phía Tiểu Ân, trong mắt đồng dạng tràn đầy hung ác.

Tiểu Ân thở dài một hơi, xem mà mình phải trải qua một hồi ác chiến. Tuy nhiên trận chiến đấu này thoải mái và đơn giản hơn nhiều so với tràng hỗn chiến vừa rồi, ngay tính nguy hiểm cũng là một trời một vực.

Ở trong sát lục kết giới, hắn tuyệt đối có tin tưởng đối phó hai người này.

Đưa tay lấy ra ma pháp trượng, Tiểu Ân chỉ về hai người phía xa.

Nhìn thấy ma pháp trượng trong tay Tiểu Ân, hai người kia có chút giật mình, nhưng cũng không thêm để ý, vì ma pháp trượng trong tay bọn họ chất lượng tuyệt đối không kém pháp trượng của tiểu Ân tí nào.

Hai đạo ma pháp một trước một sau đột nhiên phát ra, đánh tới hướng Tiểu Ân.

Tiểu Ân đánh giá cường độ năng lượng của hai ma pháp này, trong lòng cười lạnh một tiếng, chỉ bằng hai đạo ma pháp này, ngay cả vòng bảo hộ cấp bốn của hắn cũng đừng mơ tưởng xuyên qua.

Nhưng ngay khi hai đạo ma pháp sắp đánh vào vòng bảo hộ của hắn, dị biến nổi lên.

Tên ma pháp sư nhân loại kia đúng là thiện dụng nhất điện hồ quang thuật. Ma pháp này đột nhiên giữa đường rẽ một khúc, đi thẳng tới trước mặt quái nhân da xanh. Hơn nữa đạo hồ quang thuật này trong nháy mắt biến dị, ánh sáng chợt bùng lên như một tiểu thái dương lóa mắt rực rỡ.

Quái nhân da xanh quát to một tiếng, tuy hắn đang ở trong vòng bảo hộ, nhưng vẫn bị hào quang mãnh liệt này làm ánh mắt bị thương.

Hồ quang thuật tuy bị vòng bảo hộ cản lại, nhưng mắt hắn không cách nào ngăn được ánh sáng mãnh liệt như thế, lập tức nhắm chặt hai mắt, trong đôi mắt run rẩy còn thấy được hai dòng nước mắt màu lam chảy ra.

Lại thấy hắn quát to một tiếng, trong âm thanh mang đầy phẫn nộ.

Tiểu Ân lấy tay che mắt, trong lòng hắn cũng âm thầm kêu khổ.

Biến cố lần này quá đột nhiên, không chỉ có quái nhân da xanh, ngay cả Tiểu Ân cũng bị ánh sáng làm ánh mắt bị kích thích, nhất thời khó có thể mở.

Tên ma pháp sư nhân loại cất tiếng cười to, tiếng cười của hắn lúc này nghe thật chói tai.

Hai tai Tiểu Ân hơi rung động, hắn nghe được tiếng chấn động của ma pháp từ không xa truyền tới. Đây là tiếng tên nhân loại ma pháp sư kia đang toàn lực công kích ma pháp vòng bảo hộ của quái nhân da xanh.

Chỉ nghe tiếng người kia kêu lên, đã biết tình trạng của hắn phi thường không ổn.

- Cứng như xác rùa, như vậy còn không đánh xuyên.

Trong miệng tên nhân loại ma pháp sư kia không ngừng oán giận, đồng thời tận lực công kích.

Tiểu Ân lập tức minh bạch, lấy thực lực của tên nhân loại ma pháp sư này, kỳ thật đã sớm có thể đánh vỡ ma pháp phòng hộ của đối phương. Nhưng giờ này hắn đang ở trong sát lục kết giới, bất kể là tốc độ thi pháp hay uy lực đều có phần yếu bớt.

Mà vòng bảo hộ của đối phương là thông qua quyền trực phát ra, cũng không bị suy yếu bao nhiêu, cho nên mới tạo thành loại cục diện hiểm thấy công nhược thủ cường này.

- Muốn chạy? Ha ha ... Người làm được sao?

Tiếng xé gió bỗng nhiên truyền tới, trong không trung xảy ra âm thanh cuồng phong xung động mãnh liệt. Theo đó một vật nặng ầm ầm rơi xuống đất, lại lần nữa truyền đến tiếng cuồng tiếu của tên nhân loại ma pháp sư.

Tiểu Ân hơi chớp chớp mắt. Bàn tay che mắt hiện lên từng đạo năng lượng hoàng kim.

Nhất Hào tạo ra năng lượng hoàng kim xa xa không mạnh bằng Yidikalun nhưng dùng để trị liệu vết thương nhỏ lại có hiệu quả cực kì rõ rệt.

Trải qua khoảng thời gian chờ vừa rồi, mắt hắn trên cơ bản đã hồi phục bình thường.

Nhưng Tiểu Ân cũng không lập tức đứng lên, mà vẫn lấy tay bịt mắt như trước, từ khe hở nhìn lên tình huống hai bên giao thủ.

Giờ phút này, vòng bảo hộ trên người tên quái nhân da xanh kia đã cực kì ảm đạm. Dường như bất cứ lúc nào đều có thể vỡ tan. Tuy hắn lại từ trên người lấy ra một tấm quyền trực phòng hộ nữa, nhưng căn bản không dám mở ra.

Vì khi sử dụng đạo cụ ma pháp, một người chỉ có thể sử dụng một vòng bảo hộ, trong đó không thể đồng thời mở ra vòng bảo hộ từ đạo cụ ma pháp triệu tập ra.

Nếu muốn mở ra vòng bảo hộ mới, vậy chỉ có thể chờ vòng bảo hộ cũ phá nát, hoặc giải trừ mới được.

Nhưng khi vòng bảo hộ bị vỡ hay giải trừ, khẳng định sẽ có một giây đồng hồ hoãn lại.

Nhưng trong một giây đồng hồ. Với loại tình huống của quái nhân da xanh mà nói, là một giây truy hồn đoạt mệnh.

Đây là tai hại lớn nhất của việc sử dụng ma pháp đạo cụ triệu hồi, bất kể đạo cụ có hùng mạnh thế nào, đều xa không thuận buồm xuôi gió như bằng bản thân ma pháp sư thi triển vậy.

Ma pháp sư nhân loại lạnh lùng nhìn quái nhân da xanh nữa nằm trên mặt đất, nói:

- Ngu ngốc, trong này sử dụng ma pháp phi hành, người là muốn làm bia ngắm cho người khác sao? Chẳng lẽ đạo sư của người không nói cho người ở nơi này là không thể sử dụng ma pháp phi hành sao?

Tiểu Ân cười lạnh trong lòng, người này nói đạo lý với người khác thật rõ ràng. Nếu không phải biết ở chỗ này ngồi chờ hắn là phải chết, tên quái nhân này cũng không có khả năng bay lên không trung mạo hiểm.

Chẳng qua xem ra tên ma pháp sư nhân loại này cũng không phải người tốt, hơn nữa đánh chủ ý diệt cỏ tận gốc, nếu không sẽ không vất óc tìm mưu kế kéo người này từ giữa không trung xuống đây.

Tên quái nhân da xanh lẩm nhẩm kêu vài tiếng. Nhưng đáng tiếc là Tiểu Ân và tên pháp sư kia đều không rõ hắn nói cái gì.

Tên ma pháp sư này rõ ràng có chút không kiên nhẫn, kỳ thật hắn có thể bảo trì bình tĩnh lâu như vậy trong sát lục kết giới cũng đã là thành tích phi thường giỏi.

Hắn chậm rãi giơ tay, lại lần nữa phóng ra một hồ quang thuật. Một đạo điện quang uốn lượn trong không trung vẽ ra một lộ tuyến quỷ dị, rơi xuống ma pháp vòng bảo hộ của tên quái nhân da xanh kia.

Một tiếng vang nhỏ truyền đến, vòng bảo hộ này đã hoàn toàn phá nát.

Mà gần như cùng lúc, tay tên nhân loại ma pháp sư kia nâng lên. Tật Phong Thuật, ma pháp được xưng là thi pháp tốc độ nhanh nhất, nhưng uy lực yếu nhất trong các pháp thuật, trong nháy mắt kích phát.

Quái nhân da xanh cảm ứng được vòng bảo hộ vỡ tan, hắn không cần suy nghĩ xé rách quyền trực trong tay.

Lại một ma pháp phòng hộ dựng lên tại người hắn. Nhưng ngay trong nháy mắt khi ma pháp phòng hộ chưa kịp xuất hiện, Tật Phong Thuật đã xuyên qua cổ họng hắn.

Quái nhân da xanh dùng tay che yết hầu, ánh mắt đang nhắm chặt chợt mở.

Ánh mắt bị cường quang chiếu xạ mà mất đi tiêu cự, trong mắt một mảng mờ mịt, hấn dường như đến chết cũng không tin được, sinh mạng của mình không ngờ cứ như vậy mất đi.

Cổ họng chảy ra máu màu lam, yết hầu hấn phát ra tiếng ô ô dầy dụa, dường như đang muốn hỏi cái gì.

Sau một lại, cơ thể hấn co giật một hồi, sau đó không bao giờ ... không bao giờ cử động nữa.

Tuy nhiên ma pháp vòng bảo hộ trên người hấn vẫn như trước trung thực chấp hành sứ mệnh của nó, quanh người hấn khoảng một thước hình thành một hệ thống phòng ngự toàn phương vị.

Ma pháp vòng bảo hộ này là từ quyền trục mà tới, cũng không phải dựa vào ma lực bản thân hấn duy trì, cho nên ngay cả khi hấn bỏ mạng, vẫn như trước bảo trì nguyên dạng, chỉ có người đánh tan nó, hay năng lượng phong ấn trong quyền trục tiêu hao hết, mới có thể vỡ ra.

Tên nhân loại ma pháp sư kia tự mãn quay đầu qua, ánh mắt đảo qua đám thi thể trên mặt đất, hấn cất tiếng cười cuồng ngạo.

Đồng dạng, trong âm thanh còn ẩn chứa một tia sát ý lạnh lẽo.

- Người cũng đi chết đi.

Âm thanh chưa dứt, một đạo hồ quang thuật lại lần nữa phát ra. Trong không trung tràn ngập tiếng vang “đùng đoàng”. Năng lượng mạnh mẽ phóng tới chỗ Tiểu Ân đứng.

Nhưng ngay sau đó, Tiểu Ân bỏ tay che mắt xuống, mỉm cười nhìn tên ma pháp sư đang đắc ý dào dạt kia.

Cùng Tiểu Ân đối nhãn, tên ma pháp sư kia liền rung mình, trong đầu hấn hiện lên một ý niệm đáng sợ. Người này chẳng lẽ là che giấu thực lực?

Ngay sau đó, Tiểu Ân lấy hành động thực tế, đánh nát tia hi vọng cuối cùng của tên ma pháp sư kia.

Giơ tay lên một chút, ma hạch trên ma pháp trượng lóe lên, một năng lượng thuần bình thường nhất hiện ra chặn đường hồ quang thuật đang đi tới.

Khi hai thứ gặp nhau, hồ quang thuật quán quanh năng lượng thuần vài vòng, rốt cuộc kiệt lực mà tận, còn tám năng lượng thuần vẫn như trước hoàn hảo không tổn hao gì.

Lập tức, sắc mặt tên ma pháp sư này trở nên cực độ khó coi.

Có thể lấy năng lượng thuần ngăn cản ma pháp hồ quang thuật cấp bốn, nói lên tám thuần này ít nhất cũng là cấp bốn trở lên.

Nói cách khác, tên tiểu tử bề ngoài xem vô cùng trẻ này không ngờ có thực lực cũng không kém gì hấn.

Âm thầm đánh giá hao tổn trong lúc này, trong lòng hấn ần ần kêu khổ, đồng thời mắng Tiểu Ân cầu huyết lâm đầu, nếu có được thực lực như vậy, còn tránh một bên giả ngu, thật sự đáng chết vạn lần.

Sau đó lui lại mấy bước, tên nhân loại ma pháp sư này bày ra một bộ tươi cười. Nói:

- Bằng hữu, chúng ta đều là vừa mới vào khe nứt thời không này, hiện giờ tiến hành sinh tử chi chiến không khỏi quá sớm đi.

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Thật không. Vậy người tính toán làm sao bây giờ?

Tên ma pháp sư kia chỉ đồng thi thể bên cạnh, nói:

- Trên người bọn họ gần như mỗi người đều có ma pháp trượng, ma pháp không gian đạo cụ, và một số quyền trục phòng hộ hình linh tinh. Mấy thứ này toàn bộ về người, ta chỉ cần cái ma trượng này là đủ.

Tiểu Ân bật cười nói:

- Người tính toán chủ ý thật hay, nhưng là người nghĩ rằng ta sẽ đồng ý sao?

Người nọ miễn cưỡng cười, nhưng trong tâm thủy chung không thể hoàn toàn tỉnh táo. Trái lại, trên trán hấn đã chảy ra một tia mồ hôi lạnh, trong lòng thầm kêu gặp quỷ.

Hắn còn tưởng mình trải qua kịch liệt chiến đấu, lại bị biểu hiện của Tiểu Ân làm hoảng sợ cho nên mới thấy tâm thần không yên nhưng thủy chung đều không có hoài nghi hắn đã vô tình tiến nhập vào trong kết giới người khác bố trí.

Cũng không phải hắn quá ngu, mà hắn tuyệt đối không thể tưởng tượng được. Kết giới chỉ có ma đạo sĩ mới có thể thi triển, không ngờ sẽ xuất hiện ở nơi này.

- Được rồi, ma pháp trưởng về người, ta muốn mấy thứ còn lại.

Tiểu Ân như trước chậm rãi lắc đầu, trong mắt tên ma pháp sư kia hiện lên một tia oán độc nói:

- Bằng hữu, chẳng lẽ người sẽ không để cho ta một chút gì sao?

Tiểu Ân ung dung cười nói:

- Tính mạng của người nằm trong lòng bàn tay ta, vì sao còn phải để cho người cái gì?

Người nọ hừ nhẹ một tiếng, ma pháp trưởng trong tay hắn khẽ rung động, nói:

- Ai sống ai chết còn không biết.

- Thật không?

Tiểu Ân khinh thường cười, trên người đột nhiên xuất hiện cường đại năng lượng dao động.

Ma pháp vòng bảo hộ trên người hắn nổi lên biến hóa kịch liệt, từng đạo hào quang tầng tầng lớp lớp nghịch cuốn mà lên. Sau một lát, vòng bảo hộ trên người Tiểu Ân lập tức trở nên nội liễm, phẳng phất như thực chất, vòng bảo hộ tản ra năng lượng làm người ta khiếp sợ.

Sắc mặt người nọ rốt cuộc cũng thay đổi, trong miệng hắn mơ hồ phát ra tiếng than khổ.

Vòng bảo hộ cấp năm, không ngờ là vòng bảo hộ cấp năm, hơn nữa càng làm người ta đáng sợ là, cũng không phải sử dụng ma pháp quyền trực mở ra vòng bảo hộ, mà là thanh niên trước mắt này thi triển ra bằng thực lực bản thân.

Trong thời khắc này, người nọ chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng, ánh mắt lập tức lóe lên.

Đối mặt với địch nhân như vậy, vấn đề hắn suy nghĩ sẽ không phải làm thế nào đạt được càng nhiều chiến lợi phẩm, mà là phải chạy trốn như thế nào, để bảo toàn tính mạng mình.

Tuy nhiên, trong lúc hắn tính bỏ chạy, đột nhiên cơ thể căng thẳng, dường như bị cái gì giam cầm.

Trong tâm hắn chợt lạnh, đây là pháp thuật gì, không ngờ có thể vô thanh vô tức xuyên qua ma pháp phòng hộ đến trói buộc mình, cái này cũng thật khó tin.

Hắn liều mạng giãy dụa, nhưng vô luận thế nào cũng không thể khiến lực lượng trói buộc này biến mất.

Tiểu Ân thu tay, bình tĩnh nói:

- Đây là không gian hệ ma pháp, không gian cầm cố, chỉ cần có không gian hở, vậy không thoát khỏi vận mệnh bị giam cầm.

Không có khả năng. Không gian ma pháp làm thế nào có thể vô thanh vô tức xuyên qua ma pháp bảo hộ của ta.

Người nọ tuyệt vọng nói:

- Ma pháp vòng bảo hộ của ta là cấp năm, chân chính cấp năm mà.

- Cấp năm?

Tiểu Ân khinh thường cười lạnh một tiếng, nói:

- Chẳng lẽ sư phụ người không từng dạy người, nếu lực lượng không phải của mình, có mạnh mẽ đến mấy cũng không thể tránh khỏi có sơ hở sao?

Ma pháp quyền trực tụy rằng tốt nhưng dù sao không phải lực lượng của chính mình cho nên mới không thể thuận buồm xuôi gió vận dụng và cảm ứng. Nếu người sử dụng là vòng bảo hộ chính mình gọi ra, cho dù là vòng bảo hộ cấp ba, không gian cầm cố của ta cũng không thể vô thanh vô tức xuyên thấu.

Tên pháp sư kia ngẩn ra, thần sắc trên mặt không ngờ dần dần khôi phục bình tĩnh, dường như cả năng lượng trong sát lục kết giới cũng vô pháp ảnh hưởng đến hắn.

Sau một lát, trong mắt hắn hiện lên một chút hiểu ra, lúc ngẩng đầu lên, không ngờ có vẻ vui sướng.

Tiểu Ân than thầm trong lòng, biết vị pháp sư này trong thời điểm cuối cùng có điều cảm ngộ, nếu lúc này có thể thoát được tính mạng, thực lực chắc chắn trong thời gian ngắn đại biên độ gia tăng.

Nhân châu vừa chuyển, Tiểu Ân nói:

- Người muốn sống hay chết?

Thần sắc người nọ chấn động, rốt cục nghĩ đến tình cảnh bây giờ. Hắn cười khổ một tiếng, nói:

- Người sẽ buông tha ta?

Chỉ cần nghe giọng hắn nói, có thể thấy hắn cũng không ôm hi vọng gì đối với chuyện này.

- Nếu ta tính buông tha người thì sao?

Tiểu Ân chậm rãi hỏi.

Người nọ mỉm cười, trong mắt mang theo một tia trào phúng.

Tiểu Ân thăm hừ một tiếng, nói:

- Ta tại đây hướng về pháp thần vĩ đại thề, chỉ cần người có thể tường tận trả lời vấn đề của ta, như vậy hôm nay ta tuyệt không ra tay giết người.

Trong mắt người đó rốt cuộc lộ ra một tia sợ hãi lẫn vui mừng. Quả thật đối với ma pháp sư, hướng tới pháp thần thề, là tuyệt đối không thể vi phạm. Khi nghe được những lời này, ngay cả hắn đã muốn tuyệt vọng cũng không khỏi hiện ra vẻ thấy may mắn.

- Người muốn hỏi gì?

- Người là người nơi nào? Tên gọi là gì? Đạo sư là ai?

Tiểu Ân liên tiếp hỏi, sau đó bổ sung.

- Ta sẽ lấy ma pháp thủ đoạn kiểm tra, hy vọng người không nói dối.

Người đó chần chừ một chút, cuối cùng nói:

- Mại Cáp. Phần Lan đế quốc cung đình pháp sư. Ma đạo sĩ vĩ đại Will là đạo sư của ta.

- Tốt, người không có nói dối.

Một lát sau, Tiểu Ân mở hai mắt khép hờ. Trong các loại ma pháp, thủ đoạn kiểm tra nói dối hay không có rất nhiều, mà Tiểu Ân càng có thể sử dụng ruồi máy thông qua thủ đoạn khoa học kỹ thuật giám sát, hai cái cùng kết luận tự nhiên có thể cho hắn đáp án chính xác.

Tiếp đó hắn lại hỏi Mại Cáp rất nhiều vấn đề về đế quốc Phần Lan, sau đó Tiểu Ân mới im lặng lại.

Nói thật, Tiểu Ân cũng từng nghe nói qua về đế quốc này, tuy nhiên quốc gia này cách thành Louis thật sự rất xa, là một quốc gia nhân loại xa xôi ở phía nam, còn xa hơn vài phần so với thành Louis đi đến đế quốc Cát Hãn.

Tiểu Ân lại chậm rãi ngẩng đầu lên một lần nữa. Tim Mại Cáp đập như sấm. Sau mấy phút ngẩn ngừ này, hắn thật như sống một ngày dài bằng một năm, mỗi giây đồng hồ dường như rất khó trôi qua.

- Mại Cáp, người vừa rồi thi triển hồ quang thuật là chuyện gì xảy ra? Vì sao đột nhiên phát sáng?

Mại Cáp do dự một chút, rốt cuộc nói:

- Đó là một loại ma pháp biến dị, là sư phụ ta sáng tạo ra. Tuy rằng ma pháp này không có lực công kích, nhưng để đối phó với người chưa bao giờ gặp ma pháp này lại thường có thể đạt hiệu quả rất tốt.

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, đừng nói là chưa bao giờ gặp qua, cho dù đã gặp ma pháp này, cũng có thể làm người ta sinh tâm kiêng kị, không dám toàn lực ứng phó công kích.

Vừa nghĩ tới tình cảnh của tên quái nhân da xanh và chính mình vừa rồi, trong lòng hắn dâng lên một trận hàn khí.

Nếu chính mình không biết hoàng kim ma pháp, như vậy chỉ có buông ra toàn bộ khí tức của sát lực thiên mạc, không tiếc hoàn toàn bại lộ bảo bối, có lẽ chỉ có thể làm như vậy mới khiến Mạ Cáp biết khó mà lui, sau đó lẳng lặng chờ đợi ánh mắt khôi phục.

- Mạ Cáp, giao ra ma pháp lực thư của ma pháp này, ta sẽ không giết ngươi.

Tiểu Ân theo dõi hắn, từng chữ từng chữ nói ra.

Khóe mắt Mạ Cáp hơi hơi giật, nói.

- Trên người ta cũng không có lực thư này.

Tiểu Ân vừa lật tay, đã có thêm một tấm thiết phiến trống. Hắn cầm thiết phiến ấn lên trán Mạ Cáp, nói:

- Sao chép nội dung lực thư đến đây đi.

Trên trán Mạ Cáp chảy ra một giọt mồ hôi lạnh. Trong mắt hắn chớp động một loại quang mang khác thường.

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, nói:

- Mạ Cáp, trình độ ma pháp của ta thế nào, ngươi hẳn là biết, nếu ngươi nắm chắc lừa được ta, vậy thử đi.

Mạ Cáp thân hình cứng lại, xấu hổ cười, nói:

- Ta nào dám.

Dứt lời, hắn nhắm mắt lại, chậm rãi nhớ lại ma pháp lộ tuyến.

Tiểu Ân thoáng thả lỏng uy lực không gian cầm cố, để hắn có thể điều động một ít ma lực. Tuy nhiên Tiểu Ân không chế vô cùng tốt, hạn chế ma lực của hắn ở cấp tiêu chuẩn học đồ.

Như vậy có thể yên tâm cho hắn sao chép ma pháp mà không lo lắng hắn đánh trả.

Mạ Cáp cũng không giả trò quỷ, rất nhanh, một tấm ma pháp lực thư xuất hiện trên tay Tiểu Ân.

Lẳng lặng cảm ứng nội dung trong đó một chút, Tiểu Ân phát hiện, ma pháp này tuy rằng trải qua thay đổi một bộ phận, nhưng trên thực tế cũng không thoát ly phạm trù ma pháp cấp bốn, còn không đạt được tiêu chuẩn cấp năm. Nếu là so sánh với ma pháp đặc thù cùng cấp, mức độ khó khăn lại kém hơn.

Giờ phút này lực lượng tinh thần của hắn đã cường đại, cho dù không tiến vào Nhất Hào không gian mà ở bên ngoài nghiền cứu một chút ma pháp, cũng có thể chịu được một khoảng thời gian lớn.

Trải qua năm phút trầm tư, hai mắt Tiểu Ân mở to, huy động ma pháp trường hướng về phía trước chỉ một cái. Sau đó một đạo hồ quang run rẩy xuất hiện, nó lấy tốc độ rùa bò bay về phía trước.

Đây là do Tiểu Ân cũng không thuần thực ma pháp này, cho nên không phí tâm lo lắng không chế. Nếu đổi lại là Toàn phong thuật đã luyện thuần thực, như vậy tình huống sẽ khác nhau rất lớn.

Một đạo hồ quang này lác lác bay một đoạn đường, rồi nổ vỡ ra.

Tuy rằng hồ quang vỡ tung cũng không sinh ra sóng xung kích bùng nổ, nhưng cường quang thành linh tỏa ra lại thuận lợi xuất hiện.

Tiểu Ân thở phào một cái, ma pháp này cuối cùng cũng đến tay.

Hắn quay đầu lại, chỉ thấy Mạ Cáp trừng mắt cứng lưỡi nhìn mình, ánh mắt không thể tin nổi kia như lúc đám người Harrison lần đầu tiên khiếp sợ nhìn thấy Hắc Toàn Phong vậy.

- Làm sao vậy?

Tiểu Ân mỉm cười hỏi.

Mại Cáp chậm rãi lắc đầu, trong mắt có chút đại ra hỏi:

- Người, người làm thế nào có thể trong lần đầu tiên tiếp xúc có thể thi triển ra?

Tiểu Ân bật cười, hần tiếp xúc với ma pháp thật sự nhiều lắm, đặc biệt các loại ma pháp đặc thù liên năm giữ đến bốn hệ.

Một cái ma pháp cấp bốn điện hệ biến dị, ở trong mắt tam tinh ma pháp sư bình thường, không có thời gian mấy tháng đến nửa năm, căn bản đừng nghĩ tìm ra huyền bí trong đó.

Nhưng dừng trong mắt Tiểu Ân cũng là lập tức tìm ra chỗ mấu chốt.

Phóng thích ma pháp như vậy, với hần mà nói, trừ độ thuần thực không đủ, cũng không có khó khăn gì.

Lại lần nữa xuất ra một lục thư trống. Tiểu Ân lại một lần nữa dí lên trán Mại Cáp, nói:

- Cũng chép ra lộ tuyến của ma pháp hồ quang thuật đi.

Mại Cáp sửng sốt, hỏi ngược lại:

- Người không biết?

Tiểu Ân tức giận, trừng mắt một cái, nói:

- Không ai có thể nắm giữ tất cả các ma pháp trên thế giới, người nói đúng không?

Mại Cáp cười khổ một tiếng, nhắm mắt mình tưởng, thành thật ghi lại ma pháp này. Sau khi chứng kiến năng lực học tập rất nhanh của Tiểu Ân, hần cũng không dám ... có ý nghĩ giở trò.

Chiếm được hai quyển ma pháp lục thư mới xong, Tiểu Ân cười ha hả thu lại sát lục thiên mạc.

Ánh mắt Mại Cáp đảo qua, trong miệng mấp máy, rốt cuộc không mở miệng hỏi, nhưng trong mắt hần hiện lên một tia nghi hoặc, hướng về không trung phụ cận để xem xét.

Trái tim Tiểu Ân đập bộp chộp một cái. Hần lập tức biết, khi mình thu lại sát lục thiên mạc, năng lượng giết chóc trong không khí xung quanh chảy về, khiến người này có điểm phát hiện.

Động tác hơi chậm lại, Tiểu Ân thầm than một tiếng. Trong lòng hần đang do dự nên xử trí người này thế nào, nhưng giờ phút này xem ra, hần không có con đường thứ hai để chọn rồi.

Xoay người, Tiểu Ân nhanh nhẹn góp nhặt ma tượng và đạo cụ không gian của mọi người lại.

Giá trị mấy thứ này không cần Tiểu Ân nói, bất kỳ cái gì xuất ra, đều có thể bán đi, là giá trên trời đối với ma pháp sư nhất tinh phổ thông.

Cuối cùng, Tiểu Ân lấy cây ma pháp tượng bên cạnh thi cốt.

Đây là một cây pháp tượng dài cỡ nửa thước, trên toàn thân ma tượng có hoa văn thần bí. Trừ việc có thể khiến tay cầm pháp tượng thoải mái ở ngoài, mặt trên thậm chí còn có cất dấu một hoặc nhiều pháp thuật cao cấp.

Tuy nhiên trong khoảng thời gian ngắn, Tiểu Ân không thể nhận ra mặt trên rốt cuộc phong ấn ma pháp gì.

Trừ cái đó ra, trên ma pháp tượng còn khảm ba khối ma hạch. Cấp bậc ba khối ma hạch này tuyệt đối không thấp hơn ma thú cấp bảy.

Khi lấy tay nhẹ nhàng chạm lên ma hạch, năng lượng ẩn chứa trên đó gần như khiến Tiểu Ân ngất ngư tại chỗ.

Ma hạch cấp năm trở lên có khả năng tự động hấp thu phân tử tự do trong không gian, hồi phục ma lực, mà ba khối ma hạch không rõ tên ở phương diện này biểu hiện ra không thể nghi ngờ phải hơn xa ma hạch cấp năm.

Lúc Tiểu Ân thu ma pháp trượng vào bên trong đạo cụ không gian. Ánh mắt Mai Cáp lộ ra nồng đậm tiếu nuối và một tia sát khí khó thấy.

Nếu không phải hắn bị Tiểu Ân dùng không gian cầm cổ trói buộc, mà ở trước mặt Tiểu Ân lại không dám dễ dàng giãy thoát như đã nói, giờ phút này khẳng định muốn cùng Tiểu Ân quyết một trận tử chiến.

Tiểu Ân cuối cùng tiến lên, lục soát trên người Mai Cáp, không chút lưu tình lấy đi ma pháp trượng và vật phẩm trang sức không gian.

Trên mặt Mai Cáp lúc xanh lúc hồng, hắn nhắm chặt hai mắt, sợ sát ý trong mắt sẽ chọc giận vị thanh niên trước mắt này.

Tuy nhiên trong lòng hắn đã quyết chí ý. Nếu có thể chạy thoát ra ngoài, nhất định phải đưa hình vẽ hắn đến ma pháp công hội, chờ tra ra lai lịch người này, nhục nhã hôm nay chắc chắn trả lại gấp trăm lần.

Tiểu Ân đoạt lại tất cả các thứ tốt có thể tìm được, sau đó bổ sung thêm một đạo không gian cầm cổ trên người Mai Cáp, thương hại nhìn hắn một cái, nói:

- Không gian cầm cổ trên người người cũng không phải rất mạnh, nhiều nhất mười phút có thể giải trừ, chúc người may mắn.

Dứt lời, hắn xoay người bước đi.

Mai Cáp mở mắt oán độc quan sát bóng dáng Tiểu Ân, vĩnh viễn ghi tạc người này vào trong lòng.

Nhưng, phía sau truyền đến một âm thanh kỳ dị. Trong lòng hắn cả kinh, cảm thấy tóc gáy cả người dựng đứng, khóe mắt nhìn qua, chỉ thấy một người đã sớm chết không ngờ lấy một tư thế cực kì khoa trương lắc lư đứng lên.

Không chỉ có hắn, tất cả xác chết cho dù thi cốt không đầy đủ đều như thế.

Trong nháy mắt, một ma pháp đáng sợ hiện ra trong đầu Mai Cáp, hắn trừng mắt nhìn, chợt phát ra một tiếng kêu tuyệt vọng.

Tiểu Ân chậm rãi bước đi, âm thanh phía sau từ cao rồi thấp dần. Cuối cùng hoàn toàn biến mất. Hắn bước nhanh hơn, rời xa nơi đây tiếp tục đi tới hướng chỗ đã ước định hội hợp cùng đám người Kim.

Hắn cũng không vi phạm lời thề. Vì hắn không có ra tay giết chết Mai Cáp, chẳng qua hắn sử dụng không gian cầm cổ, tạm thời hạn chế hành động của Mai Cáp, chẳng qua trước khi rời đi hắn thi triển một cái triệu hoán khô lâu với mấy cái thi thể trên mặt đất mà thôi.

Về phần khô lâu bị gọi ra như thế nào ở chung với Mai Cáp, vậy cùng hắn không có quan hệ.

Tuy rằng làm như vậy có chút dối mình dối người, nhưng Tiểu Ân biết, hắn sẽ không bị pháp thần nguyên rửa.

Vì cuối cùng hắn dùng là ma pháp vong linh hệ, đây là pháp thuật duy nhất không bị khống chế bởi pháp thần, nghe nói là thần linh của vong linh giới giao cho lực lượng tà ác trên thế gian.

Đương nhiên, vong linh pháp thuật là một loại pháp thuật cực kì đặc thù, người có được thiên phú học tập loại ma pháp này là hiếm thấy, rất nhiều người ngay cả đến cuối đời, chưa chắc có thể nhìn thấy, cho nên Mai Cáp căn bản không có hoài nghi lời Tiểu Ân nói.

Cũng không phải Tiểu Ân lòng lang dạ sói, mà hắn nhận thấy một tia thù hận khắc cốt ghi tâm giấu trong đáy lòng Mai Cáp.

Là đệ tử ma đạo sĩ, tự nhiên là một thể hệ con cưng của trời, lúc này thất lợi rất có thể là lần đầu tiên trong đời hắn. Dưới tình huống như vậy Tiểu Ân khẳng định bị hắn ghi tạc trong lòng. Hơn nữa lúc này hắn vừa có cảm ngộ, khẳng định có thể đột phá cực hạn trước mắt, một cái không tốt, thậm chí có thể trực tiếp tiến vào cảnh giới đại ma pháp sư cũng có khả năng.

Đối mặt với một đối thủ phiền toái như vậy, nếu Tiểu Ân thật sự thoải mái buông tha, vậy mới là tên ngu ngốc.

Đi được nửa ngày, Tiểu Ân rời xa nơi đó, hành tung của hắn cẩn thận hơn, đồng thời trên đầu phủ áo choàng, cũng không ai nhìn thấy khuôn mặt hắn.

Trên đường cũng gặp qua vài tình huống như vậy, tuy nhiên Tiểu Ân cũng không ra tay lần nữa, mà là nhìn qua vật bọn họ cướp đoạt, sau đó buông bỏ quay về.

Đối với ma pháp sư nhị, tam tinh, vài thứ kia, có lẽ là cường đại và hấp dẫn. Nhưng đối với Tiểu Ân, cướp đoạt mấy thứ rác rưởi này không bằng mình đi đường cho nhanh còn hơn.

Áo choàng trên đầu chẳng những che lấp khuôn mặt hắn, hơn nữa còn mang đến một loại cảm giác thần bí. Dưới tình huống hắn không chủ động đi trêu chọc người khác, cũng không ai dám tới làm phiền.

Vào ban đêm, hắn mang lều trại đã đem theo ra, bố trí vài ma pháp cấm bẫy ở xung quanh sau đó yên tâm đi vào.

Hắn sở dĩ yên tâm như vậy tự nhiên vì trên trời cao có ruồi máy giám thị. Ở ban đêm, nếu có người muốn đánh lén, như vậy tuyệt đối không gạt được ánh mắt của mấy món đồ chơi nhỏ kia.

Hơn nữa trong lều trại Tiểu Ân còn mở ra sát lục kết giới, đương nhiên không phải toàn bộ mở ra, nhưng bất kì kẻ nào chỉ cần tiến vào xung quanh nơi này một trăm mét, sẽ vô hình bị ảnh hưởng. Trừ khi là cao thủ cấp bậc ma đạo sĩ có lẽ hiểu được sự đáng sợ của kết giới này. Nhưng là ma đạo sĩ dưới năm mươi tuổi thì ...

Không phải Tiểu Ân coi khinh anh hùng thiên hạ, chỉ có điều căn bản không có khả năng xuất hiện loại nghịch thiên nhân vật này đi.

Dưới sự trợ giúp của Nhất Hào, Tiểu Ân chậm rãi nghiên cứu luyện tập hai loại ma pháp mới này.

Hồ quang thuật là một ma pháp cấp bốn phi thường nổi danh, nếu nói về uy lực, tuyệt đối là ma pháp số một số hai trong cấp bốn. Ma pháp này khi phóng thích có thể lựa chọn quần công hay đơn thể công kích. Hơn nữa ưu điểm lớn nhất của ma pháp này là rất nhanh.

Tốc độ phóng thích ma pháp và tốc độ tấn công đều là nhanh nhất, bất kể ai lúc gặp được pháp thuật này, đều phải tập trung chú ý tinh thần ứng phó.

Ngoài ra, hồ quang thuật biến dị thiểm quang thuật lại càng là một ma pháp quý dị tới cực điểm.

Đặc biệt đầu tiên nó lấy hình thái hồ quang thuật xuất hiện, tuyệt đại đa số người đều chặt chẽ tập trung chú ý nó, nhưng lúc này hồ quang lại đột nhiên bùng nổ mở ra. Tuy rằng không có lực sát thương nhưng loại hào quang mãnh liệt cực điểm đó lại có thể làm người ta nháy mắt lâm vào tình trạng mù mắt.

Trong lúc đối chiến ma pháp kịch liệt, nếu đột nhiên mất đi thị lực, như vậy đại biểu cái gì, chỉ cần có đầu óc một chút đã hiểu.

Lật xem hành lý mấy người này, Tiểu Ân không thể không thừa nhận, công tác chuẩn bị của họ vô cùng cẩn thận, đặc biệt quyển trục ma pháp phòng hộ, phần lớn mang theo mười cái trở lên.

Xem ra người có thể có tư cách vào nơi này khẳng định không phải mặt hàng rác rưởi.

Trong mấy thứ này, thứ duy nhất khiến Tiểu Ân yêu thích không buông tay chính là cây ma trượng bên cạnh bộ thi cốt kia.

Đây tuyệt đối là một cây ma pháp trượng thích hợp cho đại ma pháp sư sử dụng, về phần vì sao xuất hiện ở nơi này, còn khối thi cốt kia là ai, mấy thứ này không cách nào khảo cứu.

Trong đầu hắn hiện lên một ý niệm, chẳng lẽ khối thi cốt này là những người từ ngàn năm trước lưu lại sao? Nhưng là đã một ngàn năm thời gian, vì cái gì khối thi cốt kia còn không hóa đi?

Thật lâu sau, hắn buông tha tự hỏi, việc này cũng không phải hắn có thể lý giải.

Tuy nhiên, sau khi nghiên cứu, trong lòng Tiểu Ân nổi lên cực độ ngạc nhiên vui mừng. Vì trên ma pháp trượng này, không ngờ ẩn chứa đồng thời ba ma pháp.

Một cái là ma pháp vòng bảo hộ cấp sáu, một cái là ma pháp cấp sáu có thể nói là quý dị nhất, đơn thể công kích, Tiêu dung thuật, còn có một cái cũng là ma pháp cấp sáu, nhưng là ma pháp quần công Hỏa diễm phong bạo.

Lúc Tiểu Ân đọc được thông tin trên ma pháp trường này, ngay cả tay hắn cũng không tự chủ được run rẩy một chút.

Ba ma pháp này quả thực là quá quan trọng đối với hắn.

Ma pháp vòng bảo hộ cấp sáu vào thời khắc mấu chốt có thể có tác dụng gì, không cần phải giải thích, tóm lại loại rắn chắc như xác rùa này quả thật phi thường biến thái.

Chẳng sợ có người đột nhiên sử dụng ma pháp không gian cầm cố đến đối phó Tiểu Ân, hắn cũng có thể ứng phó tự nhiên. Vì bản thân Tiểu Ân chính là một gã không gian ma pháp sư.

Cho nên ma pháp phòng hộ này đối với hắn mà nói, là một siêu cấp bảo bối rất tốt, có thể ở thời khắc mấu chốt cứu hắn một mạng.

Mặt khác, Hỏa diễm phong bạo là ma pháp cấp sáu hỗn hợp, ma pháp hỏa hệ kịch liệt bùng nổ, đồng thời phối hợp lốc xoáy mãnh liệt, đủ để đốt sạch mọi thứ trong vòng ba trăm thước vuông. Tuy nhiên ma pháp này do lực công kích phân tán, cho nên đối phó đối thủ ngang cấp, hiệu quả chưa chắc đã xuất sắc.

Nhưng ma pháp cuối cùng của ma pháp trường này khiến Tiểu Ân giật mình và vui mừng quá đổi.

Tiêu dung thuật. Trong thế giới ma pháp, ma pháp này có thể nói là đại danh鼎鼎, ngay cả ma đạo sĩ nghe được tên ma pháp này cũng sẽ sợ hãi động dung.

Tuy rằng nó chỉ là một ma pháp cấp sáu, nhưng trong một số trường hợp, lực uy hiếp của nó thậm chí không kém cầm chủ trong truyền thuyết một chút nào.

Nếu cho một ma đạo sĩ lựa chọn đối mặt với Tiêu dung thuật hay là đối mặt với Tử Vong Xạ Tuyến cấp bảy. Như vậy trăm phần trăm ma đạo sĩ đều không chút do dự lựa chọn cái sau.

Tử Vong Xạ Tuyến tuy rằng cường đại vô cùng, nhưng đối với ma đạo sĩ đều không phải là ma pháp trí mạng.

Nhưng Tiêu dung thuật bất đồng.

Nó được coi là ma pháp quái dị nhất trong lịch sử ma pháp, khó chịu nhất, vô lý nhất, kỳ thật là một ma pháp không gian hệ.

Nó có tác dụng rất đơn giản, là có một tỷ lệ nhất định khiến một vật bị Tiêu dung thuật đánh trúng biến mất.

Kỳ thật nguyên lý của ma pháp này là sử dụng năng lượng không gian hệ, mở ra một thông đạo không biết đi nơi nào, khiến vật thể bị đánh trúng hay là sinh vật tiến vào thông đạo ấy.

Về phần đầu kia của thông đạo là nơi nào, vậy không ai biết, cả bản thân người thi pháp cũng không biết.

Tuy rằng ma pháp này xác suất thành công cũng không cao, thậm chí còn có thể nói là rất thấp.

Nhưng là vạn nhất thành công như đã nói, như vậy người bị tiến đi có thể ngay sau đó đi vào đại dương mênh mông vô tận, bị chết đuối, cũng có thể đột nhiên hiện ra ngoài vũ trụ biến thành cây khô. Nếu lại xui xẻo hơn, vừa lúc đi vào trong bụng ma thú. Như vậy đến công sức xé ruột của ma thú cũng được bớt đi.

Đương nhiên, nghe nói cũng có thể là một phần triệu vạn cơ hội, sẽ từ nơi biến mất lại lần nữa xuất hiện. Nhưng loại tình huống này chẳng qua là truyền thuyết mà thôi, cũng chưa ai từng tận mắt nhìn thấy.

Ma pháp này nói là không giảng đạo lý ở chỗ, nó mặc kệ đối phương là ai, hay là cái gì. Cho dù là đối mặt với một ma đạo sĩ cũng giống nhau.

Một khi bị ma pháp này đánh trúng, hoặc là bình yên vô sự, hoặc là biến mất trước mặt người thi pháp.

Về phần xác suất khi nào sẽ phát sinh, vậy thuận túy là xem nhân phẩm hai bên.

Cho nên ngay cả ma đạo sĩ lúc đối mặt với ma pháp này cũng là bó tay không biện pháp. Thứ duy nhất bọn họ có thể làm là, rời xa người thi pháp, hay là đoạt trước một bước giết chết người thi pháp.

Tuy nhiên, may mắn đối với các ma pháp sư là, ma pháp này đã sớm thất truyền, giống như ma pháp nghịch thiên trong không gian hệ là Thuần gian truyền tống, đều đã biến mất trong dòng lịch sử.

Tiểu Ân thở dài một hơi, hai tay không ngờ có chút run rẩy.

Nếu cái ma pháp tượng này xuất hiện ở bên ngoài, như vậy hẳn gần như có thể khẳng định, mọi ma pháp sư chắc chắn sẽ dùng trăm phương ngàn kế muốn lấy được thứ này.

Về phần sau khi lấy đến tay, có nghiên cứu ra một phần nào không, thì đó là một việc khác.

Nhẹ nhàng vuốt ve ma pháp tượng, trên ma pháp tượng khắc ba ma pháp, lộ tuyến giao nhanh hoành hành, hơn nữa còn rất nhiều đồ án trang trí, cho nên muốn làm ma pháp lộ tuyến này trở lại như cũ, đối với nhân loại mà nói gần như là không thể.

Nhưng rơi vào tay Tiểu Ân thì khác, tuy rằng Tiểu Ân có thể trăm phần trăm cam đoan hẳn không có khả năng làm đồ án Tiêu dung thuật trở lại như cũ, nhưng Nhất Hào tuyệt đối có thể ...

Mạnh mẽ chế trụ kích động trong lòng, Tiểu Ân tĩnh tâm lại, quan sát ma pháp tượng từ trên xuống dưới từ trước ra sau đều khắp một lần, ngay cả các góc cũng không buông tha.

Theo đó hẳn liền tiến vào Nhất Hào không gian, khiến Nhất Hào dùng tốc độ nhanh nhất phục chế hoa văn khắc trên đó.

Về phần sau này khôi phục ma pháp lộ tuyến đồ, vấn đề đó giao cho Nhất Hào quan tâm.

Tuy nhiên đối với nhiệm vụ Tiểu Ân bố trí này, Nhất Hào cũng có lời oán hận. Vì giờ này Nhất Hào đã điều đại bộ phận tài nguyên hệ thống đến nghiên cứu ma pháp thuần gian truyền tống, hơn nữa căn cứ cách Nhất Hào nói, ma pháp này đó có một chút manh mối.

Nếu giờ này lại phân tán tài nguyên thì là mất nhiều hơn được.

Nhưng Tiểu Ân biết rõ ma pháp Tiêu dung đáng sợ cỡ nào, cho nên dưới sự kiên trì của hắn, Nhất Hào mới phải đáp ứng chuyển một nửa tài nguyên tới phần này.

Làm xong xuôi tất cả, Tiểu Ân mới thận cẩn thận cảm ma pháp tượng dài nửa thước trong tay. Hắn muốn tìm một vật để thử uy lực của ma pháp này.

Ma pháp tượng của ma pháp sư đều có thuộc tính bản thân và miêu tả tác dụng, đây là trình tự mỗi cái ma pháp tượng mà chế tác đại sư đều phải làm.

Nhưng có đôi khi, có một chút ma pháp tượng hữu danh vô thực xuất hiện, cho nên nhìn qua bản ghi chép, Tiểu Ân muốn thử nghiệm một chút.

Nếu mặt trên không có Tiêu dung thuật như đã nói, chẳng qua là lời nói đùa của một vị đại sư nào đó, Tiểu Ân chỉ có khóc không ra nước mắt. Trên cây ma tượng này có ba khối ma hạch thuộc tính bất đồng. Tuy rằng Tiểu Ân không thể nhận biết nó từ cơ thể ma thú nào lấy ra nhưng một khi tới gần ba khối ma hạch này, có thể rõ ràng cảm ứng được năng lượng cường đại ẩn chứa của chúng.

Chỉ bằng ba khối ma hạch hiếm thấy này, độ chân thực của ma pháp tượng liền đề cao vài phần.

Dựa theo phân tự thuật bên trên, tuy rằng ma pháp tượng phong ấn Tiêu dung thuật, nhưng vì ma pháp này quá mức nghịch thiên, nên mỗi ngày chỉ có thể sử dụng ba lần.

Một khi dùng xong ba lượt, bất kể thành công hay không. Đều phải tạm thời phong bế, cho đến ngày hôm sau mới có thể tiếp tục sử dụng.

Tiểu Ân lấy tay cầm lấy ma pháp tượng, hướng tới một khối hồng thổ cực lớn vung lên một chút, tay hơi run lên, một đạo lục sắc quang mang xuất hiện, nó cũng không phải bắn về phía khối hồng thổ này, mà theo ý Tiểu Ân hiện ngay phía trên khối hồng thổ đó.

Phương thức phóng ra quỹ dị như vậy, khiến Tiểu Ân vui mừng khôn xiết.

Nếu mỗi cái Tiêu dung thuật đều có thể xuyên qua không gian, trực tiếp đánh trúng mục tiêu. Như vậy chẳng phải có thể bách phát bách trúng, cho dù là ma đạo sĩ cũng đừng mơ tránh được công kích Tiêu dung thuật của hắn.

Tuy nhiên, điều không hoàn mỹ duy nhất là, nhân phẩm Tiểu Ân lúc này không có phát huy ra. Khối hồng thổ kia lục sắc quang mang chợt lóe, sau đó liền không có biến hóa gì.

Đừng nói là biến mất không thấy, liền ngay cả một tầng bụi trên mặt đều không có rơi xuống. Tiểu Ân khẽ nhăn mày, không cam lòng một lần nữa kích phát.

Đồng dạng xuyên qua không gian trực tiếp đánh trúng mục tiêu, nhưng đồng dạng hòn đá vẫn không có gì biến hóa.

Tiểu Ân sầm mặt xuống, công kích lần thứ ba lập tức kích phát, nhưng như trước vẫn gặp kết quả đồng dạng.

Nhúu mày, trong lòng Tiểu Ân u sầu cực kỳ. Liên tiếp ba lượt. Không ngờ không có một lần thành công.

Thật không biết có phải vì nhân phẩm của mình? Hay là ma pháp này căn bản là hàng giả ...

Một tiếng thở dài, Tiểu Ân rốt cuộc có chút hiểu ra. Ma pháp này vì cái gì được gọi là vô lý nhất. Từ này đơn giản không chỉ để hình dung người bị ma pháp đánh trúng, có lẽ càng nhiều là để chỉ người sử dụng ma pháp đi.

Ba cái Tiêu dung thuật sau khi kích phát, không ngờ không có nửa điểm hiệu quả, thậm chí ngay cả ma pháp này là thật hay giả đều khó có thể xác định.

Đây thật là một ma pháp làm người ta bức bối không ngừng.

Nhưng là, không quản kết quả cuối cùng thế nào, Tiểu Ân cũng cẩn thận thu ma pháp tượng này vào trong vòng cổ. Thứ khủng bố này, thà rằng tin là có, không thể không tin.

Trải qua rèn luyện trong Nhất Hào không gian, sáng hôm sau, Tiểu Ân thoải mái thu hồi lều trại, tiếp tục đi tới hướng mục tiêu.

Dọc đường đi, hắn gặp được rất nhiều người đi lại vô mục đích ở đây, bọn họ phần lớn đều tiến vào thử vận may, nếu có thể kiếm được thứ gì tốt ở trong này, vậy không uổng công tới đây rồi.

Trong những người này thường thường sẽ phát sinh một số xung đột vô vị. Đương nhiên nguyên nhân không chỉ vì người nào đó phát hiện thứ tốt. Kỳ thật có thể tới nơi này, đa phần đều chuẩn bị một phen, cho dù tùy tiện đánh chết một người, đều có thể đạt được hồi báo thật dày.

Cho nên có một số người rõ ràng không bằng dùng cơ duyên đi tìm đồ vật, mà tiến hành đánh lén và ám sát, nếu có thể thành công vài lần, một chuyến đi này cũng không uổng công.

Tiểu Ân tự nhiên sẽ không so đo cùng với những người này, chỉ cần bọn họ không đánh chủ ý đến người mình là được.

Cứ như vậy sau ba ngày, không biết có phải là ông trời mở mắt không, rốt cuộc một có một khối đất đỏ bị tiêu dung thuật truyền tống.

Khi khối đất đỏ này bị lục sắc quang mang đánh trúng, sau đó biến mất, Tiểu Ân kích động suýt rưng rưng lệ.

Tiêu dung thuật, quả nhiên là chân chính tiêu dung thuật.

Tuy nhiên, ba ngày thử chín lần, thành công một lần. Xác suất này gần như một phần mười, đủ để người sử dụng phải học máu ba ngày.

Bỗng nhiên lúc đó, một con ruồi máy nhỏ bé bay xuống, lượn một vòng trước mắt Tiểu Ân, sau đó chui vào lỗ tai hắn, tiếp đó một âm thanh cực nhỏ vang lên.

- Chủ nhân. Phát hiện mục tiêu.

- Cái gì?

Tiểu Ân bị câu này làm cảm thấy chẳng hiểu ra sao cả.

- Phía trước phát hiện mục tiêu ngài đang tìm.

- Mục tiêu, rốt cuộc là cái gì vậy?

- Là Mary và Hắc Toàn Phong.

Tiểu Ân ngẩn ra, kinh ngạc nói.

- Không thể nào? nàng và ta khoảng cách rất xa, trong hoàn cảnh này ba ngày làm thế nào có khả năng tới đây được?

- Dưới tình huống bình thường là không có khả năng, nhưng nếu từ không trung bay qua vậy không giống.

Nhất Hào kiên nhẫn giải thích.

- Bay?

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức gần như trắng bệch.

Hắn lập tức lấy thông tấn thiết bài cất trong người ra, mắt vừa nhìn qua, lập tức nhíu mày.

Giờ phút này, trên thông tấn thiết bài vốn là sáu điểm nhỏ đã phân biệt tụ tập cùng nhau.

Hai điểm nhỏ đại biểu Lai An và Đức Lỗ Phu đã hợp lại cùng một chỗ. Mà Carter và Kim cũng lần gần trong gang tấc, nếu không có gì bất ngờ, như vậy bọn họ trong ngày hôm nay hẳn có thể hội hợp.

Về phần mình và Mary sao, nói thật, ba ngày nay hắn đi cũng không chậm, nhưng nếu so sánh với tốc độ di động của Mary, thì là kiến gặp voi, căn bản không thể so sánh.

Hiện giờ điểm nhỏ đại biểu Mary đã vô cùng gần Tiểu Ân. Khoảng cách bọn họ còn gần hơn so với Kim và Carter.

Chẳng qua thấy tốc độ nàng như vậy, cho dù không có Nhất Hào nhắc nhở, Tiểu Ân cũng biết là Mary bay qua đến đây.

- Mary này thật sự làm bừa.

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên vẻ bất mãn, nói:

- Ta đã sớm nói với họ nhiều lần, bất kể thế nào không thể phi hành ở trong này, nếu không sẽ trở thành mục tiêu rõ rệt, rất dễ dàng bị người ta ám tập. Nhưng nàng cũng không nghe.

- Chủ nhân, Mary không phải bay tới một mình.

Nhất Hào bình tĩnh nói:

- Nàng cưới Hắc Toàn Phong bay tới.

Tiểu Ân khẽ cau mày nói.

- Làm vậy chẳng phải mục tiêu càng lớn hơn? Các nàng hiện giờ ở hướng nào.

Một con ruồi máy bay ra,, vòng hai vòng ở trước mặt Tiểu Ân. Tiểu Ân khẽ gật đầu. Trước mắt bạch quang chợt lóe, ưng nhãn thuật lập tức được kích phát.

Cảnh vật trước mắt chợt kéo gần lại, giống như đang sử dụng quân dụng kính viễn vọng bội số lớn, khiến Tiểu Ân rõ ràng thấy được cảnh vật phía trước.

Nhưng cho là dùng ưng nhãn thuật, Tiểu Ân có thể nhìn được có một điểm đen mà thôi.

Hắn khẽ lắc đầu, đi về phía trước, mặc kệ thế nào chờ hai bên hội hợp rồi nói sau.

- Chủ nhân, trên bầu trời xuất hiện vật phi hành không xác định.

Thanh âm Nhất Hào dồn dập vang lên.

Tiểu Ân rùng mình, thật là sợ gì gặp đấy.

Hắn không chút nghĩ ngợi liền lấy ra kính mắt, đội lên. Nhất Hào hiểu được ý của hắn, trong Nhất Hào không gian phóng ra hình ảnh.

Ruồi máy bay trên bầu trời, phạm phi giám thị của chúng cực lớn, bầu trời không có trở ngại, cho dù là ở ngoài ngàn dặm cũng có thể lợi dụng đủ loại thủ đoạn tiến hành theo dõi. Ngay cả khi bầu trời tràn ngập mây mù, vẫn không thể ngăn cản tầm mắt ruồi máy, điểm này cũng không phải ma pháp nào cũng có thể làm được.

Tuy từ đầu Tiểu Ân cảm thấy vô cùng rung động với năng lực của chúng, tuy nhiên chỉ cần nghĩ đến vệ tinh bay vòng quanh trái đất trinh thám ở thế kỷ hai mốt trước kia, Tiểu Ân sẽ không thấy kỳ quái với năng lực siêu cường của ruồi máy này.

Giờ phút này, Mary ngồi trên lưng Hắc Toàn Phong, nghênh ngang thẳng tắp bay tới hướng này. Cái đầu dài đến mười thước của nó đang gật gù đắc ý vô cùng, đôi cánh lớn mở rộng, không ngờ chiều cao đã dài ra vài phần so với trước.

Mà giờ này ở cách xa Mary và Hắc Toàn Phong mấy trăm dặm, có ba sinh vật kỳ dị đang phi hành cao tốc.

Ba con sinh vật này nhìn sơ qua, tựa như nhân loại, nhưng phóng lại gần, Tiểu Ân mới biết căn bản không phải nhân loại.

Bọn nó đều cao đến hai, ba thước, trên lưng có hai cánh, tuy rằng có đủ tứ chi như nhân loại, nhưng bàn tay nó cũng không giống người, mà giống ưng thảo, móng tay như móc câu lóe ra hàn quang, làm người ta ái ngại.

163. Chương 3: Thạch Bích Thần Bí

Tiểu Ân hít vào một ngụm không khí, bọn người kia vừa nhìn đã biết không phải thứ dễ chơi, trách không được đại tát măn Dida từng nhắc nhở không được bay trên không trung. Nguyên trên không trung có loại sinh vật kỳ dị như vậy

Chỉ là trong hình ảnh của Dida không có ghi lại hình ảnh về sinh vật này

Nhưng ngẫm lại, ngày xưa những người tiến vào khe nứt không gian, phần lớn đều không bay lên trông trung, nên bọn họ không quay được hình ảnh về sinh vật này

-Nhất Hào, có thể tính được thực lực của bọn chúng không?

Tiểu Ân cấp bách hỏi

-Trước mắt không được

Nhất Hào quả quyết nói:

-Không có bất cứ số liệu này, căn bản không thể tiến hành suy đoán

-Liên lạc với Mary cho ta

-Vâng

Chỉ trong nháy mắt, Nhất Hào đã mở thông tin liên lạc với Mary

-Mary?

-Sư phụ, là con

-Bên trái của người có ba sinh vật phi hành bất minh, chúng nó đang tới gần người, người phải cẩn thận

Tiểu Ân do dự một chút nói:

-Hiện tại người hãy mở quyền trục phòng ngự cấp năm, cấp thêm cho Hắc Toàn Phong một cái

Ở bên kia, Mary trầm mặc xuống, từ hình ảnh Tiểu Ân thấy, Mary đang cố gắng nghiêng đầu, sử dụng Ứng Nhân Thuật để quan sát phương hướng Tiểu Ân nói

Một lát sau, thanh âm thoải mái của Mary truyền tới nói:

-Sư phụ, con đã phát hiện ra ba sinh vật bất minh đó, nhưng ngài yên tâm, chúng nó không có uy hiếp gì với con

-Cái gì?

Tiểu Ân khó tin hỏi, hẳn không nghĩ ra tại sao Mary lại kiêu ngạo như thế

Giờ phút này, trên không trung, ba sinh vật có đôi cánh dài đã chui ra tầng mây. Cách mấy trăm dặm đã nhìn thấy Hắc Toàn Phong đang phi hành

Trên không trung khác so với trên mặt đất, nơi đó có mây mù vờn quanh, chỉ cần là sinh vật sẽ bị ảnh hưởng, căn bản không nhìn thấy gì ngoài nghìn dặm

Nhưng ruồi máy có công năng dò xét khác, nó có thể sử dụng thủ đoạn đặc thù để xóa bỏ ảnh hưởng của mây mù, nếu không cũng không phát hiện sớm được vị trí của song phương

Nhưng khác với suy đoán của Tiểu Ân, ba sinh vật đó thấy Hắc Toàn Phong ở phương xa, cũng không lập tức lao tới đây đưa, mà nhanh chóng ngừng lại, chúng nó cẩn thận đánh giá Hắc Toàn Phong ở xa, dường như nói chuyện gì đó với nhau, cuối cùng không chỉ không theo sau, ngược lại còn tránh ra xa, dường như rất kiêng kỵ quái vật đó

Tiểu Ân cứng miệng nhìn biến hóa trên không trung, trong lòng rớt cuộc thử phào một hơi. Hắn nghĩ tới vừa rồi Mary trấn định như vậy, không khỏi hồi hăm:

-Mary, trước kia ngươi gặp sinh vật đó rồi sao?

-Không có

-Vậy làm sao ngươi biết chúng nó chủ động lui bước, sẽ không uy hiếp các ngươi?

-Bởi vì hai ngày qua có rất nhiều quái vật xuất hiện, nhưng vừa thấy Hắc Toàn Phong đều vòng đi đường khác, không có sinh vật nào dám tiến lên tìm phiền toái

Mary có chút đặc ý nói:

-Chỉ có một tên gốc có bốn cánh tiến lên, kết quả bị Hắc Toàn Phong thổi bay vào vách đá, sau đó ngã chết

Tiểu Ân không nói gì, xem ra Mary hoàn toàn dựa vào phúc khí của Hắc Toàn Phong

Hắn thu hồi mắt kính, đứng yên tại một chỗ đợi

Không lâu sau, một điểm nhỏ dần lớn lên, thêm Ứng Nhân Thuật vào, thậm chí Tiểu Ân còn nhận thấy vẻ mặt sợ hãi và vui mừng của Mary và cái miệng đang mở to của Hắc Toàn Phong

Song, khi Hắc Toàn Phong bay trên đầu Tiểu Ân, hắn mới giải thích được, tại sao những sinh vật đó lại chọn đi đường vòng để tránh Hắc Toàn Phong

Đó là do trên người Hắc Toàn Phong tỏa ra một khí thể cường đại, phối hợp với thân thể dài mười thước của nó, càng phát huy luồng khí thể đo nhuần nhuyễn hơn

Đối diện với luồng khí thể này, cho dù là Tiểu Ân cũng muốn xoay người bỏ chạy. Trong hoàn cảnh này có rất ít sinh vật muốn đánh muốn trận với Hắc Toàn Phong

Hắn hít sâu một hơi, nhìn Hắc Toàn Phong thông thả hạ xuống, hai cánh của hạ thân thể khổng lồ xuống, trong lòng hắn có sự rung động

Không biết có phải do hắn quen thuộc với Hắc Toàn Phong hay không, cho nên lúc trước, Tiểu Ân chỉ cảm thấy nó thật tà chất phác đáng yêu. Mặc dù thể tích có hơi lớn, nhưng chỉ như cơn gió nhẹ chấm phá trong trưa hè mà thôi

Nhưng nhìn những sinh vật đáng sợ phải né tránh Hắc Toàn Phong, hắn mới chính thức hiểu được

Nó không phải là một súng vật, mà là một đồng bạn chiến đấu cường đại, giống như kim mao sư vương của Holyfield, là một đồng bạn tốt khi chiến đấu

Hai chân Hắc Toàn Phong chạm đất, lập tức chân thấp chân cao bò tới, thân thiết với Tiểu Ân

Thân hình to lớn của nó lê ở phía sau, cái mũi nhỏ thở phì phì giống như cái ống bễ, biểu đạt sự tưởng nhớ Tiểu Ân

Nhẹ nhàng vỗ cái đầu to của nó, Tiểu Ân thở dài nói:

-Tiểu hắc, ta đã quá coi thường ngươi

Hắn quay đầu nói:

-Mary, vẫn là ánh mắt của ngươi lợi hại, khai quát được lực chiến đấu của nó

Khuôn mặt Mary ửng đỏ, nói:

-Sư phụ, không phải ánh mắt của con tinh tường, mà do Hắc Toàn Phong bắt buộc con phải bay theo

Tiểu Ân nao nao, hỏi nàng vài câu, mới hiểu được đại khái

Nguyên khi không có Tiểu Ân, Hắc Toàn Phong trở nên táo bạo, mặc dù nó có quan hệ tốt với Mary, nhưng Tiểu Ân mới là chủ nhân chân chính của nó

Cho nên đi được một ngày, rốt cuộc nó không nhịn được, yêu cầu Mary ngồi trên lưng nó

Lúc đầu, Mary nhớ kỹ lời dặn dò của sư phụ, sống chết không chịu leo lên lưng Hắc Toàn Phong, nhưng nó càng thêm tệ hại. Chẳng những dọa nạt trên mặt đất, thi thoảng còn bay lên không trung gầm rú vài tiếng

Cuối cùng Mary phải chịu thua nó, hơn nữa thấy nó bay nửa ngày, không gặp phải phiền toái gì, nên cũng động tâm

Kỳ thực, đi theo Hắc Toàn Phong, rất khó gặp phiền toái. Dù là trên mặt đất hay trên không trung, gặp phải đại quái vật này, tránh còn không kịp, nào dám tiến lên khiêu khích

Hơn nữa trên người Hắc Toàn Phong tỏa ra năng lượng mãnh liệt, nó tuyệt đối là một đối thủ khó dây

Không có thực lực từ đại ma pháp sư trở lên, căn bản đừng nghĩ đánh nhau với nó. Mà có thể tiến vào khe nứt không gian, đều là những người dưới năm mươi tuổi, ở độ tuổi này đạt tới tam tinh ma pháp sư đã là một kỳ tài ngút trời, càng khỏi phải nói tới đại ma pháp sư

Cho nên ở chỗ này, Hắc Toàn Phong được xem như uy phong凛凛

Tiểu Ân vuốt mũi, trong lòng kinh ngạc, nếu một ma thú cấp sáu có thể tung hoành ngang dọc ở nơi này, tại sao những người tiến vào đây không mang theo ma súng cấp sáu vào?

Nếu có pháp sư khác biết được ý nghĩ của Tiểu Ân, chắc chắn sẽ đụng đầu vào tường

Muốn thu phục ma thú, dễ dàng như vậy sao? Đối với những người dưới năm mươi tuổi, đừng nói là ma thú cấp sáu, dù muốn thu phục ma thú cấp ba, cũng là chuyện rất khó khăn

Có lẽ trưởng bối của bọn họ có đại thần thông này, nhưng dù là ai cũng không yên tâm để những tiểu tử này mang theo ma thú tiến vào chỗ này. Bởi vì trong khe nứt không gian, tác dụng của khế ước bị suy yếu tới cực điểm, lúc này nếu bị ma thú cản trở, kết cuộc duy nhất của đám đệ tử là trở thành lương thực của ma thú

Cho nên ma thú cao cấp có thể tiến vào khe nứt không gian, chỉ sợ chỉ có Hắc Toàn Phong

Cùng Hắc Toàn Phong thân mật một lúc, Tiểu Ân nghĩ tới trận giao phong giữa mình và Maiha, cùng quái nhân có làn da màu xanh, trong lòng không khỏi lo lắng cho đám người Kim

Mặc dù tiến vào nơi này để thí luyện là lựa chọn của mỗi người, nhưng Tiểu Ân vẫn cảm thấy lo lắng

Lấy ra thông tin thiết bài, trong lòng tính toán khoảng cách của sáu người một lúc, Tiểu Ân nói:

-Mary, hiện tại người và Hắc Toàn Phong trực tiếp tới chỗ Kim và Carter, sau đó tìm Lai An và Đức Lỗ Phu, người hội hợp với bốn người đó, sau đó ta sẽ tới để hội hợp

Mary cung kính đáp ứng, nhưng Hắc Toàn Phong lại không tình nguyện, trong miệng nó phát ra những tiếng hót nhỏ, dường như kháng nghị Tiểu Ân

Khóe miệng Mary cong lên, nàng biết, một khi Tiểu Ân đã quyết định, chắc chắn sẽ không dễ thay đổi

Quả nhiên, khi Tiểu Ân hung hăng trừng mắt, Hắc Toàn Phong lập tức trở nên thành thật, cái đuôi to lớn của nó lay động, nghiền nát đồng đá trên mặt đất

Tiểu Ân vội vàng ngăn cản nó tàn phá, nếu không, nơi này sẽ trở thành bãi chiến trường

Lôi kéo Hắc Toàn Phong một lát, Tiểu Ân lấy ra vài khối năng lượng tinh thạch cao cấp, nhét vào cái miệng rộng của nó, cho nó đồ ăn vặt

Được sự trợ giúp của Juliana và Harrison, chỉ trong một đêm, Tiểu Ân đã trở thành người giàu có, tự nhiên không tiếc gì mấy khối năng lượng tinh thạch cao cấp

Trần an đại ma thú này xong, Tiểu Ân vung tay lên, Mary ngồi lên lưng Hắc Toàn Phong, đại ma thú này cứ đi ba bước thì quay đầu lại, lưu luyến không bay đi

Thấy Hắc Toàn Phong giả bộ, Tiểu Ân có chút dở khóc dở cười

Quả thực, càng ngày nó càng thông tuệ

Tất cả những biến hóa này xuất hiện sau khi nó nuốt khối thạch bích thần bí, có lẽ khối thạch bích to lớn đó là do một con rồng biến thành

Đưa mắt nhìn Mary và Hắc Toàn Phong rời đi, Tiểu Ân mới xoay người, sửa đổi phương hướng di chuyển

Trước khi tiến vào khe nứt không gian, trong lòng Tiểu Ân có chút không yên

Mặc dù bản thân hắn có sát lực kết giới, cho nên có thể bảo vệ được mình, nhưng những người khác thì hắn không yên tâm. Nhưng hiện giờ, có Hắc Toàn Phong, không kiêng nể gì bay trên trời, như vậy hệ số an toàn của mọi người sẽ tăng lên

Tự hợp mọi người lại cùng một chỗ, có lẽ cơ hội tìm được đồ tốt sẽ giảm đi, hiệu quả thu được kém hơn một chút so với việc tách ra, nhưng không thể phủ nhận, lực lượng uy hiếp tới tính mạng của bọn họ sẽ không còn nhiều

Tiểu Ân thu liễm tâm thần, sau khi nhận định phương hướng, hắn bắt đầu chạy nhanh đi

Khoảng cách với bọn Lai An tương đối gần, nhưng dùng hai chân không thể so sánh với Hắc Toàn Phong phi hành, Tiểu Ân rất hoài nghi, chỉ sợ mình còn chưa tới, nó đã mang mọi người tới gặp mình

Cứ như thế đi được một ngày, Tiểu Ân xem thông tin thiết bài, thấy tình huống của mấy điểm nhỏ, Nhất Hào rút ra kết luận, Hắc Toàn Phong có thể đem mọi người tới gặp hắn trước khi hắn tới

Nhưng dù như thế, cước bộ của Tiểu Ân không chậm đi

Hai ngày sau, rốt cuộc hắn đã ra khỏi mảnh đất màu hồng

Bên ngoài mảnh đất màu hồng là một dãy núi liên miên bất tận. Mảnh đất màu hồng kéo dài tới tận chân dãy núi

Ngẩng đầu nhìn ra xa, dường như không thấy điểm cuối. Có những dãy núi cao chót vót, căn bản không nhìn thấy ngọn

Nhìn địa hình nơi này, Tiểu Ân không nhịn được rên lên một tiếng

May mà Hắc Toàn Phong có thể bay, nó đủ cường đại và đủ lực uy hiếp, nếu không chỉ bằng vào bốn cái chân của nó, căn bản không cách nào xuyên qua dãy núi này. Mặc dù hắn cũng muốn bay như Hắc Toàn Phong, nhưng ngẫm lại lời cảnh cáo của đại tát mẫn Dida, cùng với hình ảnh của ba sinh vật kỳ dị, Tiểu Ân loại bỏ ý nghĩ mạo hiểm đó ra khỏi đầu

Hắc Toàn Phong có thể làm được chuyện đó, nhưng không phải ai cũng làm được như nó

Nghỉ nửa ngày, Tiểu Ân tiến vào trong dãy núi, dù sao có ruồi máy giám sát, hắn không hề lo mình bị lạc đường

Mấy giờ sau, ruồi máy đang dẫn đường ở phía trước, đột nhiên dừng lại, nó bay tới lỗ tai của Tiểu Ân, thấp giọng nói:

-Chủ nhân, tôi phát hiện một con sư tử ở phía trước

-Ách?

Trong lòng Tiểu Ân hiếu kỳ, cái này mà là phát hiện sao? Nhưng trong lòng hắn động, kinh ngạc hỏi:

-Holyfield?

-Không sai, chính là hắn

Nhất Hào xui khiến nói:

-Chủ nhân, ngài muốn giáo huấn hắn một trận không?

Tiểu Ân do dự một chút, mặc dù mình không thích tên kia, nhưng Dida đã ra mặt hòa giải, ít nhiều gì hắn cũng phải để lại mặt mũi cho lão

-Chủ nhân, chẳng lẽ ngài lại quên, đại tát mãn Lý Kỳ là do bọn hắn dẫn tới sao

Nhất Hào tiếp tục nói:

-Còn nữa, ngài không muốn biết ba người bọn họ trộm vật gì của đại tát mãn Lý Kỳ sao? Vật gì mà khiến một vị đại tát mãn không tiếc nghìn dặm truy đuổi chứ?

Mắt của Tiểu Ân phát sáng, rốt cuộc quyết định nói:

-Được rồi, chúng ta qua đó coi một chút

Nhất Hào khoái trá đáp ứng, bay về phía trước

Lúc này di chuyển, Tiểu Ân rất cẩn thận, không dám phát ra bất cứ tiếng động nào cả

Chậm rãi, qua mấy khe núi, Tiểu Ân tới một nơi hẻo lánh

Tâm thần Tiểu Ân xao động, tên này không tìm cách vượt qua dãy núi hiểm trở này, lại tiến vào nơi hẻo lánh, hiểm trở này. Trong đó chắc chắn có ẩn giấu bí mật

Tiếp tục qua một khe núi nữa, rốt cuộc Tiểu Ân nhìn thấy Sư Tâm vương tử

Holyfield đứng bên cạnh một khối thạch bích khổng lồ, hắn cắn đầu ngón tay. Lòng mày nhíu lại, khuôn mặt biểu lộ nhiều thần sắc khác nhau

Ánh mắt hắn chăm chú nhìn vào mặt bóng loáng trong suốt như gương trên tấm thạch bích, trong mắt lộ vẻ tham lam và chán nản

Bên cạnh hắn, đầu kim mao sư vương to lớn ngoan ngoãn ngồi, trên người nó không biểu lộ khí thế gì cả, hiển nhiên được lệnh phải thu liễm hơi thở

Ánh mắt Tiểu Ân liếc nhìn mặt đất, phát hiện nơi đó có chút dị thường

Ở phía trên, có rất nhiều mảnh da thú nhỏ, bên cạnh da thú còn có dấu vết bị thiêu đốt

Hiện giờ Tiểu Ân là một đại hành gia về chế tạo quyền trục ma pháp, mặc dù hắn có thể chế tạo quyền trục cao cấp, nhưng chỉ chế tạo để quyền trục cấp năm mà thôi, nhưng chừng đó cũng đủ để hắn đoán được hành động vừa rồi của Holyfield

Tên này chắc chắn đang sử dụng quyền trục ma pháp, hơn nữa nhìn vẻ mặt của hắn là biết, quyền trục ma pháp đó là để chuẩn bị cho khối thạch bích trước mặt hắn. Chỉ là không biết vì sao, nhiều quyền trục như vậy lại không khiến khối thạch bích bị tổn thất gì cả

Rốt cuộc ánh mắt Tiểu Ân nhìn lên khối thạch bích, khối thạch bích này do thiên nhiên hình thành lên, không có một vết xước nào cả, bóng loáng như một tấm gương, phản xạ cả dung mạo Holyfield

Khẽ cau mày, trong lòng Tiểu Ân trở nên khẩn trương

Vô số năm bị mưa gió ăn mòn, không có khối thạch bích nào có thể giữ được tình trạng như vậy, hơn nữa bị một đồng ma pháp công kích mà nó vẫn không bị lay động, bởi vậy có thể thấy được, đồ chơi này không phải do thiên nhiên hình thành, chắc chắn là vật phẩm ma pháp

Chỉ là, khối thạch bích này cao tới mấy trăm thước, hơn nữa chiều rộng còn lên tới mấy chục thước

Có thể lưu lại trên khối thạch bích ma pháp phòng hộ siêu cấp khổng lồ, hơn nữa còn không bị hao tổn trong nhiều năm, tuyệt đối không phải là người Tiểu Ân có thể chống lại

Tiểu Ân len lén đánh giá hoàn cảnh nơi này, đột nhiên đầu kim mao sư vương đứng lên, đôi mắt của nó nhìn về phía Tiểu Ân, trong miệng phát ra một tiếng rống đặc biệt. Đồng thời trên người nó xuất hiện quang diễm, hơi thở hoàng kim vốn đang ẩn giấu tản phát ra khắp người

Sắc mặt Holyfield đại biến, gần như không cần nghĩ ngợi lao lên người kim mao sư vương, quang diễm quang người kim mao sư vương lập tức bao phủ hấn vào trong

Mặc dù vị sư tâm vương tử này có võ kỹ cao cường, nhưng người có thể tiến vào nơi này, ít nhất đều là nhất tinh ma pháp sư hoặc chiến tranh sát mãn. Nếu như hấn không cưới kim mao sư vương, chắc chắn không thể đối kháng với người khác

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn kim mao sư vương đang giương nanh múa vuốt, không thể tưởng tượng được nó lại linh mãnh như thế, phát hiện được chỗ ẩn thân của mình

Nhưng hiện giờ Tiểu Ân không còn kiêng kỵ đầu kim mao sư vương này nữa

Trải qua một năm thí luyện trên đại thảo nguyên và một năm để củng cố cảnh giới, hiện giờ nếu một chơi một, Tiểu Ân tin tưởng mình sẽ chiến thắng. Huống chi, trên người hấn có hai kiện vật phẩm nghịch thiên, dù là sát lục thiên mạc hay ma pháp trượng mới kiếm được, đều khiến người khác phải cảm lạnh

-Ai, ra cho ta

Holyfield lớn tiếng quát

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, nghênh ngang bước ra nói:

-Sư Tâm vương tử, đã lâu không gặp

Sắc mặt Holyfield trở nên khó coi, hấn ngẩng đầu nhìn quanh vài lần, sau đó hỏi:

-Tiểu Ân, ngươi tới đây làm gì? Ma sủng phi thiên hắc giáp tích của ngươi đâu

Tiểu Ân vất hai tay lại nói:

-Ta vô ý tới đây, còn Hắc Toàn Phong, hiện tại nó ở chỗ của mấy tên đệ tử của ta

Thân thể đang căng thẳng của Holyfield chợt thả lỏng xuống, trong mắt của hấn, mặc dù Tiểu Ân có cường đại hơn trước kia, nhưng không thể là đối thủ của kim mao sư vương. Cho nên khi nghe phi thiên hắc giáp tích không có ở đây, hấn mới yên tâm

Điều này không thể trách hấn, bởi vì không ai biết, Tiểu Ân có nghịch soa thời gian trong không gian hư cấu và phương pháp tu luyện chất chồng

Tổ hợp này có uy lực to lớn, thậm chí còn tốt hơn nhiều so với hoàng kim kết giới mà đám người Kim tu luyện. Cho nên mới chỉ hai năm ngắn ngủi, Tiểu Ân đã đạt tới cảnh giới tam tinh ma pháp sư

-Tại sao ngươi không để phi thiên hắc giáp tích đi theo?

Holyfield khó hiểu dò hỏi

Tiểu Ân ung dung cười nói:

-Tại sao ta phải lưu nó bên người?

Vừa nói ánh mắt của hắn liếc nhìn kim mao sư vương, nói:

-Ta không phải là kỳ sỹ ma thú, tách khỏi ma thú thì có sao chứ.

Trong mắt Holyfield chợt hiện lên một đạo tinh quang, Tiểu Ân nhạy cảm phát giác ra hàm ý trong ánh mắt của hắn

Đó là một loại cừu hận khắc cốt ghi tâm, khiến hắn phát ra sát khí tới cực điểm

Nhưng sư tâm vương tử lại che dấu rất tốt loại tâm tình này, nếu như không phải bị Tiểu Ân trào phúng, chắc chắn sẽ không dễ để lộ ra

Mà dù không nhận được để lộ ra thì cũng chỉ diễn ra trong nháy mắt, nếu như Tiểu Ân không chú ý đề phòng, thì đã bị hắn giấu được

Mỉm cười, khuôn mặt Tiểu Ân bất động thanh sắc, nhưng trong lòng lại nổi sóng

Tên này ghi hận với mình sâu như vậy, xem ra đoạn ân oán này không dễ dàng giải quyết

Hít sâu một hơi, ánh mắt Holyfield nhìn về phía sau, khuôn mặt trở nên tươi cười nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, ngài là một vị pháp sư tôn kính, ngài có nhìn ra sự khác biệt của tấm thạch bích này không?

Ánh mắt Tiểu Ân chuyển qua tấm thạch bích, dường như đang tự hỏi gì đó, nhưng trong lòng hắn càng thêm chắc chắn

Đối phó với cừu nhân quanh mình chính đại, dễ hơn nhiều so với những kẻ mặt ngoài thì cười nhưng trong lòng lại ẩn chứa dao găm

Tới trước tấm thạch bích, Tiểu Ân giả bộ vuốt ve. Khuôn mặt trở nên ngưng trọng nói:

-Nếu như ta không nhìn lầm thì ở ngoài tấm thạch bích này có một vòng phòng hộ khổng lồ

-Không sai, pháp sư Tiểu Ân quả là lợi hại

Holyfield biểu lộ vẻ kinh ngạc. Tiểu Ân chỉ cần liếc mắt đã nhận ra, việc này nằm ngoài dự liệu của Holyfield
Tiểu Ân mỉm cười, nếu như không phải trên mặt đất có da ma thú, chưa chắc hắn đã nghĩ ra

-Holyfield điện hạ, sao ngài biết ở chỗ này có vòng phòng hộ ma pháp?

-À, là do ta biết từ tư liệu của một vị tát mãn

Holyfield thuận miệng nói

-Tát mãn

Hai mắt Tiểu Ân đột nhiên thu lại nói:

-Là đại tát mãn Lý Kỳ sao?

Sắc mặt Holyfield trở nên xấu hổ. Hắn do dự một chút nói:

-Không sai, có liên quan tới đại tát mãn Lý Kỳ, ta và bằng hữu khi tiến vào bên trong cửa tuyết lang nhân, may mắn thu được một ít tư liệu

Tiểu Ân nhìn chằm chằm vào hắn:

-Holyfield điện hạ, ta rất tò mò, ngài cùng Seth và Grossman, làm sao lấy được tư liệu từ tay đại tát mãn Lý Kỳ?

Trong mắt hắn hiện lên thần sắc nguy hiểm nói:

-Chẳng lẽ các người đầu hàng Lý Kỳ, phản bội đế quốc Lang Nhân

-Không được nói bậy

Sắc mặt Holyfield đại biến, nếu như chuyện này bị Tiểu Ân truyền ra ngoài, hắn sẽ không gánh nổi hậu quả. Nếu bởi vậy mà khiến đế quốc Lang Nhân trở mặt với đế quốc Sư Tâm, hậu quả đó hắn không thể tưởng tượng được.

-Pháp sư Tiểu Ân, người hiểm lắm rồi.

Mặc dù không muốn giải thích, nhưng sau khi cân nhắc lợi hại trong đó, Holyfield nói:

-Chúng ta không đầu hàng tuyệt lang nhân, cũng không phải thu được tin tức từ miệng của đại tát mãn Lý Kỳ, mà chúng ta hỏi được từ tên đại đệ tử của hắn.

Tiểu Ân khẽ gật đầu. Trách không được khi nhắc tới ba kẻ này, đại tát mãn Lý Kỳ lại hận thấu xương như vậy, không ngại vi phạm hiệp định giữa hai quốc gia, trực tiếp tiến vào chiến khu để đuổi giết bọn chúng. Xem ra sau khi biết được tin tức này, tên đại đệ tử của đại tát mãn Lý Kỳ, tám chín phần mười là không giữ được mạng sống.

Nhưng Tiểu Ân vẫn lộ vẻ mặt hoài nghi, làm ra vẻ nửa tin nửa ngờ.

Holyfield bắt đầu nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, lúc đầu ba người chúng ta liên thủ thí luyện, giết chết được hai chiến tranh tát mãn của tuyệt lang nhân. Nhưng trong đó có một người sau khi thất bại, lại đầu hàng chúng ta, hơn nữa còn lấy ra bản đồ ma pháp để trao đổi.

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên, nói:

-Là bản đồ ma pháp chỉ tới nơi này?

-Không sai, chính là bản đồ ma pháp.

Holyfield do dự một chút, dứt khoát lấy ra một tấm thiết phiến, vứt cho Tiểu Ân nói:

-Nó do ta phục chế lại, người có thể nhìn qua một chút.

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân quét qua bên trong một vòng, vốn còn hoài nghi, lập tức tan biến hết.

Bản đồ ma pháp này chỉ rõ vị trí của tấm thạch bích, thậm chí cả đường đi từ mảnh đất màu đỏ tới dãy núi cũng chỉ rõ.

Mặc dù bản đồ ma pháp này có chút đơn sơ, nhưng đối với những người có thể tiến vào khe nứt không gian mà nói thì nó quả là bảo bối.

-Tấm thạch bích này là vật gì?

Tiểu Ân trả bản đồ ma pháp lại cho Holyfield, nhưng trong lòng hắn quyết định, nhất định phải cướp thứ đó lại.

-Không biết.

Holyfield thở dài một tiếng nói:

-Theo lời của tên tát mãn kia, ba ngàn năm trước bọn họ đã phát hiện ra tấm thạch bích này, hơn nữa còn được ma đạo sỹ nghiên cứu qua, nếu như không phải ba ngàn năm trước, vận khí của bọn họ không tốt, nếu không đã sớm mở được ra.

Tiểu Ân khẽ cau mày, hỏi tới mấy vấn đề, mới hiểu được đại khái sự tình.

Đại tát mãn Lý Kỳ là một chi của gia tộc tát mãn nổi tiếng trong đế quốc tuyệt lang nhân, nhưng đáng tiếc, ngày xưa khi xâm lấn phương bắc đại thảo nguyên, gặp phải một gia tộc quá lợi hại, kết cả tất cả cao thủ đều thương vong, chỉ còn lại mấy người.

Trải qua mấy trăm năm dưỡng sức, một lần nữa đại tát mãn Lý Kỳ quật khởi, hơn nữa tên được hy vọng nhất lại bị đám người Holyfield bắt được. Hắn muốn để tên đệ tử đó tiến vào khe nứt không gian, nếu như vận khí tốt, có thể mở ra vòng phòng hộ, có lẽ sẽ lấy được thứ tốt trong đó.

Mặc dù thứ này được phát hiện từ ba ngàn năm trước, hơn nữa vị phát hiện ra tấm thạch bích đó là một thiên tài, sau khi tu luyện tới đỉnh cao, tận lực kết giao với ma đạo sỹ, mới nghiên cứu ra cách mở vòng phòng hộ ma pháp

Nhưng khi đó, tuổi của hắn đã quá lớn, cho nên không thể làm gì khác, truyền hy vọng lại cho đời sau

Nhưng mà, không ai nghĩ đến, hai nghìn năm sau, khe nứt không gian mở ra, thể hệ kiệt xuất của hắn lại bị truyền tống vào nơi xa. Chỉ có thời gian ba tháng trong khe nứt không gian, đừng nói là tới vị trí đó, ngay cả tới gần dãy núi cũng không kịp

Hiện giờ một nghìn năm nữa, mặc dù có người tới nơi này, nhưng không phải là thể hệ truyền thừa của hắn Tiểu Ân khê lắc đầu, nghe giọng của Holyfield, ba ngàn năm trước gia tộc tát mãn đó rất nổi danh. Điểm này từ vẻ mặt của vị sư tâm vương tử là đủ biết

Chỉ là, ba ngàn năm trôi qua, khiến cho sự huy hoàng này lụi tàn. Giờ phút này, nhân vật khiến cả hai đế quốc rung chuyển là đại tát mãn Dida

Bất tri bất giác, trong lòng Tiểu Ân dâng lên một cỗ bi ai

Nếu như nói trên thế giới này, thứ gì vô địch, phải kể đến thời gian

Thời gian vô thanh vô thức, chậm rãi trôi qua, dù là ai cũng không cảm giác được, dù có cường đại cũng có một ngày bỏ mình

Nhìn tấm thạch bích dựng thẳng đứng, mặc dù Tiểu Ân biết Holyfield có giấu giếm điều gì đó, nhưng đại khái hắn cũng đã hiểu được

-Vương tử điện hạ, Seth và Grossman cũng biết nơi này?

-Đương nhiên

Holyfield cười khổ một tiếng nói:

-Nhưng người không nên trông cậy vào bọn họ, trong ba người mà có một người truyền tống được tới đây đã là chuyện cực kỳ may mắn rồi

Tiểu Ân hoàn toàn đồng ý với Holyfield, nếu không như thế, sợ rằng vòng phòng hộ của tấm thạch bích này đã sớm được mở ra, làm gì còn tồn tại tới ngày này

-Vương tử điện hạ, ngài muốn ta hỗ trợ

Tiểu Ân cân nhắc trong chốc lát, đột nhiên hỏi

Holyfield giải thích chi tiết cổ sự này cho mình, nếu như nói chỉ để mình không hoài nghi thì thực buồn cười

Chắc chắn phương pháp mở vòng phòng hộ này, Holyfield không thực hiện được, nên hắn mới nói rõ như thế, để mình giúp sức cho mình

Quả nhiên ánh mắt của Holyfield lộ rõ sự hưng phấn, hắn vội vàng nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, tôi muốn nhờ ngài mở ra vòng phòng hộ trong tấm thạch bích, bên trong có bảo tàng, chúng ta sẽ chia đôi

Tiểu Ân cười một tiếng nói:

-Cám ơn ý tốt của ngài, nhưng ta đã lấy được thứ tốt, cho nên không có hứng thú lớn với tấm thạch bích này. Ngài nên tìm người khác phối hợp đi

Nghe Tiểu Ân nói lời này, trong mắt Holyfield hiện lên sự đổ kỵ, mới có vài ngày mà Tiểu Ân đã tìm được đồ tốt, còn hắn ở đây hai ngày lại không có kế sách gì

Cẩn rằng một cái, Holyfield nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, nếu như ngài có thể mở thạch bích, ngài sẽ có quyền lựa chọn trước

Tiểu Ân trầm ngâm nửa ngày, khiến đầu Holyfield đổ mồ hôi, lòng như lửa đốt mới nói:

-Vương tử điện hạ, dù ta có giúp ngài, chỉ sợ cũng không có hy vọng

-Tại sao?

Holyfield kinh ngạc hỏi

Tiểu Ân chỉ ngón tay vào thạch bích nói:

-Ngài cũng thấy được ma pháp này, nói thật loại ma pháp phòng hộ hùng vĩ này, lần đầu tiên ta mới nhìn thấy, chỉ với chút lực lượng của ta, căn bản không thể phá vỡ

Holyfield bình tĩnh cười nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, chuyện này ngài không phải lo, ba ngàn năm trước, vị đại tát mãn kia đã nghiên cứu thấu triệt vòng phòng hộ, hấn để lại một biện pháp rất đơn giản, chắc chắn có thể mở vòng phòng hộ ra

Tiểu Ân kinh ngạc nói:

-Có phương pháp đó, sao ngài không dùng chứ?

Holyfield cười khỏ nói:

-Ta đã sớm thử qua rồi, nếu có thể mở được, sao còn chờ ở ngoài này?

Hấn chỉ ngón tay vào mặt đất nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, ở dưới này đều là những mảnh nhỏ của quyển trục ma pháp, chắc ngài biết chúng

Tiểu Ân lên tiếng, dù là nhất tinh ma pháp sư bình thường cũng không hề xa lạ với mấy thứ này

+ Trong những quyển trục ma pháp đó chỉ có một pháp thuật, đó là Dẫn Đạo Thuật

Holyfield nghiêm mặt nói

Tiểu Ân nhướng mày, kinh dị hỏi:

-Dẫn Đạo Thuật? Ngài không nói giỡn chứ, dùng ma pháp cấp hai để phá vỡ vòng phòng hộ ma pháp sao?

Quả thật, Dẫn Đạo Thuật chỉ là ma pháp cấp hai, tác dụng của nó rất đơn giản, đó là khi chế tạo ma pháp quyển trục cấp ba trở lên, dùng để phối hợp nguyên tố ma pháp

Cho nên khi Holyfield nói những quyển trục đó chứa pháp thuật Dẫn Đạo Thuật, Tiểu Ân mới giật mình như thế

Nếu như Dẫn Đạo Thuật có thể phá hư vòng phòng hộ ma pháp, như vậy ma pháp sư như bọn họ sẽ gặp phải khó khăn

Holyfield nghiêm túc nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, ngài không nên hoài nghi ta, trong lịch sử vị đại tát mãn đó là một nhân vật nổi danh, nếu do hấn nhầm lại, chắc chắn có đạo lý

Kinh ngạc một lúc, Tiểu Ân tỉnh táo lại, hấn suy nghĩ nói:

-Ngoài Dẫn Đạo Thuật ra, còn cần điều kiện gì nữa?

Khuôn mặt của Holyfield hiện lên vẻ tán thưởng:

-Thi triển Dẫn Đạo Thuật, nhất định cần phải tìm được điểm chống đỡ của vòng phòng hộ

Lông mày Tiểu Ân nhíu lại, hỏi:

-Ma pháp vòng phòng hộ có điểm cố định để chống đỡ sao? Chắc do ma lực tự động lưu chuyển lưu chuyển sao.

-Vâng

Holyfield tự tin nói:

-Vòng phòng hộ do ma pháp sư thi triển ra tự động lưu chuyển không ngừng, nhưng vòng phòng hộ này lại khác. Theo nghiên cứu của vị đại tát mãn, người bố trí vòng phòng hộ này dường như không định bố trí một vòng phòng hộ vĩnh cửu nên hẳn chỉ bố trí một điểm chống đỡ cho vòng phòng hộ, chỉ cần tìm ra vị trí đó, thi triển Dẫn Đạo Thuật là có thể mở vòng phòng hộ này ra

Tiểu Ân vô thức sờ cảm, ánh mắt hoài nghi nhìn đối phương nói:

-Vương tử điện hạ, không phải ta hoài nghi ngài, nhưng ngài suy nghĩ lại xem, nếu như chỉ là vòng phòng hộ thì có thể chống đỡ được bao nhiêu năm? Ngài đừng quên, nơi này đã trải qua ba ngàn năm

Giọng nói của Tiểu Ân mang theo sự trào phúng

Đừng nói là vòng phòng hộ tạm thời, dù truyền kỳ pháp sư có bố trí tỉ mỉ vòng phòng hộ, cũng không thể duy trì được ba ngàn năm

Hơn nữa nhìn tấm thạch bích này là biết, dường như luôn có năng lượng duy trì vòng phòng hộ này, căn bản không khiến vòng phòng hộ bị tổn hại

Holyfield vắt tay nói:

-Xin lỗi, vấn đề này ta không trả lời được, nhưng đó là do vị đại tát mãn kia nhấn lại. Cho nên ta mới tin tưởng như vậy

Tiểu Ân lạnh lùng cười nói:

-Thế ngài tin tưởng những gì nhấn lại?

-Đúng

Holyfield không chút do dự nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, ngài tin tưởng đại tát mãn Dida chứ?

-Tất nhiên

-Ta giống ngài, cũng tin tưởng vị đại tát mãn đó như ngài tin tưởng đại tát mãn Dida

Holyfield chân thành nói:

-Ta tin tưởng, bởi vì vị đại tát mãn đó nói đây là thần tích

Khuôn mặt Tiểu Ân trở nên ngưng trọng, hẳn nhận ra sự tự tin mãnh liệt trong giọng nói của Holyfield, không khỏi phải nhìn vị đại tát mãn đó bằng con mắt khác

Danh tiếng của người đó lớn đến mức khó tin cho nên mới khiến Holyfield tin tưởng như vậy

Cần nhắc trong chốc lát, Tiểu Ân nói:

-Được rồi, ta thử một chút. Nhưng nếu không thành công thì ta cũng không có biện pháp

Holyfield vui mừng khôn xiết nói:

-Pháp sư Tiểu Ân yên tâm, vị đại tát mãn đó chắc chắn không nói sai

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, đứng trước tấm thạch bích. Holyfield mang theo kim mao sư vương lùi ra xa, tỏ rõ mình không có ác ý gì

Thu liễm tâm thần, tinh thần ý thức của Tiểu Ân phóng ra ngoài, lẳng lặng tìm hiểu ma pháp vòng phòng hộ

Chậm rãi, cũng không biết thời gian trôi qua bao lâu, sắc mặt Tiểu Ân trở nên cổ quái

Là ma pháp sư, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân hơn xa Holyfield, cho nên sự tâm vương tử không cảm ứng được

Phía trên vòng phòng hộ quả nhiên có một điểm chống đỡ kỳ dị, hơn nữa dường như cũng không bị che giấu. Chỉ cần ma lực đạt tới cảnh giới ma pháp sư chính thức là có thể cảm giác được

-Thế nào? Tìm được rồi chứ?

Holyfield không chờ đợi được hỏi

Thấy sắc mặt của Tiểu Ân, rốt cuộc Holyfield không nhịn được hỏi

Tiểu Ân mở hai mắt ra, chậm rãi gật đầu nói:

-Ở phía trên, quả nhiên có chỗ khác thường, nhưng có phải do người bố trí cố ý lưu lại điểm hay không thì ta cũng không dám xác định

-Chắc chắn là vậy

Holyfield không cần nghĩ ngợi nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, ngài hãy thi triển Dẫn Đạo Thuật, kích thích lên điểm đó đi

Tiểu Ân gật đầu, đang muốn ra tay, đột nhiên trong lòng động, vòng phòng hộ quý dị này lần đầu tiên hắn mới nhìn thấy, có trời mới biết Holyfield có giấu giếm gì không. Dùng Dẫn Đạo Thuật công kích điểm chống đỡ đó, xảy ra phản ứng gì, hắn cũng không nắm chắc

Cười hắc hắc, Tiểu Ân từ chối nói:

-Vương tử điện hạ, hay là ngài tự mình động thủ đi

Holyfield vùng tay nói:

-Ta cũng muốn tự mình động thủ, nhưng quyền trục chứa ma pháp Dẫn Đạo Thuật, ta đã dùng hết, nên không có biện pháp

Tiểu Ân nhìn những mảnh nhỏ trên mặt đất hỏi:

-Ngài mang tới đây bao nhiêu quyền trục?

-Một trăm quyền

Holyfield tiếc nuối nói:

-Đáng tiếc, ngay cả một lần thành công cũng không có

Tiểu Ân đánh giá tám thạch bích, trong lòng thầm nghĩ, đừng nói là một trăm quyền, dù là một ngàn quyền cũng chưa chắc đánh trúng

Cân nhắc trong chốc lát, Tiểu Ân lấy từ trong vòng cổ ra một ít vật phẩm, là vật phẩm dùng để chế tạo ma pháp quyền trục, da thú và bút xương

Bày những đồ vật này để trên mặt đất, Tiểu Ân không kiêng nể gì, trực tiếp vẽ lại lộ tuyến của Dẫn Đạo Thuật

Với thực lực hiện tại của Tiểu Ân, không tốn nhiều sức là chế tạo được ma pháp quyền trục. Chỉ mất một lát, một quyền trục ma pháp đã chế tạo thành công

Nhẹ nhàng thở một hơi, Tiểu Ân nhìn thẳng vào mắt Holyfield nói:

-Vương tử điện hạ, đây là quyền trục Dẫn Đạo Thuật, xin ngài nhận lấy

Rốt cuộc Holyfield hồi phục tinh thần, thâm ý liếc mắt nhìn Tiểu Ân nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, tâm hoài nghi của ngài rất ghê gớm

Mặt Tiểu Ân không đổi nói:

-Vương tử điện hạ, ta chỉ cẩn thận hơn người khác một chút mà thôi

Holyfield tiếp nhận quyền trục hỏi:

-Điểm chống đỡ ở chỗ nào?

Tiểu Ân bay lên, đầu ngón tay hần chạm vào một điểm. Khi ngón tay hần chạm vào vòng phòng hộ, rõ ràng cảm ứng được lực lượng cường đại ngưng tụ ở đó

Thật không biết, đã trải qua hơn ba nghìn năm mà năng lượng của nó vẫn còn cường đại như vậy. Chẳng lẽ đúng như lời vị đại tát mãn kia, nó là thần tích?

Holyfield xác định chuẩn xác vị trí, sau đó cưỡi kim mao sư vương

Giây phút này, kim mao sư vương không che dấu hơi thở ma pháp trên người, năng lượng toàn thân nó kích thích tới cực hạn

Năng lượng cường đại tạo ra một cột sáng to lớn, bao phủ toàn thân Holyfield vào trong

Khi kỳ sỹ ma thú ngồi trên người ma thú, lực phòng ngự, thậm chí là ma lực và sức sống hòa làm một thể. Nói cách khác, chỉ cần kim mao sư vương không chết, Holyfield cũng không tử vong

Tiểu Ân lui về phía sau vài bước, lạnh lùng nhìn động tác của Holyfield

Tinh thần lực lượng của hần khếch tán ra ngoài, chuẩn bị phòng bị biến cố đột nhiên xảy ra, bởi động tác của Holyfield dễ bị người khác phát hiện

Nhưng ngoài dự kiến của hần, mặc dù Holyfield gây ra động tĩnh lớn như vậy, nhưng hơi thở hoàng kim cường đại giống như bị lực lượng nào đó hút đi, chỉ tàn phá mấy chục thước xung quanh mà không khếch tán ra ngoài

Cứ như thế, ngoài Tiểu Ân ở bên cạnh, người khác không thể nào cảm nhận được năng lượng dao động trong không gian

Phát hiện điều này, Tiểu Ân nhìn Holyfield bằng con mắt khác, người này có bản lãnh khiến người khác giật mình

Từ từ, tổ hợp giữa Holyfield và kim mao sư vương đạt tới trạng thái đỉnh cao

Kim mao sư vương chậm rãi rời mặt đất, bay theo hướng Tiểu Ân chỉ

Trong lòng Tiểu Ân cực kỳ tỉnh táo, đột nhiên tay hần có thêm một cây ma pháp trượng. Năng lượng dao động trên ma pháp trượng thần nhiên tỏa ra

Tiểu Ân đã đưa lực lượng tinh thần vào, kích hoạt vòng phòng ngự cấp sáu

Cấp bậc ma pháp càng cao, thi triển ra càng khó. Với thực lực chưa đạt tới đại ma pháp sư, Tiểu Ân muốn kích thích vòng phòng ngự cấp sáu trong ma pháp trượng, vẫn cần vài giây đồng hồ

Nhưng dưới sự khống chế chuẩn xác của Tiểu Ân, ma pháp đã ở trong trạng thái chuẩn bị kích thích, chỉ cần hần nguyện ý, mất một giây là kích thích được

Rốt cuộc Holyfield bay tới giữa không trung, hần nhẹ nhàng tìm quyền trục, một đạo bạch quang xuất hiện trên tay hần, Dẫn Đạo Thuật được thi triển

Hần dùng ngón tay chỉ về phía Tiểu Ân nói

Một giây này giống như một khoảng thời gian dài, đôi mắt Tiểu Ân ngưng tụ lại, hần cảm thấy không gian dường như có sự biến hóa thần bí, nhưng cuối cùng là biến hóa gì, chính hần cũng không biết

Bàn tay nắm chặt ma pháp trượng, nhưng lòng bàn tay đã đổ mồ hôi, dù hần nắm chặt nhưng vẫn có cảm giác buông lỏng, cảm giác chờ mong đã lâu không xuất hiện rồi

Phảng phất như nửa thế kỷ trôi qua, rốt cuộc tay Holyfield cũng chạm tới điểm đó

Dị biến, nổi lên

Vòng phòng hộ bóng loáng như gương, thực sự xuất hiện dao động

Lấy Holyfield làm trung tâm, dao động không ngừng khếch tán, kéo theo những tiếng trầm thấp trên thạch bích

Một cỗ áp lực cực lớn che trời phủ đất ập đến, năng lượng hoàng kim chợt tản đi, cả thạch bích phát sáng Tiểu Ân cảm ứng rõ năng lượng cường đại ở phía trên, loại năng lượng này không thể chống đỡ được, trước luồng năng lượng này, dù đại tât mãn Dida hay sa mạc vương Yidikalun cũng không thể chịu được một kích

Có thể sánh với luồng năng lượng này chỉ có kim quang hùng vĩ khi khe nứt không gian mở ra

Cảnh tượng trước mắt khiến Tiểu Ân rung động. Nhưng nhìn thấy kim quang, ánh mắt của Holyfield hiện lên một tia quỷ quyệt, sát khí và cừu hận không thêm che giấu, quang minh chính đại phát ra

Nhìn ánh mắt của Holyfield, Tiểu Ân không cần nghĩ nhiều, lập tức thi triển vòng phòng hộ cấp sáu trên ma pháp trường

Phản ứng này dường như đã thành tiềm thức, giống như phản ứng của dã thú khi đối mặt với nguy cơ

Một đạo năng lượng kỳ dị trong nháy mắt bao phủ Tiểu Ân, tốc độ của luồng năng lượng này không chỉ cực nhanh, hơn nữa uy thế không phải đùa

Mặc dù giờ phút này Tiểu Ân bị năng lượng hoàng kim áp chế, khí thế như con voi so với còn kiến, căn bản không đáng để so sánh. Nhưng muốn nghiền nát con kiến, con voi cũng phải nhấc chân của mình lên

Ánh sáng kim sắc nhanh chóng khếch tán ra bốn phía, khoảng cách lan ra của chúng càng cao thì màu sắc càng nhạt đi, đặc biệt khi vượt ngoài trăm thước thì năng lượng kim sắc lập tức bị phân giải và đồng hóa, thậm chí biến mất

Khuôn mặt của Tiểu Ân và Holyfield đều lộ ra vẻ không hiểu

Năng lượng cường đại như thế, không ngờ lại dễ dàng tiêu tán. Đến cuối cùng là có chuyện gì? Biến hóa kỳ dị như thế khiến hai người cảm thấy khó tin

Hiện giờ tâm tình của hai người hoàn toàn khác nhau

Tự nhiên Tiểu Ân hy vọng loại năng lượng này tiêu tán càng nhanh càng tốt, bởi vì Holyfield muốn lợi dụng loại năng lượng này nên Tiểu Ân không hy vọng loại năng lượng này có thể tồn tại lâu dài

Còn ý nghĩ của Holyfield lại hoàn toàn trái ngược, cả người hắn bị bao phủ bởi ánh sáng kim sắc, năng lượng trên người kim mao sư vương dường như có sự liên lạc thần bí với năng lượng trên tấm thạch bích, khiến Holyfield có thể khống chế được một bộ phận năng lượng kim sắc

Nhưng với thực lực của kim mao sư vương thì luồng năng lượng đó quá cường đại, vượt xa khả năng khống chế của nó

Nó muốn khống chế luồng năng lượng này không khác gì con kiến muốn tha hòn đá lớn trên người

Nhưng hiện giờ hắn đã bị sát khí che mờ tâm trí, để rửa sạch sỉ nhục ngày xưa hay độc chiếm đồ vật trong tấm thạch bích, hắn phải giết chết Tiểu Ân

Holyfield nỗ lực vùng tay lên, rốt cuộc có một đạo ánh sáng đậm lao về phía Tiểu Ân

Tốc độ của đạo ánh sáng đó cực nhanh, có thể nhìn rõ ánh sáng màu vàng kim trong đó

Về mặt của Tiểu Ân trở nên ngưng trọng. Trên thực tế khi Holyfield quay đầu nhìn hắn, điều đầu tiên hắn nghĩ tới là muốn chạy trốn

Tâm niệm của hắn vừa động thì đã cảm nhận được Holyfield và kim mao sư vương đã tập trung tinh thần lên người hắn

Trong khoảng thời gian ngắn đó, cuối cùng Tiểu Ân không lựa chọn chạy trốn, mà mở vòng phòng hộ cấp sáu

Quả nhiên, khi hắn mở phòng hộ thì ánh sáng vàng kim đã khuếch tán ra ngoài

Tốc độ của đạo ánh sáng đó đạt tới vận tốc không thể tin, hơn nữa nó còn mơ hồ áp chế tất cả các lực lượng khác

Ở trong vòng phòng hộ cấp sáu, Tiểu Ân chỉ miễn cưỡng chống cự được, nhưng đạo ánh sáng này khiến người khác có cảm giác không thể chống cự

Trong lòng của hắn thầm kêu may mắn. Nếu vừa rồi hắn lựa chọn chạy trốn, chỉ sợ đã bị đạo ánh sáng kim sắc đó đuổi theo, vòng phòng hộ cấp sáu không mở được, sẽ bị áp chế hoàn toàn, khi đó mới chính thức thúc thủ chịu chết

Nhưng hiện tại tình hình không ổn, Holyfield điều khiển ánh sáng tấn công, vốn vòng phòng hộ đã miễn cưỡng chống đỡ, nay lại tràn đầy nguy cơ

Trong nháy mắt, sắc mặt của Tiểu Ân liên tiếp thay đổi vài lần. Đây là vòng phòng hộ cấp sáu đó, nếu đổi lại là vòng phòng hộ cấp năm, chỉ sợ sớm đã sớm vỡ tan từ lâu

Đang lúc hắn đang toàn lực chống đỡ, Holyfield đột nhiên nhe răng cười

Hắn phát tay, một đạo ánh sáng kim sắc chợt phát ra, vòng phòng hộ cấp sáu vang lên một tiếng, đại biểu cho việc vòng phòng hộ đã không chịu được áp lực từ ngoại giới nữa, bắt đầu tan vỡ

Sắc mặt Tiểu Ân trắng bệch, sự cường đại của ánh sáng kim sắc khiến tinh thần của hắn sa sút

Hắn có thể khẳng định, đạo kim quang này thuần túy là một loại năng lượng riêng, chỉ cần là năng lượng không giống nó, sẽ bị nó xóa tan

Vòng phòng hộ cấp sáu của mình chỉ có thể tạm thời ngăn cản, không phải do thực lực của đôi bên tương đương, mà do luồng năng lượng này căn bản không nhắm vào mình mà thôi

Giống như một cơn lũ cuốn qua, ở trong nước lũ, một người may mắn bám vào cọc cây trên mặt nước cho nên mới không bị nước lũ cuốn đi

Hiện giờ hy vọng duy nhất của hắn, đó là chờ cho trận lũ này chấm dứt, như thế hắn mới có thể dựa vào cọc cây để giữ tính mạng

Nhưng nếu dòng nước lũ tiếp tục đổ xuống, thì dù có cọc cây cũng không kiên trì được lâu

Nhưng hiện giờ nhìn Holyfield công kích, điều này khó có thể xảy ra

Mỗi một lần Holyfield công kích như trực tiếp đánh vào Tiểu Ân, cảm giác tuyệt vọng tràn ngập trong lòng Tiểu Ân

Thân hình hắn run run. Thế mới biết, nguyên lai trên thế giới này, chết không đáng sợ mà biết mình đối mặt với cái chết nhưng không cách nào chạy thoát được mới đáng sợ

Nhìn Tiểu Ân tràn ngập tuyệt vọng, Holyfield sáng khoái nở nụ cười, những khuất nhục trước kia mà hắn phải chịu sắp được giải tỏa hết. Khóe miệng hắn nở nụ cười lạnh, lạnh lùng nhìn Tiểu Ân, ánh mắt lộ rõ vẻ tự mãn, giống như quý tộc nhìn nô lệ

Hắn giơ tay lên, giống như đuổi muỗi, tùy ý vung ra

Một đạo ánh sáng kim sắc nồng đậm lại xuất hiện, vượt qua hạn chế về thời gian và không gian, xuất hiện trước vòng phòng hộ của Tiểu Ân

Giống như chớp mắt ngọn rơm cuối cùng của lạc đà

Cuối cùng, vòng phòng hộ vỡ tan

Nhìn vòng phòng hộ vỡ tan, giống như không gian sụp đổ, khiến đáy lòng Tiểu Ân xuất hiện nỗi tuyệt vọng khôn cùng

Sắc mặt Tiểu Ân lộ vẻ sầu thảm, hắn biết, trước đạo kim quang này, hắn không có cơ hội để chạy thoát

Đừng nói là hiện giờ không thể mở được vòng phòng hộ, dù có thể mở được vòng phòng hộ cấp năm, cũng không thể nào thừa nhận được áp lực của đạo kim quang này

Đạo kim quang này rốt cuộc là gì, sao lại đáng sợ như vậy

Giây phút này, trong đầu Tiểu Ân chợt hiện lên hình ảnh khi Yidikalun trị liệu cho hoàng kim sa trùng

Hoàng kim năng lượng!

Trong lòng Tiểu Ân chợt xuất hiện ý niệm. Ngay khi vòng phòng hộ vỡ tan, ánh mắt Tiểu Ân lại xuất hiện sinh cơ

Trong nháy mắt, ma pháp thành hình, khi ma pháp này thành hình thì đạo ánh sáng kim sắc cũng bao phủ thân thể Tiểu Ân

Mặc dù cường độ của đạo ánh sáng này không lớn, so sánh với kim quang ở xung quanh thì giống như đom đóm so với mặt trời

Nhưng đạo kim quang này lại không thể uy hiếp Tiểu Ân

Năng lượng khổng lồ dường như vô tận chiếu vào người Tiểu Ân, không khiến hắn tan biến, ngược lại còn khiến thể lực của hắn khôi phục lại rất nhanh

Lực lượng tinh thần bỏ ra để cố gắng duy trì vòng phòng hộ cấp sáu nhanh chóng được khôi phục lại

Tiểu Ân ngẩng đầu lên, trong mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên và vui mừng cùng với một tia cười lạnh lùng

Holyfield kinh ngạc há to miệng, vì thế hắn không duy trì được vẻ mặt lãnh khốc nữa, đôi mắt chợt lóe ra, trông vô cùng tức cười. Nếu như không phải hắn còn đang thở, thì không khác gì một tên đầu gối

- Năng lượng Hoàng kim ...

Miệng sư tâm vương tử từ từ nói gần như rên rỉ.

-Lam sao ngươi có năng lượng hoàng kim?

Giọng nói của hắn tràn ngập mùi vị không cam lòng, đôi mắt nhìn chăm chăm vào Tiểu Ân

-Tại sao ta không thể có được năng lượng hoàng kim?

Tiểu Ân cố ý dừng lại một chút, trào phúng nói:

-Ngươi có thể sử dụng được năng lượng hoàng kim, ta đương nhiên cũng có thể

-Không

Holyfield phát ra tiếng rít gào như dã thú nói:

- Năng lượng Hoàng kim, chỉ có tín đồ được chúng thần chúc phúc mới có thể có được, ngươi ...

Đột nhiên hắn ngừng lại, ánh mắt tập trung nhìn Tiểu Ân:

-Ngươi, ngươi là ma thú?

Mặc dù Tiểu Ân hận không thể rút da lột gân hắn, nhưng nghe những lời này cũng phải lảo đảo, chỉ thiếu chút nữa là ngã xuống

-Ngươi mới là ma thú

Tiểu Ân oán hận nói:

-Ngươi cười sư tử mới là ma thú

-Ngươi không phải là ma thú?

Mắt Holyfield hiện lên sự nghi hoặc, hắn kinh ngạc nói:

-Ngươi không phải là tín đồ của thú thần, cũng không phải là ma thú, chẳng lẽ trên thế giới này còn có người khác có thể sử dụng năng lượng hoàng kim

Tiểu Ân lạnh lùng nhìn hắn, nhưng giây phút này, trong lòng Tiểu Ân cũng có chút không yên

Mặc dù bên ngoài thân thể hắn có một tầng năng lượng hoàng kim, khiến hắn không bị thương tổn bởi đạo kim quang cường đại

Nhưng mà, có thể làm được bước này đã là cực hạn của hần, hần không thể mượn được một bộ phận của đạo kim quang giống như Holyfield

Nếu ở trong hoàn cảnh này giao thủ với sư tâm vương tử, chỉ sợ kết quả của hần vẫn không ổn như trước

Nhưng may mà giờ phút này, dường như sư tâm vương tử bị trúng tà, nên đã quên đi thù hận với Tiểu Ân, không chủ động tấn công.

164. Chương 4: Tiến Giai - Đại Ma Pháp Sư

Song nó cũng khếch tán rất nhanh, không lâu sau, nó đã tiêu tán toàn bộ

Ánh kim quang cuối cùng biến mất, thiên địa khôi phục lại bộ dáng như lúc đầu, tảng đá lớn trong lòng Tiểu Ân mới bỏ xuống được

Giờ phút này, tấm thạch bích bóng loáng như gương đã biến mất, thay vào đó là một huyết động âm u, hắc ám

Huyết động này cao năm mươi thước, rộng khoảng hai mươi thước, thông xuống lòng đất, không ai biết bên trong cất giấu thứ gì

Nhưng nhìn huyết động u ám, trong lòng Tiểu Ân xuất hiện cảm giác kỳ quái

Đó là một cỗ hàn ý lạnh như băng, phảng phất bên trong huyết động có một con mãnh thú viễn cổ khát máu. Nhưng đồng thời, cỗ hàn ý này lại khiến Tiểu Ân có cảm giác quen thuộc, dường như hần đã đối mặt qua

Tiểu Ân chậm rãi thu hồi ánh mắt đánh giá huyết động, khuôn mặt của hần có sự chuyển biến vi diệu. Hần lạnh lùng nhìn sư tâm vương tử, không hề che dấu sát khí của mình

Nếu như nói trước khi mở ra vòng phòng hộ trên tấm thạch bích, đôi bên duy trì thái độ hòa bình, nhưng giờ phút này, bọn họ đã xé rách mặt nhau

Holyfield cảm nhận sát khí trên người Tiểu Ân, vẻ mờ mịt trong mắt hần lập tức biến mất, trong lòng xuất hiện cảm giác ảo não

Nhưng năng lượng hoàng kim trên người hần càng đậm lên, kim mao sư vương lộ ra bộ dáng nhe răng múa vuốt, biểu đạt quyết tâm của hần

Hai người bọn họ, chỉ có một người có thể sống ở chỗ này

Người thắng lợi không chỉ còn sống để rời đi, còn có thể lấy được đồ sau tấm thạch bích

Nhẹ nhàng giơ ma pháp trượng lên, bàn tay Tiểu Ân mơn trớn hoa văn thần bí trên thân trượng, trong lòng thầm kêu đáng tiếc

Mặc dù ba ma pháp trong ma pháp trượng vô cùng cường đại, nhưng có một khuyết điểm trí mạng đó là, số lần phóng thích ma pháp trong một ngày bị hạn chế

Đó là sự khác nhau giữa ma pháp cao cấp và ma pháp hạ cấp, và là sự khác biệt giữa ma pháp trượng và đạo cụ ma pháp

Năng lượng sinh ra từ ma pháp trượng là ma hạch, đây là bảo vật cực kỳ trân quý, đặc biệt từ ma hạch cấp năm trở lên, có khả năng tự động khôi phục lại thuộc tính năng lượng của mình

Hơn nữa trên ma pháp trượng không có chỗ để gắn năng lượng tinh thạch, cho nên khi năng lượng trên ma hạch tiêu hao hết thì ma pháp không thể thi triển được nữa

Vốn trong cây ma pháp trượng này có ma pháp vòng hộ cấp sáu là không hạn chế số lần sử dụng. Nhưng vừa rồi khi đối mặt với ánh sáng kim sắc, đã tiêu hao hết năng lượng trong hai viên ma hạch

Giờ phút này, đừng nói là vòng phòng hộ cấp sáu, dù ma pháp cấp sáu Hỏa Diễm Phong Bạo cũng không thể thi triển được

Ma pháp duy nhất có thể sử dụng được, chỉ có ma pháp cuối cùng trong ma pháp trường, Tiêu Dung Thuật. Ma hạch của ma pháp này cung cấp năng lượng có thuộc tính không gian, nếu không, giờ phút này cả nó cũng không thể sử dụng

Mặc dù mất đi vũ khí sắc bén nhất, nhưng đối mặt với kim mao sư vương, Tiểu Ân không hề sợ hãi

Đột nhiên, kim mao sư vương bỗng to lên, dùng tốc độ vô cùng nhanh lao về phía Tiểu Ân. Ánh sáng hoàng kim trên người Holyfield cũng đậm lên, mặc dù không thể so sánh được với luồng năng lượng vừa rồi, nhưng lại có thêm khí thế mãnh liệt, phẳng phất như thiên thần hạ phàm, vô cùng uy phong凛冽

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, dùng tốc độ vô cùng nhanh lùi về phía sau, đồng thời nhẹ nhàng huy động ma pháp trường, năng lượng từ ma pháp trường tràn ra. Mấy giây sau, trên người Tiểu Ân có thêm một vòng phòng hộ ma pháp

Nhưng lúc này nó không phải hình thành trong nháy mắt, ngay cả khi có cả tác dụng của ma pháp trường, cũng phải mất vài giây thời gian

Mặc dù Tiểu Ân có Nhất Hào không gian, nhưng luyện tập ma pháp cấp năm, ngay cả khi hấn thành công hoàn thành lộ tuyến ma pháp, nhưng ở ngoại giới, phản ứng luôn chậm một nhịp, khiến hấn không cách nào thuận phát được ma pháp cấp năm

Tiểu Ân cảm giác ở ngoại giới có một loại lực lượng không rõ ràng nào đó, ngăn cản lực lượng tinh thần của hấn khi hấn thi triển ma pháp cấp năm, khiến trong lòng hấn xuất hiện cảm giác khổ sở

Dù hấn có luyện tập thuần thực hơn nữa trong Nhất Hào không gian, cũng không thể thuận phát được ma pháp cấp năm

Cũng may với thân thủ của hấn, dù mất vài giây, cũng không tạo ra nhiều phiền phức

Nhẹ nhàng tránh thoát công kích của kim mao sư vương và Holyfield, Tiểu Ân không lùi về sau nữa, cẩn thận tiến lên, thân thể bao phủ trong vòng phòng hộ cấp năm lao về phía đại kiếm của Holyfield

Khuôn mặt Holyfield hiện lên sự nghi hoặc, tên này muốn làm gì, hấn muốn tự sát sao?

Vô thức tay hấn huy động đại kiếm, tiếng xé gió chợt vang lên, kiếm của hấn đã chém vào vòng phòng hộ của Tiểu Ân

Song lại xuất hiện tình huống quỷ dị, một kiếm có trọng lực ngàn cân không phá vỡ được vòng phòng ngự, đại kiếm đâm sâu vào vòng phòng hộ khoảng năm cm thì dừng lại

Sắc mặt Holyfield khê biến, năng lượng hoàng kim điên cuồng lưu chuyển, trong nháy mắt, ánh sáng kim sắc lưu chuyển trên đại kiếm, mũi kiếm giống như được gia trì thêm lực lượng thần kỳ, điên cuồng xoay tròn

Dưới sự lôi kéo của cổ lực lượng này, vòng phòng ngự xuất hiện một lỗ hổng song lỗ hổng đó nhỏ, nếu đại kiếm thực sự tới trước mặt Tiểu Ân, cũng không phải là chuyện dễ dàng

Cao Ôn Chúc Xạ liên tục được phóng ra ba lần

Mỗi một lần đều khiến năng lượng hoàng kim trên người Holyfield dao động mãnh liệt. Đáng sợ hơn là, ba đạo Cao Ôn Chúc Xạ lại công kích vào cùng một chỗ. Lần thứ ba bắn vào ngực Holyfield, mơ hồ phá vỡ năng lượng hoàng kim trên người kim mao sư vương

Công kích như thế này nếu bắn vào người kim mao sư vương, chỉ sợ không có bất cứ hiệu quả gì, nhưng dù Holyfield có năng lượng hoàng kim của kim mao sư vương thủ hộ, nhưng lại kém hơn một bậc, bị ba đạo ma pháp cấp ba tấn công vào cùng một điểm, chút nữa đã phá vỡ năng lượng hoàng kim thủ hộ

Đại kiếm bị ép thu hồi lại chắn trước ngực, đồng thời kim mao sư vương nhanh chóng lui về phía sau

Lần giao phong này, một người một thú bị ma pháp sư đẩy lui. Đối với kỳ sỹ ma thú mà nói, chuyện này là một sỉ nhục. Nhưng trong mắt Holyfield không xuất hiện sự điên cuồng, hấn đã sớm biết Tiểu Ân là một ma pháp sư khác thường.

Đối phó với tên này, không thể dùng cách đối phó với ma pháp sư bình thường

Hắn chợt rống to lên một tiếng, hơi thở hoàng kim trên người càng trở nên nồng đậm

Theo tiếng quát của hắn, trên người kim mao sư vương chảy ra một giọt máu màu vàng kim, khi chạm đất, dường như nó bị năng lượng nào đó kích thích, giống như nước sôi trong nồi, sôi trào lên

Sau đó khí thể trên người Holyfield tăng thêm vài phần

Hai mắt Tiểu Ân lạnh như băng, tập trung nhìn vào tên này. Hắn biết, Holyfield đã vận dụng đòn sát thủ

Hắn đã bức tiềm lực trên người kim mao sư vương, xem ra tên này muốn tốc chiến tốc thắng

Tâm niệm hơi động, ngón tay Tiểu Ân điểm, một điểm hắc quang chợt xuất hiện, trong chớp lát xuất hiện trước mặt kim mao sư vương, điểm hắc quang chợt bạo mở, sương mù tối đen như mực bao phủ kim mao sư vương và Holyfield

Ở trong đoàn sương mù tối đen, tràn ngập lực lượng tử vong, ma pháp nguyên tố trong không trung chuyển hóa thành độc được

Tử khí bảo phủ, pháp thuật vong linh này đột nhiên xuất hiện khiến Holyfield cảm thấy khó tin

Nhưng đối mặt với pháp thuật vong linh, sư tâm vương tử chỉ kinh ngạc, nhưng không hề sợ hãi

Kim quang trên người hắn đại thịnh lên, lực lượng thần kỳ giống như mặt trời xóa tan băng tuyết, nhanh chóng đánh tan màn sương mù tối đen do Tiểu Ân triệu hồi ra

Vong linh pháp thuật thần bí khó lường trong mắt người bình thường lại hoàn toàn bị năng lượng hoàng kim khắc chế

Song khi hắc màn sương mù tối đen trước mặt Holyfield tan rã, hắn kinh ngạc phát hiện, Tiểu Ân đã biến mất trước mặt hắn, căn bản không còn hình bóng nữa, phẳng phất như chưa từng xuất hiện

Mở to hai mắt, Holyfield cẩn thận nhìn bốn phía, hắn muốn tìm xem Tiểu Ân rơi xuống chỗ nào, nhưng rất nhanh hắn thất vọng, bởi vì hắn không tìm thấy tung tích của Tiểu Ân

Lông mày nhíu chặt lại, tên này sao lại biến mất? Điều này quả thực khó tin

Cẩn nhắc trong chớp lát, Holyfield nhẹ nhàng vỗ đầu kim mao sư vương, kim mao sư vương ngủi nửa ngày, cuối cùng ánh mắt tập trung vào một hướng, lớn tiếng rít gào

Holyfield định nhãn, lập tức tức giận, thiếu chút nữa bất tỉnh

Hướng mà kim mao sư vương chỉ là huyết động đã mất đi sự bảo vệ của ánh sáng kim sắc

Rõ ràng Tiểu Ân không có ý định quần đấu với hắn, chẳng qua chỉ sử dụng pháp thuật để tạm thời vây khốn hắn, sau đó tiến vào động tĩnh bảo

-Hèn hạ...

Sư tâm vương tử điên cuồng phấn nộ hét lên một tiếng, hai chân hơi dùng sức, thân hình to lớn của kim mao sư vương hóa thành một đạo kim quang, nhảy thẳng vào phía trong huyết động

Sau khi Holyfield và kim mao sư vương xâm nhập huyết động, trên đỉnh huyết động chợt xuất hiện năng lượng dao động kỳ lạ

Sau đó, bóng dáng Tiểu Ân xuất hiện. Hắn nhìn trong bóng đêm thấy sư tâm vương tử biến thành một điểm kim sắc nhỏ, khuôn mặt xuất hiện nụ cười lạnh

Tên này không hổ là vương tử của đế quốc Sư Tâm, hắn sử dụng âm mưu quỷ kế để lừa người khác thì thấy thoải mái, nhưng khi phát hiện mình bị kẻ khác lừa dối lại nổi trận lôi đình, không cần nghĩ ngợi lao vào trong huyết động

Tiêu chuẩn giữa người với người hoàn toàn khác biệt

Kỳ thật với thực lực trước mắt của Tiểu Ân, dù liều mạng cũng không hề sợ hãi kim mao sư vương, nếu thi triển tam hệ phi đạn, chắc chắn có thể đánh đầu sư tử này thành cặn bã. Nhưng sau khi đánh chết nó,

nguyên khí của Tiểu Ân sẽ tổn thương, đến lúc đó chỉ sợ chưa chắc có đủ năng lực để thăm dò huyết động nguy hiểm này

Đã như thế, cần gì phải hao phí khí lực trên người sư tâm vương tử, chẳng bằng dụ dỗ hắn đi đầu làm con tốt thí mạng còn hơn

Mắt thấy quỷ kế thực hiện thành công, khéo miệng Tiểu Ân nở nụ cười đắc ý. Thân hình hắn khẽ động, nhanh chóng bay xuống dưới

Trong hắc động, hào quang kim sắc rất chói mắt, chỉ cần dùng mắt, Tiểu Ân cũng có thể nhìn thấy Holyfield

Huyết động này rất khổng lồ, dù đi sâu vào trong cũng không thấy có dấu hiệu nhỏ lại, dường như không khác gì so với cửa động

Phi hành trong này không có bất cứ khó khăn gì. Hơn nữa Tiểu Ân cũng không hề lo lắng, dù có cơ quan lợi hại ở phía trước, cũng có sư tâm vương tử ở phía trước gánh hộ

Cách đó không xa, truyền đến trận năng lượng dao động mãnh liệt. Nếu như Tiểu Ân không đoán sai, chắc chắn sư tâm vương tử đã gặp trở ngại hoặc ngộ địch, cho nên hắn mới điều động năng lượng, đánh một trận với kẻ địch

Yên lặng, không hề phát ra hơi thở, Tiểu Ân đã ẩn núp, ma pháp sư có thể có những động tác linh hoạt như thế, chỉ sợ chỉ có mình Tiểu Ân

Mặc dù cách nhau không quá gần, nhưng Tiểu Ân vẫn thấy được tình cảnh đáng sợ ở phía trước

Holyfield cười kim mao sư vương, đánh nhau với hai bộ khô lâu to lớn

Hai bộ khô lâu dây dưa với sư tâm vương tử chỉ là hai bộ xương mà thôi

Trên người khô lâu không phải là những khớp xương bình thường, trên người chúng nó nhấp nháy năng lượng màu vàng kim. Loại năng lượng này khiến cho thực lực của chúng trở nên bất phàm. Hễ đại kiếm của Holyfield chạm vào đầu khớp xương, thì đầu khớp xương lại phát ra năng lượng màu vàng kim tương ứng, chặn công kích của sư tâm vương tử lại

Chứng kiến cảnh này, nhất thời Tiểu Ân cảm thấy mê muội

Chuyện gì xảy ra? Tại sao trên người khô lâu có năng lượng hoàng kim?

Năng lượng hoàng kim không phải dùng để khắc chế khô lâu và ma pháp vong linh hệ sao, sao lại đột nhiên xuất hiện trên người chúng nó?

Nhưng dù sao thực lực của Holyfield cũng hơn hai tên khô lâu này, sau vài hiệp, hắn vỗ đầu sư tử, đại ma thú này mở to mắt ra, ánh sáng thần kỳ phun ra từ miệng nó, giống như một đạo kim tiễn, xuyên thấu lồng ngực khô lâu

Uy lực của đạo kim tiễn này không phải đùa, chỉ thoáng qua một cái, nhưng lại tạo ra những trận nổ mạnh liên tiếp, khiến một bộ khô lâu màu kim tuyến hoàn toàn vỡ tan

Một giây sau, bộ khô lâu biến thành đồng xương vụn

Song, bộ khô lâu còn lại làm ra chuyện mà không ai nghĩ đến

Sau khi nhìn đồng bạn bị diệt vong, xương cốt trên người nó vang lên, làm ra bộ dạng liều mạng. Holyfield đang ngưng thần chống đỡ, thì nó đột nhiên xoay người, bỏ chạy vào trong sơn động

Holyfield cầm đại kiếm đứng ngây ra, ở phía sau Tiểu Ân cũng ngây người

Bộ khô lâu này bỏ chạy....

Trong huyết động truyền tiếng bước chân chạy, tốc độ của bộ khô lâu cực nhanh

Holyfield sửng sốt một lúc, rồi cuộc nổi giận gầm lên một tiếng, vũ kim mao sư vương, lao theo bộ khô lâu

Hôm nay lần thứ hai hắn bị kẻ khác đùa giỡn, lần đầu tiên bị Tiểu Ân lừa cũng không sao, dù sao đó là kẻ thù lớn nhất của hắn, hơn nữa còn là một ma pháp sư kiệt xuất

Nhưng lần này lại bị một khô lâu cấp thấp đùa giỡn, nhất thời, sắc mặt của sư tâm vương tử trở nên tái xanh, không khống chế được lửa giận của mình nữa

Nhìn sư tâm vương tử tiếp tục truy đuổi, Tiểu Ân cảm thấy kinh ngạc, huyết động này chắc chắn không đơn giản

Chậm rãi đuổi theo, rất nhanh Tiểu Ân nghe thấy tiếng hô thảm thiết, dường như sư tâm vương tử gặp phải phiền phức lớn

Điều này, chỉ cần nhìn ánh sáng hoàng kim không ngừng lưu chuyển trên người đối phương là biết, dường như hắn rất khó giải quyết đối thủ

Do dự một chút, Tiểu Ân không mạo hiểm, mà phái ruồi mày đi trước thám thính

Đeo mắt kính, Nhất Hào dường như cũng biết hiện tại là thời điểm mấu chốt, lập tức chiếu hình ảnh

Giao thủ với Holyfield là một bộ khô lâu, nhưng không phải là bộ khô lâu chạy trốn lúc trước, mà là một bộ xương thú to lớn

Bộ xương thú này cao khoảng ba thước, không biết lúc còn sống là ma thú gì, có bốn cái chân dài, trên đỉnh đầu có một chiếc sừng

Không hiểu sao, cái sừng dài đó không biến thành khớp xương, khiến người khác nhìn vào có cảm giác hoàn mỹ

Tiểu Ân liếc mắt nhìn cái sừng, trong lòng thầm hạ quyết tâm, nhất định phải chiếm thứ này làm của riêng

Giờ phút này, đầu cự thú giao đấu mãnh liệt với Holyfield. Trên người nó hiện lên một cỗ sương mù màu đen, không hề sợ hãi năng lượng hoàng kim như vong linh pháp thuật bình thường, ngược lại sau một lúc dây dưa với năng lượng hoàng kim thì cả hai chậm rãi tiêu tán

Trong lòng Tiểu Ân có chút khẩn trương. Sinh vật kinh khủng như vậy, dường như có thực lực không kém Holyfield, nếu bên trong có sinh vật lợi hại hơn nó, thì hắn muốn chạy trốn cũng không kịp

Giây phút này, trong lòng hắn mơ hồ có chút hối hận, có lẽ hắn không nên tiến vào nơi này

Nhưng giờ phút này hối hận thì đã muộn, do dự một lát, Tiểu Ân hạ lệnh cho ruồi mày tiếp tục tìm kiếm

Phi hành trong huyết động to như thế này, ruồi mày không gặp phải trở ngại gì cả. Hơn nữa nó là sản phẩm của khoa học kỹ thuật, có thể quay chụp lại toàn bộ hoàn cảnh, hơn nữa nó có thủ đoạn khác so với thế giới này, truyền số liệu về Nhất Hào không gian

Thông qua những hình ảnh truyền về, Tiểu Ân phát hiện ra một chuyện rất thú vị

Bộ khô lâu vừa mới bỏ chạy lúc này giờ đang cẩn thận trốn trong ngõ hẻm, đôi mắt vốn trống rỗng của nó nhìn chăm chăm vào cuộc giao chiến của Holyfield

Mặc dù nó không có trông mắt, nhưng lại khiến Tiểu Ân cảm thấy ớn lạnh

Nó đứng ở vị trí đặc thù như vậy, duy trì tư thế như thế, Tiểu Ân biết, nó muốn tìm cơ hội để đánh lên

Khô lâu lại chủ động đánh lên? Tiểu Ân liếc đôi môi khô ráp của mình, chẳng lẽ chúng nó cũng có trí tuệ

Đôi mắt đột nhiên ngưng tụ, Tiểu Ân sai ruồi mày tới gần hơn, rốt cuộc Tiểu Ân thấy rõ trong mắt của khô lâu có một tia lực hỏa kỳ dị. Trong lòng Tiểu Ân chấn động, trong mắt khô lâu bình thường không có ngọn lửa màu xanh biếc quỷ dị như thế, sao bộ khô lâu này lại có?

Lập tức hắn ra lệnh cho Nhất Hào phóng to hình ảnh của ma thú khô lâu lên, quả nhiên trong mắt sinh vật bất tử này cũng có ngọn lửa màu xanh biếc, nhưng lực hỏa lại đầy hơn

Một con ruồi máy khác liên tục bay trong huyết động, phát hiện ra ở một khúc cong có rất nhiều khô lâu. Trong mắt đám khô lâu này không có ngọn lửa màu xanh biếc, mà chúng nó giống như đã chết vạn năm, quỳ rạp xuống mặt đất, không hề cử động

Trong lòng Tiểu Ân có chút yên tâm, nếu trong huyết động này chỉ có một khô lâu hình người và ma thú khô lâu này thì hẳn mới có can đảm thám thính

Đột nhiên, ruồi máy truyền tới tin tức, nguyên nó đã tới điểm cuối cùng

Đó là một thạch thất vô cùng rộng lớn, cả chiều cao lẫn chiều rộng đều trên trăm thước

Khi ruồi máy tiến vào nơi này, truyền lại một hình ảnh khiến cả đời Tiểu Ân cũng không thể quên

Trong thạch thất có một bộ khô lâu to lớn

Chiều dài của bộ khô lâu tầm ba bốn mươi thước, mặc dù nó nằm trên mặt đất, nhưng trên người nó lại phát ra một loại uy áp, phảng phất như có một loại lực lượng thủ hộ cho nó, bảo tồn cho nó không bị hư tổn gì cả

Ruồi máy bay qua trên đỉnh đầu nó một lúc, rốt cuộc phát hiện trên đỉnh đầu nó có một tia lửa màu xanh biếc

Loại ngọn lửa này cực kỳ đậm bạc, không đáng kể gì so với thân thể to lớn của nó

Có lẽ vì nguyên nhân này, nên nó mới không thể hành động như đầu ma thú khô lâu và hình người khô lâu được

Nếu không, một khi đại gia hỏa này lao ra, chắc chắn Holyfield sẽ gặp nạn, không có chút sức lực nào để chống cự

-Nhất Hào, nó là thứ gì?

Tiểu Ân thì trầm hồi

-Ngài muốn tôi khôi phục lại diện mạo của nó không?

-Có

Tiểu Ân còn chưa nói xong, hình ảnh giả thuyết về loại sinh vật này xuất hiện, lộ ra bộ dáng khi còn sống của nó

Đôi mắt Tiểu Ân mở lớn tới cực điểm, hẳn kinh ngạc nhìn hình thể hơn ba thước của con đại quái vật này

Nửa đầu của nó, Tiểu Ân không biết, nhưng nửa sau của nó, thân hình to lớn đó khiến Tiểu Ân run rẩy

Nửa sau của nó giống hệt nửa người dưới của sinh vật đã hóa thạch trong sơn cốc thần bí

-Rồng

Thanh âm rất nhỏ thì trào trong miệng Tiểu Ân, rốt cuộc hắn đã hiểu, tại sao bên ngoài lại có kết giới phòng hộ cường đại như vậy

Bởi vì vòng phòng hộ đó chuẩn bị cho con rồng này. Mặc dù trước mắt con rồng này không cử động được, nhưng nhìn trông mắt không có lực hỏa của nó, nhất thời Tiểu Ân có dự cảm

Nếu qua mấy ngàn năm nữa, chắc chắn nó sẽ trở thành đầu khô lâu có ý thức

Uy năng của rồng tất nhiên cực lớn. Nhưng uy năng của long cốt thì sao? Trong lòng Tiểu Ân xuất hiện sự nghi hoặc, đến tốt cùng là ai có thể làm ra chuyện kinh khủng như thế này

Ruồi máy vòng qua đầu long cốt vài vòng, không phát hiện thêm gì nữa, vì vậy dừng lại

Tiểu Ân chậm rãi tháo mắt kính xuống, đôi mắt loạn chuyển. Thân hình hắn nằm sấp xuống, lặng yên không một tiếng động tiến về phía trước

Mặc dù Holyfield và đầu ma thú khô lâu đánh nhau mãnh liệt, nhưng huyết động này quá to lớn, hơn nữa Tiểu Ân còn luyện tập quảng bá thể thao, nên nhẹ nhàng rời khỏi chiến trường, căn bản không ai phát hiện ra, dù đầu khô lâu lẫn trốn trong góc cũng thế, cũng không thể phát hiện được

Tiểu Ân thầm hô may mắn, tốc độ trở nên nhanh hơn

Hắn có thể dễ dàng rời đi, kỳ thực ít nhiều cũng nhờ công lao của ruồi mày, nếu như không có ruồi mày chiếu lại toàn bộ hình ảnh nơi đây, hơn nữa còn phát hiện ra chỗ đầu khô lâu hình người ẩn núp, nếu không Tiểu Ân muốn xâm nhập vào trong là chuyện không thể diễn ra

Nếu đổi lại là một ma pháp sư bình thường khác, nếu hắn không dùng ma lực thì không cách nào thăm dò được hoàn cảnh ở xung quanh, nhưng một khi có năng lượng dao động, sẽ kinh động tới mọi người, sẽ mất đi cơ hội lặng lẽ lên vào

Có thể giống như Tiểu Ân, không kinh động tới cuộc chiến đấu của đôi bên, sợ ngay cả ma đạo sỹ cũng không nhất định làm được

Tiến vào bên trong, tiếng đánh nhau trầm thấp đi rất nhiều, mặt đất dưới chân trở nên bằng phẳng, đương nhiên là do thân thể của Tiểu Ân không có chút sức nặng nào, độ linh hoạt khiến người khác phải ngước mắt nhìn

Cuối cùng, hắn tới một cái dốc thẳng đứng

Chỉ cần đi qua cái dốc này, sẽ tới chỗ để hài cốt của con rồng kia. Mà trước cái dốc này, có ít nhất mấy trăm khô lâu

Tiểu Ân tới trước mặt đám khô lâu, mặc dù học tập ma pháp, hắn trở nên to gan hơn. Nhưng ở trong hoàn cảnh âm u như thế này, nhìn thấy nhiều khô lâu như thế, trong lòng mơ hồ có chút sợ hãi

Do dự một chút, Tiểu Ân hơi nhắm hai mắt lại, miệng nhẹ nhàng ngâm tụng

Nếu như giờ phút này có vị ma pháp sư vong linh hệ nào nghe chú ngữ trong miệng Tiểu Ân, chắc chắn sẽ không thể giải thích được

-A di đà phật, thánh A La! Thái Thượng Lão Quân, cấp cấp như lệnh

Khi Tiểu Ân nói xong chữ cuối cùng, ma pháp cấp bốn, triệu hoán khô lâu thuận lợi hoàn thành

Một cỗ năng lượng quỷ dị âm trầm khuếch tán, năng lượng này tiếp xúc với khô lâu, nhanh chóng di chuyển vào trong

Một lát sau, trên trăm khô lâu lay động

Lực chú ý của Tiểu Ân tập trung trên người khô lâu, đặc biệt là đôi mắt của chúng. Rất nhanh, hắn phát hiện, hễ khô lâu bị ma pháp kích thích, trong mắt đều có ngọn lửa màu trắng

Màu sắc của ngọn lửa không phải là màu xanh biếc, nó giống như màu bạch cốt, tản ra ánh sáng âm đậm

Tiểu Ân nhú mày, nhưng hắn không để ý sự khác biệt này

Khi ma pháp này thi triển ra, Tiểu Ân có thể cảm ứng rõ, trong đầu mình có thêm một trăm ý thức khác nhau

Những ý thức đó không có tư tưởng, không có tình cảm, phẳng phất trống rỗng

Nhưng chỗ sâu nhất trong ý thức có hơi thở hung bạo, thê lương, dường như muốn hủy diệt cả thể gian

Nếu như Tiểu Ân không nắm giữ sát lục kết giới trong một khoảng thời gian dài, không xa lạ gì cảm giác này, rất có khả năng sẽ bị luồng sát khí này liên hợp xâm nhập vào trong cơ thể

Trong lòng rừng mình, Tiểu Ân biết, đó là bản năng ý thức của khô lâu

Ra lệnh cho đám khô lâu, tới chỗ Holyfield đang đánh nhau để làm thịt hắn

Khi hần ra mệnh lệnh này, cả đám khô lâu nghênh ngang lao tới chỗ Holyfield. Lúc đầu tốc độ của chúng không nhanh, nhưng chúng thích nghi dần, từ chỗ đang bước đi biến thành chạy, dùng tốc độ như gió lao ra ngoài cửa động

Tiểu Ân quay đầu lại nhìn mấy trăm cỗ thi thể còn lại, trong lòng thấy tiếc nuối

Năng lượng dao động lúc này vẫn chưa tiêu tán, nhưng Tiểu Ân chỉ có thể điều khiển được một lượng khô lâu nhất định, hơn một trăm bộ đã vượt quá khả năng rồi

Nếu tham lam, triệu hoán cả đám khô lâu còn lại này, chỉ sợ cuối cùng ăn không tiêu

Nhắc chân đi theo, tốc độ của đám khô lâu này mặc dù rất nhanh, nhưng nếu so với Tiểu Ân thì không cùng cấp bậc

Ở bên ngoài, Holyfield và đầu thú cốt vẫn dây dưa với nhau, hơn nữa tên khô lâu trốn ở trong góc cũng đã lao ra, phối hợp với thú cốt để áp chế Holyfield

Năng lượng hoàng kim trên người sư tâm vương tử đã bạc nhược đi rất nhiều. Xem ra chiến đấu tới lúc này, hần đã tiêu hao quá lớn

Giờ phút này, đột nhiên có thêm một trăm bộ hài cốt lao ra, cảnh tượng này khiến ba kẻ đang giao chiến giật mình

Đám khô lâu đó vừa nhìn thấy Holyfield, thú tính đại phát, ngọn lửa màu trắng trong mắt trở nên sung sướng, hàm răng hưng phấn đập vào nhau

Holyfield bị số lượng khô lâu dọa sợ

Một người một thú đã lợi hại rồi, giờ này lại có thêm cả một đoàn, còn đường cho mình sống sao

Mặc dù không biết ở phía trước có bảo bối gì, nhưng càng nghĩ thì càng thấy cái mạng của mình mới quan trọng nhất

Hần điều khiển kim mao sư vương lùi ra xa, đang muốn chạy trốn thì phát hiện ra một chuyện lạ

Hai bộ hài cốt một người, một thú đang đấu với mình, cũng không thông đồng với đám người tới sau để làm bầy, mà quay người lại, dũng cảm ngăn cản lỗ hổng, tử đấu với đám khô lâu

Đôi bên giống như có mối thù không đội trời chung, tận tình chém giết nhau

Trên người một người một thú ngẫu nhiên hiện lên ánh sáng hoàng kim, tiếp xúc với đạo ánh sáng đó, đám khô lâu hoàn toàn mất đi động lực chiến đấu, ngọn lửa màu trắng tiêu tán đi hoàn toàn

Nhưng số lượng của đối phương quá nhiều, chúng nó có thể giết được một hai, thậm chí là mười, nhưng đối mặt với hơn trăm bộ khô lâu, rốt cuộc cũng không thể duy trì được chuyện không bị thương

Động tác của hơn một trăm khô lâu cực nhanh, chúng nó liều mạng cắn xé hai tên đó, bạch cốt trong tay hung hăng đâm vào người đối phương khiến một người một thú bị thương đầy mình

Nhưng thực lực của song phương cách biệt nhau một bậc, mặc dù khiến hai tên đó bị thương, nhưng đám khô lâu vẫn không lao ra ngoài được

Tiểu Ân lặng lẽ cảm ứng bản năng ý thức trong đầu, những ý thức này tiêu tán rất nhanh, khi toàn bộ khô lâu ngã xuống, biến thành bột mịn, thì những ý thức trong đầu cũng biến sạch đi

Mắt của Holyfield trở nên sáng ngời, võ sư tử, cũng không biết hần sử dụng pháp thuật gì, một người một sư phun ra một ngụm máu tươi

Máu tươi của bọn họ lại là màu vàng, khi hai ngụm máu tươi này phun ra, ánh sáng trên người bọn chúng đại thịnh, có vài phần uy thế như của ánh sáng ngoài thạch bích

Kim mao sư vương nhảy lên, tốc độ tăng tới cực điểm, loáng cái đã tới bên người ma thú khô lâu, đại kiếm xoay tròn khiến người khác sợ hãi

Giây phút này, năng lượng hoàng kim được phát huy tới cực điểm, đặc biệt là ánh sáng trên mũi kiếm càng trở nên rực rỡ

Một tiếng nổ lớn vang lên. Đầu ma thú khô lâu bị một kiếm của Holyfield bổ làm đôi, cái sừng bạc trên đầu nó rơi xuống mặt đất

Thân hình dài ba thước của nó sụp đổ, khớp xương trên đầu nó vốn vỡ vụn giờ đã vỡ tan ra

Tiểu Ân hít vào một ngụm không khí, hần có thể khẳng định, chắc chắn Holyfield và kim mao sư vương đã sử dụng bí pháp nào đó để kích thích tiềm năng, mới có thể có uy lực như thế này

Một kiếm sắc bén này, chỉ sợ vòng phòng hộ cấp sáu cũng chưa chắc chống được

Tuy nhiên một kiếm này chỉ có thể dùng để đánh lén mà thôi, nếu sử dụng để giao đấu, chắc chắn có cơ hội để thi triển

Holyfield và kim mao sư vương chém ra một kiếm, cũng trở nên uể oải, thần sắc trong mắt cực kỳ ảm đạm, nhưng tinh thần của sư tâm vương tử vẫn để ý tới khô lâu hình người

Dường như do dự một chút, khô lâu hình người lập tức xoay người, bỏ chạy vào trong huyết động

Holyfield cũng không đuổi theo, hần xoay người nhìn chằm chằm vào cái sừng không bị tổn hao gì của đầu khô lâu ma thú, ánh mắt lộ rõ vẻ tham lam

Bốn chân của kim mao sư vương thả xuống mặt đất, đôi mắt khép hờ, đồng thời miệng của nó phát ra hơi thở trầm trọng

Một kiếm vừa rồi dường như có ảnh hưởng cực lớn đối với nó, giờ phút này cả sức để đứng dậy cũng không còn

Sắc mặt của Holyfield mặc dù không dễ chịu gì, gần như không còn huyết sắc, nhưng ánh mắt của hần vẫn tập trung vào cái sừng

Hần vỗ đầu kim mao sư vương, chỉ về phía đầu của thú cốt

Nhưng không biết vì sao, kim mao sư vương lại không nghe theo sự chỉ huy của hần, không chỉ không tiến tới, ngược lại còn lui về sau vài bước, dường như không muốn chạm vào chiếc sừng đó

Holyfield cân nhắc một chút, thần sắc trong mắt biến ảo liên tục, rốt cuộc hần cắn răng một cái, rời khỏi kim mao sư vương, đi về phía đầu ma thú

Song kim mao sư vương mở miệng, cắn lấy góc áo của hần, dường như muốn khuyên ngăn hần

Holyfield xoay người, vượt đầu kim mao sư vương, dường như nhẹ giọng nói gì đó

Tiểu Ân nhìn cảnh đó, trong lòng thấy hiếu kỳ, không biết chiếc sừng đó có lai lịch gì, nhìn thái độ của kim mao sư vương, dường như không muốn Holyfield nhặt nó, nhưng sư tâm vương tử lại không nghe theo

Một lát sau, dường như kim mao sư vương không ngăn cản nữa, nhưng nó lùi về phía sau vài bước, tránh xa chiếc sừng

Holyfield liếm môi, lộ rõ thần sắc tham lam

Hần bước từng bước tới chỗ chiếc sừng, nhặt cái đầu của ma thú lên, mạnh mẽ rút chiếc sừng ra

Cuối cùng Holyfield thành công rút chiếc sừng ra, vẻ mặt của hần trở nên kích động, khuôn mặt không hề che dấu sự vui mừng

Nhưng trong giây phút đó, tai hần nghe thấy tiếng gọi của kim mao sư vương

Lập tức hần biết có chuyện không tốt, dùng tốc độ nhanh nhất lăn xuống mặt đất, né tránh công kích từ trong bóng tối

Nhưng một đạo năng lượng thần bí vây quanh người hần, thân thể hần vừa mới di động, lập tức ngừng lại

Trong mắt Holyfield hiện lên sự sợ hãi, hắn quay đầu lại nhìn, chỉ thấy đầu kim mao sư vương đang giờ nanh múa vuốt, nhưng dường như quanh người nó cũng bị năng lượng nào đó giam cầm, không thể nào thoát ra luôn được

-Đừng cử động

Sư tâm vương tử nhẹ giọng quát, kim mao sư vương lập tức ngừng giãy dụa, một người một thú cực kỳ ăn ý với nhau

-Vương tử Holyfield, tại sao ngài lại rời khỏi kim mao sư vương, thật khiến ta kinh ngạc đó

Một bóng người từ trong bóng tối bước ra, Tiểu Ân cười ha ha nói:

-Tay của ngài cầm vật gì mà khiến ngài quên cả nguy hiểm vậy?

Holyfield hung hăng nhìn Tiểu Ân nói:

-Tiểu Ân, quả nhiên là người

-Không sai

Ma pháp trượng trong tay Tiểu Ân nhẹ nhàng dao động nói:

-Vương tử điện hạ, ngài còn chưa trả lời câu hỏi của ta

Sắc mặt Holyfield chợt biến ảo vài lần nói:

-Đây là sừng của ma thú

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói:

-Nói nhầm, ta muốn biết nó là sừng của ma thú gì, có tác dụng gì?

Holyfield cắn chặt hàm răng, thấy sắc mặt của Tiểu Ân trở nên âm trầm, mới miễn cưỡng nói:

-Ma thú này khi còn sống là thần thánh độc giác thú

-Độc giác thú?

Sắc mặt Tiểu Ân động, lộ ra vẻ tham lam

Trong quyển sách của Maren, có ghi chép về độc giác thú

Đó là một loại ma thú có tính tình ôn hòa nhưng lại có năng lực chống lại ma đạo sỹ

Nghe nói độc giác thú trưởng thành chỉ thua mỗi viễn cổ cự long, nhưng đáng tiếc là nó cũng bị hủy diệt theo thời gian, giống long tộc biến mất khỏi thế giới này

Cả người độc giác thú đều là trân bảo, nhưng thứ quý nhất trên người nó là chiếc sừng. Nghe nói chiếc sừng này có năng lực điện hệ và không gian hệ, hơn nữa còn là nguyên liệu duy nhất để có thể chế tạo được đạo cụ trong nháy mắt truyền tống

Tiểu Ân nhìn chăm chăm vào chiếc sừng trong tay Holyfield, rốt cuộc hắn hiểu được, tại sao vị sư tâm vương tử này lại làm ra hành động mất trí như thế

Nếu đổi lại là hắn, chỉ sợ hắn cũng làm như thế, trước tiên cầm bảo bối này lên đã

Trong lòng động, Tiểu Ân hỏi:

-Vương tử điện hạ, tại sao kim mao sư vương lại không giúp ngài lấy nó? Chẳng lẽ nó bị hỏng sao?

-Không

Rất nhanh Holyfield trả lời nói:

- Bộ tộc Hoàng kim và bộ tộc độc giác thú tại thời kỳ viễn cổ đều thờ phụng chủng tộc thần linh. Cho nên hoàng kim bộ tộc không đành lòng nhìn thi thể độc giác thú rơi vào tay người bình thường

Tiểu Ân bình tĩnh, trách không được kim mao sư vương muốn ngăn cản Holyfield, nguyên bộ tộc hoàng kim và bộ tộc độc giác thú có quan hệ thân mật với nhau

May là như thế, nếu không Holyfield không rời khỏi kim mao sư vương, vướng vào bẫy của hắn

-Tiểu Ân, chắc người biết giá trị của thứ này

Holyfield hít sâu một hơi:

-Người thả ta và sư vương ra, thứ này sẽ thuộc về người

Tiểu Ân lạnh lùng cười nói:

-Người muốn dùng nó để uy hiếp ta?

-Cũng không phải uy hiếp

Đứng trước sinh tử, Holyfield khôi phục lại sự tỉnh táo thường ngày nói. Hai vai hắn run lên nói:

-Thứ này không gì là không thể phá hủy, ngay cả ta cũng không gây tổn hao được cho nó

Tiểu Ân hiểu kỳ, tên này lại nói những lời này với mình, không biết hắn có chủ ý gì? Chẳng lẽ hắn hy vọng mình tới cướp?

Chỉ thấy Holyfield mỉm cười, nói:

-Mặc dù ta không thể tổn thương nó, nhưng tất cả sừng của độc giác thú đều có một đặc tính. Đó là sau khi nó bị gỡ xuống, nếu quán nhập đủ năng lượng hoàng kim, thì nó sẽ nổ tung, không lưu lại một chút bột phần nào

Khóe mắt Tiểu Ân dựng lên, mặc dù không biết tên này nói thật hay nói dối, nhưng Tiểu Ân không muốn thử

Sừng của độc giác thú đó, có lẽ là chiếc duy nhất trên thế giới này, dù thế nào cũng phải tìm biện pháp lấy được nó

Nghĩ tới đây, Tiểu Ân khẽ gật đầu nói:

-Được rồi, giao nó cho ta, ta sẽ để các người đi

-Hiện tại, ta không thể giao cho người được

Holyfield nghiêm túc nói:

-Để chúng ta ra ngoài trước, chờ ta tới bên cạnh kim mao sư vương, ta sẽ giao cho người

-Phi....

Tiểu Ân khẽ gật một tiếng nói:

-Người coi ta là thằng ngốc sao? Nếu để người cười kim mao sư vương, người sẽ ngoan ngoãn giao nó cho ta sao? Chỉ sợ suy nghĩ đầu tiên của người là giết chết ta

Holyfield hừ lạnh một tiếng nói:

-Không có khả năng, bởi vì chúng ta đã tổn thương nguyên khí, không thể gây uy hiếp cho người nữa

Tiểu Ân nhìn hắn và kim mao sư vương, từ hơi thở của bọn chúng, Tiểu Ân biết hắn không nói dối

Trầm ngâm trong chốc lát, Tiểu Ân đang định đáp ứng thì dị biến xuất hiện

Một chiếc xương tay trắng rợn bỗng nhiên xuyên thủng lồng ngực của Holyfield

Kim mao sư vương phát ra một tiếng rống kinh thiên động địa, dùng tốc độ nhanh nhất lao tới, phảng phất như biến thành tia chớp màu vàng kim, chỉ để lại một đạo tàn ảnh trong không trung

Trong lòng Tiểu Ân mơ hồ sợ hãi, ngay cả hắn cũng bị biến hóa này dọa sợ

Cánh tay đâm thủng lồng ngực Holyfield là cánh tay bị chất đứt của khô lâu. Tên khô lâu vừa chạy trốn lúc này, để lại một kích trí mạng cho sư tâm vương tử

Trong cơn điên, lực lượng của kim mao sư vương vô cùng lớn, thân thể khổng lồ của nó chỉ trong chốc lát đã gỡ cánh tay khô lâu ra

Một điểm ánh sáng màu xanh biếc tỏa ra, dường như cười nhạo

Kim mao sư vương đập nát cánh tay khô lâu thành bột. Một luồng khói nhẹ lượn lờ bay lên, cuối cùng biến mất không thấy

Kim mao sư vương quay người lại, tới bên người Holyfield, nhẹ nhàng vươn đầu lưỡi, liếm khuôn mặt của hắn

Sư tâm vương tư nửa ngồi trên mặt đất, hô hấp trở nên dồn dập. Tay hắn ấn chặt miệng vết thương, nhưng không ngăn được máu tươi điên cuồng chảy ra. Thương thế này đã vượt ra khỏi phạm trù chữa trị của loài người, trừ khi Yidikalun hiện thân, nếu không với năng lực của kim mao sư vương, đừng mơ cứu được tính mạng của hắn

Khuôn mặt Holyfield hiện lên sự tuyệt vọng. Ánh mắt của hắn nhìn khớp xương đã biến thành tro bụi, sau đó nhìn về phía Tiểu Ân

Trong mắt hắn không hề che dấu sự oán hận, biểu lộ rõ tâm tư của hắn

Tiểu Ân nhíu mày, trong lòng cười lạnh, tên này còn dám trách hắn, nếu như không phải hắn ham muốn sừng của độc giác thú, không nghe theo sự khuyên bảo của kim mao sư vương, vậy hắn sẽ không mất mạng

Đột nhiên, Holyfield duỗi thẳng cánh tay. Một ngụm máu tươi từ trong miệng hắn phun ra. Hắn điên cuồng nói:

-Tiểu Ân, ta chết, ngươi cũng đừng mơ có được

Năng lượng hoàng kim sáng lên trong tay Holyfield, đây là lần cuối hắn mượn lực lượng của hoàng kim bộ tộc, ánh sáng trên người hắn rực lên, dũng mãnh tiến vào chiếc sừng

Giây phút này, chiếc sừng sáng lên

Nhưng độ sáng của nó không ổn định, năng lượng dao động xung quanh trở nên hỗn loạn, lúc nào cũng có thể nổ mạnh

Mắt Tiểu Ân tròn tròn lên, hắn gắt gao nhìn chiếc sừng độc giác thú duy nhất trên thế giới, rốt cuộc không kiềm chế được, lao tới giật lấy chiếc sừng trong tay Holyfield

Lòng tham của loài người là vô cùng vô tận, ngay cả Tiểu Ân, khi đối mặt với sừng của độc giác thú cũng không nhịn được ra tay

Mặc dù hắn rất minh bạch, giờ phút này lao tới sẽ đối mặt với sự cản trở của Holyfield, một kích cuối cùng trong cuộc đời của Holyfield, chắc chắn sẽ rất kinh thiên động địa

Nhưng Tiểu Ân vẫn không nhịn được, ra tay

Sừng của độc giác thú có lực hấp dẫn quá lớn đối với hắn, đặc biệt trong tay hắn có lực thư của ma pháp trong nháy mắt truyền tống, có thêm chiếc sừng này, uy lực của ma pháp sẽ tăng lên cực lớn, có lẽ sau này, hắn phải dựa vào nó

Khi đầu ngón tay Tiểu Ân chạm vào sừng độc giác thú, một dòng sóng điện từ truyền dọc đầu ngón tay hắn

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, vòng phòng hộ trên người hắn phát huy tác dụng, dòng điện này chỉ dao động xung quanh vòng phòng hộ của hắn

Song giờ phút này, Holyfield cố gắng sử dụng lực lượng cuối cùng, cầm lấy phần đuôi của chiếc sừng, đâm thẳng vào Tiểu Ân

Nhát đâm này có lực lượng cực kỳ cường đại, Tiểu Ân không thể nào thừa nhận được

Hơn nữa khiến Tiểu Ân kinh hãi gần chết đó là, vòng phòng hộ cấp năm trên người hắn, lại không thể ngăn cản được, để nó tùy ý xuyên qua

Nhất thời, các loại truyền thuyết về độc giác thú hiện lên trong đầu Tiểu Ân

Độc giác thú là ma thú siêu cấp, sở hữu hai hệ ma pháp là lôi điện và không gian hệ. Tinh hoa của ma lực đều tập trung trên chiếc sừng của nó. Chiếc sừng của nó có năng lực cắt không gian rất thần kỳ

Giờ phút này, sừng của độc giác thú đã xuyên qua vòng phòng hộ, đâm tới ngực của Tiểu Ân, vùng da trước ngực hắn, thậm chí còn cảm nhận được điện lực cường đại từ chiếc sừng

Trong tình huống mãnh cân treo sợi tóc này, trong lòng Tiểu Ân chợt xuất hiện một ý niệm

Thân thể của hắn xoay chuyển theo một góc độ khó tin, một kích cuối cùng này của Holyfield, mặc dù cắt đứt quần áo của Tiểu Ân, nhưng chỉ để lại trên ngực hắn một vết máu mà thôi

Trong mắt sư tâm vương tử hiện lên sự điên cuồng và không cam lòng

Cừu hận với Tiểu Ân khiến thân thể vốn mất đi lực lượng của hắn lại bạo phát lần nữa

Dưới thân Holyfield, kim mao sư vương cảm nhận được sức sống của chủ nhân, nó nhìn chăm chăm vào sư tâm vương tử, truyền năng lượng bản thể của mình vào trong người hắn.

Suy nghĩ của đầu ma thú này cực kỳ đơn giản, nó chỉ muốn cứu tính mạng của chủ nhân

Nhưng Holyfield không nghĩ như vậy

Hắn truyền toàn bộ sinh cơ trong cơ thể, kể cả năng lượng hoàng kim của kim mao sư vương, tất cả truyền vào trong chiếc sừng

Nhất thời, chiếc sừng phát ra ánh sáng chói lọi, dòng điện ở phía trên đường như gia tăng lên gấp mười lần

Thân thể Tiểu Ân run run, ngay cả tóc cũng dựng đứng lên. Mặc dù biết đầu độc giác thú này đã chết không biết bao nhiêu năm rồi, nhưng chiếc sừng của nó vẫn ẩn chứa uy lực cường đại

Một kích chứa tất cả tiềm năng của Holyfield khiến Tiểu Ân khó có thể thừa nhận được

Nhìn Tiểu Ân giống như con giun, run bần bật, miệng Holyfield phát ra tiếng cười điên cuồng, dù có chết, hắn vẫn nhìn Tiểu Ân chăm chăm, không chịu buông tha, hắn muốn tận mắt nhìn thấy cừu nhân chết trước mặt mình

Thân thể Tiểu Ân mặc dù run rẩy, nhưng trong lòng hắn lại không bối rối

Dòng điện của sừng độc giác thú rất cường đại, nếu ma pháp sư bình thường đụng phải, chắc chắn sẽ văng đầu hoa mắt, thống khổ không chịu nổi

Nhưng Tiểu Ân lại khác, thể chất của hắn cực kỳ cường hãn, đạt tới tiêu chuẩn phi nhân loại, mặc dù không bằng ma thú, nhưng hơn xa thân thể yếu kém của ma pháp sư

Từng dòng điện mãnh liệt truyền qua người hắn, mặc dù mang đến nhiều phiền phức cho hắn, nhưng muốn lấy tính mạng của hắn là chuyện không thể. Điều khiến Tiểu Ân khó tin, đó là, thân thể của hắn dưới sự kích thích của dòng điện, dường như sinh ra dị biến

Từng đợt năng lượng truyền tới mỗi ngõ ngách, mỗi tế bào trong cơ thể của hắn. Chúng nó hội tụ lại một chỗ, tiến về đại não của mình

Dòng năng lượng đó rất kỳ quái, ngay cả Tiểu Ân cũng không phát hiện ra chúng nó đến từ nơi nào

Đối với thân thể của mình, Tiểu Ân rất quen thuộc, nhưng giờ phút này, xảy ra chuyện này, quả thực khó tin

Nhưng, chuyện này xảy ra thật, từng đợt năng lượng không thể khống chế toát ra từ trong cơ thể Tiểu Ân, hội tụ về cùng một chỗ

Sắc mặt Tiểu Ân trở nên cực kỳ cổ quái, dòng năng lượng kỳ dị này dường như không mang đến cho hắn cảm giác xấu, ngược lại khiến đầu óc hắn thêm minh mẫn

Mi tâm của hần hội tụ ngày càng nhiều năng lượng, từ từ hình thành thành động không đáy

Dòng điện không ngừng tăng lên, năng lượng trên người Tiểu Ân lại càng tăng lên. Khi mi tâm Tiểu Ân hình thành thành động lớn, mắt Tiểu Ân chợt ngưng tụ lại thành một điểm

Dường như thấy được sự biến hóa của Tiểu Ân, Holyfield giống như ăn phải thuốc kích thích, nhe răng cười, tập trung tất cả năng lượng vào cơ thể Tiểu Ân

Song hần lại không biết, giờ phút này, Tiểu Ân rơi vào một cảnh giới vô cùng huyền diệu, dù dòng điện có cường đại tới cỡ nào, đều không thể ảnh hưởng tới suy nghĩ của Tiểu Ân

Thân thể gánh chịu áp lực năng lượng lớn, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân cũng gánh chịu áp lực lớn. Dưới áp lực này, tinh thần của hần bắt đầu biến dị

Một tia lực lượng tinh thần chậm rãi tràn ra ngoài cơ thể, phiêu đảng ngoài không trung

Đột nhiên, nó tiếp xúc với một cỗ năng lực thần bí trong hư không, khiến hần có một cảm xúc không hiểu

Tiểu Ân tiến vào một cảm giác thần kỳ

Giây phút này, tinh thần ý thức của Tiểu Ân khếch tán ra, dường như cả mặt đất và không trung, đều có sự liên lạc với hần

Ý thức của hần điên cuồng khếch tán ra ngoài, ý thức của hần tràn ngập trong mọi ngõ ngách của dãy núi

Ý thức tràn ra ngoài cơ thể, dù thân thể có xảy biến hóa gì cũng không ảnh hưởng tới hần

Ý thức của hần dung hợp với nguyên tố ở ngoài không gian

Ngoài không gian, chỗ nào cũng có nguyên tố, nguyên tố giống như biển rộng, dung nhập từng giọt nước của thế giới

Ý thức của Tiểu Ân thoát ly khỏi cơ thể, mới nhìn thấy sự hòa hợp của nguyên tố

Trên mặt đất, thổ nguyên tố chiếm vị trí thống trị, nhưng cũng không thiếu thủy nguyên tố và hỏa nguyên tố

Mà những nơi đặc thù trên mặt đất cũng có phong nguyên tố cường đại

Đây không phải là một thế giới đơn giản mà là một thế giới đa dạng, vạn vật hòa hợp với nhau

Trên thế giới này, không chỉ có một thứ tồn tại, mà còn có nhiều nguyên tố dung hợp với nó, hình thành nên những vật chất khác nhau

Tiểu Ân chậm rãi nhắm hai mắt lại, tinh thần ý thức của hần không quay trở lại cơ thể, mà tiếp tục mò mẫm trên thế giới

Nó giống như một tiểu sinh mệnh, rất hứng thú với những điều mới mẻ

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên cảm khái, gặp được nguyên tố ở thế giới này, hần mới biết kiếp trước mình đã sống uống phí

Bởi vì ở trái đất, không có nguyên tố rục rờ như ở thế giới này

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân tiếp tục phiêu đảng, dường như hần xuyên qua mấy dãy núi, gặp được mấy người đơn lẻ đang tìm kiếm ở xung quanh

Về mặt của bọn họ cực kỳ nghiêm túc, trong mắt lộ rõ sự mong muốn, mặc dù từ đầu tới cuối chưa tìm được gì, nhưng không có người nào buông tha cả

Ý thức tiếp tục đi xa hơn về phía trước, một thú nhân tát mẫn và một con vật dị hình

Không sai, chính là một sinh vật dị hình đang đấu với thú nhân tát mẫn

Thú nhân tát mẫn đã biến thành ma thú, dựa vào thiên phú ma pháp đánh nhau kịch liệt với sinh vật dị hình

Lực chiến đấu của sinh vật dị hình rất xuất sắc, hơn nữa Toan Dịch Thuật của nó có lực phá hoại cường đại, khiến người khác khó lòng phòng bị

Cách nơi hai người giao đấu, còn có hai sinh vật dị hình khác

Sinh vật dị hình đó có toàn thân trắng như tuyết, nhưng hình dáng của bọn chúng lại khác xa nhau

Chúng nó không tiến lên trợ trận, ngược lại yên lặng nhìn đôi bên giao đấu, có vẻ rất đề phòng nhau

Song giờ phút này, cấp bậc chiến đấu như vậy dường như không khiến hấn cảm thấy hứng thú

Tinh thần ý thức chỉ dừng lại một chút mà thôi, sau đó xuyên qua địa phương xa hơn

Không biết trải qua bao lâu, rốt cuộc Tiểu Ân cảm thấy bản thân mình đã đạt tới cực hạn, có cảm giác kiệt sức, hiển hấn không thể mở rộng ra hơn nữa

Một hấp lực cường đại truyền đến, khiến tinh thần ý thức của hấn quay trở lại, tiến vào trong thân thể của hấn, tiếp quản quyền khống chế thân thể

Tiểu Ân thở dài một cái, quay đầu lại thì nhìn thấy một đôi mắt kinh hãi, hối hận, xen lẫn ghen ghét tập trung nhìn vào mình

Nhẹ nhàng thở dài, Tiểu Ân vươn mình dậy, ánh mắt nhẹ nhàng nhìn thoáng qua, cuối cùng Holyfield đã chết.

165. Chương 5: Cốt Long Của Quang Minh Trận Doanh

Dường như thân hình của nó bị lực lượng nào đó hấp thu, trên người nó không còn tính mạng nữa

Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, Tiểu Ân vươn tay, đặt lên đầu kim mao sư vương. Rốt cuộc hấn xác định, con sư tử này đã chết, nguyên nhân là do tiêu hao hết năng lượng

Nhìn thân hình của nó nằm cùng một chỗ với Holyfield, Tiểu Ân đoán được đại khái

Bây giờ Tiểu Ân có thể khẳng định, Holyfield nói dối, cái gì mà quán nhập năng lượng hoàng kim vào sừng độc giác thú sẽ khiến chiếc sừng nổ mạnh chứ? chẳng qua Holyfield muốn lừa hấn mà thôi

Nếu quán nhập năng lượng hoàng kim vào món đồ chơi này, khả năng lớn nhất đó là chuyển đổi năng lượng thành điện hệ hoặc năng lượng không gian hệ

Nhẹ nhàng vuốt lại quần áo trên người, bởi vì bị dòng điện truyền qua nên quần áo của hấn có vô số nếp nhăn. Tiểu Ân cởi bộ quần áo đó ra, lấy một bộ quần áo khác ở trong vòng cổ không gian mặc vào

Còn tóc trên đầu dựng thẳng lên, thì hấn lấy một ít nước đổ lên đầu, chải chuốt một chút mới khôi phục lại được bộ dạng ban đầu

Làm xong mọi chuyện, Tiểu Ân mới dò xét lực lượng tinh thần

Trong nháy mắt, sắc mặt của hấn thay đổi, lộ rõ sự ngạc nhiên xen lẫn vui mừng

Bởi vì hấn vừa dùng lực lượng tinh thần, tinh thần ý thức đã khếch tán ra ngoài, hơn nữa còn vượt qua phạm vi trước kia

Tiểu Ân mở rộng mắt, lực lượng tinh thần thả ra, cảnh tượng in vào trong đầu hấn, loại cảm giác này còn chân thật hơn cả hình ảnh ở trong Nhất Hào không gian

Hắn dường như có thể quan sát ở mọi góc độ, hơn nữa phạm vi quan sát còn được đề cao, lúc này đã đạt ngoài trăm thước

Niềm vui nối tiếp niềm vui khiến khuôn mặt của Tiểu Ân sáng lên

Tiểu Ân biết, trải qua lần kỳ ngộ vừa rồi, thân thể của hấn có sự biến hóa vi diệu, đặc biệt kinh nghiệm thần kỳ này khiến lực lượng tinh thần của hấn đạt tới cảnh giới khó tin

Trong lòng hiện lên một ý niệm, Tiểu Ân do dự một chút, ma pháp trường trong tay nhẹ nhàng điểm xuống

Trong nháy mắt, trên người hắn xuất hiện một vòng phòng hộ ma pháp

Đó là ma pháp cấp năm đó, hàng thật giá thật do hắn thi triển ra, không phải thông qua quyền trực trong vòng cổ để phóng thích

Mắt Tiểu Ân mơ hồ có chút ướt át, hắn có thể thi triển ma pháp cấp năm trong nháy mắt, hơn nữa sau khi thi triển ra, lực lượng tinh thần không hao tổn gì, đều đó nói rõ một điều

Hắn đã đột phá cảnh giới tam tinh ma pháp sư, đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư

Đại ma pháp sư là một ranh giới rất lớn trong thế giới ma pháp

Đại ma pháp sư có thể thi triển ma pháp cấp năm trong nháy mắt, thi triển ma pháp hỗn hợp có uy lực cường đại

Đứng trên góc độ này, giá trị của đại ma pháp sư hơn xa ma pháp sư bình thường

Ví dụ, nếu như ám sát, thì có thể đối phó được với học đồ pháp sư và ma pháp sư chính thức, nhưng với đại ma pháp sư thì thủ đoạn ám sát của võ sỹ và cung tiễn thủ là vô dụng

Bởi vì đại ma pháp sư đã tiếp xúc với chân lý ma pháp, có thể thuần phát được ma pháp cấp năm

Lúc còn là tam tinh ma pháp sư, mặc dù Tiểu Ân đã rất quen thuộc với lộ tuyến của ma pháp cấp năm, có thể thuần phát được ở trong Nhất Hào không gian, nhưng tại thế giới hiện thực, chắc chắn phải mất vài giây đồng hồ

Đó là do hắn không cố gắng mà do hắn không cảm nhận được bản chất của thế giới, cho nên không thể dung nhập vào lực lượng của thế giới, không thể trong nháy mắt thuần phát

Nhưng hiện giờ tinh thần ý thức của hắn đã mở rộng, đã cảm nhận được sự biến hóa của nguyên tố ma pháp, nhìn thấy hỗn hợp nguyên tố

Trong tình huống này, hắn đã hiểu rõ bản chất, cho nên mới tiến một bước quan trọng, đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư

Tâm niệm của hắn chuyển động, ma pháp cấp năm hiện ra, cảm giác muốn thế nào được thế đó này thực sự khó diễn tả bằng lời

Đã là đại ma pháp sư, độ nhạy cảm trong tinh thần ý thức của hắn được đề cao về chất

Trong tình huống này, chỉ cần có người sinh ra sát ý, hoặc nguy hiểm ập đến, hắn sẽ sinh ra một loại cảm ứng thần kỳ

Khi đó, chỉ cần lập tức thi triển vòng phòng hộ cấp năm, dù là ma thú kỳ sỹ cường đại như Holyfield cũng không thể ám toán hắn

Mạnh mẽ đè nén tâm tình kích động xuống, Tiểu Ân lặng lẽ cảm nhận sự biến hóa trong cơ thể

Tại mi tâm của hắn đã hình thành một lỗ nhỏ sâu không lường

Tiểu Ân cũng không hiểu tại sao cơ thể mình lại có sự biến hóa kỳ diệu như thế này, nhưng trực giác nói cho hắn biết, lỗ nhỏ đó không gây hại gì cho hắn

Nếu không như thế, lực lượng tinh thần trên người hắn không thể đề cao về mặt chất được

Đối với ma pháp sư mà nói, sử dụng lực lượng tinh thần này để điều khiển ma pháp có sự trợ giúp cực lớn. Mà đó là đặc quyền của đại ma pháp sư

Tinh thần ý thức một khi kéo dài ra ngoài, vô luận là trình độ ẩn giấu, hay về phạm vi, đều đề cao tới một trình độ khó có thể tưởng tượng được

Bởi vì hiểu rõ bản chất của thế giới này, tinh thần cảm ứng của hắn mới khếch tán rộng được, mới có thể giấu được cảm ứng của ma pháp sư bình thường và tất mẫn. Đồng thời cự ly giám sát của hắn đề cao lên về chất, hắn có thể giám sát mọi thứ trong vòng mười dặm, so sánh với trước kia thì cách biệt một trời một vực

Hơn nữa trải qua dị biến, lực lượng tinh thần của hắn trở nên dẻo dai, ít nhất trong thời gian ngắn, hắn không phải lo lắng lực lượng tinh thần của mình không đủ

Kiểm tra bản thân mình xong, cuối cùng Tiểu Ân lấy sừng độc giác thú ra, có thể đó là chiếc sừng duy nhất trên thế giới này

Chiều dài của chiếc sừng này không kém ma pháp trường, dài khoảng bốn mươi cm

Nhẹ nhàng cầm nó trong tay, một cảm giác lạnh lẽo thấu xương truyền tới. Dùng sức ấn mạnh vào thì thấy nó vô cùng cứng rắn, mơ hồ ẩn chứa đặc tính cơ giã

Trên chiếc sừng này có hoa văn hình xoắn ốc nhưng nó không biểu hiện rõ ra mà như ẩn như hiện, khó có thể quan sát hết

Nhờ có chiếc sừng này mà hắn được thử tư vị dòng điện chảy qua cơ thể. Nhưng nhờ có chiếc sừng này, tiềm năng thân thể hắn mới kích thích ra, hơn nữa tiềm năng đó còn khiến lực lượng tinh thần của hắn biến dị, trợ giúp hắn trở thành đại ma pháp sư

Trên chiếc sừng dài này ẩn chứa lực lượng thần kỳ. Tiểu Ân có thể khẳng định, nhờ có lực lượng thần kỳ đó kết hợp với tiềm năng trong thân thể hắn, mới tạo ra tình cảnh xảo diệu như bây giờ

Nếu Holyfield biết chuyện này, chắc chắn hắn sẽ chết không nhắm mắt

Có điều, tên này dường như thực sự chết không nhắm mắt

Chậm rãi truyền một ít năng lượng vào trong chiếc sừng, Tiểu Ân lập tức cảm giác đầu chiếc sừng phát ra một vầng sáng mơ hồ

Lực lượng tinh thần không ngừng truyền vào, vầng sáng trở nên dày hơn, cuối cùng bạo phát ra

Ánh sáng đó bắn ra với tốc độ không thể nhìn bằng mắt thường về phía trước. Một giây sau, trên tấm thạch bích hiện lên một lỗ nhỏ bằng ngón tay cái, trước cửa động còn có dấu vết nóng rực

Tiểu Ân cảm thấy tê dại, chiếc sừng này quá mạnh mẽ. Nó tập trung năng lượng lại, sau đó phóng thích ra ngoài

Mặc dù số lượng năng lượng không gia tăng, nhưng lực sát thương lại tăng lên mấy lần

Nếu như vừa rồi Holyfield không kích thích dòng điện để đối phó mình mà dồn tất cả lực lượng vào trong, sau đó bắn ra để đối phó mình thì ...

Trong lòng động, trong đầu Tiểu Ân hiện lên lộ tuyến ma pháp hoàng kim. Từng đạo ánh sáng màu vàng kim tiến vào trong chiếc sừng

Nhất thời, ngoài bộ phận Tiểu Ân cầm trên tay ra thì toàn bộ chiếc sừng phát ra điện quang lấp lóe

Tia điện quang kỳ dị này xuất hiện, cả thông đạo chợt sáng lên. Tiểu Ân kinh ngạc há to miệng, rốt cuộc hắn hiểu, Holyfield không phải không muốn đặt mình vào chỗ chết. Năng lượng hoàng kim tiến vào chiếc sừng này có thể sinh ra dòng điện bất tận

Một cỗ hàn khí xuất hiện trong lòng Tiểu Ân, vận khí của hắn thật tốt mà

Trên chiếc sừng này chắc chắn có rất nhiều bí mật, nhưng không thể nghiên cứu nó trong một lúc

Tiểu Ân cẩn thận cất bảo bối này vào trong vòng cổ, sau đó phát ra một ngọn lửa, tiêu hủy thi thể của độc giác thú

Nhìn khuôn mặt kiêu ngạo của sư tâm vương tử, Tiểu Ân cân nhắc một lúc, cũng thiêu đốt hắn. Hơn nữa Tiểu Ân không động vào bất cứ đồ vật gì trên người hắn, bao gồm nhẫn, mũ giáp và các loại vũ khí ma pháp

Cũng không phải đột nhiên hắn lương thiện, mà do phía sau sư tâm vương tử có một thể lực khổng lồ, nếu cầm thứ gì của hắn, không cẩn thận bị kẻ khác phát hiện, thì cái được không bù được cái mất

Chỉ vì chút lợi nhỏ mà mất cái lớn, tuyệt đối Tiểu Ân không làm

Song ngay khi thi thể của Holyfield bị đốt cháy, kim mao sư vương đột nhiên nổ tung, mặc dù không có lực sát thương cường đại, nhưng một mảnh huyết tinh chợt ập xuống, khiến Tiểu Ân trở tay không kịp

Kim mao sư vương nổ tung quá bất ngờ, hơn nữa quá trình diễn ra rất nhanh, ngay cả Tiểu Ân cũng không kịp phản ứng

Chớp hai mắt, Tiểu Ân cười khở, hắn vừa mới thì nghiệm vòng phòng hộ cấp năm, nếu vẫn còn duy trì vòng phòng hộ thì sẽ không gặp phải tình cảnh này

Hắn vừa mới đổi bộ quần áo mới, nhìn máu tươi chảy đầy trên bộ quần áo, Tiểu Ân hiểu được bản thân mình chật vật vật thể nào

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, đang định thay bộ quần áo khác, thì bả vai hắn truyền đến cảm giác nóng rực Trong lòng động, Tiểu Ân không cần nghĩ ngợi, dùng sức xé tan bộ quần áo

Một tiếng động vang lên, nửa người trên của Tiểu Ân lộ ra. Nhiều năm tập luyện quảng bá thể thao khiến hắn có một thân thể hoàn mỹ

Tất nhiên cơ nhục trên người hắn không nổi thành từng khối, mà khiến người khác cảm thấy thon dài

Nhưng giờ phút này trên người của hắn không có một chút mỹ cảm nào cả

Màu vàng kim bám đầy thân hình hắn. Mặc dù không bám vào một chỗ, nhưng nó phân tán ra khắp cơ thể càng tạo thêm cảm giác kinh khủng

Chính thức khiến Tiểu Ân chú ý, đó là dấu hiệu kỳ dị trên cánh tay thắm đẫm máu tươi của kim mao sư vương. Cảm giác nóng rực phát ra từ chỗ này. Hắn mơ hồ cảm thấy nóng rực, hơn nữa cơn nóng này càng ngày càng gia tăng

Ánh mắt tập trung vào khu vực này, trong mắt Tiểu Ân tràn ngập thần sắc kinh ngạc

Thứ này là nguyên nhân khiến hắn phải tới đại thảo nguyên

Sau khi giết chết đệ tử trực hệ của gia tộc Leyden, thứ này giống như bệnh dịch bám trên cánh tay Tiểu Ân

Theo lời sư phụ nói, trên người hắn có dấu hiệu của gia tộc Leyden, nếu như không phải hắn rời xa quê hương, chỉ sợ giờ đã bị ma đạo sỹ của gia tộc Leyden bắt đi tế linh hồn của Ao Bate

David Kirby từng nói, ấn ký ma pháp này không biến mất, hắn không thể trở về công quốc Louis, nếu không chẳng những bản thân hắn gặp xui xẻo, cả sư phụ hắn, thậm chí cả công quốc cũng bị liên lụy

Muốn tiêu trừ ấn ký này, chỉ có ba biện pháp, một là lưu lãng ở ngoài mười năm, ấn ký ma pháp sẽ biến mất, hắn có thể nghênh ngang trở về

Nhưng nếu như muốn trở về trước mười năm, trừ khi thực lực của hắn đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, hoặc nhờ một vị truyền kỳ pháp sư, xóa bỏ ấn ký này

Tất nhiên hai cách này chỉ có thể mơ mộng trong lòng mà thôi

Mặc dù Tiểu Ân có Nhất Hào, hơn nữa hắn nắm giữ cách tu luyện lực lượng tinh thần mới, nhưng muốn trong mười năm ngắn ngủi đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, đó là chuyện không thể xảy ra

Còn gặp được pháp sư truyền kỳ, hơn nữa mời được người đó ra tay trợ giúp

Nói thật Tiểu Ân cũng không tin, người đó sẽ trợ giúp mình

Cho nên hắn chỉ có thể kiên nhẫn chờ đợi. Hy vọng mười năm sau có thể thuận lợi trở về công quốc Louis

Nhưng hiện tại, tình huống dường như có sự biến hóa ngoài ý muốn

Giờ phút này, ấn ký ma pháp trên tay bị máu màu vàng kim ăn mòn, trở nên nhạt dần, cuối cùng biến mất

Đôi mắt nhìn chăm chăm vào ấn ký ma pháp trên cánh tay, khuôn mặt Tiểu Ân không ngừng run rẩy

May là hiện giờ thực lực của hắn đã vượt cực hạn của ma pháp sư bình thường, đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư, cho nên mới có thể cảm ứng được sự biến hóa nhỏ bé của ấn ký ma pháp

Ấn ký này thực sự từ từ biến mất, mặc dù tốc độ chậm như ốc sên, nhưng quá trình lại rất chắc. Nhưng quá trình này đối với Tiểu Ân mà nói, không phải sự hưởng thụ mà là cảm giác đau đớn khắc cốt. Ấn ký ma pháp chậm rãi biến mất, trên cánh tay hắn co giật liên tục, giống như bị lửa thiêu đốt. Cảm giác này ngày càng mãnh liệt khiến thân thể Tiểu Ân không ngừng run rẩy.

Chỉ là dù trên vai có truyền đến cảm giác thống khổ tới cỡ nào, Tiểu Ân cũng không định buông tha. Cơ hội này ngàn năm mới có một, có thể loại bỏ ấn ký ma pháp, sớm trở về công quốc Louis mới là tốt nhất. Nếu bỏ lỡ cơ hội này, Tiểu Ân phải đợi thêm ba năm nữa.

Mặc dù thoáng cái bảy năm đã trôi qua, chỉ còn lại ba năm, dường như cũng không dài. Nhưng có thể sớm trở về quê hương, Tiểu Ân sẽ không bỏ qua.

Đột nhiên cảm giác nóng rực trên vai giảm đi nhiều, nhưng Tiểu Ân không có cảm giác sung sướng gì cả, ngược lại đôi mắt còn trợn tròn lên, mơ hồ lộ ra một tia sát khí.

Máu màu vàng kim có năng lực loại bỏ ấn ký ma pháp, nhưng đáng tiếc, giờ phút này số lượng máu trên ấn ký ma pháp quá ít, cho nên khi lượng máu tiêu hoa hết, ấn ký ma pháp chỉ ảm đạm đi một chút mà thôi.

Nhẹ nhàng hừ lạnh một tiếng, trên người Tiểu Ân tuôn ra mồ hôi.

Mồ hôi thấm ra ngoài da thịt của hắn, chậm rãi giao hòa với máu màu vàng kim, những giọt máu đó dường như bị lực lượng thần bí nào đó, chậm rãi trôi về phía cánh tay hắn.

Một lát sau, cảm giác bị thiêu đốt lại trở lại, hơn nữa lại càng thêm rõ ràng.

Cơ nhục trên người Tiểu Ân chậm rãi rung lên, đó là phản ứng đau đớn quá độ. Nhưng khuôn mặt của hắn lộ ra thần sắc thống khổ lẫn vui sướng, trong ánh mắt có sự vui sướng không nói thành lời.

Nếu có người thấy được vẻ mặt của Tiểu Ân lúc này, chắc chắn sẽ nghĩ hắn bị ngược đãi nhiều quá nên bị điên. Nhưng trong huyết động này, ngoài Tiểu Ân ra, không có sinh vật có tính mạng nào.

Hình người khô lâu và khô lâu của độc giác thú thì bị Holyfield phá hủy.

Từ từ, cảm giác nóng rực rút cuộc chậm lại.

Không phải do máu màu vàng kim không đủ mà do ấn ký ma pháp đã biến mất. Ấn ký đã khắc sâu vào da thịt, giờ phút này không còn nhận thấy được nữa.

Nhưng cảm giác nóng rực không hoàn toàn bị tiêu trừ, Tiểu Ân cũng không dám buông lỏng.

Qua khoảng mười phút, cuối cùng cảm giác nóng rực hoàn toàn biến mất, Tiểu Ân mới đặt móng xuống mặt đất.

Hắn mở to miệng, thở dồn dập. Không hề giữ hình tượng gì cả, nằm bệt xuống mặt đất, tay chân hoàn toàn thả lỏng, cả người không còn tí sức lực nào cả.

Dù máu hoàng kim đã loại bỏ ấn ký ma pháp, dù cơn đau đã giảm nhưng Tiểu Ân vẫn bảo trì tư thế, cho tới khi cơn đau biến mất mới thả lỏng.

Cảm giác thống khổ đó, đừng nói là ma pháp sư, dù là võ sỹ được huấn luyện, cũng không thể làm được điều này. Nhưng khi mọi việc chấm dứt, hắn mới thả lỏng.

Cả người vô lực ngã xuống mặt đất, Tiểu Ân mới phát giác, cơ nhục của mình đã sớm không chịu nổi nỗi thống khổ.

Khóe miệng nở nụ cười khổ, nếu giờ phút này để đám người Kim nhìn thấy bộ dáng này của mình, chắc chắn hình tượng cao cao tại thượng mình xây dựng trong lòng đám đệ tử sẽ biến mất.

Trong không khí dường như mang theo mùi máu tươi, trong lòng Tiểu Ân đột nhiên động, tay chân hắn cố gắng cử động, nỗ lực tạo ra một tư thế khoa trương.

Đó là tư thế đặc thù của trung cấp quảng bá thể thao. Cũng là tư thế cuối cùng trong bộ động tác lớn thứ hai

Mấy ngày trước, hấn vẫn chưa thể hoàn thành xong tư thế cuối cùng này

Nhưng không thể tưởng tượng được khi hấn sức cùng lực kiệt, cơ nhục cả người mệt mỏi muốn chết, lại vô tình hoàn thành được tư thế cuối cùng này

Từng dòng điện nhỏ xuất hiện trong cơ thể hấn, dòng điện này chảy qua, cơ nhục vốn đang đau nhức vạn phần của hấn lại truyền tới cảm giác dễ chịu

Cảm giác thư sướng đã càng ngày càng trở nên mãnh liệt

Từ thống khổ cực độ tới sung sướng cực độ, Tiểu Ân giống như vừa từ mười tám tầng địa ngục tiến vào thiên đường. Phát ra một tiếng rên thoải mái, Tiểu Ân biết, bộ động tác lớn thứ hai của trung cấp quảng bá thể thao đã hoàn thành, hấn đạt nghịch soa thời gian lên tới bảy mươi lần

Một lúc lâu sau, cảm giác sung sướng này mới biến mất, Tiểu Ân như một con cá chép, nhảy dựng đứng lên

Nhìn thân thể của mình một chút, hấn lấy một cái thùng lớn từ trong vòng cổ không gian ra, ngón tay điểm vào trong không khí, nhất thời thủy nguyên tố tụ hội lại, chỉ một lát, chiếc thùng đã đầy nước lạnh

Tiểu Ân không chút do dự nhảy vào trong thùng tắm rửa, rửa sạch máu hoàng kim trên cơ thể

Sau đó, hấn thay một bộ quần áo. Nhìn máu hoàng kim vắng khắp nơi, trong lòng hấn thầm kêu đáng tiếc, vội vàng lấy ra một cái thùng, tận lực sưu tầm chỗ máu vương vãi đó

Nhưng vì hấn động thủ quá muộn, nên không thu hoạch được nhiều, chỉ được một nửa thùng mà thôi

Ánh mắt Tiểu Ân dừng lại trên cơ thể bị tàn phá của kim mao sư vương. Đôi mắt tròn tròn lên, ở nơi mà kim mao sư vương bạo thể có một khối ma hạch kim sắc

Cổ tay nhẹ nhàng duỗi ra, Tiểu Ân thu lấy khối ma hạch đó

Song khiến Tiểu Ân cảm thấy ngạc nhiên đó là khối ma hạch này sau khi rời khỏi đầu của kim mao sư vương, máu hoàng kim dính phía trên nó, bắt đầu mất đi với tốc độ khó tin

Chỉ trong chốc lát, khối ma hạch này không khác gì những khối ma hạch bình thường

Vuốt mũi, trong lòng Tiểu Ân thấy kỳ lạ, biến hóa này không có ý nghĩa là ma hạch của kim mao sư vương mất đi thuộc tính hoàng kim. Bởi vì ba khối ma hạch cấp sáu bố trí trong sát lục kết giới cũng không có màu vàng kim, không khác gì so với ma hạch bình thường

Còn tại sao ma hạch của bộ tộc hoàng kim lại có biến hóa như thế thì Tiểu Ân không thể giải thích được

Sử dụng lực lượng tinh thần tiến vào trong ma hạch, mơ hồ, Tiểu Ân có cảm giác trống rỗng, giống như tiến vào một đại sảnh, bốn phương tám hướng đều trống trải, không có sự trang trí gì cả

Trong lòng hấn cả kinh, nhưng sau đó hiểu ra

Tất cả năng lượng của đầu kim mao sư vương này đã vận chuyển sang người Holyfield, cho nên ma hạch của nó mới không có tí năng lượng nào cả

Nhưng điều này không quan trọng, bởi vì ma hạch cấp năm khác với ma hạch hạ cấp, chúng nó có thể hấp thu năng lượng ngoại giới để bổ sung năng lượng đã tiêu hao

Chỉ cần qua một đoạn thời gian nữa, ma hạch của kim mao sư vương sẽ khôi phục lại như ban đầu

Cất ma hạch đi, Tiểu Ân do dự mãi, cuối cùng thiêu hủy nốt thi thể của kim mao sư vương

Mặc dù hấn rất thèm thuồng da của con sư tử này, nhưng nếu thực sự rút da lột gân của con sư tử này, vậy sẽ đắc tội với bộ tộc hoàng kim, vụ mua bán này sẽ thua lỗ

Lại nói, ấn ký ma pháp trên người hấn có thể bị xóa bỏ do là máu hoàng kim, dù sao cũng phải giữ thể diện cho kim mao sư vương đã vô tình giúp mình này.

Tiểu Ân thầm hô đáng tiếc vì phải thiêu hết toàn bộ, nhưng ít nhiều gì cũng khiến mình thấy thoải mái

Đứng dậy, vuốt lại quần áo, Tiểu Ân tiến vào nơi sâu nhất trong huyết động

Có ruồi máy dẫn đường, cuối cùng hắn vượt qua hố sâu chứa hơn một ngàn bộ hài cốt gặp được một bộ xương rồng dài hơn ba mươi thước

Mặc dù hình ảnh mà Nhất Hào truyền về cũng có thể nhìn thấy rõ bộ dáng của bộ cốt long này nhưng tận mắt nhìn mới có thể cảm nhận được khí thế kinh khủng trên người bộ xương rồng này

Toàn thân bộ xương rồng này ngăm đen, những đầu khớp xương nối liền nhau, đặc biệt trong đôi mắt của nó chớp động ngọn lửa màu xanh biếc, khiến cho nó càng trở nên âm trầm đáng sợ

May mà, hiện giờ ngọn lửa màu xanh biếc còn lâu mới đậm bằng đầu khô lâu độc giác thú và khô lâu hình người, cho nên bộ xương rồng này còn chưa thể hành động

Nhưng Tiểu Ân có một cảm giác thần kỳ, nếu để bộ xương rồng này tiếp tục tiến hóa, thì sớm muộn gì cũng có một ngày, nó giống với ba bộ khô lâu kia, có thể tự do hành động. Nghĩ tới thân hình kinh khủng của bộ xương rồng, trong lòng Tiểu Ân có chút sợ hãi, nếu như bản thân nó có ý thức, vậy nó sẽ cường đại tới trình độ nào

Càng tới gần long cốt, lại càng cảm nhận được sự cường đại của nó, dù nó đã chết, nhưng vẫn duy trì được sự cường đại

Tiểu Ân tiến từng bước một, lẳng lặng chịu áp lực từ bộ xương rồng, hơn nữa còn yên lặng tính toán

Một lúc lâu sau, hắn rút ra kết luận, uy áp trên người long cốt cao hơn nhiều so với đại ma pháp sư. Có lẽ chỉ có ma đạo sỹ mới có thể so sánh được với nó

Vuốt cằm, trong lòng Tiểu Ân xuất hiện một ý niệm cực kỳ lớn mật

Dù gì thì bộ xương rồng này giỏi lắm cũng chỉ là khớp xương mà thôi. Còn vong linh hệ có thể triệu hoán tất cả sinh vật khô lâu

Nếu mình triệu hoán bộ xương rồng này về? Vậy sẽ xuất hiện tình huống gì

Nghĩ tới đó, khuôn mặt Tiểu Ân tràn ngập thần sắc muốn thử

Chẳng qua hắn hơi do dự một chút, cuối cùng vẫn sử dụng ma pháp triệu hoán khô lâu

Một cỗ năng lượng dao động xuất hiện trên người Tiểu Ân, lan về phía bộ xương rồng, cỗ năng lượng này tiếp xúc với bộ xương rồng, giống như con thiêu thân lao vào lửa, điên cuồng dũng mãnh tiến vào bộ xương rồng. Đôi mắt Tiểu Ân hiện lên thần sắc phức tạp. Đó là sự ngạc nhiên, vui mừng xen lẫn nỗi kinh hãi và run sợ

Lực lượng tinh thần cường đại không ngừng truyền vào bộ xương rồng, tốc độ này đã vượt qua sự thừa nhận của ma pháp sư bình thường, dù giờ Tiểu Ân đã trở thành đại ma pháp sư cũng có chút ăn không tiêu

Chỉ một lát, lực lượng tinh thần trên người Tiểu Ân đã mất đi một nửa, mà bộ xương rồng vẫn chưa có khởi sắc, vẫn nằm bất động trên mặt đất, dường như không thể sống lại một lần nữa

Tiểu Ân cắn răng kiên trì nửa ngày, cuối cùng chán nản buông tha, cắt đứt lực lượng tinh thần

Nếu để cái động không đáy này tiếp tục hấp thu, dù Tiểu Ân đã tiến giai thành đại ma pháp sư cũng sẽ bị mất mạng vì tiêu hao lực lượng tinh thần quá độ

Nhưng khi Tiểu Ân vừa cắt đứt sự vận chuyển của lực lượng tinh thần, đột nhiên hắn cảm thấy tiếc nuối

Không sai, trong không gian u ám và đen tối này có người phát ra tiếng thở dài

Một giây sau, cả người Tiểu Ân dựng thẳng lên, trong cảm ứng của hắn, không phát hiện ra hành tung của ai cả, chuyện này quả là khó tin

Phải biết rằng, hiện tại hắn là một đại ma pháp sư, đặc biệt tinh thần cảm ứng so với trước kia còn cách biệt một trời một vực. Nếu hắn không phát hiện được hành tung của kẻ đó, vậy kẻ phát ra âm thanh đó phải có thực lực ma đạo sỹ

Nhưng có thể tiến vào khe nứt không gian, chỉ có thể là những sinh vật có trí tuệ dưới năm mươi tuổi

Nếu như nói có sinh vật nào dưới năm mươi tuổi tu luyện tới cảnh giới ma đạo sỹ, chắc chắn Tiểu Ân không tin tưởng

Mấy ý niệm liên tục thay đổi trong lòng hắn, hắn lẳng lặng nhớ lại chỗ phát ra âm thanh đó, sắc mặt trở nên khó coi, hắn có một cảm giác hoang đường. Bởi tiếng thở dài đó phát ra từ sâu trong nội tâm của hắn

Đột nhiên, đôi mắt tròn tròn lên, hai mắt như có thần nhìn chăm chăm vào bộ xương rồng dài ba mươi thước

Bộ xương rồng này không có biến hóa gì cả, thậm chí ngọn lửa màu xanh biếc trong mắt cũng không biến động gì cả, nhưng ánh mắt Tiểu Ân lại lộ ra thần sắc đề phòng

Hắn chậm rãi lùi lại hơn mười bước, trên người xuất hiện năng lượng dao động, khí lưu di động trong không khí chậm rãi lưu động, dường như lúc nào cũng có thể đưa hắn bay ra ngoài

Làm xong mọi chuyện, cuối cùng hai tay Tiểu Ân thả lỏng, một ít năng lượng hoàng kim chậm rãi hiện lên trên đầu ngón tay của hắn

Điểm sáng này không ẩn chứa nhiều năng lượng nhưng là năng lượng hoàng kim hàng thật giá thật

Dưới sự khống chế của Tiểu Ân, năng lượng hoàng kim thông thả bay về phía bộ xương rồng, tốc độ mặc dù không nhanh, nhưng lại tràn ngập sự kiên trì. Năng lượng hoàng kim sắp đụng phải bộ xương rồng thì một đạo ánh sáng tương tự chợt lóe lên, ngăn lực lượng tinh thần của Tiểu Ân lại

Tiểu Ân hít sâu một hơi, lớn tiếng nói:

-Người là ai?

Đầu khớp xương vang lên một tiếng, bộ xương rồng vốn nằm trên mặt đất, cuối cùng đứng dậy

Ngọn lửa màu xanh biếc trong mắt nó không còn bất động nữa, chậm rãi nhảy lên, giống như một sinh vật bình thường

-Vong linh pháp sư? năng lượng Hoàng kim?

Thanh âm già nua từ bộ xương rồng truyền đến:

-Người là ai?

Tiểu Ân vốn muốn ưỡn thẳng ngực nhưng nhìn thể tích và hơi thở điên cuồng của đối phương, nhất thời khí thế trên người giảm xuống

Đôi mắt chuyển động, giằng co với nó, không có chút lợi ích nào cả, trong lòng thầm quyết định

Chỉ là, hắn còn chưa hành động, bộ xương rồng đã mở miệng:

-Tiểu tử kia, ta và người ký kết linh hồn khế ước trong vòng một trăm năm, người thấy thế nào?

Động tác của Tiểu Ân cứng lại, hắn không tin nhìn đối phương

-Thực lực của người không tồi, nhưng so với ta vẫn cách khá xa

Bộ xương rồng tiếp tục nói:

-Nhưng một khi ký kết linh hồn khế ước trong vòng một trăm năm, trong một trăm năm này, ta có thể ra tay ba lần, giúp người giải nạn ba lần

Giờ phút này, Tiểu Ân hoàn toàn trấn định, hắn lẳng lặng nhìn bộ xương rồng

Hắn tỉnh táo lại, mới phát hiện ra kỳ thật bộ xương rồng này không mở miệng nói chuyện mà sử dụng kỹ xảo nào đó, khiến cho không khí chấn động phát ra âm thanh

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân hỏi:

-Tại sao ngài muốn ký linh hồn khế ước một trăm năm với ta? Có chỗ tốt gì với ngài?

-Hắc hắc, đương nhiên là có chỗ tốt rồi, nếu ngươi thành công ký khế ước với ta, ta có thể rời khỏi chỗ này

-Long tiên sinh tôn kính, ngài còn không biết sao, vòng phòng hộ bên ngoài thạch bích đã vỡ, lúc nào ngài cũng có thể rời đi

-Rời đi?

Bộ xương rồng ngẩng đầu, dường như cười nhạo nói:

-Ngươi nghĩ rằng ta bị vây khốn trong huyết động này sao? Sai lầm rồi, nếu như không phải ta nguyện ý, cái huyết động nho nhỏ này sao có thể vây khốn được đại nhân Corey vĩ đại

Hai mắt Tiểu Ân tỏa sáng, hỏi:

-Ngài là đại nhân Corey vĩ đại sao?

Trong lòng của Tiểu Ân rất hoài nghi, Corey là ai? Cho tới giờ mình chưa nghe qua tên này bao giờ

Thân hình của bộ xương rồng đứng thẳng lên, thanh âm của nó giống như tiếng sấm:

-Không sai, ta chính là tộc trưởng tiền nhiệm của bộ tộc hắc long, Corey

Tiểu Ân cung kính thi lễ với hắn, cung kính nói:

-Tộc trưởng đại nhân, sao ngài lại xuất hiện ở chỗ này?

Corey thở dài một hơi, trong không trung tràn ngập cảm giác tang thương

-Trong cuộc chiến của chúng thần, ta phụng lệnh quang minh thần đi thảo phạt bộ tộc vong linh, vốn bên chúng ta đã chiếm thượng phong thì đột nhiên thực lực của vong linh hệ lại tăng lên, xuất hiện rất nhiều siêu cấp cường giả. Có bọn họ gia nhập, lực lượng của chúng ta không chống đỡ được, cuối cùng bị chúng đồ sát. Còn ta, Corey vĩ đại bị tống vào sân chơi của thần linh, tự sinh tự diệt

Tiểu Ân há to miệng, trong lòng rung động

Chúng thần đánh nhau cũng không phải chuyện ngạc nhiên, chuyện này quá xa vời với hắn, nên Tiểu Ân không để trong lòng

Nhưng nghe bộ xương rồng nói nó bị tống vào sân chơi của thần linh, thật có chút khiến người ta khó hiểu

-Đại nhân Corey tôn kính, ngài biết nơi này là đâu sao?

Tiểu Ân cẩn thận hỏi thăm

-Đương nhiên biết

Bộ xương rồng tùy ý nói:

-Nơi này là nơi tiêu khiển của mấy tên tiểu thần linh, miễn cưỡng được coi là một đấu thú trường thu nhỏ

Sắc mặt Tiểu Ân trở nên khó coi, hắn hỏi:

-Đấu thú trường? Đối với thần linh, chúng ta đều là đấu sỹ trên đấu thú trường sao?

-Không sai, các ngươi là các đấu sỹ biểu diễn, tiêu khiển cho tiểu thần linh

Khóe miệng Tiểu Ân nhếch lên, trong lòng đầy tự vị

Đại tát măn Dida dùng trăm phương ngàn kế để mình tiến vào khe nứt không gian, hơn nữa vì sự an toàn của mình không tiếc giết hại mấy vạn người để thu thập đủ năng lượng sát lục

Ngoài mình ra, còn có vô số người nối tiếp nhau tiến vào nơi này. Nhưng không ai nghĩ ra, những sinh vật có trí tuệ hao tổn hết tâm tư để tiến vào nơi này, lại biến thành đồ chơi để thần linh tiêu khiển

Nhất thời, Tiểu Ân suy nghĩ lại cảnh khi khe nứt không gian mở ra

Lực lượng thần bí cường đại lan ra bốn phương tám hướng đó, nguyên là lực lượng của thần linh

Trong lòng khê động, Tiểu Ân nói:

-Đại nhân Corey, đấu thú trường này do mấy vị thần linh tạo ra?

-Người hỏi để làm gì?

Bộ xương rồng bật cười nói:

-Chênh lệch giữa người và thần linh quá xa, vấn đề này người chưa thể tiếp xúc tới, biết nhiều quá cũng không tốt

Tiểu Ân cúi đầu, cân nhắc một lúc, cơn phẫn hận trong lòng chợt nhạt đi

Thần linh tạo ra nơi này để tiêu khiển, kỳ thực cũng không kỳ quái. Loài người, thú nhân và các chủng tộc có trí tuệ khác, trong mắt thần linh không khác gì con kiến hôi

Có lẽ, thần linh cho rằng, bọn họ có thể tiến vào đây mua vui cho thần linh đã là vinh dự rồi

Còn về cảm giác trong lòng bọn họ, căn bản thần linh không quan tâm

Trong mắt hiện lên sự bất đắc dĩ, Tiểu Ân hỏi:

-Đại nhân Corey, tại sao ngài vẫn ở lại chỗ này?

-Quang minh thần hệ dường như đã quên đi sự tồn tại của ta, vứt ta vào cái xó này

Bộ xương rồng than vãn nói:

-Ta thực sự muốn biết kết quả của cuộc chiến tranh đó

Tiểu Ân khê lắc đầu, điều này hẳn không quan tâm, dù đám thần linh đó ai thắng ai thua, cũng không quan hệ gì tới hắn

Giống như chiến tranh của loài người, những người nông dân thuộc tầng lớp áp chóp của xã hội, không bao giờ quan tâm tới vấn đề này

Trừ khi chiến tranh lan tận đến chỗ họ, nếu không họ không rảnh để quan tâm

Ngẩng đầu lên, đột nhiên Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi:

-Ngài là vương giả của bộ tộc hắc long. Tại sao ngài lại giúp quang minh thần hệ?

Bộ xương rồng ngẩn ra, nói:

-Bộ tộc hắc long chính là hộ pháp long tộc của quang minh thần hệ, tại sao chúng ta lại không giúp bọn họ chiến đấu?

Tiểu Ân kinh ngạc mở rộng miệng, nhẹ nhàng vỗ trán, không nói được câu gì cả

Các tiểu thuyết ở kiếp trước, đều nói bộ tộc hắc long phản bội long thần, là một chủng tộc hèn hạ. Nhưng không thể tưởng tượng được, trên thế giới này, bộ tộc hắc long không thuộc thế lực hắc ám, mà là tay chân của quang minh hệ

-Long vương đại nhân tôn kính, với thân phận của ngài, tại sao lại muốn ký kết linh hồn khế ước với ta?

-Rất đơn giản, bởi vì ta muốn rời khỏi chỗ này

Corey nghiêm mặt nói:

-Căn cứ theo quan sát mấy vạn năm vừa qua của ta, ta phát hiện ra sân chơi này có xu hướng diệt vong. Nếu như ta không rời khỏi nơi này nhanh, một khi sân chơi này hoàn toàn biến mất, ngay cả hải cốt của ta cũng không thể bảo toàn

-Diệt vong?

Tiểu Ân thất kinh hỏi:

-Nơi này do thần linh sáng tạo ra, sao lại có thể diệt vong?

-Tại sao không có khả năng?

Corey tức giận nói:

-Thần linh sáng tạo ra nơi này không biết từ bao nhiêu vạn năm trước, sở dĩ nơi này có thể tiếp tục vận chuyển, là do nó vẫn còn động lực. Một khi động lực tiêu hao hết, không có thêm sự bổ sung, chắc chắn chỗ này sẽ diệt vong

Tiểu Ân hơi hiểu, nói:

-Chẳng lẽ mấy vạn năm qua, thần linh không tới nơi này? Bọn họ nghĩ gì vậy?

Corey bật cười nói:

-Ý nghĩ của thần linh làm sao ta đoán được, ta cũng không rõ nguyên nhân, nhưng tâm nguyện lớn nhất của ta là có thể rời khỏi nơi này

Đôi mắt Tiểu Ân chuyển động hỏi:

-Ngài muốn ra ngoài, nhất định cần phải ký linh hồn khế ước sao?

-Đúng vậy, thân thể của ta đã bị vong linh ma pháp thương tổn, chỉ có rời khỏi nơi này, mới có thể nghĩ ra biện pháp để khôi phục. Nhưng, mặc dù ta có lực lượng tự bảo vệ mình, nhưng muốn phá vỡ quy tắc của nơi này, là chuyện không thể làm được

Dừng một chút, bộ xương rồng tiếp tục nói:

-Biện pháp duy nhất có thể khiến ta không bị ước thúc, đó là phải tìm một sinh vật có trí tuệ, ký kết linh hồn khế ước, mới có thể thuận lợi theo sinh vật đó rời khỏi nơi này

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân khẽ nhếch lên nói:

-Long vương đại nhân, ngài nguyện ý làm như vậy sao?

-Đương nhiên là không muốn, nhưng không làm như vậy ta không thể ra ngoài

Bộ xương rồng bất đắc dĩ nói:

-Nhưng ta không nguyện ý giao linh hồn của mình vào tay một tên phế vật, cho nên mới ký kết linh hồn khế ước một trăm năm, hết một trăm năm chúng ta sẽ không còn quan hệ gì nữa

Ý niệm trong đầu Tiểu Ân chuyển động, hẳn ở lâu với Nhất Hào, nên có thói quen phân tích thông tin

Trao đổi linh hồn là một loại khế ước linh hồn

Ký kết khế ước là chuyện hai người tự nguyện xuất ra một bộ phận linh hồn để trao đổi, một khi trao đổi thành công, tính mạng của đôi bên sẽ phụ thuộc vào nhau. Có thể nói là một loại khế ước ngang hàng, công bình hơn nhiều so với loại khế ước đơn phương

Hơn nữa loại khế ước này còn có thời gian hạn chế, chỉ cần hết thời gian đó, đôi bên sẽ thu lại linh hồn của mình, tự động giải trừ khế ước

Cảm nhận khí thể trên người bộ xương rồng, Tiểu Ân biết, thực lực của nó hoàn toàn áp đảo mình. Nếu ký kết linh hồn trao đổi với nó, tuyệt đối là một chuyện tốt. Nếu như không phải ở trong hoàn cảnh này, chắc chắn Tiểu Ân không thể lọt vào mắt xanh của nó

Hắn ngẩng đầu, nghiêm túc hỏi:

-Vì sao ngài lại lựa chọn ta để ký khế ước

-Không có biện pháp, người nghĩ rằng ta nguyện ý lựa chọn một tên mà ngay cả đầu ngón tay của ta cũng không chặn lại được để ký khế ước linh hồn trao đổi sao?

Corey bất đắc dĩ nói:

-Thực lực của ta không giống các ngươi, những người có thể ký khế ước với ta, ít nhất phải có thực lực đại ma pháp sư. Mà ngươi là người duy nhất mà ta gặp được trong mấy ngàn năm qua có thực lực đại ma pháp sư

Tiểu Ân ung dung cười nói:

-Nói như thế, vận khí của ta và ngài đều tốt

-Đúng vậy

Corey cảm thán nói:

-Kỳ thật, mấy ngàn năm trước có một tên tát mãn rất khá, đáng tiếc thực lực của hắn còn kém đại tát mãn một chút, cho nên ta đành phải buông tha

Tiểu Ân nhất thời nhớ tới vị tát mãn tuyệt lang nhân mà Holyfield kể

Người đó là một thiên tài của tuyệt lang nhân, khi còn trẻ, đã tiến vào khe nứt không gian, còn phát hiện ra tấm thạch bích này, cả đời tìm biện pháp để mở nó ra

-Ngươi đang nghĩ gì?

Bộ xương rỗng dường như không nhận được nói

Tiểu Ân vội vàng nói:

-Không có gì, ta đang nghĩ vị đại tát mãn phát hiện ra nơi này đầu tiên, làm thế nào khám phá được nhược điểm của tấm thạch bích

Corey cười nói:

-Thạch bích đó là do ta bố trí, nếu như không phải ta cố ý lộ ra một chút tin tức cho hắn biết, làm sao hắn có thể phát hiện được sự huyền bí trong đó

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn bộ xương rỗng, trong lòng cảm khái vô hạn, nguyên thạch bích là do nó bố trí, chẳng lẽ thực lực của nó có thể so sánh với thần linh sao?

Corey không nhận được nói:

-Ngươi nghĩ kỹ đi, ký khế ước linh hồn trao đổi với ta, ngươi không có bất lợi gì, một trăm năm sau, chúng ta sẽ tự động giải trừ khế ước, sẽ không mang lại phiền toái gì cho ta và ngươi

Tiểu Ân nhìn nó thật sâu, cuối cùng gật đầu nói:

-Tốt, ta đáp ứng với ngài

Corey hài lòng gật đầu, thân hình của nó chậm rãi bay lên, thân thể to lớn tạo nên một trận gió lốc, khiến người ở dưới khó có thể đứng vững

Nó cúi đầu, móng vuốt không còn huyết nhục của nó chỉ xuống phía dưới, một đồ án ma pháp thần bí hiện lên trên mặt đất

Trong lòng Tiểu Ân nhảy loạn lên, bộ xương rỗng này có thực lực khó tin, có thể triệu hồi ma pháp trận một cách dễ dàng, hơn nữa nhìn đồ án huyền ảo của ma pháp này, chắc chắn không phải là mặt hàng rác rưởi

Cho nên nói, đại gia hỏa này có thực lực sâu không lường được, dù là ma đạo sỹ, cũng chưa chắc là đối thủ của nó

-Ta, Corey, vương giả của bộ tộc hắc long, tại đây tuyên thệ, nguyện ý dâng một bộ phận linh hồn cùng ký kết với Tiểu Ân, khế ước linh hồn trao đổi ngang hàng, khế ước có thời hạn trong vòng một trăm năm. Trong một trăm năm này, chúng ta không thể tổn thương lẫn nhau, trừ điều này ra, ta là ta, hắn là hắn, không có bất cứ quan hệ gì

Tiểu Ân nghe vậy thì sửng sốt, nói như vậy cũng nói được, thực khiến người ta kinh ngạc

Xem ra đầu hắc long này có chủ ý coi hắc làm tấm ván để qua sông, một khi mang nó rời khỏi khe nứt không gian, chắc chắn nó sẽ xoay người bỏ đi, đừng nói là một trăm năm, dù là cả đời cũng khó có thể gặp lại nó

Còn về chuyện bộ xương rồng này làm sao biết được tên hắc, chuyện này cũng không lạ

Holyfield đã kêu tên hắc hơn mười lần, nếu còn giấu được bộ xương rồng mới lạ

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân chậm rãi nhắc nhở nói:

-Đại nhân Corey vĩ đại, ngài đã đáp ứng, giải cứu ta ba lần mà

Bộ xương rồng hung hăng trừng mắt nhìn hắc, mặc dù không có tròng mắt, nhưng hỏa diễm màu xanh biếc trong mắt nó rõ ràng biểu đạt sự bất mãn

Do dự một chút, bộ xương rồng dường như kiêng kỵ điều gì đó nói:

-Trong vòng một trăm năm, ta, Corey, nguyện ý giúp Tiểu Ân ba lần, thay hắc giải quyết ba kiếp nạn

Nói xong, hắc quay đầu lại nói:

-Tốt lắm, tới phiên ngươi

Tiểu Ân chần chờ một chút, trong lòng hắc mơ hồ có cảm giác không thích hợp, nhưng cảm giác này không quá mãnh liệt, dường như đối với hắc, không có quan hệ lớn

Hơn nữa trên người bộ xương rồng này đã xuất hiện lửa giận, rốt cuộc Tiểu Ân cắn răng một cái, tới trước mặt ma pháp trận thần bí

-Ta, Tiểu Ân, tại đây tuyên thệ, nguyện ý dâng một bộ phận linh hồn, ký kết khế ước linh hồn trao đổi ngang hàng với đại nhân Corey vĩ đại. Khế ước có thời gian trong vòng một trăm năm. Trong một trăm năm này, chúng ta không thể tổn thương lẫn nhau, đại nhân Corey tự nguyện giải cứu ta ba lần. Ngoài việc đó ra, ta là ta, hắc là hắc, không có bất cứ quan hệ gì

Tiểu Ân vừa nói xong, trong ma pháp trận chợt xuất hiện một đạo ánh sáng cường liệt, năng lượng màu vàng kim bao phủ lên người Tiểu Ân và bộ xương rồng

Cũng không biết qua bao lâu, đúng lúc trong lòng Tiểu Ân không yên thì đạo ánh sáng rút đi

Mất đi sự duy trì của ánh sáng, đột nhiên Tiểu Ân lão đảo, hai chân mềm nhũn, tê liệt ngồi xuống

Hắc chỉ cảm thấy đầu đau nhức, dường như trên người mình khuyết thiếu đi thứ gì đó, đồng thời có thêm một thứ gì đó, cảm giác này rất thống khổ

Trái ngược với hắc, Corey không có gì là khổ sở, ngược lại còn hưng phấn bay múa trong huyết động

-Tiểu Ân, chúng ta đã ký kết khế ước, nhưng thân thể của ta không thể đi ra ngoài, ngươi lấy không gian ngủ đông ra, ta muốn vào trong đó

Tiểu Ân liếc mắt nhìn nó một cái, cười khổ nói:

-Thân thể của ngài rất lớn, trong tay ta không có không gian ngủ đông thích hợp

Hắc dừng lại một chút nói:

-Nếu không ngài đi ra ngoài cùng ta, chúng ta bắt một tên thú nhân tát mẫn, để hắc cải tạo họ chúng ta
Corey xem thường cười lạnh một tiếng nói:

-Chuyện nhỏ như vậy mà cần tát mẫn hỗ trợ cải tạo sao?

Nó cúi đầu, long trảo điểm một cái, một đạo bạch quang từ bên ngoài nhanh chóng bay tới

Tiểu Ân tinh mắt nhận ra đó là một cây bạch cốt

Corey phun ra một ngụm long tức (hơi thở của rồng), ánh sáng kim sắc phun lên cây bạch cốt, trước ma pháp thần kỳ đó, bạch cốt co giãn ra, cuối cùng biến thành một cái nhãn xương

Vứt chiếc nhẫn xương đó cho Tiểu Ân, Corey nói:

-Dùng nó đi

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân quét qua, đôi mắt sáng lên

Trong chiếc nhẫn xương có một không gian rộng lớn, dường như là chứa bộ xương rồng dài ba mươi thước, dù là bảy tám con như vậy cũng không có vấn đề gì

Tiểu Ân cười hì hì nhận lấy nó, thu được bảo bối tốt như vậy, tất nhiên hẳn phần khởi rồi

Vỗ vỗ ngực, đột nhiên Tiểu Ân nhớ tới một chuyện hỏi:

-Đại nhân Corey, nếu như ta muốn nhờ ngài hỗ trợ, thì phải làm thế nào?

-Rất đơn giản, chúng ta đã ký khế ước linh hồn trao đổi trăm năm, chỉ cần trong lòng người gọi ta, tự nhiên ta có thể cảm ứng được

Corey giơ ba móng vuốt lên nói:

-Nhớ kỹ, người chỉ có ba lần

Tiểu Ân cung kính nói:

-Vâng, có thể được ngài cứu ba lần, là vinh dự lớn nhất trong cuộc đời của ta

Corey hài lòng gật đầu nói:

-Mặc dù ta và người đã ký khế ước linh hồn trao đổi, nhưng người không nên trông cậy vào nó để ước thúc ta, hơn nữa không nên trêu chọc địch nhân có thực lực quá cường đại

Sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi, không thể giải thích được nhìn nó

-Linh hồn khế ước này chỉ là hình thức trao đổi, linh hồn và lực lượng của người kém quá xa ta, cho nên ta chỉ dùng một tí linh hồn để trao đổi, còn người phải dùng một phần tư linh hồn

Bộ xương rồng đắc ý cười:

-Người biết điều này đại biểu cho việc gì không?

-Không biết

Tiểu Ân khẽ lắc đầu

-Hắc hắc, điều đó đại biểu cho việc, một khi ta chết, linh hồn của người sẽ tiêu tán, chắc chắn người sẽ biến thành kẻ ngốc, nhưng nếu người chết, ta chỉ đau đầu một lúc mà thôi

Cơ mặt Tiểu Ân nhảy lên, trong lòng hắn thầm than, không thể tưởng tượng được mình vẫn dính bẫy của nó

Một phần tư linh hồn của mình trao đổi với một tí linh hồn của nó. Cuộc mua bán này lỗ nặng rồi

Nhưng đứng trên góc độ của mình, mình cũng không có hại gì

Với thực lực của Corey, người có thể giết chết nó, chỉ sợ đã ít lại càng ít hơn, ngay cả kẻ có thực lực tương đương với nó, chỉ sợ cũng không dám trêu chọc nó

Mặc dù Tiểu Ân là đại ma pháp sư, nhưng trên thế giới này, còn có ma đạo sỹ và truyền kỳ pháp sư

Có nó bảo vệ tính mạng của mình, đúng là mình đã chiếm tiện nghi lớn

Nhìn vẻ ảo não trên khuôn mặt Tiểu Ân rất nhanh biến mất, Corey âm thầm tán thưởng, tiểu tử này, ngày sau chắc chắn không phải vật ở trong ao

Hơi hơi cười, dường như vứt bỏ được khúc mắc trong lòng, Tiểu Ân hỏi:

-Đại nhân Corey, sân chơi này còn duy trì được bao lâu?

-Đại khái còn có thể mở được mấy trăm lần nữa

Corey thuận miệng nói

Trong lòng Tiểu Ân tính toán một chút, mỗi một lần mở ra phải mất hai ngàn năm. Mấy trăm lần, chẳng phải có thể duy trì hơn mười nghìn năm....

Tiểu Ân cảm thấy đau đầu, chuyện liên quan tới thần linh đều kỳ dị

Ít nhất đối với khái niệm thời gian, thần linh hoàn toàn khác so với người bình thường

Gật đầu với bộ xương rồng dài hơn ba mươi thước, Tiểu Ân cao giọng hỏi:

-Long vương đại nhân tôn kính, ta hiểu được ý của ngài, nếu ngài đồng ý, có thể tiến vào được rồi

Corey cất tiếng cười to, dường như có thể đi ra ngoài nên cảm thấy cao hứng

Sau đó thân thể to lớn của bộ xương rồng lao về phía ngực Tiểu Ân, khí thế mãnh liệt giống như muốn bằm vằm Tiểu Ân. Hai chân Tiểu Ân đứng thẳng, đôi mắt không hề chớp động

Nếu đã ký khế ước linh hồn, song phương không thể làm hại lẫn nhau, cho nên dù biểu hiện của Corey có hung hăng hơn trăm lần, cũng không khiến Tiểu Ân nao núng

Quả nhiên bộ xương rồng to lớn cách Tiểu Ân nửa thước, bắt đầu giảm tốc độ lại

-Oành

Một tiếng động lớn vang lên, long cốt đã tiến vào nhả xương

Không gian ngủ đông rộng lớn đủ để Corey sống thoải mái

Tiểu Ân chuẩn bị xong xuôi, tìm kiếm trong huyết động một lúc

Nếu là trước kia, có lẽ hắn sẽ hứng thú đi tầm bảo, nhưng hiện tại có được sừng của độc giác thú và ma hạch của kim mao sư vương, còn có một long vương lợi hại, ý đồ đó của hắn phai mờ đi nhiều

So với ba thứ đó, những vật khác đều là rác rưởi

Chậm rãi rời khỏi huyết động, Tiểu Ân vừa đi vừa phóng hỏa. Không lâu sau, tất cả hài cốt trong sơn động chìm trong biển lửa

Rời khỏi sơn động, hỏa quang vẫn sáng như trước, nhưng chưa thuận lợi đốt sạch được

Tiểu Ân lẳng lặng chờ đợi, cho đến khi toàn bộ đồ vật bị đốt sạch mới xoay người rời đi

Hắn có niềm tin cường đại, đừng nói là Seth và Grossman không thể dùng thời gian ngắn để chạy tới đây, dù có thuận lợi chạy tới, cũng đừng mơ tìm được dấu vết gì của Tiểu Ân ở trong sơn động

Giết người phóng hỏa, không để lại vết tích gì

Sau khi xóa bỏ mọi dấu vết, Tiểu Ân phát tiết toàn bộ hơi thở hung ác tích tụ trong lòng ra ngoài

Hắn có cảm giác hưng phấn, mang theo toàn bộ trang bị, bay thẳng về phương xa.

166. Chương 6: Cổ Nhân Betty

Động tác của hắn linh hoạt nhẹ nhàng, mũi chân nhẹ chạm vào mặt đất, lập tức thân hình bay ra xa

Mặc dù tốc độ này không bằng Hắc Toàn Phong bay trên không trung, cũng không bằng các sinh vật phi hành trong sương mù, nhưng dựa vào Khinh Linh Thuật và thể chất của Tiểu Ân, tốc độ đứng thứ nhất, thứ hai trong đám sinh vật di chuyển trên mặt đất

Trong lúc di chuyển, Tiểu Ân thường thấy các trận chiến giữa loài người, thú nhân và các chủng tộc khác

Đương nhiên, dù chủng tộc đó là gì, thì đều có trí tuệ ngang ngửa với loài người

Nếu như không đụng chạm tới mình, phần lớn mọi người đều bỏ qua. Bởi vì mục tiêu của mọi người là tìm kiếm một ít đạo cụ ma pháp trong truyền thuyết

Nhưng đầu cốt long trong không gian ngủ đông có nhắc nhở, tình hình này còn có thể duy trì, nhưng qua nửa tháng nữa, không gian bắt đầu co lại, khi đó mới diễn ra các cuộc tử đấu khốc liệt

Corey không đồng ý để Tiểu Ân tham gia chiến đấu, theo lời của nó, đồ vật trong này đều là những thứ rác rưởi do các tiểu thần lưu lại cho các đấu sỹ, căn bản không đáng để mạo hiểm

Nhưng Tiểu Ân không nghe theo lời của nó, có lẽ những thứ đó là rác rưởi trong mắt đầu cốt long, nhưng đối với cấp bậc của Tiểu Ân, vẫn có nhiều thứ tốt

Đặc biệt là cây ma pháp trường và sừng của độc giác thú, đều là những thu hoạch khiến Tiểu Ân vui mừng. Trải qua nửa dãy núi, cách đó không xa lại xuất hiện năng lượng dao động

Lông mày Tiểu Ân hơi nhíu lại, hần nhìn dãy núi thẳng tắp, trong lòng có chút do dự không quyết

Nếu dựa theo kế hoạch, hần sẽ đi thẳng, nhưng con đường này đã bị kẻ khác ngăn chặn, hình như song phương đánh nhau rất kịch liệt

Nhưng nếu muốn vượt qua, phải đi vòng qua dãy núi, trời mới biết cần bao nhiêu thời gian. Nếu gặp người khác đánh nhau, lại đi đường vòng sao?

Hần thở dài một tiếng, những người này quá dư thừa năng lượng đi

Đương nhiên, sở dĩ hần cảm khái như vậy là do hần đã kiếm được vài kiện vật phẩm trân quý. Nếu không thu hoạch được gì, tư tưởng của hần sẽ khác

Cân nhắc một chút, Tiểu Ân vẫn tiến về phía trước, mặc dù ở phía trước có năm người giao thủ với nhau, nhưng Tiểu Ân tự tin, với thực lực đại ma pháp sư của mình, tuyệt đối có thể dễ dàng đuổi đám người này đi

Chênh lệch giữa đại ma pháp sư và ma pháp sư bình thường không phải nhỏ

Trong đám người này, người có thực lực cường hãn nhất, chỉ là tam tinh ma pháp sư mà thôi

Trừ khi bọn họ có ma pháp siêu cường đại như tam hệ phi đạn, hoặc có quyền trục ma pháp cấp bảy, nếu không sẽ không gây cho Tiểu Ân phiền phức gì cả

Đương nhiên, ở trong khe nứt không gian, không thể sử dụng quyền trục công kích có cấp bậc vượt thực lực của bản thân, cho nên sự lo lắng của Tiểu Ân càng giảm bớt

Nghênh ngang tiến tới dãy núi, coi như không nhìn thấy ánh sáng ma pháp trên không trung. Song phương đang giao chiến nhất thời dừng lại, bọn họ cực kỳ kiêng kỵ Tiểu Ân

Coi thường đối phương như vậy, trừ khi có thực lực mạnh mẽ tuyệt đối, không chắc là kẻ ngu

Mà có tư cách tiến vào đây, sao lại có kẻ ngu được?

Đương nhiên khi Tiểu Ân tiến tới gần, nhân mã của hai bên tự động đình chỉ công kích, mười đạo ánh mắt chăm chú nhìn vào người Tiểu Ân

Năm đạo tinh thần dao động đồng thời đảo qua người Tiểu Ân, kết quả khiến bọn họ không nói nên lời

Bởi vì bọn họ cảm ứng được, ma lực của Tiểu Ân chỉ ngang với ngũ cấp học đồ, nhưng ngũ cấp học đồ làm sao tiến vào trong này được?

Nhất thời, mấy người đều cẩn thận đề phòng, tập trung lực chú ý lên người Tiểu Ân

Mà giờ phút này, khuôn mặt của Tiểu Ân không biểu lộ gì cả, dường như không có hứng thú liếc nhìn bọn họ, thẳng tiến về phía trước

Thái độ của Tiểu Ân rất rõ, ta đi đường của ta, các người đánh nhau thế nào ta mặc kệ, nhưng đừng chọc ta

Khi bọn họ hiểu ý tứ của Tiểu Ân, trong mắt mọi người xuất hiện sự tức giận, nhưng đôi bên đều kiêng kỵ nhau nên không có người nào dám ra tay ngăn cản

Kỳ thực Tiểu Ân không kiêu ngạo như thế, nhưng hắn đã sớm nhìn rõ mấy người này

Hai bên giao thủ với nhau, một bên là ba gã hắc quỷ pháp sư, căn cứ vào quan hệ của bọn họ, Tiểu Ân đoán, có lẽ bọn họ không biết nhau, nhưng bởi vì đồng tộc với nhau nên mới tạm thời liên kết với nhau. Ba gã hắc quỷ pháp sư, mỗi gã cầm một cây ma pháp trượng, nhưng cũng không phải đồ tốt, căn bản không đáng để Tiểu Ân nhìn tới

Bên còn lại là hai cô gái xinh đẹp, các nàng đều có khuôn mặt thanh tú, mặc dù còn xa mới bằng Juliana nhưng đều đạt tiêu chuẩn

Một nữ hài tử cầm ma pháp trượng, nữ hài tử còn lại lại cầm đoản cung, trên đoản cung có gắn hai viên ma hạch trong suốt

Không sai, là ma hạch chứ không phải năng lượng tinh thạch

Khóe mắt Tiểu Ân liếc qua lỗ tai của các nàng, trong lòng đoán được thân phận của các nàng

Các nàng là tinh linh đến từ phương nam, nghe nói tinh linh, ngoài việc có tinh linh pháp sư ra còn có ma cung thủ có tài bắn cung tài tình

Ma cung thủ tinh linh mới là ma cung thủ chân chính, các nàng không cần sử dụng mũi tên mà điều động nguyên tố ma pháp để phục vụ mình

Đương nhiên, các nàng cũng có thể thi triển ma pháp bình thường, nghe nói đều là những ma pháp phòng ngự mà thôi

Nhưng dù các nàng có thể nào thì cũng không có quan hệ gì với Tiểu Ân, bởi vì hắn không định ra tay

Trời mới biết bản tính của những người này như thế nào, hắn cũng không muốn tìm phải phiền toái không cần thiết. Dù những phiền toái đó không là gì trong mắt hắn

Đang lúc Tiểu Ân định đi qua thì nghe thấy một tiếng rên rỉ sau tảng đá lớn

Lỗ tai của hắn hơi rung động, trong lòng chợt hiểu ra

Nguyên lai tinh linh không phải có hai người mà là ba người nhưng có một người bị thương, cho nên trốn sau tảng đá không dám lộ diện

Xem ra bên tinh linh dữ nhiều lành ít rồi

Trong lòng hắn cảm thán, cước bộ không dừng lại, đã đi tới

-Betty, người thế nào rồi

Một thanh âm ôn nhu quan tâm hỏi thăm

Cước bộ Tiểu Ân dừng lại, Betty, tên này rất quen!

-Tốt rồi, đây là quyền trực phòng hộ sư phụ cho ta, các người nhanh sử dụng đi

Âm thanh dứt quãng, mang theo sự thống khổ truyền vào lỗ tai Tiểu Ân, giây phút này, Tiểu Ân chợt sững sốt, hắn đã biết chủ nhân của âm thanh đó là ai

Betty, nếu như hắn không nhớ lầm, nàng là học đồ ma pháp của ngũ tinh đại ma pháp sư Tiffany

Bảy năm trước hắn rời xa quê hương, tới phương bắc đại thảo nguyên, Betty mới là thập cấp học đồ, hiện giờ nàng ở chỗ này, tất nhiên đã thành ma pháp sư chính thức

Đang đi, cước bộ của bỗng Tiểu Ân dừng lại

Đôi bên vẫn chú ý động tác của Tiểu Ân, lập tức đề cao cảnh giác, không khí chung quanh trở nên khẩn trương

Tiểu Ân hít sâu một hơi, hắn nhớ tới bảy năm trước, lão Bond, dì Joey, và tiểu đệ đệ mới sinh của mình, kỵ sỹ Scott, sư phụ Maren, Benson, Nepal, chợt hiện lên trong đầu Tiểu Ân

Khóe miệng của hắn hơi nhếch lên, lộ ra nụ cười âm áp, đó là nụ cười xuất phát từ nội tâm của hắn, tâm lý vốn lạnh như băng của hắn, bắt đầu nóng lên

Xoay người lại, ánh mắt Tiểu Ân nhìn về phía hai nữ tinh linh

Hai nữ tinh linh không tự chủ được lùi về phía sau một bước, chắn trước tảng đá. Mặc dù Tiểu Ân không lộ ra động tác uy hiếp gì, hơn nữa khuôn mặt của hắn còn mang theo vẻ tươi cười, nhưng các nàng không dám buông lỏng, một nữ tử giờ ma pháp trượng lên, ma pháp trượng nhẹ nhàng run rẩy, lúc nào cũng có thể thi triển ma pháp

Còn nữ tử cầm đoản cung lại dứt khoát hơn, trực tiếp mở đoản cung, một đạo năng lượng dao động vui sướng nhảy lên, thậm chí Tiểu Ân còn có thể nhìn thấy mũi tên hư ảo xuất hiện trên đoản cung

Không thể không nói, ma cung thủ tinh linh quả thực mạnh hơn nhiều so với ma cung thủ giả mạo như Tiểu Ân

Song đối với sự uy hiếp của hai nữ tử này, dường như Tiểu Ân không thấy, hắn cao giọng hỏi:

-Là ma pháp sư của công quốc Louis, ma pháp sư Betty sao?

Hai nữ tử nao nao, mặc dù các nàng không buông lỏng cảnh giác, nhưng tâm tình không còn khẩn trương nữa

-Ngài là ai?

Betty miễn cưỡng lên tiếng, nhưng có thể thấy nàng đang cố nhịn đau

Tiểu Ân nhíu mày nhìn về phía ba gã hắc quỷ pháp sư, hỏi:

-Là bọn chúng đã thương nàng sao?

Hai nữ tinh linh vô thức gật đầu, nữ tinh linh cầm ma pháp cung lớn tiếng nói:

-Chính là chúng

Khi nàng nói xong câu đó, mới phản ứng, tại sao mình lại trả lời kẻ xa lạ này

Nhưng không hiểu sao, khi nàng nói xong, trong lòng lại thấy yên ổn, dường như ba tên hắc quỷ pháp sư kia không tạo thành uy hiếp gì nữa

Cảm giác quái dị này khiến nàng rất kinh ngạc, ánh mắt nhìn Tiểu Ân có thêm vài phần khác thường. Ánh mắt Tiểu Ân chuyển qua người ba tên hắc quỷ pháp sư, ánh mắt trở nên giá lạnh, không hề che dấu sát khí

Nếu như ở nơi khác, một ngũ cấp học đồ lộ ra sát khí trước mặt ba gã ma pháp sư chính thức, chắc chắn sẽ tự rước lấy nhục, khiến người khác cười rụng răng

Nhưng giờ phút này, không người nào dám xem thường Tiểu Ân, càng không có người nào dám xem thường sự uy hiếp của hắn

Ba gã hắc quỷ pháp sư giờ ma pháp trượng lên, nhưng bọn họ không công kích, mà cùng phát ra ma pháp vòng phòng hộ

Trên ma pháp vòng phòng hộ có năng lượng dao động mãnh liệt, cách bọn họ khoảng hai thước, vòng bảo hộ giống như thật thể

Khóe miệng Tiểu Ân cười lạnh, tại sao những tên này lại tin tưởng lực lượng của quyền trục chứ? Có lẽ, bởi vì số lượng pháp sư không gian hệ quá ít

Nếu mọi người đều có không gian cầm cố, thì dù uy lực của quyền trục phòng hộ có lớn hơn nữa, cũng không có mấy người dám sử dụng

Lầm bầm, lầm bầm

Tiểu Ân nao nao, không hiểu những tên hắc quỷ kia đang nói gì

Hắn nhướn mày, cũng không có hứng tìm hiểu, thuận tay điểm một cái

Một đạo năng lượng dao động không nhìn thấy xuyên qua vòng phòng hộ, bạo phát bên trong vòng phòng hộ

Tên hắc quỷ pháp sư đứng mũi chịu sào hét lên một tiếng khó tin, thân thể hắn giống như bị ai giam cầm, căn bản không nhúc nhích được

Khóe miệng Tiểu Ân nở nụ cười lạnh như băng. Ma pháp cấp ba, cao ôn chúc xạ bắn thẳng về phía hắc quỷ pháp sư

Dù là hắc quỷ pháp sư hay hai nữ tinh linh ở phía đối diện đều không thể giải thích được nhìn Tiểu Ân, bọn họ không rõ, tại sao Tiểu Ân lại lựa chọn ma pháp cấp ba để công kích

Tên hắc quỷ pháp sư kia mặc dù bị Tiểu Ân sử dụng thủ đoạn nào đó giam cầm nhưng vòng phòng hộ trên người hắn là vòng phòng hộ cấp năm đó

Chẳng lẽ nam tử thần bí này lại sử dụng ma pháp cấp ba để phá vỡ vòng phòng hộ cấp năm?

Ý niệm buồn cười này chợt xuất hiện trong đầu của bọn họ, trong nháy mắt, trong lòng bọn họ xuất hiện sự nhạo báng

Song, ý niệm đó còn chưa xuất hiện trên khuôn mặt của bọn họ, thì mắt bọn họ nhìn thấy một cảnh tượng khó tin

Cao ôn chúc xạ của Tiểu Ân, cứ như thế xuyên qua vòng phòng hộ cấp năm của hắc quỷ pháp sư. Sau đó yên lặng, xuyên qua lồng ngực của hắn

Tên hắc quỷ pháp sư không tin nhìn vào lỗ thủng trước ngực mình, hơn nữa quang vùng ngực còn cháy đen

Hắn ngẩng đầu, trong mắt tràn ngập vẻ mờ mịt, miệng mấp máy gì đó, cuối cùng không nói được gì, ngã sấp xuống

Hai tên hắc quỷ pháp sư còn lại lộ rõ vẻ sợ hãi, ánh mắt bọn họ nhìn về phía Tiểu Ân giống như nhìn thấy ma vương kinh khủng, một cổ hàn khí hiện lên trong lòng bọn họ, một giây sau, thân thể bọn họ trở lên run rẩy

Bỗng nhiên một tên hắc quỷ pháp sư hét lớn một tiếng, dường như tiếng hét đó xua đi sự sợ hãi của hắn, nương theo tiếng hét đó, hắn cũng phát ra một đạo cao ôn chúc xạ

Có lẽ thấy Tiểu Ân sử dụng ma pháp này, tên hắc quỷ pháp sư có ảo giác, uy lực của ma pháp này là chí cao vô thượng, thậm chí có thể phá vỡ vòng phòng hộ cấp năm, nên hắn cũng sử dụng ma pháp này

Khóe miệng Tiểu Ân nhếch lên, tên này mà cũng có thể trở thành ma pháp sư chính thức, thật là thú vị

Mắt thấy cao ôn chúc xạ sắp bắn trúng, trước mặt Tiểu Ân xuất hiện ma pháp hộ thuẫn hình vòng tròn

Phạm vi của ma pháp hộ thuẫn không lớn, nhưng để ngăn cản cao ôn chúc xạ thì có thừa

Nhìn cao ôn chúc xạ dễ dàng bị ma pháp hộ thuẫn ngăn cản, miệng của tên hắc quỷ pháp sư mở lớn ra, hắn không hiểu được tại sao cùng một loại ma pháp mà lại có hiệu quả khác nhau

Nhưng đáng tiếc, Tiểu Ân đã mất đi hứng thú dây dưa với bọn chúng

Mắt nhìn về cổ thi thể của tên hắc quỷ pháp sư, nhất thời xuất hiện một tình cảnh đáng sợ

Thi thể nằm trên mặt đất, đột nhiên nổ tung

Ma pháp vong linh hệ cấp năm, thi bạo

Trong chốc lát, cổ thi thể này biến thành hàng trăm nghìn mảnh nhỏ, bắn về phía hai tên hắc quỷ pháp sư

Mỗi một mảnh nhỏ đều ẩn chứa năng lượng dao động cường đại, khi bay trên không trung, chúng không ngừng hấp thu nguyên tố ma pháp, khiến uy lực của chúng gia tăng lên

Những tiếng động liên tiếp vang lên, vòng phòng hộ trên người hai tên hắc quỷ pháp sư trở nên méo mó, bị uy lực cường đại của thi bạo xuyên thủng

Ngay cả ma pháp vòng phòng hộ cũng không chịu nổi áp lực, thân thể của bọn chúng càng không thể thừa nhận nổi

Chỉ trong nháy mắt, hai người đã biến thành đồng thịt, giống như bị một cơn lốc kim loại cuốn qua, ngay cả thi thể cũng không bảo toàn được

Ánh mắt Tiểu Ân lướt qua thi thể của bọn chúng, không cảm thấy có hứng thú gì cả

Song khi, ánh mắt của hắn nhìn về phía hai nữ tinh linh, thì thấy trong mắt bọn họ lộ rõ sự sợ hãi

Đặc biệt là nữ tinh linh cầm ma pháp trượng, thậm chí mắt còn không dám nhìn thẳng vào Tiểu Ân

Vuốt mũi, đột nhiên Tiểu Ân mới nhớ ra, thủ đoạn vừa rồi của mình quá máu tanh. Nhưng trải qua nhiều lần chiến đấu, cảm giác này đã thành thói quen, đối với Tiểu Ân, quan trọng là phải tiêu diệt được mục tiêu một cách nhanh chóng nhất. Còn chuyện có máu tanh hay không, không nằm trong phạm vi suy nghĩ của hắn

Nhẹ nhàng tiến về phía trước hai bước, hai nữ tinh linh không tự chủ được lùi về phía sau. Nữ tử cầm ma pháp trượng dường như sắp khóc, nữ tinh linh cầm ma pháp cũng mặc dù miễn cưỡng trấn định, nhưng nhìn sự hoảng sợ trong mắt của nàng là đủ biết tình cảnh của nàng cũng không tốt hơn bao nhiêu

-Người, người dừng lại gần đây...

Ma cung thủ chợt kêu lên, nữ tử cầm ma pháp trượng vung tay lên, thêm cho bạn mình một vòng phòng hộ

Mặc kệ ma pháp này có tác dụng với Tiểu Ân hay không, nhưng theo thói quen, nàng vẫn thêm vào

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, vốn không muốn để ý tới, nhưng tốt xấu gì hai người cũng biết Betty, lại bảo vệ nàng, dù sao cũng phải giữ mặt mũi cho đại ma pháp sư Tiffany, nên không thể làm quá

Dừng bước lại, Tiểu Ân nói:

-Betty, thương thể của nàng thể nào, có thể đi ra không?

Dường như trầm mặc một chút, một dáng người thông thả chống tay vào tảng đá bước ra. Một tay của nàng chống vào tảng đá, khuôn mặt tái nhợt ửng đỏ lên, đôi mắt không che dấu được sự đau đớn

Đột nhiên trên không trung truyền đến một tiếng gào thét thê lương, ba nữ tử không tự chủ được rung mình một cái, cả người nổi da gà. Mặc dù ba người ở cùng một chỗ, nhưng các nàng lại cảm thấy cô đơn, lập tức trở nên khẩn trương

Tiểu Ân nhíu mày nói:

-Thương thể của nàng rất nặng sao? Có lẽ ta sẽ trợ giúp được nàng

Betty kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, ánh mắt lộ thần sắc kỳ quái, nàng nhẹ giọng nói:

-Pháp sư tôn kính, ngài là

Tiểu Ân sững sốt, hắn vừa nghe tới tên và âm thanh của Betty đã nhớ tới lai lịch của nàng, nhưng hai người gặp mặt nhau, Betty lại không nhận ra mình, thật là kỳ quái

Nhưng suy nghĩ một chút, nhất thời hắn thấy thư thái

Lúc đầu Tiểu Ân rời khỏi công quốc Louis, chỉ là một thiếu niên mười lăm tuổi, nhưng hiện giờ hắn đã hai mươi hai tuổi

Bảy năm trên đại thảo nguyên, chẳng những khiến thực lực của Tiểu Ân đạt tới tầm cao mà Betty không thể với tới, hơn nữa chủ yếu là khí chất của Tiểu Ân có sự biến hóa nghiêng trời lệch đất

Mặc dù dung mạo có chút tương tự, nhưng Betty chỉ gặp mặt hắn hai lần, hơn nữa lúc đó Tiểu Ân chỉ là một ngũ cấp học đồ, tự nhiên không khiến Betty có ấn tượng sâu. Dù nàng có quen thuộc với mình, cũng không thể liên tưởng tới ngũ cấp học đồ ngày xưa với một ma pháp sư vừa mới tru sát ba tên hắc quỷ pháp sư

Cho nên gặp mặt nhau, Betty không nhận ra Tiểu Ân là chuyện bình thường

Do dự một chút, Tiểu Ân nói:

-Nàng không cần hỏi ta là ai, nhưng ta đã từng chịu ân huệ của đại ma pháp sư Tiffany, nếu ở đây nhìn thấy người, tự nhiên không thể mặc kệ.

Dừng một chút, Tiểu Ân nói:

-Nếu như nàng tin ta, ta có thể chữa thương cho nàng, nhưng nếu nàng không tin ta, ta sẽ bỏ đi

Ba nữ tử liếc mắt nhìn nhau, nỗi sợ hãi trong mắt các nàng giảm đi nhiều, thay vào đó là sự ngạc nhiên và vui mừng

Ở nơi nguy hiểm như khe nứt không gian, nếu có một vị vô danh cao thủ trợ giúp, đối với các nàng mà nói, quả thực là có chuyện tốt

Betty hít sâu một hơi nói:

-Betty đa tạ ý tốt của ngài, nếu có thể bình an rời khỏi nơi này, sẽ kể lại sự trợ giúp của ngài cho sư phụ biết
Tiểu Ân mỉm cười nói:

-Ta cần phải chữa thương cho nàng, nhắm mắt lại, cố gắng buông lỏng

Betty ngồi xuống, hai mắt khép hờ, giống như buông lỏng tất cả, hoàn toàn tín nhiệm Tiểu Ân

Hai nữ tinh linh nhìn nhau, trong mắt các nàng có vài phần bất đắc dĩ. Nói thật, các nàng không hoàn toàn tín nhiệm nam tử đột nhiên xuất hiện này.

Nhưng nhìn đối phương dùng mấy giây đã miêu sát (giết chết tức thì) được ba gã hắc quỷ pháp sư, dù không tin thì làm thế nào được

Không bằng im lặng, cố gắng không trêu chọc đối phương

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua người hai nữ tinh linh, lập tức đoán được ý nghĩ của các nàng

Nhưng Tiểu Ân không hề để ý cảm giác của hai nữ tử này, các nàng thích suy nghĩ thế nào là chuyện của các nàng, Tiểu Ân không để trong lòng

Đó là do thực lực của đôi bên cách biệt nhau

Tiến lên vài bước, tới trước mặt Betty ba bước, Tiểu Ân vươn một tay lên, một đạo ánh sáng vàng kim xuất hiện trên tay hắn

Theo ý thức của hắn, đạo ánh sáng màu vàng kim dường như có tính mạng, phủ lên người Betty

Khi thân thể Betty tiếp xúc với đạo ánh sáng này, thân thể khẽ run lên

Nàng có thể cảm ứng rõ, thương thể trên thân thể mình đang lành lại một cách nhanh chóng, đặc biệt cảm giác thống khổ trong nội phủ dần giảm đi

Hơn nữa thân thể chìm trong ánh sáng màu vàng kim khiến cho nàng sinh ra cảm giác được nằm trong lòng mẹ, cả người thoải mái mềm nhũn ra

Nàng khẽ cắn môi, hàm răng trắng muốt cắn vào đôi môi đỏ mọng, tạo nên một khuôn mặt kiêu diễm khiến Tiểu Ân cũng không nhịn được, âm thầm gật đầu

Mặc dù Betty còn xa mới bằng được Juliana, nhưng so với hai nữ tinh linh bên cạnh thì không thua kém chút nào

Ánh sáng màu vàng kim duy trì khoảng mười phút, Tiểu Ân mơ hồ cảm giác được thương thể trên người Betty đã gần khỏi hẳn, không tạo thành uy hiếp lớn, cho nên hắn thu tay lại, năng lượng hoàng kim nhất thời tiêu tán

Betty thở dài một hơi, có chút tiếc nuối

Năng lượng hoàng kim mất đi, khiến nàng cảm thấy mình đánh mất thứ gì đó, nhưng dù da mặt của nàng có dày hơn nữa, cũng không dám đưa ra yêu cầu được hưởng thụ lần nữa

-Betty, thương thế của người thế nào?

Nữ tinh linh cầm ma pháp cung hỏi

Betty thu liễm tâm thần một chút, im lặng trong chốc lát, đột nhiên tươi cười nói:

-Tốt lắm, ta đã khỏe lại rồi

Khuôn mặt của ba nàng tràn ngập sự sung sướng, giây phút này, thái độ của các nàng đối với Tiểu Ân có sự biến hóa vi diệu mặc dù vẫn cảnh giác, nhưng ánh mắt có thêm sự cảm kích và tín nhiệm

Trong lòng Tiểu Ân thâm than, không thể tưởng tượng được, muốn thu được sự tín nhiệm của mấy nữ tử này lại khó khăn như vậy

-Ma pháp sư tôn kính, ngài.... Hẳn ngài là đại ma pháp sư?

Nữ tinh linh cầm ma pháp cung do dự hỏi

Với việc Tiểu Ân ung dung thoải mái tru sát ba gã hắc quỷ pháp sư, cùng với năng lực trị liệu siêu cường cho Betty, dường như chỉ có đại ma pháp sư mới làm được

Nhưng các nàng cũng biết, tiến vào khe nứt không gian, chỉ có những người dưới năm mươi tuổi, hơn nữa nhìn khuôn mặt của Tiểu Ân, dường như không thể là một lão nhân

Chẳng lẽ hắc dưới năm mươi tuổi đã tiến giai thành đại ma pháp sư sao?

Tiểu Ân mỉm cười, từ chối cho ý kiến

Ánh mắt của hắc liếc qua thi thể của ba gã hắc quỷ pháp sư, trong lòng biết mình đã lộ tẩy

Nếu như hắc không tiến giai thành đại ma pháp sư, bằng thực lực của hắc cùng với việc nắm giữ ma pháp đặc thù, cũng có thể đánh bại ba gã hắc quỷ pháp sư

Nhưng chắc chắn không nhẹ nhàng như lúc này, nếu không có một trận long tranh hổ đấu, không dễ dàng phân thắng bại

Hơn nữa có thể giết chết toàn bộ bọn chúng hay không, cũng là một chuyện khó khăn. Bởi vì giết chết và đánh bại là hai chuyện hoàn toàn khác nhau

Chỉ cần ba người bọn họ biết tình hình không ổn, chia nhau ra chạy, Tiểu Ân cũng chỉ có thể giết chết một người mà thôi

Nhưng sau khi tiến giai thành đại ma pháp sư, thực lực của hắc tăng lên, nhưng chủ yếu là, tinh thần của hắc liên lạc được với ngoại giới, hơn xa ma pháp sư bình thường

Sự vận dụng nguyên tố ma pháp, từ tứ tinh đại ma pháp sư trở lên, cách biệt một trời một vực so với tam tinh ma pháp sư

Nếu không, Tiểu Ân không thể tùy tâm sở dục thuận phát ma pháp cấp năm

Do có cảm giác thần kỳ đó nên Tiểu Ân mới cảm ứng được khoảng cách ma pháp vòng phòng hộ của đối phương, hơn nữa trong nháy mắt dùng ma pháp cao ôn chúc xạ xuyên thấu vòng phòng hộ, giết chết đối phương. Đương nhiên, có thể làm được như thế, là do tên hắc quỷ pháp sư kia sử dụng quyền trục ma pháp. Nếu như tự bản thân hắc thi triển ma pháp vòng phòng hộ, dù Tiểu Ân có tính được khoảng cách với vòng phòng hộ cũng không thể dùng ma pháp xuyên qua được

Uy lực của thi bạo mặc dù cường đại nhưng nếu như không thuận phát ra, cũng đừng mơ giết chết được hai tên hắc quỷ pháp sư

Có thể nói thực lực của đại ma pháp sư vượt xa ma pháp sư bình thường, không chỉ nắm được ma pháp cấp năm, bọn họ còn lĩnh ngộ được bản chất của ma pháp, ma pháp sư bình thường chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng bọn họ. Khi trở thành đại ma pháp sư, Tiểu Ân mới biết ngày xưa mình rất xui xẻo mới gặp phải Dimitri

Trong mắt của Dimitri, Tiểu Ân chỉ là con cá trong chậu, lúc nào hắc cũng có thể chém giết

Nhưng mặc cho hần tướng tượng phong phú thế nào cũng không đoán được trong tay Tiểu Ân có sát lục kết giới và quyển trục cấp bảy, tử vong xạ tuyến

Cho nên hần mới bị giết chết, có thể nói là sự sỉ nhục của đại ma pháp sư

Đám người Dida sau khi biết tin tức của Dimitri, cũng không hoài nghi Tiểu Ân, kỳ thực là do quan niệm này

Bọn họ cho rằng, Tiểu Ân có thể trốn thoát được sự truy đuổi của Lý Kỳ và Dimitri đã là cực giỏi rồi

Còn chuyện có thể giết chết được đại ma pháp sư và đại tát mãn thì...

Dù Tiểu Ân nói thật, cũng không có nhiều người tin

Trong lòng thầm than một tiếng, nhìn ánh mắt mong chờ của ba nàng, Tiểu Ân vẫn không trả lời, khiến ánh mắt của ba nàng có chút thất vọng và giận dữ

Nhưng trong tình huống, chỉ có kẻ ngu mới đắc tội với ma pháp sư có thực lực sâu không lường như Tiểu Ân, cho nên ba nàng trao đổi với nhau một cái, lập tức chuyển đề tài

-Đại ma pháp sư tôn kính, ta thấy sư phụ không hề kể với ta về chuyện của ngài?

Betty nói bóng nói gió

Trong suy nghĩ của nàng, vị ma pháp sư trẻ tuổi có thực lực kinh người này, mặc dù không bằng sư phụ, nhưng chắc chắn đã đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư, nếu không thể giải quyết được ba tên hắc quỷ pháp sư một cách dễ dàng như thế

Nhưng giờ phút này, việc đầu tiên là phải được tên của nam nhân này, nhưng trong lòng nàng vẫn thấy kỳ lạ, hơn ba mươi năm qua, nàng vẫn ở cùng một chỗ với sư phụ, nàng không nhớ sư phụ đã giúp người nào như nam nhân này

Tiểu Ân mỉm cười, nụ cười bình thản của hần rơi vào mắt ba nàng, dường như có chút cao thâm khó lường

-Pháp sư Betty, nếu như không có gì ngoài ý muốn, ta cũng sắp trở về công quốc Louis, đến lúc đó nàng sẽ biết

Betty do dự một chút, mặc dù có chút không cam tâm, nhưng không dám hỏi tên hần nữa. Nhưng trong lòng nàng nói thầm, mấy tên cao cấp pháp sư đều giống nhau, đều có tính tình cổ quái

Ánh mắt Tiểu Ân chuyển qua người hai nữ tinh linh, hỏi:

-Pháp sư Betty, hai nàng là bằng hữu của nàng sao, các nàng không tồi

Quả thực hai nàng không vứt bỏ Betty khi Betty bị thương, vẫn lấy ít địch nhiều, giằng co với hắc quỷ pháp sư. Hai nữ tinh linh đã chiếm được hảo cảm của Tiểu Ân

Đương nhiên, nếu như các nàng không bảo vệ Betty, Tiểu Ân cũng không làm quen với các nàng, cũng chẳng lo chuyện bao đồng

Betty mỉm cười, nói:

-Đại ma pháp sư tôn kính, hai vị nàng đều là bạn tốt của ta. Đây là tinh linh cung thủ Petty, còn đây là tinh linh pháp sư Sara, nàng là đệ tử trong gia tộc của sư phụ ta

Tiểu Ân hơi sửng sốt, ánh mắt lộ vẻ khác thường nói:

-Là đệ tử trong gia tộc của đại ma pháp sư Tiffany?

-Đúng vậy

-Đại ma pháp sư Tiffany có quan hệ gì với tinh linh?

Tiểu Ân do dự một chút, cuối cùng không nhận được hỏi

Khuôn mặt Betty lộ ra sự hoài nghi, nàng kinh ngạc nói:

-Đại ma pháp sư tôn kính, sư phụ của ta là một tinh linh pháp sư

Cơ mặt Tiểu Ân hơi động, nếu như Betty không nói rõ, hẳn cũng không biết được chuyện này

Trong trí nhớ của hắn, đại ma pháp sư Tiffany luôn che mặt, không có ai nhìn được dung nhan của nàng, lỗ tai, điểm đặc thù nhất của tinh linh lại càng được che dấu kỹ. Năm đó hắn chỉ là ngũ cấp học đồ, hơn nữa còn nhờ nàng sử dụng ma pháp trận để chạy trốn, làm sao dám quan sát kỹ chứ

Ánh mắt nhìn vào lỗ tai của Betty, song lỗ tai của nàng rất bình thường, khác hẳn lỗ tai của hai nữ tinh linh

Thấy ánh mắt không hề kiêng nể của Tiểu Ân, ba nàng nổi giận, nhưng có cảm giác ngượng ngùng hơn là phẫn nộ

Tất nhiên nếu như có người nhìn các nàng như thế, mà thực lực lại thấp kém, sẽ khiến các nàng bất mãn

Nhưng đối mặt với đại ma pháp sư trẻ tuổi có thực lực sâu không lường, tâm trạng của các nàng có sự biến hóa vi diệu

Không phải các nàng thích hắn, mà đó là đặc quyền của cường giả

Ở thế kỷ hai mươi mốt, một vị chính khách tự nhiên có thân phận khác so với một tên ăn xin

Kể ăn xin cả đời không thể hoàn thành tâm nguyện. Có lẽ chỉ cần ngày có ba bữa ăn là thỏa mãn rồi

Mặc dù nhìn qua thì không công bằng, nhưng đó là thể hiện của quyền lực, trên thế giới này, người có thực lực cường đại càng thể hiện rõ điều này

-Pháp sư Betty, ma pháp sư Maren vẫn khỏe chứ?

Tiểu Ân do dự một lúc, rốt cuộc không kiềm chế được, bắt đầu hỏi

-Ma pháp sư Maren?

Betty kinh ngạc liếc mắt nhìn hắn, cảm thấy kinh ngạc khi Tiểu Ân nhắc tới tên vị ma pháp sư này. Nhưng vì thế mà nàng càng tin Tiểu Ân đã từng chịu ân của sư phụ mình, có lẽ chuyện này có liên quan tới vị nhất tinh ma pháp sư Maren

Tiểu Ân khẽ gật đầu, kiềm chế xúc động, dùng ánh mắt nhìn Betty

Không biết vì sao, sắp biết được tin tức về sư phụ, trong lòng hắn có chút run rẩy, tâm lý biến hóa này khiến hắn rất khẩn trương

-Ma pháp sư Maren ở công quốc

Betty chần chờ một chút, cuối cùng nói:

-Kỳ thật gần đây ma pháp sư Maren và ma pháp sư David Kirby gặp phải chút phiền phức

Hai mắt Tiểu Ân sáng ngời lên, trong mắt hiện lên sự sắc bén, ba nữ tử nhìn hắn không nhịn được ớn lạnh, cả người giống như ở trong hầm băng

Ba nàng đồng thời nói thầm, ánh mắt sắc bén của nam nhân này sao lại mang theo nhiều sát khí đến thế

Sắc mặt Tiểu Ân hơi trầm xuống, trên người lộ ra lực lượng khiến người khác không nhìn kỹ. Loại lực lượng này được tích lũy từ khi hắn nắm giữ sát lục thiên mạc, sau khi hắn đánh chết đại tát mãn Lý Kỳ và hoàn thành xong sát lục thiên mạc, sát khí đã đạt tới đỉnh điểm

Mặc dù giờ phút này, hắn không mở sát lục thiên mạc, nhưng ba tiểu cô nương này vẫn khó tiêu thụ được sát khí trên người Tiểu Ân

Dường như cảm ứng được nỗi sợ hãi của các nàng. Tiểu Ân hơi thu liễm một chút, hỏi:

-Pháp sư Betty, có thể nói cho ta biết, họ gặp phải phiền toái gì không?

Mặc dù Tiểu Ân cố gắng giữ bình tĩnh để hỏi, nhưng trực giác của nữ nhân nói cho Betty biết, tâm tình của Tiểu Ân rất khẩn trương

Trong lòng nàng hoài nghi, chẳng lẽ ma pháp sư trẻ tuổi này có quan hệ với ma pháp sư Maren? Trong đầu nàng đột nhiên hiện lên tên của một người, nhưng lập tức bị nàng xóa bỏ

Người trước mắt này không thể là người đó

Nàng hít một hơi, nghiêm mặt nói:

-Đại ma pháp sư tôn kính, nếu như ngài biết ma pháp sư Maren và ma pháp sư David Kirby, thế thì chắc ngài cũng biết trước kia bọn họ là học đồ của một vị ma pháp sư chứ?

Tiểu Ân khẽ gật đầu, Maren nói qua cho hắn biết, quan hệ giữa lão và David Kirby, cho nên mặc dù một người là tam tinh ma pháp sư, một người là nhất tinh, nhưng trong năm vị ma pháp sư của công quốc Louis, giao tình giữa bọn họ là sâu nhất

Betty thấy Tiểu Ân gật đầu, trong lòng thở phào một hơi, may mà hắn biết chuyện này, nếu không lại phải giải thích

Trước kia hai vị ma pháp sư cùng phụng dưỡng một vị lục tinh đại ma pháp sư Mikhail, là một vị cung đình pháp sư của đế quốc Nặc Khả Đa. Hiện giờ vị đại ma pháp sư này đã qua đời, nhưng đệ tử của lão, tứ tinh đại ma pháp sư Lewis lại yêu cầu bọn họ rời khỏi công quốc Louis, trở lại ma pháp tháp ở đế quốc Nặc Khả Đa

Đôi mắt Tiểu Ân chớp động, trong lòng do dự

Nói thật, nếu hai vị ma pháp sư đó bị kẻ khác khi dễ, chắc chắn hai người đó sẽ liên hợp với nhau, liều mạng với kẻ đó

Nhưng hiện giờ, hai vị đó không bị người khác khi dễ mà bị đồng môn gọi về. Như vậy dù Tiểu Ân có tức giận, cũng không dám coi thường

Hắn vẫn còn nhớ, ma pháp sư Maren có nói qua cho hắn biết về tình cảnh của lão và David Kirby khi còn làm học đồ ma pháp

Khi đó, khóe miệng của Maren luôn ẩn chứa nụ cười, hiển nhiên lão rất thích quãng thời gian đó

Điều này nói rõ, quan hệ của Maren và các sư huynh đệ khác không tồi, cho nên chưa biết rõ chân tướng, Tiểu Ân không dám có kết luận

Đôi mắt chuyển động, Tiểu Ân hỏi:

-Pháp sư Betty, sư phụ ngài định xử lý chuyện này như thế nào?

Betty cung kính nói:

-Sư phụ của ta tất nhiên không hy vọng hai vị ma pháp sư rời khỏi công quốc Louis, nhưng người có nói đó là gia sự của Mikhail, người không thể nhúng tay vào

Tâm trạng của Tiểu Ân buông lỏng, nếu đại ma pháp sư Tiffany cũng có thái độ này, nói như thế, tình thế cũng không quá ác liệt, nếu không với giao tình nhiều năm của nàng và bọn Maren, chắc chắn nàng sẽ không ngồi ngoài đứng nhìn

-Tên Lewis kia lại có chủ ý với hai vị ma pháp sư

Tiểu Ân trầm ngâm nửa ngày, cuối cùng hỏi vào vấn đề chính

Lần này Betty có chút do dự, nhưng đối mặt với ánh mắt sáng ngời của Tiểu Ân, cuối cùng nàng lùi bước, nói:

-Nguyên nhân cụ thể thì ta không biết, nhưng nghe sư phụ nói, chuyện này có liên quan tới nhất hệ ma pháp của Mikhail ở đế quốc Nặc Khả Đa

Trong lòng Tiểu Ân hiếu kỳ, đôi mắt lộ rõ sự nghi vấn

Sư phụ Maren là nhất tinh ma pháp sư, David Kirby là tam tinh ma pháp sư. Mặc dù bọn họ đều là ma pháp chính thức của công quốc Louis, cũng là những nhân vật nổi danh

Nhưng ở trong đế quốc Nặc Khả Đa, thực lực của bọn họ không được tính là gì cả

Nhưng nhìn ánh mắt mơ hồ của Betty, Tiểu Ân biết, dù mình có hỏi, nàng cũng không biết

Gật đầu với nàng một cái, Tiểu Ân xoay người rời đi

Nếu đã biết được tin tức mình muốn biết, hơn nữa còn chữa thương cho nàng xong, tự nhiên phải rời đi

Nhìn Tiểu Ân chuẩn bị rời đi, ba người liếc mắt nhìn nhau, hai nữ tinh linh gật đầu một cái, đột nhiên Betty kêu lên:

-Đại ma pháp sư tiên sinh, xin đợi một chút

Tiểu Ân dừng bước lại, vẻ mặt ôn hòa nói:

-Có chuyện gì sao?

Khuôn mặt Betty hiện lên thần sắc xấu hổ, nói:

-Trước khi tiến vào khe nứt không gian, sư phụ có ra lệnh cho ta phải lấy một đồ vật, nhưng thực lực của ta không đủ, không chỉ không lấy được, ngược lại còn bị trọng thương. Vì vậy mới bị ba tên hắc quỷ pháp sư vây công. Cho nên, ta nghĩ

Nàng không nói tiếp, chỉ cẩn thận quan sát phản ứng của Tiểu Ân

Chẳng qua Tiểu Ân chỉ chần chờ một lúc, sau đó quyết định giúp đỡ

Dù sao hiện giờ hắn đã tiến giai thành đại ma pháp sư, ở trong khe nứt không gian, người có thực lực hơn hắn, dường như không có ai

Đã như thế, có thể hoàn thành tâm nguyện của Tiffany, hắn đồng ý làm

Coi như báo đáp ân tình ngày xưa nàng phát động ma pháp trận để truyền tống mình tới đại thảo nguyên

Tiểu Ân ngừng đầu, mỉm cười nói:

-Nếu đại ma pháp sư Tiffany đã phân phó, ta lại làm được thì ít nhiều ta cũng phải ra sức

Nghe thấy lời hứa hẹn của Tiểu Ân, ba nữ tử như vút được gánh nặng

Nhìn Tiểu Ân miếu sát ba gã hắc quỷ pháp sư, các nàng rất sợ hãi Tiểu Ân, rất khâm phục thực lực của hắn

Nếu được hắn trợ giúp, như vậy chuyện này có thể hoàn thành

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua khuôn mặt của các nàng, trong lòng động hỏi:

-Betty, hai vị tinh linh pháp sư cũng biết chuyện này chứ?

-Có

Betty không hề giấu giếm nói:

-Đây chính là lệnh của bộ tộc tinh linh, nếu sư phụ là tinh linh, đương nhiên....

-Khụ, khụ....

Ma cung thủ Petty ho nhẹ vài tiếng. Thanh âm của Betty nhất thời dừng lại, dường như nàng nhớ tới chuyện gì, khuôn mặt lộ vẻ sợ hãi

Trong lòng Tiểu Ân rất bất mãn, hừ lạnh một tiếng, tinh linh này muốn nhờ mình giúp lại không muốn nói rõ chân tướng sự việc. Giây phút này, trong lòng Tiểu Ân dâng lên ý niệm, muốn dứt áo ra đi

Sắc mặt Betty khê biến, cuối cùng cắn răng nói:

-Đại ma pháp sư tôn kính, xin ngài tha lỗi, quả thực chuyện này không được kể ra ngoài, nếu ngày sau ngài tới công quốc Louis, nhất định sư phụ sẽ nói rõ chuyện này cho ngài biết

Trong lòng Tiểu Ân mềm ra, ngày xưa đại ma pháp sư Tiffany biết được chuyện của mình, không chút do dự liền đồng ý sử dụng truyền tống trận siêu cấp trong ma pháp tháp. Hơn nữa khi chia tay còn tặng mình hai cuốn ma pháp lục thư

Lúc đó Tiểu Ân chỉ là ngũ cấp học đồ, thế mà lại được nàng coi trọng, ơn tri ngộ này thực sự khiến người khác khó quên

Nghĩ tới đây, sắc mặt của hắc hòa hoãn xuống nói:

-Được rồi, nể mặt đại ma pháp sư Tiffany, ta sẽ không so đo thái độ của các người. Người nhanh nói chuyện của người ra đi, ta hoàn thành xong, lập tức sẽ rời đi

Ba nữ tử lộ vẻ mặt xấu hổ, nhưng trong lòng như gỡ được tảng đá nặng xuống

-Đại ma pháp sư tôn kính, sư phụ muốn chúng ta tìm ma pháp động ở trong dãy núi này. Hơn nữa còn lấy một ít đồ vật trong ma pháp động mang về

Betty cúi người với Tiểu Ân, cảm kích nói

-Ở nơi này có ma pháp động?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

-Các người tiến vào khe nứt không gian từ đâu?

- Từ rừng Gobbi.

Betty vội vàng nói:

-Đó cũng là một trong bảy cửa để tiến vào khe nứt không gian trên đại lục

-Các người cùng nhau tiến vào?

-Vâng

Tiểu Ân càng thêm hoài nghi nói:

-Vận khí của các người thật tốt, ba người tiến vào, đều tiến vào cùng một chỗ

Betty cười khổ một tiếng nói:

-Đại ma pháp sư các hạ, không chỉ có ba người chúng ta tiến vào, mà có hơn ba nghìn người từ rừng Gobbi tiến vào đây. Nhưng bị truyền tống tới gần dãy núi này, chỉ có ba chúng ta mà thôi

Tiểu Ân trầm ngâm, mặc dù hắc không biểu hiện gì, cũng không động dung, nhưng trong lòng hắc nhanh chóng tính toán

Hơn ba nghìn người từ rừng Gobbi tiến vào khe nứt không gian, con số này quả thật rất lớn

Tỉ lệ ma pháp sư loài người như thế nào, Tiểu Ân biết rất rõ

Hơn nữa phần lớn ma pháp sư, cả đời vô vọng tiến giai thành ma pháp sư chính thức, nhưng có thể tiến vào khe nứt không gian, phải là những người dưới năm mươi tuổi có thực lực ma pháp sư chính thức

Những người này trong thế giới ma pháp có thể xưng là thiên tài

Người như vậy, ở công quốc Louis có thể chỉ đếm trên đầu ngón tay, nhưng tinh linh thoáng cái đã phái ra ba nghìn người

Tiểu Ân có thể khẳng định, nhất định các nàng đều là ma pháp sư hoặc ma cung thủ, hơn nữa không chỉ của một bộ lạc, rất có khả năng tất cả tinh anh trẻ tuổi của chủng tộc tinh linh đều tiến vào đây

Bởi vậy có thể thấy, thứ các nàng muốn lấy không phải chuyện đơn giản

Đột nhiên, một ý niệm xuất hiện trong đầu hắc. Nếu chính mình âm thầm đánh cướp, hơn nữa giết người diệt khẩu, thì có người biết được không?

Ý niệm này giống như một khối u ác tính, dường như khó có thể khống chế

Từ khi hắn gặp được cốt long Corey, hắn biết nơi này là sân chơi của thần linh, ngoài một ít đạo cụ ma pháp ra, chắc chắn vẫn còn cất giấu một ít đồ tốt

Giá trị của mấy thứ này tuyệt đối nằm ngoài tưởng tượng của hắn. Nếu lấy được nó, đối với sự phát triển sau này của hắn sẽ có chỗ tốt không thể ước lượng được

Khóe mắt đột nhiên liếc nhìn về mặt chờ mong của Betty, trong lòng Tiểu Ân rung mình, dù thế nào thì Betty cũng là đệ tử của Tiffany, nếu như hôm nay hắn làm ra chuyện này, dù cả đời không có ai biết, nhưng hắn không thể vượt qua bản thân của mình

Mặc dù hắn không phải là quân tử, nhưng hắn vẫn biết, có ân thì phải báo ân, có oán thì phải báo oán

Thở dài một hơi, Tiểu Ân nói:

-Tốt, ta giúp các ngươi, ma pháp động đó ở đâu, tại sao ngươi bị thương?

Khuôn mặt Betty thể hiện sự vui mừng, nói:

-Ma pháp động cách ba ngọn núi ở phía trước, nhưng nơi đó đã có mấy người trông coi

-Người nào?

-Hắc quỷ pháp sư

Tiểu Ân kinh ngạc nói:

-Tại sao hắc quỷ pháp sư ở đó? Chẳng lẽ bọn chúng cũng biết chỗ đó?

-Vâng

Betty do dự một chút nói:

-Mặc dù bọn chúng biết, nhưng không thể nào mở được

-Tại sao?

-Bởi vì

Betty thì thào vài tiếng, sắc mặt ửng đỏ lên, không nói ra được

Tiểu Ân tức cười nói:

-Không tiện nói ra thì thôi, mang ta tới đó để ta xem qua

Betty hưng phấn gật đầu một cái, vẫy tay với hai nữ tinh linh, đi trước dẫn đường

Mọi người bước đi, Tiểu Ân lập tức nhận ra mảnh khóe, chân của ba nữ tử này dường như không chạm đất

Có thể nói, các nàng không bước đi mà sử dụng Phong Tường Thuật, nhưng Phong Tường Thuật lại cách mặt đất rất gần, cho nên nếu không chú ý, căn bản sẽ không phát hiện ra

Tiểu Ân cũng không biết, trong mắt ba nữ tử, Tiểu Ân mới là cao nhân khó lường

Bởi vì Tiểu Ân chỉ dựa vào lực lượng của đôi chân, cũng duy trì được tốc độ cực nhanh, ngay cả khi các nàng dùng Phong Tường Thuật, cũng không rời rộng được khoảng cách, hơn nữa đi một lúc lâu, không thấy hắn thở ra hơi

Tốc độ như thế, tổ chất thân thể như thế đều khiến các nàng rất hoài nghi. Đi phía sau các nàng rút cuộc là nhân loại hay ma thú khoác lột da người

Vượt qua một ngọn núi, tốc độ của tam nữ giảm đi, hơn nữa động tác của các nàng trở lên cẩn thận

Tiểu Ân nhướn mày hỏi:

-Hắc quỷ pháp sư có bao nhiêu tên?

-Chúng ta gặp phải bảy người, trong lúc giao thủ ta bị trọng thương, vì vậy bọn chúng phải ra ba người để đuổi giết

Trong lòng Betty tính toán một chút nói:

-Ồ đó, hẳn còn bốn người

-Bảy người?

Tiểu Ân cười cười nói:

-Vận khí của hắc quỷ tốt hơn các người nhiều, có bảy người truyền tống tới dãy núi này

Dừng một chút, hẳn hỏi:

-Các người không biết bọn chúng làm thế nào tìm được ma pháp động sao?

Ánh mắt Betty nhìn về phía tinh linh cầm ma pháp trượng, tinh linh pháp sư Sara

Vị tinh linh pháp sư dường như cân nhắc một chút, cuối cùng mở miệng nói:

-Chúng ta thực sự không biết, lần trước khe nứt không gian mở ra, chúng ta còn không biết vị trí chính xác của ma pháp động

Tiểu Ân nao nao, không nhịn được nhìn thẳng vào nàng

Nữ tinh linh này nhìn qua thì rất tầm thường, nhưng một khi mở miệng nói chuyện, liền khiến người khác không nhịn được phải dời ánh mắt chú ý vào nàng

Thanh âm của nàng êm ái giống như gió xuân, mượt mà như ngọc, phảng phất như tiếng ngọc chạm vào nhau, từng đó nhân tố tổng hợp lại, mang tới một phong vị hấp dẫn người khác

Nhưng ánh mắt của Tiểu Ân cũng dời khỏi khuôn mặt của nàng

Mặc dù khuôn mặt của nàng cũng xứng với hai chữ thanh tú, nhưng so với thanh âm của nàng thì cách biệt nhau một trời một vực, không biết ông trời nếu đã ban cho nàng thanh âm hay như thế, tại sao lại tạo cho nàng một khuôn mặt bình thường

Nếu chỉ luận về thanh âm, trong trí nhớ của Tiểu Ân, ngoài Juliana ra, không có ai có thể so sánh với nàng

Đi được vài bước, Tiểu Ân không nhịn được, muốn nói chuyện với tiểu cô nương này, để nghe thanh âm của nàng

-Có phải bọn chúng bám sau các người nên mới tìm được ma pháp động không?

Tiểu Ân dò hỏi

Sara hơi sững sốt, sau đó nói:

-Không có khả năng, ba người chúng ta chạy tới ma pháp động thì bọn chúng đã đóng quân ở đó rồi. Nếu không làm sao chúng ta bị bọn chúng tập kích, sao Betty bị trọng thương được?

Tiểu Ân gật đầu, hẳn nghĩ ba gã hắc quỷ pháp sư mặc dù có chút bản lĩnh, nhưng so với đám người Betty không chiếm được nhiều ưu thế, sao có thể khiến Betty bị thương không có lực chiến đấu được

Nguyên các nàng khi tìm tới ma pháp động, bị bọn chúng đánh lén

Giờ phút này, Betty đi trước dẫn đường chợt đi qua một cái ao bí mật. Trên đường đi có nhiều dấu chân lộn xộn, rõ ràng là dấu vết chạy trốn của ba nàng

Tiểu Ân gơ tay cản lại nói:

-Các người ở chỗ này chờ ta, ta đi giải quyết bọn chúng, sau đó sẽ tụ họp với các người

Đám người Betty sáng khoái đáp ứng, trong lòng các nàng có chút hưng phấn, đám hắc quỷ pháp sư kia chuẩn bị ném thử tư vị bị đánh lén đi

Tiểu Ân tiến lên trước một đoạn, ước lượng ba nữ tử không nhìn thấy động tác của mình, liền thả hai con ruồi máy ra

Ruồi máy có uy lực không lớn, nhưng dùng để trinh sát thì có rất nhiều ưu thế

Đặc biệt năng lượng để điều khiển ruồi máy không phải là ma lực, nên không lo bị kẻ khác phát hiện

Mà mấy tên không có tên nào là đại ma pháp sư, lại càng khó phát giác

Rất nhanh, ruồi máy truyền tin tức về, quả nhiên ở phía trước có ma pháp động, cửa động có ma pháp vòng phòng hộ tráng lệ

Trong lòng Tiểu Ân cảm thấy kỳ lạ, chẳng lẽ những thứ tốt, đều có vòng phòng hộ sao?

Nhưng làm thế nào để mở vòng phòng hộ, Tiểu Ân cũng không biết

Đối với những người không biết vòng phòng hộ này, đứng trước mặt nó không khác gì con chuột, không cách nào đào được vào

Hình ảnh ruồi máy truyền về, quả nhiên có bốn tên hắc quỷ pháp sư

Bốn tên này duy trì một khoảng cách nhất định với nhau. Từ thái độ cẩn thận của bọn chúng, dường như không phải để làm cảnh

Thực lực song phương quá cách biệt, Tiểu Ân lạnh lùng cười, vững bước tiến về phía trước

Một tên hắc quỷ pháp sư nhìn thấy Tiểu Ân, lập tức kêu lớn lên, ba gã hắc quỷ pháp sư còn lại nhảy dựng lên, nhìn chăm chăm vào Tiểu Ân

Cười lạnh một tiếng, Tiểu Ân không định dây dưa với bọn chúng, muốn dùng ma pháp bắt hết bọn chúng thì một đạo bóng đen chợt hiện lên trước mặt hắn

Tiểu Ân nao nao, chợt thấy một con tiểu long màu đen xuất hiện ở phía dưới

Đầu tiểu long này không lớn, dù mở rộng cánh ra cũng chỉ bằng lòng bàn tay mà thôi. Nhưng đột nhiên nhìn thấy đầu tiểu long này, không chỉ có Tiểu Ân mà ngay cả mấy tên hắc quỷ pháp sư cũng lùi mất ra

Tiểu Ân chậm rãi di chuyển ánh mắt, nhìn thoáng qua chiếc nhẫn trên tay mình, dường như cảm nhận được lai lịch của đầu tiểu long này

-Đại nhân Corey, là ngài sao?

-Tất nhiên là ta

Đầu tiểu long cao ngạo nói

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, quả nhiên tên này không cam tâm tình nguyện ở trong không gian ngủ đông

Ngẫm lại cũng đúng với thủ đoạn của nó, làm gì lo lắng chuyện bị Tiểu Ân thu vào không gian ngủ đông mà không thả ra chứ?

-Được rồi, hắc long vương tôn kính, ngài ra đây làm gì?

Tiểu Ân khó hiểu hỏi

Tiểu long chỉ vào bốn tên hắc quỷ pháp sư đang lâm vào trạng thái mê man, nói:

-Nếu như người muốn giết bọn chúng, thì để cho ta ra tay.

167. Chương 7: Bảo Tàng Tinh Linh Mật Thuật

-Đại nhân Corey, ta có thể đối phó với những tên này

Về mặt Corey trở nên dữ tợn, nói:

-Thế nào, người dám tranh đoạt đồ ăn với ta

-Đoạt đồ ăn?

Tiểu Ân không hiểu hỏi:

-Đoạt đồ ăn gì

Corey tức giận nói:

-Trên người những tên này có năng lượng xấu rất cường đại, có thể làm lương thực cho ta, nếu ta hấp thu năng lượng của bọn chúng, sẽ thu được chỗ tốt, hiểu chưa?

Tiểu Ân bình tĩnh, vội vàng nói:

-Nếu như ngài đã nói thế, vậy ngài có thể động thủ, nhưng ta xin nói rõ một điều, đây không phải là thỉnh cầu của ta, không thể đem chuyện này để tính vào

Corey chớp động mắt rồng, rốt cuộc nói:

-Tiểu tử, người rất thông minh

Tiểu Ân ngoài cười nhưng trong không cười nói:

-Cũng bình thường thôi

Corey hừ lạnh một tiếng nói:

-Một chút thông minh mà đã khoe khoang

Hắn xem thường nói:

-Người nghĩ ta là ai, ta là Corey đó, nếu đã đáp ứng giúp người ba lần, chẳng lẽ ta lại đổi ý sao? Còn chút chuyện nhỏ này, hừ...

Tiểu Ân căng thẳng, vội vàng cười nói:

-Đại nhân Corey vĩ đại, ta quá thiếu cận, xin ngài thứ lỗi

Corey không để ý tới hắn, xoay người, dùng tốc độ sét đánh dạo một vòng quanh đầu bốn tên hắc quỷ pháp sư

Bốn hắc quỷ pháp sư đang nhìn Tiểu Ân, đã kích phát vòng phòng hộ

Có ba người sử dụng vòng phòng hộ cấp ba, cấp bốn, còn một tên có tính cẩn thận đã xé rách một quyền trục phòng ngự cấp năm

Nhưng Corey vẫn nhẹ nhàng xuyên thấu vòng phòng hộ, giống như mấy thứ đó không tồn tại

Sắc mặt Tiểu Ân trở nên xanh mét, thủ đoạn này quá khó tin

Điều này khiến hắn nhớ tới hoàng kim chi vương, Yidikalun và đại tát mãn Dida

Hai người đó cũng từng sử dụng lực lượng thần bí nào đó, có thể điều động nguyên tố ma pháp trong không trung, trực tiếp bay thẳng lên không trung

Nhưng nếu so sánh với tiểu tử này, biểu hiện của hai người đó dường như kém hơn một chút

Nói thật, ngay cả Tiểu Ân hiện giờ đã có thực lực đại ma pháp sư, nhưng cũng không nhìn thấu được tiểu hắc long này làm thế nào làm được như thế. Hơn nữa nó sử dụng lực lượng gì để trôi nổi trên không trung, cũng không ai biết được

Khi tiểu hắc long chui vào trong vòng phòng hộ, mấy giây sau, mấy tên hắc quỷ pháp sư vô thanh vô tức ngã lăn xuống đất mà chết

Khuôn mặt của bọn chúng mang theo thần sắc khó tin, sắc thái sống động đó khiến trong lòng Tiểu Ân sợ hãi

Corey hít sâu một hơi, khuôn mặt của nó lộ rõ vẻ thỏa mãn

Hắn thở dài nói:

-Mùi vị không tệ, nhưng có ít quá. Hơn nữa trong cơ thể của hai tên không có năng lượng xấu, coi như ta miễn phí giúp người giết chết hai tên

Tiểu Ân cười khỏ, dù nó không giúp, Tiểu Ân cũng có thể giải quyết được

Nhưng đối mặt với đầu long này, hắn vẫn gật đầu cảm ơn, trong lòng chuyển động, đột nhiên hỏi:

-Đại nhân Corey, ngài làm sao ra được? Sớm biết trước, lúc này tôi đã để cho ngài xử lý ba tên hắc quỷ pháp sư

Corey hừ lạnh một tiếng nói:

-Trên người ba gã hắc quỷ pháp sư không có năng lượng xấu, hơn nữa ta cũng không muốn ở cùng với tinh linh, ngoài việc hình dạng của bọn chúng tốt một chút, miệng lưỡi ngọt ngào ra thì không có bất cứ tác dụng nào cả

Tiểu Ân không nhịn được lắc đầu, thật không biết, nếu bộ tộc tinh linh nghe được lời nhận xét này của nó, sẽ có phản ứng gì

-Ai, đáng tiếc, nếu như bọn chúng có thể kêu gọi đồng bọn tới thì thật tốt

Corey hưởng thụ nói

Tiểu Ân đỏ khòc đỏ cười nói:

-Ngài có tham lam quá không?

-Đương nhiên là không

Corey trừng mắt nhìn hắn một cái nói:

-Ta là long vương vĩ đại dưới trướng quang minh thần, trên người những tên này tràn ngập năng lượng xấu, tiêu diệt càng nhiều càng tốt

Cơ mặt Tiểu Ân co lại, một đầu hắc long nói hắn thuộc quang minh hệ

Nghe nó nói những lời này, Tiểu Ân có chút không tự nhiên

Nhưng Tiểu Ân từng nhìn thấy Corey thi triển ma pháp hoàng kim, nên không hề hoài nghi thuộc tính của nó

Corey vuốt mép, nói:

-Vừa rồi ở trong dãy núi, ngươi lấy ra thứ gì? Tại sao ta không cảm thấy ma pháp dao động?

Tiểu Ân giật mình, nhưng khuôn mặt của hắn lại càng tỉnh táo, hắn nhún hai vai, dùng ngữ điệu bình thường nói:

-Đó là đồ ta tìm được trong ma pháp động của luyện kim thuật sỹ, là một loại dụng cụ trinh thám, ngài muốn xem qua không?

-Luyện kim thuật sỹ

Corey xem thường cười nói:

-Những đồ mà những tên đó chế tạo ra, tốt nhất ngươi không nên dùng nhiều, nếu muốn tiến xa trên con đường ma pháp, tốt nhất ngươi nên tu luyện ma pháp và cường hóa thân thể

Tiểu Ân nao nao, kỳ quái hỏi:

-Ta hiểu cần phải luyện thân thực ma pháp, nhưng cường hóa thân thể để làm gì?

Trong lòng hắn thất kinh, chẳng lẽ hắc long biết sự ảo diệu của quảng bá thể thao

Lòng ngực của Corey căng lên, nói:

-Thân thể phải cường hãn như ta, nói cho ngươi biết, dù cơ thể ta có bị ma pháp cấp chín đánh trúng, cũng chỉ bị thương nhẹ mà thôi, sau đó chậm rãi hồi phục lại như cũ

Mí mắt Tiểu Ân co giật mạnh, thể chất của long tộc phải cường hãn hơn thể chất của ma thú gấp trăm lần

Trừ khi mình bị điên, nếu không sẽ không tin nó

Tiểu hắc long đắc ý xoay một vòng tròn, ánh mắt của hắn nhìn bạch quang của vòng phòng hộ, nhìn vài lần, hắn nói:

-Nguyên là tên thích vuốt móng ngựa lưu lại tin tức

Tiểu Ân chấn động nói:

-Ngài biết lai lịch của cửa động này?

-Đương nhiên ta và chủ nhân của cửa động này đánh nhau nhiều lần, tất nhiên là ta biết

Nhìn bộ dáng oán hận của nó, xem ra những cuộc giao đấu với chủ nhân của cửa động đã lưu lại ấn tượng sâu trong lòng của hắn, cho nên mới khiến nó quấy nhiễu

Tiểu Ân muốn nói nhưng lại thôi, rốt cuộc không nói ra

Quả thật nếu nói những lời này trước mặt Corey, phải có can đảm rất lớn, Tiểu Ân chưa thể gánh chịu được hậu quả

Hắn chỉ cười hắc hắc nói:

-Chủ nhân của ma pháp động này là vị đại nhân nào?

-Nàng là một trong những người sáng tạo ra nơi này

Corey nói ra những lời khiến người khác phải sợ hãi

Trong nháy mắt, sắc mặt Tiểu Ân trở nên trắng bệch, hắn kinh hô:

-Thần linh?

-Chỉ là giả thần linh mà thôi

Tiểu hắc long bất mãn nói:

-Nếu coi nàng là thần linh, vậy thần linh ở khắp nơi

Tiểu Ân xấu hổ cười, mở to mắt nhìn hắc long vương, hỏi:

-Ngài từng nói, nơi này do thần linh sáng tạo ra để vui chơi, thế thì người sáng tạo ra nó không phải là thần linh thì là gì

Tiểu hắc long nghiêm túc lắc đầu nói:

-Sáng tạo ra nơi này, chỉ cần một vị thần linh chính thức, nhưng nếu có mấy ngàn thần tương trợ, như vậy sẽ tốn ít thần lực hơn

Trong đầu Tiểu Ân xuất hiện vài ý niệm, hắn hỏi:

-Nguyện thần là ai? Chẳng lẽ ngài cũng là nguyện thần?

Đột nhiên tiểu hắc long trầm tĩnh, một lát sau nó tiến vào bạch cốt không gian, đồng thời âm thanh của nó truyền vào tai Tiểu Ân

-Không nên hỏi chuyện về thần linh. Với thực lực trước mắt của ngươi, biết nhiều sẽ không tốt, nhưng trong cửa động có một ít ma pháp lực thư đặc thù, ngươi vào xem đi, đối với ngươi sẽ có sự trợ giúp rất lớn

Nghe tiếng bước chân gần thân đi tới, cảm thụ trong không gian có khí lưu của Phong Tường Thuật, rốt cuộc Tiểu Ân hiểu được, tại sao Corey lại bỏ vào trong, nguyên tình hình mà hắn chán ghét đã tới

Nhưng vị đại nhân Corey này có chút khí khái anh hùng, không tùy tiện trút giận lên người khác. Nếu không với thực lực của nó, lúc nào cũng có thể giết chết ba người Sara

Một lát sau, ba người Betty đi tới trước mặt Tiểu Ân, nhìn bốn tên hắc quỷ pháp sư trên mặt đất, các nàng cực ngưỡng mộ Tiểu Ân

Mặc dù các nàng tin tưởng, chắc chắn Tiểu Ân có thể chiến thắng bốn tên hắc quỷ pháp sư, điều này các nàng đã biết trước từ cuộc chiến với ba tên hắc quỷ pháp sư trước

Nhưng lần này, Tiểu Ân khiến các nàng rung động lớn

Hắn vô thanh vô thức thu thập bốn tên này

Không có dấu vết của bất kỳ ma pháp nào, chung quanh không hề bị phá hoại, bốn tên này như bốn con nai bị thợ săn giết chết, hơn nữa trên người bọn chúng không có vết thương nào, mặc cho ba người Betty suy đoán thế nào, cũng không biết bọn chúng chết như thế nào

Thủ đoạn thần bí đó khiến ba nàng ngưỡng mộ Tiểu Ân

Betty lấp bắp nói:

-Làm thế nào ngài làm được?

Tiểu Ân mỉm cười, hắn không thể nói ra chuyện Corey, nhưng hắn cũng không giải thích bốn người này chết như thế nào, cho nên không thể làm gì khác hơn là đành giả ngu, không giải thích

Đối mặt với vẻ mặt cao thâm khó lường của Tiểu Ân, tam nữ tự nhiên không dám hỏi nhiều. Nhưng nếu để cho các nàng biết, trong lòng Tiểu Ân đang cười thầm, chắc chắn các nàng sẽ giận điên lên. Betty do dự một chút nói:

-Đại ma pháp sư tôn kính, đa tạ ngài đã trợ giúp, bộ tộc nguyệt tinh linh và bộ tộc mộc tinh linh sẽ vĩnh viễn ghi nhớ đại ân của ngài

Tiểu Ân tiêu sái giơ tay chặn lại nói:

-Không cần khách khí

Trong lòng hắn thầm nghĩ, hai bộ tộc tinh linh liên hợp với nhau, trách không được có thực lực cường đại như vậy, tụ tập được ba nghìn ma pháp sư chính thức

Khuôn mặt Betty hiện lên vẻ khó xử, dường như có chuyện muốn nói nhưng không nói thành lời

Ánh mắt lợi hại của Tiểu Ân hiểu ra, hắn hừ lạnh một tiếng nói:

-Ta biết các ngươi muốn mở vòng phòng hộ trên cửa động, cho nên muốn đuổi ta đi phải không

Sắc mặt ba nữ tử đỏ lên, hành động qua cầu rút ván này thực khó mở miệng

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng nói:

-Vòng phòng hộ trên cửa động do nguyên tố ma pháp đặc thù cấu tạo nên, đại khái chỉ có hai tộc tinh linh các ngươi mới mở được

Betty chần chờ một chút nói:

-Không sai, muốn mở vòng phòng hộ, chỉ có mộc tinh linh hoặc nguyệt tinh linh mới làm được

Khóe miệng Tiểu Ân thoáng nhếch lên nói:

-Các ngươi biết bên trong có vật gì chứ?

Tam nữ ngẩn ra, hai nữ tinh linh lộ vẻ cảnh giác, mặc dù các nàng biết rõ mình không chống lại Tiểu Ân, nhưng trong lòng vẫn khó tránh khỏi có chút không yên

Tiểu Ân chậm rãi nói:

-Nếu như ta đoán không sai, trong đó có ma pháp lục thư

Vẻ mặt của ba nàng trở nên kinh hãi, Betty hô:

-Làm sao ngươi biết?

Tiểu Ân mỉm cười, nhưng trong lòng bội phục Corey, tiểu hắc long này quả thực lợi hại, chẳng những có thể tùy ý xuyên qua vòng phòng hộ, ngay cả đồ vật bên trong ma pháp động cũng biết rõ

-Ta chỉ đoán mà thôi

Tiểu Ân lạnh nhạt nói:

-Ta có một thỉnh cầu, không biết các ngươi có đáp ứng hay không

-Đại ma pháp sư tôn kính, ngài muốn ma pháp lục thư

Về mặt Sara ngưng trọng nói:

-Xin lỗi, chúng ta không thể đáp ứng điều kiện đó của ngài

-Ta không muốn lấy ma pháp lục thư, chỉ muốn lấy bản phục chế mà thôi

-Không được

Sara do dự một chút nói:

-Đây là bảo tàng của bộ tộc tinh linh, không được trưởng lão hội đồng ý, chúng ta không được phép lấy đồ vật ra ngoài

Tiểu Ân bất mãn, kỳ thật hắn cũng không muốn mấy cuốn lục thư

Nhưng hắn lại rất tin tưởng cốt long, nếu Corey nói, nội dung trong ma pháp lục thư hữu dụng đối với mình, dù thế nào, mình cũng phải xem qua

-Pháp sư Sara, chẳng lẽ không có đường để thương lượng?

-Xin lỗi

Sara hít sâu một hơi, ma pháp trượng trong tay nhẹ nhàng phe phẩy

Betty bị kẹp ở giữa, cảm thấy không dễ đắc tội với ai, nàng gấp đến độ mồ hôi chảy ròng ròng

Tiểu Ân chậm rãi khép hờ mắt lại:

-Pháp sư Sara, ngươi biết đắc tội với ta sẽ có kết quả gì không?

-Biết

Sara ngẩng đầu nói, ánh mắt lộ ra sự yếu ớt:

-Ta có nhiệm vụ của mình, không thể vị tình được

Tiểu Ân cười lớn ba tiếng nói:

-Tốt, nhiệm vụ, ta sẽ lùi một bước, ta chỉ liếc nhìn lục thư, sau đó sẽ rời đi

Sara trao đổi với hai người Betty, một lát sau, các nàng vẫn lắc đầu

Nhìn thấy hai nữ tử cứng đầu như thế, trong lòng Tiểu Ân bốc hỏa, trên người lộ ra sát khí

Betty vội vàng nói:

-Sara, để hắn liếc mắt nhìn qua thì có sao đâu

Nàng giảm thấp âm thanh nói:

-Muốn phục chế, phải mất ít nhất vài phút đồng hồ, liếc mắt một cái, lực lượng tinh thần chỉ quét qua một lúc, chẳng lẽ hắn có thể nhớ rõ được

Sara cười khổ lắc đầu nói:

-Nếu như ta mở vòng phòng hộ, hắn thấy ma pháp lục thư, sau đó cướp lấy thì sao?

Betty nhất thời nghẹn lời, nếu Tiểu Ân muốn cướp, các nàng không có biện pháp gì, nếu hắn giết người diệt khẩu, thì hai tộc tinh linh muốn tìm hắn báo thù, cũng không biết tìm ở đâu

Dù sao trong khe nứt không gian, chết mấy người, thậm chí toàn quân bị diệt, đều là chuyện bình thường, muốn tìm hung thủ, cơ bản phải dùng hai chữ xa vời để hình dung

Đột nhiên, nàng cảm ứng được sát khí nồng đậm trên người Tiểu Ân, trong lòng rung mình, vội vàng xoay người thành khẩn nói:

-Đại ma pháp sư tôn kính, chỉ có hai vị tinh linh mới biết cách mở, nếu ngài giết các nàng, đừng mơ mở được vòng phòng hộ, xin ngài hãy nghĩ lại

Tiểu Ân xem thường cười lạnh một tiếng:

-Pháp sư Betty, người cho rằng chỉ có các nàng mới mở được vòng phòng hộ sao?

Sắc mặt hai nữ tinh linh khê biến, các nàng khẩn trương nhìn Tiểu Ân, nhưng không dám ra tay

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân quét qua cửa động, lập tức Tiểu Ân tìm được điểm chống đỡ

Hơi nâng tay, một đạo bạch quang bắn ra từ đầu ngón tay Tiểu Ân, đó là ma pháp cấp một, Dẫn Đạo Thuật

Nhìn thấy ma pháp này, khuôn mặt của hai nữ tinh linh không còn huyết sắc, các nàng không nghĩ được, tại sao nam tử này lại biết phương pháp mở phong ấn

Một đạo lưu quang chợt sáng lên, ánh sáng trên cửa động chớp động, ngũ sắc quang mang sáng lên

Tiểu Ân yên lặng nhìn cảnh tượng tuyệt vời này, nói thật, nếu luận về khí thế hùng vĩ, còn xa mới bằng vòng phòng hộ mà Corey bố trí, nhưng vòng phòng hộ này không phải do năng lượng hoàng kim tạo thành mà do vài hệ nguyên tố kết hợp thành, cho nên mới có ánh sáng huyền lệ như vậy

Có thể nói hai vòng phòng hộ mỗi thứ một vẻ, đều vượt qua khả năng của Tiểu Ân, cho nên hắn không biết người nào cường đại hơn

Tam nữ lần đầu tiên nhìn thấy cảnh tượng xinh đẹp như thế, trong mắt các nàng lộ ra vẻ mê say, dường như trầm mình trong cảnh đẹp

Một lúc sau, những luồng năng lượng đó không có ai điều khiển, dần biến mất trong hư không, ba nàng mới tỉnh lại

Sara và Petty tỉnh táo lại, lập tức chăm chú nhìn Tiểu Ân, nhưng trong mắt các nàng lộ rõ thần sắc tuyệt vọng

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng nói:

-Ếch ngồi đáy giếng, các người tưởng chỉ có bộ tộc tinh linh mới mở được vòng phòng hộ sao? Hừ hôm nay ta sẽ xem bên trong có thứ gì, xem các người làm thế nào ngăn cản ta

Nói xong, Tiểu Ân ngênh ngang tiến vào bên trong ma pháp động, nhưng tinh thần của hắn đề cao tới mười hai phần, nếu không đối phó được, sẽ rút lui ngay

Petty cắn răng, mơ ma pháp cung ra, một đạo ma pháp tiên hư ảo xuất hiện trên đoạn cung

Trong mắt nàng toát ra vẻ quyết đoán, mặc dù nàng biết, một tiên này muốn thương tổn Tiểu Ân chỉ là chuyện vọng tưởng. Sau mũi tên này, sợ rằng nam tử đó vẫn bình yên vô sự, còn nàng sẽ đón nhận sự trả thù mãnh liệt, nhưng giờ phút này, nàng không có lựa chọn

Mắt Sara cũng lưu chuyển, mặt nàng hiện lên thần sắc khác thường, nàng ngăn ma pháp cung của Petty, hơi lắc đầu, Petty do dự một chút, cuối cùng thu ma pháp cung lại

Tiểu Ân đang tiến vào ma pháp động, đột nhiên cười lạnh một tiếng nói:

-Pháp sư Sara thông minh đó

Sắc mặt Petty trắng bệch, nghe thấy những lời đó, nàng biết Tiểu Ân sớm có chuẩn bị, một tiên đó của mình có bắn ra cũng không làm gì được

Trong lòng Betty cười khổ, oán giận nhìn hai đồng bạn, nếu sớm đáp ứng nam nhân này, sao có kết quả xấu hổ như bây giờ

Sara tiến lên một bước nói:

-Đại ma pháp sư tôn kính, lực thư rất trọng yếu đối với bộ tộc nguyệt tinh linh và mộc tinh linh. Tính mạng của chúng ta do ngài cứu, đáng lẽ mấy thứ đó thuộc về ngài, nhưng ta sẽ dùng một thứ để chuộc chúng về

Tiểu Ân tò mò, quay đầu lại hỏi:

-Chuộc về? Trên người các người có thứ gì quý giá?

Ma pháp lực thư trong này khiến cho hai bộ tộc tinh linh huy động tất cả ma pháp sư chính thức và ma cung thủ tiến vào khe nứt không gian, đủ biết giá trị của nó quý như thế nào

Hắn muốn nhìn xem, Sara muốn lấy gì ra để chuộc

Sara hơi cười, hai tay chà xát khuôn mặt, sau đó tháo tấm mặt nạ mỏng xuống

Mặt nạ bị tháo xuống, hai mắt Tiểu Ân trở nên sáng ngời, mắt của Betty và Petty cũng tỏa sáng

Sau tấm mặt nạ là một khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành, không thể dùng ngôn ngữ để hình dung

Gò má trơn như ngọc, làn da như nước, đôi mắt hơi trầm, lông mi nhẹ nhàng buông xuống, ánh mắt như nói thành lời

Nguyên Tiểu Ân vì giọng nói của nàng mà cảm thán ông trời bất công, nhưng thấy dung nhan như mộng như ảo của nàng, hắn mới biết trên thế giới này còn có người sáng được với hồ ly tinh Juliana

Ở nơi này, còn có một giai nhân tuyệt sắc sánh vai được với Juliana

Giọng nói trong sáng kiên định phát ra từ miệng Sara:

-Đại ma pháp sư tôn kính, nếu như ngài trả lại lực thư tộc nguyệt tinh linh và mộc tinh linh. Ta sẽ nguyện ý

Về mặt Tiểu Ân khê động, lập tức cắt đứt lời của nàng nói:

-Trong tay người cầm là gì?

Sara sững sốt, ánh mắt của nàng tràn ngập sắc thái kỳ dị, là nữ tinh linh xinh đẹp nhất của bộ tộc nguyệt tinh linh, nàng hiểu rõ mị lực của bản thân mình. Hơn ba mươi năm qua, chỉ cần nàng lộ khuôn mặt thật của mình nói chuyện, không có ai cắt đứt lời nói của nàng cả

Đừng nói là trong khe nứt không gian chỉ có những pháp sư dưới năm mươi tuổi, dù là những lão tinh linh cao tuổi nhìn thấy khuôn mặt của nàng cũng thế

Nhưng lần này lại khác, nàng còn chưa nói hết, đã bị đối phương cắt đứt

Trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng nàng xuất hiện cảm giác vô lực. Dù lúc bị ba gã hắc quỷ pháp sư vây công, cảm giác này cũng không xuất hiện

-Ta hỏi người, vật trong tay người là gì, tại sao có thể thay đổi diện mạo?

Tiểu Ân nhướng mày hỏi

Khuôn mặt Sara lộ vẻ yếu ớt đáng thương, nàng nói nhỏ:

-Đây là mặt nạ nguyệt quang của bộ tộc nguyệt tinh linh, hễ ai mang mặt nạ này, đều có thể thay đổi khuôn mặt, thậm chí còn che dấu được cả khí chất

Tiểu Ân khê gật đầu, nói:

-Vật này không tồi, ta đáp ứng điều kiện của người, người dùng mặt nạ nguyệt quang để trao đổi số lực thư đi

Ba người Sara nhìn nhau, Petty vốn có chút bi phẫn, giờ khuôn mặt lại nở ra nụ cười dị thường

-Ngài chỉ cần mặt nạ nguyệt quang?

Petty khó tin nói

-Tất nhiên

Tiểu Ân ngay thẳng nói:

-Ta muốn có nó

Petty mấp máy miệng nói:

-Nhưng mà, ta nghĩ người cần Sara, ai, đau ...

Đột nhiên cánh tay nàng nhói đau, ánh mắt nhìn Betty, đôi mắt mở to, dường như muốn hỏi tại sao Betty lại bóp tay nàng

Betty hung hăng trừng mắt một cái nói:

-Đại ma pháp sư đã nói, dùng mặt nạ nguyệt quang để trao đổi, người còn hỏi cái gì, có phải để chuyện đó xảy ra người mới thích

Petty a một tiếng, ngậm chặt miệng lại, ánh mắt phần nộ nhìn Betty chuyển thành cảm kích

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, hẳn đương nhiên hiểu mục đích của Sara khi để lộ khuôn mặt thật, nếu như hẳn đoán không sai, nữ tinh linh này muốn dùng bản thân nàng để chuộc lại lục thư

Dung nhan tuyệt thế của nàng có thể so sánh với Juliana, nếu nàng đưa ra yêu cầu này, chỉ sợ có rất ít người trên thế giới này cự tuyệt được, ngay cả Tiểu Ân cũng không nỡ bỏ qua nữ tử tuyệt sắc này

Nhưng vấn đề là, Tiểu Ân không dám

Nữ nhân tuyệt sắc này, chắc chắn không phải là vô danh tiểu tốt trong bộ tộc nguyệt tinh linh, trời mới biết sau lưng nàng có chỗ dựa nào, nhờ mà có chỗ dựa giống như lão quái vật Dida thì hẳn thảm rồi. Hơn nữa người theo đuổi nàng, chắc chắn không ít số người theo đuổi Juliana

Hồng nhan họa thủy (hồng nhan là nguồn gốc của tai họa), bốn chữ này hẳn tràn đầy nhận thức

Trước khi chưa có đủ thực lực để bảo vệ mình, Tiểu Ân sớm hạ quyết tâm, phải bảo trì khoảng cách với những hồng nhan họa thủy này

Tất nhiên, đạo lý này ai cũng biết, nhưng có thể cự tuyệt được sự hấp dẫn của nữ nhân tuyệt sắc, trong đám người trẻ tuổi, chắc chỉ có Tiểu Ân mới làm được

Không phải định lực của hắn mạnh, không phải hắn mắc bệnh nan y khó nói, mà do trên người hắn có từ trường hồng tri, dù dung nhan của Juliana và Sara rất đẹp, đã động được tâm hồn của hắn, nhưng không thể mê hoặc được hắn

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân nói:

-Nhưng ta còn có điều kiện, ta phải nhìn qua ma pháp lục thư

Sara nhìn Tiểu Ân, ánh mắt lộ ra ánh sáng kỳ dị, dường như muốn nhìn thấu nam nhân đứng trước mặt mình

Nàng không nghĩ tới, sau khi Tiểu Ân cắt đứt lời nàng, lại đưa ra điều kiện trao đổi như vậy. Trong lòng nàng rất mừng rỡ, nhưng không biết vì sao, nàng cảm thấy mình như đánh mất thứ gì đó

Đây là người đầu tiên cắt đứt lời nói của nàng, cũng là người đầu tiên cự tuyệt mị lực của nàng, hơn nữa hắn còn chưa tới năm mươi tuổi đã tiến giai thành đại ma pháp sư, tiền đồ ngày sau chắc chắn vô hạn lượng

Dù có lừa gạt mình thế nào, nàng cũng không thể không thừa nhận, mình có chút hảo cảm đối với hắn, nhưng chỉ giới hạn ở đó mà thôi

-Tốt, ta đáp ứng

Petty thấy Sara không nói lời nào, vội vàng tiến lên một nước, chắn trước dung nhan tuyệt mỹ của Sara, hơn nữa còn tự tiện làm chủ

Trong tình huống này, đừng nói Tiểu Ân muốn nhìn qua, dù hắn muốn phục chế một phần, Petty cũng không dám cự tuyệt

Tiểu Ân khẽ gạt đầu, xoay người nhường đường

Ba cô gái liếc mắt nhìn nhau, các nàng nắm tay nhau vào trong ma pháp động, một lát sau, các nàng đã tìm được hai tấm thiết phiến

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua hai tấm thiết phiến đó, chỉ liếc mắt nhìn qua đã lóe ra vẻ tham lam. Nhưng sắc thái này chỉ thoáng qua, không bị người khác phát giác

-Đại ma pháp sư các hạ, chúng ta đã lấy được lục thư

Sara dùng giọng nói ôn nhu nhỏ nhẹ rót vào tai Tiểu Ân

Trong lòng Tiểu Ân khẽ run, nhưng hắn có từ trường hồng trĩ, chẳng qua chỉ trong giây lát đã kiềm chế được vọng xuống. Trong lòng hắn trầm xuống, hắn biết nữ tinh linh này vừa dùng thủ đoạn đặc thù nào đó để thử mình, chẳng lẽ nàng không sợ đùa với lửa

Bất tri bất giác, đáy lòng hắn xuất hiện lửa giận

Hai mắt Tiểu Ân đột nhiên mở ra, ánh mắt lạnh như băng mang theo sát khí

-A

Sara tiếp xúc với ánh mắt của Tiểu Ân, thân hình không nhận được run rẩy, nàng kinh hô một tiếng, hai tấm thiết phiến đang cầm trên tay rơi xuống mặt đất

-Người, người muốn làm gì?

Petty vội vàng chắn trước mặt Sara, khẩn trương nhìn Tiểu Ân

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua người Petty và Betty, nhìn thấy khuôn mặt ửng đỏ của các nàng, nhất thời hiểu ra, vừa rồi các nàng có cảm giác giống mình, nếu như không phải nhìn thấy ánh mắt của hắn, chỉ sợ các nàng cũng bị lạc trong giọng nói đó

Chậm rãi thu hồi ánh mắt lạnh như băng, Tiểu Ân lãnh đạm nói:

-Sức nhẫn nại của ta có giới hạn, pháp sư Sara không nên khiêu chiến độ cực hạn của ta

Sara nhu thuận gạt đầu, ánh mắt đáng thương giống như một con mèo, khiến người khác không dám trách cứ

Cuối cùng Tiểu Ân nhìn nàng một cái, sau đó thu hồi ánh mắt lại, nhìn về hai tấm thiết phiến nằm trên mặt đất

Trong thế giới ma pháp, chỉ cần liếc mắt không thể xem được ma pháp lục thư

Bởi vì trong ma pháp lục thư đều có lực lượng ma pháp thủ hộ, muốn dùng mắt để xem, đừng nói là liếc mắt một cái, dù là một năm, mười năm, thậm chí một trăm năm cũng không nhìn ra gì

Cho nên, đối với phần lớn ma pháp sư mà nói, liếc mắt chính là sử dụng lực lượng tinh thần quét qua một chút

Thời gian lướt qua cực ngắn, chậm thì một giây, lâu thì năm, sáu giây

Nếu muốn trong khoảng thời gian ngắn đó nhớ kỹ toàn bộ nội dung ở bên trong, chuyện này khó có khả năng xảy ra

Tất nhiên, nếu đổi lại là một truyền kỳ pháp sư, liếc mắt nhìn qua sẽ thu lại hiệu quả. Nhưng Tiểu Ân còn chưa tới năm mươi tuổi, nếu coi hắn là truyền kỳ pháp sư, chắc chắn ai tin

Cho nên khi lực lượng tinh thần của Tiểu Ân đảo qua hai tấm thiết phiến, trong mắt Petty không nhận được lộ ra thần sắc khẩn trương và khinh bỉ

Nàng khinh bỉ Tiểu Ân cực mạnh, chỉ có mấy giây, Tiểu Ân có thể nhớ kỹ nội dung bên trong thiết phiến là chuyện không thể xảy ra. Còn khinh bỉ Tiểu Ân đó là, nếu như Tiểu Ân biết nội dung bên trong, đột nhiên đổi ý, như vậy nàng có khóc cũng không kịp

Ai ngờ Tiểu Ân chỉ tùy ý nhìn một lúc, liền lập tức thu hồi lực lượng tinh thần nói:

-Các người có thể thu nó về

Đám người Petty ngẩn ra, Tiểu Ân nói nhiều như vậy, chẳng lẽ chỉ để liếc mắt nhìn một cái

Đường như nhìn ra sự nghi hoặc của các nàng, Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói:

-Nể mặt đại ma pháp sư Tiffany ta mới cứu các người, tưởng các người có bảo bối gì ta mới muốn liếc nhìn qua, ai ngờ các người lại muốn ngăn cản nên ta càng muốn nhìn, ta không bao giờ sợ hai tộc nguyệt tinh linh và mộc tinh linh

Tam nữ bị ánh mắt xem thường của Tiểu Ân nhìn thẳng

Sara cẩn thận cất thiết phiến, sau đó để nó vào trong vật phẩm trang sức không gian. Cuối cùng giao mặt nạ nguyệt quang cho Tiểu Ân nói:

-Đại ma pháp sư, đa tạ ngài

Nàng nói cảm ơn tuyệt đối thật lòng, không có tâm tư gì cả, khiến Tiểu Ân cảm thấy ấm lòng

Lộ ra vẻ tươi cười, Tiểu Ân thu mặt nạ nguyệt quang nói:

-Các vị, chuyện đã xong, đã tới lúc chia tay rồi.

168. Chương 8: Pháp Trận Cảnh Giới Truyền Thừa

Trong lòng Sara dâng lên sự kích động, một ý niệm quái dị sinh ra trong đầu nàng, hẳn cố ý tránh né ta hay không đặt ta ở trong lòng

Betty ngẩn ra, vội vàng nói:

-Chờ một chút, đại ma pháp sư tiên sinh, tại sao ngài đem chúng ta vào nơi này?

Tiểu Ân ngược đầu lên, cước bộ dừng lại, hần kinh ngạc hỏi:

-Sao lại đem các người vào đây?

-Nếu ngài rời đi, chúng ta làm sao bây giờ, nếu có hắc quỷ pháp sư trở lại, chẳng phải chúng ta rơi vào kết quả tương tự sao

Về mặt Betty thương cảm nói, nhưng từ ánh mắt của nàng, có thể thấy được, tâm tư của nàng không hề đơn giản

Tiểu Ân đỡ khóc đỡ cười lắc đầu nói:

-Ta giúp các người giải quyết hắc quỷ pháp sư, vật cũng giao cho các người. Ta còn có việc phải làm, thực sự không rảnh, nếu như các người lo lắng, vậy nên rời khỏi đây nhanh đi

Petty chớp đôi mắt, hỏi:

-Đại ma pháp sư các hạ, hiện tại ngài muốn đi đâu

Tiểu Ân tức giận trừng mắt nhìn nàng, có chút không nhịn được nói:

-Xin lỗi, ta không thể nói cho các người biết

Nếu Betty hỏi câu này, Tiểu Ân còn có thể khách khí trả lời, nhưng Petty hỏi, tự nhiên Tiểu Ân không thèm để ý

Ba người phụ nữ nhìn nhau, Petty không vì vậy mà nổi giận, mặc dù khuôn mặt của nữ tinh linh này cũng đạt tiêu chuẩn, nhưng ngay cả tuyệt sắc như Sara, Tiểu Ân cũng không thèm để mắt, tự nhiên Petty không có đãi ngộ đặc thù

Betty do dự một chút nói:

-Đại ma pháp sư các hạ, hẳn ngài biết, một khi khe nứt không gian mở ra, trừ khi tới lúc đóng cửa, không ai có thể ra vào

-Không sai, nhưng đã qua nửa tháng rồi, các người chỉ cần đợi ở đây hai tháng nữa, đến lúc đó khe nứt không gian tự động đóng cửa, các người lập tức ra ngoài, chắc không có gì nguy hiểm

Tiểu Ân thuận miệng nói

-Đợi ở đây hai tháng

Betty cười khổ nói:

-Ta tình nguyện dạo chơi xung quanh

Lông mày Tiểu Ân cau lại nói:

-Pháp sư Betty, mặc dù người là nhất tinh ma pháp sư, nhưng mọi người ở đây không phải cây cảnh, với thực lực yếu ớt của người, tốt nhất không nên có ý nghĩ đó

Betty bất mãn nói:

-Làm sao người biết thực lực của ta yếu nhất?

Tiểu Ân ung dung cười nói:

-Ba người các người gặp phải công kích, hai nàng có thể bình yên vô sự, nhưng người lại bị trọng thương, còn bắt các nàng phải bảo vệ mới trốn đi được. Có lẽ ma lực của người cao hơn, nhưng tốc độ phản ứng của người lại chậm

Sắc mặt Betty biến hóa, hàm răng khê cắn vào nhau, trong ánh mắt lộ ra cảm giác thẹn quá hóa giận

Mặc dù đây là sự thật, nhưng người nói ra làm gì, không để cho ta ít mặt mũi nào cả

Nếu Sara không lộ ra bộ mặt thật, các nàng chưa tìm được thiết phiến, các nàng đã ước Tiểu Ân sớm rời đi

Nhưng Tiểu Ân từ chối khéo Sara, hơn nữa còn dùng lực thư để trao đổi mặt nạ nguyệt quang, sự cảnh giác của các nàng đối với Tiểu Ân đã giảm thấp. Cuối cùng Tiểu Ân làm theo ước định, chỉ liếc mắt nhìn qua một lúc, càng khiến các nàng sinh hảo cảm, thậm chí còn không ngại nam tử có thực lực mạnh hơn các nàng

Sara mỉm cười, dung nhan tuyệt mỹ của nàng rực sáng lên, chỉ tiếc Tiểu Ân có từ trường hồng tri, không tạo ra gợn sóng nào trong lòng hắn

Sara khê cắn môi, ôn nhu cầu khẩn nói:

-Đại ma pháp sư các hạ, ngài là bạn cố tri của dì Tiffany, cũng biết nơi này vô cùng nguy hiểm, chẳng lẽ ngài yên tâm để một mình Betty lưu lạc trong này

Tiểu Ân chỉ ngón tay vào nơi này nói:

-Chỉ cần các người trốn trong này, chắc chắn không có nguy hiểm gì cả

-Thật không?

Sara buồn bực nói:

-Vừa rồi ngài cũng thấy mấy tên hắc quỷ pháp sư, mấy tên hắc quỷ pháp sư đó tới trước chúng ta, nơi này sẽ an toàn sao?

Tiểu Ân nhất thời á khẩu, không trả lời được, cân nhắc một chút nói:

-Trong khe nứt không gian, không có nơi nào an toàn cả, nhưng nơi này chắc an toàn hơn

Sắc mặt Sara càng thêm đau khổ, nàng miễn cưỡng cười, nhưng trong mắt dường như có ủy khuất:

-Ta hiểu rồi, nếu ngài nói nơi này an toàn, chúng ta sẽ trốn ở đây, nếu gặp phải hắc quỷ pháp sư, coi như chúng ta xui xẻo

Tiểu Ân thở dài một tiếng, thầm nghĩ còn lợi hại hơn cả hồ li tinh

Biết rõ bộ dạng này của nàng tám chín phần là giả vờ, nhưng nếu không thêm để ý, dường như cũng không dễ dàng

Trong đầu xuất hiện vài ý niệm, cuối cùng Tiểu Ân quyết định dứt khỏi các nàng

Hắn mỉm cười nói:

-Ba người các ngươi đều là pháp sư, có thực lực cường đại, chiếm ưu thế về địa hình, chắc tự bảo vệ được mình, cáo từ

Nói xong, thân hình của Tiểu Ân cử động, cứ như thể rời đi

Sara rơi nước mắt, nàng nhìn bóng lưng Tiểu Ân, hàm răng cắn vào nhau, trong lòng xuất hiện cảm giác khổ sở

Petty cứng mồm nửa ngày, cuối cùng nói:

-Thế mà cũng rời đi, hắn có phải là nam nhân không?

Thân hình Tiểu Ân nhanh như điện rời khỏi tầm mắt của ba nàng

Tốc độ của Tiểu Ân khi phát huy tới cực hạn chỉ để lại tàn ảnh, đợi mọi người có phản ứng, hư ảnh đã sớm biến mất, còn bản thân Tiểu Ân đã sớm biệt tung biệt tích. Ở trong núi, hai chân hắn nhẹ nhàng chạm đất, mỗi lần nhún chân giống như chạm phải lò xo bật ra xa

Gió núi gào thét bên tai, khiến tâm tình Tiểu Ân thấy phấn khởi

Nhưng rất nhanh, hắn không thể khống chế được cảm xúc của mình, ngẩng đầu nhìn bầu trời, thấy ánh sáng đã ảm đạm

Trong khe nứt không gian, trừ Hắc Toàn Phong ra, chắc không có ai dám di chuyển trong đêm tối

Tiểu Ân tìm một vách núi, thi triển Hóa Thạch Thuật và Ngưng Thổ Thuật, tạo ra một nơi ở nho nhỏ

Ở bên ngoài không thể có điều kiện tốt, nhưng ma pháp sư không giống thường nhân. Chỉ cần có sơn động, bọn họ có thể dễ dàng tạo ra chỗ ở

Vào trong động, Tiểu Ân ngáp một cái thật to, đặt nhẵn bạch cốt sang một bên nói:

-Đại nhân Corey, ta mệt rồi, muốn ngủ một giấc

Một đầu tiểu hắc long từ trong nhẵn chui ra, nó hồ nghi nhìn Tiểu Ân:

-Ngươi cũng đi ngủ?

-Tại sao không ngủ?

Tiểu Ân cười ha hả nói:

-Đối với ma pháp sư chúng ta mà nói, chỉ có đầy đủ tinh lực mới có thể phát huy thực lực cường đại nhất

Về mặt Corey trở nên cổ quái nói:

-Ngươi muốn ta giúp ngươi thủ hộ sao, đây xem như là ta giúp ngươi một lần nhé?

Tiểu Ân nhún hai vai, về mặt oan khuất nói:

-Ngài là đại nhân Corey vĩ đại, còn ta chỉ là một ma pháp sư nhỏ nhoi, nếu như ngài coi đó là điều kiện báo đáp của ngài, thì ta cũng không nói được gì

Corey lầm bầm hai tiếng nói:

-Được rồi, nể mặt ngươi có thể tìm được ta, trong khoảng thời gian này, ta sẽ làm bảo tiêu miễn phí cho ngươi. Nhưng trừ khi gặp phải nguy hiểm, ta mới ra tay

-Vâng, đa tạ đại nhân

Tiểu Ân cảm kích nói

Trong lòng hắn xuất hiện niềm vui, đầu cốt long này có bản tính cao ngạo, ngay cả khi biết ta mượn sức hắn, hắn vẫn cho phép

Đó không phải do nó bị kích tướng mà do trên người nó có một cỗ khí thể ngạo nghễ đặc thù

Nói cho dễ nghe, đó là trên trời dưới đất, chỉ có nó là độc nhất. Nhưng nói khó nghe một chút thì là coi trời bằng vung, ngông cuồng ngang ngược, không ai bì kịp

Nhưng nó có thể làm được điều này, bởi vì nó có thực lực, nó có thực lực mạnh mẽ không coi Tiểu Ân vào mắt

Tất nhiên, sở dĩ nó giúp Tiểu Ân, mục đích lớn nhất là nó muốn mượn lực lượng của Tiểu Ân. Bởi vì ngoài Tiểu Ân ra, hắn khó có thể tìm được một đại ma pháp sư thứ hai trong khe nứt không gian

Mà Tiểu Ân nhìn thấu điều này nên mới đưa ra yêu cầu đó

Lấy mắt kính ra, Tiểu Ân không kiêng kỵ Corey, trực tiếp đeo lên mắt

Corey kinh ngạc nhìn hắn, do dự một chút, cuối cùng hỏi:

-Đó là vật gì?

Nếu như là mấy vạn năm trước, lúc nó cường thịnh, người như Tiểu Ân không có khả năng nói chuyện với nó. Nhưng nó bị nhốt trong khe nứt không gian mấy vạn năm, chưa từng nói chuyện với ai, cho nên sâu trong nội tâm của nó có dự vọng muốn nói chuyện với người khác

Tiểu Ân gơ mắt kính lên nói:

-Đây là sản phẩm luyện kim thuật, có thể giúp ta chìm nhanh vào giấc ngủ, ngài muốn thử không

Tiểu hắc long nhìn mắt kính, vẻ mặt buồn bực

Nhỏ như thế, làm sao nó thử được? Phải biết thể tích của nó cao hơn ba mươi thước, hơn nửa giờ phút này nó đã trúng pháp thuật tà ác, biến thành đồng khô lâu, càng khó có thể ngủ được

Nhìn tiểu hắc long hậm hực quay đầu, Tiểu Ân buồn cười, nhưng không biểu lộ ra, nằm trên mặt đất, tiến vào Nhất Hào không gian

-Nhất Hào, phục chế lại hai tấm thiết phiến đó lại cho ta

Tiểu Ân phân phó nói

-Vâng

Một lát sau, Nhất Hào cười hì hì nói:

-Chủ nhân, đã phục chế xong

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn lên màn hình, giờ phút này không có thời gian hạn chế, Tiểu Ân cẩn thận nhìn kỹ

Hai tấm thiết phiến ghi lại một ma pháp

Lộ tuyến ma pháp quá hùng vĩ, nói là ma pháp không bằng nói là ma pháp trận mới đúng

Nhìn vài lần, ánh mắt Tiểu Ân lập tức thu lại, bởi hắn xem không hiểu, cho nên quay đầu nhìn phần giải thích

Song những văn tự đó lại khiến Tiểu Ân đau đầu, bởi vì căn bản hắn không nhận biết được

-Nhất Hào, đó là gì?

-Đó là văn tự của tinh linh

-Văn tự của tinh linh?

-Đúng vậy, loài người có văn tự chuyên dụng, tinh linh cũng có văn tự riêng

-A, thế tại sao hôm nay ta gặp hai nữ tinh linh, hai nàng lại nói ngôn ngữ của đại lục?

-Chủ nhân, đây là văn tự mấy vạn năm trước của trước. Căn cứ cổ tịch, sau khi thần linh sau lưng các chủng tộc biến mất, ngôn ngữ đại lục trở nên thông dụng, thay thế ngôn ngữ của tất cả các chủng tộc khác, được cộng đồng thừa nhận

-Thần linh của tất cả các chủng tộc biến mất? Người lấy tin tức này ở đâu?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi

-Tìm trong cổ tịch

Nhất Hào giải thích nói:

-Thư viện của gia tộc Berwick rất phong phú, là nguồn tài liệu tốt để bổ sung bộ tư liệu, nên tôi đã sao chúng lại

Tiểu Ân vỗ trán mạnh một cái, lá gan của tên này to thật

-Người có bị phát hiện không?

-Chắc chắn không

Nhất Hào có chút đắc ý nói:

-Ngài có thể yên tâm, ta chỉ dạo qua thư viện của gia tộc Berwick một lúc mà thôi, cam đoan không để bất cứ ai hoài nghi

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng nói:

-Được rồi, văn tự của tinh linh có ý nghĩa gì?

-Chuyển

Thanh âm của Nhất Hào vừa dứt, văn tự tinh linh biến thành văn tự thông dụng của đại lục

Tiểu Ân tiến lại gần, yên lặng quan sát, từ từ, ánh mắt của hắn càng ngày càng sáng lên, toát ra tia sáng lộng lẫ

Cuối cùng, khi Tiểu Ân xem toàn bộ văn tự, hắn thở dài một cái nói:

-Đồ tốt, thực sự là đồ tốt

Trên hai cuốn lục thư có ghi lại hai ma pháp trận

Nhưng trước mắt Tiểu Ân chưa thể sử dụng hai ma pháp trận này, muốn sử dụng hai ma pháp trận này, ít nhất phải có thực lực lục tinh đại ma pháp sư

Hơn nữa hai ma pháp trận này không phải là ma pháp trận công kích, chúng nó chỉ có tác dụng phụ trợ mà thôi

Nhưng tác dụng phụ trợ của nó có giá trị không kém gì sắt lục kết giới và hoàng kim kết giới

Theo giới thiệu, trong hai ma pháp trận có một ma pháp trận có tác dụng để lục tinh đại ma pháp sư đánh sâu vào cảnh giới ma đạo sĩ

Trong ma pháp trận, có thể tổ hợp nguyên tố ma pháp thành một trạng thái đặc thù. Hay nói cách khác, ma pháp trận hình thành một kết giới nhỏ, ở trong kết giới này, lục tinh đại ma pháp sư có thể cảm nhận được trạng thái thần kỳ của ma đạo sĩ

Nói cách khác, sử dụng ma pháp trận này, có thể khiến hạ cấp đại ma pháp sư sớm cảm ứng được thứ mà ma đạo sĩ có thể cảm ứng

Đó là kinh nghiệm truyền thừa, dùng một loại kết giới để truyền thừa xuống

Khi Tiểu Ân đọc giải thích về ma pháp trận, trong lòng hắn chấn động

Cuối cùng hắn mới hiểu được, tại sao hai tộc nguyệt tinh linh và mộc tinh linh lại dùng bất cứ giá nào, phải tất cả tộc nhân tinh linh đạt tới cảnh giới ma pháp sư chính thức tiến vào khe nứt không gian

Bởi vì ma pháp trận này có giá trị đủ để hai tộc mạo hiểm

Một khi nắm giữ được ma pháp trận này, số lượng lục tinh đại ma pháp sư trở thành ma đạo sỹ sẽ tăng lên một nửa

Ma đạo sỹ đó, đó là danh từ khiến nhiều người hâm mộ

Chỉ có cao thủ có cấp bậc đó mới có thể đứng trên đỉnh đại lục, mới có tư cách sánh vai cùng đám siêu cấp cao thủ như Yidikalun, Dida, Ibrahim

Nếu như nguyệt tinh linh và mộc tinh linh có được ma pháp trận siêu cường này, thì trong tương lai bọn họ có thể bồi dưỡng ra cường giả cấp bậc ma đạo sỹ

Đối với hai chủng tộc này mà nói, có thêm mấy ma đạo sỹ, điều đó đại biểu cho điều gì?

Chỉ cần là người biết suy nghĩ sẽ hiểu được ý nghĩa trong đó. Có lẽ, sau ngàn năm nữa, nguyệt tinh linh và mộc tinh linh sẽ trở thành bộ tộc tinh linh hùng mạnh nhất

Nhìn ghi chép về ma pháp trận còn lại, mới biết giá trị của nó không hề thua kém ma pháp trận đầu tiên

Giá trị của nó hết sức trân quý, nếu như rơi vào tay ma đạo sỹ, tất nhiên sẽ được ưu ái, nhưng rơi vào tay Tiểu Ân lại có chút tầm thường

Bởi vì ma pháp trận còn lại là loại hình phụ trợ cho ma đạo sỹ

Ngày xưa Dida có nói, không phải ma đạo sỹ nào cũng có kết giới, nhưng chỉ có cường giả có kết giới mới tiến giai thành truyền kỳ pháp sư

Nhưng cũng chỉ có một khả năng mà thôi, thực sự muốn dựa vào kết giới biến nó thành lĩnh vực của truyền kỳ pháp sư, độ khó khăn cực lớn, chỉ sợ còn khó khăn hơn gấp trăm lần so với ma pháp học đồ muốn tiến giai thành ma đạo sỹ

Ma pháp trận thứ hai này là loại ma pháp trận phụ trợ cho việc luyện tập của ma đạo sỹ, hơn nữa còn gia tăng sự linh ngộ về kết giới

Tác dụng của hai ma pháp trận này mặc dù khác nhau nhưng đối với cao cấp pháp sư mà nói, lại có sự hấp dẫn khó cưỡng lại được, Tiểu Ân cố hết sức mới kiềm chế được tâm tình dậy sóng của mình

Hắn yên lặng nhìn hai ma pháp trận, xem yêu cầu chế tạo nó, từ từ khuôn mặt hắn lộ ra nụ cười khổ

Hai ma pháp trận này xứng đáng được xưng là ma pháp trận nghịch thiên, nhưng muốn chế tạo hai ma pháp trận này cũng không phải chuyện đơn giản

Việc khác không nói, riêng việc mỗi ma pháp trận cần một viên ma hạch cấp tám, căn bản đã không thể làm được

Ma thú cấp tám đó, đó là lực lượng cường đại chỉ xếp sau Yidikalun. Đừng nói là Tiểu Ân, dù là ma đạo sỹ cũng chưa chắc thắng được ma thú cấp tám

Dù sao ma đạo sỹ cũng phân chia cao thấp, cũng không phải ma đạo sỹ nào cũng có thực lực cường hãn như đại tát mãn Dida

Cúi đầu trầm tư trong chốc lát, Tiểu Ân vẫn như trước, không nắm chắc có thể lấy được ma hạch cấp tám

Lắc đầu, trong lòng hắn nảy sinh ý định ác độc, dù sao thời gian còn nhiều, chờ hắn đạt tới lục tinh đại ma pháp sư mới bàn tới vấn đề này

Nếu như đến lúc đó còn không làm được, vậy chỉ còn cách mời đầu cốt long ra tay thôi

Với thực lực của nó, đừng nói là ma pháp cấp tám, dù muốn lấy ma hạch của hoàng kim chi vương Yidikalun, chỉ sợ cũng không phải chuyện khó

Có người này làm hậu thuẫn, Tiểu Ân bình tĩnh lại nhiều. Hắn thu liễm tâm thần, nhìn lên màn hình, bắt đầu tu luyện ma pháp chất chồng

Ba trăm giờ thoáng cái đã trôi qua, màn hình biến mất, Tiểu Ân mới chậm rãi tỉnh lại

May mà ở trong Nhất Hào không gian, nếu không không người nào có thể luyện tập liên tục trong vòng ba trăm giờ

Từ từ đứng dậy, hai tay Tiểu Ân xoa vào nhau, liên tiếp những ma pháp phát ra từ tay hắn

Trong đầu không ngừng hiện lên những lộ tuyến ma pháp mà hắn nắm giữ, từng ma pháp nối tiếp nhau, từ hạ cấp ma pháp tới cao cấp ma pháp, trong nháy mắt thuần phát ra

Thi triển xong tất cả ma pháp, Tiểu Ân bắt đầu thi triển ma pháp không có quy tắc, lúc là ma pháp công kích cấp ba, lúc là ma pháp phụ trợ cấp một, có lúc là pháp thuật vong linh hệ, năng lượng hoàng kim

Đồng đảo ma pháp hợp với nhau tạo thành ánh sáng rực rỡ, khiến Tiểu Ân chìm trong ánh sáng chói lọi

Cuối cùng khi tắt cả ánh sáng biến mất, Tiểu Ân mới lộ ra bộ mặt thoải mái

- Chủ nhân, ngài phóng thích ma pháp có tính ăn khớp với nhau nhanh hơn một giây đồng hồ, chúc mừng

Giọng nói mừng rỡ của Nhất Hào vang lên

Tiểu Ân mỉm cười, hắn biết sự cố gắng của mình không hề uổng phí

-Chủ nhân, còn một tin tốt nữa

-Cái gì?

-Tôi đã phục chế lại được ba ma pháp trong ma pháp trường

Nhất Hào kiêu ngạo nói

Hai mắt Tiểu Ân mở lớn ra, vui mừng khôn xiết hỏi:

-Thật không?

-Vâng

-Tiêu Dung Thuật?

-Cũng nghiên cứu xong

-Rất tốt

Tiểu Ân thiếu chút nữa là nhảy dựng lên

Ma pháp vòng phòng hộ cấp sáu và ma pháp cấp sáu hỏa diễm phong bạo còn chưa tính, nhưng Tiêu Dung Thuật là ma pháp Tiểu Ân rất chờ mong

Nếu nắm giữ ma pháp này có lẽ không đối phó được với truyền kỳ pháp sư, nhưng đối mặt với ma đạo sỹ cũng khiến cho bọn chúng kiêng kỵ không dám coi thường vọng động

Tất nhiên, Tiểu Ân rất tin tưởng vào ma pháp này, nhưng hắn biết, Corey sẽ không quan tâm tới ma pháp này, bởi vì đầu cốt long đó quá đáng sợ

-Nhất Hào, chiếu lộ tuyến ma pháp lên

-Tốt, nhưng ...

-Nhưng cái gì?

-Ở đầu dãy núi, xuất hiện một đám hắc quỷ pháp sư, ngài có muốn xem qua để chuẩn bị không?

Nhất Hào dò hỏi

Tiểu Ân rùng mình, nếu một hai hắc quỷ pháp sư thì không sao, nhưng Nhất Hào nói một đám, đủ để hắn kiêng kỵ

Nhẹ nhàng vung tay lên, Tiểu Ân lập tức rời khỏi Nhất Hào không gian

Tháo mắt kính ra, chợt có hơi thở nhẹ nhàng theo gió truyền tới

Sắc mặt của hắn khẽ biến, đôi mắt đảo qua, ánh mắt nhất thời nhìn tiểu hắc long đang ngủ say, trong lòng ngẩn ra, trán Tiểu Ân nhất thời đen lại

-Đại nhân Corey, bên ngoài có người tới

Tiểu Ân cười nói, mặc dù trong lòng hắn tức giận, nhưng không dám biểu lộ

-Ta biết

Tiểu hắc long không thèm mở mắt ra

-Ngài không định giết bọn chúng sao?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi.

Tiểu hắc long ngẩng đầu lên hỏi:

-Tại sao ta phải giết bọn chúng?

-Bọn chúng là hắc quỷ pháp sư

-Trong bọn chúng không chỉ có hắc quỷ pháp sư còn có một ít huyết tinh linh

Tiểu hắc long vô tình nói:

-Huyết tinh linh thuộc quang minh nhất hệ, ta không thể ra tay với bọn chúng

Tiểu Ân mở to hai mắt, nói thật từ khi gặp vị long vương này, những nhận thức trước kia của Tiểu Ân có sự biến hóa long trời lở đất

Bộ tộc hắc long có quan hệ với quang minh hệ thì cũng thôi đi, hắn thấy đầu cốt long này thì triển ma pháp hoàng kim, hiện giờ huyết tinh linh có xú danh trong thế giới này cũng thuộc quang minh nhất hệ

Tiểu Ân không biết được sự phân chia thế lực của chúng thần, nếu như còn xáo trộn như vậy nữa, Tiểu Ân tin tưởng, một ngày nào đó hắn gặp phải vực sâu đại ác ma, đầu cốt long này nói đó là vật cưỡi của quang minh thần

-Được rồi, nếu huyết tinh linh là tín đồ của quang minh thần, tại sao bọn chúng lại đi cùng hắc quỷ pháp sư có năng lượng xấu?

Tiểu Ân dò hỏi

Tiểu hắc long chần chờ trong chốc lát nói:

-Ta cũng không biết, bởi vì ta bị nhốt ở nơi này mấy vạn năm, trời mới biết ở ngoài xảy ra chuyện gì, có lẽ, hắc quỷ pháp sư đã quy thuận quang minh thần

Trong lòng Tiểu Ân cười nhạo, nhưng ngoài miệng lại nói:

-Đại nhân Corey tôn kính, ta thấy huyết tinh linh bị hấp dẫn mới đúng

-Không có khả năng

Tiểu hắc long nói:

-Trên người huyết tinh linh, ta cảm nhận được lực lượng quang minh thần, chắc chắn không sai

-Vậy hắc quỷ pháp sư thì sao? Trên người bọn chúng có năng lượng xấu chứ?

-Có

Tiểu hắc long chần chờ nói, hiển nhiên, đối với chuyện này, hắn cũng rất nghi ngờ

-Ngài định xử lý bọn họ như thế nào?

-Mặc kệ

Tiểu hắc long thở dài nói:

-Chỉ cần bọn chúng không gây phiền toái, ta sẽ không để ý tới bọn chúng

Tiểu Ân khẽ gật đầu, đầu cốt long này có thực lực cường đại, nhưng từ hành động của nó có thể thấy được nó là người hoài niệm. Đối với người từng cùng chiến tuyến với nó như huyết tinh linh, hẳn vẫn lưu cho bọn chúng một con đường sống

-A?

Tiểu hắc long ngạc nhiên nói:

-Thật kỳ quái, đám tinh linh sao lại biết chỗ đó?

-Chỗ nào?

Trong lòng động, Tiểu Ân vội vàng hỏi. Tiểu hắc long không nhin được nói:

-Đó là nơi chúng ta đã từng tới

Không biết vì sao, trong lòng Tiểu Ân trở nên khẩn trương, hẳn vội vàng nói:

-Ngài nói là ma pháp động chứa ma pháp lục thư

-Đúng vậy, ta còn tưởng mấy tên hắc quỷ pháp sư vô tình phát hiện ra, nguyên không phải như thế

Tiểu hắc long cười hắc hắc nói:

-Đám tinh linh này tới chỗ đó, có chuyện thú vị rồi

-Tại sao lại như vậy?

Lông mày Tiểu Ân cau lại, trong lòng lo lắng cho các nàng

Nhưng trong lòng của hắn cũng không biết mình đang lo lắng cho Betty hay lo lắng cho Sara

-Quản chuyện của các nàng làm gì?

Tiểu hắc long nói thầm một tiếng, sau đó xoay người nằm xuống, không hề để ý tới chuyện này

Mặc dù trong lòng Tiểu Ân lo lắng, nhưng ý nghĩ lại càng tỉnh táo, hắn không lập tức lao ra tìm phiền phức, mà yên lặng lắng nghe tiếng động đang tới gần

Hắn không tin những người này nhìn thấy ma pháp động do mình tạo ra sẽ quay mình bỏ đi luôn mà không có chút phản ứng nào.

Liếc mắt nhìn tiểu hắc long, Tiểu Ân biết, nếu mình chủ động lao ra, gặp phải nguy hiểm, Corey sẽ ra tay hỗ trợ, nhưng nếu làm vậy sẽ khiến Corey nổi giận

Đã như thế, không bằng ở đây chờ bọn chúng tới khiêu khích, khi đó dù mình đánh không lại, cũng có chỗ dựa lớn

Quả nhiên, một lát sau, ngoài cửa ma pháp động truyền đến tiếng hét kinh hãi, sau đó âm thanh đó nhanh chóng biến mất

Tiểu Ân lạnh lùng cười, biết bọn chúng đã phát hiện ma pháp động do mình tiện tay tạo ra

-Lộc cốc, lộc cốc

Nghe tiếng động cổ quái truyền đến, Tiểu Ân đứng dậy, đôi mắt chuyển động, thân thể co rút lại, cẩn thận đặt huy chương nhất tinh ma pháp sư lên ngực

Hắn chậm rãi bước ra ngoài, khuôn mặt lộ ra thần sắc khẩn trương

Ở ngoài ma pháp động có bảy người, trong đó bốn người là hắc quỷ pháp sư, ba người còn lại thì hai tên là ma cung thủ tinh linh, và tên còn lại là tinh linh pháp sư

Gặp phải tổ hợp này, Tiểu Ân miễn cưỡng nở nụ cười, hai tay hẩn giật giật, dường như thấy bọn họ, cả người hẩn chảy đầy mồ hôi lạnh, còn lau mồ hôi lên quần áo mấy cái.

Động tác của Tiểu Ân và vẻ mặt của hẩn đều rơi vào trong mắt của bảy người kia, ánh mắt của bọn họ nhìn vào vạt áo của Tiểu Ân, thấy huy chương nhất tinh ma pháp sư, tất cả đều lộ ra ánh mắt trào phúng

-Nhất tinh ma pháp sư, người từ đâu đến?

Tên huyết tinh linh cầm ma pháp trượng dò hỏi

Huyết tinh linh cùng nguyệt tinh linh và mộc tinh linh đều giống nhau, đều cùng chủng tộc tinh linh

Nhìn vẻ bề ngoài của bọn họ, rất khó phân biệt được sự khác nhau giữa bọn họ. Đặc biệt là lỗ tai nhọn hoắt của bọn họ, càng độc nhất vô nhị

Trong lòng Tiểu Ân thấy kỳ lạ, Corey làm thế nào phát hiện ra ba tinh linh này là huyết tinh linh

-Khụ, khụ, ta là Tiểu Ân, nhất tinh ma pháp sư của đế quốc Cát Hãn, xin hỏi ba vị là

-Đế quốc Cát Hãn? Hừ, tất cả những tên ở phương bắc đại thảo nguyên đều phải chết

Một tên hắc quỷ pháp sư nói, trên người tràn ngập sát khí

Tên huyết tinh linh pháp sư nhún mày, nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, bằng hữu của ta loạn ngôn, người không nên nghe những lời điên khùng của hẩn

Đôi mắt của tên pháp sư kia lộ vẻ hung ác, nhưng đối với huyết tinh linh pháp sư, dường như có sự kiêng kỵ sâu sắc, cho nên không dám nói tiếp, chỉ hừ nhẹ một tiếng, sau đó quay đầu đi chỗ khác

Tiểu Ân đoán được thực lực của bọn chúng từ năng lượng dao động trên người bọn chúng

Trong bảy người này, tên huyết tinh linh pháp sư cầm ma pháp trượng là lợi hại nhất. Cường độ năng lượng của hẩn, thậm chí còn hơn cả Tiểu Ân lúc mới tiến vào khe nứt không gian

Nếu tu luyện thêm mười, hai mươi năm nữa, vị huyết tinh linh pháp sư này có khả năng lớn tiến giai thành đại ma pháp sư

Hiện tại nhiều nhất hẩn mới năm mươi tuổi, trước sáu, bảy mươi tuổi trở thành đại ma pháp sư, chắc chắn tiền đồ sẽ không thể đo lường được, dù là ma đạo sỹ, thậm chí truyền kỳ pháp sư, cũng có thể đạt được

Do hẩn có thực lực cường đại như thế, nên hẩn mới cầm đầu được bảy người này

Sắc mặt Tiểu Ân đỏ bừng, ánh mắt thoáng nhìn qua người tên hắc quỷ pháp sư, thu hồi vẻ sợ hãi lại, nở nụ cười tươi nhìn về phía huyết tinh linh pháp sư

-Ma pháp sư tôn kính, ta tất nhiên tin ngài, xin hỏi ngài là

-Huyết tinh linh pháp sư, Khoa Đốn

Huyết tinh linh mỉm cười, nụ cười của hẩn khiến người khác an tâm

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, kinh ngạc đánh giá Khoa Đốn, cẩn thận hỏi:

-Khoa Đốn các hạ, hiện tại đã khuya, nếu như ngài không ngại, mời ngài vào trong nghỉ ngơi

Khoa Đốn gơ tay chặn lại nói:

-Ma pháp động này do pháp sư Tiểu Ân chế tạo ra, chúng ta sao có thể chiếm đoạt được

Hẩn vẫy tay, cắt đứt lời Tiểu Ân, nói thẳng:

-Chúng ta muốn tìm một ma pháp động, không biết pháp sư Tiểu Ân có thấy qua không?

Ánh mắt Tiểu Ân lộ ra vẻ mờ mịt, một lát sau, hẩn vỗ tay nói:

-Ma pháp động? Có phải trước cửa có một khối đá bóng loáng như gương có năng lượng cường đại bảo vệ đúng không?

Mắt của đám người Khoa Đốn trở nên sáng ngời, ánh mắt hưng phấn của bọn chúng trao đổi với nhau, cũng không ai nghĩ ra, tùy tiện hỏi một câu đã thu được tin tức

-Không sai, đúng là nơi đó, Tiểu Ân các hạ đã từng gặp qua sao?

Tiểu Ân vừa nghe hần dưng ngữ khí kính trọng hỏi, không khỏi cười thầm nói:

-Đúng vậy, ta đã từng thấy qua, nhưng đó là khối thạch bích đánh cũng không vỡ

Khoa Đốn mỉm cười, trong lòng càng thêm tự tin, hần mỉm cười nói:

-Tiểu Ân các hạ, tấm thạch bích đó rất quan trọng với chúng ta, ngài có thể dẫn chúng ta tới đó chứ?

Khuôn mặt Tiểu Ân lộ vẻ khó xử nói:

-Xin lỗi, ta còn chút việc phải làm, không bằng ta chỉ cho các người chỗ đó được không?

Vẻ tươi cười trên khuôn mặt của Khoa Đốn không thay đổi, nhưng ngữ khí của hần lạnh xuống:

-Tiểu Ân pháp sư, chuyện này rất trọng yếu đối với chúng ta, còn chuyện của ngài, chỉ cần ngài dẫn chúng ta tới nơi, chúng ta sẽ giúp đỡ ngài

Về mặt Tiểu Ân trở nên đau khổ, nghe Khoa Đốn nói, hần không nhịn được quay đầu đi

Nhất thời, tên hắc quỷ pháp sư có diện mạo dữ tợn chậm rãi tiến lên

Tiểu Ân kinh hãi lắp bắp hỏi:

-Người, người muốn làm gì?

-Người cứ nói đi? Tiểu tử kia?

Hắc quỷ pháp sư càng thêm vui vẻ

Đột nhiên Tiểu Ân lĩnh ngộ được điều gì đó, hét lớn:

-Khoa Đốn các hạ, ta mang ngài đi...

Khoa Đốn nở nụ cười xem thường, tên hắc quỷ pháp sư bĩu môi, buồn bực lui xuống.

169. Chương 9: Huyết Tinh Linh Thần Khí

Nhưng Tiểu Ân đã ra tay đoạt trước. Trong tay hần không biết đã xuất hiện một con dao găm tự bao giờ, nhanh chóng, nhẹ nhàng nhằm về phía cổ của tên hắc quỷ pháp sư đang tính lui về phía sau kia.

Tên hắc quỷ pháp sư còn chưa biết xảy ra chuyện gì đã toi đời ngay lập tức.

Sau đó, Tiểu Ân đá một cước, tên hắc quỷ pháp sư đó rơi về sáu kẻ đang đứng phía sau.

Những tên pháp sư và Huyết Tinh Linh này đều là những kẻ đã trải qua trăm trận chiến đấu, tuy rằng bị Tiểu Ân lừa dối, trong thoáng chốc ngẩn ra, nhưng rất nhanh sau, bọn họ đã tỉnh lại.

Gần như là trong chớp mắt, mấy ma pháp và hai mũi tên ma pháp bay vọt về phía Tiểu Ân. Nhưng tất cả sự tấn công của bọn họ đều thất bại, bởi chỉ trong tích tắc đó Tiểu Ân đã chạy trốn được vào trong ma pháp động mà hần đào ra lúc trước.

Ma pháp động này không có thông đạo hướng ra phía bên ngoài, cũng không có ma pháp cao cấp phòng hộ gì cả, chẳng qua chỉ là một cái sơn động thô ráp mà thôi.

Nhưng chính sơn động này lại là địa phương an toàn nhất trong toàn bộ khe nứt không gian.

Tiểu Long nhìn Tiểu Ân chớp mắt nhìn mình cầu xin bảo hộ, không khỏi thở dài một tiếng, thân ảnh hắc sắc hóa thành một đạo hắc tuyến, dạo một vòng bên ngoài, lúc trở về, bên ngoài đã không còn một tiếng động nào nữa cả.

- Corey đại nhân, ngài thật sự là quá vĩ đại, quá lợi hại.

Mồm mép Tiểu Ân lưu loát như bôi mỡ, dường như mấy kẻ vừa chết ngoài kia không phải là loại nhân vật chả tiếng tăm gì mà là loại siêu cường sinh vật long trời lở đất.

Tiểu Hắc Long tuy rằng có vẻ bất đắc dĩ và không thèm để ý đến nhưng Tiểu Ân thấy mình có thể làm hấn hơi nhếch cái long tu (râu rồng) lên một chút thì cũng phát hiện ra sự vui sướng của hấn rồi.

Trong lòng Tiểu Ân mừng thầm. Xem ra, chỉ cần là sinh vật có trí tuệ thì đều thích được người ta vuốt mông ngựa, ngay cả cốt long cũng không ngoại lệ.

Có lẽ là được Tiểu Ân làm cho lòng dạ thoải mái, cốt long cuối cùng bảo:

- Tiểu tử, theo như những người vừa rồi nói thì có thể thấy là bọn họ đã bước đầu nắm giữ được phương vị đại khái mở ra cái thạch bích của Nguyệt Tinh Linh kia. Hơn nữa, ở khu vực xung quanh đây cũng còn có rất nhiều người đang tìm kiếm. Có đi cứu các nàng hay không, tự ngươi xác định đi.

- Còn có rất nhiều ư?

Tiểu Ân mặt mày nhăn nhó, nói:

- Corey các hạ, vì sao người Nguyệt Tinh Linh truyền tống đến đây lại nhiều thế? Cả hắc quỷ pháp sư và Huyết Tinh Linh cũng nhiều nữa.

- Bởi vì do quan hệ đường đi thôi.

Tiểu Hắc long buồn bã giải thích:

- Từ mỗi điểm truyền tống tiến vào trong nhạc viên này, tuy nói là đều là truyền tống không trật tự, nhưng trong tổng tỉ lệ truyền tống thì có thêm một quy củ nhất định. Nếu là ta thì có lẽ cũng vậy. Lúc này đây theo người vào cái địa phương kia, có một phần năm số người sẽ truyền tống đến đây, hoặc là khu vực xung quanh.

Dứt lời, Tiểu Long tiến nhập vào trong chiếc nhẫn bạch cốt, không hề có ý xuất hiện nữa...

Tuy nhiên, theo như hấn đã phân tích thì ở trong khu vực xung quanh đây có thể bắt gặp nhiều hắc quỷ pháp sư và tát măn như thế kỳ thực là một việc vô cùng bình thường. Trong lòng hơi do dự, Tiểu Ân chợt sáng cả mắt. Hấn khê thở dài, tâm thì muốn bứt ra bước đi, nhưng lại có chút không đành lòng.

Đi ra đến cửa động, xem bảy cỗ thi thể nằm im hơi lặng tiếng trên mặt đất mà lại càng thêm vài phần kính nể Corey.

Với thực lực như hấn bây giờ, muốn đánh bại những người này cũng không có vấn đề gì. Nhưng nếu như muốn một lượt tóm được hết, đánh chết toàn bộ bọn họ thì chưa chắc có thể làm được. Huống hồ chỉ là kiểu chết chóc im hơi lặng tiếng thế này, sẽ còn khó khăn hơn nhiều.

Cho nên hấn có thể cố ý tiết lộ một chút bí mật, sau đó giết một người rồi mới lên vào trong động.

Trong hoàn cảnh đó, những người này sẽ tuyệt đối không từ bỏ ý đồ. Mà Corey thì chắc chắn là không có khả năng ngồi yên mặc kệ được rồi. Nhưng hấn chỉ không ngờ là Corey lại còn nói chuyện thoải mái như vậy, còn không chờ cho bọn hấn tiến vào trong động đào xới ma pháp mà đã ra ngoài giải quyết hết bọn họ rồi.

Tiểu Ân sờ soạng trên những người này một lát, cướp đoạt hết tất cả những gì có giá trị lại. Đặc biệt là ở trên người Huyết Tinh Linh tam tinh kia lại tìm ra được một cây ma pháp trượng không tồi. Tuy rằng còn kém xa với ma pháp trượng Tiêu Dung Thuật, nhưng lại giống như là loại mà đại ma pháp sư hay sử dụng. Thế đã là được lắm rồi.

Hài lòng vỗ vỗ tay, Tiểu Ân nhét hết mấy thi thể đó vào trong sơn động rồi hỏa thiêu sạch sẽ không còn gì, chẹn cứng cửa động lại, sau đó hơi bần khoản hay là theo đường cũ để trở về.

Động tác của hấn cực kỳ nhẹ nhàng khéo léo. Lúc theo đường cũ trở về cũng đồng thời hủy hết các dấu vết mình còn lưu lại. Kể cả là người có ý đồ muốn tìm kiếm cũng khó có thể phát hiện được ra cái gì.

Theo như lời Corey, bọn họ chắc là còn mấy đội ngũ truy tìm khác nữa. Tiểu Ân tuy rằng cũng không sợ sệt gì, nhưng cũng không muốn phát sinh xung đột với bọn họ.

Phải biết rằng lúc này đây mà lại phát sinh tranh đấu nữa, Corey chưa chắc đã hỗ trợ, mà hắn cũng không nắm chắc khả năng có thể tiêu diệt được hết các đội tìm kiếm. Nếu còn bỏ sót người nào lại truyền tin tức ra bên ngoài thì hắn thực sự không muốn trở thành cái đích cho mọi người nhắm vào mà chỉ trích.

Dù sao thì giá trị thật sự của hai cuốn ma pháp lục thư này cũng quá lớn. Bất kể là ai, một khi đã biết thì khẳng định sẽ bất chấp mọi tổn thất lao đến cướp đoạt ngay.

Đi mất gần nửa ngày sau, Tiểu Ân mới trở về tới cái khe núi hẻo lánh kia. Tuy nhiên, ánh mắt hắn vừa đảo qua đã lập tức đề cao cảnh giác.

Bởi vì hắn phát hiện một số dấu chân mới, chứng tỏ là đã có người đi vào đây trước hắn.

Chậm rãi lần theo vách đá đi tới, không bao lâu sau liền cảm ứng được năng lượng dao động ở phía trước vọng đến.

Trong dãy núi này có một lực lượng thần kỳ, ma pháp dao động một khi đã vượt ra ngoài một khoảng cách nhất định thì sẽ không cảm ứng được chút gì cả. Cho nên nói Tiểu Ân bây giờ có thể cảm nhận được sự dao động này thì chứng tỏ ở phía trước cách đó không xa có người đang giao đấu.

Tiểu Ân ngừng hô hấp, ngưng tụ khí tức toàn thân. Trong tình huống này, trừ phi là ma đạo sĩ, nếu không, những người khác cơ bản là sẽ không phát hiện ra được tung tích của hắn. Vừa ló đầu ra xem xét một cái, Tiểu Ân không khỏi nhíu mày.

Hắn liếc mắt một cái đã thấy một cái sơn động ma pháp thật là lớn, sau khi mất đi năng lượng thủ hộ siêu cường, sơn động này đã lộ ra màu sắc nguyên bản.

Giờ phút này, ở bên ngoài sơn động, có tám gã pháp sư và ma cung thủ đang phóng ma pháp vào trong sơn động.

Tuy nhiên, bọn họ cũng không dám phóng thích ma pháp đại hình, chỉ sử dụng một ít thủ đoạn nhỏ để giảm bớt ham muốn chống cự của người trong sơn động thôi.

Bên trong sơn động im lặng vô tức, nhưng Tiểu Ân lại có thể cảm ứng được bên trong ít nhất có một vòng ma pháp bậc năm bảo hộ. Còn trong vòng bảo hộ này đang có một người hay ba người đang lẩn trốn thì không biết được.

- Sara tiểu thư, nàng thật sự muốn chôn cùng với lục thư ma pháp này hay sao?

Một người đột nhiên cao giọng hô:

- Chỉ cần nàng có thể buông tha cho hai ma pháp lục thư này và trao cho ta, ta nhất định bảo toàn tính mạng cho nàng.

Tiểu Ân ngẩn ra, không kìm nổi nhìn lại người này.

Đó là một pháp sư Huyết Tinh Linh. Dáng người của hắn coi như cũng đủ tư cách, ngũ quan nếu tách rời ra xem thì cũng coi như là tinh xảo, nhưng mà hội họp lại một chỗ thì có vẻ là quá mức âm nhu.

Có lẽ là do một nhọc rồi nên trong hai mắt hắn đầy tơ máu, tròng mắt cũng hơi lồi ra, giống như con ếch đang tức tối, trông rất buồn cười.

Trong lòng Tiểu Ân thầm cười lạnh, chỉ bằng cái bộ dạng này mà muốn kết hôn với Sara – tuyệt đại, đại mỹ nữ ư? Thật là loại không biết mình là ai!

Tuy nhiên hắn dường như lại rất có uy tín đối với đám Huyết Tinh Linh và hắc quỷ pháp sư ở đây, không ngờ là không có ai tỏ vẻ phản đối lời nói của hắn cả.

Một lát sau, Sara chịu không nổi, truyền âm vắng vắng đi ra:

- Lạc Địch vương tử, ngài giầu đồ bìm leo, mang theo nhiều người như vậy tới vây khốn trong này. Chẳng lẽ không cảm thấy xấu hổ sao?

- Xấu hổ ư?

Tinh linh vương tử cười nói:

- Sara tiểu thư, nàng hẳn là cũng biết thứ ở trong thạch bích ma pháp này là trọng yếu cỡ nào đối với các bộ tộc Tinh Linh chúng ta chứ? Ngay cả tôn quý như tiểu thư đều là tự mình tiến nhập vào trong khe nứt không gian, chẳng lẽ nàng tưởng rằng hành động của ta sẽ có thể bị người khác chỉ trích được ư?

Sara nhất thời trầm mặc mất vài giây. Sau đó nàng nói:

- Vương tử diện hạ, hai cuốn lục thư này chúng ta có thể cho ngài. Tuy nhiên, xin cho phép cho chúng ta phục chế một phần. Để ba nhà chúng ta cùng chung hưởng, có được không?

- Được.

Lạc Định vương tử cười nói:

- Chỉ cần nàng có thể thề với Tinh Linh Thần là cho ta, như thế thì ta sẽ đáp ứng nàng.

- Thối lắm!

Trong sơn động truyền ra tiếng quát chói tai. Tiểu Ân thậm chí có thể tưởng tượng ra được khuôn mặt phần nộ của ma cung thủ Petty kia.

Lạc Định lại vẫn vô tư cười, nói:

- Petty tiểu thư, chẳng lẽ nàng cho rằng ta có thể không công mà đi vào hay sao?

Sắc mặt hắn vặn vẹo, trong mắt đột nhiên hiện lên một tia tàn khốc.

Chính là một biến hóa nhỏ của kẻ tiểu nhân này lại làm không khí xung quanh dường như cũng ngưng trọng rất nhiều.

Tiểu Ân ở một bên thầm khen, tu vi của Tinh Linh vương tử này có lẽ không bằng Khoa Đốn, nhưng phối hợp với khí thể trên người hắn cũng mang tới cảm giác uy hiếp, cũng không kém cạnh chút nào.

Không thể tưởng được là trong Huyết Tinh Linh lại có thể có nhiều nhân tài kiệt xuất đến như thế.

Một lát sau, trong sơn động vẫn tiếp tục trầm mặc như cũ. Về âm độc trên mặt Lạc Định tăng lên. Hắn chậm rãi nâng tay, nói:

- Sara tiểu thư, nàng phải suy xét cho kỹ. Chỉ cần chúng ta kết hôn, Nguyệt Tinh Linh và Huyết Tinh Linh từ nay về sau chính là người một nhà. Hai cuốn lục thư ma pháp này cũng có thể cho các nàng phục chế một phần. Nhưng nếu như nàng muốn kéo dài thời gian, haha, thời gian đóng cửa khe nứt còn có hai tháng, nàng nghĩ xem có thể kiên trì được bao lâu?

Tiếng thở dài dài dặc từ trong sơn động truyền ra, thanh âm của Sara như ẩn chứa ma lực, làm cho người ta không kìm lòng được mà phải say mê.

- Được rồi, Lạc Định vương tử. Ta thề với Tinh Linh Thần.

Ánh mắt Lạc Định lộ ra một tia vui mừng ngạc nhiên và cả sự tham lam. Bất kể là ai ở vị trí như hắn lúc này chỉ sợ là cũng đều có cảm giác tương tự như thế.

Hai mắt Tiểu Ân hơi nheo lại. Hắn có thể nghe được sự quyết tâm trong lời nói của Sara.

Nếu có thể cởi bỏ vòng thạch bích bảo hộ của mình ra là lúc nữ tử Tinh Linh xinh đẹp nguyện ý hy sinh. Lúc này đối mặt với Lạc Định, nàng hẳn là cũng sẽ từ bỏ địa vị của chính mình vì hai cuốn lục thư ma pháp vô cùng trọng yếu đối với hai bộ tộc Nguyệt, Mộc Tinh Linh.

Cho nên, Tiểu Ân cũng không dám chậm trễ nữa. Tay hắn vừa chuyển đã xuất hiện một cây ma pháp trường dài đến nửa thước.

Ngón tay chỉ dẫn ma pháp trường. Chỉ trong chớp lát, năng lượng trong không gian lập tức xao động hẳn lên.

Năng lượng tự nhiên biến hóa mãnh liệt như thế không thể giấu được đa số pháp sư ở đây. Chẳng những thanh âm của Sara loãng đi mà ngay cả đám người Lạc Định cũng quay đầu nhìn xung quanh với thần sắc kinh hoàng.

Hai nguyên tố Phong, Hỏa trong không gian bắt đầu điên cuồng khởi động. Mỗi người đều có thể cảm nhận được cỗ khí thể hùng mạnh này dường như che trời lấp đất mà lao đến.

Tám pháp sư và ma cung thủ đứng trước sơn động đều là loại người có kinh nghiệm phong phú. Bọn họ hoặc là giơ lên ma pháp trượng, hoặc là nâng cao ma pháp cung, muốn kích phát ma pháp lợi hại nhất của mình ra trước khi ma pháp công kích này của Tiểu Ân thành công.

Nhưng ngay sau đó, sắc mặt bọn họ lập tức đại biến. Bởi vì bọn họ phát hiện ra, nguyên tố ma pháp xung quanh đã hoàn toàn bị lẫn lộn lại một chỗ. Chỉ bằng vào ma lực và trình độ nắm giữ nguyên tố ma pháp của bọn họ thì không ngờ là không thể chỉ huy được những nguyên tố này.

Sau khi phát hiện ra tình huống này, tám người sắc mặt đều tái nhợt.

Bọn họ biết, sở dĩ có thể có biến hóa kỳ lạ như vậy là bởi vì đối thủ đã thi triển một ma pháp công kích hỗn hợp hùng mạnh. Chỉ có công kích ma pháp hỗn hợp ở lực cấp trở lên mới có thể đảo lộn nguyên tố ma pháp trong không gian, khiến cho những pháp sư bậc dưới đại ma pháp sư cũng không có khả năng vận dụng lực lượng ma pháp được nữa.

Đây là sự khác biệt lớn nhất giữa đại ma pháp sư và ma pháp sư bình thường. Về trình độ nắm giữ nguyên tố ma pháp, hai bên căn bản là không ở cùng một cấp bậc.

Giờ phút này, cho dù tám người bọn họ có muốn chạy trốn cũng là một hy vọng xa vời rồi.

Bởi vì bọn họ thậm chí đến cả ma pháp phụ trợ như Phong Tường Thuật và Khinh Linh Thuật cũng dừng mơ tưởng phát động được.

Trước mắt hào quang chói lóa, Tiểu Ân rút cuộc đứng dậy. Đối mặt với tám người đứng phía trước mấy chục thước, Tiểu Ân uy phong lẫm lẫm đứng giữa sơn đạo.

Ánh mắt vững như bàn thạch, hai mắt thâm sâu như hổ đói, không thể nghi ngờ gì, tất cả đây là hóa thân của năng lượng. Hắn đứng đó, giống như một tòa tháp sắt, có vẻ anh tuấn, khôi ngô khác thường.

Trong sơn động ma pháp, căn cứ vào năng lượng dao động kịch liệt kia, ba người Sara đã biết sự tình có biến chuyển. Các nàng thật cẩn thận nhìn xung quanh thông qua cửa động, vừa lúc nhìn thấy Tiểu Ân giống như một thiên thần đứng chặn trên đường. Không hiểu sao, ba nữ tử một tiếng hoan hô cũng không có mà tim lại đập như sấm dậy, hai gò má ửng hồng.

Tiểu Ân nhếch miệng lộ ra tia cười lạnh. Trong ánh mắt tuyệt vọng của một vài người, đuổi ra ma pháp trượng.

Một hắc quỷ pháp sư và một ma cung thủ Huyết Tinh Linh hét thảm một tiếng. Bọn họ đột nhiên nhảy xuống dưới vách núi tối đen cạnh sơn đạo.

Sự chấn động của hai người này khiến bọn người Tiểu Ân nao nao. Nhảy xuống vực đúng là có thể né tránh được ma pháp của Tiểu Ân, nhưng là không có thêm vào vòng bảo hộ, không có thêm vào Phong Tường Thuật, ngay sau khi nhảy xuống từ độ cao như vậy, kết quả của bọn họ ra sao thì có thể hình dung ra được rồi.

Đương nhiên, nếu như sau khi bọn họ có thể thoát khỏi phạm vi bao phủ của ma pháp của Tiểu Ân mà có thể lập tức kích phát Phong Tường Thuật thì hẳn là còn một con đường sống.

Nhưng mà trong quá trình nhảy xuống vực, rốt cuộc thì có bao nhiêu người có thể bảo trì được sự bình tĩnh như thế đây?

Điều này thì cho dù là Tiểu Ân cũng chưa chắc có thể làm được. Nếu thực sự có thể bình tĩnh như thế thì đúng là nhân vật xuất thế. Mà nếu đã như thế thì quả thật hẳn cũng không nên bỏ mình như vậy.

Dường như qua một hồi lâu, lại dường như là qua một nháy mắt ngắn ngủi, hai tiếng kêu thê lương truyền đến. Thời gian phát ra hai đạo thanh âm này cũng không dài, chẳng qua là kêu đến một nửa thì giống như bị tắc nghẽn, chỉ còn lại dư âm quanh quẩn trong dãy núi không ngừng vang vọng bên tai mọi người.

Sáu người còn lại sắc mặt đã không còn một tia huyết sắc, không cần phải hỏi, vận mệnh của kẻ ở dưới kia ai cũng đã biết rõ ràng.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu. Lúc này thật sự mới đuổi hắc ma pháp tượng ra ngoài.

Trong mắt mấy người đều lộ ra sự tuyệt vọng cuối cùng và nỗi bi ai. Lại có ba gã pháp sư dừng cảm quên mình nhảy xuống.

Ở lại một chỗ này mà chờ đợi pháp thuật công kích cao cấp nhiễu loạn cả nguyên tố ma pháp kia thì căn bản cũng chỉ còn đường chết. Nhưng sau khi nhảy xuống, lại có thể là còn một đường sống thì sao. Tuy rằng chỉ có một con đường như thế thôi, nhưng cũng là cơ hội cuối cùng của bọn họ.

Đạo lý này tuy rằng mọi người ai cũng hiểu, nhưng không phải là ai cũng dám lựa chọn như thế trong giờ khắc cuối cùng này.

Bao gồm cả Huyết Tinh Linh vương tử Lạc Dịch, ba người còn lại run hết cả chân. Bọn họ đứng bên cạnh vách núi, nhưng cuối cùng cũng không có dũng khí dám nhảy xuống.

Bọn họ đã không còn sự uy phong như vừa rồi, mà là đáng thương tội nghiệp nhìn Tiểu Ân, trong lòng tràn ngập sự hối hận và ảm đạm.

Nhưng mà, bất kỳ ai cũng không nghĩ được rằng, sau khi ma pháp tượng của Tiểu Ân vươn ra hết, một ngọn lửa đỏ ở ma hạch trên đầu tượng bắn ra. Sau khi bay qua khoảng cách chừng một thước thì không ngờ lại “hò” một tiếng, biến mất.

Tiểu Ân chớp hai mắt. Hắc nhìn ma pháp tượng mà không hiểu ra sao cả. Có chuyện gì thế nhỉ? Chẳng lẽ nhân phẩm của mình quá tệ, không ngờ lại gặp phải tình huống kích phát ma pháp thất bại?

Ba người Lạc Dịch cả người run lên, mồ hôi lạnh phun ra như suối. Cho dù là chính mắt bọn họ nhìn thấy ngọn lửa biến mất, cũng không kìm nổi, thiếu chút nữa là ngồi phịch xuống đất, dường như trên người không còn có chút xíu khí lực nữa.

Ba người Sara thì lại ngơ ngác nhìn nhau. Các nàng lúc này nhìn Tiểu Ân như kinh ngạc, ngây ngẩn, không biết là hắc làm cái trò quỷ gì nữa.

Tiểu Ân đột nhiên vỗ trán, lớn tiếng nói:

- Ai ui, ta không ngờ lại quên mất rồi. Ở nơi này thì không thể bằng vào đạo cụ mà thi triển công kích ma pháp vượt quá thực lực của bản thân mình được. Cái quy tắc chết tiệt này.

- Phù, phù.... A!

Tất cả mọi người đều sửng sốt, quay đầu nhìn lại. Hóa ra một trong ba pháp sư còn lại kia, sau khi nghe được câu nói của Tiểu Ân thì đột nhiên khí huyết dâng tràn, xoay người ngã gục.

Nhưng vì lúc này hắc đang ở bên cạnh vách núi, nên không cần phải nghĩ ngợi, hơn nữa thân mình lập tức rơi ra bên ngoài vách núi, cứ như vậy rơi thẳng xuống phía dưới.

Hai tay của hắc liều mạng quờ quạng, dường như muốn cố gắng bắt được cái gì đó. Nhưng mà ở trong vực này không có cái gì có thể cứu được hắc. Hơn nữa, theo như ánh mắt vừa rồi kinh hãi tới cực điểm và tràn ngập vẻ không tin bất đắc dĩ thì tất cả mọi người đều tin rằng hắc chỉ có thể kích phát thành công Phong Tường Thuật trong hoàn cảnh này, hoặc là được rơi vào trong một hồ nước thì may ra còn có vài phần hi vọng bảo trụ được sinh mạng.

Lạc Dịch và người còn lại nhìn nhau, nhìn lại cả vị trí của mình. Bọn họ ngã xuống là sẽ rơi vào con đường bên kia, hoàn toàn rời xa vách núi.

Sara đã đưa mặt nạ nguyệt quang che lấp diện mạo thực cho Tiểu Ân cho nên cũng không còn cách nào che giấu được nhan sắc khuynh quốc khuynh thành kia.

Nàng kinh ngạc che cái miệng nhỏ, vẻ khó tin xem xét Tiểu Ân.

Cho dù là Tiểu Ân có vừa mới đánh chết những người này bằng ma pháp thì nàng tuyệt đối cũng không kinh ngạc đến như thế. Nhưng mà Tiểu Ân sau khi xuất hiện, không ngờ chỉ dùng một ma pháp không thể kích phát được lại đánh bại được hơn phân nửa tám người này.

Phải rồi, năm người chủ động nhảy xuống vực. Một người sảy chân sa xuống. Không ngờ là Tiểu Ân chẳng giết một ai cả.

Một ma pháp không thể kích phát, không ngờ lại có thể tạo thành chiến tích dũng mãnh như thế. Cho dù là nói ra, chỉ sợ cũng không mấy ai có thể tin được.

Tiểu Ân cười ha ha, trên mặt ửng hồng, nói:

- Ba vị, chúng ta lại gặp nhau.

Sara thấy được vẻ xấu hổ của Tiểu Ân, không biết vì sao, khóe miệng hơi nhếch lên, ẩn chứa một nụ cười thiện ý. Nam nhân này, không ngờ lại cũng thẹn thùng, thật là hiếm có.

Sau khi thở dài hốn hển mấy hơi, Huyết Tinh Linh vương tử Lạc Định rốt cục khôi phục được sự bình tĩnh. Ánh mắt hắn hơi nheo lại, lộ ra tia nhìn âm trầm, độc ác.

Hắn gắt gao nhìn chăm chăm vào Tiểu Ân, dường như đã hoàn toàn quên mất sự khiếp nhược vừa rồi của chính bản thân mình.

- Người, là ai?

Lạc Định hung tợn hỏi han, giọng điệu tràn ngập sự oán độc.

- Ta là ai á?

Tiểu Ân nghiêng đầu cười nói:

- Việc này người có cần thiết phải biết không nhỉ?

- Một ma pháp sư nhất tinh lại dám đến trêu cợt bản vương tử. Ta nhất định phải rút gân lột da người, vĩnh viễn phong ấn linh hồn người.

Thanh âm Lạc Định như rít từ kẽ răng ra, lạnh như băng. Từ đó có thể thấy được oán niệm của hắn đối với Tiểu Ân đã sâu đến mức nào.

Tiểu Ân cúi đầu nhìn lại trước ngực. Hóa ra cái huy chương đại biểu cho ma pháp sư nhất tinh kia còn chưa bỏ đi.

Bật cười, Tiểu Ân trào phúng nói:

- Thật không? Vậy vì sao người lại không động thủ đi?

Trong mắt Lạc Định hiện lên một tia huyết quang. Hắn lật tay, một luồng huyết ti theo tay hắn chỉ bắn ra, giống như tia chớp bay về phía Tiểu Ân.

- Cẩn thận.

Sara kinh hãi hô lên.

Tuy rằng Nguyệt Tinh Linh và Huyết Tinh Linh cũng không phải là chung sống hòa thuận nhưng vẫn có sự hiểu biết lẫn nhau nhất định. Vừa nhìn thấy đạo huyết tiên này, sắc mặt nàng lập tức đại biến.

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, trong mắt lại hiện lên vẻ hồ nghi.

Tốc độ huyết tiên mặc dù mau, nhưng lại không thể mau hơn được cái nhìn chăm chú của Tiểu Ân. Nhìn đạo huyết tiên này phóng tới chỗ mình, nhưng mới tới nửa đường, bất chợt lại mất hướng, bắn thẳng về phía người còn lại đang ở bên cạnh Lạc Định.

- Xích!

Một tiếng vang nhỏ, hắc quỷ pháp sư kia đưa tay che cổ họng, đôi mắt mở to. Hắn chết mà cũng không hiểu rõ vì sao mình lại không chết dưới ma pháp của kẻ thù, không chết dưới vách núi, mà lại chết trong tay người nhà.

Biến cố bất ngờ xảy ra khiến tất cả mọi người ngẩn ra. Ngay cả Tiểu Ân, trên mặt cũng có vẻ ngưng trọng.

Thân thủ của Lạc Địch nhanh thoăn thoắt. Tay hắn chỉ một cái, một đạo xạ chỉ cực nóng lại lần nữa bắn lại xuyên qua cổ họng của tên hắc quỷ pháp sư kia, khiến cho miệng vết thương lớn gấp đôi và xóa bỏ hết dấu vết huyết tiên.

Sau đó, hắn túm lấy quần áo của người này, tung hắn về phía vách núi. Một lát sau có tiếng động của một vật nặng rơi mạnh xuống đất truyền lại.

- Người, người đang làm cái gì thế hả?

Petty kinh hoàng hỏi.

Ở thời điểm này không ngờ lại ra tay giết chết đồng bọn bên mình. Chuyện này khiến cho đám người Petty cảm thấy không thể nào tin nổi.

Lạc Địch lạnh như băng, không có chút cảm tình nào lờm về phía vách núi, nói:

- Mạng của hắn không tốt. Nếu như vừa rồi chính bản thân hắn tự nhảy xuống thì sẽ không xảy ra chuyện thế này.

Tiểu Ân trầm tư một lát, rốt cuộc chậm rãi thốt ra hai tiếng:

- Phát rồ!

- Phát rồ ư?

Lạc Địch nghiêng đầu ngẫm nghĩ một chút, nói:

- Đúng vậy, từ này thật không sai. Ta lần đầu tiên nghe thấy một từ thích hợp như thế đấy.

Trong mắt hắn tràn ngập một màu huyết sắc kỳ dị. Cả người dường như đều rơi vào trong trạng thái điên cuồng.

- Lạc Địch, ngươi muốn che giấu hành vi khiếp nhược của mình ư?

Sara cố gắng trấn định, lớn tiếng nói:

- Người không có gan nhảy xuống vách núi, lại không bỏ qua một cơ hội chạy trốn. Cho nên người mới sát hại chính đồng bọn của mình, chính là không muốn để cho chuyện này truyền ra bên ngoài, đúng không?

Lạc Địch vỗ hai tay vào nhau, nói:

- Đúng vậy, thật không hổ là nguyệt lượng chi hoa (bông hoa ánh trăng), lập tức đã đoán trúng ý đồ của ta. Hai người chúng ta thật sự là một đôi trời sinh vậy.

Trong mắt Petty không che giấu nổi vẻ khinh miệt, nói:

- Người cho là Sara sẽ nhìn trúng cái loại nam nhân khiếp nhược như người hay sao? Đừng có si tâm vọng tưởng nữa.

Lạc Địch cười ha ha hai tiếng, lấy ra một cái nhẫn đỏ hồng như máu. Sau đó, đeo cái nhẫn này lên ngón tay.

Sara sắc mặt lập tức đại biến. Tuy nhiên, nàng cũng không bối rối, nói:

- Lạc Địch, cho dù là người có nhẫn huyết quang tù cầm, cũng không có cách nào nhốt được ta đâu. Đừng quên, ta là tam tinh ma pháp sư.

- Ta biết ngươi là tam tinh ma pháp sư.

Lạc Địch cất tiếng cười to, nói:

- Ta đã nhẫn nhịn nhiều năm như vậy, cũng có thể để cho người nhìn một lần thực lực chân chính của ta.

Dứt lời, trên người Lạc Địch chợt nổi lên một năng lượng hùng mạnh. Cổ năng lượng này bao hàm một khí tức thô bạo, mãnh liệt bên trong. Sau khi ba nữ nhân tiếp xúc với khí tức này thì đều bị rung mình mạnh mẽ.

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân khẽ nhếch lên. Cổ khí tức này không ngờ là có vài phần tương tự như sát lục thiên mạc của hắn. Trong đầu ý nhiệm chuyển động. Nếu là giao sát lục thiên mạc cho kẻ này, có lẽ có khả năng phát huy được uy lực chân chính hùng mạnh nhất.

Tuy nhiên, điều thực sự khiến cho Tiểu Ân cảm thấy ngạc nhiên chính là trên người Lạc Dịch lại ẩn nấp một thủ đoạn viển siêu ngoài sức tưởng tượng của hắn. Không ngờ là đến cả hắn cũng không nhận thức được thực lực chân chính của người này.

- Người, người cũng là tam tinh ma pháp sư?

Sara sắc mặt rất cực thay đổi.

- Đúng vậy. Đây mới là thực lực chân chính của ta.

Lạc Dịch nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Các người đều nghĩ đến Khoa Đốn mới là cao thủ đệ nhất của thế hệ trẻ trong bộ tộc Huyết Tinh Linh chứ gì? Ha ha, hắn thì tính là cái gì. Chỉ có ta mới là chân chính đệ nhất cao thủ.

Trong thanh âm của Lạc Dịch mang theo khí tức cực kỳ điên cuồng. Tiểu Ân nhướn mày, nói:

- Người là đệ nhất ư? Đúng vậy. Nếu như người cứ bảo trì ở trong trạng thái này thì quả thật là có hơn Khoa Đốn một chút. Nhưng ta lại vô cùng nghi ngờ. Nếu như người vẫn cứ bảo trì ở trong trạng thái này, thế thì chắc người phải mất nhiều thời gian lắm mới có thể biến thành một kẻ điên chân chính đấy.

Thân hình Lạc Dịch run lên nhẹ nhẹ. Sắc mặt hắn sắt lại đáng sợ, nâng tay lên, phun ra một ngụm máu tươi. Nhưng máu của hắn giống như là có linh tính, đều hấp thu vào trong chiếc nhẫn huyết sắc kia.

Sau đó, hắn khoát tay, một đạo hào quang huyết sắc như một tia chớp phóng về phía Tiểu Ân.

Đạo huyết quang này tốc độ cực nhanh, đến mức không thể tin nổi. Ngay cả Tiểu Ân cũng không kịp né tránh. Tuy nhiên Tiểu Ân cũng không có hoảng hốt lo sợ.

Cũng không phải là hắn chủ quan, mà là trong cảm ứng của hắn, luồng huyết quang này dường như không có ý đồ công kích gì. Chẳng qua chỉ là biến hóa thành một khe hở huyết sắc, vây khốn hắn trong đó mà thôi.

Tinh thần cảm ứng đạo qua khe hở huyết sắc này một vòng, Tiểu Ân trong lòng thở phào nhẹ nhõm một hơi. Tuy rằng không biết là vì cái gì mà như vậy, nhưng hắn lại có thể nắm chắc đến tám phần là bất cứ lúc nào cũng phá vỡ được vòng huyết sắc này mà ra.

Lạc Dịch nếu đã ra tay thì sẽ không thể dừng lại được. Miệng hắn không ngừng phun máu tươi, hễ có máu là đều bị cái nhẫn huyết sắc kia hút hết.

Mỗi khi nhẫn hấp thu được một ngụm huyết tươi thì lại tạo ra một đạo hồng quang vây khốn người trong đó.

Sau bốn ngụm máu tươi, Tiểu Ân và đám người Sara đã đều bị vây trong một cái vòng huyết sắc. Dưới ánh nắng chiếu rọi, cái vòng huyết sắc ấy lại càng lóe ra luồng hào quang khác thường.

Tuy nhiên, sau khi phun ra được bốn ngụm máu này thì Lạc Dịch dường như cũng trở nên uể oải. Có vẻ như mỗi một búng máu đều khắc vào tính mạng của hắn. Mỗi ngụm phun ra là thân thể hắn run rẩy lên. Sau khi vây khốn được tất cả mọi người thì thân thể hắn thậm chí đã run lên rồi.

Lạc Dịch thở dồn dập mấy hơi, rồi không ngờ lại lấy ra một viên ám kim tinh thạch, để trên tay và hấp thụ năng lượng ở trong đó. Một lát sau, sắc mặt hắn mới dần trở nên dễ nhìn hơn một chút.

Lúc này, sắc mặt Huyết Tinh Linh vương tử tái nhợt như xác chết, nhưng trong mắt hắn lại lóe ra vẻ hưng phấn.

- Sara, nàng đáp ứng gả cho ta đi. Ta sẽ yêu thương nàng cả đời.

Lạc Dịch tiến lên, đứng trước cái vòng huyết sắc đang vây khốn Sara, đau khổ tiếp tục cầu xin.

Sara không hề đổi sắc mặt, nhìn hắn nói:

- Lạc Địch, không ngờ người dám lấy trộm toàn bộ thần khí huyết quang tù cấm của bộ tộc Huyết Tinh Linh đến đây. Chẳng lẽ người không sợ trưởng lão trong tộc sẽ quở trách ư?

- Quở trách ta?

Lạc Địch cười ha hả, nói:

- Chỉ cần ta có thể mang về hai cuốn lục thư ma pháp này. Chỉ cần ta có thể cưới nàng làm vợ thì còn có ai dám quở trách ta nữa chứ?

Tiểu Ân nghe xong thì trong lòng chấn động, hỏi:

- Cái nhẫn này là thần khí ư?

Lạc Địch đắc ý quay đầu lại, nói:

- Đúng vậy, đây là thần khí tối cao mà tộc của ta bảo tồn. Đúng là vì có thứ này, nên tộc của ta mới có thể chiếm cứ một địa vị nhỏ nhoi trong Tinh Linh tộc mà cho tới tận bây giờ vẫn không có ai dám can đảm trên chọc vào.

- Thứ này thì có ích lợi gì?

Tiểu Ân tò mò hỏi.

Lạc Địch lạnh lùng cười, nói:

- Yên tâm, rất nhanh thôi người cũng sẽ biết nó dùng để làm gì.

Sara đột nhiên mở miệng giải thích:

- Đây là thánh khí tối cao của bộ tộc Huyết Tinh Linh, gọi là nhẫn huyết quang tù cấm. Một khi kích phát thành công, có thể phát ra màn hào quang huyết sắc có thể cầm tù kẻ thù hùng mạnh vượt cấp.

- Cầm tù vượt cấp ư?

Rốt cuộc thì sắc mặt Tiểu Ân cũng thay đổi. Hắn nhìn cái vòng huyết sắc xung quanh mình. Tuy nhiên, điều kỳ quái chính là cái loại vòng huyết sắc này cho hắn một cảm giác là dường như cũng không phải là không gì phá vỡ nổi.

- Đúng vậy, trong nhẫn này có ẩn chứa năng lượng thần linh. Quả thật có thể vượt bậc cầm tù. Nhưng có điều là cũng không phải tất cả mọi người đều có thể phát huy được công hiệu đó.

Sara mỉm cười dù đang ở dưới bầu không khí này. Nụ cười vẫn làm người ta mê say phong tình như trước:

- Nghe nói, chỉ có ma đạo sĩ mới có khả năng mát huy uy lực chân chính của thần khí. Còn đối với đại ma pháp sư thì nhiều lắm là có thể cầm tù đối thủ cùng cấp bậc thôi. Còn nếu như là ma pháp sư thì nhất định phải dụng tâm huyết mới có thể kích phát hết năng lượng trong nhẫn được. Nhưng mà nhiều nhất cũng chỉ có thể nhốt được đối thủ có tu vi kém hơn so với hắn mà thôi.

Khi này Tiểu Ân mới yên lòng. Xem ra chính mình giả dạng thành nhất tinh ma pháp sư chính là một lựa chọn chính xác rồi.

Đương nhiên, xuất phát từ thói quen, Tiểu Ân cũng hạn chế khí tức của bản thân ở mức tiêu chuẩn của nhất tinh ma pháp sư thôi. Cho nên mới có thể tạo thành ảo giác như thế cho Lạc Địch được.

Lạc Địch đứng bên cạnh lạnh lùng nhìn. Cho đến khi Sara giải thích xong mới nói:

- Sara nói rất đúng. Ta có thể kích phát được huyết quang tù cấm, cũng chỉ có đại ma pháp sư mới có khả năng thoát ra được. Tất cả những người ở dưới cấp bậc đại ma pháp sư thì đều phải bị nhốt ở bên trong đến mười hai giờ. Hơn nữa, tính từ giờ đến trong vòng mười hai tiếng nữa, còn không thể vận dụng ma pháp ở trong vòng huyết quang được.

Huyết Tinh Linh vương tử cười ranh mãnh, duỗi ra một ngón tay, trên đầu ngón tay lay động một tia năng lượng rất nhỏ.

Tiểu Ân vừa thấy thì biết ngay, đây là Tật Phong Thuật, ma pháp bình thường nhất trong ma pháp cấp một.

- Nhất tinh ma pháp sư. Ha ha, ta đã nói rồi, phải lột da rút gân người, vĩnh viễn giam cầm linh hồn của người. Người cứ thông thả mà chờ xem đi.

Lạc Định nở nụ cười tàn nhẫn. Sau đó, hắn xoay người lại, vẻ mặt thâm tình nói:

- Sara, ta không muốn làm tổn hại nàng. Đáp ứng gả cho ta đi.

- Nếu ta không đáp ứng thì sao?

Lạc Định cắn chặt hàm răng, gân xanh trên trán co rút lại:

- Nàng chắc là có biết rằng trong Huyết Tinh Linh chúng ta, có một loại Huyết Linh Mật Thuật. Nó có thể khống chế tư tưởng của con người, biến đổi hoàn toàn con người thành một con rối. Ta không muốn thi triển Huyết Linh Mật Thuật đối với nàng. Nhưng nàng cũng không nên ép ta.

Sắc mặt Sara hơi tái nhợt. Nàng cũng lo lắng một chút, rồi nói

- Nếu ta đáp ứng người, người có thể buông tha bọn họ được không?

- Không thể.

Lạc Định quả quyết nói:

- Bọn họ đã thấy ta giết người. Tin tức này tuyệt đối không thể truyền đi ra ngoài được. Nàng cũng hy vọng là được gả cho một người mà người đó lại là đại anh hùng đoạt được viên cổ tinh linh kế thừa mật thuật từ trong khe hở không gian chứ?

Sara chậm rãi gật đầu, nói:

- Đúng vậy. Ta quả thật là hy vọng được gả cho một đại anh hùng. Nhưng ta không hy vọng cái kiểu anh hùng thế này. Thực sự là một tên ác ma rất sợ chết, tàn sát đồng bọn.

Lạc Định trong nháy mắt đã trở thành màu đỏ. Hắn thì thảo luận lắm bầm:

- Là nàng bức ta. Là nàng bức ta.

Sara trong lòng hoảng hốt, vội vàng kêu lên:

- Uy, người còn không ra tay, chẳng lẽ đang chờ xem náo nhiệt?

Lạc Định cả kinh, xoay người. Tiểu Ân vẫn đang bị nhốt bên trong vòng huyết sắc như trước. Nhưng không biết vì sao, Huyết Tinh Linh vương tử lại luôn cảm thấy có cái gì đó không thích hợp.

Hắn nhìn kỹ rồi mới hiểu được vì sao lại có cảm giác như vậy. Bởi vì Tiểu Ân bị nhốt ở bên trong vòng huyết sắc kia lại không hề có vẻ gì là hoảng hốt hay lo sợ cả, mà ngược lại không biết từ lúc nào đã lấy ra một ít hoa quả, chậm rãi gặm nhấm và xem trò vui.

Một cổ lửa giận nổi lên bùng bùng, Huyết Tinh Linh vương tử rốt cuộc không khống chế nổi được chính bản thân mình. Hắn cười gian ác, nói:

- Người thật đúng là tiêu sái. Được rồi, để ta cho người nhìn xem, chúng ta tại sao lại có tên là Huyết Tinh Linh.

Dứt lời, hắn nhấc tay, ba đạo Tật Phong Thuật chợt phát ra. Tuy nhiên, mục tiêu của hắn cũng không phải là chỗ yếu hại trên người Tiểu Ân, mà là ở cánh tay và ở chân.

Tật Phong Thuật trong thế giới ma pháp cũng coi như là một ma pháp có chút danh tiếng.

Tuy nhiên, ma pháp này sở dĩ nổi danh cũng không phải vì là một ma pháp cấp một có nhiều uy lực, mà là bởi vì ma pháp này là một trong số những pháp thuật khống chế tốt nhất.

Chính giờ phút này, dưới sự khống chế của Lạc Định, ba đạo Tật Phong Thuật linh hoạt trong chớp mắt, bay về hướng Tiểu Ân với tốc độ tia chớp.

Nhưng mà, ngay khi ba đạo Tật Phong Thuật này xuyên qua được cái vòng huyết sắc và sắp chạm tới Tiểu Ân thì trên người hắn lại hiện ra ba tấm chắn năng lượng.

Sau ba tiếng vang nhỏ, ba đạo Tật Phong Thuật biến mất trong nháy mắt. Còn tấm chắn năng lượng trên người Tiểu Ân lại nâng nổi lên bên người hắn, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể bay lượn đi.

Sắc mặt Lạc Dịch vô cùng dữ tợn, có vẻ như khó có thể tin được. Hắn run giọng nói:

- Không, không có khả năng. Làm sao ngươi lại có thể sử dụng ma pháp được?

Tiểu Ân sờ sờ cái mũi, cười như con cáo già vừa túm được một con gà trống:

- Rất xin lỗi, ta đã quên nói cho ngươi một chuyện.

- Chuyện gì?

Lạc Dịch hỏi theo bản năng. Tiểu Ân thu lại nụ cười tươi trên mặt, sau đó, trên người hắn tản ra một loại năng lượng hùng mạnh, mệnh mệnh, mãnh liệt.

- Ta đã quên nói cho ngươi. Huy chương nhất tinh ma pháp sư này cũng không có ý nghĩa gì cả. Hiện giờ, ta

Trong mắt Tiểu Ân mang theo một tia diễu cợt:

- ... đã là một đại ma pháp sư rồi.

Một cái vòng giống như vòng bảo hộ thực thụ chợt hiện hình cách trước người hắn chừng một thước, và chừng một khắc sau thì vòng bảo hộ thật sự thành hình. Cái vòng huyết sắc đang vây khốn hắn lập tức vỡ nứt ra từng tác từng tác một, giống như một trận mưa màu hồng từ trên trời rơi xuống dọc theo vòng bảo hộ ngũ cấp, thấm thấu vào bên trong mặt đất, rồi cuộc rồi không thấy đâu nữa.

Ngay khi cái vòng huyết sắc kia bị phá nát, sắc mặt Lạc Dịch chợt biến đổi đến vài lượt. Cả người hắn mềm nhũn ra, không ngờ là không có hành động nào được cả mà ngược lại, trực tiếp ngã phịch xuống mặt đất.

Trong mắt hắn có một vẻ mờ mịt, cũng có một vẻ oán độc sâu sắc, đầy sự không cam lòng.

Tiểu Ân trong lòng vui vẻ. Hắn đã sớm chuẩn bị tốt không gian cấm cố thuật. Chỉ cần Lạc Dịch định lấy ba người Sara ra uy hiếp mình thì lập tức ra tay giam cầm hắn lại ngay.

Đúng là bởi vì có loại pháp thuật thần kỳ này, cho nên Tiểu Ân mới có thể yên tâm lớn mật chơi đùa với hắn một lúc.

Tuy nhiên, lúc này đây biểu hiện của Lạc Dịch lại khiến hắn thật là thất vọng, không hề tiếp tục ra tay, mà ngược lại, giống như là tê liệt, khiến cho năng lượng của Tiểu Ân bị nghẹn lại giữa chừng, tính toán ổn thỏa hết rồi của Tiểu Ân lại bị làm cho không có chỗ dùng.

Tiểu Ân thì trào lẩm bẩm:

- Hắn làm sao lại vô dụng thế nhỉ?

- Hắn sử dụng máu của chính bản thân mình để kích phát nhãn Huyết Quang Tù Cầm. Làm như thế tuy rằng uy lực vô cùng lớn, nhưng một khi cái vòng huyết sắc bị người khác đánh tan thì chẳng khác nào chém hắn một đao.

Sara nhìn Huyết Tinh Linh vương tử đang tê liệt trên mặt đất, trong mắt cũng không hề có vẻ gì là thương hại cả.

Quả thật vừa rồi chứng tỏ cách đối nhân xử thế của mình thì Lạc Dịch đã rất khó khiến cho người khác thông cảm được.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, giơ tay điểm liên tục. Một tia hỏa quang theo tay hắn bắn ra, đánh trúng vào vòng huyết sắc đang vây khốn đám Sara.

Không bao lâu sau, cả ba cái vòng huyết sắc lần lượt bị vỡ tan. Mỗi cái vòng huyết sắc bị phá là một lần Lạc Địch học ra một ngụm máu tươi. Sau khi tất cả những vòng huyết sắc hiện có vỡ tan hết, ánh mắt hắn đã trắng dã, hít vào thì ít mà thở học ra thì nhiều.

Lực khống chế ma pháp của Tiểu Ân lúc này biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn. Hắn kích phát hỏa quang không nhiều không ít, ngay khi ba cái vòng huyết sắc vừa bị vỡ tan thì hỏa quang cũng toàn bộ biến mất.

Cảnh tượng mỹ lệ hoa lửa như đây trời không ngờ lại có thể được tính toán và cảm ứng chính xác được đến như thế, lập tức khiến cho ba nữ nhân vô cùng kinh ngạc.

Các nàng đồng thời tính toán trong lòng, nếu là chính bản thân sư phụ của mình ra tay, liệu có thể làm được đến như thế hay không?

Rất nhanh, trong mắt Petty và Betty đều lộ ra vẻ không tự tin. Bởi vì trong mắt các nàng, đến cả nhân vật như ngũ tinh đại ma pháp sư Tiffany cũng chưa chắc có thể khống chế ma pháp tinh diệu được như thế.

Trong ba nữ nhân, chỉ có Sara không lộ ra vẻ gì là kinh hãi cả. Tuy rằng nàng cũng ghi nhận biểu hiện vô cùng kỳ diệu của Tiểu Ân nhưng hiển nhiên đây cũng không phải là lần đầu tiên nàng nhìn thấy tình cảnh tương tự, cho nên sự khiếp sợ trong lòng cũng không phải ở mức quá mãnh liệt.

Tiểu Ân thấy các nàng đã thoát hiểm, cho nên đi tới bên người Lạc Địch, cởi cái nhẫn Huyết Quang Từ Cầm trên tay hắn ra, cầm trong tay xem xét một lúc, rồi cứ như thế thần nhiên đút vào trong túi mình.

Sara và Petty đều nhíu mày. Các nàng đều biết giá trị chân chính của cái nhẫn này. Hơn nữa, dù là nói như thế nào thì đây cũng là thần khí sắc bén nhất của Huyết Tinh Linh tộc, làm sao lại có thể dễ rơi vào tay người ngoài được?

Tuy nhiên, sau khi đã được Tiểu Ân cứu trợ nhiều lần, tâm tính các nàng cũng sớm đã có sự biến hóa khá tinh tế. Đặc biệt là lúc này đây, nếu không phải là Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện mà để cho các nàng rơi vào trong tay tên Lạc Địch biến thái này, như thế thì kết cục của các nàng có thể hình dung ra được rồi.

Đặc biệt là Sara, mỗi khi nghĩ đến khả năng bị Lạc Địch thi triển Huyết Linh Mật Thuật khống chế tư tưởng, thì thật sự là muốn sống cũng không được mà muốn chết cũng chẳng xong.

Cho nên bọn họ nhìn nhau, rốt cuộc là thôi không nói ra lời ngăn cản nữa.

Tiểu Ân tìm kiếm một lát trên người Huyết Tinh Linh vương tử, tìm được một cái vòng cổ không gian, không chút khách khí đoạt luôn làm của mình, sau đó ngẩng đầu hỏi:

- Người này sẽ xử lý thế nào đây?

Trên mặt Sara hiện ra vẻ chán ghét, nói:

- Người cứ chủ động đi. Chúng ta không có ý kiến gì cả.

Betty và Petty đồng thời cũng gật đầu. Đối với tên Huyết Tinh Linh vương tử này, các nàng không hề có một chút hảo cảm nào cả.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, một tay túm Huyết Tinh Linh vương tử đang hấp hối lên, đi đến bên vách núi. Hắn cũng không trực tiếp ném người xuống, mà là mang theo cả hắn nhảy xuống vách núi luôn.

Ba người Sara chấn động. Tuy nhiên ngay sau đó, các nàng liền cảm ứng được ở dưới vách núi truyền tới sự dao động năng lượng. Trong lòng buông lỏng, các nàng lập tức hiểu ra. Tiểu Ân nhảy xuống dưới kia một khắc sau đã phát động Phong Tường Thuật.

Các nàng nhìn nhau, rồi đồng thời cũng phát động dao động năng lượng, triển khai Phong Tường Thuật bay đi xuống.

Đến cả Petty là ma cung thủ cũng tìm tòi học hỏi được pháp thuật phi hành này, cũng coi như không khiến cho người ta thấy thất vọng.

Tiểu Ân mang theo Lạc Địch đi rất nhanh xuống bên dưới vách núi. Hắn mắt thần như điện, tìm kiếm tất cả những người đã nhảy xuống vừa rồi dọc trên đường đi. Chỉ một chốc lát sau, ánh mắt hắn dừng lại ở một mảng cây thấp thấp cách đó không xa.

Bảy người nhảy từ trên vách núi xuống bởi các nguyên nhân chủ động hay là bị động thì giờ phút này hẳn đã phát hiện đủ sáu thi thể huyết nhục mơ hồ. Những người này rõ ràng đều đã bị ngã chết, một chút dấu vết của sự giãy dụa cũng không có.

Kỳ thực, lúc bọn họ thoát ly được khỏi ma pháp Hỏa Diễm Phong Bạo, tất cả không ngoại lệ đều muốn kích phát Phong Tường Thuật.

Nhưng trong quá trình nhảy xuống vực mà muốn kích phát thành công một ma pháp thì mức độ khó khăn so với việc kích phát ở trên mặt đất bằng phẳng là tuyệt đối không thể so sánh nổi rồi.

Chính như thế cho nên người vô địch nhảy cầu thăng bằng thế giới có thể làm động tác khi đứng thăng bằng trên cầu, có thể chạy, nhảy, quay cuồng thì chắc chắn là làm người khác phải hoa cả mắt, phải lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Nhưng mà nếu để cái sân thi đấu đó ở trên vách núi trống không thì chỉ cần có một sai lầm thôi coi như sẽ tan xương nát thịt ngay. Cho nên người đoạt giải vô địch đó đừng nói là làm động tác, sợ là chỉ biết ghé vào mặt cầu mà sợ đến phát run lên thôi.

Sau khi đã rơi xuống vực, bên tai truyền tới tiếng gió thét gào, cùng với tốc độ rơi tự do xuống đất có thể làm cho người ta tâm thần đại loạn, khó có thể tự động kiểm chế được.

Nếu như không có được sự bình tĩnh như máy móc, thì tuyệt đối không thể kích phát thành công được Phong Tường Thuật.

Cho nên trong bảy người ở đây đã có đến sáu người là ra đi không hẹn ngày trở lại rồi.

Còn một người nữa thì đã đi đâu mất rồi? Chẳng qua là người này vận khí tốt, khi ngã xuống cũng không trực tiếp rơi xuống mặt đất mà lại rơi vào đồng cây cối thấp lùn phía trên.

Tuy rằng đã phạt đứt một mảng cây, nhưng tốt xấu gì cũng cản bớt được một chút, cho nên giờ phút này là hẳn đang hôn mê bất tỉnh, nhưng cũng vẫn còn thoi thóp thở.

Đi tới bên cạnh kẻ này, Tiểu Ân kiểm tra một chút rồi không khỏi nhú mày.

Đó là một Huyết Tinh Linh pháp sư, lực phủ ngũ tạng của hắn đã bị thương tổn, xương cột sống cũng vỡ tan. Tuy rằng không chết ngay lập tức nhưng vẫn phải chịu khá nhiều khổ sở.

Hắn than nhẹ một tiếng, vung tay lên. Một đạo năng lượng kim hoàng sắc lập tức bắn vào trên người gã Huyết Tinh Linh pháp sư này.

Một lát sau, kẻ này khẽ rên rỉ, rồi từ từ tỉnh lại.

Sau khi thấy được Tiểu Ân, sắc mặt gã lập tức đại biến. dường như muốn nhúc nhích thân mình một chút, nhưng nhe răng trợn mắt đến nửa ngày rồi cũng cắn bản không nhúc nhích được chút nào. Tiểu Ân nghe thấy phía sau truyền tới mấy tiếng gió động thì biết ngay là ba người Sara cũng đã nhảy xuống đến nơi.

Tuy nhiên hắn cũng không quay đầu lại mà trực tiếp hỏi luôn:

- Bộ tộc Huyết Tinh Linh của các người làm sao biết được phương vị này? Cũng như là với trong thạch bích gì đó?

Tên Huyết Tinh Linh kia thở hổn hển, một lần nữa nhắm hai mắt lại, không nói gì cả.

Tiểu Ân mỉm cười, túm Lạc Địch đưa lại, kéo tới bên người hắn, nói:

- Đây là vương tử của bộ tộc Huyết Tinh Linh các người phải không? Ta hỏi người một câu, nếu người không nói thì ta sẽ bẻ gãy một ngón tay của hắn.

Tên Huyết Tinh Linh kia lập tức mở to hai mắt, nhìn Lạc Địch với vẻ kinh hãi. Hắn do dự một chút, thấy Tiểu Ân đã cầm lấy một đầu ngón tay của Lạc Địch, trên mặt thần nhiên không hề có chút cảm xúc gì.

Trí thông minh của hắn nhanh chóng hoạt động trở lại, vội vàng nói:

- Không, đừng động thủ, ta nói.

Tiểu Ân cũng không buông ngón tay của Lạc Định ra, mà tiếp tục theo dõi hắn bằng ánh mắt lạnh như băng.

Tên Huyết Tinh Linh kia cười khở một tiếng. Hắn thà rằng vừa rồi ngã chết quách cho xong chứ cũng không muốn lúc này phải đối diện với kiểu người hung ác không có chút cảm tình nào như thế này:

- Chúng ta biết được tin tức này từ trong bộ lạc Nguyệt Tinh Linh.
- Không có khả năng.

Tiếng Sara vang lên phía sau Tiểu Ân:

- Trong tộc Nguyệt Tinh Linh không thể có phản đồ.
- Không phải phản đồ.

Tên Huyết Tinh Linh kia trong mắt hiện lên một tia trào phúng, nói:

- Các người phát động nhân thủ nhiều lắm, những hơn ba nghìn người, hơn nữa lại đều là những người nổi bật trong thế hệ trẻ tuổi cả. Tuy rằng các người làm rất bí ẩn, nhưng trong khi vô ý lại bị người của tộc chúng ta phát hiện ra.

Hắn nặng nề thở gấp thêm hai hơi nữa rồi nói tiếp:

- Trong số ba nghìn người cũng có mấy người thích uống rượu. Chúng ta biết được kế hoạch và phương vị đại khái từ chỗ bọn họ.

Sắc mặt ba người Sara đều không tốt. Petty khê cần môi dưới, hỏi:

- Cũng không phải là tất cả mọi người đều biết kế hoạch tỉ mỉ. Đến cả ta và Betty cũng không biết ở bên trong là cái gì. Các người tại sao lại biết được?

Về trào phúng trong mắt tên Huyết Tinh Linh kia lại càng nồng đậm hơn:

- Nguyệt Tinh Linh tiểu thư tôn kính ạ, cái truyền thừa viễn cổ tinh linh này cũng không chỉ một nhà các người có được. Trong bộ lạc Huyết Tinh Linh chúng ta cũng có ghi chép lại tỉ mỉ. Sau khi đã biết được phương vị đại khái, chẳng lẽ trưởng lão trong tộc chúng ta đều là thằng ngốc, không ai thăm tra được ra hay sao?

Petty lập tức mặt đỏ tía tai, không nói lên lời.

Người nọ lại nói tiếp:

- Sau khi các trưởng lão trong tộc chúng ta tiến hành nghiên cứu tỉ mỉ, lập tức phái ra đệ tử tinh nhuệ trong tộc đuổi tới đại thảo nguyên phương Bắc. Và cùng với hắc quỷ pháp sư đạt thành một hợp tác ngắn ngủi, tiến vào theo khe nứt không gian ở dãy núi Ishtar.
- Vì sao lại phải tiến vào từ địa phương đó?

Sara khó hiểu dò hỏi.

- Bởi vì sau khi tiến vào theo dãy núi Ishtar, xác suất truyền tống đến được đây hoặc đến khu vực phụ cận cao tới một phần năm.

Tiểu Ân quay đầu lại cười, nói:

- Xem ra thực lực của các trưởng lão Huyết Tinh Linh còn cao hơn cả hai tộc Nguyệt, Mộc các người đó.

Sara sắc mặt ửng đỏ, giận dữ lườm Tiểu Ân một cái.

- Người làm sao mà biết được?

Tên Huyết Tinh Linh kia ho nhẹ hai tiếng, khóe miệng tràn ra máu tươi. Nhưng trong mắt hắn lại tràn ngập dấu hỏi:

- Chúng ta và hắc quỷ pháp sư có hợp tác qua nhiều lần rồi, cho nên mới biết được bí mật này. Người là một nhân loại, làm sao lại biết được?

Tiểu Ân bật cười. Bằng vào kiến thức của cốt long kia thì đương nhiên là không có khả năng nói dối rồi. Tuy nhiên hẳn sẽ không nói cho người khác biết bí mật này được.

Người nọ lại cười khở thêm một lần nữa, quay đầu nhìn Lạc Định bị Tiểu Ân khống chế đang chỉ còn một hơi thở thoi thóp, trên mặt lộ ra một tình cảm bi thương.

Tiểu Ân lạnh lùng nhìn hẳn, nói:

- Lá gan của ngươi rất là lớn.

Người nọ lắc lắc đầu, nói:

- Không phải lá gan của ta lớn, mà là ta biết thương thế của mình. Ta đã không có khả năng sống sót được nữa rồi.

Hắn dừng một chút, quay đầu nhìn về phía Sara, cầu khẩn nói:

- Nguyệt Lượng chi nữ (con gái của ánh trăng) tôn quý, kính xin người niệm tình cùng là bộ tộc Tinh Linh, hãy bỏ qua cho Huyết Tinh Linh vương tử đi.

- Cùng là bộ tộc Tinh Linh ư?

Tiểu Ân nhếch miệng cười lạnh. Nụ cười ẩn chứa sự châm chích rõ ràng và sâu sắc.

- Khi các ngươi bức hiếp Sara các nàng ấy, sao không nhớ đến là cũng đều là bộ tộc Tinh Linh cả thế?

Sắc mặt kẻ kia lập tức cứng đờ. Hắn mở miệng, đột nhiên lại phụt ra một búng máu tươi. Thương thế của hẳn vốn là rất nặng, nhờ vào năng lượng hoàng kim của tên gà mờ Tiểu Ân kia chữa trị mới tạm thời tỉnh lại được một lúc. Nhưng thương thế cũng không có chuyển biến tốt đẹp nào. Sau khi kiên trì nói được mấy câu, đã tới thời khắc hồi quang phản chiếu rồi.

Bị lời nói của Tiểu Ân đả kích, lại nghe ra sát ý nghiêm túc trong giọng nói của hẳn thì tâm tình không khỏi bị kích động, phun ra ngụm máu tươi, rốt cuộc không nói nổi lên lời.

Tuy nhiên hẳn cũng không nhắm mắt, mà là dùng ánh mắt tràn ngập hy vọng kia nhìn chăm chăm vào Sara xinh đẹp. Đường như nữ tử dịu dàng như ánh trăng này có thể hoàn thành được tâm nguyện cuối cùng của hẳn.

Trên mặt Sara lộ ra vẻ do dự. Nàng mở miệng, đang định nói chuyện thì lại bị Tiểu Ân vung tay lên ngắt lời.

Hơi hạ thấp thân mình xuống, Tiểu Ân đón nhìn ánh mắt cuối cùng của người nọ, nói:

- Rất xin lỗi! Yêu cầu của ngươi cho dù là nàng có đáp ứng thì ta cũng sẽ không lưu lại tính mạng của Lạc Định được.

Cổ họng của người Huyết Tinh Linh kia khực khặc một hồi, lại phun ra một búng máu tươi to, theo đó, sinh mạng của hẳn cũng tiêu tan.

Sắc mặt ba nữ nhân cũng không hề tốt, nhưng trong các nàng cũng không ai ngu dại đến mức đáp ứng di nguyện của Huyết Tinh Linh này.

Ngay lúc này, thân hình của Lạc Định chợt co giật, khóe miệng lại trào ra một búng máu lớn, hoàn toàn ngừng hô hấp.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, nhìn hai thi thể gần như là song song nhau, trong lòng hơi có chút cảm khái.

Bất kể là một chủng tộc nào, đều có đồ đệ tàn bạo hung ác nhưng cũng sẽ có những kẻ anh dũng bền gan vững chí, thấy chết không sờn lòng. Bước một vòng nhìn xung quanh, Tiểu Ân phóng hỏa từng thi thể một. Không thể không nói, loại hủy thi diệt tích này hẳn đã làm vô cùng thành thực rồi.

- Đại ma pháp sư các hạ, cảm ơn ngài lại viện thủ.

Sau khi chờ cho Tiểu Ân xử lý xong hết tất cả, Sara cúi đầu nói.

- Người khách khí quá rồi.

Tiểu Ân bình thần cười nói:

- Đây chỉ là những việc giơ tay nhắc chân thôi, dù sao ta cũng không có giết ai cả, những người này đều là tự sát hoặc là bị người một nhà giết chết mà.

Trong lòng ba nữ tử đều nổi lên một tâm tư quái dị.

Tiểu Ân nói cũng đúng. Hắn không hề ra tay sát hại một người. Thậm chí đến cả một ma pháp công kích duy nhất cũng không có phóng ra thành công nữa.

Thế mà đã có thể tạo ra được kết quả như thế này, khiến cho cả tám gã cao thủ đều bỏ mạng. Sự tình thế này nếu như không tận mắt nhìn thấy thì các nàng chắc chắn là sẽ không bao giờ tin tưởng được.

- Đại ma pháp sư các hạ, ngài vẫn đi cùng chúng ta sao?

Betty đột nhiên đỏ mặt, dò hỏi.

Hai nữ nhân kia cũng đỏ mặt lên, ánh mắt nhìn Tiểu Ân cũng không có vẻ thích hợp cho lắm.

Trong lòng Tiểu Ân vô cùng thắc mắc. Biểu tình của các nàng thế này nghĩa là sao? Chẳng lẽ sau khi mình và các nàng tách ra, các nàng đã làm chuyện gì đó khó xử hay sao?

Tuy nhiên, ý niệm trong đầu Tiểu Ân vừa chuyển lập tức đã không do dự nói:

- Ta vốn là đã ly khai rồi, nhưng ở trên đường gặp được hai kẻ là Huyết Tinh Linh pháp sư và hắc quỷ pháp sư. Bọn họ nói rằng muốn tìm kiếm được địa điểm của khối thạch bích này. Cho nên ta vội vàng chạy đến.

Sắc đỏ trên khuôn mặt ba nữ nhân đến lúc này mới chậm rãi biến mất. Tuy nhiên, trong lòng các nàng cũng mơ hồ dường như có một cái gì đó mất mát.

- Đại ma pháp sư các hạ, thế hai kẻ Huyết Tinh Linh pháp sư và hắc quỷ pháp sư đó đâu?

Ánh mắt Sara vừa chuyển, giống như ánh trăng mùa thu, lặng lẽ, lạnh lạnh, khiến người ta phải phát thấy như có chút u buồn.

- Đã chết rồi.

Tiểu Ân không hề che giấu, nói.

- Bọn họ thấy ta một mình đơn độc, định lấy mạng ta, cho nên....

- Không tốt.

Betty đột nhiên kêu lên.

- Bọn họ nếu có thể phái hai nhóm người đến đây thì đương nhiên cũng có thể phái được ba, bốn nhóm. Nếu thực sự một phần năm trong số người có thể tới khu vực xung quanh dãy núi này thì như thế tình cảnh của chúng ta là vô cùng nguy hiểm.

Hai nữ tử Tinh Linh kia đều biến sắc mặt. Trong mắt các nàng có sự lo lắng sâu xa.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

- Đúng vậy, thực lực của những kẻ Huyết Tinh Linh này rất mạnh. Lạc Địch chỉ có thực lực cấp tam tinh, mà trong nhóm người lúc trước cũng có một Huyết Tinh Linh pháp sư đạt đến mức là tam tinh ma pháp sư. Nếu các người gặp họ thì tuyệt đối là dữ nhiều lành ít.

Petty trong lòng khẽ động, hỏi:

- Đại ma pháp sư các hạ, cái kẻ Huyết Tinh Linh tam tinh pháp sư kia tên là gì?

- Hình như là

Tiểu Ân ngẫm nghĩ một chút rồi nói:

- là Khoa Đốn thì phải.

Cả ba người Sara đều kêu lên một tiếng kinh hãi.

Tiểu Ân thấy kì lạ, hỏi:

- Làm sao vậy? Người này rất nổi tiếng à?

Sara gật đầu, nói:

- Đúng vậy, Khoa Đồn được công nhận là đệ nhất cao thủ trong thế hệ trẻ của Huyết Tinh Linh tộc. Không thể tưởng tượng được là hắn lại chết trong tay người.

Ánh mắt liếc qua những hỏa quang chưa tiêu tan hết trên mặt đất kia, nói tiếp:

- Hiện giờ, đến Lạc Dịch cũng đã chết. Ai... Tiểu Ân, cả hai đại cường giả của một thế hệ trẻ của Huyết Tinh Linh bộ tộc đều đã chết. Chắc chắn là sẽ sắp có sóng to gió cả rồi.

Petty và Betty lần lượt gật đầu. Tuy nhiên, xem sắc mặt các nàng thì dường như cũng không phải là có vẻ gì đồng cảm cho lắm.

Tiểu Ân cau mày, tức giận nói:

- Sara tiểu thư, chẳng lẽ người định nhắc nhở ta, muốn ta giết người diệt khẩu sao?

Sara uốn chuyển cười, giống như trong đám mây xanh lại đột nhiên có một ngày nắng rực rỡ lên; hai mắt sáng lên như ánh sáng của bầu vật, rực rỡ như một tiểu tiên nhân; trên gò má ửng hồng, nụ cười ngọt ngào, dịu dàng hỏi:

- Dì Tiffany đã từng giúp ngài. Ngài sẽ lấy oán trả ơn sao?

Tiểu Ân cũng không nhìn nàng, ánh mắt rơi xuống cái nhẫn bạch cốt trong tay. Hắn tiến lên phía trước vài bước, che khuất tầm mắt của ba nữ tử, để nhìn đến gần miệng, cẩn thận hỏi:

- Corey đại nhân, ta chọc vào đám Huyết Tinh Linh rồi. Ngài có biện pháp gì giúp ta không?

Tiểu Long bay ra từ trong nhẫn. Hắn thần tình bất mãn, nhìn Tiểu Ân, nói:

- Nếu ta không có cách nào thì người sẽ giết ba nữ tử kia phải không?

Tiểu Ân nhướn mày, cũng không trả lời. Nói thật, đáp án này đến chính bản thân hắn cũng không rõ ràng được. Có lẽ, chỉ có việc đến trước mắt thì hắn mới thể đưa ra được lựa chọn cuối cùng.

Tiểu Long ngoác mồm ra ngáp to một cái rồi nói tiếp:

- Thật là mất mặt. Thôi được rồi, nếu đây là một trong ba yêu cầu của người thì như vậy ta sẽ đáp ứng, giúp người giải quyết việc này.

- Ngài tính giải quyết như thế nào?

- Ta sẽ đích thân đến Huyết Tinh Linh bộ lạc. Nếu như tên tín đồ kia mà thức thời, ta sẽ để lại một đường cho Huyết Tinh Linh đó. Nếu không thức thời, hừ hừ...

Tiểu Long vỗ ngực cam đoan nói:

- Tóm lại là người cứ yên tâm. Về sau tuyệt đối sẽ không có Huyết Tinh Linh nào dám tìm đến người kiếm chuyện cả.

Tiểu Ân trong lòng khê động, trong mắt có vẻ sợ hãi và vui mừng lẫn lộn. Hắn vội vàng xuất ra nhẫn thần khí, run giọng nói:

- Sau khi ngài giải quyết việc này, cái nhẫn này có còn hoàn toàn thuộc về ta nữa hay không?

- đương nhiên.

Tiểu Hắc Long hứa hẹn:

- Thứ này thuộc về người toàn bộ.

- Được, nếu thế thì xem như đây là một việc.

Tiểu Ân một tay lấy nhẫn để vào bên trong vòng cổ không gian, thần tình hưng phấn nói.

Tiểu Hắc Long liếc mắt khinh thường, nói:

- Không phải chỉ là một cái nhẩn rác rưởi thôi sao? Đây cũng được cho là một việc. Thật sự là may mắn quá.

Dứt lời, hắn lúc lắc cái đuôi, oạch một tiếng chui tọt vào trong nhẵn bạch cốt.

Tiểu Ân u sầu, suýt chút nữa thì uất đến hộc máu. Đây chính là thần khí của Huyết Tinh Linh bộ tộc, không ngờ bị người ta đánh giá là một cái nhẩn rác rưởi

Cốt long này, trước kia còn hùng mạnh đến cỡ nào chứ?

170. Chương 10: Đấu Thú Đài, Thần Khí Oai

Ba nữ tử Sara đi theo lên như bóng với hình. Tiểu Ân nhú mày nói:

- Betty pháp sư, giờ nàng định đi đâu?

Betty ngẩn ra. Nàng không thể tưởng tượng được là câu đầu tiên Tiểu Ân lại hỏi mình. Hơi lo lắng một chút, nàng cười khổ đáp:

- Ta cũng không biết nữa.

Tiểu Ân hơi trầm ngâm. Trong mắt hắn có sự tự tin vững chãi, nói:

- Ở xung quanh khu vực này, chắc sẽ có không ít các đội hắc quỷ pháp sư và Huyết Tinh Linh tìm kiếm đâu. Thực lực của bọn họ có lẽ cũng không cao đâu, nhưng nếu như đụng mặt bọn họ thì cũng gặp chút ít phiền toái. Nếu như nàng không ngại, ta nghĩ đề nghị nàng cùng đồng hành.

Betty trở mặt, giật mình, hỏi:

- Đại ma pháp sư các hạ, ngài tính đi đâu?

Tiểu Ân không chút do dự nói:

- Đầu tiên là rời khỏi dãy núi này đã. Chỉ cần đến lúc đóng cửa khe nứt không gian, nàng có thể an toàn quay trở về được rồi.

- Đại ma pháp sư tiên sinh, ngài muốn bảo vệ chúng ta sao?

Betty ngạc nhiên, vui mừng nói.

Tiểu Ân nhìn nàng một cái thật sâu, nói:

- Không phải là các nàng, mà là nàng.

Trên mặt Betty không khỏi lộ ra một nụ cười miễn cưỡng.

Còn sắc mặt Sara thì đột nhiên lại biến đổi, ánh mắt đang lấp lánh lại chuyển thành âm u, một lúc lâu sau cũng không nói nổi lên lời. Khóe môi nàng hơi giật giật, nhưng cũng không nói ra điều gì cả nữa. Ánh mắt của nàng bắt đầu tỏa sáng, trong mắt như có thêm một tầng pha lê trong suốt, lông mi liên tiếp nhấp nháy vài cái. Trong lòng Tiểu Ân không hiểu sao lại thấy căng thẳng. Tuy rằng hắn không thể nhận ra biểu tình này của Sara là phát ra từ nội tâm, nhưng bất kể là kẻ nào, thấy biểu tình như vậy xuất hiện trên dung nhan tuyệt đẹp đương đại thì đều có một cảm giác đau lòng.

Petty tiến lên một bước, nàng khẽ quát lên:

- Đại ma pháp sư các hạ, chẳng lẽ ngài không sợ chúng ta rơi vào tay Huyết Tinh Linh, sau đó sẽ nói ra sự tình của ngài sao?

Dừng một chút, sắc mặt nàng thoát biến đổi, nói:

- Hoặc là, lúc này đây ngài đã nghĩ là muốn giết người diệt khẩu rồi chăng?

Betty vội kéo nàng lại, nói:

- Đừng nói tầm bậy.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, nói:

- Huyết Tinh Linh bộ tộc thì là cái thá gì, ta không thèm để tâm đến. Chuyện này các nàng cũng không cần quan tâm làm gì.

Mấy người Sara trong lòng đều có chút kinh ngạc. Đám người Lạc Dịch tuy rằng cũng không phải là đối thủ của Tiểu Ân. Nhưng trong toàn bộ bộ lạc Huyết Tinh Linh, bọn họ chẳng qua cũng chỉ là một nhóm cường giả tuổi trẻ thiếu số nhỏ nhỏ thôi, so với cao thủ chân chính thì còn kém xa.

Thực lực của bộ lạc Huyết Tinh Linh hùng mạnh vô cùng. Nghe nói trong bộ lạc còn có một vài vị cường giả cấp bậc ma đạo sĩ trấn thủ nữa. Nhưng biểu tình của Tiểu Ân rõ ràng có vẻ là xem nhẹ đối phương, lại cũng không có chút gì là giả bộ ra như thế thôi cả. Chẳng lẽ là do hắn có kẻ chống lưng hậu thuẫn? Thực sự là có chỗ dựa vững chắc để có thể không coi trọng bộ tộc Huyết Tinh Linh sao?

Nhưng mà, bất kể là bọn Sara đoán già đoán non thế nào, đều tuyệt đối không thể đoán được ra sự tồn tại của cốt long, lại càng không thể tưởng tượng được thực lực của hắn mạnh mẽ tới mức nào nữa.

Tiểu Ân làm trò trước mặt các nàng, lại một lần nữa xuất ra chiếc nhẫn Huyết Quang Tù Cầm. Hắn nhẹ nhàng vuốt ve trên mặt nhẫn, cảm thụ được những tin tức từ thần khí này mang lại.

Chậm rãi, ánh mắt Tiểu Ân lộ ra một vẻ rất vui mừng.

Cái đồ vật này quả nhiên không hổ danh là thần khí. Nếu như thông tin giới thiệu nó lưu lại không có sai lầm gì thì như vậy nó tuyệt đối là một kiện bảo bối siêu cấp hữu dụng.

Kỳ thật, với tư cách đại ma pháp sư như Tiểu Ân thì hiện tại đã có thể mở ra kiện thần khí này được luôn rồi.

Chỉ có điều, mở ra thần khí này cần lực lượng tinh thần xa xỉ. Tiểu Ân phỏng chừng, nếu như là hắn liên tiếp mở ra cỡ trên dưới mười lần gì đó thì hắn sẽ lại một lần nữa lâm vào tình trạng nguy hiểm là lực lượng tinh thần hao mòn hết.

Hơn nữa, Tiểu Ân vẫn chưa thể mở ra được công năng chân chính của kiện thần khí này. Hắn chẳng qua chỉ có thể phát huy ra được không đến một nửa uy lực trong đó mà thôi. Tuy nhiên, cho dù là như thế thì có muốn tạo ra một vòng huyết sắc để cầm giữ một đại ma pháp sư cũng là chuyện dễ dàng thôi.

Nhưng mà, muốn thực sự có thể phát huy ra uy thế lớn nhất có thể của kiện thần khí này, như vậy cũng chỉ có ma đạo sĩ mới có thể làm được.

Căn cứ vào kiến giải bên trên, một khi là ma đạo sĩ sử dụng kiện thần khí này, cho dù là pháp sư truyền kỳ cũng sẽ bị cái vòng huyết sắc này vây khốn trong một khoảng thời gian ngắn mà không thể thoát ra được.

Đó mới là siêu cường bảo bối có cấp độ chiến đấu chân chính. Thật không hổ danh là thần khí tù cầm. Chỉ có điều, không biết vì sao, đồ tốt thế này mà trong mắt cốt long lại rõ ràng là loại vứt đi.

Thật lâu sau, Tiểu Ân mới thu cái bảo bối này lại, để vào bên trong không gian của vòng cổ. Tuy rằng cốt long đã nói qua là chuyện này hắn sẽ xử lý, nhưng Tiểu Ân cứ tính toán cẩn thận một chút thì vẫn tốt hơn.

Quay đầu lại nhìn ba nữ tử đang chụm lại một chỗ thì thắm to nhỏ, Tiểu Ân khẽ lắc đầu, nói:

- Không cần tiếp tục dần mặt ra đây nữa, chúng ta đi thôi.

Dứt lời, hắn dẫn đầu đi về một phương hướng.

Betty lôi kéo Sara và Petty. Hai mỹ nữ Tinh Linh này mặc dù trong lòng đang có chút khúc mắc nhỏ nhỏ, nhưng bị Betty lôi kéo nên lập tức là biết điều đi theo lên luôn.

Tiểu Ân lúc này đây cũng không phải đi theo một đường thẳng tắp. Ở trên đường đi, hắn khi thì bay nhanh đi vội, khi thì chuyển sang một khe núi không người, khi thì tránh ở trong một sơn động bí ẩn nào đó.

Trên người hắc đường như có một ánh mắt có thể nhìn thấu cả dãy núi, đặc biệt là có vài lần vô duyên vô cớ trốn ở bên trong sơn động và khi đã che giấu cẩn thận rồi là lúc ba người Sara đều có thể nhìn rõ bên ngoài có Huyết Tinh Linh và hắc quỷ pháp sư tạo thành đội ngũ nghênh ngang đi qua trước mặt các nàng.

Nếu là lần một, lần hai thôi thì các nàng còn tưởng là Tiểu Ân số may mắn mà thế. Nhưng nhiều lần như vậy, các nàng lập tức hiểu ra, Tiểu Ân này căn bản là đã sớm phát hiện được tung tích của đối phương, nhưng hắc không muốn kiếm thêm phiền toái, hoặc nói đúng hơn là không muốn kinh động tới người khác, cho nên mới tránh trước đi như thế.

Sau khi đã hiểu rõ điều này, ba người Sara lại không chút do dự đi theo Tiểu Ân.

Sau khi đi được khoảng chừng mười ngày, các nàng mới xem như đi ra khỏi dãy núi liên miên này.

Tuy nhiên trong khoảng thời gian này, mọi người cũng không dám vận dụng Phong Tường Thuật. Nhưng lúc đang gấp rút đi đường, lại đều dùng Khinh Linh Thuật là chính, cho nên mới có thể ra khỏi dãy núi với tốc độ nhanh nhất có thể.

Sau khi ra khỏi dãy núi là một mảnh rừng mưa nhiệt đới.

Tiểu Ân lần đầu tiên nhìn thấy cánh rừng mưa này thì không khỏi than thở trong lòng, Thật không hổ là nơi thần linh sáng tạo ra. Quả thật là không hề lãng phí một chút không gian nào cả. Chỉ có điều là hoàn cảnh biến hóa cũng quá lớn đi.

Theo như những lời cốt long đã nói, có thể phán đoán được là thần linh đã chế tạo ra nơi này cũng không phải là vị thần hùng mạnh gì, mà là một vị thần linh đến cả cốt long cũng không đến mức phải vô cùng kính nể.

Tuy nhiên, cho dù chỉ là thần linh ở cấp bậc thế này, cũng chắc chắn không phải là loại mà trước mắt Tiểu Ân có thể dây dưa vào được.

Sau khi Sara ba người tiến nhập vào rừng rậm, trong mắt các nàng đều lóe ra cảm xúc lẫn lộn, vừa vô cùng sợ hãi lại vừa vui mừng.

Bất kể là Nguyệt Tinh Linh hay là Mộc Tinh Linh đều có lý giải hơn xa Tiểu Ân về trình độ quen thuộc với rừng rậm.

Đối với các nàng, sau khi đã đi đến rừng rậm thì cũng không khác gì là đã về nhà rồi.

Đặc biệt là ở trong hoàn cảnh này, đối đầu với Huyết Tinh Linh và hắc quỷ pháp sư, các nàng cho dù là đánh không lại, thì muốn chạy trốn cũng là việc dễ dàng hơn rất nhiều.

Đương nhiên, giờ phút này Huyết Tinh Linh và hắc quỷ pháp sư đang tập trung toàn bộ sự chú ý đến bên trong dãy núi này, làm sao còn dư sức mà đi quan tâm đến một rừng mưa nhiệt đới làm gì chứ.

Không bao lâu sau khi mọi người đi vào trong rừng mưa, hai người Sara và Petty đều kinh hãi kêu lên. Chỉ có điều là lúc này đây, trong giọng điệu các nàng có cả sự vui mừng và sự ngạc nhiên cùng cực. Tiểu Ân ngừng bước chân, dùng ánh mắt tràn đầy dấu hỏi nhìn các nàng.

Sara lộ vẻ kích động, nói:

- Đại ma pháp sư tiên sinh, ở đây có ký hiệu của bộ tộc Nguyệt Tinh Linh chúng ta lưu lại.

Tiểu Ân nhìn lướt xung quanh, nhưng ngay cả với nhãn lực của hắc cũng không phát hiện ra được chỗ nào kỳ dị ở đây cả, trong lòng thầm lấy làm kỳ lạ. Tinh Linh này quả nhiên cũng không phải là những người chỉ có chút hư danh.

- Những ký hiệu đó có nội dung gì?

- Đây là một ký hiệu hội hợp, là triệu tập các Nguyệt Tinh Linh và Mộc Tinh Linh xung quanh đi tới một nơi để tụ họp.

Sara không chút nào giấu diếm, giải thích cho hắc.

- Tụ họp ư?

Tiểu Ân trong lòng khê động, rồi tiếp đó cười nói:

- Ta hiểu rồi, người của các nàng chắc chắn là chú ý tới động tĩnh trong dãy núi, cho nên mới muốn tập trung toàn bộ lực lượng, tiến vào trong dãy núi để tìm kiếm.

- Đúng vậy. Chắc chắn là như vậy rồi.

Hai cô bé Tinh Linh trong mắt lộ rõ ánh nhìn kích động. Sau một thời gian dài trốn tránh Huyết Tinh Linh và hắc quỷ pháp sư, khi gặp được tộc nhân, đương nhiên các nàng sẽ cảm thấy vô cùng hưng phấn.

- Được rồi, các nàng đã tìm được tộc nhân, hẳn là cũng sẽ có năng lực tự bảo vệ mình rồi.

Tiểu Ân chậm rãi nói.

- Vậy chúng ta chia tay luôn từ đây nhé.

Trên mặt ba người Sara đều có vẻ buồn bã. Đây không phải là nỗi buồn cố ý bày tỏ ra, mà là cảm giác đích thực từ nội tâm các nàng.

- Người, không muốn đi cùng chúng ta nữa sao?

Sara dụi dụi mắt.

Nhìn ánh mắt tràn ngập nỗi mong chờ, Tiểu Ân suyt chút nữa đã gật đầu. Hắn hít sâu một hơi, mỉm cười, nói:

- Không được, về sau nếu có cơ hội, chúng ta sẽ vẫn còn gặp lại nhau.

Trong ánh mắt Sara không còn lộ ra vẻ lưu luyến nữa. Nàng giơ hai tay trang trọng, đưa lên trên trán làm ra một biểu tượng hình trái tim.

- Nữ thần ánh trăng vĩ đại, Sara nhỏ bé hèn mọn xin thề dưới sự chứng kiến của người. Bất kể là đối mặt với người nào, Sara cũng sẽ không tiết lộ mảy may bất cứ sự tình nào của đại ma pháp sư cả.

Nàng vừa dứt lời, một lực lượng thần kỳ chợt bốc lên trên thân thể nàng. Trên trán của nàng còn hiện lên một dấu ấn hình trái tim nữa. Tuy rằng biến mất chỉ trong nháy mắt, nhưng không cách nào thoát khỏi ánh mắt lợi hại của Tiểu Ân.

Petty cũng giơ hai tay lên, không chút do dự phát ra lời thề tương tự. Về phần Betty, nàng tuy không phải là Nguyệt Tinh Linh, không thể thỉnh cầu sự chứng kiến của nữ thần mặt trăng, nhưng nàng cũng là một ma pháp sư. Sau khi Sara và Petty tỏ lời thề, nàng lập tức phát ra lời thề pháp thần.

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua trên người ba nàng, có vẻ rất lạ lẫm.

Hắn đương nhiên cũng hiểu được. Nếu đã muốn giấu diếm sự tồn tại của hắn, ba nữ tử này sẽ ít nhiều bị áp lực từ phía các bậc trưởng bối của mình. Nhưng với những gì các nàng đã làm, lại khiến trong lòng Tiểu Ân dâng tràn niềm vui sướng to lớn. Hẳn quả nhiên đã không cứu lầm người.

Khê gật đầu với ba nữ nhân, Tiểu Ân thành khẩn nói:

- Cảm ơn!

Tuy rằng cốt long đã hứa hẹn là sẽ đi xử lý gọn ghẽ và công bằng sự việc này, nhưng Tiểu Ân vẫn có thêm sự cảm kích từ tận thâm tâm đối với các nàng.

Sara cười duyên chuyển, giống như trăm hoa đua nở, tươi đẹp không thể tả nổi.

- Đại ma pháp sư các hạ, chúng ta còn có thể có cơ hội gặp lại nhau nữa hay không?

Tiểu Ân môi rung rung một chút, rốt cuộc không thổ lộ ra chuyện trong lòng, cố gắng bình thần cười, nói:

- Ở quê nhà ta, có một câu nói là “Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ”. Nếu là hữu duyên, chúng ta tự nhiên sẽ gặp lại thôi.

Dứt lời, hắn học theo dáng dấp của thân sĩ, hơi khom người với các nàng, rồi sau đó đi vào bên trong rừng mưa.

Trong mắt Sara dường như trống rỗng, thần nhiên ưu sầu tựa như làn khói mỏng. Nàng đã mở miệng, dường như định nói cái gì, nhưng cuối cùng lại nói không nên lời.

Petty kéo khê nàng một cái, nói:

- Người có nghĩ đến anh ta rồi sao?

Sara sắc mặt ửng hồng, miệng lại nói:

- Đúng vậy, chúng ta chịu ơn huệ lớn như thế của hắn, không có cách nào báo đáp được cả. Thật sự là khiến cho người ta thấy bất an trong lòng.

Petty đột nhiên che miệng cười, nói:

- Người muốn báo đáp hắn không? Cực kỳ đơn giản nhé.

Sara hơi sững sốt, hỏi lại:

- Người nói cái gì?

Petty hừ một tiếng, nói:

- Ta thấy mỗi khi hắn nhìn đến người thì đều có vẻ gì đó không bình thường. Nếu như hắn đối với người có vài phần tôn trọng thì người gả cho hắn cũng tốt lắm. Một người chưa đến năm mươi tuổi mà đã là đại ma pháp sư rồi. Bỏ lỡ cơ hội này, về sau sẽ rất khó có thể gặp được nhân tài như vậy.

Sara đỏ bừng mặt, sắc mặt có vẻ kinh hãi, khê gắt, nói:

- Là người động xuân tâm muốn gả cho hắn thì có. Không ngờ lại còn dám đẩy cho ta.

Petty thông thả thở dài, nói:

- Cho dù là ta có muốn cũng không có cách nào cả. Người xem đó, chúng ta đến cả cái tên hắn là gì cũng chả biết, lại càng không thể họa tượng hắn ra để vác đi khắp nơi mà hỏi thăm. Phải làm thế nào mới có thể tìm ra được hắn đây?

Sara lập tức trầm mặc hẳn. Trong mắt nàng cũng có một vẻ buồn bã khó hiểu.

Ánh mắt Betty thì vẫn chăm chú nhìn về hướng Tiểu Ân đã rời đi. Thật lâu sau, rốt cuộc nàng cũng nói:

- Nếu các người muốn gặp lại hắn, kỳ thực cũng không có gì là khó cả.

Sara và Petty đồng thời quay lại nhìn nàng. Hai nữ tử Tinh Linh chớp mắt lấp lánh khiến trong lòng Betty mơ hồ có chút cảm giác ghen tuông.

- Betty, hảo muội muội, người có biện pháp nào không?

Petty lập tức bỏ qua Sara, thân thiết kéo tay Betty lại dò hỏi.

Betty bất mãn liếc xéo nàng một cái, nhưng rồi cũng vẫn nói ra:

- Hắn không phải đã nói rồi, sắp tới đây muốn tới công quốc Louis bá tạ sư phụ sao? Chỉ cần chúng ta ở trong ma pháp tháp của sư phụ, thì nhất định là có thể đợi được hắn ta rồi.

Sara và Petty đồng thời sáng cả mắt. Tuy rằng biện pháp này không đủ tích cực, nhưng đối với các nàng thì đây cũng đã là một biện pháp cuối cùng rồi.

Tiểu Ân đương nhiên là không biết cuộc thảo luận của ba nàng. Theo hắn nghĩ, lúc này đây gặp nhau chẳng qua là duyên bèo nước. Là nể mặt đại ma pháp sư Tiffany thì Tiểu Ân hắn mới có thể vươn tay trợ giúp mà thôi.

Nếu nhìn thấy Betty bị thương, mà hắn lại có năng lực cứu viện lại còn muốn khoanh tay đứng nhìn thì như vậy Tiểu Ân tuyệt đối không thể chấp nhận được chính bản thân mình.

Tuy nhiên lúc này đây chứng tỏ rằng việc hỗ trợ cũng không đến nỗi toi công, những thứ thu hoạch được đều vượt rất xa, rất xa sự tưởng tượng của hắn.

Bất kể là hai ma pháp trận phụ trợ thần kỳ kia, hay là cái nhẫn Huyết Quang Tù Cấm thần kỳ mới có, đều là những siêu cấp bảo bối mà có tiền cũng không mua nổi.

Xem ra cái câu “ở hiền gặp lành” ở thế giới này cũng rất có hiệu quả.

Thân hình hắn như điện, vừa lắng nghe những thanh âm thật nhỏ truyền tới, vừa nhẹ nhàng và khéo léo băng qua rừng rậm.

Bước chân của hắn căn bản là chưa từng đặt xuống đất, hơn nữa, trong khi đi lại cũng không có thanh âm bám víu gì. Tất cả đó đều là những động tác đã được Tiểu Ân rèn luyện trong Nhất Hào không gian tới mức gần như là bản năng.

Đang rất khoát đạt thì đột nhiên động tác của Tiểu Ân dừng lại. Thân hình hắn dán chặt vào một cạnh của đại thụ.

Ngay sau khi hắn vừa ẩn nấp kín kẽ, có ba bóng người xuất hiện. Ba người này là một nhóm hai nam một nữ, diện mạo đều cực kỳ anh tuấn, dáng người cao gầy dong dỏng.

Dù bất cứ người nào trong số ba người này mà đến xã hội nhân loại thì cũng sẽ đều khiến cho nhiều người phải quay đầu lại nhìn ngắm.

Chỉ có điều là khi Tiểu Ân gặp được bọn họ và cảm ứng được khí tức bình hòa trên người họ thì trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra Sara cũng không nói sai. Ở trong khu rừng rậm này, hai bộ tộc Nguyệt Tinh Linh và Mộc Tinh Linh đang khẩn cấp tụ họp.

Tuy rằng không biết thực lực của những người này là như thế nào, nhưng Tiểu Ân có thể xác định đây là tinh nhuệ trong một thế hệ trẻ của hai bộ tộc này cả. Lực lượng ở đây cũng không đủ để chống lại hắc quỷ pháp sư và Huyết Tinh Linh ở trong dãy núi, nhưng để đảm bảo cho bản thân an toàn cũng là một việc dễ dàng thôi.

Ba người Tinh Linh này quan sát bốn phía một chút, trên mặt đều lộ ra vẻ ngạc nhiên. Sắc mặt bọn họ ngưng trọng, đánh giá cả bốn phía xung quanh, dáng điệu như là không tìm ra được một vài điều gì đó thì không thể bỏ qua được.

Tiểu Ân trong lòng thấy kỳ lạ. “Chẳng lẽ bọn họ đã phát hiện ra mình ư? Điều này gần như là không có khả năng rồi.”

Trong ba người này, cho dù là có thực lực mạnh nhất, tuy nhiên cũng chỉ gần với tiêu chuẩn của một nhị tinh ma pháp sư thôi, ngay cả là so với Kim và Lai An cũng chỉ hơn một chút. Nếu như Tiểu Ân bị bọn họ phát hiện, như vậy thì đại ma pháp sư mới tấn cấp hắn đây chắc chắn là có thể gặp không ít phiền toái rồi.

Nhưng, điều khiến cho Tiểu Ân kinh dị chính là sau khi ánh mắt của ba người này tìm tòi tỉ mỉ, lại dần dần chú ý đến phương hướng mà Tiểu Ân đang ẩn thân. Hơn nữa, bọn họ đã lấy ra ma pháp trượng, và thậm chí là cả ma pháp đoản cung nữa.

Gặp phải tình huống này, Tiểu Ân tuy rằng không e ngại nhưng thật sự cũng có chút kỳ quái. Đối với bản lĩnh sư tâm này nọ của Tinh Linh đã thấy khâm phục sát đất rồi. “Chẳng nhẽ, bọn người này đều có cái mũi thính như chó cún. Chứ nếu không làm sao lại có thể nhận ra được hành tung của mình chứ.”

Đang lúc hắn muốn nhấc chân bước ra lại thấy Tiểu Hắc Long trong chiếc nhẫn bạch cốt một lần nữa xuất hiện nhắc nhở.

- Muốn ta hỗ trợ không?

Tiểu Hắc Long nói xong, trên người cũng tản mát một dao động năng lượng từ rất nhỏ rồi tới cực đại.

Biên độ của dao động này cũng không lớn, đến cả Tiểu Ân cũng phải hết sức chăm chú mới phát hiện được ra.

Nếu như là trong lúc bình thường, hoặc là không có lời nói trước của Tiểu Hắc Long, thì hắn có thể khẳng định chắc chắn là bản thân mình tuyệt đối không thể phát hiện được ra.

Trước mặt Tiểu Ân hiện ra một làn sóng gợn trong suốt, không khí xung quanh biến hóa rất tinh tế giống như hơi nước.

Lúc này đây, ba Tinh Linh kia đã cầm chắc vũ khí, cẩn thận đi lại bên người Tiểu Ân.

Lúc này đây, ba Tinh Linh kia đã cầm chắc vũ khí, cẩn thận đi lại bên người Tiểu Ân.

Nhưng ánh mắt bọn họ sau khi liếc liếc gần đến trên người Tiểu Ân thì lại lập tức dời đi qua chỗ khác. Nhìn bộ dạng nghiêm trọng như đang đối phó với một kẻ địch hùng mạnh, Tiểu Ân ẩn thân trong màn hơi nước cảm thấy rất buồn cười.

Sau một lúc, ba người này không tìm ra được kết quả gì, không khỏi ngơ ngác nhìn nhau.

Một trong hai gã Tinh Linh nam giới kinh ngạc nói:

- Vừa rồi có một khí tức kỳ dị xâm lấn. Vì sao giờ tìm lại không thấy? Chẳng lẽ là bằng hữu rừng rậm lại báo sai rồi?

- Rừng rậm là bạn tốt của chúng ta, sẽ tuyệt đối không trêu đùa chúng ta đâu.

Nữ nhân Tinh Linh kia nói chắc như đinh đóng cột.

- Có thể là có cao thủ xâm lấn thật. Chúng ta phải lập tức trở về thương nghị với mọi người một chút.

Còn lại một Tinh Linh lão luyện, thành thực nhất. Ánh mắt hắn thủy chung không có dừng tìm kiếm. Đặc biệt là phương hướng Tiểu Ân đang ẩn thân lại chính là trọng điểm chú ý của hắn.

Nhưng mà có cốt long thần bí khó lường này hỗ trợ. Nếu lại còn có thể để cho Tinh Linh cấp bậc nhị tinh pháp sư nhỏ nhoi này nhìn thấu thì chả còn ý nghĩa gì nữa rồi.

Cho nên Tinh Linh này cuối cùng cũng không phát hiện được ra điều gì cả.

Đột ngột, hắn dừng lại, đứng lên, hai mắt sáng rõ, nhìn về một phương hướng khác. Và hai Tinh Linh kia cũng đây về để phòng xem xét phương hướng đó.

Rất nhanh, ba thân ảnh diễm lệ xuất hiện. Sau khi nhìn thấy Sara, trong mắt ba Tinh Linh kia đồng thời lộ ra vẻ vui mừng. Bọn họ đồng thanh hoan hô, cảm giác hưng phấn không nói nổi nên lời.

Nữ Tinh Linh kia lập tức chạy qua đón tiếp, và ba nữ tử lập tức trở thành một nhóm vui đùa âm ỉ.

Tuy rằng là ở trong hoàn cảnh này, nhưng rất không ngờ là các nàng lại vô cùng hài hòa với rừng rậm, tạo thành vẻ đẹp giống như bộ bộ tranh vẽ xinh đẹp.

Hai nam nhân Tinh Linh còn lại phụ trách cảnh giới, không đi cùng bọn họ mà thỉnh thoảng chỉ nhìn lướt về phía Sara, trong ánh mắt có thể thấy được một nỗi niềm nóng bỏng hết sức che giấu.

Tảng đá mà Tiểu Ân treo trong lòng rốt cuộc đã buông xuống. Thấy được đám người Betty và đồng bọn hội họp rồi, hắn sẽ không còn lo lắng gì nữa.

Tuy nhiên, vừa nghĩ tới ánh mắt của hai nam nhân Tinh Linh kia, trong lòng lại không khỏi than thầm, “Xem ra Sara ở trong bộ lạc Tinh Linh có một vị trí đặc biệt đáng kể, cũng không kém tí nào so với Juliana”

Mấy người nói chuyện một lúc, sau rồi không hiểu thế nào mà ba Tinh Linh đồng thời hoan hô, ánh mắt nhìn về phía ba người Sara lại thêm vài phần sùng kính.

Tuy rằng không nghe thấy bọn họ đang nói gì, nhưng chỉ cần dùng đầu gối mà nghĩ thì cũng đoán được ra là Sara chắc đã nói với họ chuyện mở được vòng bảo hộ ở thạch bích và lấy được hai cuốn ma pháp lục thư.

Chuyện kể tiếp sau này đơn giản hơn. Ba Tinh Linh như gắn mô tơ vào chân nhanh chóng vây quanh đám người Sara rồi đi về phía trung tâm rừng rậm bằng tốc độ nhanh nhất có thể.

Về chuyện đã phát hiện bất thường ở nơi này, hay là có người hay không thì cũng chỉ để trong lòng. Và Sara lúc này đã đạt được sự thu hút nhất định. Cho dù là ở đây bây giờ có xuất hiện dị hình thì có khi ba Tinh Linh này cũng không có hứng thú tìm hiểu đây dựa vào đâu.

Nhìn theo bọn họ đều đã rời đi, Tiểu Hắc Long điểm một cái, hư ảnh trước người Tiểu Ân lập tức biến mất.

- Nguyệt Tinh Linh và Mộc Tinh Linh đều là người thủ vệ của rừng rậm. Người ở trong rừng rậm đi lại muốn giấu diếm được bọn họ cũng không dễ dàng đâu.

Tiểu Hắc long nửa cười nửa không nói.

Tiểu Ân hơi đỏ mặt lên, nói:

- Vâng, Corey đại nhân. Đa tạ ngài đã chỉ điểm!

Tiểu Hắc long vẫy đuôi, nói:

- Vì lý do người sắp mang ta đi ra bên ngoài, cho nên ta truyền thụ phương pháp vừa rồi cho người. Người cố gắng mà lĩnh ngộ đi.

Dứt lời, trên đỉnh đầu của nó phát ra một vòng hào quang kim hoàng sắc, căn bản là không để Tiểu Ân cự tuyệt, đã bắn thẳng vào mi tâm của hắn.

Một đạo ý thức truyền vào trong óc Tiểu Ân, in sâu trong linh hồn Tiểu Ân như khắc chữ trực tiếp lên đồ vật vậy. Hắn có một cảm giác cực kỳ thần bí.

Tiểu Ân hơi nhắm hai mắt lại, hắn dường như đang hưởng thụ cảm giác thần bí bất thành linh diễn ra này.

Giờ phút này đối với Tiểu Ân, thời gian như đã ngừng trôi. Hoặc nói cách khác là giờ phút này, mọi thứ đều không có quan hệ gì đến hắn nữa cả.

Toàn bộ thể xác và tinh thần hắn đều rơi vào trong cảnh giới thần kỳ này.

Cảm giác này có chút giống như phương pháp tu luyện ma lực chất chồng trong Nhất Hào không gian, làm cho người ta thật kích động.

Tiểu Ân chậm rãi phân giải, cảm ứng, lĩnh ngộ tri thức mà Tiểu Hắc Long truyền thụ cho. Suy nghĩ của hắn dường như trở nên cực kỳ mau lẹ. Trong khoảng thời gian ngắn ngủi, dường như đã rèn luyện thi triển ngàn vạn lần pháp thuật thần kỳ này.

Cũng không biết là qua bao lâu sau, Tiểu Ân dần trở nên chấn động. Hai mắt hắn sáng ngời, đã hồi tỉnh lại.

Nhìn sang bên Tiểu Hắc Long, trong mắt Tiểu Ân có một vẻ sung sướng khác thường. Ý niệm trong đầu hắn vừa chuyển thì không gian quanh người hắn lập tức nổi lên một dao động kỳ dị.

Năng lượng mới vừa xuất hiện kia lại một lần nữa bao bọc lấy hắn. Nhìn ngoại cảnh dường như có phần thiếu chân thực, trong mắt Tiểu Ân tràn đầy kinh ngạc.

- Không tồi. Thiên phú của người tuy rằng cũng không phải là rất tốt, nhưng có thể dễ dàng nhận kế thừa của ta, rất không tồi.

Tiểu Hắc Long lên mặt dạy đời nói.

Tiểu Ân cúi đầu thật sâu về phía hắn, nói:

- Corey đại nhân, cảm ơn kế thừa của ngài.

Lúc này đây, biểu tình của Tiểu Ân cực kỳ cung kính, thậm chí còn có vẻ giống như quỳ bái nữa. Bởi vì hắn thật sự bị thủ đoạn thần kỳ của Corey làm cho khiếp sợ rồi.

Vừa rồi vòng hào quang kim hoàng sắc kia truyền thụ lại không chỉ là một tuyến lộ đồ ma pháp thông thường, mà theo lời cốt long thì giống như là một loại kế thừa, kế thừa trí nhớ.

Sau khi Tiểu Ân đã tiêu hóa được hết nội dung của đoạn hào quang kim hoàng sắc kia, hắn không chỉ nhìn thấy rõ ràng một tuyến lộ đồ ma pháp, mà chủ yếu hơn là, hắn hoàn toàn nắm giữ hết thấy tất cả trong tuyến lộ đồ này.

Trong vòng vài phút ngắn ngủi, hắn dường như đã luyện tập tuyến lộ đồ ma pháp này đến ngàn vạn lần biến thiên, cho nên hắn mới có thể thuận buồm xuôi gió thi triển ra.

Đây là một loại năng lực đáng sợ đến mức nào cơ chứ? Trong lúc truyền dạy cho người khác lại đồng thời kế thừa chính cả kinh nghiệm của bản thân mình nữa.

Đổi lại là Tiểu Ân của trước ngày hôm nay thì quả thực là không thể tin được. Nhưng giờ phút này, hẳn tin. Hẳn tin rằng cốt long này quả thật có năng lực như quỷ thần. Ngay cả là truyền kỳ pháp sư trong truyền thuyết, chỉ sợ là cũng không có kiểu thủ đoạn trác việt cấp độ nghịch thiên như thế này.

Chần chờ một chút, Tiểu Ân hít sâu một hơi, hỏi:

- Đại nhân Corey tôn kính, ngài vì sao lại phải đối xử tốt với ta như thế?

Quả thật, từ sau khi Tiểu Ân gặp cốt long này trong sơn động thì đã khiến hắn nặng nợ thêm, thậm chí lại còn khiến hắn dính líu ôm đồm tới cả sự tình đặc tội với Huyết Tinh Linh bộ tộc nữa.

Cho dù là có lúc Tiểu Ân từng lợi dụng hắn đối phó với Khoa Đột, hắc quỷ pháp sư và Huyết Tinh Linh, hẳn cũng không có oán thán câu nào. Lúc này đây, lại dùng phương pháp thần kỳ này, truyền thụ cho hắn ma pháp Ẩn Thân Thuật thần bí, chưa từng bao giờ nghe nói đến. Nếu nói là hết thầy những điều này là bởi vì cốt long muốn mượn trợ lực của hắn mà rời khỏi nơi này thì Tiểu Ân tuyệt đối không thể tin nổi.

Quả nhiên, Tiểu Hắc Long do dự một chút rồi nói:

- Được rồi, người nếu đã phát hiện thì ta cũng không che giấu nữa.

Hắn dừng một chút, nói:

- Bởi vì ta phát hiện được khí tức của đồng bạn trên người người.

- Đồng bạn ư?

- Đúng vậy, ta bị vây khốn ở nơi này mấy vạn năm nay, người là đồng bạn đầu tiên mà ta phát hiện ra được. Cho nên nếu có thể giúp được, ta đương nhiên sẽ không keo kiệt.

Bộ dạng Tiểu Hắc Long rất tự nhiên. Quả thật, những việc khiến cho Tiểu Ân cảm thấy cực kỳ khó giải quyết nhưng đối với Hắc Long mà nói thì chỉ là chuyện đơn giản như nhấc tay mà thôi.

Trên mặt Tiểu Ân hiện ra vẻ dở khóc dở cười:

- Corey đại nhân, ta hàng thật giá thật chân chính là một nhân loại, mà không phải là rồng biến thành hình người đâu.

- Ta biết.

Tiểu Hắc Long tức giận nói.

- Người nghĩ rằng đến cả điểm này ta cũng nhìn không ra hay sao?

Tiểu Ân sờ sờ cái mũi, trầm nghĩ, “Nếu người đã nhìn ra. Vậy tại sao lại còn bảo là ta là đồng bạn của người nữa?”

- Người tuy rằng không phải long, nhưng là ma sủng trên người người lại có long tức (hơi thở của rồng).

Tiểu Hắc Long ôn hòa trở lại, nói.

- Khi ta và người ký kết khế ước hoán đổi linh hồn, ta đã phát hiện ra trong linh hồn của người còn có một chút linh hồn khác tồn tại nữa. Trên linh hồn đó có khí tức của Hắc Long tộc chúng ta, hơn nữa, lại cực kỳ ỷ lại người.

Tiểu Ân trong lòng rung mình, lập tức nghĩ tới Hắc Toàn Phong.

- Đại nhân Corey tôn kính, ngài thật sự có thể xác định được rằng ma sủng của ta là rồng ư?

- Không, ở trên người hắn thôi. Chỉ nhiều nhất là có long tức mà thôi. Có lẽ hắn chỉ là một Á Long thôi. Nhưng ta cảm thấy kỳ quái chính là khí tức của hắn vô cùng thuần khiết, hơn nữa lại có tiềm lực thật lớn. Nếu có thể tiếp tục phát triển đi như thế, thì chỉ sợ là sớm muộn gì cũng sẽ có một ngày có thể đột phá cực hạn Á Long, trở thành Hắc Long chân chính.

Tiểu Hắc Long giải thích bằng một vẻ mặt tràn ngập nỗi mong chờ.

Ánh mắt Tiểu Ân lập tức tỏa sáng. Hắc run run hỏi lại:

- Á Long cũng có thể đột biến trở thành Hắc Long thật sự ư?

Tiểu Hắc Long khinh miệt liếc hắc một cái, nói:

- Nhân loại các ngươi có thể trở thành pháp sư truyền kỳ, thậm chí lại còn có thể tiến thêm một bước, trở thành quỷ thần, thần linh. Như vậy tại sao á long lại không thể tự mình nỗ lực cố gắng phấn đấu để trở thành thực long được? Thậm chí còn là Long Thần ấy chứ.

Trong lòng Tiểu Ân sững phát rờ lên. Hắc khom người thật sâu, nói:

- Vâng, đa tạ ngài đã chỉ điểm.

Tiểu Hắc Long hài lòng gật gù, đang định tiếp tục thuyết giáo, đột nhiên nhìn thấy Tiểu Ân biến sắc. Sau đó, bên thân hắc lấy ra một đồ vật to bằng bàn tay kỳ dị.

Dưới ánh mắt chăm chú của Tiểu Hắc Long, Tiểu Ân bật nút liên lạc, bên trong lập tức hiện lên một khuôn mặt lo lắng.

- Sư phụ, rất xin lỗi. Chúng ta tạm thời không thể cùng ngài hội họp được rồi.

- Cái gì?

Trong mắt Tiểu Ân chợt bắn ra tinh quang, hỏi lại:

- Mọi người còn lại có cùng người hội họp được không?

- Đã tập hợp hết lại đây rồi. Cả Mary và Hắc Toàn Phong cũng đến rồi.

Tiểu Ân lúc này mới thở phào một hơi nhẹ nhõm. Những người này ở cùng một chỗ thì dù cho có gặp nguy hiểm, ít nhất cũng có thể tự bảo vệ được chính mình.

Bởi vì ngay cả là bản thân hắc, cũng không nắm chắc được mấy phần có thể đánh bại được nhị tinh ma pháp sư có năng lực ma pháp kỳ dị cấp năm duy nhất này. Hơn nữa, bên người bọn họ lại còn có một lục cấp phi thiên Hắc Giáp Tích, tuyệt đối là số một trong khe nứt không gian này. Cho nên Tiểu Ân vô cùng yên tâm.

- Kim, các người đều đã cùng ở một chỗ. Vậy rốt cuộc là đã có chuyện gì xảy ra?

- Sư phụ, chúng ta phi hành trên bầu trời, phát hiện một lằn các thật lớn trong không trung. Hiện giờ đang bị nhốt bên trong đó.

Kim cười khổ, nói.

Hai hàng lông mày Tiểu Ân khẽ nhếch lên, hỏi lại:

- Cái gì mà lằn các trong không trung?

- Không biết. Đó là một tòa kiến trúc đứng giữa trời cao, có rất nhiều sinh vật trí tuệ có cánh đều đầu quân vào đó. Chúng ta nhất thời tò mò, cho nên cũng đi theo vào. Nhưng ở bên trong đó lại có lực hút rất mạnh, chúng ta có thể đi vào được nhưng lại không thể đi ra được.

Ánh mắt Tiểu Ân lập tức chuyển hướng nhìn sang phía Tiểu Hắc Long bên người, đã thấy Tiểu Long vốn là do năng lượng cấu tạo thành này đang mở to hai mắt theo dõi thiết bài thông tấn trong tay hắc.

Trong lòng cả kinh, Tiểu Ân vội vàng giải thích:

- Đây là một sản phẩm luyện kim, có năng lực truyền thông tin ở cự ly xa.

Ánh mắt Tiểu Hắc Long rốt cuộc cũng dứt khỏi cái thiết bài thông tấn. Hắc kỳ quái nói:

- Không ngờ là không có dao động ma pháp, cái này dựa vào cái gì mà có thể truyền tin đi tin đến được?

- Không biết.

Hai tay Tiểu Ân vuốt một cái, nói:

- Đây là một sản phẩm tìm được trong một động ma pháp. Có lẽ là kiệt tác của một đại sư luyện kim thuật nào đó.

Tiểu Hắc Long khẽ gật đầu, rút cuộc nói:

- Nhân loại các ngươi thực sự là thông minh. Đến cả sản phẩm luyện kim như vậy mà cũng có thể chế ra được.

Tiểu Ân miễn cưỡng cười, nói:

- Corey đại nhân, nếu ngài mà muốn, cái thiết bài trong tay ta có thể đưa cho ngài.

Thời điểm nói ra những lời này là trong lòng Tiểu Ân cũng đau lòng đến ứa máu.

Cái thiết bài này cũng chẳng có gì, nhưng chính cái chẳng có gì ấy lại có giá trị vô giá. Hơn nữa là chỉ có thiếu một cái mà thôi, căn bản là không có cơ hội bổ sung được nữa.

Tiểu Hắc Long lại không thể nhịn được cười, bảo:

- Ta là Long tộc vĩ đại. Cần sản phẩm luyện kim của nhân loại các ngươi làm gì?

Trong lòng Tiểu Ân thở phào nhẹ nhõm một hơi, vội vàng đổi đề tài, hỏi:

- Đại nhân, ngài có biết cái lâu các ở không trung kia là ở địa phương nào không?

- Biết.

Tiểu Hắc Long thần nhiên đáp:

- Nếu ta không tính sai thì đó hẳn là Đấu Thú Đài tiêu chuẩn.

- Đấu Thú Đài ư?

- Đúng vậy, chính là cái nơi vui chơi của mấy gã ngớ ngẩn sáng tạo ra dùng để quan sát các trận đấu đấu sĩ.

- Ngớ... ngớ ngẩn ư?

Tiểu Ân nuốt nước miếng, lắp lại vô thức, ánh mắt xem xét bốn phía xung quanh. “Ngài lẽ ra không nên nói những câu thế này. Nếu là liên lụy đến người khác thì thật là thê thảm rồi.”

Tiểu Hắc Long cười ha hả, nói:

- Người lo lắng cái gì? Ta nói cho người biết, khí tức của mấy gã ngớ ngẩn kia đã chẳng biến mất từ mấy vạn năm trước. Nếu không, người nghĩ rằng ta và người sẽ ngu ngốc ở trong này mà gọi bọn hắn là ngớ ngẩn được hay sao?

Tiểu Ân xấu hổ cười, trong lòng vẫn có chút bất an. Dù sao, đối với hắn mà nói thì cái sinh vật ở cấp bậc này đã rất xa so với khoảng cách tiếp xúc của hắn rồi.

Trong lòng vừa động, Tiểu Ân rút cuộc kìm không nổi, lại hỏi lại:

- Corey đại nhân, nếu ngài cùng một vài cái ngớ ...kia ... gặp nhau, ngài có thể thắng được bọn họ không?

Tiểu Hắc Long thở dài nói:

- Nếu như ta ở lúc toàn thịnh thì đương nhiên cũng có thể đấu tay đôi với bọn chúng được. Nhưng hiện tại thì

Tiểu Ân gật đầu. Hóa ra hắn không ngờ lại gặp được một thần linh đang lâm nạn. Vận khí của mình thật sự là quá tốt rồi.

Giờ phút này, thiết bài thông tấn lại vang lên lần nữa. Tuy nhiên, lúc này lại là Đức Lỗ Phu, trên gương mặt tục tằn của gã lộ ra thần sắc vô cùng u sầu, lớn tiếng hỏi:

- Sư phụ, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Tiểu Ân nhướn mày, nói:

- Các người ở đó chờ đi. Ta sẽ đi tìm các người.
- Vâng.

Đám người Đức Lỗ Phu lập tức hớn hở ra mặt. Dường như là sau khi có được lời hứa hẹn của Tiểu Ân, tâm tư của bọn họ lập tức bớt căng thẳng hẳn.

Tiểu Ân hung hăng đóng thiết bị thông tấn lại, trong lòng phát sầu. Nơi này nếu như đến cái chỗ bọn chúng đang ở mà bay từ không trung qua thì có lẽ chỉ mất một hai ngày ngắn ngủi là có thể đến nơi được. Nhưng mà phi hành và đi đường là hai khái niệm hoàn toàn bất đồng. Chẳng lẽ thật sự là hẳn phải bay lên không trung mới được hay sao?

Ngẩng đầu nhìn trời. Tuy rằng trong mây mù lộ ra hào quang vô hạn, khiến cho thế giới bên dưới sáng ngời lên. Nhưng điều làm cho người ta ngạc nhiên chính là, vài trăm thước trên không trung kia, lại chính là mây mù mênh mông, bát ngát, nồng đậm. Nếu như thi triển Phong Tường Thuật thì khoảng cách cách mặt đất sẽ rất thấp, sẽ tự động trở thành cái bia sống cho người ta bên dưới ngắm bắn ngay. Nếu như hơi lên cao một chút, thì lại sẽ tiến vào bên trong mây mù.

Theo như cách nói của Dida đại tát mãi, bên trong mây mù vô cùng nguy hiểm, rất có ít pháp sư hoặc tát mãi có thể tiến vào rồi mà lại đi ra được.

Hơn nữa, Mary đã từng gặp một số sinh vật trí tuệ có cánh hình thù kì quái ở trong mây mù, có lẽ là cũng vì bọn chúng nên mới tạo ra vô số nguy cơ bên trong mây mù thế kia.

Dù sao, ma pháp sư ở trên bầu trời mà đấu với sinh vật trí tuệ có cánh đồng cấp thực lực thì sẽ chịu thiệt rất là lớn.

- Ha ha...

Tiểu Hắc Long dường như nhìn thấu cả suy nghĩ của Tiểu Ân. Hắc phát ra tiếng cười nhạt như châm chọc, nói:

- Người không có gan bay qua chứ gì?

Tiểu Ân trầm ngâm một chút rồi thành thật nói:

- Đây cũng không phải vấn đề có gan hay là không có gan, mà là làm như vậy thì có đáng giá hay không thôi.

Tiểu Hắc Long dường như cũng run lên, hỏi:

- Cái gì mà đáng giá hay không đáng giá?
- Thực lực của mấy người bọn họ ta vô cùng rõ ràng. Nếu như đã hội họp lại cùng một chỗ, hơn nữa là có cả ma sủng của ta nữa, thì thực lực hùng mạnh, tuyệt đối là hơn cả ta nữa.

Tiểu Ân trầm ngâm nói:

- Nếu là đến cả thực lực của bọn họ thêm vào cũng không có khả năng ứng phó, thì như vậy cho dù là ta tự mình tới, chỉ sợ cũng sẽ không có tác dụng gì. Hơn nữa, ở trên bầu trời có rất nhiều sinh vật có trí tuệ có năng lực phi hành thiên sinh. Nếu như ta vội vàng chạy đi mà lại phát sinh xung đột với bọn chúng thì thật sự là mất nhiều hơn được.

Nghe xong những phân tích của Tiểu Ân, Tiểu Hắc Long nhấp nháy mắt, nói:

- Nhân loại các người tâm địa thật là gian xảo. Nếu đổi lại là Long tộc chúng ta thì làm sao có thể nghĩ nhiều như thế được, đã trực tiếp bay thẳng đến rồi.

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, nói:

- Nếu ta cũng có được thực lực dũng mãnh như Long tộc thì lại còn cần phải nhìn trước ngó sau sao?

Tiểu Hắc Long lập tức ghen lời. Quả thật, nhân loại làm sao có thể đánh đồng được với Long tộc chứ.

Tiểu Ân trầm ngâm một lát, lại hỏi:

- Corey đại nhân, trên Đấu Thú Đài vô cùng nguy hiểm sao?

Tiểu Hắc Long cũng có chút lo lắng, nói:

- Nếu bọn họ có được thực lực như ngươi, mà hiện giờ tụ họp tại một chỗ lại có quy tắc lực lượng áp chế thì bọn họ cũng không đến nỗi có khả năng gặp nguy hiểm đâu.

Dừng một chút, hẳn rồi cuộc thừa nhận:

- Sinh vật trí tuệ dưới năm mươi tuổi mà có thể có được thực lực như ngươi thì dù sao cũng không nhiều lắm đâu.

Tiểu Ân mỉm cười. Tuy hẳn đang nóng vội, nhưng cũng không có mất đi lý trí. Giờ phút này nghe được đánh giá của cốt long, trong lòng đều đã hiểu rõ. Vỗ vỗ quần áo trên người, Tiểu Ân cười nói:

- Được rồi. Một khi đã như vậy, chúng ta đi đi thôi. Tranh thủ trong vòng một tháng tới đó là được.

- Chờ một chút.

Tiểu Hắc Long do dự một lát rồi rồi cuộc cũng bảo:

- Thực ra ta đề nghị ngươi, hay là đến đó sớm một chút đi thì tốt hơn.

- Vì sao?

Tiểu Ân nghi hoặc hỏi.

- Bởi vì trên Đấu Thú Đài còn có một bí mật.

Tiểu Hắc Long nói.

- Lúc trước mấy tên ngớ ngẩn kia vì giải trí cho bản thân nên khi xây dựng cái Đấu Thú Đài này đã cố ý phong ấn một thần vực đoạt thủ và dung hợp.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên nổi lên một dự cảm không tốt lắm. Hai mắt hắn ngưng trọng, hỏi:

- Đoạt thủ và dung hợp ư? Việc đó có lợi gì?

- Phàm là những sinh vật trí tuệ tiến vào trong Đấu Thú Đài, nếu như tự giết lẫn nhau, thì kẻ còn sống sót sẽ hấp thụ năng lượng sinh mạng của kẻ bại vong, và chuyển hóa năng lượng đó thành thực lực của mình.

Sắc mặt Tiểu Ân trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi. Hắn thất kinh hỏi:

- Ý ngài muốn nói là ở nơi nơi đó rất nhanh sẽ xuất hiện một cường giả đứng đầu?

Tiểu Hắc Long khinh thường cười, nói:

- Cường giả đứng đầu đâu có xuất hiện dễ dàng vậy được. Thần vực đoạt thủ và dung hợp quả thực rất lợi hại, nhưng cũng không phải bất cứ kẻ nào cũng có thể dễ dàng hưởng thụ. Đây thực sự là một con dao hai lưỡi, nếu như hấp thụ quá nhiều sinh mạng năng lượng, thì bản thân mình cũng sẽ tự bạo mà chết. Tuy nhiên, mọi việc đều có một vấn đề ngoại lệ, cũng sẽ có một người cường hãn mang tố chất thân thể đặc biệt sẽ xuất hiện biến dị, đạt tới khả năng tiến cấp.

Trong lòng Tiểu Ân không hiểu được. Nếu như luận về tố chất thân thể thì đám người Kim nằm trong đại đa số những người tốt nhất về mặt thể chất cơ bản.

Nói cách khác, khả năng bọn họ có thể tiêu hóa năng lượng sinh mạng và đề thăng là cao hơn rất nhiều so với những người bình thường.

Trong lòng chuyển biến, Tiểu Ân lại hỏi:

- Corey đại nhân, ngài cảm thấy tố chất thân thể của ta thế nào?

- Ngươi á?

Tiểu Hắc Long xem xét hắn một lúc rồi bảo:

- Cực kỳ không tồi đâu. Nếu không phải là đã xác định người là một nhân loại rồi thì ta sẽ thực sự cho rằng người là một loại ma thú nào đó cơ.

Sắc mặt Tiểu Ân mơ hồ như biến thành xám xịt. Thế này là khích lệ hay là trào phúng đây?

- Được rồi, đại nhân Corey tôn kính, như vậy ngài có nghĩ đến ta có thể ở nơi đó đề thăng được thực lực không?

Tiểu Hắc Long không cần nghĩ ngợi, phán luôn:

- Chuyện đó không có khả năng.

Tiểu Ân lập tức tụt hết cả cảm hứng. Trong lòng hắn vốn dạt dào niềm tin là cho dù không thể trở thành pháp sư truyền kỳ, cũng có thể trở thành ma đạo sĩ được. Nhưng một câu nói của cốt long dường như khiến hắn như con diều đứt dây rơi từ trên mây dậm thẳng xuống đất. Tất cả những si tâm vọng tưởng đều tan thành mây khói. Hắn thở dài một hơi, có vẻ không cam lòng, hỏi lại:

- Vì sao lại không được?

- Bởi vì ở khu vực nhạc viên này có hạn chế lực lượng. Đạt tới lực lượng như người cũng đã gần đến mức cực hạn rồi.

Trên mặt Tiểu Ân hiện lên một tia ngạc nhiên, hỏi tiếp:

- Lực lượng của ta như vậy, ở trong mắt thần linh hắn là chẳng đáng kể gì chứ?

- Đúng vậy, dựa theo lực lượng của bọn họ đã bố trí thần vực đoạt thủ và dung hợp. Nếu căn cứ vào tố chất thân thể của người, thì có thể cũng đủ để hiển tế phẩm rồi, như vậy, có thể cho người trực tiếp đề thăng tới trạng thái đỉnh phong của nhân loại rồi.

Hắn ngẫm nghĩ một chút rồi mới nói tiếp:

- Có lẽ pháp sư truyền kỳ như các người hay nói chính là loại cảnh giới này đấy.

Hai mắt Tiểu Ân lập tức sáng lấp lánh như sao. Sau khi nghe thấy những lời này, nếu không có cảm giác động tâm tí nào thì chính xác là lừa người rồi.

- Tuy nhiên, ...

Tiểu Hắc Long lại nói tiếp:

- Muốn đạt tới cảnh giới này, phải từ thần vực do đích thân lũ ngớ ngẩn đó chủ trì. Hơn nữa, bởi vì năng lượng của người là do giết chóc chuyển hoá mà thành, cho nên thuộc tính năng lượng của người sẽ bị ảnh hưởng hắc ám một chút. Chỉ sợ là trong một khắc khi người trở thành pháp sư truyền kỳ, cũng sẽ là lúc người hoàn toàn sa vào trong cảm giác khoái cảm sát lục, mất đi lý trí của con người, trở thành một loại thực thể chỉ biết đến giết chóc mà thôi.

Tiểu Ân hít vào một hơi. Xem ra thiên hạ chả có bữa nào miễn phí được cả, muốn cái gì tốt thì nhất định cũng phải trả một cái giá tương ứng.

Nếu như mất đi thần trí rồi thì có được năng lượng hùng mạnh cũng có tác dụng gì chứ?

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên đầy vẻ phức tạp. Hắn dò hỏi:

- Corey đại nhân, ngài có nắm chắc khả năng đưa mấy người bọn họ ra khỏi Đấu Thú Đài được không?

- Không cần ta phải đưa ra.

Tiểu Hắc Long hơi có vẻ như vui sướng khi người ta gặp họa, nói:

- Sau khi đánh giết mười sáu thực thể sinh mạng thì chỉ cần tự nguyện là có thể bất cứ lúc nào cũng bị truyền tống ra hết. Tuy nhiên, khi bọn họ thật sự giết người và đoạt được sinh mạng năng lượng của đối phương rồi thì, hahaaa... khoái cảm đề thăng năng thực lực mãnh liệt này sẽ làm cho bọn họ sa thân vùi lấp trong đó, thậm chí sẽ không thể tự kiềm chế được. Cuối cùng sẽ là không ngừng giết chóc, không phải bị giết, mà sẽ là tự bạo mà chết.

Sắc mặt Tiểu Ân càng ngày càng khó coi. Hắn xuất ra thiết bài thông tấn, liên hệ với mấy người Kim.

- Kim, các người ở đó còn an toàn không?

- Trước mắt thì còn an toàn. Tuy nhiên không khí nơi này có vẻ, có vẻ như quỷ dị, dường như là

Kim do dự một chút rồi mới nói tiếp:

- Dường như là có vài phần tương tự như sát lục thiên mạc vậy. Chúng ta đã nhìn thấy rất nhiều quái vật ẩu đả lẫn nhau rồi.

Tâm tình Tiểu Ân lập tức nhảy vọt, dò hỏi:

- Các người có tham dự trong đám đó không?

- Không có. Bọn họ mới vừa bắt đầu ẩu đả thôi, cũng không đến gần chúng ta.

- Được rồi, người hiện tại nghe cho rõ nhé. Cố gắng hết sức né tránh đám quái nhân điên cuồng đó.

Tiểu Ân nghiêm túc nói:

- Ta sẽ nhanh chóng tới đó. Trước khi ta đến, nếu có thể không giết người thì cố gắng đừng giết ai cả.

- Vâng.

Kim không hề do dự đáp ứng ngay. Tuy nhiên sắc mặt hắn lại có chút khó xử, hỏi lại:

- Sư phụ, nếu bọn họ công kích chúng ta, và không chịu ngừng lại thì làm thế nào?

- Sử dụng quyền trục phòng hộ ngũ cấp mà ta cho các nguôi, bảo Lai An tạo ra không gian cấm cố cẩn thận vào.

Tiểu Ân sắc mặt ngưng trọng nói.

- Tóm lại, nếu có thể không giết người được thì đừng giết.

- Vâng thưa sư phụ.

Mấy người Kim đã nghe ra có sự bức xúc trong giọng nói của Tiểu Ân, liên tưởng đến những quái vật đang sát hại lẫn nhau này thì trong lòng không khỏi sợ hãi.

Tiểu Ân do dự một chút, lại nói:

- Nếu kẻ thù quá hùng mạnh, như vậy các người cũng có thể giết người. Nhưng phải thay phiên nhau ra tay. Và nhớ kỹ, bất kể là tình huống nào, cũng không được để bị lạc bản tâm, biến thành kẻ nô lệ cho sát lục.

- Sư phụ, ngài yên tâm.

Kim lớn tiếng nói, hai mắt chớp động ánh nhìn cứng cỏi, khiến cho Tiểu Ân cũng có chút yên tâm rồi.

Sau khi đã tắt thiết bài thông tấn, Tiểu Ân hít sâu một hơi, không còn do dự gì nữa, kích phát Phong Tường Thuật.

Hắn đứng tại chỗ phi thăng lên trời, trong nháy mắt đã lao thật mạnh vào đám mây mù trên đỉnh đầu.

Trong đám mây mù mờ mịt, giống như một cái lồng bàn thật lớn, che khuất hầu hết cả bầu trời.

Gió nhẹ khe thổi khiến đám mây mù lẩn qua lẩn lại, giống như băng sơn tuyết phong, giống như Bồng Lai tiên cảnh, lại như ảo ảnh, khiến cho người ta cảm thấy phiêu diêu, huyền hoặc.

Tiểu Ân khống chế Phong Tường Thuật, phi hành bên trong, trong lòng sớm đã toàn lực tập trung cẩn thận, sớm đã bổ sung cả Ứng Nhân Thuật và tinh thần ý thức tản mất hết khả năng có thể.

Tuy rằng hắn vừa mới học được một phương pháp ẩn thân rất thần diệu, nhưng đáng tiếc là, loại pháp thuật ẩn thân này chỉ có thể phát huy tác dụng khi hắn đứng yên lặng bất động. Một khi hắn thi triển pháp thuật hoặc di động thân hình thì loại pháp thuật tàng hình này sẽ tự động mất đi công năng ngay.

Cho nên Tiểu Ân chỉ có thể dựa vào thực lực của chính mình mà phi hành trong đám mây mù. Về phần Tiểu Hắc Long, lúc Tiểu Ân bay lên trời thì hắn đã chui vào bên trong chiếc nhẫn Bạch Cốt. Theo như lời hắn vừa rồi đã nói, chuyển đi thể này là thể nghiệm khó mà có được, hắn không thể bao biện làm hộ người khác được.

Tuy rằng những lời này đã làm cho Tiểu Ân uất gần chết, nhưng cốt long nếu đã quyết định co đầu rút cổ không chịu ra thì Tiểu Ân cũng không còn cách nào khác ép hắn nữa cả.

Cũng may là một đường bay này, tuy có gặp qua mấy quái nhân có vẻ cũng ngạc nhiên, cổ quái, nhưng những quái nhân đó cũng không gây khó dễ gì cho hắn cả.

Nhưng mà sau nửa ngày bay thật là suôn sẻ, vận khí tốt của Tiểu Ân rốt cuộc cũng dừng lại.

Một sinh vật nửa giống dê lại vừa giống ưng đột nhiên xuất hiện cách Tiểu Ân chừng vài dặm. Sau khi hắn đi theo Tiểu Ân cả nửa ngày bay thì dường như là đã nhìn nhận Tiểu Ân là hạng người có thể dễ dàng khinh khi, cho nên hai cánh mở rộng, một mình xuất kích, công kích Tiểu Ân.

Tiểu Ân sớm đã chú ý đến quái nhân đầu to, cánh chim ưng và tứ chi móng vuốt lợi hại này rồi.

Tuy rằng hình thức của kẻ này cực kỳ đặc biệt. Nếu như là gặp ở bên ngoài thì tám chín phần mười là coi hắn như một loại ma thú không biết tên rồi. Nhưng sau khi nghe cốt long giới thiệu, Tiểu Ân đã hiểu được, ở trong vòng Nhạc Viên ngàn năm mới xuất hiện một lần, không có khả năng có ma thú đi đến được.

Có thể tiến vào nơi này và dừng lại, chắc chắn là sinh vật trí tuệ dưới năm mươi tuổi. Mặc kệ là hình thức của sinh vật trí tuệ đó như thế nào, ít nhất là có thể khẳng định được, bọn họ thông minh hơn so với ma thú.

Giờ phút này, con dương ưng chợt chuyển phương hướng, vọt lại về phía hắn. Thế thì Tiểu Ân tự nhiên cũng không thể khách khí được.

Hắn không cần nghĩ ngợi gì, vung pháp trượng trong tay lên. Pháp trượng này cũng không phải là đồ tốt nhất của hắn, nhưng ngay khi bắt đầu thì hắn muốn sử dụng loại hóa sắc phổ thông này thôi.

Tuy rằng gần như là pháp trượng bình thường, nhưng ở trong tay Tiểu Ân, lại phát ra uy lực cực kỳ hùng mạnh.

Một đạo hào quang thật lớn kích phát ra trên pháp trượng, công kích lại về phía dương ưng đối diện.

Nhìn thấy một đạo hào quang này sẽ bắn trúng dương ưng, Tiểu Ân lại thấy được trong mắt hắn có thần sắc sáng ngời, trong lòng không hiểu sao lại run lên. Tiểu Ân dường như có một chút dự cảm, là lần công kích này chỉ sợ là sẽ bị hoán vị mất thôi.

Quả nhiên, thân thể dương ưng trên không trung đột nhiên vòng vo một nửa, quay tròn dời khỏi phạm vi ma pháp công kích của Tiểu Ân. Thấy vậy, lòng dạ Tiểu Ân gần như phát lạnh.

Hắn rốt cuộc cũng hiểu được rồi, vì sao ma pháp sư sau khi lên đến tầng mây mù thì sẽ đỡ nhiều lạnh ít.

Bởi vì những kẻ điều khiển cánh dài này không ngờ lại có năng lực vận động vô cùng kỳ diệu đến như vậy.

Trên mặt đất, muốn tránh né công kích ma pháp là một việc vô cùng khó khăn.

Nhưng trên bầu trời thì không như vậy. Người đang ở trên không trung, không chỉ có thể tiến lùi tự nhiên, mà hơn nữa lại còn có thể tùy tiện lên cao hay xuống thấp. Theo đó, bất kể là tốc độ di động hay là phạm vi di động thì nhân loại hai chân đi đất không thể nào bằng được.

Nếu là ma pháp sư bình thường, cho dù là bọn họ nắm giữ Phong Tường Thuật, nhưng năng lực khống chế khí lưu cũng tuyệt đối không thể so sánh với một điều nhân bé xít, lấy không trung là nhà được.

Cho nên trong tình huống hai bên xuất ra ma pháp thì đều là nhân loại chịu thiệt thòi lớn.

Trừ phi là thực lực của nhân loại vượt xa vượt xa cả đối phương. Nếu không, một khi hao hết ma lực thì sẽ rơi vào kết cục hữu tử vô sinh rồi.

Chậm rãi nhúu mày, Tiểu Ân đột nhiên cảm thấy một luồng gió lạnh ập tới. Đồng thời, một cảm ứng nguy cơ hùng mạnh dâng lên trong lòng h ắn.

Tiểu Ân gần như không cần nghĩ ngợi gì mà phản ứng luôn.

Hắn phản ứng rất nhanh, vượt xa cả người bình thường. Ngay trong chớp mắt nguy hiểm sắp giáng xuống kia, đột nhiên lại hóa tán ma pháp Phong Tường Thuật này.

Thân hình hắn trên không trung, sau khi hơi lảo đảo vì không quen tác dụng của trọng lực, thì ngã xuống như đạn pháo.

Sau khi ngã xuống, hắn lập tức thấy được trước mắt mình có một luồng lam quang, sau đó hắn lại thấy một dương ưng đang phóng luồng lam quang này từ sau lưng hắn lại.

Trong lòng Tiểu Ân thầm kêu may mắn. Hai dương ưng này thật sự là quá thông minh. Một đến chính diện để làm mình chệch hướng, một lại âm thầm trốn sau lưng đánh lén. Nếu không phải là vì hắn phản ứng rất nhanh, chỉ sợ lúc này đây đã vấy tay vĩnh biệt ánh mặt trời rồi.

Chỉ có điều là biến hóa của Tiểu Ân cũng đồng thời vượt ra ngoài dự liệu của hai dương ưng.

Không ngờ giải trừ Phong Tường Thuật ở ngay giữa không trung, hắn muốn làm gì chứ? Chẳng lẽ định ngã xuống mà chết hay sao?

Ngay khi hai con dương ưng đang trở mắt ra nhìn, thân thể Tiểu Ân rơi xuống đến nửa tầng mây thì rốt cuộc cũng ngưng lại.

Hắn lạnh mắt nhìn hai dương ưng đang cùng nhau bay đến kia, trong mắt lóe ra một sát khí nghiêm khắc. Và vừa chạm phải ánh mắt của Tiểu Ân, sắc mặt hai con dương ưng lập tức âm trầm hẳn, ánh mắt vốn đang tràn ngập niềm tin không ngờ lộ ra thần sắc lo lắng và sợ hãi.

Thân thể Tiểu Ân chậm rãi bay lên, lại lần nữa tiến nhập vào bên trong đám mây mù.

Quanh thân thể hắn, một khí lưu hoan hỉ toát ra, tùy ý bay lượn linh hoạt.

Tiểu Ân và những pháp sư nhảy vực ngày đó không giống nhau. Những pháp sư sau khi nhảy xuống vực thì gần như là hoàn toàn bị tiêu diệt, không ngờ không ai lại có thể kích phát Phong Tường Thuật thành công trong cảnh ngàn cân treo sợi tóc như thế.

Nhưng Tiểu Ân thì không giống như thế. Hắn sau khi đã giải trừ pháp thuật, thoát ly ra khỏi hiểm cảnh thì sẽ lại kích phát Phong Tường Thuật trở lại.

Cho dù là bay trên bầu trời cao, Tiểu Ân cũng chưa từng có chút nào kích động. Ma pháp Phong Tường Thuật này vẫn lưu loát trôi chảy như trước, lập tức bắt đầu thuận theo khí lưu khổng lồ chế quanh thân thể hắn.

Tổ chất tâm lý thể này đương nhiên là hơn xa mấy Huyết Tinh Linh và hắc quỷ pháp sư kia.

Ánh mắt vững vàng nhìn chằm chằm vào hai dương ưng dị chủng kia, hai tay chỉ vào đối phương, sát khí trong mắt nồng đậm.

Nếu đã không nể mặt, Tiểu Ân tự nhiên cũng không có khả năng hạ thủ lưu tình làm gì. Ngón tay lên đạn, đã kích phát thành công mấy ma pháp công kích một lúc, đồng thời, trên ngón tay bên trái nhẹ nhàng xuất hiện một chiếc nhẫn kỳ dị đỏ tươi như máu.

Dường như cũng cảm thấy dao động năng lượng từ chiếc nhẫn này, hai con dương ưng hình như cực kỳ kiêng kị, không ngờ lại không dám tới gần Tiểu Ân, đành dựa vào một phương thức thần kỳ phi hành trong không trung để tránh né ma pháp công kích của Tiểu Ân.

Sau một lát, một con dương ưng tranh thủ phụt ra một đạo quang quyền lam sắc về phía Tiểu Ân. Tiểu Ân đương nhiên cũng không dám đánh bừa, khổng lồ Phong Tường Thuật lách mình tránh ra.

Sau khi đạo quang quyền lam sắc này bắn thủng tàn ảnh mà Tiểu Ân lưu lại, còn phi hành về phía trước thêm mấy chục thước mới hóa thành nguyên tố bình thường mà tiêu tan đi.

Tiểu Ân lặng lẽ đánh giá bọn họ, lập tức phát hiện ra bọn họ cũng là khổng chế nguyên tố ma pháp để đánh nhau với người khác. Tuy nhiên, phương pháp bọn họ khổng chế nguyên tố thì có vẻ như không giống bình thường.

Trên người bọn họ từ trên xuống dưới có đến chục đạo quang quyền lam sắc hình chữ thập. Những quang quyền đó di chuyển trên người bọn họ, sáng rực mãnh liệt. Chỉ cần bọn họ có một động tác nào đó thì đạo quang quyền này sẽ thoát khỏi thân thể bọn họ và công kích về phía Tiểu Ân. Mà gần như là cùng lúc đó, trên người bọn họ sẽ lại hiện ra một đạo quang quyền mới bổ sung vào chỗ trống.

Từng đạo quang quyền xét qua bên người Tiểu Ân, dường như vô cùng vô tận.

Tuy rằng Tiểu Ân cũng cảm ứng được là năng lượng của quang quyền đó cũng không phải là rất là hùng mạnh, nhưng hắn cũng không dám thử độ nguy hiểm.

Trước hết kích phát vòng bảo hộ ngũ cấp, tránh né những quang quyền này, và sử dụng cả ba ma pháp nhị cấp tiến hành phản kích.

Nhất thời, ba kẻ bọn họ đánh qua đánh lại trên bầu trời vô cùng náo nhiệt, túi bụi. Bọn họ cũng không phải dùng ma pháp để khổng chế nguyên tố ma pháp mà là trực tiếp lấy ra nguyên tố lực lượng, hóa thành lực sát thương hùng mạnh đến công kích kẻ thù.

Đây là một phương thức công kích cực kỳ mau lẹ. Nếu so sánh về mặt tốc độ, thì còn nhanh hơn rất nhiều ma pháp của nhân loại. Nhưng thủ đoạn công kích thì lại chỉ có một, khó có thể đồng thời tiến hành một vài ma pháp cổ quái khác được.

Kỳ thực, theo bộ dạng và phương thức chiến đấu của họ, quả thật là có vài phần phong thái của ma thú.

Hai dương ưng chợt kêu to, vây quanh Tiểu Ân đánh bừa, cứ như muốn vây chết hắn ở chỗ đó luôn.

Tiểu Ân nhíu mày, hắn không có nhiều thời gian rảnh so đo với hai kẻ đó như vậy.

Tiểu Ân đột nhiên giơ tay, chiếc nhẫn đỏ tươi như máu bất chợt sáng lên, một đạo hào quang huyết sắc chợt lóe lên bắn qua.

Tốc độ đạo hào quang này thật sự là rất nhanh, ngay cả hai dương ưng kia có ưu thế là trời sinh có cánh, thể mà cơ bản là cũng không thể tránh né được.

Xung quanh thân thể một dương ưng lập tức xuất hiện một cái vòng huyết sắc đỏ tươi.

Cái vòng huyết sắc này cũng không có lực lượng công kích gì cả, nhưng kẻ đã bị vây khốn trong vòng thì rốt cuộc cũng không thể khổng chế nguyên tố ma pháp xung quanh mình được nữa.

Dương ưng bị vây khốn trong lồng huyết sắc thần tình tràn ngập nỗi hoảng sợ. Hắn liều mạng vẫy cánh, nhưng lúc này đây, tất cả những quang quyền lam sắc xung quanh người hắn đều đã biến mất. Hơn nữa, điều đáng sợ là thân thể hắn đang rơi xuống với tốc độ cực nhanh.

Hắn càng đập cánh thì rơi xuống càng nhanh, nhưng không thể khổng chế được khí lưu quanh cơ thể. Thân thể cực đại như một mảnh thiên thạch rơi trong không trung, rơi thẳng xuống dưới.

Tiểu Ân và dương ưng kia đồng thời ngừng công kích. Bọn họ trở mắt cứng đờ nhìn kẻ xui xẻo này rơi từ trên không trung xuống.

171. Chương 11: Không Gian Trung Phách Giả

Trên mặt đất xuất hiện một cái hố lớn, cát bắn tung tóe đầy trời, khi mọi chuyện khôi phục lại như bình thường thì Tiểu Ân thấy rõ tình huống của Dương Ưng

Dương Ưng té xuống hố cát mềm nhũn, có lẽ do có cát ở dưới nên thân thể nó không biến thành bột mịn, nhưng máu tươi trên người hắn vô cùng thâm thắm, thân thể uốn lượn thành góc độ khó tin, không có khả năng sống sót

Ánh sáng huyết sắc trên người nó đã biến mất

Lông mày Tiểu Ân hơi giật, có thể khiến lông máu biến mất, chỉ có hai biện pháp, một là dùng lực lượng cường đại phá tan màn hào quang, biện pháp còn lại là khiến người trong vòng hào quang chết

Mặc dù Dương Ưng lợi hại, nhưng vẫn không sánh được với Tiểu Ân, nếu không phải giao thủ trên bầu trời, chỉ sợ nó đã sớm bị Tiểu Ân hạ gục tám chín lần

Cho nên giờ phút này lông máu trên người nó biến mất, nói rõ nó đã mất mạng

Ngẩng đầu lên, Tiểu Ân dùng ánh mắt bất thiện nhìn Dương Ưng còn lại

Ban đầu hấn tính, trước tiên vây khốn nó, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất để giải quyết nó, nhưng không thể tưởng tượng được, lông máu có uy lực to lớn, chẳng những có thể giam cầm nguyên tố ma pháp, còn có thể khiến khí lưu trong không gian không ổn định, khiến người khác khó phi hành

Uy lực đó có thể nói nó là sát thủ trên không trung

Bị ánh mắt của Tiểu Ân nhìn thẳng, con Dương Ưng còn lại nhất thời cảm thấy khiếp vía, nó vùng cánh lên, muốn xoay người bỏ chạy

Song khi ánh mắt nó tiếp xúc với Tiểu Ân, một cỗ hàn khí lạnh thấu xương xuất hiện trong lòng nó, trong nháy mắt thân thể của nó mất đi không chế, ngay cả lực lượng để vỗ cánh cũng không còn

Kinh Lật Thuật, đó là ma pháp vong linh hệ dùng để đánh lén, quả nhiên nó phát huy tác dụng không thể tưởng tượng được

Nhưng ma pháp này có một khuyết điểm đó là cấp bậc quá thấp, chỉ là ma pháp cấp hai, đối phương chỉ bị thất thần vài giây, sau đó rất nhanh khôi phục lại như bình thường

Cho nên con Dương Ưng còn lại sau khi thân thể mất đi không chế té xuống mặt đất, chỉ mấy giây sau nó đã khôi phục lại, liều mạng vỗ cánh, muốn ổn định thân thể trên không trung

Chỉ là nó vừa mới vũ cánh, đột nhiên cảm giác cả người căng thẳng, dường như bị lực lượng nào đó vây khốn, không cách nào giữ được thăng bằng

Nhưng tốc độ lao xuống của nó không giảm đi tí nào. Mắt thấy sắp đụng phải mặt đất, nó gào thảm thiết, sau đó mạnh mẽ rơi xuống mặt cát

Tiếng kêu thảm thiết dừng lại, kết quả của con Dương Ưng đó không khác gì đồng bạn của mình, huyết nhục cả người mơ hồ lộ ra

Đó là do mảnh cát ở phía dưới, nếu như ở trên mặt đất, chỉ sợ thi thể của nó không còn đầy đủ

Tiểu Ân đứng trên không trung, lặng yên nhìn hai con Dương Ưng, hồi tưởng lại quá trình giao thủ cùng bọn chúng, trong mắt lộ ra vẻ vui mừng ngạc nhiên

Trời sinh bọn nó có năng lực phi hành, nên bọn nó không giống ma pháp sư, khổ luyện Phong Tường Thuật

Đối với bọn nó, Phong Tường Thuật dù có lợi hại thế nào cũng không bằng đôi cánh trời sinh của bọn nó

Nhưng một khi hai cánh của bọn nó bị vây khốn, chúng nó không khác gì người bình thường, ngã xuống từ trên cao

Tất nhiên ma pháp sư bình thường không thể khống chế được bọn chúng, nhưng ma pháp sư không gian hệ thì khác

Nếu sử dụng không gian giam cầm, khiến đôi cánh của bọn chúng không thể vận động trong thời gian ngắn, khi đó, bọn chúng ngã từ trên cao xuống, cũng đủ để chết rồi

Nhưng điều tiếc nuối duy nhất đó là, pháp sư không gian hệ của loài người không có nhiều, hơn nữa phần lớn pháp sư chỉ tiến giai thành đại ma pháp sư mới có thiên phú thần kỳ này

Cho nên ma pháp sư bình thường, ngoài Tiểu Ân và Lai An, được quảng bá thể thao khai phá tiềm năng ra thì có rất ít người làm được điều này

Nhìn hai cổ thi thể nằm trên mặt đất, trong lòng Tiểu Ân dâng lên hào tình vạn trượng, trước kia do kiêng kỵ bọn chúng có thực lực cường đại trên không trung, cho nên hắn không dám bay lên trời chiến đấu với bọn chúng. Nhưng hiện giờ tìm ra biện pháp đối phó, Tiểu Ân trở nên hăng hái

Hắn hít sâu một hơi, dùng tốc độ nhanh nhất bay đi

Loài người không có đôi cánh, không kiêng nể gì phi hành trên bầu trời, sự cuồng ngạo này nhất thời khiêu chiến sự chú ý của những chủng tộc có trí tuệ trời sinh có năng lực phi hành

Ở sân chơi này, trời mới biết có bao nhiêu thông đạo

Tóm lại, chẳng những trên mặt đất có vô số chủng tộc, ngay cả trên không trung cũng có nhiều chủng tộc phi hành

Đến từ những nơi khác nhau, có hoàn cảnh khác nhau, những sinh vật có trí tuệ đều rất cẩn thận, bảo trì khoảng cách nhất định với nhau, bọn họ tiến hành dò xét lẫn nhau, xác định địa vị của nhau

Nếu một bên khiếm nhược, hoặc thực lực không xứng tầm, chắc chắn sẽ bị đối phương công kích, hơn nữa còn không chết không dừng

Độ hung tàn còn kịch liệt hơn trên mặt đất

Trường bối của các sinh vật trên không trung cũng nhận định, loài người như Tiểu Ân không phải là bá chủ trên bầu trời

Loài người bay trên không trung, giống như chủng tộc trên không trung không có đôi cánh, nếu thực lực không cao, sẽ khiến người khác chú ý

Hai đầu Dương Ưng sở dĩ công kích Tiểu Ân, chưa chắc là do bọn chúng có ý đồ xấu xa, rất có khả năng chúng nó muốn duy trì địa vị của mình trên bầu trời, không thể ngoại nhân như Tiểu Ân xâm phạm lãnh thổ của mình

Bất quá, thực lực của Tiểu Ân quá cường đại, cho nên, ngược lại khiến bọn chúng mất mạng

Song mặc dù tốc độ của Tiểu Ân có nhanh hơn, nhưng vẫn kém các chủng tộc trên không trung, cho nên hắn thường gặp phải sự khiêu khích của các cường giả thuộc chủng tộc không trung

Chỉ cần không có ý định ngăn cản Tiểu Ân, hoặc chủ động công kích hắn, Tiểu Ân đều không để ý

Nhưng nếu đụng tới hắn, Tiểu Ân không lưu tình, dùng không gian giam cầm đánh đối phương

Hễ chủng tộc không trung có một cách bị giam lại, bọn chúng không thể bay trên không trung, chỉ còn nước rơi xuống đất mà thôi

Từ trên trời cao rơi xuống mặt đất, có kết quả thế nào, sinh vật có trí tuệ nào cũng hiểu rõ

Cho nên thấy mấy tên xui xẻo rơi xuống, những chủng tộc không trung còn lại thấy Tiểu Ân như gặp phải ôn thần, bỏ chạy ra xa

Tất nhiên, Tiểu Ân không có đuổi tận giết tuyệt, có chủng tộc không trung cường hãn chỉ bị không gian giam cầm mấy giây, sau đó hoạt động tự do lại, bọn chúng liều mạng vỗ cánh mới có thể ổn định lại

Nhưng chỉ như thế cũng đã bị hù dọa vỡ mật, không dám trêu chọc Tiểu Ân nữa

Danh khí của Tiểu Ân ở trên không trung nhanh chóng được lan truyền ra bốn phương tám hướng, trên không trung ai cũng biết xuất hiện một nhân loại dị thường, chẳng những bay trên không trung, còn cướp đoạt địa bàn của các chủng tộc không trung, khiến đám cường giả trên không trung kinh ngạc

Mặc dù tới giờ cũng có mấy cường giả trên không trung chạy trốn thành công khỏi tay hắn, nhưng ai cũng biết đó là do Tiểu Ân vội vã chạy đi, cho nên hắn mới có thể hạ thủ lưu tình, nếu không chỉ cần đuổi theo, nhất định sẽ giết chết những người đó

Tiểu Ân bay được một ngày, đã tới gần địa điểm mà thiết bài thông tin báo, rốt cuộc bị một đầu vượn bay to lớn chặn lại

Con vượn bay này có thực lực cường đại, khí thế của nó mạnh mẽ, nổi cơn điên giống như vương tử huyết tinh linh Lạc Địch

Tiểu Ân tùy ý dùng không gian giam cầm, định chế trụ đôi cánh của nó, nhưng đáng tiếc, thực lực của tên này không yếu, nó sử dụng Phong Tường Thuật, tiếp tục đứng trên không trung

Lần đầu tiên Tiểu Ân nhìn thấy chủng tộc trên không trung thì triển Phong Tường Thuật

Cảm giác này giống như nhìn thấy con cá bơi lội trên bầu trời, khiến hắn cảm thấy tức cười

Con vượn bay đứng nghênh ngang trên không trung, trong mắt lộ ra vẻ cuồng bạo, hung hăng dọa người, không ai bì kịp

Đứng đằng xa xem cuộc chiến, có không ít cường giả trên không trung, nhưng không ai có ý định tham dự, bọn họ nghĩ nơi này sắp xảy ra một màn long tranh hổ đấu

Song đáng tiếc, Tiểu Ân không muốn dây dưa ở chỗ này

Đang lúc đối phương đang đắc ý muốn phát biểu thì Tiểu Ân nhẹ nhàng vung tay lên

Nhấn huyết quang giam cầm tạo ra một cái lồng máu, vây quanh thân vượn bay

Một giây sau, con vượn bay tràn ngập sự kinh ngạc và tuyệt vọng, nó hét lên một tiếng thê lương rồi ngã xuống đất

Với thực lực của hắn, nếu duy trì một khoảng cách nhất định với Tiểu Ân sẽ hóa giải được không gian giam cầm, nhưng lồng máu lại khác, trừ khi qua mười hai giờ hoặc dựa vào thực lực của mình đánh nát lồng máu, nếu không đồ chơi này vẫn tồn tại

Thân thể của vượn bay nặng nề rơi xuống mặt đất, biến thành một đồng thịt nát

Tất cả chủng tộc không trung nhìn thấy cảnh này, mặt xám như tro, ánh mắt nhìn Tiểu Ân như nhìn thấy ma quỷ

Tiểu Ân tiếp tục phi hành về phía trước, không gặp bất cứ cản trở gì cả

Xuyên qua sương mù nồng đậm, dường như Tiểu Ân thấy được một tòa nhà to lớn. Tòa nhà đó bị mây mờ vờn quanh, với nhãn lực của hắn, dường như thấy rõ được hoàn cảnh ở bên trong

Đây chắc là tòa nhà mà Kim nói

Nhưng tòa nhà này không trôi nổi trên không trung, kỳ thực nó cắm thẳng xuống mặt đất

Có một cây cột lớn hình tròn nối liền nó với mặt đất, quanh cây cột này có những vòng tròn xoay tròn lên cao, từ trên cao nhìn xuống, nhìn thấy nó giống như những bậc thang, dường như dùng cho những người đi bộ tiến vào trong tòa nhà

Chắc lúc đó đám người Kim ngồi trên lưng Hắc Toàn Phong, hơn nữa không cẩn thận quan sát nên mới sinh ra hiểu lầm như thế

Tiểu Ân thêm vào Ứng Nhân Thuật, nhưng hắn thất vọng phát hiện, sương mù quá dày đặc, dù dùng Ứng Nhân Thuật cũng không nhìn thấy gì

Xa xa, một ít chủng tộc không trung tỏa ra năng lượng dao động cường đại, như hồ rình mồi nhìn hắn, những người này có thực lực không kém tên vượn bay, đừng nói là cả bọn liên hợp lại, dù chỉ một nửa liên hợp cũng đủ để Tiểu Ân phải tránh xa

Nhưng hắn vừa mới hạ sát vượn bay, ánh sáng màu đỏ đó quá mức quỷ dị, cho nên mới có thể trấn trị được chủng tộc không trung, khiến bọn chúng không dám gây phiền phức với mình

Ánh mắt đảo qua những người này, Tiểu Ân có thể thấy rõ sự sợ hãi và địch ý của những người này

Nhưng giờ phút này hắn không có tâm tư vui đùa với những người này, do dự một lúc, Tiểu Ân chậm rãi tiến vào tòa nhà to lớn

Càng tới gần, Tiểu Ân càng cảm nhận rõ một cỗ áp lực khổng lồ

Cảm giác này giống như khi đối mặt với Yidikalun, khiến trong lòng hấn bất mãn, nhưng vì đám người Kim, hấn không khoanh tay đứng nhìn được

Tới gần một ít, cảnh sắc trước mắt dường như rõ ràng hơn một chút

Quả nhiên, đó là một tòa nhà to lớn, bên ngoài tòa nhà điêu khắc nhiều đồ án sống động

Trong đó có một nơi chiếm gần một phần ba diện tích, đó là một thần linh ba đầu sáu tay không biết tên

Dường như đó là một con viên cổ cự thú, hai mắt ở cái đầu to ở giữa của nó nhìn rất bình tĩnh. Dường như đang bao quát chúng sinh, khiến người ta có cảm giác âm áp. Hai cái đầu còn lại nhìn về hướng đông và hướng tây, bốn con mắt như truyền thần, có một loại hấp dẫn không nói thành lời

Một đôi cánh tay dài đặt trên bụng, bốn cánh tay nhỏ xuyên qua sương mù, hình như muốn bay ra ngoài

Tiểu Ân liếm đôi môi khô khốc, dường như hấn cảm thấy áp lực đang tăng lên, dường như lúc nào cũng có thể vượt qua giới hạn chịu đựng của mình

Một luồng ánh sáng không biết xuất hiện từ đâu, kết hợp với đám sương mù, hình thành nên vài đóa mây kim sắc

Sau đó, một cỗ lực hút không thể chống cự phát ra, thậm chí Tiểu Ân không có thời gian để kinh hô, đã bị cỗ lực hút này hút đi

Tới tận bây giờ, cuối cùng Tiểu Ân mới hiểu được, tại sao với thực lực của Hắc Toàn Phong lại không thoát được lực hút cường đại này, đó là vì bọn họ không thể chống lại lực hút đó

Cảnh sắc trước mắt biến đổi, Tiểu Ân vượt mũi, hấn không tin vào mắt mình

Xuất hiện trong tầm mắt của hấn, không phải là một đầu thú hung lệ tàn khốc, mà là một hàng lang thủy tạ, đình đài lầu các, những căn lầu dựa vào vách núi, giống như sóng cuộn, không ngừng nhấp nhô, có vẻ tự nhiên, hài hòa, không mất đi vẻ trang trọng

Tiểu Ân dụi đôi mắt của mình, trong lòng nổi lên một ý niệm cổ quái

Chỗ xinh đẹp như thế này là của đám ngu ngốc Tiểu Ân thống khổ vỗ đầu, có lẽ đầu cốt long có tư cách gọi bọn hấn là lũ ngốc, nhưng hấn không có tư cách đó

Nhưng sự xinh đẹp và xa hoa của nơi này đã chinh phục được Tiểu Ân, khiến hấn cảm thấy cao hứng, không có ý niệm muốn phá hư

Cảnh sắc xinh đẹp như thế này rất khó phục chế, cho nên Tiểu Ân tin tưởng đây là chỗ ở của thần linh

Một đạo ánh sáng xuất hiện trên mặt hồ, hình thành một cây cầu ngũ sắc

Tiểu Ân hơi sững sốt, do dự một chút, nhưng vẫn tiến lên cây cầu

Cây cầu này thông tới bên kia mặt hồ, bên kia có một động khẩu màu đen

Tiểu Ân biết, nơi đó là nơi hấn cần phải tới, bởi chỉ có tiến vào đó mới tìm được đám người Kim

Đi qua cầu ngũ sắc, đột nhiên nghe dưới nước truyền một tia dao động, Tiểu Ân nhìn xuống dưới, chỉ thấy mới vừa rồi trên mặt hồ trống không, nay lại có thêm vài con cá nhỏ không rõ lai lịch

Đám cá nhỏ đó bơi ở dưới, tỏa ra ánh sáng lộng lẫy, trông rất đẹp mắt

Liếc mắt một cái, có mấy tán hoa đơn lẻ chập chờn trong gió, mặc dù vẫn còn thân vận nhưng đã rách nát hết, dường như tạo thêm sự bi lệ cho cảnh sắc xinh đẹp

Tiểu Ân ngẩng đầu lên, ánh mắt lộ rõ sự kiên định

Trong sân chơi mất đi sự điều khiển của thần linh, cảnh vật sẽ tiếp tục điêu tàn, cuối cùng sẽ có một ngày biến mất

Nhưng trong mắt Tiểu Ân, những thứ này vẫn khó có tưởng tượng được. Nhưng hấn tin tưởng, nhất định mình có thể tìm được đám người Kim, hơn nữa còn mang bọn chúng rời khỏi đây

Hắn chạy tới động khẩu tới đen nhanh như sao băng, không chút do dự nhảy vào

Bóng người hắn biến mất, chiếc cầu và hắc động không còn nữa, chỉ còn kiến trúc trống rỗng, dường như không có một tia nhân khí nào

Trước mắt Tiểu Ân chợt ảm đạm, xuất hiện một tình cảnh kỳ dị

Nơi này là dãy núi, bốn tòa núi cao vây quanh, chân núi là một mảnh Tu La địa ngục, có vô số máu tươi và thi thể, máu đỏ chảy như hải dương, hình thành một dòng suối màu đỏ, kéo dài về phương xa

Trên thành núi có vô số tiếng kêu thảm thiết, tiếng kêu không dứt, các loại ma pháp giống như đòi mạng không ngừng lóe sáng

Tiểu Ân vừa xuất hiện ở nơi này liền cảm nhận nguy cơ mãnh liệt, hắn không chút do dự mở ra vòng phòng ngự cấp năm, hơn nữa còn tiến về một vách núi

Trong tình cảnh hỗn loạn này, điều duy nhất hắn có thể làm là cố gắng bảo trì tĩnh táo, tránh giao thủ với người khác

Trong không khí dường như có áp lực khiến người khác khó có thể tiến bước

Nhưng thể chất của Tiểu Ân rất cường hãn, không nhân nhượng tiến về phía trước

Đột nhiên một quái nhân thân cao bốn thước rơi xuống bên cạnh hắn, quái nhân đã hoàn toàn tử vong. Còn người công kích hắn, dường như chưa phát giác ra, vẫn liều mạng dùng ma pháp tấn công. Sắc mặt Tiểu Ân trở nên khó coi, giây phút này hắn nhận ra, trên đầu hắn truyền tới hơn mười ma pháp cấp ba

Mặc dù trên người hắn có vòng phòng ngự cấp năm có thể ngăn cản được công kích vật lý, nhưng nhiều ma pháp công kích như thế, hắn không hề tin tưởng vào vòng phòng ngự

Thân hình lùi lại, Tiểu Ân giống như nhà có tang, ôm đầu bỏ chạy, phong phạm cao thủ vừa rồi hoàn toàn biến mất

Nếu như cả tính mạng cũng không giữ được thì cần gì phong phạm cao thủ

Những ma pháp liên tiếp đánh vào thân thể của người khổng lồ, nhất thời phân thân hắn ra. Mà Tiểu Ân cũng bị chịu khổ lây, vòng phòng ngự không ngừng run rẩy

Trước khi tiến vào nơi này, hắn không nghĩ đến đón chờ hắn là một tình cảnh hỗn loạn

Đấu thú đài, quả nhiên danh bất hư truyền, chỉ cần tới nơi này, muốn sống để trở ra rất khó

Ở nơi này, mỗi cá nhân ít nhất đều là nhất tinh ma pháp sư hoặc chiến tranh tít mãn, bọn họ đều được hưởng đặc quyền tại chủng tộc của mình, được mọi người tôn kính, đồng thời có thực lực cường đại

Nhưng trong hoàn cảnh này, tính mạng của bọn họ trở nên mong manh yếu ớt, chỉ cần bị một cơn gió nhẹ thổi qua là mất mạng

Cho dù Tiểu Ân đã đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư, trong hoàn cảnh khắp nơi là ma pháp này cũng khó có thể bảo vệ mình

Ánh mắt của hắn tuần tra xung quanh, muốn tìm tung tích đám người Kim

Ở địa phương này, có lẽ chỉ có dựa vào thân hình khổng lồ của Hắc Toàn Phong và vòng phòng ngự mới có thể ở thế bất bại

Đảo qua một vòng, Tiểu Ân không phát hiện ra mục tiêu của mình, nhưng thấy được vài chuyện khiến người khác kinh tâm động phách

Trên vách núi, thỉnh thoảng có vài người truyền tống tới

Những người mới tới, phần lớn đều hơi sửng sốt, khó tin nhìn xung quanh

Nhưng thời gian ngắn ra đó khiến bọn họ chìm trong tuyệt vọng

Từng đạo ma pháp công kích, mạnh mẽ đánh vào những người này, xóa sổ hoàn toàn bọn họ. Có người sử dụng vòng phòng ngự thì bình yên vô sự, nhưng không duy trì được bao lâu

Những người sống sót đều là những người có chút bản lĩnh, bọn họ chạy đông chạy tây, rốt cuộc có hai phần mười trong số còn sống như Tiểu Ân

Song số người sống sót đó cũng không phải là người an phận, rất nhanh bọn họ gia nhập vào hàng ngũ công kích mù quáng. Lúc nào cũng có người chết ngoài ý muốn, bất luận ai muốn sinh tồn trong hoàn cảnh này cũng không phải là chuyện đơn giản

Tiểu Ân co phạm vi của vòng phòng hộ lại, may mà hắn là đại ma pháp sư, khống chế được vòng phòng ngự, nếu không rất khó làm được điều này

Trải qua quá trình ngưng luyện, vòng phòng ngự đã thu nhỏ lại rất nhiều, lực lượng phòng ngự càng tăng thêm

Giờ phút này, một cỗ uy áp chợt truyền tới

Cỗ uy áp này, dường như tràn ngập khí tức hung bạo máu tanh, khiến trong lòng mọi người run rẩy

Đôi mắt Tiểu Ân hiện lên thần sắc vui mừng, hắn nghe rõ, đó là thanh âm của Hắc Toàn Phong, nếu đại ma thú này ở chỗ này, vậy đám người Kim cách không xa đó

Hắn hít sâu một hơi, cước bộ nhẹ nhàng nhảy ra ngoài, tiến về hướng đó. Tốc độ của bản thân hắn đã đạt tới tình trạng cực hạn, người bên ngoài nhìn vào chỉ thấy tàn ảnh mà thôi

Tiểu Ân cắn chặt hàm răng, Kinh Linh Thuật, Gia Tốc Thuật, các loại ma pháp phụ trợ lóe sáng trên người hắn

Từ nơi hắn xuất phát tới chỗ đó cũng không gần

Nếu như bình thường thì không có bất cứ vấn đề gì, nhưng giờ phút này, lúc nào cũng gặp phải nguy hiểm, nên dù tốc độ của Tiểu Ân có nhanh, nhưng chỉ chạy được một trăm thước thì vòng phòng ngự của hắn bị vỡ tan

Sắc mặt Tiểu Ân đại biến, thân hình to lớn của Hắc Toàn Phong đã xuất hiện trong tầm mắt của hắn, trong lòng hắn xuất hiện nỗi tuyệt vọng

Ở nơi này, nếu không có vòng phòng ngự, thì ma pháp lan nhảm ra cũng đủ để giết chết hắn

Song, ngay lúc đó, tinh thần của Tiểu Ân tiến vào cảnh giới kỳ diệu

Giống như ở trong Nhất Hào không gian, hắn chậm rãi phân tích lại quá trình giao thủ cùng người khác, hắn thông thả cảm ứng tất cả

Giây phút này, ngoài hắn, tất cả mọi vật trở nên chậm chạp, dù quỹ tích vận chuyển của nguyên tố ma pháp hay động tác của mọi người đều trở nên chậm chạp

Trong mắt của hắn, thậm chí còn thấy được ma pháp cấp ba đang di chuyển, chuẩn bị đánh sâu vào thân thể hắn, nếu để đạo ma pháp đánh trúng thân thể, dưới tình huống không có vòng phòng hộ ma pháp, chắc chắn hắn không có lực để chống cự

Giờ phút này, Tiểu Ân phát hiện một chuyện ngoài ý muốn, ma pháp xung quanh trở nên chậm chạp, còn hắn vẫn duy trì được tốc độ cao của mình

Hai chân tiếp tục di chuyển, dùng tốc độ khó tin, nhanh hơn cả tốc độ của ma pháp lao ra ngoài

Dư âm của đạo ma pháp bị bỏ lại phía sau Tiểu Ân, cho tới khi hoàn toàn biến mất

Cảnh tượng không có ai phát hiện ra, trên thực tế, ở nơi này không có ai phát hiện ra sự biến hóa đó

Cuối cùng cũng vượt qua một trăm thước, mặc dù vẫn còn dư âm của các loại ma pháp, nhưng trong mắt Tiểu Ân đã xuất hiện một con đường rộng lớn

Thân hình của hắn lướt qua hàng loạt dư âm ma pháp trong một tư thế quái dị, mỗi bước đi đều tiến vào nơi an toàn nhất. Trong mắt của hắn, ma pháp chậm như con ốc sên, ngay cả có hùng mạnh hơn nữa cũng không thể uy hiếp tới sự an toàn của hắn

Cứ như thế, Tiểu Ân không thèm mở vòng phòng hộ ma pháp ra, cuối cùng vượt qua một trăm thước

Khi hắn tới bên người đại vật màu đen quen thuộc, thần kinh mới thả lỏng

Nhưng khi Tiểu Ân buông lỏng thì cảnh giới kỳ diệu đó liền biến mất. Tốc độ ma pháp khôi phục lại như bình thường, giống như tử thần ghé thăm mọi nơi

Tiểu Ân biến sắc, cả người vô lực, đôi chân tê dại, cả đầu ngón tay cũng không nhấc nổi lên

Nhưng đúng lúc này, một bàn tay đầy lực vươn tới, nhấc hắn vào trong miệng của Hắc Toàn Phong, thân thể to lớn của Hắc Toàn Phong lập tức di chuyển, cái miệng của nó ngậm lại

-Sự phụ

Thanh âm tràn ngập sự vui mừng của mấy người chợt vang lên

Nhìn thấy Tiểu Ân, đám người Kim dường như tràn ngập hy vọng. Tiểu Ân mở mắt ra, thấy những khuôn mặt quen thuộc ở trước mắt, người phản ứng nhanh nhất, mạo hiểm đi ra ngoài kéo hắn vào là Carter

Hơi giơ tay ra, Tiểu Ân cười nói:

-Các người đều ở đây là tốt rồi

Kim đỡ Tiểu Ân, hắn khoanh chân ngồi xuống, hỏi:

-Sự phụ, sao ngài chạy tới đây nhanh vậy?

Đôi mắt Mary sáng lên, hỏi:

-Ngài phi hành tới đây?

Tiểu Ân lạnh nhạt cười nói:

-Đúng vậy, ta có chút lo lắng, nên bay tới đây

Sắc mặt của đám người Kim biến hóa, trong lòng bọn họ cảm thấy ảm áp, một câu nói bình thản nhưng có lực lượng kích động mọi người

Bọn họ dựa vào Hắc Toàn Phong nên mới bay được trên trời, tự nhiên không thấy được sự cường đại của các chủng tộc không trung. Nếu như không có ma thú cấp sáu biến dị, phi thiên hắc giáp tích, căn bản bọn họ không đối phó được với những nguy hiểm ở trên không trung

Bọn họ biết, nếu không có Hắc Toàn Phong, muốn trực tiếp bay trên bầu trời, chắc chắn là cử tử nhất sinh, ở nơi này còn tốt hơn

Nghĩ tới việc Tiểu Ân vì muốn cứu bọn họ mà mạo hiểm phi hành trên không trung, trong lòng mọi người đều có sự kích động mãnh liệt, giống như có vạn con ngựa nhảy chồm chồm

-Sự phụ...

Mary hít sâu một hơi, đôi mắt có chút ướt át, nàng ngã nhào xuống nói:

-Sự phụ đều do con không tốt, muốn nhìn xem nơi đó có gì, nên mới khiến mọi người rơi vào hoàn cảnh nguy hiểm

Đức Lỗ Phu và Lai An đồng thời đứng lên, bọn họ kích động, ngay cả gân mạch trên cổ cũng thấy rõ

-Sự phụ, không phải lỗi của Mary mà lỗi của con

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đồng thanh nói:

-Do chúng ta phát hiện ra tòa nhà đó

Kim và Carter giúp đỡ Tiểu Ân, đang muốn mở miệng, đã bị Tiểu Ân giơ tay chặn lại nói:

-Đội lát nữa hãy nói

Sau đó, Tiểu Ân lấy ra một viên ám kim tinh thạch từ trong vòng cổ ra, cầm nó trong tay, bắt đầu bổ sung lực lượng tinh thần

Sắc mặt của đám người Kim xuất hiện vẻ áy náy, Tiểu Ân không cầm ma hạch để bổ sung mà dùng ám kim tinh thạch, điều này nói rõ, hắn đã tiêu hao hết lực lượng tinh thần, thậm chí không có sức để dùng ma hạch

Vừa nghĩ tới chuyện bản thân mình hại sư phụ lâm vào tình trạng này, sắc mặt mấy người đều trở nên cực kỳ khó coi

Mấy phút sau, Tiểu Ân mới thở dài một hơi, cẩn thận cất ám kim tinh thạch vào trong vòng cổ, sau đó lấy ra hai viên ma hạch cấp ba, chậm rãi bổ sung ma lực

Đối với hắn mà nói, ám kim tinh thạch là vật cứu mạng, dùng tiết kiệm là tốt nhất

Hồi tưởng lại một trăm thước cuối cùng, ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng cảm giác mình đang nằm mộng

Giây phút đó, phẳng phất trên đời chỉ có hắn duy trì được tình trạng bình thường, ngoài ra tất cả đều không bình thường, thậm chí cả nguyên tố ma pháp cũng trở nên chậm đi

Mặc dù tình huống này chỉ duy trì trong một giây

Nhưng chính một giây đồng hồ đó Tiểu Ân đã đi được hơn trăm bước cuối cùng

Hơn nữa điểm trọng yếu đó là, con đường đó hắn không sử dụng vòng phòng hộ ma pháp. Dưới tình huống đó, có thể bình an đi qua, thực sự khiến Tiểu Ân cảm thấy khó tin

Giờ phút này ngay cả hắn cũng có chút hoài nghi, chuyện vừa rồi có phải là giấc mộng không

Nhưng để có một giây đó, Tiểu Ân cũng phải trả giá rất lớn tương ứng

Không chỉ lực lượng tinh thần bị tiêu xài hết, ngay cả thể lực cũng tiêu hao hết, nếu như không phải Carter và Hắc Toàn Phong phản ứng mau lẹ, chỉ sợ Tiểu Ân đã bỏ mình bởi dư âm của ma pháp công kích

Vỗ gáy, cuối cùng Tiểu Ân buông tha không nghĩ tới chuyện phát sinh ngoài ý muốn đó nữa

Bởi vì hắn không xác định được, có lẽ mình phải hồi cốt long mới biết được đáp án

Nhìn Tiểu Ân dường như đã khôi phục, Kim mới cẩn thận nói:

-Sư phụ, chuyện này không thể trách bọn họ, do con dẫn đội....

Tiểu Ân cố gắng lắc đầu, cười nói:

-Đừng lãnh trách nhiệm nữa, ta có trách các người đâu?

Đám người Kim mừng rỡ, dường như được Tiểu Ân lượng thứ là bọn họ đã thấy mỹ mãn rồi

Tiểu Ân liếc nhìn bọn họ một cái nói:

-Chỗ này có một loại lực lượng thần kỳ, dù ta tới đây cũng xuất hiện ý niệm muốn tìm tòi, nếu các người gặp phải mà không tiến vào mới là chuyện khó tin

Đám người Kim hậm hực cuối đầu, mặc dù sư phụ nói thật, nhưng vẫn cảm thấy xấu hổ đối với định lực của mình

Tiểu Ân nhạy cảm phát hiện tâm trạng của bọn họ, không khỏi cười hỏi:

-Các người có biết, khe nứt không gian do ai tạo ra, tòa nhà này là nơi ở của ai không?

Lực chú ý của đám người Kim bị những lời này hấp dẫn, bọn họ kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, chẳng lẽ chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi, sư phụ đã dò xét được chân tướng

Nhìn ánh mắt chờ mong của bọn họ, trong lòng Tiểu Ân dâng lên một tia thoải mái

- Nơi này không phải là khe nứt không gian tiếp nối các tinh cầu

Tiểu Ân nói một câu long trời lở đất:

-Nơi này chẳng qua do mấy tên ..., ách, mấy tên thần linh không có chuyện gì làm, tạo ra một sân chơi mà thôi

Lưng Tiểu Ân chảy mồ hôi lạnh, hắn thực sự không dám tưởng tượng, nếu mình nói do mấy tên thần linh ngu ngốc tạo ra, bọn chúng sẽ dùng ánh mắt gì để nhìn mình

-Thần linh?

Mấy tên đệ tử nhìn nhau, danh từ này hơi xa xôi với bọn họ, căn cứ lịch sử của đại lục, thần linh dường như đã từ bỏ phiên đại lục này, mấy vạn năm qua không có bất cứ thần tích nào giáng xuống

Tiểu Ân gật đầu mạnh một cái nói:

-Nơi này do thần linh kiến tạo ra, cho nên mới có đủ loại điều kiện hạn chế không giải thích được. Ví dụ như độ tuổi

-Sự phụ, tại sao thần linh lại hạn chế tuổi tác?

Đức Lỗ Phu hỏi

Hắn không hỏi Tiểu Ân, đó có phải sự thực không, mà trực tiếp hỏi, tại sao lại hạn chế tuổi tác. Bởi vậy có thể thấy được, tên hán tử thuần khiết này không hề hoài nghi lời nói của Tiểu Ân. Dường như chỉ cần là lời Tiểu Ân nói, hắn đều coi đó là chính xác

Tiểu Ân vuốt cằm, thành thật nói:

-Không biết

Carter chớp động đôi mắt nói:

-Có lẽ đó là sở thích của thần linh

Tiểu Ân nao nao, dùng ánh mắt quỷ dị nhìn Carter

Chẳng lẽ những tên thần linh mà cốt long kể là những tên có sở thích dị thường, thích những tiểu lolita?

Mặc dù năm mươi tuổi không phải trẻ, nhưng so với những tên thần linh sống dài đằng đặc thì chuyện đó cũng có khả năng. Đang lúc Tiểu Ân suy nghĩ miên man, Kim tức giận nói:

-Carter, người nói hươu nói vượn, cẩn thận bị thần linh nghe thấy đó

Sắc mặt Carter khế biến, hết nhìn đông lại nhìn tây, ngậm miệng lại, không dám nói tiếp nữa

Tiểu Ân không nhịn được cười nói:

-Không có vấn đề gì, thần linh đã từ bỏ nơi này, các người cứ việc nói đi

-Bọn họ rời đi?

Đức Lỗ Phu kinh ngạc hỏi:

-Tại sao bọn họ lại rời đi?

Tiểu Ân vắt chéo tay nói:

-Ta không phải là thần linh, nên cũng không biết

Đám người Carter cười ha ha, kinh ngạc nhìn Đức Lỗ Phu, khiến mặt hắn đỏ lên

Một lát sau, Kim hỏi:

-Sự phụ, chỗ này là chỗ nào, tại sao lại có công năng như sát lục thiên mạc

Mấy người lần lượt gật đầu, Lai An nói:

-Không sai, nơi này có hơi thở giết chóc rất nặng, nếu như không phải chúng ta vào sớm, cuộc tử đấu chưa bắt đầu, hơn nữa chúng ta đã quen với sát lục kết giới, nếu không giờ phút chắc chắn chúng ta giống như mấy tên điên ở ngoài kia

Tiểu Ân thu hồi vẻ tươi cười, sắc mặt ngưng trọng nói:

-Nơi này, là đấu thú đài do thần linh bố trí, để chúng ta ẩu đả lẫn nhau, trở thành trò tiêu khiển cho bọn họ

Sắc mặt đám người Kim hoàn toàn thay đổi

Lửa giận trong ngực mỗi cá nhân nóng lên, mớ hồ cả mạch máu trên người cũng nổi lên

Sắc mặt Tiểu Ân trầm xuống, lớn tiếng quát:

-Các người muốn làm gì?

Đám người Kim ngẩn ra, mau chóng tỉnh lại, bọn họ nhìn nhau, chỉ cảm thấy mồ hôi lạnh chảy đầy lưng

Tiểu Ân lãnh đạm nói:

-Ta biết các người rất giận, nhưng ta nói cho các người biết, cả ta cũng không có tư cách để căm giận

-Sư phụ

Kim kinh hô

Tiểu Ân gơ tay, cắt đứt lời nói của hắn nói:

-Trong mắt thần linh, chúng ta không khác gì con kiến hôi, bọn họ chỉ cần vẫy ngón tay một cái là có thể nghiền chết chúng ta cả trăm lần. Có lẽ trong mắt bọn họ, chúng ta chỉ là những con kiến hôi mua vui cho bọn họ mà thôi

Nghe lời nói trào phúng của Tiểu Ân, mọi người trầm mặc, nhưng trong lòng bọn họ thừa nhận, lời sư phụ nói rất có đạo lý

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng nói:

-Các người có huyết tính, đó là chuyện tốt, nhưng đôi khi các người phải biết rõ thực lực của mình, nghìn vạn lần đừng đi làm những chuyện ngu xuẩn

Ánh mắt Tiểu Ân lạnh lẽo, khiến lửa giận trong lòng mọi người tiêu biến

Mặc dù ngay từ đầu bọn họ đều rất tức giận, nhưng vừa nghĩ đến thân phận và thực lực của đôi bên, trong lòng bọn họ xuất hiện cảm giác vô lực

Đó là chênh lệch giữa bọn họ và thần linh. Nói khó nghe một chút, dù bọn họ có cam tâm tình nguyện làm món đồ chơi của thần linh, cũng chưa chắc được thần linh chọn. Không phải ai cũng có vinh quang đó

Kim cười khổ một tiếng nói:

-Ở bên ngoài, chúng ta đều là ma pháp sư chính thức, nhưng không thể tưởng tượng được, trong mắt thần linh, chúng ta chỉ là một công cụ để tiêu khiển mà thôi. Hắc hắc, trách không được nơi này có năng lượng sát lục, nguyên là để chúng ta giống như những con dã thú, tự giết hại lẫn nhau

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, nói:

-Tốt lắm, trước hết chúng ta nghĩ biện pháp để ra ngoài đã

Về mặt đám người Kim động, hỏi:

-Sư phụ, ngài có biện pháp gì không?

Ầm ầm một tiếng, một đôi mắt to lớn xuất hiện trước cửa miệng nơi bọn họ ẩn nấp, mọi người bị dọa sợ, đôi mắt đó có thể so với đôi mắt của Hắc Toàn Phong

Rất hiển nhiên, trước mắt là một sinh vật khổng lồ

Tiểu Ân vươn tay, nhẹ nhàng vỗ Hắc Toàn Phong, đại gia hỏa này rống lớn một tiếng, cả dãy núi tràn ngập âm thanh của rống, ngay cả những cao thủ bị năng lượng sát lục khổng lồ chế, cũng vô thức dừng lại

Song hồn chiến vẫn tiếp tục, nhưng dù là ai, cũng đều tận lực tránh xa Hắc Toàn Phong

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu tại sao cách một đoạn thời gian, Hắc Toàn Phong phải rống to một tiếng, nếu không có tiếng rống biểu hiện thực lực khổng lồ của nó, chỉ sợ ngay cả nó cũng bị cuốn vào cuộc hỗn chiến

Mặc dù Hắc Toàn Phong là ma thú cấp sáu, ở chỗ này có tư cách xưng vương. Nhưng ở đây có rất nhiều người điên mất lý trí, một khi bị những kẻ đó vây quanh, đừng nói là Hắc Toàn Phong, dù là hoàng kim chi vương Yidikalun, cũng không dễ dàng thoát thân

-Ta có một biện pháp khiến mọi người rời khỏi đây

Tiểu Ân tỉnh táo nói

-Sự phụ, biện pháp gì?

Đức Lỗ Phu dồn dập nói:

-Phải đi hướng nào? Con sẽ dẫn đầu

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói:

-Nơi này là đấu thú đài của thần linh, chỉ có những dũng sỹ chiến thắng mới có thể đi ra

Đầu tiên đám người Kim sưng sốt, sau đó cả bọn há hốc miệng ra

-Sự phụ, ngài để cho chúng con đấu với bọn chúng?

-Đúng

Tiểu Ân nghiêm túc nói:

-Kỳ thực quy tắc của nơi này rất đơn giản, chỉ cần người giết chết được mười sinh vật thì người sẽ có tư cách rời đi. Chỉ là ...

Do dự một chút, Tiểu Ân vẫn nói ra việc đánh cướp lực lượng:

-Đánh chết một người, các người sẽ thu được tính mạng và năng lượng của đối phương. Nhưng nếu thể chất của các người không hợp, chờ đợi các người không phải là thực lực tăng lên, mà là tự bạo. Cho nên các người cần phải cân nhắc kỹ, có muốn dùng cách này để đi ra ngoài không

Đám người Kim liếc mắt nhìn nhau, trong mắt lộ ra vẻ kiên định. Tiểu Ân hài lòng gật đầu, quả không hổ danh là những ma pháp sư tới từ đế quốc Lang Nhân, nếu như tới từ công quốc Louis, chỉ sợ bọn họ không có sự tự tin như thế

Tiểu Ân chậm rãi đứng dậy, trải qua một khoảng thời gian nghỉ ngơi, thể lực của hắn đã khôi phục lại, hơn nữa lực lượng tinh thần đã được bổ sung thông qua ám kim tinh thạch và ma hạch. Mặc dù còn chưa khôi phục tới trạng thái đỉnh cao, nhưng đã khôi phục lại được bảy tám phần thực lực

-Nhớ kỹ, mười người, giết một người các người sẽ thu được tính mạng và năng lượng, giết đủ mười người, lập tức hô to lên rồi rời đi, sau đó chúng ta gặp nhau ở bên ngoài.

Ánh mắt đảo qua khuôn mặt của mỗi người, Tiểu Ân trầm trọng nói:

-Khi các người hấp thu tính mạng và năng lượng, các người sẽ cảm thấy rất sung sướng, nhưng các người phải kiềm chế mình, nếu không chắc chắn các người sẽ tự bạo mà chết

Khi Tiểu Ân nói xong câu cuối cùng, trong lòng đám người Kim run lên, thiếu chút nữa không đứng thẳng được

Quyền uy mà Tiểu Ân bồi dưỡng nhiều năm qua, giờ phút này đã được thể hiện rõ

Tới cửa miệng, Tiểu Ân ra lệnh cho Hắc Toàn Phong tạo ra một cái khe, Tiểu Ân thi triển vòng phòng hộ cấp năm, bước ra đầu tiên

Giờ phút này, dãy núi đã tràn ngập máu tanh, nếu như không phải lúc nào cũng có người truyền tống tới, chỉ sợ những người này đã tự giết hại nhau hết

Mọi người núp sau Hắc Toàn Phong, cẩn thận quan sát mọi chuyện

Một tên hắc quỷ pháp sư đang thi triển ma pháp, trong nháy mắt bị người khác giết chết, thân thể của hắn hóa thành một đạo bạch quang, đạo bạch quang đó giống như có ý thức, tiến vào thân thể của người giết hắn

Về mặt của người đó vốn dĩ tổn thương nhưng khi đạo bạch quang tiến vào thân thể của hắn, lại lộ ra bộ mặt hưởng thụ

Song, còn không chờ hắn hưởng thụ xong, hắn đã bị người khác lấy đi tính mạng

Cứ như thế, liên tục có người tử vong, bạch quang trong không trung lóe ra và tiêu tán

Người thành công hấp thu bạch quang, giống như uống phải thuốc kích thích, sinh long hoạt hổ, dù tốc độ phóng thích hay uy lực của ma pháp đều được đề cao lên một ít

Đương nhiên, cũng có người hấp thu bạch quang xong, cả người run lên, sau đó nổ mạnh một tiếng, khiến cả bầu trời đầy máu tươi

Đám người Kim lặng yên nhìn mọi chuyện, bọn họ đã tin lời của sư phụ

-Lai An, người sử dụng không gian giam cầm, tạm giam một người lại, Carter, người và Đức Lỗ Phu tiến lên, kéo người đó lại đây

Tiểu Ân nhỏ giọng phân phó nói:

-Ta phụ trách phá vỡ vòng phòng hộ của hắn, Kim, người ra tay giải quyết

Tất cả mọi người đáp ứng, còn chuyện Tiểu Ân làm thế nào phá vỡ vòng phòng hộ của đối phương, bọn họ cũng không biết, nhưng bọn họ cực kỳ tin tưởng đối với vị sư phụ này. Chỉ cần Tiểu Ân nói, bọn họ không có bất cứ hoài nghi gì cả

Ánh mắt của Lai An đảo qua xung quanh. Mặc dù tất cả mọi người đều biết, chỉ có đánh chết người khác, giết đủ mười người mới có thể ra ngoài, nhưng bọn họ đều chọn đối tượng khác chủng tộc với mình

Rất nhanh, ánh mắt của Lai An tập trung lên một con quái vật có sáu cái chân

Đây là một sinh vật xấu xí, mặc dù sinh ra có sáu cái chân, nhưng trên cổ có hai cái đầu, trên người của nó cũng không có cánh tay, chỉ có một lớp da dày mà thôi

Cũng không biết chủng tộc này làm sao có được trí tuệ, nhìn vẻ ngoài của nó, phẳng phất như bị thần linh tùy ý nhào nặn ra

Trong vô số chủng tộc, nó được xếp vào chủng tộc xấu xí nhất

Tay Lai An vung lên, một đạo tinh quang xuất hiện bên ngoài vòng phòng hộ của nó

Có thể làm được như thế, điều đó nói rõ, trong chiến đấu, nó không dùng vòng phòng hộ do bản thân thi triển ra mà dùng vòng phòng hộ từ quyền trực

Mặc dù những tên này rất thích đánh giết, nhưng bọn chúng không đánh mất toàn bộ lý trí, biết làm thế nào để bảo vệ tính mạng của mình, và có bản năng tránh xa những sinh vật cường đại

Cho nên bọn nó mới có thể sử dụng đạo cụ ma pháp, mới có thể e ngại Hắc Toàn Phong mà tránh ở một góc khác. Động tác của Carter và Đức Lỗ Phu rất mau lẹ, khi Lai An nhốt người này, bọn họ lập tức thi triển Phong hệ ma pháp, kéo đầu quái thú lại

Ngay khi nó sắp tới bên người Hắc Toàn Phong, ánh mắt Tiểu Ân tỏa sáng ra một tia sáng hình sao. Tay hắn điểm một cái, vòng phòng hộ của đối phương nhất thời biến mất

Đám người Kim há hốc miệng, đôi mắt mở to ra. Mặc dù đã sớm chuẩn bị tâm lý, nhưng biểu hiện của Tiểu Ân đã vượt qua dự đoán của bọn họ

Bọn họ nghĩ, trong một phút, Tiểu Ân có thể giải quyết được ma pháp vòng phòng hộ đã là cực hạn rồi, nhưng không ai nghĩ, Tiểu Ân chỉ duỗi tay ra đã phá bỏ được vòng phòng hộ

Giây phút này, ánh mắt của bọn họ nhìn Tiểu Ân tràn ngập kính ngưỡng, thật không hổ danh là sư phụ, có thực lực mà bọn họ không thể nghĩ ra được

Mary vui mừng, nàng không nhịn được, kinh hô:

-Sư phụ, làm sao ngài làm được?

-Rất đơn giản

Tiểu Ân tùy ý cười nói:

-Ta biết rõ được điểm chống đỡ trên vòng phòng hộ của nó, chỉ cần phá điểm chống đỡ đó, là có thể giải quyết vòng phòng hộ

Mọi người cả kinh, chuyện này không phải chuyện đùa. Cả bọn giống như bị trúng định thân pháp, nhất thời há hốc miệng ra

Vòng phòng hộ ma pháp có điểm chống đỡ, tất cả mọi người đều biết bí mật này, nhưng cấp bậc vòng phòng hộ càng cao, càng giống như con rùa rụt cổ, muốn tìm được điểm này là một chuyện cực kỳ khó khăn

Nếu như là vòng phòng hộ cấp ba, Tiểu Ân phá vỡ nó thì dễ tin, nhưng đây là vòng phòng hộ cấp năm đó, phá vỡ nó một cách dễ dàng như vậy, quả là một chuyện khó tin

Tiểu Ân nhìn bọn họ, mỉm cười nói:

-Lai An, người am hiểu ma pháp không gian, chờ người tiến giai thành đại ma pháp sư, chắc cũng có năng lực này

Mắt mọi người sáng lên, Kim hô nhỏ nói:

-Sư phụ, ngài tiến giai thành đại ma pháp sư?

Tiểu Ân ung dung cười nói:

-Không sai, ta đã tiến giai, hiện tại phải xem các người thế nào?

Trong mắt đám người Kim hiện lên ánh sáng kiên định, giống như hỏa diễm, phát ra ánh sáng nóng rực

Tiểu Ân âm thầm gật đầu, nhưng nói thật, hắn có thể làm được điều này, là do thực lực của hắn đạt tới đại ma pháp sư, hơn nữa hắn còn am hiểu ma pháp không gian. Nhưng điều chủ yếu là do đối phương thi triển vòng phòng hộ cấp năm từ quyền trực

Nếu như một vị đại ma pháp sư thi triển vòng phòng hộ cấp năm, Tiểu Ân không thể thoải mái phá vỡ nó như thế này

Đó là ưu thế lớn nhất của cao giai ma pháp sư đối với ma pháp sư bậc thấp, dù là giải thích hay lĩnh ngộ về ma pháp thì cao giai ma pháp sư đều ở trên ma pháp sư bậc thấp

Ánh mắt hướng về Kim, Kim gật đầu mạnh một cái, ngón tay điểm ra, một đạo Tật Phong Thuật, giống như tia chớp xuyên qua yết hầu của sinh vật xấu xí

Hoàn cảnh trong đấu thú bàn rất quỷ dị, mặc dù có năng lượng sát lực cường đại, nhưng không có tác dụng làm suy yếu năng lực như sát lực thiên mạc

Ở nơi này, trong lòng mỗi người đều dâng lên sự ham muốn giết chóc, hơn nữa do nguyên tố ma pháp sung túc, nên bọn họ thi triển ma pháp rất dễ dàng

Nhưng điều khiến Tiểu Ân ngạc nhiên đó là yết hầu của quái vật này dù đã bị xuyên thủng nhưng nó không chết ngay mà còn liều mạng giãy dụa, nếu như không có pháp sư cùng cấp bậc thi triển không gian giam cầm, có lực trói buộc cường đại gấp trăm lần so với thuật trói buộc bình thường thì chỉ sợ quái vật này đã phản kích

-Kim

Tiểu Ân nhú mày, ngữ khí cao thêm một ít

Sắc mặt Kim đỏ lên, cổ tay cử động liên hồi. Phong Nhận Thuật và cao ôn chúc xạ liên tục phát ra, cho tới khi ma pháp thứ tư thi triển ra mới khiến quái vật dừng giây dựa, thở ra hơi thở cuối cùng

Một đạo bạch quang bay ra từ thi thể quái vật, đạo bạch quang tiến vào thân thể của Kim

Kim nhắm hai mắt lại, thở dài một hơi, khuôn mặt không tự chủ được lộ ra vẻ hưởng thụ

Song sắc mặt của Tiểu Ân lại không tốt

Ở nơi này, có rất nhiều chủng tộc, có một bộ phận chủng tộc có sức sống và thể chất cường đại, giống như quái vật sáu chân này, mặc dù là chủng tộc có trí tuệ nhưng thể chất của nó có thể so với ma thú

Loài người đấu với bọn chúng, quá thiệt thòi

Tiểu Ân yên lặng quan sát chiến trường hỗn loạn, lúc lâu sau, hắt thở dài một hơi. Cũng không biết có trùng hợp hay không nữa

Tóm lại những chủng tộc có hình dạng cổ quái, thể chất cường hãn thì lại sử dụng ma pháp rất đơn giản. Phần lớn chỉ là những pháp thuật trực tiếp, thậm chí chúng dùng cả lực lượng cơ thể cường đại để công kích đối thủ

Còn những chủng tộc giống như loài người có thể chất yếu kém thì bọn họ thi triển ra rất nhiều ma pháp đa dạng, khiến người khác khó lòng phòng bị

Mặc dù cũng có số ít ngoại lệ, nhưng đại khái đều như thế

-Kim, ngươi cảm giác thế nào?

Lai An trầm giọng nói:

-Ta muốn ra tay tiếp

Tiểu Ân quay đầu nhìn, Kim mở hai mắt ra, nhưng trong mắt của hắn, có sự hưng phấn, vui sướng, giết chóc, kinh ngạc, đủ các loại cung bậc tình cảm

Kim gật đầu với Lai An, nói:

-Ta tốt lắm, mọi người tiếp tục

Lai An không nói lời nói, chỉ gật đầu một cái, sau đó tìm kiếm mục tiêu kế tiếp, lần nữa sử dụng không gian giam cầm

Từ khi Tiểu Ân phát hiện ra thiên phú của Lai An, liền truyền thụ ma pháp này cho hắn. Kỳ thực, không gian giam cầm không bị cấp bậc hạn chế, hiệu quả của ma pháp hoàn toàn dựa vào thực lực của người thi triển

Nếu như người có thực lực hơn xa Lai An, dù hắn có thi triển ma pháp này ra cũng không có chút tác dụng nào. Nhưng nếu chỉ cao hơn hắn một bậc thì uy lực của ma pháp này cực kỳ cường đại

Cho nên mới nói, ma pháp này thực dụng hơn nhiều ma pháp cùng bậc khác, hơn nữa là một trong những pháp thuật vượt cấp khiêu chiến

Mấy người phối hợp ăn ý với nhau, một sinh vật cổ quái dài hơn mười thước bị kéo tới trước mặt Kim, trở thành vật hy sinh trong tay của hắn

Mặc dù giết chết sinh vật đó có chút khó khăn, nhưng trong tiềm thức của Kim và Lai An đều tránh xa những pháp sư loài người

Giết chết mười người, hô hấp của Kim trở nên trầm trọng, huyết sắc lộ rõ trên hai mắt

Thân thể hắn run run, cả người tràn ngập cỗ khí thế sát phạt

Nếu như không có Tiểu Ân ở bên cạnh, chỉ sợ hắn đã sớm gia nhập vào cuộc hỗn chiến ở ngoài

Tới bây giờ, đám người Lai An mới hiểu, tại sao Tiểu Ân không cho bọn họ giết người ở ngoài, bởi vì một khi nhiệm phải sát khí, chờ đợi bọn họ chính là giết chóc, cuối cùng nếu không bị người khác giết chết thì cũng sẽ chết vì tự bạo do hấp thu quá nhiều năng lượng

Sắc mặt Tiểu Ân trở nên âm trầm bất định, hắn thấy trong mắt Kim sự khao khát

Hơn nữa hắn cũng biết, một khi rời khỏi nơi này, thực lực sẽ không được đề cao lên nữa

Vô số ý niệm xuất hiện trong đầu Tiểu Ân, cuối cùng Tiểu Ân thở dài một tiếng, hỏi:

-Kim, người còn duy trì được chứ?

Kim gật đầu mạnh một cái nói:

-Sư phụ, còn vẫn cảm thấy mình còn đủ lực

-Tốt

Mặt Tiểu Ân âm trầm nói:

-Lai An, tiếp tục....

172. Chương 12: Năng Lượng Sinh Mạng

Nhưng tới giờ phút này, cả người Kim run rẩy, không biết là do quá kích động hay bởi vì đã tới cực hạn, thậm chí da thịt trên người hắn còn đỏ cả lên

Ánh mắt của mọi người nhìn về phía Tiểu Ân, mọi người đợi quyết định của Tiểu Ân

Mặt Tiểu Ân âm trầm, nói:

-Kim, người có thể kiên trì tiếp chứ? Nói thật đi

Kim do dự nửa ngày, khuôn mặt của hắn dường như trở nên dữ tợn

Nếu như người khác hỏi hắn câu này, hắn đã sớm trả lời mà không cần nghĩ ngợi, nhưng địa vị của Tiểu Ân ở trong lòng của hắn lại khác. Cho nên khi nghe Tiểu Ân nói, lý trí của hắn nhanh chóng áp chế dục vọng xuống

-Sư phụ

Kim thở hổn hển nói:

-Con còn có thể chống đỡ một, hai lần nữa

-Tốt

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên sự vui mừng, lúc này, Kim còn khắc chế được dục vọng điên cuồng, quả thực nằm ngoài ý muốn của Tiểu Ân, khiến hắn vạn phần mừng rỡ

Tên này không hổ danh là đệ tử chứng chạc nhất, riêng điểm này đã hơn người bình thường rồi

-Một người nữa, sau đó người lập tức rời đi

Tiểu Ân phân phó nói

-Vâng

Các đệ tử lên tiếng, Lai An bắt đầu thi triển không gian giam cầm

Trong mắt Mary hiện lên vẻ không đành lòng, nhưng từ đầu tới cuối nàng không ngăn cản

Mặc dù hiện giờ bọn họ có kế hoạch giết hại sinh vật có trí tuệ nhưng trong hoàn cảnh này, nếu bọn họ không giết người, cũng không thoát được vận mệnh bị diệt vong, cho nên mặc dù tâm lý của mọi người đều nặng, nhưng tuyệt đối không thương xót đối phương

Dù sao, người không vì mình trời tru đất diệt, chân lý đó đã tồn tại vô số năm

Có lẽ trong thời khắc đặc thù, loài người sẽ phát huy tinh thần chủ nghĩa cộng sản, nhưng phần lớn mọi người đều lựa chọn những việc có lợi cho mình

Tay của Kim điểm lên, hơn trăm đạo Tật Phong Thuật liên tục phát ra, đem con mồi biến thành một mảnh cặn bã. Lòng mày Tiểu Ân nhú lại, bọn họ cảm ứng được trên người Kim truyền ra khí thể cuồng bạo tới cực điểm, phẳng phất như núi lửa sắp bộc phát, khiến người khác run sợ

Đột nhiên, trong ánh mắt của Kim tràn ngập cổ khí thể hung lệ. Ánh mắt của hắn nhìn đám người Tiểu Ân dường như có chút thay đổi, khiến trong lòng mọi người xuất hiện cảm giác không tốt

Tiểu Ân lạnh lùng nói:

-Các người, nhắm mắt lại

Mặc dù không rõ vì sao sư phụ hạ mệnh lệnh kỳ quái này, nhưng bọn Đức Lỗ Phu đều nhắm mắt

Dù sao trên người bọn họ đều có vòng phòng hộ bảo vệ, hơn nữa còn trốn ở một góc hẻo lánh có Hắc Toàn Phong bảo vệ, tạm thời vấn đề an toàn không cần phải lo

Ánh mắt Tiểu Ân chuyển qua người Hắc Toàn Phong, đại ma thú dài hơn mười thước này vội vàng mấp máy miệng lấy lòng, đôi mắt như đèn lồng mở lớn ra

Tiểu Ân duỗi tay ra, không gian giam cầm phát ra, vũng vàng trời buộc Kim đang muốn ngo ngoe, sau đó hắn phát ra một chùm tia sáng uốn lượn

Ánh mắt của Kim mặc dù tràn ngập huyết sắc, nhưng khi nhìn chùm tia sáng này, thì liền tập trung vào đạo ma pháp này

Đúng lúc đó, đạo tia chớp bạo liệt ra, phát ra ánh sáng chói mắt

Kim kêu thảm một tiếng, hai mắt nhắm chặt lại, hô hấp trở nên dồn dập

Thân thể của đám người Lai An chấn động. Mặc dù bọn họ đã nhắm chặt hai mắt, nhưng vẫn cảm ứng được ánh sáng mãnh liệt, khi không còn cảm ứng được đạo ánh sáng này nữa, bọn họ mới mở mắt ra, đúng lúc chứng kiến hai hàng nước mắt chảy trên khuôn mặt của Kim

-Sư phụ, Kim làm sao vậy?

Lai An quan tâm hỏi

-Không có việc gì, hắn chỉ bị choáng váng mà thôi, ta muốn hắn tỉnh táo lại mà thôi

Tiểu Ân mỉm cười, lần đầu tiên gặp phải Thiểm Quang Thuật, bất kể kẻ nào cũng bị nó đánh sâu vào, biến cố đó hẳn có thể lôi kéo Kim ở trong trạng thái điên cuồng tỉnh lại

Hắn vươn tay một cái, một đạo ánh sáng vàng kim hiện lên, Kim chậm rãi mở hai mắt ra, huyết sắc bạo lệ trong mắt phai mờ đi rất nhiều, lộ ra vẻ bình tĩnh và áy náy

-Kim, cảm giác thế nào?

Tiểu Ân hỏi

Kim cúi đầu, cung kính nói:

-Sư phụ, xin lỗi

-Không có việc gì, người đi ra ngoài trước để đợi bọn họ đi

Tiểu Ân lạnh nhạt phân phó

-Vâng

Kim nhìn lên dãy núi, liếc mắt nhìn lần cuối cùng, dường như có chút lưu luyến, nhưng động tác của hắn không hề chần chừ, khẽ gạt đầu với mọi người, liền mở miệng nói:

-Ta ra ngoài trước đây

Thanh âm của hắn vừa nói xong, thân thể trở nên trong suốt, ngay lập tức biến mất

Tiểu Ân âm thầm gật đầu, cốt long nói không sai, chỉ cần giết chết hơn mười tính mạng thể, hơn nữa còn có ý niệm muốn đi ra ngoài, thì có thể rời khỏi đầu thù dài chết tiết này

-Carter, kế tiếp là người

-Vâng

Dưới sự chỉ huy của Tiểu Ân, mọi người lại bắt đầu làm việc, bọn họ không có nhân số cố định, mà căn cứ theo khả năng của mỗi người mà hành động

Trong năm người, Carter có thực lực đứng thứ nhất, thứ hai, nhưng tiềm lực và thể chất của hắn lại kém cõi nhất

Chỉ giết chết mười tám người, hắn đã ăn không tiêu, hơn nữa còn chủ động yêu cầu rút lui

Đối với tên đệ tử thông tuệ này, Tiểu Ân rất tin tưởng phán đoán của hắn, cho nên đồng ý cho hắn rời khỏi địa phương chết tiết này

Kế tiếp là Mary, nữ tử ôn nhu này kiên trì giết chết hơn hai mươi tính mạng thể, cuối cùng không nhịn được rời đi

Tiếp theo là Đức Lỗ Phu, hắn khiến Tiểu Ân và Lai An thất kinh, hắn giết nhiều tính mạng nhất, lên tới ba mươi năm người, nhưng dù là thế, hắn vẫn không có cảm giác điên cuồng, mặc dù sát khí trên người hắn rất nồng đậm, khiến người khác buồn nôn, nhưng thần trí của hắn không có sự biến dị nào

Cuối cùng sau khi Đức Lỗ Phu giết hơn năm mươi người, hắn mới bắt đầu thở dốc, hơn nữa có xu thế điên cuồng giống như Kim

Lúc này, Tiểu Ân đã sớm hãi hùng khiếp vía, lập tức bắt hắn đình chỉ giết chóc, dùng tốc độ nhanh nhất để rời ra ngoài

Đức Lỗ Phu luôn tin tưởng lời nói của Tiểu Ân, dù hắn không nỡ rời khỏi nơi có thể làm thực lực tăng lên nhanh chóng như nơi này, nhưng Tiểu Ân mở miệng, hắn vô thức làm theo

Cuối cùng, Tiểu Ân tự mình thi triển giam cầm thuật, lôi kéo và phá vỡ vòng phòng hộ còn Lai An chỉ cần đánh một kích trí mạng

Tiềm lực và thể chất của Lai An có chút cường hân, sau khi giết gần ba mươi người, dưới sự thúc giục của Tiểu Ân, mặc dù lưu luyến không muốn rời đi nhưng vẫn phải thoát ra ngoài

Khi tất cả đệ tử rời đi, Tiểu Ân mới thở phào một hơi

Hắn vẫn lo lắng cho mấy tên đệ tử bảo bối của mình gặp phải tổn thương, nhưng xem ra, may mắn vẫn đứng về phía hắn, nếu không đám người Kim tuyệt đối không thể kiên trì nổi đến bây giờ, hơn nữa còn thu được lợi ích lớn nhất

Còn chuyện đám người Kim đạt tới cấp bậc nào, Tiểu Ân cũng không đoán được, bọn họ muốn tiêu hóa lực lượng mà mình đoạt được, ít nhất cần phải mất hơn một tháng

Quay đầu, nhìn quanh một chút, tới một góc hẻo lánh có số người đã ít đi nhiều

Thời gian giết chóc lâu như vậy, chỉ cần là người thông minh, sẽ lựa chọn rời khỏi nơi này

Nhưng may mà đám người Tiểu Ân tiến hành phục kích, chẳng qua chỉ giết từng người một mà thôi nên không kinh động quá nhiều người, nếu không một khi khiêu khích sự phẫn nộ của những người này, dù có Hắc Toàn Phong che chở ở phía trước, cũng đừng mơ chống được nhiều ma pháp như vậy

Ánh sáng chợt lóe lên, một nhóm người tràn vào, Tiểu Ân tận mắt thấy có mấy tên hoảng hốt chạy bừa bãi về phía mình

Có lẽ bọn họ cảm giác, nơi này không có nhiều ma pháp, nên mới chạy về phía đó

Mỉm cười, Tiểu Ân đang định ra tay thì tiểu hắc long bay lên, nhìn bốn phía thở dài nói:

-Không thể tưởng tượng được, đã qua nhiều năm, hạn chế của nơi này không có bất cứ thay đổi gì

Hắn thở dài một tiếng, quay đầu nói:

-Người thu nhận mấy tên đệ tử đều có bản lĩnh cả

-Thật không?

Tiểu Ân lạnh nhạt cười, trong lòng thầm nghĩ, ngay cả quảng bá thể thao ta cũng dạy cho bọn chúng, lẽ nào chúng lại không có thực lực

Tiểu hắc long thận trọng gật đầu:

-Năm tên đệ tử của người, đều là những thiên tài có thể học được ma pháp đặc thù, thực là kỳ lạ, sao thiên tài lại nhiều như thế, vận khí của người thật tốt

Tiểu Ân không nhịn được cười, không phải vận khí của mình tốt, đám người Kim lưu lạc ở ngoài, muốn làm đệ tử của ma pháp sư chính thức, nhưng không có ai thu nhận bọn họ

Nếu như mình không cảm kích ân cứu mạng của bọn họ, chắc chắn mình đã không giúp bọn hắn. Nhưng trải qua vài năm sống chung với nhau, tình cảm giữa bọn họ đã có sự biến hóa vi diệu, tình thầy trò đã sớm bền chặt

Trong lòng đột nhiên động, Tiểu Ân dò hỏi:

-Đại nhân Corey, tại sao ngài nói bọn họ đều là thiên tài học được ma pháp đặc thù?

-Không sai

Đầu tiểu hắc long nói:

-Cô nàng Mary am hiểu hoàng kim nhất hệ, Carter tinh thông tử linh nhất hệ, Lai An là không gian ma pháp sư, Đức Lỗ Phu học được nguyên tố triệu hoán hệ, còn Kim...

Tiểu hắc long kéo dài âm thanh, dường như cũng không xác định được

Nghe giọng nói của kinh ngạc của nó, Tiểu Ân không nhịn được liếc mắt nhìn nó

Cốt long không phải người bình thường, nó có thể nhìn ra thiên phú của đám người Đức Lỗ Phu, cũng không có gì kỳ lạ, nếu hắn những không nhìn ra mới thực sự gặp quỷ

Nhưng nó đánh giá Kim, rõ ràng có sự chần chừ và cố kỵ, khiến Tiểu Ân cảm thấy tò mò

-Đại nhân Corey, ngài có nhìn ra thiên phú của Kim không?

Tiểu Ân thành khẩn hỏi:

-Kim chỉ có thiên phú ở hai hệ ma pháp, phong hệ và thổ hệ. Nhưng ta không phát hiện được hắn thích hợp với ma pháp đặc thù gì

Tiểu hắc long do dự một chút nói:

-Nếu như ta không nhìn nhầm, trong cơ thể của Kim có dòng máu của viễn cổ thần linh, nhưng do cách quá nhiều niên đại, nên chúng bị áp chế, không biết hắn gặp phải kỳ ngộ gì, đã kích phát được ra

Tiểu Ân kinh ngạc há to miệng, đáp án của đầu cốt long quả thực nằm ngoài dự liệu của hắn

Kim có dòng máu của viễn cổ thần linh? Điều khiến người hắn rất kinh ngạc

Thấy bộ dáng của Tiểu Ân, tiểu hắc long bật cười nói:

-Người rất ngạc nhiên sao? Đừng quên, thần linh là do sinh vật có trí tuệ tiến giai thành, cho nên bọn họ lưu lại huyết mạch là rất bình thường. Nhưng thời gian đã quá lâu, nên mới phai mờ đi mà thôi

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu hỏi:

-Thế Kim am hiểu hệ ma pháp gì?

-Không biết

Tiểu hắc long chăm chú nói:

-Một khi huyết mạch thần linh tỉnh giấc, sẽ tự động có được năng lực tiến giai, cho nên người không cần quan tâm, chỉ cần hẩn chuyên tâm tu luyện, không bị chết, cuối cùng có một ngày hẩn sẽ tự động có được ma pháp đặc thù

Tiểu Ân không nói chuyện lan man với nó nữa, trong đầu hẩn xuất hiện vô số ý niệm

Một người có dòng máu thần linh, sau này có bị ta khống chế nữa không?

Một lát sau, Tiểu Ân thở dài một tiếng, nếu như lúc đầu, hẩn nhận đám người Kim làm đệ tử là để nâng cao lực chiến đấu của mình lên. Nhưng trải qua mấy năm sống cùng nhau, đôi bên đã có cảm tình sâu sắc với nhau

Đó không phải do Tiểu Ân tận lực bồi dưỡng mà do mọi người tín nhiệm lẫn nhau

Bất tri bất giác, thái độ của Tiểu Ân đối với bọn họ đã có sự thay đổi vi diệu, mặc dù vẫn ra vẻ mình là một vị sư phụ kiêu ngạo, nhưng trong lòng hẩn đã sớm coi họ có địa vị như phụ thân, Maren và Benson

Cho nên ý niệm này vừa xuất hiện trong đầu hẩn, lập tức bị Tiểu Ân loại bỏ, tất cả thuận theo tự nhiên đi

Trong lòng Tiểu Ân cảm khái, đã có quyết định, thì lập tức tập trung lại

Nhưng khi tinh thần của Tiểu Ân tập trung, nhất thời phát hiện ra sự biến hóa kỳ dị của tiểu hắc long

Trước kia ở chung với nó, nó thường duy trì thái độ cao cao tại thượng, cho dù trợ giúp Tiểu Ân hoặc ký linh hồn khế ước, hẩn đều dùng tư thế của đế vương để đối đãi với Tiểu Ân

Nhưng khi biết được lai lịch của nó, Tiểu Ân cũng không hề bài xích nó

Người ta có thân phận và địa vị hơn xa mình, có thể nói, Tiểu Ân không cùng cấp bậc với nó

Hơn nữa Corey cũng không hề bạc đãi hẩn, đã đáp ứng giúp hẩn hóa giải ba lần nguy cơ

Cho nên mặc kệ cốt long có thái độ như thế nào, Tiểu Ân đều không thèm để ý, đặc biệt khi nó kể chuyện ở đấu thú đài cho mình biết, Tiểu Ân đã sinh lòng cảm kích đối với nó

Nếu như không có nó nhắc nhở, Tiểu Ân có thể khẳng định, đám người Kim không thể nào duy trì được, không bị những người điên giết chết, thì cũng tự bạo do hấp thu quá nhiều năng lượng sinh mạng

Coi như vì đám người Kim, Tiểu Ân cũng phải nhìn nó bằng con mắt khác

Nhưng giờ phút này, tiểu hắc long lại khiến Tiểu Ân sinh ra một cảm giác quái dị

Đó là thái độ của nó dường như đã thay đổi

Không phải do biểu hiện của nó thay đổi mà nội tâm của nó đã có sự thay đổi, đặc biệt cặp mắt do năng lượng cấu thành trong rất sống động, có thể thấy rõ thái độ của nó qua cặp mắt đó

Giờ phút này, dường như cốt long đã đặt Tiểu Ân lên ngang hàng với nó

Đối với thái độ này, Tiểu Ân rất ngạc nhiên và cảnh giác

Lời nói của hẩn càng thêm cẩn thận, chăm chú nhìn vào ánh mắt của cốt long

Song hẩn phát hiện, mình dường như đã đánh giá thấp sự biến hóa của cốt long, bởi vì trong ánh mắt của nó tồn tại thần sắc không nên tồn tại

Sợ hãi

Đúng vậy, Tiểu Ân cảm nhận rõ cốt long dường như sợ hãi mình

Phát hiện biến hóa kỳ dị này, Tiểu Ân u sầu tới nỗi muốn nổi giận

Thực lực của mình ra sao, Tiểu Ân biết rất rõ, dù hẩn có dùng sát lực thiên mạc, toàn lực dùng tam hệ phi đạn, cũng đừng mơ uy hiếp được cốt long này.

Với chút thực lực như thế lại khiến đại nhân Corey vĩ đại sợ hãi, thực khiến người khác khó hiểu

Thở dài một hơi, cuối cùng Tiểu Ân không nhịn được tò mò hỏi:

-Đại nhân Corey tôn kính, ngài nhận xét ta thế nào?

-Người sao?

Tiểu hắc long lập tức lắc đầu nói:

-Không có nhận xét gì cả

-Đại nhân, chúng ta đã ký linh hồn khế ước

Tiểu Ân thành khẩn nói:

-Cái mạng nhỏ của ta nằm trong tay ngài đó

Thần sắc tiểu hắc long hơi biến đổi nói:

-Khế ước này không chu toàn, nhưng với trạng thái trước mắt của ta vẫn không thể giải trừ được. Nếu người dẫn ta rời khỏi nơi này, tu luyện khoảng mười năm, ta có thể giải trừ khế ước này

Nó do dự một chút nói:

-Kỳ thực, chúng ta có thể ký khế ước ngang hàng

Tiểu Ân sửng sốt, ánh mắt nhìn về phía tiểu hắc long, đúng lúc nhìn thấy Hắc Toàn Phong đang nhìn chăm chăm vào tiểu hắc long

Nhưng Tiểu Ân cũng không để ý tới Hắc Toàn Phong, hắn bị lời nói của đầu cốt long dọa sợ

-Ngài, ngài, có phải ngài nói đùa với ta không?

Tiểu Ân vuốt mồ hôi lạnh trên trán, trống ngực đập liên hồi

Mặc dù Hắc Toàn Phong ký khế ước ngang hàng với mình, nhưng nói thế nào thì nó cũng là ma sủng của mình

Ma sủng đó, đem ma thú trở thành sủng vật của mình

Nhưng cốt long là ai chứ, nghe khẩu khí của nó, vào thời kỳ đỉnh cao của nó, nó có thể chống lại nguy thần mà huyết tinh linh sùng bái

Nó nguyện ý làm sủng vật của mình sao?

Giây phút này, Tiểu Ân dường như bị mê muội, nhưng không phải do hắn mừng rỡ vì kích động mà do quá sợ hãi

Lời Corey nói ra khiến hắn cảm thấy rất sợ hãi

Một người một rồng đối mặt với nhau, hào khí giữa đôi bên cực kỳ quái dị. Khuôn mặt bọn họ đều lộ vẻ tươi cười. Đó là sự kết hợp của xấu hổ và kính dị, thực sự khó nói thành lời

Tiểu hắc long ho nhẹ một tiếng nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, ta biết người hoài nghi thành ý của ta, nhưng ta lấy danh dự của mình thề, ta không hề đùa giỡn người. Nếu như người nguyện ý, mười năm sau, khi ta có năng lực giải trừ khế ước, chúng ta sẽ ký khế ước ngang hàng với nhau

Tiểu Ân nuốt nước bọt, trong lòng xuất hiện ý niệm, chẳng lẽ nó có cường địch nên muốn tìm người che chở

Nhưng ý nghĩ này lập tức bị hắn lật đổ, với bản lĩnh của Tiểu Ân làm gì có tư cách giúp nó

Do dự trong chốc lát, Tiểu Ân hỏi:

-Đại nhân Corey, tại sao ngài lại làm vậy? Điều này khiến người khác rất khó tin

Tiểu hắc long cười hắc hắc nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, ta chỉ hỏi người một câu, giải trừ linh hồn khế ước với ta, ký khế ước ngang hàng, người có tổn thất gì không?

-Không có

Tiểu Ân không chút do dự nói ra

Kỳ thực, thực lực của đôi bên chênh lệch nhau quá lớn, cho nên ký khế ước linh hồn trao đổi, kỳ thực không phải là khế ước công bằng

Bởi vì một khi cốt long bỏ mình, Tiểu Ân sẽ chết hoặc biến thành kẻ ngu, nhưng Tiểu Ân chết, cốt long chỉ tổn hại ít năng lượng mà thôi, có lẽ chỉ đau đầu vài ngày, sau đó lại mạnh khỏe như bình thường

Nhưng một khi ký khế ước ngang hàng, cốt long sẽ có địa vị như Hắc Toàn Phong, có lẽ nó không bị tổn thất gì, nhưng trong mắt tất cả sinh vật có trí tuệ, địa vị của nó sẽ giảm xuống, trở thành ma sủng của Tiểu Ân

Cho nên Tiểu Ân mới không tin trên đời này có chuyện tốt như vậy xảy ra, giống như tự nhiên có một đồng tiền trên trời rơi xuống đầu mình

Thân hình của tiểu hắc long thẳng lên nói:

-Nếu người không có tổn thất gì, vậy người còn lo cái gì?

Khuôn mặt của Tiểu Ân hiện lên nụ cười khổ nói:

-Nhưng ta chỉ là một đại ma pháp sư, còn ngài

Tiểu hắc long nghiêng đầu suy nghĩ một chút nói:

-Người bắn khoãn như vậy cũng đúng, chờ người đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, chúng ta sẽ sửa lại khế ước

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, cẩn thận hỏi:

-Ngài vẫn đáp ứng ba điều kiện của ta

Tiểu hắc long cười ha ha nói:

-Chúng ta ký khế ước ngang hàng với nhau, tất nhiên có quan hệ bằng hữu với nhau, một khi bằng hữu gặp nạn thì phải không tiếc cả mạng sống để giúp bạn, sau này người có chuyện cứ tới tìm ta, mặc dù hiện tại lực lượng của ta không đủ. Nhưng đối phó với hai, ba tên ma đạo sỹ thì không thành vấn đề

-Giúp bạn không tiếc cả mạng sống?

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, nếu như hắn không nghe lầm, những lời này dường như không thuộc về thế giới này

-Đúng vậy

Tiểu hắc long giải thích:

-Những lời này có ý nghĩa là “vì trợ giúp bằng hữu, dù sườn trúng hai đao cũng đi hỗ trợ.”

Khuôn mặt của Tiểu Ân co rút lại, không ngờ nó lại nói những lời này

Trong lòng khê động, Tiểu Ân hỏi:

-Đại nhân Corey, những lời này từ thế giới nào tới?

-Không biết

Tiểu hắc long nói:

-Đây là lời nói của sinh vật do vong linh thần sáng tạo ra, lúc đầu ta bị hắn đả thương, mới biến thành bộ dáng nửa sống nửa chết này

Tiểu Ân nghe giọng nói của nó, dường như rất kiêng kỵ vong linh thần.

Nhưng thần của vong linh hệ là ai? Chẳng lẽ hắc tử địa phương kia?

-Được rồi, hiện tại người không thể tưởng tượng nổi uy năng của thần linh

Tiểu hắc long thở dài nói:

-Có lẽ sau này người có thể vượt qua hắc tử, nhưng hiện tại thì không được

Tiểu Ân đột nhiên ngẩng đầu, nghe câu nói này của nó, dường như Tiểu Ân nắm bắt được một ít

Chẳng lẽ cốt long nhìn ra manh mối gì, cho rằng thành tựu sau này của mình vượt qua thần linh, nên mới lấy lòng hắc tử

Trong lòng Tiểu Ân nhanh chóng tỉnh táo lại, hắc tử nói từng chữ:

-Đại nhân Corey, vì sao ngài lại có ý nghĩ đó?

Tiểu hắc long do dự trong chốc lát, cuối cùng nói:

-Được rồi, ta nói thật, bởi vì ta thấy trên người người có thần vực

-Thần vực?

Tiểu Ân thất kinh hỏi:

-Đó là gì?

-Đó là lực lượng của thần linh, trong thần vực, không có gì là thần linh không làm được

Tiểu Ân chỉ vào mũi mình, khó tin hỏi:

-Ngài nói, trên người ta có lực lượng thần vực?

-Không phải lực lượng thần vực

Tiểu hắc long kiên nhẫn giải thích:

-Với thực lực của người, đừng nói là thần vực, linh vực cũng chưa tới, chỉ có thể xem như nửa kết giới mà thôi. Nhưng thuộc tính lực lượng của người...

Nó ngừng lại, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi

Tiểu Ân hỏi:

- Thuộc tính lực lượng? Đó là gì?

Tiểu hắc long lắc đầu nói:

-Tất cả những chuyện này, chờ người trở thành ma đạo sỹ rồi hãy hỏi

Tiểu Ân nhìn bộ dáng của nó, biết có hỏi cũng không được gì, trong lòng hắc tử xoay chuyển, lúc nào mình có lực lượng kết giới chứ?

Trong lòng hắc tử khê động, đột nhiên nghĩ tới khi mình vừa vào vách núi này, hơn nữa xác định được phương hướng của Hắc Toàn Phong, dùng toàn lực chạy tới

Một trăm thước cuối cùng, vòng phòng hộ trên người hắc tử vỡ tan, đúng lúc hắc tử sắp phải thừa nhận công kích ma pháp, thì hắc tử lại kích phát được tiềm năng, tiến vào một cảnh giới kỳ diệu

Mặc dù cảnh giới đó không phải sát lục thiên mạc, nhưng còn thần kỳ hơn so với kết giới

Trong khoảng thời gian đó, dường như chỉ có duy nhất hắc tử, còn các đồ vật khác đều chậm lại, cho nên hắc tử mới hữu kinh vô hiểm vượt qua con đường tử vong đó

Hơn nữa hắc tử ở trong hoàn cảnh đó chỉ được một giây, nhưng trong một giây đó, hắc tử tránh được tất cả công kích ma pháp, hơn nữa còn vượt qua được một trăm thước

Đó là một kinh nghiệm thần kỳ, trong lòng hắc tử đột nhiên xuất hiện ý niệm, nếu có một ngày nào đó, hắc tử duy trì được cảnh giới đó, thế chẳng phải hắc tử sẽ trở thành thiên hạ vô địch sao

Đương nhiên, trước mắt Tiểu Ân, đó chỉ là ảo tưởng không có thực

Hắn chỉ tiến vào cảnh giới đó được một giây, nhưng một giây đó đã hao phí toàn bộ lực lượng tinh thần và thể lực của hắn, nếu hắn kiên trì tiếp, chỉ sợ hắn còn chưa vô địch thiên hạ, đã biến thành một bộ xương khô rồi

Chỉ là, hắn không nghĩ sau khi mình biến thành bộ xương khô vẫn có lực lượng cường đại như cốt long này.

Thấy Tiểu Ân có vẻ ngộ ra, tiểu hắc long cười hai tiếng nói:

-Xem ra ngươi đã phát hiện ra, kỳ thật ta hy vọng ngươi có thể sớm nắm giữ được loại năng lực đó. Ta có thể nói cho ngươi biết, thuộc tính lực lượng của ngươi, ở trong mắt chúng thần, cũng là độc nhất vô nhị, bởi vì trước ngươi, chưa có ai khai phá được lực lượng kinh khủng đó. Nếu ngươi có thể phát huy lực lượng đó tới cảnh giới thần vực

Ánh mắt tiểu hắc long lóe sáng:

-Khi đó, ngươi có thể làm chúng thần chi vương (vua của chúng thần)

Trong lòng Tiểu Ân kích động, không thể tưởng tượng được, cốt long này lại đánh giá lực lượng của mình cao đến thế, trách không được nó muốn ký khế ước ngang hàng với một đại ma pháp sư nhỏ nhỏ như mình

Tiểu Ân hít sâu một hơi, lập tức thoát khỏi ảo tưởng, nói:

-Thần vực đâu có đơn giản, nhưng ta sẽ cố hết sức

-Đúng vậy

Tiểu hắc long thở dài nói:

-Thần vực, sao có thể hình thành dễ dàng, ngươi cố gắng tu luyện đi

Tiểu Ân khẽ gật đầu, đột nhiên Hắc Toàn Phong rống to một tiếng, dọa mấy tên không biết sợ kia quay trở về

Tiểu hắc long nhìn Hắc Toàn Phong nói:

-Nó có huyết thống á long, hơn nữa ta còn cảm ứng được, trên người của nó có hơi thở của bộ tộc hắc long, chắc là huyết mạch của ai đó

Sắc mặt Tiểu Ân trở nên cổ quái, sợ dĩ Hắc Toàn Phong biến dị, không phải do quan hệ huyết mạch, mà do nó nuốt nhiều khối thạch bích. Căn cứ theo suy đoán của Tiểu Ân, khối thạch bích đó do một con hắc long hóa thành

Nếu nói tin tức đó cho đầu cốt long, không biết sắc mặt của nó sẽ biến hóa như thế nào

Tất nhiên, chắc chắn Tiểu Ân không nói chuyện này ra, coi như mình không biết chuyện này

Tiểu hắc long khẽ lắc đầu nói:

-Tiềm lực của nó cực lớn, nhưng tuổi của nó còn rất trẻ, do nó có quan hệ với bộ tộc hắc long, ta sẽ dạy nó một chút

Nói xong, một đạo hắc quang giống như tia chớp chui vào trong thân thể của Hắc Toàn Phong, đại ma thú này phản ứng cực nhanh, lập tức xoay người, đôi mắt nhìn tiểu hắc long tràn ngập ngạc nhiên và vui mừng, nhưng niềm vui mừng đó biến thành sợ hãi

Tiểu Ân rung mình, hắn lập tức nhớ lại lúc đầu cốt long truyền thụ kiến thức cho mình, kinh nghiệm cường đại, thủ đoạn tinh diệu, khiến hắn khiếp sợ

Nếu nó tiện tay dắt dê, độc trí nhớ của Hắc Toàn Phong, chỉ sợ thái độ của nó sẽ thay đổi một trăm tám mươi độ

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân vội vàng chuyển đề tài nói:

-Đại nhân Corey, ta có thể đi ra ngoài

-Uh, thực lực của ngươi và nó đã vượt qua điều kiện ở nơi này, dù có giết nhiều người hơn nữa, cũng không trợ giúp được gì cho các ngươi, cho nên nhanh đạt đủ quân số rồi rời đi

Tiểu Ân gật đầu một cái, nhảy lên lưng Hắc Toàn Phong, sử dụng không gian giam cầm đánh lên

Rất nhanh mười con quái vật chui vào mồm Hắc Toàn Phong

Nhưng nó không nhắm nháp luôn, mà phun ra một giọt nước, đóng băng toàn bộ lại. Hễ người bị nó đóng băng, trong nháy mắt mất đi tính mạng

Đúng như lời của cốt long, dù Hắc Toàn Phong có giết bao nhiêu người, tính mạng năng lượng không bay vào người nó, mà trực tiếp tan biến ở trong không trung

Tiểu Ân ngẩng đầu một cái, thấy Hắc Toàn Phong đã giết đủ mười người, vì vậy hắn cũng bắt đầu giết chó

Giờ phút này, những người ở nơi này, mặc dù không thiếu cao thủ, nhưng so sánh với hắn, ít nhất cách biệt một cấp bậc, hơn nữa còn không có khả năng để vượt qua

Cho nên hắn trốn trên người Hắc Toàn Phong tiến hành ám toán, quả nhiên rất khó bị người khác phát giác

Dùng Điện Hồ Thuật giải quyết một quái thú xong, ánh sáng trên người chúng nó vọt lên trên không trung, sau đó chui vào trong thân thể của hắn

Nhất thời, động tác của Tiểu Ân cứng lại

Khi đạo bạch quang này tiến vào thân thể của hắn, một cảm giác sung sướng xuất hiện trong lòng hắn, cảm giác này ăn mòn thần trí của hắn, khiến hắn đắm chìm trong đó

Cũng may ý chí của Tiểu Ân vô cùng kiên định, nhanh chóng tỉnh lại

Trong lòng hắn rất kinh ngạc, không phải nói mình không thể hấp thu tính mạng năng lượng sao, nhưng cảm giác vừa rồi, dường như khiến hắn có một chút biến hóa

Một lát sau, hắn lập tức hiểu được, tính mạng năng lượng không giúp hắn tiến thêm một bước, mà có tác dụng củng cố cảnh giới đại ma pháp sư, và bổ sung lực lượng tinh thần tiêu hao

Phát hiện ra điều này, động tác của Tiểu Ân càng thêm bí mật, không lâu sau, hắn đã thu thập đủ nhân số

Võ Hắc Toàn Phong, thân thể đại gia hỏa từ từ biến thành trong suốt, biến mất trước mặt Tiểu Ân

Đại quái vật dài mười thước rời đi khiến những người ở xung quanh giảm bớt áp lực đi. Một giây sau, góc hẻo lánh đó bị sát lực chi khí tràn vào

Còn Tiểu Ân cũng đã sớm rời đi.

173. Chương 13: Bằng Hữu Ngoài Hành Tinh

Trong công viên này có nhiều vườn hoa khác nhau, những vườn hoa tranh nhau khoe sắc. Ánh sáng mặt trời chiếu xuống, giống như phủ một kiện lễ phục lên người chúng, khiến chúng càng thêm diễm lệ xinh đẹp

Ánh mắt đảo qua vườn hoa, Tiểu Ân ngạc nhiên phát hiện, màu sắc của mỗi vườn hoa hoàn toàn giống nhau

Mỗi đóa hoa tỏa ra hương thơm nhàn nhạt, khiến người khác ôn hòa lại

Đắm chìm trong mùi hương, tâm tình táo bạo của Tiểu Ân lập tức biến mất

Hoàn cảnh ở đây so với hoàn cảnh trong dãy núi, không khác gì thiên đường so với địa ngục

Đột nhiên, cách đó không xa truyền tới tiếng long ngâm (rồng gầm), sắc mặt Tiểu Ân khẽ biến, thân hình nhảy dựng lên

Nhảy lên giữa không trung, hắn thi triển Phong Tường Thuật, nhưng không nghĩ tới, bình thường một trăm phần trăm thi triển thành công Phong Tường Thuật, nhưng giây phút này lại thất bại

Thân thể của hắn nặng nề ngã xuống đất, may mà thể chất của hắn cường đại, đầu gối khom lại, mới vững vàng đứng dậy được

Lực lượng tinh thần tản ra, nhưng hắn phát hiện nó bị hạn chế cực lớn, không cách nào thoát ra khỏi cơ thể

Trong đầu hắn chợt xuất hiện ý niệm, nơi này là nơi cấm ma pháp

Nghe nói ở trên đại lục, trong một số viễn cổ thần tích, nơi đó không thể sử dụng được ma pháp, chẳng lẽ chỗ này cũng như thế?

Trong lòng hắn tự hỏi, nhưng chân lại không chậm chút nào, điên cuồng chạy về phía Hắc Toàn Phong

Một lát sau, hắn đã nhìn thấy đầu quái vật dài hơn mười thước

Đại ma thú này đang ở giữa lòng sông ngăn cách giữa hai bờ công viên

Ma thú tới từ hồ Stanco này rõ ràng đang vui đùa trong nước, xem bộ dáng của nó, dường như nó rất hài lòng

Tiểu Ân thở phào một hơi, nghe được vài tiếng động ở gần, hắn quay đầu lại, nhìn thấy đám người Kim

-Sư phụ

Đức Lỗ Phu hô to một tiếng, mọi người ồn ào vây tới

Tiểu Ân khẽ cau mày, sau đó thở dài nói:

-Ta đã nói, tiến vào đây, các người không được gọi ta là sư phụ. Ai... không ngờ các người đều quên

Đám người Kim ngượng ngùng cúi đầu, nhưng bọn họ không có can đảm gọi thẳng tên của Tiểu Ân

Giơ tay chặn lại, Tiểu Ân thoải mái nói:

-Quên đi, ở nơi này, ta còn sợ ai nữa

Lúc đầu hắn có chút cố kỵ, nhưng khi tiến giai thành đại ma pháp sư, hơn nữa gặp được cốt long, biết nơi này là sân chơi của thần linh, hắn cũng không tính toán chi ly chuyện này nữa

Đám người Kim âm thầm thở phào một hơi, Đức Lỗ Phu nói:

-Sư phụ, nơi này có chút cổ quái

-Không sai

Sắc mặt Tiểu Ân trở nên ngưng trọng nói:

-Nơi này chắc có cấm chế ma pháp đặc thù

Đang nói chuyện thì Hắc Toàn Phong vỗ cánh bay lên, thân thể cao lớn của nó bay về phía Tiểu Ân, nhưng khi nó bay được một nửa thì bất chợt bị ngã xuống

-Rầm

Thân thể to lớn của Hắc Toàn Phong ngã trong nước

Mọi người đang lo lắng cho nó thì nó đứng dậy cố gắng vỗ đôi cánh, nhưng lại không thể bay lên

Một lúc lâu sau, dường như nó có chút tức giận, xoay người bơi về phía bên kia, khi nó bơi qua giữa sông, thì nó lại bay lên được

Mắt đám người Tiểu Ân sáng ngời lên, một ý niệm xuất hiện trong đầu

Hắc Toàn Phong bay liệng trên bầu trời vài vòng, nhưng khi bay qua giữa hồ, nó lại té ngã xuống nước

Nhưng lúc này mọi người không lo lắng cho nó, da thịt nó dày như vậy, ngã vài lần nữa cũng chẳng sao, cần bản chẳng để lại thương tích gì cả

-Sư phụ, ở phía đối diện không có năng lực cấm ma pháp

Kim nhanh chóng nói. Tiểu Ân khẽ gật đầu, nhìn biểu hiện của Hắc Toàn Phong, ai cũng đoán ra điều này. Đột nhiên, một đạo ánh sáng cách mọi người vài trăm thước lóe lên.

Mọi người đều là ma pháp sư cường đại mặc dù giờ phút này không có năng lực ma pháp, nhưng thể chất và tốc độ phản ứng của mọi người vẫn hơn xa ma pháp sư bình thường.

Khi mọi người quay đầu lại, thấy trong ánh sáng có bọc một người.

Người này vừa xuất hiện, lập tức thở hổn hển, chạy về phía bờ sông. Chạy hơn trăm thước, hắn mới dám quay đầu nhìn lại. Nhìn thấy đằng sau không có bóng người nào, hắn mới dám chạy nhanh về phía trước.

Đám người Tiểu Ân kinh ngạc nhìn hắn, không biết tên này làm trò quỷ gì, chẳng lẽ có người truy đuổi hắn ở phía sau?

Cuối cùng người nọ tới bờ sông, vẻ mặt của hắn trở nên vui mừng, giống như trút bỏ được gánh nặng, hắn không dừng lại, nhảy giống dòng sông, liều mạng bơi về phía bờ đối diện.

Đột nhiên, cái đầu to lớn của Hắc Toàn Phong nhô lên trong mặt nước, thân hình của nó giống như một tòa núi cao, che khuất cả ánh sáng.

Người kia đang bơi ở giữa sông, nhìn thấy nó liền giật mình, hắn không nghĩ ra trong dòng sông này lại có ma thú?

Nhưng tốc độ phản ứng của hắn cực nhanh, hắn đột nhiên xoay người, dùng tốc độ nhanh nhất bơi trở lại. Có Hắc Toàn Phong ngăn cản ở đó, ý niệm mới bơi qua đó của hắn lập tức bị xóa bỏ.

Đám người Tiểu Ân nhìn hắn biểu diễn, lập tức cứng mồm lại, trong lòng mỗi người đều sợ hãi không thôi.

Tốc độ bơi của người nọ quá nhanh, nhìn bộ dáng của hắn dường như hắn đã sử dụng hết khí lực.

Một lát sau, người đó đã bơi trở về. Hắn ngã nhào lên bờ, quay đầu lại nhìn thì thấy Hắc Toàn Phong hoàn toàn không để ý tới hắn, đang lặn qua lặn lại trong nước, không biết nó đang làm gì, lúc này hắn mới thở phào một hơi.

Đôi mắt Tiểu Ân chuyển động nói:

-Chúng ta qua đó.

Đám người Kim không sợ gì cả, người kia mặc dù có thân thủ nhanh nhẹn, nhưng bọn họ lại người đông thể mạnh, hơn nữa có Hắc Toàn Phong tọa trấn, dù thế nào cũng hơn hẳn đối phương, tất nhiên chẳng phải kiêng kỵ gì cả.

Bước chân của đám người Tiểu Ân lập tức kinh động người nọ, nhìn thấy sáu người Tiểu Ân, khuôn mặt của người đó rất kinh ngạc.

-Xì xì xào...

Miệng người đó phát ra một tràng âm thanh, sau đó tay phải của hắn đặt lên vai trái, hơi khom lưng thì lễ.

Mặc dù cả người hắn ướt sũng, nhưng tóc hắn vẫn quần lại, trong lúc hắn hành lễ, khuôn mặt duy trì nụ cười ôn hòa, khiến người khác có cảm giác thoải mái.

Mặc dù không hiểu lời hắn nói, nhưng nhìn động tác và thần sắc của hắn, kẻ ngu cũng biết hắn đang ân cần hỏi.

Mấy người Tiểu Ân nhìn nhau, bọn họ không hiểu

Trong lòng Tiểu Ân âm thầm nguyên rửa, cái sân chơi này rốt cuộc kết nối bao nhiêu thông đạo. Trời mới biết tên này tới từ chỗ nào.

-Chào người.

Tiểu Ân ôn hòa cười nói.

-A, các người là người của tinh cầu Brooks?

Người nọ ngạc nhiên hỏi

-Tinh cầu Brooks?

Khóe mắt Tiểu Ân giương lên, hỏi:

-Người là

Trong mắt người đó lộ vẻ vui mừng lẫn sợ hãi, dường như gặp được đám người Tiểu Ân, hẳn rất cao hứng

-Kẻ hèn là Roosevelt, tới từ tinh cầu Queen, có thể nhìn thấy mọi người ở đây, ta rất cao hứng

Từ nụ cười chân thành của hắn, Tiểu Ân có thể cảm nhận được sự nhiệt tình của hắn, sự cảnh giới trong lòng giảm đi nhiều

Mọi người giới thiệu bản thân với Roosevelt, sau đó Tiểu Ân thử dò xét:

-Pháp sư Roosevelt, ngài tới từ nơi kia sao?

-Đúng vậy

Roosevelt ớn lạnh một cái, nghĩ lại đã thấy sợ nói:

-Chỗ đó rất nguy hiểm, thiếu chút nữa ta đã bị sát lục chi khí chi phối

Hắn hít sâu một hơi nói:

-Đó là địa ngục, may mà ta thoát khỏi nơi đó

Đám người Tiểu Ân liếc mắt nhìn nhau, lập tức hiểu được, tại sao hắn lại kích động như vậy

Nguyên hắn dựa vào thực lực của mình mới trốn được khỏi nơi đó. Ít nhất, hắn phải giết được mười người, thu được tính mạng năng lượng cường đại, lại vượt qua được khoái cảm, bắt buộc bản thân mình rời khỏi đó

-Pháp sư Roosevelt, ngài có thể độc lập rời khỏi nơi đó, ngài thực giỏi

Tiểu Ân thật lòng nói

Roosevelt lắc đầu nói:

-Mọi người cũng từ nơi đó đi ra, tất cả đều giống nhau

Sắc mặt của đám người Kim đỏ lên, nói thật, nếu như không có Tiểu Ân, bọn họ chưa chắc đã bình an rời khỏi nơi nguy hiểm đó

Không nói tới sức hấp dẫn của khoái cảm, dù muốn giết chết mười người ở đó mà không bị người khác giết chết, cũng là một chuyện rất khó khăn

Tiểu Ân cười hắc hắc, tất nhiên hắn không bộc lộ ra, hắn hỏi:

-Pháp sư Roosevelt, ngài gấp gáp như vậy, chắc là muốn rời khỏi cảm ma kết giới.

-Đúng vậy

Roosevelt không hề giấu giếm nói:

-Theo ghi chép của tổ tiên chúng ta, một khi rời khỏi chốn địa ngục đó, là tới nơi cảm ma, nhưng chỉ cần vượt qua nơi này là có thể khôi phục lại như bình thường

-Tổ tiên của ngài từng đi qua nơi này sao?

Tiểu Ân kinh ngạc dò hỏi

-Đúng vậy, các người phải xem qua ghi chép mới vượt qua được nơi đó chứ?

Roosevelt kinh ngạc nói

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng, nói thật, nếu như không được cốt long chỉ điểm, bọn họ cũng không biết tình huống ở trong đấu thú đài, chắc chắn thập tử vô sinh, toàn quân bị diệt

Mà Roosevelt có thể thoát khỏi đó, chắc chắn biết cơ mật trong đó, nếu không không thể đi ra dễ dàng như vậy được

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nói:

-Chúng ta ở trong ma pháp động, ngẫu nhiên phát hiện được tình huống ở đó mới có thể may mắn thoát thân được

Roosevelt nghe Tiểu Ân nói, vẫn không hoài nghi, nếu Tiểu Ân chưa từng đọc qua ghi chép, mà tự thoát thân được, mới là chuyện khó tin

-Ai, không biết nơi này lại có kết giới kinh khủng như thế này.

Roosevelt trầm cảm thán một tiếng nói:

-Nhưng thoát khỏi nơi này, tiền đồ ngày sau của chúng ta sẽ rộng mở, thậm chí có thể trở thành chí cường giả

Khi hắn nói những lời này, trong mắt rạng rỡ sinh cơ, đối với tương lai tràn ngập chờ mong

Tiểu Ân mỉm cười, quả thực, có thể trải qua khảo nghiệm ở nơi đó mà còn sống đi ra, chắc chắn đều là tinh anh của các chủng tộc, muốn không có tương lai cũng khó

-Pháp sư Roosevelt, tại sao ngài biết chúng ta tới từ tinh cầu Brooks?

Tiểu Ân hỏi

Roosevelt cười nói:

-Kỳ thực ta không biết điều này, là do tổ tiên của ta truyền xuống, dường như đó là cách gọi lưu hành của truyền kỳ pháp sư

Khóe mắt Tiểu Ân giật giật, hắn đương nhiên biết tinh cầu là gì, nhưng làm sao truyền kỳ pháp sư lại biết? Chẳng lẽ tu vi của một người đạt tới cảnh giới truyền kỳ pháp sư, sẽ bay ra khỏi tinh cầu được sao?

Roosevelt cũng không chú ý tới Tiểu Ân, tiếp tục nói:

-Nghe nói mỗi tinh cầu đều có cường giả, bọn họ có thể rời khỏi tinh cầu, tiến vào một địa phương nguy hiểm và thần bí. Địa phương đó quá hung hiểm, dù có năng lực của truyền kỳ pháp sư cũng rất nguy hiểm

Đức Lỗ Phu đứng ở sau lưng Tiểu Ân, nghe những lời này, rốt cuộc không nhịn được nói:

-Không có khả năng, truyền kỳ pháp sư gặp phải nguy hiểm sao?

Roosevelt vất chéo tay nói:

-Đó chỉ là lời đồn, có thật hay không, ta cũng không xác định

Tiểu Ân gơ tay chặn lại, không để Đức Lỗ Phu tranh luận, trong lòng hắn đã sớm tin Roosevelt

Nếu như hắn nói không sai thì truyền kỳ pháp sư có thực lực để rời khỏi tinh cầu, nhưng một khi bọn họ rời khỏi, bọn họ sẽ đối mặt với vũ trụ rộng lớn

Ở trong vũ trụ, đừng nói là truyền kỳ pháp sư, dù thần linh cũng chưa chắc đã bình an

Đại tát măn Dida từng nói, nơi này nối liền các vị diện với nhau, cho nên mới có tên là khe nứt không gian

Kỳ thực, nếu đổi vị diện thành tinh cầu, có thể giải thích rõ ràng mọi chuyện

Nhiều sinh vật cổ quái như thế, tất nhiên là những sinh vật có trí tuệ tới từ những tinh cầu khác nhau

-Pháp sư Roosevelt, làm sao ngài biết được ngôn ngữ của chúng ta

Đột nhiên Tiểu Ân dò hỏi

-A, đó là do tổ tiên ta truyền xuống, tổng cộng có hơn hai trăm loại ngôn ngữ và văn tự, ta chỉ nắm giữ được mười hai loại mà thôi, trong đó có ngôn ngữ của các người

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, xem ra loài người thống trị không ít tinh cầu, có hơn hai trăm loại ngôn ngữ, còn có những ngôn ngữ nào, có trời mới biết được

Roosevelt đàm luận với đám người Tiểu Ân vài câu, sau đó nhìn về con sông lớn, buồn bực nói:

-Ở giữa sông đột nhiên xuất hiện ma thú, thật là kỳ quái, trong ghi chép của tổ tiên không có ghi lại, chẳng lẽ nơi này thay đổi rồi sao?

Đám người Tiểu Ân có cảm giác dở khóc dở cười

Tiểu Ân vẫy tay mặc dù giờ phút này hắn không có ma pháp, nhưng tốt xấu gì hắn cũng ký khế ước với nói, cho nên hô Hắc Toàn Phong bơi về phía mình

Sắc mặt Roosevelt đại biến, hắn quát lớn một tiếng:

-Không tốt, ma thú này muốn lên bờ, mọi người tản ra đi, không có ma pháp, chúng ta không chống lại được nó đâu

Tiểu Ân an ủi nói:

-Pháp sư Roosevelt, xin ngài yên tâm, ma thú này không đả thương người đâu

-Không có khả năng, nó là một ma thú kinh khủng

Hắn đột nhiên ngẩn ra, hỏi:

-Pháp sư Tiểu Ân, làm sao ngài biết nó không đả thương người

Giờ phút này, Hắc Toàn Phong đã bò lên bờ, thân hình của nó rất lớn, mặc dù nó có một đôi cánh lớn, nhưng chỉ dựa vào lực lượng của đôi cánh, muốn kéo thân thể lên là một chuyện không thể

Trước kia có thể phi hành, là do nó có thêm phong hệ ma pháp phụ trợ lên đôi cánh, hiện giờ tới nơi cấm ma, dù nó vỗ cánh thế nào, cũng không bay lên được

Nhìn Hắc Toàn Phong nghênh ngang bước tới, trong lòng Roosevelt chấn động, nhưng nhìn vẻ mặt của đám người Tiểu Ân, trong lòng hắn có chút bình tĩnh, ánh mắt nhìn đám người Tiểu Ân tràn ngập hoài nghi

Hắc Toàn Phong tới trước mặt Tiểu Ân, cổ của nó duỗi thẳng ra, dường như oán hận gì đó

Tiểu Ân mỉm cười, vuốt ve cổ Hắc Toàn Phong, lân giáp màu đen của nó lạnh như băng, tản ra khí thế cường đại

Thấy cảnh này, Roosevelt mới thở phào một hơi, hắn cười khổ nói:

-Nguyên nó là ma sủng của ngài, đúng là dọa ta mà

Tiểu Ân áy náy cười nói:

-Pháp sư Roosevelt, chúng ta muốn qua sông, nếu như ngài không ngại thì đi cùng chúng ta

Trong mắt Roosevelt hiện lên sự do dự, nói thật hắn rất kiêng kỵ đại ma thú này

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân cũng không trách hắn, lần đầu tiên gặp nhau, tự nhiên phải đề phòng

Có thể thoát khỏi địa ngục tu la, tự nhiên không phải là người vô danh, bọn họ đều trải qua trăm trận chiến, hơn nữa cẩn thận hơn người, nếu không đi cùng Tiểu Ân, cũng không kỳ quái

Nói chuyện với hắn vài câu, Tiểu Ân không đề cập đến chuyện đồng hành cùng nhau nữa, hắn mang theo đám người Kim, leo lên lưng Hắc Toàn Phong, bắt đầu bơi qua sông

Hắc Toàn Phong xuống nước không lâu, ở phía sau nghe thấy tiếng động, xem ra Roosevelt đã bắt đầu bơi về bờ bên kia

Tốc độ của Hắc Toàn Phong cực nhanh, bơi qua giữa sông, nó gạt gù đắc ý, vỗ đôi cánh to lớn của mình, nhẹ nhàng bay lên không trung

Roosevelt cũng bơi qua giữa sông, tới lúc này hắn mới thả lỏng

Thân thể đang bơi trong nước, bay lên không trung

Hoàn cảnh ở bờ đối diện hoàn toàn khác biệt. Vườn hoa ở nơi này có màu xanh biếc, ở nơi này khiến người khác cảm thấy kinh dị, đó là trên đỉnh đầu của mọi người có một động khẩu hình tròn to lớn

Nhìn từ phía dưới lên, trời mới biết nó thông tới chỗ nào

-Sư phụ, đó là đường trở về sao

Mary tràn ngập hy vọng

Nàng là nữ nhân duy nhất trong đoàn người, hơn nữa trải qua chuyện ở đấu thú đài, nàng càng muốn mau chóng rời khỏi nơi này

Tiểu Ân khẽ gật đầu:

- Không sai, đây là con đường để chúng ta rời khỏi đấu thú đài, nhưng hiện giờ chúng ta còn chưa đi được

Mary thất vọng, nhìn động khẩu ở trên cao, không nói lời nào cả

Roosevelt lên bờ, khom người với đám người Tiểu Ân nói:

-Các vị, ta muốn đi tiêu hóa những thứ đạt được trong quá trình thí luyện sinh tử, cáo từ

Có thể do hắn cự tuyệt lời đề nghị của Tiểu Ân, nên hắn có chút xấu hổ khi ở cùng mọi người. Nói xong, hắn chui vào trong rừng rậm, không còn thấy tung tích nữa

-Quả nhiên nơi này không có cấm ma kết giới

Đức Lỗ Phu đuổi quyền ra:

-Con phát hiện trong cơ thể tràn ngập lực lượng, đó là do tính mạng năng lượng biến hóa sao?

-Không sai

Tiểu Ân nghiêm túc nói:

-Kể từ bây giờ, các ngươi phải tiến hành minh tướng, tranh thủ tiêu hóa toàn bộ năng lượng

-Vâng

Đám người Kim đồng thanh nói

Bọn họ cũng tiến vào rừng rậm, chọn lựa một địa phương thích hợp để minh tướng

Lần này không phải tiêu hóa năng lượng hấp thu ở ngoại giới mà tiêu hóa tính mạng năng lượng trong đấu thú đài

Mặc dù tính mạng năng lượng đã nhập vào thân thể của bọn họ, nhưng nếu không luyện hóa nó, bọn họ cũng không thể đề cao được thực lực của mình

Cho nên nhiệm vụ trước mắt của bọn họ là phải biến bảo bối đó thành năng lượng của mình

Tất nhiên Tiểu Ân không cần phải tiêu hóa, thực lực của hắn đã đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư, đạt tới cực hạn của sân chơi, cho nên lực lượng đó không thể tiến vào cơ thể của Tiểu Ân

Cứ như thế một tháng sau, đám người Kim đã thuận lợi hoàn thành bước cuối cùng, chuyển hóa toàn bộ tính mạng năng lượng thành năng lượng của mình

Trong một tháng này, Tiểu Ân và Hắc Toàn Phong cũng không nhàn rỗi, đám người Kim chuyên tâm chuyển hóa năng lượng. Sự an toàn và thức ăn của bọn họ đều do Tiểu Ân xử lý, hơn nữa khiến Tiểu Ân cảm thấy ngạc nhiên và vui mừng đó là, trong Nhất Hào không gian, Tiểu Ân đã miễn cưỡng nắm giữ được Tiêu Dung Thuật và ma pháp cấp sáu Hỏa Diễm Phong Bạo

Đương nhiên, do quan hệ về thời gian, nên hấn vẫn không thể vận dụng ma pháp này một cách tự nhiên, hơn nữa còn chưa thử ở ngoài. Nhưng dù thế nào thì hiện giờ hấn cũng đã có thực lực khiến người khác phải kiêng kỵ

Rừng rậm đen ngòm, giống như một đầm lầy

Rễ cây kéo dài xuống đất, những chiếc lá rơi rụng giống như những cây nấm khổng lồ

Tiểu Ân đứng nhìn lá rụng, ánh mắt của hấn nhìn về phương xa, ngẫu nhiên liếc mắt nhìn động khẩu tối đen như mực trên đỉnh đầu. Nhưng phần lớn lực chú ý của hấn đều tập trung lên người Đức Lỗ Phu đang minh tưởng

Không chỉ có hấn, ngay cả đám người Kim cũng không ngoại lên, đều vây quanh người Đức Lỗ Phu, thủ hộ cho hấn

Trong một tháng này, có hơn mười người xuất hiện

Tất nhiên trong đó có một nửa là chủng tộc nửa người nửa chim, một nửa khác là các chủng tộc có hình dáng kỳ quái

Nhưng điểm giống nhau duy nhất của bọn họ, đó là bọn họ đều vượt qua địa ngục Tu la, đều là những nhân vật cường đại, người bình thường không thể so sánh được

Tiểu Ân cũng không muốn tới gần bọn họ, bởi vì những người này, vừa qua sông, liền tiến vào rừng rậm, lựa chọn chỗ minh tưởng để tiêu hóa tính mạng năng lượng hấp thu được trong đấu thú đài

Trận chiến đó là trận chiến quan trọng trong đời mỗi người, thậm chí có thể nói, chỉ có trải qua địa ngục tu la, bọn họ mới có thể bước đi trên con đường đỉnh cao

Mặc dù đám người Kim không thông qua khảo nghiệm tàn khốc đó một cách chính thức, nhưng cũng đã trải qua hoàn cảnh đáng sợ đó, hơn nữa còn vượt qua được khoái cảm hấp dẫn trí mạng, riêng điểm này để khiến họ thu được nhiều chỗ tốt

Một tháng sau, ngoài Đức Lỗ Phu ra, đám người Kim đã hoàn toàn hấp thu tính mạng năng lượng

Tiểu Ân phát hiện ra một chuyện ngoài ý muốn đó là thời gian tiêu hóa của đám người Kim lớn hơn thời gian tiêu hóa của những người xuất hiện trong vườn hoa

Những người đó chỉ cần bảy tới mười ngày là có thể tiêu hóa hết tính mạng năng lượng. Tốc độ rõ ràng nhanh hơn đám người Kim nhiều

Nhưng Tiểu Ân biết, nguyên nhân là do đám người Kim hấp thu quá nhiều tính mạng năng lượng

Do có Tiểu Ân chiếu cố nên đám người Kim mới hấp thu tính mạng năng lượng tới cực hạn, ngoài bọn họ ra, người khác không có điều kiện tốt như vậy, chỉ có thể tận lực hấp thu, một khi vượt qua tiêu chuẩn, lập tức chạy ra xa, nếu không chờ đợi bọn họ là một kết quả rất bi thảm

Đám người Kim hấp thu nhiều tính mạng năng lượng như thế, không hề lãng phí chút nào

Trải qua một tháng tu dưỡng và hấp thu, thực lực của bọn họ đã tăng lên một khoảng cách lớn, thậm chí còn đạt tới thành tựu khó tưởng

Bởi vì quan hệ thể chất, Carter hấp thu được ít tính mạng năng lượng nhất, nhưng cũng đủ để hấn tiến vào hàng ngũ tam tinh ma pháp sư. Khi hấn tiêu hóa xong tính mạng năng lượng, phối hợp với vong linh hệ ma pháp thần bí quý dị, trong thực chiến, thực lực của hấn không hề kém ai cả

Có lẽ do vấn đề tâm lý nên Mary chỉ hấp thu được tính mạng năng lượng nhiều hơn Carter một ít mà thôi, hơn nữa do nặng nắm giữ ma pháp trị liệu hoàng kim, cho nên khi giao đấu với đồng bạn thường ở thế hạ phong. Nhưng do thuộc tính ma pháp tương khắc với nhau, nên có thể cầm cự được với Carter, mặc dù chưa thể thủ thắng, nhưng vong linh ma pháp của Carter cũng không làm gì được nàng

Còn Kim và Lai An, thực lực của bọn họ đột nhiên tăng mạnh, đạt tới trạng thái đỉnh cao của tam tinh ma pháp sư, thậm chí còn hơn cả thực lực của Tiểu Ân khi mới tiến vào sân chơi

Theo phỏng đoán của Tiểu Ân, chỉ cần bọn họ liên tục ở trong hoàng kim kết giới và sát lục thiên mạc học tập, nhiều nhất là một, hai năm nữa, bọn họ sẽ tiến giai thành đại ma pháp sư

Nhưng thực lực tới trình độ như bọn họ, có thể tiến giai được hay không, không chỉ phụ thuộc vào việc hấp thu năng lượng ngoại giới mà còn phải hiểu được bản chất của nguyên tố ma pháp

Nếu như không thể cảm ứng được nguyên tố ma pháp ở ngoài ngoại giới, cả đời bọn họ cũng dừng mơ tới việc tiến giai

Trong năm đệ tử, người khiến Tiểu Ân ngạc nhiên và vui mừng nhất, lại là Đức Lỗ Phu

Tên đệ tử thật thà chất phác này, hấp thu hơn năm mươi phần tính mạng năng lượng trong đấu thú đài, nguồn năng lượng khổng lồ đó đã mang lại nhiều chỗ tốt cho hắn

Đám người Kim mất nửa tháng tới hai mươi ngày thì tiêu hóa xong tính mạng năng lượng, còn tình huống của Đức Lỗ Phu lại khiến người ta vừa mừng vừa lo

Suốt một tháng, ngoài việc ăn uống và giải quyết nhu cầu sinh lý, tất cả tâm tư của hắn tập trung vào việc minh tướng

Trong quá trình minh tướng của hắn, lực lượng tinh thần của hắn không ngừng tăng lên, phát ra năng lượng dao động cường đại ở ngoài, thậm chí còn khiến những người ở gần sợ hãi không thôi

Nếu như không phải nhóm người Tiểu Ân có thực lực không tầm thường, lại người đông thể mạnh, hơn nữa còn có quái thú dài hơn mười thước như Hắc Toàn Phong thủ hộ, thì chắc chắn đã có người có chủ ý với Đức Lỗ Phu

Hiện giờ đám người Kim đã tiêu hóa thành công, mọi người cẩn thận vây quanh người Đức Lỗ Phu, sợ có người tới gần quấy rầy hắn, khiến hắn bỏ lỡ cơ hội quý báu

Giờ phút này, tất cả mọi người đều biết, Đức Lỗ Phu đang mượn cỗ lực lượng này để đánh sâu vào cảnh giới đại ma pháp sư

Cách đó không xa truyền đến một tiếng động rất nhỏ, có người thông thả đi về phía này

Ánh mắt của đám người Tiểu Ân không hẹn cùng dời tới chỗ đó, trong mắt mỗi người lộ ra vẻ cảnh giác, Kim là người phụ trách thủ hộ phương hướng đó, cước bộ hơi di chuyển

Thực lực của hắn chưa đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư, nhưng tốt xấu gì cũng là đỉnh cao của tam tinh ma pháp sư, tự nhiên có tự tin ứng phó đối với bất kể đối thủ nào. Hơn nữa hiện giờ là thời khắc mấu chốt, chỉ cần có điều không đúng, tất cả mọi người sẽ ra tay, tuyệt đối không lưu người quấy rầy Đức Lỗ Phu minh tướng

Một bóng người chậm rãi rời khỏi rừng rậm, là người duy nhất mà bọn họ nhận thức, Roosevelt. Giờ phút này vị pháp sư tới tinh cầu Queen đang nở một nụ cười ôn hòa

Hiện giờ hắn không còn bộ dáng chật vật như lúc mới vào đây nữa. Bộ quần áo ướt đầm đã sớm bị hắn vắt đi. Trên người hắn khoác một bộ trường bào hoa lệ, áo choàng chấm tới đất, đai lưng quấn quanh eo, lộ rõ phong cách quý tộc

Trên đầu hắn có đội một chiếc mũ, đỉnh của chiếc mũ có gắn hỏa cầu

Ánh mắt của đám người Tiểu Ân rất nhạy cảm, thoáng cái đã nhận ra, phục sức trên người hắn có ít nhất ba kiện đạo cụ ma pháp

Rất hiển nhiên, thân phận của người này không hề kém sư tâm vương tử Holyfield

Ánh mắt của Roosevelt đảo qua khuôn mặt của mọi người, trên người hắn không hề có ác ý gì cả, chỉ đảo qua người Đức Lỗ Phu, có sự kinh ngạc và đồ kỵ

Những tình cảm đó xuất hiện không có gì kỳ quái, ngay cả đám người Kim cũng có chút đồ kỵ với Đức Lỗ Phu, đừng nói gì là người ngoài

Tiểu Ân tiến lên, đón Roosevelt

Người này rất cảnh giác, nhưng tốt xấu gì bọn họ cũng từng gặp nhau một lần, đám người Tiểu Ân không thể vừa nhìn thấy hắn đã đánh

-Pháp sư Roosevelt, chào ngài

-Pháp sư Tiểu Ân, chào ngài

Roosevelt liếc mắt nhìn Đức Lỗ Phu, hắn không chế tình cảm của mình rất tốt, không hề thấy vẻ đồ kị trên khuôn mặt của hắn, chỉ thấy vẻ hâm mộ trên khuôn mặt của hắn:

-Pháp sư Đức Lỗ Phu thật may mắn, ta chúc hắn tiến giai thành công

Tiểu Ân mỉm cười nói:

-Ta thay mặt Đức Lỗ Phu, cảm ơn ý tốt của ngài

Roosevelt thở dài một tiếng nói:

-Những người có thể đi ra từ nơi này, mặc dù phần lớn trong vòng mười năm đều có thể tiến giai thành đại ma pháp sư, nhưng vừa ra khỏi đã có cơ hội tiến giai, có thể đếm trên đầu ngón tay

Tiểu Ân vô thức gật đầu, chỉ cần có thể sống sót trong hoàn cảnh đó, tâm trí chắc chắn hơn xa thường nhân, dù chỉ là nhất tinh ma pháp sư, nhưng hấp thu đủ tính mạng năng lượng, trong vòng mười năm có khả năng lớn tiến giai thành đại ma pháp sư

Càng hướng chi, những người có thể sống sót rời khỏi đó, ít nhất đều từ nhị tinh trở lên. Bởi vì nhất tinh ma pháp sư ở trong hoàn cảnh đó, không hề có cơ hội sống sót

Chỉ vào hắc động hình tròn trên đỉnh đầu, Roosevelt nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, các ngươi định khi nào ra ngoài?

Tiểu Ân bất động thanh sắc, liếc mắt nhìn bầu trời một cái, mặc dù hắn đã sớm đoán thông đạo đó là con đường nối liền ngoại giới, nhưng đến giờ phút này hắn mới xác định được

-Chờ một chút nữa, ít nhất phải đợi Đức Lỗ Phu tiến giai thành công

-Đó là điều đương nhiên

Roosevelt do dự trong chốc lát, cuối cùng nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, ngoài bọn người ra, tất cả mọi người ở đây đã lên tiếp xúc với nhau

Tiểu Ân rung mình, điều này hắn chưa bao giờ nghĩ tới

Theo lý mà nói, những người có thể tới nơi này, mặc kệ bọn họ có phải loài người hay không, nhưng chắc chắn là thể hệ kiệt xuất nhất trong chủng tộc của mình, chẳng lẽ bọn họ định liên thủ đối phó với đám người mình?

Ánh mắt thoáng nhìn qua đám người Kim và Hắc Toàn Phong, Tiểu Ân mặc dù kinh hãi, nhưng chỉ cần trong số đó không có đại ma pháp sư, như vậy hắn có thể bảo vệ được đám người Kim, hơn nữa còn chém giết hết bọn chúng

Dường như nhận ra sát khí trong mắt của Tiểu Ân, Roosevelt vội vàng giải thích:

-Pháp sư Tiểu Ân, xin ngài đừng hiểu lầm, mặc dù chúng ta liên lạc với nhau, nhưng không có ý nhắm vào các ngươi.

174. Chương 14: Minh Ước Tương Lai

Thanh niên này rõ ràng tới từ một gia tộc quý tộc, luôn duy trì nụ cười ôn hòa, mặc dù ánh mắt của Tiểu Ân rất sắc bén, nhưng tầm mắt của hắn không có dời đi, trong ánh mắt của hắn có một tia cương trực và bất khuất

Ánh mắt lợi hại của Tiểu Ân từ từ biến mất, Tiểu Ân rất tán thưởng lòng can đảm của Roosevelt.

-Pháp sư Roosevelt, người đại biểu cho bọn họ tới tiếp xúc với bọn ta?

-Đúng

Roosevelt thở phào một hơi, dừng nhìn biểu hiện trấn tĩnh vừa rồi của hắn mà lầm, trên thực tế, trái tim của hắn luôn bất an. Nếu không trải qua địa ngục tu la, đối mặt với áp lực của Tiểu Ân, chắc chắn hắn không thể chịu nổi

-Các người thương lượng với nhau chuyện gì? Có liên quan tới chuyện ra ngoài không?

-Quả thực có chút quan hệ

Về mặt của Roosevelt trở nên ngưng trệ trong nói:

-Căn cứ theo tiền nhân ghi lại, khi chúng ta ra ngoài, sẽ bị các chủng tộc phi hành và các chủng tộc trên mặt đất liều mạng công kích, cho nên muốn bình an rời khỏi nơi này, chúng ta phải liên hợp nhau lại

Tiểu Ân rất kinh ngạc hỏi:

-Tại sao bọn chúng lại làm như vậy?

-Hừ

Roosevelt xem thường cười lạnh một tiếng nói:

-Có lẽ do bọn chúng không có can đảm tiến vào, cho nên nhìn thấy chúng ta thoát khỏi nơi truyền kỳ đó, không nhận được đồ kỳ nên động thủ

Tiểu Ân băn khoăn hỏi:

-Truyền kỳ?

-Đúng vậy. Chúng ta nếu còn sống mà ra khỏi nơi này, chỉ cần ngày sau chúng ta không bị chết ngoài ý muốn, chắc chắn có thể trở thành truyền kỳ

Roosevelt hăng hái nói. Giọng nói của hắn tràn ngập tự tin, đó là sự tự tin có được từ sinh tử, có sức cuốn hút cường đại

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hỏi từng chữ:

-Truyền kỳ pháp sư?

-Không sai, chúng ta nhất định có thể trở thành truyền kỳ ngàn năm

Roosevelt không chút do dự nói

Khuôn mặt Tiểu Ân hơi co rút, trong lòng hắn buồn bực, tại sao tên này lại tin tưởng như vậy

Tiểu Ân không nói gì, Roosevelt cũng kiên nhẫn chờ đợi

Một lát sau, rốt cuộc Tiểu Ân hỏi:

-Pháp sư Roosevelt, tại sao ngài lại tin tưởng như vậy?

Roosevelt hơi ngạc nhiên, hắn kỳ quái hỏi:

-Pháp sư Tiểu Ân, chẳng lẽ người không cảm ứng được lực lượng linh vực?

Tiểu Ân vuốt mũi, khuôn mặt hơi biến sắc, trong nháy mắt, hắn nhớ lại một trăm thước kỳ dị khi tới bên Hắc Toàn Phong

Roosevelt cẩn thận quan sát vẻ mặt của Tiểu Ân, nhìn Tiểu Ân có chút hiểu hiểu, mới cười nói:

-Chúng ta có thể sống sót, rời khỏi tử địa, trong nháy mắt truyền tống ra ngoài đều cảm ứng được lực lượng linh vực, đó là một nhận thức thân thiết, chỉ rõ phương hướng tu luyện sau này cho chúng ta. Chỉ cần chúng ta không chết yếu, chắc chắn có thể đạt được cảnh giới linh vực

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nhưng trong lòng hẩn thềm mắng, tại sao khi mình bị truyền tống lại không có cảm giác đó?

Không được lát nữa phải hỏi đám người Kim

Roosevelt giải thích nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, chúng ta đã ước định với nhau, cùng nhau rời khỏi nơi này. Sau khi ra ngoài, đầu tiên chúng ta sẽ đối mặt với chủng tộc phi hành, ngài có nguyện ý gia nhập vào đội ngũ của chúng ta không?

-Tất nhiên

Tiểu Ân chần chờ một chút nói:

-Nhưng các người cũng biết, Đức Lỗ Phu đang ở trong giai đoạn quan trọng, trong khoảng thời gian này, ta không muốn hẩn bị kinh động

Roosevelt không nhịn được cười nói:

-Điều đó là đương nhiên, một khi pháp sư Đức Lỗ Phu thành công tiến vào cảnh giới đại ma pháp sư, chúng ta sẽ có thêm một trợ thủ cường đại, chúng ta sẽ kiên nhẫn chờ đợi. Huống hồ Hẩn thần bí cười nói:

-Chúng ta muốn ra ngoài, cũng phải chờ thêm một tháng nữa

-Tại sao?

- Bởi vì mười ngày nữa, tử địa mới đóng cửa, trong khoảng thời gian đó còn có người đi ra. Chúng ta chờ bọn họ tiêu hóa xong, mới có thể hợp lực

-Mười ngày sau, đấu thú đài sẽ đóng cửa sao?

Tiểu Ân thất kinh hỏi

-Đúng vậy, mười ngày sau. A, pháp sư Tiểu Ân, ngài nói gì? Đấu thú đài

Tiểu Ân cười hắc hắc nói:

-Đúng ta gọi tử địa đó là đấu thú đài

Roosevelt thở vài hơi nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, tên này quả là có ý nghĩa, ở trong đó mọi người đều trở nên khát máu, giống như dã thú mất đi lý trí, đúng là đấu thú đài

Tiểu Ân khẽ gật đầu, từ vẻ mặt của hẩn, Tiểu Ân có thể xác định, bọn họ không biết lai lịch chính thức của sân chơi này, chỉ dựa vào kinh nghiệm tích lũy của trưởng bối, nên mới có thể bình an đi ra ngoài

Nhớ lại, trong khoảng thời gian này chỉ có khoảng hai mươi người rời khỏi, trong lòng Tiểu Ân không khỏi cảm khái

Nhiều người ở một nơi khát máu như vậy, trời mới biết có bao nhiêu thiên tài bỏ mạng, để đổi lấy hai mươi người thành công

Có thể đi ra ngoài, tự nhiên đều là những kẻ hơn người, hơn nữa còn có vận mệnh cường đại. Sau này những người này chắc chắn sẽ trở thành cường giả đỉnh cao.

Roosevelt cảm khái vài câu, do dự nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, chúng ta có một thỉnh cầu, hy vọng ngài có thể đáp ứng

-Chuyện gì?

Trong lòng Tiểu Ân căng thẳng, đây không chỉ là lời của Roosevelt mà là lời đại biểu của hơn mười người liên hợp, tự nhiên có phân lượng

Về mặt Roosevelt nghiêm lại nói:

-Sắp tới pháp sư Đức Lỗ Phu sẽ tiến giai, chúng ta hy vọng có cơ hội chứng kiến

Sắc mặt Tiểu Ân hơi trầm xuống

Roosevelt vội vàng giải thích nói:

-Chúng ta không hy vọng có thể tới gần pháp sư Đức Lỗ Phu, chỉ xin ngài cho phép chúng ta có thể ở trong vòng trăm thước, cảm ứng hơi thở và năng lượng biến hóa khi Đức Lỗ Phu tiến giai

Lúc này sắc mặt Tiểu Ân mới tốt lên một chút

Đối với tam tinh ma pháp sư mà nói, muốn tiến giai thành đại ma pháp sư, không chỉ có đề cao ma lực

Giây phút khi tam tinh ma pháp sư tiến giai lên cảnh giới đại ma pháp sư thành công, sẽ tỏa ra hơi thở cường đại, hơn nữa còn biểu lộ hoàn toàn lực lượng ra

Kinh nghiệm này đối với tam tinh ma pháp sư chưa tiến giai mà nói, là một chuyện rất quan trọng

Nếu có thể ở gần cảm ứng hơi thở đó, có thể cảm nhận quá trình tiến giai, thì ngày sau khi bọn họ đánh sâu vào cảnh giới đại ma pháp sư sẽ có giá trị tham khảo rất lớn, cơ hội thành công cũng tăng lên một phần

Nhưng muốn ở gần thể nghiệm, nhất định phải là tam tinh ma pháp sư sắp tiến giai, mà bên người Đức Lỗ Phu, có nhân vật cường đại như Tiểu Ân và Hắc Toàn Phong thủ hộ, dù kẻ ngốc cũng biết mình không thể chống lại. Mà những người đó không muốn bỏ qua cơ hội ngàn năm có một này, nên mới đưa ra yêu cầu cảm ứng trong vòng một trăm thước

Phải biết rằng, Đức Lỗ Phu cũng giống bọn họ, cũng trải qua hoàn cảnh kinh khủng, thể nghiệm quá trình tiến giai của hắn càng thích hợp hơn người bình thường

Tiểu Ân hơi cân nhắc một lát, hỏi:

-Pháp sư Roosevelt, nếu chúng ta đồng ý, chúng ta sẽ được gì?

Roosevelt mỉm cười nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, nếu như ngài đồng ý để chúng ta cảm ứng quá trình pháp sư Đức Lỗ Phu tiến giai, chúng ta sẽ trả thù lao tương ứng

Nói xong, hắn lấy một viên ma hạch từ trong trang sức không gian của mình ra

Đôi mắt của Tiểu Ân sáng ngời lên, khối ma hạch này ẩn chứa ma lực cường đại, ngay cả Tiểu Ân cũng cảm giác được, khi còn sống nó có uy năng ra sao?

-Đây là ma hạch cấp tám, không biết chúng ta có tư cách đó không?

Roosevelt mỉm cười hỏi

Hàm răng Tiểu Ân cắn chặt lại, ma hạch cấp tám đó...

Có lẽ đối với ma đạo sỹ ma hạch cấp tám là vật phẩm trân quý, nhưng đối với Tiểu Ân, ma hạch cấp tám chỉ là thứ hắn có thể ảo tưởng mà thôi. Cho tới bây giờ hắn chưa bao giờ có hy vọng xa vời, sẽ có một ngày thu được ma hạch cấp tám

Bởi vì trong bảo khố của đại tát mẫn Dida cũng không có loại bảo bối đó

Tiểu Ân thu hồi ánh mắt, khó xử nhìn Đức Lỗ Phu, lại nhìn ma hạch trong tay Roosevelt, cuối cùng thở dài một tiếng nói:

-Pháp sư Roosevelt, đa tạ ý tốt của ngài, nhưng ta không thể nhận

Sắc mặt Roosevelt không thay đổi, cổ tay hắn cử động, trong tay hắn có thêm hai khối khoáng thạch màu kim sắc

Tiểu Ân không thể kiềm chế được kinh hô:

-Tử kim tinh thạch?

-Không sai. Đúng là tử kim tinh thạch, pháp sư Tiểu Ân, hai khối tử kim tinh thạch này và ma hạch cấp tám, đã đủ chưa

Tiểu Ân cười khỏ, cuối cùng nói:

-Được rồi, nhưng ngài nói với bọn họ, không kẻ nào được tới gần Đức Lão Phu năm mươi thước, nếu không đừng trách chúng ta xuống tay không lưu tình

Roosevelt như trút được gánh nặng, hớn hể thở một hơi nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, ngài cứ yên tâm, ở nơi này, không ai dám làm xằng làm bậy, bởi vì không người nào muốn đắc tội với sáu cường giả thông qua đấu thú đài

Tiểu Ân miễn cưỡng cười, nhìn những thứ trong tay Roosevelt

Roosevelt thức thời đem đồ vật đó tới, đồng thời nhẹ giọng nói:

-Kẻ hèn xin cáo từ, ba giờ sau, bọn họ sẽ tới

Tiểu Ân cầm đồ vật trong tay, gật đầu một cái nói:

-Tốt, ta sẽ chờ đại giá

Nhìn Roosevelt rời đi, vẻ khó xử trong mắt Tiểu Ân biến mất, thay vào đó là sự vui mừng như điên

Yêu cầu của bọn họ rất đơn giản, chỉ cảm nhận hơi thở thành công của Đức Lão Phu trong vòng trăm thước mà thôi. Đối với đám người Tiểu Ân mà nói, quả thực chả có tổn thất gì cả

Nhưng vì chuyện này mà bọn họ bỏ ra một viên ma hạch cấp tám và hai khối tử kim tinh thạch, quả thực nằm ngoài ý muốn của Tiểu Ân.

Ma hạch cấp tám thì cũng thôi, nếu gia tộc nào có trưởng bối là truyền kỳ pháp sư, tự nhiên có thể có bảo bối này, nhưng hai khối tử kim tinh thạch thì không phải chuyện đùa

Trên phiên đại lục mà Tiểu Ân sống, gần một ngàn năm rồi, chưa nghe nói có tử kim tinh thạch xuất hiện

Nhưng ở nơi Tiểu Ân sống không có, không đại biểu cho việc tinh cầu khác không có, thoảng cái đó có hai khối, điều đó cho thấy trong những người đó có người không coi trọng tử kim tinh thạch. Có lẽ tinh cầu mà người đó sống, tử kim tinh thạch không hề quý giá

Cẩn thận cất đồ vật đó đi, Tiểu Ân tới bên người Kim

-Sự phụ, lần này lời lớn rồi

Kim hưng phấn nói:

-Những tên đó dần hết rồi? Bỏ ra cái giá lớn như vậy, thật là khó tin

Tiểu Ân cười cười nói:

-Kim, bọn họ tới từ những tinh cầu khác nhau, người không thể dùng ánh mắt của chúng ta để nhìn bọn họ

Kim hơi sững sốt, ánh mắt lộ ra ánh sáng nghi hoặc

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng nói:

-Trong mắt chúng ta, ma hạch cấp tám và tử kim tinh thạch là bảo bối hiếm có, nhưng trong mắt mấy người đó, chẳng qua nó chỉ là vật thường thấy, giống như ma hạch cấp ba và tinh thạch cao cấp trong tay chúng ta

Kim hít một hơi, thất kinh hỏi:

-Sự phụ, đó là sự thật?

Tiểu Ân gật đầu, sau đó cười nói:

-Người không cần ngạc nhiên, chẳng qua địa lý khác nhau tạo nên kết quả khác nhau mà thôi, có lẽ một ít vật phẩm bình thường của chúng ta, bọn chúng lại coi là bảo bối

Dường như Kim có chút tỉnh ngộ, nhưng nhìn ánh mắt đầy sương mù của hắn, Tiểu Ân hiểu, hắn vẫn chưa hiểu hết đạo lý đó

Nhẹ nhàng thở dài, có lẽ đợi Kim trở thành truyền kỳ pháp sư, du lịch qua các tỉnh cầu mới có thể lĩnh hội ý nghĩa này

Kêu Hắc Toàn Phong lại, Tiểu Ân phân phó hai câu, nó mới lười biếng tới bên người Đức Lỗ Phu

Có nó ở bên cạnh Đức Lỗ Phu, dù có người muốn ra tay đánh lén cũng phải suy nghĩ. Nhưng Tiểu Ân biết, nhưng người đó đều tạm thời kết hợp với nhau, cho phép bọn họ cảm ứng hơi thở tiến giai của Đức Lỗ Phu, đã đủ để thỏa mãn nguyện vọng của bọn họ

Nói bọn họ liên thủ phong tỏa Đức Lỗ Phu, đó là chuyện không thể xảy ra

An bài xong, Tiểu Ân đề thấp âm thanh hỏi:

-Kim, khi người truyền tống tới đây, có cảm giác kỳ dị gì không?

Kim nao nao, ánh mắt của hắn lập tức sáng ngời, thậm chí Tiểu Ân còn thấy vẻ mê say trong mắt của hắn:

-Sư phụ, khi con truyền tống, có cảm giác rất kỳ diệu, giống như con tiến vào một không gian thần kỳ, trong không gian đó, con có thể tùy tâm thay đổi và cảm ứng bất cứ nguyên tố ma pháp nào

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, hỏi:

-Là sao?

Kim gãi đầu nói:

-Cảm giác đó, chính là ...Con có thể áp chế một loại nguyên tố, sau đó tăng mạnh một loại nguyên tố lên, hơn nữa còn có thể tổ hợp và biến hóa bất cứ nguyên tố nào theo ý muốn của mình

Hai mắt Tiểu Ân chợt lóe tinh quang, cuối cùng hắn hiểu được tại sao Roosevelt lại tin tưởng mình có thể trở thành truyền kỳ pháp sư

Căn cứ theo miêu tả của Kim, Tiểu Ân có cảm giác, dường như bọn họ đã trải qua cảm nhận của truyền kỳ pháp sư

Mặc dù loại thể nghiệm đó không thể làm cho thực lực của đám người Kim tăng lên trong một khoảng thời gian ngắn, nhưng nó chỉ ra cho bọn họ con đường đi sau này

Mỗi cá nhân đều có thể chất, tư tưởng, tính cách khác nhau, có bản lĩnh khác nhau

Cho nên ngay cả truyền kỳ pháp sư chính thức cũng không thể truyền kinh nghiệm của mình lại cho bọn họ. Đặc biệt sau khi trở thành ma pháp sư chính thức, mỗi người có một con đường, dù sư phụ có lợi hại cũng chỉ có thể chỉ điểm một ít mà thôi, không có cách nào dạy đệ tử đi trên con đường của chính mình

Nhưng truyền thừa ma pháp sư ở chỗ này đã bị phá vỡ

Khi đám người Kim rời khỏi đấu thú đài, đã được thể nghiệm lĩnh vực mà chỉ có truyền kỳ pháp sư mới có

Học tập ma pháp là phải mò mẫm, giống như đi trên một con đường tối đen như mực, phải chậm rãi đi lên, không cẩn thận sẽ bị lạc, cuối cùng không thể tới đích được

Nhưng đám người Kim có cảm giác này, giống như có một ngọn đèn soi sáng trên đường đi của mình

Mặc dù ánh sáng của ngọn đèn đó rất yếu ớt nhưng trong đêm đen, vẫn dẫn họ đi đúng hướng

Chỉ cần trên đường đi, đám người Kim không gặp phải bất trắc ngoài ý muốn, chắc chắn bọn họ sẽ đi đúng đường, sẽ có một ngày tới đích

Trong quá trình tu hành có được ưu thế này, đối với đám người Kim mà nói, giống như có dây bảo hiểm khi leo núi

Trách không được Dida từng nói, ngàn năm sẽ có truyền kỳ sinh ra, trách không được Roosevelt lại tin tưởng tương lai của mình như vậy

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân rất bội phục người sáng tạo ra đấu thú đài

Mặc dù cốt long rất bổ báng thần linh, hơn nữa nhiều lần nói, thần linh chẳng qua chỉ là đám hỗn tạp mà thôi. Nhưng trong lòng Tiểu Ân, thần linh vẫn cao lớn không với tới được

Trong lòng hấn động, tiếp tục hỏi Carter và Lai An, đều thu được kết quả giống nhau, bọn họ đều có cùng cảm giác, hơn nữa cảm giác đó còn chôn sâu trong lòng bọn họ, không thể nào mất đi được

Sờ nhần bạch cốt, trong lòng Tiểu Ân vạn phần khó hiểu, tại sao bọn Kim đều có cảm giác, mà hấn lại không có

Quan sát xung quanh, thừa dịp đám người Roosevelt còn chưa tới, Tiểu Ân tìm một chỗ không người, liếc mạng chà xát nhần bạch cốt, trong miệng thì thào nói:

-Đại nhân Corey, xin ngài hãy ra ngoài

Nếu như chưa tiến vào đấu thú đài, chắc chắn Tiểu Ân không dám làm động tác như vậy, nhưng trải qua cuộc nói chuyện trong đấu thú đài, lá gan của Tiểu Ân lớn hơn rất nhiều, ít nhất hấn hiểu được, thái độ của cốt long với mình đã khác khí hơn rất nhiều

Đã như vậy, nếu không lợi dụng một chút thì chẳng phải là Tiểu Ân

Không lâu sau, tiểu hắc long xuất hiện

-Tiểu Ân, có chuyện gì?

-Đại nhân Corey tôn kính, ta nghe nói...

Tiểu Ân nói ra đãi ngộ khác nhau giữa mình và đám người Kim, sau đó mở to mắt nhìn tiểu hắc long

Không ngờ tiểu hắc long vươn móng vuốt ra, mặc dù móng vuốt của nó không dài, nhưng giờ phút này giống như một cái lò xo dẽ lên trán hấn, hơn nữa còn lộ ra thần sắc cực kỳ ảo não

Trong lòng Tiểu Ân có chút không yên, hấn cẩn thận hỏi:

-Ngài làm sao vậy?

Tiểu hắc long tức giận bỏ móng vuốt xuống, nói:

-Tiểu Ân, ngươi phải biết rằng, bọn chúng chỉ cảm thụ được linh vực mà thôi, những biến hóa trong đó chỉ là nguyên tố mà thôi

Tiểu Ân nháy hai mắt, nói thật, hấn thực sự không hiểu

Lông mày tiểu hắc long nhíu lại, giải thích thể nghiệm của truyền kỳ pháp sư với đại ma pháp sư, là một chuyện hết sức khó khăn

Nếu như có thể giải thích rõ, vậy trên thế giới này đã có đầy truyền kỳ pháp sư

Nó nhẹ nhàng thở dài nói:

-Đáng tiếc với thực lực của ta hao tổn quá nhiều, không cách nào để ngươi trải nghiệm cảm giác đó, nếu không đã giải quyết tốt rồi

Khuôn mặt Tiểu Ân khê động:

-Ngài cũng có thể khiến người bình thường trải nghiệm qua cảm giác của truyền kỳ pháp sư sao?

Tiểu hắc long cười ngạo nghễ, nói:

-Truyền kỳ pháp sư thì tính làm gì, chẳng qua linh vực của bọn chúng chỉ khống chế được sự biến hóa của nguyên tố ma pháp mà thôi. So với thần vực, linh vực chỉ là thứ rác rưởi

Sắc mặt Tiểu Ân mơ hồ đen lại, nếu như truyền kỳ pháp sư là rác rưởi, vậy đại ma pháp sư như hấn là gì? So với rác rưởi còn chả bằng ...

-Tốt lắm, xin ngài nói cho ta biết ta lại không được trải nghiệm qua cảm giác đó?

Tiểu Ân tức giận nói

Tiểu hắc long kinh ngạc nhìn hắc, rồi cuộc nói:

-Người thiếu chút nữa còn cảm nhận được thần vực, có được cảnh giới vượt xa, sao còn trải nghiệm được cảnh giới thấp nữa chứ

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến hỏi:

-Ngài nói, ta trải nghiệm qua cảm giác, còn cường đại hơn cả linh vực?

Tiểu hắc long thận trọng gật đầu nói:

-Không sai, trong lúc sinh tử, cảm giác mà người trải nghiệm qua mới là con đường sau này của người, còn linh vực,...

Giọng nói của hắc tràn ngập sự xem thường:

-Người chỉ cần hiểu qua một chút, rồi bỏ qua nó đi

Nhìn tiểu hắc long chui vào nhũn bạch cốt, Tiểu Ân cười khở

Nó nói thì thật nhẹ nhàng, cái gì chỉ cần nhảy qua, vấn đề là hiện tại hắc còn chưa học được, sao có thể nhảy qua?

Khê lắc đầu, không thể làm gì khác hơn là đành bỏ qua vấn đề đó

Ba tiếng sau, quả nhiên Roosevelt quay lại, sau lưng hắc có mười bảy người

Tất nhiên, trong đó có một nửa có hình dáng loài người, còn lại tám người có hình thể khác nhau, nếu như không phải ở nơi này, chắc chắn Tiểu Ân đã xem bọn họ là ma thú

Ở phía sau Roosevelt là một người thân cao ba thước, thân thể gầy như một cây trúc, hình thể của hắc có thiên hướng giống ma thú, đặc biệt là mái tóc dài của hắc, nếu xõa ra, ít nhất phải dài hai ba mươi thước

Đầu quái nhân nhẹ nhàng run, mái tóc dài như có người điều khiển tung bay trong gió

Trừ Đức Lỗ Phu và Hắc Toàn Phong ra, trước mặt Tiểu Ân và đám người Kim có một sợi tóc

Tiểu Ân không thể giải thích được, nhìn sợi tóc trước mặt, nhưng không cảm nhận được ác ý gì cả

Roosevelt giơ sợi tóc ra, hướng về phía Tiểu Ân

Do dự một chút, Tiểu Ân cầm sợi tóc lên

Trong chốc lát, một đạo ý niệm truyền tới trong đầu hắc, nhưng không phải là ma pháp công kích, mà là tinh thần ý thức trao đổi với nhau

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, loại trao đổi tinh thần ý thức này, hắc từng đọc qua trong ma pháp lục thư của Maren

Sử dụng tinh thần ý thức để trao đổi, không cần phải dùng ngôn ngữ nữa

Dù đối phương sử dụng ngôn ngữ gì, chỉ cần hắc là sinh vật có trí tuệ là có thể dùng phương pháp này để trao đổi với nhau, cho dù ngôn ngữ không giống nhau cũng chẳng ảnh hưởng gì cả

Nhưng loại tinh thần ý thức trao đổi này, không phải ai cũng nắm giữ được, chỉ khi thực lực đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ mới có thể vận dụng phương pháp này

Nhưng, quái nhân trước mắt mình dùng sợi tóc để môi giới, nhìn thế nào thì hắc cũng không thể là ma đạo sỹ

-Pháp sư Tiểu Ân tôn kính, ta là Lâm Mai, tới từ bộ tộc American, cảm ơn ngài đã cho chúng ta có cơ hội cảm nhận

Một đạo ý niệm ôn hòa thông qua sợi tóc nhũn nhủ qua

-Đa tạ....

Một giây sau, những âm thanh khác nhau vang lên. Mặc dù có thanh âm thô kệch, có thanh âm tinh tế, có thanh âm vang dội, có thanh âm âm trầm, mười tám người kể cả Roosevelt đều thi lễ với Tiểu Ân

Tiểu Ân và đám người Kim nhìn nhau, không thể tưởng tượng được bọn họ dùng cách này để trao đổi, trách không được Roosevelt nói, bọn họ lén liên lạc với nhau, quả nhiên hẳn không nói dối

-Ngài quá khách khí

Tiểu Ân cười hắc hắc, hẳn không nói lời nào, chỉ điều động một chút lực lượng tinh thần, biểu đạt ý tứ của mình

Sau đó, Tiểu Ân tò mò hỏi:

-Ma pháp của bộ tộc American thực kỳ diệu, có thể dùng phương pháp này để trao đổi với nhau

Lâm Mai lắc đầu, nhưng bộ dáng của hắn khiến người khác không thể khen tặng được

-Đó là năng lực đặc thù của bộ tộc chúng ta, thực lực thấp kém mới dùng nó, một khi tiến giai thành ma đạo sỹ thì phương pháp này không còn tác dụng gì cả

Lâm Mai khiêm nhường nói

Tất nhiên đám người Tiểu Ân biết đạo lý này, nhưng đối với năng lực đặc thù này vẫn thấy kỳ lạ, kỳ thực không chỉ có đám người Tiểu Ân có biểu hiện như thế, ngay cả đám người Roosevelt cũng khen tặng không ngớt

Lâm Mai do dự một chút, đột nhiên cười ha ha, hắn giật hai mươi sợi tóc ra, bắn từng sợi về phía hai mươi người, trong tay mỗi người đều có một sợi, tay Tiểu Ân thì có hai sợi

-Các vị, dựa theo tập tục của quê hương ta, nếu chúng ta có duyên gặp gỡ nhau ở đây, sợi tóc này mặc dù không có tác dụng gì, nhưng có thể nhả một ít tinh thần ý niệm, có thể khiến các vị thuận lợi trao đổi với nhau

Lâm Mai gật đầu với Tiểu Ân một cái:

-Còn pháp sư Đức Lỗ Phu, xin ngài thay ta chuyển giao cho hắn

Sắc mặt của Tiểu Ân bà đám người Roosevelt có chút quái dị, mặc dù sinh vật quái dị này không giống người, nhưng cầm sợi tóc của Lâm Mai, tư tưởng của bọn họ tương thông với nhau, cho nên có thể cảm nhận được sự xấu hổ trong lòng của nhau

Mặc dù thứ này không trân quý bằng tử kim tinh thạch, nhưng đối với bọn họ, nó lại là đồ vật thực dụng. Hơn nữa đối với lễ vật này, bọn họ cũng không cự tuyệt

Nếu như là người tham lam, chiếm được đồ tốt như thế này, tự nhiên vô thanh vô thức thu lấy

Nhưng có thể đứng ở nơi này, đều là những nhân vật hiển hách

Bọn họ có thể thoát thân ra khỏi địa ngục tu la, chắc chắn tiền đồ ngày sau không thể đo được, thậm chí còn có thể nói, chỉ cần không có gì bất ngờ, tương lai bọn họ sẽ trở thành truyền kỳ pháp sư

Bọn họ vô cớ tiếp nhận lễ vật này mà không có gì báo đáp là chuyện không có khả năng

Tiểu Ân nhú mày, tính xem nên tặng thứ gì, đám người Kim cũng ngưng ngưng sờ túi

Lâm Mai tặng phần lễ vật hào phóng này, nếu mình không lấy ra thứ gì tốt thì thật mất mặt, nhưng dù sáu người bọn họ có dùng hết tài sản cũng không thể lấy ra nhiều đồ tốt như vậy

Tâm niệm của hắn thay đổi rất nhanh, nhìn sợi tóc trong tay mình, đột nhiên hỏi:

-Pháp sư Lâm Mai, nếu như ta giữ nó trong tay, ngày sau có thể liên lạc với ngài không?

Lâm Mai nao nao nói:

-Đây là vật trên thân thể của ta, chỉ cần ngày sau chúng ta đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, chắc chắn chúng ta có thể liên lạc với nhau

-Tốt

Tiểu Ân thu sợi tóc lại nói:

-Pháp sư Lâm Mai, ngày sau nếu ta có thành tựu mà ngài cần chúng ta cống hiến sức lực, kẻ hèn sẽ không từ chối

Lâm Mai lắc lư sợi tóc, truyền tới tâm trạng vui sướng của mình, cùng lúc đó, trong lòng mọi người hối hận không thôi

Trong đó có mấy người có nhiều đồ tốt, lại càng hối hận không thôi

Một sợi tóc có thể đổi lại lời hứa hẹn như thế. Nếu bọn họ lấy ra đồ tốt của mình, chẳng phải sẽ được đãi ngộ này sao. Nhưng giờ phút này lấy ra đã quá muộn, bởi vì câu nói của Tiểu Ân đã phá hỏng ý nghĩ của bọn họ

Đám người Tiểu Ân có sáu người, hơn nửa ngày sau đều có thể trở thành truyền kỳ pháp sư, nói cách khác ngày sau Lâm Mai sẽ có được sự trợ giúp của sáu nhân vật cấp bậc truyền kỳ

Đó là chuyện tốt tới mức nào, vừa nói ra đã khiến người khác đổ kị như điên

Tay Roosevelt sờ vào không gian trang sức của mình nửa ngày, cuối cùng thở dài một hơi, hẳn là người giàu có, cho nên cũng thuộc nhóm người hối hận

Nhưng bọn họ đều là những người có tâm trí kiên định, mặc dù trong lòng hối hận nhưng rất nhanh vứt bỏ được

Hắn thông qua sợi tóc, nhấn nhủ ý nguyện của mình:

-Pháp sư Lâm Mai, nếu pháp sư Tiểu Ân hào phóng như thế, thì thêm cả phần của ta nữa đi

Mọi người đều bày tỏ thái độ như nhau

Ở nơi này mọi người đều có thực lực tương đương nhau, người nào cũng không muốn bị người khác xem thường, cuối cùng kết quả thường chỉ có một

Trong đó cao hứng nhất, tất nhiên là Lâm Mai, hẳn không thể nào nghĩ ra, mình chỉ mất hơn hai mươi sợi tóc đã đổi được nhiều lời hứa hẹn như vậy

Mặc dù cuộc đời có nhiều chuyện ngoài ý muốn, hẳn cũng biết, không phải ai cũng thực hiện được lời hứa, nhưng với ngạo khí của những người này, ít nhất sẽ có hơn phân nửa số người, không tiếc cái giá để thực hiện lời hứa hẹn của mình

Roosevelt đột nhiên vỗ tay một cái, hấp dẫn sự chú ý của mọi người, hắn mỉm cười nói:

-Các vị theo lời của Lâm Mai, nếu chúng ta đã gặp nhau, tự nhiên là hữu duyên. Mặc dù chúng ta cách nhau rất xa, nhưng ngày sau nếu đạt tới cảnh giới truyền kỳ, đều có thể thông qua ma pháp trận siêu cấp để gặp nhau. Cho nên ta đề nghị, sau này có ai tiến giai thành ma đạo sỹ thì phát tin tức tới Lâm Mai, để ngày sau mọi người có thể liên lạc với nhau

Trong nháy mắt, mọi người đều đồng ý

Mọi người đều có năng lực rời khỏi đấu thú đài, dù là kiến thức hay thực lực đều vượt xa đám người Kim khi còn ở đế quốc Lang Nhân

Hơn nữa những người có thể có mặt ở đây, đều được trưởng bối trong nhà truyền lại kinh nghiệm, đương nhiên bọn họ hiểu được, liên hệ với nhau có bao nhiêu chỗ tốt

Cho nên khi Roosevelt đề nghị thậm chí bọn họ không cần nghĩ ngợi đã đáp ứng luôn

Đám người Kim im lặng không nói gì, nhưng từ ánh mắt của bọn họ, có thể thấy bọn họ làm theo quyết định của Tiểu Ân

Ánh mắt của đám người Roosevelt tập trung lên người Tiểu Ân, mặc dù bề ngoài của Tiểu Ân không hề xuất chúng, trong mắt một số chủng tộc, bộ dáng của Tiểu Ân lại càng xấu xí, nhưng giây phút này, bọn họ đều hy vọng Tiểu Ân có thể đồng ý

Bởi vì tương lai, sáu người Tiểu Ân có thể trở thành truyền kỳ pháp sư

Tiểu Ân cân nhắc trong chốc lát, cuối cùng cười nói:

-Tốt, đã có duyên thì nên làm như thế

Mọi người không tự chủ được thở phào một hơi, không khí thoải mái xuất hiện trong sân

Trong tình huống này, nếu có người muốn ám tập Đức Lỗ Phu, chắc chắn sẽ đối đầu với tất cả mọi người

Đột nhiên, năng lượng trên người Đức Lỗ Phu dao động mạnh mẽ, đạo năng lượng này khếch tán ra bốn phương tám hướng

Trong lòng Tiểu Ân run lên, hắn cũng đã có kinh nghiệm này, nụ cười xuất hiện trên khuôn mặt của hắn, tâm tình vui sướng thông qua sợi tóc truyền đến mọi người

-Đức Lỗ Phu, hắn bắt đầu tiến giai.

175. Chương 15: Uy Lực Của Kết Giới

Mặc dù trên tay mỗi người đều cầm sợi tóc của Lâm Mai, nhưng trong giây phút này, tâm tình của bọn họ trở nên bình tĩnh, yên lặng nhìn Đức Lỗ Phu

Đức Lỗ Phu lẳng lặng ngồi trước cây đại thụ, sắc mặt của hắn cực kỳ bình tĩnh, phẳng phất như hắn không biết rằng bản thân mình đã bước vào thời khắc quan trọng

Tất cả mọi người, gồm cả đám người Kim, đều ngưng thần nín thở, bọn họ lẳng lặng trải nghiệm hơi thở của Đức Lỗ Phu

Trải qua cuộc chiến trong đấu thú đài, cùng với việc cảm giác được lĩnh vực truyền kỳ, năng lực cảm ứng của bọn họ đã có sự biến hóa long trời lở đất

Mặc dù sự biến hóa này không khiến ma lực của bọn họ tăng trưởng lên, nhưng lại có sự trợ giúp lớn trong việc cảm ứng nguyên tố ma pháp

Tinh thần ý thức của mỗi cá nhân đều tập trung, cảm nhận hơi thở của Đức Lỗ Phu, dường như bọn họ cũng nắm được cảnh giới huyền ảo của đại ma pháp sư

Đó là một thế giới rực rỡ nhiều màu sắc, tất cả nguyên tố ma pháp đều tỏa ánh sáng thuộc về mình

Mặc dù ma pháp sư bình thường có lực lượng tinh thần cường đại, có thể sử dụng pháp thuật hoặc năng lực thiên phú để sử dụng nguyên tố ma pháp, nguyên bọn họ không giải thích được sự biến hóa của nguyên tố, không cách nào cảm ứng được sự tổ hợp của chúng

Nhưng khi năng lực cảm ứng của ma pháp sư được đề cao, hơn nữa đột phá cực hạn, bọn họ có thể cảm ứng được khác thường của nguyên tố trong không gian

Chỉ chính thức cảm ứng được nguyên tố, mới có khả năng điều khiển và chỉ huy chúng nó

Sở dĩ đại ma pháp sư có thể trong nháy mắt thuận phát ra ma pháp cấp năm hoặc ma pháp hỗn hợp cấp sáu, nguyên nhân chủ yếu là do bọn họ có năng lực cảm ứng và điều khiển nguyên tố

Ma pháp sư bình thường không thể nào nắm được cảm giác lĩnh ngộ về nguyên tố ma pháp này

Một lát sau, có người phát ra tiếng sợ hãi rất dài. Có người nhắm hai mắt lại, dường như thì thào gì đó, có quái vật khua chân múa tay

Nhưng cũng may bọn họ không mất đi lý trí, cho dù rất hưng phấn nhưng cũng biết tự kiềm chế mình

Tất nhiên, nếu như bọn họ không có năng lực tự khống chế bản thân mình, bọn họ cũng không có tư cách thoát khỏi đầu thú đài

Tiểu Ân nhìn bộ dáng tỉnh ngộ của mọi người, trong lòng thầm than

Đám người Kim rất may mắn, trải nghiệm cảm giác truyền kỳ đã mang lại rất nhiều chỗ tốt cho bọn chúng

Hắn vốn tưởng Kim và Lai An phải mất tới một, hai năm nữa mới có khả năng đột phá lên cảnh giới đại ma pháp sư, nhưng hiện giờ xem ra, thời gian đó phải rút ngắn đi

Mặc dù ma lực của Carter và Mary thấp hơn một chút, nhưng năng lực cảm ứng của bọn họ đối với nguyên tố không gian không hề thấp hơn đám người Kim. Cho nên mới nói, chỉ cần vẫn sử dụng hoàng kim kết giới, thời gian để bọn họ trở thành đại ma pháp sư cũng không quá lâu

So sánh với Kim và Lai An, hai người cần phải củng cố thêm ma lực mà thôi

Từ từ, trên người Đức Lỗ Phu tỏa ra năng lượng dao động mãnh liệt, ngay cả nguyên tố ma pháp trên không trung cũng bắt đầu hỗn loạn và dung hợp với nhau

Tiểu Ân không khỏi đề cao cảnh giác, hắn biết Đức Lỗ Phu đã tiến tới giai đoạn quan trọng, nếu như hắn có thể khống chế được tất cả nguyên tố ma pháp ở quanh người, đem lực lượng ma pháp mất đi sự khống chế, khống chế lại, thì hắn sẽ vượt qua cực hạn, chính thức trở thành đại ma pháp sư có năng lực khống chế nguyên tố ma pháp siêu cường

Nhưng nếu như hắn thất bại, con đường rộng mở trước mắt hắn sẽ tan biến, và cũng không biết tới khi nào hắn mới có thể đột phá tiếp

Cho nên một bước cuối này, ngay cả người luôn tin tưởng Đức Lỗ Phu như Tiểu Ân cũng trở nên khẩn trương

Đức Lỗ Phu có thể tiến tới bước này, không chỉ bởi hắn hấp thu quá nhiều tính mạng năng lượng mà còn bởi tình tình cố chấp của hắn, một khi đã quyết định chuyện gì thì sẽ cố làm tới cùng

Ngay cả Tiểu Ân cũng không thể sửa đổi tính cách này của hắn

Do có tính cách cố chấp và tinh thần lạc quan, nên Đức Lỗ Phu mới bộc lộ được tài năng trước mắt mọi người, trở thành người thứ hai sau Tiểu Ân đánh sâu vào cảnh giới đại ma pháp sư. Nguyên tố trong không trung càng ngày càng hỗn loạn thêm, hơn nữa còn mang đến cảm giác áp bách cường đại

Đó là áp lực của cấp bậc đại ma pháp sư, ngay cả Lâm Mai và đám người Roosevelt cũng không duy trì được. Nhưng dưới áp lực đó, tất cả mọi người đều không có ý nghĩ buông tha

Dù áp lực có lớn hơn nữa, nhưng nếu có thể cảm ứng được sự biến hóa trên người Đức Lỗ Phu, tất cả đều đáng giá

Từ từ, thực lực của mọi người phân chia ra

Mặc dù những người này đều tới cảnh giới tam tinh ma pháp sư, nhưng rõ ràng có mấy người vừa mới tiến giai. Cho nên sắc mặt của bọn họ rất khó coi, còn Lâm Mai, Roosevelt và đám người Kim đều có thực lực tam tinh đỉnh, nên bọn họ vẫn thừa nhận nỗi áp lực này

Khóe mắt của Tiểu Ân chợt lóe lên, Kim và Lai dường như không có chút lay động này, nhưng Mary và Carter đã có vẻ không duy trì được

Hắn than nhẹ một tiếng, buông sợi tóc của Lâm Mai ra, tiến về trước hai bước

Mỗi bước đi của hắn đều tỏa ra áp lực cường đại, không thua kém khí thế của Đức Lỗ Phu. Nhưng hắn chỉ khống chế để ngăn cản khí thế bộc phát của Đức Lỗ Phu mà thôi, không có ý giao thủ với hắn

Ánh mắt của đám người Roosevelt và Lâm Mai lập tức thay đổi

Bọn họ phát hiện ra việc ngoài ý muốn, Tiểu Ân bước hai bước, khiến áp lực mà bọn họ phải chịu đựng biến mất

Nhưng năng lực cảm ứng nguyên tố trong không trung vẫn còn tồn tại, vẫn còn để bọn họ phân tích và cảm ứng

Trong nhóm người này, có người thân cao ba thước như Lâm Mai, cũng có kẻ có hình thể cường tráng, nhưng giờ phút này, khi nhìn bóng lưng của Tiểu Ân, trong mắt đều lộ ra sự kinh hãi

Hai bước của nam nhân này đã ngăn cản toàn bộ áp lực cường đại trên người Đức Lỗ Phu

Bóng lưng có vẻ tầm thường, chất phác này ở trong giây phút này trở nên cứng cỏi, cương nghị, cổ chấp và quật cường

Ánh mắt của mọi người tràn ngập thần sắc phức tạp, bọn họ chỉ cảm thấy, bóng lưng đó càng lúc càng lớn. Một cảm xúc không diễn tả được thành lời đột nhiên xuất hiện trong lòng bọn họ

Lúc này, hình bóng của Tiểu Ân trở nên cao lớn, không thể tranh phong được, trở thành một bóng ma trong lòng bọn họ

Mặc dù không ai nói ra, nhưng tất cả mọi người đều biết, Tiểu Ân không phải là pháp sư cùng cấp với bọn họ

Trong tình huống này có thể kìm hãm áp lực, ít nhất phải là đại ma pháp sư

Khi bọn họ gặp Tiểu Ân, không người nào nhận ra thực lực cường đại trên người Tiểu Ân. Điều này khiến mọi người cảm thấy xấu hổ và có cảm giác sợ hãi Tiểu Ân

Trong lòng bọn họ, nam tử này trở nên thâm sâu khó lường

Đức Lỗ Phu lại tạo ra một đạo năng lượng dao động mới. Năng lượng dao động đã không còn cảm giác áp bức mãnh liệt, chỉ thuần túy là nguyên tố dao động. Mọi người đều tiến vào cảnh giới vi diệu, bọn họ không thể giải thích được sự biến hóa thần kỳ đó

Cuối cùng, quang người Đức Lỗ Phu phát ra một tiếng nổ nhỏ, một đoàn khí chợt bạo liệt trên một khu đất trống

Luồng khí mãnh liệt tạo ra một dây chuyền phản ứng, từng tiếng nổ vang lên phá hủy một cây đại thụ to lớn

Khóe miệng Tiểu Ân không giấu được nụ cười, đáng tiếc hắn quay lưng về phía mọi người nên không có ai nhìn thấy được

Đức Lỗ Phu thở dài một hơi, hắn chậm rãi mở mắt ra. Trong mắt hắn lộ rõ sự vui sướng và kiêu ngạo

Với độ tuổi của hắn mà đã trở thành đại ma pháp sư là một chuyện đáng để kiêu ngạo

Ánh mắt của Đức Lỗ Phu đảo qua đám người Roosevelt, lộ ra sự nghi hoặc

Dù là ai, khi bế quan tĩnh lại, đột nhiên phát hiện ra có tới hơn mười người mà mình không biết, trong đó còn có một nửa là đám quái vật, thì đều có cảm giác khó chịu

Tiểu Ân cất tiếng cười to, trong tiếng cười tràn ngập niềm vui sướng và tự hào

Đức Lỗ Phu tiến lên, lớn tiếng nói:

-Sư phụ, con đã thành công

Sắc mặt đám người Roosevelt đều hơi biến sắc mặc dù Tiểu Ân đã thả sợi tóc ra, nhưng Roosevelt biết ngôn ngữ của đám người Tiểu Ân lại phiên dịch lại những lời Đức Lỗ Phu nói

Khi biết Tiểu Ân là sư phụ của Đức Lỗ Phu, vẻ mặt của những người này trở nên cổ quái

Trách không được những người này lại do Tiểu Ân cầm đầu, hễ hắn nói chuyện, không có ai dám ngắt lời cả, hơn nữa hắn không do dự đại biểu cho lời hứa hẹn của sáu người

Nguyên Tiểu Ân là sư phụ của Đức Lỗ Phu, hơn nữa xem ra cả năm người đó đều là đệ tử của hắn

Trong nháy mắt, những ý nghĩ kỳ dị xuất hiện trong lòng những người này

Một vị sư phụ trẻ tuổi như vậy đã có đệ tử là đại ma pháp sư, người này rốt cuộc là ai?

Đức Lão Phu tiến giai khiến đám người Kim cao hứng vạn phần

Trong khoảng thời gian Đức Lão Phu tiến giai, hơi thở và năng lượng biến hóa quanh người hắn đã khiến bọn họ thu hoạch không nhỏ. Hơn mười ngày sau, tất cả mọi người đều suy nghĩ vấn đề này

Bọn họ có sự tự tin mãnh liệt đối với bản thân của mình, đồng thời dã tâm và thực lực phối hợp với nhau, nếu ngày sau mà không thành công mới là chuyện khiến người khác khó tin

Mười ngày kế tiếp, chỉ có hai người xuất hiện trong vườn hoa

Theo lời của Roosevelt, càng về sau càng khó thoát ra ngoài, bởi vì năng lượng sát lục trong dây núi gia tăng, muốn thoát ra khỏi càng khó khăn hơn. Ngay cả khi có thực lực và ý chí như Roosevelt và Lâm Mai cũng chưa chắc thuận lợi thoát ra

Điều này có liên quan tới vận khí, ngoài tư chất ra, vận khí là một phần không thể thiếu trên con đường trở thành cường giả

Dù đường xá xa xôi, hay bị lí do nào đó trì hoãn hoặc mắc phải sai lầm trong đấu thú đài, cũng có thể khiến cho một người trẻ tuổi có tiềm lực vô hạn bỏ mình

Mười ngày sau, vườn hoa xinh đẹp biến mất trước mặt mọi người

Thấy cảnh này, tất cả mọi người đều hiểu, không có người nào tới nữa

Trong hai tháng, có không biết bao nhiêu người tiến vào đấu thú đài, cũng không biết có bao nhiêu người chôn ở trong đó. Nhưng những người có thể đi ra, vẹn vẹn chỉ có hai mươi sáu người

Tỉ lệ sinh tử này quả thực khiến người khác hải hùng khiếp vía

Nhưng nếu để cho mọi người lựa chọn, những người này không hề do dự, vẫn tiếp tục tiến vào. Trong tay hơn hai mươi người đều có một sợi tóc. Bọn họ vây Lâm Mai vào giữa, mặc dù trận hình có chút cổ quái nhưng đó là biện pháp duy nhất để mọi người có thể trao đổi với nhau

-Cần phải đi

Roosevelt nhẹ giọng thở dài nói

Trong lòng mọi người có chút cảm khái, ngay cả đám người Tiểu Ân cũng không ngoại lệ

Trên thực tế, những người này đều là thiên chi kiêu tử (con cưng của trời) trong đám người trẻ tuổi, ở chung với nhau bọn họ hình thành quan hệ cạnh tranh, nhưng do bọn họ tới từ những địa phương khác nhau, sau khi ra ngoài, nếu không tiến giai thành ma đạo sỹ thì bọn họ không thể liên lạc với nhau, cho nên giữa bọn họ không xuất hiện sự cạnh tranh khốc liệt, ngược lại có quan hệ tốt đẹp với nhau

Bọn họ đem những lưu truyền về đấu thú đài ra trao đổi với nhau

Trải qua một phen nghiên cứu, tất cả mọi người xác định, động khẩu trên đỉnh đầu là lối thoát ra ngoài

Mấy tên có da thịt dày có thể so với ma thú muốn dẫn đầu nhưng có Hắc Toàn Phong ở đây, bọn họ đành phải ngoan ngoãn đứng sang một bên

Mọi người vây quanh Lâm Mai, truyền tin tức cho nhau, mới có thể miễn cưỡng kết hợp nhau lại

Sau đó, lấy Hắc Toàn Phong cầm đầu, đội ngũ bay vào trong hắc động

Trong hắc động tối đen như mực, giống như tiến vào trong lòng sông. Trên thực tế, mọi người cảm nhận rõ không gian xung quanh vẫn bình thường

Mặc dù trong lòng mọi người đều thấy kỳ lạ, nhưng không dừng lại. Dù sao trong khe nứt không gian, có quá nhiều chuyện khiến người khác khó tin

Không lâu sau, phía trước dường như bị lực lượng nào đó ngăn lại

Hắc Toàn Phong không an phận nhe răng trợn mắt, muốn dùng lực lượng của mình để lao ra ngoài nhưng bị Tiểu Ân kéo lại

Roosevelt vội vàng tiến lên, thi triển ma pháp phong hệ bình thường nhất. Khi đạo ma pháp này đụng vào vách chắn phía trước, ánh sáng lập tức xuất hiện, tất cả màu đen biến mất, cứ như thế bọn họ xuất hiện giữa không trung

Từng đạo ánh sáng to lớn vờn quanh trên người bọn họ, chiếu sáng xuống phía dưới, trong phạm vi vài dặm đường như được đèn đuốc thấp sáng

Tiểu Ân cười khở một tiếng, dùng phương thức này để ra ngoài, không muốn gây chú ý cho người khác cũng khó

Màu đen chợt biến mất khiến mọi người không có chỗ đặt chân, may là mọi người đã có sự chuẩn bị, thêm cho mình Phong Tường Thuật

Thông quan thời gian trao đổi với nhau, những cường giả tới từ những nơi khác nhau có con đường phát triển riêng

Thậm chí còn có một ít cường giả không am hiểu nguyên tố ma pháp mà tu luyện thân thể là chủ yếu, dùng ma thú để phát triển chủng tộc của mình

Tất cả liên quan tới hoàn cảnh nơi họ sống. Tiểu Ân sống trên đại lục có nguyên tố ma pháp nồng đậm, cho nên ma pháp là lực lượng chủ yếu trên đại lục của Tiểu Ân

Đương nhiên khi lực lượng đạt tới trình độ nhất định, sẽ có chỗ tương thông với nhau, đó là nguyên nhân mà mọi người muốn cảm nhận hơi thở khi tiến giai của Đức Lỗ Phu

Trong những người này, ngoài những người phải dùng pháp thuật để bay lượn thì có hai người dựa vào đôi cánh để phi hành. Nhưng mặc dù bọn họ thuộc chủng tộc phi hành, nhưng giờ phút này, vẻ mặt của bọn họ rất ngưng trọng, không dám khinh thường

Từ từ, khi ánh sáng vờn quanh mọi người biến mất, bọn họ cảm nhận được địch ý mãnh liệt từ bốn phương tám hướng

Một cỗ ánh sáng cường đại lấy bọn họ làm trung tâm khuếch tán ra bốn phía, hễ nơi bị ánh sáng chiếu phải, sương mù trên không trung lập tức tiêu tán

Sương mù trong phạm vi nghìn dặm cứ như thần tích, vô tung vô ảnh biến mất

Hơn hai mươi người Tiểu Ân bị bao phủ trong vầng hào quang, loại ánh sáng đó như phụ trợ, dù bọn họ có cố gắng thoát ra cũng không được

Cứ như thế, bọn họ quang minh chính đại xuất hiện trên một bãi đất trống

Nhìn ánh sáng trên người, trong lòng Tiểu Ân thầm mắng một tiếng, mấy tên thần linh này thật ác độc, mang tầng hào quang này trên người, kẻ nào nhìn vào chả động tâm

Giống như đã được thương lượng từ trước, địch ý từ bốn phía chuyển thành đồ kỵ và tham lam

Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn lên, tòa nhà vốn ẩn giấu trong sương mù đã biến mất, nơi mà bọn họ xuất hiện, không nghi ngờ gì là trung tâm của tòa nhà

Giờ phút này, những người không tiến vào tòa nhà, tập trung ánh mắt nhìn vào đám người Tiểu Ân

Tiểu Ân hơi cười, những người này, mặc dù phần lớn là nhất tinh và nhị tinh ma pháp sư, những ngẫu nhiên cũng có thể thấy mấy tên đạt tới tiêu chuẩn tam tinh

Nhưng những tên tam tinh đó, không có người nào dám cầm đầu

Tiểu Ân lạnh lùng cười, trong lòng dâng lên hào khí

Hắn biết, những tên tam tinh đó không phải không kịp tiến vào tòa nhà mà do bọn họ biết ở trong đó quá hung hiểm, hơn nữa không tin tưởng vào bản thân mình, nên mới lựa chọn chờ ở ngoài

Nhưng hiện giờ tòa nhà đã biến mất, có người sống sót đi ra ngoài, những tên này không nhìn được đồ kị, muốn chờ đục nước béo cò

Bởi vậy có thể thấy, chỉ cần là sinh vật có trí tuệ, thì đều có hạng người ham sống sợ chết, tính cách này không chỉ có ở loài người

Dường như cảm nhận được ý niệm của Tiểu Ân, hơn hai mươi còn sống rời khỏi đấu thú đài đều lộ ra ánh mắt xem thường, khiến đám cao thủ tam tinh hận thấu xương

Một tên thuộc chủng tộc phi hành kêu lên, những người xung quanh nóng lòng muốn thử

-Hắn nói, trên người chúng ta cất giấu bảo tàng, chỉ cần giết chết chúng ta, sẽ thu được thần kỳ

Một đoạn ý thức từ sợi tóc truyền tới

Tiểu Ân âm thầm sợ hãi than, sợi tóc này quá tốt, chỉ cần một người biết những người này nói gì, thì toàn bộ bọn họ đều biết

Hắn lạnh lùng cười, sau đó thi triển không gian giam cầm

Tên đang tru giọng kêu gào kia chợt phát ra một tiếng kêu thảm thiết, rơi thẳng xuống đất

Là chủng tộc phi hành mặc dù bọn chúng có ưu thế trên không trung, nhưng một khi mất đi đôi cánh, khí lưu quanh người bị phá vỡ, kết quả của bọn chúng chẳng khác gì người thường

Tiếng hét thê lương đó khiến những người này mất đi nhiệt huyết, bắt đầu sợ hãi

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân vẫn đuổi theo chủng tộc phi hành đang rơi tự do, khi không gian giam cầm mất đi hiệu quả, hắn lại phát động tiếp

Đây là lần đầu tiên hắn thi triển ma pháp ở khoảng cách xa như vậy, không thể tưởng được lại thành công

Khi đạo không gian giam cầm này mất đi hiệu quả, tên đó đã rơi xuống mặt đất

Nơi này không phải là bãi cát mà là một đồng loạn thạch, huyết nhục của tên vừa mở miệng kia văng tung tóe, chết không toàn thân

Đám người Lâm Mai sợ hãi than, rất bội phục năng lực điều khiển nguyên tố ma pháp của Tiểu Ân,

Nhưng bọn họ cũng hạ quyết tâm, phải nhanh chóng tiến giai, mới có được năng lực khống chế cường hãn của đại ma pháp sư

Từ từ, đám người ở xung quanh dần dần tăng lên, không chỉ có ở trên bầu trời, kể cả mặt đất cũng có rất nhiều hội tụ

Lông mày Tiểu Ân nhíu lại, thanh thế lớn như thế, những người này trước kia ở đâu vậy?

Khi hắn hỏi vấn đề này, Roosevelt sáng khoái nói:

-Các tiền bối sau khi rời khỏi đấu thú đài, sau khi hào quang trên thân thể biến mất đều phân tán nhau chạy. Với thực lực của bọn họ, có chín phần là chạy thoát khỏi tình huống này

Trong lòng Tiểu Ân âm thầm kêu khổ, có thể thuận lợi thoát khỏi đấu thú đài, đều không phải nhân vật đơn giản, nếu phân tán nhau chạy trốn, tất nhiên không bị những tên có tâm tư này vây khốn

Mặc dù đám người Kim thoát khỏi đấu thú đài, nhưng không có nhiều kinh nghiệm quân chiến. Nếu làm theo phương pháp của những người này, sau khi hào quang biến mất, chia nhau chạy, rất có khả năng bị những người đó vây khốn, thậm chí bị giết chết

Đôi mắt hắn chuyển động, một cỗ hào khí dâng lên, thông qua sợi tóc truyền đến đầu mọi người

-Các vị, chúng ta đều trải qua kiếp nạn trong đấu thú đài, nhưng trước mắt lại bị đám không dám tiến vào đấu thú đài vây khốn, vọng tưởng muốn nhân lúc người khác cháy nhà mà hôi của, hắc hắc ...

Hắn cười lạnh một tiếng, giọng nói tràn ngập trào phúng:

-Chỉ bằng đám ô hợp đó khiến chúng ta không chiến mà chạy sao? Nếu ngay cả dũng khí đối mặt với bọn chúng cũng không có, vậy ngày sau chúng ta dựa vào gì để trở thành truyền kỳ ngàn năm?

Giọng nói của Tiểu Ân vang lên trong đầu mỗi người, thông qua sợi tóc thần kỳ, truyền tín niệm không chịu khuất phục tới mọi người

Có thể sống sót rời khỏi hoàn cảnh thập tử nhất sinh, tự nhiên đều là hạng người cao ngạo, sở dĩ những người đó lựa chọn chạy trốn là do những người vây bọn họ quá đông. Hơn nữa, không có người đứng ra cầm đầu dẫn bọn họ chiến đấu, nên đành áp dụng biện pháp bỏ chạy

Nhưng Tiểu Ân lại khác, khi Đức Lỗ Phu tiến giai thành công, hấn động thân phát ra khí thể khiến tất cả mọi người thừa nhận

Điều đó tạo thành rung động cực lớn trong lòng bọn họ

Hành vi và thái độ của Tiểu Ân không chỉ biểu hiện hấn đã đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư mà còn khiến mọi người có ảo giác hấn rất chính trực

Trời mới biết, chẳng qua lúc đó Tiểu Ân muốn đám người Kim trải nghiệm rõ hơn hơi thở của khi tiến giai của Đức Lỗ Phu mà thôi, còn đám người Roosevelt và Lâm Mai chỉ gián tiếp có lợi mà thôi

Nhưng đám người Roosevelt không nghĩ như thế, trong lòng bọn họ, hình tượng của Tiểu Ân trở nên cao lớn, cho nên khi hấn tỏ ý định muốn buông tay đánh một trận, không ai hoài nghi hấn

Cảm nhận ý niệm mãnh liệt của Tiểu Ân, khí thể trên người hai mươi người chậm rãi phát ra

Trải qua kinh nghiệm trong đấu thú đài, mọi người không có thay đổi nhiều, nhưng ẩn sâu trong cơ thể bọn họ có một loại sát khí cường đại

Cổ sát khí đó là do bọn họ tự thể nghiệm đủ loại cảm xúc hung ác, cuồng bạo, tàn khốc mà thành, cho nên một khi bị kích thích ra, sẽ tạo thành khí thể cường đại không kém gì sát lục thiên mạc

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, cổ tay động, lấy sát lục thiên mạc từ trong vòng cổ không gian ra, hấn ném lên cao, ba khối ma hạch của bộ tộc hoàng kim xoay tròn trên không trung

Một cỗ năng lượng không khác gì năng lượng của mọi người chột bộc phát ra, luồng năng lượng này kết hợp với hơi thở của mọi người, khiến cả trời đất thay đổi

Tinh thần Tiểu Ân tập trung cao độ, từ khi hấn tiến giai thành đại ma pháp sư, hấn đã có giải thích và vận dụng sâu hơn về sát lục thiên mạc

Nếu như nói trước kia, chẳng qua Tiểu Ân chỉ kích thích được năng lượng này, tùy ý để nó ngăn địch, thì hiện giờ Tiểu Ân đã có thể chủ động nắm năng lượng đó trong tay

Có thể làm được điều đó là do đại ma pháp sư có năng lực cảm ứng và điều khiển nguyên tố ma pháp

Nếu như không có điều kiện tiên quyết đó, chắc chắn hấn không thể nào làm được điều này

Giờ phút này, dưới sự khống chế của Tiểu Ân, năng lượng sát lục thiên mạc không làm suy yếu năng lực của đồng bạn, ngược lại còn phát huy năng lượng sát lục tới cực điểm, kết hợp sát khí của mọi người, hình thành một kết giới siêu cường

Mặc dù kết giới này do đạo cụ ma pháp tạo ra, nhưng kết hợp lực chiến đấu của hơn hai mươi người thoát khỏi đấu thú đài, chỉ sợ uy lực của kết giới không hề kém kết giới do ma đạo sỹ tạo ra

Không khí ở xung quanh có sự thay đổi, nguyên tố ma pháp trở nên cuồng bạo, khó có thể nắm giữ

Vốn chỉ có một trăm thước kết giới, hiện giờ dung hợp lực lượng của mọi người, đã mở rộng ra gấp mười lần

Lấy hơn hai mươi người làm trung tâm, phạm vi nghìn thước xung quanh bị bao phủ bởi một hơi thở ảm đạm. Các chủng tộc phi hành trong phạm vi trở nên khiếp vía, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. Nếu không phải bọn họ còn một ít tự tôn, ý mình người đông thể mạnh, chỉ sợ bọn họ đã xoay người chạy trốn

Trong nghìn thước, lại có thêm nhiều cao thủ, trên mặt đất lại có thêm mấy trăm người

Nhưng bị gần ngàn cao thủ nhìn, hơn hai mươi người bị nhốt trong vòng hào quang lại vững như núi thái sơn, trên người bọn họ bộc phát ra hơi thở cường đại, thậm chí còn áp đảo hơn ngàn cao thủ

Nhất thời, hơn ngàn người không có người nào dám mở miệng khiêu khích. Hơn hai mươi người Tiểu Ân ngạo nghễ trong thiên địa

Trên trời dưới đất, chỉ có duy nhất một mình ta

Đám người Roosevelt và Lâm Mai mang trong mình một hào khí

Khi Tiểu Ân lấy ra sát lục thiên mạc, hơn nữa còn kích thích nó, bọn họ rõ ràng cảm ứng được sự cường đại của đạo cụ ma pháp này, dưới sự khống chế của Tiểu Ân, tinh thần ý niệm của bọn họ hợp lại làm một, đồng thời trở thành chủ nhân của kết giới

Kết giới, chỉ có một bộ phận ma đạo sỹ mới có thể tạo ra được, đại ma pháp sư chỉ biết mơ tưởng hảo huyền về kết giới mà thôi

Mặc dù khi bọn họ rời khỏi đấu thú đài, từng cảm ứng được lĩnh vực của truyền kỳ pháp sư, nhưng thời gian cảm giác quá ngắn, có thể nói chỉ lưu lại ấn tượng trong lòng bọn họ mà thôi. Hơn nữa cảm giác đó rất mờ nhạt, khiến người khác như lạc trong mộng ảo

Nhưng hiện tại cảm giác lại khác, bọn họ cùng nhau cảm ứng nguyên tố biến hóa trong sát lục kết giới

Giây phút này, phẳng phất bọn họ quay trở lại thế giới hư ảo, đối với cảnh vật ở xung quanh, bọn họ có quyền uy tuyệt đối

Mặc dù kết giới không thể so sánh với lĩnh vực, bọn họ không có năng lực tùy ý thay đổi thuộc tính nguyên tố, nhưng bọn họ có thể phát huy năng lượng sát lục tới mức tận cùng, khiến năng lượng này tràn ngập trong không gian, khiến những năng lượng còn lại trở nên cuồng bạo

Trong mắt mỗi cá nhân tràn ngập cảm giác hưng phấn, thậm chí bọn họ còn không chờ đợi được, muốn trong thực chiến thể nghiệm uy lực của kết giới

Ý niệm đó thông qua sợi tóc vàng lên trong đầu mỗi người, ngay cả Tiểu Ân, người lấy ra sát lục thiên mạc đề nghị mọi người chiến đấu cũng phóng ra ý niệm điên cuồng đó

Nhưng ý nghĩ đó xuất hiện không bị ai phản đối cả, tất cả mọi người đều đồng ý

Cho dù người tinh táo nhất ở đây là Tiểu Ân, giờ phút này cũng không cách nào ngăn cản được

Trong lòng hân liên tiếp cười khở, không thể tưởng tượng được khí thế của mọi người lại kết hợp hoàn mỹ với sát lục thiên mạc như thế

Hơn hai mươi người, lại muốn chủ động đánh sâu vào vòng vây của hơn ngàn cao thủ, đó là ý niệm kinh khủng tới mức nào

Giây phút này, ngay cả hân cũng cảm giác bản thân mình điên rồi, mà đám người ở phía sau mình đều là đám người điên

Một tiếng quát lớn phát ra từ miệng Roosevelt, vóc người của hân bình thường, nhưng lại thét ra một tiếng kêu cao vút, hơn nữa còn khiến cho mọi người ở trong sát lục kết giới có cảm giác không thể dùng sức để địch lại

Hơn hai mươi người lao về chỗ nhiều người nhất

Khi bọn họ đạt tới khoảng cách thích hợp, vô số ma pháp cường đại giống như gió lốc bắn về phía đám đông

Bởi vì trong tay mỗi người đều giữ sợi tóc của Lâm Mai, cho nên tâm ý của mọi người tương thông với nhau, đặc biệt trong lúc đối chiến, gần như mỗi cá nhân đều có chung cảm giác với nhau

Bọn họ khống chế ma pháp trong một khu vực nhất định, trong phạm vi đó, ma pháp bao trùm tới một trạng thái kinh khủng

Hơn mười tiếng kêu gào thảm thiết vang lên, hơn mười chủng tộc phi hành, thậm chí còn chưa kịp phản ứng đã bị ma pháp đánh gục

Mặc dù trên người mỗi đều có vòng phòng hộ nhưng mật độ ma pháp mãnh liệt như thế, vòng phòng hộ không thể giữ được tính mạng của bọn chúng

Đám người đó nhanh chóng khấn trương

Đặc biệt khi đối mặt với tử vong, vô số người liều mạng vỗ cánh, bỏ chạy về phương xa. Bọn chúng bị đám người Tiểu Ân áp bách, sớm đã kinh tâm khiếp đảm, không còn dũng khí để ra tay nữa, ý niệm duy nhất trong đầu bọn họ, đó là phải trốn, trốn

Dù chủng tộc phi hành hay chủng tộc ở trên mặt đất, đều cảm thấy sợ hãi trước cảnh này

Hơn hai mươi người, đối mặt với hơn ngàn cao thủ lại dám chủ động tấn công, điều này đã vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ

Giây phút này, dù trong lòng bọn họ có tâm tư gì thì trong lòng đều xuất hiện cảm giác lạnh thấu xương

Tâm tình của mọi người căng thẳng lên, đặc biệt khi bị sát lực kết giới bao phủ, ai cũng không dám mở miệng, sợ mở miệng ra sẽ trở thành tấm lá chắn cho hơn hai mươi kia công kích

Khí thế của đám người Tiểu Ân trở nên khổng lồ

-Sát

Những âm thanh mang theo những ngôn ngữ khác nhau nhưng có cùng một ý nghĩa vang lên. Hơn hai mươi tiếng quát vang lên từ miệng hơn hai mươi người, khiến cả không gian run rẩy

Vô số nguyên tố hợp lại biến thành ánh sáng tử vong, hướng thẳng tắp về phía trước, nơi đó vốn có nhiều người nhất, nhưng giờ phút này những người đó đã sợ tới vỡ mật, không có ai dám liều chết chống cự, mạnh ai nấy bỏ chạy

Thế tiến của bọn họ như trẻ tre, những nơi bọn họ đi qua, trở thành một trận máu tanh, tinh thần ý thức của mọi người trao đổi với nhau, kết hợp ăn ý, bất cứ chống cự nào xuất hiện cũng tan chảy thành nước. Bình thường Hắc Toàn Phong rất trung thực, nhưng giờ phút này nó hoàn toàn phóng ra uy áp của ma thú cấp sáu, cái miệng khổng lồ của nó phun ra từng tảng băng sương to lớn, hễ có người bị tảng băng sương đó đụng phải, sẽ bị đóng băng trong nháy mắt, cho dù có ở trong vòng phòng hộ cũng không ngoại lệ

Đó là thiên phú ma pháp của Hắc Toàn Phong, kết hợp giữa phong thủy ma pháp, luồng băng sương này được thổi đi cực xa, phẳng phất có thể bay tới tận chân trời, bất cứ ai tới gần nó cũng gặp phải tai ương

Mặc dù đám người Tiểu Ân chỉ có hơn hai mươi người nhưng lại được bao phủ trong sát lực thiên mạc, bất cứ ai cách bọn họ một nghìn thước đều cảm thụ áp lực khủng khiếp, thậm chí tốc độ phóng thích ma pháp chậm đi rất nhiều, hơn nữa điểm chủ yếu đó là, kết giới có đầy đủ năng lượng sát lực, khiến hiệu quả thi triển ma pháp giảm đi một nửa, hơn nữa công kích lại vô tổ chức, cho nên không cách nào thương tổn được hơn hai mươi người

Đó là thần thông của kết giới, cấp bậc cách biệt nhau quá xa khiến chênh lệch về nhân số không thể đền bù được

Ngoài điều này ra, còn có một chuyện rất quỷ dị

Trên người đám người Tiểu Ân có một cái xác rùa, ngay từ đầu có vô số người liều mạng phản kích khiến nó lung lay sắp ngã, nhưng chỉ cần đầu xác rùa này không bị phá vỡ ngay, thì năng lượng sát lực sẽ tiến hành sửa chữa nó lại

Từ từ, xác rùa trên người bọn họ càng ngày càng dày lên, dù bị năm sáu người cùng công kích, vẫn vững chắc như núi

Kể từ đó, chỉ có bọn họ ở trong sát lực thiên mạc đánh người, chứ người khác không thể nguy hại tới bọn họ được

Rất nhanh, đám người Roosevelt phát hiện ra chuyện này, lòng can đảm của bọn họ tay lên, ra tay càng thêm ngoan độc, không để cho đối phương có đường sống

Trong những người này, chỉ có Lâm Mai không ra tay, nhưng tất cả tin tức đều hội tụ về phía hắn, đối với sự phân bố của địch nhân, hắn càng nắm rõ như lòng bàn tay

Cho nên bất tri bất giác, mọi người đều tiếp nhận mệnh lệnh từ hắn, một khi tinh thần ý niệm của hắn chỉ hướng nào, nơi đó sẽ nghênh đón đông đảo ma pháp cường đại của bọn họ

Trong không gian nho nhỏ tràn ngập năng lượng tử vong, khiến đoàn đội nho nhỏ này phát huy uy lực cường đại nhất

Mặc dù đám người Tiểu Ân rất uy phong, như hổ lạc vào bầy dê, căn bản không có ai dám chống cự

Nhưng nhân số của bọn họ quá ít, chỉ có hơn hai mươi người không thể so được với hơn ngàn người

Dần dần, bên ngoài có vô số người bắt đầu kêu gào, một ít cao thủ trải qua một thời gian ngắn trầm mặc, bắt đầu tiến hành công kích

Có mười người có ngoại hình giống nhau thuộc chủng tộc phi hành có bốn cánh hội tụ lại một chỗ, dường như bọn chúng đã phát hiện ra quy luật của sát lục thiên mặc, nên luôn cách xa sát lục thiên mặc khoảng nghìn thước

Mấy trăm viên đạn hình trụ màu lam chậm rãi hình thành, từ khoảng cách nghìn thước bắn về phía đám người Tiểu Ân

Đám người Tiểu Ân rung mình, dưới sự điều khiển của Lâm Mai, bọn họ không lựa chọn chống đỡ, trong nháy mắt di chuyển vị trí, tránh khỏi công kích của đồng ma pháp đó

Trong nhóm người Tiểu Ân, có một người có hình dạng tương tự với bọn chúng, tên của hắn gọi là Kỳ Linh, giờ phút này hắn mở miệng, lớn tiếng hét vài câu

Mặc dù không ai hiểu ngôn ngữ của hắn, nhưng thông qua tinh thần ý niệm, rất nhanh bọn họ hiểu được ý của hắn

-Baccarat, không phải ngươi được xưng là đệ nhất dũng sỹ trong tộc sao? Tại sao khi cùng ta tới đây, không dám tiến vào vùng đất tử vong, hiện giờ lại mang theo thủ hạ của ngươi đột kích ta, ngươi có biết liên sỉ hay không?

Tên cường tráng nhất trong đám người đó nổi giận, hắn lớn tiếng ra lệnh, mười tên thuộc chủng tộc phi hành của hắn lại phát ra vô số viên trụ hình công kích về phía đám người Tiểu Ân

Nhưng mọi người cảm nhận được công kích lần này không còn nhuệ khí và hung ác như lần đầu nữa

Nếu như nói công kích lần đầu tiên của những người này mang theo khí thế sắc bén cường đại, thì hiện giờ sau khi bị đồng bạn kẻ tội, Baccarat thẹn quá hóa giận ra lệnh, khiến bọn họ khinh bỉ hắn, nên khí thế giảm xuống

Chỉ là không biết vì nguyên nhân gì, mặc dù những người này không phục nhưng không có ý niệm chống cự, vẫn đang hoang thi triển ma pháp

Sự áy náy truyền tới đầu đám người Tiểu Ân, Kỳ Linh bỏ sợi tóc xuống, bốn cánh sau lưng hắn chợt phát sáng, trong nháy mắt bay lên trời cao, giống như một mũi tên nhọn phóng về phía mười tên tộc nhân

Biến hóa này khiến mọi người cứng miệng lại, mặc dù Kỳ Linh đã trải qua tẩy lễ trong đấu thú đài, thực lực tăng mạnh, mơ hồ áp chế người được xưng là đệ nhất dũng sỹ, nhưng hắn chỉ có một người, sao chống lại được mười người

Trước khi rời đi, hắn biểu đạt rõ sự áy náy của mình

Những tên đó vì hắn nên mới công kích mọi người, cho nên hắn không muốn liên lụy đám người Tiểu Ân, nên mới dứt khoát rời đi

Song cách làm của hắn đã khơi dậy lòng tự tôn của mọi người, không có bất cứ ai do dự cả, mọi người đều bám theo hắn, cho dù đã mất đi ý niệm liên lạc, nhưng không có ai định bỏ rơi hắn

Một mình Kỳ Linh lao về phía mười người trong tộc, khiến người trong tộc sợ ngây người, ngoài Baccarat và mấy tên thi triển ma pháp ra, phần lớn mọi người đều đứng ngây ra

Baccarat xấu hổ, giận dữ rống to một tiếng, nhưng lại đón nhận ánh mắt khinh bỉ của mọi người trong tộc

Đột nhiên, hào khí trong sân biến đổi, những người này cảm nhận một trận hàn khí ập tới

Bọn họ nhìn lên mới thấy đám người Tiểu Ân dùng tốc độ vô cùng nhanh, hơn nữa còn dùng sát lực thiên mạc bao phủ bọn họ

Lần này, mười mấy tộc nhân của Kỳ Linh lập tức giải tán, mắt Baccarat thoáng nhìn qua, cũng không rần rề thuộc hạ nữa, mà xoay người bỏ chạy. Nhưng chỉ trong khoảng thời gian ngắn ngủi, Kỳ Linh đã chạy tới, trong miệng hắt phả ra âm thanh đòi mạng

Trên người của hắn hiện lên ánh sáng lam sắc, thể hiện khí thế liều chết khiến khuôn mặt của Baccarat không còn huyết sắc

Một đạo lam sắc chợt xoẹt qua chân trời, trong nháy mắt xuyên thủng cơ thể Baccarat

Tên đệ nhất dũng sĩ sợ hãi nhìn Kỳ Linh, trong miệng hắt thì thào, nhưng không nói được thành lời

Sau đó đám người Tiểu Ân chạy tới bên người Kỳ Linh, thu hắn vào trong kết giới. Cuối cùng, đầu Baccarat rời khỏi cổ, thân thể của hắn rơi xuống mặt đất, huyết nhục bắn tung tóe ra

Kỳ Linh nắm lấy sợi tóc của Lâm Mai, tâm tình khổ sở và áy náy của hắn truyền tới đám người Tiểu Ân

Hắn mở rộng nội tâm, không giữ lại gì, trao đổi với mọi người, khiến quan hệ của mọi người trở nên hòa hợp hơn

Kỳ Linh cúi đầu, nhìn thi thể ở phía dưới, trầm thống nói:

-Hắn không nên chết như vậy

Roosevelt an ủi nói:

-Không nên thương tâm, hắn vốn là kẻ nhất gan, mỗi chủng tộc đều có người như vậy, người không nên để trong lòng

Kỳ Linh chậm rãi gật đầu nói:

-Hắn lớn hơn ta bảy tuổi, từ nhỏ hắn đã là dũng sĩ trong tộc, cũng là một trong những người dự định tiến vào vùng đất tử vong để thí luyện. Nếu như hắn tiến vào đó, tỉ lệ sinh tồn của hắn nhất định cao hơn ta

Roosevelt xem thường, cười lạnh một tiếng:

-Chỉ bằng tên tham sống sợ chết như hắn, dù thực lực của hắn có cường đại tới cỡ nào, những không có lòng can đảm, hắn không xứng đi ra

Kỳ Linh trầm mặc, hơn mười năm trước, Baccarat là hoàng giả trong tộc, các tộc nhân đều nghe lệnh hắn. Khi còn sống rời khỏi đấu thú đài, nhìn thấy hắn, Kỳ Linh vẫn có ý định nghe lệnh hắn. Nhưng hôm nay, hắn lại giết chết Baccarat, chính mình giết chết thân tượng của mình, khiến trong lòng hắn có cảm giác kỳ dị

-Nhìn

Giọng nói của Lâm Mai truyền đến

Mọi người quay đầu lại, thấy có vô số người chủ động phòng ngự

Vừa rồi bọn họ từ bỏ chuyện tiếp tục tạo ra hỗn loạn, cho nên mới khiến đám người ở dưới có thời gian nghỉ ngơi. Trong đó có một số cao thủ, nhờ chuyện này mà khôi phục lại sự bình tĩnh

Lực lượng của hơn nghìn người tập trung lại một chỗ, mặc dù bọn chúng chỉ là một lũ ô hợp nhưng cũng không phải là những người mà đám người Tiểu Ân có thể coi thường

Vừa rồi bọn Tiểu Ân có thể thoải mái giết đối phương là do dựa vào hiệu quả bất ngờ của sát lục thiên mạc. Dưới tình huống hít thở cũng không xong nên đám người đó mới mất đi ý chí chiến đấu, không tạo thành uy hiếp gì

Nhưng một khi bọn chúng tỉnh táo lại, đám người Tiểu Ân muốn đục nước béo cò như lúc này cũng không dễ dàng nữa

Mơ hồ, đám người Tiểu Ân nhìn thấy vô số ánh sáng vòng phòng hộ xuất hiện, nhìn thấy vô số sắc thái ma pháp khác nhau trên người pháp sư hoặc quái vật

Lúc này, chỉ cần đám người Tiểu Ân có hành động, dù là nhắm vào chỗ nào thì chờ đợi bọn họ, chắc chắn là vô số ma pháp cường đại

Mọi người không cần nhìn nhau, chỉ bằng sợi tóc đã nắm được đại khái tình huống

Roosevelt cười khổ nói:

-Lần này thật xui xẻo, những người ở dưới đã bắt đầu ngo ngoe động dậy

Quả thật, trải qua cuộc hỗn loạn, những người ở phía dưới đã chậm rãi bay lên không, một số chỗ còn tạo ra một ít phòng tuyến

-Chờ bọn chúng đến

Ý niệm của Tiểu Ân nhanh chóng truyền ra:

-Đạo cụ ma pháp của ta có kết giới cùng loại với kết giới trong đấu thú đài, chỉ cần bọn chúng tiến vào phạm vi một nghìn thước, chẳng những tinh thần của chúng chịu ảnh hưởng, ngay cả uy lực của ma pháp cũng giảm đi một nửa

Trong lòng mọi người vui vẻ, mặc dù vừa rồi bọn họ cũng có cảm giác đó, nhưng khi biết chân tướng sự thật, bọn họ mới thấy hưng phấn

Trong lòng mọi người, Tiểu Ân càng trở nên thần bí, không biết hắn lấy bảo vật cấp bậc nghịch thiên này ở nơi nào? Có thể khiến cấp bậc đại ma pháp sư có được lực lượng kết giới, bảo vật này chắc chắn có cấp bậc thần khí

Nhưng, nếu như không có nó, bọn họ đối mặt với tổ hợp hơn nghìn người kia chẳng phải là sẽ gặp phải cục diện hữu tử vô sinh sao?

Những người ở xung quanh đã muốn ngo ngoe động dậy, dù sao khi nhân số đạt tới trình độ nhất định, quả thực có thể khiến lòng can đảm của con người tăng lên

Có những người thông thả tới gần, có một tên bước vào trong khoảng cách nghìn thước với đám người Tiểu Ân thì bất chợt dừng lại

Tên này không thuộc chủng tộc phi hành vừa rồi, mà là một nhân loại từ mặt đất bay lên

Năng lượng dao động trên người hắn cường đại, là một nhân vật tam tinh đỉnh cao

Tiến vào phạm vi của sát lục thiên mạc, vẻ mặt của hắn trở nên nghiêm trọng

Người khác cũng cảm nhận được sự biến hóa của không gian. Cả đám nhìn nhau, dưới hơi thở cuồng bạo, đôi mắt của bọn chúng dần đỏ lên, trong lòng càng thêm khiếp đảm, căn bản không có ai dám ra tay trước

Những người ở ngoài thu toàn bộ biến hóa này vào trong mắt, có một số người liên tưởng tới tình hình đám người Tiểu Ân đại sát tứ phương, mơ hồ có một cảm xúc khác thường

Đặc biệt là tên cao thủ loài người, đột nhiên hai mắt hắn sáng lên, lộ ra vẻ sợ hãi, sau đó hắn không để ý tới vô số ánh mắt tập trung trên người hắn, lập tức xoay người chạy trốn

Cho tới khi hắn thoát khỏi phạm vi của sát lục thiên mạc, mới thở phào một hơi

Bên cạnh dường như có người quen biết hắn, cao giọng hỏi một câu, tên đó quay đầu hoảng sợ nói:

-Kết giới, là kết giới

Mặc dù không phải ai cũng hiểu ngôn ngữ của hắn, nhưng ở trong các tộc, không thiếu người tinh thông nhiều loại ngôn ngữ, vì vậy một giây sau, vô số âm thanh vang lên

Hơn ngàn người mang theo ánh mắt kinh sợ nhìn đám người Tiểu Ân, đó là nội tâm sợ hãi của hạ cấp pháp sư khi đối mặt với ma đạo sỹ

Một lúc sau, đột nhiên có người kêu lên:

-Bọn họ không có khả năng có ma đạo sỹ, trên người bọn họ có thần khí

Nhất thời tâm tình của mọi người khấn trương lên, nếu như nói vừa rồi mọi người kinh sợ thì giờ phút này hoàn toàn bị lòng tham khống chế

Thần khí, đó là khái niệm gì chứ

Có thể khiến ma pháp sư bình thường có lực lượng của ma đạo sỹ, đạo cụ ma pháp đó, trong mắt ma đạo sỹ thì không là gì nhưng đối với hạ cấp pháp sư thì nó quả thực được xưng tụng là thần khí

Trong mắt của hơn ngàn người nóng rực lên, không thèm che giấu lòng tham, nhìn thẳng về đám người Tiểu Ân

Chỉ là những tên này không phải kẻ ngu, bọn họ biết, nếu đối phương có thần khí trong tay, kẻ xuất thủ đầu tiên chắc chắn cứu tử nhất sinh, cho nên bọn họ lẳng lặng chờ đợi

Tất cả mọi người có cùng ý niệm, để cho người khác chịu chết, còn mình ở sau chiếm tiện nghi

Nhìn những đôi mắt tham lam ở xung quanh, trong lòng đám người Tiểu Ân thở dài

Dù lúc đầu có người không hiểu tại sao vừa thoát khỏi đấu thú đài liền bị mọi người đuổi giết, thì giờ phút này cũng đã hiểu ra đạo lý

Kỳ thật khi hắc động biến mất, hào quang trên người bọn họ đã khiến mọi người thêm muốn

Lòng tham của con người, chẳng phân biệt chủng tộc nào cả, cho dù là tinh linh cao nhã cũng không ngoại lệ

Tiểu Ân nhìn xung quanh một vòng, mặc dù còn cách khá xa, nhưng có Ứng Nhân Thuật, Tiểu Ân có thể thấy rõ những bộ mặt tham lam, ghê tởm

Trong lòng vừa động, Tiểu Ân hỏi:

-Các người có nhận ra đồng bạn của mình ở đó không? Có tên nào cận bã như Baccarat không?

Trầm mặc một chút, tất cả mọi người đều đáp:

-Có

Trong lòng Tiểu Ân sinh ra cảm xúc không nói thành lời, hắn nhìn bốn phía, không hiểu sao, đột nhiên hắn tiến vào cảnh giới vô bi vô hỷ

Cảnh giới này hắn đã từng tiến vào một lần, đó là thời khắc sinh tử khi sắp bị ma pháp cường đại đánh trúng, hắn tiến vào cảnh giới khó hiểu

Chỉ trong một giây ngắn ngủi đó, hắn đã chạy được hơn trăm thước, hơn nữa còn tránh thoát tất cả công kích ma pháp

Nhưng hắn chỉ có kinh nghiệm một lần đó mà thôi

Tu luyện trong rừng hơn một tháng, hắn dùng trăm phương ngàn kế để tiến vào cảnh giới thần kỳ đó, nhưng không lần nào thành công cả

Cảnh giới đó giống như một giấc mơ tuyệt vời, dường như không xuất hiện nữa

Điều này giống như cảnh giới của đám người Kim khi rời khỏi đấu thú đài

Song, điều khác nhau suy nhất, đó là đám người Kim không dựa vào lực lượng của mình để lĩnh ngộ ra, còn Tiểu Ân phải tiến vào hoàn cảnh sống chết mới lĩnh ngộ ra được

Giờ phút này, Tiểu Ân cảm khái về lòng người
Cảm giác thần kỳ không thể giải thích lại một lần nữa xuất hiện
Tiểu Ân cứng miệng nhìn bốn phía, lần này tình hình dường như khác lần đầu, nó trở nên rõ ràng hơn nhiều
Hắn đảo mắt nhìn bốn phía, thấy tất cả mọi người giống như tượng gỗ, đứng im không nhúc nhích
Không khí dường như cũng đình chỉ lưu động, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, không có tiếng động nào cả
Giờ phút này, Tiểu Ân phảng phất như ở thế giới khác, dùng con mắt lạnh lùng để nhìn mọi thứ
Cả thế giới ngừng chuyển động, chỉ có một mình hắn
Tiểu Ân mím môi, hắn nghiêm mặt, mình tự nhiên thần kinh lên sao lại tiến vào cảnh giới kỳ diệu này?
Phải biết rằng mọi người đang ở trong hiểm cảnh, hơn nữa còn sắp bộc phát đại chiến nữa
Trong thời khắc mấy chốc này, không ngờ mình lại tiến vào cảnh giới thần kỳ đáng chết này
Hắn không hề quên, khi hắn tiến vào cảnh giới thần kỳ này trong một giây, sức lực và tinh lực của bản thân hoàn toàn khô kiệt
Nếu như giờ phút này hắn bị thoát lực, kết quả chờ đón hắn sẽ vô cùng thê thảm
Đang lúc Tiểu Ân gấp như kiến bò trên chảo thì hắn cảm giác được, những người xung quanh dường như run rẩy, trong tai hắn nghe thấy âm thanh hỗn độn
Tiểu Ân biết, một giây đồng hồ đã sắp trôi qua
Một khi hết một giây, cả người hắn sẽ thoát lực, thậm chí còn không thể cử động được
Trong thời khắc mấu chốt đó, trong lòng Tiểu Ân trở nên bình tĩnh, hắn lặng lẽ cảm nhận sự biến hóa của nguyên tố trong thiên địa
Giây phút này, năng lực cảm giác của hắn dường như vô hạn, không chỉ ngàn thước trong sát lực thiên mạc, thậm chí cả những người vây quanh bọn họ khoảng mấy ngàn thước, Tiểu Ân cũng có thể cảm ứng được
Trong không khí, mỗi một phần nguyên tố ma pháp dường như nằm trong tay hắn. Không hiểu sao, Tiểu Ân lại tin tưởng, trong một giây đó, hắn có thể khống chế nguyên tố ma pháp tiến về phía trước
Trong mắt của hắn hiện lên một đạo ánh sáng không có tình cảm
Đó là ánh sáng tràn ngập khí thế uy nghiêm, chí cao vô thượng, khi ánh sáng đó xuất hiện, trên người của hắn tỏa ra một lực lượng khó tin, khiến đáy lòng mọi người run rẩy, dường như muốn cúi đầu trước chân hắn
Đó là lực lượng áp bách lòng người, từ thân thể Tiểu Ân lan ra
Không ai biết cỗ lực lượng này từ đâu đến, ngay cả chủ nhân của cỗ lực lượng là Tiểu Ân cũng không biết
Trong một giây này, tay Tiểu Ân nhẹ nhàng vùng lên
Ma pháp cấp sáu, Hỏa Diễm Phong Bạo xuất hiện.

176. Chương 16: Đại Sát Tứ Phương

Tiểu Ân mới chỉ học ma pháp này được một tháng, hơn nữa cũng không dụng tâm để học, chẳng qua chỉ thừa thời gian mới học chơi mấy lần mà thôi
Mặc dù hắn đã nhớ kỹ lộ tuyến ma pháp này, nhưng đối với kết cấu lập thể đồ của ma pháp, hắn còn chưa nắm giữ hết được
Theo phỏng đoán của hắn, giờ phút này xác xuất thi triển thành công ma pháp này còn chưa đủ ba mươi phần trăm

Nếu muốn đạt tới trình độ thuần phát, ít nhất phải đợi hấn đạt tới ngũ tinh, thậm chí là lục tinh đại ma pháp sư mới có khả năng làm được

Nhưng ở trong cảnh giới thần bí, Tiểu Ân dường như nắm giữ một loại năng lượng nghịch thiên. Đầu hấn chuyển động cực nhanh vượt qua tốc độ của thể giới này.

Ngay khi ý niệm trong đầu vừa động, nguyên tố ma pháp trong phạm vi mấy ngàn dặm có một sự biến hóa vi diệu

Tất cả phong nguyên tố và hỏa nguyên tố giống như được uống thuốc kích thích

Chúng nó dùng tốc độ không giải thích được phát động sự biến hóa thần kỳ

Cả không gian dường như bị cỗ lực lượng thao túng

Một cơn cuồng phong chợt xuất hiện, phát ra những tiếng huýt gió sắc bén, giống như có một bàn tay to lớn vô tình điều khiển

Cuồng phong gào thét, cát đá, bụi đất bay lên. Trong nháy mắt, cơn cuồng phong thành hình, trên trời dưới đất là một mảnh mù mịt, không phân biệt được đâu là trời, đâu là đất

Sớm có người thấy tình hình không ổn, muốn thoát thân, nhưng bọn họ bị ai phát hiện, nguyên tố ma pháp ở xung quanh dường như rối loạn, trình độ rối loạn đó đã vượt qua phạm vi lý giải của bọn họ

Trong hoàn cảnh này, bọn họ không điều khiển được bất cứ nguyên tố nào, ngơ ngác nhìn mình bị cơn cuồng phong cuốn vào

Mọi người ở trên mặt đất thì tốt hơn một chút, nhưng những chủng tộc phi hành trên không lại hoàn toàn bị thảm. Cảnh vật xung quanh biến hóa khiến bọn chúng buồn bực tới hộc máu. Không trung vốn là nơi bọn chúng giương oai diễu võ nay lại trở thành trói buộc

Trên thế giới này dường như không còn âm thanh nào nữa. Cơn giận dữ của cuồng phong khiến bầu trời đang yên tĩnh biến thành một vòng xoáy cuồng nộ, không còn nhìn thấy đâu là trời, đâu là đất nữa, chỉ có vô số cát bụi trong cuồng phong

Cát bụi tràn ngập mọi góc ngách, chúng nó cắn nuốt vạn vật khiến thiên địa gắn với nhau thành một mảnh

Ngay giây phút đó, một đốm lửa nhỏ xuất hiện, nhưng chỉ trong chốc lát, phẳng phất như có vạn đốm lửa tụ hội lại thành một mảnh kim quang. Giống như những ngôi sao di động trên bầu trời, phát ra ánh sáng diễm lệ động lòng người

Cuồng phong càng lúc càng lớn

Lửa càng ngày mạnh, tràn ngập mọi góc ngách

Phong trợ giúp hỏa, hỏa mượn sức phong, phạm vi mấy ngàn thước biến thành biển lửa

Thân thể Tiểu Ân trôi nổi trên người Hắc Toàn Phong, ánh sáng của hấn giống như kim quang, nhìn mọi người ở dưới như nhìn một con ruồi

Hấn lạnh lùng nhìn về phía trước, giống như thần linh, vẻ mặt vô cảm nhìn sinh linh bị hủy diệt trong tay mình

Phía sau hấn, đám người Roosevelt đã sớm quỳ xuống, mặc dù tính cách của bọn họ vô cùng cao ngạo, mặc dù trong tay bọn họ nắm giữ lực lượng khổng lồ, mặc dù bọn họ là nhân tuyến ngàn năm truyền kỳ

Nhưng giây phút này, bọn họ tình nguyện quỳ xuống

Khi ánh sáng kim sắc trong mắt Tiểu Ân hiện lên, tâm linh bọn họ xuất hiện một ấn tượng không thể phai nhạt

Đột nhiên, kim sắc trong mắt Tiểu Ân tiêu tán, hấn thở dài một cái, nặng nề ngã lên sống lưng của Hắc Toàn Phong

Đám người Roosevelt nhìn nhau, bọn họ không biết chuyện gì xảy ra

Đám người Kim lao lên, trong tay Mary cầm một viên ám kim tinh thạch, lập tức nhét vào miệng Tiểu Ân, hơn nữa trên người nàng còn xuất hiện ánh sáng màu hoàng kim, cứ như thể chui vào trong thân thể Tiểu Ân

Cảm thụ lực lượng tinh thần nhanh chóng được bổ sung và việc được tắm trong ánh sáng hoàng kim, Tiểu Ân thoải mái rên một tiếng

Hắn cố gắng mở hai mắt, nhìn về phía trước, đôi mắt chợt ngưng tụ, nhìn thấy cảnh tượng ở xung quanh giống như ngày tận thế

Trong phạm vi mấy ngàn thước, ngoài bọn họ làm trung tâm ra, các địa phương còn lại đều chìm trong gió và lửa

Khuôn mặt Tiểu Ân co rút lại, uy lực cường đại đó đã vượt xa khả năng cực hạn của hắn

Hỏa Diễm Phong Bạo chỉ là ma pháp cấp sáu, mặc dù ma pháp này có phạm vi công kích lớn, nhưng không thể khoa trương như thế này được

Đối mặt với phạm vi mấy ngàn thước bị uy năng cường đại tàn phá bừa bãi, uy lực của Hỏa Diễm Phong Bạo không thể nào so sánh được

Trong nháy mắt, vô số ý niệm xuất hiện trong đầu hắn

Tiểu Ân nhớ lại những chuyện khi hắn ở trong cảnh giới thần kỳ

Hắn điều động tất cả phong nguyên tố và hỏa nguyên tố trong phạm vi mấy ngàn thước, hơn nữa sử dụng tất cả nguyên tố đó để phát động Hỏa Diễm Phong Bạo

Nói cách khác, nếu hắn thành công, trong phạm vi mấy ngàn thước, tất cả phong nguyên tố và hỏa nguyên tố đều bị hắn điều động, Hỏa Diễm Phong Bạo chẳng qua chỉ là thuốc dẫn, kích thích nguyên tố trở nên cuồng bạo mà thôi

-Ma đạo sỹ tôn kính, xin ngài tha thứ cho sự vô lễ của chúng ta

Giọng nói của hai mươi người thông qua sợi tóc truyền tới đầu Tiểu Ân, tất cả mọi người đều quỳ bái hắn

Ngay cả hai người thoát khỏi đấu thú đài cuối cùng cũng không hề hoài nghi Tiểu Ân

Tiểu Ân hiểu kỳ, sau khi hấp thu năng lượng của ám kim tinh thạch, trạng thái của hắn đã tốt hơn nhiều, mặc dù cả người vẫn mềm nhũn, nhưng lực lượng tinh thần đã khôi phục lại một ít

-Các vị, ta không phải là ma đạo sỹ

-Ngài quá khiêm nhường

Roosevelt cung kính nói:

-Lực lượng mà ngài thi triển, ngay cả đại ma pháp sư lợi hại nhất cũng không theo kịp. Có lẽ bây giờ ngài còn chưa đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, nhưng ta tin, rất nhanh ngài sẽ đạt tới cảnh giới đó

Tiểu Ân mỉm cười, ai cũng thích được người khác khen, đặc biệt đó là lời khen của các dũng sỹ còn sống ra khỏi đấu thú đài

Đúng lúc này, từng tiếng nổ mạnh do phong hỏa truyền ra

Những tiếng kêu thê lương sớm đã bị cuồng phong che lấp, nhưng cơn cuồng phong không thể nào che giấu được những tiếng nổ. Đó là kết quả của ma lực nổ mạnh tạo ra

Trận phong hỏa này đã quần hơn nghìn người vào, những người này hoàn toàn bị lạc hướng trong hoàn cảnh phong hỏa giao nhau, chờ đợi bọn họ chỉ có tử lộ. Một số người may mắn chạy thoát, lại là những người hám lợi hoặc có thực lực cường đại, chủ động tiến vào trong sát lực thiên mạng

Chung tộc phi hành bị đám người Tiểu Ân đánh phủ đầu nên không có nhiều người dám tiến vào sát lực thiên mạng, những người tiến vào chủ yếu là những chủng tộc trên mặt đất

Giờ phút này, sắc mặt của bọn họ trở nên trắng bệch, thấy được uy năng của ma pháp này, bọn họ đánh mất đi một chút lòng tin cuối cùng

Huống chi bị bao phủ trong sát lục thiên mạc, khí thế, lòng tin, sự cam đảm của bọn họ bị giảm xuống mức thấp nhất, thậm chí có một số người sợ hãi không đứng dậy được

Đối mặt với đám rác rưởi này, không ai có hứng thú để ý, ngay cả Hắc Toàn Phong cũng không thèm liếc mắt nhìn

-Sự phụ, phong hỏa có thổi tới đây không?

Mary nhỏ giọng hỏi

Đám người Roosevelt thông qua sợi tóc, hiểu được lời Mary, lập tức trở nên cẩn thận. Bọn họ mà bị hãm sâu vào ma pháp này, cũng chỉ có con đường chết mà thôi

Khóe miệng Tiểu Ân hơi động, nói thật, làm thế nào để thi triển ma pháp này, hắn cũng rõ, về phần nó có xâm nhập vào trong sát lục thiên mạc hay không, hắn cũng không xác định được

Cảm giác duy nhất của hắn khi nghĩ lại chuyện này đó là sợ hãi, hơn nữa giờ phút này, tâm tình của hắn có chút không yên. Nếu như trận phong hỏa này thực sự cuốn ngược lại, hắn cũng không nắm chắc mình có thể thoát thân được

Nhưng nhìn về mặt chờ mong của Mary, Tiểu Ân uy nghiêm ho khan một tiếng nói:

-Nói nhảm

Đầu tiên mọi người ngẩn ra, sau đó giống như nhớ gì đó, rồi thở phào một hơi, khuôn mặt mỗi cá nhân tràn ngập nụ cười

Trong lòng Tiểu Ân càng thêm u buồn, chính mình cũng không biết trận phong hỏa đó có đổi hướng hay không, các người cao hứng cái gì chứ? Đợi lát nữa nó cuốn tới, xem các người còn cười không

Nhưng may mắn là chuyện đó không phát sinh

Trải qua mấy giờ, phong nguyên tố và hỏa nguyên tố lắng xuống

Khi mọi chuyện khôi phục lại, mọi người mới bị cảnh tượng xung quanh hù dọa

Trong phạm vi bị tàn phá, không còn bất cứ sinh vật nào, dù những tên có chủ tâm cướp bóc hay những người tới xem náo nhiệt, đều bị trận phong hỏa này giải quyết

Mặt đất nhẵn bóng, vô số đốm lửa trôi trên mặt đất, ngoài thổ địa bị cháy đen ra, không còn một tia sinh cơ nào cả

Nhìn bốn phía, không thấy một bóng người nào, dù những người may mắn không bị cuốn vào trận phong hỏa, giờ phút này cũng đã chạy trốn, không dám dừng chân ở chỗ này nữa

Ánh mắt của Tiểu Ân xoay chuyển, nhìn phạm vi mà trận phong hỏa tàn phá, đúng là phạm vi mà hắn có khả năng thăm dò khi tiến vào cảnh giới thần bí

Thở phào một hơi, Tiểu Ân chậm rãi nhắm hai mắt lại

Hắn không nghĩ tới, mình có tiềm lực cường đại như vậy, có thể triệu tập tất cả nguyên tố ma pháp trong phạm vi mấy ngàn thước, hơn nữa còn lấy Hỏa Diễm Phong Bạo làm vật dẫn, thi triển ra ma pháp cường đại như thế

Mặc dù phạm vi của ma pháp này không so được với cấm chú trong truyền thuyết, nhưng nếu nói về lực phá hoại, nó cũng không khác gì cấm chú

Có lẽ điểm khác biệt duy nhất giữa nó và cấm chú đó là, phạm vi của cấm chú quá lớn, dù ma đạo sỹ cũng chưa chắc chạy ra khỏi phạm vi của cấm chú. Ma pháp mà Tiểu Ân thi triển ra chỉ bao phủ trong vòng mấy ngàn thước mà thôi, phần lớn ma đạo sỹ đều thoát được

Tất nhiên, đó chỉ là ước lượng của Tiểu Ân mà thôi, hẳn chưa gặp qua cấm chú, cũng không biết lực lượng của cấm chú, cho nên mới có suy đoán như vậy, nếu ngày sau hẳn chứng kiến uy lực của cấm chú, hẳn sẽ có suy nghĩ khác

Đám người Roosevelt và Lâm Mai buông lỏng, sau khi thể lực của Tiểu Ân khôi phục, hẳn thu lại sát lực thiên mạng

Còn ba tới năm mươi người còn sống sót, đám người Tiểu Ân không thèm để ý tới bọn chúng nên bọn chúng mới thoát được

Mặc dù bọn chúng biết đám người Tiểu Ân rất coi khinh mình, nhưng bọn chúng biết, chỉ sợ cả đời này không thể trả được mối thù này

Đám người Tiểu Ân quang minh chính đại hạ xuống đất, trận phong hỏa này có thể so sánh với tiểu hình cấm chú, có nó không còn ai dám có chủ ý với bọn họ

Đoạn thời gian tiếp theo, bọn họ cực kỳ thoải mái, mọi người lấy mỹ thực trong vật phẩm không gian chia sẻ với mọi người

Chỉ là khiến mọi người nuối tiếc đó là mỹ thực của các chủng tộc quá quái dị, dù kẻ ăn tham như Hắc Toàn Phong cũng không dám mở miệng ăn

Mặc dù có chút trở ngại, nhưng không hề ảnh hưởng tới tình hữu nghị của mọi người

Mỗi cá nhân đều hứa hẹn, một khi thực lực đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, sẽ chủ động liên lạc với Lâm Mai, trên con đường tu luyện về sau, mọi người sẽ cố gắng trợ giúp nhau

Kỳ thực có hiệu quả tốt như thế là do Tiểu Ân có thể thi triển ra siêu cấp ma pháp

Trong mắt mọi người, trước năm mươi tuổi mà Tiểu Ân đã có thể thi triển ma pháp tới trình độ đó thì thiên phú của hẳn quá cao. Bằng hữu như vậy mà không kết giao thì hối hận cả đời

Cho nên mọi người không giữ lại tuyệt chiêu gì, biểu diễn ma pháp của mình cho mọi người xem, điều đáng tiếc duy nhất là với thực lực trước mắt của bọn họ, còn chưa đủ để thi triển sự tinh diệu của dị tộc ma pháp. Có lẽ đợi bọn họ đạt tới cấp bậc ma đạo sỹ, thậm chí là truyền kỳ pháp sư, mới có thể chính thức thể hiện. Thời gian trôi qua như bay, ở chỗ này ba tháng, cuối cùng cũng tới lúc phải rời khỏi khe nứt không gian

Phía chân trời, một đạo ánh sáng to lớn bắt đầu co rút lại

Hễ là sinh vật ở trong sân chơi, dù trốn ở đây cũng không thoát khỏi ánh hào quang này

Một khi bị ánh hào quang chạm phải, sẽ bị truyền tống ra ngoài

Tất nhiên, do các nguyên nhân khác nhau, nên những người đã chết không còn thấy cơ hội này

Tốc độ của ánh hào quang không nhanh, nhưng tần suất lại ổn định

Đám người Tiểu Ân ở chung với nhau không lâu hơn nữa thời gian bộc lộ cảm xúc của mình lại ngắn. Nhưng do cảnh ngộ và tính cách của mọi người giống nhau, nên giao tình giữa mọi người lại rất sâu đậm

Trong mắt mọi người đều thể hiện sự lưu luyến

Mặc dù bọn họ tới từ những tinh cầu khác nhau, thậm chí ngôn ngữ không giống nhau, nhưng không thể phủ nhận, bọn họ đều là cường giả trong thế hệ trẻ của chủng tộc mình

Đặc biệt trải qua nguy hiểm trong đấu thú đài, thái độ của bọn họ đối với người bình thường có sự biến hóa, trong mắt bọn họ, chỉ có những người có kinh nghiệm giống mình mới đáng để kết giao

Hơn nữa sự cường đại của Tiểu Ân đã gắn bọn họ lại với nhau

Tất nhiên, chủ yếu là do bọn họ cách nhau quá xa, không có khả năng phát sinh mâu thuẫn về lợi ích, nếu không sự cường đại của Tiểu Ân sẽ uy hiếp bọn họ, bọn họ sẽ không thể hòa thuận như bây giờ

Vô thanh vô tức, mọi người nắm lấy sợi tóc của Lâm Mai. Thông qua sợi tóc, quá trình trao đổi giữa bọn họ không gặp phải trở ngại

Mỗi cá nhân truyền tới vô số tin tức, vành mắt của Mary hơi đỏ, giờ phút này nàng đang ôm một người khổng lồ cao lớn để chào từ biệt nhau

Người khổng lồ này tên là Meg, đến từ một bộ lạc người khổng lồ không biết tên, Tiểu Ân đoán mình không ở cùng một tinh cầu với bọn họ

Mặc dù nàng có hình dáng giống nhân loại, hơn nữa có khuôn mặt tiểu lệ, nhưng thân hình của nàng rất cao lớn, vóc dáng lại cường tráng, nhỏ như Mary đứng cạnh nàng giống như một tiểu hài tử so với người lớn khiến người khác không nhìn được mỉm cười

Nhưng không có người nào dám xem thường thực lực của nữ nhân khổng lồ này, thực lực của nàng được mọi người thừa nhận

Meg không dùng ma pháp trường, nhưng đôi tay của nàng lại thi triển ra tia chớp rất cường đại. Hễ ai bị tia chớp của nàng bao phủ, dù có vòng phòng hộ cũng bị giật

Dường như lực lượng của nàng rất đặc thù, có thể xuyên qua vòng phòng hộ, trực tiếp công kích vào cơ thể đối phương

Lực lượng kỳ dị đó khiến tất cả mọi người kiêng kỵ, nên mọi người có chút tôn kính nàng

Tiểu Ân từng trao đổi ma pháp với nàng, học được một ít kỹ xảo vận dụng nguyên tố tia chớp. Tất nhiên, Tiểu Ân cũng dạy Thiểm Quang Thuật cho nàng

Học được ma pháp mới này, nữ nhân khổng lồ rất cao hứng, kết làm bạn tốt cùng Mary, người có thể thi triển được năng lượng hoàng kim.

Chứng kiến cảnh này, Tiểu Ân nhớ tới độc giác thú, thánh thú này có năng lượng hoàng kim và năng lượng điện hệ. Chẳng lẽ hai loại năng lượng này dễ kết hợp với nhau sao?

Ánh mắt hơi đổi, nhìn Đức Lão Phu và Roosevelt nói chuyện với nhau, hai người đang nắm chặt tay nhau

Kim và Lai An đều có bằng hữu, khoa trương nhất là Hắc Toàn Phong

Cụ thú dài mười thước lại kết giao sinh tử với một người cá sấu

Người cá sấu này tên là Jack, là một ma đầu sỹ xuất sắc, nói đơn giản thì chính là kết hợp thể của ma pháp kỵ sỹ.

Mặc dù người cá sấu chỉ cao gần ba thước, không bằng một phần ba Hắc Toàn Phong, dù Hắc Toàn Phong có quý xuống cũng cao hơn hẳn một cái đầu, nhưng điều này không ảnh hưởng tới tình hữu nghị của đôi bên

Giờ phút này, người cá sấu mở đôi tay nhỏ của mình, ôm chặt lấy cái đầu to của Hắc Toàn Phong, nhỏ vài giọt lệ cá sấu

Tiểu Ân mở to hai mắt, ai cũng nói nước mắt cá sấu là hư tình giả ý, nhưng nhìn biểu hiện của hắn nếu nói hắn không thật ý thì chắc chắn hắn có tư cách đoạt giải Oscar

Đột nhiên người cá sấu nhấc lớp giáp ra, thân hình cường tráng của hắn lộ ra ngoài. Trước ngực của hắn có đeo vật phẩm trang sức kỳ quái, sau đó, hắn lấy từ trong vật phẩm trang sức ra hai khối năng lượng tinh thạch

Nhìn hai khối năng lượng tinh thạch này, đầu Tiểu Ân mê muội

Đó là tử kim tinh thạch

Người cá sấu không thương tiếc đem tử kim tinh thạch đút vào cái miệng to của Hắc Toàn Phong, Hắc Toàn Phong hết sức phấn khởi, chỉ một lát đã xử lý xong khối tinh thạch đó

Khuôn mặt Tiểu Ân đen lại, đồ đần này, nó có biết vừa rồi thứ nó nuốt có giá trị thế nào không?

Tử kim tinh thạch đó, trên đại lục đã sớm tuyệt tích, nếu mang nó ra ngoài để đổi, có thể đổi được một phòng chứa đầy tinh thạch bình thường

Vài cái nuốt đã nuốt mất một phòng chứa đầy tinh thạch, tên gia hỏa tham ăn này

Người cá sấu xoay người tới trước mặt Tiểu Ân, cung kính hành lễ

Tiểu Ân lập tức khôi phục lại sắc mặt bình thường, mỉm cười nhìn hắn, trong lòng thầm tính toán, có nên làm Robin Hood (tức là làm kẻ cướp đó mà) một lần không?

Nhưng vừa nghĩ đến chuyện không thể lừa gạt hắn, trong lòng hắn hậm hực buông tha

Người cá sấu lấy ra sợi tóc, là tặng phẩm của Lâm Mai, tay hắn run lên, sợi tóc rơi vào tay Tiểu Ân

-Ma đạo sỹ Tiểu Ân tôn kính, ta đã kết làm bạn tốt với Hắc Toàn Phong, túi tinh thạch này Hắc Toàn Phong rất thích, xin ngài giữ hộ nó

Nói xong, người cá sấu đưa vật phẩm trang sức cho Tiểu Ân

Tiểu Ân bất động thanh sắc, nhận lấy vật phẩm trang sức, hắn hiểu dụng ý của Jack nói:

-Jack, ta thay mặt Hắc Toàn Phong cảm ơn ngài

Người cá sấu sáng khoái lắc đầu nói:

-Mấy thứ này ở trong nhà ta còn rất nhiều, ta nhất định cố gắng tu luyện, tranh thủ sớm ngày đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, đến lúc đó chúng ta có thể liên lạc với nhau thông qua Lâm Mai. Chỉ cần nắm giữ được tọa độ của nhau, ta có thể không ngừng cung cấp tinh thạch tới đó

Mắt Tiểu Ân sáng lên, hạnh phúc tới nỗi muốn té xỉu

Không ngừng cung cấp tử kim tinh thạch đó, mình phát tài rồi

Nhưng đợi bọn họ tiến giai thành ma đạo sỹ, chỉ sợ phải mất mấy chục tới mấy trăm năm

Đó là do bọn họ đã trải nghiệm qua cấp bậc truyền kỳ, hơn nữa xác định được phương hướng tiến giai, nên Tiểu Ân mới có thể đoán như thế

Nếu tính theo phương pháp tu luyện bình thường, đừng nói là mấy chục tới mấy trăm năm, dù cả đời bọn họ cũng chưa chắc đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ

Ánh sáng không ngừng di động, ở phía xa đã xuất hiện một chút ánh sáng

Hễ ai bị ánh sáng chạm phải, cả người lóe sáng một chút, sau đó rời khỏi nơi này

Xa xa, một đoàn người gồm hơn một trăm người chậm rãi bay lên, những người này giống như đội quân bình thường, vững vàng kết lại một chút

Một lát sau, lại có ba trăm người bay lên

Song phương giằng co với nhau, không khí trở nên khấn trương

Đám người Tiểu Ân không thể giải thích được, nhìn bộ dáng của hai đội quân này dường như có xung đột với nhau. Nhưng tới lúc này mà còn xung đột với nhau thì đúng là hiếm thấy

Ở bên cạnh có một ít người, đều lựa chọn tránh xa nơi đó, bọn họ không muốn bị cuốn vào trong chiến trường đó

Nếu sắp rời khỏi mà bị đánh chết, không bị gọi là ngu mới lạ

Dường như nhân mã một phương muốn tiến tới gần ánh sáng, nhưng bị bên kia chặn lại

Những người đó gào thét, nhưng đội ngũ phía trước không hề lay động

Rất cuộc, hỗn chiến bạo phát, đội ngũ xuất hiện sau dốc hết sức để công kích, xem bộ dáng của bọn chúng, dường như đó là tình thế bất buộc

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, thêm Ứng Nhân Thuật vào mắt, lập tức hắn nhận ra thân phận của đôi bên

Đội quân xuất hiện trước là đội quân của nguyệt tinh linh và mộc tinh linh, đội quân xuất hiện sau là tổ hợp giữa huyết tinh linh và hắc quỷ pháp sư

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn vào trong đội ngũ của nguyệt tinh linh và mộc tinh linh, rất nhanh phát hiện ra ba người Sara. Có lẽ do ba nàng lấy được ma pháp lực thư, nên các nàng mới được mấy trăm tinh linh thủ vệ ở giữa

Song, nhân số của các nàng lại kém hơn đối phương một nửa. Mặc dù các nàng có trận hình công thủ vững vàng, nhưng công kích của đối phương quá mãnh liệt, khiến các nàng có vẻ chật vật không chịu nổi

Không ngừng có người ngã xuống, thương vong của đôi bên tăng lên. Nhưng ở giữa đội ngũ, đám người Sara vẫn tạm thời bình an

Tiểu Ân nhíu mày, hẳn thực sự không ngờ đám người Sara bị bức tới tình trạng này. Nếu như là hắn, chắc hẳn sẽ nép ở một góc bí mật, chờ đợi tới giây phút cuối cùng mới rời khỏi

Do dự một chút, Tiểu Ân quay đầu nhìn đám người Roosevelt đang hứng thú quan sát, bọn họ ở một bên chỉ trích, dường như đánh giá gì đó

Quả thực, sau một lần hỗn chiến, nhận thức của bọn họ trở nên thâm sâu hơn, tự nhiên không đặt trận chiến của tinh linh và hắc quỷ pháp sư ở trong mắt

Trong lòng động, đột nhiên Tiểu Ân nắm lấy sợi tóc của Lâm Mai, truyền ý niệm ra ngoài

-Các bằng hữu, hôm nay là ngày chúng ta từ biệt nhau, chắc phải mấy chục tới mấy trăm năm nữa mới gặp nhau, chúng ta đại chiến một hồi, coi đó là kỷ niệm của ngày hôm nay

Dừng một chút, nhóm người lập tức hô to lên

Những người tiến vào đấu thú đài đều là những người cao ngạo, rất tin tưởng vào bản thân mình, hơn nữa tính cách của bọn họ có chút hiếu chiến. Hơn nữa ở trong đấu thú đài đã khiến tâm tính hung bạo tràn ngập nội tâm bọn họ, giờ phút này, bọn họ rất có hứng thú đánh một trận

Cho nên khi Tiểu Ân nói ra đề nghị này, lập tức được mọi người đồng ý

-Đánh bên nào?

Một người lên tiếng hỏi

-Còn cần phải hỏi sao, tất nhiên là đánh bên có nhiều người

Hơn mười đạo âm thanh đồng thời vang lên, người mở miệng đầu tiên không dám nói câu gì nữa

Hơn hai mươi người bay lên trời, lấy Tiểu Ân và Lâm Mai làm trung tâm, lao về phía hắc quỷ pháp sư

Mặc dù chỉ có hơn hai mươi người, so với mấy trăm huyết tinh linh và hắc quỷ pháp sư thì chẳng được tính là gì. Nhưng khi bọn họ bay lên trời, trong nháy mắt, khí tức cường bạo tỏa ra

Hơn hai mươi người giống như hơn hai mươi con viên cổ cự thú, cường đại tới cực điểm, tỏa ra sát khí khó tin, che trời phủ đất tràn tới

Tiểu Ân đã sớm lấy ra sát lực thiên mạc, trong tình huống này, hắn không bao giờ nghĩ tới hai chữ công bằng

Nếu như nói công bằng thì huyết tinh linh và hắc quỷ pháp sư đã không ý mình có nhân số đông hơn khi dễ nguyệt tinh linh và mộc tinh linh

Tiểu Ân tiến giai thành đại ma pháp sư, phạm vi của sát lực thiên mạc đã khuếch tán tới nghìn thước

Tất nhiên, phạm vi này không cố định, Tiểu Ân có thể khống chế phạm vi này

Dưới sự khống chế của hắn, sát lực thiên mạc chỉ bao phủ lên liên quân hắc quỷ pháp sư và huyết tinh linh, dưới sự bao phủ của năng lượng sát lực, tốc độ phóng thích ma pháp của bọn chúng giảm đi một nửa

Đám người Tiểu Ân giống như cá trạch, dưới sự chỉ huy của Lâm Mai, ma pháp siêu cường không chút lưu tình đánh sâu vào liên quân

Mỗi một lần ma pháp công kích, đều có một trận mưa máu kèm theo. Công kích đạt tới độ chuẩn xác nhất, khiến toàn bộ liên quân gặp nạn

Tiểu Ân không ra tay, hắn đứng trên lưng Hắc Toàn Phong, ma pháp trường vẽ ra đồ án huyền ảo

Ma pháp cấp sáu công kích quần công là ma pháp khó thi triển nhất, nếu như không phải Tiểu Ân đang ở trong sát lục kết giới, hắn cũng không dám phát động ma pháp này

Ầm ầm, một tiếng động lớn vang lên, Tiểu Ân thành công thi triển ra ma pháp

Mặc dù đoạn thời gian này, hắn bị vô số ma pháp đối địch công kích, nhưng dựa vào vòng phòng hộ trên người hắn cùng với vòng phòng hộ của mọi người, hơn nữa còn có Hắc Toàn Phong vô cùng linh hoạt trên không trung, đủ bảo đảm cho sự an toàn của hắn

Khi Tiểu Ân mở đôi mắt đang khép hờ ra, vùng tay lên thì một đoàn hỏa quang xuất hiện

Tốc độ của hỏa quang cực nhanh, lao tới phía liên quân, sau đó bùng nổ ra

Vô số hoa lửa đánh sâu vào liên quân, ma pháp cấp sáu có lực sát thương cường đại vượt xa vòng phòng hộ cấp năm

Mặc dù những người tiến vào sân chơi, đa số đều có quyền trục phòng hộ cấp năm, nhưng hiện tại những người còn quyền trục này còn rất ít

Cho nên khi Hỏa Diễm Phong Bạo của Tiểu Ân phủ xuống, lập tức bắn thủng mấy cái vòng phòng hộ cấp ba của nhất tinh ma pháp sư

Vô số tiếng hét phát ra từ đám người đó, hoa lửa không hề lưu tình, đốt cháy thân thể bọn chúng khiến chúng phát ra những tiếng kêu tuyệt vọng thảm thiết

Nhưng vận đen của chúng vẫn chưa kết thúc, một trận gió thổi qua, tạo nên một trận mưa lửa, lúc này bọn chúng mới biết ma pháp này đáng sợ tới mức nào

Ma pháp cấp sáu công kích cỡ lớn, chỉ có ngũ cấp, lục cấp đại ma pháp sư mới có thể sử dụng pháp thuật siêu cường này. Mặc dù uy lực của ma pháp còn xa mới bằng uy lực của tiểu cấm chú khi Tiểu Ân vận dụng tất cả phong nguyên tố và hỏa nguyên tố trong phạm vi vài ngàn dặm, nhưng để tiêu diệt một số tên có thực lực nhất tinh, nhị tinh thì thừa đủ

Do Tiểu Ân làm phép trên trời cao nên phạm vi của Hỏa Diễm Phong Bạo mở rộng ra gấp đôi, biến phạm vi ngàn thước vuông thành một biển lửa

Vô số pháp sư kêu thảm, muốn thoát ra khỏi biển lửa nhưng lại không thể nào dập tắt được ngọn lửa trên người, bị nhiều ma pháp công kích, cùng với việc nguyên tố bị nhiễu loạn, khiến bản thân bọn chúng không phát huy được hết thực lực của mình, hoàn toàn bị đại hỏa cắn nuốt.

Đám người Lâm Mai không hề lưu tình, hề ma pháp sư may mắn thoát ra được, đều bị ma pháp sắc bén của bọn họ công kích, nhất thời cả đội ngũ liên quân tan tác

Khuôn mặt của Tiểu Ân không hề nở nụ cười, hắn yên lặng đánh giá uy lực của ma pháp

Một lát sau, mùi vị thịt nướng truyền đến, hơn ba trăm người của liên quân bị Hỏa Diễm Phong Bạo xâm nhập, hơn nữa bị đám Lâm Mai nhà cháy hôi của, nhân mã chỉ còn lại không đủ hai trăm người

Trong mười phút ngắn ngủi, sát lục thiên mặc và Hỏa Diễm Phong Bạo đã tiêu diệt trăm tên pháp sư bậc thấp. Trận chiến này thể hiện rõ uy lực của ma pháp cao cấp

Ma pháp sư cao cấp đối mặt với pháp sư bậc thấp, chênh lệch về thực lực và trang bị được thể hiện gần như hoàn mỹ trong hoàn cảnh này

Tất nhiên, không thể không nhắc tới công lao của đám người Lâm Mai, mỗi cá nhân đều có uy lực cường đại, có thể miểu sát ma pháp sư đồng giai, giờ phút này có sát lục thiên mặc trợ giúp, lại giống như mãnh hổ xuống núi, không thể chống đỡ được

Không có ma pháp sư nào có thể chống cự lại sự phối hợp ăn ý của bọn họ quá ba giây, dù ma pháp sư đó có vòng phòng hộ cấp năm

Đám người đó nỗ lực rút về phía sau, hắc quỷ pháp sư và huyết tinh linh kêu gào, bỏ chạy về bốn phương tám hướng

Xem ánh mắt hoảng sợ của bọn họ, là biết bọn họ hoàn toàn bị dọa sợ

Đám người Tiểu Ân vẫn chưa truy kích, chỉ cất tiếng cười to, tiếng cười không xem ai ra gì, tràn ngập mùi vị ngông cuồng

Nhưng không có ai dám có tâm lý đối nghịch, bọn họ có thực lực cường đại, tự nhiên có thể cười nhạo người khác.

177. Chương 17: Ly Biệt, Quỷ Dị Vụ Cốc

Bọn họ biết không thể gặp lại nhau trong một khoảng thời gian ngắn, bọn họ dùng hình thức này để từ biệt nhau

Từ từ, Tiểu Ân thu tiếng cười lại, nhìn về phía nguyệt tinh linh và mộc tinh linh

Mặc dù mới trải qua xung đột kịch liệt với hắc quỷ pháp sư và huyết tinh linh, nhưng hai tộc tinh linh mới chỉ mất hơn hai mươi người. Nếu luận về nhân số, vẫn hơn xa đám người Tiểu Ân

Nhưng giờ phút này, đám tinh linh đó đều khẩn trương nhìn Tiểu Ân, hơi thở run rẩy, hoảng sợ, tuyệt vọng, tràn ngập trong lòng bọn họ

Một nữ tinh linh có sắc mặt tái nhợt chắn trước ba người Sara, trong tay nàng cầm một cây ma pháp cung hoa mỹ, nhưng giờ phút này thanh ma pháp cung đó lại nặng như ngàn cân, căn bản nàng không dám ngước nó lên

Tinh linh này chính là người đứng đầu của hai bộ tộc tinh linh, Virginia. Dưới sự chỉ huy của nàng, tinh linh mới có thể tạo nên một hệ thống phòng ngự hữu hiệu

Nhưng giây phút này, Virginia càng nghĩ càng tuyệt vọng

Đối mặt với hơn hai mươi người này, đừng nói là chiến thắng, dù có tạo trận hình phòng ngự cũng chưa chắc ngăn cản được đối phương

Mặc dù liên quân hắc quỷ pháp sư và huyết tinh linh do không kịp trở tay mới thất bại, nhưng nhìn cuộc chiến đó, nàng đã thấy hai từ đáng sợ

Kết giới và ma pháp cấp sáu

Nhóm người này có đạo cụ ma pháp tạo ra kết giới, mặc dù đạo cụ đó không được đặt trong mắt ma đạo sỹ nhưng đối với pháp sư bậc thấp, nó là thần khí cấp bậc nghịch thiên

Trong kết giới, thực lực của địch nhân sẽ giảm đi một nửa

Hơn nữa kết giới còn tạo ra áp lực mới là nguyên nhân chính khiến người ta sợ hãi

Đối phương có hơn hai mươi người, nhưng có thể đánh tan tổ hợp hơn ba trăm người, nguyên nhân là do bọn họ có đạo cụ ma pháp thần bí này

Tất nhiên, nhìn đối phương thi triển ma pháp công kích khổng lồ, Hỏa Diễm Phong Bạo, tia may mắn cuối cùng trong lòng Virginia biến mất

Ma pháp cấp sáu, điều này nói lên, trong đội ngũ của đối phương có ít nhất một đại ma pháp sư, hơn nữa còn là đại ma pháp sư thiên tài có thể thi triển ma pháp cấp sáu

Có thể nắm giữ ma pháp cấp sáu, ở trong tộc tinh linh cũng tương đương với cấp bậc trưởng lão

Đối phương có cao thủ như thế, hơn nữa lại có kết giới thì chắc chắn chiến thắng đội ngũ ma pháp cấp thấp

Đột nhiên có một ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Virginia, phảng phất như nhìn thấu mọi vật

Bị ánh mắt đó liếc nhìn, Virginia biết mình không thể trốn được, càng không thể nào chống cự được

Nàng bay về phía sau, tới bên người Sara và Betty, nói nhỏ:

-Đội lát nữa ta suất lĩnh đồng bạn cuốn lấy bọn họ, các người tạm thời mang theo vệ đội một thoát đi, trước khi chưa tiếp xúc được ánh sáng, không thể để bọn họ vây khốn

Một nam tinh linh bên người ba người Sara đột nhiên kinh hô:

-Virginia, không được, nàng lưu lại mang theo vệ đội một hộ tống các nàng rời đi

Virginia quả quyết lắc đầu nói:

-Không, trong đám đó có một tên lợi hại đã chú ý tới ta, ta phải lưu lại

Nam tinh linh bị phần, mắt chứa đầy lửa giận nhìn đám người Tiểu Ân

Ba người Sara nhìn nhau, khi các nàng nhìn thấy Tiểu Ân, hai mắt lập tức sáng lên, nếu như không nghĩ tới lời thề lúc trước, chỉ sợ các nàng đã sớm hô lên

Đặc biệt khi nhìn đám người Tiểu Ân đánh bại liên quân hắc quỷ pháp sư và huyết tinh linh, các nàng càng mừng rỡ, nghe lời nói của Virginia, các nàng có cảm giác dở khóc dở cười

Sara cầm tay Virginia, nói:

-Không cần lo lắng, bọn họ sẽ không thương tổn chúng ta

-Tại sao

Virginia kinh ngạc hỏi

-Bởi vì...

Sắc mặt của Sara đỏ lên, chỉ là nàng đã thề với tinh linh thần, nên không thể nói mình biết người đó, cũng may phản ứng của nàng mau lên, nói:

-Nếu hắn đã giúp chúng ta, chắc chắn hắn là một dũng sỹ chính trực, chắc sẽ không làm khó chúng ta

Virginia đang chăm chú nhìn phía trước, nàng không nhận ra sơ hở trong lời nói của Sara, nàng nói là hắn chứ không phải bọn họ

Bởi vì giờ phút này, Virginia đang bị phân tâm bởi ý nghĩ thuần khiết của Sara

Chẳng lẽ người con gái của ánh trăng của bộ tộc nguyệt tinh linh lại chẳng biết gì về lòng người? Điều này hơi khác với lời đồn

Trong đám tinh linh, chỉ có ba người Sara tin tưởng, đám người Tiểu Ân không thương tổn tới các nàng

Ngoài ba nàng ra, từ Virginia tới tất cả tinh linh khác đều làm ra bộ dáng như gặp phải đại địch, đối mặt với đội ngũ có thể đánh tan liên quân hắc quỷ pháp sư và huyết tinh linh, ai cũng không dám khinh thường

Cảm nhận được địch ý của đám tinh linh, đám người Roosevelt thu tiếng cười lại, ánh mắt không hề thân mật nhìn đám tinh linh

Thông qua sợi tóc của Lâm Mai, mọi người đều coi đám tinh linh đó là những tên đui mù, nhất trí đưa chúng vào chỗ chết

Từng đợt khí thể hung bạo cường đại tỏa ra, mọi người không hề che giấu hơi thở cường đại của mình

Trải qua ma luyện ở trong đấu thú đài, hơi thở của mọi người trở nên rất sắc bén, còn sinh ra khí thể hung bạo cường đại, giống như lang như hổ

Đối với chủng tộc tinh linh yêu hòa bình thì hơi thở đó không khác gì hằm băng lạnh

Bọn họ không hề nghi ngờ, đối phương sẽ phát động công kích cường đại, nghiền nát bọn họ như nghiền những con kiến

Hắc Toàn Phong lắc lư thân hình to lớn của ma thú cấp sáu, nó đã sớm muốn nhảy vào trận địa của địch nhân, dựa vào ưu thế trời sinh của mình để cắn xé đối phương, biến đối phương thành đồng thịt băm

Đó mới là phương pháp chiến đấu chính thức của ma thú, chỉ có huyết quang văng khắp nơi, mới có thể kích phát hung tính ẩn sâu trong lòng bọn nó

Song không có lệnh của Tiểu Ân, nó chỉ có thể đứng ở bên người Tiểu Ân làm một pháo đài siêu cấp để ngăn cản ma pháp, nhiều nhất khi đối địch, chỉ dựa vào thiên phú ma pháp để đẩy nhanh tốc độ mà thôi

Tình huống đó đã sớm khiến nó khó chịu. Giờ phút này, cảm nhận khí tức hung ác trên người đám người Roosevelt, nó không chịu được, đột nhiên há to miệng, một tiếng rống gầm phát ra từ cái miệng khổng lồ của nó

Trên bầu trời truyền đến những tiếng rống giận, giống như thiên lôi, khiến cả trời đất rung chuyển, đông đảo tinh linh ở trên bầu trời, hay những người đang quan sát cuộc chiến ở xa, đều cảm nhận sự rung động của thiên địa, có ảo giác không thể đứng thẳng được

Nhất thời, ánh mắt của đám tinh linh trở nên chết lặng, bọn họ lộ vẻ mặt sầu thảm, dường như thấy ngày tận thế. Hơi thở tuyệt vọng nhanh chóng tràn ngập trên người bọn họ, nhưng từ đầu tới cuối, không có ai bỏ rơi đồng bạn để chạy trốn, cho dù thân thể run rẩy, nhưng hai tay vẫn nắm chặt vũ khí, ánh mắt tràn ngập sợ hãi nhưng không có ai lâm trận bỏ chạy

Tiểu Ân khẽ cau mày, Hắc Toàn Phong tiến hóa lên, âm thanh của nó có sự thay đổi, âm thanh trở nên kinh tâm động phách, có tác dụng cường đại

Thậm chí sóng âm công kích siêu cường này còn không hề thua tiếng gầm rú của hỏa sơn hồng trĩ

Cho nên bình thường Tiểu Ân cấm Hắc Toàn Phong rống bậy, nhưng trong tình huống này, ngay cả kẻ quý tộc ưu nhâ như Roosevelt cũng nổi giận, Hắc Toàn Phong vẫn chưa thoát khỏi thói quen của ma thú

Hơn nữa không thể phủ nhận, sau tiếng rống của Hắc Toàn Phong, khí thế của bọn họ được đẩy cao lên

Nếu giờ phút này ra tay, chắc chắn có thể thu được một nửa hiệu quả

Chỉ là nhìn ba người Sara, dù hơi thở của bọn họ có cường thịnh lên gấp đôi, cũng không thể ra tay

Tiểu Ân thu sát lục thiên mạc vào trong vòng cổ không gian

Mặc dù không có sát khí cường đại trợ giúp, khí thế của mọi người vẫn không yếu đi

Vuốt mũi, một ý niệm bình thản truyền vào trong đầu mọi người

-Trong đám tinh linh này có bằng hữu của ta, thả cho bọn họ đường sống đi

Trong nháy mắt, tất cả mọi người cảm nhận được sự áy náy của Tiểu Ân

Hơi thở cuồng bạo nhanh chóng biến mất, giống như chưa từng xuất hiện, bất tri bất giác theo gió biến mất

Nếu như người khác đưa ra yêu cầu này, chắc chắn sẽ có người bất mãn, nhưng Tiểu Ân đưa ra yêu cầu này, rất nhanh được mọi người lượng thứ

Đó là do thực lực, thực lực quyết định mọi chuyện. Cho nên khi Tiểu Ân đưa ra yêu cầu, lập tức được mọi người tiếp nhận

Hắc Toàn Phong mấp máy miệng, mặc dù nó là ma thú, nhưng sự thông tuệ của nó không kém loài người

Thấy mình vừa đảo lộn mọi chuyện, nó vội vàng mỉm cười, muốn biểu đạt sự hữu hảo của mình

Bộ dáng hung hãn tới cực điểm của nó, dù có nhe răng trợn mắt thế nào, người ta cũng không nhận ra thiện ý của nó. Nửa ngày sau, đám tinh linh ở phía đối diện vẫn cẩn thận đề phòng, đặc biệt ánh mắt tràn ngập sợ hãi nhìn về phía nó

Cuối cùng Hắc Toàn Phong mất đi sự kiên nhẫn, quay đầu nó, không còn để ý tới mấy tên xinh đẹp yếu kém đó nữa. Không khí u buồn lại một lần nữa tràn ngập trong lòng mọi người

Mặc dù chủng tộc khác nhau, thời gian ở chung với nhau không dài, nhưng có cùng kinh nghiệm với nhau nên trong lòng bọn họ dâng lên sự ủy mị không nên xuất hiện ở nam nhân

Nói thật, trong những người này, ngoài Mary ra, ngay cả nữ nhân khổng lồ cũng không được mọi người coi là nữ tính

Ma pháp và chiến khí kết hợp với nhau, mỗi lần chiến đấu, nàng không khác gì quái vật, nên mọi người sớm đã quên nàng là nữ nhân

Dù là chân tình hay vì sự phát triển ngày sau, tóm lại, giây phút này, trong lòng mọi người đều lưu luyến

Đột nhiên Tiểu Ân giơ cao sợi tóc của Lâm Mai, phát ra ý niệm mãnh liệt

-Các bằng hữu, hơn mười năm nữa, chúng ta sẽ gặp lại....

Nói xong, hắt buông sợi tóc, dẫn Hắc Toàn Phong và đám người Kim bay về phía ánh sáng truyền tống

Một đám nói lời từ biệt với nhau, mọi người lao về phía ánh sáng

Từ đầu tới cuối, không có ai nhìn về phía đám tinh linh, Tiểu Ân cũng chỉ lén nhìn ba người Sara mà thôi, sau đó lập tức quay đầu đi

Trong mắt ba người Sara lộ ra vẻ vui mừng lẫn sợ hãi. Song, nếu các nàng đoán được ý nghĩ của cái liếc mắt đó của Tiểu Ân, chắc chắn các nàng sẽ không để ý tới hình tượng nữ tính của mình mà mở to mồm quát mắng.

Bởi vì cái liếc mắt đó của Tiểu Ân chẳng qua là để nhắc ba nàng, nên rời đi sớm đi, không nên lãng phí thời gian ngu ngốc ở đây

Ba người có thể lấy được ma pháp lục thư, tốt xấu gì cũng nhờ công lao của Tiểu Ân. Nếu như bị người khác cướp mất, Tiểu Ân cũng chẳng thích thú gì

Ánh sáng chợt lóe lên, đám người Tiểu Ân lần lượt được ánh sáng truyền tống đi

Khi bọn họ rời khỏi mới buông lỏng bản thân

Không có biện pháp, hành động vừa rồi của bọn họ quá ngang ngược, quá rung động lòng người

-Hô, cuối cùng bọn chúng cũng rời đi

Virginia thở dài một hơi, nói:

-Đúng là đám người điên

Mắt Betty hiện lên sự bất mãn, nàng nhẹ giọng nói thầm:

-Bọn họ không phải là người điên

Virginia ngẩn ra, nhưng nàng không suy nghĩ nhiều, chỉ nói:

-Betty, nếu như ta không đoán sai, có thể lấy ít địch nhiều đánh tan đám liên quân hắc quỷ pháp sư và huyết tinh linh, chỉ có thể là những cường giả tới từ vùng đất tử vong

Dừng một chút, trong mắt của nàng hiện lên sự sợ hãi nói:

-Hề là người đi ra từ nơi đó, chắc chắn là người điên

-Vùng đất tử vong? Đó là nơi nào?

Betty tò mò hỏi.

Virginia do dự một chút nói:

-Đó là nơi tràn ngập giết chóc và hung hiểm, nhưng đồng thời cũng khai quật được tiềm năng của con người. Vùng đất tử vong còn được gọi là truyền kỳ ngàn năm

Lúc này, ngay cả Sara cũng bị câu chuyện của Virginia hấp dẫn, giọng nói của nàng thánh thót như chuông:

-Virginia tỷ tỷ, đó là ý gì?

-Đó là, hề có người còn sống thoát khỏi đó, đều sẽ trở thành ngàn năm truyền kỳ

Virginia trịnh trọng nói

Những người ở xung quanh bị những lời này dọa sợ

Ngàn năm truyền kỳ đó, không có ai chống được sức hấp dẫn của những từ này

-Tộc trưởng đại nhân không có nói cho chúng ta biết?

Sara nghi hoặc hỏi

-Ngài không thể nói ra

Virginia thở dài nói:

-Mặc dù chỗ đó có thể sinh ra ngàn năm truyền kỳ, nhưng chỗ đó quá hung hiểm, có thể còn sống đi ra, trong một vạn chỉ có một. Chúng tộc tinh linh của chúng ta chỉ có ba nghìn người, dù có tiến vào toàn bộ, cũng chưa chắc có một người đi ra. Trên thực tế, theo ghi chép của các trưởng bối, nơi đó quá tàn bạo, hung ác, căn bản không thích hợp với tính cách và năng lực của tinh linh. Ở đó, chúng ta gặp phải nhiều hạn chế, cơ bản không thể sống để đi ra ngoài

Tất cả mọi người nhìn nhau, đối với phần lớn tinh linh, lần đầu tiên bọn họ mới biết địa phương thần kỳ này. Virginia thấp giọng quát:

-Vừa rồi các người đã cảm ứng đó? Trên người bọn họ đầy sát khí hung bạo, đó là sát khí từ vùng đất tử vong đó. Ngay cả chút sát khí đó mà các người còn không chống được, làm thế nào có thể tiến vào vùng đất tử vong?

Đông đảo tinh linh cúi đầu xấu hổ, nhìn đám người Tiểu Ân đấu với liên quân, bọn họ chỉ thấy cao hứng nhưng khi đám người Tiểu Ân tỏa ra sát khí cường đại, mọi người lại cảm như hèn không dám khiêu chiến

Trước áp lực đó, bọn họ đã ăn không tiêu, thì khi đối mặt với hoàn cảnh hiểm ác, hung bạo hơn thì bọn họ có kết quả gì?

Đôi mắt Sara hơi chuyển động nói:

-Virginia tỷ tỷ, chúng ta vừa mới giằng co với một đám truyền kỳ pháp sư trong tương lai sao?

Những lời này vừa nói ra, tinh thần của các tinh linh khôi phục lại

Truyền kỳ pháp sư có địa vị quá cường đại trong lòng mọi người, vừa nghĩ tới mình may mắn nhìn được hơn hai mươi vị truyền kỳ pháp sư trong tương lai, trong mắt mỗi người tràn ngập ngạc nhiên và hưng phấn

Virginia nhìn sâu vào mắt Sara, đối với cơ trí của Sara, nàng rất tán thưởng. Nàng gật đầu, khẳng định nói:

-Chỉ cần bọn họ có thể sống sót, chắc chắn bọn họ có thể trở thành truyền kỳ pháp sư

Ánh mắt của ba người Sara trở nên sáng ngời, nguyên người trợ giúp các nàng, trong tương lai có thể trở thành một vị truyền kỳ

Virginia nhìn ánh sáng truyền tống ở xa xa, trong miệng thì thào nói:

-Ma pháp cấp sáu, hắc hắc, dưới năm mươi tuổi đã có thể thi triển ma pháp cấp sáu, không biết người này tới từ vị diện nào

Cái miệng nhỏ nhắn của Betty hơi hé ra, muốn nói nhưng cuối cùng nàng nhịn được, nhưng trong lòng nàng thâm hô:

-Hắn ở cùng đại lục với chúng ta, hơn nữa còn chịu qua ân huệ của sư phụ

Đột nhiên Sara kéo tay Betty nói:

-Betty tỷ tỷ, dì Tiffany rời khỏi bộ tộc nguyên tinh linh tới công quốc Luois lâu như vậy, chắc rất cô độc, ta chuẩn bị đi gặp dì, tỷ thấy sao?

Petty quay đầu lại nói:

-Ta cũng đi

Nhìn ánh mắt của hai nàng, khoe miệng Betty cong lên nói:

-Đi thì đi, nhưng các người thực sự muốn gặp sư phụ sao?

Virginia lắc đầu, nhưng ba nàng là người có công lớn nhất trong chuyện đi lần này, ngay cả nàng cũng không thể thuyết giáo

Nhìn ánh sáng truyền tống từ từ tới gần, Virginia vung tay lên, cất cao giọng nói:

-Chúng ta về nhà

-Vâng

Vô số khuôn mặt hiện lên nỗi sợ hãi lần vui mừng, ở chỗ này lo lắng và đề phòng ba tháng mặc dù hoàn thành được nhiệm vụ, nhưng thể xác và tinh thần của mọi người đã rã rời, có thể về nhà, tất nhiên vui mừng khôn xiết

Ánh sáng chớp động trước mặt mọi người, lúc này rời khỏi không còn sợ bị tập kích nữa

Trong cảm giác của đám người Tiểu Ân, dường như bọn họ vừa đi qua một thông đạo xinh đẹp

Không biết bao lâu, trước mắt chợt ảm đạm, sau đó chợt sáng lên

Thân thể của bọn họ hơi chấn động, đã tới điểm dừng

Quay đầu nhìn lại, tình cảnh quen thuộc hiện lên trong mắt bọn họ, bọn họ đã trở về nơi xuất phát

Xung quanh có mấy người đi ra, mặc dù Tiểu Ân chỉ gặp mặt những người này một lần, nhưng Tiểu Ân lập tức nhận ra, bọn họ chính là đám người đi cùng Seth, là những tát mãn trẻ tuổi tiến vào khe nứt không gian với mình

Lúc đầu có nhiều tát mãn tiến vào nhưng hiện giờ đi ra không đủ mười người

Một đạo ánh sáng chợt lóe lên, lộ ra diện mạo âm trầm và ngưng trọng của một nam tử, đúng là chiến tranh tát mãn trẻ tuổi mạnh nhất của đế quốc Lang Nhân, Seth

Giờ phút này, trên người vị tát mãn trẻ tuổi có thêm khí thế trầm ổn và nội liễm

Xem ra ở trong sân chơi ba tháng vừa rồi, hắn cũng không có lãng phí. Mặc dù hắn không tiến vào đấu thú đài, nhưng ở trong hoàn cảnh bốn phía đều là địch mà vẫn còn sống, cũng là một khảo nghiệm khó. Seth khép hờ hai mắt, lắc đầu một cái, mở mắt ra, lập tức thấy đám người Tiểu Ân

Ánh mắt của hắn nhìn lên thân thể dài mười thước của Hắc Toàn Phong, sau đó sắc mặt đại biến, trong khoe mắt của hắn còn mơ hồ thấy một tia sợ hãi

Tiểu Ân hiếu kỳ, mặc dù người này không hợp với mình, nhưng không thể sợ hãi mình như vậy, hơn nữa thực lực của hắn cũng tiến bộ, thậm chí Tiểu Ân còn tưởng hắn sẽ khiêu chiến với mình

Sắc mặt Seth âm trầm bất định, những lang nhân tát mãn do hắn cầm đầu, giờ phút này cũng kinh dị đánh giá Tiểu Ân và Seth

Một lát sau, sắc mặt của Seth khôi phục lại, hắn cúi đầu với Tiểu Ân nói:

-Tiểu Ân các hạ, chào ngài. Chúc mừng ngài bình an rời khỏi khe nứt không gian

Tiểu Ân mỉm cười nói:

-Tát mãn Seth, ngài quá khách khí, không phải ngài cũng bình an rời khỏi sao

Sắc mặt Seth đỏ lên, nói:

-Tiểu Ân các hạ, ngài ở trong khe nứt không gian đại phát thần uy, đánh tan đám hắc quỷ pháp sư. Kể hèn ở quá xa nên không thể chạy tới trợ giúp, thật đáng tiếc

Nhất thời Tiểu Ân không nhịn được cười, hắn hiểu được tại sao thái độ của Seth lại thay đổi một trăm tám mươi độ như vậy

Nguyên hân thấy trận đại chiến giữa mình và đám người Roosevelt với đám liên quân hắc quỷ pháp sư và huyết tinh linh

Hơn hai mươi người đấu với hơn ba trăm pháp sư, cuối cùng đạt được thắng lợi, chiến tích này, thực lực này, khí thế này khiến cho Seth trầm mặc

Vốn song phương cách nhau khá xa, Seth chỉ gặp được hắc quỷ pháp sư bỏ chạy, nên không thấy rõ diện mạo của Tiểu Ân

Nhưng biểu hiện của Hắc Toàn Phong ở nơi đó quá chóng mắt, cho dù cách khá xa, Seth cũng thấy được đại quái vật này

Hướng chỉ khi đó nó rống lên một tiếng kinh thiên động địa, càng để lại ấn tượng sâu trong lòng người khác

Cho nên khi thấy Hắc Toàn Phong, Seth lập tức xác định được thân phận của đám người Tiểu Ân, hơn nữa trong thời gian cực ngắn thích ứng với chuyện này

Tiểu Ân nhìn Seth, dường như nhận ra hàm ý chính thức trong mắt của hắn, không khỏi cười nói:

-Tất măn Seth, ta là bạn tốt của đế quốc Lang Nhân, nếu như ngài nguyên ý, chúng ta có thể trở thành bằng hữu

Seth âm thầm thở phào một hơi:

-Seth cầu còn không được

Giây phút, hắn hoàn toàn buông tha ý định đối địch với Tiểu Ân. Đối với loại người thức thời này, Tiểu Ân không bao giờ có ý định đuổi tận giết tuyệt

Một tiếng vỗ tay cách đó không xa truyền tới, một bóng người chậm rãi bước ra khỏi cây đại thụ

-Đại tất măn Feilide

Mọi người cung kính cúi người, mặc dù đại tất măn này không bằng Dida nhưng với tuổi tác và địa vị của lão ở trong đế quốc Lang Nhân, thì lão là một trưởng giả tôn kính

-Seth, hoan nghênh người bình an trở về

Feilide hài lòng nói

Trong mắt Seth hiện lên vẻ sợ hãi, nghĩ lại kinh nghiệm trong khe nứt, trong lòng hắn vẫn thấy sợ hãi, luôn có cảm giác ớn lạnh trong lòng, cảm giác đó khiến con người muốn nổi điên

Cũng may cuối cùng hắn kiên trì được, hơn nữa thu được tiến bộ trên con đường tu hành, có thể nói chuyến đi này không hề tệ

Hắn tin tưởng, trải qua một đoạn thời gian tiêu hóa và hấp thu nữa, nhất định hắn sẽ tiến bước cao hơn, thậm chí còn trở thành đại tất măn lúc năm mươi tuổi

Feilide nhìn những chiến tranh tất măn may mắn còn sống sót, thái độ của lão rất hòa ái, giống như một trưởng giả ôn hòa, hóa thành một luồng nước ấm chui vào trong lòng mọi người

Mỗi cá nhân đứng trước mặt giống như hứng gió xuân, khuôn mặt nở nụ cười

Sau đó, Feilide xoay người, khi hắn quay người đi, vẻ tươi cười trên khuôn mặt của lão trở nên cứng ngắc, vẻ tán thưởng trong mắt của lão biến mất thay vào đó là nỗi bi thương

Chỉ là lão khổng chế rất tốt, không bị những chiến tranh tất măn ở phía sau phát hiện

Tiểu Ân và đám người Kim liếc mắt nhìn nhau, không hiểu đại tất măn này làm trò quỷ gì, vừa quay người đã thay đổi thành sắc mặt khó coi như vậy

Trong lòng đột nhiên động, trống ngực Tiểu Ân đập liên hồi, túm lấy tay Feilide, dồn dập hỏi:

-Đại tất măn Feilide, đã xảy ra chuyện gì?

Feilide khẽ gật đầu, kéo Tiểu Ân rời xa đám người Seth

Có thể đi ra khỏi khe nứt, đều không phải người bình thường, bọn họ vừa nhìn đã biết Feilide muốn nói chuyện riêng với Tiểu Ân, cho nên không có tiến lên, ngược lại lùi về phía sau vài bước, bắt đầu trò chuyện với nhau

Vẻ buồn bã trên khuôn mặt của Feilide càng đậm, trong lòng Tiểu Ân càng không yên

Đại tát mẫn này đứng lại, trong lòng Tiểu Ân đã lạnh cả lên

Có thể khiến Feilide lộ vẻ mặt này khi đối mặt với mình, chỉ có một khả năng, đó là Harrison xảy ra chuyện, hơn nữa còn lạnh ít dữ nhiều

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân đè nén ý nghĩ này và sát khí trong lòng xuống, hần bình tĩnh hỏi:

-Harrison, hần làm sao vậy?

-Harrison?

Đại tát mẫn Feilide thu vẻ mặt bi thương lại, lão kinh ngạc hỏi:

-Sứ giả của đại nhân Cruyff xảy ra chuyện gì?

Tiểu Ân ngẩn ra, hần không tin lỗi tai mình, nếu Harrison không xảy ra chuyện gì, vậy lão bày ra bộ dáng đó để dọa ai?

Trong lòng động, Tiểu Ân hỏi:

-Harrison không có chuyện gì? Vậy đại nhân Dida đâu? Juliana đâu?

-Bọn họ đều khỏe, ta tới đây đón các người trước, bọn họ còn nhờ ta hỏi thăm người

Mắt Tiểu Ân trợn lên, hần cố nén tức giận nói:

-Đại tát mẫn Feilide, nếu như bọn họ khỏe, tại sao ngài lại thương tâm?

Đại tát mẫn Feilide khôi phục lại vẻ mặt bi thương nói:

-Hai mươi đệ tử kiệt xuất của đế quốc Lang Nhân tiến vào khe nứt không gian, nhưng những người quay trở lại không tới một nửa, thực đáng buồn

Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn trời, trong lòng có trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Nguyên nhân lão thương tâm không có quan hệ gì tới mình

Khóe miệng của hần nhếch lên, thực sự muốn tiến lên gõ vào cái đầu heo của lão, nhưng hai tay hần lại thả lỏng ra, không hành động

Nếu như hôm nay hần đánh đại tát mẫn Feilide thành đầu heo, chỉ sợ ngày mai hần sẽ bị cả đế quốc Lang Nhân truy nã

Mặc dù giờ phút này ở đế quốc Lang Nhân, hần không kiêng kỵ nhiều người, nhưng nghĩ tới Harrison, Dida và Juliana, nắm tay của hần không thể đánh xuống được

Đại tát mẫn Feilide không biết mình vừa tránh được một kiếp nạn, trong miệng vẫn thì thào lẩm bẩm

Tiểu Ân phất tay áo, cố nén xúc động hỏi:

- Đại tát mẫn Feilide, bọn Harrison nhờ ngài chuyển lời gì tới ta?

- A

Rốt cuộc Feilide ngừng thở dài nói:

- Tuổi của ta lớn rồi, nên hơi hồ đồ. Bọn họ nói người nhanh tới đế đô, bọn họ sẽ mời người uống rượu mừng

Khéo miệng Tiểu Ân nở nụ cười, đúng là bằng hữu tốt

Đột nhiên, phía sau truyền tới năng lượng dao động mãnh liệt

Mọi người quay đầu lại, chỉ thấy một mảnh ánh sáng hiện lên, khe nứt không gian cử động vài cái, sau đó biến mất

Tiểu Ân đang định nói chuyện, đột nhiên cảm thấy trong đầu truyền tới một đạo năng lượng dao động rất nhỏ, sắc mặt của hắn trở nên cổ quái

Hắn vội vàng cười với Feilide, mặc dù Tiểu Ân đã tận lực khống chế nhưng không thể che giấu được sự cấp bách trong lòng:

-Đại tát mẫn Feilide, ngài nói chuyện với bọn Seth trước đi, bọn họ vừa mới rời khỏi khe nứt không gian, chắc có nhiều chuyện muốn nói với ngài

Nói xong, hắn lắc mình tới bên cạnh đám người Kim nói:

-Ta có việc phải đi trước các người quay trở lại ma pháp động chờ ta

Mặc dù Tiểu Ân đã quyết định, từ bỏ ma pháp động trong dãy núi Ishtar, nhưng tạm thời vẫn sử dụng một chút, chắc không có vấn đề gì lớn

Vẩy Hắc Toàn Phong, đầu ma thú khổng lồ chân thấp chân cao bò tới bên cạnh hắn

Tốc độ bò của nó cực nhanh, không hề thua kém tốc độ của Tiểu Ân, hơn nữa càng đáng sợ hơn là, lúc nó bò không hề phát ra tiếng động. Quái vật dài hơn mười thước, khi bò không phát ra tiếng động, ngoài đám người Kim đã quen thuộc với nó, còn lại đám người Seth trợn mắt há mồm lên nhìn đầu cự thú này, trong mắt tràn ngập kính sợ

Tiểu Ân cười lên người Hắc Toàn Phong, nhanh chóng bay về phía trung tâm của dãy núi Ishtar

Tốc độ của bọn họ cực nhanh, nhưng duy trì ở độ cao nhất định, ở độ cao đó, không có kẻ nào có thể uy hiếp tới bọn họ

Rời xa tầm mắt của Feilide, tiểu hắc long chui ra từ nhãn bạch cốt, nó nhìn bốn phía, cảm khái nói:

-Mấy vạn năm rồi ta mới được ra ngoài, đây là đâu?

Tiểu Ân lão đảo trên lưng Hắc Toàn Phong, tí nữa thì ngã, hắn kinh hô:

-Ngài không biết nơi này?

-Tất nhiên không biết

Tiểu hắc long cười nói:

-Người có biết thế giới này có bao nhiêu tinh cầu không, có biết ở bên ngoài tinh cầu là gì không, có lẽ ngay cả tinh cầu người cũng không biết

Tiểu Ân cười cười nói:

-Được rồi, đại nhân Corey tôn kính, nếu ngài không biết tinh cầu này, sao ngài lại biết chuyện liên quan tới nhãn huyết quang tù cấm của huyết tinh linh?

Tiểu hắc long cười hắc hắc nói:

-Không nên nóng lòng, mặc dù ta không biết chỗ ở của huyết tinh linh, tạm thời cũng không có lực lượng làm chuyện này. Nhưng ta cam đoan với người, nhiều nhất là ba năm nữa, ta sẽ giúp người việc đó

Đôi mắt của Tiểu Ân sáng lên:

-Ngài nói, ba năm sau, ngài có thể khôi phục lại lực lượng?

-Không có khả năng, dù có thoát ra ngoài, không có thời gian trăm năm, ta đừng mơ khôi phục lại

Tiểu hắc long tức giận nói:

-Nhưng người có thể yên tâm, chỉ cần ta khôi phục lại một phần lực lượng, nhất định sẽ giúp người làm chuyện đó, chỉ là một thần khí rác rưởi, thế mà người cứ lo lắng?

-Thần khí rác rưởi?

Một giọt mồ hôi lạnh chảy trên trán Tiểu Ân

-Đúng vậy, kiện thần khí đó chỉ chứa đựng một ít tín niệm năng lượng hỗn độn mà thôi, nhiều nhất chỉ vậy khốn được truyền kỳ pháp sư, nhưng lại không thể vậy khốn trong thời gian quá dài, chỉ là mặt hàng rác rưởi mà thôi

Tiểu Ân cười khở một tiếng, đẳng cấp khác nhau, tự nhiên có những nhận định khác nhau về giá trị đồ vật. Thần khí chỉ là thứ rác rưởi trong mắt cốt long này, nhưng có thể vậy khốn truyền kỳ pháp sư, đối với Tiểu Ân mà nói, là một siêu cấp bảo bối khó tin

Giống như sát lục thiên mạc của hắn, có lẽ ma đạo sỹ không thèm để ý tới nó, nhưng với những ma pháp sư bậc thấp, nó lại là bảo bối tương đương với thần khí

Xem ra cách nhìn phải có quan hệ với thực lực. Mắt Tiểu Ân trở nên nóng rực, lấy cốt long làm mục tiêu phấn đấu sau này

Vứt bỏ chuyện nhãn huyết quang từ cảm ra khỏi đầu, hắn tin tưởng, nếu cốt long này nói ba năm nữa, thì chắc chắn nó sẽ làm được

Cùng lắm thì cất chiếc nhẫn này đi trong vòng ba năm, không để cho người khác phát hiện là được

Nhẹ nhàng vuốt cằm, đột nhiên Tiểu Ân hỏi:

-Đại nhân Corey, ta muốn thỉnh giáo một chuyện

-Chuyện gì?

-Ở trong sân chơi, ta từng tiến vào cảnh giới huyền diệu lần nữa, đó là vì sao?

Tiểu Ân nghiêm túc hỏi

Tiểu hắc long lập tức trầm mặc xuống, nửa ngày sau, nó âm ức nói:

-Đó là vận khí của người

-Vận khí

Sắc mặt Tiểu Ân trở nên đặc sắc, chuyện đó lại dùng vận khí để hình dung, cốt long này thật tài tình

-Không sai, đó là vận khí của người

Tiểu hắc long nói:

-Người tiến vào sân chơi, dù sao đó cũng là một thế giới do thần linh chế tạo ra, mặc dù thế giới đó chỉ để mấy tên kia vui chơi, nhưng dù sao trong đó cũng có một số quy tắc của thần kinh. Do người dẫn phát quy tắc đó nên tiềm năng trên người người mới sớm xuất hiện

Lông mày Tiểu Ân cau chặt lại, nói thật, nghe mấy lời này, hắn vẫn không hiểu. Không phải năng lực lý giải của hắn có vấn đề, mà là do cảnh giới. Chưa đạt tới cảnh giới nhất định, dù có giải thích thế nào cũng vô nghĩa

Tiểu hắc long thở dài nói:

-Tiểu Ân, tóm lại tiềm lực của người đã bị quy tắc dẫn phát ra, người cần phải nắm giữ loại lực lượng quy tắc này

Tiểu Ân gãi đầu, khó xử hỏi:

-Ta nắm giữ nó thế nào?

-Không biết

Tiểu hắc long dứt khoát nói:

-Mỗi một thần linh nắm giữ những quy tắc khác nhau, cho dù có cùng lực lượng và thuộc tính, nhưng phát triển quy tắc ra lại khác nhau, nhưng lực lượng và thuộc tính của người, dường như

Nó dường như một chút, có chút do dự nói:

-Tóm lại, ta chưa tiếp xúc với lực lượng thần kỳ như của người, cho nên ta không cách nào khẳng định được. Nhưng người có thể chậm rãi nghiên cứu, ta tin tưởng, nếu người nắm giữ được quy tắc đó, thành tựu ngày sau của người sẽ không đo lường được

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên tia sáng kỳ dị, tai hắn nghe cốt long nói, nhưng đầu lại nghĩ một nẻo. Nó chắc chắn biết lực lượng thuộc tính của mình, nhưng lại không chịu nói. Nhưng nhìn thái độ thành khẩn của nó, hơn nữa nó không còn giữ thái độ cao cao tại thượng nữa, nên Tiểu Ân không cố bức bách nó

Trầm ngâm nửa ngày, Tiểu Ân hỏi:

-Được rồi, đại nhân Corey, ta phải làm thế nào mới có thể tự do tiến vào cảnh giới đó?

-Tự do tiến vào

-Đúng vậy, mặc dù tiến vào cảnh giới mang lại rất nhiều chỗ tốt cho ta, nhưng không thể khống chế được nó, ta sẽ lâm vào tình trạng rất bị động

Tiểu Ân cười khổ nói:

-Mỗi lần tiến vào, cả người ta đều bị thoát lực, nếu sau đó có địch nhân xuất hiện, ta chỉ có nước ngồi chờ chết

Tiểu hắc long nháy mắt mấy cái nói:

-Ta có một biện pháp, có lẽ giải quyết được vấn đề này

Tiểu Ân vui mừng khôn xiết, trong mắt hiện lên tia sáng kỳ dị:

-Biện pháp gì?

-Người mau chóng tăng thực lực của mình lên. Có lẽ khi người trở thành truyền kỳ pháp sư, mới miễn cưỡng khống chế được

Tiểu Ân mở to hai mắt ra, nếu như hắn không biết mình đánh không lại cốt long, chắc chắn hắn sẽ ra tay giáo huấn nó

Truyền kỳ pháp sư....

Phải chờ tới năm nào, tháng nào, chẳng lẽ mình phải mang theo quả bom này trong một thời gian dài? Quả là một việc khiến người khác phải lo lắng

Dường như nhận ra mặt Tiểu Ân dần đen lên, tiểu hắc long cũng có chút xấu hổ, nó cười nói:

-Tiểu Ân, không nên tức giận. Như vậy đi, mặc dù ta không có cách giúp người khống chế thời gian tiến vào cảnh giới đó, nhưng ta có một biện pháp, giúp người rời khỏi cảnh giới đó mà không bị tổn hao gì cả

Lúc này Tiểu Ân mới tốt lên một chút, hắn trầm giọng hỏi:

-Biện pháp đó là gì, đừng bảo ta phải trở thành ma đạo sỹ đó

-Hắc, hắc, nếu như người trở thành ma đạo sỹ thì tốt rồi

Tiểu hắc long thấy mặt Tiểu Ân càng đen lên, nó vội vàng nói:

-Kỳ thực, khi người tiến vào cảnh giới đó, chỉ cần thân thể không cử động, không dùng ma lực, không thi triển ma pháp gì, thì người sẽ không bị tổn hao gì cả

Tiểu Ân sững sờ hỏi:

-Thật sao?

-Chắc là có thể

Tiểu hắc long vô trách nhiệm nói:

-Người có thể thử một lần

Nó dừng một chút nói:

-Kỳ thực, khi người rời khỏi sân chơi, mất đi quy tắc thần lực, chưa chắc đã tiến vào được

Khóe miệng Tiểu Ân hơi cong lên, nhưng có lẽ chỉ có dùng biện pháp đó mới ứng phó được tình huống bất ngờ đó

Tiểu hắc long vỗ cánh, đột nhiên nói:

-Tiểu Ân, người hãy bảo trọng, ta phải rời đi

-Rời đi?

Tiểu Ân tức cười hỏi:

-Đại nhân Corey, ngài muốn đi đâu?

-Đương nhiên tìm chỗ để trọng tổ lại thân thể. Chẳng lẽ người nghĩ ta nguyện ý ở trong một bộ xương sao?

Mắt Tiểu Ân lộ ra sự kính ngưỡng, trọng tổ thân thể, đã vượt qua khả năng cực hạn của loài người, nếu như không phải thấy qua thực lực của cốt long, chắc chắn Tiểu Ân sẽ nghĩ nó ăn nói ba hoa

Tiểu hắc long liếc mắt nhìn Hắc Toàn Phong, ma thú cấp sáu này ngoan ngoãn dừng lại, nó sợ hãi nhìn tiểu hắc long, hơn nữa trong mắt của nó còn mang theo tia lấy lòng

Ánh sáng trên nhãn bạch cốt chợt lóe lên, bộ xương dài hơn ba mươi thước nhất thời xuất hiện trước mặt Tiểu Ân

Sau khi đại quái vật này xuất hiện, nó không tỏa ra khí thế ngập trời gì cả, mà chỉ im ắng như u linh, đêm nay có chút giống Hắc Toàn Phong

-Tiểu Ân, người nhớ kỹ, thực lực hiện tại của ta không quá cường đại, chỉ tương đương với ma đạo sỹ loài người mà thôi, nếu như người chọc phải đối thủ có cấp bậc truyền kỳ, ta sẽ không tới cứu người đâu

Cốt long nghiêm túc nói

Tiểu Ân liên tục gật đầu, đứng ở bên cạnh nó, hần giống như một chiếc máy chỉ biết vâng lời

-Đại nhân Corey, ngài bảo trọng

-Ta?

Trong mắt đầu cốt long xuất hiện lực điểm, dường như trào phùng nói:

-Người yên tâm đi, mặc dù lực lượng của ta không đủ, nhưng đối mặt với nhân vật đồng bậc vẫn có thể dễ dàng đánh chết đối phương, hơn nữa dù là truyền kỳ pháp sư, cũng đừng mơ uy hiếp tới tính mạng của ta

Trong mắt Tiểu Ân lộ ra sự hoài nghi, chẳng lẽ thực lực chênh lệch nhau xa, nó cũng có thủ đoạn thoát thân sao?

Đầu cốt long cười hắc hắc nói:

-Tiểu Ân, chênh lệch về lực lượng thì có thể dùng thời gian để bù đắp, nhưng chênh lệch về cảnh giới thì không bù đắp được. Người phải nhớ kỹ lời ta nói

Cốt long lắc đầu, rồi vẫy đuôi, “Vù “, đột nhiên nó biến mất trước mặt Tiểu Ân

Không phải bay, mà cứ như thể biến mất

Tiểu Ân kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, ánh mắt của hắn tuần tra xung quang, ở ngoài mấy chục thước là thân hình to lớn của cốt long. Nhưng chỉ trong nháy mắt, cốt long lại biến mất, xuất hiện, rồi lại biến mất, cho tới khi vượt qua tầm nhìn cực hạn của Tiểu Ân

Miệng thì thào vài tiếng, sắc mặt Tiểu Ân trở nên trắng bệch, trong mắt hiện lên sự kích động

-Trong nháy mắt truyền tống quả nhiên là trong nháy mắt truyền tống

Tới bây giờ, cuối cùng Tiểu Ân mới hiểu, tại sao cốt long nói, dù truyền kỳ pháp sư cũng không thể uly hiếp tính mạng của nó

Nguyên nó nắm giữ pháp thuật cường đại chỉ có trong truyền thuyết

Quả thực, nắm giữ được ma pháp này, chỉ cần nó không đối mặt với ma pháp sư không gian hệ cũng nắm giữ được trong nháy mắt truyền tống thì chắc chắn nó sẽ tự bảo vệ được mình

Trong lòng nóng lên, Tiểu Ân nghĩ tới Nhất Hào đang nghiên cứu ma pháp này, hần lập tức đeo mắt kính, tiến vào Nhất Hào không gian

Vừa tiến vào địa phương quen thuộc này, Tiểu Ân lập tức được hình bóng của Juliana do Nhất Hào hóa ra

Giờ phút này, nó đang bày ra bộ dáng suy nghĩ, mi tâm nhíu lên, khiến cho người khác có cảm giác thương tiếc, hận không thể vượt chân mày của nó, thay nó giải quyết khổ não

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng hỏi:

-Nhất Hào, người làm sao vậy?

Nhất Hào tỉnh từ trong mộng dậy, vội vàng nói:

-Chủ nhân, tôi đang tính toán năng lượng dao động khi Corey rời đi

-A, người có phát hiện gì không?

Tiểu Ân tràn ngập hy vọng hỏi

-Có

Căn cứ suy đoán của tôi, trước mắt ngài chưa thể thi triển được pháp thuật trong nháy mắt truyền tống

Nhất Hào chăm chú nói:

-Tất nhiên, nếu như ngài có thể bào trì cảnh giới thần kỳ, ngài có thể thi triển trong nháy mắt truyền tống

-Bào trì cảnh giới?

Tiểu Ân vùng tay lên nói:

-Không có khả năng, ta chỉ có thể ở trong đó một giây

-Không

Nhất Hào nghiêm mặt nói:

-Chủ nhân, căn cứ theo trí nhớ tiềm thức của ngài, ngài ở trong cảnh giới thần bí đó, không phải một giây mà năm giây

-Năm giây?

Tiểu Ân kinh ngạc nói:

-Nhưng ta cảm giác chỉ có một giây

-Đó là ảo giác của ngài, kỳ thực khi ngài tiến vào cảnh giới đó, thời gian xung quanh ngài không có bất cứ biến hóa gì

Tiểu Ân cau mặt, hần khó hiểu hỏi:

-Ý của người là gì?

-Có thể nói như thế này, khi ngài tiến vào cảnh giới thần kỳ, không gian nơi ngài đứng sẽ dừng lại, ngài có năm giây để làm những việc ngài muốn làm, một khi hết năm giây, không gian sẽ tự động khôi phục, lực lượng tinh thần của ngài sẽ tiêu hao hết

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, miệng hần thì thảo nói:

-Năm giây, năm giây thuộc về ta?

-Vâng

Nhất Hào khẳng định nói

Trong lòng Tiểu Ân mơ hồ hiểu được, tại sao cốt long không muốn nói rõ

Xem ra ở trong sân chơi, hẳn kích thích được tiềm năng, thực sự không phải chuyện đùa. Thời gian thuộc về chính mình, chắc là một quy tắc nào đó, hay nói cách khác, hẳn đã sớm lĩnh ngộ cảm giác thần vực

So sánh với cảm nhận của đám người Kim, chẳng qua đám người Kim chỉ trải nghiệm qua lĩnh vực của truyền kỳ pháp sư, đôi bên không ở cùng cấp bậc, trách không được khi hẳn rời khỏi đấu thú đài, chỉ có hẳn là không được trải nghiệm lĩnh vực

Thở dài một hơi, đáng tiếc hẳn không khống chế được cảnh giới này, trời mới biết khi nào mình tiến vào cảnh giới đó, cho nên ngày sau cần phải cẩn thận một chút

-Nhất Hào, Corey có nói, nếu như ta tiến vào cảnh giới đó, không cử động thân thể, không phát động ma pháp, thì sẽ không bị tiêu hao thể lực và lực lượng tinh thần?

Tiểu Ân hỏi

-Căn cứ theo tính toán của tôi, chắc là như vậy, nhưng ngài có thể sử dụng ý thức để thăm dò, chỉ cần không khiến nguyên tố dao động, tiêu hao lực lượng tinh thần sẽ có hạn

-Rất tốt

Tiểu Ân thở dài một hơi, vấn đề lớn nhất đã được giải quyết, sau này hẳn không phải e ngại mình đột nhiên tiến vào cảnh giới đó nữa

-Nhất Hào, nói một chút về trong nháy mắt truyền tống đi, người đã phá giải được nó chưa?

-Vâng, qua tiềm thức của ngài và biểu hiện của Corey, tôi đã phục chế được lộ tuyến của trong nháy mắt truyền tống

Nói xong, Nhất Hào nhẹ nhàng vung tay lên, dưới cổ tay trắng nõn của nàng xuất hiện một lộ tuyến đồ ma pháp

Lộ tuyến đồ ma pháp này đã vượt qua khả năng thừa nhận của Tiểu Ân

Nó không chỉ là một bộ lập thể đồ ma pháp, điều chủ yếu là nó không hề ăn khớp với nhau, có vô số đoạn nối, khiến người khác không thể lần được

-Nhất Hào, thực sự là nó?

Đầu Tiểu Ân như lớn ra hỏi

-Không sai, căn cứ theo suy đoán của tôi, ma pháp này rất khó học, đã vượt qua kết giới, chắc là phạm trù lĩnh vực

Trong lòng Tiểu Ân nguội lạnh, hỏi:

-Nhất Hào, người nói, loại ma pháp này chỉ có cấp bậc truyền kỳ mới có thể sử dụng

-Trên lý luận thì đúng là như thế, nhưng loại ma pháp này không yêu cầu lực lượng tinh thần cao, dù là ma đạo sỹ cũng đáp ứng được. Cho nên chỉ cần ma đạo sỹ hoàn thiện được lĩnh vực không gian là có thể thi triển ma pháp này

Tiểu Ân tức giận nói:

-Nếu như hoàn thiện được lĩnh vực, người đó sao còn là ma đạo sỹ nữa, đã sớm tiến giai thành truyền kỳ rồi

-Điều này chưa chắc

Ngón tay Nhất Hào điểm một cái, màn hình xuất hiện, chiếu lại cảnh tượng khi Corey thuận di rời đi:

-Ví dụ như tiên sinh Corey, hẳn chỉ cần dùng lực lượng của ma đạo sỹ để thi triển ma pháp này

Tiểu Ân không nói được gì, Corey, tên này có phải là ma đạo sỹ bình thường đâu mà nhắc làm gì

-Chủ nhân, kỳ thật chỉ cần ngài nguyện ý, thể hiện nhiều lần cảnh giới thần bí, chắc chắn có thể ở cảnh giới ma đạo sỹ thi triển ma pháp này

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nhưng mục tiêu đó có chút xa vời

Rời khỏi Nhất Hào không gian, Tiểu Ân tháo mắt kính, thứ này là tiền vốn lớn nhất của hắn, không thể sử dụng bấy bậ

Nhìn nhẵn bạch cốt trên tay, trong lòng Tiểu Ân động

Dấu hiệu ma pháp trên vai của hắn đã biến mất, hơn nữa nghe được tin tức về sư phụ Maren, hắn không thể chờ đợi, chỉ muốn quay trở về

Hơn nữa biết sân chơi của thần linh ở trong dãy núi Ishtar, hắn quyết định chuyển nhà

Nhưng ở nơi này có một chỗ mà hắn không nỡ bỏ qua

Nhìn Hắc Toàn Phong ở bên người, Tiểu Ân nói:

-Tiểu Hắc, chúng ta đi vụ cóc

Hắc Toàn Phong gật gù đắc ý, đôi cánh to lớn mở ra, hưng phấn bay lên

Tiểu Ân nghiêng răng nghiêng lợi nói:

-Chúng ta mang toàn bộ tảng đá long tộc đi

-Ba....

Thần hình to lớn của Hắc Toàn Phong chợt dừng lại trên không trung, sau đó giống như mất đi năng lực bay lượn, rơi tự do xuống

Tiểu Ân lạnh tay lạnh mắt, ôm đầu chạy như chuột, tốt xấu gì cũng không để nó đè chết

Hung hăng đạp một cước lên người nó, tất nhiên với lực lượng của Tiểu Ân thì đừng mơ tạo thành thương tổn gì cho Hắc Toàn Phong, nhưng nhờ đó mà cơn tức giận của Tiểu Ân tiêu tan đi không ít

-Cái tên nhát gan này, ngay cả chuyện nhỏ đó cũng sợ, người có phải là nam.... có phải là ma thú hay không

Hắc Toàn Phong cúi đầu, không còn bộ dáng uy phong thường ngày nữa, nhưng trong lòng nó vô cùng oán giận. Ta ăn vụng long thạch còn chưa tính, ngài còn muốn mang toàn bộ đi, vậy quá khoa trương đi

Mắng vài câu, Tiểu Ân hung hăng vỗ lên sống lưng của Hắc Toàn Phong, khiến nó nơm nớp lo sợ bay về phía vụ cóc

Lần này tới vụ cóc, đập vào tầm mắt của bọn họ vẫn là đám sương mù

Có lẽ do lần này tới với động cơ bất chính, nên tâm tình của Tiểu Ân khác với những lần trước. Còn chưa tới nơi, trái tim của hắn đã đập liên hồi, tay vuốt vuốt Hắc Toàn Phong, cảm nhận thân thể của nó càng ngày càng lạnh lên

Cúi đầu nhìn xuống, Tiểu Ân đỡ khóc đỡ cười, Hắc Toàn Phong hạ xuống mặt đất, nó liền đứng im một chỗ, nếu là mấy lần trước, chắc chắn nó sẽ hung hăng lao tới cắn xé, nhưng giờ phút này, nó lại duy trì bộ dáng này, làm gì còn bộ dáng bá đạo hung ác như thường ngày nữa

Tiểu Ân hít sâu một hơi, cười mắng:

-Người mà cũng biết sợ hãi

Quay đầu nhìn long thạch chìm trong sương mù, trong lòng Tiểu Ân dâng lên một cỗ hàn khí lạnh lẽo

Gỡ vài tảng trên người nó xuống hoàn toàn khác so với mang toàn bộ đi. Trách không được khi Hắc Toàn Phong biết quyết định của mình, lập tức bất an

Lấy ra nhẫn bạch cốt, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân chậm rãi xâm nhập vào trong

Trên người của Tiểu Ân có đủ vật phẩm trang sức không gian để mang tảng long thạch này đi, nhưng không biết vì sao, vừa mới tiến vào nơi này, điều đầu tiên Tiểu Ân nghĩ tới lại là nhẫn bạch cốt, ngoài nó ra, thậm chí Tiểu Ân còn không nghĩ tới đạo cụ không gian nào khác

Dưới sự chỉ huy của Tiểu Ân, nhẫn bạch cốt tỏa ra ánh sáng lạnh, đạo ánh sáng này từ từ khếch tán, bao phủ lên tảng long thạch cao hơn hai mươi thước

Khi Tiểu Ân bắt đầu điều khiển nhẫn bạch cốt, trong lòng hắn liền bội phục cốt long Corey

Nhẫn bạch cốt này không phải đồ cao cấp, trời mới biết Corey chế tạo nó từ khớp xương nào, nhưng chỉ bằng một khớp xương bình thường, cốt long đã chế tạo ra một không gian mấy trăm thước lập phương

Không có Thất độ kim, không có ma hạch của ma thú không gian, cũng không có thi thể nhện chúa

Năng lực phi nhân loại này đã vượt qua phạm trù giải thích của Tiểu Ân

Nhìn ánh sáng lạnh đại biểu cho không gian ngủ đông, trong lòng Tiểu Ân cảm khái vạn lần, chuyển đi tới sân chơi, thực sự không tệ

Cuối cùng, ánh sáng động lạnh bao phủ cả tảng long thạch, song giây phút này, hơi thở lạnh lẽo ngưng kết hàng tỷ năm đột nhiên xuất hiện

Thân thể Tiểu Ân đông cứng lại, thực lực của hắn không hề chống cự được chút nào. Cùng lúc đó, khuôn mặt của hắn trở nên run rẩy, môi chạm vào nhau, hai hàm răng run rẩy đập vào nhau liên hồi

Tất cả đều phản ứng tự nhiên của cơ thể, ý niệm của hắn không thể khống chế được

Giây phút này, thể lực và tinh thần của hắn dường như thoát hết ra ngoài

Trong lòng hắn đột nhiên dâng lên nỗi sợ hãi vô hạn, hắn đã bình an tiến vào nơi này mười mấy lần, nhưng đây là lần đầu tiên hắn gặp phải tình huống quỷ dị này

Giờ phút này, hắn hy vọng mình tiến vào cảnh giới thần bí, có lẽ chỉ khi thời gian dừng lại, hắn mới có cơ hội chạy thoát

Hoặc, có thể thông qua linh hồn kẻ ước, triệu hồi cốt long, với lực lượng của nó, chắc có thể cứu hắn

Chỉ là, còn không chờ hắn bắt đầu triệu hoán, hơi thở lạnh lẽo đã rút đi như thủy triều.

178. Chương 18: Viễn Độn

Không cần nghĩ cũng biết, nó đã tiến vào nhẫn bạch cốt

Cảm giác vừa rồi giống như hư ảo, khiến hắn sinh ra một cảm giác không chân thật

Đột nhiên, ở phía sau Hắc Toàn Phong phát ra một tiếng rống dễ thương không khác gì tiếng chim hót

Tiểu Ân ngạc nhiên quay đầu lại, chỉ thấy nó giơ lên một cánh tay, chỉ lên phía trên. Trong chốc lát, Tiểu Ân hiểu được ý của nó. Hắn lùi lại ba bước, bước lên lưng của Hắc Toàn Phong, đại ma thú này liền mở đôi cánh

Một trận cuồng phong nổi lên, Hắc Toàn Phong và Tiểu Ân dùng tốc độ nhanh nhất để chạy trốn

Khi bóng dáng bọn họ hoàn toàn biến mất trên trời cao thì trong vụ cốc (thung lũng sương mù) thần bí xuất hiện luồng sương mù đen

Luồng sương mù đó nấn ná nửa ngày tại chỗ long thạch, cuối cùng biến thành bộ dáng của tiểu hắc long, nếu Tiểu Ân ở đây, chắc chắn sẽ nhận nó là Corey

-Addis, lúc này ngươi làm gì thế?

Một giọng nói già nua cách đó không xa truyền đến, giọng nói này bình thản không có tiết tấu, khiến người nghe hết sức khó chịu

-Không phải ngươi đã quyết định, giao thân thể của mình cho á long kia sao, tại sao còn muốn hù dọa nó?

Tiểu hắc long bay lượn trên không trung, làm ra một thủ thế nói:

-Ta không muốn hù dọa nó, mà đột nhiên ta cảm ứng được hơi thở của vương, nên mới ra ngoài nhìn một chút

-Vương? Ngươi đừng vọng tưởng, vương đã bị vong linh thần kinh khủng đánh bại, cả chúng ta cũng có kết quả như thế?

-Pali, ta nhận ra hơi thở của vương trên người nhân loại

-A

Một đoàn sương mù khác trôi nổi trong hư không, hóa thành một tiểu hắc long nữa, nó kinh ngạc hỏi:

-Ngươi không cảm ứng sai chứ?

-Chắc chắn không, ta lấy danh dự của bộ tộc hắc long để thề

Giọng nói của Pila có tiết tấu trở lại nói:

-Thực là kỳ lạ, chẳng lẽ vương xuất hiện?

-Ta không dám xác định, có lẽ hắn chỉ chiếm được đạo cụ nào đó của vương lưu lại trên thế gian

-Uh. Rất có khả năng là như vậy

Thân thể của Addis nhảy nhót trên không trung, nói:

-Nhưng ta đã đặt ma pháp cảm ứng của bộ tộc hắc long lên người hắn, nếu vương thực sự xuất hiện bên cạnh hắn, chỉ cần hắn còn ở trên tinh cầu này, chắc chắn ta sẽ cảm ứng được

-Cũng tốt, cứ chờ đợi thôi

Giọng nói của Pila khôi phục lại như lúc đầu, bình bình không hề có tiết tấu. Rõ ràng, hắn không kỳ vọng cao đối với chuyện này.

Sau đó, thân thể của hắn khuếch tán, một lần nữa dung nhập vào trong mảnh sương mù. Addis nhảy lên cao, nhưng khi hắn sắp rời khỏi vụ cốc thì dừng lại, hắn than nhẹ một tiếng, thân thể chợt tiêu tán, tương tự dung nhập vào trong vụ cốc

Trong vụ cốc sâu kín chợt vang ra tiếng rỗng gầm như sấm sét:

-Vương à, ngài bị thần linh đáng chết giam ở địa phương nào?

Giọng nói của hắn vang lên, khiến sương mù dày đặc trong vụ cốc lưu động, dãy núi ở bốn phía dường như run rẩy

Đang phi hành ở xa, đột nhiên cả người Hắc Toàn Phong cứng đờ lại, đôi cánh không cử động, cứ như thể quay tròn lao xuống đất

Sắc mặt Tiểu Ân trở nên cực kỳ khó coi, giờ phút này bọn họ cách mặt đất một khoảng cách. Với sức nặng của Hắc Toàn Phong, nếu tự do rơi xuống, chắc chắn sẽ không khác gì các chủng tộc phi hành rơi tự do trong sân chơi

Trong giây lát, Tiểu Ân quyết định, hắn hít sâu một hơi, thi triển Phong Tường Thuật, giống như một chiếc vòng, bao quanh thân thể của Hắc Toàn Phong, hắn muốn dùng năng lực của mình để đại quái vật này có đà bay lên

Bên tai truyền đến tiếng gió gào thét, dường như trực tiếp thổi vào vòng phòng hộ, khiến khuôn mặt Tiểu Ân có cảm giác nóng bỏng

Tiểu Ân biết, đó chỉ là ảo giác, nhưng áp lực chính thức lại là quái vật nặng không biết bao nhiêu tấn ở trên đầu mình

Giây phút này, ý nghĩ duy nhất trong đầu Tiểu Ân đó là, trở về nhất định phải giúp nó giảm cân

Tốc độ té của một người một thú vô cùng nhanh, nhưng từ từ, tốc độ của bọn họ chậm lại, cuối cùng dừng lại cách mặt đất hơn mười thước

Cảm ứng trong hư không truyền đến khí lưu mãnh liệt, Tiểu Ân mới thở phào một hơi

Thực lực của đại ma pháp sư quả nhiên hơn xa trước kia. Trong thời gian ngắn, Tiểu Ân đã điều khiển nguyên tố ma pháp, thêm vào một đạo Phong Tường Thuật trên người Hắc Toàn Phong

Mặc dù ma pháp sư nào cũng tu luyện pháp thuật này, nhưng dùng nó trên người một đại quái vật dài hơn mười thước lại là hai khái niệm hoàn toàn khác biệt. Đặc biệt kết cấu của Hắc Toàn Phong không giống với nhân loại, muốn Phong Tường Thuật phát huy tác dụng trên người nó, đã khó lại càng thêm khó

Nếu Tiểu Ân không có năng lực cảm ứng nguyên tố ma pháp đạt tới trình độ khó tin, thì trong một khoảng thời gian ngắn, hẳn không nắm giữ được bí quyết

Khi Tiểu Ân cẩn thận điều khiển Phong Tường Thuật tiếp xúc với mặt đất, đôi cánh cứng ngắc của Hắc Toàn Phong lại một lần nữa mở ra, vù một cái đã bay lên bầu trời

Tiểu Ân mau chóng bay theo, ngồi xuống lưng của Hắc Toàn Phong, bọn họ dùng tốc độ nhanh nhất bay về ma pháp động

Mặc dù không rõ tại sao Hắc Toàn Phong có biến hóa như vậy, nhưng Tiểu Ân biết, chắc chắn có liên quan tới vụ cóc thần bí

Liên tưởng tới dãy núi Ishtar, cho tới bây giờ, nơi này không xuất hiện ma thú nào cả, tình huống kỳ dị này càng khiến hắn muốn rời xa nơi này

Dưới tình huống Hắc Toàn Phong gần như liều mạng phi hành, cuối cùng bọn họ cũng về tới ma pháp động

Đám người Kim đã chờ ở đây lâu, cảm ứng được hơi thở của Tiểu Ân, năm người cùng nhau ra đón

Khi nhìn thấy Tiểu Ân, ánh mắt của bọn họ lộ ra vài phần kỳ quái, bởi vì giờ phút này, sắc mặt của Tiểu Ân không tốt lắm, hơn nữa còn vội vã chạy tới, thần thái có vài phần chật vật

Nhìn về phương xa, dường như phía sau không có ai uy hiếp bọn họ mà

Tiểu Ân vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong, nó lập tức ngoan ngoãn tiến vào ma pháp động

-Sư phụ, chúng con đã hỏi thăm đại tát mãn Feilide về thể cục hiện nay

Kim hưng phấn nói:

-Khi chúng ta tiến vào khe nứt không gian, đế quốc đã chủ động tấn công phương bắc đại thảo nguyên. Đại tát mãn Dida tự mình ra tay, đánh bại đại tát mãn cao cấp nhất nhất của tuyết lang nhân Ibrahim, khiến khí thế đại quân đế quốc tăng vọt, hiện giờ đã chiếm được sáu phần địa bàn ở phương bắc đại thảo nguyên

Khuôn mặt Tiểu Ân khẽ động hỏi:

-Tại sao không đuổi toàn bộ tuyết lang nhân ra khỏi phương bắc đại thảo nguyên?

Kim do dự một chút nói:

-Nghe đại tát mãn Feilide nói, lần này đế quốc Lang Nhân xuất chinh, phải chịu nhiều áp lực từ nhiều phía, sau khi chiếm được sáu phần địa bàn ở phương bắc đại thảo nguyên, lực ủng hộ của đế quốc Cát Hãn và đế quốc Sư Tâm đã giảm đi, còn quân đội của đối phương lại từ từ gia tăng. Nghe nói trong đám hắc quỷ pháp sư đã xuất hiện cao thủ cấp bậc ma đạo sỹ, cho nên song phương đã ngưng chiến, đang tiến hành đàm phán

-Đàm phán?

Tiểu Ân kinh ngạc, nhưng một lát sau, hắn cẩn thận suy nghĩ lại

Kế hoạch chiếm lại đại thảo nguyên phương bắc của Dida chắc phải bỏ dở lại giữa chừng, có thể bảo trụ lại sáu phần địa bàn chiếm được, có lẽ là kết quả tốt nhất

Dù sao, đế quốc Cát Hãn và đế quốc Sư Tâm cũng không muốn thế lực của đế quốc Lang Nhân tăng lên, đến lúc đó bọn họ không cách ước thúc được

Có lẽ ở trong mắt mấy đế quốc đó, tuyết lang nhân và thanh lang nhân chém giết nhau càng khốc liệt, thì bọn họ càng thích

Nếu bộ tộc thanh lang đuổi toàn bộ bộ tộc tuyết lang nhân ra khỏi phương bắc đại thảo nguyên, chiếm cứ một lãnh thổ rộng lớn, chắc chắn các đế quốc còn lại sẽ lo lắng sự khếch trương của đế quốc Lang Nhân

Mặc dù đại tát mãi Dida uy chấn thảo nguyên, nhưng dù sao lão chỉ có một người, nếu đối phương tụ tập lại nhiều cao thủ cấp bậc ma đạo sỹ, như vậy hai nắm tay của lão cũng khó địch lại bốn tay

Tiểu Ân khẽ thở dài một tiếng, sở dĩ chuyện này diễn biến tới nước này, nguyên nhân là do thực lực và lợi ích. Nhưng Tiểu Ân cũng không thể nhúng tay vào chuyện này

Nếu như hấn dùng nhiệt huyết để can thiệp vào, chắc chắn hấn sẽ biến thành một đồng cặn bã

-Sư phụ, đại tát mãi Feilide nói, đại tát mãi Dida muốn mời ngài tới đế đô

Kim cung kính nói

-Ta hiểu rồi

Tiểu Ân trầm ngâm trong chốc lát, nói:

-Kim, người thu thập lại ma pháp động, sau đó phong ấn toàn bộ ma pháp động lại

-Phong ấn toàn bộ?

Sắc mặt Kim hiện lên thần sắc kỳ quái, trong đó có vài phần không nở, dù sao đã ở đây nhiều năm, hơn nữa còn tiến giai thành ma pháp sư chính thức ở chỗ này, muốn nói không có tí tình cảm nào, căn bản là gạt người

-Sư phụ, chúng ta phải rời đi?

-Uh, địa phương này không thích hợp để chúng ta ở lại

Tiểu Ân bắt đầu nói

Dù là sân chơi của thần linh hay vụ cốc thần bí kia, trước mắt Tiểu Ân không có tư cách để trêu chọc

Nếu không thể trêu vào, chẳng lẽ ông mày không biết trốn sao

Đó là ý nghĩ lưu manh của Tiểu Ân, hơn nữa một khi quyết định, hấn lập tức áp dụng

-Kim, ta có thể có việc rời xa đại thảo nguyên, các người có thể lựa chọn ở lại đế đô, ta nghĩ đế quốc chắc chắn sẽ hoan nghênh các người

Tiểu Ân thuận miệng nói

Sắc mặt đám người Kim biến đổi, Đức Lỗ Phu nói:

-Sư phụ, ngài đi đâu, con nhất định đi theo

-Sư phụ, xin ngài mang chúng con đi cùng

Kim cung kính cúi người nói

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng nói:

-Nơi ta muốn đi, có rất nhiều nguy hiểm, các người đồng ý đi theo ta không?

Đám người Kim nhìn nhau cười nói:

-Sư phụ, ngay cả khe nứt không gian chúng con cũng đã đi qua, chẳng lẽ còn sợ nguy hiểm nữa sao?

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua người bọn họ, cuối cùng cười lớn nói:

-Tốt, không hổ danh là đệ tử của ta, các người nhanh thu thập đi. Đức Lỗ Phu, người đi theo ta, tìm nơi thi triển tam hệ phi đạn cho ta xem

-Vâng

Mọi người lên tiếng, đám người Kim có chút hâm mộ và hả hê khi nhìn khuôn mặt cau có của Đức Lỗ Phu, lập tức đi vào sơn động thu thập

Còn Đức Lỗ Phu, cẩn thận đi theo Tiểu Ân, tìm một nơi heo hút không có bóng người

Khi Đức Lỗ Phu tiến giai thành đại ma pháp sư, Tiểu Ân đã truyền thụ ma pháp tam hệ phi đạn cho hắn, nhưng kết cấu đồ của ma pháp này quá phức tạp, các pháp thuật đồng bậc khác không thể sánh được

Mặc dù Đức Lỗ Phu có thiên phú trong việc tu luyện nguyên tố triệu hoán hệ, nhưng không có được Nhất Hào không gian như Tiểu Ân, hơn một tháng này, hắn chỉ miễn cưỡng nhớ được lộ tuyến đồ, nhưng chưa thi triển thành công lần nào cả

Tiểu Ân yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc đối với mấy tên đệ tử. Trong lòng mọi người, Tiểu Ân nói một là một, nếu như hắn đã giao nhiệm vụ, sẽ không kể tới điều kiện khách quan gì, có thể hoàn thành thì phải hoàn thành, không thể hoàn thành thì phải dùng trăm phương ngàn kế để hoàn thành

Có thể nói, do Tiểu Ân quán triệt tư tưởng như thế, nên mới khiến thực lực của đám người Kim tăng mạnh, có sự tiến bộ như ngày hôm nay

Nếu như không có áp lực cường đại đó không ngừng bức bách, ngay cả khi đám người Kim có được sự trợ giúp của hoàng kim kết giới và sát lực thiên mạc, cũng đừng mơ chỉ trong mấy năm đã đạt tới thực lực như thế này

Tới một góc hẻo lánh, ánh mắt Tiểu Ân nhìn lên người Đức Lỗ Phu

Đức Lỗ Phu hít sâu một hơi. Đứng trước mặt Tiểu Ân, hắn luôn khấn nguyện, nhưng khi mắt hắn nhắm lại, toàn bộ tập niệm bị hắn vứt bỏ, toàn tâm toàn ý tập trung vào lộ tuyến đồ ma pháp

Một cỗ năng lượng dao động tỏa ra từ người Đức Lỗ Phu, ba hệ nguyên tố, phong, thổ, hỏa dao động kịch liệt, chúng nó dường như dây dưa cùng một chỗ, vui đùa với nhau, giống như ba tiểu hài tử

Dưới cảm giác của Tiểu Ân, ba cỗ nguyên tố này đang dùng một phương thức kỳ diệu hòa hợp với nhau, cảm giác này có chút khác so với ma pháp cấp sáu Hỏa Diễm Phong Bạo

Tổ hợp nguyên tố hệ ma pháp bình thường, các nguyên tố không phải hòa hợp với nhau mà là hỗ trợ nhau

Giống như khi Tiểu Ân ở trong sân chơi của thần linh thi triển ra Hỏa Diễm Phong Bạo thì phong trợ giúp hỏa, hỏa mượn sức phong, hai hệ hỗ trợ lẫn nhau, hình thành thế cân bằng vi diệu

Nhưng nguyên tố triệu hoán hệ lại khác, hai loại ma pháp nguyên tố có đặc tính mượn lẫn nhau, nhưng xét cụ thể, chúng hòa hợp thành một thể với nhau, không thể chia tách

Đó là đặc tính lớn nhất của nguyên tố triệu hoán hệ, loại ma pháp này có kỹ thuật hòa hợp các hệ nguyên tố vượt trội hơn các ma pháp khác

Trong cảm giác của Tiểu Ân, lần này Đức Lỗ Phu làm rất tốt, trải qua nhiều lần thất bại, hắn đã nắm được quy định nhất định, nắm giữ được sơ bộ ma pháp này

Nhìn vẻ vui mừng trong khuôn mặt của Đức Lỗ Phu là đủ biết tên này đã có sự linh ngộ mới với hệ ma pháp này

Xem ra chỉ khi ma pháp sư tìm được hệ ma pháp hợp với mình, mới có thể phát huy uy lực cường đại nhất

Đột nhiên, sắc mặt của Tiểu Ân biến đổi, hắn cảm ứng được nguyên tố dao động trong không gian hơi quá mức, đặc biệt là ba hệ phong, hỏa, thổ nguyên tố, mức độ điều động đã vượt qua sự dự đoán của hắn

Trong lòng chợt xuất hiện một ý niệm, Tiểu Ân kêu to không ổn, không cần nghĩ ngợi lùi về phía sau

Khi hắn lùi đi thì quang người Đức Lỗ Phu đã xuất hiện gần trăm khối tam hệ phi đạn

Giờ phút này, sau khi hấp thu hơn năm mươi tính mạng năng lượng, hắn đã tiến giai thành đại ma pháp sư

Lực lượng tinh thần của hắn đã vượt xa lúc Tiểu Ân đối phó với đại tát mãn Lý Kỳ

Lúc này đây, Tiểu Ân bảo hẩn thi triển cách thứ nhất của tam hệ phi đạn, nhưng hẩn lại dùng toàn lực để thi triển ma pháp này

Tất cả lực lượng tinh thần tràn ra ngoài cơ thể, hình thành nên một trạng thái cân bằng vi diệu với các loại nguyên tố, cuối cùng hình thành nên trên trăm khối tam hệ phi đạn

Đó là do lần đầu tiên hẩn thi triển ma pháp này, lãng phí rất nhiều ma lực, nếu không đại ma pháp sư dùng toàn bộ lực lượng tinh thần để thi triển, số lượng phi đạn phải nhiều gấp đôi thể này

Bất quá, trên trăm khối phi đạn cũng đủ khiến Tiểu Ân biến sắc

Ngón tay hẩn chỉ về phía trước, chỉ cần hướng đó không phải là ma pháp động của hẩn là được

-Đức Lỗ Phu, phóng về phía đó

Tiểu Ân nói xong, trên trăm khối phi đạn giống như tên rời cung, bắn ra ngoài

Ma pháp này được xưng là ma pháp công kích cự ly xa, khoảng cách phi hành dài, hơn nữa tốc độ lại cực nhanh

Một lát sau, những tiếng nổ mạnh nối tiếp nhau vang lên trong dãy núi, uy thế giống như trời sụp đất nứt, thậm chí còn khiến mặt đất chấn động liên tục. Thân thể Tiểu Ân hơi lay động, lập tức đứng vững lại, hẩn lao vọt tới. Giờ phút này, Đức Lỗ Phu đã dùng hết ma lực, chỉ còn thân xác héo rũ mà thôi

Hẩn lẳng lặng cảm ứng năng lượng kinh khủng truyền từ phương xa tới, lập tức thấy được một đám mây hình nấm xuất hiện

Đại ma pháp sư dùng toàn lực thi triển ma pháp này, uy lực cường đại đó khiến đáy lòng Tiểu Ân run rẩy

Đối mặt với lực lượng đó, ngay cả ma đạo sỹ cũng không dám đối đầu trực diện

Một lát sau, những âm thanh hỗn loạn từ ma pháp động truyền ra, đám người Kim mau chóng bay tới. Mặc dù bọn họ biết, Tiểu Ân và Đức Lỗ Phu đang tập luyện ma pháp, nhưng tập luyện mà tạo ra động tĩnh lớn như vậy, vẫn khiến bọn họ cảm thấy không yên, cho nên bay nhanh tới

Giờ phút này, cả người Đức Lỗ Phu thoát lực, nằm bên người Tiểu Ân, thậm chí miệng còn sùi bọt mép

Mấy người nhìn nhau, trong mắt lộ vẻ tươi cười, tình hình huống này không khiến bọn họ lo lắng, ít nhất bọn họ đã thấy mấy lần trên người Tiểu Ân

Tiểu Ân móc ra một khối tử kim tinh thạch, khối tử kim tinh thạch này hẩn lấy được từ người cá sấu. Theo ước định, Tiểu Ân chia đồng tử kim tinh thạch này làm ba phần, chuẩn bị cấp một phần cho Hắc Toàn Phong ăn, còn hai phần còn lại hẩn giữ lại làm phí thu giữ. Tất nhiên, đối với Hắc Toàn Phong, Tiểu Ân sẽ không bạc đãi, mặc dù không có tử kim tinh thạch nhưng tinh thạch bình thường lại không thiếu

Dù sao Hắc Toàn Phong chỉ cần có thứ gì đó nhét vào miệng là sẽ không vắn vẹo gì nữa.

Kim cẩn thận tiếp nhận tử kim tinh thạch, nhét vào tay Đức Lỗ Phu, miệng oán giận nói:

-Người điên à, lại phát ra toàn bộ ma lực, may mà có sư phụ ở bên cạnh, thật không biết sống chết

Đức Lỗ Phu tận tình hút năng lượng trong tử kim tinh thạch, xấu hổ nói:

-Ta chỉ muốn kích thích tam hệ phi đạn mà thôi, ai biết ma pháp này quái dị như vậy, bình thường không thi triển được, hôm nay lần đầu thành công, lại có uy thế như vậy, thật là có quý

Tiểu Ân nghe xong khẽ lắc đầu, nhưng trong lòng hẩn hiểu, tam hệ phi đạn có hai cách thi triển, mặc dù uy lực cách nhau một trời một vực, nhưng khi thi triển ra chỉ có một ít sai lệch

Trong tình huống không thuần thực, Đức Lỗ Phu thi triển sai lầm cũng là chuyện bình thường

Mary tiến lên, nhẹ nhàng đỡ lấy đầu Đức Lỗ Phu, nhẹ nhàng ấn lên huyệt thái dương của hẩn, đôi tay của nàng có ánh sáng màu vàng lưu chuyển

Có thể nói ở nơi này, chỉ có Mary có năng lượng hoàng kim mới dám làm như vậy, người khác mà làm vậy thì chắc chắn Đức Lỗ Phu đã chết

Một lát sau, lông mày của Đức Lỗ Phu giãn ra, vừa rồi tiêu hao quá nhiều ma lực, nhưng đã được tử kim tinh thạch bổ sung một phần, cơn đau đầu thì được tiểu muội dùng năng lượng hoàng kim xoa bóp nên đã giảm đi nhiều

Hắn chợt dạ nhìn Tiểu Ân, trong lòng có chút không yên

Nhưng Tiểu Ân hết sức hài lòng đối với tiến độ của hắn. Không có Nhất Hào không gian trợ giúp, chỉ mất hơn một tháng, hắn đã có thành tích này là rất giỏi rồi

Hơi vung tay lên, Tiểu Ân nói:

-Trở về, thu xếp thôi

Trong ma pháp động không có nhiều đồ, không lâu sau bọn họ đã dọn dẹp xong

Đám người Tiểu Ân lẳng lặng nhìn ma pháp động. Không gian tràn ngập cảm giác ly biệt, ngay cả Hắc Toàn Phong cũng biết sắp phải rời đi, thân thể to lớn của nó cọ vào ma pháp động, còn cái miệng rộng của nó gặm nhẹ vài cái

Cuối cùng, Tiểu Ân than nhẹ một tiếng nói:

-Đi thôi

Mấy người ngồi trên lưng Hắc Toàn Phong, xoay một vòng trên không trung, sau đó bay về đế đô của đế quốc Lang Nhân

Còn ma pháp động đã bị ma pháp thủ hộ phong ấn

Phi hành mấy ngày, cuối cùng bọn họ đã tới đế đô Lang Nhân

Lần này tới đế đô của đế quốc Lang Nhân, thủ vệ ở đây đã buông lỏng đi nhiều

Tiểu Ân phân phó cho Hắc Toàn Phong hạ xuống bên ngoài tòa thành của đại tát mãn Dida

Nếu như tòa thành đó là nơi ở của Harrison, chắc chắn Tiểu Ân sẽ bảo Hắc Toàn Phong đáp thẳng xuống nội sảnh, nhưng biết đại tát mãn Dida cũng ở nơi này, nên Tiểu Ân không dám làm càn

Bên ngoài tòa thành, vẫn có một chiến tranh tát mãn trẻ tuổi và một ít thủ vệ ở ngoài, nhưng Tiểu Ân được đãi ngộ hoàn toàn khác lần trước. Tên chiến tranh tát mãn vừa nhìn thấy hình thể dài hơn mười thước của ma thú, sắc mặt lập tức đại biến, đặc biệt cảm ứng được năng lượng dao động trên người Hắc Toàn Phong, thân thể của hắn có chút run rẩy

Nhưng vì chức trách của mình, hắn vẫn kiên trì tiến lên, cung kính nói:

-Xin hỏi, các vị là khách nhân tôn kính nào?

-Tiểu Ân, là người sao?

Còn không chờ Tiểu Ân trả lời, một giọng nói vang dội truyền từ tòa thành ra, đồng thời một bóng đen lao ra

Tiểu Ân nhảy khỏi Hắc Toàn Phong, cười lớn nghênh đón

Quả nhiên là lão bằng hữu Harrison, vừa nghe thấy có người bẩm báo có một đại ma thú từ trên bầu trời đáp xuống, Harrison lập tức đoán được là ai tới, cho nên mới không thể chờ đợi được, đích thân ra đón

Ôm Tiểu Ân xong, Harrison chào hỏi đám người Đức Lỗ Phu. Gặp đám người Đức Lỗ Phu, Harrison vẫn tùy tiện, không phải bởi vì bọn họ có quan hệ với Tiểu Ân mà do bọn họ cùng tuổi với Harrison. Đây mới là điều khiến Tiểu Ân quý Harrison. Người này, chỉ cần ai đối đãi tốt với hắn, hắn sẽ kết thành một khối với người đó

Nhưng lúc này, lực chú ý của Harrison không tập trung lên đám người Tiểu Ân, mặc dù miệng vẫn nói chuyện với bọn họ, nhưng ánh mắt của hắn lại liếc nhìn Hắc Toàn Phong đang ngấp ngoài cửa

Không có biện pháp, nó quá dọa người

Thân hình của nó dài hơn mười thước, ở nguyên một chỗ cũng khiến người khác không yên. Huống chi thân hình của nó tỏa ra áp lực khổng lồ

Trong mắt người bình thường, nó chỉ có lực lượng lớn mà thôi, nhưng trong mắt tát mẫn, ma thú này có hơi thở và cấp bậc kinh khủng

Ngay cả Harrison có địa vị và ánh mắt như bây giờ, cũng phải chú ý tới nó, có thể biết được thực lực của nó đạt tới tình trạng nào

-Tiểu Ân, nó là ma thú ở trong không gian ngủ đông lúc trước sao?

Harrison nhỏ giọng hỏi

Tiểu Ân mỉm cười gật đầu, mang theo chút đắc ý hỏi:

- Uy thế của nó thế nào?

-Tốt

Harrison gơ ngón tay cái ra, trong ánh mắt lộ ra ánh sáng kích động, nói:

-Từ trước tới giờ ta chưa gặp qua ma thú phi thiên hắc giáp tích lợi hại như thế này, thân hình của nó dài tới sáu thước, quả là khó tin. Đừng nói nó là ma thú cấp năm, dù nói nó là ma thú cấp sáu, cũng không có ai nghi ngờ

Tiểu Ân cười cười nói:

-Harrison, ánh mắt của ngươi không tồi

-Ánh mắt không tồi?

Harrison không thể giải thích được hỏi:

-Ý gì?

Tiểu Ân nhìn Hắc Toàn Phong, thấy mọi người nhìn mình, Hắc Toàn Phong ngẩng đầu lên, lộ ra bộ dáng đắc ý

-Nó quả thực là ma thú cấp sáu

-A, cấp sáu cái gì, cấp sáu?

Harrison không thể tin kinh hô, đôi mắt tí nữa lồi ra:

-Tiểu Ân, phi thiên hắc giáp tích chỉ là ma thú cấp năm mà, sao lại đạt tới cấp sáu chứ?

Tiểu Ân tươi cười nói:

-Nó tiến giai

Cổ Harrison phát ra vài tiếng rên, nói:

-Tiến giai, nó làm thế nào tiến giai?

Tiểu Ân vắt chéo hai tay, bắt đắc dĩ nói:

-Ta làm sao biết được, nhưng ngươi có thể hỏi nó

Kỳ thực trong lòng Tiểu Ân thầm xin lỗi Harrison, chuyện về tảng đá long thạch, ta không thể nói cho người biết được

Harrison nhìn quái vật dài mười thước, lại nhìn vóc dáng của mình, cuối cùng thở dài một tiếng, buông tha ý nghĩ tâm sự với Hắc Toàn Phong

Hắn thở dài một tiếng nói:

-Đáng tiếc, thực sự đáng tiếc

Tiểu Ân hiểu kỳ hỏi:

-Đáng tiếc cái gì?

-Đáng tiếc, sư tâm vương tử Holyfield tiến vào khe nứt không gian, nhưng lại không thể trở về, nếu không một khi hắn thấy đầu cự thú này. Hắc, hắc....

Harrison đắc ý cười hai tiếng nói:

-Ta không tin, hắn còn dám buông tay đánh một trận với ngươi nữa không

Tiểu Ân rung mình, nhưng lập tức trầm tĩnh lại, chuyện hắn đánh chết sư tâm vương tử, trừ cốt long ra, không có ai chứng kiến cả

Hắn tin tưởng, cốt long sẽ không để lộ chuyện đó, như vậy trong thiên hạ này, không có ai biết được chân tướng chuyện này

-Harrison, Holyfield không trở về sao?

-Đúng vậy, trong khe nứt không gian quá hung hiểm

Harrison thở dài một tiếng:

-Bên người Holyfield có một con ma thú cấp năm, hơn nữa ma thú đó còn tới từ bộ tộc hoàng kim có năng lực chữa thương cường đại. Dù thế, hắn cũng bỏ mình ở đó

-Để quốc Sư Tâm nói gì?

-Còn có thể nói gì nữa, nghe nói mẫu thân của Holyfield khóc tới nỗi hôn mê nhiều lần, thế vì con trai báo thù

Ánh mắt Harrison lộ ra vẻ xem thường nói:

-Nhưng nàng không ngẫm lại xem, Harrison chết ở nơi nào, chỉ bằng nàng mà cũng định báo thù sao

Trong lòng Tiểu Ân động, hỏi:

-Mẫu thân của sư tâm vương tử là ai? Sao nàng dám nói khoác sẽ báo thù cho Holyfield?

Harrison chần chờ một chút, ánh mắt nhìn xung quanh, giảm thấp âm thanh nói:

-Trong đế quốc Sư Tâm, có một vị tiên đoán sư nổi danh, người đó nói hung thủ giết chết sư tâm vương tử là người ở đại lục này

Mí mắt của Tiểu Ân nhảy lên vài cái, trong lòng hắn vô cùng kinh hãi

Trong đế quốc Sư Tâm còn có nhân vật như vậy, thực sự khó tin. May mà lúc đầu hắn quyết đoán, không lấy đồ vật gì trên người sư tâm vương tử, ngay cả thân thể của kim mao sư vương cũng không lấy, nếu không chắc phải đề phòng một chút

-Harrison, vị tiên đoán sư có chỉ đích danh ai không?

-Không có

Harrison cười nhạo nói:

-Tên đó chỉ là tiên đoán sư mà thôi, cũng không phải là thần linh, hắn có thể đoán ra người đó ở trên đại lục này là quá tốt rồi, nếu biết cụ thể tên người đó, dù là thần linh chính thức cũng chưa chắc đã biết

Tiểu Ân âm thầm gật đầu, nhưng trong lòng quyết định chủ ý, trước khi mình chưa tiến giai thành ma đạo sỹ, tuyệt đối không tới đế quốc Sư Tâm

Hắn tùy ý gật đầu, dường như không để chuyện đó ở trong lòng, nói:

-Xem ra chuyện này sẽ trở thành công án

Harrison đắc ý cười nói:

-Điều này cũng chưa chắc, bởi vì có mấy tát măn của đế quốc Sư Tâm thấy sư tâm vương tử ở trong một dãy núi, mà trong dãy núi đó toàn hắc quỷ pháp sư và huyết tinh linh, cho nên bọn họ cho rằng hung thủ là người của hai bộ tộc đó

Mắt Tiểu Ân sáng lên, trong lòng cảm khái vạn lần. Huyết tinh linh và hắc quỷ pháp sư đều là địch nhân của hắn, lần này bọn chúng dốc toàn bộ lực lượng tới sân chơi, nhưng không chiếm được gì, ngược lại bị Tiểu Ân chém giết một nhóm lớn, có thể nói ăn trộm gà không được còn bị mất thóc. Không ngờ hiện giờ còn bị đế quốc Sư Tâm nghi ngờ, quả là xui xẻo

Nhưng bọn chúng xui xẻo như vậy vẫn, còn tốt hơn nhiều so với Holyfield

Trong lúc mấy người nói chuyện thì đã tới nội sảnh

Một lão tát măn đang ngồi trong nội sảnh, cười dài chờ đợi mọi người

Mắt của Tiểu Ân và Harrison sáng lên, đồng thời tiến lên nói:

-Đại tát măn Dida

-Tốt, tốt

Dida đứng lên, tiếng cười tràn ngập vui mừng, song nụ cười của lão dần thu lại, dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Tiểu Ân

-Đại tát măn Dida, ngài...

Harrison kinh ngạc tiến lên, thấp giọng dò hỏi

Dida vung tay lên, chặn Harrison lại

-Tiểu Ân, người...

Dida không xác định được hỏi:

-Người tiến giai?

Harrison tròn mắt lên, mặc dù không khoa trương như khi nghe Hắc Toàn Phong tiến giai nhưng cũng không kém hơn bao nhiêu

Hắn quay đầu lại hỏi:

-Tiểu Ân, người trở thành đại ma pháp sư?

Tiểu Ân mỉm cười, mặc dù năng lực che giấu của hắn không tồi, nhưng hắn cũng không hy vọng mình giấu được đại tát măn Dida

Gật đầu với Harrison một cái, Tiểu Ân nói:

-Không sai, ta đã tiến giai thành đại ma pháp sư, Harrison, người phải cố gắng lên, nhanh chóng trở thành đại tát măn đi

Harrison lộ ra bộ mặt nghiêm trọng, hắn gật đầu mạnh một cái nói:

-Người yên tâm, ta sẽ không để người thất vọng

Mặc dù Harrison sớm có danh hiệu đại tát măn, nhưng danh hiệu đó có được là nhờ tam đầu lang Cruyff, thực lực của hắn chưa đạt tới tiêu chuẩn đó

Dida khẽ gật đầu, đối với lão, thực lực của Harrison càng cường đại, lão càng cao hứng

-Tiểu Ân, lần này tới khe nứt không gian, thu hoạch của người không tồi

Dida mỉm cười nói

Tiểu Ân cung kính khom lưng nói:

-Ta có được thành tựu như ngày hôm nay là nhờ có sự chỉ điểm của ngài, đa tạ ngài

Hắn nói câu này rất thật lòng, đặc biệt chuyện về sát lục thiên mạc, đại tát mãn Dida đã ra sức rất nhiều Dida nhẹ nhàng vung tay, ánh mắt của lão nhìn về phía bên ngoài, từ từ nụ cười của lão động lại

Giờ phút này cảm ứng của Tiểu Ân đã hơn xưa, hắn mơ hồ cảm ứng được tinh thần của Dida đang dao động dò xét động tĩnh ở bên ngoài, chỉ là tinh thần dao động đó cực nhỏ. Ngay cả hắn cũng không dám xác định. Nhưng nhìn vẻ mặt của Dida, Tiểu Ân đã có thể xác định

-Tiểu Ân, những người ở bên ngoài là đệ tử của người? A, còn có ma thú sao?

-Vâng

Tiểu Ân mỉm cười hỏi:

-Dida các hạ, ngài xem thực lực của bọn chúng thế nào?

Dida nhìn sâu vào mắt Tiểu Ân nói:

-Tiểu Ân, người nói thật đi, các người trải qua kinh nghiệm gì trong khe nứt không gian?

Harrison hiểu kỳ, hắn chạy nhanh tới đại sảnh, đại ma thú thấy Tiểu Ân bước vào đại sảnh nên cũng muốn tiến vào, còn đám người Kim đang vội vàng trấn an nó

Loại chuyện này vốn nên giao cho đại tát mãn làm, nhưng cảm ứng được hơi thở cường đại của Hắc Toàn Phong, đại tát mãn bậc thấp không dám tới gần nó, sợ nó nổi hung tính, nuốt chửng bọn họ

Harrison vỗ đầu, từ trên người hắn tỏa ra một làn khói đen, từ từ ngưng tụ thành một đầu sói

Đó là một cái đầu của tam đầu lang Cruyff, có thể nhìn thấu hết lực lượng che giấu

Đầu sói này quét qua người đám người Kim, không biết nó trao đổi gì với Harrison, tóm lại vị chiến tranh đại tát mãn trẻ tuổi nhất của đế quốc Lang Nhân này lại hít sâu một hơi

Một lát sau, vẻ mặt của hắn thừ ra, về tới đại sảnh, ánh mắt của hắn tràn ngập khiếp sợ nhìn Tiểu Ân, như lần đầu tiên thấy Tiểu Ân

Tiểu Ân nhìn quần áo của mình, dường như không có gì thất lễ, không khỏi nghi hoặc hỏi:

-Harrison, người làm sao vậy?

Harrison chỉ ra bên ngoài, nói từng chữ:

-Bọn Đức Lỗ Phu tu luyện thế nào?

-Đức Lỗ Phu

Tiểu Ân ngẩn ra, không nhận được cười

Trong đám người Kim, chỉ có Đức Lỗ Phu tiến giai thành đại ma pháp sư, mặc dù tất cả mọi người đều nghe lệnh Tiểu Ân, tận lực ẩn giấu lực lượng tinh thần, nhưng phương pháp này không lừa được những nhân vật có thực lực mạnh mẽ. Cho nên dù là đại tát mãn Dida hay tam đầu lang Cruyff trên người Harrison đều dễ dàng phân biệt được

Ánh mắt Tiểu Ân trấn tĩnh nhìn Dida và Harrison, nếu như nói trước kia Tiểu Ân còn lo lắng thực lực của bọn họ tăng nhanh quá khiến người khác chú ý, nhưng hiện giờ hắn không cần phải quan tâm tới vấn đề này

-Dida các hạ, Harrison, các người đều biết, chúng ta tiến vào khe nứt không gian, trải qua mấy tháng tu luyện ở đó, chúng ta đã vượt qua cửa ải quan trọng nhất nên thực lực mới gia tăng lên

Tiểu Ân thành thật nói

-Tiểu Ân, khe nứt không gian có thể khiến cho thực lực của mọi người tăng lên nhiều như vậy sao?

Harrison hồ nghi hỏi:

-Bọn Seth cũng tiến vào đó, mặc dù lúc đi ra, thực lực cũng tăng lên không ít, nhưng không khoa trương như thế này

Tiểu Ân nở nụ cười thần bí, hần chậm rãi nói:

-Harrison, sở dĩ thực lực của chúng ta tăng cao như vậy là do chúng ta đã tiến vào một nơi

-Nơi nào mà thần bí như vậy?

Harrison khó hiểu hỏi:

-Người và Đức Lỗ Phu đều trở thành đại ma pháp sư. Trời ạ, dưới năm mươi tuổi đã trở thành đại ma pháp sư, nếu như không phải ta tận mắt thấy, có chết ta cũng không tin

Hần dừng lại một chút, tiếp tục lên:

-Được rồi, còn đám người Kim, cả đám đều có cấp bậc tam tinh, trong đó còn có hai người đạt tới đỉnh tam tinh. Đại nhân Cruyff nói, trên người bọn họ có nguyên tố ma pháp hỗn hợp dao động, nói cách khác, chỉ cần bọn họ tu luyện một khoảng thời gian nữa, chắc chắn sẽ bước vào cảnh giới đại ma pháp sư, sẽ không gặp phải trở ngại khi tiến giai, đó là vì sao?

Khuôn mặt của Tiểu Ân vẫn tươi cười như lúc đầu

-Đại nhân Cruyff vĩ đại, cuối cùng là chuyện gì đang xảy ra? Chẳng lẽ trên thế giới này đột nhiên xuất hiện nhiều thiên tài sao?

Harrison oán giận nói

Trong đế quốc Lang Nhân, đại ma pháp sư và tam tinh ma pháp sư có không ít, nhưng tuổi tác của những người đó đều lớn, nhưng đám người Tiểu Ân có độ tuổi dưới năm mươi mà đã có thành tựu như thế này, đủ khiến người khác phải nhìn bằng con mắt khác

Dida đứng bên cạnh không nói gì, nhưng khuôn mặt của lão thỉnh thoảng kích động lên, rất khác so với tác phong thường ngày của lão

-Tiểu Ân, người nói đi, có phải các người tiến vào vùng đất tử vong hay không?

Dida đột nhiên hỏi

-Đúng

Tiểu Ân bình tĩnh trả lời

-Người, các người.....

Giọng nói của Dida run rẩy, không thể tin được:

-Các người đều thoát khỏi vùng đất tử vong?

-Vâng

-Tốt

Dida hít sâu một hơi, một lúc lâu sau, lão mới tỉnh táo lại, đôi mắt phát sáng nói:

-Ồ nói đó, các người có cảm giác được gì không?

-Có

Tiểu Ân bình tĩnh nói:

-Khi chúng ta còn sống đi ra, phảng phất cảm giác được một loại cảnh giới, cảnh giới đó không thể diễn tả được bằng ngôn ngữ

Dida ra tay nhanh như điện, nắm chặt lấy bả vai của Tiểu Ân, thân hình nhỏ gầy của lão phát ra lực lượng cường đại, khiến bả vai của Tiểu Ân bị đau

May mà thể chất của Tiểu Ân hơn xa người thường, nếu là ma pháp sư bình thường, dù bị đau tới hôn mê bất tỉnh cũng là chuyện bình thường

Nhưng cảm giác đau đớn đó không dễ chịu gì, Tiểu Ân cau mày nhìn tay Dida

Sắc mặt Dida đỏ lên, hậm hực thu tay về, vẻ mặt áy náy nói:

-Xin lỗi

Ở bên cạnh, Harrison há hốc mồm, trong lòng hẩn xuất hiện vô số ý niệm, thực không biết tại sao Dida lại thất thố như thế

Nếu như để cho một tát mãn khác thấy cảnh này, chắc chắn hẳn sẽ không tin vị đệ nhất cường giả của đế quốc Lang Nhân lại kích động như thế

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, hẳn không hề có ý trách móc

Mặc dù Harrison không biết rõ nguyên nhân trong đó, nhưng Tiểu Ân lại hiểu rất rõ

Đại tát mãn Dida đang hỏi về vấn đề linh vực

Mặc dù đại tát mãn Dida không phải ma pháp sư, nhưng lão là thú nhân tát mãn hàng đầu, thành tựu của lão đã đạt tới tình trạng đỉnh cao

Rất có khả năng, lão đã khôi phục lại toàn bộ năng lực của linh vật, nhưng ngay cả như thế, thành tựu cao nhất của đại tát mãn Dida chỉ dừng lại ở ma đạo sỹ có kết giới

Còn tầng cao hơn là linh vực, lão chưa chạm tới được

Nói cách khác, từ nay tới khi lão chết, thành tựu của lão chỉ dừng ở đây, không có khả năng tiến thêm một bước nữa

Cho nên khi biết đám người Tiểu Ân thoát khỏi đấu thú đài, lão lập tức kích động, bởi vì có lẽ đó là cơ hội duy nhất khiến lão có thể tiến thêm một bước nữa

Đứng trước cơ hội này, dù chỉ có tí xú cơ hội tiến giai, lão cũng kích động

Tiểu Ân vẫn mỉm cười ôn hòa như trước nói:

-Dida các hạ, không ngờ ngài cũng biết vùng đất tử vong, tại sao trước đó ngài không nói cho ta biết?

Dida than nhẹ một tiếng nói:

-Tiểu Ân, người đã vào trong vùng đất tử vong, thế người nói đi, địa phương đó để người sống sao?

Tiểu Ân nhớ lại tình cảnh điên cuồng trong đấu thú đài, nhớ tới cuộc giết chóc điên cuồng trong dãy núi, khắp nơi đều là địa ngục tu la, quả thực không phải nơi con người sống

Thấy vẻ trầm mặc trên khuôn mặt của Tiểu Ân, Dida nói:

-Ta để các người tiến vào khe nứt không gian là để các người tìm cơ hội, chứ không phải để các người chịu chết. Cho nên ta mới không nói cho các người biết vùng đất tử vong

Lão cười khổ một tiếng:

-Không thể tưởng tượng được, các người tiến vào đó, nhưng lại còn sống đi ra, đó là một kỳ tích

Tiểu Ân lộ vẻ mặt đồng cảm, bọn họ có thể đi ra cùng nhau, quả thực là một kỳ tích. Đặc biệt là đám người Kim, nếu như không có Hắc Toàn Phong phát ra tiếng long ngâm (rồng gầm) cường đại có tác dụng uy hiếp sinh vật khác, chỉ sợ bọn họ đã không chống được tới lúc Tiểu Ân tới

Mà nếu như không có cốt long Corey chỉ điểm, đám người Tiểu Ân cũng không biết thu liễm, kết quả cuối cùng là sẽ bị bạo thể mà chết do hấp thu quá nhiều năng lượng tinh mạng

Hoặc Tiểu Ân được cốt long che chở mới thoát thân được, còn đám người Kim không thoát khỏi đại nạn đó

Vừa nghĩ tới nơi đó là nơi vui chơi của thần linh, Tiểu Ân liền cảm thấy lạnh buốt

Gật đầu với đại tát mãn Dida, Tiểu Ân hiểu dụng ý của lão khi lão giấu vùng đất tử vong đi. Bởi lão không cam đoan, bọn họ có thể thoát khỏi vùng đất tử vong hay không

Thấy ánh mắt của Tiểu Ân, Dida thở phào một hơi. Hiện giờ Tiểu Ân đã trải qua khảo nghiệm kia, tiền đồ của hắn chắc chắn không thể đo lường được. Nếu vì vấn đề này mà trở mặt với hắn, chắc chắn Dida sẽ khóc không ra nước mắt

-Dida các hạ, mặc dù mỗi người chúng ta đều có kinh nghiệm thần kỳ, nhưng nói thật, đó chỉ là cảm giác mà thôi, thực sự không thể diễn tả bằng lời

Tiểu Ân đang hoảng nói

Dida nao nao, khuôn mặt của lão lộ vẻ thất vọng

Kỳ thực đáp án này không nằm ngoài dự đoán của lão, lúc trước lão mừng rỡ như điên chỉ là vô thức mà thôi

Là một nhân vật đứng đầu, tất nhiên lão hiểu được đạo lý, mỗi một vị truyền kỳ pháp sư đều có con đường khác nhau, nếu như có thể phục chế, như vậy các vị tiền bối truyền kỳ đã sớm tổng kết lại rồi, làm gì còn để hậu bối tự mò mẫm

Mặc dù trong bản chép tay của các vị tiền bối có nói, chỉ cần người có thể sống đi ra khỏi vùng đất tử vong là có thể cảm ứng được một loại cảnh giới thần kỳ, cảnh giới đó thuộc cấp bậc linh vực

Cái gọi là ngàn năm truyền kỳ không phải để chỉ những người đi ra khỏi khe nứt không gian mà chỉ những người thoát khỏi mưa máu gió tanh trong vùng đất tử vong

Chỉ là, có thể khiến con người sớm cảm ứng được cảnh giới linh vực, điều này đã vượt xa phạm trù của nhân loại, đạt tới thần tích

Dù thực lực của Dida có cường thịnh hơn nữa, có thể lực lớn hơn, nhưng đối mặt với thần tích của khe nứt không gian, lão cũng không có biện pháp gì

Nhìn lão nhân vừa có thần thái bay bổng, nay lại tâm tàn ý lạnh, tinh thần sa sút, trong lòng Tiểu Ân cũng thấy khó chịu

Nhưng nói thật, hắn cũng không có biện pháp gì

Có lẽ khi toàn thịnh, cốt long có thể tạo ra một đầu thú đài như thế, nhưng hiện giờ thực lực của nó suy yếu, không dám xuất đầu lộ diện

Tay vuốt ve vòng cổ không gian, trong lòng Tiểu Ân thầm than

Trên người của hắn còn có ma pháp trận đạt được từ tay bộ tộc tinh linh, nhưng trước mắt hai ma pháp trận trân quý này lại không có trợ giúp gì Dida

Thực lực của bản thân Dida rất cường đại, chẳng những lão đã sớm đạt tới cấp bậc ma đạo sỹ, lại còn ngộ ra kết giới, nếu như lão tiến hóa kết giới thành linh vực, mới có thể tiến giai được

Do dự thật lâu, cuối cùng Tiểu Ân nói:

-Đại tát mãi Dida, với thực lực của ngài, chẳng lẽ không thể nào hiểu được linh vực sao?

Dida cười khổ, phảng phất như già đi mười tuổi nói:

-Linh vực, đó là cấp bậc truyền kỳ, làm sao có thể dễ dàng linh ngộ được

Tiểu Ân mấp máy miệng, nhưng nói thật, mặc dù hắn ở sân chơi của thần linh linh ngộ được quy tắc, hơn nữa còn thể nghiệm hai lần cảnh giới kỳ dị đó, nhưng hắn vẫn không lý giải được, ngay cả hắn còn mơ hồ thì làm sao nói để người khác tham khảo được?

Một lát sau, đột nhiên Dida thông suốt cười nói:

-Người xem, ta đã già rồi, giây phút này còn đi vào ngõ cụt, thực sự....

Lão lắc đầu, khôi phục lại tình trạng như bình thường, dường như vừa rồi chưa phát sinh chuyện gì, nói:

-Tiểu Ân ta có một việc, chính thức muốn nhờ người

Nói câu này, ánh mắt của Dida rất thành khẩn, thậm chí lão còn dùng tư thế ngang hàng để nói với Tiểu Ân

Trong lòng Tiểu Ân kinh hãi, Harrison lại càng khó tin nhìn Dida

-Dida các hạ, ngài có gì cần phân phó, cứ nói

Dù Tiểu Ân có lá gan to hơn, cũng không dám không đáp ứng

-Nếu như...

Dida hơi dừng lại một chút, ánh mắt tràn ngập sự chờ mong:

-Nếu có một ngày, người có thể tiến giai thành truyền kỳ, thì nhờ người nể mặt lão già này, nâng đỡ bộ tộc thanh lang chúng ta

Vẻ mặt của lão vô cùng trang trọng, giọng nói tràn ngập tôn kính và thành khẩn

Môi Tiểu Ân hơi run lên, chuyện này đối với hắn quả thực là quá xa vời

Dida lẳng lặng nhìn Tiểu Ân, từ từ lão cúi đầu xuống, cho tới khi mái tóc bạc chấm xuống đất. Trong lòng Harrison đau xót, đột nhiên đứng bên cạnh lão lang nhân tóc bạc, cũng cúi người xuống

Mặc dù hắn không biết vùng đất tử vong là chỗ nào, cũng không hiểu tại sao Dida lại khẳng định, ngày sau Tiểu Ân chắc chắn tiến giai thành truyền kỳ, cũng không biết lĩnh vực trong miệng bọn họ là gì

Nhưng giây phút này, hắn trở nên kích động, không khống chế được tâm tình, nếu như không làm như vậy, rất có khả năng hắn sẽ bị bạo thể mà chết

Tiểu Ân nhìn lão lang nhân tóc bạc ở phía đối diện, giây phút này nhìn mái đầu đã trải qua vô số năm tháng tang thương, suy nghĩ của Tiểu Ân mơ hồ bay đi rất xa

Những suy nghĩ mơ hồ dâng lên trong đầu hắn, cảm xúc mênh mông như biển cả, ánh mắt của hắn hiện lên sự kính ý, mặc dù thân thể của lão nhân này không cao, nhưng giây phút này, lại trở nên hùng vĩ

Dường như cảm xúc đó đốt cháy tâm trạng của hắn, hơn nữa hắn còn nghe thấy lồng ngực của mình đang nhảy lên

Tiểu Ân cũng cúi người xuống, trịnh trọng nói:

-Dida các hạ, ta đáp ứng ngài

Khi hắn cúi người xuống, hắn biết từ nay về sau trên lưng của hắn gánh thêm một phần trách nhiệm, nhưng hắn không hề hối hận

Dida cảm thấy mỹ mãn, uốn thẳng ngực dậy, khuôn mặt của lão tươi cười

Ánh mắt của Harrison đảo qua người bọn họ, trong ánh mắt của hắn lộ ra thần sắc kiên định, dường như hắn muốn dùng cả đời mình, phấn đấu vì mục tiêu đó

Không lâu sau, đại tát mãn Dida rời đi, lão đã nhận được một đáp án mỹ mãn

Còn Harrison liên tục hỏi Tiểu Ân, khi biết được sự hung hiểm trong vùng đất tử vong, hắn liên tục thở dài

Nhưng hắn cũng rất minh bạch, xác suất thoát khỏi vùng đất tử vong không lớn, nếu đổi lại là hắn, có can đảm tiến vào đó hay không đã là một chuyện

Ngoài cửa chợt xuất hiện một bóng hình xinh đẹp, một bóng hình hồng sắc xuất hiện trong đại sảnh

Harrison lập tức thè lưỡi nói:

-Ta đi nói chuyện với đám người Kim và Đức Lỗ Phu đây, nơi này giao cho người

Tiểu Ân kéo cánh tay hắn lại, nhỏ giọng nói:

-Tại sao người lại sợ Juliana?

-Không phải là sợ, tốt xấu gì ta cũng là nam nhi, sao có thể sợ một người phụ nữ được

Harrison cố gắng ưỡn ngực lên, nhưng giọng nói lại nhỏ như ruồi muỗi nói:

-Chỉ là Cruyff các hạ muốn ta cách xa nữ nhân này một chút

Tiểu Ân không biết nói gì, tên này quá sĩ diện đi

Nhẹ buông tay Harrison ra, Harrison lập tức chạy bay ra ngoài, trước khi đi, còn dùng ánh mắt mập mờ nhìn Tiểu Ân, khiến da đầu Tiểu Ân ngứa ngáy

-Tiểu Ân, người đã đi ra

Juliana cười dài bước tới

Nàng mặc một chiếc váy thêu hoa mai, bó chặt vòng eo thon dài của nàng, dưới chân là một đôi dép lê, bàn chân bạch ngọc của nàng lộ ra, mười đầu ngón chân giống như mười hòn ngọc khoe ánh sáng rực rỡ

Nàng đứng trong phòng, dáng người thon thả của nàng khiến cả phòng sáng lên

Khuôn mặt Tiểu Ân, ngoài mặt thì hần cười, nhưng trong lòng lại không cười nổi

Trong lòng hần cảm khái không thôi, mị lực của tiểu hồ ly này ngày càng lớn, trong đồng hần đột nhiên hiện lên một dung nhan khuynh quốc khuynh thành khác, nếu để hai nàng gặp nhau, không biết sẽ xuất hiện phong ba gì

Juliana hừ nhẹ một tiếng, không hài lòng với biểu hiện của Tiểu Ân, người này vẫn giống như trước kia, là một tên đầu gỗ điển hình

Đôi mắt của nàng chuyển động, lộ ra bộ dáng mê hoặc người mà không cần đèn mạng, cười nói:

-Tiểu Ân, ở trong khe nứt không gian thú vị chứ?

-Thú vị?

Thiếu chút nữa Tiểu Ân ngất xỉu

Khe nứt không gian hung hiểm như vậy, nhưng trong miệng của nàng lại là nơi thú vị....

Nhưng ngẫm lại, nàng là nữ hài tử luôn được mọi người quan tâm, làm gì đã có kinh nghiệm máu tanh như vậy

Giây phút này, hần rất khâm phục bộ tộc nguyệt tinh linh, lại để cho Sara tiến vào khe nứt không gian, chẳng lẽ không sợ nàng gặp phải sắc lang sao?

Đột nhiên, trong lòng Tiểu Ân khẽ động, tay khẽ sờ lên vòng cổ không gian, nhất thời trên tay có thêm một cái mặt nạ mỏng

-Tiểu thư Juliana, đây là bảo bối ta đoạt được ở trong khe nứt không gian, chắc chắn sẽ thích hợp với nàng

Juliana nhận lấy, khuôn mặt của nàng hiện lên vẻ vui mừng lẫn sợ hãi, cho tới bây giờ, nàng không nghĩ đến, Tiểu Ân còn nhớ tặng lễ vật cho nàng

Nhẹ nhàng cầm mặt nạ trên tay, nàng than nhẹ một tiếng nói:

-Chúng ta đã gặp mặt nhau nhiều lần, thế mà người mới chỉ tặng quà cho ta có hai lần

-Thật không?

Tiểu Ân kỳ quái hỏi, nói thật, hần chưa bao giờ nhớ tới những chuyện nhỏ nhặt như vậy

Juliana sờ lỗ tai của mình, đôi mắt vô thực nhớ lại

Lỗ tai của nàng trắng hồng, vô cùng cân xứng, như là một tác phẩm nghệ thuật, ánh mắt Tiểu Ân lộ ra vẻ tán thưởng

Juliana chớp đôi mắt xinh đẹp, êm ái nói:

-Vòng tai này, ta chưa gỡ xuống đâu

Lúc này Tiểu Ân mới chú ý tới trên lỗ tai của nàng có một chiếc vòng tai, đúng là chiếc vòng tai đã được hắc cải tạo thành vật phẩm trang sức không gian

Mỉm cười, Tiểu Ân nói:

-Nếu ta có vật phẩm trang sức không gian lớn như vậy, cũng không nỡ gỡ xuống

Khuôn mặt của Juliana cứng đờ, đôi mắt đẹp mở to, trừng mắt nhìn Tiểu Ân

Tiểu Ân bị nàng nhìn như vậy, cảm thấy sợ hãi hỏi:

-Sao vậy?

Một lúc lâu sau, Juliana lạnh mặt nói:

-Sự phụ ta muốn bảo ta mời người và đồ đệ của người tới ăn cơm

-Ăn cơm, tốt đó, bụng của ta đói rồi, Hắc Toàn Phong thật có phúc ăn

Tiểu Ân cười ha ha nói

Juliana nghiêm mặt, một lát sau, đôi mắt nàng chuyển động, bật ra một tiếng cười:

-Tốt nhất là no chết người

Nói xong, nàng cầm chiếc mặt nạ, vui sướng rời đi

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, đối với hồ ly tinh thiên biến vạn hóa này, hắc không thể nào hiểu được cách nghĩ của nàng.

179. Chương 19: Truyền Tống

Có thể ngồi ở chỗ này, ngoài Tiểu Ân và đệ tử của hắc ra, chỉ có Dida, Harrison, Bảo Mạn, Seth và Juliana Hiện giờ thái độ của Bảo Mạn đối với đám người Tiểu Ân có sự biến hóa rõ ràng, có thể nói là có vài phần khách khí. Điều này khiến Tiểu Ân hoài nghi, có phải Dida đã nói tin tức bọn họ thoát khỏi vùng đất tử vong cho lão tổ tông của gia tộc Berwick biết không

Còn về Seth, thái độ của hắc cũng có sự thay đổi vi diệu. Trước kia hắc mơ hồ để lộ ra địch ý, nhưng hiện giờ đã biến mất hoàn toàn, trải qua chuyện trong khe nứt không gian, hắc trở nên chừng mực hơn nhiều, khiến Tiểu Ân đánh giá hắc rất cao

Với thân phận của Dida, dù có bày mỹ thực quý hiếm cũng không lạ, nhưng thân phận của mọi người ở đây lại bất đồng, không ai rảnh để chú ý tới những lễ tiết trong cung đình, có thể nói là rất tùy tâm sở dục

Trên thực tế, Dida gọi Seth tới là có tâm tư khác

Là nhân vật có triển vọng nhất trong đế quốc Lang Nhân, tiền đồ của Seth cũng rất tươi sáng

Ý của Dida rất rõ, hắc muốn bồi dưỡng Seth và Harrison, cũng hy vọng Tiểu Ân có quan hệ tốt đẹp với hai người

Đặc biệt đối với đám người Đức Lỗ Phu là những người tới từ đế quốc Lang Nhân, thái độ của Dida cũng rất ôn hòa, khiến cho đám người Đức Lỗ Phu nở mặt nở mày. Nếu không có gì bất ngờ, trong tương lai mấy vị này sẽ trở thành truyền kỳ pháp sư, bọn họ lại là công dân của đế quốc Lang Nhân, tự nhiên Dida không thể bỏ qua cơ hội mượn sức

Tiệc rượu qua đi, Dida ra lệnh cho hạ nhân lui xuống, nói:

- Tiểu Ân, ta đã phân phó, từ nay về sau, sẽ không có kẻ nào đàm luận tới việc các người tiến vào vùng đất tử vong

Giọng nói của lão rất bình tĩnh, phảng phất như đó không phải là chuyện quan trọng, nhưng người nào cũng biết, chỉ vì việc nhỏ này mà trăm năm sau đế quốc Lang Nhân hưởng không biết bao nhiêu lợi ích

Tiểu Ân gật đầu nói:

- Vâng, đa tạ đại tát mẫn Dida

Dida khẽ gật đầu, đột nhiên hỏi:

- Sau này, người có tính toán gì không?

Tiểu Ân trầm ngâm trong chốc lát nói:

- Ta chuẩn bị đi du lịch, sau đó mới có quyết định

Nhìn Harrison, Tiểu Ân tiếp tục nói:

- Vốn chúng ta định góp sức cho cuộc chiến tranh giữa tuyết lang nhân và đế quốc, nhưng hiện giờ xem ra không được rồi. Trận chiến đó không thể đánh nữa, cho nên

Đám người Seth hậm hực, bọn họ phát động cuộc chiến tranh này, không ngờ nó lại rơi vào kết cục này

Sau khi lực lượng giữa hai tộc mất đi sự cân bằng, thái độ của mấy quốc gia xung quanh lập tức thay đổi. Dù là đồng minh hay quân địch, dường như đều có sự thay đổi

Dưới tình huống này, ngay cả đại tát mẫn Dida cũng phải bó tay. Tiểu Ân đoán không sai, cuộc chiến tranh này sẽ không diễn ra trên đại thảo nguyên phương bắc nữa, mà diễn ra trên bàn đàm phán

Dida thở dài nói:

- Nói cho cùng là thực lực của chúng ta không đủ. Nếu như có một vị truyền kỳ xuất hiện, thì bộ tộc tuyết lang nhân đã sớm bị đuổi ra khỏi đại thảo nguyên rồi.

Lão quay đầu nhìn Tiểu Ân và Harrison, khuôn mặt nở nụ cười nói:

- Chuyện này, đành phải nhờ các người thực hiện thôi

Tiểu Ân cẩn thận quan sát phản ứng của đám người Kim

Mặc dù huynh muội Đức Lô Phu và Mary sinh ra ở đế quốc Lang Nhân, nhưng bọn họ lại thuộc tầng lớp thấp nhất của đế quốc, cho nên trong mắt của bọn họ, ngoài việc tu luyện ra, bọn họ không có hứng thú gì tới ân oán của tuyết lang nhân và thanh lang nhân

Còn Carter do có quan hệ tới thân thể, nên rất ghét tuyết lang nhân, ánh mắt lộ rõ vẻ chờ mong

Còn hai người Kim và Lai An, sau khi đi theo Tiểu Ân, tầm mắt của bọn họ đã rộng mở hơn, không còn ánh mắt thiển cận

Nhưng bọn họ phải nể mặt lão bằng hữu Daier của mình, cho nên nếu chuyện này xảy ra, bọn họ cũng không thể khoanh tay đứng nhìn được

Điều này có thể rõ qua tần suất gật đầu của bọn họ

Tất nhiên, ánh mắt của mọi người đều dừng trên người Tiểu Ân, nhất thời khiến đám người Dida minh bạch, chỉ có Tiểu Ân mới có quyền quyết định

Tiểu Ân mỉm cười, cũng không chần chừ, nếu hắn đã đáp ứng Dida, ngày sau nếu trở thành truyền kỳ pháp sư, nhất định sẽ chiêu cố đế quốc Lang Nhân, nên tự nhiên tâm tình của hắn có chút bất đồng

- Đại tát mẫn Dida, xin ngài yên tâm, ta tin tưởng hai vị tát mẫn Harrison và Seth sẽ cố gắng hoàn thành tâm nguyện này của ngài

Dida hài lòng cười, lão không hề hoài nghi lời của Tiểu Ân

Nhân vật như vậy, nếu ngày sau có thể tiến giai thành truyền kỳ, tự nhiên sẽ thực hiện lời hứa của mình, bởi vì khi đó, chuyện này không phải chuyện khó

Sáu truyền kỳ pháp sư, đừng nói là đuổi tuyết lang nhân ra khỏi phương bắc đại thảo nguyên, dù xóa sổ cả bộ tộc đó, cũng không có ai dám ngăn cản

Giây phút này, tâm trạng của Dida hoàn toàn thả lỏng, lão dường như nhìn thấu tương lai, thấy cảnh tuyệt lang nhân phải rời khỏi phương bắc đại thảo nguyên

Mặc dù tâm nguyện này không phải do mình hoàn thành, nhưng có quan hệ gì chứ? Nhìn Harrison và Tiểu Ân đấu võ mồm với nhau, lão vô cùng hài lòng

- Pháp sư Tiểu Ân, ngài muốn tới đâu để du lịch?

Seth ngồi bên cạnh Harrison, nghe đám người Kim nói chuyện, rốt cuộc tìm được khe hở để dò hỏi

Tiểu Ân trầm ngâm trong chốc lát nói:

- Ta muốn tới phương nam

Phạm vi của phương nam cực lớn, hơn nữa đó là một phương hướng không rõ ràng, không có vị trí cụ thể Dida và Bảo Mạn nhìn nhau cười, hai lão hồ ly tươi cười hiểu được ý của nhau. Trong lòng bọn họ, chắc chắn Tiểu Ân muốn tới phương nam để báo tin mừng cho sư phụ mình biết

Trên thực tế, bọn họ chỉ đoán đúng một nửa, đúng là Tiểu Ân muốn đi tìm sư phụ, nhưng sư phụ của hắn không phải là người mà bọn họ tưởng tượng

- Phương nam?

Lông mày Seth hơi nhíu lại, lập tức giãn ra nói:

- Pháp sư Tiểu Ân, ngài chuẩn bị dùng Truyền Tống Trận sao?

- Tất nhiên

Tiểu Ân không hề do dự nói

Từ đây tới công quốc Louis, xa tới mấy vạn dặm, mặc dù bọn họ đều là ma pháp sư, nhưng không có hứng thú phi hành. Trời mới biết, bay trên không trung gặp phải phiền toái gì, không bằng dùng Truyền Tống Trận cho nó nhanh

Seth hơi gật đầu nói:

- Pháp sư Tiểu Ân, nếu như ngài lưu lại hai ngày, ta có thể liên lạc Truyền Tống Trận cho ngài

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hỏi:

- Thông qua Truyền Tống Trận của ma pháp công hội sao?

- Đúng, trong đế quốc chúng ta, chỉ có ma pháp công hội mới có Truyền Tống Trận, hơn nữa chỉ có bọn họ mới có thể có ma pháp sư không gian hệ

Quả thực dù sao nơi này cũng là đế quốc Lang Nhân, mặc dù có một ít ma pháp sư, nhưng địa vị thống trị ở đây lại là thú nhân tát mỗ

So với các quốc gia loài người thì đế quốc rất thiếu Truyền Tống Trận

Nhưng nếu Tiểu Ân là Dida cũng không có cách phát động Truyền Tống Trận

Bởi vì chỉ có ma pháp sư không gian hệ mới có thể bố trí Truyền Tống Trận, hơn nữa muốn truyền tống trên trăm dặm, nhất định phải có ma pháp sư không gian hệ phối hợp

Mặc dù lang nhân tát mỗ có thực lực cường đại, nhưng nếu nói về không gian hệ thì không thể so được với loài người? Cho nên nếu lang nhân có hảo cảm với ma pháp trận mới kỳ lạ

Nếu đổi vị trí cho nhau, chỉ sợ đám lang nhân tát mỗ hận không thể xóa sổ Truyền Tống Trận, bởi vì xóa bỏ đi tai họa ngầm mới là biện pháp tốt nhất

Tiểu Ân lẳng lặng tự hỏi

Seth cũng không thúc giục, hiện giờ hắn đã thích ứng với địa vị của mình. Hắn là một người thông minh, không giống như Holyfield, vì đồ kỵ mà bị mê muội, cho nên hắn biết rõ thực lực của đám người trước mặt

mình, cũng biết tầm quan trọng của bọn họ đối với đế quốc, cho nên tâm tình của hắn mới thay đổi như vậy

Tất nhiên, nếu như Seth không phải là người của bộ tộc thanh lang, hắn cũng không biến hóa như vậy

- Tất mẫn Seth, có thể không dùng Truyền Tống Trận của ma pháp công hội không?

Rốt cuộc Tiểu Ân ngắc đầu nói:

- Ta không muốn có liên lạc gì với ma pháp công hội

Yêu cầu này thực sự làm khó Seth, bọn họ là tất mẫn đó, ngoài ma pháp công hội ra, bọn họ tìm truyền tống trận ở chỗ nào đây?

Ánh mắt nhìn về phía Dida, lão nhân này cân nhắc một lúc nói:

- Tiểu Ân, nếu như ngươi không sợ phiền phức, ta đề cử một chỗ

Hai mắt Tiểu Ân phát sáng, nói:

- Mời ngài nói

- Mặc dù đế quốc không có Truyền Tống Trận, nhưng ở đế quốc Cát Hãn có ba cái truyền tống trận, nhưng...

Dida nói:

- Có hai cái thuộc về ma pháp công hội, còn một cái thuộc về nhất hệ ma pháp của Mozart, nhưng đáng tiếc là nhất hệ ma pháp của bọn họ không có ma pháp sư không gian hệ, nên chỉ có thể truyền tống trong vòng trăm dặm

Mắt Juliana sáng lên nói:

- Sư phụ, không phải ngài có năng lực không gian hệ sao?

Dida cười khổ một tiếng nói:

- Ta đã từng lập lời thề, trừ khi Mozart yêu cầu, nếu không cả đời này ta không thể tiến vào bên trong đế quốc Cát Hãn, cho nên, nếu các ngươi muốn truyền tống cự ly xa, vậy phải tới ma pháp công hội để nhờ người

Tiểu Ân nở nụ cười sáng lạn, có ma pháp Truyền Tống Trận nhưng không có ma pháp sư không gian hệ, đối với người khác thì đó là vấn đề lớn, nhưng đối với đám người Tiểu Ân thì chuyện đó không thành vấn đề

Trong đội ngũ sáu người của bọn họ, có hai ma pháp sư không gian hệ, nếu nói ra, không có nhiều người tin tưởng

- Đại tất mẫn Dida, đa tạ ý tốt của ngài, chúng ta sẽ dùng Truyền Tống Trận đó, còn về ma pháp sư không gian hệ

Tiểu Ân lạnh nhạt cười, nói:

- Chúng ta có thể tự giải quyết

Hai mắt Dida sáng lên, lão không ngờ được trong đám người Tiểu Ân có người có năng lực không gian hệ

- Tốt, ta sẽ an bài

Dida phân phó một tiếng, Bảo Mạn và Seth lập tức rời đi

Dida nhìn Juliana, đột nhiên nói:

- Tiểu Ân, nghe nói ngươi tặng quà cho Juliana?

- Vâng

Tiểu Ân lên tiếng, đột nhiên cảm thấy không khí có chút không đúng. Thoáng nhìn qua thì thấy mặc dù đám người Kim và Harrison không thay đổi sắc mặt, nhưng cả đám đều nghễnh lỗ tai lên, rõ ràng đang chuẩn bị tinh thần để nghe trộm

Dida do dự một chút nói:

- Tiểu Ân, nếu như ta không nhìn lầm, đó là đạo cụ ma pháp của bộ tộc nguyệt tinh linh
- Không sai, đó là mặt nạ ánh trăng của bộ tộc nguyệt tinh linh

Tiểu Ân không giấu diếm

Kỳ thực với kiến thức của Dida, dù Tiểu Ân muốn giấu cũng không được

Dida nhẹ nhàng gật đầu, hỏi:

- Người lấy nó ở trong khe nứt không gian?
- Vâng

Sắc mặt của Dida có chút biến hóa, dường như trong lòng lão có chuyện gì không dứt ra được

- Đại tát mãi Dida, có gì không đúng sao?

Tiểu Ân kiên nhẫn hỏi

Dida bình tĩnh nhìn Tiểu Ân, hỏi:

- Tiểu Ân, người có xung đột với bộ tộc nguyệt tinh linh, nên giết chết đệ tử của bọn họ sao?
- Không phải

Tiểu Ân liên tiếp lắc đầu, thẳng thắn nói:

- Là do bộ tộc nguyệt tinh linh tặng ta
- Tặng người?

Dida kinh ngạc hỏi, vẻ mặt của lão khó tin

- Đúng vậy

Tiểu Ân bình tĩnh nói:

- Ta giúp bộ tộc nguyệt tinh linh một chuyện, nên các nàng dùng nó để tặng ta

Kỳ thực, trong khe nứt không gian, Sara dùng mặt nạ để trao đổi hai cuốn ma pháp lục thư, nhưng các nàng đã thề không nhắc lại chuyện này, cho nên Tiểu Ân không sợ bị người khác vạch trần

Dida chậm rãi gật đầu, nhưng trong mắt lão vẫn lộ ra thần sắc cổ quái, một lát sau, lão nói:

- Tinh linh đó phải là người hào phóng

Tiểu Ân hiểu kỳ hỏi:

- Dida các hạ, ngài biết mặt nạ ánh trăng sao?

Dida mấp máy miệng, lão không nói câu nào, chỉ không ngừng lắc đầu

Tiểu Ân nhìn Juliana, không biết vì sao Dida lại có thái độ như vậy

Đột nhiên Juliana đứng lên nói:

- Tiểu Ân, sư phụ đã mệt, người muốn nghỉ ngơi, ta sẽ bồi tiếp các người

Harrison đứng lên nói:

- Đại tát mãi Dida, ta đỡ ngài vào nghỉ ngơi

Dida do dự một chút, chậm rãi đứng lên, nhìn sâu vào mắt Tiểu Ân nói:

- Tiểu tử, có nhiều chuyện người phải táo bạo lên, nếu không vài chục năm sau, người sẽ hối hận đó

Nói xong, lão và Harrison rời khỏi tiệc rượu, không biết vì sao, khi Tiểu Ân nhìn bóng lưng của lão, lại có cảm giác tang thương

Lắc đầu, Tiểu Ân vứt bỏ ý nghĩ này ra khỏi đầu, Tiểu Ân và đám người Kim mở to mắt nhìn nhau, không hiểu sao lão tát mãi lại nói những lời này

Juliana mở to đôi mắt xinh đẹp nói:

- Pháp sư Tiểu Ân, mời các vị đi theo ta

Mặc dù nàng nói mọi người, nhưng ánh mắt lại chỉ nhìn Tiểu Ân

Đột nhiên Carter ho một tiếng nói:

- Sư phụ, hôm nay chúng con học nghệ còn chưa thành, muốn đi về trước để minh tường

Nói xong, hần khom người xuống, sau đó chạy trốn ra ngoài rất nhanh

Đám người Kim nhìn nhau, thấy Carter đi ra cửa nháy mắt ra hiệu, trong lòng mọi người hiểu ra

- Sư phụ, hôm nay con cũng chưa học xong, muốn về trước để minh tường

- Sư phụ con có vài vấn đề muốn nhờ sư huynh Kim dạy, con xin cáo lui trước

- Sư phụ....

Ngay cả kẻ thật thà chất phác như Đức Lỗ Phu cũng tiến lên, khuôn mặt Tiểu Ân đã sớm đen lại, tức giận hừ một tiếng nói:

- Người lấy cớ gì?

Hồ hấp của Đức Lỗ Phu cứng lại, mặc dù hần là một vị đại ma pháp sư, nhưng trước mặt Tiểu Ân, hần đã sớm hình thành thói quen không dám phản kháng

Giờ phút này, hần đã bì hù dọa, lắp bắp nói:

- Sư phụ, con muốn đi...tiểu

Đám người Kim đang rời đi nghe thế thì lão đảo, tí nữa té ngã xuống đất

Tiểu Ân ngẩn ra, sau đó phì cười, vung tay lên nói:

- Đi đi

Đức Lỗ Phu như được đại xá, vội vã xoay người đi, trong nháy mắt đã bỏ xa đám người Kim

Tiếng cười như chuông vang lên bên tai Tiểu Ân, Juliana không để ý tới hình tượng nữ tính của mình, khom người cười. Khuôn mặt thanh xuân của nàng lộ ra nụ cười thoải mái khiến trong lòng mọi người dâng lên một cảm xúc khác lạ

Tiểu Ân xấu hổ tự hừ một tiếng. Trong lòng cực hận Carter, tên này, trở về sẽ cho hần đẹp mắt, nhất định phải bắt hần khổ luyện một trăm lần tam hệ phi đạn

Nửa ngày sau Juliana tươi cười nói:

- Tiểu Ân, mặt nạ ánh trắng chẳng những có thể thay đổi bề ngoài, còn thay đổi được cả khí chất, ngay cả ở trong bộ tộc nguyệt tinh linh cũng không có quá mười cái

Tiểu Ân sững sốt, kinh ngạc hỏi:

- Số lượng của nó ít vậy sao?

- Đúng vậy, trước kia muội muội của sư phụ có một cái như vậy, cho nên sư phụ nhìn thấy nó, mới thất thố như vậy, người không nên trách người

- Tất nhiên là không

Tiểu Ân kỳ quái hỏi:

- Sao muội muội của đại tát mãi Dida lại có mặt nạ ánh trắng?

Juliana tức giận lườm hần một cái, giảm thấp âm thanh nói:

- Tình muội muội

Tiểu Ân ngẩn ra, đỡ khóc đỡ cười nhìn Juliana

Không thể tưởng tượng được, một lang nhân tát mãi lại có một đoạn tình cảm thần bí với một cô nương của bộ tộc tinh linh

Nhưng nhìn bộ dáng của đại tát mãi Dida, Tiểu Ân có thể đoán được, kết quả của bọn họ không tốt, nên Dida mới nói lời đó trước khi rời đi, có lẽ tới hôm nay, lão rất hối hận

Đột nhiên Juliana hỏi:

- Tiểu Ân, nói thật cho ta biết, ai tặng ngươi mặt nạ này?

Tiểu Ân do dự một chút nói:

- Bằng hữu tặng

Giây phút này, trong lòng hắn có chút hối hận, xem ra đồ chơi này không phải là mặt hàng bình thường

Đôi mắt Juliana chuyển động, đột nhiên sắc mặt đang tươi sáng biến thành âm u, một lúc lâu, không nói câu nào. Môi nàng giật giật, nhưng không nói thành lời. Ánh mắt của nàng bắt đầu tỏa sáng, một tầng hơi nước trong suốt như thủy tinh, chuẩn bị nhỏ xuống

Tiểu Ân cảm thấy ngứa đầu, vội vàng nói:

- Dừng

Nếu Juliana mà khóc thật, thì hắn chẳng biết làm thế nào

Tiểu Ân liếc đôi môi khô khốc nói:

- Chúng ta là bằng hữu, nàng đừng hại ta, nếu không sau này ta không dám tới đế quốc Lang Nhân nữa

Mặc dù hắn không sợ gì, nhưng nếu hai người một nam một nữ ở riêng với nhau, mà tự nhiên Juliana khóc lớn lên, dù có phát sinh chuyện gì thì Tiểu Ân cũng hết đường chối cãi, dù có nhảy xuống sông hoàng hà cũng không rửa sạch được

Juliana nghiêng đầu cân nhắc một chút, dường như bị vẻ mặt của Tiểu Ân hù dọa

Nàng mân mê đôi môi hồng của mình

Cứ như thế, không khí bị thương do nàng kiến tạo biến mất không còn lại gì

Nàng nhẹ nhàng dậm chân một cái, hàm răng như ngọc cắn chặt đôi môi đỏ mọng, gò má xuất hiện một tia ửng đỏ, ánh mắt lộ ra xuân quang khiến người khác mê say

- Tiểu Ân, ngươi không chịu nhường ta sao? Nói đùa vài câu không được sao

Juliana hờn dỗi nói, mặc kệ nàng có giả vờ hay không, nhưng hề ai nghe nàng nói đều có cảm giác đau lòng

- Tất nhiên ta đồng ý

Tiểu Ân giật mình, nói ba hoa:

- Tiểu thư Juliana xinh đẹp, nàng chính là vầng thái dương trên đại thảo nguyên, mang tới cảm giác ấm áp cho ta, nàng là đại dương mệnh mệnh rộng lớn, che chở cho những con cá như ta....

Juliana mở to hai mắt, nàng dùng ánh mắt kỳ dị đánh giá Tiểu Ân, lần đầu tiên phát hiện ra tên đầu gối như Tiểu Ân cũng phát biểu được những câu này

Mặt của nàng hơi đỏ lên, cắt đứt mạch nói của Tiểu Ân, hỏi:

- Khi nào ngươi trở về?

Giọng nói của Tiểu Ân dừng lại, hắn chần chờ một chút nói:

- Chắc là không lâu

- Tốt, ta chờ người

Juliana chậm rãi tiến lên, nhẹ giọng nói:

- Người đừng đi gặp nữ tinh linh tặng người mặt nạ ánh trăng đó

Nói xong, nàng nhón chân bước đi, loáng cái đã ra ngoài phòng

Tiểu Ân gãi đầu, hắn còn không biết nơi ở của nữ tinh linh tặng hắn mặt nạ ánh trăng

Đột nhiên hắn cảm giác được, đế quốc Lang Nhân không tồi, dù sau này vĩnh viễn ở lại chỗ này cũng là một lựa chọn tốt

Trên trời cao, có một bóng đen đang di động rất nhanh, xung quanh bóng đen có những đám mây di chuyển cùng, cho nên bóng đen đó in xuống mặt đất không khiến người khác chú ý

Tiểu Ân nhìn Hắc Toàn Phong phi hành trên không trung, trong lòng có chút cảm thán

Lúc trước hắn phi hành, chưa từng nghĩ tới việc ẩn giấu hành tung

Có sự phụ chỉ điểm so với tự mình mò mẫm là hai chuyện khác nhau. Có một số việc nhìn qua thì rất giản đơn, nhưng vấn đề đơn giản đó lại rút ra một kinh nghiệm mới

Lần này cùng Seth tới đế quốc Cát Hãn, biện pháp tốt nhất là ẩn giấu hành tung phi hành trên không trung

Chỉ cần sử dụng hai hệ ma pháp, phong hệ và thủy hệ tạo nên một đám mây, rồi phi hành trong đám mây đó, ngay cả bị người ở dưới nhìn, cũng đừng mơ phát hiện được

Thủ đoạn nhỏ này lập tức giải quyết được vấn đề lớn, nhưng trước kia, dù là Tiểu Ân hay mấy tên đệ tử của hắn không có ai nghĩ đến

Bởi vậy có thể thấy được, có một số việc không chỉ dựa vào cố gắng là đạt được

Ba ngày trước khi rời đi, trong lòng Tiểu Ân lo lắng cho sự phụ Maren của mình ở công quốc Louis, mặc dù Betty nói, sự phụ của hắn có chút vướng mắc với đồng môn, tuy nhiên không hề nguy hiểm, nhưng trong lòng của hắn như có lửa đốt, an bài xong chuyện ở đây, hắn chỉ muốn quay về

Tất nhiên, gần tám năm không gặp gia đình cũng khiến hắn rất nhớ

Lúc rời đi, Dida nói đã liên lạc với ma đạo sỹ Mozart của đế quốc Cát Hãn, bọn họ đã chuẩn bị tốt Truyền Tống Trận, hơn nữa còn để Seth dẫn đám người Tiểu Ân qua đó

Tiểu Ân từng nghe nói, mấy trăm năm trước Mozart của đế quốc Cát Hãn đã từng giao thủ với Dida, sau lần đó, vị ma đạo sỹ nổi tiếng của đế quốc Cát Hãn liền quay về ma pháp tháp bế quan

Hắn còn tưởng hai người kết mối thù sâu đậm với nhau, nhưng xem ra, bọn họ không hề thù hận nhau, ngược lại còn giống như những lão bằng hữu, vẫn dùng bí pháp nào đó để liên lạc với nhau

Trải qua vài ngày phi hành, dưới sự chỉ điểm của Seth, bọn họ thuận lợi tới một u cốc cách đế đô Cát Hãn hơn mười dặm

Xa xa, Tiểu Ân có thể cảm nhận được một cỗ năng lượng dao động cường đại

- Pháp sư Tiểu Ân, phía trước là ma pháp tháp của ma đạo sỹ Mozart

Seth hâm mộ nói:

- Ma pháp tháp của lão khuất sau một hang động, nghe nói đó là nơi nổi danh trong thế giới loài người

Tiểu Ân khẽ gật đầu, chỉ cần hơi thở cường đại truyền ra từ nơi đó, cũng đã vượt qua sự tưởng tượng của mình rồi

- Chúng ta đi xuống

Seth do dự một chút nói:

- Trực tiếp bay vào trong phạm vi ma lực của ma pháp tháp, sẽ gây ra hiểu lầm không cần thiết

- Đúng vậy, đa tạ tát măn Seth đã nhắc nhở

Tiểu Ân rung mình, vội vàng vỗ Hắc Toàn Phong, đại ma thú này không tình nguyện, vội vàng hạ xuống

Tới mặt đất, Tiểu Ân lấy ra không gian ngủ đông, vậy tay với Hắc Toàn Phong một cái, đôi mắt của đại ma thú này hí lại, lộ ra bộ dáng nhần nhó

Mặc dù không phải lần đầu tiên Seth nhìn thấy Hắc Toàn Phong nhân tính hóa như vậy, nhưng mỗi lần chứng kiến, hẳn đều hâm mộ và kinh ngạc

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng nói:

- Hắc Toàn Phong, lần này chúng ta phải nhờ người, hơn nữa đối phương rất cường đại, nếu như đối phương nhìn trúng người, ngay cả ta cũng không giữ người lại được, chẳng lẽ người muốn chúng ta chia lìa

Cái đầu to của Hắc Toàn Phong ưỡn thẳng lên, miệng nó há ra, dường như muốn nói, ta sẽ ăn tươi hẳn

Tiểu Ân không nhịn được cười mắng:

- Người ta là ma đạo sỹ đó, hơn nữa còn ngang cấp với đại tát măn Dida, đối phó với ma thú cấp sáu như người, hẳn chỉ cần điểm một ngón tay thôi người cũng không chịu nổi đâu

Đôi mắt của Hắc Toàn Phong quay vòng, khiến Seth sợ hãi than, trí tuệ của nó không hề kém người thường

Tiểu Ân vỗ vỗ Hắc Toàn Phong, móc ra một tảng đá nói:

- Vào đi, với lại thân hình của người không thể đứng trong Truyền Tống Trận được, chẳng lẽ người muốn ta bỏ người lại sao?

Hắc Toàn Phong mở mồm ra, nuốt chửng hòn đá vào bụng, sau đó không cam lòng, cẩn thận bước vào không gian ngủ đông

Seth ngạc nhiên hỏi:

- Pháp sư Tiểu Ân, Hắc Toàn Phong thích ăn đá sao?

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Đúng vậy, nó luôn ngứa răng, nên có thói quen gặm đá

Trong lòng hẳn buồn cười, nếu như là tảng đá bình thường, Hắc Toàn Phong chẳng thèm ngó tới, nói thật trong thiên hạ này, chắc chỉ có nó mới có đá long thạch để ăn

Thiếu đi Hắc Toàn Phong, đoàn người trở nên gọn hơn

Đi bộ về phía ma pháp tháp, trong lòng mọi người không có chút oán hận nào. Bởi vì đó là lễ tiết thể hiện thái độ tôn kính đối với cường giả. Chỉ cần bọn họ chưa đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ thì không có tư cách bay thẳng vào ma pháp tháp của ma đạo sỹ

Thể chất của bọn họ không giống người bình thường, ngay cả Seth có thân thể cường tráng cũng không đuổi kịp

Trong u cốc có một mảnh sương mù bao phủ, mặc dù không biết làn sương mù này có huyền cơ gì trong u cốc, nhưng chỉ cần cảm ứng trong đó có năng lượng cường đại là đủ biết nó không phải chuyện đùa

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, đây mới là thực lực chân chính của ma đạo sỹ, giống như tòa thành của Dida, tất cả chỉ để vẽ vời thêm mà thôi

Seth xuyên qua sương mù, lấy ra một tấm thiết bài, sương mù tản đi, nhất thời ánh sáng xuyên tới

Một lát sau, sương mù ở phụ cận đã tiêu tán, lộ ra một con đường

Seth quay đầu mỉm cười với đám người Tiểu Ân nói:

- Mời đi theo ta, không nên tách ra

Nói xong, hẳn dẫn đường, đi thẳng vào bên trong, đám người Tiểu Ân liếc mắt nhìn nhau, lập tức đi theo

Phạm vi của sương mù không nhỏ, hơn nữa khi tiến vào trong, Tiểu Ân có cảm giác bị người khác theo dõi, mặc dù cảm giác này không mãnh liệt, nhưng nó bám theo như hình với bóng

Khuôn mặt của hắn hơi trầm xuống, nhưng ở trên địa bàn của người ta, hơn nữa còn có việc nhờ cậy, cho nên hắn không dám phát tác

Chỉ một lát sau, mọi người đã thấy ánh sáng, cuối cùng đã ra khỏi tầng sương mù

Đi ra khỏi tầng sương mù, cảnh sắc trước mắt biến đổi

Đó là một mảnh phong cảnh xinh đẹp

Hai ngọn núi cách nhau một đoạn, ở giữa có một thác nước, giống như một con sông lớn trên không trung, tiếng nước chảy va vào đá như vạn giọt Trân Châu va vào nhau, tạo nên những bọt nước

Khiến Tiểu Ân phải ngược mắt đó là trên mảnh đất bằng phẳng dưới chân núi có hơn hai mươi tòa ma pháp tháp

Nếu mỗi tòa ma pháp tháp đại biểu cho một vị ma pháp sư thì ở đây có ít nhất hơn hai mươi người

Mặc dù con số này không thể so với khe nứt không gian, nhưng trong khe nứt không gian tập trung không biết bao nhiêu tinh anh trẻ tuổi của các tinh cầu, tự nhiên phải hơn xa một mạch truyền thừa

Mấy người bước vài bước, thanh âm của thác nước chợt yếu đi, dường như có như không

Mọi người nhìn nhau, biết nơi nào có ma pháp cách âm thần kỳ, cho nên mới tạo nên hiệu quả như vậy

- Pháp sư Tiểu Ân, ở đây đều là đệ tử của ma đạo sỹ Mozart, trong đó có ba vị đại ma pháp sư

Seth thấp giọng giới thiệu

Tiểu Ân khẽ gật đầu, một vị ma đạo sỹ, ba vị đại ma pháp sư, hai mươi vị ma pháp sư chính thức, quả nhiên Mozart không phải người bình thường

Đánh giá ma pháp tháp, mặc dù mỗi tòa ma pháp tháp không mở cửa, nhưng nhìn những ma pháp tháp lớn nhỏ khác nhau, là có thể thấy được nhiều thứ

Đột nhiên một tòa ma pháp tháp lớn nhất mở ra, một thiếu niên cung kính đứng hầu trước cửa tháp

- Chiến tranh tât mẫn Seth, đại nhân đang chờ mọi người ở bên trong

Seth không dám chậm trễ, vội vàng cùng đám người Tiểu Ân tiến vào ma pháp tháp

Thiếu niên này không phải đệ tử của Mozart, mà là người hầu học đồ của lão, nhưng xem năng lượng dao động trên người hắn, ít nhất phải là thất cấp học đồ

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, tư chất tốt như vậy, nếu như ở công quốc Louis, chắc chắn sẽ lọt vào mắt xanh của năm vị ma pháp sư trở thành nhập môn học đồ, nhưng ở ma pháp tháp của ma đạo sỹ, lại biến thành người hầu học đồ

Nhưng luận về góc độ phát triển, đi theo ma đạo sỹ chưa chắc đã thiệt. Dù sao, dưới bóng cây cổ thụ cũng được hóng gió mát, đặc biệt khi hắn trở thành ma pháp sư chính thức, sẽ được ma đạo sỹ chỉ điểm, chắc chắn sẽ tiến bộ rất nhanh

Cước bộ của thiếu niên rất nhẹ nhàng, khi leo lên tầng bảy của ma pháp tháp, thậm chí hắn còn giống như con báo, không phát ra một âm thanh nào cả

Đám người Tiểu Ân đi theo thiếu niên, không gặp bất cứ ai, không tự chủ cũng bước nhẹ như thiếu niên, sợ khiến người nào đó bất mãn

Cuối cùng, thiếu niên ngừng trước một căn phòng nói:

- Đại nhân, tât mẫn Seth đã đưa bọn họ tới

Cửa phòng vô thanh vô tức mở ra, thiếu niên giơ tay mời, mọi người nhìn nhau một cái, sau đó tiến vào

Mặc dù trong phòng không có cửa sổ, không có đèn dầu thấp sáng, nhưng lại có ánh sáng sáng ngời

Ở giữa phòng có gắn một viên bảo thạch, chiếu sáng mọi góc phòng. Ở trên chiếc ghế chính giữa có một vị trung niên nhân mỉm cười với bọn họ, trước mặt trung niên nhân có một lò hương, tỏa ra mùi thơm nồng đậm

Trên người của trung niên nhân khoác một chiếc áo choàng mỏng, đôi mắt ngăm đen phẳng phất có một tầng u buồn, nhưng khi hắn ngẩng mặt lên, đôi mắt khờ dại đó lại tỏa ra ánh sáng nóng rực

Trong lòng Tiểu Ân xuất hiện một ý niệm, có lẽ chỉ có nhân tài như thế này mới có tư cách kết giao với đại tát mãn Dida

- Không tồi, trách không được Dida lại nhờ ta cho các người mượn ma pháp trận

Ánh mắt của trung niên nhân đảo qua người bọn họ một vòng, khiến đám người Tiểu Ân có cảm giác bị xuyên thấu

Ánh mắt nhạy cảm như thế, ngay cả đại tát mãn Dida cũng không theo kịp

Tiểu Ân rung mình, nhưng hắn tin tưởng, dù vị ma đạo sỹ này có lợi hại hơn, cũng không thể sánh với cốt long, cho nên nhiều nhất hắn chỉ nhìn thấu tu vi chính thức của bọn họ mà thôi

- Ta tên là Mozart, còn các người?

Trung niên nhân sáng khoái nói, cùng ở một chỗ với hắn, mọi người không cảm thấy áp lực trầm trọng gì cả, giống như khi ở cùng đại tát mãn Dida, gần như giống với trưởng bối trong nhà mình

Nhưng Tiểu Ân biết, càng là những nhân vật như thế, khi động thủ lại càng điên cuồng

Ngày xưa Dida giết mấy vạn người chỉ để hoàn thiện năng lượng sát lục, chắc chắn vị trung niên đại thúc này cũng không tốt lành gì

Khom người thật sâu, đám người Tiểu Ân rất cẩn thận, không để cho người ta phát hiện tật xấu của mình

- Ma đạo sỹ đại nhân tôn kính, ta là Tiểu Ân.... Sau đó Tiểu Ân giới thiệu tên của từng người

Thái độ của Tiểu Ân không nóng này, không kiêu ngạo, không siểm nịnh khiến Mozart âm thầm gật đầu. Nhưng nếu hắn không như thế thì làm sao trẻ tuổi như vậy đã trở thành đại ma pháp sư

- Tiểu Ân, Dida nói người muốn mượn ma pháp trận của ta để dùng?

- Vâng, xin ngài cho phép

Tiểu Ân nói

- Ta phải nói rõ một chuyện

Đột nhiên hai mắt Mozart mở ra, mặc dù trên người hắn không xuất hiện khí thế cường đại gì, nhưng không hiểu sao đám người Tiểu Ân lại căng thẳng lên, dường như có một áp lực nào đó:

- Tại sao người không tới ma pháp công hội? Chẳng lẽ người có bất mãn gì với bọn họ sao?

Sắc mặt đám người Kim khê biến, ánh mắt lộ ra ánh sáng khác thường

Mấy câu nói đó khiến bọn họ chìm sâu dưới đáy hồ

Ma pháp công hội là địa phương gì, đó là một thế lực cường đại nhất trong thiên hạ, nếu như những lời này mà truyền đi, hơn nữa bị người khác tin, như vậy đám người Tiểu Ân chỉ biết trốn chui trốn lủi mà thôi

- Ngài nói giỡn sao

Mặt Tiểu Ân không đổi sắc mỉm cười nói:

- Chỉ với năng lực của chúng ta, sao có thể bắt mãn ma pháp công hội được chứ?

Mozart chậm rãi gật đầu nói:

- Thế tại sao các người không tới đó?

Tiểu Ân ngẩng đầu, đón nhận ánh mắt của hắn, không chút do dự nói:

- Bởi vì ta không muốn có người biết hướng đi của ta
- Mozart lảng lạng nhìn hắn nửa ngày, cuối cùng nở nụ cười nói:
- Người hiểu gì về ma pháp Truyền Tống Trận?
- Không nhiều lắm, nhưng chắc có thể truyền tống được

Tiểu Ân khiêm nhường nói

Kỳ thực Tiểu Ân không có nói dối, quả thực hắn chưa điều khiển Truyền Tống Trận, nhưng lại không hề xa lạ với việc điều khiển nó

Bởi vì phương pháp đó được ghi chép lại đầy trên lục thư, chỉ cần có đủ năng lượng tinh thạch, bất cứ ma pháp sư nào cũng có thể truyền tống tùy ý trong vòng một trăm dặm

Chỉ là muốn truyền tống cự ly xa, nhất định phải có ma pháp sư không gian hệ điều khiển

Điều này giống như ở trên trái đất, khoảng cách ngắn thì có thể dùng xe đạp, nhưng những giao thông công cộng trong quốc gia như xe lửa, thuyền thì phải cần có người lái chuyên nghiệp

Những công cụ giao thông đó nhất định phải có người lái chuyên nghiệp

Không nói đâu xa, dùng người lái ô tô để lái phi cơ thì chắc chắn phi cơ sẽ lao thẳng xuống đất

Mozart thâm ý nhìn Tiểu Ân nói:

- Người không muốn người khác tra ra hành tung của mình à? Vậy thì đây đúng là biện pháp tốt nhất

Nếu sử dụng Truyền Tống Trận của ma pháp công hội, mỗi lần truyền tống xong đều có người ghi chép lại, nếu như truyền tống trong trăm dặm thì còn có thể xóa đi, nhưng nếu truyền tống xa thì không thể che dấu được

Có lẽ truyền kỳ pháp sư có thể khiến ghi chép về ma pháp trận biến mất, nhưng trước mắt Tiểu Ân không thể làm được như thế

Cho nên hắn mới tìm một ma pháp trận truyền tống tư nhân, như vậy hắn có thể ẩn giấu hành tung của mình, đặc biệt là ma pháp trận này lại không có ma pháp sư không gian hệ điều khiển

Tiểu Ân nở nụ cười nhạt, hắn bình tĩnh nhìn đối phương, không có ý định giải thích, hắn làm vậy là để đối phương tự đoán

Mozart mỉm cười nói:

- Mặc dù Cát Hân có không ít ma pháp trận, nhưng có khả năng truyền tống cự ly xa lại chỉ có ba cái. Hai cái thuộc về ma pháp công hội, hai ma pháp đó truyền tống tới mọi quốc gia, thậm chí còn có thể truyền tống tới đại lục khác, nhưng ma pháp trận của ta lại không làm được điều này

Hắn nhìn Tiểu Ân, bình tĩnh nói:

- Ta không biết mục tiêu của người ở đâu, nhưng ta cũng không giấu người, truyền tống trận của ta chỉ có thể truyền tống tới một số ma pháp trận của các đại đế quốc mà thôi

Tiểu Ân nao nao, có chút khó hiểu hỏi:

- Ma đạo sỹ các hạ, tại sao lại như vậy? Chẳng lẽ ma pháp trận của ngài có khuyết điểm gì sao?

Tiểu Ân hỏi những câu này không lẽ phép, nhưng Tiểu Ân tin vị ma đạo sỹ này đã tùy tiện như thế, mặc kệ hắn có giả vờ hay không, chắc chắn sẽ không vì việc nhỏ này mà trở mặt

Bởi vì sau lưng Tiểu Ân có đại tát mãn Dida làm chỗ dựa

Quả nhiên, Mozart chỉ cười nói:

- Ma pháp trận này do sự phụ của ta tự mình bố trí nên, dù là tài liệu hay kết cấu đều hoàn mỹ nhất, không hề kém truyền tống trận của ma pháp công hội

Sau đó hắn nhẹ nhàng thở dài nói:

- Nhưng so với ma pháp công hội, những điểm truyền tống của chúng ta quá ít, ngoài những ma pháp trận của các đại đế quốc ra, không có nhiều người muốn trao đổi điểm truyền tống với chúng ta

Lông mày của Tiểu Ân hơi cau lại, hắn nhớ tới đại ma pháp sư Tiffany

Lúc đầu hắn tới đế quốc Cát Hãn, cũng bị truyền tống tới một điểm truyền tống công lập của đế quốc

Nhìn bộ dáng đăm chiêu của Tiểu Ân, Mozart nở nụ cười bất đắc dĩ nói:

- Ngay cả khi ma pháp sư của chúng ta cường thịnh hơn, nhưng xét về mặt tư nguyên thì không thể bằng được với ma pháp công hội, cho nên hai trăm năm trước, sư phụ của ta đã giận dữ đóng cửa ma pháp trận lại

Sắc mặt Tiểu Ân trở nên cực kỳ đặc sắc, cá tính của lão nhân gia quả là mạnh

Tự mình dựng lên ma pháp Truyền Tống Trận, có lẽ kém hơn Truyền Tống Trận do ma pháp công hội thiết kế một chút, nhưng dù sao đó cũng là một thành tựu vĩ đại. Trong lịch sử ma pháp, hề người nào có thể tự mình hoàn thành ma pháp trận, cũng được xưng là ma đạo sỹ thiên tài

Nhưng thiên tài này có cá tính quá mãnh liệt

Nhìn thần sắc đỏ khốc đỏ cười của Tiểu Ân, Mozart cười nói:

- Người yên tâm, nếu ta đã đáp ứng Dida, nhất định sẽ mở ma pháp trận ra, nhưng người không nên ôm hy vọng quá lớn, bởi vì rất khó tìm được mục tiêu trực tiếp trong ma pháp trận

Tiểu Ân thở phào một hơi nói:

- Ma đạo sỹ các hạ, ngài cho phép chúng ta sử dụng Truyền Tống Trận, chúng ta đã cảm thấy mỹ mãn rồi, nào dám có yêu cầu khác nữa chứ?

- Tốt

Mozart đột ngột đứng lên nói:

- Các người đi theo ta

Đám người Tiểu Ân nao nao, không thể nào ngờ được vị ma đạo sỹ này lại quyết đoán như vậy

Nhìn Seth, ánh mắt của Tiểu Ân như muốn hỏi

Seth do dự một chút, thấp giọng nói:

- Ma đạo sỹ Mozart là một người hào phóng, hắn tuyệt đối không lừa gạt chúng ta

Đám người Tiểu Ân nhìn nhau, kiên trì đi theo

Mozart đi lên phía trên, trực tiếp dẫn bọn họ tới chỗ cao nhất của ma pháp tháp, khuôn mặt của Tiểu Ân lộ vẻ cổ quái

Đại ma pháp sư Tiffany kiến thiết Truyền Tống Trận của mình ở nơi cao nhất, mà sư phụ của Mozart cũng thế, thật không biết ma pháp sư không gian hệ nghĩ thế nào, lại đặt Truyền Tống Trận ở đó, chẳng lẽ không sợ không gian rối loạn trong truyền thuyết đổ xuống đầu sao?

Mozart không quay đầu lại, nhưng sau lưng của hắn như có mắt, nhìn thần sắc trên khuôn mặt của Tiểu Ân, hắn quay đầu hỏi:

- Pháp sư Tiểu Ân, người cảm thấy nơi này có gì không đúng sao?

Bọn người Kim sống sót, sau đó cẩn thận đề phòng, mặc dù bọn họ biết, đối mặt với ma đạo sỹ sẽ không có cơ hội chiến thắng, nhưng không ai cam tâm gờ tay chịu trời

Tiểu Ân có vẻ xấu hổ, cổ tươi cười nói:

- Ma đạo sỹ các hạ, ta từng nghe qua ma pháp không gian rối loạn, một khi xuất hiện tình huống này, tất cả mọi thứ trong phạm vi mấy chục thước này sẽ bị cuốn vào trong, thậm chí còn khiến ma pháp trận nổ tung

- Không sai, có tình huống đó

Mozart cười cười, hẳn hiểu được ý của Tiểu Ân

Không biết có phải do tâm tình của hắn hôm nay tốt hay không, nên Tiểu Ân hỏi gì hắn cũng trả lời

- Ma pháp không gian rối loạn nếu xuất hiện, chắc chắn sẽ dẫn tới một trường tai nạn, chúng ta kiến thiết ma pháp Truyền Tống Trận ở đỉnh ma pháp là có nguyên nhân

Khuôn mặt Tiểu Ân hơi động, hỏi:

- Chẳng lẽ ma pháp tháp có năng lực khống chế không gian rối loạn

Mozart lộ ra ánh mắt tán thưởng nói:

- Người phản ứng rất nhanh, không sai, khi kiến tạo Truyền Tống Trận trong ma pháp tháp, chắc chắn phải có một thiết bị ngăn cách nguyên tố ma pháp, một khi phát động thiết bị này, ma pháp trận sẽ không được bổ sung năng lượng. Hơn nữa dù ma pháp trận sụp đổ, do thiếu nguyên tố ma pháp nên chỉ dừng lại ở một giới hạn, khi đó chúng ta có thể chậm rãi bổ sung

Tiểu Ân như đã hiểu, ánh mắt nhìn Mozart mang theo vài phần kính ý

Ma pháp sư này đúng là to gan lớn mật, đặt ma pháp trận trên đầu mình, hơn nữa còn bố trí thiết bị ngăn cách nguyên tố ma pháp, trên lý luận thì không có bất cứ vấn đề gì xảy ra, nhưng vạn nhất không có hiệu quả, thì cả tòa ma pháp tháp sẽ bị phá hủy

Nhưng ma pháp sư có thực lực cường đại, rất tin tưởng bản thân mình, trong lòng bọn họ khẳng định, mình có thể khống chế được tình cảnh đó, nên mới lựa chọn như vậy

Tới trước cửa, Mozart nhẹ nhàng đẩy một cái, một căn phòng to lớn hiện ra

Khi đám người Tiểu Ân tiến vào trong phòng, đôi mắt sáng ngời lên

Mặc dù ánh sáng trong phòng tương đối ảm đạm, nhưng với nhãn lực của mọi người, vẫn có thể nhìn thấy rõ ở giữa phòng có bố trí một ma pháp trận thần kỳ

Ma pháp trận này tràn ngập lực lượng thần bí. Mặc dù năng lượng dao động ở phía trên đã bị áp chế tới cực điểm, nhưng phương thức dao động đó vẫn khiến người khác kinh hãi

Tiểu Ân cẩn thận cảm ứng năng lượng dao động trên ma pháp trận, hắn có cảm giác, ma pháp trận này phức tạp hơn ma pháp trận của Tiffany

Tất nhiên đó chỉ là cảm giác thuần túy mà thôi, phải nghiên cứu cẩn thận mới có thể kết luận

Ánh mắt dừng trên hoa văn của ma pháp trận, mắt của Tiểu Ân mở to ra, rơi vào cảnh giới trì trệ

Không chỉ có Tiểu Ân, ngay cả Lai An cũng mất đi thần trí, hai mắt tỏa sáng, nhìn chăm chăm vào ma pháp trận. Ngón tay của hắn còn nhẹ nhàng cử động, miệng vô thức nói thầm, dường như thấy một cảnh tượng kỳ diệu

Sắc mặt của đám người Kim khê biến, bọn họ định tiến lên chắn tầm mắt của sư phụ và Lai An, nhưng lại nghe thấy giọng nói của Mozart vang lên bên tai

- Không nên kinh động bọn họ, bọn họ đang nghiên cứu lộ tuyến đồ của ma pháp trận, nếu có thể lĩnh ngộ, bọn họ sẽ thu được nhiều lợi ích về ma pháp không gian

Nói xong, vị ma đạo sỹ dẫn mọi người tới một góc trong phòng. Hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại, phẳng phất như an tâm dưỡng thần, không quản chuyện ở bên ngoài

Đám người Kim nhìn nhau, bọn họ nhìn Tiểu Ân và Lai An, mặc dù trong lòng lo lắng, nhưng biết Mozart nói không sai

Thình lình xảy ra tình huống này, trán mọi người đều toát ra mồ hôi lạnh

- Pháp sư Kim, có thể dùng ma pháp trận này sao?

Seth đột nhiên lên tiếng

Kim nhìn về phía ma pháp trận, mặc dù hắn không nắm giữ không gian hệ, nhưng tốt xấu gì cũng là một vị tam tinh đỉnh ma pháp sư, không ăn qua thịt heo thì cũng đã thấy heo chạy

- Seth, ma pháp trận này, nhưng là...

Trong lòng Seth kinh hãi, dồn dập hỏi:

- Nhưng là gì?

- Có ma pháp sư nào lại để lộ ra lộ tuyến đồ của ma pháp trận?

Kim nghi hoặc nói:

- Tóm lại ta chưa nghe qua chuyện này bao giờ

Khuôn mặt Seth lộ ra một tia cảm xúc, là chiến tranh tít mẩn, tất nhiên hắn hiểu tầm quan trọng của lộ tuyến đồ đối với ma pháp sư. Mắt nhìn khuôn mặt của Mozart không đổi sắc, hắn không rõ, vị ma đạo sỹ này có chủ ý gì

Đột nhiên, Tiểu Ân thở dài một hơi, ánh mắt của hắn nhắm lại, một lát sau, thanh tĩnh lại, khuôn mặt hoàn toàn khác trước, giống như thoát thai hoán cốt

Đám người Kim vui mừng khôn xiết, bọn họ không dám lớn tiếng nhưng vẫn nói:

- Sư phụ, ngài làm sao vậy?

Tiểu Ân gơ tay, quay đầu thấy Lai An vẫn nhìn chăm chăm ma pháp trận, không nhin được cười

Hắn tiến lên nhẹ nhàng nói:

- Lai An, tỉnh lại đi

Thân thể Lai An khẽ run lên, trong mắt là một mảnh mờ mịt, ánh mắt từ từ thanh tĩnh lại, vẻ mặt hắn ngạc nhiên và vui mừng nói:

- Ma pháp trận này rất tinh xảo

- Đúng vậy

Tiểu Ân gât đầu nói:

- Có thể phân chia không gian tinh tế như thế, người bố trí ma pháp trận này, chắc chắn phải có cấp bậc ma đạo sỹ

Lai An do dự một chút nói:

- Sư phụ, cơ hội này khó có được, chúng ta ở lại chỗ này vài ngày đi?

Tiểu Ân tức giận lườm hắn một cái nói:

- Nếu như ngươi muốn nghiên cứu, sau này ta sẽ vẽ ra cho ngươi, hiện tại không được nhiều chuyện

- Vâng

Lai An nói, khuôn mặt của hắn lộ rõ vẻ vui sướng

Ở chung với nhau mấy năm, Lai An vô cùng tín nhiệm Tiểu Ân, dù Tiểu Ân nói gì, dù những lời đó có hoang đường, hắn cũng tin

Tới bên người Mozart, Tiểu Ân khom người nói:

- Ma đạo sỹ tiên sinh, cảm ơn ý tốt của ngài

Rốt cuộc Mozart mở mắt ra, hấn kinh ngạc nói:

- Người xem xong rồi

- Vâng

- Người không muốn nhìn kỹ sao? Đó là ma pháp trận do sư phụ ta lưu lại đó, bỏ qua cơ hội này, người khó có cơ hội nhìn lại hoa văn của ma pháp trận nữa

Mozart khuyên nhủ

Tiểu Ân do dự một chút, hỏi:

- Xin ngài tha thứ cho sự mạo muội của ta, vì sao ngài muốn ta nghiên cứu ma pháp trận này?

Mozart mỉm cười nói:

- Sư phụ của ta là một vị ma đạo sỹ không gian hệ, đáng tiếc cả đời của người không thể đột phá, tiếp xúc với cảnh giới linh vực. Càng đáng tiếc hơn là, trong đám đệ tử của người không có ai có thiên phú về không gian hệ, cho nên trước khi lão nhân gia lâm chung, đã gỡ bỏ tất cả vật phẩm che giấu ma pháp trận xuống, nếu có ai phát hiện ra, hơn nữa phát huy học vấn của sư phụ, coi như đã hoàn thành tâm nguyện của người

Tiểu Ân cúi người với hấn, khâm phục nói:

- Ma đạo sỹ các hạ, sư phụ của ngài quả là người độ lượng

Quả thực, nếu đổi lại là Tiểu Ân, hấn không có khả năng truyền cho người khác bí quyết của sư phụ mình

Mozart hâm mộ nhìn bọn họ:

- Các người có sáu người, trong đó có hai người có thiên phú không gian, thực khiến người khác kinh ngạc

Đám người Tiểu Ân cười thầm, nếu như nói cho lão biết, ở đây ai cũng nắm giữ một loại ma pháp đặc thù, có lẽ lão sẽ kinh ngạc không nói thành lời

Cúi người thi lễ với ma đạo sỹ, Tiểu Ân nói:

- Ma đạo sỹ các hạ, đa tạ ý tốt của ngài

Hấn chỉ vào đầu mình nói:

- Nếu như chúng ta nghiên cứu ra thành quả, nhất định sẽ mang tới cho ngài xem

Mozart hài lòng nói:

- Tốt, ta sẽ chờ tin tốt của các người

Kỳ thực ngay cả hấn cũng không tin, trong khoảng thời gian ngắn như vậy, Tiểu Ân có thể ghi nhớ được lập thể đồ của ma pháp trận, nhưng hấn cũng không phản bác

Tiểu Ân mang mọi người tiến vào ma pháp trận, tinh thần ý thức của hấn tỏa ra, trong đầu cảm ứng được lực lượng thần kỳ của ma pháp trận, trong đầu hiện lên một số quang điểm, mỗi quang điểm là một truyền tống trận đối ứng

Ánh mắt của hấn sáng ngời lên, nhẹ nhàng vung tay lên, ma pháp trận xuất hiện một đạo ánh sáng màu trắng bao phủ đám người Tiểu Ân vào trong

Khi bạch quang tan biến, bọn họ đã biến mất

Mozart lẳng lặng nhìn Truyền Tống Trận, hấn đột nhiên nhớ tới một chuyện đùa, bật cười khanh khách:

- Dida à, mặc dù ta không biết lai lịch của bọn họ, nhưng bọn họ rất thú vị.

180. Quyển 5: Nặc Khả Đa Chi Quyển – Chương 1: Phản Tháp

Tuy rằng đây là lần đầu tiên chủ trì ma pháp trận nhưng Tiểu Ân vẫn không chút bối rối.

Bản thân ma pháp trận đã có sẵn công năng truyền tống và tuần tra, một khi đưa vào năng lượng không gian hệ thì có thể đủ khiến tinh thần ý thức của hắn cùng ma pháp trận hòa hợp nhất thể

Ở bên trong ma pháp trận, có một điểm phi thường trọng yếu chính là tọa độ điểm truyền tống

Mỗi một ma pháp sư một khi quán nhập ma lực là có thể ở trên tọa độ tra tìm địa điểm mình muốn tới, như vậy chỉ cần có đủ năng lượng tinh thạch là có thể nhảy mắt tới nơi

Thế nhưng, đối với ma pháp sư bình thường mà nói, bọn họ chỉ có thể lựa chọn địa điểm truyền tống trong phạm vi một trăm dặm mà năng lượng do Tiểu Ân đưa vào lại có thể tiếp nối truyền tống đến tất cả điểm truyền tống công lập trên toàn đại lục

Tất cả những điểm truyền tống công lập này đều do ma pháp công hội bỏ vốn kiến tạo, bởi vậy cũng có thể tưởng tượng công hội này đến tột cùng có của cải và thế lực lớn cỡ nào

Bất luận ma pháp trận hình thức nào cũng đều có thể tùy thời tiếp nối đến các điểm truyền tống, mà sau khi tiếp nối và thành công truyền tống những ma pháp trận tư nhân này đều lựa chọn cắt đứt quan hệ, ắt tiếp theo sử dụng sẽ lại lặp lại quá trình này

Tinh thần lực của Tiểu Ân truy tìm giữa hàng trăm điểm sáng trong ma pháp trận rốt cục cũng tìm được điểm truyền tống công lập của đế quốc Nặc Khả Đa

Điểm truyền tống này không ngờ lại nằm ở thành thị cách đế đô của đế quốc Nặc Khả Đa không xa và cách công quốc Louis khá xa

Về phần công quốc Louis, thực tế mà nói còn chưa đủ tư cách mời ma pháp công hội lập điểm truyền tống công lập tại địa bàn của họ

Do dự một lát, Tiểu Ân cuối cùng cũng quyết định, hay là cứ truyền tống đi.

Tuy rằng nơi đó cách công quốc Louis xa một chút nhưng đối với Tiểu Ân mà nói cũng là cách duy nhất để trở về nhà.

Đương nhiên lúc này hắn cũng đã thử tìm kiếm một chút, ôm hi vọng vạn nhất tìm được truyền tống ma pháp trận do đại ma pháp sư Tiffany bố trí nhưng kết quả tìm kiếm lại khiến hắn thất vọng, ở trong các điểm sáng này dường như đến một ma pháp trận tư nhân cũng chẳng có.

Cũng tức là thuyết rằng những giữa những ma pháp trận này đều thuộc loại ma pháp trận miễn phí do công hội cung cấp ngoài ra không có tư nhân nguyện ý mang ma pháp trận do mình khổ công thiết lập ra làm điểm truyền tống.

Hắn âm thầm thở dài, bắt đầu liên hệ địa điểm cho tốt, bắt đầu tiến hành song phương kết nối ma pháp trận.

Sau một lát, trên người bọn họ được một đoàn hào quang bao phủ, tiến vào một thông đạo hư vô được bao phủ bởi ánh sáng, sau đó liền xuất hiện giữa một ma pháp trận to lớn

Ma pháp trận này lớn hơn rất nhiều so với các ma pháp trận Tiểu Ân đã từng chứng kiến, ước chừng phải bằng một sân bóng lớn, hơn nữa còn phải là sân bóng bao gồm cả khán đài

Điểm mà bọn Tiểu Ân xuất hiện là một góc của ma pháp trận, mà ở các địa phương khác của ma pháp trận, vẫn liên tiếp có hào quang hiện lên, không ngừng có người ra vào.

Liếc mắt nhìn xung quanh một phát, đám người Tiểu Ân mới hiểu được vì sao lại phải kiến tạo ma pháp trận khổng lồ như thế hóa ra lưu lượng khách của nó quả thật không ít

Đám người Kim lần đầu tiên sử dụng ma pháp truyền tống trận, sau khi bọn họ đi ra, tất cả đều tò mò hướng mắt ra bốn phía đánh giá, trong ánh mắt biểu lộ rõ ràng thần sắc hâm mộ

Tiểu Ân trước đây đã có kinh nghiệm truyền tống trận nên lúc này một khi đã tới một ma pháp trận xa lạ liền lập tức di chuyển bước chân hướng tới bên ngoài ma pháp trận

Bọn họ tốc độ rất nhanh nên chỉ một lát đã tới bên ngoài ma pháp trận

Giữa kiến trúc khổng lồ này có bảy lối ra, đám người Tiểu Ân vừa mới đi vào một trong các cửa thì chợt nghe một người kêu lên

- Các người có sáu người, mỗi người một trăm viên tinh thạch, tổng cộng là sáu trăm viên tinh thạch, nhanh lên.

Tiểu Ân ngăn người ra quay đầu lại nhìn, lập tức nhìn ra diện mạo người vừa nói, đây là một ma sư cấp học đồ đang có vẻ mặt tức giận nhìn bọn họ

Sắc mặt Tiểu Ân không khỏi trầm xuống, một ma pháp học đồ mà cũng dám nói chuyện như thế với hắn, thật sự đáng buồn cười

Tuy rằng lúc này hắn đã ẩn dấu đi đại bộ phận hơi thở nhưng biểu hiện ra bên ngoài tốt xấu gì cũng là một nhất tinh ma pháp sư cơ mà.

Nhưng xem ra ma pháp học đồ này dường như cũng không đưa đặt một ma pháp sư chính thức như hắn ở trong mắt.

Carter tiến lên một bước dài, trong mắt hắn chợt lóe lên thần quang, sát khí trên người như ẩn như hiện nhưng bên trong đôi mắt vẫn lấp lánh tinh quang như trước, lạnh lùng nhìn tên ma pháp sư học đồ kia.

Biến cố bất thành linh xảy ra, tên ma pháp sư học đồ kia thậm chí còn chưa kịp phản ứng đã bị sát khí trên người Carter dọa cho khiếp đảm. Một cỗ hàn khí lạnh lẽo từ sâu trong đáy lòng bộc phát lan tràn khắp toàn thân khiến cho thân thể hắn bắt đầu phát run.

Đặc biệt ánh mắt âm u và sâu nghiêm của Carter khiến hắn sợ hãi từ tận đáy lòng

Biến hóa của nơi này lập tức khiến cho một bộ phận người ở đây chú ý nhưng ma pháp trận vẫn vận hành như thường, chỉ có điều đại môn của thông đạo này bị đám người Tiểu Ân ngăn chặn mà thôi

Ánh mắt Tiểu Ân quét một vòng xung quanh, phát hiện có một số người đã bắt đầu chỉ trỏ tuy nhiên những người này đều là ma pháp học đồ mà duy nhất chỉ có hai ma pháp sư chính thức chú ý tới nơi này cũng làm như không thấy, dường như là việc không liên quan đến mình.

Nhưng mà tại thời điểm ánh mắt Tiểu Ân lướt qua một số học đồ đang khe khẽ nói nhỏ cũng lập tức ngậm miệng lại không hề tái thảo luận

- Vì sao phải thu tinh thạch của chúng ta?

Carter lạnh lùng hỏi

- Đây, đây, đây là...quy định.

Tên học đồ kia trên đầu mồ hôi lạnh đã chảy ròng ròng, từ trước đến giờ hắn chưa bao giờ gặp loại chuyện này

- Quy định?

Carter nghi hoặc quay đầu lại nhìn thoáng qua Tiểu Ân. Hắn đương nhiên hiểu được Tiểu Ân cũng không muốn dẫn đến ánh mắt chú ý của người khác, nếu là ma pháp học đồ này lạm dụng tư quyền, hắn đương nhiên không ngại giáo huấn một chút nhưng nếu như quả thật là quy định như lời nói, bọn họ tự nhiên không đáng vì sáu trăm tinh thạch mà đắc tội ma pháp công hội

Tiểu Ân trầm ngâm một lát hỏi

- Quy định gì vậy? Sao ta lại không biết?

Khi ánh mắt Carter rời đi, tên học đồ kia rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm một hơi. Bất kể là ai bị loại ánh mắt này nhìn chòng chọc trên người cũng không thể cảm thấy dễ chịu

- Ma pháp sư tiên sinh tôn kính.

Tên học đồ kia liếc mắt thấy ma pháp huy chương trước ngực Tiểu Ân nói:

- Công hội quy định phạm là sử dụng ma pháp trận tư nhân truyền tống đến đây đều phải tính theo đầu người mà nộp một khoản tinh thạch nhất định

- Có quy định như vậy sao? Sao ta lại chưa nghe nói bao giờ nhỉ

Mary kinh ngạc hỏi

Quả thật ở đại thảo nguyên phương Bắc, bất kể là đế quốc Lang Nhân hay đế quốc Cát Hãn đều không có quy định này

Tên ma pháp học đồ hiện vẻ tươi cười. Lúc này, từ trên người Carter hắn đã nhìn ra những người này không phải dễ chọc nên đành phải cẩn thận sợ người ta bực mình mượn hắn làm làm nơi trút giận

Tiểu Ân do dự một chút quay đầu nhìn lại phía sau.

Ở phía sau bọn họ, một vị nhất tinh ma pháp sư thở dài:

- Không sai, là có quy định này. Đó là bởi vì tất cả truyền tống trận tư nhân của các ma pháp sư cũng không chịu mang ma pháp trận của chính mình cấp cho công hội sử dụng. Bọn họ muốn chiếm giữ tài nguyên của công hội nhưng lại không muốn gánh vác nghĩa vụ và trách nhiệm nên ma pháp công hội mới thiết lập quy định này

Tiểu Ân sắc mặt khế biến nói:

- Cấp đi.

Kim lên tiếng, giơ tay lên, lấy ra sáu trăm viên tinh thạch từ trong vòng tay, ném tới trước mặt tên học đồ kia

Ánh mắt mọi người đều sáng lên, bọn họ tự nhiên nhìn ra được Tiểu Ân mới là ma pháp sư đứng đầu trong nhóm người này. Điểm này chỉ cần nhìn thần thái và sự cung kính của mọi người với hắn liền thấy được

Những người còn lại còn tưởng rằng bọn người Kim là học đồ hoặc người hầu của Tiểu Ân nên không thêm để ý

Nhưng Kim tùy ý xuất ra sáu trăm viên tinh thạch hơn nữa còn lộ ra vòng tay không gian lập tức khiến cho một lượng lớn người chú ý

Tiểu Ân cười lạnh trong lòng, bước đi nhanh hơn rời khỏi nơi này. Tên học đồ kia cẩn thận thu tinh thạch lại, trong lòng tuy rằng thầm mắng không ngừng nhưng cũng không dám có một chút biểu hiện ra ngoài. Hắn mơ hồ cảm ứng được tuy rằng trên người đám người Kim không có gì đại biểu cho thân phận ma pháp sư chính thức như huy chương và dấu hiệu nhưng thực lực của bọn họ tuyệt không phải hắn có thể nghĩ đến

Sau khi đám người Tiểu Ân rời đi, trong mắt mấy người đứng sau đều hiện lên một tia sáng, đặc biệt là hai nhị tinh ma pháp sư. Bọn họ trao nhau một cái liếc mắt rồi cũng nhanh chóng li khai nơi này. Tuy nhiên phương hướng bọn họ rời đi cũng không phải con đường đám người Tiểu Ân đã đi.

Tên pháp sư đã chỉ điểm cho Tiểu Ân khế lắc đầu. Hắn nhận thức hai nhân vật xú danh rõ ràng vừa rời đi, chỉ tiếc Tiểu Ân cho hắn ấn tượng cũng không phải tốt lắm hơn nữa còn có những điều kiêng kỵ khác nên cuối cùng cũng buông tha cho ý nghĩ nhắc nhở.

Tiểu Ân bước đi như bay rất nhanh rời xa nơi đây, hắn nhẹ nhàng thở dài, trong lòng đương nhiên hiểu được vì sao Mozart đạo sư đặc biệt tình nguyện phong ấn ma pháp trận mà không muốn cống hiến làm điểm truyền tống trận cho ma pháp công hội.

Ma pháp sư tư nhân và ma pháp công hội bất đồng, bọn họ muốn thành lập một ma pháp truyền tống trận gần như có thể dùng táng gia bại sản để hình dung.

Ai lại nguyện ý tặng bảo bối cần rất nhiều tâm huyết mới hoàn thành cho người khác sử dụng. Điểm này chỉ cần xem ma pháp truyền tống trận tư nhân đều thành lập ở trên tầng đỉnh của ma pháp tháp là có thể hiểu ra tâm tư của họ

Đối với riêng Mozart đạo sư hoặc là Tiffany mà nói, ma pháp trận của họ chính là đồ dùng tư nhân dùng làm đại điểm kết nối không cần liên kết.

Giống như trên địa cầu, một số người sử dụng máy tính điện tử download bằng torrent hoặc donkey nhưng họ chỉ muốn download trên mạng về mà không muốn làm nguồn cho người khác download, khiến người của ma pháp công hội tức giận không thôi.

Cho nên quan hệ giữa ma pháp sư có được ma pháp trận và ma pháp công hội khẳng định sẽ không thể vô cùng hài hòa

Ma pháp trận này được thành lập ở bên ngoài một thành thị của đế quốc Nặc Khả Đa, ma pháp sư từ trong ma pháp trận đi ra phần lớn đều sẽ đi vào trong thành

Từ xa Tiểu Ân liền thấy trên tường tường thành có vài chữ to thiếp vàng “Bahia” (1)

Tuy rằng đây cũng không phải trụ sở của ma pháp công hội của đế quốc Nặc Khả Đa nhưng cũng là một địa điểm chiếm vị trí phi thường trọng yếu ở trong toàn bộ đế quốc.

Ở phía Tây thành có rất nhiều năng lượng mạnh mẽ dao động. Đám người Tiểu Ân cũng không hề xa lạ đối với trình độ dao động này, điều này thuyết minh ở nơi này có một số lượng ma pháp sư không hề ít, phỏng chừng chính là một ma pháp tháp dần trọng yếu của đế quốc Nặc Khả Đa.

Đám người Tiểu Ân căn bản không có tính toán dừng lại tại đây mà trực tiếp li khai.

Bọn họ cũng không có lập tức phóng xuất Hắc Toàn Phong ra cũng như không lập tức thi triển Phong Tường Thuật để rời khỏi.

Nơi này dù sao cũng là khu vực trung tâm của xã hội nhân loại, phần hoa hơn xa so với thảo nguyên phương Bắc, nếu phóng xuất Hắc Toàn Phong ra khẳng định sẽ đem tới tranh cãi không cần thiết.

Sau khi rời xa thành thị được vài dặm, mấy người đưa mắt nhìn nhau, trong mắt đều thoáng động ý cười dường như đều phát hiện sự tình gì đó rất vui vẻ.

Carter bước lên trên một bước, đến gần bên người Tiểu Ân dùng thanh âm hưng phấn nói:

- Sư phụ, mặt sau có hai cái đuôi, từ sau khi chúng ta rời thành thị khá xa vẫn đi theo.

Tiểu Ân cũng không quay đầu lại nói:

- Ta đã biết.

- Sư phụ, muốn giải quyết bọn họ thế nào?

Tiểu Ân do dự một chút nói

- Không biết bọn họ có phải đến từ ma pháp công hội không, nếu giết người do ma pháp công hội phái tới, chúng ta sẽ gặp rắc rối lớn.

- Sư phụ, bọn họ đang theo dõi chúng ta đó. Chẳng lẽ chúng ta cứ buông tha như vậy?

Carter bất mãn nói

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói:

- Carter, sau khi chúng ta trở thành ngàn năm truyền kì, người cứ như vậy mà tái phát tức giận đi

Carter cung kính nói

- Vâng thưa sư phụ

Nếu đã nghe ra Tiểu Ân không có ý xử lí hai cái đuôi phía sau, những người này lập tức lười nhác đi rất nhiều

Trải qua lịch lãm ở đấu thú đài, hơn nữa tu luyện ở hoàng kim giới và sát lục kết giới đã làm trên người họ tràn đầy sát khí. Gặp người đánh chủ ý lên bản thân mà không thể ra tay, đương nhiên họ cực kỳ u sầu

Tốc độ của Tiểu Ân bọn họ cũng không phải rất nhanh nhưng chỉ bằng hai chân đi đường đã khiến cho một số ma pháp sư thể chất yếu phải thở hồng hộc

Hai người theo sau vốn là lạng lẽ theo đuôi nên Khinh Linh Thuật cũng không dám vận dụng, sợ bị đám người Tiểu Ân phát giác. Sau khi theo được nửa ngày, bọn họ đã mệt đến muốn rơi rụng xương cốt ra rồi nhưng đám người Tiểu Ân vẫn nhanh bước đi tới như trước, dáng điệu sinh long hoạt hổ giống như không có nửa điểm mệt mỏi.

Rốt cục sau khi đám người Tiểu Ân chân chính rời khỏi thành thị, hai người kia không thể tìm lại được cùng nhau thi triển Tật Phong Thuật bay đi lại gần.

Tiểu Ân khẽ cau mày, trong lòng cũng nảy sinh hoài nghi

Nếu là ma pháp công hội phái người đến theo dõi cũng sẽ không lấy phương thức không kiêng nể như thế này để lộ diện hơn nữa là sau khi bọn họ rời xa thành Bahia

Hai ma pháp sư kia từ trên không trung trực tiếp bay lại gần, hai người bọn họ một người vừa béo vừa cao còn một người vừa gầy lại lùn song song đứng chung một chỗ tạo nên một cảm giác mạnh mẽ tấn công thị giác, làm cho người ta không kìm nổi có một loại ý cười mãnh liệt nhưng là trên người họ lại toát ra một loại hương vị tự tin tràn đầy

Bọn người Tiểu Ân hứng thú nhìn bọn họ, trên mặt cũng không có biểu tình gì kích động

Carter liếc mắt nhìn sư phụ, chỉ thấy Tiểu Ân khẽ gật đầu, hần lập tức cười ha hả bước lên phía trước nghênh đón

Nếu như dưới tình huống chính thức đại biểu cho Tiểu Ân ra mặt đương nhiên là Kim nhưng gặp loại sự kiện kỳ dị linh tinh, xưa nay Carter vốn linh tinh cổ quái nhất không thể nghĩ ngờ mới là lựa chọn tốt nhất

Nhìn trên quần áo hai người, Carter khoa trương nói:

- Nhị tinh ma pháp sư?

Quả thật trên ma pháp bào trên người bọn họ có huy chương đại biểu nhị tinh ma pháp sư

Người gầy hiển nhiên đắc ý cười, nhị tinh ma pháp sư ở bên trong toàn bộ hệ thống ma pháp tuy không phải là mạnh nhất nhưng đối phó với đội ngũ nhất tinh ma pháp sư và học đồ mà nói thì vẫn luôn là một nhân vật cao không thể với tới, huống chi một lần lại xuất hiện hai người hiển nhiên khiến người ta cực độ khiếp sợ

Bọn người Kim đều một mặt không biểu cảm hoặc cúi đầu, bọn họ biết Carter đang giả vờ

- Ta là Liệt Duy, nhị tinh ma pháp sư của đế quốc Nặc Khả Đa, vị này là bằng hữu của ta Thi Thụy Đức.

Người gầy nói không nhanh không chậm.

- Chúng ta muốn biết các ngươi từ đâu tới đây

Carter lộ vẻ khó xử trên mặt, hần xoa xoa hai tay nói:

- Chúng ta đến từ phương Bắc xa xôi, nghe nói ở đây có một thị trường giao dịch ma pháp rất nổi tiếng nên mới muốn kiến thức một chút.

- Thị trường giao dịch ma pháp?

Hai người kia nhìn nhau trong mắt đều hiện lên tia nghi hoặc, ở nơi này trừ bỏ ma pháp công hội thì còn có cái gì giao dịch thị trường đâu

- Đúng vậy, nghe nói tại đây có thị trường giao dịch có rất nhiều người mua, có thể thu mua các loại hàng hóa cao cấp cho nên chúng ta mới không tiếc ngàn dặm xa xôi tới đây.

Carter hưng trí bừng bừng, nói đến độ nước miếng văng tung tóe

Hai người kia ánh mắt lập tức lóe sáng. Trên mặt Liệt Duy lộ vẻ mặt bình tĩnh không chút thay đổi nói

- Đúng vậy, nơi đây quả thật có một thị trường giao dịch ma pháp, tuy nhiên muốn đi vào thật không đơn giản, không có mặt hàng tốt thì căn bản không vào được

Carter vươn tay ra để lộ một vòng tay nói

- Mặt hàng trong này của ta đảm bảo có đủ tư cách đi vào

-Ồ, trong này là gì vậy?

Hai người tỏ vẻ như tùy tiện hỏi han

- Ha ha, đây chính là..

Carter đột nhiên ngừng nói, hắn giống như nhớ ra cái gì, hai mắt tỏ vẻ hồ nghi đánh giá hai người

Đôi mắt Tiểu Ân cũng thoáng thay đổi, trong lòng hắn cũng buồn cười không thôi. Tiểu tử này không ngờ lại ăn nói lung tung tuy nhiên lại có thể dọa hai người kia sợ hãi, coi như cũng là có bản lĩnh

Liệt Duy khẽ hừ một tiếng, nói

- Chỉ bằng một học đồ nho nhỏ như ngươi chẳng lẽ ta còn muốn đánh chủ ý lên người ngươi.

Hắn vung tay áo nói

- Quên đi, Thi Thụy Đức, chúng ta đi thôi

Mập mạp giả vờ ra vẻ oán giận xoay người muốn đi.

Liệt Duy lại nói

- Lúc này đây giao dịch ma pháp chính là tổ chức ở rừng Gobbi. Chúng ta phải nhanh qua đó nếu không một khi muộn lại không kịp

Tiểu Ân trong lòng vừa động vội vàng nói:

- Nhị vị biết phương vị của rừng Gobbi sao?

- Đương nhiên.

Chúng ta đi qua nơi đó mấy chục lần rồi đương nhiên rõ ràng

- Thật tốt.

Tiểu Ân vui vẻ cười

Từ ma pháp trận đi ra, hắn liền nghĩ làm cách nào để trở về thành Louis

Vì che dấu hành tung, hắn cũng không tính toán tùy tiện tìm người hỏi, như vậy sẽ lưu lại một điểm manh mối nhưng nếu là rừng Gobbi thì hắn lại nhận thức. Chỉ cần có thể tới nơi đó, hắn liền nắm chắc có thể quay về thành Louis

- Nhị vị là ma pháp sư đã nhậm chức của ma pháp công hội sao?

Tiểu Ân mỉm cười hỏi

Hai người kia đồng thời lắc đầu, tuy rằng trên ngực Tiểu Ân là huy chương nhất tinh ma pháp sư, thấp một bậc so với bọn họ, song ma pháp sư chính thức hơn xa ma pháp học đồ nên thái độ đối đãi của bọn họ với Tiểu Ân cũng tốt hơn nhiều

Tiểu Ân tiếp tục cười, hỏi

- Các ngươi thật sự không phải?

- Đương nhiên không phải.

Thi Thụy Đức cả giận nói

- Chúng ta và ma pháp công hội chưa từng có bất cứ quan hệ nào.

Tiểu Ân nhìn ánh mắt của bọn họ nói

- Đúng vậy, các người nói chính là nói thật, vậy thì xử lý được rồi.

Hắn vung tay lên

- Lai An, Carter cho bọn hắn nhìn điểm màu sắc đi

- Vâng.

Hai âm thanh trong trẻo đồng thời vang lên.

Hai âm thanh trong trẻo đồng thời vang lên.

Hai ma pháp sư một béo một gầy kia đồng thời tức giận bật cười, khiến hai kẻ đến tư cách ma pháp sư chính thức còn không có đi đối phó hai nhị tinh ma pháp sư, đầu người này sẽ không là có bệnh chứ?

Đúng vào lúc ánh mắt bọn họ lộ vẻ khinh thường và tàn nhẫn thì một cỗ uy áp hùng mạnh từ trên người Carter và Lai An phát ra.

Khi đối mặt với tên ma pháp học đồ kia, Carter không chế vừa đủ khí thế không cho ảnh hưởng đến người khác, mà giờ phút này khi có được mệnh lệnh của Tiểu Ân, hắn không hề cố kị buông hơi thở ra, ẩn nặc thuật lập tức mất đi toàn bộ hiệu lực, hiển lộ ra toàn bộ thực lực ma pháp sư tam tinh của hắn và Lai An.

Đồng thời trên hai người họ còn có một cỗ sát khí trí mạng. Cỗ sát khí này giống như đến từ chính thể giới hắc ám hoặc đến từ minh giới u ám không thể lường được, có thể tạo ra ảnh hưởng cực lớn đối với bất kì kẻ nào.

Sắc mặt ma pháp sư một béo một gầy kia lập tức thay đổi, nụ cười trào phúng kia trở nên cứng ngắt, trong mắt cũng đã phủ đầy vẻ kinh hãi.

Đến tận bây giờ họ mới hiểu được vì sao đối phương không chút che dấu đạo cụ ma pháp trên người mình. Điều này cũng không phải bọn họ quá ngu ngốc mà bởi vì thực lực của bọn họ tuyệt đối có thể bảo hộ đạo cụ của mình.

Mà hai người bọn họ mới bị sự thần kì của đạo cụ ma pháp làm cho lóa mắt đem đến xui xẻo.

Tuy rằng trong lòng bọn họ hiểu được nhưng dưới uy áp của đối phương không thể ngờ dục vọng chiến đấu đã trở nên vô cùng nhỏ bé.

Từng giọt từng giọt mồ hôi lạnh chảy ra từ trên đầu hai người. Liệt Duy vội vàng vội cười nói

- Hiểu lầm, hiểu lầm.

- Hiểu lầm.

Carter cười ha hả nói

- Các người sau khi nhìn thấy vòng cổ không gian này lập tức cho rằng có thể cướp được nên mới theo chúng ta. Các người nghĩ có thể lừa được ta sao.

Sắc mặt hai người lộ vẻ sầu thảm. Không thể tưởng tượng được, bọn chúng cẩn thận như vậy nhưng lại bị người ta nhìn thấu từ trước, một điểm xấu lập tức dâng lên từ đáy lòng.

- Các người nếu đã theo ta đến đây là đã tính toán trước nội tình. Nếu là có thể trêu chọc mà người không biết, quý không hay thì căn bản là muốn giết người đoạt bảo đúng không?

Carter tiếp tục dùng ngữ điệu độc đáo của hắn để nói

- Không dám, không dám, chúng ta nào dám chứ?

Liệt Duy trên người mồ hôi càng ngày càng nhiều nhưng trước khí thế áp bách của hai sát tinh liền một giọt mồ hôi cũng không dám lau, nếu không một khi khiêu khích gây hiểu lầm, hai cái mạng nhỏ của bọn họ thật sự phải vứt bỏ tại nơi này.

- Hừ, có tà tâm đi làm lại nhát gan không dám thừa nhận.

Mary lãnh đạm nói

- Giáo sư, hai người này không đáng lưu lại, chúng ta giết bọn chúng đi.

Một béo một gầy giật mình, thân rùng mình một cái, tròn mắt bọn họ xoay tròn nhưng không dám nhúc nhích mấy may.

Tiểu Ân thầm nghĩ sao sát khí của các đệ tử mỗi ngày một mạnh a, lúc đầu gặp chúng sát khí đâu có lớn như vậy chứ.

Tuy nhiên hẳn biết sở dĩ có kết quả như thế kì thật nhất định quan hệ tới việc bọn họ mỗi ngày sử dụng sát lực kết giới, đương nhiên kích thích của đấu thú đài cũng là một nhân tố tác động.

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân nói

- Bọn họ còn chưa động thủ, nếu lúc này hai người có thể mau chóng đưa bọn ta đến rừng Gobbi thì lần này bỏ qua cho các người

Hai người kia đồng thời thở phào nhẹ nhõm, lập tức đồng ý

Tiểu Ân vung tay lên, hai người bọn họ sao còn dám chần chừ lập tức phi tới phương xa

Khi thi triển Phong Tường Thuật, bọn họ mới biết hóa ra những người phía sau đều là ma pháp sư chính thức cấp bậc cao thủ. Nhiều ma pháp sư chính thức như vậy không ngờ lại đồng thời xuất hiện ở rừng Gobbi, chẳng lẽ nơi này lại xuất hiện thứ gì tốt

Tuy nhiên lúc này bất kể bọn họ có suy nghĩ miên man gì đều không dám có một tia thả lỏng, lấy tốc độ nhanh nhất hướng về phía trước

- Sư phụ, vì sao ngài lại phải thả bọn họ.

Đức Lão Phu đi theo một bên Tiểu Ân cất tiếng hỏi

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, từ trên hai người này, hẳn lại nghĩ tới kẻ lừa gạt Ryder, muốn lừa người cuối cùng lại bị mất toàn bộ tài sản. Không biết vì sao rất nhiều trí nhớ như vậy nảy sinh trong lòng khiến tâm hắn nảy sinh ám áp, không muốn vì giết chóc mà phá hư tâm tình lúc này

Dù sao hiện tại đối với hắn mà nói, hai nhị tinh ma pháp sư căn bản không có uy hiếp gì đối với bọn họ

Thấy Tiểu Ân không nói lời nào, Đức Lão Phu dù trong lòng thắc mắc cũng không dám hỏi lại

Phía bên kia, hai người một béo một gầy thi triển toàn bộ sức lực, thi triển ra tốc độ nhanh nhất, nhưng cho dù như thế, đám người Tiểu Ân vẫn như trước không nhanh không chậm đuổi theo phía sau, đến một chút biểu tình có gắng hết sức cũng không có

Thực lực như vậy lập tức làm cho bọn họ hoàn toàn từ bỏ ý niệm bỏ chạy trong đầu, ngoan ngoãn đưa bọn họ đến khu đất bên ngoài rừng Gobbi

- Các vị ma pháp sư tôn kính, đây chính là rừng Gobbi

Pháp sư gầy Liệt Duy nói với vẻ mặt đau khổ

Trong lòng hai người bọn họ đều không yên, tuy rằng đường đã đưa nhưng tương lai cũng không phải ở trong tay bọn họ. Hơn nữa, qua hai ngày đồng hành, bọn họ đã hoàn toàn buông tha cho ý niệm chống cự và chạy trốn trong đầu, chỉ hi vọng những người này nói chuyện giữ lời

Tiểu Ân đánh giá một chút rừng rậm kéo dài vô tận trước mặt, trong lòng nghìn vạn lần cảm khái

Hướng tới hai tên nhị tinh ma pháp sư kia, Tiểu Ân vung tay lên, nói:

- Các người có thể đi rồi, về sau ít làm việc bỉ ổi đi, nếu không sớm muộn gì cũng gặp báo ứng

Hai người kia vui mừng quá đổi, pháp sư béo xoay người bước đi, pháp sư gầy cũng là do dự một chút nói

- Ma pháp sư tiên sinh tôn kính, ta đúng là phi thường quen thuộc với nơi này, nếu ngài muốn tìm địa phương nào, có lẽ ta có thể dẫn đường

Pháp sư béo đi vài bước rồi li khai mặt đất nhưng khi nghe xong lời nói của pháp sư gầy, tạm dừng trên không trung một chút rồi cục xoay người trở về, liềm mạng nháy mắt ra hiệu cho Liệt Duy.

Liệt Duy căn bản là không động dậy, hần lắc lắc đầu nói

- Thi Thụy Đức, ta đã sống đủ kiếp sống lừa gạt người khác rồi, vị pháp sư đại nhân này nói đúng, làm như thế này sớm muộn cũng gặp báo ứng

Khuôn mặt người mập mạp gọi là Thi Thụy Đức đình chỉ co rúm, trong mắt hần hiện vẻ do dự

Liệt Duy mạnh mẽ nói

- Thi Thụy Đức, ta đã quyết định

Mập mạp thở dài một tiếng ừ rừ đứng bên người Liệt Duy. Nhìn dáng vẻ của hần căn bản dường như người gầy Liệt Duy kia sai đâu thì hần sẽ đánh đó.

Tiểu Ân buồn cười, nói

- Liệt Duy pháp sư, hảo ý của người chúng ta tâm lĩnh nhưng chúng ta căn bản không cần người dẫn đường

Liệt Duy sắc mặt hơi đổi, môi hần rung rung vài cái rồi cuộc không nói gì

Tiểu Ân xoay người, trực tiếp phi vào bên trong rừng rậm Gobbi

Hiện giờ thực lực Tiểu Ân hơn xa ngày xưa, tuy rằng không dám xâm nhập vào sâu trong rừng nhưng ma thú ngũ cấp và dưới ngũ cấp đã không được bọn họ đặt vào trong mắt. Nếu bọn họ nguyện ý, nơi này quả là một nơi săn bắn tốt lắm

Tuy vậy Tiểu Ân cũng không có hứng thú cho lắm với nơi này. Hần đã sớm phái ruồi máy tiến hành dò xét ở trên cao, không bao lâu đã có kết quả chính xác.

Khi Tiểu Ân hạ chân xuống đất, bọn họ lấy tốc độ nhanh nhất theo giữ rừng rậm đi ra ngoài. Bọn họ hoàn toàn không cần che dấu hơi thở của bản thân, đặc biệt khi phi hành qua khu vực của ma thú thấp cấp, không ngờ không có bất kì con ma thú nào đến quấy rầy bọn họ

Đương nhiên Tiểu Ân cũng sẽ không cố ý hướng vào sâu bên trong rừng rậm để phi hành, hần chẳng qua là đi qua mảnh đất bên cạnh mà thôi. Sau một ngày, Tiểu Ân rốt cuộc thấy địa phương mà mình phi thường quen thuộc

Đó là một cây đại thụ bên bìa rừng, ở trên cây có vài chỗ bị người ta cứng rắn bẻ gãy, kết thành một cái tổ thật lớn. Có lẽ do tác động của thời gian, dấu vết mặt trên do con người làm ra đã biến mất nhưng Tiểu Ân liếc mắt đã nhận ra nơi này năm xưa là sau khi Benson thay hần trúng một tiền, Tiểu Ân dùng để an trí cho Benson.

Thở dài một hơi thật sâu, Tiểu Ân vẽ mặt phức tạp nhìn ánh mắt ngơ ngác của Đức Lỗ Phu. Nam tử này và Benson cực kì giống nhau làm cho giờ phút này đây gần như trùng hợp với hình ảnh của Benson trong trí nhớ của hần

Đám người Đức Lỗ Phu ngơ ngác nhìn nhau, chỉ cảm thấy cái nhìn của sư phụ mang theo ý vị sâu sắc, khẳng định bao hàm một ý mà bọn họ không thể lí giải

Nhưng cái này đến tột cùng là đại biểu cho cái gì căn bản là không ai có thể đoán ra

- Các người biết đây là địa phương gì không?

Tiểu Ân đột ngột hỏi

Mọi người nhìn nhau lắc đầu. Bọn họ lần đầu tiên đi qua nơi này, chẳng qua nghe hai người béo gầy nói nơi này dường như gọi là thiên đường của ma thú

Tiểu Ân mỉm cười hoài niệm

- Cho tới nay ta chưa nói lai lịch chính thức cho các người, mà hiện tại đã đến lúc

Tiểu Ân chậm rãi nói ra lai lịch của chính mình, trừ việc liên quan đến Nhất Hào thì hẳn đều nói ra không hề giấu diếm, bao gồm gia thế của hắn như thế nào, bá nhập môn hạ Maren và cuối cùng xa xứ như thế nào đều nhất nhất nói ra, không hề giữ lại

Đám người Kim nghe được liền như say như dại, đặc biệt khi biết sư phụ Tiểu Ân kì thật cũng không phải ma đạo sĩ mạnh mẽ thì càng đối khâm phục hắn nhiều hơn.

Một đệ tử của ma pháp sư bình thường không ngờ chỉ bằng sự cố gắng của chính mình, gần gũi hơn một năm đã trở thành một đại ma pháp sư

Tuy rằng trong đó có đủ loại trùng hợp nhưng những gì hắn trải qua đã đủ cho bất kì kẻ nào tâm phục khẩu phục.

- Sư phụ, ngài hiện tại trở về là muốn gặp Maren đại nhân sao.

Kim đại biểu cho mọi người hỏi

- Đúng vậy, ma pháp ấn ký (dấu ấn ma pháp) trên người ta đã biến mất khi ở trên đấu thú đài.

Tiểu Ân giải thích

- Cho nên ta muốn về xem sư phụ bọn họ có khỏe không

- Sư phụ, ngài yên tâm, Maren đại nhân khẳng định đều mạnh khỏe và đang chờ ngài trở về

Maryanne an ủi

Ở giữa thế giới ma pháp sư, chỉ có người tự thân dạy dỗ mình mới có thể gọi là sư phụ, về phần bằng hữu sư phụ, thậm chí là sư trưởng linh tinh đều một mực lấy đại nhân hoặc các hạ tương ứng

Đương nhiên nếu là ma pháp sư đã sớm xuất sư, thành lập ma pháp tháp cũng có thể thay đổi gọi đại nhân hoặc các hạ

Lấy thực lực của đám người Kim đã sớm có thể xuất sư nhưng đi theo bên người Tiểu Ân, tốc độ tiến giai của bọn họ cũng vượt xa mong muốn, đừng nói các đồ vật khác, chỉ riêng hoàng kim kết giới và sát lục kết giới đã đủ cho bọn họ đi theo Tiểu Ân không hề oán hận một câu

Về phần ma pháp tháp sao...

Mỗi người có sinh mạng bất đồng vốn không cùng có mục tiêu theo đuổi

Nếu nói ngay từ đầu, đám người Kim chỉ hi vọng làm ma pháp sư chính thức đã quá tốt nhưng từ khi bước vào lạc viên của thần (sân chơi của thần), bọn họ đã đem mục tiêu là đạt tới ma đạo sĩ

Sau khi từ đấu thú đài đi ra, bọn họ lần nữa nâng cao mục tiêu, có xu thế không đạt tới ngàn năm truyền kì thì không bỏ qua.

Về phần sau này ra sao, đợi sau khi bọn họ đạt thành mục tiêu sẽ lại có ý tưởng mới

Đó chính là lòng người, tham lam tựa như xà nuốt tượng (rắn nuốt voi) mới là lý lẽ của lòng người

Cho nên giờ phút này cho dù Tiểu Ân đuổi bọn họ ra thành lập ma pháp tháp cũng không có người nguyện ý rời đi

Tiểu Ân khẽ gật đầu, tuy những lời an ủi của mấy người Mary cũng chỉ là đoán nhưng đã khiến tâm hắn bình tĩnh hơn rất nhiều

Cuối cùng sau khi nhìn thoáng qua nơi này, Tiểu Ân đi đầu bay khỏi rừng Gobbi tiến thẳng về hướng công quốc Louis.

Nhưng mà bọn họ cũng không biết rằng, sau khi bọn họ rời khỏi nơi đây, hai người một béo một gầy lại xuất hiện ở nơi này.

Tốc độ của bọn họ đương nhiên không thể so với bọn Tiểu Ân, hơn nữa lại là tại rừng rậm nguy hiểm này, nhưng sau hai ngày, không ngờ bọn họ có thể tìm được phương vị của đám người Tiểu Ân. Nếu chuyện này khiến cho đám người Tiểu Ân biết được nhất định sẽ nhìn bọn họ với ánh mắt khác xưa

- Liệt Duy, người xác định đi theo bọn họ có thể có lợi chứ?

Thi Thụy Đức thở hổn hển nói

- Đúng vậy, chúng ta là huynh đệ nhiều năm như vậy, ta đã lừa gạt người khi nào đâu.

Liệt Duy bình tĩnh nói

Thi Thụy Đức nhẹ giọng nói thầm

- Người thường lừa ta chạy vòng quanh chứ đâu

Liệt Duy oán hận trừng mắt lên nói

- Ít nói nhảm, tìm người nhanh lên cho ta.

Mũi mập mập co rúm lại, Thi Thụy Đức chỉ hướng đám người Tiểu Ân rời đi nói

- Liệt Duy, người xác định bọn họ sẽ không giết chúng ta?

- Nếu muốn giết, bọn họ đã sớm giết.

Liệt Duy thần nhiên nói:

- Thi Thụy Đức, nếu chúng ta còn muốn tiến lên một bước, những người này chính là hy vọng duy nhất

Thi Thụy Đức bối rối, hồ nghi hỏi

- Liệt Duy, chẳng lẽ trong nhóm người bọn họ có đại ma pháp sư?

- Khẳng định là có.

Liệt Duy không chút nghĩ ngợi nói:

- Có thể tự mình dạy ra ma pháp sư chính thức hẳn tự thân lực lượng của hắn phải ở trên đại ma pháp sư

Thi Thụy Đức suy nghĩ nửa ngày, thật sự không thể giấu cái mặt Tiểu Ân và đại ma pháp sư với nhau

Liệt Duy hướng ánh mắt về phương xa, trong mắt hiện lên một tia lửa nóng

- Mấy người bọn họ đều có niên kỷ rất nhỏ lại đều là ma pháp sư chính thức, sư phụ bọn họ nhất định rất giỏi. Nếu có thể được hắn chỉ điểm, có lẽ chúng ta thực sự có thể trở thành đại ma pháp sư

Trong mắt mập mập cũng hiện lên một tia hi vọng, tuy nhiên so với ánh mắt nóng rực của đồng bạn thì có vẻ không hề tin tưởng

- Liệt Duy, vì sao hắn sẽ chỉ điểm cho chúng ta?

Thi Thụy Đức do dự một chút rồi nói

- Chúng ta cùng hắn không thân cũng chẳng quen, lại lừa gạt hắn một lần.

Liệt Duy định liệu trước cười nói

- Chỉ cần chúng ta giao ra cửa cải bao năm lừa được, hắn nhất định sẽ động tâm

- Tài bảo?

Mập mập kêu thảm một tiếng, dường như có người dùng dao cắt một miếng thịt trên thân hình béo tốt của hắn

Liệt Duy hừ lạnh một tiếng, nói:

- Ngu ngốc, đây có lẽ là con đường duy nhất khiến chúng ta trở thành đại ma pháp sư. Chúng ta nhất định có thể lừa được càng nhiều tiền hơn nữa, còn có thể để ý đến chút tiền nhỏ ấy sao?

Thị Thụy Đức nhe răng trợn mắt về mặt cầu xin, bộ dáng muốn phản đối nhưng lại không dám

Liệt Dục không kiên nhẫn, bay lên, nói

- Tốt lắm, có lẽ người ta chúng mắt với bảo tàng của người nhưng lại có hứng thú đối với cái mũi cầu của người đây, nhanh lên cho ta.

Thị Thụy Đức gắt gao theo sát lên, biểu tình trên mặt thủy chung không hề khôi phục

Tiểu Ân mang theo năm người Kim rất nhanh bay tới công quốc Louis

Trước kia Nepal mang theo Tiểu Ân và Benson bay ngày bay đêm bay trở về mất chừng năm ngày, mà lúc này đây đám người Tiểu Ân tốc độ cực nhanh trong vòng một ngày đã thuận lợi trở về công quốc

Đây là chênh lệch thực lực giữa ma pháp học đồ và ma pháp sư, ngay cả là nắm giữ ma pháp đồng dạng nhưng trong quá trình thi triển uy lực lớn nhỏ cũng khác nhau

Hạ xuống một địa phương yên tĩnh, Tiểu Ân đi dọc theo con đường quen thuộc, chậm rãi tiến tới hướng ma pháp lâm viên

Giờ này hắn đã cất đi huy chương nhất tinh ma pháp sư, đồng thời hạ cường độ ma lực xuống thập cấp học đồ.

Lúc trước khi rời khỏi ma pháp tháp, hắn đã mười lăm tuổi, có trình độ ngũ cấp học đồ, hiện giờ đã qua gần tám năm

Hiện giờ nghĩ đến gần như chính là giấc mộng Nam Kha, nếu không phải hắn lớn lên và có thực lực đại ma pháp sư, thực sự rất khó tin vào những điều thần kì trải qua trong vài năm đó

Khi đoàn người bọn họ xuất hiện ở ma pháp lâm viên không khỏi có người chỉ trỏ khe khẽ bàn luận

Những người này đều là có một chút thiên phú ma pháp, tuy rằng không đủ để ma pháp sư trực tiếp thu làm nhập môn đệ tử nhưng lại có cơ hội trở thành người hầu học đồ. Một khi thành người hầu học đồ của ai đó là có thể tiếp xúc với với phương pháp tu luyện cao cấp cũng chính là có cơ hội trở thành ma pháp sư chính thức

Giữa hoàn cảnh khó khăn này, hi vọng kia quả thật rất xa vời nhưng mà trong lòng bọn họ chung quy vẫn tràn đầy sinh khí cùng vui sướng. Mặc dù có thành công còn không thể biết có thể hay không nhưng ít ra vẫn không có bị hoàn cảnh ảm đạm khiến cho tuyệt vọng

Tiểu Ân cảm khái nhìn bọn họ. Nếu không có ma pháp sư Maren, hắn khẳng định sẽ trở thành một người trong những người này, chỉ có điều không biết hắn ở hoàn cảnh đó kiên trì được bao lâu thôi

Bước chân không ngừng rút cục cũng tới được phía trước ma pháp tháp của sư phụ Maren.

Bỗng nhiên trong lúc đó một cỗ tình cảm không hiểu chế ngự cơ thể hắn, máu trên người giống như sôi sục, tâm tình kích động giống như đang phiêu bạt giữa biển rộng đột nhiên phát hiện một con thuyền cứu hộ làm hắn không thể ngừng kích động

Mười lăm tuổi xa xứ tám năm cực khổ, ở giờ khắc này dường như hết thảy đều đáng giá

Tay hắn chậm rãi phóng tới trước cửa ma pháp tháp, nơi này hết thảy đều do ma pháp khống chế, đến đại môn cũng không ngoại lệ. Lúc tay hắn nắm tới cửa, cảm giác quen thuộc lại lần nữa trở về

Lực lượng tinh thần chậm rãi tràn ra xâm nhập vào bên trong cửa, miệng hắn hiện lên một tia mỉm cười, dựa theo kinh nghiệm của hắn có thể dễ dàng mở cánh cửa ma pháp này

Nhưng mà kết quả cũng không như dự kiến, ma pháp môn vẫn gắt gao đóng chặt như trước, cũng không bị ảnh hưởng bởi lực lượng tinh thần của Tiểu Ân một chút nào.

Trên mặt Tiểu Ân lập tức hiện một biểu tình xấu hổ, quay đầu nhìn xung quanh, đám người Kim đều lộ vẻ khó hiểu

Tuy rằng giờ phút này Tiểu Ân có ít nhất mười cách để cưỡng ép mở ra ma pháp môn nho nhỏ này nhưng hắn không dám làm vậy, bởi vì hắn về nhà bá kiến sư phụ chứ không phải tới cửa đá quán

Hắn có thể khẳng định nếu mình sử dụng thủ đoạn mạnh mẽ mở ra ma pháp đạo môn thì chờ đợi hắn chắc chắn là sự quở trách tràn đầy phần nộ của sư phụ

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân không ngờ phát hiện một ít ma pháp học đồ tại phiên ma pháp lâm viên này đã hướng sự chú ý tới đây

Dưới tình huống như vậy, Tiểu Ân tự nhiên không có khả năng bỏ dở giữa chừng nếu không thể diện của hắn sẽ không còn gì

Lực lượng tinh thần lại lần nữa tràn ra, tuy nhiên lúc này và lần trước bất đồng. Lần trước là chiếu theo phương pháp mở cửa trong quá khứ mở ra còn lần này là theo phương pháp thăm dò

Lấy thực lực trước mắt của Tiểu Ân mà nói, bất kể ma pháp sư Maren trang bị dạng ma pháp đạo môn khó khăn nào đều không có khả năng ngăn hắn mở ra

Chỉ cần không phải lấy phương thức ngang ngược xông vào thì phỏng chừng Maren sư phụ sẽ không quở trách đi.

Tiểu Ân nghĩ trong lòng, động tác cũng không chậm tý nào, chỉ chốc lát sau hắn cũng đã mang thăm dò toàn bộ ma pháp môn một lần, nhưng sau khi hắn làm xong hết thấy cũng không tìm nổi mất trọn trắng gần như kích động đến muốn mắng chửi người

Ma pháp môn này đến tột cùng có chuyện gì chứ?

Bên trong cũng không có ma pháp cơ quan gì, ma lực trung tâm cũng chính là theo mẫu lấy từ giữa ma pháp nhưng bất đồng duy nhất chính là ma pháp môn này chính là ma pháp phong kín

Nói cách khác, trừ khi ngăn toàn bộ nguồn sinh lực của ma pháp tháp nếu không thì không có khả năng mở ra cánh cửa này.

Khuôn mặt Tiểu Ân lập tức mơ hồ xuất hiện hắc tuyến. Đối mặt cánh cửa như vậy, ngay cả hắn cũng hoàn toàn bất lực, trừ phi phóng thích toàn bộ năng lực của đại ma pháp sư, nếu không hắn không có khả năng mở được cánh cửa này

- Vị pháp sư tiên sinh phía dưới, xin hỏi ngài đang làm gì vậy?

Một đạo âm thanh quen thuộc từ trên không trung truyền xuống

Tiểu Ân lui ra sau một bước, ngẩng đầu vừa thấy chỉ thấy trên tầng hai của ma pháp tháp có một cánh cửa sổ mở, một cái đầu duỗi ra hướng về hắn hỏi

Sau khi thấy được khuôn mặt người này, tâm Tiểu Ân không khỏi rung lên, một cỗ nhiệt lưu chợt chảy vào trong lòng. Người đang mở miệng nói chuyện đúng là Dany, người hầu học đồ của sư phụ Maren.

Lần đầu tiên hắn đi theo kị sĩ Scott đi vào ma pháp tháp chính là do Dany tiếp đón, và lần này hắn trở về người thứ nhất hắn chào hỏi lại cũng là Dany

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân cưỡng ép đè cảm giác cuộn cuộn trong lòng xuống

- Dany, là ta đây.

Tiểu Ân tận lực bình tĩnh nói, hắn sợ một khi lớn tiếng kêu to sẽ không tìm nổi ẩn nấp ra tâm tình đang kịch liệt chấn động.

Dany nao nao, hắn nghi hoặc nhìn vị nam tử cao gầy phía dưới, khuôn mặt hắn mơ hồ có chút quen thuộc, nhưng thanh âm này quả thật chưa từng nghe qua

Nhìn thấy vẻ mặt mơ hồ của Dany, Tiểu Ân ngẩng đầu lên, cất cao giọng nói:

- Dany, ta chẳng qua mới chỉ li khai tám năm, ngươi liền không nhớ rõ sao?

Trong mắt Dany hiện lên một đạo hào quang ngạc nhiên cùng vui sướng:

- Tiểu Ân? Người là Tiểu Ân?

- Đương nhiên là ta.

Tiểu Ân vui mừng nói, xem ra hắc cùng không quên mất mình.

- Tốt, Tiểu Ân, người rốt cuộc đã trở lại.

Dany vui mừng quá đổi, kêu lên

- Người chờ một chút, ta kéo người đi lên

- Kéo?

Tiểu Ân ngẩn ra, thấy từ lầu hai cửa sổ gần nhất bay ra một bóng đen, bóng đen bay thẳng tắp đến trước mặt hắc

Tiểu Ân trợn mắt, cứng lưỡi nhìn vật tròn tròn mềm mại trên tay, giống như một sợi dây thừng, sắc mặt trở nên dị thường cổ quái

- Tiểu Ân các hạ, ngài nắm chặt đây, ta kéo ngài lên.

Dany hét lớn

Tiểu Ân cảm thấy vô số ánh mắt từ bốn phía bắn tới, hắc đỏ mặt lên, quay đầu nhìn xung quanh chỉ thấy đám người Kim đang nín cười, một đám khuôn mặt co giật, muốn cười mà không dám cười

- Không cần

Tiểu Ân hít sâu một hơi

- Ta tự mình đi lên

Dứt lời hắc vươn tay kéo lên giống như vượn "Vù vù vù", liền chạy thẳng lên. Trong nháy mắt, hắc đã bước lên cửa sổ lầu hai và tiến vào trong đó.

- Tiểu Ân pháp sư, ngài thật sự rất giỏi.

Đôi mắt Dany lập tức trợn tròn nhìn Tiểu Ân với vẻ khó tin

Quả thật vừa rồi động tác của hắc cực nhanh, hành động ngắn gọn dứt khoát, cho dù là võ sĩ lợi hại nhất trên thế giới tiến đến cũng chỉ đến thế mà thôi

Tiểu Ân lộ biểu tình dở khóc dở cười, kì thật vừa rồi hắc cũng không sử dụng Phong Tường Thuật chẳng qua là dùng Khinh Linh Thuật mà thôi

Quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, Tiểu Ân oán hận nói

- Kim, các người lên đây ngay cho ta.

Lúc này đây, vẻ mặt tươi cười trên mặt đám người Kim đều cứng lại, bọn họ nhìn dây thừng thẳng tắp buông xuống, có tâm muốn thi triển Phong Tường Thuật nhưng nghĩ đến bản thân sư phụ phải đi...không, trèo lên, bọn họ cũng không dám cậy mạnh

Kim nắm chặt dây thừng trong lòng vạn phần khó hiểu, có lẽ đây là một loại nghi thức của quê hương sư phụ

Ma pháp sư tiến vào ma pháp tháp không đi qua cửa cũng không phi hành mà đi bằng dây thừng! Đây quả là một nghi thức cổ quái...

Tiểu Ân đánh giá hoàn cảnh của ma pháp tháp, tuy rằng đã có tám năm không trở lại nhưng mọi thứ và cách bài trí vẫn quen thuộc như trước

Chờ sau khi đám người Kim nhất nhất dọc theo dây thừng đi lên, Dany hướng về mọi người lộ vẻ tươi cười, nói

- Tiểu Ân pháp sư, mời đi theo ta.

Dứt lời, hắc đi dọc theo thang lầu hướng về phía trước. Tiểu Ân nao nao, trong lòng lại hiện ra tình cảnh lần đầu tiên đến ma pháp tháp, khi đó Dany cũng mang theo hắc hướng về phía trước đi tới như lần này.

Rốt cục Dany đến trước cửa phòng trước kia của Tiểu Ân thì ngừng lại, hần giơ tay đẩy cửa phòng, nói:

- Tiểu Ân pháp sư, hoan nghênh trở về.

Tiểu Ân nhìn qua khung cửa, trong lòng dâng lên một cảm giác chua xót, dịu dàng mà lại rầu rĩ, tâm giống như lửa, mắt đỏ ngầu, đến hô hấp cũng không khống chế được mà trở nên dồn dập

Bài trí trong phòng vẫn như trước, vẫn không chút thay đổi

Kia là chiếc giường trúc quen thuộc, bàn gỗ mà hần thường bày thả vật phẩm, tám năm thời gian không ngờ không thay đổi một chút nào

Một cảnh tượng vốn nhạt nhòa trong trí nhớ bỗng chốc trở nên rõ ràng, Maren sư phụ chỉ dẫn từng li từng tí cho hần, hần ở trong này trải giá bằng cổ găng và mồ hôi, cùng Benson đùa giỡn, trao đổi những tâm đắc trong tu luyện

Tất cả những điều đó đều ở trước mắt hần, giống như cười ngửa xem hoa, từng chút hiện ra rõ ràng

- Tiểu Ân pháp sư, Tiểu Ân pháp sư, ..

Âm thanh kêu gọi nhẹ nhàng kéo thần trí Tiểu Ân lại. Thân thể Tiểu Ân khẽ run lên. Hần quay đầu nhìn lại, chỉ nghe Dany nói:

- Maren đại nhân chính miệng phân phó qua không nên thay đổi bài trí trong phòng này chính là để chờ ngài trở về, hơn nữa Benson pháp sư những năm gần đây cứ cách ba, năm tháng đều tới đây ở, quét tước một chút. Tám năm, ngài rốt cục đã trở lại

Giọng điệu hần mang theo vô hạn thổn thức, trên mặt lại mang theo một tia mỉm cười đầy thỏa mãn

Tiểu Ân hít sâu một hơi, tĩnh tâm lại nhìn xem Dany mày hơi giãn ra, nói:

- Dany, người cũng tiến bộ

Trên mặt Dany hiện lên vẻ kiêu ngạo, nói

- Hai năm sau khi ngài rời khỏi, nhờ đại nhân ban ân truyền thụ ta phương pháp tu luyện cao cấp, sáu năm qua ta đã tu luyện đến đỉnh cấp chín. Đại nhân nói trước khi ta tròn năm mươi tuổi có năm thành cơ hội có thể trở thành ma pháp sư chính thức

Phía sau Tiểu Ân đám người Kim cung kính thúc thủ đứng, sau khi nghe được những lời này, trong tâm họ không khỏi cảm khái, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân tràn đầy sùng kính cùng cảm kích

Đặc biệt Kim và Lai An, hai người bọn họ đầu nhập làm môn hạ của Tiểu Ân là lúc đã gần bốn mươi tuổi. Lúc đó bọn họ nghĩ đến cả đời may mắn lắm thì đạt tới nhất tinh ma pháp sư, có lẽ cũng là ông trời mở mắt, thần linh phù hộ giúp bọn họ đạt được thành tựu lớn nhất trong cuộc đời

Nhưng không thể nghĩ tới chính là bọn họ bây giờ đều là tam tinh ma pháp sư, hơn nữa đều bị vây trong trạng thái đỉnh, lúc nào cũng có thể đột phá

Mà hết thảy những điều này đều là công lao của Tiểu Ân, cho nên khi bọn họ thấy Dany cũng là lúc cảm xúc này càng dâng lên mãnh liệt

Tiểu Ân trầm ngâm một lát, đột nhiên cười nói:

- Dany, người yên tâm đi, sau này nhất định chúng ta sẽ trở thành đồng môn

Sắc mặt Dany hiện lên một tia ấm áp cùng cảm kích, cười nói

- Tiểu Ân pháp sư, cảm ơn lời nói tốt lành của ngài

Nếu người hầu học đồ có thể trở thành ma pháp sư chính thức, như vậy bọn họ tự nhiên sẽ trở thành đệ tử của ma pháp sư mình hầu hạ

Giống như Maren và David Kirby, bọn họ vốn là người hầu học đồ của lục tinh đại ma pháp sư Mikhail, nhưng chính vì sự cố gắng của bọn họ đồng thời đi kèm một chút cơ duyên nhất định cho nên mới có thể trở

thành ma pháp sư chính thức. Mà khi bọn họ thuận lợi tiến giai cũng là lúc bọn họ trở thành đệ tử chính thức của Mikhail

Tiểu Ân nói như vậy chính là cầu chúc Dany ngày sau thuận lợi tiến giai, tự nhiên sẽ đạt được sự cảm kích của hắn

- Dany, ai tới?

Một âm thanh xa lạ từ trên lầu truyền tới

Tiểu Ân nao nao, hẩn ngẩng đầu lên vừa thấy một thiếu niên khoảng hơn mười tuổi từ trên thang lầu nhìn theo hướng này

Bộ dạng thiếu niên này khoảng mười lăm mười sáu tuổi, có vẻ tuấn tú, thực lực của hắn tuy không mạnh nhưng cũng đạt tiêu chuẩn lực cấp học đồ

Tại tuổi này đạt tới lực cấp học đồ có khả năng rất lớn có thể thuận lợi tiến giai thành ma pháp sư chính thức

- Tiểu Ân pháp sư, vị này chính là Brent pháp sư, là Maren đại nhân mới thu nhận làm đệ tử năm kia.

Dany mỉm cười giới thiệu

- Brent pháp sư, vị này chính là sư huynh đã ra ngoài của ngài, Tiểu Ân pháp sư

Tiểu Ân nhìn bộ dạng mười lăm, mười sáu tuổi của Brent đồng thời cũng nhớ tới chính mình tám năm trước

Nếu không có bất ngờ ở rừng Gobbi thì lúc này chắc hắn cũng như Brent, từng bước sống cuộc sống ổn định ở trong ma pháp tháp

Tuy nhiên nếu không đến đại thảo nguyên phương Bắc, như vậy giờ phút này hắn nhiều nhất cũng chỉ là một ma pháp sư nhất tinh bình thường, làm sao có thể trở thành đại ma pháp sư và trải qua cuộc sống nhiều màu sắc, nhiều nguy hiểm như thế

- Tiểu Ân pháp sư?

Khuôn mặt non nớt của Brent lộ vẻ ngạc nhiên, hắn lộ vẻ cung kính thật sâu, nói

- Tiểu Ân pháp sư, xin chào, ta rốt cục cũng nhìn thấy ngài

- Người rất muốn nhìn thấy ta sao?

Tiểu Ân tủm tỉm cười hỏi

- Ừ.

Brent gật đầu thật mạnh, nói

- Sư phụ từng nhiều lần nói ngài là đệ tử kiệt xuất nhất của bọn họ mà Nepal và Benson nhị vị pháp sư cũng đều nhớ ngài mãi không quên. Nếu bọn họ biết hiện tại ngài trở về khẳng định sẽ cực kỳ cao hứng

Tiểu Ân hướng ánh mắt tới xung quanh, hẩn thoáng nhíu mày

- Sư phụ bọn họ đâu? Vì sao không ở trong ma pháp tháp?

Dany nao nao nói:

- Tiểu Ân, người không biết sao?

- Biết cái gì?

Tiểu Ân không hiểu tại sao hỏi

Dany do dự một chút, lại hỏi:

- Người thế nào lại biết pháp sư không ở trong ma pháp tháp?

Tiểu Ân lộ ra một nét tươi cười thần bí, hắn vừa rồi sử dụng tinh thần ý thức ở trong ma pháp tháp tìm tòi một chút phát hiện trừ ở lần hai này có một đệ tử cấp học đồ trên lầu không ngờ không có bất kì ai

Đừng nói là Maren sư phụ cho dù là Benson, Nepal thậm chí đến ba đệ tử khác cũng đều không có mặt

Chỉ có những điều này hắn không có ý nói ra

Thấy được trên mặt Tiểu Ân có một nét cười khó hiểu, Dany trong lòng ngăn ra lập tức cười khổ nói:

- Tiểu Ân pháp sư, Maren đại nhân mang theo ngũ đại đệ tử đã đi tới đế quốc Nặc Khả Đa rồi

- Nặc Khả Đa?

Trong mắt Tiểu Ân chợt ngời bạo phát một đạo tinh quang khiến người ta không dám nhìn thẳng

Dany và Brent đồng thời cúi đầu. Trong lòng bọn họ kinh hoàng, phi thường kì quái. Vì sao trong ánh mắt Tiểu Ân vừa xuất hiện ánh sáng khiến bọn họ có cảm giác đối mặt với Maren đại nhân, hơn nữa cảm giác còn mãnh liệt hơn vài phần

- Vâng, Maren các hạ nhận được lời mời của đồng môn, sau khi suy nghĩ hai ngày rốt cuộc cùng với David Kirby đại nhân đang đi tới đế quốc Nặc Khả Đa.

Dany ngoan ngoãn nói

Ánh mắt Tiểu Ân dừng lại trên người Brent, thiếu niên non nớt này lập tức nói:

- Sư phụ mang tất cả các đệ tử trên bát cấp đi chỉ bỏ một mình ta ở lại

Nghe được giọng điệu hắn mơ hồ có chút bất mãn, Tiểu Ân không khỏi buồn cười

Đúng là tuổi thiếu niên muốn hưởng xung quanh chứng tỏ bản thân mình đây mà

Sư phụ không ngờ lại lưu một mình hắn ở lại trong ma pháp tháp đương nhiên sẽ khiến hắn hờn dỗi

- Brent, người hiện tại cũng mới chỉ là lục cấp học đồ phải không.

- Đúng.

Brent sắc mặt hơi đỏ lên nói

- Lúc ta bằng tuổi người mới chỉ là ngũ cấp học đồ thôi.

Tiểu Ân dùng ánh mắt cổ vũ nói:

- Cố gắng lên, chỉ cần người sớm trở thành ma pháp sư chính thức thì thiên hạ to lớn còn không phải mặc cho người ngao du sao?

Brent chần chờ một chút, nặng nề gật đầu nói:

- Ta nhất định sẽ trở thành ma pháp sư chính thức

Đám người Kim đều lộ một ý cười mơ hồ trên mặt. Ma pháp sư chính thức à, bọn họ cũng từng lập chí như thế, chẳng qua sau khi đạt được mục tiêu này, ánh mắt bọn họ liền mở mang rất nhiều, có được phương hướng cố gắng mới

- Dany, Nepal bọn họ thành tựu như thế nào?

Tiểu Ân quay lại hỏi.

Dany cung kính nói:

- Nepal pháp sư đã ở hai năm trước thuận lợi thăng tiến thành ma pháp sư chính thức, Benson pháp sư cũng đang ở thập cấp đỉnh, trong tương lai hai, ba năm hắn là có hi vọng thành công tiến giai. Về phần Donald, Frank và Evan.....

Dany chần chờ một chút., nói:

- Bọn họ ba vị đều ở bát, cửu cấp. Lúc này đây cũng bị các hạ đưa tới đế quốc Nặc Khả Đa.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, biết Dany cũng không phải vô cùng xem trọng đối với tiền đồ đám người Donal.

Trước khi hắn rời đi, những người này cũng đã là thất, bát cấp tiêu chuẩn, nhưng tám năm qua đi, còn không ai đạt tới thập cấp học đồ, như vậy ngày sau có trở thành ma pháp sư chính thức hay không, sẽ xem cơ duyên và vận may của từng người.

(1). Bahia (phát âm: [ba.'i.a][1]) là một trong số 26 bang thuộc Brasil, nằm ở vùng bờ biển phía Đông Bắc giáp với Đại Tây Dương. Đây là một bang đông dân thứ tư (sau các bang: São Paulo, Minas Gerais và Rio de Janeiro), và đứng thứ năm về diện tích lãnh thổ. Hơn thế, Bahia là một bang rất quan trọng, có ý nghĩa lớn đối với đất nước Brasil về văn hóa - lịch sử. Thủ phủ của Bahia là Salvador, còn có tên gọi khác là São Salvador da Bahia de Todos os Santos, nằm ở Đại tây Dương và vịnh Các Thánh. Đây là tên gọi xuất xứ từ tiếng Bồ Đào Nha, có nguồn gốc từ cụm từ “a baía de Todos os Santos” (vịnh Các Thánh), nơi được tìm ra bởi một thủy thủ người châu Âu vào ngày 1 tháng 11 năm 1501.

181. Chương 2: Thập Cấp Học Đồ Benson

Ánh mắt hắn dừng lại, nhìn hướng về tòa ma pháp tháp cao nhất giữa năm tòa ma pháp tháp

Ở trong tòa ma pháp tháp này chính là vị nữ ma pháp sư duy nhất, ngũ tinh đại ma pháp sư Tiffany

Tiểu Ân kỳ thật rất muốn biết, sự phụ vì sao phải đi tới đế quốc Nặc Khả Đa. Hắn tin tưởng, Tiffany đại ma pháp sư khẳng định sẽ biết một ít nguyên nhân trong đó.

Tuy nhiên, khi hắn đi đến hướng ma pháp tháp của Tiffany, trong lòng bất chợt dâng lên một trận điềm xấu mãnh liệt, đến mức toàn thân hắn nổi hết cả da gà

Tuy rằng không rõ vì sao lại có cảm giác như vậy, nhưng sau khi chần chừ nửa ngày, Tiểu Ân rốt cục buông tha cho ý tưởng này, mang theo đám người Kim vội vàng đường cũ trở về, đi theo hướng thành Bahia

Rời xa phạm vi ma pháp tháp, sau khi xác định đã không còn ai chú ý, đám người Tiểu Ân lập tức phi lên trời.

Lúc bọn họ ở phi hành đã sử dụng thủ đoạn nhỏ do Seth truyền thụ, hấp thụ một mảnh mây đi theo để tránh bại lộ hình dáng. Tuy nhiên sau khi bay gần một ngày, đám người Tiểu Ân liền chậm lại, bởi vì bọn họ đồng thời phát hiện, ở cách đó không xa là hai người một béo một gầy.

- Sự phụ, bọn họ như thế nào đến lại đây?

Kim kinh ngạc thốt lên:

- Chẳng lẽ bọn họ có thể theo dõi được chúng ta sao?

- Không có khả năng.

Carter rất nhanh tiếp lời nói:

- Chúng ta và bọn họ chia tay nhau ở rừng Gobbi thuộc đế quốc Nặc Khả Đa. Mà chúng ta đã đi trong rừng vài ngày, bọn họ không có khả năng tìm được hành tung của chúng ta

Tiểu Ân trầm ngâm một lát, rốt cục nói:

- Carter, người đi xuống hỏi một chút. Bọn họ đến đây làm gì?

- Vâng.

Carter nhẹ nhàng nhảy xuống, lập tức rời khỏi tầng mây bảo hộ, hóa thành một đạo tinh quang bay tới hướng kia hai người.

Ngay cả lúc này đây, hắn chỉ có một mình cũng tuyệt đối tin tưởng rằng có thể tóm gọn hai người này.

Không ngờ, hành tung của hắn vừa mới xuất hiện, hai người kia lập tức lộ vẻ ngạc nhiên vui mừng và cung kính cúi chào hắn.

Sau một lát, khi Carter quay về hai người kia vẫn ở tại chỗ im lặng chờ đợi giống như là chờ đợi vận mệnh quyết định, giống như kẻ tù tội đang chờ phán quyết, trong ánh mắt lộ ra vẻ khẩn trương.

Carter mang theo vẻ ngạc nhiên trở về từ mặt đất. nói:

- Sư phụ, ta hỏi rõ ràng. Bọn họ quả thật là theo lộ tuyến của chúng ta mà đến.

- Hắc, Carter. Người không phải nói quyết không có khả năng sao.

Mary ha hả cười nhạo nói.

Carter sắc mặt hơi hơi đỏ lên, nói:

- Là ta sai lầm rồi, ta thật không ngờ trên đời này không ngờ còn có cái mũi thần kỳ như vậy.

- Cái mũi?

Kim kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy, gã pháp sư béo gọi là Thi Thụy Đức kia trời sinh có cái mũi có thể ngửi được mùi nguyên tố, chỉ cần bị mũi hắn ngửi qua thì người muốn chạy trốn là không có khả năng.

Carter cười khỏ nói:

- Hắn có cái mũi rất linh, chỉ cần thời gian không quá lâu, không bị bảy, tám ma pháp đại hình tấn công, như vậy hắn khẳng định có thể từ trong nguyên tố mà ngửi ra hương vị cần thiết.

Đám người Tiểu Ân đều lộ ra vẻ giật mình, trong miệng ai cũng là chặc chặc lấy làm lạ

Loại bản lĩnh này cũng không thuộc phạm trù ma pháp, nhưng trên thực tế có giá trị sử dụng rất lớn, chỉ có thể nói là thiên phú dị thường, người thường không có khả năng tưởng tượng được.

- Carter, bọn họ rốt cuộc tới làm gì?

Kim trầm giọng hỏi.

- Nga. Bọn họ là tới bái sư.

Carter cười đến cổ quái, dường như với chuyện này cảm thấy không thể tin nổi.

- Bái sư?

Tiểu Ân ung dung cười, nói:

- Bọn họ muốn bái ta làm thầy sao?

- Vâng, bọn họ chính là có ý này.

Carter buồn cười nói:

- Sư phụ, để đệ tử giúp người đuổi đi.

Hắn dùng bàn tay làm động tác hạ xuống thủ thế.

Tiểu Ân trong lòng hơi hơi trầm xuống, vài tên đệ tử này trải qua đấu thú dài và sát lục kết giới song trùng bồi dưỡng, trên người đã có sát khí nồng đậm, người khác không sao, nhưng đối với người tu luyện vong linh hệ pháp thuật như Carter mà nói, chỉ là hai tính mạng nho nhỏ, tự nhiên là sẽ không tha.

- Không thể.

Lai An người vốn từ trước đến nay vẫn trầm mặc ít lời nói.

Tiểu Ân cảm giác cực kỳ được an ủi, hoàn hảo Lai An không có gì thay đổi, biết mạng người đáng quý.

- Lai An, nhưng lưu trữ bọn họ là một tai họa mà.

Carter nhún vai, vẻ mặt vô tội, tuy nhiên hắn vẫn kiên trì với ý kiến của mình

Lai An lắc lắc đầu, nói:

- Bọn họ là người ở đây, khẳng định quen thuộc với nơi này, để bọn họ mang chúng ta đi thành Bahia, có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian.

Mất mọi người đồng thời sáng ngời, nếu không ai dẫn đường, như vậy bọn họ khẳng định là phải theo đường cũ mà quay về, còn phải trải qua rừng Gobbi nhưng nếu là có một người dẫn đường, ít nhất có thể giảm được một nửa thời gian.

Mary vỗ tay một cái, nói:

- Không tồi, Lai An nói đúng.

Carter cố gắng hướng tới Tiểu Ân lộ ra một biểu tình bị thương, nói:

- Sư phụ, vợ chồng bọn họ liên hợp ức hiếp con.

- Phi.

Mary khẽ gắt một tiếng, nhưng cũng không biện giải, Lai An sắc mặt ửng đỏ. Hắc và Mary cùng nhau nhìn lên Tiểu Ân, lại phát hiện Tiểu Ân cũng không có vẻ gì là tức giận, lúc này mới có chút yên tâm.

Trên thực tế, Tiểu Ân giờ phút này trong lòng cũng là có chút kinh ngạc, bình thường xem Mary và Lai An thường đi cùng nhau, nhưng không nghĩ tới là quan hệ của bọn họ không ngờ đã sâu như vậy

Mỉm cười, Tiểu Ân nói:

- Carter, đi bảo cho bọn họ dẫn đường.

- Vâng, bảo họ dẫn đến đâu?

Carter dò hỏi.

Tiểu Ân trầm ngâm nửa ngày, nói:

- Bọn họ nếu sống ở đây, tự nhiên là hẳn là có chút môn đạo, bảo cho bọn họ cứ đi cùng chúng ta trong khoảng thời gian này đi, chờ khi chúng ta đi, cho bọn họ một chút thù lao là được.

Carter ứng tiếng, xoay người đi xuống

Tuy rằng kia hai người không tiếc vất vả, khổ sở đuổi theo, và muốn bá làm đồ đệ của Tiểu Ân, nhưng đám người Tiểu Ân không có nửa điểm hảo cảm đối với hai người bọn họ, tự nhiên là không có khả năng đáp ứng bọn họ, tuy vậy lúc này cũng có thể lợi dụng một chút.

Sau một lát, hai người kia liền đi theo Carter đi lên, về mặt lộ về cung kính. Bọn họ đầu tiên hướng về Tiểu Ân cung kính cúi chào, sau đó bằng tốc độ nhanh nhất bay về một phương hướng khác.

Đám người Tiểu Ân nhìn nhau cười, có người quen dẫn đường đúng là là nhanh hơn.

Quả nhiên, dựa vào hai người này dẫn đường, chỉ ba ngày sau, bọn họ đã đi tới thành Bahia.

Nhìn ma pháp trận ở phương xa chớp động vô số hào quang như trước, rất nhiều ma pháp sư đều ở đây tiến hành truyền tống, trong lòng mọi người có chút buồn bực, không thể tưởng được một vòng lớn từ đầu đến cuối không ngờ lại trở lại nơi này

Bọn họ cũng sẽ không ngu ngốc đến mức trực tiếp phi vào giữa thành, mà chọn một chỗ hạ xuống, mọi người thu liễm hơi thở của bản thân, tất cả đều biến thành bộ dáng thập cấp học đồ

Một bèo một gậy kia, hai người nhìn nhau, đáng người bọn họ đột nhiên biến hóa.

Liệt Duy thân hình nhỏ gầy thân mình chấn động đột nhiên phát ra những tiếng xương kêu răng rắc, sau một lát, liền biến thành một tráng hán to lớn, mạnh mẽ.

Mà Thi Thụy Đức cũng là phun ra một luồng không khí thật dài, từ trong cái bụng không khí phun ra, cái bụng vốn tròn vo kia lập tức xẹp xuống. Tuy rằng hẳn đáng người vẫn là cao lớn như trước, nhưng không hề chướng mắt như trước nữa.

Đám người Tiểu Ân nhìn thấy vậy, sắc mặt khê biến. Bọn họ thật không ngờ, hai kẻ đi theo bên người bọn họ lại có thực lực như thế, không ngờ lại có thể dấu diếm được cả bọn họ.

Ánh mắt linh hoạt, sắc bén di chuyển trên người bọn họ, Tiểu Ân trầm giọng nói:

- Cái này cũng không phải ma pháp.

- Đúng vậy, Tiểu Ân các hạ.

Liệt Duy cung kính nói:

- Đây là một loại thủ đoạn biểu diễn nhỏ, là chúng ta đã học được trước khi học tập ma pháp.

Tiểu Ân cảm thấy hứng thú hỏi:

- Là học được ở nơi nào?

Liệt Duy do dự một chút, rốt cục nói:

- Đoàn xiếc thú.

- Cái gì? Đoàn xiếc thú.

Trong mắt Tiểu Ân lộ vẻ khó hiểu.

Liệt Duy cắn chặt khớp hàm, dường như là có cái gì đó khó nói. Trong mắt hắn lại toát ra một tia thống khổ, bên người hắn, Thi Thụy Đức sắc mặt thoát nhìn cũng trở nên khó nhìn

Không biết vì sao, Tiểu Ân trong lòng đột nhiên mềm nhũn, hắn chuyển hướng đề tài, nói:

- Các người vì sao lại phải thay đổi hình dáng?

Liệt Duy nổi lên một tia cười khổ, nói:

- Bởi vì chúng ta thân hình vừa rồi thanh danh ở đây cũng không phải tốt lắm cho nên nếu muốn vào thành không chọc người chú ý, cuối cùng là đừng cho người khác nhận ra thì tốt hơn

Tiểu Ân nhớ tới những gì bọn họ đã làm lúc trước, không khỏi trầm mặt xuống, hỏi:

- Các người đến tột cùng đã lừa gạt bao nhiêu người?

Khi hai người kia khúm núm nói không nên lời cái con số cụ thể, Tiểu Ân trong lòng cảm thấy bức bối, hắn hừ nhẹ một tiếng, nói:

- Đã đi theo ta, nếu ở trong khoảng thời gian này, các người còn muốn gạt người, đừng trách ta không khách khí.

- Vâng.

Hai người kia vui mừng quá đổi, cùng nhau hô to.

Tiểu Ân khê lắc đầu, cũng không biết quyết định của chính mình đến tột cùng là đúng hay sai.

Tuy nhiên ở tòa thành này, muốn vừa không bại lộ thực lực vừa tìm được sự phụ thì cần dùng hai người này là chính xác, chắc chắn là một cánh tay đắc lực.

Lúc vào thành, có hai vị nhị tinh ma pháp sư dẫn dắt, cho nên lai lịch đám người Tiểu Ân căn bản là không ai chú ý. Theo phúc hai nhị tinh ma pháp sư, bọn họ đều bị cho rằng là ma pháp học đồ không được xếp hạng, điểm này cũng chính là hợp ý đám người Tiểu Ân.

Sau khi vào thành, Liệt Duy và Thi Thụy Đức lập tức đi trước.

Theo Thi Thụy Đức dẫn dắt, bọn họ đi vào trong một cái sân xa hoa. Nghe nói đây là một trong các tài sản riêng của hai người bọn họ, tuy nhiên Tiểu Ân phỏng chừng, phần lớn chỉ dùng để tiền lừa đảo được để mua đi

Không quá lâu sau, Liệt Duy đã trở lại.

Hắn chẳng những đã mang về rượu ngon và thức ăn, mà còn mang đã trở lại một ít tin tức phát sinh gần đây trong thành

Đám người Tiểu Ân đều cảm khái trong lòng, thật là đã tìm đúng người.

- Tiểu Ân các hạ, gần đây nhất ở trong thành Bahia có rất nhiều chuyện thú vị phát sinh.

Liệt Duy vừa hầu hạ đám người Tiểu Ân dùng cơm, vừa hưng trí bưng bưng giới thiệu.

Xem ra sau khi nhận thức qua thực lực của đám người Tiểu Ân, hai người bọn họ đã đem thân mình định vị ở cấp bậc người hầu học đồ

Tiểu Ân uống một ngụm chén rượu màu đỏ tươi như máu, một cảm giác êm ái lạnh lẽo theo thực quản tiến nhập trong bụng, khiến trên hai gò má hắn đều nổi lên một tia ửng đỏ.

Cái miệng nhỏ tước lớp bao trước bánh bột ngô, cẩn thận nhấm nháp: bên ngoài vàng và giòn, bên trong lại mềm mại, hơn nữa còn có vị thơm, cay của hạt tiêu. cho dù là bánh pizza I- ta- li- a ngon nhất thế kỉ hai mươi mốt cũng không thể ngon như thế

Tiểu Ân trong tâm hơi có chút do dự, có nhân tài như vậy theo bên người, đối với chính mình mà nói, quả thật là loại hưởng thụ lớn nhất.

Thực đáng tiếc hai người này không ngờ lại là một kẻ lừa đảo, nếu không chỉ bằng bản lĩnh đặc thù của bọn họ cùng với loại này thông minh, cơ trí, Tiểu Ân còn có chút động tâm.

Carter ngắc ngứ mở miệng, hỏi:

- Có cái gì chuyện thú vị, nói xem.

Tất cả mọi người đều vô cùng vừa lòng đối với món ăn này. Phải biết rằng những người này đi theo bên người Tiểu Ân, trên cơ bản đều là dựa vào lương khô qua ngày, cuộc sống màn trời chiếu đất quá lâu, ngẫu nhiên ăn đến một chút đồ ngon, cũng là có chút cảm khái, cho nên ngay cả thái độ của Carter cũng có một ít thay đổi tinh tế đối với bọn họ.

Liệt Duy theo ánh mắt của mọi người nhìn ra thần sắc vừa lòng, hắn vui sướng nói:

- Carter các hạ, lão thành chủ Bahia thành hai năm trước kia chết vì bệnh, mà hai thể lực lớn trong thành đều không phục lẫn nhau. Trải qua hai năm điều hòa, rốt cục quyết định lấy phương thức ma pháp lôi đài để quyết định cuối cùng để tuyển thành chủ.

Trong lòng Tiểu Ân khê động, hắn chậm rãi ngẩng đầu, hỏi:

- Lão thành chủ gọi là gì?

- Lão thành chủ là Mikhail, là một vị lực tinh đại ma pháp sư đáng để người ta tôn kính

Đám người Kim tuy rằng biết tên của sư phụ Tiểu Ân, nhưng cũng không biết Mikhail là ai. Kim lại hỏi:

- Đại ma pháp sư như thế nào lại làm chức thành chủ nhỉ? Chẳng lẽ hắn không muốn tiếp tục tu luyện hướng về phía trước?

Liệt Duy cười khổ nói:

- Kim các hạ, nơi này một tòa ma pháp thành thị trọng yếu của đế quốc Nặc Khả Đa, từ trước đến nay chức thành chủ đều là do ma pháp sư làm. Tuy nhiên chức này chẳng qua là một hư danh, người thực sự điều khiển hoạt động trong thành đều là đế quốc phái người tự mình xử lý. Cái gọi là thành chủ, chính là một vinh dự cao nhất thôi.

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu. Trong tâm hắn đã có chút điểm đoán được đám người sư phụ vì sao phải chạy đến nơi đây

- Liệt Duy, những ai trong thành tham gia giành chức thành chủ

Liệt Duy nghe Tiểu Ân hỏi, thái độ tỏ vẻ cung kính hơn:

- Lực lượng ma pháp mạnh nhất trong thành chính là nhân mã của nhất mạch Lewis và của nhất mạch Stephen đại ma pháp sư. Sau khi Mikhail qua đời, bọn họ liền đều nhắm ngay vị trí thành chủ, thề son sắt phải giành lấy.

Kim lạnh lùng cười, nói:

- Hai người này thật sự là ngu ngốc, đều trở thành đại ma pháp sư, còn muốn tranh một cái vị trí thành chủ, chẳng lẽ sẽ không có thể dùng tâm tư ở việc tu luyện mặt sao.

Liệt Duy ngược ngược cười, nói:

- Kim các hạ, bọn họ chính là vì tranh thủ hoàn cảnh tốt tu luyện, cho nên mới sẽ tranh đoạt như thế.

Kim ngẩn ra, hỏi:

- Sao lại như thế?

Liệt Duy chỉ vào một phương hướng, nói:

- Ở trong phủ thành chủ, có một thánh địa tu luyện. Không biết vì sao, bên trong thánh địa, ma pháp nguyên tố dị thường sinh động. Nếu tu luyện trong hoàn cảnh đó, tuyệt đối có thể mang đến hiệu quả to lớn, cho nên bọn họ dù phải là đánh đến vỡ đầu cũng đều muốn cướp đoạt.

Đám người Tiểu Ân lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, trách không được những người này sẽ vì một hư danh lại đối chọi gay gắt, hoá ra nguyên nhân chân chính lại là vì một khối phong thủy bảo địa.

Tuy nhiên đám người Kim cũng không thấy lạ chút nào, bởi vì bọn họ có hoàng kim kết giới và sát lực kết giới, hai kiện bảo bối nghịch thiên, đương nhiên sẽ không đặt một vùng đất nhỏ có thể đề cao gấp đôi độ sinh động ma pháp nguyên tố ở trong mắt.

Đạo lý này cũng giống như một phú hào gia sản trăm vạn sẽ tuyệt đối sẽ không đánh chủ ý vào mấy chục miếng tiền xu trong chén của một tên khất cái.

Liệt Duy cẩn thận quan sát hành động của đám người Tiểu Ân. Sau khi hắn nói ra bí mật này, đám người Tiểu Ân không ngờ vẫn là một mảnh bình tĩnh như trước, dường như kia khối phong thủy bảo địa khiến vô số người đánh nhau vỡ đầu để tranh đoạt đó cũng không hề làm cho bọn họ động tâm.

Hắn thậm chí còn có một loại ảo giác, ở trong lòng những người này, khối bảo địa có thể đề cao tốc độ tu luyện kia còn không được bọn hắn quan tâm bằng một ít rượu và thức ăn trước mắt.

Lúc này, Liệt Duy đã hoàn toàn tâm phục khẩu phục không cần nói gì khác đối với tất cả mọi người. Chỉ riêng một phần trí tuệ cùng khí độ này cũng đã khiến hắn ngả mũ bái phục.

Đương nhiên, việc này cũng là quan hệ thực lực. Nếu đám người Tiểu Ân không phải thực lực cao cường, vượt xa Liệt Duy, như vậy chỉ sợ hắn sẽ biểu lộ vẻ khinh miệt trào phúng.

Tiểu Ân thuận miệng hỏi:

- Trận đấu của bọn họ là theo phương thức gì, khi nào cử hành?

- Tiểu Ân các hạ, nghe nói bọn họ đã quyết định ở hai ngày sau cử hành lôi đài, song phương đưa ra mười lăm tên pháp sư chính thức, ở trên lôi đài tiến hành quyết chiến, người thắng làm vua, người thua làm giặc.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, trách không được Maren sư phụ vội vàng, thì ra chỉ có ma pháp sư chính thức có thể giúp được.

Liệt Duy đột nhiên nhíu mày, nói:

- Mấy ngày nay, song phương thỉnh thoảng có người chiến đấu ở quyết đấu tràng, nghe nói là còn có cả thương vong.

Động tác Tiểu Ân lập tức lâm vào cứng đờ, trong tâm hắn mơ hồ bốc lên một tia cảm giác không rõ.

- Chẳng lẽ bọn họ hiện tại đã bắt đầu tiến hành quyết đấu?

- Đúng vậy, tuy nhiên hiện tại ra tay đều là một ít pháp sư học đồ, ma pháp sư chính thức đều không ra tay. Nếu không ảnh hưởng thật sự là quá lớn.

- Học đồ pháp sư.....

Gương mặt Tiểu Ân thoáng nhăn lại, tuy rằng Maren giáo sư và Nepal đều đã là ma pháp sư chính thức, nhưng là đám người Benson lại không phải ma pháp sư chính thức, vẫn là học đồ như trước, không biết trận quyết đấu này có ảnh hưởng đến bọn họ hay không.

Carter nghe được có chút thú vị, giờ phút này lại hưng trí bừng bừng hỏi:

- Song phương thắng bại như thế nào?

Bọn họ đã trải qua loại này cảnh tượng ở đấu thú đài, trong lòng đã sớm vững chắc, tự nhiên sẽ không bị dọa vì một ít máu tanh.

- Vài ngày gần đây, vẫn là người nhất mạch Lewis chiếm cứ thượng phong. Đặc biệt bên trong bọn họ có một pháp sư học đồ, vốn cũng đã là thập cấp đỉnh, hơn nữa lại là một quyền trục sư trời sinh, am hiểu chế tác nhị cấp quyền trục ma pháp, cho nên ở trong trận đấu giữa ma pháp sư bậc thấp, chiếm cứ tiện nghi thật lớn, cho tới nay chưa bị bại lần nào.

Tiểu Ân trong lòng vui vẻ. hỏi:

- Cái vị pháp sư kia chưa bị có thất bại sao?

- Đúng vậy, nghe nói hần tối nào cũng đều đi quyết đấu tràng nhận khiêu chiến, tính là nhân vật áp trục của nhất mạch bọn họ

- Hảo, tối nay, chúng ta phải đi quyết đấu tràng.

Tiểu Ân không chút do dự nói.

Liệt Duy kinh ngạc há miệng thở dốc, mở to hai mắt nhìn, nhưng cuối cùng vẫn cung kính lên tiếng.

Đám người Kim cũng có chút kỳ quái, bọn họ hiện giờ thực lực thấp nhất cũng là cấp bậc tam tinh, mà Tiểu Ân và Đức Lỗ Phu lại đạt tới đại ma pháp sư cảnh giới

Nhưng Tiểu Ân lại cố tình toát ra vẻ hững hờ đối với trận đấu của pháp sư cấp học đồ, tự nhiên là khiến mọi người có một loại cảm giác không hiểu ra sao cả.

Ánh mắt Carter trở nên sáng lên, bờ môi của hắn hơi hơi gật mình, dường như là đoán được cái gì đó.

Tiểu Ân mỉm cười, cũng không nói gì, chỉ có điều nhẹ nhàng gật đầu đối với Carter, không hổ là đệ tử thông minh nhất của hắn trong lòng nhanh thế đã hiểu rõ.

Vào lúc ban đêm, đám người Tiểu Ân mỗi người đều là đội một chiếc mũ mưa thật to trên đỉnh đầu, bên cạnh mũ có một tầng khăn che mặt mỏng manh, che lấp một nửa diện mạo, theo sau là Liệt Duy cùng Thi Thụy Đức tới quyết đấu tràng ở giữa thành thị.

Thành thị này là một tòa ma pháp thành thị, không chỉ có được hệ thống truyền tống hoàn thiện, hơn nữa còn có được mà ma pháp quyết đấu tràng hùng mạnh

Đương nhiên, ma pháp quyết đấu tràng này nhiều nhất cũng chỉ có thể chứa đựng quyết đấu của ma pháp sư chính thức, nếu là cấp bậc đại ma pháp sư liền trở nên vô dụng

Tuy nhiên, cấp pháp sư học đồ dùng để quyết đấu, quả thật là thích hợp

Tuy rằng hơi thở của đám người Tiểu Ân là cấp học đồ, nhưng là Liệt Duy và Thi Thụy Đức cũng là danh xưng với thực lực nhị tinh ma pháp sư. Hai người bọn họ tuy rằng cũng học Tiểu Ân, dùng mũ mưa che khuất khuôn mặt, nhưng theo bọn họ khí thế hùng mạnh trên người truyền tới lại biểu lộ địa vị ma pháp sư chính thức của bọn họ

Cho nên khi bọn họ đi tới khán đài quyết đấu tràng, lập tức khiến cho một ít người có tâm chú ý. Đương nhiên, tuyệt đại đa số ánh mắt đều là chú ý tới trên người Liệt Duy và Thi Thụy Đức, khiến hai người bọn họ cảm thấy buồn bực.

Ở giữa quyết đấu tràng là một lối dài hình vuông, mỗi chiều dài đến hai mươi thước.

Tất cả đá phiến trên lối dài đều là từ tài liệu đặc thù chế thành, lại trải qua ma pháp gia trì, chỉ cần là dưới ngũ cấp ma pháp thì sẽ không tạo thương tổn gì với lối dài

Đồng thời, ở bên cạnh lối dài, có rất nhiều lỗ phun. Một khi quyết đấu bắt đầu, có thể từ nơi này phun ra vòng ma pháp bảo hộ đủ vững chắc, đồng dạng, không vượt qua ngũ cấp ma pháp, cho dù là có nhiều cũng không có khả năng khiến vòng ma pháp bảo hộ này sụp đổ.

Mà đối với ma pháp học đồ mà nói, căn bản là không có khả năng xuất hiện ma pháp ngũ cấp, cho nên xét ở tính năng an toàn thì tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì.

Cách lối dài quyết đấu ba thước chính là một loạt chỗ ngồi được sắp xếp sẵn, nếu là toàn bộ ngồi đầy, ít nhất có thể chứa được hơn vạn người

Kiến trúc này là do đế quốc Nặc Khả Đa đặc biệt thiết kế, nếu là giữa ma pháp sư xảy ra tranh chấp, sau khi nộp hai mươi tinh thạch, có thể cử hành công bình quyết đấu ở trong này.

Đương nhiên, ở thời điểm bình thường, nơi này cũng mở ra, đặc biệt khi ma pháp sư muốn cho đệ tử thực chiến, thường thường sẽ thuê nơi này, lợi dụng ưu điểm chính là tính năng phòng hộ ở đây, tiến hành diễn luyện ma pháp cao cấp.

Tuy nhiên ở trong khoảng thời gian này, trên quyết đấu tràng cũng náo nhiệt dị thường, gần như mỗi ngày đều có trận đấu hấp dẫn trình diễn.

Tuy rằng chỗ ngồi trong quyết đấu tràng cũng không có an bài cố định, nhưng ở trong thế giới ma pháp cấp bậc tuyệt đối thâm nghiêm.

Ba hàng này chỗ ngồi đầu tiên bố trí xa hoa vô cùng, mặt trên cũng có trái cây đặc biệt tươi ngon, về phần ba hàng ghế sau, chính là một ít chiếc ghế bình thường, căn bản là không thể đánh đồng cùng phía trước.

Giờ phút này, trên chỗ ngồi đã có rất nhiều người, ba hàng chỗ ngồi phía sau đã khá đông, số người không ngờ không dưới hai trăm.

Nhìn thấy nhiều pháp sư học đồ tề tụ một nơi như vậy, đám người Tiểu Ân trong tâm thầm than, thật không hổ là ma pháp thành thị nổi tiếng, không khí ma pháp tốt hơn nhiều so với công quốc Louis.

Tuy nhiên trong ba hàng ghế đầu lại đã có ba người ngồi

Theo huy chương ma pháp trên người bọn họ, một là nhị tinh ma pháp sư, hai người còn lại cũng là nhất tinh ma pháp sư.

Đám người Tiểu Ân chỉ cần liếc mắt một cái liền đã nhìn ra, chỗ ngồi phía trước này là chuẩn bị cho ma pháp sư chính thức, về phần học đồ cấp pháp sư sao, căn bản là không có tư cách đi lên.

Liệt Duy và Thi Thụy Đức ngơ ngác nhìn nhau, hai người bọn họ dẫn đường tới rồi nơi này, cũng là một trận khó xử.

Đám người Tiểu Ân áp chế hơi thở ở cấp ma pháp học đồ, tự nhiên là không muốn biểu lộ làm cho người ta biết chân chính thực lực bọn họ. Nhưng cho dù Liệt Duy và Thi Thụy Đức lá gan lớn gấp đôi, cũng là không dám mở miệng làm cho bọn họ ngồi vào mặt sau.

Chỉ có điều đám người Tiểu Ân trầm mặc không lên tiếng đi theo phía sau bọn họ, một bộ dáng chờ đợi bọn họ an bài, thật sự là khiến hai này kẻ pháp sư lừa đảo cảm thấy đầu đau muốn nứt ra

Liệt Duy hít sâu một hơi, nói:

- Chúng ta cùng nhau ngồi phía trước đi.

Dứt lời, hắn dùng một tia ánh mắt xem xét hướng Tiểu Ân, bởi vì khăn che mặt cũng không thật dày, cho nên hắn mơ hồ thấy được Tiểu Ân khóe miệng mang chút ý cười.

Lập tức, Liệt Duy trong lòng buông lỏng, hắn như trút được gánh nặng dẫn đầu đi tới.

Một hàng tám người, cứ như vậy nghênh ngang ở vị trí thứ nhất ngồi xuống

Phía sau lập tức nổi lên một trận bàn tán khe khẽ

Liệt Duy và Thi Thụy Đức trên người mặc ma pháp bào lại đeo huy chương nhị tinh ma pháp sư, tự nhiên là có tư cách ngồi ở vị trí thứ nhất. Nhưng sáu kẻ đầu đội mũ mưa, trên người lại không có ma pháp huy chương, nhưng cũng đi theo ngồi ở vị trí thứ nhất, tự nhiên đã khiêu khích sự bất mãn của mọi người

Chỉ có điều, thấy được một đầu một đuôi ngồi hai nhị tinh ma pháp sư, cho dù là đầy mình bất mãn, cũng là không dám nói ra miệng.

Ba gã ma pháp sư ban đầu đã ngồi cũng sững sốt, bọn họ nhìn về phía đám người Tiểu Ân, ánh mắt còn có một tia quái dị.

Ba người này rõ ràng phân làm hai phái

Một vị nhất tinh ma pháp sư một mình ngồi ở xa xa, mặt khác hai vị nhất tinh và nhị tinh ma pháp sư sòng vai ngồi cùng một chỗ, và thấp giọng thương nghị.

Nhưng chỉ bằng hai người bọn họ, bất kể như thế nào cũng không dám trêu chọc hai nhị tinh ma pháp sư.

Đám người Tiểu Ân ra vẻ không biết, bọn họ bình tĩnh ngồi ở trên ghế nhắm mắt dưỡng thần. Mary lấy ra một ít dưa và trái cây bóc vỏ, trước dâng cho Tiểu Ân, theo sau là Kim, Lai An, Đức Lỗ Phu và Carter theo thứ tự chia sẻ, về phần Liệt Duy và Thi Thụy Đức tự nhiên là không có khả năng có đãi ngộ này.

Mà hai người bọn họ cũng không có gì bất mãn. Nói thật, Liệt Duy vài lần muốn thay thế vị trí của Mary, nhưng do dự mãi, thủy chung là không có đảm lượng này.

Trong sân, thanh âm dường như là lớn hơn một chút, Mary không ngờ không thèm để ý hai nhị tinh ma pháp sư, loại biểu hiện này thật sự là vượt ngoài ý liệu mọi người rất xa

Trong lúc nhất thời, tất cả trong lòng mọi người đều thầm đoán đám người Tiểu Ân đích thực có thân phận thật là gì.

Trên thực tế, Tiểu Ân sở dĩ hạn chế hơi thở ở trong cấp học đồ pháp sư, đây chẳng qua là một thói quen mà thôi, cũng không có gì ý nghĩa, về phần mang mặt nạ, lại không muốn xuất đầu lộ diện ở trước mặt nhiều người thôi.

Mà đám người Kim mọi thứ lấy Tiểu Ân như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, đối với ham mê của sư phụ tự nhiên cũng là toàn diện kế thừa, cho nên mới sẽ biến thành thần bí như thế.

Tuy nhiên ngay cả là Liệt Duy biết Tiểu Ân có ham mê này, cũng sẽ không kỳ quái. Bởi vì ma pháp sư cấp bậc cao đều có những ham mê thiên kì bách quái. Tiểu Ân biểu hiện nho nhỏ như vậy, đã là phi thường tiếp cận với phạm trù người bình thường. Nếu thật sự biểu hiện như một người bình thường, ngược lại cũng bị người hoài nghi hẳn có chân chính là đại ma pháp sư hay không.

Khu vực rộng rãi ngoài cửa truyền đến một tràng tiếng bước chân, lực chú ý của mọi người lập tức dời đi.

Hai mươi người hùng dũng tiến vào, những người này thực lực phần lớn đều ở bát, cửu cấp học đồ, trong đó cũng có ba người đạt tới thập cấp, trong đó một trên nam tử mặt có một vết thương hình con rết, lại là ở thập cấp đỉnh, so với Nepal năm đó càng phải còn hơn tam phân. Mặt khác, hai thập cấp học đồ còn lại rõ ràng kém cỏi rất nhiều, phỏng chừng là vừa mới tiến nhập thập cấp học đồ không lâu, đến năng lượng dao động trên thân mình đều không có hoàn toàn củng cố.

Những sau khi người này tiến vào, ánh mắt lập tức bị đám người Tiểu Ân hấp dẫn.

Quả thật, tám người ngồi xuống vị trí hàng thứ nhất, loại hiện tượng này vô cùng hiếm thấy

Bọn họ lúc ban đầu còn tưởng rằng đây là tám ma pháp sư chính thức, mọi người lập tức thu liễm thanh âm, liền đến hành động đều trở nên rón ra rón rén, nếu không sợ người ta phát hỏa. Tuy rằng không đến mức tại chỗ giết người, nhưng nếu cho người một chút giáo huấn, cũng sẽ không người nào dám xuất đầu vì bọn họ.

Ngay cả là sư phụ của bọn họ, cũng không có khả năng vì vài tên học đồ đi đắc tội tám gã ma pháp sư chính thức.

Tuy nhiên, khi ánh mắt bọn họ dừng lại ở trên người hai tên nhất tinh, nhị tinh ma pháp sư sóng vai mà ngồi kia, lập tức lộ ra vẻ tươi cười, bước nhanh tiến lên thỉnh an vãn an.

Ngưng một lát, mới xem như bình tĩnh xuống dưới. Bọn họ ngồi xuống phía sau hai tên ma pháp sư cách đó không xa, hơn hai mươi người hình thành một vòng tròn nhỏ nhỏ.

- Bọn họ là ai?

Tiểu Ân tùy ý hỏi.

Liệt Duy vội vàng nói:

- Bọn họ chính là phe tranh đoạt thành chủ vị kích liệt nhất, nhất mạch đệ tử của Stephen lan, hai tên ma pháp sư chính thức kia là trưởng bối của bọn họ, ở trong thành Bahia có chút điểm danh khí. “

Tiểu Ân trong lòng lạnh lùng cười, đối với hắn đánh giá cũng là từ chối cho ý kiến, mà trong mắt đám người Kim lại lộ ra vẻ khinh thường, tuy nhiên có khăn che mặt chống đỡ nên không khiến cho người ta nhìn ra

Đối với những người đã trải qua những trận chiến đấu lớn tại thảo nguyên và sân chơi của thần mà nói, chỉ là hai pháp sư phái học viện, không có bao nhiêu kinh nghiệm đánh nhau, căn bản là chưa từng lọt vào trong mắt bọn họ.

Liệt Duy tuy rằng không thể thấy rõ ràng biểu tình của bọn họ, nhưng là mơ hồ cảm thấy mọi người khinh miệt, vừa nghĩ tới sát khí hùng mạnh giống như thần quỷ trên người Carter bọn họ, tim hắn đập lập tức nhanh hơn vài phần. Trong lòng hắn cũng càng phát ra quyết tâm kiên định muốn bá làm đồ đệ của Tiểu Ân.

Sau một lát lại có hơn mười người kết thành đoàn đi vào

Tiểu Ân hơi hơi ngẩng đầu, ánh mắt nhanh nhìn chăm chăm vào một người đi giữa. Ánh mắt hắn hơi hơi đỏ lên, trong lòng dậy sóng mãnh liệt mệnh mông.

Đám người Kim cũng là đồng thời mở to hai mắt nhìn. Theo sau, ánh mắt vài người đồng thời tập trung tới Đức Lỗ Phu.

Đức Lỗ Phu sờ sờ cái mũi, đột nhiên kéo kéo Mary, hỏi:

- Muội tử, lão ba lão mẹ còn sống, bọn họ có nói, chúng ta còn có huynh đệ thất lạc nhiều năm hay không?

Mary cũng là vẻ mặt không thể tin nổi, nói:

- Giống như không có.

Carter thấp giọng thì thào nói:

- Ai vậy?

Liệt Duy và Thi Thụy Đức mở to hai mắt nhìn, bọn họ cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Benson, nếu không phải Đức Lỗ Phu đang ở ngay tại bên người bọn họ, bọn họ khẳng định người này chính là Đức Lỗ Phu

Tiểu Ân hít sâu một hơi, thấp giọng nhưng tràn đầy cảm tình nói:

- Hắn chính là Benson.

Bọn người Kim đã nghe qua tên Benson, giờ phút này lập tức là bình tĩnh đại ngộ, sau đó mỗi người nhìn về phía Đức Lỗ Phu, ánh mắt đều có một tia hiểu rõ.

Trách không được sự phụ cho tới nay đều có vài phần kính trọng đối với Đức Lỗ Phu, vì nhận lấy Đức Lỗ Phu mà thậm chí dẫn theo hai người thấp kém là Mary và Carter.

Hoá ra nguyên nhân chân chính là ở nơi này.

Tiếp theo, Đức Lỗ Phu cũng hiểu được điểm này, hai người huynh muội bọn họ và Carter nhìn về phía Benson, ánh mắt lập tức tràn đầy cảm kích. Đặc biệt Đức Lỗ Phu, trong lòng hắn biết rõ ràng, nếu không phải bởi vì quan hệ với Benson, như vậy giờ phút này, phỏng chừng hắn cũng chỉ là một tiểu học đồ bình

thường của thành Hollywood, thành tựu tốt nhất đó là trở thành một vị ma pháp sư hoặc là ma pháp học đồ, người hầu học đồ mà thôi.

Về phần đại ma pháp sư sao.....

Đó quả thực chính là mơ mộng hảo huyền, si tâm vọng tưởng.

Cho nên, cảm kích sâu nhất đối với Benson, ngược lại chính là hắn, người có bảy, tám phần tương tự với Benson

Ở bên trong những người này, không thể nghi ngờ tu vi của Benson là sâu nhất, mặc dù ở trong mắt đám người Tiểu Ân thì chẳng có gì nổi bật, nhưng là ở giữa ma pháp học đồ bình thường, cũng là một người đứng đầu

Benson bọn họ đầu tiên đi tới trước mặt vị ma pháp sư ngồi một mình một người, hướng về hắn cúi chào thật sâu. Vị kia ma pháp sư nhẹ nhàng vung tay lên. Nhìn bộ dáng không mặn không nhạt của hắn, dường như cũng không có quan hệ quá lớn đối với đám người Benson.

- Người này là ai vậy?

Tiểu Ân lạnh lùng hỏi. Liệt Duy giờ phút này đã mơ hồ đoán được, đám người Tiểu Ân và Benson có quan hệ nhất định.

Không phải hắn nghi thần nghi quỷ, mà là sau khi thấy được Benson, rất khó không liên tưởng hắn và Đức Lỗ Phu đến cùng nơi. Hơn nữa từ sau khi Benson xuất hiện, Tiểu Ân không ngờ có thể một lời kêu ra tên của hắn

- Tiểu Ân pháp sư, người này là một gã pháp sư tự do trong thành Bahia, trong trận chiến tranh đoạt vị trí thành chủ này, dường như là không giúp bên nào cả.

Tiểu Ân hơi hơi gật đầu một cái, nếu không phải đồng môn của sư phụ, hắn cũng liền mất đi hứng thú chú ý

Đám người Benson sau đó thi lễ thật sâu đối với hai tên ma pháp sư chính thức còn lại, tuy rằng song phương trước mắt là đối địch, nhưng họ vẫn không mất đi cấp bậc lễ nghĩa.

182. Chương 3: Quyền Trục Chi Chiến

- Không tồi, thật là lễ phép, biết điều hơn nhiều so với đám rác rưởi vừa rồi.

Âm thanh của hắn phi thường vang dội, toàn bộ khu vực sân đều quanh quẩn âm thanh của hắn.

Hơn hai mươi vị pháp sư học đồ lúc trước, một đám sắc mặt đỏ rực giống như vừa uống rượu, trên mặt lộ vẻ căm giận. Chỉ có điều, khi họ nhìn thấy rõ người nói chuyện không ngờ lại là người đang quang minh chính đại ngồi ở vị trí thứ nhất, hơn nữa trước ngực còn có đeo huy chương nhị tinh ma pháp sư, sợi oán khí kia lập tức không cánh mà bay, cả đám bao gồm cả tên thập cấp đỉnh học đồ có vết sẹo trên mặt cũng cúi đầu không dám khiêu khích sinh sự.

Sắc mặt hai tên ma pháp sư chính thức kia cũng ửng đỏ. Ở trong thành Bahia, người dám coi thường người thuộc nhất mạch bọn họ rất ít, cho nên ở sau lưng những người này mới có chút kiêu căng, sau khi hướng về tiền bối cùng mạch thi lễ, đối mặt với ma pháp sư chính thức khác mới làm như không thấy.

Tuy rằng làm như vậy cũng không có gì sai, nhưng lúc này bị so sánh cũng đành ngậm bồ hòn làm ngọt.

Nhìn mắt đám người Tiểu Ân, miệng hai ma pháp sư kia khê nhúc nhích nhưng cuối cùng cũng không nói nên lời.

Đám người Benson cũng nhìn qua vài lần nhưng hiểu ra làm sao cả, tuy vậy bọn họ cũng là người khôn khéo, biết Liệt Duy dựa theo bọn họ để dả kích về bề vế của đối phương nên trong lòng cũng âm thầm cao hứng

Bất kể nguyên nhân vì sao, chỉ cần có thể làm bọn họ thoải mái thì luôn là chuyện tốt.

Sau khi liếc mắt, Benson cũng hướng về phía Tiểu Ân để thi lễ.

Da đầu Tiểu Ân mơ hồ run lên, hần cùng với Benson là bằng hữu tốt nhất khi còn ở trong ma pháp tháp, cho dù da mặt có dày thêm một tầng thì cũng xấu hổ khi ngồi ở chỗ này nhận lễ

Cho nên khi Benson thi lễ, hần lập tức đứng lên, cung kính thực hiện một lễ tiết đồng dạng.

Chỉ có điều, khi Tiểu Ân làm như vậy, đám người Kim tự nhiên không dám chậm trễ, lập tức xoay người, biên độ thậm chí còn lớn hơn ba phần so với Benson

Liệt Duy và Thi Thụy Đức nhìn nhau. Từ sau khi bọn họ thăng cấp ma pháp sư chính thức, đối với sự thi lễ của ma pháp học đồ đều là khinh thường. Nhưng giờ phút này biểu hiện của đám người bên cạnh khủng bố chẳng khác gì ma vương, bọn họ làm sao dám biểu hiện như bình thường.

Vì thế, rốt cuộc một cảnh tượng quái dị xuất hiện trong sân.

Hai nhị tinh ma pháp sư tôn quý không ngờ lại hướng ma pháp học đồ thi lễ.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ khoảng sân chết lặng.

Giống như là nhìn thấy ma, mỗi người đều trợn tròn mắt, hít một hơi lãnh khí. Đặc biệt là ba vị ma pháp sư chính thức kia, miệng há rộng tựa như cá hộp nước

Thế giới ma pháp, được tự xưng là thế giới của thực lực, cũng là thế giới có cấp bậc sâm nghiêm nhất.

Ở trong thế giới này, tất cả đều dựa vào thực lực để nói chuyện, người có thực lực hùng mạnh sẽ có được sự tôn kính và sợ hãi của người khác. Thập cấp học đồ tuy đã tiếp cận ma pháp sư chính thức, nhưng chỉ cần hần ngừng lại ở giai đoạn này, chưa trở thành ma pháp sư chính thức, như vậy hần còn chưa có quyền hưởng đãi ngộ của ma pháp sư chính thức.

Cho dù chỉ còn kém một bước là đạt tới cấp ma pháp sư chính thức nhưng gặp nhất tinh ma pháp sư hần cũng phải cung kính thi lễ.

Đây là sự thật mà tất cả mọi người trong thế giới giới ma pháp công nhận.

Cho nên, thời điểm Liệt Duy và Thi Thụy Đức hướng về thập cấp học đồ Benson đáp lễ, đại não mọi người lập tức đình chỉ

Trong lòng mỗi người đều có cảm giác khiếp sợ, không thể tin nổi vào mắt mình, ánh mắt mọi người gắt gao tập trung vào đám người Tiểu Ân, dường như là muốn xuyên thủng qua lớp khăn che mặt để nhìn thấy bộ dạng của bọn họ.

Đám người Benson cũng cực kì kinh ngạc, nhưng trong lòng bọn họ cũng vạn phần cao hứng.

Mặc kệ là nói như thế nào, có hai vị nhị tinh pháp sư tỏ vẻ thiện ý với bọn họ, chính là điểm này cũng đã đủ khiến một đám pháp sư học đồ cảm thấy kiêu ngạo và hưng phấn.

Về phần đám người Tiểu Ân, cảm ứng được năng lượng dao động trên người cùng với việc bọn họ không có ma pháp huy chương và ma pháp bào, bọn người Benson cho rằng họ cũng là ma pháp học đồ.

Chẳng qua, địa phương những người học đồ này và hai vị nhị tinh pháp sư kia ngồi có vẻ quỷ dị, bọn họ chẳng những cùng nhau ngồi ở vị trí thứ nhất, hơn nữa còn mơ hồ lấy một vị ma pháp học đồ làm trung tâm, thật sự làm người khác không thể hiểu được.

Đương nhiên, đám người Benson cũng sẽ không đi hỏi kĩ về vấn đề này, bọn họ chỉ cần biết rằng người ở nơi này đã nhận thấy và chấp nhận điều này, như thế là đủ rồi.

Chậm rãi, từng đợt âm thanh thâm thì nói chuyện, đặc biệt là những pháp sư thuộc nhất mạch Stephan, lại có vẻ vạn phần kích động. Nếu không phải cảm ứng được năng lượng dao động mạnh mẽ trên người Thi Thụy Đức và Liệt Duy, bọn họ thậm chí còn hoài nghi hai người này là hai kẻ lừa đảo.

Tuy rằng bọn họ cũng không đoán sai, nhưng giờ phút này không bất kì ai dám nói ra, nếu không sẽ là nhục mạ ma pháp sư tôn quý, như thế chắc chắn phải chịu sự trừng phạt nghiêm khắc.

Mà gương mặt lộ vẻ nhăn nhó khó coi nhất chính là hai vị ma pháp sư chính thức đang ngồi cùng nhau, chỉ có điều đôi mắt với sự khiêu khích của nhân vật cùng giai, bọn họ do dự mãi cuối cùng cũng không dám ra tay.

Đám người Tiểu Ân âm thầm lắc đầu, cường giả đến từ đại thảo nguyên và cường giả nơi này quả là bất đồng.

Nếu tình huống này phát sinh ở đại thảo nguyên, như vậy chờ đợi bọn họ chắc chắn sẽ là một cuộc chiến đấu. Nhưng ở trong này, hai tên ma pháp sư kia vẫn cứng rắn nhẫn nại. Tuy rằng trong mắt bọn họ nồng đậm lửa giận, thể hiện sự căm ghét của bọn họ, thể nhưng không bất cứ ai dám đứng ra khiêu chiến Liệt Duy và Thi Thụy Đức.

Bởi vậy, có thể thấy được, ma pháp sư trên đại thảo nguyên gọi ma pháp sư nội địa là ma pháp sư phái học viện kì thật là không chính xác.

Ma pháp sư nội địa phần lớn là ở trong ma pháp tháp chậm rãi tích lũy, nâng cao thực lực, nhiều nhất là đi rừng Gobbi tiến hành thí luyện một chút. Hơn nữa trên đường đi thí luyện, căn bản không dám tiến hành khiêu chiến. Tuy rằng như vậy cũng có thể tiến giai nhưng năng lực thực chiến căn bản không thể sánh bằng cường giả của đại thảo nguyên.

Không khí giữa sân dị thường áp lực, hơn nữa ánh mắt các ma pháp sư trung lập nhìn về phía ma pháp sư thuộc nhất hệ Stephan dần dần trở nên kì dị.

Lúc đó, tên ma pháp học đồ mang đao đột nhiên đi ra, hần lớn tiếng nói:

- Benson, hôm trước ta thua trên tay ngươi, hiện tại ta muốn khiêu chiến với ngươi lần nữa, ngươi còn dám ứng chiến không?

Âm thanh khe khẽ lập tức đình chỉ, ánh mắt mỗi người đều hướng tới trên người vạm vỡ này.

Benson ngạo nghễ cười,nói:

- Ta nếu đã có thể thắng ngươi một lần, đương nhiên có thể thắng lần thứ hai. Nếu ngươi muốn nhăm nháp tư vị thất bại lần nữa thì chúng ta có thể đấu lại.

Pháp sư mặt sẹo cười lên một tiếng, vết sẹo hình con rết trên trán hần mơ hồ đỏ lên, có vẻ dị thường đáng sợ.

Sắc mặt một ít người sau lưng Benson có vẻ biến hóa. Bọn họ đã bị khí thế của người này áp chế, thậm chí không dám giằng co với ánh mắt của hắn.

Chỉ có Benson như trước trên mặt vẫn lộ một tia cười lạnh, dường như không thèm để ý đến bộ dạng hung ác của đối phương. Khóe miệng Tiểu Ân tràn ra một tia cười vừa lòng, Benson quả không giống người thường.

Tuy nhiên, Benson cũng không phải loại pháp sư chưa từng thấy máu. Ngày xưa, ở trong rừng Gobbi, hắn suýt nữa đã mất mạng. Đối với người đã trải qua cái chết một lần mà nói, dũng khí sẽ lớn hơn rất nhiều.

Pháp sư mặt sẹo gật đầu thật mạnh, đi về hướng lôi đài. Một người đứng bên cạnh hắn giơ tay kéo hắn,nói:

- Ortega, để cho ta lên trước đi.

Trong mắt pháp sư mặt sẹo hiện ra vẻ không vui, nhưng dường như kiêng kị người này, cho nên hắn không nói một lời lui lại về phía sau, nhường cho người này lên đấu.

Người này cũng là một thập cấp học đồ như pháp sư mặt sẹo, tuy rằng dựa theo hơi thở ma pháp trên người hắn thì hắn là chỉ vừa mới tiến vào hàng ngũ thập cấp học đồ, nhưng như vậy đã đủ tư cách khiêu chiến Benson.

Người nọ chậm rãi tiến lên đài:

- Bỉ nhân là Martin, xin hỏi người có nguyện ý tỉ thí cùng ta không?

Bên người Benson cũng có một vị thập cấp học đồ. Hấn và Benson nhìn nhau, sau đó tiến lên lôi đài, lãnh đạm nói:

- La Y, thỉnh giáo.

Trên lôi đài, màn hào quang ma pháp lập tức dâng lên, bao phủ toàn bộ diện tích lôi đài.

Martin và La Y thi lễ với nhau, trước mắt bọn họ đều không có tư cách sử dụng ma pháp trạng nên sử dụng tay không mà thôi.

Song phương giao thủ phi thường chính thống, trước tiên cả hai đều mở vòng ma pháp bảo hộ của chính mình sau đó tiến hành ma pháp công kích.

Là ma pháp học đồ, bọn họ nhiều nhất chỉ có thể thi triển vòng bảo hộ nhị cấp ma pháp mà thôi. Loại vòng bảo hộ này uy lực cực kì hữu hạn, tiếp không được vài cái ma pháp sẽ tự động tiêu tan. Bởi vì khuyết điểm trong thủ đoạn phòng hộ, cho nên khi bọn họ giao thủ tất yếu sẽ có chút mạo hiểm.

Sau một lát, La Y rõ ràng chiếm thế thượng phong, hấn tiến vào thập cấp học đồ trước đối phương khá lâu cho nên bất kể ma pháp lực tích lũy hay tốc độ thi pháp hấn đều hơn hẳn đối phương, không bao lâu sau đã chiếm ưu thế tuyệt đối.

Tuy nhiên, ánh mắt Tiểu Ân thoáng nhìn đến thấy đám người Ortega không lộ vẻ gì đặc biệt, trên mặt cũng không thấy chút lo lắng, hấn khẳng định Martin này chắc chắn còn có thủ đoạn khác.

Quả nhiên, mắt thấy tình hình có vẻ không ổn Martin rút cuộc cũng ra một chiếc vòng tay và đeo vào, đồng thời lấy ra một quyển trục ma pháp.

Giữa sân lập tức có tiếng ồ lên.

Bọn họ cũng không cảm thấy kì quái khi Martin lấy ra quyển trục ma pháp, bởi vì tại những trận đấu như thế này sử dụng quyển trục là một việc vô cùng bình thường.

Nhưng Martin lại đưa ra một chiếc vòng tay, rõ ràng chính là một đạo cụ không gian ma pháp quý giá, điểm này có thể khiến người ta phát cuồng vì đồ kị.

Thậm chí đến ánh mắt tên ma pháp sư nhất tinh kia cũng mơ hồ đỏ lên.

Đạo cụ không gian ma pháp, ngay ở trung tâm của nhân loại cũng cực kì quý báu, đừng nói là ma pháp học đồ, cho dù nhất tinh hoặc nhị tinh ma pháp sư cũng chưa chắc đã có được.

Cho nên, lúc này tất cả ánh mắt đều hướng về Martin, hơn nữa mọi người đều hiểu rõ, Martin khẳng định là có lai lịch bất phàm.

Sắc mặt Benson lập tức trở nên ngưng trọng, hấn há miệng thở dốc nhưng rút cuộc cũng nhẫn nại được.

Phía trên lôi đài, La Y cũng trở nên trầm trọng hẳn lên, hấn lui về phía sau hai bước, lẳng lặng chờ đợi đối phương.

Đám người Tiểu Ân nhìn thấy thế không khỏi lắc đầu, vừa thấy bộ dáng La Y là biết hấn đúng là có kinh nghiệm thực chiến nhưng chưa đủ lão luyện.

Nếu là đám người Tiểu Ân thì đã sớm giành tiến công trước, cho dù là đánh bừa một ma pháp cấp 1 cũng không đối phương rảnh tay sử dụng quyển trục.

Nhưng La Y lại chọn lựa đứng yên xem động tĩnh chứ không hề tấn công. Điều này đối với đám người Tiểu Ân, vốn đã quen với phương thức chiến đấu của thảo nguyên cảm thấy lạ lẫm.

Có lẽ đây là do sự khác nhau giữa các khu vực nên phương thức thi đấu của song phương cũng khác nhau rất lớn.

Trên mặt Martin lộ vẻ trào phúng:

- La Y pháp sư, xem đủ chưa.

Dứt lời, hấn vung tay, một âm thanh xé rách vang lên. Quyển trục vỡ ra, một đạo ánh sáng màu trắng lập tứ đánh lên người hấn. Phía sau người hấn lập tức nổi lên một vòng ma pháp bảo hộ.

Vòng ma pháp bảo hộ này so với vòng bảo hộ trước không giống nhau, trên mặt nó chớp động một ánh hào quang gần như thực chất, khiến người ta hoảng sợ.

Sắc mặt đám người Tiểu Ân lập tức trở nên khó coi, họ hoàn toàn không xa lạ đối với trình độ vòng ma pháp này.

Loại vòng bảo hộ này đã đạt tiêu chuẩn của cấp năm, ở sân chơi của thần bọn họ đã gặp qua không ít lần. Nhưng tuyệt đối không thể nghĩ được là, ở giữa trận đấu của cấp học đồ lại có thể thấy quyển trục ma pháp bậc này, thật khiến người ta ngạc nhiên, thần phục hết chỗ nói.

Đối với vòng bảo hộ kì dị này, trong mắt La Y hiện lên vẻ kinh ngạc. Đối với một ma pháp học đồ bình thường mà nói, đây là lần đầu tiên hấn nhìn thấy vòng bảo hộ ngũ cấp, cho nên không biết cũng là đương nhiên.

Martin ngạo nghễ nhìn hấn, dùng ngón tay nhẹ nhàng ngoéo một cái, tỏ ra thái độ khinh miệt không nói nên lời.

Trên mặt La Y tuy lộ vẻ tức giận nhưng hấn cũng không mất đi lí trí, mà kích phát vài đạo ma pháp nhị cấp, nhưng không ngờ ma pháp của hấn phát ra đánh vào vòng bảo hộ của đối phương lại không tạo một chút chấn động.

Lúc này, giữa sân, tất cả học đồ không hẹn mà cùng ồ lên.

Đúng là một cái xác rùa, như thế này thì làm thế nào mà tấn công được.

Trên mặt Martin thủy chung vẫn lộ một tia mỉm cười, hấn ung dung đứng tại chỗ. Đợi sau khi La Y dùng hết toàn lực tấn công mà như trước vẫn không làm gì nổi hấn, lúc này hấn mới chậm rãi tiếp tục lấy ra một quyển trục ma pháp.

Hấn chậm rãi đem quyển trục nhắm về hướng La Y, nhìn bộ dạng của hấn, ai cũng có thể nhận ra đây khẳng định là một ma pháp công kích.

- Dừng tay, chúng ta nhận thua.

Benson đột nhiên quát lớn.

Sắc mặt La Y khê biến, miệng hấn mở to như muốn nói gì đó nhưng rốt cục cũng suy sụp, buông tha.

Dưới tình huống như vậy, ngu ngốc cũng biết trong tay Martin khẳng định là có quyển trục từ cấp ba trở lên, nếu lựa chọn đánh bừa thì khác gì tìm chết.

Nhưng mà, Martin cũng không dừng tay, nụ cười lạnh nơi khóe mắt hấn có vẻ nồng đậm hơn.

Benson thấy tình huống không ổn vội kêu lên:

-La Y, mau xuống dưới.

La Y dường như cũng cảm nhận được đối phương không có hảo ý, hấn xoay người bỏ chạy xuống dưới lôi đài.

Đám người Tiểu Ân nhú mày, đúng là ngu ngốc, lúc này mà lại đi xoay người.

Quả nhiên, ngay khi hấn xoay người sắp chạy xuống dưới lôi đài, Martin nhe răng cười, xé rách quyển trục.

Một đạo ánh sáng màu đỏ giống như tia chớp bắn vào lưng sườn của La Y, hấn phát ra một tiếng kêu thê lương, thậm chí, cả người hướng về phía trước rơi xuống.

Tuy rằng Martin xé rách quyển trục nhưng với thực lực của hấn vẫn chưa nắm chắc được ma pháp này cho nên cũng không thể đánh chết La Y ngay tại chỗ, nhưng lực lượng ma pháp vẫn đủ để xuyên qua vòng bảo hộ của hấn

Đây là một ma pháp hỏa hệ, đụng tới thân thể người sẽ tạo ra vết bỏng mãnh liệt, nhanh chóng khuếch tán ra toàn thân.

May mắn là giờ phút này La Y đã chạy tới bên cạnh lôi đài nhảy xuống, xuyên qua vòng bảo hộ, mà vòng bảo hộ thì có tác dụng ngăn cản ma pháp nguyên tố cho nên mới đem ma pháp này đánh gãy. Tuy nhiên dù thế, hơn nửa cái lưng của hắn cùng đã phồng rộp lên một lớp bọt nước, thương thế rất nặng.

Đám người Benson ba chân bốn cẳng chạy lại đỡ hắn lên, căn bản không dám hành động thiếu suy nghĩ, lúc này La Y sớm đã hôn mê bất tỉnh vì đau.

Tiểu Ân hừ nhẹ một tiếng, hướng về Mary gật đầu một cái.

Tuy rằng đội khăn che mặt, không nhìn thấy dung mạo cụ thể nhưng Mary lập tức lĩnh hội ý của Tiểu Ân, nàng đứng lên, đi tới hướng bọn La Y

Biên độ bước chân Mary cũng không lớn, dường như chỉ chậm rãi bước từng bước nhỏ. Nhưng tốc độ của nàng cực nhanh, dường như chỉ chớp mắt một cái, nàng đã tới bên mọi người vốn đang bó tay không chút biện pháp.

Là tam tinh ma pháp sư, cho dù nàng có ẩn dấu lực lượng, nhưng trên thân thể nàng có một loại khí thể thần nhiên. Lúc nàng đi tới bên người La Y, đám người Benson lập tức theo bản năng tránh ra, tạo thành một thông đạo, hơn nữa không ai dám tiếp cận với nàng.

- Để hắn xuống đất.

Mary lạnh lùng nói.

Tên pháp sư đang ôm La Y theo bản năng thả La Y xuống đất, nhưng sau phản ứng này hắn lại không khỏi đổ mồ hôi, không biết bản thân mình rốt cục là xảy ra chuyện gì.

Mary cũng không để ý đến mọi người. Bàn tay nàng duỗi ra, một đạo hào quang kim sắc ánh lên từ giữa bàn tay trắng nõn như ngọc

Ánh sáng này cũng không quá mãnh liệt, không có vẻ chói lọi rực rỡ nhưng lại mang một loại cảm giác dịu dàng đặc trưng.

Tại nơi ánh sáng vàng kim bao phủ một sự thần kì đã xảy ra.

Lưng La Y vốn thũng ra, đám bọt nước khiến người ta ghê sợ lại như gặp khắc tinh, nhanh chóng xẹp xuống.

Sau đó, bọt nước dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy thu nhỏ lại, biến mất, kết vảy, sau đó lột da.

Cuối cùng, toàn bộ phần lưng bị ma pháp tổn thương đã khôi phục, lộ ra da thịt non mềm như da trẻ con.

Mary thu tay lại, lùi về phía sau một bước, ánh sáng vàng kim thần kia lập tức biến mất. Sau đó, nàng xoay người lại, nhanh chóng bước chân quay về chỗ cũ.

Trên đài lẫn dưới đài, bất kể là hai trăm ma pháp học đồ lẫn ma pháp sư chính thức đều cực độ kinh ngạc cùng khiếp sợ.

Không ai có thể nhận ra đến tận cùng là pháp thuật gì lại có thể khiến thương thế khỏi hẳn trong chốc lát.

Hoàn toàn vượt ra ngoài tưởng tượng, bao gồm cả Liệt Duy và Thi Thục Đức đều nhìn về phía Mary với ánh mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Nếu ban đầu mọi người ngại thể diện hai vị nhị tinh ma pháp sư cho nên mới không có lời nói oán giận khi đám người Tiểu Ân ngồi xuống vị trí thứ nhất. Như vậy bây giờ tâm tình bọn họ hoàn toàn bất đồng, nhân vật có được lực lượng thần kì như vậy, nếu còn không xứng ngồi vào vị trí thứ nhất thì không còn ai đủ tư cách.

Nhìn La Y vẫn hôn mê như trước nhưng hô hấp vốn dồn dập đã dần trở nên chậm rãi, thân mình lại lộ ra phần nửa lưng và một phần mông béo mập, trong lòng mỗi người đều có cảm giác ngạc nhiên đồng thời cũng âm thầm buồn cười.

Benson cởi ma pháp bào của chính mình khoác lên người La Y.

Hắn ngẩng đầu hướng về phía đám người Tiểu Ân nói cảm tạ. Sau đó hắn xoay người, nói với Martin đang đứng ở trên lôi đài:

- Martin, chúng ta đã nhận thua tại sao người còn phải đuổi tận giết tuyệt?

Martin ngửa mặt lên trời, bật cười ha hả, nói:

- Nơi này không phải là quyết đấu tràng của ma pháp sư sao, lên tràng mà còn đòi hạ thủ lưu tình? Người cũng quá ngu xuẩn đi.

Đôi mắt Benson bốc lên lửa giận hùng hục, nhưng hắn cũng tự biết mình, trên người đối phương có nhiều quyền trức cao cấp như thế, cho dù là hắn lên cũng không ổn.

Martin đảo mắt, nhìn về hướng đám người Tiểu Ân, đặc biệt là đối với pháp thuật thần kì trong tay Mary, hắn rất tò mò.

Tiểu Ân âm thầm cười lạnh, nói với Kim hai câu, sau đưa cho hắn một vật gì đó. Kim lập tức đứng dậy, nhận lấy từ tay Tiểu Ân, đi tới bên người Benson, nói nhỏ với hắn vài câu.

Benson lập tức tỏ vẻ ngạc nhiên cùng vui mừng, ngẩng đầu lên, vươn hai tay tiếp lấy vật trong tay Kim.

Khi mọi người thấy rõ đồ vật đó, sắc mặt không khỏi đại biến.

Không ngờ đó lại là một cái vòng tay, tuy rằng kiểu dáng không giống vật trên tay Martin, nhưng có thể khiến Benson cẩn thận cầm lấy như thế, không cần hỏi cũng biết vật này khẳng định là một kiện đạo cụ ma pháp hiếm có, hơn nữa chắc rằng đó là một kiện đạo cụ không gian ma pháp.

Về phần vật này chứa cái gì, thì không ai có thể biết được.

Benson tiếp nhận vòng tay, đeo vào cánh tay mình, ánh mắt cảm kích nhìn Kim, xoay người đi về phía lôi đài.

Mọi người bên cạnh Benson hướng về phía Kim thi lễ. Kim cũng không có cự tuyệt mà thoải mái tiếp nhận, sau đó quay về chỗ ngồi của mình.

Biểu hiện của bọn họ khiến mọi người nghi kị không ngừng, mỗi người đều thầm đoán, những người thần bí này rốt cuộc có lai lịch ra sao. Chẳng lẽ là do Lewis âm thầm mời đến giúp đỡ sao?

Benson quay đầu lại lẳng lặng nhìn Martin, trong mắt rừng rực lửa giận.

Hắn tiến nhanh về phía trước, tiến vào bên trong vòng bảo hộ.

- Martin, lúc này đến lượt ta. Người hắn sẽ không cự tuyệt chứ.

Benson lạnh lùng, ngữ điệu tràn đầy sát khí, tuy rằng hắn cũng không trả qua cảnh tượng hung hiểm như đám người Tiểu Ân, nhưng lúc này hắn cũng thể hiện một vẻ mặt tràn đầy dũng mãnh.

Giống như thân hình cường tráng của hắn, dường như trời sinh hắn không thuộc về ma pháp sư phái học viện.

Martin thân bất do kỷ, lui về phía sau một bước, hắn nhìn vòng bảo hộ xung quanh mình, đảm lượng lập tức lớn hơn nhiều. Hắn cười ha hả, nói:

- Người chính là Benson. Nghe nói người chính là ma pháp học đồ mạnh nhất trong nhất mạch Lewis. Tốt, ta muốn nhìn xem người mạnh như thế nào.

Dưới đài, mặt theo thoáng biến sắc, hắn đi tới bên cạnh lôi đài, lớn tiếng nói:

- Benson, đối thủ của người là ta. Martin, người đã đấu một trận, để cho ta đi.

- Không, Ortega. Ta muốn xem người được gọi là cao thủ mạnh nhất trong thế hệ trẻ thành Bahia có gì đặc biệt hơn người.

Martin ngẩng đầu nói.

Sắc mặt Ortega khê biến, lạnh lùng nói:

- Pháp sư Martin, khi ta chiến đấu với Benson đều dựa vào năng lực của bản thân mình.

Khuôn mặt Martin trở nên trắng bệch, không còn một chút huyết sắc. Hắn lạnh lùng nhìn Ortega, ánh mắt như độc xà khiến người ta phát lạnh, nhưng mặt theo lại tỏ ra cực kì bình tĩnh, nhìn thẳng vào mắt hắn.

Sau một lát, Martin hừ lạnh một tiếng, nói:

- Ortage, ta nhớ rõ lần trước ngươi thua dưới tay Benson dường như cũng vì hắn sử dụng quyền trục.

- Đúng là hắn sử dụng quyền trục, nhưng là quyền trục do hắn chế tác.

Ortage không chút do dự nói.

- Ortega, không cần nói bậy.

Một nhị tinh ma pháp sư đứng lên, giận dữ nói:

- Ngươi cút về cho ta.

Gương mặt Ortega cơ hồ sung huyết, vết thương kia trông như con rắn, dữ tợn lạ thường.

Trên mặt Martin vốn lộ tia cười lạnh nhưng nhìn thấy vết sẹo khủng bố này, lập tức rùng mình, vốn muốn nói vài câu trào phúng nhưng cũng không dám thốt ra.

Ortega thoáng nhìn về hướng Benson, xoay người, cứ thế ly khai quyết đấu tràng. Đồng bọn của hắn thấy thế, ngơ ngác nhìn nhau, nhưng cuối cùng không ai đuổi theo hắn.

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn theo hướng hắn rời đi, trong mắt không che dấu được vẻ thương thức, trong lòng hắn khẽ động, một con ruồi máy lập tức vô thanh vô thức đuổi theo.

Martin liếc mắt về phía vòng tay trên cổ tay Benson, sau đó hướng tới đám người Tiêu Ân hơi hơi cúi người, trầm giọng nói:

- Sư phụ của ta là lục tinh ma pháp sư vĩ đại Spike, xin quý danh của pháp sư các hạ tôn kính.

Liệt Duy và Thi Thụy Đức khẽ biến sắc, trong mắt họ không khỏi có một tia lo lắng.

Lục tinh đại ma pháp sư, loại nhân vật này trong đế quốc Nặc Khả Đa cũng thuộc loại nhân vật đứng đầu.

Hơn nữa Spike còn không phải là lục tinh ma pháp sư bình thường, hắn còn có biệt danh là vua quyền trục, được xưng là quyền trục chế tác sư đứng đầu đế quốc, đến một số vị ma đạo sĩ bình thường thấy hắn cũng sẽ có lẽ ngộ bình đẳng.

Trách không được tên nhị tinh pháp sư kia lại trách Ortega, bởi vì sư phụ của Martin thật sự quá hùng mạnh.

Khuôn mặt Tiểu Ân bị che khuất bởi khăn, không thể thấy rõ vẻ mặt hắn, nhưng sau khi Liệt Duy cùng thi Thụy Đức lộ vẻ kiêng kị, âm thanh lạnh như băng của hắn vang lên:

- Một kẻ rác rưởi chỉ biết dựa danh sư phụ và trang bị mà cũng xứng hỏi tính danh của ta, thật sự quá buồn cười.

Trong nháy mắt, toàn bộ quyết đấu tràng lại trở nên yên lặng.

Ánh mắt mọi người lại lần nữa tập trung lên người đám người Tiêu Ân. Biểu hiện của những người này hôm nay thật sự làm người ta quá rung động.

Bất kể việc bọn họ không tuân theo lễ tiết thông thường, hay là ma pháp thần kì của Mary đều khiến người ta bàn luận không thôi. Mà giờ phút này, lời nói chanh chua của Tiểu Ân lại khiến không khí mờ hồ đẩy lên đỉnh cao.

Sắc mặt Martin nháy mắt trở nên đỏ bừng, sau đấy lại trắng bệch vô cùng, liên tục biến đổi vài lần, ánh mắt oán độc đến nỗi ma pháp học đồ ngồi trên vị trí xa nhất cũng cảm thấy được.

Ngay cả thập cấp học đồ đỉnh như Ortega, đối với việc Martin sử dụng quyền trục cao cấp trong trường hợp này cũng chỉ dám biểu lộ bất mãn một cách khéo léo mà thôi.

Nhưng câu nói này của Tiểu Ân thực sự quá nặng, nếu truyền ra ngoài, như vậy từ nay về sau Martin cũng đừng mong ngẩng mặt lên nhìn người khác.

Hơn nữa càng làm cho người ta buồn bực chính là người nói câu này, không ngờ không phải hai vị nhị tinh ma pháp sư, mà chỉ là một học đồ đến một cái huy chương ma pháp cũng không có.

Martin cắn răng, nhe răng cười nói:

- Ta có phải rác rưởi hay không. Tại sao người không thử xem?

Trên mặt đám người Kim lập tức lộ thần sắc cổ quái, người kia thật sự không biết sống chết, bọn họ cũng không phải buồn bực, mà căn bản không có cảm giác.

Lấy thực lực hiện giờ của họ mà nói, đến ma pháp sư chính thức còn chẳng thềm liếc qua nói gì đến loại không tự lượng sức này.

Tiểu Ân nhắm mắt dưỡng thần, không có hứng thú trả lời. Mary lại bóc một đĩa hoa quả, cung kính đưa tới.

Ánh mắt Martin nhìn thoáng qua người Mary, lại cảm thấy sợ hãi thật sâu.

Vừa rồi thủ đoạn vô cùng thần kì của Mary đã khiến hắn cực kì kiêng kị, hiện tại xem nàng đối đãi Tiểu Ân như thế, trong lòng lập tức nổi lên một trận ác hàn, không ngờ không dám kêu to thêm nữa.

Benson tiến lên trước một bước, nói:

- Martin, đối thủ hiện tại của người là ta.

Martin liếc mắt nhìn hắn đầy vẻ khinh thường, giọng điệu khinh miệt đến cực điểm:

- Chỉ bằng người?

Benson đã biết trước, giơ tay đeo vòng lên, cười nói:

- Vị pháp sư tôn kính này đã cho ta một ít quyền trục ma pháp, để ta cùng người so xem quyền trục của ai lợi hại hơn.

Martin mở to hai mắt, trong lòng cảm thấy có chút khó tin.

Sư phụ hắn được xưng tụng là quyền trục sư số một của đế quốc Nặc Khả Đa, nếu luận về chất lượng, số lượng, còn ai có thể so với hắn.

Lúc này, trong mắt hắn không khỏi hiện một tia trào phúng:

- Được rồi. Người đã muốn chết thì để ta thành toàn cho.

Dứt lời, hắn vung tay lên, từ trong tay xuất ra một quyền trục, mạnh mẽ xé mở, ma pháp mãnh liệt dao động, ngưng tụ trên không trung. Vài ma pháp sư chính thức khẽ biến sắc, bọn họ có thể cảm ứng được năng lượng khổng lồ ẩn nấp trong đó. Nếu họ không đoán sai thì hắn là tứ cấp ma pháp.

Nhưng, ngay tại thời khắc đó, Benson đồng dạng cũng không chậm, cổ tay vừa lật, hắn xuất ra một quyền trục ma pháp, nhẹ nhàng xé mở, một đạo hào quang màu trắng xuất hiện trên thân hắn, hào quang cũng đồng dạng lóe ra một loại ánh sáng gần như thực chất.

-Vòng bảo hộ ngũ cấp.

Ha tên ma pháp sư chính thức kia sắc mặt trở nên khó coi cùng nhau kinh hô, bọn họ nhìn về phía Tiểu Ân đầy sợ hãi.

Vòng bảo hộ ngũ cấp ma pháp có thể nói là một sự kiện trọng đại trong thế giới ma pháp.

Sau khi có được vòng bảo hộ này, sẽ không còn phải sợ phần lớn công kích vật lý.

Nhưng muốn thi triển vòng bảo hộ ngũ cấp, như vậy ít nhất phải có thực lực tam tinh ma pháp sư, hơn nữa một khi nắm vững trình độ ma pháp này cho thấy, khoảng cách với cảnh giới đại ma pháp sư đã không còn quá xa.

Mà ma pháp sư có thể chế tạo ra quyền trục, khẳng định phải nắm giữ nó. Cho nên khi Benson thi triển ma pháp này, trong nháy mắt vài vị ma pháp sư chính thức đều biến sắc.

Trong ánh mắt bọn họ nhìn về phía đám người Tiểu Ân trừ bỏ bất mãn và nghi hoặc còn thêm một phần tôn kính.

Sắc mặt Martin khẽ biến. Hiển nhiên, hắn không thể ngờ đối phương lại có thể xuất ra vòng bảo hộ quyền trục đồng cấp với hắn, điều này khiến trong lòng hắn mơ hồ có một tia dự cảm bất hảo.

Tuy nhiên, hắn cắn răng nhìn quyền trục xé rách trong tay, phóng ra ngoài. Đương nhiên ma pháp này tuy dũng mãnh, nhưng không thể uy hiếp đến sự an toàn của Benson.

Benson đưa tay bao phủ lên trên vòng tay, trên mặt lộ vẻ say mê. Mỗi người đều có thể thấy được, hắn đang xem xét ma pháp đạo cụ trong không gian của vật phẩm. Có lẽ hắn đang suy xét, sử dụng quyền trục ma pháp nào là có lợi nhất.

Mấy trăm học đồ bên ngoài gât gao nhìn Benson. Bọn họ đều hận rằng giờ phút này không thể thay vào đó, để có thể hưởng một chút cảm giác tuyệt vời khi nắm trong tay đạo cụ ma pháp không gian và rất nhiều quyền trục.

Sắc mặt Benson chợt thay đổi, hắn xuất ra một quyền trục, trong mắt chớp động hào quang ngạc nhiên cùng vui mừng.

Hắn rõ ràng ngần ngừ nhìn đối phương, nói:

- Martin pháp sư, ngài phải cẩn thận.

Dứt lời, một đạo hàn khí theo quyền trục bị xé rách tràn ra, dòng nước lạnh lẽo mạnh mẽ vượt qua vòng bảo hộ của quyết đấu tràng chảy tràn ra ngoài.

Vài ma pháp sư chính thức đồng thời kinh hô thành tiếng:

- Ma pháp cấp năm.

Sau khi nghe xong từ này, giữa sân lập tức trở nên hỗn loạn, toàn thân phát run, mấy trăm ma pháp học đồ nghiêng nghiêng ngã ngã chạy về hướng cánh cửa.

Những người này đều dưới thất cấp học đồ, năng lực của bọn họ không đủ để chịu đựng loại hàn khí này xâm nhập nên cho dù không cam lòng cũng vội tránh ra xa.

Dù sao, bảo trụ cái mạng nhỏ của mình vẫn là quan trọng nhất.

183. Chương 4: Chân Diện Mục Của Pháp Sư Chiến Đấu

Tất cả những ma pháp sư có vòng phòng hộ, không hẹn đều mở vòng phòng hộ ra, đây là một pháp thuật quan trọng của ma pháp sư

Nhất thời, mọi người giống như con rùa rút cổ, lẳng lặng chú ý tình hình trên đài

Chỉ có đám người Tiểu Ân là không mở ra vòng phòng hộ

Không biết vì sao, xung quanh bọn họ có một cỗ lực lượng vô hình tồn tại, dù hàn khí có cường thịnh tới mức nào, nhưng khi tiếp xúc với bọn họ, liền vô tung vô ảnh biến mất, căn bản không tạo thành uy hiếp gì đối với bọn họ

Các ma pháp sư và học đồ dùng ánh mắt kính sợ nhìn bọn họ, thậm chí mấy người có cá tính táo bạo còn cảm thấy may mắn, hoàn hảo lúc đầu không gây phiền toái với bọn họ, nếu không chỉ bằng chiêu thức đó, cũng đủ để bọn họ có đi mà không có về

Tiểu Ân nhìn Kim, khẽ gật đầu tán thưởng

Kim nhanh tay nhanh mắt, khi hàn khí thoát ra khỏi vòng phòng hộ, lập tức hắn mở ra hoàng kim kết giới

Đó là kết giới đó, mặc dù còn xa mới bằng kết giới của ma đạo sỹ, nhưng kết giới vẫn là kết giới, cho dù là kết giới nửa mùa cũng cao hơn ma pháp bình thường

Cho nên khi hàn khí chạm phải kết giới, liền biến mất không còn tung tích

Đám người Tiểu Ân bình tĩnh ngồi, nơi bọn họ ngồi giống như một động thiên phúc địa, ngăn cách với hoàn cảnh khốc liệt ở bên ngoài

Sắc mặt Martin âm trầm, vòng phòng hộ trên người hắn xuất hiện một vết nứt

Thân thể của hắn ớn lạnh một cái, sau đó chậm rãi run rẩy. Hắn liều mạng cắn chặt hàm răng, nhưng thân ở trong trung tâm của hàn khí, miệng hắn không nhận được run lấy bầy

- Cái, cái ma pháp gì ...

Martin hỏi

Mặt Benson không đổi sắc nói:

- Ma pháp cấp sáu, Băng Phong Đông Khí

Ánh mắt Martin lộ ra thần sắc khó tin:

- Sáu, cấp sáu...

Vừa nói xong, hắn ngã xuống mặt đất, thân thể hơi co quắp, ngay cả da thịt của hắn trở nên trắng bệch

Ma pháp cấp sáu Băng Phong Đông Khí, là một loại hỗn hợp ma pháp, kết hợp giữa phong hệ và băng hệ ma pháp, khuếch tán thành một vòng tròn ra xung quanh

Trong phạm vi của ma pháp này, tất cả sinh vật đều bị đông lạnh lại, tất nhiên có rất nhiều phương pháp để giải cứu

Nhưng vì nguyên nhân này nên lực công kích của ma pháp này không cường đại, còn xa mới bằng ma pháp cấp sáu nổi danh Hỏa Diễm Phong Bạo. Nhưng dùng nó để bắt sống ma pháp sư bậc thấp thì lại là biện pháp tốt nhất

Benson sử dụng ma pháp này, cũng hao tổn nhiều tâm huyết, hắn muốn đánh bại Martin để báo thù cho bằng hữu, nhưng không muốn giết chết hắn để tránh đắc tội với một vị ma pháp sư cấp sáu

Cho nên khi hắn nhìn thấy ma pháp này, thì không hề do dự, lập tức sử dụng ngay

Tiểu Ân sờ mũi của mình, trong lòng hắn cười khổ, tên Benson này, loáng cái đã dùng quyền trục cấp sáu của mình

Lục thư của ma pháp này là do hắn đổi được ở ma pháp công hội, khi hắn dùng đạo cụ không gian để trao đổi

Nếu như ma pháp sư khác, vừa mới tiến giai thành đại ma pháp sư, cơ bản không có khả năng học được ma pháp cấp sáu, nhưng Tiểu Ân thì khác, có sự hỗ trợ của Nhất Hào, chỉ cần không phải ma pháp dị thường như trong nháy mắt truyền tống, thì ma pháp nào hắn cũng miễn cưỡng học được

Nhưng học được là một chuyện, chế tạo ra ma pháp quyền trục lại là chuyện khác

Chế tạo quyền trục cao cấp, tài liệu để chế tạo ra không phải chuyện đùa, mặc dù có chút thu hoạch ở ma pháp công hội, nhưng hắn cũng chỉ chế tạo được mười cuốn ma pháp cấp sáu mà thôi

Nếu đem mười cuốn này đi đấu giá, chắc chắn Tiểu Ân sẽ kiếm được nhiều lời

Đột nhiên, Benson đang đứng trên lôi đài chợt lay động, té ngã xuống mặt đất

Là người xé rách quyền trục, hắn không thể bị khí đả thương, nhưng đây là ma pháp cấp sáu, hơn nữa còn là ma pháp công kích

Nếu là ma pháp phòng hộ, khi xé rách quyền trục sẽ không mất nhiều lực lượng tinh thần, cơ bản không tạo thành gánh nặng quá lớn cho ma pháp sư

Nhưng ma pháp công kích lại khác, là ma pháp công kích cao giai, lực công kích của chúng rất to lớn

Benson chỉ là một thập cấp học đồ, có thể kích thích thành công quyền trục cấp sáu Băng Phong Đông Khí, không thể không thừa nhận hẳn có chút may mắn

Mặc dù hẳn thành công kích thích ma pháp nhưng do năng lực của bản thân bị hạn chế, nên tinh lực và thể lực đều tiêu hao hết, nhìn thấy Martin ngã xuống, tín niệm trong lòng liền buông lỏng, không thể kiên trì được nữa

Tiểu Ân biến sắc, trong chốc lát hẳn đã rõ nguyên nhân trong đó, trong lòng âm thầm hối hận

Nếu Martin là đệ tử của quyền trục đại sư Spike, trên người hẳn tất nhiên sẽ có quyền trục công kích cao cấp, nhưng Martin chỉ kích thích ma pháp công kích cấp bốn mà thôi

Bởi vậy có thể thấy được, hẳn biết kích thích quyền trục công kích cao cấp, sẽ có hậu quả nên không dám sử dụng

Tất nhiên, cũng có thể không phải hẳn không muốn kích thích quyền trục công kích cao cấp, mà do lực lượng tinh thần của hẳn đã tổn hại, cho nên chỉ biết lực bất tòng tâm, trơ mắt nhìn Benson phát uy

Nhưng dù là nguyên nhân nào thì cũng đều nhắc nhở Tiểu Ân, lực lượng tinh thần của Benson đã tiêu hao hết là do hẳn dùng quyền trục cấp sáu mà mình tặng. Nhất thời, trong lòng Tiểu Ân cảm thấy rất hối hận

Thân hình hẳn vừa động, nhanh như tia chớp tới bên người Benson

Dù vòng phòng hộ trên đài chưa bị thu lại, nhưng khí lạnh vẫn rất mạnh, nhưng không hề cản trở được Tiểu Ân

Thấy cảnh này, mấy ma pháp sư chính thức hít sâu một hơi, trong lòng bọn họ càng kiêng kỵ Tiểu Ân, ánh mắt mang theo sự kính sợ

Người này có thực lực cường đại như thế, nếu hẳn muốn giết chết mình, chẳng phải dễ như trở bàn tay sao

Thực tế, nếu Tiểu Ân muốn giết chết ba pháp sư chính thức là một chuyện rất dễ dàng, thậm chí để đám người Kim ra tay cũng chả có khó khăn gì

Tiểu Ân nâng Benson dậy, trong tay cầm một khối ám kim tinh thạch, hơn nữa còn nhét vào tay Benson

Khối ám kim tinh thạch này xuất hiện, ở ngoài vang lên một tiếng kinh hô

Mặc dù vòng phòng hộ trên đài không thể ngăn được uy lực của ma pháp cấp sáu, nhưng ít nhất cũng triệt tiêu được một bộ phận, cho nên khi các cao giai học đồ mở vòng phòng hộ ra, liền chú ý tới tình huống ở trong

Khi bọn hẳn thấy viên đá màu vàng trên tay Benson, có người liền nhớ tới một danh từ trong truyền thuyết

Ám kim tinh thạch, đây mới là bảo bối, đối với ma pháp sư mà nói, nó tương đương với một tính mạng

Nếu như người nào có khối tinh thạch đó, chắc chắn sẽ giữ nó ở trong người, chờ tới thời khắc nguy hiểm tới tính mạng mới đem ra dùng. Nhưng hiện giờ thần bí nhân khoác chiếc mũ lại đem bảo bối đó cho thập cấp học đồ dùng

Nhìn ánh sáng màu vàng trên hòn đá, ánh mắt của mọi người lộ ra vẻ tham lam. Thứ này có lực hấp dẫn rất lớn với ma pháp sư, không có người nào có thể bỏ qua được

Hai ma pháp sư ở bên ngoài liếc mắt nhìn nhau, trong đó một người lập tức xoay người rời đi, nhưng nhìn ánh mắt nóng rực của bọn chúng là biết tâm tư của bọn chúng

Tiểu Ân rất hồ hững với chuyện này, cho dù đối mắt với những ánh mắt như vậy, hẳn cũng không đặt trong lòng

Với kinh nghiệm và thực lực của Tiểu Ân, chỉ cần không gặp phải ma đạo sỹ, thì người nào tới hẳn cũng ứng phó được

Hơn nữa dù đối mặt với ma đạo sỹ, trong tay Tiểu Ân cũng có một con bài khiến cho cả truyền kỳ pháp sư cũng phải kiêng kỵ

Dù Tiêu Dung Thuật hay cốt long, cũng khiến các pháp sư đối đầu với hắn không dám vọng động

Hiện giờ thực lực của Tiểu Ân đã không như xưa nữa, không phải kẻ vừa người nghe đến tên ma đạo sỹ đã phải bỏ nhà đi tha hương nữa

Hiện giờ hắn đã có thực lực cường đại, hơn nữa phía sau hắn có chỗ dựa cường đại

Trong thành Bahia, hắn chẳng phải sợ ai cả

Một lát sau, Benson thở dài một hơi, sắc mặt tốt lên nhiều

Lúc này Tiểu Ân mới yên tâm, sau khi tỉnh lại Benson không hề có di chứng gì, ngược lại, lực lượng tinh thần còn tăng lên

Đem Benson cho Đức Lão Phu ở phía sau, lúc này Tiểu Ân không quên ý nghĩ lúc ban đầu, trong lòng xuất hiện ác ý

Nếu để Benson đột nhiên nhìn thấy Đức Lão Phu, không biết hắn sẽ có biểu hiện gì

Ngẫm lại thật khiến người khác chờ mong

Tiểu Ân đứng lên, mắt đảo một vòng

Hắn không biểu hiện ra thực lực chân chính của mình, nhưng ánh mắt sắc bén tới cực điểm của hắn khiến mọi người phải cúi đầu

Đó là tâm hồn của cường giả, giây phút này, thậm chí Tiểu Ân hiểu được, hắn càng ngày càng tới gần cảnh giới của Yidikalun và Dida

Cười lớn một tiếng, Tiểu Ân rời khỏi quyết đấu trường, đám người Kim đi sát ở bên cạnh, một lát sau đã không còn tung tích

- Âm, âm kim....

Một tên học đồ run sợ kêu, không biết hắn quá khiếp sợ hay bị nhiệt độ thấp ảnh hưởng:

- Là Âm kim tinh thạch, ta không có nhìn lầm

- Là âm kim

Sắc mặt của người đó ngưng trọng nói:

- Không thể tưởng tượng được, âm kim tinh thạch trong truyền thuyết lại xuất hiện ở đây

- Không đúng

Giọng nói của người khác vang lên:

- Benson, Benson bị bọn họ mang đi rồi

Nhóm người này vì Benson mà tiến vào nơi này, bọn họ nhìn nhau, mặc dù biết Benson bị những người đó mang đi là không ổn, nhưng bọn họ không có biện pháp gì

- Không cần lo lắng, bọn họ cho Benson sử dụng âm kim tinh thạch, chắc chắn không có ác ý đối với hắn

Lúc này mấy người mới thở phào một hơi, sau đó nghĩ tới giá trị của âm kim tinh thạch và thân phận của Benson, sắc mặt của bọn họ trở nên cổ quái, hai việc này đúng là rất khó để liên tưởng với nhau

- Chúng ta báo lại cho Nepal các hạ, chỉ có ngài mới xử lý được chuyện này

- Tốt

Mọi người đồng thanh nói

Chỉ là, trong lòng bọn họ tương đối rõ, báo cho Nepal cũng không có nhiều hy vọng

Người ta có tám người, ngoài sáu người cao thâm khó lường, hai người còn lại đều là nhị tinh ma pháp sư, Nepal chỉ là nhất tinh ma pháp sư, ngoài việc bị người ta đánh thành đầu heo ra, thì có năng lực gì để cứu người chứ? Bất quá, Nepal là lựa chọn duy nhất của bọn họ

Khi những người này vừa rời đi, đám học đồ bên đối phương do dự nửa ngày, muốn đi cứu Martin, nhưng vừa mới tiến vào lôi đài đã bị luồng hàn khí đông lạnh lại, thiếu chút nữa không quay lại được

Những học đồ đó không thể làm gì khác hơn, đành chờ ma pháp sư tự mình động thủ, mới đưa được tên Martin nửa sống nửa chết trở về

Còn các học đồ trung lập lại hưng phấn, đều cảm giác trận đấu hôm nay thú vị hơn ngày thường nhiều, hơn nữa dù không đặc sắc nhưng bọn họ lại thấy được một số ma pháp cao cấp, hơn nữa còn cảm nhận được hơi thở cường đại của ma pháp cao cấp

Thực lực trước mắt của bọn họ chưa đủ nên chưa hiểu được sự cường đại đó đại biểu cho điều gì, nhưng những người có nhãn giới, trận đấu hôm nay giúp bọn họ hiểu sâu hơn trên con đường tu luyện

Khi tất cả mọi người rời đi, một bóng người thon dài âm thầm bước ra. Hắn đi về phía lôi đài, hơi thở trở nên dồn dập, dường như không cách nào thừa nhận được áp lực

Mặc dù bước đi của hắn tập tễnh, nhưng vẫn kiên định, bước từng bước một, cuối cùng hắn tới bên bờ lôi đài

Một khuôn mặt anh tuấn có một vết sẹo cắt ngang lộ ra

Khuôn mặt của hắn tái nhợt, vết sẹo trên mặt tràn ngập huyết sắc, dường như lúc nào cũng có thể vỡ ra

Thân hình gầy gò, ánh mắt sắc bén, môi hắn mím chặt lại như thể hiện ý chí của hắn

Hắn lẳng lặng đứng ở chỗ đó, cảm nhận áp lực cường đại trong sân, ánh mắt của hắn lộ ra vẻ ngạc nhiên và vui mừng, cuối cùng ngẩng đầu, huýt một tiếng sáo dài, tận tình phát tiết sự bất mãn trong lòng

Hơi thở cường đại tỏa ra từ thân thể của hắn, ma pháp vòng phòng hộ chậm rãi hiện ra bên ngoài thân thể hắn, hàn khí không thể nào xuyên vào người hắn nữa

Một con ruồi máy ở trên cao, ghi chéo lại toàn bộ cảnh tượng này, hơn nữa dùng một lực lượng hoàn toàn khác với thế giới này chuyển phát đi

Mơ màng, cuối cùng Benson tỉnh lại

Khi ý thức quay trở lại thân thể hắn, giây phút đó, hắn dường như cảm nhận thân thể của mình có sự biến hóa vi diệu

Đó là một cảm giác rất huyền diệu, giống như không dùng mắt cũng có thể giám sát toàn bộ hoàn cảnh xung quanh, mặc dù khoảng cách không lớn, nhưng cũng khiến hắn cảm thấy kinh tâm động phách

Nao nao, Benson cử động thân thể

Hắn không dám mở mắt, bởi vì hắn sợ hãi đây chỉ là giấc mộng, một khi hắn mở mắt ra, giấc mộng sẽ tan biến

Song dù có cảm giác gì thì cũng bị thời gian cuốn trôi

Dù tình yêu có khắc cốt铭 tâm, hay tâm tàn tro lạnh, đều sẽ bị thời gian xóa mờ

Cảm giác mừng như điên kéo dài không lâu, rất nhanh Benson tỉnh táo lại

Chậm rãi mở hai mắt, ánh mắt của hắn mở to ra, nháy hai cái, bờ môi của hắn hơi cử động một chút, sau đó lại nhắm hai mắt lại, miệng thì thào nói:

- Mình còn chưa tỉnh ngủ, phải ngủ tiếp thôi

Ở bên cạnh, Đức Lỗ Phu nhìn Beson nhắm mắt lần nữa, cảm thấy dở khóc dở cười

Tiểu Ân ra lệnh, để hắn chờ ở đây suốt ba giờ, nhưng không thể tưởng tượng được, sau khi Benson tỉnh lại nói câu này

Cách đó không xa, Tiểu Ân không nhìn được cắt tiếng cười

- Benson, người lặn khỏi giường đi, nhanh lên một chút

Hai mắt Benson mở ra, hấn bật dậy, khó tin nhìn Tiểu Ân, ngay cả vị giống hấn tám phần ở bên cạnh cũng bị hấn nhìn như vậy

- Người, người là...

Benson run giọng hỏi

Tiểu Ân bước tới trước mặt hấn, bàn tay lộn ra, có thêm một cây bút xương

Đó là bút xương do được chế tạo từ xương của ma thú cấp ba, hiện giờ đã không còn tác dụng với Tiểu Ân, nhưng khi chế tạo ma pháp quyền trục, Tiểu Ân không đổi đạo cụ này, dù xác xuất thành công giảm xuống

- Benson, người còn nhớ ta không?

Tiểu Ân có vẻ kích động

Mười lăm tuổi tha hương, tám năm sau mới trở về, cảm giác đó khiến cổ Tiểu Ân như bị thứ gì chặn lại, thanh âm trở nên nghẹn ngào

- Tiểu Ân, người là Tiểu Ân

Benson hét lớn một tiếng, ôm lấy Tiểu Ân, hung hăng vỗ vào lưng hấn:

- Cuối cùng người cũng trở về

- Đúng, ta trở về

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên ánh sáng sắc bén, hấn nói vào tai Benson:

- Sau này ta không cần phải sợ ai nữa, dù là ai cũng không thể khiến ta rời đi

Về mặt Benson căng thẳng, hấn đột nhiên ngừng đầu nói:

- Không đúng, Tiểu Ân, sư phụ nói, ma pháp ấn ký trên người người phải mất mười năm mới có thể biến mất, nhưng hiện giờ còn chưa tới mười năm

Sau phút giây vui sướng gặp lại nhau, Benson nhớ tới chính sự, mặt hấn đỏ mồ hôi. Nơi này không phải công quốc Louis, mà là đế quốc Nặc Khả Đa, Tiểu Ân tới nơi này, chỉ sợ sẽ bị gia tộc Leyden cảm ứng

Tiểu Ân cười cười, hấn vén ống tay áo mình lên

Benson nhìn cánh tay cường tráng của Tiểu Ân, không khỏi dụi hai mắt, ấn ký ma pháp đã hoàn toàn biến mất

Hấn ngừng đầu, kinh ngạc hỏi:

- Tiểu Ân, sao người làm được như vậy? Chẳng lẽ người gặp được truyền kỳ pháp sư?

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, ngồi bên cạnh hấn, chậm rãi kể lại chuyện của mình

Tất nhiên có một số việc quan trọng, Tiểu Ân không nói. Ví dụ như hai kết giới và cốt long, những chuyện cơ mật đó hấn chỉ nói qua thôi

Không phải hấn không tin nhiệm Benson mà là thực lực của Benson còn chưa đủ

Đợi thực lực của Benson cường đại, Tiểu Ân mới để hấn tiếp xúc với những thứ đó

Tiểu Ân kể qua chuyện của bản thân mình, Benson vẫn như si như dại, hấn mấp máy miệng nói:

- Hiện tại, người là đại ma pháp sư

Tiểu Ân gật đầu nói:

- Đúng vậy, nhiều năm như vậy ta mới chút thành tích nhỏ này

Miệng Benson lẩm bẩm:

- Một chút thành tích? Người còn mạnh hơn sư phụ, không biết người tu luyện thể nào

Tiểu Ân thở dài một tiếng nói:

- Sở dĩ ta có thể trở thành đại ma pháp sư, là do gặp được kỳ ngộ trong khe nứt không gian, nếu như người muốn thử một lần, sợ phải chờ một ngàn năm nữa

Benson không nói được gì, trừng mắt nhìn Tiểu Ân

Kỳ thực Tiểu Ân đã sớm có sự giải thích cho sự tiến bộ thần kỳ của mình

Lấy sân chơi của thần linh làm cái cớ chính là lí do tốt nhất, không ai có thể hoài nghi hắn

Dù sao, căn cứ theo lịch sử, vạn năm trước, thậm chí còn có người lấy được thần khí, chuyện tiến giai lại càng chẳng đáng nhắc tới

Ánh mắt Benson chuyển qua người Đức Lỗ Phu, khóe mắt hơi cơ quắc, hỏi:

- Tiểu Ân, vị này là ...

- A, hắn là đệ tử của ta, có giống người không

Tiểu Ân đặc ý nói

Ở cùng một chỗ với Benson, Tiểu Ân như quay trở lại cuộc sống học tập ma pháp lúc đầu, thuận miệng là vui đùa

Khuôn mặt của Benson hiện lên thần sắc dờ khóc dờ cười, nhưng hắn không thừa nhận không được, tên đệ tử này của Tiểu Ân rất giống hắn

Ánh mắt Tiểu Ân chợt sáng ngời, hắn ngẩng đầu nhìn ra sau, đột nhiên:

- Benson, tên pháp sư có vết sẹo kia là ai?

- Ortega?

Benson suy nghĩ một chút nói:

- Hắn thuộc nhất mạch Stephen, là người có hy vọng trở thành ma pháp sư chính thức nhất, người hỏi hắn làm gì?

Tiểu Ân ung dung cười hỏi:

- Người kết thù với hắn?

Sắc mặt Benson hơi đỏ lên nói:

- Ta và hắn so tài trên lôi đài, kết quả song phương đều không còn khí lực, nhưng cuối cùng ta xuất ra ma pháp quyền trục, vết sẹo trên mặt hắn là do ta tạo ra

Tiểu Ân khẽ gật đầu, hiểu được ân oán giữa bọn họ

- Benson, người phải cẩn thận, có thể hắn sẽ tìm người báo thù

Benson lắc đầu, nói:

- Ta không lo, vốn hôm nay muốn đánh một trận công bình với hắn. Ai...

Hắn than nhẹ một tiếng nói:

- Hiện tại ta đã là ma pháp sư chính thức, dù hắn tới, ta cũng không tiếp nhận khiêu chiến

Tiểu Ân cười hắc hắc nói:

- Không nhất định, có lẽ hắn cũng trở thành ma pháp sư chính thức

Benson sửng sốt hỏi:

- Không trùng hợp vậy chứ

Tiểu Ân chớp đôi mắt khiến Benson cảm thấy phiền não

- Benson, sư phụ đâu?

- A, sư phụ cùng với mấy huynh đệ đồng môn đã rời khỏi nơi này, nói muốn tìm mấy người trợ giúp cho trận ma pháp đại tái

Tiểu Ân nao nao nói:

- Sư phụ và đồng môn của người, chẳng lẽ không đủ mười lăm ma pháp sư chính thức sao?

Benson than nhẹ một tiếng nói:

- Tiểu Ân, người cho rằng ma pháp sư chính thức là gì? Là củ cải trắng sao? Ta nói cho người biết, dù thêm cả Nepal cũng chỉ có mười một người

Tiểu Ân vỗ gáy, hiện giờ ánh mắt của hắn khác với Benson

Ở trong sân chơi của thần linh, có hơn mười vạn ma pháp sư chính thức, đặc biệt dưới cảnh giới thần vực, loáng cái hắn đã đoạt đi tính mạng của hơn một nghìn ma pháp sư chính thức

Đối với hắn mà nói, nhân vật như vậy, không được hắn đặt trong mắt nữa

Nhưng, nơi này không phải là sân chơi của thần linh, không phải nơi tiếp giáp với vô số vị diện

Trong đế quốc Nặc Khả Đa, có rất nhiều mạch ma pháp sư, nhưng thường thường không vượt quá mười ma pháp sư chính thức

- Mười một người, không, hiện tại phải là mười hai người

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Benson, người vừa mới tiến giai

Khuôn mặt của Benson trở nên kích động, gật đầu mạnh một cái. Theo phỏng đoán của hắn, ít nhất phải hai năm nữa hắn mới có hy vọng tiến giai, không thể tưởng tượng, sau một lần tiêu hao hết lực lượng tinh thần, hắn lại tiến thêm một bước, thực là ngoài ý muốn

Tiểu Ân tính toán, sắc mặt có chút cổ quái:

- Nhất mạch của sư phụ có ba ma pháp sư chính thức, chẳng lẽ những người còn lại không bồi dưỡng được ma pháp sư chính thức nào sao?

Benson cười khổ một tiếng nói:

- Trong cuộc đời của đại nhân Mikhail thu nhận sáu học đồ, nhưng có thể trở thành ma pháp sư chính thức chỉ có ba người, nhưng thực ra lại có thêm hai người hầu học đồ của người trở thành ma pháp sư chính thức

Tiểu Ân không nhịn được cười, biết hai người hầu học đồ đó là sư phụ mình và David Kirby

Dường như Benson cũng cảm thấy khó tin, hắn lắc đầu nói:

- Nhất mạch truyền thừa của đại nhân truyền xuống có năm vị ma pháp sư chính thức, sau đó mỗi người thu nhận đệ tử, nhưng gần trăm năm, có thể trở thành ma pháp sư chính thức bao gồm cả ta cũng chỉ có bảy người. Trong đó lợi hại nhất là tứ tinh đại ma pháp sư Lewis, đệ tử của hắn có một người là nhị tinh ma pháp sư, nhị tinh ma pháp sư đó lại dạy dỗ ra một nhất tinh ma pháp sư

Khóe miệng Tiểu Ân nhếch lên, mới nghe qua đã thấy ông đầu

Ma pháp sư sống lâu hơn người bình thường nhiều, tự nhiên quan hệ trở nên rắc rối, cho nên nói đại khái, trừ bỏ môn nhân trực hệ của mình ra, những người khác chỉ có quan hệ ngoại giao với nhau mà thôi

Khóe miệng Benson mỉm cười, nhìn vẻ mặt bất đắc dĩ của Tiểu Ân nói:

- Tất nhiên còn chưa tinh quái thái như người

Tiểu Ân tức giận liếc mắt nhìn hắn, tên này, nhiều năm qua rồi mà vẫn giống như trước kia

- Chúng ta trở về thôi

Benson vỗ hông nói:

- Mặc kệ bọn sư phụ có mời được người nào không, tóm lại có các người gia nhập, chắc chắn chúng ta đủ mười năm người

Tiểu Ân lên tiếng, bắt chuyện với đám người Kim một tiếng, sau đó đi theo Benson tiến vào một lâm viên rộng lớn

Trong phiên lâm viên này có năm tòa ma pháp tháp, Benson giới thiệu:

- Đây là năm tòa ma pháp tháp do đại nhân Mikhail tự mình lập ra. Lewis các hạ và mấy đệ tử của người ở nơi này, còn các mạch ma pháp sư khác, đều từ các nơi khác chạy tới trợ chiến

Benson vừa tiến vào lâm viên, đã có người từ ma pháp tháp bay xuống

Đó là một trung niên nam tử, mặc dù tâm tình của hắn kích động, nhưng thần thái vô cùng ôn hòa, hai hàng lông mày thoáng rủ xuống

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên, trong lòng hắn xuất hiện cảm giác ảm áp, mặc dù chỉ ở cùng Nepal trong rừng Gobbi ba tháng, nhưng quan hệ giữa bọn họ hơn xa người bình thường

Trong mắt Nepal mang theo nhiều câu hỏi, hắn túm lấy Benson, đột nhiên cả người cứng đờ, không nói lên lời chỉ vào Benson

Tiểu Ân nhất thời hiểu ra, Nepal cảm ứng được năng lượng dao động trên người Benson, biết hắn đã đột phá cực hạn thập cấp học đồ, trở thành ma pháp sư chính thức, nên mới hưng phấn như thế

- Nepal, huynh xem ai tới đây?

Benson chỉ vào Tiểu Ân

Nepal sửng sốt, lập tức thu liễm tâm thần, lẳng lặng nhìn Tiểu Ân

Hắn thấy được một khuôn mặt vừa có chút xa lạ, vừa có chút quen thuộc, nhìn khuôn mặt đó, nội tâm của hắn không thể ngăn được sự vui mừng

- Người là...

Mắt Nepal sáng lên, hắn không nói gì thêm, ánh mắt nhìn về phía cánh tay của Tiểu Ân

Tiểu Ân mỉm cười, giật tay áo lên, lộ ra cánh tay trần

Trong mắt Nepal tràn ngập cảm giác vui sướng, hắn gật đầu nói:

- Tiểu Ân, hoan nghênh người về nhà

Tiểu Ân cúi đầu, nguyên hắn tưởng về tới ma pháp tháp là về tới nhà, nhưng tới giờ phút này, nghe những câu này, hắn mới hiểu được, về nhà không phải là về căn nhà quen thuộc, mà là nghe những lời chúc phúc của bằng hữu

- Nepal, đệ đã trở về

Tiểu Ân thở dài một tiếng, giọng nói tràn ngập cảm khái

- Nepal, Benson trở về sao?

Một giọng nói uy nghiêm vang lên sau lưng bọn họ

Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn, cảm thấy nao nao, nghe giọng nói này, hắn không liên tưởng được giọng nói uy nghiêm này với bề ngoài của người này

Một trung niên nhân béo mập từ ma pháp tháp đi xuống, cái mũi của người đó hơn ngấn, hai mắt thì híp lại, khiến người khác có cảm giác tức cười

Nhưng mà, khi Nepal nhìn thấy người này, lập tức thu lại nụ cười, nghiêm túc nói:

- Lewis các hạ, ngài không phải lo lắng, Benson đã trở về
- Trở về thì Di

Lewis nhìn Benson, đầu tiên cả kinh, sau đó lộ ra vẻ sợ hãi và vui mừng, hắn nói:

- Benson, người tiến giai

Benson thì lễ với hắn nói:

- Lewis các hạ, Benson may mắn tiến giai thành công
- Tốt, tốt

Thân hình to béo của Lewis run run, hắn vui mừng nói:

- Người tiến giai rất đúng lúc, cơ hội chiến thắng của chúng ta lại tăng thêm một phần

Sau đó, ánh mắt của hắn rời khỏi người Benson, nhìn lên người đám người Tiểu Ân

Khuôn mặt mập mạp của hắn hiện lên vẻ nghi hoặc, hơn nữa trong mắt hiện ra vẻ cảnh giác

Mặc dù thân thể của hắn to béo, nhưng tốt xấu gì hắn cũng là một vị đại ma pháp sư hàng thật giá thật, cho nên khi nhìn đám người Tiểu Ân, trong lòng hắn xuất hiện cảm giác kỳ dị

Mặc dù hắn không nhìn ra thực lực chính thức của đám người Tiểu Ân, nhưng đại ma pháp sư có cảm giác linh mãnh, hắn mơ hồ phát hiện đám người Tiểu Ân không đơn giản

Hơn nữa khiến hắn kinh hãi gần chết, đó là hơi thở trên người Tiểu Ân và Đức Lỗ Phu khiến hắn phát lạnh, cảm giác này chỉ xuất hiện khi đối mặt với cao thủ cùng cấp

Mặc dù hơi thở này trên người đám người Kim có kém một chút, nhưng cũng không thể khinh thường, hơn nữa càng ở lâu với bọn họ, cảm giác lạnh lẽo trên người đám người Tiểu Ân còn mơ hồ tỏa ra mùi vị khát máu điên cuồng

Trong nháy mắt, lưng của đại ma pháp sư Lewis đổ đầy mồ hôi lạnh

Do thực lực và độ lịch duyệt của đám người Nepal chưa đủ, nên không cảm ứng được lực lượng chính thức của đám người Tiểu Ân, nhưng Lewis có tuổi đời gần ba trăm lại khác, hắn mơ hồ cảm giác được mùi vị máu tanh trên người đám người Tiểu Ân

So sánh ra, hai tên nhị tinh ma pháp sư Liệt Duy và Thi Thụy Đức đi sau đám người Tiểu Ân thì lại trái ngược

Trong lòng của hắn run rẩy, những thiên sát tinh này tới từ nơi nào. Chẳng lẽ nhất mạch của sư phụ sẽ bị tuyệt diệt sao?

Hắn nuốt một ngụm nước bọt, khuôn mặt lộ ra nụ cười còn khó coi hơn khóc

Song còn không chờ hắn nói chuyện, thì một tiếng động lớn truyền đến

- Lewis, người lăn ra đây cho ta

Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một đám người hùng hổ lao tới lâm viên

Người cầm đầu là một trung niên có vóc người gầy gò, mặt dài, mũi nhọn, sống mũi cao cao, đôi mắt tỏa ra tỏa sáng, lộ ra khí thế hăm dọa, vầng trán mơ hồ ẩn chứa sát khí hung ác

Trong lòng Lewis kêu khổ, vừa rước một đám sát tinh tới, lại có một đám sát tinh khác nhảy vào

Hơn nữa hắn nhận ra người cầm đầu, ngay cả hắn cũng không dám đắc tội với đại nhân vật đó

Mặc dù trong lòng hắn tức giận, nhưng hắn vẫn cố mỉm cười, cung kính nghênh đón:

- Đại ma pháp sư Spike, chào ngài

Tiểu Ân quay đầu nhìn vào hai mắt người này, trong lòng biết rõ lí do hắn tới đây

Nepal tiến lên trước một bước, chắn trước mặt Benson, Benson nhướng mày, đang muốn bước ra, thì thấy Tiểu Ân ra hiệu cho hắn không cần nóng vội

Tâm tư của Benson buông lỏng, hắn yên lặng theo dõi diễn biến

Về mặt Spike tức giận, hắn trừng mắt nhìn Lewis, lạnh lùng nói:

- Ở chỗ người có một tên học đồ tên là Benson, hắn dám đánh trọng thương nhập môn học đồ của ta, hơn nữa còn đông lạnh nó lại, dù ngày sau có chữa khỏi, cũng để lại di chứng nghiêm trọng

Hắn dừng một chút, trong mắt đầy lửa giận:

- Trong đám học đồ của ta, chỉ có hắn mới có hy vọng đạt tới thập cấp học đồ đó

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu ra, tại sao đám người này lại hùng hổ chạy tới đây

Đối với một ma pháp sư mà nói, muốn bồi dưỡng ra một thập cấp học đồ, quả thực rất khó khăn

David Kirby thu nhận ba gã đệ tử, nhưng chả có thành tựu gì cả, không giống với Maren, có ba đệ tử trở thành ma pháp sư chính thức

Mà vị quyền trục đại sư, Spike này, cũng gặp phải tình huống tương tự, trong hàng ngũ đệ tử của hắn, chỉ có Martin có hy vọng tiến giai thành ma pháp sư chính thức, cho nên Spike mới không tiếc giá trị, trao cho hắn nhiều ma pháp quyền trục như vậy

Do Martin có nhiều quyền trục cao cấp như vậy, nên hắn mới tự cao tự đại, xem thường các học đồ khác, cuối cùng hắn bị báo ứng

Lewis nhú mày nói:

- Spike các hạ, chuyện của Martin ta cũng biết, chắc ngài cũng biết thái độ của hắn

Spike hắc hắc cười lạnh một tiếng nói:

- Ta mặc kệ hắn làm gì? Ta chỉ muốn biết, Benson ở đâu?

Những câu này thốt ra, khiến không khí ngưng trọng lên, khuôn mặt mập mạp của Lewis hơi co lại, nhưng hắn không quay đầu lại, trầm giọng nói:

- Spike các hạ, Benson không làm gì sai cả

Trong mắt Spike lộ vẻ tàn độc, hắn chậm rãi nói:

- Lewis, dù sư phụ Mikhail của người ở đây, cũng không dám nói chuyện với ta như vậy

Thân hình Lewis run rẩy một chút, hắn nghĩ tới thực lực cường đại của đối phương, trong lòng có chút do dự

Spike cười lạnh một tiếng nói:

- Người giao Benson cho ta, ta sẽ không để ý đến chuyện của người và Stephen, nếu không....

Lewis cúi đầu, một lát sau, hắn quyết định

Cổ lấy dũng khí, đôi mắt to béo của hắn dường như híp lại thành một đường nói:

- Spike các hạ, Benson là ma pháp sư chính thức của nhất mạch chúng ta, ngài không có quyền xử lý hắn

Spike ngẩn ra, kinh ngạc hỏi:

- Benson không phải là học đồ sao? Sao lại biến thành ma pháp sư chính thức

Trong lòng hắn uất ức, nếu như chỉ là một học đồ ma pháp sư, với thân phận của hắn, giết đối phương thì dù đối phương có chỗ dựa lớn, cũng không thể vì một học đồ mà đối đầu với mình được

Nhưng nếu Benson là ma pháp sư chính thức, hắn sẽ rất kiêng kỵ

Dù sao thân phận và địa vị của ma pháp sư chính thức và học đồ pháp sư khác nhau quá xa, không thể tùy ý xóa bỏ được

Nếu như hắn dám tùy ý giết chết một ma pháp sư chính thức, chỉ sợ ma pháp công hội sẽ ra mặt can thiệp
Lewis nhìn ra sự kiêng kỵ của Spike, không khỏi thở phào một hơi, vội vàng nói:

- Benson đánh một trận với Martin, ngoài ý muốn, đột phá thành ma pháp sư chính thức

Sắc mặt của Spike lúc trắng lúc xanh, ánh mắt hắn tràn ngập bất bình

Quả thực, hai người giao thủ với nhau, học đồ của hắn thì bị thương, còn chưa trị liệu xong, chắc chắn ảnh hưởng tới thành tựu ngày sau. Còn người đã thương Martin lại tiến thêm một bậc

Chuyện vớ vẩn này xuất hiện trên người ai, chỉ sợ người đó cũng có cảm xúc như Spike. Lewis vẫy tay một cái nói:

- Benson, nhanh lại đây

Mặc dù trong lòng không muốn, nhưng Benson vẫn tiến lên, tới bên người Lewis

Ánh mắt Spike đánh giá Benson, sắc mặt hắn trở nên âm trầm

- Benson, vị này chính là quyền trực đại sư của đế quốc, lực tinh đại ma pháp sư Spike, vừa rồi người không cẩn thận ngộ thương đệ tử của ngài, người mau xin lỗi đi

Lewis trừng mắt với Benson, lớn tiếng nói

Môi Benson hơi run một chút, cuối cùng đè nén được sự phẫn hận trong lòng, cúi mình thật sâu với Spike

Nếu như chỉ có một mình hắn, chắc chắn hắn sẽ không khuất phục, nhưng nghĩ đến sư phụ, cũng với nhất mạch của Lewis, hắn đành chịu ủy khuất

Spike hung hăng trừng mắt nhìn Benson, nhưng hắn không mất đi lý trí, hít sâu một hơi, hắn nói:

- Được rồi, nếu người đã tiến giai thành ma pháp sư chính thức, chuyện này sẽ chấm dứt tại đây, nhưng người phải giao những người vũ nhục Martin cho ta

- Vũ nhục Martin?

Tiểu Ân mỉm cười bước tới, ở phía sau hắn, đám người Kim không nói lời nào, bám sát theo

Đôi mắt Spike chợt sáng ngời, ánh mắt của hắn liếc nhìn đám người Tiểu Ân, vẻ cuồng ngạo trên mặt biến mất, thay vào đó là sự thận trọng

Ngay cả Lewis cũng cảm ứng được sát khí ẩn sâu trên người đám người Tiểu Ân, Spike lại càng hiểu rõ sát khí đó đại biểu cho lực lượng gì

- Các người là ai?

Mặt Spike kéo dài ra, đề phòng hỏi

- Chúng ta là người ngài muốn tìm

Tiểu Ân cười hì hì nói:

- Trong trận chiến đó, Martin đã sử dụng quyền trực cấp năm, hơn nữa sau khi đối phương đã nhận thua, hắn còn không thu tay lại, dùng quyền trực cấp ba để công kích học đồ đã buông tay

Nhìn sắc mặt ngày càng trắng của Spike, Tiểu Ân lạnh lùng cười:

- Spike các hạ tôn kính, Martin là học đồ của ngài thật sao?

Trong mắt Spike lóe lên hàn quang, khí thế cường đại trên người tỏa ra, bàn tay nắm chặt vào nhau. dường như lúc nào cũng có thể ra tay

Tiểu Ân cười lạnh không nói gì, tay chỉ vào Đức Lỗ Phu

Trong mắt Đức Lỗ Phu hiện lên thần sắc vui mừng, hân vội vàng tiến lên

Mỗi lần cất bước, hơi thở trên người hân lại cường đại thêm, khi hân tới bên cạnh Tiểu Ân, thực lực của hân được phô bày toàn bộ ra

Đó là một cỗ hơi thở cường đại khiến người khác rét lạnh, có lẽ cỗ hơi thở này không cường đại hơn các hơi thở khác, nhưng trong hơi thở lại bao hàm sát khí sâm nghiêm, có luồng sát khí này, khí thể của Đức Lỗ Phu không yếu hơn Spike tí nào

Hễ ai bị hơi thở đó bao phủ, đều cảm thấy giá rét, đó không phải là hiệu quả của ma pháp, cũng không phải do ảnh hưởng của sát lực kết giới, chẳng qua đó là do mùi tanh trên cơ thể Đức Lỗ Phu tỏa ra mà thôi

Đó là người đã lịch lãm qua đấu thú đài, trải qua nơi hung hiểm và khát máu nhất phòng thích ra

Luồng khí hung ác này cũng mơ hồ tỏa ra trên người đám người Kim, hơn nữa còn phối hợp với nhau

Mặc dù bọn họ cố khắc chế, nhưng luồng khí thể hung tàn đó vẫn lộ ra

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, mặc dù tu luyện trong sát lực kết giới giúp bọn họ nắm giữ ma pháp nhanh, nhưng cũng để lại di chứng lớn

Bất trí bất giác, hân đã tạo ra năm cuồng nhân khát máu

Nhưng ở trong đại thảo nguyên, chỉ có những nhân vật như thế mới sống thoải mái được

Khuôn mặt Spike ngưng trọng, không còn sự khinh miệt. Ở phía sau hân có hơn mười người, trừ hai ma pháp sư chính thức ra, thân thể của những người còn lại run lên, không ngừng lùi về sau

Bọn họ bị sát khí cường đại của đám người Đức Lỗ Phu xâm nhập, không dám trực diện đối đầu nữa

Dù là hai tên ma pháp sư chính thức cũng kinh hãi run sợ, sắc mặt trắng bệch ra, trong lòng vạn phần hối hận, tại sao mình lại dính vào vũng nước đục này

Sắc mặt của Lewis, Nepal và Benson cũng trở nên ngưng trọng

Mặc dù áp lực mà bọn họ phải thừa nhận còn lâu mới bằng đám người Spike, nhưng hàn khí sâm nghiêm đó cũng khiến bọn họ phát lạnh

Spike nhìn Đức Lỗ Phu, hân quay đầu nhìn Benson, hỏi:

- Hai người các ngươi có quan hệ gì?

Đức Lỗ Phu cười cười nói:

- Ta nói không có quan hệ gì người có tin không?

Hân nói rất thật, nhưng ngoài Benson ra, không có ai tin cả, cả Nepal cũng vậy

Bởi vì Đức Lỗ Phu và Benson quá giống nhau, giống như huynh đệ ruột thịt, bị người khác hoài nghi cũng đúng

Spike lộ ra vẻ như đã hiểu, nguyên Martin đắc tội với Benson, nên người thân của Benson mới lộ diện

Vừa nghĩ đến chuyện Martin không phải vô duyên vô cớ bị nhục mạ và đả thương, khí thể của Spike yếu đi

Tất nhiên điều này có liên quan tới thực lực cường đại của đối phương, nếu đối phương là một đám học đồ yếu ớt, chỉ sợ giờ phút này, thái độ của Spike đã khác

Nhìn bộ dáng như đã tính trước của đám người Tiểu Ân, lông mày Spike cau lại, đột nhiên hỏi:

- Các vị rất lạ mặt, chắc không phải là ma pháp sư của đế quốc Nặc Khả Đa

Tiểu Ân trầm ngâm một chút nói:

- Mấy người bọn họ không phải là ma pháp sư của đế quốc Nặc Khả Đa

Lông mày Spike càng nhăn lại, giờ phút này hân đã đâm lao, đành phải theo lao

Lúc đầu khi mới tới đây, khí thế của bọn họ rất mãnh liệt, bởi vì bọn họ biết mình chắc chắn chế trụ được Lewis, dù không thể mang Benson đi, cũng có thể nhục mạ hắn một trận

Nhưng không nghĩ đến, bọn họ lại gặp phải những tên có lai lịch khó lường

Nhìn sát khi mơ hồ trên người bọn họ, chắc chắn những người này không phải hệ phái pháp sư học viện, mà thuộc trường phái pháp sư chiến đấu, hai tay nhuộm đầy máu tang

Kết thù với những ma pháp sư đó, không phải là một chuyện vui vẻ, đặc biệt bên đối phương còn có một vị đại ma pháp sư, hơn nữa những người này không phải là người của đế quốc, Spike càng không muốn phát sinh xung đột với bọn họ

Đang lúc hắn cảm thấy khó xử, thì Tiểu Ân nhẹ nhàng vung tay lên

Đức Lỗ Phu lập tức lui xuống, đám người Kim thu liễm sát khí trên người lại, trong nháy mắt phẳng phất như chưa hề tồn tại

Nhưng giờ phút này, không có ai dám khinh thường năm người phía sau Tiểu Ân, xem thái độ cung kính của bọn họ đối với Tiểu Ân, càng khiến Spike khiếp sợ

Khiến một vị đại ma pháp sư thuộc trường phái chiến đấu kính phục, nhân vật như thế có năng lực đáng sợ tới đâu?

Trong lòng Spike hoang mang

- Pháp sư Spike tôn kính, chuyện lần này là do chúng ta nhìn thấy Martin phá hủy quy định trên quyết đấu trường, cho nên chúng ta mới mượn tay Benson giáo huấn hắn một trận

Nói tới đây, Tiểu Ân khom người nói:

- Nếu như vì vậy mà đắc tội ngài, chúng ta sẽ giao chuyện này cho ma pháp công hội, nhờ các vị trưởng lão của công hội phán quyết

Trong lòng Spike rung mình, trưởng lão của ma pháp công hội? Ánh mắt của hắn hơi nhíu lên, chẳng lẽ người này có quan hệ với những lão già trong truyền thuyết?

Nghĩ tới đây, khí thế của Spike yếu đi ba phần

Kỳ thật, Tiểu Ân chỉ thuận miệng nói mà thôi, hắn và Benson đều không muốn đắc tội với những ma pháp sư của đế quốc Nặc Khả Đa

Tất nhiên, nếu đem chuyện này ra ma pháp công hội, chắc chắn hắn không sợ, bởi vì xét trên mọi phương diện, hành vi của bọn họ đều không quá mức, ngược lại hành vi của Martin khiến người khác khinh bỉ

Spike miễn cưỡng nở nụ cười, đây là nụ cười đầu tiên khi hắn tới đây

- Ha ha, chỉ là chuyện nhỏ, không cần phải kinh động tới nhiều người

Spike xấu hổ nói:

- Nếu pháp sư Benson đã xin lỗi, chuyện này tới đây kết thúc, ta phải đi trị thương cho Martin, tạm biệt

Nói xong, Spike xoay người rời đi, mặc dù trong lòng hắn không yên, nhưng vẫn duy trì khí thế của mình, cước bộ không hề vội vàng tí nào

Lewis nhìn Spike rời đi, hắn quay đầu nhìn Tiểu Ân, nghĩ tới chuyện bọn họ có thể khiến cho một vị lục tinh ma pháp sư không chiến mà bỏ đi, trong lòng có chút cảm khái

Hắn giảm thấp âm thanh hỏi:

- Benson, bọn họ là ai?

- Hắn là Tiểu Ân, là đệ tử của sư phụ

Benson thẳng thắn nói

Động tác của Lewis nhất thời cứng lại, nghe được tin tức đó, hần kinh ngạc há hốc mồm, ngây ngốc nửa ngày. Một lúc lâu sau mới hỏi:

- Sao có thể chứ? Chuyện này không có khả năng!

Khuôn mặt mập mạp của hần hơi co lại, hần hỏi:

- Người nói đi?

Benson khẽ lắc đầu, nhưng hần cũng không trách, bởi vì ngay cả hần cũng biết, Tiểu Ân biến hóa quá lớn, nếu như không phải chuyện ngay sò sò trước mặt mình, chắc chắn hần không tin tưởng, rời đi tám năm, chẳng những Tiểu Ân trở thành đại ma pháp sư, hơn nữa trong đám đệ tử của hần có một người trở thành đại ma pháp sư

Chuyện này đã vượt qua sức tưởng tượng của mọi người, tất nhiên khiến người khác khó tin

- Lewis các hạ, vị này là huynh đệ của ta, sư phụ Maren phái hần đi thí luyện, hiện giờ hần đã trở về

Benson lớn tiếng nói

Mắt Lewis là một mảnh mờ mịt, sau đó là khiếp sợ, cuối cùng là ngạc nhiên và vui mừng

Trong đám người này, có ít nhất một người là đại ma pháp sư, hơn nữa còn là ma pháp sư chiến đấu, có người này trợ giúp, như vậy ngôi vị thành chủ, có cơ hội thuộc về hần

Nepal kéo Tiểu Ân, ân cần hỏi thăm Lewis

Vị pháp sư mập mạp này lập tức cười ha ha với Tiểu Ân, lực chú ý của hần tập trung một nửa lên người Đức Lỗ Phu

Tiểu Ân ứng phó với hần vài câu, đối với yêu cầu của hần, hai tháng nữa muốn Đức Lỗ Phu ra mặt chiến đấu, hần không trả lời, chỉ nói tất cả do sư phụ Maren quyết định

Lúc này Lewis mới thở phào một hơi, lập tức sai người dọn căn phòng xa hoa nhất trong ma pháp tháp cho đám người Tiểu Ân

Mấy căn phòng xa hoa đó chiếm lấy hai tầng. Ban đầu là để chuẩn bị cho những ma pháp sư tới trợ chiến, nhưng hiện tại lại dành cho đám người Tiểu Ân

Đi theo Lewis vào một đại sảnh rộng khoảng ba trăm thước vuông, Benson lặng lẽ nói thầm bên tai Tiểu Ân:

- Ngay cả sư phụ cũng không được ở trong phòng tốt nhất, nhờ người mà nhất mạch của chúng ta mới được mở mặt

Tiểu Ân mỉm cười không nói, kỳ thực ở gia tộc Berwick, hần đã hưởng thụ qua loại đãi ngộ này, tự nhiên không kinh ngạc nữa, thái độ bình tĩnh của hần khiến Lewis xem trọng hần thêm vài phần

Vất vả lắm mới tiến được vị đại ma pháp sư mập mạp đi, Nepal xuất hiện, nhưng phía sau hần có thêm ba gã nam tử

Ánh mắt Tiểu Ân sáng ngời lên, gật đầu nói:

- Donal, Fank, Evan, chào các người

Ba gã nam tử này là ba gã đệ tử thân truyền của sư phụ Maren, nhưng tu vi của bọn họ, cao nhất chỉ là cửu cấp học đồ, hơn nữa không có nhiều hy vọng để tiến giai

Ba người Donal đã nghe qua chuyện của Tiểu Ân từ miệng Nepal, thái độ của bọn họ đối với Tiểu Ân rất cung kính, không khác Maren là mấy

Tiểu Ân biết, đó là bọn họ không có quan hệ tốt với mình, hiện giờ thực lực đôi bên cách biệt nhau, cho nên mới hình thành cục diện quái dị như vậy

Nhưng đó là chuyện bình thường của thế giới ma pháp

Nepal nhìn một vòng, gật đầu một cái nói:

- Tiểu Ân, ta có một chuyện muốn nhờ người
- Tốt, huynh cứ nói

Thấy Tiểu Ân không hỏi đó là chuyện gì đã đáp ứng, trong mắt Nepal lộ ra vẻ vui mừng

Nói thật, thực lực cường đại của Tiểu Ân khiến hần không yên tâm

Có được thực lực cường đại như vậy, không biết Tiểu Ân còn giống như Tiểu Ân của tám năm trước hay không?

Nhưng xem ra, dù thực lực của hần có tăng lên, tình cảm của hần đối với mình và Benson không bao giờ thay đổi

- Tiểu Ân, ta muốn mời người giúp đỡ Lewis các hạ, giành vị trí thành chủ

Nepal không khách sáo nói thẳng:

- Nepal các hạ đáp ứng với sự phụ, chỉ cần hần có thể thuận lợi làm thành chủ, hần sẽ mở thánh địa tu luyện, để chúng ta vào tu luyện

Tiểu Ân ngẩn ra, cười nói:

- Huynh nói tới nơi có nguyên tố ma pháp năng động?
- Đúng

Nepal nhìn ba người Donal

Tiểu Ân gật đầu một cái, xem ra sự phụ Maren mang ba người bọn họ tới đây là có mục đích, chắc người hy vọng, sau khi chiến thắng, để cho ba người tu luyện ở đó, nếu không với thiên phú của bọn họ, chắc khó trở thành ma pháp sư chính thức

Thấy Tiểu Ân đồng ý, ba người Donal vui mừng, xem ra bọn họ rất rõ tình cảnh của mình

Một lát sau, ba người Donal chào từ biệt, Tiểu Ân phân phó cho Kim tiễn bọn họ, sau đó lấy ra một cái vòng tay:

- Nepal, tặng huynh đó

Nepal nhận lấy, quét qua bên trong, khuôn mặt hiện lên vẻ vui mừng và sợ hãi

Trong vòng tay, có rất nhiều ma pháp quyển trục, hơn nữa còn có một cây ma pháp trượng

Hần do dự một chút, lễ vật này rất quý giá, hần cũng không dám nhận

Benson giơ tay ra nói:

- Nepal, huynh nhận đi, nếu không đệ cũng phải trả cái của mình đó.

Lúc này Nepal mới thu nó về, khuôn mặt không che giấu được vẻ tươi cười.

184. Chương 5: Về Nhà

Nhưng điều đó chứng minh, Tiểu Ân có bao nhiêu tài phú

Thở dài một tiếng, Nepal nói:

- Năm đó, lúc người rời đi, chúng ta đều lo lắng cho người. Chỉ mong người tìm một nơi để ẩn cư, đợi mười năm qua đi. Nhưng không ngờ, chỉ trong tám năm ngắn ngủi, chẳng những người xóa bỏ được ấn ký ma pháp, đã thể lại có lực lượng cường đại, thực sự khó tin

Tiểu Ân cũng thở dài một tiếng, ngẫm lại tao ngộ mấy năm qua, không nói được lời nói

- Nepal, sự phụ đi mời ai?

- A sư phụ đi mời một vị đồng môn của đại nhân Mikhail

Nepal trầm giọng nói:

- Vị đồng môn đó là một vị lực tinh đại ma pháp sư, nhưng muốn nhờ hắc thì có chút khó khăn, chỉ hy vọng hắc nỗ lực đại nhân Mikhail, phái một hai ma pháp sư chính thức tới đây

Tiểu Ân khẽ gật đầu, thì thào nói:

- Còn hai tháng sao?

- Đúng, còn hai tháng nữa

- Tốt

Tiểu Ân quyết định:

- Kim, các người ở tạm đây, ta phải rời đi một chuyến, hai tháng nữa ta sẽ trở về

Sắc mặt Kim biến đổi nói:

- Sư phụ, ngài rời khỏi chúng ta?

Tiểu Ân lên tiếng nói:

- Nếu sư phụ Maren không gặp phải nguy hiểm gì, ta phải trở về nhà một chuyến

Hắc ngẩng đầu, nhìn về phương xa, ánh mắt mang theo sự quyến luyến vô hạn:

- Hơn tám năm rồi, không biết bọn họ có sao không?

Lưu đám người Kim ở lại ma pháp tháp, để bọn họ tiếp xúc với Nepal và Benson nhiều hơn

Mặc dù bối phận của đôi bên khác nhau. Nhưng nếu không phải là thân truyền đệ tử thì theo quy củ của thế giới ma pháp, mỗi người sẽ tự kết giao với nhau

Sau khi cởi bỏ được khúc mắc, rất nhanh đôi bên có giao tình thâm hạm. Đặc biệt là Đức Lỗ Phu và Benson lại càng trở thành tri giao

Nhưng do thực lực của ba người Donal, nên quan hệ giữa bọn họ mơ hồ có một tầng ngăn cách

Song Tiểu Ân không nghĩ tới chuyện đó, hắc dùng tốc độ nhanh nhất để trở về nhà

Đầu tiên hắc trở về công quốc Louis, sau đó bay thẳng về nhà

Tiểu Ân dốc toàn lực để thi triển Phong Tường Thuật, tốc độ trở nên cực nhanh, vượt xa tốc độ phi hành bình thường, đây là sự khác biệt lớn nhất giữa Tiểu Ân và đám người Kim

Trong lòng của hắc, dâng lên một loại cảm xúc, chỉ muốn nhanh chóng được về nhà

Khi bước chân vào công quốc, điều đầu tiên mà hắc nghĩ tới là thân nhân trong nhà. Nhưng khi đó hắc biết sư phụ gặp phải phiền toái, cho nên không thể làm gì khác, trước hết phải giải quyết phiền toái đã, rồi mới có thể yên tâm rời đi

Hiện giờ có hai tháng thời gian, đương nhiên hắc muốn sử dụng

Năm ngày sau, Tiểu Ân đã nhìn thấy trang viên của kỵ sỹ Scott

Khiến Tiểu Ân kinh ngạc, đó là, diện tích của trang viên đã được mở rộng gấp đôi, hơn nữa từ trên bầu trời nhìn xuống, ở hai bên trang viên còn có thêm một dòng suối nhỏ

Hắc có thể khẳng định, trước khi hắc rời đi chưa có dòng suối nhỏ này. Chắc là nó mới được đào, xem ra kỵ sỹ đại nhân rất coi trọng nơi hắc ở

Tìm nơi không có người hạ xuống, cứ như thế Tiểu Ân đi vào trang viên

Hắc không mặc ma pháp bào trên người, chỉ mặc một bộ quần áo bình thường

Bởi vì hần nhớ, mỗi lần hần mặc ma pháp bào đều tạo nên sự nhốn nháo, cho nên hần nhớ rất rõ giáo huấn đó

Trang viên rất lớn, người ở bên trong cũng có rất nhiều, cơ bản Tiểu Ân không biết ai cả

Nhưng nhìn mảnh đất quen thuộc, ngửi hương thơm của bùn đất, tâm tình của Tiểu Ân trở nên xúc động

Trong trang viên có rất nhiều kiến trúc mới, nhưng phía tây lại không mở rộng nhiều, không biết cha mẹ mình còn ở đó không

Tiểu Ân chạy, khoe miệng của hần hơi khép lại, trong mắt mơ hồ có hơi nước, vừa nghĩ tới chuyện được nhìn thấy phụ thân, dì Joey, còn có tiểu đệ tám tuổi nữa, trái tim hần lại càng đập nhanh hơn

Cuối cùng, hần thấy một gian nhà có chút xa lạ

Đó là gian nhà mà kỵ sỹ Scott tặng phụ thân. Lần trước trở về, hần được phụ thân và dì Joey đón tiếp ở chỗ này

Tiến lên, hít sâu một hơi, Tiểu Ân muốn mở cửa, nhưng khi sắp chạm tay vào cửa, hần lại dừng lại

Bởi vì hần vô tình dùng lực lượng tinh thần, tin tức mà hần thu được khiến lòng hần lạnh lẽo, đó là trong nhà không có ai cả

Hần do dự một chút, thả người, nhẹ nhàng chui vào trong nhà

Động tác này đối với hần mà nói, không có chút khó khăn nào cả, hần giống như con báo bình tĩnh tiến vào

Trong sân được xếp chỉnh tề, nhưng nhìn tro bụi ở bốn phía là đủ để nhận ra, ít nhất một tháng, nơi này đã không có ai ở

Lông mày Tiểu Ân nhăn lại, chẳng lẽ lão Bond chuyển nhà

Nhìn quanh sân một chút, Tiểu Ân không hề lưu luyến rời đi. Hần nhớ là nhớ thân nhân của mình chứ không phải là căn phòng mà hần ở vài ngày

Rẽ qua ngã tư đường phía trước, cuối cùng hần nhìn thấy một nơi quen thuộc

Đó nơi buôn bán ở thành tây, cả trang viên đều hướng về phía đông phát triển, nhưng những cửa hàng ở nơi này, không dễ dàng rời đi được

Mặc dù khu phố này không thông tới bốn phương tám hướng, nhưng cũng được coi là thẳng tắp, thông suốt

Ở ngã tư đường có một cửa hàng khiến người khác chú ý, đó là lò rèn chiếm diện tích bốn gian của cửa hàng

Vừa tới ngã tư đường đã nghe thấy âm thanh quen thuộc

Tiếng kim thiết va chạm vào nhau phẳng phất như âm thanh đẹp nhất, khiến trái tim Tiểu Ân dao động

- Đồ đần, người thổi lửa thế à, ăn cơm hay là ăn gì thế?

Một tiếng quát từ xa xa truyền tới, cước bộ của Tiểu Ân hơi dừng lại, khoe miệng nở một nụ cười

Âm thanh đó rất quen thuộc với hần, nhưng trong ấn tượng của hần, chủ nhân của tiếng quát lại là một thanh niên trung thực, không thể ngờ được có một ngày, tên nhát gan, không có tự tin đó lại thét ra được những tiếng gầm rú nghiêm khắc như thế

Nếu như không phải Tiểu Ân rất quen thuộc với giọng nói đó, chỉ sợ hần tưởng mình gặp phải sư phụ Witte

Hần chậm rãi tới trước cửa hàng thợ rèn, mặt ngoài của cửa hàng bày rất nhiều thành phẩm, khiến Tiểu Ân giật mình đó mặt ngoài của ba cửa hàng bày đầy đao, kiếm, mà không phải là các nông cụ

Hần nhíu mày, tại sao lại có biến hóa này? Chẳng lẽ nơi này không thái bình sao?

Động tác của Tiểu Ân cực nhanh, một chân vừa mới bước vào phòng đã dùng tốc độ nhanh như chớp xuyên vào trong hậu viện

Người ở trong phòng chỉ cảm thấy hoa mắt, không thấy bóng dáng của người nào, bọn họ nhìn nhau, không biết có phải mình gặp ma hay không

Ở bên trong hậu viện có hơn mười người, mỗi người đều có khí thế sôi sục

Một hán tử khôi ngô, tay cầm chùy, đang gõ vào các loại binh khí

Cước bộ Tiểu Ân dừng lại, trước mắt hắn, mọi chuyện dường như chậm lại, thanh âm xôn xao dường như cũng ngừng lại

Giây phút này, ánh mắt của hắn chỉ nhìn một bóng người cao lớn, trên người đầy cơ nhục nam nhân

Dường như cảm thấy mệt mỏi, nam tử kia buông kẹp sắt xuống, lùi về phía sau vài bước, cầm lấy khăn lau trên cổ vài cái

Ngay khi hắn vừa thở hổn hển vài hơi, muốn làm việc tiếp thì một bàn tay thon dài đã đoạt lấy chùy sắt và kẹp sắt của hắn

Hắn trợn mắt há hốc mồm, đột nhiên xuất hiện một người khiến hắn ngạc nhiên không nói thành lời

Tiểu Ân cầm kẹp sắt, kẹp lấy phôi thô cho vào lò rèn, thay vị trí của người kia, bắt đầu gõ

Mỗi nhát gõ của hắn đều ẩn chứa một lực lượng cường đại, âm thanh trong trẻo dễ nghe vang lên trong tai mỗi người, tạo thành một tiết tấu

Dường như cảm nhận được sự khác thường, mọi người dừng việc, ngẩng đầu nhìn

Sau đó, thợ rèn này cùng các học đồ đều bị màn này dọa sợ

Dù là sư phụ Witte hay German, giây phút này đều an tĩnh

Bọn họ lặng lẽ nhìn thanh niên xa lạ cầm chùy sắt của sư phụ Witte, nhìn phôi thô chậm rãi hình thành dưới chùy sắt

Người trẻ tuổi này sử dụng chùy sắt để gõ, từ đầu tới cuối tốc độ gõ của hắn không hề bị trì hoãn

Nửa ngày sau, phôi kiếm hoàn thành, Tiểu Ân nhúng phôi kiếm vào thùng nước

Khói trắng bốc lên, trong phòng đầy mùi ẩm ướt

Cuối cùng, Tiểu Ân dùng một cái kim sắt, lấy phôi kiếm ra, cung kính đưa cho Witte

Về mặt Witte ngưng trọng, đôi môi cương nghị của hắn mở ra, ánh mắt lộ vẻ tán thưởng

- Tốt, tốt lắm, kỹ thuật của ngươi đã vượt qua ta

Witte nói

Tiểu Ân khom người nói:

- Sư phụ, tất cả là do ngài dạy con

Witte cười ha ha, đột nhiên hét lớn:

- Các tiểu tử, hôm nay nghỉ sớm, tới phòng bếp đi

Đông đảo học đồ nhìn nhau, bọn họ không thể tin vào lỗ tai của mình, người nghiêm khắc như sư phụ Witte lại nói những câu này

Witte trừng mắt, hét lớn lần nữa:

- Nhìn cái gì, cút đi cho ta, báo với phòng bếp, chuẩn bị rượu thịt cho ta

Một giây say, tiếng hoan hô vang lên từ miệng các học đồ

German vươn hai tay ra, đuổi bọn họ đi

Một lát sau, hậu viện to lớn chỉ còn Witte, German và Tiểu Ân

Tiểu Ân gãi đầu, trong lòng có chút xấu hổ, nhưng lại cảm nhận được sự nhiệt tình quen thuộc trên người Witte và German

- Sư phụ, ngài biết cha ta và dì Joey ở đâu không?

Tiểu Ân trầm giọng hỏi

- A, hai người bọn họ

Witte bất đắc dĩ thở dài một tiếng

Tiểu Ân nhất thời bất an, ngay cả sắc mặt cũng ửng đỏ

Witte than vãn thở dài nửa ngày, khiến Tiểu Ân càng thêm bất an. Sau đó Witte oán giận nói:

- Phụ thân của ngươi là một tên không chịu ngồi yên, sau khi sinh đệ đệ của ngươi, thì không chịu nổi cuộc sống an lành, cho nên ngứa tay ngứa chân, mang dì Joey và đệ đệ của ngươi về nhà cũ

- Nhà cũ?

Sắc mặt Tiểu Ân trở nên cổ quái, hắn u oán nhìn Witte, sư phụ có biết, ngài tí nữa hù chết ta đó ...

Witte gật đầu nói:

- Không sai, là nhà cũ, đáng thương cho em gái của ta, vừa mới được hưởng phúc mấy năm đã phải trở về chịu khổ. Cha của ngươi, nói không muốn cả đời nhờ cậy kỳ sỹ đại nhân, hắn muốn tự lực cánh sinh, không biết hắn học của ai

Tiểu Ân đỏ khóc đỏ cười, đứng trước mặt Witte, nghe hắn dông dài. Trong lòng hắn có chút hoảng hốt, tám năm rồi, nguyên mọi người đều thay đổi

Thân hình của German càng ngày càng khô gò, không kém Witte tí nào, hắn đã thay thế sư phụ chỉ điểm cho đám đệ tử

Mặc dù sư phụ Witte không can thiệp vào chuyện này, nhưng gặp lại đệ tử đặc ý của mình, hắn vẫn khoe khoang liên tục

Mặc dù giờ phút này, Tiểu Ân rất nhớ nhà, nhưng hắn vẫn biểu lộ thần thái như bình thường, lẳng lặng lắng nghe, đôi khi trả lời vài câu, làm cho vị trung niên đại thúc này ba hoa tới sượng miệng

Nếu để ma pháp sư khác nhìn thấy cảnh này, chắc chắn họ sẽ không thể tin

Một ma pháp sư lại nói chuyện phiếm với người bình thường, nếu như bọn họ có thời gian như vậy, đã sớm đi mình tưởng rồi

Dần dần, Witte dường như một mối, hắn ngừng lại nghỉ ngơi

German và Tiểu Ân nhìn nhau cười, hai người ôm nhau. German nhỏ giọng nói:

- Tiểu Ân, hoàn nghênh ngươi trở về, nếu như không phải thấy động tác rèn của ngươi, chúng ta cũng không dám nhận ngươi

Tiểu Ân lên tiếng, mấy năm nay bề ngoài của hắn có sự thay đổi lớn, ít nhất vóc người tốt hơn nhiều. Tám năm, từ một thiếu niên mười lăm tuổi trở thành một thanh niên hai mươi ba tuổi, nếu như không có kỹ thuật giống nhau, đừng nói là German, dù Witte cũng không dám nhận

- Tiểu Ân, ngươi nói ngươi phải bế quan mười năm mà

Đột nhiên trong mắt German lộ ra vẻ kính sợ nói:

- Bế quan gặp phải chuyện gì sao? Có nguy hiểm không?

Witte nhất thời cũng bị cuốn vào, hắn tròn tròn hai mắt, nhìn Tiểu Ân, ánh mắt lộ vẻ tò mò

Cuộc sống của ma pháp sư khác xa với người bình thường, ma pháp sư là tầng lớp đỉnh của thế giới, bọn họ có thực lực nghiêng trời lệch đất, đồng thời tính tình cũng có chút quái dị

Nghe nói khi bọn họ phẫn nộ, có thể hóa một thôn trang thành tro bụi, có một đặc quyền trong đế quốc, cho nên khi niềm vui qua đi, thầy trò Witte nhớ tới thân phận ma pháp sư của Tiểu Ân, trong lòng có chút không yên

Khuôn mặt Tiểu Ân nở một nụ cười ôn hòa, giống như một dòng nước ấm, xóa bỏ đi sự kiêng kỵ của hai người Witte

Tiểu Ân dùng thái độ của mình để biểu lộ, dù đôi bên có cuộc sống khác nhau, nhưng dù hắn có biến thành bộ dáng gì thì hắn vẫn là đứa trẻ chín tuổi, đi theo dì Joey tới khảo hạch học đồ thợ rèn

Tất nhiên để gia tăng sự thuyết phục của mình, hắn cũng dùng một chút thủ đoạn ma pháp

Quả nhiên, một lát sau, hai người Witte khôi phục lại trạng thái bình thường

- Sư phụ, German, kỳ thực cuộc sống của ma pháp sư rất buồn tẻ, mỗi ngày đều học tập và minh tưởng, nhưng khi chúng ta muốn tiến giai, nhất định cần phải ổn định tâm tình. Trong thời gian dài nghiên cứu, thậm chí còn không liên lạc với ngoại nhân. Có người còn bế quan cả ba mươi năm

Tiểu Ân kiên nhẫn giải thích:

- Đó là kinh nghiệm của mỗi ma pháp sư, không ai có thể tránh khỏi

Witte và German đồng thời gật đầu, ánh mắt mờ mịt của bọn họ khiến Tiểu Ân hiểu, căn bản bọn họ cũng không biết chuyện đó là gì

Quả thực, hai người không thể tưởng tượng được, dùng cả ba mươi năm để học tập và minh tưởng, hơn nữa không liên lạc với người bên ngoài, sự cô tịch đó làm sao chịu nổi

Hai người giật mình ớn lạnh một cái, xem ra mặc dù ma pháp sư rất phong quang, nhưng phải trả giá một nỗ lực tương ứng

Cuộc sống của người bình thường vẫn tốt hơn

Tay Tiểu Ân sờ trước ngực, như làm ảo thuật, lấy ra một đồng đồ lớn

- Đây là các khoáng thạch con thu thập được ở bên ngoài, ngài nhìn xem có thể sử dụng không?

Tiểu Ân cười dài nói:

- Sư phụ, hôm nay con không thể tiếp ngài, xin ngài thứ lỗi

Witte nao nao, sau đó cười nói:

- Không sai, nhiều năm rồi mà chưa về nhà, nếu như người mà không đi gặp lão Bond, chắc chắn lão sẽ ăn tươi nuốt sống người

Tiểu Ân lên tiếng, chia tay hai người bọn họ, sau đó nhanh chóng rời đi

Thấy bước chân vội vã của Tiểu Ân, trong lòng Witte cảm thán, lão Bond có một đứa con ngoan thật

Đột nhiên German kinh hô một tiếng:

- Sư phụ

- Sao vậy?

- Ngài nhìn đồng khoáng thạch đi

Ánh mắt German tỏa sáng, không nỡ bỏ khối khoáng thạch xuống, giống như đang ôm con mình

Witte kinh ngạc cầm lấy một khối, hắn cẩn thận xác định, ánh mắt tỏa ra ánh sáng như German, tay vuốt ve một chút, đầu lưỡi liếm liếm, lấy tay nhéo má mình

Khuôn mặt ngăm đen của hắn tràn đầy niềm vui và ngạc nhiên:

- Là tinh cương, trời ạ, là tinh cương trong truyền thuyết

- Sư phụ, còn có cái này...

- Mỏ quặng xa, không sai là mỏ quặng xa có thể gia tăng tính bền, tiểu tử Tiểu Ân này, không biết hấn lấy ở đâu

- Sư phụ, hấn là ma pháp sư

- Không sai, ma pháp sư, German, người kiêu luôn chúc ma pháp sư đi, nhớ kỹ phải kiểm thật nhiều tài liệu, để nhất mạch của chúng ta dương danh thiên hạ

Witte đặc ý cười to

German:

-

Tốc độ của Tiểu Ân nhanh như tia chớp, hấn không phi hành mà chạy trên đồng ruộng

Có thêm Khinh Linh Thuật, cả người hấn giống như được gió thổi, thân thể của hấn cảm ứng được lực cản của gió, nhưng tâm tình của hấn liên tục kích động, hấn có cảm giác, nếu không thả được cảm giác kích động ra, có thể hấn sẽ mất khống chế

Chạy nhanh mới khiến tâm tình của hấn phát tiết, khi hấn chạy tới nhà cũ, tâm tình mới dần khôi phục lại. Hấn không vào thôn đầu, mà chạy thẳng tới xóm nhà của mình

Đó là một xóm nhà nhỏ, có hơn mười hộ gia đình, với năng lực của Tiểu Ân, tất nhiên không kinh động tới bất cứ ai

Phòng ốc đã được xây thêm, Tiểu Ân tới trước cửa nhà, nhẹ nhàng đẩy cửa, cửa gỗ phát ra âm thanh “kèo kẹt”. Ở bên trong không có người, hấn tiến vào, căn phòng của lão Bond và cửa hấn không hề thay đổi

Phảng phất như hấn mới rời đi ngày hôm qua. Trong lúc hoảng hốt, hấn dường như thấy lão Bond từ trên giường bật dậy, chuẩn bị điểm tâm, sau đó bắt đầu công việc nhà nông

Đóng cửa, Tiểu Ân đứng nguyên một chỗ, sống hai mươi năm, đây là lần đầu tiên trong lòng hấn chưa xót, ôn nhu, kích động

Cũng không biết hấn chờ đợi bao lâu, giọng nói vui đùa từ xa truyền đến, giống như lời Tiểu Ân từ giấc mơ dậy

Hấn quay đầu nhìn, đôi mắt mở to ra

Phía trước có bảy tám đứa trẻ đang cãi nhau

Mấy đứa trẻ này dồi dào tinh lực, đặc biệt là mấy đứa cãi nhau, quan hệ khá gay gắt. Nếu không có ai quản, chắc bọn chúng có thể làm ra những chuyện không thể tưởng tượng được

- Đây, người là ai, tại sao lại đứng trước cửa nhà ta

Một đứa trẻ đi ra, đứng đối diện với Tiểu Ân, lớn tiếng kêu

Thân hình của nó rất cường tráng, điều này dường như không có trí nhớ của Tiểu Ân. Trong trí nhớ của hấn, sức sản xuất của nơi này không cao, cuộc sống trong xóm nhỏ tương đối kham khổ, cho nên những đứa trẻ ở đây thường gầy gò

Nhưng khiến Tiểu Ân kinh ngạc, không phải là sự cường tráng của nó, mà là dung mạo của nó

Nếu như hấn không nhớ lầm, khuôn mặt đó hơi giống Nhất Hào lúc đầu

Lần đầu Nhất Hào biến hóa, không phải là Juliana, mà là vẻ bề ngoài của Tiểu Ân, cho nên giờ phút này, Tiểu Ân như được nhìn thấy phiên bản khi còn bé của mình

Đầu của thằng nhóc này cao hơn Tiểu Ân khi còn bé, chân tay của nó cũng to béo hơn

Nhưng lần đầu tiên nhìn nó, Tiểu Ân đã biết, nó là ai

Đó là quan hệ huyết thống, không bao giờ có thể vứt bỏ được, dù ngày sau Tiểu Ân có thành tựu gì, hấn cũng không quên xuất thân của mình

- Này, ta nói chuyện với người đó

Mặt tiểu tử kia đỏ lên do bị mất mặt trước những hài đồng khác, nó hét lên:

- Nếu người không nói chuyện, ta sẽ bảo kỵ sỹ bá bá bắt người

- Kỵ sỹ bá bá?

Tiểu Ân sững sốt, lập tức bật cười nói:

- Là kỵ sỹ Scott sao

- Đúng vậy, người biết kỵ sỹ bá bá?

Tiểu tử đó nghi hoặc hỏi

Tiểu Ân khẽ gật đầu, xem ra cả nhà mình rất thân với kỵ sỹ Scott, xem cách nói chuyện của nó là biết

Mặc dù Scott quan hệ với gia đình mình là vì mục đích khác, nhưng Tiểu Ân cũng không để ý

Giờ phút này, trong mắt Tiểu Ân, kỵ sỹ Scott chỉ là một tiểu nhân vật mà thôi, nếu hắn có phiền toái, Tiểu Ân không ngại ra tay giải quyết phiền toái hộ hắn

Dù sao, với thân phận của kỵ sỹ Scott, nhiều nhất cũng chỉ là hạ cấp quý tộc mà thôi, đừng phải ma pháp sư chính thức đã quá giỏi rồi, muốn nói hắn đắc tội với đại ma pháp sư hoặc ma đạo sỹ, hắn còn chưa có tư cách đó

Tiểu tử kia sờ đầu, rót cuộc hỏi:

- Người tên là gì, ta đi hỏi kỵ sỹ bá bá, xem người có nói không

Tiểu Ân cười mà không trả lời, chỉ nói:

- Hara, người không mời ta ngồi xuống sao?

Nó mở to hai mắt, kêu lên:

- Làm sao người biết tên của ta?

- đương nhiên ta biết rồi

Tiểu Ân ngồi xổm xuống, dùng ánh mắt ôn hòa nhìn nó, cười nói:

- Lúc người vừa sinh ra, ta còn ôm người đó

- Hừ

Đôi mắt của nó chuyển động, nghe những lời này, hình như nó không vui, đột nhiên xoay người bỏ chạy, mang theo bọn trẻ chạy đi

Tiểu Ân trợn mắt, há hốc mồm, chẳng lẽ vừa rồi mình nói sai? Hoặc khuôn mặt của mình khiến nó hiểu lầm

Mặc dù có kinh nghiệm hai đời, nhưng Tiểu Ân có rất ít kinh nghiệm trong việc tiếp xúc tiểu hài tử

Nhưng nhìn tiểu tử dẫn theo bọn trẻ rời đi, Tiểu Ân mới biết, đệ đệ của mình là ông vua nhỏ ở nơi này

Trong lòng hắn cảm khái vạn lần, cả hai kiếp của mình, hắn chưa bao giờ được trải qua sự uy phong này

Ở trên trái đất, đứa trẻ nào cũng chỉ có một mình, giống như bị giam trong nhà, ngoài cô nhi viện ra, căn bản khó nhìn thấy nhìn đứa trẻ chơi đùa với nhau

Ông nội, bà nội, ông ngoại, bà ngoại, chắc đã lia đời rồi. Rồi lại nhớ tới những bài tập lượng khiến người khác rết run, sau đó còn học đàn, luyện chữ, vẽ, múa, các loại bài tập nữa chứ

Có thể nói, cuộc sống ở trong thành thị khiến những đứa trẻ mất đi cơ hội làm ông vua nhỏ

Còn trong thế giới này, mặc dù khi còn bé, Tiểu Ân từng có cơ hội làm ông vua nhỏ, nhưng hắn không thể cãi nhau và đánh nhau với những đứa trẻ được. Nhưng giờ phút này, nhìn Hara uy phong như vậy, trong lòng hắn có chút hâm mộ. Nếu thời gian quay lại lần nữa, chắc chắn hắn sẽ hưởng thụ cảm giác đó

Một lát sau, những tiếng bước chân dồn dập truyền tới, bọn trẻ dẫn hai tên lính cầm trường kiếm tới

Khi Tiểu Ân thấy hai tên lính này, trong lòng hắn càng hiểu rõ, chắc chắn kỵ sỹ Scott cố ý bố trí, nếu không trong cái xóm nhỏ này, làm gì có binh lính chứ

- Chính là hắn, hắn muốn lừa ta

Hara đắc ý nói:

- Nhanh bắt hắn lại

Tiểu Ân trợn tròn mắt, giờ mới biết, vừa rồi mấy đứa này chạy đi gọi viện binh

Không thể tưởng tượng được, mình lại bị thằng nhóc này chơi một vỏ, trong lòng Tiểu Ân vừa giận vừa buồn cười

Hắn thề, chắc chắn sẽ không nói chuyện này cho Benson và Harrison, nếu để hai tên bẻm mép này đi truyền bá, chắc chắn cả đời này hắn cũng đừng mơ quên được

Hai binh lính không phải là người lỗ mãng, một người tiến lên, vẻ mặt nghiêm nghị hỏi:

- Người là ai? Ở trong nhà các hạ Bond làm gì?

Mặc dù trong tay hai tên lính này cầm binh khí, nhưng rõ ràng bọn họ không có nhiều địch ý

Quả thực, ở nơi này, khó có khả năng xảy ra bạo động, hơn nữa nếu Tiểu Ân là người xấu, sao có thể để Hara rời đi

Tiểu Ân mỉm cười nhìn Hara đang đắc ý thỏa mãn nói:

- Tiểu tử, người rất thông minh, nhưng thông minh quá cũng không tốt, tối nay, ta nhất định đánh vào phòng ngươi

Khuôn mặt của Hara đỏ lên, nó đang muốn nói chuyện thì thấy mắt hoa lên, Tiểu Ân đã biến mất

Hai tên lính khẩn trương lên, bọn họ cẩn thận bảo hộ Hara ở phía sau, nhưng với thực lực của bọn họ, làm sao có thể thấy được động tác của Tiểu Ân

Mấy đứa trẻ nhìn nhau, đột nhiên kêu gào, bỏ chạy về nhà của mình. Hara vuốt cằm mình, chỉ cảm thấy phía trên lạnh lạnh, trong lòng của nó mơ hồ có cảm giác, có lẽ lần này mộng mình gặp nạn rồi

Tiểu Ân sử dụng Kinh Linh Thuật, rời đi trong nháy mắt

Tốc độ của hắn cực nhanh, không đợi hai tên lính phản ứng, hắn đã chạy tới cánh đồng ngoài xóm

Ruộng lúa, cây xanh tạo thành phong cảnh của nông điền

Trên đồng ruộng có mọc ít rêu, những ngọn rêu đó phản chiếu xuống mặt nước

Ở trung tâm của ruộng nước, có rất nhiều bù nhìn rơm, mỗi khi có gió thổi qua là đầu của nó lại lắc lư

Ở trung tâm của ruộng nước có hai người đang cúi đầu làm việc

Tiểu Ân lẳng lẳng nhìn, hắn như dung nhập vào trong thiên nhiên rộng lớn, trong lòng dường như nhớ ra gì đó, cảm giác đó không phải u sầu, cũng không phải vui sướng, chỉ nhẹ nhàng mà sát qua, khiến thanh âm của hắn có chút nghẹn ngào

Rốt cuộc lão Bond đứng thẳng dậy, lão lấy tay lau mồ hôi, động tác của lão dừng lại một chút, nội tâm dường như bị ma quỷ xui khiến, đột nhiên quay đầu lại

Sau đó lão thấy một bóng hình quen thuộc dưới ánh mặt trời

Động tác của lão Bond dừng lại, bàn tay đang lau mồ hôi không kịp thu lại

Tiểu Ân đã giống như cơn cuồng phong lao tới, hấn mặc cho nước bắn lên người, lao tới ôm chặt lão Bond. Bước chân vào trong ruộng, hấn không còn là đại ma pháp sư nữa, tâm tình của hấn hoàn toàn biến đổi. Hấn như trở lại thời còn nhỏ, tùy tâm tùy ý hành động.

Joey kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn khuôn mặt có chút xa lạ và quen thuộc của Tiểu Ân, sau đó, nàng nở nụ cười vui vẻ. Mũi lão Bond run rẩy, mỗi nếp nhăn trên khuôn mặt của lão run lên, dường như vì quá hưng phấn lên đầu của lão choáng váng.

Tiểu Ân nhẹ nhàng vỗ bả vai của lão, thân hình của lão Bond đột nhiên thẳng lên, giống như một cây thương. Ngàn vạn từ không nói thành lời, tâm hồn hai người rung động.

- Trở về, trở về ...Là tốt rồi.

185. Chương 6: Ký Ức Trong Sao Băng

Lão Bond chỉ vào miếng bánh trên bàn, có chút cảm khái nói:

- Con vẫn ăn ít như vậy, đúng là không lớn được mà.

Tiểu Ân vuốt vuốt cái bụng của mình, trong lòng cười khổ.

Nói thật, hấn đã ăn không ít, nhưng nhìn bộ dáng của lão Bond, dường như lão muốn mình ăn hết bánh trên bàn mới cam lòng.

Nhưng cảm giác này rất tốt.

Hara lặng lẽ đứng một bên, đôi mắt lộ rõ sự tò mò, ánh mắt lộ rõ vẻ sùng kính và sợ hãi.

Joey buông thìa xuống, kỳ quái nói:

- Hara hôm nay rất thành thật, bình thường con giống như một con khỉ hiếu động mà.

Tiểu Ân húp một bát súp, tí nữa là phun ra.

Thằng nhóc thông minh này có lẽ đang lo mình đánh vào mông nó, nên mới thu liễm như thế.

Bond vẫy tay, Hara bước tới.

- Đây là ca ca của con, nhanh gọi đi.

- Vâng, ca ca.

Hara rụt rè kêu, thái độ của nó khiến hai người lão Bond kinh ngạc.

Tiểu Ân ừ một tiếng, đột nhiên giơ tay ra, nắm lấy tay nó, lập tức nó thét lên một tiếng chói tai. Tiểu Ân cười nói:

- Không tồi, rất nặng, còn nặng hơn nhiều so với ta năm đó.

Nói xong liền nháy mắt với Hara, sau đó mở miệng cười.

Bond thở dài một tiếng:

- Đúng vậy, nó không giống với con khi còn bé, chỉ biết ăn mà không biết khổ, chín tuổi còn chưa cuốc đất được.

Lão hí hóp mắt lại, dường như nghĩ lại tình cảnh năm đó, lẩm bẩm:

- Chín tuổi, con đã biết giúp đỡ ta, đã muốn tới trang viên của kỵ sỹ, học công phu của Witte.

Lá gan của Hara dường như lớn hơn, nó thoát khỏi Tiểu Ân, kêu lên:

- Con cũng muốn học nghề rèn.

Mọi người nghe xong, không nhịn được, cười phá lên.

Joey vuốt đầu nó, từ ái nói:

- Tốt, chờ con trưởng thành, mẹ sẽ cho con học rèn, có thêm một nghề cũng tốt
- Con muốn đi luân cơ

Hara đứng thẳng lên, ưỡn ngực nói

- Khí lực của con còn nhỏ, không được

Lão Bond cự tuyệt

Rõ ràng Hara rất sợ cha, nên nó ỉu xiu xuống

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Hara, muốn làm thợ rèn, cần phải rèn luyện khí lực, muốn có khí lực thì phải ăn nhiều cơm, cho nên em phải ăn nhiều vào

Nói xong, hắn đẩy bánh lạc vào bát Hara, nhìn vẻ mặt khổ sở của Hara, trong lòng hắn thấy thú vị

Lão Bond cảm khái, hai đứa con này đều là máu thịt của lão

Nhưng hai đứa mang lại những cảm giác khác nhau cho lão

Từ nhỏ Tiểu Ân đã có chủ kiến, hề chuyện gì nó quyết định, dù có dùng cách nào cũng không thể ngăn được nó. Nhưng nó lại rất hiểu chuyện, chẳng những tự chiều cổ được cho mình, hơn nữa nhờ có nó mà cuộc sống của mình mới biến hóa khó tin như bây giờ

Còn Hara, dưới quan sát của lão, thì biểu hiện của nó tốt hơn những đứa trẻ ở trong thôn

Nhưng nếu so sánh với Tiểu Ân, chênh lệch trong đó là rất rõ ràng. Chỉ là, trong lòng lão Bond vẫn hy vọng Tiểu Ân giống Hara, như vậy cả nhà bọn họ mới có thời gian ở cùng nhau

Tiểu Ân vuốt vuốt mũi, mỉm cười với lão Bond, nếu hắn biết suy nghĩ của cha mình, chắc chắn sẽ đỡ khóc đỡ cười, cha hắn lại so sánh hắn với một đứa trẻ chín tuổi, chuyện này khiến người khác rất đau đầu

Ngoài cửa truyền đến những tiếng huyền oán, Joey đứng lên, nhìn ra ngoài, khuôn mặt lộ vẻ tươi cười

Nàng mở cửa ra, đón những người ở ngoài vào

Tiểu Ân nhìn kỹ, hắn nhận thức được một nửa số người đó

Đó là những người ở trong xóm nhỏ, mặc dù lúc rời đi, Tiểu Ân mới chỉ có mười lăm tuổi, nhưng không thể so sánh hắn với những đứa trẻ bình thường, cho nên hắn không xa lạ với những người này

- Tiểu Ân...Các hạ

Một lão nhân có mái đầu hoa râm, cung kính cúi đầu nói:

- Hoan nghênh ngài trở về

Tiểu Ân nao nao, hắn nhận ra sự cảm kích và tôn kính trong câu nói này

- Đại thúc Kang, người thật khách khí

Lão Bond đứng lên, bắt đắc dĩ nói

Khuôn mặt già nua của Kang lộ ra nụ cười nhiệt tình:

- Lão gia Bond, nếu như không có Tiểu Ân các hạ, cuộc sống của chúng ta có tốt như hôm nay không, cho nên khi nghe tin các hạ trở về, chúng ta tới đây để biểu đạt sự cảm kích của mình

Đôi mắt Tiểu Ân mở to ra, nếu như bọn họ biết mình là ma pháp sư, gọi mình một tiếng các hạ thì chẳng có việc gì cả, nhưng lại gọi lão Bond là lão gia, điều này có chút kỳ quái

Đứng dậy, Tiểu Ân bắt chuyện với mọi người, hề ai được hắn gọi tên, đều cao hứng lên tiếng, còn mọi người thì dùng ánh mắt hâm mộ nhìn qua

Sôi động cả nửa ngày, thì những tiếng vó ngựa từ phương xa truyền tới, hơn nữa còn tới đây rất nhanh

Tất cả mọi người cung kính tản ra, hành lễ với người vừa đến

Ánh mắt nhạy cảm của Tiểu Ân đã sớm nhìn ra, người đến là chủ nhân của trang viện, kỵ sỹ Scott

Hiện giờ kỵ sỹ đã già hơn so với trước kia, nhưng hấn vẫn dũng mãnh, ánh mắt lấp lánh có thần, dường như có thêm vài phần uy nghiêm

- Lão gia Scott

Liên tiếp những tiếng nói vang lên, kỵ sỹ Scott hơi gật đầu, sau khi xuống ngựa, kỵ sỹ giao ngựa lại cho người hầu, bước nhanh vào nhà Tiểu Ân

Mặc dù đã nhiều năm không gặp, nhưng chỉ cần nhìn vẻ mặt và vị trí của mọi người, kỵ sỹ Scott liền nhận ra Tiểu Ân

Hắn dừng lại trước mặt Tiểu Ân mấy thước, giơ tay phải đặt lên vai trái, cung kính hành lễ kỵ sỹ trang trọng nhất nói:

- Tiểu Ân các hạ, hoan nghênh ngài trở về

Những người trong thôn gồm cả lão đầu Kang đều mở to hai mắt

Bọn họ đều nghe nói, con trai cả của lão Bond trở thành ma pháp sư, nghe nói nghề này cao quý như kỵ sỹ lão gia, đều có đặc quyền của quý tộc, thậm chí còn được gọi là các hạ

Nhưng bọn họ không ai nghĩ đến, kỵ sỹ Scott giống như thần linh trong lòng bọn họ lại khiêm cung, hành lễ với Tiểu Ân, còn Tiểu Ân chỉ mỉm cười mà thôi, chênh lệch giữa địa vị của hai người, chỉ cần không phải là người mù, thì ai cũng có thể nhìn ra

Nhất thời, ánh mắt của mỗi cá nhân lộ vẻ kính sợ, ánh mắt nhìn Tiểu Ân càng thêm khác thường

Sau khi hành lễ xong, kỵ sỹ Scott lớn tiếng nói hai câu, đám người Kang liền lui trở về

Lần này kỵ sỹ chỉ mang theo sáu binh lính và hai người hầu kỵ sỹ, nhưng người này đều mặc áo giáp đơn giản, tay cầm trường kiếm. Mặc dù trang bị này không được Tiểu Ân để vào mắt, nhưng bọn họ đứng trước cửa nhà Tiểu Ân, lập tức khiến mọi người càng thêm kính sợ

Tiểu Ân cau mày, nhưng lập tức giãn ra, hấn cười hỏi:

- Kỵ sỹ đại nhân, binh lính của ngài thông tin cho ngài rất nhanh đó, thực khiến ta kinh ngạc

Kỵ sỹ Scott có chút xấu hổ cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta nghe được tin ngài trở về từ Witte, cho nên lập tức chạy tới đây

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu ra, dù hai tên lính có đi báo cáo, trừ khi Scott có Phong Tường Thuật, nếu không hấn không thể chạy tới đây trong thời gian ngắn như vậy

Tiểu Ân quay đầu, kéo tay lão Bond, hứng thú hỏi:

- Cha, tại sao Kang gia lại gọi người là lão gia? Cha cũng trở thành quý tộc sao?

Lão Bond đỡ khóe đỡ cười nói:

- Quý tộc cái gì, chỉ là nhờ ơn của kỵ sỹ lão gia thôi, nên người trong thôn mới về vờ ra

Dì Joey pha cho kỵ sỹ một chén trà, nói:

- Chẳng những kỵ sỹ lão gia miễn thuế cho thôn làng lại còn đầu tư nhiều vật tư vào làng, khiến cuộc sống của mọi người tốt hơn nhiều, nên bọn họ mới gọi Bond một tiếng lão gia

Tiểu Ân hồi tưởng lại thái độ của những người đó, không khỏi mỉm cười với kỵ sỹ

Chuyện này có lẽ Scott làm chỉ để lấy lòng Tiểu Ân mà thôi, nhưng đối với người trong thôn, thì đó lại là một ơn huệ to lớn

Nhìn khuôn mặt tươi cười của mọi người trong thôn là Tiểu Ân đã biết

- Kỵ sỹ bá bá

Hara có vẻ rất thân thuộc với kỵ sỹ Scott, trực tiếp nhào tới, kêu lên:

- Con muốn cưỡi ngựa

- Tốt

Scott bế nó lên nói:

- Chờ con mười tuổi, ta sẽ tặng con một chú ngựa tốt

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động hỏi:

- Cha, con ngựa già đâu?

Lão Bond tiếc nuối nói:

- Đã chết, năm năm trước nó đã bệnh chết, nó đã già rồi

Không hiểu sao, trong lòng Tiểu Ân có cảm giác thê lương, cảm giác này lần đầu tiên xuất hiện trong lòng hắn

Hara đột nhiên hỏi:

- Kỵ sỹ bá bá, ngài và ca ca của con, ai lợi hại hơn?

Kỵ sỹ Cott xấu hổ nói:

- Tất nhiên là ca ca người lợi hại hơn, hắn là ma pháp sư tôn kính

Ánh mắt của nó sáng lên, nó ngẩng đầu nói:

- Ca ca, em không muốn làm kỵ sỹ nữa, em muốn giống anh, làm ma pháp sư

- Ma pháp sư?

Sắc mặt Tiểu Ân hơi cổ quái, hắn vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve tóc của Hara, do dự một chút, hắn cười nói:

- Tốt, sau này tiểu Hara của chúng ta, sẽ là một vị ma pháp sư vĩ đại

Hara cao hứng vỗ tay, dậm chân, từ khi nó bắt đầu hiểu chuyện, tên của Tiểu Ân đã không ngừng vang lên bên tai nó

Dù là lão Bond, Joey, thậm chí cả người cai trị trang viên, kỵ sỹ Scott, đều nhắc tới Tiểu Ân, nói ca ca của nó là một vị ma pháp sư vĩ đại

Mặc dù nó không biết, ma pháp sư là vật gì, nhưng có thể được nhiều người hâm mộ, chắc chắn là thứ tốt

Hơn nữa trong tâm linh nhỏ bé của nó đã sớm coi ca ca mình là thần tượng, cho nên sau khi biết được thân phận của Tiểu Ân, khoảng cách giữa hai người giảm đi rất nhanh

Đám người Tiểu Ân lộ vẻ tươi cười, nhìn Hara cười, dường như mỗi người đều trẻ đi vài tuổi

Một lúc sau, mặc dù tiểu tử kia rất không muốn, nhưng vẫn bị dì Joey lôi vào phòng ngủ

Giờ phút này, trong phòng chỉ còn lại Tiểu Ân, lão Bond, và kỵ sỹ Scott

- Tiểu Ân, Hara có thể trở thành ma pháp sư sao?

Lão Bond do dự một chút, dò hỏi

Nghe giọng nói của phụ thân có chút lo lắng, Tiểu Ân cười nói:

- Cha, ngài cứ yên tâm, con có biện pháp trợ giúp tiểu Hara

Hắn chuẩn bị đem một bộ phận quảng bá thể thao dạy cho đệ đệ của mình, khi đó dù Hara có thiên phú như thế nào, cũng có thể học tập ma pháp

Nhưng hiện tại tuổi của Hara còn quá nhỏ, chưa thể truyền thụ động tác này cho nó, nếu không ngày sau nó mang đi khếch tán khắp nơi, đối với Tiểu Ân mà nói, đó không phải chuyện tốt

Có lẽ, đợi Hara mười tám tuổi, hắn sẽ kiến tạo một ma pháp tháp, sau đó kéo đệ đệ vào. Dù sao có hắn làm ở chỗ dựa, tốc độ tu luyện của Hara sẽ không chậm hơn người khác

Bond than nhẹ một tiếng, lão tất nhiên biết chỗ tốt khi trở thành ma pháp sư, điểm này chỉ cần nhìn thái độ của kỵ sỹ Scott đối với gia đình mình là đủ biết

Chỉ là, hai đứa con của mình đều đi xa, đó không phải nguyện vọng của lão

Kỵ sỹ Scott hâm mộ nhìn lão Bond, bởi vì hoàn cảnh và cuộc sống khác nhau nên tầm mắt của hai người khác nhau. Nếu để kỵ sỹ Scott ngồi vào vị trí của lão Bond, chắc chắn kỵ sỹ sẽ cao hứng

Đột nhiên Tiểu Ân nhớ tới một chuyện, khuôn mặt của hắn hiện ra một tia ngưng trọng, hỏi:

- Kỵ sỹ Scott, trị an của nơi này có vấn đề gì không?

- Trị an?

Kỵ sỹ Scott nghi hoặc nói:

- Trị an ở đây rất tốt, không có bất cứ vấn đề gì

Tất nhiên có vài tên cướp vặt và trộm, nhưng không gây ra vấn đề lớn

Tiểu Ân lẳng lặng nhìn hắn, dường như muốn tìm thông tin gì đó trên khuôn mặt của hắn, nhưng một lát sau, rốt cuộc Tiểu Ân buông tha, bởi vì ánh mắt của kỵ sỹ rất chân thành

Nhẹ nhàng thở phào một hơi, Tiểu Ân hỏi:

- Nếu trị an không có vấn đề gì, tại sao sư phụ Witte lại chế tạo nhiều binh khí và áo giáp thế?

- A, ngài nói Witte

Kỵ sỹ Scott như trút được gánh nặng, thở dài một tiếng, vừa rồi hắn còn tưởng Tiểu Ân phát hiện ra tai họa gì, suy nghĩ cả nửa ngày, hóa ra chỉ là chuyện này

- Tiểu Ân các hạ, năm năm trước, công tước đại nhân phái một đội ngũ tới đây thăm dò, rốt cuộc bọn họ phát hiện ra một mỏ quặng sắt to lớn, cho nên quặng sắt mới nhiều lên, mà tên Witte lại là kẻ làm việc điên cuồng, ngoài chế tạo nông cụ cho thôn dân ra, hắn còn tổ chức đội ngũ thợ rèn, bắt đầu chế tạo binh khí và áo giáp, hơn nữa còn bán nó cho thương nhân

Kỵ sỹ Scott mỉm cười nói:

- Kỳ thực, Witte làm vậy cũng không sai, hàng năm hắn đều nộp rất nhiều thuế cho ta, vừa làm giàu cho chính mình, vừa mang lại nhiều lợi ích cho trang viên

Tiểu Ân khẽ gật đầu, hắn nghi hoặc hỏi:

- Công tước đại nhân thật lợi hại, làm sao ngài biết được ở đây có quặng sắt?

Kỵ sỹ Scott cười cười

Tiểu Ân lẳng lặng chờ đợi, quả nhiên, một lát sau, Scott cười ha ha, nói:

- Kỳ thực, lúc đầu đội ngũ đó tới đây không phải để thăm dò quặng sắt mà là vì chuyện khác. Kết quả bọn họ không nghiên cứu được chuyện đó, nhưng không nghĩ tới bọn họ lại tìm ra một mỏ quặng sắt

Tiểu Ân mỉm cười, cái này gọi là vô tâm trồng liễu, liễu lên xanh chính là thế này.

- Kỵ sỹ Scott, chúc mừng ngài

Tiểu Ân chân thành nói:

- Có mỏ quặng sắt, trang viên sẽ giàu có lên

- Đúng vậy

Scott gật đầu, ánh mắt nhìn Tiểu Ân tràn ngập cảm kích, khom mình nói với hắn:

- Tiểu Ân các hạ, tất cả là do ngài trợ giúp, nếu như không có ngài, chỉ sợ sau khi phát hiện được quặng sắt, ta không được làm lãnh chủ ở đây

Trong lòng Tiểu Ân hiếu kỳ, hắn không nhớ mình đã trợ giúp Scott lúc nào

- Kỵ sỹ Scott, ngài nói gì vậy?

Scott giống như uống một chén rượu lớn, đầu nóng lên:

- Pháp sư Tiểu Ân, nếu như không phải ngài giúp ta nói chuyện với đại công tước, thì sớm có người thay thế địa vị của ta

Ý niệm trong đầu Tiểu Ân chuyển động, nhất thời hắn hiểu được đạo lý trong đó

Một mỏ quặng sắt có thể mang lại lợi ích to lớn cho công quốc, nếu như phía sau Scott không có ai, thì sau khi đại công tước nghe được tin này, có tám chín phần sẽ phải thân tín của mình tới quản lý mảnh lãnh địa này

Còn kỵ sỹ Scott, với thân phận cao cấp kỵ sỹ của hắn, chỉ cần ban cho hắn một khối lãnh địa là có thể đuổi hắn đi

Nhưng đại công tước không làm như thế, chỉ cần là người có đầu óc là có thể đoán được

Mấy năm nay, Tiểu Ân không ở bên trong công quốc

Đừng nói hắn không phải là ma pháp sư chính thức của công quốc, đối với đại công không có nhiều ảnh hưởng, dù lúc ấy hắn có ở trong công quốc, chỉ sợ cũng không có tư cách ảnh hưởng tới đại công tước

Cho nên vì Scott mà nói chuyện với đại công tước, không phải Tiểu Ân nhưng chắc chắn có quan hệ với hắn

Nếu Tiểu Ân không tính sai, chắc là sư phụ Maren ra mặt

Từ điều này có thể thấy được, mặc dù hắn đã rời khỏi công quốc Louis nhiều năm, nhưng sư phụ vẫn quan tâm tới người nhà của hắn

Nhưng mặt mũi của sư phụ cũng rất lớn đó, ngay cả đại công tước cũng phải nể mặt

Thấy nụ cười cao thâm khó lường trên khuôn mặt của Tiểu Ân, kỵ sỹ Scott càng tin mình không đoán sai

Vừa nghĩ tới người trẻ tuổi trước mặt, có thể ảnh hưởng tới cả đại công tước, trong lòng của hắn thầm kêu may mắn, may mà năm đó mình đưa hắn tới thành Louis, kết bằng hữu với hắn, nếu không tiền đồ của mình đã là một mảnh ảm đạm rồi

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên động, hắn hỏi:

- Kỵ sỹ đại nhân, tại sao đại công tước lại phái người tới đây thăm dò? Trong trí nhớ của ta, chuyện này chưa bao giờ xuất hiện mà. Quả thật, từ nhỏ Tiểu Ân lớn lên ở đây, nơi này được xưng là một thổ địa hoang vu, không có đồng ruộng màu mỡ

Đối với công quốc mà nói, hơn mười năm trước, nơi này là một mảnh thổ địa hoang vu, nếu như không phải đại ma pháp sư Tiffany phát minh ra một loại thực vật thần kỳ, có thể khiến ruộng đất khô phục lại như bình thường, thì nơi này chắc chắn không có người sống

Nhưng, đời thứ hai của gia tộc Scott, cũng không phát triển được mảnh thổ địa này nhiều, cho nên đại công tước mới không chú ý tới nơi này

Khuôn mặt Scott lộ thần sắc hậm hực nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài còn nhớ, trước khi ngài rời đi đã phát sinh Thiên Ngoại Lưu Tinh (sao băng từ trên trời xuống) không?

Về mặt Tiểu Ân căng thẳng, trong mắt hắn bắn ra một đạo tinh quang, nhưng trong chớp mắt đạo tinh quang đã biến mất, ngay cả Scott ngồi đối diện với hắn cũng tưởng đó chỉ là ảo giác mà thôi

Lông mày hơi nhăn lại, dường như thì thào nói:

- Thiên Ngoại Lưu Tinh?

Về mặt hần không hiểu chút nào, nhưng trong lòng hần đã sớm nổi sóng

Chuyện Thiên Ngoại Lưu Tinh, sao hần lại không nhớ chứ

Phi thuyền UFO lao từ trên bầu trời xuống, chúng là cơ hội lớn nhất để hần thay đổi cuộc đời, nếu như không phải hần tìm được Nhất Hào ở đó, chắc chắn hiện tại chỉ là một nông phu theo chân lão Bond kiếm ăn trên đồng mà thôi, nào có khả năng rèn luyện được khí lực, hơn nữa còn có cơ hội tiếp xúc với ma pháp chứ

Scott thấy thần sắc hồ nghi của Tiểu Ân, vội vàng giải thích:

- Chính là hai năm trước khi ngài rời đi, từ trên trời rơi xuống một khối sắt lớn, tạo nên một cái hố lớn

Tiểu Ân vỗ gáy, dường như nhớ ra:

- Ta biết rồi, thế khối lưu tinh đó được xử trí như thế nào?

Scott than nhẹ một tiếng nói:

- Ta đã sớm trước thứ đó là điếm báo xấu, cho nên ta đã đem chôn nó đi, hơn nữa không cho người khác truyền bá đi. Nhưng có người uống rượu, sau đó nói hươu nói vượn, cuối cùng mới truyền tới tai đại công tước

Tiếp theo mọi chuyện diễn ra rất đơn giản, đại công tước tò mò, phái người đi thăm dò. Nhưng cuối cùng thăm dò lưu tinh chẳng có kết quả gì, ngược lại lại phát hiện được một mỏ quặng sắt

Sau khi biết chuyện này, trong lòng Tiểu Ân đại động, hần mơ hồ cảm giác, xem ra mình phải tới nơi đó một lần nữa

Ở nhà ba ngày, Tiểu Ân cùng lão Bond, đi Joey, sống một cuộc sống bình tĩnh nhất trong vòng ba ngày

Sau ba ngày, hần đã hiểu rõ địa vị của lão Bond trong trang viên

Lão Bond tầm thường trước kia đã trở thành nhân vật số một, số hai, mặc dù tính cách của lão không mạnh mẽ, có chút yếu mềm

Nhưng phía sau lão có kỵ sỹ Scott, hơn nữa kỵ sỹ đại nhân vẫn an bài một đội binh lính đóng quân gần nhà lão Bond

Chỉ cần có bất cứ chuyện gì xảy ra, đội quân này sẽ nghe theo mệnh lệnh của lão

Hơn nữa, cứ cách ba ngày, kỵ sỹ lại chạy tới đây uống rượu và nói chuyện với lão Bond, khiến lão Bond có địa vị chí cao vô thượng trong thôn

Có thể nói, ở trong thôn, nếu như lão Bond nguyện ý, chỉ cần lão mở miệng một tiếng là có thể tùy ý đuổi một hộ gia đình đi

Trải qua mấy năm thiên vị, thôn trang đã trở thành thôn giàu có nhất, dù so sánh với trang viên của kỵ sỹ cũng không có chút thua kém

Vô số người mới chen chân vào trong thôn, tất nhiên không ai muốn bị đuổi ra ngoài

Cho nên lão Bond không mở miệng thì thôi, một khi lão mở miệng thì lời lão chẳng khác gì chân lý, căn bản không có ai dám phản đối

Khi Tiểu Ân hiểu được mọi chuyện, hần không khỏi thở dài

Mặc dù nơi này không lớn, nhưng không nghi ngờ gì, lão Bond là thổ hoàng đế ở đây

May là tính cách của vị thổ hoàng đế này không thay đổi, trước sau vẫn thế. Cho dù cả đời ăn không hết lương thực trong nhà, nhưng lão vẫn làm công việc đồng áng

Còn những chuyện khác, vị thổ hoàng đế này không để ý, rất ít vung chân múa tay với người khác

Kỳ thực Tiểu Ân rất hiểu lão Bond, nếu như bắt lão phải từ bỏ một số việc, chắc chắn không phải chuyện dễ dàng

Giống như việc hắn học tập ma pháp, nếu bắt Tiểu Ân bỏ ma pháp, chắc chắn hắn sẽ có cảm giác sống không bằng chết

Ba ngày sau, Tiểu Ân lấy cớ đi ra ngoài dạo chơi, sau đó bay tới chỗ UFO

Trên trời cao, có thể nhìn thấy toàn bộ đồng ruộng lân cận của trang viên

Trải qua một đoạn thời gian phân tích, Tiểu Ân phát hiện, diện tích của mảnh thổ địa này đang được mở rộng không ngừng, có lẽ mấy trăm năm sau, nơi này sẽ là nơi sinh sống của rất nhiều người

Nhưng hắn không quan tâm tới điều này, nếu như đại công tước không toàn lực ủng hộ, chỉ dựa vào kỳ sỹ Scott và những người ở đây thì ngay cả mấy trăm năm cũng chưa chắc làm được điều này

Tiểu Ân điều khiển Phong Tường Thuật, rất nhanh tới nơi

Đó là một nơi hoang vu, hỏ to ngày xưa đã sớm biến mất không thấy, phỏng chừng đã bị kỳ sỹ đại nhân hạ lệnh chôn đi

Mặc dù nơi này có rất nhiều dấu vết đào bới, hơn nữa còn bị móc ra. Nhưng nói thật, thấy đồng cỏ nát này, ngay cả Tiểu Ân cũng mất đi hứng thú nghiên cứu

Trách không được thành viên của đội thăm dò không phát giác ra gì, hơn nữa còn có thời gian nhàn rỗi tìm kiếm mỏ quặng sắt, phỏng chừng bọn họ cũng chả có hứng thú gì với đồng hỗn loạn này

Lắc đầu, Tiểu Ân xoay thân thể, nhìn vào đồng bừa bãi, hắn mất đi hứng thú thăm dò

Song ngay khi chân hắn chạm xuống mặt đất, đột nhiên trong lòng xuất hiện cảm giác quen thuộc

Cảm giác này xuất hiện một lúc, sau đó lập tức biến mất, nhưng đủ lưu lại ấn tượng sâu sắc trong đầu của hắn

Chần chờ một chút, Tiểu Ân xoay người, cẩn thận nhìn đồng bừa bãi trên mặt đất

Không hiểu sao, trong lòng của hắn có cảm giác quen thuộc, dường như không phải lần đầu tiên hắn thấy chúng nó

Bất tri bất giác, lông mày của Tiểu Ân nhíu chặt lại, nếu như hắn không nhớ lầm, trước kia mình đã thấy những thứ này một lần, nhưng không có cảm giác khắc sâu như vậy

Hắn mơ hồ cảm giác được, trong những thứ này, dường như ẩn chứa cơ mật quan trọng, khiến hắn khẩn trương

Hắn cân nhắc một chút, cuối cùng ngồi xuống

Triệu tập toàn bộ lực lượng tinh thần, trong nháy mắt, trường bào trên người Tiểu Ân bắt đầu run rẩy, nhấp nhô như những làn sóng, phảng phất quang thân thể của hắn có một luồng gió quỷ dị

Tiểu Ân lặng lẽ ngồi tại chỗ, tinh thần ý thức của hắn từ từ tản đi

Là đại ma pháp sư, phạm vi bao phủ của tinh thần ý thức hơn xa ma pháp sư bình thường, cho nên muốn tìm một ít vật phẩm ở gần, căn bản chả khó khăn gì cả

Trong chốc lát, dù là những thứ chôn sâu trong đất, hay một ít vật phẩm tạp nham, đều hiện lên trong đầu của hắn

Khi mấy thứ này hiện lên trong đầu, ngoài ý muốn Tiểu Ân phát hiện, cảm giác đó lại quay lại

Mấy thứ này dường như không xa lạ gì với hắn, giống như chúng đã ở cùng hắn vạn năm, cảm giác quen thuộc xuất phát từ sâu trong linh hồn của hắn

Thân thể Tiểu Ân chợt chấn động, hắn sợ cảm giác quái dị này

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân thu hồi tinh thần ý thức, chậm rãi tự hỏi mọi chuyện

Trong lúc hoảng hốt, hắn dường như cảm giác được mình có liên lạc thần bí với mấy thứ này, nhưng đến tột cùng là liên hệ gì thì hắn cũng không rõ

Nhưng Tiểu Ân không nghĩ mình là một thành viên của UFO

Bởi vì hắn có thể khẳng định, trước khi tới thế giới này, ở thế kỷ hai mươi mốt không có khoa học kỹ thuật tiên tiến như thế này

Từ từ, suy nghĩ của Tiểu Ân dường như ngừng lại, hắn nhìn lên trời

Trong quá trình tự hỏi, hắn không phát hiện sự biến hóa về mặt thời gian, nếu như không phải mặt trời nghiêng về phía tây, hắn cũng không biết mình đã ngồi ở đây cả nửa ngày

Trong lòng hắn đột nhiên xuất hiện một ý niệm

Khi còn bé mình thích ngắm mặt trời, chẳng lẽ mình chưa sửa được thói quen này

Nhìn mặt trời trên đầu, trong lòng Tiểu Ân bình tĩnh như nước, đầu hắn hiện rõ một bộ lộ tuyến ma pháp

Đó là lộ tuyến đồ của phương pháp rèn luyện chất chồng, là hạng mục cố gắng nhất của hắn trong Nhất Hào không gian

Nhưng ở ngoài Nhất Hào không gian, lần đầu tiên Tiểu Ân chính thức luyện tập nó

Rất nhanh, hắn lập tức tiến vào một cảnh giới thần bí, lộ tuyến đồ ma pháp thuần thực vận hành trong đầu của hắn, tinh thần ý thức tự nhiên khuếch tán ra ngoài

Trong phạm vi nhất định, Tiểu Ân một lần nữa cảm ứng được đồng rúc đó

Giờ phút này, sâu trong linh hồn của hắn dường như có một ánh sáng thần bí

Đạo ánh sáng này lúc đầu chỉ mờ mờ, chợt khếch tán lên, hơn nữa trong nháy mắt mở rộng, từ trong cơ thể của Tiểu Ân tràn ra, hình thành lên một đạo bạch quang quanh phạm vi mấy chục thước

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân như bị rút ra khỏi cơ thể, hắn lẳng lặng nhìn biến hóa bất ngờ này

Hắn biết, điểm bạch quang đó không phải tới từ thân thể của nó, mà đến từ một nơi thần bí khó lường, cũng không ai có thể hiểu một cách thấu triệt về lực lượng linh hồn bên trong đạo bạch quang, dường như nó hình thành lên một đồ án

Tiểu Ân từng có kinh nghiệm trong Nhất Hào không gian, biết đồ án đó không phải thực thể, mà thông quan phương pháp hư cấu nào đó biểu hiện ra

Từ từ, Tiểu Ân nhìn thấy một tràng cảnh

Những đường nét giống như những con đường quốc lộ, vắt chéo liên thông với nhau, không giống như mê cung giam người, cũng không giống như những ngõ cụt trong khu phố Bắc Kinh

Hắn mở rộng, mỗi đầu của thành thị như ràng buộc với nhau

Những con đường này, không biết cách nhau bao xa, nhưng trong linh hồn của Tiểu Ân, nó vẫn mới như cũ

Đặc biệt là ngã ba đường hẻo lánh, càng khiến hắn khó quên

Bởi vì đó là nơi hắn phi thăng, rời khỏi gia đình, quê hương của mình

Giờ phút này, tràng cảnh này lại hiện lên trong trí nhớ của hắn, trên người người chết xuất hiện một tiểu viên cầu màu trắng

Tiểu viên cầu này không vững chắc, dường như chỉ cần muốn cơn gió thổi qua là bị thổi tắt

Tâm tình của Tiểu Ân khẩn trương, trong lòng hắn liều mạng kêu gào

Đó là ta, đó là ta...

Tiểu viên cầu không ngừng bay lên cao, độ lấp lư của nó càng ngày càng lớn, dường như lúc nào cũng bị nổ tung

Tiểu Ân ngưng thần nhìn tiểu viên cầu, nội tâm hần hần trương vạn phần, hần có dự cảm, cuối cùng tiểu viên cầu này sẽ bình an vô sự

Rốt cuộc tiểu viên cầu ương ngạnh cố gắng, nó càng ngày càng bay lên cao, dường như bay ra khỏi tầng khí quyển của trái đất

Hần phẳng phát biến thành tiểu viên cầu, từ góc độ này có thể thấy được sự vĩ đại của sinh mạng trên trái đất

Nhìn vòng tròn vĩ đại quay, thậm chí suy nghĩ của Tiểu Ân ngừng lại

Sâu trong nội tâm của hần có vô vàn nghi vấn, mình đến từ nơi nào

Đột nhiên tiểu viên cầu dừng lại, một lực hút xuất hiện quanh người nó. Tiểu viên cầu giãy dụa, muốn thoát khỏi luồng hấp lực này

Nhưng lực hút đó quá cường đại, căn bản nó không thể kháng cự được, cho nên nó bị hút vào một địa phương thần bí.

186. Chương 7: Lục Tinh?

Nhưng không vì vậy mà linh hồn của Tiểu Ân sợ hãi, tiểu viên cầu bay lượn tự do trong biển máu, nó có thể cảm nhận được từng đợt năng lượng rất nhỏ không ngừng chui vào trong thân thể của nó

Có loại năng lượng này ủng hộ, nó không ngừng cường đại lên

Sẽ có một ngày, bạch quang sẽ dựa vào nó, hưng phấn nghênh đón nó. Nhưng khiến nó kinh ngạc đó là, bạch quang không khiến nó có cảm giác an toàn thân thiết, ngược lại khiến nó có cảm giác cực kỳ nguy hiểm

Khi hai quang điểm tới gần nhau, liền phát động công kích đối với mắt, ánh sáng chói mắt muốn hòa tan nó

Nó không cam lòng bị tiêu tán, cho nên nó cố gắng phản kháng, tranh đấu với đối phương

Không biết trải qua bao lâu, nó rốt cuộc phát hiện, bạch quang ở phía đối diện biến mất, nó trở nên cường đại hơn

Là một linh hồn, nó lưu lảng trong đám mây màu đỏ, mặc dù nơi này rất nguy hiểm, nhưng cũng là địa phương để nó sinh tồn

Trải qua rất nhiều năm, cuối cùng nó phát hiện, ở trong đám mây màu đỏ, có người, hơn nữa còn có một số kiến trúc khổng lồ khó tin

Phía trên kiến trúc đó có năng lượng thần kỳ cường đại, ngay cả khi nó cường đại hơn nữa, đụng phải kiến trúc đó cũng chỉ có con đường tiêu tán mà thôi

Nó tưởng rằng mình sẽ vĩnh viễn phiêu dăng ở nơi này, hơn nữa có một ngày chịu không nổi tịch mịch sẽ đâm đầu vào kiến trúc để tự sát, thì một chuyện ngoài ý muốn xảy ra

Một thông đạo to lớn hiện ra trước mặt nó, đó là thông đạo tràn ngập kinh hiểm và nguy cơ. Nhưng có lẽ đó là con đường thoát thân duy nhất của nó

Trong lúc nửa tỉnh nửa mê, nó tiến vào trong thông đạo, theo nó tiến vào còn có một số người nữa

Nhưng tốc độ của nó không thể so sánh với những người này. Tốc độ của nó chậm hơn nhiều, đột nhiên cửa thông đạo đóng lại, nó bị nhốt trong thông đạo

Trong thông đạo không có ánh sáng, không có không khí, không có không gian, thậm chí thời gian cũng cố định

Nó cứ đứng ở nơi này, đợi thời gian....

Ở một nơi xa xôi, trên một bờ biển tràn ngập hung hiểm, một nửa thân bạch cốt của cự long lộ ra, phát ra ánh sáng màu hoàng kim chói mắt, hòa tan một con quái vật to lớn xấu xí

Khi sinh vật đó bị hòa tan, trên đầu khớp xương của bạch cốt, đột nhiên sinh ra nhiều cơ nhục, trong cơ nhục, mơ hồ có thể thấy được gân máu

Nó đắc ý cười hai tiếng:

- Không sai, chỗ này không tồi, có nhiều tên có năng lượng hắc ám, may mà ta tìm được nơi này, chỉ cần có thể khôi phục lại thân thể là có thể khôi phục được một phần mười lực lượng

Đột nhiên đầu cốt long lằm bằm, dường như nó cảm nhận được gì đó, thân thể dài hơn ba mươi thước của nó chợt ngã xuống, nó cảm thụ nỗi sợ hãi sâu trong linh hồn mình

Nó biết, cảm giác run sợ đó không phải tới từ linh hồn của nó, mà là từ linh hồn của tên ký linh hồn khế ước với nó

Không biết linh hồn của tên kia gặp phải cái gì, lại khiến nó run rẩy

Trong giây phút này, ngọn lửa màu xanh biếc trong mắt cốt long vui sướng nhảy lên, trong lòng hắc rất sợ hãi

Đến tột cùng cổ lực lượng đó tới từ đâu, dù lực lượng của quang minh thần cũng không khiến nó sợ hãi như thế này

Nó chậm rãi quay đầu, nhìn về phía linh hồn dao động truyền đến, do dự nửa ngày, cuối cùng không tới đó

Cũng không phải nó thất hứa, bởi vì nó có thể cảm ứng được, Tiểu Ân không triệu hoán nó về, bởi vì nguyên nhân nào đó, linh hồn của hắc xúc động mới khiến linh hồn của mình phát ra lực lượng cường đại, khiến nó cũng phải run rẩy

Cốt long ngẩng đầu, nó lẳng lặng nhìn về phương xa, dường như muốn xuyên thấu tầng mây xa xôi, giống như nó có thể thấy Tiểu Ân

Nó thấp giọng thì thào nói:

- Đó là lực lượng gì? Có lẽ chỉ có lực lượng này mới có thể hình thành đệ nhất thần vực mà ngay cả tên thần linh kia cũng không nắm giữ được

Đột nhiên tinh thần của Tiểu Ân run mạnh lên, hắc giật mình ớn lạnh một cái, tinh thần ý thức như thủy triều quay về cơ thể

Khi tinh thần ý thức của hắc tỉnh táo lại, tầng ánh sáng hoa lệ quanh người hắc biến mất, cảnh tượng trước mắt vỡ tan, giống như giấc mộng Nam Kha

Từ từ, Tiểu Ân mở hai mắt, khi mắt hắc nhìn thấy ngoại giới, trong lòng run lên

Hắc không biết tại sao trên đầu mình có một mảnh vải, có vài cây gậy trúc cắm sâu vào trong lòng đất, thân trúc cắm xung quanh mười thước, vây khốn hắc lại

Khẽ cau mày, chỉ cần liếc mắt một cái, Tiểu Ân có thể nhận ra phía trên thân trúc không có lực lượng gì cả. Xem ra người đó làm vậy không phải để vây khốn mình mà muốn che mưa che nắng cho hắc

Cân nhắc trong chốc lát, Tiểu Ân mỉm cười, có thể làm thế này, ngoài kỵ sỹ Scott ra, chắc không còn ai khác

Hồi tưởng lại giấc mộng vừa rồi, tâm tư Tiểu Ân tĩnh lặng lại

Nơi đó, không biết ở đâu? Nó đại biểu cho cái gì?

Hắc có một cảm giác không nói được lời, hắc từng trải qua kinh nghiệm đó, hơn nữa đó là kinh nghiệm khi hắc chết đi ở kiếp trước

Nếu như ở thế kỷ hai mươi mốt, có người nói với hắc, sau khi người chết, sẽ sinh ra linh hồn, hơn nữa linh hồn đó còn tiến vào một địa phương thần kỳ, không ngừng lớn mạnh lên, thậm chí còn cắn nuốt lẫn nhau, chắc chắn hắc sẽ cười nhạo kẻ đó

Nhưng hiện giờ hắc tuyệt đối tin tưởng, bởi vì hắc là một kẻ xuyên việt, một linh hồn xuyên việt

Còn về chuyện tại sao linh hồn của hắn xuyên tới nơi này, có khả năng trở về được hay không thì chỉ có trời mới biết

Trong lòng thầm kêu khổ một tiếng, bởi vì hắn không rõ nguyên nhân, cho nên hắn không thể giải thích được linh hồn, cảm giác được trong đó còn phong ẩn một phần nội dung nào đó

Nhưng do không hiểu nguyên nhân nên hắn mới thoát khỏi cảnh giới đó

Cảm giác vô lực đó khiến hắn rất khó chịu, chỉ cần có thể, Tiểu Ân hy vọng mình nắm giữ được cảnh giới đó, nhưng xem ra, đó chỉ là nguyện vọng và hy vọng xa vời

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, tinh thần ý thức của hắn khếch tán ra ngoài

Ầm ầm một tiếng nổ mạnh vang lên trong đầu hắn, Tiểu Ân há hốc mồm ra

Khi tâm thần hắn bắn loạn, tinh thần ý thức lập tức quay trở về, hơn nữa rất nhanh quay về đầu hắn

Sắc mặt của Tiểu Ân trở nên cực kỳ cổ quái, hắn vuốt ve thân thể của mình, gần như không thể tin được đó là bản thân hắn

Thoát khỏi sân chơi của thần linh, thực lực của Tiểu Ân chỉ là tứ tinh đại ma pháp sư, nhưng giờ phút này, phạm vi khống chế tinh thần ý thức của hắn lại mở rộng thêm mấy lần, hơn nữa lực lượng tinh thần của hắn mạnh hơn hẳn bình thường, khiến hắn không thể tưởng tượng được

Thân thể Tiểu Ân nhẹ nhàng run rẩy, hắn rõ, thực lực của mình lại được đề cao lên, hơn nữa không chỉ đề cao một chút, mà vượt lên trên một cấp độ

Giờ phút này, thậm chí hắn có cảm giác kỳ diệu, dù lực tinh đại ma pháp sư Spike có tới đây, cũng chưa chắc dùng lực lượng tinh thần áp chế được hắn

Khi hắn nhận ra điều này, cảm giác vui mừng như điên tràn ngập trong lòng hắn

Chẳng lẽ hắn đã trở thành lực tinh đại ma pháp sư? Chẳng lẽ chỉ cần tiến thêm một bước là hắn trở thành ma đạo sỹ

Tiểu Ân nắm chặt hai tay lại, dùng sức một chút, hắn muốn phát tiết xúc động trong lòng

Dù sao Tiểu Ân cũng không phải người bình thường, thoát khỏi hưng phấn, hắn lập tức đeo mắt kính tiến vào Nhất Hào không gian

- Nhất Hào, ngươi ở đâu?

- Chủ nhân, rất vui lòng cống hiến sức lực cho ngài

- Rất tốt, ta nghĩ, chắc ngươi biết chuyện gì xảy ra trên người ta chứ?

Tiểu Ân dồn dập hỏi

- Vừa rồi xung quanh thân thể của ngài xảy ra dị biến

Nhất Hào đang hoảng nói

- Biến hóa thể nào?

Tiểu Ân tỉnh táo hỏi

- Thời gian nghịch soa

Về mặt của Nhất Hào rất thú vị, dường như nó cũng không tin điều này

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến nói:

- Không phải ngươi đã nói, chỉ có ở trong Nhất Hào không gian mới có thể sinh ra nghịch soa thời gian sao?

- Đúng vậy, trên lý luận là như thế, nhưng vừa rồi xung quanh người ngài có một loại lực lượng không biết tên. Chính lực lượng đó đã tạo nên nghịch soa thời gian

Nhất Hào thở dài nói:

- Không biết vì sao chuyện thần kỳ đó lại phát sinh?

Hai mắt Tiểu Ân lóe sáng, cuối cùng hắn hiểu được, trong linh hồn của mình chắc chắn ẩn giấu lực lượng, kinh nghiệm ở trong sân chơi thần linh đã dẫn phát ra lực lượng thần vực quy tắc này

Lực lượng này có năng lực thay đổi thời gian, nhưng vấn đề là, hắn chưa nắm giữ được loại lực lượng này

Không nắm giữ được lực lượng thuộc về mình, khi đối địch không có bất cứ tác dụng nào

Trầm ngâm trong chốc lát, Tiểu Ân trầm giọng hỏi:

- Tỷ lệ thời gian nghịch soa là bao nhiêu lần?

- Bảy mươi lần

Nhất Hào không chút do dự nói:

- Thời gian nghịch soa của ngài không có bất cứ thay đổi gì

- Bảy mươi lần sao

Tiểu Ân cười khổ nói:

- Trước kia không phải chỉ chênh lệch năm, sáu giây, sao giờ lại chênh lệch lớn như vậy?

- Có lẽ trước kia ngài bị nguy hiểm kích thích, còn lần này ngài tu luyện kích thích ra, nên mới có sự chênh lệch to lớn như vậy

Nhất Hào giải thích, nhưng ngay cả bản thân nó cũng không thể xác định được

Tiểu Ân gật đầu, có lẽ đây là cách giải thích duy nhất

- Ta ở trong tình trạng đó bao lâu? Một giây, hay hai giây?

- Một tháng

- A, một tháng

Tiểu Ân trợn tròn hai mắt lên, hắn lập tức nghĩ tới điều gì đó, liếc mắt nhìn quần áo rách nát của mình

Tuyệt đối không phải một hai giây, một tháng còn kém nhiều lắm

Từ từ, Tiểu Ân nở nụ cười khổ nói:

- Nhất Hào, người nói cho ta biết, ta tu luyện suốt một tháng sao?

- Đúng vậy, nếu tính theo thời gian thực tế thì ngài tu luyện liên tục năm năm

Tiểu Ân vuốt bụng, mặc dù ở trong không gian hư cấu, nhưng hắn vẫn vô thức thực hiện động tác này

- Dù chỉ là một tháng, thế mà ta không đói chết, cũng không khát chết vì khát, thực sự là kỳ tích

Tiểu Ân cảm khái nói

- Đó là do ngài được lực lượng thần kỳ đó bảo hộ, ở trong lực lượng đó, công năng của thân thể ngài dừng lại, tất nhiên không có cảm giác gì

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, hắn thở dài một tiếng nói:

- Cũng may là như thế, nếu không sử dụng phương pháp chất chồng tu luyện liên tục trong năm năm, ta sẽ bạo thể mà chết

Hắn vội vã rời khỏi Nhất Hào không gian, cẩn thận cất mắt kính, sau đó hai mắt nhắm lại, bắt đầu cảm nhận những biến hóa nhỏ ở xung quanh

Quả nhiên, hắn cảm nhận được năng lượng và nguyên tố ma pháp trong không gian tĩnh tế hơn

Nếu như nói ma pháp sư dùng mắt thường để cảm nhận nguyên tố ma pháp, vậy vừa tiến giai thành đại ma pháp sư dùng ống nhòm để quan sát, còn giờ phút này, Tiểu Ân dùng kính hiển vi để quan sát

Những cách biệt trong đó, trừ khi chính mình trải nghiệm qua, nếu không không thể diễn tả được bằng ngôn từ

Tinh thần ý thức buông ra, nhất thời tán ra phương xa. Thậm chí hần cảm ứng được vài dặm ngoài nhà hần

Trong thôn mọi chuyện vẫn bình thường, Hara vẫn hằng say nô đùa với những đứa trẻ khác, lời hứa muốn trở thành ma pháp sư của nó bị vứt sang một bên

Lão Bond không có xuống ruộng, trên khuôn mặt của lão mang theo sự lo lắng

Có lẽ do quan hệ phụ tử với nhau, đột nhiên lão Bond nhìn về phía Tiểu Ân, nhưng lão chỉ nháy hai mắt một cái, sau đó liền trầm mặc xuống

Tiểu Ân thu hồi tinh thần ý thức, lần đầu tiên hần tiến hành cảm ứng ở cự ly xa, cho nên hần cảm thấy rất rung động, thực sự khó hình dung được

Hần biết, trải qua quá trình tu luyện ngoài ý muốn, hần đã tiến một bước dài, vừa rồi cảm ứng nguyên tố ma pháp, thậm chí hần mơ hồ giác ngộ ra gì đó

Chỉ kém một bước là hần có thể tiếp xúc với cảnh giới ma đạo sỹ

Nhưng một bước này, nhìn thì rất gần, nhưng lại rất xa, khiến hần cảm giác thời gian và cuộc đời của mình như ảo giác

Thậm chí hần hoài nghi, sở dĩ linh hồn của mình bị gián đoạn là do chương ngại này tạo ra

Tất nhiên, ý niệm này chỉ xuất hiện trong suy đoán của hần, không có biện pháp để chứng minh

Hần lặng lẽ ngồi xuống, dung nhập tinh thần ý thức vào trong không gian, muốn dùng sự hăng hái để đánh sâu vào cửa ải quan trọng này

Một lúc lâu sau, Tiểu Ân thất vọng thở dài một tiếng, hần chán nản đứng lên, trên mặt không che giấu được sự thất vọng

Rõ ràng hần cảm ứng được nguyên tố ma pháp trong không gian có sự khác biệt, hần cũng biết chỉ cần mình lĩnh ngộ được sự khác nhau này là hần có khả năng phá quan thành công

Nhưng vấn đề là, sự khác nhau đó là gì?

Tiểu Ân vắt hết óc, nhưng cuối cùng không thu hoạch được gì, trong lòng hần rất tức giận, thiếu chút nữa là hộc máu

Mặc dù cuối cùng hần kiểm chế được bản thân mình, nhưng cảm giác đó chẳng dễ chịu gì cả

Không phải lòng tham của Tiểu Ân không đủ mà đó là lẽ thường. Ví dụ như một nhà phát sinh tiến hành nghiên cứu, rõ ràng đã có đầu mối, nhưng vẫn kém một chút, đáp án đó giống như bị một trang giấy lông che lấp

Chỉ cần nhắc trang giấy đó đi, hoặc nhẹ nhàng xuyên qua nó là biết được đáp án, nhưng trang giấy đó lại không chịu phối hợp, chẳng những cứng không được mà mềm cũng chẳng xong, khiến hần không thể xuyên qua được

Cảm giác đó giống như có một con kiến bò trong đầu, khiến người khác khó chịu

Tiểu Ân có thể miễn cưỡng thu liễm được tâm thần đã rất giỏi rồi

Có không ít lực tinh đại ma pháp sư không đủ kiên nhẫn ở cửa ải cuối cùng này, nên đã mạnh mẽ đột phá. Kết quả cuối cùng là nổ tan xác hoặc bị mất hết ma lực

Bọn họ có thể tu luyện tới lực tinh đại ma pháp sư, tự nhiên là người thông minh tuyệt đỉnh, đã sớm hiểu rõ đạo lý này, nhưng vấn đề là cảm giác kỳ dị đó khiến người khác muốn nổi điên, bỏ qua tất cả

Làm như thế sẽ rất dễ thất bại, hơn nữa một khi thất bại sẽ lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục, nhưng có rất ít người áp chế được sự hấp dẫn đó

Tiểu Ân hít sâu một hơi, miệng thì thào nói:

- Ma đạo sỹ, ma đạo sỹ

Danh từ này như có ma lực, khiến người khác cam tâm tình nguyện, thiêu thân vào trong biển lửa

Tiểu Ân nhắm hai mắt, thân hình cử động, bắt đầu tập luyện quảng bá thể thao

Mỗi một lần tập quảng bá thể thao, Tiểu Ân mới bình tĩnh lại được, sự tỉnh táo dường như lại quay trở lại thân thể của hắn

Hoàn thành xong động tác cuối cùng, hai mắt Tiểu Ân trong suốt, cảm giác thất vọng và lo âu đã tan biến

Hắn lại tràn ngập đức chí và hy vọng, lòng hắn lại thanh tĩnh lại

Cuối cùng, ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua, nhìn đồng vãi ở bên ngoài

Hắn vung tay, xé tấm vải, bước ra ngoài

Động tác của hắn nhất thời kinh động hai tên hộ vệ ở bên ngoài, tầm vóc của hai tên lính đó rất khôi ngô, vẻ mặt thì hung tợn. Nhưng giờ phút này nhìn thấy Tiểu Ân, trong mắt lộ rõ sự sợ hãi và tôn kính

- Scott bảo các người đến?

Tiểu Ân bình tĩnh hỏi

- Vâng, Tiểu Ân các hạ, đại nhân Scott thấy ngài ngồi tĩnh tọa ở đây, vì không muốn người khác quấy rầy ngài, nên mới tìm một ít vải quây lại

Một người cung kính giải thích

Trong lòng hai tên lính lại nghĩ khác, có thể không ăn không uống trong vòng một tháng, chỉ ngồi dưới đất, hơn nữa quanh người hắn còn có một vòng ánh sáng thần bí thủ hộ, người như vậy không được gọi là người nữa rồi

Nhất thời, địa vị của ma pháp sư trở nên cao hơn trong lòng bọn họ, mơ hồ có thể sánh vai với thần linh

Nhưng bọn họ lại không biết, chẳng qua Tiểu Ân chỉ gặp cơ duyên xảo hợp, nên mới đạt tới trình độ này mà thôi

Nếu như bình thường, để hắn không ăn không uống trong vòng một tháng, chờ đợi Tiểu Ân chỉ có một kết quả, đó là tử vong, không còn con đường thứ hai để đi

Tiểu Ân ra hiệu, để bọn họ lui về phía sau

Mặc dù không rõ tại sao Tiểu Ân lại ra hiệu như vậy, nhưng giờ phút này, trong lòng binh lính, Tiểu Ân là một người thần kỳ, đối với mệnh lệnh của hắn, mỗi người đều vô thức chấp hành

Một lát sau, tất cả mọi người lui ra xa

Mặt Tiểu Ân hướng về phía trước, tay giơ ra theo thói quen

Tâm niệm vừa động, một cơn lốc xoáy xuất hiện

Khác với cơn lốc xoáy bình thường, cơn lốc xoáy này có phạm vi bao phủ và uy lực không lớn, hơn nữa khoảng cách di động đứt quãng, chỉ duy trì trong thời gian dài mà thôi

Trong cơn lốc xoáy, vô số bùn đất bị cuốn vào trong, dù là linh kiện thất lạc, hay bị chôn sâu dưới lòng đất, đều bị đạo cơn lốc xoáy hút

Mấy thứ này bị cuốn trong cơn lốc xoáy, hơn nữa từ từ tách ra, bay về phía Tiểu Ân

Tiểu Ân lấy một chiếc vòng tay, tinh thần ý thức tản ra, phát ra một đạo hào quang, nhét toàn bộ linh kiện vào trong

Quá trình này diễn ra không dài, đại khái hơn mười phút đồng hồ, những mảnh nhỏ của UFO bị hắn thu nhặt hết

Làm xong mọi chuyện, Tiểu Ân thu tay lại, liếc mắt nhìn không trung, cơn lốc xoáy đang tàn phá bờ bãi đột nhiên dừng lại, tất cả phong nguyên tố bình tĩnh lại

Mất đi phong lực, những thứ tạp nham rơi xuống đất

Nhất thời bụi đất bay lên, khắp nơi là một mảnh bờ bãi

Khỏe miệng Tiểu Ân mỉm cười, xoay người đi, giọng nói của hắn truyền lại:

- Thu thập sạch sẽ nơi đó đi

Những tên lính ở bên cạnh đã sớm trợn mắt, há hốc mồm, bọn họ càng thêm sùng bái và sợ hãi nghề nghiệp ma pháp sư

Tinh thần ý thức không ngừng thăm dò trong không gian, Tiểu Ân rất thích hưởng thụ cảm giác này

Trên phương diện tinh thần, hắn có một số nhận thức mới về kết cấu của thế giới, trong cảm ứng của hắn, thế giới dường như dung hợp với nhau

Nhưng cảm giác này không rõ ràng, giống như có một tầng sương mỏng trước mắt hắn, khiến hắn không thể nhìn thấu sự dung hợp đó

Tất nhiên, năng lực cảm ứng của hắn so với trước kia thì cách biệt một trời một vực, cho nên hắn rất hài lòng

Quanh người hắn, khí lưu thông thả lưu động, đó không phải Phong Tường Thuật, cũng không phải Khinh Linh Thuật, mà là Tiểu Ân thử dùng lực lượng tinh thần để khống chế khí lưu

Hắn có cảm giác, sở dĩ hoàng kim chi vương Yidikalun và đại tát mẫn Dida không cần dùng nguyên tố ma pháp nhưng vẫn bay lên được, là do bọn họ nắm giữ phương pháp khống chế khí lưu nào đó

Chỉ là, muốn làm được điều đó, chắc chắn phải có lực lượng tinh thần cường đại, có lẽ chỉ khi nào mình đạt tới tiêu chuẩn như bọn họ, mới có thể làm được

Tiểu Ân bay rất nhanh, không lâu sau đã về tới nhà

Hắn vừa mới đẩy cửa, lão Bond liền ngẩng đầu lên, nhìn Tiểu Ân, vẻ mặt lo lắng của lão biến mất, thay thế vào đó là vẻ mặt vui mừng

-Tiểu Ân, con ra?

Joey cao hứng tiến lên đón

Tiểu Ân nao nao, trong ánh mắt mang theo sự thích thú

Joey đánh giá Tiểu Ân, liếc mắt nói:

-Chắc con đói rồi, để đi đi làm điểm tâm cho con ăn

Nói xong, nàng vội vã chui vào trong bếp

Tiểu Ân vuốt bụng, nói thật, mặc dù ngồi cả một tháng, nhưng bụng hắn lại không thấy đói, có lẽ bụng của hắn được lực lượng thần bí đó bồi dưỡng

-Ngồi

Lão Bond chỉ vào chỗ ngồi trước mặt

Tiểu Ân đành hoàng hoàng nói:

-Cha, người lo lắng cho con sao?

-Đúng vậy

Lão Bond thở dài một tiếng nói:

-Kỵ sỹ lão gia nói với ta, con là ma pháp sư, nên lúc nào cũng có thể bế quan, còn thời gian bế quan là bao lâu thì không ai có thể biết được

Bờ môi lão mím vào, tràn ngập lo lắng hỏi:

-Lần trước con nói phải bế quan mười năm, lần này có giống không?

Tiểu Ân mấp máy miệng, trong lòng không nói gì

Hắn bế quan một tháng, không ăn không uống, nếu truyền ra ngoài, sẽ khiến giới ma pháp sư hỗn loạn. Nếu như bế quan như thế, đừng nói là Tiểu Ân, ngay cả ma đạo sỹ cũng không chịu nổi

Nhìn ánh mắt lo lắng của cha, đột nhiên Tiểu Ân cười, nụ cười của hắn mang theo sự bình tĩnh

Lão Bond kinh ngạc nhìn con trai lớn, nhìn thấy nụ cười trấn an của Tiểu Ân, không hiểu sao, trong lòng lão không thấy lo lắng gì nữa. Đường như nụ cười đó ẩn chứa một lực lượng thần bí, khiến lão rất tin tưởng

Mặc dù con trai lớn không giải thích gì, nhưng nhìn nụ cười này, tâm tình lão Bond xoay chuyển một trăm tám mươi độ, khuôn mặt u buồn biến thành vẻ mặt tươi cười

Nụ cười trên khuôn mặt Tiểu Ân không thay đổi, thân thể ngồi thẳng tắp, hắn cất cao giọng nói:

-Cha, ngài có thể yên tâm, con đã nắm giữ chân lý của ma pháp, chắc chắn không xuất hiện việc gì ngoài ý muốn

Lão Bond gật đầu, mặc kệ Tiểu Ân có an ủi lão hay không, nhưng không thể phủ nhận, những lời của Tiểu Ân khiến lão buồm lỏng

Trong lòng Tiểu Ân chợt động, hắn nhìn mái tóc bạc trên đầu lão Bond, trong lòng cảm khái

Môi hơi nhúc nhích, mặc dù trong lòng không muốn thừa nhận, nhưng lão Bond đã già rồi

Không hiểu sao, cảm giác tê lương len lút xuất hiện trong lòng hắn, hắn rất rõ, hiện giờ mình không giống với người bình thường nữa

Mục tiêu của hắn rất cao, rất xa, thậm chí còn muốn tiến tới cảnh giới trong truyền thuyết, ngàn năm truyền kỳ

Nhưng lão Bond, dì Joey, thậm chí cả Hara, do vấn đề về thể chất nên tính mạng sẽ sớm mất đi

Thân nhân của hắn, đều rất quan tâm tới hắn, hắn cũng quan tâm tới họ

Nụ cười khổ xuất hiện trong miệng Tiểu Ân, rốt cuộc hắn hiểu được, tại sao cấp bậc ma pháp sư lại thâm nghiêm như vậy, hơn nữa đều dùng thực lực để nói chuyện

Xem ra là do ma pháp sư sống quá lâu

Có lẽ, khi lão Bond chết, Tiểu Ân sẽ dễ khống chế tình cảm của mình, nhưng đối mặt với lão Bond, hắn vẫn không khống chế được

Nhìn lão Bond càng ngày càng già đi, trong lòng Tiểu Ân xoay chuyển, có lẽ mình phải làm điều gì đó cho cha

Hôm nay, Tiểu Ân vứt bỏ ma pháp ra khỏi đầu, bồi tiếp lão Bond cả ngày, hơn nữa hắn còn tự mình xuống bếp làm món ăn Trung Quốc

Tất nhiên, do hoàn cảnh khác nhau và gia vị không đủ, nên thức ăn hắn làm ra chẳng giống thứ gì cả

Nhưng dù là thế, lão Bond vẫn hứng thú ăn, hơn nữa còn cảm thán, mười bốn năm rồi lão không được ăn đồ do Tiểu Ân nấu

Mặc dù lúc Tiểu Ân rời đi mới có chín tuổi, nhưng do lúc đó điều kiện gia đình không có, nên Tiểu Ân thường giúp đỡ lão Bond nấu ăn, hơn nữa hắn còn làm những món rất mới mẻ, hương vị hơn hẳn các món ăn khác

Nhưng từ khi Tiểu Ân rời nhà, tới trang viên kỳ sỹ học nghề rèn, chuyện này không phát sinh nữa

Huống chi đối mặt với một vị ma pháp sư tôn quý, trừ khi hắn chủ động yêu cầu, nếu không không ai có gan bảo hắn xuống bếp

Tiểu Ân hồi tưởng lại ký ức, ý niệm trong đầu càng thêm kiên định

Tối buổi tối, kỵ sỹ Scott bắt ngờ xuất hiện

Tiểu Ân không cảm thấy lạ khi thấy kỵ sỹ tới giờ này, nếu hắn đã an bài nhân thủ bảo vệ, chắc chắn đám binh lính sẽ báo với hắn việc Tiểu Ân rời đi

Nhưng tới tối kỵ sỹ Scott mới tới, có chút nằm ngoài dự liệu của Tiểu Ân, phỏng chừng vị kỵ sỹ này muốn Tiểu Ân có một đoạn thời gian ở chung với gia đình

Lão Bond rất tôn kính kỵ sỹ Scott, nhưng sự tôn kính đó không bao hàm sợ hãi

Dù là cách ngồi hay thần thái, có thể nói song phương hoàn toàn ngang hàng nhau, thậm chí trước mặt Tiểu Ân, Scott còn có chút yếu thế

Tiểu Ân biết, sự biến hóa này không thể hình thành ngày một, ngày hai, mà do trong mấy năm nay, kỵ sỹ ân cần tới thăm hỏi nên lão Bond mới quen

Sau khi ân cần thăm hỏi nhau, Tiểu Ân hơi ám chỉ một chút.

Kỵ sỹ Scott ngầm hiểu, liền yêu cầu gia đình Tiểu Ân tới trang viên ở vài ngày. Đối với yêu cầu của kỵ sỹ, lão Bond đồng ý ngay

Ngày tiếp theo, cả nhà Tiểu Ân tới trang viên, hơn nữa kỵ sỹ còn nhiệt tình chiêu đãi họ tại nhà của mình

Buổi tối, mọi người mời Witte tới. Rốt cuộc, Tiểu Ân nói ra ý định rời đi của mình

Mặc dù lão Bond không nỡ, nhưng cũng không ngăn cản, mặc dù lão là nông phu, nhưng lão biết, vị trí của Tiểu Ân đã khác với người bình thường. Nguyên vọng của lão là muốn Tiểu Ân thi thoảng về nhà, còn việc bảo Tiểu Ân ở lại lâu dài thì đó chỉ là hy vọng xa vời

Tiểu Ân lấy đại kiếm do mình luyện chế ra, đầu tiên giao cho Witte

Witte híp mắt, dùng ánh mắt tán thưởng nhìn đại kiếm, sau đó hắn thở dài một tiếng nói:

-Tiểu Ân, kỹ thuật của ngươi đã vượt qua ta, nếu như ngươi nguyện ý, ta nghĩ ngươi sẽ lấy được tư cách thợ rèn sư

Tiểu Ân mỉm cười, khuôn mặt của lão Bond và Scott có chút cổ quái

Trong thế giới nhân loại, thợ rèn sư được mọi người tôn kính, nhưng so về sự cường đại thì kém ma pháp sư nhiều

Trên thực tế, dù quý tộc đối mặt với ma pháp sư, cũng không có ưu thế gì cả, càng không nói tới các loại nghề nghiệp khác

Tất nhiên, nếu như thợ rèn sư có năng lực chế tạo đạo cụ ma pháp, cục diện sẽ khác, địa vị của họ sẽ tăng cao, thậm chí ma pháp sư còn phải cầu cạnh họ

Tiểu Ân nhẹ nhàng quơ quơ đại kiếm, hắn vung lên, một đạo ánh sáng màu trắng chợt xuất hiện, khiến mọi người khiếp sợ

-Kỵ sỹ Scott, đây là vũ khí ma pháp do ta luyện chế ra, trên đó có ma pháp cấp hai, Phong Nhận Thuật, ngài xem thanh kiếm này thế nào

Tiểu Ân từ từ nói

Ánh mắt kỵ sỹ lóe ra tia sáng kích động và tham lam, nói:

-Thanh kiếm này do đại sư Tiểu Ân chế tạo ra, tất nhiên là sản phẩm hàng đầu

Tiểu Ân cười cười nói:

-Tốt, nếu kỵ sỹ đại nhân thích, ta tặng ngài.

187. Chương 8: Khí Thế Đối Kháng

Đối với người như hắn, vũ khí ma pháp là danh từ xa xôi, mặc dù trước kia khi chưa trở thành ma pháp sư chính thức, Tiểu Ân từng tặng hắn một thanh chủ thủy có Tật Phong Thuật, hơn nữa còn đáp ứng chế tạo cho hắn một cây binh khí

Nhưng đối với lời hứa hẹn này, kỵ sỹ Scott chưa bao giờ coi nó là thật

Nếu như Tiểu Ân vẫn là ma pháp học đồ, có lẽ hắn vẫn nhớ tới lời hứa hẹn đó, nhưng hiện giờ, Tiểu Ân đã là nhân vật có thể ảnh hưởng tới đại công tước

Trong tình huống này, nếu như còn trông cậy Tiểu Ân thực hiện lời hứa thì có chút không chân thật. Huống chi, Scott tiếp tục được đảm nhiệm vị trí linh chủ là do công lao của Tiểu Ân, điều này hắn biết rất rõ

Miệng hơi động, cổ Scott nhẹ nhàng rung động, mặc dù trong lòng hắn rất cấp bách, muốn có thanh đại kiếm đó, nhưng hắn không dám đáp ứng

Nhìn thấy giọt mồ hôi chảy trên trán kỵ sỹ, Tiểu Ân cười nói:

- Kỵ sỹ đại nhân, trước kia ta có hứa với ngài, sẽ tặng ngài một bộ áo giáp và đại kiếm có phụ gia ma pháp. Nhưng hiện tại ta không có nhiều thời gian, cho nên chỉ có thể tặng ngài thanh ma pháp kiếm này, còn về bộ áo giáp, chờ khi nào ta rảnh, ta sẽ thêm ma pháp thích hợp vào cho ngài

Kỳ thực, hiện giờ khi đối địch, với thực lực của Tiểu Ân có bảo kiếm và áo giáp hay không cũng không còn quan trọng nữa

Bởi vì hắn đã thành đại ma pháp sư, những nhân vật có cấp bậc này, thường dùng vòng phòng hộ ma pháp cấp năm, không e ngại gì công kích vật lý thông thường

Hơn nữa trên đại kiếm chỉ có ma pháp cấp hai, Phong Nhận Thuật, hắn đã sớm bắt mãn, chuẩn bị chế tạo cho mình một thanh đại kiếm mới, nên mới vứt nó cho kỵ sỹ đại nhân

Dù sao vị kỵ sỹ đại nhân đã chiếu cố cẩn thận cho lão Bond. Nhiều năm như vậy, không có công thì cũng có sức

Kỵ sỹ Scott do dự một chút, rồi cuộc cãi nhau một cái nói:

- Tiểu Ân các hạ, đa tạ ngài

Hắn khom người, sau khi đứng thẳng dậy, cầm chặt lấy đại kiếm, yêu thích không nỡ rời tay

Tiểu Ân mỉm cười, móc ra năm khối tinh thạch cấp thấp, dù sao giờ phút này, Tiểu Ân là một đại phú ông, tất nhiên không quan tâm tới chút đồ vật này

Nhưng đối với kỵ sỹ Scott mà nói, đó là một khoản tài phú xa xỉ, khiến hắn càng thêm cảm kích

Ánh mắt đảo qua bộ áo giáp trên người kỵ sỹ, trong lòng Tiểu Ân thầm hô đáng tiếc

Kỳ thực trên người của hắn có một bộ áo giáp, nhưng nó đã quá hạn sử dụng. Nếu như muốn sử dụng, nhất định phải chế tạo lần nữa. Nếu không chỉ dựa vào vòng phòng hộ cấp ba trên áo giáp, thì không cách nào đề cao được năng lực phòng ngự của hắn

Vốn muốn đưa bộ áo giáp này cho kỵ sỹ, nhưng suy nghĩ một chút lại thôi

Trên bộ áo giáp đó có ma pháp phi hành Phong Tường Thuật, nếu kỵ sỹ mặc bộ áo giáp đó, chẳng may phát động ma pháp Phong Tường Thuật, chắc chắn hắn không điều khiển được khí lưu, kết quả là hắn sẽ bay tự do trên không trung, sau khi năng lượng tinh thạch tiêu hao hết, không cần hỏi cũng biết sẽ xảy ra chuyện gì

Cho nên mặc dù lá gan của Tiểu Ân không nhỏ, nhưng không dám đưa bộ áo giáp đó cho kỵ sỹ mặc

Nhưng dù là thế, kỵ sỹ Scott đã rất hài lòng, ánh mắt của hắn nhìn về phía Tiểu Ân, tràn ngập khâm phục và cảm kích, thậm chí còn có mang theo sự sùng bái

Tiểu Ân hơi cười, ánh mắt nhìn về phía lão Bond nói:

- Cha, người có muốn tới thành Louis chơi không?

- Thành Louis?

Lão Bond ngẩn ra, lão đương nhiên biết thành Louis là tòa thành phồn hoa và quan trọng nhất của công quốc

Suy nghĩ một lát, lão Bond lắc đầu nói:

- Quên đi, tới đó phải mất gần một tháng, rất phiền toái

- Không phiền toái

Kỵ sỹ Scott vội vàng nói:

- Lão Bond, cả đời người đều ở nơi này, cũng nên đi ra ngoài để mở rộng tầm mắt

Hắn dừng một chút nói:

- Tất nhiên, dù người định cư ở thành Louis, ta cũng giữ lại nhà ở đây cho người

Tiểu Ân tán dương nhìn Scott, hắn nói những câu này rất có ý tứ, muốn cả nhà mình tới thành Louis

Nơi đó gần ma pháp tháp, rất tiện lợi để chiếu cố

Thoáng cái Scott đã hiểu ý của Tiểu Ân, mặc dù hắn biết, một khi lão Bond rời khỏi lãnh địa, ảnh hưởng của hắn đối với Tiểu Ân sẽ giảm đi nhiều

Nhưng hắn càng hiểu, một khi Tiểu Ân quyết định, nếu hắn dám ngăn cản, chờ đợi hắn, chắc chắn không phải kết cục tốt

Cho nên hắn mới chủ động khuyên bảo, còn chủ động chiếu cố nhà cũ của lão Bond

Witte vuốt râu quai nón nói:

- Đúng vậy, Bond, người đem Joey và Hara đi đi, để cho bọn họ mở rộng tầm mắt cũng tốt

Miệng lão Bond mấp máy, lão cũng không phản đối, nếu như chỉ có một mình lão, có tám chín phần là lão không đi, nhưng có thêm Joey và Hara, lão không khỏi động tâm

Coi như không vì mình thì phải vì con cái của mình

- Sư phụ, ngài cũng đi sao

Tiểu Ân thành khẩn nói

Witte giơ bàn tay to chặn lại, nói rất dứt khoát:

- Tốt, ta đi một chuyến để sưu tầm một ít tài liệu

Đầu tiên Scott cả kinh, sau đó vui vẻ trở lại, nhưng vẻ mặt của hắn không hề biểu hiện ra

Tiểu Ân nao nao hỏi:

- Sư phụ Witte, tâm nguyện của ngài, không phải trở thành thợ rèn sư sao? Trong thành Louis có không ít cao cấp thợ rèn, nếu ngài trao đổi với bọn họ, chắc sẽ có được một chút tâm đắc

Witte cười nói:

- Tiểu Ân, nếu như là trước kia thì quả thực ta muốn trở thành thợ rèn sư. Nhưng hiện tại đã khác...

Hắn dùng ánh mắt tràn ngập tình cảm nhìn Tiểu Ân nói:

- Hiện giờ trình độ của người đã vượt qua ta, có thực lực chế tạo đạo cụ ma pháp. Có một đệ tử như người, ta đã cảm thấy mỹ mãn rồi, còn thợ rèn sư sao, chẳng sao cả

Trong lòng Tiểu Ân khẽ run, hắn nghe được lời nói của Witte, không hề có chút giả bộ, hoàn toàn thật tâm thật ý. Tâm nguyện cả đời Witte đã chuyển qua người mình, chỉ cần mình trở thành thợ rèn sư, thì Witte không còn tiếc nuối nữa

Cúi đầu, Tiểu Ân cung kính nói:

- Sư phụ, con hiểu rồi

Witte hài lòng gật đầu, nhìn Scott, kỵ sỹ đại nhân gật đầu

Giao tình của hai người đã thành lập trước khi Tiểu Ân tới trang viên, cho nên kỵ sỹ đại nhân hiểu được lựa chọn của Witte, có hơn nửa là vì mình

Dù sao chỉ cần Witte và German ở lại trang viên, Tiểu Ân sẽ lo lắng một phần, đối với sự phát triển của cả trang viên là một điều tốt

Tiểu Ân chậm rãi đứng lên nói:

- Kỵ sỹ đại nhân, nếu đã quyết định, nhờ ngài vất vả một chuyến, mang cả nhà ta tới thành Louis

Kỵ sỹ lập tức đứng lên, hần cầm ma pháp kiếm trong tay thề:

- Tiểu Ân các hạ tôn kính, ta nhất định sẽ mang gia đình ngài an toàn tới thành Louis, xin ngài yên tâm

Nếu như là trước kia, hần không dám khoa trương mạnh miệng như thế, nhưng từ sau khi phát hiện ra mỏ quặng sắt, giao thông từ đây tới thành Louis đã thuận lợi hơn rất nhiều, không còn đoàn đạo tặc khổng lồ nào nữa

Như thế, dựa vào thực lực và thủ hạ của hần, tất nhiên có mười phần nắm chắc, hộ tống gia đình lão Bond an toàn tới công quốc Louis

Lão Bond ngẩng đầu lên, kinh ngạc hỏi:

- Tiểu Ân, con phải rời khỏi đây

Tiểu Ân gật đầu một cái, cha hần vẫn rất sắc sảo

- Cha, sư phụ Maren có chuyện cần con hỗ trợ, cho nên....

Lão Bond vung tay lên nói:

- Nếu Maren các hạ có chuyện, con phải dụng tâm làm, đừng để các hạ thất vọng

Nghe khẩu khí nghiêm khắc của phụ thân, Tiểu Ân có chút đỏ khốc đỏ cười

Nhưng nhìn vẻ mặt của kỵ sỹ Scott và Witte, hần đành bất đắc dĩ nuốt xuống

Bọn họ không hiểu chuyện của ma pháp sư, cũng không biết cấp bậc của ma pháp sư

Cho nên bọn họ không biết, hiện giờ thực lực của Tiểu Ân đã vượt xa Maren, thậm chí mấy tên đệ tử của hần cũng hơn xa Maren

Chỉ là, Tiểu Ân rất cảm kích Maren, đặc biệt trước khi rời đi, người đã tặng mình cuốn lục thư ghi chép lại những tâm đắc về ma pháp, đối với Tiểu Ân mà nói, đó là một sự trợ giúp cực lớn

Nếu Maren thật lòng coi Tiểu Ân là đệ tử, Tiểu Ân cũng dùng thái độ của đệ tử để đối đãi sư phụ

Cho nên chuyện của Maren, Tiểu Ân không thể đứng nhìn

Sáng sớm hôm sau, Tiểu Ân rời đi trong ánh mắt lưu luyến của đám người lão Bond, mặc dù thời gian ở chung với nhau không lâu, nhưng chuyến đi này mang lại thu hoạch cực lớn cho Tiểu Ân

Sau khi gặp lại người thân, hần chính thức buông được nỗi lo trong lòng

Hơn nữa, một tháng bế quan thần kỳ khiến thực lực của hần tăng mạnh, từ nay về sau, Tiểu Ân chính thức tập trung vào mục tiêu ma đạo sỹ

Rời khỏi trang viên kỵ sỹ, Tiểu Ân không chạy tới đế quốc Nặc Khả Đa mà tìm một nơi an tĩnh để tĩnh tọa

Hần lấy một viên ma hạch có màu hắc ám từ vòng cổ ra. Hần nhặt được khối ma hạch này ở sân chơi của thần linh, hần nhớ rõ tình hình khi đó, và cũng giật mình vì sự giàu có của đám người Roosevelt

Để được cảm ứng lúc Đức Lỗ Phu tiến giai thành đại ma pháp sư, bọn họ trả một giá rất lớn

Nhìn ma hạch cấp tám trong tay, Tiểu Ân hiểu, tư nguyên ở các tinh cầu không giống nhau

Hắn cảm khái trong chốc lát, lấy mắt kính đeo vào, ý thức của hắn xuất hiện trong Nhất Hào không gian

- Chủ nhân, ngài đã tới

Nhất Hào cười híp mắt nói

Tiểu Ân liếc mắt nhìn nó, trong lòng thầm nghĩ, nếu Juliana ôn nhu đáng yêu như vậy thì tốt rồi

Nhưng nói thật, Juliana đã từng lộ vẻ mặt đáng yêu như thế này, chỉ là Tiểu Ân không xác định được, bộ mặt đáng yêu đó xuất phát từ bản tính của nàng hay do nàng cố ý ngụy trang

- Nhất Hào, giúp ta phục chế trận pháp giúp tiến giai thành ma đạo sỹ của bộ tộc tinh linh

- Vâng

Trước mắt xuất hiện một trận dao động, màn hình chợt xuất hiện, ma pháp trận huyền ảo chậm rãi xuất hiện

Khi ma pháp trận xuất hiện, hai mắt Tiểu Ân sáng ngời lên, kinh hô:

- Nhất Hào, ngươi đã phân tích xong

Lúc đầu trận đồ ma pháp là một mặt phẳng, hơn nữa một số chỗ còn bị bộ tộc tinh linh ẩn giấu

Nếu muốn phân tích được trận đồ, phải cởi được những nút thắt đó

Tiểu Ân nhất tâm tu luyện, thực sự không có tinh lực đi nghiên cứu trận đồ, nhưng Nhất Hào thì khác, chỉ cần cung cấp cho nó đủ tư nguyên, nó có thể giải quyết được mọi chuyện

Nhưng có thể giải quyết được trong khoảng thời gian ngắn như vậy, khiến Tiểu Ân mừng rỡ

- Chủ nhân, khi nghiên cứu ma pháp trong nháy mắt truyền tống, bộ tư liệu của tôi có nhiều tư liệu về không gian và thời gian, mà ma pháp này chứa những tư liệu đó, cho nên mới giải quyết được bí ẩn một cách nhanh chóng

Nhất Hào vui mừng nói, đối với sự khích lệ của Tiểu Ân, nó tương đối cao hứng

Tiểu Ân liên tục gật đầu, hắn đương nhiên hiểu, đừng nhìn Nhất Hào nói đơn giản, nếu đem chuyện này giao cho hắn, chắc chắn hắn có dùng mười năm cũng chưa lần ra được đầu mối

Tinh lực của mỗi cá nhân rất hạn chế, nếu thực sự đem phần lớn tinh lực vào việc học tập ma pháp trận, thì hắn khó tăng thực lực của bản thân lên được

Tập trung tinh lực vào ma pháp trận, từ từ, vẻ tươi cười trên khuôn mặt của Tiểu Ân thu liễm lại, lông mày hắn nhíu lại

Ma pháp trận mô phỏng lại cảm ứng của ma đạo sỹ là một trận pháp không hề đơn giản

Ma hạch cấp tám chỉ là một điều kiện cơ bản, nếu không có khối ma hạch này, trận pháp sẽ không phát huy được lực lượng gì cả. Nhưng có ma hạch và tài liệu, cũng không phát huy được trận pháp này

Bởi vì sau khi chế tạo xong trận pháp, còn cần bảy vị đại ma pháp sư khởi động, mới có thể mở được ma pháp trận này

Bảy vị đại ma pháp sư, đó là một chuyện khủng khiếp

Trong công quốc Louis, có năm vị ma pháp sư chính thức, hơn nữa lợi hại nhất chỉ là một vị đại ma pháp sư, mà vị đó không phải nhân loại mà là tinh linh

Thành Bahia là một thành thị ma pháp nổi tiếng, nhưng người có tu vi cao nhất, chỉ là đại ma pháp sư mà thôi, hơn nữa ở trong thành thị, số lượng đại ma pháp sư chỉ có thể đếm trong lòng bàn tay

Bởi vậy có thể thấy được, đại ma pháp sư là lực lượng trung kiên của thế giới ma pháp, muốn tập hợp bảy người, nếu như không nhờ sự trợ giúp của bộ tộc tinh linh, cá nhân mình rất khó có khả năng làm được

Tất nhiên, chủng tộc tinh linh thì khác, chỉ cần hai bộ tộc tinh linh, đừng nói muốn tìm bảy vị đại ma pháp sư, dù muốn tìm bảy mươi vị cũng không khó

Tiểu Ân tính toán một chút, mình và Đức Lỗ Phu là hai rồi, chỉ cần chờ đám người Kim một khoảng thời gian nữa, chắc chắn bọn họ sẽ thuận lợi tiến giai

Cứ như thế, một mạch của hắn có sáu vị đại ma pháp sư, như vậy chỉ cần tìm thêm một người nữa là đủ

Nhưng muốn tìm một vị đại ma pháp sư khiến mình yên tâm, cũng không phải chuyện dễ dàng

Dường như nhìn ra nỗi phiền toái của Tiểu Ân, Nhất Hào nhẹ nhàng nói:

- Chủ nhân, ngài lo lắng gì à?

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng nói:

- Muốn khởi động ma pháp trận, cần phải có bảy vị đại ma pháp sư, trước mắt chỉ có sáu người, chưa tìm được người cuối cùng, không thể nhờ đại ma pháp sư Tiffany được

Mặc dù Tiffany là đại ma pháp sư, hơn nữa còn là ma pháp sư không gian hệ, nhưng dù sao nàng chỉ là tinh linh, nếu để nàng nhìn thấy ma pháp trận này, chắc chắn nàng sẽ biết đó là gì, khi đó vì lợi ích của bộ tộc tinh linh, rất có khả năng sẽ hóa bạn thành thù

Một lát sau, Nhất Hào nghiêng đầu nói:

- Chủ nhân, Lewis là một vị đại ma pháp sư

Trong lòng Tiểu Ân động, mặt của hắn hiện ra tia sáng khác thường

Không sai, Lewis là một vị đại ma pháp sư, hơn nữa hắn chỉ là tứ tinh đại ma pháp sư. Nếu như bọn Kim tiến giai, ta muốn hắn hỗ trợ, chắc chắn hắn không dám từ chối

Hơn nữa đừng nhìn vị ma pháp sư này béo như heo, hắn là một người nhu thuận, chỉ cần tới lúc đó, Tiểu Ân không nói cho hắn biết tác dụng của ma pháp trận, chắc chắn hắn không dám nói lung tung

Chỉ cần Tiểu Ân có thể tiến giai thành công, đến lúc đó hắn không sợ gì cả

- Nhất Hào, người nói không sai, hắn là một nhân tuyển thích hợp

Tiểu Ân ung dung cười nói:

- Hắc hắc, xem ra phải giúp hắn đoạt chức thành chủ rồi

- Chủ nhân, chẳng lẽ ngài muốn tham gia thi đấu?

Nhất Hào kỳ quái hỏi

- Uh, coi như chơi đùa với bọn họ, hoạt động tay chân một chút

Tiểu Ân mỉm cười nói

Theo chuẩn bị ban đầu, Đức Lỗ Phu sẽ xuất trận, có lẽ cả đám người Kim nữa, còn Tiểu Ân sẽ làm người bàng quang. Nhưng hiện tại đã khác, hắn phải biểu hiện tích cực một chút

Vuốt ve màn hình, lông mày vừa giãn ra lại nhíu lại

- Mở ma pháp trận, phải có ma hạch cấp tám, bảy vị đại ma pháp sư khởi động, lại phải có một giọt máu của linh vật có huyết mạch viễn cổ?

Tiểu Ân nhẹ giọng mắng:

- Ma pháp trận này là thứ gì vậy, lại cần máu tươi để hiến tế

Nhất Hào lắc đầu nhìn hắn nói:

- Chủ nhân, ngài muốn tìm máu của linh vật có huyết mạch viễn cổ, cũng không phải chuyện khó

Tiểu Ân nao nao hỏi:

- Người biết tin tức về người kế thừa huyết mạch viễn cổ sao?

- Tất nhiên

Sắc mặt của Nhất Hào có chút kỳ quái:

- Chủ nhân, ngài đã quên rồi sao?

- Quên cái gì?

- Chủ nhân, ngài có nhớ rõ năm đó, khi đối mặt với hoàng kim chi vương Yidikalun, hắn đã nói gì không?

Trong lòng Tiểu Ân động, hắn kinh hô:

- Juliana, người nói Juliana là hậu duệ của linh vật viễn cổ sao?

- Không sai, chắc chắn hoàng kim chi vương Yidikalun không nhìn lầm, hơn nữa nếu không như thế, với thân phận của đại tể mẫn Dida, tại sao lại phá lệ nhận Juliana làm đệ tử

Tiểu Ân liếm đôi môi khô khốc, vẻ mặt dờ khóc dờ cười nói:

- Nhất Hào, không phải người nói người yêu Juliana sao, tại sao còn xui ta đi lấy máu tươi của nàng?

Nhất Hào nghiêm trang nói:

- Chủ nhân, mệnh lệnh cao nhất của ta là phục vụ ngài. Muốn khởi động ma pháp trận, chẳng qua chỉ cần một giọt máu của tiểu thư Juliana mà thôi, điều này không khiến nàng bị ảnh hưởng gì cả

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, nó nói thì dễ dàng, nhưng muốn lấy máu tươi của Juliana, cũng không phải chuyện dễ dàng

Không nói bản thân nàng có thực lực cường hãn, trước mắt Tiểu Ân chưa thể trêu chọc sư phụ của nàng

Hơn nữa với quan hệ của hai người, Tiểu Ân cũng không biết yêu cầu đó của hắn có tốt hay không

Chẳng lẽ lên lút đánh mê nàng, rồi lên lấy máu của nàng sao?

Mặc dù Tiểu Ân không phải người câu nệ tiểu tiết, nhưng hắn cũng khó xuống tay, không tới mức vạn bất đắc dĩ, hắn không nguyện ý làm như vậy

- Nhất Hào, còn nhân tuyển thích hợp nào không?

- Có

- Ai?

Tiểu Ân vui mừng khôn xiết nói

Nhất Hào do dự trong chốc lát nói:

- Chủ nhân, người này rất cường đại, ngài nên cân nhắc

Khuôn mặt của Tiểu Ân trở nên ngưng trọng, rất ít khi Nhất Hào nói những lời này

Hắn trầm giọng hỏi:

- Là ai?

- Đại nhân Corey

Nhất Hào nói:

- Dù thế nào thì hắn cũng được coi là viễn cổ linh vật

Tiểu Ân lập tức dập tắt ý nghĩ đó, dám có chủ ý với cốt long, chẳng phải đi tìm chết sao

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân không thể làm gì khác, đành buông tha chuyện này

Dù sao chờ đám người Kim đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư đã, ít nhất còn cần một khoảng thời gian nữa, mình chậm rãi chờ thôi. Có lẽ đến lúc đó mình đã tiến giai thành công rồi

Tháo mắt kính, Tiểu Ân thi triển Phong Tường Thuật, dùng tốc độ nhanh nhất, bay về thành Bahia

Chỉ mất mấy ngày, Tiểu Ân đã tới thành Bahia

Tiểu Ân không phóng thích hơi thở của mình, theo đường cũ quay về ma pháp tháp của Lewis

Ở thế giới loài người, ma pháp lưu hành hơn nhiều so với đế quốc Lang Nhân, ở đây không có thú nhân tát mãn cường đại, số lượng kỳ sỹ ma thú rất thưa thớt, cho nên không thể so sánh được với ma pháp sư

Cho nên ma pháp trở thành lực lượng siêu phàm nhất, và trở thành thế lực để đế quốc Nặc Khả Đa dựa dẫm

Thành Bahia là một tòa thành thị ma pháp, trong thành có rất nhiều học đồ pháp sư và dân chúng bình thường

Dân chúng đều tôn kính ma pháp sư, ở nơi này, chỉ cần không làm chuyện gì đắc tội ma pháp sư thì cuộc sống của mọi người sẽ được đảm bảo, ít nhất cuộc sống của bọn họ có thể so được với một ít quý tộc có trang viên

Tiểu Ân đeo huy chương ma pháp nhất tinh lên ma pháp bào, lập tức nhận được những ánh mắt kinh sợ

Khi Tiểu Ân tới ma pháp tháp của Lewis, hơn nữa còn phát ra tin tức, đám người Kim lập tức xuống nghênh đón

Đối với thái độ của các đệ tử, Tiểu Ân rất hài lòng, nhưng một lát sau, khuôn mặt tươi cười của hắn động lại

Bởi vì hắn nhìn thấy trong những người này, có một bóng hình quen thuộc

Ánh mắt ôn hòa tràn ngập vui sướng chăm chú nhìn vào hắn, Tiểu Ân nhìn về phía đó, không nói lời nào, chỉ cảm thấy trống ngực đập nhanh, hô hấp tăng nhanh, máu vận hành nhanh hơn

Hắn hít sâu một hơi, bước nhanh qua đám người Kim, tới trước mặt người đó, cung kính nói:

- Sư phụ, ngài trở về

Maren vui mừng đánh giá Tiểu Ân, liên tục gật đầu nói:

- Tốt, Tiểu Ân, tốt lắm

Tiểu Ân lên tiếng, nhìn Benson đang làm mặt quỷ phía sau Maren, không khỏi cảm thấy vừa buồn cười, vừa tức giận

Đột nhiên, sắc mặt Tiểu Ân khê biến, hắn cảm ứng được một cỗ lực lượng tinh thần cường đại cách đó không xa, đang cẩn thận xem xét động tĩnh ở nơi này

Luồng lực lượng tinh thần đó rất nhỏ, cao thủ tụ tập ở đây, nhưng ngay cả Lewis và Đức Lỗ Phu, hai vị đại ma pháp sư cũng không phát hiện ra

Nếu như không phải lúc về nhà, Tiểu Ân có tiến bộ không tưởng, khiến lực lượng tinh thần của hắn đề cao tới một cảnh giới mới, thì đừng mơ cảm ứng được loại tinh thần vi diệu này

Sắc mặt Tiểu Ân hơi trầm xuống, trong lòng rất tức giận

Hắn gấp lại sư phụ, có thể tâm tình chấn động, đúng hơn là vui mừng và sung sướng, nhưng lại cảm ứng được có người theo dõi mình ở xa, giống như đang được hưởng thụ mỹ thực lại phát hiện ra con ruồi ở trong bát của mình, khiến hắn chẳng còn hứng thú gì cả

Khuôn mặt của Tiểu Ân biến hóa, khiến mọi người chú ý, ngay cả Lewis cũng không yên lòng. Đối với Tiểu Ân, hắn không dám đối đãi như vãn bối

Đừng nói thực lực của tiểu tử này cường đại không dưới hần, dù là đệ tử do hần dạy dỗ ra, cũng có cấp bậc tam tinh ma pháp sư, trong đó có một người đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư

Cho nên bất tri bất giác, hễ Tiểu Ân phản ứng, tự nhiên trở thành đối tượng được mọi người chú ý

- Tiểu Ân, làm sao vậy?

Maren khó hiểu hỏi

Lewis thở phào một hơi, trong những người này, chỉ có Maren mới có tư cách hỏi những câu này

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Sư phụ, hôm nay chúng ta mới gặp lại nhau, nhưng lại có người dùng trò quỷ để quấy rối, ngài nói xem, phải xử trí hần thế nào

- Quấy rối

Mọi người kinh ngạc, sắc mặt của Maren ửng đỏ, hần không phát hiện ra dấu vết nào

Sắc mặt của Đức Lỗ Phu và Lewis khê biến, ánh mắt của bọn họ nhìn về phía tường vây, được Tiểu Ân nhắc nhở, hai vị đại ma pháp sư này mới phát hiện ra hơi thở như có như không trong không gian. Trong lòng hai người tức giận người giấu mặt sau tường vây

Tiểu Ân ung dung cười, một cỗ khí thể cường đại chợt bộc phát trên người hần, dừng mãnh lao về phía đó
Cỗ hơi thở cảm ứng lúc đầu dường như không cường đại, giống như nước sông trường giang chảy không ngừng, thao thao bất tuyệt, phẳng phất không biết dừng lại

Một cỗ khí thể cường đại cũng xuất hiện sau tường vây, trong chớp lát, hai cỗ khí thể này khiến mọi người ngẩn đầu ngưỡng mộ

Trong lòng mọi người như có một tảng đá, ngay cả hô hấp cũng cứng lại

Sắc mặt của Tiểu Ân cũng không tốt lắm, hần lạnh lùng cười, khí thể trên người giống như sóng gió động trời, điên cuồng phóng ra

Mặc dù hần không biết đối phương là nhân vật cấp bậc nào, nhưng hần có cảm giác, khí thể của người đó còn cao hơn lục tinh ma pháp sư Spike một bậc

Nếu như nói Spike vừa mới chạm vào cảnh giới lục tinh ma pháp sư, mới bước một chân vào cánh cửa lục tinh, thì người này đã đứng ở bậc thang cao nhất của cảnh giới lục tinh, thậm chí còn mơ hồ cảm ứng được cánh cửa ma đạo sỹ

Tất nhiên, người này hơi giống Tiểu Ân, có thể mơ hồ cảm ứng được cánh cửa lớn, nhưng không thể nào mở nó ra được

Có lẽ, dưới cơ duyên xảo hợp, bọn họ sẽ mở được cánh cửa lớn này, khi đó bọn họ sẽ trở thành ma đạo sỹ, được mọi người kính ngưỡng

Hai cỗ khí thể cường đại đột nhiên gặp nhau trên không trung, trong không gian xuất hiện năng lượng dao động, giống như những cuộn sóng, bắn về bốn phía

Tiểu Ân tiến lên trước một bước, chắn trước Maren, Nepal và Benson

Dư âm năng lượng vừa mới đụng tới người Tiểu Ân, liền giống như băng tuyết tan rã, biến mất không còn tung tích

Trên người đám người Kim xuất hiện năng lượng dao động, tam tinh ma pháp sư chưa chống lại được khí thể này, nhưng hóa giải dư âm lại là chuyện dễ dàng

Còn Đức Lỗ Phu và Lewis lại càng thoải mái, trình độ dư âm này còn không được bọn họ đặt trong mắt

Tiểu Ân vùng tay lên, đầu ngón tay của hần có một tia hồng quang, đám người Kim không yếu thế chút nào, ma pháp nguyên tố quanh người mỗi cá nhân bắt đầu biến hóa kịch liệt

Thầy trò sáu người chuẩn bị ra tay cùng một lúc, hơi thở hung bạo khát máu tỏa ra, trong nháy mắt áp chế khí thể của người đó xuống

Trải qua năm tháng ở trong đấu thú đài và việc tu luyện sát lục kết giới với nhau, tự nhiên đám người Tiểu Ân có sát khí cường đại khiến người khác kinh hãi

Đứng trước luồng sát khí này, dù thực lực có vượt hơn bọn họ, cũng bị bọn họ ảnh hưởng, thậm chí còn sinh ra ý niệm không muốn chống cự

Ngày xưa lục tinh ma pháp sư Spike vừa mới cảm nhận sát khí cường đại, kinh khủng trên người Đức Lỗ Phu, liền lập tức lựa chọn lui bước

Kỳ thực xét về thực lực thì Spike hơn xa Đức Lỗ Phu. Nhưng so về mặt khí thể thì hẳn không thể so được với người được kết giới bồi dưỡng qua

- Chờ một chút, dừng tay

Đột nhiên, ở phía đối diện truyền đến tiếng kinh hô

Giọng nói đã ẩn chứa cảm giác hoảng sợ, rất hiển nhiên, người ở phía đối diện đã bị sát khí của đám người Tiểu Ân dọa sợ

Kỳ thực không chỉ đối phương bị dọa, ngay cả ở phía sau Tiểu Ân, đám người Maren cũng có cảm giác khát khô mồm, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng

Trong lòng bọn họ đều tự hỏi, nếu như mình đối mặt với sát khí gấp thần sát thần, gấp phạt sát phạt này, bọn họ sẽ có phản ứng gì

Lewis vô thanh vô thức lui về phía sau một bước, ánh mắt nhìn về phía Maren, trong lòng hắn quyết định, nhất định phải có quan hệ tốt với Maren

Maren đột nhiên ngăn ra nói:

- David là người sao?

- Là ta

Tiếng cười khổ từ tường vây truyền ra:

- Linnuo các hạ ở đây

Lewis và Maren sợ hãi than một tiếng, Maren vội vàng nói:

- Tiểu Ân, đó là hiểu lầm, đừng ra tay

Tiểu Ân đáp ứng, hồng quang trên ngón tay hắn biến mất, khí thể của đám người Kim tan biến

Nhưng nhìn màn này, trong lòng mọi người càng thêm khâm phục

Hơi thở cuồng bạo đó được bọn họ thu phóng tự nhiên, như nắm trong lòng bàn tay, thực không biết làm thế nào bọn họ tu luyện ra

Tiểu Ân quay đầu, nhẹ giọng hỏi:

- Sư phụ, Linnuo là ai?

- Đó là đồng môn duy nhất của sư phụ ta, có tu vi giống sư phụ ta

Maren nhẹ giọng đáp:

- Linnuo các hạ là lục tinh ma pháp sư nổi tiếng nhất đế quốc về chế tạo ma pháp trượng. Ta và David mới được người tới đây, có thể nói là rất may mắn, người không được đắc tội với người ta

Tiểu Ân vuốt mũi cười khổ nói:

- Sư phụ, ngài nói quá muộn, chỉ sợ con đã đắc tội rồi

Maren không nói được gì, trận xung đột này không đáng có, nếu vì vậy mà đắc tội với vị lục tinh đại ma pháp sư nổi tiếng này, thì sẽ ảnh hưởng lớn tới việc kế thừa ngôi vị thành chủ của Lewis.

188. Chương 9: Pháp Trượng Đại Sư

Còn một người khác thì có vẻ già nua, trên đầu của hắn, tóc mọc như rừng rậm Châu Mỹ nguyên thủy. Đôi mắt đen hơn hạt vừng nhưng lại rất sáng và linh hoạt, đầy tinh thần.

Giờ phút này, hắn cẩn thận đánh giá Tiểu Ân, ánh mắt ẩn chứa thần sắc kinh ngạc

Lewis và Maren tiến lên, hai người cung kính nói:

- Linnuo các hạ

Lão nhân hơi vung tay lên, ánh mắt đảo qua mặt bọn họ nói:

- Maren, đây là đệ tử Tiểu Ân của ngươi sao?

Thân thể của Maren đứng thẳng tắp dậy, giống như đang trả lời câu hỏi của sư phụ

- Đúng vậy, Linnuo các hạ, đó là Tiểu Ân, mới vừa rồi hắn có chút lỗ mãng, xin ngài thứ lỗi

Linnuo không nhịn được cười nói:

- Maren, ngươi quá khách khí

Hắn xoay người, lẳng lặng nhìn Tiểu Ân, thần thái trong mắt có chút thay đổi, mặc dù vẫn kinh ngạc như trước, nhưng có thêm sự ngưỡng mộ, thậm chí mơ hồ còn sáng lên

Sau đó trước ánh mắt của mọi người, Linnuo hơi khom người, gật đầu với Tiểu Ân nói:

- Tiểu Ân các hạ, chào ngài

Động tác của Linnuo nằm ngoài dự liệu của mọi người, thậm chí Tiểu Ân còn không tin vào hai mắt của mình

Nam nhân trước mắt mình không phải nhân vật bình thường, hắn là cao thủ lục tinh đỉnh cấp đó

Hơn nữa hắn còn được David Kirby và Maren mời về giúp đỡ, cho nên giờ phút này hắn làm ra động tác này, không ai nghĩ đến

Hơi liếm khóe miệng, Tiểu Ân hít sâu một hơi, thì lễ nói:

- Linnuo các hạ, chào ngài

David Kirby và Maren nhìn nhau, trong lòng bọn họ rung động vạn phần

Bọn họ ở chung với Linnuo mấy tháng, tự nhiên biết hắn là một người cao ngạo, đừng nói là bọn họ, dù là tứ tinh đại ma pháp sư Lewis, hắn cũng không thèm để ý

Nhưng giờ phút này, đối mặt với Tiểu Ân, hắn lại thay đổi thành người khác, khiến bọn họ cảm thấy khó tin

Ánh mắt của Linnuo đảo qua đám người Đức Lỗ Phu, cuối cùng dừng lại trên người Tiểu Ân, hắn mỉm cười nói:

- Nhìn thấy đám người Kim, ta liền nghĩ tới, không biết nhân vật nào có thể dạy ra những đệ tử kiệt xuất như vậy, hiện giờ gặp người, quả nhiên không làm ta thất vọng

Mọi người ngẩn ra, trong lòng chợt hiểu ra, trách không được hắn lại chủ động hạ thấp mình, nguyên là vì chuyện này

Nhưng ngẫm lại quả thực rất có đạo lý. Có thể dạy ra bốn vị tam tinh ma pháp sư và một vị đại ma pháp sư, dù là Linnuo cũng không có tư cách ngang hàng

Tiểu Ân bình tĩnh, hắn cười nói:

- Linnuo các hạ quá khen rồi

Giọng nói của hắn như nước sông chảy, lọt vào tai người khác có cảm giác yên ổn

Linnuo đột nhiên thở dài một tiếng nói:

- Ta nghe Maren giới thiệu, năm nay ngươi còn chưa tới ba mươi tuổi, ở độ tuổi này đã có thực lực không kém ta, xem ra ta đã già rồi

Đám người Maren kinh ngạc há to miệng, ánh mắt của bọn họ nhìn về phía Tiểu Ân, thậm chí có cảm giác thừ ra

Từ thái độ của đám người Đức Lỗ Phu đối với Tiểu Ân, có thể đoán được, ít nhất Tiểu Ân phải là đại ma pháp sư

Nhưng nghe Linnuo đánh giá Tiểu Ân, mặc dù bọn họ cũng đoán Tiểu Ân không có thực lực bình thường nhưng cũng không ai ngờ nổi Tiểu Ân đã đạt tới lực tinh

Cổ Maren rung động, hắn nói:

- Linnuo các hạ, năm mươi năm trước, ngài đã là lực tinh ma pháp sư?

Linnuo tự giễu nhìn Maren nói:

- Không sai, năm mươi năm trước, ta là lực tinh ma pháp sư, nhưng năm mươi năm qua đi, ta còn chưa vượt qua cửa ải quan trọng để trở thành ma đạo sỹ

Khóe miệng hắn lộ tia cười khổ nói:

- Chắc có lẽ ta giống với sư phụ của ngươi, cả đời này không thể thành ma đạo sỹ

Giọng nói của hắn có chút lạnh nhạt, cảm giác bất đắc dĩ không hề che giấu.

Ánh mắt của Tiểu Ân có chút biến hóa, mặc dù lần đầu tiên gặp Linnuo nhưng hắn nói những câu này khiến Tiểu Ân nhớ tới một người

Đó là đệ nhất nhân của đế quốc Lang Nhân, đại tát mãn Dida, khi nói tới truyền kỳ pháp sư, vẻ mặt của lão cũng khổ như vậy, khiến ai cũng phải động dung

Tuy nhiên mục tiêu của hai người không giống nhau, Linnuo hướng tới ma đạo sỹ còn đại tát mãn Dida hướng tới truyền kỳ ngàn năm

- Tiểu Ân các hạ, xin thứ lỗi cho yêu cầu mạo muội của ta

Linnuo chân thành nói

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, mơ hồ đoán được yêu cầu của đối phương, thận trọng hỏi:

- Ngài có gì cần phân phó

- Không phải phân phó, mà là thỉnh cầu

Linnuo nghiêm mặt nói:

- Xin ngài cho phép ta làm tùy tùng của ngài

Đầu của đám người Maren ửng lên, bọn họ không tin vào lỗ tai của mình

Linnuo là ai, ở trong đế quốc Nặc Khả Đa, hắn là một nhân vật vang danh

Khác với Spike am hiểu chế tạo quyền trượng, hắn là một vị lực tinh đỉnh cấp, hơn nữa còn được công nhận là người chế tạo ma pháp trượng xuất sắc nhất

Nhân vật như vậy, dù so với mấy vị ma đạo sỹ của đế quốc cũng không hề thua kém nhiều

Bởi vì ma pháp trượng của mấy vị ma đạo sỹ, có tám chín phần là do Linnuo chế tạo

Nhưng nhân vật này lại đề nghị yêu cầu này với Tiểu Ân

Làm tùy tùng của hắn....

Nếu như chuyện này tiết lộ ra ngoài, chắc chắn thế giới ma pháp sẽ chấn động

Lông mày Tiểu Ân hơi nhíu lại, trong lòng hắn cười khở, mặc dù mình đoán yêu cầu của hắn không đúng lắm, nhưng cũng không khác nhau mấy

- Linnuo các hạ, yêu cầu này của ngài, khiến ta rất xấu hổ đó

Đám người Maren đều coi đó là đúng, dường như không nói được gì

Linnuo lắc đầu nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài còn trẻ mà đã có thực lực này, chắc chắn trong vòng mười năm nữa, ngài sẽ có cơ hội đánh sâu, nên ta mới đề nghị ngài cho ta làm tùy tùng, mỗi ngày đều đi theo ngài

Hắn cúi đầu nói:

- Xin ngài đồng ý, coi như đáp ứng nguyện vọng cuối cùng của lão già này

Giọng nói của hắn thê lương, mọi người nhìn nhau, giờ mới hiểu được suy nghĩ của hắn. Trong lòng mỗi người xao động, nhưng nghĩ tới tu vi của bản thân mình lại âm thầm thở dài, bất đắc dĩ, buông tha ý nghĩ này

Linnuo nói rất rõ, hắn muốn ở bên cạnh Tiểu Ân, xem trong vòng mười năm tới, Tiểu Ân có thể trở thành ma đạo sỹ không

Một giây khi Tiểu Ân trở thành ma đạo sỹ, sẽ phóng thích ra hơi thở của mình

Năng lượng dao động kỳ diệu đó là một trải nghiệm khó có được đối với nhân vật lực tinh đỉnh cao.

Nếu thuộc tính của song phương gần nhau, có lẽ có thể trợ giúp Linnuo mở cánh cửa cuối cùng, tiến giai thành ma đạo sỹ

Có năm mươi năm kinh nghiệm ở cảnh giới lực tinh, đối với Linnuo mà nói, hắn đã đột phá tới cực hạn, khó có hy vọng trở thành ma đạo sỹ

Cảm ứng hơi thở của một vị tiến giai thành ma đạo sỹ, có lẽ là cơ hội cuối cùng để hắn tiến vào tầng cao mới

Trong tình huống này, hắn đưa ra yêu cầu này, nhìn thì rất khó tin, nhưng đó lại là một lựa chọn tốt nhất

Trong lòng Tiểu Ân chuyển động, có một nhân vật như thế đi theo bên người, là chuyện tốt hay chuyện xấu đây

- Linnuo các hạ, ngài đã chuẩn bị chưa, hay do ngài bốc đồng nên mới quyết định như vậy?

Tiểu Ân bình tĩnh hỏi

Linnuo bình tĩnh đối mặt với Tiểu Ân, hắn không hề giấu giếm tâm tư của mình

- Sau khi nhìn thấy Kim và Đức Lỗ Phu, ta đã có ý nghĩ này. Nhưng khiến ta chính thức quyết định, đó là sau khi ta cảm ứng được hơi thở cường đại của ngài

Tiểu Ân nhẹ nhàng gật đầu một cái, mặt giãn ra nói:

- Linnuo các hạ, ta có thể đáp ứng yêu cầu của ngài, nếu như ngày sau có thể, ta sẽ trợ giúp nguyện vọng của ngài

Linnuo nở nụ cười, gật đầu với Tiểu Ân

Đám người Maren có một cảm giác quái dị

Tiểu Ân đã đồng ý với yêu cầu khó tin của Linnuo, nhưng mọi người lại có cảm giác bình thường

Có lẽ đó là do thực lực.

Do Tiểu Ân có thực lực cường đại nên mọi người thừa nhận, hắn có tư cách nói những câu này

Đoàn người tiến vào ma pháp tháp, Lewis đã sớm bố trí những căn phòng tốt nhất

Trong đó, ba căn phòng xa hoa nhất dành cho Linnuo, Maren và Tiểu Ân

Mặc dù Maren chưa đủ thực lực, nhưng hắn có một vị đệ tử kiệt xuất, hơn nữa quan hệ thầy trò của hai người lại rất tốt, thân phận của Maren lập tức được đẩy lên, thậm chí có thể sánh vai với Linnuo

Cho nên, luận về thực lực thì đáng ra căn phòng đó phải thuộc về Đức Lỗ Phu, nhưng khi để căn phòng đó cho Maren, không có ai có ý kiến gì cả

Tầng thứ ba của ma pháp tháp là phòng họp lớn nhất, là nơi Lewis dùng để thương nghị những chuyện quan trọng

Giờ phút này, ở trong phòng có mười chín người

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua, nhất thời đoán được thân phận của những người này

Ngoài Linnuo, hắn và đám người Kim ra, còn lại mười hai người, bọn họ là mười hai vị ma pháp sư chính thức của nhất mạch Mikhail

Khi còn sống, Mikhail là một vị lực tinh ma pháp sư nổi tiếng, mặc dù cả đời không thể tiến giai thành ma đạo sỹ, nhưng một mạch của hắn, gồm cả đám người Tiểu Ân, lại có gần hai mươi vị ma pháp sư chính thức

Mặc dù Linnuo nổi danh về chế tạo ma pháp tượng trong đế quốc, hơn nữa thực lực của hắn không kém Mikhail, nhưng nhất mạch của hắn lại chỉ có hai vị ma pháp sư chính thức

Bởi vậy có thể thấy được, nhất mạch của Mikhail mạnh tới mức nào

Ánh mắt của Lewis mang theo sự vui sướng và hưng phấn

Mấy tháng trước, hắn còn lo làm thế nào để có đủ mười lăm vị ma pháp sư chính thức, nhưng đệ tử của Maren là Tiểu Ân xuất ngoại trở về, đã mang lại cho hắn nhiều sự ngạc nhiên và vui mừng

Tiểu Ân không chỉ trở thành ma pháp sư chính thức, còn mang tới năm vị đệ tử, thực lực của năm người thấp nhất là tam tinh ma pháp sư. Cuối cùng, Linnuo các hạ thừa nhận thực lực siêu tuyệt của Tiểu Ân. Lewis biết, ngôi vị thành chủ chắc chắn thuộc về tay mình

Tất nhiên, hắn hiểu, nếu muốn Tiểu Ân hỗ trợ, thì phải mượn sức của ma pháp sư Maren

Là chủ nhân của nơi này, Lewis đứng lên, nói với mọi người:

- Các vị pháp sư tôn kính, năm ngày nữa, chúng ta sẽ chọn ra mười lăm người tham gia trận chiến tranh đoạt chức vị chủ thành

Giọng nói của hắn to hơn một chút:

- Nếu trận chiến này thắng lợi, sẽ mang lại ý nghĩa cực kỳ to lớn cho nhất mạch của sư phụ Mikhail

Ánh mắt của mọi người lộ ra ánh sáng kỳ dị, lắng lắng nghe hắn nói

Lewis hài lòng gật đầu nói:

- Chỉ cần ngôi vị thành chủ tiếp tục thuộc về chúng ta, chúng ta sẽ có thánh địa để tu luyện, nhất mạch của sư phụ sẽ trở nên cường đại hơn

Hắn mỉm cười, cuối cùng nói ra chuyện mà mọi người quan tâm nhất

- Kể hèn xin hứa, chỉ cần có thể đạt được ngôi vị thành chủ, thánh địa tu luyện sẽ mở cho tất cả các mạch truyền thừa của sư phụ. Các vị và đệ tử của mình có thể thay phiên nhau tiến vào đây tu luyện

Ngoài mấy người Tiểu Ân, khuôn mặt của mọi người đều lộ thần sắc hài lòng

Sở dĩ bọn họ tới đây, ngoài việc vì nhất mạch của Mikhail ra, còn có một chuyện quan trọng, đó là bọn họ muốn có quyền tu luyện ở trong thánh địa

Khi Mikhail còn sống, thánh địa tu luyện thuộc về hắn, nhưng phần lớn mọi người ở đây đều đã được tu luyện ở trong đó

Nếu xét về hiệu quả, hấp thu nguyên tố ma pháp trong thánh địa nhanh gấp đôi so với bình thường, do có lợi ích chung này nên bọn họ mới dốc sức ủng hộ Lewis

Lewis xoay chuyển ánh mắt, nhìn biểu hiện của mọi người, trừ đám người Tiểu Ân không biểu lộ gì, thì phản ứng của đám người Maren đều rất hài lòng

Hắn ho nhẹ một tiếng, khiến mọi người tập trung về phía mình, nói:

- Căn cứ theo yêu cầu tỉ thí thì mỗi bên phải cử ra mười lăm người, không biết các vị có ý kiến gì không?

Mọi người nhìn nhau, nếu như là trước kia, có lẽ bọn họ phải suy nghĩ xem phải tìm bằng hữu nào của mình để gia nhập, thì vấn đề này lại được giải quyết hoàn toàn sau khi đám người Đức Lỗ Phu xuất hiện

Có bọn họ ở đây, cần gì phải nhờ sự giúp đỡ từ bên ngoài

Nhưng hiện giờ vấn đề mà mọi người phải suy nghĩ, không phải thiếu nhân số mà là nhân số quá nhiều

Nhưng dù là ai, cũng không muốn buông tha cơ hội khó có được này. Bởi vì một khi buông tha, quyền sử dụng thánh địa sẽ bị giảm bớt

Một lát sau, Benson đứng lên nói:

- Lewis các hạ, thực lực của ta yếu nhất, nên ta từ bỏ

Quả thực, hắn vừa tiến giai thành ma pháp sư chính thức chưa đủ hai tháng, ngay cả cảnh giới còn chưa củng cố xong, tất nhiên có thực lực yếu nhất

Khóe miệng Tiểu Ân nở nụ cười, hắn nhìn Benson một cái

Kỳ thực, trước khi trở về nhà, Tiểu Ân đã nói cho Benson biết, hắn có năng lực chế tạo thánh địa tu luyện

Đối với Tiểu Ân, Benson đã bội phục sát đất, mặc dù bị bạn cũ vượt xa, trong lòng cũng có một chút cảm khái, có chút ghen ghét, nhưng biểu hiện của Tiểu Ân lại khiến hắn bỏ đi những băn khoăn đó, cho nên hắn là người thứ nhất từ bỏ

Linnuo mỉm cười nói:

- Lewis, không cần tính ta vào

Sắc mặt Lewis khê biến, có chút xấu hổ nói:

- Linnuo các hạ, ngài

Linnuo vung tay lên, cắt đứt sự khuyên bảo của hắn nói:

- Ta nghe nói Spike tới đây, nên mới ghé qua đây nhìn một chút, hơn nữa có Tiểu Ân các hạ tương trợ, người còn lo lắng gì nữa chứ

Sắc mặt Lewis nhẹ đi, cung kính đáp ứng

Maren suy nghĩ một chút, đứng lên nói:

- Ta và Nepal đều là nhất tinh ma pháp sư, cho nên chúng ta xin rút lui

Lewis xấu hổ cười nói:

- Maren, ngài quá khiêm nhường

Nhưng nói thật, trước khi đám người Tiểu Ân chưa xuất hiện, mặc dù cả nhà Maren có ba vị ma pháp sư chính thức, nhưng đều có cấp bậc thấp nhất, nhất tinh ma pháp sư. Ngay cả bản thân Maren cũng không ngoại lệ, cho nên dựa theo sự phân chia về thực lực, ba người bọn họ rút lui, không nghi ngờ gì là lựa chọn tốt nhất

Chỉ là, có mặt Tiểu Ân, không ai dám nói thật lòng

Maren mỉm cười nói:

- Lewis, ta tin tưởng ngài có thể hoàn thành được tâm nguyện

Nói xong, hắn gật đầu với Tiểu Ân một cái nói:

- Nhờ các người đó

Tiểu Ân hơi khom lưng nói:

- Sư phụ, ngài yên tâm, chúng con sẽ không khiến ngài thất vọng

Khi hắn nói những lời này, ngữ khí nhấn mạnh thêm, giống như nói với người thân của mình, vô cùng bình thản. Nhưng khi lọt vào tai mọi người, lại có lực lượng không hiểu, khiến bọn họ tin tưởng. Thậm chí ngay cả sắc mặt của tứ tinh đại ma pháp sư Lewis cũng buông lỏng xuống

Linnuo âm thầm thở dài một hơi, trên người Tiểu Ân có hơi thở của chí cường giả, điều này khiến hắn cảm khái và có chút đổ kỵ, đồng thời cũng cảm thấy vui mừng

Bởi vì Tiểu Ân biểu hiện càng tốt, thì thành tựu trong tương lai của hắn càng cao

Nếu cứ như thế này, có lẽ trong vòng mười năm tới, Tiểu Ân sẽ có cơ hội đánh sâu vào cảnh giới ma đạo sỹ, khi đó mình sẽ có cơ hội để trải nghiệm

Do đám người Maren rút lui nên việc chọn ra mười lăm người diễn ra rất nhanh

Ngoài Tiểu Ân và đám người Kim ra, vị chủ soái Lewis tự nhiên không thể thiếu, David Kirby bất ngờ có tên trong danh sách

Những người này được chọn, phần lớn đều thi lễ với Linnuo, sau đó quay trở về phòng của mình

Tiểu Ân mang mấy tên đệ tử của mình về phòng của mình

Còn chưa tới nơi, đã nhìn thấy hai người đứng ở trước cửa, khuôn mặt đầy vẻ tươi cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, hoan nghênh ngài trở về

Tiểu Ân nhìn kỹ, sau đó không nhịn được cười nói:

- Liệt Duy, các người còn ở đây

Liệt Duy buồn rầu nói:

- Chúng ta còn chưa bái làm môn hạ của ngài, tự nhiên không dám rời đi

Tiểu Ân âm thầm lắc đầu, hắn biết sự tính toán của bọn họ, nhưng nghĩ tới thái độ phục vụ cẩn thận của bọn họ, cùng với năng lực trình sát giống như chó săn của hai người, nên có chút chần chừ

Nhân tài như vậy, nếu như phối hợp với thân phận ma pháp sư chính thức của bọn họ, sẽ có lúc phát huy tác dụng cường đại

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, Tiểu Ân nói:

- Vào đi

Vừa nói, hắn tiến vào phòng, hai người Liệt Duy liếc mắt nhìn nhau một cái, vẻ mặt hiện lên sự vui mừng lẫn sợ hãi

Tiểu Ân rời đi hai tháng, hai người dùng trăm phương ngàn kế, moi tin tức về Tiểu Ân từ miệng của đám người Kim và Benson

Nói thật bọn họ cũng không tin tưởng chuyện mình có thể bái làm môn hạ của Tiểu Ân để học tập ma pháp

Nhưng hiện giờ gặp Tiểu Ân, nghe giọng nói ôn hòa của hắn, trong lòng có thêm một tia chờ đợi

Tiểu Ân ngồi xuống chỗ của mình, Linnuo giữ áo, ngồi xuống

Thân phận của hắn không giống người thường, nên không có người bắt mắt với hắn

- Kim, các người lấy ma pháp tượng của mình ra, để cho Linnuo đại nhân nhìn qua một cái, xem có gì khiếm khuyết không

Tiểu Ân cao giọng nói

Nếu Linnuo là đại sư chế tạo ma pháp tượng, tự nhiên Tiểu Ân không bỏ qua cơ hội tốt này

Mặc dù đám người Kim đều có ma pháp tượng, nhưng ma pháp tượng đó đều lấy trên người hắc quỷ pháp sư, hiện giờ đã không cân xứng với thực lực của bọn họ

Đám người Kim lấy ma pháp tượng ra, đặt trước người

Ánh mắt của Linnuo quét qua một vòng, hần mỉm cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, ma pháp tượng của bọn họ không phải lấy từ đại lục của chúng ta.

Hai mắt Tiểu Ân hơi híp lại, lão ma pháp sư này đúng là không vô cơ mà nổi danh, chỉ cần nhìn thoáng qua, đã nhận ra lai lịch của ma pháp tượng

Quả thực, đám hắc quỷ pháp sư vượt qua biển rộng để tới đại lục, ma pháp tượng mà bọn họ mang theo, tự nhiên không phải sản phẩm của đại lục

- Linnuo các hạ, ánh mắt của ngài thật lợi hại

Tiểu Ân bội phục nói:

- Ngài thấy chất lượng của ma pháp tượng như thế nào?

Linnuo trầm ngâm trong chốc lát, cẩn thận xem xét ma pháp tượng, cuối cùng ánh mắt của hắn nhìn vào ma pháp tượng trước mặt Carter

Ánh mắt của hắn lộ ra vẻ kỳ dị, hần cầm ma pháp tượng quan sát

Một lúc lâu sau, Linnuo buông ma pháp tượng xuống, nhìn Carter, dường như muốn nói nhưng lại thôi

Tiểu Ân đoán được sự băn khoăn của hắn nói:

- Linnuo các hạ, nếu như ngài có đề nghị gì, cứ nói thẳng

- Tốt

Dù sao Linnuo không phải người thường, hần chần chờ một lát, cất cao giọng nói:

- Carter pháp sư, người am hiểu nhất là ma pháp gì?

Carter do dự một chút nói:

- Ma pháp mà ta am hiểu nhất, chính là ma pháp phối hợp tốt nhất với ma pháp tượng này

Hai mắt của Linnuo trở nên sáng ngời, kinh hô:

- Ma pháp vong linh hệ?

Carter gật đầu, không thể tưởng tượng được, người này vừa nhìn ma pháp tượng một cái, đã biết ma pháp mà mình am hiểu nhất, ánh mắt của hắn lộ rõ sự kính nể

Linnuo thở dài một tiếng nói:

- Trên đại lục của chúng ta, ma pháp vong linh hệ là một truyền thuyết, không thể tưởng tượng được nó lại xuất hiện

Trong lòng Tiểu Ân động, hỏi:

- Tại sao ma pháp vong linh lại thất truyền?

- Không biết

Linnuo nghiêm mặt nói:

- Ma pháp vong linh hệ không phải ma pháp thuộc hệ pháp thần, nó có một hệ thống đặc biệt. Nghe nói, mấy vạn năm trước, thế giới của chúng ta còn có thần linh tồn tại, khi đó ma pháp rất thông dụng. Nhưng không biết vì sao, thần linh của vong linh hệ lại trở thành công địch....

Lão ma pháp sư dường như bắn khoăn nói:

- Đó là chuyện của mấy vạn năm trước, cổ thư cũng chỉ ghi lại một cách mơ hồ, cho nên không ai biết nguyên nhân chính thức. Chỉ biết từ đó về sau, trên đại lục không còn tồn tại ma pháp sư vong linh hệ

Tiểu Ân gật đầu, hắn không hề lạ cuộc chiến giữa các thần linh, bởi vì cốt long đã kể qua cho hắn, hơn nữa mấy vạn năm trước, nó cũng tham gia cuộc chiến đó

Nhưng hiện giờ nó lâm vào tình cảnh thê thảm, với thực lực sâu không lường của nó, trong cuộc chiến tranh ngày xưa, cũng chỉ là một tiểu nhân vật mà thôi

- Linnuo các hạ, ma pháp vong linh hệ không còn để lại dấu tích gì sao?

Đột nhiên Mary dò hỏi

Mặc dù Tiểu Ân rất nghiêm khắc với đệ tử, nhưng khi thỉnh giáo trưởng bối, hắn không bao giờ ngăn cản bọn họ lên tiếng

Linnuo chần chờ một chút nói:

- Ta không biết, chỉ biết pháp sư Carter có ma pháp trưởng vong linh hệ, nên ta mới đoán hắn am hiểu ma pháp này mà thôi

Tiểu Ân gật đầu nói:

- Ngài nói rất hợp lý, kỳ thực uy lực của ma pháp vong linh hệ rất cường đại, nếu như bị thất truyền cũng không phải chuyện tốt

Đứng trên góc độ ma pháp, Tiểu Ân không nói sai

Linnuo phụ họa một tiếng, trong lòng hắn thầm than một tiếng, nếu như hắn có thiên phú về vong linh hệ, chắc chắn hắn sẽ học ma pháp đó

- Tiểu Ân các hạ, ma pháp trưởng này không hợp với mấy vị đệ tử của ngài, nó chỉ là ma pháp trưởng bình thường, mặc dù có thể phát huy ra chút uy lực, nhưng không thể phát huy thực lực của bọn họ tới cực hạn. Nếu như ngài không ngại, ta sẽ chế tạo ma pháp trưởng thích hợp cho bọn họ

Đám người Tiểu Ân vui mừng khôn xiết, liên tục nói cảm ơn

Trong lòng Linnuo cười khỏ, nếu như người khác nhờ hắn chế tạo ma pháp trưởng, chắc chắn hắn sẽ không dễ dàng đồng ý, cho dù là mấy vị ma đạo sỹ tự mình tới, kết quả cũng không khác mấy

Nhưng đối với Tiểu Ân, hắn không dám lộ ra vẻ tự cao của mình

Đừng nói hắn phải nhờ Tiểu Ân, riêng về tuổi tác và thực lực của Tiểu Ân, cũng khiến hắn phải thay đổi cách nhìn

Liệt Duy và Thi Thụy Đức hâm mộ nhìn đám người Kim, nhưng bọn họ tự biết mình, biết thân phận hiện giờ của mình, còn chưa xứng để Tiểu Ân ra mặt nói chuyện

Nhưng chỉ cần đi theo Tiểu Ân, Liệt Duy tin tưởng, chắc chắn có thể đả động hắn

Linnuo mỉm cười nói:

- Muốn ta chế tạo ma pháp trưởng riêng cho các người, ta cần phải hiểu rõ thực lực và tương lai phát triển của các người. Tiểu Ân các hạ, bọn họ am hiểu hệ ma pháp nào nhất?

Tiểu Ân do dự một chút nói:

- Kim am hiểu nguyên tố hệ ma pháp bình thường

Hắn liếc mắt nhìn Kim một cái, cốt long có nói, trên người Kim có huyết mạch của thần linh, mặc dù huyết mạch đó rất mỏng, nhưng đang từ từ bộc lộ ra

Nhưng trước khi huyết mạch lộ rõ ra, hắn am hiểu nhất là các nguyên tố hệ ma pháp

Linnuo hơi gật đầu, đối với ma pháp sư mà nói, tám chín phần mười là am hiểu một nguyên tố hệ ma pháp, đáp án này sớm nằm trong dự liệu của hắn

- Kim, người thử thi triển mấy hạ cấp ma pháp đi?

Linnuo yêu cầu nói

Kim gật đầu một cái, tay khẽ bắn ra, trong nháy mắt, mỗi ngón tay của hắn phát ra một loại ma pháp

Không chỉ có ma pháp cấp một, cấp hai, thậm chí còn có cả ma pháp cấp ba, cấp bốn. Nhưng uy lực của những ma pháp đó bị Kim làm suy yếu đi. Hắn không điều động nhiều nguyên tố ma pháp

Mặc dù hắn không chế uy lực của ma pháp vừa đủ, không gây ra lực sát thương gì cả, nhưng do hắn không chế hoàn mỹ như vậy nên biểu hiện của hắn không giống người thường

Tiểu Ân âm thầm gật đầu, có thể không chế ma pháp tới hỏa hầu như thế này, trừ hắn là người đã luyện tập không biết bao nhiêu lần, cũng chỉ có Kim mới làm được

Sắc mặt bình thường của Linnuo trở nên kinh ngạc, cuối cùng chuyển thành khiếp sợ

Còn sắc mặt của Liệt Duy và Thi Thụy Đức đã sớm trắng bệch, mặc dù bọn họ sớm biết thực lực của đám người Kim, nhưng tới giờ phút này, bọn họ mới biết, nguyên chỉ cần một mình Kim, cũng thừa đủ để giải quyết hai người

Than nhẹ một tiếng, sắc mặt Linnuo trở nên ngưng trọng nói:

- Pháp sư Kim có được năng lực cảm ứng và điều khiển ma pháp rất mạnh, đó là một thiên phú cường đại, có thể nói trong vạn người mới có một

Đám người Kim nhìn nhau, nói thật mấy người sớm quen thuộc với nhau, nên biết Kim có lực không chế ma pháp cường đại nhất, nên không cảm thấy kỳ quái. Nhưng hiện giờ Linnuo nói ra, bọn họ mới chợt hiểu

Năng lực điều khiển đó, không thể xuất hiện trên người tam tinh ma pháp sư

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân giương lên, trong lòng thầm nghĩ, chẳng lẽ đó là tác dụng của huyết mạch thần linh, khiến hắn có năng lực không chế nguyên tố ma pháp siêu mạnh?

Linnuo cân nhắc trong chốc lát, nói:

- Pháp sư Kim, ta sẽ chế tạo ma pháp tượng thuộc về người, nhất định khiến thực lực của người phát huy tới cực hạn

Tiểu Ân tò mò hỏi:

- Các hạ, ngài đã có kế hoạch?

- Không sai, nếu Kim có năng lực không chế cường đại như thế, như vậy ma pháp tượng của hắn phải có cường độ tăng phúc lớn. Trên tay của ta có một khối ma hạch cấp bảy, hơn nữa còn là ma hạch vô thuộc tính hiếm có, để Kim sử dụng là hợp nhất

- Ma hạch vô thuộc tính?

Đám người Tiểu Ân cả kinh, thứ này rất hiếm thấy, có thể nói là tuyệt phẩm

Lão ma pháp sư than nhẹ một tiếng nói:

- Mặc dù khối ma hạch này trân quý, nhưng do nó vô thuộc tính, ngoài thiên phú đặc thù của Kim ra, thì không có ai phát huy được hết tác dụng của nó. Chỉ tiếc trên đại lục này không còn tử kim tinh thạch, nếu không phối hợp với một viên tử kim tinh thạch, có thể phát huy năng lực của Kim tới cực hạn, cho dù ngày sau trở thành ma đạo sỹ cũng có thể sử dụng ma pháp tượng này

Sắc mặt đám người Tiểu Ân trở nên cổ quái

Nhìn thần sắc dở khóc dở cười của đám người Tiểu Ân, Linnuo kinh ngạc hỏi:

- Sao vậy?

Tiểu Ân lấy một viên tử kim tinh thạch từ trong vòng cổ ra

Lần này tới lượt lão pháp sư trợn mắt há hốc mồm, hắc kinh ngạc cầm khối tinh thạch ẩn chứa năng lượng cường đại, thanh âm có chút run rẩy

- Trời ạ, tử kim tinh thạch, người lấy nó từ đâu?

Tiểu Ân cười khổ không thôi, không thể nói cho hắn biết đó là khẩu phần ăn của Hắc Toàn Phong, hiện giờ bị chủ nhân của nó tham ô

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân chuyển đề tài nói:

- Linnuo các hạ, ngài xem nó dùng được không?

- Tất nhiên dùng được

Lão ma pháp sư ngẩng đầu lên, trong mắt lộ ra ánh sáng kích động:

- Ta nhất định có thể chế tạo ra ma pháp trường hàng đầu, nó sẽ trở thành kiệt tác tốt nhất trong cuộc đời của ta.

189. Chương 10: Trêu Chọc

Dù sao muốn chế tạo ma pháp trường thích hợp với người sử dụng, không phải là chuyện dễ dàng

Hắn nghĩ, Kim có thiên phú cường hãn như thế thì đám người Lai An chỉ bình thường thôi

Nhưng khi Lai An mở miệng, ý nghĩ của Linnuo liền tan biến

- Linnuo các hạ tôn kính, ta am hiểu nhất là ma pháp không gian

Hai mắt của Linnuo không cử động, hắc kinh ngạc nói:

- Pháp sư Lai An, người am hiểu ma pháp không gian?

- Vâng

- Được rồi, người có thể thi triển thử cho ta xem không?

- Tốt

Lai An là người không thích nói chuyện, hắn chỉ thích dùng hành động để giải thích, chứ không muốn dùng miệng

Không gian giam cầm xuất hiện trên người Linnuo, nhưng lực lượng giam cầm không cường đại, hơn nữa không hạn chế năng lực hành động của vị đại ma pháp sư

Sắc mặt Linnuo khẽ biến nói:

- Pháp sư Lai An, ta rất bội phục năng lực điều khiển nguyên tố không gian của ngài. Quả thực ngài có thiên phú cường đại về không gian hệ

Hắn vừa nói xong, áp lực ẩn giấu trong không gian liền biến mất, Lai An biểu hiện năng lực khống chế nguyên tố không gian

Tiểu Ân âm thầm gật đầu, mình không ngừng tiến bộ, đám người Kim cũng không dừng lại

Trước kia Lai An chỉ giam cầm được một người, hiện giờ hắn đã thoải mái điều chỉnh phạm vi và đối tượng giam cầm. Hắn sử dụng ma pháp này đã vượt qua Tiểu Ân

Nhẹ nhàng liếm đôi môi, dường như Linnuo cân nhắc gì đó, thật lâu sau, hắn mới nói:

- Pháp sư Lai An, nếu người am hiểu ma pháp không gian thì việc chế tạo ma pháp trường cho người rất khó khăn, nhất định cần phải có một viên ma hạch không gian hệ thích hợp, nhưng điều đáng tiếc đó là, trong tay của ta không có ma hạch không gian hệ cao cấp

Lai An điềm nhiên gật đầu, khuôn mặt của hắn không hề biểu lộ vẻ tiếc nuối

Mọi người kinh ngạc liếc mắt nhìn hắn, Tiểu Ân an ủi nói:

- Lai An, người yên tâm, ta nhất định tìm cho người ma hạch thích hợp

Lai An cung kính nói:

- Sư phụ, ngài không phải lo lắng, con nghĩ sử dụng lực lượng của bản thân mình để thi triển ma pháp mới là biện pháp tốt nhất

Tiểu Ân cười nói:

- Ta hiểu, nhưng có đôi lúc, ma pháp trường tốt lại có thể cứu người một mạng

Lai An cân nhắc một chút, cuối cùng gật đầu lui xuống

Trong lòng Linnuo thầm than, mấy tên đồ đệ của Tiểu Ân đều không phải người thường

Ánh mắt của hắn chuyển qua người Đức Lỗ Phu, đây là vị đệ tử duy nhất của Tiểu Ân đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư, tự nhiên Linnuo không dám coi thường

- Đức Lỗ Phu các hạ, người am hiểu hệ ma pháp nào nhất

- Nguyên tố triệu hoán thuật

Đức Lỗ Phu đang hoảng nói

Khóe miệng của Linnuo hơi co lại, ánh mắt của hắn nhìn Tiểu Ân và đám người Kim, trong lòng có cảm giác khiếp sợ

Cả đám đều là quái vật, không biết làm sao Tiểu Ân tụ tập được chúng lại

Kim có cảm giác nhạy bén với nguyên tố ma pháp, Lai An am hiểu không gian hệ, Carter am hiểu vong linh hệ

Trong bọn họ, người có thực lực cường đại nhất là Đức Lỗ Phu lại am hiểu nguyên tố triệu hoán hệ, những người này đều có thiên phú về ma pháp đặc thù

Nghĩ tới đây, lỗ chân lông trên người Linnuo dựng lên

Vận khí của Tiểu Ân quá tốt, tại sao mình không có vận mệnh như thế?

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Mary, Linnuo chậm rãi hỏi:

- Pháp sư Mary, người am hiểu gì?

Mary cân nhắc một chút, vươn bàn tay nhỏ của mình lên, ánh sáng màu vàng kim từ từ xuất hiện, mặc dù ánh sáng này không mãnh liệt, còn xa mới bằng nguyên tố ma pháp dao động, nhưng đập vào mắt của Linnuo lại khiến hắn chấn kinh

- Hoàng kim năng lượng, trời ạ, chẳng lẽ đó là hoàng kim năng lượng trong truyền thuyết?

Linnuo ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn mọi người tràn ngập thần sắc khó tin

Một lúc lâu sau, lão ma pháp sư mới từ trong nỗi khiếp sợ tỉnh dậy, hắn cảm thán nói:

- Pháp sư Tiểu Ân, ngài thu được mấy đệ tử đều có thiên phú cường đại, thành tựu trong tương lai của bọn họ không thể đo lường được

Tiểu Ân mỉm cười, trong tương lai, đám người Kim sẽ trở thành truyền kỳ pháp sư, tất nhiên không thể đo lường được

Linnuo do dự trong chốc lát, nói:

- Tiểu Ân các hạ, thiên phú của bọn họ quá cường đại, thứ lỗi cho ta, ta không thể nào chế tạo được ma pháp trường thích hợp cho bọn họ

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Linnuo các hạ, nếu như ngay cả ngài cũng không có cách, vậy cả đời này bọn họ không tìm được ma pháp tương thích hợp sao?

Được Tiểu Ân thổi phồng, sắc mặt của Linnuo tốt lên, hần thở dài nói:

- Nếu như muốn chế tạo ma pháp tương thích hợp với bọn họ, ta phải có nhiều tài liệu quý hiếm, nhưng trên thực tế, những tài liệu đó đã sớm tuyệt tích

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân khẽ nhíu lên, hần lập tức nghĩ tới các bằng hữu ngoài hành tinh

Mặc dù hiện tại hần không liên lạc được với bọn họ, nhưng Tiểu Ân tin tưởng, trong vòng mười năm nữa, bọn họ có thể trở thành ma đạo sỹ

Tới lúc đó, những tài liệu không tìm được ở trên tinh cầu này, có thể trao đổi với bọn họ

- Ta hiểu rồi, nhưng xin ngài tha thứ cho sự tò mò của ta, bọn họ cần những tài liệu gì?

Linnuo cân nhắc trong chốc lát, nói:

- Carter am hiểu ma pháp vong linh hệ, cần phải có ma hạch của ma thú vong linh cao cấp. Nghe nói ở phía tây bắc hải dương, có một hòn đảo vong linh, có lẽ sẽ kiếm được ma hạch ở đó. Nhưng nơi đó rất nguy hiểm, ngay cả ma đạo sỹ cũng không dám tiến vào

Đám người Tiểu Ân khẽ gật đầu, nhưng đám người Carter không nản chí, có lẽ một ma đạo sỹ không được, nhưng chờ bọn họ đều đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, thì trên thế giới này, còn nơi nào mà bọn họ không đi được

Ngón tay chỉ vào Đức Lỗ Phu, Linnuo tiếp tục nói:

- Đức Lỗ Phu am hiểu ma pháp nguyên tố triệu hoán thuật, được xưng là ma pháp có uy lực lớn nhất, cần phải có ma hạch đặc thù

Lòng hiếu kỳ của Tiểu Ân nổi lên, hần cũng học nguyên tố triệu hoán hệ, nên hần rất coi trọng nói:

- Đó là ma hạch gì?

Linnuo nghiêm mặt nói:

- Tên của ma hạch đó, gọi là long hạch

- Long?

Mọi người biến sắc, đừng nói là long đã sớm biến mất, dù có một con rồng bay lượn trước mặt người, cũng không có nhiều người nguyện ý làm dũng sỹ đồ long

Linnuo cười khở một tiếng nói:

- Tất nhiên không thể nào kiếm được long hạch chính thức, nhưng long hạch của á long cũng phát huy được một bộ phận lực lượng. Chỉ là hiện tại rất khó kiếm á long, có lẽ một số gia tộc cổ xưa có cất chứa ma hạch của chúng

Ánh mắt của đám người Kim nhìn về phía Tiểu Ân, trong mắt của bọn họ hiện lên thần sắc cổ quái. Tiểu Ân hiểu, bọn họ đang nghĩ tới đại gia hỏa Hắc Toàn Phong

Nhưng ý của bọn họ không phải là muốn giết Hắc Toàn Phong để lấy ma hạch, mà hoài nghi lai lịch của nó, có lẽ nó cũng là á long

Thời gian dài như vậy rồi mà còn chưa thả nó ra, làm khó đại ma thú này rồi. Tiểu Ân quyết định, sau khi giúp Lewis đoạt ngôi vị thành chủ, sẽ để nó ra ngoài hoạt động một chút

Ánh mắt của Linnuo dừng lại trên người Mary, hần thở dài nói:

- Năng lượng Hoàng kim là năng lượng thuộc về chúng thần, nghe nói chỉ có những sinh linh được thần chọn mới có thể sử dụng được năng lượng này, còn tài liệu được nâng cao hiệu quả năng lượng này lên...

Hắn chần chờ một lúc nói:

- Theo ta được biết, chỉ có ma hạch cấp chín của ma thú hoàng kim hệ mới là tài liệu thích hợp

Tiểu Ân nghe xong liền nghĩ tới hoàng kim chi vương Yidikalun, nếu như giết đầu hoàng kim thương ưng này, có lẽ sẽ thu được một ít đồ tốt, nhưng nghĩ tới thực lực của tên đó, Tiểu Ân liền buông tha ý nghĩ đi tự sát đó

Trong lòng hắn chợt động, nghĩ một lúc, liền móc ra một vật thể dài gần nửa thước, hỏi:

- Linnuo các hạ, có thể sử dụng thứ này không?

Lão ma pháp sư nhận lấy, ánh mắt của hắn mang theo sự nghi hoặc

Với nhãn lực của hắn, cũng không có cách nào nhìn thấu được vật này, nhưng nghĩ tới năng lượng cường đại trên vật đó, hắn liền rung mình

Cầm nó nhìn nửa ngày, ánh mắt của lão ma pháp sư càng ngày càng kỳ quái, hắn chau mày, tìm tòi những tư liệu liên quan tới thứ này

Đột nhiên một ý niệm giống như tia chớp xuất hiện trong đầu của hắn, hắn ngẩng đầu, nhìn chằm chằm vào Tiểu Ân, run giọng hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, nó là độc giác thú?

- Nhãn lực tốt

Tiểu Ân bội phục nói:

- Không hổ danh là đại sư chế tạo ma pháp trượng, nhận ra lai lịch của nó nhanh như vậy

Thấy Tiểu Ân thừa nhận, sắc mặt của Linnuo thay đổi

Khuôn mặt của hắn vui tới nỗi tràn ngập hồng quang

- Không thể tưởng tượng được, trên thế giới này, còn có tồn tại tài liệu cao nhất này, có thể sử dụng tài liệu này để chế tạo ma pháp trượng, quả thực là thành tựu lớn nhất trong cuộc đời của ta

Đám người Tiểu Ân buồn cười, khi nhìn thấy tử kim tinh thạch, hắn cũng nói như bây giờ. Xem ra lão nhân này đã đạt tới cảnh giới tẩu hỏa nhập ma vì chế tạo ma pháp trượng, cho nên khi nhìn thấy tài liệu quý hiếm, hắn đều trở nên hưng phấn

Nhưng nếu không như thế, chỉ sợ hắn không thể đạt được thành tựu trên phương diện này

Tiểu Ân hướng về phía hắn, hơi khom người nói:

- Linnuo các hạ, nhờ ngài đó

Linnuo vội vàng hoàn lễ, Tiểu Ân lấy ra tử kim tinh thạch và sừng của độc giác thú, hình tượng của Tiểu Ân trong mắt hắn đã cao lên ba phần

- Tiểu Ân các hạ, xin hãy yên tâm, trong vòng ba tháng, nhất định ta sẽ chế tạo cho Mary và Kim hai thanh ma pháp trượng thích hợp

Linnuo nói xong, dường như do dự một chút, hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, nếu ngài có tử kim tinh thạch và sừng của độc giác thú, như vậy ma hạch vong linh hệ cao cấp và long hạch

Trong mắt của hắn tràn ngập kỳ vọng, rất hy vọng vào câu trả lời của Tiểu Ân

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng, ma hạch vong linh hệ sao, hắn còn có vài phần nắm chắc, còn long hạch thì phải cân nhắc, chỉ cần nhớ tới năng lực cường hãn của cốt long, Tiểu Ân không hề muốn trêu chọc vào đối thủ đó

Thấy vẻ mặt của Tiểu Ân, Linnuo tiếc nuối thở dài, thuận miệng nói:

- Những tài liệu này ngài tìm thấy ở đâu? Chẳng lẽ là ở đại lục khác sao?

Tiểu Ân cân nhắc một chút, tỉnh táo nói:

- Khe nứt không gian

Linnuo đột nhiên ngừng đầu, ánh mắt của hắn lóe lên tia sáng quái dị, hắn nhìn Tiểu Ân và mấy tên đệ tử ở phía sau Tiểu Ân, khuôn mặt của hắn lộ ra vẻ như đã hiểu rõ

Hắn nhẹ giọng hỏi:

- Vùng đất tử vong?

Tiểu Ân khẽ gật đầu, không hề giấu giếm, thừa nhận:

- Không sai, là vùng đất tử vong

Sắc mặt của Linnuo thay đổi, cuối cùng hắn mới hiểu, tại sao Tiểu Ân có thể dạy ra nhiều đệ tử kiệt xuất như vậy, tại sao mấy người này có thiên phú ma pháp cường hãn như vậy, tại sao bản thân Tiểu Ân có thực lực lục tinh đại ma pháp sư

Nguyên là do bọn họ đi ra từ vùng đất tử vong

Đối với loại nhân vật như hắn, vùng đất tử vong đại biểu cho điều gì, hắn biết rất rõ, ánh mắt của hắn nhìn về đám người Tiểu Ân, lộ ra thần sắc kinh sợ

Lục tinh đại ma pháp sư lại lộ ra thần sắc này trước mặt ma pháp sư chính thức, đây quả là chuyện khó tin. Nhưng Linnuo lại không hề để ý, bởi vì hắn đã sớm bị bốn chữ ngàn năm truyền kỳ làm cho mất hồn

Liệt Duy và Thi Thụy Đức nghi hoặc nhìn nhau, bọn họ không biết vùng đất tử vong đại biểu cho thứ gì, chỉ biết sau khi nghe thấy danh từ này, trong lòng bọn họ có chút phát lạnh

Linnuo hít sâu một hơi, đột nhiên, hắn thấy may mắn khi mình quyết định đi theo Tiểu Ân

May mà hắn vừa thấy Tiểu Ân đã buông tha lòng tự tôn của mình, vì muốn tiến giai thành ma đạo sỹ, hắn nguyện ý trở thành tùy tùng của Tiểu Ân

Nếu như không vì nguyên nhân này, làm sao hắn có quan hệ tốt đẹp với mấy vị ngàn năm truyền kỳ trong tương lai

Nhìn vẻ mặt ngạc nhiên và vui mừng của Linnuo, khuôn mặt Tiểu Ân nở nụ cười

Theo kế hoạch ban đầu, khi hắn chế tạo ma pháp trận, sẽ nhờ Lewis hỗ trợ, nhưng hiện giờ đã có người tốt hơn

Linnuo khiếp sợ rời khỏi phòng, Liệt Duy và Thi Thụy Đức càng tôn kính Tiểu Ân

Nhìn biểu hiện của người nổi danh như Linnuo, bọn họ càng thêm kính phục Tiểu Ân, ngay cả đám người Kim cũng thế

Tiểu Ân không thèm để ý tới thái độ của bọn họ mà gọi Mary và Kim tới

Với thực lực của hai người, có thể thi triển được ma pháp điện hệ, lúc này Tiểu Ân dạy cho bọn họ ma pháp cấp bốn Điện Hồ Thuật và Thiểm Quang Thuật

Quả nhiên không ngoài dự liệu, trong lúc luyện tập ma pháp điện hệ, Kim nắm giữ rất nhanh, hắn cũng có năng lực nắm giữ nguyên tố ma pháp biến dị

Đặc biệt là Thiểm Quang Thuật, trong giai đoạn cuối khí bắn mạnh ra, hắn không hề gặp phải khó khăn gì, còn Mary học tập ma pháp điện hệ, mặc dù tốc độ kém hơn Kim, nhưng vẫn dễ dàng nắm giữ được hệ ma pháp này hơn các hệ ma pháp khác

Tiểu Ân nghĩ tới sừng của độc giác thú, trong lòng có chút cảm khái

Vật này chỉ ở trong tay Mary mới có thể phát huy thực lực cường đại nhất

Ở lại trong ma pháp tháp vài ngày, phần lớn thời gian Tiểu Ân ở cùng một chỗ với sư phụ Maren, nói kinh nghiệm và kiến thức mấy năm nay của mình cho sư phụ Maren

Khiến Tiểu Ân cảm thấy kinh ngạc đó là sư phụ Maren mơ hồ nghe qua danh từ khe nứt không gian, nhưng lại không biết rõ, ngược lại David Kirby lại biết một ít

Điều này khiến Tiểu Ân hiểu thêm tầm quan trọng của thực lực trong thế giới ma pháp

Sư phụ Maren chỉ là nhất tinh ma pháp sư, tự nhiên không có ai bàn với hắn chuyện này, ngay cả tam tinh ma pháp sư David Kirby cũng thế

Nhưng biết nhiều nhất về nơi này, không nghi ngờ gì là lục tinh ma pháp sư Linnuo, thậm chí hắn còn biết bí mật chính thức trong đó, biết vùng đất tử vong và truyền kỳ ngàn năm

Sở dĩ có sự khác biệt đó là do thực lực

Trong thế giới ma pháp, chỉ khi người đạt tới cảnh giới nhất định, mới biết được những bí mật ẩn giấu

Mấy ngày sau, cuối cùng cũng tới ngày tranh đoạt vị trí thành chủ

Tiểu Ân và đám người Kim đi theo Lewis tới một bãi hoang ở ngoài ngoại ô

Ở nơi này có một khe núi hình thành một cách tự nhiên, trong khe núi có bố trí ma pháp trận cường đại. Tiến vào khe núi trong tình huống bình thường, không có năng lượng ma pháp tràn ra

Trước khi đám người Tiểu Ân tới, bên đối phương đã có hơn mười vị ma pháp sư đứng đợi

Giờ phút này, Tiểu Ân mới gặp được vị tranh đoạt vị trí thành chủ với Lewis, Stephen

Đó là một trung niên nam tử, hắn rất tuấn tú và ưa sạch. Cằm tròn trịa, tóc sơ kết thành búi, mặc một kiện ma pháp bào màu trắng, trên đó mơ hồ phát ra năng lượng dao động, từ đó có thể thấy được, đó là một kiện đạo cụ ma pháp hiếm thấy

Ánh mắt của Tiểu Ân dời khỏi người hắn, nhất thời thấy được một khuôn mặt quen thuộc

Lục tinh đại ma pháp sư Spike

Nhưng hôm nay vị ma pháp sư này không có thái độ hiếp người như mấy tháng trước nữa, đặc biệt sau khi nhìn thấy Linnuo, khuôn mặt của hắn lộ ra nụ cười hữu hảo

Rất hiển nhiên, hai vị lục tinh ma pháp sư này đã quen biết nhau, hơn nữa còn có một chút giao tình

Phía sau Tiểu Ân là Martin bị Benson đông lạnh. Khi hắn ngẩng đầu lên, liền dùng ánh mắt ác độc nhìn chăm chăm vào Benson, giống như muốn lột da uống máu Benson

Nhưng nhìn thấy đám người Tiểu Ân, hắn vội vàng né đi. Hiển nhiên, Spike đã kể lại cho hắn biết sự cường đại của đám người Tiểu Ân, cho nên kẻ vốn cậy mạnh hiếp yếu này không dám trêu chọc đám người Tiểu Ân

Ngoài những người này ra, Tiểu Ân nhìn thấy nhân vật khiến hắn thương thức

Đó là vị pháp sư mặt thạ, Olympus

Giờ phút này, trên người Olympus có một kiện ma pháp bào, trên ma pháp bào có thêm huy chương nhất tinh

Benson lộ ánh mắt kinh ngạc, hắn không nghĩ được, mình lại bị Tiểu Ân nói trúng, Olympus đã đột phá cực hạn, trở thành ma pháp sư chính thức

Mọi người cùng nhau tới khe núi, Lewis ôn hòa chào hỏi đối phương

Mặc dù bọn họ đang tranh đoạt nhau ngôi vị thành chủ, nhưng bọn họ không hoàn toàn trở mặt với nhau. Bởi vì dù ai trở thành thành chủ, cũng không hy vọng kết mối thù không thể tháo bỏ với đối phương

Spike và Linnuo đi tới vị trí trung gian. Hai người được đôi bên đề cử làm người chứng kiến

Với thân phận và địa vị của hai người, hoàn toàn có tư cách đảm nhiệm

Đôi bên bắt chuyện với nhau, mỗi bên cử ra mười lăm ma pháp sư. Khi ma pháp sư của hai bên tiến vào, Spike nhìn mọi người, trong mắt xuất hiện thần sắc lo lắng

Nhất mạch của Stephen khó khăn lắm mới kiếm đủ mười lăm người, ngay cả Olympus vừa mới tiến giai thành công cũng bị kéo vào

Còn bên Lewis có đầy nhân vật tài giỏi, chẳng những ba thầy trò Maren nhàn nhã quan sát ở ngoài, còn có cả hai tên Liệt Duy và Thi Thụy Đức đeo huy chương nhị tinh nữa

Trong lòng Spike xuất hiện điềm xấu

Ngay cả nhị tinh ma pháp sư cũng không có tư cách đứng trong đó sao?

Ánh mắt của Martin biến ảo khó lường, khi nhìn về phía Olympus, hắn không hề che giấu ánh mắt đồ kỵ, còn với Benson, hắn lại chẳng kiêng nể gì cả

Benson hừ nhẹ một tiếng, lấy huy chương ở trong vòng tay không gian ra, đeo lên ma pháp bào

Martin liếc mắt một cái, vẻ mặt tro tàn

Nguyên không chỉ có Olympus trở thành ma pháp sư chính thức, ngay cả tên đóng băng hắn cũng tiến giai

Vì không muốn dấy kích niềm tin của hắn nên Sipke không kể cho hắn biết, không nghĩ tới giờ phút này khiến Martin càng thêm nhục nhã

Vị lực tinh ma pháp sư nhìn mọi người, trong mắt hiện lên thần sắc lo lắng. Sở dĩ hắn đồng ý tới trợ trận là do Stephen từng đáp ứng hắn, một khi trở thành thành chủ sẽ để mấy tên đệ tử của hắn tiến vào thánh địa tu luyện

Tu luyện ở thánh địa là nơi tốt nhất, cho nên hắn mới không quản nghìn dặm tới thành Bahia

Nhưng hiện giờ chắc uống phí rồi

Hắn liếc mắt nhìn Linnuo, trong lòng thầm bất bình, chẳng lẽ lão già này cũng vì nguyên nhân này mà tới, cho nên mới tới tương trợ Lewis?

Mấy người đều có tâm tư, nhưng ở trong khe núi, các ma pháp sư đã bắt đầu giao thủ

Ai cũng biết, nếu như ngày từ đầu tiên hành hồn chiến, cuối cùng dù nhà nào giành thắng lợi cũng không tránh khỏi thương vong và đổ máu

Bởi vì mười lăm ma pháp sư chính thức hợp lực, tuyệt đối là một lực lượng phi thường cường đại, ngay cả Stephen và Lewis cũng không dám khinh thường

Nếu có gì bất hảo, khiến một người mất mạng, như vậy chủ thành sẽ không có ngày bình an, không thể giải thích được với đế quốc. Dù sao ma pháp sư chính thức và học đồ pháp sư là hai cấp bậc khác biệt, chết vài học đồ thì không có ai để ý, nhưng chết mấy ma pháp sư chính thức, đối với quốc gia nào cũng là một hồi đại sự

Đặc biệt là thành Bahia, phần lớn pháp sư cung đình và ma pháp sư của công hội đều đăng ký ở đây

Những người này không phải là pháp sư tự do, nếu xuất hiện nhiều thương vong, dù Stephen hay Lewis cũng không thể gánh vác được trách nhiệm

Cho nên khi đôi bên tiến vào khe núi, phát động ma pháp trận ẩn giấu ở trong, hai bên không lựa chọn phương thức quần đấu

Mỗi bên cử ra năm người chiến đấu với nhau, còn lại mười người đứng ở bên cạnh quan sát, nếu có gì bất ngờ sẽ ra tay can thiệp, tránh xảy ra tình trạng có người mất mạng

Sau đó, người thắng lưu lại, người bại rời đi, cho tới khi bên nào hết người trước

Đám người Tiểu Ân nghe thấy quy tắc này, trong lòng âm thầm cảm khái. Bọn họ có chút coi rẻ những ma pháp sư sống trong nhung lụa

Đúng là trường phái học viện ma pháp, khi đối địch, điều đầu tiên mà bọn họ cân nhắc không phải khắc địch chế thắng mà là làm thế nào tránh khỏi cảnh máu chảy đầu rơi

Tư tưởng này so với việc đui tận giết tuyệt trên đại thảo nguyên là hai phương thức hoàn toàn khác nhau. Cho nên người đầu tiên xuất chiến là Đức Lỗ Phu bị Lewis dặn dò cẩn thận, không nên ăn hiếp đối phương, khiến vị đại ma pháp sư vừa mới tiến giai không nói được gì

Dù trên đại thảo nguyên hay khi thí luyện, hay ở trong khe nứt không gian, Đức Lỗ Phu không có thói quen hạ thủ lưu tình

Cho nên hắn mang theo tâm trạng vô cùng bức bối, chiến đấu với đối phương

Đứng đối diện với hắn là vị vừa mới tiến giai vào cảnh giới nhị tinh không lâu, hắn thấy tuổi tác của Đức Lỗ Phu, cùng với ma pháp bào tống rỗng không có huy chương, nhất thời phát ra tiếng hừ lạnh

Hắn coi Đức Lỗ Phu chỉ là ma pháp sư vừa mới đột phá cực hạn, thậm chí còn chưa tới công hội để lấy chứng nhận

Đối với người như vậy, để cho một nhị tinh ma pháp sư như hắn ra tay, quả là giết gà dùng dao mổ trâu.

Cảm ứng được sự khinh miệt của đối phương, trong lòng Đức Lỗ Phu nổi giận bùm bùm

Hắn không thể hạ sát thủ đã là chuyện hết sức buồn bực, hiện giờ còn bị đối phương coi thường, khiến lửa giận của hắn hoàn toàn bộc phát

Hắn hừ nhẹ một tiếng, hơi thở vốn thu liễm trong nháy mắt bộc phát, khí thế cường đại theo tâm trạng của hắn bộc lộ ra

Ở phía đối diện với Đức Lỗ Phu, vị ma pháp sư cảm ứng được lực lượng chính thức của Đức Lỗ Phu, nhất thời rung mình, sau đó Đức Lỗ Phu dùng sát khí cường đại bao phủ hắn, khiến hô hấp của hắn bị đình trệ

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, nhìn đám người Kim, sáu người bọn họ chỉ có Đức Lỗ Phu đứng trong hàng ngũ năm người ra tay đầu tiên

Nhưng trong cái liếc nhìn của bọn họ lộ rõ vẻ đùa cợt, tên pháp sư kia gặp phải Đức Lỗ Phu, thực quá ngu ngốc

Khi Đức Lỗ Phu bộc lộ toàn bộ khí thế, cả sân trở nên hỗn loạn

Sắc mặt của Stephen ngưng trọng nhìn Đức Lỗ Phu, mặc dù hắn từ miệng Spike, sớm biết trong đám người này có đại ma pháp sư, nhưng hắn đã giấu đi tin tức này, bởi vì hắn không muốn tin tức này ảnh hưởng tới khí thế của mọi người

Hơn nữa điều chủ yếu là, hắn tin tưởng mình có thể thắng được Lewis, như vậy sau khi hắn thủ thắng, đối phó với đại ma pháp sư vô danh Đức Lỗ Phu, chắc chắn sẽ nắm chín phần chiến thắng

Nhưng khi nhìn khí thế điên cuồng trên người Đức Lỗ Phu, lòng tin của hắn có chút dao động

Có thể phát ra khí thế hung bạo như thế, chắc chắn không phải đồ cặn bã, rất có khả năng là chiến tranh pháp sư, giết người không chớp mắt

Đối mặt với nhân vật như thế, ngay cả khi thực lực cao hơn đối phương một bậc, cũng chưa chắc thắng được

Trong lòng hắn mơ hồ phát khổ, tại sao Spike lại không nói cho hắn biết, đó là một vị chiến tranh pháp sư...

Trên thực tế, với thân phận lục tinh pháp sư, Spike lại bị khí thế của đám người Tiểu Ân chấn nhiếp không dám động thủ, cuối cùng phải rút lui

Chỉ cần là người bình thường, sẽ không nói ra chuyện mất mặt đó, kỳ thực Spike nói cho hắn biết đối phương có một đại ma pháp sư, đã tận tình tận nghĩa rồi. Từ từ, khí thế trên người Đức Lỗ Phu đậm lên, sát khí khổng lồ như đâm sâu vào nội tâm của đối phương, khiến đối thủ của Đức Lỗ Phu khiếp sợ, không có ý niệm chống cự

Đức Lỗ Phu hừ lạnh một tiếng, khí thể kéo tới trạng thái cao nhất, chợt bộc phát, không chỉ nhằm vào pháp sư trước mặt mà còn khuếch tán ra bốn phía

Trong chốc lát, mọi người cảm nhận được cỗ khí thể lạnh thấu xương

Tất nhiên, phản ứng của mọi người khác nhau

Ma pháp sư bên phía Lewis sau khi hoảng sợ, lập tức vui mừng. Bên phía mình có nhân vật cường đại như vậy, chắc chắn bọn họ sẽ chiến thắng

Còn ma pháp sư của nhất mạch Stephen thì biến sắc, chín tên ma pháp sư đang quan chiến đều nhìn về phía Stephen

Giờ phút này Stephen đã khôi phục lại như bình thường, lộ ra bộ dáng như đã tính trước để lừa gạt mọi người

Không ai có thể nhận ra sự bất an của hắn, mấy người liền cảm thấy yên tâm, chắc Stephen có thể dễ dàng giải quyết đại ma pháp sư này

Khuôn mặt của Đức Lỗ Phu lộ rõ vẻ trào phúng, mỗi bước hắn bước lên, thân hình trở nên cao lớn vạn phần

Cuối cùng đối thủ của hắn không chịu được, hét lớn một tiếng, thêm vào mình vòng phòng hộ ma pháp, sau đó liên tiếp sử dụng ma pháp cấp hai để công kích

Đức Lỗ Phu không cần dùng vòng phòng hộ, ngón tay của hắn liên tục bắn ra, mỗi một lần cử động là một đạo ma pháp phát ra, mỗi khi ma pháp phát ra liền khắc chế ma pháp của đối phương, hơn nữa uy lực còn vừa đủ, nhìn qua chỉ ngang hàng với đối phương mà thôi

Cứ như vậy sau vài hơi, tất cả mọi người đều nhận ra, Đức Lỗ Phu đang đùa giỡn đối phương mà thôi

Giây phút này, sắc mặt của mọi người đều thay đổi, ngay cả Lewis và Stephen, hai vị đại ma pháp sư cũng không che giấu được nỗi sợ hãi trong mắt

Chỉ có đám người Tiểu Ân mới mơ hồ hiểu được, hai ngày trước Đức Lỗ Phu đã bị Kim thể hiện lực không chế kinh khủng, cho nên hiện tại hắn mới muốn dùng đối phương để luyện tập

Có lẽ bị Đức Lỗ Phu ảnh hưởng nên những trận đấu ở tổ đầu nhanh chóng kết thúc, kết quả là hai thắng hai bại

Khiến Lewis cảm thấy ngoài ý muốn đó là hắn tưởng nhất tinh ma pháp bên mình chắc chắn sẽ thua, nhưng không ngờ lại may mắn thắng đối thủ

Xem đối thủ của hắn biểu hiện, rõ ràng đã bị sát khí của Đức Lỗ Phu ảnh hưởng, cho nên mới không phát huy được hết thực lực, cuối cùng thất bại

Thấy màn này, Lewis ngoài mặt thì mừng rỡ nhưng trong lòng lại hồ may mắn

May mà đám người Tiểu Ân quay trở về đúng lúc, nếu không chắc chắn lần này hắn sẽ dữ nhiều lành ít

Một lát sau, nhìn vị ma pháp sư chiến đấu với Đức Lỗ Phu, không ai hiểu được tại sao hắn vẫn kiên trì được, nhìn bộ dáng hăng hái của Đức Lỗ Phu, sắc mặt của hắn trắng bệch, cuối cùng quát to một tiếng, sau đó hôn mê bất tỉnh

Đức Lỗ Phu gỡ đầu, hai tay đan chéo vào nhau, vô tội nói:

- Ta không hạ sát thủ, ta không giết hắn

Mọi người nhìn nhau, không nói được gì.

190. Chương 11: Ma Thú Biến Dị

Vốn đời bên đều có sự tự tin lớn, tưởng chỉ cần dùng thực lực của bản thân là chiến thắng được đối thủ, nhưng khi Đức Lỗ Phu bộc phát toàn bộ khí thể của mình, hơn nữa còn dùng phương thức mèo vờn chuột để thủ thắng, khiến khí thể của bên Lewis mạnh hẳn lên

Stephen không phải nhân vật đơn giản, đợt so tài thứ hai, hấn an bài năm ma pháp sư nổi bật nhất

Trong năm người, ngoài Olympus mặt sẹo ra, bốn người còn lại, thực lực thấp nhất là nhị tinh

Còn ở vòng này, Lewis phái Kim, Lai An cùng Mary và hai tên nhất tinh ma pháp sư

Đối thủ của Olympus cũng là nhất tinh ma pháp sư, nhưng đối thủ của hấn lại tiến giai thành công hơn mười năm

Một khi hai bên giao thủ, chắc chắn Olympus sẽ rơi vào tình thế xấu, nhưng Olympus khác với người bình thường, hấn kiên trì, chịu được đau khổ, dù lâm vào tình cảnh nguy hiểm cũng không hề buông tha

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua người Olympus, trong lòng thầm khen một tiếng, sự kiên trì của Olympus khiến Tiểu Ân phải thán phục. Có phẩm chất cứng rắn như thế, hơn nữa thiên phú của hấn không kém Benson chút nào, chắc chắn tiền đồ ngày sau của hấn không thể đo lường được, nếu có phát triển tiếp như thế này, sẽ có một ngày, chủ nhân của tòa thành này sẽ thuộc về nam tử mặt sẹo này

Ánh mắt của Tiểu Ân dời đi. Ba người Kim có thực lực tam tinh đỉnh, nếu thực sự buông tay chiến đấu, việc chiến thắng đối thủ là việc đơn giản. Nhưng sau khi thấy phương thức đối địch của Đức Lỗ Phu, dường như bọn họ bị kích thích, trong lúc chiến đấu cũng dùng phương pháp đó

Dù đối phương thi triển pháp thuật gì, bọn họ cũng dùng pháp thuật đó để đánh trả, hơn nữa cường độ khổng lồ năng lượng vừa đủ, khiến đôi bên duy trì cục diện không thắng không bại

Nhìn thấy cảnh này, cả người Stephen lạnh như băng

Dù hấn là đại ma pháp sư hiểu nhiều biết rộng, nhưng cho tới giờ, hấn không nghĩ có người khổng lồ ma pháp tinh diệu như thế

Có lẽ ma đạo sỹ có thể làm được điều này, nhưng tình huống này xuất hiện trên người ma pháp sư bình thường là chuyện không bình thường

Sắc mặt hấn trắng bệch nhìn về phía Lewis, chỉ thấy vẻ mặt của Lewis kinh ngạc và mừng rỡ. Rõ ràng ngay cả Lewis cũng không nghĩ tới, mình thấy được cảnh này

Trong lòng hai vị đại ma pháp sư xuất hiện một ý niệm

Rốt cuộc bọn chúng luyện tập năng lực khổng lồ ma pháp như thế nào? Làm thế nào có thể đạt được thực lực kinh hãi như thế này?

Song, bọn họ không nghĩ được, trên thế giới này có đạo cụ ma pháp sát lục kết giới

Thi triển ma pháp trong sát lục kết giới sẽ bị ảnh hưởng cực lớn, đừng nói uy lực nhỏ đi, xác suất thành công cũng hạ thấp xuống

Nhưng đám người Kim tập luyện trong hoàn cảnh ác liệt đó mấy năm, phần lớn trong một giây đều có thể thi triển được ma pháp trong sát lục kết giới, một khi trở về bên ngoài, tự nhiên như cá gặp nước, độ khổng lồ ma pháp hơn xa người bình thường

Một lát sau, ba kẻ đối địch với đám người Kim cũng xuất hiện tình huống tương tự, trong đó có hai người sắc mặt ảm đạm, bọn họ lui về sau mấy bước, nhận thua luôn

Đối với lựa chọn của bọn họ, Stephen không chỉ trích gì, trên thực tế, bất cứ ai gặp ma pháp sư có năng lực khổng lồ xuất sắc như thế cũng mất cả hồn phách, đánh mất lòng tin chiến thắng

Giống như một tuyển thủ bóng bàn bình thường gặp phải một siêu kiện tướng, trong lòng sẽ sinh ra cảm giác tuyệt vọng, nếu không phải người trong cuộc sẽ khó có thể cảm giác được

Nhưng ma pháp sư chiến đấu với Mary không định nhận thua, hấn lui về phía sau một bước, lấy chiếc nhẫn ra, hào quang chợt hiện lên

Một cỗ năng lượng dao động cường đại từ trong chiếc nhẫn truyền ra, sắc mặt Mary khê biến, nàng có thể cảm ứng rõ hơi thở nguy hiểm trong đó

Giây phút này, nàng quyết định rất nhanh, lập tức bỏ đầu pháp vừa rồi, nhanh chóng thi triển ma pháp cấp ba Cao Ôn Chúc Xạ, khiến người khác kinh hãi đó là nàng không phải thi triển một đạo, mà thi triển liên tiếp ra năm đạo

Xung quanh truyền ra vô số tiếng kêu sợ hãi, có thể hoàn thành động tác đó trong một khoảng thời gian ngắn, chứng minh rõ mặc dù thực lực của Mary chưa đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư, nhưng cũng không kém lắm

Nếu như ở trong đế quốc Lang Nhân, chắc chắn Mary sẽ bắn năm đạo Cao Ôn Chúc Xạ này lên đầu đối phương, dưới tình huống đó, một khi thành công, sẽ trực tiếp đánh gục đối phương

Nhưng ở chỗ này, hành động của bọn họ bị ước thúc nhiều, cho nên Mary không thể làm gì khác đành bắn về phía cánh tay đối phương, muốn đánh tan chiếc nhẫn tỏa ra hơi thở cường đại

Bốn đạo Cao Ôn Chúc Xạ bắn vào vòng phòng hộ, năng lượng cường đại phá tan vòng phòng hộ

Đạo Cao Ôn Chúc Xạ cuối cùng bắn thẳng vào cánh tay tên đó

Một khi ma pháp này trúng mục tiêu, sẽ phế bỏ cánh tay của tên đó, dù sử dụng ma pháp để trị liệu, cũng sẽ lưu lại di chứng

Nhưng giờ phút này, trong chiếc nhẫn bay ra một khối cầu hình trứng không có quy tắc

Khối bạch cầu này không lớn, Tiểu Ân nhận thấy nó giống với củ khoai tây ở kiếp trước của hắn, hơn nữa làn da của nó giống như khoai tây, đặc biệt ở phía trên có chỗ gồ ghề lại càng giống nhau

Khối bạch cầu kỳ dị này dường như rất miễn cảm với sự biến hóa của năng lượng. Nó quay tròn một cái, thoáng cái đã ở trên tay của tên pháp sư

Cao Ôn Chúc Xạ không lưu tình bắn vào khối bạch cầu

Chỉ là tình cảnh kinh cảnh xuất hiện trước mắt mọi người

Bị ma pháp cường đại công kích, nhưng khối bạch cầu không bị tổn thương gì cả, thậm chí cả lớp da ở ngoài cũng không bị tổn hại

Đạo Cao Ôn Chúc Xạ ẩn chứa uy lực to lớn tiếp xúc với thân thể đối phương, sau một giây đã bị khối viên cầu hấp thu

Đám người Tiểu Ân kinh ngạc, đặc biệt là đám người Kim, trong ánh mắt tỏa ra tia sáng muốn thử

- Sư phụ, đó là vật gì?

Đức Lão Phu kinh ngạc vạn phần hỏi

- Không biết

Tiểu Ân trầm ngâm một chút nhìn khối bạch cầu giống như củ khoai tây, hắn trầm giọng nói:

- Đó là ma thú biến dị, nhưng trên thế giới này có rất nhiều ma thú, cho nên ta không xác định được nó có tên là gì

Mặc dù đám người Kim rất tò mò, nhưng không hề lo lắng cho Mary

Dù sao Mary không phải nữ ma pháp sư bình thường. Nàng đã trải qua thí luyện trên đại thảo nguyên, hơn nữa còn sống sót rời khỏi đầu thú đài, tương lai trở thành truyền kỳ ngàn năm

Dù củ khoai tây này quỷ dị khó dò, cũng đừng mơ uy hiếp tới tính mạng của Mary

Tên pháp sư thấy khối bạch cầu xuất hiện, khuôn mặt lộ ra nụ cười vui mừng, hắn vừa rồi đã chịu kinh hãi không nhỏ, tí nữa là không thối lui được

Quả thực, nếu như khối bạch cầu không xuất hiện kịp thời thì giờ phút này chỉ sợ hắn đã trở thành ma pháp sư cụt tay

Mary hung hãn quyết định, nhất định phải để những tên này khiếp sợ và sợ hãi. Đối với trường phái học viện pháp sư, đối đầu với trường phái pháp sư chiến tranh, tuyệt đối không phải chuyện vui vẻ gì

Ánh mắt Mary tập trung nhìn tiểu bạch cầu, trong mắt toát ra tia sáng kỳ dị

Nàng cao giọng hỏi:

- Đó là ma thú gì?

Pháp sư đứng đối diện nao nao, hẳn định không trả lời. Nhưng là pháp sư thuộc trường phái học viện, cá tính của hắn không hung hãn, đặc biệt đối diện với khuôn mặt tiểu lệ, hơn nữa là nữ pháp sư có thực lực cường đại, hắn phải duy trì phong độ của mình

- Đó là biến dị ma thú ta tìm thấy trong rừng Gobbi.

Pháp sư đó nghiêm túc trả lời nói:

- Ta cũng không biết nó là ma thú gì, ngay cả ma pháp công hội cũng không ghi chép gì về nó, nhưng nó là ma thú cấp bốn hàng thật giá thật, nhưng lại biến dị, rất có khả năng tiến giai thành cấp năm

- Ma thú cấp năm?

Nghe vậy, ngay cả Tiểu Ân cũng kinh hãi

Thực lực của ma thú cấp năm ra sao, tất cả mọi người đều hiểu rõ, chỉ cần nhìn sư tâm vương tử cưới kim mao sư vương là đủ hiểu ma thú này có thực lực cường đại như thế nào

Hơn nữa điểm chủ yếu, nó lại là biến dị ma thú, khiến mọi người càng cảm thấy đau đầu

Mặc dù Mary không sợ hãi, nhưng đôi mi thanh tú của nàng cũng hơi nhíu lại, bởi vì nàng không biết biến dị ma thú này có năng lực đặc thù gì

Người nọ hít sâu một hơi, nhẹ nhàng vỗ bạch cầu. Nhất thời một cỗ năng lượng dao động kỳ dị tỏa ra từ bạch cầu

Bạch quang trên người nó vẫn như trước, nhưng có thêm cảm giác bùi ngùi xót xa

Bạch cầu không ngừng kéo dài cơ nhục của mình ra

Một lát sau, trước ánh mắt của mọi người, thân hình của nó dài ra một thước

Ánh mắt của Tiểu Ân mở to ra, nếu như nói lúc trước ma thú này giống củ khoai tây thì giờ phút này khi nó duỗi người ra, lại biến thành sinh vật rất quen thuộc với Tiểu Ân

Chỉ có điều giây phút này sinh vật đó được phóng đại lên trăm ngàn lần mà thôi

Thân dài, bề ngang ngắn nhỏ, có một mắt, có màu xám trắng pha lẫn màu nâu

Nếu như thu nhỏ ma thú này lại thì người ở thế kỷ hai mươi mốt chắc chắn sẽ nhận ra nó là sinh vật gì. Tầm....

Không sai, mỗi khi tới mùa xuân nó sẽ nhả tơ ra

Đương nhiên, con tầm này không ôn thuận như tầm trong trí nhớ của Tiểu Ân. Bởi vì thể tích của nó rất lớn, hơn nữa còn tràn ngập tính công kích

Nó ngẩng đầu lên, hơi thở lạnh như băng bao phủ Mary. Thân hình trắng bệch của nó chậm rãi cử động, trên người tỏa ra hương vị ngọt ngào khiến người khác muốn say

Đám người Tiểu Ân nhíu mày, một cỗ khí lưu xuất hiện quanh người bọn họ, ngăn mùi vị này lại

Mặc dù bọn họ không biết vật này có mùi vị gì, nhưng bọn họ không muốn hít vào

Quanh người Mary cũng xuất hiện một cỗ khí lưu, trải qua nhiều lần chiến đấu, nàng đã đưa ra lựa chọn chính xác

Nhưng không phải ai cũng có khả năng dự đoán, ngay cả hai vị đại ma pháp sư Lewis và Stephen cũng sợ hãi

Đại đa số đại ma pháp sư, sau khi ngửi hương thơm kỳ dị này, không chỉ không nín hơi, dùng phong hệ ma pháp thổi hương thơm đó đi, ngược lại còn tận tình hít thêm vào

Một lát sau, vẻ mặt của một số người trở nên hoảng hốt, nhìn thân hình hơi lay động của bọn họ, ngẫu nhiên có động tác gật gù đặc ý, trong lòng Tiểu Ân rung mình

Xem ra hương thơm đó có năng lượng thần kỳ nào đó, nếu hít phải nó sẽ giống như người bị mắc chứng bệnh lác đầu trong truyền thuyết

Nếu như người bình thường, dưới tình huống không phòng bị hít phải hương thơm này, chắc chắn sẽ chìm vào trong mộng ảo

Nhưng ở đây không có người bình thường, dù có thực lực thấp kém nhất, cũng là nhất tinh ma pháp sư

Lực lượng tinh thần của bọn họ hơn xa người bình thường

Cho nên khi bọn họ bắt đầu tiến vào mộng cảnh, liền cảm ứng được nguy cơ, lực lượng tinh thần khổng lồ giúp bọn họ bảo trì thanh tỉnh, kéo bọn họ trở về từ trạng thái hư ảo

Nhất thời, mấy vị ma pháp sư đổ mồ hôi lạnh, trong lòng vừa nghĩ đã thấy sợ

Lúc này, tất cả mọi người đã biết chỗ đáng sợ của hương thơm, lập tức học theo đám người Tiểu Ân, sử dụng phong hệ ma pháp thổi tan hương thơm đó đi

Đứng ở bên cạnh, Tiểu Ân thâm hô đáng tiếc, ma thú giống tầm này nhìn qua thì không to lớn gì, cho nên khí thế trên người nó không cường đại, nếu có một ngày nó lớn lên, khí thế tăng lên phát ra hương thơm thì ngay cả ma pháp sư cũng không chống cự được

A....

Một tiếng kêu thảm thiết truyền đến, đám người Tiểu Ân quay đầu lại nhìn, không khỏi giật mình

Gã pháp sư mặt sẹo Olympus đứng yên một chỗ, mặc dù hân thở hồng hộc, sắc mặt trắng bệch, rõ ràng đã tiêu hao hết lực lượng tinh thần

Nhưng vị pháp sư đối diện với hắn, là một nhất tinh ma pháp sư lâu năm, đã té ngã trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh

Olympus chống nạnh, liếc mắt nhìn mọi người, giống như tuyên bố:

- Ta thắng

Lewis không nói gì cả, trong mắt Tiểu Ân lộ ra tia sáng thưởng thức, cất cao giọng nói:

- Không sai, người thắng

Dù là nguyên nhân gì, nhưng nhất tinh ma pháp sư vừa tiến giai lại có thể thắng được nhất tinh ma pháp sư lâu năm, dù chỉ trùng hợp nhưng cũng khiến mọi người khiếp sợ

Trong lòng Tiểu Ân thâm hô đáng tiếc, nếu như hắn may mắn tiến vào sân chơi của thần linh, chắc chắn tiền đồ ngày sau sẽ rộng mở hơn

Olympus thở dài một hơi, giống như gỡ được một tảng đá lớn

Hai mắt hắn nhắm lại, cứ như thế ngã xuống đất, nhưng khác với đối thủ của hắn, do hắn hao phí hết ma lực nên mới không chống đỡ được, té ngã xuống mặt đất

Khuôn mặt của Stephen lộ ra vẻ vui mừng. Mặc dù đối phương có đám người Tiểu Ân, khiến trong lòng hắn phủ một bóng ma, nhưng biểu hiện của Olympus khiến bọn hắn có cảm giác hạnh diện. Stephen hơi giơ tay chặn lại, tự nhiên có một vị ma pháp sư tiến lên, đưa Olympus ra khỏi ma pháp trận

Giờ phút này, đợt thứ hai chỉ còn tổ của Mary, nhìn quái trùng trước mặt, không ai dám nói mình có thể thủ thắng

Đặc biệt là nữ hài tử, trời sinh đã sợ hãi các loại quái trùng, cho nên ngay cả Lewis cũng không quá quan tâm trận đấu này

Nhưng Mary lại hừ nhẹ một tiếng, trên người nàng xuất hiện sát khí cường đại

Luồng sát khí này được tích lũy trong những lần thí luyện và gặp hung hiểm, khí thể hung ác bạo tàn giống như gặp thần giết thần, gặp phật giết phật

Cổ sát khí này bộc phát ra, mọi người không tự chủ được, cảm thấy cả người lạnh thấu xương

Mấy ma pháp sư kém cỏi lui về phía sau vài bước, kinh hãi run sợ nhìn Mary, trong ánh mắt lóe lên tia sáng quái dị

Trong thế giới loài người, nữ ma pháp sư ít hơn nam ma pháp sư nhiều, hơn nữa cá tính của nữ ma pháp sư thường ôn hòa hơn nhiều

Nhưng trên người Mary không hề có chút khí chất ôn hòa nào cả, một khi nàng chăm chú, sát khí của nàng không hề dưới huy hiệu trưởng Đức Lỗ Phu

Nữ ma pháp sư có sát khí lớn như thế mang lại cho mọi người cảm giác khác

Nhưng tên ma pháp sư đối địch với Mary lại kêu khổ trong lòng, hắn không nghĩ ra, mình đã xuất ra đòn sát thủ thế mà nữ hài tử này lại không e ngại gì cả, ngược lại chiến ý còn tăng lên, rất có thể sẽ liều chết, thậm chí không tiếc lưỡng bại câu thương

Sắc mặt của tên ma pháp sư lúc xanh lúc đỏ, trong lòng hắn rất hối hận, nếu sớm biết như thế, mình nhận thua luôn cho nó xong, không phải lời biển dụ ma thú này ra

Vài chục năm trước, trong lúc du lịch trong rừng Gobbi, trong lúc vô ý hắn tìm được trứng của ma thú

Khi ấp xong trứng ma thú, liền nở ra một con ma thú quái dị. Mặc dù lúc đó hắn đã ký khế ước với ma thú, nhưng khiến hắn không thể tưởng được đó là, thực lực của ma thú tăng lên cực nhanh, chỉ trong vài chục năm ngắn ngủi đã đạt tới thực lực ma thú cấp bốn, khiến hắn khó không chế được

Cho nên bình thường hắn đều phong ấn nó trong không gian ngủ đông, nếu như không phải bị Mary trêu đùa tới nổi mất trí, hắn cũng không thả ma thú này ra

Giờ phút này, ma thú bộc phát mùi thơm trên người, mặc dù hắn đã sớm chuẩn bị, không hít phải nhưng cũng có chút chật vật

Khiến hắn cảm thấy run sợ đó là dưới cổ khí thể cuồng bạo của Mary, ma thú càng thêm kích động, thậm chí còn bác bỏ ý niệm của hắn

Là ma pháp sư, hắn khó có khả năng trở thành kỵ sĩ ma thú. Mặc dù bọn họ cũng có thể bồi dưỡng ma sủng của mình

Nhưng khi ma sủng có thực lực vượt xa chủ nhân, như vậy đầu ma thú này trở thành một vật cản đối với ma pháp sư

Ma thú của kỵ sĩ ma thú sẽ không khiến kỵ sĩ bị thương tổn, nhưng ma sủng lại khác, nếu như đôi bên có thực lực quá chênh lệch, hơn nữa ma pháp sư không được ma sủng chấp nhận, như vậy ma sủng có thể tạo phản, thậm chí còn đánh chết chủ nhân của nó

Bởi vì kỵ sĩ dùng sự nhiệt thành của mình để đổi lại chân tình của ma thú, nhưng ma pháp sư lại dùng máu làm chất xúc tác, lấy lực lượng của bản thân mình để áp chế ma thú

Cho nên khi biển dụ ma thú có thực lực vượt qua chủ nhân của nó, hơn nữa thoát khỏi không gian ngủ đông, nó sẽ thử làm cách nào để thoát khỏi chủ nhân

Rốt cuộc, sát khí trên người Mary không ngừng tăng lên, trên người ma thú phát ra đám sương mù huyết quang

Khi luồng huyết quang này phóng lên cao, tràn ra ngoài thân thể ma thú, ma pháp sư cũng bắn ra một ngụm máu tươi

Hắn bắt lực nhìn nó phá tan khế ước, rút cuộc biến dị ma thú đã tự do, tâm của hắn xám lại như tro tàn, hắn té ngã xuống đất, hôn mê bất tỉnh nhân sự

Dị biến giữa hắn và biến dị ma thú khiến mọi người yên lặng, ánh mắt của Lewis và Stephen nhìn biến dị ma thú, ánh mắt lộ rõ vẻ tham lam

Biến dị ma thú, hơn nữa còn là ma thú cấp bốn thần kỳ, hiện giờ huyết ký trên người nó đã biến mất, nếu thừa cơ thu lấy, không nghi ngờ gì, nó sẽ trở thành một cánh tay đắc lực trợ giúp bọn họ

Stephen tiến lên trước hai bước, cao giọng nói:

- Pháp sư Mary, chúng ta đã thua, xin ngài thu tay lại

Hắn nói nhưng ánh mắt lại nhìn vào biến dị ma thú cấp bốn

Lewis hừ nhẹ một tiếng, cũng tiến lên nói:

- Tốt, nếu các người nhận thua, hơn nữa ma thú này đã giải trừ khế ước, đầu ma thú này giao cho chúng ta
Sắc mặt Stephen khê biến nói:

- Không được, đầu ma thú này phải do ta tạm thời quản lý. Một khi chủ nhân của nó tỉnh lại, ta sẽ trả lại cho hắn

- Trả lại cho hắn?

Lewis cười, như nhìn thấu tâm tư của đối phương, trào phúng nói:

- Tên đó còn không giữ nổi khế ước, giao ma thú cho hắn xử lý, hắn sẽ xử lý như thế nào?

Sắc mặt Stephen biến đổi nói:

- Dù xử lý thế nào cũng là chuyện của chủ nhân ma thú, không cần người chỉ điểm

Lewis lạnh lùng cười nói:

- Sao, chẳng lẽ người không bằng lòng sao? Được rồi, để ta nói thay người

Hắn chậm rãi nói:

- Khi người trả ma thú lại cho ma pháp sư, người sẽ cho hắn hai lựa chọn, một là giết chết ma thú, hai là tặng ma thú cho người đứng không?

Stephen lạnh lùng nhìn đối phương nói:

- Đại ma pháp sư Lewis, đây là chuyện của nhất mạch chúng ta, chẳng lẽ ngài muốn nhúng tay vào?

Lewis ngẩn ra, do dự một chút, rốt cuộc hừ lạnh một tiếng, lui ra phía sau, khoanh tay đứng nhìn

Ánh mắt của Mary chuyển qua người Tiểu Ân, Tiểu Ân chần chờ một lát, chậm rãi lắc đầu. Nơi này không phải đế quốc Lang Nhân, dựa theo quy củ của nơi này, nếu Lewis từ bỏ, bọn họ không có lý do để phản bác

Nhận được chỉ thị của Tiểu Ân, mặc dù bất đắc dĩ nhưng Mary vẫn lui xuống

Stephen nhìn con tằm, trong ánh mắt lộ rõ vẻ sợ hãi và vui mừng

Biến dị ma thú cấp bốn, hơn nữa có khả năng tiến hóa thành cấp năm, đối với đại ma pháp sư, trình độ ma thú loại này là một trợ thủ cường đại

Giờ phút này, thậm chí hắn còn cảm kích Mary, nếu như vị nữ ma pháp sư này không phát ra sát khí cường đại, chỉ sợ đầu ma thú này không thể thuận lợi giải trừ khế ước ban đầu

Một cỗ khí thế cường đại xuất hiện, Stephen muốn bắt giữ đầu ma thú, cho nên hắn không phát động tiến công, mà sử dụng khí thế để thu phục ma thú

Song ngoài ý muốn của hắn, đầu ma thú vẫn nằm im, thân thể không cử động, đôi mắt nhỏ chậm rãi mở ra

Đôi mắt nhỏ của nó nhìn qua thì rất tức cười, nhưng giờ này, đôi mắt của nó lạnh như băng, tràn ngập phần nộ

Tiểu Ân nao nao, khi hắn nhìn đôi mắt đó, trong lòng đột nhiên mềm ra

Tâm không có ý khuất phục, mặc dù thông qua khí thể, nó hiểu mình không phải đối thủ của trung niên nam tử trước mắt, nhưng nó không giống ma thú bình thường, quay đầu bỏ trốn, ngược lại nó mở đôi mắt nhỏ của mình ra, dường như muốn nói với đối phương, nó sẽ chiến đấu tới chết

Mắt Stephen hiện lên một tia giận dữ, theo kinh nghiệm của hắn, ma thú bị người thu phục thành ma sủng không giống với ma thú dã sinh, chỉ cần thể hiện thực lực hơn chúng, chúng sẽ lựa chọn hàng phục. Nhưng không biết vì sao, đầu ma thú này lại có địch ý cường đại, không có ý định thỏa hiệp

Chậm rãi ngừng đầu lên, trong tay Stephen xuất hiện khí đông lạnh màu trắng

Đó là băng hệ ma pháp, uy lực của khí đông lạnh không dưới Băng Phong Đông Khí mà Benson xé ra

Chỉ bất quá Băng Phong Đông Khí là ma pháp công kích rộng, còn ma pháp này rõ ràng là pháp thuật công kích đơn thể

Mắt Tiểu Ân không kiềm chế được, hiện lên một tia tinh quang, hắn không biết pháp thuật đó là gì

Bởi vì thế giới ma pháp này quá khổng lồ, ngay cả truyền kỳ pháp sư cũng không biết được tất cả ma pháp. Tiểu Ân không nhận ra không có gì kinh ngạc, nhưng ma pháp này điều động nguyên tố ma pháp là biết được uy lực ẩn chứa trong đó

Một giây sau, một đạo khí đông lạnh màu trắng hóa thành hơi nước nồng đậm, công kích về phía ma thú

Dưới ánh mắt của mọi người, mặc dù đầu ma thú này dài hơn một thước, nhưng trên người nó không có khớp xương nào, dường như nó là động vật nhuyễn thể, hành động rất chậm chạp

Nhưng tình cảnh tiếp theo lại nằm ngoài dự liệu của mọi người

Khí đông lạnh tập kích vào tầm, đột nhiên toàn thân nó cuộn lên, giống như lúc nãy nhưng lần này nó thu nhỏ mình lại

Chỉ trong nháy mắt, nó biến thành bộ dáng khoai tây như lúc đầu

Khí đông lạnh của Stephen bắn vào khối khoai tây, liền nhanh chóng tan biến

Nhưng đám người Tiểu Ân phát hiện ra, khí đông lạnh không tiêu tán mà nó bị khối khoai tây hấp thu

Sắc mặt Stephen hơi co lại, hắn cảm thấy đau đầu, đầu ma thú này không hổ danh là ma thú biến dị. Nó biến hình xong liền có khả năng hấp thu năng lượng ma pháp. Năng lực này đúng là vô địch

Từ từ thân hình của khối khoai tây kéo dài ra lại biến thành bộ dáng tầm. Sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi, nhìn Stephen dường như tiếp tục thi triển ma pháp, hắn lập tức nói:

- Stephen các hạ, thân hình của ma thú dường như dài thêm

Stephen ngẩn ra, vốn đang chuẩn bị ma pháp liền dừng lại không phát nữa

Hắn cẩn thận đánh giá lại hình thể của tầm, kỳ thực hắn không biết được Tiểu Ân nói có phải sự thật không, bởi vì trong mắt của hắn, thân hình của tầm dường như không khác gì lúc nãy

Nhưng hắn hiểu, nếu như Tiểu Ân nói đúng, như vậy có lẽ tầm này là một loại ma thú chuyên hấp thu năng lượng để phát triển

Một khi nó hấp thu đủ năng lượng, dù là hắn cũng đừng mơ khắc chế được nó

Nhìn vẻ mặt khó xử của lão đối thủ, Lewis cười nói:

- Stephen các hạ, ngài có định ra tay hay không? Chúng ta không thể chờ đợi được

Sắc mặt Stephen chợt biến hóa, nói thật, đối mặt với ma thú này, hắn có cảm giác muốn buông tay

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, bước nhanh về phía trước, kéo vị ma pháp sư hôn mê lên, tay khẽ vỗ nhẹ vào lưng hắn

Sắc mặt của nhất mạch Stepen đỏ lên, vừa rồi bọn họ bị sự thần kỳ của ma thú hấp dẫn, nên không ai quan tâm tới vị ma pháp sư bị hôn mê

Nhưng đó chỉ là chuyện bình thường, những người này không có giao tình gì với nhau, mặc dù cũng một mạch, nhưng có người ở phía nam, có người ở phía bắc, vất vả lắm mới tụ hợp lại được một chỗ cũng là vì lợi ích

Cho nên khi biến dị ma thú thần kỳ xuất hiện, hơn nữa giải trừ khế ước, thậm chí bọn họ còn có cảm giác hả hê

Bàn tay Tiểu Ân khẽ động, năng lượng hoàng kim tiến vào thân thể của pháp sư, nhất thời sắc mặt của hắn tốt lên

Rất nhanh, hắn tỉnh lại, thấy cảnh trước mắt, không khỏi sửng sốt

Tiểu Ân nhanh chóng kể lại chuyện sau khi hắn hôn mê, cuối cùng nói:

- Pháp sư các hạ, ta có một đồ tốt, nếu như người từ bỏ ma thú này, ta sẽ lấy nó trao đổi với người

Nói xong, hắn che khuất tầm mắt của mọi người, lấy ra một kiện đồ vật cho người này xem

Ánh mắt của tên đó sáng lên, lộ rõ vẻ kích động, hắn ngẩng đầu nhìn Stephen đang giằng co với ma thú, lại nhìn vật trước mặt, cuối cùng cắn răng một cái nói:

- Tốt, ta chấp nhận trao đổi

Nói xong, hắn thu vật đó vào trong vật phẩm trang sức không gian, vội vã nói:

- Pháp sư các hạ, ma thú thuộc về ngài

Khuôn mặt Tiểu Ân lộ ra vẻ hài lòng, hắn quay đầu, đối mặt với Stephen nói:

- Đại ma pháp sư các hạ, đầu ma thú này thuộc về ta

Ánh mắt của Stephen trở nên hung ác nham hiểm

Hắn không nghĩ ra, Tiểu Ân làm ra chuyện này trước mặt hắn

Hung hăng nhìn Tiểu Ân một cái, Stephen nói:

- Mã Long, người bán ma thú đó cho người ngoài sao?

Sắc mặt Mã Long khẽ biến, thì thào không nói thành lời

Stephen lại nói:

- Mã Long, người bán ma thú này lại cho ta, ta sẽ đưa ma pháp trượng mà người nhìn trúng lần trước cho người

Mã Long do dự một chút, vuốt vật phẩm trang sức không gian của mình, rốt cuộc nói:

- Stephen các hạ, ta đã đáp ứng với vị ma pháp sư này, cho nên xin ngài tha thứ

Nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn mọi người nói:

- Vừa rồi ngài tuyên bố ta thua cuộc, giờ ta có thể rời đi rồi

Stephen âm trầm nói:

- Mã Long, người không để ý đến chuyện này nữa sao?

Mã Long thở dài một hơi nói:

- Stephen các hạ, vừa rồi vị ma pháp sư này cứu tính ta, ta đã quyết định rời khỏi đế quốc Nặc Khả Đa, tới một quốc gia khác để du lịch

Hắn cười lạnh nói:

- Địch nhân Ta được địch nhân cứu tỉnh

Hắn cười lạnh, sau đó rời khỏi ma pháp trận, hễ ai ở nhất mạch Stephen bị hắn nhìn cũng vô thức mở đường, cho tới khi hắn rời khỏi thung lũng, những người này mới thở phào một hơi

Ánh mắt Stephen càng thêm hung ác nham hiểm, nhưng hắn là kiêu hùng, hít sâu một hơi nói:

- Lewis các hạ, ma thú là của các ngươi, các ngươi xử lý nhanh nên, không được lãng phí thời gian, nếu không mọi người hợp sức lại, dứt khoát giết chết nó.

191. Chương 12: Hắc Toàn Phong Vực Sáng Lên Đài

Mới rồi còn dùng trăm phương ngàn kế để thu phục ma thú, giờ phút này không chiếm được lại muốn giết chết nó, thực tính toán tốt

Nhưng ngoài ý liệu của Tiểu Ân, đề nghị này của Stephen không ngờ lại được đám pháp sư cùng phe với Tiểu Ân đồng ý

Ánh mắt thoáng nhìn qua người bọn họ, Tiểu Ân lập tức nhận ra những ánh mắt đồ kị

Nhất thời hắn hiểu ra, những tên này biết rõ mình không đoạt được nên không muốn ma thú biến dị rơi vào tay kẻ khác, cho nên mới đồng lòng hợp lực như vậy

Lạnh lùng cười, Tiểu Ân nhẹ nhàng vung tay lên

Kim, Lai An, Đức Lỗ Phu, Carter, Mary, năm người đồng thời tiến lên, mặc dù trên người bọn họ không đeo huy chương ma pháp, nhưng trải qua biểu hiện vừa rồi, không ai dám xem thường năng lực khổng lồ của ma pháp siêu cường của bọn họ

Đặc biệt là Đức Lỗ Phu, hắn không hề che giấu hơi thở đại ma pháp sư của mình, nhất thời khiến mọi người lùi về phía sau hai bước

Năm người liên hợp với nhau, nhất thời phát ra hơi thở giết chóc điên cuồng, cỗ hơi thở này tung bay trong ma pháp trận, khiến mỗi cá nhân đổ đầy mồ hôi lạnh

Lần đầu khi đối mặt với hơn một ngàn pháp sư tới từ các tinh cầu khác nhau, bọn họ còn chả sợ hãi gì, hơn hai mươi người dùng sát khí để giằng co với hơn ngàn người

Hiện giờ đứng trước mặt năm người bọn họ còn chưa tới hai mươi người, hơn nữa còn là hai mươi người tới từ trường phái pháp sư học viện

Chỉ bằng thực lực của những người này sao có thể so sánh được với sát khí do năm người Kim liên hợp

Nhất thời, ngay cả Lewis cũng không hít thở nổi, hắn vội vàng nói:

- Tiểu Ân các hạ, chúng ta không phải địch nhân

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, không để ý tới bọn họ, trực tiếp tiến gần thân hình đang duỗi thẳng của tầm, thờ ơ lạnh nhạt nhìn ma thú biến dị

Thấy Tiểu Ân tới gần, ma thú biến dị cảnh giác lên, ánh mắt của nó không có chút thân mật

Tiểu Ân ung dung cười, hắn biết, khi đối mặt với ma thú, chỉ dựa vào thiện ý thì không thể nào đã động được nó. Biện pháp duy nhất là phải biểu hiện thực lực vượt xa nó, sau đó chậm rãi dạy dỗ nó, cuối cùng mới có thể khiến nó thật tâm nhận chủ

Móc một chiếc vòng tay ra, khoe miệng Tiểu Ân nở nụ cười nhạt, phảng phất như tự nói:

- Hắc Toàn Phong à, vốn sau trận đấu mới thả ngươi ra, nhưng hiện tại thả ngươi ra là một lựa chọn không tồi

Ánh mắt của mọi người tập trung lên người Tiểu Ân. Bọn họ biết Tiểu Ân muốn thu phục ma thú biến dị, nhưng bọn họ không đoán ra Tiểu Ân dùng thủ đoạn gì để thu phục nó

Nhẹ nhàng sờ vòng tay, hơi thở khổng lồ nhất thời tràn ngập. Một cỗ khí lạnh màu trắng từ trong vòng tay khuếch tán ra

Sắc mặt Stephen khê biến, kinh hô:

- Ma thú, người cũng có ma súng?

Tiểu Ân tức giận trừng mắt liếc hắt, nói:

- Có ma súng thì lạ lắm sao?

Sắc mặt Stephen trắng bệch ra, không biết trả lời thế nào

Ma súng của ma pháp sư tất nhiên là ma thú. Đáng tiếc ngoài ấu thú ra, khả năng thuần hóa ma thú trưởng thành rất thấp, vì nguyên nhân này mà ở nơi này có rất nhiều ma pháp sư nhưng chỉ có Mã Long mới có ma súng

Phạm vi bao phủ của khí đông lạnh càng lúc càng lớn, cuối cùng đạt tới phạm vi mười lăm thước

Sắc mặt của mọi người bao gồm cả Stephen và Lewis trở nên cực kỳ đặc sắc, bọn họ kinh ngạc nhìn khí đông lạnh, trong đầu xuất hiện những ý niệm khác nhau, có người không tự chủ được, dụi dụi đôi mắt, không tin cảnh trước mắt

Là ma pháp sư, mặc dù không có ma súng, nhưng bọn họ biết, khí đông lạnh trong không gian ngủ đông có phạm vi càng lớn thì thể tích của ma súng cũng càng lớn

Mặc dù bọn họ rất tò mò Tiểu Ân triệu hồi ra ma thú gì, nhưng không nghĩ tới, phạm vi bao phủ của khí đông lạnh lại lớn như vậy

Từ từ, hơi thở cường đại tản ra ngoài không gian ngủ đông, cỗ hơi thở này giống với hơi thở trên người đám người Kim, tràn ngập khí thể hung ác tàn bạo, ai cũng biết, sắp có một con mãnh thú xuất hiện

Trong lòng mọi người khẩn trương lên, dùng ánh mắt trao đổi với nhau

Hào khí trong sân chợt nóng lên, phảng phất như chỉ cần một que diêm là có thể khiến không gian bốc cháy

Rốt cuộc, Tiểu Ân thu ngón tay lại, trong chốc lát khí đông lạnh biến mất, lộ ra một đại quái vật dài mười hai thước

Mí mắt của đại quái vật hơi động, rốt cuộc mở ra, cặp mắt như đôi đèn lồng vĩ đại lóe ra tia sáng hung tàn lạnh như băng. Đám ma pháp sư nhìn nó, trong lòng không tự chủ được run lên

Đột nhiên, Hắc Toàn Phong đứng lên, tứ chi ngắn nhưng tráng kiện của nó gấn chặt trên mặt đất

Sau đó nó ngẩng đầu lên, phát ra một đạo âm thanh long ngâm (tiếng rồng gầm).

Tiếng rồng hùng hậu khàn khàn giống như tiếng sấm kêu, núi lở, sóng dâng, giống như tiếng sét đánh ngang tai mọi người

Không khí trong khe núi chấn động, trong tai mọi người không còn âm thanh nào khác, bị tiếng rồng lớn này áp bách

Trong lòng mọi người nhảy loạn lên, lộ ra ánh mắt sợ hãi

Stephen lão đảo lui về sau vài bước, trong đầu hần chỉ còn một ý niệm, trận tỷ thí này hần hoàn toàn thua

Đừng nói có thể chống lại bọn họ hay không, chỉ cần ma thú kinh khủng kia cũng đủ để giết chết mình

Một giây trước, trong lòng hần còn vương bận về ma thú biến dị, nhưng khi nhìn thấy Hắc Toàn Phong, hần không còn tâm tư này nữa

Ma thú vừa giống khoai tây, vừa giống thiên tằm đứng trước mặt Hắc Toàn Phong, không đáng được nhắc tới

Một lúc lâu sau, tiếng rống của Hắc Toàn Phong tiêu tán, song, hiện trường vẫn yên tĩnh, căn bản không có ai dám phát ra âm thanh nào

Bọn họ đều tin tưởng, chỉ cần mình hơi động, chắc chắn mãnh thú này sẽ không lưu tình, tiến lên xé xác mình

Hai bóng người không hẹn cùng xuất hiện, hai người này là hai người công chứng ở bên ngoài, Linnuo và Spike

Hai vị lực tinh đại ma pháp sư nghe thấy tiếng rống của Hắc Toàn Phong, mặc dù bọn họ không biết tại sao ở đây lại xuất hiện ma thú có cấp bậc kinh khủng như vậy, nhưng vì lo lắng cho sự an toàn của mọi người, bọn họ lập tức lao vào

Bởi vì tiếng rống của ma thú quá kinh khủng, bọn họ mơ hồ có dự cảm, ma thú cường đại này đã vượt qua năng lực ứng phó của đám người Stephen, nếu như bọn họ khoanh tay đứng nhìn, chỉ sợ tất cả mọi người ở trong sẽ chết sạch

Khi bọn họ lao vào trong sân thì đúng lúc Hắc Toàn Phong gầm lên xong, cặp mắt lạnh như băng của nó nhìn về phía hai người, nhất thời khiến hai người kinh hãi run sợ, đồng thời cẩn thận đề phòng

Rốt cuộc, đại quái vật động

Mặc dù thân hình của nó cường tráng như núi nhưng động tác của nó lại nhẹ nhàng như một con bướm

Thân hình to lớn như không có sức nặng, phương hướng nó chạy tới là nơi Tiểu Ân đang đứng cười

Linnuo trầm nghĩ không tốt, Tiểu Ân có hy vọng tiến giai thành ma đạo sỹ. Mặc dù ma thú này rất kinh khủng, ngay cả hắn cũng không dám nói mình có thể chiến thắng, nhưng trong tình huống này, hắn vẫn phải ra tay

Một đạo ánh sáng từ ma pháp trượng của hắn bắn ra, đó là ma pháp cấp năm đơn thể chuyên dùng để công kích thân thể. Ma lực cường đại tụ hội lại một chỗ, giống như tia chớp bắn về phía Hắc Toàn Phong

Song tốc độ phản ứng của Hắc Toàn Phong lại nằm ngoài dự đoán của mọi người

Thân hình khổng lồ của nó đột nhiên xoay nửa vòng trên không trung, giống như một chiếc lò xo uốn dẻo trong không trung

Cái miệng to của nó mở ra, hấp thu ma pháp công kích của Linnuo

Phì phò cái miệng vài cái, Hắc Toàn Phong lộ ra ánh mắt đắc ý, dường như nó rất hài lòng với ma pháp công kích đó

Đám người Stephen sớm trốn mất há hốc mồm

Ma thú biến dị kia biến thành hình khoai tây mới không sợ ma pháp công kích, nhưng ma thú to lớn còn hung hãn hơn, trực tiếp cắn nuốt ma pháp công kích của Linnuo, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, chỉ sợ không có người nào tin cả

Mặc dù Stephen và Linnuo đều là đại ma pháp sư nhưng thực lực và địa vị của hai người chênh lệch rất xa, nhìn lần công kích này là mọi người hiểu: Thực lực của đại quái vật hơn xa ma thú biến dị

Hắc Toàn Phong nhe răng trợn mắt, bày ra bộ dáng hung hãn

Linnuo và Spike sóng vai với nhau, về mặt hai người trở nên ngưng trọng. Không nghi ngờ gì hai người đã coi Hắc Toàn Phong là đối thủ lớn nhất, cho nên mới bắt tay nhau cùng ra tay

-Hắc Toàn Phong lại đây

Tiểu Ân đau đầu gào to một tiếng

Một giây sau, thân hình khổng lồ của đại gia hỏa lập tức quay đầu sang, cái đuôi to lớn của nó lắc lư, lưỡi thì thè ra ngoài, phát ra những thở hồng hộc

Nhìn bộ dáng này của Hắc Toàn Phong, trong lòng mọi người có ảo giác, đại ma thú dường như biến thành con chó nhỏ đang lấy lòng chủ nhân

Khuôn mặt của Stephen co lại, hần hỏi:

-Đó là ma sủng của người

Tiểu Ân cười hắc hắc, duỗi cánh tay ra, Hắc Toàn Phong lập tức phối hợp, thân thể của nó nằm sát xuống mặt đất, cái đầu to thì duỗi ra

Nhẹ nhàng vuốt ve chiếc đầu to của Hắc Toàn Phong, trong lòng Tiểu Ân tràn ngập cảm giác ôn hòa. Dường như có tâm linh cảm ứng, Hắc Toàn Phong cũng nhắm hai mắt lại, lộ rõ vẻ hưởng thụ

Nhìn cảnh thân mật giữa một người và một thú, trong mắt mọi người lộ rõ vẻ hâm mộ

Mặc dù Mã Long cũng có ma thú, nhưng quan hệ giữa hắn và ma thú không hòa hợp bằng Tiểu Ân và Hắc Toàn Phong. Cho nên cuối cùng đầu ma thú biến dị liều mạng giãy dụa để thoát khỏi kẻ ước, không chịu làm ma sủng của Mã Long

Spike và Linnuo, hai vị lực tinh đại ma pháp sư cười khở, nhìn cảnh này, trận tỉ thí giữa đôi bên chỉ là trò đùa mà thôi

Ngay cả Linnuo cũng không dám nói mình có thể thủ thắng thì đám người Stephen sao có thể chống cự

Spike lắc đầu, nói với Stephen vài câu. Sắc mặt của vị đại ma pháp sư này xám lại, hắn không cam lòng, nhưng đối mặt với Hắc Toàn Phong, hắn không có lựa chọn nào khác

Khi Lewis nhận được tin tức này, trong lòng hắn tràn ngập cảm xúc. Nhìn dáng vẻ dương oai diễm võ của Hắc Toàn Phong, đáy lòng hắn tràn ngập hâm mộ, đồng thời có một tia đổ kỵ sâu kín, tại sao ta không có ma sủng như vậy? Tất cả chỗ tốt đều thuộc về nhất mạch của Maren?

Chỉ là ý nghĩ này chỉ có thể dấu kín trong lòng mà thôi, nếu như đắc tội với Tiểu Ân, chắc chắn hắn không thừa nhận nổi

Còn Tiểu Ân, hắn không để ý tới ý nghĩ của mọi người, hắn xoa đầu Hắc Toàn Phong, ánh mắt của hắn chăm chú nhìn ma thú biến dị

Giờ phút này, ma thú biến dị dài một thước đang ngơ ngác nhìn Hắc Toàn Phong dài mười hai thước

Nhìn bộ dáng của nó là biết nó đang sợ ngây người

Không nói tới thể tích của đôi bên chênh lệch mà cả cấp bậc cũng không đồng cấp

Hắc Toàn Phong là ma thú cấp sáu hàng thật giá thật, nó vẫn không ngừng cắn nuốt long thạch và được cốt long truyền thừa, khiến thực lực của nó đứng hàng đầu trong số ma thú cấp sáu

Mặc dù ma thú biến dị biến thành hình dạng khoai tây, có năng lực hấp thu nguyên tố ma pháp, nhưng so sánh với Hắc Toàn Phong vẫn chênh lệch quá xa

Huống chi do bị nhốt trong không gian ngủ đông hơi lâu nên Hắc Toàn Phong vừa mới ra ngoài đã phát ra long ngâm để phát tiết

Mặc dù Hắc Toàn Phong không phải long tộc chính thức, nhưng tiếng rồng của nó ẩn chứa uy lực cường đại của long tộc, uy lực đó lực chấn nhiếp rất lớn

Ngay cả Spike và Linnuo, hai vị lực tinh ma pháp sư cũng bị âm thanh này dọa sợ phải chạy vào, thì nói gì tới ma thú cấp bốn chứ

Vất vả lắm Hắc Toàn Phong mới thoát khỏi không gian ngủ đông, nó gật gù đắc ý vòng quanh Tiểu Ân, không có ý định đứng yên một chỗ

Đám người Stephen sớm tìm cớ, rời xa nơi này

Bọn họ không muốn ở cùng một chỗ với đại quái vật, bọn họ không chịu được áp lực to lớn đó

Đám người Kim xông tới, mỗi người thân thiết vỗ lên người Hắc Toàn Phong một cái. Bọn họ đã sớm quen thuộc với nhau, trong chốc lát truyền đến những tiếng cười vui vẻ

Trong lòng đám người Kim, Hắc Toàn Phong không phải ma thú, đặc biệt trải qua cuộc chiến ở đấu thú đài, bọn họ đối xử Hắc Toàn Phong như là thân nhân của mình

Mary ôm Hắc Toàn Phong, đột nhiên nói:

-Sư phụ, tiểu hắc dường như béo lên

Tiểu Ân nao nao, cẩn thận đánh giá vài lần nói:

-Không sai, nó dài thêm một thước

Rời khỏi thân chơi của thần linh, Hắc Toàn Phong chỉ dài mười thước, chưa tới mười một thước. Nhưng ở trong không gian ngủ đông một thời gian, nó lại dài mười hai thước

Ở chung với nhau, đám người Tiểu Ân biết, thân thể của Hắc Toàn Phong càng dài thì thực lực của nó càng mạnh. Thoảng cái đã dài mười hai thước, chắc chắn thực lực của nó đã được đề cao

Trách không được vừa rồi nó cắn nuốt ma pháp của Linnuo lại coi như là chuyện bình thường, xem ra nó có xu hướng tiến giai thành ma thú cấp bảy

Hắc Toàn Phong duỗi thẳng thân thể, đôi mắt to như hai cái đèn lồng. Xem bộ dáng đặc ý thỏa mãn của nó, giống như tướng quân thắng trận trở về

Tiểu Ân mỉm cười nói:

-Không sai, ngủ một giấc đã dài thêm hai thước. Xem ra sau này phải để người ngủ trong không gian ngủ đông nhiều hơn thôi

Lập tức Hắc Toàn Phong cuộn tròn thân thể của mình lại, cái đuôi thì gấp khúc lại, hai mắt chớp động vô tội, lộ ra bộ dáng đáng thương nhìn Tiểu Ân

Đám người Kim không nhịn được cười, chỉ có sư phụ mới chế trụ được đại ma thú này, khiến nó không dám đắc ý

Giờ phút này, mọi người có mặt ở nơi này đều trợn mắt há hốc mồm

Không thể tưởng tượng được chẳng những ma thú này lợi hại lại còn thông linh nữa. Quả thực đã vượt xa lý giải của bọn họ

Nếu như không phải thấy Hắc Toàn Phong không biến thân được, chắc chắn bọn họ còn tưởng nó là ma thú cấp chín trong truyền thuyết

Tiểu Ân nhẹ nhàng vẫy tay, lập tức Hắc Toàn Phong chân thấp chân cao chạy tới lấy lòng Tiểu Ân, đôi mắt của nó thẳng lại thành một đường nhỏ

Xoay người, Tiểu Ân mang Hắc Toàn Phong tới chỗ ma thú biến dị

Dường như cảm nhận được bóng ma to lớn, thân hình dài một thước của ma thú biến dị thu lại, biến thành bộ dáng khoai tây

Tiểu Ân sờ vòng cổ, do dự trong chốc lát, hần xoay người cất cao giọng nói:

-Lewis các hạ, ngài đã đoạt được ngôi vị thành chủ?

-Đúng

Khóe mắt Lewis lộ ra tia sáng hưng phấn, hần hơi khom lưng nói:

-Tất cả đều nhờ sự trợ giúp của Tiểu Ân các hạ, Lewis không quên ơn của ngài

Mặc dù trong lòng hần đổ kỵ Tiểu Ân, nhưng bề ngoài hần không biểu lộ thái độ quá phận

-Ngài quá khách khí

Tiểu Ân cười nhạt nói:

-Nếu ngài đã giành được chiến thắng, vậy phải đi ăn mừng chứ

Lewis sững sốt, sau đó hiểu ra, Tiểu Ân hạ lệnh trục khách

Trong lòng hắn cảm khái, không thể tưởng tượng được mình là người đứng đầu một thành, trong địa bàn của mình lại bị người khác đuổi đi, thực sự khiến người khác khó chịu phần. Nhưng trước thực lực tuyệt đối, cho dù hắn bất mãn, cũng không dám làm trái. Cười khổ một tiếng, Lewis nói:

-Không sai, phải đi ăn mừng thôi

Nói xong, hắn bắt chuyện với mọi người vài tiếng, sau đó rời đi

Spike và Linnuo do dự một chút, cũng lần lượt rời đi

Mặc dù Lewis không dám ra lệnh cho bọn họ, nhưng nếu Tiểu Ân không thích có người ở lại, bọn họ cũng không nguyện ý đắc tội với thanh niên có thực lực cường đại này

Nhìn tất cả người ngoài rời đi, tay Tiểu Ân xuất hiệu thêm một chiếc lông hồng sắc

Đôi mắt của Hắc Toàn Phong dán chặt vào chiếc lông, trong miệng phát ra tiếng kêu “Ồi, ời” dường như nó đang làm nũng

Tiểu Ân nhẹ nhàng vỗ cái đầu to của nó:

-Hắc Toàn Phong, thứ này chỉ ăn được một lần thôi, ăn lần thứ hai không có nhiều hiệu quả, không đáng.

Sau đó hắn vỗ nhăn bạch cốt nói:

-Đồ của người ở trong này, người ngấm lại đi, người muốn thứ nào?

Cái đầu to của Hắc Toàn Phong nghiêng nghiêng, cân nhắc nửa ngày, rốt cuộc từ bỏ lông của hỏa sơn hồng trĩ

Dù sao trong nhăn bạch cốt của Tiểu Ân có một con rồng đang chờ nó gặm nhấm

Quay đầu nhìn ma thú biến dị, nhìn thân thể nó vươn dài trở lại, cái miệng nho nhỏ của nó mở ra, thậm chí còn ướt cả nước miếng. Xem ra lông của hỏa sơn hồng trĩ có lực hấp dẫn trí mạng đối với tất cả ma thú

Nếu như không phải có Hắc Toàn Phong ở đây, Tiểu Ân tin tưởng, chắc ma thú này còn chủ động tiến lên khiêu khích mình

Quơ quơ lông hỏa sơn hồng trĩ, đột nhiên trên người Tiểu Ân xuất hiện khí thế cường đại

Hắn phô bày toàn bộ thực lực ở cảnh giới lục tinh ra, Hắc Toàn Phong huyết sáo, cũng phô bày toàn bộ thực lực

Đám người Kim liếc mắt nhìn nhau, vô thanh vô thức gia nhập vào hàng ngũ, trong khoảng thời gian ngắn, vòng phòng hộ của khe núi phát ra những tiếng vang

Mọi người ở ngoài khe núi hít sâu một hơi, không ai biết đám người Tiểu Ân làm trò quỷ gì

Nhưng có thể tạo ra khí thế khổng lồ như thế, khiến mọi người từ bỏ những ý niệm trong đầu

- Ăn, tiến giai, huyết ký hoặc tử vong

Giọng nói của Tiểu Ân giống như tiếng sấm vang bên tai ma thú biến dị, đầu ma thú sợ hãi nhìn Tiểu Ân, một lát sau, rốt cuộc nó vươn đầu, nhẹ nhàng nuốt lông hỏa sơn hồng trĩ trên tay Tiểu Ân

Một điểm huyết sắc từ đầu ngón tay Tiểu Ân bắn xuống đỉnh đầu ma thú biến dị, thu nhận đầu ma thú mới này. Mặc dù không biết lai lịch của ma thú biến dị nhưng tâm tình của Tiểu Ân vẫn tốt lên

Lần trước, Hắc Toàn Phong nuốt lông hỏa sơn hồng trĩ liền chìm vào hôn mê

Ma thú biến dị này cũng không ngoại lệ, sau khi Tiểu Ân ký huyết ký với nó, thân hình dài một thước của nó co lại, biến thành bộ dáng khoai tây

Tiểu Ân đem nó vào trong không gian ngủ đông, theo kinh nghiệm từ Hắc Toàn Phong, chắc phải chờ một khoảng thời gian dài nữa nó mới có thể tỉnh lại

Nhưng đám người Tiểu Ân cũng rất chờ mong, chờ nó tiến giai, không biết nó biến thành bộ dáng gì, có biến dị ra bản lĩnh thần kỳ, kinh thiên động địa gì hay không

Mang mọi người rời khỏi khe núi, Maren lập tức ra đón

Từ miệng của Lewis, hẳn sớm nghe được chuyện của đám người Tiểu Ân, đặc biệt khi hẳn nhìn thấy Hắc Toàn Phong, liền sinh ra cảm giác khiếp sợ

Benson cảm nhận khí thế cường đại trên người Hắc Toàn Phong, sắc mặt trở nên trắng bệch, len lén kéo Tiểu Ân:

- Khá lắm, người tìm nó ở đâu?

Tiểu Ân không nhịn được cười nói:

- Tất nhiên ở phương bắc đại thảo nguyên, rừng Gobbi không có loại ma thú này

Benson cảm khái vạn lần nói:

- Người thu được ma thú cường đại như thế làm ma sủng, thực quá giỏi

Hắn dừng một chút, rốt cuộc không nhịn được, hỏi:

- Người làm thế nào?

- Rất đơn giản, lúc đầu khi ta thu nhận nó, nó chỉ là ma thú cấp ba

Tiểu Ân tùy ý nói:

- Hiện tại nó tiến vài bậc nên mới cường đại thôi

Benson hít một ngụm lạnh khí hỏi:

- Ma thú tiến giai? Hiện tại nó cấp mấy?

- Cấp sáu đỉnh cao

Tiểu Ân cân nhắc một chút nói:

- Có lẽ qua vài năm nữa, nó sẽ đột phá cấp sáu trở thành ma thú cấp bảy

Kỳ thực Tiểu Ân còn chưa nói, hiện giờ mặc dù Hắc Toàn Phong chỉ là ma thú cấp sáu, nhưng nó có long ngâm và truyền thừa của cốt long

Cho nên ngay cả khi đối đầu với ma thú cấp bảy, chỉ sợ nó cũng không thua

Đó là chênh lệch về chủng tộc, có truyền thừa của long tộc, tuyệt đối có tư cách khiêu chiến vượt cấp

Benson kinh ngạc nhìn thân thể hùng tráng của Hắc Toàn Phong, hai mắt đờ đẫn

Ma thú cấp sáu đỉnh cao, lại còn còn có cơ hội tiến giai, đối với nhất tinh ma pháp sư vừa mới tiến giai như hẳn, thực sự quá mức cường đại

Giờ phút này đám người Lewis đã rời đi, chỉ còn sót lại thầy trò Maren, hai người Liệt Duy và Linnuo

Nghe Tiểu Ân nói, ánh mắt của bọn họ lộ rõ vẻ khó tin

Maren ho nhẹ một tiếng, hỏi:

- Tiểu Ân, mấy năm trước nó chỉ là ma thú cấp ba?

- Đúng vậy, sư phụ

Tiểu Ân vỗ lên lân phiến màu đen trên người Hắc Toàn Phong nói:

- Hắc Toàn Phong vốn là ma thú Hắc Giáp Tích ở trong hồ Stanco. Đặc điểm lớn nhất của ma thú này là nó có da thịt dày, sức mạnh lớn nhưng không sử dụng được ma pháp. Nhưng khi nó sống qua trăm năm, có thể trực tiếp tiến giai thành ma thú cấp năm phi thiên hắc giáp tích

Đám người Maren thấy kỳ lạ, ngay cả người biết nhiều hiểu rộng như Linnuo cũng lần đầu tiên nghe nói tới trên thế giới này có ma thú thần kỳ như thế

Tiểu Ân mỉm cười, tiếp tục nói:

- Hắc Toàn Phong tiến giai thành ma thú cấp năm, theo chúng ta vào trong khe nứt không gian, gặp may mắn nên lại tiến giai

Kỳ thực Hắc Toàn Phong đã sớm tiến giai trước khi vào trong khe nứt không gian, nhưng giải thích ra thì quá phiền phức, cho nên Tiểu Ân đổ tội cho địa phương thần kỳ kia

Quả nhiên hẳn là người biết địa phương thần kỳ đó đều không cảm thấy kỳ quái. Bởi vì chuyện phát sinh ở sân chơi của thần linh dù có khó tin hơn nữa cũng chấp nhận được

Maren vui mừng nhìn tên đệ tử rời đi tám năm nói:

- Tiểu Ân, Lewis đã đạt ngôi vị thành chủ, người ra sức nhiều nhất, nên hẳn nói với ta, thánh địa tu luyện, nhất mạch của chúng ta có một phần năm quyền sử dụng

Khóe miệng Tiểu Ân hơi nhếch lên, đột nhiên nói:

- Nepal, Benson, các người có hứng thú tới thánh địa tu luyện nhìn qua một chút không?

Về mặt của hai người trở nên hưng phấn, đối với ma pháp sư vừa mới tiến giai như bọn họ, bọn họ rất muốn tăng nhanh thực lực lên

- Tốt, chúng ta đi xem thánh địa tu luyện

Mặc dù Tiểu Ân xem thường hiệu quả tu luyện ở thánh địa, nhưng hẳn không ngại qua đó thăm quan một chút

Rất nhanh, mấy người trở về thành Bahia

Rất trùng hợp, thánh địa tu luyện ở trong thành phủ chủ nơi Lewis tiếp nhận ngôi vị thành chủ

Sở dĩ thành Bahia được xưng là thành thị ma pháp, nguyên nhân chủ yếu là do thánh địa tu luyện này

Hơn nữa trong đế quốc, cũng chỉ có thành thị này mới do ma pháp sư đảm nhiệm. Nếu đổi lại là thành thị khác, chỉ sợ không có nhiều ma pháp sư chính thức quan tâm tới

Hắc Toàn Phong bay trên bầu trời, trên người nó có một tầng mây

Tiểu Ân không muốn nó kinh động tới nhiều người, cho nên để nó phi hành, Tiểu Ân dùng phong, thủy hai hệ ma pháp để che giấu hành tung của nó

Vì không muốn bị thu vào không gian ngủ đông, Hắc Toàn Phong đành cố nhịn, không dám phiêu lưu phi hành

Đám người Tiểu Ân được vị thành chủ mới, Lewis, tiếp đãi nhiệt tình

Dù vị thành chủ mới này có ý nghĩ gì thì hẳn cũng không dám biểu hiện ra. Hẳn không dám chậm trễ khi tiếp đón Tiểu Ân, Tiểu Ân cũng không hề che giấu ý định của mình, hẳn muốn tham quan thánh địa tu luyện của tất cả ma pháp sư

Lewis do dự một chút, liền đồng ý luôn

Hắn dẫn mọi người tới một kiến trúc đặc thù của thành phủ chủ

Maren nhìn kiến trúc này, khuôn mặt lộ vẻ tưởng nhớ, cước bộ của hắn hơi chậm lại, dường như nghĩ tới cảnh học tập ma pháp ngày xưa của mình

Một lát sau, hắn thở dài một tiếng, chậm rãi khôi phục lại bình thường

Dù sao hắn đã rời khỏi thành Bahia mười năm, chuyện quá khứ hiện lên, nhưng cuối cùng cũng trôi theo dòng thời gian mà thôi

Dù hắn có quyền luyện thể nào thì cũng không thể giữ lại những năm tháng đã qua

Lewis sử dụng quyền hạn của thành chủ mở đại môn của tòa nhà

Khi đại môn mở ra, bên trong truyền ra nguyên tố ma pháp dao động rất hoạt bát

Trong lòng Tiểu Ân hơi giật mình, cảm giác này, dường như giống với hoàng kim kết giới

Mọi người cùng tiến vào, Tiểu Ân mới biết, đó là một không gian rộng ba trăm thước vuông. Ở trong không gian này, ma pháp nguyên tố hoạt bát hơn ở ngoài

Mặc dù còn xa mới so sánh được với hoàng kim kết giới, nhưng trình độ hoạt bát của nguyên tố ma pháp gấp hai lần so với bên ngoài

Trách không được đám người Lewis dùng trăm phương ngàn kế để cướp đoạt địa phương này, nếu như Tiểu Ân không có hoàng kim kết giới, chắc hắn cũng đổ mắt

Hơi nhắm hai mắt lại, tinh thần ý thức của Tiểu Ân không ngừng sâu lắng, từ từ, sắc mặt của Tiểu Ân kinh ngạc

Đột nhiên hắn mở mắt, nhìn mọi người

Chỉ thấy phần lớn mọi người đang dùng tinh thần ý thức để tiến hành thăm dò

Do dự một chút, Tiểu Ân hỏi:

- Tiên sinh Lewis, thánh địa tu luyện xuất hiện từ khi nào?

- Rất lâu

Lewis hồi tưởng một chút nói:

- Đại khái đã hơn nghìn năm

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân hơi nhíu lại, đột nhiên hỏi:

- Địa phương tốt như vậy, chẳng lẽ mấy tên ma đạo sỹ của đế quốc không động tâm sao?

Lewis cười khổ một tiếng nói:

- Đương nhiên bọn họ động tâm, nhưng đế quốc không chỉ có một vị ma đạo sỹ, hơn nữa ma pháp công hội cũng có hứng thú với nơi này, người nói xem, nơi này phải để ai sử dụng đây

Tiểu Ân nao nao, nhất thời hiểu được, chức thành chủ Bahia này, chỉ sợ là kết quả thỏa hiệp và kiềm chế lẫn nhau

Nhẹ nhàng thở dài, Lewis tiếp tục nói:

- Mặc dù trên danh nghĩa nơi này thuộc về ta, nhưng tam đại ma đạo sỹ của đế quốc và ma pháp công hội cũng có quyền sử dụng. Hễ là đệ tử bọn họ phái tới đây, các triều đại thành chủ không có dũng khí từ chối bọn họ tiến vào

Nghe giọng nói khổ sở của hắn, Tiểu Ân khẽ lắc đầu, nhưng tình huống này đã được ước định rồi, không ai có thể thay đổi được

Bởi vì một khi thay đổi, chẳng khác đặc tội với giới ma pháp của đế quốc và ma pháp công hội, ngoài cấp bậc truyền kỳ ra chỉ sợ không có người có can đảm này

Nói thật, với thực lực cường đại của ngàn năm truyền kỳ, bọn họ sao có thể để ý tới địa phương nhỏ này

Tinh thần ý thức dạo qua chỗ này một vòng, Tiểu Ân mỉm cười:

- Đi thôi

Mọi người đáp ứng, theo hắn rời đi

Tiểu Ân quay đầu nhìn, trong lòng có chút cảm khái

Thánh địa tu luyện này do ma pháp trận tạo thành

Nhưng ma pháp trận này khác với hoàng kim kết giới, mặc dù hiệu quả của ma pháp trận không bằng hoàng kim kết giới nhưng nó có thể lấy nguyên tố ma pháp từ trong không trung để duy trì ma pháp trận, còn khi mở hoàng kim kết giới cần phải có năng lượng tinh thạch để cung cấp năng lượng

Hai ma pháp trận này, có thể nói mỗi người một vẻ.

192. Chương 13: Gặp Lại Tiffany

Chỉ thăm dò sơ qua, tất nhiên khó có thể nghiên cứu thấu triệt ma pháp trận này. Hơn nữa ma pháp trận này khác với Truyền Tống Trận của Mozart ở đề quốc Cát Hãn

Truyền Tống Trận của Mozart không có công năng che giấu, biểu hiện rõ lộ tuyến đồ và sự thay đổi nguyên tố ma pháp trước mặt mọi người. Chỉ cần là người có thiên phú về không gian hệ là có thể học tập được

Nhưng khác với truyền tống trận, ở phía trên ma trận này lại bị che giấu, cũng không ai biết hoa văn tinh xảo để phát động ma pháp trận ở chỗ nào

Tất nhiên, mọi người cũng không cảm ứng được sự biến hóa này có quan hệ với năng lượng hoàng kim

Nếu như cho Tiểu Ân mười năm thời gian, chắc chắn hắn sẽ tìm ra toàn bộ ảo diệu, nhưng hiện tại Tiểu Ân không có nhiều thời gian và tinh lực như vậy, cho nên để Nhất Hào ghi chép lại, sau đó hắn rời đi

Mặc dù hắn không có khả năng phục chế lại ma pháp trận này ở chỗ khác nhưng kết hợp với quá trình chế tạo hoàng kim kết giới, chắc chắn hắn có thể tham khảo được một hai điều, phục chế lại một ma pháp trận khác, nhưng hiệu quả không hề thua kém so với thánh địa tu luyện

Rời khỏi thành chủ phủ, Tiểu Ân đề nghị trở về công quốc Louis, Maren và David Kirby do dự không quyết

Sở dĩ bọn họ tới trợ giúp Lewis là vì quyền sử dụng thánh địa tu luyện, hiện giờ vất vả lắm Lewis mới leo lên ngôi vị thành chủ, bảo bọn họ dễ dàng từ bỏ là chuyện rất khó khăn

Hơn nữa trong lần giao thủ này, Tiểu Ân có vai trò cực quan trọng

Vì thế Lewis đã đáp ứng nhường cho bọn họ một phần năm quyền sử dụng, dưới tình huống này, tất nhiên bọn họ muốn sử dụng trọn vẹn

Nhưng Tiểu Ân thuyết phục mãi, cuối cùng Maren mới quyết định, đem ba gã đệ tử chưa trở thành ma pháp sư chính thức giao cho David Kirby, còn mình, Nepal, Benson và Tiểu Ân trở về

Còn ba người Donal cùng với hai đệ tử kiệt xuất của David Kirby thay phiên nhau tiến vào thánh địa tu luyện. Bọn họ hy vọng trước năm mươi tuổi sẽ thuận lợi trở thành ma pháp sư chính thức

Vốn Maren không hy vọng nhiều vào tiền đồ của bọn họ, nhưng có thánh địa tu luyện trợ giúp, xác suất thành công sẽ được đề cao, cho nên Maren mới để bọn họ ở lại

Đối với quyết định của sư phụ, Tiểu Ân không có ý kiến gì. Nhưng hắn tin tưởng, một khi thuận lợi kiến tạo thánh địa tu luyện mới trong công quốc Louis, nhất định sư phụ sẽ gọi bọn họ trở về

Còn hiện tại nói suông không có bằng chứng thì dù Tiểu Ân có nói, cũng chưa chắc Maren đã tin tưởng

Mấy ngày sau, Tiểu Ân và đoàn người Maren rời khỏi thành Bahia, bay về công quốc Louis

Đám người Tiểu Ân rời đi, dù là Lewis hay kẻ thất bại Stephen đều thở phào một hơi

Quả thật, Tiểu Ân, Linnuo, Đức Lễ Phu, hơn nữa còn có mãnh thú Hắc Toàn Phong kinh khủng, tổ hợp này có uy lực to lớn, chỉ sợ không kém ma đạo sỹ bình thường

Chỉ cần bọn họ còn ở trong thành thị, như vậy sẽ tạo áp lực to lớn đối với tất cả ma pháp sư, pháp sư có thực lực hùng hậu càng cảm nhận sâu sắc điều này

Cho tới khi bọn họ rời khỏi, những cao thủ đạt tới cấp bậc đại ma pháp sư mới gỡ bỏ được tảng đá trong lòng

Buổi sáng ở lâm viên, thường thường có thể nhìn thấy một ít sương mỏng màu trắng, đi trong đám sương trắng đó, mò tay cũng không thấy gì

Trong tầng sương mù có những cây cổ thụ và bụi cây, tầng sương mù nhiệt tình ôm lấy chúng nó

Trong hoàn cảnh này, dù là các học đồ pháp sư cần cù cũng ở trong phòng nghỉ miễn phí của công quốc, không ai dám ra ngoài để chịu tội cả

Nhưng cách đó không xa truyền đến từng đạo năng lượng dao động, hơn mười người xuyên qua sương mù tiến vào

Quanh người bọn họ có những cơn gió thổi lên, mặc dù không thổi tan được tầng sương mù trước mắt, nhưng tốt xấu gì thì tầm mắt của bọn họ cũng không gặp trở ngại

Maren, Benson, Nepal, nhìn Kim, trong ánh mắt tràn ngập cảm khái

Trải qua mấy ngày ở chung, bọn họ đã biết, mấy tên đệ tử của Tiểu Ân cường đại tới mức nào. Thực lực cường đại của bọn họ không chỉ ở riêng mặt ma lực, mà còn có năng lực khống chế nguyên tố ma pháp mạnh mẽ

Nếu như không phải biết được tuổi tác của bọn họ, Maren không tin, những người này chưa tới năm mươi tuổi

Đối với ma pháp sư chính thức, năm mươi tuổi không được coi là lớn, nhưng chưa tới năm mươi đã đạt tới đại ma pháp sư và tam tinh ma pháp sư, thì đó là phượng mao lân giác (lông phượng, sừng lân), chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay

Ngắn ngủi tám năm đã tạo nên biến hóa và chênh lệch to lớn như vậy, quả thực khiến đám người Maren bồi hồi

Nhưng khi Tiểu Ân kể lại kinh nghiệm của mình, ba người Maren càng cảm khái vạn lần, pháp sư chiến đấu khác xa pháp sư học viện

Bọn Tiểu Ân có được thành tựu như bây giờ, là do bọn họ dùng máu tanh trên chiến trường để đổi lấy, nếu như đổi lại là đám người Maren đi vào trong đó, chỉ sợ không thể trở thành đại ma pháp sư, ngược lại còn mất mạng, có đi nhưng không trở về

Rốt cuộc, Kim đi trước dẫn đường dừng lại, trước mặt của hắn là tòa ma pháp tháp của Maren

Dưới ánh mắt của mọi người, Maren bước lên. Tòa ma pháp tháp này kiến tạo vì hắn, tất cả cơ quan bên trong do hắn tự mình bố trí

Nếu hắn đã phong bế tòa tháp thì chỉ có hắn mới mở ra được, nếu người khác mở thay hắn, thì chẳng khác gì muốn trực tiếp đắc tội với hắn

Tới trước ma pháp tháp, Maren khẽ vuốt cửa tháp, hắn mở tầng ma pháp cấm chế ra

Rốt cuộc, khi tầng ma pháp cấm chế vỡ ra, ma pháp tháp phát ra ánh sáng chói mắt

Năng lượng trong ma pháp tháp bạo phát ra

Năng lượng dao động cường đại khếch tán ra bốn phương tám hướng khiến tất cả ma pháp sư ở lâm viên cảm ứng được sự biến hóa này

Phần lớn mọi người mở to mắt ra nhìn nhau, không thể giải thích được. Bọn họ có thể cảm ứng được nguyên tố ma pháp điên cuồng biến hóa, nhưng không biết điều đó đại biểu cho cái gì

Mấy ma pháp sư chính thức ở ma pháp tháp của mình nở nụ cười, bọn họ biết, Maren hoặc David Kirby đã trở về

Phòng hộ của ma pháp tháp lại được khởi động, cửa ma pháp tháp lại mở ra

Maren nghiêng người, cung kính nói với Linnuo, nói:

- Các hạ, mời ngài vào

Linnuo nhìn Tiểu Ân, do dự một chút, cuối cùng tiến vào. Sau khi vị lực tinh đại ma pháp sư có thanh danh hiển hách của đế quốc Nặc Khả Đa tiến vào, đám người Maren mới tiến vào

Tiểu Ân nhẹ nhàng vỗ chiếc đầu to của Hắc Toàn Phong, đại ma thú này bò xuống, nó phát ra tiếng kêu nhỏ không cam lòng, nhưng dù sao nó không dám làm trái ý của Tiểu Ân, đành ngoan ngoãn đứng chờ ở ngoài

Ma pháp tháp có động tĩnh lớn như vậy, sớm khiến đám người Danny bưng tỉnh

Lúc đầu bọn họ còn tưởng có ai ăn gam hùm mật gấu tới nơi này gây rối, nhưng khi bọn họ vội vã chạy xuống, mới biết Maren trở về

- Sư phụ, ngài đã trở về

Brent hưng phấn tiến lên đón, hắn thấy đám người Tiểu Ân ở phía sau lưng sư phụ, đôi mắt sáng lên, cao hứng kêu lên:

- Pháp sư Tiểu Ân, ngài cũng tới

Tiểu Ân khẽ gật đầu với hắn. Ánh mắt của Maren chuyển qua người hắn, hài lòng nói:

- Brent, người rất cố gắng, nhưng nhớ kỹ, phải kiên trì học tập ma pháp

Brent cung kính nói:

- Vâng, sư phụ

Nhìn thiếu niên mười lăm tuổi này, trong lòng Tiểu Ân cảm khái, quả thực giống hệt mình tám năm trước, điều khác biệt duy nhất là Brent thay thế Tiểu Ân

- Sư phụ, lần này trở về, ngài có đi nữa không?

Brent dò hỏi

Maren chần chừ trong chốc lát nói:

- Trong thời gian ngắn sẽ không rời đi

Brent phấn khởi lên, xem ra hắn rất thích học tập ma pháp, độ si mê ma pháp không hề dưới Tiểu Ân ngày xưa

Sắc mặt Tiểu Ân đột nhiên biến đổi, cùng lúc đó Linnuo cũng quay đầu nhìn về hướng đó

Một giây sau, đám người Đức Lỗ Phu cũng lần lượt phát hiện, ánh mắt của bọn họ tập trung nhìn về một hướng, bởi vì hướng đó phát ra tinh thần dao động khiêu khích, khiến bọn họ cảnh giác

- Maren, người đã trở về

Một giọng nói nhẹ nhàng từ xa truyền tới

- Đúng vậy, Tiffany các hạ

Maren sang sảng cười nói:

- Cảm ơn ngài đã chiếu cố ma pháp tháp và đám đệ tử của ta

Về mặt của mọi người buông lỏng, nguyên là người quen, nhưng bọn họ cũng có chút khâm phục thực lực của đại ma pháp sư Tiffany

Mặc dù thực lực không hung ác bá đạo như Hắc Toàn Phong, nhưng âm nhu khiến người khác kiêng kỵ

- Ngài quá khách khí

Giọng nói của Tiffany truyền đến:

- David Kirby các hạ đâu?

- David à, hắn tạm thời ở thành Bahia, chờ mấy tên đệ tử thuận lợi tiến giai, hắn sẽ trở về
Ánh mắt đảo qua người Tiểu Ân, Maren như nhớ ra điều gì, vội vàng kéo Tiểu Ân lại nói:

- Đại ma pháp sư Tiffany, ngài còn nhớ Tiểu Ân không? Hắn đã trở về

- Tiểu Ân?

Đối phương sững sốt nói:

- Là Tiểu Ân ở rừng Gobbi sao? Lẽ ra sau mười năm hắn mới có thể trở về cơ mà

Maren nở nụ cười khổ, nơi này không phải nơi nói chuyện, hơn nữa kinh nghiệm tám năm của Tiểu Ân quá mức ly kỳ, dù nói ra, cũng chưa chắc khiến người khác tin

Hắn cất cao giọng nói:

- Tiffany các hạ, hôm nay ta còn mời đại ma pháp sư Linnuo về. Chắc ngài đã nghe qua tên này chứ?

Giọng nói của Tiffany trở nên kinh ngạc:

- Linnuo các hạ, là ngài sao?

Tiểu Ân khép hờ hai mắt, cũng không quấy rầy cuộc nói chuyện của hai người. Nhưng hắn đã sớm dò xét giọng nói của Tiffany, giờ phút này nhìn về góc ma pháp tháp, khóe miệng nở một nụ cười như đã tính trước

Không chỉ có Tiểu Ân chú ý tới nơi đó, Linnuo và đám người Kim cũng phát hiện ra

Năng lượng dao động, góc đó sáng lên, một bóng người hư ảo xuất hiện

Đó là thủy hệ ma pháp, Ẩn Tượng Thuật, có thể truyền tống dáng điệu và giọng nói của bản thân tới một khoảng cách nhất định. Nhưng đáng tiếc, loại pháp thuật này không có bất cứ lực công kích nào cả

Tiểu Ân nhẹ nhàng thở dài một hơi, Tiffany có thể tùy ý vào ma pháp tháp của sư phụ, rõ ràng được sư phụ cho phép, nếu không người khác vào trong ma pháp tháp, sao có thể dễ dàng thi triển ma pháp như vậy

Công quốc Louis tuy nhỏ, số lượng ma pháp sư có hạn, nhưng giao tình lại rất sâu, người bình thường không thể tưởng tượng được

Sau khi bóng người hư ảo xuất hiện, lập tức thì lễ với Linnuo, nói:

- Ma pháp sư Linnuo tôn kính, hoan nghênh ngài tới thăm công quốc Louis

Linnuo hơi hoàn lễ nói:

- Nguyệt tinh linh trưởng lão tôn kính, ngài quá khách khí, nhưng lần này ta tới không phải để làm khách

Tiffany cười ôn hòa, mặc dù chỉ là bóng người hư ảo nhưng vẫn có thể thấy được vẻ ôn hòa trên khuôn mặt của nàng

- Linnuo các hạ, dù ngài tới đây để làm chuyện gì, nếu muốn chúng ta ra sức, chắc chắn công quốc Louis không từ chối

- Rất tốt

Linnuo lộ vẻ tươi cười nói:

- Ta muốn thành lập ma pháp tháp ở đây

Tiffany nao nao, khuôn mặt của nàng xuất hiện thần sắc cổ quái, sau đó là vui mừng và ngạc nhiên

Mặc dù Linnuo dương danh đế quốc, nhưng hắn không thuộc ma pháp sư của hoàng thất, mà là một pháp sư tự do nổi tiếng. Hiện giờ hắn muốn thành lập ma pháp tháp ở đây, chẳng lẽ muốn phụ thuộc công quốc Louis sao?

- A, có thể ngài hiểu lầm

Linnuo giải thích nói:

- Ta chỉ muốn thành lập ma pháp tháp tạm thời mà thôi, sau mười năm, ta sẽ rời khỏi đây

Trong mắt Tiffany hiện lên một tia thất vọng, nàng trầm giọng nói:

- Linnuo các hạ, chẳng lẽ ngài không thể cân nhắc một chút sao, không định định cư vĩnh viễn ở đây sao?

Nàng dừng một chút, chân thành nói:

- Gia tộc Louis là một gia tộc hiếu khách, chắc chắn bọn họ sẽ khiến ngài hài lòng

Trong lòng Tiểu Ân chợt động, hiện giờ công quốc Louis có năm vị ma pháp sư, do Tiffany cầm đầu, nhưng nếu Linnuo gia nhập hàng ngũ ma pháp sư của công quốc, như vậy vị trí ma pháp sư cao nhất ở công quốc của Tiffany sẽ lung lay

Nhưng dù là thế, Tiffany vẫn kiệt lực đại biểu cho gia tộc Louis giữ chân Linnuo

Thật không biết nàng có quan hệ gì với gia tộc Louis, sao nàng phải để tâm như thế

Chẳng lẽ lời đồn trước kia là sự thật sao

Linnuo chần chờ một chút nói:

- Tiffany các hạ, kỳ thật ta tới đây để làm người hầu học đồ cho Tiểu Ân các hạ

Tiffany ngây người, đôi mắt với Linnuo, nàng gỡ bỏ tấm khăn trên mặt, lộ ra khuôn mặt xinh đẹp

Nhìn qua thì đó là một khuôn mặt phụ nhân cao quý. Sự tao nhã của nàng đủ khiến nhiều người mặc cảm tự ti trước mặt nàng. Song, giờ phút này, dung nhan xinh đẹp của nàng lại thừ ra, vẻ kinh ngạc hiện lên rõ ràng, nhưng giây phút này, mọi người đều cảm thông với nàng

- A, ách Linnuo các hạ tôn kính, ngài vừa nói gì?

Khuôn mặt của Tiffany khôi phục lại như bình thường, nhưng ánh mắt của nàng lộ ra vẻ khó tin

Linnuo cười khổ một tiếng, kỳ thật đó là quyết định lỗ mãng của hắn, hắn sớm đoán tình cảnh như hôm nay

Nhưng hễ ai đạt tới cảnh giới như hắn, mới thấu hiểu được tâm tình của hắn

Hơn mười năm qua, áp lực muốn tiến thêm một bước khiến hắn hít thở không thông, hắn dùng mọi biện pháp, nhưng tất cả đều vô ích

Tiểu Ân là cọng rơm cuối cùng của hắn

Đối với hắn, chỉ cần có thể đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, đừng nói là tôn nghiêm, dù vứt bỏ tín ngưỡng, đại sát tứ phương, cũng không tiếc

- Tiffany các hạ, ngài không nghe lầm

Lão ma pháp sư gạt đầu với Tiểu Ân nói:

- Ta theo Tiểu Ân các hạ, nên mới tới công quốc Louis

Ánh mắt của Tiffany chuyển qua người Tiểu Ân, cặp mắt sáng ngời của nàng lộ ra tia sáng thần bí

- Tiểu Ân...Các hạ

- Ngài quá khách khí

Tiểu Ân vội vàng nói:

- Ngày xưa nhờ có ngài chiếu cố, Tiểu Ân rất cảm kích. Nếu như ngài có chuyện gì, cứ trực tiếp sai bảo Tiểu Ân

Mọi Tiffany run lên, nàng chăm chú nhìn Linnuo, câu nói của Tiểu Ân khiến nàng kinh ngạc

- Maren, ta muốn tới ma pháp của người, người không ngại chứ

- Tất nhiên không

Maren nhún vai nói:

- Chúng ta ở với nhau đã lâu, chẳng lẽ còn phải khách sáo sao?

Tiffany liếc mắt nhìn hần nói:

- Tốt, Maren

Công quốc Louis có năm vị ma pháp sư, đều ở cùng lâm viên ma pháp với nhau, rất nhanh Tiffany tiến vào ma pháp tháp của Maren, hơn nữa nàng của mang theo đệ tử của mình, Betty tới

Khi Betty bước vào ma pháp tháp của Maren, nhìn thấy Tiểu Ân, hai mắt trở nên sáng ngời, kinh hô một tiếng

Tiffany hơi sửng sốt, hỏi:

- Betty, con làm sao vậy?

Sắc mặt của Betty trong nháy mắt thay đổi, nói:

- Sư phụ, con gặp được cố nhân

Tiểu Ân tiến lên mỉm cười nói:

- Tiffany các hạ, Betty, chào nàng

- Các người biết nhau?

Tiffany kinh ngạc hỏi

- Đúng vậy

Mặt Tiểu Ân không đổi sắc nói:

- Tám năm trước, ta cũng là học đồ ở đây, thường gặp pháp sư Betty, nên rất quen thuộc

Betty cắn chặt hàm răng, trong mắt có mùi vị không nói nên lời, nhưng nàng phối hợp nói:

- Đúng vậy, sư phụ, trước kia chúng con rất quen nhau

Tiểu Ân gật đầu với Betty. Nhìn vẻ mặt của hai nàng, Tiểu Ân biết, Betty và hai nữ tinh linh kia không làm trái lời thề, các nàng đã che giấu sự tồn tại của mình

Chỉ bằng điểm này cũng khiến Tiểu Ân nhìn các nàng bằng con mắt khác

Benson ở bên cạnh vắt óc suy nghĩ. Trong trí nhớ của hần, Betty và Tiểu Ân không gặp nhau nhiều mà

Lúc đó thân phận của hai người rất chênh lệch, một người là đệ tử duy nhất của đại ma pháp sư Tiffany, hơn nữa tu luyện tới thập cấp

Người kia chỉ là một học đồ cấp năm nho nhỏ, hơn nữa tuổi tác của hai người cách nhau khá xa, không có khả năng quen nhau

Nhưng hiện giờ xem quan hệ hữu hảo của hai người, chắc chắn đây không phải lần đầu tiên hai người gặp nhau

Tiffany khẽ gật đầu, nàng lẳng lẳng nhìn Tiểu Ân, cảm nhận năng lượng dao động trên người hần

Linnuo là nhà chế tạo ma pháp trượng nổi tiếng của đế quốc, ngay cả ma pháp trượng của ba vị ma đạo sỹ cũng do hần chế tạo ra

Mặc dù hần chỉ là một vị pháp sư tự do, nhưng lại có thực lực và sức ảnh hưởng hơn xa pháp sư cung đình

Nếu như để người khác biết, hần trở thành người hầu học đồ của người khác, chắc chắn sẽ khiến giới ma pháp của đế quốc chấn động

Không biết Tiểu Ân có mị lực gì khiến Linnuo lựa chọn như vậy

Nửa ngày sau, sắc mặt của Tiffany trở nên ngưng trọng

Mặc dù Tiểu Ân sử dụng Ẩn Nặc Thuật che giấu một phần hơi thở cường đại, nhưng một vị đại ma pháp sư dùng toàn lực để dò xét thì cũng phát hiện ra một chút dấu vết

Thân hình Tiểu Ân không cao lớn nhưng Tiffany cảm ứng được lực lượng tử vong. Trong lòng của nàng, Tiểu Ân giống như một cự thú, một khi bộc phát ra, có thể dễ dàng phá nát toàn bộ những thứ trước mặt

Phát hiện này khiến nàng hoảng sợ, ánh mắt vô tình nhìn về phía cửa ma pháp tháp

Ở đó có một ma thú to lớn nằm lặng yên, thậm chí Tiffany còn sinh ra ảo giác dường như nó không hề phát ra hơi thở.

Kỳ thực Tiểu Ân giống như Hắc Toàn Phong, có thực lực cường đại, sát khí sắc bén, khó có thể xuất hiện trên người thường

Hơn nữa đối mặt với tinh thần lực dò xét của Tiffany, Tiểu Ân vẫn vững vàng như núi, không đặt sự dò xét của đối phương vào mắt

Biểu hiện này càng khiến Tiffany kiêng kỵ, nàng không ngu tới mức nghĩ rằng Tiểu Ân bó tay, nhưng muốn làm được điều này, chẳng lẽ ma lực của Tiểu Ân vượt qua bản thân nàng.

193. Chương 14: Thánh Địa Tu Luyện Bản Đơn Giản Hoá

Maren than khẽ, nói:

- Tiffany, Linnuo các hạ đã từng nói, thực lực của Tiểu Ân cũng không thua ngài.

Lúc này Tiffany thật sự xúc động, nàng nhẹ nhàng gật đầu một cái, trong lòng chấn động cực kỳ, không biết người thanh niên này tu luyện như thế nào?

Ở phía sau, Betty cẩn thận nhìn đám người Tiểu Ân, ánh mắt lưu chuyển không ngừng.

Nếu nói là ngay từ đầu gặp được Tiểu Ân, nàng rất ngạc nhiên vui mừng, như vậy sau khi gặp được đám người Kim, đại não của nàng liền có cảm giác gây đại ra.

Bởi vì nàng đã nhận ra năm người đứng ở phía sau Tiểu Ân, không ngờ cũng là những người đến từ trong khe nứt thời không, những người này đều là những đại cao thủ cường đại.

Tuy nhiên, giờ phút này năm người im lặng đứng phía sau Tiểu Ân, có chút không đáng chú ý. Nếu không phải bọn họ đồng thời xuất hiện, Betty cũng không xác nhận được thân phận của bọn họ.

Môi của nàng hơi hơi mấp máy, muốn thông tri cho sư phụ, nhưng nàng lại nhẫn nại được.

Bởi vì ở giờ khắc này, nàng thậm chí còn không biết là phải mở miệng như thế nào để giải thích rõ ràng, bởi bản thân nàng cũng không thể tin được sự tình như vậy.

Maren mời Tiffany và Linnuo vào tầng thứ bảy ma pháp tháp. Trong các đại ma pháp sư ai cũng có sở trường riêng, vào trong ma pháp tháp, họ bắt đầu đàm luận những vấn đề thâm ảo của ma pháp.

Tiểu Ân đứng ở một bên lắng lắng nghe, ngẫu nhiên ngắt lời hỏi một ít vấn đề về ma pháp.

Cho đến nay, Tiểu Ân là người tự học, tự luyện mà không có người chỉ đạo, và giờ đây chính là một cơ hội khó có được.

Giờ phút này, nói về thực lực của bản thân thì hẳn tuy rằng cực kỳ hùng mạnh, thậm chí những vị ma pháp sư ở trước mắt này không ai cường đại bằng hắn, nhưng với lý giải về cảnh giới của đại ma pháp sư thì hẳn không thể so sánh với hai người này.

Quá trình tu luyện của Tiểu Ân giống như là học sinh cấp hai nhảy vượt cấp lên học cấp ba. Tuy rằng thực lực vững mạnh và với cách rèn luyện siêu phàm, cho nên hắn có nhiều thời gian hơn để rèn luyện lực lượng tinh thần hơn hẳn các cao thủ đồng cấp.

Có thể nói, hắn có lượng tinh thần dị thường vững chắc.

Nhưng mà có một ít lý giải về ma pháp cơ sở và vận dụng thì Tiểu Ân lại khuyết thiếu hệ thống học tập.

Sư phụ Maren đưa cho Tiểu Ân những tâm đắc ma pháp của mình, tuy rằng hắn đã thuộc lòng nhưng Maren chỉ là một nhất tinh ma pháp sư mà thôi. Một khi Tiểu Ân tiến giai đến đại ma pháp sư thì Maren cũng đành bất lực.

Mà giờ phút này, bất kể là Tiffany. hay là Linnuo, đều là những ma pháp sư có tri thức uyên bác, đặc biệt là Tiffany, về lĩnh vực không gian hệ ma pháp và ma pháp truyền tống trận trình độ có chỗ cực kỳ độc đáo

Một khi hai người bọn họ giảng giải tỉ mỉ những tri thức cơ sở, khiến cho Tiểu Ân tiếp thu được rất nhiều chỗ tốt.

Đương nhiên, cảm ngộ nhiều nhất vẫn là bản thân Tiểu Ân, lúc này hai mắt hắn mơ hồ sáng lên. Hắn càng nắm chắc hơn đối với việc bản thân mình có thể đột phá cực hạn, trèo lên một tầng rất cao. Đồng thời, Tiffany cũng hoàn toàn tin lời nói của Maren. Thực lực của Tiểu Ân quả nhiên là không giống người thường, tiêu chuẩn ít nhất cũng là cảnh giới đại ma pháp sư

Vô hình trung, hai giờ cũng đã trôi qua. Tiffany mỉm cười hướng về mọi người cáo từ và hứa hẹn, công quốc Louis sẽ kiến tạo một tòa ma pháp tháp lâm thời cho Linnuo các hạ.

Về phần an trí cho đám người Tiểu Ân, nàng do dự mãi cũng không nói.

Dù sao, Tiểu Ân cũng là đệ tử Maren, hơn nữa thực lực mạnh mẽ, dường như cũng không kém cõi hơn so với nàng. Mà chủ yếu chính là, ở sau lưng hắn còn có Linnuo. Cho nên bất kể như thế nào, Tiffany cũng không dám an bài thay bọn họ.

Chỉ có điều nàng đã quyết định chủ ý, về sau kết nối tốt với Maren một chút.

Sau khi ly khai ma pháp tháp, Betty cân nhắc một chút, rốt cục tiến lên, nói:

- Sư phụ, Đằng sau Tiểu Ân còn có mấy người trẻ tuổi, khi ở khe nứt thời không đã tập kích giết chết bọn huyết tinh linh và hắc quỷ pháp sư kia.

Tiffany ánh mắt rồi đột nhiên sáng ngời, ánh mắt của nàng khó có thể dùng ngôn ngữ miêu tả được.

Chuyện Tiểu Ân và bọn Kim khi ở khe nứt thời không thể hiện thần uy đã sớm truyền đến toàn bộ tộc Nguyệt, Mộc tinh linh, chỉ có điều tất cả mọi người chỉ nghĩ đến bọn Tiểu Ân là những cường giả trẻ tuổi đến từ tinh cầu khác, về phần vì sao bọn họ trợ giúp hai tộc tinh linh này thì không người nào biết được.

Dù sao bọn họ cũng có thực lực hùng mạnh, đều có sở thích của bản thân, có lẽ là do không quen nhìn đám người huyết tinh linh ngang ngược tàn bạo.

Tuy nhiên, bất kể Tiffany trấn tĩnh như thế nào, khi biết chuyện này, nàng còn có thêm cảm giác kinh tâm động phách nữa.

Chân của nàng bước hơi nghiêng một chút, nói:

- Betty, người nói tổng cộng có mấy người?

- Thêm cả Tiểu Ân thì tổng cộng có sáu người

Thanh âm của Betty rất trầm trọng, kỳ thật chính bản thân nàng cũng có chút ít không tin.

Tiffany bước chân nhanh hơn, đi về tới ma pháp tháp của nàng, vội vàng lấy giấy bút ra.

Rất nhanh, dung mạo của Tiểu Ân và đám người Kim trông rất sống động xuất hiện ở trên trang giấy mềm mại. Nếu bọn Tiểu Ân chính mắt nhìn thấy, khẳng định sẽ rất ngạc nhiên thán phục không ngừng.

Nàng là Nguyệt tinh linh trưởng lão, chẳng những tinh thông không gian hệ ma pháp, hơn nữa đối với hội họa không ngờ cũng có trình độ thâm hậu như thế.

Sau khi Tiffany buông bút, không khỏi hạ giọng nói:

- Người này như thế nào so với Benson lại giống nhau như thế? Bọn họ là thân sinh huynh đệ sao?

Ai lần đầu tiên nhìn thấy hai người Đức Lỗ Phu và Benson đều có cùng nhận xét, hai người lại giống nhau như thế, nếu hai người đứng chung một chỗ, rất khó có thể phân biệt được.

Betty hơi hơi lắc đầu, nói:

- Sự phụ, theo ta được biết, Benson cũng không có huynh đệ lưu lạc ở bên ngoài.

Tiffany mỉm cười nhún vai, nói:

- Thật sự là không thể tưởng được, không ngờ nhất mạch của Maren này lại trở nên mạnh mẽ như thế. Chẳng những có một đại ma pháp sư Tiểu Ân, còn có năm đệ tử của Tiểu Ân đi theo sau nữa.

Thanh âm của nàng chậm rãi trầm thấp đi xuống:

- Nơi đó là vùng đất tử vong, vùng đất tử vong cơ mà...

Betty lặng lẽ đứng sang bên, nhưng cũng không nói ra điều gì.

Sau một lát, sắc mặt nàng biến ảo vài lần, Tiffany đột nhiên mở miệng:

- Sara, Petty, các người theo ta đi đến nơi này.

Ở trong ma pháp tháp, Tiffany có thể làm được bất kể cái gì theo ý thích của mình, đem thanh âm chính mình đến mọi góc ngách.

Hai vị thiếu nữ của Nguyệt tinh linh tộc không bao lâu cũng đi lên đến nơi, Petty thì biểu tình tương đối câu thúc, dán sát vào người Betty, dường như có chút sợ hãi đối với Tiffany.

Mà Sara lại có vẻ vui vẻ rất nhiều, nàng bước đi tới trước người Tiffany, khéo léo cười nói:

- Dì Tiffany, ngài tìm con ư?

Ánh mắt Tiffany lộ ra vẻ dịu dàng, yêu thương. Trong lòng của nàng cảm thấy cực kỳ tự hào đối với Sara.

- Sara, ở nơi này chỉ có điều kiện đơn sơ, so với ở trong tộc xa hoa, con ở với ta mấy tháng, thật sự đã làm khó con.

- Dì, mấy tháng nay con đi theo ngài, cũng học được không ít thứ tốt mà.

Sara nhẹ nhàng kéo tay Tiffany, có chút làm nũng nói:

- Là ngài không muốn dạy con nữa, cho nên mới nghĩ cách đuổi con đi đúng không?

Tiffany đỏ khốc đỏ cười nhéo mũi của nàng, nói:

- Nói bậy bạ gì đó. Chỉ cần con nguyện ý, tòa ma pháp tháp này cho con cũng được.

- Không cần,.

Sara không chút nghĩ ngợi lên tiếng:

- Tòa ma pháp tháp này là của Betty tỷ tỷ, con không cần.

Đang nói, ánh mắt Sara vô tình nhìn thấy trên bàn có một bức họa, ánh mắt chợt lóe sáng, tuy nhiên chỉ trong nháy mắt mà thôi, cũng đã hoàn toàn thu liễm lại.

- Dì, những người này trong bức tranh là ai?

Tiffany cũng không có chú ý tới những biểu hiện dị thường của Sara, nàng quay đầu lại liếc mắt một cái, nói:

- Đúng vậy, ta muốn các con lại đây, là muốn hỏi một chút. Các con nhận được bọn họ sao?

Dứt lời, nàng quay đầu lại nhìn Betty nói:

- Betty, ta tin tưởng con, nhưng chuyện này đối với ta, đối với công quốc Louis, thậm chí còn đối với Nguyệt, Một tinh linh hai tộc đều quá mức trọng yếu, cho nên ta cần các con xác nhận.

Betty gật đầu thật mạnh, nói:

- Sự phụ, con hiểu được.

Sara và Petty hai người tiến lên, nhìn thật kỹ bức họa, trong mắt các nàng đều lóe ra ánh hào quang mãnh liệt nóng rực.

Thấy được ánh mắt của hai nàng, Tiffany đã biết đáp án, nàng than nhẹ một tiếng, nói:

- Không ngờ trên đại lục, có được sáu vị ngàn năm truyền thừa trong tương lai, thật sự là...

Sau khi nghe được lời cảm khái của Tiffany, Sara và Petty hai người trao đổi bằng ánh mắt, Sara hỏi:

- Dì, ngài là nhìn thấy bọn họ ở chỗ nào thế?

Tiffany cười khổ một tiếng, nói:

- Betty, con nói cho các nàng đi, Betty lên tiếng nói lai lịch của Tiểu Ân không hề giấu diếm.

Khi các nàng nghe nói sự phụ của Tiểu Ân là một vị nhất tinh ma pháp sư, và bởi vì đi tránh họa, cho nên mới đi tha hương ở phương xa như vậy, hai người đều lập tức trợn tròn đôi mắt đẹp lên.

Đặc biệt khi các nàng biết Tiểu Ân năm mới hai mươi ba tuổi đã có thực lực hùng mạnh so sánh được với Tiffany, còn với Linnuo cam tâm tình nguyện đi theo hắn.

Cho dù là sớm có chuẩn bị tâm lý, Sara và Petty cũng vô cùng kích động, nói không ra lời.

Tiffany trầm ngâm một lát, nói:

- Betty, từ hôm nay trở đi, các con phải cẩn cẩn thận, không được tự ý rời khỏi ma pháp tháp.

Betty cung kính lên tiếng, Tiffany nhíu mày, nói:

- Tiểu Ân bọn họ tuổi trẻ như vậy mà đã đạt được thành tựu như vậy, rất có thể không đặt bọn con ở trong mắt. Nếu hắn khinh thường không để ý tới các con, ngàn vạn lần không nên chọc giận hắn.

Betty ba người liếc mắt lẫn nhau, trong lòng cảm thấy buồn cười. Bọn họ và Tiểu Ân ở chung mấy ngày, cũng biết cách hắn đối nhân xử thế, chỉ cần không coi hắn là kẻ thù, như vậy chỉ bằng giao tình ngày xưa, cùng hắn trở thành bằng hữu là một việc rất dễ dàng.

Chỉ có điều, đại ma pháp sư Tiffany không ngờ cảm các nàng rời khỏi ma pháp tháp, đây là một sự tình mà các nàng không ngờ.

Sau khi Tiểu Ân tiễn Tiffany, trong lòng cũng có chút thổn thức.

Nhớ ngày đó, ở trong lòng hắn, đại ma pháp sư Tiffany giống như là thiên thần tồn tại mà cao vời vợi không thể với tới. Đặc biệt là đối những học đồ ở công quốc Louis này thì vị đại ma pháp sư ngũ tinh có năng lực không gian hệ chính là tồn tại cao nhất.

Nhưng hôm nay vừa thấy, hắn đã không còn có cùng loại cảm giác như vậy nữa, hơn nữa Linnuo nói ra, hắn chính là đi theo Tiểu Ân, làm cho trong lòng Tiểu Ân thậm chí còn có một chút kiêu ngạo.

Loại cảm giác này phi thường phức tạp, nhưng làm người ta cảm thấy hoài niệm

Ma pháp tháp của Maren tuy rằng cũng không phải là rất lớn, nhưng an trí cho Tiểu Ân cùng mọi người thì cũng rất thoải mái.

Về phần Hắc Toàn Phong thì cũng không sao, tuy rằng nó có thể tích thật sự là quá lớn. Nhưng ở trong đại sảnh ma pháp tháp trong tầng thứ nhất, chỉ cần nó ngoan ngoãn ngồi ở một góc bất động thì cũng không có vấn đề gì.

Chỉ có điều, để Hắc Toàn Phong thật sự định cư ở đại sảnh lầu một này thì bọn học đồ người hầu bắt đầu lo lắng đề phòng. Khi hành động gì, bọn họ cũng phải cẩn thận là tốt hơn.

Sau khi Tiểu Ân về tới phòng của mình, cũng không có lập tức đi ngủ, bởi vì Benson cũng theo sau đi vào.

- Tiểu Ân, nhìn phòng của ngươi, còn có ấn tượng sao?

Benson chỉ vào bài trí xung quanh dò hỏi.

- Đương nhiên.

Tiểu Ân khép nửa hai mắt, hít một hơi thật sâu, thở dài nói

- Nơi này là nhà của ta mà, về tới nhà thật là thoải mái.

- Nhà của người, chúng ta vẫn lưu trữ.

Benson đi tới một tấm vải trước bàn, ngón tay gõ lên mặt bàn, hỏi:

- Nhớ rõ nơi này không?

Tiểu Ân mỉm cười, nói:

- Đây là nơi ta lần đầu tiên chế tác quyển trục ma pháp mà.

- Đúng vậy, ta còn nhớ rõ, người lúc trước dễ dàng nắm giữ phương pháp chế tác quyển trục ma pháp cũng làm cho sự phụ kính ngạc, nói không ra lời.

Hai người bọn họ nhìn nhau cười, ở trong phòng cùng nhớ lại chuyện xưa, thật sự là một loại cảm giác phi thường khoái hoạt

Một hồi lâu, bọn họ dường như đều có chút mệt mỏi, cứ như vậy giống như trước đây không hề cố kỵ ngồi bệt xuống mặt đất.

Nếu giờ phút này bọn họ học đồ ở ma pháp tháp này nhìn thấy, khẳng định bọn họ sẽ hoài nghi hai người này có phải là ma pháp sư chính thức hay không. Ách. Bởi vì bọn họ không hề có một chút hình tượng tôn nghiêm nào của ma pháp sư cả.

Nhìn bốn phía không có ai, Benson rốt cục hỏi:

- Tiểu Ân, người tu luyện như thế nào? Thật sự là bởi vì trải nghiệm ở khe nứt thời không sao?

Tiểu Ân cười ha hả, khe nứt thời không cũng không phải ai cũng đều hiểu biết sự tình trong đó, thực lực không đủ, cũng không ai có rảnh rỗi đi lải nhải loại sự tình này.

Tuy nhiên, Linnuo đúng là biết được thật nhiều, mà bọn Benson thì nghe được từ trong miệng hắn.

- Benson, người cảm thấy như thế nào?

Tiểu Ân cười tủm tỉm hỏi.

Benson do dự một chút, nói:

- Ta không biết, nghe nói ở địa phương đi ra, sau này sẽ có cơ hội tiến vào mà pháp sư truyền kỳ, cũng không biết là thật hay giả.

Tiểu Ân gật đầu thật mạnh một cái, nói:

- Là thật sự.

Benson hồ nghi hỏi:

- Người như thế nào có thể xác định? Chẳng lẽ người gặp qua pháp sư truyền kỳ sao?

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, nói:

- Benson, phương diện này có chút phức tạp, chờ thực lực của người đạt tới đại ma pháp sư, ta sẽ nói cho người nghe.

Benson cười khổ một tiếng, nói:

- Đại ma pháp sư, nói dễ hơn làm.

Tiểu Ân nhẹ nhàng vỗ ngực, nói:

- Sự gì, có ta ở đây hỗ trợ, người cứ yên tâm đi.

Nói xong, Tiểu Ân thành khẩn nói:

- Ta cam đoan với người, tương lai của người thành tựu tuyệt đối sẽ không kém hơn bọn Đức Lỗ Phu.

Hai mắt Benson lập tức sáng ngời, cười ha hả nói:

- Ta biết người sẽ không khoanh tay đứng nhìn, rốt cuộc chuyện tốt này là cái gì, khiến ta cũng thom lây một chút.

Tiểu Ân nao nao, lập tức tỉnh ngộ, nói:

- Tốt, Benson, không ngờ là đến moi lấy bí mật của ta

Dừng một chút, hần nghi hoặc nói:

- Người như thế nào xác định ta nhất định sẽ giúp người?

Benson thu liễm vẻ tươi cười, thần tình chính sắc nói:

- Tiểu Ân, người cùng ta ở chung nhiều năm như vậy, từ sau khi người học được chế tác quyền trục, lại chưa một lần cho ta chịu thiệt. Ở trong rừng Gobbi, người vì báo thù cho ta, không ngờ người của gia tộc Leyden người cũng dám giết, ha hả...

Hần tự giấu cười, nói:

- Kỳ thật, lúc ban đầu ta biết người đã trở thành đại ma pháp sư, trong lòng cũng là do dự, người sẽ có thể biến thành một nhân vật cao không thể với tới, nhưng người đối với sự phụ và bọn ta thái độ vẫn thân thiết, việc này cũng không phải giả vờ, mà là phát ra từ nội tâm của mình, cho nên ta chỉ biết, người vẫn là Tiểu Ân của trước kia, đúng không?

Đôi mắt của Benson tỏa ra sáng ngời hào quang, đôi mắt mở to. Tiểu Ân hít sâu một hơi, nói:

- Benson, người nói đúng, ta vẫn là Tiểu Ân của ngày xưa, là bằng hữu tốt nhất... Tiểu Ân.

Hai người nhìn nhau cười, trí nhớ dường như trở lại một lần nữa.

Trên thực tế, hai người bọn họ đều rõ ràng một sự kiện, bởi vì hai người bọn họ thực lực chênh lệch, cho nên có một con mương vô hình đã xuất hiện ở giữa bọn họ.

Nếu cứ như vậy để nó phát triển tự nhiên, như vậy hơn mười năm sau, có lẽ con mương này sẽ càng ngày càng sâu, càng rộng, cho đến lúc nó khiến hai người bọn họ trở thành hai người xa lạ.

Mà bất kể là Benson, hay là Tiểu Ân, đều không muốn có loại tình huống này xuất hiện, cho nên bọn họ đã cùng nhau về tới chỗ mà bọn họ ở chung mấy năm trước, cùng nhau nhớ lại, cùng nhau ôn lại chuyện xưa...

Tiểu Ân hơi lo lắng một chút, nói:

- Benson, người cảm thấy thánh địa tu luyện của Lewis như thế nào?

Benson nao nao, nói:

- Đó là một địa phương tốt phi thường khó có được, mấy vị đại ma đạo sĩ và ma pháp công hội đều thêm nhỏ dãi, nếu không phải tự kiềm chế lẫn nhau, thì cũng không tới phiên Lewis trở thành thành chủ của thành Bahia để chống quân.

Tiểu Ân bật cười, nói:

- Chống quân? Hừ, Lewis chẳng qua là có một chút quyền sử dụng mà thôi. Bất kể là ma pháp công hội, hay là mấy vị ma đạo sĩ kia, một khi bọn họ phải người tiến đến, chẳng lẽ Lewis dám cự tuyệt không cho bọn họ tiến vào sao?

Benson lắc đầu, nói:

- Đương nhiên là không có khả năng, đừng nói là Lewis, cho dù là đại ma pháp sư Mikhail ngày xưa cũng thế, không thể hoàn toàn có được khối địa phương này.

Cảm thán vài câu, Benson ngẩng đầu, run giọng hỏi:

- Tiểu Ân, người vì sao lại nói đến địa phương kia, chẳng lẽ...

Trong ánh mắt hắn lưu động một tia ngạc nhiên vui mừng, trong lòng nhanh chóng hiện lên một ý niệm. Trong vòng tám năm, đám người Tiểu Ân có thể có được thành tựu như vậy, bất kể ai nghe thấy đều rợn người bởi tốc độ tu luyện như vậy. Hay là có liên quan đến thánh địa tu luyện kia?

Tiểu Ân hơi gật đầu một cái đối với hắn. Trong mắt Benson hiện lên những tia sợ hãi lẫn vui mừng nồng hậu.

- Ở nơi nào? Phương bắc đại thảo nguyên ư?

Tiểu Ân mỉm cười, nói:

- Không, thứ này, ngay tại trên người ta.

- Trên người người ư?

Benson kinh ngạc hỏi.

Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

- Chúng ta có thể trong thời gian ngắn trở thành tam tinh ma pháp sư thậm chí còn là đại ma pháp sư, nguyên nhân chính là bởi vì chúng ta có một đạo cụ ma pháp siêu cấp hùng mạnh.

Benson đỡ đầu gật đầu, ánh mắt không khỏi nhìn chằm chằm vào Tiểu Ân.

- Đạo cụ này có tác dụng như thánh địa tu luyện, tuy nhiên nó kích phát hiệu quả lớn hơn thánh địa từ bốn đến năm lần trở lên

Trong nháy mắt, đồng tử của Benson như co lại một chút, sau đó lập tức buông ra, đây là bởi vì kinh ngạc quá độ.

Tiểu Ân vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói:

- Ta sẽ xin công quốc Louis một tòa ma pháp tháp lâm thời. Ở tòa ma pháp tháp lâm thời này, ta sẽ bố trí một ma pháp trận. Ma pháp trận này có hiệu quả đại khái kém một chút so với thánh địa tu luyện ở thành Bahia kia. Ma pháp trận này để cho sự phụ sử dụng khi đối ngoại. Xem như là chúng ta hí lộng Tiffany và Linnuo. Về phần các người sao...

Hắn lộ ra một tia sâu xa khó hiểu tươi cười, nói:

- Đợi về sau các người sẽ biết.

Tâm tình Benson kích động vạn phần, thật lâu sau mới xem như hoàn toàn bình tĩnh được.

Trách không được đám người Tiểu Ân có tốc độ tu luyện không ngờ nhanh như thế, tốc độ tu luyện quá mau lẹ, hoá ra ở trong tay bọn họ có được bảo vật nghịch thiên như vậy

So với thánh địa tu luyện hiệu quả còn lớn hơn bốn đến năm lần, chẳng phải là tương đương với người thường tu luyện hiệu quả thập bội sao

Nghĩ đến như vậy, Benson liền cảm thấy con đường tu luyện phía trước như một mảnh đường bằng phẳng, đại ma pháp sư dường như đã không hề là xa mà không thể với tới nữa.

Thấy được sắc mặt Benson, Tiểu Ân khẽ lắc đầu, nói:

- Benson, ở nơi này hấp thu ma pháp nguyên tố tốc độ tuy rằng rất nhanh, nhưng làm thế nào để chuyển hóa hoàn toàn nguyên tố này thành của mình để dùng, và như thế nào có thể đột phá cực hạn, là do chính bản thân mình. Ở điểm này, ta bây giờ không thể giúp được người.

Benson sửng sốt, trầm tư một lát, hỏi:

- Tiểu Ân, các người làm như thế nào để đột phá cực hạn?

Tiểu Ân do dự một chút, nói:

- Thực chiến, chỉ có thực chiến?

- Ừ, thảo nguyên thí luyện, còn có khe nứt thời không.

Tiểu Ân nói:

- Chúng ta đều là có điều cảm ngộ trong sinh tử mới có thể đột phá cực hạn.
- Chỉ có sinh tử mới có thể đột phá sao?

Bàn tay Benson nắm chặt, sau đó nhẹ nhàng gõ gõ, bộc lộ phản ứng bất an trong lòng Benson.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, nói:

- Benson, kỳ thật từng bước tu luyện, chậm rãi tích lũy, cũng có thể đột phá. Hơn nữa loại này phương pháp ôn hòa ổn định, đối với trưởng thành ngày sau cũng có chỗ tốt. Tuy nhiên đến tột cùng con đường tu luyện như thế nào cũng là do chính người lựa chọn.

Benson trong mắt chớp động có một chút chần chừ, trong ánh mắt hẩn thần thái dường như là đã có quyết định rồi.

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân hỏi:

- Benson, người và Nepal đều là ma pháp sư chính thức, ngày sau có tính toán gì không? Muốn ở trong thành này lập ma pháp tháp không?

Benson cười khổ một tiếng, nói:

- Kỳ thật Nepal và Betty đã sớm trở thành ma pháp sư chính thức từ hai năm trước, hơn nữa bọn họ đều không muốn rời khỏi công quốc Louis, nhưng là Tiffany các hạ vẫn áp chế bọn họ, không cho phép bọn họ kiến tạo ma pháp tháp.

Tiểu Ân trong lòng ngạc nhiên, Tiffany đại ma pháp sư không ngờ phản đối chuyện này, thật đúng là làm người ta kinh ngạc vạn phần.

Dựa theo Tiểu Ân quan sát, Tiffany đại ma pháp sư thật sự là tận tâm hết sức đối với công quốc Louis. Như thế nào cũng không có khả năng làm ra việc có tổn hại đến ích lợi của công quốc

- Benson, vì sao nàng không cho phép?

Khẽ đưa tay lên rất tóc, Tiểu Ân nghi hoặc hỏi han.

Benson lắc đầu cười khổ, nói:

- Bởi vì chúng ta nơi này là công quốc, là phụ thuộc vào đế quốc Nặc Khả Đa

Tiểu Ân nhăn mày, nói:

- Đế quốc Nặc Khả Đa có quan hệ gì, chẳng lẽ bởi vì chuyện này mà bọn họ đắc tội tới ma pháp sư sao?

Tiểu Ân nghĩ rằng, ma pháp sư thật sự là một quần thể phi thường đặc thù, bọn họ cũng không giống người bình thường, đế quốc ước thúc đối với ma pháp sư cũng là phi thường nhỏ, hơn nữa phạm là ma pháp sư, đều là người có tâm cao khí ngạo, sao có thể đồng ý bị đế quốc nhiều lần ước thúc.

Benson cười khổ một tiếng, nói:

- Tiểu Ân, chúng ta có thể không cần quan tâm, nhưng là công tước Louis không thể không cần quan tâm đến cái nhìn của hoàng đế bề hạ

Tiểu Ân nao nao, hẩn rối cực nghĩ thông suốt một sự tình.

Thành Louis chẳng qua là công quốc phụ thuộc vào đế quốc Nặc Khả Đa mà thôi, nếu có đại lượng ma pháp sư, như vậy bất kể bọn họ xuất phát từ ý đồ gì, đều khiến đế quốc lâm vào cuộc sống hàng ngày bất an.

Đạo lý này kỳ thật phi thường đơn giản, chỉ có điều Tiểu Ân thân là ma pháp sư thời gian cũng đã lâu, cho nên mới trong lúc vô ý xem nhẹ điểm này mà thôi.

Hơi hơi gật đầu, Tiểu Ân hỏi:

- Được rồi, như vậy các người tính toán làm sao bây giờ?

Benson cười ha hả, nói:

- Nepal hẳn vốn tính toán đi du lịch chung quanh một phen, tuy nhiên hiện tại có chỗ tu luyện tốt như vậy, cho dù là người đuổi hẩn đi, hẩn cũng sẽ không lý khai.

Tiểu Ân cười, nói:

- Được, ngày mai bắt đầu. Các người còn phải giúp ta kiến tạo ma pháp tháp lâm thời.

Benson gật đầu thật mạnh một cái, trong ánh mắt đầy chờ mong.

Ngày hôm sau, Tiffany và các ma pháp sư khác xuất hiện, ở trong rừng bắt đầu tu kiến tân ma pháp tháp.

Tuy nhiên bọn họ cũng không có kinh động công tước Louis, bởi vì lúc này đây tu kiến ma pháp tháp chẳng qua là ma pháp tháp lâm thời có năm tầng mà thôi.

Nhưng cho dù như thế, bọn học đồ sống ở trong rừng này cũng đều lộ ra biểu tình vô cùng hưng phấn.

Tuy rằng ma pháp tháp lâm thời được thành lập, liền đại biểu có ma pháp sư vào ở, mà dựa theo lệ thường, ma pháp sư đều chọn lựa học đồ người hầu.

Mà vì nguyên nhân này, bọn họ được ở lại ma pháp lâm viên.

Lúc này đây tu kiến ma pháp tháp nhưng tất cả ma pháp sư đều tham dự tiến vào.

Ở Công quốc Louis có năm tòa ma pháp tháp, trừ David Kirby không đến, còn lại mọi người đều gia nhập vào hàng ngũ. Đặc biệt khi bọn họ biết, tòa lâm thời ma pháp tháp là do đại ma pháp sư Linnuo - đại sư chế tác ma pháp trụ tượng - chế tạo, trong mắt tất cả ma pháp sư lập tức có thêm vài phần nóng rực.

Về phần ma pháp tháp lâm thời, tự nhiên là chuẩn bị vì Tiểu Ân. Ở bên trong ma pháp tháp này còn có các phòng chuyên môn đặc thù, còn có phòng đặc biệt cung cấp cho Hắc Toàn Phong chơi đùa. Hắc Toàn Phong là mãnh thú thật lớn dài đến mười hai thước, khiến tất cả mọi người lần đầu tiên nhìn thấy nó đều cảm thấy hết hồn. Lúc đó cảm giác địa vị của Tiểu Ân trong lòng các ma pháp sư đều đề cao lên một cấp bậc.

Các ma pháp sư có động tác cực kỳ mau lẹ, bọn họ dùng ma pháp ngưng thổ thuật và hoá thạch thuật, chưa tới hai ngày thời gian tòa ma pháp tháp lâm thời thuận lợi xây dựng thành công.

Tuy rằng xét về mặt trang bị và chiếm cứ không gian lớn nhỏ thì hai tòa ma pháp tháp này không có thể đánh đồng với ma pháp tháp chính thức, nhưng từ góc độ thực dụng mà nói, bên trong cũng là đầy đủ mọi thứ.

Tiểu Ân mang theo năm đệ tử đứng vào trong ma pháp tháp, tuy nhiên bọn họ cũng không có tuyển nhận ma pháp học đồ, điểm này khiến tất cả ma pháp học đồ cảm thấy thất vọng.

Cũng may Linnuo lại dựa theo lệ thường, chiêu thu sáu gã ma pháp học đồ, làm cho sáu người may mắn từ nay về sau thoát ly quần cảnh pháp sư học đồ tự do.

Sau khi ma pháp tháp được kiến tạo xong, Tiểu Ân bắt đầu chế tác ma pháp trận.

Dựa theo tính toán của hẩn, nơi đặt ma pháp trận ở tầng thứ ba của ma pháp tháp phải có năng lượng dao động hùng mạnh, như vậy mới có khả năng che dấu hoàng kim kết giới khi phát ra nguyên tố biến hóa.

Nhất Hào tỉ mỉ kể lại và phân tích ma pháp trận thần kỳ và có được vĩnh cửu tại thành Bahia kia, kết quả khiến cho Tiểu Ân thất vọng.

Nhất Hào cho dù sưu tập tin tức ma pháp rất rộng, vẫn không thể hoàn toàn phá giải toàn bộ sơ đồ của ma pháp trận đó.

Theo như Nhất Hào phân tích, ma pháp trận kia có rất nhiều đặc tính hẩn không biết, hơn nữa mặt trên kết cấu so với hệ thống ma pháp hiện nay có khác biệt thật lớn. Hay nói cách khác, ma pháp trận này dường như cũng không phải thuộc hệ thống ma pháp ở tinh cầu này.

Tiểu Ân khi nghe được câu trả lời này, không thể nói được điều gì.

Có thể bố trí ma pháp trận, khẳng định là ma pháp sư. Nhưng, ma pháp sư bố trí ma pháp trận này không ngờ không phải này người trên tinh cầu này, như vậy người đó có thể đi lại vượt qua tinh cầu. Tuy rằng ma đạo sĩ cũng có thể có được khả năng này thông qua siêu cấp truyền tống trận, nhưng Tiểu Ân lại biết, có thể làm được điểm này, trên cơ bản đều là cấp bậc siêu cường giả truyền kỳ.

Vừa nghĩ tới ma pháp trận đầy trí tuệ và quỷ dị tại thành Bahia này là do một vị siêu cường giả ở hành tinh khác bày ra, trong lòng Tiểu Ân có chút phát hoảng. Tuy nhiên sự tình này đã trải qua ngàn năm trước kia, cho dù là hắn có thần thông quảng đại cũng không thể tìm được người bố trí ma pháp trận

Tuy rằng ma pháp trận này không thể hoàn toàn phân ra, nhưng Nhất Hào cũng tiến hành tham khảo và kết hợp hoàng kim kết giới một lần nữa để thiết kế một ma pháp trận mới.

Chỉ có điều, Tiểu Ân ở Nhất Hào không gian xem tỉ mỉ ma pháp trận này, trong lòng không khỏi cảm thấy dở khóc dở cười.

Ma pháp trận này kỳ thật chính là sát lục kết giới đơn giản hoá đi, chẳng qua ở ngoại vi có thêm một ít ma pháp trận khác có chức năng phụ trợ mà thôi.

Đương nhiên, ở trong Nhất Hào này, Tiểu Ân biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Ma pháp trận có công năng ẩn nấp hùng mạnh, chuyển hóa năng lượng hoàng kim áp chế tới trình độ thấp nhất.

Nếu không có được năng lượng hoàng kim cường đại thì căn bản là không thể chú ý tới được năng lượng biến hóa bên trong. Nếu năng lượng biến hóa cũng vô pháp nắm giữ, thì càng không nói đến nghiên cứu ma pháp trận cái gì

Đương nhiên, nếu tiến vào trong đó, là ma pháp sư có được thiên phú hoàng kim, như vậy bọn họ hẳn là sẽ có chút sở ngộ.

Chỉ có điều, ma pháp trận này hơn xa ma pháp bình thường, hơn nữa cũng không phải ma pháp sư nào cũng có thiên phú ma pháp trận.

Có được thiên phú hoàng kim và có tri thức ma pháp trận thì ngay cả trong thế giới ma pháp cũng là trăm ngàn năm khó gặp.

Nếu không ma pháp trận trong thành Bahia kia cũng không thể bảo trì bí mật trong thời gian dài như vậy.

Hơn nữa không biết vì sao, trong các ma pháp sư mà Tiểu Ân đã gặp qua, trừ hắn và Mary, còn không có người thứ hai có được ma pháp Hoàng Kim, đặc biệt là có năng lượng hoàng kim.

Cho nên loại ma pháp trận này một khi thành công, như vậy bí mật tiết ra ngoài, liền có rất nhiều thế lực muốn có nó.

Dựa theo ý tưởng của Tiểu Ân, trừ Hoàng Kim Vương Yidikalun và Dida đích thân nghiên cứu, nếu không cũng đừng nghĩ là thăm dò ra bí mật chân chính của ma pháp trận này.

Tuy nhiên, vì lần đầu tiên bố trí ma pháp trận, cho nên Tiểu Ân phải ở trong Nhất Hào không gian luyện tập ít nhất hơn một ngàn lần, sau đó mới bắt đầu động thủ

Rất nhiều tài liệu ma pháp thông qua tay Tiffany đưa đến bên trong ma pháp tháp của Tiểu Ân.

Ngay cả đại ma pháp sư Linnuocũng không biết, Tiểu Ân cần nhiều tài liệu ma pháp như vậy làm gì.

Tuy rằng những tài liệu này cũng không có gì đặc biệt trân quý đắt tiền, hay là thiên tài địa bảo gì, nhưng là số lượng và chủng loại cũng tuyệt đối không ít. Làm Linnuo khi thấy danh sách cũng không khỏi nhăn mặt nhăn mũi.

Bởi vì hắn biết, cho dù là chạy tới ma pháp công hội ở đế quốc Nặc Khả Đa cũng chưa chắc có thể đem tất cả vật tư đó về.

Nhưng vấn đề này ở trong mắt Tiffany, dường như không là vấn đề gì.

Nàng nhận danh sách tài liệu ở trong tay của Tiểu Ân, cũng không có tính toán, mà là trực tiếp tiến nhập ma pháp tháp, phát động truyền tống trận.

Ngày hôm sau, Tiffany một lần nữa xuất hiện ở ma pháp tháp của Tiểu Ân, đem toàn bộ tài liệu ma pháp mà Tiểu Ân cần đều chuẩn bị xong.

Linnuo khe khẽ thở dài, tuy rằng hắn là một gã lực tinh đại ma pháp sư thanh danh hiển hách, nhưng hắn lại không đầu nhập vào bất kể thế lực gì. Từ đế quốc Nặc Khả Đa, hay là ma pháp công hội, đều vô số lần tung cánh ô-liu với hắn nhưng đều bị hắn không chút do dự cự tuyệt. Cho nên đối với Linnuo mà nói, muốn mua được chừng này tài liệu ma pháp cũng không dễ dàng gì.

Nhưng có được sự hậu thuẫn của bộ tộc Nguyệt tinh linh, Tiffany muốn có ngay toàn bộ tài liệu ma pháp, cũng chẳng qua là mất một chút thời gian mà thôi.

Ma pháp sư tuy rằng hùng mạnh, nhưng nếu độc hành thì ở rất nhiều địa phương đều không tránh được một chút thiệt thòi.

Cho nên Linnuo cảm thán không thôi, trong lòng cũng xuất hiện một tia ý tưởng khác thường.

Đương nhiên, hắn cũng không phải muốn đầu nhập vào một thế lực hùng mạnh, mà muốn cùng với các pháp sư tự do, hình thành một đoàn thể, có thể bù đắp cho nhau. Đây cũng có thể là biện pháp tốt

Tiểu Ân cũng không biết lão ma pháp sư bên người mình đang suy nghĩ cái gì. Sau khi hắn nhận tài liệu, liền một mình trốn vào ma pháp tháp, ở trong đó bố trí ma pháp trận. Trong quá trình bố trí, trừ Mary là người có được năng lượng hoàng kim được hắn lưu lại làm trợ thủ, còn đám người Kim cũng bị hắn đuổi ra.

Cứ như vậy trải qua suốt mười ngày bố trí, Tiểu Ân rốt cục thành công hoàn thành bố trí ma pháp trận.

Khi nhìn thấy tài liệu ma pháp bố trí gọn gàng ngăn nắp, Tiểu Ân trong lòng cực kỳ tự hào.

Vì ma pháp trận này, hắn mất bao nhiêu tâm tư. Hiện giờ sắp thành công, tâm tình tự nhiên là có chút kích động.

Trong ma pháp trận cũng không có bút họa thành lộ tuyến, mà là dùng các chủng loại tài liệu ma pháp bất đồng thay thế lộ tuyến vận hành.

Đây là sự khác biệt lớn nhất giữa ma pháp trận và đạo cụ ma pháp, cũng là nguyên nhân lớn nhất khiến ma pháp trận vững chắc hơn và ít tổn hại hơn.

Nếu không có như thế, thánh địa tu luyện ma pháp ở thành Bahia kia sao lại duy trì đến hàng ngàn năm vẫn còn không có gì tổn hại.

Trong mười ngày thời gian bề quan như thế, Tiểu Ân cũng không dồn toàn bộ tinh lực vào ma pháp trận như đám người Linnuo nghĩ mà mỗi ngày đều nói chuyện công việc mấy giờ, thời gian còn lại là tự hành tu luyện.

Sở dĩ hắn làm như vậy chính là muốn truyền đạt một tin tức ra bên ngoài: Ma pháp trận này là phi thường phức tạp, cho dù là có đầy đủ tài liệu, cũng không phải tùy tiện là có thể bố trí thành công.

Nếu không làm cho người ta biết, ở trong vòng một ngày hắn liền có thể chế tạo thành công ma pháp trận tương tự thánh địa tu luyện này ngay tại thành Louis, chẳng phải là quá mức kinh thế hãi tục sao.

Tuy nhiên sau thời gian mười ngày làm đêm, đại khái cũng có thể chế tạo thành công.

Tiểu Ân hướng về Mary khẽ gật đầu, hai người lập tức bắt đầu đưa năng lượng hoàng kim của bản thân vào bên trong ma pháp trận.

Ma pháp trận này cũng là cơ sở của hoàng kim kết giới cải tiến ra. Tuy nhiên lấy công hiệu mà nói, để làm được điểm này cũng là nhờ Nhất Hào trải qua vô số lần suy diễn, có thể nói là vô cùng mệt mỏi.

Phạm vi của Ma pháp trận cũng không nhỏ, bên trong lộ tuyến kết cấu cũng rất phức tạp, thêm rất nhiều lộ tuyến không cần thiết.

Nếu không có như thế, cũng không thể làm giảm công hiệu của ma pháp trận.

Chỉ có điều, có thêm rất nhiều chi tiết vụn vặt đó cũng khiến nhu cầu năng lượng hoàng kim càng nhiều hơn để kích phát trận thế.

Tuy rằng là hai người toàn lực thực hiện, nhưng đến khi sức cùng lực kiệt, mới miễn cưỡng thành công kích phát trận pháp.

Trong ma pháp trận, bởi vì quán thủy đủ năng lượng hoàng kim, cho nên mơ hồ tản ra một loại năng lượng dao động kỳ dị. Cảm ứng được năng lượng dao động này, Tiểu Ân khẽ nhếch miệng, rốt cục lộ ra vẻ tươi cười.

Hắn nhẹ nhàng vung tay lên, tài liệu ma pháp liền biến thành chất lỏng bao quanh, thẩm thấu vào sàn nhà bên trong ma pháp tháp.

Từ nay về sau, ma pháp trận này hòa hợp nhất thể với ma pháp tháp lâm thời có ba tầng này.

Thở ra thật dài nhẹ nhõm, Tiểu Ân hướng về Mary gật đầu một cái. Hai người đều có vẻ mặt tiêu tụy đi ra ngoài, xem bọn hắn như thế, rõ ràng chính là lực lượng tinh thần hao tổn nhiều lắm, quả thực sắp cạn kiệt hết rồi.

Maren sắc mặt hơi đổi, mau bước lên trước, lo lắng hỏi:

- Tiểu Ân, người cảm giác như thế nào?
- Sư phụ, chỉ cần nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi

Tiểu Ân cười khổ nói:

- Ta cũng thật không ngờ, lại tiêu nhiều ma lực như vậy. Tuy nhiên may mắn rất cực cũng hoàn toàn thành.

Dứt lời, hắn vung tay lên nói với Đức Lỗ Phu:

- Cho Mary đi nghỉ ngơi thôi

Đức Lỗ Phu lên tiếng, lập tức tiến lên đưa muội muội rời đi. Sau khi bé Mary về phòng, sắc mặt tái nhợt của hắn liền biến mất hơn phân nửa.

Nàng tuy rằng tiêu hao rất nhiều ma lực mà cảm thấy mệt nhọc, nhưng cũng tuyệt đối không có tới tình trạng sụp đổ này.

Ở trong ma pháp tháp, Maren chung quy cũng không kiềm chế được lòng hiếu kỳ hỏi:

- Người hoàn thành cái gì?

Từ khi chế tạo ma pháp trận, Tiểu Ân ở lầu ba ma pháp tháp trong suốt mười ngày đóng cửa không ra, nếu nói làm cho mọi người không có hiếu kỳ, căn bản là gạt người

Huống chi, từ lầu ba ma pháp tháp mới truyền đến một trận năng lượng dao động kỳ dị. Loại dao động này dị thường mãnh liệt, các ma pháp sư bên trong ma pháp lâm viên đều có thể dễ dàng cảm nhận được loại ma pháp nguyên tố biến hóa này.

Đương nhiên bọn họ cũng không biết loại ma pháp nguyên tố biến hóa này có ý nghĩa là gì, chỉ có thể biết rằng ở trong ma pháp tháp này khẳng định là đã xảy ra biến cố gì đó.

Tiểu Ân mỉm cười, ngẩng đầu nhìn gương mặt tò mò của Linnuo và Tiffany. Hiển nhiên, hai vị đại ma pháp sư này rất hứng thú với Tiểu Ân thần thần bí bí này.

Hơi do dự một chút, Tiểu Ân nói:

- Sư phụ, hai vị đại ma pháp sư các hạ, mời theo ta đến đây đi.

Sau khi cùng đi với Tiểu Ân đến lầu ba, sắc mặt ba người đều không tìm nổi ngạc nhiên.

Ở tầng thứ ba ma pháp này, trống rỗng, một căn phòng cũng không có. Nhưng trên mặt đất rộng mấy trăm thước này, đang lóe ra vô số ánh sáng thần bí

Tất cả ánh hào quang dường như đã dung nhập vào bên trong tấm ván gỗ, tản ra một loại ánh sáng dịu dàng.

Ba người bọn họ tuy rằng thực lực không đồng đều, nhưng không thể nghi ngờ đều là đều là những người có kiến thức uyên bác trong thế giới ma pháp, khi thấy được loại hào quang này, liền lập tức đoán được Tiểu Ân đã làm cái gì ở phòng này.

Tiffany ngẩng đầu lên, nhìn Tiểu Ân thật sâu, nói:

- Tiểu Ân các hạ, tài học của ngài thật uyên bác, thật sự là ngoài dự đoán của chúng ta

Linnuo im lặng gật đầu, nói:

- Không tồi, ngài không chỉ là ma pháp sư có ma lực thâm hậu, hơn nữa đối với trình độ ma pháp cũng đạt tới trình độ này, thật sự là rất giỏi.

Khuôn mặt Maren gắng gượng không banh ra, khóe mắt chớp động đến xem. Giờ phút này hắn cực kỳ cao hứng, nếu không có hai vị đại ma pháp sư trước mặt, như vậy trời mới biết hắn sẽ làm ra cái gì không phù hợp với thân phận ma pháp sư tôn quý.

Tiểu Ân cũng nao nao, nhìn về phía bọn họ, ánh mắt mang theo một tia hồ nghi:

- Các vị, các người đến tột cùng nói cái gì?

Tiffany than nhẹ một tiếng, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài bố trí ma pháp trận này trong vòng mười ngày đúng không?

- Đúng vậy.

Đối với chuyện này, Tiểu Ân vốn không có cố ý giấu diếm, cho nên trực tiếp thừa nhận.

- Mười ngày...

Tiffany cười khổ một tiếng, hỏi:

- Xem hào quang ở tầng lầu này, ma pháp trận này đã bố trí thành công rồi.

- Đúng vậy, mặc dù có chút may mắn, nhưng đã thành công.

Tiểu Ân sắc mặt hơi đỏ lên nói.

Ba vị ma pháp sư liếc mắt nhìn nhau, cuối cùng là Linnuo nói:

- Tiểu Ân các hạ, vận khí của ngài cố nhiên là tốt lắm, nhưng ngài có thực lực mới chế tạo thành công ma pháp trận này

Tiểu Ân há miệng thở dốc thầm nghĩ: “Chẳng lẽ chính mình đã làm ra sự tình long trời lở đất gì đó ư...”

Sau một hồi nói chuyện, Tiểu Ân mới biết nguyên nhân trong đó.

Ma pháp trận này ở trong thế giới ma pháp tuyệt đối là thuộc loại tạo nghệ khó khăn lớn nhất

Muốn bố trí một ma pháp trận, cần có một hiểu biết nhất định đối với ma pháp, đặc biệt là cơ sở học vấn ma pháp phải vững chắc tới cực điểm, như thế mới có thể chế tạo thành công ma pháp trận.

Bất kể là ma pháp trận gì, trong thời điểm bố trí, đều phải kết hợp địa hình, ma pháp nguyên tố, phân bố tình huống từ các phương diện, đủ loại vấn đề.

Mười ngày thời gian, đừng nói là thành công bố trí ma pháp trận, cho dù là thiết kế bản vẽ cũng là khó khăn vạn phần

Cho nên ba người bọn họ biết Tiểu Ân ở trong mười ngày, bố trí thành công ma pháp trận, thậm chí còn kích phát thành công ma pháp trận, đương nhiên sẽ cảm thấy không thể tin nổi.

Tuy nhiên hoàn hảo chính là, ở trên người Tiểu Ân có rất nhiều sự tình khó hiểu, mà càng chủ yếu chính là bọn họ đều đã biết, Tiểu Ân là từ bên trong khe nứt thời không đi ra. Cho nên bọn họ khiếp sợ rất nhiều, nhưng vẫn có thể miễn cưỡng thừa nhận sự tình này.

Tiffany hâm mộ nói:

- Năm đó vì thành lập truyền tông trận tư nhân, ta mất tổng cộng mất hai mươi năm thời gian, bị thất bại hai lần. Hiện giờ Tiểu Ân các hạ mười ngày chế tạo thành công ma pháp trận, hơn nữa còn là lần duy nhất đã thành công.

Nàng hơi hơi lắc lắc đầu, dường như là trong lòng mình có một tia đổ kỵ nên thở dài một tiếng.

Tiểu Ân cười khở một tiếng, đối với mọi người, bố trí ma pháp trận là sự tình vô cùng rườm rà, bên trong rất nhiều quy tắc, tuổi như hắn thì căn bản là không thể nắm giữ.

Nhưng đối với siêu cấp máy tính Nhất Hào mà nói, chỉ cần hiểu biết đến nội dung và tin tức cơ bản là có thể tối ưu hoá trình tự, gần như đưa ra được phương án hoàn mỹ nhất.

Cho nên Nhất Hào đã sớm đưa ra giả thuyết ở không gian ảo rằng xây ma pháp trận ở lâu ba của ma pháp tháp là tốt nhất.

Hơn nữa Tiểu Ân đã luyện tập hàng ngàn lần từ giả thuyết đó.

Sau khi có điều kiện như vậy, Tiểu Ân mới bố trí ma pháp trận, đương nhiên là thuận buồm xuôi gió, không có điều gì ngoài ý muốn.

Nếu không như vậy, vừa bố trí, vừa sửa chữa, còn muốn vừa thí nghiệm, như vậy đừng nói là mười ngày, dù cả đời hắn cũng khó có thể chế tác thành công.

Maren trầm mặc nửa ngày, rốt cục nói:

- Tiểu Ân, ma pháp này trận có chỗ lợi gì?

- Sư phụ, người xem.

Tiểu Ân đi vào trong phòng, đi bốn góc, ở mỗi góc cho vào một viên năng lượng tinh thạch.

Ngay sau đó, toàn bộ trong phòng tỏa ra năng lượng hoàng kim vận hành nhanh hơn, ma pháp trận bị kích hoạt bắt đầu rất nhanh chuyển hóa năng lượng, và làm cho cả đại sảnh ma pháp nguyên tố kịch liệt hoạt động.

Ba người Maren ngay từ đầu có hứng thú nhìn, nhưng sắc mặt bọn họ gần như ngưng trọng lên, trong mắt bọn họ đều lóe ra một mảnh tinh quang sáng rực.

- Thánh địa tu luyện.

Maren chậm rãi nói từng chữ một.

Loại năng lượng nguyên tố linh hoạt đạt trình độ này, cảm ứng được gần như giống với thánh địa tu luyện ở thành Bahia.

Linnuo và Tiffany đều là quay đầu, bọn họ lẳng lẳng nhìn Tiểu Ân, ánh mắt mang theo những tia nóng rực

Trên mặt Tiểu Ân lộ ra một tia cười mơ hồ, hắn thoải mái gật đầu, nói:

- Sư phụ, đây là chế tác Thánh địa tu luyện đơn giản hoá, ngài nhìn hiệu quả như thế nào

Ba người Maren nối đuôi nhau tiến nhập vào trong đại sảnh. Bọn họ lẳng lẳng cảm ứng nguyên tố dao động kịch liệt xung quanh ma pháp trận, trên mặt đều xuất hiện thần sắc ngạc nhiên lẫn vui mừng.

Trong đôi mắt Tiffany lại chớp động sáng lên.

Đối với một ma pháp sư mà nói, ma pháp trận như vậy kỳ thật có thể cũng không có tác dụng rất lớn, nhưng đối với một chủng tộc mà nói thì đó chính là một đạo cụ siêu cấp có thể nâng cao thực lực.

Trong khoảng thời gian ngắn, vô số ý niệm trong đầu Tiffany chuyển động. Nếu có thể, nàng hy vọng Tiểu Ân có thể bố trí mấy chục, thậm chí còn là mấy trăm cái ma pháp trận như vậy cho bộ lạc Nguyệt tinh linh.

Tuy nhiên nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Tiểu Ân, nàng biết ý tưởng này chỉ sợ là rất khó thực hiện

Đương nhiên, việc này cũng có quan hệ rất lớn với thực lực của Tiểu Ân. Nếu Tiểu Ân là ngũ cấp học đồ như năm đó, như vậy Tiffany khẳng định là bắt hấn và thi triển đủ loại thủ đoạn bức bách Tiểu Ân nói ra bí mật của ma pháp trận này.

Nhưng hiện giờ thực lực Tiểu Ân đã không kém nàng chút nào, lại có lực tinh đại ma pháp sư Linnuo đi theo, hơn nữa bọn họ lại từ khe nứt thời không đi ra là ngàn năm truyền kỳ trong tương lai.

Đối với người như vậy, nếu không nắm chắc đánh chết lập tức, như vậy thật đúng là không có bao nhiêu người nguyện ý đi đắc tội với bọn họ.

Nếu hiện tại đắc tội, ngày sau một khi bọn họ thành công tiến giai nên ma pháp sư truyền kỳ, như vậy sẽ đưa tới kẻ thù hủy diệt đối với đại gia nghiệp, đại chủng tộc. Nhân vật như vậy tuyệt đối không thể trở thành tử địch.

Nhẹ nhàng lắc lắc đầu, trong lòng Tiffany đột nhiên có một ý niệm. Nếu lôi kéo được đám người Tiểu Ân lại đây, như vậy ngày sau bộ tộc Nguyệt tinh linh còn có thể sợ hãi cái gì đây.

Tuy nhiên đối với việc lôi kéo sáu người tương lai sẽ trở thành ma pháp sư ngàn năm truyền kỳ này, ngay cả là Tiffany cũng không có nửa phần nắm chắc.

Trong lúc Tiffany miên man suy nghĩ, Linnuo thở dài một tiếng, nói:

- Tiểu Ân các hạ. Ngài thật sự là rất rất giỏi, không ngờ có thể ở trong này kiến tạo một chỗ tu luyện không kém hơn Thánh địa tu luyện ở thành Bahia kia.

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Linnuo các hạ, ngài quá khen. Ta không thể hoàn toàn phục chế lại Thánh địa tu luyện kia ở đây.

Hắn chỉ vào bốn góc đại sảnh, nói:

- Thánh địa tu luyện ở thành Bahia chính là hấp thu nguyên tố lực lượng ngoại giới để tu luyện, đó là một ma pháp trận vĩnh cửu, có thể hình thành một nơi tu luyện cố định. Ma pháp trận này của ta cũng phát huy ra tác dụng cùng loại, nhưng lại cần năng lượng tinh thạch bậc trung. Bốn viên tinh thạch đại khái có thể duy trì ba giờ tu luyện

Tiffany ba người nhìn bốn góc đại sảnh rồi lại nhìn nhau, Linnuo nói:

- Tiểu Ân các hạ, tuy rằng ngài cũng không hoàn toàn phục chế ma pháp trận lại đây, nhưng có thể sáng tạo ra ma pháp trận như vậy đã là phi thường giỏi rồi.

Hắn than nhẹ một tiếng, nói:

- Mấy quốc gia phụ cận, phàm là có chút danh tiếng, đều đi thăm và nghiên cứu Thánh địa tu luyện, nhưng tất cả mọi người đều rất cao hứng mà đến, mất hứng mà về, căn bản là không ai có thể thành lập một nơi Thánh địa tu luyện khác nữa.

Trên mặt Tiểu Ân đầy kinh ngạc nhưng ở trong lòng hắn cũng khinh thường

Chỗ Thánh địa tu luyện kia không phải sản phẩm của tinh cầu này, đương nhiên các cao thủ ở tinh cầu này không thể lý giải nổi kết cấu đồ của nó.

Hơn nữa do khuyết thiếu siêu cấp cao thủ trận pháp có được năng lượng hoàng kim, căn bản không ai có khả năng giải nổi bí mật này.

Ma pháp trận mà hắn chế tác này, kỳ thật chính là một phiên bản khác của hoàng kim kết giới, về phần tri thức ma pháp trận của tinh cầu khác kia, kỳ thật hắn cũng không vận dụng bao nhiêu.

Tuy nhiên ở trên mặt Tiểu Ân cũng không để lộ ra tâm tư của chính mình.

Vẫn trầm mặc không nói, Maren đột nhiên nói:

- Tiểu Ân, ma pháp trận này người tính toán xử lý như thế nào?

Tiểu Ân vội vàng nói:

- Sư phụ, đây là lễ vật ta đưa cho ngài, ngài tính làm sao bây giờ thì làm như thế.

Đôi mắt của Maren lập tức lộ ra vẻ ngạc nhiên vui mừng. Hắn nhanh chóng nói:

- Thật tốt, ta muốn lập tức gửi thư gọi David Kirby mang theo các đệ tử trở về. Có ma pháp trận này, cho bọn họ sử dụng cùng, không cần phải tranh cướp với ai nữa.

Tiểu Ân mỉm cười, nói:

- Sư phụ, ma pháp trận này phải trả giá nhất định. Một lần dùng đại khái cần hơn ba mươi viên năng lượng tinh thạch

Maren tay áo vung lên, cười nói:

- Chỉ hơn ba mươi viên mà thôi, cho dù là ta lấy không ra, Tiffany các hạ và Kerry bọn họ cũng nhất nhất định lấy ra mà.

Ánh mắt Tiểu Ân hướng tới Tiffany liếc mắt một cái. Chỉ thấy nàng thần tình tươi cười nói:

- Maren, đa tạ người.

Trong lòng hơi cảm khái một chút, Tiểu Ân biết, sư phụ nói như vậy cũng chính là tương đương với việc cho phép nhất mạch pháp sư của công quốc Louis đều có thể bất cứ lúc nào tiến vào nơi này tiến hành tu luyện.

Bởi vậy có thể thấy được, công quốc Louis tuy nhỏ nhưng các ma pháp sư quan hệ cũng cực kỳ hòa thuận, nếu không sư phụ tuyệt đối sẽ không dễ dàng làm ra quyết định như vậy

Maren hào phóng khoát tay chặn lại, nói:

- Tiffany các hạ, tài liệu của ma pháp trận này đều là ngài cung cấp, nếu không có tài liệu này, Tiểu Ân cũng không thể thành công.

Tiffany cười khổ một chút, cũng không có biện giải. Kỳ thật nàng cũng hiểu được, tài liệu này tuy rằng rườm rà một chút, nhưng thu thập cũng chỉ một chút thời gian mà thôi.

Nhưng so sánh với tài liệu này, nhân tài bố trí ma pháp trận như Tiểu Ân mới gọi là hiếm có.

Vô số ý niệm trong đầu vòng vo một hồi, Tiffany nói:

- Tiểu Ân các hạ, nghe Betty nói, nàng từng gặp ngài một lần ở khe nứt thời không, và đã được ngài cứu mạng.

Tiểu Ân nao nao, nói:

- Ân cứu mạng không dám nhận, nhưng là đúng là bên trong đó đã gặp mặt.

Hắn dùng những lời này ý tứ cực kỳ hàm hồ, nếu không phải tự thể nghiệm qua, tuyệt đối không thể đoán được hàm ý trong đó

Tiffany cảm kích nhìn hắn nói:

- Ngài thực sự quá khách khí, nếu không phải ngài ra tay tương trợ...

Nàng dùng một chút, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta muốn mời ngài đi tới bộ lạc Nguyệt tinh linh một lần...

- Cảm ơn ý tốt của ngài, tuy nhiên gần nhất ta và bọn Kim đều phải bế quan, tạm thời còn không có ra ngoài thí luyện

Tiểu Ân lập tức khéo léo từ chối

Tiffany và Linnuo hai người liếc mắt lẫn nhau một cái, đám người Kim bế quan tự nhiên không có gì, nhưng Tiểu Ân đều đã đạt tới cảnh giới như thế, nếu còn muốn bế quan, chẳng lẽ hẳn muốn đột phá vào cảnh giới ma đạo sĩ sao?

Cùng có suy nghĩ như vậy, mặt của bọn họ có một chút thay đổi.

Chần chừ một chút, Tiffany nói:

- Nếu Tiểu Ân các hạ đã có quyết định, ta cũng không ép buộc.

Sau một lúc lâu, Tiffany đầu tiên cáo từ. Khi nàng rời đi liền nhìn về phía Tiểu Ân với vẻ hơi khác thường.

Đây là một loại kính trọng, chỉ khi đối mặt với đại ma pháp sư Linnuo, nàng mới để lộ ra sự kính phục này.

Ở trong mắt Tiffany, Tiểu Ân chẳng qua là một thiên tài ma pháp, trong quá trình tu luyện có gặp thiên phú may mắn, hơn nữa được thử thách ở trong khe nứt thời không, cho nên mới có thể tạo nên một quái thai như vậy.

Nhưng bởi vì mấy năm trước Tiểu Ân là học đồ của Maren, cho nên ở trong lòng của nàng, kỳ thật còn có thêm một loại cảm tình đồ kỵ.

Nhưng sau khi nàng thấy được ma pháp trận thần kỳ này, loại cảm giác này liền hoàn toàn tiêu tan. Bởi vì nàng đã biết, Tiểu Ân không chỉ là một người tu luyện thiên tài, hơn nữa còn là một thiên tài ma pháp trận.

Thiên tài như vậy xuất hiện trước mặt nàng, rốt cuộc đã dập tắt đồ kỵ trong lòng nàng.

Sau khi về tới ma pháp tháp, ba người Betty im ắng đi lên, nhưng trên mặt các nàng dường như cũng có biểu tình mất hứng.

Đó là bởi vì Tiffany sợ các nàng trêu chọc Tiểu Ân, cho nên cố ý không cho các nàng ra ngoài.

Ba tiểu cô nương tuy rằng trong lòng không tức giận, nhưng cũng không dám vi phạm lời nói của Tiffany, chỉ đau khổ chờ đợi ở ma pháp tháp.

Tiffany liếc mắt nhìn các nàng một cái, đột nhiên khẽ thở dài:

- Các người ở chỗ này chờ ta. Ta muốn lập tức về trong tộc một chuyến.

Sara nao nao, nói:

- Dì, mười ngày trước dì vừa mới trở về mà.

Tiffany nhẹ nhàng gật đầu một cái. Đối mặt với khuôn mặt xinh đẹp kiều diễm của Sara, trên mặt của nàng hiện nên một tia ôn hòa tươi cười:

- Đúng vậy, tuy nhiên lúc này đây Tiểu Ân mang cho ta rung động quá lớn, ta tất cần phải đi tái kiến tộc trưởng.

- Tiểu Ân?

Ba người Sara ánh mắt mơ hồ tỏa sáng.

Trước kia Tiffany mấy năm cũng không nhất định quay về tinh linh bản tộc một lần, nhưng hiện tại gần gần mười ngày đi về lần thứ hai, bởi vậy có thể thấy được hình tượng của Tiểu Ân lớn tới mức nào ở trong mắt nàng.

Tiffany do dự hồi lâu, rốt cuộc cho phép các nàng rời khỏi ma pháp tháp. Tuy nhiên vẫn dặn dò như trước, các nàng không thể phát sinh xung đột với Tiểu Ân.

Việc này không chỉ có riêng duyên cớ là lần trước ở khe nứt thời không, Tiểu Ân đã cứu Nguyệt, Mộc nhị tộc tinh linh. Trừ việc đó, hôm nay Tiểu Ân đã bố trí được tòa ma pháp trận thần kỳ đã khiến địa vị của Tiểu Ân ở trong lòng Tiffany bay lên thẳng tắp, thậm chí còn vượt qua lực tình đại ma pháp sư Linnuo nổi tiếng.

Cho nên giờ phút này, Tiffany tuyệt đối không cho phép phá hư quan hệ giữa bọn họ.

Đương nhiên, Tiffany cho phép Betty và các nàng rời khỏi ma pháp tháp, và tiếp xúc cùng với đám người Tiểu Ân. Ở trong lòng của nàng, kỳ thật cũng muốn song phương thực sự hòa thuận ở chung, thậm chí còn trở thành bằng hữu

Chỉ có điều, về phần cuối cùng có đạt thành tâm nguyện hay không, vậy không phải nàng có thể nắm giữ được.

Bạch quang chợt lóe, Tiffany lại lần nữa đi tới bộ lạc Nguyệt tinh linh, mà ba người Sara cũng có thể quang minh chính đại đi ra ngoài, và có cơ hội gặp lại Tiểu Ân

Chỉ có điều, khiến các nàng không thể tưởng được chính là Tiểu Ân lập tức tuyên bố bế quan, khiến các nàng căn bản là không thể gặp được.

194. Chương 15: Bán Thần Chi Trưởng

Kim và bọn Lai Ân nhìn nhau cười, bọn họ cùng với Hắc Toàn Phong đi lên tầng thứ năm của ma pháp tháp.

Ở đây, bọn họ mở hoàng kim kết giới ra, tiến hành liên tục tu luyện. Bởi vì ở những tầng phía dưới ma pháp trận phát ra dao động năng lượng quá lớn, cho nên lên đến tầng thứ năm, toàn bộ ma lực nguyên tố được che lấp đi.

Đương nhiên, việc Tiểu Ân có được hoàng kim kết giới thì Maren, Nepal và Benson ba người cũng biết được.

Bởi vì kiện đạo cụ ma pháp này thật sự là quá mức nghịch thiên, cho nên Tiểu Ân không dám nói rằng đạo cụ ma pháp này là do hắn chế tạo, mà là do hắn lấy được ở bên trong khe nứt thời không.

Mặc dù Maren và hội ma pháp sư của công quốc Louis có quan hệ rất tốt, nhưng hắn cũng không phải là người ngu ngốc, đi nói ra bí mật này và chia sẻ mọi người dùng chung. Sử dụng ma pháp trận này, tự nhiên chỉ có nhất mạch thần truyền đệ tử của Maren mới có tư cách sử dụng.

Hơn mười ngày sau, David Kirby mang theo mọi người chạy về đến nơi.

Hắn bị gọi về, nguyên nhân như thế nào thì không có ai nói cho hắn biết.

Khi về đến nơi được chứng kiến thần kỳ ma pháp trận này, mọi nghi vấn liền giải quyết dễ dàng.

Khi hắn biết ma pháp trận này không ngờ là của Tiểu Ân, lúc đó hắn nhìn về phía Tiểu Ân trong ánh mắt rất cuồng nhiệt, cái loại cuồng nhiệt này gần như là điên cuồng. Ngay cả Tiểu Ân có định lực lớn cũng không kìm nổi cảm giác run lên trong lòng.

Dưới sự nghiêm khắc khống chế của đám người Tiffany, tin tức về việc ở trong công quốc Louis có Thánh địa tu luyện mới này cũng không bị truyền ra ngoài trong ngắn hạn.

Tất cả mọi người đều chiếm được ích lợi, ai cũng giữ miệng giữ mồm. Đương nhiên, sau mười năm, thậm chí hơn mười năm sau bí mật này vẫn có thể còn bảo toàn được hay không thì không ai biết được, nhưng trong hiện tại.... Không có người nào lại ngu ngốc để lộ chuyện này ra cả.

Sau khi Tiểu Ân thu xếp hết thầy mọi chuyện. Hắn lập tức tuyên bố, hắn và đám người Kim bắt đầu bế quan.

Nói là bế quan, kỳ thật là Tiểu Ân trăm phương nghìn kế để cho Kim và mọi người mau chóng tiến vào cảnh giới đại ma pháp sư.

Bởi vì chỉ có bảy vị đại ma pháp sư liên thủ mới có thể thành công chế tác ra ma pháp trận Nguyệt, Mộc tinh linh thần kỳ kia. Tiểu Ân có một loại cảm giác, sau khi ma pháp trận này được chế tác xong và tự thể nghiệm, như vậy hắn có cơ hội rất lớn trực tiếp đột phá đến cảnh giới ma đạo sĩ.

Tuy nhiên Tiểu Ân bế quan không được bao lâu, hắn lại vội vàng đi ra khỏi ma pháp tháp, bởi vì Kỵ sĩ Scott đã đưa phụ thân hắn đến thành Louis rồi.

Sau khi Tiểu Ân nghe được tin tức này, hấn cho đám người Kim tiếp tục tu luyện, còn hấn ngay lập tức đi đón phụ thân.

Kỵ sĩ Scott đem lão Bond và mọi người nghỉ lại bên trong khách sạn, sau đó phái người đi tới ma pháp tháp báo tin cho Tiểu Ân.

Bọn họ cũng không biết Tiểu Ân giờ phút này tại công quốc Louis có địa vị như thế nào, cho nên bọn họ cũng không có trông cậy vào tin tức này có thể rất nhanh đến tay Tiểu Ân sớm nhất.

Nhưng trên thực tế, khi người báo tin đến ma pháp tháp của Maren, người đệ tử phụ trách thủ vệ biết được tin tức của Tiểu Ân, liền không dám chậm trễ chạy đến chỗ phụ trách học đồ chính là Dany.

Ngay lập tức Dany vội vàng báo tin ngay cho Tiểu Ân. Sau khi Tiểu Ân rời đi, hấn do dự một chút báo cáo cho ma pháp sư Maren. Tất nhiên chỉ một lát công phu, toàn bộ ma pháp sư đều biết Tiểu Ân đi tới thành Louis đón người nhà.

Tiểu Ân và người đưa tin của Kỵ sĩ Scott giục ngựa chạy ra khỏi ma pháp chạy thẳng một mạch đến thành Louis.

Khi chạy đến tòa thành, bởi vì Tiểu Ân có mặc ma pháp bào và trước ngực có đeo huy chương ma pháp, cho nên có tác dụng thật lớn, bọn họ cứ như vậy ruổi ngựa trực tiếp chạy vào thành, không có ai dám xuất đầu quỷ nhiễu.

Đi cùng với Tiểu Ân tiến vào tòa thành, tên kỵ sĩ kia quay đầu lại nhìn về phía cửa thành, nói:

- Tiểu Ân các hạ, có ngài cùng đi, bọn thủ vệ tại cửa thành không dám tùy ý làm bậy.

Tiểu Ân cảm thấy nao nao, giờ phút này đã tiến nhập vào trong tòa thành, hấn đương nhiên sẽ không giục ngựa chạy như điên, chậm rãi hỏi:

- Thủ vệ giữ cửa làm sao vậy? Bọn họ đắc tội với người?

Tên kia kỵ sĩ cười khổ một tiếng, nói:

- Những tên thủ vệ này đều là những tên tham lam, đặc biệt là những người đi từ bên ngoài tới chính là đối tượng để chúng cướp đoạt.

- Cướp ư?

- Đúng vậy, khi thời điểm chúng ta vào thành, bọn thủ vệ nơi này tỏ thái độ thô bạo vô lễ. Đệ đệ Hara của ngài còn bị bọn chúng dọa khóc. Bọn chúng còn muốn tịch thu tất cả binh khí của mọi người. Kỵ sĩ Scott đại nhân vì không muốn làm ảnh hưởng tới tâm tình của Bond các hạ, cha của ngài nên đã đưa bọn chúng mười đồng vàng Cray, lúc đó bọn chúng mới thả cho đi.

Tên kia kỵ sĩ oán giận nói.

Tiểu Ân sắc mặt hơi đổi, tuy rằng hấn biết đối với Kỵ sĩ Scott mà nói, mười đồng vàng Cray thật sự không tính là gì, nhưng bọn chúng cũng to gan lớn mật thật, còn dọa Hara khóc, vậy đủ để chứng tỏ rằng đám thủ vệ này rất là xấu xa tâm thường.

Hấn trong lòng khê nhúc nhích, hỏi:

- Kỵ sĩ Scott cũng được cho là một nhà quý tộc, vì sao bọn họ còn có thể như đây?

Tên kia kỵ sĩ cười khổ nói:

- Tiểu Ân các hạ, kỵ sĩ đại nhân đến nay chỉ là một thể tập kỵ sĩ mà thôi. Mà nơi này chính là thành Louis mà, ở dưới chân công tước đại nhân, ai lại coi một tiểu nhân kỵ sĩ đặt ở trong mắt đâu?

Nghe lời nói của hấn Tiểu Ân cảm thấy sự bức tức trong lời nói của hấn, Tiểu Ân trong lòng đột nhiên cảm thấy rõ ràng..

Hấn liếc mắt nhìn đối phương một cái, trên mặt như cười như không.

Tên kỵ sĩ đưa ánh mắt nhìn Tiểu Ân, trong lòng hắn đột nhiên cảm thấy bối rối, vội vàng cúi đầu, không dám nói thêm câu nào nữa.

Tiểu Ân giục ngựa chạy chậm chậm, trong lòng cũng không ngừng tính toán. Kỵ sĩ Scott phái người này đến báo tin cho hắn, sao lại nói những lời này, chẳng lẽ ý tứ của hắn là muốn nhờ mình để trở thành quý tộc chân chính ư?

Thế tập kỵ sĩ tuy rằng miễn cưỡng được cho là một gã quý tộc, nhưng loại quý tộc này so với thế tập quý tộc về cơ bản là không cùng một đẳng cấp

Hơn nữa chủ yếu chính là, Kỵ sĩ Scott cũng không phải là người của công tước đại nhân.

Ở công quốc Louis địa vị của thế tập kỵ sĩ cũng không cao, đến ngay cả thủ vệ thành Louis nho nhỏ này cũng có thể gây khó dễ.

Ngày xưa bá tước Robin từng có chủ chủ ý chiếm lấy cây giống của Scott kỵ sĩ, hơn nữa sau khi Scott phát hiện ra mỏ quặng sắt trên lãnh địa của mình, bản thân công tước đại nhân cũng từng có chủ ý chiếm lấy mỏ quặng đó.

Tất cả những tình huống đó xảy ra đều tạo thành áp lực tâm lý thật lớn cho Kỵ sĩ Scott.

Cho nên hắn mới có thể trăm phương nghìn kế muốn có được tước vị và đất phong thế tập quý tộc. Một khi hắn có được gia huy của mình, như vậy thân phận và địa vị ở công quốc hoàn toàn bất đồng so với bây giờ.

Khi đó đừng nói là một thủ vệ tòa thành nho nhỏ này. Cho dù là công tước đại nhân cũng không có khả năng cướp đoạt được lãnh địa của hắn.

Hai người yên lặng đi trên đoạn đường. Tên kỵ sĩ này cẩn thận quan sát vẻ mặt của Tiểu Ân, nhưng làm cho hắn thất vọng chính là trên mặt Tiểu Ân không có biểu tình gì, chỉ trừ trường hợp lúc đầu vẻ mặt của Tiểu Ân có chút tức giận khi nghe thấy đệ đệ của mình bị dọa khóc.

Tên kỵ sĩ cảm thấy không yên trong lòng. Không ngờ Tiểu Ân các hạ nhanh như vậy biết được ý định của mình, người này quả thật đáng sợ. Hắn nghĩ tới thân phận của đối phương là ma pháp sư trong lòng cảm thấy lạnh lạnh, mồ hôi trên trán chảy ròng ròng.

Rất nhanh, bọn họ cũng đi tới khách sạn Bartly. Chủ khách sạn này là bạn với Kỵ sĩ Scott, bọn họ đã từng cùng nhau đi làm lính đánh thuê, trải qua hoạn nạn có nhau. Chủ quán này là một hán tử cao lớn, hiện đang cung kính đi ra đón Tiểu Ân.

- Tiểu Ân pháp sư các hạ, ngài lại lần nữa quang lâm, là vinh hạnh lớn nhất cho bản điểm.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

- Bartly, nhiều năm như vậy không thấy, khách sạn của người vẫn tốt chứ?

- Mọi việc vẫn rất tốt.

Bartly ưỡn ngực, nói:

- Nhờ hồng phúc của ngài chiếu cố, ta ở trong này quả thật vô cùng vui vẻ.

Tiểu Ân nao nao, nói:

- Người quá khách khí rồi.

Bartly liên tục lắc đầu, nói:

- Công tước đại nhân miễn ta mười năm tiền thuế, thuế vụ cũng chưa bao giờ ăn ở trong này mà không trả tiền. Hết thấy việc này đều là nhờ phúc của ngài.

Tiểu Ân ánh mắt hơi sáng ngời, hắn lập tức hiểu được việc này là do sự phụ tác động.

Đối với Maren mà nói, trợ giúp Kỵ sĩ Scott chẳng qua là một câu nói mà thôi. Nhưng với Scott và Bartly, thì sự trợ giúp này chẳng khác nào là ơn tái tạo.

Vì nghênh đón thân nhân Tiểu Ân tới đây, Bartly đã bố trí khách phòng cao cấp nhất. Mặc dù có một ít khách hàng oán giận, nhưng Bartly nói ra thân phận ma pháp sư của Tiểu Ân, những người này lập tức không còn lời oán giận nào nữa.

Dù sao, ở trong mắt của người thường, địa vị ma pháp sư là cao không thể với tới, thậm chí còn hơn cả quý tộc.

Tiểu Ân đi tới phòng của lão Bond. Hiện giờ lão Bond đã hơn bốn mươi tuổi, nhưng ở nhà rất chịu khó lao động, cho nên lão có một thân thể phi thường cường tráng, tuy đi theo kỵ sĩ Scott từ trang viên đến đây, hơn một tháng trời, nhưng vẫn như trước không có mệt mỏi gì. Còn Hara mới chín tuổi, vừa mới khóc lớn một hồi bây giờ mới đang ngủ.

- Tiểu Ân, con không cần tới nhanh như vậy.

Lão Bond kéo hần ngồi xuống, nói:

- Chúng ta cũng đi dạo quanh tòa thành này cho mở rộng tầm mắt. Có kỵ sĩ đại nhân an bài nhân thủ, con sẽ không phải làm lụng vất vả đâu.

- Dạ.

Tiểu Ân cười tủm tỉm hỏi:

- Ba ba, nghe nói thủ vệ tòa thành dọa Hara khóc?

Lão Bond trên mặt hiện ra vẻ mặt do dự, rốt cục nói:

- Đó là Hara nhất gan, không có gì đâu.

Ánh mắt của Tiểu Ân lợi hại như thế nào, trong lòng biết chắc khi ở ngoài thành đã xảy ra chuyện gì khiến lão Bond tức giận, nhưng cả đời nhất gan và vì bổn phận của lão phụ thân, nên lão đã lựa chọn nén giận mà thôi.

Khẽ cười một tiếng, Tiểu Ân đang định nói chuyện, thì thấy Bartly vội vã chạy đến.

Trên mặt hần tỏ ra thần sắc vừa ngạc nhiên vừa vui mừng, nói chuyện có chút run rẩy:

- Tiểu Ân các hạ, Bond các hạ, có người đến đây...

- Người nào thế?

Lão Bond kinh ngạc hỏi.

Tiểu Ân trong lòng hồ nghi, Bartly trước kia trải qua môi trường lính đánh thuê, mở khách sạn cũng đã hai mươi năm, sao hôm nay lại trở nên xúc động như thế.

Hần thả ra lực lượng tinh thần, lập tức biết người đến là ai, trong lúc nhất thời, khẽ tủm tỉm mỉm cười, khuôn mặt cũng giãn ra.

- Ba, sư phụ Maren của con đến đây, cha con ta cùng đi nghênh đón.

Bartly khó có thể tin được nhìn Tiểu Ân. Hần như thế nào lại không nghĩ ra, Tiểu Ân sao có thể biết được người đến đây là ai.

Tuy nhiên hần tưởng tượng, Tiểu Ân là một tôn kính ma pháp sư cơ mà. Như vậy hần có thể có được thần thông, tự nhiên sẽ không có việc gì gây khó được.

Cung kính lách qua nhường đường, Bartly đi theo cha con Tiểu Ân xuống lầu.

Ở trong khách sạn này, khách nhân ở lại đều là thương nhân hoặc là lính đánh thuê, bọn họ cũng biết thân phận lão Bond, biết hần là phụ thân của một vị ma pháp sư chính thức tôn kính.

Tuy rằng không có bao nhiêu người nghe nói đến ma pháp sư Tiểu Ân, nhưng ma pháp sư Maren ở đây lại có đại danh鼎鼎.

Tuy rằng Maren mới chỉ là cấp bậc nhất tinh, nhưng hắn cũng là người duy nhất dạy dỗ ra ba đệ tử là ma pháp sư chính thức.

Với thành tích này, đừng nói là nhất tinh ma pháp sư, cho dù là đại ma pháp sư cũng không thể dễ dàng có thành tích như vậy..

Cho nên, trước mặt mọi người, nghe nói Maren ma pháp sư tự mình đi tới khách sạn và gặp khách nhân tại khách sạn này làm cho mọi người cảm thấy vô cùng khiếp sợ. Ai cũng cảm thấy tò mò chờ đợi.

Ở trong lòng mọi người, ma pháp sư chính là đại nhân vật thần kỳ, là những người có được lực lượng hùng mạnh, hơn nữa người bình thường cũng không có cơ hội tiếp xúc được với bọn họ.

Lúc này đây được gặp mặt ma pháp sư Maren, cũng đủ để cho bọn họ có tiền vốn khoác lác khi gặp thương nhân hoặc đoàn đội lính đánh thuê khác trong lúc vân du tứ hải, trời Nam đất Bắc.

Cùng đi với Maren là Benson và Nepal. Maren hôm nay mặc một chiếc ma pháp bào hoa lệ mới tinh đi đến.

Maren tuy rằng tuổi cũng đến tầm bảy, tám mươi tuổi, ít nhất cũng hơn ba mươi tuổi trở lên so với lão Bond. Nhưng bởi vì trước năm mươi tuổi đã trở thành ma pháp sư chính thức, cho nên nhìn bề ngoài, Maren còn trẻ hơn rất nhiều so với lão Bond.

Ở phía sau Maren là hai người Benson và Nepal.

Nepal là một gã ma pháp sư điển hình, hắn có thân thể gầy gò, sắc mặt trắng bệch, giống một quả mướp.

Mà Benson có rất nhiều khác biệt so với ma pháp sư.

Hắn thân hình cao lớn, rắn chắc như một tấm bia đá. Nếu ai không biết hắn, khẳng định sẽ nghĩ đến đây là một kỵ sĩ cường tráng, cũng không nghĩ đây là ma pháp sư tôn kính làm cho người ta cảm thấy sợ hãi.

Tuy nhiên, đi phía sau Maren cũng chỉ có hai người bọn họ.

Về phần đám người Kim vì Tiểu Ân có nghiêm lệnh, căn bản là không có khả năng đi đến nơi đây.

Theo ý tứ của Tiểu Ân, bọn họ phải tu luyện một mạch tiến đến cảnh giới đại ma pháp sư mới thôi.

Nếu là những người khác đưa ra mệnh lệnh như vậy cho học trò của mình, có thể có tin tưởng hoàn thành chỉ sợ là mười người không được một, nhưng với đám người Kim thì khác, chỉ bằng vào những kinh nghiệm mà bọn họ vừa trải qua, chỉ cần có được đầy đủ lực lượng tinh thần, như vậy đạt đến cảnh giới đại ma pháp sư thật ra cũng không có gì khó khăn.

Lúc ba người Maren bước vào khách sạn là lúc toàn bộ những âm thanh ồn ào đều biến mất.

Mọi người đều sợ hãi cúi đầu, hướng về ba người bọn họ thi lễ, và len lén nhìn trộm bọn họ.

Trong mắt Nepal sáng lóe lên. Mắt hắn tái nhợt, cũng không thấy có nhiều uy nghiêm nhưng ở trong ánh mắt lại đầy áp lực một loại áp lực tinh thần.

Đây là một loại lực lượng tinh thần, thương nhân và người bình thường không thể chống cự được.

Mọi người lúc này cũng không dám ngẩng đầu lên nhìn. Lúc này bọn họ mới thật sự biết rằng ma pháp sư khủng bố như thế nào.

Tim mọi người đập liên tục, mấy người nhát gan thì run rẩy, vừa nghĩ tới trong truyền thuyết ma pháp sư có tính hung bạo và cổ quái, bọn họ cảm thấy hối hận vạn phần, đang ở trong phòng thì không ở, tự nhiên lại ra đây xem náo nhiệt.

Nếu làm cho ma pháp sư tức giận, cho dù giết chết bọn họ, chỉ sợ cũng không ai vì mình mà đứng ra chủ trì công đạo.

Trong lòng những người này đang bất ổn thì Tiểu Ân và lão Bond đi xuống lầu hai khách sạn.

Maren không ngờ không đợi lão Bond đi xuống, mà đi thẳng lên lầu hai, đi tới trước mặt lão Bond.

Tiểu Ân vội vàng nói:

- Sư phụ, sao ngài cũng đến đây Vậy?

Maren ung dung cười, nói:

- Ta muốn nhận thức một chút, có thể sinh ra bậc thiên tài như ngươi là người như thế nào.

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng, nói:

- Sư phụ, cảm ơn ngài khích lệ.

Hắn liếc mắt thấy Benson hướng về hắn làm cái mặt quỷ, không khỏi khẽ lắc đầu, nói:

- Bố, đây là sư phụ của con, ma pháp sư chính thức Maren.

Dưới chân lão Bond hơi hơi phát run, tuy rằng trên người đám người Maren cũng không có tiết ra ngoài khí thế gì, nhưng mà ở trong mắt lão Bond, xem ra vị ma pháp sư này càng thêm tôn quý hơn so với kỵ sĩ Scott.

Cả đời lão đều làm vườn, gặp qua quý tộc lớn nhất chính là Kỵ sĩ Scott. Nhưng lão lại biết, cho dù kỵ sĩ Scott cũng chỉ là một nhân vật cực kỳ nhỏ bé ở trước mặt vị ma pháp sư này mà thôi, cho nên trong lòng lão thật sự là bối rối.

Môi run lên, lão thật sự là nói không nên lời, cũng không biết nói cái gì. Nhưng nhìn sang Tiểu Ân, cũng không biết là từ đâu mà lão có thêm dũng khí, run rẩy run rẩy nói:

- Maren các hạ, Tiểu Ân tuy rằng không có thiên phú gì, nhưng hắn là một hài tử rất kiên trì. Về sau này hắn trưởng thành như thế nào đều kính nhờ ngài cả.

Sắc mặt Maren hơi hơi đỏ lên, Nepal và Benson lại không tự chủ trở mình cười nhạo một cái.

Nếu Tiểu Ân không có thiên phú gì như lời nói của lão Bond, như vậy bọn họ đều có thể đi tự sát. Hơn nữa giờ phút này thực lực của Tiểu Ân đã sớm vượt qua Maren, thậm chí còn đạt tới lực tinh - cấp bậc đại ma pháp sư. Cái gì kính nhờ Maren chiếu cố, nói giỡn sao.

Tiểu Ân sờ sờ mũi, hắn cũng không thể tưởng tượng được, lão Bond không ngờ lại nói lời xúc động như vậy. Tuy nhiên nghe được những lời nói này, Tiểu Ân cảm thấy phi thường thoải mái trong lòng.

Lão Bond đi tới nơi này thăm hắn, không muốn hắn vương vẩn ở trong lòng.

- Bond tiên sinh, ngươi hoàn toàn có thể yên tâm.

Maren bắt đầu dĩ thử dài một tiếng, nói:

- Tiểu Ân có thiên phú ma pháp vô cùng tốt, ngày sau thành tựu khẳng định sẽ tốt hơn rất nhiều so với ta.

Lão Bond mờ mịt gật đầu, tuy nhiên đối với những lời này có thể tin được sao, trong lòng lão lại có chút phỏng đoán.

Vào phòng của lão Bond không được bao lâu, kỵ sĩ Scott và thợ rèn Witte cũng đều đến đây.

Từ khi được Tiểu Ân đưa tặng những khoáng vật hi hữu, Witte đã muốn rèn ra một thứ tốt. Nếu rèn thành công, như vậy trình độ rèn của hắn khẳng định sẽ nâng cao lên được một bước, thậm chí còn đạt tới cảnh giới mà tất cả thợ rèn đều tha thiết ước mơ đó là trở thành thợ rèn sư cũng không chừng.

Nhưng những khoáng thạch quý hiếm còn chưa đủ, trừ mấy thứ này ra, hắn còn cần rất nhiều thiết bị và tài liệu phụ trợ khác nữa.

Tuy rằng ở lãnh địa của Scott có rất nhiều quặng sắt, nhưng cũng không phù hợp với yêu cầu của hắn, cho nên hắn mới có thể cùng với lão Bond và mọi người đi tới công quốc Louis, muốn sưu tầm một chút ở công quốc nổi tiếng về nghề rèn này.

Về phần ở trang viên kỵ sĩ, hắn đã có được một đệ tử có tư cách trấn thủ, dạy dỗ bọn thợ rèn học đồ, hay là rèn đồ vật khác mà không có bất cứ vấn đề gì.

Hai người bọn họ cũng thật không ngờ, vừa mới về tới khách sạn, cũng biết tin ma pháp sư Maren đích thân đến đây.

Tin tức này làm cho hai người bọn họ thật sự chấn kinh.

Bọn họ giao tiếp ở bên ngoài cũng nhiều, kinh nghiệm cũng hơn xa lão Bond lần đầu tiên rời khỏi trang viên kỵ sĩ

Bọn họ biết tuy rằng Tiểu Ân đã trở thành ma pháp sư, nhưng đối với vị lão ma pháp sư Maren này mà nói, bất kể là thực lực, hay là lực ảnh hưởng đều không thể sánh được.

Cho dù là phụ thân của Tiểu Ân muốn bái tạ Maren, hẳn cũng không có khả năng từ ma pháp tháp đến nơi đây.

Có thể khiến vị tôn kính ma pháp sư này đến nơi đây, chỉ có một lời giải thích, đó là thân phận của và địa vị của Tiểu Ân dường như đã vượt qua rất xa tưởng tượng của bọn họ, thậm chí địa vị còn không thua sự phụ của hắn.

Hai người nhìn kỹ thật cẩn thận, lên lầu cố ý đi tới chỗ lão Bond, tụ họp một chỗ.

Maren nghe nói Witte cũng là sự phụ của Tiểu Ân, trên mặt không khỏi hiện ra một tia cổ quái.

Thợ rèn ở trong mắt mọi người, địa vị như thế nào có thể so sánh với ma pháp sư được chứ?

Nhưng nằm ngoài dự kiến của mọi người, Maren đối đãi với Witte và lão Bond đều phi thường khách khí, thậm chí coi bọn họ hoàn toàn bình đẳng với mình, cũng không có ngạo khí và khinh thường của ma pháp sư.

Về phần kỵ sĩ Scott là có địa vị kém cõi nhất ở trong mắt ma pháp sư Maren. Tuy nhiên có thể tiếp xúc trực tiếp với vị ma pháp sư này, Scott đã là cảm thấy mỹ mãn rồi. Chỉ là khi cùng Witte trao đổi ánh mắt, bọn họ càng khẳng định ánh mắt của mình là hoàn toàn chính xác.

Địa vị của Tiểu Ân cũng không kém hơn so với sự phụ của mình.

Một lát sau, ở dưới lầu lại truyền đến một tiếng động xôn xao, Bartly bước nhanh vào, nói:

- Tiểu Ân các hạ, có một ma pháp sư các hạ tên là Betty muốn gặp ngài.

Tiểu Ân không khỏi có chút không hiểu. Mặc dù hắn cùng với Betty gặp nhau ở khe nứt thời không, nhưng rất rõ ràng, Betty các nàng đều tuân thủ hứa hẹn, cũng không có truyền tin ra ngoài về việc trợ giúp các nàng và giúp các nàng đạt được ma pháp lực thứ, cùng với việc đánh chết vương tử Huyết tinh linh.

Thời gian trước đó, các nàng vẫn ở trong ma pháp tháp của ma pháp sư Tiffany, phỏng chừng cũng vì muốn làm nhạt sự việc này. Nhưng hiện giờ vì sao nàng lại không hề kiêng kị nhỉ?

Maren cùng mọi người nhìn chăm chú, Tiểu Ân chẳng qua là do dự trong nháy mắt, ngay lập tức bảo Bartly mời nàng lên đây.

Nhưng khiến Tiểu Ân không thể tưởng được là đến đây cũng không chỉ có một mình Betty mà có ba vị nữ ma pháp sư.

Trong đó có hai vị nữ ma pháp sư đều che mặt, nhưng Tiểu Ân vẫn nhận ra thân phận của các nàng.

Sara và Petty, hai người này là hai tinh linh nữ tử mà hắn đã gặp tại khe nứt thời không, không ngờ lại xuất hiện ở trước mặt hắn.

Vừa nghĩ tới sau chiếc khăn che mặt kia ẩn dấu tuyệt đại dung nhan, nhịp tim của Tiểu Ân đập tăng nhanh một chút.

Tuy nhiên ở trên mặt Tiểu Ân cũng không có lộ ra nhiều lắm kinh ngạc, hắn khẽ mỉm cười giống như là gặp bằng hữu lâu ngày:

- Đã lâu không thấy, chào các người.

Betty hướng về hắn gật đầu một cái và hướng về đám người Maren giới thiệu Sara và Petty.

Tuy rằng Betty cũng không có cho thấy thân phận tinh linh của hai ma pháp sư kia, nhưng với ánh mắt của Maren khi thoáng nhìn qua tai của các nàng, lập tức đoán được lai lịch của các nàng ngay.

Tuy nhiên đối với điểm này, Maren cũng không có kỳ quái, bởi vì hẳn biết Tiffany chính là một tinh linh, như vậy có hai tiểu bối tinh linh tới nơi này xem ra cũng là vô cùng bình thường. Chỉ có điều, hẳn cũng không biết, hai tinh linh này đến chỗ Tiffany đã được mấy tháng.

- Tiểu Ân các hạ.

Sara tiến lên thì lễ, đôi mắt như hồ sâu dường như sáng ngời lóe ra một loại hào quang kỳ dị, nói:

- Mười ngày sau, Công tước đại nhân sẽ cử hành một tiệc rượu long trọng khoản đãi khách nhân đến từ phương xa, di Tiffany hy vọng ngài có thể cùng với nàng tham dự tiệc rượu này.

- Tiệc rượu...

Tiểu Ân thì thào nói.

Tiểu Ân trở thành ma pháp sư đã nhiều năm, ở trong xã hội nhân loại cũng được cho là một người có được thực lực hùng mạnh.

Nhưng nói thật, cho tới bây giờ hẳn vốn chưa hề tham gia những tiệc rượu của đám quý tộc.

- Công tước Feilide muốn khoản đãi ai?

- Là khách nhân đến từ đế quốc Nặc Khả Đa

Sara bình tĩnh trả lời, nhưng trong đôi mắt của nàng lại có sắc thái khác thường.

Tiểu Ân nhìn khuôn mặt đang che mặt này, mọi người ở đây không biết được khuôn mặt của nàng xinh đẹp như thế nào, nhưng hẳn lại vô cùng rõ ràng.

Giờ phút này, ở trong đầu hẳn không khỏi hiện ra dung nhan tuyệt mỹ kia, cùng với ánh mắt nóng rực, đủ để hòa tan bất cứ kẻ nào.

Tuy nhiên hẳn cũng ngay lập tức thoát khỏi cảm giác thất thần kia

Dung nhan của Sara quả thật là vô cùng xinh đẹp, so với Juliana không kém một chút nào. Nếu Tiểu Ân ở trước mặt Juliana có thể ứng phó tự nhiên, vậy lúc này cũng không thể lâm vào thất thổ được.

- Là khách của Nặc Khả Đa.

Maren khẽ cau mày, nói:

- Nếu khiến Tiffany các hạ không thể không ra mặt, như vậy khẳng định là một vị ma pháp sư nổi tiếng đích thân tới

Sara kinh ngạc nhìn Maren, nói:

- Là gia tộc Leyden, một vị tứ tinh đại ma pháp sư.

- Gia tộc Leyden?

Gần như là tất cả đều đồng thanh, Benson và Nepal đồng thời kêu lên. Sara hơi hơi gật đầu, nàng đương nhiên hiểu được bọn họ vì sao kích động như thế.

Trên thực tế, khi nghe đến gia tộc Leyden, Maren và Tiểu Ân cũng không kìm nổi, ánh mắt chợt lóe lên, chỉ là bọn hắn có khả năng che dấu rất tốt, cho nên cũng không làm cho người ở đây phát hiện ra mà thôi.

- Đúng vậy.

Betty ở bên cạnh nói:

- Lần này đến đây chính là Natalie bốn tinh đại ma pháp sư. Ở trong gia tộc Leyden, hẳn có địa vị gần bằng với ma đạo sĩ Griffin.

Tiểu Ân và Maren liếc mắt nhìn nhau, bọn họ lập tức đã biết một sự kiện.

Theo ý tứ của Tiffany, đại ma pháp sư là muốn mượn cơ hội này khiến Tiểu Ân và gia tộc Leyden chạm mặt.

Ngày xưa Tiểu Ân rời khỏi nơi đây vô cùng bí mật, biết chuyện này, trừ Tiểu Ân, Benson và Nepal ba người ra, còn có Maren, David Kirby và Tiffany cũng biết.

Tuy rằng hiện giờ trên người Tiểu Ân không có dấu ấn ma pháp đặc thù kia, nhưng có thể bị lộ hay không khi mặt đối mặt với gia tộc Leyden thì chỉ có nếm thử mới biết được.

Có lẽ đây là ý tưởng của đại ma pháp sư Tiffany, cho nên mới cố ý mời Tiểu Ân tham gia tiệc rượu này.

Trầm ngâm một lát, Tiểu Ân hỏi:

- Betty pháp sư, còn có người nào tham gia nữa không?

- Tất cả ma pháp sư chính thức đều được mời, về phần nguyện ý tham gia hay không, hay là tò mò mà đến thì ta cũng không biết. Tuy nhiên sự phụ nói, đây là một cơ hội khó có được. Cho nên hy vọng ngài cũng có thể tham gia, và...

Betty chần chờ một chút, nói:

- Nàng hy vọng ngài có thể mời Linnuo các hạ cũng tham gia tiệc rượu này.

Trong lòng Tiểu Ân vừa động, hần hỏi:

- Gia tộc Leyden đến đây là vì Linnuo sao?

- Rất mới có thể như vậy

Betty mỉm cười trả lời:

- Đại ma pháp sư Natalie của gia tộc Leyden đã hai trăm tuổi. Trừ ma đạo sĩ Griffin, hần là đại ma pháp sư duy nhất của gia tộc, cho nên hần muốn gặp Linnuo các hạ cầu lấy một cây ma pháp trượng thích hợp, cũng không có gì là kỳ quái cả.

Tiểu Ân âm thầm ngạc nhiên thán phục trong lòng, gia tộc Leyden không hổ là thế gia ma pháp nổi tiếng.

Trong các gia tộc mà nói, chẳng những có được ma đạo sĩ, không ngờ thành viên gia tộc cũng sinh ra đại ma pháp sư, vậy càng không thể tin nổi.

Bởi vậy gia tộc này có nhiều nhân tài có thiên tài siêu cường ma pháp. Tuy nhiên đối với một gia tộc mà nói, có hai trụ cột này chỉ sợ cũng đã là cực hạn, nếu lại có một đại ma pháp sư nữa, như vậy Tiểu Ân thực sự phải hoài nghi, gia tộc này có thể có được bài tập quảng bá thể thao và hoàng kim kết giới nghịch thiên nào khác không.

- Được rồi, mời ngài nói cho Tiffany các hạ, ta sẽ mời Linnuo các hạ, tuy nhiên hần có nguyện ý tham gia hay không thì ta cũng không thể quyết định được.

Trải qua một phen cân nhắc, Tiểu Ân cuối cùng cũng đã đáp ứng.

Kỳ thật hần cũng muốn nhìn xem, đến tốt cùng thì gia tộc Leyden có bao nhiêu nhân vật lợi hại.

Tuy rằng hần không để tứ tinh đại ma pháp sư này vào trong mắt, nhưng, hần cũng vạn phần kiêng kỵ vị ma đạo sĩ Griffin này.

Được Tiểu Ân nhận lời, ba người Betty liếc mắt lẫn nhau một cái, đều cáo biệt ra về.

Khi các nàng đi ra khỏi khách sạn, Maren mới than nhẹ một tiếng, nói:

- Bộ tộc Nguyệt tinh linh thật sự là thịnh vượng, hai tinh linh này tuổi cũng không lớn, nhưng đã là nhị tinh ma pháp sư.

Tiểu Ân mỉm cười, nói:

- Sự phụ, ba người các nàng cũng tiến vào khe nứt thời không, ở nơi này trải qua ba tháng lịch lãm, nhiều ít cũng có chút thu hoạch.

Trên mặt Maren khẽ nhúc nhích, nói:

- Các nàng đều tiến vào quá khe nứt thời không?

- Vâng, đệ tử từng gặp được các nàng ở bên trong.

Tiểu Ân bình tĩnh nói. Nếu nhìn hắn giờ phút này nói chuyện, người bên ngoài tuyệt đối không thể tưởng được Tiểu Ân và ba người Betty có thể có bao nhiêu đại giao tình, khẳng định bọn họ cũng chính là gặp mặt một lần mà thôi.

Maren chậm rãi gật đầu, nói:

- Vậy trách không được.

Tiếp qua một lát, Maren mang theo hai đệ tử và Tiểu Ân cáo từ rời đi, lão Bond và mọi người mới xem như thật sự được thả lỏng.

Có bốn vị ma pháp sư bên người, đối với bọn họ mà nói, thật sự là có thêm áp lực quá lớn.

Tiểu Ân rời đi, ánh mắt Scott thoáng nhìn bên cạnh im lặng không nói, rốt cục thì trong lòng mềm nhũn.

Sau khi đi ra bên ngoài, Tiểu Ân thấp giọng nói:

- Sư phụ, ta nghĩ phải giúp trợ Kỵ sĩ Scott đạt được tước vị thế tập, người xem có biện pháp nào không?

Maren hơi sửng sốt, nói:

- Tước vị thế tập?

Hắn cau mày lại, nói:

- Muốn đạt được tước vị, nhất định phải có được đủ công huân, Scott có đủ công huân sao?

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng, vung hai tay, nói:

- Không có.

Maren chần chờ một chút, nói:

- Tiểu Ân, sau khi ngươi rời khỏi, gia hương ngươi cũng đã xảy ra một sự tình.

- Ta biết.

Tiểu Ân cảm kích nhìn vào mắt Maren, nói:

- Nếu không phải ngài ra mặt, như vậy sau khi phát hiện ra quặng sắt tại lãnh địa, Scott khẳng định sẽ bị mất quyền quản lý.

Trên mặt Maren lộ ra một tia mỉm cười, nói:

- Tiểu Ân, kỳ thật đối với Scott mà nói, hắn có thể có được địa vị hôm nay đã là phi thường tốt rồi. Chẳng lẽ hắn còn không biết chừng mực?

Tiểu Ân tự nhiên là hiểu được ý tứ của sư phụ, tuy nhiên đứng ở góc độ của hắn, Kỵ sĩ Scott sở dĩ làm như vậy hoàn toàn là vì hậu thế.

Nếu hắn không thể đạt được tước vị thế tập, như vậy chỉ cần hắn mất đi, đương nhiên công tước khẳng định sẽ phái người tiếp quản khu đất đó.

Mà một tước vị thế tập, Scott chỉ cần giữ lại lãnh địa là có thể hoàn toàn bảo hộ được mọi người.

Dưới tình huống như vậy, Kỵ sĩ Scott muốn lãnh địa mà mọi người đã vất vả bằng mồ hôi nước mắt của mình để khai khẩn phải hoàn toàn nắm trong tay, không bị thế lực nào khác tước đoạt đi, như vậy hắn nhất định phải phải đạt được tước vị thế tập.

Như vậy mới có thể chân chính biến lãnh địa đó thành tài sản riêng của gia tộc

Tuy nhiên đối với quý tộc mà nói, điền địa cũng vô cùng miễn cưỡng, chỉ cần không phải ngu ngốc thì cho dù là công tước cũng tuyệt đối không thể dễ dàng đoạt được đất đai của tước vị thế tập.

Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, Tiểu Ân nói:

- Sư phụ, khi ta rời khỏi nơi đó vài năm, Scott chiếu cố cực kỳ chu đáo đối với phụ thân ta.

Maren lặng lẽ nhìn Tiểu Ân, trầm ngâm một lát, nói:

- Tiểu Ân, lực ảnh hưởng của ta đối với công tước đại nhân mà nói, có thể bảo vệ địa vị Scott trước mắt đã là phi thường khó khăn rồi. Nếu người muốn cho hắn đạt được đất phong, như vậy có một người có thể khiến công tước đưa ra quyết định như vậy.

Tiểu Ân hai mắt hơi hơi sáng ngời, nói:

- Đại ma pháp sư Tiffany?

- Cũng chỉ có vị đại ma pháp sư này ở công quốc Louis mới có tài năng và lực ảnh hưởng như vậy mà thôi.

Tiểu Ân hơi hơi gật đầu, vẻ mặt hắn có chút căng thẳng, nghiêng đầu nhìn về hướng ma pháp tháp lâm viên.

Sau khi Tiểu Ân có động tác này, đồng thời ba người Maren cũng nhìn về hướng ma pháp tháp, truy nhiên so sánh với bọn Maren, cảm ứng của Tiểu Ân cường đại hơn rất nhiều, Tiểu Ân cảm nhận được cỗ lực lượng dao động rất cường đại.

- Là hơi thở của Linnuo các hạ. Tiểu Ân hồ nghi nói:

- Sư phụ, ta đi xem hắn đến đây làm gì.

Maren vẻ mặt ngưng trọng nói:

- Tốt, tuy nhiên người phải nhớ kỹ, ngàn vạn lần không thể lộ mồm và đắc tội với Linnuo các hạ.

Tiểu Ân thuận miệng trả lời, sau đó nhanh chóng chạy về hướng ma pháp lâm viên.

Ma pháp lâm viên vẫn giống như trước, thanh nhàn lịch sự, tao nhã, cùng không khí sáng sủa. Ánh dương quang màu vàng chiếu xuống, lâm viên giống như được gột rửa, lộ ra các loại màu sắc rực rỡ xinh đẹp mà mới mẻ, làm Tiểu Ân đi vào lâm viên lúc này, không khỏi trong lòng cảm thán.

Kỳ thật mỗi một lâm viên đều có chỗ độc đáo và phong cách riêng.

Ở đế quốc Cát Hãn, ma pháp lâm viên của ma đạo sĩ Lint có đầy một loại đại khí mệnh mông dường như là từ phía chân trời cuộn cuộn chảy xuống, đủ để cho bất cứ kẻ nào cũng lưu lại những ấn tượng sâu sắc nhất.

Mà ma pháp lâm viên của công quốc Louis có một loại khí chất u nhã rất khác biệt.

Tiểu Ân vô cùng hoài nghi, nơi này có phải là nơi của các tinh linh đang theo đuổi cảnh giới hoàn mỹ

Mặc dù ở công quốc Louis có năm vị ma pháp sư, nhưng chỉ có đại ma pháp sư Tiffany mới là người nổi bật nhất, như vậy nơi này có một mảnh lâm viên tự nhiên cũng phù hợp với cá tính của nàng.

Đi tới ma pháp tháp lâm thời, Tiểu Ân nhếch miệng hơi hơi mỉm cười.

Có lẽ có một ngày nào đó, chính mình cũng sẽ ở một nơi như ma pháp lâm viên này, tự thành lập một ít ma pháp tháp. Tuy nhiên tới lúc đó không biết sẽ hình thành một loại cảnh tượng như thế nào đây.

Việc này đúng là làm cho người ta chờ mong.

Đi vào trong cửa ma pháp tháp, đã sớm có một học đồ người hầu cung kính đứng chờ ở đó. Mà trừ học đồ mà Linnuo chọn ra, không ngờ Thi Thụy Đức cũng đi đến nghênh đón.

Gặp người quen, Tiểu Ân rốt cục cũng thấy được vẻ mặt của Linnuo đầy vui mừng.

Vị học đồ đại ma pháp sư này vung tay lên, nhóm người hầu lập tức vô thanh vô tức lui ra ngoài.

Bọn học đồ hướng về phía Tiểu Ân thi lễ, sau đó cung kính rời đi, tuy nhiên ở trong lòng có cảm giác đầy kinh hãi.

Bọn họ thân là ma pháp học đồ, tự nhiên hiểu được cấp bậc trong thế giới ma pháp có sự chênh lệch như thế nào.

Xem phục sức trên người Tiểu Ân có huy chương chẳng qua là một nhất tinh ma pháp sư mà thôi. Nhưng xem bộ dáng của Linnuo và hai nhị tinh ma pháp sư đối đãi với Tiểu Ân đầy tôn kính, đã khiến vị học đồ này cảm nhận được trong đó có một cái gì đó không hợp lý.

Đương nhiên là một học đồ người hầu, hẳn cũng không có năng lực đi phân chia hàm nghĩa trong đó. Chỉ biết là bất kể ngày sau như thế nào, cũng không có thể đi trêu chọc vị ma pháp sư kia.

- Linnuo các hạ, ngài vừa rồi đột nhiên tán phát ra hơi thở hùng mạnh, đã xảy ra sự tình gì sao?

Tiểu Ân hỏi thẳng vào vấn đề

- Đúng vậy.

Trong mắt Linnuo chớp động một tia hào quang kích động, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta có một đồ vật này muốn cấp cho ngài xem một chút.

Dứt lời, Linnuo cầm trong tay một cây ma pháp tượng.

Cây ma pháp tượng này cũng không phải là cây ma pháp tượng bình thường mà là một loại ma pháp tượng cực kỳ đặc thù hình viên trụ. Trên hơn phân nửa của pháp tượng điêu khắc một ít hoa văn thần bí, hơn nữa ở chỗ đầu cây pháp tượng còn khảm vào ba viên tinh thạch.

Tiểu Ân cũng hơi thay đổi sắc mặt. Xem hình dáng bề ngoài, ma pháp tượng này khá giống chiếc sừng của độc giác thú (thú một sừng) mà hắn lấy được ở trong khe nứt thời không, nhưng lại như có điểm gì đó khác biệt.

Về phần phía trên pháp tượng khảm ba viên tinh thạch, Tiểu Ân cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Bên trong ba viên tinh thạch, có hai viên là có hai thuộc tính ma pháp bất đồng, về phần viên thứ ba, Tiểu Ân thấy đó là viên tử kim tinh thạch.

Có thể đặt song song với tử kim tinh thạch, khẳng định không phải là ma hạch bình thường.

Linnuo lưu luyến nắm chắc một lát, liền đưa tới trước mặt Tiểu Ân hỏi:

- Ma pháp tượng này người thấy như thế nào?

Tiểu Ân nhẹ nhàng nhận lấy, khi tiếp xúc vào bàn tay, hắn lập tức cảm nhận được mặt trên của ma pháp tượng thật lạnh lẽo.

Ánh mắt hơi nhíu lại, da thịt trên người Tiểu Ân dường như cũng đã bị cuốn hút, dường như nhẹ nhàng run rẩy dâng lên.

Thật lâu sau, Tiểu Ân thở dài ra một hơi, nói:

- Tốt, đây là một cây ma pháp tượng tốt, Linnuo đại sư nổi danh quả nhiên không phải là hư danh.

Linnuo cười ha hả, tuy rằng lời nói này hắn đã sớm nghe được rất nhiều rồi, nhưng lần này làm ra ma pháp tượng này khiến hắn cảm thấy vui sướng vạn phần.

Giống như là một tuyệt thế kiếm khách vừa mới học hết một bộ kiếm pháp, giống như là một thợ rèn sư vừa rèn xong một thanh bảo kiếm mỹ mãn, giờ phút này Linnuo trong lòng cảm thấy vui sướng cũng không kém hơn Tiểu Ân.

- Ma pháp tượng này chế tạo cho pháp sư Mary. Pháp tượng này chẳng những có thể kích phát ra nhiều ma pháp cao cấp, hơn nữa nó còn có thể làm theo ý mình chuyển hoá năng lượng hoàng kim thành năng lượng điện hệ và không gian hệ.

Ánh mắt của Linnuo đầy ngạo khí, nhưng chế tạo ra cây pháp tượng này quả thật xứng đáng với ngạo khí đó.

Tiểu Ân hơi động trong lòng, thông qua sừng của độc giác thú, chuyển hóa năng lượng hoàng kim thành năng lượng điện hệ đây ư lực thì cũng không có gì là kỳ quái.

Ngày xưa vương tử Sư Tâm cũng từng sử dụng đạo cụ này thi triển ra năng lượng hùng mạnh, nhưng dùng hoàng kim năng lượng chuyển hóa ra năng lượng không gian hệ thì tuyệt đối là một sự ngạc nhiên lớn.

- Chuyển đổi ra năng lượng không gian? làm như thế nào mà chuyển hoá được

Tiểu Ân bức thiết hỏi.

- Ở đây có một viên ma hạch không gian hệ, chỉ cần người đưa vào bên trong khối ma hạch này năng lượng ma pháp không gian hệ, như vậy liền có thể kích phát ma hạch chuyển đổi năng lượng hoàng kim thành năng lượng không gian hệ.

Linnuo tự hào nói:

- Ở đế quốc Nặc Khả Đa, cũng chỉ có ta mới có thể làm được phương pháp chuyển hoá thuộc tính này thôi.

Tiểu Ân gật đầu thật mạnh một cái. Đối với hắn mà nói, phong ấn một không gian giam cầm cũng không phải việc khó, mà chỉ cần nắm vững ma pháp này, như vậy khi ứng chiến với ma pháp sư cùng cấp bậc, cho dù là không thể thủ thắng, cũng tuyệt đối không có gì thua kém.

Có thể nói, có cây ma pháp trượng này, thực lực của Mary được đề cao thật lớn

Thở dài một hơi, trong lòng Tiểu Ân thậm chí còn có ý niệm muốn chiếm lấy cây ma pháp trượng này làm của riêng. Tuy nhiên rất nhanh, hắn đã đề ý nghĩ này xuống.

Cây ma pháp trượng này tuy rằng hùng mạnh, nhưng có thể hoàn toàn phát huy hết tính năng của cây pháp trượng này, chỉ sợ cũng chỉ có Mary mà thôi.

Ở điểm này, ngay cả là Tiểu Ân cũng chưa chắc có thể thích hợp hơn so với Mary.

Hướng chi, hắn cùng với đám người Mary ở chung lâu ngày, Tiểu Ân cùng bọn họ cũng dần dần có cảm tình.

Loại cảm tình này cũng không phải có được trong một sớm một chiều mà đã trải qua mấy năm tích lũy, trải qua kinh nghiệm đồng cam cộng khổ trên thảo nguyên lạnh lẽo, ở bên trong khe nứt thời không.

Có thể nói, giữa bọn họ có cảm tình thậm chí còn nồng hậu hơn so với Maren và Benson.

Cho nên Tiểu Ân chợt có loại ý niệm này trong đầu chẳng qua là chợt hiện cũng ngay lập tức biến mất.

Hướng về Linnuo cúi mình thật sâu, Tiểu Ân thành khẩn nói:

- Linnuo các hạ, ta đại biểu cho Mary đa tạ ngài.

- Không cần khách khí.

Linnuo thở dài, nói:

- Trong cuộc đời ta, có thể chế tạo ra ma pháp trượng hoàn mỹ thế này cũng không còn gì hối tiếc rồi.

Tiểu Ân khẽ cau mày, những lời này quả thật là lời nói gở.

Linnuo dường như là nhìn thấy sự lo lắng của Tiểu Ân, không khỏi cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, người yên tâm đi, khi chưa tiến giai thành ma đạo sĩ, ta sẽ không chết đâu. Hơn nữa ta còn hy vọng người có thể cho ta mấy viên long hạch, khiến ta có thể chế tác mấy cây ma pháp trượng.

Tiểu Ân lập tức là cảm thấy đau đầu. Khi xử lý các tình huống bình thường, Linnuo cực kỳ lãnh đạm, nhưng một khi đề cập đến ma pháp trượng, thái độ của hắn khác hẳn so với những việc khác. Tiểu Ân thậm chí còn nhiều lần nhìn thấy trong mắt Linnuo sự cuồng nhiệt như thế nào, đó là một sự si mê, cảm giác như đạt tới cực điểm.

Có lẽ, đối với Linnuo mà nói, cả đời này ham thích lớn nhất của hắn là chế tác ma pháp trượng.

Tiểu Ân thậm chí còn có một chút phỏng đoán. Linnuo cố gắng tu luyện như vậy, có lẽ chính là vì có thể chế tác ra ma pháp trượng tốt hơn nữa mà thôi.

- Tiểu Ân các hạ, cây ma pháp trượng này là thành tựu lớn nhất của ta. Pháp sư Mary một khi thăng tiến lên đại ma pháp sư là có thể sử dụng, hơn nữa cho dù là nàng trở thành ma đạo sĩ, thậm chí là ma pháp sư truyền kỳ, chỉ cần thay thế ma hạch trên ma pháp trượng này đổi thành ma hạch cao cấp hơn là có thể tiếp tục sử dụng được.

Trong giọng nói của Linnuo không che dấu được sự tự hào. Có thể chế tác ma pháp trượng sử dụng từ khi là đại ma pháp sư cho đến khi trở thành ma pháp sư truyền kỳ vẫn có thể sử dụng, đều là một loại thành tựu vô cùng lớn đối với người chế tác.

Tiểu Ân hơi hơi gật đầu, trong lòng quả thật là vô cùng bội phục đối với tay nghề của lão già này.

Linnuo cảm thán nửa ngày, đột nhiên hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ngài dùng ma pháp trượng gì?

Tiểu Ân do dự một chút, trấn áp một vài ý niệm trong đầu, tuy nhiên cuối cùng hắn đem cây ma pháp trượng lấy được ở khe nứt thời không ra.

Ma pháp trượng này hơi dài hơn so với cây ma pháp trượng mà Linnuo tỉ mỉ chế tác từ sừng của độc giác thú, tuy nhiên nếu để so sánh hai cây ma pháp trượng từ vẻ bề ngoài thì khác biệt nhau xa.

Linnuo nhận lấy cây ma pháp trượng, yên lặng quan sát.

Nhưng sắc mặt hắn thay đổi rất nhanh, hắn ngẩng đầu nhìn về Tiểu Ân, trong ánh mắt có ý hỏi.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

- Ngài tùy ý.

Linnuo không hề chần chừ, đưa lực lượng tinh thần vào ma pháp trượng sau đó kích phát, dung nhập vào bên trong ma pháp trượng.

Trên người Linnuo có chút run rẩy, trong ánh mắt của hắn để lộ ra nửa mừng nửa lo hắn nói rõ ràng từng chữ một:

- Bán thần chi trượng (ma pháp trượng cấp bán thần)...

Tiểu Ân hơi động trong lòng, ánh mắt của hắn trong nháy mắt trở lên linh hoạt, sắc bén hẳn lên.

Tuy rằng không rõ vì sao Linnuo nhận ra ma pháp trượng này là bán thần chi trượng, nhưng chỉ nghe ý tứ này cũng biết cái cây ma pháp trượng này khẳng định không phải là vật bình thường.

Linnuo do dự một chút, hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, Tiêu Dung Thuật trên ma pháp trượng này quả thật còn tồn tại không?

- Đúng vậy, còn tồn tại, nhưng xác suất thành công không cao.

Tiểu Ân sáng khoái hồi đáp.

Linnuo lập tức về mặt hâm mộ, nói:

- Nghe nói ở mấy vạn năm trước, thời điểm chúng thần cường thịnh, không gian hệ thần linh ban cho nhân loại một bộ trang bị không gian, mỗi một vật phẩm trong bộ trang bị này đều có được một ma pháp không gian hệ, mà nhân loại chúng ta gọi bộ trang bị này là bán thần trang.

Hắn dài thở dài một hơi, nói:

- Trong truyền thuyết, nếu có thể tập hợp toàn bộ trang bị không gian này, như vậy ngay cả gặp ngàn năm truyền kỳ cũng không cần phải sợ hãi

Tiểu Ân ánh mắt sáng ngời, sự tình này thật sự làm cho người ta kinh ngạc

- Linnuo các hạ, bộ trang bị này đến tột cùng có bao nhiêu chi tiết?

Tiểu Ân hưng trí bừng bừng hỏi tiếp:

- Chúng nó hiện ở trong tay người nào?

Linnuo chần chờ một lát. nói:

- Bộ trang bị này đến tột cùng có bao nhiêu chi tiết, cũng không ai có thể khẳng định, bởi vì chúng nó đã sớm trải qua thời gian trên vạn năm trước đến nay cũng đã thất lạc rồi. Căn bản là không ai biết chúng nó rơi xuống nơi nào.

Dứt lời, đại ma pháp sư lắc lắc ma pháp trượng trong tay, cảm thán nói:

- Không thể tưởng được cây bán thần chi trượng này không ngờ lại rơi vào tay của ngài

Tiểu Ân khẽ cau mày, nói:

- Ngài xác định đây là bán thần chi trượng sao? Nếu ta không nhớ lầm, trên mặt nó phong ấn ba ma pháp lục cấp.

Linnuo bật cười nói:

- Tiểu Ân các hạ. Ngài cũng không biết, trang bị này kỳ thật là chủ yếu sử dụng khi được tập hợp đầy đủ. Nếu nó chỉ có một cây ma pháp trượng cũng chỉ có thể sử dụng ba ma pháp lục cấp mà thôi, nếu có hai, hoặc là càng nhiều trang bị hơn nữa, như vậy nó nhất định có thể phát huy công hiệu lớn hơn nữa

Lão ma pháp sư nhìn Tiểu Ân, trong ánh mắt tràn đầy cảm khái.

Trên mặt Tiểu Ân hiện ra một tia cười khổ, nói:

- Các hạ, như vậy đồ vật này có thể được một kiện cũng đã là phi thường khó khăn rồi, ngài chẳng lẽ còn trông cậy vào ta có thể thu hồi thêm vài món nữa ư?

Linnuo xấu hổ, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài có được cây ma pháp trượng này là từ đâu đến? Ngài nếu đi được đến địa phương có cây ma pháp trượng này tỉ mỉ sưu tầm một lần, có lẽ còn có thể tìm được một ít thứ tốt.

Tiểu Ân cười khổ, hẳn không có cách nào khác nhún vai, nói:

- Thật đáng tiếc. Linnuo các hạ, nơi ta tìm được cái cây này ma pháp trượng này chỉ sợ không còn ai có thể đi vào.

- Vì sao?

Về mặt Linnuo đột nhiên hơi kích động, hẳn chần chờ hỏi:

- Ngài nhất nó ở nơi nào?

Tiểu Ân lắc lắc đầu.

Linnuo thở phào nhẹ nhõm một hơi, vênh váo nói

- Tiểu Ân các hạ, mời ngài hãy kể lại nơi mà ngài đã tìm được cây ma pháp trượng này ở đâu cho ta biết đi, sau đó chúng ta cùng nhau đi tìm. Nếu có thu hoạch, hết thảy vật phẩm đều về ngài, ta chỉ cần nghiên cứu ma pháp trượng này một đoạn thời gian thôi.

Tiểu Ân hơi nhếch mép, trong mắt mang theo một tia quái dị, rốt cục nói:

- Được rồi, địa phương mà ta nhất được ma pháp trượng này là...

Linnuo lập tức vênh tai lên, nếu vành tai hắn đủ độ nhọn, Tiểu Ân nhất định cho rằng lão là tinh linh.

- Là khe nứt thời không.

Linnuo sững sốt, sau đó chớp mắt, thiếu chút nữa không nén được tức giận, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài không phải nói, ma pháp trượng này ngài nhất được tại vùng đất tử vong đó chứ?

- Đúng vậy, cái này quả thật là nhất được tại vùng đất tử vong ở trong khe nứt thời không.

Tiểu Ân cười tủm tỉm nói.

Linnuo không làm sao được tròng mắt nhìn hấn, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài cũng thật hay nói giỡn nhỉ.

Nói cũng kỳ quái, nếu là những người khác trên đũa chính mình như thế, Linnuo đã sớm cho một ma pháp trực tiếp oanh tạc rồi. Nhưng là Tiểu Ân thì vị lực tinh đại ma pháp sư này lại không khỏi phải suy nghĩ thật kỹ.

Nụ cười trên mặt Tiểu Ân chậm rãi thu liễm lại, hấn suy nghĩ một lát, nói:

- Linnuo các hạ, cây ma pháp trượng này nếu là thần linh ban ân, như vậy đối với ngài có tác dụng hay không?

Linnuo lắc lắc đầu, buồn rầu nói:

- Nếu là trọn bộ Bán Thần Trang, có lẽ có thể khiến ta lĩnh ngộ ra cái gì đó, nhưng chỉ là một kiện này...

Nhìn đến bộ dáng của hấn, trong lòng Tiểu Ân cũng có chút tiếc nuối

Không thể tưởng được ở sân chơi của thần, không ngờ lại tìm được một kiện bảo bối, còn là bảo bối trong truyền thuyết bán thần chi trượng. Nhưng đáng tiếc là, pháp trượng này không ngờ chỉ là một phần trong toàn bộ trang bị Bán Thần Trang, căn bản là không thể phát huy ra được hết uy lực hùng mạnh của nó.

Hơn nữa Linnuo là ma pháp trượng chế tác đại sư đều không thể nhìn ra ảo diệu trong đó, không khỏi khiến Tiểu Ân vừa vui mừng lại có chút thất vọng.

Bộ trang bị này đã biến mất mấy vạn năm, như vậy Tiểu Ân không thể trông cậy vào vận may có thể một lần nữa sưu tập chúng nó lại.

Có lẽ, khiến vị thần linh kia trang bị cho một bộ mới, ngược lại còn dễ dàng một ít so với sưu tầm đủ bộ.

Trầm ngâm nửa ngày, Tiểu Ân thu bán thần chi trượng vào, nói:

- Linnuo các hạ, ngài có nghiên cứu đối với ma thú không?

- Ma thú? Người hỏi cái này để làm gì?

Linnuo kinh ngạc hỏi:

- Chẳng lẽ là ma sủng của người xảy ra vấn đề gì?

- đương nhiên không phải.

Tiểu Ân lắc đầu nói:

- Hắc Toàn Phong hết thấy tốt lắm, chỉ là gần đây ta thu được ma thú biến dị, cho nên muốn hỏi một chút. Có ai biết lai lịch ma thú này không?

Linnuo lo lắng một chút, nói:

- Thế giới ma pháp thật sự là uyên bác khôn cùng, không ai có thể hoàn toàn nắm giữ tất cả các tri thức.

Tiểu Ân liên tục gật đầu. Đối với những lời này, hấn vạn phân tin tưởng.

Ở trong Nhất Hào không gian, thời gian hấn dùng để học tập ma pháp cũng không thiếu, cho dù là trừ đi thời gian rèn luyện lực lượng tinh thần, thời gian đọc và thí nghiệm ma pháp tuyệt đối cũng không hề kém hơn những ma pháp sư chính thức khác.

Nhưng nói thật, hấn mới chỉ nắm giữ được một vài thứ, ở trong thế giới ma pháp cũng chỉ như chín trâu mất một sợi lông - không đáng kể gì.

Ma pháp ở thế giới này tương đương với khoa học của thế kỷ hai mươi mốt.

Khoa học được phân loại đủ loại, gần như mỗi một loại khoa học là có thể làm cho người ta đầu tư tinh lực, thời gian suốt cả cuộc đời để nghiên cứu.

Ma pháp cũng giống như thế, cho dù là Linnuo có trí thức uyên bác như vậy, nói đến việc nghiên cứu ma thú, cũng không chắc đã hơn so với Tiểu Ân

- Ma thú là bộ phận trọng yếu tạo thành thế giới ma pháp, có rất nhiều người đều muốn dùng tinh lực cả đời nghiên cứu đối với ma thú.

Linnuo nói tiếp:

- Tuy nhiên trên thế giới này, nghiên cứu ma thú nhiều nhất kỳ thật cũng không phải là nhân loại.

Tiểu Ân kinh ngạc ngẩng đầu lên, hỏi:

- Nghiên cứu ma thú nhiều nhất, không phải nhân loại. Chẳng lẽ là thú nhân tát mãn sao?

- Thú nhân tát mãn?

Linnuo vẽ mặt đầy kinh ngạc. nói:

- Ta cũng không biết thú nhân có trí tuệ như vậy, tuy nhiên ta có thể khẳng định: nghiên cứu về ma thú của bọn họ kém nhân loại rất xa.

Khóe miệng Tiểu Ân hơi hơi giật giật, lại có thêm cái nhìn khác nữa đối với những gì Linnuo vừa nói.

Khi thú nhân tát mãn cao cấp hợp thể với linh vật, căn bản là biến thành bản thể ma thú.

Tát mãn có thể làm được điều này, tự nhiên là có nghiên cứu thật sự rất sâu đối với ma thú, cho dù là không bằng nhân loại nhưng tuyệt đối sẽ không kém quá lớn.

Nhưng đánh giá của Linnuo đối với tát mãn cũng là cực kỳ khinh thường, có thể nói là cảm xúc kiêu ngạo.

Nếu để cho bọn họ tiến nhập vào đại thảo nguyên, cảm nhận được tát mãn hùng mạnh, cảm nhận được đại tát mãn Dida kia có thực lực hơn xa người bình thường có khả năng với tới, có lẽ mới có thể chân chính cải thiện được loại tâm lý phổ biến này.

Linnuo cũng không chú ý đến biểu tình của Tiểu Ân, hắn nói thẳng:

- Đối với nghiên cứu về ma thú thì bộ tộc tinh linh là có thu hoạch lớn nhất, và bọn họ có được ma sủng mạnh nhất.

- Tinh linh?

Trên mặt Tiểu Ân hiện lên một tia kinh ngạc. Những tinh linh nhu nhược, nhìn qua không chịu nổi một kích, không ngờ là chuyên gia về ma thú, nếu không phải Linnuo cam đoan, Tiểu Ân tuyệt đối không thể tin được.

Sau khi chia tay với Linnuo, Tiểu Ân cầm cây ma pháp trượng đưa cho Mary.

Khi nhận được cây ma pháp trượng tinh xảo, khiến cho Mary rất vui mừng, mà Tiểu Ân lại phong ấn một đạo ma pháp không gian giam cầm ở trên mặt ma hạch không gian hệ.

Cứ như vậy, chỉ cần Mary đưa năng lượng hoàng kim vào là có thể làm theo ý mình, biến đổi thành tia chớp chớp năng lượng hoặc là ma pháp không gian giam cầm.

Cầm giữ cây ma pháp trượng này, Mary không còn là ma pháp sư có thực lực yếu nhược nhất trong mọi người nữa.

Cho dù là giao đấu với cao thủ cấp bậc đại ma pháp sư như Đức Lỗ Phu, nàng cũng có thể sử dụng không gian giam cầm này tạm thời trói buộc Đức Lỗ Phu.

Đương nhiên, bởi vì song phương thực lực chênh lệch, cho nên Mary cũng không có cách nào khác đối với Đức Lỗ Phu, tuy nhiên dùng để tự bảo vệ mình và chạy trốn cũng là dư dả.

Đám người Kim gặp được ma pháp trượng này, sau khi chứng kiến uy lực chân chính của nó, cũng nhìn cây ma pháp trượng này mà thêm nhỏ dãi

Tuy nhiên, không ai đổ kị với Mary, chỉ là bọn họ trở nên cung kính hơn rất nhiều đối với vị lục tinh đại ma pháp sư Linnuo có dung mạo xấu xí này.

Tiểu Ân tự nhiên sẽ không để ý tới những biến hóa này, hắn đem cây ma pháp trượng cho Mary, sau đó đi tới ma pháp tháp của Tiffany.

195. Chương 16: Lai Lịch Ma Thú Khoai Tây Và Tiệc Rượu

Tiểu Ân đi tới cửa chính của ma pháp tháp, gõ cửa gọi vào bên trong.

Sau một lát, tại cửa chính của ma pháp tháp, Betty thần tình nửa mừng nửa lo xuất hiện ở trước mặt Tiểu Ân.

- Tiểu Ân, sao ngươi lại tới đây?

Khẽ sờ mũi một cái, kỳ thật Tiểu Ân cũng không chú ý đến cách xưng hô của Betty. Nhưng quả thực biểu tình của Betty hôm nay so với vài ngày trước đó cũng thật sự là quá lớn.

- Betty pháp sư, ta có một việc muốn thỉnh giáo Tiffany các hạ.

- Đi vào rồi nói sau.

Betty lách người tránh ra một bên, vẻ mặt tươi cười nói.

Tiểu Ân thoáng chần chờ một chút rồi đi vào.

Hắn ngẩng đầu nhìn bốn phía. Tuy rằng cũng không phải lần đầu tiên tiến vào ma pháp tháp của Tiffany, nhưng lần trước đi vào, vì đắc tội với người mà trốn chạy, tự nhiên là không có chút tâm tình thưởng thức.

Nhưng hôm nay không giống với lần trước đó, Tiểu Ân hoàn toàn có tâm tình thưởng thức, ngắm nhìn ma pháp tháp này mà từ nhỏ hắn vô cùng kính ngưỡng.

Bất kể là kết cấu kiến trúc, hay là bài trí bên trong, đều hơn xa ma pháp tháp của sư phụ Maren.

Những kiến trúc mới mẻ độc đáo này đã hấp dẫn ánh mắt của Tiểu Ân. Đặc biệt là có một ít nơi có một ít điêu khắc thần kỳ. Chúng nó sống động như thật, có chỗ điêu khắc chính là hùng ưng sắp sửa bay lên; có chỗ điêu khắc chính là một con khỉ bướng bỉnh, có chỗ điêu khắc chính là kim xà đang phẫn khởi góc đầu lên hướng thẳng trời xanh.

Những bố trí bày biện trong đại sảnh cũng không phải như muốn trêu chọc người. Nhưng nếu tinh tâm chú ý quan sát kỹ đến nó, có thể phát hiện chúng nó rất nhiều tác dụng khiến mọi người trong lòng tán thưởng không ngừng.

Betty chú ý tới ánh mắt của Tiểu Ân, không khỏi lặng yên cười, nói:

- Máy thú này đều là mô hình của ma thú. Đại bộ phận là ta chế tác, ngươi cảm thấy như thế nào?

- Ma thú?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Đó đều là ma thú ư?

- Đúng vậy, đây là ma thú cấp bốn Kim Cương Kiêu. Nó chẳng những da dày thịt béo, hơn nữa nó còn am hiểu ma pháp phong hệ. Cho dù là ma pháp sư chính thức gặp nó cũng cảm thấy đau đầu không ít. Đây là...

Dường như hai mắt Betty mơ hồ tỏa ánh sáng, chỉ vào những điêu khắc ở trong đại sảnh này giới thiệu.

Tiểu Ân lắng lắng nghe, khi Betty nhắc tới kiến thức về ma thú, trên mặt nàng hơi ửng hồng, không dấu được vẻ hưng phấn. Lúc này, Tiểu Ân nhớ tới biểu tình của Linnuo khi hắn cùng với Linnuo đàm luận về ma pháp trượng, hắn mơ hồ phát hiện khi bọn họ nói về học vấn mà bọn họ am hiểu, biểu tình cũng không khác biệt lắm.

Sau một lát, Tiểu Ân chớp lấy một cơ hội, hỏi:

- Betty, người dường như không phải là tinh linh.
- Ta đương nhiên không phải tinh linh

Betty hơi hơi khẽ lắc đầu, nói:

- Là tinh linh hay không, chỉ cần nhìn kỹ lỗ tai là có thể biết.

Ánh mắt Tiểu Ân chăm chú nhìn lỗ tai của Betty, trông nó tinh xảo và mang màu phấn hồng, giống như chiếc vỏ sò, vành tai rõ ràng và rất cân xứng, làm cho Tiểu Ân đột nhiên có một cảm giác muốn tiến đến, nhẹ nhàng véo một cái.

Đương nhiên, hắn cũng không có đem ý tưởng đó vào hành động, chỉ có điều trong ánh mắt không khỏi hiện lên vài phần quái dị.

Sắc mặt Betty đột nhiên đỏ ửng, nàng dường như cũng cảm thấy hành động vừa rồi có chút không ổn, vội vàng quay mặt về phía Tiểu Ân, nói:

- Tiểu Ân, người không phải đến tìm sư phụ sao? Vì sao còn lè mề ở trong này?

Tiểu Ân hai mắt hơi đảo, đây không phải ác nhân cáo trạng trước sao?

Từ lúc hắn tiến nhập vào bên trong đại sảnh, Betty cũng không có dẫn hắn đi gặp Tiffany mà là giới thiệu cho hắn những bức điêu khắc ở nơi này, còn có vẽ mặt kiêu ngạo, nói cho hắn biết mấy thứ này đều là do nàng làm ra.

Người khơi mào câu chuyện này dường như chính là Betty.

Tuy nhiên, lấy thân phận và tu dưỡng của Tiểu Ân, thật sự là cảm thấy ngượng ngùng khi tranh luận cùng với Betty, cho nên hắn hơi hơi nhún hai vai, lộ ra một gương mặt ôn hòa tươi cười, bình tĩnh nhìn Betty.

Lúc này, hai má của Betty đỏ ửng. Nàng nhẹ nhàng dậm chân, nói:

- Ta đi tìm sư phụ, người chờ một chút.

Dứt lời, nàng vội vã chạy lên lầu.

Một lát sau, Tiffany đi xuống, tuy nhiên nàng cũng không phải đi một mình, mà cùng với Sara ba cô gái đi xuống dưới.

Ở trong ma pháp tháp, Sara cũng không che đi gương mặt tuyệt thế vô song của mình

Trong ánh mắt của nàng sáng rực, khóe miệng vui vẻ hơn hở, dường như chiếu sáng lên toàn bộ ma pháp tháp. Đây là một loại ánh sáng rực rỡ, đủ để cho bất cứ kẻ nào cũng đều chấp nhận bỏ tất cả để đầu nhập vào trong đó.

Ở trong hoàn cảnh như vậy, có người con gái xinh đẹp tuyệt trần như nàng khiến cho Petty và Betty hoàn toàn bị lấn át. Tuy nhiên ba cô gái có biểu hiện rất tốt, cũng không bởi vì bị sắc đẹp sáng rực của Sara che lấp mà đổ kỵ.

Khi Tiểu Ân nhìn thấy Sara tươi cười, tim đập cũng thoáng nhanh thêm một chút. Hắn thầm than trong lòng một tiếng, đúng là tuyệt thế dung nhan, Sara và Juliana giống nhau, đều là nữ nhân có sắc đẹp tuyệt trần, đủ để hấp dẫn tất cả mọi người từ nam nữ, già trẻ...

Chỉ có điều ngay cả hoàng kim sa trùng cũng bị Juliana hấp dẫn, không biết Sara có khả năng làm được điều này không.

Đột nhiên trong lòng Tiểu Ân chợt nghĩ tới một việc, nếu đem hai mỹ nữ này ở cùng nhau, không biết sẽ có hậu quả như thế nào.

Trên mặt hắn thoáng có một tia hoảng hốt, lại bị Tiffany nhận ra.

Bản thân nàng chợt hiểu, ánh mắt chợt nhìn lên trên người Sara

Tiffany đương nhiên biết Sara hấp dẫn tới cỡ nào, nàng còn nghĩ đến Tiểu Ân đã bị Sara dùng tuyệt thế dung nhan làm cho rung động. Tuy nhiên, thấy Tiểu Ân có thể thoát ra rất nhanh, trong lòng nàng tán thưởng không ngừng.

Nếu Tiểu Ân đã biết ý nghĩ trong lòng nàng, khẳng định sẽ hô to oan uổng.

Sau vài câu xã giao, Tiểu Ân đi thẳng vào vấn đề của mình khi đến đây.

- Tiffany các hạ, nghe Linnuo các hạ nói, ngài là một chuyên gia nghiên cứu về ma thú. Mà ta gần nhất có được một ma thú biến dị, cho nên muốn mời ngài giám định qua một chút.

Tiffany mỉm cười, nói:

- Tiểu Ân các hạ, Linnuo các hạ quả thật là quá đề cao ta.

Dừng một chút, nàng chậm rãi nói:

- Kỳ thật ngài có thể là hiểu lầm, ta không sở trường về nghiên cứu ma thú, mà là ma pháp sư không gian hệ.

Tiểu Ân nao nao, nói:

- Ngài là một trưởng lão vĩ đại của bộ lạc Nguyệt tinh linh. Chẳng lẽ...

Đám người Sara không khỏi uyển chuyển cười, chân mày không khỏi lộ ra vô hạn phong tình.

Betty ngắt lời nói:

- Tiểu Ân... Các hạ, cũng không phải cứ là tinh linh nào cũng nghiên cứu về ma thú đâu.

Tiểu Ân bĩu môi thầm nghĩ, đạo lý này hắn đương nhiên hiểu được, không phải ma pháp sư nào cũng giống nhau, nhưng vào thời điểm vừa rồi, Betty đã chỉ cho hắn rất nhiều kiến thức về ma thú tại ma pháp tháp của Tiffany.

Tri thức về ma thú của ma pháp sư Betty phong phú dị thường, hơn xa Tiểu Ân, cho nên Tiểu Ân nghĩ, sự phụ của nàng là đại ma pháp sư Tiffany khẳng định cũng là một ma pháp sư nghiên cứu rất sâu về ma thú, nhưng xem ra, dường như không phải là như thế.

Nhìn thấy trên mặt Tiểu Ân tràn đầy thất vọng, Tiffany hơi cười, nói:

- Tiểu Ân các hạ, tuy rằng ta cũng không biết nhiều đối với nghiên cứu ma thú, nhưng ở đây lại có một chuyên gia về nghiên cứu ma thú, nếu ngài có vấn đề gì, ta nghĩ ngài có thể được giải đáp.

Ánh mắt Tiểu Ân chợt nhìn Betty, lại thấy nàng ưỡn ngực, bộ dạng rất đắc ý.

Tiểu Ân hơi lắc đầu, không thể tưởng được đánh bậy đánh bạ như vậy, quả thật là hắn tìm được người am hiểu về ma thú.

Ở trong thế giới ma pháp, sự phụ và đệ tử sở trường về các lĩnh vực ma pháp không giống nhau, điều này cũng là một sự kiện bình thường.

Muốn tìm được một người có thể hoàn toàn kế thừa sở học của chính mình cũng không phải là một việc dễ dàng như vậy. Có thể nói tuyệt đại bộ phận ma pháp sư đều không thể làm được điều này trong cuộc đời.

Có thể đào tạo một đệ tử trở thành ma pháp sư chính thức cũng là tâm nguyện lớn nhất trong cuộc đời của đại đa số ma pháp sư.

Cho nên ở trong một lĩnh vực nào đó đệ tử vượt qua sự phụ cũng không có gì là đáng ngạc nhiên cả.

Từ vòng cổ không gian ngủ đông lấy ra ma thú biến dị mới thu phục kia, Tiểu Ân thả vào trong lòng bàn tay, nói:

- Betty pháp sư, người có biết đây là ma thú gì không?

Ở thời điểm thu phục ma thú biến dị này, Tiểu Ân từng xuất ra một chiếc lông Hỏa Sơn Hồng Trĩ làm mồi nhử.

Sau khi ma thú này cắn nuốt lòng của Hỏa Sơn Hồng Trĩ thì rất giống với Hắc Toàn Phong, lâm vào trạng thái hôn mê.

Tuy nhiên nó chưa có tỉnh lại, nhưng màu sắc ngoại hình lại đang không ngừng thay đổi.

Nếu lúc đầu ma thú này có bộ dáng hơi giống khoai tây, nhưng giờ phút hiện giờ màu sắc của nó đã biến màu thành màu của khoai tây.

Đương nhiên, ở trạng thái trước mắt này, nó đang ở vào thời khắc mấu chốt, cho nên không thể biến hóa thành hình thái khác được.

Tiểu Ân kể lại tỉ mỉ năng lực và thực lực của ma thú biến dị này, sau đó đưa ánh mắt đầy hy vọng nhìn về phía Betty.

Trong đôi mắt của Betty lộ ra một tia chần chừ, dường như là có chút do dự.

Nàng liếc mắt về phía Tiểu Ân một cái, muốn nói lại thôi, khéo léo nghiêng đầu tự hỏi, sau đó từ trong nhãn không gian lấy ra một ít đạo cụ kỳ dị, sau đó lấy ma thú biến dị ở hình dạng tiểu viên cầu lăn tới lăn lui.

Tiếp theo, nàng xuất ra một ít đạo cụ mà Tiểu Ân cũng không biết tên, cho ma thú khoai tây đáng thương này vào bên trong đạo cụ lật tới lật lui nửa ngày.

Sau một lát, trên mặt nàng hiện ra một tia gần như là buồn cười.

- Tiểu Ân các hạ, không biết ngươi có nghe nói qua về Slime (1) chưa?

- Slime?

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức cũng hiện lên một tia buồn cười, hần chỉ vào ma thú khoai tây, kinh ngạc hỏi:

- Nàng nói đây là Slime?

- Ủ, nếu ta không có nhầm, đây là ma thú Slime biến dị.

Sau khi Betty khẳng định ma thú này, đám người Tiểu Ân đều ngơ ngác nhìn nhau, gần như không thể tin được lỗ tai của mình. Slime là danh từ mà bọn họ cũng không hề xa lạ gì, tuy nhiên loại ma thú này có địa vị thật sự là quá thấp ở trong lòng mọi người, cho nên bọn họ căn bản là không ngờ ma thú cấp bốn này lại chính là ma thú Slime biến dị.

Khi nhắc tới Slime, ở trong lòng Tiểu Ân và các ma pháp sư, đều nghĩ ra đây là một ma thú vô hại.

Mà trên thực tế, Slime quả thật là một loại ma thú cũng không tính là ma thú.

Sở dĩ xếp chúng nó đứng vào hàng ngũ ma thú, bởi vì ở trong cơ thể chúng nó có thể sẽ xuất hiện biến dị, sản sinh ra bậc một ma hạch.

Tuy nhiên Slime thực lực mạnh nhất là cấp một mà thôi, loại Slime cấp bốn biến dị này căn bản là chưa bao giờ nghe thấy.

Sờ sờ mũi, Tiểu Ân thấy được vẻ mặt tràn đầy tin tưởng của Betty, trong lòng không khỏi không ngừng cười khổ.

Ở ngoài thành Bahia, khi bọn họ tỷ thí trong ma pháp trận, ma thú biến dị này biểu hiện ra năng lực cực kỳ đặc dị

Cho nên, Tiểu Ân còn tưởng rằng đây là một ma thú thần kỳ, lấy lòng của Hỏa Sơn Hồng Trĩ ra cho nó một chiếc.

Nhưng sau khi Tiểu Ân biết được kết quả, cũng không tìm nổi thất vọng.

Hoá ra nó chỉ là ma thú Slime biến dị mà thôi.

Nếu sớm biết kết quả này, như vậy Tiểu Ân chưa chắc đã bỏ ra một chiếc lòng Hỏa Sơn Hồng Trĩ.

Phải biết rằng, thứ này là bảo bối chân chính, cho dù là có tiền cũng không có chỗ để mua.

- Slime, ở trên thế giới này nó chính là một loài ma thú yếu nhất.

Betty miệng lưỡi lưu loát giới thiệu:

- Bình thường Slime là ma thú không có tính công kích, ở trong giới tự nhiên chỉ tồn tại ma thú cấp một, đó là do một số Slime đã trải qua đột biến, có thể tiến hóa thành ma thú cấp một. Nhưng là...

Nàng cười khỏ một tiếng, nói:

- Căn cứ tư liệu lịch sử ghi lại, phát hiện ra Slime cao cấp nhất chính là ma thú cấp ba. Nhưng cho tới bây giờ vốn không có tồn tại ma thú Slime cấp cao nữa.

Tiểu Ân ừ một tiếng, thu viên cầu khoai tây vào không gian ngủ đông.

Tuy rằng hiện tại đã biết rõ lai lịch của ma thú biến dị này, nhưng kết quả lại ra ngoài ý liệu của Tiểu Ân.

Đến nước này rồi, Tiểu Ân cũng không rõ ràng lắm, đến tận cùng ngày sau Slime sẽ tiến hóa đến trình độ nào nữa.

Tuy nhiên, cũng phải nói thật, hứng thú của hắn đối với ma thú biến dị này đã giảm xuống rất nhiều. Có lẽ, về sau không thể trông cậy vào nó có thể chiến đấu, mà chỉ cho nó làm súng vật của mình mới là lựa chọn tốt nhất.

Mười ngày sau, Tiffany mời Tiểu Ân chính thức tham gia tiệc rượu của công tước tổ chức.

Ở tiệc rượu này, chẳng những có vài vị ma pháp sư chính thức trong công quốc Louis tận tình tham dự, mà những nhân vật hơi có chút uy tín, danh dự ở trong công quốc Louis này đều đến tham gia.

Tuy rằng thực lực của công quốc Louis xa xa mới bằng đế quốc Lang Nhân, nhưng về phần phương diện tổ chức tiệc rượu, tiếp đãi lại xa hoa hơn rất nhiều so với gia tộc quyền thế Berwick.

Bên trong cung đình rộng lớn, các phu nhân mặc những bộ quần áo dạ hội hoa lệ giống như khổng tước xòe đuôi, tận tình triển lộ ra những mặt tốt của mình.

Những người tham gia tiệc rượu này cũng đã biết đến đây để tiếp đón nhân vật nào

Đế quốc Nặc Khả Đa, gia tộc ma pháp Leyden thanh danh vang dội đã khơi dậy lòng hiếu kỳ của tất cả mọi người và ai cũng muốn có mối quan hệ tốt với gia tộc này. Nếu có thể được gia tộc Leyden ủng hộ, như vậy bất kể là ai, đều đã trở thành một thế lực không thể khinh thường ở trong công quốc Louis này.

Điều này có lẽ chính là mục tiêu theo đuổi cả đời của tất cả các quý tộc ở đây.

Tiểu Ân, Benson và Nepal theo Maren cùng nhau tham dự tiệc rượu, trên người bọn họ đều mặc trang phục ma pháp bào, và ở trước ngực đeo huy chương nhất tinh ma pháp sư.

Khi bốn người bọn họ đứng chung một chỗ, lập tức thu hút tuyệt đại ánh mắt mọi người ở giữa sân.

Có bốn ma pháp sư chính thức, hơn nữa trong đó ba người đều là đệ tử do một vị ma pháp sư dạy dỗ ra.

Ở giờ khắc này, mọi người đều hướng về Maren, trong ánh mắt đều thể hiện sự tôn kính sâu sắc.

Tuy nhiên một lúc sau, David Kirby và Kerry đột nhiên dắt tay nhau đi đến. Về phần hai vị ma pháp sư chính thức Michael và Gila vì đang đỡ bế quan và thí nghiệm ma pháp mà không đến được.

Maren mang theo đám người Tiểu Ân ra chào hỏi, và mọi người đều vui vẻ trò chuyện với nhau.

Tuy rằng trong tiệc rượu nhân số rất đông, nhưng những vị ma pháp sư chính thức ở đây không thể nghi ngờ là rất thân bí và cao quý hơn hẳn các quý tộc.

Tất cả mọi người tới gần bọn họ đều rất cung kính thi lễ, ân cần thăm hỏi, biểu đạt sự tôn sùng của bọn họ.

Một trung niên quý tộc đi đến chỗ đám người Tiểu Ân.

Có thể tới gần chỗ của ma pháp sư, đủ nói lên địa vị của người này ở công quốc rất cao. Nếu không, người bình thường chỉ đến chào hỏi cũng không có tư cách.

Vị trung niên này có vẻ mặt tươi cười, đối với ma pháp sư nhất nhất ân cần thăm hỏi, cuối cùng đi đến trước mặt Tiểu Ân, vẻ mặt của hắn tỏ ra thái độ rất cung kính:

- Tiểu Ân các hạ, có thể lại được gặp ngài, thực là vinh hạnh lớn nhất của ta.

Tiểu Ân nao nao, cẩn thận nhìn, rốt cục thì cũng đã nhận ra người trước mắt này là ai.

Vị này chính là người ngày xưa có ý đồ chiếm đoạt cây giống của Kỵ sĩ Scott, đó chính là bá tước Robin đại nhân, tuy nhiên sau khi Maren và Kerry ra mặt vì Tiểu Ân, thái độ của hắn lập tức xoay một trăm tám mươi độ, buông tha cho mưu đồ này, cho nên quan hệ của song phương lúc đó cũng không xuất hiện vết rách.

Hơi hơi cười, Tiểu Ân nói:

- Robin bá tước đại nhân, ngài thật sự là quá khách khí.

Robin tiến lên hai bước, hạ giọng nói:

- Tiểu Ân các hạ, có thể tôi với ngài một mình nói chuyện với nhau không.

Tiểu Ân mỉm cười cùng hắn ly khai khỏi nhóm người Maren. Nhìn bóng dáng Tiểu Ân, trong mắt Maren thủy chung đều mang theo một tia mơ hồ. Kerry đột nhiên thở dài một tiếng, nói:

- Maren, vận may của ngươi thật là tốt.

Maren kinh ngạc hỏi:

- Ngươi nói cái gì?

- Ngươi thu bảy học đồ, hiện giờ không ngờ có ba người trở thành ma pháp sư chính thức. Còn có Dany học đồ người hầu, ta xem cũng có rất nhiều hy vọng trở thành ma pháp sư chính thức.

Kerry hâm mộ nói:

- Vì sao chúng ta thu đệ tử và học đồ người hầu lại không có thiên phú như vậy?

Maren đắc ý trong lòng, bản thân hắn thiên phú cũng không phải là tốt lắm, có thể trở thành nhất tinh ma pháp sư, hơn phân nửa là may mắn mà thành công. Nhưng chính bởi vì hắn tự biết kiếp này vô vọng tiến thêm một bước, cho nên mới đem đại bộ phận tinh lực dạy dỗ các đệ tử.

Hơn mười năm đều dành cho việc tài bồi, khiến đệ tử của hắn dần dần cũng thành tài.

Nếu nói trước kia ở công quốc Louis có năm vị ma pháp sư chính thức, khi tiến hành phân loại, Maren chỉ có thể đứng ở hạng bét. Nhưng hiện tại bất đồng, cho dù là đại ma pháp sư Tiffany thấy được hắn, cũng hoàn toàn bình đẳng đãi ngộ.

Bởi vậy có thể chứng minh, ở thế giới ma pháp trong công quốc Louis, Maren đã cầm giữ được một lực lượng hết sức quan trọng.

Ánh mắt lại lần nữa hướng tới Tiểu Ân, Maren nhếch miệng tươi cười.

Từ thời điểm tám năm trước Tiểu Ân rời khỏi thành Louis, mới khiến Maren chân chính đạt tới được đẳng cấp của đại ma pháp sư Tiffany.

Lúc này, Maren nhìn theo bóng dáng Tiểu Ân đang cùng với vị bá tước đại nhân ở một chỗ nói chuyện với nhau.

- Tiểu Ân các hạ, nghe nói phụ thân ngài và Kỵ sĩ Scott đã đi tới thành Louis?

Robin thấp giọng dò hỏi.

- Ừ...

Tiểu Ân cũng không có ý tứ gì phải giấu diếm.

- Nghe nói khi Kỵ sĩ Scott vào thành đã xảy ra xung đột với thủ vệ cửa thành, hơn nữa khiến phụ thân ngài và đệ đệ ngài cảm thấy sợ hãi.

- Đúng vậy.

Trên mặt Robin nổi lên một tia biểu tình chua xót, hần bất đắc dĩ nói

- Tiểu Ân các hạ, tất cả đều là sai lầm của chúng ta, rất mong ngài thông cảm.

Tiểu Ân mặt không chút thay đổi nói:

- Bá tước đại nhân, vấn đề này dường như là không quan hệ tới ngài?

Robin do dự một chút, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta lần này đến kỳ thật cũng là phụng mệnh công tước đại nhân. Chỉ cần ngài có thể trở thành cung đình pháp sư của công quốc Louis, như vậy bất kể ngài có yêu cầu gì, chỉ cần chúng ta có thể làm được, nhất định sẽ không cự tuyệt.

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Bá tước đại nhân, ngài nghĩ sai rồi. Ta chỉ là một nhất tinh ma pháp sư bình thường thôi.

Robin lâm cười khổ liên tục, rốt cục nói:

- Tiểu Ân các hạ, vì chuyện này, Tiffany đại ma pháp sư các hạ đã tìm công tước đại nhân.

Hần xem xét ánh mắt Tiểu Ân, rồi cung kính nói:

- Ta cho tới bây giờ vốn không có gặp qua Tiffany các hạ tôn sùng một người nào khác, nàng nói, chỉ cần ngài có thể trở thành cung đình pháp sư của công quốc, như vậy tên thành Louis sẽ có thể dương danh trên đại lục.

Tiểu Ân rốt cục cũng hiểu ra, hóa ra là Tiffany ở sau lưng trợ giúp, trách không được Robin đến đây nói chuyện với mình.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân nói:

- Bá tước đại nhân, bất kể như thế nào, ta đều là người của công quốc Louis, trở thành cung đình ma pháp sư của công quốc Louis cũng được thôi.

Trong mắt Robin lập tức hiện lên một tia sợ hãi lẫn vui mừng, hần cũng thật không ngờ, Tiểu Ân vui vẻ đáp ứng ngay.

Nhưng mà, ngay tại lúc hần vui mừng như điên, Tiểu Ân lại đột nhiên nói:

- Bá tước đại nhân, ta sinh ra, và lớn lên ở lãnh địa của thế tập kỵ sĩ Scott. Nơi đó là một mảnh lãnh địa đặc thù, là tổ tiên của ta cùng mọi người vất vả cần cù khai khẩn mà ra, ta không hy vọng nơi đó sẽ có gì thay đổi. Tốt nhất vĩnh viễn không có gì thay đổi.

Robin lo lắng một hồi, rốt cục nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta hiểu được ý tứ của ngài, nhất định sẽ bảo đảm công tước. Tiểu Ân các hạ, tin tưởng sẽ cho ngài một câu trả lời thuyết phục.

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, nhìn theo bóng dáng Robin rời đi.

Khóe miệng khẽ nhếch mép tươi cười, đại ma pháp sư Tiffany, ngài muốn cột ta vào công quốc Louis sao? Kỳ thật ngài cũng không phải lo lắng, bất kể là giáo dục của đời trước hay là kinh nghiệm của một đời này đã trải qua, ta đều không có khả năng bỏ qua gia hương của chính mình mà không để ý tới.

Có lẽ đối với hiện tại hoặc là tương lai không xa, hần phải gánh lấy trách nhiệm phiến toái này, nhưng Tiểu Ân tin tưởng, có áp lực mới có động lực. Chung quy có một ngày, thực lực tăng nhanh, trói buộc này đối với hần mà nói cũng sẽ trở nên bé nhỏ không có gì đáng kể.

Tiệc rượu tổ chức vô cùng thành công, đại biểu gia tộc Leyden là Natalie xuất hiện ở hiện trường, lập tức dẫn đến những tiếng xì xào đầy ngạc nhiên và thán phục.

Tuy nhiên, Natalie cũng không phải là minh tinh chói mắt nhất ngày hôm nay.

Bởi vì khi đại ma pháp sư Tiffany xuất hiện, lập tức hấp dẫn ánh mắt toàn trường, thậm chí còn là bao gồm ánh mắt của tứ tinh đại ma pháp sư Natalie đều nhìn về phía đó.

Tiffany tuy rằng có thân phận tôn quý, nhưng cũng không có sức hấp dẫn thật lớn như thế, chân chính hấp dẫn, chính là gương mặt tuyệt thế của Sara.

Nàng mặc một bộ sườn xám màu đen (thời này mà đã có sườn xám, hay nhĩ), đôi chân thon dài nhẹ nhàng đi trên tấm thảm nhung tơ màu hồng cánh sen, lặng yên không một tiếng động đi tới.

Mái tóc dài cẩn thận tinh tế, gương mặt giống như búp bê, lặng lẽ mỉm cười. Hai mắt giống như hai viên kim cương chói mắt. Hai hàng lông mi dài, chiếc cổ trắng nõn ngọc ngà, làm cho ánh mắt của mọi người trợn tròn không nói nên lời.

Phàm là chỗ nào nàng đi qua, phàm là ai nhìn thấy, đều cảm nhận được là nàng quá xinh đẹp. Ai cũng đều chỉ biết là lẳng lặng nhìn thiếu nữ tinh linh này đi qua, chỉ còn lại nơi chớp mũi vương vấn một mùi thơm.

Sara thậm chí cũng không nói gì, cảnh tượng như thế này nàng cũng đã thấy nhiều rồi, bao giờ nàng xuất hiện cũng chinh phục toàn trường như thế.

- Tiffany các hạ, chào ngài.

Natalie rốt cục thu hồi ánh mắt, cung kính nói.

Tiffany hướng về hắc nhệ nhàng gật đầu, vẫn duy trì ôn hòa tươi cười, nói:

- Natalie đại ma pháp sư, chúc mừng ngài thành công tiến giai lên đại ma pháp sư.

Trên mặt Natalie lộ ra một tia đắc ý mơ hồ. Tuy rằng hắc nhệ đã hết sức không chế, nhưng lại không thể hoàn toàn che dấu được.

Kerry đột nhiên than nhẹ một tiếng, hạ giọng nói:

- Natalie năm nay mới hơn một trăm tuổi cũng đã thuận lợi tiến giai thành đại ma pháp. Lấy tư chất của hắc nhệ, có lẽ hai trăm năm sau, gia tộc Leyden sẽ có thêm một vị ma đạo sĩ cũng không chừng.

Đám người Maren nhìn nhau, trong mắt đều có một tia thần sắc cực kỳ cổ quái.

Nếu lấy ma pháp sư bình thường so sánh, Natalie quả thật là vô cùng xuất sắc, nhưng nếu so sánh với Tiểu Ân thì không tính là gì. Tuy nhiên phải nói thật, thực lực chân chính của Tiểu Ân như thế nào, Kerry và ba vị ma pháp sư chính thức cũng không biết được, cho nên hắc nhệ mới có thể cảm thán như vậy.

Sau khi song phương nói những lời khách sáo chấm dứt, Đại công tước đột nhiên khoan thai đi đến ra mắt mọi người.

Đây là một vị trung niên nam tử cao lớn, mũi cao, gương mặt đầy cương nghị, sung mãn uy nghiêm.

Sau khi Đại công tước hiện thân, các quý tộc đều cung kính hướng về hắc nhệ an, Tiffany và vài vị ma pháp sư cũng không ngoại lệ.

Có thể được ma pháp sư ủng hộ hết sức lực, có thể nói là nền thống trị của đại công tước vô cùng kiên cố.

Đương nhiên, ở trong công quốc Louis, tất cả ma pháp sư đều là Thiên Lôi của Tiffany sai đâu đánh đó, cho nên khi nàng có quyết định gì, Maren cùng mọi người đều không dị nghị gì chấp hành luôn.

Nguyên nhân là do Tiffany có thực lực cao hơn mọi người, cho nên lời nói của nàng mới nhất ngôn cửu đỉnh. Tuy nhiên từ sau khi Tiểu Ân và Linnuo tới nơi này, có chút tình huống biến hóa cực kỳ tinh tế đang diễn ra.

Đại công tước rõ ràng không phải lần đầu tiên nhìn thấy Sara, tuy rằng ở chỗ sâu nhất trong mắt hắc nhệ có cất giấu một chút lưu luyến, nhưng ít nhất ở mặt ngoài, hắc nhệ vẫn duy trì được thái độ bình tĩnh tươi cười.

Tiffany hướng về Maren khẽ gật đầu, Maren lập tức mang theo Tiểu Ân đi lên.

Tất cả mọi người chú ý tới hành động của Maren. Trong khoảng thời gian ngắn, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Tiểu Ân.

Từ xưa cho đến nay, Tiểu Ân cũng không có tham gia tiệc rượu gì ở công quốc Louis, cho nên diện mạo của hắn cũng không được thưởng tăng giai cấp quý tộc biết.

Nhưng thanh danh Maren gần đây cũng như là mặt trời ban trưa. Có thể dạy bảo ra ba vị ma pháp sư chính thức, bất kể ở nơi nào, đều được sự tôn trọng của mọi người.

Tiểu Ân theo Maren đi tới trước mặt đại công tước, Tiffany chậm rãi đi ra nói:

- Đại công tước các hạ tôn kính, đây là ma pháp sư Maren và đệ tử đặc ý của ông ta là ma pháp sư Tiểu Ân.

Trong ánh mắt công tước Louis đột nhiên lộ ra ánh mắt hiền lành mà vui sướng, hắn hướng về Tiểu Ân gật đầu một cái, tiếp theo vỗ hai tay.

Thanh âm vang lên, toàn bộ mọi người trong đại sảnh đang khe nói chuyện lập tức toàn bộ im lặng.

Tiểu Ân hơi rung mình trong lòng, không ngờ công tước Louis có danh vọng cao như thế.

Tuy rằng trong đó cũng là do Tiffany toàn lực ủng hộ, nhưng nếu hắn không phải là người kiệt xuất, như vậy cũng tuyệt đối không thể làm được điều đó.

- Các vị, hôm nay tiệc rượu bắt đầu, ta muốn tuyên bố hai sự kiện.

Louis đột nhiên đảo ánh mắt qua trên người mọi người một vòng, trừ các ma pháp sư, tất cả những người tiếp xúc ánh mắt hắn đều cúi đầu theo bản năng.

Ánh mắt phi thường hài lòng, Louis đột nhiên cất cao giọng nói:

- Mời Kỵ sĩ Scott lên đây.

Đại đa số mọi người đều không hiểu ra sao cả nhìn lẫn nhau, bọn họ căn bản là không có nghe nói qua tên này.

Ánh mắt Tiểu Ân hướng nơi đó không xa, nhìn lại người này là Robin bá tước. Hắn khiêm tốn hướng về phía Tiểu Ân khẽ gật đầu, Tiểu Ân lập tức hiểu được.

Công tước đại nhân nói như thế, chỉ sợ cũng là vì sau khi hắn cùng với Robin nói chuyện, và lập tức tìm tới Kỵ sĩ Scott.

- Các vị, cho phép ta giới thiệu Kỵ sĩ Scott tôn kính cho các gia tộc...

Louis công tước đột nhiên cao giọng khích lệ Scott.

Ở trong miệng hắn, hai cha con Scott trở thành người anh hùng khai phá đất đai, dường như là trừ hai người bọn họ ra thì không có ai từ trong đất hoang khai khẩn thành lập được một lãnh địa mới.

Trên thực tế, bất kể phụ tử Kỵ sĩ Scott có được công huân lớn như vậy hay không, chỉ cần công tước Louis nói có, như vậy sẽ không có người tự nhiên nhảy ra phản đối.

Sau một hồi tiến hành kể lại tỉ mỉ, Louis nói:

- Các vị, xét thấy hai thế hệ Kỵ sĩ Scott có công huân thật lớn, ta đã trình với đế quốc hoàng đế bộ hạ xét sắc phong nam tước thế tập, và đem đất đai mà kỵ sĩ khai khẩn đều quy về lãnh địa của ông ta.

Ngay sau đó, ở giữa sân lập tức bộc phát ra những tiếng động đầy ngạc nhiên thán phục, cũng không ai có thể tưởng được công tước Louis không ngờ đưa ra quyết định như vậy.

Tuy rằng nói là chỉ có hoàng đế bộ hạ mới có quyền sắc phong tước vị thế tập, nhưng bất cứ kẻ nào đều biết: Nơi này là địa bàn của công tước đại nhân, việc này công tước đại nhân nhận rồi, và sắc phong quý tộc đã có được đất phong, như vậy vấn đề này chẳng khác nào ván đã đóng thuyền.

Đối với quý tộc mà nói, lực hấp dẫn của thổ địa cũng giống như là ma pháp thư cao cấp đối với ma pháp sư. Nếu không phải tất yếu, không có người quý tộc nào chịu bỏ qua cho dù là một chút xú thổ địa.

Mà có thể khiến công tước Louis lựa chọn như vậy, phía sau Kỵ sĩ Scott khẳng định có một thế lực mà công tước đại nhân cũng phải nhìn thẳng vào lực lượng này.

Công tước Louis duỗi hai tay ra ép một chút, lập tức toàn trường đang ồn ào rất nhanh đi vào im lặng.

Vị công tước đại nhân này sắc mặt không thay đổi, hần tiếp tục cười nói:

- Các vị, ta muốn lúc này tuyên bố chuyện thứ hai.

Hần xoay người, hướng về Tiểu Ân gật đầu một cái, nói:

- Vị này chính là thân truyền đệ tử của Maren các hạ là Tiểu Ân nhất tinh ma pháp sư các hạ.

Ánh mắt đảo qua tất cả mọi người một lần, nhìn thấy ánh mắt mọi người đều hàm chứa một tia mơ hồ.

Đối với người thường mà nói, thế giới ma pháp sư thật sự là cách bọn họ rất xa. Mà đối với những người nắm giữ lực lượng siêu cấp cường đại, bọn họ không thể tránh được trong lòng nảy sinh ra cảm giác sợ hãi.

- Tiểu Ân các hạ đã tiếp nhận lời mời của ta, đồng ý trở thành vị ma pháp sư chính thức thứ sáu của công quốc Louis.

Hai mắt Công tước Louis tỏa sáng, lớn tiếng nói.

Phía dưới lập tức nổi lên những tiếng vỗ tay, đối với đại đa số người mà nói, công quốc có thêm một vị cung đình ma pháp sư, quả thật là một chuyện tốt.

Nhưng đối với một số người có chút ít hiểu biết về việc phân chia cấp bậc ma pháp sư mà nói thì có chút không lý giải nổi.

Công quốc Louis vốn có năm vị ma pháp sư chính thức, hiện giờ gia tăng thêm một nhất tinh ma pháp sư chính thức, dường như không cần long trọng như thế.

Đặc biệt cách đó không xa là Natalie, ánh mắt chớp động những tia nghi hoặc.

Ánh mắt Natalie, dạo qua một vòng nhìn công tước Louis, Tiffany, đám người Maren, sau đó tập trung nhìn thẳng vào trên người Tiểu Ân.

Chậm rãi, sắc mặt có một chút ngưng trọng, tuy rằng hần không thể nhìn ra thực lực chân chính của Tiểu Ân, nhưng thân là một đại ma pháp sư, trực giác mơ hồ nói cho hần biết, Tiểu Ân tuyệt đối không phải đơn giản là nhất tinh ma pháp sư.

Hơn nữa theo niên kỷ của Tiểu Ân dường như cũng không phải là đã lớn tuổi.

Sau một lát, Natalie dường như có chút minh bạch, có lẽ đúng là bởi vì Tiffany cảm thấy hần có được tiềm lực hùng mạnh, cho nên mới nói cho công tước Louis đưa ra lựa chọn như vậy.

Kỳ thật hần đoán cũng không sai, Tiffany quả thật là xem trọng tiềm lực của Tiểu Ân, nhưng hần tuyệt đối không thể tưởng được, Tiểu Ân đến tột cùng có thể đạt được đến trình độ gì trong tương lai.

Từ sau khi Louis công tước tuyên bố xong hai chuyện, giữa sân lập tức náo nhiệt hần lên, mà công tước Louis lại giới thiệu người đến từ chính đế quốc Nặc Khả Đa, đại ma pháp sư Natalie, và tuyên bố tiệc rượu bắt đầu.

Trong lúc nhất thời, tiệc rượu lập tức đạt tới không khí cực kỳ sôi động.

Trong lòng Tiểu Ân vô cùng khâm phục đối với thủ đoạn của công tước đại nhân. Hần chỉ cần nhìn thấy thủ đoạn khống chế hoàn cảnh thành thạo này là biết được năng lực của công tước đến tột cùng như thế nào.

Mỗi người đều có năng lực riêng của mình, đối với ma pháp sư mà nói, một khi mặc vào ma pháp bào, như vậy có thể cùng với bọn họ nói chuyện bình đẳng, thì cũng chỉ có ma pháp sư mà thôi.

Natalie mỉm cười đi tới đám người Tiffany, bộ mặt hần kỳ thật cũng được gọi là anh tuấn, hơn nữa thân phận đại ma pháp sư tô đậm lên khí chất của hần.

- Tiffany đại ma pháp sư tôn kính, ta phụng mệnh ủy thác của tổ phụ muốn cầu lấy ngài một kiện đồ vật.

Trong mắt đám người Tiffany đều xuất hiện một tia kinh sợ, đặc biệt đám người Maren và David Kirby, trên mặt lại hơi hơi biến sắc.

Cái gì đó có thể khiến tổ phụ của Natalie là ma đạo sĩ Griffin động tâm, như vậy ở bên trong toàn bộ công quốc, sợ là cũng chỉ có ma pháp trận thần kỳ mà Tiểu Ân bố trí kia mà thôi.

Có thể phục chế thánh địa tu luyện tại công quốc Louis, mặc dù mỗi lần sử dụng tu luyện tại thánh địa này cần tiêu hao một ít năng lượng tinh thạch, nhưng so sánh với lợi ích, tiêu hao đó thật sự là không đáng giá nhắc tới.

Thứ tốt như vậy, ngay cả là ma đạo sĩ khi biết, chỉ sợ cũng sẽ đổ mắt thèm muốn.

Chỉ có điều, làm cho bọn họ kinh ngạc và phần nộ chính là, Tiffany và đám người Maren khổng chế ma pháp tháp lâm thời này thật là vô cùng nghiêm khắc.

Trừ ngoại nhân là đại ma pháp sư Linnuo ra, còn lại có thể hưởng thụ tu luyện tại thánh địa, đều là năm lão ma pháp sư của công quốc Louis.

Tuy rằng bọn họ cũng đem đệ tử kiệt xuất nhất của mình phân biệt vào trong ma pháp trận hưởng thụ siêu cấp đãi ngộ này, nhưng sau khi tiến nhập vào ma pháp tháp lâm thời, những đệ tử này liền không muốn đi ra.

Cho nên nói, nếu thực sự có người mật báo, như vậy khẳng định là trên năm người ma pháp sư chính thức mà thôi.

Trong lòng tuy rằng đã nổi lên bất mãn mãnh liệt nhưng Tiffany cũng không có biểu lộ ra, nàng chỉ có cười nhạt hỏi:

- Griffin các hạ là muốn đồ vật gì?

Natalie kinh ngạc nhìn Tiffany. Là một gã đại ma pháp sư, tinh thần cảm ứng của hắn vô cùng nhạy bén, đã cảm giác được trên đám người Benson phát ra địch ý nhè nhẹ.

Hắn vạn phần kỳ quái trong lòng, thật sự là không rõ được, vì sao những ma pháp sư này đều có địch ý như vậy đối với hắn?

Chỉ là ở trước mặt Tiffany, hắn vẫn bảo trì khiêm tốn tươi cười như trước, nói:

- Tiffany các hạ, tổ phụ ta nghe nói ở vài thập niên trước, ngài đã phát hiện ra một loại thực vật thần kỳ, loại thực vật này có thể phát triển được ở trên vùng đất đen hoang mạc.

Hắn dừng một chút, tỏ vẻ xin lỗi, nói:

- Chúng ta vốn nghĩ đến đây chỉ là một lời đồn mà thôi, nhưng mà hiện giờ đã chứng minh được, đây quả thật là một loại thực vật vĩ đại, cũng là một phát minh vĩ đại

Tâm tình của Tiffany chợt buông lỏng, nàng hòa hoãn hỏi:

- Griffin các hạ cần chính là loại thực vật này?

- Vâng!

Natalie cung kính nói.

Đám người Maren liếc mắt với nhau một cái, bọn họ mới biết, hoá ra mục tiêu của đối phương là đám thực vật thần kỳ kia.

Tiffany do dự nửa ngày, nói:

- Natalie các hạ, loại thực vật này kỳ thật cũng không phải do ta nghiên cứu ra.

Natalie hơi hơi cúi đầu, nói:

- Ta hiểu được, đây là thành tựu của bộ tộc Nguyệt tinh linh vĩ đại. Tuy nhiên...

Hắn hít thật sâu, nói:

- Ngài hẳn là biết, ở trong cảnh nội đế quốc, không chỉ có riêng công quốc Louis có hoang mạc mà đế quốc cũng có hoang mạc, ở đây thực vật không thể sống được. Nếu ngài có thể khiến bộ tộc Nguyệt tinh linh cung

cấp đủ mầm mống thực vật, như vậy ba đại ma đạo sĩ của đế quốc đều nguyện ý trợ giúp bộ tộc Nguyệt tinh linh một lần.

Hai mắt Tiffany chợt sáng ngời. Điều kiện này có thể nói là cực kỳ hậu hĩnh, tuy nhiên từ nơi này cũng có thể thấy được, bọn họ đã vào tình thế bắt buộc đối với loại thực vật thần kỳ này.

Suy nghĩ một lát, Tiffany rốt cục nói:

- Ta sẽ nói điều kiện của ba vị ma đạo sĩ cho bộ lạc Nguyệt tinh linh, tuy nhiên cũng nói rõ, quyết định cuối cùng là của trưởng lão hội, cũng không phải một mình ta có thể quyết định.

Đại ma pháp sư Nataliecao quý cúi đầu thật sâu, nói:

- Tiffany các hạ, ta biết chuyện này cũng không dễ dàng, chỉ có điều công quốc Louis cũng là một phần tử của đế quốc, mong người toàn lực tương trợ.

Tiffany mỉm cười, tuy rằng nàng cũng không hứa hẹn, nhưng có một số việc trong lòng hai người cũng biết rõ ràng.

Đối với quyết định của Tiffany như thế nào, đám người Maren cũng không để ý tới. Chỉ cần Natalie lúc này cũng không phải là vì thánh địa tu luyện mà đến, thì bất kể hấn muốn làm cái gì, phần đông ma pháp sư đều không quan tâm đến.

Sau khi Natalie và Tiffany thương nghị xong, ánh mắt hấn nhìn qua một chút, hỏi:

- Tiffany các hạ, nghe nói Linnuo các hạ cũng đi tới công quốc Louis. Vì sao hôm nay không có nhìn thấy hấn tham dự tiệc rượu vậy?

Tiffany cười khỏ một tiếng, kỳ thật nàng đã sớm thông tri cho Linnuo, nhưng là vị lão ma pháp sư này cũng không có một chút hứng thú nào, chỉ có nói đơn giản một tiếng là không rảnh.

Đúng là ngay cả Tiffany cũng không có cách nào khác.

- Natalie các hạ, Linnuo các hạ đang tiến hành thí nghiệm ma pháp trọng yếu nào đó, cho nên căn bản là không để cho người khác quấy nhiễu, càng không có khả năng tham gia tiệc rượu hôm nay.

Tiffany bất đắc dĩ nói:

- Mời ngài tha thứ.

Natalie khẽ nhún hai vai, hấn cũng đã từng gặp qua đại ma pháp sư Linnuo vài lần, biết tính tình hấn cực kỳ cao ngạo, cái gì thí nghiệm ma pháp chẳng qua chỉ là có mà thôi.

Nếu là ma pháp sư khác chậm trễ như vậy, có lẽ sẽ làm hấn sinh ra oán hận, nhưng là đối với Linnuo, hấn cũng không hề có biện pháp.

Tuy rằng vị lão ma pháp sư này là một vị lực tinh ma pháp sư, nhưng hấn lại là người chế tác kỹ thuật ma pháp thượng kiệt xuất. Ma pháp thượng hiện nay trong tay ba vị ma đạo sĩ của đế quốc đều là từ bàn tay hấn làm ra. Cho nên khi hấn không để cho Natalie mặt mũi, vị tứ tinh đại ma pháp sư này cũng không có cách nào khác.

Tuy nhiên Natalie cũng không có bởi vì việc này mà tức giận. Hấn dời ánh mắt sang người Sara đang đứng bên người Tiffany.

Trong ánh mắt hấn tươi cười, không chút nào che dấu sự ngưỡng mộ phát ra từ bên trong nội tâm.

- Tiểu thư xinh đẹp của bộ tộc Nguyệt tinh linh. Ta có thể may mắn cùng nàng khiêu vũ một bài được không?

Một đại ma pháp sư nói ra lời này, nếu là các nữ nhân bình thường đều rất ngạc nhiên và vui mừng, lập tức đồng ý thỉnh cầu của hấn ngay.

Trong cuộc sống ngày xưa, Natalie đã trải qua rất nhiều lần tự thể nghiệm, từ trước đến nay hấn trăm lần không thất thủ, nhưng hôm nay lại mất đi hiệu lực.

Từ lúc Sara đi ra, tuy rằng đã gây hấp dẫn đến toàn trường nhưng nàng vẫn lạnh lùng đứng bên người Tiffany.

Trước mặt vị ma pháp sư lợi hại nhất công quốc này, không có người nào dám hướng tới nàng xum xoe. Nhưng cách ứng xử của nàng với tất cả mọi người đều bình đẳng, cũng không có bất cứ biểu lộ bất thường nào.

Đương nhiên, trong lòng nàng rốt cuộc có ý tưởng gì thì mọi người cũng không hiểu.

Tuy nhiên, Natalie mời nàng cùng nhảy, nàng chỉ dùng ánh mắt bình thản nhìn hấn một chút.

Trong mắt cũng không có hàm nghĩa gì, giống như là đang nhìn một người bình thường, không có nửa điểm gợn sóng.

- Natalie các hạ, ta cũng không có gì đối với khiêu vũ hứng thú, ngài có thể đi sang bên kia thử một lần, ta nghĩ có rất nhiều phu nhân sẽ vô cùng nguyện ý khiêu vũ cùng ngài.

Sara bình tĩnh ứng phó.

Natalie trên mặt tươi cười, nhưng hấn cũng không có để ý, cũng không có cảm thấy xấu hổ, mà là vô cùng dịu dàng đáp tạ, nhẹ nhàng xin lỗi từ biệt các vị ma pháp sư, sau đó tự nhiên lịch sự đi sang bên kia.

Ở nơi đó, có một ít phu nhân mặc trang phục giống như khổng tước xòe đuôi. Các nàng nhìn thấy Natalie đi tới phía các nàng, đôi mắt bọn họ đều tỏa ra hào quang hưng phấn.

Natalie ứng phó tự nhiên, đúng là mạnh vì gạo, bạo vì tiền, rất nhanh liền trở thành minh tinh của toàn bộ tiệc rượu.

Đặc biệt các phu nhân quay chung quanh bên người hấn, khiến tuyệt đại đa số nam quý tộc đều sinh ra oán hận. Chỉ có điều, bọn họ căn bản là không có khả năng đứng ra kháng nghị.

Nhưng Natalie cũng không có tập trung, ánh mắt hấn thủy chung vẫn cố ý nhìn qua chỗ Sara. Chỉ là hấn cực kỳ bí mật, toàn bộ tiệc rượu không ngờ không ai thấy.

Khi tiệc rượu chính thức bắt đầu, Sara tam nữ cũng ly khai Tiffany, chậm rãi lui vào trong một góc tiệc rượu.

Mà Tiểu Ân đang ở trong góc này thoải mái ngồi và tùy ý thưởng thức rượu ngon

Chỉ có điều, khi Sara tam nữ đi tới trước mặt hấn, Tiểu Ân biết, chỗ của hấn đều có rất nhiều ánh mắt nhìn tới

- Tiểu Ân các hạ, ngài...

Sara nhẹ giọng nói.

- Chờ một chút.

Tiểu Ân thở dài một hơi, bất đắc dĩ nói:

- Các người nếu đã biết thân phận của ta, vậy không cần kêu các hạ rồi.

Sara nhếch miệng hơi phẩn khởi, nụ cười kinh tâm động phách nhanh chóng nở ra trên mặt nàng.

Đây là một nụ cười xinh đẹp, tuy rằng người được nhìn thấy cũng không nhiều nhưng mỗi một người được nhìn thấy nụ cười này đều có một cảm giác muốn vứt bỏ hết thấy, hoàn toàn đầu nhập vào trong đó, và nguyện ý dùng thời gian vĩnh viễn duy trì nụ cười này.

Ở xa xa, sắc mặt Natalie đột nhiên biến đổi. Trong lòng hấn dường như bị một cây chùy lớn đập vào lồng ngực, làm cho hô hấp cũng không thông.

Trên thế giới này, gặp được Sara tươi cười mà không có phàm tâm và không xúc động, sợ là cũng chỉ có Tiểu Ân mà thôi.

Lúc này, ba người Sara và Tiểu Ân đứng một chỗ, bọn họ đều có thân phận ma pháp sư, cho nên khi đứng cùng một chỗ, cũng không có quý tộc nào dám đi lên quấy rầy.

Chỉ có điều về mặt Tiểu Ân cũng nhanh chóng căng thẳng, bởi vì hắn mơ hồ cảm ứng được một ánh mắt ác ý hùng mạnh chăm chú nhìn hắn.

Hai mắt giương lên, ánh mắt Tiểu Ân lập tức đối chọi gay gắt với ánh mắt Natalie.

Sau một hồi ánh mắt chạm nhau tóe lửa cũng thu ánh mắt lại

Tiểu Ân nhếch miệng thần nhiên mỉm cười, cũng không để sự uy hiếp của đối phương ở trong lòng.

Mà Natalie thầm rùng mình, có thể đối diện với ánh mắt hắn không chút nào kém cỏi, sao có khả năng là một nhất tinh ma pháp sư?

Hắn nhanh chóng làm ra quyết định trong lòng, nhất định phải hoàn toàn điều tra rõ ràng lai lịch của Tiểu Ân.

Tiệc rượu chấm dứt, ngày hôm sau, Kỵ sĩ Scott hướng tới Tiểu Ân nói lời cảm tạ.

Tuy nhiên Tiểu Ân chỉ cười trừ.

Nói thật, hắn đã sớm biết ở sau lưng chuyện này có bóng dáng đại ma pháp sư Tiffany. Công tước đại nhân có thể nhanh như vậy liền thuận lợi đáp ứng khẳng định là do có quan hệ mật thiết với Tiffany.

Nếu không đổi lại là hắn, tuyệt đối không có khả năng để công tước đưa ra quyết định khinh suất như vậy.

Ở ma pháp tháp lâm thời, Tiểu Ân tiến bước Kỵ sĩ Scott. Vừa lúc đó, Tiểu Ân thấy Natalie xuất hiện ở bên trong ma pháp tháp lâm thời của mình.

Lúc hai người gặp nhau, trên mặt đều dần theo một tia mỉm cười, nhưng Tiểu Ân lại mơ hồ phát hiện đối phương dường như ẩn nấp một tia địch ý.

Ở ma pháp tháp lâm thời có đại ma pháp sư Linnuo. Hắn đến công quốc Louis tạm cư ở đây cũng không có cái gì bí mật. Đối với thân phận của Natalie, muốn tìm Linnuo, cho người điều tra một chút liền có thể biết được hắn ở nơi nào.

Tiểu Ân khẽ gật đầu với Natalie, liền xoay người đi vào bên trong ma pháp tháp lâm thời.

Natalie thoáng ngẩn người ra, trong lòng không khỏi nổi lên một cơn lửa giận.

Trong thế giới ma pháp, cấp bậc sâm nghiêm vô cùng, ma pháp sư cấp bậc thấp gặp được ma pháp sư cao cấp đều nơm nớp lo sợ, không dám có một tia khinh thường chậm trễ.

Nếu bình thường như Tiểu Ân có một quả huy chương nhất tinh ma pháp sư gắn ở trên ngực, khi gặp được Natalie sẽ vội vàng chủ động thi lễ, chứ đừng nói là chủ động rời đi.

Thái độ như vậy dường như là một ma pháp sư chính thức cao ngạo không chút để ý khi đối mặt học đồ pháp sư vậy.

Natalie khẽ hừ một tiếng, muốn tìm Tiểu Ân gây phiền toái, nhưng nghĩ đến dù sao đây cũng là công quốc Louis, có hai vị đại ma pháp sư thanh danh trác tuyệt trấn thủ. Hơn nữa hắn đang cầu người, Natalie cuối cùng là buông tha cho việc đi tìm Tiểu Ân gây phiền toái

Tiểu Ân cũng không thèm để ý tới ý nghĩ của Natalie. Nếu đến đây chính là Griffin, như vậy thái độ Tiểu Ân tự nhiên cũng bất đồng. Nhưng là một đại ma pháp sư vừa mới thăng tiến không bao lâu, hắn cũng không đặt ở trong lòng.

Đi tới lầu ba ma pháp tháp, mười hai học đồ pháp sư đang ở trong này vất vả cần cù tu luyện

Ở mỗi bốn góc của ma pháp tháp phân biệt bày một viên năng lượng tinh thạch. Giờ phút này, tinh thạch đều lóe ra sáng ngời, toàn bộ năng lượng ma pháp trận vận chuyển bình thường.

Trong không gian có đại lượng ma pháp nguyên tố nhanh chóng nhảy lên. Chúng sinh động hơn rất xa ngoại giới.

Loại biến hóa đặc thù của ma pháp nguyên tố này cũng không cho người ngoài biết, Khi Tiểu Ân ở bên ngoài ma pháp tháp cũng chỉ mơ hồ cảm ứng được ma pháp nguyên tố nơi này có một chút quái dị mà thôi.

Dựa theo phỏng chừng của Tiểu Ân, trừ người có thể đạt tới trình độ của đại tát mãn Dida, nếu không người ngoài căn bản là đừng nghĩ tới việc đứng ở ngoài ma pháp tháp phát giác tình huống chân thật ở bên trong này.

Tiếp tục đi lên trên, Tiểu Ân dừng bước tại tầng năm ma pháp tháp.

Thời điểm kiến tạo ma pháp tháp lâm thời này, vì cấp cho Hắc Toàn Phong có không gian hoạt động thoải mái, cho nên diện tích ma pháp tháp thậm chí còn lớn hơn so với ma pháp tháp của đại ma pháp sư Tiffany rất nhiều.

Tuy rằng thân thể Hắc Toàn Phong đã dài tới mười hai thước, nhưng hoạt động ở trong này cũng không có bất cứ vấn đề gì bất tiện.

Khê sò đầu Hắc Toàn Phong, Tiểu Ân và nó thân thiết trong chốc lát rồi giương mắt nhìn về bên trong.

Trong tầng năm ma pháp tháp này, Tiểu Ân bố trí hoàng kim kết giới.

Nếu so sánh với ma pháp trận, hoàng kim kết giới hiệu quả hơn nhiều

Mà có thể sử dụng này hoàng kim kết giới, trước mắt cũng chỉ có Maren, Benson, Nepal và đám người Kim. Trừ bọn họ ra, ngay cả đại ma pháp sư Tiffany cũng không biết được tại đây còn tồn tại một đạo cụ ma pháp khủng bố như vậy.

Giờ phút này, hoàng kim kết giới cũng không mở ra, một mình Kim ở trong này yên lặng minh tưởng.

Nhẹ nhàng hít một tiếng, trong ánh mắt Tiểu Ân có mấy phần tán thưởng.

Trên người đám người Lai An đều hiện ra kiếm chế ma pháp đặc thù. Bất kể là một loại ma pháp đặc thù đều có được uy lực của nguyên tố ma pháp.

Kim tuy rằng cá tính bình thản, nhưng dù sao hắn cũng là đại đệ tử của Tiểu Ân, mắt thấy mỗi một đệ muội đều rất nhanh trưởng thành, mà là lão Đại của bọn họ cũng không có ma pháp thiên phú năng lực đặc thù gì, trong lòng hắn tự nhiên là có một chút tự vị cảm thán.

Nếu là người bình thường, trong lòng khó tránh khỏi sẽ xuất hiện đổ kỵ, ngờ vực vô căn cứ dần dần có cảm giác tiêu cực, và cuối cùng huynh đệ ngăn cách, trở mặt thành thù.

Nhưng đám người Kim và Tiểu Ân vẫn ở cùng một chỗ, đã trải qua nhiều lần sinh tử thí luyện, theo cảm tình mà nói, cho dù là thân sinh huynh đệ cũng chưa chắc có thể có cảm tình với nhau như họ.

Cho nên Kim lựa chọn chính là, cố gắng nâng cao thực lực của chính mình, người khác trả giá vô cùng cố gắng, như vậy ta liền trả giá hoàn toàn cố gắng hơn.

Mà đây mới là phẩm chất của Kim khiến Tiểu Ân tán thưởng nhất.

Yên lặng nhìn Kim, trong lòng Tiểu Ân do dự, có nên nói ra chi tiết trên người Kim ẩn chứa huyết mạch của thần hay không.

Tuy rằng không biết trải qua bao nhiêu thời đại, huyết mạch của thần trên người Kim đã sớm suy yếu rồi tới mức gần như không còn gì rồi, cho nên cốt long nhìn cũng có chút điểm chướng mắt.

Nhưng dù sao cũng là có liên quan gì đó với thần linh, nếu khiến Kim biết được, như vậy đối với hắn tác dụng rất nhiều. Ít nhất, có thể cho hắn khôi phục lòng tự tin tuyệt đối, khiến cho một chút cảm giác tự ti ở sâu trong đáy lòng kia hoàn toàn biến mất.

Trầm ngâm một lát, Tiểu Ân yên lặng đi tới trước người Kim, lặng lẽ ngồi xuống. Hắn đã quyết định đợi khi Kim minh tưởng xong sẽ nói chuyện này cho Kim biết.

Nhưng ngay tại lúc Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, phát tán ra tinh thần ý thức, hắn đột nhiên phát giác ra một ít dị thường.

Kim cố nhiên là đang minh tưởng, nhưng khi hắn minh tưởng lại có chút không giống bình thường.

Giờ phút này lấy thực lực của Kim mà nói, hắn tuy nhiên là cấp bậc tam tinh ma pháp sư, nhưng khi hắn bắt đầu minh tưởng, ma pháp nguyên tố chung quanh không ngờ có một tia biến hóa cực kỳ tinh tế.

Loại biến hóa này Tiểu Ân rất tinh tường, không ngờ là ở cảnh giới thần kỳ của cấp bậc đại ma pháp sư với nhiều nguyên tố kết hợp.

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức trở nên cực kỳ quái dị, bình thường ma pháp sư minh tường chỉ hấp thu một ma pháp nguyên tố. Trong tinh thần cảm ứng của bọn họ cũng không thể tiếp xúc được hỗn hợp nguyên tố ma pháp đủ loại màu sắc.

Nhưng giờ phút này ở trên người Kim, không ngờ Tiểu Ân cảm ứng được, hơn nữa còn cảm ứng được hiệu quả hỗn hợp ma pháp nguyên tố mà chỉ có đại ma pháp sư mới có thể nhận ra.

Những phát hiện này không phải là nhỏ, chẳng lẽ giờ phút này Kim không ngờ thắng tiến cảnh giới đại ma pháp sư?

Thực lực Tiểu Ân tuy rằng đạt tới lực tinh đại ma pháp sư, nhưng kinh nghiệm của hắn không thể so sánh cùng cao thủ lâu đời như Linuo.

Cho nên đến giờ phút này, hắn chỉ có thể tĩnh tâm, chuyên chú nhìn Kim và cảm ứng được năng lượng trên người Kim biến hóa như thế nào.

Sau một lúc lâu, Kim thở ra một hơi, hắn mở hai mắt.

Đột nhiên nhìn thấy Tiểu Ân an vị ở trước mặt hắn, Kim không khỏi xúc động, vội vàng nói:

- Sư phụ, ngài đã tới.

Sắc mặt hơi Tiểu Ân cổ quái. Hắn gật đầu, trầm ngâm một chút, nói:

- Kim, khi người tu luyện có cảm giác đặc thù gì không?

Ánh mắt Kim toát lên vẻ mặt nghi hoặc, nói:

- Sư phụ, ta cũng không cảm thấy cảm giác đặc thù gì cả.

Tiểu Ân trầm ngâm nửa ngày, rốt cục có quyết định, hắn nói:

- Kim, người tiến hành minh tường, ta xem xét hướng dẫn cho một chút.

Hắn cũng không giải thích vì sao phải làm như vậy, nhưng Kim cũng không hề hỏi lý do. Đây là do hắn hoàn toàn tin tưởng vào Tiểu Ân.

Hai người ngồi xuống, Kim bắt đầu minh tường, Tiểu Ân ở một bên lặng lẽ chú ý quan sát.

Ở bên người Kim, ma pháp nguyên tố toát ra, chúng nó chen chúc tiến nhập vào trong thân thể của Kim.

Những ma pháp nguyên tố này không ngừng theo sự minh tường tiến nhập vào thân thể Kim, những ma pháp nguyên tố này bắt đầu giao hòa cùng một chỗ.

Dường như trong cơ thể Kim có một loại lực lượng thần kỳ, ảnh hưởng đến ma pháp nguyên tố, khiến chúng nó trở lên tinh tế hơn.

Biến hóa dần dần tăng lên, trên người Kim thậm chí còn xuất hiện một tia năng lượng màu vàng. Hễ khi tiến nhập vào năng lượng hoàng kim đó, ma pháp nguyên tố đều bị lực lượng này đồng hóa, do đó Kim hấp thu được ma pháp nguyên tố rất nhanh.

Hai mắt Tiểu Ân dần dần sáng lên, hắn dùng lực lượng tinh thần theo dõi, những biến hóa này rõ ràng được phản ánh ở trong đầu hắn.

Ở khe nứt thời không, Kim hấp thu năng lượng sinh mạng không thể nghi ngờ là ít nhất, nhưng hiện giờ lực lượng tinh thần của Kim cũng không kém chút nào so với Lai An và Carter, thậm chí còn cao hơn một bậc so với Mary.

Đương nhiên là do hắn cố gắng nhất trong số tất cả mọi người, nhưng chân chính khiến hắn nhanh chóng tiến bộ trong khoảng thời gian ngắn, có lẽ là do trong cơ thể hắn có một tia huyết mạch của thần phát huy tác dụng.

Lúc Kim minh tưởng là lúc thân thể sinh ra một đạo hào quang kim sắc và hào quang kim sắc này rất giống với vàng hào quang tại khe nứt không gian

Có lẽ, bởi vì tiến nhập vào khe nứt không gian, từ nơi đó lưu lại ảnh hưởng của hơi thở thần linh, cho nên mới bị kích phát huyết mạch của thần gần như đã biến mất trong cơ thể Kim.

Cảm thán một lát, Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, tinh thần ý thức rốt cục liên hệ với Kim.

Có thể làm được điểm này là bởi vì Kim hoàn toàn tin tưởng Tiểu Ân, thậm chí còn nguyện ý phó thác sinh mạng mình cho Tiểu Ân.

Nếu không có như thế, muốn từ một người đang minh tưởng, xâm nhập vào vòng ma lực cảm ứng, khẳng định sẽ bị phản kháng lại.

Sau khi tinh thần ý thức Tiểu Ân và Kim lấy được liên hệ, bắt đầu tiến hành khống chế năng lượng nguyên tố. Đây là một loại yêu cầu rất cao về phương pháp vận dụng tinh thần, nếu hần mới thăng tiến đại ma pháp sư thì hần chưa thể làm được, nhưng hiện giờ đã có thể làm theo ý mình rồi.

196. Chương 17: Vòng Hoàng Kim Biến Dị

Sau khi lực lượng tinh thần của Tiểu Ân tiến vào lập tức dẫn đến một trận dao động năng lượng rất nhỏ. Chiếc vòng kim sắc dường như có ý thức bài xích cổ lực lượng tinh thần đến từ ngoại giới này

Tiểu Ân lập tức hiểu được, điều này cũng không phải do ý thức của bản thân Kim, mà là do huyết mạch của Thần trong bản thân hần tự động kích hoạt lực lượng đặc thù. Nếu không cổ lực lượng này tuyệt đối không chỉ nhỏ như vậy.

Tuy rằng lấy thực lực lúc này của Tiểu Ân tuyệt đối có thể dễ dàng áp chế cổ lực lượng này nhưng Tiểu Ân không hề lựa chọn làm như vậy.

Cổ lực lượng của huyết mạch của Thần này là dưới cơ duyên xảo hợp mới bị dẫn phát ra. Nếu do Tiểu Ân áp chế mà suy yếu thì đúng là một điều đáng buồn.

Tiểu Ân khẽ cau mày. Trong nháy mắt, lực lượng tinh thần của hần trở nên cực kì mỏng manh, tồn tại như có như không. Ngay cả lực lượng huyết mạch của Thần, khi không có lớn mạnh như trước đây cũng bị lừa gạt.

Sau khi lực lượng tinh thần của hần tiến nhập vòng hoàng kim, lập tức biết được cảm thụ của Kim lúc này.

Điều khiến hần kinh ngạc là lúc này, Kim đang dùng tốc độ nhanh một cách khó tin hấp thu ma pháp bên ngoài. Hơn nữa Tiểu Ân càng ngạc nhiên là, không phải toàn bộ ma pháp nguyên tố mà Kim hấp nạp đều dung nạp vào cơ thể Kim mà có hơn nửa số lượng bị vòng hoàng kim hấp thu

Theo lực lượng của Kim tăng lên, năng lượng của vòng hoàng kim cũng liên tục tăng, hơn nữa theo tỉ lệ hấp thụ năng lượng thì có một ngày năng lượng của vòng hoàng kim sẽ vượt qua lực lượng của bản thân Kim

Một loại cảm giác về điềm xấu mãnh liệt dâng lên trong lòng Tiểu Ân. Trên gương mặt hần hiện lên một tia sầu lo nồng đậm.

Không biết vì sao Tiểu Ân lại có một loại cảm giác: Nếu có một ngày lực lượng của vòng hoàng kim thực sự có thể áp chế được Kim thì khẳng định sẽ phát sinh một sự kiện kinh khủng khó có thể khống chế.

Tuy rằng không hiểu vì sao loại cảm giác này xuất hiện, nhưng nó lại khiến Tiểu Ân cảm giác có vẻ rất chân thật.

Lúc này, trước mắt hần hiện lên một cảnh tượng thê thảm

Một gương mặt không chút biểu tình, một đôi mắt lạnh lùng không chút cảm tình. Ánh sáng hoàng kim mãnh liệt phóng ra từ người đó. Từng đạo năng lượng mạnh mẽ dao động dọc theo tay hần phóng xuất về phía đối diện, dễ dàng đâm thủng vài người cách hần không xa.

Tuy những người này kiệt lực chống cự nhưng do lực lượng cách quá xa, sự chống cự trở thành vô ích

Ánh sáng hoàng kim theo miệng vết thương của bọn họ chậm rãi khuếch tán, dần dần lan đến toàn thân. Thân thể bọn họ chậm rãi tản ra và cứ như vậy biến thành bụi trong vũ trụ, giống như họ chưa từng xuất hiện.

Mà chân chính khiến Tiểu Ân hoảng sợ chính là trước khi những người đó bị hủy diệt, Tiểu Ân đã nhìn thấy khuôn mặt của bọn họ, thấy rõ ràng sự hoảng sợ cùng ánh mắt khó có thể tin của họ.

Những người này chính là đám người Tiểu Ân và Đức Lỗ Phu...

Trái tim Tiểu Ân trong nháy mắt đập nhanh đến cực điểm, nếu không phải trái tim hắn đã mạnh mẽ tới mức độ khoa trương thì nó tuyệt đối không thể đạt tới tần suất này.

Tuy nhiên lực lượng tinh thần của hắn lại không chút rung động, giống như núi non đã đứng vững vạn năm chưa từng thay đổi

Khả năng khống chế lực lượng mạnh mẽ tới cực điểm này đã là cực hạn mà Tiểu Ân có thể khống chế

Hít một hơi thật sâu, hình ảnh trong đầu Tiểu Ân rốt cục cũng chậm rãi biến mất.

Trên mặt hắn hiện lên vẻ hoảng sợ và do dự, đến tột cùng là có chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ hắn vừa nắm được lực lượng nhìn thấu tương lai sao?

Nhưng tương lai này quả thực đáng sợ, Kim không chút biểu tình tự tay giết chính mình và đám người Đức Lỗ Phu. Hơn nữa lấy thực lực của bọn họ, không ngờ đến chút chống cự cũng không thể.

Tiểu Ân đã mơ hồ hiểu ra

Huyết mạch của Thần tuy có thể khiến Kim gia tăng lực lượng trong thời gian ngắn nhất nhưng khi cổ lực lượng này vượt qua Kim là lúc nó sẽ hủy diệt trí nhớ và tư tưởng của Kim, biến Kim thành một kẻ hoàn toàn không có cảm tình nhưng lại có được lực lượng siêu cường.

Đám người Tiểu Ân tuyệt đối không có khả năng phản kháng được loại lực lượng này. Trong lòng hắn hiện lên một tia sát khí, đương nhiên nó không nhắm vào Kim mà nhắm vào huyết mạch của Thần trong cơ thể hắn.

Lúc này, Tiểu Ân đã hạ quyết tâm, thà rằng thành tựu trong cuộc đời này của hắn sẽ thua xa đám người Đức Lỗ Phu cũng phải bóp nát nguy cơ này từ trong trứng nước.

Huyết mạch của Thần tuyệt đối không thể để lại trên người Kim

Tiểu Ân chậm rãi đem tinh thần lực lắng lẽ thâm nhập vào trong lực lượng thần bí của vòng hoàng kim

Trước mắt không thể lấy mất thường mà nhận rõ được một cỗ uy áp tràn ngập trong vòng hoàng kim, tuy rằng do lực lượng còn suy nhược nên chưa thể áp chế Tiểu Ân nhưng bản chất cỗ uy áp này là dị thường đáng sợ

Lúc Tiểu Ân cảm thụ được cỗ uy áp này, trong lòng không tự chủ nghĩ tới áp lực thật lớn mạnh mẽ không thể tin nổi khi sân chơi của thần mở ra.

Khi đó, lực lượng Tiểu Ân còn chưa đạt tới đại ma đạo sư, tuy rằng cảm nhận được sự tồn tại của cổ lực lượng kia nhưng không quá coi trọng. Nhưng theo lực lượng của hắn đột nhiên được tăng mạnh, lúc này hắn mới lý giải được chỗ đáng sợ của cổ lực lượng này.

Đó là một cỗ lực lượng căn bản không thể kháng cự. Trước mặt cỗ lực lượng này, tất cả mọi người, thậm chí bao gồm cả Đại tát mẫn Dida và hoàng kim vương Yidikalun đều trở nên dị thường nhỏ bé.

Cỗ lực lượng này giống như ngọn núi hùng vĩ ẩn giữa sương mù khiến người ta sợ hãi.

Vòng hoàng kim trên người Kim tuy rằng nhỏ yếu nhưng cũng không khác gì cỗ lực lượng này. Khi tinh thần lực Tiểu Ân tiếp xúc cùng nó, trái tim bắt đầu kịch liệt nhảy lên.

Trong nháy mắt tim nhảy lên lập tức tinh thần không chịu khống chế bị dẫn phát kịch liệt dao động. Lực lượng tinh thần vốn đã thành công tiến vào trong vòng hoàng kim lập tức lộ rõ

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức đại biến. Hắn có thể cảm thấy rõ ràng sức chống cự từ chiếc vòng hoàng kim trên người Kim nhảy mắt trở nên to lớn.

Đó là một loại lực lượng không thể chống cự, nhảy mắt khiến cho lực lượng tinh thần nhỏ bé của Tiểu Ân bị đè ép ra ngoài

Hơn nữa kinh khủng hơn chính là, theo lực lượng tinh thần của Tiểu Ân rút ra, lực lượng của vòng hoàng kim không ngờ lại có xu thế đi theo

Đối với cỗ lực lượng mãnh mẽ đến khó tin này, Tiểu Ân cũng không dám cho nó tiến vào cơ thể mình.

Trời mà biết sau khi cỗ lực lượng này tiến nhập cơ thể mình sẽ làm ra chuyện gì, nếu khiến hắn biến thành loại quái vật không chút cảm tình, toàn thân đầy hào quang kim sắc thì Tiểu Ân mới hối hận không kịp.

Quyết định thật nhanh chốt đứt liên hệ giữa tinh thần lực và vòng hoàng kim, tuy rằng sẽ tổn thất một chút lực lượng tinh thần nhưng có thể tránh cho Tiểu Ân được nỗi lo về sau.

Nhưng mà, vượt qua ngoài ý liệu của Tiểu Ân, tuy rằng hắn chốt đứt liên hệ với cỗ lực lượng này, nhưng vòng hoàng kim dường như có trí tuệ, không ngờ có thể tìm đến mình

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức trở nên cực kì phấn khích, hắn không thể tưởng tượng được, lực lượng không phải xuất phát từ bản thân Kim này lại có thể nhạy bén như thế

Trong khoảng cách như thế, không ngờ Tiểu Ân lại không thể giấu được cảm ứng của cỗ lực lượng này

Bỗng nhiên Tiểu Ân hít một hơi dài, lực lượng tinh thần của hắn đột nhiên tăng cường, tuy rằng không phóng xuất ra toàn bộ lực lượng nhưng giờ phút này tinh thần lực hắn ngưng tụ đã không kém gì tứ tinh đại ma pháp sư.

Lực lượng trên người Kim tuy rằng quý dị khó lường và cực kì mạnh mẽ nhưng Tiểu Ân vẫn chắc chắn có thể vây khốn và tiêu diệt nó

Bởi vì song phương chênh lệch về chất nhưng chênh lệch về lượng còn hơn xa.

Giống như một con sư tử có thể dễ dàng xé xác một con sói, nhưng một con sói trưởng thành gặp một con sư tử vừa mới sinh cũng có thể xé xác con sư tử con đó.

Lực lượng huyết mạch của Thần tuy to lớn nhưng vẫn chưa trưởng thành

Đối phó thần lực trình độ này, Tiểu Ân tuyệt đối nắm chắc có thể hủy diệt nó. Đương nhiên Tiểu Ân cũng phải trả cái giá nhất định thôi.

Gần như chỉ trong chốc lát, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân đã quay ngược lại vây quanh năng lượng hoàng kim sắc

Nhưng ngay tại lúc Tiểu Ân sắp chốt đứt được cỗ năng lượng đó, trong đầu hắn bất chợt hiện lên một ý định to gan lớn mật.

Tuy rằng ý nghĩ này có chút đáng sợ nhưng Tiểu Ân tuyệt đối nắm chắc có thể làm được.

Chỉ trong chốc lát, hắn đã quyết định

Hắn không chốt đứt con đường đối phương xâm lấn mà đợi năng lượng hoàng kim xâm nhập.

Đương nhiên lực lượng xâm nhập không có cách nào khuếch tán trong cơ thể Tiểu Ân mà bị hắn vững vàng vây lại ở mi tâm.

Khi hắn tiến giai, mi tâm là một nơi có thể cất giữ tinh thần lực không gian hệ, mà lúc này Tiểu Ân có ý định đem năng lượng hoàng kim này nhập vào trong đó.

Năng lượng vòng hoàng kim tuy mạnh nhưng vì lực lượng của Kim và Tiểu Ân chênh lệch quá lớn, cho nên ngay khi năng lượng vòng hoàng kim không chút tiêu hao, Tiểu Ân cũng nắm chắc có thể tiêu hao năng lượng đó hầu như không còn

Theo khiếu huyết ở mi tâm, năng lượng vòng hoàng kim liên tục tăng khiến lòng Tiểu Ân không khỏi hưng phấn.

Theo tính toán của Tiểu Ân là muốn tận lực dụ dỗ cỗ hoàng kim năng lượng này đi ra. Sau khi hắn tiêu diệt đại bộ phận năng lượng hoàng kim thì phỏng chừng việc tiêu diệt huyết mạch của Thần trên người Kim sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Hắn cẩn thận khống chế cường độ ngưng tụ của năng lượng. Mặc dù hắn không thể xác định được cỗ năng lượng này có thần trí thật hay không nhưng cẩn thận một chút cũng không thừa. Tuy nhiên sự tình hắn dự kiến cũng không phát sinh. Sau khi trải qua một thời gian đột kích, cỗ năng lượng hoàng kim dường như phát giác được ý đồ của Tiểu Ân, nó dừng lại một chút, không ngờ lại bắt đầu rút lui.

Trong lòng Tiểu Ân vừa động, phần lớn năng lượng lập tức nổi lên, bắt đầu trực diện giao đấu với năng lượng hoàng kim.

Năng lượng mạnh mẽ tấn công trong nháy mắt bùng nổ, vô số đốm lửa sinh ra ở khiếu huyết mi tâm của Tiểu Ân và nhanh chóng lan tràn ra.

Đương nhiên, bên ngoài tất cả các đốm lửa đều có lực lượng tinh thần của Tiểu Ân, dường như tầng tầng lớp lớp bao vây đốm lửa, không có nửa điểm lộ ra bên ngoài.

Trong lòng Tiểu Ân thầm thở dài một tiếng, cỗ năng lượng hoàng kim này thật sự quá lợi hại.

Kì thật vừa rồi Tiểu Ân đã làm ra vẻ sắp không trụ được nữa, hắn gần như đã phát huy kĩ xảo biểu diễn tới cực hạn, nhưng dù thế cỗ năng lượng hoàng kim vẫn chọn lùi về.

Lúc này, trong lòng Tiểu Ân có một loại cảm giác, cỗ năng lượng hoàng kim này kì thực không có trí tuệ mà là bị một loại lực lượng bản năng điều khiển. Đúng là vì bản năng dị thường khủng bố của huyết mạch của Thần nên năng lượng hoàng kim mới lựa chọn lui về phía sau.

Nếu năng lượng hoàng kim đã chọn lui về phía sau thì Tiểu Ân đương nhiên không thể tùy ý để nó thoái mái rồi đi. Trong lúc nhất thời, song phương năng lượng bắt đầu giằng co và hao tổn lẫn nhau ở trong khiếu huyết nhỏ bé.

Sau khi năng lượng song phương giằng co tới cùng, Tiểu Ân hoàn toàn có thể khẳng định, hắn tuyệt đối nắm chắc có thể đem áp chế và hao tổn cỗ năng lượng này.

Về phần làm thế nào có thể trừ đi huyết mạch của Thần trên người Kim lại là một vấn đề khác.

Có lẽ hắn có thể tìm được đáp án từ trong miệng của cốt long.

Nhưng Tiểu Ân không thể ngờ rằng, lực lượng huyết mạch của Thần tuy rằng nhỏ yếu nhưng lại mang một loại lực lượng thần kì, khi đã suy yếu đến trình độ nhất định lại xảy ra dị biến khiến người ta kinh hãi.

Năng lượng này bỗng nhiên chia nhỏ ra không tiếp tục đối kháng với năng lượng tinh thần của Tiểu Ân mà chọn dung nhập vào bên trong đó.

Biến cố này lập tức khiến Tiểu Ân toát mồ hôi lạnh, cho tới bây giờ hắn cũng không ngờ lại xuất hiện loại hậu quả này.

Tinh thần lực của mỗi người mặc dù phân ra lớn nhỏ nhưng có một loại sự tình không thể thay đổi là không có ai có độ dao động của tinh thần lực giống nhau.

Có lẽ từ trong vũ trụ rộng lớn có thể tìm được hai người có tinh thần dao động hoàn toàn giống nhau, nhưng dao động tinh thần của Kim và Tiểu Ân tuyệt đối không giống nhau. Nhưng lực lượng huyết mạch của Thần lại có thể thay đổi tinh thần dao động của bản thân, dung hợp vào trong tinh thần lực của Tiểu Ân.

Nếu chỉ là biến thành tinh thần lực của Tiểu Ân thì không có vấn đề gì, điều đáng sợ chính là, lực lượng tinh thần sau khi biến dị và chuyển hóa lại vẫn còn mối liên hệ thần bí với năng lượng hoàng kim.

Ngư ngốc cũng biết, sau khi lực lượng tinh thần của Tiểu Ân và nó hoàn toàn dung hợp khẳng định sẽ có hậu quả cực kì xấu.

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân lại lần nữa ra quyết định mới, bao vây tinh thần lực lại sau đó bao vây năng lượng biến dị thêm một tầng thật dày.

Nhưng đúng lúc Tiểu Ân đang phát sầu vì không biết xử trí năng lượng đó thế nào thì một biến hóa không ngờ đã xảy ra.

Thời gian trong nháy mắt dường như đình chỉ, cảm giác kì dị ở sân chơi của thần lại xuất hiện một lần nữa.

Loại cảm giác này từ sau khi ly khai sân chơi của thần mới xuất hiện lần thứ hai. Một lần là khi hắn về quê hương, thấy được mảnh vỡ của UFO từ trên trời bay tới, một lần khác chính là lúc này, khi huyết mạch của Thần xảy ra dị biến, Tiểu Ân lại một lần nữa trải nghiệm cảm giác thần kì này

Khiến cho thời gian đọng lại ở giây phút này, Tiểu Ân kinh ngạc cảm ứng được, lực lượng từ trên người Kim truyền tới đồng thời đọng lại trên mình hắn, tinh thần lực lại như trước chuyển động theo ý niệm của hắn.

Hai loại lực lượng vốn đã hỗn hợp, lúc này lại phản ứng vô cùng rõ ràng trong đầu Tiểu Ân.

Tiểu Ân không cần nghĩ ngợi đã làm ra chọn lựa tối ưu, tinh thần lực của hắn dường như dao động mãnh liệt, tiến lên, hoàn toàn đồng hóa tinh thần lực biến dị.

Dưới lực lượng tấn công mạnh mẽ như thế, năng lượng hoàng kim không ngờ không có chút phản ứng, liền hoàn toàn tán loạn. Bất kể sự phản kháng và không cam tâm của nó, lúc này Tiểu Ân chính là thượng đế, là chúa tể thần linh nắm trong tay hết thảy quyền lực.

Không chỉ nháy mắt đánh tan sự chống cự của năng lượng hoàng kim xâm nhập trong cơ thể, tinh thần lực của Tiểu Ân không ngờ nháy mắt bạo phát, quay ngược lại xâm nhập vào bên trong vòng hoàng kim.

Năng lượng mạnh mẽ bạo phát lần nữa. Nột cách khó lường, năng lượng vòng hoàng kim khiến người ta có cảm giác như đỉnh núi cao vội ầm ầm sập. Tinh thần lực của Tiểu Ân không ngờ lấy thế như chẻ tre, đánh tan hoàn toàn năng lượng hoàng kim.

Sau khi làm xong hết thảy, đầu Tiểu Ân có chút mơ hồ phát đau, hắn vội vàng thu liễm tâm thần, không chế lại tinh thần lực không dám có hành động gì nữa.

Thời gian chậm rãi khôi phục lại, khi tất cả trở lại bình thường là lúc lượng lớn năng lượng bùng nổ. Năng lượng trong thân Kim đã bị Tiểu Ân đánh tan như sóng xung kích khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Thân hình Kim hơi chấn động, năng lượng này lập tức mạnh mẽ nhảy vào bên trong cơ thể hắn.

Năng lượng này vốn từ huyết mạch của Thần trong cơ thể Kim phân hủy ra, có thể nói nó cùng với năng lượng trong cơ thể Kim là sinh cùng một thể. Hiện giờ, năng lượng do huyết mạch của Thần ngưng tụ đã bị Tiểu Ân đánh tan. Mà lúc này thân thể Kim lại ngay bên cạnh nên lực lượng vốn tiết ra ngoài lập tức mạnh mẽ tiến vào trong cơ thể hắn. Cổ năng lượng mạnh mẽ này thật sự vượt quá sự tưởng tượng của Kim, hắn không thể đoán được, chẳng qua chỉ là một lần bình thường đột nhiên lại khiến một lực lượng mạnh mẽ như vậy đi vào.

Đối mặt cổ năng lượng có thể khiến người bình thường bị nổ tung này, gương mặt Kim bỗng chốc trở nên khó coi.

Từng đạo gân xanh thô to nẩy lên, giống như con giun màu đen nhanh chóng di chuyển.

Chỉ xem bộ dáng Kim nhe răng trợn mắt có thể tưởng tượng giờ phút này hắn chịu thống khổ lớn như thế nào, tuy nhiên Tiểu Ân vốn ở bên cạnh hắn không biết đã đi đâu mất.

Lúc thời gian tạm dừng, Tiểu Ân tất nhiên là uy phong vô cùng, đến huyết mạch của Thần cũng không thể bảo toàn dưới sự công kích của hắn. Nhưng khi thời gian chuyển động trở lại thì bản thân Tiểu Ân đã chịu hao tổn nghiêm trọng.

Gần như, một khắc sau khi rời khỏi cảnh giới thần kì kia, Tiểu Ân đã ngã ngối trên mặt đất, toàn thân không một chút khí lực.

Trong lòng hắn cười khổ, bốn lần mình tiến nhập bên trong cảnh giới này, trừ một lần vì tu luyện và ngồi hơn một tháng, còn lại ba lần mình đều sức cùng lực kiệt.

Cho nên giờ phút này, sau khi thấy được bộ dáng của Kim, điều duy nhất Tiểu Ân có thể làm là cầu nguyện trong lòng mà thôi.

Tuy nhiên xét cho cùng, lực lượng đó đều thuộc về bản thân Kim nên chỉ cần hắn chịu đựng được thì có thể không trở ngại thu lại lực lượng này cho bản thân mình sử dụng.

Chậm rãi, tinh thần lực vờn quanh thân Kim ngày càng ít, năng lượng hoàng kim bị Tiểu Ân đánh tan rồi cục hoàn toàn tiến vào thân thể Kim.

Lúc này, thân thể Kim trở nên khủng bố hơn, không chỉ lộ ra gân xanh mà đến da thịt cũng bắt đầu phập phồng không ngừng.

Nhưng trên mặt Tiểu Ân rốt cục lộ ra một vẻ cười nhẹ nhõm, bởi vì hắn đã cảm ứng được tình hình trên người Kim đã nhanh chóng chuyển biến tốt đẹp, năng lượng mãnh võ đã hoàn toàn bị lực lượng tinh thần của hắn hòa tan, xem ra lực lượng của Kim sẽ đề cao thật lớn.

Ngay tại lúc Tiểu Ân thầm kêu may mắn, một cỗ năng lượng mạnh mẽ chợt bùng phát ra từ trên người Kim.

Tiểu Ân rung mình, chẳng lẽ cỗ năng lượng đấy lại bị biến dị? Sẽ không ảnh hưởng gì đến Kim chứ?

Tuy nhiên, sau khi hắn nhận ra cỗ năng lượng dao động thì không khỏi quá vui mừng

Lúc này, năng lượng dao động phóng xuất từ trên người Kim không ngờ cực kì tương tự với năng lượng khi Đức Lão Phu thăng tiến lên đại ma pháp sư.

Nếu Tiểu Ân không đoán sai, sau khi Kim hấp thu năng lượng đến từ huyết mạch của Thần bị phá nát đã khiến cho tinh thần lực của hắn đột phá thăng tiến tới giới hạn của đại ma pháp sư.

Hơn nữa do huyết mạch của Thần khiến cho Kim từ lúc còn là tam tinh ma pháp sư đã cảm nhận được cảnh giới hào quang ngũ sắc thần kì này.

Cho nên khi Kim đạt tới điểm giới hạn lập tức tấn cấp.

Nhẹ nhàng thở ra một hơi, Tiểu Ân miễn cưỡng đứng lên. Hắn tập tễnh lui về phía sau mấy bước. Đứng cách đó không xa, lẳng lặng cảm nhận biến hóa của nguyên tố trên thân Kim.

Năng lượng dao động gần như mệnh mông phóng xuất từ Kim lúc này có sức cuốn hút cực mạnh, cho dù có thực lực vượt xa hắn như Tiểu Ân cũng cảm thấy tim đập mạnh.

Loại dao động năng lượng sản sinh khi đột phá này đối với ma pháp sư cùng giai quả thật khiến người ta cực kì rung động. Trừ khi đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ không thì ở trước cỗ lực lượng này, bất cứ đại ma pháp sư nào cũng đều rung động mãnh liệt.

Thật lâu sau, Kim thở ra một hơi thật sâu. Hai mắt hắn rốt cục mở ra, đôi mắt lóe ra hào quang hưng phấn vô cùng

Thành Louis, ma pháp lâm viên ngưng tụ tâm huyết cả đời của đại ma pháp sư Tiffany

Trong lâm viên, các loại kiến trúc bố trí cẩn thận, gọn gàng, ngăn nắp, không chút rối loạn, tựa như vệt sơn trên bàn thẩn nhiên, tỉ mỉ vẽ lên từng nét hoa văn.

Trong đó, hấp dẫn ánh mắt của người ta nhất chính là hai tòa ma pháp tháp cao năm tầng, trong đó không ngờ có một tòa ma pháp là đại môn của lực tinh đại ma pháp sư Linnuo.

Tuy rằng đại ma pháp sư này không phải chân chính là ma pháp sư cung đình của công quốc, nhưng với danh vọng và thực lực của hắn, chỉ cần đứng chân một ngày ở công quốc Louis đã khiến mọi người kính sợ

Lúc này, đại ma pháp sư Natalie đang đứng trước ma pháp tháp lâm thời của đại ma pháp sư Linnuo.

Tuy rằng cả hai người đều là đại ma pháp sư, nhưng một là đại ma pháp sư vừa mới tấn cấp chưa lâu, người kia lại đã danh mãn đế quốc, ngay cả trước mặt ba vị đại ma đạo sĩ cũng có địa vị nhất định

Hơn nữa, lúc này Natalie đến còn có ý định cầu một cây ma pháp trượng.

Đã là muốn cầu người, thực lực lại kém xa đối phương tất nhiên phải cung kính một chút.

Hắn đứng dưới ma pháp tháp, phát ra lời thỉnh cầu muốn gặp mặt.

Linnuo có chút lo lắng, hay là cứ để hắn lên đây. Dù sao Natalie xét về thân phận hay địa vị gia tộc đều đủ để Linnuo coi trọng.

Nhìn thấy đại môn ma pháp tháp yên lặng mở ra, Natalie nhếch miệng, khẽ cười thản nhiên.

Tâm tình hắn vô cùng khoái trá, trước khi thành đại ma pháp sư, gặp một số cao thủ có tính tình cổ quái, bọn họ căn bản sẽ không thèm để ý.

Nhưng giờ phút này hắn đã trở thành một vị đại ma pháp sư, vì thực lực đề cao nên đãi ngộ tất nhiên sẽ không giống như trước.

Sau khi đi lên ma pháp tháp, người đầu tiên hắn nhìn thấy là hai vị nhị tinh ma pháp sư Liệt Duy và Thi Thụy Đức.

Ở trong ma pháp tháp của đại ma pháp sư gặp được hai vị nhị tinh ma pháp sư khiến Natalie không khỏi ngạc nhiên. Hai vị nhị tinh ma pháp sư vì sao phải sống nhờ trong ma pháp tháp của người khác nhỉ?

Chẳng lẽ bọn họ đã không còn tôn nghiêm của ma pháp sư.

Tuy nhiên, dù trong lòng đột nhiên xuất hiện vấn đề này, hắn cũng không kiên trì theo đuổi.

Hai người Liệt Duy đứng xa xa hướng về hắn thi lễ. Natalie hơi hơi gật đầu, trong lòng hắn nổi lên một loại cảm khái bất đồng với dĩ vãng.

Sau khi tới tầng năm ma pháp tháp, hắn rốt cuộc gặp được, đại sư chế tác tượng đại danh鼎鼎鼎鼎 lực tinh đại ma pháp sư Linnuo.

- Linnuo các hạ, tổ phụ lệnh ta vẫn an ngài.

Natalie cung kính nói.

- Ủ, nghe nói Griffin các hạ đã bế quan hai mươi năm, không biết hắn đã đột phá cảnh giới thất tinh chưa?

Linnuo hướng về hắn thi lễ, tuy nhiên Natalie biết thi lễ này căn bản hơn phân nửa là xem mặt mũi Griffin mới có.

- Tổ phụ đang không ngừng tu hành, còn về tình huống cụ thể ta cũng không rõ.

Natalie cười khổ một tiếng, nói:

- Ngài cũng biết ta tuyệt đối không thể lí giải được cảnh giới ma đạo sĩ.

Linnuo hơi hơi gật đầu, trong mắt hắn có một tia hoảng hốt.

Ma đạo sĩ là mục tiêu cả đời của hắn, nếu trước khi chết không thể đạt tới mục tiêu này, hắn chết cũng không nhắm mắt.

Nghĩ đến đây, ánh mắt hắn không khỏi dời đi nhìn về một phương hướng.

Nơi đó, còn có một ma pháp tháp lâm thời, mà chủ nhân tòa ma pháp tháp kia là hi vọng cuối cùng của hắn.

Natalie nghi hoặc nhìn Linnuo, không rõ vì sao vị lão ma pháp sư này trở nên đa sầu đa cảm như thế.

Thật lâu sau, rốt cuộc, Linnuo thở dài một tiếng hỏi:

- Natalie, người đến đây vì muốn cầu ma pháp tượng đúng không.

- Đúng vậy.

Trong mắt Natalie chớp động vui mừng cùng nghi hoặc, hắn còn đang suy nghĩ xem làm thế nào để nói ra điều này không ngờ Linnuo lại chủ động nói ra, không khỏi khiến hắn kinh ngạc quá độ.

Không ngờ Linnuo khẽ cau mày, nói:

- Hiện tại, ta tạm thời không rảnh cho nên không thể chế tạo ma pháp trường cho người được.

Natalie nao nao, trong lòng hần tràn đầy thất vọng. Tuy rằng sớm biết lão ma pháp sư này vô cùng cổ quái nhưng thật không ngờ hần không chút nghĩ ngợi mà từ chối thẳng.

Linnuo nhìn thấy biểu tình của hần, có chút lo lắng, nghĩ tới vị đại nhân vật sau lưng hần, rốt cuộc nhẹ nhàng thở ra, nói:

- Nếu người nhất định cần thì sau nửa năm nữa hãy đến.

Natalie ngẩng đầu, ánh mắt thất vọng đã bị thay thế bởi vui mừng.

Tuy rằng phải sau nửa năm mới có thể có, nhưng cây ma pháp trường này lại do Linnuo tự tay chế tác, chỉ cần hần có thể làm như vậy Natalie đã cảm thấy mỹ mãn rồi.

Lúc Natalie đang cúi hạ thất lừng, hướng về Linnuo biểu lộ lòng biết ơn một cách long trọng nhất là lúc cách đó không xa truyền đến một trận dao động năng lượng mạnh mẽ.

Biểu tình trên mặt hai vị ma pháp sư trong nháy mắt động lại, ánh mắt họ không hẹn mà cùng nhìn về một phương hướng.

Bọn họ đều biết: cỗ năng lượng kì dị từ nơi đó truyền đến đại biểu cho cái gì.

Ở tại nơi đó có một nam nhân thần bí, ngay cả Linnuo cũng không rõ hần rốt cuộc nắm giữ thực lực cùng tiềm năng lớn như thế nào.

Khi hần cảm ứng được cỗ hơi thở mạnh mẽ này, những gương mặt quen thuộc liên tục lướt qua đầu hần, cuối cùng dừng lại ở hình ảnh một gương mặt bình thường nhưng đầy kiên nghị.

Người này không ngờ lại có thành công đột phá.

Linnuo há miệng thở dốc, trong lòng âm thầm thở dài.

Natalie lẳng lặng cảm ứng cường độ của cỗ năng lượng này, sắc mặt hần lúc trắng lúc xanh rốt cuộc thì thào, nói:

- Không có khả năng. Không có khả năng.

Linnuo liếc mắt nhìn hần một cái, không hiểu, trong lòng hần nổi lên tâm tình đồng cảm, nhưng hần khẽ thở dài:

- Ở trong thế giới ma pháp, bất cứ chuyện gì cũng có thể phát sinh.

Trên mặt Natalie đột nhiên đỏ ửng, nói:

- Linnuo các hạ, cái người gọi là Tiểu Ân mới chỉ là nhất tinh ma pháp sư thôi, làm thế nào hần có thể nhanh chóng đột phá, trong mấy ngày đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư được.

Linnuo hơi hơi sững sốt trong mắt hần tràn đầy kinh ngạc và khó hiểu, dần dần có chút lý giải, hóa ra người này tưởng Kim thành Tiểu Ân, lập tức ánh mắt lão pháp sư nhìn về hần có vẻ thương hại.

- Natalie, ai nói với người Tiểu Ân các hạ là nhất tinh pháp sư?

- Tiểu Ân...các hạ?

Sắc mặt Natalie trở nên cực kì buồn cười, hần gần như hoài nghi do tai mình có vấn đề nên mới nghe nhầm.

Quả thật, một vị lục tinh đại ma pháp sư không ngờ lại xưng hô với một vị nhất tinh ma pháp sư là các hạ, cho dù chính tai nghe thấy cũng sẽ làm người ta hoài nghi về độ chân thật của nó.

- Đúng vậy, chính là Tiểu Ân các hạ.

Linnuo hiểu rõ tâm tình lúc này của đối phương, bởi vì lúc hần cảm nhận được thực lực của Tiểu Ân, hần cũng đồng dạng cảm khái, so với Natalie còn sâu hơn vài phần.

Natalie gian nan nuốt xuống một hơi, hỏi:

- Linnuo các hạ tôn kính, vì sao ngài phải gọi hắn như vậy?

Linnuo hơi do dự, hắn lắc lắc đầu nói:

- Bởi vì ta là người đi theo Tiểu Ân các hạ.

Natalie lập tức kịch liệt chấn động, những lời này khiến hắn rung động hơn những lời vừa nãy gấp trăm lần. Trong lúc nhất thời hắn chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt huyết dâng lên khiến cho hắn gần như chóng mặt muốn ngã xuống đất.

Linnuo là ai chứ.

Hắn là một trong những vị lực tinh đại ma pháp sư được cả đế quốc tôn kính, hơn nữa còn là một vị đại sư chế tác ma pháp trượng đứng đầu. Nhân vật như vậy, cho dù là tổ phụ Griffin của hắn cũng vô pháp lung lạc.

Nhưng một vị như Linnuo không ngờ lại lựa chọn đi theo một vị ma pháp sư tuổi trẻ, đây là một sự kiện không thể tin nổi.

Trên mặt Linnuo nổi lên một tia cười khổ, hắn cũng không có ý tứ giấu diếm chuyện này.

Bởi vì hắn biết, từ lúc ở trong thành Bahia, đám người Tiểu Ân đã rất nổi bật, tuy rằng hiện tại bởi vì thời gian ngắn nên chưa truyền ra ngoài nhưng chắc chắn không lâu nữa thực lực của họ sẽ truyền ra toàn bộ các đế quốc ma pháp trên thế giới.

Tuy rằng hiện tại Natalie không biết việc này nhưng lấy lực lượng của gia tộc bọn họ muốn tìm hiểu cũng không khó.

Bởi vì nhị vị đại ma pháp sư trong thành Bahia không có đảm lượng đặc tội gia tộc Leyden, chỉ cần hắn phái người tiến hỏi lập tức có thể có được tin tình báo chuẩn xác.

Cho nên Linnuo căn bản không cần phải dấu diếm.

- Linnuo các hạ...

Natalie khiếp sợ nói:

- Ngài đang nói đùa đúng không?

- Nói đùa?

Linnuo hừ nhẹ một tiếng, loại chuyện này cũng có thể nói đùa sao? Hắn bất mãn nói:

- Natalie, ta có thể nói cho người biết, người vừa tấn cấp đại ma pháp sư không phải là Tiểu Ân các hạ.

Ánh mắt Natalie đã sớm trợn tròn, giờ phút này lại kinh ngạc không hiểu.

- Thực lực Tiểu Ân các hạ đã sớm đạt cảnh giới đại ma pháp sư rồi.

Linnuo hâm mộ nói:

- Người vừa đột phá là Kim, một đệ tử của hắn.

Khuôn mặt Natalie hơi co giật, nếu người nói lời này là ai khác hắn đã sớm đánh một cái tát.

Chẳng những Tiểu Ân đã đột phá cảnh giới đại ma pháp sư mà đến đệ tử của hắn cũng đã đạt đến trình độ này.

Bọn họ rốt cục là người như thế nào, không ngờ đã có thực lực mạnh mẽ như thế? Chẳng lẽ thiên phú bọn họ đều đáng sợ như thế sao?

Lặng lẽ quay đầu đi, Natalie cứng lưỡi nhìn về hướng hơi thở hùng mạnh truyền tới

Hắn đã quyết định phải nhanh chóng nói chuyện này cho đại ma đạo sĩ Griffin.

197. Chương 18: Lí Do Ghê Gớm

Chỉ chốc lát, bên người Tiểu Ân có thêm mấy người, Đức Lỗ Phu, Carter, Lai An và Mary vô thanh vô thức tới bên cạnh hắn

Một lát sau, Maren, Benson và Nepal cũng chạy đến

Nhưng ngoài bọn họ ra, không có thêm người ngoài, bởi vì ở dưới lầu có ma thú siêu cấp cường đại Hắc Toàn Phong giữ cửa, ngay cả đại ma pháp sư Tiffany cũng không dễ dàng thắng được đại ma thú kinh khủng này

Đám người Maren tới tầng năm, ánh mắt bị Kim hấp dẫn

Bọn họ đều là ma pháp sư, tự nhiên có thể cảm ứng được sự đáng sợ của năng lượng này, khoảng cách của bọn họ càng gần Kim, càng có thể thể ngộ loại áp lực cường đại này

Tất nhiên, Maren, Benson và Nepal, ba người chỉ có thể cảm ứng được luồng năng lượng kinh khủng này, nhưng đối với ba người Lai Ân, có thể thể ngộ loại năng lượng này một lần nữa, đủ để bọn họ thu được nhiều chỗ tốt

Ba người bọn họ nhắm hai mắt lại, tới gần Kim, cảm ứng năng lượng biến hóa. Trong ý thức cảm ứng của bọn họ, dường như phát hiện ánh sáng năm màu rực rỡ của thế giới kỳ diệu đó.

Trong thế giới này, tất cả nguyên tố ma pháp đều hoạt động. Chúng nó không ngừng di động, không ngừng phân hủy và tổ hợp, hình thành một thế giới xinh đẹp nhiều màu. Chỉ là sự xinh đẹp đó tràn ngập nguy hiểm, có lẽ bị người khác khống chế, sắc thái xinh đẹp đó sẽ biến thành tội ác, hủy diệt mọi thứ

Ba người bọn họ lắng lắng cảm ứng sự biến hóa của nguyên tố ma pháp. Năng lượng phong bạo đánh sâu vào, bọn họ càng cảm ứng rõ sự cường đại của đại ma pháp sư

Nếu đổi lại là người khác, dù tu vi của hắn bằng với đám người Lai An, cũng đừng mơ dễ dàng làm được chuyện này

Còn bọn Lai An thì khác, sau khi rời khỏi vùng đất tử vong, bọn họ đã từng trải nghiệm qua cảm giác lĩnh vực của truyền kỳ pháp sư. Mặc dù thời gian không dài, nhưng cảm giác đó khắc sâu trong lòng, khiến cả đời họ không thể quên được

Cảm giác đó mà bọn họ còn từng được trải nghiệm thì cảnh giới thấp hơn không cần phải nói

Cho nên đám người Lai An mới có thể cảm nhận rõ sự biến hóa năng lượng khi Đức Lỗ Phu và Kim tiến giai. Mà cảm ứng này càng tăng lên, đợi tới khi thực lực của bọn họ đạt tới giới hạn, có thể tự nhiên vượt qua bước gian nan này, thuận lợi trở thành đại ma pháp sư

Khi Kim tiến giai thành đại ma pháp sư, hơn nữa bộc phát hơi thở của mình, cả ma pháp lâm viên đều oanh động. Đông đảo học đồ pháp sư mặc dù không rõ xảy ra chuyện gì, nhưng nguyên tố dao động cường đại trong không gian khiến bọn họ không thể động dậy được. Trước luồng áp lực này, nếu người không có ý chí kiên định, tám chín phần sẽ tâm tàn ý lạnh, nhưng có thể chịu được áp lực, tiền đồ ngày sau của bọn họ sẽ tươi sáng, thậm chí có thể kích thích tiềm lực của mình trong khoảng thời gian ngắn

Không chỉ học đồ pháp sư chịu ảnh hưởng, có tác dụng quan trọng đối với tiền đồ sau này của bọn họ, cả ma pháp sư chính thực cũng cảm thụ rõ

Trong đó cảm nhận sâu nhất phải kể đến tam tinh ma pháp sư David Kirby

Khi cảm nhận luồng năng lượng này bộc phát, trong đầu hắn mơ hồ nắm được một tia sáng, cảnh giới đỉnh trệ hơn mười năm đã bắt đầu động dậy

Đó là do hắn bị năng lượng mệnh môn của Kim kích thích mới sinh ra phản ứng tự nhiên như thế, đặc biệt hắn đã dừng lại ở cảnh giới tam tinh đã lâu, nên giây phút này khắc sâu vào lòng hắn. Một khi hắn giải thích được quá trình biến hóa năng lượng, hiểu được quy tắc nguyên tố của thế giới, khi thực lực của hắn tích lũy đủ mới có hy vọng tiến giai

David Kirby đã dừng lại ở cảnh giới tam tinh hai mươi lăm năm, hắn nghĩ cả đời này sẽ không thể tiến giai được nữa

Nhưng hiểu được năng lượng dao động trên người Kim, trong lòng hắn kích động, bởi vì hắn mơ hồ thấy được tia sáng, cánh cửa sắt ngăn cản hắn dường như trở thành tờ giấy mỏng. Chỉ cần hắn tìm đúng hướng, nhẹ nhàng đâm một nhát là có thể bước vào vùng đất mới

Chỉ là có thể tìm kiếm đúng phương vị quá khó khăn, từ khi hơi thở Kim bắt đầu bộc phát tới khi chấm dứt, David Kirby không hoàn thành được mục tiêu của mình

Hắn không tâm tàn ý lạnh, ngược lại tràn ngập chờ mong

Bởi vì từ Kim, hắn thấy được hy vọng tiến giai, chỉ cần có một ít khả năng, hắn sẽ không buông tha

Khi Natalie nói chuyện với Linuo, Liệt Duy và Thi Thụy Đức cũng cảm nhận được năng lượng bộc phát. Bọn họ kinh ngạc nửa ngày mới tỉnh lại được. Trong giây phút này, hai vị nhị tinh ma pháp sư càng muốn đầu nhập vào môn phái của Tiểu Ân

Đối với bọn họ mà nói, có lẽ chỉ có Tiểu Ân mới có hy vọng biến bọn họ thành đại ma pháp sư

Trong ma pháp tháp của Tiffany, vị mỹ phụ ung dung tao nhã đang chăm chú nhìn. Bên cạnh nàng, tam nữ Sara đứng sòng vai với nhau, ánh mắt của các nàng tràn ngập sắc thái khác thường. Dường như có chút ngạc nhiên vui mừng, cũng có chút lo lắng

Thật lâu sau, Tiffany thở dài một tiếng nói:

- Lại có thêm một đại ma pháp sư, không biết bọn họ tu luyện thể nào

Đôi mắt của Betty chuyển động, nói:

- Sư phụ, bọn họ có thánh địa tu luyện, có thể thuận lợi tiến giai cũng không phải chuyện lạ

Tiffany hơi lắc đầu nói:

- Dù bọn họ có thánh địa tu luyện trợ giúp, nhưng bọn họ muốn thuận lợi tiến giai cần phải có vài chục năm cố gắng, trừ khi...

Nàng dừng một chút, thấy lỗ tai của tam nữ dựng thẳng lên, thản nhiên cười nói:

- Trừ khi bọn họ đạt được chỗ tốt mà người khác không thể tưởng tượng được tại vùng đất tử vong

Nếu như Tiểu Ân ở chỗ này, chắc chắn sẽ bội phục Tiffany sát đất

Có thể được xưng là ma pháp sư nổi danh, quả nhiên không ai dễ bị lừa gạt

Nhưng đám người Kim không chú ý tới việc Kim tăng cảnh giới tạo thành chấn động gì cho lâm viên

Bọn họ đều chìm đắm trong niềm vui khi Kim gia tăng thực lực. Dù như thế nào, thì nhất mạch của Tiểu Ân lại gia tăng thực lực lên

Quả thực đối với nhất mạch truyền thừa, có thể có thêm một đại ma pháp sư là một chuyện rất đáng để ăn mừng

Nếu như Tiểu Ân nguyện ý, truyền bá chuyện Kim tiến giai thành đại ma pháp sư, như vậy người tới chúc mừng sẽ hơn xa dự đoán của hắn

Một lúc lâu sau, Kim thở dài một hơi, năng lượng dao động cường đại trên người hắn yếu bớt đi

Khi Kim thở xong, luồng năng lượng dao động biến mất

Dường như có một lực lượng thần bí nào đó thao túng, phối hợp chặt chẽ với nhau, không hề có một khe hở

Ba người Lai An mở mắt ra, bọn họ liếc mắt nhìn Kim một cái, khuôn mặt mang theo nụ cười vui vẻ. Lai An tiến lên, ôm chặt Kim nói:

- Chúc mừng

Kim vỗ mạnh vào lưng hắn nói:

- Lai An, cảm ơn

Đám người Carter nhìn nhau cười, đồng thời tiến lên, mấy người ôm nhau, ngay cả Mary cũng không ngoại lệ, nàng vươn hai tay ôm vị lão đại này

Đám người Maren nhìn thấy cảnh này, trong lòng sinh ra cảm tình khác thường

Cảm tình giữa ma pháp sư rất đậm bạc, song đám người Kim lại khác. Cảm tình của bọn họ được bồi dưỡng trong vô số lần chiến đấu sinh tử, những ma pháp sư bình thường không thể nào so sánh được

Kim đột nhiên nhớ tới một chuyện, hần ngẩng đầu nhìn xung quanh, thấy Tiểu Ân ngồi ở góc vách tường, sắc mặt không khỏi đại biến

Hần run lên, mọi người lập tức phát hiện ra sự dị thường của hắn, theo ánh mắt của hắn nhìn về phía Tiểu Ân, không khỏi kinh hô

Kim đi đầu tới bên người Tiểu Ân. Hắn chậm rãi cúi người xuống, trong ánh mắt lộ ra ánh sáng kích động, môi hơi cử động, rồi cuộc nói:

- Sư phụ, vì để đệ tử tiến giai, ngài đã chịu mệt

Tiểu Ân không nhịn được cười nói:

- Nói nhảm, người có thể tiến giai, hoàn toàn là nhờ vào bản thân mình, sao lại quan hệ với ta

Đầu Kim hơi rung động, hắn cúi đầu xuống

Mary tới bên người Tiểu Ân, vươn bàn tay nhỏ bé của mình, nhẹ nhàng ấn xuống vai Tiểu Ân, bàn tay của nàng tỏa ra ánh sáng vàng kim

Tiểu Ân thoải mái rên rỉ, hắn kinh ngạc phát hiện, nguyên sử dụng hoàng kim năng lượng để xoa bóp lại dễ chịu như thế

Nửa ngày sau, sắc mặt của Tiểu Ân khôi phục lại. Hắn vươn hai tay, trên mỗi tay có thêm một viên ma hạch cấp ba

Ba người Maren nhìn hắn dùng ma hạch cấp ba để bổ sung lực lượng tinh thần tiêu hao, không khỏi cảm khái

Kỳ thực lần này không giống mấy lần trước, Tiểu Ân phát hiện tình huống không ổn của mình, lập tức đình chỉ mọi động tác

Lần này hắn không tiêu hao hết lực lượng tinh thần và thể lực, nên mới không có biểu hiện tiêu hao quá độ, nên chỉ nghỉ ngơi một chút, hấp thu năng lượng từ ma hạch là có thể chậm rãi đứng lên. Tiểu Ân đứng lên, chậm rãi gặt đầu với đám người Maren, sau đó bắt đầu hỏi cảm giác của đám người Kim

Kim giải thích lại sự hiểu biết của mình một lần nữa, mặc dù cảnh giới không thể diễn đạt được bằng lời, thuần túy chỉ là cảm quan

Nhưng đám người Lai An nghe lại lộ ra bộ mặt hớn hở

Tuy nhiên Maren, Benson và Nepal lại chau mày, không thể giải thích được. Đối với bọn họ, nhận thức đó hoàn toàn khác, tất nhiên không cách nào giải thích được đạo lý trong đó

Rất cuộc, Maren thở dài một tiếng nói:

- Tiểu Ân, thành tựu của các người đã vượt xa ta, lấy hoàng kim kết giới ra đi, chúng ta cũng phải cố gắng

Tiểu Ân lên tiếng, lấy hoàng kim kết giới ra. Maren lấy nó mang theo Benson và Nepal đi hấp thu nguyên tố ma pháp

Ở trong hoàn cảnh này, tốc độ hấp thu nguyên tố của bọn họ cực nhanh, nếu không có gì ngoài ý muốn, mấy năm sau cũng đạt tới trình độ tam tinh ma pháp sư

Nhưng bọn họ không thể thuận lợi đột phá chướng ngại như Đức Lỗ Phu và Kim, trở thành đại ma pháp sư

Bởi vì bọn họ không trải nghiệm qua vùng đất tử vong, cho nên đối với bọn họ mà nói, đại ma pháp sư là một cảnh giới cao xa không thể với tới được

Làm một thủ thế, Tiểu Ân mang mọi người tới tầng thứ tư. Hắc Toàn Phong lập tức lắc đầu, vẫy đuôi tới đón. Nó mở to cái miệng ra, biểu đạt tâm tình hưng phấn của mình. Đặc biệt nó còn vươn lưỡi liếm liếm khuôn mặt của Kim

Chỉ là khi liếm khuôn mặt của Kim, nó không để hàm răng chạm phải, nếu không cả người Kim chắc chắn đầm đìa máu tươi

Tiểu Ân vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong, mấy người ngồi xung quanh nó

Lực lượng tinh thần của hắn chậm rãi phát ra, chậm rãi thăm dò thân thể của Kim

Cử động của Tiểu Ân không thể nào gạt được đám người Kim, nhưng bọn họ cũng không thấy kỳ quái. Trong lòng bọn họ, Tiểu Ân là thần linh, không gì không làm được. Đặc biệt từ thái độ của Kim, mọi người có thể đoán ra, sở dĩ hắn có thể đột nhiên tiến giai, là do Tiểu Ân hỗ trợ

Tiểu Ân có thể trợ giúp tam tinh ma pháp sư sớm tiến giai, khiến mọi người càng thêm tin tưởng

Đặc biệt giờ phút này, mọi người đều biết rõ sự chênh lệch giữa tam tinh ma pháp sư và đại ma pháp sư, cho nên mới hiểu, đột phá điểm này có bao nhiêu khó khăn

Cho nên nói, Tiểu Ân sử dụng tinh thần ý thức để quan sát tình trạng thân thể của chúng đệ tử, để biết rõ thực lực và tiến độ của bọn họ. Hơn nữa tùy lúc điều chỉnh, đối với bọn họ mà nói, đó đã trở thành thói quen. Hơn nữa bọn họ rất bình thản khi đón nhận chuyện này

Một lát sau, Tiểu Ân thu hồi lực lượng tinh thần, sắc mặt của hắn trở nên ngưng trọng, dường như phát hiện ra chuyện khó xử

Đám người Kim thấy sắc mặt của Tiểu Ân, không khỏi hồi hộp, ngay cả thở mạnh cũng không dám, sợ làm rối loạn ý nghĩ của Tiểu Ân

Lông mày của Tiểu Ân càng ngày càng nhíu chặt lại. Vừa rồi, hắn dò xét hơi thở năng lượng bên ngoài cơ thể Kim, phát hiện ra sự tồn tại của năng lượng hoàng kim

Loại năng lượng thần kỳ này rất đáng sợ

Loại năng lượng này đã bị Tiểu Ân đánh tan nhưng vẫn lưu lại được

Năng lực tái sinh cường đại này đã vượt qua sự thừa nhận của Tiểu Ân, thậm chí còn khiến hắn sinh ra cảm giác sợ hãi

Đối phó với loại năng lượng bất tử bất diệt này, xem ra trước mắt mình không thể làm được. Có lẽ phải hỏi cốt long một chút, xem có biện pháp nào để giải quyết chuyện này

Song rất nhanh Tiểu Ân phát hiện lần này lại khác lần trước

Năng lượng màu vàng kim dường như có biến hóa thần kỳ, nó bắt đầu dung nhập vào trong hơi thở và năng lượng của Kim

Nói cách khác, nó bắt đầu dung hợp với Kim

Trong tình huống này, Tiểu Ân không dám sử dụng thủ đoạn bạo lực để phá hủy. Bởi vì hắn không thể khẳng định, khi khu trừ sạch sẽ năng lượng hoàng kim, Kim sẽ thay đổi thành dạng gì

Do dự nửa ngày, Tiểu Ân nói:

- Kim, người thử mình tưởng đi

Mọi người nhìn nhau, không ai biết Tiểu Ân làm gì, nhưng Kim không hề do dự, ngồi xuống, bắt đầu mình tưởng

Hắn nhắm hai mắt lại, không lâu sau, tiến vào trạng thái minh tưởng

Tiểu Ân cảm ứng được sự biến hóa quanh người hắn, quả nhiên, năng lượng hoàng kim vẫn tồn tại, nhưng đã kết hợp với hơi thở của Kim, phẳng phát như hòa hợp với nhau, không cách nào chia lìa được

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân nói:

- Các người cảm ứng một chút, trên người Kim có biến hóa gì?

Đám người Đức Lỗ Phu cung kính lên tiếng, bọn họ tỏa ra tinh thần ý thức của mình, cẩn thận cảm ứng hơi thở biến hóa của Kim

Nếu như là người khác, trong lúc minh tưởng không ai có thể cảm nhận được

Nhưng đám người Kim lại khác, bọn họ hiểu rõ hơi thở của nhau

Đặc biệt đám người Lai An cùng nhau tu luyện trong hoàng kim kết giới và sát lục kết giới mấy năm, hơi thở của bọn họ đã sớm hỗn tạp cùng nhau

Cho nên cảm ứng hơi thở của Kim, bọn họ không gặp phải bối rối gì cả

Một lúc lâu sau, đám người Đức Lỗ Phu đồng thời thu hồi lại tinh thần ý thức của mình

Tiểu Ân chờ đợi hỏi:

- Cảm giác thế nào?

Carter gật đầu một cái nói:

- Tốt lắm, hơi thở của Kim rất cường đại.

Lai An và Mary cũng đồng ý, đối với bọn họ, sau khi Kim tiến giai thành đại ma pháp sư, hơi thở đã vượt xa bọn họ

Trong lòng của Tiểu Ân thoáng thất vọng, nhưng thực lực của bọn Lai An không đủ, có lẽ bọn họ không cảm ứng được

Ánh mắt dời tới người Đức Lỗ Phu, Tiểu Ân hỏi:

- Cảm giác thế nào?

Đức Lỗ Phu gật đầu nói:

- Hơi thở của Kim rất vững vàng, so với con tốt hơn nhiều

Tiểu Ân nhú mày nói:

- Đức Lỗ Phu, ngoài cảm giác đó, người không phát hiện ra điều gì sao?

Đức Lỗ Phu hoài nghi suy nghĩ một lúc nói:

- Không có, Kim rất bình thường

Một ý niệm cổ quái xuất hiện trong đầu Tiểu Ân, chẳng lẽ chỉ có hắn mới có thể cảm ứng vòng năng lượng hoàng kim kia sao

Nếu như nói thực lực của đám người Lai An yếu, không cách nào cảm ứng được, nhưng Đức Lỗ Phu còn tiến giai sớm hơn Kim, hắn cũng không cảm ứng được vòng năng lượng hoàng kim thì có chút không bình thường

Do dự nửa ngày, cuối cùng Tiểu Ân quyết định

Tinh thần lực của hắn chậm rãi ngưng tụ lại, một lần nữa tiến vào vòng năng lượng hoàng kim trên người Kim

Song ngoài dự đoán của hắn

Lần này, vòng hoàng kim không phong tỏa lực lượng tinh thần của hắn, ngược lại còn rất phối hợp

Cảm giác này rất kỳ diệu, nhất thời khiến Tiểu Ân chìm trong mộng

Mới vừa rồi còn đang vật lộn sống chết với nó, vậy mà giờ phút này nó lại phối hợp, biến hóa này khiến ai cũng phải kinh ngạc

Lông mày Tiểu Ân vẫn không giãn ra, biến hóa này đại biểu cho điều gì, hắn không thể đoán được

Chần chờ một lúc, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân tiếp tục đi xuống

Rốt cuộc, lực lượng tinh thần của hắn tràn ngập vòng hoàng kim năng lượng. Nhưng dù là như thế, hắn vẫn không cảm ứng được vòng hoàng kim này có dị động gì

Trong lòng đột nhiên xuất hiện một ý tưởng, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân phân tán ra, thân mật tiếp xúc với vòng hoàng kim

Trong chốc lát, mọi việc thay đổi

Thời gian lại đình chỉ

Thân thể của Tiểu Ân không cử động được, ngay cả lực lượng tinh thần của hắn cũng đứng im

Dựa theo suy đoán của cốt long, chỉ cần hắn ở trong trạng thái bất động, không có lực lượng nào có thể tổn thương hắn

Giờ phút này Tiểu Ân cảm ứng được một loại ý niệm

Đó là ý niệm thần phục, kính sợ và sợ hãi. Trong nháy mắt, Tiểu Ân đã hiểu được ý niệm này

Nếu như hắn không đoán sai thì ý niệm này tới từ vòng hoàng kim, nhưng cũng không đại biểu cho việc vòng hoàng kim có trí tuệ, đây chỉ là bản năng của nó, bản năng phục tùng cường giả mà thôi

Khi Tiểu Ân cảm ứng được điều này, lông mày của hắn từ từ giãn ra

Cốt long từng nói, trong cơ thể của hắn có một loại thuộc tính thần vực được xếp hạng thứ nhất, thứ hai, cho nên huyết mạch thần linh trong cơ thể Kim mới thần phục

Thời gian bất động không dài, hơn mười giây sau, tất cả khôi phục lại

Tiểu Ân thu lực lượng tinh thần của mình về, song động tác của hắn chợt đình chỉ, cảm giác vui sướng không thể diễn tả thành lời bộc phát mãnh liệt trong lòng hắn

Hắn hít sâu một hơi, đè ép cảm giác này xuống

Sau đó, hắn cố gắng bình tĩnh lại, phân tán lực lượng tinh thần của bản thân quanh vòng hoàng kim trên người Kim, một lần nữa tiếp xúc

Rất nhanh, trong cảm giác của hắn, thời gian bất động lại xuất hiện

Cảnh này lại phát sinh, rốt cuộc Tiểu Ân phát hiện được một chuyện

Trước kia hắn cân nhắc làm thế nào mới có thể khiến trạng thái này xuất hiện, hiện giờ hắn đã giải quyết được

Chỉ cần khi Kim minh tướng, dùng lực lượng tinh thần tiến vào vòng hoàng kim của hắn, là có thể thành công kích thích lực lượng thần kỳ của thời gian bất động

Mặc dù cách này có chút khó tin, nhưng vẫn tốt hơn việc không thể khống chế được

Giây phút này, trong lòng Tiểu Ân mơ hồ hiểu ra

Nếu muốn kích thích cảnh giới thần kỳ này, đầu tiên phải gặp được thứ có liên quan tới sân chơi của thần linh, huyết mạch của thần linh khá phù hợp với điều kiện

Nhưng khiến hắn cảm thấy kỳ quái đó là, cái UFO kia khi tiếp xúc với nó, hắn có cảm giác hơn xa lúc này

Chẳng lẽ UFO có liên quan tới thần linh

Trong nháy mắt, vài ý nghĩ khác nhau xuất hiện trong đầu của hắn

Nhưng khiến hắn cao hứng đó là, dù nói như thế nào, hắn cũng đã nắm giữ phương pháp làm thế nào mới có thể kích thích được cảnh giới thần kỳ này

Dựa theo suy đoán của cốt long, chỉ cần hắn rời khỏi sân chơi thần linh, sẽ không còn khả năng tiến vào cảnh giới này

Nhưng không nghĩ được, chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi, Tiểu Ân đã tìm ra biện pháp để giải quyết

Có được kỹ năng này, Tiểu Ân nắm chắc có thể buông tay chiến đấu với bất kể cao thủ nào

Nhẹ nhàng thở hắt hắt một hơi, Tiểu Ân mở hai mắt, trong ánh mắt lộ rõ sự hưng phấn

Thấy ánh mắt của Tiểu Ân, đám người Lai An mới thở phào một hơi. Carter nhanh chóng hỏi thăm:

- Sư phụ, ngài phát hiện ra điều gì sao?

Tiểu Ân hơi gật đầu nói:

- Trên người Kim có tiềm năng cường đại, cho nên mới khiến tốc độ tu luyện của hắn nhanh hơn các người một bậc. Từ nay về sau các người phải cố gắng nhiều hơn, sớm trở thành đại ma pháp sư

- Vâng

Mấy tên đệ tử đồng thời lên tiếng, bọn họ liếc mắt nhìn nhau, xoay người đi lên lầu trên. Ở đó, hoàng kim kết giới đang vận hành, xem bộ dạng của họ là biết chỗ bọn họ muốn tới

Thấy biểu hiện của đám người Lai An, Tiểu Ân cũng yên lòng. Chỉ cần bọn họ có động lực để kiên trì, sẽ có một ngày bọn họ đại thành. Nhưng nếu như bọn họ kiêu ngạo, tự mãn với thực lực của mình, thì dù bọn họ có thoát khỏi vùng đất tử vong, thành tựu cả đời cũng chỉ dừng ở đây

Cuối cùng ánh mắt của hắn nhìn Kim đang minh tường, trong lòng Tiểu Ân dâng lên sự tự hào. Hắn tuyệt đối tin tưởng, chắc chắn có thể đem tất cả mọi người tới đỉnh cao của thế giới ma pháp

Từ từ, Kim từ trong minh tường tỉnh lại, ngẩng đầu nhìn bốn phía, ngoài Tiểu Ân ra, hắn không thấy ai cả

Tinh thần ý niệm của hắn thoáng tìm một lúc, lập tức phát hiện ra chỗ của bọn Lai An

Trở thành đại ma pháp sư, rất nhiều phương diện biến hóa nghiêng trời lệch đất, đặc biệt là tinh thần ý niệm, dù là phạm vi hay trình độ chuẩn xác, lúc trước không thể nào so sánh được

Cảm ứng đám người Lai An đang toàn lực cố gắng, Kim vui mừng cười. Hắn biết, những người này bị hắn kích thích, nên mới tập luyện điên cuồng như vậy

Song mặc dù mấy người cạnh tranh kịch liệt với nhau, nhưng không gay gắt, ngược lại còn hỗ trợ lẫn nhau, khiến thực lực của mọi người đồng thời gia tăng, cứ như vậy, thực lực chính thể của đội ngũ sẽ tăng lên

- Sư phụ, con đã minh tường xong

Kim nhớ trước đó Tiểu Ân phân phó, cho nên hắn nhẹ giọng nói

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

- Kim, người làm rất tốt, vừa mới tiến giai thành đại ma pháp sư đã có lực lượng cường đại thủ hộ. Có lẽ do thực lực của người tăng lên nên lực lượng của vật kia cũng tăng lên

Sắc mặt của Kim có chút biến hóa, cơ bản không đoán được hàm ý trong lời nói của Tiểu Ân

Tiểu Ân nhẹ giọng nói:

- Kim, trong đám đệ tử của ta, người có biết tại sao chỉ có người là không có thiên phú ma pháp đặc thù không?

Kim xấu hổ cúi đầu nói:

- Bởi vì thiên phú của đệ tử quá kém

Tiểu Ân không nhịn được cười nói:

- Người đã học qua độc môn bí kỹ của ta, thiên phú làm sao kém hơn bọn họ

Đôi mắt của Kim lộ ra ánh sáng chói lọi, trước kia hắn không thể nào nắm giữ được ma pháp đặc thù, chuyện này đã sớm trở thành nỗi đau trong lòng hắn, nhưng hiện giờ nghe ý tứ của Tiểu Ân, dường như là do nguyên nhân khác, nên hắn mới kích động

- Kim, kỳ thực trong cơ thể của ngươi có một loại lực lượng thần kỳ ẩn nấp, do có lực lượng này nên mới áp chế thiên phú học tập ma pháp đặc thù của ngươi

Sắc mặt của Kim nhất thời trở nên cực kỳ khó coi. Hắn nói:

- Sư phụ, trong cơ thể của con có một loại lực lượng không thuộc về con?

Tiểu Ân trầm ngâm một chút nói:

- Kỳ thực loại lực lượng này thuộc về ngươi, chỉ là với thực lực trước mắt của ngươi, không cách nào nắm giữ được loại lực lượng này

Quả thực ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng thiếu chút nữa chịu thiệt trước lực lượng cường đại này, thì với thực lực trước mắt của Kim khó có khả năng thu phục nó

Kim có vẻ dăm chiêu, hắn thì thào nói:

- Trách không được mỗi một lần con mình tưởng, dường như có cảm giác mơ hồ, nguyên do là lực lượng thần kỳ mà người nói tới

- Không sai

Tiểu Ân hài lòng cười, người khác không phát hiện được sự tồn tại của thần mạch, nhưng người kết thừa huyết mạch sẽ cảm ứng được một chút. Dù cảm ứng đó không chân thật, nhưng một khi có người nhắc nhở, tự nhiên sẽ phát hiện ra

- Sư phụ, con phải làm thế nào?

Kim tràn ngập chờ mong hỏi

Tiểu Ân do dự một chút, đối với việc thần kỳ này, Tiểu Ân cũng không có biện pháp gì

Nhưng nhìn đôi mắt thành kính của Kim, Tiểu Ân không thể không trả lời, hắn nói:

- Kim, hiện giờ ngươi phải đề cao thực lực của mình, tận lực cảm ứng sinh cơ huyền diệu trong cơ thể. nếu có thể, đem nó ra để sử dụng

Kim nghiêm túc gật đầu nói:

- Vâng, sư phụ, con sẽ cố gắng

Tiểu Ân hài lòng cười, kỳ thực trong lòng của hắn còn chưa nói hết suy nghĩ của mình

Thực lực của Kim đã cường hãn như vậy, nếu như để hắn dung nhập toàn bộ huyết mạch của thần, như vậy thực lực của hắn sẽ đề cao tới trạng thái kinh khủng, khi đó dù là ma đạo sỹ, gặp phải hắn cũng chỉ biết chạy mà thôi

Tất nhiên muốn làm được điều này thì với tu vi đại ma pháp sư của Kim không thể nghi ngờ là rất khó hoàn thành. Có lẽ trong tương lai, thực lực của Kim tăng lên, mới có thể làm được

Kim đột nhiên ngẩng đầu, dò hỏi:

- Sư phụ, bọn Lai An có thể trở thành đại ma pháp sư không?

- Có thể

Tiểu Ân tự tin nói:

- Các ngươi đã đi qua vùng đất tử vong, chắc chắn có thể trở thành đại ma pháp sư trong khoảng thời gian ngắn

- Thế Maren các hạ, Benson và Nepal thì sao?

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng, may mà nơi này không có người, nếu không hẳn không dám trả lời vấn đề này

- Kim, sư phụ Maren và bọn Nepal chưa chắc có thể thuận lợi đột phá

- Tại sao? Không phải ngài đã lấy hoàng kim kết giới ra rồi sao?

Kim hồ nghi hỏi

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, nói:

- Sư phụ không thể nào so sánh được với các người. Các người có kinh nghiệm ngàn năm truyền kỳ, nhưng bọn sư phụ lại không có kỳ ngộ này

Hắn ra hiệu nói:

- Học tập ma pháp giống như leo núi, trong mắt của các người, mặc dù ngọn núi đó dốc nhưng các người nhìn thấy một con đường để leo lên, chỉ cần bước trên con đường đó là các người có thể tiến vào cảnh giới mới. Nhưng bọn sư phụ muốn leo lên cần phải mò mẫm, bọn họ không biết con đường phía sau là gì, có lẽ dùng thời gian cả đời để đi, mới phát hiện ra mình đi vào ngõ cụt

Thấy vẻ mặt của Kim, Tiểu Ân tiếp tục nói:

- Tu luyện ma pháp là thể, thiên phú và sự cố gắng rất trọng yếu, nhưng vận khí cũng không thể thiếu, chỉ cần thiếu một thứ thì thành tựu cả đời không lớn

Kim nghiêm túc gật đầu, hẳn biết Tiểu Ân đang chỉ ra sự khác nhau giữa bọn họ và Maren, nhưng nhân cơ hội này đã cảnh cáo hẳn không được kiêu ngạo tự mãn

Hiểu được điều này, Kim thì lễ thật sâu với Tiểu Ân, quay người lên lầu trên, nhìn bộ dáng của hẳn là biết hẳn muốn tiến vào hoàng kim kết giới

Tiểu Ân thấy hành động của hẳn, cũng đành cười khỏ, so với những tên tu luyện điên cuồng này, bản thân mình cũng kém

Hắn nhẹ nhàng chà xát hai tay, hai viên ma hạch xuất hiện, hẳn đặt trên tay tiến hành bổ sung ma lực

Năng lượng trong ma hạch không ngừng truyền đến khiến lực lượng tinh thần của Tiểu Ân khôi phục lại trạng thái đỉnh cao

Tới giây phút này hẳn mới nhớ tới một chuyện

Trong cảnh giới kỳ dị khi vạn vật đứng im, hẳn nhận thấy thời gian có được hơn xa lần đầu tiên

Chẳng lẽ cảnh giới đứng im tăng lên theo thực lực của hẳn? Nếu sự thật là như thế thì hẳn phải cố gắng

Cảm thụ lực lượng cường đại không ngừng truyền vào cơ thể, lần đầu tiên Tiểu Ân phóng xuất toàn bộ hơi thở của mình

Nhất thời, cả ma pháp tháp bị hơi thở điên cuồng bao phủ

Đối với học đồ ở bên trong thì lần đầu tiên bọn họ trải nghiệm qua hơi thở kinh khủng như thế này

Mặc dù khi Kim tiến giai cũng đã trải qua một lần, hơn nữa còn khiến bọn họ thu được chỗ tốt. Nhưng khí thể của Tiểu Ân lại cuộn cuộn giống như thiên lôi giáng trần, bọn họ mới hiểu ra sự chênh lệch trong đó

Nhưng cũng may bọn họ không phải phạm nhân, mà là đệ tử của ma pháp sư chính thức, là người có hy vọng tiến vào cảnh giới ma pháp sư chính thức

Ý chí của mỗi cá nhân đều vô cùng cường đại, đặc biệt ở trong hoàn cảnh này, bọn họ hiểu, chỉ kiên trì mới có thể đề cao thực lực

Hơn mười thiếu niên đang tu luyện trong thánh địa cố gắng chống trả. Mặc dù khí thể của Tiểu Ân như cơn bão nhưng ý chí của bọn họ không suy sụp

Tất nhiên bởi vì mục tiêu của Tiểu Ân không phải bọn họ, khí thể đó chỉ xẹt qua, nếu không với thực lực lực tinh đại ma pháp sư của Tiểu Ân, mấy học đồ nho nhỏ cấp pháp sư làm sao có thể chịu nổi.

198. Chương 19: Ma Đạo Sĩ Griffin

Luồng khí thể này bắt đầu lan tràn trong cảm giác của mọi người, lập tức khiến mọi người chấn động. Đối với khí thể của Tiểu Ân, có người vui mừng, buồn bực, cũng có người đổ kỵ

Trong mắt Natalie lộ ra một tia sáng nguy hiểm, trong tia sáng đó ẩn chứa sự sợ hãi. Cảm ứng được hơi thở cường đại của Tiểu Ân, lúc này hắn mới hiểu ra, nguyên đám người này có thực lực mạnh như thế, ngay cả hắn cũng không dám nói mình thắng được

- Linnuo các hạ, người đó là Tiểu Ân sao?

- Không sai

Linnuo là người hiểu rõ lực lượng của Tiểu Ân nhất, hắn mỉm cười hỏi:

- Hiện tại ngươi đã hiểu, tại sao ta lại cam tâm tình nguyện làm tùy tùng của Tiểu Ân chứ?

Natalie gian nan gật đầu, tên Tiểu Ân này thực quá kinh khủng, không ngờ lại có được khí thể cường đại giống như Linnuo đại sư, tự nhiên hắn khó có khả năng địch nổi

Cân nhắc một chút, Natalie cung kính nói:

- Linnuo đại sư, xin thứ cho sự thất lễ của ta, ta muốn cáo từ

Linnuo cũng không khiến hắn khó xử, bởi vì nhìn vẻ mặt của hắn, Linnuo nhớ lại lúc đầu mình gặp Tiểu Ân, hơn nữa còn dùng khí thể đối kháng với hắn

Giờ phút này, Natalie lập lại phiên bản lúc trước của mình

Tiến Natalie, Linnuo thở dài một tiếng, lầm bầm nói:

- Tiểu Ân, người tiến bộ nhanh hơn nữa đi, ta rất muốn cảm ứng, cảnh giới ma đạo sỹ là thế nào?

Qua một đoạn thời gian, cuộc sống lại diễn ra như bình thường

Đặc biệt là mấy tên đệ tử của Tiểu Ân, gần như mỗi ngày đều có đột phá. Gười sự trợ giúp của hoàng kim kết giới, thực lực của bọn họ đột nhiên tăng mạnh, đã gần tiến tới cảnh giới tam tinh đỉnh cao

Tiểu Ân vẫn ở ma pháp tháp tạm thời. Tinh lực của hắn tập trung lên người mấy tên đệ tử

Dưới sự trợ giúp của Nhất Hào, hắn sắp xếp lịch tu luyện thích hợp cho đám người Lai An, để thực lực của bọn họ đề cao nhanh nhất trong khoảng thời gian ngắn

Tất nhiên, sở dĩ hắn ra sức như thế, là muốn đám người Kim nhanh chóng trở thành đại ma pháp sư, khi đó mới có thể thi triển được ma pháp trận thần kỳ. Giống Linnuo, Tiểu Ân rất tò mò về cảnh giới ma đạo sỹ

Những ngày sống yên bình không được lâu

Hơn mười ngày sau, Natalie trở lại, hơn nữa hắn không trở lại một mình mà hắn dẫn theo một vị lão nhân

Vị lão nhân này có mái tóc rơi bởi, râu mép dưới cằm lộ ra tia sáng bóng loáng. Khuôn mặt đầy những nếp nhăn nhưng đôi mắt của lão lại lấp lánh có thần, bất cứ ai bị lão nhìn phải đều có cảm giác như bị độc xà nhìn

Khi vị lão nhân này tới ma pháp lâm viên, đầu tiên nhìn vẻ ngoài, sau đó nhìn thoáng qua ma pháp tháp tạm thời

Khuôn mặt của lão hiện ra một tia khó hiểu hỏi:

- Natalie, ma pháp sư đó lợi hại như thế, tại sao công tước Luois lại không kiến tạo cho hắn một ma pháp tháp hoàn chỉnh?

Natalie do dự nửa ngày, rốt cuộc cười khổ nói:

- Tổ phụ, điểm này con cũng không rõ, có lẽ đó là sở thích đặc thù của hắn

Tiểu Ân khác với Linnuo, trong tiệc rượu, công tước Louis đã tuyên bố, Tiểu Ân là pháp sư cung đình của công quốc Louis

Linnuo ở tạm tại công quốc Louis, nhưng lại được đãi ngộ hoàn toàn khác. Song khiến bọn họ kinh ngạc, nhìn từ bề ngoài của ma pháp tháp là biết công quốc có sự đãi ngộ khác nhau với hai người

Griffin cân nhắc một chút, rốt cuộc vứt bỏ vấn đề này, mang theo Natalie tới ma pháp tháp của Tiffany

Một cỗ năng lượng dao động dọc theo ma pháp tháp, dưới sự khống chế của vị lão ma pháp sư này, luồng năng lượng dao động như có tính mạng, vượt qua sự phong tỏa nghiêm ngặt của ma pháp tháp, trực tiếp tới trước mặt đại ma pháp sư Tiffany

Giờ phút này đại ma pháp sư Tiffany đang đàm luận ma pháp với đám người Sara, đột nhiên cảm ứng được luồng năng lượng dao động thần kỳ, sắc mặt khẽ biến

Betty và Tiffany ở chung với nhau hơn mười năm, đã sớm có tình mẹ con với nhau, sắc mặt Tiffany hơi biến hóa, năng lực tức phát hiện ra

- Sư phụ, ngài làm sao vậy?

Sắc mặt Tiffany ngưng trọng, nói:

- Betty, có khách tới

- Khách? Con đi nghênh đón

Mặc dù Betty không biết tại sao sư phụ nói vậy, nhưng nàng vẫn đứng lên

- Không

Tiffany khẽ lắc đầu nói:

- Vị khách nhân này có thân phận tôn quý, con mở đại môn của ma pháp tháp ra, ta tự mình ra nghênh đón

Ba người Sara nhìn nhau, lần đầu tiên Tiffany thận trọng như thế, chẳng lẽ người tới có thân phận tôn quý hơn Linnuo

- Dì, người làm sao biết hẳn tới?

Đôi mắt Sara chuyển động, nhẹ giọng hỏi

Tiffany tròng mắt nhìn nàng, nói:

- Hẳn sử dụng ma lực truyền tin

Sắc mặt của tam nữ thay đổi, các nàng đương nhiên biết ở trong ma pháp tháp có cấm chế gì

Nhưng người này có thể ở ngoài ma pháp tháp, truyền ma lực vào, hơn nữa còn tránh được sự cảm ứng của cấm chế, một mình liên lạc với Tiffany

Thủ đoạn cường đại này, đừng nói là chưa từng nhìn qua, ngay cả nghe cũng chưa nghe qua

Trao đổi ánh mắt với nhau, các nàng đều nhìn thấy sự khiếp sợ trong ánh mắt đối phương. Betty hơi gật đầu một cái, chạy xuống phía dưới

Nếu Tiffany đã phân phó nàng mở đại môn, tự nhiên nàng không dám chậm trễ

Còn về Sara và Petty thì đi theo Tiffany. Trong lòng các nàng tràn ngập tò mò, muốn nhìn nhân vật khiến Tiffany thận trọng đối đãi, rốt cuộc là đại nhân vật gì

Sắc mặt của Tiffany vẫn bình thường như mọi ngày, nhưng thái độ của nàng lại khác bình thường

Đi xuống một tầng, nàng khởi động cơ quan, nhất thời từng tầng ma pháp tháp sáng lên, đợi tới khi xuống tới tầng cuối cùng, cả ma pháp tháp phát ra ánh sáng ngũ sắc chói mắt, dường như tất cả ánh sáng đều được sắp đặt tinh diệu, sinh ra một loại mị lực, khiến linh hồn của mọi người chao đảo

Trong lòng tam nữ Sara chấn động, các nàng đương nhiên hiểu ánh sáng lộng lẫy đó đại biểu cho điều gì

Đối với loài người mà nói, ngoài việc tinh linh có thiên phú ma pháp cường đại hơn loài người, tinh linh còn có thiên phú nghệ thuật

Đặc biệt là một ít tinh linh ma pháp sư, đối với sự vận dụng âm thanh và ánh sáng, càng hơn xa loài người

Khi còn trẻ đại ma pháp sư Tiffany đã từng học qua quang hệ ma pháp, trong bộ tộc nguyệt tinh linh, nàng là đại sư nghệ thuật quang hệ nổi tiếng

Hơn mười năm trước, nàng kiến tạo ma pháp tháp, khiến tất cả nguyệt tinh linh bị thu hút

Ngoài thân phận đại ma pháp sư không gian hệ, nàng còn là nghệ thuật sư, biến ma pháp tháp cũng mình thành một tòa trang sức lộng lẫy, khiến tất cả tinh linh yêu thích

Nhưng sau đó, Tiffany tập trung toàn bộ tinh lực vào việc tu luyện ma pháp, rời khỏi lĩnh vực nghệ thuật gia, khiến đông đảo tinh linh tiếc hận

Trong mười năm gần đây, hiệu quả ánh sáng của ma pháp tháp chỉ mở ra hai lần

Một lần là vì công tước Louis, lần thứ hai là vì đại trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh

Ngoài hai lần đó ra, không có người nào được hưởng thụ đãi ngộ này

Nhưng lần này, Tiffany chủ động mở hiệu quả ánh sáng của ma pháp tháp, bởi vậy có thể thấy được, người tới lần này có thực lực và danh vọng cường đại

Một lát sau, đại môn của ma pháp tháp mở ra

Ở bên ngoài có hai nam tử mặc ma pháp bào, trong đó có một người không hề xa lạ với tam nữ Sara, là đại ma pháp sư Natalie đã rời đi hơn mười ngày trước

Nhưng ánh mắt của các nàng không dừng lại lâu trên người Natalie, bởi vì các nàng biết, Natalie không có tư cách để Tiffany coi trọng

Sáu con mắt nhìn vào lão nhân bên người Natalie

Khi nhìn vị lão nhân này, tam nữ Sara nao nao, bởi vì các nàng không hề cảm nhận được tia năng lượng dao động nào trên người lão nhân

Nếu như không phải trên người lão mặc một bộ ma pháp bào màu đen, chắc chắn ba người Sara sẽ khẳng định, người đứng trước mặt mình chỉ là một ông già bình thường

Ánh mắt của Tiffany thoáng nhìn qua hai người, khuôn mặt hiện lên một nụ cười tôn kính, cúi người thật sâu nói:

- Ma đạo sỹ Griffin, hoan nghênh ngài tới công quốc Louis

Tam nữ Sara mở to hai mắt, các nàng không chớp mắt nhìn lão già này, trong ánh mắt tràn ngập sự kinh hãi và khó tin

Một lão nhân bình thường không có chút thu hút, lại là ma đạo sỹ

Nhân vật cao không với tới trong mắt các nàng, lại lặng yên xuất hiện ở đây, thực sự khiến người khác khó tin

Khuôn mặt già nua của Griffin lộ vẻ mặt tươi cười, ánh mắt của hắn xuyên qua đám người Tiffany và Betty, cảm thụ sự biến hóa khó lường của ma pháp tháp, hắn cảm thán nói:

- Đã sớm nghe nói đại ma pháp sư Tiffany là một nghệ thuật sư quang hệ xuất sắc, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền

- Ngài quá khen ngợi

Tiffany khiêm nhường nói:

- Chút tài mọn ấy chẳng qua chỉ là bản nhạc góp vui mà thôi, trước mặt ngài, không ai dám xưng là đại sư

Đón hai vị ma pháp sư tiến vào, hai người mới thực sự cảm ứng được mị lực đặc thù của ma pháp tháp khi phối hợp với quang hệ ma pháp

Từng đạo ánh sáng cuộn cuộn tuôn ra, biến ảo trước mắt bọn họ, đặc biệt ở giữa đại sảnh, ánh sáng hợp thành một đám ma thú khác nhau. Chúng nó tận tình đuổi bắt nhau trong ma pháp tháp, tạo nên thị giác sâu đậm trong mắt người khác

Nếu như giờ phút này Tiểu Ân ở chỗ này, chắc chắn hắn sẽ trợn mắt há hốc mồm

Bởi vì ánh sáng ở đây có hiệu quả không kém Nhất Hào

Nếu như có thêm âm thanh, thì không khác gì ma pháp truyền tin

Trong thế giới ma pháp, có nhân tài trác tuyệt như thế này, bộ tộc tinh linh không hổ danh dùng nghệ thuật để nổi danh đại lục

Trong ánh mắt của Griffin tràn ngập tán thưởng và kinh ngạc.

Mặc dù hắn không nói một câu khích lệ nào cả, nhưng thần thái của hắn lúc này đã là lời khích lệ tốt nhất

Khuôn mặt của Tiffany lộ nụ cười nhạt, trong lòng nàng tràn ngập kiêu ngạo. Mỗi một không gian trong ma pháp tháp đều là tâm huyết của nàng, hề là ai lần đầu tiên chứng kiến cảnh sắc huyền lệ này đều có vẻ mặt như Griffin

Một lúc lâu sau, tất cả ánh sáng phân tán ra. Ở giữa đại sảnh, chúng kịch liệt giao hòa với nhau

Giây phút này, thế giới trước mắt mọi người hiện lên một tia cường quang hấp dẫn

Không có bất cứ âm thanh gì, nhưng ánh sáng biến hóa đủ thu hút toàn bộ tinh lực của bọn họ vào trong

Rốt cuộc, tất cả ánh sáng giao hòa với nhau, phát ra tia sáng lộng lẫy, sau đó nổ tung ra

Trong đầu mỗi người, dường như nghe thấy tiếng nổ kinh thiên động địa, thị giác có cảm giác bị đánh sâu khiến bọn họ tiến vào cảnh giới huyền diệu

Từ từ, tất cả ánh sáng biến mất, giống như đạo lý cực thịnh rồi suy yếu, sau khi phát ra ánh sáng chói mắt, ánh sáng dần ảm đạm đi

Griffin thở phào một hơi, vừa rồi với tu vi của hắn, trong một giây đó, cũng lâm vào tình cảnh thân bất do kỷ (không thể khống chế được bản thân), cảm giác đó đã không xuất hiện gần trăm năm nay rồi

Ánh mắt của Natalie vẫn mê mang như trước, ánh sáng thần bí đó dường như câu dẫn bí mật lớn nhất trong lòng hắn ra

Giờ phút này, ánh mắt của hắn chăm chú nhìn Sara, phẳng phất muốn thu toàn bộ vẻ đẹp của nàng vào trong mắt

Nếu như trong tình huống bình thường, dù Natalie có thích Sara tới mức nào, hắn cũng không làm ra cử động thất thố như thế. Nhưng ánh sáng do Tiffany thiết kế quá cường đại, còn có tác dụng mê hoặc lòng người

Tất nhiên tác dụng này không có ác ý, ngược lại còn có tác dụng thần kỳ khiến người khác phát tiết bất mãn

Nhìn ánh sáng biểu diễn có trăm lợi mà không có hại

Chỉ là sau khi gặp Sara, trong lòng Natalie tràn ngập hình bóng của Sara, không mỹ nữ nào có thể khiến hắn động tâm nữa

Mặc dù chỉ gặp nhau một lần, nhưng lòng người lại kỳ quái như thế

Gặp mặt nhau, Natalie không thể nào quên hình bóng xinh đẹp của Sara, hình bóng xinh đẹp của nàng đã hoàn toàn chinh phục hắn

Quang hệ ma pháp huyền lệ trong ma pháp tháp đã biểu đạt bí mật sâu kín nhất trong lòng hắn, cho nên mới khiến hắn có hành động thất thố như vậy

Griffin nhẹ nhàng ho khan một tiếng. Hắn không nghĩ tới, hậu nhân mà mình coi trọng nhất lại có bộ dáng như thế này

Nhìn thần sắc si mê của hắn, lập tức Griffin hiểu được suy nghĩ trong lòng Natalie

Hắn lẳng lặng nhìn khuôn mặt xinh đẹp của Sara, trong lòng không ngừng tính toán, có lẽ gia tộc có thể có thêm một dòng máu mới

Sara khẽ cau mày, hơi thi lễ với Griffin và Natalie, sau đó đi lên lầu. Betty và Petty cũng ra mắt vị ma đạo sỹ nổi tiếng này, sau đó đi theo Sara. Ánh mắt của các nàng nhìn Natalie, trong ánh mắt lộ ra sự xem thường

Kỳ thực dung nhan của Sara rất dễ khiến người khác say mê

Nhưng trong khe nứt không gian, các nàng thấy biểu hiện của Tiểu Ân, ngay cả khi biết khuôn mặt thật của Sara, hắn không hề say mê, đối xử tam nữ như nhau

Mặc kệ xuất phát từ nguyên nhân gì, nữ hài tử đều thích đẹp, hai người các nàng ở cạnh Sara, đã gặp quá nhiều ánh mắt tham lam và si mê. Có lẽ, chỉ có Tiểu Ân mới khiến các nàng cảm thấy yên tâm

Còn về Natalie, trong thế giới ma pháp, dù tuổi hắn còn khá trẻ, nhưng so sánh với Tiểu Ân, phương diện nào hắn cũng kém hơn. Hắn thua kém Tiểu Ân quá nhiều, cho nên nhìn bộ dáng si mê của hắn, tâm tình của tam nữ Sara chẳng thấy vui sướng gì, ngược lại còn khinh bỉ hắn

Griffin nhíu mày. Hắn là lão già ma đạo sỹ thành tinh, hắn đương nhiên có thể nhìn ra hàm ý của tam nữ Sara, nếu như bình thường hắn đã sớm giận dữ, nhưng nhìn biểu hiện của Natalie, hắn cũng chỉ biết thở dài mà thôi

Tới phòng khách chuyên môn chiêu đãi khách quý, Tiffany mỉm cười nói:

- Griffin các hạ, ngài tới công quốc Louis là vì chuyện mầm mống đất đen sao?

Griffin cười nói:

- Đúng vậy, hiện giờ thổ địa của đế quốc đã bão hòa, hơn mười năm này, quý tộc mới không có đất phong, không thể để cục diện này tiếp tục nữa, cho nên chúng ta cần phải khai phá vùng đất đen

Ánh mắt của Tiffany thu hồi lại, kỳ thực chuyện về mầm mống đã sớm được lưu truyền. Nàng có dự cảm, kéo dài tới hiện tại đã nằm ngoài dự liệu của nàng rồi

Ánh mắt của Griffin rất nghiêm trọng nói:

- Tiffany các hạ, mặc dù ngài là thành viên của bộ tộc nguyệt tinh linh, nhưng ngài đã định cư nhiều năm ở công quốc Louis, nơi này cũng được xem là quê hương thứ hai của ngài, đế quốc Nặc Khả Đa chúng ta có quan hệ hữu nghị với công quốc Louis mấy trăm năm, xin ngài ra tay trợ giúp

Tiffany cảm thán nói:

- Griffin các hạ, thực vật này là thành quả nghiên cứu mấy ngàn năm của các trưởng lão trong tộc, Tiffany có thể đạt được một ít đã không dễ rồi. Trong cảnh nội của Nặc Khả Đa, có ba phiến lãnh thổ đất đen rộng lớn, nếu muốn khai khẩn toàn bộ, chỉ sợ...

Griffin hơi cúi đầu nói:

- Tiffany các hạ, ta hiểu được ý của ngài, nhưng chúng ta muốn mua mầm mống, ta đã liên lạc với hai vị ma đạo sỹ của đế quốc, mặc khác liên lạc với nhóm ma đạo sỹ của năm đại đế quốc

Hắn dừng một chút nói:

- Chúng ta quyết định, chỉ cần bộ tộc nguyệt tinh linh có thể cung cấp mầm mống thực vật thần kỳ, chúng ta sẽ dùng nguyên liệu ma pháp trân quý để trao đổi. Với tài nguyên cất giấu mấy trăm năm của đế quốc, ta nghĩ sẽ khiến bộ tộc nguyệt tinh linh hài lòng

Sắc mặt Tiffany hòa hoãn lại, nàng trầm ngâm nói:

- Griffin các hạ, ta sẽ báo điều kiện của ngài với mấy vị đại trưởng lão. Loài người luôn sống hòa thuận với Nguyệt tinh linh, hai bên giúp đỡ lẫn nhau, ta nghĩ các đại trưởng lão sẽ thận trọng cân nhắc vấn đề này

Griffin vui lòng gật đầu, nhưng trong lòng hần thẩn than

Thiên hạ không có bữa ăn nào miễn phí, người ta giao mầm mống ra thì người cũng phải trả giá tương ứng

Nếu không bộ tộc Nguyệt tinh linh người ta tốn ngàn năm để nghiên cứu mới tạo ra bảo bối này, sao có thể bỗng dưng giao cho loài người sử dụng

Bàn bạc một ít vấn đề chi tiết, đôi bên đều có câu trả lời thuyết phục

Đột nhiên Griffin chuyển đề tài nói:

- Tiffany các hạ, nghe nói trong công quốc Louis, có thêm một vị pháp sư cung đình?

Trong lòng Tiffany căng thẳng, nhưng vẫn mỉm cười nói:

- Đúng vậy, tháng trước công quốc Louis đã sắc phong một vị pháp sư cung đình mới

Khuôn mặt của Griffin lộ ra thần sắc kỳ quái:

- Nghe nói vị ma pháp sư tiên sinh này là đệ tử của ma pháp sư Maren

- Đúng, ma pháp sư Maren là sư phụ của hần

Tiffany dừng một chút nói:

- Là sư phụ duy nhất của hần

Khuôn mặt Griffin trở nên quái dị:

- Tiffany các hạ, ngài có từng nghe nói tới chuyện thành thị ma pháp Bahia của đế quốc thay đổi ngôi vị thành chủ?

Tiffany nao nao, lắc đầu nói:

- Không có

Griffin gật đầu một cái, ánh mắt nhìn về phía Natalie

Natalie vội vàng kể lại chuyện ở thành Bahia. Nghe tới biểu hiện tuyệt luân của đám người Tiểu Ân, cùng với chuyện Spike không dám coi bọn họ là địch, trong đôi mắt của Tiffany và tam nữ Sara tỏa ra ánh sáng long lanh

Mặc dù Maren mơ hồ kể lại chuyện đó một lần, nhưng hần không nói Tiểu Ân lợi hại tới mức đó

Cho nên từ miệng của người thứ ba, chuyện này mới tương đối khách quan

Khi Natalie kể xong, Griffin nghiêm mặt nói:

- Lần này ta tới đây, ngoài việc bàn bạc về thực vật mầm mống, còn muốn gặp qua vị ma pháp sư thiên tài của giới ma pháp. Cho nên, xin Tiffany các hạ dẫn ta diện kiến một chút

Tiffany thoáng trầm ngâm, lập tức đáp ứng. Nàng hướng về đám người Betty nói:

- Các người mời Tiểu Ân, Maren và Linnuo các hạ tới đây, nói Griffin các hạ muốn gặp bọn họ

Trong đôi mắt của Griffin lộ ra tia sáng kinh ngạc. Từ câu nói này, hần có thể khẳng định, Tiffany rất che chở ma pháp sư Tiểu Ân, nếu không cũng không gọi Linnuo tới đây

Nghĩ đến đây, trong lòng hần càng thêm tò mò. Nếu như không phải bởi vì thân phận ma đạo sỹ, hần đã nghĩ không cần gặp Tiffany, trực tiếp tới gặp Tiểu Ân

Tam nữ Betty cung kính lên tiếng, sau khi các nàng đi ra ngoài, sắc mặt có chút mất tự nhiên

Các nàng biết Tiểu Ân từng chém giết trực hệ đệ tử của gia tộc Leyden. Hơn nữa vì vậy phải cao chạy xa bay, hiện giờ ma đạo sỹ của gia tộc Leyden tới đây, hơn nữa còn muốn gặp Tiểu Ân...

Tuy nói ẩn ký ma pháp trên người Tiểu Ân đã tiêu trừ, nhưng đối mặt với ma đạo sỹ, không ai dám khẳng định, hẳn có phát hiện ra hay không. Các nàng không trực tiếp tới ma pháp tháp của Tiểu Ân, bởi vì trước kia các nàng cũng từng tới đó, nhưng bị Tiểu Ân lấy cơ bẻ quan để Hắc Toàn Phong chặn ngoài cửa

Người cự tuyệt gặp mặt Sara, lần đầu tiên các nàng nhìn thấy, nhưng càng như thế càng kích phát tâm lý đặc thù trong lòng các nàng, càng có thêm hứng thú đối với Tiểu Ân

Lúc này, các nàng biết, nếu trực tiếp cầu kiến Tiểu Ân, sẽ nhận phải lời từ chối bẻ quan không tiếp khách, cho nên các nàng trực tiếp tìm ma pháp sư Maren

Khi Maren biết Griffin tới ma pháp tháp của Tiffany, sắc mặt hẳn đại biến

Ma đạo sỹ, trong thế giới ma pháp có địa vị chí cao vô thượng. Đối với những ma pháp sư bình thường như hẳn, người ta chỉ cần dùng một đầu ngón tay là có thể dễ dàng xóa sổ bọn họ khỏi thế giới ma pháp

Cho nên khi nghe tin này, ý niệm đầu tiên trong đầu Maren là dù thế nào cũng không thể để Griffin gặp mặt Tiểu Ân

Maren vội vàng mang theo tam nữ tới ma pháp tháp tạm thời

Có thể không cần cho phép, trực tiếp tiến vào ma pháp tháp, cũng chỉ có mấy người Maren mà thôi. Ưu đãi này ngay cả Tiffany và Linnuo cũng không có

Ở tầng thứ tư, Hắc Toàn Phong lười biếng giãy dụa, đôi mắt to của nó tò mò nhìn Maren và tam nữ ở phía sau hẳn. Đối với ba người phụ nữ này, nó cũng có chút ấn tượng, đặc biệt đối với Sara, nó lại có một loại hảo cảm khó hiểu

Dung mạo của ánh trắng chi nữ sánh vai được với Juliana, ngay cả ma thú cũng bị các nàng hấp dẫn

Rất nhanh, Tiểu Ân đi xuống, khuôn mặt của hẳn có chút ngưng trọng

Dù sao lai lịch của đối phương cũng rất lớn, ma đạo sỹ là một danh từ có áp lực vô hình, giống như một tòa núi lớn, khiến mấy người có cảm giác hít thở không thông

- Tiểu Ân, người mang theo bọn Kim rời khỏi nơi này, không nên gặp Griffin

Maren nhanh chóng nói:

- Chỉ cần ta nói, ba ngày trước các người đã rời đi là được

Tam nữ Sara nao nao, sau đó đôi mắt sáng lên, đó là biện pháp tốt nhất

Chỉ cần Tiểu Ân rời đi, dù bản lĩnh của Griffin có cao hơn, chỉ sợ cũng không thể tìm ra

Song Tiểu Ân cân nhắc trong chốc lát, rồi cuộc nói:

- Sư phụ, con muốn gặp hẳn một lần

Sắc mặt Maren chợt biến đổi nói:

- Người điên rồi, đối phương là ma đạo sỹ đó, vạn nhất hẳn có kỹ năng đặc thù, có thể phát hiện ẩn ký ma pháp trên người người thì sao?

Tiểu Ân mỉm cười, nói:

- Ngài yên tâm, hẳn không phát hiện được

Hắn cười ôn hòa, bình tĩnh, nhưng chính nụ cười đó ẩn chứa sự tự tin mạnh mẽ, khiến người khác đồng ý với lời của hẳn

Maren và tam nữ Sara nhìn nhau, không hiểu sao bọn họ lại tin tưởng Tiểu Ân

Thở dài một tiếng, Maren bắt đầu nói:

- Mặc dù ta không biết người dựa vào gì mà tin tưởng, nhưng nếu người đã quyết định, ta sẽ đi cùng người một chuyến

Tiểu Ân cảm kích nhìn Maren. Hắn biết, Maren nói như vậy, cho thấy hắn đứng chung một chỗ với mình. Nếu Griffin thực sự động thủ, dù thực lực của Maren không đủ, hắn cũng ra tay tương trợ

Kỳ thực Tiểu Ân không tự tin vào bản thân mà hắn tin vào cốt long

Hắn từng để cốt long kiểm tra qua, trên người hắn quả thực không có dấu hiệu ma pháp gì cả

Người khác nói có lẽ Tiểu Ân chỉ tin được bảy phần, nhưng cốt long nói, Tiểu Ân tuyệt đối tin tưởng

Hơn nữa nguyên nhân lớn nhất mà Tiểu Ân muốn gặp Griffin, là do thực lực hiện giờ của hắn đã đạt tới cảnh giới lực tinh đỉnh cao, chỉ cách cảnh giới ma đạo sỹ một đường, cho nên hắn một gặp nhân vật có cấp bậc đó. Có lẽ từ trên người bọn họ, hắn có thể thấy được những kinh nghiệm hữu dụng

Rất nhanh, mọi người tìm Linnuo. Vị lực tinh đại ma pháp sư nghe tin Griffin tự mình tới nhà, cũng cảm thấy kinh ngạc, nhưng hắn không biết chuyện giữa Tiểu Ân và gia tộc Leyden, nên đi theo đám người Tiểu Ân tới ma pháp tháp của Tiffany

Chỉ là khiến hắn khó hiểu đó là không khí giữa đám người Maren rất quỷ dị, khiến hắn cảm thấy khó chịu

Âm thầm lắng đầu, hắn còn tưởng những người này sắp gặp được ma đạo sỹ nên mới khẩn trương như thế

Tới phòng khách quý, Griffin lập tức bắt chuyện với Linnuo

Hai người bọn họ không có giao tình lớn với nhau, nhưng ma pháp trượng của Griffin do Linnuo chế tạo, cho nên khi gặp mặt, hắn rất khách khí

Maren và Tiểu Ân lặng lẽ quan sát lão ma pháp sư không có chút thu hút này

Nếu như không phải Tiffany tự mình giới thiệu, hơn nữa biểu hiện của Linnuo vô cùng cung kính, bọn họ thực không thể liên tưởng lão già với ma đạo sỹ nổi danh

Ánh mắt của Griffin chuyển qua người Tiểu Ân và Maren. Đối với Maren, hắn chỉ liếc mắt nhìn qua mà thôi

Nhất tinh ma pháp sư tại thế giới học đồ pháp sư, tự nhiên muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, nhưng trước mặt ma đạo sỹ lại không khác gì người thường

Thực lực của đôi bên cách nhau quá xa, địa vị giữa bọn họ cũng cách biệt

Ánh mắt của Griffin ngưng tụ lại, hắn nhìn Tiểu Ân, nhìn huy chương nhất tinh trên ma pháp bào của hắn, trong mắt của hắn lộ vẻ kinh ngạc

Mặc dù căn cứ theo tư liệu của hắn, Tiểu Ân mang theo ký hiệu nhất tinh ma pháp sư, nhưng khi hắn tận mắt nhìn thấy, vẫn cảm thấy tức cười

Từ từ, vẻ mặt của Griffin chậm rãi ngưng trọng lại

Mặc dù Tiểu Ân chỉ biểu hiện thực lực nhất tinh ma pháp sư, nhưng Griffin là ai, hắn là ma đạo sỹ hàng thật giá thật

Không chỉ có thực lực trên Tiểu Ân, hơn nữa điều chủ yếu là, bọn họ có chênh lệch về giai vị

Trong cảm ứng của Griffin, Tiểu Ân giống như miệng núi lửa chưa bộc phát

Mặc dù nhìn bề ngoài thì hắn rất bình tĩnh nhưng bên trong cơ thể hắn ẩn chứa lực lượng cường đại, khiến Griffin cũng phải kiêng kỵ

Đương nhiên thực lực như thế chỉ khiến Griffin kiêng kỵ mà thôi, trong cảm giác của hắn, Tiểu Ân không thể uy hiếp tới tính mạng của hắn

Nhưng dù là thế cũng khiến Griffin cảm thấy một cỗ áp lực trước nay chưa từng có

Người này, trẻ tuổi như vậy đã có thành tựu như thế này rồi. Nếu cứ mặc kệ hắn phát triển, như vậy mười năm nữa, địa vị giữa hai người sẽ không còn chênh lệch nữa

Một ý niệm xẹt qua đầu Griffin, khiến khuôn mặt đang tươi cười của hắn động lại

Trong lòng Tiểu Ân chợt căng thẳng, đồng tử nhanh chóng co rút lại

Khi lão ma pháp sư này dừng lại, hần như rơi vào hầm băng, hàn khí lạnh thấu xương khiến toàn thân hần dựng tóc gáy, đó là cỗ sát khí

Nếu như là người bình thường, tuyệt đối không thể phát hiện được sát khí thoáng qua đó

Nhưng Tiểu Ân khác, trong tay hần có sát lục kết giới, hơn nữa ở đại thảo nguyên và vùng đất tử vong, hần đã khắc sâu cảm giác này

Cho nên khi trong lòng đối phương xuất hiện sát khí, hơn nữa người đó có thực lực đẩy hần vào chỗ chết, Tiểu Ân lập tức cảm ứng được

Vốn hần có niềm tin cường đại, nhất thời liền dao động, trong lòng Tiểu Ân thầm mắng cốt long mười bảy, mười tám lần, không phải nó nói trên người hần không còn ẩn ký ma pháp sao.

Nhưng Griffin vừa gặp hần, đã sinh ra sát tâm, ngoài việc bị Griffin cảm ứng ma pháp ẩn ký ra, thì còn cách giải thích nào nữa?

Mặc dù Tiểu Ân có kinh nghiệm hai kiếp, nhưng căn bản không thể đoán được, đó là do Griffin đổ kỵ với hần nên mới sinh ra sát khí

Tất nhiên, Griffin không biết Tiểu Ân có liên quan với vùng đất tử vong. Nếu như hần biết, tương lai Tiểu Ân sẽ trở thành ngàn năm truyền kỳ, hơn nữa năm tên đệ tử của hần cũng thế, thì không biết ý nghĩ của Griffin sẽ thay đổi thế nào

Rất nhanh, Griffin che giấu vẻ mặt của mình đi, ngoài Tiểu Ân ra, không có người nào có thể cảm ứng được chuyện vừa rồi

Hần nhìn Tiểu Ân, nhẹ nhàng gật đầu, vẻ mặt tươi cười nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, quả nhiên là thiếu niên anh hùng. Rất giỏi

Tiểu Ân kinh dị nhìn lão ma pháp sư. Nếu như vừa rồi không cảm nhận được sát khí của đối phương, chắc hần đã coi Griffin là trưởng bối thân thiết, nhưng giờ phút này, trong lòng hần lạnh lẽo, không biết tên này định giở trò quỷ gì

Miễn cưỡng lộ ra vẻ tươi cười, đột nhiên Tiểu Ân hít sâu một hơi nói:

-Griffin các hạ tôn kính, ngài đã quá khen

Trong nháy mắt hần đã hạ quyết tâm, bình đến tướng ngăn, nước lên thì đất chặn, nếu như thực sự không xong, hần sẽ gọi cốt long tới

Nghĩ đến hắc long vương từng trải qua cuộc chiến giữa chúng thần, tâm tình của Tiểu Ân bình tĩnh xuống

Cốt long là người trực tiếp tham dự cuộc chiến của chúng thần. Mặc dù trong mắt chúng thần, nó không chịu nổi một kích, nhưng trong tình huống đó mà nó vẫn còn sống, tới nơi này khi để một tên ma đạo sỹ, chắc chắn có vấn đề gì

Đừng quên, trước khi nó rời đi, nó từng nói, hai, ba tên ma đạo sỹ, hần không đặt ở trong mắt

Nghĩ tới điểm này, trong lòng Tiểu Ân bình tĩnh lại, tâm tình biến hóa cực nhanh, vốn đang có chút hốt hoảng bất an, nhưng trong nháy mắt đã bình tĩnh lại

Mặc dù biến hóa này rất nhanh, nhưng ở nơi này đều là những lão già bất tử, chỉ cần nhìn bọn họ trao đổi với nhau là rõ. Dù bọn họ không nói nhưng ánh mắt vẫn thể hiện ra ngoài

Griffin dời ánh mắt, chậm rãi nói:

-Công quốc Louis thực hưng thịnh, pháp sư Maren có thể dạy ra đệ tử như vậy, công lao thực lớn

Maren vội vàng nói:

-Tất cả đều dựa vào sự cố gắng của Tiểu Ân, không có nhiều quan hệ với chúng ta

Hần nói toàn lời thật lòng, nhưng ngay cả khi hần nói như vậy, cũng không có nhiều người tin tưởng

Mỉm cười, Griffin nhẹ giọng nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, người có thể đạt được thành tựu ở độ tuổi này, thực khiến người khác hâm mộ, ngay cả lão già như ta cũng có chút động tâm

Nhìn bộ dáng không gọn gàng của lão, cũng không ai có thể liên tưởng tới thân phận ma đạo sỹ của lão, nhưng câu nói tiếp theo từ miệng hắn khiến mọi người khiếp sợ:

-Đã lâu rồi ta không có ra tay, pháp sư Tiểu Ân có nguyện ý tỷ thí với ta hay không?

Hào khí trong phòng trở nên trầm trọng, Griffin đưa ra đề nghị này, ngay cả Linnuo cũng không nhịn được liếc mắt nhìn hắn

Ánh mắt của Linnuo tràn ngập nghi hoặc, với thân phận và địa vị của Griffin, lại đưa ra yêu cầu này, thực nằm ngoài dự liệu của mọi người

Song chỉ có bản thân Griffin mới hiểu, hắn nghĩ gì

Với thực lực của hắn, mơ hồ cảm ứng được thực lực cường đại của Tiểu Ân, hơn nữa trên người Tiểu Ân, dường như có ẩn giấu lực lượng thần kỳ

Cổ lực lượng này có một lực hấp dẫn đặc biệt, ngay cả hắn cũng muốn thử

Mặc dù cảm giác đó không mãnh liệt, nhưng khiến đáy lòng hắn dậy sóng

Cho nên hắn mới xúc động muốn giao thủ với đối phương, chẳng qua hắn chỉ muốn xem, đối phương có đồ vật gì khiến hắn động tâm mà thôi

Dù sao, tu vi tới cấp bậc của hắn, những thứ có thể khiến hắn động tâm, thực sự quá ít

Sắc mặt của Tiểu Ân mơ hồ trắng bệch, ánh mắt gắt gao nhìn đối phương, bên trong bao hàm quá nhiều tâm tình

Hắn cảm ứng được sát khí của đối phương, cho nên trong lòng hắn đã nhận định Griffin thông qua thủ đoạn thần bí nào đó, cảm ứng được ẩn kỹ ma pháp trên người hắn

Mặc dù không biết ma đạo sỹ này tại sao lại có bản lĩnh kinh người như thế, ngay cả cốt long cũng không cảm ứng được, vậy mà hắn lại cảm ứng được

Nhưng nếu đối phương có sát tâm, đưa ra đề nghị giao thủ, thì chỉ có kẻ ngu mới đồng ý

Khóe miệng lộ ra đường cong quái dị, Tiểu Ân từ chối nói:

-Griffin các hạ tôn kính, bản lãnh của ta thấp kém, tuyệt đối không dám giao thủ với ngài

Griffin đang tươi cười lập tức dừng lại. Hắn không nghĩ đến việc Tiểu Ân từ chối yêu cầu của mình

Nhưng dù da mặt của hắn có dày hơn, giờ phút này đứng trước mặt Linnuo và Tiffany cũng không thể mạnh mẽ ép đối phương giao đấu. Nếu một khi chuyện này truyền ra ngoài, hắn sẽ bị người khác mắng chửi không còn mặt mũi

Là người biết rõ nội tình, Tiffany thở phào một hơi, bọn họ trao đổi ánh mắt với nhau, trong mắt lộ rõ vẻ vui mừng

Tiểu Ân cự tuyệt, mặc dù có chút mất nhuệ khí, nhưng không vì vậy mà có người khinh thường hắn

Trái lại, nếu hắn đáp ứng giao thủ với ma đạo sỹ, như vậy mới bị bệnh thần kinh

Griffin sững sốt trong chốc lát, hắn lẳng lặng cảm ứng biến hóa quanh người Tiểu Ân, cảm giác này rất kỳ dị. Thậm chí hắn có thể khẳng định, trên người Tiểu Ân có cất giấu bí mật gì đó, bí mật đó giống như khối nam châm, có lực hấp dẫn vô hạn

Trầm ngâm trong chốc lát, đột nhiên Griffin chỉ Natalie nói:

-Nếu pháp sư Tiểu Ân không muốn động thủ với ta, vậy tỷ thí với Natalie thì sao?

Cặp mắt vốn híp lại của hắn dường như mở to ra:

-Ta muốn xem pháp sư trẻ tuổi tỏa sáng ở thành Bahia có thực lực cường đại như thế nào?

Ánh mắt của Tiểu Ân dừng lại trên người Natalie. Từ miệng đối phương, hắn biết được, nếu hôm nay không động thủ, chỉ sợ rất khó khăn

Hơn nữa nếu muốn tuyển chọn hai đối thủ này, thì kẻ ngu cũng biết phải lựa chọn thế nào

-Tốt

Tiểu Ân không trốn tránh, ánh mắt của hắn rất kiên định, nói:

-Ta tiếp nhận sự khiêu chiến của Natalie các hạ

Trong lòng của hắn có sự kiêu ngạo

Người là ma đạo sỹ, tự mình ra tay, đương nhiên ta sợ hãi ba phần, nhưng một tên vừa mới tiến giai thành đại ma pháp sư không lâu, chẳng lẽ có thể đưa ta vào chỗ chết?

Người quá xem thường ta

Hừ, nhìn xem ta giết Natalie hay hắn giết ta

Griffin nhìn ánh mắt của Tiểu Ân, không khỏi nao nao. Trong lòng hắn hơi hồi hận, ánh mắt của tên này không ngờ lại hung ác cuồng bạo như thế, giống như có mối thù không đội trời chung với Natalie

Trong lòng hắn chợt động, nhớ tới điều tra về thành Bahia của Natalie

Dường như đám người Tiểu Ân đều là pháp sư chiến đấu, nếu hắn vừa tiến lên đã liều mạng với Natalie, chẳng phải sẽ có phiền phức lớn sao?

-Khụ khụ

Lão ma pháp sư ho nhẹ hai tiếng nói:

-Pháp sư Tiểu Ân, Natalie, các người không có cừ oán gì với nhau, trận tỉ thí này chẳng qua chỉ là cuộc so tài giữa nhân tài kiệt xuất của đế quốc Nặc Khả Đa và nhân tài kiệt xuất của công quốc Louis mà thôi. Cho nên ta hy vọng các người phải kiềm chế, không nên biến cuộc đấu này thành trận chiến sinh tử

Hai mắt Tiểu Ân mở ra, hắn lẳng lặng nhìn Griffin. Vốn hắn cho rằng lão ma đạo sỹ này định nhân cuộc chiến này tiêu diệt mình, nhưng hiện giờ xem ra, hình như ý lão không phải như vậy

Natalie cung kính nói:

-Vâng, con hiểu

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, nói:

-Vâng, ta hiểu rồi

Nhưng hắn thực sự không hiểu, chắc chỉ có lão thiên gia mới hiểu

Trận đấu này được cử hành ở ma pháp tháp của Tiffany

Nơi này vốn là nơi đại ma pháp sư Tiffany dùng để thí nghiệm và tu luyện ma pháp, mặc dù chỉ có ba trăm thước vuông, nhưng phòng hộ kết giới ở xung quanh rất vững chắc

Ngay cả Griffin khi tới nơi này, hơn nữa xem qua phòng hộ kết giới ma pháp, cũng khen liên miện

Tất nhiên, loại kết giới này chẳng qua chỉ là vòng phòng hộ lạc lõng mà thôi. Không thể nào so được với hai đạo kết giới trong tay Tiểu Ân

Tới nơi này, hai đại ma pháp sư kính chào lẫn nhau, sau đó bắt đầu thi triển ma pháp chiến đấu

Trong tình huống này, Tiểu Ân cũng không thi triển hành vi quá khích gì, cũng không dựa vào sự mau lẹ của bản thân để tiến hành đánh lén, mà giống như một pháp sư chính quy, thêm cho mình ma pháp vòng phòng hộ, sau đó bắt đầu thi triển hạ cấp ma pháp

Thật ra hắn rất cẩn thận mặc dù thực lực của đối thủ không cường đại. Ngay cả Đức Lão Phu cũng có thể chiến thắng, nhưng Tiểu Ân không dám khinh thường, bởi vì sau lưng Natalie là vị ma đạo sỹ khiến mọi người run sợ

Ngay từ đầu Tiểu Ân không công, chỉ thủ. Hắn muốn nhìn xem, Natalie sẽ dùng ma pháp nghịch thiên gì để giết chết mình

Nhưng rất nhanh, hắn phát hiện, mặc dù Natalie oán hận mình, nhưng không vì thế mà chiến đấu sinh tử với mình

Lông mày nhíu lại, Tiểu Ân thực không hiểu nổi, tại sao hai người này lại cổ quái như vậy

Griffin đột nhiên sinh ra sát khí với mình, Natalie thì không che giấu ánh mắt căm thù đối mình, tất cả những điều này khiến hắn đau đầu

Trên thực tế, chẳng qua Griffin đổ kỵ nên mới sinh ra sát khí mà thôi. Còn về Natalie, sở dĩ hắn căm thù Tiểu Ân là do trong buổi tiệc rượu tối hôm đó, Sara cự tuyệt yêu cầu của hắn, nhưng lại ngồi cùng một chỗ với Tiểu Ân

Chỉ cần nghĩ tới biểu hiện hôm đó của Sara, sức quyến rũ cường đại đó mơ hồ hút hồn hắn, khiến ngọn lửa đổ kỵ trong lòng dâng lên cao

Mặc dù Tiểu Ân thông minh, nhưng không thể hiểu được lòng người

Hai loại cảm giác đổ kỵ đó, căn bản khó bị người khác phát giác. Đừng nói là đám người hiểu nhiều biết rộng như Tiffany, dù là ai cũng không thể tưởng tượng nổi chuyện này

Tiểu Ân tiêu cực ứng phó ma pháp như cuồng phong bão táp của Natalie

Mặc dù thực lực của Natalie còn xa mới bằng Tiểu Ân, nhưng tốt xấu gì hắn cũng là ma pháp sư chính thức, những ma pháp bậc thấp mà hắn thi triển ra rất có uy lực

Nhưng mặc cho hắn có cố gắng thế nào, Tiểu Ân giống như cây cột chống trời, mặc cho hắn tấn công thế nào cũng không bị lay động

Xa xa quan sát cuộc chiến, mọi người liếc mắt nhìn nhau, trong lòng có cảm giác khác nhau

Mặc dù hai người bọn họ không chiến đấu sinh tử, nhưng hai đại ma pháp sư lại dùng hạ cấp ma pháp để chiến đấu, cũng là một tình cảnh khó gặp

Đặc biệt là tam nữ Sara và Maren, đây là cơ hội hiếm có

Bọn họ lẳng lặng nhìn Tiểu Ân và Natalie thi triển ma pháp, cảm thụ sự xáo trộn giữa sân, nhưng mơ hồ thấy nguyên tố ma pháp

Trong chiến trường khắc chế lẫn nhau, náo nhiệt mà không hung bạo, mấy ma pháp sư chính thức đều cảm thụ sâu sắc, có chỗ tốt đối với tương lai ngày sau của bọn họ. Thực lực khác nhau, nhãn lực cũng khác nhau

Trong mắt Tiffany và Linnuo, hai người dùng kỹ năng cơ bản để chiến đấu, đối với ma pháp của bản thân cũng có sự giải thích

Tất nhiên, do thực lực chênh lệch nhau, nên bọn họ thấy được một số chỗ không tốt của Natalie. Chỉ là muốn đền bù chỗ đó, hắn cần phải có nhiều thời gian luyện tập và cải tiến

Nhưng khi ánh mắt của bọn họ dừng trên người Tiểu Ân, trong lòng mơ hồ phát lạnh

Tiểu Ân giống như một con rùa rụt cổ, nhìn qua thì yếu thế hơn Natalie. Nhưng với ánh mắt của hai người bọn họ, có thể rõ ràng nhìn ra

Ma pháp sư đeo huy chương nhất tinh này, mỗi một lần hắn ra tay, đều chậm hơn Natalie một chút

Không sai, mặc dù hạ cấp ma pháp tung bay đầy trời, nhưng mỗi lần Tiểu Ân ra tay đều chậm hơn đối thủ một chút

Nhưng khiến hai người cảm thấy khó tin đó là, mặc dù Tiểu Ân ra tay chậm hơn, nhưng tốc độ phóng thích ma pháp lại nhanh hơn

Cứ như thế, một khi Natalie dùng ma pháp oanh kích lên vòng phòng hộ của Tiểu Ân, ma pháp của Tiểu Ân cũng đánh trúng vòng phòng hộ ma pháp của đối phương

Người đánh trúng ta bao nhiêu, ta trả lại người bấy nhiêu, không nhiều hơn, cũng không ít hơn

Trải qua một đoạn thời gian chiến đấu, Tiểu Ân và Natalie duy trì một cục diện cân bằng vi diệu, thậm chí độ suy yếu của vòng phòng hộ ma pháp cũng giống nhau

Tiffany và Linnuo nhìn thấy cảnh này, trong mắt hai người lộ rõ thần sắc khó tin

Khác với Maren và tam nữ Sara, bọn họ biết rõ sự khó khăn trong đó

Nếu như đối mặt với Maren hoặc tam nữ Sara, có lẽ hai người có thể làm được như vậy

Nhưng nếu đối thủ của bọn họ có cùng cấp bậc, như vậy bọn họ không dám cuồng vọng, có thể dễ dàng trêu chọc đối phương

Tên Tiểu Ân này, trên người của hắn có bao nhiêu bí mật, tại sao mỗi lần gặp mặt lại khiến bọn họ ngạc nhiên

Nhị vị đại ma pháp sư liếc mắt nhìn nhau, phát giác sự khổ sở trong mắt đối phương. Đáy lòng bọn họ đã công nhận sự tiến bộ của Tiểu Ân đã vượt qua bọn họ

Ngàn năm truyền kỳ trong tương lai, quả nhiên người bình thường không thể so đo được

Griffin lẳng lặng nhìn, hắn dường như không phát hiện ra biến hóa trong đó, nhưng trong lòng hắn lại dao động mãnh liệt

Người trẻ tuổi này thực đáng sợ, đáng sợ tới nỗi khiến hắn run rẩy

Ngay từ đầu khi tỷ thí với Natalie, mặc dù biểu hiện của Tiểu Ân chói mắt, nhưng tuyệt đối không tinh diệu như thế này

Ma pháp của đôi bên không ngừng oanh kích, năng lực cảm ứng và thời cơ ra tay của Tiểu Ân dường như tăng lên với tốc độ khó tin

Còn Natalie giống như một người luyện tập với hắn, khiến lực khống chế nguyên tố ma pháp của Tiểu Ân trong nháy mắt đạt tới đỉnh cao mới

Tiffany và Linnuo chỉ phát giác ra sự lợi hại của Tiểu Ân, nhưng dù thế nào cũng không nghĩ đến, trong thời gian ngắn, năng lực của Tiểu Ân lại được đề cao lên

Cái này không phải thiên phú mà là yêu nghiệt

Hai tay nhẹ nhàng nắm chặt lại, từ từ buông ra, trong lòng Griffin bình tĩnh lại, trong mắt của hắn lóe ra tia sáng, dường như hắn hạ quyết tâm nào đó

Song giờ phút này, Tiểu Ân lại không biết phản ứng của mọi người

Nếu như nói lúc đầu hắn còn dùng phần lớn lực chú ý lên người Griffin, song phương đối chiến ma pháp với nhau như vậy một đoạn thời gian, tinh lực của Tiểu Ân từ từ đầu nhập vào trong đó

Khi tinh lực của hắn trầm mê vào trong đó, nhưng ngoài ý muốn phát hiện, nguyên tố ma pháp xáo trộn lại khiến tinh thần cảm ứng của hắn tăng cao

Trình độ đề cao này đã vượt xa sự tưởng tượng của hắn, giống như trước mặt hắn đột nhiên có thêm một chiếc ống nhòm, khiến hắn có thể nhìn thấy tình hình cách đó vài km

Không chỉ có như thế, thậm chí Tiểu Ân còn phát hiện một cỗ lực lượng không hiểu chậm rãi xuất hiện từ bên trong thân thể hắn

Hắn vốn tưởng đó là cỗ lực lượng bên trong cơ thể hắn, nhưng khi hắn tỉnh táo trải nghiệm, mới phát hiện ra, cỗ lực lượng đó không xuất phát từ cơ thể hắn, mà đến từ vật phẩm trang sức không gian của hắn

Phát hiện này khiến hân sợ hãi

Mọi người đều biết, vật phẩm trang sức không gian được dùng để cất giữ đồ vật. Không gian bên trong vật phẩm trang sức không gian khác với không gian bên ngoài

Nếu đem đồ vật cất trong vật phẩm trang sức không gian, như vậy không thể mượn sức của những đồ vật đó

Nói cách khác, năng lượng tinh thạch và ma hạch cất trong vật phẩm trang sức không gian, không thể nào sử dụng được

Nhưng giờ phút này, phát hiện của hân đã hoàn toàn phá vỡ sự hiểu biết về ma pháp không gian hệ của hân. Nguyên trên thế giới này còn có năng lượng xuyên phá không gian, tiến hành trao đổi

Lực lượng tinh thần của hân phân ra, nhất thời hiểu được luồng năng lượng này để từ vật phẩm trang sức không gian

Trong vật phẩm trang sức không gian, có chứa hài cốt trong UFO tới từ quê hương của hân

Giờ phút này, dường như cảm ứng được năng lượng cường đại phát ra từ Tiểu Ân, cho nên đồng hài cốt đó cũng tuôn ra một loại năng lượng không hiểu. Luồng năng lượng đó có thủ đoạn khiến hân không giải thích được. Sau khi thoát khỏi vật phẩm trang sức không gian, nó tiến vào thân thể của hân, chậm rãi dung hợp với hệ thống năng lượng của hân

Theo lý mà nói, hai loại năng lượng khác nhau kết hợp với nhau sẽ để lại một chút di chứng

Nhưng kỳ quái nhất là, hài cốt trong UFO dường như không khác năng lượng trong cơ thể hân, trong nháy mắt, đôi bên đã kết hợp với nhau

Trong đoạn thời gian này, kỳ thực Tiểu Ân đã vứt bỏ cuộc chiến đấu giữa mình và Natalie ra khỏi đầu. Trong cảm giác của hân dường như chuyện đang phát sinh sẽ ảnh hưởng cực lớn tới thành tựu sau này của hân

Mặc dù Tiểu Ân không để ý tới, nhưng trên người của hân, có một cỗ lực lượng quen thuộc. Dưới sự chỉ huy của cỗ lực lượng này, ma lực trên người hân vận chuyển như bình thường, tiếp tục duy trì cục diện bất bại với Natalie

Khi Tiểu Ân dung hợp hai loại năng lượng, lập tức phát hiện có một luồng lực lượng thần kỳ thay hân chỉ huy nguyên tố ma pháp

Sắc mặt của hân trở nên cổ quái, nếu như không phải hân có năng lực khống chế bản thân xuất sắc, thì giờ phút này chắc hân đã sớm nổi điên

Bởi vì hân phát hiện, năng lượng vừa thay hân chiến đấu lại là Nhất Hào

Nhất Hào, trời mới biết nó có năng lực đi ra lúc nào, hơn nữa quan trọng là trước mắt nó đang thay thế hân giao chiến với đối phương

Biến hóa khó tin đó khiến bản thân hân không thể tin được

Song dù Tiểu Ân không phải người bình thường, tâm tư của hân rất nhanh trở về cuộc chiến

Giây phút này, hân phát hiện một sự khác biệt mới

Trong thế giới cảm ứng của hân, có thêm vô số đường nét và các loại số liệu khó có thể diễn tả

Trong lúc hoảng hốt, thậm chí hân có ảo tưởng, mình đã biến thành một người máy rồi sao?

Nhưng là một người máy thì giao thủ với địch nhân, không nghi ngờ gì, chiếm được tiện nghi rất lớn

Mặc dù Natalie là một đại ma pháp sư, có được thực lực siêu cường, nhưng nhất cử nhất động của hân lại trở thành trò cười trong mắt của Tiểu Ân.

199. Chương 20: Điện Hồ Thuật Siêu Cường

Giống như máy tính, hình thành một cảnh tượng đặc biệt, điểm khác nhau duy nhất đó là, kiếp trước hắn đã biết máy tính tính toán như thế nào, nhưng lúc này hắn lại chẳng biết trên đó viết gì. Nhưng giây phút này, những số liệu đó lại in sâu trong đầu hắn

Trong mắt của hắn, Natalie bị phân tích một cách triệt để, căn bản không mang lại uy hiếp gì

Khác với cảnh giới thần kỳ trước kia, nhưng dường như lại có chút giống nhau

Lúc này, trong lòng Tiểu Ân xuất hiện một cỗ nhiệt lưu, cảm giác nắm mọi việc trong tay, thực khiến người ta không thể kiềm chế được

Bỗng nhiên, trong lòng Tiểu Ân vừa động, hắn thử tách lực chú ý ra khỏi người Natalie một chút, chậm rãi xem cuộc chiến ở bên cạnh

Nhiều số liệu bay đi, khi lực chú ý của hắn dung nạp thêm một người, tốc độ số liệu bay đi càng nhanh hơn. Tiểu Ân cũng không biết đâu là cực hạn, hắn có cảm giác, hắn có thể đem tất cả mọi người vào trong sự giám thị và cảm ứng của mình

Từ từ, Tiểu Ân nghĩ tới sát lục kết giới và hoàng kim kết giới

Giờ phút này, hắn có cảm giác giống như khi điều khiển hai loại kết giới, hễ hắn ở trong phạm vi cảm ứng thì liền có cảm giác tùy tâm sở dục, khiến trong lòng hắn tràn ngập sự tự tin

Khuôn mặt của Tiểu Ân lộ ra vẻ quái dị, chẳng lẽ UFO cũng là đạo cụ kết giới? Nếu sự thật là thế thì thật khó tin

Mọi người đang quan sát trận chiến từ từ cảm ứng được trong không gian dường như tràn ngập lực lượng thần kỳ. Đó là một loại năng lượng khó có thể tưởng tượng được, giống như một chiếc lưới vô hình, vô thanh vô thức trói mọi người vào trong

Sắc mặt của Linnuo và Tiffany ngưng trọng. Mặc dù bọn họ biết nhiều hiểu rộng, nhưng cũng không biết tia cảm ứng đó đại biểu cho điều gì

Nhưng sắc mặt của Griffin lại thay đổi

Là ma đạo sỹ nên hắn nhận ra lai lịch của chiếc lưới vô hình đó

Đó là kết giới, là một cái kết giới chưa chính thức hình thành

Kết giới, đó là một danh từ đáng sợ, ngay cả ma đạo sỹ cũng chưa chắc nắm giữ được pháp thuật siêu cường này

Mặc dù Griffin là ma đạo sỹ nhưng tu vi của hắn chỉ dừng lại ở cảnh giới thất tinh

Trong cảnh giới này, mặc dù thực lực của hắn hơn xa đại ma pháp sư, nhưng hắn biết cả đời mình không thể tiến thêm một bước nữa, không cách nào nắm giữ được kết giới thuộc về bản thân mình

Nói cách khác, ngay cả bản thân hắn, cũng không có lực lượng thần kỳ của kết giới

Nhưng hôm nay hắn lại cảm ứng được uy năng của kết giới trên người đại ma pháp sư

Hắn không biết kết giới đó có thuộc tính gì, cũng không biết kết giới đó có uy năng đặc thù gì, nhưng hắn có thể khẳng định, đó là kết giới

Trong nháy mắt, mắt của hắn từ từ co lại

Ngay cả kẻ có định lực như hắn, giây phút này cũng cảm thấy sợ hãi và bi ai

Một người chưa đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ đã mơ hồ chạm vào cánh cửa kết giới, điều này đại biểu cho điều gì?

Griffin hít sâu một hơi, cổ hắn hơi rung động, hắn nuốt một ngụm nước miếng xuống

Tình huống này, cho dù tận mắt hắn nhìn thấy, hắn cũng không tin tưởng. Thậm chí hắn có thể khẳng định, nếu mình kể chuyện này ra bên ngoài, cũng không có nhiều người tin tưởng

Vô số ý niệm hiện lên trong đầu của hắn, ánh mắt của hắn lộ ra tia sáng khác thường

Thân hình Griffin khê động, trong chớp lát đã di chuyển mấy chục thước, đi tới bên cạnh Natalie

Giờ phút này, Natalie đã thể hiện toàn bộ thực lực của mình

Biết Sara đang xem cuộc chiến của mình, trạng thái của hắn rất hưng phấn, thậm chí còn tốt hơn nhiều so với bình thường. Dưới trạng thái này, năng lực điều khiển nguyên tố ma pháp của hắn đạt tới một cảnh giới khó tin

Giây phút này, hắn phát huy một trăm hai mươi phần trăm thực lực của mình

Hắn có lòng tin mãnh liệt, chỉ cần tiếp tục chiến đấu, mình có thể đánh bại tên đối diện với mình, nhất định Sara sẽ nhìn mình bằng con mắt khác

Hắn có được cảm giác đó, nói thật là do Tiểu Ân tạo thành. Bởi vì mỗi một lần Tiểu Ân công kích, đều khiến Natalie có cảm giác, Tiểu Ân đã phát huy toàn bộ thực lực, chẳng qua chỉ miễn cưỡng duy trì cục diện không bại mà thôi

Dường như chỉ cần hắn thêm chút lực là có thể đánh bại Tiểu Ân

Mặc dù cảm giác này không thể giải thích, nhưng rất chân thực

Nhưng ngay khi bản thân hắn đang chìm trong mộng đẹp thì thân hình của Griffin đột nhiên xuất hiện trước mặt hắn

Khi hắn thấy Griffin, sắc mặt liền đại biến, liều mạng thu hồi lại ma pháp công kích sắp phóng ra

Mặc dù không biết vì sao lão tổ tông của gia tộc đột nhiên xuất hiện trong cuộc đấu giữa hắn và Tiểu Ân, nhưng trước uy áp tích lũy trong vòng mấy trăm năm của Griffin, hắn không có can đảm để hỏi

Khi Griffin xuất hiện bên người Natalie, Natalie lập tức thu tay lại, còn Tiểu Ân đã sớm cảm ứng được

Trong đầu của hắn xuất hiện vài lựa chọn, trong đó có lựa chọn lập tức thu tay lại, một lựa chọn khác là tiếp tục công kích, thậm chí còn có lựa chọn là tấn công ma đạo sỹ Griffin để sưu tầm tin tức

Mí mắt của Tiểu Ân không chớp động, cuối cùng lựa chọn biện pháp cuối cùng

Lúc này Tiểu Ân đã có một chút tâm lý biến hóa khác so với lúc vừa gặp Griffin.

Lúc đầu tiếp xúc với ma đạo sỹ, Tiểu Ân bị danh vọng và thực lực cao thâm khó lường của hắn dọa sợ, cho nên dù thế nào cũng không dám giao thủ cùng hắn

Nhưng giờ phút này, Tiểu Ân khác với lúc xưa, hài cốt của UFO phát ra một loại năng lượng thần kỳ xuyên qua vật phẩm trang sức không gian tiến vào thân thể hắn, trong lòng Tiểu Ân tràn ngập tự tin

Đặc biệt khi hai loại năng lượng dung hợp làm một, khiến Tiểu Ân có cảm giác mình như một chiếc máy vi tính cường đại, khiến hắn có ý nghĩ cuồng vọng, dung nạp được cả thế giới

Tất nhiên, đó là kết quả của sự tự tin, bản thân Tiểu Ân biết mình khó làm được điều này

Nhưng dưới tình huống này, hắn có sự tự tin lớn, mặc dù không thể dung nạp cả thế giới, nhưng giao thủ với ma đạo sỹ thì không có vấn đề gì

Trong mắt của hắn hiện lên một tia sáng sắc bén, ma pháp trong tay Tiểu Ân không dừng lại, cứ như thể trực tiếp oanh kích

Hơn nữa hắn thi triển, lại là ma pháp cấp bốn có uy lực lớn nhất, Điện Hồ Thuật

Ánh sáng sáng ngời của điện hồ chợt bộc phát trong tay Tiểu Ân

Không sai, không phải một đạo Điện Hồ mà là một màn

Trong tay Tiểu Ân, ma thuật này dường như biến thành trăm đạo Điện Hồ, chúng nó dùng cách rực rỡ chói mắt xuất hiện, trong thời gian ngắn bùng nổ ra

Cả không gian dường như tràn ngập Điện Hồ, tất cả nguyên tố ma pháp bị tia chớp này quấy rối

Trong cảm ứng của mọi người, dường như nơi này chỉ có nguyên tố điện hệ, không có bất cứ năng lượng nào khác.

Rốt cuộc sắc mặt của Linnuo và Tiffany thay đổi

Ma pháp cấp bốn, đối với bọn họ mà nói, kỳ thực không đáng để nhắc tới

Mặc dù bọn họ không tinh thông điện hệ ma pháp, nhưng muốn trong nháy mắt phát ra ma pháp cấp bốn có tính công kích, bọn họ cũng dễ dàng làm được, hơn nữa bọn họ có thể cam đoan, thanh thế và uy lực ma pháp mà bọn họ thi triển ra không dưới Điện Hồ Thuật

Nhưng Tiểu Ân không thi triển ra một đạo Hồ Quang Thuật mà hơn trăm đạo tạo thành một mảng siêu cấp Điện Hồ Thuật

Cùng một ma pháp, nếu có thể trong nháy mắt kích thích ra trăm đạo, như vậy uy lực của nó sẽ được gia tăng lên một cách lạ thường

Cho dù là ma pháp cấp hai, khi đồng thời thi triển trăm đạo, nó sẽ có uy lực của ma pháp cấp bốn, thậm chí là uy lực của ma pháp cấp năm

Như vậy ma pháp cấp bốn có lực công kích cường đại nhất, Điện Hồ Thuật, trong nháy mắt có hơn một trăm đạo thì sẽ có uy lực thế nào

Trước giây phút này, Tiffany và Linnuo không nghĩ tới điểm này

Giờ phút này, bọn họ mới được kiến thức

Điện quang vô cùng vô tận lóe lên, phẳng phất như tràn ngập mọi ngõ ngách trong không gian. Năng lượng Điện hệ cường đại điên cuồng bạo loạn, khiến tất cả nguyên tố ma pháp đều rối loạn

Sắc mặt của mỗi người trở nên trắng bệch, cả không gian dường như mất đi mọi màu sắc, chỉ còn lại một màu trắng khiến người khác hồi hộp khiếp sợ

Dưới tình huống này, đừng nói Maren và Sara, dù Tiffany và Linnuo cũng không thể thi triển ma pháp nào

Trong lòng bọn họ vô cùng kinh hãi

Mặc dù bọn họ biết Tiểu Ân rất mạnh, có thể thoát khỏi vùng đất tử vong, tự nhiên có thành tựu khác hẳn người thường

Khi Tiểu Ân chiến đấu với Natalie, mọi người đã mơ hồ cảm ứng được sự cường đại của Tiểu Ân, nhưng khi một trăm đạo Điện Hồ Thuật xuất hiện, bọn họ mới biết sự cường đại của Tiểu Ân đã vượt qua dự liệu của bọn họ

Mặc dù đều là đại ma pháp sư, nhưng thực lực của Tiểu Ân dường như đã vượt qua cực hạn của cấp bậc đại ma pháp sư

Tia chớp biến thành một nhánh cây kỳ quái, khuếch tán ra bốn phương tám hướng, cắt không gian thành những mảnh nhỏ

Nhìn điện quang vô cùng vô tận, khóe miệng Tiểu Ân nở nụ cười hài lòng, có thể trong nháy mắt phát ra hơn trăm đạo Điện Hồ Thuật, ngay cả bản thân hắn cũng không tin được

Ma pháp có thể liên tục kích thích, nhưng đạt tới trình độ này, đã vượt qua khả năng cực hạn của con người

Kỳ thực có thể làm được điều này, không phải do ý thức của Tiểu Ân, mà do hắn kết hợp với năng lượng thần bí giống như cỗ máy vi tính

Nhất Hào, do Nhất Hào có năng lực tính toán siêu cường, nên trong nháy mắt có thể triệu tập được tất cả nguyên tố ma pháp vào đúng vị trí. Nếu không đổi lại là người khác, căn bản không thể nào trong nháy mắt liên tục kích thích Điện Hồ Thuật

Ánh sáng màu trắng chói mắt xuất hiện, Tiểu Ân cũng bị hoa mắt, sâu trong lòng hắn có niềm vui sướng mãnh liệt, niềm tin của hắn tăng lên tới cực điểm

Ma đạo sỹ

Ta có thực lực để chiến đấu với ma đạo sỹ

Giờ phút này trong đầu của Tiểu Ân chỉ còn ý niệm đó, hơn nữa hắn không do dự hành động

Từng tia chớp to lớn dưới sự điều khiển của Tiểu Ân, bắn tới trước người Griffin

Khuôn mặt của vị ma đạo sỹ vang danh thiên hạ không có chút biểu tình nào, dường như chỉ xem vô số Điện Hồ có thể đưa người khác vào chỗ chết như một món đồ chơi, căn bản không tạo thành uy hiếp gì đối với hắn

Khi Điện quang tới trước người hắn ba thước, như đánh phải một vòng phòng hộ trong suốt, nơi nào bắt đầu xuất hiện những tiếng nổ mạnh

Ba thước quanh người ma đạo sỹ đột nhiên xuất hiện vô số tấm chắn năng lượng

Năng lượng đó ngưng tụ thành một tiểu thuẫn không lớn, chỉ có bán kính khoảng mười cm, nhưng số lượng rất nhiều, nhiều tới vô cùng vô tận

Mặc dù tia chớp của Tiểu Ân kinh thể hãi tục, trong nháy mắt tràn ngập tới mọi ngõ ngách trong không gian, nhưng dưới tấm chắn của ma đạo sỹ, những tia chớp đó không thể nào xuyên thủng được

Từ từ, từng tia chớp tan biến

Chúng nó đột nhiên xuất hiện, tạo nên uy thế động trời nhưng cuối cùng không thu được thành tích gì, cứ như thể biến mất không còn tung tích

Biến hóa kỳ dị này khiến trong lòng mọi người sinh ra cảm giác vi diệu

Tiểu Ân thở dài một hơi, không nghi ngờ gì, lòng tin của hắn bị đã kích mãnh liệt

Griffin dùng phương pháp đơn giản để hóa giải một kích giống như lôi đình sét đánh của hắn

Tiểu Ân có thể khẳng định, trong nháy mắt kích thích ra hơn trăm đạo Điện Hồ Thuật, đã là cực hạn của hắn. Uy lực của Điện Hồ Thuật không thể so sánh với những ma pháp bình thường

Hơn trăm đạo tạo thành một mảnh Điện Hồ Thuật, trong suy nghĩ của hắn, ít nhất phải bức bách Griffin thi triển ma pháp phòng ngự cường đại nhất, nhưng kết quả lại bị hắn vô thanh vô thức hóa giải

Tiểu Ân không thể so sánh được với thủ đoạn cử trọng nhược khinh (xử lý việc khó một cách dễ dàng) này, bởi vì thậm chí Tiểu Ân còn không nắm được nội tình của đối phương

Sự tự tin mãnh liệt trong lòng Tiểu Ân xuất hiện một lỗ hổng. Thần trí Tiểu Ân khôi phục lại như bình thường, hắn nhìn khuôn mặt không có chút biểu tình của Griffin ở trước mặt, trong lòng không khỏi run lên

- Tốt, một ma pháp điện hệ liên hoàn

Griffin thở dài một tiếng

Bên cạnh hắn, sắc mặt của Natalie đã sớm tái nhợt. Khi hắn nhìn thấy mấy chục tia chớp giống như biển gầm bắn ra, lúc này hắn mới hiểu, chẳng qua Tiểu Ân chỉ ẩn tàng thực lực của bản thân, cùng hắn chơi đùa một lúc mà thôi

Khi hắn hiểu được điều này, tâm tình của hắn lập tức chìm xuống, tâm tình vui sướng khi tiến giai thành đại ma pháp sư liền tan biến

Nhìn tia chớp khổng lồ, tràn ngập mọi nơi, hắn biết mình không thể so sánh được với Tiểu Ân, chênh lệch giữa hai người giống như một đồng đất nhỏ và một tòa núi cao

Cho nên giây phút này, tâm hấn xám lại như tro

Griffin nhẹ nhàng vỗ vai Natalie, áy náy nói:

- Natalie, người xuống trước nghỉ ngơi đi

Natalie cung kính gập đầu, chậm rãi lùi về trong góc, nhưng ánh mắt của hấn nhìn về phía Tiểu Ân, chứa đựng sự đổ kỵ

Khi hấn quay đầu nhìn khuôn mặt tỏa sáng của Sara đang chăm chú nhìn Tiểu Ân, khuôn mặt tuyệt đẹp ửng đỏ lên

Nhìn vẻ mặt của Sara, một kẻ lão luyện như Natalie cũng chấn động. Ánh mắt của hấn thông thả xoay chuyển, ánh mắt nhìn Tiểu Ân tràn ngập oán độc

Tiểu Ân không biết tâm tình biến hóa của Natalie, hấn chỉ lẳng lặng nhìn Griffin

Trong cảm giác của hấn, mặc dù Griffin vô cùng cường đại, nhưng không giống với đại tát mãn Dida và hoàng kim chi vương Yidikalun khiến hấn có cảm giác không dám chống cự

Chỉ với khí thế trên người bọn họ, Tiểu Ân mơ hồ biết được điều này.

Mặc dù bọn họ đều là ma đạo sỹ, nhưng vẫn có chênh lệch cực lớn với nhau

Cùng ở một chỗ với Dida và Yidikalun, thậm chí Tiểu Ân còn nhìn không ra bọn họ điều khiển nguyên tố ma pháp thế nào. Nhưng đối mặt với Griffin, trong mắt Tiểu Ân hiện rõ quỹ tích di động của nguyên tố ma pháp

Đó không phải lực lượng của một mình Tiểu Ân, phải nói Tiểu Ân kết hợp với năng lực thần kỳ của Nhất Hào nên mới thấy được sự biến hóa

Một người khiến người khác nhìn không thấu, mới chân chính cường đại, không thể chống đỡ được. Nhưng có thể nhìn thấu địch nhân thì không phải không chiến thắng được

Mặc dù địch nhân có thực lực trên Tiểu Ân, nhưng chỉ cần Tiểu Ân nắm giữ được quỹ tích và đường đi ma pháp của hấn, như vậy có thể có phản ứng trước, ít nhất không thể thất bại trong thời gian ngắn

Tất nhiên, nếu như Griffin thi triển ma pháp cấp bảy trở lên, thì Tiểu Ân chỉ có đường chạy trốn chết mà thôi

Nhưng dường như Griffin không thi triển bản lĩnh giữ nhà, trong lúc giằng co với Tiểu Ân, mặc dù sắc mặt của hấn ngưng trọng, nhưng năng lực dao động trên người hấn không mãnh liệt

Từ từ, Griffin giơ một tay lên, hỏa cầu nho nhỏ chậm rãi hình thành trong tay hấn

Đám người Tiểu Ân cẩn thận nhìn hỏa cầu. Phần lớn mọi người ở đây lần đầu tiên mới nhìn thấy ma đạo sỹ tự mình ra tay, đối với cử động của hấn tràn ngập tò mò và chờ mong, ngay cả Tiểu Ân cũng không ngoại lệ

Vô số số liệu xuất hiện phân tích quỹ tích của hỏa cầu, Nhất Hào thông qua mười góc độ phân tích hỏa cầu, nhưng tất cả kết luận đều cho thấy, nó chẳng qua chỉ là hỏa cầu nho nhỏ mà thôi, chỉ bằng ma pháp này, dường như không thể uy hiếp tới vòng phòng hộ của Tiểu Ân

Griffin nhẹ nhàng vung tay, hỏa cầu trong tay hấn bay lên, nhưng hỏa cầu không bay về phía Tiểu Ân, mà treo lơ lửng trên đỉnh đầu của hấn

Biểu hiện kỳ lạ này càng khiến đám người Tiểu Ân khó tin, hấn đang làm gì? Chẳng lẽ đang đùa giỡn sao?

Đang lúc mọi người nghi hoặc, lòng bàn tay của Griffin xuất hiện thêm một tiểu hỏa cầu

Tiểu hỏa cầu này không khác gì hỏa cầu vừa rồi, dù độ lớn, hay năng lượng đều giống hệt nhau

Mọi người để ý, hỏa cầu đó cũng chậm rãi treo lên, đứng song song với hỏa cầu lúc đầu, trôi nổi trên đỉnh đầu của Griffin

Lông mày Tiểu Ân hơi nhíu lại, nếu như đối phương không phải là ma đạo sỹ nổi tiếng, chắc chắn hắn sẽ thừa dịp này để ra tay, nhưng dưới áp lực to lớn của đối phương, Tiểu Ân không ra tay, chỉ duy trì độ cảnh giác cao độ

Đám người Tiffany cũng có suy nghĩ như vậy, bọn họ có niềm tin gần như mù quáng vào ma đạo sỹ, cho nên muốn nhìn xem hắn định làm gì

Một tiểu hỏa cầu nữa xuất hiện trong lòng bàn tay của Griffin, hơn nữa tiếp tục trôi nổi trên đỉnh đầu của hắn, từ từ, số lượng hỏa cầu gia tăng lên, cuối cùng đạt tới số lượng một trăm

Một người không chế một trăm tiểu hỏa cầu trôi nổi trên đỉnh đầu, năng lực không chế ma pháp như thế, ngay cả Tiểu Ân cũng có chút mặc cảm

Nhưng nếu cùng Nhất Hào liên thủ, Tiểu Ân cũng nắm chắc sẽ không chế được một trăm tiểu hỏa cầu, Tiểu Ân quyết định, sau này nhất định phải thử

Trên trăm hỏa cầu chậm rãi xoay quay đỉnh đầu của Griffin, giống như có bàn tay vô hình điều khiển, khí thế của một trăm hỏa cầu ma pháp lan tràn ra, uy thế to lớn đó không hề kém trăm đạo Điện Hồ Thuật của Tiểu Ân

Mặc dù tiểu hỏa cầu chỉ là ma pháp cấp hai, căn bản không thể so sánh với ma pháp cấp bốn Điện Hồ Thuật

Nhưng trong thời gian ngắn ngủi Tiểu Ân thi triển ra trăm đạo, hơn nữa còn dùng tốc độ nhanh nhất để công kích

Còn dưới sự không chế của Griffin, trăm hỏa cầu hợp thành ma pháp trận quỷ dị, đơn độc luận về độ khó khăn thì không hề dưới biểu hiện của Tiểu Ân

Ngay khi đám người Tiểu Ân sợ hãi than, thì tình thế ở dưới sân thay đổi

Trên trăm hỏa cầu trong nháy mắt tập trung về một điểm trung tâm, hơn nữa trong một giây ngắn ngủi dung hợp với nhau, hình thành một đại hỏa cầu to lớn

Thể tích của hỏa cầu này lớn hơn một trăm tiểu hỏa cầu nhiều, bên trong ẩn chứa năng lượng cường đại khó tin

Dường như một trăm tiểu hỏa cầu dung hợp với nhau, uy lực không phải gia tăng theo cấp số cộng mà gia tăng theo cấp số nhân

Trong nháy mắt, sắc mặt của đám người Tiểu Ân trở nên khó coi. Bọn họ có thể cảm ứng rõ năng lượng cường đại của hỏa cầu, chỉ sợ uy lực của ma pháp cấp bảy cũng chỉ như thế này mà thôi

Trước mặt hỏa cầu, vô số số liệu bắt đầu chuyển động điên cuồng

Nhưng tất cả các số liệu đều biểu hiện một điều, hỏa cầu này quá cường đại, với thực lực trước mắt của Tiểu Ân, không thể nào ngăn cản được

Mồ hôi lạnh chảy dọc sống lưng của Tiểu Ân

Mặc dù hắn sớm biết ma đạo sỹ là một tồn tại cực kỳ kinh khủng, nhưng dù thế nào, hắn cũng không nghĩ lại mạnh tới trình độ này

Trên trăm ma pháp cấp hai, trong nháy mắt dung hợp với nhau, hơn nữa sau khi dung hợp lại có uy lực cực mạnh, không hề dưới ma pháp cấp bảy

Nếu không tận mắt thấy chuyện này, tuyệt đối Tiểu Ân không tin

Nhưng giờ phút này đối mặt với hỏa cầu to lớn, trong lòng hắn xuất hiện cảm giác tuyệt vọng, giống như ngày xưa đối mặt với quyền trượng cấp bảy, Tử Vong Xạ Tuyến, căn bản không cách nào chống cự lại được

Vô ý thức liếc đôi môi khô khốc, ánh mắt của Tiểu Ân chậm rãi di chuyển, rốt cuộc đón nhận ánh mắt của Griffin

Nhìn đôi mắt không có biểu tình đó, Tiểu Ân cảm thấy lạnh thấu xương

Tên ma đạo sỹ này, trong lòng hắn có sát ý, muốn đẩy mình vào chỗ chết

Bất quá hắn che giấu vô cùng tốt, không người nào biết mà thôi

Đột nhiên số liệu dừng lại, Nhất Hào cho hắn ba lựa chọn

Ở trong tình huống này, Nhất Hào vẫn hoàn thành sứ mạng của mình, cho mình ba cách để thoát khỏi tình trạng quần bách này

Điểm khác biệt duy nhất đó là ba lựa chọn này so với mười lựa chọn, thậm chí trăm lựa chọn lúc trước, cách biệt nhau một trời một vực

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân tập trung vào ba lựa chọn đó, trong lòng hắn cảm khái vạn lần

Lựa chọn thứ nhất là dùng sử dụng đòn sát thủ nguyên tố triệu hoán hệ, toàn lực thi triển tam hệ phi đạn

Với thực lực trước mắt của hắn, đủ chế tạo mấy trăm, thậm chí một ngàn tam hệ phi đạn, một khi toàn bộ phi đạn nổ mảnh, đừng nói là đại hỏa cầu này, dù bản thân Griffin cũng có tám mươi phần trăm phải bỏ mình trước phi đạn

Nhưng ma pháp này có khuyết điểm rất lớn, một khi thi triển, chắc chắn ma pháp tháp sẽ bị phá hủy, hơn nữa càng đáng sợ hơn là, chỉ sợ không có người nào trong ma pháp tháp có thể sống được, thậm chí bao gồm cả bản thân Tiểu Ân

Nói cách khác, sử dụng ma pháp này, thuần túy là cùng địch nhân đồng quy vu tận, sau khi giết chết Griffin, Tiểu Ân cũng chết theo

Khóe miệng Tiểu Ân hơi cong lên, không cần nghĩ ngợi, lập tức từ bỏ lựa chọn này

Tính mạng của hắn rất quý giá, chỉ cần còn một con đường, hắn không nguyện ý chết cùng tên này

Lựa chọn thứ hai, đã là hắn sử dụng bán thần tượng, thi triển Tiêu Dung Thuật

Pháp thuật siêu cấp cường đại này có năng lực truyền tống trong nháy mắt, một khi thành công, có thể đẩy đại hỏa cầu kinh khủng này tới một nơi không ai biết

Còn về phần đại hỏa cầu này rơi xuống chỗ nào, gây ra tai họa thì Tiểu Ân không thể khống chế

Chỉ là lựa chọn này có chút mạo hiểm

Tiêu Dung Thuật không phải ma pháp có xác suất thành công cao, dùng bán thần tượng, mỗi ngày chỉ thi triển được ba lần. Mặc dù bản thân Tiểu Ân cũng nắm giữ ma pháp này, nhưng hắn bị ai phát hiện, kỳ thật ma pháp này có tác dụng đông lạnh thời gian

Với thực lực trước mắt của hắn, trong mười giây, nhiều nhất cũng chỉ phóng thích được một lần

Cứ như vậy bán thần tượng thi triển ba lần, bản thân hắn thi triển một lần, cũng chỉ có bốn lần mà thôi

Trong bốn lần này, có thể phát huy hiệu quả của một lần, đem đại hỏa cầu này truyền tống đi, ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng không nắm chắc được

Phó thác sinh mạng của mình cho vận mệnh, Tiểu Ân không hề thích điều này

Còn lựa chọn thứ ba, càng đơn giản

Dùng vòng phòng hộ năng lượng siêu cấp, Tiểu Ân và Nhất Hào hợp lực với nhau, trong thời gian ngắn có thể tạo ra một vòng phòng hộ ma pháp mới, chỉ cần tốc độ tiêu hao của vòng phòng hộ cản được tốc độ đánh sâu vào của đại hỏa cầu, như vậy có thể ở vào thế bất bại

Thấy lựa chọn cuối cùng này, Tiểu Ân không cần nghĩ ngợi, lập tức lựa chọn

Hắn quyết định chọn một trong ba lựa chọn này trong một khoảng thời gian cực ngắn. Bởi vì trao đổi với Nhất Hào trong đầu nên chỉ trong nháy mắt hắn đã tìm được biện pháp tốt nhất

Vì vậy, nguyên tố ma pháp quanh người Tiểu Ân bắt đầu biến hóa thần kỳ. Nguyên tố bị một loại lực lượng cường đại không ngừng hút lấy, hơn nữa hình thành nên một vòng phòng hộ ma pháp to lớn

Vòng phòng hộ ma pháp này bao quanh người Tiểu Ân, giống như Griffin vừa bày ma pháp thuận để phòng ngự, vòng phòng ngự của Tiểu Ân cũng dùng tốc độ khó tin hình thành trước mắt mọi người

Khuôn mặt vốn bình tĩnh của Griffin có chút thay đổi

Khi hắn dùng mật thuật ngưng tụ trên trăm khối hỏa cầu, trong lòng hắn rất kiêu ngạo, điều hắn do dự nhất là có nên đánh chết đối phương hay không

Hắn nhìn ra, Tiffany và Linnuo rất coi trọng Tiểu Ân

Nếu giết chết ma pháp sư trẻ tuổi có tiền đồ rộng lớn, chỉ sợ sẽ mang tới những phiền toái không cần thiết

Mặc dù danh vọng của Linnuo to lớn, nhưng hắn chỉ có một người, không thể tạo thành nguy cơ trí mạng của gia tộc Leyden. Nhưng Tiffany lại khác, nàng là trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh, mặc dù không có quyền quyết định những việc quan trọng của tộc, nhưng thế lực sau lưng nàng cũng khiến Griffin kiêng kỵ ba phần

Hắn do dự, có nên thừa dịp này giết chết Tiểu Ân hay không

Nếu lần này tha cho hắn, chỉ sợ sau này khó có cơ hội để giết hắn

Nhưng khi hắn đang do dự thì năng lượng biến hóa quanh người Tiểu Ân khiến hắn quyết định

Vô số vòng phòng ngự từng tầng xuất hiện, hơn nữa từ từ hình thành một vòng phòng ngự mới cực kỳ to lớn

Biến hóa này khiến chủ ý trong lòng Griffin thay đổi, hắn hạ quyết tâm, nhất định phải đẩy Tiểu Ân vào chỗ chết

Bởi vì cả đời hắn chưa gặp ai có tốc độ tiến bộ nhanh như thanh niên này

Tiểu Ân có thể làm được điều này, rõ ràng Tiểu Ân vừa tham khảo cách sử dụng ma pháp hộ thuẫn của mình

Chỉ thấy một lần, đã có thể lĩnh ngộ được, hơn nữa còn dùng nó áp dụng vào ma pháp của mình, đó là một loại thiên phú tuyệt đáng sợ tới mức nào

Vừa nghĩ tới trước mặt mình là một quái thai, trong lòng Griffin cảm thấy phát lạnh

Hơn nữa càng kinh khủng hơn là, hắn không thể hiểu nổi, thực lực của Tiểu Ân còn chưa đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, thế mà hắn đã thay đổi được nguyên tố, điều này chỉ có ma đạo sỹ mới làm được

Đôi môi gầy gò của hắn mím lại, trong lòng Griffin hiện lên sát khí sắc bén

Quái thai như thế này, không thể lưu lại trên đời, nếu để hắn tùy ý phát triển, còn ai có thể khắc chế được nữa

Đại hỏa cầu dùng thế sét đánh không kịp bưng tai nhắm về phía Tiểu Ân

Tiểu Ân không tránh né, bởi vì hắn biết với năng lực khống chế của Griffin, Griffin có thể tùy tâm sở dục điều khiển đại hỏa cầu trong không gian vài trăm thước vuông

Có lẽ trong một không gian rộng lớn hơn, Tiểu Ân có thể dùng động tác linh hoạt của mình để tránh né, nhưng ở nơi này, hắn không thể làm được

Bởi vì ở nơi này còn có Maren, còn ba người Sara. Mấy người bọn họ không thể nào thừa nhận nổi uy thế to lớn của đại hỏa cầu, dù là vì bọn họ, giờ phút này Tiểu Ân cũng không còn đường lui

Nhưng trên khuôn mặt của hắn không biểu hiện vẻ thất thố kinh hoàng, giống như khi Griffin đối mặt với trăm đạo Điện Hồ Thuật của hắn, không có chút sợ hãi nào cả

Vòng phòng hộ trước người hắn càng ngày càng dày lên, dù là tốc độ hay năng lượng ngưng tụ cũng nhanh hơn trước vài phần

Rất cuộc đại hỏa cầu đánh xuống vòng phòng hộ của Tiểu Ân

Một lực lượng siêu việt vượt ngoài sự tưởng tượng của Tiểu Ân từ ngoài vòng phòng hộ truyền vào tim Tiểu Ân

Đó là sự áp bách cường đại, đại biểu cho cấp bậc và uy năng của ma đạo sỹ, dưới luồng uy áp này, ma pháp sư có thực lực dưới ma đạo sỹ đều phải thừa nhận áp lực trí mạng

Nương theo cỗ áp lực này, đại hỏa cầu bộc phát uy năng cường đại của nó, phá tan từng tầng ma pháp phòng hộ, chỉ mới tiếp xúc một lát mà vòng phòng ngự của Tiểu Ân đã tiêu hao một nửa

Hơn nữa đại hỏa cầu càng thêm điên cuồng, dùng tốc độ nhanh nhất áp bách xuống, muốn đè nát vòng phòng hộ do Tiểu Ân

Sắc mặt của Tiffany và Linnuo đại biến, bọn họ cảm ứng được uy lực và áp bách to lớn của đại hỏa cầu

Đó là lực lượng tinh thần áp bách của ma đạo sỹ. Dưới trạng thái áp bách này, dù Tiểu Ân là đại ma pháp sư cũng chỉ có thể toàn lực ứng phó mà thôi, không thể phân thân làm chuyện khác

Đại hỏa cầu phá tan vòng phòng hộ của Tiểu Ân, chuẩn bị dùng uy lực cường đại của mình thiêu cháy thân thể Tiểu Ân

Tới giờ phút này, bọn họ mới biết, Griffin đã động sát tâm, cho nên mới không kiêng kỵ điều gì, đẩy Tiểu Ân vào chỗ chết.

200. Chương 21: Sát Khí Hào Hùng

Bởi vì bọn họ biết, giây phút này, chắc chắn Tiểu Ân sẽ chết

Nếu như chỉ có tinh thần áp bức hoặc chỉ có công kích của đại hỏa cầu thì không thể nào đem Tiểu Ân vào chỗ chết. Bởi vì thực lực mà Tiểu Ân biểu hiện ra, dù là lực lượng tinh thần hay năng lực khống chế ma pháp, đều vô cùng cường đại, đủ để hấn ứng phó một cách tự nhiên, có lẽ có chút chật vật nhưng không thể nào mất mạng

Nhưng Griffin lại dùng cả tinh thần áp bách và đại hỏa cầu để công kích, trừ khi Tiểu Ân có thể nhất tâm nhị dụng, nếu không chắc chắn hấn không thể nào duy trì được

Nhưng là một đại ma pháp sư, một khi hấn nhất tâm nhị dụng, thì làm sao hấn thừa nhận nổi tinh thần áp bách to lớn của Griffin

Điều này, Tiffany và Linnuo đều biết rõ

Trong nháy mắt, trong lòng hai vị đại ma pháp sư tràn ngập phần nộ, đối với hành động của Griffin, bọn họ cảm thấy khó hiểu, đồng thời cảm thấy tức giận

Hai cỗ lực lượng nhanh chóng hình thành trên người bọn họ, nhưng bọn họ biết, dù tốc độ của mình có nhanh hơn nữa, cũng chưa chắc cứu được tính mạng của Tiểu Ân

Song còn không chờ bọn họ ra tay, biến hóa kế tiếp lại nằm ngoài dự liệu của bọn họ

Vòng phòng hộ ma pháp của Tiểu Ân mặc dù tổn hại hơn một nửa, nhưng ma pháp nguyên tố quanh người hấn không biến mất, mà cố gắng ngưng tụ lại

Thoạt nhìn thì tốc độ ngưng tụ này cực nhanh, hơn ba phần so với lúc đầu

Một nửa vòng phòng ngự biến mất, lại hình thành bên ngoài thân thể của Tiểu Ân. Đại hỏa cầu làm suy yếu một tầng phòng ngự thì lại xuất hiện thêm một tầng phòng ngự khác, thậm chí còn tăng thêm một tầng nữa

Kể từ đó, chỉ cần Griffin không thay đổi ma pháp tấn công, thì vòng phòng hộ của Tiểu Ân sẽ càng mạnh thêm, chỉ bằng uy lực của đại hỏa cầu thì không thể uy hiếp được Tiểu Ân

Hai vị đại ma pháp sư Tiffany và Linnuo vừa mừng vừa sợ. Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ Tiểu Ân không chống cự tinh thần áp bách của ma đạo sỹ, mà dùng toàn bộ tinh lực vào vòng phòng hộ?

Nhưng ánh mắt của bọn họ đảo qua khuôn mặt của Griffin và Tiểu Ân, lập tức xóa bỏ kết luận đó

Khuôn mặt của Tiểu Ân nổi gân xanh, ánh mắt chăm chú nhìn Griffin. Khuôn mặt của hắn tràn ngập sự phẫn hận, không hề che giấu sát khí nồng đậm

Còn khuôn mặt của Griffin, thậm chí còn có thêm một tầng mờ hôi

Nhìn biểu hiện của hai người, xem ra bọn họ đang tiến hành đối kháng lực lượng tinh thần

Xem tình cảnh này, rõ ràng Griffin chiếm thế thượng phong, nhưng khiến bọn họ kinh ngạc đó là, mặc dù Griffin chiếm thế thượng phong, nhưng trên chiến trường, đại hỏa cầu của hắn không thể nào phá được vòng phòng hộ của Tiểu Ân

Tiffany và Linnuo dụi dụi đôi mắt, dù tận mắt thấy nhưng bọn họ không dám tin vào hai mắt của mình

Tiểu Ân có thể quần chiến với ma đạo sỹ trên cả hai chiến trường, mặc dù một phương ở thế hạ phong, nhưng phương khác lại chiếm ưu thế tuyệt đối. Chẳng lẽ thực lực của hắn có thể chống lại ma đạo sỹ?

Nghĩ tới đây, hai người cùng hít sâu một hơi, người này không biết là quái thai gì

Bọn họ không biết, giờ phút này Tiểu Ân đã đem mọi phần tiềm lực trên cơ thể của mình ra

Tâm địa của Griffin rất ác độc, sử dụng lực lượng tinh thần để áp chế Tiểu Ân, khiến hắn không thể phân tâm, kết quả cuối cùng đó là Tiểu Ân chết dưới đại hỏa cầu

Nhưng hắn không nghĩ ra, trong cơ thể của Tiểu Ân không chỉ có một mình Tiểu Ân có thể điều khiển nguyên tố ma pháp

Tiểu Ân dùng toàn bộ lực lượng tinh thần để chống cự tinh thần áp bách của Griffin, Nhất Hào liền thay hắn đảm nhiệm vai trò điều khiển nguyên tố ma pháp, gia tăng số lượng vòng phòng hộ, khiến cho đại hỏa cầu không thể công phá vòng phòng hộ của Tiểu Ân

Lực lượng trong cơ thể của Tiểu Ân tiêu hao với tốc độ nhanh chóng

Đặc biệt khi hắn trực tiếp sử dụng lực lượng tinh thần để đối kháng với Griffin, hắn chỉ có thể phòng thủ, không hề có lực phản kích.

Đối mặt với áp lực to lớn, miễn cưỡng chống đỡ được đã rất giỏi rồi

May mà trước kia Tiểu Ân trải qua chuyện này ở trong sân chơi của thần linh. Hắn cũng cảm thụ qua khí thế của đại tát mãn Dida, hoàng kim chi vương Yidikalon, thủ hộ thần của bộ tộc tuyết lang nhân, Ibrahim

Hơi thở của những cường giả này đều hơn Griffin, nên Tiểu Ân có sự miễn dịch lớn đối với tinh thần uy áp

Cho nên hắn mới có thể đối kháng được tinh thần áp bách, đạt tới một trạng thái cân bằng

Mặc dù hắn và Nhất Hào liên thủ với nhau, có thể chống lại cả hai phương diện của thất tinh ma đạo sỹ, nhưng chênh lệch giữa đôi bên vẫn quá lớn

Ma đạo sỹ có thể dễ dàng kiên trì, nhưng Tiểu Ân không thể duy trì cục diện này lâu

Hắn không cần nghỉ ngơi, vòng cổ không gian khê sáng lên, năng lượng tinh thạch màu tử kim xuất hiện trên tay hắn. Năng lượng tử tinh thạch dũng mãnh truyền vào cơ thể hắn, có luồng năng lượng này, lực lượng tinh thần khô kiệt của Tiểu Ân nhanh chóng khôi phục lại

Cảm giác này khiến hắn cảm thấy sảng khoái, giống như người sắp chết khát đột nhiên phát hiện một con sông, sau khi được bổ sung, rất nhanh Tiểu Ân trở nên sinh long hoạt hổ

Sắc mặt của Griffin càng ngày càng khó coi, hắn không thể nào nghĩ được, chia binh hai đường mà thanh niên pháp sư này vẫn có năng lực chống cự. Trong nháy mắt, hắn không muốn thừa nhận ý nghĩ này

Thật không biết hắn làm như thế nào, chẳng lẽ thực lực của hắn cường đại, thực sự có thể sánh được với ma đạo sỹ

Hơn nữa khiến hắn càng thêm kinh hãi đó là ma lực của Tiểu Ân giống như vô cùng vô tận, rõ ràng sắp cạn kiệt lại đột nhiên trở nên dồi dào, giống như nuốt phải thuốc kích thích, cường đại lên khiến hắn khiếp sợ

Tới giây phút này, trong lòng Griffin kêu khổ

Nếu như hắn không dùng lực lượng tinh thần đối kháng với Tiểu Ân, thì có thể sử dụng biện pháp khác để cứu vãn cục diện này

Mặc dù Tiểu Ân biểu hiện thực lực cường đại, nhưng là ma đạo sỹ, hắn có vài pháp thuật để sử dụng. Hắn tin tưởng, một khi toàn lực ứng phó, có thể bắt được Tiểu Ân

Nhưng hắn lại dùng lực lượng tinh thần để đối kháng, hắn không dám buông lỏng, một khi đối phương thừa dịp hắn thu lực lượng tinh thần về để phản kích thì cái được không bằng cái mất

Trong tình huống bình thường, rất khó xảy ra chuyện dùng lực lượng tinh thần để đối kháng

Có thể sinh ra cục diện này, phần lớn là do lực lượng của hai bên cách biệt nhau khá xa, một phương có thể chắc chắn áp chế đối phương nên mới lựa chọn dùng lực lượng tinh thần để áp chế

Đó là cách để khi dễ người khác, là chiến thuật khinh thường đối phương

Ngay từ đầu, Griffin muốn nhanh chóng giết chết Tiểu Ân, cho nên mới phát động lực lượng tinh thần để đối kháng

Lần đầu tiên Tiểu Ân gặp phải tình huống này, cho nên hắn trực tiếp nghênh đón

Lực lượng tinh thần của đôi bên dây dưa với nhau, ai cũng không dám trể nãi, nói cách khác, bọn họ không chết thì không dừng

Hung hăng cắn răng một cái, Griffin vẫn duy trì tinh thần áp bách, còn một bên thì dùng đại hỏa cầu để công kích

Phương pháp nhất tâm nhị dụng này lần đầu tiên hắn thi triển ra, nhưng hiện giờ đàm lao thì phải theo lao, chỉ có thể tiếp tục duy trì

Sắc mặt của Tiểu Ân từ từ bình tĩnh lại, nếu như Griffin đường đường chính chính dùng thực lực của mình, dùng ma pháp để chiến đấu, dù Tiểu Ân có Nhất Hào trợ giúp cũng không phải đối thủ của hắn

Nhưng hiện tại khoe miệng Tiểu Ân nở nụ cười lạnh lùng

Có tử kim tinh thạch làm hậu thuẫn, hắn còn phải e ngại gì nữa chứ?

Ra lệnh cho Nhất Hào phản kích, Tiểu Ân dùng toàn bộ lực lượng tinh thần đối kháng với đối phương, còn Nhất Hào làm thế nào để phản kích thì hắn không quan tâm

Quả nhiên, Nhất Hào không khiến hắn thất vọng, dưới sự khống chế của Nhất Hào, chẳng những vòng phòng hộ trên người hắn liên tục được duy trì, hơn nữa nguyên tố ma pháp quanh người hắn bắt đầu tiến hành trạng thái tổ hợp

Ma pháp cường đại không ngừng hình thành quanh người Tiểu Ân, ma pháp đó tránh đại hỏa cầu, trực tiếp bay về phía Griffin

Điện Hồ Thuật mang theo điện quang lóe lên, tạo thành phiến toái to lớn cho ma đạo sỹ

Mí mắt của Griffin giật giật, hắn không thể tưởng tượng được, nhưng chỉ vì một sai lầm mà hắn lâm vào tình cảnh quần bách

Ngay từ đầu đã chiếm thế thượng phong, lúc nào cũng có thể đánh gục Tiểu Ân, nhưng hiện tại đôi bên lại giằng co với nhau, thậm chí Tiểu Ân bắt đầu phản kích, ngược lại khiến hắn không kịp ứng phó

Mặc dù cường độ lực lượng tinh thần của hắn hơn hẳn Tiểu Ân, nếu đơn độc dùng lực lượng tinh thần để đối kháng, chắc chắn Tiểu Ân chỉ có thể kiên trì trong một khoảng thời gian là sẽ bị Griffin hoàn toàn phá hủy.

Nhưng ngoài dùng lực lượng tinh thần để đối kháng, bọn họ cùng dùng ma pháp để chiến đấu

Mặc dù trong thế giới ma pháp, chuyện này cũng có thể xảy ra nhưng rất hiếm thấy

Ít nhất mọi người ở đây đều lần đầu tiên gặp phải tình huống phân tâm nhị dụng. Trong tình huống này, biểu hiện của Tiểu Ân khiến mọi người chấn động, hẳn rất hợp với phương pháp chiến đấu này. Hắn đã dùng toàn bộ lực lượng tinh thần để chiến đấu với đối phương, thế mà còn có thể điều khiển ma pháp một cách tinh diệu như vậy

Tổ hợp ma pháp này công kích về phía Griffin, vị ma đạo sỹ này lập tức biến sắc

Hắn không cách nào duy trì thể thượng phong khi dùng lực lượng tinh thần để đối kháng, bởi vì hắn cần dùng một nửa tinh lực để ứng phó với ma pháp công kích liên tiếp của Nhất Hào

Tình huống nhất tâm nhị dụng này đối với một người chưa thích ứng được là một chuyện khó khăn

Không lâu sau, Griffin cảm thấy ử rũ, mặc dù cảm giác đó bị hắn áp chế xuống rất nhanh nhưng cũng như hồi chuông cảnh báo hắn

Do lực lượng tinh thần dùng để đối kháng giảm nên Tiểu Ân nhìn rất ung dung, trong lòng Griffin xuất hiện một trận bi ai

Mặc cho hắn nghĩ tới vỡ đầu, hắn cũng không hiểu, rõ ràng thực lực của Tiểu Ân còn lâu mới bằng hắn, nhưng tại sao trong tình huống nhất tâm nhị dụng lại chiếm thượng phong?

Kết quả này đừng nói là hắn, ngay cả người đứng xem cuộc chiến như Tiffany và Linnuo cũng nhìn nhau, không hiểu chút nào

Bọn họ liếc mắt nhìn nhau, trong lòng càng tin Tiểu Ân là quái thai

Thở dài một hơi, Griffin biết, hắn nhất định phải thoát khỏi tình cảnh này, nếu không mấy giờ nữa trôi qua, chỉ sợ hắn không kiên trì tiếp được

Hít sâu một hơi, Griffin đột nhiên vỗ ống tay áo, ma pháp bào trên người hắn chợt hiện lên những đạo tinh quang màu lam

Những đạo tinh quang đó ngưng tụ lại một chỗ, hình thành một quang cầu màu lam khổng lồ

Mặc dù không ai biết quang cầu màu lam khổng lồ đại biểu cho cái gì, nhưng kẻ ngu cũng biết, tuyệt đối không thể khinh thường nó

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân vốn đang phản công, nhưng giờ phút này xuất hiện dị biến, hắn vô thức lùi về sau, bảo trì một khoảng cách ổn định, đợi đợt tấn công tiếp theo của Griffin

Song khiến hắn kinh ngạc, lực lượng tinh thần của Griffin không giống như thủy triều lao đến, ngược lại hắn thừa dịp Tiểu Ân lui lại, toàn diện rút lui

Mặc dù Tiểu Ân cảm ứng đối phương đang lùi lại nhưng hắn không truy kích, bởi vì hắn không biết đối phương đang làm trò quỷ gì, hơn nữa mặc dù lực lượng tinh thần của đối phương rút lui nhưng vẫn ẩn chứa khí thế, khiến hắn lựa chọn án binh bất động

Khi Griffin thu hồi lại toàn bộ lực lượng tinh thần, trong lòng hắn thở phào một hơi

Nếu Tiểu Ân tiếp tục truy kích, thì trận quần đấu này không chấm dứt. Tới lúc đó, dù hắn có thể đánh chết Tiểu Ân, cũng tổn hao quá nhiều nguyên khí, thậm chí không bảo lưu được cảnh giới ma đạo sỹ

Cũng may cuối cùng Tiểu Ân kiêng kỵ danh tiếng của mình, nên chẳng những đình chỉ lực lượng tinh thần truy kích mà còn không dùng ma pháp công kích tiếp

Biến hóa vi diệu giữa hai người lập tức bị Tiffany và Linnuo phát hiện, hai người liếc mắt nhìn nhau, tâm ý tương thông

Hai cỗ năng lượng dao động cường đại xuất hiện trên cơ thể hai người, hai cỗ hơi thở này tập trung vào Tiểu Ân và Griffin

Nếu như ở trong tình huống bình thường, hai người sẽ không nhúng tay vào cuộc tỷ thí có cấp bậc này, nhưng giờ phút này không giống, Tiffany là chủ nhân chân chính của ma pháp tháp, bọn họ không cần phải quyết đấu sinh tử với nhau, đánh tới tình trạng này đã là cực điểm, nếu tỉ thí tiếp, chỉ sợ sẽ có người chết

Nhưng hơi thở của hai người liên hợp với nhau, hơn nữa mơ hồ nhắm vào Griffin

Mặc dù vừa rồi Tiểu Ân thể hiện thực lực vượt ngoài dự đoán của hai người, thậm chí còn không dưới Griffin, nhưng trong lòng mọi người, vẫn coi Tiểu Ân là bên yếu hơn

Không chỉ hai người bọn họ nghĩ thế, ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng nghĩ thế

Danh tiếng ma đạo sỹ quá dọa người, khi hơi thở của ba người Tiểu Ân, Tiffany, Linnuo dung hợp với nhau, Griffin hiểu được, hẳn không còn cơ hội giết chết Tiểu Ân

Lão ma đạo sỹ nhẹ nhàng vẫy tay một cái, quang cầu màu lam trôi nổi trên không trung chậm rãi tiêu tán. Vốn ngưng tụ thành năng lượng khổng lồ, lại tan biến trở về ma pháp bào của hắn

Năng lực điều khiển ma pháp cường đại như vậy khiến đám người Tiểu Ân có cảm giác khiếp vía

Cho dù ba người bọn họ liên thủ, cũng chưa chắc thắng được ma đạo sỹ có tướng mạo xấu xí này

Tiffany mỉm cười, trong tình huống này mà nàng vẫn duy trì được nụ cười bình thản, có thể thấy được vị tinh linh trưởng lão có định lực siêu cường

- Griffin các hạ, trận tỷ thí này kết thúc ở đây thôi

Hơi chân chờ một chút, cơ nhục trên khuôn mặt của Griffin thả lỏng xuống. Giây phút này, hắn biến thành một lão già không có gì nổi bật, cả người hắn không còn chút khí thế siêu cấp như lúc tỉ thí

Trong lòng mọi người xuất hiện cảm giác chênh lệch, mọi người càng thêm kiêng kỵ lão đầu này

- Tiffany các hạ, trận tỷ thí đã kết thúc

Griffin thần nhiên nói, dường như vừa rồi hắn không ra tay:

- Pháp sư Tiểu Ân có thực lực cường đại, hẳn có tiêu chuẩn lực tinh đại ma pháp sư, tại sao không tới ma pháp công hội để xác nhận?

Tiểu Ân liếc mắt nhìn đám người Maren, cười nói:

- Griffin các hạ tôn kính, trình độ ma pháp của ta còn chưa đạt tới yêu cầu, cho nên ta không tới ma pháp công hội để xác nhận

- Yêu cầu?

Ánh mắt của Griffin lộ ra một tia cảm khái khó hiểu, đạt tới lực tinh đại ma pháp sư mà còn chưa đạt yêu cầu, chẳng lẽ hắn muốn trở thành ma đạo sỹ mới tới ma pháp công hội để xác nhận?

Không chỉ có Griffin có cảm tưởng đó, ngay cả đám người Tiffany cũng nghĩ tới điều này

Một khi nghĩ tới có một người đeo huy chương nhất tinh tới ma pháp công hội, yêu cầu xác nhận tư cách ma đạo sỹ, trong lòng mọi người có cảm giác chờ mong mãnh liệt

Không biết khi đó pháp sư tọa trấn ma pháp công hội sẽ có vẻ mặt gì?

Griffin liếc mắt thật sâu nhìn Tiểu Ân, rốt cuộc quay đầu đi, hắn gật đầu với Tiffany nói:

- Tiffany các hạ, lần này tới đây ngoài việc muốn có mầm thực vật, còn muốn kiến thức qua đệ nhất cao thủ trẻ tuổi của công quốc Louis, còn có một chuyện muốn thỉnh cầu ngài

Tiffany nao nao, nhưng đối với Griffin, nàng không dám chậm trễ, vội vàng nói:

- Xin ngài phân phó, chỉ cần Tiffany có đủ khả năng, chắc chắn sẽ không chối từ

- Tốt

Griffin gật đầu, vẻ mặt của hắn vui mừng nói:

- Tộc trưởng tiếp theo của gia tộc Leyden sẽ thuộc về Natalie, lần này hẳn tới công quốc Louis, gặp được cháu gái của ngài, tiểu thư Sara, liền nhớ mãi không quên, cho nên ta muốn thay mặt Natalie cầu hôn với tiểu thư Sara

Khuôn mặt của Tiffany khê động, nàng nhìn Natalie, thì thấy người thừa kế của gia tộc đang dùng ánh mắt thâm tình nhìn Sara, ánh mắt của hẳn lộ rõ tình ý, không có chút giả dối nào

Nhất thời, Tiffany có chút do dự

Griffin là ma đạo sỹ hàng thật giá thật, ngay cả bộ tộc nguyệt tinh linh cũng chỉ có năm vị đại trưởng lão đạt tới cảnh giới đó, kết thông gia với người thừa kế của ma đạo sỹ, đối với bộ tộc nguyệt tinh linh, chắc chắn là chuyện tốt

Hơn nữa Natalie không phải kẻ ngốc, hẳn là thiên tài ma pháp của đế quốc Nặc Khả Đa

Mới một trăm tuổi đã trở thành đại ma pháp sư, ngày sau hẳn có khả năng lớn đột phá cảnh giới đại ma pháp sư, trở thành ma đạo sỹ được mọi người ngưỡng mộ

Mặc dù Sara là bảo bối của bộ tộc nguyệt tinh linh, có danh xưng ánh trăng chi nữ, nhưng với thân phận và thiên phú của Natalie, cũng xứng đôi với nàng

Ánh mắt nhìn về phía Sara, Tiffany không khỏi nao nao, chỉ thấy Sara quay đầu, tránh ánh mắt của Natalie

Từ góc độ này, Tiffany có thể nhìn rõ khuôn mặt của Sara hiện rõ tia chán ghét

Mặc dù không rõ tại sao Sara lại có vẻ mặt như vậy, nhưng Tiffany hiểu, trong lòng Sara, Natalie là một kẻ đáng ghét

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, Tiffany không thể làm gì khác nói:

- Griffin các hạ, Sara là ánh trăng chi nữ của bộ tộc nguyệt tinh linh, theo quy định của bộ tộc, nàng được tự do lựa chọn cuộc sống của mình, trưởng bối không được phép can thiệp

Griffin khê gật đầu, hẳn hiểu, Tiffany không từ chối, bởi vì trong bộ tộc nguyệt tinh linh, quả thực có tập tục đó, đặc biệt đạt tới trình độ xinh đẹp tuyệt luân, được gọi là ánh trăng chi nữ, có thể mê hoặc tất cả sinh linh, các nàng có quyền lựa chọn bạn đồng hành của mình, hưởng thụ tình yêu thuộc về mình

Trong bộ tộc nguyệt tinh linh, nếu có cô gái nào có dung mạo như vậy, được coi là con của nữ thần ánh trăng, thì ngay cả đại trưởng lão cũng không thể gây khó dễ trên phương diện đó

Griffin nhìn Sara, bị dung mạo của nàng hấp dẫn, nhưng Tiffany đã nói, nàng là ánh trăng chi nữ của bộ tộc, Griffin biết Natalie không thể đùa giỡn

Quả nhiên hành động của Sara đã nói lên câu trả lời của nàng, Natalie có mặt dày hơn nữa cũng không thể mở miệng.

201. Chương 22: Nguyệt Tinh Linh Ngoại Tộc Trưởng Lão

- Đáng tiếc, đáng tiếc

Hắn quay đầu lại nói:

- Pháp sư Tiểu Ân, ngài là người có thiên phú cao nhất mà ta từng gặp, tiền đồ ngày sau của ngài không thể đo lường được

Tiểu Ân bề ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói:

- Đa tạ ngài đã khích lệ, Tiểu Ân nhất định không phụ lòng kỳ vọng của ngài

Griffin mỉm cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta có một đề nghị, xin ngài đảm nhiệm chức pháp sư cung đình của cả công quốc Louis và đế quốc Nặc Khả Đa, không biết ngài nghĩ sao?

Tiểu Ân kinh ngạc há hốc mồm, lần đầu tiên hắn nghe nói tới chuyện này

Một ma pháp sư chỉ có thể thuần phục một quốc gia, thế mà ý của Griffin lại muốn hắn đảm nhiệm chức vụ của cả hai quốc gia, dường như từ trước tới nay, chuyện này chưa bao giờ xảy ra

Hắn nhẹ nhàng liếm đôi môi khô khốc của mình, kinh dị nói:

- Griffin các hạ, ngài nói đùa hay sao, chẳng lẽ một người có thể đảm nhận chức ma pháp sư cung đình của cả hai quốc gia sao?

- Có thể

Griffin kiên định nói:

- Trong lịch sử của đại lục, ít nhất có mười vị ma pháp sư từng đảm nhiệm chức ma pháp sư cung đình của hai quốc gia

Hắn dừng một chút nói:

- Dù đảm nhiệm ba quốc gia, thậm chí bảy quốc gia cũng có

Tiểu Ân khó tin mở to hai mắt, vị ma đạo sỹ này nói, sao khác với những điều mình nghe vậy

Hắn quay đầu nhìn về phía đám người Maren

Linnuo do dự một chút nói:

- Tiểu Ân các hạ, quả thực có tình huống như vậy. Có ma đạo sỹ khi còn sống từng đảm nhiệm chức pháp sư cung đình của hai quốc gia. Căn cứ theo ghi chép của lịch sử, từng có một vị truyền kỳ pháp sư đảm nhiệm chức ma pháp sư cung đình của bảy quốc gia, trong niên đại của hắn, bảy quốc gia đó được gọi là bảy viên minh châu của đại lục, là thời khắc huy hoàng nhất của các quốc gia đó

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu. Hắn liếc mắt nhìn Griffin, rốt cuộc hiểu được, nguyên lão ma pháp sư này đánh với mình một trận, biết mình chắc chắn trở thành ma đạo sỹ nên mới dùng phương thức này để sống chung với mình

Nhưng trở thành ma pháp sư cung đình của đế quốc Nặc Khả Đa, chưa chắc có gì tốt

Đang lúc Tiểu Ân trầm ngâm, Tiffany đột nhiên tiến lên một bước nói:

- Griffin các hạ tôn kính, rất xin lỗi. Chỉ sợ đề nghị của ngài không thực hiện được

Trong mắt Griffin lộ ra tia sáng sắc bén. Phối hợp với khí thế cường đại vừa rồi của hắn, khiến người khác càng thêm hãi hùng

- Tại sao?

Dưới ánh mắt của hắn, Tiffany không thay đổi sắc mặt, bình tĩnh nói:

- Bởi vì Tiểu Ân các hạ đã sớm đồng ý đảm nhiệm chức ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh chúng ta

Rốt cuộc sắc mặt của Griffin thay đổi, hắn kinh ngạc nói:

- Ngoại tộc trưởng lão? Chẳng lẽ đại trưởng lão của bộ tộc tinh linh đều đồng ý?

Tiffany trịnh trọng gật đầu, nói:

- Năm vị đại trưởng lão trong tộc đều đồng ý. Tiểu Ân các hạ trở thành ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc chúng ta. Bất kể ai muốn gây bất lợi với hắn, sẽ tuyên chiến với bộ tộc nguyệt tinh linh chúng ta

Nàng nói rất kiên định, tâm tình không có chút dao động, cũng không có chút sát khí sắc bén

Nhưng khi lọt vào tai mọi người, không hề kém kết quả của trận đánh giữa Tiểu Ân và Griffin

Ánh mắt của Linnuo nhìn về phía Tiểu Ân có một chút hàm xúc, có thể trở thành ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh, đối với Tiểu Ân mà nói, không khác gì có thêm một tấm hộ thân phù (bùa hộ mệnh) không gì có thể phá nổi.

Bất luận kẻ nào muốn đắc tội với Tiểu Ân, nhất định phải suy nghĩ tới thể lực khổng lồ sau lưng Tiểu Ân

Mới vừa rồi Griffin còn có thể lấy cớ tỉ thí vô ý đánh chết Tiểu Ân. Nhưng sau khi biết chuyện này, dù cho hắn có hai lá gan, hắn cũng không dám quang minh chính đại đánh chết Tiểu Ân

Bởi vì một khi hắn đánh chết Tiểu Ân, chẳng khác nào đắc tội với cả bộ tộc nguyệt tinh linh, dưới tình huống này, năm đại trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh sẽ bắt tay nhau hành động, thế thì dù gia tộc Leyden có cường thịnh hơn, cũng chỉ có con đường diệt vong

- Tốt, tốt

Griffin nhấn mạnh hai chữ, ánh mắt của hắn dời khỏi người Tiểu Ân, hơi giơ tay lên, mang theo Natalie đang lưu luyến rời khỏi ma pháp tháp

Khi vị ma đạo sỹ này rời đi, mọi người nhìn nhau, đều thấy được sự sợ hãi trong mắt đối phương

Quả nhiên mọi người không thể chống đỡ được thực lực của ma đạo sỹ. Cho dù đám người Tiểu Ân có liên thủ, cũng không dám nói phe mình có thể chiến thắng

Mặc dù biểu hiện của Tiểu Ân ngang với Griffin, nhưng trên thực tế, Tiểu Ân biết, nếu như không phải Tiffany và Linnuo đột nhiên lao vào, thì ngày hôm nay, quả thực hắn gặp phải chút nguy hiểm

Dù có thể thoát thân nhưng bí mật của bán thần trượng sẽ không giữ được

Nếu như không phải trong trạng thái không thể giải thích được, Nhất Hào đột nhiên thoát khỏi vật phẩm trang sức không gian, hơn nữa hợp thể cùng hắn, như vậy dưới sự công kích hai phía của Griffin, hắn khó có khả năng kiên trì tới giờ phút này

Nhẹ nhàng vuốt ve vòng cổ không gian, trong lòng Tiểu Ân vừa khó hiểu, vừa kích động vạn phần

Trong lòng hắn hiểu, chắc chắn thứ này có bí mật cực lớn, nhưng đến tận cùng là bí mật gì thì giờ phút này hắn không thể biết được

- Hừ, dám vọng tưởng lấy ánh trăng chi nữ, thực không biết ngượng

Petty lạnh lùng nói

Nhưng lời này chỉ có thể nói khi Griffin rời đi, nếu Petty dám nói trước mặt hắn, thì đôi bên sẽ trở mặt với nhau ngay

Tiffany nhíu mày nói:

- Petty

Petty vội vàng cúi đầu xuống nói:

- Tiffany các hạ, con biết sai rồi

Tiffany liếc mắt nhìn nàng một cái, rốt cuộc không nói gì

Ở trong khe nứt không gian, Petty là một trong ba người lấy được ma pháp lục thư, xem như đã lập được công lao to lớn cho bộ tộc. Mặc dù nàng hơi điều ngoa, nhưng không thể dùng lý do này để trừng phạt nàng

- Ha, ha

Linnuo đột nhiên ngửa mặt lên trời cười ba tiếng lớn nói:

- Tiffany các hạ, kỳ thực Natalie cũng có chút ánh mắt, chỉ tiếc hắn không tới đúng lúc

Tiffany nao nao, đối với Linnuo, nàng không dám dùng thái độ như Petty, không thể làm gì khác đành hỏi:

- Linnuo các hạ, ngài nói những lời đó có ý gì?

Linnuo nhìn về phía Sara, nhẹ giọng nói:

- Ánh trăng chỉ nữ của người đã có người trong lòng, đừng nói với ta là các người không nhìn ra

Tiffany do dự một chút, nàng là người từng trải, tất nhiên có thể nhận ra chút mảnh khoe của đám người Sara. Biết chuyện nhưng đứng ra giải thích lại là một chuyện khác

Dù trên phương diện gì thì Tiểu Ân là lựa chọn tốt nhất

Nhưng xem biểu hiện của Tiểu Ân, dường như hẳn không có nhiều hứng thú với đám người Sara

Đối mặt với Sara, ngay cả Tiffany cũng có chút động tâm, thế nhưng Tiểu Ân lại không hề động tâm

Trong tình huống đó, Tiffany đoán Tiểu Ân là một nam nhân lãnh đạm

Trong thế giới của hắn, chỉ có ma pháp. Trừ ma pháp ra, hắn không dung nạp bất cứ thứ gì vào trong lòng

Ngoài nguyên nhân này, Tiffany không thể tìm ra lý do nào khác để lý giải

Nếu như Tiểu Ân là người như vậy, ngay cả khi hắn đồng ý kết hợp với Sara thì chắc chắn Sara cũng không có hạnh phúc, cho nên đối với tình cảm của đám người Sara, kỳ thực Tiffany cũng phản đối

Tiểu Ân hít sâu một hơi, tới trước mặt Tiffany nói:

- Tiffany các hạ, cảm ơn ngài giải vây cho ta

Quả thực khi Griffin đưa ra yêu cầu này, Tiểu Ân có chút khó xử

Nếu đồng ý, hắn có chút không cam lòng, hơn nữa nếu tới đế quốc Nặc Khả Đa, sẽ phải gặp mặt Griffin, đến lúc đó có trời mới biết sẽ phát sinh chuyện gì

Nhưng nếu không đồng ý, sẽ đắc tội với toàn bộ đế quốc Nặc Khả Đa

Là cung đình pháp sư của công quốc Louis, lại đắc tội với ba vị ma đạo sỹ của đế quốc Nặc Khả Đa, dù thế nào thì kết quả này cũng không tốt

Nhưng Tiffany mở miệng, đã hoàn toàn giải vây cho hắn

Ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh đó, điều đó đại biểu cho thế lực cường đại. Hơn nữa nếu hắn trở thành ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh, thì trong khoảng thời gian ngắn, hẳn không phải phục vụ cho các thế lực pháp sư khác

Tiffany mỉm cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta không phải vì giải vây cho ngài mà nói thế, những điều ta nói đều là sự thật

Tiểu Ân ngẩng đầu, kinh ngạc nói:

- Tiffany các hạ, ngài nói thế có ý gì?

Tiffany nghiêm mặt nói:

- Tiểu Ân các hạ, mấy vị đại trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh chúng ta đã thương thảo qua, vì cảm kích ơn tương trợ của ngài đối với bốn tộc khi ở trong khe nứt không gian, nên bộ tộc nguyệt tinh linh mời ngài làm ngoại tộc trưởng lão, xin ngài đáp ứng

Hai mắt Linnuo mở to ra, trong mắt của hắn lộ rõ một tia dờ khóc dờ cười

Náo loạn nửa ngày, nguyên đó không phải chuyện đùa mà là thật

Tiểu Ân hít sâu một hơi, trong lòng hắn xoay chuyển, bộ tộc nguyệt tinh linh thả miếng mồi hấp dẫn như vậy, quả thực Tiểu Ân có chút động tâm

Thế lực của bộ tộc nguyệt tinh linh cường hãn thế nào, ngay cả khi ba vị ma đạo sỹ của đế quốc Nặc Khả Đa liên thủ, cũng chưa chắc có cam đảm ức hiếp hắn

Hơn nữa có thân phận này, ngày sau Tiểu Ân sẽ làm việc tiện hơn rất nhiều, không cần phải che giấu thực lực của mình nữa

Nhưng Tiểu Ân biết, sở dĩ bộ tộc nguyệt tinh linh đồng ý để hắn làm ngoại tộc trưởng lão là do bọn họ nhìn trúng tiềm lực của hắn, nhìn trúng thân phận ngàn năm truyền kỳ trong tương lai của hắn

Nói có ơn tương trợ trong khe nứt không gian chỉ là cái cớ mà thôi

Nhưng với thân phận trước mắt của Tiểu Ân, cái cớ đó không nghi ngờ gì rất hữu dụng, hơn nữa khiến hắn khó lòng cự tuyệt

Thoáng trầm ngâm một chút, Tiểu Ân nở nụ cười, đồng ý yêu cầu của Tiffany. Từ này về sau, hắn chính thức trở thành ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh, tiếp nhận một bộ ma pháp bảo đặc chế từ tay Tiffany

Dưới sự ủng hộ của đám người Maren, Tiểu Ân mặc bộ ma pháp bảo này

Trường bào được chế tạo một cách đặc thù, chứa đựng nhiều sắc thái của bộ tộc nguyệt tinh linh

Mặc trường bào này lên người, Tiểu Ân cảm nhận có một loại khí chất khác

Tục ngữ nói rất đúng, người đẹp vì lụa, những lời này không hề sai

Đặc biệt trải qua công nghệ gia công tinh tế của tinh linh, hình tượng bề ngoài của Tiểu Ân được đề cao lên rất nhiều

Nhưng bộ trường bào này không chỉ tăng thêm vẻ mỹ quan, mà còn được gia trì ba ma pháp, mặc dù không phải pháp thuật siêu cấp cường đại, nhưng điểm quan trọng của nó là nó có tác dụng cứu mạng

Trong ba ma pháp này, có một ma pháp tâm thường yếu ớt

Đó là ma pháp Trừ Trần Thuật, mỗi ngày cố định thi triển một lần, sau khi sử dụng ma pháp này, bụi bặm trên ma pháp bảo sẽ tan biến hết

Ma pháp này cũng không đơn giản, nó là ma pháp cấp năm đỉnh cao

Tuy nhiên gia trì ma pháp này lên ma pháp bảo, chỉ sợ chỉ có bộ tộc tinh linh mới làm điều xa xỉ như thế này

Phía sau ma pháp bảo là hình ảnh của ánh trăng màu trắng, đó là dấu hiệu của bộ tộc nguyệt tinh linh. Chỉ cần nhìn dấu hiệu đó là biết ma pháp bảo này được chế tạo từ bộ tộc nguyệt tinh linh

Phía trước của ma pháp bảo cũng có ánh trăng. Nhưng ánh trăng này nhỏ hơn nhiều, hơn nữa còn có độ cong kỳ dị

Độ cong đó biểu hiện cho thân phận của chủ nhân ma pháp bảo

Dựa theo lời của Tiffany thì thân phận hiện tại của Tiểu Ân tương đương với các vị trưởng lão tinh linh

Tiểu Ân mặc ma pháp bảo này, đại biểu cho thân phận trưởng lão nguyệt tinh linh

Có thân phận này, địa vị của Tiểu Ân tăng lên nhiều, mặc dù trước mắt hắn chỉ là nhất tinh ma pháp sư trong mắt ma pháp công hội, nhưng chỉ cần mặc ma pháp bảo này ra ngoài, dù đại ma pháp sư gặp hắn cũng không dám vô lễ

Bởi vì một khi vô lễ với hắn, chẳng khác gì đắc tội với cả bộ tộc nguyệt tinh linh

Tội danh oan uổng đó, chỉ sợ không có nhiều người nguyện ý mắc phải

Khi Tiểu Ân mặc ma pháp bảo, quay vài vòng, Linnuo thở dài nói:

- Bộ tộc tinh linh không hổ danh là bộ tộc có con mắt nghệ thuật. Tiểu Ân các hạ, có thể đoạt được bộ ma pháp bảo này, coi như chuyển đi lần này không tệ

Tiffany mỉm cười nói:

- Linnuo các hạ, nếu như ngài đồng ý, bộ tộc nguyệt tinh linh chúng tôi sẽ tặng ngài một bộ

Linnuo cười khở một tiếng nói:

- Cảm ơn ý tốt của ngài, nhưng ta có thói quen sống tự do, hiện giờ nguyện vọng lớn nhất của ta là có thể tiến giai thành ma đạo sỹ, ngoài điều này ra, ta không có hứng thú đối với chuyện khác

Tiffany do dự một chút, hỏi:

- Linnuo các hạ, nếu như chúng ta có thể trợ giúp ngài tiến giai, ngài có nguyện ý trở thành trưởng lão của chúng ta như Tiểu Ân không?

Cách đó không xa, hai lỗ tai của Tiểu Ân dựng thẳng lên, nếu như lỗ tai hắn dựng đứng lên thì trông chẳng khác gì tinh linh

Tiffany nói như thế, chắc chắn là do tinh linh đã xem qua ma pháp trận lấy từ sân chơi của thần linh

Nhân tài của hai tộc nguyệt tinh linh và mộc tinh linh rất đông đúc, có thể bày ra ma pháp trận đó thì không có gì ngạc nhiên, nhưng nghe giọng của Tiffany, dường như nàng rất coi trọng Linnuo, không tiếc vận dụng ma pháp trận để lôi kéo hắn vào hàng ngũ của bộ tộc nguyệt tinh linh

Linnuo cân nhắc một chút, rồi cuộc nói:

- Tiffany các hạ, ta biết bộ tộc tinh linh truyền thừa vô số năm, có lẽ có phương pháp thần kỳ nào đó, trợ giúp ta đánh sâu vào cảnh giới ma đạo sỹ, nhưng ta quyết định, chờ Tiểu Ân các hạ trở thành ma đạo sỹ đã

Tiffany hơi gật đầu, đối với quyết định của Linnuo, nàng không cảm thấy kỳ quái, hơn nữa Linnuo cũng nói hắn không từ chối, chỉ ít cũng để lại một tia hy vọng

Nếu trong vòng mười năm, Tiểu Ân không thể đột phá, hoặc sau khi cảm ứng hơi thở đột phá của Tiểu Ân, Linnuo vẫn không có đầu mối, chắc hắn sẽ nhận lời Tiffany

Tam nữ Sara cười hi hi đi tới, các nàng tới trước mặt Tiểu Ân, liên tiếp chúc mừng Tiểu Ân. Ánh mắt của Sara và Petty không ngừng đánh giá ma pháp bào của Tiểu Ân, dường như chiếc trường bào này có lực hấp dẫn trí mạng đối với các nàng, khiến cho Tiểu Ân cảm thấy xấu hổ

- Nhị vị tiểu thư xinh đẹp, các người không cần nhìn

Tiểu Ân bắt đầu dĩ nói:

- Ta có thể cam đoan với các nàng, với tư chất của các nàng, chắc chắn sẽ có một ngày mặc được bộ trường bào này

Ánh mắt của Sara và Petty đồng thời tỏa sáng, giống như những ngôi sao trên bầu trời, tỏa ra ánh sáng chói mắt

Trong lòng Tiểu Ân thất kinh, hắn đoán mình đã mắc phải sai lầm, xem ra các nàng coi thân phận trưởng lão tinh linh là một vinh quang to lớn

Đôi mắt Petty xoay chuyển, nàng dịu dàng nói:

- Tiểu Ân, người phải nhớ đó, nếu như ngày sau chúng ta không thể trở thành trưởng lão tinh linh, người phải giúp đỡ chúng ta đó

Tiểu Ân chần chờ một chút, dường như hắn cảm ứng được trong đó có cạm bẫy, nếu không cẩn thận rút lui, chắc chắn sẽ mắc phải sai lầm lớn

- Betty

Tiểu Ân xoay người lại, nhìn nữ nhân loài người đứng cùng hai nữ tinh linh nói:

- Trong bộ tộc nguyệt tinh linh, muốn trở thành trưởng lão tinh linh cần phải có điều kiện gì?

Betty kinh ngạc cười nói:

- Rất đơn giản, chỉ cần tu vi đột phá thành đại ma pháp sư là có thể trở thành trưởng lão tinh linh

- Đơn giản như vậy?

Tiểu Ân bán tín bán nghi hỏi

- Đúng vậy

Betty lườm hắt một cái, đôi mắt lộ ra vẻ kiêu my nói:

- Người tưởng còn cần điều kiện gì nữa?

Tiểu Ân cười khở một tiếng, nhưng nổi nghi ngờ trong lòng hắt càng sâu thêm

- Petty, Sara, chẳng lẽ hai nàng không có lòng tin với bản thân sao?

Tiểu Ân trầm ngâm nói:

- Chỉ bằng thiên phú của hai nàng, chắc chắn có thể dễ dàng đột phá cảnh giới đại ma pháp sư, khi đó hai nàng có thể đoạt được ma pháp bào của mình

Sara và Petty nhìn nhau, các nàng không trả lời câu hỏi của Tiểu Ân, hơn nữa sự hưng phấn và vui mừng trong mắt các nàng biến mất, thay vào đó là sự u buồn

Tiểu Ân không thể giải thích được, nhìn các nàng. Không biết vì sao khi nổi vui mừng trong mắt các nàng lại biến mất, trái tim hắt đập nhanh hơn, thậm chí có lúc còn dừng lại

Nhưng dù sao Tiểu Ân không phải người bình thường, phản ứng của hắt cực kỳ nhanh, trong nháy mắt đã kiềm chế cảm xúc đó xuống

Petty thở dài một tiếng, nhẹ giọng nói:

- Tiểu Ân, chẳng lẽ ngươi không biết, thể chất của tinh linh khác với nhân loại sao?

Tiểu Ân lắc đầu, nghiêm túc nói:

- Ta thực sự không biết

Petty dùng ánh mắt bất đắc dĩ nhìn hắt, trong ánh mắt bao hàm tia sáng khó giải thích được, nhưng nàng vẫn giải thích:

- Tinh linh và loài người khác nhau, một chủng tộc thì trời sinh đã có năng lực giao tiếp với nguyên tố ma pháp, cho nên khi tinh linh trưởng thành thì dễ dàng nắm được lực lượng chí cao vô thượng hơn loài người. Nhưng ông trời rất công bằng, trên thế giới này, tinh linh có nhiều ma pháp sư chính thức nhất, nhưng số lượng cao giai ma pháp sư lại ít nhất

Ánh mắt của Tiểu Ân liếc qua người Sara và Tiffany, trong lòng hắt liền hiểu

Ngày xưa trong sân chơi của thần linh, hai tộc nguyệt tinh linh và mộc tinh linh có ba nghìn ma pháp sư chính thức và ma cung thủ tiến vào

Từ điểm này là biết hai tộc tinh linh có thực lực hùng hậu như thế nào, ngay cả vài đại đế quốc liên hợp với nhau cũng không so sánh được

Nhưng khi Petty giải thích, Tiểu Ân mới hiểu, nguyên bộ tộc nguyệt tinh linh khác với loài người

Bọn họ dễ dàng sinh ra ma pháp sư chính thức, nhưng tương tự, ma pháp sư chính thức muốn tiến giai lên cao hơn, lại giống như phượng mao lân giác, rất ít

Mà siêu việt cấp bậc đại ma pháp sư, đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, trở thành đại trưởng lão của bộ tộc tinh linh, lại càng là mặt hàng khan hiếm

Giống như bộ tộc nguyệt tinh linh, ma pháp sư chính thức dưới năm mươi tuổi có hơn một ngàn năm trăm người

Nhiều ma pháp sư chính thức như thế nhưng sinh ra cấp bậc đại ma pháp sư như Tiffany lại rất ít, mà lực lượng cao tầng nhất của bọn họ chỉ có năm vị đại trưởng lão

Năm vị đại trưởng lão, tương đương với năm vị ma đạo sỹ trong thế giới nhân loại

Đối với một chủng tộc mà nói, có được năm vị ma đạo sỹ, kỳ thực cũng không ít

Nhưng bộ tộc tinh linh có đông ma pháp sư chính thức, tỉ lệ này có vẻ mất cân đối nghiêm trọng

Không ai có thể giải thích được chuyện này, nhưng có một sự thật trong mấy vạn năm qua đó là bộ tộc tinh linh không thể nào chiếm được vị trí cao nhất trong thế giới

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, ghi nhớ mỗi câu nói của Betty

Hắn là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh, nhưng đối với tình huống của bộ tộc tinh linh lại chẳng biết gì cả. Nếu nói ra chỉ sợ bị mọi người cười nhạo

Hiểu được đại khái tình hình, Tiểu Ân hiểu được tại sao Sara và Petty lại rầu rĩ không vui. Đó là vì các nàng không cách nào khẳng định được, bản thân mình có thể vượt qua được cửa ải đại ma pháp sư hay không. Trong tình cảnh này, tất nhiên các nàng không còn hăng hái nữa

Nhẹ nhàng ho khan một tiếng, Tiểu Ân hấp dẫn ánh mắt của Sara và Petty, hắn cất cao giọng nói:

- Hai vị tiểu thư tinh linh, ta biết các nàng lo lắng cái gì, nhưng cá nhân ta tin tưởng, nếu đổi vị trí của ta cho các nàng, ta không hề để ý tới vấn đề này

- Tại sao?

Petty kinh ngạc hỏi, nàng không đoán ra Tiểu Ân muốn làm trò quỷ gì, tại sao lại nói mấy lời này với các nàng

Khóe miệng của Tiểu Ân nhếch lên, mặc dù hắn không anh tuấn, nhưng không tạo ra sự chán ghét gì cả

Đặc biệt giờ phút này do trên người hắn khoác trường bào của bộ tộc tinh linh, nên hắn có thêm ba phần phóng khoáng, tự nhiên.

- Bởi vì đối với ta mà nói, không có thời gian để lãng phí

Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

- Các nàng chắc biết, ta mất tám năm để đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư. Tám năm. Ta có thể vượt qua ma pháp sư chính thức

Hai mắt hắn khép hờ, dường như nghĩ lại thời gian tám năm:

- Trong tám năm này, ta không bao giờ hoài nghi bản thân mình, ta luôn nói với bản thân, ta nhất định sẽ thành công

Hai mắt của Tiểu Ân mở ra, đôi mắt lóe lên ánh sáng lộng lẫy, Tiểu Ân ưỡn ngực, trong lòng đám người Sara có một tia cảm giác khác lạ

- Ở quê của ta có một câu nói, nếu như người không thử thì không bao giờ có kết quả, nếu như người thử, dù người thành hay bại, cả đời người cũng không nuối tiếc

Khi Tiểu Ân nói những lời này, giọng nói của hắn êm ái và kiên định. Hai đặc tính khác nhau lại trộn lẫn với nhau, khơi dậy dự vọng trong lòng mọi người

- Tin tưởng ta đi, chỉ cần các nàng cố gắng, nhất định sẽ thành công

Từ từ, ánh mắt của mọi người nóng rực lên.

Đừng nói là Sara và Petty, ngay cả lão gian hoạt Linnuo và biết nhiều hiểu rộng như Tiffany, nhìn ánh mắt của Tiểu Ân, nghe câu nói tràn ngập ma lực đó, cũng có chút mơ hồ thất thần

Mặc dù Tiểu Ân nói để chỉ điểm cho Sara và Petty, nhưng hai vị đại ma pháp sư cũng bị cuốn hút theo

Cả đời này, bọn họ cũng cần cù khổ tu, không dám buông lỏng ngày nào

Nhưng khi tu vi của bọn họ đạt tới tình trạng như ngày hôm nay, trong cảm giác của bọn họ, đạt tới trình độ này đã là cực hạn, dù có cố gắng một trăm lần nữa cũng không thể nào đột phá được

Có tâm lý như thế, dù bọn họ không lười biếng và trễ nại, tốc độ tăng trưởng thực lực của bọn họ rất chậm, dường như đình trệ không tiến, không cách nào tiến giai được

Một câu nói của Tiểu Ân, mặc dù bình thường, nhưng ẩn chứa một cỗ lực lượng thần kỳ, hơn nữa còn dùng bản thân mình làm dẫn chứng, vì vậy trong nháy mắt đã mở được cõi lòng của Tiffany và Linnuo

Cõi lòng của bọn họ mở ra, tràn ngập tin tưởng vào mục tiêu của mình

Tiểu Ân nhìn phản ứng của mọi người, khuôn mặt của hắn hiện lên tia cười khổ bất đắc dĩ

Không thể tưởng tượng được những lời này lại có uy lực và hiệu quả như vậy

Nếu như là trước kia, dù Tiểu Ân biết rõ đạo lý, nhưng khi hắn nói ra lại không thể thu được hiệu quả như thế này

Sở dĩ hắn có biến hóa to lớn, có thể phát huy được ma lực to lớn, nguyên nhân chính là Nhất Hào

Bởi vì do nguyên nhân thần bí nào đó, cho nên Nhất Hào xảy ra đột biến. Nó chẳng những liên lạc được với Tiểu Ân, hơn nữa hài cốt của UFO còn chủ động liên lạc với Tiểu Ân, hơn nữa dùng một phương thức kỳ diệu dung nhập vào trong hệ thống lực lượng của Tiểu Ân, trở thành trợ thủ trong chiến đấu của hắn

Biến hóa này nằm ngoài ý liệu của Tiểu Ân, thậm chí ngay cả Nhất Hào cũng không đoán được

Lúc đầu khi Tiểu Ân nhớ lại cảnh ở quê hương, đã phát hiện ra, dường như UFO bị ai đó chỉ đạo để liên lạc với hắn. Chỉ là với thực lực trước mắt của hắn, không cách nào vạch trần được bí mật này

Nhưng mặc kệ bọn họ có quan hệ thần bí gì, nhưng Nhất Hào và UFO biến dị là chuyện có thật

Khi Nhất Hào tiến vào hệ thống lực lượng của Tiểu Ân, hơn nữa sau khi kết hợp, Tiểu Ân có thể dùng tinh thần của mình tạo ra không gian hư cấu, hơn nữa còn nói chuyện được với Nhất Hào

Vừa rồi Tiểu Ân đứng trên lập trường bằng hữu, muốn cổ vũ Sara và Petty, cho nên đã thỉnh giáo Nhất Hào

Không ngờ Nhất Hào cho hắn một đề nghị kinh ngạc tới cực điểm

Đó chính là sử dụng từ trường nội mị của Juliana để ảnh hưởng tới nhị nữ tinh linh. Nhất Hào thề, chỉ cần Tiểu Ân làm như thế, thành tựu sau này của các nàng sẽ có chỗ tốt không thể tưởng tượng nổi

Quả thực sau khi Tiểu Ân sử dụng từ trường nội mị, hắn phát hiện ra hiệu quả nằm ngoài dự liệu của hắn

Ánh mắt của mấy người chuyển động, trong lòng Tiểu Ân giật mình

Hắn quyết định, sau khi trở về, nhất định phải hỏi Nhất Hào cẩn thận, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, sao nó lại biến hóa to lớn như thế

Nhẹ nhàng ho khan một tiếng, Tiểu Ân chuyển đề tài, hỏi:

- Tiffany các hạ, Griffin tới là vì mầm giống gieo trồng ở khu vực đất đen sao?

Tiffany nao nao, lúc này mới khôi phục lại, khuôn mặt của nàng hiện lên thần sắc lo lắng:

- Đúng vậy, xem ra đế quốc Nặc Khả Đa nhất định phải có mầm giống của bộ tộc nguyệt tinh linh

Tiểu Ân khẽ cau mày, trong lòng hắn lập tức nhớ tới nhà mình, nhớ tới khu vực đầy đất đen

Từ nhỏ hắn đã lớn lên ở một mảnh đất toàn là đất đen, trên mảnh đất, ngoài thực vật đặc thù của kỳ sỹ, các loại hoa màu khác không thể sống được

Lão Bond từng lảm bảm vô số lần, đó là mảnh thổ địa bị nguyên rửa, còn kỳ sỹ Scott là người được chúng thần phái tới giải cứu mảnh đất này

Mặc dù từ nhỏ Tiểu Ân không tin tưởng mấy lời này, nhưng cho tới nay, hắn không đem chuyện này để trong lòng

- Tiffany các hạ, mảnh đất đen xảy ra chuyện gì? Griffin từng nói qua, dường như mỗi quốc gia đều có mảnh đất đen đó

Tiffany khẽ gật đầu, nghiêm túc nói:

- Không sai, mỗi quốc gia đều có mảnh đất đen, hơn nữa những mảnh đất đen đó đã tồn tại được vạn năm

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hỏi:

- Tiffany các hạ, chẳng lẽ những mảnh đất đen đó không phải do tự nhiên sinh ra

Tiffany dở khóc dở cười nói:

- Tất nhiên, những mảnh đất đen trên đại lục này, đều do...

Nàng do dự một chút, ánh mắt lướt qua mọi người

Về mặt của Tiểu Ân tất nhiên là chờ mong, ngay cả Maren và tam nữ Sara cũng rất hiếu kỳ

Chỉ có Linnuo là chậm rãi lắc đầu, hiển nhiên hẳn biết lai lịch của mảnh đất đen

- Dì, mảnh đất đen đó sinh ra như thế nào?

Sara nhẹ nhàng kéo ống tay áo của Tiffany

Nàng thực hiện động tác đó, rất tự nhiên hài hòa, lại nhu thuận đáng yêu. Ngay cả Linnuo cũng không nhịn được mở mắt to hơn, hơn nữa trong lòng thở dài, tại sao hậu sinh của hắn không có nhân vật như vậy xuất hiện

Tiffany vỗ vàn tay nhỏ của Sara nói:

- Trên đại lục, chuyện liên quan đến mảnh đất đen là một đề tài cấm kỵ. Nhưng các người có thân phận ma pháp sư, có đủ tư cách để biết chân tướng

Nàng dừng một chút, khẽ thở dài:

- Chắc các người đã nghe nói tới cấm chú?

Về mặt của mọi người trở nên phong phú

Là một ma pháp sư, thậm chí là học đồ pháp sư, cũng không lạ gì danh từ này

Bởi vì cấm chú là sản vật vĩ đại của thế giới ma pháp, nó là pháp thuật có uy năng cường đại nhất

Trong truyền thuyết, cấm chú có thể dễ dàng hủy diệt một tòa thành thị, trong phạm vi của cấm chú, tất cả đều hóa thành tro bụi

Trong thế giới ma pháp, cấm chú chẳng khác gì danh từ vô địch, cho dù là cấm chú kém cỏi nhất. Trong cảm giác của Tiểu Ân, cấm chú tương đương với đầu đạn nguyên tử ở thế kỷ hai mươi mốt của loài người, có uy lực và sức uy hiếp lạ thường

Khóe miệng Tiffany hơi nhếch lên, lộ ra nụ cười hài lòng. Năm đó khi nàng nghe tới danh từ cấm chú, cũng kinh ngạc như thế, cho nên khi nhìn về mặt của đám người Sara, nàng dường như nhớ về quá khứ

Một lát sau, Tiffany thở dài một tiếng nói:

- Căn cứ theo sử sách ghi lại, mấy vạn năm trước, trên đại lục của chúng ta có rất nhiều ma pháp sư, bọn họ vì cướp đoạt tư nguyên của đại lục nên không ngừng giao chiến với nhau, cuối cùng chiến tranh thắng cấp liên tục, truyền kỳ pháp sư không nhịn được cũng ra tay

Đám người Tiểu Ân hít vào một ngụm không khí

Mặc dù cấm chú có uy lực cường đại, nhưng có thể thi triển được cấm chú cũng chỉ có cấp bậc truyền kỳ pháp sư

- Cấm chú là vũ khí vô cùng sắc bén. Trong trận đại chiến, có rất nhiều truyền kỳ pháp sư, mỗi người phóng ra một cấm chú, kết quả tạo ra những mảnh đất đen không có tính mạng

Giọng nói của Tiffany trầm buồn

Trên đại lục, diện tích của mảnh đất đen là một con số khiến mọi người chấn động

Từ điểm này có thể thấy được, trận chiến mấy vạn năm trước có quy mô khổng lồ tới cỡ nào.

202. Chương 23: Hậu Quả Của Cẩm Chú

- Tiffany các hạ, mảnh đất đen đó do cẩm chú tạo thành sao?

- Đúng vậy

Tiffany bổ sung một câu:

- Khi đất đen tăng lên, các truyền kỳ pháp sư đã hiểu rõ loại ma pháp này tạo ảnh hưởng to lớn thế nào cho đại lục. Vì vậy trên đại lục có một quy tắc, truyền kỳ pháp sư thi triển cẩm chú, phải rời xa phiến đại lục này

Đám người Tiểu Ân nhìn nhau, nói thật, đoạn bí mật này bọn họ không biết được

Tất nhiên, đó là do chênh lệch về thực lực và địa vị, nếu như không đạt tới cảnh giới nhất định, sẽ không có ai vô duyên vô cớ nói cho họ biết

Tiểu Ân nhẹ nhàng thở dài một hơi. Hắn rất mong đợi đối với uy lực của cẩm chú, chẳng những nó có thể phá hủy mọi thứ, hơn nữa còn có thể biến thổ địa thành mảnh đất đen, siêu cấp ma pháp này có thể so sánh với vũ khí hạt nhân ở thế giới trước kia của hắn.

Nếu như hắn nắm giữ ma pháp này, chẳng phải có thể đi lại tự do trong đại lục

Linnuo lắng lắng nghe, giờ phút này không nhin được, ngắt lời nói:

- Tiffany nói không sai, nhưng cẩm chú đối với chúng ta mà nói là một danh từ quá mức xa xôi. Nghe nói lần cuối cùng cẩm chú xuất hiện là chuyện của một vạn năm trước. Lúc ấy, vị truyền kỳ pháp sư đó thi triển xong cẩm chú liền rời khỏi đại lục

Đôi mắt Tiểu Ân chớp động, hắn dò hỏi:

- Vị truyền kỳ pháp sư đó đi đâu?

- Không biết

Linnuo cười khổ nói:

- Người ta là truyền kỳ pháp sư đó, trời mới biết hắn đi đâu, nhưng trong truyền thuyết có nói, dường như hắn không có khả năng quay trở lại

Tiểu Ân nhất thời liên tưởng tới đám người Roosevelt ở trong sân chơi thần linh

Linnuo không biết truyền kỳ pháp sư đi đâu, nhưng Tiểu Ân có thể khẳng định, những pháp sư có cấp bậc truyền kỳ, chắc chắn đã rời khỏi tinh cầu này

Có lẽ, giờ phút này bọn họ đang lưu lảng ở tinh cầu nào đó trong vũ trụ

Ngẩng đầu nhìn trời, mặc dù tầm mắt bị ma pháp thấp chắn, nhưng trong mắt Tiểu Ân có vẻ tưởng nhớ

Ánh mắt của hắn phẳng phất xuyên thấu ma pháp thấp, thấy được mảnh trời trong sáng

Không biết trong vô số ngôi sao kia, có quê hương trái đất của hắn hay không?

- Trưởng lão Tiểu Ân

Khuôn mặt ôn hòa của Tiffany tươi cười nói:

- Nếu người đã trở thành ngoại tộc trưởng lão của bốn tộc, nên tới bốn tộc một chuyến, ít nhất phải ra mắt mấy vị đại trưởng lão

Ánh mắt của Tiểu Ân lóe lên, hắn cười nói:

- Tiffany các hạ, mặc dù ta muốn gặp mấy vị đại trưởng lão, nhưng ta sắp phải bế quan, đợi sau khi ta bế quan, ta sẽ tới bộ tộc nguyệt tinh linh

Lông mày của Tiffany hơi co lại nói:

- Trưởng lão Tiểu Ân, ta biết ngươi muốn đánh sâu vào cảnh giới ma đạo sỹ, nhưng cánh cửa đó không hề đơn giản, nếu như ngươi gặp mấy vị đại trưởng lão, hơn nữa hỏi kinh nghiệm của bọn họ, ta nghĩ chắc sẽ có trợ giúp lớn đối với ngươi

Tim Tiểu Ân nhất thời đập thình thịch, nếu mấy vị đại trưởng lão đó chân thành, truyền dạy tất cả kinh nghiệm cho hắn, quả thực sẽ giúp đỡ rất lớn cho việc đánh sâu vào cảnh giới

Có lẽ, dù không dùng đến ma pháp trận, Tiểu Ân cũng có thể đột phá trở thành ma đạo sỹ

Nhưng đó chỉ là suy đoán mà thôi, hơn nữa trong lòng Tiểu Ân có sự kiêng kỵ lớn

Griffin chẳng qua chỉ là thất tinh ma đạo sỹ, còn xa mới bằng Dida và hoàng kim chi vương Yidikalun. Nhưng dù là ma đạo sỹ cấp bậc kém cõi nhất thì Tiểu Ân vẫn khao khát

Mặc dù dưới sự trợ giúp của Nhất Hào, hắn dùng phương thức đặc thù, trong khoảng thời gian ngắn, miễn cưỡng giữ thế cân bằng với Griffin

Nhưng chỉ có Tiểu Ân mới biết, nếu không có tử kim tinh thạch nhanh chóng khôi phục lực lượng tinh thần, căn bản Tiểu Ân không thể nào giằng co được

Đó là chênh lệch, sự chênh lệch này không thể nào đền bù được

Thất tinh ma đạo sỹ đã cường hãn tới trình độ đó, như vậy năm vị đại trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh thì sao?

Nói thật, trước khi chưa tiến giai thành ma đạo sỹ, Tiểu Ân không muốn gặp những người có cấp bậc đó

Cho nên hắn cân nhắc, vẫn từ chối ý tốt của Tiffany

Hắn cự tuyệt khiến Tiffany cảm thấy kinh ngạc, nếu đổi lại là lục tinh đại ma pháp sư khác, biết mình sẽ được năm vị ma đạo sỹ chỉ điểm, chỉ sợ đã chân thấp chân cao lao tới

Nhưng biểu hiện của Tiểu Ân lại lần nữa khiến nàng không nhìn thấu. Trong cảm giác của nàng, Tiểu Ân không giống người thường, hơn nữa dường như nàng thấy có một cảm giác thần kỳ, đó là Tiểu Ân không gặp năm vị đại trưởng lão, cũng có thể đột phá cực hạn, hơn nữa ngày đó cũng không lâu...

Từ biệt đám người Tiffany, Tiểu Ân rời đi trong ánh mắt lưu luyến của tam nữ Sara

Trải qua trận chiến với Griffin, Tiểu Ân khiến người khác khác sâu

Chênh lệch giữa ma đạo sỹ và đại ma pháp sư tuyệt đối cách biệt một trời một vực, cho tới giờ chưa thấy đại ma pháp sư nào chống đỡ được ma đạo sỹ

Nhưng biểu hiện của Tiểu Ân khiến mọi người phải nghĩ lại. Đó là đại ma pháp sư cũng cường đại không kém ma đạo sỹ

Tất nhiên ngoài Tiểu Ân ra, mọi người không nghĩ còn đại ma pháp sư có thực lực khó tin như Tiểu Ân

Ngay cả người đạt tới cảnh giới lục tinh đỉnh cao như Linnuo cũng mặc cảm

Cho nên khi Tiểu Ân ở chung với đám người Tiffany và Linnuo, quan hệ giữa bọn họ có sự biến hóa vi diệu

Đó là nguyên nhân khiến Tiffany không dám kiên trì mời Tiểu Ân tới bộ tộc nguyệt tinh linh

Về tới ma pháp tháp, Tiểu Ân thở dài một hơi, tới tầng bốn, vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong, sau đó hắn phân phó một câu, trong lúc hắn bé quan không để ai tới quấy rầy hắn

Sau đó hắn tiến vào căn phòng của mình ở trong tầng bốn

Có đại ma thú Hắc Toàn Phong thủ vệ, trừ khi Griffin đích thân tới, nếu không không ai có thể quấy rầy hắn

Vừa tiến vào phòng, Tiểu Ân lấy một chiếc hộp từ vòng cổ không gian ra

Khuôn mặt của hắn trở nên cổ quái

Mở chiếc hộp ra, lần đầu tiên Tiểu Ân do dự nửa ngày, cuối cùng hần cắn răng một cái, không giống như cũ đeo mắt kính lên, mà nhắm hai mắt lại, thật sâu hít một hơi, hơn nữa còn chìm vào trong trạng thái minh tưởng

Đồng thời đáy lòng hần, bắt đầu kêu gọi Nhất Hào

Hần toàn tâm toàn ý tiến hành, cảm giác kỳ dị lại lần nữa xuất hiện trong đầu hần

Vật phẩm trang sức không gian truyền đến một luồng năng lượng quen thuộc, luồng năng lượng này phá tan không gian, thuận lợi tiến vào trong thân thể của hần

Năng lượng trong cơ thể của Tiểu Ân không hề bài xích luồng lực lượng không biết tên này, trong cảm giác của hần, năng lượng dị thường này rất quen thuộc, giống như đã ở cùng hần mấy vạn năm, hoặc song phương vốn cùng một nguồn gốc, là huynh đệ sinh đôi với nhau, hiện giờ mới gặp mặt nhau

Đó là năng lượng khiến người khác hồi hộp nhưng cũng khiến người ta vô cùng thoải mái, trong thời gian, nó chiếm được lòng tin của Tiểu Ân

Sắc mặt của hần dần trở nên cổ quái, bởi vì hần không thể giải thích được, tại sao mình lại sinh ra cảm giác thần kỳ khó tin như vậy

Rất nhanh, chỉ trong nháy mắt, năng lượng này đã hòa làm một thể với lực lượng tinh thần của hần

Trong giây phút này, trong lòng Tiểu Ân nhớ tới Kim, nhớ tới vòng hoàng kim năng lượng quanh người Kim, hơn nữa khi dung hợp với Kim, dường như cũng khiến Tiểu Ân có cảm giác như thế này

Trong mơ màng, hần có một loại cảm giác như vậy

Khi hần còn bé, UFO từ trên trời rơi xuống, hơn nữa khiến hần có được Nhất Hào, tất cả không phải ngẫu nhiên mà là đương nhiên

Nhưng không phải do người hoặc thần linh an bài, mà do vận mệnh dẫn dắt, cho nên mới khiến UFO xuyên qua vũ trụ mờ mịt tới bên cạnh hần. Có thể nói như thế này, hần có một loại quan hệ với UFO này, mặc dù hần không biết quan hệ này do đâu mà tới, nhưng hần có thể khẳng định, đó là UFO không thể thương tổn hần

Luồng năng lượng kết hợp với lực lượng tinh thần của Tiểu Ân, cảm giác thần kỳ khi đối chiến với Griffin lại xuất hiện

Trước mắt Tiểu Ân xuất hiện những số liệu, những số liệu đó bay vào tinh thần ý thức của Tiểu Ân, khiến hần có cảm giác thần kỳ, mình nắm được vạn vật trong lòng bàn tay

Không gian quanh người hần chuyển động, mỗi một nguyên tử ma pháp đều di động quanh người hần, bị hần cảm ứng và giám thị

Đó là một cảm giác thần kỳ. Trong phạm vi cảm ứng của hần, bất cứ đồ vật gì cũng không thoát khỏi sự quan sát và tính toán của hần

Cảm giác này dường như khác với kết giới và lĩnh vực trong truyền thuyết, không cách nào giải thích được

Nếu như thực sự muốn nói lực lượng nào khiến hần liên tưởng, thì chỉ có năng lượng hoàng kim trên người Kim và thần lực trong sân chơi của thần linh

Tất nhiên, đó chỉ là ước lượng của Tiểu Ân mà thôi, trời mới biết, ma đạo sỹ cao cấp và ngàn năm truyền kỳ có thực lực cường đại tới mức nào, có lẽ những người này chẳng thêm ngó tới hần

Dưới sự kêu gọi của Tiểu Ân, rất nhanh Nhất Hào có phản ứng

Cảm giác này không giống như khi Tiểu Ân tiến vào không gian hư cấu, Nhất Hào tự nhiên hiện lên trong đầu Tiểu Ân

- Chủ nhân, ngài gọi ta?

Trong lòng Tiểu Ân kích động, hần hít sâu một hơi, đem trái tim đang đập mạnh của mình kìm nén lại

- Nhất Hào, quả nhiên là người
- Đúng vậy, chủ nhân, ngài gọi tôi, tất nhiên tôi đi ra
- Được rồi, ta nghĩ chắc người biết loại năng lực này, ngay cả vật phẩm trang sức không gian cũng có thể xuyên qua?

Nhất Hào trầm ngâm trong chốc lát nói:

- Chủ nhân, ta cũng không biết, nhưng ta nghĩ có thể có liên quan tới lần bế quan một tháng trước của ngài Tiểu Ân lập tức nhớ lại mấy tháng trước, khi đó dưới sự kích thích của UFO, hắn bế quan liền một tháng. Hơn nữa còn bế quan ở thế giới hiện thực

Tất nhiên lần bế quan đó mang lại thu hoạch to lớn cho hắn, khiến thực lực của hắn thăng lên lực tinh đỉnh cao, sánh vai với Linnuo

Nếu như Nhất Hào nói khi đó xảy ra biến dị thì cũng có khả năng lớn

- Nhất Hào, tại sao không nói sớm cho ta biết?

Tiểu Ân nhẹ giọng hỏi, giống như đang hỏi tội

Giọng nói của Nhất Hào có chút ủy khuất:

- Chủ nhân, trước kia ngài không gặp phải nguy hiểm, nên ta không thể tự mình kích thích công năng tiến hóa. Nhưng lần này khác, tên Griffin kia nổi sát tâm với ngài, hơn nữa căn cứ theo phán đoán của tôi, xác xuất hắn tới đánh lén rất lớn, cho nên...

Trong lòng Tiểu Ân run lên hỏi:

- Tự động tiến hóa công năng?
- Đó là năng lực tự động giải tỏa của tôi

Nhất Hào nghiêm trang giải thích

Tiểu Ân nhấp môi, lớn tiếng hỏi:

- Tại sao trước kia người không giải tỏa? Ta lâm vào nguy hiểm còn ít sao?

Giọng nói của Nhất Hào càng thêm ủy khuất:

- Chủ nhân, trước kia ngài không thu thập hài cốt phi thuyền, cho nên ta không thể kích thích được công năng này

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu, nguyên muốn phát huy toàn bộ năng lực của Nhất Hào, dường như phải có hài cốt của UFO

Đầu của hắn chợt xuất hiện mồ hôi lạnh, mấy tháng trước, hắn thu thập hài cốt của UFO, chủ yếu là muốn giấu thứ này đi, nhưng không nghĩ tới, nhờ vậy mà thanh danh của mình lớn lên

Chỉ là có danh tiếng này, không biết là phúc hay là họa

Tự hỏi một lúc, Tiểu Ân nói:

- Nhất Hào, người có năng lực gì nữa?
- Không biết. Khi ngài gặp nguy hiểm tôi mới mở được công năng này

Nhất Hào lập tức nói:

- Căn cứ theo suy đoán của tôi, khi tôi hợp thể với ngài, dựa vào năng lực tính toán siêu cấp, dù không thể thắng được Griffin, cũng có thể tự bảo vệ được mình
- Thật không?

Khuôn mặt của Tiểu Ân nở nụ cười khổ:

- Nhất Hào, tính toán của người không sai chút, với thực lực của Griffin, nếu hắn quyết tâm giết ta, người nghĩ ta có thể chạy thoát sao?

- Có thể

Nhất Hào kiên định nói:

- Chỉ cần ngài sử dụng Tiêu Dung Thuật, nhất định có thể truyền tống hắn đi

- Nhất Hào, người quá coi trọng Tiêu Dung Thuật

Tiểu Ân nở nụ cười khổ nói:

- Xác suất thành công của pháp thuật này không cao

- Không, chủ nhân, kỳ thật chỉ cần ngài ở trong cảnh giới, phối hợp với tôi, tôi cam đoan, xác suất thi triển thành công Tiêu Dung Thuật có thể đạt tới năm mươi phần trăm

Nhất Hào tràn đầy tự tin nói

- Năm mươi phần trăm?

Hai mắt của Tiểu Ân chợt sáng lên

Nếu đây là sự thật, thì dù Tiểu Ân đối mặt với kẻ nào, cũng không cảm thấy sợ hãi

Chỉ cần nhìn ai không thuận mắt, dùng Tiêu Dung Thuật, có thể cam đoan ngay cả nhân vật cấp truyền kỳ pháp sư cũng cảm thấy đau đầu

- Cái gì cảnh giới ...

Trong lòng Tiểu Ân chợt động, kinh hô:

- Người nói, cảnh giới thời gian đứng im

- Đúng, trên thế giới này, tôi không thể tính toán hết những vận động. Nhưng nếu ở trong thời gian đứng im, tôi có thể tính toán quỹ tích truyền tống của Tiêu Dung Thuật, hơn nữa còn nắm chắc sẽ mở được cửa thông đạo

Hai mắt của Tiểu Ân mơ hồ tỏa sáng, kỳ thực hắn cũng không biết quỹ tích truyền tống của Tiêu Dung Thuật là cái gì, cũng không biết tại sao thời gian đứng im lại tính toán được phương thức mở ra. Nhưng tất cả những điều này đối với hắn mà nói, chỉ cần Nhất Hào nắm chắc, thì là chuyện tốt đối với hắn

- Nhất Hào, người thực sự nắm chắc?

- Vâng, chủ nhân

Nhất Hào kiên định nói:

- Chủ nhân, trước kia ta chưa bao giờ lừa gạt ngài, hiện tại cũng không

Trong lòng Tiểu Ân hiện lên vô số ý niệm trong đầu, hắn chỉ tiến vào thời gian đứng im khi Kim minh tướng, còn Nhất Hào lại có đòn sát thủ, đối với hắn mà nói, đây đúng là chuyện vui lớn

Nhưng sắc mặt vui mừng của Tiểu Ân từ từ biến mất, đột nhiên hắn nghĩ tới vấn đề mầu chột

Nếu thực sự dụng phải đối thủ, phải dùng tới Tiêu Dung Thuật mới đối phó được, chỉ sợ lúc đó hắn đã bị đánh cho như đòn, trốn chui trốn lủi như chuột. Trong tình huống đó, Tiểu Ân sao có thể để Kim tiến hành minh tướng được

Cân nhắc nửa ngày, Tiểu Ân liên tục cười khổ, kỹ năng này nhìn qua thì có uy lực vô cùng cường đại, nhưng nói thật, muốn vận dụng trong thực chiến, chỉ sợ khó có hiệu quả

Ai...

Thực sự là chuyện vô bổ

Thở dài một tiếng, Tiểu Ân hỏi:

- Nhất Hào, ta muốn tu luyện lực lượng tinh thần, người mở thời gian nghịch soa ra đi

Nhất Hào trầm mặc, nửa ngày không nói chuyện

Tiểu Ân kỳ quái hỏi:

- Nhất Hào, người làm sao vậy?

- Chủ nhân, tôi làm không được

Nhất Hào ấp úng nói

- Làm không được? Tại sao?

- Bởi vì ở bên ngoài tôi chỉ có năng lực phụ trợ, có thể cung cấp cho ngài năng lực tính toán đã là cực hạn, còn nghịch soa thời gian, chỉ tiến vào Nhất Hào không gian mới có thể thi triển được

Đầu tiên Tiểu Ân sưng sốt, sau đó không nhịn được cười

Kỳ thực Nhất Hào có thể tạo ra không gian hư cấu, hơn nữa còn tùy ý thay đổi hoàn cảnh, thay đổi nghịch soa thời gian

Nếu năng lực đó có thể sử dụng trong thế giới hiện thực, như vậy đừng nói Griffin, dù gặp phải truyền kỳ ngàn năm cũng chẳng phải sợ

Bất Nhất Hào thay đổi thời gian nghịch soa trong thế giới hiện thực, quả thực ép buộc nó

Một lần nữa lấy ra mắt kính, Tiểu Ân tiến vào Nhất Hào không gian

Trong Nhất Hào không gian, rất nhanh Nhất Hào hiện thân, nhưng khiến Tiểu Ân há hốc mồm đó là, nó không dùng hình thái của Juliana để xuất hiện, mà dùng hình thái của Sara để xuất hiện

Nhưng nhìn khuôn mặt thanh tú mỹ lệ tuyệt trần của nữ tinh linh lại lộ ra nụ cười quyến rũ của Juliana

Sự thay đổi này quá kích thích, giống như ngọc nữ thánh khiết nhất thế giới, biến thành một dâm phụ, tổ hợp vẻ đẹp kỳ dị này đủ khiến bất cứ nam nhân nào cũng phải xin chết

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân lớn tiếng hỏi:

- Nhất Hào, người làm trò quỷ gì vậy?

Khuôn mặt Nhất Hào nhất thời cứng đờ, nó hậm hực nói:

- Chủ nhân, theo trí nhớ của tôi, bộ mặt này là để nam nhân thưởng thức, chẳng lẽ trí nhớ của tôi lại sai?

Tiểu Ân giật mình, không nhịn được nhìn vài lần nói:

- Trí nhớ của người đã khôi phục?

- Không có, chẳng qua chỉ chữa trị được một chút mà thôi

Nhất Hào âm trầm nói:

- Muốn chữa trị khỏi hẳn, khả năng cực thấp, có thể chữa trị được bao nhiêu thì tốt bấy nhiêu

Tiểu Ân quệt khóe miệng, an ủi nói:

- Đúng vậy, có thể chữa trị được bao nhiêu thì chữa, người phải nhìn về phía trước

- Vâng

Nhất Hào cung kính lên tiếng

Tiểu Ân lắc đầu, trong lòng hẩn buồn bực, tinh thần từ trường của hắn đã thay đổi, dù nữ nhân có động lòng thế nào, cũng không thể ảnh hưởng tới hắn. Nhưng cảnh vừa rồi đã khắc sâu vào mắt hắn, khiến trong lòng hắn sinh ra cảm giác đặc thù, dường như không thể nào quên được

Trong lòng Tiểu Ân sinh ra ý niệm kỳ dị trong đầu, chẳng lẽ hai đại mỹ nữ này ở cùng một chỗ, mình mới bị các nàng ảnh hưởng

Điều này không phải tin tức tốt

Hắn thở dài một tiếng, kết thúc suy nghĩ miên man của mình, tập trung tinh lực vào màn hình

Lộ tuyến ma pháp quen thuộc xuất hiện trong đầu hắn, luyện tập không biết bao nhiêu lần, lộ tuyến này đã in sâu vào linh hồn hắn, mỗi lần hoàn thành đều khiến hắn khoái cảm mãnh liệt

Khi lực lượng tinh thần điên cuồng tăng trưởng, thậm chí Tiểu Ân còn muốn vứt bỏ mọi chuyện, vĩnh viễn ở trong thế giới này để tu luyện

Nếu không có Nhất Hào không chế thời gian, chỉ sợ Tiểu Ân không bao giờ dừng

Rất lâu, màn hình biến mất, Tiểu Ân lưu luyến đứng dậy

Khi hắn rời khỏi Nhất Hào không gian, ngoài ý muốn phát hiện, Nhất Hào không rời khỏi tinh thần thế giới của hắn, trong mắt của hắn, xuất hiện vô số số liệu

Trong lòng hắn cảm khái vạn lần, thực sự không biết đánh giá Nhất Hào như thế nào

Nhưng nhìn Nhất Hào, không hiểu sao hắn có cảm giác an toàn, giống như ở cùng người nhà của mình, rất an bình

203. Chương 24: Nửa Năm Bế Quan

Ngay cả khi tam nữ Sara cầu kiến, hắn cũng cố ý tránh mặt

Đặc biệt đối với ánh trăng chi nữ xinh đẹp của bộ tộc nguyệt tinh linh, Tiểu Ân càng tránh xa như gặp phải rắn

Tất cả điều này là do Nhất Hào kết hợp vẻ mặt của Juliana và Sara lại làm một, sinh ra hiệu quả cường đại, khiến Tiểu Ân càng tránh gặp Sara

Ngoài việc khiến tam nữ Sara bất mãn, những chuyện khác đều bình thường

Đặc biệt chuyện mằm mồng cho mảnh đất đen, bộ tộc nguyệt tinh linh cùng đế quốc Nặc Khả Đa và vài đế quốc nhân loại khác đã đạt thành hiệp nghị thống nhất

Bộ tộc tinh linh cung cấp mằm mồng cho vùng đất đen của nhân loại, nhưng những quốc gia đó phải phái cao thủ tới trợ giúp hai tộc, nguyệt tinh linh và mộc tinh linh

Bởi vì trong thế giới tinh linh, hai tộc, nguyệt tinh linh và mộc tinh linh đã đắc tội với bộ tộc huyết tinh linh

Bất luận ai cũng tin tưởng, sẽ phát sinh một trận đại chiến

Nhưng khiến mọi người ngoài ý muốn đó là, bộ tộc tinh linh vốn nổi tiếng dùng võ lực để giải quyết mọi chuyện như bộ tộc huyết tinh linh, lại không chủ động khiêu khích, kết quả này khiến mọi người cảm thấy ngoài ý muốn

Kỳ thực, bọn họ cũng không biết, bên trong bộ tộc huyết tinh linh đã rối loạn

Bởi vì thần khí của bộ tộc, nhãn huyết quang tù cầm (giam cầm) đã mất tích. Mặc dù, trải qua bao nhiêu đời của bộ tộc Huyết tinh linh, nhãn huyết quang giam cầm chỉ có thể thi triển được với ma đạo sỹ, nhưng nó lại là siêu cấp thần khí nổi danh

Có thứ này, đối phó với ma đạo sỹ cùng giai, có thể nói là dễ như trở bàn tay

Sở dĩ bộ tộc huyết tinh linh có thể đạt được danh vọng to lớn như thế là nhờ thần khí nổi danh này

Nhãn huyết quang giam cầm được cất giấu tại nơi bí mật được các triều đại tộc trưởng trông coi, nhưng không nghĩ tới, lúc này khi tộc trưởng huyết tinh linh muốn lấy thần khí ra, lại phát hiện ra chuyện ngoài ý muốn, bảo bối này đã mất

Mặc dù cuối cùng thông qua thủ đoạn ma pháp, tra ra kẻ lấy đi bảo bối lại là vương tử điện hạ của bộ tộc huyết tinh linh

Nhưng chính vì kết quả này lại khiến các đại trưởng lão huyết tinh linh biết nội tình kinh sợ gần chết

Bởi vì vương tử điện hạ đã mất tích trong khe nứt không gian

Khi khe nứt không gian đóng cửa, người không trở về chỉ có một kết quả. Điều này đã được chứng minh qua mấy vạn năm

Đối với bộ tộc huyết tinh linh, Lạc Dịch chết là một đả kích trầm trọng, nhưng so với việc đánh mất nhãn huyết quang giam cầm, thì không đáng kể chút nào

Vì chuyện này, bộ tộc huyết tinh linh đã xảy ra cuộc nội chiến lớn nhất từ trước tới nay

Mặc dù cuối cùng quốc vương của bộ tộc huyết tinh linh mượn sức ba vị đại trưởng lão, cuối cùng mới miễn cưỡng bảo vệ vương vị, nhưng quyền lực và danh vọng của hắn đã suy yếu tới cực điểm, không còn sức để công kích hai bộ tộc, nguyệt tinh linh và mộc tinh linh

Đáng tiếc hai bộ tộc nguyệt tinh linh và mộc tinh linh không biết rõ nội tình bên trong của bộ tộc huyết tinh linh. Bọn họ được sự trợ giúp của loài người, phòng vệ nghiêm ngặt mấy năm, vẫn không thấy bộ tộc huyết tinh linh tới trả thù

Kết quả này nằm ngoài ý liệu của mọi người, nhưng khi bọn họ biết rõ nguyên nhân, không khỏi vui mừng khôn xiết

Trong thế giới tinh linh, sở dĩ huyết tinh linh cường đại, là do bọn họ có siêu cấp thần khí vô địch trong cảnh giới ma đạo sỹ. Một khi bọn họ mất đi thần khí này, ma đạo sỹ của các chủng tộc khác khi đối phó với đại trưởng lão của bộ tộc huyết tinh linh sẽ không phải bó chân bó tay nữa

Khi lực lượng đỉnh cao không áp chế được chủng tộc khác, hai bộ tộc nguyệt tinh linh và mộc tinh linh liên thủ với nhau, chẳng việc gì phải sợ bộ tộc huyết tinh linh

Chỉ là không ai biết nhãn huyết quang giam cầm của bộ tộc huyết tinh linh thất lạc ở nơi nào

Chỉ có tam nữ Sara là biết rõ nhất, nhưng các nàng không nói, nguyên nhân dẫn đến tranh chấp giữa hai tộc nguyệt, mộc tinh linh với tộc huyết tinh linh là do ba nàng, nên huyết tinh linh không hoài nghi hai tộc này

Quả thực, mọi người nghĩ, trong khe nứt không gian, có vô số người của các tinh cầu khác, kẻ nào cũng có khả năng giết chết Lạc Dịch, cướp lấy thần khí

Cho nên chỉ cần Tiểu Ân không lấy bảo bối này ra, thì không ai đoán được, thần khí của bộ tộc huyết tinh linh lại rơi vào tay hắn

Đám người Tiểu Ân không biết chuyện xảy ra ở ngoài, nhưng nhất mạch của bọn họ lại được lưu truyền trong đế quốc Nặc Khả Đa

Đặc biệt là biểu hiện của đám người tại thành Bahia lại càng khiến tất cả ma pháp sư say mê. Trong đó khiến người khác khen ngợi, không phải Tiểu Ân và Đức Lỗ Phu mà là ma thú Hắc Toàn Phong đi theo bọn họ

Đó là ma thú cấp sáu đỉnh cao đó. Ở khe núi ngoài thành Bahia, nó đã tỏa sáng vô cùng, chỉ bằng hơi thở cường đại của nó lộ ra ngoài, khiến cho tứ tinh đại ma pháp sư Stephen chủ động bỏ ngôi vị thành chủ. Bởi vậy có thể tưởng tượng mãnh thú này cường đại tới cỡ nào

Tất nhiên, Đức Lỗ Phu chưa tới công hội để chứng nhận danh hiệu đại ma pháp sư cũng được vô số người khen ngợi. Nhưng mọi người chỉ nghe đồn tới thực lực của hắn nên vẫn rất hoài nghi

Mặc dù tất cả mọi người đều biết đám người Tiểu Ân dừng ở công quốc Louis, nhưng không có kẻ ngu nào dám tới khiêu chiến

Dù sao trên chóc một vị đại ma pháp sư không phải chuyện khiến người khác an tâm. Đặc biệt vị đại ma pháp sư trong truyền thuyết đó lại là vị chiến tranh pháp sư hiếm thấy, ngay cả lực tinh đại ma pháp sư cũng không dám coi thường hẳn

Nhưng chuyện Tiểu Ân và Griffin tỷ thí với nhau, lại không lưu truyền ra bên ngoài

Hai người Griffin không đem chuyện đó đi tuyên dương, bọn họ chỉ cần biết trong lòng là được rồi

Còn Tiffany và Linnuo lại nghĩ khác, đặc biệt dặn dò tất cả những người quan sát trận chiến đó, vì tiền đồ của Tiểu Ân, không thể truyền chuyện này ra ngoài. Nếu không, một khi mọi người biết sự cường đại của Tiểu Ân, ma pháp công hội và đế quốc Nặc Khả Đa sẽ dùng mọi sức để mời Tiểu Ân gia nhập

Tam nữ Sara và ma pháp sư đều rất quan tâm tới chuyện của Tiểu Ân, nên khi biết sự kiêng kỵ của Tiffany, mọi người đều thủ khẩu như bình, không hề đề cập qua

Nhưng dù là Tiểu Ân hay người quan tâm tới hắn, đều không nghĩ đến

Mặc dù Tiểu Ân bế quan trong ma pháp tháp, nhưng có một đôi mắt đang âm thầm ẩn giấu, chăm chú nhìn hắn

Hơn nửa năm là một đoạn thời gian không dài, nhưng cũng không ngắn

Đối với ma pháp sư bế quan mà nói, thì chút thời gian đó chỉ giống như chớp mắt mà thôi, trôi qua rất nhanh

Nhưng hơn nửa năm này, đám người Lai An lại có sự trưởng thành to lớn, ba đệ tử chưa trở thành đại ma pháp sư, trải qua thời gian hấp thu năng lượng trong hoàng kim kết giới, rốt cuộc đã tích súc đủ lực lượng để tiến giai

Ba tháng bế quan cuối cùng, Lai An, Carter, Mary đều đột phá cực hạn của bản thân, đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư

Ba người bọn họ đột phá khiến tất cả ma pháp sư của công quốc Louis sợ hãi không thôi

Mặc dù khi Kim tiến giai, bọn họ có dự cảm, mấy đệ tử còn lại của Tiểu Ân, chắc sẽ tiến giai thành công, nhưng chưa tới một năm, ba người lại cùng tiến giai, dù là ai, cũng cảm thấy khó tin

Trong thế giới ma pháp, tất cả đều dựa vào thực lực để nói chuyện

Môn hạ của Tiểu Ân có năm vị đại ma pháp sư, những người còn lại nhìn thấy hắn, đều cung kính, ngay cả thái độ của Tiffany và Linnuo cũng có biến hóa vi diệu, càng không phải nói tới đám ma pháp sư bình thường

Chênh lệch thực lực to lớn, không người nào dám hỏi đám người Tiểu Ân tu luyện như thế nào. Có lẽ những người này đều hoài nghi, đám người Tiểu Ân có thánh địa tu luyện bậc cao hơn, nhưng cả Tiffany và Linnuo đều không có can đảm nêu vấn đề đó ra

Khi người cuối cùng, Mary tiến giai thành đại ma pháp sư, rốt cuộc Tiểu Ân thở dài một hơi, hắn muốn tới đại thảo nguyên một chuyến

Tới đại thảo nguyên, chuyện quan trọng nhất là phải làm thế nào để lừa gạt được một giọt máu của hồ ly tinh Juliana, mới là chuyện khiến Tiểu Ân đau đầu

Nhưng dù thế nào thì Tiểu Ân cũng phải hoàn thành đại trận tinh linh, vì tiến giai thành ma đạo sỹ, hắn không tiếc gì cả

Bế quan hơn nửa năm, rốt cuộc Tiểu Ân mở ma pháp tháp. Hắn trao quyền sử dụng ma pháp tháp cho Benson và Nepal

Đối với hắn mà nói, ma pháp này có cũng được mà không có cũng chẳng sao

Hắn không lưu lại hoàng kim kết giới, Maren, Benson và Nepal đều nhất trí, để hắn mang hoàng kim kết giới đi

Trong hơn nửa năm này, dưới sự kích thích của hoàng kim kết giới, thực lực của bọn họ cũng gia tăng nhiều

Ngoài Benson ra, Maren và Nepal đều tiến vào hàng ngũ nhị tinh ma pháp sư, mặc dù còn xa mới so sánh được với đám người Lai An, nhưng đó cũng là đột phá lớn

Thấy được chỗ tốt của hoàng kim kết giới, kỳ thực bọn họ cũng muốn sử dụng tiếp, nhưng vấn đề là, không có Tiểu Ân tọa trấn, bọn họ không dám quang minh chính đại dùng bảo bối này trong ma pháp tháp tạm thời, cho nên không thể làm gì khác, để Tiểu Ân mang đồ chơi này đi

Nhưng bọn họ cũng dè dặt cẩn thận, dặn Tiểu Ân sớm trở về, còn Tiểu Ân cũng không muốn bọn họ thất vọng nên đáp ứng

Còn thánh địa tu luyện trên tầng ba, tự nhiên giao lại cho Maren, hẳn phụ trách việc an bài ma pháp sư và đệ tử tiến vào đó để tu luyện, để các pháp sư tự do của công quốc Louis, sớm này đạt tới cấp độ cao hơn

An bài thỏa đáng ma pháp tháp tạm thời của mình, Tiểu Ân mang theo mấy tên đệ tử của mình tới ma pháp tháp của Tiffany. Khi biết ý đồ của Tiểu Ân khi tới đây, lòng mày của Tiffany không khỏi cau lại nói:

- Trưởng lão Tiểu Ân, phương bắc xảy ra chuyện gì, tại sao ngài phải chạy tới đó?

Tiểu Ân hơi cười nói:

- Kỳ thực cũng không có đại sự gì, nhưng ở nơi đó có vài người bạn của ta, lâu rồi không có gặp lại bọn họ, ta rất nhớ bọn họ

Hắn giải thích tùy ý nhưng trong lòng lại âm thầm cười khổ, Tiểu Ân không muốn tiết lộ nguyên nhân chính thức khi tới phương bắc đại thảo nguyên của mình

Tại phương bắc, đặc biệt là trong cảnh nội của đế quốc Lang Nhân, là nơi thích hợp nhất

Tìm một nơi tốt để bố trí ma pháp trận, hơn nữa để hắn đánh sâu vào cảnh giới ma đạo sỹ, nơi đó là nơi an toàn nhất

Tất nhiên, nguyên nhân chủ yếu là, ma pháp trận đó là hắn trộm được từ bộ tộc tinh linh, cho nên hắn cần phải tránh né tai mắt của đám người Tiffany

Tiffany trầm ngâm trong chốc lát, khuôn mặt lộ ra vẻ do dự, dường như có gì đó khó nói

Trong lòng Tiểu Ân hiếu kỳ, chủ động dò hỏi:

- Tiffany các hạ, ngài có chuyện gì sao?

Tiffany mấp máy miệng, rốt cuộc nói:

- Trưởng lão Tiểu Ân, ngài là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh, nhưng không tới tộc lần nào, mấy vị đại trưởng lão ngưỡng mộ đại danh của ngài đã lâu, cho nên ta hy vọng, trước khi ngài tới phương bắc, nên tới bộ tộc nguyệt tinh linh một chuyến

Trong lòng Tiểu Ân hồi hộp, mấy vị đại trưởng lão đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ lại nhớ mình không thôi

Điều này báo trước cho điều gì

Hắn cười hắc hắc, trong lòng càng thêm kiên định, trước khi mình tiến giai, dù thế nào cũng không thể gặp mấy lão bất tử đó

- Tiffany các hạ, ta hiểu được ý của ngài, xin ngài biểu đạt lại lời xin lỗi của ta cho bọn họ. Nhưng ta cam đoan, một khi từ phương bắc đại thảo nguyên trở về, ta sẽ lập tức tới bộ tộc nguyệt tinh linh, bái kiến mấy vị đại trưởng lão

Tiểu Ân cung kính nói

Sắc mặt Tiffany hòa hoãn xuống, đâu có dễ gì mời tên khó chơi này tới gặp mặt các vị đại trưởng lão

Hiện giờ hai tộc nguyệt, một tinh linh đang phòng ngừa sự xâm lấn của bộ tộc huyết tinh linh, tất cả đại trưởng lão đều phải ở lại để ngăn địch, căn bản không thể rời đi

Nhưng Tiffany tin tưởng, một khi Tiểu Ân gặp mấy vị đại trưởng lão, được bọn họ truyền thụ lại kinh nghiệm, chắc chắn sẽ nhận ân huệ của bọn họ. Tới khi đó, mới hẳn bố trí vài thánh địa tu luyện trong bộ lạc, chắc không có vấn đề gì

Kỳ thực vì thánh địa tu luyện nên Tiffany mới dùng trăm phương ngàn kế để lấy lòng Tiểu Ân

Song đáng tiếc, nàng không hiểu rõ Tiểu Ân

Nếu nàng quang minh chính đại nói ra, Tiểu Ân sẽ nhớ tới ân viện thủ khi trước của nàng, cùng với thân phận ngoại tộc trưởng lão, chắc chắn sẽ đáp ứng

Nhưng Tiffany lại không tin rằng Tiểu Ân sẽ đáp ứng chuyện này mà không có điều kiện gì, cho nên nàng lo trước tính sau, nên mất đi cơ hội này

Từ biệt Tiffany và tam nữ Sara, Tiểu Ân mang theo đám người Kim tới ma pháp của Linnuo

Mặc dù khi chia tay, ánh mắt của Sara tràn đầy nhu tình u oán, gần như có thể hòa tan lòng người, nhưng Tiểu Ân vẫn rời đi

Dựa theo lời Nhất Hào, trước mắt Tiểu Ân phải nhanh chóng trở thành ma đạo sỹ

Bởi vì chỉ có trở thành ma đạo sỹ, hắn mới có tiền vốn để bảo vệ bản thân

Khi đó chỉ cần Tiểu Ân lấy ra nhẫn huyết quang giam cầm, dù có đối mặt với truyền kỳ pháp sư, hắn cũng có năng lực chạy trốn

Trong ma pháp tháp của Linnuo, Liệt Duy và Thi Thụy Đức nghe Tiểu Ân phải rời khỏi công quốc Luois, sắc mặt trở nên cực kỳ ảm đạm

Tiểu Ân do dự trong chốc lát, nhớ lại bọn họ đã đi theo mình gần một năm, rốt cuộc quyết định, để bọn họ theo Benson tiến vào thánh địa để tu luyện

Hai người Liệt Duy vui mừng khôn xiết, vội vàng bái tạ. Bọn họ biết, thời gian này bọn họ biểu hiện thành thật, khiến Tiểu Ân có cách nhìn khác đối với bọn họ

Mặc dù bây giờ không có cách bái làm môn hạ của Tiểu Ân, nhưng chỉ cần kiên trì, chắc chắn ngày sau bọn họ sẽ có cơ hội

Tiểu Ân giải thích xong, mang theo đám người Kim và Linnuo bay về thành Bahia

Hắn không mượn ma pháp trận tư nhân của Tiffany, bởi vì lần này hắn muốn bày ma pháp trận để đánh sâu vào cảnh giới ma đạo sỹ, cho nên không hy vọng hành tung của mình bị bộ tộc tinh linh phát hiện. Khả năng này rất khó xảy ra nhưng hắn vẫn cẩn thận

Phi hành mấy ngày, cuối cùng bọn họ thuận lợi tới ngoài thành Bahia

Đây là lần thứ ba tới nơi này. Nhưng lần này, Tiểu Ân không định kinh động ai cả, cho nên hắn không có tới thành phủ chủ, mà tới ngoài thành Bahia, liền xuất ra nhẫn ngủ đông ...

Hắc Toàn Phong nhìn thấy thứ này, phản ứng đầu tiên của nó là liên tiếp lùi về phía sau. Nó có trí tuệ cực cao, nó ghét cay ghét đắng không gian ngủ đông. Bởi vì khi tiến vào không gian ngủ đông, nó sẽ mất hết ý thức, khi đó nếu có người muốn làm thịt nó, nó cũng không biết

Tiểu Ân tự nhiên biết ý nghĩ của nó. An ủi nó nửa ngày, rốt cuộc Hắc Toàn Phong không dám làm trái ý Tiểu Ân, hai mắt dần lệ đồng ý

Nó phủ phục dưới chân Tiểu Ân, thân thể to lớn cuộn làm một khối, cặp mắt sáng ngời, thông tuệ tràn ngập hơi nước

Tiểu Ân gơ tay, muốn thu nó vào không gian ngủ đông, nhưng thấy ánh mắt đáng thương của nó, thì không đành lòng xuống tay

Không chỉ có Tiểu Ân không đành lòng, ngay cả đám người Kim cũng lộ vẻ mặt không nỡ, Mary do dự một chút, rốt cuộc tiến lên nói:

- Sư phụ, kỳ thực Hắc Toàn Phong cũng có thể tiến hành truyền tống

Tiểu Ân nao nao, quay đầu hỏi:

- Người nói cái gì?

Mary chỉ tay về thành Bahia, nói:

- Sư phụ, ngoài thành có một tòa ma pháp trận truyền tống, nhưng là tòa truyền tống trận công lập thuộc quyền quản lý của ma pháp công hội. Diện tích của truyền tống trận này cực lớn, hơn xa truyền tống trận tư nhân. Mặc dù cự ly truyền tống của chúng ta khá xa, nhưng chỉ cần thêm một ít tinh thạch thì không có vấn đề gì

Đôi mắt của Hắc Toàn Phong sáng lên, hơi nước trong mắt biến mất trong nháy mắt, nó mở rộng miệng, đầu lưỡi to lớn lộ ra, liều mạng liếm cánh tay Tiểu Ân

Đầu lưỡi của nó vô cùng lớn, nếu toàn bộ thè ra, đủ để bao phủ Tiểu Ân vào trong. Nhưng nó khống chế lực lượng vừa đủ, sử dụng đầu lưỡi để liếm, rõ ràng giống như một chú chó nhỏ, nhu thuận lấy lòng chủ nhân

Song giờ phút này, Tiểu Ân vẫn có chút do dự

Sở dĩ hắn muốn thu Hắc Toàn Phong vào trong không gian ngủ đông là vì muốn giảm bớt ảnh hưởng

Bởi vì hắn muốn giấu hành tung của mình, nhưng nếu mang Hắc Toàn Phong tiến vào truyền tống trận, như vậy kẻ ngu cũng biết lai lịch của hắn

Ánh mắt đảo qua Hắc Toàn Phong, sau đó đảo qua đám người Kim, hắn không quyết định được

Linnuo trợn mắt há hốc mồm nhìn Hắc Toàn Phong biểu diễn. Hắn có thể dùng linh hồn của mình để thề, cho tới giờ hắn chưa thấy ma thú nào thông tuệ như thế

Không chỉ như thế, với sự lịch duyệt của hắn, hắn chưa bao giờ thấy ma pháp sư quan tâm ma sủng của mình như thế

Quan hệ giữa ma pháp sư và ma sủng không giống như quan hệ giữa kỵ sỹ ma thú và ma thú

Nhưng hiện giờ nhìn biểu hiện của Tiểu Ân và Hắc Toàn Phong, ngay cả kỵ sỹ ma thú cũng sẽ đổ kỵ

Thở dài một hơi, Linnuo nói:

- Tiểu Ân các hạ, Mary nói không sai, chúng ta truyền tống cự ly xa, ta nghĩ không có kẻ nào dám ngăn cản chúng ta

Đúng lúc này, đôi mắt của Tiểu Ân sáng lên, nghe lời nói của Linnuo, trong lòng hắn đột nhiên hăng hái vạn phần

Hắn đột nhiên nghĩ đến, hiện giờ mình không phải ngũ cấp học đồ như chín năm trước nữa. Hiện giờ hắn đã là lục tinh đại ma pháp sư có thực lực siêu cường, hơn nữa bên cạnh hắn còn có sáu đại ma pháp sư và siêu cấp ma thú Hắc Toàn Phong

Nói cuồng vọng, ngay cả Griffin đến đây, dưới sự vây công của nhiều người, đặc biệt khi Tiểu Ân và Nhất Hào hợp thể, có năng lực tính toán siêu cường, cũng có đủ lực lượng để bảo vệ

Đã như thế, tại sao mình phải trốn tránh, ẩn giấu hành tung của mình?

Hơi lắc đầu một chút, tâm tình của Tiểu Ân có sự biến hóa cực lớn

Không sai, mặc dù hắn có thực lực cường đại, nhưng do thời gian quá ngắn, nên suy nghĩ của hắn vẫn chưa thay đổi

Có thể nói, hắn dùng thân phận ma pháp sư bình thường để cân nhắc mọi vấn đề

Nói dễ nghe một chút là quá cẩn thận, còn nói khó nghe thì nhát gan như chuột. Có lẽ làm thế sẽ giảm bớt được phiền toái, nhưng với thân phận của hắn hiện giờ thì không phù hợp

Khóe miệng nở nụ cười vui vẻ, rốt cuộc Tiểu Ân nghĩ thông suốt mọi chuyện

Một người có tính cách, cách xử thế, thái độ và ý nghĩ riêng, kỳ thực đã hình thành rồi thì rất khó thay đổi. Mỗi cá nhân ở mỗi giai đoạn nhất định sẽ có những phản ứng khác nhau

Nguyên nhân để bọn họ có phản ứng khác, kỳ thực chỉ có hai chữ ...Đó là thực lực

Có bao nhiêu thực lực mới có quyền nói bấy nhiêu, thậm chí còn có đặc quyền mà người khác không có

Ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt của Tiểu Ân lảng lạng nhìn về phía trước, mới vừa rồi từ lời nói của Linnuo, hắn đã lĩnh ngộ ra chân lý mới

Đám người Kim nhìn nhau, bọn họ không thể giải thích được tâm lý biến hóa của Tiểu Ân. Nhưng nói thật, bọn họ vẫn bị sự cường đại của Tiểu Ân bao phủ, mặc dù thực lực đã hơn xa ngày xưa, nhưng cũng giống Tiểu Ân, bọn họ chưa thích ứng được sự thay đổi đột ngột này

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn bọn họ, đột nhiên cười nói:

- Tốt, chúng ta mang theo Hắc Toàn Phong đi thôi

Nói xong, hắn vỗ đầu Hắc Toàn Phong

Đám người Kim liếc mắt nhìn nhau, nửa mê nửa tỉnh, bọn họ có cảm giác, trên người sư phụ dường như có sự thay đổi không tầm thường, nhưng rốt cuộc là gì, thì giờ phút này bọn họ không thể hiểu được

Bahia, là một tòa thành thị ma pháp nổi tiếng của đế quốc Nặc Khả Đa

Sở dĩ tòa thành này nổi tiếng, cũng không phải vì ở nơi này có nhân vật trác tuyệt, dù tam đại ma đạo sỹ của đế quốc Nặc Khả Đa, hay những cao thủ của ma pháp công hội, thậm chí những pháp sư tự do nổi tiếng, không lựa chọn định cư ở đây

Có thể nói, nếu luận về thực lực, tòa thành ma pháp tháp của đế quốc Nặc Khả Đa này không được xếp hạng

Đặc biệt sau khi lão thành chủ lực tinh đại ma pháp sư Mikhail qua đời, nhân vật có thể cầm đầu tòa thành này lại không có nhiều

Tất nhiên đối với thành Bahia mà nói, chỉ cần thánh địa tu luyện trong thành phủ chủ không bị hư hỏng, thì tòa thành thị này vĩnh viễn không suy yếu

Còn người nào giữ chức vụ thành chủ thì đối với giới ma đạo sỹ và ma pháp công hội, cũng chẳng có gì khác nhau, bởi vì dù ai ngồi trên ngôi vị thành chủ, cũng không thể từ chối người bọn họ phái tới thánh địa để tu luyện

Tất nhiên, do nguyên nhân phức tạp giữa các thế lực, cho nên mới biến tòa thành ma pháp này thành một tòa thành trung lập

Ngoài thành Bahia mười dặm có một tòa ma pháp truyền tống trận do ma pháp công hội chế tạo

Sở dĩ kiến tạo ma pháp truyền tống trận ở chỗ này là vì thánh địa tu luyện trong thành, nhưng nguyên nhân chủ yếu là, vị trí địa lý ở nơi này rất tốt

Mỗi ngày có ít nhất một nghìn người tới đây để truyền tống

Mặc dù phần lớn là cấp học đồ, là chân chạy việc của các pháp sư, nhưng số lượng đủ khiến bất cứ ai cũng phải rung động

Ma pháp sư được an bài phụ trách tại đây, bất quá chỉ là có cấp bậc học đồ. Tất nhiên, mỗi tòa ma pháp trận công lập đều có một vị ma pháp sư chính thức phụ trách

Hôm nay, ma pháp sư chính thức phụ trách ma pháp trận là vị ma pháp sư Tang Dịch vừa mới tiến giai thành nhị tinh ma pháp sư

Kỳ thực, nếu luận về thiên phú học tập ma pháp, Tang Dịch còn kém xa so với Benson. Nhưng vận khí của hắn lại tốt, khi thí luyện, gia nhập ma pháp công hội, trở thành ma pháp chính thức của công hội

Nếu như nói trên thế giới này, có tổ chức nào giàu có, thậm chí vượt xa mấy quốc gia, ai cũng có thể nói cho người biết, đó là ma pháp công hội

Công hội truyền thừa không biết bao nhiêu năm, có tài phú vô cùng vô tận, có những nguyên liệu quý hiếm mà một số pháp sư tự do không bao giờ nhìn thấy

Cũng chỉ có ma pháp công hội, mới có đủ tài lực để thành lập ma pháp truyền tông trận công lập, cũng chỉ có bọn họ mới duy trì được phí tổn của truyền tông trận

Tất nhiên, đối với những thành viên của công hội, ma pháp công hội không bao giờ keo kiệt

Mặc dù thiên phú của Tang Dịch không tốt, nhưng do hắn làm việc cho công hội, nên mới có thù lao khổng lồ, hơn nữa còn có cơ hội tiến vào thánh địa để tu luyện, cho nên mới có thể tiến giai thành nhị tinh trong khoảng thời gian ngắn

Vì thế hắn rất mang ơn ma pháp công hội, đối với nhiệm vụ mà công hội giao xuống, càng chăm chú thực hiện, không dám có chút sơ sẩy nào

Nhưng hôm nay, trong lòng Tang Dịch lại có sự khẩn trương bất thường

Mặc dù hắn không có năng lực biết trước tương lai, nhưng khi hắn thấy một ma thú to lớn xuất hiện trên bầu trời, nhất thời hắn hiểu được, sắp có chuyện mà hắn không thể khống chế được

- Âm, âm, âm, âm...

Những tiếng bước chân trầm trọng vang lên, một hơi thở khổng lồ, sắc bén phảng phất truyền tới

Tại ma pháp truyền tông trận công lập, có trên trăm vị ma pháp sư có cấp bậc khác nhau

Nhưng khi đám người Tiểu Ân cách truyền tông trận khoảng năm trăm thước, lại không có ai phát hiện ra, bọn họ tới nơi này thể nào

Nhưng khi bọn hắn hiện thân, hơn nữa còn lộ ra diện mạo vốn có, đám ma pháp sư ở ma pháp trận đều sợ ngây người

Một con ma thú dài mười hai thước nằm phủ phục trên mặt đất bò tới, thân hình cao ba thước của nó hấp dẫn ánh mắt của mọi người

Đặc biệt đám học đồ pháp sư, bọn họ chưa bao giờ nghĩ tới, trên thế giới này có đầu ma thú to lớn, kinh khủng như thế

Hắc Toàn Phong đặc ý di chuyển. Mặc dù nó có thể sử dụng phong hệ ma pháp để di chuyển không phát ra tiếng động, thậm chí còn có thể khống chế cơ nhục toàn thân duỗi ra, nhưng dưới sự phân phó của Tiểu Ân, nó không làm như thế, mà tận tình phóng hơi thở cường đại của mình ra, kết hợp với thân hình to lớn của nó khiến mọi người càng thêm sợ hãi

Căn cước không biết bao nhiêu đá long thạch, thân hình của Hắc Toàn Phong lại lớn lên

Nếu như nói khi tiến vào sân chơi của thần linh, Hắc Toàn Phong mới chỉ bước chân vào hàng ngũ ma thú cấp sáu, nhưng giờ phút này, đại ma thú này đã đạt tới cảnh giới cấp sáu đỉnh cao

Ngay cả trong lịch sử của ma thú, cũng không có ma thú nào tăng thực lực nhanh tới như thế

Trong lịch sử ma thú, ngoài Hắc Toàn Phong ra, không có ma thú nào có may mắn đạt được lòng của hỏa sơn hồng trĩ và đá thạch long, hai bảo bối siêu cấp nghịch thiên này

Ngoài ra, nó còn nuốt các loại tinh thạch, coi đó là đồ ăn vặt, đặc biệt là tử kim tinh thạch, tuyệt đối là mơ ước của tất cả ma pháp sư

Hắc Toàn Phong không hề che giấu hơi thở ma thú cấp sáu đỉnh cao của mình, không chỉ uy hiếp pháp sư ở ma pháp truyền tông trận, ngay cả thành Bahia cũng bị kinh động

Đám người Tiểu Ân bình tĩnh đi theo Hắc Toàn Phong, bọn họ bình thản tiến tới ma pháp trận có bán kính hai mươi thước. Dưới hơi thở của Hắc Toàn Phong, phần lớn mọi người không dám phát ra hơi thở, phảng phất như một đám u linh

Phía trước Hắc Toàn Phong, căn bản không có ai dám ngăn cản

Chỉ bằng hơi thở phóng thích của Hắc Toàn Phong, ngoài ma đạo sỹ ra, cho dù là cường giả như Linnuo cũng đều phải suy nghĩ

Rất nhanh, trên bầu trời có mấy người bay tới, đó là Lewis và Stephen, hai vị đại ma pháp sư của thành Bahia

Ánh mắt của Tiểu Ân thoáng nhìn lên bầu trời, sau đó thu về

Mặc dù hai người này là tứ tinh đại ma pháp sư, nhưng cấp bậc này, không được Tiểu Ân đặt trong mắt Hắc Toàn Phong tiếp tục đi tới. Mắt thấy Hắc Toàn Phong sắp tiến vào tòa ma pháp truyền tông trận, trong mắt Tang Dịch tràn ngập sự kinh hãi và tuyệt vọng. Hắn không thể tưởng tượng được, trong thế giới này, lại có người dám đối đầu với ma pháp công hội

Không nhắc tới trong truyền thuyết ma pháp công hội có ngàn năm truyền kỳ, chỉ bằng số lượng ma đạo sỹ trong công hội cũng đủ khiến không thể lực nào dám có chủ ý với ma pháp công hội

Từ khi tòa ma pháp truyền tông trận công lập này thành lập, trong mấy vạn năm, chỉ bị phá hỏng ba lần Ba lần đó đều do những vị ma đạo sỹ nổi tiếng phá hỏng, nhưng cuối cùng, ba gã pháp sư đó trở thành tấm gương để cảnh cáo mọi người

Nhưng nhìn đầu mãnh thú to lớn, Tang Dịch có nỗi khổ không nói thành lời

Nếu như là một người, hắn có thể tiến đến khuyên bảo, uy hiếp, dùng sự khôn khéo của mình để đối phương lùi bước, nhưng đối mặt với ma thú to lớn này, hắn không biết phải làm thế nào

Bởi vì hắn không tin, đầu ma thú to lớn này có trí tuệ

Hơn nữa càng đáng buồn hơn là, từ hơi thở trên người ma thú, hắn biết mình không phải đối thủ của ma thú này

Nếu như nhất định phải ngăn cản đối phương, kết quả duy nhất đó là, hắn sẽ biến thành đồ ăn trong miệng đối phương

Mồ hôi chảy đầy trên trán hắn, giống như một con suối nhỏ chảy trên người hắn

Tang Dịch chăm chú nhìn đầu ma thú chậm rãi tiến tới, trong lòng hắn loạn lên, nhìn ma pháp trận ở phía sau, trong lòng hắn bi ai, chẳng lẽ hôm nay ma pháp trận sẽ bị phá hủy lần thứ tư?

Bỗng nhiên trên bầu trời truyền đến mấy hơi thở cường đại, Tang Dịch ngẩng đầu nhìn, nhất thời lệ nóng đầy mắt

Không thể tưởng tượng được, trong giây phút mấu chốt này, ma pháp sư ở thành Bahia lại chạy tới tương trợ, hơn nữa đối mặt với áp lực to lớn của đầu mãnh thú vẫn tới tương trợ, thực sự khiến người khác cảm động

Song, có một chuyện nằm ngoài dự tính của hắn

Tân nhiệm thành chủ Bahia, Lewis không ngăn trở ma thú, ngược lại ở giữa không trung, tươi cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, hoan nghênh tới thành Bahia

Sắc mặt Tang Dịch nhất thời đờ đẫn, hắn cúi đầu nhìn xuống, nguyên ở phía sau đầu ma thú, còn có mấy người

Hắn chớp động đôi mắt, nhớ lại những tin đồn về Tiểu Ân. Tâm tình của hắn thả lỏng xuống, chỉ cần không phải đối mặt với ma thú không có lý trí, có ma pháp công hội làm chỗ dựa, hắn không phải sợ ai cả

Một tiếng cười từ phía sau ma thú truyền đến:

- Thành chủ Lewis, xem ra người rất thoải mái

Lewis cười, sau đó khấn trương nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài muốn làm gì? Phía trước là ma pháp truyền tống trận do công hội thiết lập đó

Tiểu Ân cười ha ha, chợt bước nhanh hơn, giẫm lên cái đuôi to lớn của Hắc Toàn Phong, trong thời gian cực ngắn bước lên đầu của nó

Nhẹ nhàng vỗ vỗ, Hắc Toàn Phong lập tức ôn thuận lại

Đồng thời, hơi thở kinh khủng của nó thu liễm lại, áp lực trong lòng mọi người trong nháy mắt biến mất

Song đám người Tiểu Ân không chú ý tới

Cách bọn họ khoảng vài dặm, có một nam tử toàn thân mặc áo bào màu đen, nhìn cảnh này, nhất thời tập trung lên người Hắc Toàn Phong

Trong miệng hắn thì thào nói:

- Tốt, một con biến dị phi thiên hắc giáp tích thông tuệ.

204. Chương 25: Hăng Hái

- Người là người phụ trách ma pháp trận

Tiểu Ân cao giọng nói:

- Ta muốn tiến hành truyền tống cự ly xa, mời người chủ trì

Khuôn mặt của Tang Định lộ thần sắc khó tin, hắn mấp máy miệng, chỉ vào Hắc Toàn Phong, kinh ngạc nói:

- Tiểu Ân tiên sinh tôn kính, ngài và ma thú cùng truyền tống sao?

- Đúng

Tiểu Ân không chút do dự nói

Dù Tang Định hay đám người Lewis, ánh mắt nhìn Hắc Toàn Phong có chút thờ ơ

Một lát sau, Tang Định mới có phản ứng, hắn cười khổ nói:

- Pháp sư Tiểu Ân, xin ngài thu ma sủng của mình vào không gian ngủ đông

Tiểu Ân cười cười, trải qua nhiều năm ở chung với nhau, hắn đã sớm coi Hắc Toàn Phong như người nhà của mình. Còn Hắc Toàn Phong sợ nhất là bị tiến vào không gian ngủ đông

Trước kia, thực lực của hắn không đủ, đương nhiên phải làm con rùa đen rụt đầu. Nhưng hiện giờ bên cạnh có sáu vị đại ma pháp sư

Thực lực như vậy, đủ để so sánh với ma đạo sỹ, nên hắn đã quyết định, sau này không để Hắc Toàn Phong tiến vào không gian ngủ đông nữa

- Rất xin lỗi, vị pháp sư tiên sinh này, ta và nó muốn truyền tống cùng nhau

Tiểu Ân vừa nói, vừa nhẹ nhàng vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong, đầu ma thú lộ ra vẻ mặt thỏa mãn

Cái đầu to của nó hơi nghiêng nghiêng, cái miệng cuộn lại, giây phút này, mọi người cảm thấy nó rất thật thà chất phác

Xa xa, tên hắc bào nam tử lộ ra thần sắc phức tạp

Nó bao hàm sự khiếp sợ, vui mừng như điên và tham lam, ánh mắt của hắn tập trung nhìn Hắc Toàn Phong, giống như thấy được bữa tiệc rượu tuyệt vời nhất, lộ ra ánh sáng yêu dị

Đang hưởng thụ sự vuốt ve của Tiểu Ân, đột nhiên Hắc Toàn Phong mở to hai mắt

Đôi mắt của nó mở ra, vẻ thật thà chất phác biến mất, hơn nữa cái đầu to của nó đột nhiên nhìn về một hướng

Cặp mắt giống như đôi đèn lồng lấp lánh hữu thần, trong nháy mắt giống như hàm băng, không khí xung quanh nó tràn ngập sát khí

Trong lòng Tiểu Ân rung mình, hắn không cần nghĩ ngợi, thêm Ứng Nhân Thuật vào đôi mắt

Nhưng khiến hắn kinh ngạc đó là, hướng mà Hắc Toàn Phong nhìn, không có gì đáng chú ý cả

Nửa ngày sau, Tiểu Ân thu hồi ánh mắt, trong lòng hắn xuất hiện điềm xấu

Hắn tất nhiên hiểu rõ thực lực của Hắc Toàn Phong, cũng biết nó không bao giờ rồi hơi, nhưng hắn không thể tưởng tượng, là thứ gì mà khiến Hắc Toàn Phong lâm vào tình trạng như gặp đại địch

Trầm ngâm nửa ngày, Tiểu Ân quay đầu nhìn Tang Định, trong lòng hắn âm thầm tính toán, chẳng lẽ ma pháp công hội ẩn giấu ma pháp sư cao cấp sao?

Về mặt của Hắc Toàn Phong biến hóa, không gian tràn ngập sát khí sắc bén, Tang Định hít sâu một hơi, trong lòng của hắn khẽ run. Ma thú lợi hại như thế, không biết ma pháp sư Tiểu Ân lấy ở đâu ra

Lúc đầu hắn nghe đồn, nhất mạch của Stephen gặp phải Hắc Toàn Phong liền tránh xa ba bước, buông tha việc tranh đoạt ngôi vị thành chủ. Nghe tin đồn này, hắn chỉ cười nhạt

Bởi vì hắn không tin, một đại ma pháp sư lại kính sợ một con ma thú như thế

Nhưng hiện giờ hắn tận mắt thấy Hắc Toàn Phong, hắn mới hiểu lời đồn không hề khoa trương

Ngay cả đại ma pháp sư, đối mặt với mãnh thú to lớn này, chỉ sợ không có ý niệm chống cự

Tiểu Ân quay đầu, khuôn mặt của hắn không lộ ra biểu tình gì, bình tĩnh nói:

- Ma sủng của ta không muốn tiến vào không gian ngủ đông, cho nên ta muốn truyền tống cùng nó, xin vị tiên sinh này đáp ứng

Tang Định nuốt nước miếng, khổ sở nói:

- Pháp sư Tiểu Ân, chắc ngài cũng biết, ma pháp truyền tống trận công lập của chúng ta chưa từng truyền tống ma thú to lớn

Tiểu Ân đùa giỡn nhìn hắn, hỏi:

- Thật không, trong trí nhớ của ta, dường như ma pháp công hội không cấm ma sủng truyền tống

Tang Định nhất thời nghẹn lời, hắn ấp úng nói:

- Pháp sư Tiểu Ân, nếu như ngài truyền tống cự ly gần, tự nhiên không có vấn đề gì. Nhưng ngài lại tiến hành truyền tống cự ly xa, tiêu tốn không ít năng lượng tinh thạch, hơn nữa đầu ma thú này quá lớn, chỉ sợ...

Hắn liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái, cắn răng một cái, rốt cuộc nói:

- Pháp sư Tiểu Ân, ma thú này truyền tống tiêu hao tinh thạch gấp mười lần người bình thường, hơn nữa chủ yếu là, trên đường truyền tống, nếu đột nhiên nó nổi giận, như vậy đối với người truyền tống cùng nó, không nghi ngờ gì là một tai nạn kinh khủng

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu được băn khoăn của hắn, nhưng đối với chuyện này, Tiểu Ân không tính toán

Dù số lượng tinh thạch, hay trí tuệ của Hắc Toàn Phong, hắn không hề lo lắng

- Ta hiểu rồi

Khuôn mặt Tiểu Ân nở nụ cười ôn hòa, tiếp tục nói:

- Nhưng ta vẫn quyết định truyền tống cùng nó, còn năng lượng tinh thạch, tất nhiên do ta trả

Khi Tiểu Ân nói, Kim lập tức tiến lên, vòng tay hơi run lên, nhất thời xuất hiện trên trăm khối năng lượng tinh thạch, hơn nữa từ màu sắc và năng lượng dao động trên tinh thạch, là biết đó đều là năng lượng tinh thạch trung cấp

Mắt của mọi người sáng lên, đừng nói là học đồ pháp sư, dù đại ma pháp sư như Lewis và Stephen cũng không nhìn được lộ ra vẻ tham lam

Mặc dù thân hình của Hắc Toàn Phong khổng lồ, nhưng có đồng tinh thạch này, đủ để tiến hành truyền tống ở bất cứ khoảng cách nào

Tang Định kinh ngạc nhìn Kim, trong lòng hấn thù ra

Vì một ma sủng mà trả giá nhiều như vậy, lần đầu tiên hắn mới nhìn thấy

Trong trí nhớ của hắn, dù là ma đạo sỹ cũng không hào phóng như thế này. Trong lòng hắn xoay chuyển, chẳng lẽ Tiểu Ân là một thành viên của ma pháp công hội sao?

- Đủ rồi chứ?

Tiểu Ân mỉm cười nói

Tang Định nhu người ở trong mộng tỉnh lại, sắc mặt của hắn ửng đỏ, vội vàng nói:

- Pháp sư Tiểu Ân, tinh thạch truyền tống đã đủ, xin ngài chờ ở đây ba ngày, ta sẽ tìm pháp sư không gian hệ chủ trì truyền tống trận cho ngài

Truyền tống gần, tất nhiên không cần pháp sư không gian hệ, nhưng Tiểu Ân nói muốn truyền tống cự ly xa, tự nhiên phải có pháp sư không gian hệ chủ trì truyền tống trận

Không ngờ Tiểu Ân nói:

- Không cần, mời người mở truyền tống trận, chúng ta có thể tự truyền tống

Hai mắt Tang Định mở ra, Tiểu Ân nói như thế, chẳng phải đại biểu trong đoàn người của hắn có ma pháp sư không gian hệ

Chẳng qua chỉ chần chờ một chút, lập tức Tang Định quyết định

Mặc dù ma pháp trận công lập, nhưng mỗi ngày, sử dụng ma pháp trận chỉ là những học đồ chạy việc cho ma pháp sư mà thôi

Bọn họ đều tiến hành truyền tống cự ly ngắn, để mở ma pháp trận, phần lớn nguyên liệu đều do ma pháp công hội cung cấp

Cho nên khi Tiểu Ân cười Hắc Toàn Phong đi tới, cả ma pháp truyền tống trận liền đình chỉ vận chuyển, tất cả ma pháp sư không dám lên tiếng kháng nghị

Dù sao trong thế giới ma pháp, muốn nói chuyện phải có thực lực

Có được thực lực siêu cường, mới có được đặc quyền tương ứng

Mặc dù Lewis kiệt lực yêu cầu Tiểu Ân và Linnuo tới thành phủ chủ, nhưng tâm tư của hai người không ở đó, nên dứt khoát cự tuyệt

Vị tân nhiệm thành chủ bị cự tuyệt, mặc dù vẻ mặt có chút uể oải, nhưng trong lòng hắn như gỡ được tảng đá lớn xuống

Có thể nói, cả đời này hắn không muốn gặp lại Tiểu Ân và đầu ma thú kinh khủng của hắn

Đám người Tiểu Ân vào trong ma pháp trận, Tang Định đem tinh thạch, cẩn thận đặt vào

Nếu như truyền tống bình thường, tự nhiên không cần đặt vào, nhưng truyền tống cự ly xa, tiêu hao năng lượng không phải chuyện đùa, đặt năng lượng vào sẽ phát huy tác dụng trọng yếu

Khi tinh thạch đặt đủ vào, cả ma pháp trận sáng lên

Ma pháp trận ẩn chứa vô số ánh sáng thần bí. Mặc dù không bằng ma pháp tháp của Tiffany, nhưng lại tràn ngập nguyên tố ma pháp cường đại

Nguyên tố khếch tán ra bốn phương tám hướng, học đồ pháp sư cảm thấy bất ổn, một ít học đồ có thực lực yếu không chịu được áp lực ngắt đi

Bàn tay Tang Dịch đỏ đầy mồ hôi lạnh, lần đầu tiên hắn dùng toàn lực phát động ma pháp trận, lần đầu tiên thấy người truyền tống cự ly xa

Cho nên khi cảm ứng áp lực sôi trào trong không gian, trong lòng hắn cũng bất ổn

Song đám người Tiểu Ân đã sớm chuẩn bị thỏa đáng, đám người Kim vô tình vây Hắc Toàn Phong ở giữa, bọn họ lắng lắng được Tiểu Ân làm phép

Tinh thần lực của Tiểu Ân tiến vào ma pháp trận

Giây phút này, hắn rất cảm kính ma đạo sỹ Mozart của đế quốc Cát Hãn, nếu như không phải hắn đã nghiên cứu ma pháp truyền tống trận tư nhân, Tiểu Ân không thể sử dụng thoải mái như thế này được

Không lâu sau, Tiểu Ân tìm được điểm truyền tống tương ứng

Một lát sau, hắn đã tìm được chỗ có thể dung nạp thân thể to lớn của Hắc Toàn Phong

Khuôn mặt nở nụ cười vui mừng, ánh mắt Tiểu Ân đảo qua thân thể Hắc Toàn Phong, hắn chậm rãi nói:

- Sau này, ta sẽ không để người ủy khuất nữa

Hắn vừa nói xong, một đạo bạch quang to lớn từ ma pháp trận chợt lóe sáng, khi bạch quang tiêu tán, đám người Tiểu Ân đã vô tung vô ảnh biến mất

Ngay khi đám người Tiểu Ân biến mất, cách đó vài dặm, tên hắc bào nhân lại xuất hiện

Nhưng lúc này bên cạnh hắn, có thêm một vị lão nhân. Nếu như giờ phút này Tiểu Ân nhìn thấy khuôn mặt này, chắc chắn sẽ kinh hô. Bởi vì lão nhân này chính là tam đại ma đạo sỹ của đế quốc Nặc Khả Đa, Griffin

Giờ phút này, khuôn mặt của Griffin mang theo nụ cười nhạt, hắn hỏi:

- Lão bằng hữu, người cảm giác ma thú đó thế nào?

- Rất mạnh

Hắc bào nhân thần bí lãnh đạm nói:

- Mặc dù hiện tại đầu ma thú này chỉ là ma thú cấp sáu đỉnh cao, nhưng trí tuệ của nó cực cao, hơn nữa ta có cảm giác, bên trong thân thể của nó ẩn giấu năng lượng khổng lồ

Thở dài một hơi, giọng nói của hắn xuất hiện một tia dao động cực kỳ hiếm thấy:

- Nếu như ta không đoán sai, đầu ma thú này ít nhất còn tiến giai hai cấp nữa

Sắc mặt của Griffin trở nên ngưng trọng, hắn kinh ngạc hỏi:

- Người nói đầu ma thú này có thể tiến giai lên cấp tám?

- Đúng

Trong mắt Griffin nhất thời hiện lên vẻ hối hận, người này có sự nghiên cứu cực sâu về ma thú, hễ hắn đã đánh giá thì rất ít khi sai

- Như thế nào, người hối hận?

Hắc bào nhân cười hỏi.

Hai mắt của Griffin mở ra, vẻ hối hận trong mắt hắn biến mất:

- Ta đã ước định chuyện này, cho tới bây giờ không hề hối hận

- Tốt

Khuôn mặt hắc bào nhân lộ vẻ mỉm cười, hắn nói:

- Những người này giao cho ta đối phó, nhất định sẽ bắt sống tên Tiểu Ân kia cho người

Griffin hài lòng gật đầu, nói:

- Đi cùng bọn họ, còn có đại sư Linnuo. Ta không hy vọng hấn xảy ra việc gì ngoài ý muốn

- Người yên tâm, ta sẽ hạ thủ lưu tình

Hắc bào nhân tự tin nói

Nói xong, thân hình của hắc bào nhân bay về phía ma pháp trận

Griffin nhìn hướng hấn rời đi, khuôn mặt tươi cười biến mất, thay vào đó là sự ngưng trọng

Một lát sau, phía sau hấn xuất hiện bóng dáng của Natalie, hấn nhẹ giọng nói:

- Tổ phụ, ngài tìm hấn hỗ trợ, nếu chuyện này tiết lộ ra ngoài

Griffin phảng phất như đang tự hỏi gì đó, nửa ngày sau mới nói:

- Mặc dù hung danh của Rui Pike vang xa, nhưng tương xứng với danh tiếng và thực lực của hấn. Nếu muốn đối phó với Tiểu Ân, cũng chỉ có thể mời hấn ra tay thôi

Dừng một chút, khóe miệng của hấn lộ ra nụ cười tự tin nói:

- Nếu Rui Pike đã đáp ứng, lại gặp được đầu măn thú này, chắc chắn hấn sẽ không thất thủ

Natalie chớp hai mắt, nhưng hấn không hiểu rõ, tại sao kẻ có xú danh như Rui Pike lại được tổ phụ tín nhiệm như thế

Do dự một chút, Natalie tiếp tục nói:

- Tổ phụ, bọn họ sử dụng ma pháp truyền tông trận công lập, hơn nữa Tiểu Ân còn là ma pháp sư không gian hệ, thế Rui Pike làm thế nào tìm được bọn họ?

Griffin yên lặng nhìn Natalie, rồi cuộc thử dài một tiếng nói:

- Natalie, người có nhớ ma thú bên người Rui Pike không? Chỉ cần có nó, dù có xa hơn nữa, hấn cũng có thể tìm ra

Nhất thời khuôn mặt của Natalie đỏ lên, hấn cúi đầu, cung kính dạ một tiếng. Nhưng trong lòng của hấn, thầm hạ quyết tâm, nhất định phải cố gắng tu luyện, dù thế nào cũng phải đuổi kịp Tiểu Ân

Giờ phút này bị hai ma đạo sỹ và một đại ma pháp sư tính kế, Tiểu Ân đã thuận lợi tiến vào thảo nguyên

Diện tích của đại thảo nguyên rộng lớn hơn lãnh thổ của loài người, nhưng dân số lại không bằng vùng đất trung tâm của loài người. Ở nơi này, may mắn lắm mới gặp được người, cho dù đi mấy trăm dặm, cũng chưa chắc gặp được một tòa thành thị của loài người

Nhưng những người ở đây đều có cá tính hung ác, là dạng người hung tợn. Nếu so sánh với nhân loại ở nơi khác thì loài người ở nơi đây muốn tồn tại được phải hung hãn hơn nhiều

Tương tự, ma pháp sư loài người ở đây, phần lớn đều là pháp sư chiến đấu, trong thực chiến có thực lực hơn xa pháp sư trường phái học viện. Mà ở ngài thành Subidila có một tòa ma pháp trận to lớn

Đây là tòa ma pháp truyền tông trận công lập được thiết lập ở phương bắc đại thảo nguyên, mỗi ngày có số lượng lớn pháp sư truyền tông tới, mặc dù không có hơn nghìn người, nhưng cũng có mấy trăm người

Đám người Tiểu Ân trải qua truyền tông cự ly xa, cũng xuất hiện bên trong ma pháp trận

Mặc dù khoảng cách giữa ma pháp trận này và đế quốc Lang Nhân rất lớn, nhưng Tiểu Ân vẫn lựa chọn truyền tông tới nơi này. Nguyên nhân lớn nhất đó là, lần đầu tiên tới phương bắc đại thảo nguyên, Tiểu Ân bị đại ma pháp sư Tiffany đưa tới nơi này

Khi đoàn người Tiểu Ân xuất hiện, nhất thời vang lên những tiếng kêu sợ hãi

Tất nhiên Tiểu Ân hiểu được, sở dĩ những người này thất thố là do nhìn thấy Hắc Toàn Phong

Đừng nói là ma pháp sư, dù kỵ sỹ ma thú tiến hành truyền tông cự ly xa, cũng nhốt ma thú vào trong không gian ngủ đông

Cho nên khi nhìn thấy Hắc Toàn Phong xuất hiện trong ma pháp trận, mấy tên thủ vệ ma pháp trận nhất thời kinh ngạc hô lên

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua thân thể Hắc Toàn Phong, nhẹ nhàng vỗ cái đầu to của nó, đầu phi thiên Hắc Giáp Tích này chậm rãi vẩy đuôi, rời khỏi nơi này

Khi nó rời đi, mặc dù có mấy ma pháp sư muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng không có can đảm để mở miệng

Ma pháp truyền tống trận công lập chia làm tám tiểu khu, vừa có thể liên hợp truyền tống cùng một chỗ, cũng có thể truyền tống đi nơi khác

Mỗi khi truyền tống tới nơi, mọi người rất nhanh rời khỏi ma pháp trận, còn ma pháp công hội phái ma pháp sư tới, nhiệm vụ chủ yếu là duy trì trật tự nơi này

Nhưng khi thân hình khổng lồ của Hắc Toàn Phong xuất hiện, cả ma pháp trận nhất thời tê liệt, bởi vì nó đứng trong ma pháp trận, chiếm ít nhất sáu tiểu khu

Chỉ là cảm ứng được sự cường đại của nó, vị ma pháp sư chính thức tới từ ma pháp công hội cũng mắt nhắm mắt mở, căn bản không tiến lên thúc giục nó

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, thế giới này chỉ nói tới thực lực

Chín năm trước, khi tới nơi này, ngay cả học đồ pháp sư cũng không cho hấn mặt mũi

Còn hiện giờ, khi hấn cười Hắc Toàn Phong, đừng nói là học đồ pháp sư, dù ma pháp sư chính thức cũng làm như không nhìn thấy hành động ngang ngược của hấn

Tất cả biến hóa này, kỳ thực là do thực lực mà thôi

Mang Hắc Toàn Phong rời khỏi tòa thành quen thuộc này, một lần nữa Tiểu Ân tiến vào đại thảo nguyên

Hít không khí nơi này, đám người Kim lộ ra thần sắc hoài niệm

Mặc dù bọn họ rời khỏi đại thảo nguyên chưa tới một năm, nhưng trong lòng bọn họ vẫn vạn phần tưởng nhớ cổ hương

Linnuo dùng ánh mắt tò mò đánh giá nơi này. Mặc dù hấn đã mấy trăm tuổi, nhưng hấn chưa bao giờ rời khỏi vùng đất trung tâm của loài người, nhiều nhất chỉ tới làm khách ở bộ tộc tinh linh mà thôi, chưa bao giờ tới thế giới phương bắc

Ánh mắt Tiểu Ân dừng lại trên mảnh đất mình đã sống tám năm, mỗi khi nhìn thấy vẻ mệnh mông, bát ngát của đại thảo nguyên, trong lòng hấn có cảm giác trống trải

Mang Hắc Toàn Phong và đám người Kim bay tới giữa không trung, bọn họ tạo ra một đám mây mù để che giấu và thu liễm hơi thở của mình lại

Trên đường đi, bọn họ nhìn thấy sự vô tận của thảo nguyên, nhìn những hạt bụi màu vàng kim. Những khối kim cương, những mảnh cỏ xanh tươi tốt, lóe ra ánh sáng ngũ sắc

Mặt trời lười biếng chiếu xuống, gió lạnh thổi qua, mấy người dân du mục chăn dê trên sườn núi, cuộc sống trông trật chẵn nuôi yên bình

Không thể không nói, cảnh sắc nhân nhā này chỉ có ở đại thảo nguyên

Tiểu Ân khép hờ hai mắt, tinh thần ý thức khếch tán ra ngoài

Đó là hành động vô thức, không có bất cứ mục tiêu gì, ngược lại mang theo một tia lười biếng khếch tán ra bốn phía

Lúc này, suy nghĩ của Tiểu Ân chìm trong cảnh giới huyền ảo

Từ từ, năng lượng Nhất Hào xuất hiện quanh người hấn, hơn nữa còn kết hợp với tinh thần thế giới của hấn

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân phiến đang trong không trung, lẳng lặng cảm ứng và phân tích biến hóa xung quanh

Một cảm giác kỳ dị như ẩn như hiện xuất hiện trước mắt Tiểu Ân, dường như Tiểu Ân cảm ứng được nguyên tố ma pháp hỗn hợp, trong cảm giác hỗn hợp đó dường như có cảnh giới thần kỳ khác

Suy nghĩ của hắn nhất thời chìm vào trong đó, đó là mục tiêu theo đuổi trước mắt của hắn

Song khiến hắn cảm thấy thất vọng, dù hắn có cảm ứng thế nào, thậm chí còn kết hợp với Nhất Hào để phân tích, nhưng lại không đạt được mục đích

Không phải lần đầu tiên hắn tiến vào cảnh giới huyền ảo này, mỗi khi tâm tình của hắn buông lỏng ở thế giới hiện thực, hắn mơ hồ cảm nhận cảnh giới thần kỳ đó

Hắn biết rất rõ, chỉ cần hiểu được cảnh giới đó, tìm ra quy luật thần bí ẩn giấu trong nguyên tố ma pháp, thì hắn có thể vượt qua chướng ngại của bản thân

Chỉ là, hơn nửa năm nay, mặc dù hắn đã thử nhiều cách, nhưng vẫn không đột phá được bước cực hạn này

Nhưng có thể tiến vào cảnh giới này, đã là thu hoạch không tồi rồi, mỗi lần tiến vào, hắn đều có thêm một phần cảm xúc, kinh nghiệm tích lũy của hắn càng tăng lên, có lẽ lần sau hắn tiến vào, hắn sẽ đột phá

Về mặt của Tiểu Ân khẽ động, hắn đột nhiên cảm giác được nguy cơ, dường như có người đang nhìn chằm chằm mình, cảm giác đó cực kỳ nguy hiểm.

205. Chương 26: Ma Thú Cấp Bảy

Trong lòng của hắn rất hâm mộ, đối với việc Tiểu Ân có thể dễ dàng tiến vào cảnh giới đó, hắn hâm mộ không thôi

Kỳ thực, Linnuo trở thành lực tinh đại ma pháp sư hơn mười năm, cũng đã tiến vào cảnh giới đó mấy lần

Hắn có cùng cảm giác với Tiểu Ân, cảnh giới thần kỳ đó là một loại cơ hội, chỉ cần tìm ra quy tắc thần bí của nguyên tố, là có thể đột phá cực hạn

Nhưng hơn mười năm đó, Linnuo chỉ tiến vào cảnh giới đó được mấy lần. Có thể nói, Linnuo không biết làm thế nào để tiến vào cảnh giới đó

Cho nên khi hắn nhìn thấy Tiểu Ân tùy ý tiến vào cảnh giới đó, trong lòng của hắn rất cảm khái. Nếu như hắn cũng có bản lĩnh đó, như vậy, trong vòng mười năm trước, hắn đã sớm tiến vào cảnh giới ma đạo sỹ rồi

Nhưng nếu Tiểu Ân có bản lĩnh này, Linnuo tin tưởng, chắc chắn trong vòng mười năm nữa, Tiểu Ân sẽ trở thành ma đạo sỹ, mà khi đó mình cảm ứng quá trình tiến giai thành ma đạo sỹ của Tiểu Ân, sẽ khiến mình cảm nhận rõ hơn cánh cửa ma đạo sỹ

Đang lúc hắn suy nghĩ miên man, đột nhiên cảm ứng được trên người Tiểu Ân bộc phát một cỗ ý niệm cường đại

Luồng ý niệm này tản phát ra, đám người Kim lập tức tiến vào trạng thái đề phòng

So sánh ra thì thực lực của Linnuo mặc dù hơn đám người Kim, nhưng tốc độ phản ứng lại chậm hơn một nhịp

Hắn kinh ngạc nhìn bốn phía, dò hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, xảy ra chuyện gì?

Khuôn mặt của Tiểu Ân lộ ra sự nghi hoặc, hắn trầm giọng nói:

- Thực kỳ quái, vừa rồi ta cảm ứng được một loại lực lượng đang theo dõi chúng ta, nhưng khi ta cố gắng tìm kiếm thì cỗ lực lượng đó lại biến mất

Linnuo nao nao, tinh thần ý thức của hắn phát tán ra ngoài. Nửa ngày sau, hắn chau mày nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài thực sự cảm ứng có người theo dõi sao?

Sắc mặt Tiểu Ân vô cùng ngưng trọng, hần nhẹ nhàng gật đầu một cái, cũng không nói lời nào. Bất tri bất giác, trong lòng mọi người như có một tảng đá lớn

- Sư phụ, đó là ai?

Kim trầm giọng hỏi

Tiểu Ân yên lặng lắc đầu nói:

- Ta không xác định được, nhưng có khả năng đó là ma đạo sỹ của đế quốc Cát Hãn

Sở dĩ hần nói như vậy là do chỉ có ma đạo sỹ mới có năng lực thoát khỏi tinh thần cảm ứng của Tiểu Ân

Đám người Kim nhìn nhau, bọn họ không nghĩ đến, vừa mới tới đế quốc Cát Hãn, đã gặp phải cường giả. Vận khí của bọn họ quá kém đi

Nhẹ nhàng vỗ Hắc Toàn Phong, đầu ma thú khổng lồ này nhất thời mở rộng đôi cánh của mình ra

Khi hần nói chuyện với mọi người thì Hắc Toàn Phong cũng phát huy khả năng bay lượn cường đại của mình, trong nháy mắt bay về phương xa

Khi bóng dáng của bọn họ bay đi xa, trong hư không xuất hiện một bóng người, đó là Rui Pike. Vị hắc bào ma pháp sư này lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, ánh mắt của hần lóe ra tia sáng khiếp người

Miệng của hần thì thào nói:

- Griffin nói không sai, tên Tiểu Ân này rất cổ quái. Ai, muốn bắt sống hần quả thực khó mà

Hần nghiêng đầu, dường như tự hỏi:

- Thực không hiểu vì sao phải bắt sống, chẳng lẽ trên người của hần có bí mật gì mà ta không biết sao? Quên đi, trước phải xem ma thú kia có uy lực cường đại tới cỡ nào

Tiểu Ân sử dụng Hắc Toàn Phong, dùng tốc độ nhanh nhất của nó bay về phương xa

Mặc dù hần không biết ai theo dõi mình, nhưng có thể giấu được tinh thần cảm ứng của mình, chắc chắn không phải hạng người vô danh

Người như vậy, không nên trêu chọc là tốt nhất

Tốc độ của Hắc Toàn Phong nhanh hơn ma pháp sư phi hành nhiều, ngay cả Linnuo cũng cam bái hạ phong

Nhưng khi bọn họ phi hành hơn nửa ngày, tiến vào biên cảnh của đế quốc Lang Nhân thì bị người khác ngăn cản

Ở biên cảnh của hai đại đế quốc, xuất hiện vài ma pháp sư và sát mẫn cũng không kỳ quái, nhưng có người ngăn cản vẫn khiến Tiểu Ân cảm thấy kinh ngạc

Ngăn cản bọn họ là một vị lang nhân sát mẫn và một vị tam tinh ma pháp sư, hơn nữa còn là người quen của Tiểu Ân

Đệ nhất sát mẫn trẻ tuổi của đế quốc Lang Nhân, Seth và đệ tử của ma đạo sỹ Mozart, tam tinh ma pháp sư Grossman của đế quốc Cát Hãn

Hai người này nhìn thấy Tiểu Ân, liền lộ ra vẻ mặt phức tạp

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Sát mẫn Seth, sao ngươi lại ở đây?

Seth ho nhẹ một tiếng, cười khổ nói:

- Nơi này là biên cương của đế quốc, ta chỉ đại biểu cho đại sát mẫn Dida tới đây dò xét mà thôi

Tiểu Ân từ chối cho ý kiến, ánh mắt chuyển sang người Grossman, hỏi:

- Đệ tử của ma đạo sỹ Grossman sao lại ở chỗ này?

Sắc mặt Grossman hơi đổi, khom người nói:

- Nơi này là biên cảnh của đế quốc Cát Hãn, ta đại biểu sứ phụ tới đây dò xét

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua hai người bọn họ, hẳn có thể khẳng định, hai người này có bí mật gì đó không thể nói ra

Nhưng bí mật này chắc chắn có quan hệ với đại tát mã Dida và Mozart, nếu như không cần, Tiểu Ân cũng không muốn cuốn vào màn tranh đấu này

Mỉm cười với bọn họ, Tiểu Ân nói:

- Được rồi các ngươi cứ dò xét đi, ta cáo từ đây

Seth do dự một chút, đột nhiên hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ngài muốn đi đâu?

- Ta muốn gặp đại tát mã Dida

Tiểu Ân thuận miệng nói:

- Thuận tiện gặp Harrison và Juliana

Seth cười khổ một tiếng nói:

- Tiểu Ân các hạ, nếu như ngài muốn gặp Harrison và Juliana, thì không cần phải tới đế đô

Tiểu Ân hiểu kỳ hỏi ngược lại:

- Tại sao? Chẳng lẽ bọn họ không ở đế đô sao?

Grossman nháy mắt với Seth, nhưng Seth trầm ngâm một chút, sau đó lắc đầu nói:

- Đúng vậy, hai người bọn họ không ở đế đô

Tiểu Ân nhìn vẻ mặt của hai người, trong lòng dâng lên tâm tình kích động, hẳn hừ nhẹ một tiếng:

- Grossman, dường như chuyện của đế quốc Lang Nhân không quan hệ với đế quốc Cát Hãn

Grossman xấu hổ cúi đầu, trong lòng hẳn cảm tức vạn phần. Nếu như không biết mình không phải đối thủ của Tiểu Ân, chắc hẳn đã sớm tiến lên khiêu chiến

Lông mày của Seth nhẹ nhàng nhíu lại nói:

- Tiểu Ân các hạ, tin tức này được đại tát mã Dida ra lệnh phong tỏa

Tiểu Ân rung mình, hai mắt nhìn Seth chăm chăm, hỏi từng chữ:

- Bọn họ đi đâu?

Seth vắt chéo hai tay nói:

- Không biết, nhưng căn cứ theo tin tức gần nhất, dường như hai người bọn họ bỏ trốn

Hai mắt của Tiểu Ân chợt tròn, suýt chút nữa không thở được

- Bỏ trốn?

Harrison và Julian bỏ trốn

Đáp án này nằm ngoài dự liệu của hẳn

- Seth, người khẳng định, bọn họ bỏ trốn?

Tiểu Ân khó tin hỏi

Seth than nhẹ một tiếng nói:

- Hai người bọn họ lấy cớ ra khỏi thành du ngoạn, nhưng lại không quay trở về, hơn nữa trước khi đi bọn họ chuẩn bị rất nhiều thứ, chắc chắn đã có dự mưu từ trước

Dừng một chút, vẻ mặt của hắn lộ vẻ phức tạp, phảng phất tự nói:

- Với dung nhan và thân phận của Juliana, sợ chỉ có sứ giả của đại nhân Cruyff mới xứng với nàng

Đôi mắt của Tiểu Ân chớp động, có lẽ Seth tin như thế, nhưng Tiểu Ân lại không tin

Nhưng Tiểu Ân cũng biết, Seth không nói dối

Không hiểu sao trong lòng Tiểu Ân xuất hiện tâm tình khác thường, đó là cảm tình bi thương, hơn nữa còn điên cuồng dâng lên trong lòng hắn

Juliana, chẳng lẽ nàng bỏ trốn với Harrison

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân mạnh mẽ đè nén tâm tình của mình xuống

Ánh mắt của hắn khôi phục lại sự bình tĩnh hồi:

- Seth, người và Grossman canh giữ ở chỗ này, có phải lần theo hướng của bọn họ hay không?

Trong mắt Seth hiện lên vẻ kinh ngạc, hắn gật đầu nói:

- Không sai, căn cứ theo dự đoán của đại tể mẫn Dida, chắc bọn họ chạy về hướng này

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân lập tức thả ra, trong thời gian cực ngắn tìm tòi trong phương viên vài dặm, hắn khẽ gật đầu nói:

- Không tồi, có năm vị đại tể mẫn, xem ra nắm chắc mười phần đem Harrison và Juliana trở về

Thân thể của Seth hơi động, hắn không thể tưởng tượng được, Tiểu Ân phát hiện được hành tung của những cao thủ đó. Càng đáng sợ hơn là, Tiểu Ân không bỏ qua người nào

Thực lực như thế, khiến Seth và Grossman lạnh cả người

Đám người Kim nhìn nhau, đều nhận ra vẻ tò mò trong mắt đối phương. Nhưng nói thật, bọn họ từng ở chung với Harrison, không tin hắn lại bỏ trốn

Carter đột nhiên nói:

- Đáng tiếc, Thi Thụy Đức không đi cùng, nếu không ...

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, Thi Thụy Đức có cái mũi như mũi chó, quả thực khiến người khác sợ hãi, nếu hắn ở đây, có lẽ sẽ tìm được hành tung của bọn Harrison

Giờ phút này, đột nhiên Seth móc ra một khối thiết bài ma pháp, Tiểu Ân liếc mắt một cái đã nhận ra đó là tín vật của đại tể mẫn Dida, có thể dùng làm ma pháp truyền tin.

Seth mở thiết bài ra trước mặt mọi người, một lát sau, khuôn mặt của hắn lộ ra vẻ quỷ dị nói:

- Đã phát hiện ra hành tung của Harrison và Juliana

Tiểu Ân hỏi:

- Bọn họ ở đâu?

- Bọn họ tới ma pháp công hội

Seth dở khóc dở cười nói:

- Juliana học được một ít ma pháp không gian từ chỗ đại tể mẫn Dida, nàng muốn thử truyền tống cự ly xa, nhưng cuối cùng không phát động được ma pháp trận, cuối cùng bị pháp sư cao cấp của ma pháp công hội đuổi đi

Đám người Tiểu Ân nhìn nhau, mặc dù Seth nói đơn giản, nhưng tất cả mọi người đều rõ, trong đó chắc chắn có chuyện gì đó, nếu không ma pháp sư của ma pháp công hội không đuổi hai người đi

Liếc mắt nhìn nhau, Tiểu Ân và Seth hiểu

Có lẽ ma pháp sư của ma pháp công hội nhận ra thân phận của bọn họ, nên mới có phản ứng như thế

Đột nhiên Seth nhìn thiết bài trong tay, đưa cho Tiểu Ân nói:

- Tiểu Ân các hạ, đại tát mãn Dida tìm ngài

Tiểu Ân tiếp nhận thiết bài, quả nhiên phía trên xuất hiện hình bóng đại tát mãn Dida, giờ phút này vẻ mặt của vị đại tát mãn không tốt lắm, ngay cả ánh mắt cũng lộ ra vẻ bất đắc dĩ

- Dida các hạ, chào ngài

Tiểu Ân cung kính nói

- Tiểu Ân, người trở về là tốt rồi

Dida thở dài một tiếng:

- Nếu người không trở về, chắc Juliana sẽ tới phương nam tìm người

Khuôn mặt của Tiểu Ân trở nên cổ quái, hần ngẩng đầu nhìn bốn phía, thấy ánh mắt quái dị của đám người Kim, dường như đã hiểu điều gì đó

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nhẹ nhàng vung tay lên, nguyên tố ma pháp quanh người hần xuất hiện biến hóa vi diệu

Quanh người hần, hình thành một bức tường không khí quái dị, cách ly Tiểu Ân với mọi người

Ở trong bức tường không khí này nói chuyện, chắc chắn không bị người khác nghe trộm

Sắc mặt Seth và Grossman đại biến, với kiến thức của bọn họ, tất nhiên hiểu điều này đại biểu cho cái gì. Hơn nữa Tiểu Ân thoải mái gơ tay nhắc chân đã làm được điều này

Hai người xuất thân từ thế gia, biết nhiều hiểu rộng, giây phút này bọn họ thật tâm thần phục. Bọn họ hiểu, mình và Tiểu Ân có chênh lệch lớn tới cỡ nào, tại kiếp này muốn đuổi kịp hần, chỉ sợ khó có khả năng

Nhất thời, hai người bọn họ cảm khái nghìn lần, bọn họ mơ hồ dự cảm, ngay cả khi Juliana không phải bỏ trốn cùng Harrison, chỉ sợ kiếp này bọn họ không đạt được chân tình của mỹ nhân

- Đại tát mãn Dida, ngài nói gì vậy?

Mồ hôi lạnh đổ đầy trên đầu Tiểu Ân

Dida tức giận nói:

- Juliana nhớ người, cho nên dùng trăm phương ngàn kế, học một ít pháp thuật không gian ở chỗ ta. Sau đó lôi kéo Harrison tới phương nam tìm người

Lão lầm bầm vài tiếng nói:

- Tiểu cô nương đó lại gạt ta đi giao du, hai ngày sau ta mới phát hiện bọn họ mất tích

Trong lòng Tiểu Ân chấn động không thôi, ngay cả bản thân hần cũng không biết cảm giác trong lòng mình lúc này

Ánh mắt của hần lúc thì hoảng hốt, lúc thì kinh ngạc, cầm thiết bài trong tay, một lúc lâu sau mới hỏi:

- Làm thế nào ngài biết được?

- Nó để lại cho ta một phong thư

Dida thở dài một tiếng nói:

- Hoàn hảo ta đoán được suy nghĩ của nó, không tới đế quốc Cát Hần tìm Mozart, mà tới ma pháp công hội tự mình phát động truyền tống. Hừ, nếu không có ta cản trở, chỉ sợ nó đã rời đi rồi

Khuôn mặt của Tiểu Ân co rút lại, hẩn hiếu, đại tát mãi Dida không có khả năng nói dối, như vậy Juliana và Harrison thực sự chuẩn bị tới phương nam để tìm mình

Một khi nghĩ tới thái độ và hành vi của Juliana, Tiểu Ân lại kích động. Không biết vì sao, trong lòng hắn có cảm giác ngọt ngào, cảm giác này rất thư sướng

Trong lòng động, Tiểu Ân hỏi:

- Dida các hạ, ngài ngăn cản nàg?

- Đúng vậy

Dida không hề giấu giếm nói:

- Sau khi phát hiện tin tức nó lưu lại, ta phát tin cho trưởng lão tọa trấn ma pháp công hội, để bọn họ đóng ma pháp trận truyền tống cự ly xa

Lão có chút đắc ý cười nói:

- May mà ở đế quốc Lang Nhân, ma pháp sư vẫn nể mặt ta, nếu không Juliana đã sớm truyền tống đi

Nghe lão nói xong, Tiểu Ân không biết có cảm tưởng gì, đặc biệt nhìn về mặt tự đắc của Dida, hắn càng thêm dở khóc dở cười

Còn tưởng Juliana học không gian ma pháp không thành nên mới không khởi động được ma pháp trận. Không ngờ ma pháp trận truyền tống cự ly xa đã bị đóng lại. Nếu Juliana có thể truyền tống thành công mới là chuyện lạ

Dida và Juliana không hổ danh là một đôi thầy trò

Đồ đệ lừa sư phụ, sư phụ lại âm thầm đùa giỡn lại, khiến Juliana ngoan ngoãn rời khỏi ma pháp công hội, đúng là điển hình thầy nào trò đấy

Kiểm chế nộ cười trong lòng, Tiểu Ân ân cần hỏi:

- Dida các hạ, hiện tại bọn họ ở đâu?

- Hồ Stanco

Dida chậm rãi nói

- Hồ Stanco?

Khuôn mặt Tiểu Ân biểu hiện sự khó hiểu:

- Tại sao bọn họ lại tới đó?

- Bởi vì Juliana biết, mình khó có khả năng tới phương nam. Nó lại đang giận ta, không muốn quay trở về, cho nên tới hồ Stanco để thử thời vận, xem có thu hoạch được gì không

- Giận ngài?

Tiểu Ân ngăn người ra, lập tức phản ứng lại, chắn chắn Juliana đã nhìn ra mách khóe của đám ma pháp sư. Nàng nghĩ thông suốt vấn đề mấu chốt trong đó, cho nên mới bắt mãi Dida

Dida cười híp mắt nói:

- Tiểu Ân, nếu người đã trở về, vậy nên tới hồ Stanco một chuyến, giúp ta khuyên Juliana trở về

Tiểu Ân do dự một chút. Nói thật, hắn tới đế quốc Lang Nhân, mục tiêu lớn nhất là tìm Juliana, nhưng khi nghe Dida nói, địa vị của Juliana trong lòng hắn có sự thay đổi to lớn, cho nên đối với đề nghị này, hắn có chút không yên tâm

Dida chậm rãi thu hồi nụ cười trên mặt, lão ngưng trọng nói:

- Tiểu Ân, kỳ thật ta không phản đối chuyện giữa người và Juliana

Sắc mặt Tiểu Ân ửng đỏ, vội vàng nói:

- Đại tá mất Dida, ngài nghĩ sai rồi, ta và Juliana không có vấn đề gì cả

Dida lạnh giọng nói:

- Không có gì, nếu không có gì sao nó lại bỏ mọi chuyện, tới phương nam tìm người? Chẳng lẽ người nghĩ đồ đệ bảo bối của ta không biết suy nghĩ sao?

Tiểu Ân hậm hực cười, Dida và Juliana đúng là thầy trò, kỳ thực cảm tình giữa hai người còn hơn tình phụ tử

Nếu như Tiểu Ân dám thừa nhận Juliana không biết suy nghĩ trước mặt Dida, chắc chắn vị lang nhân tát mãn lợi hại hơn Griffin này sẽ tự mình đuổi giết Tiểu Ân

Ánh mắt sắc lạnh của Dida nhìn Tiểu Ân lập tức biến mất, thay vào đó là vẻ bất đắc dĩ, lão thở dài một tiếng nói:

- Tiểu Ân, người tìm Harrison trở về trước đã, hắn là sứ giả của đại nhân Cruyff, dù thế nào cũng phải quay trở về. Còn về Juliana, nếu người có bản lĩnh khuyên nó bỏ trốn cùng người, ta cũng không ngăn cản

Tiểu Ân nao nao, không hiểu sao trong lòng hắn lại cảm thấy ảm áp

Tinh thần của hắn run lên, ánh mắt lộ ra vẻ kiên định nói:

- Đại tá mất Dida, ngài yên tâm, ta nhất định không để ngài thất vọng

Nói xong, hắn vung tay lên, bức tường khí quanh người hắn biến mất, hắn trả thiết bài lại cho Seth

- Seth, cảm ơn người

Tiểu Ân mỉm cười với hắn, nhẹ nhàng vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong. Đại ma thú khổng lồ này hiểu được ý của Tiểu Ân, bắt đầu bay lên không trung

Ánh mắt của Seth phức tạp, hắn cao giọng hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ngài có tin tức của tiểu thư Juliana?

Tiểu Ân gật đầu với hắn nói:

- Có, lần này ta đi là để đón bọn họ về đế quốc

Sắc mặt của Seth hơi đổi, mắt nhìn thiết bài, rốt cuộc thở dài một tiếng nói:

- Được rồi, ta đợi ngài ở đế đô

Hắn thương nghị với Grossman, mang theo năm vị tát mãn trở về đế đô

Còn Grossman, ánh mắt của hắn nhìn phương hướng Tiểu Ân rời đi, lộ ra ánh sáng nguy hiểm

Chỉ là với thực lực trước mắt của hắn, không cách nào tạo thành phiền toái đối với Tiểu Ân

Hắc Toàn Phong thay đổi phương hướng phi hành, trong lòng Tiểu Ân có thêm một bóng hình xinh đẹp

Nói cũng lạ, dưới tình huống đôi bên không hề làm rõ, mặc dù Tiểu Ân hơi lo lắng nhưng cảm giác đó lại kích động

Hắn không biết có chuyện gì xảy ra, nhưng sau khi nói chuyện với Dida, tâm tình của hắn có sự thay đổi vi diệu, thậm chí còn rất muốn gặp Juliana

Dường như Hắc Toàn Phong cảm nhận được sự kích động trong lòng Tiểu Ân, tốc độ của nó chợt nhanh hơn ba phần, thân thể to lớn của nó không hề che giấu, tản phát hơi thở của mình bay về hồ Stanco

Phía sau nó, Rui Pike theo đuôi lại kêu khổ, muốn so tốc độ với một đầu ma thú phong hệ, quả thực là chuyện khiến người khác đau đầu

Nhưng chuyện đến nước này, hắn cũng không có lựa chọn, không thể làm gì khác, đành kiên trì đuổi theo

Trải qua hai ngày hai đêm phi hành không ngừng nghỉ, rốt cuộc Hắc Toàn Phong bay tới hồ Stanco. Khi nó trở về nhà, trong mắt của nó lộ ra ánh sáng hưng phấn

Thân thể to lớn của nó bay trong không trung, có vẻ rất cao hừng

Tiểu Ân nhẹ nhàng vuốt ve thân thể cao lớn của nó, trong lòng âm thầm kêu khổ, hồ Stanco rộng lớn thế này, làm thế nào mới tìm được Juliana đây?

Hắn nhắm hai mắt lại, lực lượng tinh thần phóng ra ngoài, đột nhiên sắc mặt của hắn khê biến

Bởi vì mặc dù hắn không tìm được Juliana và Harrison, nhưng hắn lại cảm ứng được một cỗ hơi thở quỷ dị

Hắn hít sâu một hơi, tinh thần ý thức tập trung vào một hướng, kêu lớn:

- Kể nào, đi ra cho ta

Theo tiếng quát chói tai của Tiểu Ân, ma pháp công kích cường đại cũng theo đó bắn ra

Một viên băng đạn nho nhỏ hình thành trong tay Tiểu Ân, hơn nữa còn giống như tia chớp bắn về phía đó. Song băng đạn còn chưa tới vị trí dự định thì đột nhiên nổ tung

Băng đạn nổ mạnh, ma pháp cấp sáu, Băng Phong Đông Khí, trong nháy mắt phóng ra

Tiểu Ân cực kỳ hài lòng đối với phản ứng của mình, nhưng hắn có thể làm được điều này, hoàn toàn dựa vào năng lực tính toán của Nhất Hào. Nếu như không có siêu máy tính trợ giúp, Tiểu Ân cũng không thể giấu ma pháp cấp sáu trong một viên băng đạn nho nhỏ, hơn nữa còn tiến hành điều khiển

Ánh mắt của mọi người nhìn về hướng đó, ánh mắt của Linnuo có chút nghi hoặc, bởi vì hắn không cảm ứng được có gì không ổn

Nhưng đám người Kim không nói hai lời, dùng ma pháp mình quen thuộc nhất oanh kích về phía đó, bọn họ có niềm tin mù quáng vào Tiểu Ân, nếu Tiểu Ân nói nơi đó có người nấp, chắc chắn nơi đó có người nấp

Trong lúc nhất thời, mấy đạo ma pháp hội tụ lại một chút, phẳng phất như cơn sóng lớn nhắm vào một điểm trong hư không

Đột nhiên một tiếng rống sắc bén truyền đến

Một bóng hình hư ảo chậm rãi lộ ra

Đám người Tiểu Ân nhìn nhau, bọn họ còn tưởng có ai đang âm thầm theo dõi, nhưng không nghĩ tới, hơi thở ẩn tàng không phải con người, mà là một ma thú dài tám thước

Bộ dáng của ma thú này có chút cổ quái, đầu của nó giống hổ, nhưng thân hình của nó lại giống gấu. Nhưng khiến đám người Tiểu Ân ngạc nhiên, đó là nhiều ma pháp công kích nó như vậy, nhưng trên người nó có một vòng ánh sáng màu xanh nhạt, hòa tan toàn bộ ma pháp công kích thành hư ảo

Đám người Tiểu Ân đành chỉ công kích, sắc mặt của bọn họ nhìn chằm chằm vào đầu ma thú cổ quái này. Trong lòng bọn họ có chút phát run

Đầu hổ chậm rãi lay động, bàn chân to lớn của nó đạp giữa không trung

Bàn chân của nó dường như có lực lượng thần kỳ, nó đạp trong hư không, giống như đạp trong mặt nước, mỗi cú đạp của nó, để lại một vòng tròn kỳ diệu trong không trung

- Đây là ma thú gì?

Tiểu Ân không hiểu hỏi:

- Đức Lỗ Phu, ngươi biết không?

- Con không biết

Đức Lỗ Phu lớn tiếng nói:

- Trong hồ Stanco dường như không có loại ma thú này

Linnuo khẩn trương nhìn đầu ma thú này, đột nhiên nói:

- Nếu như ta không có nhìn lầm, đầu ma thú này chắc là Đồng Lăng Ma Hồ, đây là một con ma thú không gian hệ và thủy hệ hiếm có, thực lực của nó cực kỳ cường đại, mọi người phải cẩn thận

Nghe Linnuo nói, đầu ma thú dừng bước, nó khiêu khích nhìn mọi người, nhưng ánh mắt của nó dừng lại trên người Hắc Toàn Phong

Đôi mắt của Hắc Toàn Phong lạnh như băng, cho dù là trời đông giá rét cũng không lạnh bằng nó lúc này

Nó hơi mấp máy miệng, nhưng không phát ra âm thanh gì, không hề yếu thế nhìn chằm chằm Đồng Lăng Ma Hồ, lần giáp trên cơ thể nó hơi rung động, dường như nó hưởng ứng sự khiêu khích của đối phương

Trong lòng Tiểu Ân khê động, cúi đầu nhìn ánh mắt của Hắc Toàn Phong, không hiểu sao hắn đọc được sự kiên định trong ánh mắt của nó

Do dự một chút, rốt cuộc Tiểu Ân nói:

- Chúng ta rút lui, đem nó giao cho Hắc Toàn Phong

- Không được

Linnuo lạnh lùng nói:

- Đồng Lăng Ma Hồ trưởng thành là ma thú cấp bảy

Sắc mặt đám người Kim trở nên căng thẳng, cũng không ai tin được, đầu ma thú này là siêu cấp ma thú cấp bảy

Ma thú giống với loài người, cấp bậc càng cao, thực lực càng mạnh

Hơn nữa một khi ma thú đạt tới cấp bảy, thực lực của nó sẽ được đề cao tới mức lạ thường, thậm chí giống với ma pháp sư của loài người, có khả năng kích thích tiềm năng của mình ra, hình thành một kết giới đặc thù thuộc về chúng nó

Cấp bảy, đối với ma thú là một đường ranh, giống như đại ma pháp sư đối mặt với ma đạo sỹ

Cho nên khi Linnuo nói ra cấp bậc của đối phương, đám người Kim vô thức lấy ma pháp trượng ra. Bọn họ không nguyện ý để thân nhân của mình đối mặt với ma thú kinh khủng này

Song ngoài dự liệu của mọi người, Hắc Toàn Phong lại lao lên trước, chắn trước mặt đám người Tiểu Ân, đôi mắt to của nó lộ ra sự âm áp, nó nhẹ nhàng mở miệng hừ nhẹ, cầu khẩn nhìn Tiểu Ân

Bất tri bất giác, Tiểu Ân cắn chặt hàm răng, tinh thần của hắn đề cao cao độ

Dù đối mặt với Griffin, Tiểu Ân cũng không khẩn trương như thế

Hắn hiểu ý của Hắc Toàn Phong, nhưng hắn không hiểu được, tại sao đại gia hỏa này lại đột nhiên lên cơn thần kinh, muốn làm anh hùng

Cái lưỡi to của nó thè ra, nhẹ nhàng liếm khuôn mặt của Tiểu Ân

Tiểu Ân thở dài một tiếng nói:

- Được rồi, nhưng ngươi phải cẩn thận

Hắc Toàn Phong lay động chiếc đầu to của nó, mấp máy miệng, dường như cảm kích sự tín nhiệm của Tiểu Ân

Sau đó, nó quay người, đôi mắt như chuông đồng nhìn chằm chằm vào đối thủ

Linnuo đột nhiên than nhẹ một tiếng nói:

- Thú linh chi chiến, lần đầu tiên ta nhìn thấy cao cấp ma thú tiến hành thú linh chi chiến

Ánh mắt đám người Tiểu Ân chuyển qua người Linnuo, Mary dồn dập hỏi:

- Các hạ, thú linh chi chiến là gì?

Linnuo trầm giọng nói:

- Ma thú cấp ba trở nên có địa bàn riêng của mình, bất cứ ai xâm nhập vào địa bàn của nó, đều bị coi là khiêu khích nó. Trong tình huống đó, giữa những ma thú cường đại sẽ diễn ra cuộc chiến sinh tử để bảo vệ tôn nghiêm của chúng nó

Mary chậm rãi gật đầu nói:

- Ta hiểu rồi, xem ra đây là địa bàn của Đông Lăng Ma Hồ

Đám người Kim im lặng, trong lòng thầm hô đen đủi

Chỉ có Linnuo là nghi hoặc, mặc dù đám người Tiểu Ân đã giải thích cho hắn biết lai lịch của hồ Stanco, nó giống với rừng Gobbi

Nhưng căn cứ theo hiểu biết của hắn thì ma thú cấp bảy Đông Lăng Ma Hồ này đều sinh sống ở khu vực trung tâm

Mà khu vực này rõ ràng ở ngoài hồ Stanco, nếu có một con ma thú cấp bảy chiếm đóng ở nơi này thì không hợp với lẽ thường

Chỉ là, nơi này dù sao không phải rừng Gobbi, hắn cũng biết tập tính của ma thú ở nơi này, mặc dù trong lòng hoài nghi, nhưng cũng không nói ra sự hoài nghi của mình

Giờ phút này, hai đầu ma thú có hình thể to lớn đang kêu rống, ánh mắt của chúng lạnh như băng nhìn đối phương, đồng thời tận lực tản ra khí thể hung ác cuồng bạo của mình, có mùi vị tranh cao thấp với nhau

Lân giáp trên người Hắc Toàn Phong chợt lóe ra ánh sáng đen kịt, lân giáp hiện lên những đạo năng lượng sáng chói

Dù là vật lý công kích hay ma pháp công kích cũng khó tạo thành thương tổn đối với nó

Mà đối thủ của nó, ma thú Đông Lăng Ma Hồ đạt tới cấp bảy, lại có vẻ đáng sợ hơn nhiều

Đầu Đông Lăng Ma Hồ này có đầu hổ, nhưng thân hình của nó lại giống gấu, cao tới gần tám thước, bộ lông màu vàng, đặc biệt xung quanh bộ lông của nó, màu sắc lại càng sáng

Giờ phút này, bộ lông trên người nó dựng lên, hơn nữa có xu thế ngày càng tăng lên

Hai đầu ma thú này giằng co nửa ngày, dường như Hắc Toàn Phong không nhận được, nó mở chiếc miệng rộng của mình ra, chợt lao về phía trước

Đối phó với địch nhân này, nó không sử dụng bất cứ ma pháp nào cả, mà muốn dùng lực lượng của thân thể để đấu với đối phương

Mắt của đám người Tiểu Ân sáng lên, mấy người đều biết rõ lai lịch của phi thiên hắc giáp tích

Dù sao Hắc Toàn Phong cũng kém người ta một cấp, nếu so đấu ma pháp chắc không địch được ma hổ, nhưng mọi người đều biết, hắc giáp tích có lân giáp cứng rắn nhất trong số ma thú cùng bậc

Ít nhất, khi nó là ma thú cấp ba, thân thể của nó tuyệt đối đứng hàng thứ nhất trong số ma thú cùng bậc

Cho nên một khi gặp cao giai ma thú, Hắc Toàn Phong lựa chọn vật lý công kích, không nghi ngờ gì đó là biện pháp thỏa đáng nhất

Chỉ là đối thủ của Hắc Toàn Phong không phải kẻ ngốc, nếu đơn độc luận về thể hình, mặc dù Đông Lăng Ma Hồ thân cao tám thước, nhưng so với Hắc Toàn Phong dài mười hai thước, vẫn nhỏ hơn nhiều, cho nên nó không ngu ngốc tiến hành vật lộn với Hắc Toàn Phong

Thân hình hơi lắc lư, Đông Lăng Ma Hồ nhẹ nhàng tránh khỏi công kích của Hắc Toàn Phong

Hai chân của ma thú to lớn này đạp trên hư không, nhưng gọn sóng năng lượng bắn tung tóe trên không trung, độ linh hoạt của nó hơn hẳn Hắc Toàn Phong một bậc, dù Hắc Toàn Phong có truy đuổi thể nào cũng không thể đụng tới một sợi lông của nó

Nửa ngày sau, Đồng Lăng Ma Hổ dường như nhìn thấu tốc độ của Hắc Toàn Phong, cái đầu hổ của nó lay động mãnh liệt, miệng phát ra một tiếng rống kinh thiên động địa, sau đó thân hình giống như gấu của nó run lên, dùng tốc độ quỷ dị tới bên người Hắc Toàn Phong

Thoạt nhìn tốc độ này không nhanh, nhưng khiến người khác có ảo giác kỳ dị

Đồng Lăng Ma Hổ dường như muốn lấy cứng chọi cứng với Hắc Toàn Phong, cho nên mới dùng cái đầu cường tráng để công kích, nhưng cái miệng rộng của Hắc Toàn Phong đã mở sẵn, thân hình của ma hổ khễ lắc lư, không biết làm thế nào, tránh được cái miệng rộng của Hắc Toàn Phong, tới sát bên người nó

Cái đầu to lớn đánh tới sống lưng của Hắc Toàn Phong, giống như thái sơn áp đỉnh, có uy thế sắc bén

Đang lúc mọi người tưởng nó đánh lên thành công thì dị biến nổi lên

Thân hình của Hắc Toàn Phong đột nhiên cuộn lại, thân hình dài mười hai thước của nó co nhỏ lại một phần ba. Cùng lúc đó, thân hình của nó xoay chuyển, bàn tay nhào ra, vừa lúc chặn cự trào của ma hổ.

206. Chương 27: Thiên Phú Kết Giới

Tiếng đánh nhau kịch liệt chợt vang lên, một tiếng nổ giống như lôi đình sét đánh truyền đến từ giữa không trung.

Lúc này, hai con ma thú to lớn không ngờ lại đang sử dụng phương thức vật lộn hung hăng và chạm vào nhau

Hắc Toàn Phong là một con lục cấp ma thú, mà Đồng Lăng ma hổ lại là một con thất cấp ma thú.

Mặc dù xét về mặt hình thể thì Hắc Toàn Phong tuyệt đối chiếm ưu thế nhưng bởi vì cấp bậc kém hơn, cho nên Tiểu Ân cũng không xem trọng và chạm lúc này.

Nhưng, kết quả của cú va chạm giữa hai con ma thú lại khiến tất cả mọi người giật mình, không thể tin vào mắt mình.

Vô số trận gió thổi tán ra bốn phương tám hướng, một bóng dáng bị đánh bay ra xa.

Thân thể cao lớn của Hắc Toàn Phong đứng yên tại chỗ giống như chưa động đậy dù chỉ một chút.

Trận va chạm cứng đối cứng này không ngờ lại như cái đinh khảm vào hư không, khiến Đồng Lăng Ma Hổ vắng đi đâu không rõ.

Âm thanh giãen dữ vang lên.

Lúc Đồng Lăng Ma Hổ nâng cái trào lớn của nó lên, tất cả mọi người có thể cảm nhận được rõ ràng áp lực cực lớn từ nó. Nhưng cỗ áp lực này với Hắc Toàn Phong mà nói, dường như không đáng để ý, căn bản đến tư cách làm nó di động một chút cũng không có.

Cảm thấy trong không khí tràn ngập thần thái đắc ý của Hắc Toàn Phong, trong lòng tất cả mọi người ở đây đều thầm nghĩ, chẳng lẽ từ trong không khí cũng có thể mượn lực?

Từ xa chợt truyền tới một tiếng rên phẫn nộ, không cam lòng. Một lát sau, bóng dáng Đồng Lăng Ma Hổ lại xuất hiện một lần nữa.

Tuy nhiên, lúc này, trong ánh mắt nó đã không còn vẻ miệt thị như ban đầu, mà có vẻ ngưng trọng hơn rất nhiều.

Xem ra, trải qua cú va chạm vừa rồi, Ma Hổ đã cảm nhận rõ ràng được lực lượng không thể tin nổi của Hắc Toàn Phong.

Nằm lơ lửng trên không trung, nó cúi người xuống, thân mình trắng kiện dài tám thước giống như quả núi nhỏ, nhảy múa.

Vô số dao động từ chân nó cắt chân không thành hình, tản ra, biến mất, chậm rãi hình thành một bộ đồ án cực kỳ quỷ dị. Không ngờ, mọi người lại không thể nắm bắt được phương hướng Ma Hổ di chuyển.

Nếu lúc đầu nó công kích Hắc Toàn Phong chẳng qua chỉ là lợi dụng năng lượng không gian làm bước di chuyển nho nhỏ, thì hiện tại nó đã xuất ra bản lĩnh thực sự.

Thông qua năng lượng dao động một cách kì dị, bóng dáng nó dần trở nên như có như không.

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, hần lập tức nghĩ tới một ma pháp trong truyền thuyết... truyền tống trong nháy mắt.

Lúc cốt long rời đi từng thi triển loại pháp thuật thần kỳ này, loại phương thức di động quỷ dị khó lường này để lại cho Tiểu Ân ấn tượng quá mức sâu sắc.

Biểu hiện lúc này của Ma Hồ không ngờ cũng có vài phần tương tự. Tuy rằng uy lực chân chính của hai người kém nhau quá xa nhưng Tiểu Ân lại cảm thấy được, đúng là Ma Hồ nắm giữ năng lực đặc thù này.

Đây có lẽ là thiên phú ma pháp không gian của nó, một loại pháp thuật đặc thù thông qua phương thức di động quỷ dị làm cho người ta sản sinh ra ảo giác.

Ánh mắt Hắc Toàn Phong di chuyển liên tục, dường như nó cũng bị đối phương làm cho choáng váng, miệng mở to nhưng lại không thể phóng ra.

Không gian dần ngưng tụ vô số thủy tiễn, vô số thủy nguyên tố từ trên mặt nước cuộn cuộn của hồ Stanco không ngừng dâng lên không trung.

Số lượng thủy tiễn ngày càng nhiều, dường như che phủ cả trời đất, xông về phía Hắc Toàn Phong.

Đồng Ma Lăng Hồ dùng phương thức di động kỳ dị khiến Hắc Toàn Phong không thể tấn công, sau đó nó sử dụng thiên phú thủy hệ năng lượng, ngưng tụ mưa tên đầy trời tấn công Hắc Toàn Phong.

Nhưng thủy tiễn khi đến cách Hắc Toàn Phong mười thước liền bị một trận cuồng phong thổi bay.

Chẳng qua chỉ ngăn ngừi trong nháy mắt, trận gió nhanh chóng lớn mạnh, thành cỡ lực lượng thật lớn.

Thân Hắc Toàn Phong đã bị cuồng phong che lấp, cơn gió lúc này càng lúc càng mãnh liệt, dường như đang nổi cơn điên, điên điên khùng khùng xoáy lên tận trời.

Bất chợt, trên đỉnh đầu mọi người truyền đến vài tiếng sấm mơ hồ, dường như bầu trời trở nên hoảng hốt, dường như đành phải âm thầm dùng tiếng sấm đáp lại.

Gió lúc càng ngày càng mãnh liệt, gần như một khắc khi nó xuất hiện lập tức cuốn thủy tiễn vào trong đó. Dưới sự tàn sát của gió lúc, một đám thủy tiễn không thể bảo trì trạng thái, lập tức vỡ tan, tạo thành mưa ngập tràn trong không gian.

Lúc đó, Đồng Ma Lăng Hồ gần như không thể di động.

Trận cuồng phong khổng lồ đến khó tin đã khiến nó không thể thi triển những bước di chuyển kì dị nữa, sức gió không ngừng ngăn cản nó di chuyển.

Trong trận cuồng phong, bóng dáng nó hiện ra nguyên hình, thân hình cao tám thước bởi vì mất đi điểm tựa, giống như một thân gỗ, bị bốc lên, phập phồng trong cơn cuồng phong.

Rui Pike đang lẩn trốn ở phía xa, trợn mắt cứng lưỡi nhìn mọi thứ, miệng thì thào:

- Lực cấp, đây thực sự là lực cấp ma thú sao?

Quả thật, trong thế giới ma thú, tuy rằng ma thú bậc thấp chiến thắng ma thú bậc cao cũng không phải là hiếm thấy nhưng song phương chênh lệch lớn như thế này thì quả là lần đầu tiên nhìn thấy.

Có thể thấy rõ dù về mức độ dũng mãnh của thân thể hay uy lực của ma pháp, Đồng Lăng Ma Hồ đều kém xa Hắc Toàn Phong.

Nếu người không biết nội tình nhìn thấy chắc chắn sẽ cho là hai ma thú này đối cấp bậc cho nhau.

Trong mắt Hắc Toàn Phong rốt cuộc xuất hiện một tia thay đổi, thân hình nó chợt biến mất trong gió lúc.

Ngay sau đó, không ngờ nó theo trận cuồng phong vòng tới bên người Đồng Lăng Ma Hồ. Nó cũng không dùng đám răng khổng lồ của mình mà giơ tay lên, tát một cái.

- Ba

Tiếng đánh thật lớn mang theo tiếng gào thét vang khắp trời đất, Đồng Lăng Ma Hồ phát ra tiếng rú điên cuồng thê thảm. Đầu Ma Hồ bị thủng lên, trên mặt có năm vết máu rõ ràng, thậm chí có thể thấy cả máu tươi chảy xuống.

Hai con ma thú giao thủ cực nhanh, chỉ ngắn ngủi có mấy phút đồng hồ nhưng đã có một con bị thương.

Tuy rằng loại thương thế này với một con ma thú mà nói thì cũng không tính là nặng, chỉ cần nghỉ ngơi một đoạn thời gian là có thể khỏi hẳn

Nhưng, đối với con thất cấp ma thú Đồng Lăng Ma Hồ mà nói, như thế tuyệt đối là nhục nhã

Bị một con ma thú bậc thấp gây thương tích, hơn nữa, nó lại không thể làm gì được đối phương, chuyện này đúng là khiến nó bị đả kích mạnh, đủ khiến nó phát cuồng.

Nó nhìn chằm chằm vào Hắc Toàn Phong, nhe răng trợn mắt, lộ ra bản chất hung tàn của ma thú.

Ánh mắt Ma Hồ lộ ra hào quang nguy hiểm. Dưới sự chiếu rọi của loại hào quang này, dường như trong khắp không gian đều mang theo một tia hàn khí lạnh thấu xương.

Bọn người Tiểu Ân cảm nhận được cỗ hàn khí này xâm nhập, bọn họ đều biết con Ma Hồ này có khả năng phải liều mạng

Hắc Toàn Phong vẫn bình tĩnh đứng yên tại chỗ. Gió bão quanh thân nó trở nên mãnh liệt hơn, không khí xung quanh dường như bị gió bão ảnh hưởng mà có một tia run rẩy. Thân hình to lớn hơn xa đối phương chậm rãi ngồi dậy.

Một con cự thú dài mười hai thước nếu nhờ vào lực lượng chân mà ngồi xuống sẽ tạo ra bao nhiêu áp lực? Thẳng đến sau khi Hắc Toàn Phong ngồi xuống mọi người mới phát hiện, nó giống như một quả núi nhỏ, mang lại cho người ta áp lực mạnh đến khó tin.

Trong lòng vừa động, Tiểu Ân kinh ngạc nhìn Hắc Toàn Phong.

Hắn đột nhiên phát hiện, ma thú này đã thay đổi rất nhiều so với lần gặp đầu tiên.

Nếu nói lần đầu tiên gặp mặt, Hắc Toàn Phong chẳng qua chỉ là con ma thú cùng loại với tam cấp ma thú cá sấu, vậy mà giờ phút này nó chẳng những thân mình cao lớn mà còn có biến hóa rất lớn.

Hiện giờ Hắc Toàn Phong tuy vẫn bảo lưu tại hình dạng cá sấu nhưng khi nó đứng lên lại có cảm giác giống như một Thạch Long.

Con ma thú to lớn này đã đột phá cực hạn của chủng tộc nó, chậm rãi tiến hóa giống như long tộc.

Lúc Tiểu Ân đang cảm khái, Đồng Lăng Ma Hồ quyết định động thủ rồi.

Lớp lông đặc biệt màu hoàng kim trên cổ nó chợt bắn nhanh ra

Lớp lông này cũng không phải trực tiếp công kích Hắc Toàn Phong. Bởi vì lấy lực lượng phòng ngự của Hắc Toàn Phong, đám lông đó không có khả năng làm tổn thương nó dù chỉ một chút.

Nhưng sau khi bộ lông kích phát, lập tức bạo vỡ, tạo thành lớp hào quang rực rỡ, những đạo hào quang đó dường như hấp dẫn nhau, nổ rộ, khuếch tán, dần dần ngưng hợp một chỗ, bao phủ cả khu vực rộng lớn

Giống như pháo hoa, dùng hình ảnh xinh đẹp trong nháy mắt mê hoặc mọi người.

Phạm vi bùng nổ cực lớn, thậm chí còn bao phủ luôn chỗ của đám người Tiểu Ân.

Nhưng mà sắc mặt Linnuo chợt đại biến. Khi hắn thấy bộ lông Đồng Lăng Ma Hồ kích phát lập tức nhớ đến một sự kiện đã được lưu truyền, một sự kiện phiền phức.

Không chút do dự, Linnuo lập tức kêu to không tốt, kéo mọi người lui về phía sau.

Trong mắt mọi người, lão pháp sư cũng là một người có uy tín, sau khi nghe được hắn cảnh báo, tất cả mọi người, bao gồm cả Tiểu Ân đều đem hết toàn lực lui về nơi xa để an toàn

Bọn họ nhìn một mảng bộ lông ngũ sắc tạo thành sương mù dày đặc trong lòng đều thầm may mắn, may nhờ có Linnuo nhắc nhở nếu không dưới tình huống đó bị tập kích sẽ trở tay không kịp.

Sau khi lớp màn hào quang do bộ lông hình hành gắn thành một thể, màu sắc bên trong lập tức trộn lẫn vào nhau.

Sau một lát, màu sắc bao quanh khu vực rộng lớn đã hỗn hợp hết, không ngờ biến thành trong suốt, căn bản không ai có thể nhìn thấy rõ bên trong.

Trận gió bao quanh người Hắc Toàn Phong chợt biến mất, nó ngạc nhiên nhìn xung quanh, không hiểu tại sao lại không thể liên hệ với phong nguyên tố.

Tuy nhiên nó vẫn như trước, không hề thất kinh, mà lẳng lặng đánh giá bốn phía, dường như muốn tìm ra cái gì đó hữu dụng. Sau một lát, nó phát hiện ra vị trí của Đồng Lăng Ma Hồ, nó há miệng lộ ra hàm răng to lớn sắc bén có thể băm thép như băm thực vật, vọt qua hướng đó.

- Linnuo các hạ, đây là thiên phú ma pháp gì?

Sau khi đám người thoát ly phạm vi khống chế của đám lông bùng nổ, Tiểu Ân lập tức hỏi.

Sắc mặt Linnou ngưng trọng, nói:

- Đây là một loại thiên phú của Đồng Lăng Ma Hồ, không gian kết giới.

- Kết giới?

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức trở nên khó coi hẳn.

- Thất cấp ma thú cũng có thể có được kết giới sao?

Trong các ma đạo sĩ của nhân loại chỉ có bát cấp ma đạo sĩ trở lên mới có khả năng có được năng lực kết giới. Mà thất cấp ma đạo sĩ Griffin, tuy rằng thực lực rất mạnh mẽ nhưng lại không thể có được loại năng lực gần như vô địch trong các cao thủ cùng cấp này..

Linnou cười khổ, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ma thú và nhân loại không giống nhau, thất cấp ma thú có đặc thù của riêng mình, chúng quả thật có được năng lực kết giới. Tuy nhiên, nghe nói chúng cầm giữ năng lực kết giới không đầy đủ, còn có chỗ thiếu hụt rất lớn.

Hai mắt Tiểu Ân lập tức sáng ngời, hỏi:

- Đồng Lăng Ma Hồ này có khuyết điểm gì?

Hắn đã quyết định chủ ý, một khi biết được, lập tức phải nói cho Hắc Toàn Phong, lấy trí tuệ của nó, chắc chắn có thể lợi dụng chỗ thiếu hụt của kết giới để đánh bại đối thủ.

Không ngờ, Linnou vẻ mặt chưa xót trở nên càng lúc càng đậm. Hắn bất đắc dĩ nói:

- Đồng Lăng Ma Hồ có được thiên phú kết giới, khuyết điểm duy nhất là nó không thể sử dụng theo ý mình. Một khi đã sử dụng thì cần ít nhất một năm để khôi phục lại.

Đám người Tiểu Ân ngơ ngác nhìn nhau, chỗ thiếu hụt này quả thật không nhỏ nhưng đáng tiếc là hiện tại đã kích phát rồi, căn bản không thể lợi dụng.

Ánh mắt bọn họ cùng hướng về địa điểm hai đầu ma thú chiến đấu, cổ con Đồng Lăng Ma Hồ đã trụi hết lông, có vẻ dị thường chật vật.

Tuy nhiên, đối lấy việc mất đi mảng lông, nó lại phát động được thiên phú kết giới. Trong khi hai bên chiến đấu, có thể có được ưu thế cực lớn.

Không gian hệ ma pháp là một loại ma pháp đặc thù cực kỳ mạnh mẽ.

Khi ma pháp này hình thành kết giới thiên phú cũng là lúc lập tức phát ra uy lực hùng mạnh không thể tin nổi.

Lúc này, ở một mảng không gian rộng lớn bên trong đã xảy ra biến hóa cực kỳ tinh tế.

Nơi này không gian giống như nước chảy, nổi lên từng trận dao động, khiến cho bọn Tiểu Ân có cảm giác quái dị, giống như nơi này không phải là trong không trung mà là ở trong biển rộng.

Hắc Toàn Phong lắc lắc cái đầu to lớn, nó dường như cảm thấy vô cùng kỳ quái, không hiểu vì sao không gian xung quanh nó có biến hóa kỳ quái như thế.

Tuy nhiên nó cũng không sợ hãi, tiếp tục mạnh mẽ tấn công về phía đối thủ.

Ở bên ngoài, đám người Tiểu Ân đồng thời hô to, không tốt.

Hắc Toàn Phong rõ ràng đã chịu ảnh hưởng của kết giới, phương hướng của nó nhìn như hướng về Đồng Lăng Ma Hồ nhưng thực tế lại chênh lệch không nhỏ.

Nói cách khác Hắc Toàn Phong đã không thể nắm giữ vị trí chính xác của đối phương.

Công kích của nó hoàn toàn rơi vào khoảng không, không thể thương tổn cho Đồng Lăng Ma Hồ dù chỉ một chút.

Dưới tình huống như vậy, bất kỳ ai cũng đều biết, Hắc Toàn Phong chắc chắn sẽ thua.

Quả nhiên trong ánh mắt Đồng Lăng Ma Hồ nhìn Hắc Toàn Phong hiện ra vẻ châm chọc, nó cứ đứng yên tại chỗ, lạnh lùng nhìn Hắc Toàn Phong giống như ruồi bọ bay tán loạn trong lĩnh vực của nó.

Sau một lát, nó rút cuộc cũng cử động.

Bên trong kết giới của nó, Đồng Lăng Ma Hồ như cá gặp nước, trở lên linh hoạt vô cùng.

Nó cũng không thi triển tiếp thiên phú ma pháp khác mà lắc mình một cái, chạy tới phía sau Hắc Toàn Phong, vươn trảo hung hăng vỗ lên người Hắc Toàn Phong.

Mất đi mũi ở đâu thì sẽ tìm ở đó về.

Ngay cả bên ngoài kết giới mọi người dường như cũng nghe thấy tiếng nổ.

Đồng Lăng Ma Hồ thuận lợi đánh lên người Hắc Toàn Phong nhưng không có đạt được như nguyện, nhìn thấy huyết nhục văng khắp nơi.

Bởi vì làn giáp trên người Hắc Toàn Phong thực sự quá dày, dày đến mức khó tin.

Ngay cả lợi trảo (vuốt sắc) của Đồng Lăng Ma Hồ cũng chỉ có thể để lại một vết trắng mờ mờ mà thôi.

Đồng Lăng Ma Hồ ngây người, nó sống hơn hai trăm năm, đã từng gặp qua vô số ma thú, nhưng loại ma thú da dày thịt béo như thế quả là lần đầu tiên nhìn thấy.

Lợi trảo của nó dù có chụp trúng ma thú cùng giai cũng sẽ tạo thành thương tổn lớn nhưng trảo lên người Hắc Toàn Phong không ngờ là không chút ảnh hưởng, điểm này khiến người ta thực sự khó tin.

Nhưng, ngay tại lúc nó thoáng chần chừ, Hắc Toàn Phong đã bắt đầu phản kích rồi.

Khi Đồng Lăng Ma Hồ đứng tại chỗ, nó đương nhiên không thể tìm được phương vị chính xác nhưng khi bàn tay đã chụp lên người nó lại không thể nắm giữ được vị trí của đối phương chẳng phải quá ngu ngốc rồi sao.

Không chút báo trước, cái đuôi Hắc Toàn Phong phóng lên nhanh như chớp.

Sau nhiều lần tiến hoá, đuôi Hắc Toàn Phong rõ ràng thu nhỏ lại nhưng đuôi lại dần tăng trưởng. Lúc này đuôi của nó dài hơn ba thước, một khi co rút lên giống như một cái roi màu đen, tạo ra một tàn ảnh trong hư không.

Đồng Lăng Ma Hồ dù sao cũng là chủ nhân của lĩnh vực này, nó hú lên một tiếng đầy quái dị. Không gian xung quanh nó dường như tụ lên tầng tầng lớp lớp, chỉ trong nháy mắt đã hình thành một lớp tường không gian dày.

Chỉ có điều, Hắc Toàn Phong một lần nữa biểu hiện ngoài ý liệu của mọi người.

Cái đuôi to lớn không hề dừng lại ở trên lớp tường không gian dày kia, mà lấy thế chẻ tre đánh tan hoàn toàn lớp tường không gian.

Giống như trường đao sắc bén bổ vào trên trăm lớp bạc giấy phát ra âm thanh vỡ vụn chói tai.

Đồng Lăng Ma Hổ phát ra tiếng gào thét đầy thê thảm, tuy rằng nó nhanh chóng chạy trốn nhưng cái móng lại bị đuôi quật trúng một chút.

Một mảng lớn lông hoàng sắc bay lên, cái đuôi Hắc Toàn Phong giống như lưỡi đao sắc bén để lại một vết thương sâu trên cơ thể đối phương.

Đám người Tiểu Ân nhìn xem đến trợn mắt há mồm, ánh mắt họ trao đổi lẫn nhau, Hắc Toàn Phong trở nên mạnh mẽ như thế từ khi nào vậy?

Vốn là, khi Đồng Lăng Ma Hổ tạo ra kết giới kia, sắc mặt mọi người đều đại biến, trong lòng lại rục rịch.

Cái gì mà tranh chấp lãnh địa ma thú, bọn họ không cần nghĩ nhiều như vậy, chỉ cần Hắc Toàn Phong có thể bình yên vô sự, đám người Tiểu Ân không ngại xông lên.

Nhưng lúc này, sau khi hai ma thú giao phong, không ngờ Đồng Lăng Ma Hổ lại bỏ chạy, kết quả này quả thực là ngoài dự đoán của mọi người.

Linnou khoe miệng giật giật, hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ma sủng của ngài thực sự chỉ là lục cấp ma thú sao?

- Đúng vậy.

Linnou cười khổ:

- Một con lục cấp ma thú, một lần giáp thật biến thái.

Tiểu Ân trong lòng chợt động, bình thường khi cười lên người Hắc Giáp Tích bay không có loại lân giáp cứng rắn này. Mà hình dạng loại lân giáp này Tiểu Ân cũng không xa lạ, bởi vì loại đồ ăn mà hắn cho Hắc Toàn Phong ăn chính là thạch long, mà trên thạch long đó có cùng loại lân giáp.

Lúc này, Tiểu Ân mới hiểu ra.

Sự lo lắng vẫn mắc ở cổ kia lập tức thả lỏng xuống, nếu Hắc Toàn Phong đã kế thừa lực lượng của thạch long thì hắn cần gì phải lo lắng đây.

Long tộc, ngay cả khi chưa trưởng thành cũng có năng lực cực mạnh, đủ để khiêu chiến các chủng tộc ma thú khác.

Hắc Toàn Phong đã cắn nuốt một phần mười cơ thể thạch long, như vậy lực lượng trên người nó chỉ sợ không đơn giản như bên ngoài nhìn thấy.

Linnou liếc nhìn Tiểu Ân một cái, hắn có thể cảm nhận rõ ràng Tiểu Ân dường như đã định liệu trước, cũng không tiếp tục lo lắng vì Hắc Toàn Phong.

Trong mắt hắn hiện vẻ nghi hoặc, không biết lòng tin tưởng của Tiểu Ân từ đâu mà đến.

Tuy nhiên nhìn một người một thú này, lão pháp sư không thể không thừa nhận, dù là chủ nhân hay ma thú đều là quái thai.

Lúc này, trong sân lại xảy ra biến hóa tinh tế.

Đồng Lăng Ma Hổ ném qua một lần đau khổ, không dám một lần nữa dám trực diện va chạm với Hắc Toàn Phong.

Nó là ma thú song hệ không gian hệ và thủy hệ, cho nên sau khi cách Hắc Toàn Phong một khoảng, nó lập tức mở miệng, thủy tiễn to lớn không ngừng hình thành trên không trung, sau đó phóng về phía Hắc Toàn Phong.

Dường như cảm nhận được uy lực của phiến lân giáp trên người Hắc Toàn Phong cho nên mục tiêu của thủy tiễn tránh lân giáp mà lao vào cái đầu cực đại của Hắc Toàn Phong.

Hắc Toàn Phong hơi nghiêng đầu, dường như cảm nhận được uy hiếp từ đối phương. Tuy nhiên nó cũng không né tránh mà mở lớn cái miệng như một cái hang không đáy của mình.

Một lực hút mạnh mẽ từ miệng phát ra, dường như tạo ra một tấm lưới vô hình thật lớn dày đặc trong không gian.

Thủy tiên bị lực lượng này dẫn dắt, bất ngờ cải biến phương hướng đồng loạt tiến nhập vào hắc động sâu vô hạn kia.

Sau khi cắn nuốt thủy tiên xong, Hắc Toàn Phong ngậm miệng lại, hai hàm răng nhọn như dao găm lóe ra hào quang chói mắt, ánh mắt quan sát bốn phía, đột nhiên phóng về phía Đồng Lăng Ma Hồ.

Chỉ có điều lúc này nó tấn công là hoàn toàn vô ích vì không thể nắm giữ vị trí của đối phương.

Sau một lát, bọn người Tiểu Ân đã nhìn ra, trong không gian linh vực này, Đồng Lăng Ma Hồ tuy rằng chỉ linh hoạt hơn, cũng không có được kỹ năng biến thái như thuần di nhưng lại có được loại năng lực khiến người khác bị đánh lừa.

Nếu không thể phá giải năng lực này, dù Hắc Toàn Phong có lợi hại như thế nào cũng không thể đánh trúng Đồng Lăng Ma Hồ.

207. Chương 28: Long Ngâm Triệu Hoán

Tuy nhiên, biểu hiện của nó đã đủ khiến tất cả mọi người nhìn với ánh mắt khác xưa.

Chỉ là một ma thú lực cấp không ngờ lại trụ được trước sự tấn công của thất cấp ma thú mà vẫn bình an vô sự. Trước khi hai ma thú giao đấu, không ai có thể đoán trước được điều này.

Tuy rằng tất cả mọi người đều biết, ma thú biến dị mạnh mẽ hơn nhiều so với ma thú cùng bậc, nhưng mạnh mẽ đến nỗi có thể đánh cho ma thú bậc cao hơn chật vật đến như thế thực sự làm người ta khó tin.

Ma thú này thực sự biến dị quá lợi hại rồi.

Song phương tiếp tục lấy giăng co bằng phương thức kỳ quái.

Ở bên trong kết giới, Hắc Toàn Phong căn bản không thể nắm giữ hành tung của đối phương, cho nên nó không thể tổn thương được Đồng Lăng Ma Hồ. Mà khả năng phòng ngự của Hắc Toàn Phong đã mạnh mẽ vượt qua khả năng lý giải của mọi người, Đồng Lăng Ma Hồ dường như cũng không có cách đả thương được nó.

Đám người Linnou đều lộ vẻ vui mừng.

Chỉ cần Hắc Toàn Phong có thể trụ vững, không bị đánh bại, thì nó chắc chắn sẽ lấy được thắng lợi cuối cùng, bởi vì kết giới tuy lợi hại nhưng có hạn chế về thời gian.

Chỉ với thực lực thất cấp ma thú, nó không có khả năng tiếp tục tạo ra kết giới, cũng không thể kéo dài kết giới mãi mãi.

Tiểu Ân thở phào, nói:

- Kết giới này uy lực cũng không được tốt lắm nhỉ.

Quả thực, sau khi kiến thức qua uy lực của Sát lục kết giới và Hoàng kim kết giới, đám người Tiểu Ân thấy kết giới này quả chương mất.

Linnou than nhẹ một tiếng, nói:

- Đúng vậy, thất cấp ma thú tuy có thể tạo ra kết giới nhưng kết giới loại này uy lực còn kém xa kết giới chân chính, chỉ có thể gọi là nguy kết giới mà thôi.

Mọi người đang tập trung trao đổi, Hắc Toàn Phong lại có vẻ mất bình tĩnh.

Nó ngẩng cao đầu, há miệng ra. Một tiếng rống gầm vang dội chợt bạo phát từ miệng nó.

Âm thanh này ban đầu cũng chỉ bình thường thường, nhưng chỉ một lát sau, thanh âm trở nên như sấm sét lôi đình, từng tầng sóng âm mạnh mẽ khuếch tán ra bốn phương tám hướng. Trong cảm ứng tinh thần của mọi người, thanh âm đã tạo thành năng lượng dao động lớn đến khó tin.

Đối mặt tiếng kêu như phát cuồng này, Đồng Lăng Ma Hồ nằm sấp thân hình, giống như gặp đe dọa trí mạng, không còn dáng vẻ của thất cấp ma thú, mà trở nên giống như đối diện ma thú bậc cao, không ngờ bắt đầu trở nên run rẩy.

Từ khi Hắc Toàn Phong bắt đầu điên cuồng rú lên, thân thể nó đã bắt đầu run rẩy rất nhỏ, lực lượng thần bí hình thành kết giới hình như cũng bị tấn công một cách mạnh mẽ. Nếu không phải dựa vào năng lực đặc thù của kết giới, chỉ sợ sức mạnh này đã hoàn toàn sụp đổ dưới uy áp của tiếng rồng gầm.

Tiểu Ân thở dài một tiếng, rốt cuộc Hắc Toàn Phong cũng sử dụng đến vũ khí hùng mạnh nhất của nó.

Bất kỳ sinh vật nào đối diện với rồng gầm đều có một cảm giác sợ hãi từ tận đáy lòng.

Đồng Lăng Ma Hồ tuy là thất cấp ma thú, thậm chí còn có thể thi triển không gian kết giới, nhưng khi nó đối mặt với Long tộc thì vẫn hoàn toàn bị ngăn chặn bởi uy áp mạnh mẽ này.

Long tộc không hổ là khắc tinh của tất cả sinh vật. Ngay cả con người khi đối diện với Long tộc cũng trở nên nhỏ bé.

Đột nhiên, Linnou khê động. Hắn nghiêng tai lắng nghe, hỏi:

- Các người nghe thấy gì không? Hình như có âm thanh gì đó?

Mọi người ngẩn ra, tất cả đều nghiêng tai lắng nghe, đột nhiên từng đạo âm thanh gào rú từ dải đất trung tâm hồ Stanco truyền đến, dường như không chỉ có một con ma thú mà là một đám, một đại quân ma thú có thực lực khủng bố.

Vài người ngơ ngác nhìn nhau, sau đó đồng thời kêu lên, không thềm để ý đến hình tượng liều mạng chạy ra bên ngoài.

Tuy rằng ở đây cũng có vài người là đại ma pháp sư, nhưng bọn họ cũng hiểu được, nếu lâm vào sự vây công của ma thú thì bất kỳ kẻ nào cũng khó có khả năng sống sót.

Về phần Hắc Toàn Phong, nói thực, sau khi cảm nhận được uy lực của rồng gầm, bọn họ đều không hèn mà nghĩ, những ma thú đó chính là do Hắc Toàn Phong gọi mà đến.

Nếu bọn chúng đến là do tiếng rồng gầm triệu tập thì tự nhiên sẽ không tấn công nó.

Cho nên, căn bản sẽ không ai lo lắng cho Hắc Toàn Phong.

Tốc độ của bọn họ cực nhanh, chỉ trong chớp lát đã chạy được hơn cây số.

Tiểu Ân vô tình quay đầu lại lập tức kêu lên:

- Xem kia, kia là cái gì?

Mọi người không hèn mà sử dụng Ứng Nhân Thuật, vừa chạy xa vừa quay đầu nhìn lại.

Đồng Lăng Ma Hồ vẫn nằm sấp trong không trung như trước, nó cũng không tiếp xúc với kết giới xung quanh, nhưng hiện tại, trong kết giới không ngờ lại có thêm một người.

Sau khi sử dụng Ứng Nhân Thuật, tất cả mọi người đều có thể thấy người này mặc ma pháp bào màu đen, nhưng đầu hắn lại được trùm kín bằng một chiếc mũ rộng khiến cho người ta không thể thấy rõ dung mạo của hắn.

Tuy nhiên, người này dường như vô cùng quen thuộc với kết giới này.

Trong kết giới, Hắc Toàn Phong không thể tìm thấy vị trí của Đồng Lăng Ma Hồ nhưng người này lại có thể dễ dàng đi tới bên người Đồng Lăng Ma Hồ.

Hắn duỗi tay ra, lập tức Đồng Lăng Ma Hồ vốn đang chịu đả kích nặng nề biến mất không thấy.

Sau khi nhìn thấy được cảnh này, trong lòng tất cả mọi người đều cực kỳ rung động.

Không cần phải nói, chắc chắn con Đồng Lăng Ma Hổ này đã bị người mặc ma pháp bào màu đen thu vào trong không gian ngủ đông.

Bằng thực lực và tôn nghiêm của thất cấp ma thú, cho dù là dưới tình huống bị đả kích mạnh cũng tuyệt đối không bó tay chịu trói, mặc cho người khác sử dụng đạo cụ không gian thu nó vào, nhưng Đồng Lăng Ma Hổ lại không chút giãy dụa. Bởi vậy, có thể thấy được con Đồng Lăng Ma Hổ này cũng không phải là thú hoang mà là ma sủng của một cường giả.

Sau khi thu Đồng Lăng Ma Hổ, liếc mắt một cái nhìn qua Hắc Toàn Phong vẫn hồ đồ không hay biết gì, hắc bào nhân liền giẫm chân, rời khỏi ma pháp trận, nhanh chóng phi thân bỏ đi.

Đám người Tiểu Ân nhìn thấy tốc độ của hắn, lập tức hiểu được, chỉ bằng bọn họ, chắc chắn không thể đuổi theo được hắc bào nhân.

Nếu Hắc Toàn Phong không bị nhốt trong kết giới, thì lấy tốc độ cao nhất của nó còn có khả năng đuổi theo, nhưng lúc này thì đó căn bản là suy nghĩ không thực tế.

Lúc này, tiếng gào rống từ giữa hồ truyền đến ngày càng lớn, hơn nữa phía chân trời cũng bắt đầu xuất hiện một điểm đen thật nhỏ.

Đám người Tiểu Ân rốt cuộc không thêm quan tâm lúc này ai là người đã cứu Đồng Lăng Ma Hổ bởi vì lúc này ánh mắt bọn họ đã hoàn toàn bị quân đoàn ma thú hấp dẫn.

Trong quân đoàn ma thú này không ngờ lại xuất hiện hơn ba trăm con ma thú có thể bay lượn.

Thực ra, chỉ cần vượt qua tam cấp thì đại bộ phận ma thú đều có thể bay lên. Tuy rằng thời gian phi hành cũng khá ngắn, không có tác dụng gì quá lớn nhưng dùng để rút ngắn hành trình thì cũng không thành vấn đề.

Mấy trăm ma thú thuộc các chủng tộc khác nhau, nếu bình thường đặt bên cạnh nhau chắc chắn sẽ tự giết lẫn nhau, biến thành gió tanh mưa máu. Nhưng lúc này, những con ma thú đó dường như thương lượng với nhau, không tàn sát lẫn nhau mà đồng tâm hiệp lực lao về phía Hắc Toàn Phong đang bị vây trong kết giới.

Sau khi Đồng Lăng Ma Hổ bị thu vào không gian ngủ đông, rời đi cùng chủ nhân, không gian kết giới đã thiếu đi người chủ trì khiến uy lực giảm đi, bị Hắc Toàn Phong dùng rồng gầm tấn công đang lung lay sắp đổ.

Lúc này, sau khi mấy trăm ma thú xông về phía kết giới lập khiến kết giới trở nên mong manh hơn.

Đám người Tiểu Ân nhìn nhau. Bọn họ đã nhìn ra, kết giới này chỉ sợ không kiên trì được lâu nữa.

Hắc Toàn Phong nhìn xung quanh đều là bóng dáng ma thú, nó hưng phấn tru lên một tiếng. Một cỗ lực lượng trước nay chưa từng có bùng nổ trong cơ thể nó, rồng gầm lại một lần nữa vang lên, hơn nữa lúc này lại còn bao gồm thêm uy áp mạnh mẽ của Long tộc.

Dưới sự kích thích của loại sức mạnh này, tất cả ma thú còn lại cũng đồng thời gào rú theo.

Âm thanh vô cùng vô tận lấy Hắc Toàn Phong làm trung tâm tràn ra xung quanh.

Sắc mặt đám người Tiểu Ân đều đại biến, nhanh chóng lui về phía sau. Bởi vì bọn họ đều cảm ứng được loại lực lượng hỗn hợp mạnh mẽ này. Đừng nói là bọn họ ngay cả đại tát mãn Dida chỉ sợ cũng không xong.

Trong không gian truyền đến âm thanh vỡ vụn, không gian kết giới cuối cùng cũng hao hết lực lượng của nó, hoàn toàn tan vỡ rồi.

Hắc Toàn Phong lập tức thoát vây đi ra, đôi mắt to của nó nheo lại. Nó tìm tòi hơi thở của con thất cấp ma thú kia.

Nhưng sau một lát, Hắc Toàn Phong rốt cuộc cũng buông tha, bởi vì nó đã biết con ma thú đó đã sớm bỏ trốn mất dạng.

Lúc này, Hắc Toàn Phong đứng giữa một đám đông ma thú, thân thể nó không còn nằm xuống nữa mà chậm rãi đứng lên, ánh mắt nó lộ ra một tia ngạo khí nhìn thiên hạ bằng nửa ánh mắt, dường như tất cả đều bị giẫm nát dưới chân nó.

Có thể một mình chiến thắng một con thất cấp ma thú, một tiếng gào thét lại có thể kêu gọi nhiều ma thú như thế đến trợ trận, lấy thực lực của Hắc Toàn Phong đúng là có tư cách kiêu ngạo với tất cả.

Ánh mắt Tiểu Ân liếc qua một vòng những con ma thú, có chút tiếc nuối, nói:

- Đáng tiếc.

Carter hỏi:

- Sư phụ, ngài đang tiếc cái gì, tiếc con Đồng Lăng Ma Hồ bị người ta cứu đi sao?

Tiểu Ân chậm rãi lắc đầu, nói:

- Người xem xung quanh Hắc Toàn Phong có rất nhiều ma thú nhưng đều mà tứ cấp, ngũ cấp ma thú, ma thú có được thực lực lục cấp, thất cấp thì một con cũng không có.

Đám người Kim chậm rãi gật đầu, xem ra thuật rồng gầm của Hắc Toàn Phong còn có chỗ thiếu hụt. Có lẽ có thể uy hiếp ma thú ở gần nó nhưng ở khoảng cách xa thì sẽ không thể ảnh hưởng đến những con ma thú mạnh mẽ. Hắc Toàn Phong đang đặc ý vô cùng đã bắt đầu có chút không kiên nhẫn.

Nó lại hô to một tiếng nữa, những con ma thú xung quanh nó ngậy người một lát, sau đó hiểu được ý của nó, lập tức đều tản ra, trở về trung tâm hồ Stanco

Hắc Toàn Phong đứng đưa cái đầu to lớn, mở ra đôi cánh dài đến bảy thước, vỗ vài cái, bay tới trên đầu đám người Tiểu Ân

Lúc mọi người ngẩng đầu nhìn quái vật trên đầu, quả thực chính là che lấp cả mặt trời.

Tiểu Ân vỗ tay, nói:

- Tiểu Hắc, người thắng.

Hắc Toàn Phong hưng phấn kêu lên một tiếng, nó xoay vòng trong không trung, sau đó ngoan ngoãn bay xuống bên Tiểu Ân để hân tiếp tục ngồi lên.

Linnuo hiện vẻ hâm mộ. Quả thật, bất kỳ ai có thể có được ma sủng dũng mãnh như thế, cho dù đối mặt với ma đạo sĩ cũng không phải sợ hãi nha.

- Tiểu Ân các hạ, ma thú của ngài thật sự rất rất giỏi, không ngờ lại có thể khiêu chiến vượt cấp và đạt được thắng lợi cuối cùng.

- Ngài quá khách khí rồi.

Tiểu Ân vuốt ve cái đầu to lớn của Hắc Toàn Phong, tuy rằng cười toe toét nhưng vẫn khiêm tốn nói:

- Tiểu Hắc chẳng qua cũng chỉ miễn cưỡng thắng lợi mà thôi, Đồng Lăng Ma Hồ cuối cùng vẫn chạy trốn mất rồi.

Về mặt đám người Kim hiện lên một tia khó hiểu. Carter tự hỏi mất nửa ngày, nói:

- Ma thú này không phải là thú hoang mà là ma sủng. Nhưng thật sự là kì quái, ta không nhớ là trong đế quốc Lang Nhân lại có Đồng Lăng Ma Hồ, cho tới bây giờ cũng không nghe qua là có ai có được Đồng Lăng Ma Hồ nha.

- Đúng vậy.

Kim tiếp lời, nói:

- Trước đây chúng ta đã cùng Harrison thảo luận về ma thú, cũng không nghe nói là gần hồ Stanco có chủng tộc Đồng Lăng Ma Hồ.

Linnuo hiện vẻ do dự, ánh mắt hần liếc qua gương mặt mọi người, rốt cuộc nói:

- Con Đồng Lăng Ma Hồ này chỉ sợ không phải là ma thú của đại thảo nguyên phương Bắc.

Trong lòng mọi người đều cả kinh, Tiểu Ân hỏi:

- Đồng Lăng Ma Hồ không thuộc về đại thảo nguyên vậy thì chủng tộc của nó ở đâu?

Linnou khẽ nhếch khóe miệng, nói rõ ràng từng chữ một:

- Đồng Lăng Ma Hồ đáng lý ra là ma thú của rừng Gobbi.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ngừng nói chuyện, bọn họ đang suy nghĩ về ý tứ của những lời lão ma pháp sư vừa nói.

Đức Lỗ Phu nhăn nhăn trán, nghi hoặc hỏi:

- Nếu ma thú này sống ở rừng Gobbi thì tại sao lại xuất hiện ở đây?

Sắc mặt Tiểu Ân trở nên cực kỳ khó coi, hắt hờ lạnh một tiếng, nói:

- Ta hiểu được, chắc chắn là có người đi theo chúng ta.

Lúc này, mọi người đều hiểu rõ, Tiểu Ân từng nhiều lần cảm ứng được bọn họ dường như bị ai rình trộm nhưng vẫn không thể tìm thấy kẻ đó.

Tuy nhiên, lúc này, hắc bào nhân vì muốn cứu Đồng Lăng Ma Hồ nên không tiếc bại lộ hành tung, tiến vào kết giới của Đồng Lăng Ma Hồ, do vậy mà bị đám người Tiểu Ân phát hiện.

- Người kia là ai?

Kim trầm giọng hỏi:

- Chẳng lẽ hắc bào nhân từ đế quốc Nặc Khả Đa đến đây sao?

Kết luận này, ngay cả Tiểu Ân cũng khó có thể tin được.

Tuy rằng trước khi truyền tống, hắc bào nhân cố gắng ngạo như thế nhưng trên thực tế thời điểm hắc bào nhân truyền tống rất cẩn thận, căn bản không dám lưu lại nửa điểm dấu vết.

Nhưng cho dù như thế, đối phương vẫn dễ dàng đi theo.

Nếu như lời nói đó là thật thì người này quả thật là đáng sợ

Do dự một chút, Tiểu Ân hỏi:

- Linnou các hạ, ở đế quốc Nặc Khả Đa có vị ma pháp sư nào có được Đồng Lăng Ma Hồ không?

- Không có.

Linnou không chút do dự nói:

- Đồng Lăng Ma Hồ không phải là ma thú bình thường, muốn có được khi nó còn bé căn bản là cực kỳ khó khăn. Theo ta được biết, trong nhóm ma pháp sư của đế quốc Nặc Khả Đa không ai có được may mắn như thế.

Đám người Tiểu Ân đồng thời nhú mày, chẳng lẽ không thể đoán được lai lịch của hắc bào nhân rồi.

Lúc mọi người đang trầm tư, lại nghe Linnou nói:

- Tuy nhiên, ở đế quốc Morins có một vị ma đạo sĩ, hắc bào nhân có được một đầu thất cấp ma thú rất nổi tiếng, đúng là Đồng Lăng Ma Hồ.

Mắt Tiểu Ân sáng ngời, hắt thất kinh hỏi:

- Hắc bào ma pháp sư vừa rồi là ma đạo sĩ?

Linnou chậm rãi gật đầu, nói:

- Người kia có thể đi lại tự nhiên trong kết giới đương nhiên không thể là đại ma pháp sư, nếu như ta đoán không sai thì hẳn là người kia.

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên một tia linh hoạt sắc bén, nói:

- Hắc bào nhân là ai?

Linnou hít sâu một hơi, nói:

- Rui Pike, ma đạo sĩ tự do của đế quốc Morins, am hiểu sử dụng ma thú. Vị ma đạo sĩ này ở trong mấy quốc gia chúng ta xú danh rất rõ ràng, bất kể là đế quốc Morins hay ma pháp công hội đều không muốn giao thiệp với hắn.

Tiểu Ân nghi hoặc:

- Vì sao?

Trong mắt Linnou có vẻ chán ghét thật sâu, nói:

- Vì Rui Pike là một cường đạo, một khi có cái gì lọt vào mắt hắn, hắn sẽ ra tay cướp đoạt, với đối phương có thực lực thấp hơn hắn thì hắn sẽ không hề nể nang.

Dừng một chút, hắn cảm giận nói:

- Thân là ma đạo sĩ, lại làm việc hung hăng ngang ngược như thế tự nhiên là không ai thích rồi.

Trong lòng đám người Tiểu Ân đều có cảm giác khó hiểu.

Ma đạo sĩ, trong ma pháp thế giới chính là người hưởng đãi ngộ cao nhất.

Nhưng người gọi là Rui Pike này không ngờ lại chính là một cường đạo, đúng là một đáp án khiến người ta khó có thể tin nổi.

Hơn nữa, nghe qua khẩu khí của Linnou thì người này còn đặc biệt thích đoạt của người có thực lực yếu hơn hắn. Danh dự của người này không ngờ lại kém đến mức đó.

Tiểu Ân lạnh lùng cười nói:

- Rui Pike bỏ công theo dõi chúng ta từ đế quốc Nặc Khả Đa tới nơi này, không biết hắn coi trọng thứ gì trong tay chúng ta vậy?

Linnou chần chờ một chút, nói:

- Chắc là ma pháp tượng.

- Ma pháp tượng?

- Đúng vậy, cho dù là ma pháp tượng làm từ Độc Giác Thú trong tay Mary hay tượng bán thân đều là bảo vật mà các ma pháp sư mơ ước.

Thần sắc Linnou trở nên ngưng trọng, nói:

- Nếu hai cái ma pháp tượng này rơi vào trong tay hắn, thực lực của hắn chắc chắn sẽ cao thêm một tầng.

Tiểu Ân nhíu mày, nói:

- Vấn đề là, tại sao hắn lại biết trong tay chúng ta có hai cây ma pháp tượng này?

Linnou cười khổ một tiếng, tỏ vẻ hoàn toàn không biết gì cả.

Tiểu Ân trầm ngâm nửa ngày nói:

- Linnou các hạ, thực lực của Rui Pike thế nào, so sánh với Girffin thì sao?

Linnou tự hỏi nửa ngày, nói:

- Theo ta được biết, hai người bọn họ đều là thất tinh ma đạo sĩ, tuy nhiên, Pike có sủng vật là Đồng Lăng Ma Hồ, nếu hai phương chiến đấu, chắc là hắn có thể thắng.

- Đồng Lăng Ma Hồ.

Tiểu Ân khinh thường cười lạnh nói.

- Con Đồng Lăng Ma Hồ này đã bị Hắc Toàn Phong phé đi, lần sau nếu gặp lại ta thật muốn nhìn xem, mất đi năng lực không gian kết giới nó lấy gì đấu với Hắc Toàn Phong.

Nghe Tiểu Ân nói xong, Hắc Toàn Phong lập tức nâng cái đuôi to lớn của nó lên, hai tròng mắt xoay chuyển không ngừng, khóe miệng vênh lên, trong miệng phát ra thanh âm hừ hừ ha ha, dường như cam đoan với Tiểu Ân, nếu gặp lại nhất định sẽ khiến Đồng Lăng Ma Hồ chịu không nổi.

Linnou cười khỏ một tiếng, con ma thú biến dị này quả là lợi hại ngoài ý liệu của hắn.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân nói:

- Rui Pike khẳng định không phải là người tốt tính, theo ta thấy hắn sở dĩ không ra tay cướp bóc vì kiêng kỵ thực lực tổng hợp của chúng ta. Cho nên hắn muốn dùng Đồng Lăng Ma Hồ giải quyết Hắc Toàn Phong trước nhằm giảm thực lực của chúng ta, nhưng không ngờ...

Trên mặt Tiểu Ân hiện một tia thỏa mãn, hắn tự hào nói:

- Hắc Toàn Phong nhà chúng ta làm sao lại có thể bị giải quyết bằng một con Đồng Lăng Ma Hồ rác rưởi được, Rui Pike đúng là trộm gà không được còn mất nắm thóc, chắc là trong thời gian ngắn sẽ không ra tay.

Linnou nghe thấy trong giọng nói của hắn có chút tiếc nuối không kìm được cười khỏ.

Người bình thường mà nói, nếu có người biết hắn bị ma đạo sĩ bạo lực Rui Pike nhìn trúng không sợ tới mức hồn vía bay mất cũng thật kinh.

Giống như Tiểu Ân, không chút sợ hãi, ngược lại còn lo lắng hắn không ra tay quả là trước nay chưa từng thấy.

Tuy nhiên, nhìn đám người Kim và Tiểu Ân đang yên lặng giao tiếp với Hắc Toàn Phong, Linnou dường như cũng có chút lý giải.

Nhóm người bọn họ lại có những bảy đại ma pháp sư, trong đó lại có hai cường giả lục tinh, còn có thêm cả Hắc Toàn Phong, cho dù là ma đạo sĩ ra tay chỉ sợ là cũng không thể địch lại.

Rui Pike cũng không phải là đồ ngốc, đương nhiên sẽ không lỗ mãng chuốc lấy xấu hổ.

Chỉ có điều, bị một cường giả cấp bậc ma đạo sĩ nhìn chằm chằm cũng không phải là chuyện tốt.

Linnou hơi hơi nhíu mày, âm thầm suy nghĩ, có lẽ trước mắt cùng Rui Pike quang minh chính đại đấu một trận mới là lựa chọn tốt nhất.

Lúc hắn đang miên man suy nghĩ, Tiểu Ân đột nhiên kêu lên:

- Tiểu Hắc, bay tới đây.

Theo sự chỉ huy của Tiểu Ân, Hắc Toàn Phong lượn góc chín mươi độ, suýt nữa vút lão ma pháp sư xuống. Đợi lúc Linnou nắm chặt được lân giáp trên người Hắc Toàn Phong, đầu cự thú này đã nhanh chóng xông lên

Linnou lớn tiếng hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, xảy ra chuyện gì vậy?

Lúc này Tiểu Ân mới chú ý tới lão pháp sư đang chặt vật, hắn ngỏ lời xin lỗi:

- Ta thấy hai bằng hữu đang ở gần đây nên hơi kích động, mong ngài thứ lỗi.

Linnou nghi hoặc, hắn đã ở bên cạnh Tiểu Ân một năm, cảm thấy rất khâm phục ma pháp sư trẻ tuổi nhưng già dặn này

Ở trong lòng hắn, ngay cả khi đối mặt với ma đạo sĩ Griffin, Tiểu Ân vẫn lạnh lùng không chút đổi sắc, nhưng hai bằng hữu trong lời hắn không ngờ có thể làm hắn thất thố như thế, không khỏi có chút tò mò, muốn nhìn thử xem kẻ nào lại có sức hấp dẫn như vậy.

Tốc độ Hắc Toàn Phong cực nhanh, cặp cánh lớn vỗ liên tục, làm cho cuồng phong đập thẳng vào mặt.

Ở một ốc đảo trên hồ Stanco bỗng nhiên truyền đến hai tiếng kêu đầy hưng phấn. Tiểu Ân cũng kêu to một tiếng, không chờ Hắc Toàn Phong đáp xuống đã nhảy luôn xuống.

Linnou há to miệng đầy kinh ngạc, đây thực là Tiểu Ân mà hắn quen sao? Làm thế nào mà lại trở nên hưng phấn như thế.

Đám người Kim cũng nhảy theo Tiểu Ân, thế là trên cái lưng rộng lớn của Hắc Toàn Phong chỉ còn mỗi mình lão ma pháp sư.

Linnou đột nhiên nổi hết cả da gà, hắn rùng mình một cái, lúc này mới để ý thấy, cặp mắt to lớn của Hắc Toàn Phong đang chăm chú nhìn hắn, giống như muốn ăn thịt hắn vậy.

Mắt hắn nhìn xung quanh trống rỗng, đã không còn ai, lập tức hiểu rõ vì sao con ma thú này lại có biểu tình như vậy.

Nếu là trước khi Hắc Toàn Phong đấu một trận cùng Đồng Lăng Ma Hồ, Linnou còn có tin tưởng có thể đánh bại Hắc Toàn Phong nhưng giờ phút này thì...

Hắn không nói thêm một lời, lập tức từ trên lưng Hắc Toàn Phong nhảy xuống, tốc độ cực nhanh, căn bản không thể nhìn ra hắn là người đã ngoài trăm tuổi rồi.

Khi hai chân hắn chạm đất, vừa lúc nhìn thấy Tiểu Ân và một lang nhân cao lớn đang ôm nhau, hai người bọn họ vừa nhảy vừa cười giống như hai kẻ điên không coi ai ra gì.

Bên cạnh hai người bọn họ, có một thiếu nữ xinh đẹp đến mức gần như cả trời đất đều mờ nhạt đang tủm tỉm cười nhìn hai người bọn họ.

Trong nháy mắt, hình ảnh này dường như dừng lại trong đầu Linnou, vấn đề vẫn tồn tại trong lòng hắn rốt cuộc đã tìm được đáp án hoàn mỹ.

Sau khi Tiểu Ân và Harrison ôm nhau, rốt cuộc đem ánh mắt nhìn về phía Juliana.

Lúc này đây, tâm tình Tiểu Ân đã không còn như trước đây. Ánh mắt hắn nóng rực đầy tưởng niệm, dường như có thể đem toàn bộ tâm tư hắn truyền cho đối phương.

Ánh mắt Juliana trong suốt như mang theo một loại dịu dàng triền miên, giống như dùng nhu tình dệt thành lưới lớn, từng từng lớp lớp bao quanh tâm của người nào đó.

Ánh mắt hai người đó rốt cuộc giao nhau, họ im lặng đứng nhìn nhau thật kỹ, trong lòng họ dường như đã hiểu rõ tâm tư của nhau.

Juliana hơi hơi giật mình, ánh mắt vô tình tránh đi, không ngờ nàng không thể chịu nổi ánh mắt nóng rực của Tiểu Ân nên đành tránh đi.

Lúc này, nàng dường như đã trở thành người khác, lần đầu tiên trong cuộc đời nàng nở nụ cười đầy ngưỡng ngùng.

Giống như một vầng trăng sáng, đột nhiên bao phủ lấy tất cả mọi người.

Tiếng hoan hô của Harrison và đám người Kim dần biến mất, dường như mỗi người đều thất thần chìm vào nụ cười của người này.

Trong nháy mắt, mọi người đều bị hào quang của nàng làm cho ngây người.

Sau một lát, trên người Harrison đột nhiên xuất hiện một làn sương màu đen, làn sương màu đen này lan tràn cực nhanh, xoay chuyển một vòng trên người hắn rồi biến mất.

Mà Harrison vốn đang lâm vào trong mê say đột nhiên run rẩy một chút sau đó giật mình tỉnh lại.

Hắn khụ mạnh một tiếng, lập tức dời mắt đi, trong lòng thâm kêu, hồ ly tinh đúng là quá lợi hại.

Tiểu Ân hít sâu một ngụm khí để thanh tỉnh, tuy rằng hắn có được từ trường hồng tri không chịu sự mê hoặc, nhưng sau khi thấy được nụ cười khuynh quốc khuynh thành này, tâm hắn vẫn nhẹ nhàng run rẩy.

Trong lòng hắn có một âm thanh kêu gọi, khiến hắn muốn nắm tay Juliana đi suốt cuộc đời này.

Chậm rãi quay đầu lại, Tiểu Ân không khỏi nhướng mày, trừ Harrison, tất cả mọi người bao gồm cả Mary và Linnou đều ngây người.

Tiểu Ân lập tức hiểu được, Juliana đã vô tình phát ra toàn bộ sức hấp dẫn của mang, nếu không Mary và Linnou tuyệt đối không thể lâm vào cảnh giới không thể tự kiềm chế.

Về phần cái tên Harrison đang co đầu rút cổ không dám nhìn về hướng Juliana chắc chắn là vì tam đầu lang Cruyff ra tay, nếu không hẳn làm sao còn tự tại như thế được.

Hắn ho khan một tiếng thật mạnh, tiếng ho này giống như mang trọng lực ngàn cân vang lên trong tai mọi người.

Về mặt mọi người hoảng hốt một trận, nhưng bọn họ đều không phải là người bình thường, người kém cỏi nhất cũng là cảnh giới đại ma pháp sư cho nên chỉ một lát sau bọn họ đều khôi phục lại.

Vừa nghĩ tới tình hình lúc này, sắc mặt mọi người không hèn mà cùng đỏ lên, đến lão ma pháp sư đã sống qua mấy trăm năm như Linnou cũng cảm khái không thôi. Không thể tưởng tượng được trên thế giới lại có thiếu nữ có vẻ đẹp đến mức đoạt tâm hồn người ta như thế.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

- Linnou các hạ đây là Đại Tát Mãn Harrison của đế quốc Lang Nhân, cũng là huynh đệ tốt nhất của ta ở đế quốc Lang Nhân.

Ánh mắt Linnou thoáng nhìn qua người Harrison, đại khái cảm nhận được lực lượng ẩn chứa trên người hắn, khẽ mỉm cười, gật đầu với Đại Tát Mãn một cái xem như chào.

Tiểu Ân ôm bả vai Harrison, nói:

- Đây là lực tinh đại ma pháp sư Linnou của đế quốc Nặc Khả Đa, ông ấy không chỉ là lực tinh đại ma pháp sư mà còn là một vị đại sư chế tác ma pháp tượng, ma pháp tượng của chúng ta đều do ông ấy chế tác.

Quả thật, trong tay đám người Kim đều có một cây ma pháp tượng, tuy rằng cây ma pháp tượng đó do quan hệ đến nguyên liệu nên còn kém xa tượng độc giác thú và tượng bán thân nhưng đã tốt hơn vài cấp so với tượng ban đầu bọn họ sử dụng rồi.

Linnou đã ra tay thì phải là tinh phẩm.

Harrison đáp lễ lại, ánh mắt hắn có vẻ rất hiếu kỳ. Trong lòng hắn nghi hoặc, không hiểu vì sao Tiểu Ân lại mang theo lão ma pháp sư này từ đế quốc Nặc Khả Đa đến đây, chẳng lẽ cũng là đệ tử của Tiểu Ân sao? Nhìn qua quả thật khó tin nha?

Tiểu Ân cũng không để ý đến ý nghĩ của bọn họ, đi tới bên người Juliana, thoáng chút do dự, lập tức đưa tay ra, nắm lấy bàn tay nhỏ bé nhu nhuyễn như ngọc, mềm mại tựa như không xương của Juliana

Juliana tuy rằng ngày thường rất to gan lớn mật, học được một chút về không gian ma pháp liền dám sử dụng pháp thuật truyền tống cự li xa, nhưng lúc này trong lòng nàng có chút ngượng ngùng, hai má xinh đẹp ửng hồng, chỉ có điều ý tưởng của hồ ly quả là khác xa với nhân loại.

Tuy rằng trong lòng nàng thẹn thùng nhưng cũng không tránh bàn tay của Tiểu Ân mà nắm chặt lấy, dường như sợ hạnh phúc thành linh biến mất.

- Juliana, ta...

Tiểu Ân do dự một chút, thật không biết bắt đầu như thế nào, đành phải cười ha hả, nói:

- Nàng hẳn là hiểu được.

Juliana giận trắng cả mắt, tuy nhiên trong lòng nàng cũng kinh ngạc, tên đầu gỗ này làm thế nào lại đột ngột thông suốt vậy?

Nàng cũng không biết, sở dĩ Tiểu Ân có biến hóa như vậy cũng là do Đại Tát Mãn Dida ủng hộ, nếu không phải Đại Tát Mãn Dida phá đi chương ngại cuối cùng, Tiểu Ân cũng không dám có biểu hiện như vậy.

Hơn nữa, hiện giờ, thực lực Tiểu Ân đã nâng cao, lúc này hắn đã đạt lực tinh đại ma pháp sư, đồng thời hắn còn tuyệt đối nắm chắc có thể tấn cấp lên làm ma đạo sĩ trong thời gian ngắn.

Bởi vì có thực lực hậu thuẫn nên Tiểu Ân mới dứt bỏ hết thấy e ngại, ở cùng một chỗ với Juliana.

Nếu không, chỉ riêng việc ứng phó với đám người theo đuổi Juliana đã đủ để Tiểu Ân sút đầu mẻ trán rồi.

Linnou nhìn bọn họ thật lâu, rồi cuộc thử dài nói:

- Ôi, Tiểu Ân các hạ, cuối cùng ta cũng hiểu rõ.

Tiểu Ân ngẩn ra, tò mò hỏi:

- Người hiểu rõ cái gì cơ?

Linnou khẽ lắc đầu, nói:

- Ta hiểu được vì sao lúc người ở cùng với Sara lại có thể thông dong như vậy rồi...

Sau khi nghe được hần cảm khái, khóe miệng Tiểu Ân hơi giật giật, trong lòng hối hận vạn phần, đây chẳng phải không có việc gì rắc rối tự nhiên lại tìm tới sao.

Quả nhiên, trên mặt Juliana hiện lên một tia nghi hoặc và thần sắc cảnh giác, nàng trầm giọng hỏi:

- Linnou các hạ, Sara là ai?

- Sara à, nàng là thành viên bộ tộc Nguyệt tinh linh.

Dùng ánh mắt thưởng thức nhìn Juliana, Linnou tán thưởng nói:

- Nàng là người duy nhất ta từng thấy có thể so sánh được với người.

Julian khẽ cắn môi dưới, dùng ánh mắt u oán nhìn về phía Tiểu Ân, đột nhiên dựa vào người hần, ghé vào bên tai hần nhẹ nhàng nói:

- Chẳng từng đáp ứng ta không đi gặp nữ tinh linh kia mà.

Đầu Tiểu Ân lập tức trướng lên, hần cũng dùng giọng nhẹ nhàng giải thích:

- Ta không đi gặp nàng, là nàng ấy đi gặp ta.

Juliana đảo mắt, đột nhiên mỉm cười, dường như đã hoàn toàn vứt bỏ chuyện này.

Trong lòng Harrison tấm tắc lấy làm kỳ, bội phục Tiểu Ân sát đất, sợ là trên đời này cũng chỉ có Tiểu Ân có thể khiến Juliana nhẫn nại như thế.

- Tiểu Ân, bên ngoài đã xảy ra chuyện gì?

Juliana dụi dụi mắt hỏi.

- Bên ngoài?

Tiểu Ân nghi hoặc, lập tức giật mình nói:

- Hắc Toàn Phong và một con ma thú vừa đánh một trận.

Ánh mắt Juliana và Harrison đồng thời nhìn về phía Hắc Toàn Phong.

Hắc Toàn Phong lập tức dùng sức, đứng lên, thân thể cao lớn sừng sững như một ngọn núi nhỏ.

- Nó đánh nhau?

Harrison kinh ngạc hỏi:

- Vừa rồi xảy ra chuyện gì mà ma thú bạo động thế?

- Những con ma thú đó ư, tất cả đều do Hắc Toàn Phong triệu tới giúp đỡ.

Sắc mặt Juliana khẽ biến, kinh hô:

- Chúng nó là do Hắc Toàn Phong gọi tới? Như vậy tiếng quỷ kêu hồi nãy là do Hắc Toàn Phong vọng lại sao?

- Phù phù...

Một tiếng nổ truyền đến, tro bụi nổi lên đầy trời.

Mọi người nhìn thấy, Hắc Toàn Phong vừa đứng lên đầy uy phong đột nhiên té ngã trên mặt đất, đôi mắt to tròn ngập hơi nước, nhìn Juliana đầy vẻ ủy khuất.

208. Chương 29: Nhớ Lại Chuyện Xưa

Trong lòng Tiểu Ân cực kỳ buồn cười, Juliana không hổ là chủng tộc viễn cổ nổi tiếng là có thể mị hoặc cả thiên hạ, đến Hắc Toàn Phong cũng quỵ gối dưới sức hấp dẫn của nàng.

Kim nhìn Juliana xinh đẹp vô song đang nắm tay Tiểu Ân, đánh mắt về phía Đức Lỗ Phu, Đức Lỗ Phu thoáng ngẩn người sau đó ngẫm hiểu rõ.

Hắn đi tới bên cạnh Harrison, nói:

- Harrison, chúng ta đã gần một năm không gặp nhau rồi nhỉ.

Tuy rằng Harrison và Tiểu Ân là bằng hữu tốt nhất nhưng bên trong thế giới ma pháp trừ bỏ trực hệ đệ tử, mọi người kết giao đều lấy thực lực để nói chuyện.

Cho nên Harrison và đám người Kim cũng là bằng hữu tương xứng và ở chung cực kỳ hòa hợp.

Harrison nhanh chóng bị lôi kéo, thở dài:

- Đúng vậy, quả thật là đã một năm rồi.

Carter lập tức tiến lên, cười tủm tỉm, nói:

- Trong một năm nay người tiến bộ như thế nào, nếu không chúng ta so thử một chút, thế nào?

Harrison liếc mắt nhìn hắn một cái, kinh ngạc nói:

- Carter, ngươi và ta tỷ thí?

- Đúng vậy, có gì không đúng?

Carter khó hiểu, hỏi.

Harrison tức giận nói:

- Ngươi đừng nói giỡn, để Đức Lỗ Phu thì còn không sai.

Đám người Kim nhìn nhau, ánh mắt đều có một tia đắc ý mơ hồ. Xem ra người này cũng không nhìn ra thực lực chân chính của bọn họ, cho nên hắn mới mạnh miệng như vậy, kỳ thật, từ sau khi Harrison trở thành sứ giả của tam đầu lang Cruyff, toàn bộ đế quốc Lang Nhân vì muốn nâng cao thực lực của hắn, có thể nói là không tiếc cung cấp cho hắn vô số linh vật.

Dùng sự hậu thuẫn của cả một quốc gia, một dân tộc, Harrison mới có thể đề cao đến mức độ này trong một thời gian ngắn ngủi như thế.

Đương nhiên, tuy cùng là Đại Sát nhưng tuyệt đối không thể đánh đồng với Đại Sát Mãn Dida, nếu lấy chân chính dùng thực lực mà đánh giá hắn chỉ có thể sánh bằng đại ma pháp sư tứ tinh mà thôi.

Khi đám người Tiểu Ân rời khỏi đại thảo nguyên phương Bắc, trở về phía Nam là lúc có hai người cùng đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư.

Cho nên Harrison mới có thể cho rằng, trong những người này trừ Tiểu Ân và Đức Lỗ Phu không còn ai là đối thủ của hắn nữa.

Kim cười ha hả, nói:

- Harrison, ngươi cứ thử so với Carter xem, chúng ta tiện thể đánh cược luôn, lấy tinh thạch làm tiền đặt cược đi.

Hắn quay đầu. Vì cười nói:

- Linnou đại sư, nhờ ngài đảm nhận trọng tài được không?

Ánh mắt Linnou đảo qua bọn họ một lần, lộ ra nụ cười đầy thâm ý, nói:

- Được, ta đảm đương trọng tài vậy.

Kim tiến lên, cung kính nói:

- Giáo sư, chúng ta muốn cùng Harrison tỷ thí, mong ngài cho phép.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn Harrison có thêm vài phần thương hại, người này chuẩn bị thua đích đáng rồi.

Tuy nhiên, nghĩ lại, nếu người này không có đế quốc Lang Nhân hậu thuẫn, cho dù đám người Kim ăn uống đủ nhiều cũng không thể tạo thành vấn đề.

Đám người Kim hò hét một tiếng, vây quanh Linnou và Harrison bay về phía ốc đảo bên kia.

Mary bay được một nửa đột nhiên nghĩ đến một chuyện, lại quay về, nhéo lỗ tai Hắc Toàn Phong đem quái vật vốn không tình nguyện tha đi

Khi bóng dáng bọn họ bay qua đường dốc của ốc đảo, biến mất khỏi tầm mắt của hai người, Tiểu Ân mới thở dài một hơi, nói:

- Kim cũng trở nên thông minh rồi.

Sóng mắt Juliana lưu chuyển, ánh mắt lộ ra ý cười hiểu ý, khóe miệng nàng hơi hơi nhếch lên tạo thành một ý tứ tinh nghịch không nói nên lời.

Bằng trí tuệ của nàng đương nhiên hiểu rõ dụng ý của đám người Kim.

Bọn họ rõ ràng đã nhìn thấy Tiểu Ân đã chủ động bày tỏ tâm ý cho nên cố ý đem Harrison và Linnou li khai, về phần Juliana và Tiểu Ân có thể phát sinh ra việc gì, vậy không muốn người biết rồi.

Cổ họng Tiểu Ân hơi hơi rung động, mỹ nhân bên người hắt một khi lộ ra loại thần thái này liền đủ khiến mọi nam nhân điên cuồng.

Juliana vốn kiều diễm, dung nhan tuyệt đại hấp dẫn mọi ánh mắt, lúc này lại cố ý lộ ra vẻ tươi cười chân thực lại càng hấp dẫn. Đừng nói Tiểu Ân, cho dù là người mù kẻ điếc cũng có thể cảm nhận được loại hấp dẫn khiến người ta hít thở không thông tràn ngập trong không khí.

Hít một hơi thật sâu, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện, hôm nay dường như là ngày hắc có định lực kém cõi nhất.

Ánh mắt lại một lần nữa nhìn Juliana. Nàng mặc một kiện trường bào mỏng màu xanh nhạt, cánh tay khẽ nhắc lên lập tức lộ ra nửa bộ ngực và hai cánh tay trắng nõn.

Thiếu nữ đang dậy thì thể trạng có vẻ đặc biệt hấp dẫn, đôi vú ẩn trong lớp váy lót màu trắng đã có non nửa lộ ra ngoài, làm lớp ren viền căng lên, dường như buộc quá chặt.

Tiểu Ân thậm chí có thể nhìn thấy mặt trên có chút nhô lên, tuy rằng không rõ ràng nhưng cũng đủ để cho người ta muốn phun máu rồi.

Juliana cũng không kiêng dè ánh mắt như chứa lửa của Tiểu Ân, nàng ưỡn ngực lên đầy kiêu ngạo, khiến đôi vú tròn trịa mướt mà cao ngất lên.

Một ngọn lửa từ từ dâng lên trong lòng Tiểu Ân, lan tràn, lúc ngón tay hắt hơi rung rung nghĩ đến việc chạm vào trong đầu đột nhiên truyền đến âm thanh của Nhất Hào.

- Chủ nhân, nhiệt độ cơ thể ngài đột nhiên tăng cao, có cần khởi động băng hệ ma pháp để hạ nhiệt độ hay không?

Tất cả động tác của Tiểu Ân lập tức dừng lại, luồng nhiệt vừa dâng lên lập tức tan thành mây khói, trở lại bình tĩnh

Tuy rằng Tiểu Ân là một nam nhân bình thường, năng lực nam nhân khác có hắc cũng không thiếu.

Nhưng hắn không có ham mê rình coi nên lúc âm thanh Nhất Hào vang lên, Tiểu Ân giống như bị xối một thùng nước lạnh, lập tức không còn gì hưng trí.

Biến hóa của thân thể hắn không lừa gạt được Juliana, vị hồ ly xinh đẹp đảo mắt, nhấp nháy đôi con ngươi xinh đẹp cười một cách đầy quyến rũ, hỏi:

- Chàng làm sao vậy?

Bị nàng dùng loại ánh mắt hấp dẫn này nhìn chằm chằm, dục vọng trong lòng Tiểu Ân có dấu hiện từ từ cháy lên từ đồng tro tàn.

Cũng may, định lực của Tiểu Ân đã sớm được cải tạo qua, có năng lực miễn dịch rất lớn với Juliana, hơn nữa sâu trong nội tâm hắn không muốn bị Nhất Hào nhìn thấy.

Tuy rằng Nhất Hào chỉ là một học tập cơ, một chương trình kỳ lạ mà thôi, nhưng sau nhiều năm sống chung cùng nhau, Tiểu Ân đã sớm cho nó là một người bình thường rồi.

Cho nên ngay cả là Tiểu Ân có muốn cùng muốn cùng mỹ nữ làm chút chuyện xưa cũng phải giải quyết vấn đề Nhất Hào cái đã.

Kiếp trước hắn xem không ít phim AV (Adult Video), nhưng hắn không có ý định thành diễn viên chính.

Tiểu Ân nhẹ nhàng vỗ lòng bàn tay Juliana, ánh mắt Tiểu Ân dần trở nên trong suốt, hắn thấp giọng nói:

- Juliana, ta còn có chuyện muốn làm, chờ ta xử lý xong ta sẽ đi đến thành Chris Star.

Trong mắt Juliana hiện lên một tia nghi hoặc.

Thành Chris Star là thủ đô của đế quốc Lang Nhân, vì sao Tiểu Ân lại cố ý đề cập đến nó chứ? Nhìn ra ý dò hỏi trong ánh mắt nàng, Tiểu Ân đem tay nàng chạm tới ba chỗ bí mật rồi khẽ vuốt ve nhẹ nhàng.

Tiếng cười vui như chuông bạc của Juliana vang lên, tuy rằng âm thanh cũng không phải là lớn nhưng nghe vào tai lại có một vẻ thích thú đặc biệt.

Tâm lý Tiểu Ân tựa như ngâm mình trong mật ngọt, cả người đều cảm thấy ngọt ngào.

Trước kia, hắn chưa bao giờ nghĩ chính mình sẽ có cảm giác như vậy.

- Ta đi thành Chris Star cầu Dida Đại Tát Mãn một việc.

Tiểu Ân nhấn mạnh, trong giọng nói của hắn ẩn chứa một quyết định không nghi ngờ gì nữa.

Juliana dừng tươi cười, ánh mắt nàng sáng rực lên giống như ánh sao trong bóng đêm, rực rỡ chói mắt

Nàng nhẹ nhàng gật đầu, dịu dàng nói:

- Ủ, ta chờ chàng.

Tay Tiểu Ân siết chặt tay nàng hơn chút nữa, trong đầu hắn hiện lên những kỉ niệm lúc ở bên cạnh Juliana.

Từ lúc ban đầu gặp nhau ở hồ Stanco, trải qua đại sa mạc, liên thủ khiêu chiến Hoàng Kim Vương Yidikalun, đến sau này, từng giọt từng giọt xuất hiện, lúc này giống như mở ra cuốn sách kỉ niệm, từng kỉ niệm cứ như cười ngửa xem hoa, lướt qua đầu hắn.

Ánh mắt nhìn ra xa, Tiểu Ân đột nhiên nhảy dựng lên, kéo tay Juliana, nói:

- Đi theo ta.

Tuy rằng không biết vì sao Tiểu Ân đột nhiên phản ứng kỳ lạ như vậy nhưng Juliana vẫn thuận theo hắn bay lên không trung.

Trên không trung, Tiểu Ân dùng Ứng Nhân Thuật, thoáng tìm tòi một chút, lập tức tìm được mục tiêu của hắn. Sau đó, hắn mang Juliana dùng tốc độ nhanh nhất bay đến một mảnh ốc đảo ở phía xa

Bay đến gần hơn, Juliana cuối cùng cũng hiểu rõ ý tứ của Tiểu Ân, sóng mắt của nàng như nước phiếm động tình ý nồng đậm nhìn Tiểu Ân, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể đem hắn hòa tan vào trong vô hạn dịu dàng.

Rất nhanh, hai người Tiểu Ân đã đi tới ốc đảo này. Hai người bọn họ nhìn nhau cười. Hai tâm linh giống như dung hợp làm một, tuy chỉ là một lại không che đi toàn bộ thế giới của nhau.

Nơi này, chính là nơi bọn họ gặp nhau lần đầu tiên.

Tiểu Ân thậm chí còn có cảm giác cảm kích Hỏa Sơn Hồng Trĩ. Nếu không có tiếng kêu khó nghe cực điểm của nó, chỉ sợ Tiểu Ân cũng không có cơ hội âu yếm. Nếu không có ngày đó phát sinh, có lẽ bọn họ sẽ không có duyên gặp lại, hai người sẽ như hai kẻ qua đường, thành hai đường thẳng song song mãi mãi không cùng xuất hiện rồi.

Nắm lấy tay nhau cùng đi tới địa phương bí mật nhất ở một góc trong ốc đảo.

Hoàn cảnh nơi này đã khác hẳn ngày xưa, cảnh lá sinh trưởng rậm rạp, bọn họ thậm chí đã không tìm được cảnh vật trong trí nhớ nữa rồi.

Chỉ có điều, tay bọn họ vẫn nắm chặt lấy nhau như trước, ở trong lòng bọn họ, chuyện xảy ra ngày đó dường như đã trở thành vĩnh hằng..

Hoàng hôn bên hồ Stanco xuất hiện một biển mây, càng phụ trợ thêm vẻ huyền lệ của trời chiều, ánh tà dương chậm rãi trầm xuống, dùng sắc đẹp mê mị mà thiêu đốt ánh nắng chiều thành màu đỏ tươi.

Tiểu Ân nhẹ nhàng ôm Juliana, ngồi phía trên ốc đảo. Hai người ngồi một lúc lâu đều không nói gì, bọn họ dường như đã có thể thông qua ánh mắt và ngôn ngữ cơ thể để hiểu nhau.

Từ xa truyền đến một âm thanh rỗng rỗng, Hắc Toàn Phong rú lên điên cuồng, mang theo chút hương vị thúc giục.

Chân mày nhỏ bé của Juliana cau lại, nhăn lại một chỗ, khiến người ta có cảm giác đau lòng.

Trong lòng Tiểu Ân không ngừng thở dài, sự xinh đẹp của nàng đã đạt tới cấp độ, bất kể nàng lộ ra biểu tình gì đều mị hoặc lòng người.

- Tiểu Ân, Hắc Toàn Phong kêu thật là khó nghe.

Juliana bất mãn nói

Tiểu Ân bật cười, hần lập tức nhớ tới Hỏa Sơn Hồng Trĩ, tiếng kêu của nó giống như phá chiêng trống khó nghe cực kỳ, tuy nhiên nói thật, tiếng kêu của nó và Hắc Toàn Phong cũng có điểm giống nhau

Trong âm thanh của chúng đều ẩn chứa loại năng lực đặc thù “ rỗng rỗng”.

Nếu Tiểu Ân không đoán sai thì hẳn là Hỏa Sơn Hồng Trĩ cũng là một loại Á Long.

- Yên tâm, Hắc Toàn Phong là một con ma thú tốt, nó sẽ không gây bất lợi cho nàng.

Tiểu Ân thuận miệng an ủi.

Juliana cúi đầu, ánh mắt xinh đẹp ẩn chứa sương mù mênh mông, giống như hai điểm hiểu tình giữa mây mù lúc tảng sáng:

- Tiểu Ân, lời đại ma pháp sư Linnou nói là sự thật sao?

Tiểu Ân mơ hồ hỏi:

- Hần nói gì cơ?

- Sara đấy.

Juliana như cười như không nói:

- Nàng ấy còn xinh đẹp hơn cả ta à?

Trên mặt Tiểu Ân hiện vẻ xấu hổ, bị một mỹ nữ hỏi chuyện như vậy, đầu cũng có chút trướng lên.

Trầm ngâm một lát, Tiểu Ân nói:

- Cô ta quả thật không tồi nhưng so ra vẫn còn kém nàng.

Lời nói của Tiểu Ân quả thật là nói thật, dung mạo của Sara có lẽ không kém hơn Juliana nhưng bản thân nàng thiếu một loại hấp dẫn mị hoặc lòng người.

Loại hấp dẫn này là sở trường của hồ ly tinh, một cái nhìn mặt hay mỉm cười đều có lực hấp dẫn khó tin, trên phương diện lực hấp dẫn thì thiếu nữ tinh linh quả là kém hơn một chút.

Tuy nhiên, nguyên nhân là vì khác biệt chủng tộc, nếu Sara có được lực hấp dẫn tinh thần của riêng nàng, nàng tuyệt đối sẽ không kém hơn Juliana.

Juliana nghiêng đầu, đôi mắt to thoáng nháy động, cũng không biết nàng có tin lời Tiểu Ân hay không.

Tiểu Ân nhẹ nhàng ho khan một tiếng, cũng không muốn tiếp tục đề tài này, hần vội vàng nói:

- Julianan, lần này ta trở về thực ra là muốn hỏi xin nàng một thứ.

- Cái gì?

- Đây, cái đó..

Hần muốn lấy một ít máu của đối phương, nhưng khi tới trước mặt lại không nói nên lời.

Trong mắt Juliana đầy vẻ hiếu kỳ, đầu tiên nàng nhìn thấy Tiểu Ân áp úng như thế.

- Nói đi, rốt cuộc chàng muốn lấy gì?

Tiểu Ân cắn răng nói:

- Juliana, Ydikalun từng nói, nàng kế thừa huyết mạch viễn cổ có phải hay không?

Juliana không chút do dự gật đầu

- Đúng vậy ta thuộc bộ tộc viễn cổ Thiên Hồ, ở trong thú nhân có tiếng tăm lừng lẫy, nhưng đáng tiếc là đến nay chỉ còn một mình ta thôi.

Nói xong, ánh mắt nàng đầy vẻ buồn bã, tự nhiên hiện ra vẻ mặt bi thương.

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, may mắn bộ tộc Thiên Hồ còn một mình người, nhiều thêm một người thiên hạ còn chẳng đại loạn.

- Juliana, kì thật ta phát hiện trong khe nứt thời không có một ma pháp trận.

Tiểu Ân hít sâu một hơi nói:

- Ma pháp trận này có tác dụng rất lớn với việc thăng tiến ma đạo sĩ.

Trong mắt Juliana hiện vẻ kinh sợ, nàng hoảng sợ hỏi:

- Ma đạo sĩ?

Tiểu Ân gật đầu thật mạnh, nói:

- Đúng vậy, chính là ma đạo sĩ.

Đôi mắt to lập tức sáng ngời, bên trong có một loại thần sắc khó tin, sau khi trầm mặc nửa ngày Juliana hỏi:

- Tiểu Ân, hiện tại chàng đã đạt tới cảnh giới lực tinh đại ma pháp sư?

Khóe miệng Tiểu Ân hơi nhếch lên, vẻ mặt hần có một tia ngạo khí mơ hồ, tuy rằng hần không trả lời nhưng đây đã là đáp án tốt nhất rồi.

Juliana vỗ vỗ ngực, cảnh tượng đó làm cho hỏa nhiệt trong lòng Tiểu Ân lại một lần nữa dâng lên, nếu không phải có Nhất Hào từng quấy rầy, hần quả thực rất khó khắc chế.

- Tiểu Ân, tiến bộ của chàng quả thực là ngoài ý liệu của ta rồi.

Juliana thở dài một tiếng, tuy nhiên trong âm thanh của nàng lại tràn ngập vui mừng:

- Ma đạo sĩ, không ngờ chàng sắp tấn cấp lên ma đạo sĩ...

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Tấn cấp ma đạo sĩ cũng không dễ dàng như vậy, ta cũng không nắm chắc mười phần.

Juliana lên tiếng, đương nhiên nàng hiểu được ma đạo sĩ đại biểu cho cái gì, bao nhiêu người phấn đấu cả đời không thể đạt tới, không ngờ Tiểu Ân còn trẻ như thế đã bắt đầu tấn công cửa ải này.

Trong lòng nàng nhớ đến đánh giá của Đại Tát Mãn Dida với Tiểu Ân, lòng nàng lập tức nóng lên.

Có lẽ Tiểu Ân thực sự có thể trở thành truyền kỳ ngàn năm...

Trong lúc sóng mắt không ngừng lưu chuyển, tâm tình quá kích động, Juliana đã phát huy sức hấp dẫn của bản thân tới cực hạn, toàn bộ lực hấp dẫn đều phát ra. Trong tinh thần cảm ứng của Tiểu Ân, nàng giống như một chiếc đèn hoa mỹ, phát ra ánh sáng mê người.

May là Tiểu Ân có khả năng miễn dịch với lực hấp dẫn của nàng, nếu không hẳn cũng không xác định được mình còn có thể bảo trì bình tĩnh hay không.

Sau một lát, dường như đã tiêu hóa được lời nói vừa rồi của Tiểu Ân, Juliana đột ngột hỏi thăm:

- Tiểu Ân, ma pháp trận đó có yêu cầu gì sao, hoặc có gì liên quan tới ta?

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, trong lòng không khỏi cảm khái, cảm thấy kiêu ngạo vì trí tuệ của nàng.

- Ma pháp trận này tuy huyền ảo khó lường nhưng, nhưng muốn tạo thành cần ba điều kiện tiên quyết.

Tiểu Ân dừng một chút, nói:

- Thứ nhất cần một viên bát cấp ma hạch làm đầu mối khổng chế của ma pháp trận, thứ hai cần bảy tên đại ma pháp sư đồng thời dung hợp ma lực để kích pháp ma pháp trận; thứ ba.. ma pháp trận này thuộc loại viễn cổ trận pháp, cho nên cần vật dẫn đặc thù.

Sau khi Juliana nghe được điều kiện, không khỏi nao nao.

Nàng trầm ngâm nửa ngày, nói:

- Người tìm ta là vì điều kiện thứ ba đúng không. Ủ, viễn cổ ma pháp trận, ta hiểu được.

Trong mắt của nàng đột nhiên hiện ra một mảng hơi nước, gắt gọng:

- Chẳng muốn bắt ta làm tế phẩm.

Tiểu Ân nhìn nàng bộ dạng lã chã muốn khóc, biết rõ là nàng giả vờ nhưng trong lòng vẫn có chút đau lòng.

Tiểu Ân nhẹ nhàng ôm lấy nàng, giải thích:

- Nói hươu nói vượn, ta nàoỡ bắt nàng làm tế phẩm.

- Thật không?

Juliana lập tức nín khóc, mỉm cười. Nếu nữ nhân bình thường vừa khóc vừa cười, chắc chắn sẽ cho người khác cảm giác giống điên, nhưng nếu là Juliana lại có một loại phong tình mê người.

Tiểu Ân vẫn luôn nhìn gương mặt Juliana chăm chú, thấy trong mắt nàng lóe lên vẻ giảo hoạt, lập tức khẳng định, nàng lại vừa phát huy thiên phú biểu diễn trời phú của hồ ly.

Tiểu Ân hơi hơi lắc đầu, cũng không vạch trần, chỉ yên lặng hưởng thụ.

Thật lâu sau, Tiểu Ân rốt cuộc nói:

- Ta cần một ít máu của huyết mạch viễn cổ làm vật dẫn.

- Ủ

Juliana nhẹ nhàng nói.

Tiểu Ân như trút được gánh nặng, tuy rằng những lời này đặc biệt khó nói, nhưng cuối cùng cũng có thể nói ra rồi.

- Tiểu Ân, bát cấp ma hạch và bảy đại ma pháp sư đâu? Chàng tìm được rồi sao?

Juliana đột nhiên hạ thấp âm thanh, nói:

- Ta nhớ rõ trong những bảo bối của sư phụ có một viên bát cấp ma hạch, nếu cần ta mượn đến đây cho chàng.

- Mượn?

Tiểu Ân thoáng nghi hoặc, hần suy nghĩ một lúc lập tức hiểu rõ được tức hiểu được dụng ý của Juliana.

Không hiểu sao, trong lòng dâng lên một trận lo lắng, hần cười khổ một tiếng nói:

- Không cần, nếu đến chuyện này cũng cần nàng hỗ trợ thì ta không có tư cách làm ma đạo sĩ.

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nói tiếp:

- Ta cũng muốn về lại nhưng mỗi lần nhìn thấy Đại Tát Mãn Dida là không ngẩng đầu lên được.

Juliana hừ nhẹ một tiếng, nói:

- Sư phụ coi trọng chàng như vậy, còn nói chàng sẽ là truyền kỳ ngàn năm tiếp theo..

- Ta hiểu được

Tiểu Ân nghiêm túc nói:

- Trong cuộc đời này, Đại Tát Mãn Dida đã giúp ta rất nhiều, trọn đời ta sẽ không bao giờ quên.

Lúc này Juliana mới mỉm cười hài lòng, nói:

- Bát cấp ma hạch chàng lấy từ đâu vậy.

- Người ta đưa.

Tiểu Ân ăn ngay nói thật.

- Đưa.

Juliana mở to mắt đầy vẻ khó tin, vật quý báu như vậy không ngờ cũng có người đưa, thật sự không thể tin nổi.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói qua một lần sự tình từ nơi vùng đất tử vong đi ra gặp được Roosevelt.

Tuy rằng hần đã từng kể qua, nhưng không nói ra sự tình bát cấp tinh hạch và tinh thạch tử kim, tuy nhiên lúc này hần cũng không tất yếu phải che giấu.

Juliana nghe xong, ngạc nhiên thán phục không ngừng bởi vận may của Tiểu Ân.

- Bát cấp ma hạch chàng đã có, còn bảy vị đại ma pháp sư thì sao?

Tiểu Ân cười thần bí, nói:

- Nàng nghĩ lại, chúng ta đến đây có bao nhiêu người?

- Đến đây bảy...

Ánh mắt Juliana lần nữa tròn tròn, hôm nay Tiểu Ân quả là gây cho nàng thật nhiều bất ngờ:

- Kim, bọn họ cũng đã trở thành đại ma pháp sư?

Tiểu Ân cất tiếng cười to, trong âm thanh tràn đầy kiêu ngạo và đắc ý.

Ngắn chỉ chưa đầy một năm, không ngờ xuất hiện năm đại ma pháp sư, tốc độ tiến giai như vậy, ở nơi đâu cũng là kinh thế hãi tục, làm người ta khó có thể tin.

- Kim, bọn họ và Harrison đang tỷ thí, ta thấy thời gian chắc cũng không sai biệt lắm.

Tiểu Ân chớp mắt, trong ánh mắt hiện ra vẻ đùa giỡn hiểm thấy, nói:

- Chúng ta đi xem thôi, chắc Harrison phải phi thường ngạc nhiên kinh hãi nhỉ...

Ánh nắng chiều chiếu rọi xuống, trên mặt hồ từng đợt sóng gợn màu hoàng kim xinh đẹp, từng đợt từng đợt khiến lòng người say mê.

Tiểu Ân và Juliana nhanh chóng trở về ốc đảo ban đầu, nhưng bọn họ kinh ngạc nhận ra, đám người Kim không ngờ biến đâu mất, đến một người cũng không thấy.

Hai người nhìn nhau, trong lòng cảm thấy cực kỳ kinh ngạc.

Tinh thần ý thức khuếch tán ra, nhưng điều làm bọn họ thất vọng là đừng nói đám người Kim, đến hơi thở của Hắc Toàn Phong cũng không thấy.

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức ngưng trọng, hắn nghĩ tới ma đạo sĩ Pike vẫn âm thầm theo dõi, trong lúc nhất thời có chút lo sợ.

Hay là đám người Kim gặp người kia nên có gì bất trắc sao?

Tuy nhiên, ngẫm lại dường như không có khả năng, đám người Kim người đông thể mạnh, hơn nữa đặc biệt còn có Hắc Toàn Phong có thể đánh cho cả thất cấp ma thú chạy trốn chết, cho dù gặp phải Pike cũng không vô thánh vô thức thất thủ chứ.

Dường như cảm nhận được lòng bàn tay Tiểu Ân trở nên lạnh lẽo, thấy hắn bất an, Juliana dịu dàng hỏi:

- Tiểu Ân, chàng đang lo lắng cái gì sao?

Tiểu Ân do dự một chút, rồi cuộc đàm việc ma đạo sĩ Pike theo dõi bọn họ nói ra.

Nghe đến việc đám người Tiểu Ân không hiểu vì sao lại bị một ma đạo sĩ theo dõi, đến Juliana cũng không tự chủ mà cảm thấy lo lắng.

Dù sao, uy danh của ma đạo sĩ thật sự là rất lớn, bất kì ai bị ma đạo sĩ theo dõi đều cảm thấy lo sợ.

Tiểu Ân trầm ngâm một lát, rồi cuộc nói:

- Không được, Pike là một tai họa, nếu không giải quyết hắn, ta cũng không thể an tâm tu luyện.

Quả thật, cho dù Tiểu Ân bố trí ma pháp trận tốt lắm, nhưng khi bên cạnh luôn có một tên ma đạo sĩ không ngừng thêm muốn, như vậy không ai giữ được tâm trí bình hòa để tu luyện, đừng nói là đột phá ma đạo sĩ.

Juliana hơi gật đầu. Nàng hiểu rất rõ suy nghĩ của Tiểu Ân, nói:

- Tìm sư phụ đi, nếu đối phương chỉ là một thất tinh ma đạo sĩ, chắc sư phụ có thể dễ dàng chiến thắng.

Tiểu Ân do dự nửa ngày, đột nhiên ngắt đầu, thét dài một tiếng.

Tiếng thét kéo dài không dứt, lấy hắn làm trung tâm tản ra bốn phía.

Trên mặt hồ lập tức nổi sóng, tần suất ngày càng lớn, giống như bị tấn công vô số lần, truyền ra càng lúc càng xa.

Juliana hoảng sợ hỏi:

- Tiểu Ân, chàng làm sao vậy?

Tiểu Ân trầm giọng nói:

- Ta tin tưởng bọn họ, lấy thực lực của bọn họ tuyệt đối không dễ dàng biến mất.

Thanh âm hắn vừa truyền ra, từ xa cũng truyền đến đây một âm thanh rỗng gào

Tuy rằng âm thanh đó thật là khó nghe, mặt Juliana lập tức nhăn thành một đoàn, nhưng trên mặt Tiểu Ân lại hiện vẻ hưng phấn vô cùng.

- Hắc Toàn Phong, đó là Hắc Toàn Phong.

Tiểu Ân kêu lên đầy vẻ vui mừng.

Trong tiếng kêu của Hắc Toàn Phong Tiểu Ân cũng không nghe thấy được vẻ gì lo lắng, hấn lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Kéo theo Juliana vốn không tình nguyện bay về phương hướng đó, chỉ có điều, một lát sau, một con quái vật lớn dưới ánh trăng dùng tốc độ nhanh như tia chớp bay lại gần đây.

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, vội vàng kéo Juliana về phía sau, đồng thời giơ hai tay ra.

- Hô

Thân hình to lớn của Hắc Toàn Phong đụng vào trước hai tay Tiểu Ân nhưng nhờ mọi người khống chế chuẩn xác, nên trượt qua hai tay Tiểu Ân, không gây ra áp lực gì.

Phía sau Tiểu Ân, Juliana một lần nữa kinh ngạc mở to mắt nhìn, nàng bị lực khống chế khủng bố của Hắc Toàn Phong làm cho hoảng sợ.

Một con ma thú không ngờ lại có lực khống chế chuẩn xác như thế, vậy thành tựu sau này của nó sẽ ra sao đây?

Điểm này thật sự khiến người ta chờ mong nha.

Sau khi cùng Hắc Toàn Phong thân thiết trong chốc lát, vài điểm đen xuất hiện ở phương xa, Tiểu Ân không cần xem cũng biết đó là đám người Kim

Từ xa, âm thanh Harrison đã truyền tới:

- Juliana, có quỷ.

Tiểu Ân mang theo Hắc Toàn Phong bay về trên ốc đảo, nghe thấy những lời này thoáng giật mình, không khỏi liên tưởng đến Pike.

Lông mày hấn nhấn lại, trong lòng biết rõ có người này đang ẩn nấp bên cạnh, làm hấn thấy rất kiêng kị, gần như thần hồn nát thần tính, gà chó không yên.

Sau một lát, Harrison là người đầu tiên đi tới ốc đảo, hấn lập tức kêu lên:

- Juliana, người chắc chắn sẽ không tin.

Juliana chớp chớp mắt, lúc này ánh mắt nàng không còn nửa điểm quyến rũ chỉ còn ánh mắt thật trong suốt.

Harrison sững sốt, vội vàng nói:

- Juliana, không cần diễn trò với ta ở trước mặt ta, đừng quên, ta có đại nhân Cruyff thủ hộ, người không mê hoặc ta được đâu.

Sắc mặt Juliana ửng đỏ, vẻ thanh thuần vừa mới biểu hiện ra ngoài lập tức biến mất không thấy. Đường như chỉ chớp mắt nàng liền biến thành một quả ổi nhỏ:

- Harrison, nếu trên người người không có Cruyff đại nhân, ta sẽ không bỏ công dắt theo người đi, và cho phép người làm bảo tiêu của ta.

Tiểu Ân nghe xong, vừa tò mò, vừa buồn cười

Có Cruyff thủ hộ, mỗi một lần khi Harrison bị Juliana mê hoặc, linh vật kia đều sẽ ra tay tương trợ, khiến hấn thoát khỏi quần cảnh bị mê say.

Đây vốn là một chuyện tốt, nhưng Juliana lại cố tình nhìn trúng điểm này, bắt hấn làm bảo tiêu của chính mình.

Không thể không nói, suy nghĩ của Juliana quả thật khác một trời một vực với suy nghĩ của đám người Tiểu Ân.

Harrison ảo não khoát tay áo, nói:

- Quên đi, nói chuyện đứng đắn đi, người xem, chỉ trong ngần ngủi một năm, không ngờ đám người Kim lại tiến bộ lớn như thế.

Ánh mắt Juliana đảo qua đám người Kim, ra vẻ do dự, nửa ngày sau mới thản nhiên nói:

- Ta đoán, bọn họ đều thăng lên làm đại ma pháp sư đúng không.

Harrison lập tức sững sốt, ánh mắt hần chột xem xét Tiểu Ân, trong mắt hiện lên một tia sáng tỏ vẻ, hậm hực nói:

- Ta nên sớm đoán được, bọn họ trăm phương nghìn kế kéo ta đi xa như vậy, là muốn cho các người hai người khinh khạo ta ta. Hừ, Tiểu Ân khẳng định là đều nói cho người hết cả rồi.

Sắc mặt Juliana ửng đỏ, tuy nhiên nàng cũng không có phản bác, chỉ có điều ngẩng cao đầu, vẻ mặt đầy kiêu ngạo.

Nữ tử thuộc thú nhân và thiếu nữ nhân loại có ý tưởng và thói quen không giống nhau, đối với các cô nương thú nhân tộc mà nói, các nàng cũng không kiêng kỵ nói về bạn trai của mình, nếu bạn trai là kiệt xuất, như vậy các nàng cũng sẽ cảm thấy kiêu ngạo.

Tên điểm này, thiếu nữ nhân loại không thể thăng bằng bằng thiếu nữ thú nhân tộc.

Ánh mắt Tiểu Ân liếc qua đám người Kim, hần hỏi:

- Kim, các người có gặp được Pike không.

Kim lắc lắc đầu, đột nhiên sắc mặt đại biến, nói:

- Sư, ngài gặp phải ma đạo sĩ đó?

Vài đệ tử còn lại giật mình kinh hãi, Đức Lão Phu hung hăng giậm chân, nói:

- Sư phụ, chúng ta không nên rời khỏi ngài.

Lai An gật đầu một cái thật mạnh, ồm ồm nói:

- Đúng vậy, không thể rời khỏi.

Tiểu Ân lập tức là dở khóc dở cười, không thể tưởng được mình quan tâm hỏi một câu, không ngờ lại cho bọn họ hiểu lầm.

Tuy nhiên, biểu hiện của đám người Kim, không thể nghi ngờ khiến nội tâm Tiểu Ân cảm thấy ảm áp vô cùng.

Lúc này, Tiểu Ân đã quyết định, bất kể như thế nào đều phải giải quyết nhân tố nguy hiểm là Pike, nếu không vạn nhất vài đệ tử của hắn có một người xảy ra chuyện, đủ để cho Tiểu Ân hối hận không kịp.

Ngẫm nghĩ một chút, Tiểu Ân quyết định nghe theo đề nghị của Juliana, đi mời đại tát mãn Dida ra tay.

Ngày xưa vì hoàn thiện sát lục thiên mạc cho hắn mà Dida Đại Tát Mãn đã đánh chết mấy vạn Tuyết Lang Nhân, hơn nữa lúc này đây hắn lại kết thân với Juliana, đệ tử mà đại tát mãn Dida yêu quý nhất, hai điểm này đều là nhân tình cả đời hắn không thể trả hết.

Nếu đã thiếu nhiều nhân tình như thế, như vậy nhiều thêm một cái cũng không sao cả.

Hắn vốn tính là sau khi tấn cấp ma đạo sĩ mới đi thành Chris Star gặp Đại Tát Mãn Dida, tuy nhiên giờ phút này này kế hoạch chắc sửa chữa lại rồi.

Than nhẹ một tiếng, Tiểu Ân lại lần nữa kéo lại bàn tay nhỏ bé của Juliana, trịnh trọng nói:

- Kim, tại đây dựng lều nghỉ ngơi một đêm, sáng mai, chúng ta đi thành Chris Star

Kim dạ một tiếng, vội vàng cùng đám người Lai An đi chọn lựa địa hình thích hợp cho lều trại

Vài người bọn họ đều đã trở thành đại ma pháp sư, nếu là ở nơi khác, đã sớm là đại nhân vật nổi tiếng xa gần, việc nhỏ như dựng lều trại sao còn đến lượt bọn họ làm. Nhưng, ở trong này, bọn họ trước là Tiểu Ân đệ tử, hơn nữa làm chuyện này nhiều năm như vậy, sớm dưỡng thành thói quen.

Chỉ có điều Linnou, Harrison lại có chút hậm hực, bọn họ liếc nhau, muốn lên đi hỗ trợ, lại bị Mary ngăn cản.

Thấy được đám người Kim tay chân lạnh lẽo trong thời gian ngắn đã làm xong hết thấy, hai người bọn họ cũng không lấy làm kỳ, đối với bản lĩnh dày dề của Tiểu Âm bội phục sát đất.

Hắn chẳng những có thể khiến đám người Kim nhanh chóng tăng thực lực mà còn giữ chặt được vài đệ tử này.

Ở trong thế giới ma pháp, tuyệt đại bộ phận thầy trò quan hệ đều là bình thân, mà quan hệ bọn họ gần như còn muốn nồng đậm hơn ba phần so với quan hệ ruột thịt, thật sự là cực kỳ hiếm thấy.

Vào ban đêm, Hắc Toàn Phong và Kim phụ trách gác đêm, đám người Lai An cũng là không chịu buông tha một cơ hội nào, cho dù là không có hoàng kim kết giới, cũng cố gắng minh tường đến hơn nửa đêm

Xem trình độ cố gắng của bọn họ Linnou và Harrison cũng thấy mặc cảm, cũng có chút hiểu rõ vì sao bọn họ có thể có được thực lực trong thời gian ngắn như vậy

Nếu không nắm hết mọi cơ hội để cố gắng, dù Tiểu Âm có bản lĩnh lớn như thế nào cũng không thể khiến đám người Kim có được thành tựu không thể tin nổi như thế.

209. Chương 30: Pháp Trận Của Tinh Linh

Tuy rằng bọn họ có không ít người, cân nặng cũng không nhẹ nhưng ngồi lên lưng Hắc Toàn Phong cũng không tạo ra gánh nặng gì cho nó.

Bằng thân thể mạnh mẽ mà ít sinh vật có được như Hắc Toàn Phong, cho dù là nhiều gấp đôi, chỉ sợ nó cũng không thềm để ý.

Tốc độ Hắc Toàn Phong nhanh hơn mọi người rất nhiều, đặc biệt khi nó mở hai cánh ra, không chút nào che dấu thân hình, thì lúc đó tốc độ quả thực như chớp giật, làm người ta khó có thể tưởng tượng ra được.

Dưới loại tốc độ này, đám người Tiểu Âm căn bản không thể xác định được Rui Pike có thể theo kịp hay không.

Tuy nhiên bọn họ có thể khẳng định là, nếu ma đạo sĩ này có thể đi theo từ đế quốc Nặc Khả Đa đến đây, thì chỉ khoảng cách từ hồ Stanco đến đế đô không có khả năng hắn theo không được.

Hai ngày sau, bọn họ thuận lợi đi tới đế đô.

Khi bóng dáng Hắc Toàn Phong xuất hiện trên bầu trời đế đô, vô số người đều khản trương lên

Những người phụ trách thủ vệ hôm đó và đại ma pháp sư đều bay lên trời, tuy nhiên khi bọn họ nhìn thấy ngồi trên người Hắc Toàn Phong không ngờ lại là Harrison và Juliana đã ra ngoài mấy ngày nay, lập tức là cao hứng hoan hô lên.

Bất kể là Juliana, hay là Harrison - sứ giả tam đầu lang Cruyff, đều có địa vị không nhỏ ở trong đế quốc Lang Nhân.

Chuyện hai người bọn họ cùng nhau rời đi đã sớm bị người ta truyền tụng khắp nơi, tuyệt đại đa số mọi người không rõ chân tướng nghĩ là hai người bọn họ bỏ trốn rồi. Nhưng duy có một số người thân cận mới biết được, linh vật thiên hồ của Juliana và linh vật Cruyff của Harrison căn bản là hai cực đoan, cho dù là trời sụp đất nứt, hai người có được linh vật này cũng không có khả năng kết hợp.

Đương nhiên, quan hệ của bọn họ có thể coi như hòa hợp, cũng không vì sự bài xích giữa hai linh vật mà trở mặt thành thù. Tuy nhiên muốn nói bỏ trốn và vân vân, thì những người có chút hiểu biết đều tuyệt đối không tin.

Khi tin bọn họ trở về truyền ra, một lão Tát Mãn mà Tiểu Âm cực kỳ quen thuộc đã nhanh chóng chạy lại đây.

Lúc Hắc Toàn Phong dừng lại Đại Tát Mãn Feilide bắt đầu run rẩy.

Đầu tiên ánh mắt hắn liếc qua người Juliana và Harrison, sau khi xác nhận bọn họ không có nửa điểm tổn thương, mới thở phào nhẹ nhõm một hơi. Sau đó, hắn nhìn thấy Tiểu Ân, trên mặt lập tức lộ ra một vẻ giật mình, có chút nín gịan nói:

- Harrison các hạ, Juliana tiểu thư, hoá ra các người đi đón Tiểu Ân các hạ sao?

Harrison ha ha cười, thẳng thắn thừa nhận.

Feilide khẽ lắc đầu, nói:

- Ta biết các người và Tiểu Ân các hạ là bằng hữu tốt của nhau. Nhưng cứ như vậy vô thanh vô tức đi ra ngoài, cũng thật sự là quá mức rồi.

Ánh mắt hắn chăm chú nhìn Harrison, bi thương nói:

- Đặc biệt là Harrison các hạ, trên người ngài còn có Cruyff đại nhân, nếu ngài có cái gì...

Hắn ho khan vài tiếng thật mạnh, tuy rằng lời nói phía sau hắn không dám nói ra, nhưng người ở đây đều là nhân tinh, đương nhiên hiểu được ý tứ của hắn.

Mặt Harrison lập tức lộ vẻ nhăn nhó, tuy nhiên thật sự không biết nên ứng phó như thế nào này với lão Tát Mãn có uy danh cực lớn ở đế quốc Lang Nhân này.

Đột nhiên, một thanh âm từ trong tòa thành Harrison truyền ra.

- Feilide, ngẫu nhiên đi ra ngoài điều tiết một chút tâm tình, đối với sự trưởng thành của bọn họ mới có lợi. Người đừng quên, chim chóc dường trong nhà không thể bay cao.

Feilide nao nao, nếu là người khác dám nói như vậy, hắn chắc chắn mắng trả. Nhưng, hắn nhận ra chủ nhân thanh âm này, cho nên sau khi ngẫm nghĩ một chút, liền cung kính dạ một tiếng.

Trong mắt Juliana hiện lên một tia sợ hãi lẫn vui mừng, mỉm cười chạy vào bên trong tòa thành.

Harrison chấp hai tay lại, nói:

- Feilide Đại Tát Mãn, ta muốn đi gặp Dida Đại Tát Mãn, mong ngài thứ lỗi.

Feilide cười khở lắc đầu, phát phát tay. Harrison như lấy được đại xá, chạy theo vào trong.

Trên mặt Tiểu Ân lộ vẻ tươi cười, sau khi cùng Feilide hàn huyên vài câu, cũng mang theo đám người Kim tiến vào bên trong tòa thành.

Sau khi tất cả mọi người rời khỏi, trên mặt Feilide cũng lộ ra một nụ cười.

Hắn cũng hiểu được Dida đại tát mãn rất coi trọng đám người Tiểu Ân, như vậy quan hệ giữa Harrison, Juliana và Tiểu Ân tất nhiên càng thân thiết càng tốt rồi.

Sau khi tiến nhập nội bảo, cảnh sắc trước mắt tự nhiên biến đổi.

Nếu nói bên ngoài kia khắp nơi trên đường đều sung đầy không khí hào sảng của Lang Nhân, đi dưới bóng mát của cành lá rậm rạp làm người ta cảm thấy tâm tình sáng khoái, thì ở nội bảo, chính là biển hoa đủ mọi màu sắc.

Juliana đứng giữa biển hoa, người và hoa tôn nhau lên, gương mặt cũng kiều diễm hơn ba phần.

Ở bên cạnh Juliana, Dida Đại Tát Mãn ngồi ở trên một chiếc đặng y (ghế bằng song mây), ánh mắt lão liếc qua Tiểu Ân và những người đứng sau hắn.

Chậm rãi, trong mắt lão liền tràn đầy vẻ kinh ngạc, dường như là không thể tin được vào mắt mình, Dida lần đầu tiên nhắm hai mắt lại.

Sau một lát, khi lão một lần nữa mở mắt, ánh mắt lại bộc phát ra một đoàn hào quang rực rỡ chói mắt.

Đoàn hào quang này tới cũng nhanh, đi lại nhanh hơn, đám người Tiểu Ân còn chưa kịp phản ứng, nó đã là biến mất tầm mắt tích rồi.

Giờ phút này, trừ Mary đang phụ trách chiếu cố Hắc Toàn Phong ra, mọi người đều đã gặp được vị đệ nhất nhân của đế quốc Lang Nhân này.

Đặc biệt Linnou, trước khi nhìn thấy Dida Đại Tát Mãn, trong lòng hẳn còn có chút mơ hồ không quá tin tưởng.

Đối với lão ma pháp sư cả đời sinh hoạt nơi trung tâm nhân loại này, hẳn cũng không rất tin tưởng Tát Mãn của lang nhân sẽ có thực lực sánh ngang với vài vị ma đạo sĩ.

Tuy nhiên, khi hẳn thực sự gặp được Dida đại tát mãn, cảm nhận được hơi thở mạnh mẽ như biển cả vô biên vô hạn, tất cả nghi hoặc trong lòng đều nhanh chóng biến mất.

Nhân vật như vậy, chỉ sợ còn lợi hại hơn một ít so với Griffin và Rui Pike.

Lúc này, trong lòng Linnou hiện lên một bóng người, có lẽ, chỉ có thủ tịch đại trưởng lão trong ma pháp công hội của đế quốc Nặc Khả Đa mới có tư cách so sánh với vị Tát Mãn này.

- Dida Đại Tát Mãn, chúng ta tới thăm ngài.

Tiểu Ân cung kính nói.

Dida cười khở một tiếng, nói:

-Tiểu Ân, người và đệ tử của người lại một lần nữa khiến ta ngạc nhiên vui mừng.

Tiểu Ân mỉm cười không nói, tuy rằng bọn họ đã hết sức che dấu, nhưng còn chưa đủ khả năng che dấu được vị lão nhân này.

- Tiểu Ân, vị tiên sinh phía sau người là...

Tiểu Ân vội vàng giới thiệu Linnou với Dida, Dida nghe nói Linnou là đại sư chế tác ma pháp tượng, trên mặt có vẻ rung động.

Trong lòng Tiểu Ân cảm thấy kỳ lạ, Dida là một thú nhân tát mãn, chẳng lẽ hẳn cũng muốn một cây ma pháp tượng sao?

Tuy nhiên hẳn chưa từng nhìn thấy cảnh khi thú nhân tát mãn chiến đấu với con người, còn cầm một cây ma pháp tượng lúc ẩn lúc hiện.

Sau một lát. Dida thở dài một tiếng, nói:

- Tiểu Ân, nói cho ta tình huống sau khi các người rời đi. Ta vô cùng tò mò, các người tu luyện như thế nào mà lại có thể tiến cấp nhanh như vậy.

Quả thật, Dida đã nhìn ra, bọn người Kim đã đột phá tam tinh ma pháp sư, thành công tấn cấp trở thành đại ma pháp sư rồi.

Nếu chỉ là như thế này, sẽ không làm lão khiếp sợ như thế, bởi vì đám người Kim dù sao cũng đều từ trong tử vong đi ra, ở trong thời gian ngắn có tiến bộ nhảy vọt như thế, cũng là có khả năng.

Nhưng tiến bộ của Tiểu Ân quả là đáng sợ.

Lúc này, hơi thở của Tiểu Ân đã đạt tới cực hạn.

Là người từng trải, đương nhiên Dida hiểu nó đại biểu cho cái gì.

Không ngờ chỉ trong một năm Tiểu Ân đã vượt một cấp, từ tứ tinh trực tiếp thăng tiến tới lục tinh, hơn nữa còn là trạng thái lục tinh đỉnh.

Dường như chỉ cần bước thêm một bước, liền có thể đột phá cực hạn, đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ

Trong thế giới ma pháp, ma đạo sĩ là một danh từ đầy sức hấp dẫn, gần như là mục tiêu cả đời của đại đa số ma pháp sư.

Ai cũng biết nói ngàn năm truyền kỳ chẳng qua chỉ là một truyền kỳ, cho dù là người có thiên phú cao đến đâu cũng không dám nói hẳn có thể trở thành loại nhân vật truyền kỳ.

Cho nên, ma đạo sĩ mới thành mục tiêu cao nhất của những ma pháp sư có thiên phú trác tuyệt.

Tuy rằng Dida cũng không phải một con người, nhưng lúc lão còn trẻ, có kết giao thân thiết với nhân loại và tinh linh, lão cũng biết ở trong thế giới con người, dường như chưa từng xuất hiện ma đạo sĩ dưới một trăm tuổi.

Căn cứ trí nhớ của lão, người thăng tiến ma đạo sĩ nhanh nhất là một thiên tài mấy vạn năm trước đã đi ra từ vùng đất tử vong.

Vị thiên tài này cũng giống với Tiểu Ân, ở trong khe nứt thời không trực tiếp trở thành đại ma pháp sư. Nhưng, sau khi hấn rời khỏi khe nứt thời không, cũng phải cần cù khổ luyện hơn mười năm, đến hơn một trăm tuổi mới trở thành ma đạo sĩ.

Cho tới nay, Dida Đại Tát Mãn đều cho rằng người này đã có thiên phú khó tin rồi. Nhưng đến lúc này lão mới biết được, cái gọi là thiên tài chính là người ở trước mặt lão, hơn nữa nhìn sự tiến bộ của đám người Kim, dường như bọn họ cũng có thiên phú không thua gì vị thiên tài trác tuyệt kia.

Tiểu Ân chậm rãi nói chuyện, chọn lựa nói ra một ít chuyện sau khi trở về cho Dida.

Dida Đại Tát Mãn từng hiểu lầm hấn là đệ tử của người nào đó, Tiểu Ân cũng không nói rõ, mà lúc này, hấn cũng chỉ nói qua loa vấn đề này, không thực sự nói rõ. Tuy nhiên, hấn cũng không giấu diếm chuyện thánh địa tu luyện.

Quả nhiên, sau khi Dida nghe về ma pháp trận cũng không khỏi động dung

Trầm ngâm một chút, Dida nói:

- Tiểu Ân, người bố trí cái thánh địa tu luyện kia, có thể bố trí một cái nữa ở đế quốc Lang Nhân được không?

Tiểu Ân không chút do dự đáp ứng ngay.

Tuy rằng lúc này hấn đã là trưởng lão ngoại tộc của Nguyệt Tinh Linh tộc, nhưng thực sự mà nói, quan hệ với tinh linh tộc và lang nhân tộc vẫn không thể như nhau được.

Đang lúc Dida đặt được câu trả lời vừa lòng, cười hớn hở, Juliana đột nhiên ôm lấy cánh tay lão, dịu dàng nói:

- Sư phụ, Tiểu Ân bọn họ hiện đang bị người ta đuổi giết, cho nên không thể bố trí ma pháp trận cho người được.

Gương mặt Dida đang lộ vẻ tươi cười lập tức lộ vẻ âm trầm. Tuy rằng lão không nói gì, nhưng vẻ mặt của lão đã biểu hiện toàn bộ sự phẫn nộ của lão.

- Tiểu Ân, ai đuổi giết người?

Trong mắt lão có một tia hào quang nguy hiểm, hỏi:

- Có phải là Yidikalun không?

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, nếu người đuổi giết hấn chính là Yidikalun, thì Tiểu Ân căn bản không thể thuận lợi trốn thoát. Hấn lắc lắc đầu, nói qua chuyện về Rui Pike một lần, hấn cũng không biết rõ vì sao vị ma đạo sĩ này lại đuổi giết chính mình.

Sau khi Dida biết đối phương chỉ là một gã thất tinh ma pháp sư, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Nếu là Yidikalun, ngay cả là lão, cũng không có nắm chắc có thể thắng, nhưng chỉ là một gã thất tinh ma đạo sĩ, lão cũng không cần lo lắng.

Thấy được Dida đáp ứng luôn không chút do dự, đám người Tiểu Ân lập tức cảm thấy nhẹ nhõm hấn.

Quả thật, bị một ma đạo sĩ âm thầm theo dõi đúng là áp lực rất lớn, tuy rằng bọn họ có nhiều người như vậy, chưa chắc vốn không có lực đấu một trận. Nhưng chỉ cần không phải là ngu ngốc, sẽ không có ai nguyện ý trực tiếp đối kháng cùng loại nhân vật này.

Ở lại ba ngày trong tòa thành Harrison, Tiểu Ân cần một đồng tài liệu lớn, tất cả đều là tài liệu ma pháp dùng để xây dựng thánh địa tu luyện, trong đó cũng không có vật phẩm gì quá mức quý trọng, tuy nhiên số lượng đúng là có chút kinh người rồi.

Theo ý của Tiểu Ân là đi tới ma pháp công hội xem thử, hẳn là có thể tìm được đủ. Nhưng không nghĩ tới, sau khi Tiểu Ân đưa danh sách tài liệu ra, Dida Đại Tát Mãn lập tức chuẩn bị đầy đủ mọi thứ cho hắn.

Lúc này, Tiểu Ân mới nghĩ ra, Dida Đại Tát Mãn là đại biểu của một quốc gia, quốc gia này lại có thực lực cường thịnh không thua kém đế quốc Nặc Khả Đa.

Vì vậy tất nhiên một chút tài liệu ma pháp không thể là vấn đề rồi.

Sau khi thu thập đầy đủ mọi thứ, Tiểu Ân và đám người Kim tiến vào tòa thành do Dida xây dựng riêng cho bọn họ.

Ở trong tòa thành này, trừ Tiểu Ân và đám người Kim ra, đến Dida và Juliana cũng không được tiến vào.

Hơn nữa, để thuận lợi hoàn thành ma pháp trận, ở bên ngoài tòa thành này, bất cứ lúc nào cũng có hơn năm vị cao thủ cấp bậc đại ma pháp sư hoặc đại tát mãn thủ hộ.

Bất kì ai cũng không thể tránh qua bọn họ để vào quấy rầy Tiểu Ân bày trận.

Nếu là bình thường, loại cao thủ này tuyệt đối không chịu làm hộ vệ giữ nhà cho người khác. Tuy nhiên sau khi bọn họ biết Tiểu Ân ở bên trong để làm gì, liền lập tức chạy tới, thậm chí còn không cần Dida đại tát mãn phân phó, liền tự giác làm thủ vệ.

Bọn họ đều là người thông minh, đều biết một khi thứ này tạo thành, như vậy sẽ có trợ giúp rất lớn với tu vi của bọn họ. Dưới tình huống như vậy, bất kể là xuất công xuất lực, đều phá lệ nhiệt tình.

Khi ở công quốc Louis, Tiểu Ân đã dùng mười ngày để hoàn toàn thành ma pháp trận này, như vậy ở trong này, hẳn cũng tính toán sử dụng từng đó thời gian.

Mặc dù, dưới sự trợ giúp của Nhất Hào, hẳn thậm chí có thể nén ép thời gian còn ngắn ngủn chưa đến một ngày, nhưng Tiểu Ân cũng không phải ngu ngốc, đương nhiên không muốn gây chuyện náo động.

Ngày thứ năm kể từ khi hắn bước vào tòa thành, một năng lượng dao động mãnh liệt trong tòa thành Harrison chợt bạo phát ra.

Loại hơi thở mạnh mẽ này làm cho Tiểu Ân cũng không thể không sợ hãi.

Hắn lập tức nhận ra chủ nhân cỗ hơi thở này đúng là Dida Đại Tát Mãn.

Thoáng suy ngẫm, Tiểu Ân lập tức hiểu được, chắc chắn là Dida phát hiện ra hơi thở của Rui Pike, cho nên mới đột nhiên bùng nổ, muốn giải quyết tai họa này tại chỗ.

Quả nhiên cỗ hơi thở này lập tức bay về một hướng.

Lúc đầu Tiểu Ân cũng không cảm ứng được ở phương hướng kia có cái gì không ổn, nhưng khi hơi thở của Dida đại tát mãn nhanh chóng tới gần, nơi đó cũng bộc phát ra một hơi thở mạnh mẽ khác.

Trong cỗ hơi thở này tràn đầy cảm giác hỗn loạn và thô bạo, nó cùng hơi thở của Đại Tát Mãn hung hăng va chạm với nhau.

Trong nháy mắt, toàn bộ cao thủ cấp bậc đại ma pháp sư và Tát Mãn trở lên trong thành Chris Star đều phát tán ra hơi thở của chính mình.

Tuy nhiên bọn họ cũng không ai muốn ra tay tương trợ, chẳng qua là mang theo tâm lý muốn xem kịch vui mà thôi.

Bởi vì ở trong lòng bọn họ đều tin tưởng Dida đại tát mãn tất thắng. Bất kể tên đang âm thầm ẩn nấp đến tột cùng là ai, chỉ cần hắn bị Dida đại tát mãn theo dõi, cũng chính là ngày chết của hắn.

Hai cỗ hơi thở giằng co một chút, chỉ trong giây lát mà thôi.

Hơi thở của Dida đại tát mãn đã chiếm thượng phong tuyệt đối, áp chế đối phương đến không thở nổi.

Rui Pike đúng là một gã ma đạo sĩ hàng thật giá thật, thực lực của hắn ngay cả là ở nơi trung tâm của nhân loại, cũng là thuộc loại nhân vật đứng ở trên cao.

Nhưng đáng tiếc chính là, hắn hiện giờ đang đối mặt lại là Dida siêu cấp cao thủ ngàn năm khó gặp của đế quốc Lang Nhân.

Vị lang nhân này thậm chí còn chưa phát động linh vật biến thân đã tuyệt đối chiếm ưu thế hơn Rui Pike.

Rui Pike không chỉ là một gã ma đạo sĩ, hắn cũng là một tên cường đạo hàng thật giá thật, thấy tình thế không ổn lập tức từ bỏ tôn nghiêm của ma đạo sĩ, xoay người bỏ chạy

Dida đương nhiên không có khả năng buông tha người này dễ dàng như thế, hóa thân thành một đạo cầu vòng ba màu, theo sát không tha. Hai người một đuổi một chạy, nháy mắt liền đã chạy ra xa.

Tiểu Ân đang ở bên trong tòa thành đã sớm tập trung tinh lực thể ngộ trận chiến giữa hai người ngay khi Dida Đại Tát Mãn bùng nổ ra.

Đối với Tiểu Ân mà nói, loại trận đấu như thế này có sự trợ giúp rất lớn. Nếu có thể được thể nghiệm vài lần cuộc chiến đấu giữa ma đạo sĩ, như vậy hắn thậm chí còn có thể trực tiếp đột phá cực hạn.

Nhưng đáng tiếc chính là, Rui Pike tự biết không địch lại, cho nên chẳng qua là tiếp nhận một chút, liền lập tức bỏ chạy đi xa, không khỏi làm hắn thất vọng.

Tuy nhiên, thực lòng mà nói, trong lòng hắn đánh giá cao Rui Pike.

Làm một ma đạo sĩ, không ngờ lại có khả năng quyết đoán như vậy, quả nhiên không hổ có tên là ma đạo sĩ kiên cường đạo.

Chỉ là điều làm Tiểu Ân cảm thấy vạn phân khó hiểu chính là, phong cách hành sự của người này dường như không giống loại ma pháp sư phái học viện nơi trung tâm nhân loại. Ngược lại có chút giống ma đạo sĩ và tát mãn trên đại thảo nguyên đã qua nhiều lần quyết đấu sinh tử, có thể ở nháy mắt có phán đoán chuẩn xác và có lợi nhất.

Lúc này, trong lòng Tiểu Ân thực sự tò mò về lai lịch chân chính của Rui Pike, chẳng qua trước mắt còn không thể có được tin tức chuẩn mà thôi.

Ngày thứ bảy, Tiểu Ân ở bên trong tòa thành, đại bộ phận thời gian dùng để tiêu hóa lúc hơi thở của Dida và Rui Pike va chạm với nhau.

Đám người Kim thực lực chưa đủ, còn không thể cảm ứng được huyền ảo trong đó, nhưng dưới sự cảm ứng của Tiểu Ân và Linnou, những thứ xảy ra trong nháy mắt này này đủ để bọn họ thu được lợi ích.

Nếu có thể, bọn họ thật muốn chớp Rui Pike tới, bắt hắn ngoan ngoãn cùng Dida Đại Tát Mãn so đấu một hồi, để cho bọn họ chuyên tâm thể ngộ một chút sức mạnh chân chính của ma đạo sĩ.

Có lẽ dưới tình huống đó bọn họ có thể đột phá cũng nên.

Sau bảy ngày, Tiểu Ân cuối cùng cũng có điều thể ngộ, hắn cảm thấy khoảng cách giữa mình và bước đột phá cuối cùng dường như ngày càng gần.

Nhưng khoảng cách tưởng chừng chỉ mỏng manh như một tầng giấy này lại khiến hắn có cảm giác vô lực. Dường như bất kể hắn cố gắng như thế nào, đều không thể vượt qua.

Loại cảm giác này khiến tâm trí Tiểu Ân dường như bị vây trong cảm giác bất an.

Tiểu Ân biết rõ, hắn dừng lại ở loại cảm giác này càng lâu thì càng bất lợi với sự trưởng thành của hắn

Nếu hắn dừng lại cảnh giới này quá lâu mà không thể đột phá, thì cả đời hắn chỉ sợ không thể đột phá nổi

Linnou chính là một ví dụ rõ ràng

Hơn mười năm trước, hắn cũng đã là lục tinh đại ma pháp sư, trải qua hơn mười năm tu hành, đã sớm đạt tới cảnh giới đỉnh cao. Nhưng cho tới bây giờ vẫn không thể đột phá, cuối cùng không thể chịu đựng áp lực trong lòng mà suy sụp rồi buông tha.

Tuy rằng thực lực của hắn cũng không có bởi vì buông tha cho việc tiến cấp mà suy yếu đi, nhưng muốn tiến thêm một bước, cũng là muôn vàn khó khăn.

Nếu không như thế, lấy thân phận và địa vị của hắn, sao có thể buông bỏ mọi thứ, cam tâm tình nguyện đi theo Tiểu Ân.

Kỳ thật, bất kể làm bất cứ chuyện gì, đều là một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, lần hai sẽ mà suy, đến lần thứ ba sẽ kiệt lực mà từ bỏ.

Tiểu Ân nếu không thể thừa cơ hội này thành công đột phá, như vậy đối với sự trưởng thành sau này của hắn khẳng định sẽ có ảnh hưởng tiêu cực.

Tuy rằng không đến mức vĩnh viễn cũng không thể đột phá, nhưng không có mười năm để tinh thần khôi phục. Hắn cũng quyết không có khả năng tấn công tiếp lần thứ hai.

Cho nên bảy ngày sau, Tiểu Ân quyết định nhanh chóng bố trí xong ma pháp trận, cùng Mary đưa năng lượng hoàng kim vào tiến hành kích phát.

Sau khi làm xong hết thấy, Tiểu Ân lấy ít máu từ chỗ Juliana, sau đó mang theo đám người Kim rời khỏi thành Chris Star

Tuy rằng Dida Đại Tát Mãn chưa trở về, nhưng Tiểu Ân cũng không chờ kịp nữa rồi.

Bởi vì cảm thấy cái loại cảm giác này càng ngày càng mãnh liệt. Cái loại cảm xúc sắp đột phá này làm cho tất cả mọi người bị vây bên trong một loại cảnh giới bán điên cuồng.

Tất cả mọi người đều biết rõ kỳ ngộ và nguy hiểm bên trong cảnh giới này, cho nên không ai phản bác quyết định của Tiểu Ân. Juliana vốn muốn theo Tiểu Ân cùng nhau rời đi, nhưng dưới sự kiên quyết của hắn, đã lựa chọn thỏa hiệp.

Về phần Rui Pike uy hiếp, đám người Tiểu Ân đã sớm vứt đi rồi.

Người này ở dưới sự đuổi giết của Dida đại tát mãn, có thể bảo vệ cái mạng nhỏ của hắn cũng đã là tổ tiên phù hộ, về phần nhân cơ hội đánh lén đám người Tiểu Ân căn bản là chuyện không thể.

Sau khi rời khỏi thành Chris Star, Tiểu Ân do dự nửa ngày, rốt cục đem ánh mắt hướng về phía một phương hướng vô cùng quen thuộc.

Ở sự chỉ huy của hắn, Hắc Toàn Phong phát huy tốc độ nhanh nhất từ trước đến nay, chạy tới một chỗ bên trong dãy núi liên miên phẳng phồng tưởng như vô hạn đó.

Dãy núi Ishtar, được xưng dãy núi bí ẩn nhất trong đại thảo nguyên.

Ở bên trong ngọn núi này, không có một con ma thú nào dám ở lâu dài, cũng không có ma pháp sư nào dám đem ma pháp tháp của chính mình kiến tạo ở bên trong dãy núi này.

Bởi vì cách một ngàn năm khe nứt thời không trong truyền thuyết lại mở ra ở đây.

Ở trong lòng mọi người, khe nứt thời không là một điều khó hiểu, cũng là một địa phương làm người ta vô cùng khát khao.

Mặc dù ở nơi đó có vô số nguy hiểm tồn tại, nhưng luôn có vô số người thay nhau tre già măng mọc đầu nhập vào trong đó.

Dãy núi Ishtar, một trong những địa điểm mở ra khe nứt thời không, đã có địa vị vô cùng quan trọng trong lòng những tát mãn và pháp sư của thảo nguyên.

Trừ Tiểu Ân và đám người Kim không hiểu chuyện ra, không còn có người nào dám đem địa bàn của chính mình đặt ở ngọn núi này.

Tuy nhiên, đối với Tiểu Ân mà nói, ngọn núi này không thể nghi ngờ là địa điểm tốt nhất để hắn bố trí ma pháp trận.

Trên đại thảo nguyên so với nơi trung tâm nhân loại mà nói, tuyệt đối là hoang vắng, ở trong này tiến hành một ít ma pháp thí nghiệm và vân vân, cơ hội bị phát hiện khẳng định rất ít.

Dem địa điểm thí nghiệm đặt bên trong dãy núi Ishtar thì càng an toàn hơn.

Hắc Toàn Phong dường như cũng cảm nhận được tâm lý vội vàng của Tiểu Âm, nó bay nhanh hết sức có thể, khi đến tới dãy núi Ishtar đã mệt đến mức lè lưỡi.

Điểm này có vài phần giống với con chó Nhật, thật khiến người ta buồn cười.

Tuy nhiên sau khi nhìn thấy bộ dạng Hắc Toàn Phong như thế, bọn người Tiểu Âm có chút đau lòng, đặc biệt Mary không tiếc sử dụng năng lượng hoàng kim tiến hành mát xa cho nó khiến cho Hắc Toàn Phong hừ lên vài tiếng đầy thoải mái.

Sau khi Tiểu Âm giao Hắc Toàn Phong cho đám đệ tử, liền bắt đầu tiến hành thăm dò địa hình dãy núi.

Hắn nhắm hai mắt lại, tùy ý ngồi xuống một chỗ không người trên ngọn núi. Tinh thần ý thức không ngừng khuếch tán ra ngoài, cho đến khả năng cực hạn của hắn.

Linnou đi theo bên cạnh hắn, tuy rằng không biết Tiểu Âm muốn làm cái gì, nhưng hắn cố gắng dùng hết khả năng ghi nhớ tất cả hành động của Tiểu Âm.

Thật lâu sau, Tiểu Âm mới thở phào nhẹ nhõm, trong mắt hiện lên vẻ vui mừng.

Trời không phụ lòng người, hắn rốt cục cũng tìm được địa điểm thích hợp nằm trong một thung lũng.

Bay qua vài ngọn núi, rốt cục cũng đi tới nơi Tiểu Âm thấy vừa ý. Đây là một thung lũng không biết tên, trong thung lũng có vài cây tạp thụ và bụi gai trông có vẻ cổ quái, gió nhẹ thổi qua, vài chiếc lá vàng rơi xuống, lay động trên không trung, thấp thoáng màu đỏ sẫm và vàng cam rực rỡ khiến cho thung lũng vắng lặng thêm một tia sức sống.

Tiểu Âm đánh giá nửa ngày, hài lòng nói:

- Không tồi, đúng là nơi này.

Về mặt Linnou thoáng giật giật, mí mắt hắn chớp vài cái, hỏi:

- Tiểu Âm các hạ, vừa rồi người thăm dò được thung lũng này sao.

Tiểu Âm theo bản năng gật đầu nói:

- Đúng vậy.

Linnou há to miệng, mặt hắn hiện vẻ chờ đợi.

Lúc này Tiểu Âm mới phản ứng lại, chính mình lại nói ra rồi.

Tuy rằng lực lượng tinh thần của hắn không tồi nhưng cũng chỉ là so sánh với các đại ma pháp sư khác mà thôi, nếu so sánh với ma đạo sĩ thì còn kém xa.

Nơi hắn vừa ngồi xuống cách đây khá xa. Nếu là một ma đạo sĩ sử dụng ma pháp thăm dò phát hiện ra nơi này, còn có khả năng. Nhưng một đại ma pháp sư, muốn bằng lực lượng tinh thần phát hiện ra nơi này căn bản không có khả năng.

Kỳ thật, khi Tiểu Âm ở ngồi xuống, hắn đã kết hợp một thể với Nhất Hào, về phần phát hiện ra nơi này cũng không phải dựa vào bản thân hắn, mà là đám ruồi máy chịu sự khống chế của Nhất Hào mà thôi...

Chỉ có điều, những lời này căn bản không thể nói với Linnou.

Nhìn lão ma pháp sư gần như biến thành tượng gỗ, Tiểu Âm thở dài bất đắc dĩ.

Nếu lúc này không thể đột phá thành ma đạo sĩ chỉ sợ là cả đời vĩnh viễn không thể có khả năng...

Nắm hai mắt lại, trong đầu Tiểu Âm hiện ra cảnh tượng thung lũng sau khi sửa chữa

Đây là công năng hư ảo bắt chước của Nhất Hào, vốn có chỉ có khả năng hiện ra trong Nhất Hào không gian, nhưng từ sau khi Nhất Hào kết hợp cùng thể giới tinh thần của hắn, ở trong đầu hắn cũng có thể hình thành cảnh tượng đó.

Đương nhiên, độ cụ thể của cảnh tượng căn bản không thể đánh đồng với hình ảnh trong Nhất Hào không gian. Bất kể là độ tinh tế, trình độ bất chước, thậm chí là năng lực suy tính đều kém xa.

Tuy nhiên dùng ở trường hợp này cũng miễn cưỡng không có gì trở ngại

Khái quát lại hình ảnh trong đầu, quanh thân Tiểu Ân lập tức nổi lên một mảng lốc xoáy lớn.

Ma pháp Toàn Phong thuật chỉ là ma pháp cấp ba tuy rằng uy lực cũng không tính là lớn, nhưng dùng lúc này, không thể nghi ngờ là vừa chuẩn.

Dưới sự tàn sát bừa bãi của lốc xoáy, thung lũng u tĩnh bị càn quét, mấy bụi cây thấp bé và thực vật không biết tên đều bị Tiểu Ân nhổ hết lên, sau khi đám thực vật đó bay lên không hết, bùn đất phụ cận lại bắt đầu chậm rãi rung động.

Đây là một ma pháp bậc cao của thổ hệ ma pháp, lực cấp ma pháp - Thôi Thổ thuật.

Ma pháp này nếu tiến giai lần nữa, chính là ma pháp cấp tám nổi tiếng - Địa hình cải biến. Tuy rằng hai ma pháp này tác dụng kém nhau không lớn, đều có thể thay đổi địa hình trong phạm vi nhất định nhưng uy lực thì đúng là cách xa nhau.

Địa Hình Cải Biến có thể thay đổi địa hình trong phạm vi mười dặm, hình thành thay đổi cực lớn. Còn Thôi Thổ thuật thì kỳ thật chỉ có tác dụng như như xe lu ở thế kỉ hai mốt, có thể cân bằng và đè lại địa hình gồ ghề trong phạm vi nhất định...

Nghe nói, ma pháp sư sáng tạo ra nó trước đây là một vị nê thổ tượng (thợ làm bùn đất) đổi nghề

Vị pháp sư xuất thân từ nê thổ tượng này không có thiên phú đặc thù gì nhưng khi học tập ma pháp thường có những sáng kiến kì dị.

Cuối cùng không ngờ trở thành một vị ngàn năm truyền kỳ được người ta tôn kính, cho nên ma pháp thổ hệ hần sáng tạo ra mới có thể bảo tồn đến giờ, và đạt được danh vọng rất lớn trong thế giới ma pháp của nhân loại.

Ngay từ đầu, Linnou chỉ tò mò nhìn Tiểu Ân thi pháp, nhưng sau khi nhìn nửa ngày, ánh mắt hần càng lúc càng mờ ra, miệng cũng đồng thời mở lớn, cảm gần như đã rụng tới ngực.

Tiểu Ân một bên thi triển Phong Tường Thuật cuốn một ít thảm thực vật trên mặt đất bay lên, động tác như vậy tuy rằng cũng có khó khăn nhất định, nhưng cũng không khiến lão ma pháp sư đặt ở trong mắt.

Bởi vì hần tự cho là cũng có thể làm được. Đương nhiên, đối với sự khống chế ma pháp phong hệ trác tuyệt của Tiểu Ân, lão ma pháp sư cũng tự nhận là kém hơn một chút.

Tuy nhiên, Tiểu Ân lại vừa thi triển Phong Tường Thuật vừa thi triển thổ hệ ma pháp Thôi Thổ Thuật.

Điều này khiến lão ma pháp sư trợn mắt cứng lưỡi, khó có thể tin được.

Mọi người đều biết, thổ hệ và phong hệ là hai loại ma pháp hoàn toàn đối lập. Mặc dù là ở trong thế giới ma pháp, cũng không phải là không thể học tập quy tắc của ma pháp đối lập. Nhưng khi một ma pháp sư ở thi triển ma pháp, là không có khả năng đồng thời thi triển hai hệ ma pháp đối lập.

Quang, ám, băng, lôi không thể cùng tồn tại, thủy hỏa phong thổ cũng thế

Những lời này cũng không phải là nói cho vui.

Đương nhiên, trong thế giới ma pháp, trải qua vô số lần cải tiến đã hình thành một số ma pháp hỗn hợp kiểu mới, ma pháp đối lập cũng có một số.

Chỉ có điều, trừ hỗn hợp ma pháp đối lập đã có từ rất lâu trong lịch sử, từ ma pháp nguyên tố tạo thành ma pháp kiểu mới từ ngàn năm qua vẫn không xuất hiện.

Nhưng lúc này nhìn Tiểu Ân, lão ma pháp sư chỉ thấy trong lòng nóng rực một mảng.

Tuy rằng Tiểu Ân chỉ là cùng lúc thi triển thổ hệ và phong hệ ma pháp, cũng không đem hai ma pháp này tổ hợp thành một hỗn hợp ma pháp mới, nhưng hai mắt Linnou đã tỏa ánh sáng, giống như là thấy được một con đường mới trong thế giới ma pháp.

Đến lúc này, hắn mới biết vì sao Tiểu Ân có thể bảo trì ngang hàng với Griffin ở trong ma pháp tháp của Tiffany.

Hóa ra Tiểu Ân vốn có thể thi triển ma pháp nhất tâm nhị dụng.

Cho nên ở tình huống đó, hắn ngược lại có thể phát huy ra thực lực mạnh mẽ đến ma đạo sĩ cũng khó có thể với tới. Hồ nghi giống như nước dội lên đầu, trước mắt lão ma pháp sư nở rộ ra một con đường tràn đầy ánh sáng, hào khí trong lòng hắn chợt dâng cao hơn bao giờ hết.

Bởi vì quá mức kích động mà khiến cho hai má hắn hiện ra một vẻ đỏ ửng bất thường, dường như hắn thấy được tương lai ngàn năm sau ma pháp trong thiên hạ có thể nhất thống thành một trường phái..

Mà người sáng lập ra trường phái này chính là hắn đại ma pháp sư Linnou.

Hắn giơ hai cánh tay lên, trên mỗi bàn tay đều bắt đầu kêu gọi một loại nguyên tố bất đồng. Nhưng, năng lượng đó chưa thành hình, đã tản mát ra rồi.

Lão ma pháp sư nhú mày, phương pháp thi triển nhất tâm nhị dụng sao lại khó học như vậy chứ?

Linnou dừng suy nghĩ xa vời, đem toàn lực chú ý hướng về Tiểu Ân, mong học được chút gì đó có ích từ Tiểu Ân.

Nhưng khi hắn lẳng lặng cảm ứng cả nửa ngày, thu hoạch duy nhất là trên người Tiểu Ân quả thật là có hai loại nguyên tố bất đồng dao động, phát huy tác dụng. Nhưng làm thế nào để sử dụng hai loại ma pháp nguyên tố thì hắn hoàn toàn không biết gì cả

Trên mặt Linnou tràn đầy vẻ nghi hoặc, trong lòng hắn vạn phần nghi hoặc, hay là trong thân thể Tiểu Ân có hai đại não phải không?

Lão ma pháp sư thật không ngờ, tuy rằng hắn không hoàn toàn đoán trúng, nhưng cũng đoán đúng tám chín phần mười rồi

Kỳ thật bản thân Tiểu Ân chẳng qua chỉ khống chế Thôi Thoả thuật mà thôi, về phần Toàn Phong thuật có thể khống chế tinh diệu tỉ mỉ đến mức đó là do Nhất Hào làm.

Cũng chỉ có loại siêu cấp máy tính như Nhất Hào, mới có thể tính toán tất cả nhân tố ngoại giới, nhờ đó sử dụng lực lượng tinh thần ít nhất mà vẫn thu được hiệu quả cao nhất.

Đúng là vì sự phát huy của Nhất Hào nên mới khiến lão ma pháp sư sinh ra cảm giác mặc cảm đối với lực khống chế ma pháp của mình.

Sau hai giờ, Tiểu Ân rốt cuộc dừng lại.

Sau khi hắn dừng lại, hoàn cảnh trong thung lũng đã biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Vừa rồi phần lớn lực chú ý của Linnou tập trung thể ngộ xem làm như thế nào Tiểu Ân có thể đồng thời vận dụng hai loại ma pháp có thuộc tính đối lập, cũng không chú ý sự biến hóa của cảnh sắc xung quanh.

Lúc này khi Tiểu Ân đã ngừng lại, hắn mới ngẩng đầu nhìn chung quanh, trong ánh mắt lập tức có một vẻ tán thưởng không nói nên lời.

Quả thật, thung lũng nguyên bản hỗn độn đã bị Tiểu Ân chinh đốn, lập tức trở nên tràn đầy sức sống, chẳng những ở giữa trung tâm thung lũng mở ra một khoảng đất trống hơn trăm thước mà một ít thảm thực vật hỗn độn xung quanh cũng đã hoàn toàn bị thanh trừ.

Tuy rằng mất đi hương vị hoang dại, nhưng lại thêm vài phần cảm giác sạch sẽ hài hòa.

Lão ma pháp sư kinh ngạc nhìn Tiểu Ân. Nếu không tận mắt nhìn thấy, hắn tuyệt đối không thể tin là cảnh tượng này là do Tiểu Ân tạo thành.

Than nhẹ một tiếng, Linnou tâm phục khẩu phục nói:

- Tiểu Ân các hạ, không thể tưởng tượng được ngài cũng có nghiên cứu sâu như thế về nghệ thuật, thảo nào đến Nguyệt Lượng chi nữ (Con gái của ánh trăng – người con gái ánh trăng) trong Nguyệt Tinh Linh tộc cũng phải ái mộ người.

Nét mặt Tiểu Ân hơi hơi đỏ lên, hần sửa chữa thung lũng thành bộ dáng như vậy, kỳ thật hoàn toàn chiếu theo sơ đồ Nhất Hào đặt ra tiến hành gia công mà thành.

Cái gì gọi là mỹ quan nghệ thuật linh tinh, căn bản không chút liên quan với tên đại què mùa như hần.

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân cười trừ, cũng không giải thích. Trừ phi mình nói thật chân tướng nếu không bất kể mình nói thế nào vị lão ma pháp sư này cũng sẽ không tin.

Một khi đã như vậy, Tiểu Ân cũng lười giải thích. Hần ho nhẹ một tiếng, nói:

- Linnou các hạ, kỳ thật lúc ta mời ngài cùng ta đi tới đại thảo nguyên phương bắc, là có một chút tư tâm.

Linnou ngẩn ra, sau đó cười nói:

- Tiểu Ân các hạ. Người muốn ta chế tác ma pháp trượng cho mấy vị ma pháp sư đúng không?

Tiểu Ân mở miệng muốn phủ quyết, nhưng hần đột nhiên nghĩ đến, khi hần giới thiệu Linnou với Dida đại tát mãn, Dida từng lộ ra một loại biểu tình cực kỳ khát vọng.

Có thể khiến Dida coi trọng, sợ là chỉ có bản lĩnh chế tác ma pháp trượng của Linnou. Trong lòng hần khẽ động, trên mặt tự nhiên hiện vẻ tươi cười, Linnou lập tức tự cho là đúng.

- Linnou các hạ, trừ chuyện về ma pháp trượng, ta còn muốn bố trí ở đây một ma pháp trận.

Tiểu Ân chỉ tay một vòng. Linnou liên tục gật đầu. Kỳ thật khi hần thấy Tiểu Ân bắt đầu rửa sạch thảm thực vật xung quanh cũng đã có dự cảm rồi.

Bỏ khí lực lớn như vậy để sửa sang mọi thứ tất nhiên là có dụng ý khác.

Trên mặt Tiểu Ân hiện vẻ tươi cười, nói:

- Hiện tại ngài cũng không biết tác dụng của ma pháp trận này trận, tuy nhiên ta có thể nói trước cho ngài, một khi ma pháp trận này kích phát thành công, như vậy đối với cả ngài và ta, đều có tác dụng trọng yếu không gì sánh kịp.

Sắc mặt Linnou rốt cuộc trở nên ngưng trọng.

Lúc này hần và Tiểu Ân đều là lực tinh đại ma pháp sư đỉnh.

Nếu nói ma pháp trận đồng thời hữu dụng với bọn họ..

Khuôn mặt Linnou hơi co giật, hần gần như không còn có thể tin vào lỗ tai mình.

Tiểu Ân khẽ cười thành tiếng, hần biết vì khả năng này Linnou nhất định sẽ dốc toàn lực.

Lấy ra thiết bài truyền tin, Tiểu Ân gọi đám người Kim tiến đến, nhưng hần cũng không gọi tên Hắc Toàn Phong to lớn tiến vào mà giao cho nó một nhiệm vụ vinh quang, thủ vệ và cảnh giới bốn phía.

Hắc Toàn Phong lần đầu tiên được Tiểu Ân phái nhiệm vụ riêng, ánh mắt nó lập tức như ánh đèn, tỏa ánh hào quang chói mắt.

Sau khi dường như đã hoàn toàn khôi phục thể lực, nó lập tức tuần tra xung quanh.

Tuy nhiên mặc cho nó tìm mấy vòng trên mấy ngọn núi quanh thung lũng này, cũng không tìm được sinh vật gì có tư cách uy hiếp đến đám người Tiểu Ân.

Sau khi Tiểu Ân sai khiến Hắc Toàn Phong ra ngoài, lập tức xuất ra toàn bộ tài liệu đã chuẩn bị tốt từ vòng cổ không gian

Vì chuẩn bị tài liệu này, khi kiến tạo thánh địa tu luyện ở công quốc Louis đã từng đòi hỏi Tiffany một đồng lớn.

Cũng may hần kiến tạo thánh địa tu luyện chính là siêu cấp ma pháp trận nghìn năm qua không ai có thể phục chế thành công, cho nên căn bản là không ai biết hần rốt cuộc cần dùng bao nhiêu tài liệu, lại từ đó tham ô bao nhiêu.

Kỳ thật, ma pháp trận do Tinh linh bộ tộc lưu lại kia cũng không phải vô cùng phức tạp, trừ ba cái nan đề ra, còn lại đều là một ít tài liệu bình thường.

Nếu không phải như thế, Tiểu Ân cũng sẽ không có dã tâm, muốn một mình một người kiến tạo ma pháp trận rồi.

Sau khi Tiểu Ân và Nhất Hào đã kết hợp một thể, hẳn lập tức lộ ra thiên phú tuyệt vời trong việc bố trí ma pháp trận.

Thời điểm hẳn sắp đặt tài liệu ma pháp đều chỉ cần một lần là thành công, đặc biệt là một ít tài liệu mẫu chốt cũng chỉ cần một lần duy nhất, căn bản không chút do dự lãng phí.

Loại thủ đoạn vô cùng kỳ diệu này lập tức chinh phục được lão ma pháp sư.

Về phần đám người Kim đã hoàn toàn tin tưởng Tiểu Ân một cách mù quáng rồi. Đừng nói Tiểu Ân chẳng qua chỉ bố trí một ma pháp trận, cho dù Tiểu Ân đại phát thần uy, chém luôn ma đạo sĩ trước mặt họ, họ cũng sẽ thoải mái tiếp nhận.

Mất mấy giờ, cuối cùng Tiểu Ân cũng đem toàn bộ tài liệu bố trí trong mấy trăm ki lô mét vuông.

Đây là một công trình thật lớn, ngoài Tiểu Ân sau khi dung hợp với Nhất Hào, dù là một vị ma đạo sĩ đích thân tới cũng đừng mơ hoàn thành trong một tháng.

Khóe miệng Linnou hơi co giật, tuy nhiên nội tâm hẳn đã bình tĩnh hơn rất nhiều so với lúc đầu.

Hắn theo dõi ánh mắt không chút dao động của đám người Kim trong lòng có chút hiểu rõ.

Có lẽ đám đệ tử của Tiểu Ân đã thấy được quá nhiều chỗ kinh người của Tiểu Ân nên mới trở nên mê muội luôn như thế, hơn nữa càng thật đáng buồn là lão ma pháp sư phát hiện đến hắn cũng đang dần phát triển theo xu hướng này.

Có lẽ đến lúc nào đó khi hắn nhìn thấy một số việc kinh thế hãi tục cũng sẽ thờ ơ chẳng.

Sau khi Tiểu Ân tâm tâm khổ khổ làm xong hết mọi thứ liến lạy ra hai đồ vật trọng yếu.

Một tự nhiên là ma hạch của bát cấp ma thú.

Ma thú một khi đạt tới thất cấp liền có được thực lực mạnh mẽ, điểm này hoàn toàn thể hiện trên người Đồng Lăng Ma Hồ.

Chỉ có điều Đồng Lăng Ma Hồ vận khí không tốt gặp Hắc Toàn Phong đã cắn nuốt thân thể của thạch long nên mới có thể thất bại.

Tuy nhiên ma thú bát cấp phải lợi hại hơn xa so với ma thú thất cấp.

Bởi vì phạm là ma thú đạt tới bát cấp đều có thiên phú kết giới thực sự.

Loại kết giới này uy lực không giống như kết giới của Đồng Lăng Ma Hồ không có khả năng công kích mà thật sự là kết giới có uy lực vô cùng mạnh mẽ.

Hơn nữa ma thú cấp bậc càng cao thì trí tuệ lại càng cao.

Bát cấp ma thú đã là ma thú tiến hóa đến đỉnh rồi, nếu thêm một bước nữa là có thể thành cửu cấp ma thú đột phá hạn chế của thân thể ma thú hóa thành hình người.

Cho nên, loại ma thú này chẳng những thực lực có thể mạnh mẽ sánh ngang với ma đạo sĩ, hơn nữa còn rất thừa thớt trăm năm khó gặp.

Cho nên khi Tiểu Ân xuất ra bát cấp ma hạch thì trái tim đã gần chết lặng của Linnou lại có xu hướng nhảy lên kịch liệt.

Hắn nhìn Tiểu Ân cẩn trọng đem khối ma hạch khảm vào trung tâm ma pháp trận, không khỏi thở dài, thật không biết trên người hắn còn bao nhiêu bảo vật đây.

Có lẽ người kia thật sự có được Long hạch trong truyền thuyết cũng nên.

Tinh thần Tiểu Ân đã sớm chìm vào trong ma pháp trận rồi.

Bởi vì ma pháp trận này có tác dụng rất trọng yếu với hắn, không chấp nhận một chút qua loa đại ý nào. Sau khi đem ma hạch khảm vào trong đó, Tiểu Ân thoáng do dự, cuối cùng cắn răng mở bình ngọc trong tay ra.

Bên trong bình ngọc có vài giọt chất lỏng, loại chất lỏng này chiếm đầy bình, không ngừng phiếm động một tia năng lượng kì dị, dường như có sinh mạng.

Sắc mặt Tiểu Ân vô cùng ngưng trọng, hắn chậm rãi nâng bình ngọc lên, đem chất lỏng rót lên trên ma hạch.

Khi chất lỏng tiếp xúc với ma hạch lập tức xảy ra dị biến.

Một cỗ năng lượng kì dị cùng năng lượng của ma hạch giao hòa một chỗ, không lâu sau, một loại năng lượng thần kì bao phủ ma pháp trận, chậm rãi khuếch tán theo lộ tuyến đặt sẵn.

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, hắn vội vàng lui về vị trí, đem toàn bộ tinh thần lực trút vào trong ma pháp trận, một bên hô to:

- Dung nhập ma lực, đừng có ngừng.

Thanh âm của hắn chưa ngừng lại, đám người Kim vốn đã chuẩn bị sẵn lập tức kích phát tinh thần lực của bản thân, không ngừng đưa vào ma pháp trận.

Dưới sự chống đỡ của bảy vị đại ma pháp sư, tài liệu trong vòng trăm thước không ngờ bắt đầu rung động một cách kì dị.

Sau khi loại rung động này đạt tới trình độ nhất định, ở trung tâm ma pháp trận, ma hạch và chất lỏng đã bắt đầu có dấu hiệu cộng hưởng ở một mức độ nào đó.

Chất lỏng trên ma hạch chậm rãi đổi màu, từ đỏ thẫm chuyển dần thành màu vàng óng.

Trong mắt Tiểu Ân phiếm động một loại sắc thái kì dị, hoàng kim sắc, màu sắc đại biểu cho thần, cũng đại biểu cho lực lượng và trí tuệ cao nhất.

Ngay sau đó, sự cộng hưởng trong ma pháp trận cuối cùng cũng trở nên mãnh liệt, mỗi người đều có thể cảm nhận rõ ràng một cỗ lực lượng khổng lồ không thể chống đỡ lưu chuyển trên ma pháp trận.

Đó là một loại năng lượng vô cùng mạnh mẽ, một loại năng lượng không thuộc về tinh cầu này.

Sự cộng hưởng trong ma pháp trận bắt đầu từ từ khuếch tán, thậm chí còn hấp dẫn năng lượng từ ngoại giới để bổ sung.

Lúc này, Linnou rốt cuộc cũng hiểu được vì sao Tiểu Ân phải thiết lập ma pháp trận ở đây.

Bởi vì ngoài nơi này, năng lượng dao động mạnh mẽ như thế sẽ khiến những ma pháp sư khác ham muốn.

210. Chương 31: Tấn Thăng Ma Đạo Sĩ

Nước hoa hồng, nước nho, nước hoa tử kinh, mã não tinh, sương phong điệp, dường như là rất nhiều loại màu cùng làm công tác nghệ thuật nhuộm lên đám mây, vô số ngư long uốn lượn tiến vào trong đám mây màu trắng nhợt.

Tuy nhiên chỉ một lát sau tất cả mọi người đều tiến vào trong một thế giới bị các đám mây vây quanh.

Trong mắt mấy người Kim đều lộ vẻ kinh ngạc. Bọn họ có thể cảm ứng được, những đám mây xinh đẹp này dường như cũng không phải hư ảo, mà là một loại năng lượng tồn tại chân thật.

Chỉ có điều loại năng lượng này có chút hay thay đổi, và lấy một loại phương thức đặc thù để tồn tại.

Bởi vì quan hệ tín nhiệm đối với Tiểu Ân, cho nên bọn họ cũng không lo lắng đề phòng, ánh mắt chỉ mang theo một loại thường thức quan sát biến hóa của những đám mây này.

Nhưng bọn họ cũng không biết, hai vị ma pháp sư Tiểu Ân và Linnuo đã đạt tới lực cấp đỉnh phong thân ở trong đám mây lại có thêm một loại cảm thụ hoàn toàn khác.

Khi những đám mây kia xuất hiện trong nháy mắt lực lượng tinh thần của bọn họ đã sớm lâm vào trong đó.

Đại lượng lực lượng tinh thần cuộn cuộn không ngừng tiến vào trong ma pháp trận đã tạo thành cảnh tượng kỳ dị mà xinh đẹp như thế. Ở trong cảm ứng của bọn họ, những đám mây này không ngờ phát huy một loại tác dụng thần bí, dường như ngay cả không gian chỗ bọn họ cũng đều xuất hiện biến hóa vi diệu.

Đây là một loại năng lượng thần kỳ. Khi loại năng lượng này bắt đầu chính thức tràn ngập, đối với một số người thực lực đã đạt tới trình độ nào đó, không thể nghi ngờ có thể đem đến công hiệu thần kỳ.

Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, toàn bộ thể xác và tinh thần đều đắm chìm vào một loại cảm thụ hiếm có này.

Trong thế giới tinh thần được hấn phóng ra ngoài, dường như cảm ứng được chỗ khác biệt của loại không gian này với không gian bình thường.

Loại cảm giác này căn bản là không thể diễn tả bằng ngôn ngữ, nhưng lại chân thật và không thể tin nổi như vậy.

Trên thế giới này, dường như có một tầng năng lượng đặc thù. Loại năng lượng này là một loại gong cùm. Nó đã cản trở nhân loại phát sinh tiếp xúc với bản chất của thế giới này.

Nếu như trước kia, Tiểu Ân chỉ có thể cảm ứng được tất cả ma pháp nguyên tố đều tồn tại dưới một loại trạng thái hỗn hợp. Nhưng lúc này, ở trong cảm ứng của hắn. Dường như những nguyên tố này không phải là hỗn hợp cùng một chỗ, hơn nữa còn là tầng tầng lớp lớp, dường như vĩnh viễn không đến tận cùng.

Năng lực cảm ứng quan sát của hắn, dường như ở một khắc này đột nhiên đề cao mấy lần, đạt tới một loại cảnh giới tinh tế.

Tất cả nguyên tố ở trong cảm giác của hắn, dường như đã xâm nhập tới một trình độ không thể tưởng tượng. Hơn nữa, theo sự tăng lên của đám mây, hắn có thể quan sát đến các vật càng rõ ràng.

Mơ hồ, hắn thậm chí còn có một loại cảm giác. Đó chính là hắn có thể đột phá một loại lực lượng phong tỏa trong không gian này, từ đó lĩnh ngộ được bản chất năng lượng của thế giới này.

Có lẽ khi hắn làm được một bước này mới có thể xem như đột phá cực hạn trước mắt.

Mồ hôi từ trên đầu Tiểu Ân nhỏ xuống. Tuy rằng lực lượng tinh thần của hắn tập trung cao độ và đang tiêu hao nhanh chóng, nhưng trên mặt hắn lại tươi cười cực kỳ vui mừng.

Lúc này, hắn dường như hiểu được cảm giác khi Griffin thi triển ma pháp kia.

Đặc biệt là ngưng tụ hơn trăm cái hỏa cầu thành một thể, làm cho uy lực của thủ đoạn công kích đặc thù tăng lên gấp bội, nó từng khiến cho Tiểu Ân thêm nhỏ dãi.

Tuy nhiên về sau bất kể Tiểu Ân bắt chước như thế nào, đều không thể đạt được hiệu quả đồng dạng.

Mà lúc này, ở bên trong những đám mây này, hắn lại đột nhiên có một loại minh ngộ kỳ lạ.

Thì ra đối với ma đạo sĩ, bọn họ chẳng những nắm giữ hiệu quả của ma pháp dung hòa nguyên tố, còn nắm giữ một loại năng lực điệp gia (chất chồng).

Chất chồng, đem hiệu quả ma pháp của từng tầng chất chồng lên. Sau khi uy lực đạt tới một giới hạn thì có thể từ lượng biến mà sinh ra chất biến. Cho dù là một ít ma pháp cấp thấp cũng có thể phát huy ra hiệu quả của ma pháp cấp cao.

Bất chợt, Tiểu Ân lại suy nghĩ về tình hình của trận chiến với Griffin.

Kinh nghiệm giao thủ với ma đạo sĩ là vô cùng quý giá. Đặc biệt dưới tình huống như vậy, mỗi một hành động đều có thể cho Tiểu Ân liên tưởng khác.

Vào lúc này Nhất Hào cũng phát huy ra tác dụng trọng yếu. Nó không ngừng quay lại mỗi một động tác của Griffin cùng với bản chất ma pháp phóng ra.

Đồng thời, Tiểu Ân lại nghĩ tới hào quang chói mắt phóng ra trong nháy mắt khi Dida đại tát mãn va chạm với Rui Pike.

Mặc dù hai người bọn họ chỉ giao thủ một chút, sau thời gian ngắn ngủi liền hoàn toàn tách ra.

Nhưng thời gian đối chiến của ma đạo sĩ tạo thành ảnh hưởng đối với sự trùng kích của Tiểu Ân lúc này, thậm chí còn lớn hơn tự thể nghiệm của hắn.

Bất chợt, những vấn đề làm Tiểu Ân bối rối lâu nay dường như tất cả đều được giải quyết dễ dàng. Hắn dường như đã thể ngộ tới một số chỗ tương đồng.

Tiểu Ân đột nhiên mở hai mắt. Ở trong tinh thần cảm ứng của hắn toàn bộ thế giới dường như lại một lần nữa nổi lên biến hóa khác biệt.

Hắn dường như đã xuyên thấu tầng năng lượng thần bí cản trở hắn liên hệ với bản chất thế giới, chân chính tiếp xúc với lực lượng cơ bản nhất của thế giới này.

Tất cả những đám mây trong nháy mắt đảo loạn, loại năng lượng dao động cường đại này khiến nguyên tố năng lượng của cả ngọn núi đều nhiễu loạn lên.

Gió thổi mây vùn, phong vân biến sắc, bầu trời trên đầu bọn họ trong nháy mắt biến sắc.

Một đoàn đám mây đen, giống như sợi bông thấm đẫm mực nước dần dần ép xuống. Chúng nó chông chất, bay tới, lan tràn lại đây. Bầu trời trắng xanh giống như tờ giấy nhúng mực, nhanh chóng trở tối, biến đen. Toàn bộ bên trong sơn cốc giống như hoàng hôn khiến người ta tim đập nhanh.

Liền sau đó, tất cả những đám mây có đủ loại màu sắc đột nhiên điên cuồng quấy động. Trong cơ thể Tiểu Ân đột nhiên trào ra một lực hút thật lớn, giống như hắc động hút toàn bộ những đám mây này vào trong thân thể.

Biến hóa xảy ra bất ngờ khiến mấy người bọn Kim ngơ ngác nhìn nhau. Bọn họ đều cảm ứng được, nguyên tố năng lượng đáng sợ quấy động quanh người Tiểu Ân.

Loại năng lượng cường đại này đã vượt rất xa phạm vi bọn họ có thể lý giải.

Ở dưới sự áp chế của cỗ năng lượng này. Bọn họ giống như một chiếc thuyền lá nhỏ giữa biển lớn. Theo con sóng nhấp nhô, dường như bất cứ lúc nào đều có thể lật nhào trong sóng dữ mênh mông vô biên này.

Tuy nhiên, bọn họ cũng không kinh hoảng mà lẳng lặng thể ngộ biến hóa kịch liệt của loại năng lượng này.

Giống như khi ở tử vong chi địa (vùng đất tử vong) bọn họ đồng tâm hiệp lực xuất ra như thế. Trong lòng mỗi người đều có tin tưởng cường đại kiên định không thể dao động.

Trên mặt Linnuo đã sớm mất đi thần thái. Hắn dường như đã tiến vào một loại trạng thái thất thần.

Nhưng tinh thần ý thức của hắn vẫn đang cảm thụ năng lượng dao động phát ra từ trên người Tiểu Ân. Ở dưới loại dao động này, nét mặt già nua của hắn không tự chủ được co rúm lại.

Ở trên người của Tiểu Ân, hắn nhìn thấy phương hướng đi tới đã biến mất trong sương mù, cũng thấy được năng lượng của mặt trời mới mọc trong đêm đen.

Ở một khắc này, tâm tình của hắn vô cùng xúc động. Bởi vì, hắn lại trở về lần đầu tiên ném thử cảm giác trùng kích ma đạo sĩ.

Loại cảm giác này đã yên lặng rất lâu rồi. Thậm chí ngay cả hắn cũng đã mất đi dũng khí và tin tưởng tiếp tục trùng kích. Nhưng vào lúc này, sự tự tin đặc hữu của đại ma pháp sư được hắn giấu ở chỗ sâu nhất trong lòng lại được Tiểu Ân hoàn toàn thức tỉnh. Từ trên người hắn lại một lần nữa nổi lên khí thế cường đại.

Mặc dù loại khí thế này cũng không thể giúp hắn một bước lên trời, phá vỡ loại năng lượng thần kỳ ngăn cản trước mặt hắn. Nhưng hắn đã cảm ứng qua cảnh giới điệp gia (chất chồng) đặc hữu của ma đạo sĩ, đối với tương lai của mình đã tràn đầy tự tin.

Ma pháp nguyên tố dao động quanh người Tiểu Ân dường như càng tồn tại càng mãnh liệt. Mà tất cả tầng mây đen dày đặc trong sơn cốc lại mang đến cho người ta áp lực tâm lý cường đại.

Nhưng Tiểu Ân lại chẳng quan tâm đối với hết thảy ngoại giới. Ở trong lòng hắc thủy chung vẫn bảo trì trong một loại cảnh giới vi diệu.

Khi hoàn toàn xuyên thấu loại năng lượng này là lúc thân thể hắc bắt đầu hấp thu mây mù ngũ sắc tràn ngập trong không gian.

Nhưng mây mù này chính là năng lượng, là năng lượng siêu cấp cường đại mà bảy đại ma pháp bọn họ cùng kích phát ra.

Khi những năng lượng này kết hợp cùng một chỗ liền giống như công năng chất chồng của ma đạo sĩ. Từ lượng biến sinh ra chất biến, trợ giúp Tiểu Ân thành công bước ra một bước cuối cùng.

Đến lúc này, Tiểu Ân rốt cuộc hiểu được: Vì sao ma pháp trận này cần bảy vị đại ma pháp sư trở lên mới có thể kích phát.

Bởi vì tác dụng của ma pháp trận này làm cho người ta thể ngộ năng lực chất chồng thuộc về cảnh giới ma đạo sĩ.

Loại năng lực chất chồng này cũng không chỉ thuộc về loại khống chế ma pháp nguyên tố. Thậm chí ngay cả ma lực cũng có thể tiến hành chất chồng đến mức độ nào đó.

Tuy nhiên loại lực lượng này cũng chỉ có đại ma pháp sư lực tinh đỉnh phong mới có thể thể ngộ.

Mà một khi một đại ma pháp sư lực tinh đỉnh phong thể ngộ được loại cảnh giới này và sau khi làm ra đột phá tương ứng, những đám mây chất chồng do lực lượng tinh thần khác nhau kích phát sẽ cuộn cuộn không ngừng tiến vào trong thân thể của đại ma pháp sư lực tinh đỉnh phong đó.

Ở dưới sự trợ giúp của cỗ ngoại lực cường đại này, vị ma pháp sư có cảm ngộ mới kia tám chín phần mười có thể đột phá gông cùm trước mắt. Thành công vượt qua cửa ải khó khăn mà tuyệt đại đa số ma pháp sư cả đời cũng không thể vượt qua.

Thực ra trong ma pháp trận này, tổng cộng có hai vị đại ma pháp sư lực tinh đỉnh phong. Nhưng Tiểu Ân đã sớm có linh ngộ, cho nên mới hấp thu tất cả những đám mây này.

Sau khi những đám mây này tất cả đều tiến vào trong cơ thể hắc, bởi vì ma lực ngoại lai cường đại không ngừng chất chồng kết quả liền giống như một bàn tay lớn ở sau lưng trợ giúp, mạnh mẽ nâng lực lượng tinh thần của Tiểu Ân lên một cao độ, một vị trí cao hơn điểm giới hạn.

Lúc này, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân rốt cuộc đột phá tất cả gông cùm, tiếp xúc với bản chất của mảnh thiên địa này.

Hắn mở hai mắt, trong mắt có rất nhiều cảm tình, mở rộng hai tay ra, mây đen dày đặc trong sơn cốc giống như có được sinh mệnh không ngừng lưu động.

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân đã xâm nhập vào mỗi một phân của những đám mây này, không để sót chút nào.

Hắn vươn năm ngón tay, nắm chặt lại. Theo động tác của hắn, mây đen rậm rạp làm cho người khác lo sợ kia lập tức co rút lại. Chỉ một lát sau, mây đen tràn ngập khắp cả thung lũng đã biến thành viên cầu chỉ bằng nắm tay, lơ lửng xoay tròn trên đỉnh đầu Tiểu Ân.

Sau khi mây mù bảy màu biến mất, mọi người đã có thể thấy được rõ ràng cảnh sắc xung quanh.

Cho nên sau khi bọn họ nhìn thấy Tiểu Ân không ngờ đem sương mù dày đặc tràn ngập toàn bộ sơn cốc ngưng tụ thành một đoàn, không khối đồng thời biến sắc. Ngay cả mấy người Kim trong lòng cũng đều hoảng sợ, càng không cần phải nói tới vị lão ma pháp sư Linnuo.

Nhưng bọn họ cũng không biết, Tiểu Ân lúc này đã lâm vào một loại trạng thái cực kỳ tinh tế. Nhờ vào cảnh giới chất chồng vừa mới linh ngộ của ma đạo sĩ, không chỉ có hắn có được thu hoạch lớn, bước ra một bước siêu việt cực hạn kia. Ngay cả Nhất Hào cũng thu được lợi ích không phải là ít.

Ở trong lĩnh vực của máy vi tính, có một bộ phận trọng yếu tạo thành, đó chính là nén dữ liệu.

Thời kỳ Nhất Hào xuất hiện đã có thể nén dữ liệu đến mấy chục lần, thậm chí tỉ lệ còn lớn hơn trăm lần.

Nhưng sau khi Nhất Hào kết hợp với thể giới tinh thần của Tiểu Ân, và thể ngộ tới loại cảnh giới chất chồng thần kỳ này. Nhất Hào không ngờ đã mang phương thức nén ép sử dụng tới ngoại giới.

Cho nên Tiểu Ân mới có thể trong thời gian ngắn ngủi nén ép toàn bộ mây đen trong sơn cốc tới tình trạng nhỏ nhất.

Cũng may có thêm năng lực tính toán siêu cường của Nhất Hào, cho nên mới có thể làm ra một cảnh tượng kinh thế hãi tục như vậy. Ngoại trừ hắn, cho dù là Dida hay Yidikalun đích thân tới cũng tuyệt đối không thể nén ép mây đen đến trình độ khủng bố như vậy.

Đương nhiên, sau khi Tiểu Ân và Nhất Hào hợp thể, cũng chỉ có phương diện nén ép vượt qua cảnh giới ma đạo sĩ. Về các phương diện còn lại vẫn như trước kém rất xa. Không có một khoảng thời gian cố gắng học tập và rèn luyện thì không thể sánh vai với những ma đạo sĩ nổi tiếng từ lâu.

Tuy nhiên cho dù là như thế, thực lực của Tiểu Ân biểu hiện ra cũng thật sự khiến người khác quá khiếp sợ rồi.

Đặc biệt là đoàn mây mù được nén ép đang lơ lửng trên đầu hắn càng bao hàm năng lượng quá mức cường đại. Nếu lúc này đột nhiên nổ ra, chỉ sợ không ai có thể chịu được sự tấn công của năng lượng cường đại như thế.

Tách tách...

Tia chớp liên tiếp không ngừng lóe lên bên trong đoàn mây mù chỉ bằng nắm tay kia. Nhưng đã bị lực lượng nén ép ảnh hưởng, những lôi điện này vốn tàn phá bờ bãi trong phạm vi hơn mười trượng không ngờ bị nhốt trong địa phương chỉ bằng nắm tay mà không thể tràn ra ngoài.

Một dao động năng lượng cường đại đã hội tụ đến cực điểm, tạo thành chấn động của cả đoàn mây mù. Với lực lượng lúc này của Tiểu Ân, còn rất khó áp chế phong ấn hoàn toàn lực lượng lôi điện cường đại như thế.

Nhìn đoàn mây đen trên đỉnh đầu, Tiểu Ân thở dài một hơi.

Thực lực lúc này của hắn quả thật không đủ. Với năng lực trước mắt của hắn, miễn cưỡng thu thập năng lượng lại cũng đã là cực hạn. Nếu lại muốn áp chế khổng lồ, đó căn bản là chuyện không có khả năng.

Dù sao, đoàn mây đen này bao phủ phạm vi thật sự là quá lớn, lực lượng lôi điện bên trong cũng đồng dạng vượt qua cực hạn khống chế của hắn.

Tâm niệm khẽ động, Tiểu Ân lập tức bay lên.

Khí lưu dưới chân hắn tự do phiêu đảng. Đây cũng không phải Phong Tường Thuật của ma pháp sư, mà là một loại thủ đoạn khống chế ma pháp nguyên tố thuần túy.

Sau khi lĩnh ngộ cảnh giới chất chồng, Tiểu Ân đã không cần tận lực thi triển Phong Tường Thuật. Hắn chỉ cần không ngừng trùng điệp nguyên tố phong hệ liền có thể đứng trong hư không.

Điểm này vô cùng giống với biểu hiện đập bộ hư không (bước đi trên không) của Yidikalun và Dida trước kia.

Mà chỉ có tới lúc này, sau khi lĩnh ngộ bản chất của lực lượng nguyên tố, Tiểu Ân mới hiểu được bọn họ làm sao làm được điều này.

Người không đạt tới cảnh giới bậc này căn bản là không thể nhận ra hiệu quả chất chồng của nguyên tố. Đương nhiên chính là bởi vì không nhìn thấy mà tâm sinh ý sợ hãi.

Nhưng đối với Tiểu Ân lúc này mà nói, có thể hư không phi hành thực ra chỉ là một thủ đoạn nhỏ của nguyên tố chất chồng mà thôi, cũng không đáng vui mừng.

Trước mắt đột nhiên hiện lên một đạo hắc ảnh, Hắc Toàn Phong đã nhanh như tia chớp bay đến bên người hắn.

Chỉ có điều, ánh mắt của nó gắt gao nhìn chăm chăm viên cầu mây đen trong tay Tiểu Ân. Ngay cả nó cũng cảm ứng được năng lượng đáng sợ ẩn chứa trong đó.

Nhìn thấy một tia sợ hãi trong mắt Hắc Toàn Phong, trong lòng Tiểu Ân thầm đắc ý. Tên đại quái vật này cho dù là khi đối mặt với thất cấp ma thú cũng không biểu lộ nửa điểm sợ hãi và bất an. Nhưng sau khi tiếp xúc với đoàn mây đen này lại biểu hiện cực kỳ sợ hãi. Bởi vậy có thể thấy được, năng lượng ẩn chứa trong đoàn mây đen này cũng không phải thất cấp ma thú có thể bằng được.

Nhìn về phương xa, trong lòng Tiểu Ân hào hùng cuộc cuộn, có một loại tự tin cường đại chỉ thiên hạ địa duy ngã độc tôn.

Ngón tay hướng về phía đoàn mây đen trên đỉnh đầu, một đạo hào quang màu trắng giống như đuôi sao chổi xuất hiện phía sau đoàn mây đen. Sau đó, năng lượng dao động cường đại từ bên trong đạo bạch quang này truyền đến. Toàn bộ đoàn mây đen giống như tên rời cung bay nhanh về phía xa.

Tốc độ của đoàn mây đen cực nhanh. Thoáng cái đã bắn xa mười dặm, mà tinh thần khổng lồ của Tiểu Ân cũng đã hoàn toàn rút về.

Một tiếng nổ lớn đủ để che dấu tất cả tiếng gầm rú từ phương xa truyền đến. Ở dưới sự gia trì của thiên lý nhân, Tiểu Ân có thể nhìn thấy rõ ràng đoàn mây đen lấy tốc độ giống như tia chớp va chạm trên một ngọn núi lớn.

Mà càng làm người khác ngạc nhiên và thán phục chính là, ngọn núi này dưới sự đả kích của đoàn mây đen không ngờ cứ như vậy biến mất.

Ngọn núi lớn vốn cao vút bị đoàn mây đen bằng nắm tay san bằng, độ cao một phần năm phía trên của ngọn núi và mây đen đồng thời biến mất. Chỉ còn lại từng đoàn khói nhẹ lượn lơ xung quanh, chậm rãi bao quanh nơi này.

Hai mắt Tiểu Ân mơ hồ tỏa sáng. Trong thân thể hần tràn đầy lực lượng mãnh liệt mệnh mông súc thể đợi phát. Hần biết, mình đã đột phá cực hạn, chính thức trở thành một vị ma đạo sĩ.

Hơn nữa hần không giống với những ma đạo sĩ vừa mới tấn thăng không biết gì. Dưới sự hợp thể với Nhất Hào, lực lượng của hần có thể phát huy ra không thể nghĩ ngờ sẽ đạt tới một trình độ khủng bố.

Trong lòng hần tràn đầy cảm khái, đảo mắt nhìn quanh. Nếu Griffin hoặc là Rui Pike ở đây thì tốt rồi...

Đột nhiên, Tiểu Ân ngừng đầu, phát ra một tiếng thét dài liên miên vô tận.

Dường như muốn phát tiết tất cả khó chịu trong lòng từ khi sinh ra tới nay. Tiếng thét dài long trời lở đất này của Tiểu Ân giống như cuộn sóng truyền ra xa, khiến mấy người bọn Kim ở phía dưới đều hưng phấn.

Rất xa, bên trong một sơn cốc u ám, hai tên không có thực thể phiêu đảng bên trong sương mù yên lặng lắng nghe tiếng thét dài của Tiểu Ân. Đường như từ trong tiếng thét dài này nhớ về huy hoàng của ngày xưa.

Thực ra khi đám người Tiểu Ân vừa tiến vào dãy núi Ishtar, cũng đã khiến hai tên trốn ở chỗ này không biết bao nhiêu năm phát hiện.

Ngay từ đầu. Bọn họ cũng không chú ý lắm đến đám người Tiểu Ân. Bởi vì với thân phận của bọn họ quả thực có tư cách không để đám người Tiểu Ân vào mắt.

Nhưng sau khi Tiểu Ân biểu diễn kỹ xảo khổng lồ chế ma pháp nhất tâm nhị dụng, cùng với thủ đoạn bày trận rất nhanh. Lập tức khiến hai lão bất tử này nhìn với cặp mắt khác trước.

Cuối cùng, sau khi bọn họ nhìn thấy ma pháp trận đã thất truyền xuất hiện, cùng với thanh thế to lớn kia, đoàn mây đen ngưng nén tới cực điểm, thì ngay cả bọn họ cũng có chút thất thần.

Nói thật, thủ đoạn ngưng luyện của Tiểu Ân thì ngay cả hai người bọn họ cũng không có nắm chắc có thể làm tốt hơn.

- Bulliet, tiểu tử này thực là cổ quái.

Một thanh âm kéo dài từ chỗ sâu trong sương mù dày đặc truyền đến. Sương mù xung quanh trên dưới phiêu động, dường như căn bản không bị dòng khí lưu nào ảnh hưởng.

- Đúng vậy, quả thực cổ quái. Trong tay hắc không ngờ có ma pháp mật trận của tinh linh tộc. Không phải bộ trận pháp này đã sớm thất truyền theo sự biến mất của tinh linh nữ vương sao? Chẳng lẽ ở trên tinh cầu này lại xuất hiện tinh linh nữ vương mới?

- Ha ha, ta nói cũng không phải là ma pháp trận này.

Trong sương mù dày đặc dao động một trận, rồi cuộc nhảy ra một bóng dáng màu đen. Trong thanh âm của nó mang theo vẻ khó hiểu:

- Tiểu tử này chẳng qua là vừa mới tấn thăng ma đạo sĩ mà thôi. Nhưng năng lực chất chồng hắc biểu hiện ra, cho dù là ta ở thời kỳ toàn thịnh cũng không nhất định có thể làm được.

Bullett rất cuộc hiện thân. Thân thể của hắc so với lần xuất hiện trước dường như rõ ràng hơn một chút. Tuy nhiên thể tích của hắc cũng không lớn hơn, dường như chỉ bằng một phần năm Hắc Toàn Phong mà thôi.

- Thủ đoạn chất chồng của hắc quả thật có chút không thể tin nổi. Nếu không, ta đi thử bản lĩnh của hắc một lần như thế nào?

Bullett do dự một lát, nói:

- Người hắc là có thể cảm ứng được, trên người hắc có khí tức của vương.

- Ta biết.

Dừng một chút, Lida hỏi:

- Người nói hắc có phải là bản nhân của vương hay không?

- Không có khả năng.

Bullett không chút do dự nói:

- Vương không có khả năng vứt bỏ tôn nghiêm của long tộc mà đánh cắp thân thể của nhân loại

Lida có chút ngưng ngừng, nói:

- Được rồi, ta đi thử xem, tên tiểu tử vừa mới đạt tới ma đạo sĩ này rốt cuộc có thể mang đến cho ta bao nhiêu ngạc nhiên và vui mừng.

Một đám sương mù màu đen từ trong sơn cốc dâng lên, và bay về phía đám người Tiểu Ân.

Lida cũng không giấu diếm thực lực cường đại của mình. Hắc bọc một đám sương mù dày đặc thật lớn bay trên bầu trời. Nhìn sơ qua giống như một đám mây đen lớn.

Ngay sau khi Tiểu Ân và Hắc Toàn Phong phát hiện hắc ảnh cổ quái này, và cảm nhận được khí tức cường đại kia. Sắc mặt của bọn họ dần dần trở nên khó coi.

Bởi vì sau khi bọn họ thấy được đám sương mù dày đặc thật lớn này, cùng với cảm nhận được khí tức cường đại quen thuộc nhưng lại sắc bén trong sương mù dày đặc kia, lập tức hiểu được thứ này từ đâu đi ra.

Đám sương mù dày đặc này cũng không xa lạ gì với bọn họ. Bởi vì thực vật thạch long của Hắc Toàn Phong chính là từ trong đó lấy ra.

Tiểu Ân vẫn hoài nghi, ở trong đó có huyết mạch truyền thừa của long. Nhưng cho dù là hắc và Hắc Toàn Phong liên thủ cũng không dám thăm dò nơi đó.

Tuy nhiên hắc làm sao cũng không nghĩ tới, phiền toái đến từ bên trong sơn cốc thần bí không ngờ lại chủ động xuất kích. Việc này cũng đã vượt ra ngoài ý liệu của Tiểu Ân. Tốc độ di động của Lida rất nhanh, không lâu sau đã tới gần Tiểu Ân.

Mấy người bọn Kim cùng bay lên Bọn họ đương nhiên cũng nhìn ra chỗ cổ quái của đám sương mù đen này, và cảm ứng được lực lượng cường đại khiến người khác hoảng sợ của sương mù đen kia.

Nhưng nguyên nhân chính là vì cảm ứng được cường đại của thứ này. Cho nên mấy người Kim mới nhất tề đi tới bên cạnh Tiểu Ân.

Linnuo sau một chút do dự cũng theo mấy người Kim đi tới bên cạnh Tiểu Ân.

Thực ra vừa rồi ở bên trong ma pháp trận, hắn đã cảm ứng được cái mà mình phải theo đuổi. Cho nên, hắn lúc này cho dù phẩy tay áo bỏ đi, cho dù là ai cũng không nói gì được hắn.

Nhưng lão ma pháp sư sau khi nhìn thấy Tiểu Ân thành công tiến giai, không ngờ lại sinh ra một ý niệm kỳ dị trong đầu.

Hắn muốn nhìn xem, thiên chi kiêu tử (con cưng của trời) này rốt cuộc có thể đi tới bước nào mới thôi.

Cho nên khi chống lại màn sương đen quái lạ này hắn vẫn là làm việc nghĩa không chùn bước, đi tới bên cạnh mấy người Tiểu Ân kề vai chiến đấu.

Ánh mắt mang theo cảm kích liếc qua Linnuo, Tiểu Ân đương nhiên biết quyết định của hắn đại biểu cái gì. Tuy rằng cũng không biết rõ vì sao hắn quyết định như vậy. Nhưng hành động đưa thân sưởi ấm trong ngày tuyết rơi vĩnh viễn khiến người ta càng cảm động hơn so với dẹt hoa trên gấm.

Đám sương đen dừng lại trước mặt bọn họ không xa. Tuy nhiên cỗ áp lực tràn ngập không trung kia chưa từng có lúc thả lỏng, ngược lại bởi vì không khí khẩn trương mà càng cấp bách hơn.

Hắc Toàn Phong từ trước đến nay đều là hùng hổ lần đầu tiên trở nên hiền lành. Khi đối mặt với đám sương đen này, trực giác của ma thú nói cho nó, hiện nay nó tuyệt đối không thể trêu chọc thứ đồ này.

Không chỉ có như thế, ở bên trong thân thể nó, dường như có một sự sợ hãi thiên tính phát ra từ cốt tủy đối với đám sương đen này. Giống như một loại dấu ấn khắc ghi trong linh hồn, khảm vào từng tế bào trí nhớ.

Nhìn thấy tình trạng uể oải không dám động của Hắc Toàn Phong, trong lòng Tiểu Ân đột nhiên nổi lên một cơn lửa giận.

Hắn từng nói qua với mọi người, không bao giờ để nó bị ủy khuất nữa. Nhưng hiện tại xem ra, Hắc Toàn Phong đã ủy khuất thiếu chút nữa ngay cả phong hệ ma pháp nguyên tố cũng không cách nào thi triển.

Hừ nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nói:

- Kim, các người đưa Hắc Toàn Phong hạ xuống, nơi này giao cho ta là được.

Mệnh lệnh của Tiểu Ân được chấp hành nhanh chóng. Ngay cả Linnuo sau khi chân chừ một lát cũng nói một tiếng cẩn thận rồi đi xuống.

Bọn họ đều đã cảm ứng được biến hóa phát sinh trên người Tiểu Ân. Biết tám chín phần mười hắn đã đột phá cực hạn, trở thành một vị ma đạo sĩ chính thức.

Vì vậy mặc dù cảm ứng sâu sắc sự cường đại của đám sương đen, nhưng đối với Tiểu Ân lại cũng không có đánh mất lòng tin.

Dù sao, ma đạo sĩ ba chữ này mang đến cho người ta cảm giác thật sự quá mức rung động.

Tiểu Ân nhìn theo Kim và Hắc Toàn Phong bọn họ an toàn đi xuống, trong lòng lập tức buông lỏng một chút.

Song phương cứ duy trì im lặng như vậy, cũng không có bên nào muốn chủ động xuất thủ.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, nhưng song phương vẫn như trước bảo trì loại cục diện đối lập quỷ dị này.

Tiểu Ân cho tới nay đều nghĩ bản thân mình rất kiên nhẫn, nhưng sau khi nửa ngày trôi qua, hắn lại bị ai phát hiện, hóa ra tính nhẫn nại của thứ quỷ quái này tốt hơn nhiều lắm so với hắn.

Đó là một đám sương đen nồng đậm, ngay cả Tiểu Ân cũng thấy không rõ lắm ở trong đám sương đen rốt cuộc có thứ gì.

Nhưng sau khi đám sương đen này xuất hiện thì thủy chung vẫn duy trì một hình thái. Cho dù là gió núi thổi qua, cũng không thay đổi chút nào.

Nếu như không phải ở ngay trước mặt Tiểu Ân, hẳn thực sự còn nghĩ rằng đây chẳng qua là một bức tranh rất thật mà thôi.

Sự nhẫn nại của đối phương vượt ra ngoài ý liệu của Tiểu Ân. Khiến trong lòng hắn có chút nghi ngờ bất định.

Thực ra, Tiểu Ân cũng không biết lai lịch chân chính của đối thủ. Nếu hắn biết đối phương là một hồn phách long tộc ẩn nấp ở địa phương kia mấy vạn năm. Như vậy hẳn tuyệt đối không có đủ tin tưởng sẽ cùng đối phương duy trì cục diện không hề ý nghĩa này.

Hít một hơi thật sâu, trong lòng Tiểu Ân rồi cuộc xuất hiện một chút tâm tình không kiên nhẫn.

Trong ánh mắt hắn bắn ra một lũ tinh quang, cao giọng hỏi:

- Các hạ từ trong mê vụ cốc tới, không biết tìm đến bỉ nhân (kẻ hèn này) có chuyện gì sao?

Thái độ của Tiểu Ân khá khiêm tốn. Dù sao, hắn cũng đã trộm từ trong đó một thạch long, cho nên ở trên thái độ tuyệt đối không có khả năng cường ngạnh.

Màn sương đen phía đối diện rồi cuộc bắt đầu mấp máy, một thanh âm kéo dài từ trong sương mù đen truyền đến:

- Giao con đại ma thú kia cho ta, các ngươi có thể rời đi.

Tiểu Ân nao nao, không nghĩ tới đối phương lại thật sự có thể nói ra.

Ánh mắt nhìn thoáng qua trên người Hắc Toàn Phong, trên mặt Tiểu Ân lộ ra một tia tươi cười hòa thuận. Hắc cẩn thận dò hỏi:

- Ngài cần Hắc Toàn Phong làm gì?

- Ta muốn ăn nó.

- Ăn?

Trong nháy mắt, trên mặt tất cả mọi người đều xuất hiện tức giận nồng đậm.

Đối với Tiểu Ân và mấy người Kim mà nói, Hắc Toàn Phong cũng không phải ma sủng, mà là thân nhân của bọn họ, là thân nhân thân mật nhất.

Chuyện Hắc Toàn Phong ghét nhất trên đời, chính là tiến vào không gian ngủ đông. Nhưng ngày xưa, trước khi sản chơi của thần mở ra, vì để bảo vệ Mary có thực lực kém cõi nhất, Hắc Toàn Phong không chút do dự đã chủ động chui vào bên trong không gian ngủ đông.

Loại thái độ đối xử của thân nhân này đã khiến mọi người hoàn toàn tiếp nhận con quái vật lớn này. Hơn nữa, ở trong vùng đất tử vong, nếu không có long ngâm lui địch của nó, mấy người Kim sợ là đã sớm không thể không chết rồi.

Cho nên, khi đám sương mù đen này nói muốn ăn Hắc Toàn Phong thì ngay cả Mary tính tình dịu dàng nhất cũng không kìm nổi trợn mắt nhìn nó.

Nàng không chút do dự lấy ra Độc Giác Thú Chi Trượng. Nếu không phải kiêng dè Tiểu Ân ở giữa không trung, như vậy nàng khẳng định là giành xuất thủ đầu tiên. Về tươi cười trên mặt Tiểu Ân dần dần thu liễm. Trong lòng hắn đồng dạng thiêu đốt một đoàn lửa giận.

Bất kể là ai, sau khi ở trước mặt hắn nói ra yêu cầu này đều phải trả giá tương xứng.

Bàn tay nhẹ nhàng vuốt không gian hạng liên (vòng cổ không gian) trước ngực, Bán Thần Chi Trượng đã xuất hiện trong tay Tiểu Ân. Nếu đối phương đã đưa ra yêu cầu quá mức không thể cứu vãn được như vậy, Tiểu Ân tự nhiên không cần lãng phí nước miếng mặc cả với hắn nữa.

Một viên ma hạch trên Bán Thần Chi Trượng lập tức sáng lên, đại lượng cuồng phong tiến hành hội tụ bên người Tiểu Ân.

Đây là tam cấp ma pháp Toàn Phong Thuật, chẳng qua ma pháp này cũng không chỉ là một Toàn Phong Thuật, mà là ở trong thời gian ngắn liên tục phóng ra hơn trăm đạo Toàn Phong Thuật.

Linnuo nhìn chính là hai mắt tỏa sáng.

Hắn lập tức liên tưởng đến tình hình đối chiến với Griffin trong ma pháp tháp của Tiffany.

Khi đó Griffin đem hơn trăm viên hỏa cầu nén ép thành một viên, hình thành một đại hỏa cầu khủng bố. Mà cách làm của Tiểu Ân bây giờ rõ ràng chính là một bản sao của Griffin. Chẳng qua chỉ là đem năng lượng hỏa hệ đổi thành phong hệ mà thôi.

Ở một khắc này, hẳn rồi cuộc khăng định, Tiểu Ân quả thật đã tiến giai. Hơn nữa thực lực của hắn không ngờ đạt tới trình độ không thua kém gì với Griffin thất tinh ma đạo sĩ bài danh đã lâu.

Toàn Phong Thuật cường đại không ngừng xoay quanh người Tiểu Ân. Loại phong lực cuồng bạo này trong thời gian rất ngắn tăng cường tới cực điểm. Khi Tiểu Ân và Nhất Hào liên hợp chất chồng tất cả những lỗ xoáy này thì cỗ phong áp cực đại thậm chí đã thay đổi một phần địa hình xung quanh.

Vô số đất đá, bụi gai cây cối, thậm chí còn có một ít tảng đá lớn cũng chuyển động tàn phá bừa bãi trong lỗ xoáy điên cuồng.

Uy lực của ma pháp được chất chồng quả nhiên lớn hơn rất nhiều so với ban đầu. Nếu lúc này ma pháp này đang thi triển trong ma pháp tháp của Tiffany, như vậy hậu quả duy nhất chính là phá hủy hoàn toàn tòa ma pháp tháp xinh đẹp này.

Tiểu Ân đứng ở trong phong nhân. Vạt áo trên người hắn cũng không bay lên theo gió. Điều này thuyết minh lực khống chế của hắn đối ma pháp nguyên tố đã đạt tới trình độ tùy tâm sở dục (tùy theo ý mình).

Lida phía đối diện rồi cuộc đã có chút chú ý, thực lực cường đại của Tiểu Ân đã vượt ngoài dự liệu của hắn.

Có thể đem tam cấp ma pháp Toàn Phong Thuật nén ép tới tình trạng này, không nói ma đạo sĩ vừa mới tiến giai, cho dù là ma đạo sĩ bát cấp cũng chưa chắc có thể ung dung làm được.

Nhưng nhìn Tiểu Ân ở trong phong nhân rõ ràng có dư lực, điều này khiến hắn một hồn phách long tộc đã chết mấy vạn năm không ngừng cảm thán. Nhân loại thiên phú trác tuyệt như vậy đã mấy vạn năm không nhìn thấy rồi.

Nhưng hắn cũng không có nghĩ tới, hai người bọn họ ẩn cư bên trong sơn cốc, số nhân loại gặp qua thực ra có thể đếm được trên đầu ngón tay. Trong mấy vạn năm nhìn thấy đã thú phải nhiều hơn so với nhân loại. Nếu không như thế, bọn họ cũng không có khả năng dễ dàng buông tha cho Hắc Toàn Phong cần nuốt thạch long. Tiểu Ân vẫn thật cẩn thận quan sát biến hóa của sương mù đen.

Hắn sở dĩ lựa chọn chất chồng ma pháp của phong hệ, chính là bởi vì ma pháp phong hệ có diệu dụng không tưởng được đối với sương mù.

Nhưng khi hắn thấy được bộ dáng thoải mái của đối phương, dường như không chút lo lắng, tin tưởng trong lòng cũng không khỏi có chút dao động.

Nhúu mày, Tiểu Ân hừ nhẹ một tiếng, cuối cùng ném Toàn Phong Thuật được chất chồng đi.

Ngay sau đó, toàn bộ trong sơn cốc đều bị vây trong một mảnh cát bay đá chạy. Phong lực cường đại kia giống như muốn cuốn tất cả mọi thứ trong sơn cốc vào trong đó, đè ép, nghiền nát.

Áp lực cực đại dường như không chỗ nào không có. Ngay cả đám người Kim cũng cảm nhận sâu sắc sức công kích cường đại của ma pháp này.

Tuy nhiên cũng may bên cạnh bọn họ còn có một tên đại ma thú mà không ngọn gió nào có thể thổi được nó.

Đám người Kim từng người mở ra ma pháp phòng hộ tráo, sau đó trốn phía dưới thân thể của Hắc Toàn Phong. Bọn họ ngẩng đầu nhìn xung quanh, muốn nhìn xem biểu hiện chập vọt của đám sương mù đen kìa trong cuồng phong.

Nhưng bọn họ lập tức cảm thấy thất vọng. Bất kể cuồng phong này hung mãnh cường liệt đến đâu, nhưng khi tiếp xúc với màn sương đen chính là không có chút lực xuyên qua.

Đám sương đen này dường như cũng không thuộc về thế giới này. Năng lượng phong hệ cường đại được chất chồng này không ngờ không thể mang cho hắn một tia thương tổn.

Sắc mặt của mấy người Kim đều thay đổi. Bọn họ đều nghĩ không ra, đây rốt cuộc là quái vật gì, vì sao lại nắm giữ đặc tính quỷ dị như vậy. Thật sự khiến người khác khó có thể đoán được.

211. Chương 32: Tiêu Dung Thuật

- Nhất Hào, phân tích đến đâu rồi?

Trong lòng hắn lặng lẽ hỏi.

- Đã phân tích ra, người này dường như không thực thể.

Trong thanh âm của Nhất Hào không ngờ lại mang theo chút hưng phấn. Dường như lần tiến giai này lại khiến nó đạt được một số ưu đãi, không ngờ ngay cả nhân tính cũng có đầy đủ.

Tiểu Ân khẽ nhíu mày, địch nhân không có thực thể? Loại này hắn chính là lần đầu tiên gặp phải.

Chẳng lẽ người này lại không phải nhân loại, mà là một loại sinh mạng tương tự như vong linh.

Trong đầu nhanh chóng lóe qua vô số số liệu. Trong đó có một lựa chọn chính là sử dụng hoàng kim ma pháp tiến hành thử tính công kích.

Ở trong thế giới ma pháp, sinh vật không có thực thể cũng có không ít. Nhưng thường thấy nhất chính là một số hồn phách chết mà không tiêu tan.

Mà những thứ thuộc vong linh giới sợ nhất chính là ma pháp của hoàng kim hệ.

Loại pháp thuật được chúng thần chúc phúc này gần như là chuyên môn dùng để đối phó vong linh. Cho nên, đề nghị đầu tiên của Nhất Hào chính là sử dụng loại ma pháp này công kích.

Động tác của Tiểu Ân cũng không chậm, pháp trượng trong tay khẽ điểm.

Một đạo hào quang màu hoàng kim xen lẫn trong cuồng phong dường như không ngừng nghỉ, dùng thủ đoạn cực kỳ bí mật kích phát ra.

Đạo năng lượng màu hoàng kim này trốn phía sau một khối đá lớn, vô thanh vô tức tiến vào trong đoàn màn sương đen.

Trong phút chốc khi cỗ năng lượng này tiếp xúc với màn sương đen kìa lập tức phóng ra hào quang màu trắng sáng ngời.

Ánh mắt Tiểu Ân sáng lên, trong lòng mừng rỡ, rốt cuộc đã tìm được nhược điểm của đối phương. Nhưng, sự vui mừng của hắn chỉ kéo dài được mấy giây mà thôi. Bởi vì hắn đã nhìn thấy đoàn hào quang kia chẳng qua chỉ lóe lên một chút, sau đó liền lập tức biến mất. Hơn nữa sau khi năng lượng hoàng kim tiến vào trong màn sương đen liền giống như đá ném xuống biển, tuyết tan thành nước, căn bản là không có hiệu quả đặc biệt gì.

Biến hóa như vậy khiến Tiểu Ân rất giật mình. Bởi vì điều này đã chứng minh, chỉ bằng năng lượng hoàng kim là căn bản không thể đả thương được đoàn màn sương đen này.

Trong đầu đã xuất hiện lựa chọn thứ hai, lựa chọn này vô cùng đơn giản, chính là ba chữ mà thôi.

Tiểu Ân do dự một chút, rốt cuộc hạ quyết tâm.

Mặc dù đến bây giờ hắn vẫn chưa đoán ra thực lực chân chính của vụ cốc. Nhưng người này nếu đã luôn mồm nói muốn ăn Hắc Toàn Phong, đó chính là sinh tử đại cừu người chết ta sống rồi.

Một khi đã như vậy, cơ hội có thể suy yếu lực lượng của vụ cốc đương nhiên không thể bỏ lỡ.

Tinh quang trong mắt chợt lóe, sát khí sắc bén bộc lộ ra không chút che giấu.

Lida vốn nhàn nhã xem náo nhiệt, mặc dù thực lực của Tiểu Ân cực kỳ cường đại, nhưng còn chưa đạt tới trình độ có thể đã thương hắn.

Nhưng không biết vì sao, ở một khắc này sau khi nhìn thấy ánh mắt này của Tiểu Ân hắn lại cảm thấy một cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Ở một khắc này, hắn lập tức đề cao cảnh giác không dám khinh thường nữa.

Mặc dù hắn đã ẩn nấp ở trong này mấy vạn năm. Nhưng chiến đấu ngày xưa đã để lại cho hắn rất nhiều kinh nghiệm. Đặc biệt là loại giác quan thứ sáu khi nguy hiểm sắp xảy ra càng là năng lực đặc thù của tất cả các chiến sĩ chân chính.

Đối với nhân loại trên người có khí tức của vương này, hắn cũng không dám khinh thường giống như vừa nãy nữa.

Trong lúc tâm niệm chuyển động, ma pháp nguyên tố trong không trung lập tức bắt đầu nhiễu loạn. Nguyên tố phong hệ được chất chồng kia dường như bị ảnh hưởng cực đại mà dần dần mất đi lực lượng ngưng tụ.

Cuồng phong vẫn thổi điên cuồng như trước, nhưng uy lực đã càng ngày càng nhỏ. Từ từ, cuồng phong dường như có thể thổi bay cả ngọn núi kia rồi cuộc ngưng lại. Ngoại trừ tạo thành phá hoại thật lớn đối với hoàn cảnh nơi đây đã không còn phát huy ra tác dụng gì nữa.

Khóe miệng Tiểu Ân xuất hiện nụ cười lạnh lùng, đối phương rốt cuộc đã thi triển ra thực lực chân chính.

Có thể làm mất hiệu quả của nguyên tố chất chồng đã chứng minh thực lực của đối phương khẳng định là ở phía trên ma đạo sĩ. Hơn nữa nhìn động tác của hắn dễ dàng như thế, rất có khả năng thực lực của đối phương phải cao hơn Tiểu Ân một bậc.

Tuy nhiên, trong lòng Tiểu Ân cũng không hề sợ hãi. Cho dù là ma đạo sĩ cường đại hơn nữa khi đối mặt với ma pháp này, vẫn giống như người thường, vẫn không có năng lực phòng ngự.

Ma pháp trượng trong tay khẽ điểm, một đạo hào quang xanh biếc biến mất trong không gian trước mắt.

Tiêu Dung Thuật, ma pháp được xưng là không giảng đạo lý nhất trong thế giới ma pháp rốt cuộc lần đầu tiên xuất hiện trong tay Tiểu Ân.

Đây là một lực cấp ma pháp, ở trên Bán Thần Chi Trượng đã phong ấn ba đạo. Hơn nữa, sau khi thông qua Nhất Hào phân tích thì ngay cả Tiểu Ân cũng đã nắm giữ ma pháp này.

Mà lúc này Tiểu Ân thi triển, chính là bằng vào lực lượng của bản thân hắn thi triển pháp thuật này. Về phần ba đạo phong ấn trên Bán Thần Chi Trượng kia, đó chính là dùng để cứu mạng, có thể không dùng thì tận lực không dùng.

Hào quang xanh biếc vừa biến mất ở trước mặt Tiểu Ân cũng đã vượt qua khoảng cách mấy chục thước đi tới phía trên màn sương đen.

Lida rõ ràng cảm nhận được sự khủng bố của ma pháp này. Màn sương đen của hắn nhanh chóng di động, giống như tia chớp lướt qua mấy chục thước.

Nhưng đạo hào quang xanh biếc này giống như có nghịệt duyên kiếp trước với hắn, bất kể hắn bỏ chạy như thế nào đều không thể thoát được.

Một khắc sau, hào quang xanh biếc phía trên màn sương đen lóe lên, trong không gian dường như nổi lên một trận dao động khiến người ta khiếp sợ.

Lida trong nháy mắt này đã nhận ra lai lịch của ma pháp này. Trong lòng hắn lập tức kinh hãi không hiểu. Ở một khắc này, trong lòng hắn nổi lên một cảm giác vô lực.

Giống như đối mặt với thẩm phán của thần linh, ngay cả một chút chống cự cũng không làm được.

Có lẽ, việc duy nhất hắn có thể làm được, chính là cầu nguyện cái kia xác suất thành công không nên lần đầu tiên đã rơi xuống trên đầu mình.

Năng lượng trong không gian dao động một chút sau đó liền tiêu tan. Lida hạnh phúc phát hiện, hắn vẫn còn đứng tại chỗ, cũng không bị ma pháp này ném vào trong thông đạo không gian.

Tuy nhiên, lúc này Tiểu Ân trong mắt hắn đã không còn là một tên vô hại vừa mới tấn thăng lên ma đạo sĩ. Lúc này Tiểu Ân cầm Bán Thần Chi Trọng uy phong凛凛 đứng trên hư không, giống như vong linh thần linh khủng bố mà hắn gặp trước kia, mang đến cho hắn áp lực nghẹt thở.

Cho nên, hắn không chút nghĩ ngợi đã kích phát ra tốc độ lớn nhất bay về phía mình vừa tới. Hắn thậm chí đã quyết định, nếu Tiểu Ân đuổi theo. Như vậy hắn tình nguyện vứt bỏ vụ cóc hắn đã ở mấy vạn năm cũng không muốn đối mặt với Tiểu Ân.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, xác suất thành công của ma pháp này thật sự là quá thấp. Mặc dù đã thành công đánh trúng đối phương, nhưng hiển nhiên vận may đã không đứng về phía mình.

Tuy rằng, Nhất Hào từng nói qua. Nếu hắn tiến vào trạng thái thời gian tĩnh thì xác suất thành công khi thi triển Tiêu Dung Thuật sẽ đạt tới 90%.

Nhưng hiện tại để Kim minh tướng, sau đó hắn chậm rãi đem tinh thần lực cùng dung hợp?

Đây căn bản chính là nói đùa...

May mắn trên Bán Thần Chi Trọng còn phong ấn ba cái Tiêu Dung Thuật. Hơn nữa, bản thân hắn sau mười phút cũng có thể lần thứ hai kích phát ra pháp thuật như vậy.

Cho nên, hắn giờ Bán Thần Chi Trọng lên, muốn kích phát ma pháp phong ấn trên ma pháp trọng.

Không ngờ, còn không chờ hắn giờ pháp trọng lên, đoàn màn sương đen đối diện kia đã “Vù” một tiếng, lấy một loại tốc độ Tiểu Ân căn bản là không thể tưởng tượng biến mất ở trước mắt.

Sau khi chờ hắn phản ứng lại mới mơ hồ thấy một hắc tuyến nháy mắt đã biến mất ở phía xa.

Tiểu Ân hít một hơi lạnh, tốc độ như vậy, thật sự là quá đáng sợ rồi...

May mắn người này tự mình rút lui. Nếu như hắn bảo trì tốc độ như vậy, ngay cả Tiểu Ân cũng không nắm chắc có thể tập trung được mục tiêu, và thuận lợi phóng thích Tiêu Dung Thuật lên trên người hắn.

Chỉ có điều, nhìn địch nhân khủng bố này lấy phương thức giống như chó nhà có tang chạy đi, trong lòng Tiểu Ân cũng không ngăn được có một chút đắc ý mơ hồ.

Xem ra ma pháp này quả thật là khủng bố vượt ngoài ý liệu.

Thực ra Tiểu Ân cũng không nghĩ tới. Lida đã đem tất cả lực lượng đều thi triển ra. Cho dù là mấy vạn năm trước khi hắn còn thân thể, cũng chưa từng bay với tốc độ nhưng như vậy.

Tuy nhiên, nếu hắn thực sự có thân thể, như vậy cũng có phương pháp nào đó có thể chống đỡ ma pháp này, cũng không đến mức chạy trốn chết giống như lúc này.

Kim và mọi người sau một lúc ngẩn người bắt đầu cùng mọi người hoan hô.

Bọn họ đều biết chỗ lợi hại của màn sương đen, nhưng lúc này nhìn thấy màn sương đen kia rõ ràng sợ như thấy cọp đối với Tiểu Ân. Thậm chí ngay cả đối diện nói một câu cũng không nói được đã chạy mất tăm mất tích. Chênh lệch lớn như vậy đương nhiên khiến bọn họ hưng phấn bùng bùng, đồng thời đối với Tiểu Ân cũng càng kính sợ.

Sau khi Lida chạy xa, Hắc Toàn Phong cũng dần dần khôi phục tư thái nguyên bản, loại cảm giác ớn yếu kia trở thành hư không. Nó lại bay lên trên không lắc đầu vẫy đuôi lấy lòng Tiểu Ân.

Tiểu Ân cười mắng một tiếng, tuy nhiên trong lòng hắn cũng có chút cao hứng.

Dù sao, đây cũng là trận chiến đầu tiên khi hắn tấn thăng lên ma đạo sĩ. Nếu như thất bại thì tự nhiên sẽ có ảnh hưởng tiêu cực lớn đối với tâm tính của hắn. Nhưng trong lúc đối mặt với cường địch không hề nắm chắc như vậy, không ngờ đã dọa đối phương bỏ chạy.

Kết cục như vậy thật sự là không thể tốt hơn. Như vậy, trong vụ cốc cho dù còn có siêu cấp cao thủ gì, kết quả cũng không đến mức không chết không thôi.

Về tới bên trong sơn cốc, toàn bộ ma pháp trận đã sớm bị trận cuồng phong kia phá tan, một bộ phận rất lớn tài liệu ma pháp đều bị hỏng.

Hoàn hảo Hắc Toàn Phong khá thông minh, khi hạ xuống trực tiếp chặn trận tâm, khiến cho viên ma hạch bát cấp kia có thể bảo toàn.

Mặc dù năng lượng trong viên ma hạch bát cấp này trên cơ bản đã tiêu hao gần như không còn. Nhưng Tiểu Ân biết, chỉ cần cho nó mấy tháng thời gian khôi phục, viên ma hạch này nhất định có thể tự động hấp thu năng lượng trong không gian, do đó khôi phục đến trạng thái tốt nhất.

Cẩn thận cầm ma hạch lên, Kim và mọi người cũng đã thu thập tài liệu ma pháp còn nguyên vẹn giao tới tay Tiểu Ân.

Sơn cốc sau khi sửa sang lại một chút Tiểu Ân lại lần nữa mang Kim và mọi người bay đi, hơn nữa lấy tốc độ nhanh nhất rời xa nơi này.

Hắn có thể khẳng định, trong dãy núi Ishtar sở dĩ không có ma thú, khẳng định có liên quan tới vụ cốc (thung lũng sương mù) thần bí kia.

Tuy rằng vừa rồi mình dường như đã thắng một trận, nhưng hắn cũng không muốn phát sinh chuyện gì với vụ cốc, tự nhiên là phải dẫn Kim và mọi người nhanh chóng rời đi.

Sau khi Kim và mọi người rời đi, trong vụ cốc sương mù dày đặc lại bốc lên, hai hắc ảnh cự đại khi tụ khi tán, có vẻ vô cùng quỷ dị.

Bên trong vụ cốc toàn bộ trần ngập âm phong sát khí. Nếu đám người Mary đi tới nơi đây, khẳng định sẽ nghĩ tới nơi này nhất định có thượng cổ hung thú vô cùng hung tàn nào đó.

Chậm rãi, thanh âm của Lida vang lên:

- Trong tay tiểu gia hỏa này không ngờ ngay cả Bán Thần Sáo Trang (trang bị Bán Thần) của Không Gian Thần cũng có, thật sự là quá đáng sợ rồi.

Tâm tình của Bulliet vẫn như trước không chút thay đổi. Hắn yên lặng nhìn đồng bạn đã biến thành u linh long mấy vạn năm. Ở trong lòng hắn, nghĩ như thế nào cũng không rõ, vì sao sau mấy vạn năm tĩnh mịch đồng bạn này vẫn sung đầy sức sống như trước.

Nếu bọn họ không phải vẫn ở chung một chỗ. Như vậy Bulliet thậm chí còn hoài nghi đồng bạn này thực ra chỉ là một ấu long đã sống mấy trăm năm.

Khẽ lắc lắc đầu, xem ra trời sinh mỗi con rồng đều có cá tính độc đáo của nó. Loại cá tính này sinh ra đã có, nó cũng đi theo cả đời của mỗi con rồng.

- Lida, người đang kinh hoảng cái gì vậy?

Bulliet dường như không chịu nổi tiếng ồn ào của đồng bạn, bắt đầu dĩ nhiên nói:

- Cho dù là người bị truyền tống đi, ta cũng có thể triệu tập người từ trên tinh cầu khác về đây. Thực ra Tiểu Dung Thuật đối với chúng ta mà nói, cũng không đáng sợ.

Lida xoay chuyển một vòng. Hắn lo lắng một hồi, nói:

- Không được, hình thái hiện tại này của ta thật sự kém quá xa lúc có thân thể. Ta nhất định cần phải tìm một biện pháp, để ta khôi phục thân thể mới được.

- Không quan hệ, chờ sau khi người gặp được vương. Ta nhất định khẩn cầu vương làm lại thân thể cho người.

- Chúng ta khi nào thì có thể gặp được.
- Căn cứ ước đoán của ta, chỉ cần chúng ta ở trên tinh cầu này chờ đợi, thì nhất định có thể gặp được vương.
- Thật sao? Người có thể khẳng định sao?
- đương nhiên, ta là dự ngôn trưởng lão trong hắc long tộc, khẳng định sẽ không lừa gạt người.
- Nhưng ở vạn năm trước người chính là nói như vậy. Chúng ta đã đợi ở đây mấy vạn năm rồi.
- ...

Trầm mặc một lúc lâu, Bulliet rốt cuộc nói:

- Có thể là thời gian còn chưa tới.
- Rốt cuộc còn cần bao nhiêu thời gian?
- Rất nhanh...
- Hai chữ này người đã nói mười vạn lần, rốt cuộc còn cần bao nhiêu thời gian?
- Rất nhanh...
- Người tốt nhất cho một cái thời gian cụ thể.
- Rất nhanh...

Tiểu Ân đương nhiên không biết sự xuất hiện của hắn đã khiến hai con u linh long ẩn nấp trong dãy núi Ishtar một lần nữa bắt đầu thảo luận về chuyện vương giả trở về.

Hắn chính là mang mọi người tiếp tục bay về phía đế đô của lang nhân.

Lúc này Hắc Toàn Phong cũng không phải bay nhanh, mà là nhàn nhã phi hành.

Trên đường phi hành xuyên qua rất nhiều địa bàn của ma thú hung mãnh, nhưng đều không có ngoại lệ, khi những ma thú này nhìn thấy thân thể và khí thể của Hắc Toàn Phong đều ngoan ngoãn lặng lẽ rời đi.

Đối với những ma thú phi hành tối đa chỉ có ngũ cấp mà nói, Hắc Toàn Phong chính là một tồn tại cường đại căn bản không thể trêu vào.

Giống như khi Hắc Toàn Phong đối mặt với u linh long Lida. Những ma thú phi hành này cũng phải thừa nhận áp lực cường đại không thể chịu nổi đến từ Hắc Toàn Phong.

Dọc theo đường đi, Tiểu Ân dò hỏi Kim, Linnuo và mọi người về cảm thụ ở trong ma pháp trận.

Kim và Lai An mấy đệ tử này tuy rằng cũng là đại ma pháp sư, nhưng bọn họ còn cách lực tinh đỉnh phong một khoảng cách. Dưới tình huống như vậy, bọn họ chỉ có thể cảm nhận được ma lực cường đại đến cực điểm dao động trên người Tiểu Ân. Còn về phần cảnh giới thì có vẻ cực kỳ mơ hồ.

Mà Linnuo lại hoàn toàn khác.

Hắn vốn có thực lực lực tinh đỉnh phong, lại hết sức chuyên chú. Cho nên lúc này thu hoạch của hắn thực sự vượt rất xa ý liệu của bản thân hắn.

Lúc này, hắn thậm chí còn có cảm giác lần đầu tiên tích tụ lực lượng cường đại muốn trùng kích cảnh giới ma đạo sĩ. Cái loại cảm thụ đặc thù này, đó là một loại khí thể oanh liệt như thể không thành công cũng thành nhân, một đi không về.

Loại cảm giác này khiến trái tim già nua của hắn cũng một lần nữa tỏa ra sức sống mới.

Sau khi Tiểu Ân cảm nhận được sự biến hóa của Linnuo, trong lòng hắn cũng cảm thấy cao hứng cho lão ma pháp sư này. Xem ra, lão nhân gia quả thật có hy vọng rất lớn có thể trùng kích ma đạo sĩ trong tương lai.

Tuy nhiên, Linnuo rốt cuộc đến khi nào thì có thể lĩnh ngộ cảnh giới chất chồng trong cảnh giới ma đạo sĩ, vậy còn phải xem hắn có được cơ duyên như vậy hay không.

Tuy rằng có thể nắm chắc thành công là rất lớn. Nhưng lại cũng không phải là tuyệt đối.

Nếu trong vòng một năm, lão nhân gia người vẫn không đạt được. Như vậy trạng thái của hắn bây giờ chỉ sợ sẽ không bảo trì được. Đến lúc đó hắn khẳng định sẽ một lần nữa trở về nguyên dạng.

Một khi rơi vào kết cục như vậy, thì trừ phi thần linh giáng lâm, có lẽ mới có thể làm cho thành tựu của hắn tiến thêm một bước nữa.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, mỗi người đều có cơ duyên khác nhau, việc đó tuyệt đối không thể cưỡng cầu. Chỉ có điều nhìn qua Linnuo, nhớ tới hắn mới vừa bất chấp bản thân lựa chọn gia nhập Kim mấy người thì Tiểu Ân đã không thể khoanh tay đứng nhìn.

Chần chờ một chút, Tiểu Ân nói:

- Linnuo các hạ, nếu trong mười tháng ngài không thể tiến giai thì ta có thể phát động ma pháp trận như vậy một lần nữa. Có lẽ ở trong ma pháp trận, ngài có thể có điều đột phá.

Linnuo cười cảm kích, nói:

- Tiểu Ân các hạ, cảm ơn ý tốt của ngài. Tuy nhiên ta có dự cảm, lần này khẳng định có thể bằng vào lực lượng của chính mình phá tan cực hạn.

Sau khi nghe được lời nói tràn đầy tự tin này, sự bất an mơ hồ trong lòng Tiểu Ân cũng dần ổn định xuống.

Hắn có một dự cảm. Vị lão ma pháp sư này khẳng định có thể đạt thành tâm nguyện.

Sau khi trải qua mấy ngày chậm rãi phi hành, bọn họ rốt cuộc đi tới đế đô của Lang Nhân.

Tiểu Ân từ trên không trung nhìn xuống, cả khu vực đều nằm trong tầm mắt của hắn. Hắn phát hiện tâm tình của mình dường như có một chút biến hóa rất nhỏ.

Có lẽ bởi vì Dida đại tát mãi ở trong này, có lẽ bởi vì trong này có rất nhiều tát mãi và pháp sư, cho nên trước kia khi nhìn thấy thành thị vĩ đại này của lang nhân, trong lòng hắn thủy chung đều mang theo một chút kính ngưỡng và kính sợ.

Nhưng hiện tại đã khác, trong ánh mắt của hắn nhìn về phía tòa thành này đã lấy một loại tâm tính hoàn toàn bình đẳng đi quan sát.

Thật không biết có một ngày, khi hắn nhìn về phía tòa thành này, vị trí có thể giống như hiện tại dùng ánh mắt nhìn xuống tiến hành nhìn qua.

Tinh thần ý thức khuếch tán ra, giống như gợn sóng tìm kiếm trong thành thị.

Cảnh giới ma đạo sĩ quả thật hơn xa đại ma pháp sư, đặc biệt trong tìm kiếm của tinh thần ý thức thì lại càng như vậy.

Loại biến hóa nguyên tố chất chồng này đồng dạng có thể vận dụng trên năng lượng. Mà người không đạt tới loại cảnh giới này rất khó phát hiện dò xét của năng lượng chất chồng.

Theo thời gian tiến giai càng lâu, Tiểu Ân cũng đã có lý giải chính xác hơn đối với rất nhiều chuyện.

Rui Pike có thể bám theo bọn họ không mất dấu, tuy là có công lao của thất cấp ma thú Đồng Lăng Ma Hồ, nhưng phương thức năng lượng tra xét của hắn cũng là một nhân tố trọng yếu.

Dưới tra xét năng lượng chất chồng của Tiểu Ân, tất cả mọi thứ đều hiện ra nguyên trạng trong đầu hắn.

Đây chính là bản lĩnh đặc thù của Nhất Hào. Ngoại trừ Tiểu Ân có thể hưởng loại đãi ngộ này, những ma đạo sĩ khác không ai có bản lĩnh thần kỳ như vậy.

Dần dần ở trong đầu Tiểu Ân xuất hiện bản đồ của cả tòa thành, giống như là dùng siêu cấp vệ tinh tiến hành chụp hình, rõ ràng khiến người ta không thể tin được.

Xem ra, Nhất Hào ở thời điểm hắn tấn thăng ma đạo sĩ đạt được chỗ tốt thật lớn, đồng dạng cũng là bất ngờ.

Đột nhiên, sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi. Bởi vì hắn rõ ràng cảm nhận được hai cỗ năng lượng cường đại dị thường trong nháy mắt ở trong thành bạo phát ra.

Cường độ của hai cỗ năng lượng này không kém hơn hẳn chút nào, ngược lại thực lực siêu cường mơ hồ áp chế hắn.

Một cỗ năng lượng trong đó Tiểu Ân vô cùng quen thuộc, chính là thuộc về Dida đại tát mãn. Mà một cỗ năng lượng khác lại cực kỳ xa lạ, dường như cho tới bây giờ chưa từng tiếp xúc qua.

Từ phương hướng nơi cỗ năng lượng này phát ra, hắn là xuất phát từ bên trong hoàng cung.

Tiểu Ân giờ mới biết, thì ra ở trong thủ đô của đế quốc lang nhân, cũng không chỉ có Dida đại tát mãn là cường giả cấp bậc ma đạo sĩ.

Tuy nhiên điều này cũng vô cùng bình thường. Nếu bên trong hoàng thất không có nhân vật khủng bố như vậy, thì với tính tình của thú nhân làm sao lại tự nguyện chịu sự quản lý của hoàng thất.

Hai cỗ khí tức kia rất nhanh xoay quanh người Tiểu Ân một vòng, liền sau đó trở nên thân mật.

Một cỗ khí tức quay trở về bên trong hoàng cung, không xuất hiện nữa. Mà khí tức của Dida thì dừng lại một lát mới chậm rãi tiêu tan.

Ở trong cỗ khí tức này, tràn đầy cảm giác vui mừng, kinh ngạc và một loại chúc mừng.

Tiểu Ân biết, Dida đại tát mãn thông qua phương thức này đã biết được thực lực chân chính hiện nay của hắn, đồng thời biểu đạt tình cảm vui mừng đối với việc Tiểu Ân thuận lợi tiến giai.

Tiểu Ân mỉm cười. Hắn vốn cũng không có ý tứ giấu diếm. Nếu không hắn cũng sẽ không tùy tiện sử dụng phương thức chất chồng tiến hành tinh thần ý thức dò xét như vậy.

Áp đầu của Hắc Toàn Phong, mọi người lập tức bay xuống thành Harrison.

Lúc này, bọn họ cũng không đáp xuống bên ngoài thành, mà trực tiếp đáp xuống bên trong thành.

Tiểu Ân vừa mới từ trên người Hắc Toàn Phong đi xuống, Harrison và Juliana đã xuất hiện bên trong cửa thành. Tuy nhiên chân chính khiến Tiểu Ân giật mình kinh hãi chính là, ở bên trong cửa thành, hắn còn thấy một bóng người quen thuộc.

Dida đại tát mãn, vị được công nhận là đệ nhất cao thủ trong đế quốc lang nhân này, không ngờ hạ mình đích thân tới nghênh đón hắn.

Lúc này, tâm tình của Tiểu Ân kích động không ngừng. Hắn biết, ở một khắc kia khi mình trở thành ma đạo sĩ, mới chân chính nắm giữ tư cách và thực lực bình đẳng với những nhân vật trác tuyệt này.

Trong tòa thành sáng ngời và rộng mở, Juliana và Harrison đang ngồi ngay ngắn. Ở trước mặt bọn họ, Dida đại tát mãn đang truyền thụ kinh nghiệm vận dụng linh vật của mình.

Nhưng ngay khi Dida đại tát mãn nói đến nửa chừng, hắn đột nhiên ngừng lại, trên mặt lộ vẻ cực kỳ cổ quái.

Hai người Harrison nhìn nhau. Có thể khiến Dida thất thố như vậy khẳng định không phải chuyện nhỏ.

Một lát sau, Dida nhướn miệng cười, nói:

- Tiểu Ân đã trở lại.

Ánh mắt của Juliana sáng lên. Nàng đứng lên, nói:

- Sư phụ, con đi dẫn hắn vào gặp người.

Harrison cũng nhảy dựng lên, nói:

- Ta cũng đi.

Không ngờ Dida khẽ lắc đầu, nói:

- Không cần, chúng ta cùng đi nghênh đón.

Sắc mặt của Harrison và Juliana đồng thời trở nên kinh ngạc không hiểu. Tiểu Ân đã từng tới tòa thành này bao nhiêu lần, nhưng mỗi lần đến đều do Harrison hoặc là Juliana phụ trách tiếp đón.

Về phần Dida sao, đều là ngồi bên trong nội bảo chờ Tiểu Ân. Nhưng hôm nay Dida lại giống như đối thành người khác, không ngờ muốn đích thân đi nghênh đón...

Ở trong trí nhớ của bọn họ, loại chuyện này dường như cho tới bây giờ chưa từng phát sinh!

Dù sao, với thân phận của Dida đại tát mãn hiện nay, phóng nhân toàn bộ Lang Nhân đế quốc cũng không có người nào có tư cách khiến hân tự mình đi ra nghênh đón.

Juliana chớp chớp mắt. Nàng đột nhiên nhớ tới những lời Tiểu Ân lúc rời đi, trong lòng lập tức có một chút dự đoán. Chỉ có điều, dự đoán này không khỏi quá mức kinh thế hãi tục. Ngay cả nàng từ trước đến nay đều to gan lớn mật cũng không dám tin tưởng phán đoán của mình.

Nhưng Dida đại tát mãn ở trước mặt bọn họ không ngờ thực sự đứng lên, và dẫn đầu đi tới đại môn của nội bảo.

Chỉ một lúc sau, Tiểu Ân quả nhiên đã tới. Hơn nữa một khắc khi hân nói chuyện với Dida, bất kể là Harrison và Juliana hay mấy người Kim đi theo Tiểu Ân đều có một chút cảm giác khác thường.

Đó chính là Tiểu Ân, mặc dù vẫn là Tiểu Ân trước kia nhưng ở trên người hân đã có một loại thay đổi khác trước. Ở một khắc này, ánh mắt của mọi người nhìn hân và Dida đại tát mãn đều có một loại cảm giác ngưỡng mộ.

Trong vô tình, trong lòng bọn họ đã coi địa vị của hai người bình đẳng như nhau.

Thực ra nếu luận về thực lực chân chính, Tiểu Ân vừa mới tấn thăng ma đạo sĩ khẳng định còn xa mới bằng Dida đại tát mãn.

Nhưng không biết vì sao, ở trong cảm giác của mọi người lại có thể cảm nhận được một loại khí thế vui sướng hường vinh mệnh mong từ trên người Tiểu Ân. Bọn họ đều có lòng tin mạnh mẽ, Tiểu Ân kiếp này khẳng định có thể đạt tới cảnh giới thậm chí còn vượt qua Dida đại tát mãn. Mà điểm này, cho dù là Dida đại tát mãn cũng biểu đạt sự tán thành. Nếu không với địa vị của hân, bất kể như thế nào cũng không cần tự mình đi ra nghênh đón.

- Dida đại tát mãn các hạ, ngài khỏe.

- Tiểu Ân các hạ, ngài khỏe.

Biến hóa ngắn ngủi trên xưng hô nhưng cũng đã biểu lộ ra nhiều chuyện. Harrison và Juliana liếc mắt nhìn nhau, ngoại trừ kinh ngạc, còn có một loại vui sướng nói không nên lời.

- Tiểu Ân các hạ, chúc mừng.

Dida mặc dù không nói ra chúc mừng cái gì, nhưng những người bên cạnh hân đều biết rõ ràng trong lòng.

212. Chương 33: Dị Biến Của Vong Linh Đảo

- Dida các hạ. Ta có thể có được thành tựu này, cũng là do nhận được sự trợ giúp và ủng hộ của ngài.

Quả thật, nếu không có sự ủng hộ của Dida, Tiểu Ân cũng không có khả năng đi tới Thần chi nhạc viên (sân chơi của thần) một chuyến. Nếu không có gây dựng cơ sở vững chắc khi đó, Tiểu Ân cũng tuyệt đối không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy đã tấn thăng tới một bước này.

Dida khẽ lắc đầu, trong giọng nói có một loại cảm khái nói không nên lời:

- Người nếu là đệ tử của hân, như vậy điểm ấy của ta chính là bé nhỏ không đáng kể.

Sắc mặt Tiểu Ân khẽ biến. Dida đại tát mãn vẫn nhận nhầm hân là đệ tử của một người nào đó. Đương nhiên, người này khẳng định là một vị ma pháp sư thiên tài. Nếu không cũng sẽ không chiếm cứ phân lượng lớn như vậy trong suy nghĩ của Dida.

Thực ra Tiểu Ân đã sớm muốn nói thẳng, nhưng khi nhìn gương mặt già nua của Dida, hần lại phát hiện rất khó mở miệng.

Bởi vì hần cảm thấy, giữa Dida và vị ma pháp sư không biết tên kia khẳng định là có những quan hệ mà người khác không biết. Hơn nữa còn là loại quan hệ vô cùng thân mật. Nếu Tiểu Ân nói thẳng không phải đệ tử của người kia, chỉ sợ đối lại là sự thất vọng của vị tát mãn già này.

Chần chờ một chút, Tiểu Ân rốt cuộc quyết định, chuyện này hay là tạm thời cứ bỏ qua một bên.

Trên mặt hần gạt bỏ vẻ tươi cười, nói:

- Dida các hạ, không nói đâu xa. Lúc này đây nếu không phải ngài đã giải quyết mối tai họa ngầm Rui Pike này, như vậy ta căn bản không có khả năng tìm đến một nơi yên tĩnh tiến hành tiến giai.

Dừng một chút, Tiểu Ân chân thành nói:

- Cùng một vị ma đạo sĩ là địch, thật sự là cho ngài thêm phiền toái rồi.

- Đó cũng không tính là phiền toái.

Dida mỉm cười. Dida lúc này đặc biệt giống một lão già nhà bên vô hại. Tuy nhiên mấy người Linnuo đều cảm ứng qua một kích linh hoạt, sắc bén của hần khi đối mặt với Rui Pike. Cho nên bọn họ cũng đều biết, lão nhân gia này tuyệt đối không đơn giản giống như mặt ngoài như vậy.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

- Nếu ngài tự mình ra tay, Rui Pike khẳng định là không thể có kết quả tốt.

Dida thở dài tiếc nuối, nói:

- Tên Rui Pike này không những là một gã ma đạo sĩ, còn là một gã pháp sư am hiểu sử dụng ma thú. Ở bên người hần có ba con ma sủng thực lực mạnh mẽ. Mặc dù bị ta đánh chết hai con, nhưng cuối cùng vẫn để hần chạy thoát.

Tiểu Ân thoáng kinh ngạc, thì ra Rui Pike không ngờ có ba con ma sủng, tin tức này thật sự là rất kinh người.

Do dự một chút, Tiểu Ân hỏi:

- Con ma sủng còn lại của hần là gì?

- Là một con Đồng Lăng Ma Hồ ma thú không gian hệ và thủy hệ hiếm thấy. Chính là bởi vì con Ma Hồ này phát động một loại không gian kết giới thần kỳ, cho nên mới cuốn lấy ta. Chờ khi ta phá được kết giới lại đuổi bắt thì hần không biết đã chạy trốn tới địa phương nào.

- Đồng Lăng Ma Hồ?

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức trở nên có chút hoạt kê. Ánh mắt hần nhìn về phía Linnuo.

Hần nhớ rõ Linnuo từng nói qua, một khi vòng lông vàng trên cổ Đồng Lăng Ma Hồ tiêu tan. Như vậy trong vòng một năm sẽ không thể thi triển không gian kết giới một lần nữa.

Về mặt Linnuo cũng kinh ngạc. Hần kinh ngạc hỏi:

- Dida đại tát mãn các hạ, Đồng Lăng Ma Hồ của Rui Pike dường như một tháng trước đã thi triển không gian kết giới một lần.

Dida ho nhẹ một tiếng. Trên mặt hần lộ vẻ xấu hổ khó gặp.

Linnuo mặc dù chỉ là một vị đại ma pháp sư lực tinh, nhưng hần lại có sở trường không ai có thể xem nhẹ. Cho nên ngay cả là Dida cũng rất khách sáo đối với hần, không hề bởi vì sự nghi ngờ của hần mà tức giận.

- Đúng vậy, ta chính vì nhìn thấy trạng thái của con Ma Hồ đó, cho nên mới nhất thời sơ suất.

Dida rốt cuộc than nhẹ một tiếng, nói:

- Không nghĩ tới con Ma Hồ kia lại liều mạng đại thương nguyên khí, tình nguyện cạn kiệt tiềm năng sinh mệnh của nó cũng muốn trợ giúp Rui Pike chạy trốn.

Nghe được trong lời nói kia của hắn có một chút khó chịu, mọi người mới hiểu ra. Thì ra Dida đại tát măn lúc đó đúng là bởi vì một chút sơ suất, cho nên mới tạo thành kết quả để Rui Pike trốn thoát.

Tiểu Ân cảm thấy buồn cười trong lòng. Từ sau khi hắn biết Dida đại tát măn, vị lão nhân gia này thủy chung đều bày ra một bộ dáng đã tính trước, dường như trong thế giới này, cũng không có thứ gì có thể làm khó được hắn.

Hơn nữa lúc trước khi Tiểu Ân tiến vào trong thành bố trí thánh địa tu luyện, lão cũng đã đáp ứng, giải quyết vĩnh viễn hậu hoạn này vì Tiểu Ân.

Nhưng cuối cùng bởi vì một chút sơ suất của lão khiến lão thất bại trong gang tấc. Đối với lão nhân nhìn như hòa ái dễ gần thực ra tâm cao khí ngạo này mà nói, thật sự là một lần đả kích vô cùng trầm trọng.

Juliana hướng về phía Tiểu Ân nháy mắt. Tiểu Ân lập tức ngẫm hiểu, xem ra cô bé vẫn rất quan tâm sự phụ của nàng.

- Dida các hạ, ngài có thể đả thương Rui Pike thực ra đã vô cùng giỏi.

Tiểu Ân an ủi nói:

- Thực ra đây là một kết cục tốt nhất.

Ánh mắt của Dida lộ vẻ hồ nghi.

Tiểu Ân cười ngạo nghễ, nói:

- Rui Pike là chủ động tới tìm ta. Chuyện này cũng dễ do ta đi tìm hắn kết thúc mới phải.

Thấy được ánh mắt của Tiểu Ân và nghe được sự tự tin cường đại trong giọng nói của hắn, trong lòng Dida không khỏi sinh ra một chút cảm khái.

Một ma đạo sĩ vừa mới tiến giai, không ngờ lại muốn khiến chiến một ma đạo sĩ thành danh đã lâu. Hơn nữa tên ma đạo sĩ kia chính là một pháp sư am hiểu sử dụng ma thú...

Nếu đổi là một người khác, Dida sẽ nghĩ đến hắn là người không biết trời cao đất rộng, hoặc là ngoài mạnh trong yếu. Nhưng khi Tiểu Ân nói ra những lời này, trong lòng lão lại không khỏi lựa chọn tin tưởng.

Có lẽ bởi vì trên người Tiểu Ân đã xuất hiện quá nhiều kỳ tích cho nên Dida mới lựa chọn tin tưởng hắn không cần lý do.

Gật mạnh đầu một cái, trên mặt Dida lộ vẻ tươi cười, nói:

- Hảo chí khí. Tuy nhiên trong khoảng thời gian ngắn khiến ngươi thất vọng rồi.

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Vì sao?

Dida cười ngạo nghễ, nói:

- Hắn bị ta đuổi theo mười ngày. Tuy rằng may mắn trốn thoát, nhưng cũng bị thương rất nặng, không có tám năm, mười năm thì không dám tái xuất gây chuyện.

Một câu nói nhẹ nhàng, lại biểu lộ sự cường đại của bản thân Dida không thể nghi ngờ.

Có thể khiến một vị ma đạo sĩ có thất cấp ma sủng bị thương như vậy, bởi vậy có thể thấy được, Dida rốt cuộc là một người dũng mãnh như thế nào.

Mấy người Kim hân mộ nhìn về phía Dida. Ở trong lòng bọn họ kỳ thật cũng có loại hy vọng xa vời này. Nếu có một ngày nào đó có thể giống như Dida đại tát măn, trong lúc nói chuyện có thể đánh cho một gã ma đạo sĩ bị thương. Vậy mới không uổng phí cuộc đời này.

Mọi người theo Dida đi vào bên trong nội bảo phân biệt ngồi xuống. Ánh mắt của vị đại tát mẫn này rất cuộc dừng lại trên người Linnuo, chậm rãi, trên mặt hần lộ vẻ kinh ngạc, nói:

- Linnuo các hạ. Trên người ngài cũng có khí tức sắp tiến giai, xem ra lần này cũng có được linh hội sâu sắc.

Linnuo vẻ mặt vui mừng, nói:

- Đúng vậy. Có thể đi theo bên người Tiểu Ân các hạ thật sự là may mắn nhất trong cuộc đời này của ta.

Dida nhìn Tiểu Ân, đột nhiên nói:

- Linnuo các hạ, ta có một việc muốn xin nhờ ngài.

Linnuo lộ vẻ tươi cười ngẫm hiểu, nói:

- Có thể khiến ngài vừa ý, sợ là chỉ có tay nghề chế tác ma pháp trượng của ta.

Dida thở dài một tiếng, nói:

- Ngài nói không sai. Ta đúng là hy vọng ngài có thể giúp một vị bằng hữu của ta làm một cây ma pháp trượng chuyên chúc.

Linnuo nhìn về phía Tiểu Ân, sau đó không chút do dự nói:

- Không thành vấn đề, có thể vì Dida đại tát mẫn cống hiến sức lực cũng là vinh hạnh của ta.

Dida trong lòng cười khở. Hần đương nhiên hiểu được, Linnuo thực ra là nể mặt Tiểu Ân. Cho nên mới chịu đáp ứng chế tác ma pháp trượng cho hắn. Cái gì vì mình cống hiến sức lực mà cảm thấy vinh hạnh, đó căn bản chính là nói dối trắng trợn.

Tuy nhiên nếu Linnuo đã đáp ứng chuyện này. Như vậy đối với hắn mà nói cũng đã giải quyết được một nỗi băn khoăn.

Dida trầm ngâm một lát, ánh mắt nhìn thoáng qua mọi người. Đối với thực lực của mấy người Tiểu Ân, lão có muôn phần cảm khái.

Những người này thật không hổ là cường giả từ trong tử vong chi địa (vùng đất tử vong) đi ra, trong một năm ngắn ngủi đã có được thành tựu kiệt xuất như vậy, tiền đồ ngày sau quả thực là không thể hạn lượng.

Ở một khắc này, lão cảm thấy vô cùng vui mừng vì quyết định ngày trước của mình.

Đế quốc Lang Nhân có thể có những người này làm hậu thuẫn, đủ để cam đoan đế quốc hưng thịnh ngàn năm có dư.

Đột nhiên, trên mặt Dida lộ vẻ ngạc nhiên. Hắn giơ tay lấy ra một mặt thiết bài xem xét, vẻ kinh ngạc càng nồng đậm hơn.

Ngay trước mặt đám người Tiểu Ân, lão mở thiết bài ra. Do dự một chút, lão chỉ một ngón tay, trên thiết bài lập tức hiện ra một đạo hào quang. Ở trong đại sảnh hình thành một nhân ảnh hư ảo.

Khóe mắt Tiểu Ân khẽ động. Hắn biết đây thực ra là một loại pháp thuật trong thủy hệ ma pháp. Mà Dida sở dĩ làm như vậy biểu hiện ý tứ coi bọn họ đều như người một nhà.

Hào quang chợt lóe, sau khi Tiểu Ân thấy rõ ràng hình ảnh khuôn mặt của người này trong lòng không khỏi rung mình, từ trong đôi mắt ra một đạo tinh quang.

Người này không phải ai khác, chính là Hoàng Kim Vương Yidikalun mà hắn từng gặp qua.

Không thể tưởng được trong tay hoàng kim thương ưng chỉ có thể hóa thành người thật lớn này lại có tín vật của Dida đại tát mẫn. Rất hiển nhiên, giữa hai người khẳng định có quan hệ mà mình không biết.

Nhìn vẻ mặt đồng dạng kinh ngạc của Harrison, Tiểu Ân thầm nghĩ trách không được ngày trước thái độ của Yidikalun đối với bọn họ khác hẳn với Juliana, thì ra trong đó còn có một tầng quan hệ như vậy.

- Lão bằng hữu, người sốt ruột tìm ta như vậy có chuyện gì sao?

Dida bình tĩnh dò hỏi.

- Đương nhiên có chuyện rồi.

Yidikalun mặt không biểu tình nói:

- Dida, Vong Linh đảo bên đó dường như đã xuất hiện biến dị.

- Vong Linh đảo?

Dida sắc mặt thay đổi rõ ràng. Nếu vừa rồi mới chỉ là kinh ngạc, như vậy lúc này chính là có chút cảm giác ngưng trọng.

Mấy người Tiểu Ân trong lòng cảm thấy kỳ quái, Vong Linh đảo? Đây là địa phương nào, vì sao lại khiến Dida đại tát mãi cũng cảm thấy thận trọng như vậy chứ?

Yidikalun trầm trọng gật đầu, nói:

- Ta đã cảm nhận được năng lượng dao động từ trên Vong Linh đảo. Tuy nhiên khiến người ta kỳ quái chính là, trong đó lại có năng lượng hoàng kim, hơn nữa tần suất và cường độ của dao động cũng không dưới ta.

Trong mắt Dida hiện lên một tia nghi ngờ, hỏi:

- Nắm giữ năng lượng hoàng kim không dưới người? Người không có tính sai chứ.

- Không có. Tuy nhiên ta hoài nghi hẳn là không phải hoàng kim sứ giả của đại lục chúng ta. Nếu không tuyệt đối không có chuyện ta không biết.

Dida trầm mặc một lát, rốt cuộc gật đầu thừa nhận phỏng đoán của đối phương.

Bởi vì ở trên phiên đại lục này, không có khả năng có sinh vật thứ hai giống như Yidikalun nắm giữ năng lượng hoàng kim cường đại như vậy.

Không hiểu sao, khi Yidikalun nói đến Vong Linh đảo, trong đầu Tiểu Ân đột nhiên có một trận dao động kỳ dị, loại cảm giác này vô cùng quái dị.

Hắn có thể khẳng định, danh từ Vong Linh đảo này tuyệt đối là lần đầu tiên hắn nghe được. Nhưng không biết vì sao, hắn lại có cảm giác rất tinh tường, dường như ở nơi đó có vật gì đó rất trọng yếu.

Mây khẽ nhíu lại, Tiểu Ân lâm vào trong suy nghĩ thật sâu khó có thể tự kiểm chế. Bởi vì hắn giống như có một loại dự cảm, đó chính là hắn cũng không xa lạ đối với nơi đó.

Đột nhiên, giống như có một thanh âm chợt vang lên trong đầu hắn.

- Tiểu Ân, người tìm ta có chuyện gì?

Trong lòng Tiểu Ân một trận kinh sợ. Đây là người nào, lại có thể đem tâm niệm trực tiếp truyền vào trong óc hắn, thật sự là quá đáng sợ.

Tuy nhiên, một giây sau hắn lập tức trấn định lại. Bởi vì hắn lập tức phát hiện, nếu nói thanh âm này đột nhiên xuất hiện trong đầu hắn, không bằng nói từ trong linh hồn của hắn vọng lại. Hơn nữa cỗ linh hồn này tất cả chính là đến từ cốt long.

Sau khi suy nghĩ thông suốt điểm này, Tiểu Ân mới thở dài nhẹ nhõm một hơi. Cốt long và hắn chính là đã trải qua linh hồn giao hoán khế ước (khế ước trao đổi linh hồn). Như vậy tiến hành ý niệm trao đổi trong khoảng cách xa đương nhiên phải không có bất cứ vấn đề gì.

Chẳng qua kẻ này lần đầu tiên liên hệ với hắn, cho nên mới khiến Tiểu Ân vô duyên vô cớ kinh sợ một trận mà thôi.

- Corey đại nhân. Ngài làm sao lại đột nhiên xuất hiện?

- Là người đang triệu hoán ta.

- Ta cũng không có triệu tập ngài.

Tiểu Ân không hiểu ra sao nói.

- Không có? Như vậy người nghĩ tới Vong Linh đảo làm gì?

Cốt long tức giận nói:

- Ta hiện tại đang ở trên Vong Linh đảo săn bắt vong linh.

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức mơ hồ trắng bệch. Hắn lập tức biết Vong Linh đảo dị biến trong miệng Yidikalun rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.

Tuy rằng không biết vì sao cốt long lại tới nơi được gọi là Vong Linh đảo kia săn bắt vong linh. Nhưng trong lòng Tiểu Ân rõ ràng, cũng chỉ có năng lượng hoàng kim trên người kẻ này mới có thể khiến Yidikalun kiêng kỵ không thôi.

Tuy nhiên nghe ngữ khí của Dida và Yidikalun, dường như cực kỳ bất mãn đối với hành vi của cốt long. Nếu song phương thực sự xảy ra xung đột, như vậy hắn bị kẹp bên trong mới khó xử đây.

Cốt long giống như nhớ tới cái gì, nói:

- Tiểu Ân, chúc mừng người thành công tiến giai. Tốc độ tu luyện của người cực nhanh, thật sự là vượt ngoài ý liệu của ta.

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, dùng tâm niệm nói với tồn tại cường đại trong linh hồn:

- Ngài thực là quá khách khí rồi. Cùng ngài so sánh, ta thực ra cũng không tính là gì.

- Tốt lắm. Ta ở trong này phát hiện một thứ tốt đặc biệt thích hợp cho người sử dụng. Nếu người có rảnh thì tới đây một chuyến đi.

Trong thanh âm của cốt long không ngờ bao hàm một tia hưng phấn:

- Với thực lực hiện tại của người, hẳn là có thể đến Vong Linh đảo.

Dứt lời, ở trong đầu Tiểu Ân lập tức xuất hiện một bộ bản đồ rõ ràng. Đây là một địa đồ chuẩn xác từ đại lục đi tới Vong Linh đảo. Cốt long không ngờ có thể trong chốc lát thông qua giao tập của linh hồn truyền tống lại đây. Phần thực lực này khiến Tiểu Ân hâm mộ không thôi.

Hắn đương nhiên biết thân phận chân chính của cốt long. Thứ gì đó có thể khiến tên có thể so với thần linh này cũng coi trọng, hơn nữa ra sức đề cử, tuyệt đối sẽ không phải là mặt hàng rác rưởi gì.

Chỉ có điều, cái tên Vong Linh đảo này, vừa nghe đã biết nguy hiểm trùng trùng. Như vậy mình có nên đi xem không đây?

Chính lúc này, thanh âm của Dida lại một lần nữa truyền tới tai.

- Yidikalun, người tính toán làm sao bây giờ?

- Phái hai sứ giả thay chúng ta đi tới nơi đó xem một chút.

Thân hình Yidikalun khẽ dao động, chợt biến mất, tuy nhiên thanh âm của hắn vẫn như trước quanh quẩn bên trong đại sảnh:

- Năm ngày sau, người cho sứ giả đến đại sa mạc tìm ta. Ta sẽ chuẩn bị tốt hết thảy cho hắn.

Về mặt của Dida có chút phiền muộn, lại có chút kinh ngạc, một lát sau mới thở dài một tiếng.

Ánh mắt của hắn nhìn thoáng qua mọi người, rốt cuộc nói:

- Tiểu Ân các hạ, người và Linnuo các hạ đi nghỉ ngơi trước đi.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hỏi:

- Dida các hạ, ngài định phái người đi tới Vong Linh đảo?

Dida chần chờ một lát, nói:

- Không sai.

- Ngài định phái ai tới đó?

- Ta sẽ lựa chọn một người thích hợp trong số đại tát mãn ở cấp bậc lục tinh pháp sư.

Dida trầm ngâm một chút, nói:

- Có hoàng kim sứ giả của Yidikalun phái ra làm bạn, thực ra cũng không có nguy hiểm quá lớn. Nhưng thực lực quá kém cũng không làm được.

Trên mặt Tiểu Ân lộ vẻ tươi cười, nói:

- Dida các hạ, ngài cho rằng ta thế nào? Có phải một nhân tuyển thích hợp hay không?

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung trên người hắn.

Đối diện với những ánh mắt hoài nghi này, Tiểu Ân vội vàng nói:

- Đã sớm nghe qua thịnh danh của Vong Linh đảo, cho nên ta muốn đi xem qua. Hiện giờ đã có cơ hội này, đương nhiên là chuyện nhất cử lưỡng tiện.

Nói đến đây ngay cả chính hắn cũng không tin. Trong nụ cười của Tiểu Ân thật sự có thêm vài phần xấu hổ.

Vong Linh đảo, danh như ý nghĩa, đó nơi vong linh tập trung, cũng không phải là danh lam thắng cảnh gì. Chỉ cần không phải là ngu ngốc, khẳng định đều sẽ e sợ trốn tránh nơi này.

Đột nhiên, Carter tiến lên một bước. Hắn hít sâu một hơi, kiềm chế cảm động và cảm kích tràn đầy trong lòng, trầm giọng nói:

- Sư phụ, ta biết ngài muốn lấy được ma hạch của vong linh cao giai để chế tác ma pháp trượng cho ta. Chẳng qua chuyện này nên do ta chính mình đi vào mới phải.

Mọi người lúc này mới tỉnh ngộ. Đặc biệt là hai người Linnuo và Dida ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân tràn đầy khen ngợi, thậm chí còn có một chút khâm phục.

Nếu nói Tiểu Ân vô duyên vô cớ muốn đi tới Vong Linh đảo, căn bản là không ai tin tưởng.

Nhưng Carter ra mặt, lập tức khiến mọi người nhớ tới.

Trong mấy người đệ tử của Tiểu Ân đứng là còn có một ma pháp sư sở trường về vong linh hệ ma pháp. Mà mọi người đều biết, ma pháp sư vong linh hệ muốn phát huy ra uy lực cường đại nhất, thì nhất định phải sử dụng ma hạch của ma thú vong linh cao cấp chế tác ma pháp trượng mới được.

Vừa nghĩ tới Tiểu Ân vì đệ tử của hắn, lại không quản thân vào hiểm cảnh, trong lòng mọi người không tự chủ được nổi lên nỗi lòng khó có thể dùng ngôn ngữ để diễn đạt.

Đặc biệt là mấy người Kim, hô hấp của bọn họ đều có vài phần dồn dập.

Bởi vì bọn họ biết, mặc dù lúc này Tiểu Ân ra mặt vì Carter, nhưng nếu đổi lại là bọn họ, Tiểu Ân khẳng định cũng sẽ xuất thủ không chút do dự.

Nhìn một vòng những ánh mắt tràn đầy các loại cảm xúc tôn kính, hâm mộ, bội phục, trong lòng Tiểu Ân thật có chút dở khóc dở cười.

Tuy rằng da mặt của Tiểu Ân rất dày, nhưng da mặt hắn cho dù có dày hơn nữa, ở giờ phút này cũng cảm thấy trên mặt mơ hồ phát sốt.

- Carter, không được nói bậy. Ta đi Vong Linh đảo là vì...

Nói đến đây Tiểu Ân không khỏi dừng một chút, bởi vì hắn nghĩ tới, ngoại trừ bản thân hắn, cũng không có bất cứ ai biết đến chuyện của cốt long, lúc này cũng không thể để lộ ra.

Tuy nhiên chính bởi vì hắn tạm ngừng, ngược lại làm cho mọi người càng tin tưởng hơn.

Nhìn thấy ánh mắt của bọn họ, Tiểu Ân thở dài một tiếng, từ bỏ giải thích. Bởi vì hắn đã hiểu, dưới tình huống như vậy, bất kể hắn giải thích như thế nào, cũng sẽ không có người tin tưởng mình.

Nhìn Carter, trong lòng Tiểu Ân quả thật đã hạ quyết tâm. Đã sai thì sai, như vậy lúc này liền tìm cho Carter một viên ma hạch của ma thú vong linh hệ cao cấp.

Tiểu Ân sở dĩ có hào khí và tự tin như vậy, tất nhiên có liên quan tới thực lực của hắn tăng nhiều, đã tiến vào hàng ngũ ma đạo sĩ, nhưng càng chủ yếu chính là, cốt long hiện tại đang ở trên Vong Linh đảo.

Có người này giúp đỡ, ngay cả là Yidikalun sợ là cũng khó thoát khỏi độc thủ của cốt long.

- Sư phụ. Ta muốn đi cùng ngài.

Carter cung kính nói.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn Dida, chỉ thấy trên mặt lão lộ vẻ ngượng nghịu, Tiểu Ân lập tức nói:

- Carter, sứ giả của Dida đại tát mãn đương nhiên chỉ có một người. Nếu thành đoàn kết đội đi tới, chẳng phải là bôi nhọ mặt người sao.

Dida cười khỏ nói:

- Tiểu Ân các hạ, thực ra trên Vong Linh đảo hung hiểm vạn phần. Nếu không phải ngày xưa chúng ta ký kết điều ước với mấy vị quân chủ trên đảo thì cũng không dám phái người tới đó tìm hiểu. Tuy nhiên căn cứ hiệp định, ta quả thật chỉ có thể phái một người mà thôi.

Sắc mặt mấy người Carter khê biến. Kim trầm giọng hỏi:

- Dida các hạ. Trên Vong Linh đảo vô cùng nguy hiểm sao?

Tiểu Ân hừ nhẹ một tiếng, thanh âm mang theo một chút tức giận, nói:

- Kim, người đang khinh thường ta sao?

Sắc mặt Kim đỏ lên, vội vàng nói:

- Sư phụ, ta cũng không có ý tứ đó.

Sắc mặt Tiểu Ân lúc này mới dễ nhìn một chút, nói:

- Ta đã quyết định đi Vong Linh đảo một chuyến. Về phần các người đi tìm một nơi hoang dã gian khổ tu hành cho ta, không được ham hưởng lạc.

- Dạ

Mấy người Kim lập tức cung kính lên đáp, không dám có chút chậm trễ.

Tuy nhiên cũng chỉ có mấy người Kim mới hiểu được. Tiểu Ân để bọn họ rời xa để đô trên danh nghĩa là không cho bọn họ ham mê sự phồn hoa của đế đô, nhưng trên thực tế là để bọn họ tránh Dida đại tát mãn, đến một vùng đất hoang vu tìm một địa phương thích hợp vào trong hoàng kim kết giới tu hành.

Dù sao, ngoại trừ mấy người bọn họ nhất mạch truyền thừa này, bất cứ kẻ nào cũng không biết được bí mật về hoàng kim kết giới này.

Dida do dự một chút, mặc dù ở trong lòng lão không cho việc Tiểu Ân dạy bảo các đệ tử tiến hành cuộc sống khổ tu kia là đúng, nhưng lão lại nói không nên lời.

Tuy rằng tu vi của bản thân lão quả thật cao hơn Tiểu Ân nhưng so sánh trình độ dạy dỗ đệ tử chính là thiên soa địa viễn rồi (chênh lệch một trời một vực).

Juliana mặc dù cũng đạt tới cảnh giới đại tát mãn nhưng thúc đẩy nàng tiến giai lại là lòng của Hỏa Sơn Hồng Trĩ mà Tiểu Ân tặng cho và đại lượng linh vật.

Mà mấy đệ tử này của Tiểu Ân, dưới sự dạy dỗ của hắn, tất cả đều đã trở thành đại ma pháp sư. Độ khó khăn trong đó như thế nào, chỉ cần là người hiểu biết đều biết rất rõ ràng.

Cho nên, dù cho Dida đại tát mãn có tự tin hơn nữa, cũng không dám ở phương diện này vung tay múa chân với Tiểu Ân.

Trầm ngâm một chút, Dida khê thở dài một tiếng. Nếu Tiểu Ân kiên trì muốn đi Vong Linh đảo, lão cũng không có lý do phản đối.

Dù sao, ở trong toàn bộ đế quốc Lang Nhân, đạt tới cấp bậc ma đạo sĩ cũng chỉ có hai người mà thôi. Bất kể là lão hay là vị trong hoàng cung kia đều không thích hợp rời khỏi đế đô.

- Tiểu Ân các hạ. Ta muốn nói chuyện riêng với người.

Dida trầm giọng nói:

- Chuyện về Vong Linh đảo, người càng biết nhiều càng tốt.

Harrison và Juliana lập tức đứng lên. Tuy rằng bọn họ bình thường rất được đại tát mãn yêu thích, nhưng bọn họ lại biết đúng mực.

Mấy người bọn Kim liếc mắt nhìn nhau một cái, dưới sự ra hiệu của Tiểu Ân cũng rời khỏi phòng. Mặc dù bọn họ rất hiếu kỳ muốn biết chuyện này, nhưng cũng không dám nghe lén.

Đợi sau khi mọi người đều rời khỏi, Dida nói thẳng vào vấn đề:

- Tiểu Ân các hạ. Ta giải thích cho người chuyện của Vong Linh đảo từ một trăm năm mươi năm trước.

Ánh mắt Tiểu Ân sáng lên, vẻ mặt cấp bách. Đương nhiên, biểu tình này ít nhất có hơn một nửa là giả vờ.

- Cư trú trên Vong Linh đảo hiển nhiên đều là vong linh.

Trong thanh âm của Dida dường như có rất nhiều hoài niệm:

- Một trăm năm mươi năm trước, trên Vong Linh đảo có hai mươi hai vị quân chủ. Còn có một vị vong linh đế vương.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên phát lạnh.

Vong linh quân chủ tương đương với ma đạo sĩ trong thế giới nhân loại. Tiểu Ân cho dù dụng phải cũng có nắm chắc không rơi xuống hạ phong. Nhưng vong linh đế vương thì không như vậy. Đó chính là tương đương với truyền kỳ pháp sư trong thế giới nhân loại.

Cho dù Tiểu Ân có tự tin gấp trăm lần cũng không dám nói có thể chống lại địch thủ như vậy. Trên đầu hắn mơ hồ đổ mồ hôi lạnh. Tên cốt long này thật sự là không biết phân biệt, không phải nói còn chưa khôi phục sao, như thế nào lại chạy tới trong nhà của vong linh đế vương người ta săn bắt vong linh, thật sự là không biết sống chết là gì.

Ở một khắc này, ý niệm muốn tới Vong Linh đảo săn bắt cao cấp vong linh trong đầu của hắn lập tức dao động rồi.

Dida tiếp tục lắc đầu, nói:

- Một trận chiến của một trăm năm mươi năm trước, một vị ngàn năm truyền kỳ trên đại lục dẫn theo chúng ta cùng phần đông cao thủ trên Vong Linh đảo tiến hành một hồi đại chiến.

Khi nói tới đây, ngay cả là Dida cũng không khỏi lộ vẻ sợ hãi trong ánh mắt.

Tiểu Ân lập tức hiểu được, trận chiến năm đó khẳng định là oanh oanh liệt liệt đến cực điểm. Cho nên đến tận hôm nay vẫn để lại ấn tượng không thể xóa nhòa trong lòng Dida.

- Dida các hạ. Kết quả của trận chiến này như thế nào?

- Lưỡng bại câu thương.

Dida bất đắc dĩ nói:

- Cuối cùng song phương ký kết điều ước hòa bình. Vong linh tộc nhân không được rời khỏi Vong Linh đảo. Nhưng nhân loại chúng ta hàng năm phải cung cấp một số tài liệu nhất định cho Vong Linh đảo sử dụng. Đồng thời, song phương đều có quyền hạn xem xét giám sát.

Trong lòng Tiểu Ân mơ hồ có chút hiểu ra. Trách không được Dida nói, sứ giả của hắn có thể đảm bảo an toàn cho một người, thì ra đây là hiệu lực của hiệp ước.

213. Chương 34: Hoàng Kim Thần Điện

- Dida các hạ, trong ma pháp công hội vì sao không đi hai vị truyền kỳ pháp sư chứ? Nếu là lấy hai đánh một chẳng phải là nắm chắc sao?

Dida khẽ lắc đầu, dường như có điều kiêng kị. Nhưng một lát sau, cuối cùng nghĩ thông suốt, hần dè thấp thanh âm chỉ có một người có thể nghe được, nói:

- Vị ngàn năm truyền kỳ kia đã là vị ma pháp sư cấp truyền kỳ cuối cùng trong ma pháp công hội, không, có thể nói là vị cuối cùng trên đại lục.

Sắc mặt của Tiểu Ân lập tức trở nên cực kỳ cổ quái, nói:

- Một người cuối cùng? Ngài không có tính sai chứ.

Dida liên tục cười khổ. Hần dường như đã đem cười khổ của cả đời dùng hết trong ngày hôm nay:

- Tiểu Ân, trên đại lục quả thật đã không còn ngàn năm truyền kỳ. Mọi người đều nói, bọn họ ly khai nơi này. Nhưng không biết vì sao, những truyền kỳ rời đi dường như đều không có ý tứ trở về.

Khóe miệng Tiểu Ân giật giật. Chỉ có hần mới hiểu được những ngàn năm truyền kỳ này có thể đã đi dạo trong vũ trụ.

Với sự to lớn, hiếm lạ của vũ trụ, chỉ cần bọn họ có thể rời khỏi nơi này, xác suất muốn trở về thật sự là quá thấp.

Dida ngửa đầu nhìn trời. Trong mắt lão tràn đầy chờ đợi. Tiểu Ân nhìn thấy ánh mắt của lão, đột nhiên hiểu được ý nghĩ của lão. Lão cũng muốn trở thành ngàn năm truyền kỳ, hơn nữa dọc theo con đường của những tiền bối này rời khỏi nơi đây. Lão muốn nhìn xem, địa phương mình ở rốt cuộc là như thế nào.

Nhẹ nhàng thở một hơi, Dida rút cuộc từ trong mộng tưởng quay trở về.

- Sau trận chiến ấy, ngàn năm truyền kỳ và vong linh đế vương đã cùng nhau rời đi. Cũng không ai biết bọn họ đi như thế nào. Hơn nữa qua hơn một trăm năm, bất kể là mạng lưới tình báo của chúng ta, hay là Vong Linh đảo bên kia, đều không có tin tức của ngàn năm truyền kỳ và vong linh đế vương.

- Ta hiểu được.

Tiểu Ân sau khi nghe được một số chuyện trên Vong Linh đảo, lập tức yên tâm xuống.

Chỉ cần không có loại cao thủ siêu cấp này kiểm chế, như vậy hần cũng sẽ không sợ hãi chỗ nào.

Khi xoay người rời khỏi phòng của Dida, Tiểu Ân đột nhiên quay người lại, hỏi:

- Dida các hạ, trong ma pháp công hội hiện tại còn có ngàn năm truyền kỳ không?

Dida do dự một lát, nói:

- Không biết, tuy nhiên theo ta được biết, trong hơn một trăm năm qua, chỉ có duy nhất một người nắm giữ thiên phú trở thành ngàn năm truyền kỳ.

Thanh âm của Tiểu Ân hơi trầm xuống, hỏi:

- Ai?

Hần đã quyết định, nếu ngày sau gặp người này, nhất định phải tránh thật xa.

Dida chăm chú nhìn hần một chút, nói:

- Nếu nói còn có người có thể trở thành truyền kỳ ma pháp sư mới, như vậy cũng chỉ có sư phụ của người.

Thanh âm của Tiểu Ân khẽ run lên, khó có thể tin được hỏi:

- Sư phụ của ta?

Maren pháp sư có thể trở thành ngàn năm truyền kỳ...

Đây dường như là một chuyện buồn cười nhất.

- Đúng vậy, sư phụ của người.

Sắc mặt của Dida vô cùng ngưng trọng. Hắn nói rõ ràng từng chữ một:

- Sư phụ của người, ma pháp sư Urey.

Đột nhiên, Tiểu Ân đã hiểu ra. Theo như lời của Dida đại tát mãn cũng không phải Maren, mà là người làm ra Sát Lục Thiên Mạc.

Hít thật sâu một hơi không khí lạnh lẽo, Tiểu Ân phun ra tất cả khí tức nóng bỏng trong lòng. Người này thật sự là quá đáng sợ, không ngờ lại có khả năng trở thành ngàn năm truyền kỳ.

Hèn chi sau khi Dida đại tát mãn nhìn thấy Sát Lục kết giới của hắn, lập tức trở nên rất tốt. Thì ra ở sau lưng hắn, không ngờ còn có một cỗ thể lực khổng lồ như vậy. Tuy nhiên chỉ có Tiểu Ân mới rõ ràng, chỗ dựa vững chắc này của hắn trên thực tế là giả mà thôi.

Chẳng qua từ trong miệng của Dida, cũng khiến Tiểu Ân biết được tên của vị ma pháp sư kia.

Urey...

Một ngày sau, Tiểu Ân cáo từ Dida và mấy người Kim, bay về phía đại sa mạc. Bởi vì Yidikalun cũng muốn phái một sứ giả cùng hắn đi Vong Linh đảo.

Ở lúc chia tay, bất kể là mấy người đệ tử, hay là Juliana đều lưu luyến. Ngay cả Hắc Toàn Phong tên đại ma thú này cũng chơi xấu lăn lộn trên mặt đất, mặt dày mày dạn nhất định phải đi theo.

Hành động nhân tính hóa của tên đại ma thú này, ngay cả Dida đại tát mãn cũng tấm tắc lấy làm kỳ. Và theo lý mà nói, nó rất có khả năng tiến giai làm cửu cấp ma thú, trở thành tồn tại cường đại giống như Yidikalun.

Cũng may cuối cùng Tiểu Ân đều xử lý xong. Rốt cuộc một thân một mình bước trên hành trình đi tới đại sa mạc.

Tốc độ của Tiểu Ân đương nhiên sẽ không quá chậm. Sau khi tán thắng ma đạo sĩ, tốc độ phi hành của hắn lại có một bước nhảy vọt cực lớn.

Đây là bởi vì sự hiểu biết của hắn đối với không gian nguyên tố đã tăng lên một bậc. Sau khi nắm giữ cảnh giới chất chồng, hắn có thể chất chồng nguyên tố phong hệ. Chỉ là một Phong Tường Thuật dưới sự khống chế của hắn, uy lực đột nhiên tăng lên mấy lần. Ngay cả là Hắc Toàn Phong mở ra hai cánh, triển khai toàn lực, cũng chưa chắc có thể vượt qua Tiểu Ân.

Tuy nhiên sau một ngày phi hành với tốc độ này, Tiểu Ân coi như đã hiểu ra, Rui Pike ngày trước rốt cuộc là truy tung Hắc Toàn Phong như thế nào.

Cũng chỉ có đạt tới tiêu chuẩn ma đạo sĩ cấp bậc mới có thể gia tăng tốc độ đến trình độ này.

Hai ngày, hắn chỉ dùng hai ngày cũng đã tiến vào bên trong đại sa mạc.

Tuy nhiên sau khi tiến vào nơi này, Tiểu Ân liền giảm tốc độ xuống. Hắn không muốn thi triển toàn lực ở địa bàn của Yidikalun. Nếu như trêu chọc khiến con Thương Ưng này mất hứng, Tiểu Ân cũng không có nắm chắc toàn thân trở ra dưới sự truy kích của hắn.

Bởi vì chỉ nói về tốc độ, loại ma thú phi hành không thể nghi ngờ là chủng tộc nhanh nhất trên đời này. Ngay cả long tộc ngày xưa cũng chưa chắc có thể nhanh hơn Yidikalun.

Bay vào trong biển cát trăm dặm, Tiểu Ân hít sâu một hơi, lấy ra tín vật của Dida đưa cho trước khi vào đại sa mạc.

Nhẹ nhàng vuốt ve mặt của thiết bài này, trong lòng Tiểu Ân cảm khái. Tín vật này của Dida công năng thật đầy đủ. Chẳng những đại biểu cho thân phận của hắn và thông tin, thậm chí ngay cả công năng liên hệ cũng có. Ngày sau mình cũng phải chuẩn bị mấy cái, tuyệt đối sẽ không kém cõi hơn so với nó mới được.

Hắn thầm nghĩ trong lòng, một cỗ lực lượng tinh thần cũng không chậm chút nào tiến vào bên trong thiết bài.

Dần dần, ở mặt ngoài của thiết bài hiện ra hào quang nhàn nhạt, đạo hào quang này lúc mới bắt đầu thì chỉ như bình thường, giống như ánh sáng của con đom đóm, chỉ có thể chiếu sáng xung quanh một điểm địa phương không lớn lắm. Nhưng theo lực lượng tinh thần của Tiểu Ân càng ngày càng nhiều, cường độ của hào quang liền tăng lên dần dần, cuối cùng một cột quang trụ cực lớn từ trên thiết bài xông lên.

Đạo quang trụ này không có dấu hiệu đã bay lên không trung, giống như trực tiếp đâm phá không trung chạy thẳng tận mây xanh.

Ở trong sa mạc đột nhiên xuất hiện một thứ như vậy, có thể nói trong vòng ngàn dặm đều có thể thấy.

Chẳng những như thế, đạo hào quang này sau khi đạt tới cực hạn, đột nhiên nổ tung ra ở đỉnh như vô số pháo hoa khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Tiếng nổ cực lớn mà liên miên bất tuyệt vang vọng ở nơi đây. Những sinh vật ở phía xa trong sa mạc vô cùng hoảng sợ, chúng không ngừng di chuyển về phía càng xa hơn.

Trong lúc nhất thời, bò cạp, nhện sa mạc còn có một số loại Tiểu Ân không biết tên từ trong chỗ ẩn núp đi ra. Chúng nó bất chấp cát bỏng dưới chân liều mạng bỏ chạy về phía cách Tiểu Ân xa hơn.

Tốc độ của bọn chúng tuyệt đối không chậm. So với họ hàng của bọn chúng ở trên thảo nguyên hoặc bình nguyên ít nhất phải nhanh gấp đôi. Bởi vậy có thể thấy được, loại địa phương như sa mạc này, quả thật là chỗ rèn luyện tốt nhất.

Đương nhiên, rèn luyện ở trong này cũng được công nhận là nơi nguy hiểm nhất.

Tinh thần ý thức khuếch tán ra, Tiểu Ân có thể cảm ứng được rõ ràng tất cả tình huống trong vòng một trăm dặm.

Sinh vật sa mạc có chân có thể di chuyển về phía xa. Nhưng những loại sa trùng (sâu cát) đem thân thể chôn sâu trong sa mạc ngay cả lốc xoáy cũng cuốn không ra thì không có may mắn như vậy.

Sau khi chúng nó nghe được thanh âm này, cảm nhận được uy thế cường đại tràn ngập trong không gian, cũng biết ở nơi đây vừa tới một nhân vật khó có thể ngăn cản. Vì không muốn bị tai bay vạ gió, chúng nó chỉ còn cách đào sâu về phía dưới biển cát, sau đó chôn thân thể càng sâu vào bên trong biển cát.

Khẽ than một tiếng, Tiểu Ân cực kỳ hài lòng đối với phạm vi có thể cảm ứng hiện nay của mình.

Phạm vi đại ma pháp sư có thể cảm ứng cũng không vượt quá mười dặm. Ngay cả lực tinh đỉnh phong đại ma pháp sư như Linnuo cũng là như thế.

Nhưng một khi đột phá cực hạn trở thành ma đạo sĩ, chẳng những lực lượng tinh thần trong khoảng thời gian ngắn cường đại hơn mấy lần mà ngay cả phạm vi cảm ứng của hắn cũng mở rộng ít nhất mười lần.

Tuy nhiên Tiểu Ân cũng không tự mãn. Bởi vì hắn đặc biệt rõ ràng, bất kể là Dida, hay là Yidikalun, thực lực của bọn họ đều ở phía trên mình, hiện tại hắn chưa thể so sánh với họ được.

Âm thanh trên đầu vang vọng liên tục, mà lực lượng tinh thần của Tiểu Ân cũng tiêu hao với tốc độ cực nhanh.

Thiết bài này chẳng qua chỉ là một vật chuyển đổi mà thôi, có thể duy trì thanh thế như vậy toàn bộ đều dựa vào lực lượng tinh thần của Tiểu Ân chống đỡ.

Nếu là trước kia, Tiểu Ân tuyệt đối không dám tùy ý tiêu hao lực lượng tinh thần như vậy, ít nhất cũng phải đồng thời sử dụng Tử Kim tinh thạch khôi phục tiêu hao mới phải.

Nhưng tới hôm nay, sau khi hắn nắm giữ cảnh giới chất chồng, thì ngay cả sự hồi phục của lực lượng tinh thần cũng đạt tới hiệu quả chất chồng. So với trước đây, tốc độ ít nhất nhanh hơn mấy lần. Cho nên duy trì cục diện hiện nay cũng không cảm thấy có sức nhiều.

Đại khái sau mười phút, năng lượng dao động cường đại từ phương xa truyền tới. Một cỗ khí tức tương đương với Linnuo vọt lại đây giống như cuồng phong bạo vũ.

Tiểu Ân bình tĩnh ngẩng đầu nhìn. Trên bầu trời một thân ảnh màu hoàng kim giống như mũi tên rời cung bay thẳng tắp tới. Từ tốc độ của thân ảnh này xem ra, hẳn tuyệt đối là muốn cho Tiểu Ân một cái hạ mã uy (uy thế chèn ép phủ đầu).

Nhưng Tiểu Ân lại không dao động chút nào. Hắn cứ như vậy đứng trong không trung, khỏe mắt sau khi liếc qua đối phương liền yên lặng thu lại, giống như đạo thân ảnh này cũng không tồn tại.

Tiếng kêu thét hung ác vang lên cách đó không xa. Đạo thân ảnh hoàng kim này tưởng như thấy sắp va chạm cùng Tiểu Ân đến nơi nhưng ngay trong nháy mắt này đã vẽ ra một góc gần chín mươi độ, đột nhiên bay thẳng lên, mang theo một cỗ kinh phong mãnh liệt bay lên. Nhưng cuồng phong này vừa mới hình thành, thậm chí còn chưa thổi tới trước người Tiểu Ân, lại đột nhiên ngừng lại một cách kỳ diệu khó hiểu.

Giống như có một ma thú vô hình, khiến những kinh phong này tới vô tung, ngưng vô ảnh.

Đạo thân ảnh màu hoàng kim kia rốt cuộc dừng lại, đây chỉ là một loài phi cầm, tên cụ thể Tiểu Ân không biết. Đầu của nó giống như chim gõ kiến, mỏ thật dài, dưới phản xạ của ánh mặt trời thỉnh thoảng nổi lên một đạo hào quang sang ngời, có vẻ đặc biệt hung hãn.

Thân nó dài chừng năm thước, lông vũ màu lam đen có chút xám, phần bụng trắng như tuyết. Khi phi hành giống như một máy bay chiến đấu kiệt xuất, làm cho người ta có ấn tượng sâu sắc. Cánh nó nhọn mà dài, giống như liềm đao (lưỡi hái), phồng chừng khi giao thủ sinh vật bị đôi cánh này vẽ lên khẳng định sẽ lưu lại chút gì đó trên người.

Loài chim hình dạng hung hãn như thế, Tiểu Ân chính là lần đầu tiên nhìn thấy. Hơn nữa từ năng lượng dao động trên người nó xem ra, thực lực của tên ma thú này chỉ sợ đã không kém hơn lục tinh đại ma pháp sư Linnuo bao nhiêu.

Song phương đánh giá lẫn nhau, Tiểu Ân mỉm cười, hào quang trên thiết bài trong tay rất nhanh biến mất, ở trong thời gian rất ngắn đã tiêu tan vô tung. Hắn thu thiết bài vào trong vòng cổ không gian, nói:

- Sứ giả Tiểu Ân của Dida đại tát mẫn đến đây, Yidikalun các hạ ở nơi nào?

Con hoàng kim đại điêu kia dùng ánh mắt không mấy thân thiện xem xét hắn. Chỉ có điều trong ánh mắt kia lại thủy chung có vài phần ý sợ hãi, sau đó chậm rãi xoay người bay về hướng vừa tới.

Tiểu Ân bật cười. Hắn biết thủ đoạn tách nguyên tố phong hệ trong cuồng phong của mình, khiến cuồng phong tiêu tan đã khiến nó hơi bị e ngại. Nếu không nó tuyệt đối không có khả năng có thái độ tốt như vậy.

Tốc độ của loài phi cầm một khi toàn lực thi triển quả nhiên là nhanh như tia chớp.

Dựa theo đánh giá của Tiểu Ân, ngay cả Hắc Toàn Phong lúc này sau khi đã cắn nuốt thạch long, nhiều nhất cũng chỉ tương đương với loài phi cầm này mà thôi.

Đương nhiên, nếu song phương giao thủ, như vậy Tiểu Ân có thể cam đoan, Hắc Toàn Phong nhất định có thắng không bại.

Nhưng mà hắn lại không biết. Loài chim này trong bộ tộc hoàng kim ở sa mạc cũng là một loại tiếng tăm lừng lẫy với tốc độ nhanh hiếm thấy.

Sau khi nó thấy một nhân loại không ngờ cũng có được tốc độ nhanh như vậy, lập tức trong lòng nổi lên tò mò, lấy tốc độ nhanh nhất bay về chỗ sâu trong sa mạc. Còn chuyện của Yidikalun giao cho, nó đã sớm vứt ra khỏi đầu.

Tiểu Ân chỉ cảm thấy đối phương càng lúc càng nhanh, trong lòng kinh ngạc vạn phần. May mắn là mình đến đây, nếu đổi lại là một tát mẫn chưa đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ đến đây, ngay cả linh vật của hắn là phi hành hệ, cũng khẳng định bị bỏ rơi không biết chạy đi đâu.

Cứ như vậy bay suốt năm giờ, tốc độ của con phi cầm kia rốt cuộc chậm lại. Cái mỏ nhọn của nó hơi hé ra, lúc này ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân lại tràn đầy khâm phục.

Đối với loại ma thú chưa biến hóa thành nhân hình mà nói, chúng nó thủy chung đều mang ý kính sợ đối với tồn tại cường đại hơn so với mình.

Tiểu Ân cũng không hơn gì, năm giờ qua thật sự là hao phí rất nhiều tinh lực của hắn. Nếu không phải đã tấn thăng làm ma đạo sĩ khẳng định là không chịu nổi. Lúc này, thấy con phi cầm này rốt cuộc chậm lại, hắn cũng thở phào nhẹ nhõm một hơi, chậm rãi nói:

- Yidikalun các hạ ở chỗ này sao?

Con phi cầm này đột nhiên ngừng người, ánh mắt lộ ra các loại thần sắc kích động, kinh sợ. Hơn nữa, nó thậm chí còn dừng giữa không trung không bay về phía trước nữa.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, lập tức hiểu ra cạm bẫy, không khỏi khẽ nhíu mày, hỏi:

- Xảy ra chuyện gì?

Khi nói những lời này, Tiểu Ân lập tức khuếch tán tinh thần ý thức ra. Tuy nhiên chỉ chớp lát, hắn đã cảm ứng được ở gần chỗ trăm dặm cực hạn của tinh thần cảm ứng có một cỗ khí tức cường đại.

Tiểu Ân nhướn mày, nhìn lại phía đó.

Kim quang lóe lên, cỗ khí tức kia dường như đã biết bị Tiểu Ân phát hiện, cũng không giấu diếm nữa, từ chân trời vẽ lên một đạo cầu vồng kim sắc, lấy tốc độ nhanh gấp đôi so với Tiểu Ân và con phi cầm này bay lại đây.

Khuôn mặt Tiểu Ân hơi co rút. Hắn đã nhận ra thân phận của người tới từ cỗ khí tức này.

Yidikalun, vương giả của bộ tộc hoàng kim rốt cuộc đã xuất hiện.

Tiểu Ân khe khẽ thở dài ở trong lòng, ma thú phi hành trong khi cùng người giao phong đã chiếm tiện nghi thật là quá lớn. Chỉ bằng tốc độ như vậy, chỉ cần hắn muốn rời khỏi chiến trường thì có ai có thể ngăn cản? Mà đối thủ của hắn nếu muốn chạy trốn thì làm sao có thể thoát khỏi sự truy kích của hắn.

Cho nên trước khi có thể nắm chắc đánh bại hắn, tốt nhất là không nên trêu chọc cường địch loại trình độ này.

Yidikalun rất nhanh đã đi tới bên cạnh bọn họ. Khiến Tiểu Ân giật mình chính là, hắn không ngờ cũng không xuất hiện với hình thái Hoàng Kim Thương Ưng, mà lại lấy hình thái nhân loại bay tới.

Trong lòng Tiểu Ân lại lạnh lẽo một mảnh. Bởi vậy có thể thấy được, tốc độ này tuyệt đối không phải là cực hạn của Yidikalun. Thật không biết siêu cấp cường giả trong sa mạc này rốt cuộc có thể đạt tới mức nào.

Sau khi tới trước mặt Tiểu Ân, đầu tiên là hắn trừng mắt nhìn con phi cầm dẫn đường cách đó không xa một cái. Bị Yidikalun trừng mắt, con phi cầm kia lập tức hạ xuống, nó vốn vô cùng thần tuấn lại tràn đầy một loại cảm giác sợ hãi và tử khí.

Yidikalun vung tay lên, nói:

- Trở về.

Con phi cầm kia giống như lấy được đại xá một lần nữa bay lên. Tuy nhiên lúc này nó cũng hướng về phía đường cũ trở về.

Tiểu Ân nao nao sau đó lập tức hiểu ra. Hắn vừa rồi đã đi một chặng đường oan uổng. Tuy nhiên nhìn thần thái khi rời đi của con phi cầm kia so sánh với thần thái hăng hái của nó khi mới xuất hiện, trong lòng Tiểu Ân thật sự cũng không thể nổi lên oán niệm gì.

- Yidikalun các hạ, xin chào ngài.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, tay phải để trước ngực, làm một cái lễ tiết thường thấy của ma pháp sư khi đối mặt cường giả.

Hoàng Kim Vương lạnh lùng đánh giá Tiểu Ân, trong mắt không ngờ nổi lên vẻ kinh ngạc.

Một lúc sau, hắn rốt cuộc mở miệng:

- Người là... Tiểu Ân? Tiểu Ân đã từng tới thí luyện trong sa mạc?

Tiểu Ân bật cười, nói:

- Yidikalun các hạ, trí nhớ của ngài thật tốt, không ngờ chỉ gặp Tiểu Ân một lần cũng có thể nhớ kỹ.

Trên mặt Yidikalun nổi lên một mảnh đỏ ửng, hắn vẫn như trước khó có thể tin được, hỏi:

- Người thật sự là Tiểu Ân.

- Đúng vậy. Không thể giả được, đúng là kẻ hèn này.

Tiểu Ân mở hai tay, bất đắc dĩ nói.

Khóe miệng của Yidikalun co giật một trận. Thật lâu sau, vị Hoàng Kim Vương này rốt cuộc bình tĩnh lại, chỉ có điều trong ánh mắt nhìn Tiểu Ân vẫn như trước có thêm vẻ khác thường nồng đậm.

Tiểu Ân khẽ cười. Trong lòng hắn lại giống như gương sáng, hiện lên tất cả biến hóa tâm lý của đối phương.

Mấy năm trước, khi hắn cùng với Harrison và Juliana vào đại sa mạc tìm kiếm trứng của Hoàng Kim Sa Trùng chẳng qua chỉ là một ma pháp sư chính thức nhỏ nhỏ mà thôi.

Nhưng chỉ qua thời gian mấy năm, hắn đã liên tiếp bước qua mấy cửa ải mà ma pháp sư bình thường khó có thể vượt qua, trực tiếp tấn thăng lên ma đạo sĩ.

Điều này tuyệt đối vượt qua sự tưởng tượng của bất cứ ai. Ngay cả là Dida đại tát mãn vô cùng quen thuộc với hắn, có thể nói nhìn hắn phát triển tới mức này đều tỏ vẻ khó có thể tin. Như vậy, Hoàng Kim Vương Yidikalun này chỉ gặp hắn một lần tự nhiên có một loại cảm giác giống như gặp quý.

Cùng với Yidikalun đứng trong hư không, Tiểu Ân không kiêu ngạo không siểm nịnh nhìn hắn.

Lần gặp mặt trước, Tiểu Ân còn phải ngửa đầu mà nhìn, sinh tử càng là ở trong một ý niệm của hắn. Nhưng lần gặp mặt này, hắn cũng đã nắm giữ tư cách đối thoại bình đẳng với đối phương. Có lẽ ở trên thực lực chân chính, Tiểu Ân vẫn như trước không thể chống lại đối phương. Nhưng thân là ma đạo sĩ, hắn đã có đủ thực lực cường đại ngay cả Dida và Yidikalun cũng không thể khinh thường.

Đặc biệt ở trên người Tiểu Ân, còn có bảo vật rất mạnh cấp bậc nghịch thiên, cùng với chỗ dựa cuối cùng của hắn cốt long. Cho nên khi đối mặt với Hoàng Kim Thương Ung có tốc độ nhanh nhất này, Tiểu Ân cũng không lo lắng, cũng không sợ hãi.

Chậm chậm, Yidikalun nhắm hai mắt lại. Khi một lần nữa mở ra hắn đã thay đổi thành một bộ dáng tươi cười bình thản, nói:

- Tiểu Ân các hạ. Tiến bộ của người thật sự đã vượt rất xa dự liệu của ta. Vừa rồi có chỗ thất lễ, còn xin người thứ lỗi.

Trong lòng Tiểu Ân dâng lên một trận kích động. Bất kể là Dida hay là Yidikalun, sau khi hắn thăng tiến lên ma đạo sĩ, thái độ đối với hắn đã có biến hóa long trời lở đất.

Đây chính là thực lực, cũng là biện pháp duy nhất để có thể đạt được sự tôn trọng của cường giả.

- Ngài quá khách sáo rồi. Ta có thể có được thành tựu này, chẳng qua là vận khí mà thôi.

Tiểu Ân khiêm tốn nói.

- Vận khí?

Yidikalun cười khở một tiếng, nói:

- Vận khí có thể tạo nên một vị ma đạo sĩ sao?

Tiểu Ân hậm hực cười, tuy rằng hắn biết khẳng định là không ai tin tưởng lời nói của hắn. Chẳng qua lời này chính là thật, nếu như không có Nhất Hào, hắn căn bản là không có khả năng trở thành ma đạo sĩ.

Sắc mặt của Yidikalun đột nhiên biến đổi. Hai mắt hắn rất nhanh sáng lên.

- Tiểu Ân các hạ. Người phải chăng đã đi qua khe nứt thời không?

- Đúng.

Tiểu Ân không chút giấu diếm gật đầu.

- Như vậy, người đã từng tiến vào tử vong chi địa (vùng đất tử vong) chưa?

Tiểu Ân bắt ngờ nhìn hấn một cái, do dự một chút, rồi cuộc gật gật đầu.

Sắc mặt của Yidikalun lập tức trở nên cực kỳ phấn khích. Hấn đã đoán được, Tiểu Ân có thể trong thời gian ngắn đạt được thành tựu như hiện nay, như vậy nếu chỉ dựa vào cố gắng thì tuyệt đối không có khả năng.

Liên tưởng đến mấy năm trước khe nứt thời không mới mở ra, cùng với đủ loại truyền thuyết ở trong này. Yidikalun thử hỏi một chút, quả nhiên từ miệng Tiểu Ân thu được đáp án hấn tự cho là đúng.

Cường giả có thể từ trong tử vong chi địa đi ra, đó chính là ngàn năm truyền kỳ tương lai. Bất kể ở trên người bọn họ có biểu hiện dị thường gì dường như đều không đủ để kinh ngạc.

Khẽ gật gật đầu, Yidikalun tự cho là đã tìm được đáp án chính xác rồi cuộc lộ vẻ tươi cười, nói:

- Tiểu Ân các hạ, hoan nghênh ngài tới sa mạc Sahara. Chỉ là với thân phận của người không ngờ còn có thể đại biểu Dida đến đây, lại càng vượt ngoài ý liệu của ta.

Đến lúc này, ở trong lòng Yidikalun mới tính là chân chính đối đãi với Tiểu Ân hoàn toàn như đối với các cường giả.

Thực lực của Tiểu Ân hiện nay còn không bằng hấn, nhưng có thể may mắn từ trong tử vong chi địa đi ra, tương lai là ngàn năm truyền kỳ, cũng tuyệt đối có tư cách cùng ngồi cùng ăn với hấn.

Tiểu Ân lộ vẻ tươi cười vô hại, nói:

- Dida đại tát mãi là thầy tốt bạn hiền trên con đường tu hành của ta, có thể trở thành sứ giả của ngài thực ra là vinh hạnh của ta.

Ánh mắt của Yidikalun đầy thâm ý nhìn Tiểu Ân, rồi cuộc nói:

- Dida có mắt nhìn người, đế quốc Lang Nhân lại có ngàn năm phồn hoa.

Trong đại sa mạc mênh mông vô bờ, bất cứ lúc nào đều gặp phải cuồng phong vô cùng vô tận gào rít.

Dưới sự dẫn dắt của Yidikalun, hai người hướng về một phương hướng bay đi.

Xa xa, tiếng rít ù ù cường đại không dứt, một đạo lốc xoáy vô cùng lớn dường như bao phủ toàn bộ sa mạc tàn phá bờ bãi ở không trung và trên mặt đất. Tuy nhiên lốc xoáy này không giống như bình thường, nó cũng không di động, thủy chung đều bị vây trong một phạm vi bất tận.

Nhìn thấy Yidikalun bay thẳng về phía lốc xoáy này, trong lòng Tiểu Ân mơ hồ có chút sợ hãi.

Càng tới gần lốc xoáy này, Tiểu Ân càng cảm nhận được sự cường đại của nó, cường đại trình độ này đã không phải nhân loại có thể chống đỡ rồi. Dựa theo dự đoán của Tiểu Ân, ngay cả Dida đại tát mãi đến đây chỉ sợ cũng phải nhượng bộ lui binh.

Có lẽ, chỉ có ngàn năm truyền kỳ trong truyền thuyết mới có nắm chắc vào ra trong lốc xoáy ở trình độ này.

Mà Tiểu Ân mặc dù đã là ma đạo sĩ, nhưng đối diện với lực lượng tự nhiên bậc này của trời đất, hấn cũng không dám tùy tiện mạo hiểm.

Yidikalun dường như biết lo lắng trong lòng Tiểu Ân, ở phía trước lốc xoáy cực đại mênh mông bát ngát kia khoảng hơn trăm thước dừng lại, nói:

- Tiểu Ân các hạ. Trong này chính là thần điện của bộ tộc Hoàng Kim.

Trên mặt hấn lộ ra một tia đắc ý, nói:

- Thần điện của bộ tộc Hoàng Kim chúng ta chỉ mở ra đối với cường giả từ ma đạo sĩ trở lên, mời theo ta tiến vào.

Dứt lời, Yidikalun lớn tiếng niệm một đoạn chú ngữ thâm ảo cổ xưa, phát âm của đoạn chú ngữ này cực kỳ cổ quái. Tiểu Ân thậm chí còn có thể khẳng định, đây tuyệt đối không phải là ngôn ngữ của nhân loại. Ngay cả là hắc muốn bắt chước phát ra, cũng là việc quyết không có khả năng.

Một lát sau. Một khu vực của đạo lối xoáy cực đại này đột nhiên đình chỉ chuyển động. Tất cả cuồng phong đi tới khu vực này đều tự động tránh ra.

Chậm chậm, khu vực này bắt đầu bình phục, lộ ra một thông đạo cao đến tám thước có thể cho mười người cùng đi.

Yidikalun khẽ mỉm cười trước khi bay vào trong thông đạo kia. Sắc mặt Tiểu Ân khẽ biến, hắc không dám chậm trễ, vội vàng bay nhanh theo Yidikalun vào bên trong.

Sau khi hắc tiến vào trong thông đạo, trong tai lập tức truyền đến tiếng rít thật lớn. Mặc dù trong thông đạo sức gió cũng không lớn, nhưng cơn lốc bên ngoài lại to lớn vượt quá tưởng tượng.

Một lúc sau, bọn họ rốt cuộc thuận lợi tiến vào bên trong.

Yidikalun lại một lần nữa ngâm tụng chú ngữ, năng lượng dao động mãnh liệt từ trên người hắc phát ra, giống như một lời chỉ dẫn khiến khu vực kia một lần nữa trở về trong lối xoáy.

Y hướng về phía Tiểu Ân làm một cái thủ thế, bọn họ tiếp tục đi về phía trước. Khi bọn họ xuyên qua một phiến kết giới phòng hộ mỏng thì cảnh sắc trước mắt liền thay đổi.

Ở bên trong kết giới phòng hộ này có một tòa cung điện cực lớn, dường như thẳng tận mây xanh.

Ở phía trước tòa cung điện này, cho dù là Hắc Toàn Phong cũng sẽ cảm thấy nhỏ bé như con kiến.

Trong lòng Tiểu Ân vô cùng rung động, hắc có thể cảm nhận được rõ ràng khí thế cường đại phát ra từ tòa cung điện này. Đó là một loại khí tức cường giả không thể chống đỡ được tích lũy qua vô số năm.

Ở trước mặt cổ khí tức này, hắc thấy dường như đều bé nhỏ không đáng kể. Mà một khác khi thấy cung điện kia, trong đáy lòng Tiểu Ân không ngờ lại nổi lên một loại ý niệm muốn triều bái.

Hắc rung mình, loại cảm xúc này thật sự quá đáng sợ. Đây còn chỉ là ở bên ngoài cung điện, nếu thật sự tiến vào bên trong cung điện, loại cảm giác này không biết có bao nhiêu mãnh liệt đây.

Quay đầu nhìn về phía Yidikalun, chỉ thấy vị Hoàng Kim Vương này vẻ mặt ngưng trọng. Ánh mắt nhìn cung điện của hắc giống như một tín đồ thành kính nhất trên thế giới.

Tiểu Ân lập tức nghĩ tới, Yidikalun từng nói qua, bộ tộc Hoàng Kim là sứ giả được thần linh lựa chọn. Như vậy thờ cúng trong cung điện này khẳng định có liên quan tới thần linh trong lời của hắc. Hơn nữa, liên tưởng đến lối xoáy thật lớn dường như vô biên vô hạn mà lại không di động bao vây bên ngoài cung điện, trong lòng Tiểu Ân cũng mơ hồ đoán được lai lịch của cung điện này.

214. Chương 35: Đánh Nhau Dưới Đáy Biển

Yidikalun kiêu ngạo nói.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, khuôn mặt hắc tỏ ra đầy kính ngưỡng. Hắc cũng không phải giả vờ, mà là phát ra từ nội tâm của hắc.

Bất kể là ai, lần đầu tiên nhìn thấy cảnh tượng như thế, đều có cùng loại cảm giác như thế.

Yidikalun than nhẹ một tiếng, nói:

- Thật sự là đáng tiếc, người cũng không phải là Hoàng Kim sứ giả của bộ tộc chúng ta, cho nên chỉ có ở ngoài Thánh điện quan sát, mà không thể tiến vào bên trong Thánh điện.

Tiểu Ân trong lòng khẽ nhúc nhích, hỏi:

- Bên trong Thánh điện có cái gì?

Yidikalun do dự một chút, nói:

- Rất xin lỗi, ta không có thể trả lời câu hỏi này.

Tiểu Ân ung dung cười cười, đổi đề tài, nói:

- Được rồi, hiện tại chúng ta đã ở bên ngoài Thánh điện, kế tiếp thì như thế nào?

Yidikalun khê thở phào nhẹ nhõm, mang theo Tiểu Ân đi tới, đi qua non nửa vòng tròn ngoại vi, rốt cục đi tới một chỗ trống trải có gương đồng thật lớn.

Hắn lấy tay khê chạm vào phía trên tấm gương đồng một chút, ngay lúc đó có một đạo năng lượng hoàng kim mãnh liệt chọt ở bên trong gương đồng phát ra. Tiếp theo, bên trong gương đồng xuất hiện một cảnh tượng đầy quý dị.

Vô số cảnh tượng vong linh sinh vật thiên kì bách quái hiện lên ở trong một địa phương quanh năm âm trầm khủng bố. Có lẽ là do quan hệ với khoảng cách và pháp thuật, hình ảnh bên trong gương đồng cũng không rõ ràng, miễn cưỡng có thể nhìn ra được một ít vong linh đặc thù mà thôi.

Yidikalun lại lần nữa lật tay một chút, hình ảnh bên trong gương đồng lại biến đổi, lúc này xuất hiện một tấm bản đồ thật lớn, ở trên tấm bản đồ hiện lên một hòn đảo hẹp và dài.

Bởi vì không có số liệu, cho nên Tiểu Ân cũng không nhìn được toàn bộ đảo nhỏ có diện tích là bao nhiêu, nhưng hắn lập tức khẳng định được, đây là toàn cảnh của Vong Linh đảo.

Ở trên đảo nhỏ này, đất đai khắp nơi nổi lên một màu đỏ loang loáng, khoảng cách không ngừng co giãn. Nhưng mà, tại khu vực trung tâm lại có một lực lượng thần bí quấy nhiễu khiến cho cảnh tượng bên trong gương đồng biến thành một mảnh tuyết trắng, căn bản là không nhìn ra được cái gì.

Sắc mặt Yidikalun ngưng trọng cực kỳ, hắn chậm rãi nói:

- Tiểu Ân các hạ, gương đồng này là một đạo cụ ma pháp mà bộ tộc Hoàng Kim dùng để quan khán toàn bộ thế giới. Chúng ta được thần linh giao cho thần khí này, nó có thể quan sát toàn bộ thế giới.

Sắc mặt Tiểu Ân hơi có chút thay đổi, gương đồng này có hiệu quả như thế này có thể có chút tương tự với vệ tinh của nhân loại. Nhưng so sánh năng lực của vệ tinh so với gương đồng này có vẻ kém hơn một chút. Nhìn qua gương đồng này, thì Thần linh ở thế giới này quả thực có thực lực có thể nói là biến thái.

- Ở trên đảo Vong Linh, khẳng định là đã xảy ra biến cố rất lớn.

Thanh âm của Yidikalun trầm trọng:

- Không biết vì sao, năng lượng ở trên đảo dao động còn có sinh ra một lực lượng đối kháng với thần kính. Khiến chúng ta không thể nhìn rõ được chân tướng. Lực lượng này không ngờ có thể chống lại Thần lực... Thật sự là đáng sợ.

Tiểu Ân cũng rõ ràng thực lực của cốt long có lẽ không đủ để chống lại thần linh, nhưng nếu trốn ở bên trong âm thầm đấu tranh cùng với chút Thần lực mong manh còn sót lại trong thần kính lại là một chuyện rất dễ dàng.

Tuy nhiên điều này cũng không có thể nói cho Yidikalun biết được, nếu không thì cam đoan rằng tất cả cái gọi là tín đồ của thần linh ở đây sẽ đều muốn hợp lại liều chết liều sống với hắn.

Khê cười, Tiểu Ân nói:

- Các hạ, ngài cảm thấy trên đảo Vong Linh có biến hóa kỳ dị như vậy đại biểu cho cái gì?

Vẻ mặt của Yidikalun ngay lập tức ngưng trọng nói:

- Ta không biết, tuy nhiên ta hoài nghi, ở trên đảo Vong Linh này có nhiều nhóm quân chủ đang cùng người khai chiến.

- Khai chiến?

Tiểu Ân trong lòng kinh ngạc, Yidikalun quan sát một chút cũng đúng vậy, cốt long nếu ở trên đảo Vong Linh săn bắt vong linh, tự nhiên là cùng với người thống trị trên đảo đã xảy ra xung đột. Cốt long tuy rằng chỉ có một người, nhưng hắn có thực lực mạnh, nhưng nói là chiến tranh thì cũng chưa đủ.

- Đúng vậy, ta phát hiện hơi thở hùng mạnh của quân vương trên đảo Vong Linh, hơi thở này tương ứng với vài quân vương cùng nhau tác chiến với cường địch

Tiểu Ân suy xét một chút, hỏi:

- Các quân vương trên đảo Vong Linh có thực lực đến tột cùng như thế nào?

- Rất mạnh, bọn họ nguyên vốn có hơn hai mươi quân vương, nhưng cách đây một trăm năm mươi năm trước, xảy ra chiến tranh, đến nay cũng chỉ còn có mười hai quân vương

Tiểu Ân cảm thấy da đầu dựng ngược lên, mười hai quân vương kia tương đương với mười hai ma đạo sĩ.

Cốt long có thể bằng vào thân hình tàn phá, lấy thực lực của bản thân cùng với những quân vương này đánh nhau. Như vậy ở vào thời kỳ toàn thịnh thì hẳn có thực lực mạnh đến cỡ nào?

- Yidikalun các hạ, ngài có tính toán gì không?

Tiểu Ân dò hỏi.

Hoàng Kim Vương do dự một chút, lập tức tỏ ra hào khí ngất trời nói:

- Nếu Tiểu Ân các hạ đích thân tới, chúng ta cùng đi đến xem ở trên đảo Vong Linh đã xảy ra chuyện gì.

Tiểu Ân cũng muốn đi tới Vong Linh đảo càng sớm càng tốt, cho nên không chút do dự đáp ứng.

Kỳ thật, hẳn cũng không biết tâm tư của Yidikalun lúc này.

Dựa theo tính toán của Hoàng Kim Vương, trước hết chỉ cần phái một lực cấp ma thú hoàng kim là được. Nhưng hẳn cũng thật không ngờ đại biểu của Dida tới chính là một gã ma đạo sĩ, hơn nữa ma đạo sĩ này lại có thân phận đặc thù, có thể trong tương lai tiến đến cấp bậc ngàn năm ma pháp sư truyền kỳ.

Như vậy, ở trong bộ tộc Hoàng Kim muốn cử người đi cùng hẳn có thân phận tương xứng cũng quả thật là khó khăn.

Mặc dù ở trong bộ tộc Hoàng Kim còn có một vị có thực lực cũng không thấp hơn Tiểu Ân, đó là Đại trưởng lão. Nhưng phái người này đi, trong lòng hẳn còn có nhiều điều cớ kỵ, nếu Đại trưởng lão và Tiểu Ân xảy ra xung đột, kết thành thù hận, như vậy đối với bộ tộc Hoàng Kim cũng không phải là chuyện tốt.

Cho nên hẳn rốt cục quyết định tự mình cùng đi đến đảo Vong Linh.

Mang theo Tiểu Ân đi tới bên ngoài cung điện, chỗ đặt Truyền Tống Trận thật lớn, Yidikalun nhìn Truyền Tống Trận, phát ra một tiếng thở dài.

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn Truyền Tống Trận, trong lòng cảm thấy rất ngạc nhiên.

Truyền Tống Trận này so với Truyền Tống Trận ma pháp công hội thiết lập khác nhau rất nhiều, tuy rằng thoáng nhìn qua cũng không thể nhìn ra được cái gì, nhưng Tiểu Ân có được cảm giác vô cùng mãnh liệt.

Đặc biệt ở trung tâm Truyền Tống Trận dựng lên một tấm bia đá cao chừng một thước, mặt trên lóe ra ánh sáng hào quang diễm lệ.

Nếu đem ma pháp trận so sánh với phương tiện giao thông, như vậy Tiểu Ân cảm thấy Truyền Tống Trận tư nhân của ma pháp sư Tiffany giống như là xe đạp.

Tuy rằng xe đạp có thể truyền tống được cách xa ngàn dặm là rất khác thường, nhưng có cảm giác giống xe đạp cũng không có sai.

Ma pháp Truyền Tống Trận do Ma pháp công hội đặt ra giống như là xe bình điện (xe đạp điện), so với Truyền Tống Trận tư nhân phải cao cấp hơn một cấp bậc.

Nhưng hai Truyền Tống Trận này so với Truyền Tống Trận của Ma pháp công hội thì đẳng cấp kém hơn rất nhiều.

Truyền Tống Trận trước mắt mang cho Tiểu Ân rung động thật lớn, hẳn có thể ví Truyền Tống Trận của Ma pháp công hội như xe bình điện, thì Truyền Tống Trận ở đây được ví như xe buýt đường dài, xét về cự ly di chuyển thì xe bình điện với xe đạp không thể nào bằng được.

Đương nhiên, tất cả chẳng qua là một loại cảm giác, Tiểu Ân căn bản không có thời gian và tư cách đi nghiệm chứng được nó.

Khi ánh mắt Tiểu Ân tập trung nhìn tới phía trên Truyền Tống Trận, Yidikalun khẽ mỉm cười, nói:

- Tiểu Ân các hạ, đây là Truyền Tống Trận mà thần linh lưu lại, chẳng những có thể truyền đưa đến bất kỳ đâu trên thế giới này, mà còn có thể truyền tống đến tinh cầu khác, hơn nữa không cần nơi truyền tống cũng phải có được Truyền Tống Trận tương ứng.

Hai mắt Tiểu Ân chợt sáng ngời, hoá ra hắn cũng không có cảm ứng sai lầm, Truyền Tống trận phong cách cổ xưa ở trước mắt này không ngờ là một loại Truyền Tống Trận cấp tinh cầu hiếm thấy ở trên đời.

Hắn hâm mộ nhìn thoáng qua hỏi:

- Nếu là truyền đến địa phương ở tinh cầu, chúng ta phải làm như thế nào để có thể trở về?

- Không có biện pháp.

Yidikalun hai tay giơ lên, nói:

- Nếu đi Vong Linh đảo, còn có thể dùng Truyền Tống Trận trên đảo để trở về, nếu đến tinh cầu khác, chỉ sợ là rất khó có cơ hội trở lại.

- Vì sao?

- Không biết.

Trong mắt của Yidikalun cũng hiện lên một tia nghi hoặc, nói:

- Đây là các tiền bối của bộ tộc Hoàng Kim nói lại, về phần nguyên nhân như thế nào, có lẽ là một bí mật vĩnh viễn cũng không thể có lời giải đáp.

Hai tròng mắt Tiểu Ân chuyển động, hắn nghĩ tới một nguyên nhân trong đó, có lẽ là do nguyên nhân tọa độ có vấn đề.

Nếu truyền tống mà tọa độ tinh cầu cũng không biết, như vậy ngay cả ở trong Truyền Tống Trận cũng không thể bình yên quay trở về.

Phỏng chừng cũng vì đạo lý này, cho nên những nhóm đi chinh phục vũ trụ ngàn năm truyền kỳ mới có thể tùy ý lưu động đi lại trong vũ trụ.

Sau khi cùng với Hoàng Kim Vương cảm khái vài câu, bọn họ liền đi vào bên trong Truyền Tống Trận.

Ở bên trong Truyền Tống Trận, Yidikalun đùa nghịch một phen, sau đó nhẹ nhàng ấn vào tấm bia đá, tấm bia đá chậm rãi trầm xuống, cuối cùng cũng chìm hẳn xuống mặt đất, không để lộ ra sơ hở gì.

Tiểu Ân tò mò hỏi:

- Yidikalun các hạ, ngài cũng có thiên phú về không gian hệ ma pháp?

- Không có.

- Không có?

Sắc mặt Tiểu Ân cảm thấy nóng lên, truyền tống cự ly siêu xa, cần phải có không gian hệ ma pháp sư thi triển, nếu không một khi truyền tống xảy ra vấn đề gì bất ngờ, thì có hối cũng không kịp.

Yidikalun khẽ mỉm cười, nói:

- Ma pháp trận này không giống bình thường, cũng không phải do nhân loại, Tinh Linh có thể nghiên cứu ra. Đây chính là kết quả của thần linh, chỉ cần người muốn đi đến địa phương nào thì dùng lực lượng tinh thần khắc vào giữa tấm bia đá, ma pháp trận sẽ tự động lựa chọn truyền tống.

Tiểu Ân hít một hơi thật sâu. Những việc của thần linh quả nhiên người thường không thể bằng được.

Bên trong Truyền Tống Trận nổi lên từng đạo quang mang màu vàng, những ánh hào quang này giống như tia chớp dao động, cuộn cuộn không dứt.

Bên trong ánh sáng kim quang chói mắt, Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, hẩn yên lặng cảm ứng những biến hóa xảy ra trong đó. Lúc này Nhất Hào đã sớm ở tiến vào thông đạo lốc xoáy kia, cũng đã cùng hẩn kết làm một thể.

Cung điện to lớn, có được ma lực thần kính, cùng với ma pháp trận thần kỳ này, đều đã bị Nhất Hào ghi chép rõ ràng, ngày sau có thể tạo ra một chút đồ vật gì đó hay không, cũng không thể biết được.

Hào quang lóe ra kịch liệt, có cảm giác ngày càng mạnh thêm.

Rốt cục, cũng có một tiếng động giống như khí cầu bị đâm phá vang lên, hai người Tiểu Ân lập tức biến mất ở bên trong ma pháp trận.

Trước mắt bạch quang rút đi, thế giới mới hiện ra trong mắt Tiểu Ân.

Đó là một mảnh thiên địa hôn ám, bầu trời có cảm giác không có mặt trời, chỉ có từng đợt từng đợt hào quang màu đỏ sậm, giống như con rết đang bò lóe ra bốn phía.

Lúc Tiểu Ân còn đang đánh giá nơi này thì cảnh sắc trước chợt biến đổi, hai người bọn họ lại lần nữa bị hào quang màu trắng sữa bao phủ.

Gần trong gang tấc nhưng hai người có một loại cảm giác kỳ diệu, dường như khoảng cách giữa hai người không phải là gần nhau như thế, mà là có một cảm giác cách xa nhau như trời cao và vực thẳm.

Trong lòng Tiểu Ân cảm thấy rung mình, cho tới bây giờ hẩn chưa từng nghe nói qua Truyền Tống Trận có thể liên tục truyền tống.

Ở thế kỷ hai mươi mốt, nếu muốn đi đến địa phương hẻo lánh thì cũng phải di chuyển từ từ. Nhưng ở thế giới ma pháp này chỉ cần dùng ma pháp trận, như vậy khẳng định một lần truyền tống là đi đến nơi, ở trường hợp này có hai lần truyền tống căn bản là không có khả năng phát sinh.

Cho nên, Truyền Tống Trận truyền tống lần thứ hai, Tiểu Ân lập tức hoài nghi, quay đầu về phía Yidikalun.

Nhưng mà, da đầu Tiểu Ân run lên khi thấy ánh mắt của Hoàng Kim Vương cũng mờ mịt không hiểu. Điều này chứng tỏ, hẩn cũng không biết rõ sự tình gì đang xảy ra.

Ánh mắt Tiểu Ân chợt sáng ngời, Tiểu Ân lẳng lặng quan sát mọi cử động của Yidikalun, cuối cùng cũng ra kết luận, Yidikalun thật sự cũng không biết nội tình. Đương nhiên, nếu vị Hoàng Kim Vương này đồng kích tới tới mức Tiểu Ân cũng không thể nhìn thấu được thì lại là một chuyện khác.

Nhưng Tiểu Ân tin tưởng, lấy lòng kiêu ngạo và tự tôn của bộ tộc Hoàng Kim, Yidikalun tuyệt đối không biết dùng thủ đoạn để lừa gạt bản thân mình.

Lúc này bạch quang lóe ra, có cảm giác có cái gì đó không thích hợp, ngay cả ở giữa Tiểu Ân và Yidikalun cũng tràn đầy những nguyên tố lưu động một cách không thể hiểu nổi.

Khi tất cả ánh sáng bạch quang đều rút đi, bọn họ đã đi tới một địa phương hoàn toàn xa lạ.

Quả thật, bất kể là Yidikalun hay là Tiểu Ân, đều tuyệt đối chưa có tới địa phương này. Bởi vì nơi này hoàn toàn là một thế giới đầy nước.

Hai người bọn họ không ngờ bị Truyền Tống Trận đến đây nước, hơn nữa buồn cười chính là, hai người bọn họ trong lúc này đã bị tách ra xa, khoảng cách chừng hơn trăm dặm.

Nếu không phải hai người bọn họ có tinh thần cảm ứng cực mạnh, căn bản là đừng nghĩ có thể liên hệ được với nhau.

Theo bản năng, trong hoàn cảnh này hai người đều muốn nương tựa vào nhau, bọn họ đều bay lên cùng tụ họp vào một chỗ.

Trên đường đi tới, Tiểu Ân thi triển thêm vào ma pháp vòng bảo hộ.

Khi ma pháp vòng bảo hộ thành hình, thủy nguyên tố ở xung quanh lập tức nhanh chóng lui đi ra ngoài, khiến Tiểu Ân đạt được một không gian hành động tự do

Tiểu Ân dù sao cũng là một nhân loại, cũng không phải loài vật có thể sinh hoạt tự do trong nước. Cho nên đối với việc được ngâm trong nước, hắn cũng không có nửa điểm hứng thú.

Đương nhiên, đối với một ma pháp sư mà nói, cho dù gặp phải hoàn cảnh ác liệt hơn nữa, cũng không có gặp nguy hiểm. Bởi vì bọn họ có rất nhiều loại phương pháp có thể cung cấp cho bản thân đường khí.

Đang lúc hai người phi tới với tốc độ cao để nhanh hội hợp cùng một chỗ, trên đường họ phát hiện ra vô số sinh mạng thể.

Bọn họ cảm ứng được ở đây có rất nhiều sinh mạng thể, dường như vô cùng vô tận.

Những sinh mạng thể này là một loại quái ngư đầu to đuôi mảnh. Làm cho người ta ngạc nhiên nhất chính là vây cá trên người chúng nó cũng không giống bình thường. Vây cá của chúng sắc bén vô cùng, giống như những chiếc răng lớn hoặc nhỏ, khi ở trong nước tỏ ra nguy hiểm vô cùng.

Hơn nữa ở trên đầu nó, có chiếc miệng to chiếm hết cả diện tích của chiếc đầu, trong miệng có răng nanh vô cùng sắc bén.

Chúng nó lớn nhỏ không đều, có con to như đầu ngón tay, có con to chừng nửa thước. Nếu đánh giá đàn quái ngư này đều là ma thú thì quả thật là quá đề cao chúng nó, bởi vì trong đám quái ngư này, chỉ có những con quái ngư thân hình đạt được hai mươi cm trở lên mới có thể làm cho người ta cảm ứng được năng lượng dao động trên người chúng.

Điều mà khiến cho Tiểu Ân và Yidikalun giật mình chính là yêu thú kia có số lượng rất nhiều, hơn nữa rất đáng sợ, chúng nó đều lao về hướng Tiểu Ân và Yidikalun. Chỉ nhìn thấy khí thế của chúng, cũng biết là muốn tấn công Tiểu Ân và Yidikalun.

Thầm mắng một tiếng, Tiểu Ân và Yidikalun tuy rằng cách xa nhau hơn mười dặm đường, nhưng không hẹn trước mà cùng ra tay.

Khi thực lực đạt tới trình độ như bọn họ, ngay cả là không sở trường về thủy hệ ma pháp, nhưng tuyệt đối không có khả năng không biết gì về nó. Mà ở hoàn cảnh trước mắt này, cũng chỉ có thủy hệ ma pháp mới là đáng giá.

Ở bên người Tiểu Ân chợt nhận nhận nổi lên vô số năng lượng thần bí, bao hàm năng lượng hùng mạnh nhanh chóng khoáng tán đi ra bên ngoài.

Bầy cá không sợ chết kia tấn công va chạm với vòng năng lượng cùng một chỗ.

Ở trong thế giới nước, không có thanh âm, không có sắc thái, chỉ có đàn cá cứ một con nối tiếp một con hung hãn lao vào vòng năng lượng hóa thành một vòng máu loãng.

Chỉ trong một lát công phu, vòng năng lượng đã giết chết mấy trăm sinh mạng nhỏ yếu đó.

Tiểu Ân thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng duy trì thủy hệ ma pháp hao phí rất nhiều Tinh thần lực lượng, nhưng ở trong khoảng thời gian ngắn, bầy cá này không thể uy hiếp đến sinh mạng của hắn được.

Giờ phút này Tiểu Ân mới hướng tới Yidikalun để cảm ứng.

Tiểu Ân sắc mặt khê biến đổi, khắc sâu ấn tượng đối với hành động hung ác của Yidika.

Giờ đây, Yidikalun đã thi triển năng lực của thân mình ra trong một phạm vi lớn, vòng năng lượng trên hắn bảo hộ không ngờ có khoảng cách trên mười thước có thừa.

Ở trong nước có áp lực rất lớn, muốn duy trì vòng bảo hộ như vậy, tiêu hao năng lượng rất lớn, tuyệt đối là tiêu hao gấp mấy lần Tiểu Ân. Nhưng xem ra Yidikalun không thêm quan tâm, chỉ biết còn rất xa mới đạt tới cực hạn.

Không chỉ có như thế, ở ở trong vòng hơn ba trăm mét, không ngờ hình thành một lỗ xoáy thật lớn.

Lỗ xoáy như một cái phễu, hướng về phía bầy cá, một lúc sau bầy cá không chịu nổi áp lực của lỗ xoáy, thân thể bị xé tan nát thành nhiều mảnh.

Rất nhanh, ở chung quanh chỗ Yidikalun đứng xuất hiện một mảnh nước thật lớn đỏ như máu. Nếu nói về khả năng đánh chết bầy cá về số lượng, như vậy Tiểu Ân có thúc ngựa đuổi cũng không kịp.

Tuy nhiên, đây cũng là do Tiểu Ân cố ý không sử dụng hết khả năng, bởi vì vòng năng lượng dao động duy trì ở xung quanh hai bên người khoảng một trăm mét, so với khu vực phòng thủ của đối phương, có thể thấy rõ Tiểu Ân thua kém khá xa.

Cũng không phải hẳn không làm được như vậy, mà là theo cách tính toán của Nhất Hào, hẳn đã áp dụng một cách an toàn nhất, cũng là một phương pháp phòng ngự hiệu quả nhất.

Với thực lực của Tiểu Ân và Yidikalun, đủ để đánh chết hết đàn cá ở trước mắt này hoặc đánh lui, khiến chúng nó không dám đến trêu chọc nữa.

Nhưng gần nửa giờ sau, bọn họ lại phát hiện có điểm không thích hợp.

Bởi vì ở xung quanh bọn họ, không hiểu sao số lượng quái ngư cũng không bởi vì sự giết hại của bọn họ mà tiêu giảm, mà bởi vì nơi này bị nhiễm mùi máu tươi đã dần dần triệu tập ra càng ngày càng nhiều quái ngư.

Trong lòng Tiểu Ân cảm thấy vô cùng kinh ngạc, cũng không vội phóng thích ra vòng năng lượng. Từ đầu đến cuối, tần suất Tiểu Ân phóng thích vòng năng lượng cũng chỉ duy trì ở mức trên tiêu chuẩn một chút, không quá chậm cũng không hề nhanh.

Tiểu Ân đang ở tư thế nghiêm mật phòng thủ, bầy quái ngư ở trong nước đã bị chết thê thảm nhưng vẫn không thể công phá năng lượng vòng phòng ngự của Tiểu Ân như trước.

Về phần Yidikalun đang khổng chế lốc xoáy, nhưng với con mắt quan sát của Nhất Hào đã phát hiện ra vị Hoàng Kim Vương này chậm rãi rút khoảng cách khổng chế lốc xoáy từ ba trăm mét xuống chỉ còn hai trăm mét.

Lúc này ngay cả là vị Hoàng Kim Vương cuồng ngạo vô cùng này cũng không tự chủ được rút ngắn lại phạm vi phòng ngự.

Bầy quái ngư ở đây đông đến mức độ làm cho người ta có cảm giác chúng nó đông không có số lượng hạn chế. Nhìn bầy cá trước mặt, Yidikalun cũng cảm thấy áp lực trầm trọng, cho nên hẳn mới có thể co rút lại phòng tuyến, tận dụng khả năng duy trì mà lực lâu hơn một chút.

Ngay từ đầu Tiểu Ân thủy chung vốn muốn cùng hội hợp với Yidikalun, lúc này lại thêm nhanh một chút. Dưới sự công kích của bầy cá, song phương không ngừng tiến tới gần nhau hơn, cuối cùng hai người cũng vấp vấp vào nhau cùng một chỗ.

Khi vòng năng lượng dao động của Tiểu Ân tiếp xúc với năng lượng lốc xoáy của Yidikalun là lúc năng lượng khuếch tán của Tiểu Ân chợt biến mất như thể chưa từng xuất hiện, không hiểu sao cả liền biến mất.

Đồng tử Yidikalun chợt ngưng lại, hẳn cũng thật không ngờ, khả năng khổng chế ma pháp lực lượng mà Tiểu Ân biểu hiện ra ngoài không ngờ còn cao hơn một bậc so với hẳn.

Tuy nhiên, vị Hoàng Kim Vương này dù sao cũng đã kiến thức rất nhiều nhân vật hùng mạnh, cho nên cũng không ngạc nhiên lắm, hẳn chẳng qua gây người một chút mà thôi. Hẳn nhìn về hướng Tiểu Ân, sau đó khổng chế năng lượng lốc xoáy đình chỉ xuống dưới.

Sau khi làm xong tất cả, trên mặt Yidikalun có vẻ bốc hỏa cay, chẳng qua giờ phút này đang gặp phải tình huống nguy cơ, Tiểu Ân cũng không có chú ý đến vẻ mặt của hẳn, mà Nhất Hào cũng đi không lý giải về mặt của người này chuyển biến như thế có hàm nghĩa gì.

Hai người rốt cục cũng thuận lợi hội hợp cùng nhau. Tiểu Ân thất kinh hỏi:

- Yidikalun các hạ, chúng ta đang ở nơi nào?

Yidikalun trên mặt lập tức lộ ra biểu tình cực kỳ bất đắc dĩ, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta cũng không biết chúng ta đang ở chỗ nào nữa.

- Ngài cũng không biết?

- Đúng...

Tiểu Ân nhớ lại gương mặt của Yidikalun lúc hai người đang ở trong Truyền Tống Trận, lập tức cũng tin vài phần.

- Yidikalun các hạ, ngài biết quái ngư ở nơi này có lai lịch như thế nào?

Yidikalun lắc lắc đầu, nói:

- Sinh vật ở hải dương nhiều hơn so với sinh vật trên mặt đất mấy lần. Ta căn bản là không thể suy đoán được bầy cá này là loài gì.

Hắn khép hờ hai mắt, cảm ứng một vòng, nói:

- Loài cá này tuy số lượng nhiều, nhưng phần lớn chỉ là ma thú bậc một, đối với chúng ta cũng không tạo thành uy hiếp gì.

Tiểu Ân cười khở một tiếng, nói:

- Yidikalun các hạ, chẳng lẽ ngài không biết nhiều kiến căn cũng chết voi sao? Nhiều quái ngư như vậy, nếu chúng cứ vây quanh như vậy, đợi khi chúng ta hao hết ma lực thì như thế nào.

Yidikalun nhìn lên đỉnh đầu, ở trên đầu bọn họ có một mảnh đen nhánh, cũng không biết bọn họ đang ở phương nào, càng không thể suy đoán bọn họ đang ở chỗ này có độ sâu bao nhiêu.

Yidikalun khẽ cau mày nói:

- Được rồi, Tiểu Ân các hạ, chúng ta không cần lo lắng, chúng ta cần phải phá vây đi lên.

- Tốt lắm

Khi Tiểu Ân và Yidikalun hội hợp, tuy rằng không có nói chuyện với nhau, nhưng bọn họ không hẹn mà cùng thu hồi một nửa năng lượng khổng chế, phạm vi phòng ngự lập tức giảm bớt.

Mà Yidikalun lại học phương pháp của Tiểu Ân, đối với bầy cá phạm vi khổng chế ở hơn một trăm mét, kể từ đó tiêu hao ma lực cũng ít hơn nhiều so với vừa rồi.

Đây là một loại tín nhiệm, tuy nhiên cũng chỉ khi có thực lực ngang nhau thì mới có thể làm ra tín nhiệm như vậy.

Nếu là bình thường, Yidikalun chưa chắc đã coi Tiểu Ân là người bình đẳng với mình, tuy nhiên sau khi Yidikalun nhận thấy Tiểu Ân có khả năng khổng chế ma lực vô cùng kì diệu và đã đưa ra những phán đoán chuẩn xác đối với tình hình khu vực xung quanh, đã làm cho tâm tính y lại có biến hóa.

Nhưng mà hắn lại không biết, Tiểu Ân có thể ngay từ đầu duy trì được khoảng cách và khổng chế tần suất năng lượng như vậy, đều là do Nhất Hào tính toán.

Thực lực của Yidikalun vượt Tiểu Ân rất xa, hơn nữa kinh nghiệm chiến đấu của y thì Tiểu Ân có thúc ngựa đuổi theo cũng không kịp.

Nhưng một người bất kể có kinh nghiệm phong phú như thế nào đi chăng nữa, thực lực dũng mãnh như thế nào đi nữa, nhưng suy đoán và tính toán công thức đều không thể so sánh được với siêu cấp máy tính.

Rất nhanh, hai người đồng tâm hiệp lực đánh giết hướng về phía trước.

Ở trong này, bọn họ đã có thể mơ hồ thấy một ít hào quang màu trắng xuyên thấu qua màn nước gợn đập vào mắt của bọn họ.

Trong lòng họ cũng mơ hồ buông lỏng, chiều sâu của địa phương này không đáng sợ như họ tưởng tượng lúc trước.

Nhưng mà, ngay tại giờ phút này bầy cá đột nhiên đình chỉ công kích, giống như thủy triều xuống, nháy mắt biến mất sạch sẽ. Những xác cá chết cũng bị đồng bạn của chúng nó tới cướp đoạt mà đi. Về phần chúng xử lý như thế nào, hai người Tiểu Ân không thể đoán được.

Tuy nhiên xem bộ dáng hung hãn của bầy cá, phỏng chừng chúng dọn về là để ăn thịt đồng bạn.

Hai người Tiểu Ân liếc mắt nhìn nhau, trên mặt đều có cảm giác như trút được một gánh nặng. Bầy cá này tuy rằng không có bản lĩnh gì lớn, nhưng chúng đông nghìn nghịt hướng tới công kích bọn họ, loại uy thế tuyệt đối này thì người bình thường không thể nào tưởng tượng được.

Cho nên sau khi bầy cá thối lui, ngay cả Yidikalun cũng đều thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ có điều, loại cảm giác này gần như chỉ là trong chớp mắt, bởi vì hai người bọn họ gần như đồng thời cảm ứng được một cỗ khí thế hùng mạnh cực nhanh đuổi theo.

Tiểu Ân khẽ cau mày, hẳn đã có thể xác định, cỗ khí thế hùng mạnh này cũng không kém hơn bản thân hắn.

Thoáng nhìn qua hoàn cảnh xung quanh, nếu thật sự cùng với Thủy Tộc giao phong, quả thật là chịu thiệt thòi một chút, Tiểu Ân nhẹ nhàng kéo tay áo Yidikalun lùi đi.

Chỉ cần thoát ly khỏi phạm vi của Thủy Tộc, Tiểu Ân tin tưởng, nếu ở trên mặt đất, hẳn có thể chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, mà trên ở trên không trung. Hoàng Kim Vương cũng không phải là ngồi không.

Tuy nhiên, nằm ngoài ý liệu của Tiểu Ân, Yidikalun không có chủ ý lùi bước, mà hưng trí bừng bừng phát ra tín hiệu hướng về đối phương.

Tiểu Ân thở dài một hơi, những kẻ có thực lực hùng mạnh đều có một tính cách chung, cũng không biết là ưu điểm hay là khuyết điểm, chính là cá tính rất mạnh.

Giành thắng lợi là ham muốn rất lớn của bọn họ, dường như đã ăn sâu vào trong cốt tủy.

Nếu là lúc bình thường thì không sao, nhưng ngày hôm nay ở trong hoàn cảnh dưới nước, không ngờ phải khiêu chiến một sinh vật sống trong nước, bất kể như thế nào cũng không thể nói là vận khí sáng sủa được.

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân bắt đầu nói:

- Yidikalun các hạ, chúng ta tới nơi này dường như cũng không phải là muốn kết thù với sinh vật đáy biển.

Tuy rằng bọn họ cũng không cần quan tâm nhiều cừu gia như vậy, bởi vì một khi bọn họ rời khỏi nơi này, cơ bản là cũng không có cơ hội gặp các sinh vật nơi này nữa.

Nhưng vô tình có một kẻ thù tương đương với ma đạo sĩ, như vậy không phải là chủ ý của Tiểu Ân.

Yidikalun tiếc nuối nhìn về phía Tiểu Ân gật đầu một cái. Hai người chợt vận nhanh thêm tốc độ, giống như mũi tên rời cung thoát ra.

Khi bọn họ chạy tới bầu trời cách mặt nước khoảng trăm mét, đã thấy rõ ràng được phương hướng.

Đây là một biển rộng không nhìn thấy bờ bến. Tuy nhiên ở phía bên phải xa xa, lại có một tòa lâu đài đen tuyền thật lớn.

Yidikalun yên lặng nhìn thoáng qua, rốt cục nói:

- Ta biết nơi này là địa phương nào rồi.

Tiểu Ân cảm thấy mừng rỡ, hẳn bị Truyền Tống Trận truyền tống đến đây, trong lòng vẫn lo lắng không thể quay về. Nhưng hiện giờ Yidikalun biết rõ bản thân ở phương nào, như vậy có thể nói bọn họ có thể an toàn phản hồi trở về.

- Yidikalun các hạ, đây là nơi nào?

- Vong Linh đảo.

- Ách...

Tiểu Ân cảm thấy cứng mắt cứng lưỡi một lát, quay đầu nhìn thấy tòa nhà đen ngòm ở phương xa kia dường như là to lớn hơn.

Yidikalun cười khổ nói:

- Không thể tưởng tượng được, chúng ta không ngờ bị truyền tống đến phụ cận Vong Linh đảo, thật sự là...

Trong lòng Tiểu Ân cảm thấy nghi vấn, điều này đến tột cùng là ai gây nên trò quỷ quái này, chẳng lẽ là Vong Linh đảo này có quân chủ nào đó có lực lượng thần bí khó lường sao?

- Đi thôi.

Yidikalun đột nhiên hừ lạnh một tiếng, nói:

- Lúc này đây, ta muốn nhìn xem ở trên đảo ai có lá gan lớn như vậy, dám đánh lén chúng ta

Quả thật, lấy thực lực của hai người bọn họ, ngay cả là đang ở trong Truyền Tống Trận, dù muốn làm gì bọn họ cũng không thể cứ muốn là làm được.

Chẳng qua bọn họ tuyệt đối không ngờ là truyền tống đến Vong Linh đảo chưa được một khắc lại gặp được sự tình quái dị như vậy, cho nên mới có phản ứng chậm như vậy.

Nếu sớm có chuẩn bị, chưa chắc không thể phá vỡ phòng ngự của Truyền Tống Trận, trực tiếp tiến vào Vong Linh đảo.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, cùng với Yidikalun đảo bay đến hướng trung tâm Vong Linh.

Phi hành ở trên bầu trời tốc độ hơn xa trong nước, đặc biệt là Yidikalun bản thể của hắn chính là hoàng kim chim ưng. Tuy rằng giờ phút này y cũng không xuất hiện bản thể, nhưng khi phi hành thì tốc độ cũng không kém hơn Tiểu Ân thi triển Phong Tường Thuật chút nào.

Giây lát sau bọn họ cũng đã rời xa nơi đây, hóa thành hai điểm đen nhỏ phi hành vô cùng nhanh, gần như không thể dùng mắt thường để nhìn thấy.

Mà đúng lúc này, dưới chân bọn họ có một con quái ngư thật lớn từ trong nước lao ra.

Quái ngư này gần như là phiên bản của bầy quái ngư ở dưới đáy biển kia, chẳng qua thể tích cũng lớn hơn rất nhiều. Nếu là tính về thể tích mà nói, nó cũng không kém chút nào so với Hắc Toàn Phong. Hơi thở trên người nó rét lạnh như băng, trong ánh mắt dường như không có một chút cảm tình dao động. Thân hình nó ngoi hẳn lên mặt nước, lập tức nhìn về hướng tới hai người Tiểu Ân đang bay tới.

Đến giờ phút này, biểu tình của nó mới có một phen dao động, dường như là nó vô cùng kiêng kỵ đối với hòn đảo nhỏ có bóng đen bao phủ kia.

Trầm tư một lát, trong miệng nó phát ra một đạo năng lượng sóng gợn như có như không, đạo năng lượng này mượn sức nước, nhanh chóng truyền đạt ra ngoài.

Một lúc lâu sau, bên người nó xuất hiện rất nhiều sinh vật trong nước có hình thái khác nhau.

Những sinh vật mặc dù bề ngoài hình dáng cũng không giống nhau, nhưng trên người chúng nó lại có năng lượng hùng mạnh vô cùng. Cường độ năng lượng trên người mỗi một sinh vật cũng không kém hơn Tiểu Ân bao nhiêu.

Ở bên trong biển rộng bát ngát, kỳ thật cũng có vô cùng ma thú, hơn nữa bởi vì diện tích hải dương vô cùng lớn, số lượng ma thú còn nhiều hơn rất nhiều so với nhân loại ở trên đại lục.

Hơn nữa quy luật tuần hoàn ở trong biển hoàn toàn là cá lớn nuốt cá bé, phàm là sinh vật yếu đều không có khả năng sinh tồn, chỉ có sinh vật hùng mạnh chân chính mới có tư cách sinh tồn.

Cho nên sinh vật dưới đáy biển có sức chiến đấu tuyệt đối không kém hơn nhân loại có trình độ ma đạo sĩ.

Những sinh vật này ở cùng một chỗ, lấy một loại phương thức đặc thù tiến hành kết nối. Thật lâu sau, chúng nó dường như là đạt thành hiệp nghị nào đó, sau đó các sinh vật đều một lần nữa tiềm nhập vào bên trong biển rộng.

Tuy nhiên, cũng không có nghĩa là hết thấy đều gió êm sóng lặng, bởi vì mấy ngày sau, xung quanh Vong Linh đảo đột nhiên hội tụ vô số ma thú, sau đó ma thú chậm rãi hướng tới Vong Linh đảo, dường như là muốn tấn công lên đảo Vong Linh.

Tiểu Ân và Yidikalun đương nhiên không biết. Bọn họ xuất hiện liền lăm sát ngay mà không hề lưu tình chút nào, cấp cho Vong Linh đảo rất nhiều phiền toái. Giờ phút này bọn họ đang toàn lực ứng phó, muốn trong thời gian ngắn nhất tiến vào bên trong Vong Linh đảo.

Đặc biệt Yidikalun không hiểu vì sao lại bị người đánh lén, cho dù là hàm dưỡng có tốt đến đâu, cũng không kìm nổi. Mà vị Hoàng Kim Vương này đã sớm thề ở trong lòng, nhất định phải khiến cho người đánh lén hấn và Tiểu Ân nhảm nháp một chút tư vị của bộ tộc Hoàng Kim.

Rốt cục, bọn họ cũng đi tới bên trong Vong Linh đảo.

Đây là một hòn đảo thật lớn vượt qua sức tưởng tượng của Tiểu Ân. Nói nó là một hòn đảo là hoàn toàn không chính xác mà phải nói là một lục địa nhỏ.

Cảnh sắc ở nơi này có nhiều bất đồng so với bên ngoài.

Khi bọn họ đi tới bên ngoài Vong Linh đảo có thể rõ ràng cảm ứng được đây trên đảo có áp lực khổng lồ. Đây là một loại uy áp đã kế thừa không biết bao nhiêu thế hệ mà hình thành nên, trừ những cường nhân hùng mạnh tới cấp bậc ma đạo sĩ, cho dù là đại ma pháp sư cũng chưa chắc đã có thể chống đỡ được.

Tuy rằng Yidikalun cũng không thích nơi này, nhưng biểu hiện của hấn chứng minh, người này tuyệt đối không phải lần đầu tiên đi tới nơi này.

Được Yidikalun hướng dẫn, bọn họ thuận lợi đi tới đảo.

Khi bọn họ chính thức đi vào, cảnh sắc trước mắt lập tức biến đổi, hoá ra ngàn dặm không mây, thay vào đó là trên đỉnh đầu hiện ra một mảnh trời màu đỏ.

Cảnh tượng này cũng không xa lạ, bởi vì khi hấn vừa mới bị truyền đưa đến nơi này lần đầu tiên, cũng thấy được cảnh sắc như vậy.

Ánh mắt khê đảo một cái, Tiểu Ân dò hỏi:

- Yidikalun các hạ, chúng ta tới rồi ư?
- Hiện tại chỉ là bên ngoài mà thôi Yidikalun giải thích nói:
- Nếu muốn đi vào bên trong đảo, nhất định phải phải có tín vật mới được.

Dứt lời, hấn lấy từ vật phẩm trang sức không gian ra một bộ xương khô. Bộ xương khô này tuy rằng đã sớm không có ý thức và linh hồn, nhưng nó lại có một ít năng lượng thần bí khác, Tiểu Ân cũng đã từng nắm loại năng lượng này trong tay, bởi vì đây là năng lượng vong linh hệ hắc ám.

Khê gõ bộ xương khô này một chút, Yidikalun đang định làm một động tác tiếp theo, thì chợt nghe thấy chung quanh truyền đến một tiếng động.

Sắc mặt của Yidikalun lập tức trở nên cực khó coi.

Bởi vì ở bên cạnh hấn lúc này xuất hiện một ít bộ xương khô và cương thi cấp thấp, những sinh vật này rõ ràng nghe được động tĩnh của Tiểu Ân và Yidikalun, cho nên mới hấp dẫn chạy tới, mong muốn ăn tươi được bọn họ.

Ngay cả ở bên trong Vong Linh giới này, chúng là loại sinh vật kém cỏi nhất, nhưng chúng nó dám đến trên chóc Hoàng Kim Vương, cho nên đã làm cho Hoàng Kim Vương cảm thấy tức giận.

Cũng giống một nam tử cao lớn thô kệch, lại gặp phải một như lũ khất cái chân tay què quặt khiêu khích, chắc chắn sẽ tức giận nổi trận lôi đình, mà giờ phút này, rõ ràng là Hoàng Kim Vương đang ở trong tình huống như vậy.

Hơi thở ở trên người Yidikalun chợt bạo phát ra. Hôm nay đối với Yidikalun, quả thật là một ngày vô cùng xui xẻo. Ngay từ đầu bị người đánh lén, ở dưới đáy biển thì bị bảy cá quái dị lao tới, sau đó thì chạy trốn chết khi cao thủ xuất hiện, cho tới bây giờ cùng với Tiểu Ân ở trên Vong Linh đảo thì gặp tình huống này.

Sau khi tới Vong Linh đảo, chưa kịp ngắm phong cảnh thì lại có mấy bộ xương khô và cương thi chạy đến ức hiếp hấn và coi hấn như bữa cơm trưa của bọn chúng.

Các sự kiện liên tiếp xảy ra như vậy, ngay cả Yidikalun có tu dưỡng thâm hậu tới mức nào, lúc này cũng không kìm nổi cơn giận dữ

Tiểu Ân yên lặng cảm thụ khí thế trên người Yidikalun, trong lòng cũng có tính toán, nếu là bản thân mình thực sự gặp loại kẻ thù như thế này thì xử lý như thế nào đây.

Cuối cùng Nhất Hào cho hắn một đáp án vô cùng bất đắc dĩ.

Sử dụng nhãn Huyết Quang Tù Cấm và Bán Thần Chi Trường đánh một đòn, nếu thành công có thể truyền hắn đến một địa phương không có người biết, hoàn toàn giải quyết được đại phiền toái này. Nhưng nếu không thành công cũng chỉ có chạy trốn thật xa mà thôi.

Về phần Tiểu Ân có chạy trốn thoát khỏi Yidikalun hay không, vậy phải xem vận may của song phương. Tuy rằng Yidikalun có tốc độ nhanh hơn Tiểu Ân nhưng nếu cùng tiến nhập vào trong nước, như vậy toàn bộ những ưu thế của Yidikalun đều mất, cũng không thể truy đuổi Tiểu Ân được.

215. Chương 36: Vong Linh Quân Vương

Hơn nữa không chỉ có hắn, cả Hắc Toàn Phong nữa, không lâu sau nó cũng có khả năng mạnh hơn. Bởi vì nó ăn rất nhiều long thạch, sau này trưởng thành sức mạnh cũng sẽ không kém hơn Tiểu Ân.

Đang lúc Tiểu Ân có tính toán ở trong lòng, là lúc Yidikalun đã hoàn toàn bạo phát, Yidikalun trực tiếp dùng sức mạnh oanh kích áp lực năng lượng nhằm vào những bộ xương khô và cương thi cứng rắn.

Dưới uy áp của Yidikalun, đám vong linh mà ngay cả người thường và ma pháp sư bình thường đều phải đau đầu, không ngờ như bị liềm đao (lưỡi hái) xé nát ra.

Không biết là do năng lượng dao động của Yidikalun hay là bởi vì những bộ xương khô kia, đã gây chú ý cho toàn bộ Vong Linh đảo. Có một hơi thở hùng mạnh giống như tia chớp bắn về phía này.

Uy áp của hơi thở hùng mạnh này tới đã gây áp chế những bộ xương khô và cương thi khiến cho bọn chúng vô cùng sợ hãi, trong nháy mắt chạy trốn mất dạng.

-Yidikalun? Không ngờ là người.

Thanh âm xa xôi, sâu kín truyền đến, dường như là một loại âm thanh gây cho người ta một cảm giác tràn đầy khó tin.

Tiểu Ân cảm thấy ngạc nhiên trong lòng, ở đây có người lại có thể kêu tên của Yidikalun và lời nói cũng không có lễ phép và tôn kính, người này hẳn chính là quân chủ của Vong Linh đảo.

Quả nhiên, Yidikalun đình chỉ công kích, nói:

- Lăng Bạch Thạch, nơi này là địa bàn của người sao, thủ hạ của người chính là những tên ngu ngốc này sao, không ngờ chúng nó cũng dám công kích ta, thật sự là tự tìm đường chết.

- Hoàng Kim Vương kia, người cũng không thể trách chúng ta.

Dừng một chút, Lăng Bạch Thạch bình thản, không có nửa điểm dao động, thanh âm tiếp tục vang lên:

- Ngài đi vào Vong Linh đảo, vì sao không sử dụng Truyện Tổng Trận, mà phải xông vào khu thủ vệ của đảo?

Nghe thanh âm của hắn, Tiểu Ân cũng không nhận ra cảm xúc của hắn. Nhưng sắc mặt của Yidikalun liền trở nên khó coi. Hắn vốn bị đánh lén cho nên vẫn tức giận ở trong lòng, giờ phút này giáp mặt với thủ lĩnh của chúng lại bị hỏi nguồn cơn, tự nhiên là càng có cảm giác tức giận hơn.

Tuy nhiên thủ lĩnh của bọn vong linh ở trước mặt hắn này thật sự có thực lực tuyệt đối cũng không kém hơn hắn, cho nên cuối cùng Yidikalun chỉ hung hăng nói:

- Lăng Bạch Thạch, mấy quân vương các người làm cái quỷ gì, không ngờ lại động tay động chân vào Truyện Tổng Trận? chẳng lẽ các người quên ước hẹn một trăm năm mươi năm sao?

- Động tay động chân?

Thanh âm của Lăng Bạch Thạch cảm thấy vô cùng kinh ngạc, nguyên bản trong không khí trầm lặng này, có cảm giác dường như có chút dao động khác thường.

Lúc này không gian hoàn toàn yên lặng xuống. Hai người Tiểu Ân khẳng định rằng kẻ kia đang đi coi tình huống ma pháp trận.

Tiểu Ân tiến lên một bước, nhỏ giọng hỏi:

- Đây là một trong các quân vương sao?

- Đúng.

Yidikalun cũng nhẹ giọng, nói:

- Nó là một trong mười hai vị quân chủ ở trên đảo.

Trong lòng Tiểu Ân cảm thấy nóng lên, hỏi:

- Thực lực của hắn so sánh với ngài như thế nào?

Yidikalun trầm ngâm một lát, rốt cục thì nói thật:

- Ta cùng với hắn thực lực cũng sà sà như nhau mà thôi.

Mắt nhìn Vong Linh đảo trước mặt, hắn cười khổ nói:

- Căn cứ tư liệu mấy vạn năm trước, bộ tộc Hoàng Kim chúng ta khi đó có thực lực mạnh hơn nhiều lắm so với vong linh. Đáng tiếc nghìn năm sau, sau khi thần linh mất đi tung tích, bộ tộc Hoàng Kim cũng không thể áp chế chúng nó được.

Hắn thở dài một hơi thật sâu, dường như nhớ lại thời đại thần linh còn ở trên đời.

Tiểu Ân há miệng thở dốc, lại phát giác căn bản là không có gì có thể khuyên giải, an ủi được hắn.

Về nguyên nhân hắn cũng không rõ ràng lắm, nhưng cốt long từng nói qua, diễn viên chính của tràng chiến tranh kia chính là thần linh của vong linh hệ.

Tuy nhiên hắn cũng không biết kết quả cuối cùng, là phương nào đạt được thắng lợi, hay là cuối cùng có kết cục lưỡng bại câu thương...

Tóm lại, tình cầu này của bọn họ khẳng định đã bị thần linh buông tha.

Bất kể là thần linh phương nào, dường như đều đã quên đi tình cầu này. Mấy vạn năm qua, không còn có xuất hiện thần tích chính là chứng minh tốt nhất rồi.

Có lẽ bởi vì ở trong này lưu trữ hơi thở của Lăng Bạch Thạch, cho nên đám vong linh không còn dám đến đánh lén bọn họ. Tiểu Ân và Yidikalun cũng không rời khỏi nơi này. Bọn họ đến nơi này là vì muốn biết rõ ràng trên Vong Linh đảo đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì mà không phải là tới quấy rối đánh nhau.

Thật lâu sau, Lăng Bạch Thạch lại một lần nữa xuất hiện, tuy nhiên lúc này hắn cũng không sử dụng pháp thuật để truyền tống thanh âm, mà là lấy bản thể xuất hiện.

Một trận gió nhẹ từ phương xa xoi bay tới. Tuy rằng trận gió này nhìn qua dường như cũng không phải rất nhanh, nhưng trên thực tế nó có tốc độ cũng không kém hơn Tiểu Ân.

Rất nhanh, trận gió dừng lại trước hai người Tiểu Ân, một đoàn u linh thể màu xám đen đã hiện ra trước mặt bọn họ.

Đám u linh thể này phảng phất như là một đoàn u hỏa, lẳng lặng phiêu dang ở trước mặt bọn họ. Nhưng một lúc sau, đoàn u hỏa này bắt đầu phân giải, và rất nhanh hình thành một hình người.

Nếu xem hình thể bề ngoài của người này, thì kỳ thật coi như là có một chút anh tuấn, chỉ có điều trên khuôn mặt không có nửa điểm sinh khí, hơn nữa cả người hắn bay phiêu phiêu có cảm giác không có một chút trọng lượng, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể bị một cơn gió thổi đi.

- Hoàng kim vương giả, ta đại biểu bộ tộc U Linh xin tạ lỗi với ngài.

Trên khuôn mặt của Lăng Bạch Thạch lộ ra vẻ mặt như khóc như cười, nói:

- Ma pháp trận kia quả thật đã xảy ra vấn đề.

Yidikalun khê hừ một tiếng, hỏi:

- Nó có vấn đề gì?

- Không biết.

Lăng Bạch Thạch thành thật nói:

- Ta đã mời Đức Pohl Walde tự mình đi dò xét. Trên Vong Linh đảo, hẳn là quân vương duy nhất hiểu được ma pháp không gian

Chần chừ một chút, hắn nói tiếp:

- Có lẽ sau khi hắn coi xong, hẳn là có thể cho người một phần đáp án chính xác.

Yidikalun kinh ngạc nhìn lại, sau một lát, hắn mới nói:

- Lăng Bạch Thạch, chẳng lẽ người không có tin tưởng đối với Pohl Walde ư?

Thanh âm của Lăng Bạch Thạch lập tức trở nên cực kỳ chua xót, giống như là ngay lập tức nuốt vào mười cân Hoàng Liên, hắn nói:

- Hoàng kim vương giả, chúng ta ở trên Vong Linh đảo gặp phải đại phiền toái, Pohl Walde cũng chưa chắc có thể tra ra được biến dị trong đó.

Sắc mặt Yidikalun lập tức ngưng trọng.

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Lăng Bạch Thạch quân vương, Pohl Walde quân vương còn mạnh hơn so với ngài ư?

Lăng Bạch Thạch yên lặng nhìn Tiểu Ân một cái, dường như là cảm ứng được hơi thở trên người hắn, sau một lát mới hỏi:

- Cường giả nhân loại, người là ai? vì sao đi cùng một chỗ với Hoàng Kim Vương?

Yidikalun tức giận nói:

- Hẳn là Tiểu Ân, đại biểu cho Dida mà đến đây.

- Dida đại tát mãi hắn vẫn khỏe sao?

Lăng Bạch Thạch lúc này mới thoải mái, hỏi.

- Hắn đương nhiên vẫn khỏe, tuy nhiên hẳn có chút quan tâm đối với biến cố trên Vong Linh đảo, cho nên nhờ ta tiến vào xem một chút.

Từ thái độ của Yidikalun và Dida đối với Vong Linh đảo, dường như cách một trăm năm mươi năm trước hai bên đạt thành một hiệp nghị nào đó. Tuy rằng Tiểu Ân cũng không biết nội dung bên trong hiệp nghị này như thế nào, nhưng xem biểu hiện của hai bên, quan hệ của bọn họ kỳ thật có chút hòa hợp. Hơn nữa Yidikalun và Dida là chân chính quan tâm đến Vong Linh đảo.

Lăng Bạch Thạch hơi hơi gật đầu, nói:

- Đa tạ Dida đại tát mãi lo lắng, nếu có thể hy vọng Dida đại tát mãi liên hệ một chút với Lint, Benoit, Norah và Arnezeder, ta nghĩ Vong Linh đảo cần bọn họ trợ giúp.

- Trên đảo đến tốt cùng đã xảy ra sự tình gì?

Yidikalun lộ ra biểu tình ngưng trọng mà từ trước cho tới bây giờ chưa từng có.

Từ lúc Lăng Bạch Thạch bắt đầu nhắc tới tên những người đó, biểu tình của Yidikalun cũng đã bắt đầu biến hóa. Tên của những người này xuất hiện, trên mặt của hắn lại càng trở lên ngưng trọng hơn.

Khi đọc tên người cuối cùng chấm dứt, trên người Yidikalun thậm chí còn nổi lên hơi thở làm người ta run rẩy.

Tiểu Ân lập tức biết, những người mà Lăng Bạch Thạch nói ra tên này khẳng định đều là những nhân vật hùng mạnh.

Lăng Bạch Thạch trầm giọng nói:

- Hoàng kim vương giả, ngài cũng không nên khấn trương.
- Không khấn trương?

Yidikalun tức giận hừ một tiếng, nói:

- Người muốn hội tụ lực lượng mạnh nhất chúng ta đều đến đây, chẳng lẽ còn có thể không khấn trương sao? Nói thực ra, các người đến tột cùng trên chọc đến cường địch như thế nào mà mười hai quân vương liên thủ cũng đánh không lại?

Lăng Bạch Thạch dường như cười khở một tiếng, nói:

- Hoàng kim vương giả, người hắn là biết ở phương Tây có một đại lục, ở đó đều là người da đen.
- Không sai, chẳng lẽ những hắc quỷ đó đến đây có chủ ý đánh các người sao?

Yidikalun khó có thể tin hỏi.

- Bọn chúng quả thật phái rất nhiều người tiến vào Vong Linh đảo.

Lăng Bạch Thạch có chút tức giận nói:

- Bọn chúng đến đây để thu thập đại lượng vong linh hệ ma hạch và vong linh sinh vật, bọn chúng muốn chúng ta hoàn toàn biến thành nô lệ của chúng.

Trong ánh mắt của Yidikalun chớp động tinh quang, nói:

- Không có khả năng, chỉ bằng thực lực của bọn chúng, như thế nào tấn công Vong Linh đảo có hệ thống phòng ngự? Chẳng lẽ toàn bộ vòng bảo hộ phòng ngự trên đảo đều mất đi công hiệu ư?

Lăng Bạch Thạch thanh âm có chút xấu hổ nói:

- Đúng vậy, phòng ngự trên đảo đột nhiên có lỗ hổng lớn, bất kể là vòng bảo hộ, hay là Truyền Tống Trận đều trở nên cổ quái. Nếu không có như thế, hắc quỷ pháp sư căn bản không thể đi vào bên trong Vong Linh đảo.

Yidikalun thì thào nói:

- Không có khả năng, hệ thống phòng ngự này tồn tại là do ma pháp sư ngàn năm truyền kỳ và đế vương vong linh liên thủ bố trí, chẳng lẽ trên thế giới này còn có người có thể phá vỡ nó ư?

Lăng Bạch Thạch thở dài một tiếng, im lặng không nói, phỏng chừng hắn cũng không nghĩ ra, vì sao hệ thống phòng ngự không gì phá nổi này lại xuất hiện vấn đề.

Trong lòng Tiểu Ân thầm than một tiếng, bất kể là Yidikalun, hay là các quân vương trên Vong Linh đảo, đều ôm hy vọng về hệ thống phòng ngự này quá lớn, suy nghĩ không thực tế.

Bất kể là dạng hệ thống phòng ngự nào đó, chỉ cần tồn tại, đều có thể bị người phá vỡ. Trên thế giới này, làm sao có hệ thống phòng ngự nào vĩnh viễn không bị công phá?

Tuy nhiên nếu là ma pháp sư ngàn năm truyền kỳ và đế vương vong linh cùng nhau bố trí, như vậy hệ thống phòng ngự này khẳng định là phải có gì đó đặc biệt, có thể phá vỡ được nó cũng không là kẻ yếu.

Tiểu Ân mơ hồ đoán được người nào có được thực lực dũng mãnh như vậy.

Nếu hần không có đoán sai, đây chính là kiệt tác của cốt long, chẳng qua hần phá tan hệ thống phòng ngự trên Vong Linh đảo, bị các pháp sư hắc quỷ tiếp tục lợi dụng mà thôi.

Sau một lát, Yidikalun rốt cục cũng tỉnh táo lại, hần trầm giọng hỏi:

- Bọn pháp sư hắc quỷ làm sao biết hệ thống phòng ngự bị phá hư? Chẳng lẽ mười hai quân vương liên thủ cũng không thể duy trì Vong Linh đảo an toàn sao?

Lăng Bạch Thạch thanh âm chưa xốt nói:

- Mười hai quân vương? Đáng tiếc mười hai quân vương chúng ta có tám vị không thể động thủ, cho nên căn bản là không có khả năng tuần tra toàn bộ Vong Linh đảo, đưa trục xuất toàn bộ bọn chúng đi.

-Vì sao?

Về mặt của Yidikalun ngạc nhiên, đột nhiên lạnh lùng nói:

- Có thể khiến tám vị quân vương không có khả năng hành động, chẳng lẽ bọn chúng có chủ ý đến Tế Đàn?

- Đúng thế, trong các pháp sư hắc quỷ, có một có một người có thực lực hùng mạnh tồn tại, chúng ta không thể địch nổi hần. Người kia đã xuất hiện xung quanh Tế Đàn hơn ba lần, nếu không phải tám vị quân vương liên thủ, chỉ sợ hần đã sớm làm hỏng Tế Đàn.

Sắc mặt Yidikalun lập tức trở nên cực kỳ khó coi, trong mắt hiện ra sát khí mãnh liệt.

Tiểu Ân tuy rằng cũng không biết Tế Đàn kia là ở địa phương nào, nhưng hần biết, Tế Đàn này khẳng định là vạn phần trọng yếu. Nếu không căn bản là không có khả năng làm cho bọn họ coi trọng như thế.

- Người kia là ai? Trên đại lục của Hắc quỷ pháp sư, hần là không có ma pháp sư ngàn năm truyền kỳ xuất hiện.

Yidikalun dừng một chút, lại nói:

- Nếu người kia là ma pháp sư ngàn năm truyền kỳ, chỉ bằng tám vị quân vương, chỉ sợ là không thể ngăn cản nổi hần.

Thân hình Lăng Bạch Thạch phiêu dăng một chút, dường như bất cứ lúc nào cũng đều bị gió thổi đi, thanh âm bắt đầu trở nên mờ ảo hư vô:

- Chúng ta cũng không biết người này là ai, tuy nhiên thực lực của hần quả thật là cực kỳ dũng mãnh, cho nên tám quân vương bị nhốt ở bên trong Tế Đàn, căn bản là không thể nhúc nhích, mà bốn vị quân vương còn lại cũng không thể quan sát toàn bộ đảo Vong Linh.

- Các ngươi tính toán như thế nào?

Yidikalun dò hỏi.

- Chúng ta muốn các bằng hữu ở trên đại lục giúp đỡ, các người đến thay thế quân vương thủ hộ Tế Đàn, chờ chúng ta giết sạch toàn bộ pháp sư hắc quỷ, là có thể đối phó với địch nhân thần bí kia.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên vừa động, hỏi:

- Lăng Bạch Thạch quân vương, kẻ thù hùng mạnh và các pháp sư hắc quỷ là cùng ở một chỗ ư?

Lăng Bạch Thạch hơi sững sốt một lát, nói:

- Ta không biết, người này hành tung thần bí khó lường, dường như cũng không có nhiều quan hệ với các pháp sư hắc quỷ, nhưng kỳ quái chính là, khi các pháp sư hắc quỷ hành động hung hăng ngang ngược nhất thì hần cũng xuất hiện xung quanh Tế Đàn.

Tiểu Ân hơi hơi gật đầu, trong lòng hần gần như đã có thể xác định, cao thủ thần bí kia chính là cốt long, tuy nhiên vì sao cốt long phải âm thầm trợ giúp pháp sư hắc quỷ, hần cũng không thể xác định được.

Yidikalun hít sâu một hơi, nói:

- Được rồi, ta sẽ liên hệ với bọn Dida, yêu cầu bọn họ mau chóng tới đây. Bất kể như thế nào, cũng không có thể khiến bọn hắc quỷ xúc phạm tới Tế Đàn.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên có một dự cảm không tốt.

Theo như lời nói của Lăng Bạch Thạch và Yidikalun, Tiểu Ân khẳng định những nhân vật này không phải là hạng đơn giản mà ít nhất cũng có thể so với những cao thủ đứng đầu như Yidikalun, Dida đại tát mãn và Lint.

Nếu những người đó đến Vong Linh đảo, như vậy cho dù cốt long có lợi hại như thế nào, chỉ sợ cũng khó có thể thắng được bọn họ.

Đương nhiên, thực lực của cốt long có thể thi triển nhảy mất di động, muốn chạy trốn thì cho dù là mười hai quân vương cùng với mọi người liên thủ, cũng đừng mơ tưởng lưu hấn lại.

Chỉ có điều cứ như vậy, Tiểu Ân chẳng phải là đến không công một chuyến ư?

Trông mặt hơi hơi chuyển, Tiểu Ân lập tức tiếp lời nói:

- Yidikalun các hạ, Lăng Bạch Thạch quân vương, chúng ta vì sao không thử tự mình giải quyết nhỉ?

Ánh mắt hai đại cường giả lập tức tập trung tới trên người Tiểu Ân.

Sắc mặt Tiểu Ân không đổi sắc nói:

- Tai hoạ ngầm lớn nhất trên Vong Linh đảo kỳ thật chính là các pháp sư hắc quỷ. Chỉ cần chúng ta giải quyết hết bọn chúng, cao thủ thần bí kia cho dù là lợi hại, cũng chỉ còn lại một mình, không còn đáng ngại nữa.

- Đúng vậy.

Lăng Bạch Thạch lãnh đạm nói:

- Tuy nhiên muốn giết chết toàn bộ đám pháp sư hắc quỷ kia, phải có đủ mười hai quân vương liên thủ, tuần tra toàn bộ Vong Linh đảo.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

- Kỳ thật căn bản là không cần mười hai quân vương liên thủ đi tìm bọn chúng đâu.

Trên mặt Yidikalun lộ ra một tia kinh ngạc, hần trầm ngâm một chút, hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ngươi có thể làm được sao?

- Đương nhiên.

Tiểu Ân thần bí cười, nói:

- Chỉ cần chúng ta có thể chữa trị hệ thống phòng ngự trên Vong Linh đảo, khiến đám pháp sư hắc quỷ không thể lại một lần nữa tiến vào, là có thể dễ dàng giải quyết chuyện này.

Ánh mắt Yidikalun lập tức sáng lên, tuy nhiên rất nhanh, hần liền lắc lắc đầu, nói:

- Vô ích, hệ thống phòng ngự này cũng không đơn giản, chúng ta tuyệt đối không thể chữa trị được.

Lăng Bạch Thạch tuy rằng gần như là một u linh thể, nhưng hần cũng đồng ý nói:

- Không sai, nếu đế vương không trở về, căn bản là không có khả năng chữa trị được.

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Hai vị, nếu không ngại, ta nghiên cứu một chút hệ thống phòng ngự trên đảo, có lẽ ta có thể giúp được một chút.

- Chỉ bằng vào ngươi ư?

Đột nhiên có một đạo năng lượng dao động truyền ra, trước khi đạo dao động đó xuất hiện, bất cứ kẻ nào đều không phát hiện ra sự tồn tại của nó. Chỉ bằng chiêu thức ấy, Tiểu Ân cũng đã biết người tới có thực lực rất dũng mãnh, thậm chí còn hơn tất cả mọi người ở đây.

Tiểu Ân chậm rãi quay đầu lại, ở bên trái bọn họ xuất hiện một vụ yêu toàn thân có hào quang màu tím đen vây vòng quanh, cặp mắt màu tím sậm gắt gao tập trung nhìn Tiểu Ân, bên trong có vẻ cười nhạo và coi rẻ.

- Pohl Walde, người thấy thế nào?

Lăng Bạch Thạch cũng không ngạc nhiên vì sự hùng mạnh của đối phương mà trực tiếp dò hỏi.

Yidikalun chỉ vào Tiểu Ân giới thiệu nói:

- Đây là vị đứng đầu mười hai quân vương trên Vong Linh đảo, Vu Yêu quân vương Pohl Walde.

Tiểu Ân tuy rằng nhìn ra trong mắt đối phương có tia khinh thị, nhưng hắn không chút để ý, không kiêu ngạo không siểm nịnh hướng về Pohl Waldekê gật đầu chào. Đương nhiên, Tiểu Ân cũng không thể hiện sự nhiệt tình quá mức đến mức tự làm mất mặt mình khi đối phương thể hiện sự lạnh lùng ngay từ đầu như vậy.

Pohl Walde đầu tiên hướng về Yidikalun hơi hơi chào, nói:

- Hoàng kim vương giả, thật sự là rất xin lỗi, lấy học thức của ta, cũng không thể nhìn ra tình huống ma pháp biến dị. Không biết ngài có cảm thụ đặc thù gì không?

Yidikalun nói qua một lần toàn bộ tình huống mà mình bị ma pháp trận truyền tống, Trên mặt Pohl Walde tuy rằng không có biểu tình gì, nhưng tất cả mọi người đều nhìn thấy hắn đang giật mình cực độ

Chờ Yidikalun kể hết các tình huống đã xảy ra, Pohl Walde mới thở dài nói:

- Hoàng kim vương giả, vận khí của ngài cũng không tệ lắm, chẳng qua là bị truyền đến phụ cận thủy vực. Theo ta thấy, Truyền Tống Trận đã biến thành một truyền tống trận pháp tùy tức (tùy theo hơi thở), hiện tại bên trong Truyền Tống Trận có sinh mạng thể, sẽ bị lập tức tự động truyền tống...

Yidikalun và Tiểu Ân liếc nhau, trong lòng đều thở ra một trận hàn khí.

May mắn là truyền đến phụ cận hải vực, nếu là thật sự bị truyền đến địa xa xôi, hẻo lánh nào đó, quả thật là khóc không ra nước mắt.

216. Chương 37: Vong Linh Thần Tượng Của Dị Đại Lục

- Pohl Walde người có thể chữa trị không?

Vu yêu quân vương lập tức lắc đầu, nói:

- Không được, ta không có nắm chắc.

- Thật sự không thể chữa trị sao?

Yidikalun chau mày, nói:

- Nếu ngay cả ma pháp truyền tống trận cũng không dùng được, người để Dida bọn họ tới đây như thế nào, chẳng lẽ người chỉ nhìn bọn họ bay tới đây sao?

Vu yêu quân vương và U linh quân vương lập tức trầm mặc. Đây quả thật là một vấn đề, hơn nữa còn là một vấn đề rất lớn.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn bọn họ một cái. Tuy nhiên lúc này hắn lại không có khả năng như Mao Toại tự đề cử mình (1). Hắn tốt xấu gì cũng là một vị ma đạo sĩ, bị người ta khinh thường một lần cũng đã là quá đủ rồi.

Ánh mắt của Lăng Bạch Thạch cuối cùng chuyển qua người Tiểu Ân. Có lẽ năm tháng trở thành âm hồn đã quá lâu, cho nên khiến hắn trở nên chết lặng, ngay cả sự tồn tại của Tiểu Ân cũng suýt chút nữa quên mất.

- Tiểu Ân các hạ. Ngài vừa rồi nói có thể chữa trị hệ thống phòng ngự của toàn bộ đảo. Như vậy có thể sửa chữa ma pháp trận không.

Pohl Walde hừ lạnh một tiếng, nói:

- Lăng Bạch Thạch, người trước tiên xem tuổi của hần rồi nói sau.

Lăng Bạch Thạch có chút ngăn người. Trên người U linh quân vương lập tức xuất hiện một đạo hào quang màu xanh. Đạo hào quang này vòng quanh người Tiểu Ân một vòng, khi Tiểu Ân còn chưa có cảm giác gì đã rụt trở lại.

Trong lòng Tiểu Ân rung mình, những vong linh này quả nhiên là không thể khinh thường. Năng lượng của bọn họ sử dụng không ngờ khiến hần không thể cảm ứng.

Một U linh quân vương cũng đã có năng lực cường hãn như vậy. Vậy Vu yêu quân vương được xưng là đứng đầu mười hai quân vương khẳng định là đã sớm sử dụng qua loại năng lực tương tự.

- A! Tiểu Ân các... Người không ngờ còn chưa qua năm mươi tuổi sao?

Thanh âm ngạc nhiên và thán phục của Lăng Bạch Thạch truyền đến. Hần gật đầu nói:

- Người quả thật là một vị tu luyện thiên tài. Ừ. Thiên tài trong nhân loại quả nhiên là nhiều nhất trong tất cả các chủng tộc.

Sau khi nói những lời này, hần không còn đề cập đến chuyện để Tiểu Ân đi sửa chữa truyền tống trận nữa.

Bất đắc dĩ gãi gãi đầu, Tiểu Ân rốt cuộc có chút hiểu được tâm tư của hai vị quân vương này.

Đối với nhân loại mà nói, không đến năm mươi tuổi có thể đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ, đã là một chuyện vô cùng tài ba. Tuy nhiên ngay cả là nắm giữ ma pháp thiên phú trong thiên hạ không người sánh kịp, như vậy cũng nhất định cần phải đem toàn bộ tinh lực đều tập trung vào trong đó mới có thể đạt được.

Mà nếu đem toàn bộ tinh lực đều tập trung vào tu luyện, tự nhiên là không có khả năng phân tâm làm chuyện khác.

Cho nên khi mọi người biết tuổi của Tiểu Ân thì ngay cả Yidikalun cũng không tin tưởng hần còn sở trường về chế tạo và bố trí ma pháp trận.

Ánh mắt chuyển động ở trên người mấy người bọn họ một lúc, Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, xoay người đi vào bên trong đảo.

Sắc mặt của Yidikalun khê biến, vội vàng hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, người muốn đi đâu?

Tiểu Ân cũng không quay đầu lại nói:

- Trong đảo không phải có hắc quỷ pháp sư sao. Ta có oán thù với bọn chúng, tìm bọn chúng tính toán.

Thân mình Lăng Bạch Thạch phát phơ một cái, lấy một loại phương thức giống như bị gió lay động đi tới bên người Tiểu Ân. Một đóa u hỏa bích lục từ trên người hần phân ra, điểm u hỏa ấy chậm rãi bay về phía Tiểu Ân.

Tiểu Ân lạnh lùng nhìn điểm u hỏa ấy, cũng không có ý tứ ngăn cản.

Quả nhiên, điểm u hỏa này sau khi bay tới vai của Tiểu Ân thì dừng lại, Lăng Bạch Thạch chậm rãi nói:

- Cường giả trẻ tuổi trong nhân loại. Đây là tín vật của ta, ở trên Vong Linh đảo tất cả vong linh đều sẽ trở thành bằng hữu của người, cho người ở trong này không có trở ngại.

Trên mặt Tiểu Ân rốt cuộc lộ vẻ tươi cười. Có thứ này trên người, ít nhất hần không cần lo lắng nguy hiểm đến từ các vong linh.

Về phần Tiểu Ân có đánh chủ ý với các vong linh hay không, đó lại là một chuyện khác.

Hướng về phía Yidikalun khê phát tay, Tiểu Ân bước nhanh hơn, trong phút chốc đã đi vào trong đảo.

- Người thanh niên này, thật sự là sứ giả của Dida sao?

Pohl Walde sau khi nhìn Tiểu Ân biến mất không khỏi dò hỏi.

- Đúng. Quan hệ của hắn và Dida rất tốt, tuy nhiên...

Yidikalun cười khổ:

- Hắn là một quái thai, mấy năm trước khi gặp hắn. Hắn mới là một tên nhất tinh ma pháp sư. Nhưng không đến mười năm, hắn không ngờ đã tiến giai đến ma đạo sĩ, thật sự là không thể tin nổi.

- Mười năm?

Hai vong linh gần như đồng thời kêu lên kinh hãi. Bọn họ mặc dù là vong linh, nhưng cũng là tồn tại đứng đầu trong vong linh, nắm giữ trí tuệ cũng không kém hơn nhân loại chút nào, tự nhiên hiểu được trong vòng mười năm trở thành ma đạo sĩ rất cuộc đại biểu cái gì.

- Hoàng kim vương giả. Ngài không có nhớ nhầm chứ?

Lăng Bạch Thạch khó có thể tin hỏi.

Yidikalun cũng không để ý đối với sự hoài nghi của hắn, bởi vì ngay cả chính hắn cũng không thể tin được:

- Ta hy vọng là ta đã nhớ lầm. Nhưng lý trí của ta nói cho ta biết, đây hết thảy đều là sự thật.

Ánh mắt của Pohl Walde đột nhiên sáng lên:

- Thực lực của hắn tăng lên nhanh như vậy. Chẳng lẽ ở trong cơ thể hắn có huyết mạch của thần?

Yidikalun do dự một lát, nói:

- Ta cũng không biết trong cơ thể hắn có tồn tại huyết mạch của thần hay không. Tuy nhiên hắn từ địa phương kia đi ra.

- Địa phương nào?

Lăng Bạch Thạch kinh ngạc hỏi.

Yidikalun chậm rãi mở miệng phun ra bốn chữ (chính là – vùng đất tử vong).

Pohl Walde và Lăng Bạch Thạch rất cuộc biến sắc. Bọn họ nhìn về phía Tiểu Ân rời đi. Trong lòng hai vị vong linh quân vương ngổn ngang trăm mối cảm xúc.

Tiểu Ân cũng không để ý đến những chuyện xảy ra phía sau hắn. Nếu mấy người được gọi là thập nhị quân vương thấy hắn chướng mắt. Như vậy Tiểu Ân vừa lúc tách khỏi bọn họ. Dù sao đối với Tiểu Ân mà nói, mục đích chủ yếu đến nơi này chính là gặp cốt long. Đương nhiên, hắn cảm thấy rất hứng thú đối với bảo vật thần bí trong lời của cốt long. Thực không biết là dạng bảo vật gì lại khiến cốt long cũng bị động dung.

Nhiều nhất trên Vong Linh đảo, khẳng định là vong linh. Hơn nữa những vong linh này cổ quái hiếm thấy này khác nhau rất lớn so với sự tưởng tượng của Tiểu Ân. Các loại u linh, khô lâu, cương thi, hắc vô sĩ, vong linh kỳ sĩ, vu yêu không phải là ít.

Những vong linh này có chung sống hòa thuận, lại có chinh phạt lẫn nhau. Chẳng qua khi Tiểu Ân xuất hiện ở trước mặt bọn chúng, cũng không có một vong linh nào dám tới gần hắn.

Mặc dù một nhân loại ở trong mắt những vong linh này rõ ràng không thể nghi ngờ là một bữa ăn ngon miệng. Nhưng một khi tiếp cận Tiểu Ân trong vòng mười thước, những vong linh này có thể cảm ứng được rõ ràng uy nghiêm của quân vương tản ra từ trên người Tiểu Ân.

Ở dưới áp bách của khí thế uy nghiêm này, tất cả những vong linh này căn bản không dám tới gần Tiểu Ân, càng không cần nói đi lên thương tổn hắn.

Đến lúc này, Tiểu Ân mới xem như yên tâm xuống, có một chút tin tưởng đối với lời nói của vị quân vương kia.

Tuy nhiên, sau khi thả lỏng tính cảnh giác, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện, mình không ngờ có một chút cảm giác ghê rợn. Dù sao hắn cũng là một nhân loại, đột nhiên tiến vào trong thế giới nơi nơi đều là vong linh, khẳng định sẽ không quá thích ứng.

Mặc dù hắn biết đây là một thế giới ma pháp, nhưng bất kể đối lại là ai nhìn thấy cảnh vong linh đầy đất, có lẽ đều có cảm giác như hắn.

Đây cũng không liên quan tới dũng khí, mà có liên hệ nhất định với thẩm mỹ quan của nhân loại.

Đặc biệt khi nhìn đến một số cương thi thiếu chân cụt tay, thân thể thối rữa đang tập tễnh di động, thì cái loại cảm giác gần như muốn nôn mửa càng nồng đậm hơn.

Càng xâm nhập sâu vào Vong Linh đảo loại cảm giác này càng gia tăng. Khi ở bên ngoài Vong Linh đảo, hắn còn có thể chịu được. Nhưng sau khi càng xâm nhập vào sâu, đặc biệt khi hắn một mình một chỗ, sẽ rất khó khống chế biến hóa tâm lý của mình.

Hít một hơi thật sâu, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện, trong không khí nơi này cũng tràn đầy một loại hương vị của tử thi, gần như khiến hắn phun ra tị chỗ.

Vội vàng gia trì cho mình một ma pháp vòng phòng hộ, lúc này mới cảm giác tốt hơn rất nhiều.

Ma pháp vòng phòng hộ quả thật là công cụ tốt nhất của ma pháp sư. Ma pháp sư sử dụng ma pháp này, chẳng những có thể chịu được áp lực ở chỗ sâu trong biển rộng, đẩy nước biển ra hai bên người, ngay cả không khí hư thối vừa rồi kia dường như đều có thể xua đuổi ra bên ngoài.

Do dự một chút, Tiểu Ân cũng không nghĩ đi dạo ở trong cái xác rùa này, bởi vì thứ này thật sự là rất chọc người chú mục.

Trong lúc đó tâm niệm khê động, một cỗ năng lượng trong nháy mắt tiến vào trong não hải của hắn, cùng tinh thần ý thức hợp thành một thể.

- Nhất Hào, bắt đầu nén ép.

Theo mệnh lệnh của Tiểu Ân, ma pháp vòng phòng hộ quanh người hắn nhanh chóng thu hẹp, đến lúc cách người hắn ba thước mới ngừng lại.

Không chỉ như vậy, ánh sáng của vòng phòng hộ cũng trở nên ảm đạm, ngay cả chú ý quan sát cũng rất khó phát hiện ra manh mối gì.

Khóe miệng Tiểu Ân lộ ra một tia mỉm cười. Sau khi hắn và Nhất Hào hợp thể, cũng thành thực năng lực nén ép ma pháp nguyên tố hơn. Ma pháp vòng phòng hộ trên người nhìn như rút nhỏ lại. Nhưng thực tế năng lực phòng hộ của nó lại đề cao mấy lần. Nếu lúc này hắn gặp lại Griffin và lọt vào vòng tấn công của hơn trăm viên hỏa cầu nén ép kia, như vậy Tiểu Ân thậm chí căn bản còn không cần để ý tới. Bởi vì hắn có lòng tin mãnh liệt, viên hỏa cầu nén ép kia tuyệt đối không thể công phá vòng phòng hộ nén ép trên người hắn.

Sau khi giải quyết vấn đề này, tâm tình của Tiểu Ân lập tức rất là sáng khoái.

Khi hắn đang muốn thông qua đồng hưởng của linh hồn liên hệ với cốt long, đột nhiên cảm ứng được hai đạo năng lượng dao động rất nhỏ từ phía xa truyền đến.

Đạo năng lượng dao động này cực kỳ mật mờ, nếu chỉ có một mình Tiểu Ân chỉ sợ còn chưa chắc có thể phát hiện. Nhưng lúc này có Nhất Hào hợp thể. Bất kể là năng lượng dao động nhỏ nào chỉ cần xuất hiện qua, thì khẳng định không thể tránh được sự phân hình của nó. Cho nên Tiểu Ân lập tức đã phát giác.

Ánh mắt của hắn sáng lên. Ma pháp vòng phòng hộ trên người thu liễm tốt hơn. Đồng thời, thân hình hắn khê động, đi tới phía sau một cự thạch, khí tức trên người trong nháy mắt cũng đã biến mất.

Ẩn nặc thuật, đây mới là ẩn nặc thuật chân chính. Kế thừa ẩn nặc thuật siêu cấp của cốt long, chỉ cần hắn bảo trì ở trạng thái yên lặng thì không có khả năng bị người phát hiện.

Hết thấy trước mắt dường như là có chút mơ hồ. Nhưng trình độ của loại mơ hồ này cũng tốt hơn rất nhiều so với lần đầu tiên thi triển siêu cấp ẩn nặc thuật, ít nhất không có mất cảm giác chân thật.

Tiểu Ân biết, đây là bởi vì liên quan với thực lực tăng vọt của hắn. Nếu có một ngày, thực lực của hắn có thể đạt tới ngàn năm truyền kỳ. Như vậy khi hắn thi triển siêu cấp ẩn nặc thuật này, thậm chí còn có thể di động thân hình.

Một lát sau, hai người lặng yên vô tức đi tới. Nhìn màu da trên người bọn họ, chính là hắc quỷ pháp sư đi lên Vong Linh đảo.

Hai hắc quỷ pháp sư này trên đường đi thật cẩn thận, giống như đang tìm vật gì đó.

Hơn nữa ở trên người bọn họ có một loại vòng năng lượng phòng hộ thần kỳ màu đen. Chính là bởi vì dưới sự bảo hộ của loại vòng phòng hộ này, cho nên các vong linh khắp nơi không ngờ vẫn chưa công kích bọn họ.

Trên mặt Tiểu Ân lộ ra một chút ánh sáng khác thường. Hắn đã nhìn ra, uy lực của vòng phòng hộ năng lượng này mặc dù không lớn, nhưng lại có một loại công hiệu đặc biệt. Phàm là sinh vật ở trong vòng phòng hộ đều có một tầng màu sắc bảo vệ, ở trong mắt những vong linh này, những người có vòng phòng hộ hắc sắc này chính là đồng bạn của chúng.

Loại thủ đoạn có thể tránh né vong linh này phải cao minh hơn so với người bình thường. Mặc dù còn chưa đạt tới công hiệu cường đại như tín vật của vong linh quân chủ, nhưng ở trên Vong Linh đảo đã không thể nghi ngờ là một đạo bùa hộ mệnh cường đại.

Mắt nhìn hai hắc quỷ pháp sư này, Tiểu Ân đã biết tu vi của bọn họ. Hai người này chỉ là nhất, nhị tinh ma pháp sư bình thường mà thôi.

Bọn họ có thể đi lại trên Vong Linh đảo, xem ra chính là nhờ vòng năng lượng phòng hộ hắc sắc thần kỳ này.

Trong lòng hắn một ý niệm chuyển động nhanh chóng, nếu có thể học được loại thủ đoạn chuyên môn đối phó vong linh này, cũng là một chuyện vô cùng tốt.

Thân hình hắn khẽ động đã xuất hiện ở phía sau hai hắc quỷ pháp sư này.

Động tác của hắn nhẹ nhàng không tiếng động, ngay cả một chút gió cũng không có. Hai hắc quỷ pháp sư này căn bản là không có cảm giác gì.

Tiểu Ân cũng không khách khí với bọn chúng, vươn hai tay ra, nhẹ nhàng vỗ một cái vào gáy của bọn họ. Hai hắc quỷ pháp sư này lập tức hai mắt trắng dã, hôn mê bất tỉnh.

Thủ đoạn đối phó ma pháp sư tốt nhất, thực ra cũng không phải là ma pháp, mà là vật lý đả kích.

Tuy nhiên đây cũng chỉ là biện pháp đối phó với ma pháp sư cấp thấp. Nếu tu vi đạt tới trình độ như Tiểu Ân, làm sao có khả năng bị người đến ngay bên người mà không phát giác chứ.

Hơn nữa tất cả ma pháp sư cao cấp đều có mấy thủ pháp thuần phát chuyên môn đối phó với thủ đoạn công kích vật lý. Cho dù là muốn đánh lén, trên cơ bản cũng quyết không có khả năng.

Kéo hai hắc quỷ pháp sư này tới một bên, Tiểu Ân lục tìm trên người bọn họ, lập tức tìm được hai cái quyền trục nhỏ nhỏ dán trên ống tay áo của bọn họ.

Kiểu dáng của loại quyền trục này nhỏ hơn rất nhiều so với quyền trục bình thường. Cường độ năng lượng trên mặt cũng không cường đại, nhưng bên trong cấu tạo vô cùng cao minh, ngay cả lấy thực lực trước mắt của Tiểu Ân cũng nhìn không ra.

Tuy nhiên Tiểu Ân cũng không nóng nảy. Tinh thần ý thức của hắn đắm chìm trong hai quyền trục này, ghi chép lại toàn bộ tuyến lộ đồ trên mặt.

Cấu tạo của những tuyến lộ đồ này là kiểu lập thể (giống bản vẽ 3D), kết cấu bên trong cực kỳ phức tạp. Nếu đổi lại là một ma pháp sư khác, cho dù là cường giả giống như Dida, cũng đừng mơ tưởng nhìn ra chút manh mối nào. Nhưng đối với Tiểu Ân mà nói, kết cấu đồ phức tạp hơn nữa hắn cũng sẽ không đặt trong mắt.

Ngay cả tuyên lộ kết cấu đồ của thuần gian truyền tông có liên quan tới không gian và thời gian mà Nhất Hào đều có thể thôi diễn ra, thì càng không phải nói tới một điểm khó khăn này.

Đương nhiên, đây cũng là do Tiểu Ân nắm giữ ma pháp vong linh hệ. Nếu hắc một khiếu không thông đối với ma pháp vong linh hệ, như vậy cho dù bản lĩnh của Nhất Hào có lớn hơn nữa, cũng đừng hòng giải khai đáp án trong đó.

Khẽ nhắm hai mắt lại, để Nhất Hào lấy tiềm ý thức ký lục pháp ghi chép lại lộ tuyên đồ trong đó.

Nếu như trước kia, hắc dù sao cũng phải tiến vào Nhất Hào không gian mới có thể hoàn thành việc này. Nhưng sau khi tấn thăng ma đạo sĩ, công năng của Nhất Hào tăng cường trên diện rộng, đã có thể trực tiếp hư cấu ra một không gian nhỏ trong đầu Tiểu Ân, về phần tiềm ý thức độc thủ pháp càng không cần phải nói.

Sau khi hoàn thành việc này, Tiểu Ân mở hai mắt, nhìn hai kẻ đáng thương hôn mê trên đất, không khỏi có chút do dự.

Lúc này quỵn trực trên người bọn họ đã bị Tiểu Ân lấy. Nếu như thả bọn họ, khẳng định sẽ lọt vào vây công của vong linh xung quanh. Với tu vi của bọn họ xuất hiện ở trong này, như vậy khẳng định là kết cục thập tử vô sinh.

Than nhẹ một tiếng, nếu là thế lực đối địch, vậy cũng không thể nói gì hơn rồi.

Trong lòng đột nhiên khẽ động, hai người này thực lực kém cỏi như vậy, nhưng vì sao phải mạo hiểm đến Vong Linh đảo chứ?

Chẳng lẽ chỉ bằng hai quỵn trực thần bí này đã đủ làm cho bọn họ yên tâm như vậy. Hơn nữa bọn họ dọc theo đường đi đều cẩn thận từng chút một, dường như đang tìm kiếm cái gì...

Trong lúc tâm niệm chuyển động, Tiểu Ân ma xui quỷ khiến cứu tỉnh một người trong đó.

Tên hắc quỷ pháp sư kia vừa mới tỉnh lại, lập tức kêu lên một tiếng sợ hãi, trong thanh âm tràn đầy hoảng sợ. Mắt hắc nhìn bốn phía, xí xồ nói mấy câu.

Tiểu Ân nhú mày, tên này rốt cuộc nói cái gì đây, hắc nghe nhưng không hiểu.

Tuy rằng sau khi tấn thăng ma đạo sĩ, đã có một loại phương pháp để hắc sử dụng lực lượng tinh thần làm cầu nối tới giao lưu. Nhưng đáng tiếc chính là, hắc vừa mới tấn thăng thành công không bao lâu cũng không có cố ý đi học tập loại pháp thuật này.

Ánh mắt đột nhiên sáng ngời, Tiểu Ân lấy từ trong vòng cổ không gian lấy ra một sợi dài kỳ dị.

Đây là sợi tóc mà pháp sư Lâm Mai trong bộ tộc American tặng cho hắc. Trên mặt có diệu dụng thần kỳ, ma pháp sư cấp thấp có thể thông qua nó tiến hành câu thông trên phương diện tinh thần.

Buộc một đầu sợi tóc lên người tên hắc quỷ pháp sư mới tỉnh lại, Tiểu Ân cầm lấy đầu kia.

Hắc vừa mới cầm lấy đã nghe được thanh âm cảm giận của đối phương truyền đến:

- Người đánh lén, không công bằng.

Tiểu Ân đột nhiên bật cười, không nghĩ tới hắc quỷ pháp sư này lại giống với những pháp sư học viện phái của đại lục trung tâm. Ngay cả là ở trên chiến trường, vẫn như trước coi trọng cái gì chủ nghĩa công bằng.

Hắc hừ nhẹ một tiếng, ném ra một cái Tù Cầm thuật.

Bởi vì thực lực của hai bên thật sự cách nhau quá xa. Cho nên một khi thi triển ma pháp này, tên hắc quỷ pháp sư này đừng nói là không thể cử động mà ngay cả ma lực toàn thân dường như đều đọng lại.

Lần này, sắc mặt của hắc quỷ pháp sư lập tức đại biến, trong ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân tràn đầy sợ hãi.

Làm một gã ma pháp sư, hắc đương nhiên hiểu được làm như vậy cần thực lực cường đại như thế nào. Hắc rốt cuộc hiểu được, Tiểu Ân cho dù không đánh lén cũng có thể dễ dàng bắt hai người bọn họ lại

Cảm ứng được vẻ kiêu ngạo của đối phương trong nháy mắt rơi xuống đáy cốc, Tiểu Ân khẽ lắc đầu. Ước hiếp tiểu nhân vật như vậy, đối với hắn mà nói, cũng không có gì đáng đặc ý.

- Ngừng nói, các người đến nơi này muốn làm gì?

Tiểu Ân hỏi thẳng vào vấn đề.

Sắc mặt của hắc quỷ pháp sư lóe ra vẻ thất kinh, hắn cho tới bây giờ chưa từng gặp qua chuyện cổ quái như vậy. Trong tay hai người đều có một sợi dây, mà thông qua sợi dây này không ngờ có thể cảm ứng được suy nghĩ trong lòng đối phương. Loại thủ đoạn này, chẳng phải là đã biến thành ác ma.

Thực ra đây cũng là do thực lực của hắc quỷ pháp sư này quá mức kém cỏi. Nếu đổi lại là ma đạo sĩ, thì tuyệt đối sẽ không có loại suy nghĩ này.

Tuy nhiên chính là vì thực lực của hắn quá yếu, cho nên mới để Tiểu Ân cảm ứng được suy nghĩ trong đầu hắn.

Một vài hình ảnh thông qua sợi tóc truyền tới trong đầu Tiểu Ân.

Một toàn cung điện thật lớn, gần như che lấp mặt trời đứng ở bên trong một sơn cốc u ám.

Cả dãy núi dường như đều hòa hợp nhất thể với tòa cung điện lớn này. Tầm mắt không ngừng tiến về phía trước. Rất nhanh, một tượng đá đồng dạng rất lớn, quả thực chính là điêu khắc toàn bộ trên vách núi xuất hiện ở trước mắt Tiểu Ân.

Đây là một tượng đá tràn đầy uy nghiêm.

Đúng vậy, mặc dù chỉ là một đoạn trí nhớ ngắn, mặc dù chỉ là một bức thần tượng không có sinh mạng. Nhưng sự trùng kích nó tạo ra đối với Tiểu Ân vẫn như trước cường đại không gì sánh được.

Đặc biệt ở trong trí nhớ khi Tiểu Ân nhìn thấy cặp mắt vĩ đại của thần tượng kia, trong lòng lập tức khó chịu giống như bị cự chùy vạn cân đập qua.

Hắn nhanh chóng buông sợi tóc trong tay ra, tinh thần ý thức gần như đồng thời tách khỏi hắc quỷ pháp sư.

Tiểu Ân thở dốc từng ngụm từng ngụm, rốt cuộc bắt chấp mùi hư thối bao trùm nơi này. Nếu như so sánh với tấn công vừa lọt vào thì mùi không khí của nơi này quả thực đúng là chuyện nhỏ không đáng kể.

Tên hắc quỷ pháp sư kia nhìn Tiểu Ân không hiểu ra sao. Hắn làm sao cũng không hiểu, người này vì sao lại có hành động cổ quái như vậy.

Một lát sau, Tiểu Ân rốt cuộc bình tĩnh lại. Sắc mặt hắn âm tình bất định, trong lòng vô cùng vui mừng, may mắn mình không đánh chết tên kia, nếu không thật đúng là đã bỏ lỡ đoạn tin tức trọng yếu này.

Từ việc vừa mới trải qua, cùng với tượng đá xuất hiện trong đầu của hắc quỷ pháp sư, Tiểu Ân đã thu được một tin tức cực kỳ rung động.

Vong linh ma pháp ở trên tinh cầu này thực ra cũng không phổ biến. Bởi vì người có được vong linh thiên phú thật sự là rất hiếm thấy, ngay cả là so với ma pháp sư không gian hệ cũng phải ít hơn một chút. Nhưng ở bên kia biển rộng, trên một đại lục toàn da đen, không ngờ lại phát hiện một tòa cung điện vong linh. Mà càng khiến người khác kinh hãi chính là, tòa cung điện này không ngờ vẫn phát huy tác dụng thần ân như trước.

Nói cách khác, Tiểu Ân vừa rồi thông qua trí nhớ của hắc quỷ pháp sư nhìn thấy lại là thần tượng. Thần tượng chân chính, hơn nữa thần lực trên thần tượng còn chưa biến mất.

Tên hắc quỷ pháp sư kia mặc dù trực tiếp nhìn thấy thần tượng. Nhưng bởi vì tu vi của hắn thực sự quá kém, cho nên chỉ có thể cảm ứng được sự cường đại của thần tượng, nhưng lại không biết thần tượng này rốt cuộc có bao nhiêu nguy hiểm.

Cho nên sự trùng kích hắn chịu thậm chí còn kém xa Tiểu Ân chỉ gián tiếp nhìn thấy thần tượng.

Trong lúc nhất thời, tâm của Tiểu Ân lập tức trầm xuống.

Nếu như để hắc quỷ đại lục tiếp tục phát triển thần tượng. Như vậy uy hiếp thực sự quá lớn đối với phiên đại lục của hắn.

Chẳng qua nói thật, loại chuyện này dường như cũng không phải Tiểu Ân có thể quan tâm. Cho dù là trời sụp xuống, cũng sẽ có người gánh, còn không tới phiên hắn lo lắng vì tương lai của phiên đại lục này.

Bình định tâm tình một chút, Tiểu Ân một lần nữa cầm sợi tóc lên, tiếp tục cảm ứng.

Lúc này hắc quỷ pháp sư đã bình tĩnh rất nhiều, suy nghĩ của hắn không còn chuyển tới chỗ thần tượng kia. Tuy nhiên dần dần, lại để Tiểu Ân biết được mục đích tới đây của bọn họ.

Ở hơn mười năm trước, trên hắc quỷ đại lục đã phát hiện vong linh cung điện. Sau đó, đại lượng cao thủ trên đại lục đều tiến vào trong đó, đồng thời tiến hành nghiên cứu. Một năm trước, cao thủ đệ nhất trên đại lục đột nhiên hạ lệnh tiến quân Vong Linh đảo.

Đương nhiên, nhiệm vụ của bọn họ cũng không phải tấn công Vong Linh đảo, mà là muốn bắt những vong linh sinh vật cao cấp trên Vong Linh đảo.

Có rất nhiều tinh cấp hắc quỷ pháp sư bình thường như hai tên này đều tiến vào Vong Linh đảo. Bọn họ cũng không phải là lực lượng chiến đấu chính, mà chỉ là làm thăm dò, truyền tin tức, cùng với thu thập tàn cục hoặc làm bia đỡ đạn.

Chẳng qua ngược lại, những thứ bọn họ đạt được cũng tuyệt đối không ít, đã đủ để những pháp sư cấp thấp này chấp nhận mạo hiểm thật lớn tiến vào nơi này tìm kiếm con mồi.

Một khi bọn họ phát hiện sinh vật vong linh cấp cao sẽ sử dụng phương thức đặc thù thông tri đến cao thủ phía sau. Về phần săn bắt chân chính đương nhiên là do những cao thủ đến hoàn thành.

Thu hồi sợi tóc trong tay người kia, trong mắt Tiểu Ân lộ vẻ kinh ngạc.

Thật sự là không nghĩ ra, mục đích của những hắc quỷ pháp sư cao cấp này không tiếc trả giá đắt cũng muốn thu thập cao cấp vong linh sinh vật để làm gì.

Mơ hồ, Tiểu Ân biết khẳng định có liên quan với thần tượng mới phát hiện. Nhưng rốt cuộc có quan hệ gì, vậy đã không phải hắn có thể đoán được. Về phần hai hắc quỷ pháp sư trước mắt này, căn bản chính là bia đỡ đạn cấp thấp nhất, đương nhiên càng không có khả năng biết bí ẩn trong đó.

Đột nhiên, Tiểu Ân khẽ nghiêng đầu một chút. Hắn lại lần nữa cảm ứng được, ở phía hai hắc quỷ pháp sư này tới dường như lại có một số người lại đây.

Ở trên Vong Linh đảo, Tiểu Ân cũng không dám tùy tiện phóng ra tinh thần ý thức mà không hề giữ lại.

Nếu hắn làm như vậy, tất nhiên có thể quan sát tình huống trong phạm vi trăm dặm. Nhưng ngược lại, hắn cũng sẽ bị các pháp sư cao cấp cảm ứng được phương vị của hắn. Lúc này trên Vong Linh đảo dường như có không ít hắc quỷ pháp sư cao cấp. Ngay cả là Lăng Bạch Thạch là vong linh quân chủ cũng không dám làm như vậy, càng không cần phải nói Tiểu Ân. Hơn nữa cảm ứng toàn bộ động tĩnh trong phạm vi trăm dặm thật sự là một việc cực kỳ hao phí lực lượng tinh thần. Ở dưới tình huống như hiện nay, cũng không có người nào làm như vậy.

Cho nên mãi đến khi những người này gần tới nơi, Tiểu Ân mới tách bọn họ và vong linh sinh vật xung quanh ra.

Tiểu Ân vươn bàn tay ra, nhẹ nhàng ấn một cái trên cổ của tên hắc quỷ pháp sư thanh tỉnh kia, tên kia lập tức hôn mê đi. Tiểu Ân đem hai người này để sau tảng đá lớn, cứ như vậy lẳng lặng chờ đợi.

Một lát sau, một hắc quỷ pháp sư gầy gò chậm rãi đi tới.

Tên hắc quỷ pháp sư này không ngờ đã có tu vi đại ma pháp sư, đại khái tương đương với Lewis. Tuy nhiên nó về hình thể thì phải kém quá xa.

Sau khi đi tới phía sau tảng đá lớn, đầu tiên mắt hắn nhìn thấy hai hắc quỷ pháp sư dưới chân của Tiểu Ân.

Người này lập tức đại biến sắc mặt. Trên người hắn chợt xuất hiện một ma pháp vòng phòng hộ thực chất, sau đó một đạo ma pháp quang tuyến ẩn chứa năng lượng cường đại đánh tới Tiểu Ân.

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng. Hắn căn bản là không có di động chút nào, mặc cho đạo ma pháp quang tuyến này đánh lên trên người hắn.

Ma pháp vòng phòng hộ gần như dán sát làn da kia chợt sáng lên một chút. Hơn nữa chỉ có chỗ bị bắn trúng mới sáng lên trong nháy mắt mà thôi, cũng đã tiêu hao năng lượng của ma pháp quang tuyến kia gần như không còn.

Nhìn thấy một cảnh tượng kinh người này, tên hắc quỷ pháp sư này lập tức sắc mặt xám như tro tàn.

Chỉ có ở dưới tình huống thực lực chênh lệch không thể bù lại mới xuất hiện kết quả như vậy. Tên hắc quỷ pháp sư này không cần nghĩ ngợi lại một lần nữa phát động một đạo ma pháp quang tuyến.

Mặc dù đạo ma pháp quang tuyến này cũng không phải công kích tới Tiểu Ân, mà là nhanh chóng biến mất trong không gian mờ mịt, căn bản là không có làm nên bất cứ năng lượng dao động gì.

Trên mặt Tiểu Ân rõ rệt lộ ra một tia tươi cười mãn ý. Hắn đương nhiên biết, tên hắc quỷ pháp sư này đang kêu gọi viện quân, hoặc là gọi nhân vật càng lợi hại hơn tới đây cứu mạng.

Khẽ gật đầu một cái, Tiểu Ân cũng không quan đối phương có nghe hiểu hay không. Hắn nhẹ giọng nói:

- Người đã gọi người rồi, như vậy nhiệm vụ của người cũng đã hoàn thành, lưu lại cho ta đi.

Nhẹ nhàng vung tay lên, ma pháp nguyên tố xung quanh lập tức nổi lên biến hóa cực kỳ mãnh liệt.

Cường độ và tốc độ của loại biến hóa này đều vượt quá phạm vi thừa nhận của tên hắc quỷ pháp sư kia. Hắn thậm chí căn bản là không thể cảm ứng được tình huống chân chính cũng đã bị cỗ năng lượng dao động cường đại đến cực điểm này dọa cho khiếp đảm.

1. Câu chuyện “Mao Toại Tự Tiến Cử”:

217. Chương 38: Sơ Chiến Ma Đạo Sĩ

Tuy nhiên ngay lúc này, hắn đột nhiên phát hiện, phong hệ nguyên tố xung quanh đang được hắn sử dụng lại tiêu tán không hiểu ra sao. Giống như là có một lực lượng còn cường đại hơn khiến ma lực của hắn không thể phát huy ra tác dụng gì.

Nếu nói vừa rồi hắn còn nắm chắc chạy trốn được. Vậy giờ khắc này, sắc mặt hắn lập tức trở nên sầu thảm. Sau khi kinh hộ một câu, trong ánh mắt của hắn nhìn về phía Tiểu Ân lập tức tràn đầy sợ hãi và tuyệt vọng.

Ở quanh người Tiểu Ân xuất hiện một cái Tật Phong Thuật. Ma pháp đơn giản nhất trong thế giới ma pháp ở trong mắt tên hắc quỷ pháp sư kia lại giống như trở thành pháp thuật khủng bố nhất.

Bởi vì đây cũng không chỉ là một cái Tật Phong Thuật, mà là hơn ba mươi cái Tật Phong Thuật trong vòng một giây lấy phương thức chất chồng nhanh chóng ngưng hợp lại.

Chất chồng hơn ba mươi cái Tật Phong Thuật đối với ma đạo sĩ mà nói, cũng không phải là một chuyện quá mức khó khăn. Nhưng có thể trong vòng một giây làm được điều này, như vậy ở trong tất cả ma đạo sĩ cũng là phượng mao lân giác, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nếu ba người Pohl Walde trong lúc này có thể nhìn thấy biểu hiện của Tiểu Ân, như vậy bọn họ tuyệt đối sẽ không còn tâm tư khinh miệt hắn nữa. Bấm tay bắn ra, đạo Tật Phong Thuật này lập tức bay đi, nháy mắt đã đánh phá ma pháp phòng hộ phòng hộ của hắc quỷ pháp sư.

Nhưng ngay khi tên hắc quỷ pháp sư kia nhắm mắt chờ chết, đạo Tật Phong Thuật này lại đột nhiên nổ tung. Hắn chỉ cảm thấy đầu choáng mắt hoa, thân hình lung lay mấy cái, rốt cuộc không kiên trì được ngã xuống.

Tiểu Ân đưa hấn tới bên cạnh hai hắc quỷ pháp sư lúc trước. Sau khi lấy ra sợi tóc, bắt đầu sử dụng phương thức tinh thần giao lưu tiến hành hồi cung.

Một lát sau, Tiểu Ân thất vọng thu hồi sợi tóc.

Tuy rằng người này tu vi đã đạt tới trình độ đại ma pháp sư nhưng rất hiển nhiên, chuyện hấn biết đến cũng không nhiều. Và cũng giống như hai tên hắc quỷ pháp sư kia, căn bản là không hiểu được những pháp sư cao cấp vì sao muốn thu thập cao cấp vong linh sinh vật.

Tiểu Ân bất đắc dĩ thở dài một tiếng, xem ra chỉ có trên người của hắc quỷ pháp sư càng cao cấp, mới có thể tìm được đáp án chân chính.

Chỉ có điều một khi nghĩ đến người mình sẽ đối phó có thể chính là hắc quỷ pháp sư cấp bậc ma đạo sĩ, trong lòng Tiểu Ân lại có vài phần khản trương.

Loại đối kháng trình độ này, vẫn còn là lần đầu tiên gặp phải đây.

Mặc dù ở trong dãy núi Ishtar, hấn dọa lui màn sương đen thần bí đến từ trong thung lũng sương mù kia, nhưng đó là công lao của Tiêu Dung Thuật, một loại pháp thuật đặc thù. Mà lúc này hấn lại muốn bắt sống một tên ma đạo sĩ hắc quỷ pháp sư, đây gần như chính là một nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Khẽ lắc lắc đầu, Tiểu Ân đã quyết định, giao thủ một lần với hắc quỷ pháp sư rồi nói sau. Về phần có thuận lợi bất sống hay không, nói thật, hấn cũng không ôm nhiều hy vọng.

Không lâu sau, một đạo lực lượng tinh thần từ phía xa tìm tòi qua đây.

Khóe miệng Tiểu Ân lại lần nữa tràn ra một tia mỉm cười. Xem ra phương pháp ôm cây đợi thỏ của mình đã có hiệu quả. Đồng bạn và viện quân được hắc quỷ pháp sư triệu hoán rút cuộc đến đây.

Tuy nhiên, vẻ tươi cười trên mặt Tiểu Ân trong nháy mắt đã đọng lại, và chuyển thành cười khổ.

Bởi vì hấn đã cảm ứng được, đối phương không chỉ có hai người. Hơn nữa càng đáng sợ chính là, hai người này không ngờ đều là tồn tại cấp bậc ma đạo sĩ.

Trong lòng thở dài một tiếng, vận khí của mình thật sự là quá kém, không ngờ ngay cả hai ma đạo sĩ đều có thể gặp phải.

Những ma đạo sĩ tồn tại đứng đầu trong thế giới ma pháp, đa số là người tâm cao khí ngạo, phần lớn là độc hành, có rất ít người lại kết thành đoàn đội.

Sau khi Tiểu Ân và Yidikalun đi tới Vong Linh đảo, chính là bởi vì ba người Pohl Walde lộ vẻ khinh thường, cho nên Tiểu Ân lập tức phẩy tay áo bỏ đi.

Đây chính là kiêu ngạo và tự tôn của ma đạo sĩ. Cho dù là khi đối mặt với ba cường giả như Pohl Walde, cũng đồng dạng là như vậy.

Cho nên trước đó Tiểu Ân căn bản là không nghĩ đến, lại có thể gặp hai ma đạo sĩ một lần.

Tuy rằng hấn rất có tự tin đối với bản thân nhưng còn không cuồng vọng đến mức một lần đối phó hai cao thủ đồng cấp. Trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng hấn không khỏi có chút do dự.

Chẳng qua cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi, hấn cũng đã hạ quyết tâm. Tốt xấu gì cũng phải thử một chút với những người này, xem xem thực lực của mình rút cuộc đạt tới trình độ nào.

Một khi đã hạ quyết tâm, tâm thần lập tức ngưng tụ cao độ. Tinh thần ý thức của hấn dường như là đột nhiên tiến vào trong một thế giới huyền diệu, ném tất cả cảm xúc phức tạp ra khỏi đầu.

Ở trong mắt hấn đã không còn tình cảm gì. Nhất Hào nhanh chóng cùng tinh thần của hấn hòa hợp thành một thể. Dưới áp lực của địch nhân cường đại trước mặt, dung hòa của Tiểu Ân và Nhất Hào trở nên triệt để hơn bao giờ hết.

Lúc này, Tiểu Ân dường như đã biến thành Nhất Hào, biến thành một người máy từ đầu tới chân.

Số liệu vô cùng vô tận di chuyển trong đầu Tiểu Ân, hai ma đạo sĩ kia mỗi một bước tới gần, lưu lượng của số liệu cũng tăng lên rất nhiều.

Nhưng cho dù là ở bên trong số liệu phô thiên cái địa (che trời phủ đất) này, Tiểu Ân vẫn có thể nắm hết thấy ở trong tay.

Trên người hắn không có nửa điểm năng lượng dao động. Tuy nhiên lại tự nhiên có một loại khí thể khiến người khác nhìn không thấu đang dần dần bao phủ.

Rất nhanh, hai tên hắc quỷ pháp sư cấp bậc ma đạo sĩ kia rút cuộc xuất hiện phía sau tảng đá lớn. Bọn họ cũng thấy được ba tên pháp sư cấp thấp nằm trên mặt đất. Tuy nhiên ánh mắt của bọn họ gần như chỉ liếc một cái rồi không chú ý chút nào nữa.

Bởi vì lực chú ý của bọn họ đều bị Tiểu Ân hấp dẫn lại.

Bằng vào thực lực cường đại của ma đạo sĩ, bọn họ đều có thể cảm ứng được lực lượng cường đại ẩn chứa trong cơ thể Tiểu Ân. Nhưng càng khiến bọn họ cảm thấy khẩn trương chính là, khi đối mặt với Tiểu Ân, đặc biệt khi đối diện với cặp mắt bình tĩnh dường như không có một chút cảm tình nào của hắn, trong lòng bọn họ liền khó có thể kiềm chế được một loại hoảng sợ cực lớn đang nổi lên.

Loại hoảng sợ này đối với bọn họ mà nói, thực ra cũng không xa lạ. Bởi vì khi bọn họ đứng dưới thần tượng cực lớn kia cũng đã có cảm giác cùng loại. Đó là một loại áp lực cường đại khi đối diện thần linh, không nghĩ đến ở chỗ này lại để bọn họ cũng có cảm thụ cùng loại.

Ánh mắt của Tiểu Ân tập trung hai tên hắc quỷ ma đạo sĩ trước mắt.

Thực ra ở trong mắt những người trên đại lục của Tiểu Ân, hình dạng của những hắc quỷ pháp sư đều không khác nhau nhiều. Trừ phi ở chung trong thời gian dài, nếu không thật sự rất khó phân biệt thân phận của bọn họ.

Chẳng qua trên người của hai hắc quỷ pháp sư trước mắt này lại có thêm đặc thù bất đồng rõ rệt. Một người thân hình vô cùng cường tráng, trong dáng người còn cường tráng hơn vài phần so với Benson kia ẩn chứa khí lực cường đại. Cho dù hắn không sử dụng ma pháp phỏng chừng cũng có khả năng rất lớn trở thành một gã kỵ sĩ cường tráng.

Còn một tên hắc quỷ ma đạo sĩ khác thì gầy yếu hơn rất nhiều. Tuy nhiên đôi mắt của hắn lấp lánh tỏa sáng, ma pháp năng lượng dao động kịch liệt trên người. Nếu chỉ lấy cường độ mà nói, còn hơn đồng bạn vài phần.

Tiểu Ân vươn hai tay ra, ở trên mỗi bàn tay của hắn đều ngưng tụ một tia chớp. Hơn nữa hai tia chớp này lại chất chồng với tốc độ cực nhanh.

Sắc mặt của hai tên hắc quỷ pháp sư kia vô cùng ngưng trọng. Ma pháp phòng vòng phòng hộ trên người bọn họ đã sớm mở ra. Năng lượng dao động trên người biểu hiện bọn họ đã chuẩn bị pháp thuật sở trường.

Đột nhiên, Tiểu Ân vùng tay phải lên, tia chớp trong tay chợt bắn ra.

Tốc độ cũng những tia chớp này cũng không nhanh, mà dọc theo mặt đất giống như cuộc sóng lấn về phía bọn họ. Loại tốc độ này dường như chỉ cần tránh né một chút là có thể hoàn toàn tránh được. Thế nhưng hai hắc quỷ pháp sư đối diện lại không di chuyển chút nào. Bởi vì bọn họ đã cảm ứng được, năng lượng bên trong tia chớp này đối với bọn họ mà nói, căn bản là không đủ gây sợ hãi.

Song ngay khi một tia chớp này sắp tiếp xúc với ma pháp vòng phòng hộ của bọn họ lại đột nhiên nổ tung, ánh sáng cường đại chói mắt trong nháy mắt chiếu sáng trong mười thước xung quanh giống như ban ngày.

Hai tên hắc quỷ pháp sư kia trong lòng kêu to không tốt. Bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới, Tiểu Ân không ngờ lại thi triển ra ma pháp nham hiểm xảo quyệt như vậy.

Con mắt bị ánh sáng mãnh liệt chiếu vào, lập tức đau đớn không chịu nổi. Ngay cả là ma đạo sĩ tôn sư cũng không kim nổi lỗ lệ tung hoành, chặt vật không chịu nổi.

Tiểu Ân một kích đắc thủ, ánh mắt có chút sáng ngời, tay kia cũng không chút lưu tình nâng lên.

Năng lượng điện hệ cường đại trong nháy mắt gia tăng tốc độ nhập vào. Nếu nói tốc độ chất chồng của Tiểu Ân vừa rồi giống như người đi bộ, như vậy lúc này sẽ tương đương với lái xe BMW điên cuồng chạy

trên đường cao tốc. Chỉ trong thời ngắn ngủi, tia chớp nho nhỏ trong tay hắn đã ngưng tụ lên năng lượng khổng lồ.

Trong đầu các loại số liệu không ngừng thoáng hiện ra, khi tốc độ chất chồng của Tiểu Ân tăng đến cực hạn, thì lưu lượng số liệu trong đầu đã tăng lên mấy chục lần. Thậm chí còn đạt tới mức khiến Tiểu Ân có chút đau đầu.

Hắn lập tức hiểu được, với thực lực trước mắt của hắn, có thể làm được đến mức này cũng đã là cực hạn.

Nhưng hai tên hắc quỷ pháp sư đối diện với Tiểu Ân lại là kinh hồn táng đảm. Trong khi mắt của bọn họ không nhìn thấy, lại cảm ứng được năng lượng biến hóa từ trong tay Tiểu Ân truyền đến. Một khi nhận thấy Tiểu Ân có thể trong thời gian ngắn như vậy ngưng tụ lên năng lượng cường đại như thế, không cần nghĩ cũng có thể hiểu được chấn động trong lòng bọn họ lớn tới mức nào.

Đột nhiên, tên hắc quỷ pháp sư đáng người cường tráng tiến lên một bước, cứ như vậy giơ hai tay hắn lên.

Tiểu Ân nhìn lại theo bản năng, đó là một bàn tay tầng tầng lớp lớp vết chai, vết sẹo, thô ráp không chịu nổi, khiến người khác nhìn mà thấy ghê người.

Đây tuyệt đối không giống như đôi tay của một ma pháp sư. Bởi vì ma pháp sư có trên một nghìn biện pháp, có thể khiến hai tay này trở nên nhẵn nhụi bóng loáng.

Nhưng khi tên hắc quỷ pháp sư này giơ tay lên, trong mắt Tiểu Ân xuất hiện một tia thần sắc mê man. Dường như bên trong hai tay này bao hàm lực lượng thần bí khó lường nào đó, khiến tinh thần ý thức của Tiểu Ân trong lúc nhất thời trở nên mơ hồ.

Ngay sau đó, trong hai tay này nổi lên biến hóa khác, từng đạo ánh sáng từ trong những vết sẹo này nở rộ truyền đến, hình thành một vòng ánh sáng cực lớn.

Ở trong vòng ánh sáng này, có một loại dự cảm được thỏa mãn. Suy nghĩ và yêu cầu trong lòng bất cứ người nào đều có thể đạt được thỏa mãn ở trong vòng ánh sáng này.

Tiểu Ân tròng mắt cứng lưỡi đứng tại chỗ. Hắn dường như đã lâm sâu vào bên trong hư ảo do vòng ánh sáng tạo thành, không thể động đậy nữa.

Hai tên hắc quỷ pháp sư kia lúc này mới âm thầm thở dài một hơi. Chẳng qua bọn họ cũng biết, vòng ánh sáng này mặc dù lợi hại, nhưng cũng tuyệt đối không thể khống chế một ma đạo sĩ trong thời gian dài. Cho nên hai người bọn họ lấy ra một bình ngọc từ trong không gian vật phẩm, vội vã nhỏ chất lỏng ở trong bình vào mắt.

Một lát sau, hai người bọn họ dụi nhẹ mắt, miễn cưỡng mở ra một chút, rốt cuộc thấy rõ ràng tình hình trước mắt.

Thực ra tới tu vi như bọn họ, cho dù là mất đi thị lực, cũng có thể phát huy ra một nửa thực lực của bản thân. Nhưng khi đối mặt với cao thủ đồng cấp, bọn họ còn không dám khinh thường như vậy.

Lúc này, ở bên trong vòng ánh sáng, Tiểu Ân vẫn như trước đứng thẳng mặt không thay đổi. Dường như tinh thần của hắn đã hoàn toàn bị vòng ánh sáng này hấp dẫn.

Hai tên hắc quỷ pháp sư đối mặt nhìn nhau, đều nhìn ra sự sợ hãi và vui mừng trong mắt nhau. Không thể tưởng được hiệu quả của vòng ánh sáng này phải lớn hơn rất nhiều so với bọn họ dự tính.

Nhưng ngay lúc này, bất ngờ xuất hiện dị biến, Tiểu Ân trong vòng ánh sáng đột nhiên nhoẻn miệng cười, ánh mắt chẳng những lập tức khôi phục thanh minh, hơn nữa còn có vẻ mừng như điên.

Hai tên hắc quỷ pháp sư kia lòng kêu không ổn, vừa định thi triển ma pháp cường lực công kích, chỉ thấy Tiểu Ân nhẹ nhàng hé miệng, thổi ra một hơi.

Sau khi một hơi này thổi ra, vòng ánh sáng kia không ngờ cứ vậy tiêu tan. Tuy nhiên cũng không phải tiêu tan hoàn toàn, mà biến thành trăm nghìn vòng ánh sáng nhỏ.

Sau đó, tay phải Tiểu Ân điểm một cái. Năng lượng xung quanh dao động nhanh chóng, những vòng ánh sáng này giống như là bọt khí lại một lần nữa dung hợp thành một thể. Chẳng qua mục tiêu công kích của vòng ánh sáng này đã không phải là Tiểu Ân, mà là hai tên hắc quỷ pháp sư đối diện.

Trong mắt của hai người kia lộ vẻ kinh hãi muốn chết. Trong lòng của bọn họ thật lạnh như băng, thực sự đã kiêng kỵ tới cực điểm đối với Tiểu Ân.

Ma pháp thiện dụng nhất của hắc quỷ pháp sư cường tráng, kỳ thực chính là huyền thuật. Sau khi hắn trở thành ma đạo sĩ, lực lượng của huyền thuật đã có thể đánh thẳng vào nhân tâm. Cho dù là pháp sư cùng cấp lâm vào trong huyền thuật công kích của hắn, cũng sẽ phản chiếu ra khát cầu nhỏ nhất trong lòng.

Hai tay của hắn chính là bởi vì muốn tăng hiệu quả của huyền thuật, cho nên mới cố ý bảo trì dưới trạng thái khùng bố như vậy.

Tuy nhiên hắn vạn lần không ngờ, Tiểu Ân lại có thể ở trong thời gian ngắn như vậy đã thoát khỏi dẫn dụ của huyền thuật. Mà ngược lại không chế huyền thuật, tiến hành huyền thuật áp chế đối với hắn.

Lập tức, hai tên hắc quỷ pháp sư không hẹn mà cùng suy nghĩ, chẳng lẽ tên pháp sư đối diện cũng là một ma pháp sư huyền thuật hệ hiếm thấy sao?

Hắc quỷ pháp sư cường tráng một lần nữa nâng hai tay lên, trong tay luân phiên phát ra các loại hào quang đủ màu giăng co cùng một chỗ với vòng ánh sáng cực đại do Tiểu Ân ngưng hợp lại. Hai bên dường như đều muốn cắn nuốt năng lượng của đối phương, nhưng đáng tiếc chính là, không bên nào có thể làm được.

Vị hắc quỷ pháp sư gây yếu không dám chậm trễ, lấy ra ma pháp trượng, ma pháp công kích cường đại đã chuẩn bị thỏa đáng.

Nhưng ngay khi hắn sắp sửa phát đi, trước mặt lại truyền tới một đạo hào quang thiểm điện cực đại.

Tốc độ của đạo hào quang này cực nhanh, năng lượng ẩn chứa bên trong lại không phải là nhỏ. Ngay cả là hắn cũng không dám đối kháng. Thân hình hắn lắc lư. Hắn đã mượn góc độ của vòng phòng hộ và thân thể di động để tiêu trừ ma pháp vô hình này. Nhưng ngay khi hắn vừa định chuẩn bị ma pháp công kích thì pháp thuật thứ hai của Tiểu Ân đã một lần nữa công kích tới, lúc này lại là một hỏa cầu.

Mặc dù hỏa cầu này không quá lớn, nhưng ở trong mắt hắc quỷ pháp sư này, lại không thể nghi ngờ càng đáng sợ hơn so với một con mãnh thú.

Bởi vì hỏa cầu này rõ ràng là sản phẩm đã trải qua nén ép cao độ. Với thực lực của hắn cũng không dám khinh thường sơ suất.

Ma pháp thuần bài, thủy cầu, vòng phòng hộ...

Thật vất vả để ngăn cản hỏa cầu được nén ép này, trước mắt lại sáng ngời, một băng tiễn phát ra tiếng rít thê lương đánh lên phòng hộ phòng hộ của hắn.

Hắc quỷ pháp sư gây yếu này trong lòng kêu khổ thấu trời. Bọn họ gặp phải tên pháp sư này rốt cuộc là ai. Mặc dù ma pháp thi triển đều là một ít pháp thuật cơ bản nhất, nhưng tốc độ chất chồng và cường độ lại không khỏi quá dọa người.

Dưới sự công kích của pháp thuật chất chồng một cái tiếp một cái, hắc quỷ pháp sư này đã ứng phó một mỗi, lại càng không nói thi pháp cái gì phản kích.

Đồng thời, đồng bạn của hắn cũng càng đánh tâm càng hoảng, tình cảnh cũng không tốt hơn bao nhiêu so với hắn.

Vị ma đạo sĩ lấy huyền thuật lập nghiệp này bình sinh thiện dụng nhất, tự nhiên cũng chính là huyền thuật. Nhưng hắn lại bị ai phát hiện, ngoại trừ vòng ánh sáng đầu tiên, bất kể hắn thi triển huyền thuật dạng gì dường như đều không thể ảnh hưởng đến nam tử đối diện này. Nam nhân này giống như một bức tượng đá không có sinh mạng, mặc cho hắn cố gắng như thế nào, đều là làm mà vô dụng. Mà càng khiến hắn kinh hãi muốn chết chính là, Tiểu Ân rõ ràng là đang học tập huyền thuật của hắn. Một khi hắn thi triển huyền thuật kỹ xảo ra, đối phương sẽ có thể trong thời gian ngắn mô phỏng ra hoàn toàn, hiệu quả lại không kém hơn hắn đã tỉ mỉ nghiên cứu mấy trăm năm.

Có thể nói, ở trên hệ thống huyền thuật, hắn đã hoàn toàn rơi xuống hạ phong.

Hai vị ma đạo sĩ càng đánh trái tim càng băng giá, bọn họ trao đổi với nhau một ánh mắt, đột nhiên quát lớn một tiếng, liều mạng gia trì ma pháp vòng phòng hộ của mình, sau đó bỏ chạy về phương xa.

Bảy, tám vòng phòng hộ có lực lượng thủ hộ cường đại, trừ phi là gặp phải siêu cấp pháp thuật như cấm chú, nếu không đừng nghĩ đánh tan trong thời gian ngắn.

Bằng vào lực lượng thủ hộ này, hai ma đạo sĩ đã bị dọa vỡ mật bay một mạch về phương xa thoát khỏi nơi đây.

Tiểu Ân vẫn như trước mặt không chút thay đổi nhìn hai tên này chạy như chó nhà có tang, hắn cũng không ngăn cản. Mãi đến khi hai người này biến mất ở bên trong tinh thần cảm ứng của hắn, trong mắt Tiểu Ân mới xuất hiện một chút tâm tư dao động.

Nhất Hào đã rời khỏi thế giới tinh thần của hắn. Mà trong lòng Tiểu Ân lại có suy nghĩ kích động muốn ngửa mặt lên trời mà hét. Một lần giao phong này nhìn bình thản như không có gì, nhưng đối với hắn mà nói, lại có thêm ý nghĩa trọng đại khác.

218. Chương 39: Đoàn Tụ Hắc Long Vương

Trong thời gian giao thủ với hai người kia hắn thu được gợi ý cực lớn, đối với năng lực chất chồng đã có nhận thức sâu sắc nhất.

Nếu chỉ là một ma đạo sĩ khác, như vậy hắn khẳng định có thể nắm giữ năng lực chất chồng đặc thù này. Chẳng qua khác với các ma đạo sĩ khác chính là, năng lực chất chồng của Tiểu Ân có thể nói đã đạt tới mức khủng bố.

Sau khi hợp thể với Nhất Hào, Tiểu Ân đã dần dần đưa công năng của Nhất Hào từ trong Nhất Hào không gian hư ảo dung hợp vào thế giới thực tại. Năng lực chất chồng này đối với máy tính mà nói chính là chức năng nén.

Ma pháp sư khác mặc dù cũng có năng lực chất chồng ma pháp, nhưng bọn họ đều bằng vào kinh nghiệm của chính mình tiến hành chất chồng.

Ở phương diện này làm sao có thể bằng được Tiểu Ân có Nhất Hào trợ giúp chứ?

Một khi xuất hiện tình huống phải chất chồng, Nhất Hào sẽ tiến hành tính toán rất nhanh, để Tiểu Ân ở trong thời gian ngắn ngủi có thể tiến hành tổ hợp nguyên tố ma pháp đồng dạng với cùng một loại kết cấu giống nhau. Chỉ cần tinh thần lực của hắn đủ khổng lồ thì cho dù là trực tiếp chất chồng hơn một ngàn vạn lần đều có thể.

Đương nhiên, với thực lực trước mắt của Tiểu Ân còn chưa thể làm được điều này, có thể tiến hành chất chồng ma pháp bậc thấp mấy chục lần trong nháy mắt cũng đã là cực hạn hắn có thể đạt tới.

Tuy nhiên uy lực của mấy chục lần chất chồng sinh ra trong nháy mắt đã đủ khiến bất cứ kẻ nào cũng không thể khinh thường. Ngay cả hắc quỷ pháp sư đều là ma đạo sĩ dưới sự tấn công liên tục không ngừng của Tiểu Ân cũng trở nên chật vật không chịu nổi, thậm chí ngay cả ma pháp sở trường của mình còn chưa thi triển ra cũng đã mất đi tin tưởng chiến thắng, vội vàng chạy trốn.

Tiểu Ân dù sao cũng là một ma đạo sĩ vừa mới tấn thăng không lâu, khi đối mặt với hai ma đạo sĩ kia bất kể là số lượng ma pháp có được hay là cường độ của tinh thần lực đều không chiếm được ưu thế gì.

Nhưng chỉ có chất chồng ma pháp bậc thấp này cũng đã trở thành đòn sát thủ của hắn, khiến cho một ma pháp sư cùng giai kêu khổ không ngừng.

Cái này gọi là một chiêu đủ kiếm ăn khắp thiên hạ.

Trong lòng Tiểu Ân đã có thể khẳng định, chỉ cần hắn tiếp tục phát triển thuật chất chồng, không ngừng gia tăng số lượng của mỗi một loại ma pháp chất chồng, như vậy bất kể là hắn đối mặt với cao thủ dạng gì, mình đều có một phần cơ hội.

Đương nhiên, trận chiến lúc này không chỉ khiến Tiểu Ân hiểu biết được tầm quan trọng của năng lực chất chồng.

Thu hoạch chân chính của hắn có lẽ đến từ một vị ma đạo sĩ khác sở trường về ảo thuật hệ.

Vị ma đạo sĩ kia sau khi hai mắt bị kích thích lập tức thi triển bản lĩnh đặc biệt, mong muốn sử dụng ảo thuật cuốn lấy Tiểu Ân qua đó đạt được mục đích kéo dài thời gian.

Mặc dù mục đích của hắn đã đạt được, nhưng ma pháp ảo thuật hệ này lại khiến Tiểu Ân có thu hoạch lớn.

Khi bị vòng ánh sáng kia kích thích đã tạo thành chấn động thật lớn đối với Tiểu Ân.

Theo lý mà nói, sau khi Nhất Hào hợp thể, Tiểu Ân đã thiên về phía là một cỗ máy móc tinh vi tới cực điểm, đã không còn tình cảm của nhân loại.

Nhưng ảo thuật của ma đạo sĩ đã hơn xa người bình thường, trong khoảnh khắc khi Tiểu Ân tiếp xúc với vòng ánh sáng kia không ngờ đã sinh ra một loại ảo giác, hắn giống như đã tiến vào Nhất Hào không gian, hắn có một loại cảm giác thật giả khó phân.

Trong một khắc kia, suy nghĩ trong lòng Tiểu Ân không ngờ là có thể để Nhất Hào không gian chân chính xuất hiện ở thế giới thực tại hay không.

Đương nhiên, cái gọi là chân chính xuất hiện cũng không phải khiến Nhất Hào không gian biến thành thực thể, mà là lấy hình thức của một loại ảo thuật xuất hiện ở trong thế giới thực tại.

Nếu có thể làm được một chút, như vậy mượn năng lực thiên biến vạn hóa của Nhất Hào không gian, chẳng phải là có thể đạt tới một loại uy năng thật lớn không thể tưởng tượng sao?

Ý tưởng này mặc dù xuất hiện vô cùng đột ngột, nhưng sau khi xuất hiện lại tuôn ra cuộn cuộn không dứt giống như con suối, rất cuộc khó mà kiềm chế.

Vì thế, đại bộ phận tinh lực của Nhất Hào đều chú ý tới vị ma pháp sư thiên dùng ảo thuật hệ này. Nó chú ý tới nhất cử nhất động của ma pháp sư này, ghi chép lại tất cả ma pháp ảo thuật người này thi triển ra, đồng thời tiến hành phân tích, sửa chữa và thực nghiệm sử dụng.

Quả nhiên, ma pháp sư ảo thuật hệ kia quả thật là hạng người có chân tài thực học, đối với sự vận dụng của ảo thuật đã đạt tới trình độ lô hỏa thuần thanh, rất nhiều thủ đoạn không tưởng được ở trong tay hắn lại phóng ra giống như tiên nữ tán hoa. Nếu không có chức năng ghi chép siêu cường của Nhất Hào, căn bản là không thể ghi chép được toàn bộ những thủ đoạn thần kỳ này.

Đương nhiên, chỉ là ghi chép vẫn không tính gì, chủ yếu chính là phân tích và mượn dùng.

Trong cơ sở dữ liệu của Nhất Hào lúc này đã có rất nhiều tri thức về ma pháp.

Những tri thức này đều học được từ mấy người ma pháp sư Maren, đại tát mãn Dida, ma đạo sĩ Tiffany, Linnuo, cốt long, ngoài ra còn có một số thứ lộn xộn sửa sang lại từ trên ma pháp lục thư.

Đối với một nhân loại mà nói, hệ thống tri thức khổng lồ như vậy nếu muốn thông hiểu không có thời gian trăm năm gian khổ tìm hiểu, căn bản là không có khả năng.

Nhưng Nhất Hào không giống vậy, năng lực tính toán của nó đã đạt tới mức độ nhân loại không thể tưởng tượng. Cho nên ở trong cơ sở dữ liệu của nó đã sáng tạo ra một hệ thống ma pháp hoàn toàn độc lập.

Lúc này, chỉ cần ghi chép lại hiệu quả của ma pháp ảo thuật và tình huống năng lượng dao động trong không gian, là có thể dần dần phân tích ra đại khái tình huống của kỹ năng ma pháp mà đối phương sử dụng.

Có lẽ tuyển đồ này cũng sẽ không hoàn mỹ mười phần, nhưng sau khi trải qua tính toán và cải tiến cũng sẽ đạt được trên chín phần.

Cho nên, khi Tiểu Ân bắt đầu thi triển ma pháp “trộm” từ trên người ma pháp sư ảo thuật này, lập tức triệt để đánh tan dũng khí của người này.

Hai người này nếu đồng tâm hiệp lực giao chiến với Tiểu Ân, chỉ bằng thực lực của bọn họ tuyệt đối có thể phóng tay đánh một trận với Tiểu Ân. Nhưng vấn đề là dũng khí của hai người này đã suy, ở trong suy nghĩ của bọn họ, Tiểu Ân đã không phải là một ma pháp sư, mà là một quái thú đội lốt người.

Quả thật, loại năng lực chất chồng rất nhanh này, loại phương pháp học tập khủng bố này, làm sao có thể xuất hiện trên người của một nhân loại đây?

Một khi có ý nghĩ như vậy, hai ma đạo sĩ kia không trốn mới gọi là kỳ quái.

Tiểu Ân tự nhiên là lười truy kích, toàn bộ tinh thần của hắn đã đắm chìm vào trong trận chiến vừa rồi, đặc biệt đối với năng lực của vị ảo thuật sư kia càng có cảm xúc thật lớn.

Sau khi tách rời Tiểu Ân, Nhất Hào lập tức tiến vào trong tính toán càng điên cuồng hơn.

Trước mắt, Tiểu Ân vẫn không thể chống đỡ nổi loại trình độ tính toán này, đây có lẽ chính là khác biệt lớn nhất giữa nhân loại và máy móc. Cho dù là đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ cũng không có khả năng nắm giữ tốc độ tính toán đáng sợ như vậy.

Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, cứ như vậy ngồi trên mặt đất, hắn dường như đã quên hết tất cả.

Thật lâu sau, hắn mở ra hai mắt, nhưng lúc này ở trong hai mắt hắn lại một lần nữa lộ ra ánh mắt không tình cảm.

Bởi vì hắn và Nhất Hào một lần nữa hợp thể.

Hắn nhẹ nhàng vung tay lên, không gian trước người hắn bắt đầu vặn vẹo rất nhỏ, đây là ảo thuật, nhưng cũng không chỉ có ảo thuật, mà là một loại kết quả của sự kết hợp giữa lực lượng của không gian hệ và ảo thuật.

Có thể dung hợp hai loại song hệ ma pháp hoàn toàn khác biệt không có điểm gì chung, đây gần như đã vượt qua cực hạn có thể làm được của hắn lúc này.

Nếu đám người Yidikalun nhìn thấy cảnh tượng này, như vậy cảm giác đầu tiên khẳng định chính là bọn họ đã hoa mắt.

Theo năng lượng dao động xung quanh dần dần tăng lớn, không gian trước mắt Tiểu Ân nổi lên biến hóa kỳ diệu.

Một cảnh tượng cực kỳ quen thuộc xuất hiện ở trước mặt hắn. Phạm vi của loại cảnh tượng này đang mở rộng tràn đầy, nó không ngừng dung nạp không gian xung quanh tiến vào, hơn nữa còn thay đổi hoàn cảnh xung quanh, thậm chí ngay cả năng lượng dao động cũng có biến hóa vi diệu.

Khi cỗ năng lượng này khuếch tán tới hai mươi thước xung quanh Tiểu Ân rồi cuộc ngừng lại, bởi vì sau khi tới khoảng cách này, hắn đã có một loại cảm giác cổ hết sức.

Tiểu Ân nhẹ nhàng thở dài một hơi, trong ánh mắt không tình cảm giống như máy móc của hắn không ngờ lại lộ ra một loại hưng phấn khó có thể kiềm chế.

Hắn đã thành công, hoặc có thể nói là Nhất Hào đã thành công.

Sau khi mượn năng lượng của ảo thuật và không gian hệ, hắn miễn cưỡng chuyển cảnh tượng của Nhất Hào không gian tới trong thế giới thực tại.

Cảnh tượng này có thể biến hóa không ngừng theo sự điều chỉnh của Nhất Hào. Đương nhiên, đây cũng không phải là biến hóa chân chính, chỉ là lợi dụng kết quả của một loại thủ đoạn nhỏ trong ảo thuật tiến hành điều chỉnh mà thôi.

Nhưng cho dù là như thế đối với Tiểu Ân mà nói cũng là một bước tiến lớn, đặc biệt là năng lực của Nhất Hào đã có xu thế dần dần tiến vào trong thế giới thực tại.

Nếu có một ngày có thể di chuyển Nhất Hào không gian tới trong thế giới thực tại một cách hoàn mỹ, như vậy Tiểu Ân đã có thể chân chính vô địch trong mảnh đại lục này rồi.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động cảnh sắc trước mắt lại thay đổi một lần nữa, trong nháy mắt quỷ khí âm u trên Vong Linh đảo dường như biến mất, trên đỉnh đầu xuất hiện một mặt trời nhân tạo đang tỏa ra ánh sáng ấm áp khiến hắn rên rỉ một tiếng thoải mái giống như tắm nắng.

Mặc dù trong lòng Tiểu Ân biết, hết thảy những điều này đều là ảo thuật, nhưng hết thảy ở trong khu vực này đều thay đổi theo ý của mình đã đủ để cho hắn cảm thấy thỏa mãn.

Tiểu Ân nhẹ nhàng thở ra một hơi, trong lòng khẽ động, tinh thần lực của hắn nhanh chóng khuếch tán, trong nháy mắt năng lượng kỳ dị tận lực khuếch tán ra xung quanh.

Hắn muốn thử một chút, cực hạn của mình có thể khống chế không gian ảo thuật trong phạm vi bao nhiêu.

Ba mươi thước, bốn mươi thước, năm mươi thước. Đột nhiên, trong lòng của Tiểu Ân căng thẳng, hắn không ngờ đã phát hiện, ở địa phương năm mươi thước có một cỗ khí tức cường đại. Lực lượng khổng lồ ẩn chứa trong cỗ khí tức này hiện tại hắn không thể với tới.

Mà càng khiến hắn kinh hãi chính là, cỗ khí tức này không ngờ ẩn dấu tốt như vậy, ngay cả hắn cũng không phát hiện chút manh mối gì.

Nếu không phải hắn tâm huyết dâng trào muốn thử điểm cực hạn của năng lượng thần kỳ khi dung hợp ảo thuật và không gian hệ, như vậy căn bản là không thể phát hiện khí tức cường đại này.

Trong lúc nhất thời, da đầu của Tiểu Ân tê dại. Hắn bất chấp cái gì thí nghiệm cực hạn, lực lượng tinh thần thu về như thủy triều. Tinh thần của hắn căng ra, toàn lực tập trung về phương hướng đã truyền tới khí tức kia.

Tiểu Ân hai mắt sáng ngời hữu thần, trong nháy mắt hắn đã điều chỉnh bản thân tới trạng thái tốt nhất. Hắn im lặng nhìn chằm chằm phương hướng kia, trong lòng đã quyết định tuyệt đối sẽ không khiêu khích trước, nếu có khả năng xoay người bỏ đi thì tuyệt đối không chạm mặt với người kia.

Nhưng rất đáng tiếc chính là, ảo tưởng này của hắn rất nhanh đã bị đánh phá

Khi hắn đang chậm rãi lui về phía sau thì không gian chỗ năm mươi thước trước mặt truyền đến một đạo dao động thần kỳ, một sinh vật thật lớn xuất hiện trước mặt hắn.

Sau khi sinh vật này xuất hiện, Tiểu Ân vốn đang chuẩn bị sẵn sàng đón địch lại đột nhiên thả lỏng. Hắn cười khổ nói:

- Corey đại nhân, ngài thật sự là hăng hái, không ngờ lại tới đây dọa ta.

Lúc này, xuất hiện trước mặt hắn là một con hắc long cực lớn.

Chiều dài của hắc long này vào khoảng mười thước tương đương với Hắc Toàn Phong, lân giáp trên người sáng lên hắc quang, lóe ra hào quang khiến người ta khiếp sợ.

Chẳng qua, mặc dù bộ dạng của nó và cốt long khác nhau một trời một vực, nhưng Tiểu Ân vẫn có thể nhận ra thân phận của đối phương ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Cũng không phải ánh mắt của Tiểu Ân tinh tường, mà bởi vì hai bên đã kí kết khế ước trao đổi linh hồn, cho nên bất kể diện mạo của bọn họ thay đổi như thế nào đều không thể giấu diếm được đối phương.

Hắc long cũng không hưởng ứng lời nói của Tiểu Ân, nó chỉ yên lặng nhìn Tiểu Ân. Thật lâu sau, thân thể của hắc long khẽ nhúc nhích, dường như sau khi hắc quang lóe ra liền biến thành một nam tử trung niên khuôn mặt anh tuấn oai phong, dáng người thẳng tắp.

Trong lòng Tiểu Ân so sánh một chút sự biến hóa của hắn với Yidikalun. Không thể không nói, Hoàng Kim Thương Ưng mặc dù cũng có thể biến thành nhân loại, nhưng so sánh với trình độ cử trọng nhược khinh (xử lý việc khó một cách dễ dàng) này của Hắc Long Vương thì kém rất xa, giống như kiến gặm voi.

Hắc Long Vương hướng về phía Tiểu Ân gật đầu một cái, đột nhiên nói:

- Người là Tiểu Ân sao? Ừ, người là Tiểu Ân.

Hắn dừng một chút, dường như không thể nhẫn nại nổi lại bồi thêm một câu:

- Người thực sự là Tiểu Ân sao?

Tiểu Ân chỉ cảm thấy đầu lớn như cái đầu, Hắc Long Vương này rốt cuộc đang làm cái gì quỷ đây?

Vị đại nhân đã có thể so với thần linh này chẳng lẽ ngay cả mình có phải là Tiểu Ân hay không mà hắn cũng không thể xác định sao? Mặc dù thân thể của người này quả thật có khác biệt rất lớn với lần đầu tiên gặp mặt, ít nhất toàn thân đã không còn cái xương nào lộ ra ngoài.

- Corey đại nhân, ta là Tiểu Ân, ngài có khỏe không?

Tiểu Ân quan tâm hỏi.

Ánh mắt của Hắc Long Vương cực kỳ quái dị, hắn yên lặng nhìn Tiểu Ân, rốt cuộc thở dài nói:

- Ta đã sớm biết người không phải người bình thường, nhưng đây cũng quá sức tưởng tượng rồi.

Tiểu Ân không hiểu suy nghĩ của trung niên nam tử trước mặt này, hắn không biết vì sao Hắc Long Vương lại nói những lời như vậy.

Đương nhiên, bởi vì nguyên do Long tộc đã biến mất từ rất lâu trên đại lục, cho nên Tiểu Ân và Nhất Hào cũng không biết rằng, vương giả của Long tộc chỉ khi gặp nhân loại được hắn cho rằng đủ cường đại, đủ để sánh vai cùng hắn, khi đó hắn mới có thể sử dụng biến hình thuật biến thành bộ dáng của nhân loại.

Đây là một loại phương thức của Long tộc dùng để biểu đạt sự tôn kính, một loại kính ý đối với cường giả sánh vai với mình.

Trong khoảnh khắc khi Corey chủ động biến thành hình người, ở trong lòng vị Hắc Long Vương này cũng đã thừa nhận địa vị hiện nay của Tiểu Ân. Đây là một cường giả có địa vị ngang hàng với hắn, mà không còn là tên đại ma pháp sư vừa mới rời khỏi sân chơi của thần kia.

Nói thật, nếu Tiểu Ân chỉ là một vị ma đạo sĩ bình thường, như vậy Hắc Long Vương tuyệt đối sẽ không tôn kính hắn như thế.

Nhưng ở trên người Tiểu Ân đã phát sinh quá nhiều chuyện bất ngờ, đã nhiều tới mức ngay cả người mạnh nhất của bộ tộc hắc long từ trước nay cũng không dám có chút khinh thường.

Lúc này Tiểu Ân cũng không biết được, hắn xấu hổ cười tự giễu, nói:

- Long Vương đại nhân, tu vi của ngài đã khôi phục rồi sao?

Corey lắc đầu, nói:

- Đương nhiên không có khả năng khôi phục, ta bị thương nặng như vậy, hiện giờ chỉ mới miễn cưỡng khôi phục tới trình độ có được thân thể, về phần lực lượng của bản thân muốn khôi phục đến trạng thái đỉnh, hắc hắc... nếu không có xấp xỉ ngàn năm thì đừng có nghĩ đến.

Dứt lời hắn vung tay lên giống như muốn vứt bỏ hoàn toàn vấn đề phiền lòng đó, sau đó nói:

- Tiểu Ân, năng lực vừa rồi người thi triển ra là học được từ đâu?

Tiểu Ân lặng lẽ lắc đầu, nói:

- Vừa rồi ta đã xảy ra xung đột với một hắc quỷ pháp sư ảo thuật hệ. Ma pháp ảo thuật của hắn để lại cho ta ấn tượng sâu sắc, cho nên ta thử dung hợp một chút với không gian hệ, liền tạo thành loại tình huống vừa rồi.

- À, thì ra là người tự mình lĩnh ngộ ra.

Corey ngơ ngàng nói:

- Cũng không phải công lao của đạo cụ kết giới nào đó.

Tiểu Ân đột nhiên bật cười, nói:

- Đương nhiên là không rồi, đạo cụ kết giới làm sao có thể dễ dàng thu được.

Sau khi nói xong, trong lòng Tiểu Ân khẽ động, vẻ tươi cười trên mặt hắn nhanh chóng thu liễm, ngay cả thanh âm cũng có chút lắp bắp:

- Corey đại nhân, ngài vừa mới nói cái gì? Kết giới?

Hắc Long Vương lặng lẽ gật đầu, ánh mắt nhìn Tiểu Ân hoàn toàn không biểu hiện điều gì, trong lòng hắn thầm nghĩ: hóa ra người này còn không biết vừa rồi hắn thi triển ra cái gì.

- Đúng vậy, vừa rồi người thi triển chính là kết giới, tuy nhiên đây chỉ là hình thức ban đầu của một kết giới mà thôi.

Cổ họng Tiểu Ân có chút chần động, hắn chỉ cảm thấy tim đập như trống trện, quả thực khó có thể tin.

Làm ma đạo sĩ, hắn đương nhiên biết kết giới đại biểu cho cái gì. Nhưng hắn cho tới bây giờ cũng không có nghĩ tới, chính mình không ngờ nhanh như vậy đã phóng ra kết giới.

Mặc dù ở trên người hắn có Sát Lục kết giới và Hoàng Kim kết giới, nhưng hai loại này cũng không phải kỹ năng chân chính thuộc về hắn. Chẳng qua chỉ khiến hắn có thể vận dụng một chút trong thời gian ngắn mà thôi.

Loại lực lượng này chỉ có thể mượn dùng mà không thuộc về Tiểu Ân, hơn nữa lực lượng của Sát Lục Thiên Mạc cực kỳ cường đại trong vô tình có hiệu quả ảnh hưởng tâm tính con người.

Sát Lục kết giới so sánh với loại năng lượng hỗn hợp mà Tiểu Ân vừa phóng thích quả thật là khác nhau một trời một vực, không đáng một xu. Cho nên trong khoảng thời gian ngắn, thì ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng không liên tưởng đến phương diện kết giới này.

Nhìn thấy vẻ mặt kích động của Tiểu Ân, Corey thở dài một tiếng, nói:

- Người vừa mới tấn thăng đến cảnh giới ma đạo sĩ, nhưng đã nắm trong tay năng lực khó có thể tưởng tượng đối với kỹ năng chất chồng. Đánh một trận với một ma đạo sĩ ảo thuật hệ lại học được cách vận dụng ảo thuật và không gian, nắm giữ một kết giới thuộc về chính mình.

Hắn lắc lắc đầu, nói giống như đang tự hỏi chính mình:

- Người rốt cuộc là làm sao làm được?

Da mặt Tiểu Ân hơi co giật một chút, hắn cười xấu hổ, thực ra có thể làm được hai điều này hoàn toàn là kết quả của hắn và Nhất Hào sau khi hợp thể, về phần vì sao làm được thì ngay cả bản thân hắn cũng có chút không rõ.

Hắc Long Vương cảm khái một lúc lâu, rốt cuộc nói:

- Tiểu Ân, mặc dù ngươi đã nắm giữ lực lượng của một loại kết giới, nhưng loại lực lượng này quá mức mỏng manh, còn xa mới có thể đạt tới mức độ của kết giới chân chính. Cho nên ngươi cần tiến hành thử nghiệm trong thời gian dài tìm được phương hướng thích hợp nhất với ngươi.

Tiểu Ân lập tức thay đổi một vẻ mặt nghiêm túc, khiêm tốn thụ giáo nói:

- Vâng, ta hiểu được.

Một lát sau, Tiểu Ân nháy hai con mắt, hỏi:

- Long Vương đại nhân, khi ta phóng thích kết giới này cảm giác dường như không hoàn toàn giống với khi sử dụng Sát Lục Thiên Mạc.

Hắc Long Vương cười ha hả, nói:

- Đạo cụ Sát Lục Thiên Mạc kia của ngươi đã là một đạo cụ rất hoàn chỉnh, năng lực sát lục trong đó quả thật không phải là nhỏ, tự nhiên kết giới chưa hoàn toàn thành hình này của ngươi trước mắt không thể bằng được. Tuy nhiên ta khuyên ngươi vẫn nên ít dùng Sát Lục Thiên Mạc một chút, đây dù sao cũng là ngoại vật, trước khi ngươi tấn thăng ma đạo sĩ, nó còn có thể giúp ngươi cảm ngộ một chút sự tồn tại của kết giới, nhưng khi ngươi muốn sáng tạo kết giới thích hợp với mình thì loại đạo cụ này sẽ có ảnh hưởng tiêu cực đối với ngươi.

Sắc mặt của Tiểu Ân thay đổi mấy lần. Hắn cung kính cảm ơn, có thể thu được chỉ điểm của Hắc Long Vương đối với bất kì người nào đều là cơ hội khó gặp.

- Long Vương đại nhân, ta từng gặp qua một loại ma thú thất cấp tên là Đồng Lăng Ma Hồ, nó có thiên phú về một loại kết giới không gian hệ, ở trong kết giới này có năng lực ẩn nấp, thay đổi phương vị, đánh lừa thánh giác, ngài cho rằng...

Hắc Long Vương vung tay lên cắt ngang lời nói của Tiểu Ân, nói:

- Không nên đi nghiên cứu thứ rác rưởi này, đây là kết giới không có tiền đồ. Chỉ cần người chuyên tâm nghiên cứu trên kết giới của chính mình, khẳng định có thể tìm được kết giới có uy năng cường đại hơn xa so với thứ này.

Dừng một chút, Hắc Long Vương dùng một loại ánh mắt kỳ dị nhìn Tiểu Ân, nói:

- Đồng Lăng Ma Hồ là ma thú cho nên khi ở thất cấp đã có được thiên phú kết giới, nhưng người là nhân loại, ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy ma đạo sĩ vừa mới tấn thăng thất cấp cũng bắt đầu sáng tạo kết giới thuộc về hắn.

Sau khi nghe được câu nói tràn đầy cảm khái này Tiểu Ân thật có chút dở khóc dở cười.

Thật không biết lão long vương này đang khích lệ hắn hay là châm chọc hắn.

Lắc lắc đầu, Tiểu Ân lại lần nữa hỏi một chút về phương diện liên quan tới kết giới, mà lão long vương này lại là kẻ biết thì sẽ nói, đã nói là nói hết. Tri thức uyên bác phong phú của lão khiến Tiểu Ân thu được ích lợi lớn.

Đương nhiên, có thể tiêu hóa hoàn toàn những thứ này cũng không phải chỉ có một mình Tiểu Ân, còn có Nhất Hào hợp thể với hắn.

Sau khi trải qua cuộc nói chuyện này, số liệu trong cơ sở dữ liệu của Nhất Hào đã có tiến bộ vượt bậc, một lần nữa củng cố lại nền móng vững chắc của sự phát triển trong tương lai.

Thật lâu sau, Tiểu Ân ngừng suy nghĩ về vấn đề này. Mặc dù hắn hận không thể lấy ra toàn bộ tri thức trong đầu lão long vương, nhưng hắn cũng hiểu được điều này trong khoảng thời gian ngắn là không có khả năng.

Tiểu Ân thở phào một cái, quan tâm hỏi:

- Sau khi ngài rời khỏi sân chơi của thần thì vẫn luôn ở đây sao?

Trải qua cuộc nói chuyện vừa rồi, khoảng cách giữa hai bên vô tình trung đã kéo gần lại rất nhiều. Đây là kết quả sự cố gắng xích lại gần nhau hơn nữa của hai bên, bằng không Hắc Long Vương chỉ cần bày ra đáng vẻ cao cao tại thượng thì Tiểu Ân bất kể như thế nào cũng không có mặt mũi đi tới lấy lòng.

Hắc Long Vương cười đắc ý, nói:

- Đúng vậy, không nghĩ tới ở trên tinh cầu này lại còn có một địa phương tốt như vậy, ta đã ăn một ít vong linh thể vừa mát mới khôi phục thân thể.

Trong lòng Tiểu Ân cực kỳ tán thưởng đối với thực lực của Hắc Long Vương. Mặc dù Tiểu Ân cũng có một chút năng lượng hoàng kim, nhưng loại năng lượng Tiểu Ân nắm giữ chỉ có thể sử dụng để khắc chế năng lượng vong linh lại không thể chuyển hóa năng lượng vong linh thành năng lượng của bản thân.

Hắc Long Vương có thể làm được điều này quả thực vượt xa người thường có thể với tới. Tiểu Ân nổi lên lòng hiếu kỳ, hỏi:

- Ngài săn bắt bao nhiêu sinh vật vong linh?

- Không nhiều lắm, cấp thấp nhìn không vừa mắt, cao cấp thì xấp xỉ những hắc quỷ pháp sư này.

Sắc mặt Tiểu Ân đột nhiên biến đổi, hắn hít sâu một hơi khí lạnh, ánh mắt nhìn về phía Hắc Long Vương tràn đầy kính ngưỡng (kính trọng ngưỡng mộ).

Lúc này đây hắc quỷ pháp sư đi tới Vong Linh đảo rất nhiều người, tuyệt đối không chỉ là lực lượng của một quốc gia. Dưới mị lực của thần tượng cổ động, khẳng định là hành động trên đại quy mô, thế nhưng nhiều người sẵn bắt sinh vật vong linh cao cấp như vậy lại chỉ tương đương với một mình Hắc Long Vương...

Những lời này nếu như truyền ra ngoài khẳng định sẽ khiến cho những hắc quỷ pháp sư này xấu hổ muốn chết.

- Được rồi, ngài thật là lợi hại.

Tiểu Ân tự đáy lòng than một tiếng, sau đó hỏi:

- Ngài để ta tới Vong Linh đảo rồi cuộc là đã nhìn trúng bảo bối gì đây?

Trong mắt Hắc Long Vương lập tức lộ ra một tia tinh quang phức tạp, lão chậm rãi nói:

- Tiểu Ân, thực ra ở trên Vong Linh đảo này từng có khí tức của một vị vong linh đế vương.

Tiểu Ân gật đầu, nghiêm mặt nói:

- Ta biết, nghe nói một trăm năm mươi năm trước, vị vong linh đế vương này đã rời khỏi Vong Linh đảo, hơn nữa đã rời khỏi tinh cầu cùng với một vị ngàn năm truyền kỳ trên đại lục.

Hắc Long Vương kinh ngạc liếc mắt nhìn Tiểu Ân, hỏi:

- Người làm sao biết được?

- Lịch sử.

Tiểu Ân rồi cuộc cũng có cơ hội tỏ chút hiểu biết ở trước mặt Hắc Long Vương, hắc cười nói:

- Một trưởng bối trên đại lục của ta từng tham dự đoạn lịch sử này, đương nhiên là biết được.

Hắc Long Vương lúc này mới hiểu rõ, lão trầm ngâm một chút, hỏi:

- Người có biết sinh mệnh đã đạt tới vong linh đế vương kia khi còn sống là thuộc chủng tộc nào không?

- Không biết.

Tiểu Ân sáng khoái nói:

- Bọn họ dường như đối với việc này có chút kiêng kỵ nên cũng không có ý tứ nói ra.

Hắc Long Vương cười lạnh lùng, nói:

- Đây có cái gì cần giấu diếm chứ, không phải chỉ là một con ngân long sau khi chết biến thành vong linh thôi sao.

Ánh mắt của Tiểu Ân lập tức sáng ngời, kinh hô:

- Vong linh long?

- Đúng vậy.

- Cũng là cốt long giống như ngài sao?

Tiểu Ân trong lòng chấn động không khỏi thốt ra.

Tuy nhiên hắn vừa nói xong câu này trong lòng lập tức hối hận, quả nhiên, sắc mặt của Hắc Long Vương đã trở nên cực kỳ khó coi. Tiểu Ân vội vàng không ngừng xin lỗi, cũng may Hắc Long Vương biết hắn vô tình thốt ra rồi cuộc bỏ qua ý niệm trả đũa trong đầu.

- Mặc dù thân thể của ta bị thương nghiêm trọng nhưng ta cũng chưa có chết, cho nên cũng không phải bộ tộc vong linh.

Hắc Long Vương Corey đại nhân hung tợn nhìn chăm chăm Tiểu Ân, nói:

- Mà con ngân long kia sau khi trở thành vong linh đã mất đi trí nhớ của Long tộc, chân chính trở thành vong linh, người đã rõ chưa?

Tiểu Ân vội vàng gật đầu giống như gà con mổ gạo, dưới tình huống như vậy bất kể hắn có hiểu hay không đều chỉ có một lựa chọn.

Về phần nguyên nhân vì sao Hắc Long Vương dưới tình huống đã biến thành một bộ xương lại cứng rắn nói là chưa chết, vậy càng không thể hỏi đến.

Hắc Long Vương dường như có chút không kiên nhẫn, lão nói nhanh:

- Ở trên Vong Linh đảo này, ta đã phát hiện một thứ tốt, thứ này đối với ta không có tác dụng gì lớn, nhưng lại có trợ giúp rất lớn đối với ngươi.

Tiểu Ân vội vàng nói cảm ơn, nghiêm mặt nói:

- Long Vương đại nhân, rốt cuộc là vật gì vậy?

- Long hạch.

- Long... hạch?

Trong mắt Tiểu Ân lập tức bắn ra một đạo tinh quang, giá trị của vật này hắn vô cùng rõ ràng. Bởi vì Linnuo đã lần nhai bên tai hắn vô số lần, khen tác dụng của long hạch lên tận mây xanh.

- Ngài xác định nơi này có long hạch sao?

- Đương nhiên, con ngân long kia nếu đã chân chính trở thành bộ tộc vong linh tự nhiên là không cần long hạch. Tuy nhiên khiến người ta khó hiểu chính là địa phương bọn họ để long hạch phòng thủ rất nghiêm ngặt, ngay cả ta đi ba lần đều không chiếm được chút tiện nghi.

Hắc Long Vương bắt đầu dĩ nhiên nói.

Miệng của Tiểu Ân có chút mở lớn. Trên mặt hắn lộ vẻ cười khổ nồng đậm, hỏi:

- Chỗ để long hạch kia có phải là tế đàn trên Vong Linh đảo không?

- Đúng vậy, chính là địa phương đáng chết đó, không ngờ trước sau đều có tám vong linh quân vương trấn giữ. Hừ, hiện tại tuy rằng không thể đột phá phòng thủ của bọn họ, chẳng qua cho ta thêm thời gian hai mươi... không, mười năm, ta nhất định có thể nghiền nát toàn bộ mấy thứ rác rưởi này thành bột phấn.

Tiểu Ân trong lòng không ngừng cười khổ, tám vị quân vương chính là tương đương với tám vị ma đạo sĩ. Nhưng ở trong miệng của Corey không ngờ biến thành mấy thứ rác rưởi, nếu không phải biết lai lịch của hắn, như vậy khẳng định sẽ coi hắn như một người điên.

Tiểu Ân do dự một lát, rốt cuộc nói:

- Long Vương đại nhân, ngài muốn lấy viên long hạch kia là định cho ta sao?

- Đúng vậy.

Hắc Long Vương thần nhiên nói:

- Ngươi là người ta nhìn hợp mắt, lại trao đổi ký ước linh hồn với ta, đương nhiên muốn chuẩn bị cho ngươi một ít thứ tốt thôi mà.

Khóe mắt của Tiểu Ân khẽ giật giật, mặc dù Hắc Long Vương nói bình thản, nhưng trong lòng Tiểu Ân cũng có chút cảm động.

Long hạch này cũng không phải là rau cải trắng ven đường, sau khi Long tộc rời khỏi tinh cầu này, gần như có thể nói nó đã là bảo vật độc nhất vô nhị (có một không hai).

Hơn nữa tế đàn có tám vị vong linh quân vương trấn giữ, cho dù là ở trên Vong Linh đảo không thể nghi ngờ cũng là địa phương nguy hiểm nhất. Nhưng Hắc Long Vương lại liên tiếp xông ba lần, mục đích chính là vì lấy long hạch tặng cho mình...

Không hiểu sao trong lòng Tiểu Ân lại một lần nữa trở nên ảm đạm.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, khóe miệng lộ vẻ tươi cười ảm áp, nói:

- Long Vương đại nhân, đa tạ ý tốt của ngài, tuy nhiên ta có một thỉnh cầu, vẫn xin ngài đáp ứng.

- Người nói đi.

Hắc Long Vương về mặt không quan trọng nói.

- Tế đàn này là địa phương mà một vị trưởng bối của ta bảo vệ, cho nên ta muốn xin ngài giờ cao đánh khẽ không đi tới nơi đó nữa.

Hắc Long Vương rõ ràng sững sốt, hắn cũng thật không ngờ Tiểu Ân lại đề xuất yêu cầu này. Tuy nhiên hắn cũng không phải người bình thường, chẳng qua là thoáng chần chừ một chút liền hào phóng đáp ứng.

Tuy nhiên hắn lại hỏi với vẻ mặt tò mò:

- Tế đàn này rốt cuộc có tác dụng gì, không ngờ lại cần long hạch duy trì.

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Chẳng lẽ ngài cũng không nhìn ra sao?

Hắc Long Vương tức giận nói:

- Ta ngay cả tới gần cũng không làm được thì làm sao có thể nhìn ra manh mối gì chứ.

Tiểu Ân nghe được sự hậm hực trong giọng nói của lão, hắn lập tức hiểu ra, thực ra Hắc Long Vương cũng không phải nhất định phải lấy được long hạch, chẳng qua là hắn tức giận không thể thắng được tám vị vong linh quân vương mà thôi.

Tiểu Ân âm thầm cười khổ một tiếng, cách nghĩ của sinh vật trí tuệ quả nhiên có liên quan tới thân phận và địa vị của bọn họ.

Nếu là Tiểu Ân, chỉ sợ còn đang cảm thấy may mắn vì có thể trốn thoát sự cản đường đuổi giết của tám vị vong linh quân vương. Nhưng Hắc Long Vương lại cảm thấy không thể chịu nổi và căm phẫn.

Sự chênh lệch trong đó thực sự là quá lớn.

Mặc dù Tiểu Ân cũng không có nhiều tình cảm với những sinh vật trên Vong Linh đảo, nhưng hắn lại biết, Dida đại tát mãi vô cùng coi trọng nơi này. Từ trong miệng của Yidikalun, hắn thậm chí còn nghe ra, nếu cần thiết thì Dida đại tát mãi sẽ tự thân tới đây trợ trận.

Cho nên có thể giúp những vong linh này một phen, Tiểu Ân cũng tuyệt đối không keo kiệt.

- Long Vương đại nhân, hệ thống phòng ngự trên Vong Linh đảo dường như bị phá hỏng thật lớn, nguyên nhân là do ngài sao.

Trong lòng Tiểu Ân đã quyết định chủ ý liền cung kính hỏi.

- Đúng vậy, là ta làm.

Hắc Long Vương không chút che giấu nói:

- Người bố trí hệ thống phòng ngự này cũng có một chút bản lĩnh. Chẳng qua tri thức của bọn họ so với ta chính là kém quá xa, ta chỉ tiện tay thay đổi một chút phương vị của mấy cái phòng ngự trung tâm liền làm cho hệ thống phòng ngự này biến thành sơ hở chồng chất.

Tiểu Ân nghe được mồ hôi lạnh chảy ròng ròng trên trán. Mặc dù Hắc Long Vương nói đơn giản, nhưng Tiểu Ân lại biết, muốn cử trọng nhược khinh làm được việc này cần hệ thống tri thức khổng lồ cỡ nào, đoán chừng ngoại trừ Hắc Long Vương biến thái thì ở trên tinh cầu này cũng sẽ không có ai có thể dễ dàng làm được điều này.

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng, hắn suy nghĩ một chút rốt cuộc quyết định đi thẳng vào vấn đề bàn bạc chuyện này với lão.

- Long Vương đại nhân, tại sao ngài phải phá hỏng lực lượng phòng ngự trên Vong Linh đảo chứ?

Tiểu Ân ngừng một lát thật cẩn thận hỏi:

- Chẳng lẽ có liên quan tới những hắc quỷ pháp sư này?

Hắc Long Vương về mặt u sầu, nói:

- Sau khi ta đi tới nơi này, những hắc quỷ pháp sư kia liền thử tới trên đảo thu thập sinh vật vong linh cao cấp. Vấn đề này không có quan hệ gì với ta, nhưng những vong linh quân vương này lại dám ngăn cản ta thu hoạch long hạch, đương nhiên phải cho bọn chúng một ít giáo huấn rồi.

Trên mặt Tiểu Ân lộ ra một tia cười khở, đến lúc này hắn đã không còn gì để nói.

Trước khi hắn hỏi thực ra đã giả thiết rất nhiều khả năng, nhưng làm sao cũng không đoán được nguyên nhân thực sự lại như vậy.

Xem ra Hắc Long Vương mặc dù đã sống vô số năm nhưng lòng dạ của lão lại chẳng hề rộng rãi.

Tiểu Ân lắc đầu thành thành thật thật nói:

- Long Vương đại nhân, ta muốn khôi phục lại hệ thống phòng ngự toàn đảo, ngài có biện pháp không?

- Đương nhiên.

Hắc Long Vương tức giận liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái, nếu là những người khác nói ra nghi vấn này, lão nhất định sẽ để người đó nhắm nháp sự phẫn nộ của Long tộc. Nhưng là Tiểu Ân sao, lão cân nhắc một chút cuối cùng quyết định, vẫn nên cấp chút thể diện cho hắn.

Tròng mắt của lão long vương xoay chuyển. Sau khi khôi phục thân thể trong ánh mắt của hắn có vẻ linh hoạt hơn rất nhiều so với trước kia.

- Tiểu Ân, người đã định ban ơn cho Vong Linh đảo, như vậy ta liền trợ giúp người một tay, để những vong linh ngu ngốc này nhận một thiên đại nhân tình của người cũng rất tốt.

Trong lòng Tiểu Ân lập tức chấn động mạnh, nhất là nhớ thái độ của Pohl Walde đối với hắn, trong lòng Tiểu Ân lập tức có thêm một cơn hỏa khí, nếu không phải nể mặt Dida, hắn đã sớm buông tay mà đi.

Chẳng qua nếu do hắn đến giải quyết chuyện của nơi này như vậy chắc chắn những người này sẽ phải nhìn hắn với cặp mắt khác xưa, khi đó sắc mặt của Pohl Walde chắc hẳn sẽ vô cùng thú vị.

Lão long vương nhìn thấy vẻ mặt Tiểu Ân nháy mắt trở nên hồng hào lập tức hiểu ra tâm tư của hắn.

Sau một tiếng cười dài, Hắc Long Vương nói:

- Tiểu Ân, qua một đoạn thời gian ta sẽ lại đi tể đàn một chuyến, người ở chỗ này thi triển Tiêu Dung Thuật tiến bước ta là được.

Sắc mặt của Tiểu Ân lập tức đại biến, hắn kinh hô:

- Ngài đang nói giỡn chứ, nếu Tiêu Dung Thuật thật sự thành công, như vậy ngài còn có thể ở trên tinh cầu này sao?

- Đương nhiên là không có khả năng rồi.

Hắc Long Vương cười ha hả, nói:

- Người yên tâm, chỉ bằng thực lực của ta bất kể là bị truyền tống đến địa phương gì, ta đều có năng lực tự bảo vệ mình.

219. Chương 40: Hoàng Kim Sa Trùng Biển Dị

- Không được, ta không thể để ngài rời khỏi tinh cầu này được.

Đối với Tiểu Ân mà nói, Hắc Long Vương thực ra chính là một tấm vương bài ẩn dấu, hắn đương nhiên không hy vọng tấm vương bài này biến mất.

Hắc Long Vương dở khóc dở cười, nói:

- Người chẳng lẽ quên, giữa chúng ta còn có liên hệ linh hồn, chỉ cần sau khi người rời khỏi Vong Linh đảo ở một địa phương yên tĩnh triệu tập ta, như vậy là ta có thể dễ dàng trở lại viên tinh cầu này.

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, hần kinh ngạc hỏi:

- Long Vương đại nhân, nói như vậy, Tiêu Dung Thuật chẳng phải là đã không có tác dụng?

Hắc Long Vương cất tiếng cười to, nói:

- Tiểu Ân, trên thế giới này cũng không có ma pháp gì là tuyệt đối vô địch, ma pháp gì cũng có cách phá giải nó, ngay cả cấm chú cũng có thể bị thần linh ngăn lại, càng không cần nói chỉ là một Tiêu Dung Thuật nho nhỏ.

Tiểu Ân xấu hổ cười cười, chẳng qua những lời này của Hắc Long Vương cũng khiến hần rung động rất nhiều.

Hắc Long Vương khê lắc đầu, trong lòng lão cũng muôn vàn cảm khái. Khi lão còn trẻ tuổi cũng từng nghĩ đến một ít ma pháp là thiên hạ vô địch, nhưng trong trận chiến thảm thiết ngày xưa, khi tất cả ma pháp của lão đều mất đi hiệu quả, khi thân thể hùng mạnh của lão cũng không thể thương tổn đối phương lão mới hiểu ra được đạo lý này, hóa ra ở trên thế giới này cũng không có thứ gì là vô địch.

- Được rồi, ta dạy cho người hệ thống phòng ngự của nơi này, người suy nghĩ cẩn thận một chút xem làm như thế nào để sửa chữa.

Hắc Long Vương nói xong dùng tay nhẹ nhàng điểm lên trán Tiểu Ân. Trong đầu Tiểu Ân chợt xuất hiện một đoạn trí nhớ xa lạ mà lại dường như rất quen thuộc. Sau khi nắm giữ đoạn trí nhớ này, dường như hần đều đã có lý giải sâu sắc đối với tất cả hệ thống phòng ngự của Vong Linh đảo. Trong mắt hần, lực lượng phòng ngự vốn nghiêm mật đã trở nên đổ nát không thể chịu nổi, tất cả mọi thứ đều đã rối loạn, nếu cứ tiếp tục như thế này khẳng định sẽ có một ngày toàn bộ Vong Linh đảo biến thành hoàn toàn không bố trí phòng ngự.

Đương nhiên, lấy thực lực chân chính trên đảo mà nói, ngay cả là toàn bộ không phòng bị cũng có thực lực vô cùng hùng mạnh.

Nhưng kẻ thù mà mười hai vị quân vương trên đảo phải đối mặt lại là hắc quỷ pháp sư trên khắp đại lục. Nếu thật sự phóng tay đánh một trận nhất định Vong Linh đảo sẽ không chiếm được tiện nghi quá lớn.

Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, yên lặng tiêu hóa đoạn trí nhớ mà Hắc Long Vương cấp cho.

Loại thủ đoạn truyền thừa trí nhớ này quả thật là vô cùng thần diệu, trong khoảng thời gian ngắn có thể khiến một người nắm giữ lượng lớn tri thức, cũng là một biện pháp tốt để nhanh chóng đề cao thực lực.

Chẳng qua trên thế giới này cũng không có chuyện gì thập toàn thập mỹ (mười phần vẹn mười), loại thủ đoạn truyền thụ tri thức này liền giống như cách giáo dục học bằng cách nhớ nhồi như nhồi vịt, lại không thể làm cho người được truyền thụ thu được kinh nghiệm vận dụng linh hoạt.

Nếu muốn tiêu hóa hoàn toàn những tri thức này và biến nó thành của mình, như vậy cũng cần phải trả giá mười phần cố gắng mới có thể làm được.

Nhưng mà sau khi Tiểu Ân và Nhất Hào hợp thể, hần lại biến thành một người có năng lực của máy tính, kết hợp thể lại có tư duy linh hoạt của nhân loại.

Dưới tình huống như vậy, thời gian thực sự để tiêu hóa đoạn trí nhớ này sẽ trở nên đặc biệt ngắn. Có lẽ hần không thể thực sự thông hiểu dung hợp, nhưng ở trước mặt lực lượng tính toán hùng mạnh của Nhất Hào thì Tiểu Ân lại có thể vận dụng được mấy thứ này.

Cũng không biết qua bao lâu, Tiểu Ân rốt cuộc thở dài một hơi, mở ra hai mắt.

- Long Vương đại nhân, đa tạ chỉ điểm của ngài.

Tiểu Ân nói tự đáy lòng.

Bên trong những trí nhớ này có rất nhiều thứ khiến Tiểu Ân cảm thấy ngạc nhiên và thán phục. Có thể thu được truyền thừa một đoạn trí nhớ này đã trợ giúp rất lớn đối với hắn, hơn xa sự tưởng tượng của Hắc Long Vương. Ít nhất ở trên lý giải đối với ma pháp, nhận thức của Tiểu Ân đã có thay đổi long trời lở đất.

Không chỉ đối với truyền tống trận, mà còn đối với trận pháp phòng hộ, trận pháp công kích, thậm chí đối với trận pháp truyền thừa kinh nghiệm của bộ tộc tinh linh cũng có lý giải và cảm ngộ mới.

Hắc Long Vương kinh ngạc liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái, nói:

- Người đã lĩnh hội những nội dung đó?

- Đúng.

Tiểu Ân cực kỳ sáng khoái nói.

- Người thực sự đã lĩnh hội?

Ánh mắt của Hắc Long Vương càng toát ra vẻ kinh ngạc.

Người khác không biết nhưng lão lại vô cùng rõ ràng những nội dung đó khổng lồ và sâu xa đến mức nào. Lão cũng phải dùng thời gian gần mười vạn năm mới nghiên cứu tới trình độ hiện nay.

Trong suy nghĩ của lão, cho dù Tiểu Ân đã tấn thăng ma đạo sĩ, lực lượng tinh thần đã hùng mạnh tới mức đủ để thừa nhận đoạn trí nhớ truyền thừa này, nhưng muốn thực sự có thành tựu thì không có hơn mười năm nghiên cứu cũng là chuyện không có khả năng thành công.

Đương nhiên, trong những trí nhớ truyền thừa đó lão cũng đã chú trọng giảng giải một ít biện pháp giải quyết hệ thống phòng ngự trên đảo, chỉ cần Tiểu Ân hoàn toàn dựa theo những điều này hẳn là có thể khôi phục toàn bộ hệ thống phòng ngự trên đảo.

Nhưng khi Tiểu Ân mở ra hai mắt, trong khoảnh khắc đó Hắc Long Vương đột nhiên có một loại cảm giác kỳ dị.

Dường như Tiểu Ân cũng không phải là nhớ mấy biện pháp cố định để giải quyết vấn đề, mà đều có những lý giải nhất định hoặc sâu sắc đối với cả hệ thống trận pháp.

Sau khi suy nghĩ một lát, Hắc Long Vương đưa ra một vấn đề đối với Tiểu Ân.

Vấn đề này cũng không phức tạp, thực ra cũng thuộc một trong các biện pháp khôi phục phòng ngự toàn đảo, kết quả Tiểu Ân không chút do dự trả lời một cách chính xác.

Hắc Long Vương vừa lòng gật đầu một cái, từng vấn đề cứ cái nọ nối tiếp cái kia được lão nói ra giống như đảo hạt đậu.

Tiểu Ân cũng không chút do dự nói ra đáp án chính xác.

Đương nhiên, nội dung của mấy vấn đề này cũng không vượt khỏi đáp án làm như thế nào để giải quyết hệ thống phòng ngự toàn đảo, có thể trả lời mấy vấn đề này mặc dù có chút khó khăn, nhưng vẫn ở trong phạm trù có thể chấp nhận được của Hắc Long Vương.

Hắc Long Vương do dự một chút lại đưa ra một vấn đề mới, sau khi đưa ra vấn đề này thì ngay cả bản thân lão cũng không biết Tiểu Ân có thể trả lời được hay không.

Bởi vì vấn đề này ở trong trí nhớ truyền thừa cấp cho Tiểu Ân cũng không có đáp án chính xác. Nếu muốn trả lời được, như vậy nhất định phải có lý giải nhất định thuộc về mình đối với những trí nhớ truyền thừa đó mới được.

Quả nhiên, lúc này Tiểu Ân cũng không trả lời ngay, hắn hơi hơi nghiêng đầu, dường như là đang suy nghĩ và tính toán cái gì.

Hắc Long Vương rốt cục thở phào một hơi, xem ra năng lực linh ngộ của Tiểu Ân mặc dù vượt xa người bình thường, nhưng vẫn còn chưa biến thái giống như thần linh.

Chẳng qua, ngay khi trên mặt hắn lộ vẻ tươi cười lại nghe thấy Tiểu Ân dùng thanh âm thông thả nhưng tin chắc không thể nghi ngờ nói ra một đáp án.

Ánh mắt của Hắc Long Vương có vài phần thờ ơ, trong lòng lão tràn đầy kinh hãi, chẳng lẽ Tiểu Ân thực sự đã nắm giữ trí nhớ lão vừa truyền thừa sao? Hơn nữa còn là loại nắm giữ rất sâu, có thể hoàn toàn hóa thành phương thức của mình để dùng.

Vẻ tươi cười trên mặt lão lập tức biến thành có vài phần chua xót, ánh mắt đảo qua vài vòng trên người Tiểu Ân lại hỏi mấy vấn đề có tính chất then chốt.

Song Tiểu Ân mặc dù có chút chần chừ, mặc dù trước khi trả lời mỗi một vấn đề đều trải qua mấy phút suy nghĩ, nhưng một khi hắn nói ra đáp án lại nhất định đều là chính xác nhất.

Sau mấy lần, Hắc Long Vương rốt cuộc tin tưởng, mặc dù hiện nay Tiểu Ân còn không thể vận dụng thuần thực hệ thống tri thức của lão truyền thừa. Nhưng trong thời gian ngắn ngủi này, Tiểu Ân không ngờ đã hiểu rõ mấy thứ này tới trình độ nhất định, hắn đã lĩnh ngộ bộ phận tinh túy của những tri thức này, và dần dần dung nhập vào hệ thống tri thức của bản thân.

Hắc Long Vương ngửa đầu thở dài một tiếng, ở trên tinh cầu lạc hậu mà căn cỗi này hóa ra còn có thiên tài kiệt xuất như vậy. Ngay cả mình là người thông minh nhất trong long tộc ở trước mặt hắn dường như cũng có chút tự ti mặc cảm.

Tiểu Ân cũng không biết biểu hiện của hắn đã mang đến cho đối phương chấn động mạnh như thế nào. Trên thực tế, sau khi những trí nhớ này tiến vào trong đầu Tiểu Ân liền bị Nhất Hào phân tích quy nạp và phân loại chỉnh lý.

Chính bởi vì có năng lực tính toán và chứa đựng hùng mạnh của Nhất Hào, cùng với cơ sở dữ liệu ma pháp thành lập trước đó đang dần dần hoàn thiện, cho nên Tiểu Ân mới có thể trả lời vấn đề mà Hắc Long Vương đưa ra.

Đương nhiên, theo độ khó của vấn đề gia tăng, Nhất Hào cũng cần thời gian nhất định để tiến hành tìm kiếm, phân tích và tính toán. Thực ra ở trong lòng Tiểu Ân cực kỳ khâm phục Hắc Long Vương, dù sao, vấn đề của hắn nói ra ngay cả Nhất Hào cũng mất nhiều thời gian như vậy đi giải đáp, đây còn là tình huống lần đầu tiên hắn gặp phải.

Giữa lúc song phương đang mang tâm tư thì trên mặt Tiểu Ân lại khẽ động, hắn lấy ra một vật phẩm trang sức không gian, vật này cũng không giống như vật phẩm trang sức không gian bình thường, mà là không gian ngủ đông đã trải qua sự cải tạo của tít mẫn.

Ý niệm của Tiểu Ân đảo qua trên mặt vật đó, trong tay lập tức xuất hiện một quả trứng sa trùng màu hoàng kim.

Tiểu Ân nhìn quả trứng sa trùng này, sắc mặt có chút quái dị.

Trong mấy năm qua, trứng sa trùng này đi theo mình, thực ra đã sớm nên ấp trứng, nhưng ngày trước khi chế tác hoàng kim kết giới đầu tiên, Tiểu Ân đã lấy đi quá nhiều năng lượng hoàng kim từ trên người nó, khiến quả trứng sa trùng này đại thương nguyên khí. Mặc dù sau đó Tiểu Ân nhiều lần để nó ở trong hoàng kim kết giới thu lấy năng lượng đồng loại bổ sung tiêu hao, nhưng nó thủy chung đều không có dấu hiệu nở.

Nhưng lúc này, nó lại cho Tiểu Ân một loại cảm giác kỳ dị, chính là nó đã sắp nở.

Một con sủng vật của hoàng kim hệ nở ra trên Vong Linh đảo? Loại kỳ ngộ này thực sự là cực kỳ khó có được.

Trong mắt Hắc Long Vương đồng dạng lộ ra một tia hào quang thú vị, lão cười nói:

- Một quả trứng của hoàng kim sứ giả, không nghĩ tới trong tay ngươi còn có vật như vậy.

Hắc Long Vương cẩn thận nhìn một chút, trong mắt đột nhiên trở nên quỷ dị, lão cười ha hả, nói:

- Tiểu Ân, sinh vật của bộ tộc hoàng kim này dường như vốn sinh ra đã có chút kém cỏi.

Sắc mặt Tiểu Ân có chút đỏ lên, hắn đương nhiên biết hoàng kim sa trùng trứng vì sao vốn sinh ra đã kém cỏi.

- Long Vương đại nhân, ngài có biện pháp giúp nó một chút sao?

Tiểu Ân tràn đầy chờ mong hỏi.

- Đương nhiên, chút việc nhỏ ấy liền giao cho ta đi.

Lão long vương hai mắt tỏa sáng, vẻ mặt tự tin.

Không hiểu sao Tiểu Ân đột nhiên cảm thấy rung mình, trên người lập tức nổi lên một mảnh da gà. Hắn cuối cùng cảm thấy trong vẻ tươi cười của lão long vương có chút quái dị giống như đang làm trò quái đản gì.

Tuy nhiên Tiểu Ân nghĩ lại quan hệ khế ước trao đổi linh hồn giữa bọn họ, hắn liền tin tưởng lão long này khẳng định sẽ không hãm hại mình. Tiểu Ân khiêm tốn thỉnh giáo:

- Long Vương đại nhân, ngài định giúp nó như thế nào?

- Rất đơn giản, đầu tiên người và nó ký kết một huyết ký, sau đó ta sẽ thu thập một ít năng lượng khiến nó nhanh chóng trở nên hùng mạnh.

Nhìn vẻ lo lắng trên mặt Tiểu Ân, lão long vương vội vàng nói:

- Người yên tâm đi, ta lấy danh dự của Long tộc thề, chờ thêm mấy ngày ta nhất định trả lại người một cục cứng khỏe mạnh là được.

Mặc dù Tiểu Ân không biết vì sao lão long vương lại nhiệt tâm với việc này như thế, thậm chí còn không tiếc lấy danh dự của Long tộc để thề, nhưng hắn đã hoàn toàn yên tâm. Nếu ngay cả lời thề của Long tộc cũng muốn hoài nghi, như vậy trên thế giới này thực sự đã không có bao nhiêu thứ đáng tin nhiệm rồi.

Lão long vương nhìn thấy Tiểu Ân gật đầu, rõ ràng là vui mừng quá đổi, lão nói:

- Ta liền bố trí một ma pháp trận cho người và nó ký kết huyết ký.

Lão giơ tay vẽ lên mặt đất, lập tức một tảng lớn bùn đất được bốc lên, tuy nhiên dưới sự khống chế của lão những bùn đất này cũng không phải bốc lên khắp nơi, mà ngay ngắn bay lên có trình tự, và chậm rãi di động về một phương hướng, cuối cùng đẩy cao lên.

Tiểu Ân chỉ nhìn qua một lát liền biết lão đang mô tả một loại ma pháp trận.

Đây còn là bởi vì sau khi Tiểu Ân tiếp nhận ký ức truyền thừa của lão long vương đã có lý giải sâu sắc đối với ma pháp trận, mới có thể nhìn ra chút manh mối. Tuy nhiên ma pháp trận được lão long vương miêu tả lúc này vô cùng huyền ảo, hơn nữa hoàn toàn khác với ký ức truyền thừa lúc trước, rõ ràng chính là hai loại trường phái pháp trận khác nhau, cho nên ngay cả Nhất Hào cũng không nhìn ra nguyên cớ gì.

Trong lòng Tiểu Ân thực sự phục sát đất đối với lão long vương. Trong lòng lão long vương không biết đã sống bao nhiêu năm này rồi cuộc có bao nhiêu tri thức.

Tiểu Ân đang âm thầm thề, sẽ có một ngày hắn phải từng chút từng chút học được toàn bộ.

Chỉ có điều, nhìn ma pháp trận này trong lòng Tiểu Ân mơ hồ phát lạnh, thật không biết lão long vương đang làm trò quỷ gì.

Ký kết huyết ký với ma thú thực ra vô cùng đơn giản, chỉ cần lấy máu tươi của mình lưu lại ký hiệu hưởng ứng trên trán của ma thú hoàn toàn bất phục là có thể.

Đương nhiên, huyết ký này tuy rằng đơn giản nhưng hiệu quả cũng không phải là vô cùng hùng mạnh.

Khi thực lực của ma thú kém hơn chủ nhân tự nhiên không có bất cứ vấn đề gì. Nhưng một khi thực lực của ma thú cao hơn chủ nhân, như vậy tuyệt đại đa số ma thú đều lựa chọn phản bội và thoát đi, có ma thú đặc biệt hung hãn thậm chí còn có thể cắn trả chủ, cắn chết ma pháp sư.

Tuy nhiên, cũng có một chút ngoại lệ, ví dụ như Hắc Toàn Phong và Tiểu Ân, đám người Kim đã thân thiết giống như gia đình. Dưới tình huống như vậy, cái gọi là huyết ký chẳng qua là một loại biện pháp liên hệ với nhau mà thôi, bọn họ tuyệt đối sẽ không thương hại lẫn nhau.

Chỉ có điều, nhìn Hắc Long Vương lao lực, trong lòng Tiểu Ân cuối cùng vẫn có chút không yên, đây rốt cuộc là nghi thức huyết ký gì? không ngờ cần ma pháp trận hùng mạnh như vậy.

Phải biết rằng thực lực của Hắc Long Vương hùng mạnh dị thường. Ngày trước trong sân chơi của thần, khi lão với Tiểu Ân ký kết khế ước trao đổi linh hồn chẳng qua chỉ điểm tay một chút, liền xuất hiện một tòa pháp trận thần kỳ để ký kết khế ước.

Mà lúc này, lão lại phải hao tâm tổn lực. Nhìn bộ dáng thật cẩn thận kia của lão, dường như đặc biệt để tâm đối với ma pháp trận này. Bởi vậy có thể thấy được, ma pháp trận này thực sự là một pháp trận vô cùng thần bí.

Thật lâu sau, Hắc Long Vương rốt cuộc đã cố gắng làm xong nó, đã vẽ ra toàn bộ ma pháp trận.

Khi Tiểu Ân tiến vào ma pháp trận dưới sự ra hiệu của Hắc Long Vương, thì cho dù hắn chỉ dùng tinh thần ý thức để cảm ứng, cũng có thể phát hiện ở trong ma pháp trận này ẩn chứa uy năng hùng mạnh.

Đương nhiên, loại uy năng này còn không thể khiến Tiểu Ân lâm vào kinh sợ, trong lòng hắn chỉ có chút kinh ngạc. Hắc Long Vương mất nhiều khí lực như vậy, lại chuẩn bị ma pháp trận này, rốt cuộc là muốn làm cái gì?

- Long Vương đại nhân, ma pháp trận này có tác dụng gì?

Tiểu Ân vẻ mặt khiêm tốn thỉnh giáo.

- Đây là một cái pháp trận ký kết khế ước, tác dụng lớn nhất của nó chính là để người và sinh vật huyết ký đồng hưởng sinh mạng và ma lực.

Hắc Long Vương cười hì hì giải thích.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên chấn động, trong mắt lập tức toát ra một tia sợ hãi lẫn vui mừng.

Nếu pháp trận thực sự có hiệu quả kỳ diệu như vậy thì đối với Tiểu Ân mà nói sẽ là một trợ giúp thật lớn. Chỉ có điều, hắn đột nhiên nghĩ tới một chuyện, sắc mặt khẽ biến, hỏi:

- Long Vương đại nhân, nếu một bên ký kết khế ước chết đi, như vậy hậu quả như thế nào?

- Rất đơn giản, nếu sau đó một bên chết đi, như vậy lực lượng của hắn truyền lại sẽ do đối phương kế thừa.

Hắc Long Vương cười ha hả, nói:

- Người yên tâm, đây cũng không phải là một cộng sinh dung hợp pháp trận, sẽ không tạo thành tổn hại gì đối với sinh mạng của người.

Tiểu Ân lúc này mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, mặc dù hắn cũng không phải loại người dễ dàng tin tưởng người khác, nhưng đối với lời nói của Hắc Long Vương hắn lại không có hoài nghi.

Bởi vì dù sao hai người bọn họ cũng có quan hệ trao đổi linh hồn, nếu trong lòng có ác ý muốn lừa gạt đối phương, như vậy sẽ có một loại cảm ứng mãnh liệt phát ra từ linh hồn.

Thí dụ như Tiểu Ân và Hắc Toàn Phong cũng có loại quan hệ tương tự, cho nên khi hắn thật tâm đối đãi với Hắc Toàn Phong, nó mới có thể cảm ứng được sự chân thành của Tiểu Ân. Chính bởi vì như thế, cho nên Tiểu Ân mới có thể đạt được trái tim của Hắc Toàn Phong, trở thành bằng hữu và người nhà hiếm thấy.

Dựa theo sự phân phó của Hắc Long Vương, Tiểu Ân ngồi xuống ở trận tâm, mà quả trứng hoàng kim sa trùng bất cứ lúc nào cũng có thể nở lại được đặt trước mặt của hắn.

Bên ngoài trận pháp, trên mặt Hắc Long Vương đột nhiên hiện ra một nụ cười hí ngược (làm trò độc ác), nói:

- Tiểu Ân, ta nhớ rõ trên người người hắn là có một chút tử kim tinh thạch và ma hạch có thể khôi phục ma lực.

- Đúng.

Tiểu Ân cao giọng nói.

Hắc Long Vương đã cùng hắc qua trận chiến trận chiến trong sân chơi của thần mới ra tới, mặc dù lão ẩn nấp bên trong nhãn Bạch Cốt, nhưng với thực lực của lão, chỉ cần lão muốn thì hết thảy ngoại giới khẳng định đều không thể gạt được cảm ứng của lão, cho nên việc lão biết tử kim thạch cũng không ngoài ý muốn.

Hắc Long Vương cười ha hả, đột nhiên nắm ra hơn mười ma hạch. Những ma hạch này giống như có ánh mắt rơi xuống bên cạnh trứng hoàng kim sa trùng, vừa đứng hình thành một vòng tròn bao quanh trứng sa trùng.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn, sắc mặt không khỏi có chút biến sắc, những ma hạch này không ngờ đều là ma hạch vong linh hệ, hơn nữa xem năng lượng ẩn chứa trong đó khẳng định đều là mặt hàng ngũ cấp trở lên. Tiểu Ân cẩn thận nhìn, thậm chí còn phát hiện mấy viên ma hạch vong linh thất cấp.

Trong lòng hắc lập tức chấn động kịch liệt, những ma hạch này tự nhiên là chiến lợi phẩm của Hắc Long Vương săn bắt sinh vật vong linh hệ đoạt được, nhưng lão lại hào phóng lấy ra, thật không biết lão đang định làm gì.

- Tiểu Ân, người lấy ra tất cả những thứ có thể bổ sung ma lực, nếu số lượng không đủ rất có thể sẽ hại chết con sủng vật này của người.

Hắc Long Vương nhìn như hảo tâm nhắc nhở.

Tiểu Ân trong lòng không yên, mơ hồ có chút bất an, nhưng do dự một chút vẫn lấy ra tất cả tử kim tinh thạch và một phần ma hạch đặt ở trước mặt. Cái này kêu là có bị mà vô hoạn (có chuẩn bị thì không có hoạn nạn), chẳng qua, Tiểu Ân cầm trong tay cũng không phải là tử kim tinh thạch trân quý mà là hai viên ma hạch cấp ba.

Năng lượng trong này mặc dù kém xa so với tử kim tinh thạch, nhưng đồng dạng giá trị của nó cũng thấp, cho dù tất cả hao tổn sạch sẽ Tiểu Ân cũng sẽ không cảm thấy đau lòng.

- Cẩn thận nhé.

Thanh âm của Hắc Long Vương vừa dứt, trên ma pháp trận lập tức nổi lên một trận dao động năng lượng dữ dội.

Tuy nhiên khiến người ta ngạc nhiên chính là, dao động năng lượng này cũng khuếch tán ra bên ngoài, ở bên ngoài trận pháp dường như có một lực lượng càng hùng mạnh hơn bức những năng lượng dao động này trở về trận tâm.

Khi những năng lượng này cuộn cuộn không ngừng tiến vào trứng hoàng kim sa trùng, Hắc Long Vương hét lớn:

- Tiểu Ân mau ký huyết khế ước.

Tiểu Ân đã sớm là hết sức chăm chú, hắc không nói hai lời duỗi ngón tay ra, trên ngón tay có một giọt máu đỏ tươi nhỏ lên trên trứng hoàng kim sa trùng.

Dưới tác dụng của ma pháp trận, giọt máu giống như nắm giữ sinh mạng tự động hình thành một đồ án quỷ dị, khi đồ án này trải rộng khắp trứng hoàng kim sa trùng thì quả trứng này rốt cuộc đã nở.

Một con sa trùng nho nhỏ chỉ dài hơn mười tấc màu hoàng kim từ trong trứng đi ra. Nó chỉ có vài phần giống với con hoàng kim sa trùng trước kia Tiểu Ân nhìn thấy, chẳng qua dưới bụng nó lại chỉ có bốn cặp chân mà thôi.

Con sa trùng này trông mắt tò mò nhìn xung quanh, đầu tiên nó chú ý tới Tiểu Ân, trong cặp mắt nhỏ mới sinh ra kia có ánh mắt trong veo.

Nó mở miệng ra, khe khẽ hừ mấy tiếng dường như đang gọi cái gì.

Không hiểu sao trong lòng Tiểu Ân lại có một loại cảm giác kỳ lạ, giống như thực sự có quan hệ huyết thống gì đó với con sa trùng nho nhỏ này.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là một loại cảm giác mà thôi, đó là một loại năng lực đặc thù dưới tác dụng của ma pháp trận.

Tiểu Ân trong lòng cười khỏ, con tiểu sa trùng này có lẽ coi sinh vật đầu tiên nó nhìn thấy là cha mẹ.

Tiểu Ân duỗi ngón tay ra đưa tới trước mặt con tiểu sa trùng. Con tiểu sa trùng nhúc nhích thân hình thật nhỏ đi tới trên ngón tay của Tiểu Ân. Đột nhiên, nó xoay đầu ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vong linh ma hạch cách đó không xa, trong miệng hưng phấn kêu lên.

Nghe tiếng kêu của nó, trong lòng Tiểu Ân không hiểu sao cũng nổi lên một loại cảm giác đói khát, hẳn biết, loại cảm giác này thực ra là từ trên người tiểu sa trùng truyền tới, tuy nhiên có thể được ma pháp trận truyền đến đây rõ ràng, cũng là một việc cực kỳ thần kỳ.

Chẳng qua Tiểu Ân chỉ thoáng do dự một chút mà thôi, hẳn cũng đưa tiểu sa trùng tới mặt trên của một viên ma hạch vong linh ngũ cấp.

Tiểu Ân thầm nghĩ, dù sao tiểu sa trùng cũng vừa mới sinh ra, cho dù nó có được năng lực cắn nuốt ma hạch, cũng không có khả năng một lần cắn nuốt nhiều lắm.

Nhưng đã vượt ngoài ý nghĩ của Tiểu Ân, tiểu sa trùng cũng không phải cắn nuốt bản thể của ma hạch mà là hút năng lượng vong linh trong ma hạch.

Khi cỗ năng lượng này dũng mãnh tiến vào trong thân thể nó, thân thể của tiểu sa trùng liền lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được phồng lên.

Thanh âm của Hắc Long Vương trong khoảnh khắc này cũng truyền vào trong tai Tiểu Ân:

- Tiểu Ân, đưa ma lực của ngươi vào trong cơ thể sủng vật, phải cùng nó ngang hàng hút lấy năng lượng, nếu không con sủng vật này sẽ bởi vì năng lượng vong linh quá nhiều mà thạch hóa.

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, hẳn thầm mắng một câu, không cần nghĩ ngợi điều động lực lượng tinh thần dũng mãnh tiến vào trong cơ thể của tiểu sa trùng. Bởi vì Tiểu Ân và tiểu sa trùng đã thông qua huyết ký mà thành lập liên hệ thần bí, cho nên lực lượng tinh thần có thể tiến vào trong cơ thể nó không chút trở ngại.

Khi lực lượng tinh thần của Tiểu Ân tiến vào trong thân thể nó, Tiểu Ân lập tức hiểu được Hắc Long Vương cũng không có nói sai.

Theo năng lượng vong linh hệ ùn ùn kéo vào, thân thể của tiểu sa trùng đang trong quá trình thạch hóa. Nhưng không biết vì sao, con tiểu sa trùng này không ngờ vẫn đang liên tục hấp thu năng lượng vong linh trong ma hạch, điều bộ giống như có chết cũng không bỏ qua.

Tiểu Ân không có lựa chọn nào khác là đưa lực lượng tinh thần rót vào trong đó, mà lực lượng tinh thần của hắn một khi tiến vào trong cơ thể sa trùng lập tức dung hòa với năng lượng vong linh hệ. Điều này lại vượt ra ngoài ý liệu của Tiểu Ân, hẳn cho tới bây giờ cũng không có nghĩ tới năng lượng của mình không ngờ có thể dung hòa với năng lượng của vong linh hệ.

Tuy nhiên kết quả này cũng không tồi, bởi sau khi hai loại năng lượng này dung hòa không ngờ sinh ra một loại biến hóa thần kỳ, đã phát ra từng đạo hào quang màu hoàng kim mãnh liệt.

Những hào quang màu hoàng kim này một khi xuất hiện lập tức bị tiểu sa trùng ung dung cắn nuốt. Thân thể của nó giống như một cái động không đáy, bất kể những năng lượng hoàng kim này có bao nhiêu nó đều có thể tiếp thu toàn bộ.

Lúc này, Tiểu Ân đã có chút hiểu được quyết định của lão long vương, xem ra lão muốn thông qua loại phương pháp này bù lại thiên sinh bất túc (trời sinh không đủ) của tiểu sa trùng.

Nhưng tốc độ hấp thu năng lượng ma hạch vong linh của tiểu sa trùng vẫn vượt rất xa dự tính của Tiểu Ân. Theo năng lượng trong cơ thể tăng nhiều, tốc độ hấp thu của tiểu sa trùng càng nhanh hơn, khiến cho tốc độ đưa lực lượng tinh thần vào của Tiểu Ân cũng đang không ngừng tăng lên.

Chẳng qua chỉ sau một lát, Tiểu Ân liền hiểu được vì sao Hắc Long Vương lại hảo tâm nhắc nhở hắn phải chuẩn bị một ít tinh thạch và ma hạch bổ sung ma lực.

Bởi vì tốc độ tiêu hao dạng này, bất cứ kẻ nào cũng không chịu đựng nổi.

Chỉ là một con sa trùng nho nhỏ, thân thể còn nhỏ non nớt của nó làm sao mới có thể tiếp thu năng lượng khổng lồ như vậy chứ?

Hắn mở hai mắt, thân thể có chút run run, ở trước mặt hắn tiểu sa trùng đã trưởng thành rất nhiều so với vừa rồi, gần như đã lớn gần gấp đôi.

Sau khi cắn nuốt năng lượng vong linh và hấp thu năng lượng hoàng kim, tiểu sa trùng lớn lên thì đồng thời năng lượng nơi này cũng vơi đi.

Mỗi một tác trên người tiểu sa trùng đều ẩn chứa lượng lớn năng lượng, chính bởi vì những năng lượng hùng mạnh này, cho nên mới có thể khiến sa trùng gần như mỗi một giây đều đang trưởng thành với một loại phương thức trái với sinh vật học.

Trong lòng Tiểu Ân có chút do dự, đã mấy lần hắn muốn thông qua huyết ký khiến tiểu sa trùng đình chỉ hấp thu năng lượng vong linh, nhưng hắn lại rõ ràng cảm ứng được tâm tình vui sướng của tiểu sa trùng lúc này.

Sau khi có kinh nghiệm ở chung với Hắc Toàn Phong, Tiểu Ân biết nếu lúc này cắt đứt ham muốn ăn uống của nó, như vậy cảm tình vừa mới thành lập lên giữa hắn và tiểu sa trùng sẽ xuất hiện một vết nứt, sau này thật không biết phải cần bao nhiêu thời gian mới có thể bù lại vết nứt này.

Hơn nữa, theo lực lượng tinh thần của hắn tiến vào trong cơ thể tiểu sa trùng càng ngày càng nhiều, Tiểu Ân liền cảm ứng được tính ý lại vào hắn của tiểu sa trùng đang dần gia tăng.

Cảm giác như vậy đặc biệt cổ quái, giống như là hắn đang dùng chính lực lượng tinh thần của mình để bồi dưỡng cảm tình giữa hắn và tiểu sa trùng, trả giá thêm một phần lực lượng tinh thần thì tình cảm giữa bọn họ càng thâm hậu hơn một phần.

Mặc dù không ai có thể giải thích vì sao lại có loại cảm giác này, nhưng Tiểu Ân tin tưởng hắn tuyệt đối sẽ không tính sai.

Bồi dưỡng tình cảm với Hắc Toàn Phong đã khiến Tiểu Ân mất thời gian gần mười năm, nhưng bồi dưỡng tình cảm với trứng hoàng kim sa trùng lại rõ ràng ngắn hơn rất nhiều.

Cho nên Tiểu Ân kiểm chế mình, lắng lặng để tiểu sa trùng tận tình hưởng thụ.

Chỉ có điều, ở trong lòng hắn lại thầm mắng, tốc độ trôi qua của lực lượng tinh thần cực nhanh, đã đạt tới một mức độ không thể tin nổi. Ngay cả hắn là một ma đạo sĩ, nhưng nếu không dựa vào sự bổ sung của ma hạch chỉ sợ cũng ăn không tiêu.

Tiểu sa trùng cũng không chú ý tới quần cảnh của Tiểu Ân, nó mới vừa sinh ra từ trong trứng cũng không biết sự hiểm ác của ngoại giới. Đối với nó mà nói, tất cả trước mắt đều hành động theo khát cầu của bản năng.

Những ma hạch vong linh này giống như bầu sữa mẹ hương vị ngọt ngào khiến nó khẩn cấp muốn hút vào trong bụng, về phần sau khi hấp thu quá nhiều sữa sẽ có hậu quả gì đó lại không phải tiểu tử kia có thể lý giải.

Dưới sự bổ sung năng lượng tinh thần cuộn cuộn không ngừng của Tiểu Ân, tiểu tử kia đã thả bụng rất có tư thế không ăn hết tất cả thì không bỏ qua.

Theo năng lượng cắn nuốt dần dần tăng nhiều, hình thể của tiểu tử kia cũng chậm rãi to lớn lên.

Nhưng tiểu tử kia không giống với mẫu thân của nó. Hình thể của nó không dài đến mức trên trăm thước mà chỉ đạt tới trên dưới một thước liền cố định, trên thân thể dần dần dài ra một đôi cánh khi mở ra cũng có trên dưới một thước.

Tuy nhiên, theo sự cắn nuốt năng lượng thì hào quang màu hoàng kim trên người nó càng ngày càng đậm, gần như sẽ khiến người khác không mở được mắt.

Đồng thời, hơi thở từ trên người nó tràn ra cũng trở nên hùng mạnh hơn, không ngờ đã đạt tới trình độ không thua kém hơn Hắc Toàn Phong.

Lại qua hồi lâu, tốc độ hấp thu của tiểu sa trùng rốt cuộc trở nên chậm lại, dường như ngay cả nó cũng đã sắp đạt đến cực hạn.

Sắc mặt của Tiểu Ân mơ hồ trắng bệch, không biết nó đã hấp thu năng lượng trong bao nhiêu viên ma hạch.

May mắn dự trữ của hắn cực kỳ phong phú, mà bản thân hắn chẳng qua chỉ có tác dụng của một trạm trung chuyển cung cấp năng lượng trong ma hạch đến trong thân thể của tiểu sa trùng, bằng không ma đạo sĩ Tiểu Ân này đã sớm bị tiểu sa trùng một lần hút thành thây khô.

Chỉ có điều Tiểu Ân tính toán sơ qua một chút, lượng năng lượng mà tiểu tử này đã hấp thu gần như đã vượt quá ba lần của Tiểu Ân. Nếu tính cả năng lượng trong những ma hạch vong linh này, tiểu sa trùng nhỏ như vậy đã hấp thu năng lượng tương đương với toàn bộ ma lực của sáu ma đạo sĩ.

Đương nhiên, cũng chính bởi vì ma lực khổng lồ như vậy mới có thể khiến tiểu sa trùng trưởng thành đến trình độ này trong thời gian mấy giờ ngắn ngủi.

Cho dù không dùng cảm ứng đặc biệt, Tiểu Ân cũng biết cường độ năng lượng của nó đã vượt qua Hắc Toàn Phong, vượt qua Đồng Lăng Ma Hồ. Cho dù không đạt tới tiêu chuẩn của ma thú bát cấp, nhưng ở trong ma thú thất cấp khẳng định cũng thuộc đỉnh phong.

Rốt cuộc tiểu sa trùng đình chỉ hấp thu năng lượng trong ma hạch, nó xoay người, thân thể dài một thước bay đến bên chân Tiểu Ân, thân mình dựa lên trên đùi Tiểu Ân, sau đó nhắm hai mắt lại tiến vào giấc ngủ.

Tiểu Ân thở dài nhẹ nhõm, nhìn ma hạch bậc thấp đã hỏng khắp nơi trong lòng thật có chút dở khóc dở cười.

Tiểu Ân phóng lực lượng tinh thần ra cảm ứng một chút bên ngoài, hắn lập tức yên tâm.

Ma pháp trận này của Hắc Long Vương bố trí quả thật là đặc biệt tinh diệu, mặc dù tổng lượng năng lượng dao động trong trận đã đạt tới mức độ của mấy ma đạo sĩ, nhưng vẫn như trước không tiết ra ngoài một chút nào.

Pháp trận thần kỳ như thế thực sự là không thể tin nổi.

Trước mắt hoa lên, Hắc Long Vương bắt đầu thanh trừ ma pháp trận. Dưới sự thanh lý của của lão, ma pháp trận này rất nhanh đã hoàn toàn thay đổi, cũng không thể nhìn ra huyền ảo gì nữa.

Tiểu Ân nhìn Hắc Long Vương, chỉ thấy trên mặt lão cũng lộ vẻ mệt mỏi. Trong lòng khẽ động hắn đã hiểu, thì ra năng lượng dao động của bọn họ không tiết ra ngoài nguyên nhân cũng bởi vì Hắc Long Vương đang âm thầm dốc rất nhiều sức lực.

Hai bên liếc mắt nhìn nhau một cái, Tiểu Ân cười khổ nói:

- Long Vương đại nhân, nghi thức huyết ký này của ngài thật sự là quá hùng mạnh.

Hắn chỉ chỉ hoàng kim sa trùng dài gần một thước dưới chân, nói:

- Ma thú vừa mới sinh ra đã là thất cấp đỉnh, sau này nó có thể trưởng thành đến mức độ gì đây?

Hắc Long Vương khẽ mỉm cười, đi về phía mấy ma hạch bị sa trùng hấp thu hết năng lượng. Lão nhặt lên tất cả đám ma hạch đó quan sát thật cẩn thận, một lát sau, lão rốt cuộc lộ ra một tia tươi cười hài lòng.

Hắc Long Vương thuận tay ném hai khối cho Tiểu Ân rồi thu lại tất cả những ma hạch đó.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn lão, trong lòng có chút sáng tỏ.

Cái này gọi là không lợi không dậy sớm. Hắc Long Vương bày ra ma pháp trận thần kỳ này, đương nhiên không chỉ vì để cho trứng hoàng kim sa trùng có một cơ hội trưởng thành. Xem ra, những ma hạch bị hấp thu hết năng lượng này dường như mới là kết quả mong muốn chân chính của lão.

Tiểu Ân cẩn thận nhìn hai viên ma hạch trong tay, một viên lục cấp, một viên khác lại lại thất cấp.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân chuyển động một vòng trên ma hạch, trên mặt lập tức lộ vẻ kinh ngạc không hiểu.

Hai viên ma hạch này vốn là ma hạch của vong linh hệ, mặc dù năng lượng bên trong tiêu hao gần như không còn, nhưng bởi vì là ma hạch trên ngũ cấp, cho nên có đặc tính tự động hấp thu năng lượng trong không gian để bổ sung, bởi vậy sau một khoảng thời gian có thể tự động khôi phục năng lượng.

Nhưng hai viên ma hạch ở trong tay Tiểu Ân lúc này đã không còn là ma hạch của vong linh hệ, mà là ma hạch vô thuộc tính, loại ma hạch ở trên bất kể kinh cầu nào đều hiếm thấy nhất.

Ma hạch vô thuộc tính là ma hạch có giá cao nhất trong tất cả các loại ma hạch, nguyên nhân không chỉ bởi vì số lượng cực kỳ ít ỏi của loại ma hạch này, mà nguyên nhân quan trọng nhất chính là ma hạch vô thuộc tính thích hợp cho tất cả ma pháp sư sử dụng.

Cho dù là ma pháp sư của vong linh hệ và không gian hệ cũng có thể sử dụng ma hạch vô thuộc tính để làm tài liệu của ma pháp trường.

Đương nhiên, khi phóng thích ma pháp đặc thù thì uy lực phải nhỏ hơn một chút so với ma hạch chỉ có một thuộc tính, nhưng chỉ một đặc điểm có thể tăng phúc tăng phúc cho tất cả các thuộc tính đã đủ khiến cho bất cứ kẻ nào tiếp nhận rồi.

Trong thế giới này, cũng không có ma hạch có tất cả các thuộc tính. Nếu thực sự có ma thú loại này, như vậy thuyết minh thực lực của người này đã đạt tới thậm chí vượt quá ngàn năm truyền kỳ, cho nên mới có thể đạt được đột biến, có được thiên phú ma pháp toàn bộ các thuộc tính.

Nhưng ma thú có được lợi uy năng này còn có thể gọi là ma thú sao? Muốn đánh chủ ý lên trên loại người này nếu không phải ngu ngốc thì chính là thần linh rồi.

Cho nên, ma hạch vô thuộc tính đã là bảo bối tốt nhất mà trên thế giới này có.

Trong lòng Tiểu Ân kích động vạn phần, ngẩng đầu nhìn về phía Hắc Long Vương.

Dường như nhìn thấu tâm tư của hắn, Hắc Long Vương khẽ lắc đầu, nói:

- Biện pháp này có hạn chế rất lớn, chỉ khi gia tộc hoàng kim vừa mới sinh ra và ký kết huyết ký mới có thể sử dụng. Một sinh vật của gia tộc hoàng kim, trong cuộc đời cũng chỉ có một cơ hội như vậy. Ma sủng của người có thể hấp thu hơn hai mươi viên ma hạch đã là thành tích rất giỏi rồi.

Tiểu Ân thầm than một tiếng, xem ra loại phương pháp chế tác ma hạch vô thuộc tính này cũng không cách nào dùng lại nữa.

220. Chương 41: Tiêu Dung Thuật Dị Giới Truyền Tống

- Tiểu Ân có một vong linh quân vương lọt vào vây công, ta rời đi trước, xem biểu hiện của người thế nào

Nói xong, thân hình của Hắc Long Vương dao động, chợt biến mất trước mặt Tiểu Ân. Phương pháp rời đi thần kỳ này, ngay cả khi Tiểu Ân và Nhất Hào hợp thể cũng không nắm giữ được

Tiểu Ân biết, Hắc Long Vương sử dụng năng lực trong nháy mắt truyền tống. Kỹ năng này Tiểu Ân cũng muốn sở hữu, nhưng Nhất Hào từng nói qua, chờ hắn đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, mới có thể sử dụng kỹ năng siêu cường này. Nhưng trên thực tế, khi hắn trở thành ma đạo sỹ mới biết, muốn thi triển kỹ năng này, ít nhất phải có kết giới thuộc về chính mình, có được kết giới không gian và thời gian, hắn mới chính thức thi triển được kỹ năng này

Còn về trước mặt, mặc dù Tiểu Ân rất thèm kỹ năng đó, nhưng không cách nào nắm giữ được

Tinh thần ý thức khuếch tán ra ngoài, lúc này Tiểu Ân không hề che giấu, lực lượng tinh thần cường đại giống như sóng dâng, khuếch tán ra bốn phía

Song, trong một giây, nhất thời Tiểu Ân ngây người

Là ma đạo sỹ, phạm vi tinh thần cảm ứng của hắn đạt tới mấy trăm dặm, đó là một phạm vi cực kỳ rộng lớn. Nhưng giờ phút này, tinh thần ý thức của hắn chỉ khuếch tán được có năm dặm

Sắc mặt của hắn khẽ biến, nhưng lập tức nghĩ tới vấn đề mấu chốt

Nơi này là vong linh đảo, trên đảo chắc chắn có lực lượng thần kỳ hạn chế lực lượng của sinh vật vong linh hệ. Chắc chỉ có Hắc Long Vương sống mấy vạn năm mới không bị ảnh hưởng. Đặc biệt, phương diện tinh thần cảm ứng chắc bị hạn chế lớn

Nhưng theo lời Hắc Long Vương, cuộc chiến cách hắc khoảng bốn, năm dặm, vẫn nằm trong phạm vi cảm ứng của hắc

Tiểu Ân chỉ thoáng chần chờ một chút, đang hoàng kim sa trùng đang mê man vào trong không gian ngủ đông. Sau đó hắc phát động Phong Tường Thuật bay đi, sợ dĩ không dùng kỹ năng chất chồng là vì hắc muốn lưu cho mình con át chủ bài, không nên mang tất cả tiền vốn đi đặt

Phạm vi của vong linh đảo cực lớn. Trên đảo có vô số ngọn núi, phạm vi của chúng cũng lớn

Dựa theo lời Hắc Long Vương, trên mỗi đỉnh núi đều có một sinh vật vong linh cường hãn tồn tại. Sinh vật yếu nhất cũng là cấp năm, còn sinh vật cực mạnh thì đạt tới cấp bảy kinh khủng

Nhưng bị Hắc Long Vương và hắc quỷ pháp sư đuổi giết, rất nhiều cường giả trên đỉnh núi bị giết hoặc bị bắt

Mười hai vong linh quân vương đang vì chuyện này mà đau đầu. Cho nên Yidikalun còn chưa đến, bọn họ đã phát ra yêu cầu với đám cường giả trên đại lục

Nếu như không phải ma pháp truyền tống trận mất linh, chỉ sợ đám người Dida đã sớm chạy tới

Giờ phút này, Tiểu Ân bay qua hai đỉnh núi, cũng không cảm ứng được trong núi có hơi thở cường đại nào, nhất thời biết cường giả của hai ngọn núi này đã biến mất

Không phải bị Hắc Long Vương giết thì cũng bị hắc quỷ pháp sư bắt, kết quả cũng không khác nhau mấy

Càng tới gần chiến trường, cường độ năng lượng dao động càng lớn

Tiểu Ân không giấu giếm hơi thở của mình, cho nên khi hắc tới gần, đôi bên đã dừng lại, bởi vì bọn họ cảm ứng được thực lực của Tiểu Ân, tuyệt đối cùng cấp bậc với bọn chúng

Đang giao thủ có hai hắc quỷ pháp sư và một vong linh quân vương

Hơi thở của hai hắc quỷ pháp sư cực kỳ cường đại, một người giống như Tiểu Ân, còn một người có hơi thở dị thường kinh khủng, hơn nữa trên người của hắc còn có một tia dao động mơ hồ. Trong lòng Tiểu Ân hơi giật mình, bởi vì hắc cảm ứng được loại dao động kỳ dị đó, nếu như hắc đoán không sai, đó là cơ sở của kết giới

Hắc quỷ pháp sư này được Tiểu Ân liệt vào dạng nguy hiểm. Bởi vì thực lực của hắc đã đạt tới thất tinh đỉnh cao, nếu thực sự linh ngộ kết giới thuộc về mình, sáng tạo ra kết giới, hắc có thể trực tiếp nhảy lên bát cấp ma đạo sỹ

Giằng co với bọn chúng là một cường thi quân vương, hơn nữa khi còn sống hắc không phải loài người, phỏng chừng là một đầu ma lang, chỉ không biết vì sao hắc gặp được cơ duyên gì mà sau khi chết có được trí tuệ, trở thành vong linh quân vương

Trên người của hắc màu tro đen, lớp da hắc lại lóe lên ánh sáng kim sắc lộng lẫy

Mặc dù da dẻ của hắc có không ít vết thương, nhưng ai cũng biết, thương thế của hắc không nghiêm trọng lắm, thậm chí có thể nói không quan trọng

Hơn nữa từ tình huống bên ngoài, Tiểu Ân còn nhận ra, dường như vong linh quân vương chiếm ưu thế

Nhìn thấy Tiểu Ân, đôi bên nhìn nhau, bởi vì bọn họ không xác định được, người đến là bạn hay thù

Trên vong linh đảo gặp phải loài người, tất nhiên khó có khả năng thuộc bên vong linh. Nhưng màu da của Tiểu Ân hoàn toàn khác so với hắc quỷ pháp sư, nhìn thế nào thì cũng không cùng phe đối phương

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua khuôn mặt của bọn họ, nở nụ cười cao thâm khó lường. Sau đó hắc lấy ra bán thân trượng chỉ về phía tên hắc quỷ pháp sư gây cảm giác nguy hiểm cho mình, thì triển một cái Tiêu Dung Thuật

Ánh sáng màu xanh biếc chợt xuất hiện, trong nháy mắt biến mất, tên hắc quỷ pháp sư lập tức cảm ứng được uy hiếp cường đại, mặc dù hắn không đoán được đó là ma pháp gì, nhưng lý trí nói cho hắn biết, nguy cơ đã phủ xuống

Phản ứng của hắn cực nhanh, thân hình giống như tia chớp lùi về phía sau, không nhân nhượng rời đi

Nhưng Tiêu Dung Thuật được xưng là ma pháp không nói lý, ở trên đại lục có danh tiếng to lớn, đương nhiên không thể tránh khỏi dễ dàng như vậy được

Mặc dù tên hắc quỷ pháp sư đã rời khỏi chỗ đó, nhưng trước mặt của hắn đột nhiên truyền đến một đạo năng lượng dao động

Năng lượng dao động mặc dù mờ mịt nhưng hắc quỷ pháp sư tập trung tinh thần cao độ, trong nháy mắt phát hiện ra, sắc mặt của hắn đại biến, không thể tưởng tượng được, mình vẫn không thoát được ma pháp truy tung của đối phương

Ma pháp trường liên tục huy động, giây phút này, lực lượng tinh thần khổng lồ phẳng phát như đòi tiến, ngừng tụ trước người hắn

Trước nguy cơ to lớn, hắn phát huy năng lực ngưng tụ ma pháp nhanh nhất từ trước tới nay

Từng tầng ma pháp như thực chất hình thành vòng phòng hộ trước mặt hắn, trong giây phút này, trái tim của hắn bình tĩnh như nước, năng lượng kỳ dị trên người dùng một phương thức vận hành

Trong mắt hắn lộ ra tia vui mừng, trong tình huống chỉ treo mảnh chuông này, hắn hiểu được kết giới thuộc về mình

Phương diện này, hắn đã mò mẫm trên trăm năm, nhưng không cách nào hiểu thấu được bước cuối cùng, nhưng hôm nay, dưới áp lực cực lớn, hắn đã vượt qua được cửa ải quan trọng này

Đúng lúc này, năng lượng xuất hiện trong không gian, vô số nguyên tố năng lượng hướng về phía hắc quỷ pháp sư. Quanh người hắn, rất nhanh hình thành lực lượng kết giới, hình thành một không gian cường đại do hắn nắm giữ

Như vũ bão, nguyên tố năng lượng cường đại chợt bạo phát ra

Mắt thấy luồng năng lượng này sắp khuếch tán, nguyên tố trong không gian trở nên rối loạn

Tiến giai thành ma đạo sỹ đã khiến nguyên tố ma pháp thay đổi mạnh mẽ, như vậy tiến giai cao hơn, có thể nắm kết giới trong tay, tự nhiên nguyên tố ma pháp càng thêm mãnh liệt

Vong linh quân vương và vị ma đạo sỹ hắc quỷ còn lại há hốc mồm, nhìn màn biến hóa này

Đặc biệt trong mắt ma đạo sỹ hắc quỷ lộ ra vẻ khó tin và đổ kỵ, một kẻ muốn đột phá cảnh giới thất tinh ma đạo sỹ, không chỉ cần cố gắng, mà phải có cơ duyên xảo hợp mới đột phá được

Vô luận là bạn hay thù, trong lòng bọn họ tràn ngập hâm mộ. Vong linh quân vương cũng không có ý tiếp tục truy kích, bởi vì bọn họ biết, trong tình huống nguyên tố rối loạn, căn bản khó có khả năng đã thương vị hắc quỷ pháp sư nắm giữ kết giới

Song, giây phút này

Một điểm màu xanh biếc xuất hiện....

Trong tình huống bình thường, ánh sáng màu xanh biếc không đáng để nhắc tới, không ai xem công kích nho nhỏ đó để trong lòng

Nhưng trong lòng vị hắc quỷ pháp sư vừa mới lĩnh ngộ được kết giới lại cảm thấy đáng sợ

Trong lòng hắn khiếp sợ vạn phần, chẳng lẽ điểm màu xanh biếc này có thể xuyên thấu qua nguyên tố rối loạn, uy hiếp mình?

Đang lúc hắn không hiểu, ánh sáng màu xanh biếc đọng phải vòng phòng hộ của hắn

Một giây sau, trong mắt của hắn tràn ngập màu xanh biếc, dường như cả không gian tràn ngập màu xanh biếc

Thời gian dừng lại, tất cả nguyên tố ma pháp bị lực lượng thần bí tác động, đứng im lại, ngay cả lực lượng sinh ra khi tiến giai cũng mất đi tác dụng

Phảng phất, trong nháy mắt trải qua nghìn vạn năm, cuối cùng thế giới màu xanh biếc biến mất

Năng lượng dao động trong không gian giống như được giải phóng, điên cuồng lưu động, năng lượng cường đại tới cực điểm tiến vào thân thể hắn, tiến vào trong kết giới của hắn

Rốt cuộc, hắn đã hoàn thành kết giới thuộc về mình, quanh người hắn, nguyên tố ma pháp phục vụ vì hắn

Song khi hắn tỉnh lại từ sự hưng phấn, hai mắt mở ra, trong ánh mắt tràn ngập vẻ mê mang và kinh ngạc

Trước mặt hắn là một vùng biển rộng, trên đỉnh đầu hắn có hai mặt trời chói chang

Hai mặt trời?

Nhất thời, đầu của hắc quỷ pháp sư trở nên rối loạn, hắn không rõ, trong không gian sinh tồn của mình tại sao lại có hai mặt trời. Hắn mở miệng, khuôn mặt chậm rãi động, rốt cuộc phát ra một tiếng gào kinh thiên động địa

Trước mặt mọi người hiện lên ánh sáng màu xanh biếc, song khi ánh sáng đó tiêu tán, mọi người phát hiện có điều không bình thường

Trước mắt trống rỗng, tất cả khôi phục lại bình thường, chỉ có điều vị kia vừa mới đột phá cực hạn của bản thân, linh ngộ kết giới đã không còn thấy nữa

Một người sống, hơn nữa còn là đầu sỏ tạo nên năng lượng dao động to lớn, lại cứ như thế biến mất

Nhất thời, dù hắc quỷ pháp sư còn lại hay cường thi quân vương, sắc mặt đều đại biến. Bọn họ đột nhiên xoay người, ánh mắt nhìn chằm chằm Tiểu Ân, đặc biệt là ánh sáng màu xanh biếc từ ma pháp trường của hắn. Bọn họ trở nên cẩn thận, rõ ràng quên đi thù hận, coi Tiểu Ân là địch nhân lớn nhất

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, hắn trợn mắt há hốc mồm nhìn không gian trước mặt

Từ khi tên hắc quỷ pháp sư kia bị Tiêu Dung Thuật truyền tống đi, năng lượng dao động như sóng đã yên lặng lại

Nhưng là người làm phép, Tiểu Ân là người duy nhất có thể cảm ứng được tình huống của người bị Tiêu Dung Thuật truyền tống đi

Ánh sáng màu xanh biếc đó không biết thông tới địa phương nào, cửa thông đạo mở ra, cứ như thế hút ma đạo sỹ kia đi

Mặc dù tên đó là ma đạo sỹ đã linh ngộ kết giới, nhưng đối mặt với thông đạo, hắn không có năng lực phản kháng, thậm chí chưa kịp giãy dụa đã bị hút vào

Tinh thần lực lượng của Tiểu Ân dạo qua cửa thông đạo một vòng, mơ hồ cảm ứng được có hai vầng mặt trời

Khi tên ma đạo sỹ bị truyền tống vào thông đạo, trong nháy mắt, cửa thông đạo biến mất, đồng thời ánh sáng màu xanh biếc cũng biến mất

Tới bây giờ, rốt cuộc Tiểu Ân mới tin, tại sao ma đạo sỹ khi nghe tới Tiêu Dung Thuật trong truyền thuyết đều cảm thấy hãi hùng

Nguyên ma pháp này là pháp thuật không nói đạo lý, một khi phát động nó, dù đang đột phá, hoặc có năng lực thủ hộ cường đại cũng bị nó truyền tống đi trong nháy mắt, càng không nói tới ma đạo sỹ ở trạng thái bình thường

Nhưng ngẫm lại một cường giả ma đạo sỹ, lại bị một ma pháp đẩy tới dị giới, trong lòng Tiểu Ân không khỏi cảm khái

Mơ hồ, hắc đã biết, chắc chắn ma đạo sỹ này không thể trở về. Không có thực lực như hắc long vương, không liên lạc được với linh hồn của người nào trên thế giới này, cơ bản không thể trở về được

Còn ma đạo sỹ ở dị giới, có bị quái vật ăn hay không, hay thống nhất được dị giới thì không quan hệ gì với thế giới này

Ánh mắt hắc lại nhìn cương thi quân vương và hắc quỷ ma đạo sỹ, nhìn hai người như gặp phải đại địch, Tiểu Ân càng thêm tươi cười

Hắc đặt tay trước ngực, một ít u hỏa xuất hiện trong tay hắc

Luồng u hỏa này không cường đại, không ai thêm ngó ngang tới, nhưng khi cương thi quân vương thấy u hỏa, nhất thời buông lỏng xuống

Là một trong mười hai quân vương trên vong linh thảo, tất nhiên hắc nhận biết được u hỏa của Lăng Bạch Thạch, hơn nữa nhìn đóa u hỏa này là biết hàm ý của nó

Có thể giữ đóa u hỏa này, đại biểu cho việc Lăng Bạch Thạch đích thân tới, đó là hộ thân phù trên vong linh đảo, cũng đại biểu cho việc hắc là bằng hữu của vong linh tộc

Một khi phát hiện ra Tiểu Ân là người nhà của mình, lập tức cương thi lang quân vương xoay người, phun ra độc khí có năng lực ăn mòn mãnh liệt về phía hắc quỷ pháp sư

Nhưng không nghĩ tới, tên hắc quỷ pháp sư này trời sinh cẩn thận, vừa thấy Tiểu Ân lấy ra u hỏa có liên quan với vong linh, lập tức đề phòng, hơn nữa tránh được đoàn độc khí này, lập tức xoay người, dùng tốc độ nhanh nhất để bỏ chạy

Một khi ma pháp sư tiến giai thành ma đạo sỹ, có lĩnh ngộ với phương thức chất chồng, giờ phút này tên hắc quỷ pháp sư sử dụng một loại pháp thuật bỏ chạy, hắc áp súc khí lưu quanh người mình. Hơn nữa tốc độ chạy trốn của hắc cực nhanh, so với khi Tiểu Ân sử dụng Phong Tường Thuật chất chồng còn nhanh hơn

Chẳng qua chỉ trong nháy mắt, Tiểu Ân đã phán đoán ra, dù mình toàn lực truy kích, chỉ sợ cũng không đuổi kịp. Muốn chắc chắn chặn hắc quỷ pháp sư này lại, sợ chỉ có Yidikalun mới làm được

Nhưng dựa vào bán thần tượng, Tiểu Ân có khả năng đưa hắc vào dị giới

Song do dự một chút, cuối cùng Tiểu Ân buông tha truy kích

Trời mới biết trên vong linh đảo có bao nhiêu hắc quỷ pháp sư, chỉ bằng lực lượng của một mình hắc, căn bản khó có khả năng ứng phó

Hơn nữa dù hắc có giết mấy cao thủ hắc quỷ, thì cục diện của vong linh đảo cũng không thay đổi được. Không bằng chữa trị lại hệ thống phòng ngự trên vong linh đảo mới khiến hắc quỷ pháp sư không có đường lui, không thể thoát thân được

Khi đó dù mười hai quân vương hào phóng cũng không để cho những tên đó sống yên

Khuôn mặt mỉm cười, Tiểu Ân tiến về phía cương thi quân vương

Thân hình của cương thi quân vương rất cao lớn, mặc dù tứ chi chạm đất, nhưng đứng thẳng lên cũng cao tầm hai thước, còn cao hơn Tiểu Ân không ít

Nhìn Tiểu Ân bước tới gần, cương thi quân vương vô thức lùi lại, mặc dù trong tay người này có tín vật của Lăng Bạch Thạch, nhưng thủ đoạn của người này quá quỷ dị, khiến nội tâm của hắc cảm thấy sợ hãi

- Khụ khụ, vong linh quân vương tôn kính, kẻ hèn là Tiểu Ân, là sứ giả của đại tát mãn Dida ở đế quốc Lang Nhân

Tiểu Ân bắt đầu cười khổ một tiếng, giới thiệu lai lịch bản thân

- Đại tát mãn Dida

Tinh thần cương thi quân vương run lên, hắc dồn dập hỏi:

- Dida có tới không?

- Không

Trong mắt cương thi quân vương lộ rõ vẻ thất vọng, mặc dù hắn dùng hình thái lang nhân xuất hiện, hơn nữa còn là cương thi, nhưng về mặt của hắn, Tiểu Ân vẫn nhìn rõ

Trong lòng đột nhiên động, Dida tới từ đế quốc Lang Nhân, còn cương thi quân vương là cự lang, chẳng lẽ hai người có quan hệ với nhau

Một lát sau, cương thi quân vương đột nhiên hỏi:

- Hơn trăm năm qua, đế quốc Lang Nhân tốt chứ? Bộ tộc thanh lang có đuổi tuyết lang nhân hèn hạ khỏi đại thảo nguyên không?

Tiểu Ân nao nao, càng khẳng định được quan hệ giữa bọn họ

Nể mặt đại tát mẫn Dida, Tiểu Ân hết sức khách khí với cương thi quân vương, kể lại chi tiết sự tình của đế quốc Lang Nhân cho hắn biết

Nghe đế quốc Lang Nhân đoạt được một ít địa bàn, cuối cùng kiên kỵ mình hữu nên không đuổi được tuyết lang nhân đi, sắc mặt của cương thi quân vương trở nên khó coi

Tất nhiên, hắn vốn là cương thi, màu da lại như kim loại, dù thế nào thì cũng khó coi

Song khi hắn nghe đế quốc Lang Nhân có người trở thành sứ giả của tam đầu lang Cruyff, vị cương thi quân vương này lại vui mừng như điên. Trong mắt Tiểu Ân, vị cương thi quân vương này cao hứng cũng tốt mà tức giận cũng chẳng sao

Có lẽ đó là sự khác nhau giữa thú tộc và loài người, ngay cả khi đã biến thành vong linh, cũng không thay đổi được

Cuối cùng, Tiểu Ân kể lại cho hắn biết, mình cùng Yidikalun cũng nhau truyền tống tới đây, hiện tại cương thi quân vương đã hoàn toàn tin Tiểu Ân

Ở một lúc với quân vương, Tiểu Ân cũng biết tên của hắn

Lợi Duy, khi còn sống là ma lang, hắn là ma sủng của sư phụ Dida, cuối cùng vì sao tử vong, trở thành quân vương của vong linh đảo, Tiểu Ân cũng không biết

Nhưng trên vong linh đảo, mặc dù Lợi Duy là một trong mười hai quân vương, nhưng thực lực của hắn lại thuộc hàng ngũ thấp kém. Theo lời nói của hắn, hắn còn kém rất xa so với người đứng đầu mười hai quân vương là Pohl Walde

Song dù là quân vương kém cỏi nhất, nhưng đối mặt với sự giáp công của hai hắc quỷ ma đạo sỹ, cũng không bị thua thiệt

Bởi vậy có thể thấy được, ma pháp vong linh hệ có uy lực cường đại tới cỡ nào, pháp sư đồng bậc không thể so sánh được

Một lát sau, Tiểu Ân phát hiện, thái độ của Lợi Duy đối với mình tốt hơn Pohl Walde tốt hơn nhiều

Có lẽ do có quan hệ với đại tát mẫn Dida, nhưng Tiểu Ân càng tin, do Lợi Duy thấy mình vừa phát tay đã giải quyết được một hắc quỷ ma đạo sỹ lĩnh ngộ kết giới

Nếu không như thế, vị cương thi quân vương này không dễ nói chuyện như thế

Đàm luận xong, rốt cuộc Tiểu Ân muốn gặp Yidikalun, hơn nữa muốn nhìn tế đàn trên vong linh đảo

Lợi Duy do dự một chút, tên tế đàn có chút mẫn cảm, khiến Tiểu Ân càng khẳng định, chắc chắn thứ này rất quan trọng với bọn họ

Nhưng cân nhắc một lúc, Lợi Duy vẫn đồng ý

Hắn mang Tiểu Ân bay qua mấy đỉnh núi, bay về phía trung tâm vong linh đảo

Phạm vi tinh thần ý thức của Tiểu Ân mặc dù không thể so sánh được với bên ngoài, nhưng vẫn miễn cưỡng cảm ứng được tình huống trên đỉnh núi

Càng tới gần ngọn núi trung tâm trên vong linh đảo, số lượng hơi thở vong linh cường đại càng ngày càng nhiều, phần lớn vong linh đạt tới cấp năm, cấp sáu, thậm chí còn có mấy sinh vật đạt tới cấp bảy rất hiếm thấy.

Khi cương thi quân vương bay qua dãy núi, tất cả vong linh có hơi thở cường đại đều quỳ bái, rất hiển nhiên, uy nghiêm của mười hai quân vương trên vong linh đảo giống như thần linh

Tốc độ của hai người phát huy tới cực hạn, rất nhanh xuyên qua vô số đỉnh núi, tới trung tâm của vong linh đảo

Ở nơi này, có một tòa núi cao, ngọn núi mơ hồ ẩn trong sương mù, căn bản không thể nhìn ra độ cao

Ở ngọn núi trung tâm, cũng có hơn mười ngọn núi, những ngọn núi đó xoay quanh ngọn núi cao nhất, phẳng phất như đứng vững vô số năm, làm nhiệm vụ thủ hộ ngọn núi trung tâm

Đột nhiên Lợi Duy dùng ngón tay cứng ngắc của mình chỉ:

- Những ngọn núi đó là nơi ở của chúng ta, còn ngọn chủ phong có ba quân vương đóng quân. Nhưng hiện tại khác trước, từ khi hắc quỷ pháp sư xâm lấn, ngọn chủ phong có tám vị quân vương tọa trấn

Từ ngữ khí của hắn, Tiểu Ân biết hắn rất phẫn nộ, những bậc quân vương này chắc hẳn hắc long vương thấu xương

Hắn đảo mắt nhìn bốn phía, cẩn thận cảm ứng nguyên tố lưu động trên những ngọn núi phụ cận, phát hiện nơi đó có nguyên tố tử vong đậm đặc. Đối với vong linh mà nói, không nghi ngờ gì đó là đấu trường tu luyện tốt nhất, trách không được quân vương lại chọn nơi đó làm chỗ ở

Ánh mắt nhìn ngọn chủ phong của vong linh đảo, nơi đó là nơi trọng yếu nhất của vong linh đảo

Trên ngọn núi chủ phong có vô số loài chim không biết tên bay lượn. Những loài chim đó căn bản là không lâu, chúng nó sử dụng ma pháp để phi hành, chúng đều là ma thú vong linh cấp ba trở lên

Không chỉ có trong không trung, ngay cả trên mặt đất cũng có vô số vong linh sinh vật cường đại, càng tới gần ngọn núi chủ phong của vong linh đảo, cấp bậc sinh vật càng cao, hơn nữa số lượng sinh vật cấp bảy tăng lên rõ ràng

Tới hiện tại, Tiểu Ân mới biết thực lực chính thức của vong linh đảo. Nếu thả đám sinh vật vong linh này ra, cam đoan thiên hạ sẽ đại loạn. Hơn nữa nếu trong đám vong linh có mấy người có thuật triệu hoán không lâu hoặc tử khí bao phủ thì cả đại lục sẽ chính thức rung chuyển

Cương thi quân vương đi đầu, tiến vào bên trong ngọn núi, Tiểu Ân đặt đá u hỏa của Lăng Bạch Thạch lên bả vai, có tín vật này, hắn có thể thông hành ở nơi này

Cảnh sắc bên trong ngọn núi biến đổi, có thể đảm nhiệm trọng trách thủ vệ ở nơi này đều là vong linh cấp năm. Trong đó không thiếu hơi thở của vong linh cấp bảy

Bất cứ người nào ở ngoài cũng có tư cách làm vương của một ngọn núi, nhưng ở nơi này chúng chỉ là nô lệ của mười hai quân vương

Cấp bậc ở thế giới vong linh còn sâu nghiêm hơn ma pháp sư, mệnh lệnh của quân vương đối với vong linh bình thường mà nói, đó là ý chí không thể làm trái, điểm này khiến Tiểu Ân cảm thấy kỳ lạ, cũng có chút hâm mộ

So với loài người thì chúng nó thành thật hơn nhiều

Trên ngọn núi rộng lớn có một cánh cửa to lớn, khi cương thi quân vương tới trước cánh cửa, cánh cửa chậm rãi mở ra

Bên trong cánh cửa rộng tới trăm thước, là một cung điện có thể dung nạp mười vạn người

Khi Tiểu Ân nhìn thấy cung điện vĩ đại này, đáy lòng hắn rung động. Quy mô của cung điện này rất lớn, trong trí nhớ của hắn, ngoài sân chơi thần linh cùng thần điện của bộ tộc hoàng kim thì không nơi nào có thể so sánh với nơi này

Trong lòng hắn cười khổ, trước kia tu vi của hắn chưa đạt tới ma đạo sỹ, chỉ sợ hắn không có tư cách để nhìn thấy cung điện hùng vĩ này

- Nơi này chính là địa phương thần thánh nhất của vong linh đảo, cũng là tế đàn của vong linh thần linh

Lợi Duy nghiêm túc nói. Giây phút này, Tiểu Ân phảng phất như thấy được hình bóng của Yidikalun khi đứng trước thần điện của bộ tộc hoàng kim, bọn họ có tín ngưỡng khác nhau nhưng thái độ lại giống nhau

Nhưng khi hắn chưa tiến giai thành ma đạo sỹ, còn tưởng trên thế giới này, ma đạo sỹ là lực lượng đứng đầu. Nhưng khi hắn chính thức bước chân vào cảnh giới này, tầm mắt cũng tăng lên, mới biết được ý nghĩa chính thức của thiên ngoại hữu thiên.

Từng có lịch sử huy hoàng, từng sáng tạo vô số thần tích, thần linh mới là những người đứng đầu thế giới ma pháp

Tuy nhiên hiện giờ trên đại lục, thần linh đã biến mất, ngay cả ngàn năm truyền kỳ cũng rời khỏi tình cầu này, cho nên ma đạo sỹ mới đứng trên đỉnh cao mà thôi

Học bộ dáng của Lợi Duy, Tiểu Ân tới góc thần điện, dùng lễ tiết của ma pháp sư hành lễ

Mặc dù Tiểu Ân không tín ngưỡng vong linh thần, nhưng hắn hành lễ đối với cường giả

Hơi thở bình thần truyền tới, trong không gian hiện lên từng đạo năng lượng dao động

Tiểu Ân có thể cảm ứng được, Lợi Duy đang dùng phương thức kỳ dị nào đó để trao đổi, nhưng phương thức này đối với Tiểu Ân mà nói, thực sự quá xa lạ. Hắn không thể nắm giữ được

Trong đầu đột nhiên xuất hiện một ý niệm, tinh thần ý thức của Tiểu Ân kết hợp với Nhất Hào. Bởi vì không ở trong trạng thái chiến đấu nên Tiểu Ân không tiến vào trạng thái người máy, hoàn toàn vứt bỏ tình cảm

- Nhất Hào, có thể phân tích bọn họ đang nói gì không?

- Tôi có thể thử một lần

Nhất Hào bình tĩnh nói

Năng lượng trao đổi trong không gian không quá mờ mịt, Tiểu Ân có thể cảm nhận tần suất dao động trong đó, tuy nhiên hắn không hiểu hàm ý tần suất đó đại biểu cho cái gì mà thôi

Có lẽ vong linh quân vương biết Tiểu Ân không hiểu hàm ý của tần suất nên mới không kiêng nể gì, dùng lực lượng tinh thần trao đổi trước mặt Tiểu Ân

Không lâu sau, Lợi Duy quay đầu nói:

- Yidikalun đã tiến vào tế đàn, ngươi muốn gặp hắn không?

Hai mắt của Tiểu Ân sáng ngời, hắn sớm biết tế đàn có ý nghĩa trọng yếu thể nào đối với đám người Dida, vốn nghĩ phải dùng cách nào mới tiến vào được, không nghĩ vừa tới cung điện chủ phong của vong linh đảo đã được tiến vào, đúng là buồn ngủ gặp chiếu manh mà

Đi theo Lợi Duy tiến vào cung điện, giọng nói của Nhất Hào vang lên trong đầu hắn:

- Chủ nhân, đã phân tích xong, tần suất năng lượng vừa rồi là một loại mã hóa tinh thần trao đổi

Tiểu Ân thoáng giật mình, nói:

- Ngươi đã phân tích ra?

- Tất nhiên, phương thức mã hóa này không quá phức tạp, chỉ cần có được tư liệu để phân tích, có thể mở được rất nhanh

Nghe giọng nói đặc ý của Nhất Hào, Tiểu Ân âm thầm cười khổ, người này rời khỏi Nhất Hào không gian hợp thể với mình, dường như có thêm linh tính, gần như không khác gì người thật

Nhưng ngẫm lại mấy năm ở chung với Nhất Hào, là biết nó đang dần nhân tính hóa lên

Quá trình tiến hóa này không dài, nhưng mang đến cảm giác thân thiết cho Tiểu Ân. Có lẽ một ngày nào đó, Nhất Hào sẽ tiến hóa thành một tính mạng.

- Bọn họ vừa rồi nói gì?

- Bọn họ trao đổi tin tức về ngài

Nhất Hào thoáng kiêu ngạo nói:

- Vừa rồi ngài thi triển Tiêu Dung Thuật, thoáng cái đã khiến một ma đạo sỹ lĩnh ngộ kết giới biến mất khiến Lợi Duy quân vương run sợ, nên hần báo lại chuyện này

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, mặc dù Lợi Duy có quan hệ mật thiết với đại tát mãn Dida, nhưng hần vẫn lo cho an nguy của vong linh đảo

Nhưng lang quân vương làm vậy không quá mức, nếu đối Tiểu Ân ở địa vị của hần, chỉ sợ cũng làm thế

Dù sao, hần không phải sinh vật sống, mà là vong linh quân vương

Theo lang quân vương xuyên qua đại điện, tiến về phía sau, tới một cánh cửa to lớn, tinh thần ý thức của Tiểu Ân đột nhiên cảm ứng được hai hơi thở to lớn, hai hơi thở này đã đạt tới cấp bảy đỉnh cao, nếu tiến thêm một bước nữa, chỉ sợ có thể sánh vai với Lợi Duy quân vương

Dường như cảm ứng được sự kinh ngạc của Tiểu Ân, Lợi Duy cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, phía dưới là mật thất bế quan của quân vương

- Quân vương?

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn mảnh sương mù nồng đậm, ngoài nó ra hần không thấy thứ gì cả

- Đúng vậy, nhưng ở phía trước có hai người không phải quân vương chính thức, bọn họ đang thử tiến giai, hy vọng có thể thành công

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu ra, hai người này chính là người được bồi dưỡng làm người đứng đầu ở vong linh đảo

Nói đại khái, ma thú và sinh vật vong linh sau khi đạt tới cấp bảy, bắt đầu sinh ra trí tuệ, nếu ma đạo sỹ không dùng pháp trượng, quyền trục, các loại trang bị, dùng tay không để chiến đấu với nó, cũng chưa chắc chiến thắng được chúng

Tất nhiên gặp phải ma thú và vong linh cường đại như thế, không ma đạo sỹ nào không sử dụng tư nguyên, có ngu mới dùng tay không để chiến đấu với bọn chúng

Cho nên trong tình huống đó, ma thú và vong linh cấp bảy kém thất tinh ma đạo sỹ của loài người

Nhưng khi ma thú và vong linh sinh vật đạt tới cấp tám, thực lực sẽ đề cao tới mức khó tin, đặc biệt bọn chúng mở ra trí tuệ, có thể chính thức nắm giữ được thực lực thuộc về mình

Lực lượng đó là kết giới, cũng không loại kết giới mà Đồng Lăng Ma Hồ sử dụng mà là loại kết giới có thể đề cao thực lực của bọn chúng tới mức long trời lở đất. Đồng thời bọn chúng cũng trở nên mạnh mẽ dị thường, có được thần thông trời sinh, không kém hơn loài người có đạo cụ trợ giúp

Cho nên ngoài loài người ra, tinh linh là chủng tộc có trí tuệ trời sinh, còn các chủng tộc khác chỉ có trí tuệ khi đạt tới cấp tám, hơn nữa có thể sánh với nhân loại có cấp bậc ma đạo sỹ

Hai sinh vật cấp bảy đỉnh phong đang đau khổ tiến giai, nếu chúng có thể tiến giai, tự nhiên trở thành quân vương mới. Nhưng có thể thành công hay không, chỉ cần nhìn thái độ của Lợi Duy là biết, ngay cả nửa điểm thành công hần cũng không nắm chắc

221. Chương 42: Long Thạch Tế Đàn

Đi qua đại điện, là một dãy núi thơ mộng, lượn lờ uốn khúc trước mắt mọi người, biến ảo vô thường

Vừa mới đến đây, Tiểu Ân liền thấy một bình đài cực lớn.

Ở trên bình đài này có một công trình kiến trúc có hình thù kỳ lạ cao tới chừng ba thước, hai bên bình đài có hơn hai mươi chiếc ghế đá. Có những ghế đá không có người ngồi, nhưng cũng có ghế đá có người ngồi

Lăng Bạch Thạch, Pohl Walde và Yidikalun đều ngồi đó, ánh mắt của Tiểu Ân thoáng nhìn qua những người này, nhất thời khăng định, có thể ngồi ở nơi này, chắc chắn là vong linh quân vương trên Vong Linh đảo

Bộ tộc vong linh quả nhiên khác một trời một vực so với nhân loại. Tuy nói sau khi tử vong, vong linh cấp tám vẫn có thể tiếp tục phát triển, khi còn sống đều là chủng tộc có trí tuệ, nhưng ma thú hoặc chủng tộc không phải nhân loại có trí tuệ cũng không nhiều.

Mười hai vị quân vương trước mặt, ít nhất có một nửa là loài người tiến hóa thành sau khi chết

Nhưng Tiểu Ân nhạy cảm cảm ứng được, ánh mắt Pohl Walde nhìn hắn lúc này khác biệt một trời một vực như khi lần đầu gặp nhau

Nếu như nói lần đầu hắn không coi Tiểu Ân là nhân vật ngang hàng, thì giờ phút này, vị quân vương đứng đầu mười hai vong linh quân vương có thái độ biến hóa đối với Tiểu Ân, hắn nở nụ cười ôn hòa đối với Tiểu Ân

Nói thật vu yêu có thể làm được điều này cũng không phải chuyện dễ dàng

Ở phía trên, mọi người hơi khom lưng, quân vương cấp tám không phải ma đạo sỹ bình thường có thể so đo được, những người này đều có kết giới thuộc về mình

Nếu không như thế, Lợi Duy cũng không thể đối mặt với hai hắc quỷ ma đạo sỹ mà không có tổn hao gì

Tất nhiên khi đó Lợi Duy chưa mở ra kết giới thuộc về mình. Nếu không hai hắc quỷ ma đạo sỹ chỉ biết xoay người chạy trốn chết mà thôi, không dám dây dưa với hắn

Cho nên Tiểu Ân chủ động hành lễ với bọn họ. Trong lòng mang theo kính ý chân thành với cường giả

Song ngay khi Tiểu Ân cúi mình, tất cả mọi người ngồi trên ghế đá đều thi lễ lại với hắn. Mặc dù Tiểu Ân không hiểu ý nghĩa của những động tác này, nhưng kẻ ngu cũng biết, vong linh đang biểu đạt sự hữu nghị với hắn

- Tiểu Ân các hạ, hoan nghênh ngài tới Vong Linh đảo của chúng ta

Giọng nói của Pohl Walde chậm rãi vang lên. Trong đó có thêm sự thành khẩn:

- Nghe nói vừa rồi ngài vừa giết chết một bất tỉnh hắc quỷ ma đạo sỹ. Thật không hổ danh là ma đạo sỹ trẻ tuổi nhất trên đại lục

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu được, nguyên Lợi Duy đã kể lại chiến tích của hắn, cho nên những người này mới nhìn hắn bằng con mắt khác

Kỳ thực, Tiểu Ân không biết, Yidikalun đã sớm nói chuyện Tiểu Ân thoát khỏi vùng đất tử vong cho đám người Pohl Walde biết

Đám vong linh quân vương này biết tương lai Tiểu Ân sẽ trở thành ngàn năm truyền kỳ, nên thái độ của bọn họ mới thay đổi

Dù sao, trên thế giới này, cũng không có kẻ ngu muốn làm đối địch với ngàn năm truyền kỳ, ngay cả các quân vương mất đi sự che chở của vong linh để vương cũng thế

Nếu nói ngay từ đầu bọn họ có chút hoài nghi, thì khi Lợi Duy kể lại chuyện Tiểu Ân giết chết bất tỉnh hắc quỷ ma đạo sỹ trong nháy mắt thì điểm nghi ngờ này đã biến mất

Ngoài ngàn năm truyền kỳ trong tương lai, có người nào ở cảnh giới thất tinh ma đạo sỹ đã có uy năng cường đại như thế, ngay cả bát tinh ma đạo sỹ cũng không địch nổi

Nở nụ cười, Tiểu Ân nói:

- Đa tạ ngài khích lệ, nhưng ta không giết chết tên hắc quỷ ma đạo sỹ đó

Mấy vong linh quân vương lộ ra hơi thở khác thường, nhưng tiếp xúc với cỗ hơi thở đó, rõ ràng mọi người có thể cảm giác được sự nghi hoặc của bọn họ

Trong lòng Tiểu Ân thấy kỳ lạ, dùng hơi thở để biểu đạt cảm giác, đúng là phương pháp nổi bật

Đồng đảo quân vương và Yidikalun nhìn Tiểu Ân, Tiểu Ân chậm rãi cười nói:

- Nhưng các vị yên tâm, trừ khi có kỳ tích, nếu không vị hắc quỷ ma đạo sỹ đó không thể xuất hiện trên tinh cầu của chúng ta

Mặc dù nhiều người không biết danh từ tinh cầu, nhưng Tiểu Ân tin tưởng, có thể ngồi ở nơi này, chắc chắn mọi người có thể lĩnh ngộ ý tứ này

U hỏa trên người Lăng Bạch Thạch chợt lóe lên mãnh liệt, hắc kinh hô:

- Tiểu Ân các hạ, chẳng lẽ ngài truyền tống hắc quỷ pháp sư tới một tinh cầu khác?

Tiểu Ân mỉm cười, nhưng nhìn biểu tình này của hắn, mọi người đã biết đáp án chính xác

Các quân vương nhìn nhau, nói thật, bọn họ biết tinh cầu là gì, bởi vì trong trí nhớ của bọn họ, có rất nhiều giải thích về danh từ này

Nhưng thật đáng tiếc, bọn họ chỉ biết tinh cầu mà thôi, nhưng chưa bao giờ thấy qua

Căn cứ truyền thuyết ghi lại, chỉ đạt tới cảnh giới ngàn năm truyền kỳ, mới có thể nhìn thấy tinh cầu. Nhưng tất cả ngàn năm truyền kỳ nhìn thấy tinh cầu để không quay trở về. Chỉ để lại vô số truyền thuyết về tinh cầu

Nhưng bọn họ biết, muốn truyền tống tới tinh cầu, phải tiêu hao biết bao nhiêu năng lượng khổng lồ, điều này đã vượt khỏi phạm trù của ma đạo sỹ. Cho nên khi nghe Tiểu Ân nói đã truyền tống tên bát tinh hắc quỷ pháp sư tới tinh cầu khác, trong lòng bọn họ chấn động to lớn, thậm chí càng khiếp sợ hơn so với việc Tiểu Ân đánh chết kẻ địch kia.

Khuôn mặt của Yidikalun cũng không tốt, hắn phát hiện, ngay cả mình càng ngày càng khó khám phá Tiểu Ân

Cương thi Lợi Duy liều mạng chớp mắt vài cái, hắn cẩn thận hồi tưởng lại tình huống lúc đó, rốt cuộc phát hiện, khả năng tên hắc quỷ ma đạo sỹ kia bị Tiểu Ân truyền tống đi lớn hơn bị Tiểu Ân giết chết

Do dự một chút, cương thi lang quân vương nghi hoặc hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ngài truyền tống hắc quỷ pháp sư kia tới khối tinh cầu nào?

Hai tay Tiểu Ân vắt chéo nói:

- Ta không biết

Hắn nói rất thật, nhưng đồng đảo quân vương và Yidikalun không hề tin. Nhưng trong lòng bọn họ kiêng kỵ, nhất thời không ai hỏi tới

Kỳ thực, mặc dù những người này hiểu nhiều biết rộng, nhưng vẫn kém rất xa so với hắc long vương và hai u linh long ẩn nấp trong thung lũng sương mù mấy vạn năm.

Hơn nữa, trừ cương thi quân vương ra, những người khác cũng chưa từng tiếp xúc Tiêu Dung Thuật, cho nên trong khoảng thời gian ngắn, không có ai nghĩ tới ma pháp đã thất truyền mấy vạn năm, được xưng là ma pháp không nói lý trên thế giới, dường như nó đã bị loại ra khỏi trí nhớ của mọi người

Nhẹ nhàng ho khan một tiếng, Pohl Walde nói:

- Được rồi, Tiểu Ân các hạ, dù thế nào, chúng ta cũng rất cảm kích ngài đã chi viện cho Vong Linh đảo, hơn nữa chúng ta hy vọng, ngài có thể tiếp tục hợp tác với chúng ta, để Vong Linh đảo khôi phục lại sự yên bình

Hai mắt Tiểu Ân hơi sáng lên, hần nhớ tới ước định với hắc long vương, vội vàng nói:

- Quân vương các hạ, kỳ thực Vong Linh đảo hỗn loạn là do hệ thống phòng ngự trên đảo bị người khác phá hỏng, chỉ cần sửa chữa hệ thống bị phá hỏng, là có thể khôi phục lại bình thường

- Không sai, đám hắc quỷ pháp sư đáng chết, dám phá hỏng hệ thống phòng ngự trên đảo

Một giọng nói phẫn nộ truyền đến, đó là giọng nói của một vong linh quân vương

Trong lòng Tiểu Ân buồn cười, chỉ bằng đám hắc quỷ pháp sư đó, chỉ sợ không có tư cách phá hỏng hệ thống phòng ngự khổng lồ. Nhưng bởi vì thời gian hắc long vương và hắc quỷ pháp sư công kích quá trùng hợp, nên hắc quỷ pháp sư chịu oan ức

Tên vong linh quân vương đó thở hổn hển mắng vài câu, cuối cùng nói:

- Chờ để vương trở về, nhất định phải cho bọn chúng biết sự lợi hại của Vong Linh đảo

Trong lòng Tiểu Ân giật mình, lời của tên quân vương đã tiết lộ một tin tức quan trọng

Để vương trở về...

Chẳng lẽ vong linh để vương cùng ngàn năm truyền kỳ rời đi có thể quay trở lại

Pohl Walde thở dài một tiếng nói:

- Kỳ thực hợp lực mười hai quân vương, chắc chắn có thể trục xuất đám hắc quỷ pháp sư khỏi Vong Linh đảo, nhưng đáng tiếc, tám vị quân vương bị địch nhân thần bí cường đại vây khốn ở chỗ này, nếu không

Tiểu Ân nhìn mười hai quân vương, trong lòng mơ hồ phát lạnh

Vong Linh đảo có hoàn cảnh đặc thù, nếu có mười hai quân vương, ít nhất đều từ cấp tám trở lên, cường giả có thực lực kết giới liên thủ với nhau, chỉ sợ có thể đuổi được toàn bộ hắc quỷ pháp sư đi. Tất nhiên muốn lưu đám hắc quỷ pháp sư đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ lại là rất khó, nhưng muốn đuổi đi thì không có vấn đề gì

Dù sao, trong hoàn cảnh này nếu thi triển ma pháp vong linh, đối với người khác mà nói, đây là chuyện rất đáng sợ và cũng không công bằng

Trong lòng tính toán một chút, Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Các vị quân vương, địch nhân cường đại kia là ai, tại sao lại tới nơi này?

Mọi người yên lặng, nhìn Tiểu Ân, mặc dù ánh mắt không có địch ý nhưng cũng có chút kiêng kỵ

Pohl Walde quay đầu nhìn Yidikalun, vị hoàng kim chi vương này do dự một chút nói:

- Hần thay Dida tới, có tư cách biết chuyện này

Lợi Duy lập tức nói:

- Ta đồng ý

- Đồng ý

Lăng Bạch Thạch chậm rãi nói

- Đồng ý ...

- Đồng ý....

Mười hai quân vương tỏ thái độ, ngoài hai quân vương nói năng thận trọng, căn bản chưa từng nói chuyện gì, còn lại mười người đều gật đầu đồng ý

Trong lòng Tiểu Ân có cảm giác đỡ khóc đỡ cười, xem ra mình và đám vong linh này đúng là hữu duyên

Trước mặt mọi người, nhiều quân vương đồng ý, Pohl Walde trực tiếp đứng lên nói:

- Tiểu Ân các hạ, mời ngài đi theo ta

Tiểu Ân đi theo tới chỗ trung tâm của bình đài, Pohl Walde nhẹ nhàng dậm chân một cái, cũng không biết là khởi động cơ quan gì, hòn đá trước mặt hắn chậm rãi nứt ra

Chôn dưới bình đài, không ngờ là một chiếc bàn đá dài năm thước. Khi chiếc bàn đá này xuất hiện, tất cả vong linh quân vương lộ ra thần thái cung kính

Trên bàn đá mơ hồ truyền đến từng đợt năng lượng dao động, mặc dù cường độ năng lượng dao động không cường đại, nhưng có một loại khí thế áp đảo chúng sinh

Áp lực này ngay cả khi đối mặt với Pohl Walde cũng không có

Cũng may Tiểu Ân từng trải qua khảo nghiệm ở sân chơi của thần linh, cho nên trước hơi thở cường đại này, hắn vẫn bảo trì được trấn định

Đồng đảo quân vương và Yidikalun cẩn thận chú ý biểu hiện của Tiểu Ân, ngoài việc thấy mắt hắn sáng lên, cũng không thấy có phản ứng gì, khiến mọi người đánh giá cao định lực của hắn

Kỳ thực Tiểu Ân biết khối bàn đá này là đàn tế có khảm long hạch, nhưng giờ phút này, khuôn mặt hắn là một mảnh mờ mịt

- Tiểu Ân các hạ, đây là vật trân quý nhất trên vong linh đảo của chúng ta, vong linh tế đàn

Pohl Walde nghiêm túc nói:

- Đây là tương lai và hy vọng của chúng ta, là nơi chúng ta bảo vệ nghiêm ngặt nhất

Khóe miệng Tiểu Ân hơi cong lên, tỏ vẻ chăm chú nghe giải thích

Song câu nói tiếp theo của Pohl Walde khiến hắn thất kinh

- Nếu ngài đã được các quân vương đồng ý, cũng có thể biết được bí mật trong đó

Vu yêu quân vương thở dài một tiếng nói:

- Ở trên tế đàn, ngày xưa đế vương Hernandez đại nhân có để lại một viên ma hạch, khối ma hạch này có liên hệ thần bí với đại nhân, có thể để cho chúng ta liên lạc với đế vương đại nhân một lần

Đôi mắt của Tiểu Ân chính thức trợn tròn lên. Hơn trăm năm trước, vong linh đế vương đã rời khỏi tinh cầu, gia nhập vào vũ trụ rộng lớn

Theo lý thuyết mà nói, một khi rời khỏi tinh cầu, không có cách nào trở về nữa, nhưng nghe khẩu khí của vu yêu, bọn họ có thể liên lạc với vong linh đế vương một lần. Chuyện này nếu truyền ra ngoài, chắc chắn sẽ kinh động thế giới ma pháp

Giây phút này, rốt cuộc Tiểu Ân hiểu được, tại sao có tám tên vong linh quân vương lưu lại bảo vệ tế đàn, còn Yidikalun nghe tin tế đàn bị công kích, sắc mặt lập tức đại biến, không thể khống chế được

Nguyên tất cả là do tế đàn có khảm một viên long hạch. Vong linh đế vương ngân long đã lưu lại long hạch, mục đích là để duy trì thông tin với vong linh đảo, sự thật này khiến người khác không thể tưởng tượng được

Nhẹ nhàng gật đầu một cái, Tiểu Ân nói:

- Ta hiểu rồi, không thể để ra sơ suất ở nơi này

- Đúng vậy

Pohl Walde khổ não nói:

- Thật không biết ác ma kia làm thế nào biết được nơi này, nơi này là nơi bí mật nhất của vong linh đảo

Trong lòng Tiểu Ân cười khổ, kỳ thực Hắc Long Vương không phát hiện ra bí mật này, hắn chỉ coi trọng long hạch mà thôi

Cường đoạt, vốn là đặc quyền của cường giả ở thế giới ma pháp. Nếu Hắc Long Vương đã coi trọng vật này, lại không quan tâm tới sự trả thù của vong linh quân vương, tất nhiên dùng trăm phương ngàn kế để đoạt lấy

Trầm ngâm trong chốc lát, Tiểu Ân nói:

- Quân vương các hạ, không biết người kia khi nào quay lại, nếu hắc tới đây, ta nghĩ ta có cách để tiêu trừ mối họa ngầm này cho vong linh đảo

Khuôn mặt Tiểu Ân nở nụ cười lạnh, giọng nói của hắc rất kiên định

Ánh mắt Pohl Walde lộ vẻ khác thường không chỉ có hắc, mọi người đều như thế

Địch nhân thần bí dưới sự liên thủ của tám quân vương, nói đến là đến, nói đi là đi. Tiểu Ân chẳng qua chỉ là thất tinh ma đạo sỹ, hắc làm thế nào mà dám khoác lác như vậy

Nếu như các quân vương không biết thân phận ngàn năm truyền kỳ trong tương lai của Tiểu Ân, hơn nữa còn biết hắc từng truyền tống bát tinh ma đạo sỹ đi, chỉ sợ giờ phút này đã chửi rủa hắc

Nhưng dù là như thế, ánh mắt của các quân vương nhìn Tiểu Ân vẫn ẩn giấu một tia khinh bỉ

Pohl Walde ho nhẹ một tiếng nói:

- Được rồi, cảm ơn ngài đã lo nghĩ

Hắc nói câu này cho có lệ, nhưng là người đứng đầu mười hai quân vương, hắc làm như thế đã rất khó rồi Yidikalun khê nhếch miệng, nhưng cuối cùng lắc đầu, nói thật, mặc dù hắc thấy qua thủ đoạn của Tiểu Ân, nhưng cũng không ôm quá nhiều hy vọng

Có thể nói, ở trung tâm vong linh đảo, vong linh hệ có thể phát huy uy lực cao nhất, tám quân vương cùng ra tay, nói thật đã siêu việt ma đạo sỹ, ngay cả người có thực lực cấp chín đỉnh cao như hắc cũng cảm thấy mặt cảm

Nhưng khiến người khác ngạc nhiên, đó là địch nhân thần bí không phải ngàn năm truyền kỳ, thực không biết làm thế nào hắc có thực lực cường đại như thế

- Vù, vù

Một tiếng động trầm trọng vang lên, áp lực tràn khắp cả dãy núi

Sắc mặt của các quân vương khê biến, hơi thở trở nên sắc bén và tàn bạo

Pohl Walde vung tay lên, khối bàn đá lại tiến vào bình đài, bàn đá khép lại, không còn dấu vết nào, ngay cả hơi thở của long thạch cũng bị lực lượng nào đó giam cầm, hắc cũng không cảm ứng được

Nếu như không phải Tiểu Ân tận mắt nhìn thấy, hắc cũng không thể biết được huyền bí trong đó, thực không biết làm thế nào tìm được khối long hạch, quả thực khiến người khác không thể tưởng tượng được

- Hắc quý pháp sư vừa tấn công một ngọn núi có vong linh cấp bảy

Pohl Walde lãnh đạm nói:

- Stiller, Chino, Thiết Thụy, Russell, các người lập tức đi ngăn cản bọn chúng

- Vâng

Bốn vong linh quân vương rời khỏi ghế đá, mỗi người dùng phương thức riêng để rời khỏi nơi này

Tất nhiên Tiểu Ân hiểu tại sao các vong linh quân vương lại coi trọng chuyện này, bởi vì vong linh cấp bảy tiến một bước nữa, thực lực sẽ tăng mạnh, có thể nắm giữ được kết giới

Một vong linh cấp bảy, trong tương lai sẽ trở thành quân vương. Hắc quý pháp sư dám có chủ ý với vong linh cấp bảy, tự nhiên khiến quân vương tức giận

Sau đó, Tiểu Ân nghĩ Hắc Long Vương lấy ma hạch vong linh, trong đó không thiếu ma hạch cấp bảy. Xem ra hắn sống rất tốt trên vong linh đảo, hơn nữa nếu như hắn sẵn bắt tiếp, chỉ sợ cả vong linh đảo không còn sinh vật vong linh cấp bảy

Khi bốn quân vương rời đi, nhất thời cả nóc nhà trần ngập hơi thở khẩn trương, cả đám quân vương giống như gặp phải đại địch, áp lực cường đại khiến Tiểu Ân cảm thấy không thoải mái

Khẽ cau mày, Tiểu Ân dò hỏi:

- Quân vương các hạ, ngài lo lắng tình huống chiến đấu sao? Nếu như cần, ta có thể đi hỗ trợ

Pohl Walde khẽ lắc đầu nói:

- Có bốn quân vương, đủ khiến hắc quỷ pháp sư biết khó mà lui. Nhưng ta lo lắng cho nơi này

- Nơi này?

- Đúng, mỗi lần hắc quỷ pháp sư tấn công ngọn núi có vong linh cấp bảy, tên địch nhân kia rất có khả năng tới nơi này

Về mặt Pohl Walde ngưng trọng nói:

- Tên địch nhân đó đáng sợ hơn hắc quỷ pháp sư nhiều

Tiểu Ân hoàn toàn đồng ý với lời nói của vu yêu, nhưng hắn lại nói:

- Tên đó lợi hại như vậy sao?

Pohl Walde do dự một chút, rồi cuộc nói:

- Đúng vậy, người này tạo cho chúng ta cảm giác thâm sâu khó lường, dường như mỗi lần hắn tới lại mạnh hơn. Nếu như cứ tiếp tục như thế này, chỉ sợ chúng ta không ngăn cản được, không thể bảo toàn được tế đàn

Tiểu Ân kinh ngạc, nhưng trong lòng hắn lại bội phục ánh mắt của vu yêu

Thân thể và thực lực của Hắc Long Vương đang dần khôi phục, chỉ cần hắn đạt tới cảnh giới ngàn năm truyền kỳ, vậy cả vong linh đảo không có lực lượng nào có thể chống lại hắn

Ngàn năm truyền kỳ, trong mắt người khác, chắc chắn là mơ ước không thể chạm tới, nhưng đối với tên có quá khứ huy hoàng, thậm chí còn không đặt thần linh cấp thấp vào mắt như Hắc Long Vương thì mục tiêu này không khó để chạm tới

Cần nhắc trong chốc lát, Tiểu Ân đột nhiên cười nói:

- Quân vương các hạ, ngài có thể yên tâm, chỉ cần người này xuất hiện, ta có thể giải quyết hắn

Đông đảo quân vương nhìn nhau, thực quá cuồng vọng

Chẳng lẽ lực lượng của một người lại cường đại hơn tám quân vương

Nhất thời, ánh mắt của mọi người lộ rõ vẻ khinh bỉ

Dường như Tiểu Ân cảm ứng được thái độ của bọn họ, khuôn mặt đang nở nụ cười tự tin của hắn có chút miễn cưỡng, thậm chí có chút thẹn quá hóa giận

Đột nhiên hắn hừ lạnh một tiếng, móc ra bốn khối đồ vật

Trong đó có hai viên lóe ra ánh sáng màu tím thần bí, ẩn chứa năng lượng cường đại, mặt khác một viên là ma hạch, nhưng trên khối ma hạch này không có thuộc tính gì cả, cuối cùng là một khối đồ không có chút thu hút, giống như một viên đá bình thường, nhưng không người nào dám xem thường nó, bởi vì từ khối đồ đó tỏa ra hơi thở khủng khiếp.

222. Chương 43: Vong Linh Kết Giới Tám Tầng

Giọng nói của Pohl Walde có một tia dao động mơ hồ:

- Tầng đá đó là gì? Ta có cảm ứng được trên đó có hơi thở của đế vương...

Không, đây là hơi thở tương tự với hơi thở của đế vương, chẳng lẽ có một vị đế vương khác lưu lại?

Tiểu Ân vắt chéo tay nói:

- Ta cũng không biết, đồ chơi này ta vô ý tìm được, nhưng nó có lực lượng uy áp, chắc được xem là vật phẩm trân quý

Pohl Walde thoáng do dự một chút, gật đầu nói:

- Không sai, giá trị của nó hơn xa bình thường

Trong lòng Tiểu Ân buồn cười, nếu luận về giá trị, thứ này có lẽ rất trân quý, nhưng muốn nói về số lượng, trên người hắn còn rất nhiều, hơn nữa tác dụng lớn nhất của thứ này chính dùng làm thức ăn cho Hắc Toàn Phong, nếu thực sự nói ra, chắc chắn sẽ khiến vị vu yêu này té xỉu

- Quân vương các hạ, chúng ta đánh cuộc đi, nếu ta không giải quyết được địch nhân thần bí, nhưng thứ này thuộc về các người

Tiểu Ân tự tin nói

Tám quân vương và Yidkalun không khỏi động dung, giá trị của bốn đồ vật này, bọn họ tất nhiên biết

Mặc dù hòn đá thần bí kia không biết là đồ chơi gì, nhưng trên đó có hơi thở giống với hơi thở của đế vương, cũng đủ chứng minh giá trị của nó. Ma hạch vô thuộc tính cấp bảy, là ma hạch quý hiếm nhất trong số ma hạch đồng bậc, còn về hai khối tinh thạch màu tím, nếu bọn họ không nhìn nhầm nó là tử kim tinh thạch lưu truyền trong lịch sử

Tiểu Ân lấy bốn kiện đồ vật này ra để đánh cược, là do cảm ứng được sự khinh miệt của các quân vương nên mới tự ái, làm ra phản ứng quá khích

Pohl Walde không khỏi do dự. Mặc dù hắn tin Tiểu Ân không thể tạo thành uy hiếp trí mạng đối với địch nhân thần bí, nhưng hắn không muốn đắc tội với Tiểu Ân, nếu thực sự thắng bốn kiện bảo bối này của Tiểu Ân, thì dù Tiểu Ân không nói gì nhưng trong lòng chắc chắn sẽ oán giận

Tiểu Ân thấy vu yêu không nói, nhất thời cười cười nói:

- Quân vương các hạ, chẳng lẽ ngài không có vật gì để đánh cuộc sao? Hoặc ngài không dám cược?

Hơi thở của mấy quân vương trở lên âm trầm, mặc dù bọn họ kiêng kỵ Tiểu Ân, nhưng không bao giờ sợ hãi

Coi như bùn nhão cũng có ba phần tức giận, lại càng không nói đến những quân vương có thực lực cường đại

Sử dụng tinh thần dao động trao đổi một chút, một vị quân vương cao ba thước toàn thân là ngọn lửa hùng hực bao trùm đột nhiên đứng lên. Hắn tới một chiếc ghế đá, nhẹ nhàng vỗ một cái, ghế đá thụt xuống, bên trong lộ ra một khối ma hạch có ánh sáng âm đạm

- Tiểu Ân các hạ, nếu như ngài muốn đánh cuộc, ta lấy tư cách cá nhân đánh cuộc với ngài

Giọng nói của người khổng lồ ù ù vang lên

Tiểu Ân lập tức nhận ra, người khổng lồ này là một trong hai người giữ im lặng, không tỏ thái độ gì

Nhìn bộ dáng của hắn, dường như không có hảo cảm gì với mình, nên mới tự mình đánh cuộc. Còn các quân vương khác muốn xem náo nhiệt nên không có ý ngăn cản

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, tinh thần ý thức dạo một vòng qua ma hạch, sắc mặt khê biến

Đó là ma hạch vong linh hệ cấp tám, điều đó nói lên, ma hạch này do một vị quân vương sau khi chết lưu lại, giá trị to lớn, tuyệt đối hơn bốn kiện bảo bối của mình

Thấy Tiểu Ân có chút do dự, người khổng lồ cười lớn nói:

- Tiểu Ân các hạ, chẳng lẽ ngài không muốn đánh cuộc với Stiller ta? (BTV: đoạn này chắc tác giả nhầm, chương trước vừa có 4 vị quân vương đi ngăn chặn hắc quỷ pháp sư, trong đó có Stiller, giờ Stiller lại xuất hiện)

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói:

- Ta không muốn chiếm tiện nghi của người

Nói xong, hắn lấy hoàng kim sa trùng đang ngủ say ra nói:

- Đây là ma sủng của ta, cộng với bốn kiện bảo bối này, chắc xứng với ma hạch quân vương cấp tám

Người khổng lồ quân vương nao nao, nhìn hoàng kim sa trùng một cái, không nhận được lộ ra sắc mặt vui mừng

Yidikalun thoáng đứng lên, hắn chỉ vào hoàng kim sa trùng, run giọng hỏi:

- Tiểu Ân...Đó là trứng hoàng kim sa trùng lần trước?

Tiểu Ân mỉm cười gật đầu nói:

- Không sai, chính là trứng sa trùng mà ta và Harrison thông qua thí luyện lấy được, nhưng đã ấp ra hơn nửa còn tiền giai

Sắc mặt của Yidikalun lúc trắng lúc xanh nói:

- Không có khả năng, mới có thời gian ngắn như vậy, sao nó tiền giai thành cấp bảy?

Tiểu Ân tức giận nhìn hắn một cái, cũng không trả lời, kỳ thực hắn không biết trả lời thế nào, chẳng lẽ nói do Hắc Long Vương gây ra sao

Giọng nói của Stiller ù ù truyền đến:

- Tiểu Ân các hạ, ta không muốn chiếm tiện nghi của người

Dừng một chút, hắn nói:

- Ta có một đầu u linh mã cấp bảy, mặc dù trí tuệ của nó không cao, cơ bản không tiền giai thành quân vương được, nhưng nó và ma hạch quân vương, chắc tương đương với bảo vật trong tay người và hoàng kim sinh vật cấp bảy

Sắc mặt Yidikalun khê biến nói:

- Stiller, chẳng lẽ người không nhìn ra, nó là tộc nhân của hoàng kim bộ tộc, sao có thể coi là vật đánh cuộc?

Stiller cười hắc hắc nói:

- Hoàng kim vương giả, lần đánh cuộc này không phải ta gây ra, dường như ngài tìm lầm người rồi

Yidikalun nhất thời nghẹn lời, hắn nhìn Tiểu Ân, có chút do dự

Bởi vì ngày xưa hắn đem trứng hoàng kim sa trùng tặng Tiểu Ân và Harrison, nhưng không bao giờ nghĩ ra, trứng của hoàng kim sa trùng cấp bốn lại sinh ra hoàng kim tộc nhân cấp bảy, nếu sớm biết, hắn khó giao thứ này cho Tiểu Ân

Ở dưới tình huống này, dù hắn muốn đổi ý, chỉ sợ cũng rất khó

Tiểu Ân mỉm cười, đem trứng hoàng kim sa trùng vào trong không gian ngủ đông, đem bốn bảo bối vào trong một vật phẩm trang sức không gian mới, sau đó đưa hai vật phẩm trang sức không gian này tới trước mặt Yidikalun, nói:

- Ta và Stiller các hạ đánh cuộc, xin ngài làm trọng tài

Trong miệng Stiller phát ra một tiếng huýt sáo, chỉ vài hơi, một con u linh mã cao lớn chạy tới

Con u mã này do u linh biến thành, nhưng nó đã sớm ngưng tụ thành thật thể, so với người khổng lồ quân vương còn cao lớn hơn ba phần, thân hình tràn ngập lực lượng, nếu như không phải trên người có một tầng hắc vụ (sương đen), chỉ sợ không ai nhìn ra nó là một u linh mã

Tay Stiller vung lên, u linh mã hóa thành một đoàn khói tiến vào trong không gian ngủ đông. Sau đó, hắn cầm không gian ngủ đông và ma hạch quân vương cấp tám giao cho Yidikalun

Hoàng kim vương thở dài một tiếng, rút cuộc nhận lấy, hơn nữa để ma hạch vào trong vật phẩm trang sức không gian của Tiểu Ân

Ở nơi này, chỉ có hắn mới thích hợp làm trọng tài, nếu như đôi bên trở mặt, hắn cũng chỉ có thể kiên trì mà thôi

Mặc dù đánh cược giữa Tiểu Ân và Stiller rất lớn, nhưng các quân vương lại coi như không nhìn thấy, dường như không quan tâm

Đột nhiên về mặt Pohl Walde chợt động, nói:

- Cẩn thận, tên kia tới

Trong lòng Tiểu Ân thất kinh, trong cảm ứng của hắn không phát hiện ra điều gì khác thường, nhưng các quân vương lại đồng thời phát hiện ra. Trong lòng hắn thất kinh, trên Vong Linh đảo, thực lực của những người được phát huy tới mức lớn nhất, các hệ ma pháp sư không tránh khỏi bó chân bó tay

Mặc dù Tiểu Ân cũng học qua vong linh pháp thuật, nhưng chỉ là mấy ma pháp cơ bản nhất, tạo nghệ trên hệ ma pháp này của hắn so với các quân vương chắc chắn không cùng đẳng cấp. Hắn mà thi triển ra chắc chỉ bêu xấu mà thôi

Chỉ một lát sau, một đạo ánh sáng ngũ sắc phá không lao tới, ở phía sau đạo ánh sáng này, có rất nhiều sinh vật vong linh đang điên cuồng kêu gào, trong đó có mấy sinh vật cấp bảy

Pohl Walde hét lớn một tiếng, những sinh vật đó hậm hực quay trở về

Tiểu Ân nhìn hơi thở và uy năng ẩn giấu trong ánh sáng lưu ly của Hắc Long Vương, rút cuộc hiểu được tại sao Pohl Walde lại gọi nó là địch nhân thần bí

Bởi vì có ánh sáng này vờn quanh, căn bản không thể nhìn ra bên trong là người hay thú. Nhưng nếu chọn cùng thời gian với hắc quỷ pháp sư tiến hành, tự nhiên mọi người tính trên đầu hắc quỷ pháp sư

Giờ phút này tám vị quân vương vây quanh nhau, bọn họ lấy Pohl Walde làm trung tâm, hình thành hình cánh quạt kỳ dị

Đấu với thần bí nhân vây quanh ánh sáng lưu ly ba lần, các quân vương đã phối hợp với nhau ăn ý

Một khi gặp người này, liền không hề do dự chiến đấu luôn

Hai tay Pohl Walde vung tên, trong tay có thêm ma pháp trượng

Vu yêu có thể sử dụng một ít trang bị của loài người, cho nên trên người hắn có ma pháp trượng cũng không kỳ quái

Nhẹ nhàng điểm một cái, không trung nhất thời xuất hiện dao động kỳ diệu. Vong linh nguyên tố dường như trong nháy mắt bị hút cạn

Không chờ Tiểu Ân phân tích ý đồ, Pohl Walde thở dài một hơi, một hơi này phun ra, rất nhiều năng lượng chợt sôi trào

Phảng phất như cả Vong Linh đảo đều vỡ vụn rên rỉ, khiến người khác có cảm giác kinh hoàng dựng tóc gáy

Năng lượng khác thường tràn ngập mỗi tấc không gian, ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng bị cỗ lực lượng đó hút đi. Sắc mặt hắn chợt đại biến, trong miệng quát:

- Vong linh kết giới

Dù trước đó Tiểu Ân có tính toán thế nào, cũng không nghĩ ra, Pohl Walde liên hợp lực lượng của tám quân vương, lại vận dụng lực lượng của kết giới

Phải biết rằng, kết giới là bản lĩnh giữ nhà của bát tinh ma đạo sỹ, mặc dù có uy lực cường đại, nhưng là một kỹ năng không dễ dàng vận dụng

Bởi vì lực lượng càng cường đại càng tạo thành gánh nặng cho cơ thể người, hơn nữa đòn sát thủ này cũng không thể dễ dàng bại lộ trước mặt địch nhân

Nhưng đối mặt với Hắc Long Vương, ngay từ đầu các quân vương có uy danh hiển hách lại lựa chọn sử dụng năng lực cường đại nhất, bởi vậy có thể thấy được, trong lòng bọn họ kiêng kỵ Hắc Long Vương thế nào

Vong linh kết giới là một loại kết giới hắc ám kinh khủng, ở trong kết giới, dường như thu nạp tất cả các đặc tính quỷ dị của thế giới

Đứng trong kết giới, mỗi giây lại có vô số u linh kêu rên bên tai, sương mù xuất hiện quanh người Tiểu Ân, mặc dù kết giới không nhắm vào hắn, nhưng cũng tạo ảnh hưởng nhất định tới hắn

Không chỉ như thế, không gian dường như đình trệ. Tất cả nguyên tố không cách nào điều động được

Da đầu Tiểu Ân mơ hồ tê dại, lần đầu tiên hắn tiến vào kết giới của người khác, hắn có cảm giác cả người mình giống như bị trói, rất khó phát huy được thực lực

Hơn nữa khiến Tiểu Ân sợ hãi, đó là, uy lực của kết giới dường như không ngừng được tăng cường, cảm giác trầm trọng giống như che trời phủ đất, thái sơn áp đỉnh đè ép về phía hắn, phảng phất như muốn nghiền hắn thành đồng thiet nát

Đây là uy lực của kết giới?

So sánh với nó, sát lực kết giới của hắn giống như món đồ chơi

Tiểu Ân hít sâu một hơi, cơ nhục hắn nổi lên, dưới áp lực cường đại của kết giới, năng lượng trong cơ thể hắn bắt đầu ngo ngoe muốn động

Nếu như hắn vẫn là đại ma pháp sư, thì giờ phút này hắn chỉ biết khoanh tay đứng nhìn, nhưng tiến giai thành ma đạo sỹ, mặc dù bị lực lượng của kết giới quấy nhiễu, nhưng không phải hắn không có lực hoàn thủ

Năng lượng quanh người hắn bắt đầu ngưng tụ lại, mặc dù trong kết giới, lực lượng tinh thần tiêu hao hơn xa bình thường, nhưng Tiểu Ân hợp thể với Nhất Hào vẫn điều động được nguyên tố

Áp súc. Áp súc, tái áp súc

Tiểu Ân thi triển bản lĩnh quen thuộc nhất của mình

Nguyên tố ma pháp cường đại dùng một phương thức khiến người khác khó giải thích nhanh chóng áp súc lại, mặc dù tốc độ thông thả, nhưng quá trình này không dừng lại

Số liệu trong đầu không ngừng được tính toán, những thuộc tính năng lượng khác nhau dưới sự áp súc của Tiểu Ân từ từ tăng lên, hơn nữa phảng phất như không có cực hạn, có xu thế không ngừng gia tăng

Giờ phút này, trong đầu Tiểu Ân, ngoài việc quan sát cuộc chiến đấu của các quân vương và Hắc Long Vương ra thì chỉ có một ý niệm duy nhất, đó là áp súc, đem khả năng khổng lồ của mình, áp súc nguyên tố năng lượng tới cực điểm

Khi Pohl Walde thi triển kết giới, Yidikalun giống như tia chớp bay ra ngoài

Hoàng kim vương hiểu được khi tám quân vương liên thủ thi triển kết giới sẽ có uy lực cường đại tới cỡ nào, hắn biết mình không thể đối mặt với trình độ kết giới đó

Nhưng khi hắn rời đi mới phát hiện ra, kết giới đó chẳng những bao phủ nhân vật ẩn mình trong ánh sáng ngũ sắc mà còn bao phủ cả Tiểu Ân. Kết quả này khiến trong lòng hắn hiện lên một cảm giác khó hiểu

Ma đạo sỹ trẻ tuổi này, kinh nghiệm giao thủ quá ít

Pohl Walde phóng ra kết giới, bao phủ Hắc Long Vương vào trong, bảy vị quân vương còn lại cũng không chút do dự mở ra kết giới của mình

Lợi Duy đối mặt với sự giáp công của hai hắc quỷ ma đạo sỹ cũng không mở ra kết giới, đó là hắn có lòng tin, dù không mở ra kết giới, cũng đánh bại được hai tên thất tinh ma đạo sỹ

Nhưng giây phút này, cả tám quân vương vứt bỏ sự tự tôn của mình, đồng thời phóng ra kết giới của mình

Từng kết giới nối tiếp chất chồng với nhau, lực lượng khác nhau trộn cùng một chỗ, tạo ra biến hóa thần kỳ

Trong kết giới không chỉ có nguyên tố ma pháp bị ước thúc cực lớn, thậm chí những công năng kỳ dị cũng được mở ra

Giam cầm, trọng lực, giá lạnh, sợ hãi, bốn loại thuộc tính đặc thù đồng thời mở ra

Đó là năng lực đặc thù của bốn quân vương đã đạt tới cấp chín. Trong kết giới của bọn họ, ngoài việc nắm nguyên tố ma pháp trong tay, còn có được thuộc tính thần kỳ. Điều này không phải quân vương cấp tám có thể so được

Tám kết giới mặc dù hỗn tạp, nhưng chúng nó giao hòa với nhau lại rất hài hòa

Điều này chỉ sợ chỉ có mười hai quân vương mới có thể làm được, ngoài bọn họ ra, những ma đạo sỹ khác rất khó đồng tâm hiệp lực được với nhau, không thể cộng hưởng được kết giới với nhau

Lực lượng của một kết giới đã lớn, hai, ba ...thậm chí tám, mười hai kết giới chất chồng với nhau thì lực lượng kinh khủng tới mức nào

Cho nên đám người Pohl Walde mới tự tin, chỉ cần mười hai quân vương ra tay, chắc chắn có thể đuổi đám hắc quỷ pháp sư ra ngoài Vong Linh đảo

Bởi vì chỉ cần mười hai kết giới liên hợp với nhau, dù thực lực của đám hắc quỷ pháp sư có cường đại thế nào, cũng không thể chịu được một kích liên hợp của bọn họ

Tiểu Ân chậm rãi ngồi xuống, lực lượng đặc thù của kết giới không nhằm vào hắn, nhưng thân hãm trong kết giới, hắn nhấm nháp dư vị của bốn thuộc tính đặc thù

Ngay cả khi hắn là ma đạo sỹ có thực lực cường đại, nhất thời cũng không thể động đậy được

Nhưng đám người Pohl Walde không có dư sức chú ý tới hắn, bởi vì tinh lực của tất cả quân vương đều tập trung trên ánh sáng lưu ly của Hắc Long Vương

Thừa nhận áp lực của tám đại kết giới, ánh sáng lưu trên người Hắc Long Vương dường như ảm đạm đi một chút. Mặc dù hắn có thực lực nghịch thiên, nhưng đối mặt với kết giới cường đại như thế, cũng bị ảnh hưởng nhất định

Nhưng biểu hiện kế tiếp của Hắc Long Vương khiến mọi người sợ hãi than

Hắn nhẹ nhàng bước đi ra ngoài, mỗi bước chân của hắn đều nhằm vào vị trí máu chốt

Những nơi đó là giao điểm của các kết giới

Mặc dù tám vị vong linh quân vương tín nhiệm tin tưởng lẫn nhau, không hề giữ lại kết giới của mình, liên hợp với nhau, nhưng dù sao tu vi của tám người cũng khác nhau

Cho nên mặc dù kết giới của bọn họ vô cùng cường đại, nhưng không thể hình thành nên một chỉnh thể thống nhất

Trong kết giới, tự nhiên có rất nhiều điểm kết nối, những điểm đó có uy lực yếu nhất

Đôi mắt của Yidikalun lồi ra, với kiến thức của hắn, tất nhiên hiểu được thần bí nhân này đang làm gì, nhưng điều đó lại khiến hắn chần chừ, người này làm thế nào tìm ra những điểm đó?

Bị tám kết giới đồng thời bao phủ, làm thế nào hắn làm được điều này?

Nhất thời một cỗ hàn khí dâng lên trong lòng hắn, rốt cuộc hắn hiểu được tại sao đám người Pohl Walde lại biến sắc khi nhắc tới thần bí nhân

Bởi vì ngay cả hắc cũng cảm thấy sợ hãi, chỉ cần có thể, hắc không muốn giao thủ với địch nhân như thế này

Song tám vị quân vương dường như không thấy kỳ quái với biểu hiện của thần bí nhân, xem ra không phải lần đầu tiên bọn họ vận dụng kết giới bị tên này dùng kỹ xảo thần kỳ này để phá

Tám quân vương vươn tay, nhất thời kết giới xuất hiện biến hóa cường đại

Bàn đá dưới chân đường như thả ra, bình đài kiên cố như nứt ra, vô số cốt trảo bắn ra, cảnh tượng kinh khủng đó đủ khiến người bình thường nổi điên

Dưới chân Tiểu Ân cũng có nhiều cốt trảo, những cốt trảo đó như muốn chộp về phía hắc, nhưng đóa u hỏa trên vai hắc chợt sáng lên, hơi thở âm trầm xuất hiện quanh người Tiểu Ân, cốt trảo tiếp xúc với cổ hơi thở này, nhất thời ngừng công kích, rụt trở về

Nhưng cốt trảo không lùi về mặt đất, mà giống như một cái cây không ngừng trưởng thành, chậm rãi vươn tới trước ngực Tiểu Ân

Vô số cốt trảo giống như những đóa hoa lác lác trong gió, chúng nó bắn về phía thần bí nhân

Song bao phủ trong ánh sáng lưu ly, thần bí nhân phát ra một tiếng cười lạnh, hai bàn chân của hắc lóe ra ánh sáng, trực tiếp đạp thẳng vào cốt trảo

- Ba, ba...

Nhưng âm thanh vỡ vụn từ cốt trảo vang lên, cốt trảo kiên cố tưởng không thể phá vỡ, dưới những cú đạp của thần bí nhân lại giống như ngọn cỏ, phát ra những tiếng vỡ vụn chói tai

Cốt trảo vỡ vụn ra, vô số nước đen từ cốt trảo bắn ra khắp nơi, những giọt nước đó không hề lưu tình bám vào hai bàn chân của thần bí nhân

Trong lòng đám người Pohl Walde vui vẻ, cốt trảo đó không phải do pháp thuật cấu thành, mà do bọn họ tỉ mỉ kiếm được, toàn bộ đều là xương cốt của khô lâu cấp năm, dù là độ cứng hay độc dịch, đều được bọn họ tỉ mỉ xếp đặt

Mặc dù cốt trảo bị đạp vỡ, nhưng độc dịch được ký thác ở trong đó lại là hy vọng của bọn họ

Nước độc ăn mòn mãnh liệt, dùng mắt thường cũng có thể thấy được hai bàn chân bị tan rã

Song đang khi mấy vị quân vương lộ sắc mặt vui mừng vì bọn họ thấy tính toán của mình có hiệu quả mà cao hứng, bàn chân của đối phương dần mất đi ánh sáng lưu ly, đang chậm rãi tan rã

Sau đó trong ánh sáng lưu ly lại xuất hiện bốn bàn chân, mặc dù bốn bàn chân nhỏ hơn hai bàn chân nhưng số lượng lại tăng gấp đôi

Bốn bàn chân này không dừng lại, liên tiếp đạp lên cốt trảo, hề bị bốn bàn chân này đạp phải thì cốt trảo liền vỡ vụn

Độc dịch bắn tung tóe, bốn bàn chân lại rơi xuống, nhưng trong ánh sáng lưu ly lại xuất hiện tám bàn chân...

Quá trình này bắt đầu tuần hoàn, hơn nữa bàn chân càng ngày càng nhiều, phẳng phất như biến thành một con quái vật, các vong linh quân vương muốn cười cũng không cười được

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân mặc dù không ngừng áp súc nhưng đối với quá trình chiến đấu của đôi bên, hắc lại nắm rất rõ. Hắc mơ hồ cảm giác được, bàn chân của Hắc Long Vương dường như là tổ hợp của ma pháp và ảo thuật tạo thành, giống như nguyên lý mình kết hợp ảo thuật với ma pháp không gian. Chỉ khác cách vận dụng mà thôi

Hơn nữa Hắc Long Vương làm như vậy là có dụng ý, dường như hắc đang biểu diễn phương pháp phá hoại kết giới, Tiểu Ân có được siêu cấp máy tính như Nhất Hào thì phương pháp này rất thích hợp với hắc

Vì vậy Tiểu Ân càng chú ý tới tình huống trong sân, đem tất cả in sâu vào trong đầu

Sắc mặt đám người Pohl Walde cực kỳ âm trầm, bọn họ thu thập cốt trảo không hề dễ dàng, nếu như không phải đây là vong linh đảo, căn bản khó thu được nhiều cốt trảo như vậy, hơn nữa độc được ẩn chứa trong cốt trảo lại không dễ tạo được. Hiện giờ bị thần bí nhân dễ dàng phá vỡ, tự nhiên khiến bọn họ khó chịu

Bên người các quân vương đột nhiên xuất hiện thêm tám hư ảnh, hư ảnh đó giống như có trí tuệ, dùng tốc độ nhanh nhất lao về phía Hắc Long Vương

Mỗi một hư ảnh mang theo một loại lực lượng khổng lồ, ngay cả Tiểu Ân đang theo dõi cuộc chiến cũng xuất hiện cảm giác run rẩy, dường như những hư ảnh đó ẩn chứa năng lượng, đủ để uy hiếp tới tính mạng của hắn

Nhưng khi hư ảnh này cách Hắc Long Vương vài thước, ánh sáng lưu ly quanh chân hắn biến thành một bàn tay khổng lồ. Bàn tay khổng lồ này giống như tên rời cung, chợt phát ra ánh sáng, dùng một tốc độ khó tin, chộp thẳng vào những hư ảnh đó

Hư ảnh đó không phải phòng bữa bãi mà từ những hướng khác nhau lao về phía Hắc Long Vương. Khi bàn tay to vươn ra, những hư ảnh đó dùng động tác khó tin thoát khỏi bàn tay to

Nhưng dù chúng nó có biến hóa thế nào thì cũng nằm trong dự tính của bàn tay to, căn bản không thể đào tẩu được

Liên tiếp những tiếng vang nặng nề vang lên trong kết giới, khi bàn tay bắt được hư ảnh, nhất thời xảy ra một trận năng lượng nổ mạnh. Nhưng trong kết giới, uy lực của trận nổ mạnh đó bị áp chế tới tình trạng thấp nhất

Sau đó, màn kế tiếp khiến mọi người hồi hộp

Những tiếng nổ mạnh đó không khiến cho hư ảnh biến mất, thậm chí uy năng cường đại trên người chúng nó cũng không suy yếu đi nhiều

Nhưng những hư ảnh sống động như vừa rồi lại bị bàn tay khổng lồ bao phủ

Trong lòng đám người Pohl Walde cực kỳ rung động, hư ảnh đó là đòn sát thủ của bọn họ dành cho thần bí nhân

Mỗi một hư ảnh là do vong linh u linh cấp sáu cải tạo thành, tám u linh cấp sáu, ngay cả trên vong linh đảo, cũng là một khoản tài phú lớn

Những u linh đó trải qua phương pháp rèn luyện đặc biệt, trở thành vũ khí có uy năng to lớn, chỉ cần bị một hư ảnh quán phải, có thể xâm nhập vào trong thân thể đối phương, trực tiếp khiến lực lượng tinh thần chịu thương tổn to lớn

Một kích toàn lực của u linh cấp sáu, nổ rộ ra tinh hoa cả đời, uy lực đó dù là cửu tinh ma đạo sỹ cũng không dám khinh thường

Hơn nữa u linh thể do tám người bọn họ điều khiển, mỗi người phụ trách một góc vây khốn đối phương

Bọn họ tự tin, ít nhất cũng có một u linh chạm phải thân thể đối phương

Nhưng trên thực tế, tất cả hư ảnh u linh đều chạm vào thân thể đối phương, nhưng kết quả lại nằm ngoài dự đoán

Tám bàn tay dùng một thủ đoạn thần kỳ nào đó bắt lấy hư ảnh u linh. So đấu về thủ đoạn, bọn họ hoàn toàn thảm bại. Không có hư ảnh u linh nào chạy thoát cả

Hơn nữa khi bàn tay to tiếp xúc với hư ảnh u linh, tinh thần lực của đối phương trực tiếp xâm nhập vào

Mặc dù chỉ vừa chạm vào, nhưng đã phá tan ấn ký của các quân vương trong hư ảnh u linh. Sau đó cầm lấy hư ảnh u linh mất khống chế quán vào trong ánh sáng lưu ly

Mặc dù bản thể hư ảnh u linh không mất đi nhiều uy năng, nhưng đám người Pohl Walde biết, đòn sát thủ của bọn họ đã bị thần bí nhân phá vỡ, thậm chí còn tặng u linh thể cấp sáu cho đối phương

Chiều thức ấy cực kỳ tinh tế, nhưng biểu hiện thủ đoạn không chế khó tin, thậm chí hơn hẳn các quân vương một bậc. Yidikalun cảm thấy miệng lưỡi khô cứng, thân thể hắn càng lạnh đi

Mặc dù hơi thở trên người thần bí nhân chỉ bằng với bát tinh ma đạo sỹ bình thường, nhưng Yidikalun có cảm giác giống như gặp phải ngàn năm truyền kỳ vậy

Nếu như nhất định phải nói tới sự khác nhau thì khi hắn gặp ngàn năm truyền kỳ, hắn không có dũng khí để động thủ, còn gặp thần bí nhân này, hắn biết rõ mình đánh không lại, nhưng có thể thử động thủ một chút, hơn nữa còn chạy thoát được

Có cảm giác đó, rõ ràng thần bí nhân này không phải ngàn năm truyền kỳ, nhưng sự vận dụng ma pháp và suy đoán của người này dường như hoàn toàn áp chế bọn họ

Sắc mặt đám người Pohl Walde xanh mét, tất nhiên muốn phân biệt vẻ mặt của bọn họ cũng không phải chuyện dễ dàng, ít nhất Tiểu Ân không nhìn ra thần sắc biến hóa trên khuôn mặt của bọn họ

Pohl Walde đột nhiên rống lên một tiếng, thanh âm của hắn tràn ngập tuyệt vọng

Theo tiếng hô của hắn, các vong linh quân vương có động tĩnh mới

Thân hình Lăng Bạch Thạch chậm rãi biến đổi, từ hình dáng nhân loại biến thành một đoàn u linh hỏa, phạm vi của đoàn u linh hỏa này không lớn, nhưng ẩn chứa năng lượng kinh thế hãi tục. Thậm chí còn vượt xa tổng số uy năng của hư ảnh

U linh vương cấp tám rốt cuộc xuất ra thực lực cường đại nhất của mình. Hơn nữa khiến người khác khiếp sợ đó là, hắn đã từ bỏ thân phận và tôn nghiêm của quân vương, tình nguyện làm quân pháo hôi trên chiến trường

Hào khí bị ai tràn ngập kết giới

Ngay cả Tiểu Ân cũng cảm ngộ sâu được cảm giác đó, đoàn u hỏa trên vai hắn càng phát ra ánh sáng chói lọi, dường như muốn phóng ra toàn bộ năng lượng của mình

U linh vương vốn giống vu yêu, đều là chủng tộc có pháp thuật cường đại, nhưng nếu u linh vương bỏ qua pháp thuật, thuần túy dùng tinh thần để công kích, điều đó nói lên rằng tâm hắn đã chết

Người khổng lồ quân vương Stiller đột nhiên rống to một tiếng, ngọn lửa trên người hắn chợt bộc phát, giống như một cái xe thô khổng lồ, đi trước Lăng Bạch Thạch, lao vào ánh sáng lưu ly thần bí

Không chỉ có hắn, cương thi lang quân vương Lợi Duy và khô lâu quân vương, và một quân vương với bộ dạng hắc vô sỹ thấp bé cũng xông ra ngoài

Trên vong linh đảo, mấy người bọn họ đánh giáp lá cà thì ngay cả ma thú cùng bậc cũng thua kém. Nhưng dù bọn họ hung hãn thế nào, cũng không làm gì được đoàn ánh sáng lưu ly, dường như trong đoàn ánh sáng đó, có năng lực miễn dịch công kích vật lý trong truyền thuyết

Giờ phút này, trước mặt vu yêu quân vương và u linh quân vương chỉ có hai tử thần quân vương cầm lưỡi hái bảo vệ

Pohl Walde thở dài một tiếng, cuối cùng buông tha ý định hô bọn họ trở về

Thân hình u linh quân vương Lăng Bạch Thạch từ từ kéo dài, khôi phục lại trạng thái hình người, mắt hắn nhìn sâu vào trong kết giới đang có xu thế hỗn loạn, nói:

- Tại sao người không ngăn cản bọn họ?
- Ta không cách nào ngăn cản được
- Thực lực của thần bí nhân cao hơn trước một bậc, nếu như lần này không thể đánh chết hắn, như vậy dù sau này ta có hy sinh, chỉ sợ các người cũng không lưu được hắn ở lại

Lăng Bạch Thạch thở dài nói:

- Bọn Lợi Duy vẫn tôn kính người, cho nên để bọn họ trở về đi

Một tử thần quân vương cầm lưỡi hái trong tay quay đầu nói:

- Lăng Bạch Thạch, chúng ta thử xem

- Chúng ta đã thử ba lần rồi

Thân hình Lăng Bạch Thạch bắt đầu ngưng tụ lại, giọng nói của hắn truyền đến:

- Trong kết giới của chúng ta, thế mà hắn vẫn tự nhiên hành động được, dù chúng ta có chuẩn bị đòn sát thủ gì cũng bị hắn né được. Chỉ có dùng linh hồn của ta bùng nổ, mới có thể trực tiếp công kích linh hồn của hắn, nhưng cũng không khiến hắn bị thương nặng

Giọng nói của hắn càng ngày càng thấp, cho đến khi hoàn toàn biến mất:

- Sau này vong linh đảo phải nhờ các người....

Pohl Walde ngẩng đầu lên, trong mắt vu yêu quân vương phát ra ánh sáng, trong miệng hắn liên tiếp vang lên những tiếng kêu kỳ dị, khi âm thanh này truyền đến, đám người Lợi Duy đang dây dưa với Hắc Long Vương chợt lui trở về

Đoàn u linh hỏa do Lăng Bạch Thạch biến thành dường như càng ngày càng sáng lên, kết giới xuất hiện một cỗ lực lượng thần bí khiến người khác run rẩy

Đám người Pohl Walde yên lặng nhìn, giây phút này, bọn họ dường như chính thức trở thành vong linh mất đi tính mạng

Song, đúng lúc này, Tiểu Ân đang ngồi xếp bằng, chợt phát ra hơi thở cường đại, không hề thua kém năng lượng khi đốt cháy sinh mệnh của Lăng Bạch Thạch.

223. Chương 44: Bất Ngờ Nho Nhỏ

Không sai, ngọn lửa có up áp quá cường đại, cường đại tới mức khiến người khác không thể hình dung được

Dù là các quân vương ở trong kết giới hay Yidikalun đang đứng ở bên ngoài xem cuộc chiến, đều nhìn chăm chăm vào ngọn lửa, trong lòng bọn họ có dự cảm, nếu bị ngọn lửa này chạm phải, chắc chắn bọn họ sẽ nuốt hận mà chết

Nhất thời, ánh mắt của mọi người nhìn Tiểu Ân mang theo một tia sợ hãi mơ hồ, làm thế nào hắn tạo ra được ngọn lửa này?

Sắc mặt của Tiểu Ân hơi trắng bệch, ở trong tám tầng kết giới, chẳng những rất khó điều động năng lượng nguyên tố ở xung quanh, thậm chí còn có cảm giác bị giam cầm, trọng lực, giá lạnh và sợ hãi thâm nhập. Nhưng dưới áp lực đặc thù này, cũng khiến cho Tiểu Ân và Nhất Hào hoàn toàn dung hợp với nhau

Ở chỗ này, nếu hắn muốn bảo vệ tính mạng thì phải có lực lượng thuộc về riêng mình

Trước mắt trong kết giới, hắn chỉ nắm giữ được ma pháp kết hợp giữa ảo thuật và không gian hệ

Trong tám tầng kết giới, Tiểu Ân khó có khả năng phóng ra kết giới chưa thành hình của mình, nên hắn toàn lực dùng năng lượng ở xung quanh, tiến hành áp súc

Trong quá trình này, do áp lực cường đại từ ngoại lực, Nhất Hào cũng phát huy năng lượng cường đại của mình, áp súc ngày càng nhỏ đi. Phương thức áp súc của Nhất Hào cũng được đề cao, giống như chiếc máy vi tính, từng bước áp dụng phương pháp áp súc trong thế giới hiện thực

Trong tám tầng vong linh kết giới, mặc dù có các hệ nguyên tố ma pháp khác, nhưng quang minh hệ đối lập với vong linh hệ bị áp chế tới cực điểm, có thể nói là rất mỏng manh, không cảm ứng được

Thuộc tính giá lạnh và sợ hãi khiến Tiểu Ân nghĩ làm thế nào được sưởi ấm cơ thể

Có lẽ do có ý nghĩ này, nên hắn mới kinh ngạc phát hiện, áp súc nguyên tố hỗn hợp tới một trình độ nhất định sẽ theo ý niệm của hắn hoàn toàn chuyển biến thành hỏa nguyên tố, vì vậy trên tay hắn xuất hiện một ngọn lửa nho nhỏ

Ngọn lửa này giống như một kẻ tham lam, áp súc nguyên tố tới cực điểm. Cẩn nuốt

Nguyên tố áp súc thành ngọn lửa phát ra uy năng to lớn, ngay cả Tiểu Ân cũng cảm thấy khó tin. Thậm chí hắn có cảm giác, ngọn lửa nhỏ trong tay hắn áp súc ra có thể đánh nát tám tầng vong linh kết giới

Khi hắn đứng dậy, ngọn lửa trong tay hắn tán phát năng lượng ra ngoài. Loại năng lượng này còn không hề thua kém năng lượng khi Lăng Bạch Thạch thiêu đốt linh hồn của mình

Đám người Pohl Walde trợn mắt nhìn hắn. Trong sự hồi hộp còn có một tia mừng thầm, nguyên người này không phải tùy tiện khoác lác, mà chân chính có biện pháp tiêu diệt thần bí nhân

- Tiểu Ân, ngươi đang làm gì?

Giọng nói khẩn trương xuất hiện trong đầu Tiểu Ân

Hoàn toàn dung hợp với Nhất Hào, Tiểu Ân máy móc trả lời:

- Ta thí nghiệm áp súc?

- Thí nghiệm?

Giọng nói có chút bối rối của Hắc Long Vương truyền đến:

- Chẳng lẽ ngươi thực sự muốn giết ta? Đừng quên chúng ta có linh hồn khế ước. Nếu ta chết ngươi cũng không sống được

Ngay cả Hắc Long Vương có thực lực cường đại khi đối mặt với ngọn lửa trong tay Tiểu Ân cũng rất kiêng kỵ

Có lẽ hắn có thể chống cự nhưng sẽ tiêu hao quá nhiều năng lượng, khi đó một lần nữa bị tám quân vương vây khốn, có lẽ sẽ bỏ mạng

Đại não của Tiểu Ân tính toán với tốc độ cao nhất, Nhất Hào đem tất cả vấn đề ra cân nhắc, ngay cả ngọn lửa ngoài ý muốn xuất hiện cũng không ngoại lệ

- Không sao, ta sẽ sử dụng Tiêu Dung Thuật, tiến người đi trước khi ngọn lửa này tới trước người ngươi, thứ này sẽ không đả thương ngươi

Giọng nói của Hắc Long Vương có chút bất đắc dĩ:

- Được rồi, ta sẽ sử dụng ma pháp không gian để phối hợp, để Tiêu Dung Thuật của ngươi thành công

Tiểu Ân không lên tiếng, hắn cẩn thận khống chế ngọn lửa trong tay bay về phía ánh sáng lưu ly trên người Hắc Long Vương

Tốc độ của ngọn lửa không nhanh, có chút ngẩn ngơ, dường như lúc nào cũng có thể thay đổi phương hướng, mấy vị quân vương cũng không nhìn ra lộ tuyến di chuyển của nó

Trong lòng những người này chấn động, nguyên năng lực khống chế ma pháp của Tiểu Ân đã đạt tới trình độ khó tin

Trong ánh sáng lưu ly đột nhiên xuất hiện hai bàn tay to, đây đưa một lúc với ngọn lửa, nhưng chỉ trong nháy mắt, bàn tay to đã biến mất, bàn tay to bắt hư ảnh u linh như đồ chơi, gặp phải ngọn lửa liền lập tức bốc hơi

Ánh sáng lưu ly càng đậm thêm, nhưng không còn vững vàng như núi nữa, có chút lắc lư

Pohl Walde lập tức hét lớn:

- Hắn muốn chạy trốn, gia tăng kết giới

Hắn quát một tiếng, các quân vương liều mạng khống chế nguyên tố năng lượng trong kết giới, ngay cả Lăng Bạch Thạch cũng khôi phục lại hình dáng loài người, gia tăng kết giới

Mặc dù vừa rồi hắn có quyết tâm liều mình, nhưng tình huống xảy ra biến hóa, hắn không ngu mà hành động liều lĩnh nữa

Nếu có thể giữ được tính mạng mà giết chết địch nhân thần bí, chẳng phải là việc hoàn mỹ sao

Ánh sáng lưu ly xuất hiện, một đoàn năng lượng dao động xuất hiện quanh người, ngay cả trong tám tầng kết giới, đoàn năng lượng dao động đó vẫn kiên trì hoạt động

Tất cả mọi người đều nhận ra, đó là ma pháp không gian, địch nhân thần bí dưới tình huống này cũng có thể thi triển pháp thuật không gian, sự cường đại của hắn khiến mọi người sợ hãi than

Song ma pháp không gian vừa mới thành hình, Tiểu Ân đột nhiên vùng ma pháp trượng lên

Không ai nhìn thấy hắn lấy ra ma pháp trượng lúc nào, nhưng khi hắn vùng tay lên, ma pháp trượng xuất hiện ánh sáng màu xanh biếc

Đạo ánh sáng đó biến mất trước mặt Tiểu Ân. Vừa mới biến mất trước mặt Tiểu Ân lại xuất hiện trên ma pháp không gian vừa mới thành hình

Trong lòng đám người Pohl Walde buồn rầu, không có ai nói câu nào

Trong tám tầng vong linh kết giới, còn thi triển được ma pháp không gian, hơn nữa còn thi triển thành công. Trong mắt bọn họ, chẳng lẽ kết giới là hư vô, không hề có tác dụng

Trong khoảng thời gian ngắn, sự tự tin của mọi người giảm xuống, ở cùng một chỗ với hai tên dị thường này, thực sự khiến vong linh phải nổi điên

Song bọn họ không biết thân phận chính thức của Hắc Long Vương, nếu biết lai lịch chính thức của hắn, những người này không có ý nghĩ sa sút tinh thần như vậy

Còn về phần Tiểu Ân, đạo ma pháp hắn thi triển kỳ thật là Tiêu Dung Thuật bị phong ấn trong bán thần trượng

Trong kết giới, ngoài áp súc nguyên tố ma pháp ra, kỳ thực hắn không thể thi triển bất cứ ma pháp nào, nhưng trong tay hắn nắm giữ bán thần trượng, thứ này lấy được từ sân chơi của thần linh, tất nhiên khó có khả năng bị kết giới áp chế

Cho nên ma pháp không gian và Tiêu Dung Thuật có thể thi triển thành công trong tám tầng kết giới

Ánh sáng lưu ly chợt sáng chói lên, nhưng ánh sáng chói mắt đó chỉ sáng chói mà thôi, bởi vì ánh sáng màu xanh biếc đã thay thế ánh sáng lưu ly

Khi ánh sáng màu xanh biếc biến mất, mọi người kinh ngạc phát hiện, dù là thần bí nhân ẩn trong lưu ly sắc, hay ma pháp không gian mà hắn triệu hồi ra, thậm chí cả ngọn lửa khiến mọi người hãi hùng, toàn bộ biến mất

Tiểu Ân nhìn địa phương không có bóng người, trong đầu vô số số liệu điên cuồng vận động

Hắn tính toán không sai, nhưng khi Tiêu Dung Thuật kết hợp với ma pháp không gian, thông đạo không gian mở rộng ra mấy lần, đem ngọn lửa cách Hắc Long Vương mấy thước cuốn vào

Vì vậy khi truyền tống thông đạo xuất hiện, Hắc Long Vương và ngọn lửa đều tiến vào bên trong, Tiểu Ân chỉ mơ hồ cảm ứng được một thế giới đầy hỏa

Cảm giác đó chỉ xuất hiện trong nháy mắt thì thông đạo không gian biến mất

Xuất hiện chuyện ngoài ý liệu, tự nhiên số liệu bắt đầu tính toán điên cuồng, Tiểu Ân lo lắng nhất là vấn đề an toàn của Hắc Long Vương

Bởi vì có linh hồn khế ước, nếu Hắc Long Vương chết thì hắn cũng biến thành kẻ có linh hồn không trọn vẹn, đây không phải trò đùa

Yên lặng chờ đợi nhưng không có tin tức gì của Hắc Long Vương, nhưng khiến Tiểu Ân cảm thấy vui mừng đó là hắn không biến thành kẻ ngu

Mặc dù rất muốn triệu hóa Hắc Long Vương để hỏi hắn một chút, nhưng nhìn mấy vong linh quân vương như hổ rình mồi ở bên cạnh, Tiểu Ân bỏ ý niệm đó đi

- Này.... Tên đó đã đi đâu?

Lợi Duy cứng miệng hỏi

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Các người yên tâm đi, hắn đã bị truyền tống sang thế giới khác. Vĩnh viễn không thể quay lại làm phiền các người

- Thế giới khác

Mấy vong linh quân vương nhìn nhau, quả thực như chìm trong mộng

Trên một tinh cầu xa xôi, núi lửa bộc phát, nham thạch bốc lên, ngay cả biển rộng cũng bị núi lửa tràn xuống, trở nên sôi trào

Một thông đạo chợt xuất hiện tại không trung hư vô, một người cháy đen thui như vừa chui ra từ lò than, cái miệng của hắn phun ra một luồng khói đen, đôi mắt rõ ràng đã bốc khói, hung hăng kêu lên:

- Long vương báo thù, vạn năm không muộn, Tiểu Ân, người chờ ...

Thanh âm giống như sét đánh truyền ra, núi lửa dường như cũng cảm nhận được lại phun ra

Lúc này lão long vương mới thở phào nhẹ nhõm, nhưng hắn nghĩ tới ngọn lửa ngưng tụ trong tay Tiểu Ân, trong lòng có chút hồi hộp

Cảnh giới ma đạo sỹ đã lợi hại như vậy, nếu tiến giai mấy cấp

Quên đi, nếu đã ký linh hồn khế ước, sau này chung sống hòa bình đi

Trên bình đài to lớn, ánh mắt của mọi người lộ ra vẻ chờ đợi, mặc dù bọn họ đều tận mắt nhìn thấy, nhưng vẫn không tin vào hai mắt của mình

Dù sao thực lực của bọn họ đã đạt tới cảnh giới khiến mọi người sợ hãi, nhưng nhìn màn vừa rồi, trong lòng không nhận được phát lạnh

Bên trong tám tầng kết giới vẫn tung hoành như bình thường khiến đông đảo vong linh quân vương cảm thấy thúc thủ vô sách, thậm chí ngay cả u linh quân vương cũng chuẩn bị sử dụng biện pháp lưỡng bại câu thương để đối phó thần bí nhân, thế mà địch nhân lại dễ dàng biến mất như vậy, hơn nữa Tiểu Ân còn cam đoan, tên này khó có khả năng trở về tinh cầu khiến sắc mặt của các quân vương và hoàng kim vương Yidikalun trở nên cực kỳ đặc sắc

Một lúc lâu sau, kết giới mới chậm rãi tiêu tán, áp lực mới được giải trừ

Nhưng giờ phút này ánh mắt bọn họ nhìn Tiểu Ân có sự biến hóa. Lợi Duy từng nói, Tiểu Ân đem tên bát tinh hắc quỷ ma đạo sỹ truyền tống tới một nơi không biết tên, mặc dù trong lòng bọn họ kinh ngạc, nhưng cũng không sợ hãi. Nhưng khi nhìn thấy Tiểu Ân có thể truyền tống thần bí nhân, trong lòng bọn họ không chỉ kinh ngạc mà còn sợ hãi

Đó là nỗi sợ hãi đối với lực lượng không biết rõ, là sự kính sợ đối với cường giả

Pohl Walde đột nhiên biến sắc, hắn nghĩ lại cảnh tượng quỷ dị vừa rồi hàm ý cho điều gì. Đột nhiên trong lòng hắn xuất hiện một ý niệm, đó là một truyền thuyết kinh khủng

- Tiểu Ân các hạ, vừa rồi ma pháp ngài sử dụng, chẳng lẽ là Tiêu Dung Thuật trong truyền thuyết?

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn vu yêu

Từ khi tới vong linh đảo, hắn đã sử dụng Tiêu Dung Thuật mấy lần, nhưng có thể nhận ra lại chỉ có Pohl Walde, ngay cả hoàng kim vương Yidikalun cũng không biết ma pháp này

Nhưng được Pohl Walde nhắc nhở, sắc mặt của những cao thủ nhất thời động

Tiêu Dung Thuật là một danh từ vô cùng xa lạ, ngoài những cổ tịch trong truyền thuyết có miêu tả qua về ma pháp này ra, mấy vạn năm nay, cũng không nghe nói tới người nào nắm giữ được ma pháp này. Cho nên trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ mới không thể nghĩ tới

Nhưng một khi biết tên ma pháp này, đủ loại truyền thuyết liên quan tới ma pháp này xuất hiện trong đầu bọn họ

Một khi nghĩ tới ma pháp không nói lý trên thế giới này, nếu như không có người chấn động, mới khó tin

Tiểu Ân cười ôn hòa, hắn cũng không định giấu giếm. Hiện giờ hắn đã là ma đạo sỹ, như vậy phóng xuất một bộ phận thực lực ra, đối với cao thủ đồng giai mới có thể hình thành hình tượng cường đại

Dù sao chỉ bằng thực lực bây giờ của hắn, có lẽ có rất nhiều người ở trên hắn, nhưng muốn dễ dàng lấy đi tính mạng của hắn là chuyện không thể

Có thể ngàn năm truyền kỳ có thể uy hiếp tới tính mạng của Tiểu Ân. Nhưng đại tát mãn Dida từng nói, ngay cả ma pháp công hội, chỉ sợ cũng không còn ngàn năm truyền kỳ

Thấy vẻ mặt của Tiểu Ân, các quân vương hít sâu một hơi

Nhiều năm như vậy, có thể khiến cho bọn họ giật mình cũng chỉ có chuyện này. Ngay cả vong linh đế vương còn ở đây, cũng sẽ có biểu hiện như thế

Tới bây giờ, bọn họ rút cuộc tin Tiểu Ân. Trách không được hắn tự tin cam đoan, thần bí nhân khó có khả năng xuất hiện ở đây nữa

Kỳ thực khi bọn họ biết tên ma pháp này, trong lòng đã tin hoàn toàn

Yidikalun thở dài một hơi, nghĩ thầm ngàn năm truyền kỳ trong tương lai quả thực có thực lực bất phàm

Ma pháp Tiêu Dung Thuật thần bí, chắc chắn hắn đạt được trong khe nứt không gian, nhưng có thể ẩn giấu sâu như thế, đủ biết sự kiên nhẫn của hắn. Trong nháy mắt, hoàng kim vương quyết định, tuyệt đối không để tộc của mình đối địch với người này

Thân hình phiêu động, Yidikalun tới trên bình đài, hắn cầm hai không gian ngủ đông và vật phẩm trang sức không gian giao cho Tiểu Ân, đồng thời, quay đầu nói với đồng đạo quân vương:

- Quân vương Stiller, đã có kết quả đánh cược, ta giao vật phẩm cho Tiểu Ân các hạ, ngài có ý kiến gì không?

Khuôn mặt Stiller hiện lên vẻ không nỡ, nhưng thái độ của hắn đối với Tiểu Ân đã xoay chuyển một trăm tám mươi độ

Có lẽ Tiểu Ân còn chưa có năng lực nắm giữ kết giới, nhưng trong tám tầng vong linh kết giới, hắn đã biểu hiện thực lực chân chính của mình

Ngay cả Stiller cũng phải thừa nhận, nếu thật sự chiến đấu sinh tử, dù hắn có kết giới, cũng không ngăn cản được ngọn lửa thần bí của Tiểu Ân. Càng huống chi trên người Tiểu Ân còn có ma pháp siêu cấp cường đại, Tiêu Dung Thuật

Chỉ cần không muốn tới thế giới khác ngắm cảnh du lịch, chỉ sợ không ai dám làm đối thủ của Tiểu Ân

Thân hình to lớn chậm rãi bước, trên người Stiller không ngừng phát ra lửa nham thạch, nhưng trước mặt hắn, Tiểu Ân và Yidikalun không hề sợ hãi

Stiller tiếp nhận không gian ngủ đông có u linh mã, hắn nhẹ nhàng vung lên, một đạo bạch quang xuất hiện, u linh mã nhất thời xuất hiện trong bạch quang

Thân hình của nó cao tới ba thước đột nhiên nổ ra những tiếng pháo vang, ánh sáng màu đen từ trán Stiller hiện ra, hơn nữa bay lên không trung

Màu đen này rõ ràng là một con u linh mã thu nhỏ, một khi thoát khỏi khống chế của Stiller, đầu u linh mã nho nhỏ này nhất thời vui sướng bay vào trong bản thể. Thân thể nó run run, sau đó bốn vó tung bay, một cỗ khí thế cường đại của ma thú cấp bảy hiện lên trên người nó

Giây phút này, đầu u linh mã dường như có thêm một chút linh tính, song nó dường như hiểu rõ sự đáng sợ của những người ở nơi này, cho nên mặc dù có chút táo bạo, nhưng nó không dám coi thường vọng động

- Tiểu Ân các hạ, ta đã trực xuất linh hồn u linh mã ra khỏi cơ thể. Từ nay đầu u linh mã này không chịu sự khống chế của ta nữa

Dừng một chút, Stiller có chút không rõ nói:

- Ta có một pháp thuật có thể khống chế vong linh, chỉ cần sử dụng, vong linh sẽ không phản bội, nhưng pháp thuật này chỉ có hiệu quả khi người thi triển mạnh hơn vong linh sinh vật mà thôi

Tiểu Ân hơi gật đầu, trong lòng thầm than, vong linh giới không khác thế giới ma pháp, muốn sử dụng linh hồn để khống chế đối phương, cũng chỉ có thể khống chế người có thực lực yếu hơn mình mà thôi. Nếu muốn vượt bậc khống chế, chỉ sợ sẽ bị sinh vật cản trở

Tiếp nhận lục thư của Stiller, Tiểu Ân mỉm cười cảm ơn

Nói thật, chuyến đi lần này, chẳng những có được ma hạch quân vương, còn thu được một vong linh sinh vật cấp bảy, thu hoạch to lớn nằm ngoài dự liệu của hắn

Tất nhiên, hiện giờ đầu vong linh sinh vật này còn chưa hàng phục, hơn nữa Tiểu Ân không chuẩn bị tự mình động thủ. Dù sao, sủng vật của hắn đã có ba con, nếu có nhiều hơn, thì khó khống chế được

Nhưng Carter sở trường về vong linh hệ, thấy hai lễ vật này, chắc chắn hắn sẽ rất cao hứng

Có lẽ phiền toái duy nhất đó là phải làm thế nào để khống chế vong linh cao giai này

Khẽ gật đầu với mấy quân vương, mặc dù quân vương không muốn mất hai vật này, nhưng trong tình huống này, dù thế nào bọn họ cũng không dám hủy ước

Mặc dù thế giới ma pháp là thế giới của kẻ mạnh, nhưng giờ phút này không ai dám trêu chọc Tiểu Ân, bởi vì điều đó đại biểu cho hậu quả không thể lường được

Ánh mắt đảo qua vong linh quân vương, Tiểu Ân trầm ngâm một chút nói:

- Các vị quân vương, kẻ hèn đối với ma pháp trận có chút nghiên cứu, nếu như có thể, ta muốn xem qua hệ thống phòng ngự trên vong linh đảo, nếu có khả năng, có lẽ sẽ có hỗ trợ

Kỳ thật hắn đã nói qua điều này một lần, nhưng bị Pohl Walde bác bỏ

Nhưng giờ phút này khi hắn nói ra điều này, vị đại vu yện vạn phần đồng ý, không có chút khinh miệt nào cả

Mặc dù đông đảo quân vương biết tuổi tác chính thức của Tiểu Ân, dù không ôm nhiều hy vọng nhưng trước thực lực tuyệt đối, bọn họ bảo trì trầm mặc

Có lẽ trong lòng bọn họ còn nghi, mặc dù tuổi Tiểu Ân nhỏ nhưng hắn nắm giữ được Tiêu Dung Thuật trong truyền thuyết đã thất truyền vạn năm, có lẽ trên phương diện ma pháp trận, hắn cũng có tạo nghệ cao

Tiểu Ân nhận được sự đồng ý của bọn họ, lập tức theo Lăng Bạch Thạch tìm hiểu hệ thống phòng ngự ma pháp

Kỳ thực Hắc Long Vương đã đem những điểm mấu chốt trong hệ thống phòng ngự dạy cho hắn, nhưng Tiểu Ân không thể dễ dàng giải quyết vấn đề này được, nếu không kẻ ngu cũng biết hắn làm chuyện này

Chỉ là giờ phút này Tiểu Ân lại rất lo lắng cho Hắc Long Vương, hắn đối với ngọn lửa và Hắc Long Vương vẫn canh cánh trong lòng

Liên lạc mấy lần cũng không được, tâm tình của Tiểu Ân khó bình tĩnh được

Chỉ là tốn hai ngày để thăm dò những điểm mấu chốt của hệ thống phòng ngự, hắn không do dự lập tức khôi phục lại

Động tác của Tiểu Ân cực nhanh, thái độ rất thành khẩn, trước thái độ bán tín bán nghi của các quân vương, hắn dùng ba ngày để khôi phục lại tất cả

Hệ thống phòng ngự trên vong linh đảo lại phát huy công năng vốn có của mình, mười hai vong linh quân vương chân chính bội phục hấn sát đất.

224. Chương 45: Thịnh Cầu Của Hoàng Kim Vương

Mặc dù các vong linh quân vương đều muốn lưu Tiểu Ân ở lại, nhưng Tiểu Ân từ chối

Nhưng mười hai vong linh quân vương cũng không nhàn rỗi

Nếu hệ thống phòng ngự trên vong linh đảo đã khôi phục thì đó là chuyện cực kỳ bi thảm của hắc quỷ pháp sư

Bọn họ không thể nào dùng không gian truyền tống tới vong linh đảo, hơn nữa điều đáng buồn hơn là, vô số hắc quỷ pháp sư bị nhốt trên vong linh đảo, dù muốn về cũng không về được

Các quân vương không bị tể đàn ràng buộc khi hệ thống phòng ngự được chữa trị

Mười hai vị quân vương đồng thời ra tay, trong hoàn cảnh đặc thù của vong linh đảo, bọn họ phát động tất cả sinh vật trên vong linh đảo tấn công

Thực lực cường đại của vong linh đảo toàn bộ bộc lộ ra

Uy lực chất chồng, thậm chí không thua kém chút mà ngàn năm truyền kỳ thi triển

Ở trong cấm chú, mặc dù hắc quỷ pháp sư có số lượng ma đạo sỹ hơn xa mười hai vong linh quân vương, nhưng dưới lực lượng siêu cấp này, lại không dám đón đỡ, cuối cùng ào ào trốn khỏi vong linh đảo

Đám ma đạo sỹ lợi hại nhất trên đảo chạy trốn, mười hai vong linh lại phối hợp, đông đảo vong linh bắt đầu săn giết đám hắc quỷ pháp sư

Hắc quỷ pháp sư chỉ chết một lần, còn vong linh dưới ảnh hưởng đặc thù của vong linh đảo, cho dù biến thành bột phấn cũng có thể sống lại. Nhiều nhất là cương thi, khô lâu và u linh

Kể từ đó trên vong linh đảo không ngừng phát sinh những trận chiến. Kết quả là hắc quỷ pháp sư nguyên khí đại thương, ngoài những cao thủ đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ có thể phá tan hệ thống phòng ngự để chạy trốn ra ngoài biển thì những người còn lại đều vĩnh viễn lưu lại vong linh đảo

Nhưng dù hắc quỷ pháp sư và vong linh quân vương phân thắng bại, đột nhiên trên biển xuất hiện rất nhiều sinh vật, chúng nó phát động tấn công vào vong linh đảo

Đây là lần đầu tiên từ khi vong linh đế vương rời khỏi vong linh đảo, vong linh mới giao chiến với hải tộc

May mà Tiểu Ân sửa xong hệ thống phòng ngự trên đảo, cho nên mới rời khỏi chiến trường, hắc quỷ pháp sư thoát khỏi vong linh đảo lại không gặp may mắn

Trong biển rộng mênh mông, cách xa đại lục, có rất nhiều cường giả, trong đó không thiếu ma thú cấp tám

Hải tộc mặc kệ những người đi ra từ vong linh đảo là ai, bọn họ tấn công vong linh đảo, đồng thời tấn công tất cả những người đi ra khỏi đó

Một khi phát hiện có người rời khỏi vong linh đảo, ma thú trên không trung sẽ truy đuổi, có xu thế thà chết không bỏ qua

Đối với hắc quỷ ma đạo sỹ, ma thú chính là tấm phù điêu mạng bọn họ. Ma đạo sỹ thoát khỏi vong linh đảo lại phải đối mặt với ma thú, thương vong cực kỳ thảm trọng, cuối cùng có thể trở về lục địa đen, chỉ có mười hai người, khiến nguyên khí của đại lục tổn thương, hơn trăm năm sau không dám mưu đồ phát triển ra ngoài

Chiến tranh giữa vong linh đảo và hải tộc chính thức xảy ra, mặc dù thực lực của hải tộc hơn xa vong linh đảo nhưng trên vong linh đảo có hệ thống phòng ngự cường đại cùng hoàn cảnh đặc thù nên vẫn giằng co được

Nếu không có nhân vật siêu cấp đứng ra điều giải, có lẽ cuộc chiến giữa hai tộc sẽ kéo dài tới vạn năm

Trước mắt hiện ra ánh sáng truyền tống màu trắng quen thuộc, ánh sáng đó khiến người khác mê say

Ma pháp truyền tống có khoảng cách càng xa, bản thân ở trong bạch quang càng dài. Điều này giống như các công cụ giao thông ở thế kỷ hai mươi mốt

Nhưng trong đó cũng có sự khác biệt

Đó là tỉ lệ tiêu hao thời gian không tuân theo khoảng cách

Nếu truyền tống trên trăm dặm thì có cảm giác rất mau lẹ, khoảng cách nghìn dặm tới vạn dặm, thậm chí xuyên qua đại lục, mặc dù thời gian tiêu hao nhiều hơn, nhưng so sánh ra thì tỉ lệ tiêu hao thời gian ít hơn

Nếu như truyền tống trăm dặm tương đương với loài người đi xe đạp trong thành thì truyền tống nghìn dặm lại giống như đi xe hơi, còn vạn dặm, thậm chí vượt qua đại lục thì tương đương với xe lửa, máy bay

Cho nên khoảng cách giữa vong linh đảo và thần điện sa mạc không gần, nhưng hai người rất nhanh tới nơi

Khi bạch quang tiêu tán, trong lòng Tiểu Ân xuất hiện ý nghĩ đặc biệt

Nếu hắn truyền tống vượt tinh cầu, vậy tốc độ có thể so với đi tàu vũ trụ không

Về tới bộ tộc hoàng kim, thái độ của Yidikalun đối với Tiểu Ân càng thêm thân thiết, nếu như không phải ngại quy định của thần điện, không phải người trong tộc không thể tiến vào trong điện, chỉ sợ vị vương giả của bộ tộc hoàng kim này sẽ dẫn hắn vào để mở rộng tầm mắt

Từ sự ân cần của Yidikalun, Tiểu Ân nhận ra một mùi vị khác thường, thái độ của Hoàng Kim Vương quá nhiệt tình. Nếu nói giờ phút này Tiểu Ân là một vị ngàn năm truyền kỳ thì hắn làm như vậy không quá mức. Nhưng hiện giờ Tiểu Ân chỉ là thất tinh ma đạo sỹ, khoảng cách so với ngàn năm truyền kỳ còn một đoạn, Yidikalun làm như vậy có chút quá mức

Nhưng không lâu sau, Tiểu Ân hiểu được tại sao hắn lại nhiệt tình như vậy

- Tiểu Ân các hạ, ngài ở tể đàn của vong linh đảo, dường như lấy thành viên của bộ tộc hoàng kim để đánh cược

Yidikalun thử dò xét

Tâm tư Tiểu Ân xoay chuyển, nhất thời sáng tỏ, hắn cười ha ha nói:

- Yidikalun các hạ, không sai, đó là thành viên của bộ tộc hoàng kim, nhưng chính ngài đã tặng nó cho ta

Ánh mắt của Yidikalun hiện lên vẻ vui mừng, hắt hít sâu một hơi, hỏi:

- Đó là trứng hoàng kim sa trùng?

- Không sai, chính là đại gia hỏa đã đánh với ta và Harrison nửa ngày

Tiểu Ân có chút thở dài, đại gia hỏa đó để lại ấn tượng quá sâu cho hắn

Yidikalun trầm ngâm trong chốc lát, nói:

- Tiểu Ân các hạ, chắc ngài biết, lúc đầu hoàng kim sa trùng còn chưa đạt tới cấp năm, nhưng hoàng kim sa trùng mà ngài lấy ra đã đạt tới cảnh giới cấp bảy, hơn nữa thân thể của nó sao lại nhỏ như vậy

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói:

- Cái này, có lẽ sa trùng này có tạo ngộ kỳ dị, cho nên mới đạt tới cảnh giới cấp bảy, hơn nữa còn biến dị

- Biến dị?

Hai mắt của Yidikalun sáng ngời nói:

- Nó thực sự biến dị?

- Đúng vậy, biến dị rất kỳ lạ sao?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi

Nhìn thần thái không thể giải thích được của Tiểu Ân, sắc mặt của Yidikalun có chút đỏ khốc đỏ cười, hắc hắc đầu, thở dài nói:

- Tiểu Ân các hạ, chẳng lẽ ngài không biết, xác xuất ma thú biến dị rất nhỏ sao? Dù trong một vạn ma thú cũng không nhất định có được một ma thú biến dị

Ánh mắt của hắn nóng rực lên:

- Trong gia tộc hoàng kim, một vạn năm chưa có thành viên nào biến dị

Lúc này Tiểu Ân mới giải thích được tại sao Yidikalun lại kích động như vậy

Ma thú bình thường, xác xuất biến dị cực kỳ thấp, mà chủng tộc đặc biệt như bộ tộc hoàng kim, bộ tộc vong linh, thậm chí long tộc trong truyền thuyết, độc giác thú các loại, xác xuất chúng nó biến dị càng thấp. Đừng nói là một vạn con khó sinh ra một, thậm chí mười vạn, trăm vạn, cũng chưa chắc sinh ra được một con biến dị

Bởi vì điều kiện để chúng nó biến dị rất ngặt nghèo, không phải ma thú bình thường có thể so được

Tất nhiên chủng tộc ma thú này một khi xảy ra biến dị, uy lực của chúng nó cực kỳ to lớn. Đạt tới trình độ khó tin, thậm chí còn vượt bậc khiêu chiến, dường như cũng không phải chuyện khó khăn

Hoàng kim sa trùng mà Tiểu Ân lấy ra có hơi thở cấp bảy, hơn nữa còn biến dị, nói như vậy, một khi nó tỉnh dậy sẽ tương đương với cường giả ma đạo sỹ

Dưới tình huống này, tự nhiên Yidikalun động tâm

Khuôn mặt Tiểu Ân nở nụ cười như từ chối từ ngàn dặm, giọng nói của Tiểu Ân có chút lãnh đạm:

- Yidikalun các hạ, trứng hoàng kim sa trùng là do ngài cho ta lúc thí luyện, ngài không phải muốn thu hồi hoàng kim sa trùng chứ

Yidikalun cười khổ một tiếng, trong lòng hắn muốn thu hồi bảo bối của bộ tộc hoàng kim để nuôi dưỡng, nhưng đối mặt với Tiểu Ân, hắn hiểu đó là một ý nghĩ không thực tế

Với thực lực của Tiểu Ân, tuyệt đối hắn không giao ra hoàng kim sa trùng

Than nhẹ một tiếng, Yidikalun lắc đầu nói:

- Tiểu Ân các hạ, trứng hoàng kim sa trùng thuộc về ngài, hơn nữa ngài đã ký huyết ký với nó, cho nên chúng ta không chia rẽ nó với ngài

Sắc mặt Tiểu Ân hơi giãn ra, lúc này hắn mới lộ ra nụ cười, nói:

- Hoàng Kim Vương tôn kính, vì bồi dưỡng trứng sa trùng mà ngài tặng, ta đã tốn rất nhiều tâm tư. Trên người nó có rất nhiều tâm huyết của ta, cho nên xin thứ lỗi cho ta, ta không thể trả hoàng kim sa trùng lại cho ngài.

Khi Tiểu Ân nói ra những lời này, vẻ mặt của hắn tràn đầy cảm xúc

Đặc biệt ánh mắt của hắn lộ rõ tình cảm chân thành. Trong mắt Yidikalun, những lời này của Tiểu Ân tuyệt đối xuất phát từ tâm can, hắn không hề nghi ngờ quan hệ giữa Tiểu Ân và hoàng kim sa trùng

Song nếu để Yidikalun biết, mấy năm nay Tiểu Ân đối đãi hoàng kim sa trùng như thế nào, chắc chắn hắn không nói hai lời, sẽ quyết liệt với Tiểu Ân

Lúc đầu vì chế tạo hoàng kim kết giới, thậm chí Tiểu Ân còn rút năng lượng hoàng kim từ trứng hoàng kim sa trùng, khiến cho tiểu gia hỏa này khi còn ở trong trứng đã bị tiên thiên không đủ, thiếu dinh dưỡng.

Mấy năm nay, căn bản Tiểu Ân không đặt nhiều tâm tư lên người tiểu sa trùng

May mà tính mạng của bộ tộc hoàng kim cường hãn vô cùng, hơn nữa Tiểu Ân nhiều lần đem trứng hoàng kim sa trùng vào trong hoàng kim kết giới để hấp thụ năng lượng hoàng kim, nếu không chỉ sợ nó có thể áp ra được cũng là chuyện khó

Mà khi trúng sa trùng thiên tân vạn khổ hấp thu đủ năng lượng, muốn áp ra thì gặp phải hắc long có học thức uyên bác

Lão gia hỏa này nói cho Tiểu Ân biết biện pháp đặc thù để ấu thể hoàng kim gia tộc tiến hóa

Mặc dù hoàng kim sa trùng ăn ma hạch vong linh, thu được nhiều chỗ tốt, những cũng có nguy hiểm lớn. Nếu như thực lực của Tiểu Ân kém một chút, như vậy giờ phút này hoàng kim sa trùng không phải ma thú hoàng kim cấp bảy nữa mà là ấu thể hoàng kim đã nổ tan xác

Có thể nói, hoàng kim sa trùng ở trong tay Tiểu Ân đã trải qua vô số nguy hiểm, cuối cùng mới vất vả phát triển được, nếu trên đường có gì không cẩn thận, chỉ sợ chờ đợi nó là tử vong

Nhưng Hắc Long Vương là nhân vật rất giỏi, bố trí huyết ký và pháp trận chuyển đổi năng lượng đều ẩn chứa tri thức ma pháp tối cao, hơn xa phiên đại lục này

Trúng hoàng kim sa trùng được Tiểu Ân thêm vào năng lượng, không phát sinh chuyện ngoài ý muốn, nên nó mới bước lên trời, bước vào hàng ngũ ma thú cấp bảy

Hơn nữa trải qua năng lượng quán nhập từ ma pháp trận, hoàng kim sa trùng và Tiểu Ân có cảm giác cực kỳ thân mật. Đó là do đôi bên tiến hành dung hợp năng lượng, dù là năng lượng hay tinh thần ý thức, đều gắn bó khăng khít với nhau, cho nên mỗi một giây, cảm tình của bọn họ càng trở nên thâm hậu hơn

Tiểu Ân thay đổi sắc mặt, nói không thể nào chia lìa hoàng kim sa trùng là sự thật, trong lòng của hắn, thực sự không nỡ

Tất nhiên những chuyện cũ chỉ thoáng hiện qua trong đầu Tiểu Ân mà thôi, hắn không ngu nói chuyện này cho Yidikalun biết

Hoàng Kim Vương yên lặng nhìn Tiểu Ân, rốt cuộc nói:

- Được rồi, ta hiểu ý của ngài. Ngài có thể yên tâm, hoàng kim sa trùng sẽ không rời khỏi ngài

Tiểu Ân thở phào một hơi, thật tình nói:

- Yidikalun các hạ, cảm ơn ngài

Yidikalun cười khở một tiếng, trong lòng hắn áp ứng vạn phần, nếu sớm biết hoàng kim sa trùng sẽ phát sinh biến dị, thì dù chết cũng không đưa nó cho Tiểu Ân và Harrison

Do dự một chút, Hoàng Kim Vương dò hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, làm thế nào ngài khiến nó tiến giai thành cấp bảy trong vòng mấy năm?

Quả thực, ma thú tăng cấp không phải chuyện dễ dàng, thậm chí chậm hơn rất nhiều so với tốc độ của ma pháp sư loài người. Mà hoàng kim sa trùng trong tay Tiểu Ân, trong mấy năm ngắn ngủi giống như ngồi hỏa tiễn thăng lên tới cấp bảy, chỉ cần là người chú tâm, đều tràn ngập tò mò

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, hỏi ngược lại:

- Hoàng kim vương giả, sở dĩ nó có thể tiến giai nhanh như thế, kỳ thực nó có kỳ ngộ giống ta

Yidikalun nao nao, không khỏi thốt ra:

- Khe nứt không gian?

- Không sai, nó và ta cùng tiến vào khe nứt không gian

Tiểu Ân thành khẩn nói

Lúc này Yidikalun mới thư thái, địa phương đó có vô số chuyện lạ, dù phát sinh chuyện gì, cũng khiến người khác tin

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, kỳ thực ý của hắn không phải nói hoàng kim sa trùng tiến vào sân chơi của thần linh, mà nói vận khí của tiểu gia hỏa này tốt khi gặp được Hắc Long Vương. Nếu như không có vị vương giả của long tộc tương trợ, tiểu tử này sao có thể thoát cái đã biến thành cấp bảy

Yidikalun than nhẹ một tiếng, ánh mắt của hắn thu liễm, thành khẩn nhìn Tiểu Ân:

- Tiểu Ân các hạ, ta có một thỉnh cầu, không chỉ đại biểu cá nhân ta, mà đại biểu cho cả bộ tộc hoàng kim thỉnh cầu ngài

Tiểu Ân rung mình, dĩ nhiên mang cả bộ tộc hoàng kim ra, chỉ sợ thỉnh cầu này rất khó làm được

Miễn cưỡng cười, Tiểu Ân ra dấu mời

Yidikalun nghiêm mặt nói:

- Bộ tộc hoàng kim của chúng ta sinh sản và sống ở đại sa mạc và phương bắc thảo nguyên, mặc dù số lượng không ít, nhưng có thể tiến giai tới cấp tám, hơn nữa có thực lực kết giới lại có thể đếm trên đầu ngón tay. Mỗi một thành viên cấp tám của gia tộc hoàng kim đều phải gánh chịu trách nhiệm nhất định, cho nên...

Hắn dừng lại một chút, ánh mắt nhìn Tiểu Ân có sự biến hóa vi diệu, nói:

- Nếu như được ngài cho phép, khi nó đột phá cấp tám, xin ngài để nó trở về hoàng kim gia tộc một chuyến, đảm nhiệm chức vị trưởng lão trong tộc

Tiểu Ân trầm ngâm trong chốc lát, từ chối cho ý kiến, hỏi:

- Đảm nhiệm chức vụ trưởng lão của bộ tộc hoàng kim, thì sau này không thể rời khỏi thần điện phải không?

- Tất nhiên không phải

Yidikalun không nhịn được cười nói:

- Đại trưởng lão tượng trưng cho quyền lực và danh dự của tộc chúng ta, chỉ cần ra lệnh một tiếng, bộ tộc hoàng kim sống ở đại sa mạc và phương bắc đại thảo nguyên sẽ trợ giúp ngài. Hơn nữa bộ tộc hoàng kim của chúng ta đều có liên hệ mật thiết với các cường quốc. Nếu như phát sinh phiền toái gì, bất cứ quốc gia nào cũng trợ giúp ngài

Đôi mắt của Tiểu Ân không khỏi sáng ngời, nếu như hắn sớm có được quyền lực này, thì ngày xưa làm sao bị Sư Tâm vương tử áp bức

Bộ tộc hoàng kim chẳng những có lực chiến đấu cường đại, đồng thời còn có năng lực trị liệu. Trên đại thảo nguyên, các quốc gia dùng trăm phương ngàn kế để lấy lòng bọn họ

Đại trưởng lão của bộ tộc hoàng kim, ngấm lại thực khiến người khác động lòng

Hắn nhẹ nhàng thở dài hỏi:

- Yidikalun các hạ, hưởng thụ quyền lợi đó, không biết phải gánh trách nhiệm gì?

Yidikalun hơi cười nói:

- Trách nhiệm của đại trưởng lão rất đơn giản, đó chính là khi có người vây công thần điện, hoặc nhìn bộ tộc hoàng kim chịu nhục, phải ra mặt ngăn cản. Tất nhiên cứ mười năm phải trở về thần điện một lần, trao đổi những tâm đắc tu luyện của mình với nhau, trợ giúp rất lớn cho quá trình tiến giai

Rốt cuộc Tiểu Ân yên tâm, hắn cười nói:

- Tốt, nếu ngài coi trọng sa trùng, như vậy ta sẽ làm chủ, thay thế nó đáp ứng

Điều kiện ưu việt như vậy, không đáp ứng mới là kẻ ngu

Xem ra tất cả phải dựa vào thực lực cường đại. Nếu như tiểu sa trùng không đạt tới cấp bảy mà chỉ là hoàng kim ma thú bậc một, chỉ sợ Hoàng Kim Vương kiêu ngạo không thèm liếc mắt nhìn nó

Thấy Tiểu Ân đáp ứng, Yidikalun mới thở phào một hơi

Sao đó, Tiểu Ân không để Yidikalun giữ lại, cố ý rời khỏi thần điện của bộ tộc hoàng kim

Yidikalun tự mình đưa hắn ra ngoài thần điện. Một lần nữa nhìn thấy lốc xoáy khổng lồ như thể vô biên kia, vẻ mặt của Tiểu Ân trở nên ngưng trọng, hắn nhìn chằm chằm nửa ngày, trên người hắn dường như có lực lượng lưu động thần kỳ

Ngay cả Yidikalun cũng không nhịn được run rẩy trước loại lực lượng này

Hắn không nghĩ ra, Tiểu Ân đang làm gì mà dẫn phát ra năng lượng kinh khủng này

Cho tới khi Tiểu Ân đi xa, trong nháy mắt biến thành điểm đen nhỏ, hắn mới quay về thần điện. Nhưng hắn không nghỉ ngơi, mà lập tức đi vào trong điện

Ở bên trong thần điện có rất nhiều tòa nhà đặc thù, Yidikalun không chút do dự đi tới tòa nhà có ít công trình kiến trúc nhất, hắn đẩy cửa đi vào nội sảnh

Ở nơi này, có một lão già có mái tóc và lông mày bạc trắng như tuyết. Nếu như giờ phút này Tiểu Ân nhìn thấy thứ ở trước mặt lão già này, chắc chắn sẽ không kìm chế được mà thốt lên

Bởi vì trước mặt lão già này có một bộ cờ vây

Không sai chính là cờ vây, dường như lão đang minh tưởng và tự hỏi gì đó

- Đại trưởng lão, chào ngài

Yidikalun khiêm tốn nói

Dù đối mặt với Tiểu Ân, hay đối mặt với mười hai quân vương, chưa bao giờ Yidikalun biểu hiện thái độ cung kính như vậy

Lão già chậm rãi ngẩng đầu lên, lão dường như chìm vào thế giới trắng đen trước mắt, thậm chí trong mắt còn phát ra tia sáng mờ mịt

Yidikalun cười khổ một chút, kể lại chuyện gặp Tiểu Ân và hành trình trên Vong Linh đảo

Đặc biệt việc Tiểu Ân nắm giữ ngọn lửa thần kỳ và Tiêu Dung Thuật, cùng với hắn bồi dưỡng ra một thành viên hoàng kim, hắn cố gắng kể lại một cách chi tiết

Ánh mắt của lão già dần trong suốt trở lại, vẻ mê man thay thế bằng sự kinh ngạc

Thật lâu sau, lão già thở dài một tiếng, lão ngẩng đầu nhìn trời, nhưng trên đỉnh đầu, ngoài mái nhà trang nghiêm ra không nhìn thấy bất cứ đồ vật gì

- Thiên phú và thể chất của loài người so với bộ tộc hoàng kim chúng ta thì không có gì nổi bật, thậm chí còn kém xa. Nhưng vì sao bọn họ liên tục có những thiên kiều chi tử (con cưng của trời) xuất hiện?

Yidikalun cúi đầu không nói, hắn cũng không hiểu, có thể được lão già đánh giá như thế, xem ra mình lựa chọn đối đãi với Tiểu Ân như vậy là không sai...

Trên đại sa mạc, ánh mặt trời vẫn mãnh liệt như trước, cuồng phong trên sa mạc cơ bản không thể uy hiếp tới Tiểu Ân.

Với thực lực hiện giờ của hắn, trong đại sa mạc ngoại trừ Yidikalun ra, hắn có thể nghênh ngang tiến bước mà không sợ bất cứ ai

Nhưng Tiểu Ân không phải người thích gây chuyện. Dưới sự chỉ dẫn của Nhất Hào, Tiểu Ân dùng tốc độ nhanh nhất rời khỏi đại sa mạc. Chỉ là khi hắn rời khỏi đại sa mạc, cũng không lập tức bay về đế quốc lang nhân mà lựa chọn một địa phương, cẩn thận bố trí ma pháp trận

Hắn và Hắc Long Vương có linh hồn khế ước, chỉ cần trên cùng một khối tinh cầu, bọn họ có thể thông qua linh hồn khế ước trò chuyện với nhau

Nhưng nếu ở hai tinh cầu khác nhau thì không thể tùy thích liên lạc với nhau được, nhiều nhất chỉ thông qua linh hồn cảm ứng được tình hình đại khái của nhau mà thôi

Tiểu Ân liên tục kêu gọi Hắc Long Vương mấy lần nhưng không có kết quả, trong lòng hắn không yên. Cũng may thông qua linh hồn liên lạc, hắn cảm ứng được Hắc Long Vương còn sống, như vậy là đủ rồi

Ma pháp trận trên mặt đất là một trong những truyền thừa của Hắc Long Vương, có trợ giúp lớn cho việc triệu hoán

Trong tòa ma pháp trận này, mặc dù không có nguyên liệu đặc thù, nhưng phải dùng một viên ma hạch không gian hệ cấp bảy hoặc ma hạch vô thuộc tính làm trận nhãn

Mặc dù Hắc Long Vương từng nói, với thực lực của hắn, dù Tiểu Ân không bày ra ma pháp trận triệu hoán, hắn cũng có thể thành công trở về. Nhưng là người cẩn thận, Tiểu Ân vẫn chuẩn bị tốt ma pháp trận, đối với hắn mà nói, Hắc Long Vương quá quan trọng

Chuẩn bị thỏa đáng, Tiểu Ân lui về phía sau vài bước, bắt đầu điều khiển nguyên tố không gian quen thuộc

Muốn ma pháp trận phát sinh tác dụng, điều đầu tiên phải được sinh vật gọi về hưởng ứng, đồng thời còn phải có năng lực mở ra thông đạo truyền tống không gian

Giờ phút này, Tiểu Ân thông qua phương pháp chất chồng để tăng cường ma pháp trận, khiến hiệu quả của ma pháp trận tăng thêm một bậc

Nếu không nắm giữ phương pháp chất chồng, thì không thể nào bày được ma pháp trận, cũng không có phát động được, bởi vì chỉ có cấp bậc ma đạo sỹ trở lên mới sử dụng được ma pháp trận này

Một tầng rồi lại một tầng ma pháp không gian hệ chất chồng lên nhau, trong tay Tiểu Ân, nguyên tố ma pháp trở nên ngoan ngoãn, cẩn thận chấp hành mệnh lệnh của Tiểu Ân

Giờ phút này, Tiểu Ân vô cùng cảm khái, cảm giác mừng như điên tràn ngập đáy lòng

Trên Vong Linh đảo, dưới áp lực tám tầng kết giới, phương diện áp súc của Tiểu Ân đã được đề cao về chất, ngay cả ở trong tám tầng kết giới, cũng phát huy hiệu quả cường đại

Giờ phút này, thoát khỏi kết giới, ngoài ý muốn, Tiểu Ân phát hiện ra năng lực áp súc nguyên tố của hắn không suy yếu, thậm chí có thể nói là càng thêm ung dung thoải mái

Trong mắt của hắn lóe ra ánh sáng sáng ngời, bởi vì một giây này, hắn tràn ngập tin tưởng đối với bản thân

Dù có thực sự gặp phải bất tinh ma đạo sỹ nắm giữ kết giới, hắn cũng không sợ hãi, bởi vì chỉ với thực lực áp súc nguyên tố siêu cấp này, cho dù có ở trong kết giới của người ta, cũng không có khả năng tổn hại hắn

Hắn tin tưởng, ở trên thế giới này, khó có khả năng gặp phải tám tầng kết giới nữa

Nguyên tố không gia bị áp súc, từ trong ma pháp trận truyền ra năng lượng dao động cường đại, thậm chí có xu thế bùng nổ lãnh liệt

Mi tâm của Tiểu Ân hơi nhú lại, sở dĩ hắn lựa chọn địa phương không có người này để làm phép là muốn không bị ai quấy rầy, nếu không hắn có thể triệu hoán Hắc Long Vương ở đại sa mạc

Cho nên nhìn ma pháp trận có xu thế dần mở rộng, quanh người Tiểu Ân xuất hiện năng lượng dao động kỳ dị

Loại năng lượng này là do Tiểu Ân kết hợp giữa không gian hệ và ảo thuật hệ tạo ra, hình thành nên một kết giới

Kết giới này chưa chính thức thành hình cũng không có lực chiến đấu cường đại gì cả, nhưng do có hiệu quả ảo thuật, cho nên trên phương diện ẩn giấu rất tinh thông

Một khi năng lượng dao động tản ra. Khí thế ngập trời của nguyên tố không gian hệ chợt biến mất, trừ khi giờ phút này có ma đạo sỹ nắm giữ kết giới tới, nếu không không ai có thể nhìn ra năng lượng dao động cường đại này

Trong đầu không ngừng gọi tên của đại nhân Corey, thái độ của Tiểu Ân rất thành khẩn, trong lòng của hắn kỳ thực có chút lo lắng, vạn nhất Hắc Long Vương không chịu trở về thì sao?

Một lúc lâu sau, trong đầu Tiểu Ân truyền đến giọng nói đáp trả của Hắc Long Vương

Sau đó, ma pháp trận trước mặt Tiểu Ân sáng lên. Một cột sáng to lớn từ trong trận tâm đột nhiên phát ra, bay thẳng lên bầu trời, phẳng phát muốn xuyên thấu bầu trời

Hơi lắc đầu, nguyên tố quanh người Tiểu Ân khếch tán, sau đó cột sáng không ngừng kéo dài ra

Nếu như không có kết giới của hắc che giấu, nhưng vậy trong phạm vi nghìn dặm, chắc chắn có thể nhìn thấy cột sáng này. Khi đó cường giả đột nhiên xuất hiện, có thể khiến Tiểu Ân uống phí tâm cơ

Cột sáng tàn phá trên không trung mấy phút đồng hồ, rồi cuộc biến mất

Khi cột sáng biến mất, trong trung tâm của ma pháp trận xuất hiện hình bóng Hắc Long Vương

Hắc Long Vương luôn cao cao tại thượng trong mắt Tiểu Ân, giờ phút này này lộ ra vẻ mặt cổ quái nhìn Tiểu Ân

Tiểu Ân nao nao hỏi:

- Đại nhân Corey, hoan nghênh ngài trở về

Hắc Long Vương dường như bất đắc dĩ lắc đầu nói:

- Tiểu Ân, chuyện trên Vong Linh đảo xử lý như thế nào?

- Ngài yên tâm, tất cả đều làm theo ý của ngài, hơn nữa ta đã kết tình bằng hữu với mười hai quân vương

- Vậy thì tốt rồi

Tâm tư của Hắc Long Vương như được thả lỏng nói:

- Thần linh của vong linh hệ rất cường đại, tốt nhất không nên đắc tội họ

Tiểu Ân do dự một chút nói:

- Trên tinh cầu của chúng ta, đã hơn vạn năm không có tung tích của thần linh

Trong lòng hắc chợt động, kinh hô:

- Không tốt, trên đại lục của hắc nhân có vong linh thần điện, hơn nữa trong vong linh thần điện còn có thần lực

Hắc Long Vương cười hắc hắc nói:

- Tất nhiên là có thần lực, nếu như không có, người cho rằng hắc quỷ là kẻ ngu sao, chỉ vì một bức tượng điêu khắc nho nhỏ mà đắc tội với cả Vong Linh đảo để thu thập sinh vật vong linh sao?

Sắc mặt Tiểu Ân ngưng trọng lại:

- Đây là đại sự, ta phải báo cho đại tát mãn Dida

Hắc Long Vương xem thường, hừ lạnh một tiếng nói:

- Vật đó không có uy hiếp, không cần để ý tới

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Thần tượng không có uy hiếp?

- Không sai, thần lực chẳng qua chỉ là phân thân... của tiểu thần linh. Không, thậm chí không thể xem là phân thân, nhiều nhất chỉ là hình chiếu mà thôi

Hắc Long Vương chậm rãi giải thích:

- Hình chiếu này đã bị tổn thương cực lớn, trên cơ bản không thể nào khôi phục được. Dù hắc quỷ pháp sư có dùng tất cả sinh vật vong linh trên Vong Linh đảo, cũng không thể khôi phục lại toàn bộ lực lượng của hình chiếu. Nếu như ta đoán không sai, không có trên vạn năm thời gian, thần tượng hình chiếu đó không có thực lực để tiêu diệt đại lục của các người

Tiểu Ân âm thầm thở phào một hơi, có một vạn năm thời gian, như vậy có thể từ từ tiến hành

Nhìn ma pháp trận trên mặt đất, Tiểu Ân cười nói:

- Vận khí của ngài thật tốt, lại truyền tống tới một tinh cầu có hoàn cảnh tương tự với tinh cầu này

Hắc Long Vương tức giận trừng mắt nhìn hắc nói:

- Người học ma pháp không gian hệ như thế nào, nếu người vận dụng Tiêu Dung Thuật, thì căn cứ theo quy tắc của chủ thần không gian, điểm truyền tống đối xứng sẽ có hoàn cảnh tương tự như tình cầu của người

Trong đầu Tiểu Ân xuất hiện những nghi vấn, hần hỏi:

- Đại nhân, cái gì gọi là quy luật truyền tống?

Hắc Long Vương cẩn thận đánh giá hần, cười khổ nói:

- Người nắm giữ bán thần trượng nhưng lại không biết quy tắc, ai...

Sau tiếng thở dài, Hắc Long Vương giải thích nói:

- Chúng thần nắm giữ vũ trụ, trong vũ trụ có vô số tinh cầu, mặc dù những tinh cầu đó cách xa nhau nhưng cơ bản có hoàn cảnh giống nhau

Nói tới đây, Hắc Long Vương cẩn thận nhìn Tiểu Ân, thấy Tiểu Ân bình tĩnh tiếp nhận mà không có vẻ kinh hãi, dường như đã sớm biết đáp án

Trong lòng lão long vương thấy kỳ lạ, cực kỳ bội phục định lực của Tiểu Ân. Song hần không biết bí mật này của thế giới ma pháp ở thế kỷ hai mươi mốt, một đứa trẻ con cũng biết

- Chủ thần không gian chế tạo ra bán thần trượng, từng lập ra quy tắc, kẻ bị truyền tống sẽ tới một tinh cầu có hoàn cảnh tương tự. Tất nhiên, nếu trong vũ trụ bị Tiêu Dung Thuật đánh trúng, vậy mới chính thức gặp nguy hiểm

Tiểu Ân yên lặng gật đầu. Với thực lực của đám người Hắc Long Vương, dù bị truyền tống tới tinh cầu khác cũng không phức tạp, nhưng nếu bị truyền tống tới vũ trụ, vậy bọn họ sẽ không có tọa độ để tham khảo, lúc đó dù là vương giả của long tộc cũng chỉ còn cách phiêu lưu trong vũ trụ

Vỗ ống tay áo, Hắc Long Vương ngừng đầu thở dài một tiếng nói:

- Tiểu Ân, nếu người đã trở thành ma đạo sỹ, cứ giữ tốc độ tiến bộ như thế này, một ngày nào đó, người sẽ chán ghét cuộc sống ở đây, muốn tiến vào vũ trụ tìm hiểu sự huyền bí của tính mạng, hoặc muốn trở thành thần linh chính thức. Như vậy ta có thể trợ giúp người

Trong lòng Tiểu Ân trở nên nặng nề, mạch máu trong người hần chuyển động nhanh hơn vài phần

- Tiểu Ân, nhớ kỹ Vong Linh đảo có quan hệ với vong linh thần, có lẽ một ngày nào đó, người phải nhờ tới bọn họ

Hắc Long Vương giải thích, sau đó thân hình của hần biến mất.

225. Chương 46: Ma Thú Biến Dị Thức Tỉnh

Từ trong miệng của hần, có thể thấy vị long vương trời không sợ, đất không sợ này rất kiêng kỵ bộ tộc vong linh

Điều này chỉ cần nhìn hần không ngừng tìm vong linh để gây phiền toái nhưng không dám lưỡng bại câu thương với các quân vương là biết

Có lẽ trong cuộc chiến của chúng thần, lão long vương bị vong linh thần đánh cho sợ rồi

Nhưng điều đó có thể chứng minh, vong linh nhất hệ có thực lực cường đại tới cỡ nào

Hơi sửa soạn một chút, Tiểu Ân thu hồi ma pháp trận, nguyên liệu còn lại không tính nhưng khối ma hạch vô thuộc tính cấp bảy đã tiêu hao hết năng lượng trong lần triệu hoán, điều này nằm ngoài dự đoán của Tiểu Ân

Nhưng Tiểu Ân cũng hiểu, chỉ cần một tháng, khối ma hạch vô thuộc tính này lại tràn ngập năng lượng

Sửa sang lại toàn bộ, tâm niệm của Tiểu Ân vừa động, một đạo Toàn Phong Thuật thổi qua, thổi bay bụi đất ở nơi này đi, không để lại bất cứ dấu vết gì

Hoàn thành xong mọi việc, Tiểu Ân tiêu sái bay về đế đô lang nhân

Đế đô lang nhân vẫn phồn hoa như trước, nhưng lực chú ý của Tiểu Ân không đặt vào đó

Rất nhanh, Tiểu Ân bay vào trong phủ đệ của Harrison, hai chân vừa mới chạm đất, trong lòng hắn có cảm giác không ổn

Nếu như trước kia, vừa ngửi thấy mùi trên người hắn, chắc chắn Hắc Toàn Phong sẽ chân cao chân thấp chạy ra đón, nô đùa với hắn nửa ngày mới rời đi

Nhưng hiện giờ đã vào tòa thành của Harrison, nhưng vẫn chưa thấy tung tích của đầu cự thú này, tự nhiên khiến Tiểu Ân giật mình

Cũng may lúc hắn bay xuống không có ẩn giấu hành tung. Rất nhanh, đám người Kim tới đón hắn

- Sư phụ, ngài đã trở về

Đám người Kim vui mừng kêu lên

Mặc dù bọn họ là đại ma pháp sư, trong thế giới nhân loại cũng được coi là có địa vị rất cao, nhưng trước mặt Tiểu Ân, bọn họ không có gì thay đổi cả

Ánh mắt của Tiểu Ân lộ ra một tia vui sướng, bởi vì hắn nhận ra tình cảm chân thành của đám người Kim. Gật đầu với mọi người một cái, Tiểu Ân không nói nhảm, trực tiếp hỏi:

- Hắc Toàn Phong đâu?

Khuôn mặt của đám người Kim không lo lắng chút nào, chỉ cười nói:

- Sư phụ, Hắc Toàn Phong đã tiến vào trạng thái ngủ đông

- Ngủ đông?

Tiểu Ân nao nao, trong mắt hiện lên sự sợ hãi lần vui mừng nói:

- Nó muốn tiến giai?

- Đúng vậy, ngài đi hai ngài, tinh thần của nó không phấn chấn, sau đó trực tiếp ngủ thiếp đi, chúng con cảm thụ được năng lượng dao động trên người nó, phát hiện đang từ từ đề cao, hơn nữa thân thể của nó lại dài thêm một thước

Mary tiến lên, giọng nói có vẻ oán giận, nhưng nhìn khuôn mặt hớn hở của nàng là biết nàng kiêu ngạo vì Hắc Toàn Phong.

Quả thực, ngoài Tiểu Ân ra, Hắc Toàn Phong có quan hệ tốt nhất với Mary

Có lẽ bởi vì trước kia tiến vào sân chơi của thần linh, Hắc Toàn Phong chủ động đảm nhiệm nhiệm vụ bảo tiêu cho Maru, nên Mary cực kỳ sủng ái Hắc Toàn Phong, không có việc gì làm thì dùng năng lượng hoàng kim xoa bóp cho nó

Cứ như vậy, thông tuệ như Hắc Toàn Phong tự nhiên có quan hệ tốt nhất với nàng

- Nó ở đâu?

Tiểu Ân hỏi một tiếng, nhưng ý thức tinh thần của hắn đã sớm khếch tán, hơn nữa một giây sau đã có đáp án

Thân hình vừa động, Tiểu Ân xuyên qua đám người Kim, tiến vào bên trong tòa thành, chạy lên tầng ba

Đám người Kim nhìn nhau, sau đó lập tức đi theo

Juliana và Harrison không ở trong tòa thành. Nhưng người trong tòa thành đều biết Tiểu Ân nên dù hắn có đi loạn, cũng không có người dám tiến lên hỏi

Tới tầng ba, rất nhanh Tiểu Ân xuyên qua mấy căn phòng, rốt cuộc tới phòng luyện tập ma pháp to lớn

Tiểu Ân nhẹ nhàng đẩy, một cỗ lực lượng tinh thần tiến vào cửa ma pháp

Cánh cửa ma pháp có hiệu quả phòng ngự cường đại, cả tòa thành chỉ có mấy người mở được. Nhưng điểm phòng hộ nhỏ nhỏ này đối với người đã chữa trị hệ thống phòng ngự cho vong linh đảo như Tiểu Ân thì không đáng để nhắc tới

Gần như chỉ thoáng một cái, đám người Kim đã tiến vào tầng ba, kịp nhìn thấy Tiểu Ân mở cửa ma pháp, hơn nữa còn thoái mái đi vào

Trong lòng bọn họ đột nhiên xuất hiện nghi vấn, làm thế nào mà sư phụ tiến được vào phòng? Đường như sư phụ không dùng phương thức bạo lực để phá giải

Nhưng bọn họ vứt bỏ sự nghi hoặc này ra khỏi đầu, đi theo sư phụ đã thấy qua không ít chuyện quái dị, nếu mọi người kinh ngạc vì chuyện này thì không xứng là đệ tử của Tiểu Ân

Kim tới trước cánh cửa ma pháp, dùng phương pháp đặc thù để mở ra, khi tinh thần của hắn truyền vào ma hạch ở trong cánh cửa, cánh cửa mới chậm rãi mở ra

Tiểu Ân tiến vào trước, hắn cũng không biết nơi này là nơi nào, nhưng sau khi hắn tiến vào, thấy bài biện ở nơi này, lập tức hiểu ra, nơi này chắc chắn là nơi đại tát mãn Dida tiến hành thí nghiệm ma pháp

Dù là ma pháp sư hay đại tát mãn khi tiến hành ma pháp mới, hay phát hiện năng lực mới của linh vật, bọn họ đều tiến hành thí nghiệm, hơn nữa yêu cầu về sân bãi cũng không khác nhau mấy. Yêu cầu duy nhất đó là chắc chắn

Với thực lực của Dida, yêu cầu của phòng thí nghiệm tự nhiên phải rất cao, chỉ cần cảm ứng vòng phòng ngự bố trí ở xung quanh, Tiểu Ân biết nếu mình muốn phá ra ngoài, cũng phải tốn nhiều sức lực

Tất nhiên nếu hắn thi triển năng lực áp súc, như vậy không gian mấy trăm thước vuông này đừng nghĩ tới việc vây khốn hắn

Ở giữa phòng, Hắc Toàn Phong đang ngủ say, thân thể cao lớn cuộn lại một chỗ, năng lượng dao động quanh người giống như thủy triều sôi trào, không có ý định tiêu tán

Tiểu Ân nhất thời hiểu được, tại sao bọn Dida lại an trí nó ở chỗ này

Quả thực, chỉ có bỏ nó vào trong này mới có thể chống đỡ được năng lượng dao động cường đại phát ra từ người nó

Hắn tiến lên, yên lặng vuốt ve chiếc đầu to lớn của Hắc Toàn Phong, vóc dáng của nó đúng như Mary nói, dài lên không ít, may mà diện tích nơi này đủ lớn, đủ cao, nếu không cũng chưa chắc dung nạp được nó

Đường như cảm ứng được bàn tay của Tiểu Ân, đang chìm trong giấc ngủ say, cái đầu to của Hắc Toàn Phong lay động một chút, miệng phát ra tiếng như chim hót

Tiểu Ân không nhịn được cười, nếu như thân thể khổng lồ của Hắc Toàn Phong khiến người khác khiếp vía, thì biểu hiện này của nó lại chẳng khác gì con chó nhỏ

Cánh cửa ma pháp lại mở ra, đám người Kim lần lượt tiến vào. Bọn họ thấy Tiểu Ân và Hắc Toàn Phong ở cùng một chỗ, nhất thời cảm khái. Giây phút này, dường như Tiểu Ân hòa làm một thể với Hắc Toàn Phong, mặc dù một người một thú, thể tích cách biệt nhau một trời một vực, nhưng khi bọn họ ở cùng nhau, ai nhìn vào cũng có cảm giác kỳ lạ

Hai sinh vật khác nhau lại hòa làm một thể

Hơi gật đầu với bọn họ, Tiểu Ân lẳng lặng ngồi, thân thể hắn nghiêng nghiêng, tựa vào cái đầu to của Hắc Toàn Phong

Đám người Kim nhìn nhau, cũng ngồi xuống

- Sư phụ, đại tát mãn Dida mang theo đại ma pháp sư Linnuo, Harrison, Juliana, nói phải một tháng sau mới trở về

Hắn dừng một chút nói:

- Ngài xem, chúng ta có thể sử dụng hoàng kim kết giới ở chỗ này?

Tiểu Ân thoáng chần chờ một chút, rồi cuộc nói:

- Có thể sử dụng, đem phạm vi hoàng kim kết giới khổng chế nhỏ đi một chút, chỉ cần đủ bao phủ Hắc Toàn Phong là được

Lập tức vẻ mặt của đám người Kim trở nên vui mừng. Trước khi Tiểu Ân rời đi, bọn họ vốn muốn tìm một thôn quê hẻo lánh để tu luyện trong hoàng kim kết giới. Nhưng đột nhiên Hắc Toàn Phong tiến hóa, phá hỏng kế hoạch của bọn họ. Không có Tiểu Ân ở đây, bọn họ không có can đảm dùng hoàng kim kết giới trước mặt Dida

May mà hiện giờ Tiểu Ân đã trở về, tự nhiên bọn họ không còn kiêng kỵ nữa

Rất nhanh hoàng kim kết giới mở ra, mỗi người lẳng lặng trầm mình trong năng lượng hoàng kim, cảm thụ sự hoạt bát của nguyên tố trong không gian

Trong đó có lợi nhất, không nghi ngờ gì là Hắc Toàn Phong đang ngủ say.

Không chỉ bởi thân hình của nó vô cùng to lớn, bởi vì giờ phút này nó ở trong trạng thái mê man, tất cả hành động đều chỉ là bản năng. Mà giờ phút này là thời khắc tiến hóa mấu chốt của nó, cho nên khi hấp thu năng lượng nguyên tố hoạt bát, tốc độ cực nhanh khiến người khác cứng miệng

Tiểu Ân cân nhắc, một lát sau, lấy ra hai ma súng từ trong không gian ngủ đông ra

Một con có bộ dáng khoai tây là ma thú biến dị Silme, mặt khác một con hấp thu nhiều nguyên tố vong linh, hơn nữa còn kết hợp với năng lượng của mình, nên mới biến thành hoàng kim sa trùng biến dị

Khi hai ma thú này rời khỏi không gian ngủ đông, tiếp xúc với hoàng kim kết giới, thân hình của bọn chúng không quá lớn, nhất thời biến thành một hắc động nho nhỏ, tốc độ hấp thu năng lượng không hề kém đám người Kim

May mà Kim lấy ra bản hoàng kim kết giới chính, nguyên tố tích súc trong không gian hơn xa bản hoàng kim kết giới phụ, cho nên mới miễn cưỡng chống đỡ

Nhưng bên ngoài hoàng kim kết giới đã hình thành một vùng xoáy, điên cuồng hút rất nhiều nguyên tố ma pháp vào trong

Cũng may đám người Dida không có ở đây, còn những người khác không dám tiến vào, nếu không chắc chắn biến hóa ở nơi này sẽ hoàn toàn bại lộ

Nhìn ba ma thú trước mặt, khoe miệng Tiểu Ân lộ nụ cười vui vẻ

Cả ba ma thú của hắn đều là ma thú biến dị, nếu để người khác biết, chắc chắn sẽ đổ cả mất

Nhưng với thực lực hiện giờ của Tiểu Ân, thực lực của hắn không giống lúc trước nữa nên không cần phải giấu giếm gì nữa. Một tay cầm ma thú biến dị Silme, một tay vuốt ve hoàng kim sa trùng, đồng thời thân thể dựa vào chiếc đầu to của Hắc Toàn Phong

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân xuyên qua người ba ma thú. Mặc dù chúng nó ở trong trạng thái hôn mê nhưng lực lượng tinh thần của Tiểu Ân thông qua linh hồn khế ước vẫn có thể giao tiếp được với chúng nó

Cảm giác ấm áp như ở cùng người nhà truyền ra từ người hắn, từ từ lực lượng tinh thần chậm rãi ngưng tụ lại, tinh thần ý thức của một người ba thú dung hợp lại với nhau

Tinh thần ý thức của Hắc Toàn Phong và hoàng kim sa trùng biểu đạt rõ ý không muốn xa rời hắn, đó là cảm giác hoàn toàn tin cậy, còn ma thú biến dị Slime có chút cố kỵ, mặc dù nó tuyệt đối phục tùng Tiểu Ân, đặc biệt trước áp lực cường đại của Hắc Toàn Phong và hoàng kim sa trùng, nó không dám phản kháng, nhưng Tiểu Ân luôn có cảm giác, biến dị Slime và mình có một tầng ngăn cách, hơn nữa rất khó phá vỡ tầng ngăn cách này

Sở dĩ có hai cảm giác khác nhau như thế là do tạo ngộ với ba đầu ma thú khác nhau

Hắc Toàn Phong đã ở chung với Tiểu Ân được mười năm, trong đoạn thời gian này hai người chia sẻ hoạn nạn với nhau, cho nên quan hệ giữa bọn họ gần thành một thể với nhau

Còn hoàng kim sa trùng, khi nó sinh ra, nó nhìn thấy Tiểu Ân đầu tiên

Theo thuyết sinh vật học, nó coi Tiểu Ân như cha mẹ của mình, hơn nữa vừa ra đời, nó đã hút năng lượng vong linh từ ma hạch, hơn nữa còn kết hợp với năng lượng của Tiểu Ân

Hút năng lượng càng nhiều, kết hợp với năng lượng của Tiểu Ân càng nhiều, tính ỷ lại của nó vào Tiểu Ân càng tăng thêm, đó là tác dụng của ma pháp trận do Hắc Long Vương khổ cực tạo ra

Cho nên khi hoàng kim sa trùng hút năng lượng đạt tới đỉnh điểm, nó hoàn toàn ỷ lại với Tiểu Ân, không hề kém Hắc Toàn Phong chút nào

Còn biến dị Slime, mặc dù dưới uy bách của Hắc Toàn Phong và Tiểu Ân cùng sức hấp dẫn của long hỏa sơn hồng trĩ, nó mới trở thành ma sủng của Tiểu Ân, hơn nữa quan hệ ác liệt giữa nó và chủ nhân trước khiến nó cảnh giác với loài người, rất khó thu được sự trung thành chính thức của nó

Nhưng Tiểu Ân tin tưởng, nhất định có thể hoàn toàn thu phục nó

Từ từ, bốn cỗ tinh thần ý thức ngưng thành một thể, cảm giác giống như gặp thân nhân càng thêm mãnh liệt

Tiểu Ân, Hắc Toàn Phong và hoàng kim sa trùng không hề có sự ngăn cách. Biến dị Slime dường như có chút thay đổi. Có lẽ trong lòng nó hoài nghi, loài người hòa thuận với ma sủng như thế, đã hoàn toàn phá tan nhận thức của nó

Thử qua cảm giác ấm áp, mặc dù biến dị Slime khó có khả năng thoát cái đã tiếp nhận, nhưng cứ duy trì cảm giác này trong thời gian dài, cũng sẽ thu được hiệu quả không hề kém ma pháp trận mà Hắc Long Vương bố trí

Mọi người yên lặng tu luyện trong hoàng kim kết giới, cũng không biết trải qua bao lâu, thân hình biến dị Slime cử động

Tiểu Ân lập tức biết, trong ba ma sủng của mình thì Slime tỉnh lại đầu tiên

Mở hai mắt ra, khuôn mặt Tiểu Ân lộ ra vẻ hòa thuận, lẳng lặng nhìn Slime biến hóa trên tay

Thân hình ảm đạm không chút thu hút của Slime nhẹ nhàng run rẩy một chút, sau đó thông thả biến hình. Giống như một con ốc sên vừa mới sinh ra, nó cảm ứng thế giới xa lạ trước mắt. Có cảm giác như nó rất cần thận

Song lá gan của nó dường như lớn lên, có lẽ bởi vì nó thấy được Tiểu Ân, thấy Hắc Toàn Phong và hoàng kim sa trùng

Mặc dù lần đầu tiên gặp hoàng kim sa trùng, nhưng tinh thần ý thức của chúng vừa mới dung hợp với nhau, chúng nó biết rất rõ nhau, mà biến dị Slime cảm ứng được trong thân hình dài hai thước của hoàng kim sa trùng ẩn chứa năng lượng vô cùng cường đại

Trước luồng năng lượng này, nó trở nên nhỏ bé, cho nên khi thấy Hắc Toàn Phong và hoàng kim sa trùng, vô thức Slime coi đó là chỗ dựa của mình, nên lá gan của nó mới lớn lên

Thân hình từ từ kéo dài, biến thành bộ dáng con tắc

Tiểu Ân không nhịn được cười, vươn tay nhẹ nhàng vuốt ve người nó. Bởi vì có linh hồn liên lạc với nhau, nên động tác của Tiểu Ân mang đến cho nó sự sáng khoái. Hơi vươn đầu, nó dường như tiến vào cảm giác kỳ lạ

Mấy giờ sau, hoàng kim sa trùng ở bên trái Tiểu Ân hơi cử động, mắt nó mở ra như đôi mắt của loài người

Không biết có phải có thuộc tính năng lượng khác nhau hay không, mà bề ngoài của hoàng kim sa trùng khác với mẹ của nó

Mặc dù thân thể của nó vẫn bảo lưu một ít đặc thù của trùng tộc, ví dụ như cái đuôi dài hơn mười cm. Nhưng bề ngoài của nó hoàn toàn khác so với trùng tộc. Thể tích của nó chỉ dài chừng hai thước, vốn thân hình trùng tộc giờ trở thành giống như con người, nếu như trên lưng nó không có hai đôi cánh dài xinh đẹp, thì nhìn từ xa giống hệt nhân loại

Hiện giờ hoàng kim sa trùng giống như bướm phá kén, tản mát ra hơi thở tràn đầy mị lực

Điều tiếc nuối duy nhất đó là đầu của hoàng kim sa trùng không tiến hóa thành đầu của loài người mà lại tròn tròn mập mập, trên đó có một đôi mắt nhân tính hóa, khiến người khác yên mến

Nhưng nó không phải ma thú vô hại

Trên thân thể nó tỏa ra ánh sáng vàng kim nồng đậm, sắc thái hơn xa kim mao sư vương của vương tử Sư Tâm. Chỉ luận về điểm này thì thực lực của nó hơn xa hoàng kim sư vương

Biến dị Slime kinh ngạc nhìn hoàng kim sa trùng. Hoàng kim sa trùng sau một lúc thân thiết nhìn Tiểu Ân, sau đó nó mở to đôi mắt, tò mò nhìn Slime

Hiện giờ hoàng kim sa trùng giống như một đứa trẻ vừa mới sinh ra, tràn ngập tò mò với mọi vật

Đột nhiên, thân hình Slime xuất hiện biến hóa, thân hình của nó chậm rãi bành trướng lên, giống hoàng kim sa trùng như đúc, nếu như không phải màu sắc trên thân thể chúng khác nhau, ngay cả Tiểu Ân cũng không thể phân biệt được

Đôi mắt Tiểu Ân sáng ngời, không thể tưởng tượng được Slime lại có năng lực đặc thù kinh người như thế này, mặc dù hiện giờ còn chút sơ hở, nhưng nếu cho nó thêm thời gian, chắc chắn sẽ phát huy tác dụng không dự đoán được.

226. Chương 47: Trao Đổi

Hoàng kim sa trùng khéo léo giơ cánh tay lên, chỉ vào Slime ở phía đối diện, trong miệng phát ra âm thanh vui sướng, nó cảm thấy rất tò mò khi có một sinh vật giống mình

Tiểu Ân dở khóc dở cười trấn an nó nửa ngày, vất vả lắm mới khiến nó không hiếu kỳ nữa, nhưng hai sinh vật kỳ dị này bắt đầu giao hảo với nhau như những lão bằng hữu lâu năm

Tiểu Ân cảm ứng cường độ năng lượng xung quanh người chúng nó, sắc mặt chợt biến đổi

Biến dị Slime hấp thu lông hỏa sơn hồng trĩ, hơn nữa sau khi tiêu hóa năng lượng xong, năng lượng trong cơ thể nó có sự biến hóa về chất, giờ phút này đã đạt tới tiêu chuẩn cấp năm

Nhưng khiến Tiểu Ân cảm thấy kinh ngạc đó là hoàng kim sa trùng có hình thái giống loài người, Tiểu Ân không thể tính được cường độ năng lượng trong người nó

Xem ra sau khi hấp thu quá nhiều năng lượng, nó đã tiến hóa

Cảm giác vui sướng điên cuồng xuất hiện trong đầu Tiểu Ân, chẳng lẽ nó đã đột phá cực hạn cấp bảy, đạt tới cảnh giới cấp tám

Khiến Tiểu Ân cảm thấy kinh ngạc đó là, ma thú cấp tám đều là những lão gian hoạt, có thể sử dụng lực lượng tinh thần để tiến hành trao đổi. Ma thú cấp tám có được trí tuệ của mình, giống như truyền thuyết quán đỉnh, một khi tiến giai thành công, sẽ có được trí tuệ cực cao

Nhưng trên người hoàng kim sa trùng lại không có điểm này, dù sử dụng tinh thần để trao đổi, nó có nắm giữ được kết giới hay không vẫn là một bí ẩn

Tiểu Ân chậm rãi nhú mày, không khỏi cân nhắc có nên mời hoàng kim vương tới đây xem qua không

Giải thích về bộ tộc hoàng kim, trên tinh cầu này, chỉ sợ không có người nào vượt được Yidikalun

Hắn chắc chắn, nếu hoàng kim thương ưng kia nghe được tin sa trùng biến hóa thần kỳ, chắc chắn sẽ dùng tốc độ nhanh nhất để chạy tới đây

Đang lúc Tiểu Ân chần chờ không quyết thì trong đầu có một cảm giác quen thuộc

Khi luồng cảm ứng này xuất hiện, lập tức Tiểu Ân vứt bỏ mọi vấn đề trong đầu. Bởi vì hắn biết, Hắc Toàn Phong sắp tỉnh lại

Hai mắt Tiểu Ân nhìn chằm chằm vào Hắc Toàn Phong, khóe miệng nở nụ cười

Đám người Kim lập tức hiểu được, bọn họ nhìn nhau, trong không khí tràn ngập sự vui mừng

Hơi gật đầu với Kim một cái, Kim lập tức thu hồi hoàng kim kết giới, Hắc Toàn Phong không cần bổ sung năng lượng nữa

Từ từ, sàn nhà tầng ba dường như chấn động, chỗ Hắc Toàn Phong nằm hơi chấn động

Hiện giờ đại ma thú này đã dài mười lăm thước, hình thể xuất hiện sự biến hóa vi diệu. Mặc dù vẫn giống một con cá sấu nhưng thân hình của nó dường như có xu hướng cao lên

Hình thể càng ngày càng giống cự long bị hóa đá

Thân hình dài mười lăm thước, nặng cả tấn, cho nên khi nó lắc lư, dường như cả tầng ba cũng lắc lư theo

May mà chất lượng kiến trúc ở đây tốt, xung quanh được ma pháp gia cố, nếu không cũng không dễ nổi đại quái vật ở chỗ này

Rốt cuộc, hai chân của Hắc Toàn Phong đứng dậy

Không sai, lúc này nó không quỳ rạp xuống mặt đất, mà sử dụng hai chân để đứng lên

Tứ chi của nó có một ít biến hóa, chân sau rõ ràng to lớn, hữu lực hơn rất nhiều so với chân trước. Sức nặng cả tấn của cơ thể nó dồn lên hai chân sau nhưng lại khiến người khác có cảm giác nhẹ nhàng

Phong nguyên tố lưu chuyển quanh người Hắc Toàn Phong, nguyên tố này có một loại năng lực thần kỳ, đó là triệt tiêu sức nặng của Hắc Toàn Phong tới cực hạn, khiến mặt đất thừa nhận được sức nặng của Hắc Toàn Phong

Hai tay Tiểu Ân mở ra, muốn ôm hôn thân thiết nó, nhưng hần đột nhiên phát hiện, hiện giờ Hắc Toàn Phong không quỳ xuống đất, mà đã đứng lên, hần không thể nào ôm được cái đầu của nó

Hắc Toàn Phong rất thông tuệ, nhìn động tác của Tiểu Ân, thân thể của nó nhanh chóng cúi xuống

Động tác đó của nó tạo nên một trận cuồng phong sắc bén, sức nặng hơn mười tấn xuyên qua năng lượng phong hệ, ập xuống Tiểu Ân

Song khuôn mặt của Tiểu Ân càng thêm vui vẻ, hai tay hần khép lại, ôm lấy cái đầu to của Hắc Toàn Phong

Ở bên cạnh, hoàng kim sa trùng và biến dị Slime bị một màn này hù dọa, mặc dù chúng nó là ma sủng của Tiểu Ân, nhưng so sánh với Hắc Toàn Phong thì không có phách lực

Tới bây giờ, ánh mắt của chúng nó nhìn Hắc Toàn Phong có thêm vài phần sùng kính. Đặc biệt hoàng kim sa trùng có năng lượng cường đại không kém hơn Hắc Toàn Phong cũng như thế

Thân thiết nửa ngày, Hắc Toàn Phong ngẩng đầu lên, nó nhìn bốn phía, máy máy miệng, dường như muốn tru lên một tiếng, nhưng nhìn bốn vách tường, nó lại ngoan ngoãn dừng lại. Bởi vì với trí tuệ của nó, nếu kêu gào ở chỗ này, chỉ sợ nơi này sẽ sụp đổ

Khóe miệng Kim nở ra nụ cười, hần nhẹ nhàng vung tay lên, trên đỉnh đầu truyền đến âm thanh cơ quan chuyển động

Mặc dù tầng ba không phải tầng cao nhất trong tòa thành, nhưng một giây này, từ đỉnh tầng ba tới tầng cao nhất lộ ra một thông đạo xuyên thẳng tới bầu trời rộng lớn

Thông đạo này rộng khoảng ba thước, với thể tích khổng lồ của Hắc Toàn Phong thì nhỏ một chút. Nhưng Hắc Toàn Phong có thiên phú khó tin gọi là súc cốt thuật, thân hình của nó có thể tùy ý co duỗi như lò xo, chỉ cần cái đầu to của nó có thể thông qua, thì không có thông đạo nào mà nó không thể xuyên qua

Tiểu Ân nhẹ nhàng vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong, đại gia hỏa nhất thời bay lên không trung, tốc độ cực nhanh

Vươn hai tay, hoàng kim sa trùng lập tức nhảy lên cánh tay trái của Tiểu Ân. Biến dị Slime do dự một chút, cuối cùng cũng nhảy lên cánh tay phải của Tiểu Ân

Bất chợt một tiếng, đoàn người lập tức bay ra ngoài, đuổi theo Hắc Toàn Phong

Tốc độ của Hắc Toàn Phong cực nhanh, không lâu sau đã rời xa để đi tới một mảnh rừng rậm hẻo lánh. Tới nơi này, nó không nhìn được nữa, ngẩng cái đầu to lớn của mình lên, phát ra một đạo long ngâm (rồng gầm)

Dưới uy áp của đạo long ngâm này, dù hoàng kim sa trùng hay biến dị Slime, đều cảm thấy run rẩy

Trên thế giới này, tất cả các sinh vật đều sợ hãi long tộc. Trừ khi chúng nó không ngừng đột phá, tiến giai cao hơn long tộc, nếu không cảm giác sợ hãi truyền thừa trong xương cốt chúng nó không bao giờ biến mất. Từng đạo sóng âm mà mắt thường không nhìn thấy nhấp nhô, ngoài đạo long ngâm này ra, trên thế giới không còn bất cứ âm thanh nào khác nữa

Nửa ngày sau, rốt cuộc Hắc Toàn Phong im tiếng, nó đặc ý thỏa mãn nhìn bốn phía, hoàng kim sa trùng và biến dị Slime đã hoàn toàn khuất phục trước uy áp của long tộc

Tiểu Ân lộ ra thần sắc hài lòng, rốt cuộc Hắc Toàn Phong đã tiến giai thành công. Là ma thú cấp bảy, Hắc Toàn Phong tuyệt đối có thực lực chống lại mười hai quân vương

Thoáng nhìn trên cánh tay mình, có lẽ đợi hoàng kim sa trùng phát triển một ít nữa, hẳn cũng có thể liều mạng với mười hai quân vương

Xa xa, một hơi thở cường đại lao đến, ánh mắt của đám người Tiểu Ân nhìn về hướng đó

Người này không hề che giấu hơi thở của mình, chỉ chớp lát đã tới trước mặt mọi người

Đó là một trung niên nam tử xa lạ, mặt tròn, để ria mép hai bên, mũi mặc dù cao nhưng đôi mắt lại không lớn. Bộ lông rậm rạp nhưng làn da lại trắng mịn khiến mọi người có cảm giác mâu thuẫn

Tiểu Ân yên lặng cảm ứng hơi thở của hắn, dường như có cảm giác quen thuộc, nhưng khiến Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái đó là hắn lại không thể nhớ ra đó là ai

Người này đứng trên trời cao nhìn đám người Tiểu Ân, Hắc Toàn Phong mở cái miệng rộng, lúc nào cũng có thể lao tới

Đối với mãnh thú như vậy, ai cũng không dám khinh thường, trung niên nam tử dồn một nửa tâm tư lên người Hắc Toàn Phong

Có lẽ hắn không có ác ý nhưng hắn kiêng kỵ Hắc Toàn Phong

- Tiểu Ân các hạ, kẻ hèn là hoàng tộc đại tát mẫn Ledoux của đế quốc Lang Nhân

Trung niên nam tử bình thản cười, đầu hơi cúi xuống, không có chút kiêu ngạo nào của hoàng tộc

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên, nhất thời hiểu được tại sao mình lại quen thuộc với hơi thở của hắn

Bởi vì khi Tiểu Ân vừa mới trở thành ma đạo sỹ, hơn nữa khi tới thành Chris Star, từng có hai cổ hơi thở cấp bậc ma đạo sỹ dò xét, một cổ là của đại tát mẫn Dida, còn cổ khác là của vị hoàng tộc đại tát mẫn này.

- Hoàng tộc đại tát mẫn các hạ, ngài tới đây có chuyện gì?

Tiểu Ân hơi vung tay, Hắc Toàn Phong lập tức dừng thị uy, nó ngậm miệng lại, thân mật cười với đối phương.

Ma thú kinh khủng lại lộ ra nụ cười thân mật, thực sự khiến người khác sợ hãi, ngoài ra còn có cảm giác dễ khóc dễ cười

Ánh mắt Ledoux dừng trên người Hắc Toàn Phong một chút, rốt cuộc hỏi:

- Tiếng huyết gió giống như lôi đình chắc phát ra từ ma sủng của Tiểu Ân các hạ

- Đúng

Tiểu Ân không chút do dự nói. Hắc Toàn Phong cũng cổ ưỡn ngực, dường như muốn tuyên dương công tích của mình.

Ledoux cười khổ một tiếng, ánh mắt của hắn lộ ra vẻ kiêng kỵ, hắn do dự một chút nói:

- Tiểu Ân các hạ, ma sủng của ngài chẳng lẽ là á long trong truyền thuyết?

Tiểu Ân trầm ngâm một chút nói:

- Không sai

Nhất thời Ledoux lộ ra sắc mặt vui mừng, hần muốn há miệng nói, nhưng lại do dự

Khuôn mặt của Tiểu Ân lộ vẻ không vui, mặc dù lang nhân tát măn này có thực lực thấp hơn đại tát măn Dida một chút, nhưng hần so với Dida, còn thua kém rất nhiều, nào có khí chất của tuyệt đại cao thủ

Dường như Ledoux cảm nhận được ý nghĩ của Tiểu Ân, hần cắn răng một cái, đang định nói thì ngăn ra, bởi vì hần thấy quanh người Tiểu Ân còn có hai ma sủng

Nhìn hình dạng của hai ma sủng này, đôi mắt của Ledoux mở lớn ra, ngay cả tròng mắt cũng muốn lòi ra

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, liền vội vàng hỏi:

- Đại tát măn các hạ, ngài biết lai lịch của chúng sao?

Ledoux hít sâu một hơi, rốt cuộc khôi phục lại sự bình tĩnh, nói:

- Tiểu Ân các hạ, xin hỏi ma sủng của ngài có phải tới từ bộ tộc hoàng kim?

Tiểu Ân nhìn theo ánh mắt của hần, lập tức thấy được hoàng kim sa trùng đang bay lượn xung quanh, dường như muốn nhốt mọi thứ vào trong đầu

- Không sai, ánh mắt của ngài không tồi

Tiểu Ân cười nói:

- Đây là thành viên của bộ tộc hoàng kim, có vấn đề gì sao?

Ledoux khẽ lắc đầu, thở dài nói:

- Nếu như ta không nhìn lầm, ma sủng của ngài đã đạt tới cấp tám, cho nên nó mới có thể biến hóa thành hình người, nếu tiến thêm một bước, sẽ đạt tới cảnh giới của hoàng kim vương Yidikalun, có thể vĩnh viễn có hình dáng loài người, có thể mở miệng nói chuyện

Trong mắt của Tiểu Ân hiện lên một tia vui mừng, hoàng kim sa trùng không nằm ngoài dự đoán của hần, thực sự là ma thú cấp tám

Chỉ có điều trí thông minh của nó thấp mà thôi, giống như một tiểu hài tử, đối với cái gì cũng tò mò

Tiểu Ân đoán, đó là di chứng vừa mới sinh ra đã tiến giai thành công

Nó giống như một đứa trẻ cần phải chiếu cố, chỉ cần nó tiếp tục phát triển, nó sẽ trở thành một trợ thủ không kém gì Hắc Toàn Phong

Hơi cười, Tiểu Ân như đã tính trước gặt đầu, dù là ai cũng không biết được ý nghĩ trong đầu hần

Ánh mắt của Ledoux chuyển qua người biến dị Slime, lần này hần thực sự do dự không quyết

Ma thú hình người màu trắng này giống hoàng kim sa trùng như đúc, nếu như không phải màu sắc trên người chúng khác nhau, còn có hơi thở mạnh yếu khác nhau, chỉ sợ không có ai nhận ra sự khác nhau của chúng nó

Do dự nửa ngày, Ledoux nói:

- Xin lỗi, ta không nhận ra lai lịch ma sủng thứ ba của ngài, mặc dù nó có hình dáng của loài người, nhưng tu vi của nó chỉ đạt tới cấp năm, không thể nào là ma thú cấp tám

Vừa nói, Ledoux vừa nhìn Tiểu Ân, dường như muốn biết được đáp án từ hần

Tiểu Ân ung dung cười, cực kỳ hài lòng với ánh mắt của vị đại tát măn này, nhưng hần không giải thích lai lịch của Slime cho Ledoux, khiến cho tâm trí của Ledoux hao tổn

- Đại tát măn các hạ, kiến thức của ngài khiến ta bội phục. Thực không hổ danh là người được đại tát măn Dida kính trọng

Ledoux nhìn Tiểu Ân, không nhận được giải thích gì về ma thú, không khỏi có chút ảo não, nhưng tình thế yếu hơn người ta, hắn cũng không có can đảm gây khó xử cho Tiểu Ân

Mặc dù hắn là hoàng tộc đệ nhất đại tát măn của đế quốc Lang Nhân, nhưng so với Dida, dù về danh vọng hay thực lực, đều kém rất nhiều, dù thế nào hắn cũng không dám đắc tội với khách của Dida. Huống chi với thực lực của đám người Tiểu Ân, trừ khi phát động lực lượng của quốc gia, nếu không chỉ với một mình hắn cũng không có cách nào để thủ thắng

Luôn tự cao trong mắt mọi người, giờ phút này, Ledoux không khỏi thở dài

Hơi xấu hổ, Ledoux nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta đã gặp các đệ tử của ngài nhưng chưa biết ba vị ma thú, lần đầu tiên gặp mặt, xin ngài hãy giới thiệu?

Tiểu Ân cười hì hì nói:

- Được rồi

Hắn vẫy tay, Hắc Toàn Phong lập tức tới dưới chân Tiểu Ân, nhẹ nhàng vuốt ve cái đầu to của Hắc Toàn Phong, Tiểu Ân tiếp tục nói:

- Đây là bằng hữu tốt nhất của ta, Hắc Toàn Phong

Hắc Toàn Phong lập tức ngẩng đầu dậy, nhìn bộ dáng hưng phấn dường như một hưng phấn hét một tiếng. Tiểu Ân lạnh tay lẹ mắt, lập tức gõ lên đầu nó, lúc này nó mới thành thật, vẻ mặt hậm hực khiến Ledoux ngại người

Hắn hít sâu một hơi, ánh mắt lộ ra một tia tham lam

Tiểu Ân cũng biết rằng, rất nhiều người có mưu đồ với Hắc Toàn Phong, nói thật, dù Linnuo cũng rất thèm thuồng Hắc Toàn Phong. Dù bản lĩnh của Tiểu Ân có lớn hơn cũng không thể giết chết những người này

Cho nên chỉ cần nhìn mà không động thủ thì Tiểu Ân cũng không để ý

Ngón tay chỉ vào hoàng kim sa trùng và biến dị Slime, Tiểu Ân nói:

- Đây là hai bạn tốt của ta, Hoàng Toàn Phong và Bạch Toàn Phong

Ledoux không khỏi nhú mày, rõ ràng là lấy theo tên của Hắc Toàn Phong

Hắn muốn biết Bạch Toàn Phong là ma thú gì, nhưng Tiểu Ân giới thiệu như vậy, chẳng khác gì chưa nói, khiến hắn không lần ra đầu mối

Nhưng hắn lập tức hiểu được, đừng nghĩ thu được tin tức hữu dụng gì từ Tiểu Ân

Cuối cùng nhìn Hắc Toàn Phong, Ledoux cẩn thận một cái, lấy một kiện đồ vật từ trong vòng cổ không gian ra

Đó là một cành cây màu xanh da trời, mặc dù chiều dài chỉ có ba mươi cm, nhưng phía trên truyền ra năng lượng quái dị khiến người khác không thể diễn đạt được

Đám người Tiểu Ân không hẹn cùng dùng tinh thần ý thức dò xét, song rất nhanh bọn họ phát hiện, thứ này rất thần kỳ, đặc biệt xung quanh có các loại thuộc tính nguyên tố ma pháp khác nhau

Hơn nữa khiến người khác sợ hãi đó là các nguyên tố này lại dung hòa với nhau giống như được kết lại một chỗ

Trong khoảng thời gian ngắn, trong mắt đám người Tiểu Ân lộ ra sự ngưng trọng

Giờ phút này, Tiểu Ân không phải là học đồ mới từ Louis tới, những năm gần đây, tầm mắt của hắn đã mở rộng, rất nhiều đồ vật chưa từng nhìn thấy nhưng đã nghe qua

Nhưng cành cây dài hơn mười cm này của Ledoux, hẳn chưa bao giờ nghe thấy

- Tiểu Ân các hạ, đây là một cành cây mà ta tìm được khi còn trẻ, nó cứng rắn vô cùng ngay cả kiếm tinh cương cũng không tổn hại được nó. Ngoài ra, nó còn có một công năng rất đặc thù, đó là có thể kết hợp các nguyên tố ma pháp lại với nhau

Ánh mắt của Ledoux hiện lên vẻ không nỡ, sau đó hắn nói:

- Mặc dù không ai biết lai lịch của cành cây này, nhưng không nghi ngờ gì, nó là tài liệu tốt nhất để chế tạo ma pháp trường. Nếu như có thể tìm được một viên ma hạch cao giai vô thuộc tính, thì nó sẽ trở thành ma pháp trường lý tưởng nhất cho pháp sư triệu hoán hệ

Về mặt của Tiểu Ân và Đức Lỗ Phu không tự chủ được động, ngay cả mắt của bọn họ cũng sáng lên

Mặc dù bọn họ chưa thấy qua sự thần kỳ của cành cây, nhưng bọn họ không hoài nghi lời nói của Ledoux

Bởi vì bọn họ cảm ứng rõ, đúng là cành cây có biến hóa như lời Ledoux nói

Trầm ngâm trong chốc lát, Tiểu Ân sáng khoái thừa nhận nói:

- Đại tát mãn Ledoux, đây là đồ tốt, chúng ta cũng muốn có.

Dừng một chút, giọng nói của Tiểu Ân trở nên ngưng trọng:

- Nếu ngài lấy thứ này ra, chắc có điều cần cầu, không biết ngài muốn trao đổi thứ gì, hoặc muốn chúng ta làm chuyện gì?

Ledoux cười nói:

- Tiểu Ân các hạ quả là người sáng khoái, không giống với các pháp sư bình thường, rõ ràng rất muốn có vật phẩm này nhưng lại giả bộ không ngó ngàng tới

Tiểu Ân không nhịn được cười. Kỳ thực vừa rồi hắn cũng có ý nghĩ đó, nhưng nhìn thái độ của Ledoux, hẳn biết Ledoux đã tìm hiểu về mình, vậy thì mình cần gì phải giả vờ

Ánh mắt của Ledoux nhìn về phía Hắc Toàn Phong, hắn trầm giọng nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta muốn dùng cành cây này để trao đổi với ngài

Sắc mặt của Tiểu Ân hơi trầm xuống, cắt đứt lời nói của hắn:

- Đại tát mãn các hạ, yêu cầu của ngài ta không thể làm được, ngài hãy thu lời nói đó về, coi như ta chưa từng nghe qua

Khuôn mặt của đám người Kim lộ vẻ bất bình, cánh cây ma pháp tuy trân quý, nhưng sao có thể so sánh với Hắc Toàn Phong

Trong lòng đám người Tiểu Ân, đại gia hỏa không chỉ là sủng vật mà còn là thân nhân của bọn họ, cho dù dùng thân khí để đổi, đám người Tiểu Ân cũng không chịu

Về mặt của Ledoux kinh ngạc, thấy sắc mặt âm trầm của đám người Tiểu Ân, hắn vội vàng nói:

- Chờ một chút, ta không muốn dùng nó để trao đổi ma sủng Hắc Toàn Phong của ngài, mà muốn ít máu trong cơ thể của nó

Lúc này đám người Tiểu Ân then thùng, đây là hiểu lầm to lớn, ngay cả mặt dày như Tiểu Ân, cũng không nhịn được nóng lên

Hắn ho nhẹ một tiếng, trong lòng xuất hiện vài ý niệm, dò hỏi:

- Ngài muốn máu của Hắc Toàn Phong để làm gì?

Trong thế giới ma pháp, có rất nhiều ma pháp đặc thù phải phối hợp với máu của ma thú cường đại, mà một ít thuật nguyên rửa đặc biệt lại phải dùng máu bản thể, cho nên Tiểu Ân có chút lo lắng, người này đòi máu của Hắc Toàn Phong, có phải muốn đối phó với nó hay không

Nhưng Tiểu Ân cũng biết, với thể tích của Hắc Toàn Phong, muốn dùng một ít máu để đối phó với nó, cơ bản là si tâm vọng tưởng

Ledoux do dự một chút nói:

- Tiểu Ân các hạ, linh vật của ta khi còn sống là một con á long trưởng thành, hơn nữa còn là á long cấp tám đỉnh ca

Đám người Tiểu Ân nhất thời bưng tỉnh, bọn họ đến từ đế quốc Lang Nhân, nên hiểu được tác dụng của máu đối với linh vật

Ledoux muốn dùng máu của á long để kích thích tiềm lực của linh vật. Nếu vận khí tốt, như vậy hẳn có thể thăng cấp linh vật lên một bậc, thậm chí còn trở thành tồn tại không kém đại tát mãn Dida

Trong lòng Tiểu Ân tính toán một chút, ánh mắt nhìn về phía Hắc Toàn Phong, nếu như là ma pháp sư khác, chắc chắn sẽ không nói hai lời, đồng ý ngay lập tức. Nhưng trong lòng Tiểu Ân, vì một cây ma pháp trường mà khiến Hắc Toàn Phong phải xuất huyết, có đáng hay không?

Hắc Toàn Phong mở to đôi mắt như hai cái đèn lồng, lẳng lẳng nhìn Tiểu Ân, dù nó thông tuệ nhưng nó cũng không biết tình cảnh bây giờ của mình

Rốt cuộc, Tiểu Ân xoay người, hẳn thành khẩn nói:

- Đại tát mãn các hạ, thực xin lỗi, ta không thể đáp ứng

Ledoux khó hiểu, hẳn kinh ngạc hỏi:

- Tại sao?

Tiểu Ân ôm lấy cái đầu to của Hắc Toàn Phong, lộ ra nụ cười tươi nói:

- Bởi vì Hắc Toàn Phong là người nhà của ta, ta không thể dùng máu của người thân để đổi lấy bất cứ đồ vật gì

Ledoux nhất thời há to miệng, dù hẳn cân nhắc thế nào, cũng không nghĩ tới Tiểu Ân cự tuyệt hẳn vì nguyên nhân này

- Tiểu Ân các hạ, ngài nói giỡn hay sao. Nó chẳng qua chỉ là ma sủng

Tiểu Ân hơi cười nói:

- Đúng, nó là người nhà của chúng ta, là người thân mật nhất với chúng ta

Đám người Kim nhìn nhau cười, đột nhiên xông tới, dựa vào thân thể to lớn của Hắc Toàn Phong, trong không gian tràn ngập hào khí thân mật

Đôi mắt của Hắc Toàn Phong chớp động, không ai phát hiện ra, hơi nước thoáng tỏa ra trong mắt nó

Hoàng kim sa trùng cũng nháy mắt, nhưng nó vừa mới sinh ra không lâu, nên không hiểu gì, cho nên ánh mắt của nó chỉ tràn ngập tò mò

Biến dị Slime thực sự giật mình, trong mắt nó cũng lộ ra thần sắc giống như Ledoux

Đối với quyết định của Tiểu Ân, nó cũng có chút không hiểu

Nhưng mơ hồ ma thú được Tiểu Ân đặt cho biệt danh là Bạch Toàn Phong này hiểu được, tại sao Hắc Toàn Phong lại trung thành với Tiểu Ân

Về mặt của Ledoux cực kỳ tức cười, hẳn không nghĩ tới, người ta cự tuyệt yêu cầu của mình, sắc mặt của hẳn không được tốt lắm

Hắn thở dài một tiếng, muốn thu hồi lại cành cây, chỉ thấy Hắc Toàn Phong đột nhiên run lên, thân hình to lớn của nó linh hoạt như một con khỉ, trong nháy mắt thoát khỏi đám người Tiểu Ân

Sau đó nó như cuồng phong bay về phía Ledoux

Tiểu Ân rùng mình, nhưng hắn biết uy lực của Hắc Toàn Phong. Mặc dù Ledoux là đệ nhất cao thủ của hoàng tộc, nhưng nếu chưa chuẩn bị thì không phải đối thủ của Hắc Toàn Phong. Nếu như vậy mà hắn bị thương thì đúng là khóc không ra nước mắt

Song ngoài dự đoán của mọi người, Hắc Toàn Phong tới trước người hắn, không có động tác công kích gì cả, mà vươn hai chân trước ra, chân của nó giống như thanh thủy lợi hại nhẹ nhàng vạch một cái

Lân giáp nhìn qua không thể phá vỡ được nứt ra, máu tươi chảy ra như suối

Máu cũng không văng khắp nơi, bởi vì trên không trung có một trận gió nhẹ, vây đóng máu đó lại

Ledoux phản ứng cực nhanh, trong chốc lát hắn hiểu được tâm ý của Hắc Toàn Phong, lập tức lấy một chiếc lọ đã chuẩn bị sẵn ở trong vật phẩm trang sức không gian ra

Máu tươi trên không trung chảy vào trong đó

Bóng người chợt lóe, Tiểu Ân đã xuất hiện trước mặt Hắc Toàn Phong và Ledoux, sắc mặt hắn không tốt lắm, ra tay như điện, cầm vết thương trên tay Hắc Toàn Phong

Một đạo ánh sáng vàng kim chợt hiện lên, vết thương trên người Hắc Toàn Phong vốn không sâu, giờ phút này nhanh chóng khôi phục lại.

Đám người Kim đồng loạt lao tới, mặc dù bọn họ biết với thể tích của Hắc Toàn Phong thì chút máu đó không tính là gì, giống như người thường không cẩn thận thái rau bị đứt tay mà thôi. Nhưng trong lòng bọn họ vẫn không thấy thoải mái

Ledoux rõ ràng cảm ứng được hào khí quý dị ở nơi này, hắn xấu hổ cười, lập tức thu cái lọ trong tay về, hơn nữa đưa cành cây tới trước mặt Hắc Toàn Phong

Vị hoàng tộc đại tát mãn này nghiêm túc nói:

- Hắc Toàn Phong, đa tạ ngươi, ngươi là ma thú trung thành nhất mà ta từng thấy

Với thân phận và địa vị của hắn, nói như vậy với một con ma thú, đã cấp đủ mặt mũi cho Hắc Toàn Phong

Hắc Toàn Phong gật gù đắc ý trong chốc lát. Một cơn gió nhẹ quẩn cành cây trong tay Ledoux đi, hơn nữa bay tới trước mặt Tiểu Ân

Tiểu Ân tiếp nhận cành cây, nhẹ nhàng thở dài một hơi. Vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong, ánh mắt của hắn tràn ngập sự yêu thương

Ledoux mỉm cười với mọi người, lập tức rời đi, nhìn bộ dáng vội vàng của hắn, dường như lo lắng đám người Tiểu Ân đổi ý

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, nếu Hắc Toàn Phong đã xuất huyết, thì dù hắn hối hận cũng không có ý nghĩa, dù thế nào, cũng không thể uống phí lòng tốt của đại gia hỏa này

Ánh mắt nhìn cành cây vài lần, Tiểu Ân hơi lắc đầu, món đồ này quả thực cổ quái, ngay cả kẻ có kiến thức uyên thâm như Nhất Hào cũng không biết lai lịch của nó

Tay hắn mò mẫn vào trong vòng cổ không gian một chút, lấy ra hai viên ma hạch và hai viên tử kim tinh thạch

Đem cành cây, một viên ma hạch vô thuộc tính cấp bảy, một viên tử kim tinh thạch đưa cho Đức Lỗ Phu nói:

- Đây là bảo bối mà Hắc Toàn Phong dùng máu để đổi, ngươi thỉnh đại sư Linnuo chế tạo ma pháp trượng cho ngươi, chắc đủ để ngươi sử dụng trước khi tiến giai thành ngàn năm truyền kỳ

Đức Lỗ Phu lên tiếng, ánh mắt của hắn cảm kích nhìn Tiểu Ân và Hắc Toàn Phong, với quan hệ của bọn họ, tự nhiên sẽ không nói lời cảm kích, nhưng tình cảm lại càng thêm gắn bó

Tiểu Ân cầm ma hạch và tử kim tinh thạch khác giao cho Carter nói:

- Đây là thu hoạch của ta trên vong linh đảo, rất thích hợp cho ngươi sử dụng

Carter nhận lấy, đột nhiên biến sắc, kinh hô:

- Vong linh ma hạch cấp tám?

Khuôn mặt của mọi người hiện lên sự kinh ngạc, trong thế giới ma thú, cấp bảy và cấp tám là một khái niệm hoàn toàn khác nhau, giống như ma đạo sỹ và đại ma pháp sư của loài người. Mặc dù chỉ khác nhau một cấp, nhưng thực lực có sự biến hóa long trời lở đất

Tiểu Ân lấy ra ma hạch vô thuộc tính cấp bảy, trong lòng mọi người có chút kinh ngạc, nhưng khi Tiểu Ân lấy ra ma hạch tương đương với cấp bậc quân vương, ánh mắt của bọn họ lộ ra vẻ khó tin

Khóe miệng nở nụ cười, Tiểu Ân lắc đầu:

- Như thế nào, không thích quà của ta à?

Sắc mặt của Carter hơi đỏ lên, hắn cúi đầu thật sâu với Tiểu Ân, không nói gì, chỉ là trong lòng hắn, càng thêm cung kính đối với Tiểu Ân

Tiểu Ân lấy ra không gian ngủ đông, thở dài nói:

- Lần này tới vong linh đảo, ta còn thu hoạch được u linh mã cấp bảy, đó cũng là chuẩn bị cho ngươi, nhưng đáng tiếc là, thực lực của ngươi chưa đủ, không cách nào điều khiển được u linh mã

Sắc mặt Carter hơi đỏ lên, nói:

- Sư phụ, ngài cũng có thể sử dụng

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua người bọn họ, đang muốn nói chuyện thì Hoàng Toàn Phong chợt vỗ đôi cánh, sau đó trong miệng nó phát ra âm thanh, hơi thổi quanh người nó cường đại tới cực điểm, phá vỡ khí tường ở xung quanh

Một giây sau, dù là Hắc Toàn Phong hay đám người Tiểu Ân, đều cẩn thận đề phòng

Biểu hiện của Hoàng Toàn Phong như thế, rõ ràng nó phát hiện ra tung tích địch nhân ẩn giấu, hơn nữa địch nhân này có thực lực cường đại, nên nó mới trở nên táo bạo như thế

Trong lòng Tiểu Ân nặng trĩu, mặc dù không biết người xâm phạm là ai, nhưng Hoàng Toàn Phong còn phát hiện ra trước mình, điều này nói lên mình quá khinh thường

Tinh thần ý thức nhanh chóng khếch tán ra ngoài, toàn bộ tinh thần của hắn chăm chú tìm tòi, rốt cuộc phát hiện được một chút dị thường trong không gian

Cách bọn họ trăm thước, không gian xuất hiện một loại dao động không tầm thường, thậm chí loại dao động này còn phối hợp chặt chẽ với không gian xung quanh

Nếu như không phải Hoàng Toàn Phong báo trước, cùng với việc thực lực của Tiểu Ân tăng lên, như vậy rất có khả năng bỏ qua điều này

Cảm nhận được sự tồn tại của địch nhân, sắc mặt của Tiểu Ân càng thêm ngưng trọng, có thể đem hơi thở và thân hình ẩn giấu tới tình trạng này, quả thực vô cùng kỳ diệu

Nếu như trên phương diện ẩn giấu có người nào có thể so sánh với người này, chỉ sợ chỉ có phương pháp ẩn giấu mà Hắc Long Vương truyền thụ cho hắn

Khi Tiểu Ân nghĩ đến truyền thừa của Hắc Long Vương, trong lòng đột nhiên xuất hiện cảm giác quen thuộc, hình như kẻ đang âm thầm theo dõi bọn họ sử dụng thuật ẩn giấu có chút tương tự với truyền thừa của Hắc Long Vương

Nhưng rất nhanh Tiểu Ân loại bỏ ý nghĩ của mình, Hắc Long Vương không nhàm chán đi theo dõi mình, hơn nữa dù nó có theo dõi, cũng không thể nào bị Hoàng Toàn Phong phát hiện

Tiểu Ân hít sâu một hơi, hừ lạnh một tiếng, năng lượng trước người hội tụ lại, phong nguyên tố trong không trung điên cuồng dung hòa, áp súc. Mặc dù hắn không thi triển phương pháp áp súc siêu cường, nhưng giờ phút này, lốc xoáy vẫn ẩn chứa uy năng cường đại, không dưới ma pháp cấp bảy Tử Vong Xạ Tuyến

Phong hệ năng lượng cuồng bạo phóng về phía không gian trước mặt, trong lúc xoáy cắt giấu thủy nguyên tố hình thành nên băng tiền, chắc chắn sẽ khiến người đó chịu thiệt

Trong chốc lát Tiểu Ân thì triển ra song hệ ma pháp có uy lực tương đương với ma pháp cấp bảy, thực lực hiện giờ của hắn, ma đạo sỹ bình thường không thể so được.

227. Chương 48: Trưởng Lão Long Tộc

Luôn uy phong lẫm liệt như Hắc Toàn Phong lúc này lại đứng yên, thân hình nó cuộn lại, khép cái miệng rộng lại, không dám phát ra âm thanh nào

May mà thực lực của nó tăng lên, can đảm cũng tăng lên theo nên vẫn điều khiển được năng lượng phong hệ, không bị té ngã

Nhưng chỉ cần nhìn vẻ mặt sợ hãi của nó, là biết nó rất kiêng kỵ bóng xám trước mặt

Đám người Kim lập tức đề phòng, thậm chí bọn họ còn lấy ra ma pháp trượng

Một khi Tiểu Ân hành động, bọn họ sẽ kích thích ma pháp

Hai mắt Tiểu Ân chớp động tinh quang, hắn toàn tâm toàn ý cảm ứng bóng xám trước mặt

Từ bóng xám truyền đến hơi thở rất quen thuộc, nếu như hắn không nhớ lầm, thứ này chắc tới từ vụ cốc thần bí ở dãy núi Ishtar

Hắc Toàn Phong có được thành tựu như ngày hôm nay, kỳ thực là nhờ vụ cốc thần bí, nếu như không lấy được hài cốt thạch long từ nơi đó, như vậy Hắc Toàn Phong khó có thể vượt qua cực hạn chủng tộc

Nhưng người trong vụ cốc thần bí lại quá tuyệt tình, lại muốn ăn tươi nuốt sống Hắc Toàn Phong

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân không nói hai lời, lấy ra bán thần trượng, hắn cẩn thận đề phòng

Một cỗ hơi thở thần bí từ bóng xám tản ra. Nếu Tiểu Ân đã phát hiện, bóng xám cũng không cần ẩn giấu

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân lập tức tập trung, nhưng hắn lập tức phát hiện, đoàn hơi thở đó chỉ để trình sát mà thôi, không có ý muốn đả thương ai cả

Từ từ, đoàn hơi thở này thu về, Tiểu Ân cảm thấy sự thất vọng cực độ của đoàn hơi thở này. Dường như bóng xám muốn tìm kiếm đồ vật gì ở chỗ hắn

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hắn mơ hồ cảm giác được, đoàn bóng xám này có chút giống vong linh quân vương, nhưng lại có uy năng vô thượng giống như Hắc Long Vương, khiến hắn có cảm giác không được tự nhiên

Một lát sau, bóng xám bắt đầu biến ảo, trong nháy mắt biến thành một lão nhân

Lão nhân này chẳng những có râu tóc đầy mặt, thậm chí còn có cả hàng lông mi trắng, giống hệt thọ tinh trong truyền thuyết

Khi bóng xám biến hóa thành hình người, trong hư không xuất hiện dao động, một đoàn sương mù màu đen, theo sau đoàn sương mù, biến thành một trung niên nhân khôi ngô

Đám người Tiểu Ân rung mình, không thể tưởng tượng được còn có một người nữa, hơn nữa Tiểu Ân và Hoàng Toàn Phong không phát hiện ra

Nhưng khi ánh mắt của Tiểu Ân nhìn trung niên tráng hán, trong đầu hắn nhớ tới cảnh khi hắn tiến giai thành ma đạo sỹ, lần đầu tiên sử dụng Tiêu Dung Thuật, khiến tồn tại cường đại này chạy trốn chết

Hắn hít sâu một hơi nói:

- Nguyên là người tới từ vụ cốc thần bí, không biết các ngươi có dụng ý gì?

Lão nhân đang muốn nói chuyện thì thấy thân hình đại hán trung niên xuyên qua khoảng cách trăm thước, đoạt quyền nói chuyện:

- Tiểu Ân, trận tử thí lần trước không tính, chúng ta đánh lại

Sắc mặt Tiểu Ân hơi căng thẳng, trầm giọng nói:

- Làm sao các ngươi biết ta là Tiểu Ân

Trung niên đại hán khinh thường nói:

- Lần đầu tiên ngươi đến vụ cốc, chúng ta đã phát hiện ngươi, ngươi xây nhà ở núi Ishtar, chúng ta dù không muốn biết cũng khó

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng, trong lòng chấn động, nghe khẩu khí của hắn, dường như tảng đá cự long là do bọn họ cố ý để mình và Hắc Toàn Phong lấy đi, nếu không, với thực lực khi đó của bọn họ, làm sao có khả năng tiếp xúc với thạch long

Còn có, đám người mình sống ở trong dãy núi Ishtar, đối phương cũng biết rõ, điều này thật đáng sợ

Chỉ là, xem ra bộ dáng của bọn họ, dường như không biết chuyện của Nhất Hào, điều này khiến Tiểu Ân hơi yên tâm

Dường như nhận ra sự nghi hoặc của Tiểu Ân, trung niên đại hán cất tiếng cười to, nói:

- Tiểu Ân, không phải ngươi biết sử dụng Tiêu Dung Thuật sao, sử dụng lại cho ta xem

Tâm thần của Tiểu Ân thu liễm lại, hắn mơ hồ cảm giác, mặc dù khẩu khí của người này vô cùng cuồng ngạo, nhưng trên thực tế không có nhiều ác ý. Đây là một cảm giác kỳ quái, nhưng cùng người này nói chuyện, hắn càng tin phỏng đoán của mình

Chẳng lẽ bọn họ không muốn ăn Hắc Toàn Phong, mà chỉ muốn chơi đùa?

Lông mày của trung niên đại hán cau lại nói:

- Tiểu Ân, ngươi đã là ma đạo sỹ, sao lại chậm chạp như thế, hành động nhanh chút nào

Tiểu Ân cười cười, biết rõ mình có Tiêu Dung Thuật nhưng lại thúc giục mình thi triển, có thể thấy hắn đã chuẩn bị chu toàn

Nếu như là trước kia, Tiểu Ân tin tưởng, trên thế giới này không có người có thể phá giải được Tiêu Dung Thuật, nhưng trải qua lần hợp tác với Hắc Long Vương trên vong linh đảo, hắn hiểu được, mặc dù uy lực của ma pháp này rất cường đại, nhưng không phải thiên hạ vô địch

Nhưng nói thật, Tiểu Ân cũng muốn biết, trung niên đại hán này làm thế nào để ngăn cản Tiêu Dung Thuật

Bán thân trượng từ từ sáng lên, Tiểu Ân trầm giọng nói:

- Các hạ, nếu ngài biết Tiêu Dung Thuật, cũng biết được uy lực của pháp thuật này, chẳng lẽ ngài thực sự muốn thử sao?

Trung niên đại hán hừ lạnh một tiếng nói:

- Nói nhảm, trên thế giới này không có ma pháp vô địch, ngươi có thể yên tâm thi triển, dù ta bị truyền tống đi cũng không trách ngươi

Trong lòng Tiểu Ân xuất hiện cảm giác kỳ dị, người này nói giống hệt Hắc Long Vương

Ánh mắt đảo qua hai người này vài vòng, đột nhiên nhớ tới tình huống của Hắc Long Vương, khẽ hỏi:

- Ta hiểu rồi, ngài ký linh hồn khế ước với lão tiên sinh này, cho nên dù ngài bị truyền tống, lão tiên sinh cũng có thể gọi ngài trở về

Những lời này nói ra, khiến hai người kinh ngạc, không thể tưởng tượng được Tiểu Ân có thể dễ dàng nhìn ra điểm này, kiên thức của hắn quả thực uyên thâm tới mức khó tin

Song bọn họ không ngờ tới, Tiểu Ân và Hắc Long Vương đã sớm dùng biện pháp này, cho nên biết rất rõ

Trung niên đại hán và lão giả trao đổi với nhau một lúc, sau đó nói:

- Tiểu Ân, ta sẽ không bị Tiêu Dung Thuật của người truyền tống, cho nên người không phải lo

Tiểu Ân gật đầu một cái, đột nhiên cười nói:

- Không sao, có linh hồn khế ước là không sao rồi

Nói xong, bản thân trượng trong tay hắn hơi run lên, ánh sáng màu xanh biếc nhất thời biến mất

Ở phía đối diện, đôi mắt của trung niên đại hán trợn tròn lên, mặc dù Tiểu Ân nói khách khí, nhưng ra tay lại không lưu tình chút nào, ánh sáng màu xanh biếc xuất hiện rất bí mật

Song lần này trung niên đại hán đã có chuẩn bị, cổ tay run lên, một đoàn hắc vụ (sương mù đen) giống như thực thể động lại

Phạm vi bao phủ của hắc vụ không lớn, chẳng qua chỉ bao phủ nửa thước quanh người hắn. Nhưng phạm vi của nó lại lớn hơn ánh sáng màu xanh biếc

Sắc mặt Tiểu Ân nhất thời biến đổi, đến giờ phút này, hắn mới chỉ hơi tin tưởng đối phương có thể ngăn cản được Tiêu Dung Thuật

Điều này chỉ cần nhìn hắc vụ trên tay đại hán xuất hiện trùng khớp với điểm truyền tống không gian của Tiêu Dung Thuật là rõ

Có thể nắm rõ điểm xuất hiện của Tiêu Dung Thuật như thế, lần đầu tiên Tiểu Ân mới thấy

Một tầng hắc vụ dừng mãnh lao vào trong, hình thành lên một bóng đen hư ảo

Trong không gian truyền tới một trận năng lượng dao động kỳ dị, ánh sáng màu xanh biếc của Tiêu Dung Thuật nhanh chóng khếch tán, bao phủ bóng đen hư ảo lại

Song khi ánh sáng màu xanh biếc lóe lên, thông đạo không gian cũng không mở ra và cũng không tiêu tán

Đám người Tiểu Ân ngăn ra, lập tức hiểu, ma pháp này thất bại

Xác suất thất bại của Tiêu Dung Thuật vẫn rất cao, Tiểu Ân có thể thi triển thành công hai lần ở vong linh đảo, lần đầu tiên là gặp may, còn lần thứ hai là do Hắc Long Vương phối hợp

Khi thông đạo xuất hiện, nếu thi triển Tiêu Dung Thuật sẽ có một trăm phần trăm thành công, nhưng trên thế giới này, ngoài Hắc Long Vương ra, không có người thứ hai có thể phối hợp với Tiểu Ân

Trung niên đại hán cũng hơi run, hắn cũng không nghĩ tới Tiêu Dung Thuật lại thất bại

Đại hán trung niên cười nói:

- Tiểu Ân, lần này không tính, chúng ta làm lại

Khuôn mặt Tiểu Ân nở nụ cười vô hại, nhưng trong lòng thầm mắng

Chỉ bằng thủ đoạn vừa rồi của người này, đem Tiêu Dung Thuật chuyển sang một bóng người hư ảo, bản lĩnh này nằm ngoài dự liệu của Tiểu Ân. Mặc dù lần này Tiêu Dung Thuật thất bại, nhưng Tiểu Ân có cảm giác, dù Tiêu Dung Thuật thành công mở ra thông đạo không gian, như vậy kẻ bị truyền tống, có khả năng lớn là bóng đen hư ảo

Nhìn trung niên đại hán, đột nhiên tinh thần Tiểu Ân phấn chấn, đối thủ tốt như vậy, đúng lúc có thể thí nghiệm thực lực của mình đạt tới cấp độ nào

Hít sâu một hơi, tinh thần của Tiểu Ân tiến vào trạng thái tốt nhất. Tinh thần ý thức của hắn và Nhất Hào kết hợp với nhau, giống như khi ở trong tám tầng kết giới trên vong linh đảo, tinh thần của Tiểu Ân được đẩy lên đỉnh điểm, trên tay hắn, năng lượng nguyên tố vô cùng vô tận đang dùng tốc độ khó tin tiến hành áp súc

Không khí xung quanh dường như trầm trọng, áp lực cường đại không ngừng lưu chuyển trên người mỗi cá nhân. Mất đi sự áp chế của tám tầng kết giới, tốc độ áp súc nguyên tố của Tiểu Ân cực nhanh, chỉ trong vài lần hô hấp, năng lượng nguyên tố khổng lồ đã bị áp súc lại một chỗ, hơn nữa dưới tâm ý của hắn chuyển đổi thành một ngọn lửa màu trắng sữa

Ngọn lửa này nhìn qua thì lúc nào cũng có thể bị dập tắt

Nhưng không người nào dám xem thường ngọn lửa nhỏ này, bởi vì bọn họ đều cảm ứng được uy năng cường đại ở trong đó

Dù là trung niên đại hán hay lão nhân đang xem cuộc chiến, sắc mặt của bọn họ trở nên vô cùng ngưng trọng

Tiểu Ân nhìn vẻ mặt của bọn họ, trong lòng đột nhiên động, kết giới kết hợp giữa ảo thuật và không gian hệ nhất thời phát ra

Trong kết giới hư ảo này, ngọn lửa quanh người Tiểu Ân xuất hiện dao động kỳ dị, năng lượng quỷ dị khổng lồ dường như biến mất

Tới bây giờ, sắc mặt của hai vị cường giả tới từ vụ cốc thần bí mới thay đổi, ánh mắt của bọn họ nhìn Tiểu Ân có thêm vài phần tôn trọng

Bọn họ cũng không biết, Tiểu Ân đột nhiên nghĩ ra việc sử dụng kết giới sơ khai để che giấu uy năng của ngọn lửa, cho nên bọn họ mới tưởng Tiểu Ân cố ý biểu hiện lực lượng cường đại của bản thân. Hơn nữa dùng phương thức này để nói rõ thực lực cường đại của bản thân hẳn

Nhìn ngọn lửa yếu ớt lúc nào cũng có thể bị dập tắt, hai vị cường giả gật đầu với nhau một cái

Trong lòng bọn họ thầm hô may mắn, nếu như Tiểu Ân âm thầm sử dụng phương pháp này đánh lén bọn họ, thì sẽ khiến bọn họ gặp phải nguy hiểm nhất định

Dù sao, ngọn lửa nhỏ đó ẩn chứa năng lượng quá cường đại, đối với người đã mất đi thân thể như bọn họ, tuyệt đối là uy hiếp trí mạng

Về mặt trung niên đại hán trở nên hòa ái, tinh thần dao động từ trên người hắn phát ra, liên lạc cùng với Tiểu Ân

- Tiểu Ân các hạ, chúng ta không có ác ý

Tiểu Ân nao nao, hắn đã hợp thể với Nhất Hào, đang tính toán chi ly, làm thế nào mới bắt được bọn họ

Đặc biệt cường giả tới vụ cốc gây ra áp lực cường đại cho Tiểu Ân

Song dù hắn tính toán thế nào, cũng không nghĩ ra, đối phương lại truyền tới một tin tức đơn giản như vậy

Nhất Hào lập tức điên cuồng phân tích, nhưng thiếu số liệu, nó cũng không phán đoán được đối phương có ý đồ gì khác không

Nhưng hơi thở trên người Tiểu Ân bình tĩnh lại một chút. Hắn cảnh giác nhìn đối phương, không nói một lời nào

Trung niên đại hán cười cười, hắn rõ ràng dùng lực lượng tinh thần để trò chuyện với Tiểu Ân:

- Tiểu Ân các hạ, ta biết trong lòng ngài có sự hoài nghi, nhưng chúng ta không muốn là địch với ngài. Nếu không, mấy năm trước cũng không để ngài và ma sủng mang xác thạch long đi

Sắc mặt của Tiểu Ân trở lên cổ quái, khuôn mặt mơ hồ lộ ra vẻ hậm hực, địch ý trên người không còn nồng đậm nữa

Mạnh miệng rồi bắt dừng tay, mặc dù Tiểu Ân không muốn thừa nhận, nhưng trong lòng hắn có sự áy náy. Thạch long rất quan trọng đối với Hắc Toàn Phong, cho nên dù có cho hắn suy nghĩ lại, hắn vẫn làm như thế

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân điều khiển năng lượng trong không gian trở lại như bình thường, nhẹ giọng hỏi:

- Cường giả tới vụ cốc, rốt cuộc ngài muốn làm gì?

- Chúng ta muốn hỏi thăm một người

- Ai?

Vẻ mặt của trung niên đại hán trở nên trang trọng, giống như tín đồ đang cầu khẩn

- Chúng ta muốn biết đại nhân Corey ở đâu?

Tiểu Ân hít sâu một hơi, ngay cả ngọn lửa mà hắn đang khống chế cũng hơi run

Sắc mặt trung niên đại hán khê biến, vội vàng chuẩn bị phòng ngự. Thứ này nhìn qua chẳng có gì, nhưng năng lượng uy áp mà nó biểu hiện ra quá mức dọa người

Sắc mặt của Tiểu Ân trở nên âm trầm bất định, Hắc Long Vương là lợi thế lớn nhất của hắn, tồn tại của người này, ngoài Hắc Toàn Phong ra, cả đám người Kim cũng không biết, nhưng hai người này làm sao biết được

Kỳ thực Tiểu Ân không lo lắng cho sự an toàn của Hắc Long Vương, mà lo lắng hành động của mình trên Vong Linh đảo bị mười hai quân vương biết được, như vậy hắn sẽ trở thành tử địch của bọn họ

Lạnh lùng nhìn hai người trước mắt, địch ý trên người Tiểu Ân càng đậm lên, thậm chí hắn quyết định, không tiếc giá đắt, dùng mọi thủ đoạn để lưu hai tên này ở lại đây

Cổ tay cử động, ngón tay Tiểu Ân có thêm một chiếc nhẫn ngũ sắc, chiếc nhẫn này nhìn qua thì bình thường nhưng không biết vì sao, trong cảm giác của mọi người, chiếc nhẫn này lại tỏa ra một lực lượng khiến người khác sợ hãi

Chiếc nhẫn này là đồ Tiểu Ân đoạt được trong sân chơi của thần linh, nhẫn huyết quang giam cầm, nhưng nhan sắc của nó quá chói mắt, nên Tiểu Ân mới sử dụng các loại nguyên liệu thay đổi vẻ ngoài của nó, khiến hình dạng của nó thay đổi

Nhưng uy lực của nó quá cường đại, một khi sử dụng, hơn nữa bị ngoại nhân nhìn thấy, chỉ sợ không thể giấu giếm được

Nhưng hôm nay, không thể không sử dụng nó

Nhẫn huyết quang giam cầm có khả năng giam cầm vượt cấp, Tiểu Ân tự tin, một khi sử dụng nó, chắc chắn có thể vây khốn một người. Giam giữ một người, sau đó giải quyết tên còn lại

Chỉ cần giải quyết hai người này, như vậy tin tức này sẽ không lộ ra ngoài

Song đang lúc hắn đang chuẩn bị không tiếc đại giới ra tay, thì ở phía đối diện, trung niên đại hán đột nhiên tiêu tán

Không sai, một lần nữa hắn biến thành một đoàn hắc vụ, hơn nữa dùng phương thức biến hóa biến thành một hình tượng. Khi Tiểu Ân thấy hình tượng này, nhất thời trong lòng đại chấn, thể công vốn đang chuẩn bị lập tức dừng lại

Bởi vì hình tượng mới của trung niên đại hán, so với tiểu hắc long thì thể tích của nó lớn hơn mấy trăm lần, thì không có gì khác nhau

Trong giây phút này, liên tưởng tới thạch long trong vụ cốc, dù kẻ ngu cũng đoán được thân phận của người này

Tiểu Ân kinh hô:

- Ngài là thành viên của bộ tộc hắc long?

Hắc long hình thành tư sương mù hơi cúi cái đầu cao ngạo của nó xuống nói:

- Đúng, trưởng lão Lida của bộ tộc hắc long vẫn an ngài

Tay Tiểu Ân run lên, vội vàng xóa đi ngọn lửa

Năng lượng dao động cường đại nhất thời khếch tán đi bốn phương tám hướng, xung quanh có từng làn sóng năng lượng không nhìn thấy

Hai vị cường giả của bộ tộc hắc long liếc mắt nhìn nhau, cảm thấy khiếp sợ đối với thủ đoạn khống chế năng lượng cường đại của Tiểu Ân.

Trong lòng bọn họ cảm khái không thôi, lần trước hắc mới tiến giai thành ma đạo sỹ, nhưng sau một đoạn thời gian, tiến bộ của hắc lại to lớn như thế, không biết hắc làm thế nào

Mặc dù Tiểu Ân đã xua tan đi ngọn lửa, nhưng cũng không cất nhẫn và bán trượng đi, chỉ là định ý trên người hắc đã tiêu tán

Hắc hơi cúi người, dùng lễ tiết của ma pháp sư ân cần hỏi:

- Trưởng lão Lida, chào ngài

Ánh mắt chuyển qua người lão nhân, hắc cảm nhận được hơi thở trên người lão nhân không kém Lida. Nếu như hắc không nhìn lầm, đây cũng là vị cường giả khác của bộ tộc hắc long

Quả nhiên, lão nhân ở xa gật đầu:

- Trưởng lão Bulliet vẫn an ngài, xin ngài trợ giúp

Khuôn mặt của Tiểu Ân nở nụ cười hòa ai:

- Nhị vị trưởng lão, muốn tìm kiếm nơi ở của Hắc Long Vương sao

- Đúng

Lida kích động nói, hai người bọn họ đã sinh tồn ở khối tinh cầu này mấy vạn năm, chính là vì chờ đợi giây phút này

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, đột nhiên hỏi:

- Tại sao hai vị biết ta biết Hắc Long Vương ở đâu?

Bulliet do dự trong chốc lát, áy náy nói:

- Tiểu Ân các hạ, xin ngài tha thứ, kỳ thực khi ngài mang thạch long đi, chúng ta đã cảm ứng được hơi thở của vương, hơn nữa để lại một ấn ký mơ hồ. Một khi ngài gặp vương, như vậy chúng ta có thể thông qua ấn ký ma pháp cảm ứng được vương.

Tiểu Ân nhất thời hiểu được, hắc nhượng mào nói:

- Ấn ký ma pháp của ngài rất tốt, ngay cả Hắc Long Vương cũng không phát hiện ra

Bulliet cười nói:

- Đó là ma pháp mới do chúng ta dùng thời gian vạn năm ở trên tinh cầu này nghiên cứu ra, ngay cả vương cũng không biết, cho nên mới sơ sẩy

Lúc này Tiểu Ân mới thư thái, mặc dù Hắc Long Vương lợi hại, nhưng dù sao không phải thần linh, đối với một ít pháp thuật, không biết cũng chả có gì lạ

Lida bổ sung nói:

- Tiểu Ân các hạ, chúng ta cảm ứng được hơi thở của vương, lập tức chạy đến đây, nếu có kinh động, xin ngài tha thứ

Tiểu Ân vội vàng giơ tay nói:

- Hai vị quá khách khí

Nhìn đôi mắt mở to của bọn họ, Tiểu Ân tin tưởng, hắc hơi gật đầu nói:

- Ta có thể để hai vị liên lạc với Hắc Long Vương, nhưng hắc có bằng lòng gặp hai người không thì ta không biết được

Lida vội vàng nói:

- Đó là tất nhiên

Đám người Kim cẩn thận đề phòng ở phía sau, nhưng bọn họ nói chuyện với nhau mấy câu, lại có thể hóa thù thành bạn, không khỏi nhìn nhau. Nhưng bọn họ luôn luôn chấp hành đối với quyết định của Tiểu Ân, cho nên không có ý nghĩ gì khác

Chỉ có Hắc Toàn Phong bởi vì ăn thạch long nên có sự sợ hãi đối với hai vị cường giả của bộ tộc hắc long, bởi vậy vẫn trốn bên người Mary, không dám tới gần bọn họ.

228. Chương 49: Họa Thủy Đông Dẫn

Chỉ mất một lát, trong đầu hắn truyền đến giọng nói của Hắc Long Vương:

- Tiểu Ân có chuyện gì?

Nghe giọng nói của Hắc Long Vương tràn ngập vẻ ngái ngủ, Tiểu Ân có chút sáng tỏ, lão long vương này hấp thu đủ năng lượng trên Vong Linh đảo, nên đi ngủ để tiêu hóa đây

- Long vương các hạ, có hai người ở chỗ ta muốn tìm ngài

- Tìm ta? Người tiết lộ thân phận của ta ra ngoài?

Hắc Long Vương bất mãn nói

- Không có, hai người này tự xưng là trưởng lão của bộ tộc hắc long, họ nói đã ở trên tinh cầu này mấy vạn năm để đợi ngài

Tiểu Ân không hề giấu giếm nói

- Cái gì?

Giọng nói ngái ngủ của Hắc Long Vương trong nháy mắt biến mất, Tiểu Ân có thể cảm nhận được giọng nói của hắn tràn ngập sự chấn động

Linh hồn cường đại đánh sâu vào đầu Tiểu Ân, khiến hắn thống khổ rên một tiếng

Giọng nói áy náy của Hắc Long Vương lập tức truyền tới:

- Xin lỗi, ta quá kích động, mấy vạn năm qua không nghe thấy tin tức của đồng tộc, tin tức này khiến ta rất chấn động

Tiểu Ân cười khở, tiếp nhận lời xin lỗi của hắn. Mặc dù vừa rồi không dễ chịu tí nào cả, nhưng nếu để Tiểu Ân ở vị trí của Hắc Long Vương, thậm chí biểu hiện của Tiểu Ân còn điên cuồng hơn

- Hai người đó là ai?

Hắc Long Vương cấp bách hỏi

- Lida và Bulliet

Tiểu Ân cẩn thận nói:

- Bọn họ nói rất mơ hồ, nói ở trên tinh cầu này đợi ngài mấy vạn năm, dường như có chút không thực tế

Giọng nói của Hắc Long Vương thoáng dừng lại một chút nói:

- Không sai, Bulliet là tiên đoán sự lợi hại nhất của bộ tộc hắc long, cho nên hắn tính ra vị trí của ta cũng không có gì ngạc nhiên

Tiểu Ân không có lòng tin cường đại như Hắc Long Vương. Có thể tính ra chuyện mấy vạn năm sau, điều này đã nằm ngoài phạm trù của nhân loại

Nhưng nếu Hắc Long Vương đã nói vậy, Tiểu Ân cũng chỉ có thể tiếp nhận, có lẽ do cấu trúc gen của nhân loại và long tộc khác nhau nên năng lực dự đoán này cũng khác nhau

Hắc Long Vương thông qua linh hồn truyền tin tức tới, Tiểu Ân lập tức ngằm hiểu, hấn mở to hai mắt, lập tức thấy đám người Kim đang cẩn thận thủ vệ bên cạnh hấn, còn hai trưởng lão của bộ tộc hắc long đứng cách đó không xa, dùng ánh mắt chờ mong chăm chú nhìn hấn

Hơi cười, Tiểu Ân bước ra khỏi vòng vây của đám người Kim, tới trước người Lida, vươn tay chỉ một cái, một cỗ năng lượng từ ngón tay hấn phát ra, tiếp theo tin tức Hắc Long Vương truyền đạt trực tiếp truyền vào ý thức của hai vị long tộc

Một giây sau, hai vị trưởng lão long tộc lộ ra sắc mặt vui mừng. Chờ đợi mấy vạn năm, cuối cùng cũng được đền đáp, tâm tình dao động cường đại khiến Tiểu Ân có cảm xúc kỳ dị

Trong lòng hấn đột nhiên xuất hiện một ý niệm kỳ quái

Nguyên lực lượng tâm tình cũng cường đại như thế, nếu có thể nắm giữ lực lượng này trong tay, chỉ sợ uy lực to lớn không hề dưới lực lượng của ma pháp

Nhưng lực lượng tâm tình không dễ nắm bắt như ma pháp, ít nhất theo sự hiểu biết của Tiểu Ân, chưa có người nào làm được điều này

Hai trưởng lão long tộc đột nhiên cúi đầu với Tiểu Ân, cảm kích nói:

- Tiểu Ân các hạ, long vương đại nhân có thể thoát vây là nhờ công lao của ngài, chúng ta đại biểu cho bộ tộc hắc long cảm tạ ngài

Tiểu Ân cười hắc hắc nói:

- Nhị vị quá khách khí, kỳ thật ta cũng không làm gì cả

Hai người Bulliet nhìn nhau, dường như bọn họ muốn rời đi, nhưng nhìn Tiểu Ân, không dám làm ra hành động xấu hổ qua cầu rút ván này

Do dự một chút, Bulliet nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta vừa rồi có nghe qua, ngài thu được một con u linh mã cấp bảy trên Vong Linh đảo

- Đúng

Tiểu Ân cũng không giấu giếm, nói:

- Ta định chuẩn bị cho Carter, mặc dù tạm thời chưa sử dụng được, nhưng ta tin tưởng, hấn chắc chắn có thể đột phá cảnh giới ma đạo sỹ, hơn nữa còn hàng phục được đầu u linh mã cấp bảy này

Carter ưỡn ngực lên, Tiểu Ân tin tưởng hấn, bản thân hấn cũng có niềm tin. Bulliet hơi gật đầu, thăm nghĩ sự nào trò đấy. Toàn gia đều là quái thai

Nhưng hấn hòa hoãn nói:

- Tiểu Ân các hạ, pháp sư Carter, kỳ thật ta có thể trợ giúp các người chuyện này

Trong lòng Tiểu Ân vui vẻ, đôi mắt phát sáng, vội vàng nói:

- Trưởng lão, vậy phiền ngài rồi

Bulliet hơi cúi người nói:

- Có thể cống hiến sức lực cho ngài, là vinh hạnh của ta

Tiểu Ân có vẻ xấu hổ cười cười, hấn tất nhiên hiểu được, đôi phương nhìn mặt mũi của người khác mới trả lời như thế

Nếu như hấn không mang Hắc Long Vương ra khỏi sân chơi của thần linh, nếu như hấn không trao đổi linh hồn khế ước với Hắc Long Vương, như vậy đừng nói giờ phút này Bulliet không hỗ trợ, dù hấn và Hắc Toàn Phong đi trộm thạch long lân nữa, chỉ sợ cũng không thuận lợi như vậy

Giao không gian ngủ đông cho Bulliet, Tiểu Ân dùng ánh mắt ra hiệu cho Carter tiến lên

Hơi do dự một chút, Carter vẫn tiến lên

Hắn vốn dựa vào thực lực của mình để hàng phục u linh mã cấp bảy, nhưng hiện giờ Tiểu Ân đã phân phó thì hắn sẽ làm theo

Từ điểm này có thể thấy được, Carter có lòng tin vào mình như thế nào, hắn tin mình nhất định trở thành ma đạo sỹ, thậm chí còn đặt được cấp độ cao hơn, cho nên mới không quan tâm tới sự trợ giúp của Bulliet

Bulliet nhẹ nhàng điểm một cái, u linh mã trong không gian ngủ đông xuất hiện ở bên ngoài

Cả người u linh mã bao phủ trong màu đen quỷ dị, nó có thực lực cực kỳ cường đại. Hơn nữa linh hồn của nó được Stiller trả lại, nên thực lực của nó tăng lên một ít

Chỉ là đối mặt với mười hai quân vương, nó không có cơ hội để chạy thoát. Bị phong ấn trong không gian ngủ đông, lần này nó đi ra, nó muốn phát uy một phen. Bất chợt một cổ uy áp giống như thái sơn áp đỉnh giam cầm nó lại, khiến nó không thể nào nhúc nhích

Nhất thời u linh mã có thực lực cường hãn đứng im, ngay cả một ít ý niệm vừa mới xuất hiện trong đầu cũng tan biến

Bởi vì nó đột nhiên cảm ứng được, cỗ lực lượng này giống như vong linh đế vương

Vong linh đế vương đó, đó chính là tồn tại giống như thần linh trên Vong Linh đảo, dù mười hai quân vương có gặp đế vương, cũng không dám làm trái, huống chi nó chỉ là u linh mã cấp bảy

Đầu Bulliet vỡ ra, những không có máu tươi chảy ra, mà ngưng kết thành một hạt châu màu đen

Tiểu Ân cảm ứng được năng lượng của hạt châu, không khỏi biến sắc, ánh mắt nhìn Bulliet có chút khác thường

Hạt châu này không phải là hạt châu bình thường mà nó bao hàm trí tuệ và ma hạch của Bulliet

Có thể nói Bulliet ngưng kết hạt châu này, bản thân hắn sẽ đại thương nguyên khí, mặc dù không rớt xuống một cấp, nhưng bị thương tổn rất lớn

Tất nhiên, chiếm được hạt châu này, u linh mã giống như được tắm bổ, thực lực của nó tăng trưởng cực nhanh, thậm chí ngày sau đột phá tới quân vương cấp tám cũng không phải chuyện xa vời

Quả nhiên khi hạt châu này tiến vào cơ thể u linh mã, hình dáng của u linh mã thay đổi cực lớn

U linh mã vốn hư ảo này lại giống như thực chất. Yết hầu của nó phát ra tiếng hí, mặc dù còn xa mới bằng long ngâm của Hắc Toàn Phong, nhưng cũng rung động lòng người

Bốn vó của u linh mã có ngọn lửa màu trắng, không an phận đá lên mặt đất vài cái, phát ra một tiết tấu đồng đều

Khuôn mặt của Carter lộ ra vẻ vui mừng lẫn sợ hãi, dù là ai thấy được tuần mã như thế, trong lòng không tránh khỏi mừng rỡ

Cũng không biết Bulliet ngưng tụ ra hạt châu có hạ lệnh gì, mà u linh mã lập tức tới trước người Carter, vươn đầu lưỡi dài, dường như muốn lấy lòng Carter, thái độ thân mật này không hề kém Hắc Toàn Phong

Tiểu Ân khâm phục nhìn Bulliet. Không thể không nói, trên một số phương diện, long tộc đúng là được trời ưu đãi. Cho dù bọn họ đã chết, nhưng cũng hơn loài người

Gật đầu một cái, Tiểu Ân nói nhỏ:

- Trưởng lão, đa tạ ngài

Hắn lấy ra hai viên tử kim tinh thạch nói:

- Mặc dù hai viên tử kim tinh thạch này không cách nào khiến ngài hồi phục như cũ, nhưng xin ngài hãy nhận lấy

Bulliet nở nụ cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, đa tạ ý tốt của ngài, nhưng thứ này đối với ta mà nói đã không còn tác dụng

Tiểu Ân kinh ngạc nhú mào, có chút không hiểu

Bulliet thành khẩn nói:

- Tiểu Ân các hạ, chúng ta ẩn cư trên tinh cầu này mấy vạn năm, thời gian dài như vậy, nếu như chúng ta nguyện ý, đã sớm trở thành vong linh đế vương

Sắc mặt Tiểu Ân động, đúng vậy, với thực lực trưởng lão long tộc, thời gian dài như vậy sao có thể đình trệ ở cảnh giới quân vương

- Mặc dù chúng ta đã chết, nhưng dưới sự trợ giúp của vương, vẫn có khả năng khôi phục. Cho nên trạng thái vong linh của chúng ta sẽ biến mất, lưu lại một chút cho u linh mã cũng tốt

Bulliet cười ha ha nói

Trong lòng Tiểu Ân bình tĩnh, nguyên mục đích cuối cùng của bọn họ giống Hắc Long Vương, đều muốn sống lại

Chỉ cần nhìn Hắc Long Vương chỉ sót lại một đồng xương cũng có thể khôi phục lại, như vậy hai trưởng lão long tộc, dưới sự trợ giúp của hắn cũng có thể làm được điều này

Nhưng nghe khẩu khí của hắn, dường như trở thành vong linh đế vương sẽ không làm được điều này, mấy vạn năm qua bọn họ kiệt lực áp chế năng lượng của bản thân để không trở thành vong linh đế vương

Thuần phục xong u linh mã, hai vị trưởng lão long tộc lập tức cáo từ, mặc dù bọn họ không có thân thể, nhưng tốc độ còn nhanh hơn cả Hắc Toàn Phong, khiến đám người Tiểu Ân cảm thán sự cường đại của long tộc

Carter chiếm được u linh mã, có vẻ rất cao hứng. Trong mọi người, ngoài Tiểu Ân, hắn là người đầu tiên có ma súng. Mặc dù ma súng này thuộc vong linh hệ, nhưng cũng khiến mọi người hâm mộ

Trải qua sự kiểm tra của đám người Tiểu Ân, mặc dù linh tính của u linh mã tăng, thực lực được đề cao, nhưng chỉ đạt tới cấp bảy đỉnh phong mà thôi, ngày sau có thể đột phá được cực hạn thành quân vương hay không cũng chưa thể khẳng định được. Tuy nhiên Carter cam đoan, nhất định sẽ khiến u linh mã trở thành cấp bậc quân vương.

Đoàn người một lần nữa trở về tòa thành của Harrison, ở chỗ này chờ đợi đám người Dida trở về

Nửa tháng sau, Dida mang theo Harrison, Juliana và đại sư Linnuo trở về. Nhìn vẻ mặt hưng phấn của đám người Harrison, dường như chuyến này có nhiều thu hoạch

Tiểu Ân hỏi Linnuo, nguyên bọn họ phải tới một chỗ vô cùng xa xôi. Là đại sư chế tạo ma pháp trượng, ma pháp trượng do Linnuo chế tạo ra khiến đối phương vô cùng hài lòng, vì vậy Harrison và Juliana thu được nhiều chỗ tốt, có sự trợ giúp lớn đối với thực lực của bọn họ

Dida rất quan tâm tình huống trên Vong Linh đảo, hắn sớm biết đại khái tình huống từ Yidikalun, nhưng Tiểu Ân lại nói cho lão một ít bí mật

Trong một gian tĩnh thất, chỉ có Tiểu Ân và Dida, giờ phút này với thân phận của Tiểu Ân, quả thực có thể ở cùng một chỗ với Dida

Lấy ra một bộ hình ảnh ma pháp, Tiểu Ân đem hình ảnh trên Vong Linh đảo cho Dida xem, đặc biệt là cảnh đông đảo quân vương đấu với Hắc Long Vương, càng khiến mồ hôi lạnh của đại tát mãn Dida chảy ròng ròng

Mặc dù thông qua Yidikalun biết được tình huống bên trong, nhưng miệng nói sao bằng với hình ảnh thực tế sống động

Biểu hiện cường đại của Hắc Long Vương đủ khiến bất cứ cao thủ đồng bậc sinh ra cảm giác tâm tàn ý lạnh

Đề đại tát mãn Dida xem xong, Nhất Hào thu hình ảnh lại, Dida không nói lời nào, ngồi im một chỗ. Hai mắt của lão khép hờ, một lúc lâu sau mới thở dài một tiếng nói:

- Thần bí nhân này là ai? Chẳng lẽ hắc quỷ đại lục xuất hiện ngàn năm truyền kỳ sao?

Trong lòng Tiểu Ân buồn cười, Hắc Long Vương giả thần giả quỷ quả thực khiến nhiều người đau đầu

- Dida các hạ, dù người này là ai, thì chúng ta cũng không phải lo lắng nữa

Tiểu Ân an ủi nói:

- Hắc đã đến tinh cầu khác, cả đời này cũng không có khả năng trở về

Dida yên lặng gật đầu, ánh mắt nhìn Tiểu Ân có chút quái dị, nói:

- Người tìm được bản thân tượng ở khe nứt không gian, vận khí thật tốt. Thanh ma pháp tượng này có danh hiệu thần khí đó

Tiểu Ân cười khở một tiếng nói:

- Nếu như có một bộ đủ thì đương nhiên là thần khí nhưng vấn đề là trong tay ta chỉ có ma pháp tượng mà thôi, căn bản không hợp với tên thần khí

Dida tức cười không nói gì, mặc dù Tiểu Ân nói đúng, nhưng muốn có một bộ thần khí đầy đủ, đây là chuyện không thể có

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng nói:

- Đại tát mãi Dida, ngài có biết tại sao hắc quỷ pháp sư tấn công Vong Linh đảo không?

Đôi mắt Dida hiện lên tinh quang, hỏi:

- Người biết?

- Đúng, ta từng bắt được mấy tên tù binh, hơn nữa còn thu được tin tức từ miệng của bọn chúng

Sắc mặt của Tiểu Ân trở nên ngưng trọng nói:

- Trên hắc quỷ đại lục, phát hiện một thần tượng, hơn nữa thần lực trên thần tượng chưa tiêu tán hết

Đầu Dida quay lại, ánh mắt bắn ra tinh quang

- Thần tượng của thần linh?

- Đúng

- Không có khả năng

Dida thì thào nói:

- Thần linh đã từ bỏ thế giới của chúng ta, mấy vạn năm qua không có thần tích nào của thần linh cả

Tiểu Ân cười hắc hắc, lấy ra một sợi tóc, Dida kinh ngạc nhận lấy. Tiểu Ân lập tức truyền hình ảnh về thần tượng cho Dida

Thân hình Dida hơi chấn động, bất luận ai tiếp xúc với thần tượng cũng sinh ra phản ứng như thế

Dưới sự áp chế của lực lượng thần bí, dù đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, cũng rất khó thừa nhận được

Một lúc sau, Dida mới thở ra một hơi. Dần khôi phục lại như bình thường

Lúc này Tiểu Ân mới giải thích:

- Ngài hiểu lầm rồi, ta không phải nói thần tượng này là thần tích của thần linh, mà nói thần tượng này còn một chút thần lực chưa tiêu tán

Dida chần chờ một chút, khuôn mặt hiện lên một tia ứng đảo nói:

- Thần lực chưa tiêu tán? Chẳng lẽ thần tượng còn một ít mảnh nhỏ thần cách của thần linh?

- Thần cách?

Tiểu Ân hơi sửng sốt, đây là thứ gì, hình như Hắc Long Vương chưa bao giờ đề cập tới

Dida đứng lên, chậm rãi đi lại trong phòng

Lần đầu tiên Tiểu Ân nhìn thấy lão thất thố như thế, nghĩ lại chuyện này cũng không phải chuyện đùa. Dida bước đi càng ngày càng chậm, hai hàng lông mày của lão co lại. Rõ ràng lão đang tự hỏi. Rốt cuộc, lão ngừng lại nói:

- Tiểu Ân, ta có một chuyện muốn nhờ người

- Ngài cứ nói

Tiểu Ân khách khí nói

- Ta muốn người báo chuyện này cho ma pháp công hội

- Ma pháp công hội?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Tại sao phải báo cho bọn họ?

Sắc mặt của Dida trở nên ngưng trọng nói:

- Thần tượng kia không biết của tên thần linh vong linh nào, hơn nữa ta hoài nghi trong thần tượng có một ít mảnh vụn thần cách

Dừng một chút, ngữ khí của lão tăng thêm:

- Đám hắc quỷ pháp sư bất chấp tất cả để thu thập vong linh sinh vật, rất có khả năng là để hiến tế, cầu cho mảnh vụn thần cách kia khôi phục lại

Tiểu Ân lúc hiểu lúc không gật đầu, hần hồ nghi hỏi:

- Dida các hạ, thần cách là gì?

- Thần cách là điểm mấu chốt khi trở thành thần linh

Dida cân nhắc một lúc nói:

- Kiến thức về thần cách của ta cũng chỉ có nửa vơi, hơn nữa thứ này không có nhiều tác dụng đối với chúng ta

Sự nghi hoặc trong lòng Tiểu Ân càng sâu, chỉ cần có liên quan tới thần linh, đều đại biểu cho lực lượng cường đại nhưng nghe khẩu khí của Dida, dường như lão không quan tâm tới thứ này

Một lát sau, đột nhiên Dida cười:

- Mặc dù thần cách đối với ta vô ích nhưng đối với một số người lại là quan ải có tác dụng quan trọng

Tiểu Ân nao nao, hỏi:

- Ai?

Dida nói từng chữ:

- Ngàn năm truyền kỳ

Trong lòng Tiểu Ân xoay chuyển, đột nhiên hiểu được, kinh hô:

- Ta biết rồi, ngài muốn để ma pháp công hội ra tay đối phó với thần tượng trên hắc quỷ đại lục

Khuôn mặt của Dida lộ ra vẻ mặt vui mừng, lão gật đầu nói:

- Đối với chủng tộc có trí tuệ như chúng ta, có thể tiến giai thành ngàn năm truyền kỳ đã là đỉnh cao, nếu muốn tiến thêm một bước nữa là chuyện không có khả năng. Nhưng nếu may mắn có được thần cách, như vậy có thể tiến giai thành thần linh như trong truyền thuyết. Có được lực lượng và thân thể bất diệt

Tiểu Ân nghe xong, ánh mắt lóe ra ánh sáng sáng ngời, thậm chí còn sáng hơn cả Dida

Dida khẽ lắc đầu, thở dài nói:

- Nhưng thần cách sao có thể dễ dàng có được, ít nhất tinh cầu của chúng ta khó có thần cách tồn tại, cho nên ngàn năm truyền kỳ mới rời bỏ mảnh đất này, tiến vào hành trình nguy hiểm để cầu có được thần cách

Tới bây giờ, Tiểu Ân mới hiểu, tại sao mấy vạn năm qua, ngàn năm truyền kỳ trên đại lục lại cầm đầu lao vào vũ trụ, nguyên bọn họ theo đuổi mục tiêu cao hơn, chỉ là điều này đối với Tiểu Ân mà nói lại là một câu chuyện xa vời

Thu ma pháp truyền tin lại, Tiểu Ân nói:

- Ta hiểu ý của ngài, nếu như thần tượng trên hắc quỷ đại lục thực sự có thần cách, chắc chắn sẽ có vô số người mơ ước. Nếu như trên đại lục còn tồn tại ngàn năm truyền kỳ, chắc chắn bọn họ sẽ không từ thủ đoạn thu thần tượng vào trong tay. Nếu ngàn năm truyền kỳ thực sự ra mặt, chỉ sợ đám hắc quỷ pháp sư không chịu nổi

Dida hơi cười, gật đầu tán dương

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, Dida không hổ danh là sư phụ của Juliana, điển hình của một lão hồ ly

Lão đương nhiên hiểu được tầm quan trọng của thần tượng, nhưng cũng rõ, thứ này rơi vào tay, lão cũng không dùng được. Dem tin tức này lộ ra ngoài, nếu ma pháp công hội có ngàn năm truyền kỳ tồn tại, như hắc sẽ không ngồi im đứng nhìn, dù thế nào cũng phải đoạt lấy thần tượng

Hơn nữa dù có thành công hay không, ma pháp công hội và hắc quỷ đại lục sẽ kết mối tử thù. Nếu như ngày sau hắc quỷ lại vượt biển mà đến, như vậy đế quốc Lang Nhân có thể quang minh chính đại kêu gọi ma pháp công hội trợ giúp

Trong nháy mắt đã đưa ra quyết định như thế không phải lão hồ ly thì là gì?

Nhưng chỉ có Tiểu Ân mới biết, đại tát mẫn Dida hiểu lắm

Theo lời của Hắc Long Vương, thần tượng này chỉ là hình chiếu bị tổn thương của thần linh mà thôi, ngay cả phân thân cũng không bằng, nào có thần cách chứ?

Chỉ là Tiểu Ân không cần giải thích điều này, hắc dựa theo lời Dida nói, đem chuyện thần tượng nói cho ma pháp công hội, tất cả để cho ma pháp công hội xử lý đi

Có lẽ cảm nhận được biểu hiện chần chừ của Tiểu Ân, Dida nhẹ nhàng vỗ bờ vai hắc, nói:

- Tiểu Ân, người biết ở trên phiên đại lục này, tổ chức nào có thực lực cường đại nhất không?

Tiểu Ân không cần nghĩ ngợi nói:

- Ma pháp công hội.

- Không sai, ma pháp công hội có thực lực quá cường đại, cường đại tới nỗi khiến mọi người ăn ngủ không yên. Điều này, ngay cả thú nhân chúng ta cũng không ngoại lệ

Tiểu Ân gật đầu, là ma pháp sư, hắc đương nhiên biết ma pháp công hội có áp lực như thế nào với mọi người

Một tổ chức khổng lồ, có lực lượng quá lớn cũng không phải chuyện tốt. Dida trầm ổn nói:

- Nếu có một ngày, ma pháp công hội đột nhiên muốn thống nhất đại lục, như vậy không có thể lực nào có thể ngăn cản được bọn họ. Cho nên....

Dida cười hắc hắc nói:

- Chúng ta phải tìm cho bọn họ một mục tiêu, hơn nữa bọn họ không thể nào cự tuyệt được mục tiêu này

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, tọa sơn quan hổ đấu là sách lược cao minh nhất

Dù trong ma pháp công hội có người nhìn ra ảo diệu trong đó, nhưng nếu công hội có ngàn năm truyền kỳ tồn tại, thậm chí không cần có cấp bậc này. Bởi vì trong nhóm người đó chắc chắn có người có tâm tư riêng

Cho nên nói, dù thế nào thì kết quả cũng sẽ giống nhau, hắc quỷ pháp sư sẽ phát sinh ân oán không dứt với ma pháp công hội trên phiên đại lục này

- Được rồi, ta đáp ứng ngài

Tiểu Ân cân nhắc mãi, rốt cuộc đáp ứng

Là cung đình pháp sư của công quốc Louis, hẳn cũng phải cân nhắc cho công quốc, hành động này của Dida mang lại lợi ích cho tất cả các quốc gia

Dida như trút được gánh nặng, tươi cười nói:

- Tiểu Ân, ta đề nghị, trước khi người cung cấp tin tức này, người tới ma pháp công hội lấy huy chương ma đạo sỹ đi

Tiểu Ân ngẩn ra, sau đó lập tức hiểu được ý của lão

Hiện tại hẳn chỉ là nhất tinh ma pháp sư, nói tin này ra, chỉ sợ không có chút cân lượng nào, chuyện về thần tượng là một đại sự, tự nhiên khó lấy được sự tín nhiệm của mọi người

Nhưng nếu Tiểu Ân là ma đạo sỹ, hơn nữa còn là ma đạo sỹ trẻ tuổi nhất trong lịch sử, như vậy lời của hẳn có thể tin được. Dù sao, người có can đảm hoài nghi ma đạo sỹ không có bao nhiêu

Mỉm cười, Tiểu Ân nói:

- Ta biết rồi, có lẽ lấy huy chương ma đạo sỹ cũng là một lựa chọn không tồi

Hai người nhìn nhau, sóng vai nhau rời khỏi mật thất

Ở bên ngoài chỉ có Kim và Juliana đứng chờ

Sau khi trở về, Linnuo đã bị Đức Lỗ Phu và Carter lôi đi. Khi lão ma pháp sư nhìn thấy tài liệu trong tay bọn họ, hai mắt liền tỏa sáng, căn bản không chờ bọn họ thúc giục, đã chủ động chế tạo ma pháp trượng cho bọn họ

Cũng chỉ có người yêu thích chế tạo ma pháp trượng như Linnuo mới có thể nghiên cứu môn học này thấu triệt như thế, hơn nữa còn nắm giữ công nghệ chế tạo hàng đầu

Juliana nhìn thấy bọn họ đi ra, lập tức linh hoạt lao tới, ôm lấy cánh tay của lão tát mãi, nhưng đôi mắt xinh đẹp lại nhìn trên người Tiểu Ân, ánh mắt ẩn chứa tình ý nồng đậm, đủ để hòa tan bất cứ ai

Dida than nhẹ một tiếng nói:

- Juliana, Tiểu Ân phải trở về phương nam, con đại biểu cho sư phụ tới đó lịch lãm một chút

Khuôn mặt của Juliana lộ ra vẻ nửa mừng nửa lo, đầu tiên nàng ban cho Tiểu Ân một nụ cười câu hồn đoạt phách, sau đó khuôn mặt đỏ lên, nước mắt lăn chã rơi xuống

Đôi mắt Tiểu Ân chớp động, bội phục công phu của nàng, thay đổi thần sắc trong nháy mắt, chỉ sợ chỉ có hồ ly tinh này mới làm được, hẳn theo không kịp

Trong đầu hiện lên khuôn mặt của một vị mỹ nữ khác, có lẽ dung mạo của Sara không kém Juliana, nhưng nếu luận về bản lĩnh câu dẫn người khác thì trình độ giữa hai người phân biệt ngay

Không thể không nói, bộ tộc thiên hồ có danh tiếng to lớn như vậy cũng đúng

Dida vượt chòm râu của mình, dường như cũng không thừa nhận được năng lực biến ảo của đồ đệ

Mị lực của bộ tộc thiên hồ tăng trưởng theo năng lực

Khi Juliana có thực lực tam tinh ma pháp sư, mặc dù mị lực của nàng vô cùng cường đại, nhưng với thực lực của Dida vẫn có thể bình tĩnh xem xét. Nhưng khi Juliana dùng lông của hỏa sơn hồng trĩ, khiến linh hồ thủ hộ của nàng tiến giai, khiến mị lực của nàng được đề cao tới mức khó tin

Mặc dù Harrison có tam đầu lang cảnh cáo, nhưng khi Juliana mềm giọng nhờ vả, vị tát mãi trẻ tuổi trọng yếu nhất của đế quốc không thể kháng cự được, hòa theo nàng, tham gia vào kế hoạch chạy trốn

Ở hồ Stanco, khi Juliana thi triển ra mị lực nghịch thiên của mình, ngay cả Hắc Toàn Phong cũng bị nàng mê hoặc

Tu vi của nàng tăng lên, dần dần đại tát mãn Dida cũng chịu ảnh hưởng

Cho nên mặc dù Dida có chút không nỡ nhưng cuối cùng vẫn đồng ý để Tiểu Ân mang Juliana rời đi. Có lẽ chỉ có Tiểu Ân, khi đối mặt với Juliana vẫn giữ được sự tỉnh táo

Nhẹ nhàng kéo lấy ống tay áo của Dida, đôi mắt của Julian trở nên lung linh đắm lệt, khiến người khác cảm thấy đau lòng

Hơi lắc đầu, Dida thở dài nói:

- Juliana, con đừng khóc, ta biết con không nỡ. A, hậu viện của ta còn chút bảo bối, con cứ tùy tiện cầm đi Juliana đang khóc đột nhiên mỉm cười, nhưng nàng nhẹ nhàng lên tiếng:

- Sư phụ, con rất đau lòng khi phải xa cách người, những thứ đó con không cần đâu?

- Thật sư?

Dida hoài nghi hỏi, nhìn tay đệ tử đang lôi kéo mình, lão không tin những lời này

- Tất nhiên là sự thật, chẳng lẽ sư phụ không tin con sao?

Juliana chu cái miệng nhỏ nhắn của mình, hình thành nên một bức tranh tuyệt sắc, khiến cổ Tiểu Ân vô thức rung động

Nhưng cũng chỉ gần như thế mà thôi bởi vì ánh mắt của Tiểu Ân liền thu trở về

Từ trường hồng trĩ trải qua sự cải tạo của Nhất Hào, khiến cho Tiểu Ân có định lực rất mạnh trước những cảnh sắc xinh đẹp

Khóe mắt của Juliana thoáng nhìn, nàng khẽ hừ một tiếng, nhưng đối với phản ứng của Tiểu Ân, nàng đã tập mãi thành thói quen. Nếu có một ngày Tiểu Ân thực sự quý trước váy nàng, khi đó nàng mới cảm thấy kỳ quái

Dida khẽ gật đầu, dường như có cảm giác không đúng, lắc đầu, cuối cùng lão thở dài một tiếng:

- Juliana, lần này rời khỏi đế quốc Lang Nhân, con rời khỏi phạm vi thủ hộ của ta, ngày sau phải cẩn thận một chút

Juliana thu hồi vẻ tươi cười, khuôn mặt của nàng vô cùng chăm chú, nàng nhẹ nhàng đáp, giọng nói ôn nhu như mật đường, trực tiếp xông vào nội tâm của hai nam nhân

Một lúc sau, Dida mới hài lòng rời đi. Mặc dù lão không biểu hiện gì, nhưng Tiểu Ân nhận ra sự không nỡ trong lòng của lão, đó là tình cảm không nỡ dứt bỏ, nhưng khi ly biệt, Dida không chút do dự buông tay

Trong lòng của lão, để Juliana hưởng hạnh phúc mới là chuyện đáng vui mừng nhất trong cuộc đời của lão lang nhân

Nhìn bóng lưng Dida rời đi, Tiểu Ân có cảm giác hơi buồn, mặc dù hắn biết rõ thông qua truyền tống trận, trong khoảng thời gian ngắn mình có thể nhìn thấy đại tát mãn Dida, nhưng hắn không xua tan được cảm giác này

Nhìn Juliana ở bên người, mặc dù nàng không biểu hiện gì, nhưng khóe mắt của nàng có cảm giác hồng lên. Ánh mắt của nàng nhìn bước chân của Dida, cho đến khi bóng dáng của lão biến mất mới rời đi

Tiểu Ân vươn cánh tay, nhẹ nhàng ôm thân thể mềm mại của nàng vào trong lòng, hai người nhẹ nhàng dựa sát vào nhau, nhu tình tràn ngập trong lòng hai người

Hơi nhắm mắt lại, Tiểu Ân đột nhiên cảm ứng được một cỗ năng lượng mệnh môn trên người Juliana. Từ từ, sắc mặt của Juliana trở nên đỏ sẫm, ngay cả hô hấp cũng trở nên dồn dập, thân thể của nàng trở nên mềm mại

Tiểu Ân chú ý tới biến hóa của nàng, song giây phút này, có một thứ khác trên người Juliana hấp dẫn sự chú ý của hắn

Phía sau Juliana có cái đuôi hư ảo

Hiện giờ Tiểu Ân mới hiểu, bộ tộc thiên hồ khi bị kinh hãi hoặc bị kích thích, các nàng sẽ lộ ra chiếc đuôi của mình

Cái đuôi này mặc dù không phải thật thể, mà do hơi thở của các nàng biến ảo thành, nhưng khi cái đuôi này xuất hiện, cũng là thời khắc suy yếu nhất của bộ tộc thiên hồ, là thời cơ tốt nhất để thu được trái tim của các nàng

Ánh mắt của Tiểu Ân phiêu đảng nhìn chiếc đuôi, trong lòng của hắn có cảm giác, linh hồn của mình đang bị chiếc đuôi câu dẫn

Khi chiếc đuôi này xuất hiện, Juliana càng phát ra sức hấp dẫn trí mạng

Từ trường hồng trĩ dường như mất đi hiệu quả, tinh thần ý thức của Tiểu Ân dường như trầm vào trong

Đột nhiên ý nghĩ của Tiểu Ân trở nên thanh tĩnh, Nhất Hào đã chủ động xuất hiện, hơn nữa tinh thần ý thức của hắn bắt đầu dung hợp. Cho tới giờ phút này, khó khăn lắm Tiểu Ân mới thở phào một hơi, không thể không thừa nhận, mị lực của hồ ly tinh quả thực lớn hơn trước kia nhiều

Cánh tay rắn chắc hơi căng thẳng, Tiểu Ân khéo léo nhẹ giọng nói vào tai Juliana:

- Ta có một vấn đề muốn hỏi?

- Uh

Juliana rụt cái cổ lại, khẽ hừ một tiếng

- Chiếc đuôi của nàng, sao lại biến thành năm chiếc

- Ai, u, đau quá!

229. Chương 50: Ma Pháp Công Hội Hollywood Kinh Ngạc

Một đám mây mù dùng tốc độ khó tin phi hành, phẳng phất như lúc nào cũng có thể đổ mưa

Những mục dân trên đại thảo nguyên không phát hiện ra, đoàn mây mù đó không phải do thiên nhiên hình thành, mà do có người hấp dẫn phong và thủy nguyên tố tạo thành

Trên tầng mây, có một quái vật dài mười lăm thước, đại gia hỏa nằm trên tầng mây, tận lực co tứ chi lại.

Mây mù mờ ảo dường như có lực lượng vô tận, có thể nâng thân hình to lớn của quái thú lên

Ở trên người quái thú, mấy vị ma pháp sư thấp giọng thảo luận điều gì đó, đặc biệt là vị lão nhân càng khổ sở suy nghĩ, phẳng phất như có tâm sự nặng nề

Bọn họ là Tiểu Ân và đám người Hắc Toàn Phong

Lần này từ biệt đại tát mẫn Dida, đám người Tiểu Ân tới ma pháp công hội của đế quốc Lang Nhân

Sở dĩ không tới đế quốc Cát Hãn quấy rầy Mozart là do Tiểu Ân không muốn thu Hắc Toàn Phong vào trong không gian ngủ đông

Nhưng muốn mang theo Hắc Toàn Phong, cùng nhau truyền tống thì truyền tống trận tư nhân của Mozart không đủ lớn, cho nên dưới sự đề nghị của Dida, bọn họ không thể làm gì khác đành tới ma pháp công hội duy nhất của đế quốc

Ngồi trên lưng Hắc Toàn Phong, vị đại sư am hiểu chế tạo ma pháp sư, Linnuo, không ngừng nghĩ cách chế tạo ma pháp trượng cho Đức Lỗ Phu và Carter

Vị đại sư này dường như trầm mê vào cảnh giới chế tạo ma pháp trượng. Nếu như có nguyên liệu cao cấp, chắc chắn hắn không từ chối khổ tu, nghĩ ra tất cả biện pháp để phát huy uy lực của ma pháp trượng tới cực hạn

Đức Lỗ Phu và Carter đã cung cấp đầy đủ nguyên liệu cho Linnuo, khiến Linnuo động lòng. Đặc biệt là cành cây có tác dụng hòa tan năng lượng nguyên tố, càng là nguyên liệu khó kiếm. Đối với người nắm giữ

nguyên tố triệu hoán hệ như Đức Lỗ Phu mà nói, không nghi ngờ gì nó là nguyên liệu tốt nhất để chế tạo ma pháp trượng

Vì không muốn lãng phí nguyên liệu trân quý, dọc đường đi Linnuo không ngừng tra hỏi Đức Lỗ Phu và Carter. Mức độ nghiên cứu này không hề kém sự cố gắng trong tu luyện của đám người Kim

Tất nhiên, so với lần tới đại thảo nguyên, thì trên lưng Hắc Toàn Phong còn có thêm một người, đó là Juliana

Nhưng giờ phút này Juliana hoàn toàn khác so với bình thường, dung nhan tuyệt thế của nàng bị thay thế bằng một khuôn mặt thanh tú bình thường

- Tiểu Ân, khuôn mặt này có đẹp không?

Juliana nhỏ giọng hỏi, giọng nói của nàng mượt mà như ngọc. Dù chỉ nghe qua một chút cũng khiến người khác thoải mái:

- Đẹp

Tiểu Ân ngáp một cái, những lời này hắn đã nói không biết bao nhiêu lần. Tại sao phụ nữ lại coi trọng dung nhan của mình như vậy

Nghe Tiểu Ân trả lời cho có lệ, Juliana bắt đầu nói:

- Tại sao chàng lại để ta mang mặt nạ? Hừ, tình nhân tinh linh của chàng quan trọng như vậy sao?

Đầu của Tiểu Ân nhất thời to lên, thế mới biết, nguyên hồ ly tinh không chỉ xinh đẹp động lòng người, hơn nữa còn là sinh vật không nói lý nhất trên thế giới

- Cái đó và Sara không có quan hệ

Tiểu Ân nặng nề nói

- Sara Hừ, gọi thân thiết như vậy sao

Juliana chu cái miệng nhỏ nhắn, khiến Tiểu Ân nghĩ tới buổi tối động lòng hôm đó

Mặc dù dung nhan tuyệt thế của nàng bị mặt nạ tinh tinh che lấp, nhưng dung mạo của nàng đã sớm khắc sâu trong lòng Tiểu Ân. Có phụ tá như Nhất Hào thì mỗi cái nhắc tay, nhãn mày, nụ cười của Juliana đều để lại ấn tượng sâu trong đầu hắn, lực hấp dẫn đó còn gấp trăm lần người bình thường

Nếu không phải có từ trường hồng trì phòng thân, dù có cho vàng Tiểu Ân cũng không dám dẫn theo báu vật nhân gian này

Thở dài một tiếng, Tiểu Ân bắt đầu nói:

- Tên của người ta gọi là Sara, ta không gọi nàng là Sara thì chẳng lẽ phải gọi nàng là Rasa sao?

Đôi mắt của Juliana chuyển động, buột miệng cười. Từ trường trên người nàng khếch tán, nhất thời khiến mọi người rung động, ngay cả Hắc Toàn Phong cũng bất tri bất giác lún sâu vào trong tầng mây

Tiểu Ân không để ý tới nàng, nhắm mắt dưỡng thần

Juliana cảm thấy không thú vị, ánh mắt chuyển qua Hoàng Toàn Phong và Bạch Toàn Phong bên người Tiểu Ân

Chỉ một lát sau, một người hai thú gấn bó với nhau như nước

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, mị lực của hồ ly tinh không thể nào đỡ được, ngay cả hoàng kim sa trùng và biến dị Slime cũng bị nàng lừa gạt. Đặc biệt là hoàng kim sa trùng đã tiến giai tới cấp tám, vừa mới sinh ra không lâu. Tiểu tử này lập tức bị Juliana mê hoặc, quả thực nó đã quên đi mình là sủng vật của ai

Tất nhiên Tiểu Ân không đổ kị với chúng nó, tinh thần ý thức của hắn khếch tán ra ngoài, lẳng lặng hưởng thụ cảm ứng thế giới lập thể mà chỉ ma đạo sỹ mới có

Đám người Kim nhìn Tiểu Ân, trong lòng bội phục vạn phần, đây dựa với Juliana mà còn bình tĩnh như thế, ngoài sự phụ ra, sợ không tìm được người thứ hai....

Phi hành mấy ngày, cuối cùng đoàn người Tiểu Ân tới thành thị ma pháp nổi tiếng của đế quốc Lang Nhân, thành Hollywood

Tòa thành này đã có lịch sử lâu đời, ma pháp công hội thành lập ở nơi này thì những tòa thành khác của đế quốc mới xuất hiện. Tiểu Ân từ trong trạng thái minh tưởng tỉnh dậy, ngoài ý muốn cảm ứng được một hơi thở bất bình

Hắn kinh ngạc quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trong mắt của Juliana có sự tức giận không nói thành lời, dường như rất oán giận tòa thành ở phía dưới

- Juliana, nàng làm sao vậy?

Tiểu Ân không thể hiểu được hỏi:

- Chẳng lẽ trong ma pháp công hội có người đắc tội nàng?

- Uh, người trong này không phải người tốt, dám giúp sự phụ lừa gạt ta

Juliana đem sự việc mình trải qua ở đây kể ra

Nàng học được một ít ma pháp không gian từ Dida, sau đó lừa Harrison, muốn tới phương nam tìm kiếm Tiểu Ân

Nhưng Dida thấu hiểu suy nghĩ của nàng, sớm đề phòng, thông báo với ma pháp sư tọa trấn ở ma pháp công hội

Cho nên mặc dù cuối cùng Juliana tiến vào ma pháp truyền tống trận, nhưng lại không phát động được. Ban đầu nàng còn tưởng thực lực của mình không đủ, nhưng có hai gã học đồ phụ trách ma pháp trận bị lung lạc dưới nhan sắc của nàng, cho nên nói cho nàng biết nguyên nhân ma pháp trận không thể phát động được

Người có tâm cao khí ngạo như Juliana tự nhiên tức giận vạn phần, nhưng tốt xấu gì nàng tự biết sức của mình, biết nơi này không phải nơi nàng và Harrison có thể làm loạn, nên mới tức giận rời đi, tới hồ Stanco để tìm kiếm vận khí

Nếu như Tiểu Ân không xuất hiện ngoài ý muốn, chỉ sợ đại tát mãi Dida tự mình ra mặt, nàng mới bằng lòng trở về để đồ

Tiểu Ân nghe xong không khỏi dở khóc dở cười, thầm nghĩ nếu ma pháp sư tọa trấn không làm thế thì với tri thức ma pháp không gian của nàng, trời mới biết nàng sẽ truyền tống tới nơi nào

Trong lòng vừa động, Tiểu Ân hỏi:

- Nàng thực sự học được ma pháp không gian? Sao ta không nhìn thấy nàng có thiên phú trên phương diện này

Juliana đắc ý nói:

- Không phải ta học được mà là linh vật thiên hồ của ta học được

Ngoài ý muốn Tiểu Ân nhìn thoáng qua cái móng của nàng, khuôn mặt của Juliana ửng đỏ lên, mặc dù nàng mang mặt nạ tinh linh nhưng vẫn hấp dẫn như trước

Lần trước nói chuyện với Juliana, Tiểu Ân đã hiểu được, linh vật trên người nàng cũng không hề kém tam đầu lang Cruyff

Linh vật của nàng tên là thiên hồ thủy hộ. Đó là linh vật cực mạnh của bộ tộc thiên hồ, không biết tồn tại bao nhiêu năm, tóm lại có thực lực cực kỳ cường hãn, ngay cả khi đối mặt với Cruyff cũng không yếu thế. Ngược lại tam đầu lang dường như kiêng kỵ thiên hồ, cho tới giờ chưa có hành động khiêu khích nào cả

Thiên hồ thủy hộ mạnh nhất có hình thái mười cái đuôi, với thực lực trước mắt của Juliana chỉ ảo hóa ra năm cái đuôi, còn cách cảnh giới cao nhất khá xa

Nhưng chỉ có năm cái đuôi đã có thể nắm giữ một ít ma pháp không gian, điều này nói rõ, thiên hồ thủ hộ không đơn giản

Tiểu Ân do dự một chút, vứt bỏ ý nghĩ muốn nghiên cứu thiên hồ thủ hộ của nàng

Mặc dù Tiểu Ân rất hứng thú với thiên hồ thủ hộ của Juliana, nhưng cũng biết, nơi này không phải địa điểm nghiên cứu

Có lẽ đợi hai người ở chung với nhau, sẽ nghiên cứu vấn đề này

Thấy vẻ mặt mơ mộng của Tiểu Ân, khuôn mặt của Juliana hồng lên

Mặt nạ tinh linh là một kiện trân phẩm, mặc dù che giấu dung nhan của nàng, nhưng biểu hiện trên khuôn mặt của nàng vẫn giống như thật

Nhẹ nhàng đẩy Tiểu Ân một chút, Juliana khẽ cắn răng nói:

- Chàng suy nghĩ gì vậy?

Tiểu Ân nao nao, giờ phút này suy nghĩ của hắn không thích hợp nói cho tiểu mỹ nhân nghe, nếu nàng biết mình có chủ ý với thiên hồ thủ hộ, chỉ sợ giông tố sẽ nổi lên

Bởi vì thú nhân tât mẫn rất coi trọng linh vật của mình, giống như cảm tình giữa Tiểu Ân và Hắc Toàn Phong

Đột nhiên nhớ tới một chuyện, Tiểu Ân tò mò hỏi:

- Juliana, lần này nàng rời đi, thật sự không động tới đồ của đại tât mẫn Dida sao?

- Tất nhiên, những thứ đó sớm muộn gì cũng thuộc về ta, để lại để sư phụ thưởng thức một thời gian đi

Trong thành Hollywood đột nhiên xuất hiện rối loạn nhỏ

Đây là thành thị ma pháp, cư dân ở đây không quá ngạc nhiên khi thấy ma thú và ma pháp sư

Nhưng khi Hắc Toàn Phong xuất hiện, lập tức tạo ra chấn động

Thân hình dài mười lăm thước của nó gây áp lực quá lớn cho mọi người, dù từ góc độ nào thì trông nó cũng giống như mãnh thú

Võ sĩ gác thành khi nhìn thấy Hắc Toàn Phong, mấy lần cố lấy can đảm ngăn cản nó ở ngoài cửa thành, nhưng bị Hắc Toàn Phong trừng mắt, nhất thời mất đi toàn bộ dũng khí

Dù sao dưới áp lực của Hắc Toàn Phong, người bình thường có thể duy trì bình tĩnh, không có mấy người

Nhưng khi Tiểu Ân mang theo Hắc Toàn Phong tiến vào thành, mới phát hiện mình mang nó theo là một sai lầm

Mặc dù đường chính trong thành rộng rãi, nhưng khi Hắc Toàn Phong tới trước cửa, đường phố vốn đang nhộn nhạo, lập tức trở nên lạnh ngắt, ngay cả học đồ pháp sư cũng cứng miệng nhìn Hắc Toàn Phong

Trong mắt của bọn họ có thể thấy được sự khiếp sợ. Mặc dù bọn họ là học đồ, căn bản không nhìn ra được thực lực của Hắc Toàn Phong, nhưng nhìn cường độ năng lượng dao động trên người đại quái vật, thì tuyệt đối có thể miêu sát bọn họ (một đòn chết tươi)

Cho nên đám học đồ và thủ vệ thành cùng lựa chọn, bọn họ không hện cùng bảo trì trăm mặc

Hắc Toàn Phong hết nhìn đông rồi lại nhìn tây, đôi mắt to lộ ra vẻ tò mò

Nó đã đi theo Tiểu Ân qua mấy tòa thành, nhưng đều ở ngoại vi thành một mình. Cùng lắm thì có Mary ở cùng nó, chưa lần nào nó chính thức tiến vào thành, nên đây là lần đầu tiên nó tiến vào một tòa thành

Kỳ thực ngoài Hắc Toàn Phong ra thì Hoàng Toàn Phong và Bạch Toàn Phong không có xuất đầu lộ diện, mà chủ động tiến vào không gian ngủ đông

Bọn chúng không làm vậy vì mệnh lệnh của Tiểu Ân mà chúng nó tự mình lựa chọn

Hắc Toàn Phong cực kỳ ghét không gian ngủ đông, chỉ cần có thể, nó đều cần khẩn Tiểu Ân, không nên để nó tiến vào không gian ngủ đông

Còn Hoàng Toàn Phong lại trái ngược với Hắc Toàn Phong, nó rất quyến luyến không gian ngủ đông, nên khi Tiểu Ân sắp vào thành, nó chủ động yêu cầu được tiến vào không gian ngủ đông

Thực lực của nó đã đạt tới cấp tám, nên thông qua huyết ký, nó truyền đạt ý nghĩ của mình tới Tiểu Ân, nên Tiểu Ân khó lòng phản đối

Còn Bạch Toàn Phong, bản thân nó là biến dị Slime, nó rất sợ hãi Hắc Toàn Phong, cho nên nó không hề do dự đi theo Hoàng Toàn Phong tiến vào không gian ngủ đông

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong, nói:

- Bạn tốt, người ra ngoài dạo vài vòng đi, nơi này không thích hợp với người

Hắc Toàn Phong thất vọng gật đầu, nó mở đôi cánh to lớn của mình ra. Vù, vù. Sau vài tiếng vang, thân hình của Hắc Toàn Phong đột nhiên bay lên khỏi mặt đất, bay lên không trung

Khi Hắc Toàn Phong rời đi, mọi người mới thả lỏng. Đối mặt với Hắc Toàn Phong, không người nào dám cử động, giống như bị áp lực to lớn đè ép, sau khi áp lực biến mất, những người này mới khôi phục lại được một chút, nhưng ánh mắt của bọn họ nhìn về đám người Tiểu Ân lại tràn ngập sợ hãi

Ma thú rất mạnh, nhưng có thể thu phục được nó lại càng mạnh hơn

Tiểu Ân dẫn đầu, tiến về phía ma pháp công hội, đây không phải lần đầu tiên hắn tiến vào thành thị này, tự nhiên không xa lạ gì với ma pháp công hội

Không lâu sau, bọn họ đã tới cửa ma pháp công hội

Khác so với lần đầu tiên tới đây, Tiểu Ân không dùng lực lượng tinh thần để mở cửa, mà trực tiếp đi vào

Khi thân hình của hắn tiếp xúc với cánh cửa ma pháp, huy chương ma pháp của hắn sáng lên, đạo ánh sáng này nhẹ nhàng chạm phải cánh cửa ma pháp, nhất thời cánh cửa biến mất

Tiểu Ân mỉm cười, không chút do dự bước vào. Để xếp đặt điều này, ma pháp công hội cũng tổn hao tâm huyết, nhưng hiệu quả thu được vô cùng tốt

Đám người Kim nối tiếp nhau tiến vào, trên người bọn họ không có huy chương gì cả mà chỉ mặc ma pháp bào của học đồ, nhưng ngay cả ma pháp sư chính thức cũng không có được khí thế trầm ổn như bọn họ

Bố cục trong đại sảnh của ma pháp công hội vẫn giống như trước kia, chỉ có điều học đồ cấp pháp sư chờ đợi trong góc nhiều hơn mấy người mà thôi

Đám người Tiểu Ân vừa mới tiến vào, các học đồ lộ vẻ mặt hưng phấn, nhưng khi thấy đám người Đức Lỗ Phu, thần sắc trong mắt bọn họ nhất thời ảm đạm

- Carter, Đức Lỗ Phu, và Mary...

Mấy tiếng xì xào bán tán truyền ra, mặc dù đám người Đức Lỗ Phu đã rời đi nhiều năm, nhưng ở đây vẫn có nhiều người nhận ra bọn họ

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua bọn họ, nhất thời mọi người im lặng

Học đồ pháp sư đối mặt với ma pháp sư chính thức, cho dù là nhất tinh ma pháp sư cũng không dám đắc tội đối phương

Đến giờ phút này, cuối cùng Linnuo mới tiến vào, khi hắn tiến vào, trong đại sảnh nhất thời xuất hiện những tiếng thở dốc, cho dù là học đồ phục vụ quầy bar, cũng dùng ánh mắt kính nể nhìn hắn

Bất tri bất giác, tất cả mọi người đứng lên, bọn họ cung kính hành lễ với Linnuo

Không vì cái gì khác mà vì ma pháp bào của Linnuo có gắn huy chương lục tinh

Bốn ngôi sao đại biểu cho thân phận đại ma pháp sư, còn sáu ngôi sao, điều này nói rõ, lão nhân này là một vị lực tinh đại ma pháp sư, thậm chí chỉ kém một bước là tiến giai thành nhân vật mà mọi người mơ ước...Ma đạo sỹ

Cho nên khi Linnuo xuất hiện, thái độ của những này đối với hắn trở nên khác hẳn

Lông mày của Linnuo hơi cau lại, dù đã tiến vào ma pháp công hội nhưng đầu hắn vẫn nghĩ tới hai cây ma pháp trượng, căn bản không thêm chú ý tới đám học đồ pháp sư

Thu hồi ánh mắt, khuôn mặt Tiểu Ân mỉm cười, bước lên cầu thang, Juliana và đám người Kim cũng đi theo sau

Một vị học đồ của ma pháp công hội đứng lên, hắn tới bên cạnh Kim nói:

- Xin lỗi, tầng hai chỉ mở cửa cho ma pháp sư chính thức

Carter hơi lạnh một tiếng, tinh thần lực cường đại bộc phát trên người hắn, phảng phất như sóng biển dâng mãnh lao về phía tên học đồ

Chỉ trong nháy mắt, sắc mặt của tên học đồ trở nên trắng bệch, chân lão đảo vài bước, lưng nặng nề dựa vào tường

Carter thi triển lực lượng tinh thần có chừng mực, tinh thần lực bao phủ đối phương nhất thời biến mất không còn tung tích

Tên học đồ pháp sư không vì vậy mà bị thương, nhưng qua việc này, hắn nhất thời hiểu được, thực lực của Carter không phải là học đồ mà là ma pháp sư chính thức

Bởi có thể dùng lực lượng tinh thần để công kích, hơn nữa còn khống chế vừa đủ, thì học đồ pháp sư không thể làm được, cho dù bước nửa chân vào cảnh giới ma pháp sư chính thức, thập cấp học đồ cũng không làm được

Đám người Kim và Carter thuận lợi tiến vào tầng hai

Sau lưng bọn họ, tiếng động càng lớn lên

Đặc biệt những học đồ biết Carter, lại càng mở to hai mắt, bọn họ không thể tin được chuyện vừa xảy ra

Carter, chỉ trong mấy năm ngắn ngủi, sao hắn có được lực lượng khó tin như vậy, chẳng lẽ hắn đã trở thành ma pháp sư chính thức

Trong lòng mọi người xuất hiện những dự đoán, nhưng mọi người đều nhất trí, đó là đám người Carter muốn khảo hạch ma pháp sư chính thức

Nhất thời, vô số ánh mắt hâm mộ và đổ kỵ xuất hiện. Đặc biệt mấy người nhận ra Tiểu Ân, hơn nữa biết lúc đầu hắn thu hai đồ đệ, trong mắt càng thêm đổ kỵ, nếu như lúc ấy được Tiểu Ân thu làm đệ tử nhập môn, thì hiện giờ người tới đây để khảo hạch phải là bọn họ

Rất nhanh đám người Tiểu Ân tới tầng hai, nơi này có chút rộng rãi, đủ để bốn người sóng vai bước đi

Bọn họ vừa xuất hiện, lập tức thu hút vài ánh mắt, dù sao, trong thế giới ma pháp, rất ít khi thấy ma pháp sư kết thành đội

Trên tầng hai, cũng có một ít hàng quán bình thường, tiến hành mua sắm ở nơi này, cơ bản đều là nhất tinh ma pháp sư

Mấy người tự cho mình là nhất tinh ma pháp sư, thấy ma pháp bào học đồ trên người đám người Kim, không khỏi hơi lạnh một tiếng, song khi ánh mắt của bọn họ chuyển sang huy chương lực tinh trên người Linnuo, không hẹn mà cùng thừ người ra. Về mặt khinh bỉ chuyển thành cung kính

Tiểu Ân nhìn rõ vẻ mặt của bọn họ, trong lòng cảm khái, thế giới ma pháp phải dựa vào thực lực để nói chuyện

Có Linnuo làm bia đỡ, dù hắn không nói câu nào cũng khiến mọi người kinh sợ

Trong lòng Tiểu Ân thoáng chần chừ. Mặc dù trước kia Tiểu Ân đã tới đây mấy lần, nhưng mỗi lần Tiểu Ân tới chỉ để mua đồ vật, một khi hoàn thành xong, liền rời đi, cho nên hắn không biết làm thế nào tìm được nhân vật cao tăng của ma pháp công hội, hơn nữa truyền ra ngoài chuyện của hắc quỷ pháp sư

Ánh mắt đảo qua bốn phía, cuối cùng dừng lại căn phòng khi lần đầu tiên hắn tiến giai thành ma pháp sư chính thức. Trong lòng khẽ động, khuôn mặt Tiểu Ân nở nụ cười, nhẹ nhàng tới trước căn phòng, gõ nhẹ vài cái

Rất nhanh, từ bên trong truyền tới một giọng nói lạnh nhạt:

- Chuyện gì?

- Khảo hạch thành ma pháp sư chính thức

Tiểu Ân cất cao giọng nói

- Tiến vào

Giọng nói ở bên trong trở nên ôn hòa hơn nhiều, rất hiển nhiên, thái độ đối xử với ma pháp sư chính thức và học đồ pháp sư đúng là cách nhau một trời một vực

Đẩy cửa tiến vào, ở bên trong là một vị nữ ma pháp sư, bóng dáng nhỏ gầy của nàng ở trong phòng cũ giống như một bức họa cổ xưa

Tiểu Ân nao nao, thần thái của nữ ma pháp sư này đúng là khác nhau so với giọng nói sắc bén của nàng, khiến người ta khó tin giọng nói đó phát ra từ miệng nàng

Đứng ở cửa, đôi bên đánh giá nhau. Mặc dù nữ ma pháp sư không trở mặt, nhưng nàng hừ lạnh một tiếng

Lúc này Tiểu Ân mới chú ý, trên ma pháp bào của nàng có gắn huy chương tứ tinh, nói cách khác, thực lực của nàng tương đương với đám người Kim

Bất quá, nếu song phương chiến đấu sinh tử, Tiểu Ân nắm chắc, dù ai trong đám người Kim ra tay, cũng có thể giết chết nàng

Đó là sự tự tin phát sinh từ thực lực cường đại

Vị nữ ma pháp sư thấy huy chương nhất tinh trước ngực Tiểu Ân, đầu tiên hừ lạnh một tiếng. Chỉ là nhất tinh ma pháp sư mà dám ngang hàng với nàng, thực không biết lễ tiết. Nhưng bản thân nàng cũng không giải thích được, nàng biểu lộ sự tức giận của mình, nhưng đối phương vẫn như cũ, thậm chí còn xem thường áp lực do nàng tạo ra

Khi ánh mắt của nàng nhìn thấy vẻ mặt của Tiểu Ân, một cơn phẫn nộ xuất hiện trong lòng nàng, bởi vì thân là đại ma pháp sư, nàng không cho phép ai áp chế mình

Tiểu Ân tiến lên trước vài bước, đám người Kim tiến vào

Sắc mặt nữ ma pháp sư khẽ biến, một lần có năm học đồ tiến vào? Đây là chuyện gì? Hơn nữa còn có thú nhân tạt mần và một vị...

Sắc mặt của nàng chợt biến đổi, vội vàng đứng dậy, cúi người thi lễ với Linnuo:

- Lục tinh đại ma pháp sư tôn kính, chào ngài

Ánh mắt của Linnuo đảo qua mặt nàng, thuận miệng nói:

- Chào người

Sau đó hắn liền trầm mê, căn bản cách ly với ngoại giới

Khuôn mặt của nữ ma pháp trở nên xấu hổ, nhưng nàng không dám phẫn nộ, tứ tinh muốn khiêu chiến với lục tinh sao?

Nếu không có thực lực dị thường như Tiểu Ân, thì ý nghĩ đó nhanh chóng biến mất đi, nếu không mình chết thế nào cũng không biết

Tiểu Ân hơi hơi cười nói:

- Đại ma pháp sư tôn kính, chúng ta tới để khảo hạch ma pháp sư

Nữ ma pháp sư nở nụ cười tươi nói:

- Tốt, ta là Jennifer, tháng này ta phụ trách khảo hạch ma pháp sư chính thức ...

Ánh mắt của nàng nhìn về phía Linnuo, sau đó nàng phát ra ma lực dò xét đám người Tiểu Ân

Song giọng nói tràn ngập tin tưởng và cao ngạo của nàng đột nhiên dừng lại, giống như bị con dao sắc bén cắt đứt

Nàng hồ nghi sự đánh giá của mình đối với đám người Tiểu Ân, nói thật, dù là tứ tinh đại ma pháp sư, nàng cũng không thể khám phá được Ẩn Nặc Thuật trên người Tiểu Ân. Nhưng bằng năng lực cảm ứng đặc thù của mình, mỗi khi tinh thần của nàng tiếp xúc với đám người Tiểu Ân, đều khiến nàng cảm thấy nguy hiểm

Thậm chí nàng còn có cảm giác, trước mặt những người này, nàng không thể nào khống chế được

Nhìn vẻ mặt thất thần của Jennifer, Tiểu Ân cười cười, đại ma pháp sư quả hơn xa ma pháp sư bình thường. Dù bọn họ không nhận ra thực lực chính thức của đám người Kim, nhưng vẫn cảm nhận được sự khác thường

Dùng ánh mắt ra hiệu, Kim lập tức tiến lên, gật đầu với Jennifer:

- Kề hèn Kim, xin được khảo hạch thành ma pháp sư chính thức

Jennifer ngừng trọng gật đầu, trong lòng nàng xuất hiện một ý nghĩ kỳ quái, bởi vì nàng phát hiện, hành vi của tên học đồ này rất thất lễ, nhưng nàng lại không thấy tức giận. Ngược lại trong lòng như trút được gánh nặng, dường như người này phải dùng lễ tiết ngang hàng để nói chuyện với mình

Lui về sau một bước, Jennifer nói ;

- Pháp sư Kim, mời người thi triển ba ma pháp cấp ba. Tốt nhất thi triển trong ba mươi giây thôi

Kim hơi cười, thậm chí thân thể hắn còn không nhúc nhích, trên người hắn xuất hiện ba đạo nguyên tố đại biểu cho ba loại thuộc tính bất đồng

Ma pháp vòng phòng hộ trong nháy mắt mở ra. Vòng phòng hộ ma pháp này không phải cấp ba, nó lộ ra ánh sáng thực chất

Sắc mặt của Jennifer nhất thời thay đổi, chỉ với ma pháp này, trong lòng nàng xuất hiện cảm giác mặc cảm

Bởi vì nàng nhận ra, vòng phòng hộ này không phải cấp ba, thậm chí không phải cấp bốn, mà là vòng phòng hộ cấp năm

Thuần phát vòng phòng hộ cấp năm, nàng cũng có thể làm được, nhưng không bắt động thanh sắc như đối phương, không có một tín hiệu báo trước, dù thế nào nàng cũng không làm được

Nhưng sự kinh ngạc của nàng còn chưa chấm dứt, bởi vì ngay khi vòng phòng hộ xuất hiện, nguyên tố ma pháp trong không khí lại điên cuồng vận chuyển, hai ma pháp cấp năm có thuộc tính công kích khác nhau trong nháy mắt hình thành

Cảm thụ trong không gian không ngừng có năng lượng dao động cường đại, Jennifer cảm thấy da đầu tê dại. Giờ phút này, trong cảm giác của nàng, vị học đồ pháp sư xa lạ trước mắt, có thực lực cường đại ngang hàng với đại ma pháp sư

Thực lực cường hãn của đối phương khiến nàng chấn động

Thuần phát ma pháp phòng hộ cấp năm, mặc dù phần lớn đại ma pháp sư đều làm được, nhưng không ung dung thoải mái như thế này được

Nhưng hai ma pháp cấp năm có thuộc tính công kích khác nhau thì thật đáng sợ

Ma pháp công kích rất cường đại, một khi thi triển thành công, nhất định phải phóng ra, nếu không đối với người khống chế ma pháp mà nói thì giống như trên tay có một quả lựu đạn. Nếu không cẩn thận, bản thân sẽ bị nó nổ tung. Nhẹ thì bị thương, nặng thì bị nguyên tố ma pháp cản trở. Thậm chí còn có thể bỏ mình

Nhưng giờ phút này, nam nhân trước mặt mình lại dễ dàng khống chế hai ma pháp công kích cấp năm

Thủy chung ở trạng thái chờ

Nhìn Kim điều khiển nguyên tố ma pháp, ai cũng tin, hẳn sẽ thi triển ma pháp thành công

Bởi vì nguyên tố ma pháp quanh người Kim không có rối loạn, ngược lại giống như những công nhân ngoan ngoãn, hoàn toàn chấp hành ý chí của Kim:

- Có thể thông qua chưa?

Kim buồn bực nói

Mặc dù trên người hắn có huyết mạch của thần, nắm giữ được trình độ khống chế ma pháp, nhưng duy trì trạng thái này lâu, cũng không phải chuyện thoải mái

Jennifer giống như người trong mộng tỉnh lại, vội vàng gật đầu nói:

- Có thể, hoàn toàn có thể

Giờ phút này thái độ của nàng so với lúc đầu cách biệt một trời một vực, thậm chí khi đối mặt với Kim, còn rơi vào thế hạ phong

Thái độ đó giống như tự nhiên, không hề giả bộ, còn đám người Tiểu Ân thân nhiên tiếp nhận

Đó là do thực lực, chỉ cần có thực lực cường đại, dù kẻ nào cũng được đãi ngộ như bọn Tiểu Ân, đây là chuyện bình thường

Kim mỉm cười, nguyên tố ma pháp quanh người hắn nhất thời tiêu tán, hai ma pháp công kích cấp năm cứ như thế biến mất trong không trung, phẳng phất như chưa từng xuất hiện

Khuôn mặt của Jennifer lộ ra vẻ mờ mịt, nếu như không phải tự mình cảm ứng, nàng tuyệt đối không tin, ma pháp công kích cấp năm cũng có thể xóa đi dễ dàng như vậy

Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, rốt cuộc Jennifer xác định một chuyện, cấp bậc ma pháp của người này, mình không thể đánh giá

- Pháp sư tiên sinh tôn kính

Jennifer do dự một chút, cuối cùng nói:

- Thực lực của ngài vượt xa dự đoán của ta, xin tha thứ cho ta, ta không có quyền định đoạt danh hiệu cho ngài

Vẻ tươi cười của Kim nhất thời bị kìm hãm, hắn kinh ngạc nhìn đối phương, ấp úng hỏi:

- Đại ma pháp sư Jennifer, ý của ngài là

Jennifer cười khỏ một tiếng nói:

- Khảo hạch ngài phải do ma đạo sỹ tiến hành

Mọi người chột hiểu, Jennifer chỉ có tư cách khảo hạch ma pháp sư chính thức, nếu Kim muốn được ma pháp công hội thừa nhận, hẳn phải tới công hội có ma đạo sỹ để khảo hạch, thì hẳn mới có được huy chương đại ma pháp sư

- Ma đạo sỹ?

Tiểu Ân đột nhiên hỏi:

- Nếu muốn tiến giai thành ma đạo sỹ, thì mời ai tới khảo hạch?

Khuôn mặt của Jennifer hiện lên vẻ cổ quái, mặc dù nàng là đại ma pháp sư, nhưng ba chữ ma đạo sỹ vẫn là danh từ xa vời đối với nàng

Cho nên khi nghe tới vấn đề này, ngay cả nàng cũng có chút chần chừ

Bởi vì trong trí nhớ của nàng, dường như chưa gặp phải vấn đề này

Một lát sau, Jennifer do dự nói:

- Ma đạo sỹ, chắc do truyền kỳ pháp sư khảo hạch

Tiểu Ân khẽ cau mày, hần hoài nghi những lời này. Bởi vì Dida từng nói qua, chỉ sợ ngàn năm truyền kỳ không còn ở phiên đại lục này nữa, hơn nữa nhìn bộ dáng của Jennifer, câu trả lời của nàng chỉ là phỏng đoán mà thôi.

230. Chương 51: Ma Pháp Tổng Công Hội

- Khảo hạch ma đạo sỹ là do ba tới năm ma đạo sỹ phụ trách

Dừng một chút, hần tiếp tục nói:

- Đó là quy củ mấy ngàn năm qua, nhưng căn cứ theo lịch sử ma pháp, vạn năm trước, khảo hạch ma đạo sỹ đều do ngàn năm truyền kỳ phụ trách

Đám người Tiểu Ân quay đầu lại, chỉ thấy Linnuo nói xong lại cúi đầu, khuôn mặt của hần không có chút biến hóa, dường như đang tự hỏi gì đó

Mấy người đều nhẹ nhàng lắc đầu, người này quá si mê chế tạo ma pháp trượng. Nhưng phương pháp tiến giai thành ma đạo sỹ, chỉ sợ chỉ có vị lục tinh đại ma pháp sư mới có thể hỏi thăm

Trong lòng đột nhiên xuất hiện một vấn đề, Tiểu Ân hỏi:

- Đại ma pháp sư Jennifer, trong công hội có mấy vị ma đạo sỹ?

- Mấy vị?

Vẻ mặt của Jennifer biểu lộ sự khó tin nói:

- Ma pháp công hội ở thành Hollywood chỉ có một vị ma đạo sỹ thường trú, nhưng rất xin lỗi, vận khí của các người không tốt, vị ma đạo sỹ đó đã hoàn thành thời gian mười năm trú đóng ở đây, đã quay về tổng bộ, còn vị ma đạo sỹ các hạ mới chưa tới

Suy nghĩ một chút, Jennifer thương lượng với Kim:

- Ta có thể lập tức thông tri tới tổng bộ công hội, chỉ cần mất một ngày, sẽ có ma đạo sỹ tới đây chủ trì khảo hạch cho các người, mọi người thấy thế nào?

Kim quay đầu, nhìn về phía Tiểu Ân, đợi chủ ý của hần

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, chỉ có một ma đạo sỹ tới, điều đó chẳng phải nói mình không thể tiến giai sao

Thấy động tác của Tiểu Ân, Kim lập tức từ chối

Jennifer cẩn thận nhìn về phía Tiểu Ân, lúc này nàng mới hiểu, nguyên Tiểu Ân mới là người làm chủ

Trầm ngâm trong chốc lát, Tiểu Ân dò hỏi:

- Jennifer các hạ, chúng ta muốn sử dụng truyền tống trận của công hội, xin ngài cho phép

- Tất nhiên

Jennifer không chút do dự nói:

- Tất cả ma pháp sư đều có thể sử dụng truyền tống trận công lập. Đây là tôn chỉ cao nhất của ma pháp công hội, phục vụ vì tất cả ma pháp sư

Cước bộ của Tiểu Ân lảo đảo, thiếu chút nữa là ngã

Tôn chỉ này, sao nghe quen tai thế, giống như tuyên ngôn ở thế kỷ hai mươi mốt

Nhìn Tiểu Ân dường như đã quyết ý rời đi. Jennifer không cam lòng nói:

- Các hạ, kỳ thật chỉ cần ngài đợi một ngày, là có thể chờ được ma đạo sỹ tới

Tiểu Ân thở dài một tiếng, nói:

- Kỳ thật ta không quan tâm tới thời gian, mà chỉ có một ma đạo sỹ, như thế không đủ

Nói xong, đoàn người bỏ lại Jennifer, đi ra bên ngoài

Jennifer cứng miệng nhìn bọn họ rời đi, trong đầu chỉ có câu nói của cuối cùng Tiểu Ân

Chỉ có một ma đạo sỹ, không đủ

Đó là ý gì? Đột nhiên, nàng nhớ tới vị lục tinh đại ma pháp sư, nhất định cần phải ba tới năm ma đạo sỹ, mới có thể khảo hạch cấp bậc ma đạo sỹ

Hai mắt của nàng sáng lên, chẳng lẽ. Vị lục tinh đại ma pháp sư đã đạt tư cách tiến giai...

Đám người Kim rời khỏi ma pháp công hội, số lượng các học đồ không giảm, ngược lại còn tăng thêm

Chỉ bất quá khi bọn họ nhìn thấy trên người đám người Kim không có huy chương, không khỏi nhìn nhau, chẳng lẽ bọn họ đoán sai, bọn Đức Lỗ Phu tới đây không phải để khảo hạch thành ma pháp sư chính thức

Cho đến khi đám người Tiểu Ân rời đi, thảo luận càng thêm kịch liệt, sau đó có người nói, đại ma pháp sư Jennifer phụ trách khảo hạch thành ma pháp sư chính thức có sắc mặt rất cổ quái. Nhất thời các tin đồn càng thêm mãnh liệt

Tất nhiên Tiểu Ân không để ý tới lời nói của bọn họ, hắn mang mọi người rời khỏi ma pháp công hội, kỳ thật trong lòng có vài phần thất vọng

Mặc dù Linnuo đặt hết tâm trí vào việc chế tạo ma pháp trượng, nhưng không đại biểu cho việc hắn không biết gì về bên ngoài, hơn nữa khuôn mặt của hắn giờ này tràn ngập vui mừng, dường như đã nghĩ thông suốt, khôi phục lại bộ dáng tiêu sái như thường ngày

Tiểu Ân lập tức chú ý tới thần sắc của hắn, cười hỏi:

- Linnuo các hạ, ngài đã nghĩ kỹ rồi chứ?

- Tất nhiên. Đã có phương án sơ bộ, nhưng cần phải từ từ xúc tiến

Hai mắt Linnuo tỏa sáng, nhẹ giọng nói:

- Ta nhất định sẽ chế tạo ma pháp trượng tốt nhất, không để tài liệu của ngài lãng phí

Trong lòng Tiểu Ân vui mừng, lộ ra nụ cười hài lòng

Bất tri bất giác, Tiểu Ân đã thích ứng với địa vị ma đạo sỹ, ngay cả tâm tình của hắn cũng xuất hiện một tia biến hóa

Rời khỏi cửa thành, Linnuo đột nhiên hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ngài định tới ma pháp công hội để xác nhận tư cách ma đạo sỹ?

- Đúng

Linnuo mỉm cười gật đầu nói:

- Ngài nên đi. Nhưng nếu ngài muốn xác nhận, vậy không nên lãng phí thời gian ở phân hội của ma pháp công hội. Bởi vì chỉ có tổng hội của ma pháp công hội mới có tư cách xác nhận ma đạo sỹ

Tiểu Ân nao nao, khuôn mặt của hắn hiện lên tia cười khổ, vấn đề đơn giản như vậy, mình lại sơ sót

Ma đạo sỹ là đỉnh kim tự tháp của thế giới này, đặc biệt sau khi ngàn năm truyền kỳ biến mất, cỗ lực lượng này đứng hàng đầu

Mặc dù lực lượng của ma pháp công hội cường đại, nhưng khó có khả năng mỗi một phân hội lưu ba tới năm ma đạo sỹ trấn thủ

Nếu như thực sự như thế, chỉ sợ toàn ma đạo sỹ của đại lục cũng không đủ để hoàn thành sứ mạng này

Kỳ thực trong loài người, có rất nhiều phân hội của ma pháp công hội chỉ có ngũ tinh đại ma pháp sư là người chủ trì cao nhất mà thôi

Vị trí mà những người này tọa trấn đều là những nơi phồn hoa, các phân hội không cách xa nhau, nếu xảy ra biến cố sẽ có viện trợ

Mà đế quốc Lang Nhân, chỉ có một ma pháp công hội, cho nên mới có ma đạo sỹ tọa trấn

Đã như vậy, nếu hắc muốn đến ma pháp công hội thừa nhận tư cách ma đạo sỹ, vậy chỉ có cách tới tổng hội của ma pháp công hội thôi

Trong lòng tính toán một chút, lập tức Tiểu Ân quyết định tới tổng hội một chuyến, thuận tiện hoàn thành chuyện mà đại tát mãn Dida nhờ hắc

Kỳ thực trong lòng Tiểu Ân tràn ngập sự hiếu kỳ và sợ hãi đối với thần tượng thần bí

Nếu có thể mượn tay ma pháp công hội bóp chết tai họa này từ trong trứng nước, Tiểu Ân sẽ không ngại chuyện mượn dao giết người

Tới ngoài thành ba mươi dặm, có một tòa ma pháp trận to lớn

Diện tích của ma pháp trận này còn lớn hơn gấp mấy lần so với truyền tống trận công lập lớn nhất

Ánh mắt mấy người trao đổi với nhau, trong lòng cảm khái

Đế quốc Lang Nhân, thế lực của ma pháp sư không bằng lang nhân tát mãn, nhưng diện tích của ma pháp trận quá lớn, chỉ cần ma pháp công hội nguyện ý, lúc nào cũng có thể vận chuyển một lượng lớn ma pháp sư tới

Xem ra ma pháp công hội đối đãi với các chủng tộc khác, cũng rất đề phòng

Phụ trách ma pháp trận là một vị nhị tinh ma pháp sư. Hắc vốn nhàn nhã ngồi dưới đình nhắm mắt dưỡng thần. Nhưng khi nhìn thấy huy chương lục tinh trên ma pháp bào của Linnuo, hai chân hắc như có lò xo nảy lên

Kỳ thực truyền tống trận của đế quốc Lang Nhân mặc dù khổng lồ, nhưng xác xuất sử dụng lại thấp nhất

Nửa ngày ma pháp trận mới phát sáng một lần, điều này nói rõ số lượng người sử dụng truyền tống trận ở đây không thể nào so được với các quốc gia nhân loại

Tiểu Ân dừng lại, hơi cười với Linnuo

Hắc phát hiện, đối mặt với đám ma pháp sư, mình ra mặt không bằng Linnuo ra mặt

Trên người lão ma pháp sư này có huy chương lục tinh, dù đi tới đâu cũng được tôn kính, hơn xa huy chương nhất tinh của mình

Tới bây giờ, hắc rốt cuộc hiểu được, tại sao tự do pháp sư và cung đình pháp sư của mỗi nước đều tới công hội để lấy huy chương

Bởi vì có huy chương tương đương với bên người có lệnh bài đại biểu cho đặc quyền của mình

Linnuo không phải tiểu tử mới ra đời, trên phương diện thế thái nhân tình, hắc không kém Tiểu Ân bao nhiêu

Thấy Tiểu Ân cười nhẹ, hắc lắc đầu cười khổ hai tiếng, nhưng cũng không thể xấu hổ cự tuyệt, không thể làm gì khác đành tiến lên. Gật đầu khi thấy đối phương ân cần hỏi thăm mình, hắc nói:

- Ta muốn truyền tống cự ly xa, chuẩn bị cho ta khu vực truyền tống tương ứng với năm khu vực truyền tống bình thường

- Năm khu vực truyền tống bình thường?

Tên nhị tinh ma pháp sư nhất thời ngẩn người, hần kinh ngạc mở miệng, ánh mắt nhìn đám người Tiểu Ân, rốt cuộc không nói gì, mà quay về chuẩn bị

Đám người Tiểu Ân nhìn nhau cười, xem ra Linnuo ra tay, quả nhiên tiện lợi

Trong ma pháp trận có mấy khu vực truyền tống. Đặc biệt là khu vực truyền tống trận lớn, lại chia làm hai mươi khu vực truyền tống

Khu vực truyền tống có thể tách ra, cũng có thể đồng thời tiến hành, chủ yếu để truyền tống đủ nhân số đã dự định

Đám người Tiểu Ân chưa tới mười người, đừng nói là khu vực truyền tống liên kết với nhau, dù một khu vực truyền tống tách ra cũng thừa đủ

Nếu như Tiểu Ân nói ra những lời này, chỉ sợ vị nhị tinh ma pháp sư đã sớm đuổi hẩn đi, nhưng Linnuo nói, tên đó không dám làm trái

Có lẽ trong lòng nhị tinh ma pháp sư nguyên rũa sự lãng phí của đám người Linnuo, nhưng hẩn không dám nói câu oán hận nào cả.

Đây là đặc quyền, là đặc quyền của thế giới ma pháp

Một lát sau, tên nhị tinh ma pháp sư kia vội vã chạy tới, cung kính nói:

- Đại ma pháp sư các hạ, chúng ta đã chuẩn bị tốt yêu cầu của ngài, khu vực trung tâm tương đương với năm khu vực truyền tống bình thường, lúc nào cũng có thể truyền tống

Hẩn dừng một chút, cẩn thận nhìn Linnuo, sợ khiến Linnuo mất hứng nói:

- Nhưng bởi vì thời gian hơi gấp, nên chúng ta không liên hệ được với ma pháp sư không gian hệ tới để chủ trì truyền tống trận. Nếu như ngài truyền tống gần thì không có vấn đề gì, nhưng nếu muốn truyền tống cự ly xa, cần phải đợi hai ngày

Linnuo rất hài lòng với thái độ của hẩn, khéo léo nói:

- Vấn đề về ma pháp sư không gian, người không cần quan tâm, chúng ta có thể giải quyết

Trong mắt của tên nhị tinh ma pháp sư lộ ra vẻ sùng bái

Ma pháp không gian là ma pháp đặc thù, địa vị ma pháp sư không gian trong thế giới ma pháp rất cao quý. Nhìn vẻ mặt của người này, chắc chắn hẩn đã coi Linnuo là một vị ma pháp sư không gian

Mọi người không chần chừ, đi vào khu vực trung tâm của truyền tống trận

Vị trí này là vị trí truyền tống tốt nhất. Tên nhị tinh ma pháp sư có thể đem khu vực này kích hoạt, đã rất cố gắng rồi

Khu vực trung tâm của ma pháp trận tản ra ánh sáng màu trắng, đây là dấu hiệu ma pháp trận được kích hoạt, chỉ cần ma pháp sư không gian xác định đúng phương vị, lúc nào cũng có thể truyền tống

Nhưng ánh sáng bao phủ cũng hơi lớn, mấy người chiếm lấy mấy trăm thước vuông, tự nhiên khiến người khác chú ý

Bên cạnh, ngẫu nhiên có vài đạo ánh sáng, từ những khu vực hẻo lánh, thường thường có mấy ma pháp sư bước ra. Nhưng khi ánh mắt của những người này nhìn vào huy chương lục tinh trên người Linnuo, nhất thời trở nên cung kính. Có lẽ ngày từ đầu còn có người bất mãn khi bọn họ dùng khu vực truyền tống lớn, nhưng giờ phút này không ai có tâm trạng để suy nghĩ như thế nữa

Lục tinh đại ma pháp sư đó. Nếu không có đặc quyền sử dụng một ít khu vực truyền tống, vậy còn ai khổ công tới ma pháp công hội để khảo nghiệm cấp bậc

Đám người Tiểu Ân không truyền tống luôn, sau khi tiến vào khu vực truyền tống, Tiểu Ân liền nhắm hai mắt lại

Bằng vào cảm giác của hắn, có thể rõ ràng cảm ứng được Hắc Toàn Phong đang phi hành

Mặc dù đại ma thú này nặng mười tấn, nhưng bằng năng lực điều khiển phong hệ tới cực điểm, một khi phi hành liền nhẹ như lông, hơn nữa tốc độ cực nhanh, tuyệt đối không dưới các chủng tộc phi hành

Đương nhiên, nếu so sánh với hoàng kim vương Yidikalun thì kém hơn một bậc. Nhưng Tiểu Ân tin tưởng, nếu có một ngày, Hắc Toàn Phong có thể tiến giai thành ma thú cấp chín, chắc chắn có thể dễ dàng thắng Yidikalun

Trong nháy mắt, Hắc Toàn Phong cảm ứng được Tiểu Ân triệu hoán mình, nó mở đôi cánh dài hơn mười thước, chuyển hướng, thân thể cao lớn liền đổi hướng. Dùng tốc độ nhanh nhất bay về phía ma pháp trận

Trong không trung đột nhiên xuất hiện một đám mây đen to lớn, xen lẫn đó những tiếng gào thét, dùng thế sét đánh từ xa bay tới

Tên nhị tinh ma pháp sư cũng những ma pháp sư đi ra há hốc mồm nhìn, trên người đại ma thú có uy áp to lớn, dưới khí thế cuồng bạo của Hắc Toàn Phong, trái tim của bọn họ không ngừng run rẩy

Tốc độ của Hắc Toàn Phong cực nhanh, chỉ một lát đã tới ma pháp trận, hai cánh của nó run lên, tốc độ sắp đạt tới cực hạn lại nhanh hơn ba phần

Thân thể cao lớn giống như núi thái sơn của nó đáp xuống khu vực trung tâm ma pháp trận

Xung quanh truyền đến những tiếng kinh hô. Mặc dù bên trong khu vực trung tâm của ma pháp trận có một vị lực tinh đại ma pháp sư. Nhưng nhìn thanh thế của đại quái vật, chỉ sợ cũng chỉ có nước né đi

Song khi trái tim của mọi người đang đập liên hồi thì bọn họ thấy một cảnh mà cả đời họ không thể quên

Động tác của Hắc Toàn Phong đột nhiên dừng lại, cách ma pháp trận năm thước thì trôi nổi trên không trung

Khí tức cường đại bỗng nhiên biến mất, giống như đáp từ trên trời xuống không phải là siêu cấp mãnh thú, mà là một con hổ giấy

Tình cảnh quỷ dị tới cực điểm khiến mọi người khắc sâu

Từ từ Hắc Toàn Phong hạ xuống, nó giương cái miệng đầy máu của mình ra, cổ găng không gào bậy, nếu không giờ phút này sẽ khiến nguyên tố bạo loạn, trời mới biết xảy ra tai họa gì

Linnuo khẽ gật đầu nói:

- Tiểu Ân các hạ, chúng ta có thể đi

Tiểu Ân do dự một chút hỏi:

- Tổng hội của ma pháp công hội nằm ở đâu?

Linnuo thâm ý nhìn hắn, dường như đã sớm đoán ý nghĩ của hắn, mỉm cười nói:

- Tổng hội của ma pháp công hội đặt tại thành Yamaniya, đây là tòa thành công lập, hoàn toàn bị ma pháp công hội khống chế, không thuộc về bất cứ quốc gia nào

- Yamaniya ...

Hai mắt của Tiểu Ân hơi nhắm lại, lực lượng tinh thần sớm xông vào ma pháp trận

Ở chỗ này, có vô số quang điểm kỳ dị, mỗi quang điểm đại biểu cho một tòa truyền tống trận, nhưng ít nhất có một phần ba quang điểm không phát sáng

Hơn nữa độ lớn mạnh của quang điểm khác nhau, tần suất lóe sáng rất thông thả, Tiểu Ân yên lặng quan sát, hơn nữa ra lệnh cho Nhất Hào phân tích quang điểm

Một lát sau, Nhất Hào đưa ra một đáp án hoàn mỹ

Quang điểm âm đậm chắc thuộc ma pháp truyền tông trận tư nhân, mặc dù truyền tông trận đó không mở ra hoặc kích hoạt, nhưng chắc những truyền tông trận đó cùng xuất hiện với truyền tông trận công lập của ma pháp công hội, nên mới bị ghi chép lại

Còn những quang điểm nhỏ, chắc là truyền tông trận đang vận hành

Mỗi lần vận dụng truyền tông trận, sẽ có chấn động rất nhỏ, bạch quang sẽ lóe lên. Căn cứ theo tần suất lóe sáng của bạch quang có thể nhận ra số lần sử dụng ma pháp trận

Là ma pháp sư không gian, hơn nữa còn quan sát qua truyền tông trận tư nhân, Tiểu Ân biết, muốn duy trì một truyền tông trận không phải là chuyện đơn giản

Đừng nói là nguyên liệu, kỳ thực duy trì sự vận hành của ma pháp trận, tiêu hao năng lượng tinh thạch, đều là những con số trên trời

Ấm kim tinh thạch và tử kim tinh thạch có thể tự động khôi phục năng lượng, nhưng những tinh thạch bình thường, sử dụng xong đều trở thành những tảng đá vô dụng

Mà duy trì sự vận chuyển của truyền tông trận lại là tinh thạch bình thường

Nếu dựa theo số lượng và tần suất của quang điểm, mỗi ngày phải tiêu hóa một lượng lớn tinh thạch, đủ khiến mọi người khiếp sợ, trách không được ma pháp trận tư nhân không mở ra, có lẽ do phí tổn quá lớn nên các truyền tông trận tư nhân chỉ mở ra cho người của họ sử dụng

Dù sao, có thể duy trì được trình độ tiêu hao như thế này, ngoài ma pháp công hội ra, chỉ sợ không có thể lực nào làm được. Dù lấy lực của một quốc gia cũng không thể duy trì trong thời gian dài

Lông mày của Tiểu Ân hơi cau lại, không hiểu sao hắn lại nghĩ tới phương diện này, nhưng nói thật, hắn không biết ma pháp công hội lấy tinh thạch ở chỗ nào, cung cấp truyền tông miễn phí cho phần lớn ma pháp sư hơn vạn năm

Mặc dù ma pháp công hội có nhiều năng lượng tinh thạch, nhưng chưa có ai dám mơ tưởng tới khối thịt béo này

Tinh thần ý thức tỏa ra ngoài. Quang điểm trước mặt Tiểu Ân chậm rãi triển khai

Tiếp xúc với một quang điểm, Tiểu Ân liền biết giới thiệu về truyền tông trận, nhưng khiến Tiểu Ân mất hứng, đó là đã tiếp xúc với hơn ba mươi quang điểm, nhưng hắn chưa tìm kiếm được mục tiêu của mình

Nhưng dùng tinh thần ý thức để tìm nhanh hơn sự tưởng tượng của mọi người, Tiểu Ân tưởng phải mất thời gian lâu, nhưng trong cảm giác của đám người Kim, mới chỉ có hơn nửa giây trôi qua mà thôi

Rốt cuộc, khi Tiểu Ân cảm ứng thấy quang điểm thứ tám mươi một, trong đầu hắn xuất hiện một đoạn tin tức

Thành Yamaniya, tổng hội của ma pháp công hội

Tiểu Ân thở dài một tiếng, rốt cuộc tìm được mục tiêu

Trước khi phát động truyền tông, đầu tiên Tiểu Ân cố ý quan sát một chút, chỉ trong thời gian ngắn ngủi, quang điểm không ngừng lóe sáng hơn mười lần, gần như mỗi một phút đều có người truyền tông, hoặc rời đi, hoặc tiến vào, nói tóm lại không hề định dừng lại

Mức độ tích cực này không thua gì xe lửa, bến xe, thậm chí là sân bay ở thế kỷ hai mươi một

Giây phút này, trong lòng Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện ý niệm, ai nói thế giới ma pháp lạc hậu, loại hệ thống ma pháp này, chưa chắc đã thua kém lực lượng khoa học kỹ thuật.

Hơi lắc đầu, Tiểu Ân đã sớm chuẩn bị năng lượng. Một đạo ánh sáng màu trắng to lớn bay lên trời, bao phủ khu vực truyền tông lại, cho tới khi biến mất không còn tung tích

Ở bên cạnh một ít ma pháp sư bắt đầu xì xào bàn tán

Nhưng tới giờ phút này, bọn họ mới hiểu, tại sao vị lực tinh đại ma pháp sư lại yêu cầu khu vực truyền tông rộng như vậy

Nhìn ma sủng của người ta, vì nó, dù có chiếm cứ rộng hơn, cũng có thể thông cảm được

Yamaniya, ban đầu là một đảo nhỏ cô lập ở đại lục phương đông, không có người nào chú ý tới

Mặc dù diện tích của đảo nhỏ cực lớn, tương đương với ba, bốn quận, nhưng so với đại lục mà nói thì chẳng tính là gì

Nhưng mấy vạn năm trước, ngàn năm truyền kỳ trên đại lục không hện mà cùng để ý tới đảo nhỏ không biết tên này

Không có ai biết nguyên nhân, có lẽ do mọi người không chịu tiết lộ

Tóm lại nơi này có dấu vết của ngàn năm truyền kỳ. Có vô số tranh cãi về đảo nhỏ này, những nhân vật hàng đầu trên đại lục đều tiến vào đó, thậm chí nơi đó còn bị cấm chú tàn phá, tạo ra rất nhiều mảnh đất đen

Cuối cùng, một vị ngàn năm truyền kỳ đưa ra đề nghị kiến tạo ma pháp công hội, sau đó đi tuyên dương khắp nơi, ngay cả đứa trẻ ba tuổi cũng biết đó là khẩu hiệu của ma pháp sư

Lúc đầu thành lập ma pháp công hội, chẳng qua chỉ để phối hợp lực lượng của mọi người. Nhưng không ai nghĩ đến, trải qua mấy vạn năm phát triển, số lượng ma pháp sư của ma pháp công hội đã chiếm một phần tư của đại lục, tạo nên một thế lực không lồ, không ai dám chống đối

Quy mô như vậy, ngay cả người sáng lập cũng không ngờ tới. Nhưng tới tình trạng này thì dù mấy vị sáng lập có từ vũ trụ trở về, cũng không cách nào giải tán được đại quái vật này

Ma pháp công hội đã có mấy vạn năm lịch sử, dù các quốc gia trên đại lục đã thay đổi không biết bao nhiêu lần, công hội vẫn bình yên đứng vững, hơn nữa giờ phút này còn tiếp tục đứng vững

Truyền tống trận bình thường cách thành thị khoảng hai mươi dặm, nhưng thành Yamaniya lại khác, truyền tống trận vĩ đại cách thành khoảng trên trăm dặm

Gần như có thể nói là từ đảo nhỏ này tới đảo nhỏ kia

Cho nên khi đám người Tiểu Ân từ truyền tống trận đi ra, căn bản không thấy thành thị ở phương xa, mà lọt vào mắt bọn họ là một mảnh bình nguyên xinh đẹp

Những khu rừng trên đảo nhỏ có thể khiến đám người Tiểu Ân sinh ra cảm giác hòa bình, đúng là chuyện khó tin

Nhưng nếu phát sinh trên đảo nhỏ, thì dù không tin cũng phải tin

Bởi vì đây là thánh địa của ma pháp sư, được xưng là kỳ tích, thành Yamaniya

Cho dù đây là nơi thần thánh của ma pháp sư, nhưng khi đám người Tiểu Ân xuất hiện, cũng khiến mọi người chú ý

Lục tinh đại ma pháp sư Linnuo ở chỗ này, dường như mất đi cường thế

Mặc dù người ở đây vẫn tôn kính hắn, nhưng loại tôn kính này chỉ là kính ý với cường giả mà thôi, không sợ hãi như những người ở nơi khác

Có lẽ ở nơi này thường thấy lục tinh đại ma pháp sư

Điều này, chỉ cần nhìn vị lục tinh đại ma pháp sư phụ trách truyền tống trận ở đây là biết

Chỉ là Hắc Toàn Phong theo đám người Tiểu Ân hiện ra, lập tức khiến mọi người chú ý, ngay cả vị lục tinh đại ma pháp sư ngồi trên đài cao lạnh lùng nhìn truyền tống trận cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc

Tiểu Ân vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong, cùng đám người Kim nhanh chóng rời khỏi ma pháp trận

Bọn họ cũng không muốn phát sinh xung đột ở nơi này

Hắc Toàn Phong tò mò đi theo đám người Tiểu Ân, nó thông tuệ hơn người bình thường nhiều. Vừa nhìn thấy những người ở nơi này, thái độ của nó thu liễm lại nhiều

Bởi vì nó phát hiện, chất lượng ma pháp sư ở nơi này cao hơn nơi khác nhiều

Thân thể của nó bám sát Tiểu Ân, thân hình nặng mười tấn của nó rơi xuống đất không tạo ra tiếng động, xung quanh người nó nhấp nhô năng lượng phong hệ, nâng thân thể của nó lên. Thủ đoạn khống chế nguyên tố ma pháp cường đại này nếu do đại ma pháp sư thi triển ra thì không hề kỳ quái

Nhưng xuất phát từ ma thú, hơn nữa biểu hiện của nó giống như bản năng thì thật khiến người ta sợ hãi

Cho nên khi thân hình Hắc Toàn Phong bắt đầu di động, hơn nữa rời khỏi phạm vi khống chế của ma pháp trận, sắc mặt của đám cao giai ma pháp sư khẽ biến, trong lòng tràn ngập kiêng kỵ và tham lam

Rời khỏi truyền tống trận công lập, Linnuo chỉ đường, có chút thở dài nói:

- Nơi đó chính là thành Yamaniya, thánh địa của ma pháp sư. Trăm năm trước ta từng tới đây một lần, đến giờ vẫn không quên

- Ngài đã tới đây một lần?

Juliana kinh ngạc hỏi:

- Với thân phận của ngài, cũng chỉ tới đây có một lần sao?

Linnuo thận trọng gật đầu một cái nói:

- Không sai, ta chỉ tới đây một lần, hơn nữa là lần khảo hạch thành lục tinh ma pháp sư, ngoài ra, ta không tới đây lần nào nữa

Đám người Tiểu Ân hoài nghi, liếc mắt nhìn nhau, nhìn bộ dáng của Linnuo, dường như rất muốn tới Yamaniya, nhưng thời gian dài như vậy mà chỉ tới một lần, điều này cũng hơi khó tin

Dường như nhận ra sự nghi ngờ của đám người Tiểu Ân, Linnuo cười khổ nói:

- Ma pháp công hội là thế lực lớn nhất. Thế nhưng họ rất khao khát đối với những kỹ nghệ đặc thù của pháp sư.

Đám người Tiểu Ân chợt hiểu

Nguyên kỹ thuật chế tạo ma pháp trượng của Linnuo bị người nhìn trúng, nên các cao giai pháp sư của công hội dùng trăm phương ngàn kế để lôi kéo hắn, nhưng Linnuo luôn muốn tự do, hơn nữa tâm lý của hắn mâu thuẫn với ma pháp công hội, nên cuối cùng từ chối khéo

Nhưng nếu đã cự tuyệt đối phương, mà còn muối mặt tới nơi này thì chẳng ra làm sao cả

Carter đột nhiên xoay người hỏi:

- Linnuo các hạ, ngài tiến giai thành lục tinh đại ma pháp sư ở đây?

- Đúng

- Tại sao lại ở đây, chẳng lẽ ở bên ngoài không được sao?

Linnuo cười nói:

- Trong hệ thống ma pháp, lục tinh đại ma pháp sư đã rất cường đại, dưới tình huống bình thường, phân hội sẽ không khảo hạch, phải giống như ma đạo sỹ, tới nơi đây để khảo hạch

Hắn dừng một chút, đột nhiên hạ giọng nói:

- Ma pháp công hội có một quy củ rất thú vị, hễ ai tiến giai thành đại ma pháp sư ở đây, công hội sẽ chuẩn bị cho người đó một phần lễ vật

Đám người Tiểu Ân hiếu kỳ, Mary thúc giục nói:

- Ngài đừng thừa nước đục thả câu, nhanh nói ra đi

Trong đám đệ tử của Tiểu Ân, Mary thân mật với Linnuo nhất. Có lẽ do Linnuo chế tạo sừng của độc giác thú thành ma pháp trượng cho nàng sử dụng. Tóm lại quan hệ giữa hai người không kém gì người thân của nhau

Linnuo cười hắc hắc nói:

- Phần lễ vật này do các người chọn, đại khái là ma pháp trượng, hoặc một chút đạo cụ ma pháp thích hợp với ma pháp sư. Tất nhiên các pháp sư cũng không thiếu mấy thứ đó, bọn họ cũng có thể cung cấp cho các người một ít ma thú hoặc ảo thú, nói chung nếu tiến giai ở chỗ này, chắc chắn thu được nhiều chỗ tốt

Đám người Tiểu Ân liếc mắt nhìn nhau, đối với ma pháp công hội càng thêm khâm phục và kiêng kỵ

Nếu mỗi đại pháp sư đều có lễ vật như thế, vậy thì vật tư và lực lượng của ma pháp công hội sâu tới mức khó lường

Ngay cả Tiểu Ân cũng không thể dễ dàng làm được điều này

Khi mọi người đang nhỏ giọng nghị luận, một đạo hồng quang đột nhiên xuất hiện, hơn nữa rất nhanh ngừng lại trên đầu bọn họ

Sắc mặt của đám người Tiểu Ân nhất thời lạnh lùng, trong thế giới ma pháp, hành động đó không hề lễ phép, thậm chí còn có một ít khiêu khích

Nếu như nơi này không phải là ma pháp công hội cao thâm khó lường, chắc chắn ở đây không chỉ có một ma đạo sỹ, chắc đám người Tiểu Ân đã ra tay động thủ

Pháp sư mặc áo hồng bào dừng trên không trung một lúc, sau đó hạ xuống, ánh mắt của hắn đảo qua mọi người, ngoài nhìn Linnuo sâu một chút, còn đám người Tiểu Ân hắn không để trong lòng

Nhưng khi hai chân hắn chạm đất, dù là ai cũng nhận ra ý đồ của hắn

Bởi vì hai mắt của hắn tập trung nhìn Hắc Toàn Phong, trong mắt lộ rõ vẻ hâm mộ, hưng phấn cùng sợ hãi. Chỉ cần là người có kiến thức, đều biết hắn vì Hắc Toàn Phong mà tới

Sắc mặt của Linnuo trở nên ngưng trọng, người này mặc một bộ áo choàng ma pháp màu đỏ rực rỡ, hơn nữa trên người hắn còn gắn huy chương lực tinh

Rốt cuộc, hồng bào ma pháp sư quay đầu lại, nói với Linnuo:

- Các hạ cũng tham gia cuộc chiến thú đài sao, kẻ hèn đại biểu cho ma pháp công hội cảm ơn các hạ

Đám người Tiểu Ân ngẩn ra, cuộc chiến thú đài, bọn họ chưa từng nghe nói qua

Ánh mắt nhìn Linnuo, thấy lão ma pháp sư cũng mơ hồ, quả thực hắn đã từng tới nơi này, hơn nữa thuận lợi khảo hạch thành lực tinh đại ma pháp sư, nhưng chưa bao giờ nghe nói tới cuộc chiến thú đài

Hồng bào ma pháp sư nhìn về mặt của đám người Tiểu Ân, hắn kinh ngạc hỏi:

- Chẳng lẽ các vị không phải tới vì cuộc chiến thú đài?

231. Chương 52: Đại Lục Phương Nam Khiêu Chiến

- Tất nhiên không phải vì cuộc chiến thú đài? Chẳng lẽ gần trăm năm này mới bắt đầu lưu hành sao?

Hồng y đại ma pháp sư xấu hổ cười cười, vẻ mặt của hắn biến hóa cực nhanh, ánh mắt nhìn Hắc Toàn Phong tỏa ra sắc thái kỳ dị

Do dự một chút, vị đại ma pháp sư này nói:

- Đại ma pháp sư các hạ, rất mạo muội hỏi ngài một câu, ngài có nguyện ý bán ma sủng này không?

- Không bao giờ

Linnuo còn chưa nói chuyện, Juliana đã lên tiếng. Ở chung với đám người Tiểu Ân một đoạn thời gian, nàng hoàn toàn hiểu rõ địa vị của Hắc Toàn Phong trong đội ngũ, huống chi bản thân nàng cũng rất thích ma thú thông tuệ này, nên không nỡ bán nó đi

Hồng y đại ma pháp sư khẽ cau mày, hần bắt mắt nhìn Juliana. Tiểu gia hỏa này dám cướp lời Linnuo nói chuyện với mình, thật không biết lễ phép

Hần hừ nhẹ một tiếng, coi như không nhìn thấy Juliana, thì lễ với Linnuo:

- Đại ma pháp sư các hạ, kẻ hèn là hồng y chấp pháp của tổng công hội ma pháp, Carpenter

Linnuo tỉnh táo thi lễ, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc:

- Hồng y chấp pháp giả? Thật thất lễ, kẻ hèn là pháp sư tự do Linnuo

Trong mắt Carpenter đang có áp lực, đột nhiên lộ ra vẻ mặt vui mừng. Đặc biệt khi Linnuo nói hần là pháp sư tự do, vẻ mặt này của hần càng rõ thêm

Pháp sư tự do không thuộc bất cứ thế lực nào, là những ma pháp sư không thích ràng buộc trong cuộc sống

Nhưng có được tự do, bọn họ sẽ mất đi chỗ dựa cường đại, có thể nói là đám người dễ bị bắt nạt nhất. Tất nhiên trong pháp sư tự do cũng tồn tại cường đại, nếu là ngàn năm truyền kỳ, chắc chắn không ai dám tới gây phiền toái

Bởi vì tới tìm phiền toái không khác gì đi tìm chết

Carpenter hơi cười, giọng nói không còn nghiêm trọng nữa, có thêm vài phần tùy ý:

- Đại ma pháp sư Linnuo, ngài không biết cuộc chiến thú đài sao?

- Tất nhiên

Linnuo không để ý nói, chỉ bình tĩnh nhìn đối phương

Về mặt của Carpenter không thay đổi, tiếp tục nói:

- Được rồi, đơn giản mà nói, cuộc chiến thú đài chính là trận chiến ma súng ba tháng sau giữa ma pháp công hội của đại lục chúng ta với đại lục khác

Hần quay đầu nhìn Hắc Toàn Phong, trong mắt chớp động quang mang kích động:

- Ta có thể cảm ứng được sự cường đại của ma súng của ngài. Nếu nó có thể xuất chiến, chắc chắn sẽ thu được thành tích tốt

Trong lòng đám người Tiểu Ân đều cười thầm, xem ra người này có nhãn lực tốt

Hắc Toàn Phong ở cấp sáu đã đánh bại ma thú cấp bảy Đông Lăng Ma Hổ, mà hiện giờ nó đã tiến giai lại càng thêm cường hãn

Thần sắc của Linnuo khẽ động:

- Carpenter các hạ, là đại lục nào?

Carpenter ngẩng đầu nhìn phương xa, nói:

- Là đại lục phương nam thần bí

Sắc mặt của Linnuo nhất thời biến hóa kỳ dị nói:

- Đại lục phương nam? Trong truyền thuyết không phải là đại lục có nhiều ma thú kỳ dị nhất sao, sao lại muốn đấu ma súng với đại lục của chúng ta, là ai ra quyết định này?

Carpenter cứng miệng, hần không có can đảm hỏi mấy câu này, thế nhưng đám người này lại dám nói

Mặc dù hần là lực tinh đại ma pháp sư, nhưng quyết định trong tổng công hội là ma đạo sỹ, nói trắng ra, hần chỉ phụ trách chấp hành mà thôi, căn bản không dám nghi ngờ mệnh lệnh

Tiểu Ân trầm ngâm hỏi:

- Linnuo các hạ, đại lục phương nam là nơi nào, so với hắc quỷ đại lục thì thế nào?

- Cái này...Mỗi người một vẻ

Linnuo giải thích nói:

- Đại lục của chúng ta và đại lục phương nam đều có một khối đại lục thống nhất, mặc dù diện tích không rộng như đại lục của chúng ta, nhưng mỗi nơi có một sắc thái khác nhau. Đặc biệt đại lục phương nam, có nhiều nơi có ma thú quý hiếm, nếu đơn độc luận về chất lượng ma thú thì đại lục phương nam được xưng là đệ nhất

Tiểu Ân hơi gật đầu, cười nói:

- Luận về chất lượng ma thú thì đại lục phương nam đứng thứ nhất, nhưng những ma thú đó chưa chắc có thể trở thành ma sủng

Mắt của hồng y đại ma pháp sư Carpenter sáng lên nói:

- Đó là chắc chắn, mặc dù đại lục phương nam có nhiều siêu cấp ma thú, nhưng có thể nhận làm ma sủng, cũng chỉ có ma thú cấp tám ma thú. Ta chưa bao giờ nghe nói tới có ma sủng cấp chín trên thế giới

Điều này tất cả mọi người đều biết rõ trong lòng, chỉ cần nhìn hoàng kim vương Yidikalun là biết, với trí tuệ và sự kiêu ngạo của ma thú cấp chín, sao có thể trở thành ma sủng chứ

Trừ khi đối phương có lực lượng ngàn năm truyền kỳ, nếu không chỉ là vọng tưởng

Nhưng đám người Tiểu Ân không có ý xem thường đối phương

Thực lực ma thú cấp bảy và cấp tám, là một ranh giới

Đặc biệt khi đạt tới cấp tám, độ linh mẫn của ma thú được mở rộng, với trí tuệ và kinh nghiệm của chúng nó, so sánh với ma đạo sỹ cấp tám cũng không hề thua kém. Đặc biệt khi chúng nó mở ra thiên phú kết giới của mình, thậm chí còn có uy lực to lớn hơn các chủng tộc có trí tuệ khác

Đó là do chúng nó có thiên phú kết giới, lực lượng vừa sinh ra đã biết này hơn xa người bình thường

Cho nên đối phương nói tới ma thú cấp tám, ngay cả Tiểu Ân cũng không tin, Hắc Toàn Phong có thể nắm chắc thắng lợi

Do dự một chút, rốt cuộc Tiểu Ân nói:

- Carpenter các hạ, thật xin lỗi, chúng ta khiến ngài thất vọng rồi, bởi vì chúng ta không định cho nó tham gia cuộc chiến thú đài

Nghe giọng như gió thổi mây bay của Tiểu Ân, sắc mặt của Carpenter trở nên khó coi, hắc trầm giọng nói:

- Vị pháp sư này, căn cứ theo quyết định mới nhất của trưởng lão hội, cuộc chiến thú đài này rất quan trọng, cho nên công hội có quyền tạm thời triệu tập ma sủng có thực lực cường đại

Sắc mặt của đám người Tiểu Ân trở nên khó coi, ngay cả Linnuo không có quan hệ gì tới chuyện này cũng hừ lạnh một tiếng:

- Từ khi nào ma pháp công hội ra lệnh ép buộc như thế, điều này dường như rất khác với tôn chỉ hành động của công hội

Khuôn mặt Carpenter xuất hiện một tia xấu hổ màu đỏ, nhưng rất nhanh, hắc tỉnh táo nói:

- Vì giữ gìn tôn nghiêm của tất cả ma pháp sư trên đại lục, vì không để cuộc chiến thú đài bất lợi, cho nên các trưởng lão mới ra quyết định này, xin các vị pháp sư phối hợp một chút

- Phối hợp?

Tiểu Ân giãn dữ cười nói:

- Các người muốn cướp ma thú của ta còn muốn ta phối hợp?

Carpenter không nói gì, nhưng thái độ coi như đồng ý

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên một đạo sát khí sắc bén, hần nắm chắc, có thể dễ dàng giết chết người này

Nhưng dù sao nơi này cũng là tổng ma pháp công hội, nếu cứ giết người này như thế, Tiểu Ân cũng không nắm chắc giấu được mọi người

Linnuo khẽ cau mày, hần bước lên một bước, chắn trước mặt Tiểu Ân. Lão ma pháp sư này cũng bắn khoăn, nếu Tiểu Ân nóng giận giết người này, chỉ sợ sẽ rước phải vô số phiền toái, cho nên tạm thời phải tỉnh táo một chút

- Carpenter các hạ, theo ta được biết, trên đại lục, mặc dù người có được ma sủng không nhiều, nhưng tuyệt đối không ít, nếu công hội muốn giành thắng lợi trong cuộc chiến thú đài, tại sao không đi triệu tập ma sủng cấp tám

Carpenter nhẹ giọng nói:

- Mấy vị trưởng lão của công hội đã đi ra ngoài, hơn nữa trong thời gian một tháng ngắn ngủi đã triệu tập được năm ma sủng cấp tám

- Năm ma sủng cấp tám?

Tiểu Ân nao nao, sát khí trong lòng nhanh chóng biến mất

Có thể trong vòng một tháng triệu tập được năm ma sủng cấp tám, điều này biểu hiện rõ lực lượng của ma pháp công hội

Ho nhẹ một tiếng, Carter cười hì hì, tiến lên trước một bước nói:

- Carpenter các hạ tôn kính, nếu công hội triệu tập, đều là ma sủng cấp tám, thì không cần tới ma sủng nhà chúng ta, nó chỉ là ma thú cấp bảy, hơn nữa còn vừa tiến giai

Trên đầu đột nhiên có một ma thú to lớn hạ xuống, cuồng phong do nó tạo ra khiến người khác đau nhức. Sắc mặt của Carter và Carpenter đồng thời biến đổi, không hẹn cùng lui về phía sau. Chiếc đầu to của Hắc Toàn Phong kề sát mặt đất, cặp mắt to của nó lóe lên ánh sáng sáng ngời, đầu tiên nó hung hăng trừng mắt nhìn Carter, sau đó cứ như thế dùng sức đứng lên

Khi Hắc Toàn Phong đứng lên, thân thể dài hơn mười thước của nó giống như một ngọn núi, tràn ngập áp lực cường đại

Giờ phút này áp lực của Hắc Toàn Phong khác hẳn như khi đối mặt với Đông Lăng Ma Hổ, cùng là ma thú cấp bảy, nhưng không thể nào so sánh với nhau

Carter có chút chật vật, quay đầu trừng mắt nhìn nó, trong lòng liên tiếp cười khổ

Tới bây giờ, tất cả mọi người nhận ra, Hắc Toàn Phong đã sớm động tâm, đặc biệt ánh mắt và thần thái của nó khiến đám người Tiểu Ân nhìn ra sự kiên trì của nó

Nhẹ nhàng vỗ trán, đám người Tiểu Ân không biết nói gì

Bọn họ dùng trăm phương ngàn kế để từ chối. Nhưng ý nghĩ của Hắc Toàn Phong khác bọn họ, xem bộ dáng của nó, dường như đã mong chờ trận đấu này từ lâu

Nếu như là ma pháp sư bình thường, thấy ma sủng làm trái mệnh lệnh của mình, đã sớm dùng thủ đoạn trừng phạt nó

Nhưng trong lòng đám người Tiểu Ân, Hắc Toàn Phong chiếm vị trí quan trọng, mấy ngày trước vì để có được cành cây thần bí, nó thậm chí còn chủ động “hiến máu”, cho nên đám người Tiểu Ân thấy nó biểu hiện như vậy, đầu liền to lên

- Đây...

Carpenter kinh ngạc nhìn Hắc Toàn Phong, đôi mắt lộ ra ánh sáng sáng ngời

Trong ma pháp công hội, Carpenter là một chuyên gia ma thú xuất sắc, hần cực mẫn cảm với ma thú, cho nên khi nhìn thấy Hắc Toàn Phong, trong lòng hần liền có cảm giác kỳ dị

Ma thú này không phải ma thú cấp bảy bình thường, rất có khả năng là ma thú biến dị cấp bảy

Mặc dù cấp bảy cách cấp tám khá xa, nhưng ma thú biến dị đủ san lấp sự chênh lệch đó. Cho nên hắn mới dùng trăm phương ngàn kế để triệu tập Hắc Toàn Phong. Mặc dù chưa chắc nó đã được thượng đài, nhưng có chuẩn bị còn hơn

Nhưng nhìn biểu hiện vừa rồi của Hắc Toàn Phong, Carpenter mới cảm thấy khiếp sợ

Nếu như hắn không nhìn lầm, đại quái vật này có quyết định riêng của mình, hơn nữa nó thông qua phương pháp vừa rồi để biểu hiện

Có thể làm được điều này, có được trí tuệ như thế, theo hắn biết chỉ có ma thú cấp tám mới làm được

Hơi lắc đầu. Carpenter đặc biệt cảm ứng năng lượng dao động trên người Hắc Toàn Phong, hắn xác định, nó là ma thú cấp bảy, nhưng trên người đầu ma thú này có một cỗ năng lượng kỳ dị, luồng năng lượng này khác với cấp bảy, thậm chí có thể nói, loại năng lượng đặc thù này khiến tâm linh chấn động, khiến hắn tâm phục khẩu phục

Trong nháy mắt, sắc mặt của hắn biến ảo vài lần, hắn quyết định, dù thế nào cũng phải triệu tập đại quái vật này

- Linnuo các hạ, đây là ma sủng biến dị sao

Hai mắt Carpenter tỏa sáng, nói:

- Xin ngài cho phép ma pháp công hội triệu tập ma sủng của ngài, tất nhiên, chúng ta sẽ không để ngài thua thiệt, cho nên sẽ bồi thường cho ngài

Linnuo cười khở một tiếng nói:

- Carpenter các hạ, ngài nghĩ sai rồi, nó không phải ma sủng của ta

- Không phải của ngài?

Carpenter sững sờ, dường như không tin vào tai của mình

Thực lực của biến dị ma thú cực kỳ cường hãn, dựa theo suy nghĩ của Carpenter, Linnuo làm chủ nhân của nó đã chuyện rất miễn cưỡng

Nhưng vị lực tinh đại ma pháp sư này nói, đại quái vật này không phải ma sủng của hắn, lúc này lực chú ý của Carpenter mới dời sang đám người Tiểu Ân

Từ từ, khuôn mặt của Carpenter biểu lộ vẻ kinh dị, hắn mơ hồ cảm ứng được, nhóm người trước mặt mình không đơn giản

Mặc dù năng lượng dao động trên người bọn họ không cường đại, nhưng khi Carpenter chăm chú cảm ứng, lại có phát hiện ngoài ý muốn, quanh người bọn họ có một mảnh sương mù không thể nhìn thấy, với thực lực của hắn, cũng không thể nào nhìn thấu

Không chỉ như thế, đám người Tiểu Ân còn khiến hắn có cảm giác, giống như dao găm chứa ở trong bụng, nếu lực lượng tinh thần của hắn dám xâm phạm sương mù, như vậy chờ đợi hắn, chính là phản kích trí mạng

Đó là dự cảm khiến người khác kinh hoàng

Sắc mặt của Carpenter hơi đổi, hắn không dám dùng ánh mắt lúc này để đối đãi với đám người Tiểu Ân nữa

Lúc đầu lực chú ý của hắn bị Hắc Toàn Phong hấp dẫn, đến giờ phút này hắn mới hiểu được, nguyên đám người này không đơn giản

Miên cưỡng lộ ra vẻ tươi cười, Carpenter nói:

- Xin hỏi một chút, vị pháp sư tôn kính nào là chủ nhân của ma sủng

Đám người Kim căn bản chưa bao giờ để ý tới hắn, vẫn nở nụ cười thản nhiên

Sắc mặt của Carpenter lúc hồng lúc xanh, nếu như hắn không cảm ứng được sự bất phàm của đám người Tiểu Ân, thì với tôn nghiêm của lục tinh đại ma pháp sư, chỉ sợ hắn đã sớm ra tay giáo huấn mấy tên không biết tốt xấu này

Xa xa trên không trung truyền tới một tiếng xé gió, một đại ma pháp sư mặc ma pháp bào màu hồng bay qua đầu bọn họ

Có lẽ do thấy tình cảnh quỷ dị ở dưới

Một ma thú to lớn, một hồng y ma pháp sư, còn có một số người, tạo nên một cục diện quỷ dị, cho nên do dự trên không trung một lúc, người đó quyết định hạ xuống

Đám người Tiểu Ân trao đổi ánh mắt với nhau, trong lòng cảm thấy chấn động

Vị hồng y pháp sư này cũng là lục tinh đại ma pháp sư, sau khi người này xuất hiện, đám người Tiểu Ân mới cảm nhận được sự cường đại của ma pháp công hội

Từ truyền tống trận đi ra, còn chưa tới thành Yamaniya, đã gặp được ba vị lục tinh đại ma pháp sư, xác xuất này nếu xuất hiện ở nơi khác thì quả thực là chuyện không thể tưởng tượng

Hai hồng y ma pháp sư rõ ràng biết nhau, bọn họ gật đầu với nhau một cái, người tới sau hỏi:

- Carpenter, xảy ra chuyện gì?

Hắn hỏi rất tùy ý, cũng không lo lắng gì cả. Nơi này là tổng hội của ma pháp công hội, tự nhiên không có chuyện gì mà hồng y đại ma pháp sư như bọn họ không thể giải quyết được

Carpenter cười khổ một tiếng nói:

- Battle, ta nhìn trúng một ma sủng, muốn triệu tập nó vào cuộc chiến thú đài

Battle ngần ra, ánh mắt dừng trên người Hắc Toàn Phong, nhíu mày nói:

- Carpenter, đó chẳng qua là ma thú cấp bảy, các trưởng lão không phải nói cần ma thú cấp tám sao

Hắc Toàn Phong hiểu lời nói của hắn, ánh mắt lộ hung quang, cái đầu của nó cúi thấp xuống, một cỗ áp lực khổng lồ phóng tới đại ma pháp sư Battle

Không kịp đề phòng, nhất thời sắc mặt của vị hồng y lục tinh đại ma pháp sư đại biến, xung quanh hắn xuất hiện ma pháp dao động, một vòng phòng hộ to lớn nhanh chóng xuất hiện trên người hắn, đồng thời trên tay hắn có thêm một cây ma pháp trượng

Hai mắt của hắn tập trung nhìn Hắc Toàn Phong, nhìn bộ dáng của hắn, đầu có chút nào tùy ý như lúc đầu nữa, rõ ràng giống như gặp phải đại địch

Song khi hắn vừa xốc lại mười hai phần tinh thần, cái miệng rộng của Hắc Toàn Phong mở ra, ánh mắt lộ vẻ đùa cợt, sau đó khí thế mãnh liệt trên người nó liền biến mất

Đại ma pháp sư Battle há miệng đứng nguyên tại chỗ

Đám người Tiểu Ân không nhịn được cười, Hắc Toàn Phong, thật khiến người khác sợ hãi

Nó vừa mới đem một lục tinh đại ma pháp sư ra đùa giỡn, biểu hiện này của nó, dù Tiểu Ân có ra tay cũng chẳng hơn được

Rốt cuộc, Battle tỉnh ngộ, sắc mặt của hắn ửng đỏ, ánh mắt nhìn Hắc Toàn Phong tràn ngập sát khí

Song đối lập với hắn, Hắc Toàn Phong lại ra vẻ chẳng có gì quan trọng cả, giờ phút này nó nhàn nhã ngẩng đầu ngáp một cái, căn bản chẳng thèm liếc nhìn Battle

Ánh mắt của Battle lóe lên, hắn bị ma thú đùa giỡn. Nếu chuyện này truyền ra ngoài, thể diện của hắn chắc chắn sẽ mất hết

Nhưng nếu muốn giết chết Hắc Toàn Phong...

Hồi tưởng lại biểu hiện của nó, cảm ứng hơi thở cường đại quanh người nó, Battle rất hoài nghi, chỉ với thực lực của hắn, có thể thắng được ma thú cấp bảy này không? Carpenter lắc đầu cười khổ, nhưng hắn rất hài lòng với biểu hiện của Hắc Toàn Phong, ma thú có trí tuệ như thế mới chống được ma thú cấp tám.

Nhẹ nhàng kéo Battle, Carpenter nói:

- Mặc dù nó chỉ là ma thú cấp bảy, nhưng nó là ma thú biến dị cực kỳ hiếm thấy, nếu trong ba tháng các trưởng lão không thu thập đủ mười ma thú cấp tám thì nó có thực lực tham gia cuộc chiến thú đài

Battle nao nao, trong lòng hắn không cam lòng, nhưng vừa nghĩ tới ma thú biến dị cấp bảy, trong lòng hắn trở nên lạnh lẽo, ý nghĩ báo thù nhất thời tan biến

Hắn biết, trên phương diện nghiên cứu ma thú, trong ma pháp công hội, người có thể hơn được Carpenter, kể cả các trưởng lão, không có mấy người

Nếu hắn nói đại quái vật này có thể sánh vai với ma thú cấp tám, thì hắn không thể ứng phó được

Tâm niệm vừa chuyển, ánh mắt của Battle vội vã liếc qua đám người Tiểu Ân, cuối cùng dừng lại trên người Linnuo, hắn cũng giống như Carpenter, rõ ràng cho rằng Linnuo là chủ nhân của Hắc Toàn Phong

Nói thật không phải nhân lực của bọn họ không đủ, mà do cảm ứng được thực lực của Hắc Toàn Phong, lại nhìn phục sức trên người đám người Tiểu Ân, sẽ đều coi Hắc Toàn Phong là sủng vật của Linnuo

Battle gật đầu một cái, cũng không biết hắn lầm bầm cái gì, chỉ nhìn sâu vào lão ma pháp sư, sau đó bay lên không trung. Carpenter bắt chuyện với hắn, nhưng không được đáp lại, không khỏi cau mày, nhìn đám người Tiểu Ân, thành khẩn nói:

- Các vị, Battle là người có lòng dạ hẹp hòi, hơn nữa trong ma pháp công hội, hắn là...

Do dự một chút, hắn nói:

- Tốt nhất các người nên rời khỏi đây đi

Tiểu Ân không thèm để ý chút nào, cười nói, chỉ vào Hắc Toàn Phong:

- Ngài muốn chúng ta rời đi sao? Chúng ta sẽ đem nó đi theo

Khuôn mặt của Carpenter đen lại, hắn cười khổ nói:

- Pháp sư tiên sinh, nếu có thể, xin ngài hãy để ma sủng của mình tạm thời ở lại Yamaniya, chúng ta có thể cam đoan với người, nó có thể thu được đãi ngộ tốt nhất

- Tốt nhất?

Tiểu Ân xem thường, cười nói:

- Các người cho nó đồ tốt nhất, để nó hưởng phúc, ba tháng sau đưa nó vào thú đài, để nó bán mạng cho các người đúng không?

Sắc mặt của Carpenter đỏ lên, ánh mắt của hắn nhìn Tiểu Ân như hiểu ra, bởi vì hắn biết, nam tử trước mắt chính là chủ nhân của Hắc Toàn Phong

- Pháp sư tiên sinh. Kỳ thực ma sủng của ngài chưa chắc đã phải xuất chiến

Carpenter nói:

- Các trưởng lão của công hội đang đi tìm ma sủng cấp tám, chỉ khi số lượng ma sủng cấp tám không đủ, mới để ma sủng của ngài xuất chiến

- Thật không?

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng:

- Ta không tin, với thực lực của ma pháp công hội, sẽ tìm được mười ma sủng cấp tám

Sắc mặt của Carpenter trầm xuống, hắn chậm rãi nói:

- Nếu như cho chúng ta một năm thời gian, công hội sẽ có biện pháp tìm được mười đầu ma sủng cấp tám, nhưng lúc này sứ giả của đại lục phương nam đột nhiên tới. Hơn nữa yêu cầu trong vòng nửa năm tiến hành cuộc chiến thú sủng, cho nên...

Lúc này đám người Tiểu Ân mới hiểu rõ, mặc dù ma pháp công hội có năng lượng cường đại, nhưng ma thú cấp tám tương đương với ma đạo sỹ cấp tám, cả đám đều có thiên phú kết giới

Những ma thú đó có không ít trên đại lục, nhưng có thể được ma pháp sư nhận làm ma sủng, thì có thể đếm trên đầu ngón tay

Hơn nữa dù chúng nó cam tâm tình nguyện nhận ma pháp sư làm chủ thì vị ma pháp sư phải rất giỏi

Phần lớn nhân vật như thế đều độc lai độc vãng, ngay cả ma pháp công hội cũng không thể bắt buộc bọn họ giao ma sủng của mình ra để tham gia đại chiến thú sủng giữa hai đại lục

Cho nên Carpenter gặp được Hắc Toàn Phong, mới như gặp phải chí bảo, yêu cầu triệu tập nó, kỳ thực chuyện này hẳn cũng bị bắt buộc

Than nhẹ một tiếng, trong lòng Tiểu Ân cảm khái

Thế giới ma pháp vô cùng vô tận, biểu hiện bên ngoài của đám người Tiểu Ân chỉ có một lục tinh đại ma pháp sư, cho nên mới khiến người khác có chủ ý

Nếu như bọn họ là đại tát mã Dida, Yidikalun, thậm chí là ngàn năm truyền kỳ, thì Carpenter không dám có chủ ý với bọn họ. Dù ma đạo sỹ của công hội cũng không dám mở miệng đòi triệu tập

Tất cả là thực lực bề ngoài của bọn họ không đủ

Suy nghĩ cẩn thận, Tiểu Ân lắc đầu nói:

- Đại ma pháp sư Carpenter, ngài có biết vì sao chúng ta tới tổng hội ma pháp không?

- Không biết

Carpenter lắc đầu nói:

- Nhưng ta khuyên các người nên rời khỏi đây sớm

Tiểu Ân ung dung cười nói:

- Tất nhiên chúng ta sẽ rời đi, nhưng không phải hiện tại

Nói xong, thân hình Tiểu Ân vừa động, đã nhảy lên trên lưng Hắc Toàn Phong, vẫy tay ra hiệu, đám người Kim lập tức nhảy lên

Nhẹ nhàng vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong, đại quái vật này mở hai cánh ra

Cũng không biết nó có chủ tâm lập uy hay không, mấy chục thước xung quanh nhất thời xuất hiện một cỗ uy áp cường đại. Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, cảm ứng được luồng áp lực này có chút tương tự với hai đại trưởng lão long tộc, thậm chí có vài phần hơi thở kinh khủng của hắc long vương Corey

Một giây sau, dưới uy áp to lớn, ánh mắt của Carpenter lộ vẻ chấn động, hẳn mở miệng muốn kêu lớn, nhưng lại phát hiện ngoài ý muốn, dưới áp lực kinh khủng của Hắc Toàn Phong, hẳn lại kinh hãi run sợ, ngay cả khí thể của bản thân cũng vô cớ suy yếu, càng không phải nói cao giọng gào hét

Ở trên lưng Hắc Toàn Phong, Tiểu Ân lạnh lùng nhìn hắn, cái liếc mắt đó hàm nghĩa cho việc như đang nhìn người chết

Hàn khí lạnh thấu xương chạy dọc sống lưng Carpenter, trong nháy mắt tràn lên đầu hắn, thân thể hắn run rẩy

Tiểu Ân phối hợp với Hắc Toàn Phong phóng ra hơi thở cường đại, đã hoàn toàn ngăn cản Carpenter

Chân bước tập tễnh lui về phía sau, mồ hôi trên đầu Carpenter điên cuồng chảy xuống, sắc mặt của hắn tái nhợt, chỉ còn đôi mắt của hắn là bình tĩnh

Nhưng trong ánh mắt của hắn lại tràn ngập sợ hãi và tuyệt vọng, giờ phút này, hắn nhưng người giãy chết Song ngoài dự đoán của hắn, Hắc Toàn Phong vùng đôi cánh lên, nhất thời bay lên, bay về phía thành Yamaniya

Khi thân ảnh khổng lồ biến mất, Carpenter mới thở phào một hơi, ngã xuống mặt đất

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi vừa rồi, hắn phải đón nhận áp lực lớn nhất từ khi sinh ra, phảng phất như lúc nào hắn cũng có thể bị nghiền nát

Nhưng dưới luồng áp lực này, rốt cuộc hắn biết một chuyện

Bởi vì Carpenter biết, hắn đối mặt với ai

Nam nhân trẻ tuổi đeo huy chương nhất tinh ma pháp sư là một ma đạo sỹ hàng thật giá thật

Khuôn mặt của Carpenter hiện lên vẻ sợ hãi, mình lại dám có mưu đồ với sủng vật của ma đạo sỹ, đúng là muốn đi tìm chết mà

Trách không được những người này không đặt Battle ở trong mắt, nguyên thực lực của bọn họ hùng hậu hơn biểu hiện ở ngoài nhiều

Nhìn mồ hôi kết lại trong lòng bàn tay, hắn cảm thấy mình gặp may

Nam nhân trẻ tuổi kia không hạ thủ, ngay khi tinh thần của Carpenter đạt tới giới hạn, hắn đã thu tay

Nhất thời, trong lòng Carpenter cảm thấy mờ mịt, người này là ai? tại sao có ma thú lợi hại như thế? khi hai người bọn họ phối hợp với nhau, tạo ra áp lực hơn xa ma đạo sỹ bình thường

Trên đại lục xuất hiện tổ hợp cường đại này từ khi nào?

Một trận gió mạnh thổi lên, lúc nào cũng có thể nghiền nát vòng phòng hộ

Nhưng mấy người ngồi trên lưng Hắc Toàn Phong chưa bao giờ lo lắng, dường như xem thường nguy cơ đó

Từ khi Tiểu Ân tiến giai thành ma đạo sỹ, nắm giữ ma pháp chất chồng, vòng phòng hộ của hắn đã có sự biến đổi lớn. Nếu so sánh với trước kia, dường như vòng phòng hộ mỏng hơn trước nhiều, đừng nói là so với vòng phòng hộ cấp năm, dù vòng phòng hộ cấp ba cũng kém hơn nhiều

Nhưng khi vận dụng thực tế, tầng hơi mỏng này lại có năng lực cường đại khó tin

Dù là năng lực phòng ngự vật lý, hay năng lực phòng ngự ma pháp, đều hơn xa trước kia, cho nên khi Tiểu Ân khởi động vòng phòng hộ quanh người Hắc Toàn Phong, tất cả mọi người đều yên tâm

Hắc Toàn Phong giương cánh bay rất ổn định

Kỳ thật nó dùng phong hệ ma pháp làm động lực phi hành, còn hai cánh của nó, chỉ dùng làm vũ khí công kích mà thôi, nó mở đôi cánh của mình ra để mê hoặc mọi người, khiến mọi người suy nghĩ theo hướng khác

Đơn độc từ điểm này, có thể thấy Hắc Toàn Phong狡 hoạt tới cỡ nào, ma thú khác không thể so đo được

Đột nhiên đang bay trên không trung, Hắc Toàn Phong quay đầu lại, nó dùng đôi mắt đáng thương nhìn Tiểu Ân

Tiểu Ân hừ nhẹ một tiếng nói:

- Không được

Mary gật đầu nói:

- Đúng vậy, Hắc Toàn Phong, đó đều là ma thú cấp tám, dù ngươi muốn khiêu chiến chúng nó, ít nhất ngươi phải tiến giai một cấp nữa

Linnuo và Juliana đồng thời ngạc nhiên

Ma thú muốn tiến giai không phải chuyện dễ dàng, thậm chí so với loài người còn khó hơn

Ma thú cấp tám là một đường ranh, trở thành ma thú cấp tám, đại biểu cho việc ma thú có trí tuệ, thậm chí chỉ kém một chút là từ bỏ thân phận dã thú, trở thành một chủng tộc có trí tuệ

Đối với ma thú, cấp tám là một ranh giới, hơn nữa ranh giới này rất khó để vượt qua

Nhưng Mary lại tràn ngập tin tưởng với Hắc Toàn Phong, hình như chỉ cần nó nguyện ý, là có thể ung dung vượt qua ranh giới này

Xoay chuyển ánh mắt, thấy đám người Tiểu Ân đều đồng ý, không hề hoài nghi chút nào

Một già một trẻ liếc mắt nhìn nhau, bọn họ đồng thời cảm giác được, thời gian mình đi theo Tiểu Ân quá ngắn, cho nên không có tư tưởng như đám quái vật đi ra từ vùng đất tử vong

Hắc Toàn Phong hiểu điều mà Tiểu Ân và Mary nói, thần thái trong mắt nó phai nhạt đi, khiến người ta có cảm giác tinh thần nó đang sa sút

Tiểu Ân có chút không đành lòng, suy nghĩ trong chốc lát, rốt cuộc nói:

- Được rồi, chúng ta đi hỏi thăm một chút, xem ma sủng của đại lục phương nam thần bí như thế nào, nếu trong đó có ma sủng bị người khắc chế, ta sẽ để người xuất trận

Mí mắt của Linnuo dựng thẳng lên, Tiểu Ân lại có chủ ý như vậy, trong hàng ngũ ma thú cấp tám, có khả năng sẽ có ma thú xui xẻo bị Hắc Toàn Phong khắc chế?

Phải biết rằng, ma thú khác với nhân loại, mỗi một loại ma thú đều có thiên phú riêng, nếu thực sự gặp phải thiên địch, như vậy khả năng giành thắng lợi khi vượt cấp khiêu chiến sẽ lớn hơn

Về mặt của Hắc Toàn Phong có vẻ tốt hơn, trong mắt có vài phần chờ đợi, chỉ là trong mắt nó có thêm vài phần quật cường

Kể cả Linnuo chưa tiếp xúc nhiều với Hắc Toàn Phong cũng có cảm giác đặc thù, đó là Hắc Toàn Phong không đồng ý với cách làm của Tiểu Ân, nó không muốn vượt cấp khiêu chiến với tên bị mình khắc chế, nó muốn khiêu chiến với ma thú mạnh nhất

Linnuo lắc đầu. Giây phút này, hắn rất hâm mộ Hắc Toàn Phong, ma thú có lòng tin mãnh liệt như vậy quả thực khiến người khác sợ hãi, thật không biết sau này nó sẽ đạt tới trình độ nào

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, hắn nhẹ nhàng vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong

Ngay cả Linnuo cũng nhìn ra ý nghĩ của nó, tự nhiên Tiểu Ân có thể nhìn ra

Nhưng do hắn nhìn ra, nên mới đau đầu, để Hắc Toàn Phong khiêu chiến với ma thú cấp tám, hắn không nỡ

Chỉ là đối mặt với dấu chí dăng trào, tràn ngập sức sống của Hắc Toàn Phong, đột nhiên Tiểu Ân phát hiện, hắn không nỡ ngăn cản nó

Không gian trên đảo không nhỏ, nhưng tốc độ phi hành của Hắc Toàn Phong cực nhanh, chỉ mất một giờ, bọn họ đã thuận tới thành Yamaniya.

232. Chương 53: Ma Pháp Tháp Không Lồ

Trong biển rộng, nhưng cơn sóng dữ dội tràn vào, nhưng dù sóng biển có lớn thế nào cũng chỉ tới gần bãi biển được thôi, giống như bị một bức tường trong suốt ngăn cách, không có chút uy hiếp nào tới tòa thành

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân phát ra, không khỏi thấy làm kỳ lạ

Bên bờ biển, dĩ nhiên có một vòng phòng ngự khổng lồ, do có nó tồn tại nên thành thị mới không bị sóng biển quấy nhiễu

Tới bây giờ, Tiểu Ân thực lực bội phục thực lực của ma pháp công hội

Tạo ra một vòng phòng hộ khổng lồ như vậy, nếu có ma pháp trận tương xứng thì dường như cũng không khó khăn. Nhưng bí mật chế tạo vòng phòng hộ, năng lượng dao động ẩn giấu thâm sâu như thế, ngay cả Tiểu Ân muốn phát hiện ra cũng hết sức khó khăn

Lôi kéo lão ma pháp sư, Tiểu Ân thành khẩn hỏi:

- Linnuo các hạ, ma pháp trận bảo vệ thành Yamaniya ở đâu?

Lão ma pháp trận chỉ vào tòa nhà to lớn ở giữa thành thị nói:

- Đó là vòng phòng hộ siêu cấp được lưu lại từ mấy vạn năm trước. Nghe nói ma pháp trận này là do ngàn năm truyền kỳ bố trí. Tới hiện tại, ngay cả ma pháp công hội cũng chỉ có thể duy trì, tu sửa một chút mà thôi, không cách nào bố trí lại được

Nghe lão nhân gia thở dài, Tiểu Ân cũng rất đồng cảm

Trên tinh cầu này, hiện giờ lực lượng ma pháp dường như đã kém hơn trước không ít so với trước kia, điều này, chỉ cần nhìn thực lực của ma pháp sư đứng hàng đầu là biết

Mấy vạn năm trước, trên đại lục có ít nhất mấy vị hoặc hơn mười vị ngàn năm truyền kỳ, sự tồn tại của bọn họ mới là thời khắc huy hoàng nhất của ma pháp

Nhưng không biết vì nguyên nhân gì, sau này ngàn năm truyền kỳ từ từ giảm bớt, dù vất vả lắm mới có thêm một người, cũng hấp tấp gia nhập vào hàng ngũ những người thám hiểm vũ trụ

Nhóm ma pháp sư đứng đầu này từ bỏ đại lục, chỉ còn lại ma đạo sỹ

Ma đạo sỹ rất cường đại, nhưng so với ngàn năm truyền kỳ thì chẳng được tính là gì

Kết quả này khiến cho tất cả cao giai pháp sư biết được nội tình rất cảm khái, cho dù là Tiểu Ân cũng không ngoại lệ

Thu ánh mắt nhìn kiến trúc cao lớn trở lại, trong lòng Tiểu Ân quyết định, nếu sau này có khả năng, nhất định sẽ tới để nghiên cứu ma pháp trận thần kỳ

Còn hiện tại, Tiểu Ân tự biết mình, biết mình không thể tiếp xúc được với mạch máu của ma pháp công hội

Bởi vì hắn mơ hồ cảm giác được, ở trong tòa nhà đó, ít nhất có ba cỗ hơi thở cường đại. Nói cách khác, trong tòa nhà đó có ít nhất ba vị ma đạo sỹ canh gác, lực lượng phòng vệ như thế thì với lực lượng trước mắt của Tiểu Ân không thể ứng phó được

Theo Hắc Toàn Phong từ từ tiến vào, bọn Tiểu Ân có thể dễ dàng nhìn thấy, phía dưới có rất nhiều người nhìn bọn họ

Linnuo ho nhẹ một tiếng nói:

- Tiểu Ân các hạ, chúng ta đi xuống đi, nếu như không muốn tạo phiền toái thì không nên phi hành trên thành thị

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nhẹ nhàng vỗ cái đầu to của Hắc Toàn Phong, nó phát ra tiếng hừ bất mãn, dường như muốn kháng nghị, nhưng vẫn ngoan ngoãn nghe theo lời Tiểu Ân hạ xuống đất

Đôi mắt của Juliana chuyển động, cười duyên hỏi:

- Đại sư Linnuo, nếu như chúng ta phi hành trên thành thị, sẽ gặp phải phiền toái gì?

Linnuo cười khỏ một tiếng nói:

- Người nhìn thấy hồng y chấp pháp giả chứ, nếu ở đây mà phi hành trên trời, thì những hồng y pháp sư đó sẽ tới tâm sự với các người

Mary nhú mày hỏi:

- Nơi này cấm phi hành sao?

Linnuo do dự một chút nói:

- Cũng không thể nói vậy, nơi này là thánh địa trong lòng ma pháp sư. Lúc nào cũng có trên vạn ma pháp sư ở đây, nếu mỗi ma pháp sư đều phi hành trên không, chỉ sợ có thể ngăn cản được ánh mặt trời

Mọi người lần lượt gật đầu, mặc dù lão ma pháp sư nói có chút khoa trương, nhưng mỗi người đều hiểu, hẳn nói rất có đạo lý

- Tư cách

Ánh mắt của Linnuo dừng lại trên người Tiểu Ân nói:

- Ở nơi này, chỉ có ma đạo sỹ mới có tư cách phi hành

Nhìn vẻ hâm mộ trong mắt lão ma pháp sư, trong lòng mọi người có chút cảm khái

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Như thế nào, các người không tin tưởng ta sao. Ta có thể cam đoan, sẽ có một ngày, các người có tư cách tự do phi hành ở đây

Vẻ mặt của đám người Kim hiện ra một tia kích động, bọn họ gật đầu, lòng tin của bọn họ thậm chí còn bao phủ lên cả Linnuo và Juliana

- Chúng ta khảo hạch ở chỗ nào?

Tiểu Ân thuận miệng hỏi

Linnuo hít sâu một hơi, bị đám người Kim ảnh hưởng, bản thân hẳn cũng kích động, một lát sau mới bình tĩnh lại được nói:

- Chúng ta đi vào thành, chỉ cần tới tổng công hội là có thể tiến hành khảo hạch

Ánh mắt dừng trên người Hắc Toàn Phong, nói:

- Nhưng nó không thể tiến vào thành, nếu không chắc chắn gây ra hỗn loạn

Juliana mỉm cười nói:

- Ta lưu lại với Hắc Toàn Phong, các người vào đi

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn lại, Juliana nhẹ nhàng vuốt ve cái đầu to của Hắc Toàn Phong, đại gia hỏa này híp mắt lại, lộ ra bộ dáng nhu thuận, quả thực không khác gì con chó nhỏ

Hơi lắc đầu, Tiểu Ân nói:

- Được rồi, các người phải cẩn thận

Tiểu Ân và đám người Kim đi theo Linnuo tiến vào thành

Còn tổ hợp Juliana và Hắc Toàn Phong, nói thật, trừ khi ma đạo sỹ tự mình ra tay, nếu không Tiểu Ân không nghĩ ra có người nào làm gì được một người một thú này

Thành Yamaniya là tòa thành khác biệt so với các tòa thành khác trên thế giới

Trước kia nhìn thấy thành thị là thấy những bức tường dày, dù là một thị trấn nhỏ, ít nhất cũng có tường dày vài ba ly. Nhưng bên ngoài tòa thành này không có bức tường phòng hộ nào cả

Nhìn toàn cảnh tòa thành này, hít thở không khí mênh mông trên bầu trời, khiến người khác cảm thấy kính nể với cách kiến thiết của tòa thành này

Nhưng tòa thành như thế này chỉ có thể xuất hiện ở nơi này mà thôi, bởi vì ngoài nơi này ra, không có tòa thành thứ hai có thực lực cường đại như thế.

Giao thông trong thành cũng rất thuận lợi, mặc dù là tòa thành được xây từ mấy vạn năm, nhưng không có cảm giác trầm buồn, ngược lại còn tràn ngập sinh cơ

Trên đường chính không có ai canh gác cả, đám người Tiểu Ân dễ dàng tiến vào thành

Trong tòa thành, bọn họ thấy phần lớn những người ở đây không có thiên phú ma pháp, chỉ có điều tỉ lệ học đồ pháp sư cực lớn, hơn nữa lúc nào cũng có thể thấy có người mặc ma pháp bào, trên đó có gắn huy chương ma pháp sư chính thức

Thưởng thức tòa thành này, trong lòng Tiểu Ân cảm khái, ngay cả thánh thành ma pháp thì nhân loại vẫn chiếm số đông

Bởi vậy có thể thấy được, mặc dù uy lực của ma pháp cường đại, nhưng không phải ai cũng có thiên phú học. Nếu so với khoa học kỹ thuật của thế kỷ hai mươi mốt thì kém hơn nhiều

Linnuo tiến vào thành, lập tức bắt chuyện, hai chiếc xe ngựa nhanh chóng chạy tới

Trên mỗi xe ngựa đều có bốn chỗ ngồi, xa phu là người bình thường đảm nhiệm

Linnuo không nói hai lời, leo lên xe ngựa, hơn nữa chỉ nói một câu:

- Tổng công hội!

Hai xa phu lập tức đánh ngựa, tiến về một hướng

Tiểu Ân tò mò đánh giá tòa thành. Không thể tưởng tượng được ở nơi này còn có dịch vụ giống như “taxi” ở thế kỷ hai mươi mốt

Linnuo khẽ cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, trong tòa thành này có hơn một ngàn xe ngựa, hơn nữa không phải ai cũng có tư cách ngồi xe ngựa

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hỏi:

- Ma pháp sư?

- Không sai, chỉ có ma pháp sư mới có tư cách ngồi xe ngựa, hơn nữa còn được miễn phí

Linnuo chỉ vào chiếc xe chở đám người Kim nói:

- Học đồ đi theo ma pháp sư chính thức cũng được đi theo

Tiểu Ân cười cười nói:

- Ma pháp công hội thật là giàu có

Linnuo đồng cảm gật đầu

Trong một tòa thành, an bài hơn một ngàn xe ngựa chuyên phục vụ cho ma pháp sư, từ điểm này có thể thấy đặc quyền của ma pháp sư

Hai xa phu rất quen thuộc với tòa thành, dưới sự chỉ dẫn của bọn họ, rất nhanh mọi người tới một tòa ma pháp tháp to lớn

Đây là tòa ma pháp tháp lớn nhất mà Tiểu Ân từng thấy

Ma pháp tháp ở một mảnh thế ngoại đào viên của Mozart so với ma pháp tháp ở đây thì chẳng khác gì trẻ con so với người lớn, ma pháp tháp ở công quốc Louis lại càng không được nhắc tới

Người ra vào ma pháp tháp không nhiều, thậm chí có thể nói có rất ít

Xe ngựa dừng lại, mấy vị học đồ pháp sư tiến lên, cung kính mở cửa xe

Không chỉ có Tiểu Ân và Linnuo hưởng thụ đãi ngộ này, ngay cả đám người Kim cũng được hưởng

Tiểu Ân khẽ gật đầu, không thể bắt bẻ được thái độ đãi khách của ma pháp công hội

Hai tên xa phu cung kính cúi đầu, cho đến khi đám người Linnuo tiến vào ma pháp tháp, mới cùng đám học đồ rời đi

Các học đồ trở về vị trí của mình, còn hai tên xa phu đứng ở đối diện ma pháp tháp, chờ ma pháp sư gọi

Bố cục bên trong ma pháp tháp khiến người khác sợ hãi than

Vừa mới tiến vào bên trong ma pháp tháp, liền cảm thấy một cỗ áp bách cường đại. Đây là cảm giác mà bất cứ ai cũng sinh ra khi tiến vào trong

Một tòa nhà nếu có thể đứng vững mấy vạn năm không ngã, như vậy dù là tòa nhà gì thì cũng bị lấy nhiễm bởi một tầng lộng lẫy thần bí.

Điều này Tiểu Ân không có cách chối bỏ, bởi vì khi hắn tiến vào ma pháp tháp, tinh thần cũng thấy hoảng hốt, dường như giây phút này nhìn thấy cảnh mấy vạn năm trước, khiến trong lòng hắn sinh ra cảm giác kỳ dị

Cũng may dù sao hắn cũng là ma đạo sỹ, tình huống này chỉ duy trì một lát đã biến mất

Nhưng đám người Kim ở phía sau lưng hắn, lại không tự kiềm chế được, bọn họ nhắm nửa mắt lại, lẳng lặng cảm ứng tòa nhà, thậm chí trong mắt còn mang theo vài phần thành kính

Trong lòng Tiểu Ân rung mình, ma pháp tháp này quả nhiên không dễ đối phó, chắc chắn bên trong có pháp trận đặc thù, nếu không không thể nào sinh ra mị lực lớn như thế

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, Tiểu Ân khẽ lắc đầu, vứt bỏ cảm giác này đi

Định nhân nhìn lại, Linnuo lại không hề có cảm giác, chỉ bất quá khi nhìn về đám người Kim, hắn không thấy kỳ quái. Ánh mắt nhìn xung quanh, đại sảnh rộng lớn không có nhiều người chú ý tới, dù ngẫu nhiên có vài đạo ánh mắt đảo qua, cũng rất nhanh dời đi, dường như coi đó là chuyện thường xảy ra

Lập tức Tiểu Ân hiểu được, lực lượng thần bí này chỉ ảnh hưởng đối với người lần đầu tiên tới đây

Ho nhẹ một tiếng, mang theo năng lượng dao động truyền tới tai đám người Kim

Mặc dù tiếng ho này rất nhỏ, nhưng khi lọt vào tai đám người Kim, lại giống như tiếng sét đánh. Thân thể mấy người khẽ run lên, ánh mắt của bọn họ thanh tỉnh lại

Mấy người trao đổi ánh mắt với nhau, Kim trầm giọng nói:

- Sư phụ, nơi này có chút tà môn
- Không phải tà môn

Tiểu Ân tức giận nói:

- Là do định lực của các người quá kém

Mặt của đám người Kim đỏ tới tận mang tai, nhưng Tiểu Ân vừa nghĩ tới biểu hiện lúc đầu của mình, cũng không có tư cách nói bọn họ

Rốt cuộc, một vị đeo huy chương nhị tinh tiến lên đón

Ánh mắt của hắn tràn ngập kinh ngạc, hiển nhiên rất khiếp sợ và tò mò khi thấy đám người Tiểu Ân thanh tỉnh lại nhanh như vậy

Nhưng hắn không hỏi, mà hướng về Linnuo, cung kính nói:

- Đại ma pháp sư tôn kính, ngài có chuyện gì cần ta cống hiến sức lực không?
- Tất nhiên

Linnuo mỉm cười nói:

- Chúng ta muốn tiến hành khảo hạch, các người đi an bài đi

Tên pháp sư nao nao dò hỏi:

- Là mọi người sao?
- Không, trừ ta ra

Linnuo nghiêm mặt nói

Khuôn mặt của tên pháp sư kia nhất thời lộ vẻ khó xử, hần áy náy nói:

- Đại ma pháp sư tôn kính, thật xin lỗi, trong tổng công hội, chỉ khảo hạch cấp bậc đại ma pháp sư, khảo hạch ma pháp sư bình thường, ngài có thể tới phân hội để tiến hành

Linnuo không nhịn được cười, hần quay đầu nhìn đám người Tiểu Ân, trong ánh mắt ẩn chứa vẻ cười đùa

Khóe miệng Tiểu Ân cong lên, hần cất cao giọng nói:

- Không sai, chúng ta tới khảo hạch cấp bậc đại ma pháp sư, phiền người an bài một chút

Nghe Tiểu Ân nói, sắc mặt của tên pháp sư trở nên đặc sắc

Hần nhìn huy chương trước ngực Tiểu Ân, rốt cuộc xác định mình không nhìn lầm

Người này là nhất tinh ma pháp sư, mang theo mấy học đồ pháp sư, cũng dám nói tới đây để khảo hạch đại ma pháp sư, thật khiến người khác khó tin

Hần sống và tu luyện ở đây hơn mười năm, lần đầu tiên mới gặp phải tình huống này

Kỳ thực trước kia cũng có một ít người mặc quần áo học đồ muốn yêu cầu khảo hạch đại ma pháp sư, phần lớn bọn họ cũng thông qua

Nhưng tuổi cũng những người đó đều không nhỏ, nếu nhìn từ bề ngoài, ít nhất cũng được xem là trung niên nhân. Những người này phần lớn ẩn cư ở địa phương nhỏ, khi học tập thành công, đi ra mới trở nên nổi tiếng

Nhưng những người này có một đặc điểm rõ ràng, đó là bọn họ độc lai độc vãng, không giao tiếp với người nào

Nhưng sáu người trước mắt, chẳng những hòa thuận với nhau, hơn nữa điều quan trọng là bọn họ quá trẻ

Dù từ góc độ nào thì dường như bọn họ chưa quá năm mươi tuổi

Ở độ tuổi này, chỉ có thiên tài mới có thể trở thành đại ma pháp sư, nhưng không ai tin tưởng, loáng cái xuất hiện sáu thiên tài

Sắc mặt của tên ma pháp sư có chút bất thiện, nhưng trong lòng hần có chút cố kỵ, nếu trong đó có một người có tu vi đại ma pháp sư, như vậy hần không trêu chọc nổi

Do dự một chút, hần nghiêm túc nói với Tiểu Ân

- Pháp sư tiên sinh, khảo hạch đại ma pháp sư không dễ dàng, nếu như ngài và người bên cạnh ngài không nắm chắc, nên tới công hội để khảo hạch cấp bậc tam tinh trước đã

Hần nói rất khách khí, nếu như không phải kiêng kỵ, nếu như không có một vị lục tinh đại ma pháp sư đi cùng bọn họ, thì thân là ma pháp sư của công hội, hần không hạ mình nói như thế với một nhất tinh ma pháp sư

Song ngoài dự đoán của hần, vị lục tinh đại ma pháp sư cười nói:

- An bài cho bọn họ khảo nghiệm đi, ta tin tưởng, bọn họ sẽ cho người một đáp án ngoài mong đợi

Sắc mặt của nhị tinh pháp sư trở nên ngưng trọng

Nếu đám người Tiểu Ân kiên trì, hần có thể cự tuyệt, nhưng lời nói từ miệng của một vị lục tinh đại ma pháp sư, hần có thêm vài phần tin tưởng

Chỉ là trước mắt mình, thoáng cái xuất hiện sáu người, trong lòng hần không tránh được có chút nghi hoặc

Cúi người với Linnuo, hần xoay người rời đi, một lát sau, hần quay trở lại

Giờ phút này, thần sắc trên mặt hần đã bình tĩnh lại, ánh mắt nhìn đám người Tiểu Ân có thêm vài phần tò mò, không giống như lần đầu

Ngồi lên một chiếc ghế giống như thang máy, bọn họ trực tiếp tiến lên tầng thứ năm

Ở nơi này, có một phòng tập luyện ma pháp rộng hơn ngàn thước vuông

Tên pháp sư sau khi dẫn bọn họ tới nơi này, lập tức cung kính lui xuống, chỉ nhìn ánh mắt lưu luyến của hắn khi lui xuống là biết hắn muốn ở lại để nhìn kết quả của đám người Tiểu Ân

Ở trong đại sảnh rộng lớn, mọi người không có chờ lâu, một lão già chậm rãi từ trong phòng đi ra

Tuổi tác của lão nhân này dường như không nhỏ, mái tóc trên đầu đã bạc, giống như cỏ cây héo úa

Nhưng không người nào dám xem thường hắn, bao gồm cả Tiểu Ân. Ánh mắt của mọi người chăm chú nhìn huy chương trước ngực hắn. Trước ngực hắn là huy chương bất tỉnh, nói rõ hắn là ma pháp sư có cấp bậc bất tỉnh

Ma pháp sư này vừa đi ra, cửa phòng lại mở ra, một vị đeo huy chương bất tỉnh lại bước ra

Hai lão già này liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nở nụ cười

Vị pháp sư có đầu tóc rối loạn một chút, nhưng miệng lại đầy răng trắng, sau đó vị bất tỉnh ma pháp sư này há miệng ra, như có một mảnh bụi bay ra, răng của hắn đập vào nhau

- Salt các hạ, ngài cũng hứng thú với lần khảo hạch này sao?

Vị lão giả tới trước cười híp mắt nói

- Đúng vậy

Bất tỉnh ma pháp sư Salt cười nói:

- Lần này có sáu ma pháp sư tới khảo hạch cấp bậc đại ma pháp sư, dù là ta cũng lần đầu tiên nghe thấy

Nói xong, hắn mở hai mắt nói:

- Người cũng không phải vì vậy sao?

Lão giả tới trước bất đắc dĩ lắc đầu, ánh mắt nhìn lên người Linnuo

Không có biện pháp, trong thế giới ma pháp, dù sao phải lấy thực lực để nói chuyện, cho nên ai cũng chú ý tới người có thực lực mạnh nhất

Lão già kia nhìn Linnuo vài lần, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc, cuối cùng biến thành ngưng trọng, hắn trầm giọng nói:

- Người rất không tồi, chỉ cần duy trì hy vọng trong lòng, người sẽ có hy vọng tiến giai

Sắc mặt của Linnuo động, hắn cúi đầu, cung kính nói:

- Vâng, đa tạ ngài chỉ điểm

Ánh mắt Salt dừng trên người Linnuo, giờ phút này hắn khẽ gật đầu nói:

- Jonathan, xem ra trong vòng mười năm nữa, đại lục của chúng ta có thêm một vị ma đạo sỹ

Jonathan hơi gật đầu, trong mắt lộ vẻ vui mừng

Mất đi ngàn năm truyền kỳ, ma đạo sỹ là nhóm người đứng đầu, cũng đại biểu cho thực lực cao nhất trên đại lục, không thể bỏ qua sự tồn tại của ma đạo sỹ nào. Đối với ma pháp công hội mà nói, có càng nhiều càng tốt

- Những người này đều là đệ tử của người sao?

Khóe mắt của Jonathan liếc nhìn đám người Tiểu Ân, sau đó lập tức thu trở về, hiển nhiên lực chú ý của hắn tập trung trên người Linnuo

Quả thực dù đám người Tiểu Ân có thực lực ma đạo sỹ, nhưng trong mắt hai vị ma đạo sỹ này vẫn không bằng vị đại ma pháp sư sắp vượt qua cực hạn, trở thành ma đạo sỹ

Hơi cười khở một tiếng, Linnuo vội vàng nói:

- Kể hèn Linnuo, là pháp sư tự do của đế quốc Nặc Khả Đa, bọn họ có một chút quan hệ với ta, nhưng không phải đệ tử của ta

Nói xong, lão ma pháp sư do dự một chút, chỉ vào Tiểu Ân nói:

- Ta là người tùy tùng của Tiểu Ân các hạ

Đôi mắt của Jonathan và Salt tròn tròn lên, thiếu chút nữa bọn họ không tin vào lỗ tai của mình

Hai đôi mắt nóng bỏng nhìn Tiểu Ân, dường như muốn nhìn thấu hần.

233. Chương 54: Thái Dương Năng Xạ Tuyến

Một cỗ năng lượng dao động thần nhiên vờn quanh người hần, luồng năng lượng này không cường đại, nhưng khiến người khác có cảm giác không thể nào chống đỡ

Sắc mặt của hai vị ma pháp sư từ từ ngưng trọng, đôi mắt của bọn họ càng ngày càng phát sáng, giống như thấy được bảo bối quý hiếm, đôi mắt chớp động quang mang sáng ngời

Ma pháp sư không đem hơi thở của bản thân tản mát ra, người khác khó lòng cảm ứng được thực lực của người này. Tất nhiên với thực lực của hai vị ma đạo sỹ, nếu không phát hiện dị thường, sẽ có thể cảm nhận được uy năng cường đại trong cơ thể của Tiểu Ân, mặc dù luồng uy năng đó không bằng họ, nhưng không thể khinh thường

Kỳ thật nếu Tiểu Ân thi triển Ẩn Nặc Thuật do Hắc Long Vương truyền thụ thì có thể chần chừ giấu được hai vị bất tinh ma đạo sỹ này. Chỉ là khi đến đây, hần quyết định muốn nổi danh, nên mới không định giấu giếm

Mặc dù hần không phát ra hơi thở cường đại, nhưng cũng không giấu thực lực của mình đi

Đại ma pháp sư bình thường tất nhiên khó có khả năng phát hiện ra thực lực chính thức của Tiểu Ân, cho dù lục tinh đại ma pháp sư cũng không được. Nhưng đối với những ma đạo sỹ có uy tín lâu năm, bọn họ có thể cảm ứng rõ năng lượng dao động như thể chất chồng vô số lần trên người Tiểu Ân

Năng lượng đó biến hóa kỳ dị, biểu hiện một chuyện, người trước mắt bọn họ đã lĩnh ngộ ra năng lượng chất chồng của ma đạo sỹ

Từ từ, ánh mắt của hai người tràn ngập khiếp sợ

Ma pháp sư có thực lực cường đại, năng lực cảm ứng càng khó tin

Kỳ thực tới cảnh giới ma đạo sỹ, thì dù thực lực của đối phương thế nào, chỉ cần dùng tinh thần cảm ứng một chút là có thể biết rõ

Trong mắt hai người, thực lực của Tiểu Ân rất cường đại. Đặc biệt là cấp độ chất chồng, ngay cả bọn họ cũng cảm thấy không an tâm

Cảm giác này bọn họ rất ít khi gặp qua. Đặc biệt là thấy được trên người thất tinh ma pháp sư, điều này càng khiến bọn họ sợ hãi

Trong nháy mắt hai người trao đổi ánh mắt với nhau, ánh mắt nhìn Tiểu Ân mang theo kính ý ngang hàng

- Tiểu Ân...Các hạ

Jonathan nói ra hai chữ này, nhất thời cảm thấy thoải mái hơn nhiều. Trong lòng hần thở dài một tiếng, nguyên người này mang tới cho mình áp lực cường đại như thế. Cho nên chưa khảo hạch, hần đã thừa nhận địa vị của đối phương

Tiểu Ân hơi cười, gật đầu với Jonathan một cái nói:

- Jonathan các hạ, ngài có gì chỉ giáo?

Jonathan cười khỏ một tiếng, nói:

- Tiểu Ân các hạ, nếu như ta không nhìn lầm, thực lực của ngài đã đột phá cực hạn đại ma pháp sư, đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ

Tiểu Ân cười cười, nếu đối phương không nhìn ra điều này, thì không xứng trở thành bát tinh ma đạo sỹ

Ánh mắt của Salt đột nhiên chuyển động nói:

- Tiểu Ân các hạ, nếu như ngài không ngại, có thể để chúng ta kiến thức thực lực chân chính của ngài không?

Tiểu Ân ngăn ra, liếc mắt nhìn bọn họ thật sâu, rồi cuộc nói:

- Tốt, nhưng các ngươi khảo hạch cho đám đệ tử của ta đã

- Đệ tử của ngài?

Jonathan nao nao, ánh mắt nhìn lên người đám người Kim, lần này không cười ngửa xem hoa nữa, mà cẩn thận cảm ứng

Cứ xem qua một người, trong lòng hai vị ma đạo sỹ lại run rẩy

Đám người Kim dưới sự ra hiệu của Tiểu Ân, hoàn toàn phóng thích năng lượng dao động của bản thân, hơn nữa còn vô tình bộc lộ thực lực mà mình am hiểu nhất

Cho nên năng lượng dao động quanh người bọn họ không đơn giản như đại ma pháp sư bình thường

Trong mắt hai vị bát tinh ma đạo sỹ, hơi thở của đám người Kim chẳng những cường đại, còn rất đặc sắc

Ngoài Kim ra, năng lượng dao động của những người còn lại có chút khác biệt

Đức Lão Phu đem năng lượng dao động tới cực điểm, rõ ràng chỉ có pháp sư am hiểu nguyên tố triệu hoán hệ mới làm được

Trên người Carter nồng đậm khí tức hắc ám, dĩ nhiên tiết lộ lực lượng khiến hai người khiếp sợ. Sự cường đại của vong linh pháp sư, hai người biết rất rõ

Hơi thở quanh người Lai An không nghi ngờ gì là ổn định nhất, năng lượng quanh người hần nhấp nhô như sóng. Đó là điểm đặc thù của ma pháp không gian

Trên người nữ ma pháp sư duy nhất lại có ánh sáng màu vàng kim, khi tinh thần ý thức của hai vị ma pháp sư tiếp xúc với ánh sáng này, sắc mặt của bọn họ đại biểu, bởi vì bọn họ lập tức nhớ tới một truyền thuyết

Chỉ bất quá trong thời gian ngắn, bọn họ cũng không xác định được truyền thuyết này, bởi vì nó có quan hệ tới một chủng tộc thần bí khổng lồ

Biểu hiện của bốn người khiến bọn họ thất kinh, trong lòng hai vị ma đạo sỹ, rất đánh giá cao bọn họ

Song khi tinh thần ý thức của bọn họ chú ý tới Kim, lại càng thêm kinh ngạc

Quanh người Kim không có hơi thở của ma pháp đặc thù, cường độ biểu hiện ra không cao hơn mấy người còn lại. Nhưng nguyên tố quanh người Kim lại đạt tới tình trạng khó tin, gần như xếp thành hàng

Tất cả nguyên tố năng lượng vận hành theo ý chí của Kim, hợp thành một bộ đồ án xinh đẹp

Mặc dù đồ án này không thể nào nhìn bằng mắt thường, nhưng có thể cảm ứng rõ ràng. Có thể đem nguyên tố năng lượng đạt tới nghệ thuật như thế này, điều này nói rõ, người này có năng lực khổng lồ chế ngự nguyên tố cường đại, khó có thể dùng ngôn ngữ được hình dung

Coi như là hai vị bát tinh ma đạo sỹ cũng không dám nói mình làm được điều này

Một lúc lâu sau, Jonathan và Salt nhìn nhau cười khổ, nhiều năm như vậy, lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy nhiều ma pháp sư có năng lực đặc thù tề tụ lại với nhau

Một ma pháp sư có thể nắm giữ nguyên tố hệ ma pháp, hơn nữa cố gắng tu luyện tới cảnh giới đại ma pháp sư, cũng đã rất giỏi

Nhưng mấy đệ tử của Tiểu Ân, lại có bốn người nắm giữ ma pháp đặc thù

Nguyên tố triệu hoán hệ, vong linh hệ, không gian hệ và hoàng kim hệ thần bí trong truyền thuyết. Bốn loại ma pháp đặc thù này đều có uy lực cường đại, hơn xa các hệ nguyên tố bình thường

Nếu giao đấu với pháp sư đồng bậc, bốn người bọn họ có thể nói là đánh đâu thắng đó, không thể nào cản nổi

Đương nhiên nếu gặp phải ma pháp sư tu luyện ma pháp đặc thù thì phải xem quá trình chiến đấu cụ thể

Còn Kim chỉ nắm giữ nguyên tố hệ ma pháp bình thường, nhưng hắn có năng lực khống chế siêu cường khiến người khác phải đổ mắt. Khi hai người Jonathan cảm ứng năng lực khống chế của Kim, bọn họ cùng xuất hiện một ý nghĩ

Đó là tiền đồ của người này sau này không thể đo lường được, dù đạt tới ngàn năm truyền kỳ, cũng có thể

- Chúng ta hiểu được, Tiểu Ân các hạ, mấy vị đệ tử của ngài đều đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư

Jonathan nhìn Tiểu Ân, trong ánh mắt lộ thần sắc phức tạp, thật không biết đó là đồ kỳ hay hâm mộ. Nhưng dù là ai, có nhiều đệ tử kiệt xuất như vậy đều khiến người khác ghen ghét

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn, hắn hoài nghi hỏi:

- Các người đã khảo hạch xong? Chẳng lẽ không xem bọn họ thi triển ma pháp sao?

Jonathan cười khổ một tiếng nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài tưởng sau khi cảm ứng được sự cường đại của bọn họ, còn cần tiến hành khảo hạch sao?

Tiểu Ân ngẩn ra, lập tức lắc đầu. Đại ma pháp sư có lẽ không biết được thực lực cụ thể của đám người Kim, nhưng bất tinh ma đạo sỹ, nếu đám người Kim buông ra hơi thở, mà còn không nắm được thực lực của bọn họ, như vậy hai người không xứng với huy chương ma pháp trên người

Khuôn mặt Tiểu Ân nở nụ cười thú vị, xem ra cấp bậc ma pháp sư càng cao, khảo hạch càng đơn giản. Bởi vì chỉ cần giằng co với nhau một lúc, là có thể cảm ứng được sự mạnh yếu của đối phương

Tất nhiên sự mạnh yếu đó chẳng qua chỉ biểu hiện việc ngưng tụ ma pháp, còn khi đối chiến phát sinh tình huống gì, đó là nhân tố không thể xác định

Ánh mắt của Salt thoáng nhìn đám người Kim, hắn trầm ngâm trong chốc lát nói:

- Với thực lực của bọn họ, đều đạt được huy chương đại ma pháp sư, bất quá...

Hắn kéo dài âm thanh, rồi cuộc nói:

- Ta xem trong bọn họ, có hai vị nắm giữ năng lượng trong tay tới tình trạng tinh tế, hơn nữa ma lực của bọn họ hùng hậu hơn người khác một bậc, cho nên ta đề nghị, bọn họ có thể đạt được huy chương ngũ tinh đại ma pháp sư

Jonathan cân nhắc một lát, sau đó đồng ý với đề nghị của Salt

Bởi vì hắn cũng cảm giác được, hai người này có thực lực cao hơn người khác một bậc, hơn nữa bằng ma lực và lực khống chế của bọn họ, cho dù thực sự chống lại ngũ tinh đại ma pháp sư cũng không hề thua kém

Cho nên dưới tình huống này, hắn cũng đồng ý

Được sự đồng ý của bọn họ, rất nhanh cửa phòng mở ra, mấy học đồ pháp sư cung kính cầm ma pháp bào giành cho đại ma pháp sư và huy chương đặc chế tới

Khi đám người Kim mặc ma pháp bào, đeo huy chương lên, cả người trở nên hăng hái

Ánh mắt của bọn họ nhìn Tiểu Ân tràn ngập cảm kích, nội tâm phát sinh tình cảm mãnh liệt. Nếu như không có Tiểu Ân, làm sao bọn họ đạt được thành tựu như ngày hôm nay

Hai mắt Linnuo lặng lại, mang theo sự kinh ngạc và hâm mộ nhìn đám người Kim

Đại ma pháp sư tiến giai không khó bằng ma đạo sỹ, nhưng cũng rất gian nan

Hắn tồn hơn hai trăm năm, mới từ tứ tinh đại ma pháp sư tích lũy thành lục tinh đại ma pháp sư

Nhưng nhìn đám người Kim, lần đầu tiên tới ma pháp công hội tiến hành khảo hạch, chẳng những thông qua toàn bộ, còn có hai người trực tiếp trở thành ngũ tinh đại ma pháp sư, đúng là chuyện khiến người khác đổ kị và nổi giận

Lên tầng cao hơn cũng có loại “Thang máy” đặc thù. Trên đó có một thảm đỏ tươi, khi chân Tiểu Ân đạp lên phía trên, thậm chí còn cảm ứng được ở dưới có năng lượng dao động

Mắt nhìn xuống dưới chân vài lần, lại không thấy có bất cứ năng lượng dao động nào cả

Bên cạnh hắn, Jonathan và Salt nở nụ cười hòa ái. Thấy ánh mắt của Tiểu Ân, Jonathan giải thích nói:

- Tiểu Ân các hạ, tổng ma pháp công hội có mười bảy tầng, từ tầng mười trở lên là không gian của ma đạo sỹ, ngoài học đồ pháp sư làm nhiệm vụ dọn dẹp ra, cũng chỉ có ma đạo sỹ mới có thể lên

Hắn hơi cười, mang theo một tia đắc ý và ngạo khí:

- Tất cả vật phẩm từ tầng mười trở nên đã trải qua quá trình xử lý đặc thù, cho nên phía trên có một ít năng lượng ma pháp

Tiểu Ân tùy ý lên tiếng, trong lòng không ngừng tính toán

Mới vừa rời ở tầng năm, Kim và Đức Lỗ Phu đạt được huy chương ngũ tinh đại ma pháp sư, đám người Lai An đạt huy chương tứ tinh đại ma pháp sư, có thể nói bọn họ đã hoàn thành nhiệm vụ khi tới tổng công hội

Sau đó hai bát tinh ma đạo sỹ cùng nhau yêu cầu Tiểu Ân tới tầng mười một

Hơn nữa tầng mười một là nơi khảo hạch ma đạo sỹ, hơn nữa không phải ma đạo sỹ thì không thể lên tầng mười

Sau khi biết được đáp án từ Linnuo, Tiểu Ân lập tức đồng ý với yêu cầu của hai người, lên tầng mười một

Song vừa tiến vào tầng mười một, Tiểu Ân phát giác tất cả đồ vật ở đây có một tia năng lượng dao động, phảng phất ma pháp tràn ngập trong mỗi kiện vật phẩm

Điều này căn bản không có khả năng

Bởi vì có rất nhiều thứ khó phát ra ma pháp dao động, lại phát ra năng lượng dao động rất nhỏ, điều này khiến Tiểu Ân không hiểu chút nào, ngay cả Nhất Hào cũng không thể làm được điều này

Phân tích sự biến hóa của mỗi tác không gian, Tiểu Ân do dự trong chốc lát, rốt cuộc hỏi:

- Jonathan các hạ, xin hỏi những thứ này xử lý như thế nào?

Jonathan ngần ra, hắn kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, hỏi ngược lại:

- Người không biết?

- Tất nhiên là không biết

Tiểu Ân tức giận nói, nếu biết thì hỏi người làm gì

Jonathan khẽ lắc đầu, trong lòng thầm than, người trẻ tuổi quả nhiên thiếu kiên nhẫn. Chỉ là bí mật này đã được tiết lộ, Tiểu Ân không biết đúng là chuyện lạ

Nhưng Jonathan không biết, giờ phút này lòng Tiểu Ân nóng như lửa đốt, Nhất Hào tính toán đã lâm vào ngõ cụt, không có lời giải đáp hoàn hảo

- Khụ, kỳ thật biện pháp xử lý rất đơn giản, nhưng ma pháp công hội có quy định, không phải ma đạo sỹ thì không được biết

Sắc mặt Tiểu Ân hơi trầm xuống nói:

- Hai vị, chẳng lẽ các người cho rằng ta không thể thông qua khảo hạch ma đạo sỹ?

Jonathan và Salt nhìn nhau, Salt nói:

- Được rồi, chúng ta tin tưởng thực lực của người. Cho nên nói sớm cũng chẳng có việc gì. Kỳ thật những đồ vật đó có ma lực dao động là do liên quan tới hoàn cảnh đặc thù của Yamaniya

- Hoàn cảnh đặc thù?

Trong mắt Tiểu Ân lộ ra vẻ khó hiểu, nếu như nói vừa rồi chỉ có Nhất Hào muốn biết, thì giờ phút này Tiểu Ân cũng rất hiếu kỳ

- Tiểu Ân các hạ, chắc ngài biết lai lịch của tổng công hội ma pháp chứ

Salt bình tĩnh dò hỏi

- Tất nhiên, tổng công hội ma pháp do mấy vị ngàn năm truyền kỳ bắt tay nhau sáng lập

Tiểu Ân nói tới đây, đột nhiên trong mắt hắn xuất hiện tinh quang:

- Chẳng lẽ là do ngày xưa mấy vị ngàn năm truyền kỳ nhìn trúng hòn đảo này?

- Không sai

Trong mắt Salt hiện lên vẻ tán thưởng, có thể linh ngộ nhanh như vậy, quả nhiên thông minh

- Điều này...Có gì bí mật?

Tiểu Ân thỉnh giáo nói

Salt nhìn Tiểu Ân chằm chằm, từ từ nói:

- Kỳ thực trải qua mấy vạn năm, điều này cũng không được xem là bí mật nữa nhưng ta nói cho ngài biết, hy vọng ngài không đem bí mật này đi truyền bá

Tiểu Ân không chút do dự nói:

- Ngài yên tâm, ta cam đoan, ngoài những người chí thân ra, ta không đề cập bí mật này với người ngoài

Hai bát tinh ma đạo sỹ nhìn nhau cười khở, giống như Tiểu Ân, quanh mình chính đại nói rằng sẽ tiết lộ bí mật cho người thân, thật đúng là hiếm thấy

Nhưng nói thật, điều này không tính là cơ mật đặc biệt

Cho nên Salt hơi lắc đầu nói:

- Tiểu Ân các hạ, kỳ thật mấy vạn năm trước, mấy vị ngàn năm truyền kỳ phát hiện ra bí mật của hòn đảo là ...

Giọng nói của hắn kéo dài, dưới ánh mắt chăm chú của Tiểu Ân, rốt cuộc chậm rãi nói ra đáp án:

- Trên hòn đảo này có mấy điểm trọng yếu, mỗi khi mặt trời mọc, sẽ ngưng tụ ra năng lượng xạ tuyến cường đại, dưới tác dụng của năng lượng xạ tuyến, có thể khiến năng lượng tinh thạch một lần nữa hấp thu năng lượng

Chân của Tiểu Ân thoáng dừng lại, hắn kinh ngạc nhìn Salt, rốt cuộc biết hắn nói thật

Nhất thời, vẻ mặt của Tiểu Ân có chút biến hóa

Salt và Jonathan nhìn Tiểu Ân. Kỳ thật khi bọn họ chưa tiến giai thành ma đạo sỹ cũng đã biết bí mật này. Nhưng khi biết bí mật này, bọn họ cũng kinh ngạc không khác gì Tiểu Ân lúc này

Một lát sau, rốt cuộc Tiểu Ân ngẩng đầu lên:

- Nói như vậy, ma pháp công hội có thể sử dụng lại năng lượng tinh thạch?

- Đúng

Jonathan sáng khoái nói:

- Năng lượng xạ tuyến trên đảo vô cùng cường đại, dù chúng ta tiêu hao hết bao nhiêu năng lượng tinh thạch, ba ngày sau cũng đền bù đủ, cho nên đối với đại lực của chúng ta, năng lượng tinh thạch không bao giờ là vấn đề phiền não

Tiểu Ân gật đầu, trong lòng cảm khái không thôi

Trách không được ma pháp công hội lại hào phóng như vậy, đồng thời cung cấp đủ năng lượng tinh thạch cho mấy trăm tòa truyền tống trận

Nguyên năng lượng tinh thạch của bọn họ không giống như người thường, dùng hết thì ném đi, mà sau khi dùng hết thì đem đi bổ sung năng lượng, cứ như vậy có thể duy trì được truyền tống trận công lập, có thể nói không bao giờ tiêu hao

Tới bây giờ, rốt cuộc hẳn mới hiểu ma pháp công hội có ưu thế lớn như thế, cho nên mới đưa ra khẩu hiệu phục vụ ma pháp sư, hơn nữa còn chính thức làm được trên vấn đề truyền tống trận

Ánh mắt dạo qua một vòng, Tiểu Ân có chút hiểu rõ:

- Mấy thứ này đều bị loại thần bí xạ tuyến đó ảnh hưởng sao

Hai lão giả khẽ gật đầu, Jonathan nói:

- Kỳ thật ảnh hưởng không lớn, chẳng qua trong quá trình bổ sung năng lượng không khống chế được năng lượng phát ra, cho nên có một ít lan ra ngoài, khiến đồ vật từ tầng mười một có một ít ma pháp dao động

Tiểu Ân cười nói:

- Ta biết rồi, trong tổng hội, năng lượng xạ tuyến hẳn đặt ở đỉnh lầu

- Đúng

Salt nói

- Ta có thể tới nhìn qua một chút chứ?

Tiểu Ân đột nhiên yêu cầu

Hai ma đạo sỹ do dự một chút, rốt cuộc gật đầu đáp ứng. Cũng không nói đến vấn đề hẳn chưa thông qua khảo nghiệm nữa

Bởi vì bọn họ biết, nếu Tiểu Ân không thông qua khảo nghiệm, mới là chuyện khó tin

Đi theo hai lão, Tiểu Ân thuận lợi tới tầng đỉnh

Ở nơi này, Tiểu Ân thấy được một cảnh tượng xinh đẹp

Đó là một mảnh không gian kỳ dị, trong phiên không gian này, dường như ánh nắng mặt trời được áp súc mấy trăm lần. Ánh sáng trời giống như hỏa tiễn bắn xuống, phản chiếu như những tia lửa.

Cả không gian bốc hơi, bất cứ lúc nào cũng có thể nổ tung

Tất nhiên đó chỉ là ảo giác mà thôi, ma pháp tháp đã đứng vững mấy vạn năm, nếu nổ mạnh thì đã sớm biến nơi này thành địa ngục nhân gian từ lâu rồi, đâu có thể đứng vững tới bây giờ

Trong không gian kỳ dị này, năng lượng tinh thạch chất thành núi nhỏ

Tiểu Ân chỉ cần liếc mắt nhìn là biết năng lượng tinh thạch tỏa ra một tia năng lượng dao động cường đại, vốn đang lu mờ trở nên sinh động, giống như một hải tử đang tham lam bú sữa mẹ, một lần nữa tỏa sức sống mới

Trong lòng Tiểu Ân cười khỏ, nhìn thấy cảnh này, trong đầu hẳn có xuất hiện ý niệm, năng lượng mặt trời

Không thể tưởng tượng được, thế giới ma pháp cũng có năng lượng mặt trời

Khi Tiểu Ân rời khỏi trái đất, khoa học tương đối phát triển, nhưng năng lượng mặt trời vẫn chưa phát triển tới trạng thái đỉnh cao. Ngược lại đang liều mạng móc dầu đen từ dưới đất lên để sử dụng

Nhìn cảnh tượng xinh đẹp trước mặt, rốt cuộc Tiểu Ân tin tưởng, mặc dù bản chất của ma pháp và khoa học kỹ thuật khác nhau, nhưng hiệu quả lại giống nhau

Ánh mắt của hắn từ từ sáng lên, Nhất Hào là sản phẩm đỉnh cao của khoa học kỹ thuật. Như vậy tới nơi này, nếu thực sự để nó kết hợp với ma pháp, vậy sẽ phát huy ra năng lượng cường đại như thế nào?

Khép hờ đôi mắt, Tiểu Ân thử sử dụng lực lượng tinh thần tiến vào không gian cuồng bạo bên trong

Trong nháy mắt, tinh thần ý thức của hắn giống như bị sét đánh, dường như tinh thần ý thức của hắn không sinh tồn được ở chỗ này

Nhưng giờ phút này, rất nhanh Nhất Hào xuất hiện, vô số số liệu biến ảo, tinh thần ý thức của Tiểu Ân bắt đầu tiến vào vòng năng lượng cuồng bạo, dùng những động tác quỷ dị để né tránh.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân liều mạng giãy dụa trong không gian thần bí, năng lượng mặt trời vô cùng vô tận ngưng tụ thành từng đạo ánh sáng đại biểu cho tử vong. Những luồng ánh sáng đó là năng lượng trí mạng với loài người. Để bị năng lượng này dây dưa, quả thực rất khó để thoát ra

Tiểu Ân cũng không biết nông sâu trong đó, cho nên mới dùng tinh thần ý thức để thăm dò không gian bí mật một chút

Song, rất nhanh hắn phát hiện, lực lượng tinh thần của mình dính vào xạ tuyến, liền giống như đá bỏ vào biển, hơn nữa càng đáng sợ hơn nữa đó là, dường như năng lượng này có chiều hướng truy tìm

Tiểu Ân có cảm giác, nếu thực sự để năng lượng này tiến vào đầu mình, chỉ sợ cả người mình sẽ biến thành tro bụi

Đang lúc hắn muốn cắt đứt tinh thần liên lạc, thì đột nhiên Nhất Hào xuất hiện

Khi Tiểu Ân và Nhất Hào dung hợp với nhau, hơn nữa thấy được số liệu, hắn không khỏi vui mừng khôn xiết

Trong những số liệu đó, có những số liệu phân tích xạ tuyến thần bí, xạ tuyến thần bí bị Nhất Hào phân tích, trở nên đơn giản, thậm chí Nhất Hào còn nhẹ nhàng nắm giữ được quy luật trong đó

Đó là sở trường của Nhất Hào. Chỉ cần cho nó đủ năng lượng và điều kiện, nó có thể dùng năng lực tính toán siêu cường làm ra những chuyện mà người khác không thể tưởng tượng

Sắc mặt của Tiểu Ân nhất thời ngưng trọng lại. Dưới đề nghị của Nhất Hào, hắn muốn biết xạ tuyến thần bí đại biểu cho cái gì, bởi vì hắn mơ hồ cảm giác, năng lượng xạ tuyến này rất hữu dụng với hắn

Nhưng cụ thể đạt được chỗ tốt gì, hắn cũng không đoán được

Dưới sự trợ giúp của Nhất Hào, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân biến thành vô cùng vô tận. Bị xạ tuyến thần bí tàn phá lại ngưng tụ lại trong không gian

Trên đỉnh đầu toát vài giọt mồ hôi, Tiểu Ân phát huy lực khống chế của bản thân tới cực hạn

Hắn cũng không biết, ở phía sau hắn, Jonathan và Salt đang cứng miệng nhìn hắn, trong ánh mắt của hai vị bất tinh ma đạo sỹ lộ ra thần sắc khó tin, nhìn Tiểu Ân như nhìn một con quái thú thời tiền sử. Tất nhiên, trong ánh mắt cổ quái, còn lộ ra sự hồi hộp

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân không ngừng mở rộng, tinh thần dao động của hắn cũng khếch tán ra ngoài. Từ từ, tất cả ma đạo sỹ từ tầng mười một trở lên, đều cảm ứng được trên tầng đỉnh phát sinh dao động

Không có bất cứ ai đề xướng, cũng không có ai dẫn đầu, nhưng tất cả không hẹn mà cũng lao lên tầng đỉnh

Bọn họ ở ngoài, kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, cảm thụ nhất cử nhất động trong tinh thần ý thức của hắn, nhưng dù là ai cũng không chạm tới ý nghĩ của hắn

Kỳ thực, giây phút này, mọi người trở nên mê mang, ngạc nhiên, vui mừng và khủng hoảng

Bọn họ đều là cường giả đứng đầu trên thế giới, nhưng giây phút này đều có cùng cảm giác

Bọn họ giống như mấy trăm năm trước, giống như học đồ mới tiếp xúc với ma pháp, mang theo tâm trạng không yên, chú ý tới Tiểu Ân

Ở nơi này, trên tầng đỉnh của tổng công hội ma pháp, có một không gian thần bí rộng ba trăm thước vuông. Mỗi lần không gian này mở ra, sẽ duy trì trong vòng ba ngày, sau đó sẽ tự động đóng cửa một ngày.

Trong khoảng thời gian này, ma pháp sư của công hội sẽ lấy tinh thạch ra, đem tinh thạch tiêu hao hết đặt vào trong.

Quá trình này liên tục tuần hoàn, cung cấp cho công hội một khoản tài phú khó tin.

Song cả ma pháp công hội, không ai biết không gian thần bí này hình thành như thế nào, cũng không có ai biết tại sao lại có thể bổ sung năng lượng cho năng lượng tinh thạch. Bởi vì sau khi mấy vị ngàn năm truyền kỳ rời đi, không có ai có thể giải đáp được vấn đề này.

Qua nhiều năm, có vô số người muốn tìm hiểu đáp án này, nhưng dưới năng lượng mặt trời thần bí, tất cả đều biến thành tro bụi.

Đây là địa phương cấm kỵ, có thể gây nguy hiểm cho ma đạo sỹ.

Ngay cả cửu tinh ma đạo sỹ cũng không dám tiếp xúc với xạ tuyến thần bí, càng không nói tới việc đem lực lượng tinh thần của mình tiến vào trong thăm dò.

Nhưng giờ phút này, nam tử trẻ tuổi xa lạ trước mặt bọn họ lại làm được chuyện mà tất cả ma đạo sỹ không làm được.

Hắn đem lực lượng tinh thần của mình tiến vào không gian thần bí, hơn nữa còn phân tán thành những phần nhỏ.

Năng lực này khiến những ma đạo sỹ ở đây cảm thấy mặc cảm.

Có lẽ những ma đạo sỹ cường đại cũng có thể làm được như thế, nhưng bọn họ không dám tùy ý quan sát sự biến hóa trong không gian thần bí.

Bởi vì bọn họ không tin, ở trong hoàn cảnh đó, không bị ảnh hưởng gì cả.

Cho nên khi nhìn thấy cách làm của Tiểu Ân, trong lòng mọi người xuất hiện những cảm giác khó có thể hình dung. Tiểu tử kia chẳng những có thiên tư trác tuyệt, hơn nữa còn là kẻ điên.

Song dù bị đám ma đạo sỹ cho là kẻ điên, Tiểu Ân lại cố gắng tìm chỗ tốt mà không gian thần bí mang tới.

Sau khi liên thủ với Nhất Hào, bọn họ phân tích được một ít về xạ tuyến thần bí. Tất nhiên, vì phân tích thứ đồ chơi cường đại này, Tiểu Ân cũng tiêu hao rất nhiều lực lượng tinh thần. Bởi vì để có một ít tư liệu về xạ tuyến thần bí, Tiểu Ân phải phát ra năng lượng nhỏ như vi sinh vật để tiếp xúc với xạ tuyến, cho đến khi mô phỏng xong năng lượng xạ tuyến, mới có thể thoải mái một chút.

Cho nên mới nói, trong quá trình này Tiểu Ân tổn hao quá nhiều lực lượng tinh thần, nhưng tất cả đều đáng giá.

Từ từ, rốt cuộc Tiểu Ân có chút hiểu được xạ tuyến thần bí hợp thành như thế nào, đó là thuyết quang học, trong mỗi luồng ánh sáng ẩn chứa năng lượng dao động mãnh liệt. Mà tinh thạch vốn không còn năng lượng lại có thể hấp thu năng lượng dao động này.

Còn về phần hấp thu được thuộc tính gì, ngay cả Nhất Hào cũng không có phán đoán chuẩn xác.

Nhưng đối với Tiểu Ân mà nói, bí mật của năng lượng tinh thạch không quan trọng.

Hắn không phải người của công hội, dù có nắm giữ được bí mật, cũng không thu được nhiều chỗ tốt.

Đối với hắn mà nói, thu hoạch lớn nhất là phân tích sự hình thành của xạ tuyến thần bí, điều này là một cửa ải quan trọng đối với hắn.

Nhất Hào đang liều mạng phân tích, tính toán khi năng lượng mặt trời tiếp xúc với tinh thần ý thức của Tiểu Ân sẽ sinh ra hậu quả gì.

Ngoài điều đó ra, lực lượng tinh thần phải làm thế nào mới có thể kết hợp với năng lượng mặt trời mà không bị năng lượng này tổn thương

Hai nhiệm vụ này dường như không thể hoàn thành, nhưng dưới sự tính toán của Nhất Hào, rất nhanh đã có đầu mối, hơn nữa còn dùng tốc độ điên cuồng để hoàn thành

Sắc mặt của Tiểu Ân mơ hồ trắng bệch, nếu như Nhất Hào dùng thời gian mười bảy, mười tám năm mới tính xong, Tiểu Ân chắc chắn tin

Nhưng nhanh như vậy đã tính xong, quả thực Tiểu Ân có chút chần chừ, nó không phải gạt người chứ, sao có thể giải quyết nhanh như vậy

Cảm nhận được sự nghi ngờ của Tiểu Ân, Nhất Hào dùng giọng nói máy móc, lạnh như băng nói:

- Năng lượng xạ tuyến là do năng lượng mặt trời áp súc cao độ mà thành, trong bộ tư liệu của tôi có phân tích tường tận, hơn nữa trải qua vô số phương án nghiệm chứng, cho nên chỉ cần điều chỉnh một chút là có thể yên tâm sử dụng

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu ra, nguyên Nhất Hào dùng tư liệu khoa học, cho nên mới giải quyết vấn đề nhanh như vậy

Ánh nắng không hề xa lạ với sinh vật có trí tuệ

Dù thế giới ma pháp hay thế giới khoa học kỹ thuật, đều nghiên cứu về ánh nắng, đặc biệt là khi khoa học kỹ thuật phát triển tới đỉnh cao, lợi dụng ánh nắng cũng không phải chuyện khó tin

Năng lượng xạ tuyến trong không gian thần bí, kỳ thực do ánh nắng mặt trời áp súc cao độ mà thành

Nhất Hào tìm tư liệu khoa học có liên quan tới nó nên mới nhanh chóng tính toán ra

Tiểu Ân đem tính toán của Nhất Hào ghi nhớ vào trong đầu, sau đó hít sâu một hơi, dùng phương thức vi diệu điều chỉnh lực lượng tinh thần

Cổ lực lượng tinh thần này không cường đại, nhưng có lực hấp dẫn thần kỳ, kéo một đạo năng lượng xạ tuyến thần bí đến

Khi năng lượng xạ tuyến chạm phải một tia lực lượng tinh thần, dù là Tiểu Ân hay đám ma đạo sỹ quan sát ở bên ngoài đều lạnh lẽo

Bọn họ lẳng lặng đợi, song sau một giây, tất cả mọi người sợ hãi than, Tiểu Ân không bị xạ tuyến thần bí đánh chết, ngược lại hắn còn khống chế được đạo xạ tuyến thần bí này

Từ từ, lấy đạo năng lượng này làm vật dẫn, Tiểu Ân khống chế tám đạo năng lượng xạ tuyến. Những đạo xạ tuyến dưới sự khống chế của hắn, bắt đầu điên cuồng vận chuyển, trong không trung vang lên những tiếng nổ, mỗi tiếng nổ vang lên, khiến trái tim yếu ớt của đám ma đạo sỹ đập liên hồi.

234. Chương 55: Cắt Không Gian

Sắc mặt Jonathan trắng bệch kêu lên

Nếu như không phải hắn bó tay với xạ tuyến, chỉ sợ đã sớm đuổi tinh thần ý thức của Tiểu Ân ra ngoài

Tiểu Ân kinh ngạc quay đầu lại, sắc mặt của hắn trở nên khó coi. Bởi vì hắn nhìn thấy hơn hai mươi người, những người này vây hắn vào giữa, sắc mặt của mỗi người lóe ra sát khí sắc bén, dường như Tiểu Ân thiếu nợ bọn họ

Toàn bộ lực chú ý của Tiểu Ân và Nhất Hào đều tập trung vào không gian thần bí, không rảnh để chú ý tình cảnh bên ngoài

Cho đến lúc này, Jonathan điên cuồng kêu gào, hắn mới phát hiện tình huống của bản thân mình

Chẳng qua chỉ hơi cảm ứng một chút, Tiểu Ân liền biết, những người ở nơi này, không có người nào dễ đối phó, ma lực của bọn họ rất cường đại, ai cũng trên mình

Nhất thời, cảm giác nguy hiểm xuất hiện trong lòng Tiểu Ân

Dù là ai, bị hơn hai mươi ma đạo sỹ vây quanh, chỉ sợ đều không có cảm giác an toàn, hơn nữa nhìn bộ dáng của những người này, chỉ hận không lột da rút gân mình thôi

Vì quá sợ hãi nên Tiểu Ân lập tức làm một chuyện chính xác

Lực lượng tinh thần của hắn có hơn một nửa bị biến dị, hơn nữa còn dung hợp với tám đạo năng lượng xạ tuyến trong không gian thần bí

Giờ phút này, lực lượng tinh thần của hắn hòa thành một thể với tám đạo năng lượng xạ tuyến, cho nên hắn dứt khoát đem tám đạo xạ tuyến thần bí ra khỏi không gian thần bí

Xạ tuyến thần bí đứng độc lập trong không gian, căn bản không rời khỏi phạm vi của mình. Nhưng khi kết hợp với tinh thần ý thức của Tiểu Ân, lại hình thành nên một loại vật chất khác, cứ như thể ung dung thoải mái đột phá hạn chế không gian, bị Tiểu Ân mang tám đạo ra ngoài

- Hô...

Mấy tiếng động kỳ dị vang lên. Năng lượng xạ tuyến bắt đầu nhảy múa quanh người Tiểu Ân. Giờ phút này Tiểu Ân không khác gì con bạch tuộc có tám cái xúc tu, chỉ bất quá tám cái xúc tu này dài hơn thân thể gấp ba lần

Mỗi một đầu năng lượng xạ tuyến thoát khỏi hạn chế không gian, đều tự động dài thành năm thước, theo tâm ý của Tiểu Ân biến thành xúc tu

Có tám cái xúc tu này phòng hộ, Tiểu Ân mới cảm thấy an toàn một chút

Song ngoài dự đoán của Tiểu Ân, hơn hai mươi người này vốn hùng hổ, dường như muốn trực tiếp phân thân hấn nhưng khi thấy hắn rút năng lượng xạ tuyến ra khỏi không gian thần bí, liền lập tức trở nên nhón nháo, tìm nơi để chạy trốn

Hơn hai mươi ma đạo sỹ trong nháy mắt dùng những thủ đoạn khác nhau để chạy trốn. Thậm chí nửa thân thể đã rời khỏi tầng đỉnh, lúc nào cũng có ý niệm chạy trốn

Lần này tới lượt Tiểu Ân cứng miệng, hắn liếc mắt nhìn tám cái xúc tu bạch tuộc quanh người mình có chứa năng lượng xạ tuyến, hắn không nghĩ ra, tại sao những người này lại sợ thứ này như thế

Xa xa, tất cả ma đạo sỹ đều cẩn thận nhìn Tiểu Ân, trong mắt bọn họ xuất hiện tâm tình dao động kịch liệt

Đối với những người đứng đầu trên đỉnh kim tự tháp, rất hiếm khi bọn họ bộc lộ tâm tình này

Khóe miệng Tiểu Ân nhếch lên, trong lòng hắn âm thầm kêu khổ

Mặc dù hắn nắm giữ được tám đạo năng lượng xạ tuyến, nhưng nói thật, đối mặt với hơn hai mươi ma đạo sỹ, hắn tự biết người biết mình. Biết mình không thể nào thoát khỏi sự vây công của những người này, cho nên trong lòng hắn rối bời. Hắn dùng toàn lực để khống chế tám đạo năng lượng xạ tuyến, ít nhất có thể gây áp lực cho những cường giả đứng đầu

Có lẽ cử động của Tiểu Ân khiến bọn họ thoáng yên tâm một chút, những ma pháp sư vây quanh Tiểu Ân trao đổi ánh mắt với nhau, trong nháy mắt đạt thành hiệp nghị

Lông mày của Tiểu Ân hơi cau lại, hắn rõ ràng cảm ứng được sự kiêng kỵ của những người này đối với mình, hơn nữa còn có chút địch ý

Hắn thậm chí rõ, sở dĩ những người này có địch ý là do hắn liên hợp với Nhất Hào, lấy năng lượng xạ tuyến ra khỏi không gian thần bí

Trong lòng Tiểu Ân cười khổ, nếu như vì nguyên nhân này mà kết tử thù với những cao thủ đứng đầu của ma pháp công hội, mới là chuyện oan ức nhất thiên hạ

Nhưng trong tình huống này, Tiểu Ân chỉ biết duy trì nguyên trạng, nếu hắn vứt bỏ tám đạo năng lượng xạ tuyến này đi, như vậy sẽ không đảm bảo được an toàn trước đám người này

Nhìn một vòng, ánh mắt của Tiểu Ân nhìn Jonathan, lãnh đạm nói:

- Jonathan các hạ, ngài làm vậy là có ý gì?

Về mặt của Jonathan trở nên căng thẳng, hần trầm giọng nói:

- Tiểu Ân các hạ, xin thứ lỗi, nhưng ta có thể cam đoan, chúng ta không có ác ý

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn hơn hai mươi vị ma đạo sỹ, nếu như không có ác ý, những người này mở to mắt vây quanh mình làm gì. Sự thật rõ ràng như vậy, chỉ sợ kẻ ngu cũng không tin

Nhưng Tiểu Ân không phản bác ngay, cẩn thận hỏi:

- Nếu ngài không có ác ý, tại sao lại có nhiều người tụ tập như thế này?

Jonathan đang định trả lời thì một lão già râu tóc bạc trắng đột nhiên tiến lên hỏi:

- Jonathan, vị này là ai?

Jonathan lập tức cung kính nói:

- Vị này vừa mới tới ma pháp công hội, yêu cầu khảo nghiệm cấp bậc ma đạo sỹ

Dừng một chút, Jonathan do dự một chút, nói:

- Lần này hần mang theo năm đệ tử, trong năm đệ tử của hần thì có ba người đạt tới cảnh giới tứ tinh đại ma pháp sư, hai người đạt cảnh giới ngũ tinh đại ma pháp sư, hơn nữa trừ một người ra, bốn người còn lại đều nắm giữ ma pháp đặc thù

Mỗi câu nói của Jonathan đều khiến ánh mắt mọi người biến hóa, khi hần nói xong, cả tầng đình yên lặng lại

Ánh mắt mọi người nhìn Tiểu Ân có chút không minh bạch, nhưng có thể khẳng định là dịch ý và sự nghi ngờ đối với hần đã giảm đi nhiều, hơn nữa trong mắt lão già lộ ra tia thương thức

Tiểu Ân biết thái độ của mọi người đã thay đổi, tảng đá trong lòng như gỡ được một nửa

- Không tồi, tuổi trẻ như vậy đã đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, hơn nữa còn dạy ra năm tên đệ tử có cảnh giới đại ma pháp sư, rất giỏi

Lão già tóc bạc hài lòng nói

Giọng nói của lão vang lên, hào khí trong không gian vốn khấn trương liền tiêu tán đi một chút

Trong lòng Tiểu Ân rùng mình, có thể bằng lời nói mà tạo ra uy lực như thế, chắc chắn địa vị của lão già này rất cao

Trên thực tế, lão già này khiến Tiểu Ân có cảm giác nguy hiểm, dù đại tát mãn Dida và Yidikalun chưa chắc đã bằng lão già này

Nếu như nói có người nào có khí thế trên hoặc sánh vai với lão già này, thì chỉ có vu yêu quân vương Pohl Walde, người đứng đầu mười hai quân vương và hai vị trưởng lão của bộ tộc hắc long mà thôi

Còn về hắc long vương, căn bản hai người không cùng cấp bậc

Tiểu Ân ưỡn thẳng ngực, chăm chú nhìn lão nhân, khom người nói:

- Đa tạ ngài tán thưởng

Lão nhân hơi cười, ngón tay chỉ vào năng lượng màu bạc lượn quanh người Tiểu Ân, nhất thời khiến Tiểu Ân có cảm giác bị nhìn thấu

Cảm giác này không hề xa lạ, bởi vì Lăng Bạch Thạch từng thi triển chiêu thức đó, dường như đó là loại mật thuật dùng để phân biệt tuổi tác. Chỉ là Tiểu Ân chưa từng học qua mà thôi

Khi lão nhân thi triển mật thuật, vẫn dùng ánh mắt hiền lành nhìn Tiểu Ân, song khi lão thi triển xong, khuôn mặt tươi cười liền biến mất

Khuôn mặt của lão tràn ngập kinh ngạc, từ từ ánh mắt của lão trở nên khó tin

Ngẩng đầu lên, ánh mắt của lão chăm chú nhìn Tiểu Ân, trong miệng nói thầm, cũng không ai nghe được lão nói gì

Đám ma đạo sỹ nhìn nhau

Tiểu Ân không biết lai lịch của lão ma pháp sư này, nhưng các trưởng lão của tổng công hội ma pháp thì biết rất rõ

Lão nhân gia được xưng là một trong ba người hùng mạnh nhất của ma pháp công hội, trên khắp đại lục cũng được xưng là mười nhân vật đứng đầu

Song dù là lão nhân trác tuyệt như thế, vẫn biểu hiện sự thất thố trước mặt Tiểu Ân, khiến người khác có cảm giác khó tin

Ít nhất, biểu hiện của lão ma pháp sư khiến bọn họ rung động, không dưới chuyện Tiểu Ân nắm giữ năng lượng xạ tuyến thần bí

Một lúc lâu sau, vẻ mặt của lão ma pháp sư khôi phục lại như bình thường, nhưng ánh mắt của lão nhìn Tiểu Ân có thêm sự cổ quái

Hít sâu một hơi, lão ma pháp sư nhẹ giọng nói:

- Rất giỏi, chưa tới năm mươi tuổi, thực là thần kỳ

Câu nói này không khác gì tiếng sét đánh, giây phút này, đám ma đạo sỹ ở bên cạnh mới hiểu, tại sao lão nhân gia lại thất thố

Chưa tới năm mươi tuổi đã là ma đạo sỹ? Mà còn bồi dưỡng ra năm đại ma pháp sư. Hơn nữa còn là người đầu tiên trong mấy vạn năm qua nắm giữ năng lượng xạ tuyến

Trong khoảng thời gian ngắn, cả tầng đình chìm trong yên lặng, cho dù là người dẫn Tiểu Ân tới đây, Jonathan và Salt cũng há hốc mồm, dùng ánh mắt như nhìn động vật quý hiếm nhìn Tiểu Ân

Điều đầu tiên mà bọn họ nghĩ đến, đó là hoài nghi lão ma pháp sư làm phép sai, sau đó có năm ma pháp sư làm động tác này, Tiểu Ân có thể linh mãnh phát hiện ra quanh người hắn có năm đạo năng lượng dao động

Nếu như trong tình huống bình thường, động tác của năm tên ma pháp sư này sẽ khiêu khích uy tín của lão ma pháp sư tóc bạc

Nhưng giây phút này, tất cả mọi người đều quên vấn đề này, thậm chí lão già tóc bạc cũng im lặng chờ đợi, có lẽ trong lòng lão, cũng hy vọng mình nhiều tuổi nên hoa mắt.

Thời gian phẳng phất trôi qua, tất cả mọi người lẳng lặng chờ đợi

Song một lát sau, vẻ mặt của năm tên ma đạo sỹ hơi co lại, bọn họ im lặng gật đầu

Tầng đình phát ra những tiếng thở dài, lồng ngực của mỗi cá nhân phát ra những tiếng thở buồn bực

Một người có thể sai lầm, nhưng sáu người cùng kiểm nghiệm thì khả năng sai lầm có thể tính bằng con số không

Giờ phút này dù trong lòng bọn họ không thừa nhận nhưng lý trí của ma đạo sỹ buộc họ phải tin vào sự thật này

- Người...không ngờ người chưa tới năm mươi!

Jonathan cảm khái nói

Tiểu Ân vuốt mũi, xấu hổ cười

Hắn hiểu được, ma pháp kiểm tra này không biết được tuổi tác chính thức của người khác, đại khái lấy năm mươi tuổi làm mốc

Nếu hắn nói cho bọn họ biết sự thực, mình còn chưa tới hai mươi lăm tuổi thì hắn không biết đám ma đạo sỹ này có nhảy lầu không

Tất nhiên dù ma đạo sỹ có nhảy lầu, thì xác xuất bị thương có thể nói bằng không

Lão ma pháp sư tóc bạc thở dài một hơi, cũng không biết lão cảm khái gì

Rốt cuộc, lão ma đạo sỹ trầm giọng nói:

- Jonathan, vị ma đạo sỹ trẻ tuổi này tên là gì?

Jonathan vội vàng nói:

- Vị này đến từ công quốc Louis, là một nhánh của đế quốc Nặc Khả Đa, pháp sư cung đình, Tiểu Ân các hạ

- Louis công quốc?

Đám ma đạo sỹ vắt óc suy nghĩ, nhưng không có người nào từng nghe qua tên của công quốc này

Trong lòng Tiểu Ân đổ mồ hôi, thế mới biết, trong mắt cường giả chân chính, công quốc Louis chẳng được tính là gì

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn có chút không thoải mái

Dù sao Tiểu Ân cũng coi mình là công dân của công quốc Louis, tự nhiên cảm thấy phần nộ

Nhưng Tiểu Ân cũng hiểu, không thể trách bọn họ, bởi vì bọn họ là những cường giả đứng đầu, chứ không phải chính khách, bọn họ không biết công quốc Louis cũng đứng, giống như một người trên trái đất, làm sao biết được những bộ lạc vô danh trên trái đất

- Được rồi, pháp sư trẻ tuổi tới từ công quốc Louis, ngài muốn khảo hạch thành ma đạo sỹ sao?

Lão ma đạo sỹ tóc bạc nói

- Đúng

- Ủ, tên của ta là Scar, là ma đạo sỹ của công hội, có thể khảo nghiệm người

- Đa tạ Scar các hạ

Tiểu Ân thần nhiên nói

Đột nhiên, một vị ma đạo sỹ ngẩng đầu lên, hắn trầm giọng nói:

- Ta nhớ ra rồi, Tiểu Ân

Ánh mắt của mọi người nhất thời nhìn về phía vị ma đạo sỹ đó, Tiểu Ân cũng không ngoại lệ, hơn nữa hắn phát hiện vị ma đạo sỹ này có đôi tai nhọn hoắt, dung mạo của hắn quá mức thanh tú, tràn ngập khí tức tao nhã

Khí chất này, Tiểu Ân từng thấy qua trên người tinh linh, cho nên hắn khẳng định, người này là một vị tinh linh ma đạo sỹ

- Tiểu Ân không chỉ là ma pháp sư của công quốc Louis, còn là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh

Vị tinh linh đó nói

- Ngoại tộc trưởng lão?

Lúc này mọi người mới kinh ngạc

Bộ tộc nguyệt tinh linh rất tự mãn với chủng tộc của mình, lần này lại đột nhiên xuất hiện một vị ngoại tộc trưởng lão, thật khiến mọi người thất kinh

Mi tâm của Tiểu Ân hơi nhú lại, hỏi:

- Ma đạo sỹ các hạ, chẳng qua đó chỉ là hư danh mà thôi, thậm chí ta còn chưa tới bộ tộc nguyệt tinh linh Tên tinh linh ma đạo sỹ liếc mắt nhìn Tiểu Ân, khoe miệng của hắn hơi nhếch lên, nhưng cũng không nói gì, song chính vẻ mặt đó lại càng khiến Tiểu Ân không đoán được ý định của hắn, trời mới biết người này có quan hệ gì với bộ tộc nguyệt tinh linh, nhưng có thể biết mình là ngoại tộc trưởng lão, chắc chắn quan hệ không kém

- Được rồi, ta hiểu rồi

Scar hơi vung tay lên, tên tinh linh ma đạo sỹ cung kính rời đi

Tiểu Ân hiếu kỳ, tinh linh cho hắn ấn tượng của sự kiêu ngạo và cố chấp, từ thái độ của vị tinh linh ma đạo sỹ này, có thể thấy Scar là một nhân vật quyền thế trong ma pháp công hội

- Tiểu Ân các hạ, mới vừa rồi ngài làm thế nào không chế được năng lượng xạ tuyến?

Scar hỏi

Những lời này vừa nói ra, hiện trường nhất thời yên tĩnh, đông đảo ma pháp sư dựng lỗ tai của mình lên, đặc biệt vị tinh linh trưởng lão lại càng hơn xa mọi người

Tiểu Ân nhìn tám đạo năng lượng xạ tuyến ôn thuận quán quanh người mình, trong lòng nở nụ cười khổ

Có thể thu phục thứ này, kỳ thực là dựa vào bộ tư liệu của Nhất Hào có chứa tri thức về quang học. Dựa vào bộ tư liệu khổng lồ đó, Nhất Hào mới có thể đối khoa học kỹ thuật thành ma pháp, hơn nữa còn không chế được năng lượng xạ tuyến

Nói ra thì đơn giản, nhưng muốn giải thích với bọn họ, chỉ sợ mấy ngày mấy đêm cũng không xong

Khe khẽ thở dài, Tiểu Ân nhún vai nói:

- Các vị ma đạo sỹ, ta chỉ điều chỉnh tinh thần ý thức phù hợp với tần suất của năng lượng xạ tuyến mà thôi, song mấy thứ này giống như ruồi bọ, ngay cả ta cũng không thoát được

Sắc mặt của đông đảo ma pháp sư đại biến, đem lực lượng tinh thần của mình điều chỉnh cùng với tần suất của xạ tuyến, một câu nói chứa bao nhiêu khó khăn, nghe quá rộn người

Mặc dù tất cả những người ở đây đều là siêu cấp cao thủ, nhưng không ai dám nói mình có thể làm được điều này

Scar do dự một chút, hỏi:

- Làm thế nào người điều chỉnh được tần suất của lực lượng tinh thần?

- Rất đơn giản

Tiểu Ân tùy ý nói:

- Chỉ cần nghĩ phải điều chỉnh là điều chỉnh được

Rất nhiều ma đạo sỹ lộ vẻ mặt xem thường, nói những lời này ra quả thực khiến người khác khó lòng tiếp nhận

Trong mắt Scar lộ ra vẻ hoảng hốt, sau đó dở khóc dở cười hỏi:

- Chẳng lẽ người có thể tùy ý điều chỉnh tần suất ma lực của mình?

Tiểu Ân mở to đôi mắt vô tội, gật đầu nói:

- Đúng vậy, mặc dù có chút khó khăn, nhưng vẫn miễn cưỡng làm được

Kỳ thật nếu chỉ có một mình Tiểu Ân thì đến chết hắn cũng không làm được, nhưng kết hợp với Nhất Hào, kết quả lại khác

Những tiếng thở dài lần lượt vang lên, ánh mắt của những người này nhìn Tiểu Ân tràn ngập vẻ quái dị

Môi của Scar run lên một chút, hai mắt ngưng tụ lại, một cỗ lực lượng cường đại vô hình vô tướng dựng quanh người Tiểu Ân

Sắc mặt của Tiểu Ân cũng hơi đổi, loại lực lượng này hẳn không hề xa lạ. Đó là lực lượng kết giới thuộc quyền sở hữu của cường giả bất tinh trở lên

Nếu như người khác ở trong kết giới, chắc chắn sẽ bị tấn công, bởi vì chiến đấu trong kết giới là một cơn ác mộng khó quên

Nhưng Tiểu Ân không hề quan tâm, bởi vì kết giới mang tới áp lực rất nhỏ cho hắn, thực sự quá nhỏ, căn bản không khiến hắn cảm thấy có áp lực

Đừng quên trên vong linh đảo, hắn thừa nhận tám tầng kết giới mà chẳng bị sao cả

Tinh thần ý thức thoáng khếch tán một chút, lập tức Tiểu Ân hiểu được, đây là kết giới do ma đạo sỹ tọc bạc tạo thành

Hừ lạnh một tiếng, ma pháp nguyên tố ở xung quanh điên cuồng hướng về phía người Tiểu Ân

Giờ phút này, Tiểu Ân dùng thời gian ngắn nhất để áp súc ra ngọn lửa siêu cường khiến cả hắc long vương cũng phải kiêng kỵ

Nếu có thứ này, cho dù không thể đánh nát kết giới của đối phương, nhưng để thoát vây thì không có vấn đề gì

Song ánh mắt xoay chuyển, Tiểu Ân ngoài ý muốn nhìn tám đạo năng lượng xạ tuyến vờn quanh người mình, trong lòng hắn khẽ động, những người này rất kiêng kỵ thứ này, đặc biệt lúc đầu khi hắn lấy nó ra, những người này như gặp phải đại địch

Bởi vậy có thể thấy được, đồ chơi này có chút hiệu quả

Hắn vừa nghĩ tới đây, tám cái xúc tu bắt đầu không an phận. “Ba” một tiếng, chúng điên cuồng giãy dụa quanh người Tiểu Ân

Một giây sau, mọi người cứng miệng lại

Xạ tuyến thần bí giống như có tác dụng cắt đứt không gian, hề nơi bị nó đi qua, kể cả kết giới do Scar thi triển ra cũng giống như băng tan vào nước, trong phút chót tan biến

Về mặt của các ma đạo sỹ trở nên khó coi, Tiểu Ân sử dụng thủ đoạn này khiến kết giới của Scar không có đất dụng võ

Hai mắt của Tiểu Ân mơ hồ tỏa sáng, cho tới bây giờ, hắn không nghĩ tới tác dụng rợn người như thế này của năng lượng xạ tuyến

Đặc biệt cảm giác khi cắt đứt không gian, cảm giác này khiến hắn lưu luyến không quên, thậm chí có chút si mê. Đây là hệ ma pháp gì? Sao lại có uy lực cường đại như vậy? Vật ở trong không gian thần bí là thứ gì?

Liên tiếp những vấn đề xuất hiện trong lòng Tiểu Ân, nhìn sắc mặt khó coi của đám ma đạo sỹ, trong lòng hắn xuất hiện cảm giác hưng phấn và tự hào

- Ai...

Scar thở dài một tiếng, xoay người rời đi, từ từ, hơn hai mươi ma đạo sỹ cũng rời đi, chỉ còn lại hai người Jonathan và Salt

Tiểu Ân gãi đầu, không hiểu ý của bọn họ, cẩn thận hỏi:

- Hai vị, khi nào thì khảo hạch của ta bắt đầu?

Jonathan và Salt dùng ánh mắt kỳ dị nhìn hắn, bọn họ đồng thanh nói:

- Người cần phải khảo hạch sao?

235. Chương 56: Ma Thú Giăng Co

Hai người Jonathan căn bản không dám tới gần Tiểu Ân, cho nên đứng ở xa kêu la

Tiểu Ân nhìn tám đạo năng lượng xạ tuyến giống như tám cái xúc tu của bạch tuộc, liền cảm thấy đau đầu. Mặc dù hắn có thể khống chế và sai bảo năng lượng xạ tuyến, nhưng phải làm thế nào để tán đi luồng năng lượng này, hắn cũng không nắm chắc

Cúi đầu, não Tiểu Ân vận chuyển với tốc độ cao, Nhất Hào không ngừng phân tích và cung cấp các đáp án khác nhau cho Tiểu Ân

Trong đó đáp án thứ nhất phù hợp với tâm ý của Tiểu Ân nhất

Đáp án đó đề nghị Tiểu Ân áp súc lực lượng tinh thần, đem tám đạo năng lượng xạ tuyến ngưng tụ lại, biến thành tám khối năng lượng cầu nhỏ nhỏ

Cứ như vậy, chẳng khác nào năng lượng đó áp súc bên cạnh hắn, một khi đối địch với người khác, tuyệt đối có thể khiến địch nhân nhấm nháp uy năng to lớn của khối cầu này

Ngay cả Scar cũng không dám tiếp xúc với năng lượng xạ tuyến, mặc dù ít đi vài phần linh tính, không cách nào phát huy được hiệu quả lớn nhất, nhưng uy lực có thể khiến bất cứ ai cũng phải rùng mình

Tiểu Ân liếc nhìn Jonathan và Salt, hắn lập tức hủy bỏ ý nghĩ này, tìm một biện pháp đơn giản

Nhất Hào cho hắn hai lựa chọn đơn giản, sử dụng lực lượng tinh thần thi triển Chấn Đãng Pháp, hóa giải uy năng cường đại của năng lượng xạ tuyến, chỉ cần năng lượng xạ tuyến không được bổ sung năng lượng, chỉ mất một lát là có thể giải quyết củ khoai lang nóng này

Mặc dù trong lòng thâm hô đáng tiếc, nhưng Tiểu Ân phải sử dụng phương pháp này

Từ từ, năng lượng dao động quanh người Tiểu Ân đang lộn xộn. Đó là di chứng của năng lượng vô chủ

Nhưng loại năng lượng ám áp này lại mang đến cảm giác vui vẻ cho người khác

Trong lòng Tiểu Ân không hiểu chút nào. Năng lượng này rất ám áp, nhưng một khi ngưng tụ thành năng lượng xạ tuyến lại trở nên cuồng bạo. Áp lực và sát khí khổng lồ, thậm chí còn hơn cả đám vong linh trên vong linh đảo

Rốt cuộc, dưới sự cố gắng của Tiểu Ân, phần lớn năng lượng xạ tuyến đều khếch tán ra ngoài. Tám đạo năng lượng xạ tuyến giờ chỉ như tám sợi tóc

Song tới tình trạng này, dù Tiểu Ân chấn động thế nào, cũng không thể xua tan năng lượng xạ tuyến thể rắn này đi

Thấy vẻ mặt nghi hoặc của Tiểu Ân, Jonathan cười khổ

Nhóm ma đạo sỹ của bọn họ, ai cũng muốn khống chế năng lượng xạ tuyến, nhưng đến giờ chưa có ai thành công, nhưng sau khi người này xuất hiện, lại đoạt đi tám đạo năng lượng xạ tuyến, tất nhiên khiến bọn họ đổ kỵ

- Tiểu Ân các hạ, tám đạo năng lượng xạ tuyến này trải qua thời gian mấy vạn năm mới ngưng kết thành, đã đạt tới thực thể, không cách nào phá hủy được

Jonathan hâm mộ nói

Tiểu Ân chớp đôi mắt, kinh ngạc hỏi:

- Thế ta phải xử lý thế nào, chẳng lẽ phải cầm nó trong tay?

- Tất nhiên không cần, ngài có thể đem nó vào vật phẩm trang sức không gian của mình, ta nghĩ dưới năng lực khống chế của ngài, sẽ không gặp phải vấn đề gì

Tiểu Ân tự hỏi một chút, nhất thời tiếp thu ý kiến của hắn, nhưng hắn không bỏ nó vào vòng cổ không gian thiếp thân của mình, mà bỏ nó vào một vật phẩm trang sức không gian mới tinh

Mặc dù vòng cổ không gian không còn là vật phẩm trang sức không gian lớn nhất của hắn, nhưng nhiều năm gắn bó với hắn, hắn không muốn đổi cái mới. Có lẽ do hắn hoài niệm

Ngẩng đầu lên, đón nhận ánh mắt hâm mộ của Jonathan

Lão ma đạo sỹ xấu hổ cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, đạo năng lượng xạ tuyến đó do nguyên tố quang hệ áp súc thành, nếu ngày sau ngài muốn sử dụng, chỉ cần để nó hấp thu đủ nguyên tố quang hệ, là có thể khôi phục lại

Tiểu Ân nghe xong, nhất thời vui mừng khôn xiết

Hắn vốn đang cân nhắc, làm thế nào mới có thể phát huy tác dụng của thứ này, dù sao lãng phí đồ chơi cường đại như thế, ngay cả bản thân hắn cũng không thể tha thứ cho mình

Cảm ơn Jonathan, ánh mắt của Tiểu Ân chuyển dời tới không gian thần bí trên tầng đỉnh

Ở bên trong, mặc dù thiếu đi tám đạo năng lượng xạ tuyến, nhưng không ảnh hưởng gì tới không gian, năng lượng cuồng bạo vẫn cuồng bạo như cũ, tinh thạch trôi lơ lửng từ từ hấp thu năng lượng nguyên tố

- Jonathan các hạ, xạ tuyến này bắt nguồn từ đâu?

Tiểu Ân tò mò hỏi

- Máy thứ này đều được lưu truyền từ vạn năm trước

Jonathan thở dài nói

Trong lòng Tiểu Ân khê động, nhất thời đoán được một chút, sắc mặt hắn vui mừng nói:

- Ngài nói, máy thứ đó do mấy vị ngàn năm truyền kỳ liên thủ chế tạo?

- Không sai

Jonathan gật đầu nói:

- Nếu như không phải mấy vị ngàn năm truyền kỳ chế tạo ra, sao nó lại có uy năng to lớn như thế?

Đôi mắt của Tiểu Ân lóe sáng, đúng vậy, nếu như không do cao thủ bậc đó chế tạo, hơn nữa trải qua vài vạn năm ngưng tụ, tám đạo năng lượng xạ tuyến này không thể có uy năng cường đại như thế, ngay cả không gian cũng dễ dàng cắt đứt

Mắt Tiểu Ân chỉ hơi tỏa sáng mà thôi, còn vẻ mặt không thay đổi gì cả

Điều đó khiến hai vị ma đạo sỹ càng đánh giá Tiểu Ân cao hơn

Ở độ tuổi trẻ như vậy đã sớm trở thành ma đạo sỹ, hơn nữa có được lợi khí có uy lực to lớn, vẫn bảo trì được sự bình tĩnh, quả nhiên không tầm thường

Mang Tiểu Ân trở về tầng mười một, nhưng lúc này hai người không đề cập tới chuyện khảo hạch nữa, mà trực tiếp giao huy chương và ma pháp bào của công hội cho Tiểu Ân

Nhìn ma pháp bào và huy chương thất tinh đại biểu cho ma đạo sỹ, trong lòng Tiểu Ân tràn ngập cảm xúc

Thân thể hắn nhẹ nhàng run lên, mở ma pháp bào ra. Đây là kiện ma pháp bào đã trải qua xử lý, chẳng những phía trên có vài ma pháp, thậm chí có thể tự động điều chỉnh kích cỡ lớn nhỏ, và có tác dụng chống lại thời tiết khắc nghiệt ở ngoài

Mặc ma pháp bào vào, góc áo còn thừa tự động thu lại, trở nên rất vừa vặn

Nhẹ nhàng di chuyển, máy thứ này vào tương đương với việc mang theo một chiếc máy điều hòa, có thể điều chỉnh nhiệt độ thích hợp với thời tiết bên ngoài

Tất nhiên để làm được điều đó, Tiểu Ân phải tiêu hao lực lượng tinh thần, ma pháp bào chỉ là vật dẫn mà thôi

Chỉ cần Tiểu Ân đồng ý, hắn có thể khiến mười thước xung quanh mình trở nên ấm áp

Tháo huy chương nhất tinh ra, giao cho Jonathan, Tiểu Ân đeo huy chương thất tinh lên. Sắc mặt hơi biến đổi, Tiểu Ân phát hiện, huy chương này khác với huy chương nhất tinh

Huy chương thất tinh không chỉ đại biểu cho thân phận ma đạo sỹ của hắn, hơn nữa trong đó còn khảm một vật phẩm kỳ dị. Vật phẩm đó thông thả hấp thu nguyên tố ma pháp ở xung quanh, nhưng Tiểu Ân không hiểu được công dụng của nó

Jonathan cảm khái nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài là ma đạo sỹ trẻ tuổi nhất của đại lục

Tiểu Ân hơi cười, từ trước tới giờ hắn không để ý tới vấn đề trẻ tuổi

Nhìn y bào và huy chương đặc biệt của mình, Tiểu Ân liền hỏi đối phương

Quả nhiên, Jonathan cười cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, ma pháp bào được công hội dùng thảo dược ma pháp quý hiếm tạo ra, có năng lượng phòng ngự nhất định, lại có thể điều chỉnh nguyên tố năng lượng, đối với ma đạo sỹ mà nói, nó có thể giải quyết được nhiều việc nhỏ

Tiểu Ân gật đầu một cái, chỗ tốt này hắn đã thử qua, quả thật rất tiện lợi

- Còn huy chương ma pháp, trong đó có một khối ma hạch quang hệ, bình thường nó không ngừng hấp thu năng lượng trong không gian. Một khi bản thân ma đạo sỹ gặp phải nguy cơ, nó có thể bổ sung ma lực trong nháy mắt

Jonathan nghiêm túc nói:

- Mặc dù năng lượng không nhiều, nhưng dù là bất tinh ma đạo sỹ, cũng có thể bổ sung được một nửa, trong lúc đối chiến, không nghi ngờ gì sẽ chiếm được nhiều tiện nghi

Tiểu Ân nhất thời hiểu ra, tâm tư của hắn nghĩ tới việc đại tát mãn Dida truy đuổi ma đạo sỹ Rui Pike

Có lẽ khiến Dida thất bại trong gang tấc không chỉ bởi Đông Lăng Ma Hổ, mà còn do sự đặc thù của huy chương ma pháp này

Jonathan mở miệng giải thích mấy chỗ cần chú ý cho Tiểu Ân biết, khiến Tiểu Ân càng hiểu sâu về giá trị của hai kiện đồ vật này

Cuối cùng, Jonathan mỉm cười hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ngài là thất tinh ma đạo sỹ, ngài có hứng thú giữ chức vụ trong ma pháp công hội không?

- Giữ chức?

Tiểu Ân kinh ngạc nói:

- Ngài đùa ta sao? Ta là cung đình pháp sư của công quốc Louis, đồng thời là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh đó

- Không có vấn đề gì

Jonathan hiền hòa nói:

- Ngài gia nhập ma pháp công hội không xung đột gì với thân phận ở ngoài, hơn nữa chỉ thêm thân phận mà thôi, công hội không có yêu cầu gì với ma đạo sỹ

Trong lòng Tiểu Ân động, nhưng hắn lập tức nghĩ đến, người trong ma pháp công hội không phải kẻ ngốc, sao lại làm chuyện ngốc nghếch này

Lắc đầu, Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

- Xin lỗi, hiện giờ ta chưa muốn gia nhập ma pháp công hội, cho nên xin ngài tha thứ

Khuôn mặt của Jonathan không biểu lộ vẻ tức giận gì cả, hắn cười thần bí nói:

- Được rồi, tất cả theo ý của ngài

Tiểu Ân mơ hồ ngửa đầu, trong lòng hắn không yên, có một loại dự cảm, người này sẽ không buông tha cho mình, chỉ là không biết Jonathan sẽ dùng thủ đoạn gì để mượn sức mình

Nhẹ nhàng thở phào, Tiểu Ân đột nhiên nói:

- Jonathan các hạ, lần này tới tổng công hội ma pháp, ngoài việc muốn khảo hạch thành ma đạo sỹ, ta còn một chuyện quan trọng muốn báo với các trưởng lão của công hội

Jonathan nao nao, hắn thuận miệng nói:

- Có chuyện gì, có thể nói qua cho ta nghe không?

Nếu như lúc trước Tiểu Ân không biểu lộ thực lực của mình, Jonathan sẽ không hứng thú nghe chuyện của hắn, nhưng giờ phút này thái độ của Jonathan rất tốt, hơn nữa còn dùng giọng thương lượng để hỏi

Tiểu Ân không chút do dự gật đầu nói:

- Tất nhiên

Mặc dù biết rõ nơi này chỉ có ba người bọn họ, nhưng ánh mắt của Tiểu Ân vẫn dạo qua một vòng

Thấy bộ dáng thần bí đó của Tiểu Ân, Jonathan và Salt cảm thấy tò mò

Giảm âm thanh, Tiểu Ân trầm giọng nói:

- Hai vị, ta phát hiện một thần tượng

- Thần tượng?

Jonathan và Salt trao đổi ánh mắt với nhau, tưởng là chuyện gì, trên đại lục không thiếu thần tượng

Tiểu Ân cười hắc hắc, nói từng chữ:

- Trên thần tượng còn thần lực chưa tiêu tán

- Cái gì?

Lần này Jonathan và Salt không ngồi yên, bọn họ đồng thời tiến lên trước một bước, ánh mắt lấp lánh hữu thần nhìn Tiểu Ân, nếu như không phải kiêng kỵ thực lực của người trẻ tuổi này, chỉ sợ bọn họ đã động thủ

Tiểu Ân gơ tay chặn lại, cười nói:

- Hai vị trưởng lão, hai vị thấy giá trị của tin tức này thế nào?

Jonathan trầm ngâm một chút, lập tức nói:

- Giá trị liên thành, không thể ước lượng

Sau đó hắn nói:

- Tiểu Ân các hạ, xin chờ một chút, ta mới đại trưởng lão Scar tới

Hai vị ma đạo sỹ không hoài nghi lời nói của Tiểu Ân, bởi vì bọn họ biết, Tiểu Ân khó có khả năng lừa ma pháp công hội, nếu không chắc chắn bị tất cả ma đạo sỹ của công hội nhớ nhung, chắc chắn ngày sau không còn an bình

Một lát sau, lão ma pháp sư tóc bạc trắng cùng Jonathan tới tầng mười một

Mặc dù lão ma pháp sư tới cũng không biểu hiện vẻ hỗn loạn gì, nhưng tóc trên đầu lão khẽ nhấp nhô, làm lộ tâm tình của lão

- Tiểu Ân các hạ, tin tức của ngài khiến người khác sợ hãi

Scar đi thẳng vào vấn đề nói:

- Công hội muốn mua tin tức này, không biết ngài có nguyện ý bỏ ra không

Tiểu Ân cười ha ha, nói:

- Tất nhiên, nếu như ta không bán, cũng không chạy tới đây, càng không khảo nghiệm ma đạo sỹ để lấy sự tín nhiệm của các vị

Ba người Scar nhìn nhau cười khở, nguyên vì nguyên nhân này nên Tiểu Ân mới tới khảo hạch ma đạo sỹ. Nếu không chắc hẳn không muốn người khác biết

Kỳ thực mặc dù Tiểu Ân tạo ra một ít sóng gió ở đế quốc Nặc Khả Đa, nhưng chút sóng gió đó không là gì đối với cả đại lục, giống như một hòn đá bỏ vào biển rộng, chỉ có thể khiến một số người chú ý mà thôi, không thể nào hấp dẫn ánh mắt của ma pháp công hội

Cho nên tên của Tiểu Ân không được tầng lớp thượng tầng của công hội biết tới

Trầm ngâm trong chốc lát, Scar nói:

- Tiểu Ân các hạ, không biết ngài định trao đổi gì với chúng ta?

Đôi mắt Tiểu Ân chuyển động nói:

- Ta muốn một ít pháp thuật cấp sáu đỉnh cao. Không biết ngài có thể cung cấp không

Scar nao nao, hần kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, hồ nghi hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, chẳng lẽ sự phụ của ngài không đem ma pháp cao cấp truyền cho ngài sao?

Khóe miệng Tiểu Ân nhếch lên, hần dùng ánh mắt vô tội nhìn đối phương, vô tâm thỉnh giáo:

- Không, cao cấp ma pháp có đặc thù gì sao?

Kỳ thực mặc dù sự phụ Maren của Tiểu Ân được sự trợ giúp của hoàng kim kết giới, đã thuận lợi tiến giai thành nhị tinh ma pháp sư

Nhưng cấp bậc này không là gì đối với ma đạo sỹ, có thể nói lúc nào cũng có thể giẫm chết như giẫm một con kiến, cho nên ngay cả bản thân Maren cũng không có được ma pháp cao cấp

Scar không chút do dự gật đầu đáp ứng nói:

- Kỳ thực đối với ma đạo sỹ mà nói, ma pháp cao cấp chỉ để tham khảo mà thôi, nếu muốn ngày sau có thành tựu, không nên học quá nhiều ma pháp cao cấp mà phải tự mình mò mẫm con đường ma pháp của mình, như vậy mới nghiên cứu được pháp thuật thuộc về mình, hơn nữa mới nắm giữ được kết giới

Sắc mặt của Tiểu Ân khê biến, hần trầm giọng nói:

- Ý của ngài là, nếu như ma đạo sỹ học nhiều ma pháp cao cấp thì tiền đồ ngày sau sẽ bất lợi

Scar mỉm cười, tiểu tử này thật thông minh

- Không sai, ma đạo sỹ sợ nhất là tự mãn với hiện tại, nếu ngay từ đầu học quá nhiều ma pháp, sẽ tạo ra chướng ngại đối với việc nghiên cứu kết giới

Tiểu Ân cung kính đứng dậy, hần thành khẩn cảm ơn

Scar rất hài lòng, nói:

- Người phải nhớ kỹ, ma đạo sỹ cần phải có ma pháp riêng thuộc về mình, làm được như thế sẽ có tác dụng lớn trong việc nắm giữ kết giới

Tiểu Ân lên tiếng, hần hồi tưởng lại những ma đạo sỹ mà mình đã gặp và động thủ, trong lòng so sánh một chút

Bao gồm cả Dida và mười hai quân vương đều có cấp bậc ma đạo sỹ, pháp thuật mà bọn họ thi triển ra, có rất ít ma pháp cố định

Phần lớn bọn họ đều sử dụng pháp thuật thích hợp với bản thân. Có lẽ những pháp thuật đó có uy lực kém một chút, nhưng không thể phủ nhận, khi bọn họ thi triển ma pháp này, mới là giây phút chói sáng, thậm chí so với ma pháp cố định còn khiến người khác rung động hơn

Nghĩ thông suốt đạo lý này, đôi mắt Tiểu Ân sáng lên

Hắn tiến giai thành ma đạo sỹ, rất tâm đắc đối với phương pháp chất chồng, hơn nữa kết hợp Áo Thuật và không gian hệ ma pháp, hiện giờ chiếm được năng lượng xạ tuyến. Nếu kết hợp mấy thứ này với nhau, Tiểu Ân nắm chắc mình không kém bất tinh ma đạo sỹ

Khóe mắt chuyển động, nhìn ba người Scar nhìn mình, sắc mặt Tiểu Ân hơi đỏ lên, vội vàng nói:

- Scar các hạ, xin thứ lỗi, ta vừa rồi nhập tâm quá

- Đó là chuyện tốt

Scar thở dài nói:

- Ta từng có tuổi trẻ, từng vui vẻ khi thực lực tăng lên

Về mặt Tiểu Ân vui mừng, gật đầu một cái, sau đó nói:

- Scar các hạ, đa tạ ngài chỉ dạy

Hắn dừng lại một chút, dưới ánh mắt của đám người Scar, nói:

- Đoạn thời gian trước, ta từng tới vong linh đảo

Sắc mặt của đám người Scar đồng thời biến hóa

- Khi ta tới vong linh đảo, thì nhìn thấy pháp sư của hắc quỷ đại lực đang điên cuồng săn bắt vong linh sinh vật cao cấp

Tiểu Ân uyển chuyển kể lại chuyện trên vong linh đảo, trên cơ bản đó đều là sự thật. Tất nhiên những điều mấu chốt, đặc biệt là quá trình giao thủ của hắc long vương và bán thần tượng, hắn che dấu đi

Mặc dù giờ phút này, Tiểu Ân không cần kiêng kỵ ma pháp công hội như trước kia nữa, nhưng nhiều một chuyện không bằng ít một chuyện, đạo lý này hắn hiểu rất rõ

Một lúc lâu sau, Tiểu Ân kể lại toàn bộ kinh nghiệm của mình, ba người Scar nhìn nhau, bọn họ đồng thời gật đầu

Tiểu Ân kể xong, trong đó có dính dáng đến vài nhân vật

Dù là mười hai quân vương trên vong linh đảo, hay hoàng kim vương Yidikalun, đều là những nhân vật mà người thường không thể nào biết được, cho nên bọn họ không hề hoài nghi lời nói của Tiểu Ân

- Tiểu Ân các hạ, ngài đã cảm ứng qua thần tượng, vậy cảm giác của ngài như thế nào?

Sắc mặt Scar ngưng trọng hỏi

- Rất mạnh

Tiểu Ân thở dài một tiếng nói:

- Đó là một cỗ hơi thở cường đại khiến ta mất đi năng lực chống đỡ, đứng trước lực lượng đó, ta cảm thấy mình rất nhỏ bé

Tiểu Ân tận lực nhớ lại cảm giác khi đó, kỳ thực mặc dù hắn cảm ứng được lực lượng của thần tượng, nhưng tuyệt đối không khoa trương như thế, nhưng nếu Tiểu Ân dùng kế dương đông kích tây thì phải nói nó lợi hại một chút

Dù sao người có thể tiếp xúc với lực lượng của thần không có nhiều, hơn nữa lần đầu tiên tiếp xúc, đều có cùng cảm giác, cho nên Tiểu Ân không sợ có người nói mình nói dối

Về mặt của ba người Scar càng thêm ngưng trọng, bọn họ thoáng nhìn nhau, yên lặng gật đầu một cái, Jonathan nói:

- Không sai, những gì ngài cảm ứng, quả thực là lực lượng của thần. Nhưng đáng tiếc là ngài không biết cường độ của nó

Tiểu Ân tức giận lườm hắn nói:

- Đối với ta mà nói, có thể xác định được lai lịch của lực lượng đã không tồi ra, còn về phần cường độ, ta không hiểu

Lúc này ba người Scar mới nhớ, Tiểu Ân là ma đạo sỹ chưa tới năm mươi tuổi

Ở độ tuổi đó có thể nhận ra lực lượng của thần đã rất giỏi rồi, còn muốn phân chia cấp bậc, đúng là có chút ép buộc hắn

Bởi vì theo tuổi tác của hắn, không thể nào có cơ hội tiếp xúc với lực lượng của thần nhiều

Song bọn họ không biết, mặc dù Tiểu Ân trẻ tuổi, nhưng tiếp xúc với lực lượng của thần lại nhiều hơn bọn hắn

Sở dĩ nói rất mơ hồ là để bọn họ chú ý mà thôi

Scar khẽ gật đầu nói:

- Tiểu Ân các hạ, cảm ơn ngài đã báo tin, ta phải thương nghị với các vị trưởng lão, xin ngài thứ lỗi

Nhìn Scar vội vàng rời đi, Tiểu Ân mơ hồ đắc ý

Ma pháp công hội có nhiều nhân tài, chỉ một góc nhỏ của bọn họ cũng cường đại hơn mười hai quân vương

Vì thế nên có được tin tức này, bọn họ không thể nào buông tha được

Lão hồ ly Dida, quả nhiên nhiều mưu kế

Một lần nữa trở về tầng thứ năm, khi Tiểu Ân đẩy cửa bước vào, hắn thấy mắt của Linnuo và đám người Kim sáng lên

Bọn họ nhìn ma pháp bào và huy chương thất tinh đại biểu cho thân phận ma đạo sỹ của Tiểu Ân, trong lòng mọi người tràn ngập vui mừng và hâm mộ

Mặc dù trước đó bọn họ biết chắc Tiểu Ân có thể thuận lợi thông qua khảo hạch, nhưng khi Tiểu Ân thực sự thành công, bọn họ vẫn không thể khống chế tâm tình kích động của mình

Tiểu Ân cười híp mắt, đảo qua người bọn họ, kỳ thực Tiểu Ân cũng rất hưng phấn khi thấy huy chương và ma pháp bào đại biểu cho thân phận đại ma pháp sư của đám người Kim

- Sư phụ, chúc mừng ngài

Sắc mặt của Kim mơ hồ đỏ lên, hắn hưng phấn nói

Hơi gật đầu, tay vỗ mạnh bờ vai của hắn, trong lòng Tiểu Ân cũng khó che giấu được sự đắc ý của mình

Hắn đột nhiên phát hiện, mình rất muốn gặp Juliana, hắn muốn Juliana chia sẻ niềm vui với mình

Xoay người, hắn thi lễ với Jonathan và Salt nói:

- Hai vị ma đạo sỹ tôn kính, đa tạ đã tiếp đãi

Jonathan khéo hiểu lòng người cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, có phải ngài muốn quay lại công quốc Louis?

- Tất nhiên

Tiểu Ân không hề che giấu nói:

- Chuyện ở đây đã xong, ta muốn gặp bằng hữu và thân nhân để chia sẻ niềm vui

Jonathan hơi gật đầu:

- Đúng vậy, lúc đầu khi chúng ta tiến giai thành ma đạo sỹ, cũng có ý nghĩ như thế. Tiểu Ân các hạ, chúc ngài thuận buồm xuôi gió

Quả thực ma đạo sỹ đối với ma pháp sư mà nói là một cửa ải quan trọng. Nếu vượt qua cửa ải đó, sẽ có được danh vọng và địa vị, hơn hẳn ngày xưa

Cho nên mỗi một ma đạo sỹ đều có những lo lắng vướng bận

Bởi vì thân phận ma đạo sỹ sẽ thay đổi rất nhiều chuyện

Tiểu Ân muốn quay trở về, thông báo cho người nhà của mình, đó là chuyện hoàn toàn bình thường

Từ biệt hai vị ma đạo sỹ, đám người Tiểu Ân tới đại sảnh của tầng một

Lúc này mọi người trong đại sảnh dùng ánh mắt khác thường nhìn bọn họ, đặc biệt là tên nhị tinh ma pháp sư tiếp đãi bọn họ, càng kính sợ, khom người đứng đợi

Cho đến khi bọn họ rời đi xa, vị nhị tinh ma pháp sư này mới thở phào một hơi, từ từ đứng thẳng dậy

Một ma đạo sỹ, năm đại ma pháp sư, trong đó có hai người cấp bậc ngũ tinh

Có lẽ không ai đoán được kết quả này. Người ta có thể lực khổng lồ như thế, không thèm tới phân hội để khảo hạch mà tới tổng công hội để khảo hạch, nhất thời bọn họ trở thành truyền thuyết trong câu chuyện của đám ma pháp sư

Tất nhiên ngoài đám người Tiểu Ân, cũng không có đoàn người thứ hai tạo ra chấn động như thế này nữa

Bọn họ rời khỏi đại sảnh, liền thấy hai chiếc xe ngựa ở trước cửa ma pháp công hội. Hơn nữa có một mã phu thỉnh thoảng nhìn về một hướng, khuôn mặt của hắn lộ vẻ ảo não

Nhìn thấy đám người Tiểu Ân, mắt của tên mã phu trở nên sáng ngời nói:

- Ma pháp sư tôn kính, các ngài có muốn tới xem đại chiến ma thú không, nếu muốn đi thì phải nhanh lên một chút

Đám người Tiểu Ân nhìn nhau cười, bọn họ rất lịch duyệt, chỉ cần liếc mắt một cái là biết xa phu này muốn đi xem. Nhưng trong tòa thành này có quy định chặt chẽ, xa phu chờ ở ma pháp công hội không được phép thì không được rời đi, cho nên hắn chỉ có thể ngoan ngoãn đợi ở nơi này

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, hắn muốn nhanh nhìn thấy Juliana, làm gì còn thời gian đi xem đại chiến ma thú chứ. Hơn nữa hắn cũng không tin, giờ phút này có ma thú nào có thể so được với Hắc Toàn Phong hoặc tương đương với ma thú cấp tám

Khuôn mặt của xa phu trở nên ảm đạm, nhưng hắn đã được huấn luyện, hơn nữa không dám tức giận với ma pháp sư, không thể làm gì khác đành cười trừ

Tiểu Ân vung tay lên, đám người Kim leo lên hai chiếc xe ngựa

Tên mã phu cung kính hỏi:

- Ma pháp sư tôn kính, ngài muốn đi đâu?

- Thành Đông Giao

Tiểu Ân thuận miệng nói, đó là nơi hẹn gặp của bọn họ với Juliana

Mã phu đang nao nao, vẻ mặt ảo não liền biến mất, hắn cao giọng trả lời một câu, sau đó vung roi ngựa, điều khiển xe ngựa chạy ra ngoài

Tiểu Ân, Linnuo và Đức Lỗ Phu ngồi trên một xe ngựa, nhìn biểu hiện của xa phu khẽ lắc đầu

Đột nhiên, trong lòng Tiểu Ân căng thẳng, trong đầu đột nhiên xuất hiện ý niệm đáng sợ

Tên xa phu muốn xem đại chiến ma thú, mà mình nói muốn tới thành Đông Giao, hắn lập tức vui mừng như điên

Chẳng lẽ đại chiến ma thú lại phát sinh ở thành Đông Giao

Đôi mắt của Tiểu Ân trở nên sáng ngời, thân hình vừa động, đã tới trước xe ngựa. ánh mắt nhìn mã phu, hỏi:

- Nói cho ta biết, đại chiến ma thú ở đâu?

Mã phu bị dọa sợ, sự kính sợ và sợ hãi với ma pháp sư trong nhiều năm qua khiến sắc mặt hắn trở nên trắng bệch

Tốt xấu gì lá gan của hắn cũng không nhỏ, nơm nớp lo sợ nói:

- Thành...Đông Giao, tất nhiên là thành Đông Giao

- Đại chiến ma thú gì?

- Không biết, nghe nói có hai đầu ma thú tới từ bên ngoài, rất nhiều ma pháp sư tôn kính đã vội vã tới đó.

Hắn suy nghĩ một chút, dường như nhớ ra nội dung mới, vội vàng bổ sung nói:

- Nghe nói trong đó có một con ma thú biến dị hiếm thấy. Con ma thú còn lại là ma thú cấp tám tới từ đại lục phương nam

Sắc mặt Tiểu Ân chợt đen lại. Hắn hung hăng mắng một tiếng, nói với những người chưa biết biến cố trong xe ngựa:

- Các người từ từ tới, ta tới trước gặp Juliana

Nói xong, thân hình của Tiểu Ân bay lên không trung, sau đó giống như tia chớp bay về thành Đông Giao

Lúc này hai người Linnuo mới từ trong mộng tỉnh lại, nhưng bọn họ nhớ trong thành Yamaniya, ngoài ma đạo sỹ ra những người khác không được phép phi hành, cho nên chỉ biết thúc giục xa phu, bảo hắn dùng tốc độ nhanh nhất để tới đó

Tiểu Ân ở giữa không trung, trong lòng tràn ngập lửa giận

Nghe giọng nói của mã phu, Tiểu Ân biết, chắc chắn Hắc Toàn Phong xảy ra biến cố, nên mới ẩu đả với ma thú cường đại

Nhưng đến tận cùng xảy ra chuyện gì, Tiểu Ân cũng không biết, nhưng có thể khẳng định, nếu như Hắc Toàn Phong phát sinh xung đột với ma thú cấp tám của đại lục phương nam, như vậy những người đó sẽ không ra tay ngăn cản

Bởi vì dù là Hắc Toàn Phong hay ma thú cấp tám, đều không phải là tài sản của ma pháp công hội, nếu cả hai lưỡng bại câu thương mới hợp với ý của bọn họ

Tiểu Ân dùng toàn bộ lực lượng tinh thần, dùng tốc độ nhanh nhất bay về thành Đông Giao, tốc độ cực nhanh hai cỗ xe ngựa không thể so được

Chẳng qua chỉ mất một ít công phu, Tiểu Ân đã tới thành Đông Giao, hắn đã cảm nhận được hơi thở cường đại của hai đầu ma thú, dường như chúng rất kiêng kỵ nhau

Trong đó có một con là ma sủng của Tiểu Ân, Hắc Toàn Phong

Ngày thường nó vốn không lo không nghĩ, vậy mà hiện giờ ánh mắt của nó rất chăm chú

Ma thú đối diện với nó là một con cự viên (vượn lớn), trên người nó có sáu chi, ngoài hai chân ra còn bốn cánh tay, phân bố ở hai sườn. Thân cự viên cao ba thước, nhưng khi quỳ dưới đất không kém Hắc Toàn Phong nhiều, nhưng khí thế của nó rất mạnh, không hề thua kém Hắc Toàn Phong

Tiểu Ân chỉ hơi cảm ứng một chút, đã biết nó là ma thú cấp tám

Mặc dù chỉ mới giằng co với nhau, nhưng hơi thở cường đại của chúng đã va chạm với nhau, khiến mọi người kinh hãi

Xa xa có mấy ngàn người chạy tới xem

Những người này rất có kinh nghiệm, các khoảng cách giằng co giữa hai ma thú rất dài, có thể nói là sẽ không xảy ra chuyện ngoài ý muốn, chắc chắn không dính phải tai ương

Phía trước hai ma thú, Juliana ngẩng đầu đứng, mặc dù nàng mang mặt nạ tinh linh, che lấp đi dung nhan tuyệt thế nhưng trên người nàng có một cỗ khí chất khác thường, khiến người khác không dám khinh thường

Đứng phía trước với nàng, có mấy người, nhưng hoàn hảo, song phương chưa xung đột với nhau

Thân hình Tiểu Ân như điện, giống như lưu tinh (sao băng) xẹt qua bầu trời, tiếng xé gió vang lên, khí thế mãnh mẽ khiến mọi người sợ hãi than

Một lát sau, Tiểu Ân đã tới bên người Juliana

- Juliana làm sao vậy?

Tiểu Ân không e dè kéo bàn tay nhỏ của Juliana, quan tâm hỏi

Juliana cười ngọt ngào với hắn, khoe mắt lộ ra vẻ phong tình khiến Tiểu Ân cảm thấy ấm áp

Đột nhiên Tiểu Ân cảm ứng được phía trước truyền đến vài đạo xạ tuyến nóng rực, hắn hơi sửng sốt, quay đầu nhìn lại thì thấy ba người đang giằng co với Juliana nhìn mình chằm chằm, dường như muốn nuốt sống mình

Trong lòng Tiểu Ân cảm thán, vừa nhìn đã biết ba người này bị từ trường thiên hồ của Juliana mê hoặc

Mặc dù diện mạo của Juliana bị mặt nạ tinh linh thay đổi, nhưng độ hấp dẫn vẫn không kém trước kia, lực hấp dẫn của nàng vẫn mạnh mẽ!

236. Chương 57: Sinh Tử Ước Đấu

Ba người trước mặt đều không đơn giản, một người là lục tinh đại ma pháp sư Battle, người này bị Hắc Toàn Phong hù dọa nên mới xấu hổ rời đi. Nhưng Carpenter từng nói, người này dường như có lực lượng rất lớn, cho nên hắn cảnh báo bọn họ nhanh rời đi, hiện giờ xem ra sự thực đúng là như thế

Mặt khác hai người còn lại cũng không phải kẻ yếu

Hai người này có bộ dáng rất khác với người của đại lục, mặc dù màu da dễ nhìn hơn hắc quỷ, nhưng chỉ cần liếc mắt một cái là biết bọn họ không phải pháp sư trên đại lục

Hơn nữa khiến người khác ngạc nhiên đó là tu vi của một trong hai người này chỉ tầm nhị tinh ma pháp sư, nhưng người còn lại thì hơi thở lại rất cường hãn. Nói cách khác, đây chính là vị cường giả cấp ma đạo sĩ của đại lục khác.

Đối mặt với ma đạo sỹ, ngay cả Tiểu Ân cũng có chút đau đầu

Đột nhiên sắc mặt Battle đại biến, hắn nhìn Tiểu Ân, khó tin hỏi:

- Người ...Người, ma pháp bào và huy chương của ngươi lấy ở đâu?

Lúc này ánh mắt của hai vị pháp sư ở đại lục khác mới nhìn lên người Tiểu Ân, khi bọn họ thấy huy chương thất tinh, cũng có chút kinh dị

Đặc biệt là tên ma đạo sỹ, càng chau mày lại, một cỗ tinh thần dao động bắn về phía Tiểu Ân

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, hắn không muốn gặp phải phiền toái, nhưng tới cảnh giới của hắn, cũng không sợ phiền toái quần lấy

Trong nháy mắt, một cỗ tinh thần dao động phản kích, dây dưa với ma lực dao động quanh người đối phương Cũng may đôi bên không quyết đấu sinh tử, cho nên chỉ dây dưa một lúc, liền lập tức thu về

- Huy chương của chàng, tất nhiên lấy từ tổng công hội ma pháp

Juliana cười hí hửng, nắm lấy tay Tiểu Ân. Mặt của nàng lộ nụ cười, phát huy mị lực của mình tới tận cùng

Cho dù đã thay đổi diện mạo, nhưng khí chất trên người nàng vẫn khiến người khác không chống cự nổi. Vừa rồi Juliana băng giá, nhưng giờ lại trở nên nhiệt tình như lửa. Trong lòng ba người ở phía đối diện không thể giải thích được, xuất hiện ngọn lửa đỏ kị mãnh liệt

Môi của Battle mở hồ co rút, ánh mắt lóe lên nói:

- Không có khả năng, vừa rồi hắc chỉ là nhất tinh ma pháp sư
- Hắc là ma đạo sỹ

Ma đạo sỹ có màu da rám nắng đây dựa lực lượng tinh thần với Tiểu Ân lãnh đạm nói:

- Hắc quả thực là thất tinh ma đạo sỹ, nhưng xem cường độ thì thời gian hắc tiến giai không dài

Khi nói những lời này, giọng nói của hắc mang theo một cổ ngạo khí, khiến người khác tin vào lời hắc nói Battle nao nao, sắc mặt có chút khó coi

- LaBeouf các hạ, hắc là ma đạo sỹ sao?

Battle chưa từ bỏ ý định hỏi

- Đúng

Thần bí nhân tới từ đại lục phương nam tỉnh táo nói

Ánh mắt của Battle lóe lên, nếu sớm biết trong đám người Tiểu Ân có cường giả ma đạo sỹ, như vậy có chết hắc cũng không lôi kéo cường giả phương nam tới báo thù Hắc Toàn Phong

Song tới lúc này, hắc đành phải đâm lao theo lao

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua người Hắc Toàn Phong, hỏi:

- LaBeouf các hạ, kẻ hèn là Tiểu Ân, không biết có gì chỉ giáo

Vẻ mặt của LaBeouf trở nên ngưng trọng nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta nghe nói trong thành Yamaniya đột nhiên có thêm một biến dị ma thú, nên ta và ma súng cự viên sáu tay tới đây nhìn một chút. Nếu có thể, để cho hai đầu ma thú này luận bàn một chút

Khóe miệng của Tiểu Ân lộ ra vẻ đùa cợt nói:

- Luận bàn? Xin lỗi, ta không có hứng thú, ngài có thể đi tìm người khác

Hắc Toàn Phong là bảo bối của hắc, mặc dù xem khí thế đối kháng thì không dưới cự viên sáu tay, nhưng Tiểu Ân không muốn Hắc Toàn Phong mạo hiểm

Khuôn mặt của LaBeouf chợt buông lỏng, hắc cất tiếng cười to, chợt rống lớn vài tiếng

Cự viên sáu tay vốn đang cảnh giới Hắc Toàn Phong, lập tức vươn ra bốn cánh tay, vuốt ve thân thể, miệng nó phát ra những tiếng gào thét điên cuồng

Hắc Toàn Phong đứng đối diện với nó, đột nhiên thân hình nắm sát xuống đất, đôi mắt to tràn ngập lửa giận

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Có chuyện gì xảy ra?

Juliana hừ nhẹ một tiếng nói:

- LaBeouf sử dụng thú ngữ, nói Hắc Toàn Phong khiếp sợ, không dám so đấu. Nhìn xem, Hắc Toàn Phong rất thương tâm đó

Tiểu Ân nao nao, quả nhiên nhìn thấy Hắc Toàn Phong quay đầu, hai mắt đắm lệ nhìn hắc

Một người một thú tâm ý tương thông với nhau, lập tức Tiểu Ân hiểu được ý của nó, nhưng hơi cân nhắc một chút, Tiểu Ân thở dài một tiếng, khẽ lắc đầu

Danh dự có lẽ rất quan trọng, nhưng so với Hắc Toàn Phong thì không đáng

Tiểu Ân tuyệt đối không để Hắc Toàn Phong lâm vào hiểm cảnh. Hơn nữa quan điểm của hắc đó là tà rằng mình bị đàm tiếu, cũng không để Hắc Toàn Phong đi liều mạng với người khác

Tất nhiên nếu có một ngày Hắc Toàn Phong tiến giai thành cấp tám, thì bằng vào thể chất biến dị của nó, Tiểu Ân sẽ không cự tuyệt nó đi khiêu chiến với ma thú cấp tám. Nhưng đó là dưới tình huống chắc chắn chiến thắng, không phải tình huống thắng bại khó phân như bây giờ, thậm chí còn thắng ít bại nhiều

LaBeouf điên cuồng hét lên, khí thế trên người càng mạnh lên, hắc mỉm cười nhìn về phía Juliana:

- Thú nhân tiểu thư xinh đẹp, ngài kết bạn với một kẻ nhát gan, ngài đi cùng hắn đúng là quá lãng phí sự xinh đẹp và trí tuệ của mình. Nếu ngài không ngài, ta nguyện ý cống hiến sức lực vì ngài

Nói xong, đầu hắn ngẩng cao lên:

- Pháp sư Tiểu Ân, ngươi không dám tiếp nhận khiêu chiến của ta, vậy ngươi rời đi đi

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn LaBeouf đột nhiên trở nên cao cao tại thượng, nói thật trong lòng hắn không tức giận, mà khôn giải thích được, chẳng lẽ tên ma đạo sỹ của đại lục phương nam này đột nhiên mắc bệnh thần kinh?

Juliana che miệng cười, nhẹ giọng nói:

- Tiểu Ân, ma thú ở đại lục phương nam là đông nhất, nơi đó có phong tục, nếu hai nam nhân cùng nhìn trúng một người phụ nữ, thì một bên có thể sử dụng ma sủng để khiêu chiến. Nếu như bên còn lại tiếp nhận khiêu chiến thì dù bị thua cũng chỉ bị mất một ít mặt mũi mà thôi. Còn nếu không dám ứng chiến, như vậy phải rời khỏi vị nữ tử đó, hơn nữa sau này không được phép dây dưa

Tiểu Ân nghe xong có chút dở khóc dở cười, phong tục này thật cổ quái

- Juliana, nàng làm sao biết được

- Hừ hừ

Mũi của Juliana hơi nhíu lại, lộ ra vẻ quyến rũ không nói thành lời, khiến yết hầu của mấy nam nhân đồng thời rung động:

- Chẳng quên sự phụ của ta là ai sao? Phong tục này, sao ta lại không biết chứ

Tiểu Ân khẽ gật đầu, đúng vậy với kiến thức của Dida, tất nhiên sẽ dạy cho Juliana tình huống ở các nơi, nhưng Tiểu Ân không có đãi ngộ đó, bởi vì sự phụ Maren của hắn cũng chẳng biết chuyện này

Sắc mặt LaBeouf mơ hồ lạnh lại:

- Pháp sư Tiểu Ân, xin ngài không nên dây dưa với vị thú nhân tiểu thư xinh đẹp nữa

Tiểu Ân tức giận trừng mắt nhìn đối phương một cái, tên điên này dám đem phong tục ở phương nam áp dụng ở nơi này, đúng là mắc bệnh thần kinh

Khóe miệng lộ ra nụ cười lạnh, Tiểu Ân thuận miệng nói:

- Ngủ giấc

Nói xong hắn ôm lấy bả vai của Juliana, vỗ vỗ nước mắt cá sấu của Hắc Toàn Phong, ra hiệu, dây dưa với kẻ ngốc như thế quá mất thời gian, hắn sợ mình cũng bị ngốc theo

Khuôn mặt của LaBeouf đen lại, trong trí nhớ của hắn, từ trước tới nay chưa từng phát sinh loại chuyện này

Có ma sủng cường đại, đã không dám ứng chiến, lại còn vô lễ, Tiểu Ân là nhân vật đầu tiên

- Tiểu Ân, ngươi dám vũ nhục ta, ta muốn quyết đấu với ngươi

LaBeouf lớn tiếng quát

Giọng nói giống như sóng dữ truyền ra ngoài, khiến mấy nhìn người đứng xem kinh hô

LaBeouf là cường giả của đại lục phương nam, nhưng nhìn trang phục trên người Tiểu Ân, thì rõ ràng là ma đạo sỹ của đại lục

Nếu đôi bên thực sự quyết đấu, chắc chắn sẽ là sự kiện quan trọng

Giờ phút này, sắc mặt Battle đã sẫm trắng bệch, hắn không nghĩ tình thế phát triển tới mức này. Hắn chỉ muốn giáo huấn Hắc Toàn Phong, cho tới bây giờ hắn chưa bao giờ nghĩ tới điều này sẽ liên lụy tới một vị ma đạo sỹ tôn quý

Tiểu Ân nghiêng mặt đùa cợt nói:

- Quyết đấu? Xin lỗi, ta chưa bao giờ quyết đấu với kẻ ngu

Hai mắt của LaBeouf trợn tròn lên, khí thế cường đại bộc phát trên người hắn, không khí xung quanh dường như bị áp lực đè nén, trở nên ngưng trọng

Battle và pháp sư của đại lục phương nam còn lại thân bất do kỷ lùi về phía sau, dưới áp lực cường đại này, bọn họ không thể nhúng tay vào

Tiểu Ân ôm Juliana, dường như không xem thường người này, nhưng hắn đã sớm đề phòng, lúc nào cũng có thể đánh với đối phương một trận

LaBeouf lạnh lùng nhìn Tiểu Ân, mặc dù trong lòng hắn tràn ngập lửa giận, nhưng khi thực sự quyết đấu, hắn phải tỉnh táo lại

Lông mày của Juliana hơi nhăn lại nói:

- Tính tình của hắn nóng nảy, nhưng lực không chế rất mạnh, là một kinh địch

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Nàng thêm mị thuật?

Juliana cười tươi, giống như một tiểu hồ ly:

- Chỉ thêm một chút thôi.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, tính tình người này quá nóng nảy, nếu không đã không bị Battle lừa gạt. Nhưng dù bị Juliana mị hoặc, hơn nữa trong tình huống giận dữ, hắn vẫn tỉnh táo như trước, dường như lửa giận không cách nào ảnh hưởng tới hắn, năng lượng khổng lồ chế ngự như thế, quả nhiên không hổ danh là ma đạo sỹ

Đột nhiên Tiểu Ân lộ ra nụ cười như có như không, cho dù khí thế của đối phương có cường đại, sắc mặt của Tiểu Ân cũng không thay đổi:

- LaBeouf, người quá ngu ...Nơi này là địa bàn của chúng ta, không phải đại lục phương nam của các người. Nếu muốn quyết đấu vì chuyện này, chờ ta tới đại lục phương nam rồi nói

Đấu chí và khí thế của LaBeouf nhất thời hạ thấp xuống, có thể tiến giai thành ma đạo sỹ, tự nhiên không phải kẻ ngu. Dưới sự nhắc nhở của Tiểu Ân, cuối cùng hắn hiểu đối phương nói có lý

Trong lòng hơi rùng mình, LaBeouf cảm thấy kỳ quái, vì sao hôm nay định lực của mình kém vậy, lại dễ xúc động như thế

Đột nhiên, hắn nhìn Juliana rúc trong lòng Tiểu Ân, đập mắt sáng ngời khiến hắn động tâm

Hàm răng khẽ cắn chặt, LaBeouf khắc chế sát khí cường đại trong lòng, cố gắng tỉnh táo nói:

- Tốt, Tiểu Ân các hạ, ta muốn mời ngài tới đại lục phương nam làm khách

- Tới đại lục phương nam

Đầu tiên Tiểu Ân ngẩn ra, sau đó cười nói:

- Người hy vọng ta tới đại lục phương nam để người khiêu chiến sao?

LaBeouf không nói gì, nhưng nhìn ánh mắt kiên định của hắn là biết ý của hắn

Tiểu Ân cố ý trầm ngâm một chút:

- Được rồi, ta đáp ứng yêu cầu của người, nhưng không phải hiện tại

LaBeouf sững sốt hỏi:

- Lúc nào?

Tiểu Ân hơi cười, dùng ánh mắt đùa giỡn nhìn đối phương, chậm rãi nói:

- Chờ ta tiến giai thành ngàn năm truyền kỳ, ta sẽ tới đó giáo huấn ngươi

Giọng nói của Tiểu Ân tràn ngập mùi vị trêu chọc

Hơi thở trên người LaBeouf trở nên cuồng bạo, nếu như đây là đại lục phương nam, hẳn đã sớm xuống tay. Nhưng giờ phút này trong lòng hắn có kiêng kỵ lớn, nếu không được Tiểu Ân đồng ý, hắn không dám ra tay ở chỗ này

Dù sao, nơi này cũng là tổng công hội ma pháp của đại lục, nếu một khi khiêu khích khiến mọi người phần nổi, đừng nói là bản thân hắn, kể cả đại lục phương nam cũng gặp xui xẻo

Juliana càng tươi cười, nàng ghé vào lỗ tai Tiểu Ân, nói:

- Không nghĩ ra, chàng cũng biết trêu chọc người khác

Tiểu Ân không nhịn được cười nói:

- Ta nói thật lòng mà

Quả thực, nếu người bình thường nói lời này, chắc chắn sẽ bị cho là khoác lác, nhưng xuất phát từ miệng Tiểu Ân thì chưa chắc là hư ngôn

LaBeouf hít sâu một hơi, đột nhiên xoay người, cự viên sáu tay điên cuồng hét lên một tiếng

Đầu cự viên nhất thời nhảy lên cao ba trượng, đã lao tới trước mặt Hắc Toàn Phong, nó nhe răng trợn mắt với Hắc Toàn Phong, thậm chí còn xoay nửa người, quay lưng về phía Hắc Toàn Phong

Tiểu Ân kinh ngạc mở to hai mắt, chẳng lẽ ma thú cũng biết vũ nhục người khác, điều này thật khó tin

Đôi mắt của Hắc Toàn Phong lạnh như băng, nó đột nhiên dựng cái đuôi to lớn của mình lên

Không có lệnh của Tiểu Ân, nó không dám sử dụng cái miệng lợi hại của mình, nhưng lực lượng của chiếc đuôi cũng không nhỏ

Cự viên sáu tay dường như đã có sự chuẩn bị, ngay khi thấy chiếc đuôi của Hắc Toàn Phong quất tới, nó chột đạp hai chân, nhanh như chớp thoát khỏi phạm vi quật, đối với việc nắm chắc thời cơ, dường như nó cao hơn Hắc Toàn Phong một bậc

Song hai mắt của Tiểu Ân sáng lên, là chủ nhân của Hắc Toàn Phong, Tiểu Ân biết, Hắc Toàn Phong chưa phát huy tốc độ của mình, mặc dù nhìn qua thì nó rất tức giận, nhưng thực tế nó vô cùng tỉnh táo

LaBeouf lạnh lùng cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, thú sủng của ngài dám công kích thú sủng của ta, nó đã khiêu khích ta, ta phải vì cự viên sáu tay đòi công đạo cho nó

Khóe miệng Tiểu Ân nở nụ cười xem thường, song hắn còn chưa kịp phát huy sở trường miệng lưỡi của mình thì thân hình to lớn của Hắc Toàn Phong chột ngã xuống

Sắc mặt Tiểu Ân nhất thời đại biến, hắn tiến lên, tới trước chiếc đầu to lớn của nó

Chỉ là biểu hiện tiếp theo của Hắc Toàn Phong khiến mọi người khó tin

Đại quái vật lăn trên mặt đất, đập nát không biết bao nhiêu tảng đá, san bằng không biết bao nhiêu bãi cỏ

Sau đó tứ chi của nó không ngừng giẫm đạp trên hư không, đuôi thì quất khắp nơi, khiến mảnh đất trở nên bừa bãi. Đồng thời trong miệng Hắc Toàn Phong phát ra những tiếng gào thét, nước mắt tự nhiên nhỏ xuống

Tiểu Ân cứng miệng nhìn Hắc Toàn Phong, trong lòng hắn xuất hiện tình cảm khác thường

Biểu hiện của nó không khác gì một đứa trẻ bị người khác khi dễ, nhưng bởi vì thể tích của Hắc Toàn Phong quá lớn, nên thanh thế hơi lớn

Không chỉ có Tiểu Ân không biết làm sao, ngay cả LaBeouf ở phía đối diện, cự viên sáu tay, cùng tất cả mọi người xem náo nhiệt đều thấy lạ, cho tới bây giờ bọn họ không nghĩ ma thú có tâm tình mãnh liệt như vậy, nhìn thân thể cao lớn của Hắc Toàn Phong, mọi người cảm thấy quái dị

Juliana lặng yên không phát ra hơi thở đi lên, nàng nhỏ giọng nói:

- Tiểu Ân, Hắc Toàn Phong nói với ta, nó có thể thắng được cự viên sáu tay

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói:

- Ta không thể để nó mạo hiểm

Juliana bình tĩnh nhìn hắn, trong ánh mắt lộ ra sự khác thường:

- Tiểu Ân, Hắc Toàn Phong là ma thú, nó là ma thú có trí tuệ. Nếu muốn không ngừng gia tăng thực lực, nó cần phải có tinh thần khiêu chiến, người hạn chế nó như vậy, sẽ tạo ra trở ngại trong quá trình phát triển của nó

Tiểu Ân kinh ngạc ngẩng đầu, trong mắt lộ vẻ nghi hoặc

Heo nuôi trong nhà, lúc nào cũng có thể bị làm thịt, nhưng heo rừng lại khác, nó có răng nanh sắc bén, thân hình cường tráng, thậm chí nó có thể liều mạng với các dã thú hung mãnh như hổ, báo

Hắc Toàn Phong và mình không giống nhau, mình dùng cách này để bảo vệ nó, có thích hợp hay không?

Vô số ý niệm xuất hiện trong đầu Tiểu Ân, Tiểu Ân lập tức nghĩ tới hắc long vương. Ngay cả tên có thể so với thần linh, vì để khôi phục thực lực cũng mạo hiểm tới vong linh đảo để đối mặt với mười hai quân vương, nếu Hắc Toàn Phong muốn không ngừng tiến hóa, trở nên siêu việt, nó không thể sống an lành trong nhà được

Thở dài một tiếng, Tiểu Ân bất đắc dĩ nói:

- Được rồi, Hắc Toàn Phong, ta cho phép ngươi xuất chiến

- Hô...

Khi Tiểu Ân nói xong, Hắc Toàn Phong vốn đang lăn lộn khóc lóc, nhất thời giống như chiếc lò xo nhảy dựng lên. Thân hình to lớn của nó giống như không có sức nặng, xoay một vòng trên không trung, sau đó vung văng đứng trên mặt đất

Tiểu Ân nhìn nó, khuôn mặt nó tràn ngập tươi cười vì thực hiện được gian kế, nước mắt vốn chảy cuộn cuộn, trong nháy mắt biến mất

Vươn đầu lưỡi, lưỡi của Hắc Toàn Phong liếm lên tay Tiểu Ân, cái đuôi của nó vẫy vẫy, đắc ý thỏa mãn, rống lên một tiếng với cự viên sáu tay

Tiếng rống của nó không lớn, nhưng tràn ngập sự khiêu khích

Cự viên sáu tay là ma thú cấp tám, nó nhìn thấy Hắc Toàn Phong lăn lộn dưới đất, ánh mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên, nhưng khi Hắc Toàn Phong, nó lập tức phản kích

Bốn cánh tay của nó không ngừng đâm trước ngực, khí thể cường đại không hề yếu hơn Hắc Toàn Phong, đôi bên giằng co với nhau

Juliana mừng rỡ ôm lấy cánh tay của Tiểu Ân, nói nhỏ:

- Ta biết chàng sẽ đồng ý mà

Tiểu Ân nhếch miệng lên, tức giận nói:

- Hắc Toàn Phong có biểu hiện như thế? Dám lừa gạt ta, đến tội cùng là ai dạy nó?

Biểu hiện vừa rồi của Hắc Toàn Phong giống như thật, ngay cả Tiểu Ân cũng tưởng nó thương tâm vì không được xuất chiến, nhưng phản ứng của Hắc Toàn Phong quá nhanh, quá rõ, nếu như Tiểu Ân không nhìn ra ẩn tình trong đó, thì đúng là quá ngu

Đôi mắt Juliana chuyển động, nói:

- Không biết, có lẽ tự nhiên nó nghĩ ra

Tiểu Ân tức giận liếc mắt nhìn nàng, trong lòng rất hối hận, giao Hắc Toàn Phong cho nàng, tuyệt đối là sai lầm

Trước kia Hắc Toàn Phong thông tuệ, nhưng nó là một đứa trẻ thành thật

Nhưng hiện tại nó dám lừa gạt cả chủ nhân

Tất cả đều do hồ ly tinh gây ra

Tiểu Ân đang cảm khái, đôi mắt của LaBeouf đột nhiên sáng lên, cao giọng nói:

- Tiểu Ân các hạ, nếu ma thú của ngài đã tiếp nhận sự khiêu chiến của cự viên sáu tay, vậy để bọn chúng tới lôi đài sinh tử đi

Hắn nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Dựa theo quy định sinh tử, chúng nó chỉ có một người có thể sống sót

Sắc mặt Tiểu Ân từ từ trầm xuống, hắn nhìn đối phương, ánh mắt tràn ngập sát khí:

- LaBeouf, Hắc Toàn Phong là thân nhân của ta, nếu ngươi buộc nó xuất chiến, ta không phản đối, nhưng cự viên sáu tay khiêu chiến với Hắc Toàn Phong, ngươi cũng phải chiến đấu sinh tử với ta

Cơ mặt của LaBeouf run lên, giọng nói của hắn lạnh như băng, tràn ngập sát khí:

- Tốt, Tiểu Ân các hạ, ta tiếp nhận khiêu chiến sinh tử của ngươi, chúng ta sẽ gặp nhau trên lôi đài sinh tử

Hai ma đạo sỹ, hai siêu cấp ma thú, giây phút này bộc lộ sát khí cường đại

Không ai nghĩ đến, hai ma thú giằng co với nhau lại dẫn tới kết quả oanh động như thế này

Trong ma pháp công hội, cường giả của hai đại lực do dự một chút, bọn họ đều lựa chọn khoanh tay đứng nhìn

Có lẽ đây là một cơ hội vô cùng tốt để hiểu rõ thực lực của đối phương.

237. Chương 58: Quyết Đấu Trong Khe Núi

238. Chương 59: Tiền Chuộc Hấp Dẫn

239. Chương 60: Á Long Tyrese

240. Chương 61: Tinh Hồn Ma Hạch

241. Chương 62: Long Trọng Trở Về

242. Chương 63: Mười Tấn

Bọn họ trước đó đã thu được tin tức Tiểu Ân tấn thăng làm ma đạo sỹ, cho nên mới tụ tập tất cả ma pháp sư và quý tộc của công quốc cùng tới nơi này nghênh đón.

Tiffany và phần đông ma pháp sư xuất thân từ ma pháp lâm viên vẫn còn tương đối rụt rè, tuy rằng một đám đều tươi cười rạng rỡ, nhưng dù sao cũng không kích động như vậy.

Nhưng Công tước Louis và những quý tộc thuộc hạ của hắn cả đám đều mở to hai mắt, tràn đầy sợ hãi lẫn vui mừng.

Thành Louis chẳng qua chỉ là một công quốc mà thôi, cũng không phải là đế quốc hùng mạnh siêu cấp gì.

Công quốc như vậy có thể có hai vị đại ma pháp sư đã là chuyện vô cùng giỏi. Về phần ma đạo sĩ sao, nói thật, cũng không phải lấy thể lực của công quốc đã có thể mời chào đến.

Căn cứ lịch sử của đại lục ghi lại, mặc dù cũng đã từng có mấy công quốc vì đủ loại nguyên nhân cho nên được ma đạo sĩ gia nhập liên minh, nhưng đó chính là kỳ ngộ trong trăm năm cũng khó gặp được. Không thể tưởng tượng được Công quốc Louis hôm nay không ngờ cũng may mắn trở thành một trong số đó.

Công tước Louis thậm chí còn có thể tưởng tượng, ngày sau khi đi tới đế đô Nặc Khả Đa thì đãi ngộ của bọn họ khẳng định sẽ cao hơn một tầng.

Đồng dạng, địa vị của Công quốc Louis ở trong đế quốc cũng được củng cố tốt hơn, bất kể là về mặt chính trị, hay là kinh tế đều có rất nhiều chỗ tốt.

Cho nên, biểu hiện cấp bách nhất đối với sự trở về của Tiểu Ân lại là đại quý tộc trong Công quốc Louis này.

Đám người Tiểu Ân vừa mới xuất hiện trong tầm mắt của mọi người, Công tước Louis đã vung tay lên, nhóm nhạc đã sớm an bài trước đó liền ra sức biểu diễn, những thiếu nữ xinh đẹp đang cầm lẫn hoa liền nắm từng nắm hoa tươi tung ra, một chiếc thảm lông dê màu đỏ tươi dài hơn trăm mét được trải ra từ cửa vào của ma pháp lâm viên thẳng tới dưới chân Tiểu Ân.

Công tước Louis dẫn theo các quý tộc tiến lên nghênh đón. Trên mặt vị trung niên nam tử này mang theo nụ cười phát ra từ nội tâm. Có lẽ, ở trong mắt hắn, Tiểu Ân không chỉ là một ma đạo sĩ, hơn nữa còn là một núi vàng tiềm lực vô hạn có thể khai thác.

Quả thật, nếu vận dụng thích hợp, thì một ma đạo sĩ như vậy có thể mang đến của cải cho công quốc tuyệt đối không thua gì núi vàng.

- Tiểu Ân ma đạo sĩ các hạ tôn kính. Ta đại biểu toàn bộ Công quốc Louis hoan nghênh ngài trở về.

Khi Công tước Louis dùng thanh âm lớn nhất cũng xúc động nhất nói ra những lời này, mọi người vây xem xung quanh không hẹn mà cùng phát ra tiếng hoan hô ca ngợi.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, xem xét ánh mắt chăm chú nhìn hắn của Tiffany, sau đó giơ tay đặt trên ngực làm một nửa lễ, đây là lễ tiết dễ dàng gặp được khi các ma pháp sư cung đình gặp mặt chủ nhân.

Hắn làm như vậy để chứng tỏ với Tiffany, mình cũng không quên ước định với nàng. Tuy rằng hắn đã tấn thăng ma đạo sĩ, nhưng đồng dạng sẽ không vứt bỏ Công quốc Louis.

Tiffany thở phào nhẹ nhõm một hơi, trên mặt nổi lên một tia tiểu ý chân thành.

Sau đó các ma pháp sư này tiến lên, các quý tộc tự nhiên làm ra một thông đạo.

Tiffany vung tay lên, từ trong rất đông các ma pháp sư trong lâm viên một thiếu nữ xinh đẹp đi lên.

Trên mặt thiếu nữ mặc dù bị che bởi một tầng khăn mỏng, nhưng từ dáng người và dung nhan lộ ra ngoài của nàng đã biết đây tuyệt đối là một cô gái vô cùng xinh đẹp. Trang phục của nàng vô cùng diễm lệ, một chiếc váy dài màu xanh lá cây buông đến tận chân, trong tay nàng còn cầm một chiếc khăn che mặt trắng như tuyết. Nàng như xấu hổ như vui mừng đi tới trước mặt Tiểu Ân.

- Tiểu Ân các hạ, hoan nghênh ngài trở về.

Nàng vắt chiếc khăn che mặt trong tay lên cổ Tiểu Ân, cười duyên một tiếng, thân thể nhẹ nhàng quay về, viền váy xa động giống như bạch liên ở trong nước bỗng bình rồi đi.

Da đầu Tiểu Ân mơ hồ tê dại, mặc dù hắn không quay đầu lại, nhưng vẫn như trước có thể cảm nhận được ánh mắt nóng rực ngưng tụ trên người mình.

Tiểu Ân nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, hần bắt đặc dĩ nhìn thiếu nữ Tinh Linh xinh đẹp biến mất trong đám người.

Đây không phải nhân rồi tự tìm việc sao...

Chẳng qua, vừa nghĩ tới thất lưng mềm mại không đến nắm tay kia, còn có bóng dáng xinh đẹp và bước chân nhẹ nhàng kia, trong lòng Tiểu Ân vẫn như trước không kìm nổi có chút rung động.

Cũng may ý nghĩ này hiện lên trong nháy mắt thì Tiểu Ân cũng đã khôi phục hoàn toàn bình thường.

Hần khẽ mỉm cười với đám người Tiffany, sau đó đi tới trước mặt Maren, cung kính nói:

- Sư phụ, con đã trở về.

Maren đã sớm vui mừng mỉm cười thoải mái. Bất kể là ai, có thể dạy dỗ ra một đệ tử ma đạo sĩ đều là một chuyện vô cùng tự hào. Mặc dù lão chẳng qua chỉ đưa Tiểu Ân qua cánh cửa của thế giới ma pháp, về phần trưởng thành sau đó trên cơ bản đều là dựa vào sự cố gắng của cá nhân hắn, nhưng điều này cũng không thể xóa bỏ sự thực lão là sư phụ vỡ lòng của Tiểu Ân.

Tyrese ở phía sau đám người mở to hai mắt nhìn. Hắn đương nhiên có thể nhìn ra sâu cạn của Maren, nhưng bất kể như thế nào đều không nghĩ ra, người như vậy làm sao lại có thể trở thành sư phụ của chân long đại nhân chứ?

Trong mắt hắn xem ra, tất cả mọi người ở nơi này đều vô cùng yếu ớt, nếu hắn muốn thì chỉ cần một người là có thể ở chỗ này tàn sát trên trăm lần, cho nên hắn căn bản là không thể tin, Tiểu Ân lại trưởng thành ở trong hoàn cảnh như vậy.

Nếu đổi là nhân loại chỉ sợ sẽ hoài nghi nghiêm trọng thân phận chân thật của Tiểu Ân. Nhưng Tyrese đã cảm thụ qua long khí trong cơ thể Tiểu Ân, lại tuyệt đối không hoài nghi Tiểu Ân không phải là chân long.

Maren kéo tay Tiểu Ân, hai người đồng thời giơ hai tay quá đầu, tiếng hoan hô xung quanh lập tức lại vang lên lần nữa giống như lôi đình (sấm sét).

Khi hoạt động chào đón ở bên ngoài ma pháp lâm viên đã tiến hành khoảng một giờ, mặc dù Công tước Louis có ý muốn tiếp tục, nhưng khi lão phát hiện sắc mặt Tiểu Ân dần dần trở nên khó coi liền quyết đoán bỏ qua tất cả các hoạt động phía sau, đưa Tiểu Ân vào ma pháp tháp tạm thời thuộc về hắn.

Hết thấy trong lâm viên đều thuộc về ma pháp sư thần bí, các quý tộc ở đây cho dù muốn tạo chút quan hệ với các ma pháp sư nhưng cũng không được phép tiến vào trong ma pháp tháp.

Chẳng qua, sau khi Tyrese biết kiến trúc chỉ có năm tầng chính là ma pháp tháp của Tiểu Ân thì trông mắt của á long lại một lần nữa lồi ra.

Ma pháp tháp này ở trong mắt Tyrese xem ra có thể nói là đơn sơ giống như rác rưởi, không ngờ lại là nơi ở của chân long đại nhân...

Bất kể như thế nào thì á long có thể hô mưa gọi gió ở đại lục phía nam này cũng không thể lý giải được cách nghĩ của Tiểu Ân.

Tyrese len lén nhìn Tiểu Ân trong lòng thầm nghĩ: “Chân long đại nhân thực đúng là chân long đại nhân, khẩu vị độc đáo như vậy quả thật là không giống bình thường”.

Bọn họ đi tới tầng thứ ba của ma pháp tháp, ở trong này, mười mấy người vẫn chăm chỉ tu luyện như trước, cho dù là đại sự đi nghênh đón Tiểu Ân bọn họ cũng không rảnh rồi rời đi.

Tiểu Ân khẽ gật đầu một cái, cũng chỉ có thái độ học tập như vậy mới xứng đáng tu luyện ở nơi này.

Lúc này ngoại trừ Tiffany, Maren và mấy ma pháp sư chính thức, tất cả ma pháp sư cấp học đồ đều đã rời đi. Không phải là bọn họ không muốn đi theo Tiểu Ân, mà với thân phận của bọn họ đã không thể tiến vào bên trong ma pháp tháp này.

- Sau khi Lewis thông tri cho chúng ta, ta biết người khẳng định sẽ trực tiếp trở về, cho nên đã nói cho Tiffany và Louis.

Maren bật cười nói:

- Vốn muốn chào đón đơn giản một chút, nhưng không nghĩ đến bọn họ lại làm ra tràng diện lớn như vậy, ài!

Mặc dù Maren dường như đang thở dài, nhưng trên thực tế lão lại đang rất vui, rõ ràng là khẩu không hợp tâm.

Tiểu Ân lúc này mới hiểu được, xem ra thời gian mấy người Tiffany và Louis chờ đợi ở bên ngoài đã không ngắn. Với thân phận của hai người bọn họ có thể làm được điều này quả thực là đã tận tâm tận lực, đã đủ thấy thành ý rồi.

Tiểu Ân khẽ gật đầu một cái với Tiffany tỏ vẻ cảm tạ, hần hỏi:

- Sư phụ, phụ thân của con bọn họ đâu? Vì sao không có ở trong này?

Tyrese lập tức đứng thẳng người, thì ra ở trên đại lục Hoàng Kim không chỉ có một chân long đại nhân. Một khi nghĩ đến ở đây không ngờ có ba chân long đại nhân, trái tim Tyrese lập tức nhảy lên vô cùng nhanh, may mắn thể chất của hắn hơn xa người thường mới khiến trái tim không nhảy ra cổ họng.

Maren cười khổ một tiếng, nói:

- Ba tháng trước, phụ thân ngươi đã dẫn người nhà trở về rồi.

- Trở về?

- Đúng vậy. Ông ấy nói ở nơi này thời gian dài có chút nhớ nhà.

Maren than nhẹ một tiếng, nói:

- Nếu ông ấy muốn trở về, đương nhiên chúng ta không tiện ngăn cản. Tuy nhiên ngươi yên tâm, công tước đại nhân đã phái hai trăm tên hộ vệ cũng đủ đảm bảo bọn họ đều an toàn.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, không nghĩ tới phụ thân ở nơi này thời gian dài như vậy, lại vẫn không thể hoàn toàn thích ứng nơi này.

Có lẽ ở trong lòng lão, mảnh đất đen đã qua cải tạo kia mới là địa phương lão mong muốn ở lại mãi mãi.

Tyrese lại một lần nữa nháy mắt mấy cái, chân long đại nhân cần hộ vệ nhân loại? Hắn đột nhiên phát hiện, đầu mình dường như dùng không được tốt lắm.

Maren nhìn thấy tinh thần Tiểu Ân dường như có chút hoảng hốt vội an ủi:

- Tiểu Ân, người khi nhiều tuổi đều giống như vậy, ngươi không cần quá lo lắng.

Tiểu Ân miễn cưỡng cười, trong lòng hiện lên khuôn mặt già nua hơn của phụ thân.

Thực ra Tiểu Ân biết, với thể chất của nhân loại trên đại lục Hoàng Kim, lão Bond chẳng qua đã đi được một nửa cuộc đời, nhưng mấy chục năm này đối với ma pháp sư mà nói, thực sự là quá ngắn ngủi.

Trong lòng hắn mơ hồ nổi lên một ý niệm, không biết trên thế giới này, có vật gì có thể kéo dài sinh mạng của người thường không? Nếu như có vật đó, như vậy có thể khiến thời gian lão Bond bọn họ ở bên mình lâu hơn.

Ý nghĩ này một khi nổi lên lập tức giống như nước lũ khó có thể khống chế.

- Tiểu Ân, Tiểu Ân...

Tiếng gọi dồn dập khiến Tiểu Ân bừng tỉnh, hắn ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy sư phụ có chút xấu hổ nhìn hắn.

- Sư phụ, có chuyện gì vậy?

- Tiffany đại ma pháp sư vừa rồi thương lượng một chuyện với ngươi, ngươi đang suy nghĩ cái gì, vì sao không có phản ứng?

Khóe miệng Tiểu Ân khẽ nhếch lên một cái, hắn cũng không ngốc đến mức nói ra ý tưởng vừa rồi của mình. Bởi vì hắn biết, nếu thực sự có vật như thế thì khẳng định sẽ dẫn tới một trận sóng to gió lớn, đến lúc đó

không chỉ có người thường muốn đạt được vật đó, chỉ sợ ngay cả những ma pháp sư cũng sẽ không từ thủ đoạn để đạt được nó.

- Tiffany các hạ, thật sự là rất xin lỗi, vừa rồi ta đột nhiên nghĩ tới một vấn đề vận dụng ma pháp trận. Xin ngài thứ lỗi.

Tiểu Ân mở miệng nói bừa.

Tiffany nao nao, sau đó thở dài nói:

- Ta vẫn vô cùng kỳ quái, Tiểu Ân các hạ vì sao có thể tấn thăng ma đạo sĩ ở tuổi này, tuy nhiên hôm nay ta đã hiểu được. Có lẽ chính là cách làm luôn đặt việc nghiên cứu ma pháp ở vị trí đầu tiên trong bất luận trường hợp nào, mới là nguyên nhân lớn nhất khiến ngài thu được thành tựu như vậy.

Tiểu Ân há miệng thở dốc, cho dù da mặt của hắn có dày gấp đôi cũng mơ hồ đỏ lên.

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng, vội vàng chuyển đề tài, hỏi:

- Tiffany các hạ, ngài vừa rồi đang nói cái gì đó?

Tiffany thi lễ thật sâu với hắn, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài hiện giờ đã tấn thăng ma đạo sĩ tôn quý. Mà ngũ vị trưởng lão trong bộ tộc Nguyệt Tinh Linh chúng ta lệnh cho ta đại biểu bộ tộc Nguyệt Tinh Linh, mời ngài tới bộ lạc Nguyệt Tinh Linh một chuyến.

Tiểu Ân sờ sờ mũi, thầm nghĩ mình dù sao cũng là ngoại tộc trưởng lão của Nguyệt Tinh Linh, nhưng ngay cả bộ lạc Nguyệt Tinh Linh cũng chưa từng đi qua một lần, đây dường như cũng đã không thể nói nổi rồi.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, không chút do dự nói:

- Được rồi. Tiffany các hạ, ta nhận lời mời của ngài. Tuy nhiên ta hy vọng, ngài có thể cho ta thời gian mấy ngày chuẩn bị, ta muốn bế quan mấy ngày củng cố một chút cảnh giới trước mắt.

- Đó là đương nhiên, chúng ta chỉ hy vọng ngài có thể quang lâm (hạ cố tới) bộ lạc Nguyệt Tinh Linh vào thời gian rồi là có thể.

Tiffany thở phào nhẹ nhõm một hơi, vui vẻ nói.

Địa vị của Tiểu Ân hiện giờ lại có thay đổi vi diệu, ngay cả là Tiffany cũng không dám đối đãi với hắn giống như trước kia.

Ba người Sara vẫn đi theo phía sau Tiffany lúc này nhìn nhau. Betty đột nhiên mở miệng nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài có thể bố trí một thánh địa tu luyện như vậy trong ma pháp tháp của sư phụ không?

Tiểu Ân liếc mắt nhìn các nàng một cái, lập tức thấy được ba ánh mắt tràn đầy mong chờ, hắn không cần nghĩ ngợi nói:

- Đương nhiên có thể.

Ba cô gái hưng phấn nhìn nhau, trên mặt đều tràn đầy vui mừng, đặc biệt là Sara, mặc dù nửa khuôn mặt của nàng đã che lại, nhưng cho dù là vẻ mặt lộ ra cũng có mị lực (sức hấp dẫn) khiến người ta điên đảo thần hồn.

Trong lòng Tiffany khẽ động, nhìn Tiểu Ân muốn nói lại thôi.

Tiểu Ân cười sáng khoái, nói:

- Tiffany đại ma pháp sư, ngài yên tâm. Ta sẽ tìm mấy địa phương thích hợp trong bộ lạc của ngài bố trí loại ma pháp trận tương tự.

Tiffany nhìn hắn một cái thật sâu, nói:

- Tiểu Ân các hạ, sự hào phóng của ngài đã đạt được sự cảm kích của toàn bộ bộ lạc Nguyệt Tinh Linh.

Tiểu Ân xua xua tay, nói:

- Cảm kích cái gì? Chẳng lẽ ngài đã quên, ta còn là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc Nguyệt Tinh Linh.

Tyrese nghe xong cuộc nói chuyện giữa bọn họ, lực chú ý rút cuộc tập trung trên ma pháp trận trước mắt.

Lực lượng tinh thần của hắn hùng mạnh như thế nào, một khi chú ý tới một việc, còn rất ít việc có thể giấu diếm được hắn. Sau khi xem xét một lát trên thánh địa tu luyện đã được cải tiến ở đây, sắc mặt của á long các hạ lập tức trở nên ngưng trọng.

Tròng mắt của Juliana vừa chuyển, đột nhiên tiến lên hai bước, đi tới bên cạnh Tiểu Ân, vô cùng thân thiết kéo tay hắn, nói:

- Tiểu Ân, đây cũng là ma pháp trận chàng bố trí sao?

- Đúng vậy.

Hiếm thấy Juliana chủ động như thế, Tiểu Ân thực có chút cảm giác thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà lo sợ).

Dung mạo và mị lực của hồ ly tinh này còn tốt hơn so với trong truyền thuyết, nhưng trong hành động lại không có cởi mở như trong truyền thuyết.

Có thể chủ động không kiêng dè đi lên kéo tay đã là đại ngộ cực kỳ hiếm thấy.

- Ma pháp trận này thật không tồi, so với cái ở nhà chúng ta thì như thế nào?

Trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người Juliana biểu hiện sự trong sáng vô tư, càng lộ vẻ dịu dàng động lòng người.

Trong đế quốc Lang Nhân, chỉ cần Juliana xuất hiện thì tuyệt đối là một viên minh châu rực rỡ nhất giữa trường.

Nàng bị mấy vạn người vây xem đều đã thành quen, đương nhiên trong trường hợp nhỏ này sẽ không cảm nhận được áp lực gì.

Ba người Sara liếc mắt nhìn nhau, trong mắt mỗi người đều vô cùng kinh ngạc, ánh mắt nhìn về phía Juliana mang theo chút bất thiện, mà khi nhìn về phía Tiểu Ân lại có một chút u oán.

Tyrese rút cuộc thu hồi ánh mắt trên ma pháp trận, hắn thành khẩn nói:

- Các hạ, ma pháp trận ngài bố trí có được năng lực ngưng tụ và kích hoạt ma pháp nguyên tố. Ma pháp nguyên tố mạnh mẽ bên trong ma pháp trận sẽ khiến tốc độ tu luyện của ma pháp sư minh tướng trong đó nhanh hơn ít nhất gấp đôi. Đây là một ma pháp trận vĩ đại, bất kể đối với chủng tộc nào mà nói đều là một phát minh vĩ đại.

Hắn có chút kích động nói:

- Các hạ, làm người đi theo của ngài, ta đề nghị ngài giao cho ta quyền được học tập ma pháp trận này.

Mấy người Tiffany và Maren đều kinh ngạc nhìn hắn, bọn họ đều không nhìn ra lai lịch chân chính của nam nhân trên người vẫn chưa mặc ma pháp bào, cũng không có ma pháp huy chương gì này.

Nếu không phải từ trên người người này có khí tức ma pháp hùng mạnh, bọn họ thật đúng là có chút hoài nghi, người này rốt cuộc có phải là ma pháp sư hay không.

Tiểu Ân mặt không chút thay đổi hỏi:

- Người muốn học tập ma pháp trận này?

Tyrese cung kính cúi đầu, dùng ngữ khí thấp kém nói:

- Đúng, vì sự phồn vinh hưng thịnh của bộ tộc Á Long, xin ngài cho phép ta học tập ma pháp trận này.

Đám người Tiffany trợn trừng mắt, cũng không nghĩ ra người này có quan hệ gì với á long. Tuy nhiên điều này cũng không trách bọn họ, với thực lực của bọn họ nếu có thể nhìn thấu thân phận của Tyrese vậy mới kêu có quỵ rồi.

Tiểu Ân do dự một chút. Nói thật, hắn cũng không có cảm tình gì quá tốt đối với bộ tộc á long ở đại lục phương nam xa xôi, tuy nhiên nếu Tyrese đưa ra đề nghị này hắn cũng không tiện từ chối.

Tiểu Ân khẽ thở dài một tiếng, nói:

- Được rồi. Ta sẽ truyền thụ cho người ma pháp trận này. Chẳng qua có thể thực sự nắm giữ hay không thì phải xem thiên phú của bản thân người.

- Được.

Tyrese mặt lộ vẻ vui mừng nói.

Mấy người Tiffany trong lòng đều cả kinh, bọn họ đều không ngờ Tiểu Ân lại dễ dàng đáp ứng như vậy.

Ma pháp trận này chính là thánh địa tu luyện, giá trị to lớn có thể nói là độc nhất vô nhị (có một không hai), cho dù là Tiffany cho đến bây giờ cũng chưa từng nghĩ đến có thể học tập được phương pháp bố trí ma pháp trận này từ trong tay Tiểu Ân.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của mọi người đều tập trung trên người á long, chẳng qua đối với điều này Tyrese giống như không hề có cảm giác. Bởi vì trong mắt hắn, ngoại trừ Tiểu Ân thì không còn ai có tư cách khiến hắn chú ý.

Sắc mặt Tiểu Ân đột nhiên nổi lên một tia biến hóa vi diệu, trên người hắn có một loại năng lượng kỳ dị chợt lóe lên.

Ánh mắt của Tyrese lập tức sáng ngời, cũng chỉ có hắn mới có thể cảm ứng được lai lịch của cỗ lực lượng này, đây là long khí, khí tức thuần khiết của thượng vị long giả. Chẳng qua cỗ khí tức này cực kỳ mỏng manh, cho nên ngoại trừ hắn cũng không ai có thể cảm ứng được.

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo một vòng trên người mọi người, cười nói:

- Đã đi đường cả ngày rồi, mọi người đều đi nghỉ đi, còn có chuyện gì tạm thời gác lại đợi ngày mai nói cũng giống nhau.

Đám người Tiffany mặc dù không cam lòng, nhưng Tiểu Ân đã nói ra các nàng cũng chỉ biết rời đi.

Ngược lại Maren trước khi rời đi lại vỗ trán, nói:

- Tiểu Ân, ta suýt chút nữa đã quên. Người cũng không thể ở mãi trên ma pháp tháp tạm thời, cho nên chúng ta định giúp người xây dựng một ma pháp tháp hoàn toàn thuộc về người. Tiffany đã đáp ứng giúp người chuẩn bị một bộ ma pháp trận quang hệ ở trong ma pháp tháp, tuyệt đối là một tác phẩm nghệ thuật vĩ đại.

Khi Maren nói đến ma pháp trận quang hệ, vẻ mặt vô cùng hâm mộ.

Tiểu Ân cũng lập tức nghĩ tới cảnh tượng mỹ lệ của ngũ quang thập sắc trong ma pháp tháp của Tiffany. Có thể vận dụng ma pháp quang hệ đến mức này, quả thật có thể nói là tác phẩm nghệ thuật tuyệt đỉnh. Tuy nhiên hắn từng nghe Betty nói qua, vì chế tạo ma pháp trận này, Tiffany đã sử dụng rất nhiều tài liệu ma pháp trân quý. Nếu ở trong ma pháp tháp của mình cũng trang bị một ma pháp trận như vậy khẳng định là muốn nàng phải bỏ vốn rất lớn.

Maren nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai Tiểu Ân, chậm rãi rời đi:

- Nếu người có đề nghị gì đối với phong cách kiến tạo của ma pháp tháp thì bất cứ lúc nào cũng có thể đề cập.

Tiểu Ân do dự một chút, nói:

- Sự phụ, hay là để ta tự mình thi công đi.

Ma pháp tháp chính thức cũng không phải mặt hàng sử dụng tạm thời. Muốn xây dựng một tòa ma pháp tháp mới, số lượng tiền tài tiêu phí cũng không phải là nhỏ, hơn nữa hắn còn là một vị ma đạo sĩ, ma pháp tháp của hắn cũng không phải người bình thường có thể bằng được.

Maren cười ha hả, nói:

- Tiểu Ân, tất cả tài liệu của ma pháp tháp đều là bộ tộc Nguyệt Tinh Linh lấy ra, lấy lực lượng của một bộ tộc hoàn thành chuyện này, người cứ yên tâm đi.

Tiểu Ân lên tiếng đáp ứng, chờ sau khi Maren rời đi, hần lập tức nói:

- Ta muốn đi tầng cao nhất nghỉ ngơi, Kim, người thay ta an bài một chút.

Kim cung kính lên tiếng đáp ứng, dẫn Juliana và Tyrese đều an bài ở lại trong tòa ma pháp tháp tạm thời của Linnuo.

Tuy rằng hai người trong lòng đều có bất mãn đối với việc này, nhưng mới tới nơi đây nên cũng chỉ có tạm thời ở đó, đợi sau khi ma pháp tháp thuộc về Tiểu Ân xây dựng hoàn tất lại đưa ra ý kiến.

Tiểu Ân sau khi vội vàng đi tới tầng năm, lập tức tiến vào phòng mình, lấy ra mấy viên tinh thạch năng lượng đặt bên trong mấy góc phòng.

Ngay sau đó, toàn bộ trong phòng lập tức xuất hiện một ma pháp trận khéo léo, đây là một ma pháp trận chuyên môn phòng ngự và cảnh báo, mặc dù không có nhiều hiệu quả công kích, nhưng dùng để thủ vệ khi Tiểu Ân tiến vào không gian Nhất Hào lại đã hoàn toàn đủ dùng.

Một lát sau, Tiểu Ân rút cuộc đã kích phát toàn bộ ma pháp trận, hần cẩn thận cảm ứng một chút, không có phát hiện dị thường gì, điều này chứng tỏ ngay cả là trong khoảng thời gian hần rời khỏi ma pháp tháp cũng không có ai tới nơi này.

Đối với việc này Tiểu Ân cực kỳ vừa lòng.

Sau khi bố trí tốt hết thủy bên ngoài, Tiểu Ân lập tức tĩnh tâm lại.

Vừa rồi khi hần đang nói chuyện với sư phụ, Hắc Long Vương đột nhiên thông qua ký ước linh hồn truyền tống tới một ma pháp trận nho nhỏ.

Tiểu Ân bây giờ đã có hiểu biết sâu sắc đối với ma pháp trận, chẳng qua chỉ hơi phân hình một chút liền lập tức cảm ứng được sự sâu sắc huyền diệu trong đó.

Tuy nhiên ma pháp trận này rốt cuộc có tác dụng gì hần cũng hoàn toàn không biết gì cả. Mà càng thêm buồn bực chính là, khi hần hỏi Hắc Long Vương thì vị lão gia ngày xưa hữu vấn tất đáp (có hỏi nhất định trả lời) này lại bắt đầu giả câm giả điếc, căn bản là chưa từng trả lời câu hỏi của hần.

Cho nên Tiểu Ân đành phải vừa để Nhất Hào tiến hành phân tích chính lý, vừa lấy có một nhọc mà yêu cầu nghỉ ngơi.

Năng lực phân tích hùng mạnh của Nhất Hào trong khoảnh khắc này có tác dụng rất lớn, đặc biệt về phương diện chính xác có năng lực siêu cường khiến người ta khó có thể tin.

Không lâu sau, nó đã phân tích xong ma pháp trận này và hoàn toàn sửa sang lại một chút, cuối cùng cho ra kết luận, đây là một ma pháp trận có liên quan tới không gian. Nhưng tác dụng cụ thể ra sao thì bởi vì trong cơ sở dữ liệu tương đối khuyết thiếu trận đồ, cho nên ngay cả nó cũng nói không ra.

Nhưng Tiểu Ân bị khơi dậy lòng hiếu kỳ lại lập tức bắt đầu chuẩn bị, hần muốn làm ra ma pháp trận này càng sớm càng tốt.

Bởi vì hần rất muốn biết, vị vương giả trong Long Tộc này vì sao lại truyền thứ này cho hần.

Ma pháp trận này cũng không lớn, hơn nữa tài liệu cần cũng không phải là tài liệu ma pháp quý hiếm gì, chẳng qua chỉ là một số thứ rất bình thường mà thôi.

Tiểu Ân tìm kiếm một lúc trong không gian trang sức vật phẩm của hần cũng đã tìm được toàn bộ.

Dựa theo yêu cầu của ma pháp trận, Tiểu Ân xếp tài liệu ma pháp vào từng điểm một, rất nhanh, tinh thần của hần đã hoàn toàn sa vào trong đó.

Ma pháp trận này thực sự đơn giản, nhưng cấu tạo của nó lại quyết không đơn giản. Khi ma pháp trận hoàn thành được một nửa, ở không gian bên trong trận đồ dường như có sự thay đổi vi diệu. Nhất Hào đánh giá là ma pháp trận của không gian hệ quả nhiên không có tính sai.

Theo dao động năng lượng thần bí trong không gian dường như càng ngày càng mạnh, trong lòng Tiểu Ân liền trở nên mong đợi hơn, hẳn thực sự rất muốn biết rốt cuộc Hắc Long Vương tặng cho hắn ngạc nhiên và vui mừng gì.

Rốt cuộc, một cây tài liệu ma pháp cuối cùng cũng bình an đặt vào tầng cao nhất, toàn bộ quá trình lưu loát giống như nước chảy mây trôi chỉ một lần đã hoàn thành.

Tới lúc này, Tiểu Ân mới thở phào một cái.

Nhưng vẻ tươi cười trên mặt hắn lại động lại trong nháy mắt, bởi vì hắn đột nhiên phát hiện, vừa rồi một loạt những vật kia mình không ngờ không đi nhầm một bước nào. Hơn nữa ở bên trong còn dựng lên một chút khó khăn cực lớn, nhưng hắn đều từng bước hoàn thành đúng chỗ, không có chút kéo dài, không có chút sai lầm.

Lúc này nhớ lại, động tác vừa rồi của hắn ổn định gần như không giống một người, mà giống như một cỗ máy móc tinh vi.

Trong lòng hắn mơ hồ phát lạnh, hít sâu một hơi, trấn tĩnh một chút tâm tình cuộn cuộn trong lòng, hỏi:

- Nhất Hào, vừa rồi là người khống chế động tác của ta sao?

- Đúng vậy.

Nhất Hào trả lời không chút do dự.

- Vì sao? Ta cũng không truyền đạt mệnh lệnh này mà.

Tiểu Ân lớn tiếng hỏi.

Mặc dù trước kia giao quyền khống chế nguyên tố ma pháp cho Nhất Hào, nhưng thân thể của Tiểu Ân từ trước cho đến nay vốn không để Nhất Hào khống chế thay.

Nếu Nhất Hào có thể giấu diếm được ý thức của Tiểu Ân mà tự chủ khống chế thân thể, như vậy hậu quả này thực sự là quá đáng sợ.

Nhất Hào ủy khuất nói:

- Chủ nhân, thông qua tính toán vừa rồi của ta, dưới tình huống ngài không huấn luyện lại muốn một lần hoàn thành việc bố trí ma pháp trận này, như vậy xác suất thành công không đến 20%. Hơn nữa trong không gian của ngài đã không còn tài liệu cho lần bày trận thứ hai, cho nên ta mới thuận tay giúp một chút.

- Giúp một chút?

Về mặt Tiểu Ân co gập một chút, cuối cùng hung hãn nói:

- Nhất Hào, về sau không có sự đồng ý của ta, không được khống chế thân thể của ta, người hiểu chưa.

- Hiểu được, chủ nhân. Trên thực tế chỉ cần người không muốn, ta căn bản không thể khống chế thân thể của ngài, cho nên ngài căn bản là không cần lo lắng vì chuyện này.

- Nhất Hào.

Tiểu Ân chậm rãi nói:

- Ta vừa rồi cũng không có đồng ý cho người khống chế thân thể của ta.

- Nhưng ngài cũng không có phản đối.

Nhất Hào nói với vẻ đương nhiên.

Tiểu Ân lập tức đảo hai mắt, gặp phải sinh mạng trí tuệ như vậy thật đúng là khiến người ta dở khóc dở cười. Hắn khẽ lắc đầu bỏ qua chuyện này. Lực chú ý của Tiểu Ân lại tập trung tới ma pháp trận vừa mới hoàn thành kia.

Đây là một ma pháp trận nhỏ, chỉ bằng nửa cái bàn to.

Trên mặt có hơn mười loại tài liệu ma pháp khác nhau liên kết mà thành, thiết kế cực kỳ xảo diệu (khéo léo), nhất là khâu hoàn thành một vòng không gian thể kỳ dị.

Mặc dù chưa kích phát ma pháp trận này, nhưng Tiểu Ân đã mơ hồ thấy được một loại hình ma pháp trận hoàn toàn khác biệt.

Tiểu Ân lấy ra một viên tinh thạch năng lượng cao cấp từ trong vật phẩm không gian, hắn thật cẩn thận đặt viên tinh thạch này vào trong ma pháp trận.

Một tia năng lượng dao động rất nhỏ từ địa phương cung cấp năng lượng khuếch tán ra ngoài, rất nhanh lại trở về đến điểm bắt đầu (nó giống như một mạch điện kín).

Đây là tác dụng đặc biệt “đường về” của ma pháp trận này. Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên khẽ động, nếu thêm kỹ xảo đường về vào bên trong các ma pháp trận khác, như vậy sẽ có tác dụng tích cực đối với tiêu hao khổng lồ của tinh thạch năng lượng.

Dù sao Tiểu Ân cũng không phải người trong ma pháp công hội, không thể có được sự cung cấp miễn phí đại lượng tinh thạch năng lượng, tự nhiên cuộc sống phải tính toán tỉ mỉ.

Theo sự dập dờn của năng lượng, tác dụng của ma pháp trận này rốt cuộc bắt đầu chậm rãi tản ra.

Tiểu Ân lui lại phía sau hai bước, cẩn thận bày ra một vòng bảo hộ ma pháp xung quanh người. Mặc dù hắn xác định Hắc Long Vương không có khả năng hại mình, nhưng cẩn thận một chút vẫn tốt.

Chẳng qua chỉ trong mấy phút ngắn ngủi, ở phía trên ma pháp trận này đã xuất hiện một hình chiếu hư ảo.

Corey, đại vương giả trước đây của bộ tộc Hắc Long đang nhàn nhã nằm trong một cái ghế tựa, ở trước mặt lão là hai con u linh long.

Khoảnh khắc khi hình chiếu xuất hiện trên ma pháp trận, ba lão bắt tử này gần như lập tức phát hiện bị người khác giám thị.

Hắc Long Vương hừ lạnh một tiếng, lập tức lão cảm ứng được khí tức của Tiểu Ân, về mặt lão trong nháy mắt đại ra.

Chỉ thấy lão vung tay lên, ở trước mặt lão xuất hiện một ma pháp trận giống hệt cái trước mặt Tiểu Ân, chỉ có điều thể tích của ma pháp trận này lớn hơn rất nhiều so với cái của Tiểu Ân hoàn thành.

Chẳng qua suy xét đến tỉ lệ thể tích của nhân loại và Long Tộc thì ma pháp trận này không lớn chút nào.

- Tiểu Ân, người đã hoàn thành ma pháp trận rồi?

Hắc Long Vương hồ nghi hỏi.

- Đúng vậy.

Trên mặt Tiểu Ân âm tình bất định, hỏi:

- Long Vương đại nhân. Ma pháp trận của ngài cho ta, chính là chỉ có tác dụng nói chuyện với ngài sao?

- Đúng vậy, ma pháp trận này không tồi chứ.

Hắc Long Vương có chút đắc ý nói:

- Ta đã phải suy nghĩ suốt gần nửa năm mới hoàn thành.

Trên huyết thái dương hai bên đầu Tiểu Ân mơ hồ co rúm mấy cái, để hoàn thành cái ma pháp trận tới đột ngột này hắn đã bỏ qua mọi thứ tiền hành nghiên cứu, vậy mà ma pháp trận này lại chỉ có một điểm tác dụng đó...

Ở trong lòng hắn xin thề, nếu không phải biết rõ đánh không lại Hắc Long Vương, như vậy hắn nhất định sẽ nghiêm khắc giáo huấn lão một lần. Hắc Long Vương cũng không chú ý tới vẻ mặt của Tiểu Ân lúc này, lão vẫn như trước không ngừng than thở.

- Vốn nghĩ đến người cần thời gian ba ngày hoặc là càng nhiều hơn mới có thể hoàn thành việc bố trí ma pháp trận này. Nhưng không nghĩ tới chính là, người không ngờ trong vòng một giờ ngắn ngủi đã hoàn thành thành công, thiên phú như vậy cho dù ở trong Long Tộc chúng ta cũng vô cùng hiếm thấy.

Tiểu Ân ngoài cười nhưng trong không cười nói:

- Ngài gần đây có thể là quá rảnh rồi đi, muốn tìm ta đi làm chút chuyện cho ngài sao?

Hai con u linh long nghe được Tiểu Ân đang châm chọc Hắc Long Vương, lập tức hùng hổ nhìn lại. Mặc dù hai bên chỉ nhìn thấy hư ảnh, nhưng Tiểu Ân lại vẫn như trước có thể cảm ứng được áp lực trầm trọng từ trên người bọn họ truyền tới.

Hắc Long Vương khoát tay áo, hai con u linh long lại lui trở về.

Hắc Long Vương khẽ cười nhìn như tùy ý hỏi:

- Tiểu Ân, người đã học được phương pháp kích phát long khí từ ta nơi này, hẳn là đã dọa chạy mấy con á long kia chứ, có muốn ta tới giúp người một chút không.

Cơn tức trong lòng Tiểu Ân lập tức tan thành mây khói. Nếu Hắc Long Vương đột nhiên lại đây, như vậy hẳn có thể cam đoan, Tyrese sẽ lập tức bỏ hắn mà đi, ngược lại đầu nhập vào Hắc Long Vương.

Hơn nữa Hắc Long Vương đột nhiên nhắc tới chuyện này, cũng khiến trong lòng Tiểu Ân có chút bối rối.

- Ha ha, Long Vương đại nhân, chúng ta chính là bằng hữu trao đổi khế ước linh hồn, không biết ngài có chuyện gì cần ta cống hiến sức lực sao? Nếu như ta may mắn có thể giúp ngài nhất định sẽ cảm thấy vinh hạnh vạn phần.

Hắc Long Vương cười to mấy tiếng, nói:

- Tốt lắm, đúng là ta có một việc muốn mời người hỗ trợ.

- Ngài nói đi.

- Người cũng đã gặp qua hai lão bộ hạ này của ta. Bọn họ đã mất đi thân thể, mà ta muốn làm cho bọn họ hoàn toàn khôi phục như cũ, hơn nữa còn khôi phục đến trạng thái đỉnh phong ban đầu, như vậy nhất định phải sử dụng một ít thứ đặc thù.

Tiểu Ân lập tức bình tĩnh đại ngộ, hắn cười tủm tỉm nói:

- Ta hiểu được, ngài đang khuyết thiếu tài liệu ma pháp, cho nên mới nghĩ đến ta.

Hắc Long Vương gật đầu hài lòng.

Tiểu Ân vỗ vỗ ngực mình, nói:

- Ngài thật sự đã tìm đúng người rồi. Cái khác không nói, tài liệu ma pháp sao, ta nhất định có thể giúp ngài mang đến, chẳng qua thời gian khó tránh khỏi phải dài một chút.

Tiểu Ân hiện nay là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc Nguyệt Tinh Linh, đồng thời, quan hệ giữa hắn và ma pháp công hội cực kỳ hòa hợp. Đương nhiên một điểm càng quan trọng hơn là cường giả cấp của bộ tộc á long đã biến thành tiểu đệ trung thành nhất của hắn. Cho nên Tiểu Ân mới có thể cam đoan, hắn có tin tưởng, chỉ cần là vật ở trên tinh cầu này, như vậy hắn khẳng định có thể mang đến được.

Hai mắt của Hắc Long Vương khép hờ, ký tự liên tiếp thông qua khế ước linh hồn truyền tới trong đầu Tiểu Ân.

Tiểu Ân chậm rãi nhú mày, thì thào nói:

- Tái sinh nguyên dịch? Thế giới thụ chi diệt?... Đây là những thứ gì, ta làm sao cho tới bây giờ vẫn chưa từng nghe nói qua? Ở trên đại lục này có vật như vậy sao?

Tiểu Ân hỏi liên tiếp mấy vấn đề, sau đó động tác của hắn đột nhiên cứng đờ, con mắt đã khép một nửa lại đột nhiên tròn tròn.

- Tinh thạch năng lượng cao cấp... mười tấn?

Tiểu Ân không để ý hình tượng đứng bật dậy, suýt chút nữa phải chửi ầm lên:

- Hắc Long Vương các hạ, ngài cho rằng ma pháp công hội là do ba của ta mở ra sao?

243. Chương 64: Thượng Cổ Truyền Tống Trận

Hắc Long Vương lấy tay hư không đè ép một chút, nói:

- Ta cũng sẽ không lấy không tinh thạch của người, sẽ bồi thường đủ cho người.

Tiểu Ân vẫn như trước không nghe theo không buông tha nói:

- Bồi thường? Chuyện đó là không có khả năng, ngài có vật gì đáng giá hơn mười tấn tinh thạch năng lượng sao?

- đương nhiên, vật của ta mấy thứ này làm sao có thể so sánh.

Hắc Long Vương ngẩng cao đầu, đầy tự tin nói.

Tâm tình của Tiểu Ân đã bình tĩnh một chút, nghĩ tới lai lịch của người này, trong lòng hẳn mơ hồ có chút tin tưởng.

Hắc Long Vương ở mấy vạn năm trước dù sao cũng là một người tương đương với cấp bậc ngụy thần linh. Tục ngữ nói, lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa, trên người thần linh gặp nạn này hẳn là cũng có một ít đồ tốt.

Tiểu Ân nuốt một ngụm nước bọt, hai mắt tỏa sáng, hẳn ngạc nhiên và vui mừng hỏi:

- Long vương đại nhân, trên người ngài có cái gì, là thần khí sao? Có tác dụng gì, có thể kích phát cấm chú sao?

Hắc Long Vương từ trên ghế tựa nhảy dựng lên, sắc mặt hẳn biến thành cực kỳ khó coi, nói:

- Thần khí cái gì? Còn kích phát cấm chú chứ, trên viên tinh cầu này có vật như vậy sao?

Tiểu Ân ưỡn ngực nghiêm mặt, nói:

- Cho dù là không có, với uy năng của ngài, hẳn là cũng có thể chế tạo ra vài cái chứ. Nếu ngài có vật như vậy, như vậy ta cam đoan tới ma pháp công hội lấy mười tấn tinh thạch năng lượng về.

Hắc Long Vương tức giận hừ một tiếng, nói:

- Nếu thật sự có thần khí, hoặc là đạo cụ có thể kích phát cấm chú làm sao chỉ có mười tấn tinh thạch có thể trao đổi được.

Tiểu Ân lúc này mới thở dài một hơi, từ bỏ ý nghĩ này.

Ngay cả một long vương gặp nạn cũng không phải lừa gạt dễ như vậy.

- Người hãy nghe cho kỹ, ta dạy cho người một ma pháp trận, chỉ cần tìm được một địa phương đặc biệt sung túc ánh nắng trên đại lục thì có thể chuyển hóa năng lượng mặt trời thành năng lượng trong tinh thạch, chính là một lần nữa bổ sung năng lượng.

Hắc Long Vương chậm rãi nói:

- Người dùng ma pháp trận này trao đổi mười tấn tinh thạch với ma pháp công hội, bọn họ nhất định sẽ đồng ý.

Sắc mặt của Tiểu Ân lập tức trở nên cực kỳ thú vị.

Biện pháp này theo như lời của Hắc Long Vương, chẳng phải chính là địa phương trong tổng công hội của ma pháp công hội hẳn đã nhìn thấy quang năng xạ tuyến thần bí kia sao.

Hơn nữa trên tay hẳn thậm chí còn thu được tám sợi năng lượng xạ tuyến.

Tiểu Ân trầm ngâm một lát, khẽ lắc đầu, nói:

- Long vương các hạ. Quyết định này của ngài chỉ sợ là căn bản không thể thực hiện.

- Vì sao?

Hắc Long Vương ngạc nhiên, Tiểu Ân không ngờ lại cự tuyệt mà không cần nghĩ ngợi, chẳng lẽ hẳn lại không biết quan hệ lợi hại trong đó?

Tiểu Ân cười khổ nói:

- Mặc dù ma pháp trận này của ngài có giá trị rất cao, nhưng đáng tiếc chính là, ở trong tổng công hội của ma pháp công hội đã có mấy cái ma pháp trận như vậy.

- Cái gì?

Hắc Long Vương khó có thể tin nói:

- Viên tinh cầu này đã là một viên tinh cầu bán phế khí (bỏ hoang một nửa), làm sao có khả năng có người hiểu được ma pháp trận này?

- Tinh cầu bán phế?

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên một đạo tinh quang, hỏi:

- Những lời này của ngài là có ý tứ gì?

Hắc Long Vương trầm ngâm một lát, nói:

- Trên viên tinh cầu này khả năng tái sinh tài nguyên đã trở nên cực nhỏ. Những chủng tộc hùng mạnh và những pháp sư truyền kỳ có năng lực nhục thân xuyên việt (đi lại trong vũ trụ) tất cả đã rời đi. Bởi vì ở lại trên tinh cầu này sẽ có trở ngại rất lớn đối với việc tiếp tục đề cao thực lực của bọn họ, cho nên tinh cầu như vậy liền gọi là tinh cầu bán phế.

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên một tia hiểu ra.

Hắn cuối cùng đã hiểu được, vì sao tất cả những ngàn năm truyền kỳ đều rời khỏi nơi này. Mà ngày xưa truyền lưu trong lịch sử những bộ tộc cực kỳ phồn thịnh như Long Tộc, Độc Giác Thú (thú một sừng) và các chủng tộc hùng mạnh cũng đều rời đi không chút lưu luyến.

Suy cho cùng, chính bởi vì tài nguyên ở nơi này dần dần khai thác gần như không còn, đối với những chủng tộc hùng mạnh này mà nói, đã không còn điều cần thiết để lưu lại.

Tiểu Ân thở dài một hơi, ngay cả khí lực để tức giận hẳn cũng đã không có, bởi vì để tay lên ngực tự hỏi, nếu đổi lại mình ở trường hợp đó chỉ sợ hẳn sẽ càng chạy nhanh hơn.

- Long vương các hạ, ngài có lẽ cũng không tin, nhưng ta muốn nói cho ngài chính là, ma pháp trận trong tổng công hội ma pháp kia là do mấy vị ngàn năm truyền kỳ bày ra từ mấy vạn năm trước, cho tới nay còn phát huy công năng trọng yếu.

Tiểu Ân gật đầu thật mạnh một cái, nghiêm túc nói:

- Đây là bảo tàng lớn nhất mà các vị tiền bối này lưu lại cho đại lục chúng ta.

Hắc Long Vương trở nên trầm mặc, lão nghiêng đầu, nói:

- Thì ra là như vậy, không việc gì, ta đi tổng công hội ma pháp lặng lẽ phá hủy mấy địa phương trong đó, như vậy ma pháp trận trong tay người liên có thể trao đổi được mười tấn tinh thạch năng lượng.

Lão khinh thường cười lạnh một tiếng, nói:

- Chỉ là thứ của mấy tên ngàn năm truyền kỳ bày ra khẳng định là vô cùng rắc rối, ngoại trừ cao thủ cùng giai nếu không nhất định là không thể sửa chữa, mà ma pháp trận này của ta thì người đã có thể bố trí.

Trên đầu Tiểu Ân ngăm đổ mồ hôi lạnh, cá tính của người này thật sự là rất ác liệt, còn nói cái gì hẳn là hộ pháp Long Tộc đi theo thần linh quang minh hệ, hành động như vậy nếu đổi lại là thế lực hắc ám thì cũng kém không nhiều lắm.

- Long vương các hạ, nếu thực sự ngài làm như vậy, như vậy chỉ sợ ta chẳng những không lấy được tinh thạch năng lượng, ngược lại còn bị người ta đuổi giết.

Tiểu Ân có chút hỗn hển kêu lên.

Hắc Long Vương do dự một chút, cuối cùng xem như đồng ý với cách nói này.

Nếu như mấy cái ma pháp trận quan trọng trong công hội trong một đêm bị hủy trong chốc lát, mà Tiểu Ân lại lấy ra một bộ ma pháp trận có công năng đồng dạng, đồng thời yêu cầu trao đổi mười tấn tinh thạch. Như vậy những lão bất tử ma đạo sĩ khẳng định là sẽ không cần hỏi liền đổ tội danh lên đầu Tiểu Ân.

- Quên đi, chuyện tinh thạch năng lượng hoãn lại đã. Trước tiên người giúp ta lấy Tái Sinh Nguyên Dịch và Thế Giới Thụ Chi Diệp về đây.

Trên mặt Tiểu Ân ngăm xuất hiện một tia hắc tuyến, nói:

- Hắc Long Vương các hạ tôn kính. Hai dạng đồ vật này ta cho đến bây giờ cũng chưa từng nghe nói qua, đây rốt cuộc là vật gì?

- Tái Sinh Nguyên Dịch là chất lỏng sinh ra sau khi phượng hoàng dục hỏa trùng sinh, mà Thế Giới Thụ Chi Diệp lại là bảo bối lớn nhất của bộ tộc Tinh Linh, được gọi là Sinh Mệnh Nguyên Tuyền (nguồn suối sinh mạng) của bộ tộc Tinh Linh.

Hắc Long Vương rất không có trách nhiệm nói:

- Muốn lấy được hai thứ này vẫn có chút khó khăn.

Khóe miệng Tiểu Ân khẽ động, trong lòng hắn đã hoàn toàn hết nói nổi, thật lâu sau, hắn mới bắt đầu nói:

- Chúng tộc phượng hoàng này cùng với Long Tộc các người đã sớm không thấy mặt ở trên đại lục, cái Tái Sinh Nguyên Dịch kia trên cơ bản là không có hy vọng có thể lấy được rồi. Về phần cái lá cây của bộ tộc Tinh Linh kia sao... Ta ngược lại có thể thử một chút.

Hắc Long Vương về mặt kinh ngạc hỏi:

- Người có biện pháp lấy được Thế Giới Thụ Chi Diệp?

- Có một chút nắm chắc.

Tiểu Ân trầm ổn nói:

- Ta có mối quan hệ tốt đẹp với bộ tộc Nguyệt Tinh Linh, nếu giúp bọn họ bố trí mấy cái ma pháp trận làm thánh địa tu luyện, hắn là có thể xin được một chút.

Hắc Long Vương đột nhiên lớn tiếng cười phá lên, nói:

- Người nói những Nguyệt Tinh Linh đó hả, thật sự là rất buồn cười.

Trong lòng Tiểu Ân mơ hồ dâng lên một ít điềm xấu. Hắn dò hỏi:

- Ngài đang cười cái gì vậy?

Hắc Long Vương lắc lắc đầu, nói:

- Những tinh linh có được Thế Giới Thụ mà ta nói cũng không phải loại Nguyệt Tinh Linh yếu đuối, mà là những sơ đại cao đẳng tinh linh nguyên thủy xuất hiện sớm nhất. Đó chính là tồn tại hùng mạnh đồng đẳng với Long Tộc chúng ta và bộ tộc phượng hoàng. Về phần mấy thứ Nguyệt Tinh Linh, Huyết Tinh Linh mà người nói chẳng qua chỉ là chi nhánh của cao đẳng tinh linh, ngay cả tư cách của á long cũng không có thì làm sao có được lá của Thế Giới Thụ chứ?

Tiểu Ân cười mỉa mấy tiếng, bắt đầu nói:

- Hắc Long Vương các hạ, ta hiện tại có thể nói rõ với ngài. Yêu cầu của ngài, ta không thể làm được, hai vật này căn bản không phải ta có thể lấy được.

- Ta biết.

Hắc Long Vương cười ha hả, nói:

- Trên viên tinh cầu bán phế này không có khả năng tìm được hai thứ này.

Tiểu Ân trong lòng khê động, đột nhiên hỏi:

- Ngài muốn ta đến tinh cầu khác tìm kiếm?

Cũng may là Tiểu Ân hai đời làm người biết được sự tồn tại của vũ trụ, đồng thời có chút lý giải đối với nó, nếu đổi lại là một ma đạo sĩ khác lớn lên ở đây khẳng định không thể lập tức đoán ra mục đích của Hắc Long Vương.

- Đúng vậy, ở trong vũ trụ có một địa phương chuyên môn cung cấp vật phẩm cho các cường giả từ ma đạo sĩ trở lên trao đổi. Ta hy vọng người có thể thay ta tới đó đổi lấy hai thứ này.

Sắc mặt của Tiểu Ân lập tức trở nên cực kỳ phấn khích, nghe giọng nói của Hắc Long Vương, không ngờ lão có biện pháp đưa mình tới trong vũ trụ. Nếu nói không có chút động tâm đó căn bản là giả, nhưng loại chuyện này quả thực nghe quá mức kinh người.

- Long vương các hạ, ngài đã có biện pháp này vì sao không tự mình đi chứ?

Tiểu Ân do dự hỏi:

- Ngài còn có hai vị thủ hạ cũng có thể đi mà.

Hắc Long Vương tức giận nói:

- Không được. Kẻ thù trước kia của ta cũng không ít, trước khi thực lực khôi phục đến đỉnh phong tuyệt đối không thích hợp xuất hiện ở loại địa phương đó. Tình huống của hai người bọn họ cũng vậy, xuất hiện ở nơi đó cũng không khác gì nhiều so với ta.

Tiểu Ân suy xét một lát, chăm chú hỏi:

- Hai thứ đó nếu quý giá như vậy, như vậy ngài tính lấy cái gì để trao đổi đây?

- Quý giá?

Hắc Long Vương bật cười, nói:

- Hai thứ đó ở nơi này đương nhiên được cho là quý giá, nhưng ở nơi giao dịch trong vũ trụ lại không hiếm thấy.

Dường như nhìn ra vẻ không tin trong mắt Tiểu Ân, lão khê lắc đầu nói:

- Người biết có bao nhiêu phương hoàng, có bao nhiêu cao đẳng tinh linh trong vũ trụ này không? Ha ha, người bây giờ cũng không hiểu địa phương bên ngoài tinh cầu khổng lồ như thế nào, có lẽ đợi sau khi người trở thành ngàn năm truyền kỳ và rời khỏi tinh cầu này mới có thể chân chính biết nơi này nhỏ bé cỡ nào.

Khóe miệng Tiểu Ân giật giật, lập tức không nói gì nữa.

Mặc dù hắn rất muốn nói cho đối phương, mình biết một viên tinh cầu ở trong vũ trụ rất cuộc có địa vị như thế nào, nhưng ngẫm nghĩ một chút vẫn bỏ đi ý nghĩ sinh cường này.

- Ở nơi giao dịch trong vũ trụ lấy tử kim tinh thạch và thần lực kết tinh dùng thay tiền. Tuy nhiên nếu muốn đổi lấy Tái Sinh Nguyên Dịch và Thế Giới Thụ Chi Diệp, như vậy thì cần phải có vật phẩm đặc thù rồi.

Hắc Long Vương cười ngạo nghễ, nói:

- Ta chế tác cho người mấy tấm quyển trục thần vực hẳn là có thể thuận lợi trao đổi rồi.

- Quyển trục thần vực? Đó là cái gì?

Hai mắt Tiểu Ân phát sáng, những thứ có thể có liên quan với thần khẳng định là cực kỳ quý giá.

- Quyền trực thần vực sao, chính là phong ấn thần vực, sau khi phóng thích thì có thể tạo thành không gian thần vực trong thời gian ngắn.

Hắc Long Vương giải thích:

- Thứ này giống như thần cách đều là bảo bối mà tất cả ngàn năm truyền kỳ đều ước mong, chỉ với trình độ quý hiếm mà nói, tuyệt đối không dưới hai dạng vật phẩm kia.

Tiểu Ân nhíu mày, nói thật, hắn cũng không phải hiểu được mười phần đạo lý trong đó, vì sao thứ này lại tương đương với thần cách, đây cũng thật sự là quá khoa trương rồi chứ.

Chẳng qua nếu là lời nói của Hắc Long Vương, như vậy thì khẳng định có đạo lý này.

Tiểu Ân xem xét ma pháp trận khéo léo trước mắt có chút thắc mắc hỏi:

- Ma pháp trận ngài cho ta chẳng lẽ cũng có được năng lực liên hệ trong vũ trụ sao?

Hắc Long Vương cười ha hả, nói:

- Đúng vậy, ma pháp trận này là một loại ma pháp trận luân hồi có thể phóng đại khế ước linh hồn vô số lần. Chỉ cần có hai người có khế ước linh hồn, như vậy bất kể cách nhau bao xa đều có thể liên hệ được thông qua ma pháp trận này. Đương nhiên, một số không gian phong bế đặc biệt thì không được.

Mấy ý niệm lóe lên trong đầu Tiểu Ân giống như tia chớp, thì ra Hắc Long Vương đã sớm tính toán tốt rồi, chẳng qua đối với hắn mà nói, nếu có thể rời khỏi viên tinh cầu này đi ra bên ngoài mở rộng tầm mắt cũng không hẳn là một chuyện xấu.

Tiểu Ân gật đầu thật mạnh một cái, nói:

- Long vương các hạ tôn kính, ta đáp ứng ngài.

Hắc Long Vương vừa lòng nói:

- Tốt lắm, ta bây giờ bắt đầu chế tác quyền trực thần vực, sau đó người đã có thể đi trao đổi.

- Ngài vẫn chưa chế tác quyền trực thần vực sao?

- Vẫn chưa, chẳng qua người đã nắm giữ cái ma pháp trận linh hồn kia, như vậy ta cũng có thể bắt đầu chế tác rồi.

Tiểu Ân lập tức vui mừng, vội vàng hỏi:

- Long vương các hạ, khi ngài chế tác quyền trực thần vực có thể cho phép ta ở một bên quan sát không?

Hắc Long Vương buồn cười nhìn hắn, dường như đã nhìn thấy tính toán của hắn, nói:

- Thứ này cũng không phải người hiện tại có thể chế tác, tuy nhiên nếu người muốn tới nhìn ta cũng không phản đối.

Tiểu Ân cười một tiếng, trong đầu đột nhiên xuất hiện một tọa độ, đây là địa phương ở tạm của Hắc Long Vương, sau đó vị cường giả Long Tộc này liền tách liên hệ linh hồn với hắn ra.

Nhất Hào lập tức bắt đầu tiếp nhận, không ngừng phân tích phương vị của tọa độ này, cùng với việc làm thế nào chạy tới đó trong thời gian ngắn nhất.

Một lát sau, Nhất Hào cũng đã tìm được đường đi ngắn nhất.

Tiểu Ân đột nhiên đứng dậy đi tới phía dưới ma pháp tháp, triệu tập mấy người Kim cùng một chỗ, nói cho bọn họ mình phải tạm rời đi một khoảng thời gian.

Mặc dù mấy người Kim không hiểu chút nào, nhưng đối với mệnh lệnh của Tiểu Ân đã tập mãi thành thói quen, cho nên cũng không có hỏi.

Juliana, Tyrese và Hắc Toàn Phong đều lấy phương thức khác nhau tỏ vẻ muốn đi theo nhưng đều bị Tiểu Ân cự tuyệt. Cuối cùng ở trong ánh mắt oán của Juliana, Tiểu Ân lau mồ hôi lạnh trên đầu rồi khỏi ma pháp tháp.

Lần này rời đi, Tiểu Ân lại xử lý một chút, thay ra ma pháp bảo và huy chương đại biểu cho ma đạo sĩ, mặc vào một bộ ma pháp bảo của ma pháp sư cấp học đồ bình thường.

Hơn nữa hắn cũng không sử dụng ma pháp Truyền Tống Trận tư nhân của Tiffany, cũng không đi tới thành Bahia, mà đi tới một cái ma pháp Truyền Tống Trận công lập trong đế quốc Nặc Khả Đa tiến hành truyền tống khoảng cách cực xa.

Địa phương được Hắc Long Vương lựa chọn ẩn cư vô cùng bí mật, đó là một hẻm núi rộng lớn được ẩn dấu trong dãy núi cao hiểm ác trùng điệp.

Trong hẻm núi này rõ ràng có dấu vết cải tạo của con người, hơn nữa ở bên ngoài hẻm núi còn có một tầng sương mù, bất kể là sinh vật gì tiến vào trong đó đều sẽ cảm thấy một cỗ uy áp hùng mạnh, đương nhiên là không thể nhìn xuyên qua được.

Tiểu Ân cũng không xa lạ gì đối với sương mù này, bởi vì trước khi hai vị trưởng lão Long Tộc rời khỏi dãy núi Ishtar thì không khí trong cốc gần như cũng không khác gì nơi đây.

Nếu như nói có cái gì không giống nhau thì phải là trong sương mù nơi đây thiếu mấy phần quý khí âm trầm, mà lại hơn một chút uy nghiêm làm người ta hít thở không thông.

Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, trực tiếp tiến vào bên trong sương mù dày đặc.

Tinh thần ý thức của hắn đã bị ảnh hưởng cực lớn ở trong sương mù, căn bản là không thể rời khỏi thân thể quá trăm mét. Tuy nhiên Tiểu Ân cũng không lo lắng, bởi vì hắn biết, nếu mình đã đến đây, như vậy người đi ra nghênh đón hắn hẳn là cũng nhanh đến.

Quả nhiên, chỉ một lát sau, một u linh long đã vô thanh vô tức bay đến bên cạnh hắn.

- Tiểu Ân các hạ, tốc độ của ngài thực là nhanh.

Lida kinh ngạc nói.

Tiểu Ân cười khẽ, nói:

- Long vương đại nhân muốn chế tác quyển trục thần vực, đây chính là một đại sự, Tiểu Ân đương nhiên không dám có chút chậm trễ rồi.

Lida dường như đã cười một tiếng, chẳng qua trong một đoàn đen nhánh kia thật sự rất khó phân biệt được vẻ mặt chân thực của lão.

- Tiểu Ân các hạ, mời đi theo ta.

Thân hình u linh của trưởng lão Hắc Long đang đưa một cái đi về một phía, tốc độ của lão nhìn qua cũng không nhanh, nhưng một lát sau khi đã đi tới bên cạnh sương mù dày đặc.

Các loại số liệu của Nhất Hào không ngừng cung cấp đánh giá cực cao đối với Lida, hơn nữa liệt vào những nhân vật cực kỳ nguy hiểm. Đương nhiên, bởi vì quan hệ khế ước linh hồn giữa Tiểu Ân và Hắc Long Vương, hai vị trưởng lão Hắc Long này còn không dám thật sự gây bất lợi với Tiểu Ân.

Sau khi xuyên qua sương mù, trước mắt không ngờ là một Truyền Tống Trận cực lớn.

Sắc mặt của Tiểu Ân khẽ biến, thì ra địa phương bị sương mù dày đặc bao phủ lại không phải là chỗ cư trú của Hắc Long Vương.

Tinh thần ý thức của hắn đảo qua trên Truyền Tống Trận, lập tức kinh ngạc nhìn về phía trưởng lão Hắc Long.

Lida không chút giấu diếm nói:

- Truyền Tống Trận này khác với Truyền Tống Trận được bố trí ở ma pháp công hội các người, đây là một thượng cổ Truyền Tống Trận hàng thật giá thật, ngay cả long vương đại nhân cũng là phát hiện ở dưới một tình huống không ngờ.

Dùng một lát, trưởng lão Hắc Long cảm khái nói:

- Nếu không phải bất ngờ phát hiện thượng cổ Truyền Tống Trận này, long vương đại nhân cũng không có khả năng đánh chủ ý tới nơi giao dịch của vũ trụ.

- Ngài nói là Truyền Tống Trận này có thể vượt qua không gian vũ trụ?

- Đúng vậy.

Lida đắc ý nói:

- Khi long vương đại nhân phát hiện thượng cổ Truyền Tống Trận này thực ra nó đã có một chút tổn hại, nhưng dưới sự cố gắng của long vương đại nhân nó hiện giờ đã được phục hồi hoàn toàn.

Tiểu Ân nhẹ nhàng ứng tiếng, dường như đối với việc này cũng không có hứng thú.

Lida bất mãn xoay đầu, nhưng khi hắn thấy rõ ràng động tác lúc này của Tiểu Ân không khỏi có chút kinh hãi.

Ánh mắt của Tiểu Ân vẫn gắt gao nhìn chăm chú Truyền Tống Trận trên mặt đất, mỗi một đường cong trên đó đều được Nhất Hào chặt chẽ ghi chép lại.

Không chỉ có như thế, Tiểu Ân còn tận lực khuếch tán tinh thần ý thức ra ngoài, ghi chép lại một cách hoàn mỹ tất cả trạng thái dao động của nguyên tố xung quang Truyền Tống Trận.

Giữa Tiểu Ân và Nhất Hào đã trải qua vô số lần phối hợp, nhưng số lần dung hợp như vậy cũng không phải là nhiều.

Lida yên lặng cảm ứng phạm vi bao phủ của tinh thần ý thức của Tiểu Ân. Mấy lần lão muốn mở miệng, nhưng cuối cùng vẫn nhẫn nại xuống, có lẽ ngay cả hắn cũng muốn nhìn một lần cực hạn của Tiểu Ân rốt cuộc đến mức nào.

Thật lâu sau, Tiểu Ân thở phào một cái, hai mắt hắn nhắm nghiền, trên mặt thậm chí còn xuất hiện một loại đỏ ửng không bình thường.

Đây là bởi vì lực lượng tinh thần hao tổn quá nhiều, cho dù là với thực lực lúc này của Tiểu Ân cũng đã có cảm giác tiếp cận cực hạn.

Truyền Tống Trận thời thượng cổ quả nhiên không phải những ma pháp Truyền Tống Trận công lập của ma pháp công hội dùng để kinh doanh có thể bằng được, càng không cần nói đến Truyền Tống Trận tư nhân của đám người Tiffany.

Nếu như nói Truyền Tống Trận tư nhân là cộng trừ của học sinh tiểu học, chỉ cần là ma pháp sư không gian hệ trải qua thời gian trăm năm nghiên cứu thì mười người đều có thể bố trí được. Như vậy Truyền Tống Trận của ma pháp công hội chính là toán học của trung học, nhất định phải nhờ vào mấy vị ma đạo sĩ và nhân lực vật lực cùng tài lực khổng lồ của ma pháp công hội mới có thể bố trí thành công.

Về phần thượng cổ Truyền Tống Trận khổng lồ trước mắt sao, hẳn là tương đương với vi phân tích phân trong đại học, hẳn là đã vượt qua phạm trù mà ma đạo sĩ có thể vận dụng.

Lúc này, trong đầu Tiểu Ân, Nhất Hào đang liều mạng phân tích ra các loại số liệu rồi tiến hành tổng kết chỉnh lý.

Một bộ đồ hình kỳ dị không ngừng xuất hiện, trong không gian một ma pháp trận hư cấu cực lớn lấy một loại tốc độ khiến người ta ngạc nhiên và thần phục không ngừng trở lại nguyên trạng.

Đột nhiên ở mấy địa phương lại xuất hiện tạm dừng, bởi vì cấu tạo của ma pháp trận ở mấy địa phương đó là loại hình mà Tiểu Ân và Nhất Hào cho tới bây giờ chưa từng tiếp xúc qua.

Tuy rằng Nhất Hào đã không ngừng phân tích nguyên lý trong đó và tiến hành so sánh nội dung với dữ liệu trong kho số liệu, nhưng thu hoạch chân chính lại cực kỳ nhỏ bé.

Rất hiển nhiên, những loại hình đồ hình này trước đây nó cũng chưa từng thấy qua, hơn nữa còn là một loại vô cùng thâm ảo.

Có lẽ, những địa phương không rõ này chính là chỗ mấu chốt để Truyền Tống Trận có thể vượt qua vũ trụ.

Tiểu Ân chậm rãi mở hai mắt, giao lại nhiệm vụ tính toán và nghiên cứu cho Nhất Hào. Hắn lấy ra một khối ma hạch từ trong vòng cổ không gian hấp thu ma lực trong đó.

Vừa rồi mặc dù không cùng người khác giao thủ, nhưng lại gây cho Tiểu Ân cảm giác mệt mỏi giống như cùng một đối thủ lực lượng ngang nhau đánh ba ngày ba đêm.

Xem ra tâm vẫn còn quá nóng nảy, loại thượng cổ Truyền Tống Trận cấp bậc vũ trụ này còn không phải Tiểu Ân hiện nay có thể nắm trong tay.

Lida quan tâm hỏi:

- Người cảm thấy thế nào rồi?

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, nói:

- Không sao, chỉ có chút mệt mỏi thôi, nghỉ ngơi một lát là có thể hoàn toàn khôi phục.

Lida do dự một chút, hỏi:

- Người vừa rồi đang nghiên cứu Truyền Tống Trận này sao, đã nhớ được mấy phần, có lý giải gì không?

- Có một chút.

Tiểu Ân chăm chú ngâm nghĩ một chút, nói:

- Hệ thống tri thức bao hàm trong thượng cổ Truyền Tống Trận này thực sự là quá mức khổng lồ, đây là một loại lực lượng gần như đã siêu việt ma pháp không gian bình thường, có lẽ cùng xuất hiện với thuộc tính thời gian.

Trong đôi long nhãn (mắt rồng) của Lida tràn đầy rung động, mặc dù lão đã sớm biết Tiểu Ân là một thiên tài, nhưng thiên tài này cũng thật là quá đáng sợ.

Đến lúc này, lão cuối cùng có chút hiểu được, vì sao ngay cả long vương đại nhân đã thấy nhiều thiên tài cũng có vài phần kính trọng đối với hắn.

Dưới sự dẫn dắt của trưởng lão Hắc Long, Tiểu Ân cuối cùng đã tiến vào bên trong Truyền Tống Trận.

Năng lượng hùng mạnh ẩn chứa bên trong Truyền Tống Trận này hơn xa những Truyền Tống Trận trước kia Tiểu Ân nhìn thấy, hơn nữa thời gian truyền tống cũng rất ngắn, gần như vừa mới bước vào bên trong thông đạo không gian cũng đã thấy đi ra ở bên kia.

Đầu bên kia của thông đạo là một hòn đảo nhỏ không người chu vi đạt hơn mười dặm.

Dưới sự giới thiệu của Lida, Tiểu Ân biết nơi này cũng không phải là dị tinh cầu gì, mà là một hòn đảo nhỏ vô danh ở trong hải dương vô biên, chẳng qua chỉ là được Hắc Long Vương nhìn trúng, cho nên mới chọn làm nơi ở tạm mà thôi.

Ở trên tiểu đảo này có hai ngọn núi cao vút, mặc dù sự hùng vĩ đồ sộ kém xa trên đại lục, nhưng ngồi trên vách đá dựng đứng bên sườn hải đảo, lại cũng có vẻ đặc biệt rung động lòng người.

Hắc Long Vương đang ngồi trên đỉnh một ngọn núi chờ Tiểu Ân đến.

Sau khi Tiểu Ân tới đỉnh núi, lập tức phát hiện chỗ kỳ diệu của nơi này.

Ở đỉnh núi của hải đảo tự nhiên là gió mạnh gào thét, nhưng một khi đến gần Hắc Long Vương, tiếng gió rít vẫn như trước, nhưng trên người lại căn bản không cảm thụ được nửa điểm sức gió.

Lida yên lặng cúi đầu, dùng một loại phương thức quỷ dị giao lưu với Hắc Long Vương.

Một lát sau, Hắc Long vương kinh ngạc quay đầu, hỏi:

- Tiểu Ân, vừa rồi người đang nghiên cứu thượng cổ Truyền Tống Trận?

Sắc mặt của Tiểu Ân có chút đỏ lên:

- Chẳng qua chỉ là nhìn một chút mà thôi, chưa nói tới nghiên cứu cái gì.

Hắc Long Vương lúc này mới thoải mái cười nói:

- Đúng vậy, thượng cổ Truyền Tống Trận chính là một ma pháp trận bao hàm toàn diện, chẳng những quan hệ chặt chẽ giữa ma pháp của không gian hệ với nguyên tố hệ, thậm chí còn có liên quan đến cấm kỵ lĩnh vực thời gian mà ngay cả chúng thần cũng không thể chạm đến. Nếu người có thể nghiên cứu ra thứ gì trong thời gian ngắn như vậy, hắc hắc...

Tiểu Ân xấu hổ cười cười, cung kính hỏi:

- Long vương đại nhân, thượng cổ Truyền Tống Trận này nếu do ngài sửa chữa, như vậy ngài hẳn là biết rõ nó như lòng bàn tay.

- Ta biết một ít.

Hắc Long Vương cười khẽ, nói:

- Người có chỗ nào không rõ thì hỏi đi.

Tiểu Ân lập tức hết sức vui mừng, vội vàng hỏi những điều ngay cả Nhất Hào cũng không hiểu.

Hắc Long Vương lúc mới bắt đầu vẫn là giảng giải tùy ý, nhưng theo những câu hỏi liên tục của Tiểu Ân, sắc mặt của lão cũng chậm rãi trở nên ngưng trọng, đến cuối cùng, lão cũng phải suy nghĩ một lát mới có thể trả lời một câu hỏi của Tiểu Ân.

Cuối cùng, Hắc Long Vương vung tay lên, cắt ngang câu hỏi của Tiểu Ân, nói:

- Ma pháp trận cũng không phải là lĩnh vực ta am hiểu nhất, nếu như người có hứng thú với những thứ này, sau này ta sẽ giúp người tìm mấy nhân vật cấp đại sư của phương diện này, người lại hướng bọn họ thỉnh giáo.

Tiểu Ân vẻ mặt tiếc nuối gật đầu đáp ứng, nói chuyện với Hắc Long Vương một hồi đối với hắc gợi ý rất lớn, có rất nhiều vấn đề mấu chốt cũng đã thu được đáp án. Tuy nhiên, cũng có rất nhiều vấn đề cũng không thu được giải đáp hoàn toàn của Hắc Long Vương, dường như ngay cả bản thân lão cũng chưa hiểu rõ.

Đương nhiên, Tiểu Ân đã vô cùng hài lòng đối với điều này. Hơn nữa Hắc Long Vương còn nói qua, ma pháp trận cũng không phải lĩnh vực lão am hiểu. Ở lĩnh vực không am hiểu mà có thể có được thành tựu như thế, như vậy thực lực của Hắc Long Vương này hẳn có thể nghĩ được.

Thực ra, Tiểu Ân cũng không biết, ở trong lòng Hắc Long Vương cũng đồng dạng đưa Tiểu Ân thành một trong những nhân vật không thể tưởng tượng nổi.

Đúng như lời nói của Hắc Long Vương, thượng cổ Truyền Tống Trận thực sự là một ma pháp trận bao hàm toàn diện.

Hắc Long Vương có thể sửa chữa thượng cổ Truyền Tống Trận này hoàn toàn là do vận khí cho phép, bởi vì Truyền Tống Trận này đã bị bỏ hoang từ rất lâu trước kia, ma pháp trận chẳng qua chỉ bị ăn mòn một ít ở mặt ngoài mà thôi.

Nếu như thật sự khuyết thiếu vật phẩm trung tâm của ma pháp trận, như vậy Hắc Long Vương căn bản là đừng nghĩ làm cho nó vận hành một lần nữa.

Mà Tiểu Ân từ trước tới nay vốn chưa từng gặp qua cái được gọi là thượng cổ Truyền Tống Trận này, nhưng những vấn đề hắn đưa ra sau một lần quan sát không ngờ đều đi thẳng vào trung tâm, ngay cả bản thân Hắc Long Vương cũng không hiểu rõ lắm. Đúng là bởi vì như vậy, cho nên đám người Hắc Long Vương thực sự khâm phục sát đất đối với thiên phú về ma pháp trận mà Tiểu Ân biểu hiện ra.

Đón ánh mặt trời mới nhô lên trên mặt biển không lâu, Hắc Long Vương kết thúc câu chuyện trọng tâm có liên quan tới ma pháp Truyền Tống Trận, nói:

- Tiểu Ân. Bộ tộc Hắc Long chúng ta là hộ pháp Long Tộc của thần linh quang minh hệ, nắm giữ lực lượng mạnh nhất chính là lực lượng của quang minh, cho nên quyền trực ngày hôm nay ta muốn chế tác chính là quang minh thần vực.

Tiểu Ân cung kính lên tiếng, dưới sự ra hiệu của Hắc Long Vương hần lui về phía sau vài bước. Về phần hai đầu u linh long không biết đã sớm trốn tới địa phương nào rồi.

Ngẫm lại cũng đúng, mặc dù bọn họ khi còn sống đều thuộc bộ tộc Hắc Long, nhưng đã chết đi nhiều năm như vậy, đương nhiên không thể chịu đựng được lực lượng của quang minh.

Hắc Long Vương yên lặng ngồi trên mặt đất của đỉnh núi, Tiểu Ân thậm chí còn không thể cảm nhận được dao động năng lượng xung quanh lão.

Đối mặt với tình huống như vậy, trong lòng Tiểu Ân không khỏi bồn chồn, chẳng lẽ loại quyền trục quang minh thần vực này lại hoàn thành ở trong cơ thể của lão? Nếu thật sự là như thế thì cho dù hần nhìn một trăm lần cũng đừng mơ tưởng thu được điều gì.

Mặt trời mới mọc theo thời gian trôi qua mà dần dần di chuyển lên giữa bầu trời, Tiểu Ân dần dần phát hiện xung quanh người có chút không thích hợp.

Bên trong cảm ứng của hần, thế giới nguyên tố vốn rực rỡ nhiều màu dường như đã có chuyển biến vi diệu. Những hệ nguyên tố rực rỡ nhiều màu này chậm rãi thay đổi thuộc tính của chúng. Hơn nữa ở trong cảm ứng của Tiểu Ân hiện ra một loại thế giới hoàn toàn là màu trắng ngà.

Tiểu Ân kinh ngạc đánh giá bốn phía, hần cảm nhận được một cỗ năng lượng kỳ dị đang phát huy tác dụng, cỗ năng lượng này mặc dù cũng không phải vô cùng hùng mạnh, nhưng lại có mặt ở khắp mọi nơi, hơn nữa còn thông thả mà kiên định phát huy tác dụng của nó.

Tiểu Ân hơi nghiêng đầu sang, ánh mắt của hần rót cuộc tập trung vào nơi phát ra loại năng lượng này.

Ở dưới chân của hần, là cự thạch kia không biết đã trải qua khảo nghiệm bao nhiêu năm.

Loại tảng đá này chắc chắn không gì sánh được, cho dù là người thường muốn cạy một khối cũng không dễ dàng, nhưng lúc này ở phía trên cự thạch đó, lại mơ hồ có thể nhìn thấy một đám hoa văn cực kỳ nhỏ bé.

Những hoa văn đó vô cùng nhỏ bé, hơn nữa đều ẩn nấp bên trong khe hở của cự thạch, mà ngay từ đầu lực chú ý của Tiểu Ân toàn bộ đều bị Hắc Long Vương hấp dẫn, cho nên cũng không phát hiện loại hoa văn kỳ lạ này. Mãi sau khi mặt trời lên cao mà sinh ra biến hóa kỳ diệu, Tiểu Ân rốt cuộc mới phát hiện những hoa văn bí mật này.

Nhất Hào lập tức hoạt động toàn lực ghi chép lại những hoa văn này không sai một tia.

Tiểu Ân có thể khẳng định, những hoa văn này là do Hắc Long Vương tự mình bố trí xuống, tuy nhiên rốt cuộc có tác dụng gì cũng không có ai biết được.

Mặt trời vẫn như trước dựa theo một quỹ đạo cố định mà lên, khi bóng của Tiểu Ân và Hắc Long Vương gần như dung hợp thành một thể với thân thể thì toàn bộ đỉnh núi đột nhiên xảy ra biến hóa cực kỳ vi diệu.

Lấy Hắc Long Vương làm trung tâm, phạm vi mười thước xung quanh đột nhiên bắn nhanh ra vô cùng vô tận ánh sáng màu trắng dường như có thể bắn thủng tất cả.

Tuy nhiên những ánh sáng màu trắng này cũng chỉ có chút nóng rực mà thôi, cũng không mang đến thương tổn gì cho Tiểu Ân đang ở trong đó.

Chỉ có điều tới khoảnh khắc này, trong cả mảnh không gian ngoại trừ ánh sáng mặt trời màu trắng thì không còn có nguyên tố khác.

Tiểu Ân khẽ nhắm mắt, gần như trong khoảnh khắc bạch quang kia xuất hiện Tiểu Ân và Nhất Hào liền dung hợp, ở bên trong cảm ứng của bọn họ nhanh chóng phân tích ra lai lịch của những bạch quang đó.

Khiến Tiểu Ân kinh ngạc chính là, trước kia hần đã từng nhìn thấy những hào quang màu trắng đó, hơn nữa còn chiếm được chỗ tốt thật lớn từ đó.

Đó chính là trong quảng sáng thần bí có thể dùng để bổ sung năng lượng cho tinh thạch ở tầng cao nhất trong tổng công hội của ma pháp công hội.

Khác nhau duy nhất chính là, ở trong quảng sáng kia có hàng ngàn hàng vạn năng lượng xạ tuyến giống như thực chất, mà ở nơi này, ngoại trừ một mảnh sương mù thì không còn có thứ gì nữa.

Hắc Long Vương nhẹ nhàng giơ tay lên, hai cánh tay của lão chậm rãi vẽ trên không trung, giống như đang vẽ một bức tranh cực lớn khí thế mênh mông.

Theo sự di động của cánh tay lão, nguyên tố dao động trong không trung cũng đã bắt đầu dao động kịch liệt.

Hai cánh tay của lão giống như hai trục quay của động cơ cực lớn trong máy giặt, hình thành một vòng xoáy cực lớn uy lực khổng lồ, mà tất cả ánh sáng màu trắng trong không gian giống như dòng nước trong máy giặt điên cuồng quấy đảo theo phương hướng của vòng xoáy.

Tiểu Ân đang đứng ở bên trong lập tức cảm ứng được năng lượng quang hệ hùng mạnh đang không ngừng nén ép, chậm rãi, đỉnh núi vốn im lặng không chút âm thanh đã bộc phát ra tiếng nổ cực lớn.

Hào quang vô tận bắt đầu bắn về phía không trung, mặt trời vừa mới đi tới đỉnh đầu bọn họ dường như cũng cảm ứng được dị thường của nơi này, một đạo ánh sáng rất nhỏ từ trên bầu trời lao thẳng xuống, đứng lúc dung hợp với hào quang của Hắc Long Vương chỉ huy.

Đầu tiên là một tia sáng nhàn nhạt rơi xuống, sau đó lập tức bắt đầu mở rộng, một lát sau đã bao phủ nửa hòn đảo nhỏ vào trong.

Tiểu Ân mặc dù đang ở bên trong hào quang, nhưng tinh thần ý thức của hắn lại đã sớm tản ra.

Lúc này, hắn không ngờ đang lấy một loại góc độ bằng quan tới xem đạo quang quyền cực lớn này.

Từ bên ngoài nhìn qua, quang quyền cực lớn kia đã chiếm cứ nửa đảo nhỏ, nó tán phát ra uy năng cực lớn mãnh liệt tới cực điểm. Sự hùng mạnh của loại năng lượng này đã đến mức khiến Tiểu Ân cảm thấy không rét mà run.

Nếu như hắn không tính sai, như vậy đẳng cấp của uy năng này chỉ sợ là không kém hơn sân chơi của Thần mà Tiểu Ân từng đi qua chút nào.

Hắc Long Vương nói qua, khi hắn cường thịnh, có được uy năng không thua gì thần linh, hiện tại xem ra lão không nói dối chút nào.

May mắn nơi này là hải đảo cực lớn mênh mông bát ngát, mặc dù đã phát sinh dị tượng như vậy, nhưng lại không có nhân loại phát hiện. Đương nhiên, sinh vật trong biển tự nhiên là có phát hiện đối với điều này, nhưng những sinh linh hùng mạnh tồn tại trong biển sâu có một loại sợ hãi trên bản năng đối với uy năng của mặt trời, cho nên sau khi cảm nhận được cỗ lực lượng này, chẳng những không đi tìm hiểu nguyên nhân, mà ngược lại có xa bao nhiêu thì chạy xa bấy nhiêu.

Cứ như vậy, quang quyền cực lớn sau khi kéo dài một giờ mới chậm rãi cắt đứt liên hệ với ánh nắng trên đỉnh đầu. Sau khi mất đi sự duy trì của mặt trời, quang quyền cực lớn chậm rãi co rút lại, cuối cùng tiêu tán vô tung.

Nhưng ánh mắt của Tiểu Ân lại chăm chú nhìn một đạo năng lượng xạ tuyến tinh tế như sợi tóc, dài như ngón tay ở trong tay của Hắc Long Vương, trong lòng hắn nhảy lên dữ dội, mơ hồ nắm chắc một tin tức quan trọng.

244. Chương 65: Quyền Trục Quang Minh Thần Vực

Tiểu Ân chỉ cần liếc mắt một cái cũng nhìn ra, lão tuyệt đối là đã đại thương nguyên khí.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, lập tức lấy ra một viên tử kim tinh thạch, đây chính là hắc dùng trăm phương ngàn kế lấy ra từ khẩu phần lương của Hắc Toàn Phong.

- Long vương đại nhân, ngài phải nghỉ ngơi một chút.

Tiểu Ân vẽ mặt thành khẩn đẩy tinh thạch trong tay tới.

Hắc Long Vương liếc mắt nhìn một cái, vừa lòng gật đầu, sau khi nhận lấy lão lại làm một chuyện khiến Tiểu Ân không làm sao có thể tưởng tượng được.

Chỉ thấy lão dùng tay ném đi, tử kim tinh thạch lập tức bay lên cao, sau đó lão há miệng hút một cái, khối tinh thạch lớn bằng nắm tay tiểu hài tử này đã bị lão hút vào trong miệng.

Thanh âm “Rộp rộp” vang lên từ trong miệng Hắc Long Vương, giống như người ta đang ăn cái gì đó rất giòn nuốt tử kim tinh thạch vào bụng.

Tiểu Ân trừng mắt cứng lưỡi nhìn lão, lúc này mới nhớ ra người này dù sao cũng không phải là nhân loại.

Hèn chi Hắc Toàn Phong thích ăn tinh thạch năng lượng như vậy, thì ra đó cũng không phải nó sai lầm, mà là tật xấu của tổ tiên di truyền lại.

- Mùi vị không tồi, lực lượng rất thuần khiết.

Hắc Long Vương vừa lòng nói:

- Người còn có bao nhiêu, lấy tất ra đây đi.

Tiểu Ân sắc mặt biến thành màu đen, nắm chắc vòng cổ không gian, nói:

- Không được, tử kim tinh thạch trong này đã không còn bao nhiêu, ngài không thể lấy đi toàn bộ.

Hắc Long Vương tức giận trừng mắt nhìn hắn, nói:

- Mấy viên tử kim tinh thạch mà thôi. Ôi, nhân loại kiến thức thật nông cạn.

Tiểu Ân bất mãn nói:

- Tầm mắt của ta và ngài tự nhiên là không thể so sánh rồi. Thứ này trong mắt của ngài có lẽ không tính là gì, nhưng đối với ta mà nói, đây chính là bảo vật mà trên tinh cầu này đã khai thác gần như không còn.

Hắc Long Vương hừ nhẹ một tiếng, nói:

- Quên đi. Chờ sau này người đến nơi giao dịch của vũ trụ sẽ biết thứ này rất cuộc không đáng giá cỡ nào.

Dứt lời, lão cầm năng lượng xạ tuyến trong tay, thở một hơi thật dài, nói:

- Vận khí lần này không tồi, không ngờ thực sự đã ngưng tụ cho ta một đạo quang nguyên (nguồn sáng) vạn năm. Có thứ này hẳn là có thể chế tác hai quyển trục Quang Minh thần vực rồi.

Khóe miệng Tiểu Ân khẽ động, chần chờ một lát rốt cuộc không nói cho Hắc Long Vương biết trong tay mình có tám vật như vậy.

- Long vương đại nhân, quang nguyên vạn năm rốt cuộc là cái gì vậy?

Bộ dạng của Tiểu Ân giống như trẻ con hiếu kỳ hỏi.

- Ha ha, đây là một loại vật phẩm hình thành khi ngưng tụ năng lượng mặt trời đến cực hạn, ở trong vũ trụ cực kỳ hiếm thấy, cũng là thứ cần thiết để chế tác quyển trục Quang Minh thần vực.

Hắc Long Vương có chút đắc ý nói:

- Vận khí của ta rất tốt, ở trên tinh cầu này chẳng những đã phát hiện thượng cổ Truyền Tống Trận, hơn nữa còn phát hiện nơi đặc thù có thể ngưng tụ nguồn sáng. Nếu không phải như thế, ta cũng sẽ không để người đi nơi giao dịch của vũ trụ.

Tim của Tiểu Ân nhảy lên kịch liệt, hắn trầm giọng hỏi:

- Long vương đại nhân, muốn ngưng tụ thứ này chẳng lẽ còn cần nơi đặc thù gì sao?

- Đó là đương nhiên.

Hắc Long Vương nhìn Tiểu Ân một cái dường như trào phúng nói:

- Người cho là địa phương nào cũng có thể sản sinh ra những vật giống như Tái Sinh Nguyên Dịch và Thế Giới Thụ Chi Diệp sao?

Tròng mắt Tiểu Ân khẽ chuyển, hỏi:

- Thứ này phải chăng trên mỗi tinh cầu đều có thể ngưng luyện?

- Đương nhiên không đúng rồi.

Hắc Long Vương thở dài một tiếng, nói:

- Ở trên vô số tinh cầu ta đã du lịch qua trong hơn mười vạn năm, chỉ có ba tinh cầu có điều kiện phù hợp ngưng luyện nguồn sáng.

Lão chỉ chỉ dưới chân, nói:

- Viên tinh cầu vút đi này đúng là một trong số đó.

Sắc mặt Tiểu Ân chợt biến đổi mấy lần, hần ngưng trọng nói:

- Long vương đại nhân, nếu viên tinh cầu này có điều kiện thần kỳ như vậy, vậy vì sao còn bị bỏ rơi?

Hắc Long Vương ngẩn người, lão ngẩng đầu lên, trong mắt cũng là một mảnh mờ mịt.

- Đúng vậy, chỉ cần ở trên viên tinh cầu này có hoàn cảnh đặc thù như vậy thì bất kể như thế nào cũng không nên bị bỏ rơi mới đúng.

Nghe được tiếng thì trào tự nói của Hắc Long Vương, Tiểu Ân càng cảm thấy lạnh lẽo hơn.

Hắc Long Vương cũng không biết ở trong ma pháp công hội có mấy địa phương đã sớm ngưng luyện ra hàng ngàn hàng vạn nguồn sáng vạn năm như vậy, nếu để lão biết điều này chỉ sợ càng kinh ngạc hơn.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên hiện ra một ý niệm kỳ dị, hần vội vàng hỏi:

- Long vương các hạ. Ngài không phải có được một loại ma pháp trận có thể bổ sung năng lượng cho tinh thạch đã hết năng lượng sao? Nếu như ngài bố trí ma pháp trận như vậy ở đây, như vậy có thể chậm rãi bồi dưỡng ra loại nguồn sáng vạn năm này không?

Hắc Long Vương dường như lâm vào trong tự hỏi đối với vấn đề này, cho nên chỉ thuận miệng trả lời:

- Không có khả năng, ma pháp trận bổ sung năng lượng và ma pháp trận hấp thu nguồn sáng cũng không giống nhau, hai cái không xuất hiện quan hệ gì.

Hô hấp của Tiểu Ân không tự chủ được trở nên trầm trọng:

- Nguồn sáng vạn năm phải làm sao mới có thể ngưng luyện? Chỉ có thể giống như ngài vừa làm sao?

- Đương nhiên không phải, nguồn sáng vạn năm bình thường là sau khi bố trí ma pháp trận hấp thu nguồn sáng, trận pháp có thể không ngừng hấp thu ánh sáng, trải qua khoảng vạn năm thu thập thì có thể sản sinh ra một đạo nguồn sáng vạn năm.

Hắc Long Vương kinh ngạc hỏi:

- Người hỏi cái này để làm gì?

Thân thể của Tiểu Ân có chút cứng đờ, khẽ lắc đầu, nói:

- Tò mò mà thôi.

Chẳng qua, ở trong lòng hần lại hiện lên cảnh tượng nhìn thấy trong ma pháp công hội.

Hàng ngàn hàng vạn nguồn sáng vạn năm bay múa giống như xúc tu. Trên mặt đất, tinh thạch năng lượng thật dày tăn ra ánh sáng màu trắng nhàn nhạt. Tim của Tiểu Ân đập như sấm, hần dường như đã phát hiện một bí mật thật lớn mà khó giải.

Hần có thể khẳng định, quang tráo (màn hào quang) trong ma pháp công hội kia nhất định là tác dụng của một ma pháp trận, nhưng ma pháp trận này phải cao minh hơn rất nhiều so với trận pháp Hắc Long Vương nắm giữ.

Bởi vì màn hào quang này không chỉ có thể một lần nữa bổ sung năng lượng cho tinh thạch năng lượng, hơn nữa trong quá trình bổ sung năng lượng dài còn có thể hình thành nguồn sáng vạn năm.

Càng quan trọng chính là, màn hào quang này chẳng qua mới chỉ xuất hiện ba, năm vạn năm mà thôi, nhưng nguồn sáng vạn năm trong đó lại lấy đơn vị ngàn cái để tính toán, cho nên hai ma pháp trận này căn bản là không thể đánh đồng.

Nhưng khiến Tiểu Ân khó hiểu chính là, những ngàn năm truyền kỳ trước kia làm sao lại nắm giữ ma pháp trận thâm ảo như vậy chứ?

Nếu nói thực lực của bọn họ có thể đã vượt qua Hắc Long Vương đã sống hơn mười vạn năm, như vậy Tiểu Ân tuyệt đối không tin.

Hơn nữa những ngàn năm truyền kỳ sau một trận tử đấu liền hóa thù thành bạn cùng sáng lập một vật khổng lồ tới bảo vệ ma pháp tổng công hội.

Nếu nói tất cả đều là trùng hợp, vậy cũng quá khó làm người ta.

Có lẽ, ngày xưa bố trí ma pháp trận này cũng không phải là những ngàn năm truyền kỳ đó, mà là một kỳ nhân khác?

Tiểu Ân vô cùng hoài nghi, đứng phía sau tất cả những việc này hẳn là có một đôi hắc thủ đang thao túng.

Chính là ở dưới sự thao túng của bàn tay này, cho nên mới xuất hiện ma pháp công hội, mới xuất hiện màn hào quang đường đục vô số nguồn sáng vạn năm.

Có lẽ, làm cho viên tinh cầu này biến thành tinh cầu vút đi, làm cho những sinh vật có được năng lực hùng mạnh đều rời đi cũng là do bàn tay này ở phía sau thao túng.

Nghĩ đến đây Tiểu Ân liền không kìm nổi rung mình một cái.

Hắn lập tức nhắc nhở mình không được nghĩ tiếp nữa, bởi vì nếu tất cả những điều này đều do hắc thủ đang khống chế, như vậy với thực lực của hắn đi truy xét những việc này chẳng phải giống như thiêu thân lao đầu vào lửa, tự tìm đường chết.

Tuy nhiên, trông mắt khe chuyển, Tiểu Ân nghĩ đến một chuyện kỳ quái, nếu mục đích của hắc thủ kia là vì thu hoạch nguồn sáng vạn năm, như vậy thứ này ở trong ma pháp công hội đã có rất nhiều rất nhiều nhưng vì sao cho tới bây giờ cũng không có ai chú ý tới.

Chẳng lẽ, hắc thủ này cũng không ngờ sao?

- Tiểu Ân. Có lẽ là bởi vì không có sinh vật trí tuệ cao cấp nào phát hiện địa phương này mà thôi.

Hắc Long Vương rất cuộc nghĩ thông suốt, hơn nữa đã tìm được giải thích tốt nhất:

- Ta có thể phát hiện địa phương này cũng là một may mắn mà thôi. Nếu để ta thực sự đi tìm kiếm chỉ sợ cũng không có khả năng phát hiện.

Tiểu Ân miễn cưỡng gạt đầu cười, xem như đã tiếp nhận giải thích này của lão, sau đó hắn nhìn về phía nguồn sáng vạn năm không ngừng vắn vẹo trong tay lão, hỏi:

- Kế tiếp ngài định chế tác quyển trục Quang Minh thần vực sao?

- Đúng vậy.

Trên mặt Hắc Long Vương hiện lên một tia tiếu ý, nói:

- Tất cả tiếp theo, người cố gắng cảm ứng một chút đi, có lẽ đối với sự trưởng thành sau này của người có chút chỗ tốt.

Dứt lời, Hắc Long Vương lấy ra hai quyển trục trống.

Hai quyển trục này có khác biệt rất lớn với những quyển trục Tiểu Ân thường sử dụng, ở trên mặt nó có một tia năng lượng đạo động kỳ dị, dường như trong đó ẩn chứa năng lượng khổng lồ đủ để hủy thiên diệt địa.

Sắc mặt của Tiểu Ân khe biến, hỏi:

- Long Vương đại nhân, hai quyển trục này do cái gì chế tác mà thành vậy?

- Ha ha, đây là long lân đặc chế mà thành.

Trong thanh âm của Hắc Long Vương mang theo một tia kiêu ngạo nói không nên lời:

- Tài liệu có thể chế tác quyền trục thần vực đều là thứ vô cùng quý hiếm, tuy nhiên đối với Long Tộc chúng ta mà nói, long lân rút ra chính là vật dẫn tốt nhất.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, sợ là chỉ có bảo bối như vậy mới có thể ghi lại năng lượng khổng lồ như vậy.

Hắc Long Vương đặt quyền trục ở trước mặt, sau đó trên người của lão nổi lên một đạo hào quang màu vàng kịch liệt.

Tiểu Ân lập tức cảm ứng được một cỗ uy áp thật lớn mà mệnh môn từ trên người lão long này chợt dâng lên, cỗ áp lực hùng mạnh này mặc dù không phải nhằm vào Tiểu Ân mà phát, nhưng hắn vẫn như trước cả người phát run, cái loại cảm giác tuyệt đối không không dễ chịu này giống như đối mặt với thần linh.

Lúc này, Tiểu Ân thậm chí còn nhớ lại những năm tháng mình chưa tiến giai đến đại ma pháp sư.

Khi đó hắn căn bản là không có khả năng cảm nhận được sự hùng mạnh của cỗ lực lượng này, cho nên mặc dù bị một chút ảnh hưởng, nhưng cũng không quá lớn. Nhưng sau khi hắn trở thành ma đạo sĩ, cảm ứng đối với năng lượng tăng cường nhiều lần, đồng thời cũng đã thể ngộ tới chỗ đáng sợ của cường giả chân chính.

Khóe miệng Tiểu Ân lộ ra một nụ cười chua xót nhàn nhạt, thật không biết phải tu luyện đến ngày tháng năm nào mới có thể kẻ vai sát cánh với long vương trước mắt này.

Một khắc khi năng lượng hoàng kim xuất hiện, uy thế của Hắc Long Vương rõ ràng là tăng nhiều, nhưng đáng tiếc chính là, phạm vi bao phủ của đạo năng lượng hoàng kim này thật sự là quá nhỏ.

Đừng nói Tiểu Ân gần trong gang tấc không bị cỗ năng lượng này lan đến, cho dù là trên người của bản thân Hắc Long Vương cũng không có cỗ năng lượng này, một chút hào quang màu vàng kim đó toàn bộ đều gắn vào phía trên hai quyền trục long lân ở trước mặt lão long vương.

Dưới sự chiếu rọi của hào quang màu vàng kim, một đoạn nguồn sáng vạn năm không ngừng vận vẹo kia rốt cuộc yên lặng xuống, giống như một con côn trùng mất đi sinh mạng trôi nổi trên không.

Sắc mặt của Hắc Long Vương vô cùng ngưng trọng, lão vùng tay lên, một đoạn nguồn sáng vạn năm liền từ một phân thành hai.

Sau đó, hai đoạn nguồn sáng vạn năm này liền phân biệt chậm chậm bay về phía hai quyền trục trên mặt đất kia.

Rất nhanh, hai đoạn nguồn sáng đều tự ẩn vào trong quyền trục long lân, nhưng mà ngay tại một khắc này, hào quang hoàng kim dường như bị hấp lực cực lớn, giống như nước lũ chảy về phía hai quyền trục.

Sắc mặt của Hắc Long Vương vẫn như trước cực kỳ trầm trọng, dường như không có nửa điểm cảm xúc, hào quang hồng kim trên người của lão càng lúc càng mờ nhạt, tuy nhiên bất kể mỏng manh đến cỡ nào trước sau đều không hoàn toàn đứt đoạn.

Dần dần, cơ nhục trên người lão long vương bắt đầu héo rút, bộ mặt vốn của người trung niên cũng nhanh chóng trở nên già nua.

Tiểu Ân lập tức hiểu được, đây là bởi vì liên quan tới năng lượng của bản thân lão tiêu hao thật sự quá nhiều, thậm chí đã có chút cảm cực không nổi.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy trong lòng Tiểu Ân thực ra nóng như lửa đốt, trời mới biết Hắc Long Vương còn có thể tiếp tục kiên trì hay không, nếu như cuối cùng thất bại trong gang tấc, vậy mới kêu là hết sức xui xẻo.

Hắc Long Vương đột nhiên quay đầu, thì thào nói:

- Tử kim... tinh thạch, nhanh.

Ánh mắt của Tiểu Ân sáng lên, không cần nghĩ ngợi lấy ra tất cả tử kim tinh thạch thả tới trước mặt Hắc Long Vương.

Nhưng còn không chờ hần mở miệng, đã nhìn thấy hai tay Hắc Long Vương cùng vươn ra gom tất cả tử kim tinh thạch vào miệng giống như gió thu cuốn hết lá vàng.

Theo tiếng “Đôm đốp” giống như hạt đỗ nổ vang lên trong miệng lão, sắc mặt của lão nhanh chóng chuyển biến tốt lên.

- Còn nữa không, lấy ra một chút nữa đi.

Hắc Long Vương không biết xấu hổ nói.

Tiểu Ân đưa hai tay ra, nói:

- Tất cả đồ ăn của Hắc Toàn Phong đều đã bị người ăn hết sạch rồi.

Hắc Long Vương thất vọng thở dài một hơi, cơ nhục trên cơ thể lão lập tức khôi phục nguyên trạng, ngay cả năng lượng hoàng kim trên người vốn như có như không cũng một lần nữa trở nên tràn đầy.

Tiểu Ân lẳng lặng nhìn lão, đối với biểu hiện trước đó của Hắc Long Vương cảm thấy hoài nghi nghiêm trọng.

Lão già này nếu như không nắm chắc hoàn toàn, làm sao lại mạo hiểm chế tác quyển trục Quang Minh thần vực? Lại liên tưởng đến biểu hiện trước và sau khi cắn nuốt tử kim tinh thạch của Hắc Long Vương, Tiểu Ân mơ hồ cảm thấy, lão dường như đã sớm lên kế hoạch lớn.

Hai quyển trục trên mặt đất dần dần trở nên rõ ràng, hai đoạn nguồn sáng vạn năm kia rốt cuộc đã ngưng nhập hoàn toàn vào bên trong quyển trục long lân.

Hắc Long Vương đột nhiên đưa tay ra nhanh như điện vượt một cái trên hai quyển trục, năng lượng hoàng kim trên người lão đột nhiên sáng ngời giống như bạo phát.

Sau đó, tất cả năng lượng hoàng kim toàn bộ biến mất, mà hai quyển trục ở trên mặt đất lại hiện ra vô số đường cong màu vàng kim.

Hắc Long Vương thật dài một hơi nhẹ nhõm, đặc biệt dứt khoát đặt móng ngồi xuống.

Ánh mắt của Tiểu Ân lại bị hai quyển trục kia hấp dẫn.

Ở trên quyển trục, có năng lượng màu vàng kim mặc sức chảy xuôi giống như dòng nước, những năng lượng này đối với hần dường như có một loại cảm giác mê hoặc trí mạng.

Hơn nữa từ trên quyển trục còn hiện ra uy áp hùng mạnh, càng khiến người ta hết hồn.

Tiểu Ân cho tới bây giờ cũng chưa từng nghĩ tới, trên thế giới này không ngờ lại có quyển trục có thể ẩn chứa uy năng khổng lồ như thế.

So sánh với nó, quyển trục Tử Vong Xạ Tuyến cấp bảy trước kia quả thực chỉ là món đồ chơi của tiểu hài tử. Mà trong trận chiến ở ma pháp công hội, quyển trục triệu tập người khổng lồ lửa của LaBeouf cũng biến thành không đáng một xu.

Trong lòng của Tiểu Ân có một loại ý nghĩ muốn phóng thích uy năng trong đó, hần muốn nhìn xem, quyển trục này rốt cuộc bao hàm uy lực hùng mạnh đến mức nào.

Tuy nhiên đây cũng chỉ là muốn một chút mà thôi, nếu như hần thật sự làm như vậy, đoán chừng Hắc Long Vương trước mắt nhất định sẽ khiến giông bão nổi lên.

Thật lâu sau, Hắc Long Vương rốt cuộc đã khôi phục một chút nguyên khí.

Lão thu lại quyển trục, dùng một thứ như sợi dây buộc lại. Nói cũng kỳ quái, sợi dây này vừa buộc lại, loại năng lượng khổng lồ này lập tức bị ẩn nấp hoàn toàn.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn sợi dây này, hỏi:

- Long vương đại nhân, đây là thứ gì vậy?

- Cái này hả, là tóc của ta.

Hắc Long Vương thuận miệng nói.

Tiểu Ân hâm mộ nhìn Hắc Long Vương, ánh mắt có thể so với một bóng đèn lớn 100W.

Lão long này, cả người đều là bảo vật, ngay cả tóc cũng có tác dụng hùng mạnh như vậy.

Hắc Long Vương bị Tiểu Ân nhìn đến mức sờn tóc gáy, là lão quái vật đã sống hơn mười vạn năm nên sau khi nhìn thấy ánh mắt của Tiểu Ân, lão liền đoán được ý nghĩ của hắn.

Lão tức giận hừ một tiếng, nói:

- Tiểu Ân, ngươi đang nghĩ cái gì vậy?

Tiểu Ân vội vàng kiềm chế tâm thần một chút, nói:

- Long vương các hạ, ta đang suy nghĩ vừa rồi ngài thực sự cần tử kim tinh thạch của ta sao?

Hắc Long Vương mặt không đổi sắc nói:

- Đương nhiên, ta vô cùng cần.

Trong lòng Tiểu Ân mắng to lão long vô sỉ này, chẳng qua vật đã bị lão ăn, bất kể như thế nào cũng không nôn ra được.

Tiểu Ân xoay chuyển ánh mắt, nói:

- Long vương các hạ, ta thay ngài tới nơi giao dịch vũ trụ, trao đổi những thứ hai vị trưởng lão Long Tộc cần trở về, hẳn là cũng có chút khổ cực.

Hắc Long Vương hừ lạnh một tiếng, nói:

- Ngươi muốn thứ gì, nói đi.

Tiểu Ân lập tức quá đổi vui mừng, lão long này mặc dù đủ vô sỉ, nhưng ở một số phương diện mà nói cũng là đủ hào phóng.

- Ta cần mấy quyển trục trống và mấy sợi tóc để buộc quyển trục.

Hắc Long Vương hồ nghi hỏi:

- Ngươi cần những thứ đó làm gì? Chẳng lẽ ngươi cũng muốn chế tác quyển trục thần vực?

Tiểu Ân nhìn thấy vẻ mặt trào phúng của Hắc Long Vương, vội vàng nói:

- Cũng không phải ta muốn làm quyển trục, chỉ là mấy thứ đó cũng là bảo bối cực kỳ quý giá, nếu mang tới nơi giao dịch vũ trụ, hẳn là cũng có thể đổi chút tử kim tinh thạch.

Vẻ mặt của Hắc Long Vương khê động, do dự một chút, giờ tay lấy ra mười sợi tóc và quyển trục trống đã chế tác xong, nói:

- Những quyển trục này hẳn là có thể đổi được hơn trăm viên tử kim tinh thạch rồi, lần này sau khi ngươi trao đổi, ta lấy tám mươi viên, còn thừa đều cho ngươi.

Tiểu Ân quá đổi vui mừng, vội vàng nhận lấy.

Hắc Long Vương đưa hai quyển trục trong tay qua, sau đó thét dài một tiếng. Một lát sau, hai u linh long vừa rồi trực tiếp trốn ở chỗ sâu trong lòng đất lập tức xuất hiện.

- Lida, ngươi đưa Tiểu Ân đi tới thượng cổ Truyền Tống Trận, dạy cho hắn phương pháp không chế Truyền Tống Trận.

- Vâng, vương vĩ đại.

- Chờ một chút.

Tiểu Ân vội vàng nói:

- Long vương đại nhân, trước hết ta trở về an bài một chút, nếu không mấy đệ tử kia của ta chỉ sợ là phải sốt ruột chờ đợi.

Hắc Long Vương hiểu ý nói:

- Được!

Tiểu Ân vui mừng đáp lời, theo Lida thông qua Truyền Tống Trận loại nhỏ trên hải đảo lập tức trở về trong thượng cổ Truyền Tống Trận.

Lida nhìn hẩn một cái thật sâu, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngươi có thể rời đi, ta sẽ ở chỗ này chờ ngươi, hy vọng ngươi có thể mau chóng trở lại.

- Ngài yên tâm. Ta nhất định sẽ trở lại rất nhanh.

Sau khi cười ha hả đáp ứng một câu, Tiểu Ân liền vội vàng rời nơi khỏi sương mù dày đặc này.

Sau khi rời khỏi nơi đó, Tiểu Ân lập tức lấy ra liên lạc khí hẩn đã đưa cho đám người Kim, vội vàng nói với Kim một tiếng, liền thông qua Truyền Tống Trận của ma pháp công hội đi tới trên đại thảo nguyên hoang vắng kia.

Đại thảo nguyên, trong thành Hollywood vẫn yên lặng giống như trước kia.

Tiểu Ân người không biết, quý không hay thông qua Truyền Tống Trận đi tới Hollywood. Không lâu sau, Kim và Lai An mặc trang phục của học đồ cũng xuất hiện ở bên trong Truyền Tống Trận.

Nếu muốn tiến hành truyền tống khoảng cách cực lớn, như vậy nhất định phải có chỉ dẫn của ma pháp sư không gian hệ, cho nên Tiểu Ân mới để Lai An đưa Kim đến đây.

Để Lai An tạm thời ở lại Hollywood. Tiểu Ân dẫn theo Kim tiến sâu vào trong đại thảo nguyên tùy tiện tìm một địa phương hẻo lánh vô biên.

Ở địa phương này, cho dù là bản lĩnh của Hắc Long Vương lớn hơn nữa cũng không có khả năng cảm ứng được.

Tiểu Ân thật cẩn thận bố trí một ít Chương Nhân Pháp ở xung quanh, sau đó hẩn lấy ra hai quyển trực long lân trống, học theo bộ dáng của Hắc Long Vương đặt ở trước mặt.

Sau đó, hẩn lấy ra một đoạn nguồn sáng vạn năm.

Một đoạn cong tinh tế lơ lửng ở trong tay, cho dù là ai cũng không nghĩ ra năng lượng ẩn chứa trong đó rốt cuộc hùng mạnh mà không thể tin nổi tới mức nào.

- Kim, hiện tại ngươi bắt đầu minh tưởng, bất kể bên người phát sinh biến cố gì, ngươi cũng không cần để ý, cho đến khi ta gọi ngươi mới thôi.

Tiểu Ân sắc mặt ngưng trọng phân phó.

Mặc dù Kim không biết Tiểu Ân vì sao phải an bài như vậy, nhưng hẩn cũng không chút do dự đã đáp ứng, hơn nữa đã lập tức hành động theo phân phó.

Tiểu Ân cảm ứng được động tác và quyết tâm của Kim, Tiểu Ân lập tức biết, chỉ cần mình không mở miệng thì Kim sẽ tuyệt đối không đình chỉ.

Trên mặt hẩn hiện ra một tia tươi cười, càng ngày Tiểu Ân càng hài lòng đối với đám người Kim...

Sau khi Kim dần dần tiến vào minh tưởng sâu, Tiểu Ân cũng theo đó chậm rãi nhắm hai mắt lại, Nhất Hào nhanh chóng dung hợp với tinh thần của hẩn, tất cả hành động của Hắc Long Vương khi chế tác quyển trực Quang Minh thần vực chậm rãi quay về hiện lên trong đầu Tiểu Ân.

Có thể dung nhập nguồn sáng vạn năm vào trong quyển trực long lân trống, một điểm quan trọng nhất trong đó chính là những hào quang hoàng kim hiện ra từ trên người Hắc Long Vương.

Mặc dù Hắc Long Vương cũng không giải thích, nhưng Tiểu Ân một mực ở bên cảm thụ được lại biết rõ rằng, đây chính là lực lượng thuộc về thần linh.

Cũng chỉ có lực lượng của thần linh mới có thể chế tác quyền trục thần vực.

Chẳng qua hiện giờ Hắc Long Vương đại thương nguyên khí căn bản không thể so sánh với trước kia, cho nên sau khi lão chế tác hai quyền trục mới có thể trở nên suy sụp vô lực.

Nhưng trong quá trình chế tác, Tiểu Ân có thể khẳng định, năng lượng hoàng kim nắm giữ uy áp vô hạn kia nhất định chính là thần lực.

Nếu đổi lại là người khác, ngay cả là đã biết phương pháp chế tác cũng không thể phục chế quá trình này. Nhưng Tiểu Ân lại khác, hắn ở bên trong sân chơi của Thần đã thức tỉnh một loại năng lực tương tự như thần vực, nếu như vận dụng thích hợp, như vậy hắn cũng có vài phần nắm chắc có thể chế tác ra quyền trục Quang Minh thần vực mới.

Đương nhiên, một điểm mấu chốt trong đó chính là hắn phải kích phát ra loại lực lượng thần bí làm cho Hắc Long Vương cũng phải kiêng kỵ vạn phần mới được.

Một khi Kim tiến vào bên trong minh tướng tầng sâu đã tập trung toàn bộ lực chú ý vào trong đó, đối với hết thảy ngoại giới đều không chú ý gì.

Mà sau khi hắn đầu nhập toàn bộ tinh thần và thể xác vào loại cảnh giới minh tướng này, ở xung quanh thân thể hắn liền có một tia năng lượng hoàng kim bắt đầu vờn quanh.

Đây là lực lượng từ trong huyết mạch của Thần trên người hắn sản sinh ra, cỗ năng lượng này vốn là một loại năng lượng hoàn toàn tự chủ, cùng với năng lượng trên người Kim hình thành hai hệ thống năng lượng hoàn toàn khác nhau. Một khi cỗ năng lượng này đạt tới một mức độ nhất định, như vậy sẽ từ lượng biến mà sinh ra chất biến, xâm chiếm thần trí của Kim, khiến hắn biến thành một vị bán thần linh chỉ biết giết chóc và làm việc theo bản năng.

Nhưng sau khi trải qua lần đả kích trước kia của Tiểu Ân, cỗ năng lượng này đã sinh ra biến dị thật lớn, hoàn toàn dung hợp với hệ thống của bản thân Kim, dưới tình huống như vậy còn muốn xâm chiếm thần trí của Kim đã là một việc không có khả năng.

Hơn nữa càng thú vị chính là, chỉ cần khi Kim minh tướng, cỗ năng lượng này sẽ xuất hiện và trợ giúp Kim hấp thu năng lượng của ngoại giới, làm cho thực lực của hắn tiến hành thăng cấp hơn xa người bình thường. Đồng thời, khi sinh ra giao thoa với tinh thần ý thức của Tiểu Ân, còn có thể kích phát loại năng lượng thần bí mà đặc thù trong thân thể Tiểu Ân.

Đây chính là nguyên nhân khiến Tiểu Ân không ngại cực khổ để Lai An đưa Kim từ ngàn dặm xa xôi đến.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân từng chút từng chút khuếch tán ra, dưới sự trợ giúp của Nhất Hào hắn bảo trì tần suất dao động của tinh thần ở dưới một trạng thái vô cùng ổn định.

Trong trí nhớ của Nhất Hào, ngày xưa khi tinh thần ý thức của Tiểu Ân và năng lượng hoàng kim trên người Kim sinh ra biến dị thì tần suất dao động của tinh thần chính là ở mức độ này.

245. Chương 66: Dụng Tâm Hiểm Ác Của Doha

Gió rít gào trên không trung tại một khắc này đã dừng lại, toàn bộ thế giới trở nên yên tĩnh khác thường, đã không còn chút âm thanh nào.

Đồng cỏ đang trải trên mặt đất ở một khắc này cũng đã dừng lại, toàn bộ thế giới dường như biến thành một bức tranh, một tấm ảnh.

Ánh nắng diễm lệ chiếu rọi đang tẩy qua trên thảo nguyên, dưới trời xanh cỏ xanh như đậm, mỗi một gốc cây ngọn cỏ đều hiện lên rõ ràng trong ý thức của Tiểu Ân, hết thảy đủ các hình tượng trông rất sống động.

Phương xa, một đàn cừu đang gặm cỏ dưới đám mây trắng, một con bò đen lông dài đang lười biếng nằm ườn, một con ngựa tào nhã cúi đầu gặm cỏ.

Hết thảy mọi thứ ở khoảnh khắc này đều dừng lại.

Khóe miệng của Tiểu Ân không tự chủ được thoáng nhếch lên, chỉ là hần căn bản không có thời gian cao hứng, mà bắt đầu cùng với Nhất Hào phục chế động tác kia của Hắc Long Vương.

Nguồn sáng vạn năm trong tay Tiểu Ân trong vô thanh vô tức đứt ra làm hai, và phân biệt bám vào chỗ trống trên quyền trục long lân.

Ở nơi này, không có năng lượng hoàng kim của Hắc Long Vương, cũng không có thần vực đặc thù mà lão phóng thích. Tuy nhiên thần kỳ chính là, khoảnh khắc khi nguồn sáng vạn năm tiếp xúc với quyền trục lập tức giống như đã nắm giữ sinh mệnh lực, tản rộng ra.

Chúng nó cũng không phải tản lung tung ra bốn phía, mà đi theo một loại lộ tuyến đặc thù để lại dấu vết riêng của chúng trên quyền trục long lân.

Nếu như lúc này Hắc Long Vương ở đây nhìn thấy cảnh tượng này, như vậy khẳng định lão sẽ không thể tin tưởng những gì mình nhìn thấy.

Ngay cả là Hắc Long Vương muốn chế tác ra hai tấm quyền trục Quang Minh thần vực hoàn mỹ cũng phải vất vả hơn nửa giờ, hơn nữa một khi không cẩn thận sẽ thất bại trong gang tấc.

Nhưng ở dưới sự khống chế của Tiểu Ân, thời gian của ngoại giới dường như ngừng lại, nhưng hần cũng có thể khống chế hết thảy tiến hành với tốc độ gấp trăm nghìn lần.

Chẳng qua chỉ trong giây lát, quyền trục Quang Minh thần vực vô cùng phức tạp này cũng đã hoàn thành thành công một nét họa cuối cùng.

Khi làm xong tất cả, trên quyền trục lập tức tản mát ra hào quang rực rỡ vô cùng, quang tuyến màu hoàng kim chói mắt trên quyền trục nóng lòng muốn thử, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể phun ra.

Khi Hắc Long Vương chế tác hai quyền trục này, mặc dù cuối cùng thành công, nhưng bởi vì mất rất nhiều thời gian cho nên năng lượng của nguồn sáng vạn năm còn có một ít tiết ra ngoài. Hơn nữa càng trọng yếu chính là, nguồn sáng vạn năm trong tay Hắc Long Vương thực ra là do hần sử dụng bí pháp đặc thù góp nhặt năng lượng quang hệ khổng lồ mà ngưng tụ nén ép ra, so sánh với năng lượng xạ tuyến chân chính đã trải qua vạn năm tích lũy mà ra trong tay Tiểu Ân trên bản chất đã có khác biệt cực lớn.

Cho nên, sau khi Tiểu Ân phát huy ra lực lượng khống chế thời gian thần kỳ trên người, lập tức rút tất cả năng lượng trong nguồn sáng vạn năm chân chính vào trong hai quyền trục trống.

Kết quả cuối cùng chính là, chất lượng của hai tấm quyền trục này đã vượt qua rất xa hai tấm thành phẩm kia của Hắc Long Vương.

Tuy nhiên Tiểu Ân cũng không biết tất cả những điều này, hần cho dù có tự đại hơn nữa cũng không dám đánh đồng mình và Hắc Long Vương. Đối với hần mà nói, chỉ cần chế tác thành công hai tấm quyền trục Quang Minh thần vực này, như vậy hần đã cảm thấy thỏa mãn rồi.

Thế giới trước mắt bắt đầu lay động rất nhỏ, Tiểu Ân lập tức biết, cực hạn của mình đã đến rồi.

Tiểu Ân đã có quá nhiều kinh nghiệm, hần hít sâu một hơi, trong nháy mắt thu lại tất cả lực lượng tinh thần, nhưng chuyện khiến hần càng thêm kinh ngạc đã xảy ra.

Trước kia hần vận dụng lực lượng tinh thần dưới tình huống của loại thời gian cố định này thì sau đó Tiểu Ân sẽ bị cản trở cực lớn, bất kể là thể lực, hay là lực lượng tinh thần đều tiêu hao gần như không còn, thậm chí còn tiến gần tới bên cạnh giới hạn tan vỡ.

Nhưng tình huống lần này dường như đã có rất nhiều khác biệt, tuy rằng lực lượng tinh thần của hần cũng đã tiêu hao tới mức gần như thấy đáy, tay chân cũng rã rời vô lực, nhưng tinh thần của hần vẫn vô cùng kích động như trước, dường như còn xa mới đạt đến cực hạn.

Đồng thời, Tiểu Ân cũng chú ý tới, năng lượng hoàng kim trên người Kim dường như càng vững chắc thêm một chút so với lúc trước, hơn nữa lại có một tia liên hệ vi diệu với tinh thần của Tiểu Ân.

Hành động vừa rồi cũng không tạo thành ảnh hưởng tiêu cực gì đối với Kim, ngược lại còn có tác dụng thôi hóa (thúc đẩy thay đổi) đối với năng lượng hoàng kim, khiến nó càng trở nên hùng mạnh.

Rốt cuộc hết thấy trước mắt đã khôi phục bình thường.

Đàn cừu phía xa tiếp tục bước tiến nhàn nhã, chậm rãi đi về phía trước, thỉnh thoảng cúi đầu gặm cỏ xanh lay động trên mặt đất, mà tiếng gió thổi vẫn như trước, thổi lên con bò đen lông dài lười biếng gần như đã muồn ằm trên mặt đất ngủ thiếp đi.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, cúi đầu nhìn hai quyền trực Quang Minh thần vực trước mặt, cảm ứng năng lượng hùng mạnh phát ra từ trên mặt của chúng.

Đây là một loại năng lượng đầy sức hấp dẫn, nó dường như là một loại kích động làm cho người ta liêu lĩnh đầu nhập vào trong đó. Cho dù thứ này do Tiểu Ân tự tay chế tác ra, nhưng hắn cũng bị loại lực lượng này lôi cuốn và hấp dẫn thật sâu.

Tuy nhiên, định lực của Tiểu Ân hùng mạnh ra sao, đương nhiên không có khả năng vì chút lực hấp dẫn này mà xé rách quyền trực.

Đột nhiên, Tiểu Ân nhíu mày, quay đầu nhìn về phía tây.

Một đạo mây đen cuộn cuộn mà đến, tốc độ này đã vượt qua cực hạn của di động tự nhiên, giống như có người đang điều khiển nó bay đến, hơn nữa căn cứ phương hướng đi tới của mây đen, đúng lúc bay về phía hắn.

Tiểu Ân quay đầu nhìn xung quanh mới phát hiện, tất cả những trận pháp che giấu vừa rồi hắn bố trí không ngờ biến mất trong bất tri bất giác.

Ngay cả Tiểu Ân cũng không biết những pháp thuật nhỏ bố trí trước đây mất đi hiệu quả như thế nào, tuy nhiên nghĩ đến có lẽ có liên quan tới việc làm vừa rồi của mình.

Trong lòng hắn mơ hồ có chút sáng tỏ, người kia hẳn là đã bị hai quyền trực trên mặt đất hấp dẫn đến.

Không biết vì nguyên nhân gì, cường độ năng lượng và hào quang phát ra trong hai quyền trực chưa thu lại này lại hùng mạnh hơn xa so với quyền trực của Hắc Long Vương chế tạo ra.

Nguồn sáng vạn năm chảy xuôi trên mặt kia phát ra cột sáng thẳng tận mây xanh, ở trên thảo nguyên không có gì ngăn cản này càng có thể thấy rõ ràng.

Nếu như phụ cận có cao thủ, như vậy khẳng định sẽ lập tức chạy tới xem chuyện gì.

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân chậm rãi cầm hai quyền trực này lên, hơn nữa lấy ra sợi tóc của Hắc Long Vương buộc chúng lại.

Sau khi làm xong tất cả những việc này, tất cả hào quang và dao động năng lượng liền biến mất không thấy.

Trong lòng Tiểu Ân thầm tắc khen kỳ lạ, Hắc Long Vương người này quả nhiên lợi hại, tóc của lão không ngờ lại có công năng ẩn nấp hùng mạnh như vậy, chẳng trách công pháp ẩn nấp của lão truyền thụ lại hùng mạnh như vậy, thì ra bản thân lão đã nắm giữ năng lực đặc thù.

Lực lượng tinh thần của hắn mặc dù còn dư không nhiều lắm, nhưng đã tốt hơn một trời một vực so với trước kia.

Tiểu Ân đang định gọi Kim dậy, lại đột nhiên phát hiện dao động năng lượng trước người Kim đang lưu chuyển với một loại phương thức vô cùng ổn định. Tiểu Ân liền thay đổi chủ ý, bởi vì hắn biết, minh tướng của Kim lúc này đúng là chỗ mấu chốt, nếu như hiện tại cắt ngang, như vậy mọi cố gắng lúc trước liền biến thành mây khói, mà năng lượng hoàng kim có chút lớn mạnh kia cũng đang chậm rãi dung nhập vào trong cơ thể Kim, nếu lãng phí như vậy thì ngay cả Tiểu Ân cũng cảm thấy có chút luyến tiếc.

Tiểu Ân nhìn thoáng qua phía xa, đám mây màu đen kia đang từ từ tới gần, hắn thở dài một tiếng liền ở đây yên lặng chờ đợi.

Chỉ chốc lát, đám mây màu đen cuối cùng đã tiếp cận hai người Tiểu Ân và Kim.

Người trong đám mây cũng không lập tức xuất hiện, mà sau khi vòng quanh bọn họ quan sát một lát đám mây mới chột bung ra. Một lão tát mãn tóc nửa trắng nửa đen nhưng rất cứng thẳng, giống như bàn chải bằng lông lợn nhảy ra.

Tuổi của hắn mặc dù nhìn qua cũng không nhỏ, nhưng thân thủ vẫn rất nhạy bén.

Hắn từ trên không trung nhảy xuống lại có vẻ nhẹ nhàng như thế, liền giống như một con khỉ.

- Các người là ai, vì sao lại tới nơi này.

Tiểu Ân lặng lẽ nhìn hắn, đột nhiên cười nói:

- Lang nhân tát... không, là đại tát mãn, hơn nữa còn vừa tiến giai không lâu.

Sắc mặt của người kia hơi đổi, sau đó thoải mái, ẩn chứa một tia đắc ý nói:

- Tiểu tử, thì ra ngươi nhận ra lão nhân gia ta.

Tiểu Ân không nhận được khinh thường nhìn gã một cái, cảm giác của người này đối với bản thân thực sự là quá hài lòng rồi, không ngờ còn cho là mọi người đều nhận biết hắn.

Chẳng qua với địa bàn và nhân khẩu rải rác trên đại thảo nguyên xem ra, đoán chừng gã này hẳn là đại tát mãn duy nhất trong vùng phụ cận này. Người như thế rời xa đế đô đã bị rất nhiều người tâng bốc, ở chỗ này liền giống như một thổ hoàng đế, có lòng tin quá mức bành trướng như vậy cũng đã có thể lý giải rồi.

Tên tát mãn kia đứng thẳng cũng không tính là cường tráng, cao giọng nói:

- Các người đã nhận biết ta, thì hẳn là đã biết thủ đoạn của ta. Nói, vừa rồi vật gì ở nơi này đã phát ra bảo quang (hào quang của bảo vật).

Khi nói những lời này, vị lão niên tát mãn này vẻ mặt tham lam, hơn nữa ánh mắt lại nhìn Tiểu Ân không chớp, dường như muốn nhìn thấu hắn. Đồng thời, một cỗ uy áp miễn cưỡng có thể xem như là mạnh vọt về phía Tiểu Ân. Vị tát mãn này rõ ràng là muốn dựa vào lực lượng tinh thần của mình để áp chế Tiểu Ân, khiến hắn không thể nói dối.

Trong lòng Tiểu Ân dâng lên một cảm giác vô cùng hoang đường, một gã vừa mới tiến giai đại tát mãn không ngờ lại diều võ dương oai trước mặt một ma đạo sĩ, chẳng lẽ người này đã điên rồi sao.

Cúi đầu nhìn thoáng qua mình và Kim, Tiểu Ân lập tức hiểu ra, thì ra bộ y phục của pháp sư cấp học đồ trên người bọn họ đã rước lấy họa.

Khi hai người Tiểu Ân mặc vào y phục của pháp sư cấp học đồ, liền theo bản năng khống chế năng lượng của mình phóng ra ngoài ở trình độ cấp học đồ. Mặc dù sau khi Kim tiến vào mình tưởng sâu, khí tức phóng ra ngoài thực ra đã hiển lộ không sót thực lực của hắn, nhưng vấn đề là khu vực này vừa mới trải qua sự tấn công của năng lượng hùng mạnh.

Bất kể là lực lượng của Thần chi huyết mạch (huyết mạch của Thần) do Tiểu Ân dẫn phát, hay là cường độ năng lượng của nguồn sáng vạn năm, đều hơn xa một ma pháp sư có thể bằng được.

Cho nên năng lượng hỗn loạn đã che dấu hoàn toàn khí tức của Kim, trừ phi là cường giả cấp bậc ma đạo sĩ, nếu không căn bản là đừng mơ tưởng phát hiện huyền bí trong đó.

- Ha ha... Đại tát mãn các hạ tôn kính.

Tiểu Ân tủm tỉm cười, nói lung tung:

- Vừa rồi hai người chúng ta trong lúc vô ý đã tìm được một bảo bối ở đây, tuy nhiên chúng ta cũng không biết đó là cái gì, cũng không biết nên xử lý như thế nào, cho nên mới kích phát ra một ít bảo quang.

Ánh mắt của tên tát mãn kia lập tức trợn lên giống như chuông đồng, hắn không che dấu chút nào vẻ tham lam trong mắt mình, nói rõ ràng từng chữ một:

- Lấy bảo bối ra đây.

Trên mặt Tiểu Ân vẫn cười hì hì như trước, nịnh bợ nói:

- Đại tát mãn các hạ, xin ngài thứ lỗi cho sự sơ suất của ta, không biết nên xưng hô như thế nào với quý ngài đây?

Lão tát mãn hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt không kiên nhẫn nói:

- Ta chính là Kiều Thập đại tát măn của đế quốc Sư Tâm, người rút cuộc chiếm được bảo bối gì, nhanh lấy ra đây.

Trong lòng Tiểu Ân sững sốt, đế quốc Sư Tâm?

Hắn cẩn thận nhìn một chút, quả nhiên phát hiện lão tát măn này dường như có chút khác với lang nhân, ngược lại có chút giống như vị vương tử Holyfield của đế quốc Sư Tâm ngày xưa.

Gãi gãi đầu, Tiểu Ân vô cùng kỳ quái, nơi này chính là lãnh thổ của đế quốc Lang Nhân, người của đế quốc Sư Tâm đến nơi này rút cuộc là muốn làm gì chứ?

Kiều Thập tiến lên một bước, trên mặt ẩn hiện tức giận, lãnh đạm nói:

- Ta nói một lần cuối cùng, lấy bảo bối ra đây. Nếu người tiếp tục kéo dài thời gian, ta sẽ trực tiếp giết người.

Tiểu Ân đảo cặp mắt trắng dã, thực sự đã gặp qua người kiêu ngạo, nhưng chưa có gặp ai kiêu ngạo như vậy.

Trong lòng khê động, Tiểu Ân cười ha hả, giơ tay lên vuốt một cái trên vòng cổ không gian, trong tay lập tức xuất hiện một hộp ngọc nhỏ nhỏ.

Kiều Thập lúc này mới nhìn thấy, thì ra trên người Tiểu Ân không ngờ còn có trang sức không gian, hào quang trong mắt hắn càng sáng hơn vài phần.

Tuy nhiên, hắn cũng không chú ý tới, trong mắt Tiểu Ân đã nhiều hơn một tia khinh miệt và thương hại.

Sau khi đoạt lấy hộp ngọc Kiều Thập thật cẩn thận mở ra.

Hào quang màu lam đậm chậm rãi tràn ra giống như sóng của hải dương, khoảnh khắc khi hộp ngọc mở ra, trong vòng mấy chục thước xung quanh đều nhuộm lên màu sắc mỹ lệ này.

Ở bên trong hộp ngọc là một viên cầu màu lam, mơ hồ có thể thấy trong viên cầu màu lam này có một con đại điểu (chim to) đang giương cánh, dường như không ngừng bay lượn trong không gian của viên cầu màu lam.

Đột nhiên, đại điểu đối mắt với Kiều Thập một chút.

Một cỗ sát khí hùng mạnh đến cực điểm phát ra từ trong mắt của đại điểu, dường như xuyên qua không gian trực tiếp ấn vào trong lòng của Kiều Thập.

Kiều Thập hét lớn một tiếng, trong tay đã không còn chút sức lực, hộp ngọc cứ như vậy bị hắn ném trên mặt cỏ.

Kỳ quái chính là, mặc dù hộp ngọc liên tiếp lăn mấy vòng, nhưng viên cầu màu lam bên trong cũng không lăn ra ngoài, mà dường như có một lực hút cố định nó ở bên trong hộp ngọc.

Kiều Thập mở to mồm, thở hổn hển, trong mắt là một mảnh kinh hãi khó có thể tin, hắn nhìn hộp ngọc cách đó không xa tràn đầy vẻ sợ hãi.

Tiểu Ân khê lắc đầu, không thể tưởng tượng được định lực của người này lại kém như vậy, cũng không biết hắn có số cứt chó gì, không ngờ cũng có thể tiến giai làm đại tát măn. Thế giới to lớn này thật sự là có đủ những chuyện lạ.

- Đây, đây là vật gì?

Kiều Thập run giọng hỏi.

Tiểu Ân nhún vai nói:

- Ta cũng không biết, tuy nhiên khi vừa mới phát hiện bảo bối này, ở bên ngoài dường như có mấy chữ, hình như là...

Tiểu Ân nghiêng đầu, trầm tư suy nghĩ một lát, rút cuộc vỗ tay, nói:

- Đúng rồi, hình như là tinh hồn ma hạch.

- Tinh hồn ma hạch?

Kiều Thập nhảy dựng lên, trong mắt mực dù có chút sợ hãi, nhưng đồng thời lại tràn đầy mừng rỡ.

Bịch một tiếng hắc đã đi tới bên cạnh hộp ngọc, đắp lại nắp hộp, nắm ở trong tay, loại thái độ cẩn thận dè dặt này giống như đang nắm sinh mạng của hắn.

Nhìn thấy tâm tình kích động của Kiêu Thập lúc này, Tiểu Ân khẽ mỉm cười, xung quanh người lập tức xuất hiện một cỗ khí tức quỷ dị.

Đây là năng lượng ảo thuật của Tiểu Ân dần dần vận dụng thành thạo, sau khi trải qua nhiều lần sử dụng và cải tiến, mặc dù còn chưa đạt tới trình độ của kết giới, nhưng dùng để đối phó với một đại tát mãn vừa mới tấn thăng cũng đã dư dả.

Giọng nói của hắn chậm lại, trong thanh âm có một loại lực lượng làm cho người ta trầm mê:

- Kiêu Thập đại tát mãn các hạ tôn kính. Ngài đi tới đế quốc Lang Nhân có gì phải làm sao?

Ánh mắt của Kiêu Thập tập trung gắt gao vào hộp ngọc trong tay, trong mắt đột nhiên xuất hiện một tia mờ mịt trả lời:

- Sư Tâm bệ hạ ra lệnh cho chúng ta tập hợp về phía đế quốc Lang Nhân.

- Vì sao? Chẳng lẽ đế quốc Sư Tâm muốn khai chiến với đế quốc Lang Nhân sao?

Tiểu Ân trong lòng cả kinh, vội vàng hỏi.

- Không, chúng ta phải liên hợp tất cả lực lượng của thú nhân, trả thù đại lục hắc quỷ.

Kiều Thập thì thào nói:

- Hắc quỷ pháp sư giết vương tử Sư Tâm, thù này nhất định phải báo.

- À, vậy thật sự là quá tốt, người thực sự là một chiến sĩ dũng cảm.

Tiểu Ân nói từ đáy lòng, nếu đối phương đã nhận định sát hại vương tử Sư Tâm chính là hắc quỷ pháp sư, như vậy Tiểu Ân tuyệt đối không ngại thừa nhận sai lầm của đối phương.

Không ngờ, kế tiếp Kiêu Thập lại nói:

- Ta không khải là chiến sĩ dũng cảm. Cái chết của vương tử Sư Tâm không có quan hệ với ta, tại sao ta phải đi bán mạng vì bọn họ, không bằng tìm một chỗ trốn vài năm rồi tính sau.

Tiểu Ân trợn mắt cứng lưỡi nhìn sư nhân tát mãn (tát mãn người sư tử) trong tay cầm hộp ngọc đã bị ảo thuật của mình mê đi.

Thì ra hắn gặp phải, không ngờ là một đào binh của bộ tộc Sư Tâm.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu. Đối với đào binh như vậy, hắn chính là không có nửa điểm thiện cảm. Đương nhiên, nếu đổi lại Tiểu Ân ở vào hoàn cảnh của hắn, chỉ sợ cũng sẽ lựa chọn khoanh tay đứng nhìn.

Dù sao, vương tử Sư Tâm là chết trong tay hắn, nếu vì chuyện này mà tham gia chiến tranh thảo phạt hắc quỷ pháp sư, như vậy cũng quá kỳ quái rồi.

Sau khi Tiểu Ân lắc lắc đầu, trong không gian nhộn nhạo và cỗ khí tức quỷ dị kia lập tức biến mất vô ảnh vô tung.

Một lát sau, Kiêu Thập dường như nhớ tới điều gì, hắn lắc lắc đầu, trút bỏ hết vẻ mờ mịt trong mắt. Đột nhiên, hắn xoay người, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân tràn đầy sát khí hung ác.

Tiểu Ân giống như không hề có cảm giác, tuy nhiên ánh mắt kia lại khiến Kiêu Thập cảm thấy vô cùng không thoải mái.

- Tiểu tử. Giao ra vòng cổ không gian của ngươi.

Kiều Thập tức giận hừ một tiếng, nói.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, than nhẹ một tiếng, nói:

- Chim chết vì ăn, người chết vì của, những lời nói này một chút cũng không sai.

Sắc mặt của Kiều Thập khẽ biến, trong lòng hắn dâng lên một tia dự cảm không tốt, tuy nhiên cẩn thận nhìn hai người Tiểu Ân và Kim, y phục mặc trên người bọn họ quả thật là ma pháp bảo của học đồ bình thường.

Về phần khí tức xung quanh lại hỗn loạn không chịu nổi, khiến hắn căn bản không thể nhận ra thực lực chân chính của hai người này.

Vuốt vuốt hộp ngọc trong tay, hắn tin tưởng, đây khẳng định là bởi vì đào lên tinh hồn ma hạch mà khiến cho nguyên tố nhiễu loạn.

Lạnh lùng liếc mắt nhìn hai Tiểu Ân một cái, Kiều Thập rốt cuộc đã có quyết định. Từ sau khi chiếm được tinh hồn ma hạch trong tay, hắn đã muốn phải rời đi nhanh một chút, nếu không đem dài lắm mạng, nếu có gì sơ suất đó chính là hối cũng không kịp.

Chỉ có điều, hai người đã biết chuyện này bất kể như thế nào cũng không thể lưu lại.

Sát khí trong mắt chợt lóe mà qua, trên người Kiều Thập tràn ra một mảnh lớn linh quang (ánh sáng thần kỳ), ngay sau đó hắn đã biến thân thành một con sư tử lớn màu đen.

Khi hắn biến thân thành sư tử, một cỗ khí tức mạnh mẽ lập tức thần nhiên sinh ra, đây là năng lực cường đại sở hữu đặc biệt của các đại tát mãn, có thể hoàn toàn dung hợp với linh vật thành một thể, kích phát hoàn toàn tiềm năng của linh vật khi còn sống.

Một tiếng gầm rú thật lớn từ trong miệng hắc sư (sư tử màu đen) phát ra. Theo một tiếng gầm lớn này, khói đen nồng đậm từ trong cái miệng rộng của hắc sư phun ra.

Những khói đen này giống như có sinh mạng bay về phía Tiểu Ân và Kim, nhưng khi còn cách bọn họ ba thước chúng lại đột nhiên dừng lại.

Một cơn lốc xoáy quỷ dị hiện ra trước mặt Tiểu Ân, cuốn hết tất cả khói đen vào trong đó không lọt chút nào. Lốc xoáy xoay chuyển ở giữa không trung cứ như vậy trực tiếp cuốn tới trước mặt hắc sư, hoàn trả nguyên vật những khói đen này.

Hắc sư phát ra một thét dài thống khổ, tuy nhiên ở trong tiếng thét này lại có một tia sợ hãi tràn đầy.

Kiều Thập không phải ngu ngốc, khi vừa thấy lốc xoáy đến bất thành linh nhưng lại vừa đứng, hắn lập tức hiểu được tình huống đã không ổn rồi.

Người có thể khống chế ma pháp phong hệ đến mức này, tuyệt đối không phải hắn có thể ứng phó.

Kiều Thập cũng là một người quyết đoán, vừa phát giác tình huống có biến, biến thân hắc sư của hắn lập tức xoay người lấy tốc độ nhanh nhất bay về phương xa.

Không thể không nói, khi Kiều Thập phát động toàn lực chạy trốn thì tốc độ cực nhanh, thậm chí còn phải nhanh hơn rất nhiều so với phi hành trên không trung.

Nhưng trên mặt Tiểu Ân lại hiện ra một tia tươi cười khinh thường, ngay khoảnh khắc khi vẻ tươi cười hiện ra trên mặt hắn, thân thể của hắc sư kia chợt bùng ra, một đạo hào quang màu lam phóng lên cao bao vây hoàn toàn thân thể hắc sư vào trong đó.

Không có sự chống cự gì, lực lượng của hai bên thực sự là kém quá xa.

Chỉ là nháy mắt mà thôi, hắc sư cũng đã hoàn toàn biến mất trên thế giới này.

Ánh sáng màu lam tràn ngập trong phạm vi mấy chục thước, trên tất cả mọi thứ trong mảnh địa phương này đều được tô lên một tầng ánh sáng màu lam nhạt, có một loại mỹ lệ làm say lòng người.

Một lát sau, tất cả lam quang bắt đầu hội tụ về trung tâm, cuối cùng biến thành một con quái thú màu lam kỳ dị.

Con quái điều này mở ra hai cánh, lập tức bay đến bên người Tiểu Ân, ở trên lưng quái điều này có một hộp ngọc màu trắng.

Đây là bộ mặt thực sự của tinh hồn ma hạch trong tay Tiểu Ân, phong ấn ở bên trong ma hạch cứu cấp chính là một con quái điều chỉ có ở đại lục phương nam, được xưng là lam sắc thiểm điện (tia chớp màu lam).

Tiểu Ân ngồi dưới đất, hướng về phía quái điều khẽ gật đầu, nói:

- Cảm ơn.

Quái điều màu lam ngẩng đầu nhìn trời. Mặc dù nó có vẻ thần tuấn vô cùng như vậy, cho dù là Hắc Toàn Phong ở đây chỉ sợ cũng chưa chắc có thể áp chế được uy phong của nó, nhưng Tiểu Ân lại mơ hồ cảm ứng được, trên người nó lại tràn đầy một loại hương vị thê lương và mệt mỏi.

Sắc mặt của Tiểu Ân đột nhiên trở nên cực kỳ khó coi, ngay cả thân thể cũng đang khẽ run rẩy, giống như đột nhiên gặp phải đau khổ cực lớn.

Hắn liếc mắt như tia chớp nhìn quái điều màu lam kia một cái, dường như có điều hiểu ra, tuy nhiên hắn cũng không thúc giục, chỉ yên lặng chờ đợi.

Thật lâu sau, quái điều màu lam rút cuộc vỗ vỗ cánh, thân hình thu nhỏ lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được, cuối cùng lại biến thành một viên cầu màu lam, đồng thời tự động trở về bên trong hộp ngọc.

Tiểu Ân thở dài một hơi, trong lòng hắn vẫn còn sợ hãi, giơ tay cầm hộp ngọc trở về, lẳng lặng nhìn hộp ngọc, thần sắc trong mắt cực kỳ cổ quái.

Từ sau khi chiếm được bảo bối này, việc làm đầu tiên của Tiểu Ân chính là sử dụng máu tươi của mình ràng buộc với ma hạch.

Vị cường giả đến từ đại lục phương nam kia cũng không gỡ thủ đoạn gì trên đó, tinh huyết của lão đã sớm xóa đi, cho nên Tiểu Ân đã lưu lại dấu ấn của mình ở bên trong tinh hồn ma hạch không chút vấp vả.

Ở thời điểm đó, hắn chỉ là khắc dấu ấn tinh thần vào bên trong ma hạch, mà không sinh ra liên hệ gì với tinh hồn bên trong, cho nên cũng không có phát hiện bí mật giấu ở bên trong tinh hồn.

Nhưng, hôm nay là lần đầu tiên hắn vận dụng lực lượng của tinh hồn ma hạch, nguyên nhân bởi vì thực lực của đối phương thực sự là quá yếu, cho nên căn bản là không nhìn ra cực hạn của tinh hồn ma hạch ở nơi nào.

Nhưng khiến Tiểu Ân cảm thấy không ngờ chính là, sau khi sử dụng lực lượng của ma hạch, tinh thần ý thức của hắn không ngờ sinh ra tiếp xúc với ý thức thể của tinh hồn.

Mà quái điều lam sắc thiểm điện do tinh hồn ma hạch biến thành lại mang đến một loại tâm tình bi thương mãnh liệt, đây là một loại tử khí thâm trầm, một dáng vẻ già nua giống như đã sống một vạn năm sắp tử vong.

Khi tinh thần ý thức của Tiểu Ân tiếp xúc với dáng vẻ già nua này, ngay cả là Tiểu Ân cũng có chút nhần nhẹn không nổi muốn lớn tiếng hét lên.

May mà tia chớp màu lam sau khi giết chết sư nhân tát măn rất nhanh liền trở về bên trong hộp ngọc, đồng thời cắt đứt liên hệ tinh thần với Tiểu Ân, nếu không khẳng định Tiểu Ân sẽ bị cổ tử khí này ăn mòn mà biến đổi tâm tình rất lớn.

Không hiểu sao, Tiểu Ân biết, loại cảm giác này hắn là đến từ tinh hồn bị phong ấn.

Dưới tác dụng của phong ấn, nó căn bản là không thể chống lại mệnh lệnh của chủ nhân ma hạch, hơn nữa bởi vì tính đặc thù của tinh hồn ma hạch, nó sẽ không chết, chỉ có thể vĩnh viễn sinh tồn giống như con rối.

Có lẽ bởi vì nguyên do này, cho nên nó có được trí tuệ mới có thể dần dần cảm thấy tuyệt vọng như thế.

Tung tung hộp ngọc trong tay, Tiểu Ân dò hỏi:

- Nhất Hào, ở trong cơ sở dữ liệu của ngươi có tư liệu liên quan tới tinh hồn ma hạch không?

- Có, có rất nhiều truyền thuyết về tinh hồn ma hạch, nhưng những thứ có khả năng chứng thực lại vô cùng ít.

- Thời hạn sử dụng tinh hồn ma hạch dài nhất là bao nhiêu?

Tiểu Ân trầm ngâm một lát, hỏi.

- Từ trên lý luận mà nói, chỉ cần ma hạch không bị phá hủy, như vậy là có thể sử dụng vĩnh viễn không có hạn chế. Nhưng kỳ quái chính là, căn cứ lịch sử ghi lại, dường như thời hạn sử dụng của tất cả tinh hồn ma hạch đều không vượt qua vạn năm trở lên.

Về mặt của Tiểu Ân khê động, vội vàng hỏi:

- Vì sao?

- Không biết, trên đó cũng không đưa ra lý do, tuy nhiên có một ít bản ghi chép cho thấy, đại đa số đều là do chủ nhân ma hạch tự mình hủy diệt tinh hồn bên trong phong ấn.

Tiểu Ân hơi sửng sốt, trên mặt lập tức tràn đầy cười khổ.

Hắn rốt cuộc hiểu ra, vị cường giả Doha của đại lục phương nam vì sao lại dễ dàng sử dụng một bảo bối quý giá như vậy để trao đổi tính mạng của LaBeouf.

Thì ra nguyên nhân thực sự là vị cường giả cấp bậc cửu tinh này đã không thể chân chính khống chế tinh hồn ma hạch này.

Sau mỗi lần sử dụng bảo bối này, người sử dụng đều có thể sinh ra giao thoa trên tinh thần với tinh hồn trong ma hạch, cũng chính là bắt đầu chia sẻ với tinh hồn loại tâm tình tâm tro như chết đã tích tụ hơn vạn năm này.

Chỉ cần là một người bình thường thì đã không có khả năng chịu đựng nổi.

Doha không thể, Tiểu Ân cũng không thể. Vừa rồi mới chỉ tiếp xúc với cảm xúc kia một lát, cũng đã khiến Tiểu Ân cảm thấy ăn không tiêu, nếu như tiếp xúc thời gian dài khẳng định sẽ bị bức thành kẻ điên.

Chậm rãi, sắc mặt của Tiểu Ân biến thành cực kỳ khó coi.

Vừa rồi hắn chẳng qua chỉ là đối phó một đại tát mãn bình thường, tia chớp màu lam gần như là trong nháy mắt đã dễ dàng giết chết người này, cho nên trên tinh thần của Tiểu Ân chịu đựng sự tấn công cũng không mãnh liệt.

Nhưng, nếu như người Tiểu Ân đối phó cũng không phải một đại tát mãn bình thường, mà phóng ra tinh hồn ma hạch khi đối mặt với cường giả như Yidikalun.

Như vậy đến lúc đó Tiểu Ân sẽ bị bất ngờ không kịp đề phòng, đột nhiên bị tử khí ăn mòn, nếu trong khoảng thời gian ngắn không thể giải quyết chiến đấu thì kết cục chờ đợi hắn sẽ đặc biệt thê thảm.

Cho dù là cuối cùng thu được thắng lợi, nhưng tâm tính của Tiểu Ân cũng sẽ đại biến, thậm chí tinh thần còn tan vỡ biến thành một ma đạo sĩ ngu ngốc.

Trong lòng Tiểu Ân không ngừng hiện lên một ít cảnh tượng đáng sợ, mồ hôi lạnh từ trên lưng hắn chảy xuống ròng ròng.

Doha, tâm tư thật độc ác.

Nếu không phải hôm nay tâm huyết dâng trào, muốn thí nghiệm một chút uy lực của tinh hồn ma hạch rốt cuộc như thế nào, như vậy đến lúc đó sợ là chết như thế nào cũng không biết.

Tiểu Ân chậm rãi đứng lên, thu hộp ngọc vào bên trong vòng cổ không gian, hắn đã quyết định, trước khi tìm được biện pháp giải quyết thì tuyệt đối sẽ không sử dụng lại lực lượng của tinh hồn ma hạch.

Hô hấp của Kim ở bên cạnh bắt đầu trở nên trầm trọng, tinh thần ý thức của Tiểu Ân đảo qua liên biết mình tưởng của hắn đã qua một đoạn, chẳng qua trước khi nhận được kêu gọi của Tiểu Ân thì hắn vẫn sẽ tiếp tục mình tưởng.

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân dễ dàng tiến vào bên trong não vực không bố trí chút phòng vệ nào của Kim, và nhanh chóng lấy được liên hệ.

Ngay sau đó, Kim lập tức mở hai mắt ra, đầu tiên hẩn nhìn qua phương hướng mà Kiều Thập tử vong.

Sau khi tia chớp màu lam đại phát thần uy thì nguyên tổ ma pháp nơi đó đã bị tấn công mãnh liệt, tự nhiên sẽ hấp dẫn lực chú ý của Kim.

- Sư phụ, vừa rồi nơi này đã xảy ra chuyện gì?

Kim tò mò hỏi.

- Một tên tiểu nhân đui mù, hại nước hại dân.

Tiểu Ân tùy ý cười nói:

- Đã bị ta giải quyết rồi.

Kim bật cười, không ngờ lại dám đánh chủ ý lên đầu sư phụ, thực sự là thứ không biết sống chết.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, nói:

- Kim, hiện tại ngươi phải đi tìm Lai An, sau đó hai người trở về ma pháp tháp, nói cho mọi người, ta phải rời đi một đoạn thời gian, ở trong khoảng thời gian này không nên ra ngoài.

- Dạ, sư phụ.

Kim cung kính nói.

Do dự một chút, Tiểu Ân nói:

- Chuyện hôm nay để ngươi và Lai An lại đây không nên nhắc đến với người khác.

- Dạ, sư phụ.

Tiểu Ân vừa lòng gật đầu một cái, thân mình vừa động, lập tức bay lên trời cao giống như điện, hơn nữa bay vào tầng mây cao cao, bay về phía Hollywood.

Mấy ngày sau, Tiểu Ân về tới thượng cổ Truyền Tống Trận ở trong chỗ hoang vắng, gặp được Lida vẫn yên lặng chờ đợi ở đó.

Lão long này cũng không có oán giận gì, bởi vì thời gian mấy ngày nay đối với lão mà nói, căn bản là nháo lên một cái mà qua. Lão có thể ở trong dãy núi Ishtar chờ đợi mấy vạn năm, đương nhiên sẽ không có khả năng để ý thời gian chỉ có mấy ngày này.

Sau khi nhìn thấy Tiểu Ân, lão thờ ơ chào hỏi một tiếng, hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ngươi có thể tiến hành truyền tống rồi sao?

- Đương nhiên, ta đã chuẩn bị tốt rồi.

- Tốt.

Lida đưa qua một tấm lân phiến (vẩy) đen nhánh, nói:

- Đây là vẩy trên người ta, trên mặt ghi chép tọa độ của một số nơi giao dịch trong vũ trụ, ngươi có thể phân biệt đi xem một chút, trong những nơi giao dịch này hẳn là có thể tìm được Tái Sinh Nguyên Dịch và Thế Giới Thụ Chi Diệp.

Tiểu Ân gật đầu thật mạnh một cái, trong lòng tràn đầy kỳ vọng.

- Nếu vận khí của ngươi tốt, có lẽ ở nơi giao dịch đầu tiên là có thể tìm được hai thứ đó, và ngược lại, nếu vận khí không tốt...

Lida làm một thủ thế (dùng tay ra hiệu) bất đắc dĩ.

Tiểu Ân cười nói:

- Ngài yên tâm, vận khí của ta luôn luôn rất tốt.

Lida khẽ gật đầu, chỉ dẫn tinh thần dao động của Tiểu Ân tiến vào bên trong long lân (vây rồng).

Ở trong long lân này, quả nhiên giống như lời nói của Lida, ghi chép rất nhiều tọa độ, chừng hai mươi cái lẻ loi lộn xộn, trong đó tọa độ có độ sáng sâu nhất chính là Truyền Tống Trận dưới chân Tiểu Ân.

- Người nhớ cho kĩ, trong thời gian trống rỗng không được rời khỏi những điểm tọa độ này.

Lida nghiêm túc dặn dò, nói:

- Những tọa độ ta đưa cho người đều là những nơi giao dịch an toàn, người nhất thiết không nên xông loạn.

Sau khi nghe được những lời này, sắc mặt của Tiểu Ân khẽ biến, xem ra trong những nơi giao dịch đó cũng có tính nguy hiểm nhất định.

- Đúng rồi, ở trong thượng cổ Truyền Tống Trận truyền tống, nhất định cần phải tiêu hao đại lượng tinh thạch năng lượng, tinh thạch trên người người đủ rồi sao?

Lida trầm giọng hỏi.

Tiểu Ân đảo qua bên trong vòng cổ không gian, tinh thạch bên trong có chừng hơn vạn, hơn nữa đều là mặt hàng cao cấp. Những thứ này đại đa số đều lấy được từ chỗ Dida đại tát mãi, gần như đã cướp đoạt hết sạch tinh thạch của lão cát đầu mấy trăm năm.

Hắn tràn đầy tự tin cười nói:

- Ngài yên tâm đi, số lượng tinh thạch của ta nơi này vậy là đủ rồi.

Lida vui mừng gật đầu, dùng tay điểm một cái, trong Truyền Tống Trận lập tức phát ra hào quang mãnh liệt, thông đạo không gian chậm rãi mở ra.

- Nhớ kỹ, thông đạo không gian mỗi một lần mở ra đều cần một nghìn viên tinh thạch cao cấp, chúc người may mắn.

Tiểu Ân bị bạch quang bao phủ khuôn mặt lập tức biến thành khổ qua (mặt nhăn như quả mướp đắng), một nghìn viên tinh thạch năng lượng cao cấp, cái giá của truyền tống này cũng đã quá lớn một chút rồi.

Lida đột nhiên vẫy tay áo, hắn nghi hoặc lầm bầm nói:

- Thật sự là kỳ quái, giống như đã quên chuyện gì? Rốt cuộc là cái gì chứ?

246. Chương 67: Bạo Phát! Đại Tật Quái Kết Giới

Khoảng cách giữa các tinh cầu giống như được một lực lượng nào đó dẫn dắt mà không ngừng đến gần, thân thể của Tiểu Ân giống như ánh sáng xuyên qua một cái rồi lại một cái tinh cầu láng giềng.

Trong hoảng hốt, ý thức của Tiểu Ân gần như đã bị lạc ở bên trong một mảnh tinh không vô tận này.

Một cỗ năng lượng như có như không từ trên người hắn dâng lên, mỗi một cái trang sức không gian ở trên người hắn đang phát sinh một loại biến hóa vô cùng kỳ diệu.

Cái vật phẩm trang sức không gian của mảnh vỡ UFO kia dường như là đã bị ảnh hưởng của không gian vũ trụ, loại năng lượng nào đó ẩn chứa bên trong đang tản ra với một loại phương thức quỷ dị.

Cùng lúc đó, bản thể của Nhất Hào cũng bắt đầu rục rịch, dưới sự kích thích của loại năng lượng này nó cũng sinh ra biến hóa kỳ diệu.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân bắt đầu chậm rãi dung hợp với Nhất Hào, nguyên tố năng lượng trong không gian xung quanh ở trong nháy mắt này ngưng đọng lại.

Nén ép, nén ép, lại nén ép.

Tiểu Ân theo bản năng phát động kỹ năng nén ép hùng mạnh nhất của hắn trong khi truyền tống.

Lúc này, vô số năng lượng ào ạt tràn vào bên trong không gian nén ép của Tiểu Ân, cũng chỉ có tiến hành truyền tống ở trong vũ trụ mới có thể nắm giữ năng lượng hùng mạnh giống như vậy để làm nguyên lực nén ép.

Cũng không biết qua bao lâu, ở trong cảm giác của Tiểu Ân lại giống như chỉ trong nháy mắt mà thôi, không gian xung quanh hắn giống như đã được nén ép tới mức cực hạn.

Năng lượng vô cùng vô tận đã ngưng tụ thành một điểm, dường như bị ý thức hiện hợp của hắn và Nhất Hào nắm trong tay, không gian ở xung quanh hắn đã phát ra biến hóa thần kỳ cực kỳ vi diệu.

Nguyên tố triệu hoán hệ, ảo thuật hệ, vong linh hệ, hoàng kim hệ, không gian hệ, nguyên tố của tất cả các loại ma pháp mà hắn hiểu được trong khoảnh khắc này dường như bị lực lượng nào đó rút ra rồi nén lại. Tiểu Ân thậm chí còn cảm ứng được sự tồn tại của Sát Lục Kết Giới. Ở trên người hắn dường như đang phát sinh thay đổi long trời lở đất, một thứ thập cẩm đang nén ép như tia chớp.

Không hiểu sao, trong lòng Tiểu Ân lại sinh ra một loại sợ hãi, trong thông đạo truyền tống vũ trụ chết tiệt này rốt cuộc sẽ phát sinh chuyện gì đây?

Đột nhiên, hào quang sáng ngời trước mắt, vẻ mặt Tiểu Ân lập tức thanh tỉnh, từ trong mê man tỉnh dậy.

Truyền tống xuyên qua vũ trụ quả nhiên khác hẳn với những lần truyền tống trước đây, đó là một loại cảm thụ khó có thể diễn tả bằng ngôn từ. Trong khoảnh khắc xuyên qua không gian vũ trụ, Tiểu Ân dường như có thêm một loại cảm thụ kỳ dị, đó chính là thay đổi thần kỳ phát sinh trên người hắn.

Tuy nhiên, Tiểu Ân căn bản là không kịp cảm nhận loại thay đổi thần kỳ này, bởi vì ngay khoảnh khắc rời khỏi, thông đạo truyền tống ở dưới chân hắn đã xảy ra bùng nổ mãnh liệt.

Cảm nhận được dao động năng lượng cực lớn dường như có thể hủy diệt một tòa thành thị, Tiểu Ân không cần nghĩ ngợi đã bố trí ra vô số tầng năng lượng phòng hộ xung quanh người. Hơn nữa cùng lúc đó, hắn tận lực thi triển thân pháp, trong nháy mắt đã chạy trốn về phía trước.

Hắn cũng không phát hiện, ngay khoảnh khắc này, cường độ của vòng bảo hộ năng lượng trên người hắn đã mạnh hơn mấy lần so với dự liệu của hắn. Có thể nói biểu hiện lúc này của hắn đã vượt xa năng lực phản ứng của ngày thường.

Ngay khoảnh khắc Tiểu Ân lao ra ngoài, hắn rõ ràng cảm ứng được, ở xung quanh hắn cũng có ít nhất hơn trăm người làm ra phản ứng đồng dạng.

“Ầm ầm”.

Sau tiếng nổ lớn, một đám mây hình nấm cực lớn bùng nổ ra ở phía sau Tiểu Ân, sóng xung kích mãnh liệt đẩy tất cả mọi người bắn về phương xa.

Vòng bảo hộ năng lượng trên người Tiểu Ân mặc dù chống đỡ được sóng nhiệt nóng rực kia, nhưng lại không thể chống lại cỗ lực lượng cực lớn này, bị nó mạnh mẽ quăng ra ngoài hơn trăm mét.

Thân thể của hắn nện thật mạnh trên mặt đất. Ở trước mặt sóng xung kích như vậy, ý tưởng gì đó muốn điều động nguyên tố ma pháp đều là dị thường xa xỉ. Sau khi khuyết thiếu nguyên tố phong hệ để giảm sức ép, thân thể của Tiểu Ân dường như khó có thể tránh được một lần tiếp xúc thân mật với mặt đất.

Cũng may vòng bảo hộ năng lượng trên người hắn còn chưa hoàn toàn biến mất, hơn nữa thân thủ của Tiểu Ân cực kỳ nhanh nhẹn, trong khoảnh khắc sắp ngã sắp xuống tay chân của hắn dùng lực chống đỡ, lập tức nhảy dựng lên giống như lò xo.

Thân thể hắn lộn vòng trên không trung rồi vũng vàng rơi xuống trên mặt đất.

Đến lúc này, Tiểu Ân mới phát hiện, chân tay của mình rất đau.

Bên người không ngừng truyền ra đủ các loại thanh âm chữ bới, kêu đau và cầu cứu, giống như đã lâm vào trong một trận tai họa cực lớn.

Tiểu Ân quay đầu nhìn xung quanh, tất cả những kiến trúc xung quanh ở trong sóng xung kích vừa rồi đã làm sụp đổ toàn bộ. Cảnh tượng Tiểu Ân nhìn thấy chính là một mảnh bừa bãi cực lớn.

Mà ở trong đồng hoang tàn này lại có rất nhiều năng lượng sinh mạng, hơn nữa khiến Tiểu Ân cảm thấy khiếp sợ chính là, những dao động năng lượng trong đó thấp nhất không ngờ cũng không kém hơn mấy người Kim.

Nói cách khác, có thể tiếp tục sinh tồn ở trong này ít nhất cũng có tiêu chuẩn của đại ma pháp sư.

Không hiểu sao, Tiểu Ân có một loại minh ngộ (hiểu ra), vụ nổ lúc này khẳng định có liên quan trực tiếp với cảm thụ kỳ dị của hắn ở bên trong thông đạo không gian.

Tuy nhiên, Tiểu Ân cũng không có suy nghĩ nói cho người khác.

Một lát sau, ở trong đồng hoang tàn lụi tụi đi ra hơn ba trăm người, sau khi Tiểu Ân nhìn thấy những người này thì khóe mắt cũng không kìm nổi nhảy lên một chút.

Ở trong hơn ba trăm sinh mạng này, diện mạo của con người chiếm hai phần ba, nhưng còn có một phần ba lại là những thân hình cổ quái hiếm có đi qua trước mặt Tiểu Ân.

Trong đó cũng có mấy chủng tộc Tiểu Ân không hề xa lạ, bởi vì hắn đã chính mắt thấy qua ở trong sân chơi của Thần, tuy nhiên đại đa số chủng tộc trí tuệ cũng chưa bao giờ nghe thấy.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, vũ trụ to lớn quả nhiên là không thiếu cái lạ, tuyệt đối không phải chỉ một chủng tộc như nhân loại có thể xưng bá.

Một đạo dao động tinh thần mãnh liệt chợt từ trong đám người truyền ra, chỉ cần là chủng tộc trí tuệ đều có thể thông qua đạo tinh thần này mà lý giải tin tức hắn muốn biểu đạt.

- Các vị, vô cùng xin lỗi, nguyên nhân do không gian chấn động, Truyền Tống Trận này đã hư hỏng hoàn toàn, vô cùng may mắn chính là còn chưa phát hiện thương vong sinh mạng gì.

Đạo thanh âm này dừng một chút, dường như đang để mọi người chậm rãi tiêu hóa ý tứ của hắn, sau đó lại nói:

- Tổn thất do sự phá hủy của Truyền Tống Trận tạo thành sẽ do gia tộc Phong Linh chúng ta phụ trách bồi thường toàn bộ.

Xung quanh lập tức truyền đến tiếng nói chuyện của đủ các loại ngôn ngữ, tuy nhiên khiến người ta ngạc nhiên chính là, đa số mọi người mặc dù trong miệng vẫn la hét gì đó, nhưng trên mặt đều mang theo một tia cảm giác như trút được gánh nặng.

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua một vòng ở trong này, đột nhiên ánh mắt sáng lên.

Nói thật, ngôn ngữ của mọi người nơi này hắn một chữ cũng không hiểu, nhưng hắn liếc mắt một cái lại nhìn thấy một người quen, không, phải nói là một chủng tộc quen thuộc.

Ở bên cạnh Tiểu Ân không xa, ở trong miệng một quái nhân cao khoảng ba thước gầy như cây trúc đang phát ra thanh âm liên tiếp, chỉ cần từ trong động tác của hắn liền có thể thấy được, hắn đang than phiền cái gì đó.

Dáng người của người này có thiên hướng ma thú, hơn nữa tóc lại mọc rất cao và dài, rất dễ khiến người khác chú ý.

Khóe miệng Tiểu Ân khẽ mỉm cười, đi về phía người này.

Tính cảnh giác của người đó cực cao, Tiểu Ân còn chưa đi tới bên người hắn, hắn đã trừng mắt nhìn lại, ánh mắt lạnh như băng dường như đang cảnh cáo Tiểu Ân, hắn cũng không phải là một người dễ chọc.

Trên thực tế, từ năng lượng dao động trên người người này truyền lại xem ra, thực lực của hắn và Tiểu Ân cũng không hơn kém nhau nhiều, cũng là thất tinh ma đạo sĩ. Chỉ có điều, chưa chính thức giao thủ không ai biết lực chiến đấu thực sự rốt cuộc như thế nào.

Tiểu Ân giơ tay ra, đầu tiên tỏ vẻ mình cũng không có ác ý, sắc mặt của người kia mới dễ nhìn một chút, tuy nhiên đối với Tiểu Ân vẫn đề phòng như trước.

Tiểu Ân giơ tay vuốt một cái trên vòng cổ không gian, lập tức trong tay xuất hiện một sợi tóc màu đen, sợi tóc này dài đến khoảng hai mươi thước, có tính dai rất mạnh.

Ánh mắt của người kia sáng lên, vẻ đề phòng lóe ra lập tức giảm xuống rất nhiều.

Đầu của hắn vung lên một cái, một cỗ ý niệm tinh thần đã truyền vào bên trong đầu Tiểu Ân:

- Để ta nhìn xem.

Tiểu Ân lập tức quăng sợi tóc qua, tóc của người kia giống như vật sống cũng tách ra một sợi, hai sợi tóc tiếp xúc với nhau ở giữa không trung.

Lập tức, trong đầu của Tiểu Ân và người kia đồng thời hiện lên một ít hình ảnh, những hình ảnh này chính là hình ảnh Tiểu Ân ở cùng một chỗ với những người đi ra từ trong vùng đất tử vong.

Một lát sau, người kia thu hồi sợi tóc, trên khuôn mặt có thể nói là xấu xí kia lại hiện ra vẻ tươi cười và hòa ái cổ quái.

- Người là bằng hữu của Lâm Mai?

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn hắn một cái, ở khoảnh khắc này hắn thậm chí còn sinh ra một loại cảm giác, vũ trụ này thật sự là quá nhỏ bé. Thấy Tiểu Ân khẽ gật đầu nhưng lại không nói lời nào, người kia kinh ngạc nói:

- Người không hiểu ngôn ngữ thông dụng? Cũng không hiểu biện pháp sử dụng tinh thần giao lưu?

Sắc mặt của Tiểu Ân hiện ra một tia ửng đỏ hiếm có, trong lòng thầm mắng ba lão long kia.

Ba lão già kia khẳng định là biết tình huống nơi này, nhưng một chữ cũng không nói ra, hiện giờ ngay cả hắn liên lạc như thế nào cũng đã trở thành một vấn đề, thật sự là rất xấu hổ.

Tuy nhiên lúc này hắn lại trách oan mấy người Hắc Long Vương, bọn họ cũng không phải cố ý làm khó Tiểu Ân mà thực sự là đã quên!

Bởi vì đối với Long Tộc trời sinh kế thừa trí nhớ của cha mẹ mà nói, ngôn ngữ thông dụng cũng sẽ không trở thành chướng ngại của bọn họ khi giao lưu với dị tộc.

Người kia lắc lắc đầu, đoán chừng cũng cảm thấy không thể tin nổi.

Hắn do dự một chút, nói:

- Ta có thể dùng ma pháp thiên phú đặc thù trong gia tộc dạy người ngôn ngữ thông dụng, tuy nhiên có thể nhớ được bao nhiêu thì phải xem thiên phú của người rồi.

Người này vẫn sử dụng lực lượng tinh thần trực tiếp tiến hành nói chuyện, cho nên Tiểu Ân mới có thể hiểu được ý tứ của hắn.

Tuy nhiên những lời này vừa nói ra, trong lòng Tiểu Ân có chút do dự, đối với việc hắn sử dụng ma pháp thiên phú đặc thù, nếu người này có ác ý mà nói...

Tiểu Ân còn chưa quyết định nên từ chối như thế nào thì một đạo bạch quang đã từ trên người đối phương bộc phát ra, đồng thời trong nháy mắt bao phủ Tiểu Ân vào bên trong.

Tiểu Ân khẽ nhướng mày, tuy nhiên hắn lập tức nhận ra, đạo bạch quang này cũng không có tác dụng công kích gì, ngược lại giống như một loại ma pháp phụ trợ trong ma pháp, mang đến cho hắn sự tấn công cực kỳ nhỏ bé.

Một cỗ tinh thần ý niệm dung nhập vào bên trong đầu Tiểu Ân, cỗ ý niệm này đặc biệt bình thản, cũng không có ý đồ khống chế hoặc gây bất lợi đối với Tiểu Ân, chẳng qua chỉ là truyền đạt lại một ít tri thức.

Nhất Hào lập tức xuất hiện, tiếp nhận tất cả tri thức đối phương truyền lại.

Chẳng qua chỉ trong giây lát, người kia cũng đã làm xong tất cả, sau khi bạch quang tiêu tan, vẻ kinh ngạc trên mặt hắn càng trở nên nồng đậm.

Tiểu Ân khẽ nhắm hai mắt lại, Nhất Hào đang toàn lực tiêu hóa nội dung vừa nhận được.

Đoạn tri thức này đều liên quan tới một loại ngôn ngữ, phương pháp biểu đạt của loại ngôn ngữ này cũng không sâu sắc, quả thực có thể nói là đơn giản dễ hiểu, chẳng những các loại phát âm đều biểu đạt vô cùng rõ ràng, mà ngay cả chữ viết cũng hiện ra rõ ràng dễ hiểu.

Chỉ trong một lát, chẳng khác nào Tiểu Ân đã trực tiếp nắm giữ một loại ngôn ngữ.

Loại ma pháp vô cùng thần kỳ này, quả thực đã có thể sánh với trí nhớ truyền thừa của Hắc Long Vương.

Tuy nhiên cảm ứng thực lực của đối phương so sánh với Hắc Long Vương kia chính là khác nhau một trời một vực, liên tưởng đến lời nói vừa rồi của hắn đây là ma pháp thiên phú, Tiểu Ân lập tức hiểu được, loại năng lực này giống như sợi tóc trên đầu của bọn họ đều là năng lực thần kỳ trời sinh.

Tiểu Ân mở hai mắt ra, há miệng thở dốc, khó khăn phun ra hai chữ:

- Cảm ơn!

Mặc dù hắn đã hiểu được phương pháp biểu đạt của loại ngôn ngữ này, nhưng hiểu được lại không có nghĩa là có thể lập tức nắm giữ, cho nên nói ra hai chữ này hiển nhiên có vẻ không được tự nhiên.

Người kia cười thân thiện, tuy nhiên tươi cười này ở trên khuôn mặt xấu xí của hắn lại có vẻ có chút đáng sợ.

- Chút việc nhỏ ấy, căn bản không tính là gì, cho dù ta không dạy người, người cũng có thể nắm giữ loại ngôn ngữ này trong thời gian ngắn.

Dừng một chút, hắn nói:

- Thực ra nếu người tiến vào nơi giao dịch của vũ trụ, như vậy cũng có thể học tập một ít phương pháp trực tiếp sử dụng lực lượng tinh thần để nói chuyện với nhau.

- Được, ta sẽ nhanh chóng nắm giữ.

Tiểu Ân dừng một chút rồi nói từng chữ một:

- Xin hỏi, ngài là...

- Ta là Jepsen trưởng lão của bộ tộc American.

Người kia cười ha hả nói:

- Người chắc là bằng hữu của Lâm Mai.

- Đúng, ta là Tiểu Ân, là bằng hữu tốt của Lâm Mai. Ngài biết Lâm Mai sao?

Tiểu Ân trịnh trọng gật đầu nói, trong lòng cũng là mừng thầm, cuối cùng đã tìm được tổ chức rồi.

Lúc đầu khi mới nói chuyện hắn còn có chút nói lắp, nhưng dần dần tự nhiên trở nên lưu loát.

- Ha ha, ta không biết Lâm Mai.

Jepsen lắc đầu nói.

Tiểu Ân thiếu chút nữa cắn đầu ngón tay, ánh mắt mang theo hồ nghi nhìn Jepsen, bất kể như thế nào cũng không thể tưởng tượng được lại nghe được đáp án này từ chỗ hắn.

- Bộ tộc American của chúng ta là một đại tộc rất lớn.

Jepsen vòng tay xuống làm ra một bộ dáng rất lớn, sau đó giải thích:

- Ta và Lâm Mai thuộc hai chi khác nhau, cách nhau rất xa rất xa, ít có khả năng có liên hệ gì.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, hắn đã hiểu lời lý giải của đối phương, American liên giống như nhân loại, một ở đại lục phía nam, một ở đại lục hoàng kim tự nhiên là không có nhiều khả năng sinh ra liên hệ gì. Chỉ có điều, một khi đã như vậy thì Jepsen làm sao lại biết cái tên Lâm Mai này chứ?

Dường như nhìn ra sự nghi hoặc của Tiểu Ân, Jepsen ngồi xuống, chỉ chỉ sợi tóc trong tay Tiểu Ân, kiên nhẫn nói:

- Lâm Mai rất giỏi, đi ra từ vùng đất tử vong, chúng ta đều biết.

Tiểu Ân lập tức đột nhiên hiểu ra, nhớ tới hình ảnh vừa mới xuất hiện trong đầu lập tức hiểu ra nguyên do trong đó.

Jepsen giơ ngón tay cái về phía Tiểu Ân, nói:

- Lâm Mai rất giỏi, người lại càng giỏi, không ngờ đã trở thành ma đạo sĩ.

Trong mắt hắn tràn đầy vẻ hâm mộ và kính nể, loại thần thái này tuyệt đối không phải là giả mạo.

Tiểu Ân cười khở một tiếng, nói:

- Ngài quá khen rồi.

- Không, ngay cả là Lâm Mai cũng chỉ vừa mới tiến giai đại ma pháp sư mà thôi, người đã đi trước hắn nhiều lắm.

Jepsen đột nhiên nháy nháy mắt, hỏi:

- Trong tay của người có sợi tóc của Lâm Mai đưa tặng, vì sao sau khi tấn thăng ma đạo sĩ không liên hệ với hắn? Chẳng lẽ người khinh thường bộ tộc American của chúng ta sao.

Khi nói những lời này, sắc mặt của Jepsen có chút khó coi, giống như chỉ cần một câu trả lời của Tiểu Ân không tốt hắn sẽ lập tức trở mặt.

Tiểu Ân liên tục lắc đầu, nói:

- Jepsen các hạ, không phải Lâm Mai đã nói, chỉ sau khi chúng ta đều trở thành ma đạo sĩ mới có thể liên hệ với nhau sao?

Trên mặt của Jepsen lập tức xuất hiện vẻ dở khóc dở cười, nói:

- Người nghĩ sai rồi, thực ra chỉ cần một người trong các người sau khi đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ là có thể thông qua sợi tóc liên hệ với Lâm Mai.

- Vậy phải làm thế nào mới có thể tiến hành liên hệ?

Tiểu Ân khiêm tốn hỏi.

Jepsen lại ngẩn người, nói:

- Chỉ cần sử dụng ma pháp trận tăng phúc (khuyếch đại) bình thường là có thể, chẳng lẽ ngay cả điều này người cũng không biết sao?

Trên đầu Tiểu Ân lập tức chảy ra một tia mồ hôi lạnh, hắn cười khở, nói:

- Ta thực sự không biết.

Jepsen do dự một lát rồi đưa qua một tấm ma pháp lục thư, hỏi:

- Người rốt cuộc là đến từ cái tinh cầu nào? Làm sao ngay cả cái này cũng không biết?

Tiểu Ân đổ mồ hôi, vội vàng giải thích qua một chút tình huống của mình.

Khi Jepsen biết Tiểu Ân đến từ một tinh cầu bán phế, lúc này mới thoải mái, trách không được Tiểu Ân dường như hiểu kỳ đối với tất cả mọi thứ, hơn nữa cái gì cũng không rõ.

Tuy nhiên, trên tinh cầu bán phế không ngờ lại xuất hiện một ma pháp sư thiên tài dạng này cũng coi như chính là một cái đặc biệt rồi.

Một trận tiếng động rất nhỏ truyền đến, không trung đã xuất hiện một vật phi hành khổng lồ.

Đây là một vật hình trứng tương tự với phi thuyền, năng lượng phong hệ hùng mạnh nổi lơ lửng xung quanh, cứ như vậy đi tới trên đỉnh đầu mọi người.

Trên đồng hoang tàn không ngừng có người bay lên trời, bay đến phía trên vật phi hành kỳ quái kia. Jepsen kéo Tiểu Ân, nói:

- Chúng ta cũng lên thôi, gia tộc Phong Linh phải bồi thường tổn thất của chúng ta.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ run, hẳn có một loại cảm giác mơ hồ, đó chính là vụ nổ của cái ma pháp trận này thực ra có quan hệ mật thiết không thể chia tách với hẳn.

Cho nên lúc này hẳn không ngờ có một tia cảm giác có tật giạt mình.

Jepsen còn tưởng rằng lần đầu tiên hẳn nhìn thấy thứ này, cho nên không khỏi cười nói:

- Gia tộc Phong Linh là một trong những gia tộc danh dự nhất, điểm giao dịch vũ trụ này chính là do bọn họ mở. Nếu ở chỗ này của bọn họ xảy ra chuyện, đương nhiên sẽ phụ trách bồi thường toàn bộ, người cứ yên tâm đi.

Tiểu Ân cười miễn cưỡng, hẳn biết nếu không đi lên khẳng định sẽ bị người khác hoài nghi, cho nên đành phải đi theo phía sau Jepsen bay lên vật phi hành kỳ quái này.

Bọn họ đã là mấy người bay lên cuối cùng, khi tất cả mọi người đều đã lên, vật phi hành lập tức quay đầu bay về phía xa.

Ánh mắt của Tiểu Ân quét một vòng ở trong này, hơn ba trăm người may mắn còn sống ở trong đồng hoang tàn đường như một người cũng không thiếu, hơn nữa trên mặt của đại đa số mọi người đều có vẻ vô cùng bình tĩnh. Rất hiển nhiên, bọn họ có tin tưởng rất lớn đối với hứa hẹn của gia tộc Phong Linh này.

Tiểu Ân chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, hỏi:

- Jepsen các hạ, vừa rồi ở chỗ Truyền Tống Trận rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?

Từ sau khi Tiểu Ân nắm giữ ngôn ngữ thông dụng, bọn họ chính là trực tiếp sử dụng ngôn ngữ để nói chuyện.

Jepsen còn chưa trả lời, ở bên cạnh đã có người tiếp lời:

- Vận khí của chúng ta thật quá tốt, không ngờ đã gặp phải không gian chấn động ngàn năm khó gặp. Tuy nhiên vẫn còn tốt chính là, chúng ta đều ở trung tâm của ma pháp trận chưa tiến vào thông đạo, nếu không khẳng định là không có mạng ra đến đây rồi.

Thanh âm của người kia có cảm giác sống sót sau tai nạn rõ ràng, phỏng chừng ở trong hơn ba trăm người kia cũng có rất nhiều người đồng cảm, nhất thời ở xung quanh truyền đến những tiếng thở dài.

Trong lòng Tiểu Ân run lên, hỏi:

- Không gian chấn động? Là do nguyên nhân gì tạo thành?

Người kia dùng ánh mắt quái dị liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái, hỏi:

- Người là thần linh của không gian hệ sao?

- Không phải.

Tiểu Ân trả lời theo bản năng.

- Ta nhìn người cũng không giống.

Người kia cười châm biếm, rồi quay đầu đi.

Tiểu Ân giống như đâm phải một cái đinh, trong lòng mặc dù có một chút cảm giác tức giận, nhưng biết ở nơi này cũng không phải là địa phương tranh cường hiếu thắng, cho nên chỉ khẽ nhíu mày cũng không để trong lòng.

Nhưng ngay khi cảm xúc trong lòng Tiểu Ân khẽ nổi lên dao động bất mãn thì Nhất Hào vốn vẫn yên lặng bất chợt bạo phát.

Không có dấu hiệu gì, Nhất Hào cứ như vậy dung hợp với Tiểu Ân.

Ngay sau đó, xung quanh người Tiểu Ân chợt nổi lên dao động năng lượng hùng mạnh, gần như chỉ trong nháy mắt mà thôi, loại dao động năng lượng này đã khuếch tán ra ngoài, lấy hắn làm trung tâm bao phủ hoàn toàn phạm vi mấy cây số.

Tinh thần của Tiểu Ân trở nên phấn khởi trước nay chưa từng có, hắn đột nhiên phát hiện, kết giới của ảo thuật và không gian mà trước đây mình vẫn không thể đạt được đột phá không ngờ chẳng biết vì sao đã thành hình.

Không những là kết giới được hình thành từ lực lượng của hai loại thuộc tính này, hơn nữa ở trong kết giới này, không ngờ còn bao gồm lực lượng của tất cả các thuộc tính mà Tiểu Ân nắm giữ.

Kết giới, đây quả thật là kết giới hàng thật giá thật, hơn nữa ở trong kết giới này lại có lực lượng làm cho người ta khó có thể tin.

Ở trong đó, Tiểu Ân có thể cảm ứng được rõ ràng mỗi một nguyên tố ma pháp rất nhỏ, dao động năng lượng ở trên người của mỗi người cho dù rất nhỏ cũng không thể giấu diếm cảm ứng của hắn.

Hơn nữa, hắn thậm chí còn có một loại cảm giác, chỉ cần hắn muốn, ở trong kết giới hắn liền có thể khống chế nguyên tố ma pháp ở xung quanh những người này, chẳng những vậy cho dù là nguyên tố ma pháp đã thành hình hắn cũng có thể thay đổi hình thái làm cho nó tiêu tan.

Đây là một loại cảm giác giống như không có gì không làm được, làm cho hắn lập tức rơi vào bên trong một loại khoái cảm mãnh liệt.

Bên trong vật phi hành lập tức bắt đầu xôn xao rất nhỏ, đặc biệt là người vừa rồi còn nhìn Tiểu Ân với vẻ mặt trào phúng sắc mặt lại càng trắng bệch.

Người này cũng là một cao thủ đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ, thân thể của hắn khẽ động một cái, dường như cũng đã phóng ra một cỗ lực lượng hùng mạnh, nhưng khi lực lượng của hắn phóng ra va chạm với kết giới của Tiểu Ân lại rõ ràng rơi xuống hạ phong.

Ở bên trong kết giới của Tiểu Ân giống như có được loại lực lượng nào đó khắc chế lực lượng của hắn, nén ép cỗ lực lượng kia của hắn đến cực nhỏ, thậm chí ngay cả nguyên tố quanh người cũng gần như đã không thể khống chế.

Jepsen ở bên cạnh mở to hai mắt, há to miệng, thân ở trong kết giới khổng lồ này hắn tự nhiên cảm ứng được uy năng hùng mạnh ẩn chứa trong đó.

Trong khoảnh khắc này, hắn chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi nóng, ở trong đầu hắn chỉ có một ý niệm không ngừng quanh quẩn.

Người này, thật sự là đồng bọn cùng đi ra nơi tử vong với Lâm Mai sao?

Trên mặt của Tiểu Ân không biểu lộ chút tình cảm nào, giống như phát ra kết giới khủng bố này cũng không phải là bản thân hắn.

Nhưng ở trong lòng hắn lại cuộn cuộn không dứt, cũng khó có thể tiếp tục bảo trì bình tĩnh.

Nhất Hào không ngờ lại chủ động phóng ra trong khoảnh khắc cảm xúc của hắn xuất hiện dao động, điều này chứng tỏ trí tuệ của Nhất Hào đã đạt tới một trình độ tương đối khó lường. Đương nhiên, tất cả những việc này vẫn lấy tâm tình của hắn làm chính, nếu không phải Tiểu Ân nổi lên tức giận thì Nhất Hào cũng sẽ không đột nhiên bùng nổ.

Tuy nhiên, sau khi tinh thần của Nhất Hào và Tiểu Ân dung hợp ở trong thông đạo truyền tống vũ trụ đã phát sinh dị biến, ở lúc này đã phản ứng ra.

Một kết giới chân chính, hoàn mỹ được hình thành trong khoảnh khắc này, từ trong cơ thể Tiểu Ân phát ra.

Vốn năng lượng của hắn chẳng qua chỉ tương đương với một thất tinh ma đạo sĩ bình thường mà thôi, nhưng sau khi dung hợp với Nhất Hào không ngờ lại đột nhiên bộc phát ra uy năng cực lớn làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Lúc này, từ trên người Tiểu Ân triển hiện ra lực lượng cường đại thậm chí còn không thua kém hơn hai nhân vật cường tinh đỉnh phong

Pohl Walde và Scar, cho dù là Hoàng Kim Vương Yidikalun dường như cũng có chút không bằng.

Đây là một loại cảm giác thuần túy, nhưng cũng vô cùng chân thật.

Khí tức khủng bố trong nháy mắt trải rộng bên trong kết giới, áp lực cực lớn đến từ Sát Lục Kết Giới khiến cho tất cả mọi người trong phạm vi này đều cảm nhận được một loại cảm giác áp bách trước nay chưa từng có.

Tiểu Ân mơ hồ có một tia hiểu ra, ở trong thông đạo vũ trụ hắc tận tình nén ép năng lượng của các loại thuộc tính, nén ép tất cả các lực lượng mà hắn có thể nắm giữ vào bên trong Nhất Hào.

247. Chương 68: Thái Độ Thân Thiện

Mà kết quả dung hợp của những năng lượng này, chính là xuất hiện một kết giới kỳ diệu tràn đầy nhiều loại thuộc tính, ở trong kết giới này có năng lực thần kỳ hơn xa kết giới bình thường.

Trong lúc Tiểu Ân đang say mê trong kết giới thần kỳ này, thì một đạo thanh âm thành khẩn vang lên trong khắp phi hành vật:

- Ma đạo sĩ các hạ tôn kính. Nơi này là phi kiến (cái kén bay – có lẽ tên của phi thuyền này đặt theo hình dạng giống cái kén của nó) vận chuyển của bộ tộc Phong Linh. Xin ngài tuân thủ quy định của Phong Linh thành, không động thủ ở trong này được chứ?

Thanh âm của những lời này cũng không lớn, ngữ khí cũng không kiêu ngạo không siểm nịnh, tuy nhiên cho dù là ai cũng có thể nghe ra sự cầu khẩn trong đó.

Tiểu Ân chẳng qua chỉ thoáng chần chừ một lát, liền lập tức truyền đạt mệnh lệnh thu hồi kết giới đối với Nhất Hào.

Nhất Hào chậm rãi lui xuống, theo sự rút lui của nó, năng lượng bên ngoài lập tức ngưng rút lại, liền tương đương với một lần nén ép, đưa những năng lượng này vào bên trong thân thể của Tiểu Ân.

Ngay khi Nhất Hào rút lui, Tiểu Ân đồng thời cũng hạ lệnh với nó, không được triệu tập thì không thể dễ dàng đi ra. Nếu chỉ một chút cảm xúc dao động đã để cho Nhất Hào bất cứ lúc nào cũng có thể đi ra, như vậy Tiểu Ân khẳng định sẽ ăn không tiêu.

Tất cả mọi người trên phi kiến đều thở phào nhẹ nhõm một hơi, chẳng qua đối với việc Tiểu Ân dễ nói chuyện như vậy đều cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Trong đám người tránh ra một thông đạo, một người mặc áo choàng, trong tay cầm ma pháp trượng chậm rãi đi tới, từ thái độ cung kính của mọi người đối với hắn liền biết hắn khẳng định là người vừa mới mở miệng cầu tình.

Người đó đi tới trước mặt Tiểu Ân, hướng về phía Tiểu Ân cúi đầu thật sâu, nói:

- Ma đạo sĩ các hạ tôn kính. Bộ tộc Phong Linh xin tạ lỗi với ngài vì việc không gian chấn động, cảm ơn sự tín nhiệm của ngài đối với gia tộc Phong Linh, nếu ngài có yêu cầu bồi thường đặc biệt gì, chúng ta nhất định sẽ tận lực thỏa mãn.

Tiểu Ân khẽ cười khở một tiếng, mặc dù hắn biết cho dù mình đưa ra một ít yêu cầu cũng sẽ không có vấn đề gì, nhưng da mặt của hắn dù sao cũng chưa dày đến loại trình độ này.

Đã làm hỏng vật của người khác còn chưa tính, nếu lại muốn người ta bồi thường đặc biệt, vậy thì thật sự đã không thể nào nói nổi rồi. Lại nói, trên thế giới chưa có tường mà gió lùa không qua, nếu có một ngày tiết lộ ra, như vậy Tiểu Ân thực sự không còn mặt mũi nào gặp người khác rồi.

Tiểu Ân nhìn xung quanh một vòng, hễ là người tiếp xúc với ánh mắt của hắn đều không tự chủ được phải cúi đầu, ngay cả Jepsen cũng theo bản năng liếc mắt qua.

- Ta cũng không có yêu cầu gì.

Tiểu Ân lo lắng một chút, nói:

- Vừa rồi là ta lỡ mồm, rất xin lỗi.

Người của gia tộc Phong Linh kia cảm thấy bất ngờ, hẩn liếc mắt thật sâu nhìn Tiểu Ân, cuối cùng thi lễ, hỏi:

- Ma đạo sĩ các hạ. Ở trong nơi giao dịch Phong Linh nếu ngài cần tìm vật phẩm gì, xin thông báo cho gia tộc ta bất cứ lúc nào, tin tưởng gia tộc ta sẽ cung cấp tiện lợi tương xứng cho ngài.

Ánh mắt của Tiểu Ân sáng lên, vội vàng nói:

- Được, nếu ta không tìm thấy vật cần, tự nhiên sẽ làm phiền quý gia tộc.

Người đó lại thi lễ một lần nữa rồi cung kính lui xuống.

Dần dần, mọi người trên phi kiển dường như đã khôi phục bình thường, chẳng qua xung quanh Tiểu Ân lại rất tự nhiên cách ra một khoảng trống lớn. Người đã trào phúng Tiểu Ân ngay từ đầu lại càng không còn mặt mũi đứng ở nơi đây, hẩn đã sớm lẩn vào trong đám người không thấy tung tích.

Chỉ có Jepsen ở bên cạnh Tiểu Ân, đi cũng dở mà ở lại cũng không xong, vẻ mặt của hẩn có chút khó xử.

Trên mặt Tiểu Ân lộ vẻ tươi cười thành khẩn, nói:

- Jepsen các hạ, vừa rồi nhất thời không khống chế được, xin ngài thứ lỗi.

Jepsen vội vàng vung tay lên, nói:

- Tiểu Ân các hạ quá khách khí rồi, thật sự là không thể tưởng được với tu vi của ngài đã nắm giữ kết giới đỉnh phong, nếu tiến thêm một bước nữa hẩn là có thể trở thành ngàn năm truyền kỳ.

Trong lòng Tiểu Ân khê động, khiêm tốn cười nói:

- Ngài đã quá khen rồi, khoảng cách đến ngàn năm truyền kỳ còn kém xa lắm.

Jepsen thở dài một tiếng, hẩn vô cùng cảm khái, nói:

- Ta đã tận lực tu luyện mấy trăm năm trên con đường ma pháp, hiện giờ vừa mới có được kết giới, nhưng người ở tuổi này chẳng những đã nắm trong tay kết giới, hơn nữa còn nắm giữ liên kết của các loại thuộc tính đặc biệt trong kết giới...

Hẩn lắc lắc đầu, rất có dáng dấp tức chết người khi so sánh người với người.

Suy nghĩ của Tiểu Ân có chút hoảng hốt trong nháy mắt.

Hẩn nghĩ tới ngày trước khi gặp những ma đạo sĩ này.

Thất cấp ma đạo sĩ mặc dù nắm giữ năng lực chất chồng, nhưng bọn họ cũng không nắm giữ kết giới.

Mà những quân vương bát cấp ở trên đảo Vong Linh lại nắm giữ kết giới chuyên thuộc về họ, nhưng ở bên trong loại kết giới này chẳng qua chỉ là khống chế được nguyên tố ma pháp trong đó, làm cho khi bọn họ thi pháp thì thuận lợi nhiều hơn so với kẻ thù mà thôi.

Mặc dù có khả năng cắt đứt sự thi pháp của kẻ địch ở bên trong kết giới, nhưng lại không cách nào tạo thành thương tổn trực tiếp đối với bọn họ.

Nhưng một khi bọn họ tiến thêm một bước, thành tựu cấp bậc cửu tinh, như vậy trong kết giới sẽ sinh ra một loại uy áp đặc thù thuộc về kết giới này.

Căn cứ sự khác nhau của kết giới, uy áp và thuộc tính sinh ra sẽ không hoàn toàn giống nhau.

Bốn thuộc tính của bốn vị cửu cấp vong linh quân vương trên đảo Vong Linh liền phân biệt là lạnh lẽo, sợ hãi, giam cầm và không trọng (không trọng lượng).

Tiểu Ân thân ở trong bát trọng kết giới (tám kết giới chồng lên nhau) đã từng ăn đủ đau khổ của bốn loại thuộc tính này.

Ở trong cảm giác của hắn lúc đó, liền cảm thấy uy hiếp của bốn loại thuộc tính đặc thù này đối với hắn thậm chí còn phải lớn hơn rất nhiều so với chất chồng tám tầng kết giới bình thường.

Trong vô thức, Tiểu Ân lâm vào bên trong một loại cảnh giới trầm tư.

Trong đầu hắn không ngừng hiện ra tình cảnh vừa rồi. Vừa rồi hắn thả ra đường như cũng không chỉ là kết giới bình thường, mà là một loại kết giới đã tràn đầy thuộc tính đặc thù.

Mà càng đáng sợ chính là, ở bên trong kết giới kia dường như cũng không chỉ có một loại thuộc tính.

Ở bên trong trí nhớ của Tiểu Ân, hắn dường như đã cảm nhận được loại sát khí điên cuồng của Sát Lục Kết Giới, cũng đã cảm nhận được loại hàn khí âm trầm của vong linh kết giới, còn có khí tức hỗn loạn của nguyên tố triệu hoán hệ và khí tức âm áp của hoàng kim kết giới.

Ngoại trừ những thứ đó, Tiểu Ân còn cảm nhận được mấy loại lực lượng ẩn núp mà người khác cũng không dễ phát hiện.

Hắn biết, đây hẳn là lực lượng của ảo thuật, không gian hệ, chẳng qua không biết vì nguyên nhân gì làm cho những thuộc tính này ẩn nấp đi mà người khác cũng không dễ phát hiện.

Nhưng cho dù là lực lượng biểu lộ bên ngoài kia cũng đã đủ làm cho người ta trợn mắt cứng lưỡi, nhìn hắn với cặp mắt khác xưa.

Đến lúc này, Tiểu Ân rốt cuộc mơ hồ có chút hiểu ra.

Vì sao những người này lại đột nhiên nhìn hắn với cặp mắt khác xưa, mà người của gia tộc Phong Linh trên phi kiến này cũng có chút khách khí quá mức, căn bản là không có truy cứu chuyện hắn đột nhiên khiêu khích.

Khóe miệng của hắn khẽ nhếch lên lộ vẻ tươi cười, xem ra nơi này cũng giống như trên tinh cầu, tất cả đều cần dựa vào thực lực để nói chuyện.

Xa xa gió nhẹ thổi qua, truyền đến tiếng nói chuyện nhỏ to.

Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn, phi kiến đã đi tới phía trên một thành thị cực lớn.

Sau khi trải qua sự tấn công của kết giới, mọi người trên phi kiến này vẫn một mực biểu hiện vô cùng kiềm chế, lúc nói chuyện cũng thật cẩn thận, sợ một khi vô ý chọc Tiểu Ân nổi giận, nếu lại dẫn đến người này phát hỏa thì thật sự quá oan uổng rồi.

Cho đến tận lúc này đã đi tới phía trên thành thị, những người này mới dần dần trở nên hoạt bát, không khí trong phi kiến cũng chậm rãi trở nên thoải mái.

Tiểu Ân tòa mò nhìn tòa thành thị cực lớn này, hết thấy trước mắt tạo thành tấn công cực lớn đối với hắn.

Tòa thành thị này cũng không phải là những cao ốc chọc trời do xi măng cốt thép đúc thành, cũng không phải tòa thành cao lớn sử dụng ma pháp chất chồng mà thành, mà là thành thị hình thành từ một mảnh rừng cây xanh tốt cực lớn.

Phi kiến chậm rãi hạ xuống, sau khi mọi người bước trên mặt đất, Tiểu Ân càng nhìn thấy rõ hơn.

Trong thành thị gọn gàng ngăn nắp, nhưng tất cả đều được tạo thành dưới đại thụ, hình thành một hoàn cảnh kỳ diệu cực kỳ đặc biệt, khiến trong lòng Tiểu Ân tấm tắc lấy làm kỳ.

Tiểu Ân kéo Jepsen bên cạnh, cẩn thận hỏi:

- Jepsen các hạ, nơi này chính là nơi giao dịch của gia tộc Phong Linh sao?

- Đúng vậy.

Thái độ lúc này của Jepsen đối với Tiểu Ân đã có chuyển biến rất lớn, nếu nói lúc đầu còn có vài phần đề cao, như vậy lúc này chính là buông ra hoàn toàn.

Đây là tật chung của tất cả cường giả, khi bọn họ gặp được người càng hùng mạnh hơn so với bọn họ thì bọn họ sẽ biểu hiện ra một loại phục tùng theo bản năng.

Đây là kết quả hình thành từ tập tục quá mức sùng bái đối với thực lực của cá nhân.

Cũng chỉ khi nào thực lực của cá nhân có thể hùng mạnh tới mức áp đảo thực lực của toàn bộ chủng tộc, mới có thể mở rộng loại thái độ này trong vô tri vô giác, đồng thời làm cho tuyệt đại đa số người thừa nhận và tiếp thu hẳn.

- Nơi giao dịch ở trong vũ trụ do gia tộc Phong Linh khống chế là một nơi vô cùng nổi tiếng.

Jepsen thấp giọng giới thiệu:

- Bọn họ nắm giữ thực lực hùng mạnh, khống chế được ít nhất từng này nơi giao dịch.

Tiểu Ân nhìn thấy Jepsen lén lút duỗi ra một ngón tay, do dự một chút, hỏi:

- Một vạn?

Jepsen xoay người xem thường, nói:

- Một vạn? Ngay cả số lẻ của người ta cũng không bằng, là hơn một trăm vạn.

Tiểu Ân thực sự hít một hơi khí lạnh, hơn một trăm vạn, đây là con số đáng sợ cỡ nào.

Jepsen lén nhìn xung quanh một chút, nói:

- Những nơi giao dịch này có lẽ chỉ là thể lực bày ra của gia tộc Phong Linh, nghe nói còn có thể lực ẩn nấp càng hùng mạnh hơn, đó là việc chúng ta không thể biết được.

Trên mặt Tiểu Ân lộ ra vẻ tươi cười chua xót, vũ trụ rộng lớn quả nhiên hơn xa tinh cầu. Nếu lời nói của Jepsen không có phóng đại, như vậy chỉ một gia tộc này đã nắm giữ thực lực đủ để tiêu diệt tinh cầu của mình một vạn lần.

Chẳng trách Hắc Long Vương bọn họ khi nhắc tới chuyện trong vũ trụ đều lập tức trở nên thật cẩn thận, cũng đã không còn thái độ tùy tiện và khinh thường như khi đối mặt với mười hai quân vương.

Lần ra ngoài này, thật sự đã làm cho mình một con ếch ngồi dưới đáy giếng được mở rộng tầm mắt.

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn về phía bên trong thành thị, mặc dù hẳn chỉ ở bên ngoài thành thị, hơn nữa tầm nhìn bị ảnh hưởng của những đại thụ che trời, thế nhưng ếch ngồi đáy giếng cũng đã có điều thu hoạch. Đương nhiên, những chỗ đã thấy qua trước mắt chẳng qua chỉ là mặt ngoài mà thôi, tình huống bên trong như thế nào còn phải đích thân đi nghiệm chứng một chút.

Hơn mười người mặc áo choàng đã đi tới, vừa nhìn thấy trang phục của bọn họ, mọi người liền biết là trang phục đặc thù của gia tộc Phong Linh.

Những người này sau khi tới gần, một người bịt mặt dáng người đặc biệt cao lớn cất cao giọng nói:

- Các vị, đối với phát sinh ngoài ý muốn trong ma pháp trận, gia tộc Phong Linh một lần nữa thành thật xin lỗi các vị.

Dứt lời, hẳn và hơn mười người phía sau đồng thời cúi người thật sâu.

Có lẽ là bởi vì nhiều người không trách, có lẽ là bởi vì lúc này đã đi tới bên trong đại bản doanh của gia tộc Phong Linh, cho nên lúc này cũng không còn có người tùy tiện oán giận.

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua, thu lại vẻ mặt của đại đa số người vào trong mắt, hẳn lập tức hiểu được, người có thể đi tới nơi này cũng không phải là gốc.

Gia tộc Phong Linh có thể làm ra xin lỗi và bồi thường ở trong phạm vi nhất định, nhưng nếu có người dám mượn gió bẻ măng thì hậu quả khó mà nói rồi.

Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán chủ quan của Tiểu Ân mà thôi, chỉ có điều nhìn vẻ mặt của mọi người xung quanh, phỏng chừng cũng đúng là như thế.

- Các vị, để bồi thường tổn thất của các vị, gia tộc chúng ta cung cấp hai lựa chọn.

Người kia lại một lần nữa cất cao giọng nói:

- Thứ nhất, các vị có thể đạt được bồi thường một trăm tử kim tinh thạch. Thứ hai, các vị có thể tùy ý lựa chọn một dạng vật phẩm cấp ba hoặc thấp hơn ở trong các cửa hàng do gia tộc Phong Linh mở. Không biết các vị có hài lòng không.

Giữa sân lập tức phát ra những tiếng nói chuyện khe khẽ, tuy nhiên ngoại trừ một ít người vẻ mặt không chút thay đổi và mờ mịt, tuyệt đại đa số đều có vẻ hưng phấn.

Rất hiển nhiên, lúc này bồi thường của gia tộc Phong Linh đề xuất đã vượt xa mục tiêu mong muốn của những người này.

Vẻ mặt của Jepsen tự nhiên cũng vừa mừng vừa lo, hần lòi kéo Tiểu Ân thấp giọng nói:

- Hay thật, lúc này gia tộc Phong Linh thật đúng là chảy máu nhiều rồi.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, mặc dù hần cũng không biết cái gọi là vật phẩm dưới cấp ba rốt cuộc là cái gì, nhưng một trăm tử kim thạch kia lại khiến tim hần đập thành thịch.

Ở trên tinh cầu của hần đã không có loại vật phẩm này, mà tử kim thạch hần trăm cay nghìn đắng mới thu thập được lại bị Hắc Long Vương một hơi nuốt hết.

Nếu có thể thu được một trăm tử kim thạch này, như vậy quyền trục long lân và sợi tóc của Hắc Long Vương cho hần chẳng phải là đều có thể lên chiếm lấy.

Hơn mười người của gia tộc Phong Linh đi lên, một tay bọn họ cầm một thiết tộ (tiền bằng sắt) một mặt, một tay cầm một đồng vật phẩm trang sức không gian.

Muốn lựa chọn vật phẩm ở trong cửa hàng thì đi lên lĩnh một miếng thiết tộ, mà những người muốn lựa chọn tử kim thạch thì được đưa tặng một vật phẩm trang sức không gian, phỏng chừng ở bên trong còn có một trăm tử kim thạch.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Tiểu Ân không ngừng cảm thán, gia tộc Phong Linh này chính là tài đại khí thô (giàu có), một trăm tử kim thạch không ngờ còn đưa tặng một vật phẩm trang sức không gian, nếu đặt ở trên đại lục hoàng kim sợ là đã sớm bị người ta cho là phá gia chi tử.

Nhưng khiến Tiểu Ân cảm thấy vô cùng ngạc nhiên chính là, tuyệt đại đa số người ở nơi này đều lựa chọn thiết tộ một mặt kia, về phần lựa chọn trang sức không gian lại chỉ có lác đác hai ba người.

Jepsen tiến lên, không chút do dự cầm lấy một thiết tộ, sau đó lui lại, thuận miệng hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ngài làm sao không đi lấy?

Tiểu Ân do dự một chút, hỏi:

- Vật phẩm cấp ba rốt cuộc là cái gì? Giá trị như thế nào?

Jepsen sững sờ, lập tức nhớ tới Tiểu Ân là đến từ một tinh cầu bán phế, lập tức thoải mái, nói:

- Chẳng loại của vật phẩm cấp ba có rất nhiều, căn bản là trong khoảng thời gian ngắn căn bản là nói không hết, nếu lấy giá trị mà nói, vậy cũng khó nói, nhiều loại chỉ hơn mười tử kim thạch, nhưng cũng có loại hơn một trăm trở nên.

Tiểu Ân quay đầu kinh ngạc nhìn về phía thiết tộ trong tay Jepsen.

Jepsen cười ha hả, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài không biết, ở bên trong cửa hàng của gia tộc Phong Linh có rất nhiều dạng vật phẩm đều là hàng không bán, trừ phi đạt được sự đồng ý của người ta, hoặc là người có điều cống hiến cho gia tộc Phong Linh, nếu không cho dù là có tử kim thạch cũng đừng mơ tưởng mua được.

Tiểu Ân lúc này mới giật mình, cười nói:

- Thì ra là thế, tuy nhiên ta cũng không có hứng thú đối với mấy thứ này, cho nên vẫn là lấy tử kim thạch đi.

Ánh mắt của Jepsen lập tức sáng ngời, hắn kéo Tiểu Ân đang muốn đi lên, ngưng ngừng nói:

- Tiểu Ân các hạ, nếu gần đây trong tay ngài có chút eo hẹp (hết “tiền”), thì ta có thể dùng một trăm hai mươi khối tử kim thạch mua lại thiết tộ của ngài.

Tiểu Ân bật cười, gật gật đầu, tiến lên đi tới trước mặt mấy người mặc áo choàng.

Ngay khi Tiểu Ân vươn tay cầm lấy thiết tộ, hắn đột nhiên phát hiện có một ánh mắt đang chăm chú nhìn mình, nhìn theo phương hướng đó đúng là thủ lĩnh ở chỗ này của gia tộc Phong Linh.

Sau khi nhìn thấy ánh mắt của Tiểu Ân, người kia khẽ gật đầu, mặc dù diện mạo bị áo choàng che khuất không thể thấy rõ, nhưng Tiểu Ân vẫn cảm nhận được rõ ràng đối phương muốn biểu đạt một loại thiện ý.

Nói ra cũng kỳ quái, khi Tiểu Ân tới gần những người này không hiểu vì sao cũng có một loại cảm giác thân thiết, tuy nhiên loại cảm giác này cũng không phải là mãnh liệt mà thôi.

Sau khi cầm lấy thiết tộ, Tiểu Ân quay đầu vừa nhìn, trong lòng không khỏi vui mừng.

Thì ra có mấy người lựa chọn tử kim thạch đang mờ mịt nhìn mọi người, rất hiển nhiên, bọn họ và Tiểu Ân giống nhau, đều không rõ ràng lắm giá trị của thiết tộ cho nên mới lựa chọn tử kim thạch, nhưng sau khi nhìn thấy trên cơ bản tất cả mọi người đều lấy thiết tộ, bọn họ mới có chút hối hận.

Mà vừa mới có một người sau khi cầm lấy thiết tộ một mặt liền lập tức thương lượng với người khác, chẳng qua chỉ nói vài ba câu, hai bên cũng đã xác định giao dịch.

Thiết tộ một mặt không ngờ đổi được một trăm năm mươi khối tử kim thạch.

Cho nên những người lựa chọn tử kim thạch sắc mặt càng âm trầm, ở nơi đó oán trời trách đất.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, đi tới bên cạnh Jepsen đưa thiết tộ qua.

Jepsen quá đổi vui mừng, hắn cũng không có tiếp nhận thiết tộ, mà trước tiên lấy ra một kiện trang sức không gian trên người, sau đó lấy ra một trăm hai mươi tử kim thạch.

Tiểu Ân giơ tay cản lại, cũng không muốn vật phẩm trang sức không gian của hắn, mà chỉ cầm lấy một trăm viên tử kim thạch.

Jepsen ngăn người, lập tức nói:

- Tiểu Ân các hạ. Điều này sao có thể.

Tiểu Ân khẽ cười, nói:

- Jepsen các hạ, ta cũng không phải là thương nhân.

Sau khi nhìn thấy vẻ tươi cười trên mặt Tiểu Ân, Jepsen cười mỉm một tiếng, tuy nhiên cũng âm thầm bội phục đối với Tiểu Ân.

Nếu như Tiểu Ân đến từ một gia tộc giàu có, như vậy tự nhiên là không quá để ý tới hai mươi viên tử kim thạch, nhưng Jepsen lại biết lai lịch của hắn.

Một người đến từ tinh cầu bán phế, trong tay một khối tử kim thạch cũng không có, không ngờ có thể làm ra lựa chọn như vậy, như vậy đã không còn đơn giản rồi.

Cảnh tượng này giữa bọn họ đều bị mọi người nhìn thấy, quả nhiên có đủ các tâm tư, có người hâm mộ Jepsen thật là may mắn, cũng có người có chút khinh miệt hành vi của Tiểu Ân, tuy nhiên bất kể là ai cũng không dám biểu lộ cảm xúc đó ra mặt, bởi vì những người này đã từng nhận thức qua sự lợi hại của Tiểu Ân, đương nhiên sẽ không ngu ngốc đến mức lại chủ động khua lên.

Một lát sau, tất cả mọi người đều đã đạt được thứ mình muốn, người đứng đầu của gia tộc Phong Linh ở nơi này cất cao giọng nói:

- Các vị, Truyền Tống Trận số ba gặp phải không gian chấn động đã bị phá hủy, những Truyền Tống Trận còn lại đồng thời đóng cửa, chờ sau ba ngày mới có thể mở ra. Ở trong thời gian này, mời các vị ở tạm trong thành thị, tất cả ăn ở cơ bản đều miễn phí, hy vọng mọi người có thể chơi vui vẻ.

Mọi người sau khi bàn tán một lát đều rời đi, xem bộ dáng của bọn họ dường như cũng không bắt mắt đối với việc này.

Thực ra sau khi trải qua một vụ nổ như vậy, thì cho dù là người của gia tộc Phong Linh lập tức để cho bọn họ đến một cái Truyền Tống Trận khác, chỉ sợ cũng không có mấy người dám đi.

Cho nên sắp xếp như vậy, chính là phù hợp với tâm ý của bọn họ.

Đám người dần dần tản đi, trên cơ bản đều đi vào bên trong tòa thành thị cực lớn kia, mà thành thị này giống như một con quái thú khổng lồ đang mở miệng cắn nuốt tất cả mọi người tiến vào.

Jepsen vẻ mặt vui mừng lôi kéo Tiểu Ân, nói:

- Chúng ta cũng đi vào thôi.

Trên khuôn mặt xấu xí của hắn tràn đầy tươi cười, vui vẻ giống như một gã ăn mày đột nhiên nhặt được một trăm vạn.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, trong lòng càng trở nên tò mò đối với cái được gọi là vật phẩm cấp ba này.

Nhưng đang khi bọn họ muốn đi vào trong thành thị, thì tên thủ lĩnh kia lại đi nhanh lên phía trước, hắn đi tới bên cạnh Tiểu Ân, hơi khom người, hỏi:

- Ma đạo sĩ các hạ tôn kính, xin dừng bước.

Sắc mặt của Tiểu Ân khẽ biến, hắn hồ nghi dừng lại, nếu không phải rõ ràng cảm ứng được thiện ý trên người hắn, Tiểu Ân thật đúng là muốn nghĩ đến những người của gia tộc Phong Linh này đã phát hiện cái bí mật của không gian chấn động kia.

Jepsen liếc mắt thấy Tiểu Ân bối rối, liền chủ động nói:

- Sứ giả Phong Linh tôn kính, xin hỏi có chuyện gì có thể để chúng ta cống hiến sức lực vì ngài sao?

Trong thanh âm của hắn tràn đầy kỳ vọng, giống như cống hiến sức lực cho gia tộc Phong Linh là vinh hạnh lớn lao.

Khuôn mặt của người kia bị áo choàng che khuất, nhìn không thấy vẻ mặt của hắn, tuy nhiên rất hiển nhiên chính là, hắn cũng không có ý muốn nhận sự trợ giúp của Jepsen.

Hắn giống như không nghe thấy lời nói của Jepsen, mà nói với Tiểu Ân:

- Ma đạo sĩ các hạ tôn kính, đối với việc làm chậm trễ hành trình của ngài, gia tộc Phong Linh cảm thấy vô cùng có lỗi, nếu ngài có điều gì cần gia tộc Phong Linh hỗ trợ hoàn toàn có thể nói với chúng ta.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, đề nghị của đối phương nếu nói không động tâm chút nào đó căn bản là gạt người, nhưng ở dưới tình huống như vậy Tiểu Ân cũng sinh cảnh giác, thà rằng phụ lòng tốt của đối phương cũng không dám đưa ra yêu cầu đặc thù gì.

- Sứ giả Phong Linh các hạ, ý tốt của ngài ta xin tâm lĩnh, tuy nhiên bỉ nhân (kẻ hèn này) tạm thời còn không cần trợ giúp gì.

Tiểu Ân cố sức thành khẩn nói.

Người kia khe khẽ thở dài, dường như là cảm thấy tiếc nuối, nói:

- Được rồi, sự cao ngạo của ngài giống như chúng ta đã biết, tuy nhiên ta vẫn giữ lại câu nói kia, chỉ cần ngài nguyện ý, bất cứ lúc nào cũng có thể tìm một vị sứ giả Phong Linh tìm sự trợ giúp.

Dứt lời, hắn hướng về Tiểu Ân gật đầu một cái, xoay người mà đi.

Về phần vẻ mặt tươi cười lấy lòng của Jepsen lại bị hắn trực tiếp không nhìn.

Sau khi thấy những người này cũng đã đi vào trong thành, vẻ mặt lấy lòng của Jepsen lập tức được thay bởi vẻ mặt khó tin.

- Tiểu Ân các...

- Ngài có thể gọi ta là Tiểu Ân.

Tiểu Ân khẽ phất tay, cắt ngang lời nói của hắn, nói:

- Rất xin lỗi, ta cũng không yêu thích gì đối với xưng hô các hạ này.

Jepsen hơi sững sốt, sau đó tươi cười lộ vẻ hiểu ý, đây là tươi cười vui vẻ thực sự, lộ ra một cổ hương vị chân thành.

- Được rồi, Tiểu Ân, người bằng hữu này ta giao định rồi.

Jepsen tùy tiện nói:

- Người có biết vừa rồi đã bỏ lỡ cơ hội tốt như thế nào không?

Tiểu Ân chậm rãi nói:

- Ta chỉ biết là, vô sự xum xoe, không gian tức đạo (không có chuyện mà ra vẻ nịnh bợ thì không gian cũng là trộm).

Jepsen lập tức mở to hai mắt nhìn, thật lâu sau, hắn cười khổ nói:

- Cái này... Thực ra người hiểu biết rất ít về bộ tộc Phong Linh, danh dự của bọn họ luôn rất tốt, là một trong những chủng tộc giữ lời hứa nhất trong vũ trụ, cũng là một chủng tộc vô cùng yêu hòa bình.

Trong lòng của Tiểu Ân mơ hồ có điều cảm ứng, tập tính của chủng tộc này dường như có chút quen thuộc, nhưng đáng tiếc chính là, trong khoảng thời gian ngắn hắn lại không nghĩ ra rốt cuộc đã gặp qua loại chủng tộc tương tự.

Chẳng qua vừa rồi người kia nói cái gì cao ngạo, đây cũng thực sự là đã rất coi trọng hắn rồi.

Trong khoảnh khắc hai mắt của Jepsen tràn đầy nghi hoặc, nói:

- Thật sự là kỳ quái nha, chủng tộc này tuy rằng yêu hòa bình, nhưng cũng là một chủng tộc không dễ tiếp xúc nhất, bọn họ vì sao lại có vài phần kính trọng đối với người nhĩ?

Tiểu Ân nhún vai, vấn đề này thì chỉ có đi hỏi ông trời rồi.

Suy nghĩ một lát, Jepsen vẫn như trước không nghĩ ra được rõ ràng, hắn dậm chân mạnh một cái, từ trên đầu nhổ xuống một sợi tóc, nói:

- Tiểu Ân, đây là tóc của ta, chỉ cần sử dụng ma pháp trận tăng phúc tiến hành kết nối, người bất cứ lúc nào cũng có thể liên hệ với ta.

Tiểu Ân nhận lấy, trong lòng cực kỳ hâm mộ năng lực đặc thù của chủng tộc này, chẳng những có được năng lực truyền thừa tri thức, hơn nữa còn có loại phương thức thông tin quỷ dị này.

- Jepsen, người sử dụng cái này có thể liên hệ với ta không?

- Đương nhiên, đây là một đạo cụ liên hệ hai chiều.

Jepsen cười ha hả, nói:

- Chẳng qua điều kiện đầu tiên là, một bên nào đó phải đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ mới có thể sử dụng.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, thật cẩn thận cắt sợi tóc này đi.

Jepsen vỗ vỗ bả vai Tiểu Ân, nói:

- Chúng ta bây giờ đi vào thôi.

Hai người sóng vai đi vào bên trong thành thị, Jepsen hiển nhiên là khách hàng quen của nơi này, hắn vừa đi vừa chậm rãi giới thiệu.

Ở bên trong thành thị này, có các loại cửa hàng lấy đơn vị là vạn để tính, tuy nhiên trong đó có ba phần đều là sản nghiệp của gia tộc Phong Linh.

Những sản nghiệp này chủ yếu tập trung ở phương diện ăn ở, du ngoạn và tiêu phí. Đương nhiên, ở nơi này cửa hàng có được vật phẩm tốt nhất, đầy đủ nhất cũng thuộc về gia tộc Phong Linh.

Chẳng qua, những thứ bán ra ở nơi này ngoại trừ một ít vật phẩm thông thường nhất là sử dụng tử kim thạch để mua, đại đa số vật phẩm đều cần dùng thiết tậ mà Tiểu Ân vừa nhìn thấy mới có thể đổi được.

Đương nhiên, thiết tậ cũng phân thành mấy cấp bậc, thứ có thể đổi cũng không giống nhau, nhưng đối với đám người Jepsen mà nói, vật phẩm mà thiết tậ cấp ba có thể đổi được đã đủ để cho bọn họ vô cùng hài lòng.

Sau khi đi dạo vài vòng, Tiểu Ân dò hỏi:

- Jepsen, người rất quen thuộc đối với nơi này nha.

Jepsen tự hào nói:

- Ta ở trong này gần hai mươi năm, địa phương hẻo lánh hơn nữa cũng đi qua vô số lần, đương nhiên là quen thuộc.

- Hai mươi năm? Chẳng lẽ người không về qua nhà sao?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi.

Sắc mặt của Jepsen buồn bã, thở dài:

- Ta có nhà nhưng khó quay về.

Dừng một chút, hần lắc đầu nói:

- Không nói chuyện này nữa, hay là chúng ta đến cửa hàng tổng hợp lớn nhất ở nơi này đi, nơi đó hần là có rất nhiều thứ tốt.

Tiểu Ân há miệng thở dốc, đè ép câu hỏi vừa tới miệng xuống.

Mỗi nhà đều có một quyển kinh khó niệm (vấn đề khó nói), với thực lực trước mắt của Tiểu Ân căn bản là không có khả năng trợ giúp gì cho hần, cho dù hỏi cũng chỉ là thêm buồn bực mà thôi.

Tiểu Ân theo Jepsen đi về phía trung tâm của thành thị, ở nơi đó có một cây đại thụ che trời cực lớn. Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn, thấy được mây mù vờn quanh nhưng không nhìn thấy ngọn của đại thụ.

Ở phía trên của gốc đại thụ này có vô số phòng nhỏ, mỗi một phòng nhỏ này lại đại biểu cho một cửa hàng nho nhỏ. Trong những phòng nhỏ này đại đa số cũng không có người trông coi, thế nhưng lại trưng bày rất nhiều các loại vật phẩm khác nhau. Nếu có người nhìn trúng, có thể lưu lại tử kim thạch tương ứng, thiết kế đặc thù bên trong sẽ chuyển vật đó ra.

Phương thức này khiến Tiểu Ân cảm thấy thú vị, hần cũng không hỏi nếu có người mạnh mẽ trộm lấy thì sẽ có hậu quả gì, bởi vì nghĩ lại thực lực của gia tộc Phong Linh nắm giữ là đã có thể đoán được tám chín phần mười.

Sau khi nhìn thấy những thứ bên trong, Tiểu Ân quả thật là mở rộng tầm mắt.

Những thứ trong đó phong phú phức tạp, thiên thạch lớn đến trên trăm tấn, kim thêu nhỏ như sợi tóc, có thể nói có đủ mọi thứ.

Trong đó Tiểu Ân thậm chí còn phát hiện một cửa hàng do người của bộ tộc American mở, chủ nhân của gian cửa hàng này tương đối quen thuộc với Jepsen. Hai người thì thăm hàn huyên cả nửa ngày, lúc này mới tách ra, tuy nhiên ở trong gian cửa hàng này, Tiểu Ân thấy được một ít sợi tóc đã trải qua xử lý đặc thù.

Dựa theo giới thiệu trên đó, trên những sợi tóc này đã không còn ấn ký của chủ nhân ban đầu, chỉ cần đánh ấn ký của bản thân vào trong đó liền có thể có được công hiệu giống như sợi tóc của bộ tộc American, được cho là công cụ thông tin liên lạc tốt nhất trong vũ trụ.

Tiểu Ân có chút thích thú với thứ này, tiện tay cầm lấy mười sợi, nhưng không nghĩ tới chính là, đối phương không ngờ sống chết cũng không chịu nhận tử kim thạch của hắn, cuối cùng đành phải thôi.

Hai người kết bạn mà đi, ở trong đại thụ vô cùng vô tận có được vô số phân nhánh này tìm kiếm thứ mình cần.

Nhưng sau khi đi nửa ngày, Tiểu Ân thất vọng phát hiện, hai dạng bảo bối mà mình muốn tìm không ngờ đều không thấy bóng dáng.

Mơ hồ, Tiểu Ân có một loại dự cảm, hai vật này có lẽ ở trong mắt của Hắc Long Vương cũng không tính là gì, nhưng đối với người thường mà nói, cũng là bảo bối khó gặp giống như quyển trục Quang Minh thần vực, cho nên nếu ở trong này tiếp tục tìm kiếm, chỉ sợ căn bản là không thể tìm được.

- Tiểu Ân, người lần này đến đây rốt cuộc là muốn tìm cái gì vậy?

Jepsen rốt cuộc không kìm nổi dò hỏi:

- Nếu người có thể nói cho ta biết một chút, có lẽ ta có thể giúp được gì đó.

Loại lời nói hỏi trực tiếp mục đích đến của đối phương này rất dễ khiêu khích hiểu lầm. Nếu như không phải đã ở cùng Tiểu Ân trong thời gian tương đối dài, hơn nữa đã qua nửa ngày mà Tiểu Ân thủy chung cũng không biểu hiện ra hứng thú rõ ràng đối với bất cứ vật phẩm gì, thì hắn cũng sẽ không hỏi thẳng ra như vậy.

Tiểu Ân suy xét một lát, nói:

- Ta muốn tìm một ít ma pháp trận đồ.

- Ma pháp trận đồ? Người tìm thứ đó làm gì?

Jepsen khó hiểu nói:

- Học tập ma pháp trận đồ cũng không dễ dàng, lại cần thời gian vô cùng nhiều, chỉ sợ sẽ trì hoãn...

Hắn đột nhiên dừng lại không nói, suy nghĩ một chút rồi gật gật đầu, nói:

- Được rồi, ta dẫn người đi.

Tiểu Ân âm thầm cười khổ, biết hắn nghĩ tới tuổi tác của mình cho nên mới hiểu lầm.

Jepsen không hổ là lão nhân đã sống ở nơi này hai mươi năm, không lâu sau đã dẫn Tiểu Ân vào trong một nhà gỗ cực lớn.

Gian nhà gỗ này được xây dựng ở trên thân cây đại thụ, tự nhiên hơn xa những nhà gỗ xung quanh. Hơn nữa người phụ trách bán hàng ở nơi này đều là thiếu nữ mỹ lệ trong nhân tộc, nhìn qua cực kỳ thích mắt vừa lòng.

- Nơi này là địa phương buôn bán trận đồ lớn nhất trong thành thị, ngay cả ma pháp trận đồ của thượng cổ Truyền Tống Trận cũng có. Chẳng qua một ít trận đồ đặc biệt trân quý không chỉ là cần tử kim thạch, mà là cần thiết tị cao cấp để mua.

Jepsen nhẹ nhàng vỗ vỗ vai của Tiểu Ân, chỉ chỉ vật phẩm trang sức không gian của hắn, nói:

- Người ở chỗ này từ từ chọn, ta đi ra ngoài trước mua một ít vật phẩm hữu dụng.

Tiểu Ân cảm kích thích hướng về phía hắn mỉm cười, nhìn theo vị bằng hữu nhiệt tình này rời đi.

Diện tích của căn nhà gỗ này khoảng chừng hai trăm mét vuông, hơn nữa được chia làm năm tầng, từ điểm này có thể thấy được, cây đại thụ ở trung tâm thành thị này rốt cuộc khổng lồ đến mức nào.

Đồng dạng, ở bên trong năm tầng này, không ngờ phủ đầy ma pháp trận đồ, hơn nữa đều là phiên bản thu nhỏ, đủ để khiến bất luận một người yêu thích ma pháp trận đồ vui mừng không ngớt.

Trong nhà gỗ vô cùng trống trải, chỉ là ở trên vách tường bày đặt giới thiệu và mô hình thu nhỏ vô số lần của trận đồ. Phía dưới mỗi một trận đồ đều có một quyển ma pháp lục thư giới thiệu cách sử dụng, chỉ cần

sử dụng lực lượng tinh thần quét hình một chút, liền có thể biết biết công dụng và tài liệu cơ bản của ma pháp trận treo trên vách tường.

Tiểu Ân đi một vòng ở tầng thứ nhất, đã nhìn thấy đủ loại ma pháp trận đồ, có thể nói là bao hàm toàn diện.

Trận đồ của tầng một này rõ ràng không phải là mặt hàng cao cấp gì, đa số đều quan hệ mật thiết với cuộc sống của các chủng tộc.

Ví dụ như ma pháp trận chứa đựng với nhiệt độ thấp cùng loại với tủ lạnh, ma pháp trận nhiệt độ cao có thể điều chỉnh nhiệt độ giống như lò nung.

Ở trong này, Tiểu Ân có thể tìm được tất cả các ma pháp trận đồ có tác dụng cùng loại với đồ diện gia dụng của thế kỷ hai mươi mốt, nhưng đáng tiếc chính là, mục tiêu của Tiểu Ân cũng không ở đây. Sau khi nhìn một lát, cuối cùng hắn đi lên tầng thứ hai.

248. Chương 69: Tàn Khuyết Trận

Tiểu Ân tùy ý đi dạo một vòng, phát hiện có nhiều ma pháp trận đồ đến không tưởng tượng được, ngay cả ma pháp đồ thánh địa tu luyện mà hắn và Nhất Hào tâm tâm khổ khổ làm ra cũng có.

Tuy nhiên theo như lục thư ma pháp giới thiệu, loại ma pháp đồ này còn chưa đạt tới hiệu quả như Hoàng Kim kết giới có thể đề cao mười lần tốc độ, nhưng cũng đã đạt tới ba tới năm lần.

Đây mới chỉ là ma pháp đồ tầng thứ hai, nếu trên nữa có ma pháp trận đồ chẳng phải càng thêm hùng mạnh sao.

Ôm theo một tâm trạng hâm mộ và thành kính, Tiểu Ân tiếp tục đi lên lầu ba.

Tới nơi, Tiểu Ân chớp mắt vài cái, mặt hắn mang một vẻ cực kỳ cổ quái.

Mặc dù trên vách tường tầng này cũng có gắn ma pháp trận đồ, nhưng vấn đề là, trên mặt ma pháp trận đồ cũng không phải mô hình và ma pháp lục thư giới thiệu, mà chân chính là ma pháp trận đồ.

Trên mỗi mặt bức tường đều có từng bước của ma pháp trận đồ hàng thật giá thật, mặt trên tản ra năng lượng dao động có thể dễ dàng làm cho người ta cảm ứng được năng lượng khổng lồ bên trong.

Chớp mắt hai cái, Tiểu Ân nghĩ thế nào cũng không ra, vì sao có người đem ma pháp trận đồ chân chính bày ra, thực cũng không thể tin nổi.

Bên trong lầu một, lầu hai đều có ít nhất ba mươi người xem, lúc nào cũng có người cò kè mặc cả. Nhưng ở tầng lầu thứ ba, ngoài một người Tiểu Ân cũng chỉ có mấy người nữa, nhưng lại không có hứng thú chú ý tới ma pháp trận đồ trên tường này chút nào.

Đến lúc này, Tiểu Ân lập tức hiểu ra, những trận đồ đó khẳng định không phải mặt hàng bình thường. Hắn ngưng thần xem xét, tiến nhập lực lượng tinh thần vào một trận đồ bên vách tường.

Ở lầu ba có bốn thiếu nữ Nhân Tộc xinh đẹp, các nàng nhìn thấy hành động của hắn, lập tức trong mắt không hẹn cùng có một tia thương hại.

Lại một người nữa bị mắc mưu...

Tiểu Ân lẳng lặng cảm ứng tin tức trên một ma pháp trận đồ, thật lâu sau hắn mới mở to hai mắt, trên mặt nhàn nhạt một nụ cười như mếu.

Bảo sao lại có sự lạ ở đây, chẳng có người nào chịu liếc mắt một cái vào mấy trận đồ trên tường. Hóa ra căn bản ma pháp trận đồ này là một bộ không trọn vẹn, hơn nữa bộ phận khuyết thiếu lại không phải cái mẫu đầu mẫu đuôi, mà lại là bộ phận trung tâm.

Hơi lắc đầu, Tiểu Ân dở khóc dở cười.

Trong ánh mắt bốn nàng thiếu nữ kia có vẻ ngạc nhiên, không khỏi có phần kính nể với năng lực của hắn. Chỉ trong một thời gian ngắn như thế mà hắn đã có thể nhìn ra sao?

Nhưng các nàng cũng không biết được, Tiểu Ân có thể suy đoán ra bộ mặt thật của thứ này, kỳ thực cũng là nhờ vào sự hỗ trợ và tính toán của Nhất Hào mới cho ra kết luận. Nếu mất đi khả năng siêu tính toán của Nhất Hào, thì kể cả Tiểu Ân có dùng gấp đôi thời gian cũng chưa chắc đã có thể cho ra được đáp án chính xác.

Nếu đã là ma pháp trận đồ không hoàn chỉnh, tất nhiên Tiểu Ân cũng chẳng đặt trong mắt, hắn kiểm chế tâm trạng đi tới tầng thứ tư.

Nhưng lúc này hắn cũng không thành công đi lên tầng bốn, vì ngay khi hắn đặt một chân lên bậc thang gỗ thì bốn cô gái kia đã đứng đó ngăn trước mặt.

- Khách nhân tôn kính, từ tầng bốn trở lên không tiếp khách ngoại lai tới thăm. Xin ngài thông cảm.

Trong đó một thiếu nữ xinh đẹp lễ phép nói.

Tiểu Ân khẽ a một tiếng, hơi không cam lòng nhìn lên phía trên một chút.

Sau khi được kiến thức trận đồ khuyết thiếu ở đây, Tiểu Ân lập lúc hiểu tòa mộ lâu này có rất nhiều của tốt.

Tầng thứ nhất là sản phẩm gia dụng, tầng thứ hai là ma pháp trận đồ bình thường, tầng thứ ba ma trận đồ đã bắt đầu huyền ảo, tuy rằng bị khuyết thiếu, nhưng Tiểu Ân đã có thể mơ hồ cảm ứng được năng lượng hùng mạnh bên trong đó.

Vậy thì tầng thứ tư, thứ năm thì sao?

Trong lòng hắn thực sự đầy chờ mong.

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân cũng không cứng đầu xông lên, mà chỉ tiếp tục quan sát trận đồ trên vách tường nơi đây. Kỳ thật hắn cũng không tập trung, vẫn đang tính toán, nên đi tìm hai kiện bảo bối mà Hắc Long Vương yêu cầu thế nào thôi.

Lực lượng tinh thần tiến nhập vào một bộ phận của trận đồ ma pháp khuyết thiếu, Nhất Hào cũng tận lực quét lại những ma pháp trận đồ đó vào máy, một chút cũng không lãng phí.

Nhưng thật đáng tiếc, trận đồ khuyết thiếu ấy đã bị cấm chế thật lớn, Nhất Hào cũng chỉ có thể quét được một góc mà thôi.

Đột nhiên, Nhất Hào dừng quét hình.

Từ trong đầu Tiểu Ân có một bức đồ dòng thác đổ, tuy nhiên rất dễ nhận ra bức tranh sơn thủy đó cũng không đầy đủ, hơn nữa còn bị một sức mạnh nào đó cấm chế, trở nên mờ lung mờ ảo, không thể thấy rõ ràng.

- Nhất Hào, đây là cái gì?

Tiểu Ân kinh ngạc.

Hắn đương nhiên biết không phải vô duyên vô cớ mà Nhất Hào đưa bức hình này vào trong óc mình, cho nên có thể nói, khẳng định là nó đã phát hiện ra điều gì đó.

- Chủ nhân, một bức họa thủy mặc này là ta tìm được trong tấm ma pháp đồ góc đại sảnh.

Cảnh sắc trong đầu đột nhiên biến đổi, cảnh bài trí lầu ba được phục chế lại, ngay cả bộ dáng và khí chất của mấy mỹ nữ kia cũng rất sống động.

Tiểu Ân hăm mộ cực kỳ! Năng lực này của Nhất Hào hắn vốn hăm mộ đã lâu, chỉ có điều không biết sau khi có thể nén ép kết giới thành hình như thế này, thế thì năng lực này có thể làm xuất hiện bên trong kết giới hay không? Sau này nhất định phải thử một phen!

Ánh mắt hắn lướt tới một góc tầng ba căn nhà gỗ, ở đó có một tấm ma pháp đồ, đúng là tấm ma pháp đồ ở trong không gian Nhất Hào.

Tiểu Ân cũng không đi tới mở tấm ma pháp đồ, chỉ đứng tại chỗ khuếch tán tinh thần lực lượng, gần như ngay sau đó, tiến nhập vào bên trong ma pháp trận đồ này.

Trong ma pháp trận đồ này cũng phong ẩn một lực lượng ma pháp đầy sung mãn và uy lực, tuy nhiên dưới lực lượng đó cũng có một tấm họa thủy mặc nhìn không rõ.

Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái, vì sao đột nhiên Nhất Hào lại thấy hứng thú với bức họa thủy mặc trong ma pháp trận đồ khuyết thiếu kia.

- Nhất Hào, rốt cuộc ngươi muốn nói gì? Tiểu Ân trầm giọng.

Đồ án trong đầu không mở nữa, tuy không rõ những người ở đây đã thi triển cấm chế gì với ma pháp trận đồ này, nhưng có thể thấy sự sửa sang trên đó.

Mở ra một góc ma pháp trận đồ, ở giữa tầng thứ nhất chìm trong một màn sương đen mờ ảo, chỉ có mấy vùng xung quanh có thể nhìn được.

Trong không gian Nhất Hào không ngừng phân tích và sửa chữa, màn sương đen tuy không tiêu giảm nhưng ở chính tâm có thể thấy rõ ràng một đại động.

Có lẽ đúng là vì khuyết mất đại động này cho nên tấm ma pháp trận đồ này mới có thể bị khiếm khuyết đến không thương nổi như thế.

Hình dáng của đại động cũng đã mơ hồ xuất hiện, Tiểu Ân khẽ cau mày, cảm thấy hơi quen thuộc với cửa động này, hình như đã từng gặp qua ở đâu đó, nhưng trong một thời gian ngắn không nhớ ra.

- Chủ nhân, căn cứ theo như phân tích của ta, ma pháp trận đồ này và thứ trong tay ngài ăn khớp với nhau đến tám, chín phần mười, cho nên ta có thể xác định, tấm ma pháp đồ thứ hai này có thể tu bổ thành công.

Nhất Hào hưng phấn.

Tiểu Ân vô cùng mừng rỡ hỏi lại:

- Trên người ta làm gì có cái ma pháp trận đồ nào? Ngươi nhớ nhầm sao?

- Đương nhiên không sai! Ngài còn nhớ lần đánh giết Dimitri trên đại thảo nguyên không? Ngài đoạt được một tấm lục thư truyền tống trong nháy mắt và một tấm thiết bài màu bạc từ tay hắn đó.

Tiểu Ân lập tức bừng tỉnh đại ngộ, nêu không phải Nhất Hào nhắc lại, hắn đã quên từ lâu rồi.

Cái thiết bài rơi từ trên người đại ma pháp sư cấp bốn Dimitri kia, mặc kệ là ma pháp cấp bảy Tử Vong Xạ Tuyến cũng không làm nó bị xây xước.

Bởi vậy có thể thấy đồ vật đó chắc chắn là nhất kiện bảo bối, hơn nữa trên tấm thiết bài màu bạc đó còn có hình vẽ của một bức tranh thủy mặc không biết tên.

Đám người Tiểu Ân đã từng tìm đi tìm lại mà không ra manh mối gì.

Vật đó Tiểu Ân luôn mang theo người, lại không thể ngờ ở đây lại tìm được một chút manh mối.

Chuyện cũ cứ thế như thủy triều dâng lên, khi Tiểu Ân và đám người Kim gặp được đại ma pháp sư bốn sao Dimitri, đối với bọn họ mà nói, thực sự là một khảo nghiệm ác liệt, nếu không có vận khí tốt, chỉ sợ một cửa đó cũng chưa chắc qua nổi.

Tuy nhiên Dimitri cũng đã từng bắt Tiểu Ân sử dụng phương pháp truyền tống trận trong nháy mắt để mở ra Địa môn thần bí kia, thật không biết bên trong cánh cửa thần bí ấy có bảo bối gì, không ngờ có thể khiến hắn nóng ruột nóng gan như thế, còn không tiếc giao ra ma pháp truyền tống trong nháy mắt siêu cường như thế.

Hít một hơi thật sâu, Tiểu Ân cố gắng kiềm chế sự kích động trong lòng.

Tuy hắn đã quyết định bất kể thế nào cũng phải mở cho ra ma trận đồ này, nhưng trên mặt vẫn thản nhiên không chút thay đổi.

Trần định tinh thần một chút, Tiểu Ân quét qua phần giới thiệu trong lục thư.

Trên đó có viết: ma pháp trận đồ thần bí mà không trọn vẹn, bên trong chẳng những có một ma pháp trận không hiểu không biết lai lịch và cách sử dụng, hơn nữa còn ẩn chứa một cỗ năng lượng thần kỳ khó gọi tên.

Căn cứ giám định: là đồ vật Phong Linh nhị cấp.

Phong Linh vật phẩm?

Cơ mặt Tiểu Ân dường như giật giật mấy cái, trong lòng hắn thầm kêu khổ, dường như Jepsen đã từng nói qua, nói một thứ đồ là Phong Linh vật phẩm, chẳng khác nào nói nó không phải thứ bình thường tử kim thạch có thể mua.

Nhị cấp vật phẩm? Tương đương nhị cấp thiết tộ trao đổi.

Tiểu Ân muốn ông da đầu, biết đi đâu kiếm một nhị cấp thiết tộ đây?

Cẩn rằng một cái, Tiểu Ân xoay người, nhướn miệng tươi cười:

- Mấy cô nương xinh đẹp, ta muốn mua tấm ma pháp trận đồ này. Không biết phải làm thế nào?

Mấy cô gái xinh đẹp kia hơi kinh ngạc liếc mắt nhìn nhau, các nàng không thể tưởng được, không thể ngờ thật sự có người coi trọng ma pháp trận đồ bị khiếm khuyết đó.

Người đầu tiên mở miệng, một cô nương cười hỏi:

- Khách nhân tôn kính, ngài có Phong Linh thiết tộ không?

Hắn hơi đỏ mặt lắc đầu:

- Dùng tử kim thạch thay thế có được không?

Mỹ nữ kia cười tiếc nuối:

- Thật xin lỗi, tất cả mọi thứ ở tầng này đều là Phong Linh vật phẩm đặc biệt, trừ Phong Linh thiết tộ trao đổi, không thể dùng thứ khác.

Mặt Tiểu Ân buồn buồn, sau khi nghe những lời này, hắn cực kỳ thống hận với cái quy tắc của gia tộc Phong Linh này. Tuy nhiên, cũng phải nói thật chỉ với trăm viên tử tinh thạch trong tay hắn cũng chưa chắc có thể mua được.

- Tiểu thư mỹ lệ

Tiểu Ân cười cười

- Có cách nào để có thể lấy được thiết tộ của gia tộc Phong Linh không?

Cô nương kia dịu dàng cười nói:

- Ở giữa thành có đại sảnh của gia tộc Phong Linh, ngài có thể tới đó xem một chút.

Tiểu Ân cảm kích gật đầu, không thêm liếc tới ma pháp trận đồ đằng sau sải bước rời đi.

Hắn cũng không nói ra ma pháp trận đồ mình muốn mua. Lúc này đứng đó, ma pháp trận đồ mà hắn chăm chú nhìn và mục tiêu chính cũng khác. Trong bụng hắn hiểu rõ, trừ khi vận khí của mình kém đến không thể kém hơn, nếu không món đồ này không thể thoát khỏi tay hắn.

Sau khi rời căn nhà gỗ, Tiểu Ân hỏi thăm một chút, liền đi thẳng tới đại sảnh.

Đại sảnh này cũng không xa đại thụ trung tâm lắm, một lát sau hắn đã tới nơi.

Thật bất ngờ khi đại sảnh này không phải là xây trên cây nữa, mà là trực tiếp dùng một cái hốc cây.

Từ bên ngoài nhìn vào thì đây là một cái cây khô đã chết, tuy nhiên cái cây khô này quả thực là hơi quá to, sau khi bị chặt đi, còn lại trên mặt đất chừng trăm mét dài, hơn mười thước cao.

Đứng trước đại thụ này, Tiểu Ân cảm thấy mình thật nhỏ bé, chỉ như một con kiến.

Bước vào hai bước, hắn dừng lại nhìn cây đại thụ khô héo, trong mắt mờ mờ một chút nghi ngờ.

Đột nhiên hắn cảm thấy có người đang đi về phía mình, lập tức bất động thanh sắc quay đầu nhìn lại.

Một người đầu đội áo choàng lạng lạng đi tới bên cạnh hắn:

-Tiểu Ân các hạ, xin chào.

Nghe thấy giọng nói này, Tiểu Ân lập tức nhận ra, người này là người phụ trách đền bù của gia tộc Phong Linh ở cửa thành lúc trước.

Hơi cười cười, Tiểu Ân nói:

- Phong Linh sứ giả tôn kính, dường như chúng ta cũng chưa từng giới thiệu tên.

- Quả thật không có, tuy nhiên Jepsen các hạ cũng đã nhắc đến tên ngài vài lần.

Tuy tấm áo choàng trắng đã che khuất đi khuôn mặt của người này, nhưng giọng nói và hơi thở của hắn cũng đầy thiện ý, khiến cho người ta không thể có nửa phần ác cảm.

Tiểu Ân cười gượng, lúc ấy trên phi kiển có nhiều người như thế, cũng có mấy người nghe được lời nói của Jepsen. Còn như chủ nhân thành phố này, muốn nghe mấy câu này đương nhiên là một chuyện đơn giản.

- Được rồi, Phong Linh sứ giả các hạ, ngài tìm ta có chuyện gì sao?

Tấm áo choàng hơi lay động:

- Cũng không phải ta cố ý tới tìm ngài.

Tiểu Ân hồ nghi nhìn hắn, tuy không nói gì nhưng vẻ mặt cũng đã nói lên tất cả.

Gã kia bắt đầu dĩ thử dài:

- Ta vốn là một trong các chủ quản của đại sảnh, phụ trách đảm bảo an toàn cho đại sảnh và xử lý khi có chuyện xảy ra. Chẳng lẽ ngài cho rằng ta sẽ lừa ngài sao?

Tiểu Ân nao nao, quả thực cũng chẳng nghĩ ra được hắn có lý do gì để lừa mình.

Cười nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nói:

- Ta cũng không nghi ngờ ngài, chỉ là ta không hiểu, với thân phận Phong Linh sứ giả của ngài, dường như đối với ta có hơi đặc biệt.

Người nọ không chút do dự:

- Ngài nói đúng, quả thực với ngài có vài phần đặc biệt.

- Vì sao?

- Bởi vì trên người ngài, chúng ta có thể cảm ứng được khí tức của đồng tộc, thậm chí là đặc biệt mãnh liệt.

- Đồng tộc?

Tiểu Ân chớp chớp mắt, Phong Linh sứ giả tuy nhìn qua là hình dáng nhân loại, nhưng dưới tấm áo choàng là cái gì thì chịu.

- Đúng vậy

Người nọ khẽ gật đầu, tấm áo choàng khẽ lay lay theo động tác của hắn, cả tấm khăn che mặt cũng khẽ bay bay

- Thực ra chúng ta cũng rất khó hiểu, vì sao trên người ngài lại có khí tức đồng tộc mãnh liệt như thế. Hơn nữa lại rất thân thiết.

Lòng Tiểu Ân khẽ động:

- Các ngươi không phải nhân loại?

- Từ nhân loại này bao hàm một phạm vi quá lớn

Người nọ cười gượng

- Ta không rõ ngài phân chia nhân loại như thế nào, nhưng trong thế giới của chúng ta, tất cả những sinh vật có trí tuệ đều có thể xưng là nhân loại.

Tiểu Ân lẳng lẳng gật đầu, tiếp nhận giải thích của đối phương, nhưng vẫn hỏi:

- Mạo muội hỏi ngài một câu, các ngài là chủng tộc nào trong nhân loại.
- Thật sự là ngài không biết?
- đương nhiên, ta cũng chưa nhìn rõ mặt, hơn nữa cũng không biết nhiều chủng tộc lắm.

Người nọ chần chờ một lát, sau đó gỡ tấm khăn che mặt xuống.

Đây là một khuôn mặt rất thanh tú lạnh lợi, trên đó có một đôi con mắt trong suốt nhạy bén, vàng trăn đầy đặn, dường như trong đó chất đầy trí tuệ và kiến thức, một đôi môi xinh đẹp nho nhã tươi cười, lẳng lẳng nhìn Tiểu Ân.

Trên người người này, Tiểu Ân dường như cảm nhận thấy một khí tức quen thuộc, ánh mắt dừng trên lỗ tai người đó, cái tai dựng thẳng đứng lên ấy đã nói rõ thân phận chủ nhân không thể nghi ngờ.

- Ngài là Tinh linh?

Tiểu Ân kinh ngạc.

Vỗ nhẹ vào trán một cái, hấn thầm mắng mình ngu ngốc.

Khi nhìn thấy bọn họ mượn rừng rậm để xây dựng nên thành phố thì mình nên nhận ra mới phải. Ngoại trừ tộc Tinh Linh mượn rừng cây làm nhà, còn có chủng tộc nào sẽ hao tổn tâm cơ xây dựng nên một thành phố như thế này.

Đến giờ hấn mới minh bạch, vì sao mình lại cảm thấy sự thân thiết vô cùng ở vị Phong Linh sứ giả này, mà đồng thời người đó cũng cảm thấy khí tức quen thuộc.

Do bọn họ chính là Tinh Linh, hơn nữa khí tức trên người bọn họ và Tiffany đại ma pháp sư là giống nhau, đều là dịu dàng ôn hòa và trí thức.

Thực ra khí tức này trên mỗi Nguyệt Tinh Linh đều mang, ngay cả Sara và Petty cũng có, chẳng qua các nàng còn nhỏ tuổi còn chưa trưởng thành hoàn toàn, nên cũng không có khí tức rõ rệt như trên người người này và Tiffany thôi.

Người nọ nhẹ nhàng cười, gật đầu:

- Gia tộc Phong Linh trưởng lão, Nguyệt Tinh Linh Cyber Cotton vẫn an ngài.

Tiểu Ân vội vàng đáp lễ:

- Nguyệt Tinh linh trưởng lão tôn kính, xin chào ngài.

Sau khi Cyber Cotton tiết lộ thân phận của mình, mối quan hệ của hai người có trở nên thân thiết hơn, ít nhất trong lòng Tiểu Ân sẽ không còn đề phòng cẩn thận như trước.

- Cyber Cotton các hạ, gia tộc Phong Linh đều là Nguyệt Tinh linh sao?

Tiểu Ân đột ngột hỏi.

- đương nhiên không phải

Cyber Cotton cười cười

- Gia tộc Phong Linh, có nghĩa là gia tộc Tinh Linh, trong đó bao gồm tất cả gia tộc Tinh Linh.

Hấn chỉ ra phía sau

- Tuy nhiên trong thành phố này, quả thật chỉ có một tộc Nguyệt Tinh Linh chúng ta.

Tiểu Ân vui mừng gật đầu:

- Thì ra là thế, trong tinh cầu ta ở cũng có một tộc Nguyệt Tinh Linh, hơn nữa, ta còn là ngoại tộc trưởng lão trong Nguyệt Tinh Linh nhất tộc nữa.

Nói rồi, Tiểu Ân sờ sờ vào cái vòng tay không gian, lấy ra tấm áo Tinh Linh pháp sư ngày trước Tiffany tặng.

Cái áo pháp sư này nếu xét về hiệu quả thực, thì so ra còn kém áo pháp sư của ma đạo sĩ do ma pháp công hội sở cung cấp, nhưng lại là tấm áo pháp sư do Tinh Linh chế tạo, tinh mỹ đừng hỏi, mặc trên người có thể nói là một tác phẩm nghệ thuật vĩ đại nhất, cho nên Tiểu Ân mới cẩn cẩn thận thận giữ gìn.

Cyber Cotton hai mắt sáng ngời, nhưng lập tức nhú mày:

- Hóa ra Tiểu Ân các hạ là ngoại tộc trưởng lão của Nguyệt Tinh Linh nhất tộc, bảo sao chúng ta lại cảm thấy thân cận chi tâm (thân thiết từ trong lòng) như vậy.

Tiểu Ân khê mỉm cười, tuy nhiên trong bụng hắn cũng hiểu rõ, cảm giác thân thiết của những người này dường như không phải vì thân phận ngoại tộc trưởng lão của mình, mà lý do vì sao thì hắn nghĩ không ra.

- Tiểu Ân trưởng lão, ngài tới nơi này có phải có nhiệm vụ gì chăng?

- Nhiệm vụ?

- Đúng vậy, trong đại sảnh lớn là nơi tuyên bố nhiệm vụ của tất cả gia tộc Phong Linh, một khi hoàn thành nhiệm vụ là có thể quay về nhận được gia tộc thiết tề và tử kim thạch tương ứng.

Dừng một chút, Cyber hạ thấp giọng

- Nếu may mắn, có khi sẽ được thần lực kết tinh đó.

Đây là lần thứ hai Tiểu Ân nghe thấy cái tên thần lực kết tinh, có điều chưa từng nhìn thấy, hắn cũng không rõ thứ này là cái gì.

Khê gật đầu, Tiểu Ân thản nhiên nói:

- Ủ, ta nhìn trúng một thứ thuộc loại vật phẩm của gia tộc Phong Linh, nhưng không có Phong Linh thiết tề, nên mới tới đây thử vận may.

Cyber Cotton hơi do dự:

- Cấp mấy?

- Nhị cấp.

Dường như vừa thở phào một cái nhẹ nhõm, Cyber Cotton cười:

- Tiểu Ân trưởng lão, theo như quy định trong tộc, muốn đạt được một nhị cấp thiết tề, ngoài việc tiến vào liên minh hắc ám thực hiện những nhiệm vụ vô cùng nguy hiểm, chỉ có cách từ từ tích lũy, cho dù là hết thấy đều thuận lời chỉ sợ cũng phải cần đến mấy năm.

Chân mày Tiểu Ân nhú lại, không chỉ vì không thể có được nhị cấp thiết tề trong một thời gian ngắn mà buồn, còn vì sự hiếu kỳ thật lớn với liên minh hắc ám kia.

Cyber Cotton cười bí hiểm:

- Tuy nhiên thân phận của ngài không phải bình thường, nếu chỉ là một kiện nhị cấp Phong Linh vật phẩm, thì ta có thể giúp đỡ một chút.

Tiểu Ân mừng rỡ vội rối rít:

- Đa tạ Cyber Cotton các hạ!

- Không cần khách khí, vật ngài nhìn trúng ở đâu? Chúng ta cùng đi lấy.

Tiểu Ân gật đầu liên tục, nén sự tò mò về liên minh hắc ám lại, đưa Cyber Cotton tới tòa nhà gỗ trong cây đại thụ kia.

Cyber Cotton vừa vào trong tòa nhà gỗ, ánh mắt của các thiếu nữ bán hàng nhân loại xinh đẹp lập tức sáng lên, các nàng dồn về phía Cyber những ánh mắt đầy ngưỡng mộ.

Trong bụng Tiểu Ân có một ý nghĩ hư, có lẽ chỉ cần người này chỉ một ngón tay, chỉ sợ các cô nàng xinh đẹp ấy sẽ nhào tới.

Tuy những cô gái ấy đều tràn đầy sức sống thanh xuân, nhưng nếu so với Juliana và Sara thì chẳng khác nào đom đóm so với mặt trăng, không đáng nói tới!

Cho nên hắn cũng không sợ, cũng không chút đồ kỵ và hâm mộ.

Sau đó, Tiểu Ân đưa Cyber tới tầng thứ ba.

Trên tầng thứ ba này, mấy cô gái nhìn thấy Cyber cũng có phản ứng y như vậy. Cô gái xinh đẹp nhất có vẻ là người đứng đầu đi lên đón.

Đương nhiên, nàng cũng có đảo mắt qua Tiểu Ân một chút, có vẻ hơi kinh ngạc, hiển nhiên là sợ hãi vì Tiểu Ân có thể mời Cyber làm bạn đồng hành.

- Cyber Cotton trưởng lão, ngài muốn lên lầu bốn sao?

Nàng cẩn thận hỏi, đôi mắt đẹp nhìn Cyber không chớp.

Cyber Cotton mỉm cười với mấy cô gái, ánh mắt các nàng lại càng rực rỡ hào quang.

Không thể không nói, nếu xét về diện mạo và khí chất, thì Tinh Linh tộc quả là cao hơn rất nhiều so với loài người, ngay cả Tiểu Ân cũng không nín nổi chút hâm mộ.

- Không phải chúng ta đến nơi rồi sao? Cyber Cotton quay lại hỏi.

- Sao ngài biết?

Tiểu Ân ngạc nhiên.

- Muốn đi lên nữa nhất định phải có cấp bậc trưởng lão đưa đi

Cyber Cotton cười cười

- Nếu thật sự có người đưa ngài đi, vậy không thể khiến ngài đau đầu vì một kiện nhị cấp vật phẩm được.

Mi mắt Tiểu Ân khẽ rung, Cyber Cotton này quả nhiên tâm tư sâu sắc, ngay cả những điều bình thường mà người thường không để ý cũng không qua được mắt hắn.

Nhẹ gật đầu, Tiểu Ân thành thật:

- Đúng vậy, ta muốn mua một thứ ở tầng này.

Cyber Cotton đánh giá một lát, vẻ mặt cổ quái:

- Tiểu Ân trưởng lão, ma pháp trận đồ ở đây bị khuyết thiếu.

- Ta biết

Tiểu Ân không chút biến sắc.

Cyber Cotton dường như mơ hồ hơi giật mình, hắn cười:

- Ta hiểu, ngài có thể bổ sung phần thiếu khuyết của tám ma pháp.

Tiểu Ân nao nao, người thông minh quả nhiên không ít. Cyber Cotton này không ngờ có thể đoán ra được chân tướng bên trong.

Thấy Tiểu Ân cũng không làm bộ, Cyber Cotton cũng cảm thấy vui vui. Hắn trầm ngâm:

- Tiểu Ân trưởng lão, trong gia tộc có một quy định, mỗi trưởng lão gia tộc đều có một đặc quyền, mỗi tháng có thể sử dụng một trăm tữ kim tệ ở khu mua sắm ở Phong Linh thành mua một kiện Phong Linh vật phẩm nhị cấp hoặc dưới nhị cấp.

- Một tháng một lần?

- Đúng

Khóe miệng Cyber Cotton cười đầy hàm ý

– Vừa khéo, một tháng này ta chưa sử dụng đến đặc quyền đó.

Cho đến giờ mà Tiểu Ân vẫn chưa hiểu ý thì hẳn quá ngu!

Thở dài một hơi, Tiểu Ân có cảm giác như mạch máu của mình đang bị người ta giữ, tuy nhiên hắn cũng mơ hồ cảm thấy trận đồ ma pháp không trọn vẹn kia dường như rất quan trọng đối với mình, cho nên chỉ cần có một lời này, hắn tuyệt đối không thể bỏ qua.

Vỗ tay, Tiểu Ân làm ra bộ dáng lợn chết không sợ nước sôi:

- Ta cần đặc quyền này của ngài. Ngài cần ta cống hiến điều gì xin cứ nói thẳng.

Mấy cô gái kia cũng không dám tới gần nghe họ nói chuyện, tuy nhiên khi thấy bộ dáng vô lại của Tiểu Ân trong bụng cũng thầm cảm thấy coi thường, vị khách này và Cyber Cotton đi cùng nhau, thật là một trời một vực.

Cyber Cotton vẫn tươi cười, không biến sắc, đáng sợ hơn, là nụ cười trên mặt hắn, dù là nhìn với góc độ nào đi nữa dường như cũng đều là nụ cười chân thành tự trong tâm. So với những nụ cười diễn kịch kia thì quả thực là khác nhau quá xa, đây mới là nguyên nhân Tiểu Ân kiêng kị với hắn như thế.

Người như thế, cho dù là có bán người đi, người vẫn nguyện lòng kiếm tiền cho hắn.

- Tiểu Ân trưởng lão, thực ra ta muốn ngài gặp một người.

- Ai?

- Sư phụ ta, Nguyệt Tinh Linh đại trưởng lão Hi An các hạ.

Tiểu Ân trầm ngâm một lát:

- Vì sao ngài muốn ta gặp người đó?

- Vì trên người ngài đem tới cho Nguyệt Tinh Linh chúng ta cảm giác thân thiết vô cùng.

Cyber Cotton nghiêm túc

– Ta muốn biết, vì sao trên người một người ngoại tộc lại có cảm giác như thế.

Tiểu Ân do dự một chút, thực ra vấn đề này ngay cả hắn cũng rất muốn biết.

Tuy hắn là ngoại tộc trưởng lão của Nguyệt Tinh Linh nhất tộc, nhưng ngay cả bộ lạc của Tinh Linh nhất tộc hắn còn chưa từng đi qua, cho nên lấy cớ này chẳng qua chỉ là nói dối trẻ con ba tuổi thôi.

- Được rồi, ta đáp ứng ngài.

Tiểu Ân cũng nghiêm túc đáp lại.

Cyber Cotton như vừa trút được một gánh nặng, tươi cười:

- Tiểu Ân trưởng lão, ngài có thể tùy ý chọn một bộ ma pháp trận đồ ở đây, xem như là lễ vật ta tặng ngài.

Tiểu Ân không hề khách khí, lập tức đi tới phía trước ma pháp trận đồ mà Nhất Hào chọn kia, xem một chút.

Trận đồ đó xem qua thì không có cấm chế gì, nhưng Tiểu Ân không phải ngu ngốc, hắn biết nếu mình lóng ngóng chân tay trực tiếp cầm lấy thì chờ hắn, chỉ là một mối họa thật lớn.

Bốn cô gái nhìn Cyber Cotton, chỉ thấy hắn hơi gật đầu, mới đi tới.

Các nàng cùng lấy ra một thứ như đèn pin, chiếu vào bốn góc của một bức ma pháp trận đồ.

Lập tức, cấm chế được bố trí trên đã biến mất.

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân đã sớm tập trung trên trận đồ ma pháp này, lập tức cảm ứng được tầng sương đen bao phủ trên đó đã nhạt đi dần, rồi biến mất không còn. Màn sương đen dày đặc ấy biến

mắt, trận đồ hiện ra toàn cảnh. Quả nhiên ở trung tâm trận đồ có một chỗ khuyết hao hao trên mặt thiết bài.

Chỗ hổng này không thể nghi ngờ là nơi mấu chốt nhất, như đại não điều khiển cả hệ thần kinh, một khi xảy ra vấn đề lập tức cả trận đồ đều trở nên vô dụng.

- Ma pháp trận đồ này được phát hiện từ một tinh cầu cổ.

Cyber Cotton đứng cạnh giải thích

- Tuy đã mất đi bộ phận quan trọng nhất, nhưng với nghệ thuật tinh xảo và xinh đẹp cũng là thứ tinh phẩm đệ nhất khó tìm. Nên chúng ta mới có thể liệt nó vào nhị cấp vật phẩm.

Tiểu Ân cảm ứng phần kết cấu ma pháp trận kia, khẽ cau mày:

- Cyber Cotton các hạ, kết cấu trận đồ này cũng không phải quá phức tạp.

Cyber Cotton nghiêm túc:

- Tiểu Ân trưởng lão, trận đồ này quả thực cũng không quá phức tạp, nhưng ngài xem bức tranh thủy mặc dưới trận đồ kia.

Về mặt hấn say mê

- Bức tranh thủy mặc này dường như có sinh mạng, đẹp tới mức khiến cho người ta muốn được vào trong đó vô điều kiện.

Trong lòng Tiểu Ân thầm đổ mồ hôi, rốt cuộc hấn cũng hiểu vì sao một bức ma pháp trận đồ tổn hại không có gì huyền ảo lại là nhị cấp vật phẩm, hóa ra đám Tinh Linh chết tiệt này khi định giá là tính toán cả tranh thủy mặc đẹp đẽ kia vào trong.

Đối với chủng tộc khác mà nói, bức tranh thủy mặc này cho dù là đẹp cũng chẳng có một nửa tác dụng, nhưng trong mắt Tinh Linh, có lẽ bức tranh này còn có giá trị cao hơn cả bản thân trận đồ ma pháp kia. Nếu không phải thiếu mất phần trung tâm, khiến cho giá trị của trận đồ này bị giảm, có lẽ những người này cũng sẽ không đồng ý để cho bức tranh ấy xuất hiện.

Trong bụng thầm nguyên rửa cái gọi là giá trị nghệ thuật, ngoài mặt Tiểu Ân vẫn cười:

- Ngài nói đúng, bức tranh thủy mặc này quả thực là kỳ diệu vô cùng, thực nổi bật, khẳng định là là kiệt tác của một đại họa sư.

Cyber Cotton sáng rực hai mắt, nửa mừng nửa lo:

- Hóa ra Tiểu Ân trưởng lão cũng là vì bức thủy mặc đó mà mua sao. Trong nhà ta còn rất nhiều trân phẩm, nếu ngài có hứng thú, Cyber Cotton nguyện ý chia sẻ với ngài.

Mấy thiếu nữ kia nghe được đều có vẻ kinh ngạc vui mừng vạn phần, chỉ hận không thể được thể vào chỗ Tiểu Ân.

Sau lưng Tiểu Ân sờn cả gai ốc, vội vàng chối:

- Cyber Cotton các hạ, lời mời của ngài khiến ta thật cảm động. Nhưng ta muốn tới gặp trưởng lão Hi An trước.

Lập tức Cyber nghiêm sắc mặt:

- Đúng vậy, chính sự quan trọng hơn.

Dứt lời, tự tay hấn cầm tấm ma pháp trận đồ xuống, đưa cho Tiểu Ân.

Tiểu Ân thỏa mãn đặt vào trong vòng cổ không gian, ném đi được tảng đá trong lòng, cũng thoải mái.

Từ trong tâm hấn nảy sinh ra một sự tò mò với vị đại trưởng lão Hi An đã dạy bảo nên Cyber Cotton kia, lòng đầy chờ mong với người sắp gặp.

Một lần nữa Cyber Cotton lại tặng cho bốn cô gái kia một nụ cười mê người, trêu chọc xuân tâm các nàng nhộn nhạo, sau đó cùng Tiểu Ân rời đi.

Trên đường, Tiểu Ân để ý, Cyber Cotton này lại phi thường nổi tiếng, tuy hắn không đội áo choàng lên nhưng có rất nhiều người biết được thân phận của hắn. Những người thủ vệ đội áo choàng của gia tộc Phong Linh đều thi lễ từ xa xa với hắn. Bởi vậy có thể thấy được, địa vị của hắn ở đây tuyệt đối không thấp.

Tiểu Ân cũng để ý, rất nhiều cô gái khi chào Cyber Cotton đều không giấu được hoa đào ngập trong hai mắt, gần như có thể chảy cả nước mắt.

Vô tình Tiểu Ân theo bản năng giữ một khoảng cách nhất định với Cyber, vì hắn đã nhìn ra, người này chắc chắn là đệ nhất hoa hoa công tử của thành phố này.

Người như thế, nên giữ khoảng cách.

Cyber Cotton bước rất nhanh, đưa Tiểu Ân đi qua gần như hơn nửa thành phố.

Mà Tiểu Ân cũng được tham quan thành phố này, chỗ đặc biệt là cả thành phố này, nhìn thì tưởng như hỗn loạn vô cùng, thực ra mỗi cây đại thụ, mỗi cửa hàng và quán ăn đều rất gọn gàng ngăn nắp. Hiển nhiên trước khi thành lập nên thành phố này cũng đã có quy hoạch thống nhất, nếu không thì không thể có được hiệu quả tốt như thế.

Tiểu Ân thực không nghĩ ra nổi, những Tinh Linh ấy làm sao có thể điều khiển được những đại thụ đó lớn lên được, chẳng lẽ ngay cả hình dáng và cách thức lớn lên của đại thụ tự nhiên cũng có thể điều khiển sao?

Cuối cùng Cyber Cotton dừng lại trước một cửa hang, đây cũng là một cái hang được đào từ gốc một cái cây thật lớn, nếu xét tới thể tích, cũng không thể kém được đại sảnh ở giữa thành phố kia.

Nhìn thấy bộ dáng có vẻ như rất hứng thú với cái cây của Tiểu Ân, Cyber Cotton cười khẽ cười:

- Tiểu Ân trưởng lão, những tòa nhà quan trọng nhất ở đây đều từ cảnh Thế giới thụ già khô héo mà thành.

- Thế giới thụ?

Tiểu Ân vô ý lớn tiếng hỏi, hắn kinh ngạc nhìn đại thụ khô héo dài đến trăm mét này, dở khóc dở cười:

- Đây là cảnh của Thế giới thụ?

- Đúng vậy, đây là Thế giới thụ

Cyber Cotton trang trọng nói, trong lòng Tinh Linh bọn họ Thế giới thụ là sinh mạng cội nguồn, là bậc chí tôn vô thượng.

Cơ mặt Tiểu Ân hơi co lại, thăm mắng Hắc Long Vương và hai con rồng ngu ngốc đến mất mặt.

Bọn họ miêu tả với mình về Thế giới thụ, so với thứ trước mặt này có vài phần tương tự nhưng độ lớn thì kém xa...

Sau khi tới đây, bất kể là thần sắc hay ánh mắt của Cyber Cotton đều trở nên nghiêm trang dị thường, thậm chí còn mang chút thành kính.

Tiểu Ân chú ý tới biến hóa rõ rệt ở hắn, không khỏi cảm thấy kỳ kỳ.

Hắn lập tức hiểu ngay, vị Hi An lão nhân này có một địa vị khẳng định là cao nhất trong lòng Cyber Cotton. Chỉ e so với mình trong mắt đám người Kim, mình cũng chỉ thường thôi.

Hai người bước vào trong thụ động (động trong cây), Tiểu Ân nhạy bén phát hiện, bên trong này có rất nhiều trạm gác ngầm hoặc lộ, trong đó đủ cao thủ, có hai người căn cứ vào khí tức bên ngoài thì thực lực cũng không kém mình, có thể nói ít nhất là có hai vị Thất Tinh ma đạo sĩ. Những người này hẳn là thủ vệ của Hi An lão nhân.

Giờ thì hắn cũng cảm thấy rung động, xem ra địa vị của vị Hi An lão nhân này trong nhất mạch Nguyệt Tinh Linh nhất tộc còn cao hơn tưởng tượng của hắn.

Cuối cùng cũng đi tới trung tâm thụ động, một bức rèm che xanh biếc phủ xuống chắn đường đi của bọn họ.

Cyber Cotton hướng về nơi sâu nhất, cung kính:

- Sư phụ, đệ tử dẫn theo một vị bằng hữu tới bái kiến ngài.

Một âm thanh rần rở mạnh mẽ vang lên:

- Là vị anh hùng trẻ tuổi nào tới Phong Linh gia tộc vậy? Hoan nghênh!

Tiểu Ân bắt chước bộ dáng của Cyber, thi lễ thật sâu:

- Kẻ hèn Tiểu Ân xin ra mắt Hi An trưởng lão.

Từ bức rèm che có tiếng động, giống như có một bàn tay vô hình đã vén nó lên.

Một vị lão nhân từ bên trong từ tốn đi ra.

Tuy giọng nói thì dường như là một lão già, nhưng bước chân của người này cũng vẫn rất khỏe, rất có lực, không giống một ông già yếu đuối bủn rủn chút nào.

Trên khuôn mặt ông ta có một vài nếp nhăn, nhưng cặp mắt to kia thật sáng và tinh anh. Nếu chỉ nhìn ánh mắt này, bất cứ kẻ nào cũng không thể nghĩ đây là ánh mắt của một lão nhân.

Tiểu Ân ngẩng đầu, liếc nhìn Hi An lão nhân.

Ánh mắt của vị lão nhân này bén nhọn như đao, dường như vừa mới liếc qua hắn đã nhìn thấu hết thấy.

Tiểu Ân thầm rùng mình, gần như theo bản năng chuẩn bị truyền lệnh cho Nhất Hào.

Sau khi nhận được lệnh của hắn, nhanh như chớp Nhất Hào hợp nhất tinh thần với Tiểu Ân.

Lập tức ánh mắt Tiểu Ân thay đổi, ánh mắt hắn không còn chút cảm tình, dường như hỉ nộ ái ố đều đã từ bỏ.

Đó là một cảm giác bình tĩnh từ trong xương cốt, hơn nữa, khí tức của hắn mơ hồ cũng tản ra, gần như muốn hòa với xung quanh làm một.

Lão nhân đối diện hơi cúi đầu xuống, trong lòng ông ta cũng rung động không hiểu.

Cái nhìn đầu tiên, ông ta vốn nghĩ có thể nhìn thấu gã trai trẻ này, nhưng không thể ngờ, trong người hắn luôn ẩn núp một sức mạnh, mà khi hắn phát động không ngờ sẽ trở nên đáng sợ như thế, ngay cả Hi An lão nhân cũng theo bản năng lựa chọn lảng tránh.

Bởi vì theo như khí tức như núi lửa sắp bùng nổ trên người Tiểu Ân mà ông ta cảm nhận được kia, nếu song phương cứ tiếp tục giằng co, thì hậu quả duy nhất, là Tiểu Ân sẽ liều lĩnh phát động kết giới.

Lão nhân có vẻ rất thương thức Tiểu Ân, đương nhiên không muốn tình thế sẽ bị đẩy tới cái kết cục không thể挽 hồi ấy.

Ánh mắt Tiểu Ân hơi giật, nhưng khí tức quanh người vẫn chặt chẽ như vậy, không dám thả lỏng tí nào.

Một cái liếc mắt kia của đối phương khiến cho hắn sợ hãi vô cùng.

Đúng vậy, đây chính là cảm giác sợ hãi, dường như trong ánh mắt ông ta có một cỗ ma lực, có thể nhìn thấu tất cả mọi người.

Tiểu Ân mơ hồ đoán được, đây chính là năng lực đặc thù của Hi An lão nhân, có lẽ vì năng lực đặc biệt này mà Cyber Cotton mới muốn đưa hắn tới gặp vị lão nhân này.

Tuy nhiên bí mật trên người Tiểu Ân thì nhiều lắm, cho nên hắn không dám mạo hiểm để cho ông ta nhìn thấu chính mình.

Làm ra tới tình thế cá chết lười rách này cũng là bất đắc dĩ mà thôi.

- Không tồi, ngươi thực sự rất không tồi!

Hi An lão nhân mỉm cười.

Lời này vừa nói, khiến cho bầu không khí căng thẳng đến làm cho người ta hít thở không thông kia lập tức dịu đi, ngay cả Cyber Cotton và mấy cao thủ bên ngoài cảm giác cũng vô tình thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Cyber Cotton vội vàng nói:

- Sư phụ, vị này là ma đạo sĩ Tiểu Ân các hạ, là ngoại tộc trưởng lão của đồng tộc chúng ta trên một tinh cầu khác. Đệ tử vừa thấy hắn lập tức cảm thấy một cảm giác thân thiết vô cùng.

Hắn dừng một chút lại bổ sung thêm

- Không chỉ là một mình đệ tử, mà tất cả tộc nhân thấy hắn đều có cảm giác như thế, cứ như hắn là một người trong bộ tộc chúng ta vậy.

249. Chương 70: Nguyệt Lượng Chi Nữ

- Đúng vậy, khi thấy Tiểu Ân tiểu bằng hữu, ta cũng có cảm giác thân thiết như thế. Đường như là hoàn toàn có thể tin nhiệm. Thật kỳ lạ!

Trên mặt Tiểu Ân bày ra một tia khó khăn hiếm thấy, bất kể là ai, bị người ta vây quanh sấm soi cũng sẽ không cảm thấy dễ chịu.

Nhưng mà, khiến cho chính hắn cảm thấy ngạc nhiên, là nếu như đổi lại là người khác nhìn sấm soi mình như vậy, khẳng định hắn sẽ không thể hiện thái độ hòa hoãn, nhưng Hi An lại khiến hắn cảm thấy hơi bất đồng, từ trong tiềm thức của hắn đã hòa hảo tiếp nhận Hi An vô điều kiện, cảm giác này thật giống như với người nhà.

Hắn cười khổ, mình đang làm sao thế này? Chẳng lẽ là phát bệnh thần kinh? Hay trong lúc vô tình đã bị đám Nguyệt Tinh Linh này hạ tinh thần ám thị nào đó?

Tuy khả năng này cực kỳ nhỏ, nhưng Tiểu Ân vẫn có chút lo lắng không nói nên lời, ánh mắt Hi An dần trở nên ngưng trọng, chần chờ một lát, ông ta nói:

- Tiểu Ân tiểu bằng hữu, người cũng không phải người trong Nguyệt Tinh Linh nhất tộc chúng ta, thậm chí ngay cả Tinh Linh nhất tộc cũng không phải.

Tiểu Ân trầm nghĩ “Vô nghĩa! Chỉ cần không phải kẻ ngu cũng có thể thấy được ta không phải Tinh Linh!”

Đường như đọc được suy nghĩ trong lòng hắn, Hi An cười nhẹ:

- Nhưng điều khiến chúng ta kỳ quái, là với người, chúng ta lại cảm thấy vạn phần thân thiết, giống như cảm giác khi ở cạnh người chí thân. Đường như có thể tin tưởng hết thảy.

- Đúng vậy.

Cyber Cotton khẳng định

- Nếu không phải các tộc nhân khác cũng có cảm giác như thế, Tiểu Ân các hạ cũng không thể dễ dàng tiến vào được.

Tiểu Ân cảm thấy khó hiểu:

- Cyber Cotton các hạ, vừa mới rồi là ngài dẫn ta vào đó.

- Đúng vậy, nhưng những người ở đây có sứ mệnh đặc thù, chỉ cần một người cảm thấy nghi ngờ, có thể vô điều kiện cự tuyệt không cho người tiến vào.

Cyber Cotton cười gượng

- Nhưng thực tế, từ khi ngài tiến vào, đã đi qua mười hai trạm kiểm soát, nhưng vẫn không có trạm kiểm soát nào cự tuyệt ngài, thậm chí nghi vấn cũng không có. Đây quả thực là chuyện khó tưởng.

Sắc mặt Tiểu Ân hơi đỏ, nếu hắn không nhớ lầm, thì từ khi bước vào đây, hắn đã cảm ứng được tổng cộng khí tức của gần trăm người. Nhưng theo như lời nói của Cyber Cotton, hắn không ngờ chỉ trong một thời gian ngắn như thế đã khiến gần trăm cao thủ ưu tú của Nguyệt Tinh Linh đã nảy sinh ra tình cảm thân thiết từ trong lòng với mình. Quả cũng đáng sợ thật!

Tuy bản thân Tiểu Ân cực kỳ tự phụ, nhưng hắn không ngu ngốc đến mức tin rằng nhân phẩm của mình có thể đạt tới cảnh giới khó tin này.

Nếu đổi lại là Juliana hoặc Sara tới đây, thì còn có một tia khả năng như thế.

Hi An khẽ gật đầu:

- Tiểu Ân tiểu bằng hữu, nếu người muốn biết câu trả lời, có thể đồng ý tiến hành một thí nghiệm dự cảm nhỏ không?

- Thí nghiệm?

Chân mày Tiểu Ân lập tức nhíu lại, hắn sợ nhất là hai tiếng này!

- Không sai, thí nghiệm dự cảm cũng sẽ không động tới thân thể của người hay ma lực cũng sẽ không có tổn hại gì, chẳng qua chỉ là một thí nghiệm đơn giản mượn sức mạnh của nữ thần Ánh Trăng để tìm ra đáp án thôi.

Tiểu Ân im lặng, hơi do dự.

Hi An từ tốn nói:

- Tiểu Ân tiểu bằng hữu, tuy người cũng không phải ngoại tộc trưởng lão của Nguyệt Tinh Linh nhất tộc của chúng ta ở đây, nhưng bất kể thế nào người cũng là khách nhân tôn quý của Nguyệt Tinh Linh nhất tộc, chừng lễ người không muốn biết đáp án sao?

Do dự một chút, Tiểu Ân hỏi:

- Nếu ta không muốn tiến hành thí nghiệm này?

Hi An tiếc nuối lắc đầu:

- Không có vấn đề gì, bất kể là người có đồng ý tiến hành thí nghiệm hay không, chúng ta vẫn cho người là một trong những bằng hữu tốt nhất của Nguyệt Tinh Linh nhất tộc. Có điều vấn đề này sẽ khiến lão già này ngủ không yên thôi.

Tiểu Ân im lặng nhìn ông ta, cảm nhận được những lời này thực sự là phát ra từ trái tim, trong tâm mới thả lỏng cảnh giác.

- Được rồi, ta đồng ý.

Tiểu Ân thẳng lưng, cao giọng đáp ứng.

Hi An và Cyber Cotton đều vui mừng ra mặt, nhìn Tiểu Ân với ánh mắt đầy vui sướng.

- Đi theo ta.

Hi An xoay người đi vào bên căn phòng đằng sau bức rèm che.

Tiểu Ân nếu đã quyết định làm gì tự nhiên cũng sẽ không có gì không thoải mái, lập tức bước chân đi theo ông ta vào trong. Ngược lại Cyber Cotton lại hơi do dự một chút mới ngoan ngoãn đi theo.

Phía sau bức rèm, rõ ràng là một phòng thí nghiệm cực to, giữa phòng có vô số bình bình lọ lọ chai chai và đủ thứ thiết bị cổ quái không biết tên.

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Ngài là một vị luyện kim luật sư?

- Không.

Hi An sáng khoái đáp

- Ta là một bị tiên đoán sư.

Sắc mặt Tiểu Ân trở nên cực kỳ thù vị, hai mắt sáng ngời nhìn đồng thiết bị có thể nói là xa hoa đó, thật sự khó có thể tưởng tượng một vị tiên đoán sư lại dùng nhiều đạo cụ như thế.

Cyber Cotton khẽ mỉm cười, nhỏ giọng nói:

- Tiểu Ân các hạ, sư phụ quả thực là một tiên đoán sư vĩ đại, là người chỉ đường của nhất mạch Nguyệt Tinh Linh chúng ta. Tuy nhiên ông ấy cũng kiêm nhiệm luôn làm luyện kim thuật sư trong tộc, cái này chẳng qua chỉ là sở thích của lão nhân gia thôi.

Tiểu Ân gật đầu thật mạnh một cái, chỉ là một sở thích thôi. Thế này thực quá mức xa xỉ!

Từ trong phòng Hi An cẩn thận đem ra một cái hộp gỗ cổ xưa.

Đặt hộp gỗ này trên chiếc bàn gỗ lớn trong phòng, ông ta thật cẩn thận mở nó ra.

Tiểu Ân nhìn thứ bên trong, mặt hiện ra một tia cổ quái.

Bên trong hộp gỗ ấy không ngờ là một quả cầu thủy tinh, quả cầu phát ra ánh sáng pha lê trong suốt nhẹ nhàng thần bí, cả căn phòng trở nên đầy mộng lung huyền ảo.

Hi An nhìn quả cầu thủy tinh, thần thái trong mắt thành kính vô cùng, giống như khi Nguyệt Tinh Linh nhất tộc đối mặt với nữ thần Ánh Trăng, không có chút đùa cợt khinh nhờn nào.

Vô tình, Tiểu Ân và Cyber Cotton cũng bị ảnh hưởng bởi thần thái của ông ta, biểu cảm trên mặt cũng ngưng trọng hơn.

Hi An ngồi xuống một cái ghế to rộng bên bàn, chỉ vào cái ghế dựa đối diện:

- Ngồi đi.

Tiểu Ân do dự một lát, tình cảnh này thực rất gợi liên tưởng của người ta mà, nếu không phải đã biết rõ thân phận đối phương, hẳn khẳng định sẽ nghĩ mình đã gặp một kẻ lừa đảo.

Thông thả ngồi xuống chiếc ghế dựa, Tiểu Ân mỉm cười hỏi:

- Đại trưởng lão Hi An tôn kính, ta phải làm gì?

Hi An hài lòng nhìn hắn, rất thưởng thức sự trấn định của hắn, nhưng ông ta không biết khi hắn nói những lời này, trong lòng rất không yên.

- Xin đặt tay phải lên trên quả cầu thủy tinh.

Hi An nói rất chậm, giọng nói còn trở nên khá hư vô mờ ảo, không ngờ mang theo một chút khí thế mạnh mẽ khiến người ta không thể kháng cự:

- Mở rộng lòng ngươi ra, Nữ thần Ánh Trăng sẽ chỉ dẫn tất cả.

Tiểu Ân sắc mặt ngưng trọng, duỗi tay phải chậm chậm đưa về phía quả cầu thủy tinh.

Hi An liên tục đọc ra những thứ cổ quái, khi ông ta đang đọc thứ chắc chắn là ngôn ngữ đặc thù của Nguyệt Tinh Linh nhất tộc này, không ngờ bản thân ông ta cũng chậm chậm dâng lên một khí thế to lớn tràn trề.

Tiểu Ân trợn lớn hai mắt lên, chấn động trong lòng quả thật khó có thể dùng từ ngữ để diễn tả.

Khí thế này, Tiểu Ân vừa quen thuộc vừa xa lạ.

Hắn có thể khẳng định khí thế mạnh mẽ này không phải của bản thân Hi An trưởng lão, bởi vì khí tức mang đến cho hắn áp lực này không khác lắm với khí tức thần linh mà hắn đã nhiều lần tiếp xúc qua, trước sức mạnh tuyệt đối và chênh lệch rõ ràng này, bất kỳ thủ đoạn hay phản kháng nào cũng là dư thừa.

Thứ duy nhất có thể khẳng định lúc này, là đây là lần đầu tiên Tiểu Ân tiếp xúc với khí tức thần bí này, bởi cảm giác mà cỗ khí thế này mang lại và cảm giác do sân chơi của Thần linh và cung điện Hoàng Kim mang lại hoàn toàn bất đồng.

Khi tức trên người Hi An tràn ra thật nhanh, Cyber Cotton vội quỳ xuống dập đầu mà lạy, ngay sau đó, Tiểu Ân có thể cảm nhận được, các Nguyệt Tinh Linh trong cái động từ cành cây của Thế giới thụ cũng đều quỳ xuống.

Mà càng quỳ dị hơn, là Tiểu Ân không ngờ có thể cảm nhận được một sức mạnh mơ hồ ở đây. Cổ lực lượng này cực kỳ quái dị, ngay cả hắn cũng mới gặp lần đầu, tuy nhiên ngay trong một khắc tiếp xúc với cổ lực lượng ấy, cả thể xác và tinh thần của Tiểu Ân bỗng như điện giật, hơi run rẩy.

Tiểu Ân nhanh chóng khẳng định cổ lực lượng này nhất định có liên quan đến thần linh, nhưng dường như không phải là phát tán từ trên người thần linh, mà như thể phát ra từ phản ứng của Cyber Cotton và các Nguyệt Tinh Linh kia quỳ rạp xuống.

Đây là một cảm giác tinh tế, cũng là một phát hiện lớn lao, nhưng không thể nói cho người khác, ghen trong cổ thực khổ.

Cuối cùng, Hi An cũng đọc xong bản chú ngữ, ánh mắt vẫn lim dim từ từ mở ra, ánh mắt sáng rực sắc bén và linh hoạt.

Lúc này Tiểu Ân thậm chí còn có một cảm giác, Hi An đang ngồi trước mặt hắn đây, không phải là bản thân ông ta, mà là một sự sống hùng mạnh không biết tên.

Môi hắn hơi run run, một ý nghĩ nhảy ra trong đầu hắn “Quý nhập hồn!”

Nhưng trong lòng hắn cũng cảm thấy hết sức không yên, từ trên quả cầu thủy tinh phát ra một cổ lực lượng đầy uy lực.

Cổ lực lượng này tuy không mạnh mẽ nhưng lại tràn đầy một ý vị không cho cự tuyệt, cứ như vậy đẩy bàn tay Tiểu Ân rời khỏi quả cầu thủy tinh.

Tiểu Ân cũng không có hành động phản kháng gì, bởi hắn biết, cổ lực lượng này không phải là nhằm vào hắn.

Mấy phút sau, quả cầu thủy tinh âm đậm dần, cổ khí tức trong không gian kia cũng từ từ biến mất. Thân mình Hi An khẽ run, ánh mắt lại tinh anh như trước. Không hiểu sao Tiểu Ân lại có cảm giác “Quý” nhập kia đã biến mất, Hi An lại trở về là bản thân ông ta.

Chớp chớp mắt, thần tình Hi An có vẻ không thể tin nổi.

- Hi An đại trưởng lão, ngài không sao chứ?

Tiểu Ân quan tâm.

Với một người vừa bị quý nhập, thì bất kể làm ra hành động gì dường như cũng không có gì lạ.

Trên mặt Hi An hỗn độn trăm mối cảm xúc ngổn ngang, ông ta thăm thì:

- Vừa rồi là sức mạnh của thần.

Cyber Cotton chậm chậm nói:

- Sự phụ, là sức mạnh của thần.

Hắn nửa mừng nửa lo

- Lại một lần nữa thần linh chỉ hướng đi và ban động lực cho bộ tộc chúng ta.

Sắc mặt cổ quái, Tiểu Ân đánh giá bọn họ, sau khi cảm ứng được cổ lực lượng kia, bản thân hắn cũng kinh ngạc quá chừng. Tuy đã từng tiếp xúc với thần lực không ít, bất kể là bản thân Hắc Long Vương hay đại đệ tử Kim của hắn, đều có quan hệ không thể phân biệt rạch ròi với thần linh.

Nhưng kinh nghiệm tiếp xúc trực tiếp với thần linh kiểu này, dường như đây là lần đầu tiên.

- Tiểu Ân, vừa rồi là ta thất thố. Xin tiểu bằng hữu bỏ qua.

Hi An thở dài một tiếng, ánh mắt nhìn Tiểu Ân đầy áy náy

- Cả đời ta đã làm vô số nghi thức tiên đoán, nhưng chỉ có ba lần có thể mời được nữ thần giáng lâm

Ông ta liếc mắt một cái đầy thâm ý sâu xa

- Lúc này có thể cảm thụ thần ân, có lẽ là nhờ phúc khí của người.

Tiểu Ân cười khổ:

- Lão nhân gia ngài quá khen rồi, không biết lúc này ông thấy gì?

Hi An khẽ gật đầu, giơ tay phất nhẹ một cái trên quả cầu thủy tinh đã ảm đạm.

Quả cầu lập tức sáng lên, trong ánh sáng dường như có thêm một bóng người, hơn nữa, hình ảnh người này được phóng to dần.

Bất kể là người xem từ góc độ nào cũng thấy bóng người này cứ kéo gần lại, tới khi sắp gần ngay trước mắt thì chậm rãi bắt đầu quay lại.

Một tuyệt thế dung nhan mỹ lệ thanh thuần, phơi phới tràn đầy sức sống hiện ra trong quả cầu thủy tinh.

Khuôn mặt nàng như dùng bạch ngọc nguyên khối, tinh tế khắc mà thành, trắng nõn, trơn mịn, lung linh sáng láng, lại có một ánh hào quang rực rỡ.

Tiểu Ân tròn mắt cứng lưỡi nhìn khuôn mặt quá quen thuộc này, miệng thì thào gọi:

- Sara...

Trong phòng đầy ắp một không khí quý dị, thật lâu sau, Hi An mới thở dài một tiếng, giọng nói của ông ta run run đầy tôn kính:

- Nguyệt Lượng chi nữ (người con gái Ánh Trăng – con gái của Ánh Trăng), không ngờ thực sự là Nguyệt Lượng chi nữ.

Lòng Tiểu Ân khẽ động:

- Hi An đại trưởng lão, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra vậy?

Hi An nhìn hẩn với ánh mắt phức tạp:

- Tiểu Ân, người có biết vì sao trên người người không ngờ lại có khí tức khiến chúng ta cảm thấy thân thiết không?

Tiểu Ân lắc đầu, ánh mắt lại hướng về quả cầu thủy tinh.

Hi An trịnh trọng tiếp lời:

- Đúng vậy, ở trong thủy tinh cầu là con của vị thần vĩ đại nhất Nguyệt Tinh Linh nhất tộc chúng ta, mỗi một thời sẽ có không quá ba Nguyệt Lượng chi nữ thực sự. Đúng là vì được nàng cầu và chúc phúc, cho nên trên người người mới có thần ân của Nữ thần Ánh Trăng ban xuống, khiến chúng ta cảm thấy vô cùng thân thiết với người.

Sắc mặt Tiểu Ân đại biến, hỏi cuống lên:

- Trên người ta có thần ân của nữ thần?

- Đúng.

Sắc mặt Tiểu Ân càng cổ quái hơn, hẩn trầm giọng hỏi:

- Có cái gọi là thần ân này, nhất cử nhất động của ta đều dưới sự giám thị của Nữ thần Ánh Trăng sao?

- đương nhiên không phải.

Hi An tức giận phản bác

- Làm sao có khả năng nữ thần sẽ giám thị một vô danh tiểu tốt người. Chẳng qua trên người người có thần ân là vì có lời chúc phúc của Nguyệt Lượng chi nữ, chỉ có thể khiến cho người và Nguyệt Tinh Linh có sự đồng cảm mà thôi.

Nghe thanh âm của vị trưởng lão Tinh Linh này, Tiểu Ân hiểu, chắc ông ta có bất mãn với biểu hiện vừa rồi của mình.

Quả thực là thế, nếu là người khác nghe được trên người mình có thần ân của Nguyệt Lượng chi nữ khẳng định là sẽ hạnh phúc muốn chết, nhưng Tiểu Ân lại biểu hiện ra cái bộ dáng như cha mẹ chết rồi, đương nhiên sẽ khiến cho tộc Tinh Linh sùng bái nữ thần cảm thấy bất mãn.

Tiểu Ân cười khổ, hẳn là người trong nhà, mới biết chuyện nhà mình, nếu tất cả hành động đều bị thần linh theo dõi, thì cái thần ân này cũng không cần!

- Hi An đại trưởng lão, thật sự là rất cảm kích ngài đã chỉ điểm.

Tiểu Ân nói lời tự đáy lòng.

Tuy nhiên hẳn cũng đã có quyết định, mặc kệ là cái thần ân này có thể có tác dụng hay không, dù sao sau này hẳn nhất định phải cẩn thận hơn.

- Không cần khách khí.

Hi An mỉm cười, đánh giá Tiểu Ân

- Nếu không ngại, có thể nói cho lão già này nghe một chút chuyện về Nguyệt Lượng chi nữ chứ?

Tiểu Ân suy xét một chút, dường như chuyện này cũng không có gì không thể nói, nên hẳn kể ra mấy lần mình gặp Sara. Đương nhiên, chuyện đánh chết vương tử Huyết Tinh Linh có liên lụy quá lớn, nên cũng giấu không kể.

Hắn không phải người ngu! Sẽ không dễ dàng bày nhược điểm của mình ra trước mặt kẻ khác, cho dù tộc Nguyệt Tinh Linh ở đây và Nguyệt Tinh Linh ở tinh cầu của hắn là hai tộc khác nhau hoàn toàn.

Hi An nghe xong vẫn trầm ngâm không nói, dường như đang suy nghĩ gì đó.

Sau cùng, vị lão nhân mới chớp mấy môi, nhỏ giọng hỏi:

- Tiểu Ân, người nói là người đến từ một tinh cầu bị bỏ hoang một nửa, hơn nữa ở đó còn có Nguyệt Lượng chi nữ thực sự?

- Đúng.

Tiểu Ân thành thật trả lời, cái này cũng chẳng tính là cơ mật, hắn không cần giấu diếm.

Hi An dở khóc dở cười, lâu bầu:

- Vì sao nữ thần lại muốn cho Nguyệt Lượng chi nữ giáng lâm ở một nơi như vậy nhỉ? Thật sự là không thể tin nổi.

Nhìn Hi An như sắp lâm vào trầm tư, Tiểu Ân quay sang nhìn Cyber Cotton bên cạnh, ánh mắt chứa đầy câu hỏi.

Cyber Cotton nói nhỏ:

- Các thời Nguyệt Lượng chi nữ chân chính đều là cô gái xinh đẹp nhất Nguyệt Tinh Linh, được nữ thần sủng ái nhất. Bình thường thì các nàng đều giáng lâm ở mẫu tinh Nguyệt Tinh Linh, mà qua tất cả các thời từ trước tới nay, Nguyệt Lượng chi nữ giáng lâm ở các tinh cầu khác chỉ có ba nàng mà thôi.

Tiểu Ân kinh ngạc quay lại nhìn:

- Ba nàng?

Lịch sử Nguyệt Tinh Linh kéo dài bao nhiêu năm, Tiểu Ân cũng không biết, tuy nhiên hẳn có thể khẳng định Nguyệt Tinh Linh nhất tộc trên tinh cầu của hắn kế thừa phải ít nhất vạn năm

- Đúng vậy

Sắc mặt Cyber Cotton và sự phụ hắn không kém nhau mấy, đều là một loại cảm xúc mà khó có thể dùng ngôn ngữ biểu đạt:

- Tiểu Ân các hạ, nếu ngài cũng là ngoại tộc trưởng lão của Nguyệt Tinh Linh nhất tộc, như vậy ngài có hiểu biết bao nhiêu về lịch sử trong tộc?

Tiểu Ân mờ mịt lắc đầu, căn bản là hắn không biết gì cả.

Cyber Cotton cũng không tức giận, chỉ tỉ mỉ kể lại.

Gần như mỗi tinh cầu có sự sống đều có một hoặc vài mặt trăng.

Cũng như vậy, ở trên những tinh cầu đó cũng có chủng tộc khổng lồ tín ngưỡng Nữ thần Ánh Trăng, mà tộc Nguyệt Tinh Linh này là một trong số đó.

Trong số các chủng tộc tín ngưỡng Nữ thần Ánh Trăng, Nguyệt Tinh Linh nhất tộc tuy không phải hùng mạnh nhất, nhưng lại là một trong số các thượng tộc.

Thế lực của họ lớn vô cùng, có chi có nhánh khắp nơi, bất kể là nơi thành thị Nguyệt Tinh Linh này, hay là chi nhánh của Tiffany cũng thế, xét trong toàn tộc Nguyệt Tinh Linh, cũng chỉ là muối bỏ bể, không đáng kể.

Tuy nhiên, mặc dù trong vũ trụ có rất rất nhiều Nguyệt Tinh Linh nhất tộc, nhưng trong số các tộc Nguyệt Tinh Linh, có địa vị thống trị duy nhất là chi tộc kế thừa nhất mạch trên Nguyệt Tinh Linh mẫu tinh

Nữ vương của Nguyệt Tinh Linh bản tông là người phát ngôn của Nữ thần Ánh Trăng. Chỉ cần là ý chỉ của nữ vương, bất kỳ chi nhánh Nguyệt Tinh Linh nào cũng không dám làm trái.

Bởi vì khi có ai có lòng vô lễ, chính là làm trái sứ giả quyền uy của nữ thần, như vậy cả tộc đều gặp tai ương.

Tất cả các nữ vương các thời đại của Nguyệt Tinh Linh đều là do Nguyệt Lượng chi nữ, được Nữ thần Ánh Trăng yêu quý, sinh ra.

Cho dù có Nguyệt Lượng chi nữ nào đó sau này không thể trở thành nữ vương, cũng có thể vào tông miếu của bản tông, làm trưởng lão với quyền thế thật lớn.

Cho nên Hi An và Cyber Cotton hai người đều không ngờ có một Nguyệt Lượng chi nữ giáng lâm trên một tinh cầu bán phế (tinh cầu bỏ hoang một nửa), khi biết được, trong lòng không kìm được xúc động. Đó cũng là điều dễ hiểu.

Cyber Cotton kể xong, do dự một lát rồi hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ngài biết ba vị Nguyệt Lượng chi nữ được sinh ra trên Nguyệt Tinh Linh mẫu tinh cuối cùng có được địa vị gì không?

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, trong lòng thầm mắng, ta không biết lịch sử Nguyệt Tinh Linh, đương nhiên là không biết rồi!!!

Cyber Cotton hít sâu một hơi:

- Cả ba nàng đều trở thành nữ vương bề hạ của Nguyệt Tinh Linh bản tông.

Tiểu Ân tròn mắt, cái miệng của hắn há hốc ra, bất kể nghe được cái gì cũng không thể gây kinh ngạc như thế.

Yết hậu giật một cái, hắn nghĩ tới Sara xinh đẹp động lòng người, sắc mặt đại biến, cô gái xinh đẹp này, không biết trong tương lai sẽ có thân phận kinh người thế nào đây?

- Hi An đại trưởng lão, ngài có sai sót gì không?

Tiểu Ân ôm một tia hy vọng dò hỏi.

Quả nhiên Hi An không chút do dự lắc đầu:

- Vừa rồi ngươi cũng thấy rồi, đây chính là lời tiên đoán của nữ thần thân chinh giáng lâm, ngươi cho rằng có sai lầm không?

Nhìn vẻ mặt oán giận của ông ta, Tiểu Ân thức thời không giảng co thêm về vấn đề này nữa.

- Được rồi, Hi An đại trưởng lão, ngài tính làm sao bây giờ?

Tiểu Ân dò hỏi.

Ông ta nao nao:

- Theo quy định, khi phát hiện một Nguyệt Lượng chi nữ giáng lâm ở bên ngoài, nhất định phải hộ tống nàng đến Nguyệt Tinh Linh mẫu tinh, và đợi tới lần chọn lựa nữ vương tiếp theo.

- Ngài nói, đưa Sara rời khỏi tinh cầu của nàng?

Tiểu Ân trầm giọng.

- Đúng.

Hi An khẽ khẽ thở dài

- Xin tha thứ cho ta nói thẳng, tinh cầu của ngươi nếu là bán phế, thì để Nguyệt Lượng chi nữ ở nơi như thế thực là khó chấp nhận.

Tiểu Ân cười ha hả hai tiếng:

- Thật không? Nhưng ta không cảm thấy như thế. Hơn nữa ta nghĩ Sara cũng sẽ không nghĩ như vậy.

Cyber Cotton biến sắc, đành định nói gì, đã thấy Hi An khoát tay, ông ta nghiêm mặt:

- Tiểu Ân tiểu bằng hữu, ta chỉ cần ngươi nói thật một câu, đối với Nguyệt Lượng chi nữ mà nói, thì cứ ở lại tinh cầu vứt đi một nửa của các ngươi là tốt hơn, hay bước ra vũ trụ, trở thành trưởng lão tông miếu hoặc nữ vương bộ hạ là tốt hơn?

Tiểu Ân ghen lời, vấn đề này căn bản hẳn không cần trả lời, vì dù có ngu cũng biết đáp án chính xác.

Trầm ngâm nửa ngày, Tiểu Ân nhỏ giọng:

- Có lẽ, đối với Sara, nàng cũng không thiết tha gì cái vị trí nữ vương bộ hạ.

Cyber Cotton sắc mặt đại biến, rốt cuộc thì hẳn cũng nhẫn không nổi nữa, tiến lên một bước:

- Tiểu Ân các hạ, xin ngài hãy chú ý tới lời nói và việc làm.

Hi An khẽ lắc đầu:

- Nguyệt Lượng chi nữ là người phát ngôn của nữ thần, khoảnh khắc nàng sinh ra, vận mệnh ấy của nàng đã định. Cho dù là người khác tìm cách phá khuấy, nhưng khi ý chỉ của thần linh hạ xuống, chẳng lẽ nàng còn có thể làm trái sao?

Chân mày Tiểu Ân hơi nhíu lại. Nếu là trước kia hẳn cũng sẽ không thêm để tâm đến cái ý chỉ thần linh kia, nhưng vừa rồi sức mạnh thần linh giáng lâm, cũng đập tan phòng tuyến trong lòng hắn.

Nếu thần linh ấy thật sự có cách nào đó giáng lâm, Tiểu Ân có thể khẳng định Sara nhất định sẽ không tiếc hết thảy để hoàn thành cái ý chỉ có vẻ vô cùng vớ vẩn này.

Do dự một chút, Tiểu Ân kiên định:

- Ta có thể nói tất cả những gì ta biết cho nàng, nhưng quyết định thế nào thì tự để cho nàng tự lựa chọn.

Sắc mặt Tiểu Ân khẽ biến

- Đây là điều kiện cuối cùng của ta, tuyệt đối không lùi bước nữa đâu.

Hi An nhìn hắn thật sâu:

- Được, ta đáp ứng ngươi. Tuy nhiên, trước khi ngươi rời đi, ta muốn giao thủ cùng ngươi một lần.

- Giao thủ cùng ta?

Tiểu Ân hồ nghi hỏi

- Vì sao?

- Vì ta muốn nhìn một cái, xem hộ vệ sứ giả Nguyệt Lượng chi nữ chọn ra, có thể có sức mạnh bảo vệ cường đại hay không.

Hi An nghiêm trang trả lời.

Tiểu Ân đỏ khốc đỏ cười:

- Ngài nghĩ sai rồi, ta cũng không phải sứ giả hộ vệ gì, chẳng qua chỉ là có gặp qua Nguyệt Lượng chi nữ vài lần thôi.

Hi An nhìn chăm chăm hắn không chớp mắt, trong ánh mắt không có nửa điểm dao động, còn Cyber Cotton hơi nhếch khóe miệng, tỏ vẻ thà chết không tin.

Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn trời, trong lòng hắn hoàn toàn không tính toán gì. Tại sao khi mình nói thật lại không ai tin?

Một lát sau, Hi An thông thả nói từng tiếng:

- Có thể khiến cho Nguyệt Lượng chi nữ cầu phúc, chính là hộ vệ sứ giả nàng chọn. Danh hiệu này, đối với cả tộc Nguyệt Tinh Linh mà nói, là người mà ai cũng trân trọng và thêm muốn.

Cyber Cotton gật đầu thật mạnh:

- Đúng vậy, Tiểu Ân các hạ, xin ngài quý trọng thân phận của ngài.

Tiểu Ân hơi lắc đầu, hắn biết, cái nhìn về giá trị của hắn và họ khác nhau quá xa, căn bản là không thể dung hợp với nhau.

Trong đó, sai khác cơ bản nhất, là thái độ với thần linh.

Đối với thần linh, Tiểu Ân tuy có sợ hãi và tôn kính, nhưng cũng không đến nỗi giống như những Nguyệt Tinh Linh này, tín ngưỡng bằng cả tâm hồn và thể xác.

Nhìn sắc mặt nghiêm trang của Hi An, Tiểu Ân đột nhiên cảm thấy cho dù hắn buông tay chiến một trận thì cũng không phải chuyện xấu.

Sau khi trải qua cảm giác áp lực trong thông đạo kỳ dị, Tiểu Ân cũng muốn tìm một cao thủ nhất nhì, để xem thực lực của mình đã tăng tới đâu.

Hai mắt hắn sáng dần lên:

- Được rồi, nếu là Hi An đại trưởng lão yêu cầu, thì Tiểu Ân cung kính không bằng tuân mệnh.

Trên khuôn mặt già nua của lão Hi An mới lộ ra vẻ tươi cười:

- Mời đi theo ta.

Theo lão nhân rời thụ động, bọn họ đi tới một Truyền Tống Trận, ánh mắt Tiểu Ân đảo qua, lập tức nhìn ra đây là một Truyền Tống Trận nhỏ truyền trong tinh cầu.

Hi An một bước bước vào trong đó:

- Cyber Cotton, người quay về đi, nhớ kỹ việc này không thể lộ ra.

Cyber Cotton cung kính:

- Sư phụ, con hiểu. Đề tử tuyệt đối sẽ không nói với người khác.

Hi An vừa lòng gật đầu, vung tay lên, bạch quang hiện lên, Tiểu Ân và ông ta lập tức biến mất không thấy. Còn Cyber Cotton quay về phòng sư phụ, sắp xếp lại toàn bộ căn phòng đó, đặc biệt cất quả cầu thủy tinh đặc biệt vào trong cái hộp gỗ, thật cẩn thận đặt vào giữa căn phòng.

Trước một sơn động, Tiểu Ân và Hi An đã hiện ra ở đầu kia Truyền Tống Trận.

Đây là một sa địa hoang vu, tuy khí hậu còn lâu mới bằng sa mạc thực sự, nhưng trong ngàn dặm cũng không gặp một ai, một nơi thật tốt để giao thủ so chiêu.

Tiểu Ân nhìn Hi An, đột nhiên hỏi:

- Vì sao ngài muốn để Cyber lại?

Hi An ngẩn người, kinh ngạc hỏi:

- Người đã nhìn ra?

- Đúng, ta vô cùng kỳ quái, đến tận cùng thì ngài có chuyện gì mà ngay cả hần cũng giấu?

Do dự một lát, dường như có gì đó thật khó mở miệng, ông ta mới nói:

- Tiểu Ân, thực ra Nguyệt Tinh Linh nhất tộc chúng ta cũng không phải là vững chắc như sắt thép.

Tiểu Ân tươi cười:

- Nếu chỉ là một chủng tộc có trí tuệ, thì chủng tộc ấy cũng không hẳn là vững chắc như sắt thép.

Hi An gật đầu đầy đồng cảm:

- Tuy nhiên dưới oai phong của nữ thần, Nguyệt Tinh Linh nhất tộc của chúng ta xem như cũng khá đoàn kết hòa thuận.

Tiểu Ân bật cười:

- Đúng vậy, nhưng nếu không có niềm tin chung này, ta cam đoan, một tập thể khổng lồ như thế khẳng định chỉ một thời gian ngắn sẽ sụp đổ.

Hi An cười khổ:

- Vốn ta còn đang suy nghĩ phải làm sao để người có thể hiểu, nhưng không ngờ người còn thấu triệt hơn ta.

Tiểu Ân cười ha hả:

- Có lẽ cái này gọi là người ngoài thì tỉnh người trong thì mê.

Hi An buồn ra mặt, đột nhiên hít một hơi dài:

- Tiểu Ân, tới đây, cho ta xem, vì sao Nguyệt Lượng chỉ nữ lại chọn người làm sứ giả thủ hộ của nàng.

250. Chương 71: Kết Giới Va Chạm

Phảng phất trong không gian, ngoài luồng khí thể khổng lồ này, không có lực lượng sinh mệnh nào khác

Lông mày của Tiểu Ân hơi nhíu lại, hần lập tức cảm giác được, nếu chỉ bằng một mình, đừng nghĩ tới việc giằng co với lão nhân này

Nhất Hào nhanh chóng đi ra, kết hợp với tinh thần của Tiểu Ân

Trước mắt hần xuất hiện vô số số liệu, lực lượng áp súc trong cơ thể bắt đầu phóng thích ra

Trong không gian chợt xuất hiện hai đạo ánh sáng to lớn, chỉ trong chớp lát đã khếch tán ra ngoài mười dặm

Sắc mặt của Tiểu Ân và Hi An đồng thời ngưng trọng lại, bọn họ đều lựa chọn phóng thích kết giới. Nhưng ai cũng không nghĩ ra, kết giới của bọn họ va chạm với nhau, lại không làm gì được đối phương

Kết giới của đối phương bao phủ lấy mình, bản thân bọn họ tiến vào kết giới của nhau

Hai kết giới dây dưa với nhau, bọn họ dùng lực lượng của bản thân thẩm thấu vào kết giới của nhau

Mặc dù bọn họ chưa động thủ, nhưng kết giới va chạm với nhau tạo ra âm ba công kích

Lần đầu tiên Tiểu Ân gặp phải phương thức chiến đấu quỷ dị như thế này, lực công kích và phòng thủ đồng thời xuất hiện. Ngay từ đầu Tiểu Ân có cảm giác không thích ứng được

Mặc dù Nhất Hào rất lợi hại, nhưng dù sao nó chỉ là máy vi tính mà thôi. Đối với những phương thức chiến đấu mới hoàn toàn không có kinh nghiệm gì cả. Cho nên trong khoảng thời gian ngắn, nó không phát huy được tác dụng gì cả

Mà trên phương diện này, Hi An lại là cao thủ. Tất cả động tác của hắn đã trở thành bản năng. Ngay từ đầu đã chiếm ưu thế tuyệt đối

Mặt của Tiểu Ân âm trầm lại. Hắn kiểm chế không thi triển vài loại thuộc tính đặc thù trong kết giới. Bởi vì hắn mơ hồ cảm giác được đây là cơ hội ma luyện tuyệt vời

Hi An là một vị cửu tinh ma đạo sỹ. Chỉ cách một đoạn đường ngắn là trở thành ngàn năm truyền kỳ

Lực lượng của Hi An phát ra nhưng không hề có sát tâm. Trong tình huống này mà không lợi dụng mới là kẻ ngốc

Mặc kệ Nhất Hào tính toán cách đối phó với việc kết giới va chạm. Từ từ tin tức mà Nhất Hào nắm giữ ngày càng nhiều, đã nắm được cách để Tiểu Ân đối phó với kết giới va chạm

Kết giới của Tiểu Ân vốn âm đậm đột nhiên bạo phát, giống như cơn hồng thủy, khí thế bề ngễ thiên hạ, không ngừng cuốn sạch kết giới của Hi An

Trong mắt của Hi An lộ ra vẻ kinh hãi, ánh mắt nhìn Tiểu Ân trở nên cẩn thận

Ngay từ đầu khi kết giới đối kháng với nhau, lão tinh linh rõ ràng cảm ứng được ở phương diện Tiểu Ân chỉ là gà mờ. Điều này đã sớm nằm trong dự tính của Hi An, với kinh nghiệm hơn nghìn năm của lão, nếu phương diện này còn không bằng Tiểu Ân, thì đúng là chuyện buồn cười

Lão chậm rãi tiêu hao nhuệ khí của Tiểu Ân, từng bước xâm chiếm kết giới của Tiểu Ân

Nhưng khiến lão kinh ngạc đó là, Tiểu Ân không tìm cách để thoát khỏi khốn cảnh này mà kiên trì đối kháng với lão

Cảm nhận được khí thế và quyết tâm của đối phương, Hi An hơi lắc đầu, người trẻ tuổi có dũng khí không chịu thua cố nhiên là chuyện tốt, nhưng vì thế mà lao vào ngõ cụt thì chẳng tốt tí nào

Khi lão đang âm thầm lắc đầu thì quyền chủ động trong đối kháng kết giới lại đột nhiên chuyển sang Tiểu Ân

Động tác của Tiểu Ân giống như ẩn nhẫn đã lâu, giống như mãnh hổ xuống núi, cướp sạch ưu thế trước đó của Hi An

Biến hóa bất ngờ này khiến Hi An trở tay không kịp

Cấu trúc kết giới phòng tuyến của lão từng bước bị xâm chiếm, phảng phất sắp hỏng mất. Cố gắng lúc trước toàn bộ biến mất, giống như khổ cực năm mươi năm, trong một đêm mất đi tất cả. Giờ phút này đôi bên trở lại khởi điểm, giống như hai người vừa mới đối kháng kết giới với nhau

Chỉ là giờ phút này tâm tình của hai người biến hóa long trời đất

Khóe miệng Tiểu Ân lộ ra nụ cười quỷ dị. Hắn vững tin, mình sẽ trở thành người chiến thắng cuối cùng trong trận chiến không có khói lửa này. Trừ khi Hi An sử dụng phương thức khác, nếu không dựa vào năng lực tính toán siêu cấp của Nhất Hào, trận tỉ thí này chắc chắn hắn giành thắng lợi

Quả nhiên, thời gian trôi đi, Tiểu Ân thực sự nắm giữ cục diện, chẳng những vững vàng áp chế kết giới của Hi An, thậm chí còn bắt đầu xâm chiếm kết giới của Hi An.

Hi An thở dài một tiếng, lão không cố chấp như Tiểu Ân, một khi phát hiện tình huống không ổn, sẽ không tiếp tục kiên trì nữa

Nhưng nói thật, đối với năng lực của Tiểu Ân, lão hoàn toàn khiếp sợ, không ngờ chỉ trong thời gian ngắn như vậy đã nắm giữ được năng lực đối kháng kết giới, hơn nữa còn từ từ phát triển lên, thậm chí cuối cùng chuyển bại thành thắng

Quá trình này nếu lấy đơn vị trăm năm để tính thì không nói làm gì, nhưng chỉ dùng một giờ thì quá khoa trương

Giây phút này, Hi An mơ hồ hiểu được, tại sao vị ánh trăng chi nữ ở tinh cầu kia lại chọn Tiểu Ân là sứ giả bảo vệ

Thuộc tính lực lượng của kết giới dường như thay đổi

Kết giới của Hi An không còn đơn thuần như kết giới ban đầu nữa, năng lượng dao động bên trong tràn ngập khí thể quỷ dị khó lường

Dưới sự áp bách của luồng khí thể này, Tiểu Ân lập tức cảm nhận được áp lực cực lớn

Hắn lập tức hiểu được, Hi An đang vận dụng thuộc tính kết giới của cửu tinh ma đạo sỹ

Đối với thuộc tính kết giới của Hi An, Tiểu Ân rất tò mò, hắn muốn nhìn xem đối phương sẽ mang tới cho mình bao nhiêu kinh ngạc

Kết giới của Tiểu Ân từ từ xuất hiện hơi thở giết chóc cường đại, đó là hơi thở cực kỳ kinh khủng, có thể trực tiếp thay đổi lòng người

Sắc mặt của Hi An hơi đổi, chẳng lẽ đây là thuộc tính kết giới của Tiểu Ân? Kết giới tràn ngập sát khí này không dễ ứng phó

Rốt cuộc Tiểu Ân động thủ. Hơi thở giết chóc được áp súc lại, hiện giờ hoàn toàn phóng thích ra, mỗi tắc không gian tràn ngập khí thể cường đại

Nhẹ nhàng giơ tay, vô số đạo xạ tuyến màu đen bay về phía Hi An

Tử vong xạ tuyến, tâm niệm Tiểu Ân vừa đồng đã phát ra, hơn nữa số lượng và uy lực hơn xa quyền trục ở đại thảo nguyên

Chỉ là Tiểu Ân vừa mới giơ tay, phóng thích tử vong xạ tuyến, dưới chân Hi An đã ngưng tụ năng lượng phong hệ, lão đã rời đi

Không chỉ có như thế, mặc dù trên người lão không phóng ra tia năng lượng nào, nhưng khi lão rời đi đã để lại một tia năng lượng bản thân ở đó.

Nhất thời toàn bộ tử vong xạ tuyến mà Tiểu Ân phát ra đều đánh vào nơi đó, xóa bỏ đi toàn bộ khí tức đối phương để lại.

Trong lòng Tiểu Ân căng thẳng, năng lực khống chế của Hi An thật đáng sợ, đặc biệt là cảm ứng thời cơ càng cường đại tới mức lạ thường. Cho dù Nhất Hào có năng lực tính toán siêu cường cũng khó làm được như thế

Nhưng pháp thuật trên tay hắn không ngừng phóng ra, hắn muốn xem giới hạn cực hạn của mình tới đâu

Song đúng lúc này trong lòng Tiểu Ân lạnh đi, một cỗ áp lực không hiểu xuất hiện

Tới bây giờ Hi An không có dấu hiệu phản kích, nhưng Tiểu Ân đã dốc toàn bộ thực lực ra thể mà vẫn chưa chạm được nửa sợi lông của đối phương

Dù Tiểu Ân thi triển ma pháp gì, thậm chí còn thi triển pháp thuật đánh lén, nhưng Hi An vẫn tĩnh trước được một bước, dễ dàng né tránh công kích của Tiểu Ân

Mơ hồ Tiểu Ân đoán được thuộc tính kết giới của đối phương

Kết giới dự đoán, đây là năng lực vô cùng đáng sợ. Trong quá trình chiến đấu, có thể dễ dàng biết được hành động của đối phương, hơn nữa còn sớm có cách đối phó

Kể từ đó, chẳng khác gì lão đứng ở thế bất bại, dù gặp người có thực lực cao hơn lão, cũng đừng mơ tổn thương được lão

Hi An hơi cười, rốt cuộc lão ngược đầu lên nói:

- Tiểu Ân, người chỉ có chút bản lãnh đó sao? Tới lượt ta ra tay đây

Một đoàn bạch quang giống như ánh trăng lao về phía Tiểu Ân

Tiểu Ân vội vàng thi triển ma pháp vòng phòng ngự, khí bạch quang tiếp xúc với vòng phòng hộ, nhất thời vang lên những tiếng vang liên tiếp, dường như muốn đè nát Tiểu Ân

Cười lạnh một tiếng, thân hình của Tiểu Ân nhanh như điện, lui về phía sau, nhưng đột nhiên hắn cảm ứng được một tia năng lượng quỷ dị

Đó không phải do hắn cảm ứng mà Nhất Hào tính toán ra

Tiểu Ân không cần nghĩ ngợi, hai chân dừng lại, thân thể vững vàng bay lên giữa không trung

Sắc mặt của hắn ngưng trọng lại nhìn ra phía sau, không biết khi nào ở đó có một tấm chắn năng lượng. Nếu vừa rồi tiếp tục lui về sau, giờ phút này thân thể của hắn chắc đã thân mật tiếp xúc với lá chắn năng lượng

Mồ hôi lạnh trên người Tiểu Ân nhất thời chảy ra. Sắc mặt Tiểu Ân cực kỳ khó coi, chăm chú nhìn Hi An. Đối đầu với địch nhân biết trước động tác của mình, đúng là một ác mộng mà

Song hắn không nghĩ ra, kỳ thật Hi An cũng bị phản ứng mau lẹ của Tiểu Ân dọa sợ, lần đầu giao phong mà đã tránh được ám toán của mình

Khuôn mặt đau khổ, Tiểu Ân biết, chỉ dựa vào thuộc tính giết chóc, chỉ sợ không làm gì được đối phương

Hít sâu một hơi, hơi thở âm u tràn ngập kết giới. Phối hợp với thuộc tính giết chóc lại càng thêm đáng sợ

Sắc mặt của Hi An nhất thời đại biến, lão kinh ngạc nhìn Tiểu Ân nói:

- Lực lượng hắc ám liên minh? Người là người của bọn họ?

Tiểu Ân không thể giải thích được hỏi:

- Cái gì là hắc ám liên minh?

Hi An nhìn chằm chằm vào Tiểu Ân, thật lâu mới nói:

- Không có khả năng, ánh trăng chi nữ điện hạ không thể nào lựa chọn người của hắc ám liên minh làm sứ giả bảo vệ của mình

Lông mày của Tiểu Ân nhăn lại, trong lòng hắn có dự cảm. Hắc ám liên minh này có lẽ có liên quan với pháp thuật vong linh của mình

Hi An thở dài một tiếng nói:

- Tiểu Ân, người có được thiên phú vong linh hệ, thực sự nằm ngoài dự đoán của ta

Tiểu Ân cười hắc hắc, trên người hắn có thêm một thuộc tính khác nữa

Đó là năng lượng màu vàng kim, đại biểu cho hào nhiên chính khí. Khi luồng năng lượng này bắt đầu tràn ngập, cả không gian giống như có thêm một vầng mặt trời, tràn ngập hơi thở nóng rực

Hi An há to miệng, hắn không nói được bất cứ lời nào

Trong mắt hiện lên một tia mê ly, Hi An không cách nào xác định được thuộc tính kết giới của Tiểu Ân thuộc loại nào?

Thi triển ra ba thuộc tính, năng lực cảm ứng của Tiểu Ân và Nhất Hào được tăng cường lên rất nhiều, thậm chí hắn còn mơ hồ phát giác, dưới sự áp bách của ba thuộc tính, kết giới của Hi An thu nhỏ đi nhiều

Bởi vì lực lượng của ba thuộc tính quá cường đại, hơn nữa còn sinh ra ba cỗ lực lượng tương sinh tương khắc, cứ như thế hòa thành một thể hoàn mỹ

Mặc dù năng lực của Hi An vô cùng cường đại, nhưng liên tục bị ba loại thuộc tính này hành hạ, nhất thời khiến hắn rơi vào thế bại trận

Nhưng lão chính là một lão già điển hình, một khi phát giác không ổn, lập tức quyết định rất nhanh, kết giới khếch tán mười dặm, trong nháy mắt co rút lại

Cuối cùng, Hi An áp súc kết giới lại còn một dặm

Khi kết giới áp súc tới tình trạng này, mặc cho ba thuộc tính kết giới của Tiểu Ân có đánh sâu tới mức nào cũng không công phá được bức tường phòng ngự này

Hi An thở phào một hơi, lão mỉm cười nói:

- Tiểu Ân, người rất giỏi, có thể trở thành sứ giả bảo vệ của ánh trăng chi nữ, quả có thực lực cường đại, nhưng đáng tiếc là tuổi của người còn quá trẻ

Nói xong, ánh trăng vô cùng vô tận từ người Hi An điên cuồng phóng ra, những ánh trăng đó dưới sự tổ hợp của Hi An, biến thành những đạo phong nhận (đao gió) bén nhọn bay về phía Tiểu Ân

Tiểu Ân bất động thanh sắc, nhẹ nhàng cong ngón tay bắn ra. Ba thuộc tính của kết giới nhất thời tỏa sáng

Thuộc tính kết giới không chỉ tạo phiền toái cho kết giới của đối phương, hơn nữa nó còn là thủ đoạn quan trọng để đối phó với công kích của địch nhân

Ba loại lực lượng giống như những sợi dây quần quanh người Tiểu Ân, mặc cho những đạo phong nhận có dày đặc tới cỡ nào, cũng không thể phá được lực lượng thủ hộ

Đột nhiên phong nhận thay đổi, chúng nó chợt lui lại, biến thành khí lạnh thấu xương, từ bốn phương tám hướng vây khốn lấy Tiểu Ân

Biến hóa bất ngờ này khiến Tiểu Ân bất ngờ, ngay cả Nhất Hào cũng thế. Còn không chờ hấn phản ứng, hàn ý cường đại đã lan tới người hấn, dường như trong nháy mắt sẽ biến hấn thành khối băng

Trong lòng Tiểu Ân thầm kêu không ổn. Lão già này quả là khó chơi, đặc biệt thủ đoạn công kích đa dạng, thật khiến người khác khó lòng phòng bị

Ba loại thuộc tính quanh người đột nhiên biến hóa vi diệu, thuộc tính vong linh và giết chóc trong nháy mắt rút đi, chỉ còn lại thuộc tính hoàng kim nóng rực

Khí lạnh vây quanh người Tiểu Ân nhất thời bị hòa tan, thuộc tính của chúng tương sinh tương khắc với nhau, khí lạnh trong kết giới không chịu nổi một kích

Song ngay khi Tiểu Ân mới thở phào một hơi thì trên mặt đất từng khối cự thạch sắc bén từ dưới đất lao ra, giống như máy xay thịt liều mạng xoay tròn, lao về phía Tiểu Ân

Công kích của đối phương biến đổi liên tục, lần sau hung ác hơn lần trước, lần sau khó ứng phó hơn, thực khiến hấn khiếp sợ, thật không hổ danh là cửu tinh ma pháp sư

Song khi những khối cự thạch đó sắp tới trước mặt Tiểu Ân, kết giới lại có biến hóa kinh người

Thuộc tính thứ tư hiện ra

Kết giới tràn ngập năng lượng không gian, luồng năng lượng cường đại này trong nháy mắt phát huy tác dụng. Hơn trăm khối cự thạch bị lực lượng không gian giam cầm, không cách nào di động được

Mí mắt của Hi An nhảy lên, tim lão đập nhanh, kết giới của đối phương có bốn loại thuộc tính khác nhau, điều này quá kinh người khiến lão tí nữa ngất xỉu

Mượn lực lượng của nữ thần, quả thật hấn có năng lực biết trước, nhưng cũng chỉ biết được thủ đoạn công kích của đối phương mà thôi, căn bản không biết được kết giới của đối phương ẩn chứa bao nhiêu thuộc tính đáng sợ

Hơn nữa năng lực biết trước này tạo ra gánh nặng rất lớn với thân thể. Ngay cả với thực lực của lão cũng không thể duy trì trong thời gian dài. Nhìn Tiểu Ân dễ dàng phá vỡ công kích của mình, lão mơ hồ biết được kết quả của trận tỷ thí này

Tiểu Ân loại bỏ xong năng lượng của đối phương, lập tức lùi về phía sau

Lão già này quá lợi hại, dù Tiểu Ân đã phát động bốn thuộc tính kết giới, nhưng vẫn chưa nắm chắc được phần thắng

Dù sao thuộc tính biết trước quá đáng sợ

Dựa theo lời của Hắc Long Vương, chúng thần cũng không cách vận dụng thuộc tính biết trước. Bởi vì thuộc tính thuộc lĩnh vực thời gian là lĩnh vực cấm kỵ, ngay cả thần linh cũng không nắm giữ được

Trong nháy mắt rời xa Hi An khoảng nghìn thước, Tiểu Ân tin tưởng, dù đối phương có đột nhiên tập kích cũng đừng mơ tổn thương mình

Lấy một chiếc nhẫn từ trong vòng cổ không gian ra, Tiểu Ân chậm rãi đeo nó vào tay

Trải qua nguy trang, ai cũng không thể biết được lai lịch thật sự của chiếc nhẫn này

Đeo nhẫn vào, tâm tình của Tiểu Ân trở lên bình tĩnh, dù đối phương có lợi hại tới đâu, chỉ cần bị nhẫn huyết quang giam cầm nhốt, hẳn tuyệt đối nắm chắc sẽ đánh bại được Hi An

Thần khí có tên là nhẫn huyết quang giam cầm có uy lực cường đại vô cùng, với thực lực ma đạo sỹ của Tiểu Ân, ngay cả khi đối mặt với ngàn năm truyền kỳ cũng có thể tạm thời giam cầm đối phương

Ở tình cầu của mình, mặc dù Tiểu Ân không dám sử dụng, nhưng hiện tại, hẳn có thể yên tâm sử dụng, bởi vì nơi này khó có người nhận ra lai lịch của chiếc nhẫn này

Đúng lúc Tiểu Ân giơ tay lên cao, muốn phát ra huyết quang nhốt Hi An thì lão tinh linh ở phương xa đột nhiên lắc đầu

Một cỗ tinh thần dao động xuyên qua nghìn thước, truyền vào đầu Tiểu Ân

- Không đấu nữa, ta nhận thua

Những lời này phát ra, kết giới quanh người Hi An nhất thời tiêu tán, chỉ còn lại bốn tầng kết giới của Tiểu Ân

Tiểu Ân giơ cao cánh tay, khoe miệng hơi co lại

Lão già này, trong tình huống này nhận thua, thật quá giáo hoạt

Một giây trước, trong đầu Tiểu Ân tràn ngập tâm niệm tất thắng, đang muốn phát động một kích lôi đình, hoàn toàn đánh bại đối thủ

Thế mà kích cuối cùng chưa phát ra, đối phương đã nhận thua

Cảm giác chênh lệch này khiến tâm tình Tiểu Ân chấn động, trong khoảng thời gian ngắn khó có thể điều chỉnh lại

Hít sâu một hơi, rút cuộc Tiểu Ân buông tay xuống, cẩn thận thu nhẫn huyết quang giam cầm vào trong vòng cổ không gian, sau đó thu bốn loại thuộc tính kết giới lại

Dùng ánh mắt buồn bực nhìn đối phương, Tiểu Ân ngoài mặt thì cười nhưng trong lòng không cười nổi nói:

- Đại trưởng lão Hi An, ngài nhận thua rất đúng lúc đó

Hi An hơi gật đầu, mặt lão không hề thay đổi nói:

- Ta chỉ có thể kiên trì tới mức đó, nếu còn cố kiên trì tiếp, nhất định phải trả giá bằng tính mạng, cho nên không thể làm gì khác đành phải nhận thua

Tiểu Ân hoài nghi hỏi vài câu, lúc này mới hiểu, Hi An sử dụng thuộc tính kết giới biết trước, có uy lực vô cùng to lớn, nhưng có hạn chế lớn về mặt thời gian

Trong một ngày chỉ có thể duy trì nhiều nhất nửa giờ, một khi vượt qua thời gian này, nếu muốn tiếp tục vận dụng thuộc tính biết trước, nhất định phải trả giá bằng sức sống của mình

Hi An và Tiểu Ân không có thâm cừu đại hận gì với nhau, tất nhiên không thể lựa chọn cách sau. Nhưng thời gian lão nhận thua quá trùng hợp nên mới khiến Tiểu Ân bất mãn

Kéo Tiểu Ân vào truyền tống trận, bạch quang lóe lên, bọn họ trở về địa phương ban đầu

Tiến vào thụ động, Hi An thành khẩn nói:

- Thực lực của người rất mạnh, ánh trăng chi nữ không chọn sai sứ giả bảo vệ cho mình

Trải qua trận đánh vừa rồi, hai người bọn họ hiểu nhau hơn, tự nhiên thoải mái nói chuyện với nhau

- Ngài quá khen

Tiểu Ân cố giải thích, kỳ thật mình không phải sứ giả bảo vệ của Sara, nhưng nhìn vẻ mặt của Hi An và của các nguyệt tinh linh, hẳn sáng suốt không giải thích nữa

Hi An trầm ngâm trong chốc lát, đi thẳng vào vấn đề nói:

- Tiểu Ân, người tới đây là muốn mua sắm sao?

- Làm sao ngài biết được?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi

- Nơi này là một trong những nơi giao dịch trong vũ trụ, người tới đây không phải để mua vật thì để bán vật

Hi An không lưu tình nói:

- Người từ cái tinh cầu vứt đi đó, chắc trong tay không có thứ gì tốt, chắc chắn tới đây để mua đồ

Tiểu Ân xấu hổ cười hai tiếng, lão tinh linh nói chuyện đúng là chẳng kiêng nể gì, nhưng rất hợp khẩu vị của hắn.

251. Chương 72: Giao Dịch Đại Hoan Hỉ

Có đôi khi không cần ngôn ngữ để hiểu rõ ý nghĩ của đối phương, Tất nhiên điều kiện quan trọng nhất là, đối phương là người hợp với mình

- Đại trưởng lão Hi An, lần này tới nơi của các vị, kỳ thật Tiểu Ân muốn kiếm hai kiện đồ vật

- Người nói đi

Hi An nói:

- Xem Tiểu Ân có thể giúp được gì cho người không

- Nguyên dịch tái sinh và lá của thể giới thụ

- A

Sắc mặt của Hi An rất đặc sắc, lão chần chờ một lúc, cũng không từ chối, cũng không hào phóng đáp ứng mà hỏi:

- Hai đồ vật đó, ngay cả ở trong gia tộc Phong Linh cũng được xem là vật phẩm đặc biệt, người cần chúng để làm gì

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng nói:

- Xin lỗi ta đáp ứng người khác, không thể nói được

Nghe Tiểu Ân nói như thế, ngược lại Hi An lộ vẻ tươi cười, lão hơi gật đầu nói:

- Nếu người đã đáp ứng người ta thì không thể làm trái lời hứa được

Nhìn đôi mắt tỏa sáng của Hi An, Tiểu Ân cảm giác được có chuyện, khẽ cau mày lại liền nhìn thấy Cyber Cotton ngoài cửa, hẳn đứng phía sau Hi An, đang liếc mạng nhẹ rằng trợn mắt dùng tay ra hiệu

- Cyber Cotton các hạ, ngài đang làm gì thế?

Tiểu Ân tò mò hỏi

Động tác của Cyber Cotton cứng đờ lại, hắn ho nhẹ một tiếng nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài muốn mua hai kiện đồ vật đó, chúng ta đều có

Mắt Tiểu Ân lộ rõ vẻ vui mừng. Lúc đầu Lida có nói qua, nếu vận khí tốt thì trong lần giao dịch đầu tiên có thể tìm được hai kiện đồ vật này, hiện giờ xem ra vận khí của hắn rất tốt

Cyber Cotton trầm giọng nói:

- Hai kiện đồ vật này chúng ta có, đều thuộc vật phẩm chuyên dụng của gia tộc Phong Linh. Hơn nữa còn là bảo bối đặc biệt. Nếu muốn trao đổi cần phải có bảo bối có cấp bậc tương ứng, hoặc dùng Phong Linh thiết tặc để trao đổi

Tiểu Ân vừa định mở miệng nói trên người hắn có bảo vật tương ứng thì bị Cyber Cotton cắt lời

- Tất nhiên ngài sinh ra trên tinh cầu vứt đi đó, cơ bản không có bảo bối gì đặc biệt. Hơn nữa trong khoảng thời gian ngắn không cung cấp đủ tiền Phong Linh. Cho nên ta có một đề nghị. Nếu Tiểu Ân các hạ có thể tiếp nhận, ta sẽ làm chủ, tặng hai kiện bảo bối đó cho ngài

Cyber Cotton kích động nói, nhìn bộ dáng của hắn, chỉ kém chút nữa là nước bọt bay tung tóe. Nếu để những người hâm mộ hắn nhìn thấy cảnh này, chắc chắn sẽ thương tâm gần chết.

- Người làm chủ?

Tiểu Ân hoài nghi hỏi:

- Người có thể làm chủ?

Sắc mặt của Cyber Cotton hơi đỏ lên, ánh mắt thoáng nhìn trong phòng nói:

- Tất nhiên có thể

Nhìn ánh mắt của hắn, Tiểu Ân nhất thời hiểu, người chính thức làm chủ không phải hắn mà là Hi An ở trong phòng

Sắc mặt hơi trầm xuống, Tiểu Ân hừ nhẹ một tiếng nói:

- Nếu thế tại sao Hi An không nói với ta?

Cyber Cotton bị vạch trần, cũng không kinh hoàng thất thố, vẫn cười híp mắt nói:

- Ta và người thương lượng trước, nếu người trực tiếp cự tuyệt, thì có thể tìm Hi An trao đổi

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu ra, nếu như thế kỷ hai mươi mốt có chuyên gia đàm phán, trước phải cấp thấp tới đàm phán, nếu không được thì đề cao tăng ra tay. Nhưng khi cao tăng ra tay thì chỉ có được một cơ hội

Chỉ là ở đây người của bộ tộc Nguyệt tinh linh có không ít, mà hắn chỉ có một người, tự nhiên ở thế hạ phong

Hơi lắc đầu, ai nói tinh linh là người thành thật, kỳ thật trong hoàn cảnh hỗn loạn, dù là người thành thật cũng trở nên gian xảo

Tiểu Ân tức giận nói:

- Nói đi, người muốn điều kiện gì?

Sắc mặt của Cyber Cotton nghiêm lại nói:

- Chúng ta muốn ánh trăng chi nữ

Tiểu Ân hung hăng trừng mắt nhìn hắn. Không nói hai lời xoay bước rời đi. Nói đùa gì thế, nếu hắn lừa Sara tới để trao đổi hai kiện vật phẩm này, đừng nói là nội tâm hắn không cho phép, hơn nữa nếu sau này có người biết thì hắn chỉ còn cách giống như con chuột trốn chui trốn lủi khắp nơi

Cyber Cotton vội vàng tiến lên, ngăn cản hắn, cười khổ nói:

- Tiểu Ân các hạ, xin ngài hãy nghe hết đã

Tiểu Ân chính nghĩa nói:

- Điều kiện này không làm được, ta không thể giao Sara cho các người. Các người mưu đoạt ánh trăng chi nữ, chẳng lẽ không sợ nữ thần giáng tội?

Ánh mắt của Cyber Cotton lộ vẻ xem thường, sốt ruột nói:

- Người nói nhằm gì thế, chúng ta chỉ hy vọng sau khi ánh trăng chi nữ rời khỏi tinh cầu vút đi kia thì điểm đến đầu tiên của nàng là chỗ chúng ta

Tiểu Ân nhìn bộ dáng của Cyber Cotton, nhất thời biết hẳn không nói dối

Xấu hổ cười, Tiểu Ân nói:

- Người nói ánh trăng chi nữ không biết chuyện ở ngoài, dù là biết, cũng chưa chắc nàng rời khỏi tinh cầu đến với các người

Cyber Cotton thông thả thờ phảo một hơi, nói:

- Điều này người không cần quan tâm, chỉ cần người đáp ứng, sau khi ánh trăng chi nữ rời khỏi tinh cầu, thì điểm đến đầu tiên của nàng là chỗ chúng ta.

Tiểu Ân do dự nửa ngày nói:

- Nói thật đi, nơi đầu tiên mà nàng tới là chỗ các người, vậy các người sẽ thu được chỗ tốt gì

Cyber Cotton vắt chéo tay nói:

- Không biết

- Không biết?

- Đúng vậy, điều kiện này không phải do ta đề ra

Cyber Cotton nói:

- Ta chỉ thuật lại mà thôi, đáp ứng hay không đó là chuyện của người

Lông mày của Tiểu Ân nhíu lại, hẳn mơ hồ cảm giác được chuyện này không đơn giản như thế

Mặc dù dùng đầu ngón chân cũng biết điều kiện này đối với nhất mạch Nguyệt tinh linh của Hi An chắc chắn có chỗ tốt cực lớn, nhưng rốt cuộc ra sao thì Tiểu Ân chưa biết được

Trong lòng chợt động, Tiểu Ân cười nói:

- Cyber Cotton các hạ, ta tới đây được một ngày rồi, có chút mệt mỏi nên ngày mai ta sẽ trao đổi mấy vấn đề này với ngài

Cyber Cotton nao nao, sau đó lập tức nói:

- Tất nhiên, tất cả làm theo ý của ngài

Nguyệt tinh linh dành những đãi ngộ cao nhất dành cho Tiểu Ân

Dù ở nơi nào, thức ăn vẫn là thứ khiến Tiểu Ân cảm giác chuyển đi này không tệ chút nào

Mọi người đều nói, tinh linh là chủng tộc am hiểu nghệ thuật, điều này không chỉ thể hiện ở những tòa nhà của tinh linh mà còn thể hiện ở đồ ăn của bọn họ

Mỗi phần thức ăn dành cho Tiểu Ân đều rất tinh xảo, đặc biệt là một khối đậu hủ mềm nhũn, không biết làm thế nào mà điều khắc thành bảy màu tâm tư khác nhau, khiến Tiểu Ân nhìn nửa ngày, rốt cuộc cũng không có dũng khí nuốt vào

Nhưng điều duy nhất khiến Tiểu Ân khổ não đó là, thực vật mà tinh linh cung cấp quá ít, phải ăn tới hai mươi đĩa, Tiểu Ân mới cảm thấy no. Còn căn phòng chuẩn bị cho mình, Tiểu Ân cảm thấy rất hài lòng

Gỗ trầm hương tỉ mỉ điêu khắc thành nhà, giường nằm thì hoa lệ xa xỉ, ánh sáng nhu hòa như dạ minh châu. Khiến Tiểu Ân cảm thấy khiếp sợ đó là ở giữa phòng có một ma hạch lớn bằng bàn tay

Ma hạch này phát ra hơi thở cường đại, khiến bất cứ ai cũng động tâm

Tiểu Ân hỏi Cyber Cotton về lai lịch của khối ma hạch này, câu trả lời của Cyber Cotton khiến Tiểu Ân cứng miệng, thiếu chút nữa là đem thứ này về nhà

Bởi vì Cyber Cotton không thèm để ý chút nào nói:

- Đây là long hạch, treo ở giữa phòng để xua đuổi ruồi muỗi. Trong phạm vi mười dặm, cam đoan không có con muỗi nào quấy rầy.

Dùng long hạch để đuổi muỗi – không thể không nói hơi thở nghệ thuật của tinh linh nằm ngoài sự tưởng tượng của mọi người. Nhưng cũng từ phương diện này là đủ biết tài phú của tinh linh khổng lồ tới cỡ nào. Đồng thời, đem long hạch bày ra trước mắt mọi người, đủ nói thực lực của bọn họ cường đại tới cỡ nào

Ở trong phòng một lúc, đám người Cyber Cotton đứng đây rồi đi

Tiểu Ân kiểm tra chỗ này nửa ngày, xác định nơi này không có khả năng bị rình coi, hẩn lấy ma pháp trận thông tin thần kỳ do Hắc Long Vương chế tạo ra

Tiểu Ân nhẹ nhàng lấy tay ấn vào trung tâm của ma pháp trận, đồng thời điều động một bộ phận năng lượng linh hồn của Hắc Long Vương

Một lát sau, ma pháp trận hiện lên một đạo ánh sáng. Giọng nói của Hắc Long Vương xuất hiện trong đầu hẩn

- Tiểu Ân, nhanh như vậy đã liên lạc với ta, chẳng lẽ ở trạm giao dịch đầu tiên, ngươi đã phát hiện hai kiện bảo bối?

Hắc Long Vương kinh ngạc hỏi

- Đúng vậy, long vương đại nhân, ở đây ta gặp được rất nhiều chuyện thú vị

Tiểu Ân kể chuyện ở đây, bao gồm cả thái độ đối đãi của tinh linh đối với mình, thậm chí kể các chuyện đối chiến với Hi An và điều kiện giao dịch của Cyber Cotton

Tiểu Ân có sự tín nhiệm khó hiểu với Hắc Long Vương, kiến thức của người này chắc chắn sẽ giúp mình rất nhiều

Quả nhiên, Hắc Long Vương nói:

- Sara quả thực là ánh trăng chi nữ mới, còn Cyber Cotton nói không sai, dù ngươi không nói cho nàng biết, sau khi tinh linh nữ vương từ chức, nữ thần Ánh Trăng sẽ chỉ cho Sara tới thánh địa mẫu tinh của Nguyệt tinh linh. Nhưng do Sara sinh ra trong nhất mạch Nguyệt tinh linh không có thực lực ra khỏi vũ trụ, cho nên không được Nguyệt tinh linh cao cấp trong vũ trụ thừa nhận. Khi nàng rời khỏi tinh cầu của mình, tinh cầu Nguyệt tinh linh đầu tiên nàng tiến vào sẽ tự động trở thành mẫu tinh của nàng

Tiểu Ân nhất thời hiểu ra đạo lý trong đó

Nếu Sara trở thành ánh trăng chi nữ trong nhất mạch của Hi An, thì dù nàng có địa vị gì trong địa mẫu tinh của Nguyệt tinh linh, nhất mạch Nguyệt tinh linh của Hi An đều thu được lợi ích to lớn

Tiểu Ân chậm rãi nhớ lại trước khi tỉ thí với Hi An, nhớ lại lời nói của hẩn

Mặc dù bộ tộc Nguyệt tinh linh là chủng tộc tương đối hòa thuận, nhưng không phải tất cả bộ tộc Nguyệt tinh linh đều như thế. Đối với các bộ tộc Nguyệt tinh linh chiếm cứ một tinh cầu nhỏ trong vũ trụ, có thể sinh ra ánh trăng chi nữ mới có ý nghĩa to lớn như thế nào

- Long vương các hạ, ý của ngài là, chúng ta không nên đáp ứng điều kiện này?

Tiểu Ân thành khẩn hỏi, rất khâm phục tri thức uyên bác của lão long

Về mặt của Hắc Long Vương tùy ý nói:

- Tùy ngươi mà thôi, Nguyệt tinh linh cũng không phải chủng tộc mạnh mẽ, chắc bọn họ không dám lợi dụng ngươi quá mức đâu

Đầu Tiểu Ân đỏ mồ hôi lạnh, Nguyệt tinh linh có thực lực cường đại như thế, thế mà trong mắt của Hắc Long Vương lại chẳng là gì Không, chênh lệch giữa đôi bên quá lớn nên tầm mắt cũng chênh lệch tương ứng.

Thở dài một tiếng, Tiểu Ân đè nén cảm xúc của mình, hỏi:

- Ngài nói xem, nếu ta cự tuyệt, bọn họ có thể đối phó ta không?

Mặc dù thực lực của Tiểu Ân đã được đề cao nhiều, nhưng đây lại là địa bài của người ta, có trời mới biết bộ tộc Nguyệt tinh linh có ẩn giấu thủ đoạn gì không, cho nên tự nhiên Tiểu Ân đề cao cảnh giác

- Ở chỗ bọn họ có cao thủ sao?

Hắc Long Vương dò hỏi

Tiểu Ân do dự một chút nói:

- Biểu hiện bên ngoài thì không có, nhưng khi ta giao thủ với Hi An, ta dường như cảm giác có người theo dõi, nhưng ta không phát hiện ra hơi thở của người đó

- Ta hiểu rồi, thành thị này có nhân vật cấp bậc truyền kỳ

Sắc mặt Tiểu Ân đại biến hỏi:

- Ngài nói ta gặp phải nguy hiểm?

Hắc Long Vương xem thường nói:

- Người yên tâm, những người đó dù có lá gan to gấp mười lần, cũng không dám ra tay với người được ánh trăng chi nữ chúc phúc. Ngược lại chỉ cần người ở đây, bọn họ sẽ dùng toàn lực để bảo vệ người

- Chính xác chứ?

Tiểu Ân nửa mừng nửa lo hỏi, nếu như đây là sự thật, vậy hắn có thể tùy ý đi lại ở đây

Hắc Long Vương im lặng không nói, cuối cùng nói:

- Chưa thành thần, hơn nữa không thoát khỏi sự khống chế của thần linh, bất cứ chủng tộc nào cũng giống nhau

Trong lòng Tiểu Ân động, hỏi:

- Long vương, tâm nguyện của ngài là gì? Có phải muốn trở thành thần không?

Hắc Long Vương liếc mắt nhìn hắn, cũng không trả lời câu hỏi của hắn, từ từ biến mất trong ma pháp trận

Sáng sớm hôm sau, Cyber Cotton tới trước cửa phòng của Tiểu Ân

Được Hắc Long Vương chỉ điểm, Tiểu Ân âm thầm quan sát, quả nhiên phát hiện thái độ của các Nguyệt tinh linh biến hóa vi diệu, ít nhất, từ biểu hiện bên ngoài của bọn họ tuyệt đối không có chút ác ý gì cả

Theo Cyber Cotton tới căn phòng có đồng công cụ và thiết bị của Hi An

Giờ phút này, ở giữa phòng có một khối thủy tinh cầu lớn đang đặt trước mặt Hi An, lão tinh linh ngồi trên ghế mây, khuôn mặt lộ rõ vẻ buồn bực

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Đại trưởng lão Hi An, chuyện gì khiến ngài phiền não vậy?

Hi An thờ dài một tiếng nói:

- Trừ chuyện của người ra còn chuyện gì khiến ta phiền não nữa

- Ta?

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn thủy tinh cầu, sắc mặt hơi đổi, cố cười nói:

- Ta có thể gây chuyện gì khiến ngài phiền não

Hi An hừ nhẹ một tiếng nói:

- Người dám nói, hiện tại người đến đây không phải để cự tuyệt đề nghị của Cyber Cotton sao?

Tiểu Ân trầm mặc trong chốc lát, rồi cuộc cười khổ nói:

- Ngài đúng là tiên đoán sư vĩ đại, ngay cả đáp án của ta cũng suy đoán được

Hi An bất đắc dĩ lắc đầu nói:

- Lần tiên đoán này, ta thực sự không thích, nhưng ta biết, trong cuộc đời có nhiều lúc thân bất do kỷ, kỳ thật cũng bình thường

Nghe Hi An đã hiểu thông, Tiểu Ân mới có chút yên tâm, nhưng đối với năng lực của tiên đoán sư, càng coi trọng thêm một bậc

Ít nhất, tiên đoán sư ở đây khác hẳn với những tên giả thần giả quỷ trên trái đất, bọn họ thật sự thấy được tương lai. Mặc dù không phải lúc nào cũng nhìn thấy được tương lai, nhưng như vậy đã rất giỏi rồi

Hi An cẩn thận thu lại thủy tinh cầu, mang theo vài phần tiếc nuối nói:

- Tiểu Ân, nếu người là sứ giả bảo vệ của ánh trăng chi nữ, như vậy chúng ta không thể hẹp hòi với người. Người có thể ở trong thành chọn bất cứ thứ gì người muốn, dù là vật phẩm Phong Linh, chúng ta cũng có thể biếu tặng người. Nhưng tái sinh nguyên dịch và lá của thế giới thụ quá quý hiếm, xin tha lỗi chúng ta không thể nào tặng được

Khuôn mặt của Tiểu Ân mỉm cười, tâm tình của hắn không chút dao động nào, phản ứng này nằm ngoài dự đoán của Hi An, khiến trong lòng lão hơi hồi hộp

- Đại trưởng lão Hi An, ngài đoán được ta cự tuyệt đề nghị của Cyber Cotton, vậy có đoán được ta muốn bán gì không?

Hi An ngẩn ra, trầm ngâm một chút nói:

- Tiên đoán sư không phải vạn năng, ngay cả ta, trong vòng một ngày cũng chỉ đoán được một chuyện, nếu như cái gì cũng đoán được, ngay cả thần linh cũng chưa chắc có năng lực này

Tiểu Ân mỉm cười gật đầu, thế mới đúng, nếu như tiên đoán sư có thể tùy ý biết được chuyện tương lai, vậy trong vũ trụ này, tiên đoán sư có đủ lực lượng để chống lại thần linh

Tay sờ lên vòng cổ, Tiểu Ân lấy quyển trục ra. Quyển trục này do chính Hắc Long Vương chế tạo ra, tên là quyển trục quang minh thần vực, chỉ là nhìn từ bên ngoài không thể nào biết được. Ngay cả sợi tóc của Hắc Long Vương dùng để buộc quyển trục cũng không có bất cứ năng lực dao động nào

Ở phía sau Tiểu Ân, Cyber Cotton dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn quyển trục, lông mày hắn hơi nhíu lại, thật không thể tưởng tượng được, tinh cầu lạc hậu của Tiểu Ân có được đồ tốt gì

Song đối mặt với Tiểu Ân, vẻ mặt của Hi An rất nghiêm túc

Kinh nghiệm hơn một ngàn năm của lão khiến lão có một loại cảm giác thần kỳ, quyển trục nhìn qua không có đặc thù gì này dường như chứa đựng một loại lực lượng khiến lão không thể nhìn thấu

Tiểu Ân cẩn thận đặt quyển trục lên bàn.

Nhìn bộ dáng thận trọng của Tiểu Ân, chẳng những sắc mặt của Hi An càng thêm ngưng trọng ngay cả Cyber Cotton cũng cảm thấy tò mò

- Đây là vật gì?

Hi An do dự nửa ngày, giọng nói lạnh nhạt hỏi

- Ngài có thể mở ra để xem

Tiểu Ân tỉnh táo nói:

- Có lẽ thứ này sẽ khiến ngài thay đổi chủ ý

Trong lòng Hi An và Cyber Cotton cả kinh. Câu nói của Tiểu Ân chẳng phải nói rõ, quyền trục này có giá trị sánh ngang với tái sinh nguyên dịch và lá của thế giới thụ

Từ từ, Hi An nhẹ nhàng vuốt ve quyền trục, thể nghiệm cảm giác kỳ dị truyền đến

Đột nhiên hai mắt của lão sáng ngời, kinh hô:

- Long lân ... Đây là quyền trục long lân

Tiểu Ân giơ ngón tay cái lên, cười nói:

- Hảo nhãn lực, đại trưởng lão Hi An quả danh bất hư truyền

Hi An và Cyber Cotton nhìn nhau một cái, trong mắt bọn họ chấn động

Trình độ trân quý của long lân không cần phải nói đi, ma pháp được ghi lại trên quyền trục long lân, chắc chắn không phải thứ đơn giản

Hi An hít sâu một hơi, ngón tay xoa xoa sợi tóc trên quyền trục, cười khổ nói:

- Ta nhìn sai rồi, nguyên đây là sợi tóc của bộ tộc hắc long, trách không được có thể phong ấn năng lượng của quyền trục

Ngẩng đầu lên, thần sắc của Hi An phức tạp nhìn Tiểu Ân, trong lòng có chút tin tưởng vào lời nói của Tiểu Ân

Lão nhẹ nhàng cời sợi tóc, thông thả mở quyền trục ra

Một đạo lưu quang từ quyền trục phát ra, sau một giây, quyền trục giống như tràn ngập tính mạng. Phía trên quyền trục có ánh sáng nóng rực bao phủ

Trong khu vực đó có một cảm giác kỳ dị, phẳng phất như ánh sáng đó có tính mạng

Ánh sáng mãnh liệt sôi trào bên trong khu vực đó, dường như lúc nào cũng có thể bay ra ngoài

Song nhìn cảm chế vững chắc giam cầm tất cả ánh sáng, mặc cho chúng nó có mãnh liệt thế nào, cũng không thể tạo thành nguy hiểm. Ánh mắt của Hi An và Cyber Cotton nhất thời bị ánh sáng kỳ dị hấp dẫn, đồ vật này có lực hấp dẫn trí mạng, khiến cho bất cứ ai nhìn thấy màn này đều chăm chú nhìn

Đột nhiên Tiểu Ân nâng quyền trục lên, cảnh tượng kỳ dị được duy trì một giây, sau đó bắn ra khắp nơi, hơi thở mê người và kinh khủng nhanh chóng biến mất

Mặc dù năng lượng dao động vẫn mãnh liệt trong không trung, nhưng so với vừa rồi, đúng là cách biệt một trời một vực

Hi An hít sâu một hơi, khuôn mặt của lão lộ vẻ xấu hổ

Có thể khiến lão tinh linh có thực lực sâu không lường này lộ vẻ mặt xấu hổ, quả là chuyện hiếm thấy

Trong lòng Tiểu Ân xuất hiện sự nghi hoặc, Cyber Cotton bị năng lượng này hấp dẫn không kiềm chế cũng không kỳ quái, nhưng với thực lực của Hi An, sao cũng bị hấp dẫn?

- Ai, ui

Cyber Cotton như tỉnh lại từ trong mộng, kêu lên:

- Vật đó là gì?

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Đây là quyền trục, là ma pháp quyền trục đặc chế

Cyber Cotton liên tục gật đầu nói:

- Ta biết, nhưng ta càng muốn biết, ma pháp quyền trục đó là gì

Tiểu Ân cười hắc hắc, ánh mắt nhìn Hi An

Lão tinh linh do dự một chút nói:

- Nếu như ta không nhìn lầm, đây là quyền trục quang minh thần vực

Hai mắt Cyber Cotton nhất thời trợn tròn, giọng nói của hắn có chút run rẩy nói:

- Quyền trục quang minh thần vực?

Khuôn mặt của hắn tràn ngập thần sắc nửa mừng nửa lo, không tự chủ được nói:

- Thật là tốt

Hi An hung hăng trừng mắt nhìn hắn, Cyber Cotton nhất thời hiểu ra, hắn vội vàng thu liễm vẻ mặt của mình, nhưng ánh mắt không che giấu được vẻ hưng phấn

Tiểu Ân lập tức hiểu được, trong đó chắc chắn có ẩn tình, có lẽ bọn họ rất cần quyền trục này

- Tiểu Ân, người muốn dùng thứ này để trao đổi tái sinh nguyên dịch và lá của thể giới thụ?

Khuôn mặt của Hi An khôi phục lại bình thường

- Đúng vậy

Tiểu Ân thành khẩn nói:

- Ngài thấy thế nào?

Mặc dù Tiểu Ân nhìn ra đối phương rất cần thứ này, nhưng hắn không định bán nó với giá trên trời

Không phải hắn không muốn mà dù sao đây cũng là địa bàn của người ta. Mặc dù Hắc Long Vương có nói, tinh linh sẽ không tổn thương hắn, nhưng nếu hắn ra giá quá đáng, như vậy trời mới biết người ta có thể quá hóa giận không

Nếu thực sự lật thuyền ở đây thì dù nữ thần Ánh Trăng có tự mình ra tay, tiêu diệt toàn bộ Nguyệt tinh linh ở đây, đối với hắn nói cũng là chuyện vô dụng

Cho nên giờ phút này tâm tình của hắn rất vững vàng. Chỉ cần có thể lấy được đồ vật mà mình cần là đủ rồi

Hi An trầm ngâm trong chốc lát, dường như đang tính toán giá trị vật phẩm của đôi bên nói:

- Quyền trục quang minh thần vực quả thực là bảo bối khó gặp, trong bảng giá của gia tộc Phong Linh, cũng được xem là vật phẩm đặc biệt. Nhưng nếu luận về giá trị mà nói, nó chỉ có thể đổi được 1 kiện tái sinh nguyên dịch hoặc lá của thể giới thụ mà thôi

Tiểu Ân khẽ gật đầu, giá cả này không nằm ngoài dự đoán của hắn, nếu không Hắc Long Vương cũng không cho hắn hai quyền trục quang minh thần vực

Hi An cầu khẩn nhìn Tiểu Ân nói:

- Nói vậy người cũng đã nhận ra quyền trục này hiện giờ rất quan trọng với chúng ta. Cho dù dùng hai kiện vật phẩm để trao đổi với quyền trục trong tay người, chúng ta cũng cam tâm tình nguyện. Nhưng

Giọng nói của lão xoay chuyển:

- Từ lúc gia tộc Phong Linh sáng lập, tất cả các chủng tộc tinh linh đều không dám làm trái khế ước. Giao dịch trong gia tộc Phong Linh, vật phẩm đặc biệt chỉ có thể đổi lấy một kiện

Khuôn mặt của Tiểu Ân không biểu lộ gì nhưng trong lòng thầm nghĩ. Hi An quả nhiên là người thông minh, đã biết mình nhìn ra manh mối trong đó, cho nên mới nói thật. Nhưng lấy thân phận và kiến thức của Cyber Cotton lại thất thố như thế, có thể thấy thứ này đối với bọn họ rất quan trọng

Hi An nhìn Tiểu Ân bất động thanh sắc, trong lòng thầm than một tiếng, tiểu gia hỏa này nhìn qua còn trẻ, nhưng làm việc lại lợc lỏi, quả khiến người khác đau đầu

Muốn nói Hi An không có tâm lý giết người diệt khẩu là nói dối. Nhưng đúng như lời của Hắc Long Vương, nếu nữ thần Ánh Trăng hiện thân ở đây, như vậy nếu bọn họ làm ra chuyện này, chắc chắn sẽ dẫn tới tai họa diệt tộc, cho nên ý niệm đó chỉ xuất hiện trong đầu Hi An một lúc liền bị hấn vứt bỏ

- Tiểu Ân ta có một biện pháp

Hi An tiếp tục nói:

- Bản thân ta có cất giấu lá của thể giới thụ, cho nên người chỉ cần dùng quyền trục này để lấy tái sinh nguyên dịch là được. Còn lá của thể giới thụ ta sẽ bồi thường cho người

Về mặt của Tiểu Ân rốt cuộc biến hóa, vô số ý niệm xuất hiện trong đầu hấn

Đây là một nhân tình lớn đó, mình có tiếp nhận nổi không?

Một giây sau, hấn nhớ tới vẻ mặt ôn nhu động lòng người và quật cường tới đáng yêu của Sara

Trong lòng xuất hiện ý niệm khó hiểu, đó là hấn không muốn nhận quà của đối phương. Mặc dù quà tặng đó nhìn qua rất công bằng, nhưng trong lòng Tiểu Ân có cảm giác như vậy

Nếu sau này Sara biết chuyện này, chắc chắn nàng sẽ vì chuyện này mà tới đây

Ánh mắt của Tiểu Ân trở nên kiên định, Tiểu Ân cười nói:

- Đại trưởng lão Hi Ân, nếu quy định là một vật đổi một vật, vậy ta không thể ngoại lệ

Nói xong, hấn sờ vòng cổ không gian, trong tay có thêm một quyền trục giống như vừa rồi

Nhưng khi lấy ra quyền trục này, trong lòng Tiểu Ân có chút do dự, bởi vì quyền trục này không phải do Hắc Long Vương chế tạo mà do hấn chế tạo ra.

Hấn lấy ra quyền trục này, để đối phương nhìn, xem thứ này có hữu dụng không

Đôi mắt của Hi An và Cyber Cotton sáng lên, bọn họ không thể tưởng tượng được, trong tay Tiểu Ân chẳng những có quyền trục quang minh thần vực hơn nữa càng khó tin hơn là hấn không chỉ có một

Nhất thời, áp lực dâng lên trong lòng bọn họ, người này thực sự tới từ tinh cầu vút đi sao? Hoặc trên tinh cầu đó còn tồn tại vô cùng cường đại

Hi An vẫn như trước, cẩn thận mở quyền trục ra, ánh sáng lại xuất hiện trong căn phòng, nhưng so với lần đầu, ánh sáng lần này nhu hòa hơn, mà nhiệt độ ở khu vực bên trong lại cao hơn một chút

Mặc dù khác biệt không quá nhiều, nhưng trong cảm ứng của Tiểu Ân và Hi An lại hoàn toàn thấy rõ.

Còn Cyber Cotton, hấn vẫn bị ánh sáng tràn ngập mị lực này mê hoặc. Hấn giống như một kẻ không biết tự lượng sức mình, dường như lúc nào cũng có thể lao vào trung tâm của ngọn lửa

Hi An yên lặng dung sợi tóc của Hắc Long Vương phong ấn quyền trục, ánh mắt của lão nhìn Tiểu Ân tràn ngập thần sắc lộng lẫy

- Tiểu Ân, hai quyền trục này ta có thể làm chủ. Chẳng những cho người một kiện tái sinh nguyên dịch và lá của thể giới thụ, hơn nữa còn để người tùy chọn một kiện vật phẩm đặc biệt bình thường

Hi An nói

Trong lòng Tiểu Ân cả kinh hỏi:

- Không phải ngài từng nói, vật phẩm đặc biệt chỉ đổi được một kiện thôi mà?

- Không sai, nhưng vật phẩm đặc biệt cũng phân cấp bậc. Tái sinh nguyên dịch, lá của thể giới thụ và quyền trục đầu tiên của người đều thuộc vật phẩm đặc biệt bình thường, nhưng quyền trục thứ hai của người là vật phẩm đặc biệt trung cấp. Lấy một đổi hai thừa đủ

Hi An cảm khái nói:

- Chờ người lựa chọn được vật phẩm, ta sẽ dung một ít tử kim tinh thạch bồi thường cho người

Lần này Tiểu Ân thật sự chấn kinh, hẳn tuyệt đối không thể tưởng tượng được, quyền trục quang minh thân vực do mình chế tạo ra lại được Hi An đánh giá cao như vậy

Lấy một đôi hai, tuyệt đối không đơn giản về số lượng

Giờ phút này, tâm tình của Tiểu Ân rất phong phú, hẳn tràn ngập tự tin vào bản thân mình

Hi An hoài nghi nhìn Tiểu Ân. Lão mơ hồ cảm giác, người trẻ tuổi trước mặt mình có sự biến hoá nào đó. Nhưng rốt cuộc là biến hoá gì thì trong thời gian ngắn lão không thể nhìn ra. Bất quá trạng thái tinh thần của Tiểu Ân dường như cao hơn trước một bậc

Nhưng mặc cho Hi An phỏng đoán thế nào cũng không biết được quyền trục thứ hai là do Tiểu Ân chế tạo ra

Ánh mắt nhìn hai quyền trục trên mặt bàn, trong lòng Tiểu Ân tràn ngập cảm khái. Hẳn bình tĩnh đè nén tâm tình kích động của mình, cất cao giọng nói:

- Đại trưởng lão Hi An, ta hy vọng đổi được một phần tái sinh nguyên dịch và hai phần lá của thế giới thụ, ngài xem có thể được chứ?

Khuôn mặt của Hi An hiện lên thần sắc vui mừng nói:

- Tất nhiên không thành vấn đề, ta sẽ mang tới cho người

Nói xong, lão đứng dậy, lấy ba kiện đồ vật trong phòng ra

Một chiếc hộp màu đen không biết do tài liệu gì tạo thành, mặt khác hai nhánh cây màu xanh biếc, trên mỗi nhánh cây có ba mươi cái lá

Tất nhiên những chiếc lá trên nhánh cây đó có lực lượng thần bí bao phủ, giống như tiêu bản, trông rất sống động

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn vào những chiếc lá, ánh mắt của hắn lộ vẻ cổ quái

- Đại trưởng lão Hi An, đây là lá của thế giới thụ sao? Nó quá nhỏ đi

Hi An không nhịn được cười nói:

- Tiểu Ân, hai nhánh cây này là mầm của thế giới thụ. Chúng nó hoàn toàn khác thế giới thụ

Tiểu Ân khẽ gật đầu, tinh thần ý thức quét qua hai lá của thế giới thụ

Cành lá trên hai nhánh cây có năng lượng bằng hệ tinh xảo. vừa đủ để phong ấn cành lá. Chẳng những ngăn cản chúng tiếp tục sinh trưởng, lại bảo trì đủ sức sống cho chúng

Sắc mặt của Tiểu Ân hơi đổi, mặc dù hắn không biết người nào thi triển ma pháp bang hệ này, nhưng hẳn có thể khẳng định, người này đã nắm giữ ma pháp bang hệ tới mức trình độ cực cao, dù so với Nhất Hào cũng chẳng thua kém chút nào

Hắn chậm rãi thu hai nhánh cây này vào trong không gian ngủ đông đã chuẩn bị từ trước, trong lòng thâm kinh hãi, bộ tộc Nguyệt tinh linh đúng là tàng long ngoại hổ, không thể khinh thường được

Hi An mở chiếc hộp màu đen ra, nhất thời một cỗ sóng nhiệt phả ra

Bên trong chiếc hộp có nham thạch màu đỏ sậm lưu động, chất lỏng nham thạch này và lá của thế giới thụ mang đến cho hắn cảm giác giống nhau, đều tràn ngập sức sống

Nhưng Tiểu Ân biết, nếu có người trực tiếp chạm vào chất lỏng này, hậu quả sẽ vô cùng bi thảm

Nhìn Tiểu Ân gật đầu, Hi An đập nắp hộp lại, đưa tới

Tiểu Ân nhận lấy nó, vừa chạm vào chiếc hộp đã cảm thấy lạnh lẽo, nhất thời Tiểu Ân hiểu được, chiếc hộp này cũng là đồ tốt.

Nhưng ngẫm lại thứ chứa bảo bối như tái sinh nguyên dịch, sao lại bình thường được

Giống như quyển trục quang minh thần vực, nhất định cần phải sử dụng long lân để chế tạo, còn da của các loại ma thú khác không cách nào thừa nhận được vạn năm quang nguyên

Dem tất cả thu vào trong không gian, giao dịch chính thức chấm dứt

Hi An nhìn Cyber Cotton, hần lập tức đi ra ngoài, một lát sau, cầm một cái vật phẩm trang sức không gian tiến vào nói:

- Tiểu Ân, đây là một ít bồi thường của chúng ta dành cho ngươi. Ngươi xem đi, có hài lòng không

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân quét qua một chút, không khỏi hít vào một ngụm hơi lạnh

Trong vật phẩm trang sức không gian, có một đồng lớn tử kim tinh thạch, tính sơ qua, ít nhất cũng trên ngàn khối

Trong lòng hần xuất hiện mùi vị khổ sở, thứ này nếu ở trên tinh cầu của mình có thể coi là dị bảo, nhưng trong mắt Hắc Long Vương và Nguyệt tinh linh ngoài vũ trụ thì nó lại không đáng tiền

Hần yên lặng thu lấy, hơi cười với bọn họ nói:

- Hai vị, nếu chúng ta đã thu được thứ mình cần, ta xin cáo từ

Hi An đứng lên, liếc nhìn Tiểu Ân thật sâu nói:

- Tiểu Ân lần này là vì nhu cầu, hy vọng sau này gặp lại, chúng ta còn có cơ hội hợp tác

Tiểu Ân thâm ý cười:

- Hy vọng là như thế

Đi theo Cyber Cotton, Tiểu Ân rời khỏi thụ động, cười Phi Kiền rời khỏi thành thị, bước chân vào truyền tống trận

Bạch quang bao phủ, cảnh tượng trước mắt trở nên phiêu hốt

Tiểu Ân lẳng lặng nhìn thân thể từ từ biến mất của mình, trong miệng hần thì thào nói:

- Ta còn có thể trở về

Cây cối xây dựng trong thành thị giống như tổ ong, mỗi một kiến trúc được quy hoạch rất hợp lý, cả thành thị nhìn qua thì rất rậm rạp nhưng kỳ thực rất gọn gàng, ngăn nắp, không rối loạn chút nào

Ở phía nam của thành thị có một mảnh hoa viên xinh đẹp, cũng là nơi đẹp nhất trong thành

Dù là người dân của bộ tộc Nguyệt tinh linh hay những người từ nơi khác đều có ấn tượng sâu về nơi này

Giữa biển hoa mênh mông có một căn phòng màu xanh biếc

Đây là quán bar Phong Linh nổi tiếng trong thành

Bên trong có rượu thủy liên được xưng là có hương thơm động lòng nhất trong thành, một chén rượu tương đương với mười viên tử kim tinh thạch, nhưng cung vẫn không đủ cầu

Bởi vì mỗi ngày quán bar chỉ mở cửa hai giờ, hơn nữa chỉ bán một tram chén rượu. Nhưng chính do quy định cổ quái này nên quán bar càng ngày càng nổi tiếng trong thành

Ông chủ của quán bar là Rebagliati, là một vị trung niên Nguyệt tinh linh ôn hòa

Nụ cười thân thiện của hần khiến mỗi vị khách tới đây có cảm giác như ở trong nhà

Hiện giờ vị trung niên tinh linh này đang ở hậu viên rửa thủy liên

Toàn bộ quá trình chế tạo rượu thủy liên đều do hần làm. Chưa bao giờ hần giao cho người khác. Hần coi việc chế tạo rượu là thành tựu lớn nhất của đời mình

Còn hai giờ nữa quán bar mới mở cửa, nhưng giờ phú này, ở trong hậu viên của quán bar có một vị khách không mời mà đến.

Một lão tinh linh râu tóc bạc trắng chậm rãi tiến vào hậu viện, hơi khom người với trung niên tinh linh, nói:

- Sư phụ, con tới chào ngài

Nếu Tiểu Ân ở đây, chắc chắn sẽ sợ tới nỗi nhảy dựng lên

Bởi vì nói những câu này lại là đại trưởng lão Hi An

Tay của Rebagliati vẫn không dừng lại, vẫn dung để điều chế thủy liên, nhưng miệng lại không chút khách khí nói:

- Hi An, ngươi tới đây làm gì? Chẳng lẽ trong tộc xảy ra đại sự sao?

Hi An hơi cười, lão tới bên người Rebagliati, cùng hắn rửa thủy liên

Nếu như nhìn từ bề ngoài thì người khác sẽ đổi thân phận của hai người cho nhau

- Sư phụ, ngài đã ẩn cư ở đây hơn hai trăm năm, đã có linh ngộ gì với đồ vật kia chưa?

- A, Hi An, ngươi là tiên đoán sư duy nhất của bộ tộc chúng ta, chẳng lẽ ngươi không nhìn thấu tương lai của ta sao

Rebagliati nhỏ giọng nói

- Tất nhiên, con xem được

Khuôn mặt của Hi An nở nụ cười mờ mịt nói:

- Nhưng con không xác định rõ tương lai, đặc biệt xuất hiện ngoài ý muốn, lại càng không xác định được

Rebagliati rốt cuộc ngừng đầu lên, ánh mắt của hắn vẫn ôn hoà như trước, khi hắn chăm chỉ nhìn một người., người đó sẽ có cảm giác nhẹ nhàng như gió mùa xuân, đó cũng là nguyên nhân quán bar của hắn nổi tiếng

- Hi An, có gì ngoài ý muốn? Là người giao thủ với ngươi sao?

Hi An hơi kinh hãi nói:

- Sư phụ, lúc đó ngài cũng ở đó sao?

- Không, là ta cảm ứng được

Rebagliati thần nhiên nói

Hai mắt của Hi An sáng lên, kinh hô:

- Sư phụ, ở xa như vậy mà ngài cũng cảm ứng được, chẳng lẽ ngài đã dung hợp với vật kia?

Rebagliati bất mãn nói:

- Nếu ta thành công dung hợp với nó, ngươi đã sớm đoán được

Hi An có vẻ xấu hổ cười nói:

- Sư phụ, mặc dù ngài không thành công dung hợp nhưng con nghĩ, chắc chắn ngài có thu hoạch

Rebagliati cười khở nói:

- Thứ này ở trong tay ta suốt hai trăm năm, dù là kẻ ngu cũng có chút thu hoạch

Hi An chỉnh lại sắc mặt nói:

- Sư phụ, thứ này rơi vào tay của ngài mới phát huy được tác dụng, nếu rơi vào tay người khác, chỉ sợ chưa nghiên cứu được gì đã bị cản trở mà chết

Rebagliati chậm rãi lắc đầu nói:

- Vũ trụ to lớn, cao nhân xuất hiện tầng tầng lớp lớp, những người hơn ta, có thể nói nhiều không đếm xuể

Hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại nói:

- Người giao thủ với người là hậu sinh của gia tộc nào, không ngờ lại nắm giữ bốn tầng kết giới, thực sự là nhân vật tài giỏi. Nếu hắn có kỳ ngộ như ta, chắc chắn một trăm năm sau sẽ đại thành

Sắc mặt của Hi An hơi đổi, mặc dù hắn đánh giá Tiểu Ân cực cao nhưng lời Rebagliati nói mới khiến hắn khiếp sợ

- Sư phụ, tên đó không phải tới từ gia tộc Phong Linh

- Không phải? Không có khả năng, trên người của hắn, ta cảm nhận được hơi thở của Nguyệt tinh linh

Rebagliati kinh ngạc nói

- Vâng, trên người hắn quả thực có hơi thở của bộ tộc Nguyệt tinh linh, hơn nữa vì người này mà ngay cả nữ thần đại nhân cũng tự mình dùng nghi thức tiên đoán giáng lâm

Hi An nói

Lần này Rebagliati mới chính thức động dung, ánh mắt của hắn nhìn Hi An mang theo thần sắc khác lạ, dường như muốn hỏi gì đó

Hi An kể lại chuyện Tiểu Ân xuất hiện trong truyền tống trận, gặp Cyber Cotton, mua sắm ma pháp trận đồ tàn khuyết, tỉ thí, các chuyện lớn nhỏ, không hề bỏ sót chuyện nào, cuối cùng hắn lấy hai quyển trục từ vật phẩm trang sức không gian ra, đặt trước mắt Rebagliati, nói:

- Đây là hai quyển trục quang minh thần vực hang thật giá thật, trong đó có một quyển là trân phẩm, thậm chí không bị chút tổn hại nào

Hai mắt Rebagliati nhìn chăm chăm vào hai quyển trục này, lần đầu tiên sau hai trăm năm, ánh mắt của hắn mới trở nên kích động

Nhẹ nhàng vuốt ve hai quyển trục, lực lượng tinh thần của hắn xuyên qua sợi tóc của long vương, cảm nhận năng lượng cường đại ẩn chứa bên trong

Khi nguồn năng lượng này tiếp xúc với tinh thần ý thức của hắn, trong ngực của hắn, một kiện vật phẩm đặc thù bắt đầu cộng hưởng đó chỉ xuất hiện một lúc, liền không lưu tình bị chặt đứt

Nhưng một tia cộng hưởng kì dị đó lại khiến Rebagliati vui mừng, cảm giác vui sướng đó còn hơn cả khi hắn đoạt được kiện bảo bối đó

Hắn thở dài một hơi, bàn tay khẽ động, đã nắm lấy quyển trục quang minh thần vực do Tiểu Ân chế tạo

Ánh mắt của Hi An thủy chung dừng lại trên ngón tay thon dài của sư phụ, giờ phút này than nhẹ một tiếng, trong lòng tràn ngập khâm phục

Rebagliati không cần mở quyển trục ra cũng phát hiện ra đó là mặt hang cao cấp, năng lực kỳ lạ này đã vượt qua phương thức lý giải năng lượng của hắn

- Hi An, ta muốn bế quan

Rebagliati ôn nhu nói

- Sư phụ, ngài yên tâm

Hi An vỗ tay, hắn rửa sạch toàn bộ thủy liên, kiên quyết nói:

- Quán bar của người xin hãy giao cho con, con cam đoan không để sinh ý của nó đi xuống

Rebagliati dung ánh mắt hoài nghi nhìn lão tinh linh, rốt cuộc nói:

- Hy vọng sau khi ta quay lại, thủy liên không bị người phá hỏng

Hi An cười lớn hai tiếng nói:

- Sư phụ, chúc ngài may mắn

Rebagliati khê lắc đầu, thân hình lắc lư khê biến mất. Với năng lực của Hi An cũng không biết hấn biến mất như thế nào

Thở dài một tiếng, Hi An lấy một khối bài chuẩn bị từ trước trong vật phẩm trang sức không gian ra đặt ở giữa cửa

Phía trên viết:

- Chủ nhân có việc, ngừng tiếp khách một năm

Sau đó hấn tới hậu viện, phát ra tín hiệu, một lát sau, đám người Cyber Cotton yên lặng xuất hiện ở chỗ này

- Sửa sang lại một chút, đem tất cả thuỷ liên đã rửa sạch thu thập lại, chuẩn bị mở kho lấy rượu thuỷ liên

Hi An không chút do dự phân phó

Cyber Cotton do dự một chút nói:

- Sư phụ, đó là thuỷ liên của sư tổ đó

- Ta biết, thuỷ liên có thể tăng cường thể chất, khai phá tiềm năng cơ thể. Tất nhiên phải ưu tiên cho bộ lạc của chúng ta, làm sao có thể để ngoại tộc hưởng

- Nhưng

Cyber Cotton lấp bắp nói:

- Những quy định này là do sư tổ đặt ra

Hi An trầm mặc nói:

- Sư tổ không có ở đây, hiện giờ ta làm chủ, nhanh làm đi

Cyber Cotton cười khó nói:

- Vâng

Hi An đột nhiên vẫy tay nói:

- Chắc sư phụ phải bế quan một năm, một năm sau chúng ta sẽ khôi phục lại mọi thứ, các người nhớ phải giữ mồm giữ miệng đó

- Vâng

Môi của Cyber Cotton run lên, thầm nghĩ chúng ta không nói, chẳng lẽ dựa vào năng lực của sư tổ không nhìn ra mảnh khoé trong đó hay sao? Nhưng những lời này phải chôn ở trong lòng, vĩnh viễn không thể nói ra

Hơn mười thiếu nữ Nguyệt tinh linh xinh đẹp đi chân trần tiến vào mảnh thuỷ liên, các nàng thành kính tìm kiếm thuỷ liên chín, hơn nữa hàm rang khéo léo gỡ thuỷ liên xuống, sau đó còn để vào không gian ngủ đông.

Trong quá trình này, môi của mỗi thiếu nữ đều bị tổn thương nhỏ, nhưng các nàng không lấy tay chùi đi. Chỉ trong chốc lát, khuôn mặt tràn ngập sức sống của các nàng nhất thời nhiễm đỏ. Chỉ là ánh mắt của các nàng vẫn thành kính như trước, không chút dao động nào

Hi An bình tĩnh nhìn mọi chuyện, hấn nhìn hướng Rebagliati biến mất, nhẹ nhàng nói:

- Sư phụ, xin tha lỗi cho con, con nhìn thấy tương lai không hoà bình như tưởng tượng của ngài. Cho nên con phải dẫn dắt tộc nhân đi lên, mà thuỷ liên của ngài rất quan trọng với tộc nhân của chúng ta

Rất nhanh đám người Cyber Cotton đã làm xong mọi việc, hái xuống tất cả thuỷ liên chín

Hi An chậm rãi nói:

- Cyber Cotton, mang chúng đi chế tạo dịch thuỷ liên

Cyber Cotton đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt nhìn sư phụ tràn ngập kinh hãi:

- Sư phụ, đây là cảm

Hi An thản nhiên cười, ánh mắt của hắn như nhìn xuyên qua mảnh sương mù nói:

- Không sai, đây là cảm, nhưng đây cũng là...

252. Chương 73: Lựa Chọn Của Smile

Chỉ là lần này, năng lượng trên người hắn vô cùng an tĩnh, không giống như lần đầu có biến hóa khác thường. Phát hiện này khiến trong lòng Tiểu Ân có cảm giác buồn bực

Nhưng suy nghĩ lại, nếu mỗi lần tới vũ trụ lại tăng thêm một bậc, vậy hắn đi mấy lần, chẳng phải sẽ lợi hại hơn nữ thần Ánh Trăng sao

Đó là ý nghĩ không thực tế...

Trong cảm giác của hắn, không gian vũ trụ đột nhiên uốn khúc lại, còn hắn giống như một mắt xích, di chuyển giữa hai điểm

Sau đó trước mắt hắn ảm đạm, hắn xuyên qua hai điểm, bước vào trong ma pháp trận

Trong lòng hơi hoài nghi, mỗi lần xuyên qua đều không có ánh sáng lóe lên, sao lại khác lần trước

Hắn ngẩng đầu nhìn, lúc này mới hiểu rõ, nguyên giờ này mặt trời trên khối tinh cầu này đã xuống núi

Đột nhiên trong lòng xuất hiện điềm báo, Tiểu Ân không quay đầu lại, lực lượng tinh thần nhanh chóng tập trung, hơn nữa nóng lòng muốn thử kết giới trên người

Trải qua trận đấu với Hi An, niềm tin của Tiểu Ân đại tăng. Đối với thực lực của bản thân mình, hắn còn chưa xác định rõ. Cho nên trong lòng hắn muốn tìm một đối thủ tốt để giao thủ. Khi tinh thần ý thức của hắn tập trung vào đối phương, khi thể trên người hắn từ từ tỏa ra

Bởi vì người bị tinh thần của hắn tập trung không phải ai khác mà là u linh long Lida. Dù Tiểu Ân muốn tìm đối thủ nhưng không thể ra tay với lão long này

- Lida các hạ, ngài lén lút trốn ở chỗ này làm gì thế?

Tiểu Ân tức giận nói

- Ta vốn ở đây mà

Lida oan uổng nói:

- Sau khi người rời đi, thậm chí ta còn chưa bao giờ rời khỏi chỗ này

Sắc mặt của Tiểu Ân hơi đỏ lên. Lúc này hắn mới nhớ ra, dường như đối phương thực sự đứng nguyên một chỗ

- Được rồi, do ta quá cẩn thận

Tiểu Ân thừa nhận sai lầm của mình nói:

- Ngài ở đây chờ ta trở về sao

- Đúng vậy, nhưng ta không nghĩ ra, ngài quay trở về nhanh như vậy

Lida kinh ngạc nói:

- Ngài thức sự lấy được tái sinh nguyên dịch và lá của thể giới thụ sao?

- Tất nhiên

Tiểu Ân ưỡn ngực nói:

- Chỉ là hai đồ vật mà thôi, đó là chuyện rất dễ dàng

Thân hình giống như hắc vụ (sương mù đen) của Lida rút cuộc động:

- Thật tốt, không hổ danh là người được bệ hạ nhìn trúng. Chúng ta trở về thôi, chờ chúng ta khôi phục lại thân thể, nhất định đề cử với bệ hạ để người trở thành ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc hắc long

- Ngoại tộc trưởng lão?

Khuôn mặt của Tiểu Ân lộ ra thần sắc dở khóc dở cười nói:

- Rất xin lỗi, ta là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc Nguyệt tinh linh rồi

- Bộ tộc Nguyệt tinh linh?

Lida xem thường, cười lạnh một tiếng

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động nói:

- Lida các hạ, lần này ta tới nơi giao dịch của bộ tộc Nguyệt tinh linh để trao đổi vật phẩm. Ngài cho rằng bộ tộc Nguyệt tinh linh có thực lực như thế nào?

Lida suy nghĩ một lúc nói:

- Bộ tộc Nguyệt tinh linh sao? Bọn họ là nghệ thuật gia, ngay cả Long tộc chúng ta cũng thích đồ do bọn họ chế tạo ra

Nghe được câu này, trong lòng Tiểu Ân thực sự chết lặng

Lần này tiến vào vũ trụ, Tiểu Ân cảm nhận rõ sự cường đại của bộ tộc Nguyệt tinh linh

Mặc dù trong thành, Tiểu Ân chỉ gặp được một ít cường giả cấp bậc ma đạo sỹ của Nguyệt tinh linh. Nhưng ở trong thành, Tiểu Ân lại cảm giác có một loại áp lực không rõ ràng

Đặc biệt khi hắn quyết đấu với Hi An, thậm chí Tiểu Ân còn mơ hồ nhận ra có một loại lực lượng mơ hồ bao quanh người hắn

Đạo lực lượng đó không hề có địch ý. Nhưng khi Tiểu Ân và Nhất Hào liên thủ với nhau vẫn không xác định được rõ sự tồn tại của đạo lực lượng đó

Thực lực như thế, chỉ sợ đã vượt qua cực hạn của ma đạo sỹ

Chính bởi vì nguyên nhân này nên sau khi hoàn thành mọi việc, Tiểu Ân lập tức rời khỏi thành. Bởi vì hắn có cảm giác sợ hãi mơ hồ khi ở trong thành

Hơn nữa theo hiểu biết của hắn, bộ tộc Nguyệt tinh linh ở trong thành không được coi là cường đại nhất. Đừng nói là cao thủ nhiều như mây ở mẫu tinh của Nguyệt tinh linh. Dù là bộ tộc Nguyệt tinh linh ở nơi khác trong vũ trụ cũng có thực lực không kém Nguyệt tinh linh ở trong tòa thành đó

Nhưng chính sự cường đại tới khó tin đó của Nguyệt tinh linh, trong mắt Lida lại chỉ được xem là nghệ thuật gia. Bởi vậy có thể thấy được, lão long này không đặt bộ tộc Nguyệt tinh linh ở trong mắt

Cổ hơi rung động, Tiểu Ân thử dò hỏi:

- Lida các hạ, nếu bộ tộc Nguyệt tinh linh xung đột với Long tộc, sẽ có kết quả gì?

Lida kinh ngạc nhìn Tiểu Ân nói:

- Long tộc khó có khả năng xung đột với bộ tộc Nguyệt tinh linh

- Tại sao?

Lida nói:

- Tại sao? Điều này, người đã từng nhìn thấy con hổ xung đột với sư tử chưa?

Tiểu Ân nghe thế, liền không biết nói gì

Rút cuộc hắn hiểu được, trong mắt Long tộc, bộ tộc Nguyệt tinh linh chỉ được xem là vật săn bắt, căn bản chưa bao giờ được Long tộc để trong mắt

Mặc dù giờ phút này Lida đã đánh mất thân hình có lực chiến đấu cường đại, biến thành một đầu u linh long nhỏ yếu, nhưng tâm tình cao ngạo của hắn không hề thay đổi

Hơi lắc đầu, Tiểu Ân không còn hứng thú nói chuyện phiếm với hắn nữa. Bởi vì hắn phát hiện, bản tính của Long tộc và loài người dường như khác nhau

Đi theo Lida, bọn họ thuận lợi phát động thượng cổ truyền tống trận, tới hải đảo mà Hắc Long Vương tạm cư trú

Khi Tiểu Ân nhìn thấy Hắc Long Vương thì thấy lão long này đang cố gắng khắc một ma pháp trận thần kỳ lên vách núi

Đối với ma pháp trận, Tiểu Ân có hứng thú cực lớn, vừa mới nhìn qua, hắn lập tức tới gần để nhìn xem đó là thứ gì

Nhưng trong thế giới ma pháp, ma pháp trận rất phong phú, cho dù Hắc Long Vương có kinh nghiệm hơn mười vạn năm, cũng không thu thập được hết ma pháp trận, càng huống chi là kẻ nửa mùa như Tiểu Ân

Nhìn nửa ngày, lông mày của Tiểu Ân cau lại. Thậm chí hắn còn gọi Nhất Hào ra. Trải qua phân tích của Nhất Hào, hắn mơ hồ nắm được một chút thông tin và cấu tạo của ma pháp trận phức tạp này. Trên phương diện ma pháp trận, Tiểu Ân chưa thể so sánh được với Hắc Long Vương

Ít nhất, trong khoảng thời gian ngắn, Tiểu Ân không thể tiêu hóa được thông tin này

Cũng may Hắc Long Vương không dùng hoa văn để che giấu ma pháp trận. Nếu không dù cho Tiểu Ân thời gian một năm, cũng chưa chắc tìm ra được đầu mối

Toàn bộ tinh thần của Hắc Long Vương tập trung vào một bộ phận nguyên liệu đã hoàn thành. Sau đó hắn vỗ hai tay, kết thúc công việc

Mặc dù ma pháp trận chưa được khắc xong, nhưng phần kết cấu đã được dựng. Có thể nói công đoạn còn lại không còn quan trọng

Hắn quay đầu lại, nhìn Tiểu Ân dường như có ngộ ra gì đó nói:

- Người cảm giác ma pháp trận này như thế nào?

Tiểu Ân vô thức gật đầu nói:

- Không tồi, dường như là ma pháp trận triệu hoán. Một khi thành công, nguyên liệu ở trung tâm sẽ cộng hưởng với nhau, à, đây là tần suất gì?

Lông mày của Tiểu Ân cau lại. Bởi vì trải qua phân tích của Nhất Hào, Tiểu Ân rút ra được kết luận, có một loại tần suất đặc thù

Hắc Long Vương lộ vẻ mặt kinh ngạc, hắn ngạc nhiên nhìn Tiểu Ân nói:

- Cả điều này mà người cũng suy đoán ra?

Tiểu Ân nhất thời biến sắc, hắn lập tức để Nhất Hào ẩn đi, từ từ nghiên cứu. Khuôn mặt tràn đầy tươi cười nói:

- May mắn, hắc hắc, chẳng qua chỉ là may mắn mà thôi

Hắc Long Vương khẽ lắc đầu. Hừ nhẹ một tiếng nói:

- Quái thai, đúng là quái thai

Tiểu Ân cười hai tiếng nói:

- Long vương đại nhân, tri thức của ngài quả là uyên bác. Từng cái ma pháp trận mới nối tiếp nhau, thật quá lợi hại

Hắc Long Vương hừ lạnh một tiếng nói:

- Người muốn theo ta học không?

Đầu Tiểu Ân gật giống như con gà mổ thóc, ánh mắt tràn ngập chờ mong

Không nghĩ tới, Hắc Long Vương lại lắc đầu nói:

- Ma pháp trận đồ của ta đều là mật kỹ của Long tộc, không thể dạy cho người

Sắc mặt của Tiểu Ân nhất thời suy sụp, vẻ mặt đầy tiếc nuối

Hắc Long Vương nói:

- Nhưng người có thể ở bên cạnh nhìn, có thể học được bao nhiêu phải dựa vào bản thân của người

Đôi mắt của Tiểu Ân sáng kên, nặng nề gật đầu một cái

Hắc Long Vương hỏi:

- Lần này thu hoạch thế nào?

- Rất lớn

Tiểu Ân nghiêm túc nói:

- Không ra ngoài đúng là không biết thế giới bên ngoài rộng lớn.

Hắn khom người, chân thành nói:

- Cảm ơn ngài đã cho ta cơ hội này

Trải qua hành trình trong vũ trụ, Tiểu Ân hiểu được, Hắc Long Vương biết mình tiến giai thành ma đạo sỹ, cho nên mới cố ý để hắn ra ngoài mở rộng tầm mắt

Còn lý do bản thân không thích hợp ra ngoài, căn bản chỉ nói cho có lệ mà thôi.

Với thực lực của Hắc Long Vương, nếu muốn ẩn giấu thân phận, ai có thể nhìn ra chứ

Hắc Long Vương lặng lẽ cười nói:

- Đây là do người dùng thực lực dối lấy. Có lẽ....

Hắn dừng một chút, từ từ nói:

- Có lẽ ngày sau ta cũng sẽ nhờ người che chở

- Ngài?

Mi mắt Tiểu Ân giật giật nói:

- Ngài đang nói đùa sao?

Hắc Long Vương nói những lời này, cho dù là người cuồng vọng cũng không dám tin là thật

Hơi cười, Hắc Long Vương thì thào nói:

- Loài người là sinh vật khó tin nhất. Trời mới biết sau này thực lực của các người đạt tới mức nào

Tiểu Ân tự biết mình biết người, hắn không có niềm tin mãnh liệt như Hắc Long Vương. Khóe miệng hơi nhếch lên, Tiểu Ân vội vàng chuyển đề tài nói:

- Long vương các hạ, ma pháp trận của ngài có tác dụng gì?

- Ma pháp trận này à?

Hắc Long Vương tùy ý nói:

- Nhân thủ ở nơi này của ta quá ít, nên muốn tìm người trợ giúp

- Giúp đỡ?

Trong lòng Tiểu Ân giật mình, ánh mắt của hắn mơ hồ tỏa sáng:

- Chẳng lẽ ngài muốn triệu hoán hắc long?

Hắc Long Vương cũng không trả lời mà hỏi ngược lại:

- Tiểu Ân, lần này ngươi đi mang được những thứ đó về chứ?

Tiểu Ân lập tức cung kính nói:

- Không làm nhục sứ mạng, may mắn hoàn thành

Nói xong, Tiểu Ân đem hai kiện vật phẩm ra. Kiện đầu tiên là chiếc hộp màu đen, còn kiện khác là nhánh cây màu xanh biếc bị đông cứng

Ánh mắt của Hắc Long Vương đảo qua hai kiện đồ vật này, hài lòng gật đầu nói:

- Không sai, quả thực là hai kiện bảo bối này. Có nó, có thể khôi phục lại xương cốt và cơ nhục, khôi phục lại thân thể cực mạnh

Tiểu Ân do dự một chút, hỏi:

- Long vương đại nhân, ngài tính dùng chúng cho mình?

- Ta? Đương nhiên là không

Hắc Long Vương không nhịn được cười nói:

- Thứ này chỉ có thể để sinh vật có trình độ ngàn năm truyền kỳ sử dụng, nếu khi còn sống mà có năng lực vượt qua cực hạn này, sẽ không có bất cứ tác dụng gì

Khóe mắt của Tiểu Ân giật giật. Hắc Long Vương vô ý biểu đạt vài ý tứ

Trong đó có một ý đúng như Tiểu Ân phỏng đoán. Khi còn sống Lida và Bulliet đều đạt tới cảnh giới ngàn năm truyền kỳ. cho nên bọn họ mới có thể dùng thủ đoạn này để sống lại

Mà bản thân Hắc Long Vương đã vượt qua cảnh giới ngàn năm truyền kỳ, còn bản thân hắn đạt tới trình độ nào, hiện giờ Tiểu Ân không thể biết được

Tay áo của Hắc Long Vương mở ra. Nhất thời hai kiện vật phẩm biến mất, Hắc Long Vương vuốt cằm nói:

- Tốc độ làm việc của ngươi rất nhanh, ta đoán ít nhất ngươi phải mất một tháng hoặc thời gian dài hơn mới đem được hai đồ vật này về. thế nhưng mới có hai ngày ngươi đã tìm được

Tiểu Ân cười hắc hắc nói:

- Tất cả là do phúc khí của ngài

Hắc Long Vương hừ lạnh một tiếng nói:

- Lần này ngươi dùng quyền trục long lân đổi được bao nhiêu tử kim tinh thạch, lấy ra đây đi

Tiểu Ân nao nao, vuốt vuốt vòng cổ, vẫn còn thừa tám quyền trục long lân chưa bán. Nhưng tử kim tinh thạch thì có không ít. Tiểu Ân lấy một cái vật phẩm trang sức không gian ra

Hắc Long Vương nhận lấy, lông mày cau lại nói:

- Sao lại chỉ có trăm khối tử kim tinh thạch?

- Không phải ngài nói, chỉ có thể đổi được trăm khối tử kim tinh thạch sao?

Hắc Long Vương trừng mắt nhìn Tiểu Ân, vẻ mặt đầy hung ác nói:

- Ta nói một quyền trục long lân rồng đổi được trăm khối tử kim tinh thạch, chứ không phải toàn bộ

Mi mắt của Tiểu Ân sụp xuống, trong lòng thầm mắng, lão long nói không rõ, may mà bản thân mình không mang ra để bán, nếu không muốn hối cũng không kịp

Cắn răng một cái, đem hơn một ngàn khối tử kim tinh thạch do Cyber Cotton biếu tặng ra

Hắc Long Vương liếc mắt nhìn một cái, lúc này mới nở nụ cười mỹ mãn, hơn nữa còn trả trăm khối tử kim tinh thạch trong vật phẩm trang sức cho hắn

Nhìn vật phẩm trang sức trong tay, trong lòng Tiểu Ân buồn bực vạn phần

Đột nhiên Tiểu Ân nghĩ tới một chuyện, hần móc hộp ngọc nói:

- Long vương, ta có việc muốn thỉnh giáo
- Nói đi

Hắc Long Vương chậm rãi nói, đồng thời vút một viên tử kim tinh thạch vào trong miệng. Sau đó từ từ gặm

Trong lòng Tiểu Ân hạ quyết tâm, tuyệt đối không để Hắc Toàn Phong học theo lão tổ tông, nếu không dù mình có táng gia bại sản cũng không nuôi nổi đại gia hỏa đó

Nhưng khuôn mặt của hần tràn ngập ý cười nói:

- Đây là ma hạch tinh hồn cấp chính do ta ngẫu nhiên lấy được. Nhưng tinh hồn có oán niệm quá cường đại, khiến ta không dám sử dụng, ngài xem có biện pháp nào để bù đắp không?

Hắc Long Vương kinh ngạc mở hộp ngọc. Ánh mắt đảo qua, tiếc hận nói:

- Đáng tiếc, thật đáng tiếc. Khó khi nào ma thú cấp chín nguyện ý bỏ qua bản thân biến thành tinh hồn ma hạch. Nhưng người sử dụng lại không biết cách tạo thành hậu quả như bây giờ. Thật là đáng tiếc mà
- Tiểu Ân tràn ngập hy vọng hỏi:

- Ngài có biện pháp giải quyết không?

Hắc Long Vương suy nghĩ một chút nói:

- Dễ xử lý, để ta ăn nó, tất cả vấn đề đều được giải quyết

Sắc mặt của Tiểu Ân trở nên căng thẳng, vội vàng đoạt lại tinh hồn ma hạch

Lão gia hỏa là kẻ không giảng đạo lý. Nếu hần thực sự ăn tinh hồn ma hạch, lúc đó mới gọi là khóc không ra nước mắt

- Long vương đại nhân, ta thật thỉnh giáo ngài mà
- Ta cũng vậy

Hắc Long Vương không biết liêm sỉ nói:

- Thứ này rất khó có được, là thuốc bổ đó, không ăn thì thật lãng phí

Thiếu chút nữa là Tiểu Ân giận sôi lên, đầu hần lắc như cái trống nói:

- Đây là thủ đoạn bảo vệ tính mạng của ta, tuyệt không thể để ngài ăn

Hắc Long Vương vạn phần tiếc nuối nhìn tinh hồn ma hạch trong tay Tiểu Ân, rốt cuộc nói:

- Được rồi, muốn giải quyết chuyện này kỳ thực rất đơn giản. Đầu tiên ngươi tìm một đầu ma thú biến dị cường tráng. Được rồi, Hắc Toàn Phong ở trong không gian ngủ đông của ngươi chứ?

- Không có ở đây

Tiểu Ân không chút do dự nói:

- Nó không thích ở trong không gian ngủ đông. Cho nên ta để Mary chiều cổ nó

Hắc Long Vương nao nao, hỏi:

- Người chiều nó như thế từ khi nào?

Tiểu Ân gật đầu nói:

- Từ khi ta tiến giai thành ma đạo sỹ

Ánh mắt Hắc Long Vương lộ ra vẻ hâm mộ, dường như rất hài lòng với quyết định của Tiểu Ân

- Tốt, chờ người gọi Hắc Toàn Phong tới rồi nói

Hắc Long Vương nhẹ giọng nói.

Tiểu Ân chần chờ một chút, nhẹ nhàng sờ nhãn bạch cốt trên tay, hai đạo ánh sáng chiếu rọi trên mặt đất, sau khi ánh sáng biến mất. Hoàng Toàn Phong và Bạch Toàn Phong xuất hiện

- Long vương đại nhân, chúng nó là ma thú biến dị

Về mặt Tiểu Ân chờ mong nói.

Phản ứng của hai đầu ma thú không giống nhau

Hoàng Toàn Phong vừa mở hai mắt ra, nhìn thấy Tiểu Ân liền trở nên hưng phấn. Hai cánh mở ra, bay vòng quanh người Tiểu Ân, ánh sáng màu vàng kim trên người nó không ngừng khuyếch tán ra ngoài

Được ánh sáng này bao phủ, tất cả mọi người đều có cảm giác thật thoải mái

Không chỉ như thế, thân hình của Hoàng Toàn Phong nhanh chóng thu nhỏ lại. Rất nhanh biến thành một con bướm dài năm mươi cm, vũng vàng đậu trên vai trái của Tiểu Ân

Còn Bạch Toàn Phong sau khi tỉnh lại, mặc dù không rời xa Tiểu Ân, nhưng cũng không chủ động thân cận. Chỉ là hiện tại thái độ của nó với Tiểu Ân đã tốt hơn nhiều

Tiểu Ân nhẹ nhàng vuốt ve con bướm trên vai, đồng thời hân hoan cười với Bạch Toàn Phong đang cuộn bên chân mình. Hắn có thể cảm ứng rõ, tâm lý đề phòng của tiểu gia hỏa này không còn mãnh liệt như trước nữa. Có lẽ nhìn thấy cảnh Hắc Toàn Phong dùng máu để đổi lấy nguyên liệu, thái độ của nó đã tốt lên

Ánh mắt của Hắc Long Vương đầu tiên nhìn Hoàng Toàn Phong, tầm tắc lấy làm kỳ lạ nói:

- Đây chẳng phải là tiểu gia hỏa thuộc hoàng kim bộ tộc sao, thật là kỳ quái, dường như nó biến dị

Tiểu Ân tức giận nói:

- Nó vừa mới sinh ra đã hấp thu nhiều năng lượng vong linh như vậy, còn không biến dị? Nếu không biến dị chỉ sợ nó đã chết rồi

Nghe giọng nói oán giận của Tiểu Ân, Hắc Long Vương vội vàng dời ánh mắt đi, thấy Bạch Toàn Phong bên chân Tiểu Ân. Hai mắt hắn mở ra, sau đó kinh hô:

- Trời ạ, là biến dị Slime, hơn nữa còn là biến dị cấp năm

Khi nói những lời này, trên người Hắc Long Vương rõ ràng tỏa ra một ít long khí, hơn nữa còn dùng ánh mắt thèm thuồng nhìn Bạch Toàn Phong

Bị long khí ảnh hưởng, Bạch Toàn Phong càng cuộn mình lại, giống như củ khoai tây khiến người khác kinh thán

Tiểu Ân nhướn mày, hơi thở khê khuyếch tán, đem Bạch Toàn Phong bao phủ vào trong, xua tan long khí của Hắc Long Vương đi

Bạch Toàn Phong rốt cuộc mở mắt, về mặt của nó tràn ngập cảm kích

Hai mắt Hắc Long Vương tỏa sáng nói:

- Biến dị Slime rất hiếm thấy, hơn nữa bên trong thân thể nó còn có dòng máu của phượng hoàng. Tiểu Ân người tặng nó cho ta đi?

Tiểu Ân lập tức lắc đầu nói:

- Không được, nó là ma sủng của ta, trừ khi nó tự nguyện nếu không ta không thể để ai đã thương nó

Ngữ khí của hắn rất kiên quyết, không hề có chút thương lượng nào cả

Khuôn mặt của Hắc Long Vương lộ vẻ tức giận. Nhưng cảm ứng được sự quyết tâm của Tiểu Ân, hắn thở dài một hơi:

- Được rồi, ta sẽ không ép buộc

Thân hình run rẩy của Bạch Toàn Phong rốt cuộc bình tĩnh trở lại. Ánh mắt của nó nhìn Tiểu Ân có sự biến hóa

Hắc Long Vương cân nhắc một chút, đột nhiên thở dài nói:

-Tiểu Ân, vận khí của ngươi thật tốt, ba đầu ma sủng đều biến dị, rốt cuộc ngươi kiếm chúng ở đâu?

Tiểu Ân đắc ý ngẩng đầu nói:

- Duyên phận, đó là duyên phận

Hắc Long Vương bất mãn hừ lạnh một tiếng nói:

- Ngươi không phải muốn sử dụng tinh hồn ma hạch sao. Kỳ thật sử dụng biến dị Slime chính là biện pháp giải quyết tốt nhất

Tiểu Ân nhẹ giọng nói:

- Xin ngài chỉ giáo

- Slime là sinh vật cấp thấp nhất. Muốn sinh ra biến dị cực khó. Trên cơ bản không có khả năng thành công. Hơn nữa do khởi điểm của nó quá thấp, cho nên dù có biến dị, cũng không được trọng dụng. Nhưng con Slime này lại khác, sau khi nó biến dị nó có được dòng máu của phượng hoàng. Nếu có thêm huyết mạch long tộc, như vậy nó có thể tiến giai tới cấp chín, hơn nữa còn tiến giai cao hơn nữa

Ánh mắt của Hắc Long Vương nhìn về phía tinh hồn ma hạch nói:

- Tinh hồn trong ma hạch một lòng muốn chết, nếu để biến dị Slime nuốt nó, thì tiểu gia hỏa này chẳng những có thể ngay lập tức tiến giai lên cấp chín, lại còn được truyền thừa toàn bộ lực lượng của ma thú.

Ánh mắt của tiểu Ân và Bạch Toàn Phong nhìn nhau. Mặc dù Bạch Toàn Phong chỉ là ma thú cấp năm. Nhưng giây phút này Tiểu Ân tin, trí tuệ của nó không dưới loài người. Bởi vì trong ánh mắt của nó lộ rõ vẻ tham lam.

Hắc Long Vương thở dài một tiếng nói:

- Đây là đặc tính của Slime. Mặc dù chúng nó là sinh vật bậc thấp nhưng một khi tiến giai thành cao giai, chúng nó sẽ có năng lực cắn nuốt và hấp thu. Có lẽ chúng thần muốn bồi thường cho chúng nó.

Tiểu Ân nghiêm mặt hỏi:

- nếu để Bạch Toàn Phong cắn nuốt ma hạch, nó có gặp nguy hiểm không?

Hắc Long vương cười nói:

- Hạn chế chủng tộc sao có thể dễ đột phá. Điểm khởi đầu của nó chỉ là Slime, cũng không phải chủng tộc mạnh mẽ gì. Chỉ nhờ cơ duyên xảo hợp mới tiến giai được. Nếu không dùng mạng để đánh cược, cả đời nó chỉ có thể là ma thú cấp năm.

Môi Tiểu Ân hơi động một chút, hẳn biết Hắc Long Vương không có lừa mình.

Dù sao Slime quá nhỏ yếu, dù nó biến dị cũng không có khả năng sánh vai với ma thú cường đại như Hắc Toàn Phong và Hoàng Toàn Phong.

Nhưng giờ phút này, xuất hiện một cơ hội, nhưng cơ hội này quá mức nguy hiểm, quả thực không thành công thì mất mạng, hoàn toàn là dùng tính mạng để đánh đổi, khiến Tiểu Ân cảm thấy khó xử.

Đột nhiên thân thể của Bạch Toàn Phong hơi run lên, thân hình của nó kéo dài ra, ngay cả khi bị long khí của Hắc Long Vương trấn áp, nó vẫn kiên trì biến thành hình dáng con tắc..

Đôi mắt của nó lóe ra tia sáng động lòng người. Mặc dù nó không dùng ngôn ngữ loài người, nhưng giây phút này, Tiểu Ân và Hắc Long Vương biết sự lựa chọn của nó.

Hắc Long Vương cất tiếng cười to nói:

- Tốt, Tiểu Ân, ma sủng của ngươi thật thú vị, có vài phần giống ngươi đó.

Sắc mặt Tiểu Ân biến ảo khó lường, rốt cục thở dài một tiếng nói:.

- Long vương đại nhân, tất cả đều nhờ ngài.

Ánh mắt của Hắc Long Vương toát ra tia sáng thưởng thức nói:

- Nếu sinh vật nhỏ này có cốt khí như vậy, chắc chắn sẽ có thêm vài phần tiến giai thành công.

Hắc vương móng tay của mình ra, nhẹ nhàng vẽ một nét lên cánh tay còn lại, nhất thời một giọt máu tươi chảy ra.

Giọt máu tươi này khê bắn vào miệng của Bạch Toàn Phong. Hắc Long Vương chậm rãi nói:

- Máu của long và phượng lại hợp làm một trên người Slime, hắc hắc, thật khiến người ta chờ mong.

Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn hắn, trong lòng xuất hiện một ý niệm, có phải vì lý do này mà hắc Long vương mới lấy máu của mình?

- Cho nó.

Hắc Long Vương đột nhiên cao giọng kêu lên.

Tiểu Ân bị dọa sợ, lúc này mới phản ứng lại, hộp ngọc mở ra, đặt trước mặt Bạch Toàn Phong.

Đôi mắt của nó ngược lên, thân thể Bạch Toàn Phong duỗi ra, nhẹ nhàng ma sát với bàn tay của Tiểu Ân một lúc, sau đó nó mới nuốt khối tinh hồn ma hạch.

Tiểu Ân cảm thụ được cánh truyền tới cảm giác kỳ dị, trong lòng tràn ngập ôn nhu.

Tiểu tử này rốt cuộc đã đồng ý mở nội tâm, tiếp nhận mình.

Một lát sau, thân thể của Bạch Toàn Phong bắt đầu run lên, trên người nó bộc phát năng lượng cường đại, nhưng luồng năng lượng này rất xáo trộn.

Tiểu Ân nhanh chóng ngẩng đầu lên, ánh mắt cầu khẩn nhìn Hắc Long Vương.

Hắc Long vương vất chéo tay nói:

- Không cần hỏi ta, bởi vì ta cũng không có biện pháp.

Hắn dừng một chút nói:

- Tất cả sinh vật nếu muốn phá vỡ hạn chế về chủng tộc, bản thân phải trả giá tương ứng. Nếu nó có thể chống đỡ được thì tự nhiên trời yên biển lặng, tiền đồ ngày sau không đo lường được. Nhưng nếu chống đỡ không được thì nó chỉ có thể dùng tính mạng để bồi thường thôi.

- Số mệnh?

Tiểu Ân cười khổ một tiếng nói:

- ngài cũng tin số mệnh?

- TIn.

Hắc Long Vương kiên định nói:

- Tại sao không tin số mệnh? Nếu không có số mệnh thì tại sao nó sinh ra lại không phải là long, là phượng. Nếu không có số mệnh, tại sao nó đột phá được giới hạn về chủng tộc, có cơ hội tiến giai tới cấp chín?

Tiểu Ân yên lặng nhìn hắc Long vương, trong lòng không biết có cảm giác gì. Nếu như không phải biết rõ thân phận của đối phương, Tiểu Ân tin mình đang nói chuyện với một thầy tướng số ở thế kỷ hai mươi mốt.

Ánh mắt của Hắc Long Vương khê đảo qua người Bạch Toàn Phong nói:

- Vận khí của nó không tồi, ít nhất nó có cơ hội, chỉ mong số mệnh của nó giống Hắc Toàn Phong.

Trong đầu Tiểu Ân ngấm lại những lời nói của Hắc Long Vương.

Khóe miệng của hắn lộ nụ cười khố. Không sai, nếu xuất thân không tốt mà muốn dễ dàng vượt qua mọi chuyện, như vậy chỉ có thể đổ cho số mệnh mà thôi.

Không chỉ có Bạch Toàn Phong lựa chọn như thế, ngay cả Hắc Toàn Phong cũng lựa chọn như vậy. Ngày xưa vì đột phá cực hạn của phi thiên hắc giáp tích, nó không chỉ trải qua hai lần thống khổ, nhờ đó mới có được thành tựu như ngày hôm nay.

Cá vượt long môn, tự nhiên có thể hóa thành rồng, nhưng trước khi hóa rồng, nó phải gặp không biết bao nhiêu hung hiểm. Song muốn nổi bật, nó phải dốc hết sức mình.

Nhìn thân thể của Bạch Toàn Phong cuộn lại một chỗ, cho tới giờ cơ nhục không ngừng co quắp, đột nhiên Tiểu Ân nghĩ tới kiếp trước.

Giờ phút này Bạch Toàn Phong ở tầng lớp cuối của xã hội, nhưng nó không cam tâm cả đời ở đó, muốn đứng trên đỉnh kim tự tháp, khiến cả thế giới phải biết tới mình, cho nên nó mới liều mạng như thế.

Giây phút này, tinh thần ý thức của Tiểu Ân dường như cộng hưởng với Bạch Toàn Phong. Hắn dường như cảm nhận được sự cố gắng của biến dị Slime.

Từ khi sinh ra, nó đã khác đồng loại, dù là ở trong trứng, nó đã có ý thức của mình.

Trải qua một đoạn thời gian, nó không ngừng hấp thu năng lượng để có thể tiến hóa tới cấp bậc cao nhất. Nó không lãng phí giây phút nào. Cố gắng của nó đã được hồi báo, nó đứng ở vị trí cao nhất trong chủng tộc. Đúng lúc này, nó gặp Tiểu An, có được lòng hỏa sơn hồng trĩ, khiến nó có cơ hội tiến giai tiếp. Nhưng bởi vì giới hạn về chủng tộc, tiến giai thêm bước đó, nó mất đi khả năng tiến hóa.

Đột nhiên Hắc Long vương và tinh hồn ma hạch xuất hiện, khiến nó có hy vọng tiến hóa tiếp. Dường như nó không cần nghĩ ngợi, liền dùng tính mạng của mình để đổi lấy cơ hội này. Bởi vì trong tai nó dường như có giọng nói, nếu bỏ lỡ cơ hội này, nó sẽ vĩnh viễn dừng lại ở cấp này. Cuộc đời sẽ không còn cơ hội đột phá giới hạn chủng tộc nữa. Cho nên nó liều mạng lựa chọn, bởi vì ngoài tính mạng, nó không còn lựa chọn nào khác.

Yên lặng, Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, thoáng nhìn Hoàng Toàn Phong ở trên vai. Một người một thú tương thông với nhau. Bọn họ đồng thời tiến lên. Tiểu Ân vươn hai tay, lòng bàn tay xuất hiện màu vàng kim. Nhẹ nhàng vuốt ve trên người Bạch Toàn Phong. Cơ nhục trên người nó đình chỉ co quắp, mặc dù chỉ trong chốc lát nhưng cũng khiến Bạch Toàn Phong có cơ hội để thở.

Hoàng Toàn Phong mở hai cánh, thiên phú kết giới của nó trong nháy mắt triển khai, bao phủ Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong. Thậm chí còn bao phủ đám người Hắc Long Vương.

Nhưng Hắc Long Vương không có dấu hiệu gì cả, hắn chỉ lạnh lùng đứng bên cạnh nhìn.

- Tiểu Ân, Bạch Toàn Phong đang đấu tranh với vận mệnh để đột phá chủng tộc, người không giúp được gì đâu.

Tiểu Ân quay đầu, ôn hòa cười:

- Ta biết.

Năng lượng hoàng kim không ngừng xuyên qua đôi tay chảy tới người Bạch Toàn Phong. Trong thiên phú kết giới của Hoàng Toàn Phong, Tiểu Ân dường như nắm giữ năng lượng hoàng kim cao hơn một bậc. Không chỉ có thể xua đuổi cơn đau trên người Bạch Toàn Phong, thậm chí còn dùng năng lượng này làm cây cầu, kết nối tâm ý với Bạch Toàn Phong.

Đó là linh hồn giao tiếp.

Giây phút này, mấy linh hồn trong đầu Tiểu Ân dung hợp lại một chỗ, sinh ra cộng hưởng khó tin.

Ngay cả Hắc Long Vương cũng sửng sồ. Hắn kinh ngạc nhìn Tiểu Ân và hai ma sủng bên cạnh hắn. Khuôn mặt lộ vẻ kỳ quái.

Bởi vì có linh hồn khế ước, hơn nữa Hắc Long vương còn sống hơn mười vạn năm, tất nhiên hẳn hiểu được chuyện đang xảy ra với đám người Tiểu Ân. Khi hẳn hiểu rõ chuyện này, vị Hắc Long vương hiểu nhiều biết rộng này thở dài một hơi, ánh mắt nhìn Tiểu Ân tràn ngập hâm mộ.

Thậm chí hẳn còn có chút hối hận. Có lẽ, vừa rồi hẳn không nên dùng phép thoát ra ngoài mà nên gia nhập vào trong đó.

Ở công quốc Louis, Hắc Toàn Phong đang lười biếng đột nhiên đứng lên, khiến Mary bị dọa sợ.

Nàng đang muốn quát nó thì đột nhiên phát hiện chuyện ngoài ý muốn, trên người đại gia hỏa này có điều gì đó không thích hợp.

Nó ngẩng đầu dậy, nhìn về phương xa, ánh mắt của nó mở to ra, nhả ra những giọt nước mắt.

Không hiểu sao trong lòng Mary trở nên căng thẳng, nàng không biết được suy nghĩ của Hắc Toàn Phong, chỉ có Tiểu Ân mới biết.

Giờ phút này, thân thể Hắc Toàn Phong cử động, không gian quanh người nó xuất hiện biến hóa kỳ dị.

Tới khi mọi chuyện khôi phục lại như bình thường, bóng dáng của Hắc Toàn Phong biến mất trước mặt nàng.

Mary sợ run nửa ngày, trong lòng lạnh lẽo, một lúc lâu sau, nàng mới khôi phục được chút khí lực. Rốt cuộc mở chiếc miệng nhỏ, cất cao giọng nói:

- Lai An...

Nửa giờ sau, cả ma pháp lâm viên trở nên náo động.

253. Chương 74: Phúc, Họa

Sau đó, cách đó không xa xuất hiện một đầu ma thú dài mười lăm thước

Bóng dáng của ma thú này từ hư ảo chuyển thành thật thể, rốt cuộc thoát khỏi không gian trời buộc, xuất hiện trước mặt đám người Tiểu Ân

Nó là ma sủng đầu tiên của Tiểu Ân, á long cấp bảy, Hắc Toàn Phong

Đầu ma thú thông minh này vừa tới nơi, đầu tiên thấy Hắc Long Vương và hai đầu u linh long trốn ở xa xem náo nhiệt

Thân thể của nó thu nhỏ lại một chút, nhưng đáng tiếc, thể tích của nó quá lớn, dù có thu nhỏ thể nào cũng không thể khiến người khác không chú ý tới được

Hắc Toàn Phong cũng biết đạo lý này, động tác vừa rồi của nó chỉ là vô thức mà thôi

Xoay đầu, nó lập tức thấy Tiểu Ân, Hoàng Toàn Phong và Bạch Toàn Phong

Chớp đôi mắt, thân hình của nó lập tức vặn vẹo, chân thấp chân cao bò tới

Giờ phút này, trên người Tiểu Ân, Hoàng Toàn Phong và Bạch Toàn Phong có chút run rẩy, vốn dấu hiệu này chỉ xuất hiện trên người Bạch Toàn Phong, lại có dấu hiệu mở rộng sang người Tiểu Ân và Hắc Toàn Phong, hơn nữa xu thế này rất rõ ràng

Nếu không như thế, sắc mặt Tiểu Ân đã không khó coi như vậy, rõ ràng bị loại thống khổ này ảnh hưởng

Hắc Toàn Phong tới gần bọn họ. Da thịt trên người cũng nổi da gà. Dường như cũng bị loại thống khổ này ảnh hưởng. Nhưng chẳng qua Hắc Toàn Phong chỉ hơi sưng sốt một chút, không có ý định lui bước, ngược lại còn tới gần thêm

Thân hình khổng lồ của nó không ngừng tới gần.. Da thịt trên người nó càng thêm run rẩy. Cùng lúc đó, Tiểu Ân và Hoàng Toàn Phong, Bạch Toàn Phong thoải mái hơn nhiều. Mặc dù trên người vẫn đau đớn mãnh liệt, nhưng ở trong phạm vi chịu đựng được

Khác với Tiểu Ân và Hoàng, Bạch Toàn Phong, dường như Hắc Toàn Phong xem thường nỗi thống khổ này. Thậm chí khuôn mặt của nó chẳng có biểu hiện gì cả

Tiểu Ân thở phào nhẹ nhõm.. Hắc cũng không giải thích được chuyện vừa rồi. Trong cảm giác của hắc, dường như Bạch Toàn Phong sắp đạt tới cực hạn. Nhưng năng lượng trong người nó không có dấu hiệu ổn định trở lại, ngược lại càng thêm rối loạn, dường như Bạch Toàn Phong không còn chống đỡ được nữa

Khi đó, Tiểu Ân quá chú tâm, muốn giúp Bạch Toàn Phong vượt qua cánh cửa này, cho nên mới kích phát năng lượng linh hồn

Lấy linh hồn của hắc làm chủ thể, mấy linh hồn ma sủng trong nháy mắt kết hợp với nhau

Biến hóa này thậm chí còn lan tới linh hồn của Hắc Long Vương, nhưng lão gia hỏa này quá mức lợi hại, cảm nhận được tình hình, liền thoát ra ngoài luôn. Song Tiểu Ân không quan tâm tới chuyện Hắc Long Vương rời đi, hắc thuận lợi đem ba linh hồn của ma sủng kết hợp với nhau

Ngay lúc đó, dị biến xảy ra

Hắc Toàn Phong không lý giải được, xuất hiện bên cạnh hắc, hơn nữa thống khổ khi đột phá gien của Bạch Toàn Phong trong nháy mắt chuyển qua người Tiểu Ân và hai ma sủng còn lại

Đó là cách di chuyển thống khổ, thông qua việc kết hợp linh hồn

Cảm nhận được nỗi thống khổ kịch liệt này, phản ứng đầu tiên của mọi người là rời đi

Tiểu Ân cũng không ngoại lệ, nhưng ngay khi ý niệm này xuất hiện trong đầu hắc, hắc lại phát hiện ra chuyện ngoài ý muốn, dù Hoàng Toàn Phong mới sinh ra không lâu, hay Hắc Toàn Phong đã đi theo mình trong một khoảng thời gian dài, đều không cần nghĩ ngợi, cam tâm gánh chịu phần đau khổ không thuộc về mình

Lựa chọn của chúng nó rất kiên định, căn bản không có dấu hiệu lui bước

Biểu hiện này khiến Tiểu Ân rất xúc động, ngay lập tức hắc bỏ ý niệm lui bước, hơn nữa còn dũng cảm gánh chịu trách nhiệm thuộc về mình

Từ từ, thông qua linh hồn liên lạc, Tiểu Ân cảm ứng được, tình hình của Bạch Toàn Phong đang chuyển biến tốt đẹp

Biến dị Slime vốn đã không chịu nổi thống khổ do đột phá gien mang lại, cả thể xác và tinh thần của nó đã rơi vào tình trạng tuyệt vọng. Nhưng tinh linh có ba cổ lực lượng, không hề do dự, nhận lấy ba phần thống khổ. Linh hồn của nó trở nên âm áp, dấu chí tăng lên

Huyết mạch long phượng trên người nó rút cuộc kết hợp thành một thể, hơn nữa bắt đầu tiêu hóa năng lượng trong tinh hồn ma hạch

Tinh hồn ma hạch vốn tràn ngập tử khí và mộ khí âm u, nhưng hơi thở này bị tinh thần đồng hóa

Giây phút này, Bạch Toàn Phong toàn lực thi triển năng lực thiên phú của mình

Tinh thần từ trường của nó không bị hơi thở này đồng hóa, ngược lại còn điên cuồng cắn nuốt năng lượng đó

Năng lượng đó không khiến dấu chí của Bạch Toàn Phong suy yếu, bởi vì trong ý niệm của nó, hơi thở là một loại vũ khí rất lợi hại, sau khi cắn nuốt sẽ trở thành vũ khí quan trọng để đối địch

Khi Bạch Toàn Phong thoát khỏi khốn cảnh, từ từ phát triển, áp lực trên người Tiểu Ân và Hắc, Hoàng Toàn Phong từ từ suy yếu

Một khi đột phá thành công gien của chủng tộc, thì giống như dòng nước chảy, không có bất cứ thứ gì ngăn cản được

Đầu tiên Tiểu Ân mở hai mắt, mặc dù đầu hắc vẫn nhức, nhưng khuôn mặt lại tràn ngập nỗi sợ hãi và vui mừng

Hắc nhìn Hắc Toàn Phong ở bên người, nhẹ nhàng tựa vào người nó, ánh mắt tràn ngập cảm kích

Đại gia hỏa này, thật không biết nó xuất hiện như thế nào, lại tới được đây

Nếu không có nó chia sẻ phần lớn thống khổ cho mình và Hoàng Toàn Phong thì chưa chắc Bạch Toàn Phong đã thuận lợi tiến giai

Mặc dù hiện giờ Tiểu Ân đã không kém cửu tinh ma đạo sỹ, Hoàng Toàn Phong là ma thú cấp tám hàng thật giá thật. Nhưng nếu luận về chịu đựng thống khổ thì bọn họ kém Hắc Toàn Phong rất nhiều

Đây là ưu thế chủng tộc trời sinh, trừ khi đạt tới cảnh giới ngàn năm truyền kỳ, nếu không không có cách nào thay đổi được

Nhìn Bạch Toàn Phong ở bên người, thân thể nó đã dừng run rẩy, từ từ cuộn mình đứng lên, biến thành ma hạch nho nhỏ, một lần nữa chui vào trong hộp ngọc

Tiểu Ân kinh ngạc phát hiện, trên người Bạch Toàn Phong, đồ án đại điều màu lam vẫn tồn tại, nhưng giờ phút này mang lại cho hắn cảm giác khác, không còn tử khí âm u nữa mà tràn ngập sức sống

- Thu hồi lại đi, Slime đang hấp thu lực lượng của tinh hồn ma hạch

Hắc Long Vương có chút hâm mộ nói

Lúc này Tiểu Ân mới thu hồi hộp ngọc lại, cẩn thận cất vào không gian ngủ đông

Hoàng Toàn Phong bay quanh hắn một vòng, trải qua biến hóa vừa rồi, dường như nó rất mệt mỏi. Mặc dù cấp bậc của nó không thấp, nhưng không có nhiều kinh nghiệm đột biến gen, nên nó là người đầu tiên không chịu nổi

Tiểu Ân lấy một viên tử kim tinh thạch nhét vào miệng nó, quả nhiên Hoàng Toàn Phong cao hứng ôm lấy tảng đá đó. Nhưng nó không giống Hắc Long Vương nuốt luôn vào bụng, mà lẳng lặng hấp thu năng lượng trong đó. Dù sao không phải chủng tộc nào cũng có hàm răng lợi hại như long tộc

Hắc Toàn Phong mở to hai mắt, cái đầu to của nó linh mãnh tìm kiếm vật phẩm trang sức không gian chứa tử kim tinh thạch, nhưng thể tích của nó rất lớn, dù thế nào cũng không gỡ được vật phẩm trang sức không gian xuống

Tiểu Ân nhẹ nhàng vỗ cái đầu to của nó, thuận tay ném vài khối vào miệng nó, lập tức khuôn mặt của Hắc Toàn Phong trở nên hớn hở

Nếu như là trước kia, chắc chắn Tiểu Ân sẽ không phung phí như vậy, nhưng trải qua hành trình trong vũ trụ, tầm mắt của hắn mở rộng hơn nhiều, không coi tử kim tinh thạch là bảo bối hiếm thấy nữa

- Long vương đại nhân, vừa rồi xảy ra chuyện gì?

Tiểu Ân thành khẩn hỏi

Mặc dù hắn không giải thích được, nhưng hắn tin tưởng, chắc chắn Hắc Long Vương biết

Quả nhiên Hắc Long Vương tự nói thầm vài tiếng, sau đó nói:

- Tiểu Ân, chúc mừng ngươi

- Chúc mừng?

- Đúng vậy, ngươi vừa mới kích động thành công khế ước hoàn mỹ, từ nay về sau, ngươi và ba ma sủng của mình chính thức kết hợp với nhau

Hắc Long Vương cảm khái nói

Chỉ cần nhìn vẻ mặt của Hắc Long Vương là Tiểu Ân biết đó là chuyện tốt, nhưng hắn vẫn không hiểu được đó là chuyện gì

Sau đó, dưới sự giải thích của lão long, rốt cuộc Tiểu Ân hiểu được ý nghĩa của khế ước hoàn mỹ

Khế ước này không phải ai cũng thực hiện được, dù với kinh nghiệm của Hắc Long Vương cũng không chứng kiến được quá nhiều người ký thành công loại khế ước này

Một khi khế ước hoàn mỹ thành lập, uy lực của nó rất to lớn, hơn xa sự tưởng tượng của Tiểu Ân

Đầu tiên, một khi khế ước thành lập, sức sống của Tiểu Ân và ba ma sủng của mình kết hợp lại với nhau. Nói cách khác, chỉ cần trong bốn người bọn họ, có một người không chết thì dù ba người còn lại có tan xương nát thịt cũng có linh hồn đầy đủ, giống như hai đầu u linh long, có cơ hội để sống lại

Hơn nữa từ nay về sau, một người ba thú đều dùng được kỹ năng của nhau, trong lúc đối địch, bốn người bọn họ đồng thời có được sức phòng ngự phi thường của Hắc Toàn Phong, có hoàng kim kết giới của Hoàng Toàn Phong và có năng lực hấp thu của Bạch Toàn Phong

Tất nhiên, Tiểu Ân có thể kết hợp các kết giới lại với nhau, hình thành lên một tập đoàn chiến đấu siêu cấp

Ngoài ra, điều quan trọng nhất là, khi khế ước thành lập, nếu có một người bị uy hiếp tới tính mạng, thì ba người còn lại dù có cách xa tới mấy, cũng có thể trong nháy mắt truyền tống tới giúp

Khi Tiểu Ân nghe thấy chỗ tốt này, khuôn mặt tươi cười như hoa

- Long vương đại nhân, loại khế ước này bị thần linh bảo hộ hay sao, tại sao trước kia ta không biết?

Tiểu Ân nghi hoặc hỏi

Hắc Long Vương do dự một chút nói:

- Khế ước này không phải do thần linh nắm giữ, mà là pháp tắc cơ bản của vũ trụ, nghe nói đó là pháp tắc cơ bản của viễn cổ thần linh

- Viễn cổ thần linh? Pháp tắc cơ bản?

Ánh mắt của Tiểu Ân lộ vẻ nghi hoặc

Hắc Long Vương gơ tay lại, nói:

- Không nên hỏi, mấy vấn đề này ngươi chưa thể tiếp xúc được, hơn nữa biết càng nhiều chưa chắc đã có lợi cho ngươi

Tiểu Ân lập tức thu liễm, nói:

- Long vương đại nhân, ta hiểu được

Hắc Long Vương hài lòng gật đầu, biết mình biết người mới là người thông minh

Chần chừ trong chốc lát, rốt cuộc Tiểu Ân nói:

- Long vương đại nhân, lần này du hành vũ trụ, ta có thu hoạch rất lớn, đã nắm được thuộc tính lực lượng kết giới, nhưng đối với việc vận dụng, ta vẫn có chút nghi hoặc, xin ngài chỉ điểm

Hắc Long Vương kinh ngạc nhìn, hần nhủu mày, ánh mắt tràn ngập hoài nghi nhìn Tiểu Ân

- Ngươi đã nắm giữ lực lượng kết giới? Hơn nữa còn là thuộc tính chuyên môn?

- Đúng

Tiểu Ân nói

Sắc mặt của Hắc Long Vương trở nên ngưng trọng, hần nhẹ giọng nói:

- Nếu như chuyện ngươi nói là sự thật thì năng lực ẩn giấu của ngươi đã nằm ngoài phạm trù của ta. Ngươi làm như thế nào?

Đầu tiên Tiểu Ân ngẩn ra, sau đó vui mừng như điên

Hần nắm giữ lực lượng mới, đều do Nhất Hào khống chế, cho nên cường độ năng lượng mà hần biểu hiện ra bên ngoài chỉ có cấp bậc ma đạo sỹ. Muốn phát huy toàn bộ thực lực, chỉ có cách để Nhất Hào phóng xuất toàn bộ lực lượng

Nhưng hần tuyệt đối không nghĩ ra, ngay cả Hắc Long Vương cũng không nhìn thấu lực lượng cường đại do Nhất Hào cất giấu, như vậy trên khối tinh cầu này, còn ai có thể nhìn ra

Bất tri bất giác, mặt Tiểu Ân tràn ngập vẻ tươi cười, nhưng hắn cũng không quá đắc ý, hai vai nhún lại nói:

- Xin lỗi long vương đại nhân, ta cũng không biết

Hắc Long Vương liếc mắt nhìn hắn nói:

- Thả kết giới của ngươi ra, để ta nhìn xem nó có thuộc tính lực lượng gì

Tiểu Ân gật đầu, không tiêu hao chút thời gian nào, Nhất Hào đã kết hợp với hắn

Trong nháy mắt, hơi thở trên người Tiểu Ân biến hóa kịch liệt

Cường độ năng lượng trên người giống như hỏa tiễn phóng ra, khí thế cường đại khếch tán ra bốn phương tám hướng. Chỉ mất một giây, trong phạm vi mười dặm, tràn ngập khí thế của Tiểu Ân, hơn nữa luồng khí thế này lập tức biến thành kết giới

Sắc mặt của Hắc Long Vương có chút ngưng trọng. Giờ phút này, rốt cuộc hắn mới tin lời nói của Tiểu Ân. Nguyên trên người hắn ẩn tàng lực lượng, giây phút này, thậm chí Hắc Long Vương có chút buồn bực, hắn không nhìn thấu thực lực của Tiểu Ân, kết quả này quá đả kích người mà

Nhưng Hắc Long Vương là lão già thành tinh, khuôn mặt bất động thanh sắc nói:

- Không tồi, đúng là lực lượng kết giới, ngươi phóng thích thuộc tính ra đi

- Vâng

Tiểu Ân lên tiếng, có chút do dự hỏi:

- Ngài muốn ta phóng thích thuộc tính nào?

- Loại nào?

Hắc Long Vương thiếu chút nữa cắn vào lưỡi mình. Khóe miệng của hắn nhếch lên nói:

- Tùy tiện

Tiểu Ân gật đầu. Trong kết giới có thêm hơi thở âm trầm quỷ dị, cảm giác lạnh thấu xương len lỏi mọi nơi, xâm nhập vào trong lòng mọi người

Hắc Long Vương mở to đôi mắt, không hề có cảm giác gì, nhưng Hoàng Toàn Phong lại không thích hơi thở này, nhưng do tồn tại của khế ước hoàn mỹ, nó vẫn có thể nhẫn nại được

Về mặt của Hắc Long Vương rất ngưng trọng nói:

- Thuộc tính vong linh, đây chính là thuộc tính hắc ám liên minh

Tiểu Ân liếc mắt nhìn hắn, lão long này biết hắc ám liên minh, chẳng lẽ liên minh này đã tồn tại mấy vạn năm sao?

- Còn thuộc tính gì, bày hết ra đi

Hắc Long Vương phân phó nói

Tiểu Ân đáp ứng, liền phóng ra ba loại thuộc tính: thuộc tính giết chóc, thuộc tính hoàng kim và thuộc tính không gian

Mỗi lần hắn phóng thích một loại thuộc tính, sắc mặt của Hắc Long Vương lại biến hóa, khi bốn tầng kết giới chất chồng, rốt cuộc Hắc Long Vương không che giấu được sự chấn động

- Ngươi, ngươi không ngờ nắm giữ bốn loại thuộc tính lực lượng?

Hắc Long Vương thì thào nói

- Không, còn có hai loại nữa

Tiểu Ân hỏi:

- Ngài có muốn nhìn nữa không?

- Nhìn

Hắc Long Vương nghiêng rằng nghiêng lợi nói:

- Tất nhiên phải xem, tại sao lại không xem

Bị bộ dáng của Hắc Long Vương dọa sợ, Tiểu Ân không dám giấu giếm, vội vàng phóng thích toàn bộ lực lượng

Dù sao lão long đã ký linh hồn khế ước với mình, trước mặt hắn mà ẩn giấu thực lực, đúng là một chuyện vô vị

Nguyên tố triệu hoán hệ được xưng là ma pháp có lực công kích mạnh nhất

Thuộc tính của nhất hệ ma pháp này được phóng thích, nhất thời nguyên tố năng lượng trong kết giới trở nên hoạt bát. Tiểu Ân nhất thời tin tưởng, hắn tin mình có thể chọc thủng cả thế giới

Hắn mơ hồ có cảm giác như vậy, nếu sử dụng thuộc tính kết giới này để đối địch, vậy lực phá hoại của nó sẽ vô cùng kinh khủng

Ảo thuật hệ, đây là thuộc tính đặc thù cuối cùng mà Tiểu Ân nắm giữ, năng lượng quanh người Tiểu Ân bắt đầu biến hóa

Từ từ, không gian xung quanh bắt đầu thay đổi, trước mắt đám người Hắc Long Vương, đảo nhỏ biến mất, ngay cả biển rộng và bầu trời cũng biến mất

Bọn họ đột nhiên xuất hiện ở một nơi xa lạ

Đó là một khe núi u ám, bên trong tràn ngập sương mù màu đen. Hai đầu u linh long kính hải nhìn nhau, nơi này chính là dãy núi Ishtar mà bọn họ từng ẩn náu mấy vạn năm

Chỉ có điều, rõ ràng bọn họ đang ở trên hải đảo, sao lại đột nhiên về vụn cổ

Đột nhiên, cảnh sắc trước mắt biến đổi, hắc vụ đầy trời giống như vỡ tan, khôi phục lại như bình thường

Sắc mặt của Tiểu Ân có chút xấu hổ, hắn hợp tác với Nhất Hào, lần đầu tiên thay đổi không gian trong thế giới hiện thực

Nhưng đáng tiếc do lần đầu tiên thực hiện, nên tính toán có chút sai lầm, cuối cùng mới tạo ra kết quả này

Quay mặt nhìn sắc mặt âm trầm của Hắc Long Vương, Tiểu Ân vội vàng nói:

- Nhất thời thất thủ, nhất thời thất thủ, hắc hắc...

Giờ phút này tâm tình của Tiểu Ân rất hưng phấn, bởi vì rốt cuộc hắn đã chuyển đổi được không gian tại hiện thực. Mặc dù giờ phút này hắn chỉ chế tạo được không gian, còn xa mới bằng được không gian chân thật như trong Nhất Hào không gian, nhưng so với trước kia thì hắn đã tiến được một bước lớn

Rốt cuộc Hắc Long Vương thở dài một tiếng nói:

- Tiểu Ân, thực lực của ngươi rất cường đại, cường đại tới nỗi nằm ngoài dự đoán của ta

Trong lòng Tiểu Ân mừng thầm nói:

- Đa tạ ngài khích lệ

Ánh mắt của Hắc Long Vương đột nhiên trở nên cổ quái:

- Nhưng kết giới của ngươi có nhiều loại thuộc tính như vậy để làm gì? Chẳng lẽ đây là cảnh giới cao nhất mà ngươi theo đuổi. Cả đời không muốn tiến thêm một bước nữa?

Nụ cười trên khuôn mặt của Tiểu Ân đọng lại, nếu như nói vừa rồi hắn rất phấn khởi thì hiện giờ hắn như bị dội một thùng nước, cả người tràn ngập hàn khí

- Long vương đại nhân, chẳng lẽ ta đã làm sai điều gì?

Tiểu Ân run giọng nói

Hắc Long Vương thương xót nhìn hần nói:

- Người đã tới vong linh đảo, từng gặp vong linh quân vương cấp chín
- Vâng

Tiểu Ân gật đầu nói

- Trong đám quân vương đó có bốn người đạt tới cảnh giới cấp chín, có thuộc tính kết giới. Nhưng người đã từng thấy trong bọn họ có ai có hai thuộc tính kết giới không?

Sắc mặt của Tiểu Ân nhất thời tái nhợt

Giây phút này, hần nghĩ lại, đúng là các quân vương chỉ có một loại thuộc tính kết giới, không có ai có hai thuộc tính kết giới

Ngay cả đại trưởng lão Hi An cũng chỉ có một loại thuộc tính kết giới

Tu luyện tới cảnh giới cấp chín, người nào cũng là kỳ tài ngút trời, chẳng lẽ nhiều nhân vật đứng đầu như thế lại không có ai có hai thuộc tính kết giới?

Nghĩ thấu điều này, lưng Tiểu Ân chảy mồ hôi lạnh

- Long vương đại nhân, từ hai thuộc tính kết giới trở lên, có gì không ổn sao?

Tiểu Ân hỏi

Hắc Long Vương tiếc nuối thở dài một tiếng:

- Hai thuộc tính kết giới, đối với ma đạo sỹ mà nói thì không có hại gì. Hơn nữa do có nhiều tầng thuộc tính, nên uy lực hơn xa đơn thuộc tính
- Thật không? Tại sao ta thấy các cao thủ cấp chín chỉ có một thuộc tính?
- Đó là do bọn họ muốn tiến vào cấp bậc cao hơn

Giọng nói của Hắc Long Vương trở nên ngưng trọng:

- Sau ma đạo sỹ chính là ngàn năm truyền kỳ. Nhưng muốn tiến giai thành ngàn năm truyền kỳ, nhất định phải ngưng tụ thuộc tính kết giới của mình làm một thể. Chỉ có đạt tới trình độ này, mới có thể tiến giai thành ngàn năm truyền kỳ
- Ngàn năm truyền kỳ?

Sắc mặt của Tiểu Ân biến ảo khó lường hỏi:

- Chẳng lẽ có liên quan tới thuộc tính kết giới?
- Không sai

Hắc Long Vương thở dài nói:

- Ngưng luyện nhiều thuộc tính kết giới khó khăn hơn đơn thuộc tính kết giới. Ma đạo sỹ cấp chín muốn tiếp tục tiến giai, đều lựa chọn một hệ thuộc tính nguyên tố đơn giản. Để sau này đột phá cực hạn ma đạo sỹ bớt khó khăn hơn
- Ngưng luyện?

Giờ phút này, mặt Tiểu Ân không còn huyết sắc, hần thì thào nói:

- Ngài nói. Đem kết giới của bản thân ngưng luyện thành một thể là có thể trở thành ngàn năm truyền kỳ?
- Không sai

Hắc Long Vương trịnh trọng nói

Khóe miệng của Tiểu Ân hơi nhếch lên, hiện ra một nụ cười cổ quái. Hắc Long Vương kinh ngạc nhìn. Không thể tưởng tượng được, giờ phút này Tiểu Ân có thể cười được

- Thật là thú vị

Tiểu Ân không nhịn được cười nói:

- Không thể tưởng tượng được trở thành ngàn năm truyền kỳ, lại phải hợp nhất

Giây phút này, Tiểu Ân nghĩ tới các tiểu thuyết võ hiệp ở kiếp trước, có nói tới việc nhân kiếm hợp nhất. Tới kiếp này lại phải đụng phải vấn đề hợp nhất, khiến tâm tình đang khó chịu của hắn khó kiềm chế được bật cười lên, chỉ là nụ cười này tràn ngập sự buồn bực

- Hợp nhất?

Hắc Long Vương ngẩng ra, lập tức nói:

- Không sai, từ này rất đúng, nếu có thể hợp nhất, tự nhiên có thể tiến giai. Chỉ là dựa mắt nhìn thiên hạ, có thể trở thành cửu tinh có rất nhiều, nhưng có thể hợp nhất làm một, trong vạn người chưa chắc đã có một

Tiểu Ân vô thức hỏi:

- Còn ta thì sao?

Hắc Long Vương lắc đầu nói:

- Kỳ thực với thiên phú của ngươi, nếu chỉ có một thuộc tính kết giới, dù là thuộc tính kết giới nghịch thiên cũng có hy vọng lớn tiến giai thành ngàn năm truyền kỳ. Nhưng ngươi lại để kết giới của mình có nhiều thuộc tính như thế, hơn nữa đều là thuộc tính đặc thù

Lão long vương bấm đốt ngón tay, từ từ nói:

- Thuộc tính vong linh, thuộc tính hoàng kim, thuộc tính giết chóc, thuộc tính không gian, còn có thuộc tính ảo thuật...

Nói tới đây, ngay cả Hắc Long Vương cũng không nhịn được kêu lên:

- Ta nói ngươi, không có việc gì tại sao phải mở rộng nhiều thuộc tính như thế làm gì?

Khóe miệng Tiểu Ân hơi nhếch lên, hắn không còn hứng thú nói chuyện

Khi hắn xuyên qua vũ trụ, năng lượng của bản thân hắn đều áp súc tới cực điểm, lúc đó hắn chỉ thuận tay mà làm, chẳng kiêng kỵ gì cả

Hơn nữa sau khi áp súc toàn bộ năng lượng, khi đối mặt với đại trưởng lão Hi An, hắn chỉ vận dụng bốn thuộc tính đã chiếm cứ được thượng phong

Có thể nói, ma đạo sỹ cấp chín có nhiều thuộc tính kết giới, giống như con cua có nhiều càng

Nhưng vấn đề là, dù hắn có thông minh tới thế nào, cũng không thể tưởng tượng được, muốn tiến giai thành ma đạo sỹ chỉ có một con đường

Nếu sớm biết như thế, đánh chết hắn cũng không dám mở nhiều thuộc tính

Khóe miệng của Tiểu Ân lộ nụ cười khổ, Tiểu Ân không nhịn được, oán hận nói:

- Ngài biết đạo lý này, tại sao không nói cho ta biết sớm?

Hắc Long Vương dùng ánh mắt kỳ quái nhìn hắn, nói:

- Ba ngày trước, ngươi chỉ là ma đạo sỹ cấp bảy, ngay cả kết giới cũng chưa nắm được, khi đó nói cái đó có lợi ích gì, hơn nữa còn tạo thành chướng ngại cho sự tiến bộ của ngươi

Lão long vương lắc đầu nói:

- Ta làm sao biết được, trong vòng mấy ngày ngươi đã đạt tới cảnh giới cửu tinh, hơn nữa còn có nhiều thuộc tính như vậy

Sắc mặt của Tiểu Ân đen lại, hẳn tất nhiên biết không thể trách người khác, nhưng theo như lời nói của Hắc Long Vương, đây chẳng lẽ là số mệnh của mình hay sao?

Nhìn vẻ mặt uể oải của Tiểu Ân, Hắc Long Vương cân nhắc nói:

- Tiểu Ân, ngươi không phải nản chí

Tiểu Ân đột nhiên ngẩng đầu hỏi:

- Ngài có biện pháp để giải quyết sao?

- Không có

Hắc Long Vương sáng khoái nói:

- Nhưng trên người ngươi có nhiều kỳ tích, thì dù phát sinh thêm một chuyện nữa cũng không khó tin

Tiểu Ân nao nao, nghe những lời này của hắn, trong đầu dường như nghĩ tới điều gì đó. Nhưng vấn đề là, cảm giác đó rất mờ mịt, khiến hắn không nắm bắt được

Hắn có một loại cảm giác mơ hồ, đó là nghĩ thông được vấn đề này, hắn sẽ giải quyết được khó khăn trước mắt

Hắc Long Vương tiến lên vỗ vai Tiểu Ân nói:

- Nhiều thuộc tính kết giới mặc dù tiến giai khó khăn hơn nhưng cũng có chỗ tốt tương ứng. Trong cảnh giới ma đạo sỹ không chỉ có lực chiến đấu cường đại hơn cửu tinh ma đạo sỹ khác, hơn nữa một khi ngưng luyện thành công, khi trở thành ngàn năm truyền kỳ, cũng cường đại hơn cao thủ đồng cấp

Đôi mắt Tiểu Ân sáng ngời. Đây là tin tốt duy nhất sau tin dữ

Hắc Long Vương nói:

- Một phần cây, một phần thu hoạch, ngươi cố gắng càng nhiều thì thu được lực lượng càng mạnh. Con đường ngày sau thế nào, ngươi phải tự thu xếp lấy

Nói xong, Hắc Long Vương xoay người, nhấp nhô vài cái đã biến mất, ánh mắt của hai đầu u linh long thâm trầm nhìn Tiểu Ân, sau đó đuổi theo long vương

Có lẽ trong lòng hai người bọn họ rất kinh ngạc với Tiểu Ân

Trên hải đảo, nhất thời chỉ còn Tiểu Ân và hai ma sủng

Cảm ứng được tâm tình của Tiểu Ân, dù là Hắc Toàn Phong hay Hoàng Toàn Phong đều không dám quấy rầy, hai ma thú có vóc người khác nhau nhìn nhau, dùng phương thức đặc thù trao đổi với nhau

Rất nhanh, Hoàng Toàn Phong mở hai cánh, bay vòng quanh người Hắc Toàn Phong, đôi cánh nho nhỏ của nó không ngừng tỏa ra năng lượng màu vàng kim. Hắc Toàn Phong nhắm hai mắt lại, khẽ gật, bộ dáng rất thoải mái

Một lát sau, Tiểu Ân tỉnh lại

Mặc dù hắn chưa nắm được linh quang chợt lóe, nhưng giờ phút này, tâm tình của hắn đã tốt hơn nhiều

Cẩn thận suy nghĩ lại, giờ phút này hắn mới hai mươi bốn tuổi mà thôi, cũng đã đạt tới cảnh giới cửu tinh ma đạo sỹ. Thời gian tu luyện của hắn rất dài. Trong những năm tháng tiếp theo, chỉ cần hắn không buông bỏ, thì việc tiến thêm một bước dường như không thể không đạt được

Một khi trong lòng có mục tiêu mới, Tiểu Ân lại tràn ngập sức sống. Tất nhiên tâm tình sa sút không thể biến mất trong khoảng thời gian ngắn

Vỗ vỗ Hắc Toàn Phong, Tiểu Ân cất cao giọng nói:

- Không phải ngưng luyện thuộc tính sao, có gì đặc biệt chứ. Hợp nhất, ta nhất định có thể làm được

Hắc Toàn Phong đột nhiên mở hai mắt, nó đứng lên, phát ra long ngâm chi âm (tiếng rồng gầm), dường như trả lời Tiểu Ân

Đột nhiên hải đảo bên kia truyền tới tiếng rống giận:

- Tiểu tử kia, hét cái gì, không để lão gia ta ngủ yên giấc

Hắc Toàn Phong lập tức ngã xuống, không còn bộ dáng uy phong như lúc nãy, đôi mắt to nhìn Tiểu Ân

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, hung hăng giơ ngón tay giữa về phía giọng nói truyền đến. Sau đó mang hai ma sủng của mình trở về công quốc Louis.

254. Chương 75: Nội Quỷ

Bỗng nhiên một đầu dã thú thật lớn theo một bụi cây - cũng không tính là rậm rạp - đi ra, theo sau là một cự thú chỉ dài chừng mười lăm thước nhẹ nhàng và khéo léo, vô thanh vô tức chui ra theo.

Động tác của chúng cũng không phải là linh hoạt lắm, cũng không có phát ra tiếng động nào, hơn nữa toàn bộ thân thể giống như một ngọn đồi nhỏ như vậy lại như không có xương như loài bò sát, không ngờ không hề đụng vào một thân cây nào cả.

Tiểu Ân thoải mái ngồi trên lưng Hắc Toàn Phong, đối với việc mọi người gia tăng thực lực cảm thấy rất hài lòng.

Kỳ thật, Hắc Toàn Phong biểu hiện là xuất sắc nhất, cũng không phải động tác của nó linh hoạt, mà nó không ngờ có thể hoàn toàn khống chế khí tức của mình, chỉ bằng chiêu này, cũng không thua gì Tiểu Ân rồi.

Cho nên lúc Hắc Toàn Phong bò xuyên qua bụi rậm, thậm chí đám chim chóc hót đùa trên đỉnh đầu đều không bị ảnh hưởng gì.

Sờ sờ nhẵn bạch cốt trên ngón tay, Tiểu Ân khẽ lắc đầu, hẳn thật sự không rõ vì sao hai tên Hắc Toàn Phong và Hoàng Toàn Phong lại có thái độ khác nhau như vậy đối với không gian ngủ đông.

Hắc Toàn Phong chết sống cũng không muốn tiến vào không gian ngủ đông, mà Hoàng Toàn Phong thì ngược lại trăm phương nghìn kế muốn đi vào không gian ngủ đông, đặc biệt lúc trên hành trình, Hoàng Toàn Phong lại tỏ ra thích không gian ngủ đông quá mức, khiến Tiểu Ân không thể không thu nó vào trong đó.

Thượng cổ truyền tống trận quả nhiên là một truyền tống trận pháp siêu cường, uy lực cực lớn, hơn xa truyền tống trận công lập mà ma pháp công hội thiết lập.

Tiểu Ân sau khi nghiên cứu một ngày, đã nắm giữ kỹ xảo mới, cùng với Hắc Toàn Phong, trực tiếp truyền tống đến ngoài rừng ma pháp công quốc Louis không xa.

Khoảng cách này về mặt tinh cầu có thể nói là truyền tống siêu cự ly, nhưng nếu so với tác dụng của thượng cổ truyền tống trận lại chẳng đáng kể gì, bởi vậy có thể thấy được, truyền tống trận này uy lực lớn bao nhiêu.

Sau khi tới nơi này. Tiểu Ân cũng không lập tức phản hồi Ma pháp tháp mà là ngồi ở trong rừng lặng lẽ tự hỏi.

Toàn bộ quá trình du hành vũ trụ lần đầu tiên này giống như một bộ phim phát lại trong đầu hắn, ngay cả từng chi tiết nhỏ nhất cũng không sót.

Mà điều này đối với hắn mà nói, tuyệt đối là một lần trải nghiệm khó có được, mang lại đả kích cực lớn đối với khái niệm thuộc tính kết giới đa trọng.

Cứ như vậy. Tiểu Ân ngồi ở trong rừng suốt hai ngày hai đêm. Mà ở trong khoảng thời gian này, Hắc Toàn Phong cũng thành thật nằm dựa vào Tiểu Ân không nhúc nhích.

Một người một thú dường như đó là cảm ứng tâm linh tương thông. Tiểu Ân lại có thêm một loại cảm giác kỳ quái. Tên này hình như cũng đang chia sẻ cảm ngộ với mình.

Hai ngày sau., Tiểu Ân lại cưỡi lên lưng Hắc Toàn Phong, chỉ huy nó chậm rãi hướng tới ma pháp lâm viên.

Bỗng nhiên từ không trung bay tới một đạo thân ảnh. Tốc độ của đạo thân ảnh này cực nhanh, sau khi vòng vo giữa không trung hai vòng, liền giống như tên rời cung thẳng tắp chui vào rừng.

Tiểu Ân trong lòng khẽ máy động, thân ảnh này dường như quen thuộc lắm.

Hắn nhẹ nhàng vỗ Hắc Toàn Phong. Nó lập tức hiểu ý Tiểu Ân, thân thể cuộn tròn lại.

Tuy rằng trên đỉnh đầu là ánh nắng tươi sáng, nhưng Hắc Toàn Phong lại như cùng toàn bộ bóng râm hòa thành một thể, ngay cả là cẩn thận quan sát, cũng khó có thể nhìn ra chút manh mối.

Động tác của Tiểu Ân còn linh hoạt hơn vài phần so với Hắc Toàn Phong, thân hình ở bụi rậm lắc lư vài cái, lập tức xẹt tới cách người nọ không xa.

Ánh mắt xuyên qua khe hở những phiến lá, khóe mắt Tiểu Ân khẽ run lên.

Quả nhiên là hắn, David Kirby. Vị tam tinh ma pháp sư này chính là sư huynh đệ với Maren sư phụ.

Trong lòng Tiểu Ân nổi lên một tia nghi hoặc, hắn vì sao muốn đến nơi này, hơn nữa còn lén lút như vậy. Nhìn bộ dạng hắn lúc này, dường như là đang đợi người nào đó.

Ngay lúc Tiểu Ân do dự có nên lên tiếng kêu gọi hay không, bất chợt cả người tóc gáy dựng lên.

Bởi vì hắn cảm ứng được, một hơi thở hùng mạnh nháy mắt quét khắp rừng.

Gần như là theo bản năng, Tiểu Ân kích phát phương pháp phong kín khí tức mà Hắc Long Vương truyền thụ lại. Loại phương pháp này quả nhiên là thần diệu vô cùng, ngay cả chủ nhân của hơi thở hùng mạnh kia cũng không thể phát hiện.

Mà càng khiến Tiểu Ân giật mình vui sướng chính là, Hắc Toàn Phong không ngờ cũng không bị bại lộ hành tung.

Tuy nhiên ngẫm lại là rõ biết, Hắc Toàn Phong được Hắc Long Vương tự thân truyền thụ, như vậy thì ở phương diện ẩn nấp hành tung có thể tương đương với mình cũng không có gì là lạ.

Sau một lát, một bóng dáng như có như không từ trong hư không hiện ra trước mặt David Kirby.

Tiểu Ân vội vàng híp mắt, đóng lại hô hấp, toàn bộ thân thể và hoàn cảnh xung quanh hoàn toàn hòa hợp làm một, giống như là một hòn đá nhỏ chìm vào bên trong ngọn núi lớn.

Ngay khi người này xuất hiện. Tiểu Ân lập tức cảm ứng được sự hùng mạnh của hắn, nếu Tiểu Ân tính không sai. Người này thực lực cực mạnh, thậm chí còn không thua Scar - cửu tinh ma đạo sĩ của ma pháp tổng công hội.

Đương nhiên, đây chẳng qua là một cảm giác thuần túy thôi, trước khi không chân chính giao thủ, không có bất cứ kẻ nào có thể khẳng định.

- David, tin tức Tiểu Ân đang ở nơi nào chưa?

David Kirby cung kính nói:

- Trước mắt còn chưa có tin gì.

Tiểu Ân trong lòng căng thẳng, không ngờ David Kirby và người thần bí này có mối liên hệ bí mật như vậy. Nếu không phải có phát hiện vô tình hôm nay, sợ là mình chết hay bị tóm lúc nào cũng không biết.

Người nọ khẽ thở dài một tiếng, nói:

- Tiểu Ân, chẳng lẽ thật sự gặp bất hạnh rồi sao?

Tiểu Ân trong lòng thâm mắng, người mới gặp bất hạnh đó, tuy nhiên hắn dù tức giận cũng không có mất trí, cũng không để đối phương phát hiện.

David Kirby do dự một chút, nói:

- Tiểu Ân trước mắt thực lực đã đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ, cho dù là gặp kẻ thù mạnh hơn cũng có thể thuận lợi trốn thoát.

Người nọ khẽ lắc đầu, nói:

- Thất Tinh ma đạo sĩ tuy rằng đã lĩnh ngộ năng lực chất chồng, nhưng trong mắt chúng ta cũng chẳng đáng gì. Nếu gặp được cửu tinh ma đạo sĩ có thuộc tính kết giới cường đại đánh lén, chỉ sợ hắn cũng đỡ nhiều lành ít rồi.

David Kirby biến sắc, nói:

- Cửu tinh ma đạo sĩ chẳng lẽ còn đánh lén sao?

Người nọ mỉm cười ha hả, nói:

- Chỉ cần có đủ lợi ích, thì ngại gì đánh lén. Đừng quên, ở trên người Tiểu Ân có một viên cửu cấp tinh hồn ma hạch. Vì thứ này, cho dù là cửu tinh ma đạo sĩ cũng sẽ không từ thủ đoạn đi cướp.

David Kirby lập tức trầm mặc xuống, thấy được vẻ mặt lo lắng của hắn, tâm tình Tiểu Ân cũng tốt hơn lên.

Tuy nhiên đánh giá của người kia đối với tinh hồn ma hạch lại khiến Tiểu Ân ngửa ngáy. Thứ đó tuy là giá cũng cao thật, nhưng cũng là một cái bẫy chết người.

Nếu người không biết mà lúc nguy cấp sử dụng, kết quả cuối cùng khẳng định là chết không có chỗ chôn. Nghĩ đến đây, Tiểu Ân lập tức tràn đầy oán giận đối với tên Doha đến từ đại lục phía nam. Mẹ nó, lần sau nhất định phải tìm cách đòi về vốn lẫn lãi.

Người nọ trầm ngâm nửa ngày. Rốt cục nói: “

- Quên đi, Tiểu Ân có thể sống sót hay không đành xem vận khí của hắn. Tuy nhiên hắn nếu có thể thu phục cửu cấp á long, hẳn là cũng sẽ không dễ gặp bất hạnh như vậy.

Nghe vậy sắc mặt David Kirby tốt hơn rất nhiều, hắn dường như đối với thần bí nhân này rất tin tưởng, đối với phán đoán của người đó đều là không hề nghi ngờ.

- Người mang đến thứ đó chưa?

Người nọ đột nhiên hỏi.

David Kirby lập tức xuất ra một tấm ma pháp lục thư, nói:

- Đã mang đến rồi.

Người nọ tiếp ma pháp lục thư, trầm mặc nửa ngày, rốt cục nói:

- Thiên tài. Thật sự là kiệt tác của thiên tài. Không thể ngờ hắn lại dùng cách này sáng tạo ra tu luyện thánh khác.

Ánh mắt Tiểu Ân lập tức dán chặt, hắn thừa biết trong ma pháp lục thư kia ghi lại cái gì rồi.

Tu luyện thánh địa, đây là lúc hắn ở Ma pháp tháp cổ tình dụng nên bản thiết kế tu luyện thánh địa.

Ở ma pháp lâm viên - công quốc Louis, chuyện tu luyện thánh cũng không có truyền ra, trừ cấp pháp sư học đồ có tư cách hưởng ưu đãi biết chuyện này, cũng chỉ có Maren và vài người thôi.

Nhưng hiện giờ, thần bí nhân này chẳng những biết về tu luyện thánh địa, hơn nữa còn thông qua David Kirby lấy được bản thiết kế. Cái này nói rõ một điều,

là David Kirby đã phản bội toàn bộ ma pháp sư của công quốc Louis, và cam tâm tình nguyện làm như một nội gián.

Tâm tình Tiểu Ân không khỏi bị suy nghĩ này làm chấn động, hắn bỗng sợ từ ánh mắt mình lộ ra sát khí khiến đối phương chú ý nên ánh mắt dần thu liễm và nhắm lại.

David Kirby tràn đầy đồng cảm nói:

- Đúng vậy, Tiểu Ân quả thật là một thiên tài, một tuyệt đỉnh thiên tài ngàn năm khó gặp. Không chỉ có tu luyện mà ngay cả đối với việc nghiên cứu ma pháp trận đồ, cũng có thể đạt tới cảnh giới đại sư. Đối với hắn, ta thật sự bội phục.

Người nọ chậm rãi gật đầu. Đối với cách đánh giá của David Kirby hắn cũng đồng tình. Hắn than nhẹ một tiếng, nói:

- David, người trở về trước đi. Về việc tu luyện thánh địa, tuyệt đối không được nói cho người khác.

- Dạ.

David Kirby lui về sau một bước, chần chừ một chút, nói:

- Vậy còn việc liên quan đến Tiểu Ân?

- Việc đó ta sẽ phái người lưu ý.

Người nọ hơi vung tay lên, bình tĩnh nói.

David Kirby dường như là có chút bất mãn, nhưng cũng không dám biểu hiện ra ngoài, do dự như vậy một chút cũng đành xoay người đi.

Tiểu Ân nhìn theo hướng hắn rời đi, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nếu Maren sư phụ biết huynh đệ tốt nhất của hắn không ngờ phản bội lại toàn thể giới ma pháp sư thành Louis, không biết sẽ có gì cảm tưởng gì.

Người nọ cầm ma pháp lục thư David Kirby đưa hắn trên tay, dường như là đang lẳng lặng cảm ứng ma pháp trận đồ bên trong.

Thật lâu sau, hắn chậm rãi đem lục thư để vào nội không gian, thầm nói:

- Tài năng kiệt xuất như vậy, đã có người kế thừa rồi.

Tiểu Ân trong lòng nổi lên một tia nghi hoặc, nói vậy là sao? Chẳng lẽ hắn còn có quan hệ gì với nhất mạch của Maren sư phụ sao.

Tròng mắt vừa chuyển, Tiểu Ân cơ mặt bắt đầu rung động.

Chậm rãi, mi mắt hắn bắt đầu nhướng lên, hai gò má nổi lên hai khối như hai con chuột chạy loạn, trở nên hốc hác dị thường.

Khuôn mặt này cho dù ai từng quen thuộc với hắn cũng không thể tin đây là Tiểu Ân.

Tiểu Ân tin tưởng, chính mình phát sinh biến hóa cũng không khiến cho vị ma pháp sư cường đại này chú ý, bởi vì Tiểu Ân dùng cũng không phải ma pháp, mà là đơn thuần điều khiển cơ nhục khiến gương mặt tạm thời biến hóa.

Hắn luyện thể năng trường kỳ nhiều năm đã đạt tới trung cấp giai đoạn bước ba bộ thứ hai.

Tới trình độ này, đã có thể dễ dàng điều khiển sự thay đổi cơ thể. Đương nhiên, hạn độ cũng không quá biến thái cũng như không quá dài, kém xa hiệu quả của ma pháp.

Nhưng có thể khẳng định là bất kể ma pháp sư có thực lực cường đại bao nhiêu sao, căn bản là không thể nhìn thấu loại thay đổi từ cơ nhục bên trong mà điều chỉnh cơ thể làm thay đổi bên ngoài thể này.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, nguyên là nội tinh thần nội liễm nháy mắt buông ra. Tuy rằng là có khống chế, nhưng cũng đã đạt tới cấp độ Thất Tinh ma đạo sĩ.

Đang trong lúc trầm tư cảm thụ, người nọ giật mình tỉnh lại, trong lòng hắn kinh hãi, không nghĩ ra sao ở đây lại còn có một Thất Tinh ma đạo sĩ rình coi.

Tiểu Ân đem khí tức tản mát ra, lập tức thân hình như điện bay lên.

Thân đang giữa không trung, dùng một loại phong hệ năng lượng cực độ nén ép rồi bất chợt thích phóng ra, chỉ trong nháy mắt giống như hỏa tiễn vọt về phương xa mà chạy.

Người nọ hừ lạnh một tiếng. Thân ảnh hắn lập tức trở nên mờ ảo, giống như là làn khói mỏng, gắt gao bám theo Tiểu Ân.

Khi hai người bọn họ đều biến mất. Hắc Toàn Phong mới nghênh ngang đứng lên, nó nghiêng đầu, dường như đang tự hỏi vì sao Tiểu Ân không cho nó hiện thân ra.

Tuy nhiên, đối với Tiểu Ân, nó đồng dạng là đầy lòng tin, cho nên cũng không lo lắng hắn sẽ gặp phải nguy hiểm gì.

Tiểu Ân tốc độ càng lúc càng nhanh, cái loại này nén ép sức gió và thúc đẩy phương thức hắn đã nhiều lần vận dụng rồi, trở nên thành thạo, và trở thành một bộ độc môn kỹ xảo hắn dùng để phi hành.

Nhưng mà loại kỹ xảo này cũng không phải tất cả mọi người có thể học được. Tiểu Ân sở dĩ có thể dễ dàng làm được, là vì có Nhất Hào hỗ trợ.

Bởi vì khả năng tính toán siêu hạng cũng như năng lực nén ép không khí mạnh mẽ mới làm cho Tiểu Ân trên phương diện này đạt được thành công mà những người khác khó có thể tưởng tượng.

Chỉ có điều, dù tốc độ của Tiểu Ân có nhanh, nhưng phía sau cũng không chậm hơn hắn.

Nếu nói Tiểu Ân mượn phong hệ lực lượng làm sức đẩy, thì người này giống như hóa thân là gió, dù tốc độ Tiểu Ân có nhanh bao nhiêu, thủy chung hắn đều không nhanh không chậm bám sát phía sau.

Tiểu Ân thậm chí còn hơi hoài nghi, tốc độ người này sở dĩ có thể ngang với mình khả năng là vì cách vận dụng phong lực tương tự như mình.

Hơn nữa, Tiểu Ân còn mơ hồ đoán được, thuộc tính kết giới của người này có thể chính là một dạng phong hệ lực lượng, chỉ có điều cụ thể là gì thì không biết.

Vừa nghĩ tới đó, Tiểu Ân chợt nghĩ ra một cách có thể khắc chế lực lượng thuộc tính kết giới của đối phương.

Đối với hoàn cảnh xung quanh nơi này, Tiểu Ân vô cùng quen thuộc.

Ở Tây Bắc công quốc Louis, còn có một mảnh đất hoang. Tại đây đầy rẫy những cột đá nhọn, gần như là chốn không người.

Lấy tốc độ Tiểu Ân giờ phút này, phi hành nửa ngày sau, cũng đã tới mảnh đồi đầy loạn thạch.

Ý thức hải quát ra dò xét xung quanh như tia chớp. Quả nhiên không có phát hiện bất cứ tung tích ai.

Tiểu Ân chậm rãi hạ tốc độ, mà người nọ cũng giống hắn, đồng dạng chậm lại.

Rốt cục, hai người ngừng lại ngay trên đồi loạn thạch.

Người nọ nhìn xa Tiểu Ân, bình tĩnh nói:

- Người dẫn ta tới đây, có gì muốn nói?

Tiểu Ân ngẩn ra, nói:

- Người như thế nào biết ta dẫn người tới?

Người nọ lạnh lùng cười, nói:

- Lão gia ta sống nhiều năm như vậy, sao có thể bị cái kỹ xảo côn con đó lừa.

Tiểu Ân lúc này mới đánh giá hắn cẩn thận vài lần. Người này khuôn mặt nhìn qua đầy vẻ phong sương, nhưng thần thái và động tác hắn lại không có gì già cỗi, ngược lại toát ra nét tinh lực sung túc, làm người khác rất khó phán đoán ra tuổi của hắn.

Tiểu Ân tròn mắt vừa chuyển, nói:

- Ngài là.....

Người nọ khinh thường cười lạnh một tiếng, nói:

- Người không cần dò xét, ta là Sloppy Burger, một trong ba vị cửu tinh đại trưởng lão của ma pháp công hội.

- Ma pháp công hội?

Tiểu Ân ánh mắt lập tức là linh hoạt, sắc bén lên. Hắn lạnh lùng nói:

- Người vì sao muốn nói ta biết?

Sloppy Burger dùng ánh mắt thường thức nhìn hắn:

- Với một Thất Tinh ma đạo sĩ, người đã biểu hiện tốt lắm rồi. Nhưng tiếc là người không nên để ta phát giác.

Tiểu Ân nghi hoặc, nhíu mày hỏi:

- Vì sao không nên?

Sloppy Burger cười lớn:

- Người đã bị ta phát giác, như vậy người cho là còn có thể thoát được bàn tay của ta sao?

Tiểu Ân lúc này mới giật mình, thì ra vậy nên hắn mới nói thật cho hắn. Bởi vì trong lòng người này, mình như là chìm trong lồng, đã không thể chạy đi đâu được.

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân tức giận nói:

- Ngài Sloppy Burger, ngài hơi tự tin quá đó.

Sloppy Burger hừ lạnh một tiếng, trên người đột nhiên nổi lên khí thế cường đại, nháy mắt đã thành công chuyển hóa thành kết giới.

Tuy rằng miệng nói cuồng vọng nhưng hành động hắn lại không chậm chút nào. Giờ phút này kết giới thả ra, những gì trong vòng mười dặm đều bị hắn khống chế hết thảy.

- Biết vì sao ta tự tin chưa?

Sloppy Burger lạnh lùng nói:

- Bởi vì thuộc tính kết giới của ta chính là tốc độ, phong và điện.

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, bên trong kết giới Sloppy Burger lại có tốc độ cực hạn. Ở trong tình huống này, nếu Tiểu Ân thật sự chỉ là một vị Thất Tinh ma đạo sĩ, vậy đúng là chạy trời không khỏi nắng rồi.

Thở dài một hơi thật sâu, Tiểu Ân gãi gãi đầu, nói:

- Ngài Sloppy Burger, ta nghĩ nên nói cho ngài một việc.

Sloppy Burger do dự một chút. Cũng không có trực tiếp ra tay, hỏi:

- Nói.

Tiểu Ân vội vàng gật gật đầu, cười tủm tỉm nói:

- Ta đã quên nói cho ngài, kỳ thật ta cũng không phải một Thất Tinh ma đạo sĩ, mà là.....

Lúc Sloppy Burger dần dần ngưng trọng, trên người Tiểu Ân cũng phát ra khí thế cường đại, hơn nữa càng khủng bố là cỗ khí thế cường đại này thậm chí còn vượt qua Sloppy Burger có thể đạt được.

Hai kết giới ngay khi va chạm kịch liệt. Ngay cả là Sloppy Burger cũng không kim nổi run rẩy một chút. Mặt hắn thâm trầm, khó có thể tin nói:

- Cửu tinh, người cũng là cửu tinh ma đạo sĩ?

Tiểu Ân phóng xuất ra đúng là không gian thuộc tính kết giới, loại thuộc tính kết giới đặc thù chống lại thuộc tính kết giới phong điện tốc độ của đối phương, không ngờ là không chút hạ phong.

Tiểu Ân tủm tỉm cười nói:

- Không sai, ta và ngài giống nhau, đều là cửu tinh ma đạo sĩ.

Hắn cười dài nói:

- Ngài hiện tại còn nghĩ có thể dễ dàng bắt ta nữa không?

Sloppy Burger lạnh lùng nhìn Tiểu Ân, nói:

- Không gian thuộc tính kết giới, người không phải ma pháp sư của hoàng kim đại lục.

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi:

- Sao người nói như vậy?

- Bởi vì tại hoàng kim đại lục, không còn ai nắm giữ không gian thuộc tính kết giới đạt tới cửu tinh ma đạo sĩ.

Sloppy Burger lạnh giọng:

- Người thật ra là ai? Vì sao lại đến hoàng kim đại lục của chúng ta gây sóng gió.

Tiểu Ân mở to hai mắt, mẹ nó! chụp mũ ta à.

Thân hình Sloppy Burger đột nhiên hóa thành một vết hư ảnh, thanh âm hắn trên không trung trở nên mờ ảo khó lường:

- Ta mặc kệ người là ai, nếu đến đây, vậy lưu lại đi.

Trong kết giới, Tiểu Ân đảo mắt nhìn quanh, rốt cuộc thấy không rõ hình dáng đối phương, chỉ có vô cùng vô tận hư ảnh xoay quanh. Sloppy Burger giống như biến thành âm hồn trong kết giới khó thể nắm bắt.

Đồng thời, một cỗ năng lượng cường đại trên không trung hội tụ thành một mảng mây điện hình cây chùy thật lớn, mang theo những tia chớp lóe ra uy áp cường đại hướng tới Tiểu Ân tấn công.

Tiểu Ân bất động thanh sắc hướng tới mảng mây điện hình chùy liếc mắt một cái, lập tức, chuôi chùy thật lớn cứ như bị giam lại giữa không trung, không thể động đậy nữa.

Không gian thuộc tính có khả năng vô tận, tuy nhiên Tiểu Ân quen dùng nhất chính là giam cầm, cho nên trong kết giới hắn mạnh mẽ nhất cũng chính là năng lực giam cầm.

Ánh mắt đảo qua, giam cầm lực lượng khếch tán ra ngoài, chỉ có điều tốc độ Sloppy Burger thật sự quá nhanh, ánh mắt Tiểu Ân không thể tập trung vào hắn, tuy lực lượng giam cầm cường đại nhưng rốt cuộc không thể thật sự tác dụng đến Sloppy Burger.

Nhưng mà, Tiểu Ân không vội vàng, chậm rãi đem thuộc tính cầm cố phóng xuất ra.

Sở dĩ hắn lựa chọn thuộc tính kết giới này là vì dựa theo Nhất Hào suy đoán, thuộc tính này mới có thể khắc chế đối với thuộc tính kết giới phong điện cực hạn tốc độ của đối phương.

Sloppy Burger đem thân mình biến thành phong và điện, trong kết giới di chuyển không ngừng. Chỉ cần có thể bảo trì tình trạng này, hắn tương đương đứng ở thế bất bại rồi.

Nhưng dần dần hắn liền cảm thấy có chút không đúng. Bởi vì theo việc Tiểu Ân không ngừng nâng cao thuộc tính giam cầm trong kết giới thì kết giới dần dần giống như keo dán hạn chế tốc độ hắn.

Trong vòng mười dặm, kết giới hai người đã hoàn toàn dung hợp thành nhất thể, thuộc tính đặc thù đã hòa lẫn vào nhau và kiềm chế. Tuy nhiên một lúc sau, sau khi các thuộc tính kết giới tự phát huy tới cực điểm, thuộc tính giam cầm của không gian thuộc tính mơ hồ khắc chế đối với thuộc tính phong điện cực hạn tốc độ.

Tuy giờ phút này tốc độ Sloppy Burger nhanh như tia chớp như trước, nhưng song phương đều biết tốc độ hắn kỳ thật đã bị hạn chế nhiều lắm rồi.

Sloppy Burger sắc mặt hơi đổi, trong lòng hắn chớp động liên tục.

Tuy rằng lý trí bảo hẳn là mau chóng rời đi, không muốn cùng giằng co với đối thủ có thể khắc chế mình nữa.

Nhưng trong lòng hẳn, lại bùng lên ngọn lửa chiến đấu, mấy trăm năm không gặp địch thủ, giờ đối mặt đối thủ cường đại rốt cục bộc phát ra chiến ý mãnh liệt.

255. Chương 76: Thuần Gian Di Động

Kết giới giống như một cái mạng nhện lớn, hai kết giới quấn lại với nhau, tạo nên một khối cục

Nhưng Sloppy Burger đột nhiên bộc phát, dùng phương thức không nói đạo lý, hoàn toàn thoát khỏi khối cục

Điều này có chút giống với tác phong của Hắc Toàn Phong. Rõ ràng là phương diện khác không bằng người, nhưng ý vào thân mình cứng rắn và sức lực to lớn của mình khiến người khác phải tránh né

Thủ đoạn dựa vào lực lượng mặc dù không nói lý nhưng không thể không thừa nhận, đây là phương pháp khó đối phó

Trong nháy mắt, bố cục do Tiểu Ân dày công bố trí đã bị Sloppy Burger phá giải, không cách nào ảnh hưởng tới hành động của hắn

Không chỉ như thế, Sloppy Burger thừa dịp Tiểu Ân chưa kịp thay đổi, đã khống chế hai hệ năng lượng, phong điện, tấn công Tiểu Ân

Đối với thuộc tính kết giới không gian giam cầm của Tiểu Ân. Sloppy Burger không vọng tưởng một lần tấn công là có thể giải quyết. Cho nên phương thức công kích của hắn giống như sóng tràn bờ, tầng tầng lớp lớp thì triển ra. Mục đích chủ yếu của hắn là khiến Tiểu Ân rơi vào thế bị động, không cách nào phát huy thuộc tính giam cầm tới mức tận cùng. Nếu như là lúc khác, Tiểu Ân có thể lựa chọn thuộc tính kết giới khác, dựa vào uy lực của nhiều thuộc tính để đối phó Sloppy Burger. Nhưng lần này khác, lão gia hỏa này phát huy năng lực tính toán hơn cả Nhất Hào khiến tâm lý háo thắng của Tiểu Ân nổi dậy

Lại nói, thông qua cuộc nói chuyện của David Kirby và Sloppy Burger, Tiểu Ân mơ hồ hiểu, hẳn có liên quan tới nhất mạch của sư phụ. Đối với nhân vật như vậy, dù thế nào Tiểu Ân cũng không kết tử thù

Cổ tay hơi run lên, quanh người Tiểu Ân biến thành một vùng xoáy lớn. Trong vùng xoáy chính là lực lượng cường đại của không gian giam cầm

Bất cứ năng lượng nào rơi vào cũng xoáy này cũng bị lực lượng không gian ảnh hưởng

Mặc dù kết giới tràn ngập năng lượng phong hệ và những tia chớp như lưới nhện. Nhưng năng lượng đó khi tiếp xúc một trăm thước quanh người Tiểu Ân thì nhất thời đọng lại. Giống như đột nhiên biến thành một bức tranh giấy bị vùng xoáy cuốn vào trong, từ từ xé rách và nghiền nát. Thậm chí biến mất không còn dấu vết

Sắc mặt của Sloppy Burger khê biến, hẳn hiểu hàm ý của Tiểu Ân. Kỳ thật chỉ có bốn chữ: Ăn miếng trả miếng

Hắn dung tốc độ và lực lượng tuyệt đối, không hề nói đạo lý phá vỡ phong toả do Tiểu Ân bố trí.

Tương tự, Tiểu Ân cũng dựa vào lực lượng tuyệt đối của mình, phát huy thuộc tính giam cầm tới mức nhuần nhuyễn. Chỉ cần là năng lượng tới một trăm thước quanh người hắn, tất cả đều bị giam cầm lại. Dù là phong hay điện đều biến thành những hệ năng lượng vô hại, bị hắn đồng hoá và hấp thu

Đây cũng là hình thức biểu hiện lực lượng tuyệt đối

Dù người có biến hoá như thế nào, chỉ cần không phá được lực lượng của ta thì không tạo thành uy hiếp đối với ta

Tương tự lấy lực để phá xảo, cũng là thủ đoạn không nói đạo lý

Giây phút này, khuôn mặt của Sloppy Burger xuất hiện nụ cười khổ. Bởi vì hắn đã nhìn ra. Mặc dù Tiểu Ân không làm gì được hắn nhưng dưới tình huống thuộc tính kết giới bị khắc chế, hắn cũng không làm gì được Tiểu Ân

Song giờ phút này, mi tâm của Tiểu Ân mơ hồ dựng lên

Bởi vì ý thức của hắn kết hợp với Nhất Hào, nhận được tin tức từ Nhất Hào

- Chủ nhân, thuận di đã tính toán xong, có thể dùng thử, ngài muốn thử không?

Khi nghe được câu nói này, trong lòng Tiểu Ân kích động

Thuần di, chỉ có ngàn năm truyền ký mới nắm giữ được năng lực này. Mặc dù Hắc Long Vương từng biểu hiện trước mặt Tiểu Ân nhưng Tiểu Ân chưa từng mơ mình có thể thi triển ma pháp thần kỳ này trong khoảng thời gian ngắn

- Nhất Hào, làm thế nào người làm được?

Tiểu Ân tận lực áp chế sự điên cuồng trong lòng, dò hỏi

- Kết giới không gian, thuộc tính tốc độ, giam cầm

Nhất Hào từ từ giải thích. Hơn nữa giờ phút này khi đôi bên đang giao thủ, trong ý thức của Tiểu Ân hiện lên một bức hư cấu đồ

Vô số quang điểm bày ra trong kết giới. Mỗi một quan điểm đại biểu cho những điểm mấu chốt của không gian

Phạm vi kết giới dài tới mười dặm. Số lượng quang điểm rất nhiều, gần như mỗi một tấc có một quang điểm

Trong lúc hoảng hốt, tinh thần ý thức của Tiểu Ân dường như sinh ra một liên lạc khó hiểu với mỗi quang điểm. Trong cảm giác của hắn, những quang điểm đó giống như quang điểm khi hắn sử dụng thượng cổ truyền tổng trận. Tinh cầu uốn khúc lại, trong nháy mắt xuyên qua

Tất nhiên so với truyền tổng trận vũ trụ thì chút khoảng cách này không được tính là gì

Đột nhiên đang ở trung tâm kết giới, Tiểu Ân bỗng nhiên biến mất. Loại biến mất này không giống Sloppy Burger, đem bản thân hoá thành năng lượng phong, điện. Mà cứ thế tan biến trong không trung

Đang dùng tốc độ cao bay quanh kết giới, nhất thời Sloppy Burger ngẩn ra, lực lượng tinh thần của hắn tập trung vào kết giới của Tiểu Ân thì cảm nhận được kết giới của Tiểu Ân toả ra ánh sáng chói mắt, khiến hắn dừng hẳn hành động

Bởi vì ngay cả hắn cũng không dám mạo hiểm đối phó với năng lực giam cầm của Tiểu Ân

Bên người Tiểu Ân có năng lực giam cầm cường đại, khiến Sloppy Burger rất kiêng kỵ

Nhưng hắn không nghĩ tới việc Tiểu Ân biến mất, dưới tinh thần tập trung của hắn, tự dung lại biến mất

Vô duyên vô cớ biến mất, khiến trái tim của Sloppy Burger đập nhanh, trong lòng hắn có dự cảm không tốt. Dường như có nguy cơ sắp phát sinh bên cạnh hắn.

Quả nhiên khi hắn đang di động, đột nhiên phát hiện kết giới biến hoá

Biến hoá này cực nhanh, trong nháy mắt đã khuếch tán. Trong cảm giác của hắn, không khí xung quanh nhanh chóng động lại, dường như lấy vũ trụ xoay làm trung tâm

Phản ứng của Sloppy Burger cực nhanh, khi không chế kết giới, rất nhanh hắn phát hiện được điểm dị thường. Hơn nữa không mất tới một giây, bản năng của hắn đã phản ứng

Tốc độ gần như đạt tới cực hạn của hắn đột nhiên tăng thêm. Cứ như thế thoát đi, trong kết giới vang lên những tiếng vang.

Bản thân hắn đã sớm xuyên qua vài dặm, tốc độ kinh khủng này ngay cả Tiểu Ân cũng không theo kịp

Nếu như lúc trước khi hai người truy đuổi, Sloppy Burger thi triển tốc độ này thì Tiểu Ân không theo kịp

Song ngay khi Sloppy Burger thoát khỏi khu vực đó, năng lượng ở nơi Sloppy Burger đứng lúc đầu dao động kịch liệt. Hai giây sau, thân hình Tiểu Ân chợt xuất hiện

Trong nháy mắt đó đôi mắt của Sloppy Burger ngưng tụ lại thành một điểm

Sự lợi hại của thuộc tính kết giới giam cầm đã khiến hắn mở rộng tầm mắt. Nhưng dù thế hắn vẫn tin tưởng mình có thể chiến thắng

Nhưng khi Tiểu Ân đột nhiên biến mất, không hề có dấu hiệu gì, lòng tin của hắn nhất thời bị chìm xuống vực sâu

Ánh mắt của hắn trợn tròn. Trong miệng thì thào nói:

- Thuần di

Tiểu Ân nhếch miệng, khuôn mặt tràn ngập niềm vui và vài phần kiêu ngạo

Dù khoảng cách giữa hai người vẫn cách nhau vài dặm. Nhưng kết giới vẫn giăng co với nhau. Muốn nghe được lời đối phương nói là một chuyện rất dễ dàng

Bởi vì hiện giờ bọn họ sử dụng không phải lỗ tai của mình mà là năng lực cảm ứng tinh thần

Hơi cười, thân hình của Tiểu Ân lại biến mất

Lần này Sloppy Burger đã có kinh nghiệm, ngay khi Tiểu Ân biến mất, hắn lại phát huy tốc độ cực hạn của mình, trong nháy mắt rời đi xa. Ngay khi hắn rời đi, một giây sau, không gian bên người bắt đầu động lại. Nửa giây sau Tiểu Ân lại xuất hiện

Cười với Sloppy Burger, thân hình của Tiểu Ân lại biến mất

Trong kết giới, Tiểu Ân đột nhiên tràn ngập hứng thú, muốn đùa với đối phương

Sắc mặt của Sloppy Burger ngày càng khó coi còn sắc mặt của Tiểu Ân ngày càng cao hứng, hơn nữa còn vui sướng hơn bình thường

Lúc đầu sử dụng thuần di, động tác của Tiểu Ân vẫn cứng. Hơn nữa khi biến mất và xuất hiện còn dừng lại một chút

Nhưng theo số lần sử dụng tăng lên, dù Tiểu Ân hay Nhất Hào càng ngày càng hiểu rõ, hơn nữa nhanh chóng thích ứng

Muốn sử dụng năng lực thuần di, đầu tiên phải nắm giữ được giam cầm, tinh thần ý thức giam cầm hai điểm truyền tống. Sau đó sử dụng nguyên lý truyền tống của ma pháp trận, thuần di thân thể đi

Nếu nhưng không phải lúc này Tiểu Ân muốn khắc chế năng lực của đối phương, đơn thuần lựa chọn thuộc tính kết giới giam cầm, hơn nữa Sloppy Burger đột nhiên dùng tốc độ cao phá vỡ bố trí của Nhất Hào, thì Nhất Hào chưa chắc tính được điểm mấu chốt của thuần di

Nhưng thuần di cần có năng lực và kỹ xảo cực cao

Nếu như không có năng lực tính toán siêu cường của Nhất Hào thì dù Tiểu Ân hiểu được nguyên lý cũng đừng mơ làm được như hiện tại

Có lẽ đó là nguyên nhân mà chỉ có ngàn năm truyền kỳ mới có thể thi triển

Tiểu Ân không ngừng thử, càng ngày càng hứng thú với kỹ năng này. Đột nhiên hắn huyết một tiếng sáo, phát tiết toàn bộ sự vui sướng của mình ra ngoài

Sắc mặt của Sloppy Burger gần như đã chảy nước

Động tác của hắn càng nhanh hơn, hơn nữa đã quyết định chủ ý, không biết xấu hổ, chạy trốn

Mặc dù tốc độ của hắn rất nhanh nhưng làm sao nhanh bằng thuần di

Đó là kỹ năng di chuyển dựa vào tinh thần cảm ứng, không tồn bất cứ thời gian nào

Nếu như không phải người này vừa nắm giữ kỷ xảo này thì dù Sloppy Burger có muốn trốn cũng không làm được

Song khi thân thể của Sloppy Burger động, muốn dùng tốc độ nhanh nhất để rời đi thì đột nhiên hắn dừng lại. Bởi vì hắn không cảm ứng được Tiểu Ân

Đúng vậy, cùng hắn chơi trò đuổi bắt nửa ngày, hơn nữa còn dây dưa một lúc lâu trong không gian kết giới của đối phương. Hiện tại hắn không cảm thấy hơi thở của Tiểu Ân, Tiểu Ân vô tung vô ảnh biến mất

Sloppy Burger kinh ngạc nhìn xung quanh một lúc lâu. Thân thể ở trạng thái đề phòng cao độ, nhưng sau một giờ, hắn rốt cuộc xác định đối phương đã mất tích

Nhìn về phương xa mà không giải thích được, vị đầu sỏ của ma pháp công hội buồn bực vạn phần. Dù hắn gãi nát đầu cũng không biết vì sao Tiểu Ân đột nhiên biến mất

Trong rừng, Hắc Toàn Phong đang nhàm chán ngồi ngáp. Nó đã đợi ở đây nửa ngày

Nếu như chủ nhân không ra lệnh, nó đã sớm rời khỏi nơi này

Đột nhiên bên người nó truyền đến năng lượng dao động mãnh liệt. Hắc Toàn Phong còn chưa kịp phản ứng thì trong không gian xuất hiện một bóng người

Đầu tiên Hắc Toàn Phong ngẩn ra, sau đó mừng rỡ nhào tới. Nó vươn cái lưỡi dài của mình ra, nhiệt tình liếm đối phương

Tiểu Ân đứng ngây người, cho tới khi cái miệng đầy máu của Hắc Toàn Phong xuất hiện trước mặt mới thanh tỉnh lại

Hắn nhíu chặt lông mày, hỏi:

- Kỳ lạ, ta sao lại chạy tới đây?

Hắc Toàn Phong không hiểu nhìn Tiểu Ân. Nó không hiểu tại sao Tiểu Ân lại hỏi vấn đề này, nên không có khả năng giải đáp

Trên thực tế, một giây trước, Tiểu Ân còn đang ở trong kết giới dây dưa với Sloppy Burger. Nhưng không biết vì sao, sau lần thuận di, bản thân hắn lại thoát ly khỏi chiến trường, tới bên người Hắc Toàn Phong

Biến cố này bất ngờ khiến Tiểu Ân buồn bực

Dưới sự trợ giúp của Nhất Hào, Tiểu Ân xem lại tình huống vừa rồi

Lúc đó khi hắn tiến hành thuận di, không biết có phải vì vui quá hoá buồn mà trong kết giới của hắn loé lên một quang điểm. Hơn nữa quang điểm đó mơ hồ xuất hiện bên cạnh Hắc Toàn Phong. Nếu như chỉ như vậy thì cũng thôi. Nhưng quan trọng là, quang điểm đó là điểm Tiểu Ân thuận di lúc trước

Vì vậy khi thân hình của Tiểu Ân biến mất, hơn nữa xuất hiện ở nơi khác thì hắn đã rời khỏi kết giới, xuất hiện bên người Hắc Toàn Phong

Nguyên nhân này đừng nói là Sloppy Burger không nghĩ tới, ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng mơ mơ màng màng, không biết nguyên nhân

Hắn đem vấn đề này đi hỏi Nhất Hào. Kết quả Nhất Hào biến thân thành Juliana vò đầu bứt tai. Kết quả không có thu hoạch gì. Điều này hù dọa Tiểu Ân khiến hắn lập tức buông tha không tìm kiếm đáp án nữa

Nhất Hào là chỗ dựa quan trọng của hắn. Nếu vì nguyên nhân này mà mất không chế. Vậy hắn sẽ không kịp hồi hận

Nhưng trải qua biến cố lần này, Tiểu Ân mới biết, sự hiểu biết của mình về thế giới ma pháp quá ít

Hơn nữa kỹ năng thuận di này dường như không đáng tin

Tất nhiên Tiểu Ân thầm quyết định, sau này khi không có người, sẽ thử nghiệm nhiều hơn, xem nguyên nhân nào tạo ra kết quả này

Vỗ vò Nhất Hào, Tiểu Ân xoa người ngồi. Cơ mặt của hắn đã khôi phục lại bình thường

Hai chân của Tiểu Ân nhảy lên, thân thể cao lớn giống như mất sức nặng, vèo một cái đã tới giữa không trung

Đôi cánh của Hắc Toàn Phong vung lên cao, tạo nên những trận gió mạnh, thổi qua rừng rậm

Lúc này động vật trong rừng mới biết, nguyên trong khu vực của mình ẩn giấu một đại quái vật đáng sợ. Sau một giây, cả rừng nhất thời run sợ, mọi sinh vật cảm thấy run rẩy bất an

Một khi Hắc Toàn Phong không còn thu liễm hơi thở, uy thế từ thân thể của nó toả ra

Nó thoả mãn bay trên không trung, đang định phát ra tiếng long ngâm thì chợt nghe thấy một tiếng long ngâm phát ra từ ma pháp lâm viên ở công quốc Louis

Sau đó một bóng dáng giống như phong, điện chạy tới đây. Trong nháy mắt tới trước khuôn mặt đang bị phần của Hắc Toàn Phong

Dù là ai, đang định phát tiết thì bị người khác đoạt trước đều không cảm thấy dễ chịu

Hắc Toàn Phong cũng thế, nó không còn hứng thú muốn rống nữa. Mà chăm chăm nhìn á long Tyrese. Không để ý tới chênh lệch hai cấp giữa hai người, một luồng chiến ý mãnh liệt xuất hiện. Ngay cả kẻ ngu cũng cảm nhận được

Tiểu Ân dở khóc dở cười vỗ đầu Hắc Toàn Phong. Đại gia hoả này không tự nhiên quay đầu lại, lộ ra khuôn mặt dần thối, sau đó không thèm nhìn Tyrese

Tyrese chẳng để ý tới tâm tình của Hắc Toàn Phong. Hắn lẳng lặng nhìn Tiểu Ân, phát hiện hắn không có bất cứ tổn thương gì. Lúc này y mới thở phào một hơi, cung kính nói:

- Chân long đại nhân. Ngài đã trở về

Tiểu Ân khẽ cau mày, hắn nghe đạo long ngâm của Tyrese ẩn chứa cảm giác vui mừng và hưng phấn. Xem ra mình trở về khiến người này rất cao hứng

Nhưng do long ngâm có ẩn chứa tình cảm nên uy lực cũng lớn hơn. Ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng chịu ảnh hưởng mãnh liệt. Nếu không phải hiện tại thực lực của hắn tăng mạnh, chỉ sợ đã quay đầu bỏ chạy

Hơi gật đầu, Tiểu Ân tự nhiên không biểu lộ ý nghĩ trong lòng, rụt rè nói:

- Người kích động như thế làm gì. Thật làm mất mặt long tộc

Sắc mặt của Tyrese hơi đỏ lên, vội vàng khom người nói:

- Vâng, chân long đại nhân tôn kính

Đối với xưng hô này, Tiểu Ân không muốn giải thích. Dù sao Lida từng nói qua, một khi bọn họ khôi phục lại thân thể sẽ đề cử mình thành ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc Hắc long

Ngoại tộc trưởng lão mặc dù không phải Long tộc thật sự, nhưng miễn cưỡng vẫn xứng với danh xưng chân long đại nhân

Nếu không đến lúc đó kéo Lida hoặc Bulliet tới, tuyệt đối có thể vượt qua kiểm tra

Ở bên trong ma pháp trận có mấy người bay ra

Tiểu Ân chỉ cần liếc mắt là nhìn ra. Ngoài Linnuo và đám người Kim, cũng chỉ có Tiffany bay ra

Ánh mắt của mọi người nhìn về phía Tyrese mang theo vài phần bất đắc dĩ và phần hận nhưng không dám đòi co với hắn

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân đảo qua một chút. Cả ma pháp lâm viên yên tĩnh không có một tiếng động. Phẳng phất như có ma quỷ vừa càn quét qua, không có động tĩnh nào

Trong lòng động, nhất thời hiểu nguyên nhân trong đó

Tyrese là á long cấp chín, hàng thật giá thật. Long ngâm chi âm của hắn hơn xa Hắc Toàn Phong. Cho nên khi hắn không cầm lòng, phát ra một đạo long ngâm, tất cả ma pháp sư của ma pháp lâm viên, ngoài đám người Linnuo đã tiến giai thành đại ma pháp sư ra thì những người khác đều bất tỉnh nhân sự

Đám người Kim dùng tốc độ nhanh nhất lao tới. Tới trước mặt Tiểu Ân, Mary kêu lên:

- Sư phụ, ngài vẫn còn sống

Tiểu Ân tức ngực, thiếu chút nữa không thở được

Nói cái gì thế, dù muốn nguyên rửa cũng không nên đằng hoàng như thế chứ !

Lai An vội vàng kéo Mary, lúc này nàng mới phát hiện sai lầm của mình, khuôn mặt đỏ bừng lên, nhưng khuôn mặt tràn ngập niềm vui

Ngay những người thâm trầm chứng trạc như Kim cũng không thể khống chế được sự kích động. Hắn hít sâu một hơi:

- Sư phụ, ngài trở về, thật sự quá tốt

Tiểu Ân mơ hồ phát giác thái độ của mọi người hơi khác. Hắn hoài nghi hỏi:

- Các người làm sao vậy

Ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía Mary. Nàng do dự một chút nói:

- Sư phụ, ba ngày trước, con đang cho Hắc Toàn Phong ăn tinh thạch, nó đột nhiên chảy nước mắt, hơn nữa trong nháy mắt biến mất, con lo lắng ngài gặp chuyện

Giọng nói của nàng càng ngày càng thấp. Cuối cùng không nghe thấy gì

Nhưng Tiểu Ân hiểu được ý của nàng. Tình cảnh của Hắc Toàn Phong khiến nàng bất an và khủng hoảng

Nếu đổi lại là mình, chỉ sợ phản ứng còn mãnh liệt hơn

Hơi gật đầu, Tiểu Ân nhướn mày nói:

- Không sao cả, chẳng qua chỉ là hiểu lầm mà thôi. Hiện tại ta đã trở về, các người có thể yên tâm

Tất cả mọi người đều gật đầu. Ngay cả á long cấp chín, Tyrese cũng thế. Bởi vậy có thể thấy được, người này thực sự quan tâm tới Tiểu Ân

Linnuo cười nói:

- Thế nào, ta đã nói rồi, dựa vào thực lực của Tiểu Ân, chỉ có hắn gây họa cho người khác chứ người khác không thể làm gì được hắn

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, mặc dù người này nói rất hay nhưng phương thức biểu đạt không thể khen được

Tiffany tới trước người Tiểu Ân, miễn cưỡng nở nụ cười với hắn, cười khổ nói:

- Tiểu Ân, người trở về thì tốt rồi. Nếu không ma pháp lâm viên không trụ nổi nữa

- Tại sao?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi, nhớ tới chuyện David Kirby liên lạc với Sloppy Burger. Sắc mặt không khỏi biến đổi hỏi:

- Có cường địch tới nhà soa?

- Cường địch thì không có nhưng ác lân thì có một người

Tiffany tức giận nói

Tiểu Ân nao nao, nhìn theo ánh mắt của nàng thì thấy Tyrese đang xấu hổ cười khổ

Ở nơi này một thời gian, Tyrese đã hiểu được địa vị của những người này ở trong lòng Tiểu Ân. Tiffany rõ ràng là người được Tiểu Ân coi trọng. Cho nên mặc dù thực lực của Tiffany không được hấn đặt trog mắt, nhưng hấn ngại không đôi co với nàng

Sắc mặt của đám người Kim có chút cổ quái, hiển nhiên biết chuyện này

Tiểu Ân quay đầu nhìn bọn họ, Kim lập tức tiến lên, nói thầm vào tai Tiểu Ân

Nguyên Tyrese quen hoành hành bá đạo ở đại lục phương nam, mỗi khi không vui lại phát ra một đạo long ngâm chi âm

Kỳ thực điều này là để biểu hiện sự tồn tại của á long nhất tộc, hơn nữa còn là thủ đoạn uy hiếp vạn thú. Nhưng đi theo Tiểu Ân tới nơi này, tình huống có biến hoá

Lúc đầu ở bên cạnh Tiểu Ân, dù lá gan của Tyrese có to bằng trời cũng không dám làm cản trước mặt chân long đại nhân chứ không nói tới chuyện gào thét lộn xộn

Mà Tiểu Ân vừa đi, nơi này không có ai áp chế Tyrese, cho nên khi hấn biết tin Hắc Toàn Phong mất tích, Tiểu Ân gặp nguy hiểm, hấn buồn bực vạn phần, một ngày thường gào thét mấy lần

Uy lực của long ngâm chi âm không phải chuyện đùa. Có thể chịu đựng được loại âm thanh này, ít nhất phải là đại ma pháp sư

Cũng may Tyrese biết phân nặng nhẹ, cũng không rống lên những tiếng hét đòi mạng. Nhưng cả ma pháp lâm viên không còn được bình an nữa

Mặc dù Tiffany uyển chuyển đề nghị Tyrese nhưng Tyrese chưa bao giờ để ý tới

Quả thực trong mắt Tyrese, không để mắt tới Tiffany đã là chuyện tốt rồi, làm sao có thể bị nàng không chế chứ

Vì vậy tất cả học đồ pháp sư của ma pháp lâm viên rời đi, tiến vào thành Louis để tị nạn. Còn lưu lại đây trừ đại ma pháp sư có thể miễn cưỡng miễn dịch với long ngâm chi âm thì chỉ có đám ma pháp sư chính thức Maren

Nhưng mặc dù đám người Maren có thực lực hơn xa học đồ cấp pháp sư. Nhưng dưới uy lực của long ngâm chi âm thì không dám ra ngoài như trước nữa, chỉ có thể ở trong ma pháp tháp

Biến được nhân quả trong đóm Tiểu Ân không khỏi dở khóc dở cười

Từ đó có thể thấy được, cao thủ chân chính có bao nhiêu ảnh hưởng tới ma pháp sư bậc thấp

Tiểu Ân nghiêng đầu nhìn Tyrese, thấy người này đang sợ hãi. Nhưng lý do của hấn rất chính đáng:

- Chân long đại nhân, á long nhất tộc kế thừa vinh quang của Long tộc. Long ngâm là thứ biểu hiện cho sự tồn tại của chúng ta. Sao có thể bị hạn chế được chứ?

Nghe á long giải thích, Tiểu Ân bất đắc dĩ nói:

- Tyrese, cách làm của ngươi có phải rất lưu hành ở đại lục phương nam?

- Đúng vậy. Chân long đại nhân. Ngài thật uyên bác, ngay cả chuyện ở ngoài vạn dặm cũng không giấu được ngài

Tyrese xu nịnh nói

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng. Tên này cũng biết vượt mông ngựa. Nhưng nhìn khuôn mặt thành kính của Tyrese, thì so với hành vi vượt mông ngựa bình thường khác nhau rất lớn

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân mơ hồ có cảm giác: Tên này không nói dối. Có lẽ ở đại lục phương nam, thường xảy ra việc đó

Suy nghĩ một chút, Tiểu Ân nói:

- Tyrese, nơi này là hoàng kim đại lục, khác với đại lục phương nam. Ở đây á long nhất tộc không tùy tiện kêu loạn

- Thật sao?

Á long cấp chín nghi hoặc hỏi

- Tất nhiên

Tiểu Ân nghiêm mặt hỏi:

- Người nghĩ ta nói đùa với người sao?

Tyrese vội vàng cúi đầu, cung thuận nói:

- Không dám

Hắn chần chờ một chút, rút cuộc ngộ ra nói:

- Ta hiểu rồi

Carter tò mò hỏi:

- Tyrese, ngài hiểu gì?

Đoạn thời gian này, Tyrese rất hoà thuận với Hắc Toàn Phong và mấy tên đệ tử của Tiểu Ân. Cho nên Carter nhanh trí thu được hảo cảm của Tyrese, nên tùy ý hỏi

Tyrese ưỡn ngực nói:

- Ta đi theo chân long đại nhân lâu như vậy, nhưng chưa bao giờ thấy ngài phát long ngâm. Nguyên hoàng kim đại lục còn có quy định quái lạ này

Tyrese nói những lời này, khuôn mặt của mọi người trở nên cổ quái

Trong nội tâm của Tyrese đã nhận định Tiểu Ân là chân long. Nhưng những người khác biết rõ lai lịch của Tiểu Ân. Ngay cả cha Tiểu Ân còn nhìn thấy, cho nên bọn họ biết, Tiểu Ân không phải Long tộc, vậy làm sao có thể phát ra long ngâm chi âm

Tiểu Ân khóc cười không được, vung tay nói:

- Tyrese, sau này người phải nhớ kỹ. Nếu tùy tiện làm trái quy định của hoàng kim đại lục, ta sẽ đuổi người trở về

Tyrese vội vàng khom người nói:

- Vâng, Tyrese đã biết sai, sau này không tái phạm nữa

Tiểu Ân hài lòng nói:

- Đừng nói là á long các người, ngay cả Long tộc chính thức cũng không tùy tiện kêu loạn

Quả thật trong trí nhớ của Tiểu Ân, dù là Hắc Long Vương hay hai đầu u linh long dường như đều không có kêu trước mặt mình

Đôi mắt của Tyrese sáng lên nói:

- Chân long đại nhân, ngoài ngài ra, trên hoàng kim đại lục còn có chân long khác

Đám người Linnuo kinh ngạc nhìn Tiểu Ân. Sự tồn tại của Hắc Long Vương, Tiểu Ân chưa từng kể cho bọn họ, cho nên bọn họ hoàn toàn không biết gì cả

Tiểu Ân mỉm cười gật đầu, suy nghĩ một chút nói:

- Tyrese, ở đây có một câu tục ngữ, long cắn người thì không gầm, long gầm thì không cắn người, người hiểu không?

Đám người Tyrese mở to đôi mắt, long có thể cắn người, ăn thịt người sao

Không để ý tới vẻ mặt cổ quái của mọi người, ánh mắt của Tiểu Ân nhìn về phía ma pháp lâm viên, hỏi:

- Juliana đâu? Thực lực của mình đã đạt cảnh giới đại ma pháp sư, không sợ tiếng rống của Tyrese mà

Về mặt của Linnuo cổ quái nói:

- Với thức lực của Juliana, kỳ thực có thể thừa nhận được công kích của âm ba công, Nhưng đáng tiếc, không biết vì sao nghe thấy âm thanh đó nàng liền cảm thấy đau đầu. Cuối cùng bất đắc dĩ phải vào thành Louis

Khi Linnuo nói Juliana có thể thừa nhận được công kích của âm ba. Tyrese xem thường, hần nhỏ giọng nói:

- Đó là do ta chưa thi triển toàn lực

Nhưng khi hần vừa nói xong thì nghênh đón hần là ánh mắt sắc bén của Tiểu Ân. Hần lập tức ngậm miệng lại, không dám nói gì nữa. Sau đó Tiểu Ân hỏi Linnuo vấn đề tị nạn gì đó thì hần cũng chỉ có thể mở to mắt kháng nghị. Nhưng không có ai để ý tới động tác của hần

Tiểu Ân nhất thời nhớ tới lần đầu tiên gặp Juliana

Bên hồ Stanco, khi hoả sơn hồng trĩ cất tiếng hát, nàng cũng không chịu nổi

Bộ tộc thiên hồ dường như e ngại công kích âm ba, vì thế không chịu được tiếng rống như quỷ khóc sói tru của Tyrese cũng đứng

Lắc đầu, Tiểu Ân nói:

- Mỗi người có thể chất khác nhau. Juliana không thích ứng với âm ba cũng tất bình thường

Ánh mắt của mọi người không hẹn cùng nhìn về phía Tyrese và Hắc Toàn Phong. Hai tên này thường hay hét loạn nhưng đáng hận nhất là ngoài Tiểu Ân ra, không ai có thể áp chế bọn họ

Đôi mắt của Mary chuyển động nói:

- Sư phụ, ngài bình an trở về, nếu để Juliana biết, chắc chắn nàng sẽ rất cao hứng, không bằng để con đi báo cho nàng biết

Trong lòng Tiểu Ân nóng lên, tán thưởng nhìn nàng nói:

- Tốt, nhưng không chỉ gọi nàng về mà gọi tất cả học đồ về

Tiểu Ân nhìn Tyrese một cái nói:

- Nói cho bọn họ biết, sau này không cần lo lắng nữa

Mary dạ một tiếng, một mình bay về thành Louis

Lúc này, có một số người từ trong ma pháp lâm viên bay ra. Ánh mắt của Tiểu Ân như điện, nhất thời nhận ra sư phụ Maren

Sau khi Tyrese rống xong, rốt cuộc bọn họ từ ma pháp tháp chạy ra

Ánh mắt của Tiểu Ân thoáng nhìn David Kirby ở sau lưng Maren. Ánh mắt của hần trở nên lạnh lẽo

- Tiểu Ân các hạ, ngài làm sao vậy?

Sắc mặt của Tiểu Ân biến hoá trở lại như bình thường. Hần mỉm cười nói:

- Linnuo các hạ, có một việc ta muốn nhờ ngài giúp

Linnuo không hỏi đó là chuyện gì, trực tiếp đáp ứng

Tiểu Ân mang theo mọi người tới gặp đám người Maren. Maren lẩm bẩm hỏi Tiểu Ân gặp phải chuyện gì, khiến Hắc Toàn Phong lại mất tích lý kỳ

Tiểu Ân không khỏi cười khổ, kinh nghiệm của hần không thể nói lung tung cho mọi người khác

Hần không thể làm gì khác đành bịa ra việc mình nghiên cứu ma pháp trận thần kỳ nên mới tạo ra chuyện này

May mà mọi người đều biết, trên phương diện ma pháp trận, Tiểu Ân là nhân vật cấp đại sư. Mặc dù vẫn có chút nghi ngờ, nhưng cơ bản mọi người đều tin

Hàn huyền với nhau một chút. Tiểu Ân mặt không đổi sắc tới trước mặt David Kirby nói:

- David Kirby, ta có chút chuyện muốn nói với ngài. Xin hỏi ngài có rảnh không?

Thái độ không hoà nhã của Tiểu Ân khiến mọi người để ý. Maren vội vàng hỏi:

- Tiểu Ân, đã xảy ra chuyện gì?

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Sư phụ, Linnuo các hạ, đệ tử muốn thương nghị về chuyện sư tổ, cho nên mới hỏi vậy

Linnuo chớp mắt, trầm nghĩ hoá ra là chuyện này. Nhưng nhìn ánh mắt của hai người David Kirby và Maren, hắn mỉm cười gật đầu, lộ ra bộ dáng cao thâm

Maren lập tức buông lỏng, cười ha ha đáp ứng

Tiểu Ân mang theo Linnuo, Maren và David Kirby rời đi, tới một nơi không có bóng người trong ma pháp lâm viên.

256. Chương 77: Lão Tổ Tông

Tiểu Ân đã sống ở nơi này nhiều năm. Còn Maren và David Kirby là chủ nhân của nơi này. Rất nhanh bọn họ tìm được một địa điểm thích hợp

Đó là một cánh rừng, có mười cái ghế đá

Maren chỉ vào mấy cái ghế đá đó, có chút cảm khái nói:

- Tiểu Ân, nhìn đi, đó đều là kiệt tác của ta

Tiểu Ân nao nao, những chiếc ghế đó có hình dáng hơi thô, chỉ cần liếc mắt một cái là biết người chế tạo ra mấy thứ này là lính mới

- Lúc đầu khi ta và David rời khỏi thành Bahia, vừa tới thành Louis đã được đại ma pháp sư Tiffany mời chào, nên quyết định định cư ở nơi này

Maren đặt mông ngồi xuống, khuôn mặt tưởng nhớ lại cuộc sống ngày xưa:

- Khi đó chúng ta vừa mới tiến giai thành nhất tinh ma pháp sư. David có thiên phú ma pháp mạnh hơn còn ta thì triển Hoá Thạch Thuật và Ngưng Thổ Thuật thì hơn nữa là thất bại. Vì vậy mỗi ngày ta đều tới nơi này, chính tay mình nặn ghế để luyện tập. Hắc hắc.... Không nghĩ tới, phương pháp này rất linh nghiệm, mấy tháng sau ta đã hoàn toàn nắm giữ hai ma pháp này. Cho nên mới giữ mấy cái ghế này lại làm kỷ niệm

Tiểu Ân mấp má miệng, ánh mắt nhìn sư phụ như hiểu rõ hơn

Thiên phú ma pháp của Maren không tốt. Có thể tiến giai thành ma pháp sư chính thức có hơn nữa dựa vào vận khí. Nhưng khi hắn trở thành ma pháp sư chính thức, hắn vẫn không ngừng cố gắng, vì hai ma pháp không có nhiều tác dụng mà không tiếc luyện tập

Có thể nói, nếu như Maren có Nhất Hào, vậy thành tựu của hắn không thua kém Tiểu Ân

Kỳ thật Tiểu Ân hiểu được khổ não của sư phụ Maren. Bởi vì thiên phú ma pháp của hắn cũng không tốt, nên nhận thức rất rõ điều này

Mấy người không nói chuyện, chỉ lặng yên ngồi ở chỗ này. Bọn họ không hện, cùng nghĩ tới cuộc sống lúc trước

Dù là người sống lâu nhất như Linnuo hay Tiểu Ân mới có hai mươi bốn trên thế giới này, đều trăm mặc

Một lúc sau, Maren vỗ chiếc ghế bên người nói:

- Được rồi, Linnuo các hạ. Ngài có chuyện gì muốn thương lượng với chúng ta? Nếu như là chuyện đại sự thì với tư cách là bậc tiền bối trong nhất mạch của chúng ta. Xin ngài hãy làm chủ

Linnuo lộ thần sắc đỏ khốc đỏ cười. Hắn nhìn về phía Tiểu Ân nói:

- Tiểu Ân các hạ, hiện giờ ngươi có thể nói rồi đó. Ngươi dẫn chúng ta tới đây là vì chuyện gì?

Maren và David Kirby không hẹn cùng nhìn Tiểu Ân. Bây giờ bọn họ mới biết đây là ý của Tiểu Ân

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua bọn họ. Cuối cùng dừng trên người Maren nói:

- Sư phụ, ngài có nhớ thánh địa tu luyện mà ta tạm bố trí ở ma pháp tháp không?

- Tất nhiên

Maren tức giận nói

Sắc mặt của David Kirby chợt thay đổi một chút nhưng rất nhanh khôi phục lại như bình thường, tuy nhiên vẫn bị Tiểu Ân nhìn ra

Trong lòng hắn cười lạnh, tiếp tục hỏi:

- Lúc đầu ta xây dựng thánh địa tu luyện, mấy vị ma pháp sư của công quốc Louis đã đáp ứng, tận lực không tiết lộ chuyện này ra ngoài

- Đúng vậy

Maren không thể giải thích được nói:

- Tiểu Ân, cuối cùng ngươi muốn hỏi điều gì?

Lông mày của Linnuo đột nhiên giương lên:

- Tiểu Ân các hạ, chẳng lẽ thánh địa tu luyện đã bị tiết lộ ra ngoài?

Tiểu Ân lạnh lùng cười nói:

- Không sai, thánh địa tu luyện đã bị tiết lộ ra ngoài, hơn nữa ngay cả cấu tạo đồ ma pháp do ta khổ sở nghiên cứu cũng bị người khác sao chép

Sắc mặt của Linnuo và Maren đồng thời biến sắc. Tất nhiên bọn họ hiểu được quan hệ lợi hại trong đó

- Tiểu Ân, ai làm vậy?

Maren nghiêng răng nghiêng lợi hỏi

Có thể làm được điều này, chắc chắn là người ở bên trong giỏ quỷ. Nếu không cấu tạo đồ của ma pháp không có khả năng bị tiết lộ ra ngoài

Khuôn mặt của Tiểu Ân lộ ra một tia cười lạnh, quay đầu nhìn David Kirby, từ từ nói:

- Ngài cho là ai làm? David Kirby các hạ

Trong nháy mắt, Linnuo và Maren chấn động. Bọn họ thấy động tác và thần thái của Tiểu Ân, nhất thời biết ai là người tiết lộ bí mật. Nhưng đáp án này khiến bọn họ khó tin

- David. Là người?

Maren khó tin hỏi

Khuôn mặt của David Kirby bắt đầu dĩ cười khổ. Hắn không giải thích nói:

- Không sai, quả thực là đã dùng ma pháp lục thư sao chép lại cấu tạo đồ ma pháp của thánh địa tu luyện

Mọi Maren run rẩy. Hắn muốn chỉ trích lão bằng hữu của mình. Nhưng lời vừa tới miệng, lại không cách nào nói ra được

Linnuo thì tỉnh táo hơn nhiều. Hắn hừ nhẹ một tiếng nói:

- David. Tại sao ngươi làm như vậy? Ở nơi này, ngươi không thiếu thứ gì. Chẳng lẽ chúng ta khiến ngươi chịu thiệt gì sao?

Đôi mắt của Maren sáng lên, vội vàng nói:

- Đúng vậy. David, tại sao người làm như vậy?

David Kirby muốn nói lại thôi. Khuôn mặt của hắn mặc dù có chút áy náy. Nhưng thần sắc lại không hối hận

Một lát sau, dưới ánh mắt của ba người, David Kirby thở dài một tiếng nói:

- Xin lỗi, không được lão nhân gia cho phép, ta không thể nói lý do cho các người

- Không thể nói?

Tiểu Ân cười nhạo nói:

- David Kirby các hạ, đáp án của ngài có thể khiến chúng ta hài lòng không?

David Kirby tiếp tục cười khở nói:

- Ta cũng không biết làm cách nào để người hài lòng. Nhưng xin các người tin tưởng. Nếu như lão nhân gia tới tìm bất cứ ai trong các người. Các người cũng không có khả năng cự tuyệt

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng. Không thể tưởng tượng được, David Kirby lại nói những lời này

Linnuo lắc đầu nói:

- Các người định xử trí chuyện này như thế nào

Trong thế giới ma pháp, mọi người rất thống hận hành động ăn cây táo rào cây sung. Nếu đem chuyện của David Kirby truyền ra ngoài, chắc chắn hắn sẽ giống như con chuột, bị mọi người hô đánh

Ít nhất tại công quốc Louis, thậm chí đế quốc Nặc Khả Đa, hắn không còn chỗ để đặt chân

Cơ mặt của Maren co lại. Hắn rõ ràng nghĩ tới hậu quả của việc này. Ánh mắt của hắn phức tạp nhìn David Kirby, đột nhiên nói:

- Tiểu Ân, Linnuo các hạ. Ta và David Kirby đã ở công quốc hơn mười năm. Hơn mười năm qua chúng ta sống rất tốt. Nhưng nhiều năm qua chúng ta chỉ sống ở một chỗ. Cho nên chúng ta sẽ rời khỏi công quốc Louis, đến một quốc gia khác du lịch

Linnuo kinh ngạc, ánh mắt nhìn Maren tràn ngập kinh ngạc

Thân thể của David Kirby khẽ run. Ánh mắt nhìn Maren tràn ngập cảm kích và vui mừng

Quyết định của Maren chính là muốn cùng tiến cùng lui với David Kirby. Nhưng nếu chuyện này xảy ra thì không thể tiếp tục sống ở công quốc Louis được nữa. Cho nên Maren mới không do dự, lựa chọn rời đi cùng David

David Kirby hít không khí trong lòng, hắn run giọng nói:

- Maren

Maren cười với hắn nói:

- David, mặc dù chúng ta không thể giải thích được cho Tiffany, nhưng ta tin người

Linnuo và Tiểu Ân nhìn nhau. David Kirby nói ra những lời khó tin, phản ứng của Maren càng khiến người khác mơ hồ hơn

Mặc dù Tiểu Ân không đồng ý với quyết định của sư phụ, nhưng tâm niệm vừa động, lại nghĩ đến, nếu Benson và Harrison làm ra chuyện như thế này, mình sẽ xử trí như thế nào?

Hắn khẽ thở dài một tiếng. Rốt cuộc nói:

- David Kirby các hạ. Ngài đối với nhất mạch của sư phụ ta rất chiều cố. Tiểu Ân rất cảm kích

Nói xong, Tiểu Ân nói với Maren:

- Sư phụ, ngài và David Kirby các hạ ở lại đi. Nếu hai người rời đi, con rất lo lắng đó

Maren nhìn Tiểu Ân, rồi cười nói:

- Tốt, chúng ta tạm thời lưu lại. Nếu ngày sau có biến cố thì rời đi cũng không muộn

Trong lòng Linnuo có chút cảm khái. Hắn đột nhiên nhớ tới một việc. Hỏi:

- David. Người ‘ngươi’ nói là ai?

Khuôn mặt của David Kirby lộ vẻ xấu hổ, nói:

- Linnuo các hạ, xin lỗi ta không thể nói cho ngài biết

Tiểu Ân xem thường cười lạnh một tiếng:

- Có gì mà không thể nói, lão đầu đó là một trong ba vị cửu tinh ma đạo sỹ của ma pháp công hội, ma đạo sỹ Sloppy Burger. Am hiểu hai hệ ma pháp: phong hệ và điện hệ. Mặc dù tuổi đã cao nhưng thân thể rất cường tráng, tốc độ cực nhanh, ngay cả ma thú cấp chín thuộc họ chim cũng chưa chắc bằng hắn

Khi nói những lời này, trong lòng Tiểu Ân tràn ngập cảm xúc. Tốc độ của Sloppy Burger khiến hắn có ấn tượng sâu. Ngay cả hoàng kim vương Yidikalun cũng chưa chắc bằng hắn. Thật không biết lão gia hỏa đó làm thế nào tu luyện được.

Về mặt của David Kirby chấn động. Hiển nhiên không biết làm thế nào mà Tiểu Ân biết được tên của người này

Đầu tiên Linnuo ngẩn ra, sau đó miệng thì trào lẩm nhẩm. Cuối cùng, sắc mặt hắn trở nên cổ quái

- Sloppy Burger. Đúng là Sloppy Burger các hạ sao?

Linnuo kích động nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài không nhớ sao chứ?

- Tất nhiên

Tiểu Ân định kể lại lần mình giao thủ với lão gia hỏa đó. Nhưng vừa nghĩ đến chuyện mình tự nhiên thuận di tới bên người Hắc Toàn Phong, cuối cùng hắn không kể chuyện đó ra

Song Linnuo thở dài một hơi nói:

- Tiểu Ân các hạ, David Kirby nói không sai. Nếu như lão nhân gia tới tìm ta, ta cũng chỉ có cách giao cấu tạo đồ ma pháp của thánh địa tu luyện ma pháp mà thôi

Tiểu Ân và Maren đồng thời ngẩn ra. Ánh mắt nhìn Linnuo tràn ngập quỷ dị

David Kirby kinh ngạc quay đầu nói:

- Linnuo các hạ, ngài đã biết?

- Đúng vậy

Linnuo cười khổ nói:

- Lão nhân gia đã mất tích mấy trăm năm. Không ngờ được lại trở thành một trong ba vị cửu tinh ma đạo sỹ của ma pháp công hội. Thật khiến người khác kinh ngạc

Lông mày của Tiểu Ân cau lại. Hắn mơ hồ hiểu, dường như mình đã nghĩ sai rồi

- Linnuo các hạ. Sloppy Burger rốt cuộc là ai?

Thân thể của Linnuo đứng thẳng dậy, nghiêm túc nói:

- Sloppy Burger các hạ, chính là sư phụ của ta

Tiểu Ân mở to hai mắt, hắn chưa bao giờ nghĩ tới chuyện này

- Linnuo các hạ, ngài nói, Sloppy Burger là tổ sư gia nhất mạch chúng ta?

Sắc mặt của Tiểu Ân khó coi hỏi

- Đúng vậy. Năm đó Sloppy Burger là bát tinh ma đạo sỹ tự do của đế quốc Nặc Khả Đa. Nhưng điều đáng tiếc trong cuộc đời của người là không có người nối nghiệp. Thu nhận mấy đệ tử nhưng không có người nào đột phá cực hạn đại ma pháp sư, tiến giai thanh ma đạo sỹ, cho nên người mới buồn bực quy ẩn. Cuối cùng không ai biết tung tích

Linnuo thở dài nói:

- Mặc dù lão nhân gia là kỳ tài ngút trời, nhưng lại yêu cầu cao đối với đệ tử nhưng hiện giờ chắc người rất cao hứng

Nhìn ánh mắt vui mừng của Linnuo, Tiểu Ân chỉ cảm thấy nhức đầu. Nếu như Sloppy Burger biết kẻ giao chiến với mình là ai, chẳng lẽ hẳn còn cao hứng sao?

Lòng ngực của David Kirby như được giải thoát, vừa rồi ngực hắn như bị tảng đá đè xuống, giờ phút này rốt cuộc cũng trở nên thoải mái

- Maren, hiện tại tin ta chưa?

Maren ha ha cười nói:

- Ta vốn tin người mà

Hai người nhìn nhau cười, tình bằng hữu càng thêm gắn bó

Tiểu Ân cũng không có cách nào khác. Nếu như không biết Sloppy Burger là ai thì thôi. Nhưng nếu ông ta là lão tổ tông thì dù hắn yêu cầu David Kirby điều gì thì David không thể nào cự tuyệt được

Tất nhiên nếu như thánh địa tu luyện không phải do nhất mạch của Tiểu Ân tạo ra, chắc Sloppy Burger cũng không ra mặt yêu cầu David Kirby phục chế lại

Ánh mắt của David Kirby chuyển qua người Tiểu Ân nói:

- Tiểu Ân, ta đã đem tin người trở về cho đại nhân Sloppy Burger. Chắc người sẽ nhanh tới tìm người

Sắc mặt của Tiểu Ân nhất thời biến đổi. Không biết vì sao hắn có cảm giác chột dạ

Tiểu Ân vội vàng nói:

- David Kirby các hạ, ta đã đáp ứng đại ma pháp sư Tiffany, tới bộ tộc Nguyệt tinh linh

- Nhưng ...

- Chẳng lẽ ngài đã quên hiện giờ ta là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc Nguyệt tinh linh nhưng chưa tới bộ tộc Nguyệt tinh linh lần nào?

- Nhưng...

- A. cứ như vậy đi. Chờ ta trở lại, ta sẽ tới ma pháp công hội bá kiến đại nhân Sloppy Burger

Nói xong, Tiểu Ân lập tức khởi động năng lượng phong hệ, thoáng cái đã rời đi

Ba người trở mắt nhìn, không hiểu tại sao Tiểu Ân lại phản ứng như vậy khi biết Sloppy Burger là lão tổ tông

Tiểu Ân nhanh như chớp trở về ma pháp tháp tạm thời của mình

Vài ngày không thấy, dường như ma pháp lâm viên đã khác trước. Xa xa xuất hiện một bãi đất tròn to lớn. Tiểu Ân chỉ cần liếc mắt một cái là biết, đám người Tiffany chuẩn bị kiến tạo ma pháp tháp cho mình

Chỉ cần nhìn qua diện tích, là biết ma pháp tháp sắp kiến tạo lớn hơn bất cứ tòa tháp nào. Nhưng với thân phận hiện giờ của Tiểu Ân thì điều này hoàn toàn xứng đáng.

Hắn vừa tiến vào đã có cảm ứng được một cỗ hơi thở quen thuộc

Trong lòng Tiểu Ân kích động. Hắn nhìn vào ánh mắt kích động đó, gật đầu mạnh một cái

Mặc dù không có bất cứ ngôn ngữ gì nhưng giây phút này, Tiểu Ân và Juliana như thông linh với nhau. Tiểu Ân tiến lên hai bước, không e dè kéo Juliana vào trong lòng. Cảm thụ thân thể mềm mại ở trong lòng mình, trong lòng Tiểu Ân trở nên bình tĩnh.

- Sư phụ

Giọng nói của đám người Kim chợt truyền đến. Tiểu Ân bất mãn quay đầu lại, thì thấy tất cả người thân của mình đã ở trong ma pháp tháp.

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn Tiffany. Hắn cười nói:

- Tiffany các hạ truyền tổng trận tư nhân của ngài có thể mở ra không?

Tiffany không cần nghĩ ngợi nói:

- Tất nhiên, nếu trưởng lão Tiểu Ân muốn sử dụng, lúc nào cũng có thể mở ra.

- Rất tốt, vậy để chúng ta tới bộ tộc của ngài.

Đầu tiên Tiffany ngăn ra, sau đó nửa mừng nửa lo nói:

- Trưởng lão Tiểu Ân, rốt cuộc ngài đã quyết định tới bộ tộc chúng ta một lần.

- Đúng vậy.

Tiểu Ân lẫm liệt nói:

- Nếu ta là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc Nguyệt tinh linh thì cũng phải tới bộ tộc Nguyệt tinh linh một lần để xứng với danh xưng của mình.

Ánh mắt của Juliana chuyển động, không khỏi có chút hoài nghi.

Nàng rất hiểu Tiểu Ân, biết hắn không phải vì nguyên nhân này mà tới bộ tộc tinh linh. Nhưng về mặt của hắn không biểu hiện chút sơ hở nào.

Tiffany tươi cười gật đầu nói:

- Rất tốt, vậy ta lập tức đi mở truyền tổng trận.

Nhìn Tiffany rời đi, Tiểu Ân nói:

- Mary, tốc độ của ngươi rất nhanh.

Mary che miệng cười nói:

- Sư phụ, không phải tốc độ của con nhanh mà giữa đường gặp được tiểu thư Juliana.

Tiểu Ân ngăn ra, nhìn mọi người, đột nhiên phát hiện bọn họ rất chú ý.

Hừ nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nói:

- Chúng ta chuẩn bị tới bộ tộc Nguyệt tinh linh, các người đi chuẩn bị đi. Nửa giờ sau sẽ tập hợp ở chỗ này. Nepal, Benson. Sư phụ có chuyện tìm các người, các người tới đó đi.

Nepal và Benson không hẹn cùng lộ ra nụ cười quỷ dị. Bọn họ cười ha ha rồi đi.

Đám người Kim liếc mắt nhìn nhau một cái, khóe miệng cười cười đi lên lầu. Ngay cả Tyrese cũng đi theo.

Chỉ có Đức Lão Phu ồm ồm nói:

- Sư phụ, trong vật phẩm trang sức không gian của chúng ta đều có đồ, cần gì phải chuẩn bị ạ?

Kim và Carter vội vàng tiến lên, kẹp lấy tên này nói:

- Chúng ta phải chuẩn bị rất nhiều đồ, tên ngu này.

Nhìn bọn họ nhốn nháo rời đi, Tiểu Ân hài lòng gật đầu. Khuôn mặt của tiểu hồ ly đã đỏ ửng lên.

Mặc dù nàng mang mặt nạ tinh linh, che giấu khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành của mình, nhưng tâm tình của Tiểu Ân vẫn kích động trước mị lực cường đại của nàng.

Hắn hít sâu một hơi, cố ổn định tâm trạng, thấp giọng hỏi:

- Juliana, nàng sợ long ngâm chi âm sao?

Juliana tức giận nhìn Tiểu Ân, nói:

- Linh vật thiên hồ của ta nói cho ta biết, chàng trở về nên ta mới tới đây

Trong lòng Tiểu Ân kinh ngạc, hỏi:

- Linh vật của nàng? Tại sao lại biết được?

- Hừ, linh vật của ta là thập vĩ thiên hồ nổi danh viễn cổ. Trời sinh đã có năng lực tiên đoán. Mấy ngày nay ta tương đối nhớ chàng nên nó mới nói cho ta biết

Juliana thoái mái nói. Đây là tình cảm của thú nhân. Mặc dù không hàm súc bằng tinh linh và loài người nhưng khiến người khác cảm thấy nhiệt huyết sôi trào

Nắm chặt tay tiểu hồ ly, ánh mắt của Tiểu Ân tràn ngập nhu tình

Song khoe miệng của Juliana cong lên nói:

- Tiểu Ân, tại sao chàng lại sốt ruột tới bộ tộc Nguyệt tinh linh. Hừ, nhất định chàng nhớ tới Sara. Còn có Betty và Petty đúng không?

Tiểu Ân không thể giải thích được hỏi:

- Nàng nói gì? Tại sao ta lại nhớ các nàng?

Juliana hừ một tiếng nói:

- Chàng biết ba nàng đã trở về bộ tộc Nguyệt tinh linh nên mới không chờ được, muốn tới đó gặp các nàng
Tiểu Ân sững sờ, sau đó hô oan uổng nói:

- Nói nhảm, ở bên cạnh nàng, sao ta còn nhớ được nữ nhân khác chứ

Nghe câu nói lấy lòng của Tiểu Ân dù da mặt của thú nhân có dày cũng ăn không tiêu

Nhưng dù sao tiểu hồ ly không phải phàm nhân, đôi mắt nàng chuyển động nói:

- Ta biết rồi, chàng nói, một khi không có ta ở bên cạnh, chàng sẽ suy nghĩ miên man

Tiểu Ân cố gắng giải thích nhưng rốt cuộc hắn phát hiện, dù mình có cố gắng thế nào cũng không ăn thua

- Tốt lắm, tốt lắm. Đừng nóng giận

Juliana thay đổi thái độ, ôn nhu vô ngược Tiểu Ân nói:

- Lần này chàng đi đâu? Tại sao ngay cả linh hồn của ta cũng không nhìn thấu được hành tung của chàng?

Trong lòng Tiểu Ân nóng lên nói:

- Lần này ta rời khỏi tinh cầu, đi du lịch vũ trụ

Nói những lời này, Tiểu Ân cũng thu được một tin tức. Đó là thập vĩ thiên hồ có năng lực tiên đoán, nhưng không cường đại. Hơn nữa dường như chỉ có phạm vi nhất định mà thôi. Nếu rời khỏi tinh cầu thì không thể cảm giác được

Một giây sau, khuôn mặt của Juliana lộ ra thần sắc khó tin như dự liệu của Tiểu Ân

Tiểu Ân cất tiếng cười to, thanh âm tràn ngập sự đắc ý. Tiểu hồ ly nhếch miệng, đôi mắt quay tròn, dùng hết tâm tư để hỏi Tiểu Ân

Nàng chưa bao giờ nghĩ tới việc Tiểu Ân sẽ lừa mình

Tiểu Ân đem kinh nghiệm mà mình trải qua kể lại cho nàng. Tất nhiên những chuyện có liên quan tới Hắc Long Vương, hẳn vẫn che giấu

Thời gian vui vẻ dường như trôi qua rất nhanh. Khi đám người Kim xuống. Tiểu Ân lưu luyến kết thúc câu chuyện, mang theo tiểu hồ ly, Kim và Tyrese tới ma pháp tháp của Tiffany

Còn mấy đệ tử thì lưu lại cùng Hắc Toàn Phong

Dù sao truyền tông trận tư nhân của Tiffany không thể nào chứa nổi Hắc Toàn Phong.

257. Chương 78: Bộ Lạc Tinh Linh

Ma pháp trận tư nhân của nàng đẹp hơn tinh thần của Mozart nhiều, nhưng trong mắt Tiểu Ân, những hoa văn tinh xảo đó không có nhiều ý nghĩa

Đối với hắn mà nói, ma pháp trận của Mozart có khí thế mệnh mệnh hơn

Có lẽ đây là nguyên nhân khiến loài người áp chế được bộ tộc tinh linh. Bởi vì đối với phần lớn mọi người, tầm quan trọng của sự thực dụng phải được đặt cao hơn sự tinh tế

Tới ma pháp trận, đã thấy Tiffany đứng chờ

Vị cường giả của bộ tộc Nguyệt tinh linh này không chỉ kích hoạt ma pháp trận mà còn kích hoạt ma pháp, truyền tin tức bọn họ sắp rời đi cho người khác biết

Trong công quốc Louis, Tiffany có danh vọng cao quý. Mặc dù hiện tại Tiểu Ân nổi lên, nhưng hứng thú của Tiểu Ân không ở công quốc, một năm chưa chắc ở được vài ngày, cho nên mọi việc trong công quốc vẫn do Tiffany làm chủ

Thấy Tiểu Ân đứng hèn tới, trong lòng Tiffany có chút hưng phấn

Đại trưởng lão của bộ tộc Nguyệt tinh linh biết tin tức liên quan tới thánh địa tu luyện, chẳng những lập tức ban cho Tiểu Ân thân phận ngoại tộc trưởng lão, hơn nữa còn ra lệnh cho Tiffany dùng mọi cách để Tiểu Ân tới bộ tộc Nguyệt tinh linh. Dụng ý này dù là kẻ ngu cũng biết

Tất nhiên là một thành viên của bộ tộc Nguyệt tinh linh, bản thân Tiffany cũng có mong muốn đó

Từ khi Tiểu Ân trở thành đại ma pháp sư, trở lại công quốc Louis, Tiffany dùng mọi cách để lấy lòng Tiểu Ân. Rốt cuộc Tiểu Ân cũng tiếp nhận sự nhiệt tình của nàng, đồng ý tới bộ tộc Nguyệt tinh linh

Vất cả bấy lâu cuối cùng cũng không uổng phí công sức. Đó là cảm giác của Tiffany lúc này

Nhưng Tiffany không biết, sở dĩ Tiểu Ân đồng ý tới bộ tộc Nguyệt tinh linh, kỳ thật cũng do bị Nguyệt tinh linh trong vũ trụ ảnh hưởng. Hơn nữa hắn còn muốn tránh mặt Sloppy Burger

Dưới sự chỉ dẫn của Tiffany, mấy người bọn họ cùng nhau tiến vào truyền tông trận

Mặc dù truyền tông trận này không lớn, nhưng cũng truyền tông được mười người trở xuống

Trước khi truyền tông trận phát động, linh cơ của Tiểu Ân chợt động. Hắn vô thanh vô tức dung hợp với Nhất Hào, hơn nữa phóng thuộc tính kết giới không gian của mình ra ngoài

Tất nhiên hắn không phóng thích toàn bộ mà chỉ thu hẹp kết giới trong phạm vi ma pháp trận của Tiffany mà thôi

Trong tình huống này, các tọa độ truyền tông xuất hiện rõ ràng trong đầu Tiểu Ân, trong nháy mắt đã bị Nhất Hào phục chế lại

Ngoài ma pháp truyền tông trận công lập ra, mỗi một ma pháp trận tư nhân đều có điểm vô cùng giống nhau

Mặc dù những tọa độ đó không chiếm nhiều, nhưng bên trong đều ẩn chứa bí mật

Chẳng qua Tiểu Ân chỉ muốn thăm dò toạ độ của những ma pháp trận đó, nhưng không nghĩ tới một lần đã thành công, thậm chí còn không kinh động tới chủ nhân của ma pháp trận

Tất nhiên, điều này liên quan tới thực lực đại ma pháp sư của Tiffany. Nếu như nàng là một vị cửu tinh ma đạo sỹ không gian hệ, chỉ sợ Tiểu Ân không dám có ý niệm gì

Thời gian Tiffany tìm kiếm mục tiêu không lâu. Nhưng chỉ chút thời gian cũng đủ để Tiểu Ân hoàn thành mưu đồ

Ghi chép toạ độ lại, Tiểu Ân thu hồi thuộc tính kết giới không gian, đồng thời Nhất Hào cũng yên lặng, ghi chép lại toạ độ của truyền tống trận công lập, hơn nữa phán đoán phương vị của những toạ độ đó trên hoàng kim đại lục

Công trình này rất to lớn, chỉ sợ chỉ có Nhất Hào mới làm được

Tiffany không hề có cảm giác gì đối với chuyện này, nàng yên lặng phát động truyền tống trận. Cũng không phải nàng sợ ý mà nàng không nghĩ ra, trên thế giới có lực lượng khó tin như thế. Một đạo bạch quang loé lên, thân ảnh của mọi người biến mất trong truyền tống trận

Có lẽ do ảnh hưởng của không gian, nên mọi người cảm thấy thời gian trôi qua rất thông thả

Kỳ thật truyền tống trận cũng không mất nhiều thời gian, chỉ một lát mọi người đã xuất hiện ở một nơi mới

Mở hai mắt, Tiểu Ân lập tức cảm thán

Trước mặt hẳn là một cảnh tượng quen thuộc

Một toà thành to lớn do vô số cây đại thụ tạo thành

Trong lòng hẳn thầm than, nếu mình sớm tới bộ tộc tinh linh thì khi tới thành Phong Linh đã sớm đoán được lai lịch của những người đó

Lực lượng tinh thần phóng ra ngoài, lập tức Tiểu Ân quét toà thành đơn giản này một lần

Rất nhanh hẳn phát hiện, nơi này có sự chênh lệch rất lớn so với toà thành của Nguyệt tinh linh trong vũ trụ

Dù là quy mô hay mức độ phồn vinh, thậm chí cả số lượng cường giả, đôi bên chênh lệch nhau quá lớn

Nếu như nói kiến trúc của Nguyệt tinh linh ở trong vũ trụ là thành thị thì kiến trúc ở đây chỉ được gọi là bộ lạc

Nhưng điều đáng khen nhất là trong cả hai toà thành không thiếu những toà nhà hoa mỹ

Những vật phẩm trang sức lộng lẫy, đủ thấy các tinh linh đã bỏ nhiều công sức

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân thu lại, không gây ra bất cứ phiền toái gì. Nhưng khi hẳn quay đầu lại thì thấy vẻ mặt cổ quái của Tyrese

Trong lòng Tiểu Ân kinh ngạc, nhỏ giọng hỏi:

- Người làm sao vậy?

Tyrese vội vàng lắc đầu nói:

- Chân long đại nhân, ngài Thuộc tính kết giới

Tiểu Ân không nhịn được cười. Khẽ gật đầu, vừa rồi cử động trong ma pháp trận của hẳn không thể giấu được cường giả cấp chính

Tyrese chẳng những cảm ứng được động tác của hẳn, hơn nữa còn chính thức phát hiện ra thực lực của hẳn

Sau khi phát hiện thực lực chính thức của Tiểu Ân, Tyrese cho đó là điều đương nhiên. Có lẽ trong mắt của hẳn, ít nhất chân long đại nhân phải là cường giả cấp chín

Đám người Tiffany xuất hiện ngoài bộ tộc tinh linh. Xunh quanh được bao phủ bởi một vườn thực vật

Chẳng qua Tiểu Ân chỉ liếc mắt một cái là biết những thứ đó có lực công kích tương đối mạnh. Một khi bị chúng quần phải, dù ma pháp sư bình thường cũng gặp phải ác mộng

Rất nhanh cửa thành của bộ tộc tinh linh có động tĩnh

Ở đây, Tiffany có danh tiếng rất lớn, phần lớn thủ vệ đều nhận ra nàng. Nhất thời có những tiếng hoan hô truyền đến

Lưng đeo cung tên, hai gã Nguyệt tinh linh linh hoạt nhảy xuống cửa thành, bọn họ sớm khắc sâu hoàn cảnh ở nơi này, hai chân đạp lên cự mộc, thoải mái đáp xuống đất

Đó là hai Nguyệt tinh linh trẻ tuổi. Mặc dù trên lưng của bọn họ đeo ma pháp cung, đại biểu cho thân phận ma cung thủ, nhưng từ động tác biểu hiện của bọn họ là biết bọn họ không hề non nớt

- Trưởng lão Tiffany, hoan nghênh ngài trở về

Một tinh linh trẻ tuổi dùng ánh mắt tò mò nhìn đám người Tiểu Ân, liếc mắt một cái nói:

- Trưởng lão, bọn họ là

- Bọn họ chính là bằng hữu của ta, ta muốn dẫn bọn họ gặp nhóm đại trưởng lão

Tiffany nhẹ giọng nói

Tên tinh linh trẻ tuổi nhảy xuống đầu tiên lộ vẻ mặt khó xử nói:

- Nhưng đại trưởng lão từng ra lệnh, từ ngày hôm qua trở đi, không để người khác tiến vào trong tộc

- Bắt đầu từ ngày hôm qua?

Tiffany kinh ngạc nói:

- Bọn Sara bắt đầu tiến hành nghi thức rồi sao?

- Chưa, nhưng đại trưởng lão nói, bốn tộc phải biểu lộ sự thành kính của mình. Cho nên yêu cầu đám người Sara chuẩn bị sớm bảy ngày. Hơn nữa không cho ngoại nhân tiến vào trong bộ tộc

Đám người Tiểu Ân thấy hiếu kỳ, nhưng vẻ mặt của Tiểu Ân có chút nghiêm túc

Tên tinh linh trẻ tuổi này dường như rất tín nhiệm Tiffany

Nhưng biết nguyên nhân cũng khiến đám người Tiểu Ân biết rõ tình huống ở bên trong

Bọn Sara sớm trở về là để chuẩn bị nghi thức nào đó trong tộc

Người khác không biết, nhưng Tiểu Ân mơ hồ cảm giác, nghi thức này dường như có mối quan hệ không rõ ràng với Nguyệt tinh linh trong vũ trụ mà mình tiếp xúc

Tất nhiên cảm giác này chỉ có thể chôn trong lòng, nếu hắn nói ra, sợ rằng cũng không có ai tin tưởng

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân cười ha hả hỏi:

- Tiffany các hạ, Sara các này chuẩn bị nghi thức gì vậy?

Ta lập tức hỏi vài câu, nhưng ánh mắt lại lộ ra hàm xúc khác

Juliana hừ một tiếng, ánh mắt của tiểu hồ ly lóe ra một tia hờn dỗi, còn nói không phải vì Sara mà tới bộ tộc tinh linh, người gạt quỷ đi

Tên tinh linh trẻ tuổi dùng ánh mắt hoài nghi nhìn Tiểu Ân, không biết thanh nhiên nhìn không có chút thu hút này, tại sao lại biết Ánh trăng chỉ nữ xinh đẹp nhất bộ tộc Nguyệt tinh linh?

Tiffany có chút do dự. Nàng tất nhiên biết duyên cớ bên trong, nhưng chuyện này rất quan trọng, không được sự đồng ý của trưởng lão hội hoặc được đại trưởng lão đồng ý, nàng không dám nói chuyện này với Tiểu Ân

Không khí trong sân nhất thời có chút xấu hổ, đột nhiên Tyrese hừ lạnh một tiếng, hơi thở khổng lồ trên người hắn chợt bạo phát ra

Vị cường giả cấp chín này cố ý phóng thích sự cường đại của mình, tạo nên ảnh hưởng to lớn

Nếu như lúc trước Tiểu Ân chỉ như cơn gió nhẹ thổi qua để dò xét, không khiến nhiều người chú ý thì hiện tại Tyrese hoàn toàn bộc phát, giống như một chấn động cả núi cao, biển rộng, uy thế to lớn khiến bất cứ ai cũng phải chấn động

Trước mặt đám người Tiểu Ân, sắc mặt của những tinh linh trẻ tuổi thủ vệ trên tường trở nên trắng bệch. Dưới uy áp của Tyrese, bọn họ giống như con thuyền lênh đênh trong cơn sóng dữ, lúc nào cũng có thể đổ ngã

Xa xa, trong thành phát ra bốn đạo khí thể cường đại. Mặc dù bốn cỗ khí thể này không sánh được với khí thể của Tyrese, nhưng khi chúng kết hợp lại, đủ tạo thành một tập thể lực lượng khổng lồ, ngay cả khi đối mặt với Tyrese cũng không thua kém

Tiểu Ân nao nao, nếu như hắn nhớ không lầm, Tiffany từng nói, trong bộ tộc Nguyệt tinh linh có năm vị đại trưởng lão, nói cách khác có năm tinh linh đại tới cảnh giới ma đạo sỹ, nhưng hiện tại ít đi một người

Hơi duỗi tay, Tiểu Ân ra hiệu cho Tyrese dừng nóng nảy. Tyrese lập tức thu hồi hơi thở của mình, nhưng nhìn khuôn mặt giận dữ của hắn là đủ biết hắn không hài lòng với thái độ tiếp đãi của tinh linh

Ngẫm lại cũng đúng, á long hoành hành tại đại lục phương nam, trong mắt của bọn họ làm gì để ý tới đám tinh linh

Tiffany nở nụ cười khổ. Lần đầu tiên nàng thể nghiệm sự đáng sợ trong uy áp của cường giả cấp chín, trong nháy mắt trong lòng nàng tràn ngập cảm xúc

Liên tưởng tới khoảng thời gian Tyrese sống trong ma pháp lâm viên ở công quốc Louis, lòng của nàng nhất thời lạnh lại. Nếu như không có Tiểu Ân áp chế hắn, nếu hắn đột nhiên tức giận, vậy chắc chắn sẽ dẫn tới hậu quả không thể tưởng tượng được

Rất nhanh, một bóng người xuất hiện trước cửa bộ tộc

Đó là một vị nữ Nguyệt tinh linh, mặc một kiện ma pháp bào màu trắng. Mái tóc đen dài buông xuống thắt lưng. Hai cánh tay áo của nàng vũ động, mơ hồ có mùi vị của thần tiên

Ánh mắt của Tiểu Ân dừng lại trên khuôn mặt của nàng. Mặc dù nàng vẫn xinh đẹp động lòng người, nhưng mi tâm của nàng có lưu lại dấu vết của thời gian.

Cảm ứng ma pháp dao động trên người nàng, Tiểu Ân lập tức hiểu, vị nữ ma pháp sư này cũng là một vị ma đạo sỹ. Nhưng trên người nàng không đeo huy chương của ma pháp công hội, hơn nữa trên người nàng có một loại hơi thở khó có thể hình dung, khiến trong khoảng thời gian ngắn, Tiểu Ân không thể xác định được cấp bậc của nàng. Tiffany thấy nữ tử này, liền lộ vẻ mặt vui mừng, nhanh chóng tiến lên, cung kính nói:

- Đại trưởng lão Arnezeder, ngài tự mình ra đón

Thân thể Juliana run lên, bàn tay nhỏ nắm lấy tay Tiểu Ân

Tiểu Ân kinh ngạc liếc mắt nhìn nàng, chỉ thấy nàng tò mò nhìn vị đại trưởng lão tinh linh, dường như mang theo mùi vị sùng bái

Arnezeder hơi cười, phảng phất như ánh nắng mặt trời, đảo qua khuôn mặt của mọi người

Đặc biệt là hai tinh linh trẻ tuổi, hai người cố gắng ưỡn ngực, thần sắc trong mắt đầy kiên định và thành kính

Mặc dù bọn họ rất sợ Tyrese, nhưng Tiểu Ân tin tưởng, nếu vị đại trưởng lão này ra lệnh, hai tinh linh sẽ không chút do dự, phát động công kích cường đại nhất về Tyrese mặc dù bọn họ biết công kích đó không có hiệu quả gì

Trong lòng Tiểu Ân hơi nói thầm, có thể có địa vị cao quý như thế trong lòng Nguyệt tinh linh, chỉ sợ không phải là một vị đại trưởng lão đơn giản

- Là vị cường giả nào tới, nếu bộ tộc Nguyệt tinh linh có chỗ nào thất lễ, xin hãy thứ lỗi

Giọng nói của Arnezeder mặc dù êm ái động lòng người, nhưng mơ hồ có sự không kiên ngạo không siểm nịnh, đồng thời biểu đạt sự kính ý của mình, không có chút khúm núm nào cả

Tyrese chớp mắt, hần tiến lên một bước, nhưng thấy một cánh tay giơ ra trước mắt hần, á long cấp chín liền trở nên thành thật hơn của Hắc Toàn Phong

Ánh mắt của Arnezeder vốn tập trung trên người Tyrese, bởi vì bằng vào thực lực của mình, tự nhiên nàng cảm ứng được hơi thở kinh khủng trên người Tyrese

Siêu cấp cao thủ cấp bậc cửu tinh, áp lực không nhĩ tí nào

Còn Tiểu Ân, mặc dù trên ma pháp bào của hần có huy chương thất tinh, nhưng trước mắt cường giả cấp cửu tinh, ai cũng lựa chọn quên đi trước

Không ngờ, kết quả lần này lại nằm ngoài dự đoán của nàng

Thất tinh ma đạo sỹ lại có thể khống chế cửu tinh ma đạo sỹ, chuyện này khiến Arnezeder cảm thấy khó tin

Môi của nàng hơi động, trong nháy mắt có chút thất thố

Tiffany vội vàng hòa giải nói:

- Đại trưởng lão, vị này là Tiểu Ân, là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc Nguyệt tinh linh chúng ta

Đôi mắt của Arnezeder trở nên sáng ngời, vội vàng nói:

- Nguyên là trưởng lão Tiểu Ân, bộ tộc chúng ta đã sớm muốn gặp ngài

Ánh mắt của nàng dời khỏi Tyrese, nói:

- Vị này chắc là bạn của trưởng lão Tiểu Ân, tời từ đại lục phương nam, á long Tyrese các hạ.

Tyrese hài lòng cười nói:

- Không sai, ta chính là Tyrese

Hần chỉ vào cửa thành nói:

- Cửa vào thành của bộ tộc nguyệt tinh linh các ngươi đúng là khó tiến vào mà. Chúng ta đều tự mình tới đây nhưng lại bị chặn lại...Bộ tộc nguyệt tinh linh thật cao ngạo đó

Ánh mắt của Arnezeder nhìn về các tinh linh trẻ tuổi trước cửa thành

Mặt của đám tinh linh đó đỏ ửng tới mang tai, thì thào nói:

- Đại trưởng lão, đó là do trưởng lão hội ra lệnh, vì không cho người ngoài ảnh hưởng tới Sara, nên mới không để cho ai tiến vào

Arnezeder than nhẹ một tiếng nói:

- Ta biết rồi, nhưng đám người Tiểu Ân là ngoại lệ

Tên tinh linh cúi đầu nói:

- Vâng

Ánh mắt của Arnezeder liếc nhìn mọi người, cuối cùng tập trung lên người Tiểu Ân

Nàng đã nhìn ra, trong đám người này, người có thực lực cường đại nhất là Tyrese, nhưng á long này lại nghe lệnh Tiểu Ân, chỉ cần trấn an Tiểu Ân là giải quyết được mọi việc

- Tiểu Ân, Dida khỏe chứ?

Nàng bắt ngờ hỏi thăm, khiến mắt Tiểu Ân thiếu chút nữa là lồi ra

Lời mở đầu của vị đại trưởng lão tinh linh này khiến Tiểu Ân cảm thấy khiếp sợ

Hần vô thức gãi đầu, nhìn thần sắc phức tạp trong mắt tiểu hồ ly, trong lòng hiểu ra một chút

Hắn nhớ tới vẻ mặt của đại tát mãn Dida khi nhắc tới bộ tộc nguyệt tinh linh, liền mơ hồ hiểu được duyên cớ trong đó. Xem ra vị đại trưởng lão bộ tộc nguyệt tinh linh này chắc chắn có quan hệ mật thiết với đại tát mãn Dida

Vẻ tươi cười trên khuôn mặt của Tiểu Ân nghiêm lại nói:

- Arnezeder các hạ, đại tát mãn Dida vẫn khỏe

- Vậy là tốt rồi, Dida và Yidikalun từng nhiều lần nhắc tới ngươi, nói ngươi là đệ nhất cao thủ trong lớp người trẻ tuổi, ngày sau chắc chắn có thể trở thành ngàn năm truyền kỳ

Arnezeder tán dương nói

Khuôn mặt của Tiểu Ân ửng đỏ, những lời tán dương đó rất dễ kéo quan hệ của hai người lại gần

Còn chuyện xung đột lúc đầu, không ai muốn đề cập lại nữa

Hàn huyền vài câu, Arnezeder dẫn đám người Tiểu Ân vào trong bộ tộc

Tiffany nhẹ giọng giới thiệu

Đây là bộ lạc lớn nhất của bộ tộc nguyệt tinh linh, cũng là đại bản doanh của tất cả nguyệt tinh linh trên tinh cầu này

Trong bộ lạc, tổng cộng có hai mươi vạn nguyệt tinh linh. Trong bộ lạc, có rất nhiều cây đại thụ che trời, những cây đại thụ đó không phải cây cối bình thường, nhựa trên thân chúng nó có thể tạo thành phần trang điểm

Ngoài điều đó ra, trong bộ tộc tinh linh có nhiều đồ vật khác nhau, dù điều chế rượu hay chế tạo vật dụng cũng có thể dùng hoa tươi để giải quyết. Đồng thời, bộ tộc tinh linh có một sản vật đặc thù như dây đàn (dây leo). Trải qua biện pháp xử trí đặc thù, những dây đàn đó sẽ trở thành những sợi kim tuyến mềm mại nhất thế giới, chế tạo ra những bộ xiêm y xinh đẹp nhất

Có thể nói cuộc sống của hai mươi vạn tinh linh đều dựa vào rừng rậm

Điều này khiến Tiểu Ân thường thức nhất, nhưng cũng chỉ có chủng tộc tinh linh mới có thể sống bình yên ở địa phương như thế này

Giọng nói giới thiệu của Tiffany tràn ngập sự kiêu ngạo

Một bên lắng nghe, một bên nắm tay tiểu hồ ly, Tiểu Ân hơi dùng lực, hần nhẹ giọng hỏi:

- Arnezeder là ai?

- Là bằng hữu của sư phụ

- Bằng hữu gì vậy?

Tiểu Ân tò mò hỏi

Đột nhiên hần cảm giác, hiểu kỳ dường như không phải chỉ nữ nhân mới có, ai nói nam nhân không hiểu kỳ. Chẳng qua chỉ xấu hổ không hỏi mà thôi

Ánh mắt của hồ ly nhìn Arnezeder đi phía trước, len lén nói:

- Tình nhân

Mặc dù Tiểu Ân sớm đoán được, nhưng khi nghe chính miệng tiểu hồ ly nói, hần tí nữa kinh hô

Khi còn trẻ, chắc chắn Arnezeder là siêu cấp mỹ nữ, mặc dù chỉ hơi kém Juliana và Sara nhưng vẫn là cao hơn những mỹ nữ bình thường.

Mỹ nhân tuyệt sắc như vậy, Dida lại buông tha. Thật sự khiến Tiểu Ân cảm thấy khó tin

Theo hần biết, đại tát mãn Dida vẫn độc thân, chưa có tiếng xấu gì cả

Những ngấm lại, với thân phận và địa vị của Dida, cùng với danh vọng to lớn của hắn ở trong đế quốc Lang Nhân, nếu có tiếng xấu mới khó tin

Arnezeder dẫn bọn họ tới trung tâm của bộ lạc. Nơi đó có những cây đại thụ cao nhất

Thân cây thẳng tắp phẳng phất như xuyên thủng bầu trời. Nhìn cây đại thụ, trong lòng mọi người có cảm giác nhỏ bé

Đôi mắt của Tiểu Ân khép hờ, hắn kinh ngạc cảm nhận một cỗ hơi thở quen thuộc

Cỗ hơi thở này đến từ trên thân cây nhưng so với hơi thở trên nhánh cây thế giới con trong không gian ngủ đông của mình thì hơi thở đậm bạc không đáng nhắc tới

Nếu như không phải Tiểu Ân có ấn tượng quá sâu đối với nhánh cây thế giới con, chỉ sợ giờ phút này không cách nào cảm ứng được hơi thở này

Trên thân cây, có vô số phòng ốc, điểm nổi bật của những căn phòng đó là mỗi nóc phòng đều có một ban công nhô ra

Giờ phút này, trên mỗi nóc nhà đều có một, hai nguyệt tinh linh

Kỳ thật, bộ lạc có hai mươi vạn nguyệt tinh linh, tụ tập lại một chỗ thì có chút vượt giới hạn

Cho dù tại thế kỷ hai mươi mốt, một khu vực có thể chứa được hai mươi vạn dân cư, có thể miễn cưỡng gọi là thành thị. Nhưng cấp bậc thành thị không cao

Nhưng Tiểu Ân so với nhất mạch nguyệt tinh linh trong vũ trụ, nên mới gọi bộ tộc nguyệt tinh linh trên tinh cầu mình là bộ lạc

Một bộ lạc có hai mươi vạn dân cư mà có thể tiến vào vùng đất trung tâm, hơn nữa trên nóc nhà có ban công, không thể nghi ngờ gì đều là những nhân vật thượng tầng

Ánh mắt của Tiểu Ân nhanh chóng đảo qua những người này, nắm bắt được thực lực của những người này

Giờ phút này, đứng trước mặt bọn họ có hơn ba trăm người

Trong ba trăm người này, có hơn mười người đạt tới cảnh giới lực tinh đại ma pháp sư, còn lại đều là tứ tinh, ngũ tinh đại ma pháp sư

Hễ có thể xuất hiện ở nơi này đều là cấp bậc đại ma pháp sư, hơn nữa phần lớn phía sau tinh linh đều có ma pháp cung tinh xảo. Bởi vậy có thể thấy được, tỉ lệ tiền giai của ma cung thủ hơn xa ma pháp sư

Cấp bậc sơ cấp, ma cung thủ có thực lực tương đương với ma pháp sư. Nhưng khi thực lực của đôi bên tăng lên, thủ đoạn thi triển ma pháp của ma cung thủ giảm đi, tiền giai tới cấp bậc đại ma pháp sư, mặc dù ma lực của ma cung thủ không kém đại ma pháp sư. Nhưng khi đôi bên chính thức giao thủ, thì ma cung thủ tuyệt đối rơi vào thế hạ phong

Hơn nữa ma cung thủ tiền giai thành đại ma pháp sư là cực hạn, còn muốn tiến thêm một bước thành ma đạo sỹ, cả đời ma cung thủ cũng không đạt được

Giờ phút này hơn ba trăm cao thủ tinh linh cấp bậc đại ma pháp sư tề tụ với nhau. Nhìn cỗ lực lượng cường đại này, đám người Tiểu Ân biết, thực lực của những người này liên hợp với nhau, chỉ sợ uy lực còn hơn một trăm đại ma pháp sư của loài người liên hợp với nhau

Ở giữa thân đại thụ, cách mặt đất khoảng mười thước, có một căn phòng to lớn

Cửa phòng chậm rãi mở ra, ba lão già sóng vai nhau bước ra

Ánh mắt của Tiểu Ân thoáng nhìn qua ba người này, khuôn mặt hiện lên một tia kinh hãi

Trong ba người, có hai vị ma đạo sỹ thuộc bộ tộc nguyệt tinh linh, nhưng vị còn lại lại nằm ngoài dự đoán của Tiểu Ân

Vị còn lại là ma đạo sỹ duy nhất của gia tộc Leyden, là một trong ba vị ma đạo sỹ có thanh danh hiển hách trong đế quốc Nặc Khả Đa, ma đạo sỹ Griffin

Griffin thấy Tiểu Ân, khuôn mặt cũng hiện lên vẻ nghi hoặc. Nhưng khi ánh mắt của hắn nhìn xuống huy chương thất tinh đại biểu cho thân phận ma đạo sỹ của Tiểu Ân, ánh mắt của hắn chợt ngưng tụ lại

Ánh mắt của hắn tràn ngập thần sắc khó tin, lần trước Tiểu Ân chỉ là lục tinh đại ma pháp sư, sau hai năm Tiểu Ân đã tiến giai

Từ lục tinh lên thất tinh, không đơn giản là tăng lên một cấp

Đột phá cực hạn đại ma pháp sư, tiến giai thành ma đạo sỹ là một cửa ải quan trọng

Nghĩ tới năm đó, vì tiến giai thành ma đạo sỹ, hắn đã hao tổn rất nhiều tâm cơ, cuối cùng hơn trăm năm mới hoàn thành được tâm nguyện. Nhưng nhìn Tiểu Ân, lại liên tưởng tới bản thân mình, tinh thần của Griffin trở nên sa sút

Người này vẫn còn là người sao?

- Griffin các hạ, ngài biết bọn họ sao?

Một vị tinh linh ma đạo sỹ thấp giọng dò hỏi

Griffin lắc đầu, giọng nói của hắn tràn ngập khổ sở:

- Biết, hắn không phải là người

Giọng nói của lão ma đạo sỹ cực thấp nhưng hai vị tinh linh ma đạo sỹ bên cạnh nghe thấy rõ. Hai người liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt hiện lên vẻ khó hiểu. Nhưng bọn họ không thể hiểu được tâm tình của Griffin

- Các vị

Arnezeder cất cao giọng nói:

- Hôm nay nhất mạch nguyệt tinh linh chúng ta đón tiếp mấy vị khách nhân tôn kính. Xin cho phép ta được giới thiệu với mọi người...

Nàng chỉ vào Tiểu Ân nói:

- Vị này là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh chúng ta, ma đạo sỹ Tiểu Ân các hạ

Tiểu Ân rất phối hợp hơi gật đầu với hai vị ma đạo sỹ, lễ tiết này đủ để giữ mặt mũi cho tinh linh

Tất cả các tinh linh đều hoàn lễ với Tiểu Ân, ngay cả ba vị ma đạo sỹ trên thân cây cũng không ngoại lệ

Arnezeder tiếp tục nói:

- Mấy năm trước Tiểu Ân các hạ chỉ là đại ma pháp sư, nhưng mấy tháng trước ngài tiến giai thành ma đạo sỹ, hơn nữa được ma pháp công hội thừa nhận. Cho nên ta đề nghị, nên để Tiểu Ân các hạ giữ chức ngoại tộc đại trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh

Nhất thời giữa sân trở nên ồn ào, phần lớn mọi người đều thảo luận vấn đề này

Khuôn mặt của các tinh linh không che giấu được vẻ khiếp sợ, kính nể, đương nhiên cũng có không ít người đổ kỵ, thậm chí ánh mắt còn mang theo chút oán hận

Trong lòng hắn âm thầm thở dài, mặc dù mọi người đều nói bộ tộc tinh linh là chủng tộc thuần khiết nhất, nhưng hiện giờ xem ra, trong cao tầng của chủng tộc cũng có những kẻ có căn bệnh như loài người. Nhưng những người có ý nghĩa đó có rất ít, so với loài người thì tốt hơn nhiều

Arnezeder nói:

- Chuyện này đợi sau khi nghị thức chấm dứt sẽ do trưởng lão hội quyết định. Hiện tại ta giới thiệu với các vị một vị khách nhân tôn quý khác

Nàng chỉ vào Tyrese thoáng đề cao giọng nói:

- Vị này chính là cường giả á long cấp chín tới từ đại lục phương nam, đại nhân Tyrese

Giữa sân nhất thời yên lặng, tất cả các tinh linh nhìn về phía vị cường giả cấp chín, ánh mắt tràn ngập khiếp sợ và sợ hãi

Cường giả cấp chín gần như là đỉnh cao của tinh cầu, hơn nữa liên tưởng tới tinh thần uy áp đáng sợ lúc này, mọi người đều biết cường giả có trình độ này kinh khủng tới cỡ nào

Tyrese ngạo nghễ đứng, dùng ánh mắt kiêu ngạo của á long nhìn bốn phía, trên người xuất hiện khí thế lạnh lẽo, để lại ấn tượng sâu trong lòng mọi người

Nhưng không có ai chỉ trích sự cuồng ngạo của hắn, ngay cả ba vị ma đạo sỹ trên thân cây cũng không dám. Có lẽ chỉ cần đầu á long cấp chín này không tới gây phiền toái, bọn họ đã cảm thấy mỹ mãn

Arnezeder xoay người, mỉm cười nói:

- Tiffany, còn hai vị khách nhân tôn quý, phiền người giới thiệu

Tiffany lên tiếng, vị đại ma pháp sư nổi tiếng của công quốc Louis rất kính ngưỡng đại trưởng lão Arnezeder, thái độ giống như học đồ với ma đạo sỹ

- Các vị trưởng lão, vị này chính là Kim, đệ tử của trưởng lão Tiểu Ân

Ánh mắt của Tiffany trong suốt, cất cao giọng nói:

- Kim các hạ từng theo Tiểu Ân các hạ tiến vào vùng đất tử vong, hơn nữa còn rời khỏi nơi đó. Hiện giờ Kim đã là ngũ tinh đại ma pháp sư

Chỉ một câu giới thiệu ngắn ngủi đã tiết lộ rất nhiều tin tức

Các trưởng lão tinh linh đều biết, có thể thuận lợi thoát khỏi vùng đất tử vong đại biểu cho điều gì

Hơn nữa chỉ trong vài năm ngắn ngủi, Kim đã thuận lợi tiến giai thành đại ma pháp sư, thì theo như lời đồn, ai có thể sống sót ra khỏi vùng đất tử vong, trong tương lai có thể trở thành ngàn năm truyền kỳ

Kim học theo Tiểu Ân, cũng tiến lên thi lễ với tất cả các tinh linh. Mặc dù thân phận và thực lực của hắn không bằng Tiểu Ân nhưng các trưởng lão tinh linh không dám xem thường hắn, đều lần lượt thi lễ với hắn, chỉ có ba vị ma đạo sỹ là gật đầu với hắn mà thôi

Ánh mắt của Tiffany dừng lại trên người Juliana, nàng tiếp tục nói:

- Vị này là đại tát mãn Juliana, từ đế quốc Lang Nhân ở phương bắc đại thảo nguyên tới

Ánh mắt của Arnezeder trong nháy mắt trở nên sắc bén, nàng chăm chú nhìn Juliana, khuôn mặt biểu lộ một chút kinh ngạc và hoảng hốt

Juliana dùng lễ tiết của lang nhân tát mãn chào các tinh linh, còn dùng cảm đối mặt với Arnezeder, trong mắt tràn ngập thiện ý và thành kính

Hơi thở dài, đột nhiên Arnezeder nói:

- Tiểu Ân các hạ, các người lặn lội đường xa tới đây, bộ tộc nguyệt tinh linh rất cảm kích. Sáu ngày sau, bốn tộc sẽ tiến hành nghi thức thần thánh, mời mấy vị tới dự

Trong lòng các trưởng lão tinh linh xuất hiện cảm giác kỳ diệu, Arnezeder đột nhiên quyết định, khiến bọn họ trở tay không kịp

Nghi thức thần thánh của bộ tộc tinh linh, chẳng lẽ lại để người ngoài xem sao?

Nhưng trong lòng tất cả nguyệt tinh linh, Arnezeder có vị trí chí cao vô thượng, không hề khác đại tát mãn Dida trong đế quốc Lang Nhân

Mặc dù có người phản đối nhưng không ai dám nói ra

Tiểu Ân tiến lên trước một bước, đón nhận những ánh mắt đánh giá, cất cao giọng nói:

- Đa tạ đại trưởng lão Arnezeder, chúng ta vô cùng cảm kích

Ánh mắt của tất cả tinh linh trở nên phức tạp, bọn họ mơ hồ cảm giác được, vài ngày sau sẽ phát sinh chuyện quan trọng...

258. Chương 79: Người Được Thần Lựa Chọn

Trong căn phòng như thế này, mấy người Tiểu Ân vạn lần vừa lòng, tuy Tyrese có vẻ chưa quen.

Đối với á long vốn quen sinh hoạt ở trong động đá đơn sơ thì Tinh Linh đều quá mức chu đáo và đẹp đẽ. Quả thực cuộc sống đó không hợp với chúng.

Tuy nhiên, dưới lệnh của Tiểu Ân, hắn cũng tận tâm hết sức để thích ứng với hoàn cảnh như vậy, hơn nữa hắn còn phát hiện, sau khi biến thân thành hình người, hắn cũng không bài xích cách sống này lắm.

Nếu nói đến một tiết nuôi duy nhất, thì phải là đồ ăn của Tinh Linh không hợp hắn, chẳng những số lượng ít đến mức làm người ta phẫn nộ, cái chính là, đám Tinh Linh đó dường như là cho hắn ăn đồ chay...

Nửa ngày trước, sau khi Arnezeder đưa họ tới giới thiệu ở hội nghị Nguyệt Tinh Linh trưởng lão, sau đó, đám người Tiểu Ân lại đi tới một loạt phòng xa xỉ này ở cho tới giờ.

Vài thiếu nữ Tinh Linh xinh đẹp qua lại phòng này không ngớt để phục vụ bọn họ. Dung mạo bọn họ tuy không thể đánh đồng với Juliana bên người Tiểu Ân, nhưng thân hình thanh xuân tràn đầy sức sống kia lại có sức hấp dẫn khác.

Nhưng Kim thủy chung vẫn là một bộ dáng tăng ni khổ hạnh, cảnh tượng này, vẫn làm như không thấy. Mà Tyrese thân là á long, tuy biến hình thành hình dáng con người, nhưng quan điểm thẩm mỹ của hắn so với con người cũng là một vực một trời, tất nhiên sẽ không bị các thiếu nữ xinh đẹp đó hấp dẫn.

Còn Tiểu Ân thì coi như được mở rộng tầm mắt, tuy không đến mức rung rinh nhưng cũng rất vừa lòng với an bài của các Tinh Linh.

Tiffany chỉ rời đi khoảng một giờ, sau đó lại chạy lại đây tiếp khách.

Quan hệ của Tiểu Ân và nàng không tầm thường, nên đi thẳng vào vấn đề:

- Tiffany các hạ, địa vị của vị Arnezeder đại trưởng lão ở Nguyệt Tinh linh nhất tộc dường như rất cao.

Tất nhiên Tiffany hiểu được ý hắn, do dự một lát rồi nói:

- Arnezeder đại trưởng lão là đại trưởng lão cấp cao nhất của bản tộc, cũng là người duy nhất của Nguyệt Tinh linh chúng ta suốt ba ngàn năm có hy vọng tấn lên ngàn năm truyền kỳ.

Trong giọng nói của nàng tràn ngập ngưỡng mộ và tôn kính, rõ ràng phát ra từ tâm can phé phủ.

Ánh mắt Tiểu Ân hơi ngưng, nhìn lại Tyrese, á long chần chừ một lát, khẽ gật đầu.

Khí tức năng lượng trên người Arnezeder dao động không ngừng, ngay cả hắn cũng không thể xác định được thực lực chân chính của vị đại trưởng lão này. Tuy nhiên, sau khi nghe những lời này, hắn đã biết, vị đại trưởng lão đứng đầu này đã đứng ngang hàng cứu tinh ma đạo sĩ.

Tuy nhiên xét theo nhân khẩu Nguyệt Tinh linh mà nói, xuất hiện một vị cứu tinh ma đạo sĩ, thực ra cũng không phải sự tình gì quá lạ lùng, chỉ có điều đánh giá của Tiffany dành cho người này thực sự rất cao.

Suốt mấy ngàn năm chỉ duy nhất có một người có hy vọng tấn lên ngàn năm truyền kỳ, bất kể thế nào, cũng không phải chỉ nhìn bằng con mắt nhìn cứu tinh ma đạo sĩ.

Con mắt Juliana vừa chuyển:

- Tiffany các hạ, nghi thức thần thánh các người muốn cử hành đến tột cùng là gì? Vì sao nhất định cần phải có Sara tham gia?

Sắc mặt Tiffany hơi do dự, rất hiển nhiên, với chuyện này, nàng cũng lo lắng rất nhiều.

Tiểu Ân cũng không tham gia, chỉ nhìn Tiffany với bộ dáng chờ mong:

- Đúng vậy, ta cũng muốn biết nghi thức này như thế nào?

Tuy trong bụng hân cũng đã mơ hồ đoán được, nhưng vẫn muốn Tiffany tự mình nói ra chứng thực.

Khi không khí trong phòng ngưng trọng và ngưng ngội dần, một tiếng nói từ gian ngoài truyền tới:

- Nếu Tiểu Ân trưởng lão đã muốn biết, chúng ta tất nhiên không giấu diếm.

Tiffany lập tức đứng lên, nhìn mặt nàng đúng là vừa trút được một gánh nặng.

Arnezeder mỉm cười đi đến, ánh mắt dịu dàng xẹt qua người Tiểu Ân, rơi xuống trên mình Juliana.

Hồ ly nhu thuận đứng lên, dáng vẻ rất tự nhiên, phóng khoáng.

Arnezeder khẽ gật đầu:

- Trên mặt người là mặt nạ của Nguyệt Tinh linh?

- Đúng.

Tiểu hồ ly đưa tay lên mặt một chút, một đạo năng lượng chậm rãi dao động trên mặt nàng, một lát sau, trong tay nàng cầm một chiếc mặt nạ mỏng như cánh ve, khoe ra nhan sắc tuyệt thế khuynh thành.

Hai thiếu nữ Tinh linh trong phòng kinh ngạc nhìn nàng, trong mắt các nàng có cử vẻ khiếp sợ, nhưng chỉ một lát sau, ánh mắt đều sáng cả lên.

Đối với Nguyệt Tinh linh vốn nhiệt tình yêu thích cái đẹp mà nói, dung nhan tuyệt mỹ này có lực sát thương thực lớn, huống chi trên người Juliana còn có năng lượng từ trường thiên hồ đặc thù tới cực điểm. Sau khi lộ ra dung mạo thực sự, đừng nói là hai thiếu nữ Tinh Linh nhỏ bé chưa từng gặp qua, ngay cả Cửu cấp á long Tyrese cũng ghen hống trân trối nhìn.

Arnezeder tươi cười tán thưởng:

- Dida khoe người thiên hạ hiếm thấy, ta ban đầu còn không tin, nhưng giờ thì minh bạch rồi, tin rồi.

Nàng duỗi tay, nhẹ nhàng chạm khẽ vào hai má trắng muốt mịn nòn nà của Juliana:

- Đúng vậy, người đẹp thế này, ngay cả đệ nhất thiên hạ cũng không xứng bằng.

Juliana hơi nghiêng đầu, nàng không bài xích bàn tay đối phương:

- Dì Arnezeder, dung nhan Sara tiểu thư mới thực là thiên hạ đệ nhất.

Tiểu Ân hơi trợn mắt, người khác nghe có lẽ không hiểu, nhưng hân biết, tiểu hồ ly này là đang nói mát mà.

Arnezeder dường như cũng có nghe thấy mùi dấm chua trong đó, bà bật cười:

- Không nên so sánh với Sara, nàng cũng không phải phạm nhân.

- Không phải phạm nhân?

Con mắt tiểu hồ ly quay tròn tròn.

- Đúng thế, Sara thực ra là người được thần lựa chọn, phạm nhân chúng ta không so được.

Arnezeder do dự một lát, nói đầy thâm ý sâu xa

- Tuy nhiên, người cũng không phải phạm nhân.

Ánh mắt hồ ly có tia nghi hoặc, không hiểu câu nói này. Thực là quá khó hiểu mà!

Lòng Tiểu Ân khẽ động, dường như mơ hồ bắt được cái gì, nhưng lại không thể lý giải hoàn toàn.

Tuy nhiên, trong số mọi người ở đây, có lẽ hân mới hiểu hết hàm ý Ánh Trăng chi nữ. Ngay cả Arnezeder và các trưởng lão Tinh linh cũng chưa chắc đã có hiểu biết sâu gốc như hân.

- Đại trưởng lão các hạ, nghi thức các người sẽ tiến hành, chẳng lẽ có liên quan đến thần linh sao?

Tiểu Ân thử hỏi.

Arnezeder hơi kinh ngạc:

- Sao người biết?

Mọi ánh mắt đều đồng thời sáng lên, đặc biệt là á long Tyrese, khí tức quanh người mơ hồ hơi dao động.

“Thần linh” – danh từ này đối với tuyệt đại đa số người mà nói, đều là quá mức xa xôi. Tuy nhiên đối với những người đã bị vây ở trên tinh cầu đó mà nói, hứng thú của bọn họ đối với thần linh phải lớn hơn rất nhiều.

- Thần linh?

Tiểu hồ ly kinh ngạc hỏi:

- Không phải nói trên đại lục trên vạn năm không có thần tích giáng lâm?

Arnezeder khẽ lắc đầu nhìn nàng, ánh mắt có một tia sáng kỳ dị:

- Thật ra, hơn hai mươi năm trước, phiên đại lục này đã có thần tích hạ thế.

- Hơn hai mươi năm trước?

Hai mắt tiểu hồ ly sáng lên

- Là một năm trước khi Sara sinh ra?

Tiểu Ân cũng ngưng thần nhìn Arnezeder, dường như muốn chứng thực một chuyện.

Không ngờ Arnezeder cũng nói với thần sắc cổ quái:

- Không phải, không phải là một năm trước khi Sara sinh ra, mà là năm khi Dida tìm được người kia.

- Ta?

Tiểu hồ ly tròn tròn hai mắt.

- Đúng thế.

Ánh mắt Arnezeder nhìn đám người Tiểu Ân dường như hơi chần chờ.

Juliana vội vàng kéo tay Arnezeder:

- Dì, dì yên tâm, Tiểu Ân là bằng hữu tốt nhất của ta.

Nàng lắc đầu:

- Juliana, có một số việc ngươi nên đi hỏi Dida thì hơn, ông ta tự nói cho ngươi mới tốt nhất.

Sắc mặt hồ ly dường như có chút sửng ngột, lập tức chìm vào trầm ngâm.

Tiểu Ân đột nhiên mở miệng:

- Đại trưởng lão các hạ, ý ngài là, Juliana cũng là một trong các người được thần lựa chọn?

Arnezeder chỉ nhàn nhạt cười không nói gì nữa.

Tiểu Ân nhìn Juliana, thấy sắc đẹp không thể có trên đời này, trong lòng mơ hồ hơi sáng tỏ.

Nàng và Sara có thể có được tuyệt đại phương hoa như thế, chỉ sợ lý lịch thực sự quyết không đơn giản.

Ít nhất, trên người nàng có linh vật thập vĩ thiên hồ (cáo mười đuôi), chính là một tồn tại khá đáng sợ. Nếu không có cơ duyên cực lớn, cho dù là Dida đại tát mãn cũng không có khả năng chuẩn bị cho nàng.

- Bốn ngày trước, người tiên tri của tộc chúng ta đột nhiên nhận được ý chỉ của nữ thần Ánh Trăng, phải tiến hành nghi thức chọn lựa người được thần lựa chọn trong tộc.

Arnezeder thông thả nói

– Đây là lần thứ hai chúng ta cảm ứng được ý chỉ thần linh trong hơn mười năm qua, đối với bộ lạc của chúng ta mà nói, có địa vị trọng yếu vô cùng. Cho nên chúng ta mới vội vàng triệu hồi Sara, để cho nàng và Petty cùng tham gia nghi thức trọng yếu này.

Tiểu Ân nao nao hỏi:

- Nghi thức chọn lựa người được thần lựa chọn? Chẳng lẽ Sara không phải người được chọn duy nhất?
- Nàng đương nhiên là người được thần lựa chọn duy nhất.

Arnezeder bình tĩnh trả lời

– Nhưng người được thần lựa chọn tất cần có mười hai hộ vệ kiệt xuất nhất. Các hộ vệ đó đều có thể được ân điển của nữ thần, cho nên chúng ta phải chuẩn bị các Nguyệt Tinh linh trẻ tuổi ưu tú nhất để nữ thần bệ hạ chọn lựa.

Trong đầu Tiểu Ân chợt chuyển qua vô số ý niệm, đột nhiên hỏi:

- Sau khi trở thành hộ vệ của người được thần lựa chọn, thực lực của bọn họ có thể được đề cao không?
- Đương nhiên!

Ánh mắt Arnezeder lộ ra một tia tán thưởng, kỳ thật đây mới là chuyện các trưởng lão Tinh linh quan tâm nhất.

- Có thể đề cao bao nhiêu?
- Không biết, cái này hết thảy là nữ thần bệ hạ ban ân.

Hiển nhiên Arnezeder đang ôm kỳ vọng thật lớn về điều này

– Căn cứ theo sách sử ghi lại, khi các thần còn chưa từng rời khỏi đại lục, các tộc cũng có hộ vệ cho thần điện. Thần ân các hộ vệ đó được hưởng cũng bất đồng, tuy nhiên một khi đã được lựa chọn, ít nhất có thể được đề cao thêm một cấp bậc, thậm chí còn có thể nắm giữ được một thuộc tính kết giới.

- Ta...

Tiểu Ân nhin nửa ngày, rốt cục cũng nuốt được tiếng “củ chuối” sau đó suýt thốt ra vào bụng.

Thuộc tính kết giới đó! Đây là kỹ năng chuyên môn của cửu tinh cường nhân, cái này, thần linh nói cho liền cho, ước hiếp người ta quá mà!

Nhìn vẻ mặt Tiểu Ân và Tyrese đều là một bộ dáng không thể tưởng tượng nổi và cảm giận bất bình, Arnezeder cười:

- Tuy nhiên, tuy bọn họ nắm giữ thuộc tính kết giới cũng không thể tùy ý sử dụng. Vì là thần lực mượn dùng cho nữ thần, nên khi sử dụng có hạn chế rất nghiêm khắc, thậm chí có thể sẽ tiêu hao sinh mạng lực lượng của họ.

Sắc mặt Tiểu Ân và Tyrese lúc này mới dễ coi hơn. Quả thật, nếu cái gọi là hộ vệ của người được thần lựa chọn có thể giống như cửu tinh ma đạo sĩ, tùy ý vận dụng thuộc tính kết giới lực lượng, thì đối với cao thủ chân chính mà nói, thực rất không công bằng.

Tuy nhiên, dùng lực lượng sinh mạng đánh đổi như lời vừa nói, loại sức mạnh này tuy cường đại, nhưng cũng mang tính chất là một thủ đoạn uy hiếp, cũng không thể sử dụng như vũ khí thông thường, thế thì tác dụng có thể phát huy sẽ ít hơn nhiều.

Hồ ly khê chuyển con mắt, đột nhiên hỏi:

- Dì, nếu đạt được ân điển của nữ thần có thể nâng cao một bậc, ngài có tham gia không?

Tiểu Ân và Tyrese lập tức khấn trương hẳn lên.

Nếu đúng như họ phán đoán, lúc này đích xác Arnezeder hẳn là một trong các cao thủ cửu tinh, nếu bà có thể nâng cao một bậc, thì chính là ngàn năm truyền kỳ rồi. Tuy nhiên, chỉ có điều, không biết có chuyện tốt như thế không nữa.

Quả nhiên, vẻ mặt Arnezeder đầy tiếc nuối:

- Ta không có tư cách này, vì nữ thần bề hạ sẽ chỉ chọn ra những Tinh linh dưới trăm tuổi có tiềm lực để làm cho nàng hoặc là hộ vệ của người được thần lựa chọn.

- Một trăm tuổi?

Tiểu hồ ly tâm không hề cam

- Dì, người xem Tiểu Ân, hẳn là trưởng lão Nguyệt Tinh linh nhất tộc, bất kể thế nào cũng coi như là một thành viên của Nguyệt Tinh linh nhất tộc đi, hơn nữa, hẳn trẻ tuổi như thế đã có thể trở thành ma đạo sĩ, cũng coi như có nhiều tiềm lực. Ngài xem hẳn có thể tham gia nghi thức kia không?

Hai mắt Tyrese lập tức sung đầy hân mộ, mặc dù trong lòng hẳn chân long đại nhân mới là thân phận cao quý, nhưng so với thần linh lại là chuyện khác. Huống chi, chuyện tốt như thế, bất kể là trúng đầu ai, có lẽ sẽ không cự tuyệt.

Chỉ cần rơi trúng mắt xanh đã có thể đề cao một bậc. Đi đâu mà tìm được chuyện tốt như thế chứ!

Thần sắc Tiểu Ân cũng khẽ động, cũng hơi khấn trương nhìn Arnezeder. Nếu có thể như thế, hẳn đương nhiên không có khả năng cự tuyệt chuyện tốt như thế đưa đến tận cửa. Trên mặt vị đại trưởng lão Nguyệt Tinh linh nhất tộc có chút dở khóc dở cười:

- Theo lý mà nói, Tiểu Ân trưởng lão phù hợp với tất cả các tiêu chuẩn. Dù sao, ngoại tộc trưởng lão cũng coi như là một trong các trưởng lão trong tộc. Nhưng...

Thấy nàng ta có vẻ như khó nói, tiểu hồ ly hỏi dồn:

- Nhưng cái gì? Chẳng lẽ lại có cái yêu cầu cổ quái nào đó sao?

Arnezeder đánh giá Juliana và Tiểu Ân, ánh mắt hai người bọn họ không ngừng liếc nhau, dường như nhìn ra cái gì, khóe môi cũng mang theo ý cười từng trải.

Hồ ly hồng cả mặt, nhưng cũng không giải thích, ngược lại Tiểu Ân da mặt dày lại có chút không kiên trì được, vội vàng hỏi:

- Đại trưởng lão các hạ, ngài nói chưa xong.

Nụ cười ôn hòa của Arnezeder dường như có thêm mấy phần giảo hoạt:

- Tiểu Ân trưởng lão, Juliana có vẻ phi thường quan tâm đến chuyện của ngài nhỉ.

Tiểu Ân xấu hổ ho khan một tiếng, sau đó nói với một giọng đầy kiêu ngạo:

- Đó là đương nhiên, Dida đại tát mãn đã hứa, Juliana là vị hộ thê của ta.

Hai má hồ ly lại càng đỏ hồng hơn, như một quả táo chín cây vậy, khiến cho người ta muốn cắn một cái, lại còn từ trường mạnh mẽ từ người nàng nữa, cũng trở nên mạnh hơn, đầy mị hoặc hơn.

Tiểu Ân thở một hơi thật là dài. Juliana cái gì cũng tốt, chỉ có cái từ trường này thực sự rất chán ghét!

Nếu từ trường này chỉ dùng với một mình hẳn thôi, thì hẳn vạn phần mừng rỡ, nhưng vấn đề là nàng cũng không thể làm theo ý mình, khống chế từ trường này. Thậm chí nàng còn không biết được mình có được loại lực lượng kỳ dị này, cho nên căn bản không thể khống chế.

Dưới tình huống như thế, một khi tư tình nàng đã dao động thì sẽ ảnh hưởng rất lớn đến người khác. Điều này, đối với Tiểu Ân mà nói, cũng chẳng phải tin tốt gì.

Lúc này, đừng nói Arnezeder đang một tay ôm Juliana không chịu rời ra, cho dù là trăm mặc ít nói như Kim hay Tyrese vẫn luôn tỏ vẻ khinh thường thú nhân, đều bị nàng hấp dẫn.

Đương nhiên, loại hấp dẫn này cũng không pha tạp cái gọi là tình dục, chẳng qua chỉ là không hiểu sao bị một cô gái hấp dẫn thôi. Hơn nữa, chỉ cần một ngày có Tiểu Ân, hai bọn họ khẳng định sẽ không cạnh tranh ra mặt.

Nhưng vừa nghĩ đến đám cao tăng của đế quốc Lang Nhân ăn chơi trác táng, Tiểu Ân hơi đau đầu. Chính mình bắt cóc Juliana, không chừng nơi ấy đám thanh niên trẻ tuổi sẽ hận mình thấu xương.

Arnezeder nhẹ nhẹ vỗ vào bàn tay non mềm sáng bóng mịn như tơ lụa của Juliana, vui sướng nói:

- Tiểu Ân, Juliana, chúc mừng các người.

Tiểu Ân cười ha hả, hỏi lại lần nữa:

- Đại trưởng lão các hạ, ngài cảm thấy ta có hy vọng tham gia nghi thức chọn người được thần lựa chọn không?

- Người có tư cách, nhưng không có hy vọng.

Arnezeder điềm tĩnh trả lời.

- Vì sao?

- Bởi vì người được thần lựa chọn hộ vệ đều là những cô gái Tinh Linh thuần khiết nhất.

Ánh mắt bà ẩn ẩn ý cười

- Giờ người thấy mình còn hy vọng nữa không?

Sắc mặt Tiểu Ân hơi trắng trắng, hẳn không muốn làm kẻ ái nam ái nữ, đành cười khổ:

- Một khi đã thế, ta đành buông tay vậy.

Tyrese tiếc nuối nhìn vào mắt Tiểu Ân, tiếc hận vì chân long đại nhân đã mất đi cơ hội này.

Arnezeder khẽ gật đầu với mọi người:

- Nghi thức chọn người được thần lựa chọn, trên đại lục đã hơn vạn năm qua chưa xuất hiện, nữ thần Ánh Trăng ân sủng có lẽ là tín hiệu quay về của các thần. Không chỉ vô cùng trọng yếu với Nguyệt Tinh linh chúng ta, cho dù là đối với tất cả các chủng tộc trên đại lục đều có tầm quan trọng không gì bằng. Chúng ta có thể tham gia nghi lễ đó thực sự là chuyện vinh hạnh vạn phần.

Ngừng một chút bà nói

- Sáu ngày nữa sẽ diễn ra nghi thức, nếu các vị không ghét bỏ xin mời ở lại xem thế nào?

Đám người Tiểu Ân tất nhiên đáp ứng vội, chuyện khó gặp như thế hiển nhiên sẽ không ai từ chối. Hơn nữa, trong tính toán của Tiểu Ân, khi thần nữ Ánh Trăng ban ý chỉ tới người tiên tri của tộc, cùng ngày hẳn đang ở giữa vũ trụ cùng Hi An tiến hành nghi thức tiên đoán, nếu nói hai người này không có liên hệ thì đánh chết hẳn cũng không tin.

Hơi lo lắng khi nghĩ tới những lời Hi An nói, Tiểu Ân ngừng đầu:

- Đại trưởng lão các hạ, theo ta được biết, Sara là Ánh Trăng chi nữ trong tộc Tinh linh?

- Đúng vậy, nàng là Ánh Trăng chi nữ tôn quý nhất của bộ tộc chúng ta.

Arnezeder kiêu ngạo đáp

- Đây là ân điển của nữ thần bệ hạ, cũng là vinh quang của bộ tộc chúng ta.

- Vậy trước kia trong tộc chưa từng xuất hiện Ánh Trăng chi nữ?

Tiểu Ân hỏi với vẻ mặt nghiêm túc.

Arnezeder ngẩn ra, cười ngượng:

- Theo ta được biết, suốt lịch sử, Sara là Ánh Trăng chi nữ duy nhất của chúng ta.

- A, nếu Sara là Ánh Trăng chi nữ duy nhất, thì làm sao các người nhận ra?

Arnezeder tức giận:

- Thần ân! Ánh Trăng chỉ nữ chỉ khi thần ân giáng lâm mới có thể xuất hiện, chẳng lẽ chuyện này người cũng không biết?

259. Chương 80: Được Phẩm Khôi Phục

- Được rồi, đại trưởng lão các hạ, ta chỉ muốn nói một việc. Theo như ta được biết, một khi Ánh Trăng chỉ nữ xuất hiện và nhận được thần ân, thì các nàng sẽ rời bộ tộc quê hương, trở lại nơi mẫu tinh của Nguyệt Tinh linh.

Tiểu Ân trầm giọng

- Chuyện này ngài biết chứ?

- Biết!

Arnezeder cũng nghiêm túc trả lời

- Đây là ý chỉ của thần, khi người tiên tri của chúng ta nhận được thần ân, đã sớm đoán được kết quả này rồi.

Tiểu Ân nao nao:

- Nếu ngài đã biết một khi Sara đã được thực hiện nghi thức sẽ phải đi, sao còn có thể cao hứng như thế?

Ánh mắt Arnezeder bình tĩnh mà đầy thành kính:

- Tiểu Ân trưởng lão, là một Nguyệt Tinh linh, có thể có được sự đồng ý của nữ thần, quay về trong lòng ngài, là nguyện vọng lớn nhất của chúng ra. Vì sao chúng ta lại không cao hứng?

Tiểu Ân hà miệng, nghĩ tới thái độ của Hi An với cái gọi là Ánh Trăng chỉ nữ, không khỏi thầm than, đây là một quan niệm khác biệt về căn bản. Với vấn đề này, hẳn không thể khai thông được với Nguyệt Tinh linh.

Đổi đề tài, hắn hỏi dò:

- Hôm nay trong hội nghị trưởng lão, ta gặp một vị ma đạo sĩ nhân loại là Griffin các hạ, không biết vì sao người đó lại ở đây

Arnezeder thở dài nhẹ nhẹ:

- Lúc này ta và Mộc Tinh linh liên thủ, ở bên trong khe nứt thời gian tìm được bảo vật của nữ thần ân ban, nhưng lại vướng vào huyết cừu với Huyết Tinh linh. Với tính cách của Huyết Tinh linh, khẳng định sẽ trả thù. Cho nên chúng ta đành phải liên minh với nhân loại trong mấy quốc gia. Griffin các hạ là người phụ trách ma đạo sĩ đóng quân ở đây.

Tiểu Ân khẽ cau mày:

- Ta nhớ Nguyệt Tinh linh nhất tộc còn có năm vị đại trưởng lão, hơn nữa còn hơn ba trăm đại ma pháp sư, còn không phòng ngự được trước Huyết Tinh linh sao?

Bà cười khổ:

- Tiểu Ân trưởng lão, Nguyệt Tinh linh chúng ta không chỉ có một chi này đâu.

Hắn lập tức giật mình, thì ra ở nơi khác cũng có bộ tộc Nguyệt Tinh linh, như vậy ba vị Nguyệt Tinh linh đại trưởng lão kia hẳn đang ở nơi khác.

Do dự một lát, hắn hỏi:

- Tổng cộng các người mời bao nhiêu ma đạo sĩ?

- Năm quốc gia, mỗi quốc gia phái hai vị ma đạo sĩ, một đóng ở bộ tộc Nguyệt Tinh linh, một ở bộ tộc Mộc Tinh linh. Hiện giờ Tiểu Ân trưởng lão cũng đến đây, còn có Tyrese các hạ, áp lực của hai tộc chúng ta được giảm nhẹ không ít.

Tyrese quăng một câu bỏ qua, thầm nghĩ ta cũng không phải đến để giúp các người đánh nhau. Tuy nhiên nhìn Tiểu Ân bên cạnh, hắn không nói gì thêm. Dù sao nếu là chân long đại nhân hạ lệnh, thì đừng nói là đánh Huyết Tinh linh, cho dù là đánh cả đại lục phía Nam này, hắn cũng sẽ không do dự nhảy vào.

Tiểu Ân nghĩ một lát, trầm giọng hỏi:

- Hạt giống đất đen?

Arnezeder gật đầu:

- Không sai. Đúng là dùng hạt giống đất đen để trao đổi, cho nên cả năm đế quốc trung – tây đại lục mới đáp ứng phải hai vị ma đạo sĩ tới trợ trận.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, năm quốc gia, được tăng thêm mười ma đạo sĩ, đây là một lực lượng rất mạnh mẽ.

Nếu lại thêm Nguyệt Mộc nhị tộc Tinh linh, bất kể thế nào cũng có thể vững vàng còn hơn Huyết Tinh linh nhất tộc.

Có điều, cái giá hạt giống đất đen phải trả, nghĩ cũng tiếc.

Lòng khẽ động, hắn hỏi:

- Đại trưởng lão các hạ, vì sao ngài không chọn hợp tác với ma pháp công hội? Nếu được họ giúp đỡ, chỉ sợ Huyết Tinh linh căn bản là sẽ không dám đến quấy rối đâu.

- Ma pháp công hội?

Thần sắc Arnezeder có vẻ lạ, do dự một lát rồi đáp:

- Lực lượng ma pháp công hội quá mạnh, chúng ta không dám tìm bọn họ hợp tác.

Những lời này chân thành vô cùng, nhưng cũng bắt đấm dĩ vô cùng.

Tuy nhiên nếu nhớ lại ngày đó trong sân ma pháp tổng công hội nhìn thấy thực lực của một góc băng sơn đó, chắc đủ khiến cho bất kỳ kẻ nào cũng phải có cái tâm kiêng kỵ.

Hơn nữa Tiểu Ân còn phát hiện, những người ôm cái ý nghĩ này tuyệt đối không ít.

Dường như trừ các pháp sư tại chức ở ma pháp công hội và pháp sư tự do, mấy người pháp sư cung đình, Dida đại tát mãn, Tinh linh đại trưởng lão cũng có cảm giác như thế. Thậm chí khi còn sống ở sa mạc, Hoàng Kim Vương Yidikalun khi đề cao ma pháp công hội, ngôn ngữ cũng e dè thật sâu.

Là lực lượng có sức mạnh cường đại nhất đại lục này, không ngờ sẽ đem lại cảm giác sợ hãi cho người khác như thế. Không thể không nói, ma pháp công hội sau khi trải qua vạn năm phát triển, tuy có thực lực ngạo thị khắp đại lục, nhưng một số phương diện cũng không làm tốt lắm.

Hơi lắc lắc đầu, Tiểu Ân hỏi:

- Huyết Tinh linh bọn họ đã đến chưa?

Trên mặt Arnezeder lập tức có vẻ hồ nghi:

- Thật là kỳ quái. Theo như tính cách của nhóm Huyết Tinh linh này, hẳn là đã sớm tới đây rồi. Nhưng giờ khe nứt không gian cũng đã đóng cửa nhiều năm, bọn họ dường như không có động tĩnh gì. Thật kỳ quái!

- A? Thực lực Huyết Tinh linh như thế nào?

- Rất mạnh. Trong Huyết Tinh linh có tám vị đại trưởng lão, trong đó cũng có một vị cấp bậc cửu tinh. Quan trọng hơn nữa, trong tay họ cũng có siêu cấp thần khí. Như vậy cho dù chúng ta có liên thủ với Mộc Tinh linh cũng không dám nói có thể ngăn cản được sự tấn công của họ.

Bà ta bắt đấm dĩ nói

- Liên thủ với Nhân tộc là biện pháp tốt nhất chúng ta có thể nghĩ ra.

Mắt Tiểu Ân hơi sáng lên kỳ lạ:

- Huyết Tinh linh có thần khí gì?

- Nhãn Huyết Quang Tù cấm

Sắc mặt Arnezeder đầy nghiêm trọng

- Thần khí này, nghe nói ngàn năm truyền kỳ cũng có thể bị giam cầm trọng không gian hệ thần khí. Khi đối đầu với đối thủ, nếu có thêm thần khí này, cho dù là một Thất Tinh ma đạo sĩ cũng có thể buông tay chiến một trận với một Cửu tinh ma đạo sĩ. Mà nếu nó ở trong tay một Cửu tinh ma đạo sĩ...

Lời nói của Arnezeder có hơi chua chát, hiển nhiên là do nghĩ tới sự lợi hại của thần khí này mà lo sợ.

Sắc mặt Tiểu Ân tốt lên một cách kỳ lạ, lập tức nghĩ đến ba cô gái Sara. Các nàng đúng là đã tuân thủ lời hứa, chưa từng nói bí mật mình đã đoạt được nhãn Huyết Quang Tù Cấm ra. Cho dù Mộc, Nguyệt Tinh linh rơi vào tình huống như lâm đại địch trong suốt mười năm qua, các nàng cũng chưa từng hé răng.

Trong lòng đột nhiên nóng lên, không hiểu sao, trong lòng hần đột nhiên hiện ra ba bóng hình xinh đẹp ấy, nếu nói không cảm động chút nào thì là nói dối.

Hiển nhiên Arnezeder đang hiểu lầm thái độ của Tiểu Ân, mỉm cười:

- Tiểu Ân trưởng lão, ngài không cần lo lắng. Thông qua người tiên tri, chúng ta đã truyền đạt chuyện này cho nữ thần bệ hạ. Sáu ngày sau, trong nghi thức thần tuyển, hần bệ hạ sẽ có thái độ.

- Nữ thần bệ hạ? Nàng sẽ làm thế nào?

- Không biết. Cách làm của nữ thần, chúng ta không thể đoán.

- Vậy còn Mộc Tinh linh?

- Các nàng cũng không được nhận thần ân.

Trong âm thanh Arnezeder mang thêm vài phần ngạo khí

- Trong phần đông chủng tộc Tinh linh, Nguyệt Tinh linh chúng ta là tộc Tinh linh duy nhất được nhận thần ân. Tin tức này nếu truyền ra ngoài, Huyết Tinh linh nhất tộc khẳng định sẽ không dám đến khiêu khích nữa.

Tiểu Ân bình tĩnh gạt đầu, trách không được các nàng coi trọng nghi thức thần tuyển sáu ngày sau như thế, nhưng trước đó phải phong tỏa tin tức. Bởi vì như lời bà nói, sau sáu ngày nữa, sau khi nữ thần Ánh Trăng giáng lâm, dành cho các nàng một Ánh Trăng chi nữ được thần tuyển và mười hai vị thần tuyển hộ vệ, đừng nói là Huyết Tinh linh nhất tộc không dám trêu chọc các nàng nữa, cho dù là ma pháp công hội trên đại lục có thực lực khủng bố làm người ta run sợ cũng không có khả năng trong một thời gian ngắn có hành động gì đó nhắm vào Nguyệt Tinh linh.

Bởi vì đây là chủng tộc duy nhất trong hơn vạn năm qua được thần linh chú ý tới, không có một thế lực nào dám làm địch của chủng tộc này.

- Được rồi, ta rất mong nghi thức thần tuyển được thành công hết thấy.

Tiểu Ân dào dạt mừng vui.

Arnezeder cười sung sướng, nụ cười tràn đầy tự tin.

Đột nhiên Tiffany lên tiếng:

- Tiểu Ân trưởng lão, Nguyệt Tinh linh trên đại lục tổng cộng có gần năm mươi vạn nhân khẩu, có thể trở thành ma pháp sư hoặc ma cung thủ cũng có một phần mười. Nhưng vì thể chất đặc thù của Tinh linh nên muốn tiến xa hơn một bước sẽ càng khó khăn hơn nhân loại. Mà ngài là một trong các trưởng tộc của bản tộc, chuyện này, ngài cũng không thể khoanh tay đứng nhìn được.

Tiểu Ân bật cười, hần lập tức chú ý tới, bất kể là Arnezeder hay Tiffany, trong mắt họ đều rực lửa, cũng may trước khi tới đây hần cũng có suy nghĩ như vậy.

- Tiffany trưởng lão, đối với sự phát triển trong tương lai của bản tộc, Tiểu Ân tự nhiên sẽ tận chút khả năng kém cỏi của mình.

Dùng một lát, nhìn hai đôi mắt vừa nóng bỏng vừa vội vã, hần nói tiếp

- Như vậy đi, ngài có nhớ có lần ta cho ngài một danh sách tài liệu?

- đương nhiên.

Tiffany vội vàng đáp

- Danh sách này luôn luôn ở trong đầu ta, vĩnh viễn không quên.

- Tốt, cứ căn cứ theo danh sách đó chuẩn bị đi. Trong sáu ngày, các người chuẩn bị bao nhiêu tài liệu, ta sẽ giúp các người chế tác bấy nhiêu thánh địa tu luyện. Cái này có thể được đấy.

Tiểu Ân cười có vẻ đắc ý, Nguyệt Tinh linh nhất tộc là một đại tộc, việc chuẩn bị mấy thứ tài liệu này cũng không phải việc gì khó.

Nhưng chỉ trong sáu ngày ngắn ngủn muốn chuẩn bị nhiều tài liệu phức tạp như thế cũng không phải một chuyện đơn giản. Cho dù là không có sự kiện nghi thức thần tuyển sáu ngày sau ảnh hưởng, Tiểu Ân đoán tới lúc đó có được phần tài liệu cũng không tồi rồi.

Mà lúc này lại là thời gian quan trọng, khẳng định bọn họ sẽ không phải toàn bộ lực lượng ra tìm được hết ba, năm phần tài liệu cũng là cực hạn.

Để lại cho Nguyệt Tinh linh nhất tộc ba đến năm thánh địa tu luyện, dưới bất kỳ phương diện nào, mình cũng không phải là ngoại tộc trưởng lão vô dụng của bọn họ rồi.

Không ngờ sau khi nghe hần nói, hai vị trưởng lão lập tức tỏ ra hưng phấn vô cùng, ngay cả lão luyện thành thực như Arnezeder cũng còn thế.

Trong bụng Tiểu Ân đã mơ hồ cảm thấy có gì không ổn rồi, dường như hần đã rơi vào một cái bẫy thật lớn.

Arnezeder chậm chậm đứng lên, vái Tiểu Ân một cái thật sâu:

- Tiểu Ân trưởng lão, ta đại diện cho Nguyệt Tinh linh nhất tộc cảm tạ sự hào hiệp của ngài.

- Không cần khách khí.

Tiểu Ân vội vàng đưa tay

- Ta còn chưa kiến tạo đâu, các người nhanh đi kiếm tài liệu đi.

Hai Tinh linh nữ tử liếc nhau một cái, trong mắt đều nồng đậm ý cười.

- Tiểu Ân trưởng lão, nếu không ngại mời ngài theo chúng ta.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ run, đột nhiên trong đầu hần nảy ra một ý nghĩ, không lẽ mấy Tinh linh đó đã chuẩn bị hết tài liệu rồi sao?

Theo Arnezeder và Tiffany rời phòng, đi theo một con đường sạch sẽ trong rừng cây, bọn họ đi qua gần như non nửa bộ lạc, cuối cùng mới dừng trước một cây đại thụ.

Các phiến đại thụ ở đây đều có một đặc điểm chung, đó là lớn vô cùng, nhưng lại héo khô toàn bộ.

Chẳng qua đó là những đại thụ đã mất đi năng lượng sinh mạng, nhưng không hiểu sao vẫn còn đứng vững thẳng tắp ở đây, dường như một vết gãy cũng không có.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu. Đã lĩnh hội được tay nghề trồng cây của Tinh linh thì bất kể nhìn thấy cây cối kiểu gì trong rừng dường như cũng không phải điều bất ngờ.

Arnezeder vừa tới đây, xung quanh có tới ít nhất trên trăm Tinh linh chào bà.

Trong đó không ngờ có tới ba Tinh linh đã đạt tới cấp bậc đại ma pháp sư, bởi vậy có thể thấy được, lực lượng phòng hộ ở nơi này mạnh đến thế nào.

Arnezeder phân phó người đứng đầu mấy câu, người nọ kinh ngạc liếc Tiểu Ân một cái, trong ánh mắt nhanh chóng nhìn thấy một tia vui mừng.

Trong lòng Tiểu Ân cũng giật một cái. Sắc mặt cũng trở nên bất an.

Tên Tinh linh kia đi vào trong trung tâm khô thụ, không biết hẳn mở ra cơ quan gì, cảnh sắc trước mắt lập tức có biến hóa.

Trung tâm khô thụ hiện ra một cửa động cực lớn, trong động đó, đều là các tài liệu ma pháp đã qua sơ chế.

Nhìn qua đồng tài liệu đó, sắc mặt Tiểu Ân đại biến.

Các bắp cơ trên mặt hắn cố gắng động đậy:

- Đó đều là tài liệu sao?

- Dương nhiên!

Tiffany có vẻ khá đắc ý:

- Chúng ta đã bắt đầu thu thập những tài liệu đó từ sớm. Dựa theo danh sách của ngài, trong hai năm nay, nơi này chuẩn bị được ít nhất một trăm phần tài liệu. Hy vọng trong sáu ngày ngài có thể kiến tạo tất cả chỗ đó thành thánh địa tu luyện.

Đầu Tiểu Ân ơng ơng. Sáu ngày, một trăm phần...

Đối mặt với hắn, Tiffany từ trước tới bây giờ vẫn là một pháp sư anh minh pháp sư theo lời sư phụ Maren, không ngờ cũng có lúc ăn sạch không nhả chút xương như vậy!

Sáu ngày trôi qua cực kỳ nhanh, đặc biệt là khi tiến nhập toàn bộ tinh thần và thể xác, cảm giác thời gian này lại càng phi thường nhanh, dường như nháy mắt đã trôi qua.

Trong vòng sáu ngày ngắn ngủn đó, Tiểu Ân gần như dùng hết tất cả thời gian mình có để kiến tạo thánh địa tu luyện.

Để có hiệu suất nhanh hơn, thậm chí hắn còn cố ý bắt Kim quay về một lần, đem Mary có năng lượng hoàng kim tới.

Dưới sự liên thủ của Mary và Hoàng Toàn Phong, Tiểu Ân mới có thể kích phát thành công tất cả thánh địa tu luyện.

Thực ra thánh địa tu luyện mà Tiểu Ân kiến tạo lần này và cái ở giữa thành Bahia là vô cùng giống nhau, đặc biệt là sau khi dựng tuyến lộ thành công, còn cần phải có điều kiện đặc thù là sử dụng năng lượng hoàng kim để kích phát.

Tuy rằng David Kirby đã giao cho Sloppy Burger một phần lộ tuyến của thánh địa tu luyện mà Tiểu Ân để lại, nhưng là dưới tình trạng khuyết thiếu năng lượng hoàng kim, Tiểu Ân cũng không nghĩ rằng ma pháp công hội có thể phục chế ra được.

Dù sao hệ năng lượng Hoàng kim trừ Mary, Tiểu Ân chỉ nhìn thấy trên người bộ tộc Hoàng Kim. Mà với thái độ của Hoàng Kim Vương Yidikalun với ma pháp công hội, gần như không có nhiều khả năng sẽ ra tay tương trợ.

Trình tự dựng thánh địa tu luyện cũng không phải quá phức tạp, mà sở dĩ Tiểu Ân dốc sức hoàn thành, kỳ thật là xem cái tình ba cô gái Sara bất kể thế nào cũng không nói chuyện mình đoạt được nhẫn Huyết Quang Tù Cấm ra một phen, mới tận lực mà làm như thế.

Nếu có thể chế tạo ra hai, ba mươi thánh địa tu luyện cho Nguyệt Tinh linh hẳn là mới có thể nói là ổn được.

Còn một trăm...

Đừng nói là Tiểu Ân, cho dù là đám người Tiffany cũng biết đây là chuyện không có khả năng.

Một ngày dừng năm, sáu cái thánh địa tu luyện đã là cực hạn của hắn rồi, nhưng trong quá trình kích phát cũng gặp một chút phiền toái.

Khả năng khống chế năng lượng hoàng kim của Mary đã đạt tới một mức độ cực kỳ cao minh, mỗi phân lực lượng nàng đều có thể dùng đúng điểm mấu chốt, cho nên khi kích phát thánh địa tu luyện, nàng làm chủ đạo tuyệt đối.

Về phần Hoàng Toàn Phong, tuy có thể nói là có năng lượng hoàng kim cường đại nhưng vấn đề là, nó còn rất nhỏ.

Bấm tay mà tính, từ khi sinh ra ở đảo Vong Linh, cho tới giờ cũng chưa đến một năm, hơn nữa không biết có phải khi sinh ra hấp thu quá nhiều năng lượng vong linh hay không, nó thích không gian ngủ đông dị thường.

Vì thế, cho dù là có được năng lượng hoàng kim hùng mạnh, nhưng thiếu sự rèn luyện nên tác dụng lớn nhất của nó là phóng thích một năng lượng hoàng kim thật lớn giúp những người khác khôi phục và chữa thương.

Nhưng muốn tập trung năng lượng vào một điểm, và kích phát thành công ma pháp trận, nhỏ tuổi như Hoàng Toàn Phong không đủ khả năng.

Dưới tình huống như thế, khi ma lực của Mary tiêu hao hầu như không còn, thì Hoàng Toàn Phong cũng chỉ có thể dựa vào vai nàng yên lặng mà chờ đợi.

Vấn đề này, ngay hôm sau cũng đã thể hiện rất rõ rệt, tuy nhiên ngay cả Tinh linh nhất tộc ngoài việc cung cấp một ít ma hạch giúp nàng mau chóng khôi phục ma lực cũng không có cách nào xử lý.

Sau khi gặp tình huống này, Tiểu Ân hung hăng vỗ trán, lấy ra một ma pháp lục thư từ trong người.

Đây là thứ ngày xưa Harrison tặng, trên đó ghi phương pháp luyện chế một loại nước thuốc.

Chính là sử dụng hỗn hợp nước bọt hoàng kim sa trùng và một ít dược phẩm luyện kim thuật là có thể có được một loại nước thần kỳ có thể khôi phục tức khắc tất cả ma lực.

Đương nhiên, nước thuốc này cũng không phải toàn năng.

Trong ma pháp lục thư có ghi rất rõ ràng, loại nước thuốc này bị hạn chế cấp bậc, nếu là pháp sư bậc cao dùng thuốc này thì công hiệu sẽ suy giảm.

Nếu nói hoàng kim sa trùng là ma thú gần cấp bốn, nước bọt của nó cũng chỉ có thể khiến cho một đại ma pháp sư gần cấp Tứ tinh có thể khôi phục toàn bộ ma lực. Nếu là Ngũ tinh đại ma pháp sư, nhiều nhất cũng chỉ có thể khôi phục gần một nửa đã không sai rồi. Hơn nữa, cấp bậc càng cao càng không thể sử dụng loại nước thuốc này. Nếu là ma đạo sĩ dùng nước thuốc từ nước bọt của hoàng kim sa trùng gần cấp bốn thì ngay cả một chút xíu ma lực cũng đừng mơ khôi phục được.

Nhưng lúc này cấp bậc của Hoàng Toàn Phong đã vượt rất xa mẫu thân nó, đạt tới cấp tám khủng bố rồi.

Cho nên nghĩ tới việc sau này dùng nước bọt của nó làm nước thuốc, Tiểu Ân và Tyrese hai người nhìn mà thèm không ngớt.

Uống một phần nước thuốc này có thể khôi phục một nửa ma lực trong nháy mắt đó. Ở thời khắc mấu chốt, tuyệt đối là chí bảo bảo mệnh, sẽ không có bất cứ kẻ nào ghét thứ này.

Thực ra, lúc trước khi đám Harrison hào phóng trao hoàng kim sa trùng cho Tiểu Ân, cũng thật chưa bao giờ ngờ tới, một quả trứng bị mất của hoàng kim sa trùng của Harrison lại có khả năng tiến tới cấp tám.

Mẹ của quả trứng sa trùng này mới chỉ có cấp bốn mà thôi, sau khi mất đi phần năng lượng được cấp bởi Harrison và tam đầu lang Cruyff, sa trùng này cho dù có ấp trứng nở ra con thì nhiều nhất cũng chỉ có thể đạt đến ma thú cấp ba cũng là phi thường giỏi rồi.

Nhưng nhờ cơ duyên xảo hợp, Hoàng Toàn Phong vừa mới sinh ra đã gặp được lão già Hắc Long Vương, đồng thời trên người lão còn có hơn trên trăm vong linh ma hạch cao cấp. Tuyệt vời hơn nữa là, lão già này

với kiến thức rộng rãi, tri thức uyên bác mới có thể hiểu được việc lợi dụng Hoàng Toàn Phong mới sinh, cho nó hấp thu ma lực vong linh trong ma hạch dựa theo dẫn dắt của Tiểu Ân.

Kết quả cuối cùng, chính là mối quan hệ của Tiểu Ân và Hoàng Toàn Phong trở nên cực kỳ thân mật, mà Hoàng Toàn Phong lại là gặp họa đặc phúc, không những biến thành hoàng kim sa trùng biến dị, còn nhảy lên làm ma thú cấp tám đứng đầu.

Nếu đám người Harrison sớm biết Hoàng Toàn Phong có thể biến thành ma thú cấp tám lợi hại như thế, thì có chết cũng sẽ không đưa con hoàng kim sa trùng nhỏ này cho hắn.

Dù sao nước bọt của hoàng kim sa trùng cấp ba thì ngay cả ma lực của đại ma pháp sư cũng không thể bổ sung, càng không cần nói đến cấp bậc ma đạo sĩ.

Sau khi nghĩ thông hết những điều đó, Tiểu Ân không khỏi thổn thức không ngừng. May mắn Hoàng Toàn Phong đi theo mình, nếu không cả đời này sẽ phải vất vả nhiều.

Sửa lại một chút ma pháp lực thư, Tiểu Ân lập tức kính nhờ Tinh linh nhất tộc tìm kiếm mấy dược phẩm luyện kim thuật thích hợp.

Một bộ tộc Tinh linh có hai mươi vạn nhân khẩu, trong đó có năng lực ma pháp cao tới ba vạn có thừa, luyện kim thuật sĩ tuy hiếm thấy nhưng trong ba vạn này có lẽ cũng tìm được một trăm bảy, trăm tám chục.

Trong đó có mười thậm chí còn là đỉnh cấp tam tinh, còn có một đại ma pháp sư luyện kim thuật cấp bậc tứ tinh.

Mấy thứ dược phẩm Tiểu Ân nêu ra cũng không tính là phức tạp, bọn họ mất nửa ngày cũng thu về hơn trăm phần.

Vì thế Tiểu Ân bắt đầu bóc lột Hoàng Toàn Phong.

Hoàng Toàn Phong bày ra thực thể, là một con bướm lớn đến năm mươi cm.

Nhưng điều khiến cho Tiểu Ân không thể tưởng tượng được là, trong một ngày, Hoàng Toàn Phong chỉ nhả ra được có ba giọt nước bọt.

Xem bộ dáng nó như thể sắp nhả ra cả mặt đấng ấy, cho dù Tiểu Ân nhẫn tâm cũng không thể ép nó thêm được.

Đến lúc này hắn mới biết được loại nước thuốc khôi phục cường đại này kỳ thật cũng không dễ dàng chế thành, vì nguyên vật liệu thực sự rất khó có thể có.

Xem Hoàng Toàn Phong mỗi ngày liều mạng nhả ra cũng chỉ có ba giọt nước bọt, thì mỗi ngày chỉ có được bất quá ba phần nước thuốc mà thôi.

Tuy nhiên, chính ba phần nước thuốc này đã khiến cho cả tộc Nguyệt Tinh linh đều đỏ mắt không xong.

Dù sao đây chính là thứ nước thuốc thần kỳ có thể phát huy tác dụng ngay lập tức, hơn xa ma hạch cao cấp, ngay cả tử kim thạch Tiểu Ân thu thập được cũng không sánh bằng được.

Lại càng khó hơn, là hoàng kim sa trùng này không ngờ là ma thú cấp tám, cho dù là Bát tinh ma đạo sĩ cũng có thể bổ sung toàn bộ ma lực ngay lập tức. Đây mới là điểm mấu chốt.

Bốn ngày còn lại, Tiểu Ân luyện chế thành công mười hai phần nước thuốc, lưu lại cho mình một nửa, còn lại đưa cho Arnezeder một nửa.

Tuy nhiên vì sáu phần nước thuốc này, Tinh linh nhất tộc cũng phải trả cái giá một ngàn phần luyện kim được, cũng đủ để cho hắn trong một năm không phải phát sầu vì thứ này.

Sáu ngày sau, đám người Tiểu Ân cuối cùng cũng kích phát được ba mươi thánh địa tu luyện, thành tích này khiến tất cả mọi người trong Tinh linh nhất tộc phải vạn phần vừa lòng, thậm chí tuyệt đại bộ phận Tinh linh trưởng lão còn đồng tâm đề xuất, để cho Tiểu Ân trực tiếp đảm nhiệm vị trí ngoại tộc đại trưởng lão.

Sáu ngày sau, Tiểu Ân nhìn nhóm Nguyệt Tinh linh này hứng trí bưng bưng thu xếp một vùng lớn chuyên để an trí thánh địa tu luyện, trong lòng không khỏi dâng lên một cảm giác tự hào. Đương nhiên, trong sáu ngày này, thu hoạch lớn nhất của Tiểu Ân là có thể luyện chế được nước thuốc này.

Có kinh nghiệm hôm nay, Tiểu Ân đã quyết định, mỗi ngày đều phải ép Hoàng Toàn Phong nhỏ ra được ba giọt nước bọt, dù sao thì như thế nước thuốc tuy không nhiều, nhưng cũng sẽ không có người ngại ít.

Sau khi an bài thỏa đáng hết thảy, Arnezeder tự mình đến mời Tiểu Ân hạ cố đến Tế Đàn thần thánh của Nguyệt Tinh linh nhất tộc.

Hắn hiểu ngay, nghi thức người được thần lựa chọn sắp bắt đầu rồi.

Mọi người cùng nhau đi tới giữa bộ tộc, ở giữa là một cây đại thụ to nhất cao nhất, làm người ta không dám nhìn lên.

Mà Tế Đàn lớn nhất Nguyệt Tinh linh nhất tộc, ngoài dự đoán của mọi người, ở ngay trên cây đại thụ cao nhất.

Khi đám người Tiểu Ân bay đến giữa đại thụ, bọn họ mới phát hiện, ở giữa cây đại thụ này, mặt trên cành lá phân nhánh có một nửa hướng ra ngoài, còn một nửa lại quỳ dị quay vào trong.

Ở đoạn cao nhất, cành lá bung ra như một đóa hoa nở rộ, phân ra vô số nhánh, trên mỗi phân nhánh đều đứng một Tinh linh dáng vóc tiêu tụy. Chỉ nhìn bằng mắt thường ít nhất cũng phải đến hàng vạn.

Ngoài cây đại thụ này, xung quanh còn có một vài cái cây thật lớn, trên những cái cây đó cũng có phân nhánh, tuy không to bằng cây đại thụ trung ương, nhưng cũng có thể chịu được sức nặng của một người.

Nhìn từ đỉnh thụ, bốn phía rậm rạp đều là nhánh cây thô to, mà trên mỗi phân nhánh thô to cũng có một Tinh linh đứng. Tiểu Ân đảo mắt qua, những người này không được hai mươi vạn thì ít nhất cũng phải được mười lăm vạn trở lên.

Phỏng chừng trừ những lão nhân trẻ con không trèo cao được và các Tinh linh phụ trách thủ vệ ở ngoài, tất cả Tinh linh có thể điều động đều lên đây.

Một đám người khổng lồ như thế đủ để chứng minh vị trí của nữ thần Ánh Trăng trong bộ lạc Nguyệt Tinh linh cao đến như thế nào.

Ngoài những phân nhánh đó, một nửa cành lá của đại thụ cao nhất đến đoạn giữa bắt đầu uốn về trung tâm, cuối cùng hợp thành một bình đài màu xanh thật lớn bằng cành cây.

Từ dưới mặt đất nhìn lên, phi thường giống một cái nón xanh, khiến trong lòng Tiểu Ân xôn xao một lúc.

Trên bình đài màu lục đó là một diện tích lớn không tưởng được, cho dù là trên vạn người đứng trên đó cũng chẳng cảm thấy chật chội chút nào.

Tuy nhiên, lúc này, trên bình đài, chỉ có ngàn người lẻ loi đứng đó, có vẻ vắng vẻ dị thường.

Bất kể là khách quý tới xem lễ, hay với tư cách là ngoại tộc đại trưởng lão Nguyệt Tinh linh nhất tộc, Tiểu Ân đều có tư cách lên tòa bình đài này.

Quả nhiên, dưới sự dẫn đường của Arnezeder, bọn họ thuận lợi đi thẳng lên bình đài.

Tuy chỉ có mấy cành lá quấn lại mà thành, nhưng bình đài này thực sự là vững chắc ngoài sự tưởng tượng của hắn.

Ở đây, Tiểu Ân có thể cảm thấy một tia khí tức của thế giới thụ rất mỏng, nhưng tuyệt đối là có tồn tại.

Hắn mơ hồ cảm thấy, cây đại thụ vĩ đại này thật kỳ dị, nên có chút quan hệ với thế giới thụ, nhưng nhiều nhất chỉ là có chút quan hệ thôi, vì với cường độ khí tức mà nói, so với thế giới thụ chân chính thì còn kém xa.

Hai chân chạm tới trên bình đài, cảm giác giống như bước lên một cái đệm to, vừa mềm vừa cứng, phi thường thoải mái.

Hơn nữa, trên bình đài, rất nhiều chỗ có ghế băng vừa phải.

Ghế băng này thật tinh xảo, rõ ràng được làm từ tay các đại sư, hơn xa ghế băng rác rưởi Maren sư phụ chế tác.

Hơn nữa, những cái ghế băng này không những có thể di động, cũng có thể cố định ở bất cứ chỗ nào trên bình đài, xét về sự thuận tiện, vô cùng thích hợp với đặc tính của Tinh linh nhất tộc.

Đám người Tiểu Ân bước vào bình đài, lập tức được vô số ánh mắt ngheh đón.

Bị siêu ánh mắt của mười vạn người nhìn chăm chú, rất ít ai có thể thản nhiên.

Mặc dù Kim có thể miễn cưỡng giữ được vẻ bình tĩnh trong mọi trường hợp, nhưng khi đó trong ông tay áo hắt lại hơi run lên kích động, còn Mary thì mặt trắng bệch, ánh mắt chăm chú sẫm soi mũi chân, dường như không dám rời ra.

Tuy nhiên, tiểu hồ ly đã đội lại mặt nạ Tinh linh và cứu cấp á long Tyrese tập mãi cũng thành thói quen, chẳng có đến nửa điểm thái độ không thích ứng.

Tiểu Ân thầm cười khở, hai người này, một là vốn là đại minh tinh được vạn người ngưỡng mộ ở Lang Nhân quốc, người kia là đại ca hô mưa gọi gió ở phía nam đại lục, tất nhiên sẽ không cảm thấy luống cuống dưới tình cảnh này rồi.

Nhưng Tiểu Ân không giống, bất kể là kiếp trước, đều chưa có kinh nghiệm được người ta chăm chú sẫm soi như thế này bao giờ.

Cho dù là trên đại quảng trường đế quốc Lang Nhân, chống đỡ năm vạn người cũng đã là đỉnh cao lắm rồi, hơn nữa khi đó là Tiểu Ân và Holyfield đang trong trận chiến sinh tử, tất cả lực chú ý của hắn đều tập trung trên vương tử Sư Tâm, tất nhiên sẽ không rảnh quan tâm đến chuyện khác.

Nhưng lúc này thì không giống như thế, thân là khách quý tới xem đại lễ, ánh mắt của hơn mười vạn người gần như chăm chú nhìn mình, loại áp lực này quả thật không thể so sánh với trước kia. Tiểu Ân thậm chí còn có thể cảm nhận được một loại năng lượng kỳ dị phiêu động trong không khí.

Không phải là người đã từng trải qua cảm giác này tuyệt đối không thể tưởng tượng được áp lực khổng lồ trong đó, loại áp lực này đủ để biến một người bình thường trở thành ngu ngốc ngay tại chỗ.

May mắn, Tiểu Ân dù sao cũng không xem như người thường, sau khi hơi đỏ mặt, lập tức đã khôi phục lại thái độ bình thường, đồng thời, động tác cũng trở nên tự nhiên thoải mái dị thường, trên mặt cũng mang một vẻ tươi cười không chút dao động rụt rè, không chút luống cuống, ngược lại lại giống như một siêu cấp đại quý tộc đi thị sát lãnh dân của mình, tràn đầy một vẻ cao cao tại thượng.

Tất cả mọi người thấy hắn cũng đều thầm than trong lòng, cũng chỉ có nhân vật trác tuyệt không sợ hãi được ngưỡng mộ mới có thể thăng lên ma đạo sĩ khi tuổi còn trẻ như thế.

Chỉ có điều, không ai biết, đây cũng không phải là công lao của Tiểu Ân, mà là nhờ Nhất Hào hợp thể, sau khi bắt chước động tác của một vài quý nhân, mới có thể qua mắt được đám Tinh linh sẫm soi này.

Đám người Tiểu Ân ngồi cũng rất gần Arnezeder, bởi vậy cũng có thể thấy được sự cảm kích và tôn kính của các Tinh linh đối với bọn họ.

Tuy nhiên hắn cũng hiểu được, các Tinh linh này làm như thế, hoàn toàn là xem vào mặt mũi mình tu luyện ra ba mươi cái thánh địa tu luyện. Bất kể ai tặng cho Nguyệt Tinh linh nhất tộc một đại lễ như thế đều có tư cách ngồi trên này.

Tiểu Ân ngồi ở phía nam bình đài, nơi này cũng chỉ có một ít người.

Hơn ba trăm trưởng lão Tinh linh kia cơ bản đều xuất hiện ở đây. Giờ phút này, thái độ của các trưởng lão Tinh linh đó đối đãi với Tiểu Ân không hoàn toàn khác hẳn, nhưng có vẻ thân thiết hơn rất nhiều, vẻ mặt tươi cười cũng nhiều hơn rất nhiều.

Ở giữa bình đài là hơn năm trăm Tinh linh ngồi xếp bằng.

Các Tinh linh đó đều có một điểm chung đặc thù, đều là các thiếu nữ xinh đẹp.

Ngay cả ở trong tộc Tinh linh trước nay vẫn trứ danh xinh đẹp, những người này cũng vẫn có dung mạo vượt xa tiêu chuẩn bình thường. Hơn năm trăm thiếu nữ xinh đẹp đã trải qua tuyển chọn tinh tế tập trung ở một chỗ, sự tấn công thị giác mãnh liệt thế này có thể làm cho bất cứ kẻ nào cũng nhiệt huyết sôi trào.

Tuy nhiên, ngay cả tất cả các nàng cộng lại cũng trở nên ảm đạm trước dung nhan một người đứng trước kia.

Tinh linh đứng trước đó chính là Sara mà Tiểu Ân ngoài miệng không nói trong lòng xôn xao.

Lúc này nàng mặc một chiếc áo khoác màu xanh nhạt, khuôn mặt dường như đã được trang điểm nhưng vẫn ẩn ẩn một màu xám trắng. Nhan sắc kia có một cảm giác ôn nhả giống như bìa ngoài một cuốn sách màu xanh lam đầy xinh đẹp.

Trong đầu Tiểu Ân chợt lóe lên một tia sáng, theo như miêu tả trong truyền thuyết, nữ thần Ánh Trăng như một vị nữ thần tri thức uyên bác.

Điều này, Tiểu Ân tuyệt đối không hoài nghi, bởi cứ từ Hắc Long Vương mà nhìn cũng thấy được, cho dù là rồng rắn, sống lâu lâu một chút cũng sẽ trở nên uyên bác, mệnh mông như biển rộng.

Huống chi là một lão thái bà sống thật lâu. Nếu bà ta không có tri thức uyên bác, Tiểu Ân mới thấy kỳ quái.

Áo khoác trên thân Sara được cắt rất vừa vặn, khiến cho nàng trở nên lớn hơn mà vẫn cân đối, đầy đặn mà vẫn không mất đi dáng người hoàn mỹ không tỳ vết.

Khuôn mặt nàng như bạch ngọc tinh công điêu khắc mà thành, trắng nõn, mỡ màng, sáng lung linh, mà lại rực rỡ một quang hoa đoạt nhân. Lúc này, nàng xinh đẹp như thế, khiến cho ngay cả Juliana bên cạnh Tiểu Ân cũng không kìm nổi phát ra một tiếng đổ kị.

Tiểu Ân buồn cười nhìn vào mắt Juliana, tuy nhiên, trong trường hợp này, hắn cũng không có động tác gì quá khích. Dù sao hơn mười vạn đôi con mắt cũng không phải mù, hắn cũng không muốn làm chim đầu đàn đâu.

Ánh mắt rời khỏi Sara tiếp tục tìm tòi trong đám người, đột nhiên hắn mở to hai mắt thất thanh hỏi:

- Arnezeder đại trưởng lão, vị này dường như là Betty ma pháp sư?

Arnezeder khẽ cười:

- Đúng thế, nàng chính là đệ tử đặc ý nhất của Tiffany, Betty ma pháp sư.

Khóe miệng Tiểu Ân giật giật, hồ nghi hỏi lại:

- Nếu ta nói không nhầm, dường như Betty cũng không phải Nguyệt Tinh linh, nàng phải là nhân loại hàng thật giá thật mới phải chứ.

- Nàng là nhân loại.

Arnezeder bình tĩnh trả lời

- Nhưng là nhân loại tín ngưỡng nữ thần, Nguyệt Tinh linh chúng ta lấy lòng dạ rộng rãi mà tiếp nhận nàng, vì thế nàng có thể trở thành một trong những người hầu của nữ thần.

Ánh mắt Tiểu Ân lập tức trở nên cực kỳ cổ quái, không thể tưởng tượng được. Arnezeder chẳng những có được thực lực cường đại, ngay cả làm một gã thần côn (giả thần giả thánh) cũng tuyệt đối đủ tư cách!

Khẽ gật đầu, hắn cười khố:

- Bảo sao, ngay cả Petty và Betty, các người cũng đều chiêu về đây. Hóa ra để cho các nàng tham gia nghi thức này.

- Đúng vậy.

Arnezeder cảm khái

- Thực ra hai người các nàng có khả năng được nữ thần lựa chọn rất lớn, cho nên chúng ta mới có thể an bài cho các nàng tham gia.

Tiểu Ân nao nao hỏi:

- Làm sao ngài biết?

- Bởi vì trong khe nứt thời không, các nàng có biểu hiện rất tốt.

Arnezeder cười nhẹ

- Có thể ngài còn không biết, Nguyệt, Mộc Tinh linh chúng ta có thể thành công có được ân ban của thần linh ở nơi đó, chính là công lao của ba người Sara và các nàng đó.

Trên mặt Tiểu Ân lập tức lại hiện ra một kia cổ quái. Hắn thầm nghĩ, cái thứ trong tay ba người này là do ta giúp đoạt lấy, là ta hộ tống các nàng đưa ra ngoài khe nứt. Nếu ta không nói, thực sự không ai biết.

Tuy nhiên ngoài mặt hắn vẫn ừ ừ a a, dường như là lần đầu tiên được nghe chuyện này vậy.

Hơn mười vạn tinh linh lẳng lặng ngồi trong rừng rậm thật lớn, từ phía Tiểu Ân thì thoảng có phát ra một chút thanh âm, giữa trời cao chỉ còn tiếng gió không ngừng gào thét bên tai.

Ngồi ở đây suốt mấy giờ, Tiểu Ân cảm thấy mặt mình hơi tê tê.

Hơn nữa, lúc này, trên bình đài, gã mặt trời độc ác không lưu tình chút nào không ngừng chiếu xuống, thật sự khiến cho người ta không yên được.

Đảo mắt nhìn xung quanh, hắn nhận ra ngoại trừ mấy người bọn hắn, gần như tất cả Tinh linh ở đây đều nhắm mắt tĩnh tọa, dường như không có cảm giác này.

Trùng mắt nhìn từ sáng sớm đến tận giữa trưa, suốt mấy giờ đồng hồ, tất cả mọi người đều không uống nửa giọt nước, không ăn nửa hạt cơm, nhưng những Tinh linh ấy không một chút oán giận, hơn nữa, bất kể là trên bình đài hay cảnh cây, các Tinh linh đều ngồi tọa như thế không chút mỏi mệt.

Lập tức hắn hiểu ra, những Tinh linh này, cho dù không phải là ma pháp sư hay ma cung thủ, nhưng thể chất bọn họ cũng vượt rất xa nhân loại, nếu không tuyệt đối không thể kiên trì trong một thời gian dài như thế.

Nhưng ngẫm lại, nhân khẩu Tinh linh và nhân loại chênh lệch nhau cũng thật lớn, nếu không phải toàn tộc là binh, có được thể chất hơn xa người thường như thế, làm sao có thể sống yên được trên đại lục mấy vạn năm không ngã.

So dự một lát, cuối cùng nhịn không nổi, hắn khe khẽ hỏi:

- Arnezeder các hạ, xin hỏi khi nào thì nữ thần giáng lâm?

Arnezeder có vẻ mệt mỏi:

- Khí ánh trăng treo cao trên không trung, nữ thần sẽ giáng lâm, và ban cho tộc ta thần ân phù hộ.

Sắc mặt Tiểu Ân khe khẽ đổi:

- Ngài nói khi ánh trăng lên đỉnh đầu sẽ là lúc nữ thần giáng lâm?

- Đúng!

- Vậy vì sao chúng ta phải chờ ở đây từ tận sáng sớm?

Hắn tròn trợn mắt.

- Nếu không làm thế, làm sao có thể tận hiến được trái tim thành kính của chúng ta.

Arnezeder chậm rãi nhắm hai mắt lại, dường như lại tiến nhập vào bên trong minh tướng thành kính cầu nguyện.

Tiểu Ân và Juliana nhìn nhau không nói gì, tận tình khuếch đại oán niệm vô biên vô hạn trên bình đài.

260. Chương 81: Giáng Lâm

Dưới ánh mắt của mọi người, ánh trăng xuất hiện. Khi ánh trăng xuất hiện, tất cả Nguyệt tinh linh quỳ xuống, miệng bọn họ nhẹ nhàng ca ngợi nữ thần Ánh trăng

Giây phút này, tinh linh càng thêm xinh đẹp, u nhã, động lòng người

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn Nguyệt tinh linh, không biết nói gì. Dưới tín ngưỡng cường đại, mặc dù các nàng đứng dưới ánh nắng mặt trời suốt một ngày, hơn nữa còn chưa được ăn gì, nhưng trạng thái của bọn họ vẫn rất phấn khởi

Sau khi các tinh linh ca tụng, trong không gian tràn ngập một loại hào khí điên cuồng

Sắc mặt của Tiểu Ân khê biến, hẳn có thể cảm nhận cỗ áp lực khổng lồ này. Loại áp lực này không tới từ nữ thần, mà tới từ tiếng ngâm tụng của hơn mười vạn người

Khi nhân số đạt tới một số lượng nhất định, những người này lại ngâm tụng cùng một lúc, tự nhiên sinh ra không khí quỷ dị và cường đại. Trong không khí đó, những từ ca tụng trong miệng bọn họ có sức lôi cuốn cường đại, khiến người khác bất tri bất giác bị hút vào trong

Giây phút này, dường như chỉ có tín đồ của nữ thần Ánh trăng mới có tư cách hưởng thụ không khí này

Quay đầu lại, nhìn Kim và Mary bắt đầu ngâm tụng theo tinh linh, mặc dù bọn họ không biết ngôn ngữ của tinh linh, cũng không biết có ai hiểu được những ca từ phát ra từ miệng bọn họ hay không, nhưng điều đó không quan trọng, bởi vì âm thanh phát ra từ miệng bọn họ sớm bị giọng ngâm tụng của hơn mười vạn người hòa tan

Ở nơi này bất cứ thanh âm nào cũng không chiếm được không gian sinh tồn. Tai và mắt của đám người Tiểu Ân nghe và nhìn được, bọn họ biết đám tinh linh đang dùng thái độ thành kính nhất để đón nữ thần giáng lâm.

Nhìn Tyrese, đầu á long cấp chín này không cách nào duy trì được sự trấn tĩnh nữa, trong mắt hắn lộ rõ vẻ kinh hãi

Cho dù hơn mười vạn tinh linh đồng thời khiêu chiến hắn, Tyrese cũng không kinh hoàng thất thố như vậy. Tôn nghiêm của á long cấp chín khiến hắn có lòng tin mãnh liệt

Nhưng giây phút này, lòng tin của hắn bị những tiếng ca tụng đánh tan. Đối mặt với Tyrese không phải là hơn mười vạn tinh linh mà là thần linh không gì không làm được

Mặc dù giờ phút này thần linh chưa chính thức giáng lâm, nhưng lực lượng thần kỳ trong không gian đã hoàn toàn áp chế Tyrese

Đột nhiên một bàn tay nho nhỏ duỗi ra, nắm chặt lấy Tiểu Ân

Tiểu Ân không chút do dự, nắm chặt bàn tay đó, hơn nữa còn bỏ thêm một phần khí lực, dường như muốn thông qua phương thức này, truyền thâm sức mạnh cho người bên cạnh

Nhìn Juliana, giây phút này, Tiểu Ân có thể cảm nhận sự bối rối trong mắt của nàng, đó là nỗi sợ khi đối mặt với lực lượng không biết tên

Nếu như nói giờ phút này có người nào có thể trấn tĩnh thì chỉ có Tiểu Ân

Đó không phải do thực lực của hắn cường đại, bởi vì trong không khí này, dù là ngàn năm truyền kỳ cũng chưa chắc thoải mái

Sở dĩ Tiểu Ân có thể duy trì sự tỉnh táo là do hắn đã tiếp xúc quá nhiều với lực lượng của thần

Sân chơi của thần linh, vùng đất tử vong, huyết mạch của thần, hoàng kim thần điện, dù là hắc quỷ đại lục xa xôi cũng có thần tượng xuất hiện

Trừ những điều đó ra, trên người Tiểu Ân, thậm chí còn có linh hồn của thần Hắc Long Vương, hơn nữa ở lâu với lão gia hỏa này, tự nhiên Tiểu Ân có sức miễn dịch nhất định đối với thần linh

Kỳ thật, Tiểu Ân không biết, trừ hấn ra, ngay cả Tyrese cũng không giữ được tỉnh táo trước năng lượng thần kỳ trong không gian

Năng lượng này dường như mang tính chất thần bí. Nó phát ra từ người mỗi tinh linh, hơn nữa ngưng tụ lại

Tiểu Ân mơ hồ có cảm giác, luồng năng lượng không hiểu này dường như có uy năng to lớn, nó có khả năng phát huy lực lượng, hơn xa lực lượng ma pháp mà những tinh linh đó khổ luyện. Mặc dù hấn không biết lai lịch và tác dụng của loại năng lượng này, cũng không biết làm thế nào để thu thập được, nhưng không ảnh hưởng được sự thêm thuồng của hấn đối với nó

Hơi nhắm hai mắt lại, tinh thần ý thức của Tiểu Ân mở rộng ra

Hấn có một loại dự cảm, sẽ có một ngày, hấn nắm giữ và khống chế được loại năng lượng này, khiến năng lượng này giống như ma pháp, nằm trong sự điều khiển và khống chế của hấn

Đột nhiên thân hình của Tiểu Ân hơi động, khuôn mặt của hấn lộ ra thần sắc dờ khóc dờ cười

Bởi vì giây phút này, hấn đột nhiên phát hiện bản thân tiến vào cảnh giới thần kỳ, thời gian đình chỉ

Đầu của Tiểu Ân to lên, ngoài lần chủ động chế tạo quyển trục quang minh thần vực, trạng thái này đã lâu không xuất hiện rồi

Nhưng không thể ngờ được, trong buổi tối hôm nay, khi thần linh sắp giáng lâm, lại thỉnh linh xuất hiện

Hấn mở mắt, cảm nhận thời gian đình chỉ ở xung quanh, dưới hoàn cảnh này, hấn có cảm giác một mình một đường

Ngẩng đầu, đột nhiên Tiểu Ân phát hiện, lực lượng tinh thần của mình mơ hồ cảm giác được loại lực lượng không hiểu này

Không sai, vốn không có cách nào tiếp xúc với năng lượng thần kỳ này, dường như giây phút này bị tinh thần ý thức của Tiểu Ân khống chế

Một khi phát hiện chuyện này, lập tức Tiểu Ân vui mừng khôn xiết, hấn không cần nghỉ ngơi, ngưng tụ lực lượng tinh thần của mình lại, giống như đại đao, chém một nhát lên năng lượng thần bí

Khi năng lượng thần bí bị gỡ xuống, cảm ứng của Tiểu Ân tự động ngưng tụ lại

Nhưng trong giây phút này, nó biến thành một viên thủy châu trong suốt

Giống như ở dạng khí, trải qua công đoạn gia công biến thành chất lỏng. Chỉ bất quá, giai đoạn trung gian này, Tiểu Ân không thực hiện bất cứ động tác gì cả, hoàn toàn dựa vào phản ứng của bản thân

Tay phải của Tiểu Ân nắm thành quyền, hơn nữa gắt gao nắm chặt lại. Trong tay của hấn có thêm một giọt thủy châu

Động tác điều khiển lực lượng tinh thần của hấn cực nhanh. Bởi vì hấn biết, rất nhanh mình sẽ thoát khỏi cảnh giới thần bí này

Một khi rời khỏi cảnh giới này, hấn có thể khẳng định, năng lượng cường đại trong không gian sẽ khôi phục lại, hấn không thể điều khiển tiếp nữa

Quả nhiên rất nhanh cảnh sắc trước mặt bắt đầu có dao động, hơn nữa chỉ sau một giây đã khôi phục lại bình thường

Thân thể hơi run lên, đó là hậu quả khi vận dụng lực lượng tinh thần trong cảnh giới thời gian đình chỉ. Trong nháy mắt, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân tiêu hao hết

Giờ phút này, Nhất Hào tự động đi ra, thân thể của Tiểu Ân đã bị tổn thương, nó không cần phải hạn chế nữa

Được Nhất Hào điều khiển, lực lượng tinh thần điên cuồng lao vào thân thể Tiểu Ân, được bổ sung năng lượng, nhất thời khiến Tiểu Ân cảm thấy dễ chịu

Nhưng cũng chỉ trong nháy mắt mà thôi, ngay khi Tiểu Ân ra lệnh dừng lại, năng lượng bổ sung dần chậm lại, tinh lực của Tiểu Ân khôi phục cực nhanh

Có lẽ do bao phủ trong năng lượng thần bí nên chút biến hóa nhỏ đó của Tiểu Ân không bị người khác chú ý. Cho dù gần trong gang tấc như Arnezeder và Tyrese cũng không phát hiện được, điều này khiến Tiểu Ân thở một hơi dài

Tinh thần cảm ứng của hắn phát hiện năng lượng thần bí lại bắt đầu tràn ngập, trong nháy mắt bổ sung chỗ bị Tiểu Ân cắt đi

Phát hiện này khiến Tiểu Ân như gỡ được một tảng đá lớn xuống

Hắn mơ hồ cảm giác được, loại năng lượng này rất quan trọng với thần linh. Nếu bị nữ thần Ánh trăng phát hiện mình trộm đi một ít năng lượng, chắc chắn chờ đợi mình sẽ là kết cục bi thảm

Mắt nhìn bốn phía, cả tiểu hồ ly Juliana cũng không chú ý tới mình. Vì vậy Tiểu Ân mở bàn tay của mình ra, khéo mắt nhìn thoáng qua. Nhưng hắn phát hiện có ánh sáng màu trắng phát ra từ khe hở

Trong lòng Tiểu Ân giật mình, ớn lạnh một cái, vội vàng che khe hở lại

Nhưng thủy châu trong tay mang tới cho hắn cảm giác kỳ quái, thứ này không giống như chất lỏng, ngược lại giống như cao su, biến hóa thành đủ loại hình dạng dưới sự nhào nặn của hắn. Chỉ là dù hắn có sử dụng lực lượng lớn tới cỡ nào cũng không thể bóp nát nó

Do dự một lúc, rốt cuộc Tiểu Ân có quyết định, cổ tay của hắn run lên, nhẹ nhàng sờ lên nhẫn bạch cốt dò Hắc Long Vương tặng, nhất thời thủy châu trong tay tiến vào không gian ngủ đông

Tiểu Ân khẩn trương nhìn nhẫn bạch cốt, sợ có biến cố kỳ kỳ xảy ra

Viên thủy châu này khiến hắn rung động, dù cho nó có thoát khỏi nhẫn bạch cốt, cũng không phải chuyện khó tin

Song chuyện Tiểu Ân lo lắng không hề xảy ra, nhẫn bạch cốt không có bất cứ biến hóa gì, tinh thần ý thức của Tiểu Ân tiến vào trong đó, phát hiện viên thủy châu trôi nổi trong không gian ngủ đông

Nhưng nó không ngừng phát ra ánh sáng mạnh mẽ, chiếu sáng cả không gian ngủ đông

Hít sâu một hơi, may mà tạm thời giải quyết được vấn đề này

Nếu như vẫn cầm nó trong tay, Tiểu Ân tin mình chắc chắn không lừa được nữ thần Ánh trăng

Còn đặt nó ở trong nhẫn bạch cốt có giấu được thần linh hay không thì Tiểu Ân không thể nào biết được. Nhưng nếu như vậy mà không vượt qua kiểm tra, vậy Tiểu Ân cũng chẳng còn cách nào

Trong lòng hắn thầm niệm: A di đà Phật

Nếu như vừa rồi mình không tham lam thì cần gì phải lo lắng, đề phòng như bây giờ.

Nhưng giờ phút này hối hận thì đã muộn. Hắn mơ hồ cảm giác được, trong tương lai, viên thủy châu này sẽ có trợ giúp lớn đối với hắn, hơn nữa ngay cả thần linh cũng không thể chú ý tới hơn mười vạn người, hơn nữa không có lực để quan sát vật phẩm trang sức không gian của mỗi người

Cho nên lần này liều tuyệt đối đáng giá....

Tối nay, ánh trăng đặc biệt mượt mà, hơn nữa kỳ quái hơn là, trên bầu trời không có đám mây mù nào, khiến mọi người ngược đầu lên là thấy vầng trăng tròn

Ánh trăng hơi có hình bầu dục, trắng nõn như hạt sen. Sương mù ở bốn phía tản ra, ánh trăng trông như dải lụa trắng, chiếu sáng mọi nơi

Một cỗ uy áp không biết phát ra từ đâu, tràn ngập rừng rậm

Khi luồng uy áp này xuất hiện, hơn nữa xâm nhập vào lòng mỗi cá nhân, những tiếng ca tụng thong thả chậm lại

Không có ai chỉ huy, không có bất cứ động tác gì, những tiếng ngâm tụng đó biến mất, nhưng vẫn như trước mê hoặc lòng người

Vàng trắng trên không trung lạnh lùng chiếu lên đài cao. Khi ánh trắng chiếu xuống đài cao, sương mù tiêu tán đi

Đột nhiên, Sara được bảo vệ trên đài cao chậm rãi đứng lên

Động tác của nàng hấp dẫn ánh mắt của mọi người

Nàng cứ thế đứng dậy trước ánh mắt của hơn mười vạn người, bước đi thông thả mà ổn định, hướng về nơi cao nhất trên đài cao bước đi

Mái tóc đen nhánh của nàng xõa ra, cước bộ có tiết tấu, xinh đẹp tuyệt trần

Hễ là nơi nàng đi qua, hơn năm trăm tinh linh xinh đẹp đều vô thức dời đi, giờ phút này bọn họ đều quỳ trước vẻ cao quý của Sara

Khi Sara tới trung tâm của đài cao, nàng ngẩng đầu nhìn trời, hai tay giơ lên cao, dường như đang kêu gọi gì đó

Mặt đất dưới chân nàng không ngừng lồi lên, hơn nữa còn không ngừng cao lên không trung

Khi mặt đất xung quanh đài cao điên cuồng cao lên, vô số dây treo vươn lên, mà dây treo ở bên cạnh Sara lại vươn cao ít nhất mười thước, hướng lên bầu trời cầu khẩn

Những cột sáng từ trên không chiếu thẳng xuống, trong nháy mắt bao phủ Sara vào trong

Sắc mặt của Tiểu Ân khê biến, bởi vì hắn mơ hồ cảm giác được, đó là tốc độ của ánh sáng. Bởi vì chỉ có tốc độ ánh sáng mới nhanh như thế

So sánh với nó thì tốc độ của Sloppy Burger và hoàng kim vương Yidikalun giống như là đứa trẻ mới tập đi

Khi cột sáng chiếu xuống, uy áp mãnh liệt trong nháy mắt bạo phát

Mỗi người đều có thể dễ dàng cảm nhận được cỗ lực lượng này, đó là lực lượng không thể kháng cự được

Đó không phải lực lượng thuộc về con người, mà là lực lượng của thần linh

Cho dù Tiểu Ân và Tyrese, khi tiếp xúc với cỗ lực lượng này cũng không khỏi sợ run

Giây phút này, cường giả cấp chín trở nên nhỏ bé

Trước mặt thần linh, bọn họ giống như những tinh linh bình thường

Trên hải đảo xa xôi, Hắc Long Vương đang ngủ say đột nhiên nhảy dựng lên, một tay hất chỉ trời, một tay nâng cằm, mắng to:

- Chỉ làm trò, chờ lão từ khôi phục thần lực, sẽ đến đập phá thần điện của ngươi.

Nói xong, hắn thở dài một tiếng, vẻ mặt do kích động mà uể oải. Bởi vì hắn nghĩ nguyện vọng này phải mất một khoảng thời gian dài mới thực hiện được

Nhưng rất nhanh sắc mặt của hắn chuyển sang vẻ nửa mừng nửa lo, Hắc Long Vương liên tiếp phát ra những tiếng cười đắc ý. Sau đó, thân hình của hắn khê động, đã biến mất tại chỗ, xuất hiện trong một sơn động âm u

Ở trong sơn động, có một cái ao hình chữ nhật lớn. Cái ao này rộng khoảng năm mươi thước, dài tới trăm thước

Bốn phía ao có rất nhiều lộ tuyến đồ hỗn tạp và nguyên liệu ma pháp. Mấy thứ này hợp thành một ma pháp trận đồ thần kỳ, còn cái ao không ngừng cung cấp năng lượng

Giờ phút này, trong ao tràn ngập ánh sáng ngũ sắc, ở bên trong chất lỏng thần kỳ có hai bóng đen không ngừng chấn động

Nhìn hai bóng đen này, Hắc Long Vương khê thở dài:

- Vận khí của các người không tồi, lại gặp phải kẻ đần si diện kia, nếu nàng không lãng phí như vậy, nếu ta không lợi dụng một chút thì chẳng phải không cấp mắt mũi cho nàng sao

Chỉ thấy lão long chuyển động rất nhanh quanh ao. Mỗi nơi hắn đi qua, lộ tuyến đồ đều có một chút biến hoá

Mất mười phút, Hắc Long Vương mới ngừng lại, khuôn mặt nở nụ cười giảo hoạt, trong miệng ngâm tụng một đoạn chú ngữ khó hiểu

Với thân phận của Hắc Long Vương, lại phải dùng chú ngữ để phát động pháp thuật, tự nhiên không phải chuyện đùa

Một lát sau, cả ma pháp trận di chuyển, trên ma pháp trận đồ xuất hiện những quang điểm rậm rạp như lưới nhện. Những quang điểm đó không ngừng lan ra bốn phương tám hướng, hơn nữa còn xuyên thẳng ra ngoài sơn động, trong nháy mắt khuyếch trương ra cả hải đảo, cho đến khi bao phủ cả hải vực

Vàng trắng toả sáng, phát ra ánh sáng chói lọi, ánh sáng vô cùng vô tận chiếu tới tận biển rộng. Trong biển rộng, những vẩy cá giống như những làn sóng, khi ánh sáng chiếu xuống làn sóng, chúng nó tập trung lại, phản xạ vào trong sơn động

Năng lượng nguyệt quang tập trung xung quanh ma pháp trận đồ, hai bóng đen bên trong trận đồ dường như ngưng kết, tốc độ ngưng kết hơn xa bình thường

Vẻ mặt của Hắc Long Vương tươi cười đắc ý, tinh thần sa sút lúc đầu hoàn toàn biến mất

Trong sa mạc, hoàng kim thần điện bị vây trong bão cát

Ngoài cung điện, hoàng kim vương Yidikalun đang chăm chú nhìn thủy tinh cầu. Song hắn phát hiện, thủy tinh cầu do thần linh của hoàng kim hệ truyền thừa lại, đột nhiên mất đi công hiệu, không nhìn thấy bất cứ thứ gì nữa

Hoàng kim thương ưng cấp chín cực kỳ hoảng sợ, lập tức chạy vào trong cung điện, vội vã tới bên người một vị lão nhân

Song hắn đột nhiên phát hiện, ánh mắt của vị lão nhân không còn nhìn ba trăm sáu mươi một quân cờ nữa, ánh mắt của lão nhân tập trung nhìn về một hướng, trong miệng thì thào nói:

- Rốt cuộc có người không nhận được

Ở một góc hẻo lánh của đại lục, một vị trung niên hán tử hoảng sợ nhìn bầu trời đầy ánh trăng, trong mắt lộ ra vẻ nghi hoặc

Bên cạnh hắn, có một đại điều xấu xí, trên người đại điều có lông mao đỏ tươi. Nếu như Tiểu Ân và Juliana thấy đầu đại điều này, chắc chắn sẽ kinh hô. Bởi vì đầu đại điều này chính là hỏa sơn hồng trĩ, đặc trưng của hồ Stanco

Nhưng hồng trĩ này không phải là ma thú cấp năm, mà là hung cầm cấp chín, đánh bại vô số ma thú ở đại lục phương nam

Song giờ phút này, một người một thú lộ ra vẻ kinh hãi, ánh mắt của bọn họ nhìn ánh trăng trên không trung, thật lâu không nói gì

Rốt cuộc, trung niên hán tử đứng lên, hắn vỗ hung cầm bên người, nhanh chóng bay về phía cột sáng

Ở phiến đại lục khác trên tinh cầu, chuyện tương tự cũng phát sinh, có một toà thần tượng to lớn tràn ngập lực lượng âm trầm, quỷ dị

Cặp mắt không có thần sắc bình tĩnh nhìn về phía trước, khi thì lộ ra ánh sáng thần nhiên, khi thì như đùa cợt

Ma pháp công hội, bộ lạc tinh linh, thậm chí tất cả các chủng tộc có lực lượng cường đại, đều không hèn mà có biến hoá vi diệu

Tất cả đều phát sinh vào giây phút này

Khi cột sáng từ trên trời giáng xuống, hơn nửa chiếu rọi lên đài cao, nó không chỉ kinh động tới bộ tộc Nguyệt tinh linh mà còn kinh động tới tất cả các cường giả trên đại lục

Chỉ có điều, dường như không có bất cứ cỗ lực lượng nào có thể rung chuyển được địa vị mạnh mẽ của nữ thần Ánh trắng

Giờ phút này, ở trong đám người, Tiểu Ân cũng bị lực lượng cường đại này chấn nhiếp

Kỳ thật khi luồng uy áp vừa mới xuất hiện, Tiểu Ân lập tức kéo Juliana quỳ xuống. Trước mặt thần linh, trước sự chênh lệch lực lượng tuyệt đối, Tiểu Ân không muốn giữ mặt mũi mà làm chuyện đại dột

Còn á long cấp chín, Tyrese, khi nhìn thấy động tác của Tiểu Ân, cũng học theo Tiểu Ân

Ngay cả chân long đại nhân cũng khuất phục trước uy lực của thần linh, mình chỉ là á long, tất nhiên mình không có khả năng để phản kháng, cho nên Tyrese yên tâm thoải mái quỳ xuống

Nhưng Tiểu Ân không giống phần lớn tinh linh, mà học theo bộ dáng của các trưởng lão tinh linh, đem hai tay đặt trước ngực, thành kính nhìn nguyên quang bao phủ Sara

Từ từ, cột sáng biến mất, Sara lại xuất hiện trong tầm mắt của mọi người

Song giờ phút này, Sara khiến mọi người có cảm giác khác, nàng như có lực lượng áp chế tất cả mọi người, đúng là lực lượng đó phát ra từ người Sara

Trong lòng Tiểu Ân thất kinh, lần đầu tiên hắn gặp phải tình huống này

Lần đầu tiên Hi An tiến hành nghi thức tiên tri, cũng từng bị thần linh chiếm giữ, nhưng lần này lại khác, động tĩnh rõ ràng lớn hơn nhiều

Ánh mắt của Sara mãnh liệt vô cùng, dường như không có bất cứ tình cảm nào cả, hễ ai đối mặt với ánh mắt của nàng, đều có cảm giác thất hồn lạc phách.

Tiểu Ân vội vàng hạ ánh mắt xuống, quan sát tình huống ở xung quanh

Hắn đoán được, giờ phút này, đứng trước mặt mình không phải là Sara mà là nữ thần Ánh trắng

Sara nâng tay, cánh tay trắng như bạch ngọc chỉ về phía trước

Một đạo ánh sáng từ đầu ngón tay nàng nhanh chóng bắn ra, bao phủ lên hơn năm trăm nữ tử xinh đẹp quỳ ở dưới

Nhất thời, trên người những nữ tử đó, ánh sáng trở nên sáng tỏ, giống như biến thành một ngọn đèn, chiếu rọi ánh mắt của mọi người

Trong mắt mọi người lộ ra vẻ hâm mộ cuồng nhiệt, đặc biệt là các thiếu nữ xinh đẹp, ánh mắt khẩn cầu nhìn Sara

Trong lòng các nàng cầu khẩn, hy vọng mình là người tiếp theo được chọn.

261. Chương 82: Mấy Lần Ngạc Nhiên Và Vui Mừng

Lúc này, ánh mắt của các thiếu nữ đều hướng về ban công, ngoài sự hâm mộ còn chột hiểu, dường như người được lựa chọn cũng không nằm ngoài dự đoán của mọi người

Sắc mặt của Tiểu Ân như trút được gánh nặng, thần linh chiếm cứ thân thể của Sara đang lựa chọn nhân tuyển. Người thứ nhất Tiểu Ân không nhận ra nhưng mơ hồ phát hiện, người đó là thiếu nữ trẻ tuổi có thực lực cường hãn nhất. Mặc dù nàng ta còn chưa đạt tới tứ tinh đại ma pháp sư nhưng đã đạt tiêu chuẩn tam tinh đỉnh phong, chỉ kém một bước là thành đại ma pháp sư

Chọn người có thực lực mạnh làm hộ vệ thần tuyển, tuyệt đối là chuyện bình thường, đổi lại là Tiểu Ân, chỉ sợ hắn cũng lựa chọn như thế

Nhưng vị thứ hai được Sara chọn lại là người quen của Tiểu Ân, cũng là cái tên được Tiểu Ân nhắc tới tổng lòng

Petty từng quen biết hần trong sân chơi của thần linh trở thành nhân tuyển thứ hai, không thể không nói, kết quả này nằm ngoài dự đoán của nhiều người

Bởi vì thực lực của Petty không được mọi người xem trọng, nếu như không phải nàng có công lớn, chỉ sợ ngay cả tư cách tham gia nghi thức cũng không có

Sara ngược đầu lên, lần này ánh sáng chiếu lên một vị nữ tinh linh khác, nhất thời hấp dẫn ánh mắt của mọi người. Tiểu Ân khẽ cau mày, người Sara tuyển lại không phải Betty, dường như khác với dự cảm của mình

Nhưng sau đó Tiểu Ân phát hiện, bạch quang trên người Petty đậm hơn những người khác, đặc biệt là thời gian lại dài hơn. Cho tới khi bạch quang trên người được lựa chọn thứ ba biến mất thì bạch quang trên người nàng mới từ từ nhạt đi

(Nguyên văn là Betty, mà muội thấy Betty đâu có được chọn đâu T__T)

Tiểu Ân cũng không biết điều này đại biểu cho cái gì. Nhưng có thể khẳng định, bạch quang có tác dụng lớn, nếu không các tinh linh khác không hâm mộ như thế

Một người rồi nối tiếp một người được nữ thần thừa nhận. Trong lòng Tiểu Ân âm thầm tính toán, có mười một đạo ánh sáng phát ra từ tay Sara. Nếu như đại trưởng lão Arnezeder không nói sai, vậy chỉ còn một người có thể trở thành hộ vệ thần tuyển

Nhất thời, cả quảng trường yên tĩnh. Trận gió đang thổi dường như cảm nhận được không khí trầm trọng liền trực tiếp tiêu tan

Phần lớn các tinh linh đều thành kính quỳ xuống mặt đất, bọn họ lẳng lặng đợi áp lực phía trên biến mất

Trên ban công, một ngàn người đang quan sát trở nên khẩn trương, bọn họ muốn biết ai là người cuối cùng được tuyển chọn

Song thần linh trên người Sara dường như cảm ứng được không khí ở nơi này, đạo ánh sáng cuối cùng không giống như mười một đạo ánh sáng trước. Đạo ánh sáng cuối cùng từ từ hình thành

Nhất thời, ngoài mười một người đã được tuyển chọn, tất cả mọi người đều ngẩng đầu lên, hy vọng mình là người được thần linh tuyển chọn

Cuối cùng, ánh sáng màu trắng sữa từ ngón tay trắng nõn của Sara thành hình.

Hô hấp của tất cả mọi người dừng lại, nhìn đầu ngón tay của Sara

Nhẹ nhàng bắn ra, bạch quang từ đầu ngón tay bay tới một góc

Sắc mặt của Tiểu Ân khẽ biến, hần khẽ cắn răng, ánh mắt nhìn thấy vết tích mạch và đau thương trên khuôn mặt của Betty

Là một nhân loại, gia nhập nghi thức lựa chọn thần tuyển, áp lực mà nàng phải chịu đựng, không cần nghĩ cùng biết

Nếu như được nữ thần lựa chọn, nàng sẽ trở thành con dân của nữ thần. Nhưng nếu nàng không được chọn, thì nàng phải rời khỏi quốc gia tinh linh. Có lẽ khi đó chỉ có sư phụ Tiffany của nàng mới tiếp nhận nàng

Đạo bạch quang thứ mười hai rơi xuống một nữ tinh linh không biết tên, nhất thời mắt nàng tràn ngập nước mắt vui sướng

Ánh mắt của các trưởng lão tinh linh tràn ngập sợ hãi, cuối cùng cũng lựa chọn xong, thật là may mắn. Trong lòng mọi người tràn ngập cảm xúc. Ngoài dự đoán của mọi người, Sara lại giữ cổ tay trắng nõn của mình lên

Đừng nói là Tiểu Ân, dù là các trưởng lão cũng ngây người ra

Dựa theo lịch sử mà bộ tộc tinh linh ghi lại, cho dù là vạn năm trước, thần linh chưa vượt b ỏ Nguyệt tinh linh, thần miêu cũng chưa bao giờ lựa chọn hơn mười hai thần tuyển

Nhưng thấy cảnh này, trong lòng mọi người có ảo giác, chẳng lẽ thần linh chuẩn bị phá vỡ quy định từ xa xưa

Ngón tay Sara chậm rãi di động, mỗi lần điểm ra, đại biểu cho có người được thần linh chọn, có được thần ân, trở thành người tôn quý trong tộc, thậm chí các trưởng lão bình thường cũng phải tôn kính

Động tác của Sara lúc nhanh lúc chậm, có lúc ra tay ba bốn lần, đồng thời có bốn người được ban thần ân

Nhưng có lúc nàng lại đứng im không động đậy tới mất phút đồng hồ, sau đó mới nhắm tới một hướng khác điểm xuống

Mỗi lần nàng điểm xuống, đều khiến mọi người sợ hãi than

Rốt cuộc, lại có mười một người nữa được thần tuyển. Sara giơ cao cánh tay, đầu ngón tay sáng lên, phát ra ánh sáng chói mắt

Lần này, càng có nhiều người chờ mong

Mặc dù không biết, nhưng trong lòng mọi người có dự cảm, đây là lần lựa chọn cuối cùng của Sara

Từ từ tay của nàng cúi xuống, một đạo năng lượng thô dày trong nháy mắt rơi xuống người Betty

Lần này Tiểu Ân mới thở phào một hơi, bàn tay nắm tiểu hồ ly vô tình mạnh lên. Bởi vì hắn cảm ứng được, đạo bạch quang cuối cùng này tốt hơn mấy đạo trước

Juliana khẽ hừ một tiếng, cẩn thận dùng một ít khí lực, nếu như không phải thần linh đang đứng trước mặt, chỉ sợ nàng đã trút oán hận lên người Tiểu Ân

Sara thu hồi cánh tay. Ánh mắt lạnh lẽo nhìn bốn phía, không khí xung quanh dường như đọng lại, ánh mắt của nàng không có sự hỉ lạc ái ố như của loài người mà hoàn toàn lạnh như băng

Dưới ánh mắt của vô số người, nàng ngừng đầu dây

Từ từ, cỗ lực lượng thần bí trong không gian bắt đầu dao động. Lấy Sara làm trung tâm, cỗ lực lượng này bắt đầu xoay tròn. Chỉ trong giây lát, cỗ lực lượng đó trở nên to lớn như cuồng phong bão táp

Một tiếng sét vang lên, dường như thiên thần nghe được tín hiệu, bắt đầu xé rách bầu trời, mang nỗi sợ hãi tới nhân gian

Tiếng sấm mang theo thiểm điện, thiểm điện kèm theo tiếng sấm. Chỉ trong nháy mắt, nơi này biến thành nơi kinh khủng nhất tinh cầu

Tất cả mọi người quỳ xuống. Bọn họ không biết tại sao thần linh lại tức giận. Chỉ biết dùng thái độ thành kính nhất để cầu khẩn nữ thần

Tiểu Ân cũng học theo động tác của mọi người, nhưng trong lòng hắn chẳng có chút thành kính nào cả, ngược lại cẩn thận quan sát mọi chuyện phát sinh xung quanh.

Trong cảm ứng của hắn, lực lượng thần bí giống như dòng nước dừng mãnh chảy vào người Sara, hơn nữa coi thân thể nàng là thông đạo, thần bí biến mất trong không gian. Cảnh tượng tàn bạo này kích thích ý niệm muốn sống của mọi người. Cho nên một cỗ lực lượng thần bí điên cuồng chảy ra từ mỗi cá nhân

Lực lượng này tràn ngập cuồng bạo và sợ hãi, nhưng nếu luận về tốc độ thì nó vượt xa những lần trước

Một ý niệm chợt xuất hiện trong đầu Tiểu Ân

Chẳng lẽ nữ thần Ánh trắng tạo ra hoàn cảnh này là để thu nạp loại lực lượng này?

Cõ lẽ loại lực lượng này người bình thường cũng có. Nhưng chỉ khi bản thân bị áp bách mới có thể kích thích tới trình độ lớn nhất

Tất nhiên đó là suy đoán của bản thân hắn, không có bất cứ căn cứ gì

Nếu như nói cho các tinh linh, thần linh của các người vì muốn hấp thụ năng lượng thần bí trên người các người, nên mới điều khiển thời tiết để hù dọa các người. Vậy thì không cần nữ thần động thủ, đám tinh linh đó đã lao tới xé xác Tiểu Ân

Nhưng nói thật, nữ thần cũng thật lợi hại

Có thể điều khiển lực lượng của tự nhiên, tạo thanh thế lớn như thế, giống như thế giới rơi vào ngày tận thế, nhưng lại không tạo ra bất cứ thương vong nào cả. Năng lực này vượt xa mình, chỉ sợ có thể so sánh với Hắc Long Vương

Bầu trời điện xà loạn vũ, ngay cả khi mọi người đã cúi đầu, dường như cũng có thể nhìn thấy những tia sét từ trên bầu trời giáng xuống, lưu chuyển bên người bọn họ

Những tiếng đình tai nhức óc vang lên bên tai, dưới tác động của loại âm thanh này, dù long ngâm chi âm cũng thua kém

Song giờ phút này, trong lòng những người đang cầu khẩn cảm thấy ấm áp, dường như có cảm giác được thần linh bao phủ, dường như về trong lòng mẹ, cả người trở nên ấm áp. Tất cả sợ hãi và bi ai biến mất, trong lòng bọn họ tràn ngập vui sướng và thoả mãn

Bởi vì bọn họ biết, sự cầu khẩn của mình đã được nữ thần bệ hạ đáp lại

Có lẽ đây là lần duy nhất trong đời bọn họ được thần linh đáp ứng, nhưng cảm giác này khiến cả đời bọn họ trung thành với nữ thần

Rốt cuộc sắc mặt của Tiểu Ân thay đổi, hoàn toàn thay đổi

Hành động của nữ thần Ánh trăng nằm ngoài dự đoán của hắn

Rất nhiều lực lượng thần bí từ hơn mười vạn người điên cuồng toả ra, hơn nữa bị Sara hấp thu. Khi Tiểu Ân tưởng nữ thần chuẩn bị thu tay lại thì trên người nàng lại phát ra ánh sáng vô hạn

Đầu tiên ánh sáng đó bay lên không trung, sau đó bạo phát trên không trung, hoá thành những cơn mưa ánh sáng, khuyếch tán bốn phương tám hướng

Những điểm ánh sáng đó tiến vào bên trong thân thể của hơn mười vạn người

Nhưng không phải tất cả mọi người đều được hưởng thụ ánh sáng. Trong cảm giác của Tiểu Ân, có một phần người không nhận được ánh sáng, mà hắn là một trong số những người đó

Những người không được mưa ánh sáng sung hạnh, thân thể hơi run lên, còn những người được mưa ánh sáng thừa nhận, trên người lại toả ra hơi thở ấm áp, trên người bọn họ, năng lượng thần bí tuôn ra nhiều hơn. Thậm chí Tiểu Ân có thể cảm ứng được cỗ lực lượng này ngày càng khổng lồ

Chiều tiên nữ tán hoa này, phân phát từng hạt mưa ánh sáng tới mỗi cá nhân, Tiểu Ân không có khả năng là được

Có lẽ khi phối hợp với Nhất Hào, Tiểu Ân cũng có thể miễn cưỡng làm được nhưng không thể tuỳ tâm sở dục như đối phương

Vừa nghĩ tới Nhất Hào, tên này đã hiện ra

Nó không nói gì, chỉ truyền tải số liệu vào trong ý thức của Tiểu Ân

Căn cứ phân tích và phán đoán của Nhất Hào, hẳn là người bị mưa ánh sáng bao phủ, đều tuôn ra nhiều năng lượng thần bí hơn. Còn những người bị mưa ánh sáng bỏ sót thì năng lượng thần bí tuôn ra không đủ

Giây phút này, Tiểu Ân rất hoài nghi, những tia sáng phát ra từ người nữ thần, có năng lực tính toán siêu cường hay không, nếu không sao nàng có thể tính toán rõ ràng như thế

Mơ hồ Tiểu Ân dường như cảm thấy sự khác thường bên người, hắn kinh ngạc quay đầu, không khỏi dở khóc dở cười

Tyrese, Juliana và mình đều giống nhau. Mặc dù đều quỳ xuống đất, nhưng xem vẻ mặt của bọn họ, dường như không cam lòng. Nếu như không phải khí thế của thần linh quá to lớn, chỉ sợ hai người này đã không quỳ xuống

Nhưng trên người Kim và Mary phát ra một ít ánh sáng màu trắng sữa

Điều này nói rõ, vừa rồi bọn họ cũng đc mưa ánh sáng thừa nhận. Cho nên trên người bọn họ mới toả ra ánh sáng

Hơi lắc đầu, trong lòng Tiểu Ân cảm khái vạn lần. Nghi thức đồng hoá này quá cường đại, ngay cả hai đệ tử của mình cũng bị lây nhiễm

Cảnh tượng này rốt cuộc cũng chấm dứt, phần lớn thân thể mọi người đều loé sáng vài phút, sau đó cuối cùng năng lượng đó giống như thủy triều rút lui

Cây cột trên ban công cũng chậm rãi tiêu tán, hơn nữa còn tự động dung nhập vào trong ban công, không ai nhìn ra ở đó có một cây cột cao

Sara chậm rãi nhắm hai mắt lại, uy áp không thể kháng cự trên người này suy thoái, cho tới khi cây cột trên ban công biến mất, áp lực uy nghiêm đó mới biến mất. Giờ phút này Sara lại biến thành thiếu nữ Nguyệt tinh linh

Thái độ của mọi người đối với nàng đã khác trước

Đừng nói là hơn năm trăm thiếu nữ xinh đẹp vây quanh này, dù là các trưởng lão ở trên ban công cũng kính sợ nàng. Đường như bọn họ thấy, không phải là thiếu nữ tinh linh mà là người phát ngôn của thần linh

Sara mở hai mắt, trong mắt hiện lên sự nghi hoặc, ánh mắt nàng đảo qua, năm trăm thiếu nữ ở giữa ban công giống như thủy triều lui xuống. Nhưng hai mươi bốn nữ tử được thần ân chiếu sáng lại tới trước mặt Sara

Ngoài Petty và Betty ra thì vẻ mặt của hai mươi hai thiếu nữ xinh đẹp đều ngưng trọng, khuôn mặt của bọn họ tràn ngập kiên định và thành kính, dường như giây phút này, các nàng tiếp nhận sứ mạng của mình, hơn nữa cả đời sẽ phấn đấu vì sứ mạng này

Tiểu Ân cảm ứng được sự thành kính trên người các nàng

Arnezeder hài lòng gật đầu, sau đó nàng thực hiện một động tác, một tiếng chuông đột ngột vang lên, những thanh âm liên tục truyền ra ngoài rừng rậm

Vô số tiếng hoan hô từ bốn phương tám hướng vang lên, hơn nữa còn hội tụ lại thành tiếng gầm che trời phủ đất

Cũng không biết trải qua bao lâu, các trưởng lão mới an bài mọi người lui xuống

Hơn mười vạn người hội tụ là một vấn đề nan giải, nhưng giải tán bọn họ lại là chuyện khiến người khác đau đầu

Cũng may các tinh linh rất nghe lời, không có ai cãi lệnh của các trưởng lão

Các trưởng lão có quyền uy rất lớn trong bộ tộc tinh linh, hơn mười vạn người, không có ai có hành vi vượt giới hạn

Sara nhắm mắt đứng im một lúc, dường như muốn tiêu hoá kinh nghiệm vừa rồi

Thấy nàng đứng im, tất cả mọi người đều im lặng, không có ai dám quấy rối động tác của nàng.

Rốt cuộc, Sara mở hai mắt, đảo qua người hai mươi bốn người được thần tuyển, khẽ gật đầu, tới ban công phía nam. Mà thần tuyển hộ vệ không hẹn chia làm hai bên đi sát phía sau

Phía sau các nàng, những nữ tinh linh còn lại nhìn họ với ánh mắt hâm mộ, kính ngưỡng, đổ kị

Mặc dù trong lần tuyển chọn các nàng không trúng tuyển nhưng tất cả mọi người đều biết, có thể tiến vào trong nghi thức, đều là những người có thành tích rất giỏi. Điều đó chứng tỏ các nàng là phần tử tinh anh của bộ tộc Nguyệt tinh linh

Ít nhất địa vị của bọn họ trong bộ tộc sẽ tăng lên, tiền đồ ngày sau không đo lường được

Tiểu Ân yên lặng cảm ứng năng lượng dao động trong không gian, trong lòng hắn âm thầm mừng một hai câu, nữ thần Ánh trăng quá keo kiệt. Nàng cướp toàn bộ năng lượng thần bí đi, căn bản chả lưu lại chút gì, khiến Tiểu Ân thất vọng

Nhưng ý niệm buồn bực đó rất nhanh biến mất trong đầu Tiểu Ân, bởi vì hắn nhìn thấy, Sara mang theo hai mươi bốn hộ vệ tiến về phía mình

Khuôn mặt hiện lên vẻ tươi cười thì thấy bên hông đau đau. Tiểu Ân không nhận được lộ ra ánh mắt buồn bực, sao mình lại quên tiểu hồ ly chứ

Rốt cuộc Sara tới trước mặt đám người Tiểu Ân, nhưng khóe mắt của nàng không nhìn Tiểu Ân mà cung kính nói:

- Đại trưởng lão Arnezeder, cảm tạ mọi người đã chuẩn bị, Sara đã hoàn thành nghi thức thần thánh chọn người được thần tuyển

Tiểu Ân xấu hổ cười, hóa ra cảm giác của mình sai, người ta không phải tới vì mình mà là vì đại trưởng lão Nguyệt tinh linh

Hắn quay đầu lại nhìn Juliana với ánh mắt an ủi, ý tứ là nhìn thấy chưa.

Khóe miệng Juliana nhếch lên, ánh mắt thoáng nhìn qua Sara. Mặc dù nàng không nói gì, nhưng Tiểu Ân biết, nàng rất để ý

Ngực Tiểu Ân ưỡn lên, đang muốn nói những lời cam đoan thì đột nhiên trong lòng khẽ động, khí thế yếu đi vài phần

Đôi mắt của Juliana nhất thời đỏ lên, lăn xả như muốn khóc. Tiểu Ân bất đắc dĩ thở dài lắc đầu, đang vui vẻ thì đã rơi nước mắt

Tâm ý của hai người tương thông với nhau, mặc dù cảm giác biến hóa đó chỉ diễn ra trong vài giây, nhưng động tác đó không khiến mọi người chú ý

Arnezeder cũng không biết động tác của hai người, nàng chỉ mỉm cười với Sara. Thái độ rất hòa nhã, thậm chí có chút cung kính

- Ánh trăng chi nữ Sara tôn kính, nữ thần vĩ đại có truyền đạt mệnh lệnh gì không?

Sara khẽ gật đầu, động tác của nàng ưu nhã ung dung, khí chất đặc biệt này sánh ngang với từ trường thiên hồ của tiểu hồ ly

Trải qua nghi thức thần tuyển, Sara đã thoát thai hoán cốt, dù là khí chất, lực hấp dẫn từ trường, đều không hề thua kém Juliana

- Nữ thần phân phó, bộ tộc Nguyệt tinh linh một lần nữa mở thần điện. Hai mươi bốn hộ vệ thần tuyển sẽ có mười hai vị lưu lại trong thần điện

Sara bình tĩnh nói:

- Còn mười hai hộ vệ thần tuyển còn lại sẽ trở thành thiếp thân hộ vệ của ta, khi ta rời đi sẽ mang theo các nàng

Arnezeder hơi khom lưng, ánh mắt lộ ra vẻ nửa mừng nửa lo. Có thể mở thần điện, đối với bộ tộc Nguyệt tinh linh thì đó là vinh dự chí cao vô thượng

Hơn nữa thoáng cái đã có thêm mười hai người được nữ thần chúc phúc, có tư cách trở thành hộ vệ thần tuyển. Vậy thực lực của bộ tộc Nguyệt tinh linh sẽ tăng lên, cho dù bộ tộc Huyết tinh linh có dốc toàn bộ lực lượng, bọn họ cũng không e ngại

Tiểu Ân cảm ứng năng lượng dao động trên người hộ vệ thần tuyển, không khỏi hít vào một hơi lạnh

Vốn các thiếu nữ chỉ có thực lực tam tinh, hiện giờ toàn bộ tăng lên, nhưng lại không nhỏ tí nào, toàn bộ đều tiến giai thành đại ma pháp sư

Hơn nữa người đầu tiên được thần linh tuyển chọn lại đạt tới cảnh giới lực tinh đỉnh cao. Nếu như Tiểu Ân cảm ứng không sai, cường độ ma lực của nữ tinh linh này không hề dưới đại sư pháp trưởng Linnuo

Chỉ trong nháy mắt, chẳng những khiến nàng vượt qua cảnh giới đại ma pháp sư, hơn nữa còn gia tăng ma lực của nàng lên cảnh giới lực tinh đỉnh cao

Tốc độ gia tăng này tuyệt đối nghịch thiên

Mặc dù Tiểu Ân được coi là tiến giai cực nhanh nhưng so với thần linh vẫn kém quá xa. Căn bản không cùng một cấp bậc

Ngoài nữ tử đó ra, những người còn lại đều từ tứ tinh trở lên, còn Betty và Petty thì được chiếu cố đặc thù. Dù lúc đầu hai nàng có thực lực kém nhất nhưng hiện giờ thực lực của các nàng tăng thành ngũ tinh đại ma pháp sư. Tốc độ này giống như ngồi hỏa tiễn. Ngay cả Tiểu Ân cũng hâm mộ

Nhìn dung nhan tuyệt mỹ của Sara, trong lòng Tiểu Ân tràn ngập cảm khái

Có quan hệ với thần linh đúng là đạt được lợi ích to lớn. Chỉ cần nhìn các hộ vệ thần tuyến là biết, tốc độ tăng thực lực của các nàng gấp trăm lần những người khổ cực tu luyện

Mặc dù Tiểu Ân không nhận ra các tinh linh còn lại, nhưng cũng cảm ứng được năng lượng dao động cường đại trên người các nàng

Nhưng khiến Tiểu Ân cảm thấy khó tin nhất vẫn là Sara

Thiếu nữ xinh đẹp động lòng người này sau khi trải qua nghi thức thần tuyến thì hơi thở trên người trở nên hỗn độn khó lường, dù Tiểu Ân cũng không cảm ứng được nàng đã đạt tới cảnh giới nào

Cường độ năng lượng dao động quanh người Sara cũng chỉ cỡ hai người Betty mà thôi. Nhưng trong năng lượng dao động có một loại lực lượng thần kỳ, khiến hơi thở trên người Sara trở nên thần bí, cản trở tất cả năng lượng bên ngoài, vì thế trở nên sâu không lường được

Kỳ thật loại năng lượng dao động này rất nhỏ, không chỉ có trên người Sara, ngay cả trên người hai mươi bốn hộ vệ thần tuyến cũng có một hai tia dao động. Nhưng năng lượng đó quá mỏng manh, gần như khiến người khác quên lãng

Bởi vậy có thể thấy được, mặc dù Sara và các nàng đều là người được thần tuyến, nhưng chênh lệch về dải ngộ cách biệt nhau một trời một vực

Giờ phút này, Arnezeder trò chuyện với Sara. Hơn nữa nói cho Arnezeder biết năng lực của mười hai hộ vệ thần tuyến

Mặc dù chỉ giới thiệu một nửa, nhưng năng lực của các nàng khiến Tiểu Ân nhìn bằng con mắt khác

Theo như Sara nói, trên người hộ vệ thần tuyến đều có thần ân che chở. Các nàng không chỉ có khí lực và sức sống cường đại hơn tinh linh bình thường, hơn nữa còn có trình độ miễn dịch nhất định đối với các hệ ma pháp. Mặc dù không thể miễn dịch trăm phần trăm nhưng đó đã là năng lực cường đại tới cực điểm

Mặc dù Tiểu Ân học tập ma pháp nhiều năm, nhưng lần đầu tiên nghe nói tới năng lực miễn dịch thần kỳ này

Bởi vậy có thể thấy được, năng lực đặc thù của thần ban cho khiến người khác đỏ cả mắt

Ngoài những năng lực cố định, hộ vệ thần tuyến còn có kỹ năng thần ân đặc thù, một khi sử dụng, có thể mượn một phần thần lực, phát huy uy lực quý dị khó lường

Tất nhiên Sara không giới thiệu chi tiết năng lực của từng người, nhưng dù chỉ là một góc nhỏ, cũng rất đáng sợ. Hơn nữa còn có mười hai vị hộ vệ thần tuyến chưa được giới thiệu, trong đó có Betty và Petty, trời mới biết các nàng có năng lực bí mật gì. Nhưng chỉ cần nhìn đôi mắt sợ hãi và vui mừng của các nàng là biết, năng lực của các nàng sợ rằng còn cường đại hơn dự tính của mọi người

Từ từ, hơn mười vạn tinh linh thường lần lượt rời đi, từ trên bình đài nhìn xuống, những người đó giống như những con kiến thợ chăm chỉ, hành động dưới sự chỉ huy của đại trưởng lão

Khoé miệng của Tiểu Ân hơi nhếch lên, trong mắt thần linh, những con người này chỉ là những con kiến hôi

Nhưng suy nghĩ lại, chỉ sợ trong mắt thần linh, đám người mình cũng không khác gì mấy

Giọng nói của Sara đột nhiên cao lên:

- Ý của nữ thần đó là, chỉ cần chúng ta mở thần điện, các nàng sẽ vĩnh viễn ở trong thần điện, hơn nữa đảm nhiệm chức vụ hộ vệ thần điện. Nếu Huyết tinh linh dám tới xâm phạm bốn tộc, các nàng có thể chủ động đi ra, hơn nữa có thể vận dụng vũ lực thần ân, đánh tan cuộc tấn công của Huyết tinh linh

Đôi mắt của Arnezeder sáng lên, hỏi:

- Vậy nhẫn Huyết quang giam cầm thì sao?

- Nữ thần ban tặng thần ân, có phương pháp khác chế nhẫn Huyết quang giam cầm

Sara mỉm cười nói, hơn nữa ánh mắt vô tình nhìn về phía Tiểu Ân

Trong lòng Tiểu Ân rung mình, quả không hổ danh là thần linh, ngay cả biện pháp đối phó với nhẫn Huyết quang giam cầm cũng có, xem ra lợi khí này không thể dùng để đối phó với bộ tộc Nguyệt tinh linh được rồi

Arnezeder cảm thấy mỹ mãn gật đầu, đối với bộ tộc Huyết tinh linh, nàng kiên kỵ nhất là thần khí này, nhưng hiện giờ nữ thần Ánh trăng đã có biện pháp giải quyết, tự nhiên mình không cần phải quan tâm

Tóm lại, hiện giờ trong bộ tộc Nguyệt tinh linh, có thêm hai mươi bốn vị hộ vệ thần tuyển, đừng nói là chống lại được cuộc tấn công của Huyết tinh linh, dù chủ động tiêu diệt bộ tộc Huyết tinh linh cũng có khả năng

Giải quyết được vấn đề quan trọng này, Arnezeder trở nên thoải mái. Hai năm nay, vấn đề của Huyết tinh linh giống như tảng đá đè nặng trên đầu bà ta, cho đến hôm nay mới gỡ bỏ được nó đi

Người trên bình đài từ từ giảm bớt, cuối cùng ngoài đám người Tiểu Ân ra, ngay cả hơn năm trăm thiếu nữ xinh đẹp và hơn ba trăm trưởng lão tinh linh cũng rời đi

Trên bình đài, chỉ còn lại hơn ba mươi người, nhất thời trở nên trống rỗng

Sara đột nhiên quay người, vẻ mặt tươi cười nói:

- Tiểu Ân, Sara có việc muốn thương lượng với ngài

Juliana hừ lạnh một tiếng, nhìn thẳng vào khuôn mặt toả sáng của Sara. Tiểu hồ ly cảm giác mị lực của Sara không dưới mình, hơn nữa Tiểu Ân và Sara có quan hệ mập mờ, không có chút lo lắng nào thì thuận tuý chỉ là lừa người

Nhưng trong tình huống này, nàng không thể ngăn cản, không thể làm gì khác, chỉ biểu đạt sự bất mãn của mình qua nét mặt mà thôi

Tiểu Ân do dự một chút, cười nói:

- Người được thần tuyển tôn kính ...

- Chúng ta quen nhau lâu như vậy, ngài có thể gọi thẳng tên của ta

Sara đột nhiên cắt đứt lời của hắn

Vẻ mặt của Tyrese hâm mộ nhìn Tiểu Ân, không ngờ chân long đại nhân lại được người phát ngôn của nữ thần Ánh trăng thích, thật không hổ danh là chân long đại nhân!

Sắc mặt của những người còn lại khê biến, không ngờ Sara lại biểu hiện thẳng thắn như vậy, thật không tương xứng với thân phận người được thần tuyển

Tiểu Ân nao nao, sau đó hào phóng nói:

- Tốt, Sara, nàng cứ nói, nếu ta có thể làm được, ta nhất định sẽ làm

Lời nói của hắn để lại một con đường sống, dù sao giờ phút này Sara không còn là thiếu nữ vô lo vô nghĩ như trước kia nữa

Đôi mắt đẹp của Sara chuyển động, nàng thu vẻ mặt của đám người Tiểu Ân vào trong mắt, nàng trầm ngâm nói:

- Kỳ thật chuyện này chỉ sợ khiến người khó xử

Tiểu Ân nhú mày, còn chưa biết Sara đưa ra yêu cầu gì, nhưng chắc chắn chuyện này không đơn giản

Juliana tiến lên trước một bước, đột nhiên gỡ mặt nạ tinh linh, lộ ra dung nhan hoa nhường nguyệt thẹn

Tất cả người được thần tuyển, bao gồm cả Sara trong nháy mắt cũng ngây người ra, các nàng không nghĩ tới, trên thế giới này còn có tuyệt sắc mỹ nữ không hề thua kém Sara

Dù khí chất, dung mạo hay sóng từ trường, đôi bên đều cân bằng với nhau. Chỉ là Sara vừa mới trải qua nghi thức người được thần tuyển nên khí thể mơ hồ áp đảo tiểu hồ ly một chút

Juliana cười híp mắt tiến lên nói:

- Sara tỷ tỷ, yêu cầu của tỷ còn chưa đưa ra, sao đã bắt Tiểu Ân trả lời

Nếu như người khác gọi Sara như vậy, chắc hai mươi bốn vị hộ vệ thần tuyển đã không nhận được xuất thủ. Nhưng dung mạo của Juliana tràn ngập mỹ lực, có lực sát thương cực lớn đối với tinh linh, cho nên đám tinh linh nhìn nhau, không có ai nhẫn tâm ra tay

Mà Betty là nữ nhân loài người duy nhất, mặc dù lòng tràn ngập tò mò nhưng do nàng là loài người nên trong đám mỹ nữ tinh linh, nàng không dám gây chuyện

Sara hơi cả kinh, chợt khôi phục lại bình thường, sau khi thấy được dung mạo của Juliana, nàng cũng không nhận được phải than thở

Có lẽ về vẻ tao nhã quý phái, Juliana kém người được thần tuyển Sara, nhưng tiểu hồ ly lại có khí chất đặc biệt, khiến người khác có cảm giác yêu thích

- Tiểu thư Juliana, nàng ẩn dấu thật sâu

Sara sợ hãi than nói

Mặc dù các nàng đã gặp nhau vài lần, hơn nữa Juliana còn biểu lộ cử chỉ thân mật với Tiểu Ân, nhưng hiện tại dung mạo biến hoá quá lớn khiến Sara khó có thể tin

Juliana gỡ mặt nạ tinh linh. cười híp mắt nói:

- Tỷ tỷ Sara, mặt nạ của ngài rất đẹp, Tiểu Ân tặng ta đó

Mặt của Tiểu Ân trắng lên, hần khe lắc đầu, nhưng suy nghĩ lại nên nói chuyện này ra sớm thì tốt hơn

Quả nhiên sắc mặt của Sara thay đổi một chút, ánh mắt dường như trở nên u oán

Nhưng Tiểu Ân nhớ tới thân phận người được thần tuyển của nàng, chỉ cần thân phận này, Tiểu Ân không dám trêu chọc nàng

- Không sai, mặt nạ rất đẹp

Sara cười khổ một tiếng nói:

- Tiểu Ân, hiện tại ta đã hiểu, tại sao người muốn chiếc mặt nạ đó, hoá ra người muốn tặng nó cho tiểu thư Juliana

Tiểu Ân xấu hổ cười nói:

- Sara, nàng muốn yêu cầu chuyện gì?

Sara nghiêm mặt nói:

- Ta muốn một kiện đồ vật trên người người

- Thứ gì?

Sara nói từng chữ:

- Nhánh cây thế giới thụ.

262. Chương 83: Thần Lực Kết Tinh

Cùng lúc đó, Arnezeder kinh hô một tiếng

Dù là người có thân phận và địa vị siêu cường như Arnezeder, khi nghe những câu này, cũng trở nên thất thố, đúng là nằm ngoài dự đoán của mọi người

Nhất thời, không khí trong sân có chút ngưng trọng

- Nhánh cây thể giới thụ, thật sự là nhánh cây thể giới thụ sao?

Một âm thanh già nua từ không xa truyền đến, thậm chí thanh âm còn có chút run rẩy

Tiểu Ân căn bản không cần quay đầu, cũng biết người đến là ai

Trên ban công, ngoài Arnezeder thì chỉ có hai vị tinh linh đại trưởng lão, nhưng họ cách đám người mình một đoạn. Chỉ là không nghĩ tới, dường như bọn họ đang lắng nghe cuộc nói chuyện của đám người Tiểu Ân

Hai bóng người vô thanh vô tức tới bên người đám người Tiểu Ân, đó là hai lão già tinh linh, một người thì gầy cao, vai hẹp, hai tay quần trong tay áo

Người còn lại thì có vóc người cân xứng, hai bên mai tóc bạc trắng, nhưng nhìn qua thì không có chút già nua nào cả, ngược lại còn tăng thêm vài phần mị lực nam tính

Dường như Arnezeder mới từ trong nỗi khiếp sợ khôi phục lại, nàng mỉm cười giới thiệu nói:

- Đại trưởng lão Tiểu Ân, hai vị này là đại trưởng lão của bộ tộc chúng ta, vị này là đại trưởng lão Dennis, còn vị này là đại trưởng lão Grand

Tiểu Ân bất động thanh sắc, khẽ gật đầu với bọn họ, xem như chào hỏi

Đại trưởng lão Dennis là lão già gầy cao, giờ phút này hai mắt của hắn mơ hồ toả sáng nói:

- Trưởng lão Tiểu Ân, xin tha lỗi cho sự kích động của ta, không biết vừa rồi tiểu thư Sara nói nhánh cây thể giới thụ ở trên người ngài có thật không?

Một câu nói nhất thời khiến không khí trở nên khẩn trương

Nói thật mặc dù không biết nhánh cây thể giới thụ là gì, nhưng chỉ cần nhìn biểu hiện của đám đại trưởng lão là biết độ trân quý của vật này

Tyrese đột nhiên tiến lên trước một bước, đứng bên người Tiểu Ân. Mặc dù hắn không nói câu nào, nhưng không khí có ai dám khinh thường hắn

Juliana dùng ánh mắt khó xử nhìn Arnezeder, rốt cuộc đứng bên phía Tiểu Ân. Còn Kim và Mart, hai người vừa được nữ thần chúc phúc, không chút do dự đứng phía sau Tiểu Ân. Mặc dù bọn họ bị không khí nồng nhiệt vừa rồi ảnh hưởng, trong lòng bọn họ tín nhiệm nữ thần nhưng ở chung với nhau nhiều năm, hơn nữa bọn họ được Tiểu Ân đưa tới cảnh giới đại ma pháp sư nên hai người không chút do dự, lựa chọn đứng về phía Tiểu Ân

Đôi mắt của Juliana chuyển động, đột nhiên hỏi:

- Tiểu Ân, nhánh cây thể giới thụ có tác dụng gì?

Tiểu Ân ngẩn ra, nói thật mặc dù trên người hắn có một đoạn nhánh cây thể giới thụ, nhưng hắn cũng không biết nó có tác dụng gì

Arnezeder do dự một chút, cất cao giọng nói:

- Thể giới thụ là sinh mệnh thụ của tinh linh chúng ta, cũng là suối nguồn sức mạnh của chúng ta

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, nói:

- Đại trưởng lão Arnezeder, ta cảm ứng được hơi thở của thể giới thụ ở nơi này, nếu như ta đoán không sai, ở đây có thể giới thụ

Arnezeder cười khỏ một tiếng nói:

- Bộ tộc Nguyệt tinh linh chúng ta quả thực có thể giới thụ, nhưng đáng tiếc, thể giới thụ đã sống quá lâu, nhiều nhất chỉ sống được ngàn năm nữa là héo úa

- Thể giới thụ ở đâu?

Juliana tò mò hỏi

Arnezeder chỉ xuống dưới ban công nói:

- Nơi chúng ta đang đứng là do nhanh cây thể giới trưởng thành. Cũng là tế đàn để bộ tộc tinh linh chúng ta cúng bái thần linh

Juliana kinh hô một tiếng, dùng ánh mắt tò mò nhìn ban công, dường như rất có hứng thú

- Vạn năm trước, bộ tộc tinh linh của chúng ta rất cường thịnh. Bởi vì khi đó, trong tay mỗi chủng tộc tinh linh đều có nhánh cây thể giới thụ để thờ cúng thần linh. Mà mỗi nhánh cây thể giới thụ sẽ trở thành thủ hộ thần của bộ tộc, sinh ra vô số tiểu bộ tộc

Arnezeder nói:

- Nếu mất đi thể giới thụ, tất cả cây cối trong bộ tộc chúng ta sẽ héo úa trong thời gian ngắn. Thực vật cung cấp cho chúng ta cũng không còn tồn tại. Khi đó tất cả tín ngưỡng của bộ tộc sẽ bị hủy diệt

Đám người Tiểu Ân không nói gì, từ miệng Arnezeder, bọn họ biết thứ này có giá trị như thế nào.

Bộ tộc tinh linh muốn sinh tồn trong rừng rậm, hơn nữa còn là bộ tộc hơn mười vạn người thì điều đầu tiên bọn họ phải giải quyết, đó là vấn đề ăn, ở

Thân thủ của tinh linh cực kỳ linh hoạt, hơn xa nhân loại, cho nên hành tẩu trong rừng rậm không có bất cứ vấn đề gì

Nhưng cung cấp thực vật và quần áo cho hơn mười vạn người là một vấn đề to lớn

Nhưng bộ tộc tinh linh có thánh thụ, thánh đàn sẽ có thể giải quyết vấn đề thực vật và quần áo, còn đại thụ che trời dùng làm nơi ở

Dựa vào cây cối, bộ tộc tinh linh mới truyền thừa được vạn năm, có cuộc sống ấm no

Chỉ có thể giới thụ mới cung cấp được năng lượng tính mạng liên tục, mới có thể khiến tất cả cây cối khoẻ mạnh phát triển

Một khi nhánh cây thể giới thụ mất đi tính mạng năng lượng mà héo úa thì cũng là lúc nhất mạch tinh linh rơi vào tình trạng diệt vong. Bởi vì khi đó rừng rậm không thể nào cung cấp điều kiện sống cho hơn mười vạn tinh linh

Cho nên mấy vị trưởng lão Arnezeder mới thất thố như thế. Chuyện này cũng chỉ coi là bình thường

Giây phút này, dường như Tiểu Ân giải thích được, tại sao các tinh linh lại thành kính với thần linh như vậy. Bởi vì cơ hội sống của bọn họ đều do thần linh ban cho

Nhưng tương đối mà nói, cũng chỉ trong tình huống này, các tinh linh mới kính ngưỡng thần linh

Nếu để tinh linh có cuộc sống như loài người, trình độ tín ngưỡng chắc chắn sẽ suy yếu

Hiểu rõ sự trân quý của thể giới thụ, ngay cả Juliana cũng biến sắc. Đồ tốt như thế, dù trên người Tiểu Ân có một cây cũng không thể dễ dàng tặng người khác

Đột nhiên, cổ tay trắng như tuyết của Sara nhẹ nhàng lay động, nàng nói:

- Tiểu Ân, người không cần phải đề phòng. Chúng ta không muốn chiếm đoạt nhánh cây thể giới thụ của người

Ngọc thủ của nàng chậm rãi mở ra, nhất thời trên tay có một giọt thủy châu màu trắng

Giọt thủy châu này ngưng kết trong tay Sara. Bàn tay của nàng toả ra ánh sáng nhu hoà

Hai mắt của Tiểu Ân nhất thời sáng lên, ngay cả trái tim hắn cũng đập liên hồi

Thủy châu này không phải do hắn âm thầm tích lũy sao? Chẳng lẽ nữ thần có thần thông quảng đại, ngay cả đồ do hắn âm thầm giấu giếm cũng lấy được? Tinh thần ý thức của Tiểu Ân khẽ đảo qua, nhất thời yên lòng

Mặc dù thủy châu giống với thủy châu của Tiểu Ân. Nhưng Tiểu Ân cảm giác, năng lượng trong đó mạnh hơn một chút

Tinh thần ý thức đảo qua nhẵn bạch cốt, thủy châu vẫn nằm ở bên trong

Giọng nói nhu hòa của Sara tiếp tục vang lên:

- Đây là thần lực kết tinh do nữ thần tặng, Tiểu Ân, chắc ngươi đã nghe qua?

Hai mắt của Tiểu Ân nhìn chằm chằm vào bàn tay nhỏ của Sara, từ từ gật đầu

Người khác không biết, nhưng hắn biết rất rõ, huyết thái dương của hắn kích động

Thần lực kết tinh. Cái tên này hắn tất nhiên đã nghe nói qua, dù Hắc Long Vương, hay Dayton đều rất sùng bái thứ này

Theo lời bọn họ nói, mặc dù thần lực kết tinh là tiền tệ giao dịch trong vũ trụ. Nếu nói nó là tiền tệ không bằng nói nó là siêu cấp vật phẩm

Trong trạm giao dịch vũ trụ chỉ có thể mua sắm những vật phẩm dưới vật phẩm siêu cấp. Nhưng nếu muốn đạt được vật phẩm siêu cấp, ngoài việc hoàn thành nhiệm vụ cứu tử nhất sinh do giao dịch viên ban ra thì chỉ có thể lấy vật đổi vật. Hoặc sử dụng siêu cấp tiền tệ, thần lực kết tinh để mua

Hơn nữa thần lực kết tinh rất hiếm thấy, cho nên mỗi giao dịch viên đều coi nó là vật phẩm siêu cấp trung cấp. Nói cách khác, một giọt thần lực kết tinh đổi được hai nhánh cây thể giới thụ

Mặc dù trước kia Tiểu Ân đã nghe qua nhiều lần nhưng cũng chưa từng gặp qua. Mặc dù trong gia tộc Phong Linh chắc chắn có bảo bối này, nhưng không có ai lại vô duyên vô cớ lấy ra cho Tiểu Ân xem

Cho nên tới giờ phút này hắn mới biết, nguyên lai thứ mình thu thập khi nữ thần giáng lâm lại là thần lực kết tinh trong truyền thuyết

Thở dài một hơi, Tiểu Ân hỏi:

- Sara, nàng muốn dùng thứ này để trao đổi

- Đúng

Sara không chút do dự nói, khuôn mặt của nàng nở nụ cười động lòng người, giống như đại dương mênh mông, có thể nhấn chìm bất cứ thứ gì vào trong

Trải qua nghi thức người được thần tuyển, Sara dường như thoát thai hoán cốt

Tiểu Ân nặng nề gật đầu, dường như không cần nghĩ ngợi nói:

- Tốt, ta đáp ứng nàng

Nói xong cổ tay hắn run lên, dùng tốc độ nhanh nhất lấy nhánh cây thể giới thụ bị đóng băng

Nhánh cây thể giới thụ toả ra hơi thở tính mạng mãnh liệt. Đám người Juliana lấy làm kỳ lạ, nhưng mắt của các vị đại trưởng lão tinh linh thì dường như lộ ra

Xem bộ dáng của bọn họ, điệu bộ như muốn cướp giật

Tiểu Ân cười hắc hắc, tiến lên hai bước, đem nhánh cây thể giới thụ bỏ vào tay Sara, sau đó lấy thần lực kết tinh trong lòng bàn tay nàng

Đầu ngón tay tiếp xúc với bàn tay mềm mại của Sara, trong lòng Tiểu Ân hơi rung động, lại nhìn khuôn mặt ửng đỏ của Sara, trống ngực đập mạnh thêm

Nhưng cũng may lực khổng chế của hắn hơn xa người bình thường, chẳng qua chỉ kích động một giây, sau đó đã dừng lại

Juliana mở to mắt, nhìn chăm chăm vào giọt thủy châu trong tay Tiểu Ân

Không chỉ có nàng mà tất cả mọi người đều không biết giọt thủy châu gọi là thần lực kết tinh là vật gì. Tại sao Tiểu Ân vừa nghe tới tên của nó liền không cần nghĩ ngợi, thậm chí không chờ đối phương đồng ý đã trao đổi rồi

Nhưng từ biểu hiện của Tiểu Ân là có thể thấy, hắn không có gì bất mãn mà ngược lại rất hài lòng

Bởi vậy có thể thấy được giá trị của thứ này không dưới nhánh cây thể giới thụ

Sara cầm nhánh cây thể giới thụ, nâng cao lên trước mặt, khuôn mặt rất trang trọng.

Trong lòng Tiểu Ân rung mình, thiếu chút nữa tưởng thần linh quay trở lại, nhưng nhìn kỹ lại lại phát hiện trải qua nghi thức thần tuyến, động tác của Sara trở nên rất quý phái

- Arnezeder

Sara nhẹ giọng nói, nhưng giọng nói như tiếng sét vang bên tai đại trưởng lão tinh linh

- Có

Arnezeder lập tức cung kính cúi người xuống về phía Sara, không chỉ có nàng mà hai vị đại trưởng lão còn lại cũng làm như vậy

Tiểu Ân mơ hồ có thể cảm nhận được năng lượng dao động quanh người Sara, có pha trộn một ít lực lượng thần bí cho nên mới khiến đại trưởng lão tinh linh kính sợ như thế

- Nhất mạch Nguyệt tinh linh đã truyền thừa trên hoàng kim đại lục mấy vạn năm, trong các triều đại, mầm mống của thể giới thụ chưa bao giờ đoạn tuyệt, nữ thần bệ hạ ban cho tộc ta nhánh cây thể giới thụ, tiếp tục che chở chúng ta mấy vạn năm nữa

Sara đột nhiên ngâm xướng một loại ngôn ngữ kỳ quái, nhưng đoạn ngôn ngữ này không phải là ngôn ngữ của tinh linh. Tuy nhiên khoé mắt của Tiểu Ân dựng lên, ngôn ngữ này chính là ngôn ngữ Jepsen dạy cho hắn

Không thể tưởng tượng được Sara dùng ngôn ngữ thông dụng này chúc phúc bộ tộc Nguyệt tinh linh. Thật không biết nó có ý nghĩa đặc thù gì

Đầu tiên khuôn mặt của Arnezeder hiện lên vẻ nghi hoặc, sau đó lập tức vui mừng, bà ta cung kính nhận nhánh cây thể giới thụ từ tay Sara, sử dụng ngôn ngữ tinh linh nói lời cảm ơn, hơn nữa còn cùng hai vị đại trưởng lão Nguyệt tinh linh quỳ lạy Sara

Đám người Tiểu Ân biết, bọn họ không bái tạ Sara mà bái tạ thần linh có thực lực cao thâm sau lưng Sara. Đem thần lực kết tinh bỏ vào trong nhẫn bạch cốt do Hắc Long Vương tặng. Hai viên thủy châu phát ra ánh sáng lộng lẫy, soi sáng cả không gian ngủ đông

Nhìn hai viên thần lực kết tinh không có ý dung hợp với nhau, Tiểu Ân mới yên tâm

Juliana len lén hỏi:

- Tiểu Ân, thần lực kết tinh trân quý chứ?

- Tất nhiên

- So với nhánh cây thể giới thụ thì thế nào?

Tiểu Ân yên lặng vươn hai tay, chỉ có điều một bàn tay dựng lên hai ngón tay còn tay kia chỉ dựng lên một ngón tay mà thôi

Juliana yên lặng gật đầu, ánh mắt lộ rõ thần sắc chấn động

Hôm nay đúng là được mở rộng tầm mắt mà, chẳng những được thấy thần linh giáng lâm, hơn nữa còn biết nhánh cây thế giới thụ và thần lực kết tinh, đối với mọi người mà nói, đây là ấn tượng khó quên. Cho dù là kẻ luôn tự cho mình là duy ngã độc tôn như á long cấp chín Tyrese cũng trầm mặc ít nói

- Thần lực kết tinh có tác dụng gì?

- Không biết

Tiểu Ân trả lời rất dứt khoát

Hắn nói thật, theo như hắn biết, thần lực kết tinh là tiền tệ thông dụng cao cấp nhất trong vũ trụ, nhưng cụ thể nó có tác dụng thì không ai biết được

Nhưng trong lòng động, lập tức Tiểu Ân nghĩ tới một người, chắc chắn hắn biết công dụng của thần lực kết tinh

Cười với đại trưởng lão tinh linh, Tiểu Ân nói:

- Đại trưởng lão Arnezeder, chúng ta đã xem xong nghi thức, xin cáo từ

Arnezeder kinh ngạc nói:

- Trưởng lão Tiểu Ân, ngài vừa mới tới bộ tộc vài ngày, sao lại về nhanh như vậy? Không bằng đợi một đoạn thời gian nữa, chờ chúng ta gieo mầm sinh mệnh thụ xuống rồi nói

Tiểu Ân ngẩng ra, nhìn nhánh cây thế giới thụ trong tay nàng, nhất thời hiểu được sinh mệnh thụ là vật gì

Hơi lắc đầu, Tiểu Ân nói:

- Ý tốt của ngày chúng ta nhận, nhưng trong công quốc Louis, có một vị trưởng bối đang chờ, thật không thể nào trì hoãn được

Trong lòng Tiểu Ân có cảm giác hoang đường, lúc đầu vì muốn tránh mặt Sloppy Burger, hắn mới trốn tới bộ tộc tinh linh. Nhưng hiện tại vì muốn mau trở về, hắn lại đưa lão ra làm cớ, thật là trò đùa mà

Arnezeder do dự một chút, ánh mắt nhìn Juliana, mơ hồ có chút không nỡ

Trong lòng tiểu hồ ly rung động, do có quan hệ với đại tát mã Dida nên quan hệ giữa nàng và Arnezeder rất thân mật. Đôi mắt chuyển động, Juliana vui vẻ nói:

- Dì, nếu dì không ngại thì đi cùng chúng ta

Arnezeder dở khóc dở cười nói:

- Juliana, chúng ta vừa lấy được nhánh cây thế giới thụ, phải để nó sinh trưởng an ổn, hơn nữa sau này nó là chỗ dựa của bộ tộc chúng ta cho nên ta không thể rời khỏi bộ tộc

Khuôn mặt của Juliana hiện lên vẻ tiếc nuối, nàng không vui hỏi:

- Thế lúc nào dì có thể đi?

Arnezeder nghe vậy thì sửng sốt, hình như nghĩ tới điều gì, khuôn mặt hiện lên một tia cảm khái

Một lát sau, nàng trầm giọng nói:

- Mười năm, chỉ cần mười năm, nhánh cây thế giới thụ sẽ hoàn toàn trưởng thành. Khi đó, có lẽ ta sẽ vứt bỏ được mọi chuyện

Hai vị đại trưởng lão tinh linh biến sắc, Dennis thấp giọng nói:

- Arnezeder, xin ngài nói cẩn thận

Arnezeder hơi lắc đầu nói:

- Trước kia bộ tộc không thể thiếu ta. Nhưng qua mười năm, chẳng những có thể hoàn toàn giải quyết vấn đề thế giới thụ, hơn nữa còn mở thần điện, lại có mười hai vị hộ vệ thần tuyển trần thủ, lúc đó còn cần ta sao?

Dennis nhất thời trở mắt, không nói được gì, hấn chần chờ nửa ngày, rồi cuộc nói:

- Tồn tại của cửu tinh, lúc nào cũng cần

Arnezeder mỉm cười nói:

- Ta biết nhưng ta không nói mình thoát ly bộ tộc. Chỉ nói khi đó có thể hoàn thành tâm nguyện mà thôi

Nàng ngẩng đầu nhìn trời nói:

- Lúc còn trẻ ta cùng với một ít bằng hữu cùng nhau ước định, lấy ngàn năm truyền kỳ làm mục tiêu phấn đấu. Nguyên ta vẫn tưởng không có khả năng nhưng hiện tại có cơ hội rồi

Không khí trong sân yên lặng lại

Ngàn năm truyền kỳ, khi Arnezeder nói ra những lời này, khí thế mệnh mông trên người bà trở nên mãnh liệt. Giây phút này, vẻ tao nhã nữ tính trên người bà biến mất, thấy vào đó là hào khí xuyên mây, khiến người ta sinh ra cảm giác thần kỳ

Rốt cuộc hai vị đại trưởng lão tinh linh không nói gì, Arnezeder vì mục tiêu này mà vứt bỏ mọi chuyện, dường như không đi ngược lại với lợi ích của bộ tộc Nguyệt tinh linh.

Sara lặng lẽ nhìn Tiểu Ân, chậm rãi nói:

- Tiểu Ân, ngươi còn có thể trở về chứ?

Sắc mặt Tiểu Ân ửng đỏ, nhìn ánh mắt quý dị của mọi người, trong lòng thầm hô oan uổng, chỉ cười khổ nói:

- Tất nhiên, tốt xấu gì ta cũng là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc Nguyệt tinh linh....

- Đại trưởng lão

Arnezeder cắt đứt lời hấn, nghiêm túc nói:

- Tất cả thành viên trưởng lão hội đã thông qua, để ngài trở thành đại trưởng lão

- A, lúc nào, tại sao ta không biết?

Tiểu Ân hoài nghi hỏi

- Vừa rồi

Sắc mặt Arnezeder bình tĩnh nói

Ánh mắt của Tiểu Ân liếc qua khuôn mặt của đại trưởng lão tinh linh, rốt cuộc hiểu được, cái gọi là hội nghị trưởng lão, kỳ thật là công cụ của đại trưởng lão mà thôi. Quyết định của đại trưởng lão, các trưởng lão có thực lực yếu hơn chỉ biết làm theo mà thôi

- Được rồi, đại trưởng lão thì đại trưởng lão

Tiểu Ân nói

Arnezeder chăm chú nói:

- Tiểu Ân các hạ, đại trưởng lão tinh linh không chỉ có danh tiếng. Khi ngài trở thành đại trưởng lão, ngài có thể điều động tất cả quân đội tinh linh, có toàn quyền sử dụng nguyên liệu tồn kho của tinh linh

Trong lòng Tiểu Ân động, nói thật hấn không có hứng thú với quân đội tinh linh nhưng rất hứng thú với nguyên liệu tồn kho của tinh linh

Mặc dù không có khả năng được bảo bồi cao cấp như nhánh cây thế giới thụ, nhưng những nguyên liệu ma pháp tồn kho của tinh linh vẫn có rất nhiều

Thật không biết tinh linh cất chứa bao nhiêu nguyên liệu ma pháp

Có quyền sử dụng nguyên liệu tồn kho, có thể nói ngày sau Tiểu Ân không cần quan tâm tới nguyên liệu ma pháp bình thường nữa, bởi vì những thứ đó có người đưa tới cho hấn rồi

Tiểu Ân nở nụ cười chân thành nói:

- Đại trưởng lão Arnezeder, đa tạ ngài. Nếu ta đã nhận làm đại trưởng lão của bộ tộc, vậy ta cũng phải có nghĩa vụ

Hắn lấy một sợi tóc dài từ trong vòng cổ không gian ra

Sợi tóc này được cuốn lại bằng lòng bàn tay, nhưng nếu mở ra, ít nhất dài ba mươi thước

Tiểu Ân cắt xuống một đoạn nói:

- Đại trưởng lão Arnezeder, trên đó có tinh thần ẩn ký của ta, nếu ngài muốn tìm ta, có thể thông qua ma pháp trận thông tin để gọi ta

Arnezeder kinh ngạc nhận lấy, sau đó nhìn Tiểu Ân, tràn ngập tò mò với vật phẩm thần kỳ của hắn

Tiểu Ân cười với mọi người, sau đó tiêu sái dẫn đám người Kim rời đi.

263. Chương 84: Yêu Cầu Của Ma Pháp Công Hội

Mặc dù Tiffany rất muốn ở cùng một chỗ với đám người Sara, Betty, hưởng thụ niềm vui khi nhận được thần ân với các nàng nhưng Tiểu Ân lại không ngừng thúc giục, vì thế không thể làm gì khác, đành lưu luyến quay về công quốc Louis

Chỉ là vừa đem đám người Tiểu Ân về, nàng lập tức quay trở lại, tham gia lễ chúc mừng của bộ tộc Nguyệt tinh linh

Đám người Tiểu Ân vừa mới bước ra khỏi ma pháp tháp của Tiffany, thì thấy Maren đang đứng ở ngoài chờ

Thấy Tiểu Ân, Maren lập tức nhe răng trợn mắt, khuôn mặt trở nên cổ quái

- Sư phụ, sao ngài lại tới đây?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Mặt của ngài làm sao vậy?

Maren sững sốt, khôi phục lại như bình thường, nói:

- Ta phụng mệnh tới, cố ý chờ người ở đây

Tiểu Ân nhíu mày, hừ lạnh một tiếng:

- Sư phụ, là ai dám sai ngài?

Dám để sư phụ Maren làm chân sai vặt, lá gan của kẻ này quá to

Maren tươi cười hơn hớn nói:

- Là đại nhân Sloppy Burger ra lệnh

Tiểu Ân nhất thời ngậm miệng lại, không nói được gì

Mặc dù lão nhân gia không phải là sư phụ của Maren, nhưng nói đến cùng, Maren và Linnuo vẫn là nhất mạch của lão

Sai đệ tử đi chờ, cũng không tính là chuyện quá đáng. Nếu Tiểu Ân vì chuyện này mà tìm Sloppy Burger tính sổ thì sẽ bị mọi người chửi

- Lão nhân gia, ông ta thật sự tới?

Tiểu Ân nhìn trộm bốn phía

- Đúng vậy, lão nhân gia đã ở tại ma pháp tháp của ta vài ngày

- Cái này

Tiểu Ân do dự một chút hỏi:

- Không đi có được không?
- Chỉ sợ không được

Maren lắc đầu nói:

- Nếu như vừa rồi người không chào ta trực tiếp rời đi thì còn được. Nhưng hiện tại không được
- Sau đó, hắn không khỏi oán hận nói:

- Không phát hiện vừa rồi ta ám chỉ cho người sao. Đúng là đồ đần

Tiểu Ân nhất thời cười khổ không thôi. Vừa rồi hắn có chú ý tới vẻ mặt của Maren. Còn tưởng người đau răng, không thể tưởng tượng được là người ám chỉ cho mình. Thật đau đầu mà

- Tốt lắm, theo ta đi gặp lão tổ tông

Maren bất mãn nói:

- Lão tổ tông muốn thánh địa tu luyện của người. Thật quá đáng

Hắn lắc đầu, không thèm nhắc lại

Nhưng Tiểu Ân lại hiểu được tại sao vừa gặp mặt sư phụ đã ra hiệu cho mình. Nguyên người cũng không hài lòng với lão nhân gia ham muốn thánh địa tu luyện

Tiểu Ân cười hắc hắc, đôi mắt chuyển động, tiến lên nói:

- Sư phụ, ngài yên tâm, thánh địa tu luyện không đơn giản như vậy đâu. Dù có đem kết cấu cho ông ta, ông ta cũng chưa chắc kích hoạt thành công
- Thật sao?

Maren hoài nghi hỏi

- Tất nhiên

Tiểu Ân khẳng định. Nếu không có năng lượng hoàng kim thì không cách nào kích hoạt được

Sắc mặt Maren hoà hoãn lại, gật đầu cười

Tiểu Ân ra hiệu cho Kim. Kim và Mary rời đi, bay về ma pháp tháp tạm thời

Mặc dù giờ phút này Tiểu Ân đã là ma đạo sỹ, nhưng ma pháp tháp ở công quốc Louis chưa kiến tạo xong, cho nên hắn chỉ tạm ở ma pháp tháp tạm thời

Đi theo sư phụ Maren, chợt nghe tiếng kinh hô truyền tới

Một bóng đen to lớn từ trên trời hạ xuống

Nhìn kỹ thì như trái núi, nhưng kỳ thật lại nhẹ như lông mao. Cái cổ to lớn của nó duỗi ra, thân mật áp vào người Tiểu Ân. Đôi mắt to như chuông đồng của nó lộ ra vẻ nghịch ngợm. Trong lòng Tiểu Ân tràn ngập hưng phấn và vui sướng

Tiểu Ân vỗ một chưởng lên cái đầu to của Hắc Toàn Phong, cười lớn nói:

- Khá lắm, cái mũi ngày càng thính

Hắc Toàn Phong phe phẩy cái đầu, chỉ về phía sau

Tiểu Ân quay đầu nhìn thì thấy hai khuôn mặt đang cười nịnh

Hai người này không hề xa lạ, đó là Liệt Duy và Thi Thuy Đức

Tâm niệm của Tiểu Ân khẽ động, kinh ngạc hỏi:

- Tiểu Hắc, là Thi Thuy Đức gửi được mùi của ta?

Hắc Toàn Phong nặng nề gật đầu, tùy tiện khịt mũi. Dường như nó cảm thấy xấu hổ vì cái mũi của mình. Tiểu Ân nhìn Thi Thuỵ Đức, mơ hồ có dự cảm. Chiếc mũi của người này không đơn giản như sự tưởng tượng của mình.

- Tiểu Ân các hạ

Hai người khom người thi lễ với Tiểu Ân. Liệt Duy nói:

- Nhờ ngài dẫn dắt mà chúng ta mới trở thành môn hạ của Linnuo các hạ.

Tiểu Ân lên tiếng nói:

- Linnuo các hạ là một vị ma pháp sư vĩ đại, sắp tới sẽ tiến giai thành ma đạo sỹ. Có thể trở thành đệ tử của ông ta, tiền đồ ngày sau của các người sẽ không thể đo lường được.

Sắc mặt của Liệt Duy ảm đạm. Ban đầu bọn họ dùng trăm phương ngàn kế để có thể trở thành đệ tử của Tiểu Ân nhưng Tiểu Ân không hề để ý tới. Còn bọn họ hầu hạ Linnuo một đoạn thời gian khiến vị lục tinh đại ma pháp sư này hài lòng, vì thế mới thu bọn họ làm môn hạ.

Kỳ thật, ma pháp sư bình thường khi trở thành ma pháp sư chính thức sẽ rời khỏi môn hộ, tự lập môn hộ mới.

Nhưng không phải ai cũng như thế. Nếu như ma pháp sư gặp bình cảnh sẽ cần ma pháp sư cao cấp hơn trợ giúp. Hơn nữa trong đoạn thời gian đó, trở thành môn hạ của ma pháp sư cao cấp sẽ được chỉ điểm kỹ hơn.

Trong tình huống này, dù là đại ma pháp sư, đặc biệt là lục tinh đại ma pháp sư sắp tiến giai đều lựa chọn bái làm môn hạ của một vị ma đạo sỹ, cầu được chỉ điểm trong thời điểm mấu chốt. Tất nhiên điều kiện trọng yếu là một vị ma đạo sỹ đó hết lòng chỉ điểm.

Cho nên khi Linnuo ngỏ ý muốn thu họ làm môn hạ, hai người lập tức đồng ý.

Hắc Toàn Phong vươn cái cổ, mắt to chớp chớp, miệng hơi mở, phát ra tiếng chim hót, dường như đang tự nói gì đó.

Tiểu Ân yên lặng cảm ứng, một lát sau cười nói:

- Ta hiểu rồi.

Sau đó hắn nhìn về phía hai người Liệt Duy nói:

- Hắc Toàn Phong nói, hai người gần đây chơi đùa với nó khiến nó rất vui. Nó muốn ta thay nó cảm ơn các người.

Hai người Liệt Duy vội vàng giơ tay, sắc mặt có chút ửng đỏ.

Tiểu Ân suy nghĩ trong chốc lát nói:

- Linnuo các hạ và nhất mạch truyền thừa của ta có quan hệ sâu đậm. Huống chi chúng ta còn là hàng xóm, ngày sau còn gặp nhau nhiều.

Hai người liên tục gật đầu, kích động tới mức khuôn mặt đỏ lên.

Giờ phút này, Kim mang theo đám người Carter, Lai An tới. Ba đệ tử khác biết Tiểu Ân trở về, lập tức muốn tới bái kiến.

Tiểu Ân nói ra ý định của mình, mặc dù đám người Kim kinh ngạc nhưng thái độ đối với hai người Liệt Duy lập tức thay đổi, khiến cho hai người được yêu mà sợ (thụ sủng nhược kinh).

Dưới sự ra hiệu của Maren, đám người Kim kết bạn mang theo Hắc Toàn Phong cùng trở về ma pháp tháp. Còn Tiểu Ân thì đi theo Maren, đi gặp lão tổ tông.

Đám người Juliana vừa đi xa, Maren thấp giọng dò hỏi:

- Tiểu Ân, người làm trò quỷ gì vậy?

- Sư phụ, ngài nói gì?

Tiểu Ân khó hiểu hỏi

- Hai tên đó là hai kẻ lừa đảo nổi tiếng ở thành Bahia. Carter đã từng nói với ta. Tại sao người đối tốt với bọn họ vậy?

- Cái này

Tiểu Ân vuốt mũi, cười khổ nói:

- Có lẽ bọn họ khiến con thuận mắt

Maren kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, rót cuộc thở dài một tiếng, xoay người đi

Với thân phận hiện giờ của Tiểu Ân, là một ma đạo sỹ có tiền đồ thênh thang. Trong mắt của hắn, hai kẻ lừa đảo này không được tính là gì

Thấy bọn họ thuận mắt nên tiếp nạp bọn họ. Đối với người khác thì đó là chuyện khó tin nhưng với thân phận của Tiểu Ân thì đó là chuyện bình thường

Đó là thực lực

Maren nghĩ thông suốt điều này, liên tưởng tới thực lực nhị tinh của mình, trong lòng cảm khái vạn lần

Đi qua một con đường lớn, rót cuộc tới ma pháp tháp của Maren

Là sư phụ của Tiểu Ân, mặc dù thực lực của Maren không đề cao nhiều nhưng hiện giờ địa vị của hắn trong ma pháp lâm viên đã khác trước

Ngoài đại ma pháp sư Tiffany ra, hắn trở thành nhân vật số hai ở nơi này

Không nói đâu xa, riêng mất môn hạ của Tiểu Ân đều là đại ma pháp sư, cùng với Nepal, Benson đều là nhất tinh ma pháp sư. Khiến chỗ dựa của hắn mạnh hơn người khác nhiều

Nhưng khi Sloppy Burger tới, Maren và David Kirby lập tức trở thành người sai vặt. Nhưng với thân phận và địa vị của lão nhân gia làm như thế cũng không quá giới hạn

Tiểu Ân đi lên tầng thứ năm của ma pháp tháp, Maren ra hiệu cho Tiểu Ân, cất cao giọng nói:

- Đại nhân Sloppy Burger, Tiểu Ân đã từ bộ tộc tinh linh trở về

Bên trong truyền tới giọng nói của Sloppy Burger:

- Tiểu Ân trở về? Rất tốt

Ba chữ vừa nói xong, thân ảnh cao lớn của Sloppy Burger giống như tia chớp xuất hiện trong tầng thứ năm

Trong lòng Tiểu Ân thầm than một tiếng. Mặc dù hắn không muốn gặp mặt lão tổ tông. Nhưng khi đôi bên thực sự gặp nhau, Tiểu Ân lại không lo lắng gì cả

Hắn ưỡn thẳng ngực, giọng nói không kiêu ngạo không siểm nịnh:

- Tiểu Ân bái kiến đại nhân Sloppy Burger

Miệng hắn nói bái kiến nhưng chỉ hơi khom lưng một chút mà thôi. Ánh mắt cũng không tôn sùng

Nếu như Maren hoặc David Kirby thậm chí là Linnuo mà có biểu hiện như thế thì chắc chắn lão nhân gia sẽ căm tức, nhất định cho bọn họ một bài học

Nhưng đổi lại là Tiểu Ân, Sloppy Burger lại không hề bất mãn, ngược lại lại cho đó là điều đương nhiên

Nguyên nhân chủ yếu là thực lực của Tiểu Ân. Đại ma pháp sư hoặc ma pháp sư bình thường không thể nào so được với một vị thất tinh ma đạo sỹ. Hơn nữa tuổi của vị ma đạo sỹ này còn rất trẻ

Sloppy Burger lộ ra nụ cười tươi, trong trí nhớ của hắn, mấy trăm năm rồi hắn chưa nở nụ cười như bây giờ

Đó là vì Tiểu Ân là nhất mạch truyền thừa của hắn, là đệ tử duy nhất đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, khiến hắn phải nhìn Tiểu Ân bằng con mắt khác

- Tiểu Ân. Tốt. Tốt lắm

Sloppy Burger ngày càng vui, ông gật đầu một cái nói:

- Tiểu Ân, người rất tốt. Trong tất cả môn hạ của ta, người là người duy nhất khiến ta không thất vọng
Tiểu Ân do dự một chút nói:

- Đại nhân Sloppy Burger, ta cam đoan ta không phải người duy nhất khiến người hài lòng
Đôi mắt của Sloppy Burger sáng ngời nói:

- Không sai, Linnuo đã là lục tinh, hơn nữa trạng thái của hắn vô cùng tốt. Có nhiều hy vọng tiến giai.
Không chỉ có hắn, mấy đệ tử của người, cũng rất giỏi

Hít sâu một hơi, Sloppy Burger cười nói:

- Lão gia hoả Scar đã nói với ta. Người tuyệt đối không thể tưởng tượng được khi hắn nói những lời đó, hắn
hâm mộ tới như thế nào đâu. Điều tiếc nuối mấy trăm năm qua, hôm nay đã được giải thoát rồi

Tiểu Ân bình thần cười, trong lòng xuất hiện cảm giác khó tả

Ma đạo sỹ đều muốn có người kế thừa nhưng người có tư chất kế thừa lại ít như phượng mao lân giác. Sloppy
Burger yêu cầu môn hạ phải đạt tới cấp bậc ma đạo sỹ. Yêu cầu này thực sự quá khó

Nói thật, Tiểu Ân chẳng hảo cảm gì với lão già cổ chấp này. Nếu như lão không phải là tổ sư gia nhất mạch
mình, chắc Tiểu Ân đã chẳng thêm để ý

Sloppy Burger cảm khái nửa ngày, đột nhiên ngẩng đầu lên nói:

- Tiểu Ân, người chắc đã biết, hiện tại ta là một trong ba vị cửu tinh ma đạo sỹ của ma pháp công hội

Tiểu Ân yên lặng gật đầu

Sloppy Burger kỳ quái hỏi:

- Ai nói cho người? Chẳng lẽ là lão già Scar

Tiểu Ân cười nói:

- Đại nhân Sloppy Burger, xin tha thứ cho sự vô lễ của ta. Nhưng ta không thể nói cho ngài biết. Bởi vì
ta từng phát lời thề pháp thân. Nếu như nói tên của người đó, thì cả đời này ta không thể tiến thêm một
bước nào nữa

Sloppy Burger hơi kinh hãi, lập tức vứt bỏ nghi vấn này

Tiểu Ân là đệ tử kiệt xuất nhất của hắn, nếu như vì chuyện nhỏ này mà khiến tiền đồ của hắn bị hạn chế
thì Sloppy Burger không thể tha thứ cho bản thân mình..

- Được rồi, chúng ta không nói chuyện này nữa

Lão vội vàng chuyển đề tài nói:

- Tiểu Ân, lần này ta tới đây, ngoài thánh địa tu luyện ra còn có mục đích khác

Tiểu Ân bất động thanh sắc nói:

- Ngài cứ nói

- Ma pháp công hội muốn kiến tạo ma pháp truyền tông trận công lập ở công quốc Louis. Người xem nên
đặt nó ở đâu?

- Truyền tông trận công lập?

Tiểu Ân và Maren nhất thời kinh hô

Hai người nhìn nhau đều thấy vẻ kinh ngạc của đối phương

Dù về kiến trúc hay quy mô, nguyên liệu để chế tạo hay năng lượng duy trì thì truyền tống trận công lập đều gấp trăm lần truyền tống trận tư nhân

Mặc dù trên đại lục có hơn một ngàn toà truyền tống trận công lập. Nhưng những truyền tống trận đó đều được kiến tạo ở cạnh những thành thị hoặc ở những nơi xa xôi như thủ đô của thú nhân

Ngay cả đế quốc Lang Nhân là đế quốc có lãnh thổ rộng lớn cũng chỉ được ma pháp công hội kiến tạo một toà truyền tống trận công lập

Còn công quốc Louis, nói thật, đám người Tiểu Ân chưa từng nghĩ tới điều này. Công quốc đó, thế mà cũng có ngày được kiến tạo truyền tống trận công lập

Thấy vẻ mặt hoài nghi và khiếp sợ của bọn họ, Sloppy Burger hơi cười nói:

- Không sai, chúng ta định kiến tạo một toà truyền tống trận công lập trong công quốc Louis

Mắt Tiểu Ân hiện lên tia vui sướng. Hắn thường bồn ba khắp nơi. Nếu quê hương mình có truyền tống trận thì rất tiện lợi đối với hắn

- Rất tốt, ma pháp công hội rất hiểu lòng người

Tiểu Ân vui mừng nói

Sloppy Burger vung tay lên, trước mắt bọn họ hiện lên một bộ đồ án

Tiểu Ân và Maren vừa nhìn đã biết, đồ án này chính là bản đồ của công quốc Louis. Công quốc có hai quận, gồm cả những mảnh đất hắc thổ đang được hồi phục

- Tiểu Ân, người chọn nơi nào?

Sloppy Burger hỏi

Tiểu Ân hơi do dự một chút, nhẹ nhàng điểm xuống. Ma pháp đồ xuất hiện một ký hiệu đặc thù

Sloppy Burger kinh ngạc nhìn Tiểu Ân. Nơi đó cách thành Louis một khoảng cách, thật không biết tại sao Tiểu Ân lại lựa chọn nơi đó

Tiểu Ân cười nói:

- Đại nhân Sloppy Burger, ta rất vui khi ma pháp công hội lựa chọn kiến tạo truyền tống trận công lập ở đây. Điều này có tác dụng rất lớn đối với công quốc Louis

Sloppy Burger không nhịn được cười, lão lắc đầu, cũng không giải thích. Nhưng ai cũng biết, truyền tống trận này được thành lập vì ai

Maren phấn khởi nhìn Tiểu Ân. Mặc dù cũng rất cao hứng nhưng trong lòng ông ta lại thầm giật mình. Không thể tưởng tượng được vì Tiểu Ân mà ma pháp công hội lại bỏ ra tiền vốn lớn như vậy. Không ngờ lại kiến tạo truyền tống trận ở đây

Kỳ thật xây dựng truyền tống trận mặc dù tiêu phí nhiều nguyên liệu trân quý nhưng phần lớn ma đạo sỹ cũng có thể thu thập đủ. Nhưng muốn duy trì năng lượng tinh thạch cung cấp cho ma pháp trận mới là thứ khiến ma đạo sỹ không thể gánh vác được

Tất nhiên Maren cũng không biết ma pháp công hội có thể bổ sung năng lượng tinh thạch. Nếu biết, vừa rồi ông ta cũng không chán kinh như vậy

Ngón tay của Sloppy Burger bắn ra, trong không khí xuất hiện năng lượng dao động kỳ diệu. Trong hư không xuất hiện một đồ án ma pháp, sau đó hoá thành hư ảo

- Tiểu Ân. Ta nghe David nói, người rất giận vì chuyện thánh địa tu luyện

Sloppy Burger khẽ thở dài một tiếng nói:

- Ta biết, không được người cho phép đã là ra hành động đó là không ổn. Cho nên ta xin lỗi người, mong người tha thứ

Tiểu Ân nao nao, hắn không tưởng tượng được, vị cửu tinh ma đạo sỹ này lại thâu tình đạt lý như vậy, còn có thể xin lỗi môn hạ. Hành động này của lão thu được hảo cảm của Tiểu Ân. Hắn âm thầm nhìn sư phụ Maren thì thấy mắt Maren đang mở to, tràn ngập khó hiểu

Trong thế giới ma pháp có một quy định bất thành văn. Đó là khi một vị ma pháp sư phát minh ra một ma pháp mới hoặc một trận đồ ma pháp mới, hoặc thuộc tính ma pháp mới, dù là sư phụ của hắn hay những người thuộc trực hệ của sư phụ hắn cũng có thể sử dụng mà không cần phải trả giá hay ràng buộc gì

Tập tục này không biết bắt đầu từ đâu nhưng tất cả mọi người đều coi đó là điều đương nhiên

Dù sao đối với ma pháp sư thì muốn bồi dưỡng ra một đệ tử kế thừa đã là chuyện không dễ dàng. Nếu một chút lợi ích cũng không có thì không ai bỏ tinh lực của mình ra để bồi dưỡng môn hạ

Maren ho nhẹ một tiếng nói:

- Đại nhân Sloppy Burger, chúng ta đều là môn hạ của ngài. Ngài có quyền hưởng tất cả thành quả ma pháp của chúng ta. Nếu ngài vì chuyện này mà xin lỗi Tiểu Ân thì chúng ta không có mặt mũi để gặp người khác

Tiểu Ân do dự một chút nói:

- Sư phụ Maren nói rất đúng, ngài không cần xin lỗi

Sloppy Burger khẽ lắc đầu, nói:

- Tiểu Ân, ta biết người nể mặt Maren nên mới nói như thế. Nhưng đối với ta mà nói, không được sự đồng ý của người đã dùng thành quả ma pháp của người. Đúng là

Hắn dừng một chút nói:

- Dù thế nào thì ra cũng phải bồi thường người. Ta hy vọng người có thể tới tổng công hội ma pháp. Người có thể lựa chọn một kiện đạo cụ ma pháp trong bảo khố của tổng công hội

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Ngài để ta lựa chọn một kiện đạo cụ ma pháp?

- Không sai, là cửu tinh ma đạo sỹ khi ta gia nhập ma pháp công hội, ta có quyền được lựa chọn một kiện đạo cụ ma pháp

Sloppy Burger nghiêm mặt nói:

- Ta chưa hề lựa chọn nên hiện giờ nhường quyền đó lại cho người

Tiểu Ân trầm ngâm một chút hỏi:

- Tại sao ngài lại không lựa chọn?

Khuôn mặt Sloppy Burger lộ vẻ xấu hổ nói:

- Ở đó có quá nhiều đồ tốt. Lần đó ta xem tới nổi hoa cả mắt, cái gì cũng muốn nên cuối cùng không lựa chọn gì

Tiểu Ân và Maren nhìn nhau, đều có cảm xúc dở khóc dở cười. Đáp án này nằm ngoài dự đoán của hai người

Nhưng bởi vậy có thể thấy được, ma pháp công hội giàu có tới cỡ nào. Ngay cả cửu tinh ma đạo sỹ cũng khó lựa chọn

Nhưng nói thật, Tiểu Ân không coi trọng quyền lựa chọn này

Đã đi giao dịch trong vũ trụ, từng thấy qua những kiện vật phẩm đặc biệt trong gia tộc Phong Linh. Thì ở trên tinh cầu này còn có thứ gì giá trị hơn chứ?

Thấy vẻ mặt cổ quái của Tiểu Ân, Sloppy Burger khẽ lắc đầu nói:

- Tiểu Ân, chờ người tới đó, người sẽ biết ta không nói dối

Trong lòng Tiểu Ân tính toán một chút, cung kính tiếp nhận hảo ý của hắn

Khuôn mặt của Sloppy Burger hiện lên vẻ tươi cười, hắn rất cao hứng khi đem quyền lựa chọn chuyển cho đệ tử đắc ý nhất của mình

- Đại nhân Sloppy Burger. Ngài muốn kiến tạo thánh địa tu luyện cho ma pháp công hội sao?

Tiểu Ân đi thẳng vào vấn đề

- Đúng vậy

Sloppy Burger không hề giấu giếm nói:

- Ba vị trưởng lão của công hội hy vọng người cho phép ma pháp công hội sử dụng thánh địa tu luyện

Tiểu Ân trầm ngâm không nói lời nào

Sloppy Burger khẽ lắc đầu nói:

- Người là đệ tử kiệt xuất nhất trong đám môn hạ của ta. Nếu như người không đồng ý, ta sẽ đáp ứng người, coi như ta chưa từng nhắc tới chuyện này

Lúc này Tiểu Ân mới thoáng động dung. Rốt cuộc hắn biết, trong lòng lão tổ tông, cân nặng của mình không hề kém ma pháp công hội

Nhưng điều này cũng không lạ. Tiểu Ân là nhất mạch của Sloppy Burger, được coi là người nhà của mình. Còn ma pháp công hội là nơi làm việc của Sloppy Burger

Chuyện riêng và chuyện công, nếu thật sự đan xen vào nhau, chỉ sợ có rất ít người xử lý công bằng được

Tiểu Ân hơi cười, hỏi:

- Đại nhân Sloppy Burger, tại sao ngài có ý nghĩ đó?

Sloppy Burger hơi chần chờ một chút nói:

- Mười năm nữa, phó hội trưởng đương nhiệm sẽ từ chức

Tiểu Ân nhướng mày. Lập tức hắn và Maren hiểu được, tại sao Sloppy Burger lại để tâm tới chuyện này. Xem ra mục tiêu cuối cùng của lão nhân gia là chức phó hội trưởng ma pháp công hội

Chuyện này mà truyền ra ngoài chỉ sợ sẽ gây ra ảnh hưởng dây chuyền. Ít nhất Tiểu Ân và đám người Maren sẽ bị ảnh hưởng

Trong mắt của Tiểu Ân lộ ra thần sắc khó tin. Vừa rồi hắn còn tưởng Sloppy Burger vì thương mến đệ tử nên mới buông tha thánh địa tu luyện nhưng hiện giờ xem ra tình huống lại khác. Bởi vì mấy đệ tử sao có thể sánh được với chức phó hội trưởng ma pháp công hội

Tiểu Ân không tin mình có mị lực như thế, nếu tin thì hắn chính là kẻ ngốc

Đôi mắt chuyển động, Tiểu Ân lập tức đi thẳng vào vấn đề, hỏi nguyên nhân chính

- Đại nhân Sloppy Burger, ngài vì ta mà buông tha chức phó hội trưởng công hội sao, thật khiến ta cảm động

Nghe câu chất vấn này, Sloppy Burger cười khỏ, hắn thở dài nói:

- Tiểu Ân, ta nghe nói người từng tiến vào vùng đất tử vong trong khe nứt không gian. Hơn nữa thầy trò các người cùng tiến vào?

- Đúng

Tiểu Ân nhú mày nghi hoặc. Không biết vì sao lão lại chuyển sang đề tài này. Chẳng lẽ lão không hiểu ý của mình?

Sloppy Burger nghiêm mặt nói:

- Tiểu Ân, có thể sống sót rời khỏi đó, chỉ cần không bị chết ngoài ý muốn, chắc chắn có thể trở thành ngàn năm truyền kỳ. Ta hy vọng ngươi có thể sớm trở thành ngàn năm truyền kỳ

Tiểu Ân và Maren nhất thời bình tĩnh. Nguyên lão nhân gia không chỉ coi trọng nhất mạch truyền thừa của mình mà hắn còn coi trọng tiềm lực của Tiểu Ân và mấy đệ tử của hắn.

Ngàn năm truyền kỳ đó, vừa nghĩ tới đã khiến nhiệt huyết mọi người sôi trào

Hiểu được nguyên nhân trong đó, Tiểu Ân buông lỏng tâm tình, cười nói:

- Đại nhân Sloppy Burger, kỳ thật ta không phản đối chuyện ngài giao thánh địa tu luyện cho ma pháp công hội

Đôi mắt của Sloppy Burger sáng ngời, hắn tỉnh táo nói:

- Ngươi có điều kiện gì? Chỉ cần ngươi nguyện ý cung cấp thánh địa tu luyện cho công hội, ta có thể làm chủ, đáp ứng mọi điều kiện của ngươi

Tiểu Ân khẽ lắc đầu. Thánh địa tu luyện là bảo bối trên tinh cầu, nhưng trải qua hành trình trong vũ trụ, Tiểu Ân biết ma pháp trận trong đại sảnh không trân quý, chỉ tăng hiệu quả lên hai lần, còn phải tiêu hao năng lượng tinh thạch, chỉ sợ mang đi cho cũng không người nào nhận

- Ngươi thật sự không cần điều kiện gì?

Sloppy Burger ấp úng nói

Tiểu Ân lắc đầu nói:

- Kết cấu đồ ngài giữ là kết cấu đồ hoàn chỉnh. Nhưng khi thiết kế xong, ngài cần dùng thuộc tính năng lượng đặc thù để kích thích. Nếu không thánh địa tu luyện sẽ không vận chuyển được

Sắc mặt của Sloppy Burger hơi đỏ, thầm nghĩ may mà mình chưa giao lộ tuyến đồ ma pháp ra, nếu không thì thật mất mặt mà

- Thuộc tính năng lượng gì?

- Hoàng kim năng lượng

Tiểu Ân chậm rãi nói

Sắc mặt của Sloppy Burger trở nên ngưng trọng:

- Là hoàng kim năng lượng của thần linh?

- Không sai

Thấy vẻ mặt khó xử của Sloppy Burger, Tiểu Ân nói:

- Theo ta được biết, phương bắc đại thảo nguyên Sahara có bộ tộc hoàng kim tồn tại. Với lực lượng của ma pháp công hội, chắc có thể nhờ bộ tộc hoàng kim viện thủ

Sloppy Burger cười khổ lắc đầu nói:

- Tiểu Ân, chắc ngươi không biết, ở trên phiên đại lục này, có một số nơi mà thế lực của ma pháp công hội không vươn tới được

Khi hắn nói những lời này. Ngữ khí có vẻ phiền muộn và tiếc nuối

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, với thực lực của ma pháp công hội mà còn nói những lời này. Vậy những nơi mà bọn họ không vươn tới được có thực lực ra sao?

Dường như Sloppy Burger không muốn nói tới chuyện này. Đột nhiên lão đổi đề tài:

- Tiểu Ân, lần này ta tới đây là để đại biểu cho ma pháp công hội

Hắn chăm chú nhìn Tiểu Ân, thành khẩn nói:

- Chúng ta hy vọng ngươi có thể gia nhập công hội, trở thành trưởng lão của ma pháp công hội

Tiểu Ân kinh ngạc chỉ vào mình, vẻ mặt khó tin

Nói thật từ đầu tới cuối hẳn không nghĩ tới việc gia nhập công hội. Có lẽ từ khi hẳn học tập ma pháp, hẳn gặp gỡ toàn là những người ghét ma pháp công hội cho nên Tiểu Ân không có nhiều hảo cảm với công hội

Khóe miệng hơi cong lên, Tiểu Ân hỏi:

- Đại nhân Sloppy Burger, tại sao ngài lại có ý nghĩ như vậy

Sắc mặt của Sloppy Burger âm trầm nói:

- Bởi vì hoàng kim đại lục của chúng ta đã không còn yên ổn. Ta hoài nghi có người giở trò với công hội

Trong lòng Tiểu Ân rung mình, mặc dù khuôn mặt tươi cười không có gì thay đổi, nhưng ánh mắt có chút phát lạnh

Ma pháp công hội có quá nhiều nhân tài, lại có người phát hiện ra âm mưu của hẳn và đại sát mẫn Dida

Song Sloppy Burger không chú ý tới ánh mắt biến hóa của Tiểu Ân. Hẳn nói:

- Đột nhiên đại lục phương nam vượt biển tới, yêu cầu khiêu chiến ma thú với chúng ta. Nhân vật thần bí gây sóng gió trên đại lục phương nam chắc chắn có âm mưu bất lương. Muốn ma pháp công hội của chúng ta xung đột toàn diện với đại lục phương nam

Tiểu Ân mấp máy miệng, nguyên không phải mình bị người ta nhìn thấu mà do ma pháp công hội chú ý tới đại lục phương nam, tự nhiên khiến mình vô cớ giật mình

Nhưng ngẫm lại chẳng qua mình chỉ báo cáo mà thôi. Chứ chưa đưa ra đề nghị gì cả, dù ma pháp công hội có hoài nghi cũng không thể tìm tới mình được. Thật hù dọa người mà

Sloppy Burger không có chấm dứt, nói:

- Ngoài thần bí nhân ra, còn có cường giả cấp bậc cửu tinh từ dị đại lục tới hoàng kim đại lục của chúng ta. Thực lực của người này rất kinh khủng. Người đó có thuộc tính kết giới không gian trong truyền thuyết. Hơn nữa điều đáng sợ nhất là kẻ đó chưa tới ngàn năm truyền kỳ đã lĩnh ngộ được thuần di

Nói tới đây, ánh mắt của Sloppy Burger lộ ra vẻ sợ hãi nói:

- Ta đã từng giao thủ với người này. Nói thật, lực lượng của ta hoàn toàn bị người đó khắc chế. Nếu như không phải đột nhiên người này rời đi, ta cũng không chắc mình có thể bình yên thoát thân

Lần này Tiểu Ân thật sự dở khóc dở cười nhưng trong lòng hẳn có chút đắc ý

Có thể khiến cửu tinh ma đạo sỹ Sloppy Burger tự thừa nhận tài nghệ của mình không bằng người thì đó là chuyện vinh quang tới cỡ nào

Chỉ bất quá không thể công bố sự thật này ra. Nếu để lão tổ tông biến kẻ trêu đùa mình là Tiểu Ân thì không biết sẽ gây ra bão tố gì

Ánh mắt của Sloppy Burger nhìn về phía Tiểu Ân thành khẩn nói:

- Tiểu Ân, hiện tại hoàng kim đại lục đã xuất hiện mưa gió mãnh liệt. Ta xem chỉ có thực lực cường đại của ma pháp công hội mới có thể cam đoan các người không bị ảnh hưởng chút gì

Hẳn dừng một chút nói:

- Lần này ta tới đây là để tất cả môn hạ truyền thừa của mình gia nhập vào ma pháp công hội. Có thân phận này bảo đảm thì khi ma pháp công hội chưa sụp đổ, không ai dám làm khó dễ các người

Tiểu Ân cười cười nói:

- Đại nhân Sloppy Burger, Tiểu Ân đa tạ ý tốt của ngài, nhưng chúng ta không có thói quen nhờ người khác che chở

Sloppy Burger ngẩn ra, sau đó cười khổ

Mặc dù lão sớm có dự cảm, Tiểu Ân có thể cự tuyệt mình nhưng không thể tưởng tượng được, Tiểu Ân không cần nghĩ đã từ chối

Thái độ kiên định này khiến lão cảm khái

Bởi vì lão hiểu, Tiểu Ân rất khó thay đổi chủ ý của mình

Thở dài một hơi, Sloppy Burger di chuyển ánh mắt lên người Maren

Còn không chờ hân mở miệng, Tiểu Ân lộ tức nói:

- Đại nhân Sloppy Burger, sư phụ Maren, David Kirby và Linnuo các hạ sống ở đây rất tốt, cũng rất an toàn. Chúng ta tạm thời không muốn gia nhập ma pháp công hội. Nhưng trong thành Bahia, có lẽ đại nhân Lewis sẽ hứng thú với đề nghị của ngài

Sloppy Burger khẽ lắc đầu. Trong lòng hân thầm than. Tư chất của Lewi chỉ bình thường. Đại ma pháp sư đã là đỉnh cao của hân, không có khả năng tiến thêm một bước

Người như thế sao có thể so sánh với đám người Tiểu Ân

Hơn nữa vị trí của thành Bahia rất miễn cưỡng. Ngay cả ma pháp công hội cũng không dám độc chiếm. Cho nên dù Lewis cam tâm tình nguyện gia nhập ma pháp công hội thì bọn họ cũng không dám nhận

Sloppy Burger âm thầm lắc đầu, cuối cùng hỏi:

- Tiểu Ân, nếu các người không muốn gia nhập ma pháp công hội thì ta cũng không cưỡng cầu. Nhưng ta muốn biết bộ tộc Nguyệt tinh linh xảy ra chuyện gì?

264. Chương 85: Đề Nghị Động Tâm

Lần này bộ tộc Nguyệt tinh linh làm ra động tĩnh quá lớn, Tiểu Ân tin tưởng, chỉ cần là cường giả chân chính, chắc chắn sẽ phát hiện chuyện dị thường ở nơi đó, chỉ là không biết chuyện đó có liên quan tới thần linh mà thôi

Tất nhiên Arnezeder từng nói qua, nàng muốn đem chuyện nữ thần Ánh trắng giáng lâm truyền ra ngoài, lần này bộ tộc Nguyệt tinh linh kể ra lợi thế của mình để giảng được nhiều tiếng nói trong chủng tộc tinh linh

Cứ như thế, chỉ cần vài ngày nữa, tin nữ thần Ánh trắng giáng lâm sẽ truyền cả đại lục, thì dù Tiểu Ân có nói ra cũng không ảnh hưởng gì cả

Mặc dù Tiểu Ân kể rất sơ sài nhưng khi lọt vào tai Maren và Sloppy Burger thì đó lại là tin chấn động

Mọi người đều biết, hơn vạn năm trước, đã không có thần tích xuất hiện, nói cách khác thần linh đã sớm rời bỏ đại lục

Vạn năm trước, phần lớn thần điện đã đóng cửa, bị dòng sông thời gian nhân chìm. Không còn được thần tuyền hoặc thần tuyền hộ vệ tồn tại, vinh quang của thần linh chỉ còn tồn tại trong lịch sử

Song sau vạn năm, nữ thần Ánh trắng lại xuất hiện, nhất thời khiến cục diện thay đổi

Bởi vì không ai chắc chắn, ngoài nữ thần Ánh trắng, còn có thần linh nào quay trở về hay không

Khuôn mặt của Sloppy Burger âm trầm. Lão cẩn thận nghe Tiểu Ân kể, hơn nữa còn hỏi rõ từng chi tiết

Nghe tới việc nữ thần Ánh trắng chọn Ánh trắng chỉ nữ làm người được thần tuyền và chọn hai mươi bốn thần tuyền hộ vệ, sắc mặt của lão càng trở nên khó coi

Tất nhiên, Tiểu Ân cũng không mang chuyện nhánh cây thế giới thụ và thần lực kết tinh ra kể. Arnezeder cũng không mang thứ đó đi tuyên truyền, hân việc gì phải rước họa và người

Một lúc sau, Sloppy Burger thở dài một tiếng nói:

- Nữ thần Ánh trắng trở về, hơn nữa còn mở ra thần điện, chẳng lẽ lực lượng của thần sẽ quay trở về đại lục sao?

Tiểu Ân vắt chéo tay, nói thật, đối với những câu tự hỏi này, hắn cũng không có câu trả lời

Maren khiếp sợ, ông ta nhìn Tiểu Ân, trong lòng cảm khái vạn lần, đệ tử của mình có thể nhìn thấy những cảnh như thế, còn chút nữa là tiếp xúc với thần linh. Mặc dù mình đã cố gắng tu luyện trong thánh địa ma pháp, hơn nữa đã tiến giai thành nhị tinh nhưng so với Tiểu Ân, chênh lệch giữa hai người không có nhỏ lại mà ngược lại còn lớn hơn

- Nữ thần Ánh trắng giáng lâm ...

Sloppy Burger suy nghĩ về điều này, cuối cùng vung tay lên nói:

- Tiểu Ân, phó hội trưởng của chúng ta mà biết chuyện này, chắc chắn sẽ có hành động

Trong lòng Tiểu Ân hiếu kỳ, hắn không tưởng tượng được, với vũ lực của loài người thì dùng cách gì để đối phó với thần linh

Dường như nhận ra sự hiếu kỳ của Tiểu Ân, Sloppy Burger mỉm cười nói:

- Nếu như ta đoán không sai, phó hội trưởng nhất định sẽ tới hắc quỷ đại lục trước

- Tới hắc quỷ đại lục trước?

Sắc mặt của Tiểu Ân càng thêm cổ quái

Nói thật, hắn và đại tát mãn Dida lừa ma pháp công hội, nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ tới ma pháp công hội lại dễ mắc mưu như vậy, nhưng nghe Sloppy Burger nói, dường như ma pháp công hội đã sớm quyết định chuyện này

Sloppy Burger trịnh trọng gật đầu nói:

- Tiểu Ân, khi người tới công hội để khảo nghiệm thành ma đạo sỹ, không phải người từng kể cho chúng ta biến chuyện trẻ thần tượng sao. Chúng ta đã thảo luận qua, quyết định ứng phó xong chuyện với đại lục phương nam, sẽ tới hắc quỷ đại lục, dù thế nào cũng phải cướp thần tượng về

- Ma pháp công hội chuẩn bị vận dụng bao nhiêu người?

- Thực lực của hắc quỷ đại lục không kém, nếu như vận dụng ít người, chỉ sợ không có nhiều tác dụng. Chúng ta quyết định liên thủ với một vài quốc gia ven biển, tiến hành một trận xuất binh quy mô lớn

Tiểu Ân liếm môi, trong lòng cảm khái, hắn hỏi:

- Vì một thần tượng mà động binh, dường như không thỏa đáng

Sloppy Burger cười nhạo nói:

- Ai nói chúng ta động binh vì thần tượng?

Tâm niệm của Tiểu Ân chuyển động, nhú mày

- Tất nhiên không phải vì thần tượng

Về mặt của Sloppy Burger oán giận nói:

- Hắc quỷ đại lục từng nhiều lần vượt biển tới hoàng kim đại lục, gây tổn thất thảm trọng cho mấy quốc gia ven biển. Ma pháp công hội của chúng ta liên thủ với mấy quốc gia đó là để đòi công đạo cho bọn họ

Nhìn bộ dáng nghiêm trang của lão, Tiểu Ân không biết nói gì

Hắn cười khổ nói:

- Vậy khi nào các người chuẩn bị thu binh?

- Tất nhiên là khi nào hắc quỷ đại lục thể hiện đủ thành ý

Sloppy Burger đành hoàng nói:

- Chỉ cần bọn họ giao thần tượng ra thì chúng ta sẽ lui binh

Tiểu Ân hít sâu một hơi, rồi cuộc hăn hiểu đòi lại công đạo chỉ là cái cớ mà thôi

Hắc quỷ đại lục xâm chiếm hoàng kim đại lục nhiều lần, nhưng ma pháp công hội chỉ khoanh tay đứng nhìn

Nhưng lần này lại chủ động yêu cầu các quốc gia đánh trả, danh nghĩa thì oai phong lẫm liệt nhưng trên thực tế, nếu không phải trong tay đối phương có thứ khiến bọn họ thêm thường thì sao bọn họ lại làm như thế

Mặc dù trong lòng rất khinh bỉ ma pháp công hội, nhưng Tiểu Ân cũng biết đó là bản tính bình thường của con người, gọi là có lợi mới làm

Trong lòng của hăn rất bội phục đại tát mẫn Dida, lão lang nhân này biết rõ thói xấu của nhân loại cho nên mới nghĩ ta mưu kế tuyệt vời này

Đánh một trận với hắc quỷ đại lục, dù thực lực của công hội có cường đại tới cỡ nào thì chắc chắn nguyên khí sẽ đại thương, đối với hoàng kim đại lục thì đó là một chuyện tốt

- Tiểu Ân, ý của người thế nào? Có muốn cùng chúng ta tới hắc quỷ đại lục không?

Đột nhiên Sloppy Burger hỏi

Tiểu Ân nao nao. Trong lòng có chút do dự

Sloppy Burger ung dung cười nói

- Tiểu Ân, nếu như người muốn đi, lúc nào cũng có thể tới ma pháp công hội. Tất nhiên quyền quyết định thuộc về người

Lão đứng lên, đi ra ngoài cửa nói:

- Ta phải trở về công hội để báo chuyện của bộ tộc Nguyệt tinh linh, sau đó liên lạc với bộ tộc hoàng kim, xem vận khí của công hội thế nào

Nói xong, bóng dáng của Sloppy Burger đã biến mất ở phương xa, trong nháy mắt đã không thấy

Tất nhiên Tiểu Ân biết tốc độ của lão đáng sợ tới cỡ nào, đối với chuyện Sloppy Burger nói, hăn không ngừng tính toán lợi hại trong đó

Ánh mắt của Maren trở nên khẩn trương, ông ta bắt đầu dĩ nói:

- Ma pháp công hội quá bá đạo, muốn chiếm thần tượng của hắc quỷ đại lục

Tiểu Ân lạnh lùng cười nói:

- Sư phụ, lần này ma pháp công hội không thể không đi

Maren kinh ngạc hỏi:

- Tại sao?

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn về phương xa, dường như nhìn thấy bóng dáng của Sloppy Burger, hăn chậm rãi nói:

- Sư phụ, ngài nghĩ xem, tại sao ma pháp công hội có thể phát triển to lớn?

Maren cân nhắc trong chốc lát, không xác định được nói:

- Bởi vì bọn họ có nhiều nhân tài

- Đúng nhưng cũng không đúng

Khuôn mặt của Tiểu Ân nở nụ cười quỷ dị:

- Nhưng con có thể khẳng định, nếu như hiện tại là mấy vạn năm trước, thần linh có mặt khắp mọi nơi, thì lực lượng cường đại của công hội không thể cường đại như thế này được

Hai mắt của Maren sáng lên, hấn kinh hô:

- Ta hiểu rồi, bởi vì nữ thần Ánh trắng xuất hiện, có lẽ đó là dấu hiệu chúng thần quy trở lại. Một khi chúng thần trở về thì dù thực lực của ma pháp công hội có cường thịnh hơn nữa cũng không thể chống lại thần linh, cho nên bọn họ nhất định phải thu được thần tượng của hắc quỷ đại lục. Bởi vì đó là cơ hội duy nhất để bọn họ đối phó với thần linh.

- Đúng vậy

Tiểu Ân cảm khái nói:

- Tất cả là do quyền lực, ma pháp công hội không muốn buông tha quyền lực của mình. Nhưng khi thần linh trở về, sao có thể cho phép đại quái vật như ma pháp công hội tồn tại

Hắn thở dài nói:

- Người, sao có thể đối phó được thần linh? Cho nên bọn họ chỉ còn cách được ăn cả ngã về không

Maren cười khó gật đầu hỏi:

- Tiểu Ân, người chuẩn bị đi sao?

Tiểu Ân hắc hắc cười nói:

- Đục nước béo cò, tại sao không đi

Ánh mắt của hắn trở nên thâm thúy:

- Ma pháp công hội cất giấu bao nhiêu thực lực, con rất tò mò đó

Ba ngày sau, Tiểu Ân mang theo Juliana, Tyrese và đám người Kim đi ma pháp công hội

Trong những người ngày còn có hai đệ tử của Linnuo, Liệt Duy và Thi Thụy Đức

Còn Linnuo đã chế tạo xong ma pháp trượng cho Carter và Đức Lỗ Phu. Nhưng sau khi giao mo trượng, hắn liền tuyên bố bế quan.

Đám người Tiểu Ân biết, hắn muốn đánh sau vào cảnh giới ma đạo sỹ. Trong tình huống đó, tự nhiên hắn bỏ mọi chuyện sang một bên

David Kirby lập tức nhường ma pháp tháp của mình cho Linnuo. Trong ma pháp lâm viên, ngoài ma pháp tháp của Tiffany thì ma pháp tháp của hắn là tốt nhất. Tất nhiên ma pháp tháp của Tiểu Ân còn chưa kiến tạo. Nếu tuân theo tiêu chuẩn của ma đạo sỹ thì ngay cả ma pháp tháp của Tiffany cũng thua kém

Trước khi Linnuo bế quan, có nhờ Tiểu Ân dẫn hai đệ tử của mình tới đại lục hắc quỷ để rèn luyện

Bởi vì chỉ có rèn luyện trong thực chiến mới có được thần kinh cứng cỏi, tạo ra tác dụng lớn cho việc tiến giai sau này

Đáp ứng Linnuo, Tiểu Ân dẫn bọn họ theo. Với thực lực của hắn và Tyrese, muốn bảo vệ hai tên nhị tinh ma pháp sư là chuyện bình thường

Trải qua vài ngày phi hành, bọn họ thuận lợi thông qua truyền tống trận công lập tới tổng công hội ma pháp, thành Yamaniya

Hắc Toàn Phong xuất hiện trong truyền tống trận, nhất thời tạo nên một trận oanh động

Tổng công hội là nơi có nhiều ma pháp sư nhất, người phụ trách truyền tống trận là một vị lục tinh đại ma pháp sư

Hắn nhìn Hắc Toàn Phong, nhất thời hơi ngẩn ra. Trải qua cuộc quyết đấu, Hắc Toàn Phong có danh tiếng cực cao trong tổng hội ma pháp. Mọi người vừa nhìn thấy nó đã nhận ra lai lịch của nó

Sau đó tên hồng bào đại ma pháp sư thấy đám người Tiểu Ân sắc mặt lập tức phức tạp

Hắn do dự một chút, nhìn đám người Tiểu Ân bình tĩnh rời khỏi ma pháp trận, lập tức thông tri cho tổng công hội

Một lát sau, tầng lớp cao tầng của công hội biết được hành tung của đám người Tiểu Ân

Lần này tới đây hoàn toàn khác so với lần trước, đám người Tiểu Ân còn chưa tới cổng công hội, công hội đã phái người ra nghênh đón

Người cầm đầu chính là lão tổ tông của nhất mạch Tiểu Ân, cửu tinh ma đạo sỹ Sloppy Burger cùng cửu tinh ma đạo sỹ Scar

Tất nhiên hai đại nhân vật đứng đầu này ra đón, nói thật Tiểu Ân cũng cảm thấy ngoài ý muốn. Biểu hiện ra bên ngoài của mình chỉ là thất tinh ma đạo sỹ, lại để hai vị cửu tinh ma đạo sỹ ra đón tiếp, ma pháp công hội uống lộn thuốc rồi sao?

Xa xa, Scar lập tức mỉm cười nói:

- Tyrese các hạ, ngài du lịch hoàng kim đại lục vui vẻ chứ?

Đám người Tiểu Ân nao nao, ánh mắt nhìn Tyrese trở nên cổ quái

Bây giờ bọn họ mới biết, nguyên hai vị cửu tinh ma đạo sỹ ra nghênh đón không phải là Tiểu Ân mà là cường giả á long cấp chín tới từ đại lục phương nam

Tyrese nhìn Tiểu Ân, không khỏi cau mày, trước mặt chân long đại nhân mà có hành động này. Thật không biết sống chết

Song Tiểu Ân lại ra hiệu với hắn, nhẹ giọng nói:

- Tới đó ứng phó đi, chúng ta có được đãi ngộ gì, phải xem biểu hiện của người đó

Tyrese cười khỏ, bắt đầu đi tiến lên

Tyrese hàn huyên với đám người tổng công hội một lúc. Mấy lão hồ ly liền phát hiện, mặc dù trên người Tyrese có lực lượng kinh tâm động phách, nhưng hắn rõ ràng hành động theo sự sai bảo của Tiểu Ân

Các trưởng lão của tổng công hội trao đổi ánh mắt với nhau, trong mắt hiện rõ vẻ vui mừng và sợ hãi. Ánh mắt của bọn họ bị Tiểu Ân phát hiện, Tiểu Ân mơ hồ cảm giác bọn họ đang lặng lẽ bày chuyện gì đó

Quả nhiên, khi đón đám người Tiểu Ân vào trong tổng công hội, Sloppy Burger nói:

- Tyrese các hạ, ngài là nhân vật tuyệt đỉnh của đại lục phương nam, các quốc gia loài người trên đại lục rất tôn trọng ngài

Tyrese nhú mày nói:

- Sloppy Burger các hạ, ngài muốn nói gì?

Sloppy Burger tươi cười nói:

- Ngài cũng biết, hiện giờ các quốc gia loài người trên đại lục phương nam đang phái một lượng người và ma thú vượt biển tới hoàng kim đại lục. Bọn họ muốn tìm vị vô danh pháp sư kia, nhưng hoàng kim đại lục quá rộng lớn, trong khoảng thời gian ngắn khó có khả năng hoàn thành nhiệm vụ này

Tyrese liếc mắt nhìn lão, hắn không ngu. Đương nhiên hắn hiểu được ý của lão ma pháp sư này

- Sloppy Burger các hạ, hành động của các quốc gia loài người, á long nhất tộc của chúng ta không thể can thiệp

Sloppy Burger mỉm cười nói:

- Trong tình huống bình thường thì ngài hoặc chủng tộc của ngài ra mặt thì không ổn. Nhưng hiện tại thì khác

Đầu Tyrese hơi nghiêng, thật không nghĩ ra có gì khác nhau

Sloppy Burger nghiêm mặt nói:

- Ngài cũng theo Tiểu Ân tới bộ tộc Nguyệt tinh linh, tận mắt thấy nữ thần Ánh trăng giáng lâm, chẳng lẽ ngài không nghĩ chúng ta phải làm gì sao?

Rốt cuộc Tyrese trầm mặc, hẩn nhìn Tiểu Ân. Nghi thức nữ thần giáng lâm để lại ấn tượng quá lớn trong lòng hẩn. Đối với tương lai của á long nhất tộc, hẩn cũng không có phương hướng chuẩn xác

Nhìn động tác của hẩn, trong lòng Sloppy Burger bình tĩnh, tiếp tục mỉm cười nói:

- Lần này ngài theo Tiểu Ân tới đây, chắc là vì hắc quỷ đại lục. Chẳng lẽ ngài không muốn, hai đại lục của chúng ta xoá bỏ ân oán hay sao?

Ánh mắt của Tyrese trở nên lạnh lẽo. Đương nhiên hẩn biết mục đích chuyến đi này của Tiểu Ân. Nhưng nói thật, trong lòng hẩn cũng muốn mượn lực lượng của ma pháp công hội để đoạt thần tượng thần bí nhưng chưa bao giờ nghĩ tới việc liên kết với loài người gian trá

Hừ lạnh một tiếng, Tyrese nói:

- Các người muốn kết hợp với loài người ở đại lục phương nam sao?

Sloppy Burger cười hắc hắc, nói:

- Chuyến đi tới đại lục hắc quỷ này tương đối nguy hiểm, chúng ta làm sao có thể dễ dàng hữu đại lục phương nam gặp phải nguy hiểm chứ. Cho nên ý của chúng ta là muốn nhờ ngài nói chuyện, không nên vì chuyện người thần bí mà ảnh hưởng tới hoà khí của hai đại lục

Tyrese cười lạnh một tiếng nói:

- Các người muốn độc chiếm thần tượng ở hắc quỷ đại lục?

Sloppy Burger lập tức lắc đầu, hẩn trịnh trọng nói:

- Chúng ta có thể thề, dù thu được thành quả gì ở hắc quỷ đại lục, cũng sẽ chia sẻ bí mật với á long nhất tộc, ngài thấy thế nào?

Tim của Tyrese đập thành thịch, điều kiện này nằm ngoài dự đoán của hẩn

Mặc dù ở đại lục phương nam, á long nhất tộc là một chủng tộc cường đại, nhưng loài người cũng dần cường đại lên, cũng khiến á long kiêng kỵ. Dù sao, xét về tổng thể, loài người là chủng tộc tràn ngập tính xâm lược. Nếu để cho bọn họ phát triển, sớm muộn gì cũng có ngày khiến á long nhất tộc đau đầu

Cho nên bỏ quốc gia loài người sang một bên, một mình đạt được bí mật, đúng là điều kiện hấp dẫn

Tyrese đang tính toán thì một vị lục tinh đại ma pháp sư từ ngoài điện vội vã tiến vào, khuôn mặt hẩn hiện rõ sự kinh hãi

Sắc mặt của Scar hơi trầm xuống, thậm chí không khí quanh người dường như hạ thấp xuống, tên đại ma pháp sư đó giật mình. Lúc này mới tính ngộ, nơi này có người ngoài, sắc mặt đỏ ửng lên

- Chuyện gì?

Scar trầm giọng hỏi

Tên đại ma pháp sư cúi đầu, liếc mắt nhìn đám người Tiểu Ân, rốt cuộc nói:

- Các hạ, bộ tộc Nguyệt tinh linh phái sứ giả tới tổng công hội

Khuôn mặt của mọi người hiện lên vẻ kinh ngạc

Mấy ngày trước, nữ thần Ánh trăng giáng lâm xuống bộ tộc Nguyệt tinh linh. Chuyện này đã được truyền ra ngoài thông qua các con đường khác nhau

Trên đại lục, những đoàn thể hơi có thể lực đều biết rõ chuyện này. Ma pháp công hội là thế lực đứng đầu trên đại lục, tự nhiên sớm biết chuyện này, hơn nữa tư liệu còn do Tiểu Ân cung cấp

Cho nên mới nói, giờ phút này bộ tộc Nguyệt tinh linh đã khác trước. Bây giờ họ đã trở thành chủng tộc duy nhất được thần linh che chở. Dù là ma pháp công hội cũng không dám khinh thường chủng tộc này

Nghe bộ tộc Nguyệt tinh linh phái người tới, tất cả mọi người đều rung mình. Liên tưởng tới vẻ mặt của vị đại ma pháp sư, bọn họ cảm thấy chuyện này không đơn giản

Sắc mặt của Scar chỉ hơi biến hoá một chút, sau đó lập tức hỏi:

- Là ai cầm đầu?

- Cửu tinh ma đạo sỹ Arnezeder cùng

Khuôn mặt của tên đó hiện lên thần sắc cổ quái, dường như hắn cũng chưa hình dung nổi

- Cùng ai?

Scar lạnh lùng hỏi

- Cùng tiểu thư Sara

Trong đại sảnh nhất thời yên tĩnh, gần cả đám người Tiểu Ân, mọi người đều giật mình

Hiện giờ không ai không biết cái tên Sara

Trải qua nghi thức thần tuyển, tên của nàng nhanh chóng được truyền đi, mất ngày sau, cái tên được các cường giả nhắc tới nhiều nhất là “Sara”

Giọng nói của Scar trở nên chần chừ:

- Đúng là thần tuyển chi nữ?

- Đúng

Tên đại ma pháp sư đó khẳng định nói:

- Là do ma đạo sỹ Arnezeder tự mình giới thiệu, tuyệt đối không sai

Juliana đột nhiên hừ nhẹ một tiếng, ánh mắt nhìn Tiểu Ân lộ vẻ bất mãn, sau đó nhẹ giọng nói bên tai Tiểu Ân:

- Nàng tới tìm chàng, cao hứng không?

Tiểu Ân cố gắng giữ bình tĩnh, đúng là tai ương mà, sau đó thấp giọng nói:

- Ta cũng không biết Sara tới đây

Juliana nao nao, bởi vì chuyện của Linnuo nên phải trì hoãn vài ngày, cho nên đám người Tiểu Ân đến muộn hơn ba ngày. Bọn họ vừa tới, bộ tộc Nguyệt tinh linh đã đuổi theo. Nếu như nói bộ tộc Nguyệt tinh linh không chú ý tới hành động của bọn họ mới là chuyện khó tin

Dù sao, Tiffany không ở ma pháp lâm viên, hơn nữa với thân phận thần tuyển chi nữ của mình, không thể vì Tiểu Ân mà rời khỏi bộ tộc Nguyệt tinh linh

Nghĩ thông suốt điểm này, tiểu hồ ly nở nụ cười ngọt ngào với Tiểu Ân. Mặt nàng đeo mặt nạ tinh linh, nhưng mị lực đặc biệt của bộ tộc thiên hồ vẫn khiến Tiểu Ân rung động

Sloppy Burger và Scar liếc mắt nhìn nhau, bọn họ đồng thời đứng lên

- Tiểu Ân, nếu thần tuyển chi nữ tự mình tới ma pháp công hội, chúng ta phải tiếp đãi thịnh tình. Các người nghỉ ngơi trước đi, chúng ta ra ngoài xem đã

Tiểu Ân cười cười nói:

- Đại nhân Sloppy Burger, chẳng lẽ ngài quên ta là ngoại tộc đại trưởng lão của bộ tộc Nguyệt tinh linh sao. Nếu Arnezeder và Sara đã tới, ta đâu thể ngồi ở đây một mình

Đầu tiên đám người Sloppy Burger ngăn ra, sau đó chợt hiểu. Bọn họ không chúng do dự, đồng ý với yêu cầu của Tiểu Ân

Đoàn người từ từ ra ngoài thành, đãi ngộ này còn cao hơn nghi thức tiếp đón vừa rồi của Tiểu Ân và Tyrese Nhưng không có ai vì vậy mà bất mãn, ngay cả tiểu hồ ly cũng cho đó là điều đương nhiên

Thần tuyển chi nữ đó, vạn năm mới có một vị thần tuyển chi nữ tới ma pháp công hội. Dù long trọng hơn cũng là chuyện bình thường

Song ngay khi bọn họ ra khỏi thành, đã phát hiện có một nhóm người đang chờ

Nhưng người này rõ ràng chức vụ quản lý trong ma pháp công hội, nhưng do thân phận không bình thường, nên trên người bọn họ mặc ma pháp bào màu hồng

Sắc mặt của Scar và Sloppy Burger trở nên khó coi. Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi Sloppy Burger”

- Bọn họ là ai?

Sloppy Burger do dự một chút nói:

- Bọn họ là hồng y chấp giả do ma pháp công hội bồi dưỡng ra, là lực lượng chủ yếu của công hội

Ánh mắt của Tiểu Ân thoáng nhìn đám hồng y chấp giả, có năm mươi hai vị hồng y ma pháp sư. Hơn nữa đều là cấp bậc đại ma pháp sư. Hơn nữa có hai người đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ

Nhưng khiến Tiểu Ân cảm thấy kinh ngạc đó là nhìn qua thì hai vị ma đạo sỹ đó có dung mạo giống nhau

Người đứng đầu là một vị trung niên ma đạo sỹ. Hắc trời sinh có khí thế uy nghiêm, mí mắt hơi sụp xuống tạo cho người khác cảm giác khó gần

Người này gây cho Tiểu Ân cảm giác, chỉ có bốn chữ “cao thâm khó lường”

Cảm giác này, Tiểu Ân chỉ gặp qua hai lần, lần thứ nhất là đại trưởng lão Hi An thuộc bộ tộc Nguyệt tinh linh trong vũ trụ. Thứ hai là người đứng đầu mười hai quân vương trên vong linh đảo, Pohl Walde. Hai người này đều mạnh hơn Sloppy Burger

Mà vị ma đạo sỹ còn lại rất trẻ tuổi, thậm chí không hơn kém Tiểu Ân nhiều lắm. Nhưng Tiểu Ân không tin người này mới hơn hai mươi tuổi, bởi vì năng lượng dao động trên người hắn rõ ràng là thất tinh ma đạo sỹ

Dung mạo của người trẻ tuổi này rất anh tuấn, kết hợp với đôi mắt đẹp càng thêm trác tuyệt. Hơn mười vị hồng y đại ma pháp sư bảo vệ xung quanh hắn. Hắn giống như hạc giữa bầy gà

Dường như cảm ứng được đám người Tiểu Ân tới, hai người đồng thời quay đầu

Vị ma đạo sỹ lớn tuổi kia thì cũng thôi, gặp Sloppy Burger và Scar, hàn ý trong mắt hắn tan đi rất nhiều, thoải mái gật đầu một cái

Nhưng vị ma đạo sỹ có bề ngoài trẻ tuổi nhìn thấy Tiểu Ân thì hai mắt lập tức sáng lên. Hơn nữa còn lộ ra ánh ảm sắc bén, dường như hai người có thâm thù đại hận gì đó, khiến Tiểu Ân hoài nghi

Sloppy Burger mỉm cười với lão già, mang theo mọi người tiến tới, hơn nữa nhẹ giọng quay đầu nói:

- Tiểu Ân, đây là phó hội trưởng của tổng công hội, đại nhân Paxton, thực lực của hắn cao thâm khó lường, người phải cẩn thận

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, sau đó hỏi:

- Còn người trẻ tuổi?

- Người trẻ tuổi?

Sloppy Burger nao nao, quay đầu nhìn, khuôn mặt hiện lên thần sắc dở khóc dở cười:

- Người trẻ tuổi đó là hậu bối trực hệ của Paxton, tên là Godwin, hiện tại đã hơn hai trăm tuổi

- Hơn hai trăm?

Tiểu Ân thất kinh, liếc mắt nhìn về phía đó, nếu không phải Sloppy Burger nhắc nhở, hắn không tin lão già hơn hai trăm tuổi lại là một tên bạch kiểm

- Đúng vậy, nhưng Godwin là một thiên tài tuyệt đỉnh

Sloppy Burger không khỏi hâm mộ nói:

- Hai mươi năm trước, khi còn chưa đến hai trăm tuổi hắn đã trở thành ma đạo sỹ, ngay cả trong lịch sử ma pháp, cũng là một thành tích rất giỏi

Tiểu Ân hơi cười, trong lòng có chút quái dị, nguyên trước trăm tuổi trở thành ma đạo sỹ trong mắt người khác thì đây là thành tích tốt, trách không được lần đầu tiên đám người Scar thấy mình lại có biểu hiện kỳ quái như thế. Biểu hiện quái dị của mình, khiến bọn họ coi mình là người không bình thường

Rất nhanh Sloppy Burger nghĩ tới tuổi của Tiểu Ân, hắn cười khổ một tiếng nói:

- Tiểu Ân, mặc dù hắn không tồi nhưng không thể so với ngươi. Chắc sau khi hắn biết tin tức đó, hắn mới có thành kiến với ngươi

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân hơi nhếch lên, nhớ tới ánh mắt sắc bén của hắn, trong lòng hơi rung mình. Nhưng nói thật người Tiểu Ân kiêng kỵ không phải vị thất tinh ma đạo sỹ thiên tài đó mà là người đứng bên cạnh hắn, cửu tinh ma đạo sỹ Paxton

- Trước kia Godwin được xưng là thiên tài nhưng từ khi ngươi tới công hội tiến giai thành ma đạo sỹ. Danh vọng của hắn thoáng cái đã rơi xuống rất nhiều

Sloppy Burger cười híp mắt nói:

- Muốn nói trong lòng hắn không đổ kỵ, ta không tin

Tiểu Ân khẽ gật đầu hỏi:

- Ta có nên nhận lỗi với hắn không?

- Nhận lỗi?

Sloppy Burger giống như nghe được câu chuyện cười hay nhất thế giới, nói:

- Chỉ bằng hắn? Hắc hắc, đừng quên, trong ma pháp công hội, ngươi không đơn độc một mình, còn có lão đầu ta đỡ ở sau lưng

Mặc dù bọn họ nói chuyện rất nhỏ, nhưng Scar ở gần cũng nghe thấy, hắn quay đầu, cười nói:

- Phó hội trưởng Paxton cùng ta và Sloppy Burger đều là cửu tinh ma đạo sỹ, không cần e ngại hắn

Ánh mắt Tiểu Ân thoáng nhìn qua hai người, trong lòng nhất thời sáng tỏ

Hai vị này chắc chắn liên kết với nhau, hơn nữa còn đối đầu với vị phó hội trưởng kia. Có lẽ biểu hiện bên ngoài thì không có gì nhưng trên thực tế chắc chắn là như vậy. Nếu không Sloppy Burger cũng không nhắm vào vị trí phó hội trưởng của người ta

Trong lòng vừa động, Tiểu Ân giảm thấp âm thanh, hỏi:

- Hội trưởng của ma pháp công hội là ai?

Sloppy Burger và Scar liếc mắt nhìn nhau, khuôn mặt nở nụ cười khổ:

- Không biết

- Cái gì?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi. Hai vị này đều là nhân vật đứng đầu của ma pháp công hội, nhưng lại không biết hội trưởng công hội là ai

Sloppy Burger nghiêm mặt nói:

- Hội trưởng đại nhân có thực lực cường đại, ngươi chưa từng gặp nên không biết được người có bao nhiêu thực lực cường đại

Scar trịnh trọng nói:

- Đúng vậy, mấy người chúng ta đều là cửu tinh ma đạo sỹ tự do, nhưng sau khi gặp được hội trưởng, đều bị người ảnh hưởng, sau đó mới gia nhập ma pháp công hội. Nhưng từ khi gia nhập ma pháp công hội, chúng ta cũng chỉ gặp người vài lần, không biết thân phận thực sự của người

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn Sloppy Burger, chỉ thấy lão yên lặng gật đầu một cái, lúc này mới hiểu được tại sao Sloppy Burger là một vị ma pháp sư tự do lại gia nhập ma pháp công hội. Nguyên nhân là do vị hội trưởng thần bí

Sloppy Burger than nhẹ một tiếng nói:

- Trong ma pháp công hội, không ai biết tuổi tác thật sự của hội trưởng. Nhưng theo ta được biết, người đã giữ chức hội trưởng hơn một ngàn năm

Tiểu Ân hít một hơi lạnh, hơn một ngàn năm, chẳng lẽ hội trưởng của ma pháp công hội là một vị ngàn năm truyền kỳ? Chẳng lẽ hẳn không phải là nhân loại mà là một lão ô quy hoặc long tộc?

Juliana tò mò hỏi:

- Hai vị, các người có biết hội trưởng đại nhân đạt tới cấp bậc gì không?

Sloppy Burger và Scar nhìn nhau, đều lắc đầu

Điều này nói, hai người không cách nào xác định được cảnh giới của hội trưởng đại nhân

- Ngàn năm truyền kỳ sao?

Tiểu hồ ly thấp giọng nói, ánh mắt lộ ra quang mang kích động

Trong lòng Tiểu Ân hơi động, hẳn từng thấy thần lực và thần tích, ngay cả thần linh giáng lâm hẳn cũng thấy qua. Nhưng cho tới bây giờ còn chưa gặp qua cường giả cấp bậc ngàn năm truyền kỳ

Nhưng có thể khiến hai vị cửu tinh ma đạo sỹ đánh giá như thế, dù không phải ngàn năm truyền kỳ thì cũng không khác mấy

Giây phút này, trong lòng Tiểu Ân xuất hiện cảm giác mãnh liệt, hẳn muốn nhìn thấy hội trưởng của ma pháp công hội, muốn nhìn xem người có thể khiến Sloppy Burger tâm phục khẩu phục là ai

Tiểu Ân đang nhẹ nhàng liên tưởng tới vị hội trưởng đại nhân thì phương xa truyền tới tiếng ngựa hí. Tiểu Ân nhìn về phía trước, một đoàn xe ngựa xa hoa đang tiến về phía bọn họ

Khuôn mặt Tiểu Ân hiện lên thần sắc cổ quái

Nhìn khuôn mặt của đám người Sloppy Burger, Tiểu Ân biết người trong xe ngựa, chính là đối tượng bọn họ phải tiếp đón

Chỉ là, từ khi hắn nắm giữ Phong Tường Thuật, rất ít khi hắn ngồi xe ngựa. Cho dù hắn tới ma pháp công hội, cũng bay lên bầu trời. Nhiều nhất là để Hắc Toàn Phong đảm nhiệm vai trò toạ kỵ

Song hắn không nghĩ tới, bộ tộc tinh linh lại lựa chọn xe ngựa

Nhưng thân là thần tuyển chi nữ, Sara làm như vậy, ngược lại rất thích hợp với thân phận của mình.

265. Chương 86: Thế Lực Hội Hợp

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua xe ngựa, thùng xe tinh tế tuyệt luân, khiến người ta có cảm giác sống động. Lại nhìn những con ngựa kéo, chẳng những cả người thuần một màu trắng, ngay cả đầu cũng trắng như tuyết

Theo hiểu biết của Tiểu Ân, trên thế giới này chỉ có một chủng tộc mới có thể dung nhập nghệ thuật vào trong từng đoạn nhỏ của đồ vật

Trong lòng Tiểu Ân hiểu rõ, những chiếc xe ngựa đó không phải là vật phẩm của ma pháp công hội mà là vật phẩm của bộ tộc Nguyệt tinh linh

Xe ngựa chậm rãi dừng lại, cửa xe lập tức mở ra. Còn không chờ xe ngựa dừng lại, đã có hơn ba mươi tinh linh nhảy xuống, bọn họ nhanh chóng hình thành một vòng tròn nhỏ, cảnh giới xung quanh

Sắc mặt của đám người Sloppy Burger có chút khó coi. Trong lòng Tiểu Ân cười thầm, đám tinh linh này không cho ai mặt mũi à. Trong ma pháp công hội còn bày ra bộ dáng này, chẳng phải không tin nhiệm người ta sao. Chẳng lẽ bọn họ không biết làm như vậy sẽ đắc tội người hay sao?

Song khi các tinh linh đứng vững, xe ngựa mới hoàn toàn dừng lại

Cửa xe lại mở ra, mười hai nữ tử mặc ma pháp bào màu trắng lặng yên không hơi thở bước xuống

Đôi mắt của Tiểu Ân sáng lên, hắn thấy được Betty và Petty

Trong mười hai thiếu nữ tinh linh, dung mạo của hai nàng rất chói sáng, giờ phút này lại càng chói sáng

Khoé mặt của Tiểu Ân thoáng nhìn, thì thấy vẻ kinh diễm trong mắt của Godwin

Mười hai thiếu nữ mặc ma pháp bào màu trắng nhất thời xếp hàng trước xe ngựa

Giờ phút này, ai cũng biết, chiếc xe ngựa đó là của ai

Dưới ánh mắt của mọi người, cửa xe chậm rãi mở ra. Một bàn tay trắng nõn như ngọc từ từ mở cửa xe

Mặc dù người còn chưa đi ra, nhưng đã hấp dẫn vô số ánh mắt

Sắc mặt của Tiểu Ân khê biến, trong cảm ứng của hắn, phát hiện có một loại năng lượng thần kỳ. Là năng lượng thần bí dùng để ngưng luyện thần lực kết tinh

Khi hắn rời khỏi bộ tộc Nguyệt tinh linh, loại năng lượng này chỉ quẩn quanh người Sara. Nhưng hiện giờ loại năng lượng này đã hợp thành một thể với Sara. Mỗi bộ phận trên cơ thể nàng đều có loại năng lượng này tạo nên lực lượng hấp dẫn

Nếu không, chỉ với đôi tay, nàng khó có khả năng hấp dẫn ánh mắt của mọi người

Từ từ, rốt cuộc cửa xe mở ra, dung nhan tuyệt mỹ cao quý của nàng lập tức chinh phục được mọi người

Ngay cả phó hội trưởng Paxton, Sloppy Burger và Scar cũng rung động

Còn vị ma đạo sỹ trẻ tuổi hơn hai trăm tuổi thì nhìn chằm chằm vào Sara, ánh mắt toả ra ánh sáng lộng lẫy

Trong lòng Tiểu Ân khê thở dài, hiện giờ thân phận của Sara đã khác trước. Hắn không còn tìm thấy nét kinh hoàng thất thổ vào cửa vị thiếu nữ trong sân chơi của thần linh nữa

Thậm chí Tiểu Ân có cảm giác, khoảng cách giữa mình và nàng ngày càng lớn lên. Còn nữ thần Ánh trắng chính là hung thủ gây ra chuyện này

Phía sau Sara là một nữ tinh linh trung niên hoà ái dễ gần

Đó là đại trưởng lão Arnezeder, người lợi hại nhất trong bộ tộc Nguyệt tinh linh

Dưới chân mọi người xuất hiện một đạo năng lượng dao động rất nhỏ. Một chiếc thảm trắng vô thanh vô thức xuất hiện trước xe ngựa. Khi Sara bước đi, chiếc thảm đó bắt đầu trải về phía trước

Đôi mắt của Tiểu Ân nhất thời trợn tròn lên, không thể tưởng tượng được Sara bày ra cảnh xa xỉ như thế này. Nhưng nói thật, hắn cảm ứng được năng lượng dao động, hơn nữa cũng cảm ứng được năng lượng thần kỳ trên tấm thảm trắng đó xuất phát từ trên người mười hai thần tuyến hộ vệ

Nhưng khiến Tiểu Ân không hiểu đó là, dường như luồng năng lượng này là một loại năng lượng kết giới. Còn tác dụng duy nhất của loại kết giới này là khiến tấm thảm trắng xuất hiện trên mặt đất trống không

Trừ điều này ra, kết giới không có bất cứ tác dụng gì cả

Một kết giới chỉ vì vậy mà tồn tại, quả thật khiến đám người Tiểu Ân vô cùng kiêng kỵ

Chỉ bằng cảnh này khiến mọi người càng thêm coi trọng thần tuyến chỉ nữ, Sara

Đám người Paxton và Sloppy Burger mặc dù đều là lãnh đạo cao cấp của công hội, nhưng đôi bên phân rõ giới tuyến với nhau

Nhưng giờ phút này, khi Sara xuống xe ngựa, đôi bên đều đi tới, trong nháy mắt đôi bên trở nên hoà hợp

Ba vị ma đạo sỹ đứng hàng đầu, nghênh đón Sara

Đối với người ngoài, ba vị ma đạo sỹ vẫn biểu hiện bộ dáng thân mật. Ngoài Tiểu Ân ra, ngay cả người của bộ tộc Nguyệt tinh linh cũng không phát hiện ra sơ hở

- Thần tuyến chi nữ tôn kính, đại trưởng lão Nguyệt tinh linh tôn kính, hoan nghênh mọi người tới ma pháp công hội

Paxton cao giọng nói

- Vị này chắc là hội trưởng ma pháp công hội, đại nhân Paxton vĩ đại

Ngoài dự đoán của mọi người, Sara vừa mở miệng chỉ nói một câu đã xác định được người chủ sự

Tiểu Ân thở dài một hơi, Sara càng ngày càng thành thực, thậm chí có thể làm chủ cho cả bộ tộc Nguyệt tinh linh

Khuôn mặt của Paxton nồng đậm ý cười, hẳn không vì lời nói của đối phương mà xấu hổ, hẳn chỉ bình thản nói:

- Thần tuyến chi nữ tôn kính, trong ma pháp công hội chỉ có một vị hội trưởng vĩ đại. Kẻ hèn chẳng qua chỉ là thủ hạ của hội trưởng, tạm thời đảm nhiệm chức phó hội trưởng mà thôi

Sara hơi gật đầu một cái, đột nhiên bắt mắt nhìn về một hướng

Godwin ngưng ngừng thu hồi lại ánh mắt không kiêng nể của mình. Nhưng trong lòng hẳn càng thêm say mê dung mạo tuyệt sắc của Sara

Mặc dù biết rõ nàng là thần tuyến chi nữ, nhưng hẳn không thể kiềm chế được nội tâm kích động của mình. Hẳn vẫn muốn dùng trăm phương ngàn kế để theo đuổi nàng. Cho dù thần linh có ngăn cản cũng đừng mơ ngăn cản được quyết tâm của hẳn

Sắc mặt Paxton rốt cuộc thay đổi, hẳn hung hăng trừng mắt nhìn Godwin

Về mặt của Sloppy Burger và Scar thì vui mừng, vui vẻ bắt chuyện với Sara. Lần này ma pháp công hội ra nghênh đón có ba vị cứu tinh ma đạo sỹ vì chỉ có những nhân vật cấp bậc ma đạo sỹ mới có tư cách nói chuyện với thần tuyến chi nữ và Arnezeder

Đột nhiên ánh mắt của Sara chuyển qua người Tiểu Ân, hơn nữa nở nụ cười sáng chói nói:

- Đại trưởng lão Tiểu Ân. Người cùng tớ

Tiểu Ân khẽ gật đầu, đang muốn nói chuyện thì khẽ cau mày. Bởi vì hẳn cảm ứng được có ánh mắt oán độc đang nhìn mình

Dù không quay đầu lại, Tiểu Ân cũng biết chủ nhân của ánh mắt đó là ai. Trong lòng hẳn hừ lạnh một tiếng, nhưng bên ngoài không biểu lộ gì cả

Đối với hàm ý của ánh mắt đó, hẳn không xa lạ gì. Bởi vì trước kia hẳn đã thấy nó trên người sư tâm vương tử

Đoàn người tiến vào ma pháp công hội, trong đó khiến mọi người chú ý nhất là Sara. Đặc biệt khi nàng đi động, chiếc thảm màu trắng dưới chân nàng trải theo, cũng khiến nàng thêm cao quý tao nhã. Ngay cả mấy vị cứu tinh ma đạo sỹ cũng không bằng

Không chỉ có như thế, trên người Sara phảng phất có tinh thần từ trường trời sinh

Loại từ trường này tương tự với từ trường thiên hồ của tiểu hồ ly, đều có mị lực cường đại. Hễ là ai ở lâu cùng nàng, đều bị nàng hấp dẫn.

Trước kia, Sara không có loại năng lực đặc thù này. Nhưng trải qua nghi thức thần tuyển, dường như tất cả đều thay đổi

Rất nhanh, mọi người xuyên qua con đường chính, vào ma pháp công hội

Song bọn họ không đi vào, bởi vì trước công hội có hai nam tử cao lớn. Ánh mắt của Tiểu Ân dừng lại trên người một người, trong lòng xuất hiện sát khí

Người này là người dùng tinh hồn ma hạch để đổi lấy mạng sống cho LeBouf

Vừa nghĩ tới bí mật trong tinh hồn ma hạch, trong lòng Tiểu Ân không nhịn được quặn lại. Vận khí của mình không tồi nên mới sớm phát hiện ra bí mật này. Nếu thật sự cất thứ này đi, coi nó là bảo bối giữ mạng thì sau này có chết cũng không biết tại sao

Hắn hơi liếc nhìn, ánh mắt tập trung lên tên còn lại, bởi vì Tiểu Ân sợ mình không kiềm chế được, để lộ sát khí ra bên ngoài

Người đứng sừng sững với Doga là một người có da thịt hồng hồng, nhìn qua thì có cảm giác nóng rực. Mắt của hắn nhỏ, nhưng lại rất sáng, khiến người khác khiếp sợ

Khí độ của người này cực kỳ trầm ổn, đứng chung một chỗ với Doha, không hề có cảm giác bị áp chế. Điều này nói rõ thực lực của hắn ít cũng phải ngang bằng với Doha

Sắc mặt của Paxton hơi căng thẳng, sau đó lập tức buông lỏng, cười nói:

- Ma đạo sỹ Doha, ma đạo sỹ Greg, dường như hôm nay không phải này quyết đấu ma thú

Doha mỉm cười nói:

- Hội trưởng Paxtin, chúng ta tới không phải vì quyết đấu ma thú

Mắt của Paxton sáng lên, ánh mắt lộ ra vẻ hoài nghi

Ánh mắt của hai người Doha chuyển qua người Sara, Greg đột nhiên lên tiếng nói:

- Vị này chính là thần tuyển chi nữ, tiểu thư Sara tôn kính

Sara bình tĩnh cười nói:

- Ta là Sara, hai vị chắc là cường giả tới từ đại lục phương nam, có gì chỉ giáo sao?

Doha liếc mắt nhìn Greg, hai người gật đầu, Greg trịnh trọng nói:

- Tiểu thư Sara, ngài tới ma pháp công hội là vì thần tượng của hắc quỷ đại lục ư?

Những lời này vừa nói ra, Tiểu Ân có thể nhìn thấy sắc mặt của đám người Paxton lập tức thay đổi

Trong ma pháp công hội, mặc dù người biết chuyện hắc quỷ đại lục không ít nhưng phần lớn mọi người không biết chuyện thần tượng. Trong lòng bọn họ đều tưởng ma pháp công hội hợp tác với các quốc gia ven biển để thảo phạt hắc quỷ đại lục

Cho nên khi Greg nói ra cơ mật này thì chỉ có đám người Scar biết rõ nội tình mới không biến sắc

Đôi mắt của Sara chớp động, dường như muốn nhìn thấu hành động của hai vị cường giả đại lục phương nam

Về mặt của hai người Doha vẫn bình tĩnh. Nhưng một lát sau, trong lòng bọn họ có chút không yên. Trong lòng bọn họ thất kinh, với thực lực của bọn họ, trong lòng lại thấy sợ hãi ánh mắt của người khác. Chuyện này đúng là khó tin. Bởi vậy có thể thấy được, vị thần tuyển chi nữ này có năng lực thần bí, không thể khinh thường được

- Hội trưởng Paxton, ngài không mời chúng ta cùng vào sao. Dường như đây không phải đạo đãi khách của ma pháp công hội

Sara không trả lời Greg, mà bình tĩnh nói

Paxton thư thái cười, trong lòng hẩn âm thầm buông lỏng, dù muốn bàn về chuyện thần tượng, cũng không thể bàn ở đây

Giờ phút này, trong lòng hẩn thầm khinh bỉ hai người Doha, không hổ tới từ đại lục phương nam

Trong ma pháp công hội, mọi người nhiệt tình bắt chuyện với nhau. Mọi người tới đại sảnh xa hoa nhất của công hội

Chỉ bất quá lần này số người mới có rất nhiều, hơn nữa có quan hệ phức tạp với nhau

Chẳng những có thần tuyển chỉ nữ hơn một vạn năm mới xuất hiện, còn có những cường giả tới từ đại lục phương nam. Hơn nữa còn á long và ba vị cửu tinh ma đạo sỹ, có thể nói là nhân tài đông đúc

Paxton dần xếp ổn thoả mọi chuyện, vung tay lên, tất cả hồng y chấp giả đều lui ra, ngay cả Godwin dơ dự một chút, cuối cùng không tình nguyện rời đi

Sloppy Burger hơi gạt đầu một cái, ma pháp sư bên người hẩn và Scar rời đi

Một lát sau, ma pháp công hội chỉ còn ba vị cấp bậc cửu tinh

Sara mỉm cười, thậm chí không tỏ vẻ gì, nhưng mười hai thần tuyển hộ vệ cũng rời khỏi đại sảnh. Giờ phút này, tất cả ánh mắt của mọi người tập trung vào đoàn người của Tiểu Ân

Chẳng qua chỉ do dự một chút, Tiểu Ân dùng ánh mắt ra hiệu cho Kim. Kim lập tức hiểu ý dẫn mất sự dè và hai người Liệt Duy rời đi. Bất quá khi Juliana chu cái miệng nhỏ của mình, Tiểu Ân liền giữ nàng lại. Đầu tiên tiểu hồ ly cả kinh, sau đó chân mày nhíu lại, im lặng ngồi xuống

Greg hừ lạnh một tiếng nói:

- Hội trưởng Paxton, vị này cần phải lưu lại sao?

Paxton khẽ cau mày, hẩn bắt mắt nhìn Tiểu Ân, đối với vị thất tinh ma đạo sỹ trẻ tuổi nhất trong lịch sử này, hẩn cũng biết phía sau Tiểu Ân có tồn tại á long cấp chín Tyrese

Nhưng đối với quyết định lưu Juliana lại của Tiểu Ân, hẩn cũng rất bất mãn

Tiểu Ân nhàn nhã ngồi trên ghế dường như không để ý đến ánh mắt bất mãn của Paxton

Tâm niệm vừa chuyển, nhất thời Paxton mỉm cười nói:

- Sloppy Burger các hạ, chuyện này để ngài quyết định đi

Trong lòng Sloppy Burger thầm mắng, lão gia hỏa này, đem củ khoai nóng này đổ lên đầu mình. Đúng là lão hồ ly mà

Nhưng muốn hẩn vì chuyện nhỏ này mà đắc tội với Tiểu Ân. Đó là chuyện không thể

Nhường mày, hẩn đang định nói chuyện thì giọng nói dễ nghe của Sara truyền ra

- Vị này là đệ tử duy nhất của đại tát mãn Dida ở đế quốc Lạng Nhân, tiểu thư Juliana, nàng đại biểu cho đại tát mãn Dida, nên có tư cách ngồi lại

Trong lòng mọi người rung mình, ngoài hai vị cường giả của đại lục không biết lai lịch của Dida. Ba vị cường giả của ma pháp công hội đều nhẹ nhàng gạt đầu, chấp nhận địa vị của Juliana.

Greg nghi hoặc liếc mắt nhìn mọi người, hẩn vừa định hỏi lai lịch của Dida thì cảm thấy một đôi mắt tràn ngập địch ý đang nhìn mình

Quay đầu lại, trong lòng hẩn cười khổ

Á long Tyrese đang dùng ánh mắt bất thiện nhìn hẩn, bộ dáng giống như một lời không hợp là rút đao ra ngay

Tim của hẩn hơi trầm xuống, mắt nhìn Tiểu Ân, rốt cuộc không mở miệng nữa

Nếu luận về thực lực cá nhân, hẩn cũng không kém hơn Tyrese. Nhưng hẩn không muốn vì vậy mà đắc tội với á long nhất tộc có địa vị cực mạnh ở trên đại lục ở trên đại lục phương nam

Paxton ho nhẹ một tiếng hỏi:

- Greg các hạ, làm sao ngài biết chuyện thần tượng ở hắc quỷ đại lục?

Greg nao nao nói:

- Đương nhiên là người của ma pháp công hội các người nói cho chúng ta biết, hơn nữa còn yêu cầu chúng ta xuất binh đánh hắc quỷ đại lục

Ba vị ma đạo sỹ của công hội nhìn nhau, ánh mắt của mỗi người đều rất khó hiểu. Bọn họ dùng trăm phương ngàn kế để giấu chuyện này. Nhưng lại không nghĩ tới việc người nhà của mình tiết lộ ra ngoài

Sara ngửa mặt lên trời cười:

- Greg các hạ, ai nói với ngài tin này?

Greg lắc đầu nói:

- Ta không nhận ra người này, nhưng

Hắn chần chờ một chút nói:

- Người này tự xưng là hội trưởng của ma pháp công hội các người

- Hội trưởng đại nhân?

Ba tiếng hô đồng thời vang lên, nếu như nói có bí mật gì của ma pháp công hội khiến bọn họ giật mình thì chỉ có tin tức người tiết lộ tin tức là hội trưởng đại nhân

Sloppy Burger trầm giọng hỏi:

- Greg các hạ, ngài tin lời hắn sao?

Đôi mắt của Greg hiện lên vẻ sợ hãi nói:

- Thực lực của người đó sâu không lường được. Đứng trước mặt hắn, ta cảm thấy có áp lực cực lớn, vì vậy mới tin lời hắn

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn Greg, vị này là cứu tinh ma đạo sỹ đó, thế mà lại nói ra những lời khoa trương như vậy

Song vẻ mặt của ba người Paxton lại hiện ra vẻ thư thái, dường như bọn họ tin lời Greg

Trong lòng Tiểu Ân càng thêm tò mò, chẳng lẽ vị hội trưởng thần bí này có mị lực cường đại như thế?

Sắc mặt của Greg ngưng trọng, chuyện về thần bí nhân khiến cả đời hắn không thể nào quên được

- Trước khi người đó đi, có nói cho chúng ta biết, thần tuyển chỉ nữ tôn quý cũng vì thần tượng của hắc quỷ đại lục mà tổ

Ánh mắt của Greg nhìn Sara và Arnezeder hỏi:

- Hai vị vì chuyện này mà tới sao?

Khuôn mặt của Sara vẫn như trước, nở nụ cười ôn hoà nói:

- Không sai, chúng ta phụng lệnh nữ thần bệ hạ, chuẩn bị tới hắc quỷ đại lục, phá huỷ thần tượng

Lần này, ngay cả Tiểu Ân cũng khiếp sợ, hắn hoàn toàn tin tưởng, tin tức này là do hội trưởng thần bí nói

Nhưng làm sao hội trưởng lại biết đó là chỉ ý của nữ thần? Thật khiến người khác khó có thể tưởng tượng

Ba người Sloppy Burger nhìn nhau, biết hội trưởng đại nhân yêu cầu cường giả của đại lục phương nam gia nhập, bọn họ không ai phản đối cả

- Greg các hạ, nếu hội trưởng đại nhân yêu cầu các người gia nhập, vậy chúng ta có thể huỷ bỏ trận chiến ma thú không?

Scar trầm giọng hỏi

Greg do dự một chút nói:

- Tất nhiên, kỳ thật lần này chúng ta tới hoàng kim đại lục là để tìm kiếm một người, chứ không phải tới để phá vỡ quan hệ hảo hữu giữa hai đại lục

Doha đột nhiên mở miệng nói:

- Hội trưởng Paxton, nếu chúng ta đã liên thủ, xin bên ngài hiệp trợ chúng ta tìm người trên đại lục hoàng kim. Nếu tìm được người này, hơn nữa đánh một trận với ma sủng của hắn, chúng ta có thể an tâm trở về giải thích cho tộc nhân

Paxton do dự một chút nói:

- Doha các hạ, ngài yên tâm, ta sẽ phát động lực lượng của công hội tìm người đó. Chỉ là bên ngài nên cung cấp nhiều tin tức hơn thôi

Doha và Greg gật đầu, lấy ra một viên trí nhớ thạch. Trước mặt mọi người xuất hiện một cảnh giả tượng

Kỳ thật lấy thực lực của cửu tinh ma đạo sỹ là thay được thiết bị phát tin. Nhưng chút thủ đoạn đó, ngoài Juliana ra thì mọi người đều không để trong mắt

Hình ảnh đầu tiên xuất hiện trong hư không, sau đó từ từ rõ lên

Hình ảnh ghi lại cảnh hai con ma thú đang chém giết nhau

Một con ma thú bò sát có cái mai ở lưng, rõ ràng đây là năng lực phòng ngự của nó. Còn một con ma thú khác thì thân đầy lông màu hồng, giống với loài thương ưng. Nhưng con chim này rất xấu xí

Khi nhìn thấy loài chim này, sắc mặt Tiểu Ân và Juliana nhất thời biến đổi. Ngay cả Arnezeder cũng lộ ra một tia dao động

Bởi vì bọn họ biết loài chim này chính là đặc sản của hồ Stanco, hoả sơn hồng trĩ

Thể tích của hai đầu ma thú này cách biệt nhau khá xa, nhưng kết quả lại nằm ngoài dự đoán của mọi người

Chỉ nhìn thủ đoạn cường hãn của hoả sơn hồng trĩ công kích loài bò sát là biết ma thú bò sát chỉ kiên trì được mấy phút nữa là bị đánh tới bời

Hoả sơn hồng trĩ rõ ràng có được kết giới, dưới sự trợ giúp của thuộc tính kết giới, nó dễ dàng thắng được đối thủ của mình. Cuối cùng phát ra tiếng chim hót rất khó nghe

Cổ tay Greg run lên, trí nhớ thạch biến mất, cảnh tượng trong hư không cũng tan biến đi

- Các vị, đó là ma thú khiêu khích đại lục phương nam

Greg nghiêm mặt nói:

- Trong đại lục của chúng ta, chưa từng xuất hiện loại ma thú này, không biết hoàng kim đại lục của quý vị có loại ma thú này không?

Tiểu Ân âm thầm thở dài một tiếng, lúc trước hắn chưa tin người đó tới từ hoàng kim đại lục. Nhưng nhìn hình ảnh ghi lại của người ta, hắn có thể khẳng định, người đó nhất định tới từ hoàng kim đại lục

Nhưng chuyện này, Tiểu Ân tuyệt đối không mở mồm

Ba người Paxton liếc mắt nhìn nhau, rốt cuộc Scar nói:

- Greg các hạ, trên đại lục hoàng kim của chúng ta, quả thật có loại ma thú này. Nhưng theo ta được biết, dường như không ai có thể thuần phục được loại ma thú này

Đôi mắt của Greg sáng ngời, hỏi:

- Đó là ma thú gì? Tên là gì?

- Ma thú này tên là hoả sơn hồng trĩ, nó sinh trưởng trong hoàn cảnh rất đặc thù. Trong khu vực nó sống, không có ma thú nào dám khiêu chiến với quyền uy của nó

Dừng một chút, khuôn mặt của Scar cười khổ nói:

- Ma thú này trời sinh bản tính cao ngạo căn bản không để ai ở trong mắt. Sao lại có thể trở thành ma sủng của loài người?

Greg lặng lẽ cười nói:

- Trên thế giới này, không có chuyện gì là tuyệt đối. Ta chỉ muốn biết, ma thú đó sinh ở nơi nào?

- Ở hồ Stanco

Paxton vô tình nhìn Juliana, nói:

- Nó nằm trong lãnh thổ của thú nhân đế quốc, ma pháp công hội của chúng ta không có nhiều lực lượng ở đó

Greg nặng nề gật đầu một cái nói:

- Đa tạ hội trưởng đại nhân chỉ điểm, chuyện này chúng ta sẽ tự giải quyết

Juliana hừ nhẹ một tiếng, nhưng nghĩ tới chuyện thú nhân đế quốc sinh ra tranh cãi không cần thiết với đại lục phương nam, lòng nàng rất phiền não.

Đám người Paxton thở phào một hơi, xem ra đại lục phương nam không yêu cầu bọn họ tiến hành quyết đấu ma thú nữa

Mặc dù bọn họ không ngại đại lục phương nam nhưng ai cũng không nguyện ý đối địch với cả một đại lục mà chẳng có lý do gì cả. Trước khi lấy được thần tượng của hắc quỷ, ma pháp công hội không muốn trở mặt với đại lục phương nam

- Greg các hạ, chuyện này tạm hoãn lại, ta đề nghị trước mắt chúng ta nên chuyên tâm vào chuyện thần tượng của hắc quỷ đại lục

Sara êm ái nói

Mặc dù giọng nói của nàng không lớn, nhưng không có ai dám khinh thị lời nói của nàng

Greg và Doha do dự một chút, rốt cuộc gật đầu đáp ứng

Vì đông đảo quốc gia của đại lục phương nam mà đòi lại mặt mũi là việc trọng yếu, nhưng nếu so với chuyện thần tượng của hắc quỷ đại lục thì bên nào nặng bên nào nhẹ, kẻ ngu cũng biết

Greg cười, sau đó chuyển đề tài nói:

- Hội trưởng Paxton, đối với chuyện này ngài an bài thế nào?

Paxton cân nhắc một lúc nói:

- Thực tế thì mấy trăm năm qua, hắc quỷ đại lục thường quấy nhiễu các quốc gia ở ven biển hoàng kim đại lục. Cho nên ta thuận theo sự thỉnh cầu của bọn họ, chúng ta quyết định phản kích đại quỷ mô

Greg nao nao hỏi:

- Quỷ mô thế nào

- Các quốc gia ở ven biển kết hợp với nhau. Lần thứ nhất có khoảng trăm vạn đại quân đổ bộ xuống

- Một trăm vạn ... quân đội?

Sắc mặt của Greg và Doha trở nên thú vị

Theo dự đoán của bọn họ thì lần này mục đích tới hắc quỷ đại lục là vì thần tượng, chỉ cần phá ra một ít cao thủ đứng đầu, đem vật đó cướp về là xong

Cho nên khi Paxton đưa ra đề nghị này, hai người bọn họ không khỏi rung động

Phái ra trăm vạn quân đội, rốt cuộc ma pháp công hội muốn làm gì? Bọn họ muốn đoạt thần tượng hay muốn kéo cả đại lục vào vùng xoáy chiến tranh đây?

Song khi Paxton hùng hổ nói phái trăm vạn đại quân tới, Sara liền tiếp lời:

- Hành động lần này của ma pháp công hội được lòng dân, ngay cả thần linh cũng cảm động. Để đối phó với hắc quỷ đại lực tà ác, xin cho phép tinh linh chúng ta được gia nhập vào trận chiến chính nghĩa này

Paxton mỉm cười nói:

- Bộ tộc Nguyệt tinh linh gia nhập vào liên minh, đúng là vinh hạnh lớn nhất của ma pháp công hội

Sara khẽ lắc đầu nói:

- Ngài hiểu nhầm, gia nhập trận chiến này, không chỉ có bộ tộc Nguyệt tinh linh mà là tất cả chủng tộc tinh linh

Đầu Tiểu Ân hơi ngửa, hân lớn tiếng hỏi:

- Tất cả chủng tộc tinh linh? Vậy bộ tộc Huyết tinh linh thì sao?

Sara vẫn bình thản như trước, cười

- Huyết tinh linh cũng là thành viên của bộ tộc tinh linh

Trong đại sảnh nhất thời im lặng, mỗi cá nhân đều có vẻ dăm chiêu

Một lát sau, Sara khẽ gật đầu với Tiểu Ân, sau đó hướng về hai người Greg nói:

- Đại lực phương nam luôn là bằng hữu hữu hảo nhất của hoàng kim đại lực, lần này chắc sẽ không khoanh tay đứng nhìn đúng không?

Hai người Greg trao đổi ánh mắt với nhau nói:

- Chuyện này rất trọng đại, không phải hai người chúng ta có thể làm chủ. Cho nên chúng ta chỉ có thể lấy danh nghĩa cá nhân tham chiến mà thôi

Khuôn mặt tươi cười của Sara như có ý khác, nàng chậm rãi nói:

- Hai vị ma đạo sỹ tôn kính, nếu như có một nửa quốc gia của đại lực phương nam nguyện ý tham gia trận thảo phạt này, thì các vị có nguyện ý dốc toàn lực không?

Sắc mặt của hai người Greg đồng thời biến đổi, đại lực phương nam cách đại lực hắc quỷ rất xa, trên cơ bản không có khả năng xuất hiện điều này, càng không thể có một nửa quốc gia đồng ý

Nhưng nếu người nói không phải là người bình thường, mà là người phát ngôn của nữ thần Ánh trắng. Nhân vật như thế sao lại nói ba hoa chứ

Một lúc lâu sau, Doha nghiêm túc nói:

- Nếu cả đại lực phương nam gia nhập vào trận chiến này thì hai người chúng ta còn cơ hội lựa chọn sao?

Sara vui mừng gật đầu nói:

- Rất tốt

Sau đó nàng bình tĩnh ngồi xuống, không mở miệng nữa

Paxton đảo mắt một vòng nói:

- Các vị, căn cứ theo kế hoạch của chúng ta, một trăm vạn đại quân tiên phong sẽ tập kết trong vòng nửa năm tới một năm. Bọn họ sẽ dùng thuyền vượt biển để tới hắc quỷ đại lực. Nhưng trước đó chúng ta phải kiến tạo một bến thuyền kiên cố

- Chi tiết kế hoạch như thế nào?

Greg lạnh lùng hỏi

- Chúng ta chuẩn bị phái mấy vị tinh thông ma pháp trận đồ vượt biển tới hắc quỷ đại lực trước. Ở hắc quỷ đại lực xây dựng một toà truyền tông trận cự ly xa. Sau đó chúng ta để pháp sư của công hội lần lượt truyền tông tới đó, phụ trách bảo vệ nơi đó

Paxton không hề giấu diếm nói:

- Vượt biển có tính nguy hiểm nhất định, hơn nữa sau khi xây dựng ma pháp trận thành công còn phải kích hoạt và bảo vệ, cho nên ta hy vọng trong các vị ai tinh thông ma pháp trận đồ thì tự động đứng ra

Ánh mắt của hắn nhìn Tiểu Ân và Juliana nói:

- Tất nhiên, hai vị không cần tham gia

Mặc dù lời nói của hắn rất trực tiếp, không hề khách khí nhưng không có ai phản đối

Dù sao biểu hiện bên ngoài của Tiểu Ân chỉ là một thất tinh ma đạo sỹ mà thôi. Còn Juliana lại càng không phải nói, không có ai coi trọng nàng

Tiểu Ân mỉm cười, hắn không phản bác, nếu có thể mất ít sức, hắn cũng không đi tìm phiền toái

Scar do dự một chút nói:

- Lần này vượt biển, tính một phần cho ta đi

Arnezeder cũng đứng lên, bình tĩnh nói:

- Ta nguyện ý đồng hành cùng Scar các hạ

Ánh mắt Doha lạnh lùng, liếc nhìn mọi người, đột nhiên nói:

- Tiểu Ân các hạ, nếu như không nhớ lầm, ngài có nghiên cứu về ma pháp trận đồ

Tiểu Ân nao nao, kinh ngạc hỏi:

- Làm sao ngài biết?

- Vị hội trưởng ma pháp công hội có nói, ngài có thiên phú cực cao về ma pháp trận đồ

Tiểu Ân tỉnh táo nhìn hắn nói:

- Lão nhân gia quá khen mà thôi, nhưng đối với ma pháp trận, ta có một chút nghiên cứu

Doha khẽ gật đầu nói:

- Đã như thế, tại sao Tiểu Ân các hạ lại không đi

Tyrese hừ lạnh một tiếng nói:

- Doha, nếu không ta và người cùng đi một chuyến

- Tyrese các hạ, mặc dù ta có nghiên cứu một chút về truyền tống trận, có tự tin xây dựng được một toà truyền tống trận cự ly xa. Nhưng theo ta được biết, ngài không có nhiều hứng thú đối với ma pháp trận đồ

Doha không kiêu ngạo không siểm nịnh nói

Nhất thời Tyrese sửng sốt, đôi lông mày của hắn nhíu lại

Tiểu Ân gơ tay cản lại, thâm ý nhìn Doha cười nói:

- Được rồi, chỉ cần Doha các hạ nguyện ý đi trước, ta cũng có thể đi

Ánh mắt của Tyrese và Juliana nhất thời chú ý tới Tiểu Ân

Tiểu Ân nói:

- Không vấn đề gì, mặc dù tu vi của ta không bằng bọn họ nhưng các người đừng quên, trong tay ta có tinh hồn ma hạch cấp chín. Cho dù gặp phải cường giả cấp chín của hắc quỷ đại lục cũng có thể bình an thoát thân

Trong mắt Doha hiện lên vẻ quái dị, hắn cố ưỡn ngực nói:

- Nếu Tiểu Ân các hạ nói như thế, Doha tự nhiên sẽ làm theo

Paxton hoài nghi nhìn mọi người, rốt cuộc nói:

- Được rồi, chỉ cần bốn người liên thủ, chắc chắn sẽ xây dựng thành công truyền tống trận. Hơn nữa khi hồng y chấp pháp giả thuận lợi truyền tống thì đó là lúc trăm vạn đại quân của hoàng kim đại lục vượt biển.

266. Chương 87: Đánh Lén

Ở trong khu vực này, người của hoàng kim đại lục ngoại trừ phải tiếp tế thực phẩm chi bọn họ thì không còn bất cứ ai ở đây

Một ma pháp sư của đại lục phương nam ngồi trên người ma sủng của hắc thông thả dạo chơi bên ngoài khu đất rừng này

Các ma pháp sư của đại lục phương nam có thể vượt biển đến đây, ít nhất cũng là cường giả cấp bậc đại ma pháp sư, trong đó cũng không thiếu ma đạo sỹ

Những người này đều là mắt cao quá đầu, không thèm để ý tới người bình thường, mà vị ma pháp sư này lại là người nổi bật trong đó

Đột nhiên, ở trong mắt của hắc xuất hiện hai bóng người, bất kể là hắc hay là toạ kỵ của hắc cũng không biết hai bóng người này xuất hiện như thế nào

Đang khi hắc quá sợ hãi thì lại thấy rõ diện mạo của hai người này

Hắc lập tức lặn xuống khỏi toạ kỵ, đứng ở bên cạnh cung kính chào hỏi

Hai người kia sắc mặt không tốt đi vào trong rừng, căn bản là không thèm nhìn hắc một chút

Tuy nhiên bất kể là hai người sống vai mà đi, hay là vị thủ vệ tắc trách kia cũng không chú ý tới, ở phía trên đỉnh đầu của bọn họ, thủy chung đều có một con ruồi máy nhỏ xoay quanh

Con ruồi máy này cũng không phải đi theo phía sau hai người kia, mà bay ở bên cạnh bọn họ, sau khi bay qua khoảng cách mấy chục thước thì con ruồi máy này lập tức vòng trên không một vòng lớn rồi bay về hướng khác

Mà gần như cùng lúc đó, một con ruồi máy khác lại từ một hướng khác bay lại đây, tiếp tục bay ở bên cạnh hai người này

Hai người này đúng là hai vị cường giả cửu cấp đến từ đại lục phương nam, sau khi bọn họ rời khỏi ma pháp công hội, sắc mặt của Greg vẫn luôn âm trầm dọa người

Cuối cùng, bọn họ đã về tới chỗ ở tạm thời này

Đây là một căn phòng vô cùng bình thường, trang sức bên trong mặc dù sang trọng xa xỉ, nhưng lại không có ma pháp phòng hộ gì

Cũng không phải ma pháp công hội không nghĩ tới chuyện này, mà là không muốn gây lên hiểu lầm không cần thiết. Đồng dạng, người của đại lục phương nam tạm cư ở nơi này không làm ma pháp phòng hộ. Tuy nhiên với thực lực của hai vị cửu tinh ma đạo sỹ này, bọn họ cũng tự tin có thể tra xét được bất cứ năng lượng dao động gì muốn dò xét bọn họ

Tinh thần ý thức của Greg đảo qua, phát hiện tất cả đều bình thường, hắc về mặt âm trầm nói:

- Doha. Người tại sao phải nhắm vào Tiểu Ân. Chẳng lẽ ngươi không thấy sắc mặt vô cùng khó coi của Tyrese sao. Nói cho ngươi, ta cũng không muốn trêu chọc những á long đó. Bọn chúng đều là một đám người điên không phân biệt phải trái

Khoé miệng của Doha nhếch lên, nói:

- Lão bằng hữu, ngươi cũng biết lai lịch của Tiểu Ân?

- Đương nhiên biết, hắc chính là người đã thắng LaBeouf, hơn nữa còn cướp đi bảo bối tinh hồn ma hạch tốt nhất của ngươi

Greg tức giận nói

Doha khẽ lắc đầu, khẽ thở dài:

- Greg, trong khoảng thời gian này, ta đã từng lên hỏi thăm qua lai lịch của vị ma đạo sỹ Tiểu Ân này

Trong thanh âm của hắn mang theo một tia thốn thức, nói:

- Người tuyệt đối không thể nghĩ đến, hắn rốt cuộc là người dạng gì

Greg rốt cuộc bị gợi lên một tia hiếu kỳ, hỏi:

- Hắn rốt cuộc là người dạng gì?

- Năm nay hắn thậm chí còn chưa tới một trăm tuổi

Doha sắc mặt ngưng trọng nói ra từng tin tức mà hắn hỏi thăm được, cuối cùng lại nói:

- Nếu ta dự đoán không sai, sau trăm tuổi, hắn sẽ có hy vọng tiến giai ngàn năm truyền kỳ. Người cho là, một người trẻ tuổi như vậy sẽ có ảnh hưởng như thế nào đối với đại lục phương nam chúng ta đây?

Sắc mặt của Greg cực kỳ khó coi, nếu không phải Doha cẩn thận, hắn làm sao cũng không thể nghĩ đến Tiểu Ân không ngờ lại trẻ tuổi như thế

Ở trong thế giới ma pháp, thực ra vẫn có mấy loại phương pháp có thể bảo trì dung mạo của người khi còn trẻ, tuy nhiên sử dụng những phương pháp này đều là một số ma pháp sư nữ. Ví dụ như Arnezeder, nếu chỉ nhìn dung mạo của nàng, tuyệt đối không thể đoán được tuổi thật của nàng

Mà loại giống như Godwin cũng là sử dụng một số thủ đoạn ma pháp đặc thù duy trì dung mạo ở bộ dáng khi còn trẻ, chỉ có điều, bọn họ làm như vậy chỉ để trẻ trên bề ngoài mà thôi

Cho nên, khi Greg mới gặp Tiểu Ân còn tưởng hắn cũng là người như vậy, lại không nghĩ đến, tuổi và diện mạo bên ngoài của Tiểu Ân thực ra vô cùng tương xứng

Đương nhiên, nếu như chỉ trẻ tuổi thì cũng thôi, nhưng trẻ tuổi như vậy đã trở thành ma đạo sỹ, hơn nữa còn là người đi ra từ vùng đất tử vong, một người như vậy thật sự là quá đáng sợ

Trong mắt Greg hiện lên một tia hào quang sắc bén, âm trầm nói:

- Hắn có thực sự lợi hại như vậy không?

Doha cười chua xót, nói:

- Lão bằng hữu, chẳng lẽ ngươi không nhìn thấy, ngay cả Tyrese cường giả của bộ tộc á long cũng cung kính với hắn. Nhân vật như vậy nếu như lưu lại thật sự là uy hiếp quá lớn đối với chúng ta. Có lẽ một ngày, toàn bộ đại lục phương nam sẽ rơi vào tay hắn

Greg nhẹ nhàng gật đầu, hắn chậm rãi hỏi:

- Người định đối phó với hắn ở trên biển sao?

Doha cười ha hả nói:

- Đúng vậy, đây có lẽ là cơ hội cuối cùng của chúng ta rồi.

Greg nhíu mày nói:

- Nhưng cùng đi với các ngươi còn có hai vị cường tinh ma đạo sỹ, người phải làm như thế nào mới có thể giấu diếm được bọn họ chứ?

- Không có vấn đề gì

Doha trong lòng đã có dự tính cười, nói:

- Trên biển rộng mênh mông, người nghĩ rằng ta và bọn họ có thể đi cùng nhau sao? Hừ Hừ, chỉ cần gặp một ít sóng gió, lại thêm ma thú triệu hoán thuật đặc hữu của đại lục phương nam chúng ta là rất dễ dàng có thể gây nên hỗn loạn

Greg khẽ gật đầu, đối với điều này hắn ngược lại cũng không nghi ngờ

- Nếu như các người phân tán, người phải đi đâu tìm hắc đây?

Doha chậm rãi nói:

- Người cũng biết, ta đã đưa cho hắc tinh hồn ma hạch

Greg khẽ biến sắc, hỏi:

- Người đã động tay động chân ở trên tinh hồn ma hạch?

Doha khẽ lắc đầu nói:

- Nếu như động tay động chân ở trên mặt, khẳng định sẽ không gạt được những người khác, Tuy nhiên ..

Doha cười quỷ dị, nói:

- Chiếc hộp tinh xảo chứa tinh hồn ma hạch chính là một kiện tài liệu ma pháp hiếm thấy, chỉ cần ở trong phạm vi một trăm dặm, cho dù là ở trong vật phẩm trang sức không gian ta cũng có thể nắm chắc tìm được nó

Sắc mặt của Greg dần trở nên tốt hơn, hắc thở dài một tiếng, nói:

- Lão bằng hữu, tóm lại người phải cẩn thận tuyệt đối. Tuy rằng tên nhãi kia chẳng qua chỉ là một thất tinh ma đạo sỹ, nhưng không biết vì sao, ta luôn cảm thấy hắc cũng không đơn giản. Hơn nữa, người đừng quên, trong tay của hắc còn có tinh hồn ma hạch của người

Trên mặt Doha lập tức lộ vẻ tươi cười quái dị, hắc chậm rãi nói:

- Tinh hồn ma hạch, ta còn sợ hắc sẽ không dùng ý chứ!

Đúng lúc này, một con ruồi máy ở trên căn phòng phóng lên cao, bay thẳng về một hướng nào đó ...

Đám người Tiểu Ân ở trong ma pháp công hội đã hơn nửa năm

Trong nửa năm này, chỉ có một điều ngoài ý muốn duy nhất đến từ bộ tộc Nguyệt tinh linh

Hai vị trưởng lão lưu thủ gửi tới tin tức, trong bộ lạc đột nhiên xuất hiện một nhân vật thần bí, người này đến vô tung, đi vô ảnh. Nếu không phải khi tiếp cận thần điện của nữ thần Ánh trăng đã được mở ra bị mười hai vị hộ vệ thần điện nắm giữ thần lực phát hiện, như vậy căn bản là đừng nghĩ phát hiện đã có người xâm nhập bộ tộc Nguyệt tinh linh.

Nhưng cho dù là đã phát hiện tung tích của người kia, nhưng dốc hết lực lượng của tất cả mọi người trong bộ tộc Nguyệt tinh linh lại vẫn như trước không thể lưu lại người này

Cuối cùng, dưới sự vây công của mười hai vị hộ vệ thần tuyến và hai vị tinh linh đại trưởng lão, người này vẫn như trước tiêu sái rời đi, không lưu lại chút tung tích

Sau khi Sara và Arnezeder nhận được tin đã vội vàng trở về một chuyến, khẩn cấp xử lý một chút, sau khi trở lại vẫn như trước tỏ vẻ dường như không có chuyện gì. Tuy nhiên Sara đang âm thầm nói lại cho Tiểu Ân, khi người kia rời đi, có mấy người bên ngoài bộ tộc nhìn thấy một con phi cầm hình thù xấu xí kỳ quái

Mặc dù Sara nói cũng không phải là vô cùng tỉ mỉ, nhưng Tiểu Ân cũng đã hiểu được, người này chính là vị ma pháp sư thần bí khuấy gió làm mưa ở đại lục phương nam

Chỉ có điều tất cả mọi người không hiểu, người này vì sao phải lên vào bộ tộc Nguyệt tinh linh, hơn nữa còn phải tới gần thần điện

Ngoại trừ chuyện này, còn lại tất cả đều chấp hành thông thả mà kiên định dựa theo trình tự bình thường

Mặc dù đã thương thảo và quyết định phương pháp xâm nhập cơ bản, nhưng xâm nhập một đại lục, cùng với làm cho phần đông quốc gia trên cả đại lục hoàng kim đều tham gia lại không phải là một chuyện dễ dàng

Chẳng qua ma pháp công hội đúng là ma pháp công hội, ở giờ phút này nó mới biểu hiện ra tất cả lực ảnh hưởng khổng lồ

Trong vòng ba tháng ngắn ngủi, rất nhiều quốc gia trên hoàng kim đại lục đều đã huy động quân đội đi về phía vùng thành thị duyên hải tiến hành tập hợp

Để làm cho những quốc gia này hoàn toàn gia nhập cuộc chiến, ma pháp công hội đã làm ra một nhượng bộ cực lớn, đặc biệt ở trên rất nhiều đạo cụ ma pháp đều có thể sử dụng năng lượng tinh thạch, hơn nữa không đòi tiền trong tay những ma pháp sư cung đình đã gia nhập các quốc gia, khiến những ma pháp sư này quá đổi vui mừng cũng bắt đầu gia nhập hàng ngũ thuyết phục

Những chiếc chiến thuyền cực lớn đã được kiến tạo nên, các nước cùng duyên hải đường như đều tập trung tất cả quốc lực vào trong những chiếc tàu chiến này

Ma pháp công hội cung cấp đại lượng ma pháp sư, trong đó còn có đại ma pháp cùng gia nhập quá trình kiến tạo tàu chiến. Bọn họ bỏ xuống tôn nghiêm của ma pháp sư phối hợp ăn ý với thợ thủ công mới có thể khiến tốc độ kiến tạo tàu chiến thu được đề cao không ngờ

Chỉ nửa năm đã có mấy ngàn chiếc tàu chiến thật lớn được kiến tạo xong ở trên hải cảng của nhiều quốc gia

Những chiếc tàu chiến khổng lồ đó, mỗi chiếc đều có thể chứa được ba ngàn người trở lên, và mỗi chiếc đều có thể chứa được vật tư khổng lồ để ba ngàn người ăn uống từ ba tháng trở lên

Đương nhiên, tàu chiến cực lớn như vậy phải dựa vào lực lượng của ma pháp sư mới có thể kiến tạo xong

Bởi vì trên mỗi chiếc đều khắc Kinh Linh Thuật, Phá Lãng Thuật những pháp thuật phụ trợ cơ bản nhất, hơn nữa ở xung quanh chiếc tàu còn có sản phẩm đặc thù của ma pháp công hội, cự ma đại pháo

Lực lượng công kích của loại đại pháo này, ngay cả khi đối mặt với thân thể khổng lồ của ma thú hải dương cũng có thể phát ra năng lượng đại biểu hủy diệt

Vật tư khổng lồ cũng không chỉ tồn tại trên tàu chiến, còn có hơn mười vị ma pháp sư trên người mang vật phẩm trang sức không gian cực lớn chứa đầy vật tư đi theo. Vì để những chiếc tàu chiến này có thể vận hành thuận lợi, ma pháp công hội đã phải tiêu tốn rất nhiều

Đúng là bởi vì lực lượng của ma pháp mới có thể làm cho những chiếc tàu chiến từ lý luận biến thành sự thật

Nhưng muốn những chiếc tàu chiến này hoạt động thì số lượng tinh thạch tiêu hao cũng là một con số đáng sợ

Ngoại trừ ma pháp công hội thì bất kể là quốc gia nào nắm giữ chúng chỉ sợ cuối cùng sẽ rơi vào cảnh táng gia bại sản

Chẳng qua, khi tất cả những chuẩn bị này sắp xếp xong, đồng thời bộ đội đa quốc xuất phát, bốn người Tiểu Ân rốt cuộc nhận được lệnh xuất phát

Phía trước truyền tống trận cực lớn, Juliana cầm tay Tiểu Ân, vẻ mặt không rời xa

Tiểu Ân nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng, an ủi:

- Nàng yên tâm đi, ta nhất định sẽ trở về bình yên vô sự

Juliana nhẹ nhàng gật đầu, trong miệng phun ra hơi nóng lướt qua cằm Tiểu Ân, khiến hắn cảm thấy tê dại, đồng thời trong lòng cũng là ngổn ngang trăm mối cảm xúc

- Tiểu Ân, chàng thật sự không cần Tyrese đi cùng sao? Có hắn ở bên cạnh chàng, chúng ta cũng yên tâm hơn.

Tiểu Ân lắc đầu không cần suy nghĩ nói:

- Có hai vị ma đạo sỹ Scar và Arnezeder ở cùng một chỗ, chúng ta khẳng định có thể ứng phó. Hơn nữa ...

Khoé miệng của Tiểu Ân lộ ra một tia tươi cười băng lãnh không thể nhận ra. Nếu như Tyrese đi theo phía sau hắn một tấc cũng không rời, như vậy trong việc này chỉ sợ người nào đó cũng không dám trêu chọc mình nữa

Khi ánh mắt nghi hoặc của Juliana nhìn về phía Tiểu Ân, hắn đã sớm thu lại nụ cười như ẩn như hiện kia

- Juliana, nghe lời ta. Cho dù ngày sau đi tới hắc quỷ đại lục cũng không được rời khỏi bên cạnh Tyrese

Tiểu Ân nhẹ giọng dặn dò, hắn do dự một chút, từ trong vòng cổ không gian lấy ra một quyển trục nhìn qua rất bình thường đưa cho nàng , nói:

- Chăm lấy, nếu gặp phải kẻ địch mà ngay cả Tyrese cũng đánh không lại, hoặc là khi nguy cấp thì xé ra

Juliana hơi kinh hãi, Tyrese chính là á long cửu cấp, nếu kẻ địch mà ngay cả hắn cũng đánh không lại, đó rốt cuộc là ai chứ?

Nàng lặng lẽ thu quyển trục vào bên trong vòng tai, đối với dặn dò của Tiểu Ân, nàng tin tưởng tuyệt đối
Tiểu Ân ôm nàng một cái thật lâu, rốt cuộc buông tay ra, khẽ cười, hướng về phía đám người Kim gật đầu một cái

Mọi người cùng khom người, bọn họ cũng không nói gì, nhưng từ trong mắt của bọn họ lại nhìn thấy ánh mắt vô cùng tín nhiệm

Mặc dù lúc này trong số những người vượt biển, chỉ có một mình Tiểu Ân là thất tinh ma đạo sỹ, nhưng ở trong mắt đám người Kim, Tiểu Ân thủy chung là người hùng mạnh nhất

Ánh mắt của Tiểu Ân cuối cùng dừng lại trên người Tyrese, vẻ mặt của vị á long này có chút kỳ quái, hắn chỉ nói một câu vô cùng thành khẩn:

- Bảo Tyrese

Tiểu Ân cười mắng:

- Người đã biết thực lực của ta rốt cuộc như thế nào, chẳng lẽ còn lo lắng sao?

Tyrese cười xấu hổ, hắn là người duy nhất biết thực lực chân chính của Tiểu Ân đã đạt tới cửu tinh, với cảm giác này tự nhiên là có điều khác biệt

Tiểu Ân thu lại vẻ tươi cười, hạ giọng nói:

- Chiều cổ bọn họ cho tốt, không được để bọn họ xảy ra chuyện

Tyrese nghiêm nghị nói:

- Vâng

Tiểu Ân gật đầu thật mạnh một cái, trong khi xoay người đã bay ra ngoài, đi tới phía trước truyền tống trận cực lớn

Bạch quang loé lên, hắn đã biến mất không thấy

Juliana nhẹ nhàng nhếch môi, nhưng trong lòng lại buồn bã nói không ra lời

Sloppy Burger than nhẹ một tiếng nói:

- Yên tâm đi, hắn sẽ không có việc gì, chúng ta trở về đợi tin tức tốt của bọn họ

Cực tây của đại lục, nơi cực bắc, một nơi tiếp giáp giữa phần cuối của hồ Stanco với một đại dương mênh mông không thể ước đoán

Lúc này, trên một hòn đảo chu vi không đủ mười dặm, một ma pháp trận tầm trung lần lượt xuất hiện bốn đạo hào quang

Bốn người Tiểu Ân, Scar, Arnezeder và Doha lần lượt đi tới nơi này

Bốn người bọn họ cùng đi lên một con thuyền nhỏ, đây là một chiếc thuyền loan nguyệt nhìn qua có chút cũ kĩ, là một chiếc thuyền viễn dương điển hình, hơn nữa là một trong số ít những chiếc có chứa trang bị ma pháp

Một khi ma pháp ở trên mặt nó phóng ra sẽ hình thành một vòng bảo hộ hình bán nguyệt, hơn nữa đầu thuyền cũng có ma pháp pháo đặc thù có thể phóng ra năng lượng phong hệ hình bán nguyệt, cho nên loại thuyền này mới có tên là Loan Nguyệt

Ánh mắt hồ nghi của Tiểu Ân nhìn đi nhìn lại trên chiếc thuyền này, hỏi:

- Scar các hạ, chiếc thuyền này thực sự có thể đưa chúng ta bình an tới được đại lục hắc quỷ sao?

- Không thể

Scar trả lời vô cùng rõ ràng

Tiểu Ân nhếch mép nói:

- Ngài thật sự khẳng định như vậy?

Scar cười khổ nói:

- Có thể thuận lợi đi tới đại lục hắc quỷ chỉ có năm tuyến đường biển, nhưng năm tuyến đường biển này đều ở dưới con mắt chăm chú của vô số người, cho nên chiếc thuyền này của chúng ta nhất định phải đi từ một tuyến đường biển khác tới

- Tuyến đường biển không biết sao?

Sắc mặt của Tiểu Ân cũng không dễ nhìn, mặc dù hẳn không phải là một thủy thủ, nhưng hẳn cũng hiểu được, mở ra một tuyến đường biển là một việc khó khăn cỡ nào. Muốn dựa vào một chiếc thuyền ma pháp như vậy đi thăm dò ra một tuyến đường biển mới, vậy không nghi ngờ chính là người si nói mộng

- Được rồi, ngài có tính toán gì không?

Tiểu Ân bắt đầu dĩ dò hỏi

- Lợi dụng chiếc thuyền này chúng ta tùy tiện tìm một chỗ xông tó

Scar nói không có trách nhiệm:

- Khi nào thuyền xảy ra vấn đề, chúng ta liền bay qua thì được rồi

Hắn liếc mắt nhìn mọi người một cái nói:

- Ta muốn mọi người đều mang theo ma thú phi hành hoặc là đạo cụ phi hành, các người hẳn là đã có chuẩn bị chứ?

Mọi người lần lượt gật đầu, tuy nhiên đối với giải thích của Scar lại tràn đầy khinh thường. Trên thuyền loan nguyệt không ngờ một thủy thủ cũng không có, nhưng rõ ràng Scar đã sớm có chuẩn bị, dưới sự khống chế của một mình hắn không ngờ cũng thuật lợi khởi hành

Tiểu Ân chú ý tới, thực ra chiếc thuyền này cũng không phải là một chiếc thuyền loan nguyệt bình thường mà chỉ là một chiếc thuyền đã trải qua cẩn thận cải tạo, nếu không chỉ bằng một mình Scar thì bất kể như thế nào cũng không thể khống chế.

267. Chương 88: Phản Tính Kế

Chiếc thuyền ma pháp trải qua cải tạo chỉ cần một vị ma đạo sỹ có thể độc lập khống chế hơn nữa vô cùng đơn giản

Bốn người trên thuyền bắt đầu thay nhau khống chế, mỗi người phụ trách điều khiển một ngày, chút hao tổn ấy đối với bọn họ mà nói thực sự không tính là gì, rất nhanh đã có thể hoàn toàn khôi phục

Mỗi ngày đều đi tới theo một phương hướng nhất định, hơn nữa tốc độ tuyệt đối không chậm, giống như muốn tận lực tiêu hao tinh thạch năng lượng sắp đặt trên thuyền, cũng không keo kiệt một chút nào

Chiếc thuyền ma pháp đã sớm lệch khỏi quỹ đạo của những tuyến đường an toàn, nhưng phương vị cụ thể từ đầu đến cuối đều chỉ thẳng tới mảnh đại lục kia. Khi xuất hành, tất cả mọi người đều tập trung phương hướng trước, cho nên tuyệt đối sẽ không sai

Sau khi khởi hành được bảy ngày, vận tốt của mọi người cuối cùng đã dùng hết

Một đám sương mù phong toả khắp vùng biển, nếu như dưới tình huống bình thường hẳn là nên chuyển sang tuyến đường an toàn. Ở trên năm tuyến đường an toàn kia đã sớm trải qua vô số lần thăm dò mà xác định, sẽ rất ít khi xuất hiện loại sương mù không nhìn thấy giới hạn này

Nhưng tình huống lúc này đã hoàn toàn khác, sự xuất hiện của bọn họ tuyệt đối không thể để các hắc quỷ pháp sư nhìn thấy. Cho nên sau khi Scar lắc đầu thở dài một hồi, chính là làm việc nghĩa không được chùn bước, tiến vào trong sương mù

Ở trong sương mù dày đặc giờ tay không nhìn thấy này, ngay cả Doha cũng bắt đầu trở nên oán giận:

- Scar các hạ, đã nhiều năm như vậy, chẳng lẽ các ngươi không sắp đặt một truyền tống trận ở trên hắc quỷ đại lục sao? Cho dù chỉ cần một truyền tống trận siêu nhỏ cũng sẽ không phiền toái như vậy rồi

Scar không ngừng cười khổ, nói:

- Đám hắc quỷ kia quả thực có chút thủ đoạn, chúng ta cũng từng phái người dựng mấy cái truyền tống trận nhỏ, nhưng một khi truyền tống trận xây dựng hoàn thành, thậm chí dưới tình huống còn chưa kích hoạt, lại đã xuất hiện hắc quỷ pháp sư hùng mạnh tới phá hoại, quét sạch tất cả ma pháp trận

Doha nao nao, hỏi:

- Người của các ngươi phái ra đã xây dựng ở địa phương nào?
- Bờ biển, nội địa, thảo nguyên, rừng rậm, sa mạc....

Sau khi Scar nói ra một loạt, lại nói:

- Ngoại trừ ở trên đầm lầy và nhân khẩu tập trung, chúng ta đều đã từng thử qua, nhưng đều thất bại không một ngoại lệ. Trên hắc quỷ đại lục dường như có một loại phương pháp cảm ứng sự tồn tại của truyền tống trận cự ly siêu viễn, bất kể chúng ta dựng bí mật như thế nào, cuối cùng đều thất bại trong gang tấc

Doha sợ run nửa ngày, hỏi:

- Như vậy chuyển đi này của chúng ta...
- Nhiệm vụ của chúng ta rất đơn giản, chính là bảo vệ ma pháp trận trước khi dựng và kích hoạt xong, không cho những hắc quỷ phá đi

Scar dừng lại một chút, nói:

- Chỉ cần chúng ta kiên trì một ngày là truyền tống trận cự ly siêu viễn có thể kích hoạt thành công, khi đó liên quân của công hội sẽ cuốn cuộn không ngừng truyền tống đến đây, sau đó đã không còn có chuyện của chúng ta rồi

Tiểu Ân và Doha không hẹn mà cùng lộ vẻ tươi cười chua xót.

Lúc này bọn họ mới hiểu được, vì sao Paxton lại yêu cầu những cao thủ cửu tinh phải tỏ thái độ của mình, thì ra ngoại trừ việc xây dựng ma pháp trận, còn có trọng trách bảo vệ một ngày

Chỉ có Arnezeder trên mặt không chút thay đổi, dường như nàng đã sớm biết chuyện này

Tiểu Ân và Doha tính toán một chút cũng đã trở lại bình thường

Trước đây người được phái đi của ma pháp công hội nhất định không có khả năng là cửu tinh ma đạo sỹ, mà hoàn thành nhiệm vụ này chủ yếu là xem vận khí tốt hay xấu

Với thực lực của mấy người bọn họ, chỉ cần không gặp phải ba vị cửu tinh trong một ngày đêm ở nơi thủ vệ, như vậy trên cơ bản sẽ không có bất luận vấn đề gì

Nhưng nếu ở trong một khu vực đồng thời xuất hiện ba cửu tinh ma đạo sỹ trở lên, vậy trên cơ bản sẽ không có nhiều khả năng hoàn thành nhiệm vụ rồi

Chỉ có điều loại khả năng này vô cùng nhỏ, cho dù là đại lục hoàng kim, cửu tinh ma đạo sỹ cũng là cực kỳ hiếm thấy. Nếu như ở xung quanh bọn họ lựa chọn có ba vị cửu tinh ma đạo sỹ, như vậy cũng chỉ có thể nói là vận khí của bọn họ thật sự quá tệ

Tuy nhiên khả năng này gần như bằng không, nói cách khác, thành công của bọn họ đã gần như năm chấ trăm phần trăm

Nghĩ tới đây, Tiểu Ân và Doha vẫn còn chút lo lắng đều không hẹn mà cùng nghĩ tới một phương diện nào đó

Chuyện này, cho dù là diệt trừ một người nào đó, sợ là cũng có thể hoàn thành dễ dàng

Doha nhẹ nhàng và khéo léo lấy ra một vật từ trong vật phẩm trang sức không gian, sau đó vô thanh vô tức đặt ở trên thuyền ma pháp

Một lát sau, một mùi cực kỳ nhạt chậm rãi tràn ra, hơn nữa loại mùi này dường như rất dễ dàng bị nước hấp thu, rất nhanh đã dung nhập vào bên trong biển rộng mênh mông

Bởi vì mùi này cũng không có tính kích thích gì đối với cơ thể người, cho nên những người còn lại trên thuyền đều không phát hiện động tác nhỏ của hắn

Ở trong sương mù dày đặc, Scar yên lặng khống chế con thuyền ma pháp, tiến về phía hắc quỷ đại lục với tốc độ vượt xa tốc độ bình thường của một con thuyền

Bên trong sương mù dày đặc mặc dù rất khó thấy rõ hoàn cảnh xung quanh bằng mắt thường, nhưng đối với các ma pháp sư mà nói cũng không có bất cứ vấn đề gì, bởi vì phạm vi tinh thần cảm ứng của bọn họ có thể giải quyết tất cả nan đề

Scar đang yên lặng khống chế loan nguyệt thuyền, tất cả biến hoá trong phạm vi trăm dặm đều ở trong phạm vi cảm ứng của hắn. Hắn tuyệt đối nắm chắc, có thể đưa chiếc thuyền này bình an ra khỏi mảnh sương mù dày đặc này

Nhưng chỉ qua nửa giờ, sắc mặt của Scar đại biến, kinh hô:

- Không tốt

Arnezeder trầm giọng hỏi:

- Chuyện gì?

Bọn họ ở nơi này chính là có ba vị cửu tinh, một vị thất tinh ma đạo sỹ thực lực hùng mạnh, cho nên Arnezeder có tin tưởng tuyệt đối có thể đối phó bất cứ trường hợp gì

Scar vẻ mặt đau khổ:

- Ở đáy biển phát hiện một đàn rất nhiều sinh mệnh, dường như bọn chúng đang đi về phía chúng ta

Gần như đồng thời, ba người còn lại trên thuyền lập tức phát tán tinh thần ý thức ra. Sau khi nhận được nhắc nhở của Scar, tất cả mọi người đều tập trung xuống dưới đáy nước, chỉ qua giây lát sắc mặt của mọi người đều thay đổi

Ở trong cảm ứng của bọn họ, vô cùng vô tận sinh vật dưới đáy biển đang bơi về phía loan nguyệt thuyền, hơn nữa càng đáng sợ chính là, những sinh vật đó không chỉ bơi đến từ một hướng, mà là từ bốn phương tám hướng cùng nhau bơi tới, dường như cho rằng nơi đây là một bữa tiệc lớn thịnh soạn

Arnezeder mặc dù trong lòng khiếp sợ, nhưng nàng vẫn bình tĩnh như trước hỏi:

- Đây là có chuyện gì?

Scar có chút trầm ngâm, nói:

- Doha các hạ, ngài là cường giả của đại lục phương nam, mà đại lục phương nam lại là đại lục nghiên cứu sâu sắc nhất về ma thú, đối với việc này ngài có ý kiến gì không?

Doha suy nghĩ một chút nói:

- Rất xin lỗi, ta cũng không nghiên cứu nhiều về vùng biển này. Nhưng ra nghĩ, những sinh vật dưới đáy biển này điên cuồng như vậy có lẽ có liên quan với sương mù ở đây

Trên mặt Tiểu Ân nhanh chóng hiện ra một tia kinh thường

Nói thật, hần cũng không biết những loài cá này vì sao lại cùng điên cuồng lao tới nơi này giống như đã ước định trước, hơn nữa ở bên trong những loài cá này không ngờ còn có rất nhiều loài vừa nhìn đã biết là loài ở biển sâu

Nhưng Tiểu Ân có thể khẳng định một điều, đó chính là sự xuất hiện đột ngột của những loài cá này, hơn nữa vừa đúng điên cuồng lao về phía mấy người mình, nhất định có liên quan với Doha

Tròng mắt khê chuyển, Tiểu Ân nói:

- Đừng nghĩ tới những con cá chết tiệt này, ta chỉ muốn biết nên đối phó với chúng nó như thế nào

Doha liếc nhìn về phía sương mù vô biên vô hạn một cái, nói:

- Ta đề nghị, mọi người bỏ thuyền đi

Ánh mắt của Scar chậm rãi thu hồi dừng ở trên mặt biển, vẻ mặt của hần cứng rắn giống như bàn thạch ngàn năm không đổi:

- Những đàn cá này mặc dù số lượng không ít, nhưng cũng không có nhiều lực công kích, có lẽ chúng ta nên xông qua

Hần tràn đầy tin tưởng đối với loan nguyệt thuyền được ma pháp công hội tỉ mỉ chế tác

Doha há miệng định nói, nhưng cuối cùng cái gì cũng không nói ra

Không lâu sau, những loài cá này đã bơi tới dưới loan nguyệt thuyền với tốc độ cực nhanh, chúng nó há ra những cái miệng lớn nhỏ không đồng nhất, lộ ra răng nanh sắc bén, nhìn như vậy, giống như muốn cắn nát chiếc thuyền mà nuốt vào

Scar hừ nhẹ một tiếng, một cỗ năng lượng dao động từ tay hần đã được kích phát ra, ngay sau đó, trên cả chiếc thuyền lập tức bộc phát ra một đạo hào quang màu trắng cực lớn

Đạo hào quang màu trắng này dường như mang theo lực công kích hùng mạnh, tất cả những con cá đến gần loan nguyệt thuyền lập tức bị lực lượng công kích khổng lồ này đánh lộn vòng ra

Thế nhưng ở phía dưới bầy cá lại có càng nhiều đồng loại đang lao tới, lực lượng cường hãn của hai bên lấy thân thể làm điểm chịu lực mà bùng phát ra

Dưới đáy nước yên tĩnh lại đột nhiên trở nên đỏ sẫm, giống như một lọ mực đỏ lớn đổ vào trong nước, nhuộm đỏ tất cả mọi thứ trước mắt

Nhưng vô số bầy cá không có trí tuệ vẫn tiếp tục tấn công về phía loan nguyệt thuyền, chúng nó giống như bị lực lượng nào đó thúc giục, rất có tư thế chèn ép cũng không bỏ qua

Sắc mặt của Tiểu Ân và Arnezeder có chút trắng bệch

Tiểu Ân là không nghĩ đến thủ đoạn của doha lại cao cường như thế, không ngờ có thể vô thanh vô tức hấp dẫn nhiều loài cá như vậy, mặc dù bên trong dường như cũng không có ma thú hải dương hùng mạnh gì, nhưng cho dù là sinh vật bình thường có quý mô như thế, cũng đủ khiến Tiểu Ân sinh ra một tia sát khí kiên định từ đáy lòng

Về phần Arnezeder, lại là do thiên tính của tinh linh mới có chút không thoải mái mà thôi. Nhưng nếu do nàng chủ trì chiếc loan nguyệt thuyền này, như vậy nàng vẫn như trước sẽ phải hạ thủ không chút lưu tình

Tốc độ tiến lên của loan nguyệt thuyền dần chậm lại, sắc mặt của Scar cực kỳ ngưng trọng, hần vội vàng nói:

- Có bầy cá cấp bậc ma thú xuất hiện, các vị, xin ra tay viện trợ

Căn bản không cần hần nhắc nhở, mọi người đã phát hiện, ở dưới đáy biển xuất hiện một phần sinh mạng khí tức hùng mạnh lấy đơn vị trăm để tính. Nếu lấy cấp bậc của nhân loại xem, thì những sinh mạng này hẳn là tương đương với ma pháp sư bình thường trong nhân loại, có thực lực nhất định

Chỉ có điều, khác với ma pháp sư trên đại lục, số lượng ma thú có được thực lực ma pháp trong biển sâu thật sự quá nhiều

Loại này vừa động số lượng chính là trên trăm, đủ để làm cho bất cứ kẻ nào lâm vào tim đập nhanh không ngừng

Tiểu Ân cười ha hả, cổ tay khẽ chuyển, từ trong vòng cổ không gian lấy ra một chiếc hộp

Doha vừa nhìn thấy chiếc hộp này lập tức mí mắt trái nhảy lên không ngừng, đồng thời trong lòng cũng mơ hồ lo lắng

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua phía Scar, cũng không thèm liếc mắt nhìn qua Doha sắc mặt có chút khó coi và kinh hoảng, mà hào khí ngất trời nói:

- Chút cá nhỏ hỗn tạp này liền tính lên người ta đi

Với thân phận thất tinh ma đạo sỹ của hắn đối phó với một ít ma thú tiêu chuẩn ma pháp sư bình thường tự nhiên là cực kỳ dễ dàng, ngoại trừ một người thì đã không còn ai lo lắng vì hành động của hắn

Chỉ có một mình Doha nhìn chằm chằm chiếc hộp trong tay Tiểu Ân, khẩn trương hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ngài muốn làm gì?

- Làm gì?

Tiểu Ân nghi hoặc nói:

- Đương nhiên là thả ra viên tinh hồn ma hạch cứu cấp này rồi, có tên có thể so với ma thú cứu cấp này, hẳn là có thể dễ dàng giải quyết những bầy cá này chứ

Khoé miệng của Doha khẽ giật giật, trong lòng hắn thầm mắng tên ma đạo sỹ gà mờ Tiểu Ân tới máu chó đầy mặt

Hắn miễn cưỡng lộ vẻ tươi cười còn muốn khó coi hơn so với khóc, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài đang nói đùa chứ, đối phó với một đám ma thú chỉ dưới ngũ tinh, không ngờ ngài lại định vận dụng tinh hồn ma hạch?

- Hả

Tiểu Ân vẻ mặt khó hiểu hỏi:

- Tại sao không thể sử dụng chứ?

Doha hít sâu một hơi nói:

- Ở trong tinh hồn ma hạch chính là phong ấn tinh hồn của ma thú cứu cấp hùng mạnh, mỗi một lần sử dụng đều sẽ tiêu hao lực lượng nhất định của tinh hồn, mà loại lực lượng này muốn bổ sung thì vô cùng khó khăn, cho nên đối với tất cả ma pháp sư thì nó được coi là vật bảo mệnh cuối cùng, làm sao có thể dễ dàng sử dụng chứ?

Tiểu Ân ra vẻ giật mình, biểu đạt sự cảm kích sâu sắc đối với việc này

Doha lúc này mới âm thầm lau mồ hôi lạnh, lúc này bọn họ đang ở cùng một chỗ với Scar và Arnezeder, nếu như Tiểu Ân phóng tinh hồn ma hạch ra, như vậy khí tinh hồn trong ma hạch phản phác, biểu hiện của Tiểu Ân nhất định sẽ vô cùng kỳ quái, khi đó nếu như khiến cho Scar và Arnezeder hoài nghi thì thật sự là mất nhiều hơn được

Cho nên Doha mới lên tiếng ngăn cản, nếu không hẳn đã không để ý tới sự sống chết của Tiểu Ân

Những ma thú dưới mặt nước bắt đầu lao lên phía trên, chúng nó dùng cặp mắt băng lãnh yên lặng nhìn loan nguyệt thuyền đang ở trong đại khai sát giới của bầy cá

Tiểu Ân gắt gao nắm chặt chiếc hộp trong tay, hùng hăng nói:

- Nhiều ma thú như vậy, ta phải ứng phó thế nào đây, ta cũng không phải là ma đạo sỹ bát cấp có thể sử dụng kết giới, quên đi....

Hắn nhìn chiếc hộp trong tay, nói:

- Vẫn là để tinh hồn ma hạch xuất hiện giải quyết đi

Doha gần như không thở nổi nữa, tên kia xem tinh hồn ma hạch là cái gì vậy? Không ngờ còn nhớ mãi không quên muốn dùng nó để đối phó với một ít rác rưởi dưới ngũ tinh

Arnezeder khẽ lắc đầu nói:

- Tiểu Ân các hạ, kiện bảo vật này đã có thêm hạn chế về năng lượng, ta thấy vẫn là để ta xuất thủ đi

Tiểu Ân liên tục lắc đầu nói:

- Không được, ngài là một phụ nữ khiến người ta tôn kính, mấy người nam nhân chúng ta bất kể như thế nào cũng không thể núp dưới sự che chở của ngài được

Cơ mặt Doha khô co giật vài cái, hần thống khổ nói:

- Quên đi, vẫn là để ta đến đi

Dứt lời, một đạo kết giới cực lớn từ trên người hần khuếch tán ra, khi đạo kết giới này triển khai toàn bộ, không ngờ trong nháy mắt đã khuếch tán tới phạm vi trăm dặm

Rất hiển nhiên, trong khoảnh khắc này Doha đã kích phát ra toàn bộ trạng thái cửu tinh ma đạo sỹ đỉnh phong của hần

Trong toàn bộ không gian tất cả dường như trở nên đặc dính, ngay cả không khí cũng mang theo một loại lực lượng trói buộc hùng mạnh

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, thuộc tính của loại lực lượng này dường như có chút tương tự với không gian trói buộc của mình

Tuy nhiên, chỉ trong chốc lát Tiểu Ân cũng đã hiểu được, thuộc tính của loại lực lượng này cũng không phải thuộc về thuộc tính trói buộc của không gian hệ, mà là một loại thuộc tính chu vòng thuật và thủy hệ giao thủy (kết dính)

Người hoặc sinh vật hể rơi vào trong kết giới này đều giống như đang bơi lội trong ao keo dính

Mặc dù cường độ của keo dính không bằng trói buộc của không gian hệ, chỉ cần dùng lực lượng lớn một chút là có thể tránh thoát ra, nhưng khi tất cả xung quanh đều biến thành loại keo dính thần kỳ này thì đó chính là một việc vô cùng khủng khiếp

Phía dưới loan nguyệt thuyền, tốc độ của vô số loài cá đã chậm lại, chúng nó vùng vẫy tại chỗ, rơi thật sâu vào trong nước biển giống như keo dính này

Tiểu Ân tán thưởng nhìn Doha phóng ra thuộc tính lực lượng của hần, vô cùng tán thưởng đối với lực lượng của hần

Không ngờ có thể vận dụng thuộc tính xuống dưới nước biển, loại thực lực này thật không hổ là cường giả cửu tinh đỉnh phong

Chỉ có điều, nhìn thấy khuôn mặt tối đen của Doha lúc này, trong lòng Tiểu Ân liền nổi lên một trận sáng khoái điên cuồng

Những loài cá và ma thú này hần đều do Doha thông qua thủ đoạn nào đó hấp dẫn tới, hiện tại để hần tự mình đối phó những tạp ngư này, phỏng chừng tâm tình của hần lúc này cũng là cực độ buồn bực

Không lâu sau, rất nhiều đàn cá bị loại kết giới thần kỳ ngăn chặn, ngay cả hơn trăm con ma thú cấp bậc ma pháp sư kia cũng bị vây khốn chặt chẽ, không thể di động chút nào

Nhưng ngay lúc này, trong lòng Tiểu Ân đột nhiên nổi lên một nghi vấn

Đây là toàn bộ thực lực của Doha sao? Thuộc tính kết giới cứ như thế này mặc dù có thể vây khốn kẻ thù, nhưng lại không có lực sát thương quá lớn, đây có thực sự là cực hạn của hần không?

Một cỗ năng lượng dao động mãnh liệt hơn từ chỗ sâu trong hải dương đang dần dần tới gần

Đám người Tiểu Ân lập tức biết, biến hoá kỳ lạ của nơi này đã dẫn tới sự chú ý của thâm hải ma thú càng hùng mạnh hơn

ở ngoài mười dặm xa xôi, tuyệt đại đa số sinh vật biển sau khi cảm ứng được lực lượng kết giới của Doha liền đình chỉ đi tới

Nhưng có ít nhất năm con ma thú ẩn chứa năng lượng sinh mệnh hùng mạnh lại tiếp tục tiến tới như bay

Chúng nó nhanh chóng tiến vào trong phạm vi kết giới của Doha, nhưng lại không giống như các loài cá và ma thú khác bị vây khốn ở trong đó, ngược lại tiếp tục đi tới giống như căn bản không có ảnh hưởng gì, hơn nữa tốc độ dường như còn nhanh nhẹn hơn một chút

Ở trên người chúng nó có một loại lực lượng hùng mạnh, hơn nữa đang không ngừng khuếch tán, loại lực lượng này và kết giới của Doha giằng co với nhau, thẩm thấu vào nhau, công kích lẫn nhau

Đám người Tiểu Ân sắc mặt đều đại biến, bọn họ kinh hãi liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn ra vẻ bất đắc dĩ và khó có thể tin trong mắt đối phương

Có thể phá vỡ mà tiến vào trong kết giới cửu cấp, hơn nữa còn linh hoạt như vậy, mà lại có được kết giới thiên phú hùng mạnh, điều này chứng tỏ năm con ma thú mới tới ít nhất cũng là bát cấp trở lên, thậm chí còn đạt tới siêu cường cửu cấp

Mặc dù nơi này là biển rộng mênh mông, bất kể là phạm vi, số lượng sinh vật đều nhiều hơn không biết bao nhiêu lần so với lục địa

Nhưng bất luận là ai đều tuyệt đối không nghĩ tới, bọn họ không ngờ lại lập tức gặp phải năm con ma thú siêu cường, chuyện này khi bình thường quả thực chính là không có khả năng

Biển rộng tuy lớn, ma thú tuy nhiều, nhưng tuyệt đối không có khả năng tràn lan đến loại tình trạng này

Doha do dự một chút, chẳng những không tiếp tục sính cường, ngược lại đã thu liễm một chút, rất có tư thế không muốn trực tiếp va chạm với năm con ma thú kia

Sắc mặt của Scar khẽ biến đổi:

- Doha các hạ, ngài đang làm gì vậy?

Doha vẻ mặt ngưng trọng nói:

- Những ma thú này đều thuộc về một chủng tộc thâm hải ma thú, ở phía sau chúng khẳng định còn có một chủng tộc ma thú vương giả. Ở trong hải dương, chúng ta tốt nhất không nên kết tử thù với loại ma thú này, cho nên ta đề nghị, lập tức rời khỏi đây

Nếu như nói về nghiên cứu đối với ma thú, như vậy ba người Tiểu Ân cộng lại so ra vẫn kém hơn Doha đã sống mấy trăm năm trên đại lục phương nam nơi ma thú hoành hành

Sau khi nghe xong đề nghị của hắn, mọi người không hẹn mà cùng gật đầu một cái, ngay cả Tiểu Ân có tâm tư khác cũng đồng ý không nói hai lời

Ở trên đại dương mênh mông, cho dù là ai cũng không muốn kết tử thù với loại sinh vật biển này

Scar than nhẹ một tiếng, hai sườn của loan nguyệt thuyền đột nhiên cong xuống phía dưới với tốc độ bình ổn, đồng thời chậm rãi kéo dài, dưới ánh mắt trân trối của mọi người, biến thành hai cánh thật lớn dài gần mười thước

Đầu thuyền và đuôi thuyền cũng lần lượt biến hình, cuối cùng biến thành một con cự cầm mọc điều

Tiểu Ân nhếch nhếch miệng, theo bản năng vẽ một cây thánh giá ở trước ngực, thì thào nói:

- Trời ạ, Transformers

Arnezeder hồ nghi hỏi:

- Tiểu Ân, người đang nói cái gì?

Tiểu Ân như mới tỉnh mộng nói:

- Hả, không có gì, chúng ta đang bay lên

Quả nhiên, mộc cầm ở trong sương mù đang rời khỏi mặt biển, cứ như vậy bay lên cao, một cỗ năng lượng ma pháp vờn xung quanh mộc cầm, đưa mọi người bay lên không trung

Doha nhìn con mộc cầm này, một lúc sau không nói gì, trên đại lục phương nam mặc dù có năng lực sử dụng ma thú hùng mạnh, nhưng ở trên luyện kim thuật thì lại lạc hậu không biết bao xa so với đại lục hoàng kim. Cho nên hắn quan tâm gần như là si mê với loại đạo cụ luyện kim thuật loan nguyệt thuyền cỡ nhỏ này, nó chẳng những có thể do một người khống chế, hơn nữa còn có thể biến thân thành mộc cầm

- Scar các hạ, nếu chiến thuyền này... À, phi thuyền này có thể bay trên không trung, như vậy tại sao ngài lại muốn cho nó chậm rãi bơi ở trong nước chứ?

Tiểu Ân khó hiểu hỏi

Ánh mắt của Scar gắt gao tập trung ở mặt biển phía dưới, tức giận nói:

- Chiến thuyền này mặc dù có thể bay, nhưng thân tàu lại không thể chống đỡ được áp lực trong khi phi hành mang lại, cho nên chúng ta nhiều nhất chỉ có thể phi hành mấy giờ thì nhất định phải hạ xuống, nếu không chờ đợi chúng ta chính là kết quả phi thuyền vỡ tan

- À, thì ra là một đạo cụ luyện kim thuật bán phế phẩm

Tiểu Ân nhú mày nói

Hắn nghĩ tới ngày xưa ở trong những cửa hàng trong thành thị Nguyệt tinh linh vũ trụ dường như đã từng thấy qua đạo cụ luyện kim này, tuy nhiên nếu lấy tính năng mà nói lại lợi hại hơn so với chiến thuyền Transformers này. Chẳng qua giá bán của những đạo cụ luyện kim này thực sự là quá đắt, giá bán ít nhất cũng phải mấy nghìn thậm chí trên mấy vạn tử kim tinh thạch, cho nên Tiểu Ân cũng chỉ xem qua một chút, cho tới giờ cũng chưa từng nghĩ đến có thể mua làm của riêng

Scar tức giận trừng mắt liếc nhìn Tiểu Ân một cái, chiếc phi thuyền này đã là đạo cụ luyện kim cao cấp nhất của toàn bộ ma pháp công hội, nó ngưng tụ tâm huyết ngàn năm của vô số nhà luyện kim. Dưới tình huống thiếu thốn tài liệu ma pháp cao cấp có thể làm được như vậy, ở trên lịch sử luyện kim thuật đã có thể nói là tác phẩm độc hết tâm huyết

Nhưng không nghĩ tới, không ngờ ở trong miệng Tiểu Ân lại hạ xuống đánh giá một cái bán phế phẩm, thì làm sao không làm cho hắn khí giận công tâm. Nếu lúc này không phải ở chung một chiến hào, hơn nữa hắn lại có lòng kiêng kỵ đối với tiềm lực và sự thừa của Tiểu Ân thì chỉ sợ người đầu tiên tìm Tiểu Ân gây phiền toái cũng không phải là Doha mà đã là hắn

Trên mặt biển đột nhiên bay lên năm đạo thân ảnh cực lớn, năm con ma thú kia rốt cuộc đã xuyên qua kết giới thuộc tính trời buộc của Doha từ trong biển nhảy ra

Đây là năm con ma thú cực lớn giống như mặt bàn, ở đầu trước mặt bàn có hai con mắt to tròn, xung quanh người có hơn mười chiếc sừng dài cực lớn, trong đó có hai chiếc sừng ở gần hai mắt càng giống như hai chiếc gọng kìm sắt, làm cho người khác nhìn mà sợ hãi

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Đây là ma thú gì, sao giống con cua vậy?

Doha lãnh đạm nói:

- Đây là Thiết Kiềm Cự Thú, một trong những ma thú lợi hại nhất của biển sâu, hai chiếc gọng kìm sắt giống như cự trãi có đặc tính hút máu và tê liệt, có thể công kích kẻ thù từ khoảng cách ngoài trăm thước. Hơn nữa một khi loại ma thú này đạt tới cửu cấp, thậm chí còn có thể có được thủ đoạn công kích kích phát khe nứt không gian

Sắc mặt của mọi người khê biến, khe nứt không gian đối với bất cứ kẻ nào mà nói cũng đều là một vấn đề vô cùng đau đầu, không ai dám nói mình ở dưới công kích như vậy nhất định có thể bình an trốn thoát

- Những con này cũng không phải là ma thú cửu cấp

Arnezeder đột nhiên mở hai mắt nói:

- Chúng nó chẳng qua chỉ là bát cấp mà thôi.

- Đúng vậy, chúng nó cũng không phải là cửu cấp, nhưng ta có thể khẳng định, ở phía sau chúng nó nhất định có một hoặc hai con Thiết Kiềm Cự Thú Ma Vương cửu cấp, nếu không nơi này cũng không có khả năng lập tức xuất hiện năm con Thiết Kiềm Cự Thú

Ánh mắt của Tiểu Ân gắt gao tập trung trên những ma thú này, chậm rãi hỏi:

- Chúng nó có nhược điểm gì không?

Mặc dù đối mặt với một loại ma thú chưa từng gặp qua, nhưng mọi người ở nơi này cũng chỉ có chút giật mình, mà không có cảm giác sợ hãi gì

- Nhược điểm của chúng nó sao....

Doha suy nghĩ một chút nói:

- Tốc độ của chúng nó không phải là nhanh, đặc biệt dưới tình huống rời khỏi mặt nước, chỉ cần chúng ta thu lại kết giới, nhanh chóng rời đi, hẳn là có thể rất dễ dàng thoát khỏi chúng nó. Bởi vì khe nứt không gian của chúng nó nhất định phải từ giữa hai con Thiết Kiềm Cự Thú phát ra, cho nên chỉ cần không giằng co với chúng thì rất dễ dàng thoát thân

Khoé miệng của Tiểu Ân nhếch lên, chỉ vào năm con Thiết Kiềm Cự Thú càng ngày càng tới gần, hỏi:

- Đây là tốc độ chậm mà ngài nói sao? Ta thấy tốc độ của bọn chúng rất nhanh

Hơi mười chiếc chân to của năm con ma thú liềm mạng khua động trong sương mù, mỗi một lần khua động thân thể của chúng tiến về phía trước một khoảng lớn, tốc độ quả thật nhanh hơn so với một cây cỏ

Thế này xem ra chúng nó thậm chí còn cho rằng sương mù cũng là nước biển

Doha liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái đầy thâm ý nói:

- Ta nói chính là so sánh với tốc độ của chúng ta

Tiểu Ân đột nhiên hiểu ra, nói:

- Ta hiểu được, tốc độ của cửu tinh ma đạo sỹ

Scar hừ lạnh một tiếng, bất ngờ nói:

- Một đám đúng là âm hồn bất tán

Dứt lời, cánh của một cây cỏ chậm rãi mở ra, lộ ra một khẩu pháo cực lớn, năng lượng hùng mạnh nhanh chóng ngưng tụ về nơi đó, hai quang cầu đỏ như lửa chợt bắn ra, nện trên người hai con Thiết Kiềm Cự Thú với tốc độ sét đánh không kịp bưng tai

Ầm ầm hai tiếng, ở trên người hai con Thiết Kiềm Cự Thú nổ ra vô số hoa lửa. Hai con Thiết Kiềm Cự Thú kia cũng không thể tiếp tục kiên trì phi hành, thân thể của chúng bắn ngược vào trong biển rộng

Tuy nhiên cũng không có ai vì vậy mà hoan hô, bởi vì họ đều biết, những ma thú này đều là bát cấp, không có khả năng tiêu diệt dễ dàng như vậy

Quả nhiên, chỉ trong giây lát, trên mặt biển lại một lần nữa phá vỡ, ai con ma thú kia lại một lần nữa phóng lên, ở trên người giống như mặt bàn của chúng thậm chí ngay cả một chút dấu vết cũng không lưu lại

Trên mặt Scar lộ ra một tia cười lạnh, khẩu pháo nơi đuôi một cây cỏ tiếp tục phát ra quang cầu năng lượng giống như tia chớp, mặc dù cường độ của loại quang cầu năng lượng này không thể đưa Thiết Kiềm Cự Thú vào chỗ chết, nhưng lại có thể dễ dàng đánh chúng rơi vào trong biển

Mỗi một lần đánh đều có thể nói rộng một đoạn khoảng cách cực lớn, năm con ma thú này vốn càng ngày càng gần lúc này lại càng ngày càng xa

Bọn chúng rất ngốc, đối phó rất dễ dàng

Quan điểm của Tiểu Ân đối với mộc cầm này lập tức có thay đổi, trong lòng hắn hạ quyết định, về sau nhất định phải đi nơi giao dịch trong vũ trụ mua vài cái đạo cụ luyện kim siêu cấp như vậy

Nhưng đang khi mọi người nghĩ tới nguy cơ đã qua thì năm con ma thú kia rốt cuộc bắt đầu tấn công

Là ma thú bát cấp, chúng nó đều có được kết giới thiên phú của mình, sau khi gặp phải cản trở loại kết giới này lập tức phóng thích ra không hề giữ lại

Vị trí của mộc cầm lập tức ở bên trong phạm vi bao phủ của kết giới, một khi đã tập trung mục tiêu chúng nó gần như cùng lúc giơ lên hai chiếc gọng kìm lớn nhất kia, theo tiếng rít vang dội, hai đạo năng lượng hình tia chớp cực dài tốc độ giống như sét đánh bay về phía mộc cầm, loại tốc độ của tia chớp này không ngờ không thua kém chút nào so với quang cầu năng lượng của mộc cầm phát ra

Scar rõ ràng đã giật mình kinh hãi, cũng không biết hắn đã không chế như thế nào, quanh thân của mộc cầm lập tức xuất hiện một vòng bảo hộ hình bán nguyệt vây quanh phía sau

Mười đạo thiểm điện đồng thời đánh lên phía trên vòng bảo hộ, ngay cả thân mộc cầm cũng nổi lên một trận dao động kịch liệt

- Lực công kích thật mạnh mẽ

Tiểu Ân thì trào nói

Doha lắc đầu nói:

- Người hắn là may mắn, Thiết Kiềm Cự Thú phát ra công kích cũng không phải là cửu cấp, nếu không chúng ta đã phải đối mặt với công kích là khe nứt không gian rồi

Sắc mặt của Scar có chút khó coi, hắn lạnh lùng nói:

- Một lũ đáng ghê tởm thực sự là tự tìm đường chết

Doha vội vàng nói:

- Scar các hạ, xin ngài bình tĩnh. Năm con bát cấp ma thú này đối với chúng ta mà nói cũng không có uy hiếp quá lớn, nhưng nếu như đánh giết chúng nó mới có thể dẫn tới phiền toái chân chính

Ánh mắt ẩn chứa sát khí của Scar liếc qua năm con ma thú đang đuổi theo không bỏ kia, nói:

- Chẳng lẽ cứ mặc cho chúng nó hung hăng ngang ngược như thế?

Doha cười ha hả, nói:

- Bên trong biển rộng, mặc dù lãnh thổ mệnh mông, nhưng mỗi con ma thú đều có giới hạn cố định của nó, chỉ cần chúng ta rời khỏi địa bàn của những con Thiết Kiềm Cự Thú này, chúng sẽ từ bỏ việc truy kích

Thực ra trong lòng vị cường giả tới từ đại lục phương nam này cũng vô cùng buồn bực

Hắn đã sử dụng thủ đoạn đặc thù hấp dẫn cường giả mạnh nhất trong mảnh hải vực này lại đây, nhưng không nghĩ tới là, một mảnh hải vực này không ngờ là lãnh địa của Thiết Kiềm Cự Thú. Đối với loại ma thú đỉnh cấp có thể phóng thích khe nứt không gian này hắn cũng có lòng kiêng kỵ, cho nên ngược lại phải từ bỏ kế hoạch đã định, cùng mọi người đồng tâm hiệp lực thoát đi rồi nói sau

Tốc độ của mộc cầm cực nhanh, cứ đánh qua đánh lại như vậy vô kinh vô hiểm, bay gần hai giờ dưới sự công kích của năm con Thiết Kiềm Cự Thú

Sương mù trước mắt trở nên loãng hơn, mọi người cũng đồng thời phát hiện một hiện tượng, đó chính là ở địa phương sương mù loãng thì tốc độ di chuyển của năm con Thiết Kiềm Cự Thú này chậm hơn rất nhiều, thậm chí còn có chút không bằng tốc độ của mộc cầm

Tiểu Ân vui vẻ nói:

- Xem ra phạm vi sương mù bao phủ này chính là địa bàn của Thiết Kiềm Cự Thú, chúng ta lập tức có thể...
Ồi, không tốt

Ngay khi Tiểu Ân nói ra hai từ này, mọi người gần như đồng thời phát hiện, ở phía dưới bọn họ có hai cỗ năng lượng sinh mệnh cực lớn đang lao về phía mộc cầm với tốc độ nhanh gấp trăm lần mộc cầm

Căn bản không cần phải hỏi, kẻ ngốc cũng biết hai tên đang đến là thứ gì

Mấy người đưa mắt nhìn nhau, bọn họ đồng thời hiểu được, chỉ bằng tốc độ của mộc cầm, trước khi rời khỏi phạm vi sương mù nhất định sẽ bị hai con ma thú mới tới này đuổi theo

Doha nói như đinh đóng cột:

- Phân tán, chạy

Scar không nói hai lời, từ trong vật phẩm trang sức không gian lấy ra ba quyển ma pháp lục thư:

- Đây là địa điểm tốt nhất ở trên hắc quỷ đại lục mà ma pháp công hội chúng ta đã tìm được trước đây. Sau khi chúng ta tới được hắc quỷ đại lục liền hội họp theo vị trí trong lục thư

Ba người phân biệt nhận lấy lục thư cất đi

Arnezeder hạ giọng nói:

- Tiểu Ân, chúng ta cùng đi chứ, cũng có thể chiếu cố tốt cho nhau

Trong mắt của Doha hiện lên một tia thất vọng, nếu như Tiểu Ân đáp ứng thì phen khổ tâm này cũng hẳn thật sự là uống phí rồi

Nhưng Tiểu Ân lại lắc đầu, nói:

- Arnezeder đại trưởng lão, ngài yên tâm, ta nhất định sẽ đến hắc quỷ đại lục nhanh hơn so với ngài

Arnezeder bất đắc dĩ than nhẹ một tiếng, trên người chợt nổi lên một đạo khí tức hùng mạnh bay nhanh về một hướng

Tiểu Ân trong lòng cảm kích, biết nàng cố ý phóng thích địch ý, hy vọng có thể hấp dẫn hai con ma thú kia đi, để mấy người mình thuận lợi thoát hiểm

Trong khoảnh khắc này, trong lòng hắn thậm chí có chút áy náy, nếu như để Arnezeder biết được thực lực chân chính của mình, nàng còn có thể làm ra lựa chọn nguy hiểm như vậy sao?

Scar vùng tay lên, chiếc mộc cầm kia lập tức biến mất không thấy, ở trên người hắn khẳng định có vật phẩm trang sức không gian cực lớn, tuy nhiên đối với loại vật phẩm trình độ này, Tiểu Ân đã không hề để vào mắt rồi.

Scar vội vàng nói:

- Chúc các vị may mắn

Dứt lời hắn bay về phía ngược lại với Arnezeder, nhưng khác với đại trưởng lão Nguyệt tinh linh chính là Scar tận lực ẩn nấp khí tức của mình, hình thành đối lập rõ ràng với Arnezeder

Về mặt của Doha khẽ động, nói:

- Tiểu Ân các hạ, hai người chúng ta đi cùng nhau chứ?

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, nói:

- Cảm ơn, tuy nhiên ta không cần sự trợ giúp của người khác

Dứt lời, hắn nhận thức chuẩn một phương hướng bay thẳng đi

Không ngoài dự tính, Doha cũng bay theo sát hắn. Chẳng những như thế, ở trong cảm ứng của Tiểu Ân, hắn có thể phát hiện rõ ràng, hai con Thiết Kiềm Cự Thú xuất hiện cuối cùng kia đã hơn hắn năm đồng bạn bất cấp lúc trước, đuổi theo về phía hắn với tốc độ nhanh hơn

Trong lòng Tiểu Ân không ngừng cười lạnh, hắn có thể xác định, những Thiết Kiềm Cự Thú này khẳng định là do Doha sử dụng thủ đoạn nào đó hấp dẫn lại đây, nếu không chúng làm sao có khả năng không để ý tới sự khiêu khích của Arnezeder, ngược lại đuổi theo mình và Doha không bỏ chứ

Doha đột nhiên vượt qua Tiểu Ân

Lúc này, Arnezeder và Scar đã sớm rời xa, sớm thoát khỏi phạm vi cảm ứng, trên mặt Doha mặc dù không có gì khác thường, nhưng trong ánh mắt lại loe lên một tia đùa cợt sáng khoải

Ở quanh người hắn hội tụ năng lượng hùng mạnh, trong lòng Tiểu Ân lập tức biết hắn sẽ trở mặt, dành cho mình một kích trí mạng

Lấy cửu tinh đánh thất tinh, đặc biệt sau khi phóng ra kết giới thuộc tính, với loại thuộc tính kết giới này của hắn tuyệt đối có thể làm tốc độ của một thất tinh ma đạo sỹ chậm lại rất nhiều

Khi đó một khi hai con Thiết Kiềm Cự Thú cửu cấp đuổi tới, chỉ là một thất tinh ma đạo sỹ làm sao còn khả năng có đường sống?

Doha thậm chí gay cả bản thân cũng không cần động thủ đã có thể giết Tiểu Ân

Nhưng ngay lúc này, cổ tay Tiểu Ân khẽ lật, không ngờ xuất hiện một chiếc hộp, hắn trầm giọng nói:

- Doha các hạ, để chúng ta xem sự lợi hại của viên tinh hồn ma hạch đi, có nó nhất định có thể cuốn lấy hai con ma thú này

Trên mặt Doha chợt nổi lên một tia cười cổ quái, hắn thu lại kết giới sắp phóng thích, nhìn Tiểu Ân với ánh mắt vui sướng khi người khác gặp họa, nói:

- Thật tốt quá, thứ này chính là phải sử dụng ở thời điểm quan trọng hơn mới đúng.

Tiểu Ân khẽ gạt đầu, giơ tay mở hộp ra, một đạo hào quang màu lam đậm rực rỡ lập tức tràn ngập khắp trời đất.

Ma hạch màu lam chợt phóng lên cao, ở trên không hóa thành một con đại điểu (chim to) màu lam hùng vĩ.

Nguyên tố ma pháp trong phạm vi mười dặm không ngừng hội tụ về phía đại điểu này, trong khoảnh khắc đã ngưng tụ lên năng lượng khổng lồ khiến người ta run sợ trong lòng.

Doha nhìn đại điểu màu lam này, trong lòng có tâm tình cực kỳ phức tạp, nếu như không phải số lần sử dụng đã vượt quá giới hạn làm cho tinh hồn bên trong cảm nhận được tâm tình tuyệt vọng, hắn làm sao bỏ được thứ này tặng cho người khác chứ.

Ngay khoảnh khắc này, Tiểu Ân đột nhiên đưa hai tay lên ôm đầu, phát ra tiếng kêu thảm thiết đình tai nhức óc.

Doha khinh thường liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái, ở trong lòng hắn coi Tiểu Ân như đã chết.

Doha xoay người đang định rời đi, đột nhiên trong lòng báo động mạnh mẽ, dường như có một loại nguy cơ mãnh liệt đang tấn công về phía hắn.

Gần như là xuất phát từ bản năng Doha liều mạng thúc dục thân mình trong khoảnh khắc đã cách chỗ cũ mấy trượng, nhưng một đạo hào quang màu lam xoẹt qua giống như tia chớp đã lấy đi một cánh tay và cả mảnh xương sườn của hắn.

Trong miệng của Doha điên cuồng kêu một tiếng giống như quỷ khóc sói gào tràn đầy oán độc và không cam lòng.

Hắn chợt xoay người nhìn chằm chằm đại điểu trên không trung hóa thành một đạo hào quang màu lam. Trên người hắn máu tươi đầm đìa, ban đầu trên vị trí của tay phải xuất hiện một vết rách máu chảy đầm đìa, ngay cả nửa người cũng là da tróc thịt bong. Hắn không chỉ bị thương, mà còn là bị thương rất nặng, nếu như không phải phản ứng cực nhanh của hắn gần như sẽ phải mất mạng tại chỗ rồi.

Ma đạo sỹ cửu tinh mặc dù hùng mạnh, nhưng ở dưới tình huống không hề đề phòng đã bị thương nghiêm trọng như thế, đồng dạng cũng là cực kỳ trí mạng. Nhưng Doha nhanh chóng lấy một quyển trục từ trong vật phẩm trang sức không gian xé ra, trên nửa người hắn lập tức nổi lên một đoàn bạch quang, miệng vết thương thu lại với tốc độ cực nhanh, rất nhanh đã lộ ra sương trắng dày đặc, nhưng máu tươi đã ngừng chảy xuống, cả người cũng khôi phục một chút.

Đột nhiên, thanh âm xót xa của Tiểu Ân từ cách đó không xa truyền tới:

- Không hổ là cường giả đỉnh giai của đại lục phía nam, thứ tốt trong tay các hạ có vẻ như không ít nhỉ.

Thân thể của Doha khẽ run lên, bởi vì đau đớn quá mức mà khiến cho gương mặt của hắn dữ tợn giống như ma quỷ.

- Người, vì sao không chịu ảnh hưởng của oán khí?

Tiểu Ân cười ha hả, giơ tay ra, đại diện màu lam một lần nữa giống như lưu tinh bay tới bên cạnh Tiểu Ân.

Tiểu Ân đang ở trong không trung bước một bước vững vàng dừng ở trên người đại diện màu lam, nhẹ nhàng vỗ vỗ cổ của nó, nói:

- Doha, người sẽ không quên chứ, thuộc tính kết giới của con lam điều này chính là tốc độ cực hạn.

Doha cắn chặt răng, trong đầu chỉ có một ý niệm, chẳng lẽ Tiểu Ân không chịu ảnh hưởng của oán khí có liên quan gì với tốc độ của lam điều sao?

Trên mặt của Tiểu Ân lộ vẻ tươi cười đắc ý, nói:

- Người không nên hiểu sai, ta nói cái này cho người, chẳng qua chỉ là muốn nói, bằng vào tốc độ của lam điều bất luận là kết giới thuộc tính gì ta đều có thể dễ dàng thoát thân.

Dứt lời, hắn hướng về phía Doha vẫy vẫy tay, lam điều lập tức hóa thành một đạo hào quang trong nháy mắt phá không mà đi.

Kết giới không gian hùng mạnh ở xung quanh người Doha nhanh chóng tràn ra, vị cường giả cửu tinh này mới tỉnh ngộ lại, hắn phát ra một tiếng kêu thảm thiết thê lương, liều mạng phóng thích kết giới thuộc tính của mình, đồng thời trong nháy mắt rời đi.

Một đạo hào quang màu trắng như ẩn như hiện xoẹt qua chỗ tàn ảnh của hắn, hễ là địa phương bị xoẹt qua cho dù là tàn ảnh cũng đều biến mất vô tung trong nháy mắt.

Vô số tiếng nổ kích liệt không ngừng vang lên trong mảnh không gian này, hai con ma thú cửu cấp bao vây chặt chẽ Doha, bộc phát ra một trận đại chiến sinh tử.

Trong sương mù dày đặc cuộn cuộn mãnh liệt một trận, trong nháy mắt một bóng người lao vọt ra với tốc độ cực nhanh.

Trước mắt sáng ngời, không trung dường như từ trước tới giờ vốn chưa từng trong sáng như vậy.

Mặt biển yên lặng như gương, xanh thẳm đến trong suốt, lờ mờ phản chiếu vầng mặt trời trên cao. Trận đại chiến của một người hai thú bên trong sương mù làm nổi lên sóng thần dường như không ảnh hưởng chút nào đến ngoại giới.

Tiểu Ân hít sâu một hơi không khí trong lành, hắn quay đầu liếc mắt nhìn sương mù dày đặc không có điểm cuối kia trong lòng cũng có chút hoài nghi.

Tiểu Ân trầm ngâm một lát, nhắm hai mắt lại, tinh thần ý thức khuếch tán ra, lấy được liên hệ với Bạch Toàn Phong ở trong sương mù dày đặc.

Bạch Toàn Phong sau khi cắn nuốt ma hạch, trải qua một đoạn thời gian phân giải và hấp thu đã sớm biến tất cả năng lực của con đại diện màu lam kia thành của mình, đây chính là năng lực cắn nuốt hấp thu độc đáo của Slime biến dị.

Đương nhiên, Bạch Toàn Phong có thể làm được điểm này cũng là bởi vì ở trong cơ thể của nó có long phương chi huyết (máu long phương), hơn nữa sau khi Tiểu Ân và hai con toàn phong khác đã gánh chịu một phần thống khổ cho nó khi biến dị, mới có thể hoàn thành tiến hóa cuối cùng. Sau khi trải qua trận thống khổ mà tuyệt đối không một người hoặc một sinh vật nào có thể một mình chịu đựng, sinh mệnh của Tiểu Ân và ba ma thú thực ra đã nối liền với nhau. Dưới tình huống như vậy gần như đã không có khả năng xảy ra chuyện phản bội.

Hơn nữa thứ mà Bạch Toàn Phong cần nuốt chính là bản lĩnh mà sinh mệnh kia am hiểu nhất, chính là siêu cấp tốc độ giống như Sloppy Burger, hơn nữa với thiên tính của loài chim nó thậm chí còn nhanh nhẹn hơn so với Sloppy Burger.

Sau khi Tiểu Ân rời khỏi khu vực chiến đấu của một người hai thú đã để Bạch Toàn Phong ở lại nơi đó xem cuộc chiến, bản thân lại rời khỏi sương mù dày đặc rất xa.

Chỉ cần không có gánh nặng là hấn, như vậy Tiểu Ân tin tưởng, Bạch Toàn Phong tuyệt đối có thể dễ dàng thoát khỏi trong bất luận hoàn cảnh nguy hiểm và khó khăn gì.

Tuy nhiên vượt ngoài ý liệu của hấn chính là, mãi đến lúc này, Bạch Toàn Phong vẫn như trước chưa truyền đến tin tức Doha bị tiêu diệt, không khỏi khiến cho hấn trong lòng thất kinh.

Ý thức của Tiểu Ân rất nhanh đã thông qua linh hồn tương thông mà cảm ứng được tình hình chiến trường bên trong sương mù.

Hai con “Bàng Giải” (con cua) cực lớn đầu đá lung tung giằng co với Doha, vô số hào quang màu trắng lóe lên từ những chiếc càng cua hình thành những vòng xoáy năng lượng hư vô. Hết thấy mọi thứ trong khu vực chạm vào vòng xoáy năng lượng hư vô đó đều biến mất trong nháy mắt.

Bất kể là nước biển bắn lên, hay là sương mù nồng đậm kia, hễ là địa phương nào mà cặp càng cua đó đi qua đều biến thành một mảnh hư vô.

Tình huống lúc này của Doha còn chật vật và thê thảm hơn rất nhiều so với lúc mới đến.

Hấn không chỉ đã không có tay phải, ngay cả chân trái cũng đồng dạng mất đi, hơn nữa dưới đùi phải là một chỗ trống hư vô đáng sợ. Tiểu Ân vừa thấy đã biết, đây là miệng vết thương do khe nứt không gian xoẹt qua gây ra.

Người bình thường đã bị thương tổn như thế sợ là đã chết bảy tám lần, nhưng sắc mặt của Doha mặc dù đã vô cùng trắng bệch lại vẫn tiếp tục kiên trì, ở dưới sự công kích khủng bố của hai con ma thú kia hấn vẫn như trước tận khả năng tìm kiếm cơ hội chạy trốn.

Tiểu Ân lợi dụng Bạch Toàn Phong giấu ở chỗ tối quan sát cẩn thận.

Sở dĩ Bạch Toàn Phong có thể ẩn nấp ở trong hoàn cảnh này, nguyên nhân chủ yếu nhất là nó lúc này đã thu hồi thân thể lại, biến thành một củ khoai tây nho nhỏ nhẹ nhàng nổi trên mặt nước mà thôi.

Nếu không phải là năng lực biến hình thần kỳ này của Slime biến dị, cho dù là Tiểu Ân cũng không thể yên lặng quan sát cuộc chiến ở khoảng cách này.

Nhìn thấy Doha mặc dù chiến đấu gian nan trong vòng vây của hai con ma thú, nhưng bất kể tình hình ác liệt như thế nào cũng không bỏ mình, hấn không khỏi vô cùng cảm khái, tính nhẫn nại của nhân vật bậc này thực sự là quá hùng mạnh.

Đột nhiên, Doha hét lớn một tiếng, kết giới thuộc tính trên người hấn toàn lực phóng thích, loại cảm giác đặc dính này lại xuất hiện một lần nữa.

Nhưng đối thủ lúc này của hấn cũng không phải là loại tôm tép hỗn tạp, mà là hai ma thú cửu cấp đỉnh phong, thủ đoạn công kích khe nứt không gian của chúng lại cực kỳ đáng sợ.

Nhưng khi những vòng xoáy năng lượng từ cặp càng khổng lồ xuất hiện thì loại năng lượng đặc dính này lập tức tan ra giống như băng tan, đã không còn bất luận tác dụng gì.

Tiểu Ân trong lòng hồ nghi, nhưng hấn lại có thể khẳng định, thủ đoạn cuối cùng của Doha tuyệt đối sẽ không chỉ có như vậy.

Quả nhiên, trên mặt của lão hiện lên màu đen, đó là một loại màu tối đen làm cho người ta khiếp sợ.

268. Chương 89: Tụ Hạp Đất Khách

Tiểu Ân trong lòng ngạc nhiên, xem bộ dáng của hai ma thú này rõ ràng là đã bị thương tổn cực lớn, chỉ có điều Tiểu Ân lại không nhìn ra rốt cuộc là Doha đã công kích như thế nào

Trong lòng hắc mị phát lạnh, cửu tinh ma đạo sỹ quả nhiên không giống với người thường, nếu không cần thiết, vẫn không nên tiến hành quyết chiến sinh tử với bọn họ mới tốt, bởi vì có trời mới biết những nhân vật đứng đầu như bọn họ sẽ lưu lại đòn sát thủ cuối cùng gì

Khoai tây trong biển cũng dâng lên theo sóng biển, đột nhiên thấy được một mảnh lớn nước biển không ngờ cũng đột ngột biến thành tối đen, trên mặt biển có rất nhiều tôm cá chết, trên thân thể của chúng đồng dạng nổi lên màu đen này

Tiểu Ân lập tức hiểu ra, Doha sử dụng thực ra là độc, một loại kịch độc không gì sánh kịp mà lại khó lòng phòng bị

Sắc mặt của Doha từ đen chuyển sang trắng, tai mắt mũi miệng đều không ngừng chảy ra máu đen, sau đó hắc xoay người, liều mạng bay ra ngoài theo hướng sương mù mỏng.

Hai con “Bàng Giải” kia mặc dù trong miệng đang phát ra tiếng kêu cực kỳ phẫn nộ, nhưng lại không truy kích, bởi vì trên thân thể vốn đen sẫm của nó lúc này lại phát sáng càng đen

Loại kịch độc này mặc dù không thể độc chết chúng tại chỗ, nhưng cũng tuyệt đối không dễ thừa nhận, làm cho chúng tạm thời không có năng lực truy kích

Trên mặt biển hiện lên một đạo hào quang màu lam, cứ như vậy dán trên mặt biển bay ra khỏi sương mù, đuổi theo bóng người đang cực kỳ chật vật ở phía trước

Doha thở dốc từng hơi, máu trên người hắc gần như đã chảy hết, nếu không phải lòng cầu sinh mãnh liệt duy trì, sợ là hắc rất khó tiếp tục kiên trì

Chẳng qua đến hiện tại, cũng đã đến cực hạn của hắc, đặc biệt một kích cuối cùng kia, để kịch độc theo kết giới của hắc toả ra càng khiến bản thân hắc đại thương nguyên khí. Cũng chính vì vậy, khi hắc đã nhận thức chuẩn một hướng chạy trốn, thì đã không còn dư sức đi chú ý động tĩnh phía sau

Rốt cuộc, sương mù trước mắt đã bắt đầu mỏng, tốc độ của hắc mặc dù đã chậm lại so với ban đầu, nhưng khi nhìn xuyên qua sương mù thấy được ánh nắng càng ngày càng chói mắt ở bên ngoài, chỉ cần hắc rời khỏi đám sương mù dày đặc này, thì chính là lúc hắc sẽ thoát chế

Hy vọng sinh tồn ở ngay trước mắt làm cho Doha vốn đã kiệt sức lại đột nhiên sinh ra một chút sức lực, lực lượng tinh thần vốn tiêu hao gần như không còn dường như cũng đã có chút khôi phục. Hắc liều mạng cắn răng một cái, đầu lưỡi đau nhức một trận nhưng thần trí cũng đã thanh tỉnh vài phần

Kết giới phát ra ở xung quanh người dường như cũng nổi lên biến hoá vi diệu, khiến hắc thậm chí còn có một loại cảm giác xa lạ

Thân ảnh của hắc chậm rãi xuất hiện ở một địa phương sương mù mỏng nhất, cảm thụ sức nóng của ánh nắng trên đầu, toàn bộ tinh thần của hắc đều tiến vào một loại cảnh giới không nói nên lời

Từ sau khi hắc trở thành cửu tinh ma đạo sỹ liền nắm giữ địa vị chí cao vô thượng ở đại lục phương nam

Đừng nói là quốc gia của nhân loại, cho dù là bộ tộc á long tác oai tác quái ở trên đại lục phương nam khi thấy hắc cũng phải lấy lễ tiếp đãi

Ở trong loại hoàn cảnh sống này, hắc đã có hai trăm năm không trải qua loại đuổi giết thâm hiểm này. Hai trăm năm qua, ma lực của hắc dần dần thâm hậu, nhưng khi tấn công tăng cao hơn lại thất bại nhiều lần

Ngàn năm truyền kỳ đã trở thành cảm ký mà hắc vĩnh viễn cũng không thể tiếp xúc, cũng trở thành nỗi đau vĩnh viễn trong lòng hắc

Nhưng sau khi trải qua một lần liều mạng chiến đấu này, hắc dường như có hiểu biết mới về kết giới thuộc tính của mình, đặc biệt sau khi độc tính kịch liệt theo kết giới của hắc tiến vào thân thể của hai con ma thú kia, hắc mị hồ phát hiện một loại hiểu biết khác biệt đối với kết giới của mình

Trong khoảnh khắc này, trong lòng hắn đột nhiên nổi lên tin tưởng vạn phần

Đường như ở phía trước đột nhiên xuất hiện một con đường lớn sáng sửa thông tới đỉnh phong

Cho dù là thiếu tay cụt chân thì làm sao, chỉ cần có thể trở thành ngàn năm truyền kỳ, cho dù là mất cả tứ chi, hắn cũng nắm chắc có thể mọc ra một lần nữa

Hắn ngẩng đầu, phát ra một tiếng khóc dài tràn đầy vui mừng và sảng khoái, ngay trong khoảnh khắc thân thể của hắn ra khỏi sương mù kia, tinh thần ý thức đang nén ép cực điểm của hắn lại khuếch tán ra, đồng thời phát hiện một cỗ năng lượng trời buộc và một đạo hào quang lãnh liệt xoẹt qua cổ hắn

“Vù...”

Một chiếc đầu người bay lên cao, sau khi xoay mấy vòng liền cuộn tròn rơi xuống

Ánh mắt của Tiểu Ân tiếp xúc với chiếc đầu người trên không trung, hắn rõ ràng thấy được trong mắt Doha vẻ mừng như điên biến thành kinh ngạc, tuyệt vọng và một chút bi thương sâu sắc

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi không đến một giây, Tiểu Ân dường như đã cảm ứng được hắn trải qua từ đỉnh núi tới đáy vực, loại cảm giác đại hỉ đại bi (từ vô cùng vui mừng đến cực kỳ đau thương) thì ngay cả Tiểu Ân cũng đã bị ảnh hưởng nhất định

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, bấm tay bắn ra, một hỏa cầu vô cùng bình thường bắn nhanh ra, đánh nát chiếc đầu lâu ở trong không trung

Doha tuy rằng là cửu tinh ma đạo sỹ, nhưng nếu như dưới tình huống không có đầu còn có thể sống lại, như vậy Tiểu Ân không còn lời nào để nói

Một tay túm lấy xác chết không đầu của Doha, Tiểu Ân mơ hồ cảm thấy cái liếc mắt của Doha vừa rồi dường như có chút tà môn, không ngờ khiến hắn có một loại cảm giác không thể quên

Tiểu Ân cười khổ vỗ vỗ chán, hắn thật sự không nghĩ ra vì sao mình lại có cảm giác như vậy

Người chết trong tay hắn cũng không ít, tuyệt đối không chỉ có một mình Doha, nhưng lại không có ai từng mang đến cho hắn cảm giác cùng loại

Chẳng lẽ là bởi vì thực lực của người này quá mạnh mẽ, đã đạt tới trình độ cửu tinh sao?

Trên thực tế, Tiểu Ân đoán không sai, sở dĩ hắn sinh ra loại cảm giác này đúng là bởi vì thực lực của Doha quá mức hùng mạnh, hơn nữa trong khoảnh khắc bước ra khỏi sương mù kia đúng là tâm tình hắn cực kỳ rung động

Khi đạt tới đỉnh điểm của loại cảm xúc này đột nhiên bị người ta cắt đầu, Doha thật sự chết không nhắm mắt, cái liếc mắt cuối cùng kia đã biểu lộ ra tất cả tâm tình của hắn, lực lượng tín niệm hùng mạnh ngay cả Tiểu Ân cũng gần như có chút ăn không tiêu

Nhưng Tiểu Ân tốt xấu gì cũng đồng dạng là cường giả cửu tinh, chẳng qua chỉ thất thần một lát cũng đã khôi phục bình thường

Tiểu Ân tìm tòi một chút trên thân thể thiếu đầu và tìm được hai vật phẩm trang sức không gian

Trong đó một cái để các loại quần áo và tạp vật, còn có đại lượng tinh thạch năng lượng, tuy nhiên Tiểu Ân đã nhìn không vừa mắt những tinh thạch này. Đừng nói là loại tinh thạch này có thể được bổ sung năng lượng trong ma pháp công hội, cho dù là tử kim tinh thạch trong vũ trụ cũng chưa chắc khiến cho Tiểu Ân động tâm.

Tuy nhiên, khi tinh thần ý thức của Tiểu Ân tiến vào trong vật phẩm trang sức kia, sắc mặt lại trở nên ngưng trọng

Ở trong vật phẩm trang sức không gian này chỉ có một vật, đây là một cái bình trong suốt nho nhỏ, mặc dù không biết làm từ tài liệu gì, nhưng thứ đựng bên trong vừa xem đã hiểu ngay

Đó là chất lỏng màu đen sẫm chỉ có nửa bình, Tiểu Ân chỉ cần liếc mắt một cái đã nhận ra, thứ này chính là được vật kịch độc được Doha phóng thích ra cuối cùng

Hai con “Bàng Giải” cực lớn kia sau khi trúng kịch độc này thì ngay cả lực lượng truy kích cũng mất đi, mà biển rộng mênh mông chỉ là nhỏ xuống một chút đã có một khu vực lớn đều biến thành màu đen không gì sánh nổi

Nếu Bạch Toàn Phong không phải đã sớm đạt tới cảnh giới cửu cấp, hơn nữa lại không trực tiếp trúng độc, chỉ sợ cũng chưa chắc có thể bình an tới đây

Độc được như vậy, cho dù là Tiểu Ân cũng không dám xem thường

Tiểu Ân do dự một lát rồi lấy ra một vật phẩm trang sức không gian mới, chuyển nửa bình độc được này sang đó

Sau đó, hắn ném ra một quả cầu tiêu tán thì thể và hai vật phẩm trang sức không gian trân quý của Doha không để lại dấu vết

Làm xong tất cả những chuyện này, Tiểu Ân vỗ vỗ hai tay, nhận thức chuẩn phương hướng cũng bay về phía hắc quỷ đại lục

Hắn cũng không cười Bạch Toàn Phong mà chỉ dựa vào lực lượng của chính mình phi hành trên không trung

Bởi vì hắn cũng không muốn trở thành người đầu tiên tới hắc quỷ đại lục, cái danh tiếng này không chiếm cũng được.

Phi hành trên mặt biển mênh mông thực ra cũng là một chuyện khá nhàm chán. Khi sóng yên biển lặng Tiểu Ân cũng lấy ra một con thuyền nhỏ từ trong vật phẩm trang sức không gian, nhân nhả chèo thuyền dạo chơi trên biển.

Mặc dù Tiểu Ân đã tận lực khống chế tốc độ của mình, nhưng sau khi trải qua mười ngày phi hành hắn cuối cùng đã nhìn thấy một mảnh đại lục ở phía chân trời.

Tiểu Ân nhẹ nhàng thở dài một hơi, hắn biết cuộc sống nhàn nhã của mình đã tạm thời chấm dứt.

Với thực lực của Tiểu Ân muốn lén lút lên vào mảnh đại lục này quả thực chính là chuyện dễ dàng như trở bàn tay. Trên ma pháp lục thư mà Scar giao cho bọn hắn có một loại dấu hiệu di động, điểm dấu hiệu ấy liền đại biểu cho phương vị hiện tại của bọn họ, mà điểm đỏ duy nhất chính là điểm hội tụ đã định trước của bọn họ.

Có sự chỉ điểm của lục thư này, sau khi trải qua hai ngày bay trên đại lục xa lạ này, Tiểu Ân thực nhẹ nhàng đi tới địa điểm bọn họ đã định trước. Nhưng ngoài dự liệu của Tiểu Ân chính là, ở địa phương này hắn chỉ gặp được một mình Tinh Linh trưởng lão Arnezeder.

Địa phương này là một khe núi cực lớn, xung quanh đều là dãy núi sừng sững, mà bên trong khe núi lại có một khu vực cực lớn rõ ràng đã tu chỉnh qua.

Tiểu Ân có thể khẳng định, những công việc đầu tiên này hắn là do ma pháp công hội đã sớm chuẩn chuẩn bị tốt, chỉ là bởi vì nguyên nhân thực lực, cho nên bọn họ không dám dựng ma pháp Truyền Tống Trận mà thôi.

Ở trong khe núi này, ánh mắt đầu tiên của Tiểu Ân chính là nhìn thấy Arnezeder.

Vị trung niên Tinh Linh mỹ phụ này yên lặng ngồi trên một tảng đá sạch sẽ, xem bộ dáng của bà ta dường như không có một chút cảm giác lo lắng nào.

Chẳng qua khi Tiểu Ân xuất hiện ở trên không trung, đồng thời đi tới trước mặt bà ta, hắn mới nhìn ra chút manh mối trong mắt của bà ta, thì ra trong lòng của bà ta kỳ thực cũng có chút nóng vội.

Hai người trao đổi mấy câu đã hiểu biết một chút những việc đã trải qua của hai bên sau khi chia tay.

Tiểu Ân đương nhiên sẽ không nói ra ân oán của mình và Doha, chỉ nói mình đã chọn một phương hướng chạy trốn, mà hai con ma thú kia dường như đã đuổi theo Doha.

Về phần Doha sống hay chết tự nhiên là hắn không biết rồi.

Sau khi hai người hội hợp, đương nhiên là tốt hơn rất nhiều so với một người ở nơi này, nhưng theo thời gian trôi qua, khi vẫn không thấy hai người Scar và Doha xuất hiện, trên mặt của bọn họ cũng không kìm nổi xuất hiện vài phần lo lắng.

Mặc dù Tiểu Ân biết Doha vĩnh viễn không có khả năng xuất hiện, nhưng vị ma đạo sĩ cửu tinh Scar này vì sao lại đến chậm như vậy chứ?

Cứ lo lắng chờ đợi như vậy qua ba ngày, ngay khi hai người không còn kiên nhẫn chờ đợi thì Scar rốt cuộc đã xuất hiện.

Cảm ứng được khí tức quen thuộc ở ngoài mấy dặm đang bay về phía này giống như lưu tinh (sao băng), Tiểu Ân và Arnezeder không hẹn mà cùng thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Chỉ trong chốc lát, bóng dáng của Scar đã hiện ra trước mặt bọn họ, trên mặt vị lão ma pháp sư này tràn đầy cười khổ, vừa xuất hiện đã nói xin lỗi:

- Thực xin lỗi, ta đã tới chậm.
- Không sao, ngài đã gặp phải phiền toái gì sao?

Tiểu Ân giành trước nói.

Khuôn mặt già nua của Scar đỏ lên, nói:

- Vận khí của ta không tốt, sau khi rời khỏi lãnh địa của Thiết Kiềm Cự Thú lại không cẩn thận tiến vào bên trong một mảnh ảo ảnh, ở trong đó vòng vo suốt mười ngày mới xem như thoát thân đi ra.

Trong lòng Tiểu Ân khê động, hỏi:

- Ảo ảnh? Là một loại ảo thuật nào đó của ma thú sao?

Scar thở dài một tiếng, nói:

- Đúng vậy, đúng là ảo thuật của một loại ma thú không biết tên phóng thích.

Hắn lắc lắc đầu, nói:

- Hiện tại ta cuối cùng đã hiểu được vì sao hội trưởng đại nhân lại muốn chúng ta liên hợp với cường giả của đại lục phía nam.

Tiểu Ân không hiểu hỏi:

- Vì sao?

- Bởi vì cường giả của đại lục phía nam mỗi ngày đều giao tiếp với ma thú, hơn nữa tập tục của bọn họ là mỗi một ma pháp sư khi tấn thăng cấp bậc đều phải xâm nhập biển rộng, tiến hành thí luyện máu tanh. Ở dưới loại tình huống này, bọn họ có được sự nghiên cứu cực kỳ sâu sắc đối với sinh vật trong biển rộng. Có sự trợ giúp của bọn họ, chúng ta có thể ít đi đường vòng, tránh được thâm hải ma thú hung mãnh (hung dữ mạnh mẽ) nhất mà đến được đại lục của người da đen.

Tiểu Ân trầm ngâm một lát, hỏi:

- Bọn họ vì sao phải xâm nhập bên trong biển sâu để tiến hành thí luyện?

Scar nhìn hắn một cái, giải thích:

- Ở trên đại lục phía nam, những ma thú hùng mạnh đều là thủ hạ của á long, nếu như lựa chọn tiến hành thí luyện bên trong đại lục thì rất dễ đắc tội với bộ tộc á long mà rơi vào diệt tuyệt, cho nên trên đại lục phía nam mới có một quy củ bất thành văn (quy củ mọi người tự hiểu không cần viết ra), khi thí luyện phải lựa chọn địa điểm ở chỗ sâu trong biển rộng.

Trong mắt Tiểu Ân lóe lên một tia giật mình, thì ra nguyên nhân của hết thảy những việc này đều bởi vì á long ở sau lưng giở trò quỷ. Chẳng trách những cao thủ của đại lục phương nam lại bỏ qua nội địa nơi tương đối an toàn này, mà lựa chọn nơi thí luyện ở trong biển sâu.

Chẳng qua, nghĩ tới sự hiểu biết của Doha về thâm hải ma thú, Tiểu Ân càng bội phục hơn đối với vị hội trưởng thần bí kia của ma pháp công hội.

Scar sửa sang lại y phục một chút, mắt nhìn xung quanh, hồ nghi hỏi:

- Doha các hạ ở nơi nào?

Arnezeder cười khở một tiếng, nói:

- Scar các hạ, ngài cũng không phải là người tới đây muộn nhất.

Scar đầu tiên là ngẩn ra, sau đó sắc mặt trở nên ngưng trọng, hỏi:

- Doha các hạ còn chưa tới sao?

Tiểu Ân lắc lắc đầu, vô cùng vô tội nói:

- Đúng vậy, sau khi chúng ta đến nơi này, vẫn chưa nhìn thấy bóng dáng của Doha các hạ, cho nên ngài cần bản không cần tự trách, bởi vì ngài cũng không phải là người đến chậm nhất.

Scar và Arnezeder nhìn nhau, trong mắt của bọn họ đều có lo lắng nói không nên lời.

Sở dĩ Scar tới chậm, đó là bởi vì hắn bị ma thú nào đó không biết tên sử dụng ảo thuật vây ở bên trong ảo ảnh. Nhưng Doha lại là chí cường giả đến từ đại lục phía nam, hắn có nghiên cứu sâu đậm đối với ma thú, nếu nói hắn cũng bởi vì nguyên nhân cùng loại mà lọt vào vây khốn, đó quả thực chính là chuyện không có khả năng.

Scar nói chuyện với Arnezeder một lát, trầm tư một hồi, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài có thể xác định hai con ma thú cửu cấp kia đúng là đuổi theo Doha không?

Tiểu Ân không chút do dự gật đầu, nói:

- Đúng vậy, ta xin hướng Pháp Thần thề, hai con ma thú kia đúng là đuổi theo phương hướng chạy trốn của Doha.

Tiểu Ân quả thật không nói sai, chẳng qua hắn che dấu sự thật mình cũng đi theo phương hướng này mà thôi.

Sắc mặt của Scar không khỏi nổi lên cười khở, hắn nhếch nhếch miệng, nói:

- Vận khí của Doha thực sự là quá kém rồi.

Arnezeder khẽ lắc đầu, nói:

- Với thực lực của Doha các hạ, cùng sự hiểu biết của hắn đối với thâm hải ma thú, hắn là sẽ không dễ dàng có điều sơ xuất mới đúng.

Tiểu Ân trong lòng thất kinh, những ma đạo sĩ cấp bậc cửu tinh này không có ai là dễ lừa gạt.

Arnezeder không ngờ khẳng định như thế, cái này cũng quá lợi hại rồi.

Tuy nhiên trên thực tế, Doha cho dù là thân bị trọng thương thì hắn cũng có biện pháp chạy thoát thân, chẳng qua hắn vừa mới thoát khỏi Thiết Kiềm Cự Thú lại rơi vào trong kế hoạch của Tiểu Ân mà thôi.

Nếu không, chỉ sợ Doha cho dù là tàn nửa người cũng có thể đến đây hội họp với mọi người mới đúng.

Ba người ngơ ngác nhìn nhau, môi của Scar run rẩy, lòng còn sợ hãi nói:

- Arnezeder các hạ, ở bên trong biển rộng có vô số nguy cơ mà người ta không nghĩ tới, cho dù là người kinh nghiệm phong phú hơn nữa, thực lực hùng mạnh hơn nữa cũng không dám nói nhất định có thể bình an vượt qua biển rộng.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hắn trong lòng buồn cười, Scar lúc này có thể là bị ảo ảnh làm cho sợ hãi, cho nên mới nói ra những lời này.

Chẳng qua ảo thuật có thể trói buộc được vị ma đạo sĩ cửu tinh này, Tiểu Ân đúng là rất có hứng thú gặp gỡ, đồng thời phân cao thấp một lần.

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân hỏi:

- Nhị vị, chúng ta hiện tại nên làm cái gì bây giờ, là tiếp tục chờ đợi, hay là có thể động thủ rồi?

Scar và Arnezeder liếc mắt nhìn nhau, thật lâu sau, Scar thở dài một tiếng, nói:

- Chúng ta đợi ba ngày nữa, nếu sau ba ngày này còn không có tin tức gì, như vậy chúng ta liền động thủ.

- Được.

Tiểu Ân vô cùng dứt khoát đáp ứng, nhưng trong lòng hắn lại khinh thường nghĩ, nếu trong vòng ba ngày Doha có thể chạy tới, như vậy trừ phi là âm dương đảo lộn thiên địa đại loạn.

269. Quyển 6: Dị Đại Lục – Chương 1: Ma Pháp Trận Siêu Cường

Hai bên con đường nhỏ núi cao ngất dốc đứng, ở giữa khe sâu có mấy cây đại, thật giống những tòa nhà cao chọc trời trong thành phố hiện đại.

Ngay cả vào ngày trong nhất cũng là cả ngày không thấy thái dương; theo con đường gấp khúc mà đi, bất kể lúc nào người ngẩng đầu lên cũng chỉ có thể thấy được một mảnh trời bằng bàn tay.

Đúng là vì có đường vào như thế nên bảo địa này còn chưa bị người thường phát hiện.

Chỉ có điều Tiểu Ân vô cùng kỳ quái, thám tử của ma pháp công hội này, đến tột cùng là làm thế nào mà phát hiện ra được nơi tốt thế này.

Ba ngày trôi qua rất nhanh, gần như chỉ trong nháy mắt.

Scar, Arnezeder trong ba ngày này chỉ trầm như nước, lo lắng vạn phần cho Doha chưa tới, vẻ mặt của Tiểu Ân cũng giống họ, dường như cũng rất lo lắng.

Đương nhiên, Tiểu Ân không chế rất chuẩn, vừa tỏ ra mình lo lắng lắm, nhưng không thể hiện quá mức, ngay cả hai vị trưởng giả kia cũng không nhìn ra sơ hở.

Sau ba ngày, bất kể là Scar hay Arnezeder cũng buông xuôi.

Nhiều ngày như thế còn không có tin tức gì, vị cường nhân đến từ phía Nam đại lục này, chỉ sợ lạnh ít dữ nhiều.

Arnezeder nhìn xa xa, cười khổ:

- Thân là ma đạo sĩ nghiên cứu nhiều nhất về ma thú biển, không ngờ lại là người đầu tiên bỏ mình. Thật sự là chuyện rất trào phúng.

Scar cũng than thở:

- Liên thủ với những ma đạo sĩ phía nam đó, thật không biết có đúng không nữa.

Tiểu Ân lắc đầu:

- Ngài suy nghĩ một chút nên giải thích thế nào với nhóm ma đạo sĩ đến từ phía nam thế nào đi.

Scar lập tức nhíu chặt mày.

Khi tới đây, cho dù là người bi quan nhất cũng tuyệt đối không nghĩ đến sẽ có người mất tích.

Đừng quên, bọn họ có thêm ba vị cửu tinh ma đạo sĩ. Cho dù là Tiểu Ân kém cỏi nhất cũng có một viên tinh hồn ma hạch có thể so sánh với cửu tinh ma đạo sĩ.

Thực lực hùng mạnh như thế, đủ để tung hoành khắp nơi.

Cho nên, khi phát hiện ra thiếu mất một người, thật đúng là lâm vào hoàn cảnh không biết giải thích thế nào.

Scar cười khổ liên tục:

- Sớm biết như thế, lúc trước chúng ta toàn lực ra tay, nói không chừng còn có thể giết chết được hai con cừu cấp ma thú kia.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn hắn:

- Đúng vậy, ngay cả khi chúng ta giết chết hai con cừu cấp ma thú kia, nhưng ngài cho rằng chúng ta sẽ không tổn thất gì sao?

Scar ghen lời, bất luận là ai đối mặt với cừu cấp ma thú cũng không dám nói mình có thể bình an thoát thân mà ra. Nếu bọn chúng đồng lòng phải kéo một người chịu tội, như vậy bất kể là ai cũng đau đầu.

Có lẽ, chỉ ngàn năm truyền kỳ mới có thể coi thường thực lực siêu cường của cừu cấp ma thú khi liều mạng.

Thật lâu sau, Arnezeder thở dài:

- Quên đi, nói chuyện này cũng chẳng có ý nghĩa gì. Chúng ta nên bàn bạc một chút làm thế nào dựng được ma pháp trận.

Scar cười khổ gật đầu, trong ba người, lão phiền lòng nhiều nhất.

Chẳng những phiền lòng vì phải dựng ma pháp trận, càng phiền lòng hơn là không biết sau này sẽ phải giải thích thế nào với nhóm cường nhân của đại lục phương Nam. Vừa nghĩ đến việc phải nói chuyện với bọn họ rằng cừu tinh ma đạo sĩ của các người mất tích giữa biển lớn, đầu Scar đã to như cái đầu.

Trong ba ngày này, mấy người bọn họ đã nhớ thật kỹ địa hình ở bên ngoài khe sâu.

Tiểu Ân giờ tay cầm một chút, bản đồ địa hình toàn bộ khe sâu lập tức hiện ra trước mắt mọi người. Hắn không sử dụng Ký Ưc thạch, cũng không dùng thiết bị phụ trợ gì, chỉ bằng vào ma thuật mà bày ra thôi.

Scar và Arnezeder kinh ngạc nhìn hắn, lập tức đánh giá lại thực lực của hắn.

Tiểu Ân cũng cười thầm, bằng cách này hắn cũng hợp thời thể hiện năng lực bản thân một chút. Nếu không, che giấu quá sâu, đối với hắn mà nói, cũng không phải chuyện tốt.

Tiểu Ân chỉ vào bản đồ:

- Ta không biết nơi này đến tột cùng là do ai phát hiện ra, nhưng ta không thể thừa nhận, người này tuyệt đối là một thiên tài. Một đại thiên tài về ma pháp trận đồ.

Scar há miệng thở dốc, khó hiểu hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, vì sao ngài nói như vậy?

- Nơi này, nơi này, còn có nơi này.

Hắn chỉ liên tiếp lên mười ba điểm trên bản đồ

- Các người xem, địa hình nơi đó đều vô cùng thích hợp để dựng một số ma pháp trận đồ đặc biệt. Nếu có thể xâu chuỗi với nhau, sẽ có thể khiến cho hệ thống phòng ngự của nơi này đạt tới một trình độ đáng sợ.

Scar và Arnezeder nhìn nhau, đều nhìn ra một chút vẻ kinh nghi trong mắt người kia.

Sau khi nói ra điều mình nghĩ, Tiểu Ân không thấy sự hưởng ứng của hai người còn lại, kinh ngạc nhìn họ, chỉ thấy hai khuôn mặt kinh ngạc và hoài nghi.

Tiểu Ân nhướn mày hỏi:

- Sao vậy?

Scar ho nhẹ một tiếng:

- Tiểu Ân các hạ, ta muốn nói, người phát hiện ra nơi này chẳng qua chỉ là một thành viên bên ngoài của ma pháp công hội. Hắn thậm chí còn không phải là ma pháp sư, càng không có khả năng tiếp xúc với các ma pháp trận đồ huyền ảo có các kỹ năng ma pháp đặc thù này.

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, mặt đỏ lên, Scar tuyệt đối sẽ không lừa dối mình vì việc nhỏ này. Tuy nhiên, nói gì thì nói, phát hiện ra được một nơi cực phẩm thế này, thành viên bên ngoài của ma pháp công hội kia thật sự là quá may mắn.

Arnezeder cũng hơi hạ ánh mắt:

- Tiểu Ân, trong bộ tộc Nguyệt Tinh linh, công pháp sở tu của ta là nghiên cứu ma pháp trận đồ. Nhưng theo ý ta, nơi này, trừ truyền tống trận ở dải đất trung tâm, có bảy nơi có thể bố trí ma pháp trận đồ phòng ngự.

Tiểu Ân nao nao, giờ mới hiểu được vì sao sắc mặt họ cổ quái như thế.

Gãi gãi da đầu, hần hỏi:

- Ngài chỉ thấy có bảy nơi? Là bảy nơi nào?

Arnezeder chỉ ra bảy vị trí trên bản đồ:

- Trong số mười ba nơi người nói, có ba nơi dường như không thể dựng một ma pháp trận đồ mạnh mẽ nào. Ba nơi còn lại nằm giữa dải đất trung tâm, khu vực này nhất định không thể bị xâm chiếm, nếu không có ảnh hưởng thật lớn đối với truyền tống trận.

Tiểu Ân khê cau mày:

- Arnezeder đại trưởng lão, ngài dựng một ma pháp trận cần một diện tích lớn đến như vậy sao?

- Đúng vậy, đây là truyền tống trận vượt đại lục siêu cự ly đó. Cho dù là truyền tống trận ma pháp công hội đặt ra cũng không phức tạp rườm rà như thế.

Tiểu Ân do dự một chút mới hỏi:

- Có thể cho ta xem ngài đặt trận đồ ra sao?

Arnezeder không chút do dự xuất ra một phần ma pháp lục thư, Tiểu Ân ngưng thần đưa vào một chút tinh thần lực, chậm chậm nhắm mắt lại.

Nhất Hào đã sớm thức thời chiếu âm bản ma pháp trận đồ này lên máy tính của mình.

Tiểu Ân nhắm mắt ngồi yên trên mặt đất, Scar và Arnezeder cũng không quấy rầy hần, vì họ biết hần đang phân tích và cảm ngộ kết cấu truyền tống trận này.

Thực tế, khi Dohha nói, ngay cả khi vị hội trưởng ma pháp công hội thần bí kia cũng nói Tiểu Ân am hiểu dựng ma pháp trận đồ, tuy miệng họ không nói ra, nhưng trong lòng lại chưa chắc đã tin tưởng. Một người trẻ như thế, nếu đã tu luyện đến ma đạo sĩ, làm sao có khả năng phân tâm đi nghiên cứu ma pháp trận đồ rườm rà mà dù có bỏ ra tinh lực cả đời cũng chưa chắc đã có thể có thành tựu đó.

Cho nên khi Arnezeder nói trong tộc Nguyệt Tinh linh có nghiên cứu ma pháp trận đồ, cũng là có một tia ý tứ dạy dỗ.

Vô số ma pháp lộ tuyến ma pháp bay nhanh qua trong đầu Tiểu Ân, và Nhất Hào như một cái máy (thực chất là một cái máy) tổng hợp sửa sang lại, và đối chiếu với nguyên lý ma pháp trong thư viện trí nhớ của Nhất Hào, phân tích từng đường đi của mỗi bộ phận.

Nếu là trước khi đi vào vũ trụ, Nhất Hào sẽ rất khó đề xuất ý kiến gì với ma pháp truyền tống trận này. Nhưng sau khi Tiểu Ân nghiên cứu qua thượng cổ truyền tống trận vũ trụ, hần cũng đã có một vài lý giải mới đối với kết cấu rườm rà của truyền tống trận.

Đặc biệt, ở một vài nơi mấu chốt, tuy chỉ là thay đổi nhỏ bé, cũng tác dụng cũng đã một trời một vực.

Một giờ sau, Nhất Hào đã phân tích thấu triệt truyền tống trận đồ đó, trên cơ sở đó tiến hành cải tiến.

Trên thế giới này, ngoài máy tính siêu cấp cường đại Nhất Hào, chỉ sợ không có người thứ hai có thể chỉ trong một thời gian ngắn kia làm được việc này. Sau khi mở hai mắt, trên mặt Tiểu Ân lộ vẻ tươi cười, hai tay cầm ma pháp lục thư, tinh thần ý thức không ngừng cải biến trên đó.

Loại lục thư này là vật phẩm đặc chế, cũng chỉ có sử dụng lực lượng tinh thần của ma pháp sư mới có thể thay đổi nội dung trong đó.

Một lát sau, dựa theo đề nghị của Nhất Hào, Tiểu Ân sửa lại một chút trong ma pháp trận, cũng không tính là quá lớn.

Sau đó hắn cầm lục thư trả lại cho Arnezeder.

Scar và Arnezeder thăm kinh ngạc, Tiểu Ân mới nhìn qua một chút, không ngờ dám làm liều sửa chữa nội dung. Nghĩ đến điều này, bọn họ quả thực không tin nổi.

Sau khi tiếp nhận ma pháp lục thư từ tay hắn, Arnezeder ngưng tụ ý thức tinh thần trong đó, vẻ mặt của bà dần trở nên kinh ngạc, ngưng trọng, thậm chí còn rung động.

Nói thực, Tiểu Ân sửa cũng không nhiều, thậm chí còn không đến một phần mười.

Hơn nữa, nơi hắn sửa cũng không phải những nơi mấu chốt, trong đó, nơi thực sự mấu chốt, chẳng qua hắn chỉ sửa có một tí thôi.

Tuy nhiên, chính cái sửa một tí đấy đã khiến trong lòng Arnezeder nổi lên sóng gió động trời.

Bên cạnh lục thư, Tiểu Ân có lưu lại một ít văn tự giải thích vì sao phải sửa. Giải thích đó ngắn gọn dễ hiểu, không có gì rườm rà phức tạp, nhưng chính những giải thích đơn giản đó, có thể được ví như ngọn đèn soi sáng, chỉ ra một con đường mới.

Đây là một ma pháp truyền tống trận hoàn toàn bất đồng với tất cả ma pháp truyền tống trận truyền thống. Arnezeder còn mơ hồ nhớ, bà đã tìm thấy trong một số bản sách cổ một số giới thiệu tương tự, nhưng nội dung này đã bị tàn phá không được đầy đủ, lại cũng không thể có được một hệ thống hoàn thiện tương đối.

Nhưng trong sự sửa đổi của Tiểu Ân này, bà lại thấy được một hy vọng có thể bổ sung vào nội dung một số ma pháp trận đồ trong truyền thuyết.

Đương nhiên, trừ những sửa đổi ở trung tâm, khu vực bên ngoài được sửa đổi nhiều nhất.

Sau khi được Tiểu Ân rút gọn, cả ma pháp trận như thể được rút gọn một vòng.

Kết quả này, chỉ cần dải đất trung tâm cũng đủ phạm vi, khiến cho mười ba ma pháp trận phòng ngự Tiểu Ân nói cũng đủ chỗ.

Arnezeder không kìm nổi rung động trong lòng, yên lặng không nói gì, đưa lục thư trong tay cho Scar.

Vị cửu tinh trưởng lão ma pháp công hội này ngạc nhiên nhận lấy, sau khi Arnezeder nhìn qua ma pháp trận đồ được cải biến, không ngờ không có đánh giá gì, đây quả thật là bất ngờ lớn.

Quét tinh thần ý thức một vòng qua lục thư, Scar cũng mặt nhăn mày nhí, hắn cũng hơi hiểu vì sao Arnezeder có vẻ mặt như thế.

Vì sau sự cải biến của Tiểu Ân, ma pháp trận đồ đã hoàn toàn vượt qua phạm vi có thể lý giải của bọn họ.

Nếu ma pháp trận này của Tiểu Ân có thể kích phát thành công, như vậy thì đúng là trong tay Tiểu Ân hắn còn nắm giữ một hệ thống tri thức truyền tống vượt xa họ.

Nhưng nếu nói về tuổi của Tiểu Ân, điều đó căn bản không có khả năng.

Đừng nói là hắn không có khả năng tự mình sáng tạo, cho dù là muốn học ở đâu đó, thời gian học toàn bộ lý luận này, và trải nghiệm thực tiễn cũng không đủ!

Suy xét một lát, Scar cắn răng nói:

- Không được, ta không đồng ý cải biến lớn như vậy.

Tiểu Ân nao nao hỏi:

- Vì sao?

- Cải biến quá lớn, ta sợ tới lúc đó không thể kích phát thành công.

Hai mắt Tiểu Ân trắng dã. Lão già này, không ngờ không tin mình...

Hắn xòe hai tay nói:

- Scar các hạ, ta xin cam đoan với ngài, ma pháp trận này có thể vận hành thuận lợi.

Scar chần chờ một lúc, có lẽ vẫn đang dao động như con lắc. Đối với Scar thành thực lão luyện, cải biến lần này của Tiểu Ân thật sự rất mạo hiểm.

Tiểu Ân nhú mày, nhìn Arnezeder, nếu bà cũng nói lời phản đối thì khổ rồi.

Arnezeder trầm ngâm hồi lâu, sau cùng ngẩng đầu, nhìn Tiểu Ân, ánh mắt có thêm vẻ khó hiểu:

- Tiểu Ân, trong lộ tuyến ma pháp người sửa chữa, ta thấy có dấu vết của truyền tống trận thượng cổ. Người hãy nói cho ta biết người có gặp qua truyền tống trận của cổ nhân sao?

Hai mắt Scar chợt sáng lên, hần kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, ánh mắt cực kỳ phức tạp.

Truyền tống trận thượng cổ, theo như trong truyền thuyết và sách cổ, nghe nói có thể truyền tống ra ngoài đại lục, là một truyền tống trận siêu cấp hùng mạnh có thể tiến tới một nơi thần kỳ.

Vạn năm trước, sau khi chúng thần bỏ lại đại lục, các truyền tống trận truyền thuyết này cũng vì các nguyên nhân khác nhau mà dần dần biến mất.

Nhưng Arnezeder tuyệt đối không làm gì mà không có mục đích, cho nên Scar vội vàng nhìn chăm chăm Tiểu Ân, chỉ lo bỏ sót mất một tia phản ứng nhỏ của hắn.

Tiểu Ân do dự một chút mới nói:

- Không sai. Chẳng qua ta đã gặp qua truyền tống trận thượng cổ, hơn nữa còn học qua, thậm chí còn dùng qua.

Có tiếng hít không khí của hai vị cửu tinh ma đạo sĩ, nhưng bọn họ không chỉ là kinh ngạc và rung động, hơn nữa còn có sự hâm mộ thật lớn.

- Người đã từng dùng truyền tống trận thượng cổ?

Scar run run hỏi.

- Phải.

Tiểu Ân đáp không chút do dự.

- Người... đã đi qua nơi đó sao?

Scar do dự hỏi.

Tiểu Ân lắc đầu, đương nhiên hắn không thể nhận bừa, mỉm cười:

- Không có, ta chỉ sử dụng truyền tống trận thượng cổ để tiến hành truyền tống vượt qua đại lục thôi.

Nhìn Tiểu Ân có vẻ không muốn nói chuyện, tuy trong lòng Scar khó chịu như bị mèo cào, nhưng ngoài mặt vẫn giữ được bình tĩnh, có điều trong lòng lão cũng đang cực kỳ bất bình, thậm chí còn thầm nghĩ, nếu Tiểu Ân là một ma pháp sư bình thường thì tốt rồi, lão có thể bức cung bắt hắn làm theo ý mình.

Arnezeder lẳng lặng nhìn Tiểu Ân, rốt cuộc nói:

- Ta đồng ý với kế hoạch của Tiểu Ân.

Lúc này Scar cũng chỉ do dự một chút liền lập tức đồng ý, có lẽ trong tâm lão cũng muốn thử một chút trận pháp siêu cường có ẩn chứa bộ phận truyền tống trận thượng cổ đi.

Ngay một khắc đi tới trước đại lục của người da đen kia, Tiểu Ân cũng không nghĩ tới, không ngờ có ngày mình trở thành người chủ trì dựng ma pháp trận đồ.

Tuy nhiên, sau khi đánh lén Doha, hắn cũng đã quyết định, phải để cho ma pháp truyền tống trận hoàn thành thuận lợi.

Vì hần cũng không muốn để lại cái cớ cho người ta nói, nếu để cho những người đó nói, vì khuyết thiếu mất cường nhân đại lục phía Nam trợ giúp nên bọn họ mới thất bại, thì Tiểu Ân thực sự là không có mặt mũi gặp ai.

Trước khi dựng truyền tống trận, Tiểu Ân xuất mười ba khối đá lớn nhỏ không đồng nhất làm móng. Sau đó xuất ra thiết kế ma pháp trận đồ Nhất Hào thiết kế.

Khiến cho Scar và Arnezeder sau khi thấy được ma pháp trận đồ đó, sự tin tưởng đối với Tiểu Ân lại càng tăng thêm ba phần.

Vì trên trận đồ này, Tiểu Ân đã triển lộ ra một số trận pháp uy lực hùng mạnh học của Hắc Long Vương.

Trận pháp đó không chỉ có một chức năng phòng ngự mà là cả ba mặt phòng ngự, tấn công, ảo thuật.

Sau khi dựng được ma pháp trận ba trong một này, lập tức khiến cho người ta cảm thấy mới lạ. Đường nhiên, năng lực của liên hợp trận pháp phòng ngự được đề cao thật lớn, hơn xa bảy trận pháp phòng ngự của hai người Scar lúc trước.

Sau ba ngày ba người cố gắng, mười ba trận pháp được dựng hoàn thành.

Scar và Arnezeder cũng thử ném chút uy lực của trận pháp này, cũng không khỏi chắc chắn lấy làm lạ.

Loại trận pháp đơn giản này, bất kể ở đâu cũng có thể vượt xa hơn uy lực bọn họ có thể dự đoán. Trước mắt, xem ra, bọn họ có trận pháp này hiệp trợ, tương đương với việc tự nhiên hiện ra thêm một vị cứu tinh ma đạo sĩ bảo vệ.

Càng quan trọng hơn, trận pháp này là trận pháp tự tiêu hao, chỉ cần có thể bám trụ được trước sự tấn công của đối phương, cho dù bị phá hủy toàn bộ cũng không có gì đau lòng.

Quả thật, nhiệm vụ chính của bọn họ là có thể bảo vệ nơi này trong vòng một ngày để kích phát truyền tống trận, là thuận lợi hoàn thành.

Hoàn thành mười ba tiểu hình trận đồ, và sau khi thí nghiệm, hai người Scar đã không còn nữa điểm nghi ngờ năng lực của Tiểu Ân nữa.

Bọn họ có thể khẳng định, Tiểu Ân là có được trận đồ thượng cổ, cho nên mới có thể hiểu được trận pháp thần kỳ cũ kỹ đó. Nếu xét về trình độ trận pháp, hai bên đã không cùng cấp bậc, vậy hết thấy nghe theo Tiểu Ân phân phó mới là lựa chọn tốt nhất.

Bắt đầu ngày thứ ba, bọn họ cùng nhau dựng lên truyền tống trận cự ly siêu xa quan trọng nhất ở trung tâm thung lũng.

Trận pháp này tuy đã được Tiểu Ân sửa chữa và rút gọn, nhưng vẫn chiếm gần hết diện tích khe sâu, lại mất thêm ba ngày nữa mới hoàn công.

Tốc độ này, nếu để cho đám người Tiffani biết, chỉ sợ sẽ tức hộc máu tại chỗ.

Bọn họ để dựng một truyền tống trận cá nhân nhỏ cũng mất hơn mười năm, mà ba người Tiểu Ân không ngờ chỉ trong ba ngày đã có thể hoàn thành một truyền tống trận cự ly siêu xa cỡ trung. Sự chênh lệch quả thực không thể so sánh nổi.

Sau khi đặt ma pháp tài liệu cuối cùng để hoàn thành ma pháp trận đồ cuối cùng, thần sắc ba người Tiểu Ân lập tức ngưng trọng.

Vì họ biết, bước tiếp theo là bắt đầu kích phát trận đồ.

Một khi bọn họ dung nhập ma lực hoàn toàn vào ma pháp trận đồ, phóng thích toàn bộ năng lượng tinh thạch của trận đồ, toàn bộ truyền tống trận sẽ tự điều chỉnh hoàn thành, và điều chỉnh chức năng chọn vị trí, hơn nữa phải thử kết nối với ma pháp trận của ma pháp công hội nơi xa.

Quá trình này sẽ kéo dài suốt một ngày, trong lúc đó không thể bị quấy rầy, nếu bị người khác phá ngang, thì tất cả công sức lúc trước sẽ đổ ra sông đổ ra bể.

Ma pháp công hội từng vô số lần bí mật dựng truyền tống trận, nhưng lần nào cũng là “suýt nữa” mà về. Lúc này đây phái bốn ma đạo sĩ cùng đi, kỳ thật là cũng có ý được ăn cả ngã về không.

Sau khi liếc mắt một cái, Scar lấy ra một đạo cụ ma pháp kỳ lạ trong vật phẩm không gian, nhẹ nhàng đặt trên mặt đất, sử dụng ma lực dẫn dắt, đạo cụ lập tức tản ra ánh sáng vàng.

Một lúc sau, ánh sáng vàng trên đạo cụ chợt sáng lên một chút, sau đó hoàn toàn biến mất.

Scar khẽ gật đầu:

- Ta đã thông tri với công hội, bọn họ cũng nhận được tin tức. Chúng ta có thể bắt đầu.

Arnezeder lên tiếng:

- Tiểu Ân, bắt đầu đi.

Tiểu Ân cười ha hả, hai vị ma đạo sĩ bình thường tâm lý rất ổn định, nhưng trong giờ khắc này cũng có phần lo lắng không yên.

Thực ra, cho dù là không thành công, mấy người bọn họ muốn chạy trốn cũng không vấn đề gì. Chỉ có điều vài người cứ lảng lảng đến, nếu không thành công, chẳng những thanh danh đại tổn hao, hơn nữa, đại lục Hoàng Kim cũng tuyệt đối không dám dễ dàng phái chiến hạm ra.

Đây là liên quan đến đại kế của ma pháp công hội và bộ tộc Nguyệt Tinh linh, hai người bọn họ không khỏi khẩn trương.

Suy xét một chút, Tiểu Ân đi tới dải đất trung tâm, đầu tiên hẩn phóng ra ba ma pháp trận đồ phụ trợ.

Ba trận đồ này chỉ có một tác dụng, là ẩn nấp và ảo thuật.

Sau khi phóng thích, toàn bộ địa hình đều có biến hóa nghiêng trời lệch đất, bất cứ kẻ nào cũng đều khó có thể nhìn ra sơ hở trong một khoảng thời gian ngắn. Đương nhiên tất cả đều là hư ảo, không phải là biến đổi thật sự. Nếu muốn thay đổi địa hình thật sự, sợ là chỉ có thần linh mới có khả năng này.

Sau khi kích phát ba trận đồ, trên bầu trời khe sâu lập tức chỉ có một tấm kính sáng trong suốt.

Đám người Scar biết, từ trong khe sâu nhìn ra làm một tấm kính sáng trong suốt, nhưng nếu là ở ngoài nhìn xuống, không còn là kính sáng gì nữa, mà là một dãy núi thật lớn, che giấu toàn bộ khe sâu trong đó.

Đồng thời, một làn sương mù tràn ngập trong lòng thung lũng phía trên tòa truyền tống trận, đây là ma pháp ẩn giấu trong sương. Tuy đám người Tiểu Ân biết, nếu đối phương có thể phát hiện truyền tống trận khắp trên đại lục, thì thuật che lấp rất có thể không có hiệu quả, nhưng không thử một chút thì thật không yên tâm.

Đạo qua một vòng dọc qua khe sâu, Tiểu Ân theo thứ tự kích hoạt mười tòa ma pháp trận khác. Cả khe sâu lập tức giống như tường đồng vách sắt không gì phá nổi.

Ngay cả bản thân Tiểu Ân muốn phá hư ma pháp trận này, cũng tuyệt đối không thể làm được trong nhất thời, càng không phải nói còn có ba vị cửu tinh cao thủ đỉnh đỉnh trấn thủ.

Chuẩn bị xong xuôi tất cả, Tiểu Ân đi tới ma pháp trận, khẽ nói một câu:

- Cầu may mắn.

Sau đó, hẩn giờ tay hơi hướng về truyền tống trận.

Từ giữa tâm tòa truyền tống trận chiếm diện tích mấy trăm thước vuông lập tức bắt đầu sáng lên.

Điểm hào quang ấy dường như truyền ra xung quanh, dọc theo lộ tuyến một đoạn lại một đoạn sáng lên.

Trên tòa truyền tống trận này có hơn ngàn viên năng lượng tinh thạch, muốn kích phát thành công, ít nhất phải có được từ năm trăm viên trở lên phát huy tác dụng. Sau khi mỗi viên tinh thạch phát huy tác dụng đều đã kích phát được một bộ phận của trận đồ, cho đến khi toàn bộ được kích phát, hình thành một trận đồ siêu cấp lớn, kích phát thuộc tính không gian thông suốt thiên địa.

Với ma pháp trận chưa từng được kích phát trước đó, trong tâm bọn họ có lẽ vẫn còn một chút lo lắng.

Nhưng sau khi ma pháp trận được kích phát, ba người bọn họ trong nháy mắt bình tĩnh lại, nhìn nhau, chậm rãi ngồi xuống đất, lẳng lặng đợi.

Tới giờ khắc này, có thể bảo vệ một ngày hay không, cũng chỉ có làm hết sức.

Khí thể ma pháp trận ngày càng mạnh, ánh sáng rực rỡ kia dường như muốn phóng lên trời.

Nhưng khi hào quang đó rơi lên gặp tầng sương mỏng cũng bất ngờ dừng lại.

Tầng sương mù đó dường như có khả năng đặc biệt, không ngờ có thể phân giải hào quang tan rã.

Tuy hào quang ngày càng mạnh lên, nhưng thủy chung vẫn không thể đột phá được phong tỏa của tầng sương.

Ba người Tiểu Ân nhìn nửa mừng nửa lo. Nói thật, ngay cả bản thân Tiểu Ân trước đó cũng không từng ôm bao nhiêu hy vọng với trận đồ bí mật này. Nhưng tuyệt đối thật không ngờ, trận đồ được hy vọng thấp nhất này ngay từ đầu đã cho họ một ngạc nhiên vui mừng lớn.

Phần nổi của năng lực ma pháp trận đồ, năng lượng ma pháp khổng lồ dường như đang chuyển động, một tầng sương mù cuộn cuộn ào ào xuất hiện, bao phủ cả khe sâu, ngay cả ba người Tiểu Ân cũng bị chôn trong làn sương, giơ bàn tay không thấy năm ngón.

Nhưng ba người bọn họ không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, hận làn sương đó không thể nồng hơn gấp trăm lần mới tốt.

Nhưng nguyện vọng của bọn họ cũng không được thành. Hào quang của truyền tống trận không ngừng sáng thêm, đã khiến cho làn sương dần mỏng đi, mà tài liệu xây dựng ma pháp trận đồ lại dần dần ảm đạm.

Tài liệu đó vốn chỉ là một thứ bình thường, tuy có thể phát ra tác dụng tương ứng nhưng bất kể là uy lực trận đồ hay thời gian, đều tuyệt đối không thể so sánh với hàng cao cấp. Có thể duy trì tới bây giờ không sụp đổ đã là mừng lắm rồi.

Cuối cùng, một tiếng vỡ rất nhỏ, cả tài liệu dựng ma pháp trận đồ ầm ầm vỡ ra.

Tầng sương mù trong không trung lập tức tan thành mây khói, mà ánh hào quang kia giống như được sổ lồng nhanh chóng tỏa khắp đất trời.

Scar và Arnezeder hai người rõ ràng thấy được, không phải ma pháp trận đồ ầm ầm sụp đổ vì tài liệu bị tổn hại, mà là ma pháp trận sau khi chịu đựng quá khả năng, gần như trong nháy mắt, tất cả tài liệu ma pháp đều vỡ hoàn toàn trong nháy mắt.

Như vậy cho dù có muốn thu về những tài liệu này cũng không dùng được.

Tuy nhiên, bởi vậy cũng có thể chứng minh, tòa ma pháp trận này của Tiểu Ân được bố cục rất hợp lý, thiết kế rất tinh diệu.

Nếu như trong đó chỉ có một chút xiu xiu sai lầm, thì cả tòa ma pháp trận đã sớm vì tổn hại tài liệu mà rơi vào tai ương.

Vừa nghĩ đến đây, hai vị cửu tinh ma đạo sĩ đại biểu cho thế lực bất đồng đều nhìn Tiểu Ân thêm vài phần khâm phục. Thật không hiểu vì sao tuổi hắc nhỏ thế mà có thể nắm giữ được ma pháp trận tinh diệu như vậy.

Thực ra hắc thâm thở dài không ngừng.

Ma pháp trận đồ hắc lấy ra đều là kế thừa từ lão già Hắc Long Vương.

Lão long ấy đã có hơn mười vạn năm nghiên cứu ma pháp trận đồ, ma pháp trận đồ lão truyền lại cho hiển nhiên là tinh phẩm. Có thể làm được thế này tất nhiên không có gì lạ.

Nhưng ma pháp trận có tác dụng giống nhau, vì tài liệu khác nhau, hiệu quả phát huy được quả nhiên cũng khác nhau thật lớn.

Nếu trong tay Tiểu Ân có dư thừa tài liệu ma pháp cao cấp, hắc thậm chí còn nắm chắc có thể phát huy hiệu quả của ma pháp trận đồ này gấp hàng trăm lần. Nhưng vấn đề là ma pháp tài liệu cao cấp trên tinh

cầu này dường như đã hoàn toàn hết sạch. Trừ phi hẳn đến cửa hàng giao dịch trên vũ trụ mua, nếu không thì cũng đành không bột đổ gột nên hồ. Căn bản đừng nghĩ có thể có được đầy đủ hết.

Scan thử dài thật dài, ngàn vạn cảm khái:

- Tiểu Ân các hạ, ma pháp trận đồ ngài thiết kế thật sự rất giỏi. Không ngờ kiên trì suốt mấy giờ, nếu trước đó chúng ta đổi mười ba ma pháp trận đồ này đổi hết thành mười ba ma pháp trận ẩn nấp, có lẽ căn bản không cần động thủ cũng có thể chống đỡ qua ngày này.

Nghe xong, Tiểu Ân và Arnezeder nhìn nhau cười khở.

Kết quả này, trước đó, có ai đoán được đâu.

Khi khí tức ma pháp truyền ra ngoài lần thứ nhất, trong lòng mọi người lập tức có cảm ứng mơ hồ, hình như khí tức này đã bị ai đó phát hiện.

Loại sức mạnh này khiến cho bọn họ có cảm giác như biển lớn đại dương, căn bản là không biết được nông sâu của đối phương. Tuy nhiên cũng may loại sức mạnh này dường như có công năng dò xét mà không có khả năng phòng ngự và công kích. Nếu không ba người bọn họ căn bản là không cần đứng đợi ở đây mà nhanh nghĩ biện pháp chạy thoát thân đi thôi.

Vì đối diện với cỡ lực lượng này, bọn họ không có gì chắc chắn có thể chịu được một kích trí mạng.

Ba người trao đổi ánh mắt, không khỏi cảm thấy hoảng sợ.

Nếu nói, trước kia bọn họ thật sự còn có một tia hoài nghi không thể dựng thành công truyền tống ma pháp trận trên đại lục người da đen, thì giờ phút này coi như có thể tự mình hiểu.

Hóa ra trên đại lục người da đen, thật sự là có một loại lực lượng thần kỳ có thể giám sát toàn bộ đại lục.

Đến tột cùng thì đây là loại lực lượng gì? Thế nào lại có thể thần thông không thể tin nổi như thế?

Trong một thời gian ngắn, trong lòng bọn họ đều có nghi vấn, không biết đại lục người da đen có loại lực lượng này thủ hộ, có thể bị Hoàng Kim đại lục đánh bại không?

270. Chương 2: Thiêu Đốt Sinh Mệnh

Tiểu Ân do dự một chút, hỏi:

- Scar các hạ, đến tột cùng là ai đưa ra kế hoạch trăm vạn đại quân xâm lược? Ta xem hay là nên bỏ đi.

Scar cười khở:

- Tiểu Ân các hạ, kết quả thương nghị của chúng ta và mấy trưởng lão là mang theo một ít lực lượng các nước vùng duyên hải bắt ngờ đánh đại lục người da đen, chỉ cần có được thần tượng lập tức lui binh. Ừm, chỉ cần lực lượng của ma pháp công hội và các quý tộc này có thể rời đi là được.

Tiểu Ân âm thầm lắc đầu. Mấy người trong ma pháp công hội tính kế thật hay. Không ngờ đem quân đội các nước vùng duyên hải ra làm bia đỡ. Tuy nhiên, trong mắt những người này, sinh mạng những con người bình thường cũng giống như những con kiến.

Scar không chú ý đến sự bất mãn trong mắt Tiểu Ân, tiếp tục nói:

- Tuy nhiên, sau khi kế hoạch của chúng ta được nói với hội trưởng, lão nhân gia hạ lệnh, tổng động viên toàn bộ đại lục xâm lấn đại lục người da đen.

- Là lệnh của hội trưởng thần bí kia?

Scar trịnh trọng gật đầu, trên mặt hẳn cười cay đắng:

- Nếu không có mệnh lệnh của hội trưởng, làm sao có thể khiến cho cả ma pháp công hội không một câu oán hận đứng lên toàn bộ đâu.

Trong lòng Tiểu Ân kinh ngạc không hiểu, không thể tin được mệnh lệnh này lại là của lão hội trưởng thần bí chưa bao giờ thò đầu ra trước ma pháp công hội, hơn nữa, càng khiến cho người ta kinh ngạc hơn, là đối với ma pháp công hội, lời nói của lão đã trở thành nhất ngôn cửu đỉnh.

Chỉ cần lão nói một câu, con quái vật lớn ma pháp công hội này sẽ bắt kể hết thảy vì mục tiêu của lão.

Nhân vật như thế, xét trên khắp cả Hoàng Kim đại lục mà nói, thật sự là một kẻ rất đáng sợ.

Arnezeder nhìn ra xa xa, dường như dừng lại ở một nơi nào đó, tiếng nói của bà cũng hơi hư ảo và sâu xa:

- Bộ tộc Nguyệt Tinh linh chúng ta phụng ý chỉ của nữ thần bệ hạ, cái giá phải trả để được giữ nhánh thế giới thụ, cùng nhiều bộ tộc Tinh linh khác đạt thành hiệp nghị cùng nhau thảo phạt đại lục người da đen. Còn về vì sao phải làm như thế thì ngay cả Sara cũng không biết.

Ánh mắt Tiểu Ân lập tức trở nên cực kỳ cổ quái:

- Đây thực sự là ý chỉ của nữ thần Ánh Trăng?

- Phải.

Arnezeder cúi đầu, mặt mũi:

- Ý chỉ của nữ thần bệ hạ, không tiếc tất cả giá phải trả, bỏ đi tượng thần đen, thanh tẩy toàn bộ tín đồ ở đại lục màu đen, một cũng không trừ.

Nghe những lời này, Tiểu Ân cảm thấy lạnh lẽo, hần phát hiện, lời nói của Hắc Long Vương khi đó dường như cũng không phải có thể tin. Bởi vì hai vị thần bé nhỏ không đáng kể theo như lời lão nói, dường như lại là nguyên nhân chính cho cuộc chiến tranh của hai đại lục.

Thần linh này, tuyệt đối không đơn giản như vậy.

Chờ đợi là việc buồn chán nhất, nhưng lúc này tâm tình Tiểu Ân cũng rất phức tạp.

Hắn hy vọng gã hắc quỷ pháp sư kia vĩnh viễn không cần xuất hiện, để cho bọn họ có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ này. Nhưng đáy lòng hắn lại có một loại ý tưởng không thể nói ra.

Thậm chí hắn còn hy vọng, lúc này đây, nhiệm vụ thất bại hoàn toàn.

Bởi vì hắn không biết, một khi nhiệm vụ hoàn thành, sau khi phần lớn ma pháp sư của ma pháp công hội tới đại lục người da đen sẽ có những phản ứng dây chuyền đáng sợ gì xảy ra.

Một khi ổn định được vị trí lô cốt đầu tiên trên đại lục người da đen, thì chiến hạm to lớn từ Hoàng Kim đại lục có thể cuộn cuộn không ngừng đổ bộ đến.

Cuộc chiến tranh giữa hai đại lục khi đó đã chính thức bắt đầu, mà cái vai bọn họ đang sắm, chính là mở ra cái hộp Pandora, đưa giết chóc và chiến tranh đến với hai đại lục.

Vì ý chỉ của hội trưởng ma pháp công hội và nữ thần Ánh Trăng? Trận chiến này trong mắt Tiểu Ân là một trận chiến vô nghĩa! Không biết đến tột cùng có chính xác không?

Hắn không giống Scar, tràn ngập sùng bái hội trưởng ma pháp công hội, chỉ cần là lời nói của vị hội trưởng thần bí kia, không cần nghĩ ngợi chỉ cần hoàn toàn chấp nhận.

Hắn cũng không giống Arnezeder kia, có một trái tim thành kính điên cuồng với nữ thần Ánh Trăng. Vì ý chỉ của nữ thần, thậm chí bà con không ngần ngại dùng các nhánh của thế giới thụ liên lạc với đại bộ phận các bộ tộc tinh linh.

Ngay thời khắc này, lòng Tiểu Ân mịt mờ mê man.

Đến tột cùng hắn không thể hiểu vì sao vì trận chiến không rõ nguyên nhân này, tất cả mọi người đều điên cuồng.

Cũng không biết sau bao lâu, từ phương xa cuối cùng cũng truyền đến một đạo tinh thần dao động.

- Đến đây.

Scar nghiêm giọng

– Căn cứ kinh nghiệm trước kia, trong vòng hai tới năm giờ tới, ngũ quỷ pháp sư khẳng định sẽ xuất hiện. Hiện giờ đã qua sáu giờ, vận khí chúng ta coi như không tồi.

Tiểu Ân như người mới tỉnh từ trong mộng gật đầu.

Bởi vì có ma pháp trận ẩn nấp, bọn họ có thể kéo dài được hai giờ, mà hắc quỷ pháp sư đuổi tới đây, lại mất tới bốn giờ, vận khí của bọn họ quả thật không tồi.

Một hắc quỷ pháp sư tuổi còn trẻ xuất hiện trên quang kính của khe sâu, người này rõ ràng là một vật hy sinh, vì thực lực của hắn chỉ dừng lại ở Nhị tinh ma pháp sư. Là người đầu tiên tới đây phỏng chừng vì hắn gần nơi này nhất.

Ba người Tiểu Ân tự nhiên sẽ không để ý tới người kia. Một Nhị tinh ma pháp sư, chẳng sợ hắn toàn lực tiến công cũng đừng mơ tưởng đột phá nơi phòng ngự trận pháp này.

Qua quang kính có thể thấy người ma pháp sư da đen trẻ tuổi này có vẻ rất bối rối, rõ ràng hắn cảm ứng được ở nơi đây có khí tức ma pháp nồng đậm, nhưng vấn đề là hắn không thể tìm được phương vị chính xác. Cái này có vẻ có chút không tin nổi.

Nhìn hắn bay loạn trên trời như ruồi bò, ngay cả ba người Tiểu Ân cũng cảm thấy thương hại cho tình cảnh thê thảm vô cùng của hắn. Hiển nhiên rồi, người là một kẻ ngu ngốc dốt đặc cán mai về ma pháp trận đồ.

Nửa giờ sau, cùng với một vài khí tức từ phương xa đang lục tục truyền đến, thời gian trôi qua, các ma pháp sư da đen hội tụ về đây dường như càng lúc càng nhiều.

Tiểu Ân nhíu mày hỏi:

- Scar các hạ, bọn họ liên hệ bằng cách nào? Dường như sau khi ở một nơi xảy ra chuyện, các ma pháp sư xung quanh sẽ tự động tới.

Scar mờ mịt nói:

- Không biết, nghiên cứu của chúng ta về đại lực người da đen thật sự là quá ít.

Quả thật, trong mắt người Hoàng Kim đại lực, đại lực người da đen là đại diện cho sự ngu muội, đê tiện, thậm chí còn hung tàn và thô tục.

Không ai muốn đi nghiên cứu cái gì ở đám người còn chưa tiến hóa hết ấy, cho dù là ma pháp công hội, cũng không hứng thú với việc này.

Nếu lúc này không phải vì muốn xâm lược với quy mô lớn, bọn họ có lẽ vĩnh viễn cũng không đặt chân lên đại lục này.

Một đạo ma pháp hỏa cầu cự đại giáng xuống, nhưng cách quang kính mấy thước, đã có một vòng tròn bảo hộ hình vòm xuất hiện, bắn hỏa cầu này ra.

Khuôn mặt các ma pháp sư da đen trên trời đều ngưng trọng. Bọn họ mới phát hiện, thì ra trong này không ngờ có một trận pháp phòng ngự có vẻ phi thường lợi hại.

Bất chợt, một đạo khí tức ma pháp khá mạnh mẽ bay tới từ xa xa. Chỉ chốc lát sau, một người đàn ông trung niên vạm vỡ đã tới đây.

Căn cứ vào khí tức ma pháp trên người gã, hẳn là một vị đại ma pháp sư. Gã đến, một đám ma pháp sư bình thường có được chỗ dựa, một đám nói ra phát hiện của mình.

Người đàn ông trung niên kia do dự một lát, tay bắn ra một ma pháp tùy ý xuống dưới, kết quả tự nhiên có một cái lồng phòng ngự, khiến công kích của gã hóa thành vô dụng.

Nhíu mày, hiển nhiên gã cũng nhìn không ra bố trí của ma pháp trận đồ này đến tột cùng là như thế nào. Tuy nhiên, coi như là một kẻ thông minh, gã chia mọi người ra làm mấy khu vực phân biệt phóng ma pháp tới, cầu tiêu hao sạch sẽ năng lượng vòng bảo hộ ma pháp.

Thấy được hành động của bọn họ, trên mặt ba người Tiểu Ân đều có vẻ trào phúng.

Giờ bọn họ ở đây, đừng nói đến khả năng không nhiều lắm, nhưng số lượng năng lượng tinh thạch cũng tuyệt đối dư xài.

Chỉ cần những người này không đến mức một lần oanh sập cả ma pháp trận đồ, thì trong một ngày đừng nghĩ đến chuyện đột phá trận đồ phòng ngự này.

Số lượng các pháp sư người da đen không ngừng tăng lên, hơn nữa, càng về sau các ma pháp sư đẳng cấp cao cũng dần xuất hiện. Tuy trước mắt, cao cấp nhất là khoảng đại ma pháp sư lục tinh, nhưng việc ma đạo sĩ xuất hiện cũng là chuyện sớm muộn.

Mất thấy các ma pháp sư cũng đã gần trăm, hơn nữa cái lồng phòng ngự trên cao không chịu được ma pháp công kích liên tiếp điên cuồng, Tiểu Ân đứng lên, nói:

- Ta đi ra ngoài chơi một chút.

Hai người Scar khẽ gật đầu, đương nhiên hai lão nhân gia họ có thể hiểu được ý tứ của hắn.

Tuy lúc này ma pháp trận phòng ngự chưa đến nỗi tới cực hạn, nhưng lúc này đi ra ngoài lại có thể che giấu được cái lồng phòng ngự đã sắp không kiên trì được nữa. Chỉ cần khiến các ma pháp sư da đen đó đánh giá sai năng lực của vòng bảo vệ, bọn họ còn có đường sống quay về thật lớn.

Tiểu Ân tuy trẻ tuổi nhưng làm việc đã khá cay độc, khiến cho hai người bọn họ cảm thấy thật yên tâm. Liên thủ với người như vậy quả thực rất thoải mái.

Thân hình khẽ động, Tiểu Ân đã xuyên qua quang kính, như đạn pháo lao lên cùng với tiếng gào lớn.

Đám ma pháp sư cu li bên ngoài bị tiếng gào này làm cho giật mình, không hẹn mà cùng dừng phóng ma pháp, một đám quay đầu nhìn lại, ánh mắt cũng mang theo sự kinh hãi.

Tiểu Ân nhìn bọn họ, khóe môi nhếch lên một cái cười lạnh khinh thường, khí tức cường đại trên người hắn dần dần tỏa ra.

Loại khí tức này cũng không phải bộc phát, mà chỉ ngưng tụ rồi phóng ra một chút một như lược éch.

Khiến cho các pháp sư da đen này vừa nghĩ thực lực của hắn chỉ đến thế là cùng, lại đột nhiên thấy khí tức quanh hắn tự nhiên lại không ngừng đề cao. Cứ như một ngọn núi ẩn giấu trong mây, bọn họ vừa mới thấy được một chút, nghĩ rằng đỉnh núi là đây, tầng mây lại đột nhiên tiêu tan, lại lộ ra ngọn núi cao hơn rất nhiều.

Phóng khí thể thông thả như thế này tuy không thể lấy được hiệu quả dọa người ngay lập tức, nhưng đối với tuyệt đại đa số ma pháp sư bậc thấp, cảm giác lại càng khó khăn hơn đột nhiên đối mặt với ma đạo sĩ.

Một lát sau, khi Tiểu Ân dừng phóng năng lực ở cảnh giới Thất tinh ma đạo sĩ, toàn bộ gần trăm tên ma pháp sư giữa không trung đã nơm nớp lo sợ. Cho dù là hai vị lục tinh đại ma pháp sư cao nhất kia cũng không dám khiêu khích Tiểu Ân.

Quả thật, cấp bậc ma pháp thể hiện thực lực chênh lệch. Các pháp sư người da đen tuy rất đông nhưng muốn quyết chiến với một ma đạo sĩ, không nghi ngờ là người si nói mộng.

Có lẽ, khi số lượng của họ nhiều gấp bội lần hiện giờ coi như có đủ dũng khí chiến một trận với ma đạo sĩ. Nhưng lúc này, chỉ cần nhìn những thân thể đang phát run lên kia cũng biết, dũng khí của họ đã hết, chưa bao giờ sợ hãi đến thế.

Tiểu Ân cũng không hạ sát thủ. Có lẽ, đối với hắn mà nói, muốn giết những người này không khó, nhưng hắn không muốn làm một đồ tể.

Hơn nữa, từ nơi sâu kín nhất trong đáy lòng hắn, thật ra từ trong đáy lòng hắn cũng đã có tâm bài xích kế hoạch này, cho nên hắn tận lực khống chế tình hình, tận lực không để cho tay mình dính máu tanh. Tránh cho ngày sau muốn rút tay ra cũng không được.

Khí thể hùng mạnh đè lên mỗi người pháp sư da đen. Dường như bọn họ bị những đoàn áp lực vô hình bao vây, không chỉ tìm đập nhanh hơn, thậm chí trong đáy lòng cũng trào dâng một cảm giác tuyệt vọng.

Đột nhiên Tiểu Ân thu lại khí thế ấy, khí tức quanh hắn khi áp khi phóng, âm thanh như sấm sét nổ vang dội khắp không gian.

- Cút!

Gần như theo bản năng, đại đa số các pháp sư da đen đều run run, không cần nghĩ ngợi, bị Tiểu Ân đuổi đã quay đầu chạy thật xa không ngoái lại.

Trong lòng bọn họ lúc này chỉ còn lại một tiếng cuối cùng của Tiểu Ân:

- Cút!

Cho tới khi một thân ma lực của họ tiêu hao gần hết mới có thể dừng lại. Không nói về sau này chuyện này sẽ lưu lại ấn tượng không thể xóa nhòa như một chương ngại vật cản trở họ tiếp tục đề cao thực lực. Cho dù là có khôi phục được ma lực rồi, trong một ngày cũng dừng mơ tưởng lại một lần nữa tham chiến.

Chỉ mất chút công phu ngăn ngừa, gần như một trăm pháp sư da đen chỉ còn lại mười người.

Nhưng mười người này tuyệt đối là tinh anh, trừ năm đại ma pháp sư không ngờ còn có bốn gã Nhị, Tam tinh ma pháp sư, mà trong đó, đáng chú ý nhất là một Nhất tinh ma pháp sư da đen trẻ tuổi.

Ánh mắt Tiểu Ân lướt qua bọn họ, trong lòng đã rõ.

Năm đại ma pháp sư kia có thể ngăn cản sự công kích của sóng ma pháp, thực ra cũng là điều không ngờ. Nhưng còn năm ma pháp sư trẻ tuổi này mới thật đáng khen. Bọn họ đều là những ma pháp sư nổi bật, có niềm tin kiên cường và tinh thần bất khuất. Sau này tiền đồ khẳng định sẽ không giới hạn.

Đặc biệt là ma pháp sư da đen có ma lực dao động thấp kém dường như vừa mới tiến giai thành Nhất tinh ma pháp sư được một năm, có được ý chí phẩm chất kiên định như thế đủ để khiến cho phần lớn người xấu hổ.

Từ trong ánh mắt kiên định của hắn, Tiểu Ân thậm chí còn có một dự cảm, nếu tiếp tục cho pháp sư trẻ tuổi này thời gian để phát triển, đến cuối cùng khẳng định cũng có thể trở thành nhân vật cường đại cấp bậc Cửu tinh. Thậm chí có thể đột phá cực hạn trở thành ngàn năm truyền kỳ cũng không phải là không thể.

Thở dài thật sâu, nơi nào cũng đều có thiên tài, ngay cả đại lục da đen cũng không ngoại lệ.

Đột nhiên, mười cột ánh sáng chói lòa bung ra từ dưới mặt ngọn núi.

Mười cột sáng bất ngờ này giống như tia laser, mang theo hương vị tử vong nồng đậm.

Năm đại ma pháp sư kia phản ứng rất nhanh, gần như cùng một lúc khi bên kia phát ra, đã mở ma pháp vòng bảo hộ. Từ động tác thuần thục này, có thể thấy phản ứng của bọn họ không kém hơn chiến tranh pháp sư trên Hoàng Kim đại lục chút nào.

Còn năm pháp sư da đen từ Nhất tới Tam tinh kia không được may mắn như thế.

Tuy bọn họ phản ứng cũng rất nhanh, nhưng so với năm vị tiền bối rõ ràng còn kém một bậc.

Chỉ có vị Nhất tinh ma pháp sư trẻ tuổi nhất kia dường như có một giác quan trời sinh, cho nên mới có thể chỉ trong nháy mắt cột sáng xuất hiện đã né ra ngoài. Còn lại bốn người tuy cũng có hành động như thế, nhưng rõ ràng còn chậm một bước.

Bốn tiếng kêu thê lương thảm thiết vang khắp không trung. Sau đó bốn người này đã trở thành thi thể không còn sinh mạng, từ trên cao rơi thẳng xuống.

Ánh mắt Tiểu Ân gắt gao bám theo gã Nhất tinh ma pháp sư trẻ tuổi nhất kia. Trong nháy mắt này, hắn rõ ràng thấy được khuôn mặt gã có sự chấn động, oán độc và giống như thù hận sâu đậm.

Tiểu Ân nhẹ nhàng hít thật sâu, giơ tay chỉ, một tia quang điện chợt phát ra đánh vào gã Nhất tinh ma pháp sư may mắn trốn thoát.

Gã Nhất tinh ma pháp sư trẻ tuổi có tương lai vô hạn thậm chí còn không kịp hự một tiếng, hai mắt nhắm vĩnh viễn rơi xuống bên cạnh bốn đồng tộc.

Tuy không biết đến tột cùng là người nào dưới kia kích phát cột sáng năng lượng, nhưng Tiểu Ân biết dụng ý của họ.

Các ma pháp sư vừa rồi có thể ở lại khẳng định là trụ cột tương lai của pháp sư da đen. Người như vậy, tốt nhất là gặp một giết một, nếu không, chờ tới khi họ trưởng thành sẽ đến lượt chính mình xui xẻo.

Còn nhóm những kẻ bị Tiểu Ân dọa chạy mất, bọn họ cũng không có hứng đuổi giết, vì họ có thể khẳng định, những người này đã cạn dũng khí, không đủ khiến cho mình sợ hãi.

Tuy Tiểu Ân cũng không muốn đại khai sát giới, nhưng nếu gặp nhân vật có tiềm lực vô hạn như vậy, hẳn cũng tuyệt đối sẽ không nương tay. Vấn đề mấu chốt này hẳn hiểu. Dù sao hẳn cũng là một ma pháp sư đến từ Hoàng Kim đại lục.

Một gầm rú phần nộ của một hắc quỷ đại ma pháp sư, rất hiển nhiên, người này có vài quan hệ thân thiết nào đó với gã ma pháp sư trẻ tuổi kia.

Ma pháp sư có mái tóc đã điểm hoa râm kia là một ma pháp sư cấp Ngũ tinh đại ma pháp sư, ông ta cảm hận nhìn Tiểu Ân chằm chằm. Nếu ánh mắt có thể giết người thì Tiểu Ân đã bị lãng trì.

Mặt ông ta vốn đã đen, giờ lại là đen pha hồng, con ngươi hung bạo muốn lọt khỏi tròng mắt, lông mày lông mi dựng thẳng đứng như thể muốn ăn tươi Tiểu Ân.

Bất kể là ai đủ can đảm thưởng thức biểu tình này của hắn, chỉ sợ đến tối ngủ sẽ mơ thấy ác mộng.

Thoáng nhìn theo hướng ma pháp sư vừa rơi xuống, ông ta lại ngẩng đầu lên, dường như trong nháy mắt trở nên già nua đi nhiều. Trên khuôn mặt nhăn nheo như vỏ cây khô sâu và đen. Ngoài hai con mắt tràn ngập cừu hận thấu xương, dường như không còn có lưu luyến gì với cuộc sống nữa.

Đột nhiên, từ trên người lão ma pháp sư ấy cháy lên một ngọn lửa màu xanh da trời.

Ngay một khắc khi ngọn lửa này xuất hiện, bất kể là Tiểu Ân hay pháp sư da đen còn lại đều sửng sốt vô cùng.

Gần như trong chốc lát, mấy đại ma pháp sư da đen còn lại đều bay ra xa. Bọn họ có thể kiên cường trụ vững dưới sóng ma pháp của Tiểu Ân nhưng lại lùi bước trước ma pháp vong mệnh của đồng đội.

Nhìn những bóng dáng đang chạy xa khỏi mình, trong ánh mắt lão ma pháp sư có vài phần khinh miệt và thương cảm. Nhưng khi vừa quay đầu lại, ánh mắt đột nhiên thay đổi. Đó là một sự điên cuồng liêu lĩnh, ánh mắt điên cuồng ấy dường như có thể đốt cháy tất cả những gì trước mặt.

- Tiểu Ân các hạ, cẩn thận. Đây là đốt cháy sinh mạng. Hắn đã quyết tâm đồng quy vu tận.

Tiếng Scar từ dưới mặt đất truyền lên, mang theo sự ngưng trọng và khâm phục.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, đương nhiên hắn biết ma pháp vong mệnh nổi danh ở thế giới ma pháp này.

Thú nhân tât mẫn có một loại thuốc nước có thể kích pháp sinh mạng lực (sức mạnh sinh mạng), nhưng loại thuốc nước này so với ma pháp kia chẳng là cái gì.

Thiếu đốt sinh mạng là thiếu đốt hoàn toàn ma lực, sinh mạng lực của mình, thậm chí ngay cả linh hồn, là một pháp thuật đồng quy vu tận cấm kỵ.

Nếu là pháp thuật bị cấm hiển nhiên có uy lực cường đại không gì sánh kịp. Ngọn lửa màu xanh trên người ông ta được xưng là có thể đốt cháy hết mọi thứ trên đời, chỉ cần bị tới gần, cho dù là ma đạo sĩ cũng mất mạng không sai.

Tuy nhiên, loại pháp thuật này cũng không phải bất cứ kẻ nào cũng có thể thi triển. Muốn thi triển ma pháp này, đầu tiên phải đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư, sau đó phải có ý chí và quyết tâm mãnh liệt không gì sánh được.

Một khi đã đốt lên ma pháp này, không còn có đường thu lại. Hơn nữa, sau khi đốt lên, lập tức lực lượng linh hồn cũng sẽ bị tiêu hao hầu như không còn. Cũng tức là, người này sẽ thực sự tiêu tan khỏi thế giới này, ngay cả cơ hội luân hồi cũng hoàn toàn tan biến.

Hơn nữa, sau khi đốt lên được ma pháp này, người đó sẽ phải chịu đựng cảm giác thống khổ bị ngọn lửa mãnh liệt thiêu cháy.

Không chỉ có thân thể bị đốt cháy, ngay cả linh hồn cũng phải chịu đựng thống khổ vô cùng khi bị lửa địa ngục đốt cháy.

Đối với người bình thường mà nói, một khi phát động ma pháp này, lập tức sẽ không thể chịu được sự tra tấn thống khổ mãnh liệt của nó mà mất đi thần trí, trở thành một tên ác ma.

Đồng đội của vị ma pháp sư già này vừa thấy ông ta phát động ma pháp này đã lập tức chạy trốn, chính là vì sợ ông ta chịu đựng không nổi thống khổ này mà đánh mất thần trí, đánh luôn cả họ, nên mới quay lưng bỏ chạy còn nhanh hơn thỏ.

Nhìn lão nhân vẻ mặt cao ngạo mà trong ánh mắt lại tràn đầy thanh tĩnh này, trong lòng Tiểu Ân cũng dâng lên một sự khâm phục.

Nếu là mình, chỉ sợ chính mình cũng sẽ không chịu nổi thống khổ tới mức này mà buông bỏ thần trí.

Nhưng vị lão nhân này lại kiên trì chiến đấu, bởi vì nỗi đau trong lòng ông ta còn lớn hơn nhiều nỗi khổ của linh hồn.

Rú lên một tiếng, ông ta lao tới, nhìn hai tay ông ta giang rộng, rõ ràng là đã ôm một quyết định đồng quy vu tận.

Chỉ có điều Tiểu Ân cũng không muốn phối hợp với ý tưởng đó. Trong nháy mắt hấn phóng ra năm ma pháp, nhưng tất cả ma pháp nguyên tố sau khi tiếp xúc với ngọn lửa màu lam trên mình ông ta đều biến mất không còn, thậm chí còn biến thành nhiên liệu, khiến ngọn lửa còn mạnh hơn vài phần.

Sắc mặt hơi đổi, lúc này Tiểu Ân mới cảm nhận được sự đáng sợ của ngọn lửa này.

Khi một người đã quyết định từ bỏ cả tính mạng của mình, tự nhiên có thể bộc phát ra được sức mạnh cường đại bình thường không thể lường được. Huống chi người này thân là Ngũ tinh đại ma pháp sư, nên sức mạnh bùng phát lại càng mạnh hơn.

Nguyên tố năng lượng quanh người Tiểu Ân nháy mắt đều dâng lên, trong lúc một áp một phóng đó sinh ra đại lượng năng lượng, giúp cho hấn có thể bắn ra xa trong nháy mắt.

Vị lão nhân kia tuy đã xuyên qua tàn ảnh của Tiểu Ân, nên cũng không khiến hấn thương tổn thực sự gì.

Ngay giờ phút này, từ phương xa truyền đến một cỗ năng lượng ma pháp dao động. Cảm ứng được năng lượng dao động tới mức này, đám người Tiểu Ân thầm rung mình.

Ma đạo sĩ đứng đầu đại lục da đen cuối cùng đã xuất hiện.

Một hắc ma đạo sĩ râu quai nón, mặt vàng vàng (BTV - da đen mà lại mặt vàng, lão Bạch Hạc tả kiểu gì thế nhỉ???), dung mạo thường thường xuất hiện.

Nháy mắt vừa xuất hiện đã bị một cảnh tượng trước mắt dọa cho ngây người.

Là ma đạo sĩ đầu tiên đuổi đến đây, theo lý mà nói, hấn ông ta có thể thấy được một đám người vây đánh một truyền tông trận mới đúng. Nhưng những gì trước mắt lại là lão nhân trong một ngọn lửa màu lam nguy hiểm đang liều mạng đuổi theo một pháp sư trẻ tuổi của đại lục khác.

Chỉ có điều gã pháp sư trẻ tuổi ở đại lục khác ấy, khí tức ma pháp trên thân hấn tuyệt đối không kém, thậm chí còn không dưới mình.

Mà càng ghen hợm trân trối hơn, là, đảo mắt nhìn quanh, đừng nói là ma pháp truyền tông trận, ngay cả một nơi bày trận cũng không thấy. Nếu không phải có thể cảm ứng rõ ràng được năng lượng dao động đặc biệt của truyền tông trận siêu cấp chưa được kích hoạt kia ở đây, hấn ông ta đã có điểm hoài nghi không biết có phải mình tìm nhầm đường không nữa.

Ánh mắt ngưng lại, khuôn mặt đen chột đại biến, vì cuối cùng ông ta cũng nhận ra lai lịch của lão nhân giữa ngọn lửa màu lam kia, cũng hiểu vì sao gã pháp sư dị đại lục trẻ tuổi kia lại phải kiêng kỵ vị lão nhân này đến vậy.

Ánh mắt lập tức biến hóa cực kỳ tinh tế, thế nào ông ta cũng nghĩ không ra vì sao lão nhân này phải xuất ra ma pháp thiêu đốt sinh mạng. Hơn nữa nhìn dáng vẻ đó dường như ông ta vẫn duy trì được thần trí, chưa bị phát điên.

Tuy rằng thế, nhưng ma đạo sĩ da đen này cũng như lâm đại địch, căn bản là không dám đến gần một mảy may.

Con mắt khe chuyển, đột nhiên ông ta kêu khẽ vài câu.

Lão nhân ma pháp sư kia lập tức dừng đuổi theo Tiểu Ân, oán hận nhìn hắn một cái, rồi phóng xuống dưới chân núi.

Sắc mặt Tiểu Ân khe biến, ngọn núi này là ngọn núi giả. Tuy có thể chống lại được công kích của ma pháp lực lượng cường đại, nhưng đối với ngọn lửa lam thiêu đốt linh hồn này chưa chắc đã có thể trụ được.

Tâm niệm khe động, Tiểu Ân lập tức hiểu, hết thảy là do ma đạo sĩ mới tới kia.

Hừ lạnh một tiếng, hắn vung tay lên, một luồng ma pháp năng lượng lập tức bùng lên ngay trước mặt. Loại năng lượng như có như không này nháy mắt đánh vào ngọn lửa mãnh liệt màu lam bao trùm lão nhân.

Dưới sự thiêu đốt năng lượng sinh mạng, có lẽ trừ năng lượng ma pháp cấp cấm chú, ma pháp nguyên tố gì khác cũng không thể chịu đựng được dưới ngọn lửa màu lam của sự tuyệt vọng kia.

Nhưng, lúc này Tiểu Ân kích phát ma pháp năng lượng cũng không tiếp xúc với ngọn lửa xanh này, chẳng qua nó chỉ tạo thành một vòng tròn ma pháp cực lớn xung quanh lão nhân này thôi.

Động tác lão nhân kia lập tức dừng lại một chút. Dường như hơi do dự, ông ta chậm rãi ngẩng đầu lên, ánh mắt tràn ngập tuyệt vọng và thống khổ gắt gao nhìn vị ma đạo sĩ da đen kia.

Cảm nhận được phần oán độc ẩn chứa trong đó, vị ma đạo sĩ ấy thầm giật mình, mơ hồ có một cảm giác không quá diệu.

Quả nhiên, không chờ ông ta kịp có phản ứng xem ở đây đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, lão nhân này đột nhiên tăng tốc phóng thẳng tới.

Ma đạo sĩ kia hoảng sợ bay vội vàng như chạy trốn, nhưng bất kể né tránh thế này, lão ma pháp sư cũng đã rất chính xác nhắm hắn, chết cũng không chịu dừng lại một chút.

Vị ma đạo sĩ da đen này miệng oa oa kêu loạn, dường như đã hiểu được cái gì, ma pháp trong tay không ngừng kích hoạt, nhưng trừ việc khiến cho ngọn lửa màu lam mạnh hơn một chút cũng không có tác dụng gì.

Ánh mắt Tiểu Ân lạnh như băng, thân hình hơi lay động xuất hiện trên đường bay của hắc quỷ ma đạo sĩ. Từng đạo Tử Vong Xạ Tuyền từ tay hắn kích phát ra, bay tới hắc quỷ ma đạo sĩ.

Ma pháp cấp bảy Tử Vong Xạ Tuyền, đối với ma đạo sĩ mà nói, không hề là pháp thuật trí mạng, nhưng khi muốn quấy nhiễu kẻ thù, lại có thể có tác dụng lớn không ngờ.

Hắc quỷ ma đạo sĩ kia gầm lên một tiếng, ở đằng sau là lão nhân bám đuổi sát theo sau như cái đuôi, buộc phải phát ra tiềm lực hùng mạnh.

Vô số vòng năng lượng dao động dập dờn trên người hắn, ngay cả giữa hư không cũng có thể thấy được từng vòng mở rộng dần ra. Tử Vong Xạ Tuyền do Tiểu Ân phóng ra bị vòng năng lượng đó hút văng ra. Không ngờ một tia nhỏ năng lượng cũng không rút trên người hắn.

Nhưng, ngay khi ma đạo sĩ này thoát được vòng vây ma pháp cấp bảy của Tiểu Ân, đột nhiên, nguyên tố ma pháp quanh thân hắn chợt đông cứng lại.

Một cỗ năng lượng giam cầm cường đại trói chặt thân thể hắn lại.

Lúc này vừa lúc vòng năng lượng tan hết. Đối với năng lượng giam cầm bất thành linh này, ngay lập tức lúc đó, không nghĩ ngờ không có cách gì thoát được.

271. Chương 3: Người Được Thần Lựa Chọn

- Ma pháp không gian!

Sau đó mắt thấy được khuôn mặt đầy dữ tợn thống khổ của lão ma pháp sư mang theo ngọn lửa màu lam nguy hiểm và một đôi ánh mắt đầy khoái ý ôm lấy hắn.

Cái miệng há to nhe cả những cái răng nanh nhọn dài oán hận cắn phập xuống. Từ tiếng nhấm nuốt ngọt ngào kia có thể tưởng tượng hận ý trong lòng vị lão nhân ma pháp sư này lớn đến mức nào.

Ma đạo sĩ da đen kia kêu to một tiếng đau đớn từ tận trong gan ruột, tiếng kêu đau đớn đến tận cùng của sự tê lương khiến cho Tiểu Ân cũng hơi chấn động.

Sau đó, toàn thân ma đạo sĩ da đen hóa thành một làn khói đen tiêu tan trong hư không, không chút dấu vết.

Thần tình điên cuồng của lão nhân kia nhanh chóng hồi phục, ánh mắt tỏa ra ý cười thỏa mãn. Dường như là sự vui mừng sau khi báo được đại cừu. Ngọn lửa màu lam quanh mình ông ta nháy mắt trở nên dữ dội kịch liệt, sau vài tiếng thở, chợt rực sáng ngời, sau đó hoàn toàn biến mất.

Vị lão nhân này cũng giống như ma đạo sĩ da đen kia, đều hóa thành một làn khói đen, trong làn gió nhẹ hiu hiu chậm rãi tiêu tan không thấy chút vết tích nào nữa.

Tiểu Ân lẳng lặng nhìn hết thấy, trong lòng hắn nhớ lại lão nhân kia, cuối cùng như trút được gánh nặng.

Tuy là chủng tộc bất đồng, lại là kẻ địch, nhưng điều này không cản lại kính ý của hắn đối với lão nhân ấy. Tiểu Ân cúi đầu nhìn xuống thi thể của pháp sư trẻ tuổi, trong lòng lại có thêm một tia âm đạm.

Nếu một ngày kia, chính mình cũng bỏ mạng như hắn, thì có thể có người nào đó giống như lão nhân kia? Liệu linh cả tính mạng vì mình báo thù hay không?

Khẽ thở dài, Tiểu Ân thì lễ thật sâu giữa hư không, đây là kính ý từ đáy lòng hắn đối với lão nhân kia.

Có bóng người chợt lóe, Scar đã xuất hiện bên người hắn, vị Cửu tinh ma đạo sĩ này kinh ngạc nhìn bốn phía hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, làm sao ngài làm được?

Tiểu Ân nghiêm túc trả lời:

- Không có gì, chỉ là một ma pháp ảo thuật mà thôi.

- Ảo thuật?

Scar trầm tư một lát, giật mình:

- Ta hiểu rồi. Ngài thật thông minh.

Ảo thuật của Tiểu Ân cũng không trực tiếp gây tác dụng lên lão nhân kia, mà là phóng thích quanh ông ta, khiến những gì ông ta nhìn thấy hết thấy đều có thay đổi ngất trời.

Nếu là trước kia, Scar chưa chắc đã nghĩ tới cách này, nhưng khi trên đường tiến vào đại lục người da đen, lão đã bị một ảo ảnh ma thú hải dương ám ảnh suốt mười ngày, đối với phương pháp này đã có trải nghiệm khắc cốt ghi tâm, cho nên cũng tự nhiên mà rất nhanh nghĩ ra điểm mấu chốt ở đó.

Tiểu Ân đảo mắt nhìn bốn phía:

- Arnezeder các hạ đâu?

- Bà ấy phụ trách khống chế tất cả ma pháp trận công kích phía dưới nên không rảnh đi lên.

Lòng Tiểu Ân khẽ động:

- Mười cột sáng vừa rồi là bà ta phát ra?

- Phải.

Scar thuận miệng trả lời

– mấy pháp sư trẻ tuổi kia đều là người xuất sắc của đối phương, bất kể thế nào cũng không thể tha. Nếu không sau này khẳng định sẽ trở thành phiền toái cho chúng ta.

Tiểu Ân cười khỏ. Hóa ra khi Arnezeder đối mặt với kẻ thù cũng là một người thủ đoạn độc ác.

Thấy Thái dương đã dần trôi về phía tây, Tiểu Ân thở dài:

- Đã qua được nửa ngày rồi. Còn mười hai tiếng cuối cùng.

Scar chậm rãi gật đầu:

- Đúng vậy, chỉ còn mười hai giờ. Chỉ cần Thái dương sáng sớm ngày mai xuất hiện là khi ma pháp truyền tống trận công kích thành công.

Tiểu Ân nhìn ra xa xa, một lần nữa cười gượng:

- Mười hai giờ này rất khó chống đỡ đấy.

Ánh mắt Scar cũng nhìn về hướng đó, lão nắm hai tay, lấy ra một ma pháp trường kiếm cổ xưa tản ra hàn khí:

- Tiểu Ân các hạ, vòng này giao cho ta đi.

Ba người thay phiên nhau lên đối phó, đây đã là thỏa thuận thống nhất từ trước đó. Tiểu Ân cũng không cạy mạnh, tiến nhập thẳng vào bên trong vòng bảo hộ, đi tới bên cạnh Arnezeder.

Tuy vừa rồi Tiểu Ân không thi triển qua năng lực vượt qua Thất tinh ma đạo sĩ, nhưng ma pháp hấn vận dụng, phóng thích, việc nắm bắt thời cơ chính xác tinh chuẩn đã gần đạt tới cảnh giới tinh tế, khiến hai người Scar rất tán thưởng.

Không chỉ có sử dụng ảo thuật thi triển quanh lão nhân thi triển thiêu đốt sinh mạng ma pháp, hơn nữa còn lợi dụng ông ta đuổi theo và khiến cho ma đạo sĩ kia nhất thời sơ sẩy, khiến hấn lâm vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan, cuối cùng, cùng với lão ma pháp sư đồng quy vu tận.

Một loạt thủ đoạn vận dụng ma pháp này đều khiến cho hai người Scar tấm tắc khen ly kỳ.

Nếu không phải dưới tình huống phóng thích kết giới, ngay cả khi hai người bọn họ đặt tay lên ngực tự hỏi, cũng không nhất định có thể tiến hành xuất sắc như thế. Cho nên đánh giá của họ về Tiểu Ân lại một lần nữa cao thêm một bậc.

Lúc này, thấy Tiểu Ân, Arnezeder vẫn tươi cười như trước, nhưng dáng vẻ cũng có sự chuyển biến rất nhỏ, ngược lại lại khiến cho hấn cảm thấy hơi không quen.

Tuy nhiên lúc này tâm tình Tiểu Ân cũng rất xúc động, vị ma pháp sư già kia đã để lại ảnh hưởng quá sâu sắc cho hấn.

Đối với số tuổi cộng cả kiếp trước kiếp này còn không bằng số lẻ của Scar và Arnezeder, tình thế này cũng rất ít trải qua.

Mơ hồ dường như cảm thấy được năng lượng hùng mạnh dao động bên trên, Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn lên, ma đạo sĩ Scar đã động thủ với người mới tới.

Tuy nhiên, đối thủ của lão cũng không phải người, mà là hai vị ma đạo sĩ.

Tiểu Ân cảm ứng một chút cường độ năng lực chiến tranh của họ, lập tức yên tâm.

Hai ma đạo sĩ này, một là Thất tinh, một là Bát tinh, tuy có thể nói là một nhóm cực kỳ mạnh, nhưng đối với Scar thì không vấn đề gì.

Nếu không phải Scar không muốn hiển lộ thực lực quá sớm, từ đầu tới cuối chỉ là chiến thuật câu giờ, sợ là đã dọa hai người này bỏ chạy.

Ma pháp sư đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ, đặc biệt là sau khi nắm giữ được nhiều kỹ năng, gần như mỗi người đều có được một kỹ năng chạy trốn độc đáo của chính mình. Đặc biệt là trong tình huống kích phát tiềm

năng sinh mạng, tốc độ đó cho dù là Bạch Toàn Phong hay Sloppy Burger cũng không chắc có thể đuổi theo.

Cho nên, đánh bại thì dễ dàng, đánh chết thì mới khó. Đặc biệt lúc này Scar đang có nhiệm vụ cố thủ, muốn đuổi giết ma đạo sĩ khác? Chuyện đùa.

Nhìn ma pháp trên đầu bay tán loạn, cảm ứng được kết giới hơi động, Tiểu Ân khẽ lắc đầu. Scar này, thật sự là diễn long được long, diễn chuột ra chuột. Giằng co với chúng lâu như vậy mà không ngờ không ai phát hiện lão là một Cửu tinh ma đạo sĩ.

Một lát sau, Scar thậm chí còn có vẻ như hơi đuối, giống như là không kiên trì được nữa ấy.

Vừa lúc này, ma pháp trận Arnezeder không chế bắt đầu phát huy tác dụng, lại mười cột ánh sáng rọi thẳng lên đánh thẳng vào hai vị ma đạo sĩ kia.

Đối mặt với mười cột sáng ma pháp trận kích phát, ngay cả hai ma đạo sĩ cũng không dám coi thường. Bọn họ buông lỏng tấn công Scar, chú ý đối phó với cột sáng.

Sau khi Scar có thời gian thở dốc, dường như thẹn quá thành giận, liều mạng mê muội kích phát ma pháp, nhất thời đánh hai người kia luống cuống tay chân.

Tuy nhiên, một lát sau, Scar lại tiếp tục tỏ ra vô lực, hai bên lại một lần nữa giằng co.

Cứ như vậy, dưới sự giúp đỡ của Arnezeder, hai bên đánh nhau vô cùng náo nhiệt, khó phân thắng bại.

Tiểu Ân vung trộm lau mồ hôi lạnh trên trán:

- Arnezeder các hạ, các người đang làm gì thế?

Arnezeder nghiêm túc trả lời:

- Căn cứ vào báo cáo của thuộc cấp, viện binh của các pháp sư da đen đó càng lúc càng mạnh, nhưng tốc độ cường nhân đó tới dường như rất quan hệ với thực lực của chúng ta.

Tiểu Ân ngẩn người, sau đó giật mình:

- Các người muốn khiến cho họ hiểu lầm thực lực của chúng ta?

- Phải.

Arnezeder ung dung cười

- Nếu họ đánh giá sai thực lực của chúng ta, thì chúng ta có thể kiên trì được một ngày.

Tiểu Ân nhếch khóe miệng, trong lòng cũng hồ nghi, đến tột cùng thì các ma pháp sư không chế đại lục da đen này ở đâu?

Từ yếu đến mạnh, thứ tự này cũng không tồi, hy vọng thủ đoạn của bọn Scar có thể có chút tác dụng.

Không biết có phải biểu hiện của Scar quá xuất sắc hay không, suốt tám giờ sau, pháp sư da đen không có viện quân nào.

Chỉ có điều, bất kể Scar thể hiện chặt vật thể nào, dường như ngay lúc đó sẽ không thể chịu được liên công của hai ma đạo sĩ da đen, nhưng thủy chung lão vẫn kiên trì, giống như con gián đánh không biết chết, khiến cho người ta cảm thấy bất đắc dĩ.

Nhưng còn bốn giờ cuối, viện quân đối phương cuối cùng cũng dần dần xuất hiện từ phía Tây.

Đó là khí tức bá đạo cường đại, loại khí tức mạnh mẽ này thậm chí áp đảo được tất cả khí thế.

Tiểu Ân, Arnezeder, thậm chí là cả Scar đang kịch liệt chiến đấu trên không trung đều thở dài bất đắc dĩ.

Tình huống mà bọn họ không muốn đối mặt nhất cuối cùng đã tới.

Cửu tinh cường nhân trên đại lục da đen, sau một thời gian nhần nại như thế, cuối cùng cũng đã bay tới.

Scar khựng lại giữa không trung, khí thế trên người lão chợt bộc phát ra vô cùng mạnh mẽ.

Loại khí thể mạnh mẽ không chút che giấu này đã làm cho thân phận lão bại lộ không thể nghi ngờ - Cửu tinh cường nhân. Áp lực khủng bố vô cùng này lập tức tràn ngập khắp các góc ngách trong không gian.

Hai ma đạo sĩ vừa giao thủ với lão không tự chủ được dừng lại, bọn họ hoảng sợ nhìn Scar, vẻ mặt như nhìn thấy quỷ của họ đã bán đứng hết tâm tư.

Bọn họ cũng thật không ngờ, hóa ra Bát tinh ma đạo sĩ vừa quần đấu với họ dường như bất cứ lúc nào cũng không chống đỡ nổi ấy, kỳ thật là một vị Cửu tinh cường nhân đỉnh đỉnh.

Nếu sớm biết thực lực của đối thủ, hai người này ngay cả khiêu chiến cũng không có dũng cảm.

Chênh lệch giữa Thất tinh, Bát tinh và Cửu tinh xa hơn tưởng tượng rất nhiều.

Đặc biệt là trong kết giới có gia trì thuộc tính, đối với pháp sư bậc thấp mà nói, trên cơ bản là một thứ không thể bị đánh bại.

Scar bình tĩnh đứng giữa hư không, khóe mắt cũng không thèm liếc hai đối thủ vừa rồi một chút.

Lão đã biểu hiện tất cả sự cuồng ngạo Cửu tinh ma đạo sĩ của mình, trong mắt lão, chỉ có vị Cửu tinh cường nhân cùng cấp nào đó sắp đến.

Khi Cửu tinh cường nhân chưa xuất hiện, Scar không ngại diễn một nhân vật hài kịch, nhưng khi cường nhân cùng cấp sắp hiện thân, thân là Cửu tinh cường nhân, ngạo khí không cho phép hắn tiếp tục chơi trò ẩn giấu vô vị này nữa.

Yên lặng, hai ma đạo sĩ da đen lui xuống. Bọn họ đang lẳng lặng đợi viện binh đến.

Bởi vì bọn họ biết, giờ phút diễn viên chính đối người này, cục diện hiện tại bọn họ không bao giờ có thể không chế được.

Một lát sau, ba hắc quỷ pháp sư vẻ mặt kiêu căng cuối cùng cũng tới.

Cảm ứng được khí tức trên mình ba người này, ba người Tiểu Ân không kìm nổi hơi biến sắc.

Thực ra trong ba người này có một người gần là Cửu tinh ma đạo sĩ, vóc dáng gã cao gầy, lưng hơi không, một khuôn mặt cau có như giấy nát lộ ra những nếp nhăn mờ mờ. Tuy không nhìn ra được thực tuổi của gã, nhưng căn cứ vào một cỗ tử khí ngập tràn trên thân gã cũng đủ biết, tuổi của lão tuyệt đối không nhỏ hơn Scar. Hơn nữa ma pháp sở trường lão tu rất có thể không giống như nguyên tố hệ pháp thuật.

Trong ba người có một vị nữ ma đạo sĩ, từ năng lượng dao động trên người nàng, có thể thấy là một vị Bát tinh ma đạo sĩ. Nhìn quan hệ thân mật của nàng và Cửu tinh ma đạo sĩ, hai người họ hẳn là một đôi song tu ma đạo sĩ.

Trừ hai người này, một người còn lại mới thật sự khiến cho đám người Tiểu Ân cảm thấy kinh ngạc và khó giải quyết.

Cường độ ma pháp trên mình người này dường như không quá mạnh, nhiều nhất là trên dưới Ngũ tinh. Nhưng trên mình hắn còn có một cỗ năng lượng thần bí, cỗ năng lượng này ổn trọng như núi, mềm mại như biển, lại vô cùng (có động? súc tích? Sâu xa? Nồng đậm?), lại như thể tản mát khắp nơi.

Loại cảm giác này bọn họ cũng không lạ, đặc biệt là Arnezeder, đối với cảm giác này, bà càng thêm quen thuộc.

Bởi vì cảm giác năng lượng này đem đến rất giống như năng lượng của Sara, chẳng qua hai thuộc tính khác nhau, khiến cho cảm giác của người ta cũng khác mà thôi.

Nhưng ba người Tiểu Ân lập tức hiểu, người này kỳ thật là một người được thần lựa chọn, cũng không phải là thần tuyển hộ vệ, mà là cùng cấp với Sara.

Sau khi cảm thụ qua khí thể cường đại của nữ thần Ánh Trăng, Tiểu Ân và Arnezeder thậm chí còn tình nguyện đổi mặt với một Cửu tinh ma đạo sĩ chứ không muốn đổi mặt với người phát ngôn của thần linh.

Dù sau, thực lực của một người được thần tuyển có lẽ còn xa không bằng một Cửu tinh cường nhân, nhưng bọn họ có thần ân khổng lồ. Có trời biết khi đang đánh nhau với họ thì gặp chuyện gì. Nếu để cho đối

phương thành công mượn được sức mạnh thần linh, thì chờ đợi đám người Tiểu Ân tuyệt đối không phải tin tức tốt.

Mặc dù trong trận doanh đối phương chỉ có một vị gần cửu tinh ma đạo sĩ, nhưng tạo ra áp lực thực sự cho đám người Tiểu Ân, một chút cũng không kém hơn việc nhiều hơn hai vị Cửu tinh ma đạo sĩ đồng thời hạ cổ.

Sắc mặt Arnezeder ngưng trọng dị thường, bà ta lãnh đạm nói:

- Tiểu Ân, ta lên. Người phụ trách khống chế ma pháp trận đồ này.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu:

- Không. Cùng lên.

Arnezeder khẽ biến sắc:

- Người đi rồi ai sẽ chủ trì trận đồ phòng ngự?

Tiểu Ân khẽ mỉm cười:

- Ngài yên tâm đi, trận đồ này thật ra có thể chỉ huy từ xa.

Arnezeder chậm chậm lắc đầu:

- Tiểu Ân, nghe ta nói một câu, ở trong này đi. Dù sao người cũng chỉ là một thất tinh ma đạo sĩ, đi ra ngoài trong tình huống như thế cũng không có tác dụng quá lớn. Ngược lại ở trong này chuyên tâm khống chế ma pháp trận đồ thỏa đáng, đừng để cho ta và Scar phân tâm.

Tiểu Ân chỉnh sắc:

- Đa tạ ngài quan tâm, nhưng ta tin tưởng ta có năng lực tự bảo vệ mình.

Arnezeder nhú mày, bà thở dài:

- Tiểu Ân, chẳng lẽ người không vì Juliana nghĩ một chút sao?

Tiểu Ân lúc này mới hiểu được vì sao bà ta nhất định muốn mình ở lại đây, thì ra thực tâm lo lắng cho sự an nguy của mình. Quả thật, phần đông trong khi các ma đạo sĩ cường nhân hỗn chiến, tác dụng của một thất tinh ma đạo sĩ có khả năng phát huy cực thấp. Thậm chí còn trở thành mục tiêu tấn công cho đối phương. Dù sao muốn ăn hồng thì phải chọn hồng mềm đúng không? Nếu thật sự Tiểu Ân liễu lĩnh đi lên, như vậy cơ hội hấn gặp được hiểm cảnh sẽ vượt rất xa hai người Scar và Arnezeder.

Lòng ấm áp, Tiểu Ân hiểu được rất rõ ràng thành ý của bà, chậm rãi nói:

- Arnezeder đại trưởng lão, ta hiểu được ý tứ của ngài, nhưng...

Một cỗ năng lượng kỳ dị nháy mắt xuất hiện trên người Tiểu Ân, cỗ năng lượng này chợt phóng ra, Arnezeder vừa cảm ứng được một chút lập tức thu lại.

Tuy nhiên, chính nháy mắt này cũng khiến vị Tinh linh đại trưởng lão hiểu được ý nghĩa của sức mạnh này.

Bà kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, ánh mắt tràn đầy kinh ngạc và phức tạp khó có thể diễn tả thành lời.

Trong một khắc đó, bà cảm nhận được không chỉ là kết giới lực lượng, hơn nữa còn là thuộc tính kết giới. Cảm giác này tuyệt đối sẽ không sai lầm. Nếu không bà không xứng đáng trở thành một Cửu tinh ma đạo sĩ đủ tư cách.

Có điều, vì thời gian tiếp xúc quá ngắn, căn bản là bà không kịp nhận ra là thuộc tính kết giới gì. Điều duy nhất có thể khẳng định là thuộc tính này cực kỳ mạnh, khiến bà sinh ra một cảm giác kính sợ.

Tuy nhiên, mặc kệ nói như thế nào, có thể có được thuộc tính kết giới, nói lên một điều.

Arnezeder cười cười đầy thâm ý:

- Tiểu Ân, người che giấu thật giỏi đó.

Tiểu Ân cười ha ha. Hắn cũng không muốn giải thích cái gì. Có một số việc càng giải thích càng phiền toái, ngược lại thà ngậm miệng làm một cái hồ lô còn hơn.

- Tiểu Ân, vì sao người nhất định phải đi lên?

Tiểu Ân căng thẳng:

- Vì ta lo lắng.

Hắn không nói rõ lo lắng cái gì, nhưng như vậy cũng đủ rồi.

Arnezeder khẽ gật đầu. Hai người phóng lên trên, nháy mắt đã xuyên qua quang kính hư vô, an toàn bí mật đi tới phía mấy vị cường nhân giăng co giữa trời.

Scar vừa thấy Tiểu Ân cũng đến, trên mặt lập tức có vẻ giận giữ và lo âu, vội vàng nói:

- Tiểu Ân, mau quay về đi! Chỉ cần người phụ trách khổng chế ma pháp trận đồ trợ giúp là được, nơi này giao hết cho ta và Arnezeder đại trưởng lão.

Cảm nhận được vị lão nhân này vì vội vàng mà nói lời chân thành, Tiểu Ân hơi hơi cười.

Mấy ngày nay ở chung cũng không lãng phí, ngay cả lão già này cũng đã nảy sinh tình cảm chân thành tha thiết với hắn.

Arnezeder gật đầu với Scar:

- Scar các hạ, ngài yên tâm đi. Thực lực của Tiểu Ân sẽ không kém hơn ngài và ta. Hắn tuyệt đối có thể tự bảo vệ được mình.

Scar sửng sốt, ánh mắt khó tin nhìn Tiểu Ân. Miệng lão mấp máy muốn nói lại thôi. Rốt cuộc nửa tin nửa ngờ không nói gì nữa.

Sau khi thấy Tiểu Ân và Arnezeder, sắc mặt của tất cả các pháp sư da đen đều thay đổi.

Trong đó, người biến hóa nhiều nhất không thể nghi ngờ chính là người được thần lựa chọn kia. Về mặt gã có vẻ bất ngờ thấp giọng thì thào, dường như đang nói gì đó, khiến cho người ta có một cảm giác kinh dị từ đáy lòng.

Tiểu Ân lẳng lặng chú ý tới biến hóa năng lượng quanh thân gã, đột nhiên sắc mặt khẽ biến:

- Không tốt. Gã đang cầu nguyện thần linh.

Hai người Scar tuy cảm ứng được gã là người được thần lựa chọn, nhưng không giống như Tiểu Ân có thể cảm nhận được sự chuyển hóa và biến hóa cụ thể của năng lượng thần kỳ này. Cho nên mãi đến khi hắn nhắc nhở bọn họ mới hiểu được gã này đang làm gì.

Gần như không phân biệt được trước sau, ba ma pháp năng lượng mạnh mẽ mang theo cái chết tấn công vị người được thần tuyển kia.

Sau khi ba người Tiểu Ân đều tự kích phát ma pháp, đều có vẻ rất tán thưởng với hai đồng đội, hóa ra khi đối mặt với kẻ thù, tất cả đều là một.

Sắc mặt đám pháp sư da đen đại biến, bọn họ cũng đồng thời ra tay. Trước mặt người được thần lựa chọn lập tức xuất hiện vài tầng vòng bảo hộ. Đáng sợ hơn, vị nữ ma pháp sư da đen kia thậm chí còn rõ ràng ném ma pháp bào trên người ra.

Ma pháp bào này một khi rời khỏi tay nàng lập tức tỏa ra khí tức cường đại không gì sánh được, vàng chói lọi, lực lượng nguyên tố bên trong tầng tầng lớp lớp, không ngờ trong nháy mắt cũng gần như trở thành một bức tường năng lượng phòng ngự.

Đòn tấn công ma pháp cường đại của ba người Tiểu Ân bất thành linh đánh lên ba vòng bảo hộ. Một kích liên thủ của tam đại Cửu tinh có thể nói không phải là nhỏ, liên tiếp chấn nát các vòng bảo hộ của họ, ngay cả vòng bảo hộ của lão Cửu tinh ma pháp sư da đen kia cũng chỉ kiên trì được vài giây rồi cũng vỡ tan.

Nhưng chính vài giây thời gian hòa hoãn này, ma pháp bào của nữ ma pháp sư cũng đã chặn trước người được thần lựa chọn.

Ánh hào quang rực rỡ mây vàng chợt sáng rực lên, như một hỏa lò có thể nung chảy tất cả, tỏa ra hào quang cực kỳ nóng.

Sau khi ma pháp năng lượng ba người Tiểu Ân nhất thời tham lam kích phát xuyên qua được vài cái vòng bảo hộ cũng đã gần kiệt lực.

Nỗ mạnh hết đà không thể làm rách vải, gió yếu không thể thổi lông chim.

Hơn nữa, ma pháp bào này cũng không phải vải hay lông chim, mà là một cái Trường Thành, một phòng tuyến ma pháp không gì phá nổi.

Hào quang mãnh liệt rực sáng, ba người Tiểu Ân đánh lẽ cũng không có chút hiệu quả.

Họ không hện mà cùng thắm thở dài. Cơ hội tốt như vậy không ngờ còn nắm không chắc, chỉ sợ sau này sẽ tìm không thấy.

Quả nhiên, sau khi gã được thần lựa chọn kia ngẩn ra, lập tức giận tím mặt.

Từ trên người gã mơ hồ toát ra một hào quang màu đen trong tầng hào quang đen này đầy những tiếng khóc lóc gào thét. Nhất thời quanh người gã phát phơ nhẹ các hắc tuyến bắt lửa cháy hồng rực. Rất có cảm giác tái hiện một tầng địa ngục.

Có lẽ vì liên quan đến thời tiết nóng bức của đại lục da đen, các nữ ma pháp sư da đen đó mặt rất ít quần áo, sau khi bỏ ra ma pháp bào, trên thân nữ ma pháp sư này cũng chỉ còn lại vài mảnh vải đơn giản che đi một số bộ vị trọng yếu, lộ ra một dáng người nóng bỏng trước nỗ sau cong.

Tuy nhiên ba người Tiểu Ân cũng chẳng có lòng dạ nào mà thưởng thức, ánh mắt nhìn nàng ngược lại còn tràn ngập phần nộ.

Nếu không không phải tại ả này, thì vừa rồi bọn họ đã thành công, làm sao phải đối mặt với một người được thần lựa chọn tức giận như bây giờ!

Nữ ma pháp sư kia rõ ràng thở phào một hơi nhẹ nhõm. Một tay khẽ phát thu lại ma pháp bào, che đi thân hình nóng bỏng.

Tiểu Ân tức giận hừ một tiếng:

- Scar các hạ, tên Cửu tinh kia giao cho người. Người được thần lựa chọn giao cho...

- Giao cho ta.

Arnezeder lạnh lùng ngắt lời hắn

- Ta ở chung với Sara lâu nhất, có hiểu biết về thần linh.

Tiểu Ân bất mãn nhếch khóe miệng, nếu nói về hiểu thần linh, còn ai dám nhận trên mình chứ?

Tuy nhiên, nói ra những lời này cũng ngượng thật, Tiểu Ân căng thẳng vừa định phản bác, chỉ thấy Arnezeder đã kịp xông lên.

Một đạo năng lượng nhìn không thấy phát tán từ trên mình bà, cỗ năng lượng này không ngờ khiến cho người ta cảm thấy rét lạnh, giống như giữa mùa hạ nóng bức đột nhiên gặp mùa đông khắc nghiệt, làm người khác phát run.

Kết giới lực lượng nhảy mắt khuếch tán ra, cuốn người được thần tuyển kia vào trong.

Nhưng lần này các ma pháp sư da đen cũng không ai xông lên cứu giá, ánh mắt bọn họ nhìn người được thần lựa chọn tràn ngập sự tin tưởng.

Tiểu Ân nao nao, không ngờ được kết giới của Arnezeder đại trưởng lão không ngờ là thuộc tính đóng băng đơn giản nhất. Tuy nhiên, hắn chột nhận ra giữa vùng đóng băng này dường như có điểm không bình thường.

Nhưng đến tột cùng là khác cái gì, nhất thời hấn nghĩ không ra.

Chỉ có điều, thấy phản ứng của các pháp sư da đen này, Tiểu Ân mơ hồ cảm giác có gì đó không thích hợp lắm. Vị người được thần tuyển này khẳng định là có thần lực mạnh mẽ, nếu không bọn họ tuyệt đối sẽ không có thái độ như vậy.

Hấn vội kêu qua Scar:

- Chấm dứt thật nhanh, tiếp viện Arnezeder.

Scar đau khổ gật mạnh đầu, nhưng động tác của hấn chưa nhanh hơn, ngược lại giống như đang trì hoãn thêm.

Đối thủ của hấn là lão Cửu tinh ma pháp sư da đen duy nhất. Hơn nữa nhìn qua có vẻ là một lão già không thể già hơn, như một lão quái vật bất tử. Trong lòng Scar thật ra cũng không có nửa điểm thủ thắng.

Tuy nhiên tên đã lên dây, không thể không bắn. Hấn cũng chỉ có thể dứt bỏ hết mọi ý niệm trong đầu, dốc sức chiến một trận.

Hai đạo kết giới tản ra trong nháy mắt, khí thế mãnh liệt này đã bùng ra rồi. Kết giới của Scar và lão ma đạo sĩ da đen kia cuốn lấy nhau.

Tiểu Ân hơi cảm ứng một chút, lòng lập tức lạnh một nửa. Hấn biết rõ, trong trận chiến ngày hôm nay, chính mình cũng đừng nghĩ đến một chút trợ giúp nào của Scar.

Thuộc tính kết giới của Scar ngưng trọng dị thường, loại ngưng trọng này cũng không phải là lực lượng cầm cố của Tiểu Ân, cũng không phải thuộc tính giống như keo dán của Doha. Ngược lại giống thổ hệ nguyên tố không ngừng tích lũy mà thành một kết giới vô siêu cường đại rắn chắc như bê tông.

Kết giới này có một đặc điểm là năng lực phòng ngự cực kỳ mạnh, muốn công phá thuộc tính kết giới này, cho dù là người có sức mạnh gấp đôi lão cũng phải bỏ sức chín trâu hai hổ mới có thể có chút hy vọng.

Tuy nhiên, nói một cách tương đối, thuộc tính kết giới quá chú trọng phòng ngự sẽ suy giảm tính tấn công. Trông cậy vào việc Scar sau khi giải quyết đối thủ của mình sẽ đi giúp Arnezeder còn không bằng trông chờ heo mẹ leo cây. So sánh như vậy có lẽ rất chính xác!

Thần niệm vừa chuyển, nửa tâm khác của Tiểu Ân cũng thả lỏng một chút.

Sau khi người được thần lựa chọn da đen kia bị Arnezeder kéo vào kết giới của mình, không ngờ biểu hiện cực kỳ không tốt. Động tác cứng ngắc không nói, ngay cả hào quang đen quanh thân gã thậm chí cũng còn không có chút dấu vết.

Biểu hiện kỳ lạ này tất nhiên khiến Tiểu Ân cảm thấy thật không ngờ. Ngay cả mấy pháp sư da đen kia cũng ngơ ngác nhìn nhau. Hiển nhiên bọn họ cũng không nghĩ tới sẽ xuất hiện tình huống này.

Trong lòng Tiểu Ân mừng rỡ, hấn chợt hiểu ra thuộc tính băng kết giới của Arnezeder có gì khác biệt. Trong kết giới của bà còn có một tia hào quang trắng. Hào quang này có thuộc tính của nữ thần Ánh Trăng, hóa ra, vô tình, trên người Arnezeder đã có một chút thần lực của nữ thần.

Tuy thần lực này còn xa không thể chống lại được thần ân của đối phương, nhưng chênh lệch của bà và người được thần tuyển kia cũng lớn hơn nữa. Cho nên dù không thể tiêu diệt được đối phương, cầm chân gã cũng có thể dư dả.

Ả nữ ma đạo sĩ kia thấy được hai tròng giao phong, cũng nao nao, lập tức lớn tiếng ra lệnh.

Hai tiếng hét to sắc bén của hai gã pháp sư da đen đã giáng co với Scar lúc đầu vang lên.

Hai Thất tinh và Bát tinh ma đạo sĩ này không ngờ liên thủ vọt tới Tiểu Ân, trong đó một còn thậm chí đã kích phát kết giới. Tuy bên trong kết giới này không có thuộc tính gì, nhưng có thể dùng để vây khốn kẻ địch và hồi lực cho mình rất nhanh.

Sau đó, ả nữ ma pháp sư da đen dứt bỏ hết tạp niệm không chút vấn vương, hết sức khuếch tán tinh thần ý thức, nghiên cứu ma pháp trận đồ nơi này.

Một bên Tiểu Ân và hai pháp sư da đen đánh náo nhiệt, một bên vẫn chú ý tới động tĩnh của nữ ma pháp sư kia.

Nhìn tay ả không ngừng biến hóa bất thể, rõ ràng đã tìm ra chút manh mối.

Trong lòng Tiểu Ân thất kinh, nữ ma pháp sư này tuyệt đối là một đại gia trận pháp, nghiên cứu về ma pháp trận đồ ít nhất không dưới Scar và Arnezeder.

Tuy nhiên, càng như thế, hắn càng yên tâm!

Ma pháp trận đồ hắn bố trí là được truyền thừa từ Hắc Long Vương, có kết cấu rất khác với ma pháp trận đồ hiện tại. Cho dù có phóng ma pháp trận đồ đến trước mặt bọn họ cũng đừng mơ chỉ trong khoảng thời gian ngắn đã thông hiểu đạo lý. Càng không cần phải nói tới tình huống cấp bách này.

Tiểu Ân thậm chí còn hy vọng, nữ ma đạo sĩ này tốt nhất cứ không tự chủ mà sa vào đó đi, rồi quên luôn mục đích nàng đến đây.

Nhưng nguyện vọng của hắn nhanh chóng thất bại. Nữ ma đạo sĩ kia sau khoảng một giờ quan sát đã lập tức tỉnh ngộ, trên trán ả lấm tấm mồ hôi, lập tức trên mặt có vẻ kiên quyết.

Tiểu Ân thầm than đáng tiếc. Mắt thấy ả nâng lên một cánh tay, trong tay dần dần ngưng tụ năng lượng ma pháp khổng lồ.

Khê thở dài, không cho ả phóng xuất ra quả cầu ma pháp trong tay, Tiểu Ân đã tự triển khai kết giới.

Kết giới lúc này hắn phóng ra có bao hàm nhiều loại lực lượng hỗn tạp hòa vào nhau.

Kết giới triển khai, sắc sở như lông chim khổng tước, tỏa ra ánh sáng chói lóa của ngọc lưu ly.

Giờ khắc này, toàn bộ chiến trường dường như khựng lại trong nháy mắt, kể cả ba vị Cửu tinh ma đạo sĩ và gã người được thần tuyển đang quần đấu kia cũng dồn hết chú ý ở đây.

Đặc biệt, sau khi cảm nhận thuộc tính kết giới của Tiểu Ân, sắc mặt họ đều thay đổi.

Có điều gã pháp sư da đen biến đổi theo hướng ảm đạm đi, còn Scar và Arnezeder là kinh ngạc và một tia lo lắng được che giấu thật sâu.

272. Chương 4: Tỉnh Thần

Loại ma pháp này trời sinh là pháp thuật hỗn hợp. Cấp bậc ngang nhau, lực phá hoại tuyệt đối vượt qua bất cứ đơn hệ ma pháp nào

Đây là uy lực hỗn hợp và nổ mạnh

Mặc dù các thuộc tính cực đoan của nó không so sánh được với các đơn hệ ma pháp nhưng xét về tổng thể, lực công kích của nó là đệ nhất thiên hạ

Giờ phút này, Tiểu Ân thi triển thuộc tính kết giới nguyên tố triệu hoán hệ. Hắn dung hợp lực lượng của mình thẩm thấu vào từng góc kết giới

Trong mỗi góc không gian đều có năng lượng dung hợp của hắn. Rất nhiều nguyên tố ma pháp dưới sự điều khiển của hắn bắt đầu kết hợp lại thành một thể. Trong tình huống này, chỉ cần ở trong kết giới, mỗi một giây đều bị hỗn hợp ma pháp đả kích nặng nề. Cho dù là ma đạo sĩ, ở trong kết giới này cũng cảm thấy run sợ, khó có thể bảo toàn

Vị nữ ma đạo sĩ lập tức cảm ứng được biến hóa trên người Tiểu Ân. Thuộc tính kết giới khiến ả thất kinh

Không thể chờ đợi được nữa, năng lượng quang cầu hình thành trong tay ả lập tức ném xuống phía dưới. Song còn không chờ năng lượng quang cầu tiếp xúc, nó đã bị kết giới của Tiểu Ân dung hợp và phân giải

Vô số tam hệ phi đạn trong nháy mắt thành hình. Liên tiếp đánh về phía năng lượng quang cầu. Mặc dù chỉ là hỗn hợp ma pháp cấp bốn. Nhưng trong kết giới của Tiểu Ân lúc nào nó cũng có thể thành hình, hơn nữa có xu thế vĩnh viễn

Những tiếng nổ lớn vang lên. Năng lượng quang cầu bị phi đạn thứ n đánh, rốt cuộc nổ mạnh hóa thành một đoàn sóng xung kích, thậm chí còn khiến vòng phòng ngự rung chuyển

Tiểu Ân lạnh lùng nhìn nữ ma đạo sỹ. Còn hai tên còn lại trở mặt ra, giống như nhìn thấy quỷ, vẻ mặt giống như gặp ác ma

Trong mắt hai tên này tràn ngập phần hận và sợ hãi nhưng thân thể lại do dự không tiến, ngược lại thấy tình thế không ổn, muốn xoay người bỏ chạy

Cũng không phải hai người này nhất gan. Đổi lại là thất tinh, bát tinh ma đạo sỹ nào khi phát hiện hai địch nhân mà mình dây dưa đều là cửu tinh ma đạo sỹ thì cũng đều có phản ứng này

Thất tinh, bát tinh đánh cửu tinh. Đây không phải là đi tìm chết sao?

Vừa nghĩ đến hiểm cảnh vừa rồi, mồ hôi lạnh trên người bọn họ chảy xuống. Nếu không phải có đồng bạn ở bên cạnh, chỉ sợ bọn họ đã xoay người bỏ chạy

Ánh mắt của nữ ma đạo sỹ hắc quỷ nhìn Tiểu Ân, Scar, Arnezeder. Á hung hăng nói:

- Ba cửu tinh ma đạo sỹ. Không ngờ là ba cửu tinh ma đạo sỹ quang lâm. Các người còn muốn giấu đầu giấu đuôi. Chẳng lẽ không sợ ảnh hưởng tới thân phận chí cường giả của mình

Cái gọi là chí cường giả là chỉ những cường giả đạt tới cấp chín trên đại lục. Dù là người hay ma thú, chỉ cần đạt tới cảnh giới này là được gọi là chí cường giả

Còn ngàn năm truyền kỳ. Nói thật hiện tại trên thế giới này, không có nhiều người đề cập tới danh từ này

- Chí cường giả?

Tiểu Ân lặng lẽ cười, không hề có vẻ mặt của chí cường giả gì cả:

- Các người đều là người được thần tuyển, dùng người được thần tuyển để đối phó với người bình thường như chúng ta, chẳng lẽ không sợ ảnh hưởng tới danh dự của thần linh sao?

Nữ ma đạo sỹ nhất thời ngậm miệng, không nói được gì

Mặc dù chí cường giả lợi hại nhưng dù sao còn chưa thoát ly khỏi phạm trù con người. Nhưng người được thần tuyển lại khác. Bọn họ là người phát ngôn của thần linh, đại biểu cho thân phận của thần linh

Dùng người được thần tuyển để đối phó người bình thường. Cho dù là chí cường giả cấp chín dường như cũng hơi mất thân phận

Nữ ma đạo sỹ lo lắng nhìn xuống dưới. Hơi thở năng lượng của truyền tống trận ngày càng cường đại. Xem tình hình này, nhiều nhất một, hai giờ nữa là kích thích thành công. Trong tình huống này, chỉ với lực lượng của bọn họ, đừng nói là phá hủy truyền tống trận, dù muốn thoát thân cũng không dễ

Mắt Tiểu Ân nhìn sáu hướng, tai nghe tám hướng. Đột nhiên hắt hờ lạnh một tiếng. Ma pháp trận phía dưới đột nhiên phát ra một cột sáng to lớn

Cột sáng này còn to hơn cột sáng lúc trước. Đây chính là lực lượng khi Tiểu Ân liên hợp năm trận đồ lại với nhau

Lão hắc quỷ ma đạo sỹ đang dây dưa với Scar chợt kêu lên một tiếng, trong thời gian cực ngắn di chuyển ra ngoài mười thước. Nhưng mặc cho ai cũng không nghĩ được, cột sáng đó lại thay đổi phương hướng trong không trung, đuổi theo lão già

Biến cố này khiến mọi người trợn tròn mắt. Bọn họ chưa nghĩ tới, cột sáng năng lượng do ma pháp trận kích thích lại có thể công kích như bình thường, giữa đường đổi hướng

Chỉ chần chờ một lúc, cột sáng không lưu tình đánh vào người lão già

Không trung xuất hiện những đám pháo hoa, tạo nên cảnh sắc xinh đẹp trên bầu trời

Nhưng lão già bị cột sáng đánh trúng lại không hề vui vẻ. Mặc dù lão kích thích ma lực khổng lồ ngưng tụ lại, nhưng vẫn bị ma pháp của trận đồ đánh trúng, thiếu chút nữa bị đánh chết

Một lát sau, cột sáng tiêu tán, lộ ra một lão già vô cùng chật vật

Ma pháp bào trên người hắn nát bét, lộ ra một khối da thịt. Nếu như nói ban đầu cả người hắn toàn màu đen, thì giờ phút này da dễ hắn giống như bị nướng

Nữ hắc quỷ ma đạo sỹ nhanh chóng bay đến bên người đồng bạn, lấy một quyển trục ma pháp từ trên người ra, sau đó xé ra. Nhất thời một cỗ năng lượng nhu hòa bao quanh người lão già

Scar cười lạnh một tiếng, thuộc tính kết giới trên người lan ra. Bao phủ hai người vào trong

Lão già hắc quỷ oán độc nhìn Tiểu Ân và Scar. Đột nhiên lão kéo nữ ma đạo sỹ, hai người hóa thành một đạo tinh quang bỏ chạy

Tiểu Ân và Scar liếc mắt nhìn nhau, trong lòng không hề cao hứng

Thương thế trên người lão già nhìn qua thì khiến người khác phải sợ hãi nhưng đối với cấp bậc cửu tinh ma đạo sỹ, kỳ thật thương thế cũng không nghiêm trọng. Được quyền trục điều trị, hắn còn có lực chiến đấu cường đại. Nhưng bọn chúng lại không chiến. Điều này nói rõ tâm chí của hai tên này rất kiên nhẫn. Cần nhắc lại tình hình ngày hôm nay, ngày sau gặp lại, chắc chắn là đối thủ khó chơi

Hai tên thất tinh, bát tinh ma đạo sỹ, thấy tình hình không ổn, đang định chạy trốn thì thấy lam quang trên không trung chợt lóe lên. Nhất thời bốn phía tràn ngập lam quang, hơn nữa còn có cảm giác mêh mông bất ngát

Sau đó, năng lượng ma pháp giống như cơn mưa rào không lưu tình công kích hai người. Trong nháy mắt, bọn họ vùi vẩy trong nhà giam màu lam

Scar âm thầm gật đầu. Hắn biết, Tiểu Ân phóng ra tinh hồn ma hạch cấp chín, hơn nữa còn phối hợp vô cùng khăng khít nên mới vậy khốn được hai tên ma đạo sỹ

Nếu là hắn ra tay, nhiều nhất chỉ đuổi được hai tên này đi, hoặc chậm rãi kéo bọn họ vào thuộc tính kết giới, mới có thể vây khốn được

Nhưng nếu muốn giống như Tiểu Ân, thoáng cái đã vây khốn đối phương thì dù hắn có lòng cũng không có sức để làm

Điều này không nói thực lực của Tiểu Ân cường đại hơn hắn mà do thuộc tính của hai người khác nhau. Nếu đổi lại là thuộc tính tốc độ của Sloppy Burger thì đúng là cơn ác mộng đối với ma pháp sư cấp thấp

Ánh sáng màu lam ngày càng đậm, dường như cả bầu trời cũng bị ánh sáng màu lam ảnh hưởng

Giờ phút này, thuộc tính công kích của ma pháp trận đồ lại phát uy. Một cột sáng to lớn phóng lên cao, chui vào trong ánh sáng màu lam

Một tiếng kêu thảm thiết chợt vang lên, chỉ phát ra một lúc rồi dừng lại. Kết quả của người này không cần nghĩ cũng biết

Một lát sau, ánh sáng màu lam chợt sáng ngời. Sau đó hoàn toàn tiêu tán đi, lộ ra hình dáng của Tiểu Ân

Trong tay của hắn cầm một viên ma hạch màu lam, sau đó hắn cẩn thận cất vào trong vật phẩm trang sức không gian. Kết giới màu lam vây khốn hai hắc quỷ ma đạo sỹ đã sớm biến mất, phẳng phất như chưa từng xuất hiện

Scar giơ ngón tay cái với Tiểu Ân, khuôn mặt nở nụ cười chân thành

Cảm giác khó xử khi đồng hành với Tiểu Ân đã sớm mất đi. Không thể tưởng tượng được tiểu gia hỏa này chẳng những có tinh hồn ma hạch cấp chín siêu cấp cường đại, ngay cả bản thân hắn cũng là một vị cửu tinh ma đạo sỹ

Lần trước hắn tới công hội khảo hạch chỉ là thất tinh ma đạo sỹ. Dường như chỉ có một năm đã tiến bộ thần tốc

- Tiểu Ân, làm rất tốt!

Scar nói

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng. Nếu đối phương là ma pháp sư bình thường thì hẳn không cần để ý. Nhưng đối phương là pháp sư cấp bậc ma đạo sỹ. Nếu dễ dàng bỏ qua thì ngày sau quân đội của hoàng kim đại lục tới là một thảm họa

Cho nên Tiểu Ân mới không tiếc xuất động Bạch Toàn Phong. Hơn nữa còn liên thủ, đánh gục thất tinh, bát tinh ma đạo sỹ

Còn hai tên ma đạo sỹ cấp chín chạy trốn. Nói thật, nhìn Doha trọng thương đối chiến với hai ma thú cấp chín, Tiểu Ân cũng không định liều mạng với cửu tinh ma đạo sỹ

Khẽ gật đầu với Scar, hai người chú ý tới cuộc chiến của Arnezeder với tên da đen được thần tuyển

Đường nét đỏ đen trên người kẻ được thần tuyển dường như nồng đậm hơn lúc đầu. Nhìn đường nét kỳ dị đó, thậm chí hai người Tiểu Ân có cảm giác mình đang đứng trong miệng núi lửa

May mà tu vi của Arnezeder cao hơn hẳn nhiều. Hơn nữa thuộc tính kết giới của bà là thể giới băng tuyết, đồng thời thần lực của nữ thần Ánh trăng vừa vận khắc chế loại lực lượng này, cho nên người được thần tuyển mới không phát huy được lực lượng chân chính của mình

Nhưng đường nét đỏ đen trên người được thần tuyển từ từ tăng lên. Núi lửa trong thể giới băng tuyết dần lưu động. Hai người Tiểu Ân biết đối phương đang mượn thần lực để tăng cường thực lực, hơn nữa từ từ thoát khỏi thể giới băng tuyết của Arnezeder

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều nhận ra sự chấn động trong mắt đối phương

Lực lượng của thần linh quả nhiên sâu không lường được. Chẳng qua chỉ là người phát ngôn của thần mà đã có được thực lực cường đại như thế

Một ngũ tinh đại ma pháp sư nhỏ nhỏ nhưng khi bắt đầu mượn lực lượng của thần linh lại có thể chống lại cường giả cấp bậc cửu tinh. Hơn nữa trong tình huống bị thuộc tính lực lượng khắc chế vẫn có thể ngang bằng. Thật nằm ngoài dự đoán của mọi người

Giây phút này, trong lòng bọn họ thâm hô may mắn. Cũng may người được thần tuyển đối phó với Arnezeder. Nếu không bọn họ không biết đối phó bằng cách nào

- Scar các hạ, ngài có biết tên người được thần tuyển này đại diện cho thần linh nào không?

Tiểu Ân nhẹ giọng hỏi

Scar cân nhắc trong chốc lát nói:

- Không ai biết trên đời này có bao nhiêu thần linh. Nhưng ta có thể xác định, người này chắc là người được thần tuyển của phe thần linh luyện ngục

- Luyện ngục

Sắc mặt của Tiểu Ân có chút biến hoá. Luyện ngục theo cách giải thích của Tiểu Ân, đó là những thần linh sinh ra ở những tình cầu có hoàn cảnh khốc liệt

Những thần linh này đều tràn ngập hơi thở giết chóc. Đó là do hoàn cảnh sinh tồn của bọn họ. Trong điều kiện sinh tồn đó, nếu sinh vật có thực lực nhỏ yếu sẽ trở thành thực vật trong bụng sinh vật khác. Loại luật rừng này chính là một pháp tắc tự nhiên, rõ ràng

Cho nên sau khi bọn họ thành thần, tuyệt đối không có vẻ cao quý tao nhã như nữ thần Ánh trăng. Huỷ diệt mới là mục tiêu theo đuổi của bọn họ

Giờ phút này, tên người được thần tuyển đột nhiên dừng lại. Nhiệt độ đường nét đỏ đen trên người hắn đột nhiên tăng mạnh lên. Arnezeder lập tức cảm ứng được biến hoá của đối phương. Đặc biệt là hơi thở nóng rực, dường như có xu thế áp đảo lực lượng băng tuyết của bà ta

Sắc mặt bà hơi ngưng trọng, thân hình Arnezeder nhanh chóng lui lại phía sau. Còn Tiểu Ân và Scar cùng tiến lên

Năng lượng thô thuộc tính cường đại chắn trước mặt đám người Tiểu Ân. Đó là thuộc tính kết giới phòng ngự của Scar

Tiểu Ân và Arnezeder thua xa hần ở phương diện này

Ánh mắt lạnh như băng của người được thần tuyển đảo qua. Trên người ba người Tiểu Ân nhất thời nổi đầy da gà

Trong cảm giác của họ, tên người được thần tuyển này có sự biến hoá cực lớn

Nếu như nói ngay từ đầu, hần chỉ là nhân loại bình thường, đặc biệt dưới sự hợp kích của ba người Tiểu Ân, hần nổi giận đùng đùng

Nhưng trải qua thời gian giao thủ với Arnezeder, hần càng ngày càng lạnh đi. Dường như những tình cảm thuộc về loài người dần bị vứt bỏ đi. Thay thế vào đó là một loại lực lượng khủng bố

Không sai chính là lực lượng. Dường như hần bị lực lượng nào đó khống chế, trở thành một công cụ, không còn tình cảm của con người nữa

Ánh sáng màu đỏ đen ngày càng tăng lên. Hơn nữa tốc độ gia tăng càng lúc càng nhanh. Dần dần ngoài đầu của hần, cả người hần tràn ngập màu hồng tuyến kinh khủng

Mọi người dường như nhìn thấy trên người hần một cảnh tượng cực đoan

Đó là một tinh cầu không biết tên, một mảnh đất không biết tên

Trên mảnh đất đó có vô số núi lửa. Mỗi một giây đều nghe thấy tiếng rống giận của núi lửa. Giống như những con quái thú khổng lồ, chúng nó thay phiên nhau phun ra lửa. Bốn phía đều là lửa, dung nham tràn ngập mọi nơi

Nhìn đường nét đỏ đen, cảm thụ cảnh tượng đó, trong lòng ba người Tiểu Ân xuất hiện hàn ý

Không hiểu sao, bọn họ dường như hiểu, vị thần linh này sinh ra ở nơi đó

Có thể sinh tồn trong hoàn cảnh đáng sợ đó, đừng nói là thần linh chí cao vô thượng, dù chỉ là một sinh vật bình thường cũng đã rất đáng sợ

Chỉ là khiến mọi người cảm thấy khó hiểu đó là tại sao tên thần linh này lại chọn hắc quỷ làm người đại diện cho mình

Còn bọn họ lại đang chiến đấu sinh tử với tên phát ngôn do hần lựa chọn

Tên người được thần tuyển chậm rãi nhấc hai tay lên. Trên người hần tràn ngập đường nét đỏ đen

Ba người Tiểu Ân lập tức đề phòng. Song hần lại không ra tay công kích, ngược lại đầu hướng lên trời, ngâm tụng một đoạn chú ngữ không biết nội dung

Mi tâm của Tiểu Ân hơi nhếch lên. Hần kinh ngạc phát hiện. Năng lượng thần bí trên người đối phương tăng lên nhanh chóng. Tốc độ này vượt xa khi giao chiến với Arnezeder. Hơn nữa trong cảm ứng đặc thù của Tiểu Ân, tình hình lúc này giống như khi nữ thần Ánh trăng giáng lâm xuống bộ tộc Nguyệt tinh linh

Sắc mặt của hần đại biến, điên cuồng hét lên nói:

- Không tốt, tên thần linh đó muốn giáng lâm

Khuôn mặt của Arnezeder cũng lộ ra vẻ kinh hãi, kêu lên:

- Hần khẩn cầu thần linh giáng lâm. Chúng ta nhanh tấn công, cắt đứt nghi thức của hần. Nếu để hần cầu khẩn thành công, chúng ta đều không có đường sống

Miệng bà thì kêu nhưng động tác lại không hề chậm chút nào. Lực lượng băng tuyết cường đại trong nháy mắt đề tụ tới cực điểm. Ngay cả Tiểu Ân và Scar cũng có cảm giác bị đóng băng

Năng lượng cường đại như thế, rõ ràng không hề lưu giữ lại chút nào, thậm chí còn gần như liều mạng

Scar cũng không cam lòng yếu thế. Trước tình cảnh quan trọng, hần không dám bảo lưu thực lực

Một tiếng rống giận phát ra từ miệng hắn. Thuộc tính kết giới cường đại giống như kim cương không hề lưu tình đánh về phía đối phương

Lúc này Tiểu Ân mới phát hiện, nguyên thuộc tính này không chỉ có ưu điểm phòng ngự, mà khi tấn công cũng có uy năng to lớn

Song đôi mắt với lực lượng cường đại, trong mắt tên người được thần tuyển không hề bối rối. Đôi mắt của hắn lộ ra vẻ trào phúng, cao cao tại thượng như đang nhìn những con kiến hôi

Trong lòng Tiểu Ân trầm xuống. Quả nhiên hai luồng lực lượng cường đại tới gần người tên người được thần tuyển mười thước thì biến mất

Dường như không gian mười thước quanh người tên người được thần tuyển không còn thuộc về thế giới này. Tất cả công kích từ bên ngoài không thể ảnh hưởng tới hắn

Scar và Arnezeder nhìn nhau cười khở. Ánh mắt của bọn họ lộ ra vẻ do dự

Một lát sau, rốt cuộc Scar cười khở một tiếng nói:

- Chúng ta buông tha, rời đi thôi

Arnezeder âm trầm gật đầu. Sự cường đại của người được thần tuyển nằm ngoài dự đoán của bọn họ. Nhưng lúc này bỏ đi, có thể thuận lợi chạy thoát hay sao

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, quanh người hắn, vô số tam hệ phi đạn thành hình, giống như một cơn mưa bắn về phía tên người được thần tuyển

Hiện giờ Tiểu Ân có thuộc tính kết giới, tốc độ ngưng tụ tam hệ phi đạn hơn xa bình thường

Kết giới lại có thể nhanh chóng bổ sung năng lượng, cho nên khi hắn dốc toàn lực làm phép, số lượng tam hệ phi đạn đạt tới một con số kinh khủng

Ầm ầm, những tiếng nổ lớn vang lên. Sóng xung kích cường đại nhanh chóng khuếch tán bốn phương tám hướng

Ngay cả ba người Tiểu Ân cũng bị lực lượng cường đại đẩy lùi mấy chục thước. Còn vòng phòng ngự ở phía dưới đầu khổ thừa nhận sóng xung kích cường đại

Một đám mây hình nấm xuất hiện trên đầu tên người được thần tuyển. Màu sắc có vài phần giống nham thạch luyện ngục. Đám người Tiểu Ân không hẹn thở phào một hơi, dưới trình độ công kích này, dù là người sắt cũng bị hoà tan

Ánh mắt của Scar và Arnezeder nhìn Tiểu Ân có chút thay đổi. Công kích cường đại như thế, quả không hổ danh là ma pháp có lực công kích cường đại nhất thiên hạ, ma pháp nguyên tố triệu hoán hệ

Nhìn vòng phòng ngự sắp bị vỡ, trong lòng Tiểu Ân có chút bất ngờ. Chỉ một chút dư âm mà tí nữa phá huỷ ma pháp trận đồ. Nếu như chuyện này thật sự xảy ra thì Tiểu Ân khóc không ra nước mắt

Không gian đột nhiên truyền ra năng lượng dao động. Những nắm vân trên đầu người được thần tuyển bộc phát một nửa. Sau đó đột ngột dừng lại, dùng một tốc độ mau lẹ thu về

Đám người Tiểu Ân trở mắt nhìn cảnh này. Chỉ trong giây lát, tên người được thần tuyển lại xuất hiện.

Dung nham núi lửa trên người hắn càng thêm chân thật. Tam hệ phi đạn không cắt đứt quá trình cầu khẩn của hắn, ngược lại còn trợ giúp hắn

Nhất thời sắc mặt của ba người mơ hồ trắng bệch, thần uy quả nhiên là thứ bọn họ không so được

Song giờ phút này, tinh thần của Tiểu Ân toả ra, dường như hắn tiến vào cảnh giới huyền ảo.

273. Chương 5: Kết Giới Biến Dị Và Viên Nguyệt Loan Dao

Trước mắt của hắn, tất cả trạng thái đều dừng lại, không có bất cứ biến hoá gì

Đây là một loại cảnh giới vô cùng huyền ảo, là một cảnh giới không thể giải thích được, cũng không ai biết cảnh giới này xuất hiện như thế nào

Trong giây phút này, niềm tin mà Tiểu Ân vốn đánh mất lại một lần nữa sống dậy, lòng tin cường đại tràn ngập mỗi góc cơ thể hắn

Kết giới quanh người hắn biến hoá thần kỳ, dường như không phải là kết giới nữa mà biến thành loại lực lượng cao cấp hơn

Mặc dù Tiểu Ân hiểu, loại lực lượng này chỉ có ở trong cảnh giới này mới có thể sinh ra, nhưng giờ phút này, thế là đủ rồi

Trong ánh mắt của hắn, trên đỉnh đầu của người được thần tuyển có thêm một cột sáng màu đỏ tươi

Hắn cũng không biết cột sáng huyết sắc này xuất hiện như thế nào trên đầu người được thần tuyển. Hắn lơ mơ nhớ kỹ trước khi hắn tiến vào cảnh giới, cột sáng huyết sắc này chưa xuất hiện

Nhưng giây phút này, hắn hiểu, cột sáng huyết sắc này đại biểu cho sự liên lạc giữa người được thần tuyển và thần linh

Mà thần linh phe luyện ngục thông qua cột sáng huyết sắc này truyền lực lượng của hắn cho người được thần tuyển

Trong lòng Tiểu Ân có dự cảm, chỉ cần phá huỷ cột sáng đó là đoạn tuyệt được liên lạc giữa thần linh và người được thần tuyển. Khi đó tên người được thần tuyển sẽ trở lại là ngũ tinh đại ma pháp sư, không khiến hắn sợ hãi nữa

Nhận ra điều này, tâm tư của Tiểu Ân trở nên linh hoạt

Hắn nhìn kết giới tản mát quanh bản thân, đột nhiên có một loại cảm giác, đó là có thể tùy tâm sở dục thay đổi mọi thứ trong kết giới

Kết giới không phải do nguyên tố tại thành mà do tâm ý của hắn biến hoá thành

Quanh người hắn xuất hiện một tầng kim quang. Đó là lực lượng không thuộc thế gian này

Biến dị kết giới biến hoá vi diệu. Một đạo năng lượng cường đại theo tâm ý của hắn trong nháy mắt hình thành, hơn nữa biến thành một chuỗi viên nguyệt loan đao

Không hề do dự, Tiểu Ân điều khiển thanh viên nguyệt loan đao, chém vào cột sáng huyết sắc

Dường như không gặp phải bất cứ trở ngại gì, một đạo này của Tiểu Ân dễ dàng xuyên qua cột sáng huyết sắc. Sau đó xoay một vòng chém về phía thân thể của Scar

Hai mắt của Tiểu Ân trợn tròn, toàn bộ tâm niệm của hắn ngưng tụ lại, vất vả lắm mới điều khiển được ánh đao chém xệt qua người Scar

Ánh đao sượt qua người Scar, kẻ sát da đầu Scar

Tiểu Ân thở dài một hơi, thân thể của hắn nhanh chóng mệt mỏi. Điều khiển viên nguyệt loan đao mất quá nhiều lực lượng tinh thần

Biết trình độ sắc bén của viên nguyệt loan đao, Tiểu Ân dứt khoát điều khiển nó quay về, nhẹ nhàng vẽ xuống đầu người da đen được thần tuyển

Cột sáng huyết sắc không biết thông tới nơi nào bị một đạo của hắn cắt đứt

Một giây sau, cột sáng đó nhất thời thay đổi, dùng tốc độ nhanh chóng thu nhỏ lại. Hơn nữa trong nháy mắt áp súc lại thành một giọt nước

Giọt nước này không hề xa lạ đối với Tiểu Ân. Nếu như hắn đoán không sai thì đây là thần lực kết tinh

Nhưng thần lực kết tinh này dường như khác so với thần lực kết tinh của nữ thần Ánh trăng

Một cái là giọt nước màu trắng một cái là giọt nước màu đỏ tươi

Không chỉ có màu sắc của chúng khác nhau mà cả thuộc tính năng lượng quanh chúng cũng khác nhau

Ánh mắt của Tiểu Ân thoáng nhìn qua giọt nước màu đỏ tươi, trong lòng liền hiểu ra, xem ra thuộc tính thần lực của thần linh khác nhau nên biểu hiện ra cũng khác nhau

Cảnh tượng trước mắt hơn run lên, Tiểu Ân lập tức biết, chỉ sợ rất nhanh hắn sẽ rời khỏi cảnh giới huyền diệu này

Tiểu Ân có nhận thức nhất định về thần lực kết tinh. Cổ tay hắn rung lên. Trong không gian ngủ đông có thêm một giọt thần lực kết tinh màu đỏ tươi. Sở dĩ không đem thần lực kết tinh này bỏ vào trong nhẫn bạch cốt là vì Tiểu Ân không biết đặt hai thần lực kết tinh có thuộc tính khác nhau ở cùng một chỗ sẽ xảy ra nguy hiểm gì

Đối với chuyện không biết trước, Tiểu Ân tuyệt đối không làm

Thực hiện xong mọi chuyện, cảnh tượng trước mắt kịch liệt lắc lư, ngay cả tinh thần dao động của Tiểu Ân cũng chịu ảnh hưởng lớn

Khoé mắt đột nhiên liếc điểm sáng, Tiểu Ân do dự một chút, viên nguyệt loan đao đang treo lơ lửng trong nháy mắt xuyên qua hư không, không giết chết người da đen được thần tuyển mà vô thanh vô tức chui vào tay hắn

Người được thần tuyển không nên chết vào tay mình. Mình không nên động thủ

Rốt cuộc, tất cả khôi phục lại như bình thường. Kết giới quanh người Tiểu Ân cũng khôi phục lại thành thuộc tính kết giới nguyên tố triệu hoán hệ. Hắn thấy vẻ kinh hãi trong mắt Scar và Arnezeder

Đột nhiên Scar phát ra một tiếng kêu thảm thiết. Tiểu Ân giật mình ớn lạnh, quay đầu lại nhìn thì thấy mặt lão ma đạo sỹ đầy máu tươi. Cả đỉnh đầu bị trụ, thấy cả một tầng da ở phía trên

Scar bắt chập máu tươi chảy trên đầu, tay chân luống cuống, liều mạng dùng thuộc tính kết giới kim cương che trước mặt

- Chuyện gì xảy ra?

Arnezeder dồn dập hỏi

- Không biết

Giọng nói của lão ma đạo sỹ mang theo sự sợ hãi nói:

- Cái kia chắc là trò quỷ của người được thần tuyển, chỉ là không biết vì sao hắn lại thất thủ, các ngươi phải cẩn thận

Arnezeder hít vào một hơi lạnh, vừa rồi mấy người không cách nhau quá xa. Loáng cái Scar đã trúng đòn của đối phương. Thế mà bọn họ lại không cảm ứng được gì. Vậy chẳng phải người ta chỉ cần nguyện ý là có thể dễ dàng chém chết bọn họ hay sao?

Lực lượng này, quá đáng sợ

Song còn không đợi bà ta bắt chuyện tiếp, mọi người buông tha nhiệm vụ, toàn lực chạy trốn. Lại nghe ở xa phát ra một âm thanh thê thảm như sói tru

Ba người không khỏi ớn lạnh, quay đầu nhìn lại

Chỉ thấy tên được thần tuyển cách bọn họ trên trăm thước, vẻ mặt trở nên dữ tợn. Đường nét đỏ đen trên người hắn dùng một tốc độ khó tin lan tràn ra, hơn nữa rất nhanh lan tới đầu hắn

Đường nét đỏ lan tới mắt hắn, hắn liền phát ra một tiếng hét bi thảm. Âm thanh của hắn tràn ngập thống khổ khiến bất cứ ai cũng phải cảm thông

Nhưng hắn cũng không trụ được lâu. Bởi vì mất đi cột sáng, nên đường nét đỏ đen rất nhanh lan hết đầu hắn. Hơn nữa còn hoá thành nham thạch chi hoá

Một lát sau, tên người được thần tuyển này hoàn toàn biến mất

Trên bầu trời, ba người nhìn nhau, ngoài Tiểu Ân mơ hồ hiểu được một chút, còn lại hai người đều không hiểu chuyện gì đang xảy ra

Tất nhiên, giờ phút này, Tiểu Ân cũng ngậm miệng, không nói gì cả

Một lúc lâu sau, vòng phòng hộ phía dưới mới sáng lên một chút, một giọt máu tươi thấm vào trong vòng phòng ngự

Arnezeder luống cuống tay chân thu hồi lại thuộc tính kết giới, lấy ra vài miếng vải trắng, quấn đầu Scar lại

Đầu của lão ma đạo sỹ trọc lóc, phía trên mơ hồ có thể thấy được vết máu loang lổ

Mặc dù nhìn bề ngoài thì nghiêm trọng nhưng trong lòng bọn họ lại thầm hô may mắn

Dù thế nào thì cuối cùng người được thần tuyển không triệu hồi được thần linh giáng lâm, còn tử vong mà không thể giải thích được

Xem nghi thức triệu hoán không đơn giản, nhất định phải dùng tính mạng để trả giá

Đôi mắt của Arnezeder chuyển động, cười hỏi:

- Tiểu Ân, ngươi cầm cây đao gì thế?

Tiểu Ân ngẩng ra, nhìn thanh viên nguyệt loan đao trong tay, không khỏi đỏ khốc đỏ cười

Hắn nhớ rõ cây đao này là do kết giới biến dị tạo ra. Còn tại sao kết giới biến dị lại tạo ra cây đao này thì hắn không thể giải thích được

Khẽ lay động nó, Tiểu Ân kinh ngạc phát hiện, thanh viên nguyệt loan đao này không có chút sức nặng nào cả, phẳng phất như chiếc lông mao, dường như có thể nổi trên mặt nước

Tất nhiên đó chỉ là cảm giác của hắn. Còn thức tế như thế nào thì hắn chưa thử

Scar tiến lên, thở dài nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta biết thực lực cận chiến của ngài có thể so với võ sỹ. Nhưng người được thần tuyển kia thật đáng sợ, dù á long Tyrese cũng chưa chắc cận chiến thắng được hắn. Ngày sau nếu ngài gặp phải người được thần tuyển, ngài không nên sử dụng thủ đoạn này

Tiểu Ân cười khổ, vội vàng giả bộ thụ giáo, hơn nữa còn thuận tay thu viên nguyệt loan đao lại

Ba người thở dài ở trên không một lát, cảm khái không thôi đối với những chuyện vừa xảy ra

Rốt cuộc, phía dưới truyền tới năng lượng đao động mãnh liệt. Ba người liếc mắt nhìn nhau, đều thấy vẻ mặt vui sướng của sư phụ. Bởi vì bọn họ biết, trải qua một ngày vận chuyển, cuối cùng truyền tống trận cũng kích hoạt thành công.

Ánh sáng trong truyền tống trận chợt bộc phát, phẳng phất như lưu quang loé sáng trong khe núi

Scar than nhẹ một tiếng nói:

- Thật đẹp

Kỳ thật hắn đã nhìn hào quang của truyền tống trận nhiều lần nhưng ở trên đại lục nhìn thấy hào quang này khiến hắn có cảm giác khác

Dù mình xâm lược quốc gia khác hay bị quốc gia khác xâm lược thì đều có cảm xúc không giống nhau. Cho dù là sống lâu như Scar cũng không ngoại lệ

Hào quang léo lên vài phần, sau đó từ từ nhạt dần

Mặc dù không hoàn toàn biến mất, nhưng có thể nhìn thấy tình huống của đôi bên

Mấy trăm thước vuông của ma pháp trận, thoáng cái đã xuất hiện hơn một trăm người

Về mặt của những người này rất khảm trương, hơn nữa trong tay mỗi người đều cầm ma pháp trượng. Có người còn cầm quyền trục có ma lực kinh khủng, dường như lúc nào cũng có thể xé ra

Nhón người này chia làm bốn đội. Mỗi đội có hơn mười người, thậm chí có đội còn nhiều hơn

Trong đó Sara và mười hai thần tuyển hộ vệ của nàng là nổi bật nhất. Mười ba thiếu nữ xinh đẹp tạo thành một đội hình nhỏ nhỏ tạo nên một cảnh sắc xinh đẹp

Đội thứ hai do Sloppy Burger cầm đầu, trong đó có hơn hai mươi ma đạo sỹ mà Tiểu Ân đã từng gặp trong ma pháp công hội. Bọn họ theo sau Sloppy Burger, rõ ràng hành động theo sự chỉ huy của lão

Đội thứ ba do cường giả cấp bậc cửu tinh tới từ đại lục phương nam dẫn đầu, gồm những ma pháp sư dưới trưởng hãn

Mặc dù phần lớn những người này chỉ là đại ma pháp sư. Nhưng trong tay bọn họ đều nắm chặt vật phẩm trang sức không gian, phía trên mơ hồ truyền ra hàn khí là có thể biết đó là không gian ngủ đông đã được cải tạo. Trong đó đều là ma sủng cường đại tới từ đại lục phương nam

Đoàn thứ bốn do Godwin cầm đầu. Về mặt của vị ma đạo sỹ này rất khấn trương, phía sau hãn là hơn năm mươi ma pháp sư mặc hồng y ma pháp bào

Trong đó có hơn ba mươi đại ma pháp sư, nhưng hơn hai mươi người đại tới cảnh giới ma đạo sỹ. Khiến Tiểu Ân kiêng kỵ là hai tên hồng bào pháp sư đeo huy chương cửu tinh

Hai hồng bào pháp sư cấp bậc cửu tinh, hơn nữa trước kia còn chưa từng gặp khiến Tiểu Ân khiếp sợ

Hắn lén lút lui về phía sau một bước, nhẹ giọng hỏi:

- Sloppy Burger các hạ, ma pháp công hội không phải chỉ có ba vị trưởng lão cấp bậc cửu tinh sao?

- Đúng

Sloppy Burger dường như biết hắn hỏi gì, liền nói thẳng:

- Hồng bào ma pháp sư không phải là pháp sư do ma pháp công hội mời chào mà do hội trưởng đại nhân tự mình bồi dưỡng. Bọn họ không tham gia vào công việc của ma pháp công hội. Chỉ biết thực hiện mệnh lệnh của hội trưởng đại nhân, cho nên không được tính là người của ma pháp công hội

Tiểu Ân nhú mày hỏi:

- Hình như hồng bào pháp sư nghe lệnh Godwin

Về mặt của Sloppy Burger bắt đầu dĩ nói:

- Không có biện pháp, Paxton là phó hội trưởng, có quyền chỉ huy hồng bào pháp sư, đây chắc là lệnh của hắn

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu, nhưng hắn cũng hiểu tại sao Sloppy Burger lại ham muốn chức phó hội trưởng như thế. Xem ra là vì phó hội trưởng có quyền chỉ huy hồng bào ma pháp sư

Ánh sáng trong khe núi sáng lên một lúc, sau đó mới hoàn toàn tiêu tán

Ánh mắt của đám người Sloppy Burger và Sara đều tập trung lên ba người Tiểu Ân, nhưng xem về mặt của bọn họ, dường như đang sử dụng lực lượng tinh thần để xem xét tình hình xung quanh

Một lát sau, về mặt của mọi người mới buông lỏng. Khuôn mặt nở nụ cười tươi

Scar cười ha ha nói:

- Các người đang làm gì? Chẳng lẽ các người tưởng vừa đi ra đã phải đại chiến sao?

Sloppy Burger xấu hổ cười nói:

- Đúng vậy, tiểu thư Sara trước khi đi ra đột nhiên cảnh báo, nói ở nơi này có thần lực dao động mãnh liệt, hoài nghi các người gặp phải người được thần tuyển nên chúng ta mới khấn trương như thế

Về mặt của Scar nhất thời ngưng tụ lại, hắn kinh ngạc liếc nhìn Sara, chỉ thấy vị đại mỹ nữ bộ tộc Nguyệt tinh linh này đang nhỏ giọng thì thầm với Arnezeder.

Thấy về mặt của Scar, sắc mặt của Sloppy Burger khẽ biến, hỏi:

- Các người thật sự gặp phải người được thần tuyển?

Ngoài Nguyệt tinh linh ra, lỗi tai của mọi người đều dựng thẳng lên, cho dù là kiệt ngạo bất tuân như Godwin hay cường giả của đại lục phương nam Greg, cũng không ngoại lệ

Scar nghiêm túc gật đầu nói:

- Tiểu thư Sara nói không sai, quả thật chúng ta gặp phải người được thần tuyển

Nói xong hắn chỉ miềng vải trắng trên đầu mình nói:

- Đây là dấu vết mà người được thần tuyển lưu lại cho ta

Khoé mắt Tiểu Ân hơi nhếch lên, thiếu chút nữa không nhịn được cười, nhưng nhớ lại cảnh vừa rồi hắn lại khiếp sợ. Nói thật tình huống lúc đó quá nguy hiểm, chỉ suýt chút nữa Scar đã bồi táng theo người được thần tuyển

Ánh mắt của mọi người nhìn chiếc khăn trắng trên đầu Scar, ánh mắt có chút khâm phục

Bị thương khi chiến đấu với người được thần tuyển mà không chết, cho dù là cửu tinh cường giả cũng có tư các khoái lác

Scar vừa bày trận, vừa bảo vệ ma pháp trận an toàn lại vừa chiến đấu với người được thần tuyển

Nghe ma pháp trận đều do Tiểu Ân sắp đặt, hơn nữa còn tự hắn bố trí, ngay cả Arnezeder cũng khen ngợi hắn, ánh mắt của mọi người nhìn Tiểu Ân mang theo vẻ ngạc nhiên. Nhưng ánh mắt của Godwin lại lộ rõ vẻ đố kỵ và căm tức

Nghe kể lại trận chiến với người được thần tuyển, mọi người đều cảm thấy may mắn cho đám người Scar. Hoàn hảo là tên người được thần tuyển không thành công triệu hoán thần linh giáng lâm, hơn nữa bị cắn trả mà chết. Nếu không hôm nay không thể thuận lợi truyền tống tới đây

Sloppy Burger gật đầu với Sara nói:

- Tiểu thư Sara vốn không phải nhóm đầu tiên truyền tống tới đây. Nhưng nàng tiên đoán có người được thần tuyển xuất hiện, hơn nữa còn nói muốn tự mình đối phó với người được thần tuyển của hắc quỷ. Cho nên cuối cùng chúng ta đáp ứng, nhưng không nghĩ tới tên đó lại gặp xui xẻo, vận khí của chúng ta quá tốt

Sara dường như cảm ứng được ánh mắt của Tiểu Ân. Nàng quay đầu, nở nụ cười ôn nhu khiến Tiểu Ân có cảm giác tắm trong gió xuân

Nhưng hắn lập tức cảm ứng được một ánh mắt âm hồn bất tán. Trong lòng hắn không khỏi căng thẳng, âm thầm đề phòng tên có ánh mắt ác độc đó

Greg tiến lên, ánh mắt nhìn xung quanh, đợi mọi người nói chuyện xong, rồi cuộc hắn hỏi:

- Scar các hạ, xin hỏi Doha đâu?

Scar nhất thời thở dài một tiếng, nhưng hắn biết sớm muộn gì cũng phải đối mặt với tình huống này, một vị cửu tinh ma đạo sỹ bị mất tích, chắc chắn không dễ dàng bỏ qua được

- Greg các hạ, Doha các hạ thất lạc với chúng ta trong biển rộng, không có liên lạc gì với chúng ta hơn mười ngày nay

- Bị thất lạc trong biển?

Greg vô thức nhìn Tiểu Ân. Thấy hắn bình an đứng ở chỗ này, trong lòng không khỏi khẩn trương

Nhưng hắn cũng không tin Doha lại không làm gì được một tên thất tinh ma đạo sỹ. Cho nên vẫn ôm hy vọng, hỏi rõ nguyên nhân trong đó

Scar cũng không giấu giếm, kể lại chi tiết chuyện xảy ra trên đường

Nghe tới trong vùng biển sương mù gặp phải vòng vây của bầy cá, trong lòng Greg biết rõ đó là trò quỷ của Doha

Chỉ là sau khi mọi người phân tán, không ai biết chuyện gì xảy ra

Trong lòng Greg có chút hoài nghi, nhưng hiện tại không thể biểu lộ được

Đột nhiên Sloppy Burger vỗ đầu, lấy không gian ngủ đông đưa cho Tiểu Ân:

- Đây là vật Juliana nhờ ta đưa cho người, hình như là ma súng của người

Tiểu Ân thất kinh, vội vàng tiếp nhận, tinh thần ý niệm quét qua một chút, thì thấy đại gia hoá Hắc Toàn Phong đang ngủ say ở trong

Thấy trên người nó không phát hiện điều gì dị thường, Tiểu Ân thở phào một hơi hỏi:

- Tại sao nàng lại giao Hắc Toàn Phong cho ta?

Về mặt của Sloppy Burger hâm mộ nói:

- Đại gia hoá này nghe tiểu thư Sara nói người có thể gặp nguy hiểm, lập tức khẩn trương, ngay cả đại nhân Tyrese cũng không áp chế được nó. Nhưng hình thể của nó quá lớn, không cách nào tiến vào truyền tống trận được, cho nên nó mới chui vào không gian ngủ đông, nhờ ta mang tới đây

Trong lòng Tiểu Ân cảm thấy ấm áp, tay nắm chặt không gian ngủ đông hơn

Hắc Toàn Phong sợ nhất là phải tiến vào không gian ngủ đông, nhưng vừa nghe mình gặp phải nguy hiểm, nó lập tức vứt bỏ sợ hãi, chủ động tiến vào không gian ngủ đông. Tình nghĩa này không ai có thể hình dung nổi

Sloppy Burger tiếp tục nói:

- Vốn đám người Juliana cũng định đi theo, nhưng tiểu thư Sara nói, các nàng đột nhiên xuất hiện sẽ khiến mọi người phân tâm. Cho nên để các nàng ở lại đợi, đợi bên này an toàn mới để các nàng qua

Tiểu Ân gật đầu một cái, mặc dù cách xa nhưng biết mọi người vẫn luôn nhớ tới mình khiến lòng hân cảm thấy ấm áp

Mất nhìn không gian ngủ đông, Tiểu Ân cười nói:

- Đại nhân Sloppy Burger, ta thả Hắc Toàn Phong ra trước đã

Sloppy Burger khẽ gật đầu, nhìn truyền tống trận, đột nhiên kéo Tiểu Ân hỏi:

- Tiểu Ân, theo như Scar nói, người có nghiên cứu sâu về ma pháp trận đồ, so với hắn còn cao minh hơn

Tiểu Ân do dự một chút, hắn không muốn để người khác đề cao mình, nên nói:

- Kinh nghiệm của Scar các hạ rất phong phú, ta không bằng được, chỉ có thể vẽ vời thêm mà thôi

Sloppy Burger liên tục gật đầu hỏi:

- Ma pháp truyền tống trận này là do người sửa?

- Đúng

- Người còn sửa lại được không?

Sloppy Burger hy vọng hỏi

- Sửa chữa lại?

Tiểu Ân nhướng mày, hoài nghi hỏi:

- Sửa thành gì?

Sloppy Burger chần chờ một chút, dường như chính hắn cũng biết, việc mình đưa ra quá mức

- Người có thể cải tạo truyền tống trận truyền tống được trăm vạn đại quân không?

Tiểu Ân lão đảo, thiếu chút nữa ngã xuống đất. Lão tổ tông này đúng là đi quá giới hạn

Ma pháp truyền tông trận, đặc biệt là truyền tông trận cự ly xa, chẳng những cần phải có nguyên liệu ma pháp, kết cấu đồ, năng lượng tinh thạch. Ngay cả số người truyền tông cũng có giới hạn

Tuy nói một số người bình thường có thể nhờ ma pháp sư truyền tông nhưng tiến hành truyền tông cự ly xa thì ma pháp sư bình thường không thể bảo vệ được

Không có thực lực từ đại ma pháp sư trở lên thì đừng nghĩ tới việc đưa người bình thường truyền tông vượt biển

Vì nguyên nhân này nên mặc dù ma pháp công hội có vô số năng lượng tinh thạch nhưng vẫn không có khả năng để quân đội bình thường sử dụng ma pháp truyền tông trận được

Muốn bảo vệ trăm vạn đại quân cần phải có bao nhiêu đại ma pháp sư đây?

Đừng nói ma pháp công hội không làm được, cho dù tập hợp tất cả đại ma pháp sư của ba phiên đại lục, chỉ sợ cũng không làm được

Mặc dù Tiểu Ân hiểu sâu về ma pháp truyền tông trận, cũng học được nhiều tri thức về ma pháp trận đồ từ Hắc Long Vương nhưng vẫn không giải quyết được vấn đề truyền tông người bình thường

Nếu giải quyết được vấn đề này thì ma pháp công hội không tiếc thành phẩm gì cả. Khi đó đừng nói là trăm vạn đại quân, dù nghìn vạn đại quân cũng có thể thuận lợi truyền tông tới

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân tức giận nói:.

- Đại nhân Sloppy Burger tôn kính, rất xin lỗi, ta không thể giải quyết được vấn đề này

Hắn bay về phía trước một đoạn, tay khẽ sờ không gian ngủ đông, một cỗ khí lạnh màu trắng phun ra, Hắc Toàn Phong ngáp vài cái rồi tỉnh lại

Đại gia hoá này vừa tỉnh lại, không giống như bình thường thân mật với Tiểu Ân, mà đôi mắt như hai cái đèn lồng của nó mở to ra, lộ rõ bộ dáng hung thần ác sát nhìn xung quanh

Tiểu Ân nhìn bộ dạng của nó, miệng cười tới nỗi muốn ngã nhưng trong lòng lại ảm áp, mở song chưởng, ôm chặt cái đầu to của nó, hung hăng vỗ vài cái

Dường như Hắc Toàn Phong hiểu được đây là khu vực an toàn, nó thu hồi bộ dáng hung hăng của mình, thật thà chất phác cười

Tâm niệm khẽ động, Tiểu Ân thả Hoàng Toàn Phong và Bạch Toàn Phong ra

Hoàng Toàn Phong vẫn như trước, một khi nó ra ngoài, nhất thời nó thi triển hoàng kim kết giới trong phạm vi nhỏ, bao phủ mọi người vào trong, hưởng thụ cảm giác thoải mái do năng lượng hoàng kim mang lại

Còn Bạch Toàn Phong, sau khi nó ăn tinh hồn ma hạch cấp chín thì đã có thực lực cấp chín. Trong ba ma sủng của Tiểu Ân, thực lực của nó là mạnh nhất

Dường như do dự một chút, Bạch Toàn Phong hoá thành lam quang, thân hình kéo dài ra, biến thành một thiếu niên mười lăm, mười sáu tuổi

Hắc Toàn Phong tròn to mắt nhìn hắn, ánh mắt lộ rõ vẻ hâm mộ

Tiểu Ân thở dài một tiếng, ma thú cấp chín có thể biến hoá thành nhân loại

Nhưng có rất nhiều ma thú vẫn duy trì thân hình của mình. Trên đại lục thì ma thú tốt hơn một chút, nhưng trong biển sâu thì ma thú thường loạn động

Hắc Long Vương từng nói, đạt tới ngàn năm truyền kỳ, các sinh vật đều lựa chọn hình dáng con người. Chỉ có khi chiến đấu mới khôi phục nguyên hình

Bạch Toàn Phong biến thành một thiếu niên tuấn tú. Nếu như chưa từng gặp qua nó thì không ai liên tưởng nó là Slime biến dị

Vừa mới biến thành hình người, nó hết nhìn đông rồi lại nhìn tây. Đường như Bạch Toàn Phong có hứng thú với mọi thứ

Hiện tại, Tiểu Ân và ba ma sủng của hắn có linh hồn hợp nhất với nhau, cùng cộng sinh với nhau

Tâm tình hiện tại của Bạch Toàn Phong, Tiểu Ân và hai ma sủng còn lại đều cảm ứng được

Võ Hoàng Toàn Phong và Hắc Toàn Phong, Tiểu Ân nói:

- Hai người các người phải cố gắng lên, sớm tiến giai thành cấp chín, cũng có thể biến hóa thành hình người như Bạch Toàn Phong

Nói xong, Tiểu Ân cố ý nhìn Hắc Toàn Phong:

- Đặc biệt là người, người không thích tiến vào không gian ngủ đông, chỉ cần người tiến giai thành cấp chín, sau này không cần phải vào đó nữa

Hắc Toàn Phong lập tức há to miệng, mặc dù không phát ra long ngâm chi âm nhưng nhìn bộ dáng của nó là biết nó đang tuyên thệ, nhất định phải nhanh chóng thăng cấp

Khẽ lắc đầu, trong lòng Tiểu Ân thầm than, ma thú muốn thăng cấp còn khó hơn loài người. Bạch Toàn Phong và Hoàng Toàn Phong là hai trường hợp đặc biệt

Kinh nghiệm của chúng nó, không thể có người thứ hai phục chế lại được

Hắc Toàn Phong muốn cố gắng đuổi theo, e rằng tương đối khó khăn

Ngay khi Tiểu Ân trầm ngâm thì ba ma sủng đã kết thành một khối. Linh hồn của chúng hòa hợp với nhau, căn bản không cần dùng ngôn ngữ cũng hiểu được ý của nhau

Nói cũng lạ, trong ba ma sủng, rõ ràng Hắc Toàn Phong có cấp bậc thấp nhất, chỉ là thất cấp nhưng nó lại giữ vai trò lão đại

Hoàng Toàn Phong còn trẻ người non dạ, phần lớn thời gian đều lười biếng ngủ trong không gian ngủ đông, tự nhiên không tranh với Hắc Toàn Phong. Nhưng khi Bạch Toàn Phong ăn tinh hồn ma hạch, lúc thống khổ nhất thì Hắc Toàn Phong xuất hiện, cùng nó chịu đau đớn. Cho nên Bạch Toàn Phong rất cảm kích Hắc Toàn Phong, nên bắt chước theo Hắc Toàn Phong.

274. Chương 6: Quốc Túy Của Dị Đại Lục

Khi Tiểu Ân rút đao, lập tức hấp dẫn ánh mắt của mọi người. Đặc biệt là Godwin, thậm chí còn tiến lên hai bước, nguyên tố trên người trong nháy mắt ngưng tụ, chỉ kém một chút là phát ra

Cũng may đầu óc của hắn không ngu, biết Tiểu Ân không thể nào động thủ với người con gái được thần tuyển của nữ thần Ánh trắng, cho nên năng lượng ma pháp vừa định phát ra thì kịp dừng lại, sau đó tiêu tán không còn tung tích

Trái ngược với hình ảnh kịch liệt của Godwin là hình ảnh tươi cười của mười hai thần tuyển hộ vệ của Sara

Những thiếu nữ xinh đẹp đó thông hiểu tâm ý của Ánh trắng chi nữ, tất nhiên biết quan hệ mập mờ giữa nàng và Tiểu Ân. Cho nên các nàng tin Tiểu Ân không có ác ý với Sara

Tiểu Ân quay đầu, kinh ngạc nhìn ánh mắt xấu hổ của Godwin. Mặc dù Tiểu Ân không nói gì, nhưng thần thái lại biểu hiện rõ

Betty và Petty bật cười phối hợp, tiếng cười như chuông ngân vang vọng khắp khe núi, khiến người khác rung động

Nhưng tiếng cười dễ nghe vang lên trong tai Godwin lại vô cùng chói tai. Mặt hắn xanh lại nhưng dưới ánh mắt của mọi người, dù lá gan của hắn có to gấp đôi cũng không dám mạo muội nói gì. Không thể làm gì khác hơn, hắn đành hậm hực vung tay, xoay người bỏ đi. Hắn không còn mặt mũi ở trong khe núi, dẫn đám hồng bào pháp sư rời đi

Lúc này Tiểu Ân mới cười ha ha, cầm viên nguyệt loan đao đưa cho Sara, hỏi:

- Giúp ta nhìn một chút, đây là vật gì

Sara nhận lấy, ngón tay chậm rãi vuốt ve sống đao. Dưới ánh mắt của mọi người thì tay của nàng dường như chạm vào sống đao. Nhưng Tiểu Ân ở gần nàng thì có thể thấy rõ, ngón tay của Sara luôn cách sống đao một đoạn

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn, không thể tưởng tượng được Sara lại bình tĩnh như thế

Giương mắt, thấy khuôn mặt kinh ngạc của Tiểu Ân, Sara cảm ứng được tâm tư của hắn, khuôn mặt nàng đột nhiên hiện lên nét ửng đỏ kinh tâm động phách

Tiểu Ân hít sâu một hơi, hít mùi thơm, khiến trái tim hắn đập nhanh hơn vài lần

Ánh mắt của Betty và Petty đồng thời hiện lên vẻ mất mát, nhưng rất nhanh các nàng đã khôi phục lại như bình thường. Nếu nhìn từ vẻ bề ngoài thì không ai nhìn ra được

- Tiểu Ân, khi ta còn bé, từng lập chí làm ma cung thủ

Sara khẽ mở đôi môi, lộ ra hàm răng trắng nõn

Tiểu Ân yên lặng nhìn đôi môi và hàm răng của nàng, cổ hơi rung động. Hắn vội vàng quay đi chỗ khác. Trong lòng hung hăng chửi mình vài câu. Mặc dù ở kiếp này hắn còn nhỏ tuổi, nhưng ở kiếp trước đã có nhiều kinh nghiệm nhưng vẫn không khống chế được cảm giác của mình

Trong lòng hắn thất kinh, vội vàng thu liễm tâm thần. Dem tất cả ý niệm tập trung vào viên nguyệt loan đao

- Ma cung thủ? A, ta hiểu rồi

Sở dĩ động tác của Sara ổn định như thế là do lúc trẻ nàng từng luyện bắn cung. Nhưng vì sao nàng lại không lựa chọn làm ma cung thủ mà chuyển qua ma pháp sư thì hắn không biết được

Tay Sara vuốt ve thân đao một lúc, sau đó khuôn mặt thoáng ngưng trọng

Lông mày của nàng nhăn lại, nói:

- Tiểu Ân, xin lỗi ta không biết thanh viên nguyệt loan đao này được luyện chế từ nguyên liệu gì

Tiểu Ân ha to miệng, hắn mấy lần muốn nói cho Sara, thanh đao này không phải được luyện chế mà bỗng nhiên sinh ra trong kết giới

Nhưng lời vừa tới mồm liền nuốt trở vào

Nếu mình kể viên nguyệt loan đao sinh ra từ kết giới, chắc chắn mọi người sẽ coi mình là kẻ ngu

Vẻ mặt của Sara hấp dẫn Arnezeder, nàng chậm rãi tiến lên, tiếp nhận viên nguyệt loan đao từ tay Sara, khẽ lay động, nhất thời một vầng sáng mỹ lệ sinh ra

Mặc dù không chém vào vật gì, nhưng hàn khí sinh ra đủ khiến trái tim mọi người băng lạnh

Tiểu Ân muốn nói nhưng lại thôi. Hắn biết rõ trình độ sắc bén của viên nguyệt loan đao

Ngay cả cột sáng liên lạc với thần linh cũng chém nát, nếu Arnezeder không cẩn thận chạm phải ai thì hậu quả không thể tưởng tượng được

Cũng may dù sao Arnezeder cũng là một vị ma pháp sư chính tông. Bà ta nhìn nửa ngày không rút ra được kết luận gì, khẽ lắc đầu nói:.

- Tiểu Ân, ta có thể xác định, thanh viên nguyệt loan đao này không được chế tạo ở hoàng kim đại lục

Tiểu Ân tức giận cười hai tiếng, nhưng trong lòng thầm nghĩ, đúng là nói nhầm mà

Đừng nói là đại lục hoàng kim, dù cho thợ rèn của ba đại lục có cùng đứng lên, cũng đừng mơ có thể chế tạo được thần binh như thanh bảo đao này

Bọn họ tụ tập với nhau, nhất thời hấp dẫn ánh mắt của mọi người. Sloppy Burger và Scar cũng tò mò lại gần

Vốn hai vị này đang đứng bên cạnh truyền tống trận nhưng xác định truyền tống trận an toàn, hơn nữa cách một đoạn thời gian lại có một đám ma pháp sư tới, tự nhiên không cần những lão đại cấp bậc cửu tinh như bọn họ lo lắng. Cho nên bọn họ mới tới góp vui

Viên nguyệt loan đao trong tay Arnezeder rất nhanh lọt vào tay hai lão già này. Bọn họ cũng thấy thanh viên nguyệt loan đao này kỳ lạ nhưng bọn họ không quá để ý

Quả thật, trên thế giới này ma pháp là lực lượng mạnh nhất. Vũ khí của võ sỹ không được tôn sùng. Nếu Tiểu Ân lấy bán thần trạng ra, chắc chắn sẽ khiến cả đám đỏ mặt

Tiểu Ân nhú chặt lông mày, hỏi:

- Các vị, chẳng lẽ các người thật sự không biết lai lịch của thanh vũ khí này?

Nghe giọng nói không vui của Tiểu Ân, mấy người có chút bất ngờ. Nếu Tiểu Ân lấy nó ra, tự nhiên có điều cần cầu

Nếu cả đám người đều không nhận ra lai lịch của vũ khí, thì đúng là quá mất mặt

Nhất thời, lực chú ý của mọi người đều tập trung. Ngay cả Greg tới từ đại lục phương nam hay vị hồng bào pháp sư cấp bậc cửu tinh cũng tới vây quanh

Kỳ thật Greg đang âm thầm quan sát Tiểu Ân. Bởi vì hắn cảm giác chuyện Doha mất tích có liên quan tới Tiểu Ân. Chỉ tiếc dù có nói ra thì cũng không có ai tin. Cho nên hắn không thể làm gì khác, đành phải ở bên người Tiểu Ân, muốn nhìn xem có thu hoạch được gì không

Tư tưởng của vị hồng bào ma pháp sư cấp bậc cửu tinh vô cùng đơn thuần. Hắn muốn xem, đó là vật gì mà khiến cả đám chí cường giả cửu tinh nhẩn mặt như vậy

Tiểu Ân cũng không để ý, đưa viên nguyệt loan đao cho bọn họ. nhưng khiến hắn thất vọng đó là Greg chẳng biết gì cả. Nhìn tư thế cầm đao của hắn là biết hắn chưa bao giờ tiếp xúc với thứ này. Càng chẳng phải nói tới việc nhận ra lai lịch

Nhưng khi viên nguyệt loan đao rơi vào tay vị hồng bào ma pháp sư, đột nhiên tinh quang hiện lên trong mắt lão nhân

Đó là ánh mắt kinh ngạc tới cực điểm, mặc dù chỉ chột lóe qua nhưng bị Tiểu Ân nhạy cảm phát hiện ra

Nhất thời trong lòng Tiểu Ân xuất hiện vô vàn hy vọng. Hai mắt của hắn tập trung nhìn hồng bào lão giả, lắng lắng đợi hắn nói

Song lão nhân này lại chần chờ một lát, lắc đầu, không nói gì đưa viên nguyệt loan đao trả lại Scar

Rốt cuộc Tiểu Ân không nhịn được nói:

- Các hạ, chẳng lẽ ngài không định bình luận gì về đồ vật này sao?

Lão già kia do dự một chút, cuối cùng vẫn lắc đầu. Nhưng ở nơi này, ngoài Tiểu Ân và Sara ra thì mọi người đều là những lão già thành tinh, nhìn vẻ mặt của hắn là biết, trong lòng hắn chắc chắn đang che giấu gì đó

Sloppy Burger cười nói:

- Porter các hạ, mặc dù chúng ta khác hệ thống, nhưng đều là người của ma pháp công hội.

Hồng bào lão giả cửu tinh ma đạo sỹ Porter vô thức gật đầu

- Chúng ta đều là người của ma pháp công hội, hơn nữa từng gặp nhau vài lần đúng không?

Porter lại gật đầu

- Nếu đã gặp nhau thì chúng ta là bằng hữu đúng không?

Porter tiếp tục gật đầu, trong lòng mơ hồ có cảm giác không đúng, nhưng không thể nói ra được. Dưới ánh mắt của mọi người, hắn đành phải gật đầu

- Tốt

Sloppy Burger vỗ tay, nói:

- Nếu tất cả mọi người đều là bằng hữu, ngài không nên giấu chúng ta

Porter há miệng, vẻ mặt mịt mờ

Hồng bào pháp sư bọn họ không giống như ma pháp sư bình thường trong công hội

Bọn họ đều là những đứa trẻ do hội trưởng thần bí lựa chọn. Từ nhỏ đã gia nhập ma pháp công hội. Trong cuộc đời bọn họ, ma pháp là thứ duy nhất bọn họ biết. Ngoài việc tu luyện ra, bọn họ không hiểu nhân tình thế thái, cho nên không phải là đối thủ của lão hồ ly Sloppy Burger

Đó là hội trưởng công hội không cho phép bọn họ tham gia sự vụ của công hội. Nếu để bọn họ đại biểu cho ma pháp công hội, chắc chắn sẽ bị các quốc gia trên đại lục cười tới nỗi rụng cả răng

Sloppy Burger ho nhẹ một tiếng nói:

- Porter các hạ, chúng ta biết, ngài chắc chắn biết lai lịch của thanh viên nguyệt loan đao này, đúng không?

Porter lập tức lắc đầu, không có chút do dự nào

Scar nao nao, Arnezeder lập tức nói:

- Vậy ngài đã từng nhìn thấy thanh viên nguyệt loan đao này ở đâu?

Porter vẫn như trước lắc đầu, khuôn mặt nở ra nụ cười

Trong lòng Tiểu Ân động, hỏi:

- Porter các hạ, ngài từng nhìn thấy nguyên liệu chế tạo thanh viên nguyệt loan đao này?

Porter mở to hai mắt, kinh ngạc nhìn Tiểu Ân. Nhiều người như vậy, cuối cùng cũng chỉ có hắn hỏi ra vấn đề, năng lực quan sát quả là hơn người

Kỳ thật ở nơi này chỉ có Tiểu Ân mới biết lai lịch của thanh viên nguyệt loan đao này. Cái hắn quan tâm nhất là thanh đao này tới từ đâu, tại sao lại xuất hiện trong kết giới biến dị

Cho nên hắn mới hỏi tới vấn đề chế tạo. Bởi vì hắn nghĩ, nếu kết giới biến dị có thể sinh ra một cây đao, vậy có thể sinh ra thứ khác

Ánh mắt lóe sáng, Tiểu Ân dồn dập hỏi:

- Ngài thấy ở đâu?

Porter do dự nửa ngày, nhìn Tiểu Ân, hiển nhiên có chút do dự. Nếu như người khác hỏi, hắn có thể dùng thân phận của mình để cự tuyệt, không ai dám nói gì hắn

Nhưng Tiểu Ân thì khác. Hắn xây dựng thành công ma pháp trận, đối với người luôn theo lệnh hội trưởng như hắn thì hành động của Tiểu Ân thu được hảo cảm của hắn. Hơn nữa Tiểu Ân còn là trụ cột trong chiến dịch xâm lấn hắc quỷ đại lục, nên hắn có chút do dự

Scar và Sloppy Burger nhân cơ hội rên rỉ sát khí còn nóng, lập tức nhao nhao tâng bốc Tiểu Ân lên. Hơn nữa còn nhấn mạnh, nếu không có Tiểu Ân xây dựng thành công ma pháp trận thì mệnh lệnh của hội trưởng đại nhân không thể thực hiện được

Thương cảm thay cho hồng bào ma đạo sỹ, bị hai lão hồ ly này quay một vòng, cuối cùng ngoan ngoãn nói ra sự thật

- Ta từng thấy nguyên liệu chế tạo thanh viên nguyệt loan đao này ở chỗ hội trưởng đại nhân

Porter nói

Trong lòng đám người Tiểu Ân run lên. Trong ngàn năm qua, hội trưởng của ma pháp công hội là nhân vật thần bí nhất. Cho dù là Sloppy Burger cũng không biết lai lịch của hội trưởng, chỉ biết đó là lão quái vật sống hơn ngàn năm

Tiểu Ân do dự một chút, trầm ngâm hỏi:

- Thế nguyên liệu đó được chế tạo thành thứ gì?

Khuôn mặt Porter lộ thần sắc kỳ quái, trước khi nhắc tới bốn chữ hội trưởng đại nhân thì hắn còn cố kỵ. Nhưng khi hắn nói tên này ra, tâm lý của hắn trở nên thoải mái

- Ta cũng không biết đó là vật gì

Porter vẽ lại trên không trung một hình ảnh, sau đó nói:

- Chính là đồ chơi này

Tất cả mọi người nhìn nhau, đó là vật gì? Chưa từng thất qua

Theo thói quen khi gặp phải nan đề, Scar vuốt đầu, bất chợt một cơn đau nhức truyền đến, hắn nhe răng trợn mắt nửa ngày, mới nhớ tới hiện giờ đầu mình chỉ còn một đồng da

Trong lòng thầm nguyện rửa tên người được thần tuyển hắc quỷ, nhưng hắn không thể tưởng tượng được, đầu sở gây ra tội lỗi này lại là thanh viên nguyệt loan đao trong tay hắn

- Porter các hạ

Scar cười khổ nói:

- Ngài nhớ rõ hình dáng của vật đó chứ?

- Tất nhiên là nhớ

Porter ưỡn thẳng ngực, kiêu ngạo nói:

- Ta từng nhìn thấy nó trong phòng hội trưởng đại nhân. Đó là lần đầu tiên ta được vào phòng riêng của hội trưởng, mỗi một thứ trong đó, ta không bao giờ quên

Tiểu Ân kinh ngạc cười, lén nhìn Sara. Hắn nghĩ thầm nơi này có một siêu cấp tín đồ nhưng tín đồ này không tín ngưỡng thần linh mà chỉ tín ngưỡng hội trưởng của ma pháp công hội mà thôi

Không ngờ Sara rất thông minh, phảng phất như hiểu tâm ý của hắn, mỉm cười âm áp với Tiểu Ân khiến trong lòng hắn cảm thấy nao nao

Scar cười ha ha, sau đó cầm viên nguyệt loan đao đưa cho Porter nói:

- Porter các hạ, phiền ngài rồi

Porter tiếp nhận viên nguyệt loan đao, không hiểu ý đồ của Scar

Tất cả mọi người đều mỉm cười, Scar bắt đầu nói:

- Phiền ngài vẽ nó ra

Lúc này Porter mới tính ngộ, hắn cũng không từ chối. Cầm viên nguyệt loan đao, vẽ lên mặt đất

Tiểu Ân tò mò nhìn, thấy đường nét trên mặt đất càng ngày nhiều lên, ánh mắt của hắn sáng lên, trông mắt có xu thế lồi ra

Khi Porter vẽ ba trăm sáu mươi đường trên mặt đất, thân hình của Tiểu Ân bắt đầu run rẩy

Một trăm linh tám đường tung hoành với nhau

Chỉ cần là người tới từ tinh cầu đó, đó là người của quốc gia kia thì không ai không biết vật trên mặt đất

Hai tay Tiểu Ân túm chặt lại, hắn dùng toàn bộ lực lượng để áp chế tâm tình kích động của mình

Cũng may tất cả mọi người đều chú ý tới đồ án trên mặt đất. Cho nên trong khoảng thời gian ngắn, không có ai chú ý tới Tiểu Ân

Nhưng vẫn có hai ánh mắt xinh đẹp nhìn Tiểu Ân, hơn nữa còn thấy rõ vẻ mặt kinh ngạc của Tiểu Ân

Chỉ là chuyện này được các nàng chôn sâu trong lòng, không nói với ai. Nửa ngày sau mọi người vẫn không biết đó là gì, bắt đầu có chút không vui

Porter đột nhiên vỗ trán nói:

- Đúng rồi, còn hai đồ vật nữa

Hắn vẽ hai hình tròn nói:

- Còn có những hạt châu hình tròn có màu sắc khác nhau, cũng được chế tạo bằng loại nguyên liệu này

- Màu sắc gì?

Tiểu Ân vô thức hỏi

- Màu đen và màu trắng

Tiểu Ân gật đầu, giờ phút này vẻ mặt của hắn giống như vẻ mặt của mọi người, đều mịt mờ. Ai cũng không phát hiện ra sơ hở

Arnezeder trầm ngâm một chút, hỏi:

- Tiểu Ân, người lấy thanh đao này ở đâu?

Trong lòng Tiểu Ân căng thẳng nhưng khuôn mặt lại mỉm cười, không nhanh không chậm nói:

- Ta lấy từ trong khe nứt không gian. Ta luôn tò mò về loại nguyên liệu này nên hôm nay mới lấy ra để hỏi mọi người

Tất cả mọi người đều hiểu, Scar cười khổ nói:

- Nguyên xuất phát từ khe nứt không gian, trách không được chúng ta không nhận ra lai lịch. Có lẽ đây là sản phẩm của một loại tinh cầu nào đó

Sloppy Burger nhẹ nhàng vỗ tay một cái nói:

- Hội trưởng đại nhân không phải đã sống hơn ngàn năm sao, có lẽ đồ trong tay người cũng tìm được trong khe nứt không gian

Giải thích này lập tức được mọi người của ma pháp công hội ủng hộ. Chỉ cần nhìn vẻ hưng phấn trong mắt bọn họ là biết, trong lòng bọn họ, rất tò mò với hội trưởng đại nhân. Nhưng điều này không liên quan tới Tiểu Ân, chỉ cần mình không bị bọn họ truy hỏi là được

Porter nhìn viên nguyệt loan đao trong tay Tiểu Ân, đột nhiên nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài có bán nó không?

Tiểu Ân ngần ra, hỏi:

- Ngài muốn nó để làm gì?

- Nếu hội trưởng đại nhân giữ thứ gì đó, ta nghĩ lão nhân gia cũng thích thanh viên nguyệt loan đao này. Cho nên ta muốn mua nó để tặng cho người

Porter không hề giấu giếm nói

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Porter các hạ, rất xin lỗi, ta rất thích nó, cho nên muốn lưu lại làm kỷ niệm. Dù sao nó cũng xuất phát từ khe nứt không gian, nó có ý nghĩa rất lớn

Porter tiếc nuối thở dài, giờ phút này trong lòng hắn xuất hiện một ý niệm. Nếu Tiểu Ân là người bình thường thì thật tốt.

Ánh sáng ma pháp trập lại sáng lên, đám người Tiểu Ân biết, lại có một nhóm ma pháp sư truyền tống tới. Vì ngày hôm nay, ma pháp công hội đã chuẩn bị từ lâu. Chẳng những nhóm đầu tiên truyền tống tới có thực lực cường đại, ngay cả nhóm thứ hai, thứ ba cũng toàn những cao thủ chân chính.

Thậm chí Tiểu Ân còn thấy một số cung đình ma pháp sư của các quốc gia. Bởi vậy có thể thấy được, lần này ma pháp công hội huy động cả đại lực.

Ánh sáng trong khe núi giống như mộng ảo, đôi mắt của Tiểu Ân sáng ngời, vội vàng bỏ mọi người lại, tiến lên nghênh đón.

Lần truyền tống này gồm Juliana và đám người Tyrese.

Hiển nhiên, Sloppy Burger xác định nơi này an toàn, nên mới để bọn họ tới đây. Nếu không với thân phận của đám người Juliana, thật sự không thể xuất hiện sớm ở nơi nguy hiểm như thế này.

Một lát sau, ánh sáng tiêu tán, khuôn mặt Tiểu Ân mỉm cười.

Ở trong ma pháp trập, Juliana đã sớm nhìn được cảnh tượng bên ngoài, cho nên khi ánh sáng vừa tiêu tán, nàng liền như con mèo con lao về phía Tiểu Ân.

Tiểu Ân ôm chặt thân thể mềm mại của nàng, chỉ cảm thấy từng đợt sóng dâng lên trong lòng.

Mặc dù mới chỉ xa nhau mười ngày, nhưng hẳn phát hiện, mình luôn lo lắng cho sự an nguy của nàng. Đặc biệt khi bản thân lâm vào hiểm cảnh, lại càng muốn gặp nàng.

- Sư phụ.

Đám người Kim tiến lên, nở nụ cười cổ quái.

Xa xa đám người Scar khẽ lắc đầu, cảm thán thở dài nói:

- Tuổi trẻ, thật tốt.

Arnezeder giảm thấp âm thanh, nhẹ nhàng nói:

- Thần tuyển chi nữ, xin ngài nhớ tới thân phận và trách nhiệm của ngài.

Sara thu hồi ánh mắt, trong mắt dường như có một tia mờ mịt.

275. Chương 7: Bản Đồ, Cạm Bẫy

Sau khi nhân số đầy đủ, thậm chí bọn họ còn tìm một cứ điểm cách nơi này một trăm dặm, bắt đầu xây dựng ma pháp truyền tống trập.

To lớn như ma pháp công hội tự nhiên có các nhân tài đứng đầu trên các phương diện. Không thể đem tất cả trứng đặt vào một giỏ, đạo lý này không chỉ có trên trái đất.

Tiểu Ân và đám người Juliana dựng tạm một chỗ ở ngoài khe núi. Đối với ma pháp sư, xây dựng phòng ở dễ hơn người bình thường nhiều.

Mặc dù những đồ vật được tạo ra không có khí tức nghệ thuật như bộ tộc tinh linh nhưng chỉ cần có thể ở, đám người Tiểu Ân không có yêu cầu nhiều.

Sau ba ngày nghỉ ngơi, Sloppy Burger yêu cầu hẳn tham gia hội nghị đầu tiên trên hắc quỷ đại lục.

Mặc dù Tiểu Ân không hứng thú nhiều đối với những chuyện này, nhưng không thể nào cự tuyệt ý tốt của Sloppy Burger, không thể làm gì khác, đành mang Tyrese tới.

Sở dĩ mang theo á long bởi vì Tiểu Ân phát hiện, có tên này ở bên người, rất nhiều câu hỏi không tiện nói cũng có thể thông qua tên á long này nói ra. Đặc biệt đối mặt với những tên ở đại lục phương nam, Tyrese luôn thể hiện thần sắc cao cao tại thượng. Điều này mang tới niềm vui cho Tiểu Ân.

Người có tư cách tham gia hội nghị cũng không có nhiều, cũng chỉ có những nhân vật của những thế lực đứng đầu.

Ngoài mấy cường giả cửu tinh và thần tuyến chỉ nữ Sara, cùng với tên ma đạo sỹ mặt trắng Godwin thì cũng chỉ có thêm vài nhân vật cấp bậc cường giả mới.

Trông ba ngày này, các pháp sư của ma pháp công hội cũng không ngồi không. Bọn họ dựng lên mười tòa ma pháp tháp ngoài khe núi. Mặc dù nhìn qua thì có vẻ chao đảo nhưng có đầy đủ mọi thứ, đặc biệt là đạo cụ công kích và phòng ngự không hề kém tí nào.

Ma pháp tháp chẳng những đảm nhiệm vai trò vũ khí, đồng thời cũng là nơi ở của ma pháp sư.

Ma pháp tháp giữ vai trò lớn trong chiến đấu. Sau này tất cả mệnh lệnh đều được phát ra từ nơi này.

Khi Tiểu Ân tới địa phương trọng yếu này, phát hiện ngoài những nhân vật máu chốt, còn có ba lão già xa lạ

Cảm ứng khí tức ma pháp trên người bọn họ, đôi mắt của Tiểu Ân sáng lên. Không ngờ là ba vị cường giả cửu tinh.

Scar đứng lên, mỉm cười nói: “Tiểu Ân các hạ, Tyrese các hạ, ba vị này lần lượt tới từ các quốc gia sau. Vị này là Orwell các hạ tới từ đế quốc Phần Lan. Vị này là đại tát mãn Benoit tới từ đế quốc sư tâm. Vị này là Monica các hạ tới từ bộ tộc Mộc tinh linh

Trong ba vị cường giả, Orwell tới từ đế quốc Phần Lan có sắc mặt tái nhợt, mặt gầy nhúm như vỏ cây, xét về ngoại hình hẳn không hề nổi bật nhưng không có người nào dám khinh thường hẳn.

Đại tát mãn Benoit của đế quốc Sư Tâm là một lão già có thân hình gầy cao, giữa trán có một khối lục ngọc, hai tai đeo kim hoàn, cổ tay và vạt áo thì rộng. Thậm chí trên mặt và tay còn có một tia kim sắc, khuôn mặt có những nếp nhăn, nhìn qua thì có vẻ thực thà chất phác.

Vị cuối cùng là một nữ ma đạo sỹ, nàng đứng bên cạnh Arnezeder và Sara, hai má của nàng ửng đỏ, tròn bóng như ngọc. Thân thể không tính là gầy nhưng khuôn mặt lại không có huyết sắc. Nếu như không phải trên người nàng có năng lượng ma pháp cường đại thì ai cũng không nghĩ tới quý phụ ba mươi tuổi này lại là cường giả cửu tinh.

Tiểu Ân khẽ gật đầu với bọn họ, trong lòng có chút kỳ quái, những người mạnh nhất trong bộ tộc tinh linh dường như đều là nữ. Chẳng lẽ trong chủng tộc này, nữ tính phát triển cao hơn nam tính?

Mặc dù vẻ mặt của Tyrese vẫn cao ngạo như trước, nhưng đối với ba vị cường giả cửu tinh, hẳn vẫn cố mỉm cười.

Tiểu Ân đánh giá bọn họ, tương tự ba vị ma đạo sỹ cũng quan sát bọn họ.

Tyrese thì khỏi phải nói, chỉ cần nhìn khí tức ma pháp cuồng bạo trên người hẳn là biết thân phận của hẳn.

Nói đại khái, loài người hiếm khi có khí tức hung bạo. Còn á long nhất tộc xưng bá nhiều năm ở đại lục phương nam, có thuộc tính khí tức như thế là điều đương nhiên.

Nhưng trên người Tiểu Ân, đám cường giả cửu tinh không cảm ứng được khí tức cường đại của cấp bậc cửu tinh.

Tiểu tử trẻ tuổi này bình tĩnh đứng đây, thậm chí khí tức quanh người hẳn rất yên lặng. Đứng cùng một chỗ với Tyrese, hai loại khí tức này hoàn toàn đối lập nhau.

Nhưng điều quan trọng là, dù bọn họ có nhìn thế nào cũng không nhìn ra Tiểu Ân là một cường giả cấp bậc cửu tinh.

Nhất thời, ba đạo ánh mắt nhìn về phía Arnezeder và Scar.

Nếu như không phải hai vị này kiên định thề thốt, Tiểu Ân tuyệt đối là cường giả cửu tinh, hơn nữa còn có thuộc tính kết giới được xưng là công kích đệ nhất thiên hạ thì bọn họ không thể tin thanh niên chỉ phát ra khí tức thất tinh lại là cường giả sánh vai được với bọn họ.

Scar và Arnezeder bắt đầu dĩ ra hiệu, tin hay không tùy các người. Chúng ta không cần giải thích.

Nhưng nói thực, nếu bọn họ không phải từng sống vai chiến đấu với Tiểu Ân, tận mắt thấy uy lực khôn cùng của tam hệ phi đạn, chỉ sợ bọn họ cũng không tin.

Đôi bên hàn huyên vài câu tăng bốc danh tiếng của nhau, sau đó ngồi xuống.

Sau khi ngồi xuống, Tiểu Ân len lén nhìn Orwell và Benoit. Đối với hai người này, dường như trước kia hắn đã nghe qua đại danh của bọn họ nhưng trong khoảng thời gian ngắn lại không hề nghĩ ra.

Scar ngồi xuống, ho nhẹ một tiếng nói: “Các vị, lần này mời mọi người tới đây là để mọi người làm quen với nhau. Sau này có thể phối hợp ăn ý với nhau.”

Orwell ung dung cười nói: “Scar các hạ, ma pháp công hội có kế hoạch gì thì cứ nói ra. Chỉ cần có thể tiêu diệt đám hắc quỷ đó, để ta làm gì cũng được.”

Đám người Tiểu Ân kinh ngạc, nghe lời của lão nhân này, dường như hắn không có hảo cảm với người trên đại lục này.

Orwell gật đầu với mọi người nói: “Đế quốc Phần Lan của ta là một quốc gia ven biển, bị đám hắc quỷ đó xâm nhập vô số lần. Bọn chúng gặp người là giết, thấy đồ vật là đoạt. Thực sự là tai họa của các quốc gia ven biển. Lần này ta tới đây, không chỉ đại diện cho đế quốc Phần Lan mà còn đại diện cho các quốc gia ven biển. Vì thảo phạt đại lục hắc quỷ, ta nguyện ý dốc toàn lực.”

Sloppy Burger cười ha ha nói: “Orwell, người yên tâm, điện hệ ma pháp của người chắc chắn sẽ nổi danh trên đại lục hắc quỷ.”

Đôi mắt Tiểu Ân chợt sáng ngời, khi hắn nghe tới ma pháp điện hệ, rốt cuộc nhớ tới đã nghe qua tên của ma đạo sỹ Orwell ở nơi nào.

Ngày xưa trong khe nứt không gian, Tiểu Ân và một đám người tranh đoạt bán thần trượng. Lúc đó có một vị ma pháp sư trẻ tuổi am hiểu điện hệ ma pháp, hơn nữa hắn có ma pháp cải tiến Thiểm Quang Thuật, có hiệu quả tập kích kỳ dị.

Tên ma pháp sư trẻ tuổi đó là đệ tử của Orwell. Cuối cùng hắn chết trong tay Tiểu Ân, nhưng chết không có đối chứng, hơn nữa còn ở trong khe nứt không gian thì dù Orwell có bản lĩnh thông thiên cũng đừng mơ tìm được hung thủ.

Trong lòng hắn cao hứng, cảm thán một tiếng, thế giới này quả là nhỏ.

Orwell gật đầu một cái, xoay người nói: “Benoit, người nói đi!”

Benoit cười khổ một tiếng nói: “Lần hành động này, toàn đại lục đều tham gia, thú nhân chúng ta sao đứng ở ngoài được. Người yên tâm, quân đoàn thú nhân đã sớm được an bài.”

Orwell trầm giọng hỏi:

- Dida đâu? Tên lang nhân đại tát mãi nổi danh với người ấy
- Hắn sẽ tới, hơn nữa còn mang mấy người bạn tốt tới

Benoit bình tĩnh nói

Trong mắt đám người Orwell hiện lên vẻ sợ hãi và vui mừng, có thể được Benoit gọi là bạn tốt, chắc chắn đều là những cường giả đứng đầu. Đây đúng là một tin tức tốt mà

Đôi mắt của Tiểu Ân sáng ngời. Nghe tin của Dida, nhất thời hắn nghĩ tới tình hình ngày xưa trên vong linh đảo

Nếu như hắn không nhớ lắm, lúc đó Lăng Bạch Thạch từng kể qua những tên này, dường như ngoài Benoit và Arnezeder ra, còn có mấy người, đều là cường giả có cấp bậc như hoàng kim chi vương Yidikalun

Hài lòng gật đầu, Orwell thoáng nhìn Sara. Nhưng lần này hắn không hỏi, chỉ cần thấy người được thần tuyển của bộ tộc tinh linh cũng tới đây thì hắn còn nói gì được nữa

Sloppy Burger khẽ gật đầu với mọi người, nhất thời trong tay lão có thêm một viên trí nhớ thạch

Đưa ma lực cường đại vào trong, nội dung trong trí nhớ thạch tự nhiên xuất hiện giữa không trung

Đây là một bản đồ rộng lớn. Chỉ bất quá trong bản đồ có hơn một nửa là những mảnh hắc ám

- Các vị, đây là bản đồ liên quan tới địa hình của hắc quỷ đại lục do ma pháp công hội thu thập. Nhưng người của chúng ta chỉ có hiểu biết sơ bộ về tình huống ven biển. Còn trung tâm đại lục, bởi vì vấn đề thời gian nên chưa có tiến triển gì

Về mặt của đám người Tiểu Ân khác nhau, nhưng rất hài lòng với hiệu suất của ma pháp công hội

Phải biết rằng ma pháp công hội chỉ mới sinh ra ý đồ với hắc quỷ đại nhân, thế mà đã thu được thành quả như thế này. Do đó có thể thấy được thực lực cường đại của bọn họ

Tiểu Ân đang cảm thán thì Nhất Hào đột nhiên vô thanh vô thức xuất hiện, giọng nói của nó vang lên trong đầu Tiểu Ân

- Chủ nhân, chính là tấm bản đồ này

Tiểu Ân ngẩn ra, hắn không hiểu những lời này. Hắn hoài nghi hỏi:

- Gì mà bản đồ này

- Khi ngài giao dịch trong vũ trụ, có thu được một tấm ma pháp trận đồ không trọn vẹn. Địa hình được miêu tả ở trên đó rất giống tấm bản đồ này

Nhất Hào giải thích

Tiểu Ân đột nhiên giật mình

Giờ phút này, hắn không đắm chìm vào tấm bản đồ không trọn vẹn thu được trong vũ trụ giao dịch, mà nhớ tới đại ma pháp sư Dimitri từng gây phiền toái cho hắn

Vì để mở ra một cánh cửa, tên này lấy ra ma pháp lục thư trong nháy mắt truyền tống. Như vậy trong cánh cửa đó chắc chắn có đồ vật quan trọng

Tinh thần của Tiểu Ân nhất thời rất phấn khởi

- Có mấy phần tương tự?

- Một nửa giống tám phần

- Một nửa giống tám phần?

Tiểu Ân khó hiểu hỏi

- Thời gian trôi đi, thương hải tang điền

Giọng nói của Nhất Hào chậm rãi vang lên:

- Những khu vực máu chốt, có một nửa giống tám phần đã rất tốt rồi

Nhất thời Tiểu Ân không nói gì, đạt được bản đồ không biết tồn tại bao nhiêu năm trong vũ trụ, muốn địa hình giống trăm phần trăm là một chuyện không có khả năng xảy ra

Quả thực như lời của Nhất Hào. Đạt được năm mươi phần trăm của tám phần đã rất tốt rồi

Trong lòng Tiểu Ân đâm chiêu, không thể để ai phát hiện ra. Sloppy Burger cẩn thận quan sát địa hình nói:

- Hiện tại chúng ta có hai chuyện phải làm, chuyện thứ nhất là phái nhân thủ xâm nhập vào bên trong, hoàn thiện toàn bộ bản đồ

Orwell gật đầu một cái nói:

- Nếu muốn tiêu diệt toàn bộ bọn họ thì đó là chuyện tất nhiên

Đối với ma pháp sư, có lẽ không cần bản đồ chi tiết. Nhưng đối với quân đội viễn chinh của đại lục thì đây là vấn đề quan trọng

Sloppy Burger mỉm cười nói:

- Còn có một việc nữa, các vị cũng biết, vì để xâm lấn hoàng kim đại lục, hắc quỷ đại lục đã xây dựng năm tuyến đường thủy an toàn. Năm tuyến đường thủ đó được bọn họ kiến tạo mấy trăm năm trước, cũng là con đường để bọn họ xâm lấn các quốc gia ven biển. Trên mỗi tuyến đường đều có ma pháp giám thị, có thể quan sát tất cả tình huống trên đường

Ánh mắt của Sloppy Burger đảo qua mọi người một vòng, trầm giọng nói:

- Nếu chúng ta muốn tiến quân vào đại lục. Chúng ta phải dọn dẹp toàn bộ ma pháp giám sát, hơn nữa thay vào đó là ma pháp giám sát của chúng ta

Rốt cuộc Benoît hiếm khi mở miệng nói:

- Chuyện này, thú nhân tát mãn và ma cung thủ tinh linh có thể phối hợp với nhau để hoàn thành

Sloppy Burger lộ khuôn mặt tươi cười nói:

- Tát mãn chịu ra tay, đúng là chuyện tốt

Tiểu Ân cũng âm thầm gật đầu. Hắn có quan hệ tốt với thú nhân tát mãn, biết tát mãn hợp thể với linh vật thì tinh thần cảm ứng hơn xa ma pháp sư một bậc. Nếu cùng ma cung thủ tinh linh am hiểu công kích xa phối hợp với nhau thì đối phó với ma pháp giám sát trên biển rộng là một tổ hợp tốt nhất

Scar hài lòng gật đầu, chỉ tay vào giữa bản đồ nói:

- Như vậy chuyện thâm nhập vào trong đại lục giao cho ma pháp công hội chúng ta

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, nói:

- Scar các hạ, nếu như ngài không ngại, cho phép ta được gia nhập cùng

Scar nao nao, sau đó cười nói:

- Có Tiểu Ân các hạ gia nhập, chúng ta cầu còn không được

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua Sloppy Burger, nói:

- Nhưng con người của ta có điểm quái dị, không muốn đồng hành cùng người

Đám người Scar nhìn nhau. Bọn họ đều hiểu hàm ý của Tiểu Ân, chẳng qua chỉ thoáng do dự một chút, Sloppy Burger nói:

- Tốt, người có thể tùy ý đi trước nếu muốn, chỉ cần ghi lại địa hình của nơi đó lại là được

Godwin ngồi ở một bên, vốn không nói gì, giờ phút này sắc mặt khẽ biến nói:

- Sloppy Burger các hạ, trước khi tới đây, chúng ta từng thương nghị, tất cả đều phải làm từng bước. Tiểu Ân các hạ đi một mình, chỉ sợ sẽ liên lụy tới tiến độ của cả công hội

Khuôn mặt Sloppy Burger âm trầm, không nói lời nào. Scar hừ nhẹ một tiếng. Porter và một vị cường giả hồng bào pháp sư khác không hiểu, nhìn bọn họ. Có lẽ hai lão nhân đơn thuần này cũng không hiểu được tại sao người trong công hội lại tranh chấp với nhau

Đám người Orwell liếc mắt nhìn bọn họ, cũng không khuyên giải, chỉ nhún mày. Trong mắt Greg có vẻ hả hê

Rốt cuộc Sloppy Burger lạnh lùng mở miệng

- Godwin, nếu người có tu vi cửu tinh thì ta làm chủ cho người có quyền tự do hành động

Khuôn mặt của Godwin xanh lại, ánh mắt của hắn chậm rãi hạ xuống, ẩn giấu vẻ oán độc vào bên trong

Tiểu Ân mỉm cười, thậm chí không thèm liếc mắt nhìn Godwin, phảng phất như không có quan hệ với mình

Đột nhiên một tiếng chuông trong trẻo vang lên trong ma pháp tháp, phá tan không khí trầm trọng

Trong mắt Scar hiện lên một tia giận dữ nói:

- Đáng chết, đám hắc quỷ tới gây phiền toái

- Chuyện gì xảy ra?

Orwell nhẹ giọng hỏi

- Chúng ta chuẩn bị xây dựng một truyền thống trần khổng lồ cách nơi đây một trăm dặm, vừa mới xây dựng được vài ngày thì bị đám hắc quỷ pháp sư quấy rối

Scar nở một nụ cười trấn an nói:

- Không có gì đâu, nhân số mà chúng ta lưu lại đó, dù là cấp bậc cửu tinh cũng chống đỡ được một lúc, đủ để chúng ta tới trợ giúp

Hắn vừa nói xong, đã vội vàng chạy ra tìm một tên nhị tinh ma pháp sư, chỉ cần nhìn vẻ mặt kích động của tên đó là biết chắc chắn đã xảy ra đại sự

- Mấy vị trưởng lão, không tốt rồi

Tên pháp sư đó dồn dập nói:

- Tin tức vừa mới truyền đến, trụ sở mới bị mười tên ma đạo sỹ vây công, trong đó có hai tên cường giả cửu tinh, đang rất nguy cấp

Trong lòng mọi người cả kinh, mặt Scar lại càng đỏ

Hắn vừa mới phát ngôn trấn an mọi người thì lại có tới hai tên chí cường giả và mười tên ma đạo sỹ tới, không phải cho hắn một bạt tai hay sao?

Sắc mặt Sara biến đổi, nói:

- Không tốt, Betty còn ở đó

Trong lòng Tiểu Ân rung mình, dồn dập hỏi:

- Sao Betty lại ở đó

- Ta để bốn thần tuyển hộ vệ ở lại đó, do Betty cầm đầu

Sara nói

Tiểu Ân không nói hai lời, cổ tay run lên, Bạch Toàn Phong xuất hiện ở trong tay, hóa thành một đạo lam quang. Trong nháy mắt biến mất trước mắt mọi người

Động tác của hắn có thể nói là nhanh như sấm rung chớp giật, còn không chờ mọi người phản ứng đã biến mất vô tung vô ảnh

Mọi người ngẩn ra, sau đó mới có phản ứng. Tyrese quát to một tiếng, chân thấp chân cao chạy ra ngoài. Nhưng tốc độ của hắn so với Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong còn kém xa

Sắc mặt Sloppy Burger khê biến, nói:

- Orwell các hạ, Benoît các hạ, hai vị đều có tốc độ nhanh, không bằng đi cùng ta, thế nào?

Bọn họ nhìn nhau, cũng không từ chối, cùng đồng hành với Sloppy Burger. Những người còn lại không dám vọng động, dù sao nơi này cũng là đại bản doanh của bọn họ, nhân thủ ở đây không thể thiếu

Bạch Toàn Phong hóa thành một đạo điện quang màu lam nhạt, để lại một dải băng màu lam trên bầu trời, cứ như thế kéo dài vô cùng vô tận tới chân trời

Mặc dù Tiểu Ân rất nóng lòng, nhưng tinh thần lại rất tỉnh táo

Kỳ thật, hắn không phải loại người càng gặp phải nguy hiểm thì càng không sợ, ngược lại hắn rất sợ nguy hiểm

Nhưng khi nghe tin Betty ở đó, Tiểu Ân chỉ làm một chuyện, đó là để Nhất Hào xuất hiện, kết hợp với lực lượng tinh thần của mình, mượn sự lãnh khốc vô tình của Nhất Hào để tâm tình của mình không gợn sóng, không sợ hãi

Tiểu Ân biết quan tâm nhiều thì sẽ loạn. Cho nên hắn để Nhất Hào ra tay, không nghi ngờ gì là biện pháp tốt nhất

Quả nhiên sau khi kết hợp với Nhất Hào, đề nghị thứ nhất mà nó đưa ra đó là không nhiều lời với đám cường giả cửu tinh, mau chạy tới đó trợ giúp mới là chuyện chính

Đó mới là nguyên nhân Tiểu Ân không nói hai lời đã rời đi

Trong không trung, thậm chí Tiểu Ân có cảm giác, đó là khi hắn và Bạch Toàn Phong hòa làm một thể, không chỉ có linh hồn hòa hợp với nhau, còn kết hợp cả lực lượng và tốc độ của Slime

Đây là một cảm giác gần bó khăng khít, thậm chí có chút giống tát măn và linh vật của bọn họ. Hai người đã tới tình trạng hợp nhất

Tất nhiên đó chỉ là cảm giác mà thôi. Bạch Toàn Phong là Silme nên không thể giống linh vật kết hợp thành một với hắn

Khoảng cách trên trăm dặm đối với người bình thường thì hơi xa. Bạch Toàn Phong cũng không thể trong nháy mắt tới

Song giây phút này, tinh thần ý thức của Tiểu Ân hướng về phía trước, trong nháy mắt thuộc tính kết giới của hắn bộc phát

Đây là thuộc tính kết giới không gian hệ. Trong giây lát đã vượt qua mười dặm

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân tập trung cao độ. Đường như chưa bao giờ tâm tình của hắn cấp bách như bây giờ

Trong tinh thần cảm ứng của hắn. Những điểm màu trắng đại biểu cho tọa độ phương vị xuất hiện. Dưới tác dụng của Nhất Hào, ánh mắt của Tiểu Ân lạnh tới nỗi khiến người khác phải sợ hãi, tần suất trái tim của hắn ổn định dị thường. Nếu có người đo đạc, chắc chắn sẽ hiện lên con số giống nhau trong mỗi phút, không chênh lệch một chút nào. Cho dù là dùng dụng cụ chuẩn nhất thì cũng như thế

Tinh thần ý thức vững vàng tập trung vào tọa độ quang điểm ngoài mười dặm phía trước. Thân hình của Tiểu Ân đột nhiên biến mất, ngay cả Bạch Toàn Phong ở dưới chân hắn cũng biến mất trong hư vô

Một giây sau, bọn họ xuất hiện tại một điểm cách lúc trước mười dặm.

Bạch Toàn Phong không hề chần chừ, tiếp tục bay về phía trước, giống như vừa rồi chưa có truyền tống. Bởi vì khi nó hóa thân thành hình người, nó có trí tuệ và cảm tình, cho nên nó cảm nhận được sự lo lắng của Tiểu Ân. Hiện giờ nó dốc toàn lực để phi hành

Tâm tư của nó không phải đã sớm thành thực mà là trong đầu nó có tinh thần ẩn ký không bao giờ phai nhạt

Có một người không hề do dự cho nó lông của hỏa sơn hồng trĩ và tinh hồn ma hạch. Có thể xuất hiện bên cạnh hắn, không tiếc tất cả chia sẻ nỗi thống khổ khi biến dị với nó

Khi Tiểu Ân ôm biến dị Bạch Toàn Phong thì Hoàng Toàn Phong mở hai cánh của nó, thi triển hoàng kim kết giới, còn Hắc Toàn Phong thì xuất hiện trong hư không. Hơn nữa thông qua khế ước hoàn mỹ, giúp nó thành công vượt qua nguy cơ, hoàn toàn hấp thu tinh hồn ma hạch cấp chín. Từ đó linh hồn của nó không chỉ thuộc về một mình bản thân nó

Một tiếng chim hót phát ra từ miệng Bạch Toàn Phong. Tốc độ của nó dưới trạng thái cực hạn lại tăng lên
Quang ảnh màu lam trên bầu trời giống như từ trên trời giáng xuống, cắt đứt bầu trời mênh mông

Phía sau Tiểu Ân, Tyrese và đám người Sloppy Burger vừa mới ra ma pháp tháp. Bọn họ đột nhiên mở to hai mắt. Trong cảm ứng của bọn họ, đã không thấy Tiểu Ân. Đường như thoáng cái đã vượt khỏi cực hạn cảm ứng của bọn họ

Mấy người nhìn nhau, trong lòng đều kinh hãi. Đây là tốc độ gì?

Orwell và Benoît lại càng xấu hổ, vừa rồi còn hoài nghi thực lực chính thức của Tiểu Ân. Hiện giờ xem ra lời đồn không quá phóng đại

Tiểu Ân cảm ứng tốc độ của Bạch Toàn Phong tăng lên tốc độ khó tin, cảm giác này giống như đang ngồi xe lửa, đột nhiên lại cười phi cơ, khiến hắn có cảm giác khó tin

Song phía trước không ngừng truyền ra năng lượng dao động mãnh liệt khiến tinh thần của Tiểu Ân trong nháy mắt tập trung

Mặc dù hắn chưa hiểu được, tại sao có thể chạy nhanh tới nơi này. Nhưng nếu đã tới thì tuyệt đối không thể khoan tay đứng nhìn

Giờ phút này, mặt trên của ma pháp trận to lớn phóng thích ra hào quang phòng ngự mãnh liệt. Trên hào quang có ánh sáng ngũ sắc, đang thừa nhận năng lượng ma pháp cuồng phong bão táp

Những năng lượng ma pháp đó do mười vị ma pháp sư thi triển. Biểu hiện của mỗi cá nhân rất nhàn nhã, đối với bọn họ thì đây chỉ là trò chơi. Lúc nào cũng có thể chấm dứt trò chơi nhàn chán này

Trong lòng Tiểu Ân thở phào một hơi. Hắn không tới chậm, đám hắc quỷ pháp sư này chưa phá được đại trận phòng ngự. Người ở bên trong chắc cũng không thương tổn nhiều

Dù sao ma pháp công hội cùng nghiên cứu tỉ mỉ siêu cấp ma pháp trận đồ, chẳng những có thể vượt qua những siêu cấp truyền tống trận trên đại lục, còn có thể đảm nhiệm vai trò phòng ngự. Nếu không như thế thì dù có xây dựng thành công thì dưới sự vây công của nhiều ma đạo sỹ đã nát tan rồi.

Tiểu Ân huyết một tiếng sáo dài. Tốc độ của Bạch Toàn Phong không giảm, giống như tia chớp phóng lên cao, để lại trên không trung những tàn ảnh, thuộc tính kết giới cường đại nhất phóng thích ra ngoài, cả mười dặm đều là phạm vi của kết giới.

Một ma đạo sỹ ở hàng đầu, đem tinh thần ý thức của mình phóng ra ngoài, đại khái có thể mơ hồ cảm ứng được tình hình ở trăm dặm. Nhưng chẳng qua chỉ mơ hồ cảm ứng được thôi. Giống như cầm một cái kính phóng đại để nhìn bầu trời mà thôi.

Kỳ thực, bọn họ chỉ có thể chính thức khống chế trong phạm vi mười dặm.

Phạm vi này được xưng là phạm vi kết giới của ma đạo sỹ.

Giờ phút này, vây công ma pháp trận có mười tên ma pháp sư. Những người này đều đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, trong đó có hai cường giả cấp bậc cửu tinh.

Tiểu Ân liếc mắt một cái đã nhận ra, một vị là lão già ma đạo sỹ đã chạy trốn lúc trước.

Gặp được những người này, Tiểu Ân lập tức hiểu được một chuyện, đó chính là những người này e rằng là tất cả ma đạo sỹ của hắc quỷ ở quanh đây.

Mặc dù trong ba đại lục thì hắc quỷ đại lục là đại lục nhỏ nhất.

Nhưng nếu được gọi là đại lục thì tất nhiên không thể nhỏ được. Trong đó có vô số quốc gia, được gọi là quốc gia rừng vàng biển bạc cũng không hề quá.

Mảnh đất không lồ như thế tự nhiên có vô số cường giả. Chỉ là đám cường giả này không giống đám cường giả của đại lục Hoàng Kim, đều có một mục đích. Tiểu Ân có thể đánh cược, cường giả của đại lục hắc quỷ phân tán khắp nơi, tuyệt đối không kịp tụ tập.

Chỉ cần thuộc tính kết giới của bên nào có thể khắc chế đối phương, hơn nữa phát huy tinh thông thì có tám phần chiến thắng..

Nếu có thể xâm nhập kết giới của đối phương, khiến thuộc tính của bản thân mình hoàn toàn áp chế đối phương thì dù không muốn thắng cũng khó.

Tất nhiên, cấp bậc giao chiến kiểu này, nếu một bên muốn bỏ chạy không dây dưa nữa thì trừ phi một bên có thuộc tính tốc độ, nếu không thì cũng chỉ biết trở mặt nhìn đối phương bỏ đi, rất khó lưu đối phương lại được.

Kết giới của đôi bên ở giữa không trung giống như đôi nam nữ si tình trên thế giới, gắn bó chặt vào nhau. Nếu nói về trình độ kịch liệt thì dù tám tầng kết giới do bát đại quân vương liên thủ trên vong linh đảo cũng không bằng được.

Cũng không phải nói đám người Tiểu Ân có tu vi cao hơn bát đại quân vương. Nhưng bát đại quân vương dùng kết giới để ngăn địch còn Tiểu Ân và các hắc quỷ pháp sư chiến đấu sinh tử, nên trình độ dây dưa không thể so sánh với nhau được.

Khí tức nóng rực tràn vào nửa kết giới, nhiệt độ cao phẳng phất có thể làm tan rã tất cả, vô số đạo hỏa long bắn về phía Tiểu Ân.

Cùng lúc đó, một nửa kết giới khác bị khí tức âm trầm lạnh như băng xâm lấn.

Loại hàn khí này không giống thuộc tính băng giá cực đoan của Arnezeder, mà bao hàm vô số oán niệm và quỷ khí.

Giây phút này, Tiểu Ân rõ ràng cảm ứng được loại hàn khí này mang theo sát khí nồng đậm. Khuôn mặt của hắn không khỏi nở nụ cười cổ quái.

Nguyên hân cùng với vong linh nhất hệ đúng là hữu duyên.

Phóng thích thuộc tính kết giới nóng rực là một vị trung niên hán tử gầy gò. Chỉ nhìn vóc dáng của người này thì không thể nào liên hệ tới thuộc tính kết giới nóng rực của hắn.

Còn tên phóng thích thuộc tính kết giới vong linh, trước kia vì thấy tình thế không ổn nên đã quay người chạy trốn. Giờ phút này, ánh mắt hắn nhìn Tiểu Ân tràn ngập oán độc, thậm chí còn có chút đắc ý khi thực hiện được âm mưu.

Vòng phòng ngự phía dưới xuất hiện từng đợt năng lượng dao động.

Nhưng đối mặt với cấp bậc chiến đấu này, cũng không có nhiều người nhúng tay vào được. Chủ sự ở phía dưới thậm chí còn không dám mở tấm lá chắn bảo vệ tính mạng.

Song khi không được sự hỗ trợ ở phía dưới, hơn nữa tất cả mọi chuyện đều bất lợi với Tiểu Ân, khuôn mặt của hắn lại không lộ ra chút kinh hoàng và thất thố nào cả. Trong mắt của hắn là vẻ lãnh khốc trào phúng, tuyệt đối không phải ánh mắt của con người, ngược lại ánh mắt như đang nhìn những người chết.

Dường như cảm ứng được vẻ quỷ dị trên khuôn mặt của Tiểu Ân, vị nữ ma pháp sư không chút do dự mở năng lượng kim quang trong ma pháp bào của mình ra, bao phủ nàng và hai tên cứu tinh ma đạo sỹ.

Mặc dù mấy ma đạo sỹ còn lại sinh lòng bất mãn nhưng trong tình huống này lại không có thời gian để trách mắng. Tinh thần của bọn họ tập trung để đề phòng, nhưng trong lòng bọn họ không nghĩ địch nhân bị nhốt trong lồng giam còn có cơ hội nào để phản kích.

Mười người vây khốn một người đó.

Song rất nhanh bọn họ cảm ứng được có điều không đúng.

Trong kết giới đột nhiên xuất hiện một lực lượng khác.

Màu hoàng kim đột nhiên tràn ngập kết giới, khi vong linh hệ tiếp xúc với năng lượng hoàng kim, nhất thời giống như băng tuyết bị hòa tan.

Thuộc tính tương khắc lại xảy ra trong giây phút này.

Lão già đó nắm giữ thuộc tính kết giới vong linh hệ. Loại thuộc tính kết giới này có uy lực vô cùng to lớn, đối phó với nhiều kết giới đều chiếm ưu thế.

Nhưng khi gặp thuộc tính kết giới tương khắc, nó lại lộ ra nhược điểm trí mạng của mình, bị đánh tới tình trạng thảm bại.

Lão hắc quỷ ma đạo sỹ già nua chợt hét thẳm một tiếng. Trong mắt hần lộ ra vẻ kinh hãi gần chết, bởi vì hần đột nhiên phát hiện, trên thế giới này có lực lượng chuyên môn khắc chế thuộc tính kết giới của mình.

Thuộc tính tương khắc được phát huy vô cùng nhuần nhuyễn. Lão ma pháp sư đó lúc đầu ước thuộc tính kết giới của mình gắn chặt lấy kết giới của đối phương. Nhưng hiện tại hần hy vọng mình không phóng thích kết giới ra.

Lực lượng của cường giả cửu tinh được thể hiện rõ ràng trong lúc này, lão già liều mạng thu lại kết giới bị tổn hại của mình. Kết giới của hần bị lực lượng hoàng kim trên người giày xéo, vì thế trở nên vụn vẹo méo mó.

Sau khi năng lượng hoàng kim xuất hiện, Tiểu Ân cười hắc hắc, ánh mắt lộ ra mùi vị trêu chọc.

Hần giơ tay trái lên, không biết khi nào có thêm một chiếc nhẫn màu xanh biếc.

Ánh sáng màu xanh biếc từ chiếc nhẫn bay ra, tạo thành một màn hào quang giữa không trung. Giống như tia chớp bao phủ ánh sáng kim sắc.

Nếu như nói thuộc tính kết giới của Tiểu Ân đột nhiên biến hóa, chẳng qua chỉ khiến đám người này thất kinh thì chiêu thức tiếp theo khiến mười vị ma đạo sỹ phát lạnh.

Ai cũng biết cái lồng màu xanh biếc đó không dễ đối phó.

Chỉ là nó xuất hiện vô thanh vô tức, không cho ai có thời gian để chuẩn bị. Đừng nói là vị nữ ma đạo sỹ và hai vị cửu tinh ma đạo sỹ có năng lượng kim sắc che chắn. Dù không có vật đó cũng không thoát khỏi tốc độ kinh khủng đó.

Người ở bên trong hơi giật mình, lập tức phóng thích ma pháp, muốn đánh tan cái lồng này. Song rất nhanh bọn họ phát hiện, chiếc lồng quá cứng rắn, trong khoảng thời gian ngắn không có khả năng phá vỡ.

Phát hiện này khiến ba người rất hoảng sợ. Đặc biệt là lão ma đạo sỹ và nữ ma đạo sỹ rất rõ lực lượng của hoàng kim đại lục ở đây. Nếu chờ bọn họ tới, chỉ sợ bên mình muốn trốn cũng không được.

Tiểu Ân cười híp mắt, quơ nhẫn trong tay, kích phát một đạo năng lượng bên trong.

Một vị ma đạo sỹ bị nhốt trong hào quang màu xanh biếc. Mặc cho hần có giấy dựa thế nào thì giờ phút này dường như không thể giấy được nữa.

Sắc mặt của sáu vị ma đạo sỹ lộ vẻ khiếp sợ, đặc biệt nhìn chiếc nhẫn màu xanh biếc trên tay Tiểu Ân như nhìn thấy quỷ.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng mỗi người tràn ngập hồi hận, tên này rốt cuộc là ai, sao lại có năng lực cường đại tới khó tin như vậy?

Trong lòng Tiểu Ân tràn ngập cảm khái, thần khí đúng là thần khí mà. Trong tình huống này sử dụng nó, quả nhiên chuyển bại thành thắng. Đặc biệt là nữ ma pháp sư phối hợp với hai tên ma đạo sỹ cửu tinh hình thành nên một trận phòng ngự nên hần mới vững vàng vậy khốn được ba tên địch nhân cường đại nhất, nếu không, chỉ sợ Tiểu Ân cũng không có cơ hội vây khốn được hai tên cường giả cùng một lúc.

Nhưng ma đạo sỹ không phải ma pháp sư bình thường. Trong màn hào quang, ma pháp sư bình thường đừng mơ điều động được một tia năng lượng ma pháp nào. Nhưng dù bị nhốt ở bên trong không di động được nhưng ma đạo sỹ vẫn thi triển thuộc tính ma pháp để phá màn hào quang. Lại càng không vì chuyện mất đi ma lực mà ngã từ trên không trung xuống.

Tên ma đạo sỹ bị nhốt lộ ra vẻ mặt không cam lòng, dường như chỉ trích hành động hèn hạ vô sỉ của Tiểu Ân.

Trong lòng Tiểu Ân cười lạnh, đối mặt với mười tên ma đạo sỹ, nếu như hần không sử dụng vũ khí cường đại nhất, vậy mới là kẻ ngu.

Dưới sự chỉ điểm của hắc long vương, huyết quang từ cảm giới chỉ đã được gia công đặc thù, tác dụng không có biến hóa gì nhưng biến thành màu bích lục mà thôi.

Nhưng như vậy là thừa đủ, dù bị người khác nhìn thấy thì với thân phận và thực lực hiện giờ của hắn cũng không có ai dám mạnh mẽ tra hỏi.

Nhìn thấy Tiểu Ân lại giơ nhẫn lên, lại nhìn đồng bạn bị nhốt trong màn hào quang, lòng tin của sáu ma đạo sỹ rốt cuộc biến mất. Bọn họ không hẹn cùng bỏ chạy về các hướng khác nhau.

Khuôn mặt Tiểu Ân bất động thanh sắc, vẫn nở nụ cười tươi như trước. Ánh sáng màu xanh biếc lại phát ra một lần nữa, đem người thứ năm nhốt lại trong không trung.

Sau đó Tiểu Ân thu nhẫn lại, cổ tay run lên, lấy bán thần trượng ra.

Huyết quang từ cấm giới chỉ cái gì cũng tốt, chỉ là có yêu cầu về khoảng cách làm phép. Nếu khoảng cách quá xa, sẽ mất đi hiệu quả. Đây là nguyên nhân Tiểu Ân để Bạch Toàn Phong giảm tốc độ, tiến vào vòng phòng ngự của bọn chúng.

Nếu không tốc độ của Bạch Toàn Phong cao như vậy, sao lại ngu ngốc nhảy vào bẫy của đối phương.

Ba đạo ánh sáng màu xanh biếc giống như tia chớp đuổi theo tên ma đạo sỹ có tốc độ nhanh nhất.

Ba đạo quang mang này hơi khác với lần trước, tốc độ của chúng không nhanh, nhưng sau khi kích thích lại ẩn trong không gian. Lúc này xuất hiện trực tiếp tiêu diệt mục tiêu.

Năng lượng truy tung siêu cấp cường đại này, có thể nói là rất đáng sợ. Năm người bị nhốt trong màn hào quang đều phát lạnh.

Đây là ma pháp gì, một khi thi triển thành công, chẳng phải không còn cơ hội để né tránh sao?

Đạo ánh sáng màu xanh biếc đầu tiên từ trong không trung, đánh vào một người.

Kỳ thực thực lực của tên này không cường đại, chỉ đạt tới tiêu chuẩn thất tinh. Nhưng nếu nói về tốc độ chạy trốn, Tiểu Ân có thể khẳng định, nếu sau này tên này may mắn trở thành cửu tinh. Như vậy thuộc tính kết giới của hắn chắc chắn là thuộc tính tốc độ.

Chỉ tiếc là mặc dù tốc độ của hắn nhanh, nhưng lại gặp phải Tiêu Dung Thuật có thể trực tiếp xuyên qua không gian.

Ánh sáng màu xanh biếc lần đầu tiên chớp động trên người hắn một lúc. Nhưng cảnh tiếp theo lại khiến mấy người thất kinh, bởi vì ánh sáng màu xanh biếc chỉ lóe lên một lúc rồi tự động biến mất.

Đạo ánh sáng màu xanh biếc thứ hai xuất hiện, kết quả cũng như thế, khiến năm người có cảm giác kỳ quái, chẳng lẽ Tiểu Ân đang giả bộ?

Nhưng khi đạo ánh sáng màu xanh biếc thứ ba xuất hiện, rốt cuộc cũng thành công, mở ra một thông đạo đen nhánh không biết thông tới nơi nào. Thậm chí tên thất tinh ma đạo sỹ kia chỉ tru lên một tiếng đã bị cường chế đi vào không gian thông đạo.

Phương hướng hắn bỏ chạy để lại dư âm khiến người khác sợ hãi.

Ngay khi Tiểu Ân lấy ra bán thần trượng, hắn quyết định, nếu như ba đạo Tiêu Dung Thuật có thể phát huy tác dụng thì thực tốt. Còn không phát huy được thì vận khí của tên đó may mắn.

Dù sao, bằng một mình hắn mà muốn truy kích năm tên ma đạo sỹ thì đúng là si tâm vọng tưởng.

Cho nên hắn đồng thời thi triển thêm hai thuộc tính kết giới là thuộc tính không gian giam cầm và ảo thuật.

Bốn tên ma đạo sỹ đều cảm giác cả người căng thẳng, dường như bị lực lượng nào đó giam cầm. Nhưng phản ứng của bọn họ rất nhanh, trong giây lát đã phá được lực lượng giam cầm, tiếp tục bỏ chạy..

Song cảnh sắc trước mắt đột nhiên biến đổi, ánh sáng trên bầu trời đột nhiên biến mất, xuất hiện trước mắt bọn họ là một mảnh sương mù nồng đậm, tràn ngập quỷ khí, khiến tâm thần của bọn họ thất thủ.

Có thể trở thành ma đạo sỹ thì đều phải là người có ý chí kiên cường.

Trên người bọn họ xuất hiện năng lượng ma pháp cường đại, vô số ma pháp điên cuồng phóng ra, phá tan ảo thuật của Tiểu Ân.

Tiểu Ân nhú mảy, mình còn chưa nắm giữ thuộc tính kết giới tới mức tùy tâm sở dục, hơn nữa đồng thời đối phó với bốn tên ma đạo sỹ. Đúng là rất khó khăn..

Nếu chỉ có một hoặc hai tên thì hẳn nắm chắc có thể lưu bọn chúng lại.

Mắt thấy bọn chúng ổn định rồi đi, Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, nhẹ nhàng vỗ Bạch Toàn Phong. Nó lập tức hiểu ý, hóa thành một đạo bạch quang. Đuổi theo một tên ma đạo sỹ.

Sau đó, cả kết giới ào ào xuất hiện tam hệ phi đạn.

Dưới sự điều khiển của Tiểu Ân, số lượng tam hệ phi đạn giống như cơn mưa rơi xuống trên đầu hai tên thất tinh ma đạo sỹ.

Bởi vì hai người kết bạn mà chạy nên mới gặp phải công kích cực mạnh của Tiểu Ân.

Hắn gần như dùng tất cả ma lực trên người, mượn uy lực của thuộc tính kết giới. Cho nên trong thời gian ngắn ngủi chế tạo được ba nghìn tam hệ phi đạn.

Ba nghìn tam hệ phi đạn nổ mạnh cùng một lúc, tiếng nổ lớn còn vang vọng hơn cả long ngâm chi âm, đồng thời phát sóng xung kích ra bốn phương tám hướng. Ngay cả ma pháp vòng phòng hộ ở phía dưới cũng tí nữa lung lay đổ ngã.

Ở phía dưới, mặc dù mọi người không biết chuyện gì xảy ra, nhưng chỉ cần nhìn luồng uy thế khổng lồ này là biết bọn họ không thể tham gia vào trận chiến đấu.

Vị thất tinh ma đạo sỹ ở bên trong hạ lệnh tử thủ, chết cũng phải thủ. Tóm lại chờ các lão đại đến, bọn họ mới thảo luận về vấn đề ra ngoài.

Thân hình Tiểu Ân khẽ run lên. Cho dù ở trong kết giới có thể mau chóng bổ sung năng lượng, nhưng hắn cũng ăn không tiêu bởi vì lực lượng tinh thần bị tiêu hao gần hết.

Nhưng hắn đã sớm có chuẩn bị, trong tay có một chiếc lọ nhỏ, hắn không chút do dự mở nắp ra rồi uống.

Nhất thời lực lượng tinh thần khôi phục lại như ban đầu, khiến cho đầu Tiểu Ân trở nên thoải mái.

Trong lòng hắn thất kinh, loại ma pháp này nên ít dùng, bởi vì dù có thuốc sa trùng có thể khôi phục lại ma lực, nhưng cảm giác đau đầu không thể biến mất trong nháy mắt..

Giờ phút này, hai tên ma đạo sỹ chạy trốn cuối cùng cũng bị tiếng nổ mạnh dọa sợ. Về mặt của bọn họ kinh hãi, nhìn đám mây hình nấm trên không, mắt xám lại.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, thân hình chợt biến mất, một giây sau chợt xuất hiện trước mặt một tên. Còn tên còn lại bị Bạch Toàn Phong truy kích. Nhưng luận về tốc độ thì tên này chắc chắn thua Bạch Toàn Phong.

Xa xa, sắc mặt của năm người ở trong màn hào quang trở nên trắng bệch. Bọn họ cảm ứng được bốn thuộc tính kết giới, còn thấy Tiểu Ân sử dụng Tiều Dung Thuật và Thuấn Gian Truyền Tống. Trong lòng bọn họ cảm thấy tràn ngập sợ hãi với ma đạo sỹ trẻ tuổi này.

Nếu sớm biết ở đây có một nhân vật dị thường như vậy thì bọn họ không bao giờ tới đây.

276. Chương 8: Thần Khí Phát Uy

Vòng phòng ngự phía dưới xuất hiện từng đợt năng lượng dao động.

Nhưng đối mặt với cấp bậc chiến đấu này, cũng không có nhiều người nhúng tay vào được. Chủ sự ở phía dưới thậm chí còn không dám mở tấm lá chắn bảo vệ tính mạng.

Song khi không được sự hỗ trợ ở phía dưới, hơn nữa tất cả mọi chuyện đều bất lợi với Tiểu Ân, khuôn mặt của hắn lại không lộ ra chút kinh hoàng và thất thổ nào cả. Trong mắt của hắn là vẻ lãnh khốc trào phúng, tuyệt đối không phải ánh mắt của con người, ngược lại ánh mắt như đang nhìn những người chết.

Dường như cảm ứng được vẻ quỷ dị trên khuôn mặt của Tiểu Ân, vị nữ ma pháp sư không chút do dự mở năng lượng kim quang trong ma pháp bào của mình ra, bao phủ nàng và hai tên cửu tinh ma đạo sỹ.

Mặc dù mấy ma đạo sỹ còn lại sinh lòng bất mãn nhưng trong tình huống này lại không có thời gian để trách mắng. Tinh thần của bọn họ tập trung để đề phòng, nhưng trong lòng bọn họ không nghĩ địch nhân bị nhốt trong lồng giam còn có cơ hội nào để phản kích.

Mười người vây khốn một người đó.

Song rất nhanh bọn họ cảm ứng được có điều không đúng.

Trong kết giới đột nhiên xuất hiện một lực lượng khác.

Màu hoàng kim đột nhiên tràn ngập kết giới, khi vong linh hệ tiếp xúc với năng lượng hoàng kim, nhất thời giống như băng tuyết bị hòa tan.

Thuộc tính tương khắc lại xảy ra trong giây phút này.

Lão già đó nắm giữ thuộc tính kết giới vong linh hệ. Loại thuộc tính kết giới này có uy lực vô cùng to lớn, đối phó với nhiều kết giới đều chiếm ưu thế.

Nhưng khi gặp thuộc tính kết giới tương khắc, nó lại lộ ra nhược điểm trí mạng của mình, bị đánh tới tình trạng thảm bại.

Lão hắc quỷ ma đạo sỹ già nua chợt hét thảm một tiếng. Trong mắt hắn lộ ra vẻ kinh hãi gần chết, bởi vì hắn đột nhiên phát hiện, trên thế giới này có lực lượng chuyên môn khắc chế thuộc tính kết giới của mình.

Thuộc tính tương khắc được phát huy vô cùng nhuần nhuyễn. Lão ma pháp sư đó lúc đầu ước thuộc tính kết giới của mình gắn chặt lấy kết giới của đối phương. Nhưng hiện tại hắn hy vọng mình không phóng thích kết giới ra

Lực lượng của cường giả cửu tinh được thể hiện rõ ràng trong lúc này, lão già liều mạng thu lại kết giới bị tổn hại của mình. Kết giới của hắn bị lực lượng hoàng kim trên người giày xéo, vì thế trở nên vụn vụn méo mó.

Sau khi năng lượng hoàng kim xuất hiện, Tiểu Ân cười hắc hắc, ánh mắt lộ ra mùi vị trêu chọc.

Hắn giơ tay trái lên, không biết khi nào có thêm một chiếc nhẫn màu xanh biếc.

Ánh sáng màu xanh biếc từ chiếc nhẫn bay ra, tạo thành một màn hào quang giữa không trung. Giống như tia chớp bao phủ ánh sáng kim sắc.

Nếu như nói thuộc tính kết giới của Tiểu Ân đột nhiên biến hóa, chẳng qua chỉ khiến đám người này thất kinh thì chiêu thức tiếp theo khiến mười vị ma đạo sỹ phát lạnh.

Ai cũng biết cái lồng màu xanh biếc đó không dễ đối phó.

Chỉ là nó xuất hiện vô thanh vô tức, không cho ai có thời gian để chuẩn bị. Đừng nói là vị nữ ma đạo sỹ và hai vị cửu tinh ma đạo sỹ có năng lượng kim sắc che chắn. Dù không có vật đó cũng không thoát khỏi tốc độ kinh khủng đó.

Người ở bên trong hơi giật mình, lập tức phóng thích ma pháp, muốn đánh tan cái lồng này. Song rất nhanh bọn họ phát hiện, chiếc lồng quá cứng rắn, trong khoảng thời gian ngắn không có khả năng phá vỡ.

Phát hiện này khiến ba người rất hoảng sợ. Đặc biệt là lão ma đạo sỹ và nữ ma đạo sỹ rất rõ lực lượng của hoàng kim đại lục ở đây. Nếu chờ bọn họ tới, chỉ sợ bên mình muốn trốn cũng không được.

Tiểu Ân cười híp mắt, quơ nhẫn trong tay, kích phát một đạo năng lượng bên trong.

Một vị ma đạo sỹ bị nhốt trong hào quang màu xanh biếc. Mặc cho hắn có giấy dựa thế nào thì giờ phút này dường như không thể giấy được nữa.

Sắc mặt của sáu vị ma đạo sỹ lộ vẻ khiếp sợ, đặc biệt nhìn chiếc nhẫn màu xanh biếc trên tay Tiểu Ân như nhìn thấy quỷ.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng mỗi người tràn ngập hối hận, tên này rốt cuộc là ai, sao lại có năng lực cường đại tới khó tin như vậy?

Trong lòng Tiểu Ân tràn ngập cảm khái, thần khí đúng là thần khí mà. Trong tình huống này sử dụng nó, quả nhiên chuyển bại thành thắng. Đặc biệt là nữ ma pháp sư phối hợp với hai tên ma đạo sỹ cứu tình hình thành nên một trận phòng ngự nên hắn mới vững vàng vậy khốn được ba tên địch nhân cường đại nhất, nếu không, chỉ sợ Tiểu Ân cũng không có cơ hội vậy khốn được hai tên cường giả cùng một lúc.

Nhưng ma đạo sỹ không phải ma pháp sư bình thường. Trong màn hào quang, ma pháp sư bình thường đừng mơ điều động được một tia năng lượng ma pháp nào. Nhưng dù bị nhốt ở bên trong không di động được nhưng ma đạo sỹ vẫn thi triển thuộc tính ma pháp để phá màn hào quang. Lại càng không vì chuyện mất đi ma lực mà ngã từ trên không trung xuống.

Tên ma đạo sỹ bị nhốt lộ ra vẻ mặt không cam lòng, dường như chỉ trích hành động hèn hạ vô sỉ của Tiểu Ân.

Trong lòng Tiểu Ân cười lạnh, đối mặt với mười tên ma đạo sỹ, nếu như hắn không sử dụng vũ khí cường đại nhất, vậy mới là kẻ ngu.

Dưới sự chỉ điểm của hắc long vương, huyết quang từ cấm giới chỉ đã được gia công đặc thù, tác dụng không có biến hóa gì nhưng biến thành màu bích lục mà thôi.

Nhưng như vậy là thừa đủ, dù bị người khác nhìn thấy thì với thân phận và thực lực hiện giờ của hắn cũng không có ai dám mạnh mẽ tra hỏi.

Nhìn thấy Tiểu Ân lại giơ nhẫn lên, lại nhìn đồng bạn bị nhốt trong màn hào quang, lòng tin của sáu ma đạo sỹ rốt cuộc biến mất. Bọn họ không hẹn cùng bỏ chạy về các hướng khác nhau.

Khuôn mặt Tiểu Ân bất động thanh sắc, vẫn nở nụ cười tươi như trước. Ánh sáng màu xanh biếc lại phát ra một lần nữa, đem người thứ năm nhốt lại trong không trung.

Sau đó Tiểu Ân thu nhẫn lại, cổ tay run lên, lấy bán thần tượng ra.

Huyết quang từ cấm giới chỉ cái gì cũng tốt, chỉ là có yêu cầu về khoảng cách làm phép. Nếu khoảng cách quá xa, sẽ mất đi hiệu quả. Đây là nguyên nhân Tiểu Ân để Bạch Toàn Phong giảm tốc độ, tiến vào vòng phòng ngự của bọn chúng.

Nếu không tốc độ của Bạch Toàn Phong cao như vậy, sao lại ngu ngốc nhảy vào bẫy của đối phương.

Ba đạo ánh sáng màu xanh biếc giống như tia chớp đuổi theo tên ma đạo sỹ có tốc độ nhanh nhất.

Ba đạo quang mang này hơi khác với lần trước, tốc độ của chúng không nhanh, nhưng sau khi kích thích lại ẩn trong không gian. Lúc này xuất hiện trực tiếp tiêu diệt mục tiêu.

Năng lượng truy tung siêu cấp cường đại này, có thể nói là rất đáng sợ. Năm người bị nhốt trong màn hào quang đều phát lạnh.

Đây là ma pháp gì, một khi thi triển thành công, chẳng phải không còn cơ hội để né tránh sao?

Đạo ánh sáng màu xanh biếc đầu tiên từ trong không trung, đánh vào một người.

Kỳ thực thực lực của tên này không cường đại, chỉ đạt tới tiêu chuẩn thất tinh. Nhưng nếu nói về tốc độ chạy trốn, Tiểu Ân có thể khẳng định, nếu sau này tên này may mắn trở thành cửu tinh. Như vậy thuộc tính kết giới của hắn chắc chắn là thuộc tính tốc độ.

Chỉ tiếc là mặc dù tốc độ của hắn nhanh, nhưng lại gặp phải Tiêu Dung Thuật có thể trực tiếp xuyên qua không gian.

Ánh sáng màu xanh biếc lần đầu tiên chớp động trên người hắn một lúc. Nhưng cảnh tiếp theo lại khiến mấy người thất kinh, bởi vì ánh sáng màu xanh biếc chỉ lóe lên một lúc rồi tự động biến mất.

Đạo ánh sáng màu xanh biếc thứ hai xuất hiện, kết quả cũng như thế, khiến năm người có cảm giác kỳ quái, chẳng lẽ Tiểu Ân đang giả bộ?

Nhưng khi đạo ánh sáng màu xanh biếc thứ ba xuất hiện, rốt cuộc cũng thành công, mở ra một thông đạo đen nhánh không biết thông tới nơi nào. Thậm chí tên thất tinh ma đạo sỹ kia chỉ tru lên một tiếng đã bị cường chế đi vào không gian thông đạo.

Phương hướng hấn bỏ chạy để lại dư âm khiến người khác sợ hãi.

Ngay khi Tiểu Ân lấy ra bán thần tượng, hấn quyết định, nếu như ba đạo Tiêu Dung Thuật có thể phát huy tác dụng thì thực tốt. Còn không phát huy được thì vận khí của tên đó may mắn.

Dù sao, bằng một mình hấn mà muốn truy kích năm tên ma đạo sỹ thì đúng là si tâm vọng tưởng.

Cho nên hấn đồng thời thi triển thêm hai thuộc tính kết giới là thuộc tính không gian giam cầm và ảo thuật.

Bốn tên ma đạo sỹ đều cảm giác cả người căng thẳng, dường như bị lực lượng nào đó giam cầm. Nhưng phản ứng của bọn họ rất nhanh, trong giây lát đã phá được lực lượng giam cầm, tiếp tục bỏ chạy.

Song cảnh sắc trước mắt đột nhiên biến đổi, ánh sáng trên bầu trời đột nhiên biến mất, xuất hiện trước mắt bọn họ là một mảnh sương mù nồng đậm, tràn ngập quỷ khí, khiến tâm thần của bọn họ thất thủ.

Có thể trở thành ma đạo sỹ thì đều phải là người có ý chí kiên cường.

Trên người bọn họ xuất hiện năng lượng ma pháp cường đại, vô số ma pháp diên cuồng phóng ra, phá tan ảo thuật của Tiểu Ân.

Tiểu Ân nhú mày, mình còn chưa nắm giữ thuộc tính kết giới tới mức tùy tâm sở dục, hơn nữa đồng thời đối phó với bốn tên ma đạo sỹ. Đúng là rất khó khăn.

Nếu chỉ có một hoặc hai tên thì hấn nắm chắc có thể lưu bọn chúng lại.

Mắt thấy bọn chúng ổn định rồi đi, Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, nhẹ nhàng vỗ Bạch Toàn Phong. Nó lập tức hiểu ý, hóa thành một đạo bạch quang. Đuổi theo một tên ma đạo sỹ.

Sau đó, cả kết giới ào ào xuất hiện tam hệ phi đạn.

Dưới sự điều khiển của Tiểu Ân, số lượng tam hệ phi đạn giống như cơn mưa rơi xuống trên đầu hai tên thất tinh ma đạo sỹ.

Bởi vì hai người kết bạn mà chạy nên mới gặp phải công kích cực mạnh của Tiểu Ân.

Hấn gần như dùng tất cả ma lực trên người, mượn uy lực của thuộc tính kết giới. Cho nên trong thời gian ngắn ngủi chế tạo được ba nghìn tam hệ phi đạn.

Ba nghìn tam hệ phi đạn nổ mạnh cùng một lúc, tiếng nổ lớn còn vang vọng hơn cả long ngâm chi âm, đồng thời phát sóng xung kích ra bốn phương tám hướng. Ngay cả ma pháp vòng phòng hộ ở phía dưới cũng bị lung lay đổ ngã.

Ở phía dưới, mặc dù mọi người không biết chuyện gì xảy ra, nhưng chỉ cần nhìn luồng uy thế khổng lồ này là biết bọn họ không thể tham gia vào trận chiến đấu.

Vị thất tinh ma đạo sỹ ở bên trong hạ lệnh tử thủ, chết cũng phải thủ. Tóm lại chờ các lão đại đến, bọn họ mới thảo luận về vấn đề ra ngoài.

Thân hình Tiểu Ân khẽ run lên. Cho dù ở trong kết giới có thể mau chóng bổ sung năng lượng, nhưng hấn cũng ăn không tiêu bởi vì lực lượng tinh thần bị tiêu hao gần hết.

Nhưng hấn đã sớm có chuẩn bị, trong tay có một chiếc lọ nhỏ, hấn không chút do dự mở nắp ra rồi uống.

Nhất thời lực lượng tinh thần khôi phục lại như ban đầu, khiến cho đầu Tiểu Ân trở nên thoải mái.

Trong lòng hấn thất kinh, loại ma pháp này nên ít dùng, bởi vì dù có thuốc sa trùng có thể khôi phục lại ma lực, nhưng cảm giác đau đầu không thể biến mất trong nháy mắt.

Giờ phút này, hai tên ma đạo sỹ chạy trốn cuối cùng cũng bị tiếng nổ mạnh dọa sợ. Về mặt của bọn họ kinh hãi, nhìn đám mây hình nấm trên không, mắt xám lại.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, thân hình chợt biến mất, một giây sau chợt xuất hiện trước mặt một tên. Còn tên còn lại bị Bạch Toàn Phong truy kích. Nhưng luận về tốc độ thì tên này chắc chắn thua Bạch Toàn Phong.

Xa xa, sắc mặt của năm người ở trong màn hào quang trở nên trắng bệch. Bọn họ cảm ứng được bốn thuộc tính kết giới, còn thấy Tiểu Ân sử dụng Tiêu Dung Thuật và Thuần Gian Truyền Tổng. Trong lòng bọn họ cảm thấy tràn ngập sợ hãi với ma đạo sỹ trẻ tuổi này.

Nếu sớm biết ở đây có một nhân vật dị thường như vậy thì bọn họ không bao giờ tới đây.

277. Chương 9: Quyển Trục Quang Minh Thần Vực

Gần như trong khoảnh khắc, sắc mặt của ba người đều trở nên thật là khó coi. Vị ma đạo sỹ già nua kia chợt hét lớn một tiếng giống như sấm sét đánh xuống, quả thực đúng là có thể so với tiếng rống gầm.

Bạch Toàn Phong kinh ngạc nhìn lại, một nhân loại không ngờ cũng có thể phát ra thanh âm lớn như vậy, đây quả thực chính là chuyện không thể tin nổi.

Vị ma pháp sư già nua kia hít một hơi thật sâu, lão lấy ra một cái gói màu lục từ trong vật phẩm trang sức không gian.

Lão nhanh nhẹn lấy ra một vật từ bên trong cái gói, đây là một cành cây nhỏ màu lục dài khoảng nửa thước, tay của lão hơi dừng lại một chút, mạnh mẽ nhét cái gói trong tay vào tay của nữ ma pháp sư.

Lão liếc mắt nhìn nữ ma pháp sư một cái, dứt khoát xoay người, không chút do dự vứt cành cây nhỏ màu lục dài nửa thước đó lên trên người mình. Lập tức, thân thể của lão bắt đầu bành trướng hết mức, dáng người vốn gầy nhỏ lại giống như thổi bong bóng trong khoảnh khắc đã biến thành một thân cao hơn hai thước, chiều ngang cũng có gần một thước, hơn nữa càng làm cho người ta đáng sợ chính là, thân thể của lão không ngờ còn đang tiếp tục bành trướng.

Tiểu Ân kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, theo lão giả lấy ra một vật cầm trong tay, Tiểu Ân đã vô cùng chú ý, Nhất Hào cũng đang thông qua tin tức thu thập được phân tích bộ mặt chân thực của thứ này.

Thông qua biến hóa của năng lượng dao động, Nhất Hào thậm chí đã có một phán đoán đại khái, thứ kia hẳn là một loại vật phẩm luyện kim, chẳng qua không biết sử dụng như thế nào, nhưng nếu như có thể lấy ra ở giờ khắc nguy cơ này thì đương nhiên sẽ không phải là mặt hàng rác rưởi gì.

Trong miệng lão giả phát ra một tiếng thét to thống khổ, tuy nhiên bộ mặt của lão lúc này cuối cùng đã không tìm thấy chút tương tự nào so với lúc ban đầu.

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua khuôn mặt của hai ma đạo sỹ khác. Vị nữ ma pháp sư kia nước mắt dàn dụa, vẻ mặt bi thương muốn chết, mà trong mắt của vị ma đạo sỹ kia lại lóe lên một tia hào quang kỳ dị, cho dù là ai cũng không nhìn thấu hẳn rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì.

Cuối cùng, thân thể của lão giả kia ngừng biến hóa, nhưng thân thể của lão so với vừa rồi càng thêm đáng sợ.

Thân thể khổng lồ cao chừng ba thước giống như người khổng lồ kia đột nhiên phóng lên cao.

Vòng hào quang năng lượng của Nhãn Huyết Quang Tù Cẩm phát ra tiếng “Lách cách” nhỏ, trên mặt của vòng hào quang kia dường như đã xuất hiện vài đường vân mờ.

Sắc mặt của Tiểu Ân đại biến, đây rốt cuộc là vật quái quỷ gì? Không ngờ có thể phá được Huyết Quang Tù Cẩm được xưng là ngàn năm truyền kỳ cũng có thể giam cầm.

Thực ra, Tiểu Ân cũng đã quá coi trọng thần khí này rồi, mặc dù nó quả thực có thể giam cầm ngàn năm truyền kỳ, nhưng cũng chỉ là giam cầm trong giây lát để cho chủ nhân chiếc nhẫn có thời gian chạy trốn chết.

Nếu như thực sự cầm chiếc nhẫn này đi khiêu chiến cường giả cấp bậc truyền kỳ, tuyệt đối là một việc tự tìm đường chết.

Khó có thể tưởng tượng được cường độ năng lượng không ngừng đề cao, trong mắt của Tiểu Ân rất cuộc lần đầu tiên lộ vẻ khiếp sợ.

Cho dù là khi Tiểu Ân xông về phía mười ma đạo sĩ cũng không lộ ra loại vẻ mặt này, bởi vì khi đó trong lòng của hắn có nắm chắc không chế tất cả.

Nhưng trong khoảnh khắc này, khi cường độ năng lượng ma pháp trên người khổng lồ cao ba thước này đã vượt qua nhận thức cực hạn của Tiểu Ân thì trong lòng hắn không khỏi thấp thỏm.

Hắn có một loại cảm giác không hiểu, lão ma đạo sĩ này sau khi sử dụng vật phẩm luyện kim thần kỳ kia, lão đã đạt được ma lực cực lớn khó có thể tưởng tượng, lúc này cường độ của ma lực ngưng tụ trên người lão đã vượt qua cực hạn của ma đạo sĩ có thể đạt tới.

Tiểu Ân thậm chí còn sinh ra một loại cảm giác rất khủng bố, đó chính là người này đã không còn là ma đạo sĩ, mà đã có được ma lực hùng mạnh của ngàn năm truyền kỳ.

Ầm một tiếng nổ giòn tan, vòng hào quang năng lượng bao vây ba vị ma đạo sĩ hồi lâu rốt cuộc đã vỡ tan.

Cũng không có hào quang chói mắt gì, cũng không có tiếng nổ đinh tai nhức óc gì, vòng hào quang dường như vĩnh viễn đều không thể phá nổ này cứ giống như vỏ trứng nhẹ nhàng mà vỡ vụn.

Sau đó, bóng người khổng lồ kia bay ra với tốc độ không cân xứng với thân hình.

Bạch Toàn Phong đã sớm đi tới bên cạnh Tiểu Ân, nhìn bộ dáng của hắn dường như bất cứ lúc nào cũng có thể đưa Tiểu Ân thoát khỏi nơi đây. Ma lực của hắn đương nhiên kém xa quái vật lúc này, nhưng nếu như nói về tốc độ, như vậy hắn có tự tin hùng mạnh, cho dù là quái vật này nhanh hơn một bước cũng đừng mơ tưởng đuổi được hắn.

Sau khi bóng dáng khổng lồ phá vỡ vòng hào quang, vị nữ ma pháp sư kia kêu lên một tiếng bi ai, sau đó cổ tay đã bị vị trung niên ma đạo sĩ kia nắm lấy, hai người lập tức bay về phương xa, không trung chỉ còn lại tiếng khóc thê lương.

Lão ma pháp sư dường như làm ngơ đối với những việc này, lão giờ cánh tay có thể so với kim cương chộp về phía Tiểu Ân.

Bạch Toàn Phong mở ra hai cánh, lập tức thoải mái tránh thoát.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, nhanh chóng trao đổi với Bạch Toàn Phong một chút, hào quang màu lam lập tức dừng lại, lẳng lặng nhìn lão ma pháp sư.

Quả nhiên, lão ma pháp sư cũng không phóng thích ma pháp gì, mà lại một lần nữa giơ tay lên chộp về phía Tiểu Ân.

Sau khi thoải mái tránh né, trong lòng Tiểu Ân vốn căng thẳng lập tức thả lỏng một nửa, hắn đã nhìn ra, lúc này mặc dù ma lực mệnh mệnh của lão ma pháp sư đã đạt tới một cảnh giới không thể tin nổi, nhưng vấn đề là lão căn bản không thể sử dụng loại ma lực hùng mạnh này, cho nên đành phải giương nanh múa vuốt sử dụng thủ đoạn công kích nguyên thủy giống như một con đại tinh tinh.

Chẳng những như vậy, Tiểu Ân thậm chí còn cảm giác được, đối phương ngay cả kết giới thuộc tính cũng không thể thi triển, bởi vì tất cả lực lượng của lão đều đã bị vật phẩm luyện kim kia hút lấy.

Nói một cách khác, lão đã không còn tạo thành bất luận uy hiếp gì đối với mình.

Mấy tiếng phá phong truyền đến, bốn đạo nhân ảnh rất nhanh đã đi tới bên cạnh Tiểu Ân.

Tốc độ nhanh nhất tự nhiên là Sloppy Burger, vị ma đạo sĩ này rõ ràng đã thả chậm tốc độ chờ mấy vị đồng hành bên cạnh.

Còn lại mấy người là Tyrese, Orwell và Benoit, mấy người bọn họ nhìn quái vật quái dị giống như đại tinh tinh trước mặt đều lộ vẻ kinh hãi.

Rất hiển nhiên, bọn họ đã bị cường độ ma lực trên người của con quái vật này dọa ngã rồi.

- Đây là quái vật gì?

Sloppy Burger thì thảo hồi, ánh mắt lại lóe lên bất định.

Tiểu Ân ung dung cười, nói:

- Đây là một vị ma đạo sĩ cửu tinh.
- Không có khả năng, uy năng của hắn đã vượt xa cấp bậc cửu tinh.

Orwell sắc mặt ngưng trọng nói.

Hai vị ma đạo sĩ nhân loại này đều nắm chặt ma pháp trượng trong tay, vẻ mặt khẩn trương, mà trên người của Tyrese và Benoit lại chậm rãi nổi lên năng lượng dao động cực lớn, thậm chí ngay cả thân thể của bọn họ cũng trở nên có chút mờ mịt.

Tiểu Ân biết, hai người này phỏng chừng là muốn biến thân long tộc và hợp thể với linh vật, mong muốn phát huy ra năng lực hùng mạnh nhất.

Hắn vội vàng cất cao giọng nói:

- Các vị, hắn quả thật là một vị ma đạo sĩ cửu tinh, chẳng qua hắn đã đánh một vật phẩm luyện kim trên người mình, cho nên mới biến thành bộ dạng này.
- Vật phẩm luyện kim?

Benoit đại tát mãi vốn thân thể đã có chút hư hóa chợt dừng lại, hơn nữa ngay sau đó khôi phục bình thường, hắn kinh ngạc hỏi:

- Vật phẩm luyện kim dạng gì?

Tiểu Ân ngẫm nghĩ một chút, nói:

- Đó là một cành cây nhỏ màu lục, đại khái dài chừng nửa thước.

Sắc mặt của Benoit đại tát mãi lập tức trở nên cực kỳ hoảng sợ, hắn liều lĩnh giơ tay lôi kéo, nói:

- Tyrese đại nhân, không được biến thân.

Tyrese hung hăng trừng mắt nhìn hắn, tuy nhiên suy nghĩ đến thực lực của đối phương cũng không kém hơn mình nên tạm thời mạnh mẽ áp chế lửa giận xuống.

- Các vị, người này đã sử dụng Lục Huyết Đằng sớm bị diệt tuyệt, một khi sử dụng thứ này, là có thể làm cho người ta đột phá cực hạn của cấp bậc, trong khoảng thời gian rất ngắn nâng cao lên một cấp bậc.

Benoit vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Nếu ta không nhìn lầm, người này trước mắt đã có được ma lực hùng mạnh của cấp bậc truyền kỳ.

Mọi người hít một hơi khí lạnh, nhìn người khổng lồ trước mắt đã tràn đầy kính sợ, da đầu của Tyrese lại càng mơ hồ run lên.

Benoit đột nhiên cười, nói:

- Tuy nhiên thứ này cũng có tác hại rất lớn, sau khi sử dụng Lục Huyết Đằng sẽ không ngừng lấy sinh mệnh của người sử dụng cho đến chết.

Trong mắt của hắn hiện lên vẻ khinh thường, nói:

- Hơn nữa Lục Huyết Đằng mặc dù có thể chuyển hoá sinh mệnh lực thành ma lực hùng mạnh, nhưng lại không có cảnh giới cao hơn thì làm sao có thể khống chế một thân ma lực mệnh mỏng này. Ta có thể đánh cược, người này ngoại trừ có thể khống chế phong lực để thân dừng trên không trung thì ngay cả một ma pháp đơn giản nhất cũng không thể phóng ra.

Đám người Sloppy Burger lần lượt gật đầu, ngay cả Tiểu Ân trong lòng cũng bội phục kiến thức sâu rộng của vị tát mãi này.

Benoit đột nhiên nghi hoặc nói:

- Người này cũng thật sự là kỳ quái, nhìn bộ dáng lúc này của hắn hắn là đã biết đặc tính của Lục Huyết Đăng, nhưng vì sao còn sử dụng chứ? Loại đồ vật vô dụng này... Thật sự là kỳ quái.

Nhìn thấy vẻ mặt khó hiểu của hắn, trong lòng Tiểu Ân cười khổ, cuối cùng cũng không thể nói cho hắn, bởi vì tên này bị thần khí nhẫn Huyết Quang Tù Cầm giam cầm, vì hai đồng bạn của mình cho nên lão mới bất đắc dĩ phải sử dụng.

- Vì sao hắn lại đứng bất động ở đó?

Orwell khó hiểu hỏi.

Benoit thuận miệng giải thích:

- Thứ Lục Huyết Đăng muốn tiêu hao là sinh mệnh lực, vừa động sẽ tiêu hao sinh mệnh lực, có thể là vì lão muốn sống lâu một chút.

Tiểu Ân đột nhiên ngẩng đầu, nói:

- Không tốt, hắn đang kéo dài thời gian.

Dứt lời, ánh mắt của Tiểu Ân nhìn về phía xa, Bạch Toàn Phong vỗ cánh đang muốn đuổi theo.

Mà ngay khoảnh khắc này, lão ma pháp sư kia đột nhiên rống to một tiếng, ánh mắt ác độc nhìn trừng trừng về phía Tiểu Ân, sau đó đánh về phía đại trận phòng ngự ở phía dưới.

Trong lòng Tiểu Ân biết không ổn, lão giả này vì không cho mình truy kích, không ngờ lại dùng những người phía dưới để uy hiếp mình.

Với ma lực của lão lúc này, mặc dù không thể vận dụng, nhưng nếu đi xuống đánh tan vòng phòng ngự của ma pháp trận đồ tuyệt đối là một việc dễ dàng.

Đến lúc đó, ở địa phương đông người cho dù động tác của lão có chậm hơn nữa cũng có thể đại khai sát giới. Nếu như để Betty không cẩn thận bị thương, như vậy cho dù là đuổi giết được hai người kia, chỉ sợ cũng là mất nhiều hơn được.

Sloppy Burger đột nhiên hét lớn:

- Đánh.

Dứt lời, lão và Orwell gần như đồng thời phóng ra ma pháp công kích hùng mạnh, bọn họ thi triển không ngờ là công kích ma pháp đơn thể thất cấp.

Loại ma pháp cấp bậc này đã là công kích ma pháp đơn thể mạnh nhất mà bọn họ có thể kích phát trong thời gian ngắn nhất.

Nhưng hai đạo ma pháp cấp bảy đánh lên người lão ma pháp sư khổng lồ lại không có hiệu quả gì. Trong cơ thể bành trướng kia của lão ẩn chứa cường độ ma lực đã vượt xa dự tính của mọi người, thậm chí còn không cần vòng bảo hộ gì ngăn cản cũng có thể đủ khiến ma pháp bậc cao mất đi hiệu quả.

Thân thể của Tyrese giật giật. Nếu là ma đạo sĩ bình thường thì hắn đã sớm xông lên vật lộn, bằng vào thân thể mạnh mẽ của á long, sử dụng phương thức này để tấn công thường thường không bất lợi chỗ nào. Nhưng sau khi cảm ứng được năng lượng kinh tâm động phách ẩn chứa trong thân thể đối phương, đảm lượng của á long đã lập tức nhỏ đi nhiều.

Hắn là á long, cũng không phải là rồng ngu ngốc, không có việc gì lại vật lộn với kẻ khổng lồ ma lực cuộn cuộn này, đây không phải là tự tìm mất mặt sao.

Về mặt của Benoit cũng có chút lưỡng lự. Tình huống của hắn cũng tương tự với á long, sau khi hợp thể với linh vật chẳng những có thể vật lộn, cũng có thể sử dụng ma pháp công kích, nhưng đối mặt với lão già giông như người khổng lồ này, thủ đoạn của hắn thật đúng là không nhiều lắm.

Người này mặc dù động tác chậm chạp, không gây thương tổn cho bọn họ, nhưng đối với những người bên trong ma pháp trận đồ không di động phía dưới mà nói, chính là một uy hiếp vô cùng lớn.

Sắc mặt của Tiểu Ân khê biến, giơ tay chỉ ra, bốn nguồn sáng vạn năm phiêu dăng trên không trung lập tức bay xuống phía dưới, gắt gao quấn quanh người lão ma pháp sư giống như những sợi dây thừng.

Trên nguồn sáng vạn năm tản ra hơi nóng hùng mạnh, trong tiếng “Lách tách” từ phía trên truyền đến thậm chí còn có thể cảm ứng được loại cực nóng đó.

Thân thể của lão ma pháp sư dừng lại ở giữa không trung, bốn nguồn sáng vạn năm thắt sâu vào trên cơ thể của lão ma pháp sư, trong không khí thậm chí còn tỏa ra mùi cháy khét.

Nguồn sáng vạn năm mặc dù không thể xé rách và khí hóa thân thể của lão, nhưng lại chặt chẽ vây khốn lão, đồng thời tiêu hao nhanh chóng ma lực thân thể hùng mạnh mà lão ma pháp sư sử dụng sinh mệnh lực chuyển hóa thành.

Đau đớn kịch liệt theo loại cảm giác cực nóng này truyền khắp toàn thân lão!

Lão cảm thấy máu ở huyết Thái Dương rung động điên cuồng, đầu giống như bị vật gì đè nặng sắp nổ tung ra, mỗi một giây thần kinh đều đang quặn đau, mỗi một tế bào đều đang cắt nhỏ, loại thống khổ cực đoan này đã vượt qua cực hạn mà con người có khả năng chịu đựng. Lực lượng trên người ở dưới sự áp bách của loại thống khổ này dường như đang biến mất từng chút một, mà sau khi lão sử dụng Lục Huyết Đăng biến mất đã không chỉ có lực lượng, còn có sinh mệnh lực không còn bao nhiêu của lão.

Lão ma pháp sư khó khăn ngẩng đầu lên, nhìn về phương xa, phía đó là phương hướng chạy trốn của hai đồng bạn lão, nhìn mây mù tràn ngập phía xa, đôi mắt u ám âm trầm của lão ma pháp sư cũng có chút sáng lên.

Sinh mệnh gần như khô héo kia đột nhiên lại một lần nữa bộc phát ra, đầu lão mặc dù đau muốn nứt ra, máu và hơi nước trên người lão dường như cũng bị nóng bức kia làm khô kiệt, nhưng trong khoảnh khắc này, thần trí của lão lại thanh tỉnh trước đây chưa từng có, đôi mắt lão cũng sáng ngời trước đây chưa từng có.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên hồi hộp, ánh mắt của hắn đã gặp ánh mắt của đối phương ở giữa không trung.

Từ sự kiên quyết trong ánh mắt này, hắn thấy được một loại dự cảm không tốt, một loại cảm giác vô lực dường như không bị hắn khống chế đang chậm rãi tràn ngập.

Cơ thịt trên người lão ma pháp sư đang thu nhỏ lại nhanh chóng, thân thể cao gần ba thước thu nhỏ lại chỉ còn một nửa, bất cứ kẻ nào đều có thể thấy được, sinh mệnh lực của lão đã dần dần tiêu tan, hơn nữa bất cứ lúc nào cũng có khả năng bị mất mạng.

Nhưng ngay trong khoảnh khắc này, trên người lão lại đồng dạng nổi lên ngọn lửa hùng hực.

Đây cũng không phải là ngọn lửa do nguồn sáng vạn năm gây lên, mà là ngọn lửa do lão dùng sinh mệnh của mình, dùng linh hồn của mình đốt lên.

Từ trong miệng của lão ma pháp sư phát ra một tiếng cười dài tràn ngập sáng khoái, thân thể vốn cố định ở giữa không trung đột nhiên phóng xuống phía dưới giống như đạn pháo.

Đám người Tiểu Ân trơ mắt nhìn hết thấy những việc này, lại không có cam đảm ngăn cản trước mặt của người điên này.

Bởi vì bọn họ đều đã nhìn ra, người này đã là được ăn cả ngã về không, trong khoảnh khắc này tất cả tinh hoa cả đời của một vị ma đạo sĩ cứu tinh đã hoàn toàn phóng ra.

Trên vòng bảo hộ ma pháp ở phía dưới vô thanh vô tức bị phá ra một lỗ lớn, lực lượng phòng ngự hùng mạnh trên ma pháp trận đồ không ngờ lại không có chút trở ngại nào.

Tiểu Ân cắn chặt hàm răng, khuôn mặt của hắn trong khoảnh khắc này trở nên đỏ bừng, trong ánh mắt đã có khuất nhục không cam lòng.

Thân thể hắn trong nháy mắt biến mất, cứ như vậy vô thanh vô tức biến mất ở trong mắt của mọi người, Bạch Toàn Phong đột nhiên phát ra một tiếng kêu dài, cũng lao vọt xuống.

Bốn người Sloppy Burger ngơ ngác nhìn nhau, ngay cả Tyrese trong mắt cũng toát ra một tia hoảng sợ và do dự.

Kết giới không có thuộc tính, thậm chí ngay cả kết giới cũng không có, nhưng chính ở trong khoảnh khắc kia Tiểu Ân lại cảm ứng được một tọa độ điểm màu trắng thông xuống phía dưới.

Đây là lần đầu tiên dưới tình huống không có kết giới thuộc tính hắn cảm ứng được tọa độ điểm truyền tống xung quanh người, mặc dù khoảng cách xa một chút, nhưng Tiểu Ân cũng không nghĩ ngợi đã tiến hành không gian truyền tống.

Không mất nhiều thời gian, ngay khoảnh khắc biến mất đã xuất hiện trên mặt đất.

Khóe mắt hắn lập tức nhìn thấy một cảnh tượng đủ để cho bất cứ kẻ nào hồn bay phách lạc.

Giữa không trung, lão ma pháp sư mang theo bốn nguồn sáng vạn năm, vừa lúc lấy lực xuyên thấu không gì sánh kịp xuyên qua vòng phòng ngự, mạnh mẽ lao xuống phía dưới.

Phía dưới bao hàm vô số tài liệu của siêu đại hình ma pháp trận đồ chưa hoàn thành, Tiểu Ân có một loại cảm giác, nếu như cứ để lão ma pháp sư lao xuống mặt đất, như vậy bốn nguồn sáng vạn năm quần quanh người lão khẳng định có thể dẫn tới một vụ nổ nghiêng trời lệch đất.

Vụ nổ loại này, chỉ sợ ngay cả ba nghìn phi đạn ba màu của mình cũng không theo kịp.

Mọi người, có lẽ ngoại trừ hắn, tất cả mọi người còn lại đều sẽ bỏ mạng trong đó.

Ngay trong khoảnh khắc nguy hiểm nhất này, Tiểu Ân đã bình tĩnh lại, bởi vì hắn đã chân chính dung hợp với Nhất Hào.

Dưới áp lực hùng mạnh nhất mà Tiểu Ân từng đối mặt từ trước tới nay, hắn rốt cuộc đã vứt bỏ tất cả, hoàn toàn thả lỏng mình tiến hành dung hợp hoàn toàn trăm phần trăm với Nhất Hào.

Hắn chính là Nhất Hào, Nhất Hào chính là hắn.

Số liệu truyền ở trong đầu hắn với tốc độ ánh sáng, tất cả đều biến thành vô cùng thông thả, thời gian mỗi một giây, lão ma pháp sư lại rơi xuống một chút, dường như đều có thể dẫn tới số liệu biến hóa rất nhiều.

Càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh, những số liệu này lưu chuyển trong đầu Tiểu Ân càng lúc càng nhanh.

Cuối cùng, tất cả dừng lại, Tiểu Ân mặt không biểu tình nhìn phía trước, hắn lại một lần nữa tiến vào bên trong cảnh giới thời gian tạm dừng.

Chẳng qua, lần tiến vào này lại có thêm khác biệt căn bản so với trước kia.

Trước kia mỗi một lần tiến vào, trên cơ bản đều có thể nói là bị động tiến vào, cho dù là khi chế tác quyển trục Quang Minh thần vực hắn cũng phải dựa vào huyết mạch của Thần trên người Kim mới có thể kích phát ra cảnh giới thần bí này.

Nhưng lúc này đã không còn giống như vậy.

Tiểu Ân cũng không phải bị động tiến vào, mà bằng vào sự cố gắng của bản thân hắn, lần đầu tiên thành công chủ động tiến vào trong cảnh giới thời gian tạm dừng này.

Cảm giác lúc này vô cùng kỳ diệu, Tiểu Ân thậm chí còn nhìn xung quanh một chút, trong lòng hắn lại nổi lên cảm giác giống như khi lần đầu tiên tiến vào trong cảnh giới thần kỳ này.

Nhưng số liệu không ngừng truyền đến trong đầu lại khiến Tiểu Ân hiểu được, khi hắn chủ động tiến vào cảnh giới này thì ngay cả Nhất Hào cũng theo đó được hưởng thụ loại đãi ngộ đặc thù này.

Đối mặt với lão ma pháp sư lao xuống giống như thái sơn áp đỉnh, đối diện với cục diện vừa rồi dường như còn khó giải quyết, khóe miệng Tiểu Ân lại nở nụ cười như trút được gánh nặng.

Ở trong suy tính của Nhất Hào, hắn dường như có vô số phương pháp có thể ngăn cản người này là không ảnh hưởng đến ma pháp trận đồ phía dưới.

Nhưng sau khi nhìn qua một chút những phương pháp của Nhất Hào, Tiểu Ân lại không chút do dự lựa chọn phương pháp cuối cùng.

Ngay cả Nhất Hào cũng trầm mặc trong chốc lát, bởi vì qua vô số con số trong đầu bắt kể như thế nào cũng không nghĩ ra vì sao Tiểu Ân lại lựa chọn phương pháp mất nhiều hơn được đó.

Tâm niệm Tiểu Ân vừa chuyển, một quyển trục ma pháp từ trong vòng cổ không gian tự động bay ra lơ lửng ở trên đỉnh đầu của hắn.

Ở phía trên quyển trục này có một sợi tóc rồng thật dài đã che dấu uy năng ma pháp khủng bố của quyển trục lại.

Cảnh tượng trước mắt đã bắt đầu nhẹ nhàng lay động, độ dung hợp của Tiểu Ân và Nhất Hào chậm rãi hạ thấp xuống, đã không còn tình huống trăm phần trăm như lúc trước nữa.

Cũng không phải vấn đề gì về sự ăn ý giữa hắn và Nhất Hào, mà với thực lực trước mắt của Tiểu Ân, mặc dù đã đạt tới trình độ miễn cưỡng duy trì dung hợp, nhưng lực lượng tinh thần hao phí trong mỗi một giây lại là một con số thiên văn, căn bản là không có khả năng tiếp tục duy trì.

Có thể kiên trì ba, năm giây cũng đã là phúc ảm của tổ tiên rồi.

Chẳng qua loại chủ động tiến vào, chủ động rời khỏi cũng có chỗ tốt cực lớn, đó chính là Tiểu Ân có thể nắm trong tay năng lượng tiêu hao của thân thể mình, sẽ không xuất hiện hiện tượng cạn kiệt quá độ, thậm chí ngay cả sinh mệnh lực cũng bị uy hiếp.

Đột nhiên, tất cả đều khôi phục bình thường.

Số liệu vẫn lưu động trong đầu Tiểu Ân như trước, mỗi một hành động cử chỉ của mọi người xung quanh đều trở lại như cũ ở trong đầu hắn.

Trong vòng ma pháp là một mảnh hoảng loạn, cho dù tuyệt đại đa số mọi người trong này là ma pháp sư chính thức, nhưng khi nhìn thấy vòng bảo hộ của ma pháp trận đồ bị người ta xuyên thấu dễ dàng, cũng không kìm nổi bộc phát ra một trận rối loạn nho nhỏ.

Về mặt của tên ma đạo sĩ thất tình phụ trách và điều khiển ở đây lại càng hoảng sợ. Hắn nhìn lão ma đạo sĩ da đen từ trên trời lao xuống, loại phương pháp xuyên thấu vòng ma pháp kỳ lạ này chỉ sợ hắn cũng là lần đầu tiên nghe thấy, cho nên mới không thể phản ứng lại trước tiên.

Ở bên cạnh Tiểu Ân không ngờ là ba ma pháp sư cấp bậc học đồ khác, bọn họ đều có tiêu chuẩn cửu cấp đỉnh phong, trên người mặc một bộ ma pháp bào đồ thẩm vừa vặn, hẳn là ma pháp sư được ma pháp công hội phái tới nơi này thí luyện. Chỉ cần bọn họ có thể thuận lợi tiến giai đến cảnh giới thập cấp thì tương lai chính là ma pháp sư chính thức. Lúc này, ba người nghẹn họng trợn trố nhìn phía trên đỉnh đầu, trong mắt của bọn họ tràn đầy vẻ không thể tin nổi, trên mặt lại càng có vẻ gần như dờ dẫm, thậm chí đối với Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện ngay bên cạnh cũng không chú ý.

Ở góc tây bắc của ma pháp trận đồ chưa dựng xong này, Betty và ba nữ tinh linh áo trắng sắc mặt cũng ngưng trọng nhìn lão ma pháp sư trên không trung càng ngày càng gần, trong tay các nàng hoặc cầm ma pháp trượng hoặc là cầm ma pháp cung, bất kể là hào quang trên đầu trượng, hay là dây cung đã kéo đều chứng minh các nàng là một trong số ít người vẫn còn thanh tỉnh ở đây.

Hào quang màu lam hiện lên, Bạch Toàn Phong không ngờ trong thời gian ngắn đã xuyên qua lỗ hổng trên vòng bảo hộ ma pháp nhanh chóng bay tới bên cạnh Tiểu Ân với tốc độ vượt xa ma đạo sĩ da đen.

Tất cả những việc này chỉ xuất hiện ở trong đầu Tiểu Ân trong chốc lát, hình thành một lập thể đồ vô cùng rõ ràng, làm cho Tiểu Ân sinh ra một loại tin tưởng hùng mạnh có thể nắm tất cả trong tay.

Trước kia, loại tin tưởng này chỉ có thể nổi lên trong khoảnh khắc khi hắn tiến vào cảnh giới thời gian đình chỉ, nhưng giờ này phút này, mặc dù hắn đã thoát khỏi cảnh giới huyền ảo kia, nhưng trong lòng lại vẫn tràn ngập loại tin tưởng khổng lồ như trước.

Quyển trục ma pháp lơ lửng trên đỉnh đầu Tiểu Ân, nghênh đón lão ma đạo sĩ da đen đang lao nhanh xuống, sợi tóc của Hắc Long Vương trên mặt giống như có linh tính tự động cời ra, sau đó từ trong quyển trục bí chế (phương pháp chế tạo bí mật) từ lòng lân này xé rách ra, một cột sáng cực lớn bùng cháy phóng lên cao...

Lão ma pháp sư da đen mặt mang theo mỉm cười phá vỡ vòng phòng ngự ma pháp, lão ép ra một tia năng lượng sinh mệnh cuối cùng, mang theo bốn vật không biết tên quán quanh người lão gây cho lão thống khổ vô hạn lao xuống trung tâm ma pháp trận đồ phía dưới.

Lão phải lấy thân làm vật dẫn hủy diệt hoàn toàn ma pháp trận đồ khổng lồ này, tất cả mọi người liên quan tới nơi này đều phải chôn cùng.

Trong khoảnh khắc này, trong lòng lão vô cùng bình tĩnh, thậm chí ngay cả một chút kích động cũng không có.

Trong mắt của lão nhìn thấy một mảnh hỗn loạn phía dưới. Đối với sự xuất hiện đột ngột của lão có rất ít người có thể làm ra phản ứng chính xác, mặc dù cũng có một ít ma pháp đánh lên trên người lão, nhưng so với ma pháp của hai vị ma đạo sĩ cửu tinh Sloppy Burger và Orwell thì những pháp thuật nhỏ thuận phát này căn bản là không đáng giá một xu.

Theo khoảng cách với phía dưới càng ngày càng gần, tâm của lão lại càng bình tĩnh, chỉ có điều trong đầu lại thủy chung bồi hồi một bóng hình xinh đẹp, chỉ mong sau này nàng có thể chiếu cố tốt cho bản thân.

Sử dụng Lục Huyết Đăng, lão tuyệt đối không hối hận, cho dù là để lão lựa chọn lại một lần nữa, lão vẫn lựa chọn như vậy không chút do dự.

Nhưng ngay trong khoảnh khắc này, ánh mắt của lão đột nhiên tròn tròn, bởi vì lão nhìn thấy một người, một người vốn không thể xuất hiện ở phía dưới.

Ở trên đỉnh đầu của người này có một quyền trục nhìn qua vô cùng bình thường, năng lượng dao động trên quyền trục này rất nhỏ, thật sự là nhỏ đến mức vô cùng thâm thúy, nhưng trong lòng lão lại đột nhiên trở nên kích động, tâm linh vốn thần nhiên đối diện với cái chết lại một lần nữa trở nên run rẩy.

Lão mơ hồ cảm thấy, khi người này xuất hiện ở nơi đây, hơn nữa mang theo một quyền trục thần bí thì tuyệt đối không phải là chuyện tốt.

Quả nhiên, theo hắc tuyến (sợi dây màu đen) không rõ làm từ thứ gì ở trên quyền trục được cởi ra, thì cảm giác của quyền trục này cấp cho mọi người đã lập tức thay đổi.

Giống như sói đội lột cừu đã trút bỏ lớp vỏ để che dấu, giống như hổ con trưởng thành, giống như sò ung (chim ưng con) giương cánh, trong khoảnh khắc này, quyền trục này rốt cuộc đã lộ ra nanh vuốt sắc bén có thể tiêu diệt tất cả.

Lực lượng cực lớn mà tràn ngập uy nghiêm từ trong quyền trục mặc sức phóng thích ra, trong mắt của lão ma pháp sư hào quang màu trắng trong nháy mắt đã tràn ngập khắp nơi, sau đó lão đã không còn cảm giác gì nữa.

Trên bầu trời, bốn vị ma đạo sĩ cửu tinh đỉnh phong đang định hành động, đột nhiên cảm ứng được phía dưới nổi lên một cỗ năng lượng dao động hùng mạnh không thể tin nổi, một cảm giác nguy hiểm lạnh thấu tim chợt nổi lên trong lòng bọn họ.

Gần như không cần nghĩ ngợi, bốn người lập tức thay đổi phương hướng, bay về phương xa giống như bỏ chạy.

Bọn họ có thể tấn thăng đến siêu cấp cao thủ ma đạo sĩ cửu tinh, đối với nguy hiểm thường có một loại dự cảm phát ra từ bản năng. Đây là kinh nghiệm quý giá đã thu hoạch được trong chiến đấu vô số năm qua. Lúc này, ở trong lòng bọn họ không ngờ nổi lên cảm giác nguy hiểm lớn nhất từ khi chào đời đến nay, cho nên bọn họ mới có thể liều lĩnh bỏ chạy về phương xa, ngay cả thể diện của cường giả cửu cấp cũng bất chấp không thèm tính đến. Không có dấu hiệu báo trước, một đạo hào quang màu trắng phóng lên cao, bắt đầu từ phía dưới hình thành hình rẽ quạt khuếch tán lên không trung vô cùng vô tận.

Không có thanh âm gì, giống như đang chiếu một bộ phim không tiếng, trong khoảnh khắc này tất cả mọi thứ trên thế giới dường như đều đọng lại, chỉ có hào quang màu trắng cực lớn chói mắt mặc sức tàn phá ở trong bầu trời hư vô.

Tất cả mọi thứ bị đạo hào quang chói mắt nóng rực cực lớn này chiếu đến đều hóa khí trong nháy mắt, bất kể là vòng bảo hộ ma pháp trận đồ chưa bị phá tan trên không trung, hay là lão ma pháp sư da đen đã ép

khô lực lượng sinh mệnh đều biến mất trong nháy mắt, không còn lưu lại chút dấu vết gì trong nhân thể.

Quyển trục xé rách kia giống như một mặt trời nhỏ, tản ra ánh sáng của nó, nhiệt của nó, cùng với uy nghiêm vô tận ngạo nghễ thiên hạ của nó về phía bầu trời...

Tốc độ bỏ chạy của đám người Sloppy Burger cực nhanh, Orwell và Benoit thậm chí còn phát huy quá mức bình thường, ngay cả á long đại nhân luôn không coi ai ra gì cũng chạy trốn chết, đã không còn chút đáng về cao ngạo nào nữa.

Trong khoảnh khắc khi hào quang này xuất hiện, một cảm giác sợ hãi khắc cốt ghi tâm lập tức chi phối thần kinh của bọn họ. Dưới loại cảm giác nguy hiểm hùng mạnh này, bọn họ đã bộc phát ra tiềm lực lớn nhất trong cuộc đời.

Đều nói khi người ta chạy trốn chết mới có thể khai thác ra tiềm lực lớn nhất, những lời này một chút cũng không sai. Đợi cho cảm giác nguy hiểm trong lòng bọn họ biến mất, khi dừng lại mới phát hiện, không ngờ bọn họ đã về tới điểm xuất phát. Chỉ trong thời gian ngắn ngủi bốn người không ngờ đã bay qua khoảng cách trăm dặm, nhanh hơn n lần so với khi họ đi.

Tuy nhiên, sau đó khi đối mặt với ánh mắt hồ nghi của đám người Arnezeder và Scar, bốn vị cường giả này sắc mặt đỏ bừng không nói hai lời đã xoay người rời đi, lại một lần nữa bay qua khoảng cách trăm dặm về đến địa phương đã mang tới cho bọn họ ký ức khủng bố.

Phía trên ma pháp trận đồ cực lớn, mọi người đều ghen hòng trên trời nhìn hào quang giống như lửa nóng vô cùng vô tận trên bầu trời.

Dường như tất cả sinh mệnh của thế gian đều ứng ước tới đây. Trong khoảnh khắc này, dưới hào quang trong suốt, đồng thời reo hò, đồng thời lượn vòng, đồng thời biến ảo thành vô số quang điểm di động tự do.

Loại hào quang này mang đến cho bọn họ cảm giác giống như ánh nắng trên đỉnh đầu, không chút keo kiệt đem hào quang và ấm áp của bản thân cho bất cứ kẻ nào trên đại địa này.

Khi hào quang dần trở nên đậm hơn, bọn họ đều nhắm hai mắt lại, cảm thụ cỗ năng lượng hùng mạnh không thể tin nổi này.

Đối với bất cứ kẻ nào mà nói, đây đều là một kinh nghiệm đáng quý khó mà có được. Sau khi trải qua cảm ứng hôm nay, có lẽ sẽ có một số người sẽ bộc lộ tài năng trở thành người nổi bật trong bọn họ, nhưng nói vậy cũng sẽ có một số người từ đáy lòng sinh ra một loại sợ hãi không thể kháng cự, cho nên cuối cùng trong cuộc đời này sẽ khó có tiến thêm.

Quyển trục lơ lửng trên đỉnh đầu Tiểu Ân lặng lẽ phóng thích năng lượng của nó, mười phút sau mới xem như tiêu hao gần như không còn. Long lân quyển trục “Vù” một tiếng hóa thành hư ảo, sau khi chịu tải và phóng thích năng lượng ma pháp hùng mạnh như vậy, cho dù là tài liệu ma pháp long lân siêu cấp như vậy cũng giống nhau hoàn toàn hóa khí.

Hào quang vô cùng vô tận trên bầu trời vẫn tồn tại như trước, mười phút sau mới hóa thành ngàn vạn tia sáng nhỏ, nhẹ nhàng lay động.

Dần dần, khi những vầng sáng này cũng tiêu tan toàn bộ, hết thấy đều khôi phục bình thường, toàn bộ bầu trời xanh lam một mảnh!

Tiểu Ân nhẹ nhàng nắm sợi tóc của Hắc Long vương trong tay, sợi tóc có tác dụng ẩn giấu năng lượng chính là vật duy nhất của quyển trục Quang Minh thần vực còn lưu lại.

Hắn lặng lẽ nhìn bầu trời, giống như đang suy nghĩ gì đó, thật lâu không nói.

Ở bên cạnh hắn, hơn trăm vị ma pháp sư dè dặt đứng đó, không ngờ ngay cả thổ mệnh cũng không dám.

Cảnh tượng mãnh liệt không thể tin nổi vừa rồi khiến cho tất cả mọi người đều cảm thấy vô cùng rung động. Đối với Tiểu Ân vị ma đạo sĩ đột nhiên xuất hiện này, trong mắt của mỗi người đều mang theo kính sợ khó có thể che giấu.

So sánh với Tiểu Ân, Bạch Toàn Phong bên cạnh mặc dù có được dao động ma lực hùng mạnh tương tự lại có vẻ không có người chú ý tới.

Betty nhẹ nhàng che miệng, kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, trong ánh mắt mang theo vẻ vui mừng.

Nam nhân này đã trưởng thành tới trình độ năng không nhìn thấu, cũng không thể với tới.

Cảnh tượng ngày xưa ở trong khe nứt thời không lại một lần thoáng hiện lên trong đầu Betty, sau đó chôn thật sâu trong lòng, trở thành hồi ức đẹp nhất trong cuộc đời nàng.

Tiểu Ân đột nhiên phóng lên cao, Bạch Toàn Phong theo sát phía sau, hào quang màu lam chớp động nhanh chóng trên không trung, chẳng qua chỉ trong giây lát, trong tay Tiểu Ân đã xuất hiện bốn nguồn sáng vạn năm mảnh như sợi tóc.

Quyển trục Quang Minh thần vực bùng nổ đã khí hóa hoàn toàn lão ma pháp sư da đen. Mặc dù lão đã sử dụng Lục Huyết Đằng, nhưng loại ma lực không thể nắm trong tay này giống như năm bè bảy mảng, bị sóng đánh một cái đã tiêu tan vô tung.

Mà năng lượng của bốn nguồn sáng vạn năm trên người lão lại hoàn toàn bị lực lượng trùng kích trên quyển trục Quang Minh đồng hóa, cho nên chúng nó lại một lần nữa ngưng tụ thành bốn năng lượng xạ tuyến mảnh như sợi tóc, dài như ngón tay.

Cũng chỉ có loại năng lượng xạ tuyến trình độ này mới có thể may mắn tồn tại trong quyển trục bùng nổ vừa rồi, cuối cùng chúng được Tiểu Ân lần lượt thu vào trong túi.

Nguồn sáng vạn năm mặc dù hùng mạnh, nhưng sau khi chế tác quyển trục Quang Minh thần vực lại phát huy đến cực điểm uy lực trong đó, cho nên mới có thể dễ dàng hoàn toàn tiêu trừ lão ma đạo sĩ da đen.

Điều này giống như huấn luyện sử dụng lựu đạn ném người, mặc dù rất đau, nhưng lại rất khó chết người, nhưng nếu sử dụng lựu đạn thực, sau khi thuốc nổ bên trong bùng nổ, muốn không chết người cũng khó.

Sau khi nguồn sáng vạn năm chế thành quyển trục Quang Minh thần vực, chẳng khác nào nhồi thuốc nổ vào trong lựu đạn, uy lực tự nhiên là tăng lên rất nhiều, một khi phóng ra, loại uy năng khổng lồ này có thể khiến cho ngay cả Tiểu Ân cũng lâm vào khiếp đảm kinh hãi.

278. Chương 10: Trảm Thảo Trừ Căn

Đối với lựa chọn cuối cùng của lão ma pháp sư da đen kia, trong lòng Tiểu Ân thực sự khâm phục, sử dụng quyển trục Quang Minh thần vực duy nhất coi như là xứng đôi với sự khảng khái hy sinh vì đại nghĩa của lão nhân kia.

Mặc dù đại đa số các ma pháp sư da đen trong lúc nguy cấp vẫn lựa chọn chạy trốn một mình, nhưng khi biết đã hết hy vọng lại có những cường giả tình nguyện hy sinh.

Hắn cứ như vậy lẳng lặng đứng trên không trung, cảm ứng năng lượng mặc dù tiêu tan nhưng vẫn còn sót lại một chút.

Trận chiến hôm nay đối với hắn mà nói thật sự là thu hoạch rất lớn, chẳng những khiến hắn có một hiểu biết hoàn toàn mới đối với thực lực cực hạn của bản thân, hơn nữa càng khiến hắn nắm giữ phương pháp chủ động tiến vào cảnh giới thời gian đình chỉ.

Điều này đối với hắn mới là quan trọng nhất.

- Chủ nhân, tất cả đều đã kết thúc.

Thanh âm của Nhất Hào vang lên trong đầu hắn.

Tinh thần của Tiểu Ân rung lên, thì thào nói:

- Kết thúc rồi sao?

- Đúng vậy, ngài đã thành công đánh chết ma đạo sĩ kia.

Trong thanh âm của Nhất Hào đột nhiên có chút cổ quái, trí tuệ thể được xây dựng trên cơ sở số liệu này dường như đột nhiên nhiều hơn một chút cảm tình:

- Chủ nhân, ta có một chuyện nghĩ không ra, cũng tính không ra, có thể xin ngài giải đáp không?

Tiểu Ân nao nao, bật cười khanh khách:

- Có chuyện mà ngay cả người cũng không tính ra sao?

- Phải.

- Có liên quan với ta?

- Phải.

Tiểu Ân do dự một lát, hỏi:

- Chuyện gì?

- Vừa rồi khi vị ma đạo sĩ da đen kia rơi xuống, dựa theo tính toán của ta, khả năng ngài đi xuống gần căn lầu không đủ một phần trăm, nhưng cuối cùng ngài lại lựa chọn đi xuống, vì sao?

Tiểu Ân nhếch nhếch miệng, sắc mặt của hắn có chút cổ quái, thật lâu sau, hắn dường như lâu lâu nói:

- Ta không biết, có lẽ là bởi vì trong lòng ta nắm chắc tuyệt đối có thể một mình rời đi.

Thanh âm của Nhất Hào lại một lần nữa vang lên:

- Chủ nhân, nếu ngài không nắm giữ kỹ năng truyền tống trong nháy mắt thì ngài có thể đi xuống sao?

Tiểu Ân lập tức im lặng không nói, hắn cũng không trả lời vấn đề này của Nhất Hào, mà chậm rãi chuyển đề tài:

- Nhất Hào, chuyện này còn chưa chấm dứt đâu.

Ánh mắt của hắn nhìn về phương xa, Bạch Toàn Phong cũng lẳng lặng chăm chú nhìn về phía đó, bởi vì hai người còn lại trong mười vị ma đạo sĩ da đen chính là chạy trốn về phía đó.

Mọi người trong ma pháp trận đồ bắt đầu nói chuyện khe khẽ, mặc dù bọn họ bị chấn động bởi năng lượng khổng lồ vừa rồi, đồng thời cảm thấy vô cùng sợ hãi đối với người có chút ngấn người trên bầu trời, nhưng bọn họ cũng đã chậm rãi khôi phục bình thường.

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn về phía dưới. Đối với ma pháp sư mà nói, Ứng Nhân Thuật thực ra là một ma pháp vô cùng đơn giản, mặc dù cách xa nhau khá xa, nhưng gần như tất cả các ma pháp sư chính thức đều có thể nhìn rõ mặt nhau.

Mà hề là người tiếp xúc với ánh mắt của Tiểu Ân lại đều thân bất do kỷ (không tự chủ được) tránh đi, đồng thời có chút khom lưng cúi đầu.

Đối với vị chí cường giả có được thực lực hùng mạnh này, mỗi người đều có tôn kính phát ra từ đáy lòng, ngay cả vị ma đạo sĩ phụ trách kiến thiết nơi đây cũng không ngoại lệ.

Ở trong thế giới cường giả vi tôn (tôn sùng kẻ mạnh), đây chính là đãi ngộ mà cường giả nên được.

Cuối cùng ánh mắt của Tiểu Ân dừng lại trên người Betty, nhìn lão bằng hữu (cô bạn cũ) sắc mặt có chút tái nhưng không bị thương tổn gì, trên mặt Tiểu Ân rốt cuộc lộ ra tươi cười chân thành.

Betty hướng về phía Tiểu Ân khẽ gật đầu, trên mặt của nàng cũng lộ vẻ tươi cười vui mừng.

Đột nhiên, đầu của Tiểu Ân hơi nghiêng, dường như đã cảm ứng được cái gì, hắn hơi vẫy vẫy tay với Betty, cùng Bạch Toàn Phong hóa thành một đạo hào quang màu lam bay về phía hẻm núi như gió.

Nhìn hào quang trên bầu trời chậm rãi biến mất, trong lòng mọi người đều chỉ có một cảm khái.

Lai khứ vô tung, tùy tâm sở dục. (Đi về không dấu vết, làm mọi việc theo ý mình)

Đây mới là cường giả chân chính!

Tốc độ của Bạch Toàn Phong cực nhanh, lúc này ngay cả là Sloppy Burger chỉ sợ cũng phải cam bái hạ phong (chịu thua).

Chẳng qua chỉ trong chốc lát, Tiểu Ân đã gặp bốn người Sloppy Burger ở giữa đường.

Lúc này, đừng nói là Sloppy Burger và Tyrese, ngay cả Orwell và Benoit thái độ đối đãi với Tiểu Ân đều có thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Trước khi xuất phát, bọn họ bốn vị ma đạo sĩ cửu tinh nhận được tin tức, ở bên ngoài căn cứ mới có mười tên ma đạo sĩ da đen, trong đó có hai vị là chí cường giả cửu tinh.

Nhưng đợi khi bọn họ lần đầu tiên tới căn cứ mới, lại chỉ nhìn thấy một vị trong đó đã sử dụng Lục Huyết Đăng, mà thân thể của vị cường giả cửu tinh này đã xảy ra biến dị, ngoại trừ người này không ngờ lại không thấy một ma pháp sư da đen nào khác.

Bất kể những người này bị Tiểu Ân đuổi đi, hay là bị Tiểu Ân giết chết, đều là một việc đủ để chấn động thiên hạ nếu truyền ra.

Lấy một đánh mười, để tay lên ngực tự hỏi, bọn họ không ai dám nói mình có thể làm được.

Hơn nữa ở khoảnh khắc cuối cùng, Tiểu Ân đang ở bên cạnh bọn họ không hiểu vì sao lại biến mất, đồng thời căn cứ phía dưới phát ra hào quang tử vong dường như vô cùng vô tận kia, đều khiến bọn họ hiểu rõ một việc, đó chính là tuyệt đối không thể đoán được thực lực chân chính của Tiểu Ân.

Lúc này, ở trước mặt Tiểu Ân, mấy vị cường giả cấp bậc cửu tinh này thậm chí còn có chút cảm giác bó tay bó chân. Đây là phản ứng tự nhiên khi đối mặt với người càng hùng mạnh hơn mình.

Đến lúc này, cho dù là mấy vị ma đạo sĩ cao ngạo này cũng không thể không thừa nhận từ đáy lòng, bọn họ quả thực đã không phải đối thủ của Tiểu Ân.

Sloppy Burger nhìn vị đệ tử cách đại truyền thừa này trong lòng vô cùng cảm khái. Trong lòng lão mơ hồ đoán người thần bí năm giữ kết giới thuộc tính không gian ngày xưa có lẽ chính là người thanh niên trước mắt này, tuy nhiên đối với chuyện này, lão đã hoàn toàn không còn khúc mắc gì.

Bởi vì lúc này khi lão đứng trước mặt Tiểu Ân thậm chí còn có loại cảm giác như khi đối mặt hội trưởng đại nhân. Đó là một loại tình cảm phức tạp dung hợp kính nể, kính phục và lấy hấn làm mục tiêu mà phần đầu.

Trong bốn người, chỉ có trong lòng của á long Tyrese là thoải mái nhất, trong khoảnh khắc khi hắn xác định thân phận “Chân long” của Tiểu Ân thì trong lòng hắn đã có tin tưởng Tiểu Ân là thiên hạ vô địch. Mặc dù lúc này biểu hiện của Tiểu Ân đích xác có chút khoa trương, nhưng lại phù hợp với sự kỳ vọng trong lòng Tyrese, cho nên hắn lại là người vui mừng và bình tĩnh nhất.

- Đại nhân, ngài đã trở lại.

Tyrese cung kính nói.

Tiểu Ân khẽ gật đầu một cái, ánh mắt đảo qua trên người bốn người bọn họ, nói:

- Căn cứ mới bị hao tổn không lớn, hoàn toàn có thể tiếp tục kiến thiết, ta đoán chừng, ở trong thời gian ngắn, phụ cận đã không còn lực lượng gì có thể uy hiếp đến sự kiến thiết của căn cứ mới.

Bị ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua, trong lòng bốn người bọn họ đều căng thẳng.

Tiểu Ân ở trước trận chiến này tuyệt đối không khiến bọn họ cảm giác như vậy, thế nhưng cùng là một người, cùng một động tác, sau khi địa vị của người này trong cảm nhận của bọn họ đã xảy ra biến hóa thì sẽ dẫn tới cảm xúc khác nhau.

- Tiểu Ân, mười tên ma đạo sĩ kia thế nào rồi?

Sloppy Burger do dự một chút hỏi.

- Bọn họ hả...

Tiểu Ân thuận miệng nói:

- Đã chết tám, còn có hai tên đã chạy trốn.

Mọi người mặc dù đã mơ hồ đoán được loại kết quả này, nhưng khi Tiểu Ân nói ra vẫn bị dọa sốc một trận. Nếu nói đã chết hai, chạy thoát tám cũng đã khiến người ta khó có thể tin rồi, mà kết quả hiện giờ không ngờ lại ngược lại, đó không chỉ là nghe rộn cả người có thể hình dung.

Trong lúc nhất thời, địa vị của Tiểu Ân trong cảm nhận của bọn họ lại được nâng cao một lần nữa, bọn họ đều đã quyết định chủ ý, về sau bất kể như thế nào cũng không thể trêu chọc sát tinh này.

Tiểu Ân hướng về phía bọn họ gật đầu một cái, nói:

- Sloppy Burger đại nhân, lưu lại hai ma pháp sư kia cũng là một tai họa, ta muốn đi thử xem có thể giải quyết bọn họ hay không.

Đám người Sloppy Burger đồng thời bị dọa sốc một trận, không nghĩ tới Tiểu Ân sau khi giết chết tám người còn không đủ, cũng không chịu buông tha hai người khác.

Sloppy Burger chần chừ một chút, nói:

- Tiểu Ân, bọn họ khẳng định là đã chạy trốn vào bên trong đại lục, người nếu muốn đuổi giết bọn chúng, chỉ sợ vô cùng nguy hiểm.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

- Ngài yên tâm, ta sẽ không gặp nguy hiểm gì.

Sloppy Burger liếc mắt nhìn Bạch Toàn Phong một cái không khỏi ngượng ngùng gật đầu, lão nghĩ đến thủ đoạn lôi đình của Tiểu Ân và tốc độ siêu cấp của Bạch Toàn Phong, tổ hợp nhân sủng (người và sủng vật) như vậy còn có thể gặp phải nguy hiểm sao?

Benoit ho nhẹ một tiếng, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài đương nhiên sẽ không để những ma pháp sư da đen này vào trong mắt, chẳng qua cấp bậc của hai người kia dù sao cũng đều là ma đạo sĩ, bọn họ đã chạy trốn thời gian dài như vậy, khả năng tìm được hành tung của bọn họ đã cực kỳ xa vời, cho nên ngài có lẽ buông tha đi.

Tiểu Ân nhướn mày, nói:

- Benoit các hạ, ở bên trong đế quốc Nặc Khả Đa của chúng ta có một câu tục ngữ mọi người đều biết, gọi là nhỏ cỏ không nhổ tận gốc, gió xuân thổi lại sinh. Nếu hai người kia là tai họa của tương lai, như vậy chỉ cần có một tia hy vọng ta cũng phải đi thử vận may.

Sloppy Burger hồ nghi nháy nháy hai mắt, thầm nghĩ ta sinh sống ở đế quốc Nặc Khả Đa ba bốn trăm năm, làm sao lại chưa từng nghe thấy câu tục ngữ này nhỉ?

Chẳng lẽ sau khi ta gia nhập ma pháp công hội mới lưu hành sao? Nhưng những lời này nhìn thế nào cũng không giống những học viện phái ma pháp sư có thể nghĩ ra.

Đám người Benoit trong lòng đều rung mình, sát khí của những lời này thực sự là rất lớn, xem ra những người đế quốc Nặc Khả Đa gia hương của Tiểu Ân đều là những nhân vật thủ đoạn độc ác, đàng đàng sát khí, cho dù so sánh với các chủng tộc hung hãn như á long và thú nhân cũng không thua kém chút nào.

Nếu Sloppy Burger biết suy nghĩ trong lòng mấy người này khẳng định là cảm thấy vô cùng oan uổng, người của đế quốc Nặc Khả Đa làm sao có khả năng khát máu như thế.

Nhìn thấy bốn người trầm mặc không nói, Tiểu Ân có chút tỉnh ngộ, hẳn không khỏi cười ha hả, nói:

- Các vị, thời gian cấp bách, truy kích sớm một chút có lẽ thành công sẽ lớn hơn một phần, cáo từ.

Dứt lời, hắn vỗ Bạch Toàn Phong, hóa thành một đạo lam quang bay thẳng về phía trước, trong nháy mắt đã không thấy đâu nữa.

Bốn người Sloppy Burger nhìn theo phía hắn rời đi, trong lòng trĩu nặng, dường như lại cảm thấy có chỗ nào không đúng. Một lúc sau, Orwell đột nhiên hỏi:

- Phương hướng đuổi theo của Tiểu Ân các hạ đã sai rồi.

Mọi người lúc này mới như tỉnh mộng, Tiểu Ân bay về phía hẻm núi, ở phương hướng này làm sao có khả năng sẽ có ma pháp sư da đen chạy trốn chứ.

Bọn họ nhìn nhau cười khở, đều cảm thấy người thanh niên này làm việc thật sự là sâu xa khó hiểu, khó có thể suy đoán.

Đương nhiên, nếu đổi lại là trước lần xuất thủ này của Tiểu Ân, như vậy bọn họ khẳng định sẽ đánh giá tuổi trẻ vô mao, hành động lỗ mãng.

Bên trong tòa nhà tạm thời, đám người Juliana đang lo lắng đợi tin tức đến từ tiền tuyến.

Sara và Arnezeder không biết từ khi nào cũng đã đi tới bên trong chỗ ở tạm thời của Tiểu Ân, mà việc đám người Tyrese đi tiếp viện cho căn cứ mới tự nhiên là từ miệng của họ truyền ra.

Mặc dù Juliana và đám người Kim đều có một loại tin tưởng gần như là mù quáng đối với Tiểu Ân, nhưng vấn đề là vừa rồi đám người Sloppy Burger vô cùng chặt vật vọi vàng bay trở về, sau đó không nói câu nào đã lập tức xoay người mà đi.

Từ trên mặt của bốn người bọn họ có thể nhìn thấy vẻ kinh hãi rõ ràng.

Với thân phận và thực lực của bọn họ không ngờ cũng có vẻ mặt như vậy, chuyện này tuyệt đối đã vượt ngoài ý liệu của mọi người.

Bao gồm cả Scar một đám cao thủ cửu tinh ngơ ngác nhìn nhau, không biết ở nơi đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Trên thực tế, nếu không tận mắt nhìn thấy và cảm nhận được uy lực của quyền trục Quang Minh thần vực bạo phát ra thì tuyệt đối không có khả năng lý giải tâm tình của đám người Sloppy Burger lúc đó.

Đó chính là cảm giác giống như trực tiếp đối mặt với tử vong, đừng nói là ma đạo sĩ cấp bậc cửu tinh, cho dù là ngàn năm truyền kỳ chân chính khi đối mặt với loại lực lượng này cũng chỉ có thể nhượng bộ lùi bước.

Ở dưới sự áp bách của loại lực lượng kia, trong lòng đám người Sloppy Burger lúc ấy chỉ có một ý niệm duy nhất trong đầu chính là chạy, chạy được bao xa thì chạy, đây là lẽ thường của con người mà thôi.

Nếu không, chỉ là một quyền trục làm sao có thể được đánh giá là bảo vật cực phẩm, hơn nữa có thể đổi được một phần Tái Sinh Nguyên Dịch hoặc là nhánh cây Thế Giới Thụ chứ.

Tiểu hồ ly cau mày, đi ra ngoài cửa, lấy một chiếc ghế dựa, cứ như vậy ngồi ở cửa. Sau khi đám người Sloppy Burger trở về một chuyến thì nàng vẫn duy trì tư thế này.

Mấy người Kim, còn có Hắc Toàn Phong muốn chạy đi xem một chút rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng bị Juliana ngăn cản lại.

Lời nói của tiểu hồ ly vô cùng đơn giản, nếu là tình huống mà ngay cả Tiểu Ân và bốn vị ma đạo sĩ cửu tinh cũng không thể đối phó, như vậy bọn họ có đi cũng không phải là hỗ trợ, mà là trói buộc khiến cho Tiểu Ân phân tâm.

Juliana mặc dù bình thường không nói nhiều, nhưng quan hệ của nàng và Tiểu Ân thì mọi người đều biết, ngay cả đại quái vật Hắc Toàn Phong ở trước mặt tiểu hồ ly cũng không dám làm càn, cho nên sau khi nàng ra cửa không để ý hình tượng ngồi xuống thì không còn ai dám nhắc lại chuyện này, càng không ai dám lên trốn đi.

Chỉ có điều không có ai chú ý tới, Juliana ngồi trên ghế nhìn như bình tĩnh, nhưng nắm tay nhỏ của nàng ở trong ống tay áo đã nắm chặt lại, trên khớp xương là một mảnh trắng dị thường đã phản ánh tâm tình chân chính của nàng.

Ở trên đầu của nàng, có thể mơ hồ nhìn thấy một đám sương mù nhàn nhạt, đúng là linh vật thủ hộ của nàng Thập Vĩ Thiên Hồ, chẳng qua thiên hồ lúc này chỉ có năm cái đuôi, còn rất xa mới đạt tới cảnh giới đại thành.

Lúc này, tinh thần của Juliana và linh vật thiên hồ đang giao lưu chặt chẽ. Nàng muốn đạt được tin tức về Tiểu Ân từ trong năng lực tiên đoán của bản thân thiên hồ nắm giữ.

Nhưng tin tức mà nàng thu được lại là một mảnh ánh sáng, một mảnh hào quang nhìn qua vô biên vô hạn, loại hào quang này tràn ngập khắp không gian, không còn có màu sắc gì khác.

Loại tình huống này chính là lần đầu tiên nàng gặp phải, trong bất tri bất giác, trong lòng nàng quả thật là lo lắng không yên.

Đột nhiên, Hắc Toàn Phong ở phía sau bay lên trời, nó không để đảm bảo của Juliana trước đó, hóa thành một đạo thiểm điện màu đen bay về phía xa.

Juliana đầu tiên là ngẩn người, sau đó trên mặt lộ ra ý cười như trút được gánh nặng.

Đúng lúc này, một đạo điện quang màu xanh da trời vẽ ngang bầu trời, bay lại đây với tốc độ càng nhanh hơn so với Hắc Toàn Phong.

Hai đạo hào quang một xanh một đen dây dưa một chút trên không thì đột nhiên rơi xuống. Hai chân Tiểu Ân chưa chạm đất đã thấy tiểu hồ ly lao như bay đến.

Hắn ôm chặt lấy thân thể mềm mại giống như không xương kia, trong lòng tràn đầy nghi hoặc, Juliana đã trở nên nhiệt tình như vậy từ khi nào?

Hành động của Hắc Toàn Phong lập tức kinh động đám người Kim, bọn họ gần như đồng thời đi ra, bao gồm cả Sara và Arnezeder cũng là vẻ mặt vui mừng, chẳng qua trong lòng tất cả mọi người đều hiếu kỳ, rất muốn biết lúc trước ở căn cứ mới rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Tiểu Ân ôm nàng trong lòng, khẽ nói bên tai nàng:

- Juliana, ta muốn đuổi theo hai người, trở về sẽ trò chuyện.

Juliana ngẩng đầu, nghiêm túc và trang trọng hỏi:

- Nguy hiểm không?

- Không, không có gì nguy hiểm.

Tiểu Ân nói không chút do dự.

Nhìn ánh mắt bình thản của Tiểu Ân, Juliana rốt cục bật cười, gật đầu thật mạnh một cái, rời khỏi vòng tay khiến nàng cảm thấy ấm áp này.

Tiểu Ân hướng về phía mọi người gật đầu một cái, sau đó nhún mào, hỏi:

- Thi Thụy Đức đâu?

Đám người Kim ngơ ngác nhìn nhau, Liệt Duy và Thi Thụy Đức mặc dù cùng bọn họ đến nơi đây, nhưng thân phận của hai người bọn họ dù sao cũng không thể đánh đồng với mọi người, cho nên bị Sloppy Burger phải đi xây dựng ma pháp phụ cận.

- Sư phụ, ngài chờ một lát, ta đi tìm bọn họ đến.

Kim vội vàng nói.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, Kim lập tức nhanh chóng rời đi.

Sara đi tới bên cạnh Juliana, hai người đứng sừng vai, hai bông hoa mỹ lệ mỗi người mỗi vẻ, sắc sỡ lóa mắt, ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng có chút không dời được mắt.

- Tiểu Ân, tình huống của chỗ đó thế nào rồi?

Arnezeder dò hỏi.

Tiểu Ân ung dung cười, thuận miệng nói:

- Không có gì, có mấy ma đạo sĩ đến đó, đã chết mấy người, chạy thoát hai người, chẳng qua hệ thống phòng ngự của ma pháp trận đồ bị phá hỏng gần như không còn.

Khi Tiểu Ân nói chuyện đã sử dụng một chút kỹ xảo, cũng không có nói cho mọi người hệ thống phòng ngự của ma pháp trận đồ thực ra là hủy ở trong tay hắn. Nếu không phải hắn ở phía dưới xé rách quyền trục Quang Minh thần vực, như vậy cũng không có khả năng làm ra động tĩnh lớn như vậy.

279. Chương 11: Lấy Oán Trả Ôn

- Có mấy ma đạo sĩ đến đó?

Arnezeder nhanh chóng hỏi:

- Tình huống hư hỏng của căn cứ như thế nào?

- Khoảng mười người.

Tiểu Ân rất không có trách nhiệm nói:

- Trên cơ bản trong căn cứ mới không có thương vong gì, chỉ có trận đồ phòng ngự đã hỏng. Còn có, mấy người Betty tất cả đều bình an, không có bị thương.

Sara khẽ gật đầu, nói:

- Ta biết.

Tiểu Ân lập tức buồn cười, hắn không ngờ đã quên, Betty cũng là một trong thần tuyển hộ vệ, nếu như các nàng xảy ra tai nạn gì thì Sara là thần tuyển chi nữ nhất định có thể cảm ứng được.

Cái miệng nhỏ nhắn của Juliana khẽ nhếch lên, mặc dù chỉ là một chút, nếu không cẩn thận quan sát thì căn bản không có khả năng nhìn ra, nhưng Tiểu Ân lại là loại nhân lực nào, tự nhiên là thu hết điểm biến hóa ấy vào trong mắt.

Hắn có chút cười khổ trong lòng, chẳng qua nói thật, cho dù là xem trên phần nhân tình của Tiffany ngày xưa đã tận lực đưa hắn tới đại thảo nguyên phương bắc, hắn cũng không thể mặc cho Betty gặp nguy hiểm.

Arnezeder vẽ mặt khẽ biến, trong lòng bà xoay chuyển trăm ngàn ý nghĩ, chẳng lẽ lại là mười cường giả cấp bậc cửu tinh? Nếu không dám người Sloppy Burger vì sao lại chặt vật mà quay về, nhưng bọn họ quay về cũng không phải là tới cầu viện, vì sao lại vội vã quay trở lại chứ.

Bà đột nhiên ngừng đầu hỏi:

- Mười ma đạo sĩ? Chẳng lẽ là đã chết tám, chạy thoát hai?

Tiểu Ân do dự một chút, một người trong đó có trời mới biết đã bị Tiêu Dung Thuật truyền tống tới tinh cầu nào, phỏng chừng cả đời này khả năng trở về cũng không lớn lắm, như vậy tính ra so với tử vong cũng không khác nhau nhiều lắm.

Hắn lên tiếng khẳng định:

- Đúng vậy, quả thật như thế, sau trận chiến hôm nay, trong thời gian ngắn phụ cận hắn là sẽ không xuất hiện loại cục diện này nữa.

Sắc mặt của Arnezeder có chút cổ quái, hỏi:

- Tiểu Ân, tám người này là chết vào tay ai?

- Ta.

Tiểu Ân ngẩn người, dường như đã lĩnh hội được ý tứ của tinh linh đại trưởng lão, hắn cũng không giấu diếm, chỉ bình thản nói:

- Ta.

Lúc này, ngay cả vị thần tuyển chi nữ Sara ở bên trong mọi người đều có một chút rung động nói không nên lời.

Tiểu Ân không ngờ thoáng cái đã đánh chết tám gã ma đạo sĩ...

Những lời này mang đến lực sát thương thật sự là quá lớn.

- Sư phụ, Liệt Duy và Thi Thụy Đức đã đến.

Kim dẫn theo hai người giống như lưu tinh cần nguyệt (sao băng đuổi mặt trăng - cực nhanh) chạy trở về.

Ánh mắt hài lòng của Tiểu Ân liếc qua trên người Kim, đại đệ tử này làm việc quả nhiên là có thể khiến mình vô cùng yên tâm.

- Tiểu Ân các hạ.

Liệt Duy và Thi Thụy Đức mặt có vẻ vui mừng nhìn về phía Tiểu Ân, mặc dù không biết Kim muốn bọn họ vội vàng quay về đây làm gì, nhưng nhìn thấy Tiểu Ân ở đây lại có chút thấp thỏm không yên.

Tiểu Ân nhẹ nhàng lên tiếng, hỏi:

- Thi Thụy Đức, ta muốn đuổi theo hai người, ngươi có nắm chắc có thể tìm được không?

Sắc mặt của Thi Thụy Đức lập tức buồng lỏng, việc khác không dám nói, nhưng là tìm người thì hẳn không chịu thua kém bất cứ ai.

- Tiểu Ân các hạ, xin ngài yên tâm, chỉ cần ngài nói đại khái, tên này nhất định có thể giúp ngài tìm được người.

Liệt Duy ở bên cạnh thêm mắm thêm muối nói.

Tiểu Ân nhìn Thi Thụy Đức vẻ mặt thật thà chất phác dường như không dám nói lời nào, trong lòng âm thầm lắc đầu. Nhìn biểu hiện của người này lúc này làm sao cũng không thể liên tưởng hẳn với tên ma pháp sư cường đạo ngày xưa.

Tiểu Ân gơ tay túm một cái, đã gắt gao kéo Thi Thụy Đức lại, lãnh đạm nói:

- Dừng tâm một chút, tìm được người, không thể thiếu chỗ tốt của người.

Nói xong, Bạch Toàn Phong kêu một tiếng dài, mang hai người hóa thành một đạo lam quang trong nháy mắt đã không còn thấy đâu nữa.

Hắc Toàn Phong hoạt động thân thể khổng lồ bay lên theo, cũng không biết là đã bị Tiểu Ân mắng, hay là bởi vì không theo kịp tốc độ nghịch thiên kia của Bạch Toàn Phong, nửa ngày sau nó đã cúi đầu ủ rũ trở lại.

Juliana và Mary buồn cười tiến lên, cẩn thận an ủi tên đại gia hỏa đã bị thương tâm linh này.

Chỉ có Liệt Duy hai mắt tỏa sáng, cái miệng của hắn mở ra cười ha hả thủy chung khó có thể khép lại. Trong lòng của hắn không ngừng nói thầm, cuối cùng đã có thể được Tiểu Ân các hạ coi trọng tác dụng mà phái đi. Thi Thụy Đức, ngươi cần phải nắm chắc lấy cơ hội này nha, nếu không ta nhất định không tha cho ngươi.

Trong vòng ba ngày ngắn ngủi phía trước hẻm núi đã thành công dựng lên hơn mười tòa ma pháp tháp.

Lúc này, trên tầng cao nhất của một tòa ma pháp tháp ở trung tâm, Scar và hai ông già mặc y phục đồ đang đứng trước một thủy tinh cầu cực lớn.

Ở bên trong thủy tinh cầu, Sloppy Burger vẻ mặt ngưng trọng nói:

- Scar, hai vị hồng bào các hạ, căn cứ mới nơi này tất cả đều bình yên, chỉ có điều hệ thống phòng ngự của ma pháp trận đồ bị phá hủy hoàn toàn, cần phải nhanh chóng thay thế một đám khác.

Scar thở phào nhẹ nhõm một hơi, nói:

- Đồ vật chỉ là việc nhỏ, chỉ cần người không việc gì thì tốt rồi.

Hai hồng bào ma pháp sư cửu tinh ở bên cạnh cũng gật đầu liên tục, ở trên mặt càng có thêm một tia biểu tình nghĩ lại còn sợ.

Ở trong căn cứ mới này, trên cơ bản đều là đệ tử hồng bào trong ma pháp công hội, trong đó thậm chí còn có một nửa là đệ tử kiệt xuất có hy vọng thành công tiến giai thập cấp ma pháp sư học đồ. Những người này chính là tương lai của ma pháp hồng bào trong công hội. Nếu như để cho bọn họ không biết vì sao tổn thất ở trong này, như vậy hai người bọn họ sẽ không còn mặt mũi nào trở về gặp hội trưởng lão nhân gia.

Scar suy nghĩ một lát, nói:

- Tài liệu của chúng ta nơi này rất sung túc, chờ một chút sẽ phái người đưa những thứ này qua đó, các người ở đó đợi một thời gian, đợi hệ thống phòng ngự thay thế xong rồi trở về.

Sắc mặt của Sloppy Burger có chút cổ quái, một lát sau, lão thở dài một tiếng, nói:

- Scar, không cần, ta đoán chừng ở trong thời gian ngắn, những ma pháp sư da đen đó sẽ không có can đảm trở lại.

Scar hồ nghi hỏi:

- Người có thể xác định?

Sloppy Burger cười ha hả, nói:

- Scar, lần này đến tấn công căn cứ mới có mười tên ma pháp sư da đen, đều là ma đạo sĩ, trong đó có hai người lại là siêu cường nắm giữ thực lực cửu tinh, nhưng người có biết kết cục của bọn họ không?

Scar cười tỉnh bơ, nói:

- Không biết, chẳng qua các người chính là năm vị ma đạo sĩ cửu tinh, khẳng định là thu được toàn thắng.

- Quả thật là thu được toàn thắng, chết tám trốn hai, chiến tích này như thế nào?

Sloppy Burger mỉm cười, chỉ có điều ánh mắt có chút lóe lên, nhìn qua có chút quái dị không nói nên lời.

- Rất tốt.

Scar vô cùng vừa lòng với chiến tích này. Một khi tấn thắng làm ma đạo sĩ, cái khác không nói, tốc độ chạy trốn khẳng định là còn nhanh hơn so với con thỏ, có thể đánh chết tám người trong một lần giao chiến đã xem như là thành tích vô cùng giỏi.

Vẻ tươi cười trên mặt Sloppy Burger chợt tắt, tự nhiên hiện ra vẻ nghiêm nghị:

- Đâu chỉ là rất tốt, những công tích (công lao và thành tích) này đều là của một mình Tiểu Ân.

Scar có chút sững sờ, nói:

- Cái gì?

Lời còn chưa dứt, đầu lưỡi của lão đã giống như bị dính lại, gần như đã thối lại.

Sloppy Burger lộ ra vẻ cười khở, nói:

- Ta nói là, sau khi mấy người chúng ta chạy tới, Tiểu Ân đã đánh chết bảy người, đuổi chạy hai người, còn có ma đạo sĩ cửu tinh cuối cùng sử dụng một loại vật phẩm luyện kim thượng cổ gọi là Lục Huyết Đằng, đã biến thành một quái vật nửa người nửa thú. Chúng ta đã thử qua, căn bản là không có cách bắt hắn, nhưng cuối cùng cũng đã bị Tiểu Ân bắn cho tan xác.

Scar và hai vị hồng bào cửu tinh bên cạnh ngơ ngác nhìn nhau, nếu như người nói những lời này không phải là Sloppy Burger mà bọn họ hiểu rõ, thì bọn họ tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

Cho dù là Scar đã từng kề vai chiến đấu với Tiểu Ân, thì cũng là chết cũng không nghĩ đến, Tiểu Ân không ngờ lại có thực lực hùng mạnh như thế.

- Ông bạn già, ông không gạt ta chứ?

Khóe miệng của Scar có chút giật giật.

- Đương nhiên không có.

Sloppy Burger vẽ mặt đắc ý nói.

Bất kể như thế nào, Tiểu Ân cũng thuộc trực hệ truyền thừa của lão, đệ tử như vậy, đương nhiên là khiến lão cảm thấy vô cùng kiêu ngạo.

Porter nhẹ nhàng vỗ vỗ hai má, dường như cuối cùng đã thành công tiêu hóa ý tứ bao hàm trong đoạn tin tức này. Lão ngưng trọng hỏi:

- Tiểu Ân các hạ hiện tại ở đâu?

Sloppy Burger cười khỏ nói:

- Hẳn nói không thể để hai người kia bình yên trốn thoát, cho nên một thân một mình đuổi theo. Chẳng qua...

Lão chần chờ một chút, rốt cục dừng lại, bởi vì hẳn cũng không muốn cho hai người này biết, Tiểu Ân dường như là đã đuổi sai phương hướng.

- Hẳn không ngờ còn muốn đuổi theo?

Scar có chút khó hiểu hỏi:

- Việc này có cần thiết không?

Sloppy Burger hùng hồn nói:

- Đương nhiên là có, Tiểu Ân từng nói qua, nhỏ cỏ không nhổ gốc, gió xuân thổi lại sinh. Cho nên hẳn muốn đuổi theo trăm thảo trừ căn.

Trên thực tế, Sloppy Burger cũng không ủng hộ quan điểm này, nhưng nếu là hào ngôn (lời nói khí phách) của Tiểu Ân nói ra, hẳn làm sao cũng không thể nói ngược lại. Ba người trong tầng cao nhất của ma pháp tháp đều hít một hơi khí lạnh, sát khí thật lớn nha, trách không được có thể lập tức đánh chết tám gã ma đạo sĩ, quả nhiên vượt xa người thường.

Sloppy Burger vỗ vỗ tay, nói:

- Được rồi, ta muốn phân phối lại nhiệm vụ xây dựng trong căn cứ mới một chút, người phái người đưa tài liệu đến đây nhanh một chút.

Trên thủy tinh cầu lóe lên hào quang, hình ảnh của lão ma đạo sĩ lập tức biến mất.

Ba người nhìn nhau, trong đầu lại thủy chung bị một người, một tin tức chiếm cứ.

Đột nhiên, cửa chính bị người nhẹ nhàng đẩy ra, một người tức giận bất bình vội vã đi vào, đúng là Godwin được Paxton phái đi phụ trách nhiệm vụ quan trọng chỉ huy hồng bào pháp sư.

- Scar các hạ, xin ngài đến phân xử, đây thực sự là quá quái.

Godwin cố gắng áp chế lửa giận nói.

- Godwin các hạ, đã xảy ra chuyện gì?

Scar hoạt kê hỏi. Mặc dù lão và Sloppy Burger cùng lực lượng của phe Paxton có chút tranh chấp, nhưng lão biết, hiện tại cũng không phải là thời điểm tranh chấp nội bộ.

Godwin bình tĩnh một chút, nói:

- Truyền Tống Trận còn đang không ngừng vận chuyển ma pháp sư và vật tư lại đây, tốc độ xây dựng ma pháp tháp của chúng ta đã có chút chạy không kịp, nhưng hôm nay không ngờ còn có người vô duyên vô cớ rút nhân viên xây dựng đi, trì hoãn tiến độ xây dựng của một ma pháp tháp. Nếu như mỗi người đều như vậy, vậy thì ma pháp tháp căn bản đừng nghĩ dựng lên.

Scar nhíu mày, đây quả thật là một vấn đề:

- Vì sao phải rút người ra?

- Không biết, tuy nhiên nghe nói hẳn là vì việc tư.

Scar hừ lạnh một tiếng. Trên mặt của lão nổi lên một tia tức giận, việc này tuyệt đối không thể kéo dài, nhất định phải trừng phạt nghiêm khắc.

- Là ai tự tiện điều động nhân viên xây dựng, là đại lục phía nam, hay là bộ tộc tinh linh?

Nhìn thấy Godwin liên tục lắc đầu, Scar hồ nghi hỏi:

- Chẳng lẽ là chư quốc vùng duyên hải và thú nhân?

Về mặt của Godwin mang theo tia phẫn uất, nói:

- Cũng không phải, là tên Tiểu Ân kia, hắn dẫn theo một đám người, cả ngày tránh ở trong phòng tạm thời nghỉ ngơi tự do.

Hắn dừng một chút rồi tiếp tục nói:

- Càng tức giận chính là, khi ta dẫn người đến đó lý luận thì hắn không ngờ không có ở đó.

Khuôn mặt của Scar vốn căm phẫn đã biến thành vẻ kinh ngạc và lo lắng, hai vị hồng bào đại sư cửu tinh ở bên cạnh lão lại khấn trương nắm chặt tay.

- Godwin các hạ, người đi lý luận không có phát sinh xung đột gì với bọn họ chứ?

Scar lo lắng đề phòng hỏi.

Nếu như là trước kia, xung đột thì xung đột, lão còn có tin tưởng làm một người hòa giải, nhưng sau khi biết thủ đoạn

hung ác tàn bạo của Tiểu Ân lấy một đánh mười, hơn nữa giết tám đuổi hai, thì lão đã không còn phần tự tin đó nữa.

Vừa nghĩ tới có thể bởi vì hành động lỗ mãng của Godwin mà khiến ma pháp công hội trở mặt với Tiểu Ân, thậm chí còn vung tay xuất thủ, lão đã có chút không rét mà run.

Godwin cũng không chú ý tới vẻ mặt biến hóa của ba người bọn họ, vẫn như trước tức giận quát trời nói:

- Khi ta tới đó, tiểu thư Sara không ngờ cũng đang ở đó, hơn nữa còn nói giúp bọn họ. Ngài cần phải tìm Arnezeder các hạ và tiểu thư Sara nói chuyện một chút, không nên ở cùng một chỗ với tên không biết trời cao đất dày kia.

Godwin tức giận hừ một tiếng, nói:

- Nếu không phải Ánh Trăng chi nữ ở đó, ta nhất định hạ lệnh bắt toàn bộ bọn họ đi làm cu li (cửu vạn: phu khuân vác), một đám đại ma pháp sư mà thôi, lại dám kiêu ngạo như vậy.

Scar mở to hai mắt nhìn, môi của lão có chút run rẩy, rốt cuộc nói:

- Tốt, không có phát sinh xung đột là tốt rồi.

Sau đó lão vung tay lên, nói:

- Godwin. Ta lấy thân phận tam đại trưởng lão của ma pháp công hội hạ lệnh, từ nay về sau, bất cứ kẻ nào cũng không được phát sinh xung đột với Tiểu Ân các hạ và thủ hạ của hắn. Đặc biệt là người, là ma đạo sĩ trẻ tuổi nhất của công hội càng cần phải khắc chế hơn nữa.

Godwin ngán người, gần như không thể tin được vào tai của mình, hắn đến đây để tố cáo, ngay từ đầu về mặt của Scar cũng là tức giận, làm sao chỉ chớp mắt đã hoàn toàn thay đổi rồi.

- Nhưng...

Godwin vẫn không phục hỏi:

- Như vậy chuyện này xử lý như thế nào, nếu như chúng ta không nói gì, chẳng phải sẽ bị các thế lực khác cười đến rụng răng sao.

Scar vung tay lên, lạnh lùng nói:

- Cười đến rụng răng? Ta xem ai dám cười nhạo ma pháp công hội chúng ta.

- Nhưng Tiểu Ân...

Scar cắt ngang lời hắn, nói:

- Đừng nói chuyện khác của Tiểu Ân, ta cam đoan với ngươi, không có bất cứ kẻ nào cười nhạo ma pháp công hội vì chuyện của Tiểu Ân.

Nhìn Godwin vẫn có chút không phục, Scar than nhẹ một tiếng, nói:

- Quên đi, chuyện này ta sẽ đi nói với Paxton, tuy nhiên ngươi nhớ cho kĩ, không được phát sinh xung đột gì với Tiểu Ân, nếu không cho dù là Paxton cũng không nhất định có thể bảo vệ được ngươi.

Nói xong, lão xoay người đi tới bên cạnh thủy tinh cầu, bắt đầu liên hệ với ma pháp tổng công hội trên đại lục hoàng kim.

Godwin kinh ngạc nhìn Scar, trong lòng hắn tràn đầy khiếp sợ. Thực lực của Scar như thế nào hắn đương nhiên vô cùng rõ ràng, có thể khiến lão cảnh cáo nghiêm khắc như vậy, tuyệt đối sẽ không phải là một chuyện nhỏ.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía hai lão già hồng bào Porter, chỉ thấy trên mặt của hai người này đều là vẻ bất đắc dĩ, nhưng rất rõ ràng, bọn họ không có bất cứ ý tứ phản đối gì đối với ý kiến của Scar.

Trong lúc nhất thời, Godwin thật là có chút kinh hãi.

Sau đó, hắn nhìn thấy Scar ở trước thủy tinh cầu liên hệ thành công với Paxton và bàn luận chuyện có liên quan tới một người.

Dần dần hắn nghe được một ít từ mấu chốt.

Lấy một đánh mười, Lục Huyết Đằng, giết mười đuổi hai, vân vân.

Sắc mặt của hắn dần dần trở nên trắng bệch như tuyết, không còn nửa điểm huyết sắc.

Hai vị cường giả hồng bào cửu tinh nhìn nhau, cả hai đều lắc lắc đầu, tuy nhiên có thể khẳng định một điều, đó chính là cái tên Tiểu Ân này, cả đời này bọn họ khẳng định khó có thể quên.

Mây từng tầng từng tầng, giống như thang lầu của cây bông tạo thành, lại giống như ngàn tầng gợn sóng dâng lên trong biển rộng.

Gió thổi nhẹ nhàng, giống như một bàn tay lớn vô hình nhẹ nhàng vỗ về đại địa, lại giống như ngân phát (tóc trắng) nhẹ nhẹ phát phơ, giống như vô số sợi tơ rung động.

Nhưng một đạo lam quang từ chân trời xoẹt qua lại đảo loạn hoàn toàn mảnh thanh phong bạc vân (gió mát mây trắng) này.

Tốc độ của Bạch Toàn Phong vẫn nhanh nhẹn như trước, cho dù là đồng thời mang theo hai người cũng không liên lụy chút nào.

Thân thể của Thi Thụy Đức khẽ run, đây cũng không phải là sợ hãi, mà là khẩn trương.

Làm người bên cạnh Tiểu Ân, hắn đã sớm biết, thực ra Bạch Toàn Phong là một ma thú cửu cấp hàng thật giá thật.

Bình thường ma thú sau khi đạt tới cảnh giới này sẽ thoát khỏi khống chế của chủ nhân, trở thành một ma thú tự do.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao đẳng cấp ma thú cao nhất mà người của đại lục phía nam mang theo đến đây chỉ là bát cấp. Cũng không phải bọn họ không muốn mang đến ma thú cấp bậc cao hơn, mà là ma thú cửu cấp đã sớm khôi phục tự do, như thế nào cũng không có khả năng tiếp tục bị bọn họ sử dụng.

Chẳng qua, Bạch Toàn Phong rõ ràng là một ngoại lệ. Mặc dù hắn đã đạt tới trình độ của cường giả cửu cấp, thậm trí còn có thể nói là có trí tuệ không kém hơn nhân loại, nhưng sự quyền uy đối với Tiểu Ân

lại căn bản không ít đi chút nào, mà hần cũng có thể nhờ phúc khí (tốt phúc) của Tiểu Ân may mắn ngồi trên người ma thú cứu cấp phi hành. Việc này nếu nói cho Liệt Duy đảm bảo hần phải hâm mộ chết được.

Bạch Toàn Phong đột nhiên dừng lại, bọn họ đã đi tới phía trên nơi vừa mới giao thủ.

Tiểu Ân hạ giọng nói:

- Chính là nơi này, sau khi ta giao thủ với bọn họ, có hai người đã chạy theo hướng này. Ta muốn người tới, chính là vì đuổi theo hai người kia.

Thi Thụy Đức vội vàng xốc lại tinh thần, mũi của hần hít mạnh mấy cái, ngay cả ánh mắt cũng ngưng trọng hơn rất nhiều.

Khi hần hít mạnh mấy cái, lực chú ý của Tiểu Ân cũng tập trung trên người hần, khóe miệng của Tiểu Ân lộ ra ý cười quả nhiên như thế.

Hần rốt cục có thể xác định, người này giống như Kim, ở trên người của hần hần là chảy xuôi huyết dịch (máu) của một vị thần linh nào đó.

Mặc dù huyết dịch này đã pha loãng khi đã trải qua không biết bao nhiêu thế hệ, đã trở nên như có như không, nhưng hần có thể có được cầu tị tử (cái mũi chó) có thể nói là cực phẩm như thế, nguyên do lại chính bởi vì chút huyết mạch truyền thừa này.

Ánh mắt của Thi Thụy Đức hơi híp lại, giống như một kẻ háu ăn đang nhắm nháp mỹ vị (món ăn ngon), hoặc giống như một nam tước đang dốc lòng quan sát bằng hình của một quốc đảo nào đó muốn tìm ra sự không hài lòng.

Nhưng một lát sau, Thi Thụy Đức mở hai mắt ra vẻ mặt xấu hổ, nói:

- Tiểu Ân các hạ, thật sự là rất xin lỗi, ta không ngờ không thể tìm thấy dấu vết gì.

Tiểu Ân nao nao, có chút kỳ quái nhìn hần.

Đối với cái mũi của Thi Thụy Đức, Tiểu Ân chính là đã tự mình cảm thụ, có thể ở trong rừng Gobbi sau ba ngày mưa to còn thoải mái đuổi tới công quốc Louis.

Đây chính là bản linh thật, nhưng vì sao đến đây lại không dùng được chứ?

Thi Thụy Đức ủ rũ nói:

- Ở nơi này căn bản là không có mùi gì, ngoại trừ ngải và Sloppy Burger đại nhân, Tyrese đại nhân, còn có hai vị cứu tinh các hạ mới tới thì không còn có mùi của người khác nữa.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên khê động, hần lập tức hiểu ra.

Uy lực to lớn của quyền trục Quang Minh thần vực không chỉ đánh chết lão ma pháp sư kia, hơn nữa còn tẩy trừ tất cả không khí nơi đây một lần. Nếu như Thi Thụy Đức còn có thể tìm được dấu vết gì, như vậy sợ là hần đã trở thành thần linh thật sự rồi.

Tiểu Ân lắc đầu, ánh mắt nhìn về phía địa phương nào đó xem xét, Bạch Toàn Phong lập tức lĩnh ngộ ý tứ của hần, lập tức đuổi theo phương hướng bỏ chạy của hai ma đạo sĩ kia.

Lực lượng của quyền trục Quang Minh thần vực mặc dù vô cùng hùng mạnh, nhưng không có khả năng khuếch tán ra vô cùng vô tận.

Chỉ cần đuổi theo phương hướng này một khoảng thời gian, hoặc nhiều hoặc ít đều có thể có chút phát hiện.

Tốc độ của Bạch Toàn Phong lúc này chính là khổng chế vừa phải để cho Thi Thụy Đức đầy đủ thời gian tìm kiếm.

Rất nhanh, tốc độ rung động (tốc độ hít vào thở ra) của mũi Thi Thụy Đức bắt đầu nhanh hơn, ánh mắt của hần dần dần sáng lên, vẻ mặt vừa mới ỉu xiu đã giống như tràn ngập ý chí chiến đấu và tin tưởng.

Tiểu Ân cũng không thúc giục, chỉ là nhìn bộ dáng này của hần, cũng đã biết hần có điều phát hiện.

Quả nhiên, không lâu sau, Thi Thụy Đức hưng phấn nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta đã ngửi thấy hai mùi rất mạnh, một nam hùng mạnh không kém hơn so với Sloppy Burger đại nhân, một nữ yếu hơn một chút, nhưng cũng không phải quá kém.

Trong lòng Tiểu Ân rung mình, kinh ngạc hỏi:

- Ngay cả điều này người cũng ‘ngửi’ được?

Thi Thụy Đức cười ha hả, nói:

- Đúng vậy, cái mũi này của ta rất lợi hại, chẳng những có thể truy tung theo mùi, hơn nữa còn có thể ngửi được thực lực chân chính của những người đó.

Tiểu Ân trào phúng nhìn hắn một cái, nói:

- Thật sao, chẳng lẽ trước kia khi các người tìm tới ta, vốn không có sử dụng qua cái mũi này sao?

Vẻ mặt cao hứng của Thi Thụy Đức lập tức trở nên cực kỳ xấu hổ, hắn cười khổ nói:

- Ngài và Kim đại nhân bọn họ lúc đó đều sử dụng thủ đoạn ẩn nấp khí tức (mùi), ta đương nhiên là không thể ngửi ra.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, trong lòng có chút cảm thán, lúc này may mắn là mang theo hai người bọn họ đến đây, nếu không thật sự là phải bó tay không biện pháp.

Thi Thụy Đức lại dùng sức hít vài cái, đột nhiên hỏi:

- Tiểu Ân các hạ. Ngài nhất định phải đuổi theo hai người này sao?

- Đương nhiên, trăm thảo trừ căn mà.

Tiểu Ân thuận miệng nói cho có lệ.

Thi Thụy Đức nhếch nhếch miệng, nhưng cuối cùng vẫn ngoan ngoãn ngậm lại.

Nhìn thấy bộ dáng muốn nói lại thôi của hắn, Tiểu Ân do dự một chút, vẫn hỏi:

- Người làm sao vậy?

Thi Thụy Đức vội vàng lắc đầu, chột dạ liếc mắt nhìn Tiểu Ân, lo lắng nói:

- Ta, ta chỉ là cho rằng ngài dường như cũng không phải là người như vậy.

Trong lòng Tiểu Ân lập tức có chút đình trệ. Tiểu Ân liếc mắt nhìn Thi Thụy Đức một cái thật sâu, dường như là đang phân biệt thực giả trong lời nói này của hắn, cuối cùng thở dài, nói:

- Người tận lực đi.

Trong lòng Thi Thụy Đức đã sớm hối hận không ngừng, thăm nghĩ sự sống chết của hai người kia thì liên quan gì với ta? Không ngờ lại nói ra những lời như vậy, nếu như Tiểu Ân các hạ tức giận, đó mới là không thể tượng tưởng được.

May mắn Tiểu Ân các hạ dường như cũng không để ý, lúc này hắn lập tức phần chấn tinh thần, tập trung toàn bộ lực chú ý vào việc tìm người.

Tiểu Ân cũng thầm than trong lòng, mập mạp này mặc dù nhìn qua ngớ ngác ngây ngô, nhưng ở trong lòng của hắn lại còn có một loại cảm giác nhạy bén, dường như có thể nhìn thấu nhân tâm (lòng người). Chẳng qua nếu không như thế, chỉ sợ hắn cũng không thể có được cái mũi như vậy.

Sở dĩ Tiểu Ân kiên trì muốn đưa hai người chạy trốn kia vào chỗ chết, đó là bởi vì trong trận chiến lấy một đánh mười hắn gần như đã sử dụng tất cả các thủ đoạn của mình.

Nhãn Huyết Quang Tù Cấm, Bán Thần Chi Trọng, bốn thuộc tính kết giới, khôi phục được phẩm, truyền tống trong nháy mắt, còn có nguồn sáng vạn năm, vân vân.

Ngoại trừ quyền trục Quang Minh thần vực, đây đã là toàn bộ thủ đoạn đáy hòm của hắn.

Người chứng kiến những thủ đoạn đó ở hiện trường, ngoại trừ hai người kia, tám người còn lại không phải đã chết thì là bị truyền tống tới một tinh cầu nào đó có trời mới biết, khả năng bọn họ tiết lộ bí mật gần như bằng không.

Nhưng thân phận của hai người chạy trốn lại là ma đạo sĩ tôn quý, nếu như bọn họ nói ra quá trình của trận chiến này, hơn nữa truyền ra rộng rãi, như vậy đối với Tiểu Ân mà nói thì đã chưa chắc là một chuyện tốt. Dù sao đi nữa, chỉ cần là chuyện của nhân Huyết Quang Tù Cầm cũng đã rất khó giải thích với người khác.

Cho nên chỉ cần có một chút khả năng, hẳn đều không muốn để hai người này truyền ra quá trình của trận chiến đó. Nếu không sau này đối địch với người, một khi họ có điều phòng bị, rất nhiều đạo cụ đều sẽ mất đi tác dụng tập kích bất ngờ.

Đối với việc truy kích hai người này, trong lòng Tiểu Ân thực ra còn có nắm chắc khá lớn.

Bởi vì nếu đổi lại ở nơi khác, sau khi đã chạy trốn khoảng cách xa như vậy thì khả năng đuổi theo đã vô cùng xa vời. Nói thật, nếu như không phải có Thi Thụy Đức, có lẽ Tiểu Ân đã sớm bỏ qua cơ hội duy nhất này, lẳng lặng chờ đợi tình thế phát triển.

Thi Thụy Đức đột nhiên đuổi tay ra, chỉ về phương hướng thoáng hướng bắc, nói:

- Bọn họ đi về phía này, ít nhất trên trăm dặm.

Tiểu Ân do dự một chút, hẳn cúi xuống bên tai của Bạch Toàn Phong ở phía dưới nói mấy câu.

Ngay sau đó, lông màu lam trên người Bạch Toàn Phong không ngờ đều biến thành màu trắng như tuyết, cho dù là bay qua trên không trung cũng tuyệt đối không gây sự chú ý.

Thi Thụy Đức chính là trợn mắt há mồm nhìn, Bạch Toàn Phong này rốt cuộc là ma thú gì? Đường như chưa từng nghe nói qua ở trong ma thú phi hành cũng có chủng loại giống như tắc kè hoa như vậy (chúng có thể đổi màu theo hoàn cảnh xung quanh).

Sau hơn nửa ngày phi hành như vậy, sắc mặt của Thi Thụy Đức trở nên khẩn trương hơn. Tiểu Ân cũng biết, khẳng định là càng ngày càng tiếp cận bọn họ.

Chẳng qua tính cũng là như vậy, hai người kia mặc dù chạy trốn nhưng khẳng định là bọn họ không nghĩ đến, ở phía sau bọn họ không ngờ còn có truy binh là mình, cho nên tự nhiên không có khả năng một mực tiếp tục chạy trốn.

Đột nhiên, hai tay của Thi Thụy Đức nắm chặt lấy nhau, ánh mắt của hắn nhìn về phía dưới, nói:

- Mùi ở phía dưới vô cùng nồng đậm, bọn họ nhất định đã từng dừng lại ở phía dưới.

Tiểu Ân do dự một chút, Bạch Toàn Phong lập tức bay xuống.

Phía dưới là một khu rừng rậm, mặc dù sự hùng vĩ và rộng lớn kém xa so với Gobbi, nhưng tuyệt đối cũng không nhỏ.

Từ những khí thể hùng mạnh trong rừng rậm truyền ra, xem ra bên trong nhất định sẽ có không ít ma thú, hơn nữa ở trên đẳng cấp cũng sẽ không quá kém.

Chẳng qua, sau khi Bạch Toàn Phong hạ xuống, tiếng rít gào khiêu chiến của ma thú xa gần dường như nhỏ hơn. Mặc dù Bạch Toàn Phong dựa theo sự dẫn bảo của Tiểu Ân cũng không có phóng thích ra lực lượng cứu cấp, nhưng những ma thú trong rừng rậm này, dường như đã thông qua một con đường nào đó cảm ứng được thực lực cứu cấp của Bạch Toàn Phong. Kết quả là, ở trong khu rừng rậm này, thật đúng là không còn ma thú nào dám lớn tiếng nữa.

Sau khi Thi Thụy Đức từ trên người Bạch Toàn Phong đi xuống, ánh mắt của hắn càng ngày càng sáng, rốt cuộc khẳng định:

- Đúng vậy, chính là ở nơi này, bọn họ nhất định đã dừng lại một khoảng thời gian.

Dứt lời, hắn đi về phía trước, không để ý tới tầng tầng chướng ngại trong rừng rậm, cứ đi về phía trước theo hướng thẳng tắp, nhưng dần dần, vẻ tươi cười trên mặt hắn biến mất, vẻ hưng phấn trong mắt đều rút đi thay vào đó là sự hoài nghi.

Tiểu Ân nhíu mày, hỏi:

- Đã xảy ra chuyện gì?

Thân thể của Thi Thụy Đức run lên, vội vàng nói:

- Tiểu Ân các hạ. Ta phát hiện một chuyện vô cùng kỳ quái, hai người kia sau khi hạ xuống đây khẳng định là hai người, nhưng ở trên con đường của chúng ta, lại dường như chỉ có mùi của một người.

Thi Thụy Đức lén lút nhìn Tiểu Ân, nhưng ở trên mặt hắn lại không nhìn ra biểu tình gì, trong lòng không khỏi càng thêm bồn chồn.

Bạn ma đạo sĩ như bạn Long tộc, hơi vô ý một chút phỏng chừng sẽ chết không có chỗ chôn.

- Một người?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi một câu:

- Là người nào?

- Nam ma đạo sĩ kia.

Thi Thụy Đức khẳng định nói.

- Như vậy mùi của nữ ma đạo sĩ đâu?

Thi Thụy Đức vẽ mặt đau khổ nói:

- Mùi của bà ta tới địa phương vừa rồi thì biến mất.

Tiểu Ân ánh mắt sáng ngời nhìn hắn, chậm rãi nói:

- Có lẽ, hai người này đi về hai phương hướng khác nhau.

Thi Thụy Đức lập tức liều mạng lắc đầu, nói:

- Không có khả năng, ta sẽ không tính sai, hai người bọn họ cùng tới địa phương kia, nhưng khi rời đi thì chỉ có một người.

Tiểu Ân nhăn mày, nếu như không phải hắn có tin tưởng rất lớn đối với cái mũi của Thi Thụy Đức, như vậy khẳng định sẽ nghĩ đến người này đang nói năng bậy bạ.

Thi Thụy Đức đột nhiên vỗ trán, nói:

- Đúng rồi, có lẽ ở địa phương kia có một Truyền Tống Trận, nếu quả thật là truyền tống đi, như vậy ta khẳng định sẽ không tìm thấy mục tiêu.

Trong lòng Tiểu Ân cũng khẽ động, hai người và Bạch Toàn Phong nhanh chóng quay lại chỗ cũ.

Tinh thần dao động của Tiểu Ân thăm dò một chút ở xung quanh, đừng nói là Truyền Tống Trận, ngay cả một chút ma pháp dao động cũng không có.

Đột nhiên, ánh mắt của Tiểu Ân sáng ngời, hắn bước nhanh tới phía dưới một cây đại thụ.

Ở phía dưới cây đại thụ này có một lớp bụi đất mới, Tiểu Ân do dự một chút, ống tay áo vung lên, một cơn gió thổi qua, bên trong lập tức lộ ra một tấm thiết phiến đen nhánh (một miếng sắt đen nhánh).

Thứ này nếu chỉ nhìn bề ngoài dường như không khác biệt lắm so với một tấm ma pháp lục thư, nhưng tinh thần ý thức đảo qua lại lập tức phát hiện chỗ khác biệt trong đó.

Thứ này, tuyệt đối không phải ma pháp lục thư, dường như cũng không phải là đạo cụ ma pháp quý giá gì, chẳng qua ở trên thiết phiến này lại có một cỗ năng lượng kỳ quái. Khi Tiểu Ân cảm ứng được cỗ năng

lượng này lại có phát hiện ngoài ý muốn, năng lượng trên mặt thiết phiến này dường như có chút tương tự với pháp thuật của vong linh hệ.

Tiểu Ân do dự một chút, kết giới thuộc tính của vong linh hệ lập tức tán phát ra.

Tuy nhiên hắn cũng không dám tùy tiện một lần phóng ra mười dặm, mà cẩn thận khống chế ở trong một tấc vương.

Nhất Hào lập tức xuất hiện dung hợp tự nhiên với hắn tinh thần ý thức của hắn, nếu không có như vậy thì cũng không có khả năng khống chế kết giới thuộc tính vong linh tinh diệu đến trình độ đó.

Dưới sự làm dịu của kết giới thuộc tính vong linh, năng lượng kỳ dị trên tấm thiết phiến này bắt đầu có dao động phục hồi.

Chậm rãi, một hư ảnh màu đen từ trên thiết phiến chậm rãi bay lên, sắc mặt của Tiểu Ân lập tức nổi lên biến hóa tinh tế.

Người này không ngờ chính là một trong hai vị ma đạo sĩ chạy trốn, vị nữ ma đạo sĩ có được ma pháp bào thần kỳ.

Trong ánh mắt của Tiểu Ân lóe ra hào quang khác thường. Hắn đã nhận ra, đạo hư ảnh này thực ra cũng không phải là thiết bị thông tin hoặc là tin tức hình ảnh gì, đây chính là linh hồn của vị nữ ma pháp sư kia.

Linh hồn xuất khiếu, đó chính là ở dưới tình huống nhục thể diệt vong mới có thể làm được.

Tiểu Ân nhìn đôi mắt vừa mới đốt sạch bụi trần này đã mơ hồ đoán được chuyện xảy ra giữa hai vị ma đạo sĩ này.

Một đạo ma pháp năng lượng mang theo thuộc tính vong linh đã xâm nhập vào bên trong linh hồn của vị nữ ma pháp sư.

Vô số mảnh địa đồ từ trong linh hồn này truyền vào trong đầu Tiểu Ân, chẳng qua những hình ảnh này tuyệt đại đa số đều cực kỳ ảm đạm, căn bản đã không thấy rõ lắm rốt cuộc là những thứ gì.

Mà trận chiến Tiểu Ân lấy một đánh mười lại có vẻ cực kỳ rõ ràng, khi lão ma đạo sĩ kia sử dụng Lục Huyết Đẳng, Tiểu Ân thậm chí còn có thể cảm nhận được sự thù hận và oán độc của vị nữ ma pháp sư này với mình. Nếu như có cơ hội, Tiểu Ân có thể khẳng định, vị nữ ma pháp sư này tuyệt đối sẽ không do dự đồng quy vu tận (cùng chết) với mình.

Sau đó, nàng và một vị ma đạo sĩ cửu tinh khác thoát khỏi chiến trường.

Trên đường đi tới khu rừng rậm này, tên ma đạo sĩ cửu tinh kia đột nhiên xuống tay đoạt đi ma pháp bào và vật phẩm trang sức không gian của nàng.

Sau đó sử dụng kết giới hỏa thuộc tính của hắn vây khốn nữ ma pháp sư không hề chuẩn bị tâm lý và đang thương tâm muốn chết.

Ở dưới ngọn lửa hùng hực, vị nữ ma pháp sư này cuối cùng ôm hận mà chết.

Chẳng qua, tên ma đạo sĩ cửu tinh kia không nghĩ đến chính là, ở trên người vị nữ ma pháp sư này lại có một kiện bảo vật thiếp thân (luôn ở trên người) có thể hấp thu linh hồn, cho nên sau khi thi triển kết giới hỏa thuộc tính hắn liền vội vàng bỏ đi.

Bảo vật này hẳn là lão ma đạo sĩ am hiểu ma pháp vong linh hệ tặng cho nàng, lại ở thời điểm cuối cùng này hấp thu linh hồn của nàng vào trong đó, cũng để Tiểu Ân biết được nguyên do trong đó.

Tiểu Ân thở dài một hơi, thu hồi kết giới vong linh thuộc tính, linh hồn của nữ ma pháp sư mất đi năng lượng vong linh hệ lại một lần nữa nhập vào bên trong tấm thiết phiến nhìn rất bình thường này.

Tiểu Ân suy nghĩ một chút liền thu thiết phiến vào trong vòng cổ không gian.

Chuyện này thực ra vô cùng đơn giản, chính là tên ma đạo sĩ cửu tinh da đen kia thấy hơi tiền nổi máu tham, cho nên mới làm ra loại chuyện này. Mặc dù vị nữ ma pháp sư này gặp phải tình cảnh vô cùng bi thảm, nhưng đối với Tiểu Ân mà nói, đây thực ra là một chuyện rất tốt.

Chẳng những hắc sẽ bắt đi một kẻ thù phải đối phó, hơn nữa quan trọng nhất chính là, tên ma đạo sĩ cửu tinh kia sau khi giết đồng bạn nhất định không dám lập tức lộ diện, nếu như hành động của hắc nhanh hơn một chút thì rất có khả năng tiết lộ tin tức ra ngoài trước khi bị bắt.

Tiểu Ân xoa đầu, giơ tay kéo Thi Thụy Đức, tốc độ đi trong rừng rậm của bọn họ lập tức tăng lên.

Dựa theo sự chỉ điểm của Thi Thụy Đức, Tiểu Ân biết, người này không ngờ trước sau đều đi trong khu rừng rậm này mà không rời xa. Trong lòng hắc có một cảm giác mơ hồ, đó chính là người này khẳng định có một sào huyệt cố định không muốn người khác biết ở nơi này.

Tiểu Ân giơ tay đánh ra một pháp thuật ẩn nấp lên người Thi Thụy Đức, tận lực che lấp khí tức của hắc.

Thực ra bằng thực lực trên dưới nhị tinh của hắc cho dù là bị người phát hiện trên cơ bản cũng không dẫn đến nhiều chú ý, chẳng qua Tiểu Ân vẫn thật cẩn thận như trước, không dám có một chút khinh thường.

Về phần bản nhân hắc và Bạch Toàn Phong đã sớm là sử dụng thuật ẩn nấp của Hắc Long Vương truyền thụ lại. Lão long này quả thật là bác học uyên thâm (học rộng), kỹ xảo truyền thụ lại cũng không phải ma đạo sĩ cấp bậc cửu tinh có thể phát hiện.

Hai giờ sau, vẻ hưng phấn trên mặt Thi Thụy Đức càng ngày càng đậm, Tiểu Ân biết, khoảng cách với người kia khẳng định là càng ngày càng gần.

Đột nhiên, phía trước truyền đến một trận ma pháp năng lượng mãnh liệt, Tiểu Ân kéo Thi Thụy Đức, bước chân của hai người lập tức dừng lại. Tiểu Ân cẩn thận cảm thụ tình huống dao động của loại năng lượng này, hai mắt hắc nhướng lên lộ ra ý cười lạnh như băng.

Tiểu Ân nhẹ giọng dặn dò Thi Thụy Đức một câu, người này lập tức gật đầu liên tục, xoay người chạy về phía vừa tới đầu cũng không ngoảnh lại, mặc dù dáng người của hắc mập mạp nhưng tốc độ hành động cũng không chậm, liền giống như một con chuột cực lớn, bịch một tiếng đã biến mất bên trong rừng rậm.

Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong nhìn nhau, hai người nhanh chóng tiến về phía trước. Chẳng qua bọn họ vẫn như trước không hề dùng lực lượng ma pháp, toàn bộ đều dựa vào thân pháp nhẹ nhàng, thậm chí ngay cả chút tiếng động cũng không phát ra.

Rất nhanh, bọn họ đã đi tới địa phương của đạo ma pháp dao động mãnh liệt truyền đến.

Một ma pháp sư trung niên sườn quay về phía bọn họ, đúng là tên ma đạo sĩ cửu tinh sau khi thoát đi đã đánh lén đồng bạn.

280. Chương 12: Tuyệt Sát

Tiểu Ân đã từng kiến thức qua lực lượng phòng ngự không thể tin nổi của ma pháp bào kia, cho nên đối với tâm tư của người này cũng rất hiểu. Bất cứ kẻ nào ở dưới loại tình huống này chỉ sợ đều sẽ rơi vào động tâm, khác biệt duy nhất chính là, có nhẫn tâm ra tay hay không mà thôi.

Ánh mắt của Tiểu Ân đánh giá xung quanh nơi này. Nơi này đã tới sát bìa rừng, ở phía sau ma đạo sĩ da đen không xa chính là một dãy núi cực lớn, mà ở phía dưới ngọn núi có một ma pháp động tối đen, vật nguy trang vút chống chọi bờ bãi ở bên cạnh.

Tiểu Ân lập tức biết mình đã đoán đúng, nơi này quả nhiên là một trong những sào huyệt bí mật của hắc.

Tiểu Ân cúi đầu dùng ánh mắt trao đổi với Bạch Toàn Phong, giữa bọn họ có ẩn ý tương đối căn bản không cần dùng ngôn ngữ để giải thích.

Khi đối phó với lão nhân sử dụng Lục Huyết Đằng kia, Tiểu Ân đã lựa chọn quyền trực Quang Minh thần vực, đây là sự tôn trọng đối với cường giả.

Nhưng đối phó với kẻ vừa mới nhận đại ân cứu mạng của đồng bạn, lại quay người giết người đoạt bảo đối với vợ của đồng bạn, hơn nữa còn hủy thi diệt tích, Tiểu Ân tuyệt đối không ngại sử dụng thủ đoạn đánh lén và vây công.

Thật lâu sau, ma pháp sư da đen dường như đã thí nghiệm đủ, hần cười ha hả thu hồi ma lực, để ma pháp bào này khôi phục nguyên trạng.

Mà đúng lúc này khi ma pháp bào mất đi ma lực thông thả rơi xuống, Bạch Toàn Phong bất chợt hóa làm một đạo hào quang màu trắng, phóng về phía trước với tốc độ sét đánh không kịp bưng tai.

Làm ma đạo sĩ cửu tinh năng lực cảm ứng tự nhiên là vô cùng hùng mạnh.

Nếu như Bạch Toàn Phong không dùng pháp lực tự nhiên là không có khả năng kinh động hần, nhưng vừa dùng năng lượng đã lập tức bị hần phát giác.

Nhưng ngay khi hần muốn hành động, một cỗ lực lượng giam cầm hùng mạnh chợt bộc phát từ bên cạnh hần tới, bó buộc hần khó có thể nhúc nhích.

Đồng thời, từng chùm ánh sáng đại biểu tử vong đánh về phía hần giống như tia chớp, loại lực lượng này tỏ rõ phải đánh hần thành cái sàng (thùng lỗ chỗ như cái sàng).

Chỉ có điều, ngay lúc này, trên người ma pháp sư da đen chợt nổi lên năng lượng dao động hùng mạnh tương tự, trên người của hần xuất hiện đám năng lượng rậm rạp, sau đó vang lên tiếng nổ liên tiếp, chẳng những đánh tan hoàn toàn năng lượng giam cầm của Tiểu Ân gây ra cho hần, hơn nữa còn tạo thành một vòng bảo hộ ngăn cản tất cả những chùm sáng thành linh đánh tới kia ở bên ngoài.

Tuy nhiên, ngay khoảnh khắc này, mặc dù hần đã ứng phó được lực lượng tập kích bất ngờ của Tiểu Ân, nhưng ma pháp bào trong tay lại bị Bạch Toàn Phong giống như tia chớp lấy đi, ngay cả thời gian phản ứng cũng không lưu lại cho hần.

Từ trong miệng của ma đạo sĩ này phát ra thanh âm cuồng nộ đồng thời mang theo sự hoảng sợ.

Sau khi tiếp xúc với hai cỗ năng lượng này, hần lập tức hiểu được người tới đây là ai, ở trong lòng hần đã tràn đầy kinh hãi.

Đối với Tiểu Ân, hần lại có thêm sợ hãi phát ra từ nội tâm, mặc dù trong lần giao chiến trước, thực ra Tiểu Ân cũng là dùng thủ đoạn mà thôi, nếu như không phải ngay từ đầu đã sử dụng thần khí giam cầm năm đại cao thủ, thì làm sao có khả năng dễ dàng làm được lấy một đánh mười như vậy.

Chỉ có điều, mấy người bị thần khí giam cầm lại chính mắt nhìn thấy tầng tầng lớp lớp những thủ đoạn sắc bén của Tiểu Ân, trong lòng bọn họ tự hỏi, bọn họ cũng biết không có khả năng thắng được Tiểu Ân, cho nên một khi thoát vây, lựa chọn của những ma pháp sư này chính là chạy trốn, mà không phải là liên thủ với đồng bạn liều mạng với Tiểu Ân.

Chẳng qua, hần tuyệt đối không thể tưởng tượng được chính là, đã trốn tới địa phương xa như vậy mà không ngờ Tiểu Ân vẫn còn có thể bám theo như âm hồn bất tán, đây tuyệt đối là phạm trù tư duy đã vượt qua suy nghĩ của người thường.

Mặc dù không biết Tiểu Ân làm sao mới có thể đuổi theo ngàn dặm, nhưng người này rõ ràng là loại người quyết đoán. Hần liếc mắt nhìn ma pháp bào một cái, mặc dù trong mắt ẩn chứa vẻ tiếc nuối nồng đậm, nhưng hần lại không truy kích Bạch Toàn Phong, ngược lại giống như tia chớp bỏ chạy về phía sơn động ở phía sau.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, hần một lần nữa đeo Nhãn Huyết Quang Tù Cẩm vào.

Muốn vận dụng này thần khí, phải có một quá trình kích phát, khi đó năng lượng dao động rất dễ dàng bị người khác phát hiện, kém xa pháp thuật không gian giam cầm của hần có thể phát huy tác dụng trong vô thanh vô tức. Nếu như ngay từ đầu đã kích phát năng lượng trên nhãn, chỉ sợ sẽ dọa cho tên như chim sợ cành cong này, khiến hần liều mạng bỏ chạy. Quả nhiên, vừa nhìn thấy động tác của Tiểu Ân, người này ngay cả ma pháp bào bị đoạt cũng bỏ qua, chính là lựa chọn xoay người bỏ chạy.

Trên Nhãn Huyết Quang Tù Cẩm trong nháy mắt đã phát động một đạo hào quang màu lục.

Tiểu Ân biết, kiện thần khí này ở trong giao chiến chân chính, một khi đối phương đã có chuẩn bị, như vậy cũng chỉ có một cơ hội kích phát, nếu như đối phương quyết định bỏ chạy, như vậy đúng là rất khó chặn lại.

Hào quang màu lục trong nháy mắt đã đi tới trên người của người kia, hơn nữa hình thành một quang trảo (lồng ánh sáng) trong suốt ở trên người hắn.

Tiểu Ân nao nao, không ngờ lại dễ dàng bắt được như vậy?

Đột nhiên, hắn cảm ứng được một cỗ năng lượng đang lui về phía ma pháp động với tốc độ cực nhanh, trong lòng hắn lập tức hiểu ra, nhất định là một kế hoạch lớn.

Ánh mắt cũng không thèm nhìn tới người đang không ngừng giãy dụa trong quang trảo kia, tinh thần ý thức của Tiểu Ân đảo qua trên người người này, đã hiểu được người này thực ra là một con rối luyện kim chế tác tinh xảo.

Chỉ có điều không biết của người nào chế tác, không ngờ giấu diếm được hai mắt của mình. Nếu như không cảm ứng được ma pháp năng lượng dao động trong khi người này di động, Tiểu Ân khẳng định vẫn còn bị mê mẩn ở đây.

Không đợi Tiểu Ân phân phó, Bạch Toàn Phong đã hóa thành một đạo thiểm điện, chặn ở phía trước cửa ma pháp động nhanh hơn một bước.

Trong ánh mắt của người kia hiện lên vẻ kinh hãi và tàn nhẫn.

Sau khi được kiến thức tốc độ của Bạch Toàn Phong, hắn lập tức hiểu được, lúc này hy vọng trốn thoát đã vô cùng xa vời.

Ở dưới tình huống này, lập tức đã kích phát sự tự tôn hùng mạnh của ma đạo sĩ cứu tinh trong người hắn và trái tim hung ác tàn bạo trong cốt tủy.

Kết giới thuộc tính nháy mắt mở ra, một cỗ năng lượng giống như hủy thiên diệt địa lập tức mở ra.

Người này đã phóng thích hoàn toàn năng lượng của bản thân không giữ lại chút nào, nhiệt độ trong cả khu rừng lập tức tăng lên vù vù giống như ngồi hỏa tiễn.

Nhiệt độ tăng lên như phát cuồng, mặt đất đã trở nên giống như nền lửa, một đám khí xám giống như mây nhưng không phải mây, giống như sương mù nhưng không phải sương mù lơ lửng trên không trung, khiến người ta khó thở, một chút gió cũng không có. Không khí dày đặc dường như ngưng lại, gây cho người ta một loại khí tức tử vong kinh tâm động phách.

Động vật và ma thú trong rừng rậm một đám điên cuồng gào thét, những con có năng lực điều khiển mạng chạy về phía xa, nhưng tuyệt đại đa số không có năng lực đều nằm tê liệt trên mặt đất, đợi nhiệt độ không ngừng tăng cao kia hủy diệt hoàn toàn chúng nó.

Những loại côn trùng trong lòng đất như kiến đã sớm diệt vong, cỗ nhiệt khí điên cuồng tích tụ không tan này từ trong lòng đất tập kích ngược lên không hề bảo lưu.

Sắc mặt của Tiểu Ân khê biến, người này đã phát điên rồi.

Uy lực của kết giới thuộc tính như thế nào thì bất luận ma đạo sĩ nào cũng rõ ràng.

Dưới tình huống bình thường thì ma đạo sĩ chỉ có thể ở trên không trung, trên hải dương, hoặc là sa mạc, sông băng, những địa phương ngàn dặm không người mới dám phóng thích ra kết giới thuộc tính của bản thân không hề giữ lại.

Bởi vì phóng thích ở loại địa phương này cũng sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn đối với hoàn cảnh xung quanh, cũng sẽ không có quá nhiều sinh mạng chết dưới tay.

Mà người này lại không chút nghĩ ngợi phóng thích hoàn toàn kết giới thuộc tính ở trong rừng rậm, đây rõ ràng chính là khiến cả khu rừng rậm này chôn cùng với hắn.

Tiểu Ân vùng mạnh tay lên, trên nhãn một lần nữa sáng lên hào quang mau lục.

Nhưng ngay trong khoảnh khắc này, người kia lại một biến thành hai, đã biến thành hai người giống nhau như đúc. Không chỉ như vậy, loại biến hóa này vẫn còn tiếp tục, từ hai biến thành bốn, từ bốn biến thành tám, cuối cùng không ngờ biến thành ba mươi hai người.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân khuếch tán ra ngoài, hần không khỏi lấy làm kỳ, trong ba mươi hai người này không ngờ không thể nhận ra người nào mới là ma pháp sư da đen chân chính.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên nhớ tới một pháp thuật hỏa hệ đường như vô cùng nổi tiếng, Hỏa Ảnh Thuật.

Đây là một ma pháp có chút tương tự với ma pháp bậc cao Kính Tượng Thuật của thủy hệ.

Nhưng khác với Kính Tượng Thuật chính là, ma pháp Hỏa Ảnh Thuật này sau khi tới chung cực (tới cảnh giới cao nhất) thì ảo ảnh cũng không có thực lực tương đương với một trăm phần trăm của người thi pháp giống như Kính Tượng Thuật.

Hỏa Ảnh Thuật chẳng qua là lợi dụng lực lượng của ngọn lửa hình thành nhiều hỏa ảnh hình người, mỗi ảo ảnh cao nhất cũng chỉ có một phần trăm thực lực của người thi pháp. Nếu như trong khi đối chiến với cao thủ cùng giao, loại thực lực này quả thực chính là không chịu nổi một kích.

Chẳng qua Hỏa Ảnh Thuật cũng có chỗ độc đáo, đó chính là không giống như Kính Tượng Thuật nếu như bị người đánh tan thì không thể sử dụng lại một lần nữa trong thời gian ngắn.

Mà Hỏa Ảnh Thuật chỉ cần ngọn lửa còn ở bên trong thì có thể có được cơ hội sống lại vô cùng vô tận, gần như không có khả năng bị người diệt sạch.

Tiểu Ân nao nao, trong lòng nổi lên một tia cười khổ, cửu cấp ma đạo sĩ quả nhiên không có ai là quả hồng nhũn. Loại Hỏa Ảnh Thuật này sau khi phóng thích, mặc dù không có uy hiếp gì đối với mình, nhưng lại hạ sự uy hiếp của chiếc nhẫn thần khí tới mức thấp nhất.

Đương nhiên, ở bên trong hơn ba mươi người này, chỉ cần có thể nhận định chân thân (người thực) tự nhiên có thể nhốt hần lại, nhưng chỉ cần người ta không ra tay, một phần ba mươi hai cơ hội cũng rất khó đoán mò.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Tiểu Ân cười lạnh một tiếng. Từ trên người hần đồng dạng tản ra một đạo kết giới thuộc tính mãnh liệt.

Chẳng qua khác với biển lửa đầy trời của đối phương, trong kết giới thuộc tính của Tiểu Ân phóng thích lại bao hàm khí đông lạnh hùng mạnh.

Nhiệt độ trong rừng rậm mặc dù không hoàn toàn hạ xuống, nhưng trong khoảnh khắc khi khí đông lạnh xuất hiện liền giống như một cơn gió lạnh thổi qua trong mùa hè nóng bức, làm cho tinh thần của người ta chấn động.

Nguyên tố ma pháp dập dờn nhanh chóng ở trong rừng rậm, hai kết giới thuộc tính giằng co với nhau, sóng nhiệt và khí đông lạnh giống như hai thứ đối đầu trời sinh, không chỗ nào không có ở trong mỗi một tác địa bàn đều tăng nhanh.

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, mặc dù ở trong kết giới thuộc tính hần đã sử dụng ma pháp Băng Phong Đông Khí đến đối kháng kết giới hỏa thuộc tính của người kia, nhưng vấn đề là Tiểu Ân dù sao cũng không phải là ma pháp sư chuyên môn thủy hệ hoặc là băng hệ, ở trong đối kháng kết giới của một thuộc tính rất nhanh đã rơi vào thế yếu.

Hần không khỏi nhớ tới Arnezeder, nếu như vị tinh linh đại trưởng lão này ở đây nhất định sẽ không kém hơn đối phương chút nào.

Khiến người ta kinh ngạc chính là, hơn ba mươi ma pháp sư da đen từ sau khi xuất hiện lại một mực đứng yên ở đó, bọn họ không công kích, không phòng ngự, thậm chí cũng không trốn đi, một đám vẫn không nhúc nhích giống như cọc gỗ.

Mà Tiểu Ân đối với những người này cũng làm như không thấy, hần dường như đang bực tức muốn phân cao thấp trong kết giới thuộc tính với đối phương, không chịu thả lỏng chút nào.

Một trận sóng nhiệt lao tới, nhiệt độ trong không gian dường như càng cao hơn một chút, sau đó một cỗ khí đông lạnh xuất hiện, nhiệt độ lập tức hạ xuống một chút.

Ngay trong khoảnh khắc khi sóng nhiệt sắp bị khí đông lạnh đuổi đi, trên mặt Tiểu Ân đột nhiên lộ ra vẻ tươi cười giảo hoạt mà đặc ý.

Tiểu Ân vừa giơ tay lên, trên Nhãn Huyết Quang Tù Cầm phát ra một đạo hào quang màu lục, vừa đứng đánh lên trên cổ sóng nhiệt bị thổi đi này.

Một tiếng kêu thảm thiết thê lương mà tuyệt vọng từ trong sóng nhiệt truyền ra, sau đó trong không gian hư vô kia xuất hiện một trận dao động, lộ ra ma đạo sĩ da đen bị vòng hào quang ma pháp chế trụ.

Trong mắt hắn lộ vẻ kinh hãi muốn chết, kêu lớn:

- Không có khả năng, người làm sao nhìn thấu ta?

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Người thật ngu ngốc, lại dám chơi ảo thuật với ta. Nói cho người, lão tử (ông mày) mới là lão tổ tông của ảo thuật.

Người kia trợn mắt há hốc mồm nhìn Tiểu Ân, dường như đã nhớ tới cái gì sắc mặt lập tức trở nên vô cùng ảm đạm.

Khi Tiểu Ân lấy một đánh mười cũng đã phóng thích ra kết giới thuộc tính ảo thuật, chẳng qua lúc ấy Tiểu Ân biểu hiện không chịu nổi một kích, ảo thuật thi triển ra cũng không làm cho bất cứ kẻ nào trong bốn gã ma đạo sĩ ở trong kết giới trúng chiêu, cho nên hắn mới nghĩ ảo thuật của Tiểu Ân cũng thường thôi.

Nhưng cuối cùng khi hắn sử dụng năng lực ảo thuật của Hỏa Diễm Thuật, muốn mượn sóng nhiệt ẩn thân mà chạy đi lại bị Tiểu Ân liếc mắt một cái nhìn thấu, điều này khiến hắn thực sự cảm thấy tuyệt vọng.

Tiểu Ân vung tay lên, nguồn sáng vạn năm đã xuất hiện ở trong tay, năng lượng hỏa hệ xung quanh giống như đã tìm được nơi phát tiết lập tức điên cuồng tiến vào trong đó, ngay cả nhiệt độ nóng rực trong rừng rậm dường như cũng hạ xuống mấy độ, dần dần cân bằng với khí đông lạnh.

Xúc tu kia trong tay Tiểu Ân càng ngày càng dài, giống như hai đài hấp nhiệt khí cực lớn, mặc dù không phóng thích khí lạnh nhưng lại có thể tận tình hấp thu nhiệt lượng tràn ngập bên trong rừng rậm.

Ma pháp sư da đen gắt gao nhìn chăm chăm Tiểu Ân, cơ mặt hắn mơ hồ run rẩy, cổ tay vừa lật đã lấy ra một chiếc kẹp tóc kỳ lạ.

Nhìn thấy vẻ kiên quyết trong ánh mắt của ma pháp sư da đen, Tiểu Ân chỉ cảm thấy sống lưng mơ hồ phát lạnh, hắn vội vàng hỏi:

- Người tên là gì?

Ma pháp sư da đen nao nao, động tác trên tay lập tức ngừng lại, hắn do dự một chút, nói:

- West.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

- Lục Huyết Đằng ở trên người của người?

Ma pháp sư da đen sững sốt, vẻ mặt của hắn khẽ động, lập tức lấy ra một cái túi màu lục. Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua trên mặt lập tức biết, để ở trong này khẳng định chính là Lục Huyết Đằng.

Tiểu Ân kiêu ngạo ngẩng cao đầu, nói:

- Tốt lắm, người rất thông minh, cũng không có giấu diếm.

West lạnh lùng chăm chú nhìn Tiểu Ân, trong ánh mắt âm hiểm độc ác toát ra một tia không cam lòng, nói:

- Người định như thế nào?

- Rất đơn giản, vật đó cho ta, ta thả người đi.

Tiểu Ân cất cao giọng nói.

Giống như nghe được trên nức cười nhất trên thế giới, West cười nhạo nói:

- Người cho rằng ta có thể tin được lời nói của người?

Tiểu Ân do dự một chút, hỏi:

- Vậy người muốn như thế nào?

Ánh mắt giống như lang sói của West gắt gao nhìn Tiểu Ân, dường như muốn phán đoán thực giả trong lời nói của hắn. Một lát sau, khi trên mặt Tiểu Ân đã hiện ra vẻ không kiên nhẫn, hắn mới hỏi:

- Ta đã chạy thoát, người vì sao còn muốn đuổi theo?

Biểu tình của Tiểu Ân giống như đối đãi với thằng ngốc, nói:

- Ta đã nói qua, để lại vật đó.

Đột nhiên hai mắt của West trợn lên, nói:

- Người làm sao đuổi theo được ta?

Khóe miệng của Tiểu Ân hiện lên một tia cười lạnh, nói:

- Ta có một loại pháp thuật có thể cảm ứng được vị trí của vật phẩm trong tay người, cho dù là đặt ở bên trong vật phẩm trang sức không gian cũng đừng mơ tưởng giấu diếm được cảm ứng của ta.

Trong mắt của West hiện lên vẻ tỉnh ngộ, mặc dù hắn còn có một chút hoài nghi, nhưng trên cơ bản lại lựa chọn tin tưởng.

Bởi vì trừ điều đó ra hắn thật sự là không thể giải thích, Tiểu Ân đã đuổi theo như thế nào.

Mặc dù không rõ ma pháp sư đến từ đại lục hoàng kim này vì sao lại coi trọng Lục Huyết Đằng như vậy, nhưng đây không thể nghi ngờ chính là tấm bùa hộ mệnh duy nhất của hắn.

Một bàn tay của hắn nắm chặt cái túi, năng lượng ma pháp hùng mạnh nhanh chóng hội tụ.

Sắc mặt của Tiểu Ân khê biến, âm trầm đến mức có thể chảy nước.

West vội vàng nói:

- Vật này ta có thể cho người, nhưng hiện tại không được.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, nói:

- Nói đi, muốn như thế nào mới có thể cho ta vật đó.

West chỉ vào vòng hào quang đang chế trụ mình, nói:

- Đầu tiên triệt tiêu nó.

Tiểu Ân nhìn cái túi màu xanh trong tay hắn một cái thật sâu, West trong lòng căng thẳng, trên nắm tay không khỏi dùng thêm một phần lực đạo.

Chẳng qua Tiểu Ân cũng không ra tay, mà bấm tay bắn ra, vòng hào quang trên người hắn sau khi lóe lên vài cái đã chậm rãi tiêu tán vô tung.

West thở dài một hơi nhẹ nhõm, Tiểu Ân làm như vậy đã biểu đạt thành ý của hắn. Nếu như ngay cả yêu cầu này Tiểu Ân cũng không đáp ứng, như vậy hắn ngoại trừ liều mạng đánh một trận cũng đã không còn lựa chọn nào khác.

- Ta giao trước cho người một nửa vật trong này, sau đó người thả ta rời đi, đợi sau khi rời khỏi trăm dặm ta sẽ thả tất cả những thứ đó trên mặt đất, sau đó một mình rời đi.

Nói tới đây, West hít sâu một hơi, gắt gao nhìn Tiểu Ân, nói:

- Ta biết người không tin ta, nhưng ta cũng không tin người. Cũng chỉ có làm như vậy, mới có thể làm cho người và ta đều yên tâm. Chẳng qua, người đã có năng lực đặc thù truy tung Lục Huyết Đằng hẳn là có thể biết ta cuối cùng có giữ lại hay không.

Tiểu Ân dường như có chút động tâm, dưới loại tình huống như vậy, có lẽ đây đúng là cách giải quyết duy nhất.

Trên trán của West toát ra một đám mồ hôi lạnh, ma lực trên người hắn đã ngưng tụ tới cực điểm. Nếu như Tiểu Ân cuối cùng không đồng ý, hắn khẳng định cũng sẽ không khoan tay chịu chết.

Không khí xung quanh giống như đọng lại, dường như chỉ cần một đốm lửa là có thể bùng lên.

Ở dưới loại áp lực làm cho người ta hít thở không thông này, Tiểu Ân rốt cục ngẩng đầu, trong mắt chớp động vẻ tàn nhẫn không gì sánh được, nói:

- Được, ta đáp ứng ngươi. Chẳng qua, ngươi không nên làm ra bất cứ thủ đoạn gì, chỉ cần vật này còn ở trên người ngươi, cho dù chỉ có một cây, như vậy cho dù cách xa ngàn dặm ta cũng có thể thoải mái cảm ứng được sự tồn tại của nó.

West nghe được câu nói khốc liệt này của Tiểu Ân, không hiểu sao trong lòng hắn chợt buông lỏng.

Trong lòng hắn ban đầu còn tồn tại một chút hoài nghi, lần này cuối cùng đã bị đánh tan hoàn toàn.

Hắn lãnh đạm nói:

- Ngươi yên tâm, ta sẽ không vì một ít vật ngoài thân (một ít của cải) mà để mình rơi vào hiểm cảnh.

Hắn quay đầu nhìn thoáng qua ma pháp bào trên người Bạch Toàn Phong, còn có ma pháp động bị nó ngăn trở, mặc dù lòng đau như cắt nhưng hắn cũng hiểu được, mấy thứ này khẳng định là đã không thể trở về.

Trong lòng hắn hung ác mắng chửi Tiểu Ân, thậm chí hắn còn nghĩ tới sau khi thoát thân phải an bài một cạm bẫy gì đó, để Tiểu Ân ăn một vỏ đau.

Tiểu Ân thấy trong mắt hắn lóe ra vẻ giảo hoạt và độc ác liền biết trong lòng hắn nhất định là có tính toán khác.

Chẳng qua, hắn lại làm như không nhìn thấy, ngữ khí mang theo đe dọa nói:

- West, nhớ kỹ lời nói của ngươi, nếu ngươi dám lưu lại một cây, như vậy ta cam đoan kết cục cuối cùng của ngươi sẽ giống như cái cây này.

Nói xong, Tiểu Ân Ân tùy ý vung tay lên, một đạo Hồ Quang Thuật từ trong tay hắn phát ra uốn lượn bay về phía một cây đại thụ.

West tự nhiên nhận ra đây dường như là ma pháp đơn công kích (chỉ công kích được một người) cấp bốn bình thường Hồ Quang Thuật, chỉ có điều nghe ngữ khí của hắn dường như trong đó còn có huyền cơ khác.

Ánh mắt của hắn đuổi theo đạo Hồ Quang Thuật này, mắt thấy nó sẽ đụng vào cây đại thụ kia thì đột nhiên tia chớp này lại nổ tung ra, một đạo hào quang màu trắng vô cùng chói mắt phóng lên cao làm lóa mắt tất cả sinh vật.

West chỉ cảm thấy hai mắt đau nhức, lập tức trước mắt là một mảnh trắng茫茫, đã không nhìn thấy bất cứ thứ gì.

Trong lòng hắn biết không ổn, trên người lập tức nổi lên một vòng bảo hộ ma pháp, đồng thời bỏ chạy rời xa địa phương của Tiểu Ân, năng lượng ma pháp trong tay lại càng điên cuồng ngưng tụ, cánh tay cầm chiếc túi màu lục giơ cao lên dường như nói cho Tiểu Ân biết, chỉ cần ngươi dám ra tay thì ta sẽ hủy diệt vật này, ...

Đã tới cấp bậc ma đạo sĩ, ngay cả là đột nhiên mất đi thị lực cũng có thể sử dụng tinh thần cảm ứng tới thay thế, cho nên hắn chẳng qua là hoảng sợ mà thôi, cũng chưa bị thương tổn thực chất gì.

Nhưng vượt ngoài ý liệu của hắn, Tiểu Ân cũng không có hành động gì, chỉ đứng tại chỗ hướng về phía hắn cười lạnh lùng.

Giữa lúc trong lòng hắn phát lạnh không biết làm sao, thì một chiếc xúc tu cực lớn đột ngột từ phía sau lưng hắn vươn ra, mắt thấy chính là muốn cuốn ngang lấy hắn.

West theo bản năng hạ thấp chiếc túi màu lục trong tay xuống. Ở trong lòng hắn thầm nghĩ, Tiểu Ân một khi đã coi trọng chiếc túi này như vậy, thậm chí còn không tiếc đuổi theo ngàn dặm, như vậy nhất định sẽ thu tay lại.

Xúc tu kia mắt thấy sẽ quán tới nhưng lại đột nhiên tạm dừng giữa không trung một chút, West trong lòng mừng thầm, vừa mới có một chút thả lỏng liền cảm ứng được xúc tu này chợt vươn tới nhanh hơn vô số lần, chiếc túi màu lục mà hắn coi như bùa hộ mệnh cứ như vậy bị xúc tu cuốn vào bên trong, căn bản là không có loại tình cảm thương tiếc gì.

Hắn há to miệng, đang muốn làm chút gì đó thì trên người đã truyền đến đau đớn nóng bỏng cực lớn, sau đó đau đớn này lan tới phía trên đầu hắn, nên cái gì cũng không biết nữa.

Ở trong đầu hắn trước khi ý thức biến mất đã phát ra một tiếng cảm thán từ đáy lòng, thì ra mùi vị bị hỏa thiêu lại khó chịu như vậy!

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, chặn ngang West đã bị đốt cháy thành hai nửa, ngay cả đầu cũng thiếu hơn một nửa, cho dù là thần linh tự thân tới cũng không nhất định có thể khiến người này sống lại.

Người này một khi bỏ mình, cổ nhiệt khí khổng lồ trong rừng rậm kia lập tức nhanh chóng giảm xuống, dưới sự phóng thích liên tục khí đông lạnh của Tiểu Ân, nhiệt độ đã dần dần khôi phục bình thường.

Mặc dù có một bộ phận rất lớn cây cối đã bắt đầu héo rũ, mà rất nhiều động vật nhỏ cũng đang hấp hối, nhưng Tiểu Ân cũng bất chấp nhiều như vậy, hắn chỉ cần trong lòng thanh thản thì đủ rồi.

Tiểu Ân chậm rãi đi lên, từ trên người West cầm lấy chiếc túi màu lục đã bị cháy hơn một nửa, trên mặt lại hiện ra vẻ kinh ngạc.

Bên trong là ba cái Lục Huyết Đăng cùng một màu, yên lặng nằm song song cùng một chỗ, mặc dù túi đựng đã hỏng nhưng không ngờ ba vật này ở bên trong lại không có tổn thương gì, cho dù là nguồn sáng vạn năm cũng không có cách nào đốt cháy hoặc là xé rách nó.

Đây đã là bảo bối thứ hai không sợ nguồn sáng vạn năm mà Tiểu Ân từng chứng kiến, bởi vậy có thể thấy được, nguồn sáng vạn năm mặc dù lợi hại, nhưng tuyệt đối không phải là thứ vô địch, vật có thể ngăn cản hoặc khắc chế nó khẳng định tồn tại.

Bạch Toàn Phong nhanh như chớp bay tới, thân hình hắn nhúc nhích một trận lập tức biến thành một thiếu niên mười năm, mười sáu tuổi.

Nhìn ba cây Lục Huyết Đăng trên tay Tiểu Ân, hắn cười nói:

- Chủ nhân, thì ra ngài đã sớm biết những thứ này sẽ không bị đốt cháy.

Tiểu Ân tức giận trừng mắt nhìn hắn, nói:

- Nói hươu nói vượn, ta đâu có biết.

- Nhưng...

Bạch Toàn Phong nhìn Lục Huyết Đăng trong tay Tiểu Ân vẻ mặt khó hiểu.

Tiểu Ân cười, nói:

- Ta nói chuyện với hắn, tất cả đều là lừa hắn. Người này chính là một ma đạo sĩ cấp bậc cửu tinh, trên người khẳng định có đòn sát thủ cuối cùng

(tuyệt chiêu bảo mệnh) gì đó. Đối địch với người như thế, có thể dùng trí thì tuyệt đối không nên động võ, có thể tốc chiến tốc thắng thì tuyệt đối không cần kéo dài, nếu không những cao thủ đỉnh phong đó nhất định sẽ cho ngươi một cái ngạt nhiên và kinh hãi lớn.

Bạch Toàn Phong cái hiểu cái không gật đầu, chẳng qua nhìn ánh mắt của hắn, Tiểu Ân đã biết, những lời nói này của mình chỉ sợ đã nói vô ích.

Thực ra, những lời này tuyệt đối là những lời tâm huyết của Tiểu Ân.

Bất kể là Doha, hay là vị lão ma đạo sĩ da đen kia, dưới tình huống tuyệt vọng đều đã xuất ra tuyệt chiêu bảo mệnh với uy lực hùng mạnh đến cực điểm.

Có thể thấy được cao thủ cửu tinh không ai là vô dụng, Tiểu Ân tuyệt đối không muốn bức người như thế đến tuyệt cảnh để rồi gặp phải một tiểu vũ trụ bùng nổ.

Đây tuyệt đối không là phải hưởng thụ, mà là tự tìm tội để chịu.

Tiểu Ân vươn tay sờ soạng vài cái trên thân thể tàn phá của West, may mắn người này chết dưới nguồn sáng vạn năm nên cũng không phải là máu tươi đầm đìa làm cho người ta sợ hãi.

Một lát sau, Tiểu Ân đã tìm được ba cái vật phẩm trang sức không gian, tinh thần ý thức thối qua trên mặt, hẳn không khỏi kêu khê một tiếng.

Tinh thần ý thức của hắn thực nhẹ nhàng tiến vào hai vật phẩm trang sức không gian trong đó, bên trong cũng không có vật gì đặc thù, ngoại trừ đại lượng năng lượng tinh thạch và tài liệu ma pháp cao cấp, thì chỉ có mấy tấm ma pháp lục thư.

Vừa lấy ra thoáng cảm ứng một chút, trong mắt của Tiểu Ân xẹt qua một tia vui mừng.

Mấy tấm lục thư ký lục này là những tâm đắc trong tu luyện của West cho tới nay, linh hội tâm đắc của ma đạo sĩ cửu tinh trên con đường tu luyện đối với Tiểu Ân mà nói, thật sự là có giá trị vô cùng lớn lao.

Mặc dù West chỉ nắm giữ kết giới hỏa thuộc tính, nhưng đã đủ khiến Tiểu Ân cảm thấy chuyến đi này không uổng.

Chẳng qua, ánh mắt của Tiểu Ân cuối cùng vẫn tập trung trên vật phẩm trang sức không gian thứ ba, trong mắt lại xẹt qua một tia hoài nghi.

281. Chương 13: Vô Danh Trong Động Sâu

Nhưng cái kẹp tóc này lại tìm thấy trên người West. Hơn nữa Tiểu Ân còn nhớ rất rõ ràng, khi West tuyệt vọng từng lấy chiếc kẹp tóc này ra. Điều đó chứng tỏ tuyệt chiêu cuối cùng của West có liên quan mật thiết đến chiếc kẹp tóc này.

Trên bề mặt chiếc kẹp có một tia năng lượng nhàn nhạt.

Khi tinh thần ý thức của Tiểu Ân tìm cách tra xét thì cỗ năng lượng này tự động hình thành một loại năng lượng kháng cự lại, đuổi tinh thần ý thức của Tiểu Ân ra ngoài.

Đây mới là nguyên nhân thật sự làm Tiểu Ân cảm thấy ngạc nhiên với món đồ này.

Bởi vì đây là lần đầu tiên hắn gặp một vật phẩm trang sức không gian có khả năng phân biệt tinh thần lực lượng đặc biệt như thế.

Tiểu Ân cảm nhận được một tia năng lượng không gian quen thuộc trên món đồ trang sức không gian này. Tần suất dao động của tia năng lượng này cũng không khác biệt gì lắm so với năng lượng trên người West. Nếu hắn đoán không sai, đây là một loại trang sức không gian mà chỉ có chủ nhân của cái kẹp tóc này mới có thể mở ra được.

Tuy rằng Tiểu Ân rất muốn dùng lực lượng tinh thần siêu cường của mình mạnh mẽ mở ra, nhưng cuối cùng hắn quyết định không làm như thế. Bởi vì hắn có dự cảm rằng nếu cứ bất chấp tất cả cưỡng ép mở ra, chỉ sợ cuối cùng sẽ hoàn toàn không đạt được gì cả.

Cất món đồ trang sức không gian đó đi, Tiểu Ân sai Bạch Toàn Phong ra ngoài canh giữ, còn hắn đi vào ma pháp động mà West đào ra.

Khi West chạy trốn chính là hướng về ma pháp động mà chạy. Nếu không phải cuối cùng bị Bạch Toàn Phong chặn đường, hẳn hẳn là đã chạy đến chỗ này rồi.

Tiểu Ân dùng tinh thần ý thức quét qua một vòng khắp ma pháp động. Bên trong mặc dù có vài cấm chế, nhưng trong mắt bậc đại sư về ma pháp trận đồ như Tiểu Ân thì đó đều là những thứ nhỏ bé tầm thường.

Hắn tùy ý đi vào, trên người ma pháp nguyên tố như tinh linh nhảy múa vui vẻ. Một ít ma pháp cấm chế mà West hao phí bao nhiêu tâm cơ mới dựng lên được nhanh chóng bị giải quyết sạch.

Kỳ thật, những cấm chế đó cũng tương đối cường đại. Nếu không gặp phải Tiểu Ân và Nhất Hào hai quái thai này tổ hợp lại, muốn phá giải làm sao dễ dàng được như vậy.

Ngay cả là đổi lại đích thân Arnezeder đến đây cũng nhất định sẽ cảm thấy vô cùng đau đầu.

Rốt cục, Tiểu Ân cũng đi tới chỗ sâu nhất trong ma pháp động.

Ngạc nhiên thay, ở đây Tiểu Ân bất ngờ thấy một quả trứng.

Đây là một quả trứng rất lớn, lớn như cái hộp đựng máy tính. Bao phủ quả trứng là một vầng hào quang trắng bạc đẹp đến mê người.

Vừa đặt một chân vào khu vực ba thước chung quanh quả trứng khổng lồ kì dị này, mũi Tiểu Ân đột nhiên nhảy vài cái. Không ngờ hần người được một mùi hương ngọt ngào kì lạ.

Trong lúc nhất thời, bụng hần không chịu nổi kêu lên mấy tiếng “rột rột”.

Tiểu Ân nuốt một ngụm nước miếng lớn. Đột nhiên ý nghĩ muốn ăn luôn quả trứng này nảy ra trong đầu hần.

Hơi hơi lắc lắc đầu, trong nháy mắt Tiểu Ân nhắm mắt lại. Minh sao thế nhỉ? Vì sao đột nhiên nảy ra ý tưởng kì quái như thế?

Do dự nửa ngày, rốt cuộc Tiểu Ân cũng vươn tay ra, muốn vuốt ve quả trứng khổng lồ này. Hần thật sự nghĩ không ra, đến tột cùng là trứng của sinh vật nào mà có mùi mê người như thế.

Nhưng mà, ngay trong nháy mắt khi bàn tay Tiểu Ân sắp đụng tới quả trứng lớn kia, trong đầu hần chợt hiện lên một cảm giác nguy hiểm.

Tiểu Ân không cần nghĩ ngợi nhiều, dồn sức xuống hai chân, lui về phía sau nhanh như tia chớp.

Cách quả trứng chừng hơn một đột nhiên xuất hiện một đạo hào quang màu trắng sắc bén vô cùng xẹt qua chỗ mà bàn tay Tiểu Ân vừa lướt qua.

Hai mắt Tiểu Ân lập tức mở to như cặp mắt chuông đồng của Hắc Toàn Phong.

Hần vừa mới nhìn thấy gì?

Từ đâu đó giữa hư không đột nhiên xuất hiện một thanh đao, suýt chút nữa đã chặt đứt ngón tay của hần. Càng đáng sợ hơn nữa chính là thanh đao này vừa xuất hiện xong liền lập tức biến mất. Nếu không phải Tiểu Ân tận mắt nhìn thấy, hần còn tưởng rằng chuyện này kỳ thật chỉ là một ảo giác.

Hít một hơi thật sâu, Tiểu Ân sờ sờ vòng cổ không gian của mình.

Trong vòng cổ cũng có một cây đao. Một cây đao do kết giới biến dị sinh ra. Nếu hần nhìn không lầm, thanh đao chẳng biết từ đâu đột nhiên xuất hiện vừa rồi cũng là một thứ như thế.

Chẳng qua thanh đao kia sau khi chém xong có thể quay về rồi mới biến mất không thấy đâu cả. Còn thanh đao trên người hần chỉ có thể chém ra rồi biến mất mà không thể quay về.

Tim Tiểu Ân đập thành thịch, hần rốt cục hiểu được vì sao cái tên West kia có chút luyến tiếc ma pháp động này.

Kỳ thật sau khi hần thấy tình hình trong động cũng sinh ra lòng tham muốn chiếm lấy làm của riêng.

Không cần biết lai lịch quả trứng này như thế nào, chỉ cần biết quả trứng này có thể có một thứ thần bí như thế bảo vệ là đủ để khẳng định đây là một thứ tốt.

Mở kết giới thuộc tính ra, tinh thần ý thức của Tiểu Ân bắt đầu dò xét, nhưng tin tức thu về khiến Tiểu Ân chấn động.

Kết giới thuộc tính của hần căn bản là không thể tiến vào phạm vi ba thước chung quanh quả trứng. Nói cách khác, kết giới thuộc tính của hần căn bản là không thể cảm ứng được sự tồn tại của quả trứng này.

Đồng thời, tinh thần ý thức của hần quét qua chỗ đó chỉ thấy một vùng trống rỗng.

Không có lực lượng nào ngăn cản kết giới thuộc tính và tinh thần ý thức của hần cả, hai cảm giác này nói cho hần biết ở trước mặt hần kỳ thật là một vách núi, một vách núi chẳng khác gì những chỗ chung quanh, một vách núi hoàn toàn bình thường.

Tiểu Ân sững sờ, thứ này rốt cuộc là thứ gì? Không ngờ có thể lừa được sự dò xét của tinh thần ý thức và sự bao phủ của kết giới thuộc tính. Đây là chuyện không tưởng.

Hắn dụi dụi mắt, trên mặt hiện lên một nụ cười cay đắng. Đến tột cùng là hai mắt của mình lừa gạt mình hay là tinh thần ý thức lừa gạt mình đây?

Nghiên rằng kèn kẹt, Tiểu Ân lượm một cục đá to trên mặt đất.

Tuy rằng cũng không phải là cục đá quá lớn, nhưng cũng đủ để tìm ra chút manh mối của quả trứng kia.

Hung hăng ném về phía quả trứng, Tiểu Ân nhìn thật kỹ những gì sắp xảy ra.

Ánh đao lại một lần nữa xuất hiện, tuy nhiên lúc này đây cũng không phải chỉ có một cây đao, mà là có thêm ngàn vạn thanh đao như mưa quất vào cục đá lớn.

Chỉ trong chốc lát, cục đá lớn lập tức biến mất, cứ như thể biến thành một đám bụi giữa không trung, không còn chút dấu vết nào cả.

Sau đó, những lưỡi đao kia cũng không lập tức biến mất mà cùng nhau hướng về phía Tiểu Ân bay tới.

Sau một lát, trong khi Tiểu Ân vẫn đang chảy mồ hôi lạnh ròng ròng nhìn chăm chú tất cả, những lưỡi đao này mới từ từ biến mất không còn chút dấu vết.

Ánh mắt Tiểu Ân vẫn nhìn chăm chú. Chúng nó cứ như vậy đột nhiên xuất hiện, đột nhiên biến mất. Mặc cho Tiểu Ân chú ý như thế nào cũng không thể phát hiện điều gì bất thường, cũng căn bản là không rõ chúng nó hiện ra rồi biến mất như thế nào.

Tuy nhiên, khi ngàn vạn thanh đao bay vào mặt hắn, cho dù là thằng ngu cũng biết đây là một lời cảnh cáo, nếu không biết điều cứ sấn sổ xông tới sẽ bị những lưỡi đao này trực tiếp giết chết.

Thật cẩn thận đi một vòng quanh thạch động, dọc theo đường đi Tiểu Ân cẩn thận xem xét, đồng thời để Nhất Hào phân tích mọi chuyện giúp hắn.

Chỉ trong chốc lát, Nhất Hào đã có kết quả phân tích sơ bộ, và đưa ra một kết luận khiến Tiểu Ân không thể tin nổi.

Thạch động này chắc chắn không phải do West xây dựng nên. Bởi vì căn cứ trên việc phân tích kết cấu và thành phần nham thạch nơi này, hang động này ít nhất đã có hơn một ngàn vạn năm lịch sử.

Sở dĩ có hai chữ “ít nhất” này là bởi vì một câu nói vô cùng đơn giản của Nhất Hào. Đó là năng lực hiện tại của nó không đủ, chỉ có thể phân tích chính xác đến chừng đó năm, xa hơn nữa thực lực không đủ.

Điều này cũng có nghĩa là sơn động này đã tồn tại có thể là mới mười triệu lẻ một năm, cũng có thể là hơn trăm vạn năm, thậm chí có thể là từ khi tinh cầu này xuất hiện đã có sơn động này rồi.

Hơn nữa căn cứ phán đoán của Nhất Hào, khả năng rơi vào trường hợp cuối cùng là lớn nhất.

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn về chỗ kia đầy cổ quái, lẳng lặng quan sát quả trứng khổng lồ dường như đã tồn tại vô số năm tháng, trong lòng ngổn ngang trăm mối suy tư.

Suy nghĩ một hồi, Tiểu Ân lại lần nữa lui về sau mấy bước, hắn hít một hơi thật sâu, Nhất Hào lập tức nhanh chóng xuất hiện cùng hắn tinh thần hòa hợp thành một thể.

Tám mươi phần trăm, chín mươi phần trăm, chín mươi lăm phần trăm...

Trước kia, tinh thần ý thức của hắn và Nhất Hào chỉ có thể dung hợp khoảng chung quanh tám chín chục phần trăm đã là cực hạn, nhưng sau khi gặp phải lão ma đạo sĩ hắc ám ở căn cứ mới, hắn mới chính thức đột phá giới hạn, hoàn toàn dung hợp được với Nhất Hào.

Đây là một kinh nghiệm vô cùng quý báu. Nếu không có áp lực như thế, có lẽ cả đời hắn cũng đừng mơ tưởng có thể làm được như thế.

Chín mươi chín phần trăm, một trăm phần trăm!

Rốt cục, tinh thần ý thức của Tiểu Ân lại một lần nữa hòa hợp một cách hoàn hảo cùng Nhất Hào thành một thể.

Cả không gian dừng lại, cho dù ma pháp nguyên tố không lúc nào không lưu chuyển hỗn loạn cũng dừng lại.

Trong cảnh giới này, Tiểu Ân là người duy nhất có thể chuyển động, là chúa tể của tất cả.

Kết giới thuộc tính tản mát ra từ trên người hắn dường như ở giờ khắc này cũng đã có sự thay đổi về đẳng cấp.

Tuy nhiên Tiểu Ân lúc này đây cũng không trông cậy vào chúng nó có thể giúp mình làm nên trò trống gì, thấy được một cây viên nguyệt loan đao cũng là đủ rồi.

Trong kết giới thuộc tính biến dị, Tiểu Ân quả nhiên cảm ứng được, đồ vật trước mắt hắn quả thật tồn tại.

Đồ vật này không ngờ có thể che mắt được tinh thần cảm ứng của một vị cửu tinh cường giả, mãi đến khi hắn bước vào cảnh giới thời gian đình chỉ, mới xem như bị Tiểu Ân nhìn thấy được.

Chuyện này nếu truyền ra ngoài, chỉ sợ lập tức sẽ gây sóng to gió lớn.

Đối với một vị ma pháp sư ăn học đầy đủ mà nói, tinh thần cảm ứng mới là thứ đáng tin cậy nhất của bọn họ. Thứ này thậm chí còn quan trọng hơn con mắt của bọn họ.

Ở thế giới này, trừ ảo thuật và ma pháp cấm chế ra, không còn cái gì có thể nhiễu loạn tinh thần cảm ứng của ma pháp sư.

Tuy nhiên, cho dù là ảo thuật, cũng ít nhiều có sơ hở để lần ra, tuyệt đối không có khả năng thần kỳ như quả trứng khổng lồ này, biết rõ có điểm khác thường nhưng lại không thể tra xét ra đến tận cùng là bất thường chỗ nào.

Sự tồn tại của thứ này đã đánh vỡ cái gọi là năng lực cực hạn của ảo thuật. Nếu có một vị ảo thuật sư có thể gặp được thứ này, và luyện được sức mạnh này, như vậy cũng đủ để người này trở thành một kẻ không đối thủ trong lứa các cao thủ cùng giai.

Tâm niệm vừa động, tinh thần ý thức của Tiểu Ân lại một lần nữa lan tràn ra, chậm rãi tiếp cận quả trứng khổng lồ.

Trong khoảnh khắc khi lực lượng tinh thần của Tiểu Ân tiếp xúc với quả trứng khổng lồ, sắc mặt Tiểu Ân lập tức trở nên cực kỳ buồn cười.

Quả trứng khổng lồ không ngờ chỉ là một ảo ảnh, cũng tức là, quả trứng hắn nhìn thấy chẳng qua chỉ là một lớp ngụy trang, kỳ thật ở đó chẳng có đồ vật gì cả.

Trong lòng hắn dậy sóng, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Tinh thần cảm ứng phát hiện ra một thứ không ngờ chỉ là giả. Khi món đồ đó bắt đầu làm cho người ta tin tưởng vào ánh mắt của mình thì cũng là lúc phát hiện ra thứ này không ngờ cũng là giả.

Hư hư thực thực, thực thực hư hư. Tiểu Ân rốt cuộc cũng chẳng biết nên tin những gì mình nhìn thấy hay những gì mình cảm ứng được nữa đây.

Nhưng mà, ngay lúc này, tinh thần ý thức của Tiểu Ân dường như cảm ứng được một thứ gì đó rất kỳ dị. Đó dường như là một loại sinh mệnh có trí tuệ, có năng lượng tinh thần hơi quái dị, có thể sinh ra kết nối với Tiểu Ân. Tuy nhiên trở ngại duy nhất ngăn cản sự liên hệ giữa hai người, chính là sự khác biệt về thời gian.

Ở trong không gian này, trừ Tiểu Ân ra, tất cả mọi thứ khác đều đứng im. Do đó, sinh mệnh này tự nhiên không có khả năng cùng Tiểu Ân tiến hành bất cứ hình thức giao lưu gì. Cho dù là cả hai bên cùng có lòng thì cũng chẳng làm được gì cả.

Thu tinh thần ý thức trở về, có lẽ bởi vì vừa tiếp xúc với ảo ảnh hình quả trứng kia mà tinh thần ý thức của Tiểu Ân cũng đồng thời xảy ra sự biến hóa vi diệu.

Hắn có thể cảm ứng được tại nơi đó tràn ngập một loại lực lượng thần kỳ. Thứ sức mạnh này dường như có chút tương tự với kết giới biến dị của mình nhưng dường như lại hoàn toàn bất đồng. Chỉ có điều duy nhất có thể khẳng định chính là cỗ lực lượng này chắc chắn có năng lực “sinh” ra viên nguyệt loan đao đồng thời cũng có năng lực “tiêu hóa” viên nguyệt loan đao.

Sau khi cảm ứng được tình hình thực tế của thứ đó, tinh thần Tiểu Ân lập tức trở nên mệt mỏi.

Hắn biết, đây là dấu hiệu mình sắp đạt đến cực hạn. Cũng không cố sức, Tiểu Ân lập tức rời khỏi tình trạng kết hợp trăm phần trăm với Nhất Hào.

Mọi thứ trước mắt lại một lần nữa khôi phục lại như cũ. Tinh thần ý thức cũng hạ xuống bậc cửu tinh, cũng không thể nhìn thấu quả trứng khổng lồ kì dị nữa.

Đang lúc Tiểu Ân thở dài một tiếng, trong lòng đã định nổi trống thu quân thì không gian trước mặt hắn lại bắt đầu xuất hiện những hoa văn chằng chịt.

Tiểu Ân biến sắc, vừa rồi sau khi tiến vào cảnh giới thời gian đình chỉ, bất kể là trực giác của Tiểu Ân hay là những suy tính của Nhất Hào đều xác định rằng thứ trước mắt này quá mức nguy hiểm. Rõ ràng không phải thứ mà với khả năng hiện tại của mình có thể chọc vào.

Cho nên hắn quyết định từ bỏ việc thăm dò, xoay người rời đi. Nhưng ngay lúc này, cỗ lực lượng thần kì trước mặt lại tự động có hành động, đối với Tiểu Ân mà nói, thật không biết là phúc hay họa.

Thấy cơ bắp toàn thân bắt đầu cứng như hóa đá, Tiểu Ân lấy ra một cái bình nhỏ, không chút keo kiệt nuốt luôn hai giọt được phẩm khôi phục.

Sau khi được phẩm bổ sung, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân lập tức như suối tràn bờ lan tràn khắp nơi, rất nhanh đạt đến trạng thái đỉnh phong. Hắn thậm chí còn có tin tưởng, cho dù là ngay bây giờ ở trên lưng ngựa dung hợp với Nhất Hào lại một lần nữa bước vào cảnh giới thời gian đình chỉ cũng không có bất cứ vấn đề gì.

Tuy nhiên, khi không có biết rõ ràng đối phương đang tính toán gì, Tiểu Ân cũng không muốn tùy tiện ra tay.

Từng đạo hào quang màu trắng chậm rãi thoát ra khỏi quả trứng khổng lồ. Những đạo hào quang này sau khi thoát ra khỏi quả trứng khổng lồ liên tục về một chỗ cách Tiểu Ân không xa sau đó tổ hợp lại một lần nữa.

Không lâu sau, một người do hào quang tạo thành dần dần xuất hiện ở trước mặt Tiểu Ân.

Vừa thấy gương mặt người này, sắc mặt Tiểu Ân lập tức trở nên có chút khó coi. Vì người này chính là West vừa mới chết trên tay hắn.

- Người là ai?

Tiểu Ân nao nao, hắn cũng không nghe được thanh âm gì cả. Do dự một chút, mới hiểu được thứ này kỳ thật là một đạo năng lượng dao động, từ đối phương truyền đến.

Sau khi trải qua nửa năm tu dưỡng trong ma pháp tổng công hội, Tiểu Ân sớm đã nghiên cứu qua một thứ công pháp tương tự, đem ý tứ muốn biểu đạt thông qua lực lượng tinh thần truyền ra ngoài. Chỉ cần là sinh vật có trí tuệ đều có thể hiểu được. Hơn nữa so với ngôn ngữ còn tốt hơn ở chỗ, làm như vậy tuyệt đối sẽ không nảy sinh hiểu lầm đáng tiếc do tập quán ngôn ngữ bất đồng.

Liếc mắt nhìn bóng người hư ảo này một cái, Tiểu Ân thành thành thật thật nói:

- Kẻ hèn là Tiểu Ân, ngài là...

Hồi lâu không thấy người nọ đáp lại, Tiểu Ân tuy rằng trong lòng cũng có chút bất mãn, nhưng đối diện với tình hình quỷ dị như thế này, hắn không dám biểu lộ chút tâm tư nào của mình cả.

Song phương cứ như vậy mất to tròn lên nhìn mắt nhỏ một lúc thật lâu, sau đó, người nọ mới chậm rãi nói:

- Trên người của ngươi có mùi của hắn.

Tiểu Ân cố gắng duy trì vẻ tươi cười trên mặt, trong lòng thì kêu khổ không ngừng. Hắn là ai vậy?

- Ta không muốn người bỏ đi, ở lại cùng ta được không?

Người nọ nói mà không hề tính toán. Giọng điệu của hắn vô cùng cô đơn, tuy rằng lời nói không dễ nghe, rất dễ làm cho người khác hiểu lầm, nhưng trên thực tế, hắn cũng không biểu hiện địch ý.

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, cẩn thận nói:

- Rất xin lỗi, ta còn có rất nhiều chuyện phải làm, cho nên thật sự không thể ở cùng ngài.

Người nọ ngẫm nghĩ một chút liền không lên tiếng nữa.

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Lão tiên bối cứ từ từ nghỉ ngơi, ta có việc đi ra ngoài trước.

Nói xong, hắn lui ra ngoài từng bước một, trên mặt thủy chung lộ vẻ tươi cười lấy lòng.

Nhưng mà, ngay khi hắn sắp rời khỏi tầm mắt người này, hắn đột nhiên ngẩng đầu, đi về phía Tiểu Ân, nhưng mà bất kể hắn đi nhanh như thế nào, không khí xung quanh đều không có dao động gì cả. Mọi thứ cho thấy dường như người này không tồn tại.

Tiểu Ân nổi da gà, cực kỳ khẩn trương, hắn dừng bước, dò hỏi:

- Người cũng muốn đi ra ngoài đi một chút sao?

Người nọ lắc đầu, rất sáng khoái nói:

- Người có việc muốn làm, ta đi theo bên cạnh người là được.

Tiểu Ân lập tức cứng họng. Ngay cả mắt cũng trợn trừng.

Quả thực đã từng gặp qua nhiều người không biết xấu hổ nhưng chưa từng thấy qua ai không biết xấu hổ như vậy...

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nghiêm mặt cười khổ, nói:

- Người vì sao phải đi theo ta?

- Bởi vì ở trên người của người có mùi của hắn.

- Hắn? Hắn rốt cuộc là ai?

Tiểu Ân không kìm nổi cơn giận dữ gào lên hỏi.

- Không biết.

Người nọ điềm nhiên nói:

- Ta chỉ nhớ rõ mùi của hắn, dường như trước khi ta tỉnh lại đã nhớ kỹ mùi của hắn.

Tiểu Ân nhú mày, hắn phát hiện ra rằng người này mặc dù có chút không phân phải trái thị phi, nhưng hắn không hề nói dối.

Đột nhiên, Tiểu Ân nghĩ tới một vấn đề, hỏi:

- Người tỉnh lại đã bao lâu rồi?

Người nọ nghiêng đầu ngẫm nghĩ một chút rồi nói:

- Ta không nhớ rõ.

Tiểu Ân thở phào một cái, đang định nói chuyện, đột nhiên nghĩ tới kết luận của Nhất Hào trong sơn động. Sơn động này tồn tại đã hơn mười triệu năm...

Hắn rung mình, rốt cuộc cũng hỏi một cách cẩn thận đến mức không thể cẩn thận hơn:

- Người, là người sao?

- Người?

Người nọ chần chừ một chút, đột nhiên cười nói:

- Dựa theo tiêu chuẩn của các người, chỉ cần là có trí tuệ, có thể sử dụng sóng tinh thần để giao lưu thì là con người. Vậy ta cũng coi như là một con người.

Tiểu Ân nhìn hắn đỡ khóc đỡ cười, loại siêu cấp nhân tài như vậy lần đầu tiên hắn gặp.

- Được rồi, cứ cho người là một con người, nhưng ta muốn đi đến một địa phương đầy nguy hiểm, còn có chiến tranh với những pháp sư hắc ám, như vậy ngài cũng đi cùng sao?

Tiểu Ân cố ý nói ra mấy chữ pháp sư hắc ám chính là muốn nhìn một chút vẻ mặt của hắn.

Không ngờ, trên mặt hắn căn bản là không có biểu tình gì cả, dường như mấy chữ này và mấy cái tên con chó con mèo bình thường không có gì khác nhau.

- Ta không sợ nguy hiểm.

Năm chữ ngắn ngủn, không có gì đồng dạng, cũng không có lời thề son sắt, nhưng không hiểu sao Tiểu Ân lại rất tin tưởng.

Hắn có cảm giác, bất kể là gặp phải hoàn cảnh nào, người này chắc chắn sẽ không gặp nguy hiểm gì cả.

Do dự một chút, Tiểu Ân nói:

- Người muốn đi theo, ta cũng không phản đối, nhưng bộ dạng này của người khiến ta vô cùng khó chịu.

Người nọ cũng không hỏi gì nữa, chỉ có điều trên mặt hiện lên một đạo hào quang. Ngay sau đó, hắn không ngờ đã biến thành hình dạng Tiểu Ân.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn người đứng trước mắt giống như cái bóng của mình hiện ra trong gương, cảm thấy đỡ khóc đỡ cười.

- Cái này cũng không ổn. Hình dạng người như vậy đi cùng với ta cũng không tốt lắm.

Tiểu Ân khéo léo biểu đạt sự bất mãn của mình.

Người nọ cũng không tức giận, hào quang lại lần nữa chợt lóe lên, ngay sau đó, hắn không ngờ biến thành hình dạng của Bạch Toàn Phong.

Nhìn khuôn mặt chừng mười lăm mười sáu tuổi, không chút cảm xúc trước mặt, Tiểu Ân cảm thấy rét lạnh. Cái này có thể xem như một loại ảo thuật không? Hắn không ngờ nhìn không ra dấu vết gì cả. Nếu người này đi ra ngoài, bằng vào năng lực đặc thù như vậy, nếu có trái tim đen tối nữa thì thật không biết đem sẽ gây ra bao nhiêu sóng gió nữa.

- Người vì sao phải đổi thành hình dạng của Bạch Toàn Phong vậy?

Tiểu Ân cố gắng nén sự lo lắng của mình xuống, miễn cưỡng cười hỏi.

- Người ta gặp qua cũng không nhiều lắm, cũng không ai có thể đủ để lưu lại ấn tượng trong ta. Ba người này là ba người hiếm hoi tồn tại trong trí nhớ của ta.

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, hơi hơi nhắm mắt, thông qua lực lượng tinh thần truyền diện mạo của một ngôi sao ca nhạc nổi tiếng kiếp trước cho hắn, nói:

- Người biến thành hình dạng này được không?

Người nọ lập tức thay hình đổi dạng, không có gì chần chừ, khiến Tiểu Ân hiểu được, hắn quả thật là không có ác ý.

Tiểu Ân dài thở dài một tiếng, rốt cục giải quyết xong vấn đề diện mạo, cũng không dễ dàng chút nào!

- Đúng rồi! Người tên gọi là gì?

Sau nửa ngày hàn huyên, không ngờ vẫn chưa hỏi tên đối phương. Mặt Tiểu Ân không khỏi có chút đỏ lên, thật sự là quá thất lễ.

Người nọ rất sáng khoái lắc đầu, dùng giọng điệu điềm nhiên như muốn chọc người ta tức chết nói:

- Không biết.

Tiểu Ân cố gắng ngăn khoe miệng mình khỏi co giật, nói:

- Được rồi, về sau tên của người sẽ là Vô Danh.

Một cái tên đậm chất phương Đông của kiếp trước như vậy, chỉ cần là người bình thường phỏng chừng đều sẽ không chịu, nhưng người này lại sáng khoái gật gật đầu.

Tiểu Ân cũng không nói gì, hần khê lắc đầu, đột nhiên nghĩ tới một chuyện, hỏi:

- Vô Danh các hạ, lúc ta vừa mới nhìn thấy người, nghĩ thấy một mùi hương kỳ dị, đó là cái gì vậy?

Vô Danh giơ tay, trong bàn tay trống không của hần bỗng xuất hiện một giọt nước.

Giọt nước này lúc đầu còn nhỏ một chút, nhưng lập tức liền nhiều lên. Cuối cùng như sóng dữ trào dâng trong lòng bàn tay Vô Danh.

Tiểu Ân hơi biến sắc. Tuy rằng chừng đó nước nhìn qua thì thấy ít. Nhưng không biết vì sao, lại đem đến cho Tiểu Ân một loại cảm giác vô cùng kỳ quái.

Nó không phải chỉ là một giọt nước mưa, mà là một đại dương mênh mông rộng lớn.

Sóng lớn gầm thét, như hàng ngàn hàng vạn con ngựa sút cương xông chuồng hung tợn. Triều dâng như tuyết lở, nước bắn tung tóe, tiếng reo như sấm rung hổ gầm, như cả binh đoàn rầm rập xung phong, như tiếng trống đang rền vang một cõi. Tất cả gói gọn trong một không gian lớn bằng bàn tay.

Chỉ là một giọt nước nhỏ nhỏ không ngờ đem đến cho Tiểu Ân cảm giác mãnh liệt như thế, mà lại vô cùng chân thật sống động.

Hần hít một hơi thật sâu dường như để giảm đi một ít sự chấn động trong lòng. Nhưng mà mũi hần lại truyền về một mùi thơm cực kỳ quyến rũ, làm hần lại một lần nữa nổi lên cảm giác đói khát.

Tiểu Ân hồ nghi nhìn người này. Hần rất cục minh bạch, hoá ra cái mùi mà cách xa ba thước đã làm cho người ta thèm nhỏ dãi chính là đến từ giọt nước kỳ quái này.

Cẩn thận cảm ứng một chút, thứ này quả thật là nước. Nói như cách nói của địa cầu, chính là tổ hợp của oxy và hydro. Nhưng vấn đề là, giọt nước này đem đến cho hần một cảm giác hết sức quỷ dị.

Bất kể là kẻ nào, sau khi thấy một giọt nước nhỏ xíu mà cảm giác như đứng trước biển rộng sẽ có thể hiểu được cảm giác của Tiểu Ân lúc này.

- Đây, đây là cái gì?

Tiểu Ân hồ nghi hỏi.

- Đây là thủy, nguyên thủy linh tính thủy. (CBRO: giọt nước có linh tính nguyên thủy)

Vô Danh thuận miệng nói:

- Năm đó khi ta phát hiện ra nó, nó là một biển nước. Bây giờ đã rút lại còn một giọt nước. Sau khi nó trở thành một giọt nước, cũng có thể trở thành sinh vật có trí tuệ.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn người này, kinh ngạc nhìn giọt nước trong tay hần, ánh mắt vô cùng phức tạp.

Tới lúc này rồi, Tiểu Ân thậm chí còn không biết người trước mặt này đến tột cùng là một tên ngu ngốc, hay là một kẻ thâm tàng bất lộ, đại trí giả ngu.

Nước, là nguyên tố vĩnh viễn không thể thiếu của hầu hết các sinh mệnh có trí tuệ, không ngờ cũng có thể trở thành sinh mệnh có trí tuệ ư?

Tiểu Ân ngẩng đầu lên, hần vô cùng đau đớn khi phát hiện ra rằng mình như người lạc lối.

Một tiếng kêu trầm đục từ phía sau Tiểu Ân truyền đến. Hắn giật mình bèn quay người lại, phát hiện Bạch Toàn Phong đang đứng ở phía sau hắn, dùng ánh mắt không tốt đánh giá Vô Danh. Đương nhiên, ánh mắt Bạch Toàn Phong về cơ bản vẫn chăm chú nhìn giọt nước trên tay hắn.

Từ cổ họng tên thiếu niên phát ra những tiếng gầm gừ đầy phấn khích, nhìn bộ dạng như một tên đói khát đến sắp chết, đôi mắt không biết từ khi nào đã biến thành màu xanh mướt, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể xông lên cướp đoạt.

Tiểu Ân quá sợ hãi, vội vàng giơ tay kéo lấy Bạch Toàn Phong, lạnh lùng nói:

- Người muốn làm gì?

Nghe tiếng Tiểu Ân đầy phấn nộ vang lên, ngay cả linh hồn của Bạch Toàn Phong cũng có chút chấn động. Đầu hắn khẽ run lên, ánh mắt nhanh chóng trở lại bình tĩnh.

Tiểu Ân biết có chuyện khác thường, hỏi:

- Cảm giác như thế nào?

Bạch Toàn Phong khẽ gật đầu, ánh mắt hướng về phía Vô Danh xem xét một chút, trong mắt hiện lên sự hồi hộp và ức chế không thể nói nên lời, đặc biệt là khi nhìn đến giọt nước kia ánh mắt trở nên cực kỳ phức tạp.

Dường như đang nhìn một thứ độc như rắn rết, lại dường như đang nhìn một thứ như báu vật. Biểu tình mâu thuẫn này cho dù là kẻ ngu ngốc cũng nhìn ra được.

Sắc mặt hắn thay đổi vài lần, sau đó thấp giọng nói:

- Chủ nhân, ta vừa rồi vừa nhìn thấy giọt nước đó liền nổi lên lòng tham muốn chiếm làm của riêng. Lòng tham này cắn nuốt mọi suy nghĩ khác trong đầu. Ý niệm này như là không bị bất cứ thứ gì khống chế, tự nhiên nảy ra trong đầu. Nếu không phải ngài sử dụng linh hồn chi âm chấn động, chỉ sợ ta còn chưa thể tỉnh lại được đâu.

Vô Danh nhìn hắn, thần sắc cũng chẳng vì biểu hiện vừa rồi của hắn mà có chút nào xao động, vẫn điềm nhiên nói như thường lệ:

- Người coi như là sinh vật có trí tuệ, tuy nhiên đã bị thủy linh ảnh hưởng rất sâu. Đây là quan hệ tự nhiên, trời sinh đã thế, chẳng có gì lạ.

Tiểu Ân hít một hơi thật sâu, từ sau khi một giọt nước kia xuất hiện, Tiểu Ân rõ ràng có thể ngửi được một mùi thơm ngào ngạt. Chính là bởi vì mùi thơm thần kì này mà có thể làm người ta sinh ra cảm giác đói khát. Nhưng so với Bạch Toàn Phong, biểu hiện của hắn tốt hơn nhiều, ít nhất không có bởi vì một giọt nước mà thiếu chút nữa đánh mất thần trí.

Đảo tròn mắt, Tiểu Ân dò hỏi:

- Giọt nước này thật sự có thể sinh ra thần trí sao?

- Có thể.

- Cần bao lâu thời gian?

- Không biết.

Tiểu Ân lắc mạnh cái đầu, lại là một câu không biết.

- Được rồi. Như vậy người làm sao biết nó nhất định có thể sinh ra thần trí?

- Bởi vì nó có linh tính.

Vô Danh chậm chậm nói:

- Phàm là vật có linh tính, đều có khả năng trở thành sinh vật có trí tuệ.

- À, ngài nói như vậy, ngay cả núi, hoa, cây, cỏ đều có thể trở thành sinh vật có trí tuệ?

Vô Danh vẫn như trước không nhanh không chậm nói:

- Chỉ cần chúng nó có linh tính, thì sẽ có khả năng.

Lúc này Bạch Toàn Phong đã trở lại bình thường. Tuy rằng ánh mắt hắn vẫn thường xuyên nhìn về phía giọt nước kia, nhưng lúc này cũng không làm gì khác ngoài cười lạnh một tiếng. Trong số hoa cỏ có sinh vật có trí tuệ cũng không có gì đáng ngạc nhiên. Thụ nhân chính là một ví dụ tốt nhất. Nhưng nói nước từ trên núi chảy xuống cũng có thể biến thành sinh vật có trí tuệ thì là lời nói vô căn cứ.

Tiểu Ân cũng nghi hoặc. Trong truyền thuyết ở địa cầu, cho dù là sơn thần thủy quái, dường như cũng đều không phải là nước từ trên núi chảy xuống biến thành.

Tuy nhiên hắn đột nhiên phát hiện, dường như trong lòng hắn quả thật tin lời người này nói.

- Vô Danh các hạ. Ngọn núi này có linh tính không?

Tiểu Ân đột nhiên chỉ ngọn núi bên cạnh dò hỏi.

- Không có.

Vô Danh không cần nghĩ ngợi nói ngay.

- Như vậy giọt nước trong tay ngươi làm sao sinh ra linh tính?

- Không biết.

Tiểu Ân thở ra một hơi thật dài, hắn sớm nên nghĩ ra câu trả lời mới đúng. Một khi gặp được vấn đề không thể giải thích, Vô Danh nhất định sẽ dâng tặng một câu không biết.

- Được rồi, mời ngươi thu giọt nước đó lại đi.

Tiểu Ân bất đắc dĩ nói:

- Nếu ngươi còn lấy giọt nước này ra nữa, chỉ sợ sẽ đem tới rất nhiều phiền toái không cần thiết.

Tuy rằng Tiểu Ân nhìn không thấu lai lịch giọt nước này, nhưng có thể khẳng định, cho dù chỉ là vì mùi của nó, sẽ có vô số người có chủ ý với nó.

Vô Danh nghe thế bèn lật tay lại, giọt nước trong lòng bàn tay lập tức biến mất không còn tăm tích.

Bạch Toàn Phong mở to hai mắt nhìn, thần sắc đầy tiếc nuối.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, nói:

- Vô Danh các hạ, ngươi hẳn là có thể tùy ý biến hóa thân thể và diện mạo, như vậy mời ngươi trở nên bình thường một chút được không?

Lúc này Vô Danh tuy mang hình dáng con người, nhưng thân thể hắn như có như không, bất cứ kẻ nào cũng có thể thấy được hắn không bình thường. Tiểu Ân cũng không muốn mang theo bên mình một nhân vật như vậy, bởi vì điều đó sẽ làm cho nhiều người để ý.

Đối với đề nghị của Tiểu Ân, cho tới bây giờ Vô Danh vẫn không hề cự tuyệt, thân thể hắn sau khi uốn éo như một giọt nước, lập tức trở thành giống y như Tiểu Ân, thậm chí ngay cả ăn mặc, cao thấp mập ốm cũng không có gì khác nhau. Nếu không phải hai khuôn mặt khác nhau quá xa, những người khác khẳng định sẽ lẫn lộn giữa hai người.

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng, tuy nhiên tới tình trạng này rồi, hắn cũng lười nói thêm điều gì nữa.

Vô Danh đột nhiên chủ động mở miệng nói:

- Kỳ thật, ta có thể sử dụng một phương pháp khác để đi theo ngươi.

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi:

- Phương pháp gì?

Vô Danh cũng không nói lời nào, nhưng thân thể hắn lại đột nhiên biến mất, không chỉ biến mất trong mắt hắn và Bạch Toàn Phong, thậm chí còn biến mất trong cảm ứng của bọn họ. Tiểu Ân còn đỡ một chút, hắn đã sớm thấy qua sự thần kỳ của người này, nhưng Bạch Toàn Phong thì ghen hòng nhìn trôn trối. Lưng Tiểu Ân lạnh lạnh, dường như có cái gì đang chậm rãi leo lên.

Bạch Toàn Phong đảo mắt nhìn khắp bốn phía chung quanh, dùng tinh thần lực tới mức cực hạn tra xét từng góc ngách, nhưng vẫn không phát hiện được gì cả y như trước, không ngờ có thể hoàn toàn ẩn núp được trước một cửu cấp cường giả như hắn, người này thật sự là rất không thể tin nổi.

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Vô Danh các hạ, hay là người xuất hiện đi. Cứ giống như lúc này là được rồi.

Vô Danh theo lời lại xuất hiện ở chỗ cũ. Nhìn Vô Danh vẫn điềm đạm ung dung, trên người dường như không có một chút ma lực nào dao động nhưng Bạch Toàn Phong cũng không dám coi thường hắn chút nào nữa cả.

Tiểu Ân cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm một hơi. Nếu Vô Danh không đi ra, dùng cách ẩn thân như vậy để đi theo bên cạnh mình, như vậy e là quá quý dị. Chỉ sợ từ nay về sau, mỗi thời mỗi khắc mình đều ở trong tình trạng nghi thần nghi quỷ, rất nhanh sẽ nổi điên thôi.

Xoay người, mang theo Bạch Toàn Phong và một kẻ không biết lai lịch, Tiểu Ân nhanh chóng ly khai ma pháp động không biết đã tồn tại bao nhiêu năm tháng.

Dưới sự dẫn dắt của Tiểu Ân, bọn họ nhanh chóng trở về chỗ cũ, hội hợp cùng Thi Thụy Đức.

Khi vị ma pháp sư lừa đảo này thấy phía sau Tiểu Ân không hiểu từ đâu xuất hiện thêm một người, không khỏi nao nao. Hắn há miệng định nói gì đó, nhưng lại không dám hỏi.

Tiểu Ân cười mắng:

- Ấp a ập ứng làm gì, có chuyện gì thì nói đi.

Nếu là lúc trước, Tiểu Ân chưa chắc đã có hứng thú để ý tới hắn, nhưng sau cuộc truy đuổi hôm nay, Tiểu Ân lại đột nhiên phát hiện, người này kỳ thật có chỗ hữu dụng rất lớn. Một khi đã như vậy, hắn đương nhiên là muốn khách khí một chút, kéo gần quan hệ giữa hai bên.

Thi Thụy Đức sắc mặt ửng đỏ, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta mặc dù ở đây cũng có thể cảm ứng được trận chiến đấu kịch liệt giữa ngài và vị hắc ám pháp sư kia. Ngài nhất định là đã thắng, nhưng kẻ kia đã chết chưa?

Lúc nói những lời này, ánh mắt Thi Thụy Đức hướng về phía Vô Danh cẩn thận xem xét, tuy nhiên bởi vì trên người Vô Danh không có chút ma lực dao động nào nên căn bản là đoán không ra thân phận của hắn.

Tiểu Ân cười ngạo nghễ, nói:

- Vấn đề của người nọ đã giải quyết xong rồi. Chúng ta trở về thôi.

Sắc mặt Thi Thụy Đức lập tức hiện lên vẻ vui mừng, rất có biểu hiện vinh nhục cùng hưởng, đồng cam cộng khổ.

Bạch Toàn Phong vẫn như trước không hề thốt lên nửa câu oán hận, biến thành một con chim to trắng như tuyết.

Hắn không giống như những cửu cấp ma thú bình thường. Những cửu cấp ma thú khác đa phần đều là dựa vào cố gắng và cơ duyên của bản thân mình, từng bước một đi tới vị trí cửu cấp tôn quý nhất trên đời.

Niềm tin và sự kiêu ngạo của bọn chúng là do trải qua vô số năm tháng thời gian và vô số lần giao tranh ác liệt súc tích lại tạo nên.

Cho nên bọn họ mới có thể có được niềm tin và sự kiêu ngạo vĩnh viễn không bị khuất phục. Đương nhiên là không có khả năng bọn chúng cho phép bất cứ kẻ nào biến mình thành tọa kỵ.

Nhưng Bạch Toàn Phong thì khác, những gì hắn đã trải qua rất đặc biệt. Cho nên bất kể là hắn, hay là Hắc Toàn Phong, đều bất chấp tất cả dành lấy trách nhiệm làm tọa kỵ cho Tiểu Ân.

Tiểu Ân duỗi vung tay lên, Bạch Toàn Phong lập tức bay lên trời, trong nháy mắt đã biến mất.

Chỉ có điều, bọn họ đều không ngờ rằng ba ngày sau khi bọn họ rời đi, ma pháp động trong núi bắt đầu rung chuyển từng hồi, cuối cùng sụp xuống.

Do ma pháp động sụp xuống, kéo theo phản ứng dây chuyền. Cả tòa núi lại ngã về hướng ma pháp động hơn phân nửa.

Trên ngọn núi, trong rừng rậm, vô số sinh mệnh bị giết chết.

Cường giả địa phương cũng từng tới đây tra xét, nhưng cuối cùng cũng không thu hoạch được gì, đành phải cho rằng đây là do thiên tai gây ra.

Chỉ có vài người có suy nghĩ là lại không khỏi hoài nghi. Một ngọn núi đang yên đang lành, cũng không cảm ứng được vô quả đất thay đổi gì, vì sao đột nhiên sụp xuống?

Đối với dân bản xứ mà nói, đây lại là một câu đố mà cả ngàn năm sau vẫn không có lời đáp.

282. Chương 14: Kiêu Ngạo Trở Về

Tiểu Ân cũng không bảo Bạch Toàn Phong ẩn dấu tung tích. Bất kể là hắn, hay là Bạch Toàn Phong, đều muốn phát khí thế của mình ra ngoài, không giữ lại chút nào.

Khi hai vị cường giả dùng cách phi hành tự cao tự đại này, tất cả người và ma thú đều tránh rất xa. Trừ phi là kẻ ngu ngốc, còn thì chẳng ai dại dột mà đi đụng vào đám quái vật này.

Tuy nhiên, khi bọn họ về tới căn cứ mới cũng là lúc bắt đầu theo khuôn phép cũ trở lại.

Bọn họ tuy không kiểm chế hoàn toàn khí thế, nhưng cũng không phải phóng thích quá lộ liễu. Trừ phi là đi gần bên cạnh bọn họ, hoặc là đối diện bọn họ, nếu không sẽ không thể dễ dàng cảm ứng được sự cường đại của bọn họ.

Ngoài ra, Bạch Toàn Phong cũng dấu cái đuôi nổi bật của mình đi, ảo hóa nó thành một vệt màu trắng.

Khi còn cách chỗ ở của mình chừng mười dặm đã thấy Hắc Toàn Phong khổng lồ đen trùi trùi ra đón.

Vừa nhìn thấy Hắc Toàn Phong, trên mặt Thi Thụy Đức lập tức xuất hiện nụ cười nịnh nọt.

Tuy rằng Hắc Toàn Phong chỉ là một thất cấp ma thú, so với Bạch Toàn Phong còn kém khá xa nhưng chỉ bằng kích thước cơ thể nó, khi tấn công người ta sẽ gây ra tổn thương không hề kém hơn Bạch Toàn Phong.

- Hay lắm, người đã đến rồi.

Tiểu Ân cười lớn một tiếng, liền nhảy lên lưng Hắc Toàn Phong.

Gã quái vật khổng lồ lập tức ngẩng đầu uốn ngược, vênh vang đắc ý đến độ nói không nên lời, khoe mắt liếc nhìn Bạch Toàn Phong đầy khinh thường, rất có hình dáng của một kẻ duy ngã độc tôn, trời đất chỉ mình nó làm vua.

Bạch Toàn Phong tự nhiên không có khả năng bực bội với Hắc Toàn Phong. Tuy nhiên, bình thường ra, một khi Tiểu Ân rời khỏi, hắn tuyệt đối không cho phép bất cứ kẻ nào tiếp tục đứng trên lưng hắn, tất nhiên là trừ tiểu hồ ly Juliana. Dưới tác dụng của từ trường thiên hồ, cho dù là Tyrese từ trước đến nay vẫn khinh thường thú nhân cũng có vài phần ưu ái đối với nàng, càng không cần phải nói đến ba ma sủng luôn đi theo Tiểu Ân.

Nhưng tình hình bây giờ khá đặc biệt. Tuy rằng Bạch Toàn Phong không thèm để ý đến Thi Thụy Đức, nhưng đối với Vô Danh nhìn không thấu sâu cạn, dường như chẳng qua chỉ là một người bình thường, nó lại có sự kiêng kỵ khắc sâu vào đáy con tim hắn. Cảm giác này hoàn toàn xuất phát từ sâu trong tâm can của nó. Thân là một cử cấp cường giả, nó cũng năng lực dự đoán một số chuyện, cho nên sau khi suy xét một chút, Bạch Toàn Phong quyết định không cần phải đuổi bọn họ xuống, cứ coi như chủ nhân vẫn đang cười.

Tốc độ của Hắc Toàn Phong tuy rằng thua xa Bạch Toàn Phong, nhưng uy phong của nó trên không trung lại hơn xa Bạch Toàn Phong.

Công Tiểu Ân, nó bay về nhà trong tình trạng cực kì kích động. Khi gần đến ma pháp tháp, nó há to miệng, yết hầu gân lên, nhưng ngay khi nó còn chưa kịp kêu gào gì đó đã bị Tiểu Ân đánh một quyền vào đầu.

Đối với nó là kêu gào, nhưng thực ra đó là tiếng rống gầm đó.

Thứ âm thanh này mà phát ra thì chỉ mong mọi chuyện yên lành, nếu không một chút thôi thì chắc chắn sẽ gây ra phiền toái không cần thiết. Tuy Tiểu Ân không sợ phiền toái, nhưng hắn cũng không thích phiền toái.

Hắc Toàn Phong ủy ủy khuất khuất quay đầu lại, gương cặp mắt ướt đẫm nhìn Tiểu Ân.

Tiểu Ân vỗ trán, trong lòng không ngừng hối hận. Giao Hắc Toàn Phong cho tiểu hồ ly Juliana dạy dỗ tuyệt đối là sai lầm lớn nhất trong cả đời hắn.

- Được rồi, kêu một tiếng đi. Nhỏ nhẹ một chút.

Tiểu Ân bất đắc dĩ nói.

Hắc Toàn Phong lập tức lắc lắc đầu vẫy vẫy đuôi đầy đắc ý, một tiếng tru đỉnh tai nhức óc từ miệng nó phát ra.

Lúc nó tru lên đã cố ý để tiếng tru vang vọng trong không trung. Năng lượng của sóng âm về cơ bản là không đụng tới mặt đất. Tuy nhiên mặc dù là như thế, đám người trên mặt đất cũng xôn xao một hồi. Đặc biệt là các pháp sư cấp học đồ đến đây tiến hành thí luyện, tu vi không đủ, cả một đám bưng kín lỗ tai, hoảng sợ nhìn đám mây đen trên đỉnh đầu.

Mấy ngày nay Hắc Toàn Phong thường bay lượn vòng quanh không trung. Gần như tất cả mọi người biết, đây là ma sủng của Tiểu Ân các hạ, hơn nữa còn là một con á long cấp bảy.

Nếu đã mang danh là có quan hệ họ hàng với rồng, vậy ma thú cấp bậc này đã tương đương với ma đạo sĩ cùng cấp.

Cho nên, sau khi nó tru lên một tiếng kinh thiên, cảm giác đầu tiên trong lòng những người này chính là hâm mộ và kính nể. Ma sủng cấp bậc ma đạo sĩ đương nhiên là đặc quyền mà hầu hết người bình thường chỉ dám mơ mà chẳng bao giờ thành sự thật.

Sau khi vài vị ma đạo sĩ trong ma pháp tháp nghe được tiếng tru này, tuy rằng phần lớn chau mày nhăn mặt, nhưng lại không ai muốn ra mặt can thiệp. Cho dù là Godwin vẫn luôn chú ý với Tiểu Ân, lúc này cũng đành ngậm bồ hòn làm ngọt, không dám có nửa câu oán hận.

Còn vài cường giả cấp bậc cửu tinh thì vẻ mặt bình tĩnh, ra vẻ mắt đui tai điếc, hoàn toàn không biết tới tiếng tru vang vọng như đổ vào tai này.

Định lực như thế, thật không hổ là cường giả cấp bậc cửu tinh.

Sau khi Hắc Toàn Phong tru lên một tiếng, không thấy ai ra mặt cản trở, chỉ thấy đám người Juliana và Kim lũ lượt kéo tới.

Tiểu Ân chân đạp Hắc Toàn Phong, nhìn ánh mắt nửa mừng nửa lo của Juliana, đột nhiên vươn tay phải, dơ một ngón cái lên, cùng với vẻ mặt vênh vảo, khiến cho mọi người vừa thấy đã biết rõ ràng kết quả mọi việc như thế nào.

Lập tức, một tràng những tiếng hoan hô từ miệng đám người Kim vang lên.

Có thể dùng sức bản thân, xâm nhập sâu vào trong lục địa hắc ám, đuổi giết một vị cửu tinh ma đạo sĩ và một vị bát tinh ma đạo sĩ, e là cũng chỉ có Tiểu Ân mới có thực lực và dũng khí như vậy.

Liệt Duy đến cuối cùng, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm Bạch Toàn Phong và Thi Thụy Đức trên người hắn, trong mắt hắn sâu sự đổ kỵ. Trong lòng hắn nảy ra một ý nghĩ ác độc, tiểu tử này vận khí thật tốt, không ngờ có thể một mình cưỡi cửu cấp ma thú. Sau này về nhà phải giáo huấn hắn cho tốt một chút.

Sau đó, hắn không khỏi có chút mơ mộng, không biết ngày sau mình có cơ hội như thế hay không.

Còn về phần Vô Danh vẫn bình tĩnh ngồi bên cạnh Thi Thụy Đức thì bị hắn theo thói quen xem nhẹ. Bởi vì ma pháp sư cũng sẽ không lãng phí sức lực để mà chú ý đến một người bình thường.

Chuyện Tiểu Ân trở về gần như không cần tuyên dương công bố gì thì mọi người cũng đã biết cả.

Cũng không phải bởi vì hầu hết các ma pháp sư ở đây đều là một đám nhiều chuyện mà là bởi vì Tiểu Ân làm những chuyện như vậy, thật sự là quá khoa trương, quá rung động lòng người. Tất cả các ma pháp sư thuộc các tầng lớp khác nhau đang ngày ngày nỗ lực vươn lên đều không khỏi tôn kính và coi trọng hắn từ tận đáy lòng.

Bất kể là chiến tích lấy một địch mười cuối cùng giết tám đuổi chạy hai hay là chuyện sau đó hắn truy sát đối phương cả ngàn dặm, thì trong lòng người thường đó đều là những hành động vĩ đại, không thể hoàn thành.

Chỉ trong khoảng thời gian ngắn ngủi, ở hai căn cứ mới Tiểu Ân đã lập tức trở thành trung tâm chú ý của mọi người. Thậm chí trong truyền thuyết ngàn năm sau, khi hắn đã chính thức trở thành một truyền kỳ, hắn được rất nhiều người tôn sùng là đệ nhất cao thủ của đại lục Hoàng Kim.

Trong ma pháp tháp, đám người Scar sau khi nghe được tin lập tức vội vàng chạy tới chỗ ở tạm thời của Tiểu Ân.

Mục đích bọn họ đến tự nhiên là để hỏi kết quả cuộc đuổi giết. Sau khi bọn họ nhận được câu trả lời chắc chắn và đầy thuyết phục, ánh mắt họ nhìn về phía Tiểu Ân có thêm vài phần tôn kính.

Không lâu sau, ngay cả đám người Sloppy Burger đang trấn thủ căn cứ mới cũng bị kích động chạy lại đây.

Về hưng phấn trên mặt lão có thể thấy rất rõ. Lão đã biết thông tin chính xác từ trước nên mặt mày rất hồng hào.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, trong lòng hắn đột nhiên nghĩ đến một chuyện. Nếu lần này đuổi giết không thành công, vậy bọn họ chỉ sợ sẽ không nhiệt tình đến mức muốn bốc lửa như vậy.

Sau khi trở về, việc đầu tiên Tiểu Ân làm chính là an bày cho Vô Danh một căn phòng trống. Hơn nữa còn sắp xếp cho Bạch Toàn Phong, kẻ duy nhất biết chút ít lai lịch của hắn, ở cùng, lại thận trọng căn dặn Bạch Toàn Phong không được đem chuyện của Vô Danh nói ra ngoài, đồng thời cũng cẩn thận dặn dò đám người Kim không có việc gì không cần trêu chọc Vô Danh.

Đối với tất cả những sắp xếp này, Vô Danh vẫn giữ một thái độ không quan tâm. Bất kể là nơi này, hay là sơn động mà hắn đã ở không biết bao nhiêu nhiều năm tháng, ở trong lòng hắn, cũng chẳng có gì khác biệt.

Tuy rằng rất nhiều người, kể cả Kim, đều vô cùng nghi hoặc với việc vì sao Tiểu Ân mang một người bình thường trở về, rồi lại đối đãi rất cẩn thận với người như vậy nhưng cũng không ai hỏi qua nửa câu.

Bởi vì ở trong lòng bọn họ, Tiểu Ân làm như vậy khẳng định là có lí do của hắn, bọn họ chỉ cần chấp hành là được rồi.

Sau đó, theo lời mời của Scar, Tiểu Ân và Tyrese lại một lần nữa đi tới đại sảnh xa hoa tráng lệ ở giữa ma pháp tháp.

Lúc này, trong tòa đại sảnh trừ mấy vị cựu tinh cường giả lần trước và Sara ra, ngay cả Godwin cũng đã tránh mặt đi đâu mà không thấy.

Cũng không phải hắn không dám gặp mặt Tiểu Ân, mà là Paxton đột nhiên hạ nghiêm lệnh, không cho phép hắn gặp mặt Tiểu Ân. Đối với vị trưởng bối này của gia tộc, Godwin không dám có nửa điểm làm trái.

Sau khi mọi người lần lượt ngồi xuống, Tiểu Ân đem ma pháp bào và cái kẹp tóc thần kỳ vừa mới đoạt được ra.

Khi Scar và Arnezeder thấy ma pháp bào đều kinh hãi, cặp mắt mơ hồ tỏa ánh sáng.

Bọn họ đã chính mắt thấy qua uy lực của ma pháp bào này, món đồ có năng lực phòng ngự cường đại này đủ để làm cho ma pháp sư của bất kỳ cấp nào đều thêm nhỏ dãi.

Scar thở dài một tiếng, nói:

- Tiểu Ân các hạ, hai người kia mặc dù chạy thoát được một lần nhưng cuối cùng cũng không may mắn tránh khỏi số kiếp. Có thể trừ đi họa lớn này, thật sự là làm người ta vui mừng.

Lần giáp mặt đầu tiên, khi lão ma pháp sư hắc ám quyết tâm bỏ chạy, tác phong tàn nhẫn như thế khiến hai người bọn họ phát lạnh.

Vốn đã nghĩ đến chuyện này sẽ để lại một mầm họa khổng lồ về sau, lại không ngờ rằng hai người này đều bỏ mình trong tay Tiểu Ân, quả thật làm cho bọn họ như bỏ được cục đá nặng trĩu trong lòng.

Sau khi nghe Scar kể lại, mọi người mới hiểu được công dụng của ma pháp bào này, ánh mắt nhìn về phía thứ này không khỏi có thêm vài phần nóng bỏng.

Dù sao, thứ mà có thể ngăn cản vạn niên quang nguyên trên thế giới này cũng không có nhiều.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, hắn chỉ chỉ chiếc kẹp tóc trên mặt bàn, nói:

- Xin hỏi các vị, có từng nhìn thấy vật phẩm trang sức không gian giống như thứ này chưa?

Chiếc kẹp tóc này tuy bị Tiểu Ân ném lên trên bàn, nhưng những người này tự giữ thân phận, không chủ động hỏi. Lúc này đương nhiên không chút khách khí sử dụng lực lượng tinh thần phân tích qua một chút.

Sau một lát, trên mặt bọn họ đều xuất hiện vẻ kinh nghi.

- Đây là...

Scar do dự một chút, nói:

- Đây là vật phẩm trang sức không gian từ thời viễn cổ. Tiểu Ân các hạ, ngài tìm được nó ở nơi nào?

Vài lão già đều trầm mặc không lên tiếng, chỉ khẽ gật đầu, ánh mắt bọn họ nhìn về phía Tiểu Ân mang theo một chút kinh ngạc.

- Đây là chiến lợi phẩm.

Tiểu Ân cũng không giấu diếm, nói:

- Ta tìm được trên người một cửu tinh ma đạo sĩ của đối phương. Chỉ có điều không cách nào nhìn thấu bên trong đến tột cùng là có cái gì...

Về mặt Scar đầy hâm mộ nói:

- Tiểu Ân các hạ. Căn cứ sách cổ ghi lại, vật phẩm trang sức không gian chế tạo từ thời viễn cổ đều là một loại đạo cụ không gian có chứa ấn ký (dấu ấn) cường đại của chủ nhân nó. Có một bộ phận chuyên để ghi lại ấn ký tinh thần của chủ nhân vật phẩm, trừ phi có tinh thần dao động tương tự như ấn ký trên vật phẩm, còn thì những người khác muốn hủy diệt vật phẩm trang sức không gian rất dễ dàng, nhưng muốn mở ra là chuyện vô cùng khó khăn.

Hai hàng lông mày Tiểu Ân hơi hơi chau lại. Hắn lập tức hiểu được, mình lấy được, kỳ thật chính là cái kết sắt có khóa mã số.

Suy xét một lát, Tiểu Ân hỏi:

- Chẳng lẽ thực sự không có cách nào tiêu diệt ấn ký trên vật phẩm sao?

Scar xấu hổ cười, nói:

- Vật phẩm trang sức không gian viễn cổ đã biến mất trên đại lục không biết bao nhiêu năm tháng. Đây cũng là lần đầu tiên chúng ta thấy đồ thật, căn bản là chưa từng nghiên cứu qua, quả thật là bất lực.

Không chỉ có Scar, tất cả mọi người kể cả Arnezeder đều ra vẻ đồng tình.

Tiểu Ân có chút tiếc nuối cất thứ này đi. Tuy nhiên trong lòng hắn đã có chủ ý, đem thứ này giao cho Nhất Hào để hắn nghiên cứu một chút.

Scar thấy Tiểu Ân làm thế, muốn nói gì đó rồi lại thôi. Kỳ thật trong lòng hắn rất muốn nói với Tiểu Ân rằng đem thứ này giao cho ma pháp công hội nhân tài đông đúc, có lẽ có thể có người sau khi nghiên cứu sẽ phá bỏ bí mật trong đó. Tuy nhiên lại nghĩ đến chuyện nếu việc này thành công đem đến cho Tiểu Ân thứ hắn muốn thì còn tốt, nếu chẳng may thất bại, không tránh khỏi bị hắn oán hận. Cho nên cuối cùng, lão đành dẹp suy nghĩ này qua một bên.

Greg đột nhiên xoay người, hỏi:

- Scar các hạ, vì sao vật phẩm trang sức không gian thời viễn cổ có tác dụng như vậy, mà vật phẩm trang sức không gian hiện tại không có?

Scar cười khỏ một tiếng nói:

- Bởi vì trước kia trên đại lục còn tồn tại một loại khoáng thạch đặc thù. Tinh luyện loại khoáng thạch này có thể tạo ra vật phẩm trang sức không gian có khả năng lưu lại tinh thần ẩn ký. Tuy nhiên hiện tại loại khoáng thạch này sớm đã tuyệt tích, cho nên bất kể công nghệ chế tạo vật phẩm trang sức không gian không ngừng đề cao như thế nào cũng đừng mơ tưởng có được năng lực đặc thù này như trước kia.

Greg à lên một tiếng, nhưng đại đa số mọi người đều trầm kêu đáng tiếc.

Vật phẩm trang sức không gian chỉ có một người có thể mở ra và vật phẩm trang sức không gian ai cũng mở được, cái nào tốt hơn cái nào, ngay cả người ngu ngốc cũng biết.

Sở dĩ West ở thời khắc cuối cùng trước khi liều mạng đã lấy chiếc kẹp tóc này ra, điều đó đủ để chứng minh hết thảy.

Mọi người lại hàn huyên với nhau nửa ngày, đặc biệt chú trọng thảo luận về hành động của hắc ám pháp sư và các tin tức mà những thám tử do bọn họ phải đi thu thập được.

Đối với việc này, Tiểu Ân căn bản là không quyền lên tiếng. Thân là một gã ma đạo sĩ tuổi trẻ, chẳng những có năng lực cường đại, còn tinh thông ma pháp trận đồ, chừng đó nghe đã đủ rợn cả người. Nếu ở phương diện chỉ huy phối hợp, điều động quân sự cũng có biểu hiện kinh người, như vậy chỉ sợ thật sự sẽ bị người ta xem như quái vật.

Sau một giờ, các ý kiến trong đại sảnh dần dần hội tụ lại, cuối cùng xuất hiện hai luồng ý kiến lớn nhất trái ngược nhau.

Do Orwell cầm đầu, Benoit và Greg đều ủng hộ mạnh mẽ khuếch trương, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất mở rộng phạm vi chiếm đóng, tạo bước đệm thật tốt trước khi cùng quân đội các quốc gia khác tạo thành liên quân. Đặc biệt hiện tại, các hắc ám ma đạo sĩ chung quanh đã bị Tiểu Ân một người giết sạch, là cơ hội không thể tốt hơn để triển khai tiến công trên quy mô lớn.

Các nước chư hầu vùng duyên hải, kể cả các nước thú nhân vùng duyên hải cũng có mối hận thấu xương với đám pháp sư hắc ám, tự nhiên đồng ý với ý kiến này.

Còn Scar và Arnezeder biết rõ sự lợi của các ma pháp sư hắc ám, lại chủ trương đánh chắc thắng chắc, không cần thừa cơ trục lợi. Cho dù là các khu vực chung quanh đã không còn hắc ám ma đạo sĩ, nhưng cũng không thể sơ suất. Nếu không vạn nhất người ta quay lại phản kích, đến khi đó sẽ trở tay không kịp.

Hai ý kiến này có ưu có khuyết, ai cũng không thể thuyết phục đối phương.

Cuối cùng, Scar thở dài một tiếng, nói:

- Tiểu Ân các hạ, người cũng nói một hai câu đi. Nếu ngay cả người cũng đồng ý liều mạng khuếch trương, ta đây cái gì cũng không cần phải nói nữa.

Ánh mắt mọi người đều chăm chú nhìn về phía Tiểu Ân. Ngay cả Sara và Sloppy Burger cũng không ngoại lệ.

Tiểu Ân ngơ ngác nhìn lại mọi người, chỉ thấy trong ánh mắt cả đám người dường như có một chút chờ mong, trong lòng không khỏi lấy làm kỳ lạ, mình từ khi nào trở nên nổi tiếng như vậy?

Kỳ thật hắn không biết rằng, trên thế giới này, tất cả đều là lấy sức mạnh làm chủ. Sau khi hắn thể hiện sức mạnh của mình khủng khiếp như vậy, địa vị của hắn vô tình đã có biến hóa rất lớn.

Hơi trầm ngâm một chút, Tiểu Ân nói:

- Kỳ thật hai vị nói đều có đạo lý.

Mọi người đầu tiên là ngẩn ra, sau đó không hẹn mà cùng mắng thầm trong lòng một câu tiểu tử giảo hoạt.

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

- Chẳng qua ta nghĩ rằng hiện tại các ngươi thảo luận chuyện này có vẻ còn quá sớm đó.

Mọi người nhìn hắn rất tức cười. Scar nghi hoặc nói:

- Tiểu Ân các hạ, bước tiếp theo phải làm như thế nào đã là chuyện cấp bách như lửa cháy ngang lòng mày, tại sao lại nói bây giờ bàn bạc là quá sớm?

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Ngài hiểu lầm rồi. Ý của ta là, các vị trong thời gian ngắn có thể điều động bao nhiêu người từ đại lục tới đây? Nếu là người đông, thực lực cũng đủ, vậy tự nhiên là phải khuếch trương tiến công. Nhưng nếu là nhân lực không đủ, vậy cần cẩn thận một chút.

Nói xong, ánh mắt hắn thoáng nhìn về phía đám người Orwell, nói:

- Mấy ngày nay theo ma pháp trận tới đây, về cơ bản đều là ma pháp sư của ma pháp công hội. Không biết ma pháp sư của liên quân các quốc gia khi nào có thể đến đây với số lượng lớn đây?

Orwell sắc mặt hơi hơi đỏ lên, nói:

- Chúng ta đã tập kết người từ khắp nơi, thông qua ma pháp truyền tống trận của công hội tề tụ tất cả về nơi này.

- Chính thế.

Hai tay Tiểu Ân xòe ra, nói:

- Nếu là thực lực thực sự đã đủ rồi, Scar các hạ, chúng ta tự nhiên cũng không thể bỏ qua cơ hội hiếm có này được.

Đám người Scar nhìn nhau gật đầu. Giữa song phương rất cục đạt thành một hiệp nghị tạm thời vừa lòng hai bên.

Tuy nhiên Tiểu Ân biết rất rõ, đây chẳng qua chỉ là một màn mở đầu mà thôi. Ở đâu có con người ở đó có tranh đấu. Ma pháp công hội mặc dù đã liên minh với các quốc gia để hướng về mục tiêu tối thượng là đại lục hắc nhân, nhưng những chuyện cãi cọ sau đó chắc chắn sẽ kéo dài hàng mấy cây số. Hắn không muốn bị kẹt giữa dòng nước xoáy này.

Ung dung đứng dậy, Tiểu Ân hướng về bọn họ khẽ mỉm cười, nói:

- Các vị, vốn tại hạ định đi tới đại lục tiến hành tra xét, tuy nhiên lần này giao chiến với mấy hắc ám ma đạo sĩ thật sự có chút cảm ngộ, cho nên muốn bế quan một đoạn thời gian, xin lỗi mọi người.

- Người phải bế quan?

Sloppy Burger kinh ngạc hỏi.

- Phải!!!

Tiểu Ân nói như đinh đóng cột, không hề có ý muốn thương lượng.

Sloppy Burger mở to mắt, hai mắt như tỏa ra hào quang lấp lánh.

- Hay lắm. Người đi bế quan đi, bất kể người tính bế quan bao nhiêu thời gian, đều không thành vấn đề.

Sloppy Burger hưng phấn bưng bưng nói:

- Người tính ở đây bế quan hay là trở về bế quan? Ta thấy ở đây huyền não ồn ào, rất khó tĩnh tâm, không bằng trở về công quốc Louis bế quan đi.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn vị lão ma pháp sư này, không hiểu vì sao mình bế quan mà biểu hiện của lão dường như còn lo lắng hơn so với chính lão bế quan.

Không chỉ có Sloppy Burger, ánh mắt tất cả mọi người ở trong này nhìn hẳn đều không giống bình thường.

Trong đó có khâm phục, rung động, đổ kỵ, còn có sự hâm mộ không thể che dấu cùng sự sợ hãi từ sâu thẳm tâm hồn. Tóm lại, tất cả cảm xúc như thứ lẫu thập cẩm làm người ta cảm thấy vô cùng ngạc nhiên.

Sara coi như là người có biểu hiện bình tĩnh nhất trong cả đám người ở đây, nàng nhẹ giọng hỏi:

- Tiểu Ân, người muốn bế quan tấn công cảnh giới cao hơn nữa sao?

Tiểu Ân ngẩn ra, sau đó lộ ra vẻ dở khóc dở cười.

Hắn rốt cục hiểu được, vì sao những người này lại có phản ứng và biểu tình kỳ quái như vậy.

Trên cửu tinh, là cảnh giới ngàn năm truyền kỳ. Hắn tuy rằng có chút tự phụ, nhưng cũng biết mình bất kể như thế nào đều không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy mà đã đạt tới trình độ đó.

Mỗi người ở đây, có ai không phải là kẻ tài năng xuất chúng. Nhưng cả đám người bọn họ đều đang dừng lại ở một bước cuối cùng. Trước mặt là cảnh giới ngàn năm truyền kỳ, làm sao có thể dễ dàng đạt đến như vậy.

- Các vị các hạ...

Tiểu Ân không biết nên khóc hay nên cười nói:

- Lần này tại hạ bế quan, chẳng qua là ngẫu nhiên có cảm ngộ, muốn tổng kết lại những kinh nghiệm chiến đấu trong thời gian qua. Còn chuyện tấn công cảnh giới ngàn năm truyền kỳ, ta cũng không có hy vọng xa xôi.

Dừng một chút, Tiểu Ân chần chờ một lát, nói:

- Trong vòng trăm năm, phỏng chừng ta cũng không có ý tưởng này.

Ánh mắt tất cả mọi người nhìn Tiểu Ân đều rất phức tạp, ngay cả Tyrese cũng không ngoại lệ.

Sau khi Tiểu Ân nói ra những lời này, không hiểu sao, rất nhiều người âm thầm thở phào một hơi nhẹ nhõm, tuy nhiên áp lực Tiểu Ân mang đến cho bọn hắn cũng không yếu bớt.

Sau trăm tuổi, tấn công ngàn năm truyền kỳ. Những lời này lọt vào tai mọi người, đơn giản là một câu nói đầy khí phách.

Trên thế giới này, e là cũng chỉ có mình Tiểu Ân mới có thể nói hùng hồn như thế.

Trước Tiểu Ân, có ai dám nói, có thể sau trăm năm thời gian tu luyện, đã dám tấn công vào cảnh giới trong truyền thuyết ngàn năm kia.

Nhìn khuôn mặt Tiểu Ân bình tĩnh nhưng dường như mang theo một loại cao ngạo không nói nên lời, áp lực trong lòng mọi người vừa nhẹ đi mấy phần, chợt nặng thêm vài phần.

Bọn họ đau đớn phát hiện ra rằng, trước mặt Tiểu Ân, đám người mình quả thật là trong lúc vô tình đã bị rơi vào thế hạ phong.

Đây là một sự thay đổi không thể nhận thức được, nhưng lại tồn tại vô cùng chân thật.

Phản ứng của Sloppy Burger khác hẳn hầu hết những người khác.

Đầu tiên lão thất vọng, sau đó là quá đổi vui mừng.

Tuy rằng lão biết, đời này chỉ sợ là không thể tấn công vào cảnh giới ngàn năm truyền kỳ, nhưng nếu trong đám môn hạ kế thừa y bát có một người có thể đạt tới cảnh giới này, như vậy lão cũng cảm thấy mãn nguyện rồi.

- Tốt.

Sloppy Burger trình trọng hỏi:

- Lần bế quan này, đại khái cần bao nhiêu thời gian?

- Chừng nửa năm đến một năm.

Tiểu Ân suy nghĩ một chút, để lại một chút thời gian rảnh rỗi cho mình.

Sloppy Burger đứng lên, nói:

- Nếu cần thời gian dài như thế, vậy ta hy vọng người có thể trở lại công quốc Louis.

Hắn nghiêm túc nói:

- Nửa năm sau, chúng ta chắc là cũng có đủ thời gian để tiêu diệt mấy con mắt ma pháp trong biển kia. Nếu người xuất quan kịp, có thể gia nhập nhóm liên quân ba đại lực đầu tiên của chúng ta cùng nhau tiến vào đại lục hắc nhân.

Tiểu Ân do dự một chút, rốt cục cười sang sảng, nói:

- Như ngài mong muốn.

Sau đó mọi người trong đại sảnh đều có biểu tình khác nhau, không biết có tâm tư gì.

Ma pháp trận lóe lên ánh sáng trắng, mọi người lại một lần nữa quay trở về công quốc Louis.

Tuy nhiên lúc này sau khi trở về, bọn họ lại phát hiện, khu rừng ma pháp đã thay đổi hoàn toàn so với trước kia. Trong đó thay đổi lớn nhất đương nhiên chính là ma pháp tháp của Tiểu Ân trước kia chưa kịp xây xong.

Trước khi rời đi, nơi này chỉ là một vùng đất trống, thậm chí ngay cả nền cũng chưa xây dựng. Nhưng bây giờ trở về, cả tòa tháp ma pháp tháp hoàn chỉnh đã sừng sững hiện lên trước mặt hắn.

Trong khu rừng ma pháp, chỉ dùng hơn nửa năm thời gian đã dựng nên một tòa ma pháp tháp cao cấp xa hoa lộng lẫy, vĩ đại đồ sộ. Tốc độ như vậy, bất kể ở địa phương nào đều có thể nói là một kỳ tích vĩ đại.

Tuy nhiên sáng tạo nên kỳ tích này không phải là mấy tên ma pháp sư trong khu rừng.

Kỳ thật chuyện này cũng đã khiến mấy vị ma pháp sư trong khu rừng xấu hổ mãi không thôi. Chuyện này bọn họ cũng không giúp đỡ gì được nhiều.

Hơn trăm vị đại ma pháp sư và ma pháp sư chính thức đến từ ma pháp công hội và bộ lạc Nguyệt tinh linh, sau khi trải qua hơn nửa năm cố hết sức lực vất vả cần cù lao động, mới xây dựng thành công cho Tiểu Ân tòa ma pháp tháp cấp bậc cao nhất này.

Tất cả vật tư cần thiết đều do ma pháp công hội cung cấp.

Tuy rằng kho tàng của bộ lạc Nguyệt tinh linh cũng có thể coi như là phong phú, nhưng nếu so sánh với ma pháp công hội rõ ràng không cùng một đẳng cấp.

Không biết có phải bởi Sloppy Burger tác động và hô hào hay không mà một lượng lớn tài liệu ma pháp đều không cần tiền mà cứ thế từ ma pháp công hội chở đến. Thậm chí một số vật tư quý hiếm nhất, công hội cũng không hề gây khó dễ chút nào. Quả thực giống như mở cửa thương khố, rồi bảo người ta cứ tùy tiện muốn lấy gì thì lấy.

283. Chương 15: Ma Pháp Tháp Lộng Lẫy

Bất quá ngược lại, khi các ma pháp sư của ma pháp công hội lấy bản vẽ thiết kế ra lại bị mấy vị nghệ thuật đại sư trong đám Nguyệt tinh linh chỉ trích mãi không thôi.

Trên phương diện này, các tinh linh hoàn toàn lấy lại thể diện vừa bị mất.

Bản vẽ thiết kế do hai nhà thiết kế ma pháp tháp nổi tiếng nhất trong nhân loại của ma pháp công hội dốc hết tâm huyết vẽ nên lại bị các tinh linh phê phán tơi bời.

Đặc biệt đối với một vài chi tiết trên bản vẽ thiết kế bị các tinh linh bới lông tìm vết, chỉ trích tơi bời hoa lá.

Sự kết tinh của nghệ thuật sau vạn năm thời gian lắng đọng quả thật làm cho mấy nhà thiết kế nhân loại chỉ còn biết ghen hờn nhìn trân trối.

Cuối cùng, đồng bản vẽ thiết kế dày bằng nửa cái bàn của các nhà thiết kế ma pháp tháp của ma pháp công hội dưới sự “góp ý thẳng thắn” của đám tinh linh hoàn toàn sụp đổ. Họ nhanh chóng giao toàn quyền thiết kế và xây dựng cho đối phương. Còn bọn họ thì đi theo làm tùy tùng trợ giúp mọi chuyện, không ngừng liên tục cung cấp miễn phí sức lao động và tài liệu ma pháp.

Sau khi Tiểu Ân trở về, biết được những gì đã xảy ra, cũng buồn cười mãi không thôi.

Lúc đầu hắn còn tưởng rằng ma pháp công hội sẽ dĩ hành động như vậy hắn là do Sloppy Burger đứng đằng sau âm thầm giúp đỡ. Đối với tâm ý này của lão, Tiểu Ân vô cùng cảm kích.

Nhưng sau đó không lâu theo lời Maren sư phụ, Tiểu Ân biết được rằng người vận chuyển tài liệu ma pháp tới cùng với người cung cấp ma lực hỗ trợ việc xây dựng ma pháp tháp không ngờ đều là mấy vị hồng bào ma pháp sư. Dựa vào điều đó, hắn biết người âm thầm giúp đỡ tuyệt đối không phải là Sloppy Burger.

Tuy nhiên, nhìn tòa ma pháp tháp cấp cao nhất đã không biết tiêu phí bao nhiêu tài liệu ma pháp quý hiếm cùng một lượng ma lực khổng lồ để dựng nên, Tiểu Ân cũng chỉ có thể thầm thở dài một tiếng.

Ân tình này không nhận cũng không được. Nói gì đi nữa cũng không thể đập đổ ma pháp tháp này.

Cho dù là Tiểu Ân có mong muốn như thế. Nhưng sau khi thấy ánh mắt lấp lánh như tóe hào quang của đám người tiểu hồ ly, Hắc Toàn Phong và Kim, hắn biết, sự tồn tại của tòa ma pháp này đã hoàn toàn chinh phục mọi người bên cạnh hắn.

Vì bọn họ, Tiểu Ân cũng chỉ đành mắt nhắm mắt mở, che mờ lương tâm mà vui lòng nhận lấy tòa ma pháp tháp này.

Cả tòa ma pháp tháp có ba mươi sáu tầng. Cho dù là trong ma pháp công hội cũng có thể coi như là một kiến trúc đồ sộ đứng hàng thứ nhất thứ nhì.

Trong ma pháp tháp chẳng những được Tiffany đại ma pháp sư tự mình thiết kế hệ thống ánh sáng, còn có hàng hà sa số các kỹ xảo đặc thù của riêng tinh linh tộc.

Bởi vì nể mặt hai người Ánh Trăng chi nữ Sara và Arnezeder, mấy nghệ thuật gia của bộ tộc Nguyệt tinh linh không hề giấu diếm chút tài năng nào. Lại thêm tài liệu ma pháp sung túc đã tạo điều kiện cho bọn họ phát huy một cách vô cùng nhuần nhuyễn những thành tựu cao nhất trong lĩnh vực nghệ thuật.

Ba mươi sáu tầng của ma pháp tháp, mỗi một tầng đều tỉ mỉ chế tác, mỗi một tầng đều có một màu sắc chủ đạo. Trắng bạc, xanh lá cây nhạt, xanh da trời bàng bạc, nâu nhè nhẹ... từng màu riêng biệt phối hợp thành một tòa ma pháp tháp lộng lẫy.

Gần như ở mỗi một vách tường đều có những hình khắc lộng lẫy được chạm trổ công phu. Hình cầu, hình trụ, hình lập phương, thậm chí còn một vật thể có hình dạng không thể nói chuẩn xác là hình gì. Có cột buồm san sát, như đội thuyền buồm chuẩn bị ra khơi; có cánh ưng bằng phẳng rộng lớn trải dài, như vị bá chủ của bầu trời đang gầm thét giữa không trung.

Cũng có rất nhiều mãnh thú toàn thân đen bóng đầy sức mạnh, những đường cong thô ráp mạnh mẽ bộc lộ không một chút dấu giếm sự hung tàn của đám mãnh thú.

Khi nhìn thấy những hình điêu khắc này, Tiểu Ân như thế nào cũng không nghĩ ra, vì sao tinh linh thích hòa bình không ngờ có thể tạc nên những hình ảnh của mãnh thú trông rất sống động, ngay cả cái vẻ hung ác như muốn ăn tươi nuốt sống người ta của chúng nó cũng được khắc họa kỹ càng như thế.

Đương nhiên, trong số những bức phù điêu trong ma pháp tháp, đa phần vẫn là những bức phù điêu mô tả những cồn cát xanh biếc. Nét khắc nhẹ nhàng êm ái, cổ kính mà trang nhã, đầy vẻ u hoài và thanh thoát vốn là đặc trưng của tinh linh bộ tộc.

Ngoại trừ những thành tựu độc đáo về phương diện nghệ thuật, toàn bộ ma pháp tháp cũng rất chú trọng đến khả năng phòng ngự và công kích.

Cả tòa tháp ma pháp tổng cộng được khảm gần mười vạn viên năng lượng tinh thạch và ma hạch các cấp bất đồng thuộc tính. Khi tất cả những thứ này phát huy toàn bộ uy lực của chúng thì cho dù là cửu tinh ma đạo sĩ cũng đừng mơ tưởng trong thời gian ngắn có thể đánh vỡ phòng ngự của ma pháp tháp. Đồng dạng, những ma hạch và tinh thạch này dựa vào số lượng khổng lồ hoàn toàn có thể liên hợp lại tạo ra sự khác biệt hoàn toàn về sức mạnh công kích. Làm cho khi ma pháp tháp công kích, cho dù là cửu tinh ma đạo sĩ cũng phải nhượng bộ tránh lui.

Có thể nói, ma pháp tháp này vừa là một công trình nghệ thuật của tinh linh đồng thời cũng là một siêu cấp đạo cụ ma pháp được vũ trang tới tận răng. Trừ chuyện không thể di động ra, còn thì nó tuyệt đối có thể so sánh với một vị ma đạo sĩ cấp bậc cửu tinh lực lượng cường đại.

Sau khi Tiểu Ân hoàn toàn hiểu hết giá trị của tòa ma pháp tháp này, bất kể là hắc, hay là đám người Kim, thậm chí kể cả Juliana và á long Tyrese đều cảm thấy không thể tin nổi.

Cho dù là người đàn độn cũng mơ hồ phát giác trong đó có gì đấy không ổn.

Một ma đạo sĩ, cho dù là cấp bậc cửu tinh, dường như cũng không có khả năng được một ma pháp quý báu không gì sánh bằng như vậy.

Tuy nhiên, trong đám người Tiểu Ân, chỉ có một người duy nhất khinh thường ma pháp tháp này.

Người này chính là Vô Danh. Ánh mắt của hắn khi nhìn thấy tòa ma pháp tháp này và khi nhìn chỗ ở tạm thời tại hắc ám đại lục là hoàn toàn giống nhau. Có lẽ trong mắt hắn, ma pháp tháp này và cái hang động hắn từng ở kia cũng không có gì khác biệt cả.

Nếu Tiểu Ân đã về tới công quốc Louis, ma pháp tháp này tự nhiên là phải giao cho hắn sử dụng.

Nhưng mà, điều đầu tiên Tiểu Ân làm sau khi trở về tới thành Louis cũng không phải là đi thăm ma pháp tháp, mà là đứng ở trước ma pháp tháp Linnuo đại sư đang bế quan lưỡng đại một giờ.

Sau đó, hắn mới mang về mặt thoải mái tiến vào ma pháp tháp lộng lẫy của mình.

Tuy rằng hắn không nói gì thêm, nhưng đối với mọi người lúc này, ai cũng tràn trề niềm tin với việc Linnuo có thể trở thành ma đạo sĩ.

Ma pháp tháp tầng thấp nhất có diện tích hơn hai nghìn thước vuông. Mỗi tầng đều có rất nhiều phòng, cho dù là tất cả mọi người trong khu rừng ma pháp kéo vào ở cũng dư dả.

Chỉ có điều, người đủ tư cách vào đây ở lại không nhiều. Mà hạng người như Tiffany và Maren thì lại thà rằng ở trong ma pháp tháp của mình chứ không muốn đi ở ké ai cả.

Cho nên toàn bộ ma pháp tháp có vẻ lạnh lẽo đìu hiu, thậm chí còn khiến Tiểu Ân có suy nghĩ tìm vài người hầu học đồ.

Tuy nhiên, cuối cùng hắn cũng quyết định bỏ qua suy nghĩ. Có lẽ đợi sau khi hắn hoàn toàn xác định tương lai của mình mới thanh thần cõi lòng mà đi chọn lựa vài người hầu học đồ để bồi dưỡng.

Trong số mọi người theo Tiểu Ân trở về thành Louis, Vô Danh chắc chắn là người đặc biệt nhất.

Không biết vì sao, mặc dù trên người hắn không có nửa điểm năng lượng dao động, nhưng cho dù là á long Tyrese ở trước mặt hắn cũng rất quy quy củ củ, dường như là rất kiêng kỵ. Còn về phần vì sao như thế, ngay cả bản thân á long cũng cảm thấy vô cùng mơ hồ.

Tiểu Ân mở tất cả phòng trong ma pháp tháp để cho Vô Danh là người đầu tiên chọn phòng cho mình.

Đãi ngộ này chứng tỏ cho mọi người biết một điều, Vô Danh cũng không phải đơn giản chỉ là một người bình thường.

Chỉ có điều, lựa chọn cuối cùng của Vô Danh lại làm cho người ta mở rộng tầm mắt, bởi vì hắn không ngờ chọn lựa một căn phòng ở lầu một.

Theo thông lệ, căn phòng này là nơi cư trú của người hầu hầu đồ chuyên giữ cửa. Vị khách mà Tiểu Ân coi là tôn quý nhất không ngờ chọn lựa một căn phòng như vậy, quả thật là chuyện đủ để cho hầu hết mọi người ngạc nhiên đến rớt con mắt.

Tiểu Ân cẩn thận hỏi hắn vì sao chọn phòng này, kết quả câu trả lời của hắn khiến rất nhiều người đều sinh ra cảm giác bất đắc dĩ sâu sắc.

Bởi vì hắn trả lời chính là một chữ:

- Gần.

Khi hắn nói ra chữ này, mọi người mới phát hiện căn phòng này gần chỗ hắn đang đứng nhất.

Tiểu Ân nhấp nháy môi một chút rồi thôi. Sau đó hắn dẫn tất cả mọi người lên lầu, để bọn họ tự do chọn lựa phòng mình thích, ngay cả Hắc Toàn Phong cũng không ngoại lệ, bị Juliana và Mary dụ dỗ đi lên chọn phòng.

Về phần Bạch Toàn Phong, lúc này đã biến thân thành một thiếu niên chừng mười lăm, mười sáu tuổi, sau một lát do dự, cũng đi theo lên. Nhìn điệu bộ của hắn, rất có thể sẽ ở cùng với Hắc Toàn Phong.

Ở hai góc của tòa tháp ma pháp này, không ngờ còn có thông đạo đặc biệt dành riêng cho Hắc Toàn Phong lên xuống. Không thể không nói, mấy nhà thiết kế tinh linh này quả thật là đã bỏ không ít tâm huyết.

Bước vào căn phòng có thể nói là đơn sơ nhất trong cả ma pháp tháp, Tiểu Ân nhìn ngang ngó dọc đánh giá một vòng, cười khở một tiếng, nói:

- Vô Danh các hạ, nếu ngươi có cần cái gì thì cứ lên tiếng. Chúng ta nhất định sẽ giúp đỡ ngươi.

Vô Danh vẫn thong thả nói như trước:

- Không cần.

Nhìn Vô Danh như khúc gỗ vô cảm (CBRO: nguyên văn: dầu mỡ không thấm), Tiểu Ân kỳ thật cũng vô cùng đau đầu.

Hắn biết lai lịch người này nhất định không đơn giản, điểm này chỉ cần nhìn hắn cho tới bây giờ chưa từng ăn uống bất cứ thứ gì là đủ hiểu.

Hắn giống như là một người máy, không có đặc điểm nào của một sinh vật. Cho dù là những sinh vật kỳ lạ như mấy dung nham cự nhân trong truyền thuyết cũng cần nhiệt độ cao và lửa để duy trì sinh mạng.

Nhưng Vô Danh căn bản là không cần. Bất kể là khi bóng đêm che phủ, hay mặt trời chói chang nhô lên cao, đối với hắn dường như đều không có ảnh hưởng gì cả. Dường như cho tới bây giờ hắn không cần hấp thu năng lượng gì cả mà vẫn có thể sống sót. Điều này mới điều thực sự làm Tiểu Ân để ý.

Bằng vào thực lực của Tiểu Ân bây giờ, nhu cầu ăn uống đã giảm đi rất nhiều. Tuy rằng vẫn chưa đến mức hoàn toàn không cần, nhưng đã tới mức về cơ bản là không quá cần thiết với hắn nữa rồi.

Nhưng, tất cả phải có một điều kiện tiên quyết đó chính là Tiểu Ân phải không ngừng hấp thu năng lượng ngoại giới bổ sung tiêu hao của bản thân.

Thí dụ như minh tướng, khi đề cao năng lực bản thân hắn cũng là lúc bổ sung hao tổn của bản thân hắn.

Nhưng Vô Danh cho hắn cảm giác như là một loại sinh vật kì lạ căn bản là không cần bổ sung năng lượng.

Sinh vật không cần bổ sung năng lượng mà vẫn có thể sinh tồn, vậy còn gọi là sinh vật sao?

Phổng chừng á long Tyrese cũng là phát hiện điểm này, cho nên mới thay đổi cái nhìn đối với Vô Danh, không dám xem thường chút nào.

Hai người yên lặng nhìn nhau, rốt cục, Vô Danh vốn luôn trầm mặc ít lời cất tiếng hỏi một câu hiếm hoi:

- Người tìm ta có việc gì sao?

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Quả thật có một chút phiền toái nhỏ.

Hắn tiện tay lấy chiếc kẹp tóc không gian ra, đưa cho Vô Danh, tươi cười nói:

- Khi ta đối phó West, nhất được thứ này, trên mặt dường như có một cấm chế nho nhỏ. Nếu muốn xóa bỏ nó rất tốn thời gian, ta muốn hỏi người một chút xem người có biện pháp nào không.

Mấy ngày nay, Tiểu Ân sai Nhất Hào toàn lực phân tích ẩn ký tinh thần trên bề mặt chiếc kẹp này, xem thử xem có biện pháp nào có thể xóa bỏ nó không. Nhưng kết quả phân tích của Nhất Hào rất không khả quan.

Ẩn ký này cùng không gian bị phong ấn đã liên kết thành một khối. Nếu cưỡng ép xóa bỏ nhất định sẽ khiến không gian sụp đổ. Tuy nhiên, hắn đưa ra một đề nghị, đó là hình thành một trường tinh thần lực giả sau đó thay đổi tần suất tinh thần dao động để nguy trang thành tinh thần dao động của West.

Cứ như vậy, tự nhiên có thể mở chiếc kẹp không gian này.

Chỉ có điều, thông tin về tần suất tinh thần dao động trong cơ sở dữ liệu của Nhất Hào căn bản là không có bao nhiêu. Dựa theo lời nó nói, cho nó thời gian mấy chục đến một trăm năm, có lẽ có thể làm được điều này.

Đợi sau khi Nhất Hào đưa ra câu trả lời cuối cùng, Tiểu Ân quyết đoán buộc nó từ bỏ việc nghiên cứu.

Tốn nhiều thời gian nghiên cứu như vậy, rau xanh mơn mớn cũng héo cả rồi.

Tuy nhiên hôm nay sau khi hoàn toàn sắp xếp mọi chuyện xong. Trong lòng Tiểu Ân khẽ máy động, nghĩ về Vô Danh, không biết chừng tên lai lịch khó lường này lại có biện pháp đặc biệt gì đó thì sao?

Vô Danh nhận lấy chiếc kẹp tóc, cũng không thấy hắn có động tác gì, vẻ mặt vẫn bình thản như mặt nước, hắn mở miệng ra, chậm rãi nói:

- Trên mặt thứ này có một cấm chế.

Nói xong những lời này, Vô Danh đem chiếc kẹp đặt xuống chiếc bàn nhỏ trước mặt. Chiếc bàn này là một trong số ít những món đồ dùng gia đình có mặt trong căn phòng này.

Tiểu Ân liên tục gật đầu, thâm nghĩ ngu ngốc cũng biết này trên mặt thứ này có cấm chế, nếu không làm sao lưu lại tinh thần ẩn ký đây.

Nhưng mà, hắn đợi nửa ngày, cũng không thấy Vô Danh nói thêm gì cả, không khỏi mở to hai mắt, hỏi:

- Phía dưới thì sao?

- Không có.

Vô Danh thần nhiên nói.

Tiểu Ân vội vàng hít một hơi thật sâu. May mà hắn còn nhớ người trước mặt mình là Vô Danh thần bí khó lường. Nếu đối lại là một người khác, hắn nhất định sẽ giơ cây lên đập cho một phát.

- Được rồi, coi như ta chưa từng hỏi.

Tiểu Ân bực mình nói một câu, tiện tay cầm chiếc kẹp tóc lên. Hắn xoay người, đi đến cửa thì đột nhiên dừng bước.

Sắc mặt hắn biến đổi nhanh hơn lúc nãy mấy lần, mỗi một lần thay đổi đều thể hiện vô số ẩn ý khác nhau.

Trong đó có kinh ngạc, chấn động, cùng với cảm giác lạnh lẽo đến tận xương tủy.

Tiểu Ân cũng không quay đầu lại, mà nắm chặt bàn tay, cố hết sức để cất giọng bình tĩnh hỏi:

- Người đã làm điều đó như thế nào?

Thanh âm bình thản của Vô Danh chậm rãi vang lên, vẫn giọng điệu quen thuộc như mọi khi, không chút gợn sóng, dường như những chuyện hấn vừa làm chẳng qua chỉ là vung tay đập chết một con muỗi nhỏ bé, không có gì ghê gớm cả.

- Trên bề mặt thứ này có một cấm chế, gỡ ra là được.

Trên mặt Tiểu Ân lập tức xuất hiện một nụ cười khổ, nói:

- Đúng vậy, gỡ ra là được. Người thật là một người thông minh.

Nói xong, hấn rời khỏi phòng, sau khi đóng cửa phòng lại, sắc mặt hấn lập tức trở nên ngưng trọng.

Trong ma pháp tháp có ba phòng xa hoa sang trọng nhất, bất cứ kẻ nào cũng biết đây là phòng dành riêng cho chủ nhân ma pháp tháp.

Tiểu Ân liên tục đi tới đi lui trong một căn phòng trong ba căn phòng đó, cân nhắc một hồi rồi quyết định gọi tất cả mọi người lại đây.

Đương nhiên, Vô Danh tiên sinh đang ở lâu một tuyệt đối không nhận được thông báo này. Chỉ có điều Tiểu Ân cũng biết, hấn tuyệt đối sẽ không để ý đến chuyện này.

Rất nhanh, mọi người đều đến đông đủ. Ngay cả Juliana cũng lập tức chạy lại đây. Trên trán vẫn còn một lớp mồ hôi nhàn nhạt. Về mặt hưng phấn quá độ của nàng rõ ràng đã nói cho mọi người biết hết sự hài lòng của nàng đối với nơi này.

- Mọi người nghĩ thế nào về Vô Danh?

Tiểu Ân trầm giọng dò hỏi.

Tuy rằng nơi này không có dao động năng lượng lạ đến từ bên ngoài, nhưng Tiểu Ân tin tưởng, chỉ cần Vô Danh muốn, những gì bọn họ đang nói nhất định không thể giấu được người này. Tuy nhiên Tiểu Ân càng tin tưởng hơn rằng, muốn Vô Danh sinh ra hứng thú với cuộc nói chuyện của bọn họ, chỉ sợ so với lên trời còn khó hơn.

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau, không nghĩ tới Tiểu Ân đột ngột gọi tất cả mọi người đang chọn phòng ở của mình trong ma pháp tháp lại không ngờ chỉ để hỏi một vấn đề chẳng ăn nhập gì cả.

Bạch Toàn Phong do dự một chút rồi nói:

- Thâm sâu khó dò!

Hấn là người duy nhất từng thấy qua một chút thực lực của Vô Danh, đã kích do giọt nước kia gây ra cho hấn, cả đời khó quên.

Tyrese suy nghĩ một chút, trịnh trọng gật đầu một cái, nói:

- Trên người hấn không có chỗ nào thể hiện ra sự cường đại, nhưng ta có cảm giác: Hấn rất cường đại.

Đám người Kim cực kỳ kinh ngạc, không thể tưởng được hai vị cường giả cấp bậc cửu tinh trong số bọn họ không ngờ có thái độ đầy tôn sùng đến thế với một kẻ nhìn chẳng khác gì người bình thường như Vô Danh.

Sau một lát, mỗi người đều phát biểu cái nhìn của riêng mình, ngay cả Liệt Duy và Thi Thụy Đức cũng không ngoại lệ.

Sau khi trải qua trận đuổi giết ở hắc ám đại lục, hai người bọn họ đã gắn bó chặt chẽ với Tiểu Ân. Đám người Kim cũng dần dần chính thức tiếp nhận bọn họ, thậm chí dưới sự đồng ý ngầm của Tiểu Ân, không tiếc cùng bọn chúng chia sẻ hoàng kim kết giới.

Đánh giá của mọi người đối với Vô Danh có đủ loại. Liệt Duy thậm chí còn nghĩ Vô Danh chính là kẻ lừa đảo đang làm bộ làm tịch, chẳng qua lá gan của kẻ lừa đảo này lớn hơn hấn một chút, hơn nữa còn may mắn hơn một chút.

Đối với kết luận này, Tiểu Ân quả thật có chút dở khóc dở cười.

May mắn rằng kẻ nói ra kết luận này không phải đám người Kim. Điều này chứng tỏ đám người Kim coi như có một chút nhân lực. Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

- Ta mặc kệ các người có cái nhìn như thế nào về Vô Danh. Từ hôm nay trở đi ta tuyên bố, bất cứ kẻ nào cũng không được làm khó hắn. Hắn muốn làm bất cứ chuyện gì đều hết thầy nghe hắn, và cung cấp tất cả trợ giúp có thể cung cấp.

Nhìn thoáng qua Liệt Duy, giọng điệu Tiểu Ân nhấn mạnh thêm một chút, nói:

- Rõ chưa?

Liệt Duy nghe phát lạnh trong lòng, gật gật đầu như gà mổ thóc. Hắn thầm nghĩ, uy nghiêm của Tiểu Ân đại nhân đã tăng thêm vài phần.

Đức Lỗ Phu lắc lắc đầu, đột nhiên hỏi:

- Sư phụ, nếu Vô Danh tiên sinh muốn hủy ma pháp tháp thì sao?

Tiểu Ân ngẩn ra, tức giận nói:

- Vô Danh các hạ sẽ không làm ra loại chuyện này.

Dừng một chút, trên mặt Tiểu Ân lộ ra một chút trầm tư, nói:

- Nếu hắn thật sự muốn hủy đi ma pháp tháp, các người cứ thẳng tay mà giúp hắn.

Đám người Kim nghe xong câu trả lời, trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc. Những lời sư phụ vừa nói nghiêm trọng quá rồi. Vô Danh này đến tột cùng là dạng người gì đây?

Juliana do dự một chút, hỏi:

- Tiểu Ân, làm như vậy đáng giá sao?

Tiểu Ân mạnh mẽ gật đầu một cái, nói:

- Ta chỉ sợ hắn không cần gì cả, cũng không muốn làm gì cả. Nếu hắn muốn gì đó, vậy còn đỡ...

Đây chính là cảm giác duy nhất của hắn đối với Vô Danh. Nếu có thể cung cấp cấp cho Vô Danh thứ gì mà hắn cần, chắc chắn Tiểu Ân sẽ không chút keo kiệt. Nhưng nếu đối phương thủy chung đều không muốn không cần gì cả, vậy cho dù là Tiểu Ân có bản lĩnh lớn đến đâu, cũng đành chịu thua, không thể kết mối quan hệ bền chặt hơn, trở thành bằng hữu thâm giao.

Thương nghị xong, mọi người lần lượt giải tán, chỉ còn á long Tyrese được giữ lại.

Hắn nhẹ giọng hỏi:

- Tiểu Ân đại nhân, ngài vì sao phải đột nhiên ra quyết định như vậy?

Tiểu Ân không nói một lời, lại một lần nữa lấy chiếc kẹp tóc ra đặt trên chiếc bàn ở trước mặt.

Lực lượng tinh thần của Tyrese hơi hơi đảo qua, không khỏi biến sắc nói:

- Ấn ký tinh thần trên bề mặt đã bị xóa đi rồi sao?

Chiếc kẹp tóc này hắn cũng từng thấy quá, từng thử gỡ bỏ cấm chế, nhưng cuối cùng cũng đành thất bại trở về. Hơn nữa căn bản là không thể nghĩ ra được biện pháp hữu hiệu này có thể thực hiện để xóa bỏ cấm chế. Cho nên hắn mới khắc sâu món đồ này vào trong trí nhớ.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

- Đúng vậy, xóa đi rồi.

Ánh mắt Tyrese khẽ nhấp nháy, hỏi:

- Là hắn xóa đi sao?

- Phải!

- Hắn xóa đi như thế nào?

Á long cảm thấy cực kỳ hứng thú nói.

- Không biết!

Tiểu Ân cười khỏ đem tất cả chuyện vừa rồi nói qua một lần, cuối cùng nói:

- Ta dám thề. Hắn căn bản là không có sử dụng ma pháp năng lượng gì cả, cứ thế xóa đi tinh thần ấn ký trên bề mặt vật này. Chuyện này căn bản là không có khả năng mà!!!

Về mặt Tyrese cũng đầy hồ nghi, nếu người nói những lời này không phải là Tiểu Ân, hẳn tuyệt đối sẽ không tin.

Tiểu Ân và Tyrese cùng nhau hợp tác vẫn không xóa bỏ được tinh thần ấn ký này. Vậy mà Vô Danh này không ngờ giải quyết chuyện này một cách ung dung. Chuyện này thật sự là rất đáng sợ.

Lúc này, trong lòng Á long đang cảm thấy mình vô cùng may mắn. Mình đã không bởi vì Vô Danh không có ma pháp năng lượng gì cả mà khinh thường hắn. Người kia, quả nhiên là một lão quái vật không thể hiện tài năng, thâm tàng bất lộ.

Sau khi tiễn Tyrese về, Tiểu Ân rốt cục bắt đầu bé quan.

Lần bé quan này, hắn cũng không tính thu được thành quả đặc biệt gì. Đúng như lời hắn đã nói, chỉ là muốn tổng kết một chút những kinh nghiệm thu lượm được từ trận chiến vừa rồi.

Tuy nhiên sau khi bé quan, việc thứ nhất Tiểu Ân làm chính là lấy những thứ được cất trong chiếc kẹp tóc ra.

Ở trong đó, có một tấm ma pháp lục thư và một hạt châu màu đỏ hồng.

Tuy rằng chỉ có hai món đồ đó, nhưng Tiểu Ân có thể khẳng định, giá trị hai món đồ này tuyệt đối không phải là nhỏ. Hơn nữa còn có liên quan đến tuyệt chiêu bảo mệnh cuối cùng của West, nếu không hẳn cũng không có khả năng cất giấu cẩn thận trong chiếc kẹp này.

Cảm thụ được năng lượng dao động tỏa ra từ viên châu đỏ thẫm, Tiểu Ân không khỏi tim đập liên hồi.

Hạt châu này đến tốt cùng là thứ gì? Sao lại ẩn chứa năng lượng cường đại như vậy. Không ngờ ngay cả hắn cũng có chút ngần ngại không dám nghiên cứu.

Tuy nhiên, thứ này đem đến cho hắn cảm giác rằng nó là một ma hạch, một ma hạch không biết lấy được trên người ma thú gì.

Do dự một chút, Tiểu Ân quyết định bỏ qua suy nghĩ lấy hạt châu đỏ thẫm ra. Tuy rằng hắn có thể đảm bảo thứ này không có khả năng phát nổ trong tay mình. Nhưng hắn vẫn chọn cách bỏ qua suy nghĩ mạo hiểm này.

Theo tinh thần ý thức điều khiển, ma pháp lục thư kia xuất hiện trên tay Tiểu Ân, tinh thần ý thức bắt đầu tiến vào trong đó.

Ngay sau đó, Tiểu Ân biến sắc, khuôn mặt lập tức trở nên đờ đẫn.

Nếu lúc này có người ở bên cạnh hắn, người đó chắc chắn có thể nhìn thấy đôi mắt của hắn đã mất vẻ linh hoạt bình thường, ngược lại dường như trở nên ngu ngốc. Trng ánh mắt không có hình ảnh gì cả mà chỉ có một mảng tằm tối mờ mịt.

Cứ như thế một lúc rất lâu sau, Tiểu Ân mới chợt “tỉnh” lại.

Hắn khẽ rung mình, trong ánh mắt nhìn ma pháp lục thư trong tay không khỏi có thêm vài phần sợ hãi. West thậm trọng cất thứ này vào trong vật phẩm trang sức không gian viễn cổ quả nhiên là có lý do của nó.

Ma pháp lục thư này không phải do West sáng tạo ra, kỳ thật bằng vào trình độ của hắn, ngay cả là muốn giữ một tấm ma pháp lục thư như vậy cũng là có lòng mà không có sức.

Ma pháp lực thứ này rất khác so với một lực thứ bình thường. Sau khi tinh thần ý thức tiến vào trong đó, cũng không phải đọc lấy những tin tức được ghi chép trong đó, mà là hấp thu tất cả tinh thần ý thức của người đó vào trong ma pháp lực thứ.

Trong một đoạn thời gian nhất định sẽ phải xem một đoạn hình ảnh ma pháp hoành tráng, cho dù là muốn rời khỏi, cũng không có biện pháp nào cả.

Còn Tiểu Ân từ bên trong cuốn lực thứ này, thấy được một ma pháp, một thứ hùng mạnh, vượt xa cực hạn pháp thuật mà trình độ hiện tại của hắn có thể đạt tới.

Ở một mảnh đất trống trải giữa một vùng hoang dã.

Một vị ma pháp sư già nua, cầm trong tay một cây gậy gỗ.

Đúng vậy, chính là một cây gậy gỗ gần như chỉ có một chút hòa hợp với ma pháp lực, không phải bất cứ cây pháp trượng hùng mạnh nào trong truyền thuyết.

Nhưng là, cây gậy gỗ bình thường ấy nằm trong tay lão ma pháp sư lại làm cho người ta cảm giác giống như Bán Thần Chi Trượng nằm trong tay Tiểu Ân.

Sự cường đại của lão ma pháp sư hoàn toàn tràn ngập trong từng sợi dây thần kinh của Tiểu Ân. Dưới áp lực cường đại, đừng nói là một cây gậy gỗ có chút điểm hòa hợp với ma pháp lực, cho dù hắn cầm chỉ là một cây củi lửa, chỉ sợ cũng sẽ làm cho người ta sinh ra cảm giác giống như vậy.

Trong ánh mắt kinh ngạc đang nhìn chăm chú của Tiểu Ân, lão ma pháp sư giơ cao cây gậy gỗ trong tay. Chung quanh lão, tất cả ma pháp nguyên tố dường như đều dừng lưu chuyển, trong phạm vi hơn mười dặm tất cả hỏa hệ nguyên tố như bị một hấp động hút vào, tuôn chảy như suối, thao thao bất tuyệt chảy về phía lão.

Đây không phải là kết giới, mà là một loại lực lượng hoàn toàn mới, một loại lực lượng khổng lồ bao phủ một khu vực rộng hơn mười dặm.

Ý thức của Tiểu Ân trong ma pháp lực thứ thần kỳ run lên nhẹ nhàng. Ở trong này, hắn đã thấy được tầng cao nhất của lực lượng. Tuy rằng thuộc tính của cỗ lực lượng này không hợp với hắn, nhưng lại như là mở ra trước mặt hắn một lối đi rộng lớn trong tương lai, giúp hắn mơ hồ cảm ứng được chính xác phương hướng ngày sau.

Đương nhiên, đây cũng chỉ gần như là một loại cảm ngộ, tuy rằng là có trợ giúp, nhưng nếu nói nhất định có thể thành công, thì cũng chỉ là người say nói mớ, nằm mơ giữa ban ngày. Nếu không, thứ này nhất định là đã rơi vào tay West trong thời gian rất dài, chẳng phải hắn đã đột phá cực hạn từ lâu rồi sao?

Ngay khi Tiểu Ân lẳng lặng cảm ngộ loại sức mạnh này, lão ma pháp sư lại một lần nữa cử động.

Từ trong cây gậy gỗ lão đang giơ lên cao đột nhiên truyền ra dao động năng lượng cường đại. Dao động năng lượng này một khi lan ra không khí gần như đã bị nén chặt xung quanh, lập tức giống như châm lửa vào bao thuốc nổ, gây ra biến hóa long trời lở đất.

Năng lượng Hỏa hệ trong nháy mắt đạt tới cực hạn. Từng vòng từng vòng hỏa nguyên tố hội tụ về một chỗ, bắt đầu ma sát và va chạm vào nhau.

Mỗi một lần ma sát, đều sinh ra cột lửa hung hãn cao chừng mười thước; mỗi một lần va chạm lẫn nhau, lại sinh ra vô số vụ nổ mạnh như lựu đạn nổ tung.

Chỉ trong giây lát, trong phạm vi ba mươi dặm đã bị chìm trong một biển lửa mênh mông như đại dương.

Những lưỡi lửa cao ngút trời san sát như bầy kiến, những sóng xung kích cường đại do những vụ nổ liên tục không ngừng nghỉ sinh ra tung hoành ngang dọc. Tất cả biến cả khu vực trong phạm vi ba mươi dặm thành một vùng tu la địa ngục.

Không chỉ như thế, ngay cả trời cao cũng bị cỗ lực lượng này bao phủ.

Phong nguyên tố trong không trung dường như đã mất đi tác dụng, chìm chóc ma thú bay ngang bầu trời đều không làm chủ được mình mà té nhào xuống, ngã vào biển lửa như Tu La địa ngục.

Nhiệt độ cực cao như lúc phóng tên lửa vào vũ trụ tỏa ra. So với ngọn lửa này, kết giới hỏa thuộc tính do West phóng thích ra giống như gió xuân gió thu mát mẻ thổi vào mặt.

Vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên từ trong biển lửa, Tiểu Ân mới phát hiện, hoá ra chung quanh lão ma pháp sư không ngờ có hằng hà sa số các sinh vật vô cùng xấu xí.

Trên đầu những sinh vật này có ba con mắt đỏ như máu. Thân thể chúng khổng lồ cao chừng ba thước. Nanh vuốt sắc bén và cứng rắn như kim cương chứng tỏ sức công kích cường đại của chúng.

Những sinh vật kì dị như vậy vây kín lão ma pháp sư, rậm rạp vô cùng vô tận.

Nhưng lúc này, dưới ma pháp khổng lồ đến mức không thể tin nổi của lão ma pháp sư này, những sinh vật nhìn thì rất đáng sợ này không ngờ giống như con thỏ không có năng lực phản kháng. Trong biển lửa chỉ biết không ngừng giãy dụa kêu gào thảm thiết, nhưng lại không thể chạy thoát.

Tuy rằng không tự mình cảm nhận được uy lực của ma pháp này nhưng Tiểu Ân có cảm giác, uy lực của ma pháp này tuyệt đối vượt qua tất cả những ma pháp hắn đã biết trước đó.

Cho dù là ma pháp triệu hoán cấp chín chung cực triệu hoán hỏa nguyên tố đáng sợ như vậy, trước biển lửa mệnh mông như đại dương này dường như cũng trở nên nhỏ bé không đáng là gì cả.

Lấy lão ma pháp sư làm trung tâm, trong phạm vi ba mươi dặm đã hoàn toàn bị biển lửa thiêu đốt, không gì không bị hòa tan trong biển lửa đó.

Nhưng mà, đám sinh vật lạ bên ngoài biển lửa cũng không tiếp tục lao vào tìm chết, mà tản ra bốn phía tránh né. Chỉ có điều chúng nó cũng không có xoay người bỏ chạy, mà tiếp tục vây quanh biển lửa.

Trong phạm vi trăm dặm, đại quân sinh vật lạ này vây đen kịt.

Đột nhiên, lão ma pháp sư đứng ở trung tâm ngọn lửa hét to một tiếng. Cây gậy gỗ trong tay lão cứ như vậy vỡ nát dần dần, giống ở bên trong đã cài sẵn mìn thuốc nổ, hoàn toàn vỡ nát không còn chút dấu vết.

Lúc này, Tiểu Ân dường như có chút hiểu được, vì sao vị lão ma pháp sư này dùng một cây gậy gỗ như vậy. Có lẽ lão sớm biết, bước cuối cùng của ma pháp này sẽ làm ma pháp trượng cầm trong tay vỡ nát, cho nên mới không sử dụng ma pháp trượng của riêng mình.

Sau khi cây gậy gỗ hoàn toàn vỡ nát, toàn bộ biển lửa đột nhiên phóng lên cao, từng đạo lưu tinh hỏa vũ (CBRO: mưa lửa như sao băng) bắn ra ngập trời trong phạm vi ba mươi dặm.

Quả cầu lửa kia như thể là che kín không trung, như những hạt mưa rơi xuống người những sinh vật xui xẻo chung quanh.

Những tiếng thét càng thêm thê lương từ miệng những sinh vật này phát ra. Chúng nó tuyệt vọng muốn chạy trốn, nhưng sóng xung kích cường đại đến mức không thể tin nổi xuất hiện sau đó hoàn toàn bóp chết hy vọng chạy trốn của chúng nó.

Bất cứ sinh vật nào bị sóng xung kích đụng tới thì giống như là bị vạn niên quang nguyên chiếu vào, hoàn toàn bốc hơi.

Trong đợt sóng xung kích mãnh liệt kia không ngờ còn ẩn chứa năng lượng hỏa hệ đáng sợ như thế, quả thật là làm cho người ta lạnh lẽo cả con tim.

Trong giây lát, trong phạm vi trăm dặm vô số sinh vật giống như vậy toàn bộ bị diệt sạch.

Khi biển lửa hoàn toàn tan đi, cả trời đất dường như chỉ còn lại có vị ma pháp sư già nua kia.

Lão ma pháp sư đứng ở trung tâm vùng đất rộng chừng trăm dặm lúc này đã hoàn toàn trống rỗng, ngạo nghễ nhìn quanh bốn phía, có một cỗ khí thế ngạo nghễ không chịu nổi.

Nhưng mà, sự chú ý của Tiểu Ân không dừng lại trên người lão ma pháp sư này. Hắn nhìn chăm chăm vào mặt đất trong biển lửa đã biến thành màu đen. Trên mảnh đất đen này, không còn bất kì sự sống nào còn tồn tại. Ở đó không còn hoa cỏ, không còn bất cứ sinh vật nào tồn tại, hoàn toàn trở thành một mảnh đất chết.

Chỉ trong chốc lát, Tiểu Ân đã minh bạch lai lịch ma pháp này.

Đây là cấm chú, cấm chú hàng thật giá thật.

Trách không được những sinh vật đáng sợ này khi gặp phải ma pháp này không chịu nổi một kích. Hoá ra chúng nó gặp phải một người, không ngờ là một vị ngàn năm truyền kỳ. Ma pháp chúng nó gặp phải, không ngờ là cấm chú ma pháp được tôn xưng là không gì không thể hủy diệt...

Sau khi tinh thần ý thức của Tiểu Ân rời khỏi ma pháp lục thư, hần nhắm chặt hai mắt lại.

Tuy rằng sắc mặt hần trắng bệch, nhưng trong lòng rung động vạn phần.

Trách không được West phải cất dấu thứ này cẩn thận như thế. Nếu đổi lại là mình, chỉ sợ còn cất dấu cẩn thận hơn mấy lần.

Từ những hình ảnh này có thể thấy được, lão ma pháp sư này đối mặt chính là những sinh vật hình thù kỳ lạ mà không biết tên.

Không có số liệu tham khảo nên Tiểu Ân không thể phỏng chừng sinh vật này có bao nhiêu năng lực chiến đấu. Tuy nhiên vận khí chúng nó hiển nhiên cũng không tốt, không ngờ gặp phải một vị ngàn năm truyền kỳ, và còn thi triển cấm chú, hậu quả đương nhiên không cần nói cũng đã rõ.

Chỉ có điều Tiểu Ân cảm thấy vô cùng kỳ quái rằng thứ này đến tột cùng là làm như thế nào mà rơi vào tay West?

Hít một hơi thật sâu, Tiểu Ân lập tức nhớ lại những lời tự thật cuối cùng kia.

Ma pháp lục thư này ghi lại chính là câu chuyện của một vị ngàn năm truyền kỳ nào đó sau khi rời khỏi tinh cầu của mình, trong lúc vô ý gây ra tranh chấp với dân cư nguyên thủy của một tinh cầu nào đó.

Khi đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vị ngàn năm truyền kỳ kia cuối cùng lưu lạc về đâu. Tất cả đều đã là chuyện không thể khảo cứu.

Nhưng điều thực sự làm tim Tiểu Ân đập loạn nhịp chính là hần thấy được một đoạn mô tả công dụng của hạt châu đỏ hồng kia.

Chính đoạn mô tả này mới khiến Tiểu Ân kinh hồn bạt vía, và cảm thấy mình thật may mắn khi không cùng West đánh liều một trận xem cá chết lưới có rách không. Nếu không, e rằng bọn họ đã thật sự phải đồng quy vu tận, cả hai cùng chết.

284. Chương 16: Cấm Chú Châu

Tuy nhiên, trước khi chết, ông ta đã cô tុ lại một thân ma lực, cuối cùng chế tạo ra được mười ba hạt châu đỏ như máu.

Những hạt châu này có một cái tên rất dễ nghe: Cấm chú châu. Đương nhiên vì trong đó có phong ấn năng lượng hỏa hệ, nên nếu phân loại sẽ gọi là hỏa hệ cấm chú châu.

Tên mang đủ nghĩa, đồ vật này có thể phóng thích cấm chú. Tuy nhiên điều kiện phóng thích hơi khó khăn một chút, nhưng trong một số tình huống lại là đòn sát thủ tốt nhất của một cửu tinh cường nhân hỏa hệ.

Muốn phóng thích cấm chú châu, đầu tiên phải dẫn phát năng lượng trong đó, sau khi dẫn phát thành công, ma lực cường đại ẩn chứa bên trong sẽ bộc phát toàn bộ.

Tuy không thể được như lão giả trong lục thư kia, có thể thiêu cháy một vùng trăm dặm thành một cách đồng hoang tàn, nhưng trừ hao đi ít nhất cũng phải phát ra được một phần mười uy lực, biến một vùng đất mười dặm trở thành không còn một ngọn cỏ.

Có được một phần mười uy lực như thế là quá phi thường, dưới ngàn năm truyền kỳ, sinh vật gì cũng không có khả năng chạy trốn khi ma pháp này đã kích hoạt. Cho dù là Tiểu Ân cũng không được. Bởi vì một khi cấm chú được phóng thích, tất cả ma pháp nguyên tố đều bị làm loạn động, không thể sử dụng ma pháp

trong tình huống đó, sau khi cấm chú kích phát thành công muốn chạy khỏi mười dặm không thể nghỉ ngơi là chuyện nghìn lẻ một đêm (nhiệm vụ bất khả thi).

Có điều, cái giá phải trả để phóng thích được cấm chú châu cũng rất lớn, nghe mà rợn người.

Đầu tiên phải có một ma pháp sư đồng thuộc tính. Hỏa phải là hỏa, thủy phải là thủy, chuột đẻ ra chuột, ếch không được lấy cóc, cái này tuyệt đối không thể sai khác.

Nếu là thuộc tính khác thì cấm chú châu không dẫn phát được, còn người dẫn phát còn phải chết thê thảm.

Mà để có thể dẫn phát được cấm chú châu cũng không phải là ma pháp sư bình thường, nhất định phải là cửu tinh ma đạo sỹ có cùng thuộc tính kết giới.

Để có thể trở thành cửu tinh ma đạo sỹ đều là nhân vật dũng mãnh vô cùng. Chỉ cần có một tia khả năng, bọn họ tuyệt đối không dùng đến thủ đoạn cuối cùng này.

Bởi vì uy lực của cấm chú đúng là rất thích, nhưng người dẫn phát thì không thích tí nào.

Sau khi dẫn phát, thì người dẫn phát cấm chú cũng ở trong phạm vi ảnh hưởng, kết cục thế nào thì có thể hiểu.

Ngày xưa, nếu không phải West không còn đường chạy cũng không có khả năng dùng đến phương pháp lưỡng bại câu thương này. Khi hắn còn một tia hy vọng sống, cũng đã lập tức từ bỏ việc dùng cấm chú châu.

Khi Tiểu Ân hoàn toàn minh bạch lai lịch và tác dụng của thứ này, trong lòng cũng dâng lên một tia sợ hãi và tràn ngập sợ hãi nhóm cửu tinh đó.

Vừa nghĩ đến uy lực của cấm chú châu, người hắn không rét mà run.

Trong những thứ Tiểu Ân có, có vẻ chỉ có quyển trục quang minh thần vực có đủ khả năng chống lại sức mạnh cường đại này.

Tuy nhiên, phạm vi phóng thích ma pháp của quyển trục này không rộng bằng cấm chú, hơn nữa khi hai sức mạnh thực sự gặp nhau, Tiểu Ân cũng không nắm chắc có thể chống trụ lại công kích khủng bố của cấm chú kia không.

Hắn thầm thở dài, ba cửu tinh ma đạo sỹ, không ngờ mỗi người đều có một thủ đoạn gần như là đồng quy vu tận.

Điều này khẳng định không phải là bất ngờ, mà là nhóm cao thủ cửu tinh đó trong mấy trăm năm đã dốc lòng chuẩn bị cho con đường cuối cùng.

Tiểu Ân không khỏi nghĩ đến đám người Sloppy Burger và Dida.

Đối với những lão già này, khẳng định là cũng có thủ đoạn cùng loại đi. Không cần nhiều, chỉ cần một, cũng đủ để mọi người kiêng kỵ vạn phần.

Thực cẩn thận cất ma pháp lục thư và cấm chú châu đi, thứ này Tiểu Ân không dùng được, nhưng hắn tuyệt đối không giao cho bất cứ kẻ nào.

Ít nhất, trước khi hắn thăng tiến lên ngàn năm truyền kỳ, sẽ không để cho thứ này bị đào ra.

Kiểm tra lại một chút các bảo bối trên người mình, Tiểu Ân ngạc nhiên phát hiện, thì ra bảo bối trong tay mình cũng không ít, không kém những đồ mà ba vị cửu tinh ma đạo sỹ thu thập cất giấu.

Tiếc nuối duy nhất là, trong tay chỉ còn lại bảy vạn niên quang nguyên duy nhất, ngoài quyển trục quang minh thần vực đã đưa cho Juliana, tất cả đã dùng hết.

Thứ này tốt xấu gì cũng được cho là một trong số những đòn sát thủ của hắn, có thời gian rảnh, nhất định phải chế tác nhiều một chút.

Còn về vạn niên quang nguyên, ma pháp công hội đã có mấy vạn năm tích trữ, hắn tuyệt đối tự tin, chỉ cần hắn không tới đại càn quét một trận, cứ đều đều ít một, phỏng chừng cũng không ai trách hắn.

Xong xuôi hết thảy, Tiểu Ân đem ma pháp trận đồ khiếm khuyết có được ở nơi giao dịch trong vũ trụ ra.

Lúc này giữa trận đồ đã sớm được khảm thêm vào một mảnh bài màu bạc.

Sau khi khảm mảnh bài này, toàn cảnh trận đồ đã hiện ra. Ghi chép trên mặt là một thứ ma pháp trận kỳ dị mà ngay cả Nhất Hào cũng không nhìn ra manh mối gì.

Kết cấu ma pháp trận này tuyệt đối chưa từng gặp trước đây, nhưng đồng thời cũng khẳng định là một trong những trận đồ phức tạp nhất.

Nhất Hào nghiên cứu gần nửa năm dường như cũng không có tiến triển gì lớn.

Ngược lại bản đồ địa hình đại lục dưới ma pháp trận đồ kia đã được Nhất Hào phục chế đầy đủ. Tuy nhiên, trải qua không biết bao nhiêu năm thời gian trôi qua, một số phần trên bản đồ cũng có bất đồng lớn, muốn điều chỉnh cho nó đúng lại còn phải đi một đoạn đường rất dài.

Đặt ma pháp trận đồ trên mặt đất, Tiểu Ân để cho Nhất Hào rút ra một nửa tài nguyên, tiếp tục phân tích ma pháp trận đồ này, tranh thủ trong vòng nửa năm có thu hoạch.

Sau đó, hẩn lợi dụng một nửa tài nguyên còn lại của Nhất Hào, bắt đầu thực sự tổng kết mỗi trận chiến đấu hẩn đã trải qua từ khi bắt đầu học tập ma pháp tới nay.

Nói thực, đây là lần đầu tiên hẩn tổng kết như vậy.

Lúc này đi tới đại lục người da đen, hẩn đã được kiến thức thực lực của nhóm cửu tinh cường nhân kia, thuộc tính kết giới cũng thiên biến vạn hóa, tầng tầng lớp lớp.

Thực sự khiến hẩn cảm thấy khiếp sợ chính là một kích cuối cùng của cửu tinh cường nhân kia.

Sau khi xem lại thủ đoạn cuối cùng của bọn họ, Tiểu Ân còn có một loại dự cảm, trừ phi thực lực của hẩn tiến giai tới cảnh giới ngàn năm truyền kỳ, nếu không thủy chung vẫn bị thủ đoạn hùng mạnh đồng quy vu tận đó uy hiếp.

Trong chiến đấu phải làm thế nào mới có thể áp chế uy hiếp đó đến tối thiểu. Đây là vấn đề cần giải quyết lúc này của hẩn.

Tiểu Ân nhập vào Nhất Hào không gian, sau mấy năm cố gắng rèn luyện, hẩn đã hoàn thành động tác nhỏ thứ tư trong ba bộ động tác lớn trung cấp của quảng bá thể thao, tỷ lệ chênh lệch thời gian ở trong này so với ngoài kia đã đạt đến con số chỉ nghe đã rợn người là chín mươi lần.

Tuy nhiên, hẩn vẫn trước sau như một tỉ mỉ cẩn thận rèn luyện như trước kia, cũng không bởi vì thực lực của mình được nâng cao và tỉ lệ thời gian được mở rộng mà lơ là.

Đúng là bởi vì có tấm gương Tiểu Ân này mà đám người Kim cũng không ngừng vươn lên, cho tới bây giờ vốn chưa bao giờ buông lỏng yêu cầu đối với bản thân mình.

Trong mắt những người khác, xem ra Tiểu Ân nhất hệ này toàn những kẻ điên. Bọn họ có thể tìm được thú vui trong mình tưởng buồn tẻ, thậm chí còn có thể ngồi một chỗ suốt một ngày một đêm. Kiên trì và nghị lực thế này, không có thời gian dài khổ luyện, căn bản là không làm được.

Lúc này, trong Nhất Hào không gian, tỷ lệ chênh lệch thời gian là chín mươi lần, Tiểu Ân thi triển ra từng ma pháp sở học.

Theo bình thường là nguyên tố ma pháp, sau đó là vong linh pháp thuật, nguyên tố triệu hoán hệ, hoàng kim ma pháp, hệ pháp thuật ảo thuật, không gian ma pháp.

Tuy hẩn nắm giữ nhiều ma pháp, không thể đánh đồng với nhóm ma đạo sĩ từng bước mà đi lên, nhưng về ma pháp pha tạp, khẳng định hẩn là đệ nhất nhân từ trước tới nay.

Ngoại trừ hẩn, không có ma đạo sĩ nào ở cảnh giới đó có thể nắm giữ được nhiều ma pháp bất đồng thuộc tính như thế.

Tất cả những điều này, ít nhất có một nửa công lao thuộc về Nhất Hào bí mật đứng đằng sau hẩn. Nhờ có Nhất Hào không gian mới có thể đảm bảo nâng cao thực lực của Tiểu Ân trong thời gian ngắn nhất.

Trong Nhất Hào không gian, Tiểu Ân vẫn giống như trước đây, chiến đấu với đối thủ giả tưởng của hắn.

Tuy nhiên, đối thủ của hắn lúc này không phải chỉ có một người mà là ba người. Chính là ba vị cao thủ cửu tinh đã chết trong tay hắn.

Rất nhanh hắn phát hiện ra, một khi ba cao thủ cửu tinh liên thủ, bọn họ có thể nâng cao uy lực nhưng không phải chỉ đơn giản như một cộng một là hai. Sau khi các cường nhân này liên thủ, thực lực bọn họ thể hiện không ngờ là, cho người ta cảm thấy tăng gấp bội.

Trong phạm vi thuộc tính kết giới hùng mạnh giằng co, cho dù là Tiểu Ân có phóng ra thuộc tính kết giới gì, không ngờ cũng có cảm giác không áp chế được.

Trong lòng thầm mắng Nhất Hào, nếu ở thế giới thực, làm sao có thể có khả năng xuất hiện kết hợp thuộc tính kết giới hoàn mỹ như thế. Điều này ngay cả bát đại vong linh quân vương trên vong linh đảo cũng không làm nổi. Như vậy thì người khác làm sao có khả năng hoàn toàn tin tưởng vào chiến hữu của mình, và có đến mười năm, thậm chí mấy trăm năm phối hợp ăn ý đâu.

Tuy nhiên hắn cũng chỉ đành nén giận, động tác trên tay không chậm chút nào. Ma pháp trong tay hắn vô cùng vô tận kích ra, bên trong cả kết giới, các ma pháp thuộc tính bất đồng như mưa rền gió dữ ầm ầm rơi xuống.

Khi bọn họ phóng thích ma pháp, dường như không cần suy xét đến vấn đề dự trữ ma lực, dường như trên người bọn họ có nguồn suối ma pháp vô cùng vô tận.

Điều này, cũng làm cho Tiểu Ân lên án thực sâu.

Cho dù trên người hắn có được phẩm phục hồi của sa trùng cũng không có khả năng làm được điều này..

Được phẩm phục hồi tuy có thể khôi phục ma lực, nhưng tinh thần liên tục mệt mỏi cũng không có hữu ích quá lớn. Lấy thực lực của hắn, kiên trì được một hồi, hai ngày chiến đấu đã có thể khen tặng rồi.

Nhưng vấn đề là, cho đến giờ, hắn đã ở trong Nhất Hào không gian chiến đấu suốt ba ngày đêm.

Cảm giác mệt mỏi này như thủy triều xông tới, cho dù là ma lực dư thừa, cũng có suy nghĩ muốn vứt bỏ hết thảy, tìm chỗ ngủ một giấc.

Nhưng, khi Tiểu Ân cảm thấy mệt mỏi không chịu nổi, ba cường nhân kia lại vẫn sinh long hoạt hổ, dường như vừa ngủ ba ngày ba đêm, ăn ba bình thuốc tăng lực lớn, lại gặp được một đối thủ yếu điệu nhàn nhai như nữ nhân, gần như ngay cả khí lực ăn sữa cũng dùng đến.

Đối mặt với một lực lượng quần đấu không biết ngơi nghỉ, đáy lòng Tiểu Ân dâng lên một cảm giác tuyệt vọng.

Không thể tưởng tượng được tác hại của việc mất đi huyết quang từ cấm giới chỉ và bán thần chi trượng, không ngờ chính mình không phải là đối thủ của cửu tinh ma đạo sỹ liên thủ.

Khác với những người khác, Nhất Hào không chế ba cao thủ biết rõ hai kiện thần khí lợi hại này của Tiểu Ân, tuy nhiên, bọn họ đồng thời cũng hiểu rõ nhược điểm của hai đạo cụ ma pháp này.

Bất kể là ấu đả kịch liệt thế nào, bọn họ và Tiểu Ân vẫn chung thủy giữ một khoảng cách ổn định.

Khoảng cách này, đúng là khoảng cách cực hạn của huyết quang từ cấm giới chỉ.

Thần khí này tuy có được uy lực thực lớn vượt ngoài sức tưởng tượng, nhưng khi kích phát lại cần một khoảng thời gian tạm dừng, mà ba người kia vừa thấy Tiểu Ân tạm nghỉ tay liền lập tức tấn công, căn bản là không cho hắn cơ hội để giam cầm.

Còn về bán thần chi trượng phong ấn Tiêu Dung Thuật cũng có vấn đề tương tự.

Pháp thuật này phải được phóng thích trong trường hợp không có ai quấy nhiễu, ví dụ như ở xung quanh có nhiều người hình thành vòng bảo hộ thực lớn. Chỉ cần vòng bảo hộ không bị phá, hắn có đủ thời gian tiêu diệt từng phần.

Nhưng, mỗi khi Tiểu Ân dựng lên vòng bảo hộ quanh thân mình thì ba người bọn họ lại trở nên ăn ý dị thường, liên thủ phòng thích ma pháp cường lực.

Ba cửu tinh ma đạo sỹ toàn lực phóng thích, uy lực có thể hùng mạnh đến đâu?

Chỉ nhìn vòng bảo hộ như băng tan dưới ánh nắng mặt trời cũng có thể hiểu.

Tuy Tiểu Ân tin tưởng, hẳn dùng ma pháp bào kia tuyệt đối có thể ngăn cản được một lúc, nhưng mỗi khi hẳn xuất ra ma pháp bào, khẳng định Nhất Hào phái West đem Cẩm Chú châu ra.

Trong tình huống như thế, chỉ cần không muốn đồng quy vu tận, Tiểu Ân cũng không có cách nào khác để dùng được ma pháp bào.

Mặc dù trong suốt ba ngày đánh nhau, Tiểu Ân cũng tìm được vài cơ hội tốt để nhốt bọn họ. Tuy nhiên sai đó hẳn phát hiện, thứ mình nhốt thực ra chỉ là khôi lỗi bọn họ thả ra.

Nhìn con rối giống y như đúc này, Tiểu Ân dở khóc dở cười.

Tuy hẳn có được năng lực thuần di, nhưng vấn đề là, sau mỗi lần thuần di đều không có khả năng kích phát huyết quang từ cấm giới chỉ hoặc Tiêu Dung Thuật.

Cho nên bọn họ vẫn ở đây liên tục quần đấu.

Tuy nhiên, thực ra hẳn cũng hiểu, nếu không phải trong tay mình có hai kiện thần khí uy lực thực sự quá lớn kia hiệp lực, đánh nhau thế này chỉ sợ mình đã thua từ lâu.

Một ánh mắt mệt mỏi trong nháy mắt, tốc độ tinh thần cảm ứng cũng giảm đi rất nhiều so với lúc đầu.

Nhưng ngay trong khoảnh khắc này, trong mắt Tiểu Ân chợt hiện ra một tia tàn nhẫn, giống như con sói bị dồn đến bước đường cùng mà phản kích trí mạng.

Không gian thuộc tính kết giới chợt hỗn loạn, bốn loại thuộc tính kết giới Tiểu Ân khống chế bùng phát, không ngờ lại còn thêm hai loại nữa.

Hắn đã phóng thích tất cả thuộc tính kết giới mình lĩnh ngộ được ra..

Sau khi sử dụng cả sáu loại thuộc tính kết giới, các năng lượng khác nhau như nước giếng phun trào nháy mắt bao trùm tất cả thân thể hẳn.

Vong linh hệ, nguyên tố triệu hoán hệ, Hoàng Kim hệ, năng lượng sát lục, không gian hệ, ảo thuật hệ. Sáu loại thuộc tính kết giới này hòa vào làm một, và sau khi thực sự phóng thích ra có thể sinh ra uy lực cường đại, tuy không thể so với quyền trực quang minh thần vực, nhưng không phải cao thủ nào cũng có thể cản.

Ba người đối diện lập tức chậm lại, bọn họ giống như sa vào một vũng lầy thực lớn, hoặc dường như bị ma thú nhện siêu cấp cường đại phun tơ quấn quanh, một đám người giống như rối gỗ không còn linh hoạt như vừa rồi.

Hai mắt Tiểu Ân sáng rực đầy ngạc nhiên và vui mừng mãnh liệt. Cuối cùng hẳn cũng đã tìm ra cách có thể trong nháy mắt áp chế cao thủ cửu tinh.

Khi thuộc tính kết giới được đề cao đến sáu tầng, áp lực khổng lồ này, ngay cả tam đại cao thủ do Nhất Hào điều khiển cũng khó có thể chịu đựng.

Phát hiện mới này khiến Tiểu Ân mừng như điên.

Tâm hẳn vừa động, vạn niên quang nguyên giống như một linh xà cuộn chặt lấy West, hóa luôn gã vừa có được cẩm chú châu đó bay hơi.

Nhưng, hai mắt tỏa sáng, dường như muốn cắt một mẻ lưới bắt thêm hai người, đã thấy trong tay hai người này có một hạt châu.

Tuy màu sắc các hạt châu không giống nhau, nhưng rõ ràng là Cẩm Chú châu hợp với thuộc tính của họ.

Một đạo hắc khí vô hạn dâng lên, một khí tức tràn lên như nước biển nháy mắt bao phủ hết phạm vi mười dặm.

Cả người Tiểu Ân đau nhức vô cùng, dường như hẳn có thể tận mắt nhìn thấy cơ thể mình có phần thối rữa, cuối cùng hóa thành hư ảo. Đây là tình huống khiến cho bất kỳ kẻ nào cũng phải sụp đổ tinh thần, Tiểu Ân muốn di động, nhưng hẳn lại phát hiện sức mạnh trước mặt như keo dính chặt, hẳn căn bản không làm được điều này, thậm chí đến mắt cũng không mở được.

Hét lên một tiếng, lập tức cảnh sắc trước mặt biến mất.

Lại một lần nữa về tới Nhất Hào không gian, tuy trong lòng biết rõ tất cả những điều này đều là giả, nhưng Tiểu Ân vẫn thở hồng hộc, trong lòng vẫn quấn quanh một khắc thống khổ và tuyệt vọng cuối cùng kia.

“Nhất Hào, ngươi thực sự hơi quá tay rồi đó.” Tiểu Ân cười khổ nén giận: “Doha và lão ma đạo sỹ da đen kia làm sao có thể có được Cẩm Chú châu. Điều này căn bản là không có khả năng.”

Nhất Hào xuất hiện trước mặt hẳn, ánh mắt giảo quyết kia giống hệt Juliana: “Chủ nhân, hai người bọn họ có lẽ cũng không có Cẩm Chú châu, nhưng đối thủ sau này của ngài không phải bọn họ. Nếu là người khác có Cẩm Chú châu trong tay thì phải làm sao?”

285. Chương 17: Nửa Năm Sau

Nhất Hào nghiêng đầu, tỏ ra một vẻ mặt khổ sở, nói với một giọng nói của con sâu con vấu vừa đủ cho Tiểu Ân nghe thấy: “Chủ nhân, là ngài yêu cầu mở ra một trận chiến hạn mức cao một trăm phần trăm đó chứ.”

Tiểu Ân lập tức không nói được gì. Trận chiến hạn mức cao nhất một trăm phần trăm quả thực cũng quá biến thái.

Nhẹ vung tay lên, Tiểu Ân hỏi: “Nhất Hào, chúng ta thử nhiều lần như vậy, có thể có phương án trong nháy mắt giết hoặc vây khốn hoàn toàn cao thủ cửu tinh hay không?”

Nhất Hào có vẻ suy tính một lúc mới trả lời: “Chủ nhân, sau khi ngài tiến giai đến ngàn năm truyền kỳ, khẳng định là có thể làm được điều này.”

Tiểu Ân suýt nữa một lần nữa ngừng thở. May sao đây là không gian giả thuyết, nếu là ở không gian thực sẽ rất nguy hiểm.

“Nhất Hào, là ta nói hiện tại!”

Dường như nhìn ra ánh mắt hẳn không tốt, Nhất Hào vội vàng nói: “Chủ nhân tôn kính, xin đừng tức giận. Điều này rất không tốt với thân thể của ngài.

“Ta biết và không cần vòng vo. Ta cần đáp án!” Tiểu Ân hung hăng trừng mắt với nó.

Ở chung với Tiểu Ân lâu ngày, thực lực của Tiểu Ân không ngừng nâng cao, trí tuệ của Nhất Hào dường như cũng là nước lên thì thuyền lên. Tuy nhiên sau khi có được trí tuệ, nó cũng xảo quyết hơn, khiến cho hẳn đau đầu. May mắn sao, mỗi khi có chuyện xảy ra, nó sẽ lại trở lại như lúc đầu, trở thành người trợ giúp lớn nhất của mình, điều này thủy chung không thay đổi, cũng là điểm Tiểu Ân vừa lòng với nó nhất.

“Được rồi, căn cứ theo tính toán của ta, khi chủ nhân ngài đột nhiên phóng thích kết giới sáu loại thuộc tính, quả thực có thể tạm thời vây khốn cao thủ cửu tinh trong khoảng ba giây.”

Nhất Hào nghiêm mặt: “Trong ba giây đó, có thể làm được rất nhiều!”

“Ba giây?” Tiểu Ân nhướn mày: “Dường như ít hơn vài giây so với cảnh giới của đình chỉ thời gian.”

Đình chỉ thời gian là tuyệt chiêu đáy hòm của Tiểu Ân, nhưng hẳn không muốn cho ai biết. Cho nên phải liều mạng trong trường hợp công kích bình thường tìm ra một phương pháp có thể ngăn chặn được cao thủ cửu tinh, nếu không hẳn thực đúng là không dám xâm nhập vào đại lục người da đen tìm nơi đánh dấu trên bản đồ kia một chút nào.

Nhất Hào thu lại nụ cười, lúc này nó trở nên rất nghiêm trang, khuôn mặt đầy xinh đẹp nhẹ nhàng.

Tiểu Ân khẽ động lòng, vừa rồi thiếu chút nữa hẳn đã nghĩ mình nhìn thấy Sara. Không thể tin được, khi tiểu hồ ly trở nên nhẹ nhàng, không ngờ chẳng kém hơn nguyệt lượng chi nữ mấy may.

Chẳng qua nhìn biểu tình cơ trí và nghiêm trang đó của tiểu hồ ly, thực sự khó càng thêm khó.

“Chủ nhân, nếu muốn trăm phần trăm an toàn, thì khi ngài gặp một cử tinh cường nhân, có thể sử dụng kết giới kết hợp cả sáu loại thuộc tính diệt sát. Nhưng nếu gặp hai trở lên, thì ta đề nghị ngài nên chạy cho xa. Bởi vì ngài chỉ có thể giết được một trong số đó mà thôi, mà người còn lại khẳng định sẽ lập tức dùng đến thủ đoạn đồng quy vu tận.” Tiếng nói của Nhất Hào đầy sự cảnh cáo: “Ta không thể tính toán các cử tinh cường nhân này nắm giữ bao nhiêu tuyệt chiêu sát thủ, nhưng có thể khẳng định là, trong đó phi thường nguy hiểm. Vì nghĩ cho an toàn sinh mệnh của ngài, tốt nhất là không cần mạo hiểm.”

Tiểu Ân cười khở gật đầu, điều này, cho dù nó không nói, hắn cũng tuyệt đối không phạm sai lầm.

“Chủ nhân, ngài tuy có thể sử dụng kết giới kết hợp sáu loại thuộc tính, nhưng sức mạnh này cũng là một gánh nặng rất nặng. Cho nên khi sử dụng phải thận trọng một chút. Ta đề nghị ngài, trong vòng ba ngày chỉ phóng thích một lần sẽ không sinh ra ảnh hưởng quá lớn.”

Tiểu Ân nhướn mày: “Cơ thể ta chẳng lẽ còn không đủ khỏe mạnh sao?”

“Ngài có thể tiếp tục luyện tập quảng bá thể thao. Nếu có thể hoàn thành bộ động tác trung cấp, hẳn là có thể thoải mái chịu đựng ảnh hưởng tiêu cực và cường độ tấn công (phản lực) này.”

Cuối cùng Tiểu Ân cũng yên lòng.

Trung cấp quảng bá thể thao có ba bộ động tác lớn, hiện giờ hắn đã bắt đầu luyện tập bộ động tác nhỏ cuối cùng của bộ động tác lớn thứ ba. Chỉ cần hoàn thành động tác nhỏ thứ năm và cuối cùng tổng hợp lại thành một động tác, hắn có thể nắm giữ được trung cấp quảng bá thể thao.

Nghĩ đến lúc trước, sau khi nắm được toàn bộ bộ động tác sơ cấp, mọi bộ phận trên thân thể hắn đều được cải thiện. Tiểu Ân rất chờ mong khi hoàn thành bộ động tác trung cấp này.

Không biết tới lúc đó sẽ có ngạc nhiên vui mừng gì đang chờ hắn!

Phảng phất như chỉ trong nháy mắt, nửa năm đã trôi qua.

Trong nửa năm này đã xảy ra rất nhiều chuyện không thể tưởng được, cho dù là Tiểu Ân cũng không kịp số liệu trước đó.

Đầu tiên, sau một thời gian ở đại lục người da đen, từ Juliana cho đến đám người Kim đều có một loại cảm giác đặc biệt.

Bọn họ phát hiện, khoảng cách của mình và Tiểu Ân càng ngày càng lớn.

Điều này, đối với bọn họ mà nói, không phải là một điểm tốt lắm. Tuy rằng sự phụ phải lợi hại hơn đệ tử là chuyện vô cùng bình thường, nhưng khi chênh lệch thực lực quá lớn, có lẽ là khi song phương hoàn toàn chia cắt.

Nếu một ngày Tiểu Ân trở thành ngàn năm truyền kỳ, thì hắn sẽ tiếp tục ở lại đây, hay lại như các ngàn năm truyền kỳ khác, vĩnh viễn rời xa...

Không ai có thể cam đoan, cho dù là bản thân Tiểu Ân cũng vậy.

Vốn sự khác biệt này cũng không phải quá nổi bật, nhưng trên đại lục da đen, Tiểu Ân đại phát thần uy, bày ra sức mạnh vượt xa thực xa các cao thủ cử tinh bình thường.

Tuy lúc ấy đám người Kim truy đuổi đến thì không còn gì nữa cả, cũng cảm thấy rất kiêu ngạo, nhưng ẩn giấu dưới sự kiêu ngạo này cũng là sự sợ hãi.

Cho nên về tới thành Louis, vừa nghe nói Tiểu Ân muốn bế quan một lần nữa, cảm giác giấu trong đáy lòng họ cuối cùng cũng không che giấu được nữa, một đám trước sau cũng tiến nhập vào bế quan.

Bọn họ bế quan, nhưng bế quan thực sự, Hoàng Kim kết giới mở ra hai mươi bốn giờ, để cho người đủ tư cách hưởng thụ chỗ tốt của đạo cụ ma pháp này đem lại.

Dưới sự dẫn dắt của bọn họ, Maren, Nepal và Benson cũng gia nhập vào. Mà sau một lúc lâu khảo sát, Tiểu Ân cũng cho phép Liệt Duy và Thi Thụy Đức nhập vào.

Hắn có một cảm giác Thi Thụy Đức tuy nhìn qua có hơi tối dạ, trước giờ vẫn làm thiên lôi, Liệt Duy sai đâu đánh đó, quả thực là một đứa con ngoan điển hình mắng không cãi lại, đánh không trả đòn. Nhưng chỉ cần hắn có kỳ ngộ, khẳng định sau này có thể có được thành tựu. Đương nhiên, người với người thì có nhiều cách dạy dỗ lắm, Liệt Duy tuy có hung hãn với Thi Thụy Đức, nhưng chưa từng sai hắn làm cái gì nguy hiểm. Có khó khăn gì thực sự đều là Liệt Duy âm thầm gánh vác.

Nếu không có như thế, làm sao Tiểu Ân có thể cho phép hai người bọn họ sử dụng Hoàng Kim kết giới.

Ngoài Hoàng Kim kết giới, Tiểu Ân chính thức dạy sơ cấp quảng bá thể thao cho họ. Đương nhiên hắn không có khả năng vô tư dạy toàn bộ. Hai người Liệt Duy đã sắp đạt được hai động tác nhỏ đầu tiên trong bộ đầu tiên của động tác sơ cấp, còn đám người Juliana cũng đã bắt đầu học đến động tác nhỏ thứ tư.

Tuy không có Nhất Hào hỗ trợ, không thể có được thu hoạch lớn nhất, nhưng bộ động tác này quả thực có tác dụng không thể hình dung trong việc khai thác tiềm năng cơ thể. Đừng nói là Juliana và đám người Kim, ngay cả thể chất lão già Maren cũng được cải thiện thực lớn, trong Hoàng Kim kết giới liều mạng cố gắng, thậm chí còn mơ hồ có dấu hiệu đột phá nhị tinh.

Tuy nhiên, khiến cho người khác giật mình không phải bọn họ, mà là Hắc Toàn Phong.

Đại gia hỏa này cũng không biết lên cơn điên gì, không ngờ một hơi ăn sạch một nửa đồng long thạch (đá cốt long) trong chiếc nhẫn bạch cốt, kết quả là hôm sau gục đầu ngủ luôn đứng dậy không nổi.

Tiểu Ân bất đắc dĩ đành phải dùng Hoàng Toàn Phong làm ngựa, trên người nó bao phủ một tầng Hoàng Kim kết giới mỏng.

Bất cứ khi nào được năng lượng hoàng kim bao phủ, Hoàng Toàn Phong này đừng nói là ăn no vỡ bụng, cho dù nó bị trọng thương, muốn chết cũng không dễ.

Sau khi tỷ mỉ kiểm tra lại, Tyrese và Tiểu Ân nhất trí xác định, sau khi nó tỉnh lại nhất định sẽ có thể thăng tiến lên một bậc.

Có thể dùng cách này để tiến giai, chắc chỉ có Hắc Toàn Phong.

Khi Tyrese hỏi Hắc Toàn Phong đến tột cùng là ăn cái gì mới có tác dụng kỳ lạ như thế. Tiểu Ân không nói hai lời lôi long thạch ra. Nhìn miếng long thạch đã bị ăn hơn nửa, toát mồ hôi lạnh, Tyrese nhìn Hắc Toàn Phong, ánh mắt tràn ngập kính nể.

Tuy nhiên, nghĩ thế nào cũng không ra, vì sao ‘chân long’ đại nhân lại cho Hắc Toàn Phong ăn thạch long? Mà thạch long này đến tột cùng là từ đâu đến.

Hết thấy, đều là một khúc mắc khó hiểu.

Bây giờ trong ma pháp tháp, đại đa số người đã tiến nhập vào bế quan hoặc đang ngủ.

Sau nửa năm dưới sự huấn luyện của Nhất Hào, Tiểu Ân đã hoàn thành mục tiêu đầu mà hưng phấn xuất quan, mới phát giác giữa ma pháp tháp to như thế, không ngờ lại lạnh lùng đến như vậy.

Vòng vo trước cánh cửa có treo tấm biển ‘không phận sự miễn vào’ nửa ngày, cuối cùng Tiểu Ân thấy trong ma pháp tháp chỉ có một người duy nhất.

Trừ á long Tyrese và Bạch Toàn Phong có một đại tiên sinh vô danh giống như một tảng đá.

Á long và Bạch Toàn Phong nhìn nhiều người bế quan như thế, cũng động tâm không ngừng. Nhưng vẫn đề là, họ biết, có bế quan như thế cũng đừng mơ giới hơn.

Đối với những cao thủ cửu tinh này mà nói, tuy có được năng lượng hùng mạnh và được người khác ngưỡng mộ, nhưng việc tiến lên một bước nữa lại càng trở nên xa vời hơn. Đây cũng không phải chuyện kỳ lạ, đã lên tới đỉnh kim tự tháp rồi, có thể là ngàn năm truyền kì đứng trên đó cũng chỉ là ước mơ đẹp để thôi.

Nên bọn họ không chọn bế quan mà im lặng cùng đợi.

Đối với bọn họ, gian khổ trong mình tưởng có tác dụng thua xa ngộ đạo bằng linh quang chợt lóe nào.

Sau khi tới phòng Tiểu Ân, Tyrese tràn đầy hi vọng hỏi: “Chân long đại nhân, lúc ngài bế quan, có cảm ngộ gì sao?”

Chủ ý của hắn và Linnua ngày xưa giống nhau, đều là xem trọng tiền đồ của Tiểu Ân, chờ khi Tiểu Ân thành ngàn năm truyền kỳ, có lẽ hắn cũng có một số cảm ngộ nào đó.

Tiểu Ân bật cười: “Có thu hoạch. Các người xem.”

Ngay sau đó, ngay trong gian phòng này đột nhiên tràn ngập áp lực thuộc tính kết giới mạnh mẽ và xung mãn.

Kết giới này cũng không phải chỉ có một thuộc tính, mà ước chừng có tới sáu loại thuộc tính bất đồng, mỗi thuộc tính lại là tương sinh tương khắc, kết hợp với nhau dường như rất hòa hợp, lại dường như không dung hợp nhau.

Nhưng đúng là chính sự đối lập mạnh mẽ này làm cho Tyrese và Bạch Toàn Phong cũng cảm thấy một áp lực không thể kháng cự.

Bất ngờ xuất hiện sức mạnh áp chế, hai người bọn họ mãi năm giây sau mới miễn cưỡng phóng thuộc tính kết giới của mình ra.

Tuy nhiên, họ biết Tiểu Ân cũng không có ác ý, cho nên chỉ khống chế phạm vi kết giới, không mở tràn ra.

Tiểu Ân khẽ gật đầu: “Không tồi, trong tình huống không đề phòng, các người chỉ bị vây khốn bởi năm giây. Nếu giữa cuộc chiến sinh tử, đại khái có thể vây khốn được ba giây.”

Tyrese và Bạch Toàn Phong đều biến sắc, lúc này họ đang nghĩ đến chiêu thức trí mạng ấy.

Nếu là khi hai bên đang đánh nhau, Tiểu Ân đột nhiên phóng thích kết giới sáu loại thuộc tính, thì cho dù có chuẩn bị trước, nhưng chỉ cần trong phạm vi kết giới của hắn, có thể đã bị áp chế hoàn toàn trong ba giây.

Điều này khác với bất động trong pháp thuật không gian giam cầm, không gian giam cầm tuy lợi hại nhưng nếu là cao thủ cùng cấp toàn lực giãy dụa, có thể duy trì được một giây cũng đã là phi thường.

Thực ra, trong rất nhiều thời điểm, không gian giam cầm đều bị lòng phòng bị của pháp sư chặn lại, cơ hội thuận lợi đắc thủ cũng không nhiều.

Mà loại áp chế nhiều loại kết giới này cũng là phương pháp chiến đấu hoàn toàn mới, khi bất ngờ phát động, tuyệt đối có thể có tác dụng kì lạ đến không ngờ.

Trong ba giây đó một cửu tinh ma đạo sĩ có thể làm được nhiều việc lắm.

“Chân long đại nhân. Ngài giỏi quá!” Tyrese bình luận: “Đây là thu hoạch của ngài trong nửa năm sao?”

“Đúng thế!” Tiểu Ân nghiêm túc gật đầu.

Trong nửa năm này, đại đa số thời gian hắn dùng để luyện tập năng lực phóng thích kết giới sáu loại thuộc tính. Không gian thực và không gian giả thuyết còn có một chút chênh lệch, mà khi Tiểu Ân sử dụng sáu loại kết giới lần đầu tiên, cũng là mèo mù vớ cá rán may mắn mà được.

Muốn nó trở thành kỹ năng của mình, trở thành một trong những năng lực của mình ở thế giới thực, Tiểu Ân sẽ phải khổ luyện không ít lần.

Đương nhiên, trong nửa năm thời gian đó, hắn đã luyện tập chiêu này coi như là đòn sát thủ với cao thủ cửu tinh, có thể kích phát thành công kết giới sáu loại thuộc tính theo ý mình.

Đương nhiên, một nửa tài nguyên của Nhất Hào cũng không lãng phí, tuy còn chưa nghiên cứu ra được diệu dụng của ma pháp trận đồ kia, nhưng đại khái đã động chạm được một chút.

Đây là một trận đồ thực lớn mà cũng thực huyền ảo. Bên trong có nhiều kết cấu khó giải thích, khiến cho Nhất Hào trong tình huống thiếu tư liệu, căn bản là không thể phân tích ra được những thứ ẩn giấu trong đó. Tuy nhiên, Nhất Hào rất chắc chắn nói cho Tiểu Ân một câu vô nghĩa.

Là trong quá trình mở ra cánh cửa thần bí này, có lẽ sẽ gặp phải kết giới ngăn trở.

Tiểu Ân cũng không đem chuyện có liên quan đến cánh cửa này nói cho bất cứ kẻ nào, đây là một bí mật nhỏ của hắn.

Tyrese và Bạch Toàn Phong liếc mắt nhìn nhau, đều có vẻ lo lắng, còn Vô Danh, vững như núi Thái Sơn, như thể là từ sau khi hắn ngồi xuống vẫn không có nhúc nhích gì. Nếu không phải đã biết tính cách của hắn, còn thực sự nghĩ rằng đây là một cái xác không hồn do vong linh pháp sư hóa ra.

“Chân long đại nhân, ngài đồng thời ngưng luyện nhiều thuộc tính kết giới như vậy, đối với tiến bộ sau này của ngài, chỉ sợ sẽ có ảnh hưởng nhất định.” Tyrese lo lắng.

Tiểu Ân cảm khái, đáng tiếc chuyện này hắn biết quá muộn, nếu không bất kể thế nào cũng sẽ không mạo muội ngưng luyện nhiều thuộc tính như vậy.

Tuy nhiên trước mặt Tyrese, hắn cũng khoát tay chặn lại hào sảng nói: “Việc này ta đã có cách giải quyết, người đừng lo.”

Tyrese nao nao, lại nghĩ đến chân long đại nhân đã có quá nhiều điểm không thể tin nổi, khuôn mặt lo âu lập tức giãn ra phân nửa.

Tiểu Ân thầm cười khở, người này, không ngờ có lòng tin lớn đến như thế vào mình...

Ngay bản thân hắn cũng không nắm chắc.

Tiểu Ân vội chuyển đề tài: “Tyrese, gần đây tình hình bên ngoài thế nào?”

Tyrese lắc đầu: “Từ khi ngài bế quan, ta đóng ma pháp tháp, không còn liên hệ với bên ngoài.”

Tiểu Ân mặt ám mày nhăn. Nói thật, hắn quả thật cũng có quan tâm đến tình hình bên ngoài phát triển đến đâu, đặc biệt là kế hoạch xâm lược đại lục người da đen. Có lẽ hắn muốn bớt đi một chút phiền toái.

Đang khi Tiểu Ân định mở miệng, đột nhiên nhìn ra ngoài, vẻ mặt đầu tiên là sửng sốt, sau đó là vui mừng quá đỗi, lại có một ý cười ngấm hiểu.

Tyrese và Bạch Toàn Phong lần lượt chú ý ra bên ngoài, ở nơi nào đó, có một cỗ năng lượng dao động mỏng hội tụ. Nếu không phải có được năng lực cảm ứng của cửu tinh, chỉ sợ rất khó phát hiện.

Bạch Toàn Phong có vẻ nghi hoặc, nhưng Tyrese và Tiểu Ân đều lập tức hiểu ra chuyện gì sắp xảy ra.

Còn Vô Danh, mọi người đã lười để ý đến hắn. Dù sao hắn trước giờ vẫn là vẻ mặt người chết kia. Tuy bề ngoài thì không có trở ngại gì, nhưng bất cứ kẻ nào cũng không thể ở chung lâu với kẻ lạnh như băng này.

“Chúng ta ra xem đi.” Tiểu Ân mỉm cười: “Không ngờ chúng ta xuất quan khá đúng lúc.”

Trên người hắn có một cỗ năng lượng hùng mạnh dao động, cỗ năng lượng này nháy mắt truyền khắp mọi ngõ ngách trong ma pháp tháp.

Bất kể là ở trong Hoàng Kim kết giới tận tình hấp thu năng lượng ngoại giới, hay ở trong phòng tự hỏi một số vấn đề về ma pháp, mọi người đều cảm ứng được cỗ lực lượng này đến, cũng nháy mắt đã cảm nhận được ý muốn của Tiểu Ân muốn triệu tập tất cả bọn họ lại.

Cho dù người đang chìm sâu trong minh tưởng cũng không ngoại lệ, đều có thể nhận được ý này của Tiểu Ân truyền qua năng lượng.

Tuy Tiểu Ân cũng không có ý bắt buộc, nhưng bất kể là ai, sau khi cảm nhận được tin tức đó, lại đều không hẹn mà cùng chạy đến trong thời gian ngắn nhất. Ngay những người đang chìm sâu vào minh tưởng cũng không ngần ngại dừng minh tưởng thật dài kia lại để chạy đến.

Nhìn khuôn mặt hưng phấn của mọi người, Tiểu Ân dựng một ngón tay làm bộ ‘suyt’ một tiếng, sau đó nói: “Ta mang các người đi cảm nhận một cơ hội khó có thể gặp, việc này rất trọng yếu đối với tương lai của các người, nhất định phải hết sức mà cảm ngộ, ngàn vạn lần không thể bỏ qua.”

Đại đa số người đều không hiểu gì hết mù mờ đi theo hắn ra khỏi ma pháp tháp.

Khi đội quân họ đi ra, lập tức khiến cho lâm viên ma pháp trần động.

Lúc này các học đồ tự do trong lâm viên ma pháp đã nhiều hơn trước kia vài lần, mục đích duy nhất là mong được các ma pháp sư hoặc các học đồ chính thức của công quốc Louis nhìn trúng, có thể gia nhập vào trong số đó.

Mấy năm gần đây, ma pháp lâm viên của công quốc Louis thanh danh ầm ầm, nhìn ma pháp tháp thật lớn Tiểu Ân kiến tạo kia có thể nói lên hết thấy.

Trong tình huống đó, các pháp sư học đồ tìm cơ hội tất nhiên cũng bắt đầu đặt, mục tiêu đầu tiên vào nơi này.

Trong lòng bọn họ, thậm chí còn có một vọng tưởng, là nếu có thể được chủ nhân của tòa ma pháp tháp kia ưu ái, chẳng khác nào một bước lên trời.

Tuy nhiên, đáng tiếc là, tòa ma pháp tháp này rất ít người đi ra, hơn nữa người ở bên trong dường như cũng không có ý muốn nhận người hầu học đồ, nên khiến cho vô số người thất vọng không ngừng.

Cho tới hôm nay, lại có tới hơn mười người đi từ trong ma pháp tháp ra, thật sự là một cơ hội khó mà bỏ qua được.

Chỉ trong chốc lát, đại đa số các pháp sư học đồ đã chạy đến, mắt chăm chăm nhìn vào đám người Tiểu Ân, hy vọng có thể có một tia hy vọng.

Chỉ chốc lát sau, ngay cả đám người Tiffany và David Kirby cũng đều kinh động.

Bọn họ lục tục chạy đến cạnh Tiểu Ân cung kính chào hỏi.

Theo thời gian, hiện giờ Tiểu Ân là cửu tinh ma đạo sĩ, hơn nữa còn có hung danh một lần tru sát hơn mười tên ma đạo sỹ, đám người Tiffany tuy có quen biết với hắn, nhưng về lễ tiết cũng không dám nửa điểm qua loa.

Mọi người hàn huyên một lát, vô tình, đám người Tiffany đã tự nhiên đặt mình ở vị trí thấp hơn, xưng hô với Tiểu Ân đã sớm dùng đến kính ngữ.

Tiểu Ân cũng không từ chối, vì đây là quy củ của thế giới này, không phải chỉ vì ý muốn của mình hắn mà thay đổi, mà hắn cũng không có ý thúc đẩy thay đổi điều này.

Nhìn ma pháp tháp của David Kirby ở cách đó không xa, Tiểu Ân đột ngột hỏi: “Kim, người có biết vì sao ta phải xen vào khi các người đang bế quan mà đưa ra ngoài không?”

Xung quanh lập tức yên lặng, không ai nói gì.

Ngoài hai cao thủ cửu tinh đã hiểu rõ, những người còn lại đều đổ dồn ánh mắt vào đại đệ tử của Tiểu Ân.

Kim trầm ngâm một chút, lẳng lặng cảm ứng năng lượng dao động xung quanh, cuối cùng trầm giọng trả lời: “Sư phụ, vì người đã cảm nhận được có năng lượng biến hóa, nên mới cho mọi người xuất quan.”

Tiểu Ân vui mừng cười, quả nhiên Kim không khiến cho hắn thất vọng.

Trong lòng Tiffany và đám người Maren kinh ngạc, bọn họ cũng không ngừng cảm ứng năng lượng biến hóa xung quanh, nhưng cũng chỉ cảm thấy một chút cảm giác khác thường, nhưng không phát hiện ra ngọn nguồn.

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau, lại mơ hồ cảm thấy trong không khí có một áp lực nhàn nhạt, hơn nữa cũng đang không ngừng tăng cao.

“Tiểu Ân các hạ, chẳng lẽ nơi này phát sinh chuyện gì sao?” Tiffany lo lắng hỏi.

Không biết vì nguyên nhân gì, Tiffany có cảm tình rất sâu đậm với công quốc Louis, thậm chí còn vượt xa Tiểu Ân.

Khẽ mỉm cười, Tiểu Ân đặt tay lên ngực thủ thế: “Ngài không cần lo lắng. Ta cam đoan nơi này sẽ không xảy ra tai họa gì.”

Tiffany lập tức hoàn toàn yên tâm, hiện giờ chỉ cần một câu nói của Tiểu Ân, còn hữu dụng hơn hàng trăm câu của Maren và David Kirby bọn họ.

Chỉ cần ngẫm lại chiến tích hần có được ở trên đại lục người da đen, trong lòng mọi người lại vững như bàn thạch.

Ánh mắt Kim trở nên sáng ngời, hô lớn: “Sư phụ, con hiểu rồi, Linnuo các hạ sắp tiến giai lên ma đạo sỹ.”

Tiểu Ân mỉm cười không nói. Xung quanh lập tức xôn xao.

Ma đạo sỹ, có lẽ trong mắt Tiểu Ân, đây không có gì gọi là thần bí, nhưng trong lòng đám người Tiffany lại là một khái niệm cường đại không thể chạm đến.

Vừa nghe tin ở nơi này không ngờ sẽ có một vị ma pháp sư sắp thành công tiến giai, cho dù là Tiffany cũng không kìm nổi xúc động hơi run run.

Mặc dù ngày Linnuo bắt đầu bế quan, mọi người cũng đã có dự cảm này, nhưng khi ngày này thực sự tới, bọn họ lại cảm thấy vô cùng vinh quang và kiêu hãnh.

Tiểu Ân nhẹ nhàng phát tay: “Tiến giai ma đạo sỹ là chuyện rất khó gặp. Các người tuy đã cảm ngộ qua một lần, nhưng cảm ngộ càng nhiều lần, thể ngộ càng khác sâu. Cho nên ta tạm dừng việc bế quan của các người đưa ra ngoài cảm ứng một chút biến hóa ma pháp nguyên tố, đối với con đường tiến giai của các người sau này còn có tác dụng rất lớn.”

Đám người Kim khom người xác nhận. Một đám ngưng thần tĩnh trí, đặt tất cả tâm trí của mình vào tình hình trước mắt.

Còn về đám người Tiffany, ánh mắt nhìn đám người Kim tràn đầy ngưỡng mộ.

Đối với bọn họ mà nói, ma đạo sỹ tiến giai cũng không phải là chuyện khó gặp, mà là cả đời có lẽ chỉ có một cơ hội được thể nghiệm.

Đối với bọn người Kim có một sư phụ tốt như vậy, thực sự cảm thấy hâm mộ vô cùng.

Học theo đám người Kim, đám người Tiffany vội vàng sai người hầu học đồ của mình đem ghế dựa đến, cách ma pháp tháp của David Kirby khoảng ba mươi thước ngồi xuống.

Vị trí này vừa khéo, sẽ không ảnh hưởng đến việc Linnuo tiến giai, cũng có thể cảm nhận rõ nhất năng lượng dao động mãnh liệt của đột phá này.

Cũng chỉ có Tiểu Ân dưới sự hỗ trợ của Nhất Hào mới có thể tìm ra vị trí đẹp thế này, cho dù là Tyrese và Bạch Toàn Phong cũng không thể bằng được.

Sau khi nhìn các nhân vật quan trọng trong lâm viên ngồi xuống, phần lớn các học đồ chính thức và các học đồ tự do đều ngồi trên chiếu ở đằng sau.

Cái tin Linnuo sắp trở thành ma đạo sỹ đã được đám học đồ pháp sư truyền ra.

Tuy bọn họ cũng không nghĩ đến mình có thể lĩnh ngộ được cái gì, nhưng mỗi người đều ôm một ý nghĩ muốn được đại khai nhãn giới, không nghĩ ngờ không có ai nguyện ý rời đi.

Suốt một ngày sau, trong ma pháp lâm viên tràn ngập một khí thế khổng lồ.

Nếu biến hóa lúc đầu chỉ nhàn nhạt, gần như không ai có thể cảm nhận được, nhưng theo ma pháp nguyên tố xung quanh ma pháp tháp của David Kirby nồng hậu dần, ngay cả các pháp sư học đồ cũng cảm nhận được áp lực thực lớn.

Cho dù là Nepal, Benson là ma pháp sư chính thức, cũng không phải bất cứ lúc nào cũng có thể kiên trì, càng không nói đến các pháp sư học đồ này.

Dần dần, cuối cùng cũng có vài người bắt đầu không chờ được mà rời khỏi ma pháp lâm viên.

Chỉ cần có người đi đầu, là sẽ như ôn dịch lây truyền, không lâu sau, cơ bản toàn bộ các pháp sư học đồ đều bỏ đi, chỉ còn lại hai người.

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua hia ma pháp sư học đồ này, hẳn có thể tưởng tượng được áp lực các học đồ phải chịu cho tới giờ.

Đó gần như một loại áp lực cực hạn có thể chịu đựng mà họ phải vượt qua.

Nhưng hai người này tuy thần tình có vẻ thống khổ, nhưng ánh mắt vô cùng kiên định, trong đó ẩn chứa cả sự cuồng nhiệt, gợi lên một cảnh tượng Tiểu Ân đã sớm chôn giấu trong đáy lòng.

So với mình ngày xưa, khát cầu của hai người này đối với ma pháp dường như không kém chút nào.

Tâm niệm thay đổi thực nhanh, trong lúc đó, trên đỉnh đầu hai người đã có vòng tròn Hoàng Kim sắc nhỏ nhỏ.

Hai vòng tròn này tản ra từng sợi ánh sáng óng ánh, bao phủ hai người họ.

Một cỗ năng lượng giống như một dòng nước ầm len vào, khiến cho thân thể họ đã lão đảo sắp ngã một lần nữa ngồi vững lại.

Tuy nhiên cũng chỉ là đến thế mà thôi, Tiểu Ân tuy sử dụng năng lượng hoàng kim giúp họ khôi phục, nhưng cũng không ngăn cản áp lực khổng lồ tàn phá họ. Trước mắt hai người này vẫn là xung kích cường đại khi ma đạo sỹ thăng tiến.

Sau khi thân thể họ ổn định lại, liếc nhau một cái, đều nửa mừng nửa lo không kìm nổi.

Ánh mắt nóng bỏng của họ nhìn Tiểu Ân, Tyrese và Bạch Toàn Phong.

Xung quanh ma pháp tháp của David Kirby, chỉ có ba người này ngồi đầu tiên, thần thái cũng tự nhiên, rất tự nhiên, dường như là không thêm đặt việc ma đạo sỹ tiến giai vào trong mắt.

Còn những người khác, cho dù là người nắm trong tay cả lâm viên ma pháp Tiffany, đều là vẻ mặt cẩn trọng dè dặt, không dám có một tia coi thường lơ là.

Trong tình huống đó, có thể giúp đỡ bọn họ cũng chỉ có một trong ba người ngồi đầu.

Bọn họ tuy rằng nhìn ra, nhưng trong lòng không yên, căn bản là cũng không dám đi cầu kiến, đành phải đứng tại chỗ cẩn rắng chịu đựng. May mắn hai vòng tròn hoàng kim sắc trên đầu bọn họ có mang một loại năng lượng thần kỳ cuộn cuộn không dứt đưa vào thân thể, nếu không hai người đã sớm chóng mặt lẫn ra đất.

Tyrese và Bạch Toàn Phong đều liếc Tiểu Ân một cái, tất nhiên họ không hiểu vì sao Tiểu Ân lại nổi lên lòng thông cảm này.

Đối với những người không thuộc chủng tộc của mình, loại cảm tình thông cảm này chẳng có ích.

Một lát sau, trên mặt Tiểu Ân có một nụ cười tươi vừa lòng.

Giờ phút này, theo áp lực của Linnuo trong ma pháp tháp phát ra, dường như là pháp sư học đồ chịu không nổi, cho dù là pháp sư chính thức cũng khó có thể chịu nổi rồi.

Nhưng cho dù là như thế, bất kể là tam tinh ma pháp sư David Kirby lâu năm hay mới thăng tiến như Benson đều cắn chặt hai hàm răng, đau khổ chịu đựng, trong hơn mười người không một ai xem thường từ bỏ.

Đối với các pháp sư của công quốc Louis, Tiểu Ân quả thực là vô cùng vừa lòng. Trước áp lực cường đại, biểu hiện của bọn họ hoàn toàn đủ tư cách.

Thân thể Benson hơi giật giật, hơi thở cũng bắt đầu dồn dập hơn. Trong số những người ở đây, hẳn là người đầu tiên đạt tới cực hạn, cho dù trong lòng có không cam cũng không thể tiếp tục chịu đựng được nữa.

Tiến giai ma đạo sỹ đối với đại ma pháp sư mà nói, là một cơ hội thử nghiệm khó có thể được, nhưng đối với người chưa tới cảnh giới đại ma pháp sư mà nói, không thể nghi ngờ là một khảo nghiệm sinh tử tồn vong. Nếu kém quá xa, thì thậm chí là tư cách khảo nghiệm cũng không có, sẽ bị xung kích cường đại kia đánh cho chết.

Hai người Tiểu Ân và Tyrese tuy hiểu được đạo lý này nhưng bọn họ đều không nói.

Tyrese lười xen vào chuyện của người khác, mà trong lòng Tiểu Ân lại có một ý muốn khảo nghiệm.

Hắn muốn xem, ở trong lâm viên còn có nhân tài thực sự nào nữa không.

Thiên tư không cao, đối với những người khác mà nói, là thiếu hụt trí mạng. Nhưng Tiểu Ân có quảng bá thể thao và hoàng kim kết giới trong tay, hắn sở cầu không phải một phần vận thiên tư mà là một phần vận ý chí phẩm chất kiên cường.

Chỉ có dưới tình huống gần đến cực hạn, trước mắt là có thể chịu đựng được áp lực này mới có tư cách được hắn bồi dưỡng.

Một khắc hắn rời bỏ quan trọng ma pháp tháp, hắn cũng đã quyết định, nhất mạch truyền thừa của hắn sau này sẽ dựa vào quảng bá thể thao và hoàng kim kết giới truyền lại.

Nếu là trước kia hắn còn có điều kiêng kỵ, nhưng hắn lúc này, bất kể là nhân lực hay vật lực cũng đủ để khai tông lập phái, thứ tốt như thế mà giấu đi thực quá sức lãng phí. Không bằng khiến cho thực lực của mình mạnh hơn mới là lựa chọn tốt nhất.

Rất nhanh, trên đầu Benson cũng xuất hiện một vòng tròn hoàng kim, một dòng suối năng lượng cũng chảy vào trong thân thể Benson, khiến hắn một lần nữa tràn trề sức sống.

Không giống như hai ma pháp sư học đồ kia, Benson biết rõ cơ hội này khó mà có được, lập tức kiểm chế tâm trạng, cẩn thận cảm ứng áp lực khổng lồ tràn ngập không gian. Tuy áp lực này khiến cho hắn gần như hít thở không thông, nhưng dưới sự giúp đỡ của năng lượng hoàng kim, hắn có thể kiên trì, hơn nữa tự mình thể nghiệm biến hóa của khí tức trong một bước cuối cùng trở thành ma đạo sỹ.

Lần lượt, trên đầu Nepal, Maren và các ma pháp sư đều xuất hiện vòng tròn hoàng kim. Trong lòng mỗi người đều tràn đầy cảm kích, lại tiếp tục tập trung chú ý vào áp lực giữa không trung. Dưới áp lực dần dần tràn ngập, trên mặt họ thường hiện lên một tia khó hiểu.

Ma pháp sư chính thức còn có một ít cảm xúc, để đạt được tới cảnh giới đại ma pháp sư phi phạm tự nhiên cảm xúc càng thêm sâu sắc.

Trong khi kiệt lực chống lại áp lực khổng lồ này, trong lòng tất cả cao thủ đại ma pháp sư đều vui sướng.

Một khắc thăng tiến lên ma đạo sỹ kia lại là một quá trình phóng thích hoàn toàn không giữ lại chút gì.

Từ năng lượng thoát ra đó, mỗi sợi năng lượng dường như đều mang theo những thông tin nhất định, truyền cả những cảm ngộ của vị ma đạo sỹ này ra.

Đúng là vì như thế mà các ma pháp sư cảm ứng được khí tức thoát ra ngoài này có thể có được thu hoạch có ích đối với mình. Đây cũng là nguyên nhân vì sao ngày xưa Linnuo đi theo Tiểu Ân, cũng muốn ở lại bên cạnh hắn.

Lúc này Linnuo thăng tiến thành công, kinh nghiệm của hắn được phóng thích toàn bộ. Đối với tất cả đại ma pháp sư đang chịu đựng áp lực này thậm chí còn cả các ma pháp sư chính thức mà nói, đều là một cơ hội khó mà có được. Dưới sự giúp đỡ của Tiểu Ân, bọn họ cuối cùng cũng nắm được cơ hội này, đặt thêm nền tảng cơ sở cho lâm viên ma pháp của công quốc Louis.

Ầm một tiếng, đỉnh ma pháp tháp của David Kirby đột nhiên nổ tung, vô số gạch ngói đá vụn bay tung tóe trong sóng xung kích mãnh liệt tản ra khắp nơi.

Đám người Tiffany trầm nghĩ không ổn. Đại ma pháp sư có khả năng thì lập tức phóng ra ngoài vòng bảo hộ, các ma pháp sư khác nhận ra bọn họ căn bản không thể huy động ma pháp nguyên tố trong tình huống đó, cho dù là một cái khiên phòng hộ cũng không thể sử dụng.

Ngay khi bọn họ định nhắm mắt lại, hào quang màu lam mãnh liệt chợt lóe giữa không trung. Tiếp sau đó, đất đá vụn bay đầy trời đất bắt ngờ biến mất cùng với hào quang màu lam.

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, đều biết khẳng định lúc đó là ba người Tiểu Ân vừa ra tay.

Loại năng lực này thực sự là vô cùng kỳ diệu, bọn họ không thể tưởng tượng được.

Một lát sau, cửa lớn ma pháp thụp chậm chậm mở ra, một lão nhân bước ra, trên người ông ta dường như có khí tức sinh mệnh sôi trào, năng lượng dao động khổng lồ cường đại không thể che giấu này khiến cho mỗi người tiếp xúc đều cảm thấy khiếp sợ.

Đây là Linnuo đã thành công tiến giai thành ma đạo sỹ.

Tiểu Ân mỉm cười tiến lên: “Linnuo các hạ, xin chúc mừng.”

“Sư phụ!” Lợi Duy và Thi Thụy Đức tiến lên một bước, một trái một phải đứng cạnh ông, bộ dáng rạng rỡ nhìn quanh.

Linnuo cười ha hả, sau khi trở thành ma đạo sỹ, khí độ thanh thế tự nhiên khác hẳn. Cảm giác này không lực tình đại ma pháp sư nào có thể so sánh được.

Kém một bậc, thiên địa phân. Đây là sự thực trần trụi.

Trong sự đón tiếp nhiệt tình của mọi người, Linnuo tự nhiên cũng hưng trí tăng vọt. Đối với lão nhân đã thăng tiến thành ma đạo sỹ này, Tiểu Ân tự nhiên cũng nổi lên tâm muốn lôi kéo.

Còn chuyện sau khi Linnuo tiến giai đã phá tung ma pháp tháp của David Kirby cũng không ai nhắc đến, ngay cả David Kirby cũng không để ý.

Mọi người đều vào trong ma pháp tháp của Tiểu Ân. Trong số mọi người ở đây chỉ có Linnuo là lần đầu tiên được thấy một ma pháp tháp tráng lệ xa hoa đến như thế, còn những người khác tuy không phải lần đầu tiên nhìn thấy nhưng mỗi lần đi vào cũng không tìm được một phen tán thưởng.

Linnuo hỏi, Tiểu Ân cũng không giấu diếm, kể hết mọi chuyện khi lão ma pháp sư bế quan.

Khi nghe nói Tiểu Ân đã thăng tiến thành công lên cửu tinh ma đạo sỹ, hơn nữa còn đại khai sát giới trên đại lục người da đen, có được thanh danh hiển hách, trong mắt lão ma pháp sư lập tức ánh lên một tia khác thường.

Ông có thể trở thành ma đạo sỹ, hơn phân nửa công lao có thể nói là nhờ Tiểu Ân.

286. Chương 18: Uy Danh Vang Xa

Trong tình huống đó, trong lòng vị ma đạo sỹ mới thăng tiến Linnuo cũng có chút suy nghĩ.

Tiểu Ân tranh thủ rên sắt khi còn nóng, đi thẳng vào vấn đề mời Linnuo gia nhập vào công quốc Louis. Lão ma pháp sư chỉ thoáng chần chừ lập tức đáp ứng luôn.

Một bên Tiffany có vẻ đang ngàn vạn cảm khái âm thầm, ngày xưa khi nàng đề xuất đề nghị này, lúc ấy Linnuo là lực tình đại ma pháp sư kiên quyết không đồng ý, nhưng bây giờ là Tiểu Ân nói, hẳn là ma đạo sỹ cũng đáp ứng luôn.

Biến hóa thực lớn đó khiến lòng nàng dâng lên một tia cảm giác mát mát nặng nề.

Tuy nhiên, nàng cũng rất nhanh khắc chế được cảm giác của mình, cũng nhập vào đám người đang hoan nghênh và chúc mừng.

Đang ăn mừng, Mary đi từ bên ngoài vào: “Sư phụ, hai pháp sư học đồ kia cũng không rời đi, mà đứng ở ba mươi thước trước cửa ma pháp tháp chờ.”

Mọi người cùng nhìn Tiểu Ân, chỉ thấy hắn khẽ gật đầu: “Không tồi, có nghị lực, cũng khá thông minh.”

David Kirby thở dài: “Hai người kia quả thực là nhân tài, ta cũng động tâm.”

Tiểu Ân cười ha hả: “Hai người này ta động thủ trước, David các hạ, ngài chậm một bước, đi tìm đệ tử mới đi.”

David Kirby lắc đầu ai oán, nhìn Maren, vẻ mặt căm giận bất bình.

Maren chìa hai tay làm ra một bộ dạng bất đắc dĩ. Nếu Tiểu Ân nhúng tay, tất nhiên người khác không có phần.

“Kim, hai người này giao cho người an bài.” Tiểu Ân trầm ngâm một chút rồi nói: “Trước hết nghỉ ngơi một năm rưỡi trong ma pháp tháp, sau khi xem xét tâm tính sẽ quyết định.”

“Được!” Kim vẫn thành thực trả lời.

Mọi người nhìn Maren và Tiểu Ân, sắc mặt vài phần cổ quái, đặc biệt là David Kirby và Kerry Washiton và các ma pháp sư nhất hệ của công quốc Louis đều nhìn về phía Maren với ánh mắt tràn đầy đổ kỵ.

Chỉ trong mấy năm ngắn ngủi, địa vị của hắn dường như đã có biến hóa mới.

Một ý niệm không hẹn mà gặp cũng xuất hiện trong đầu đa số người ở đây: “Vì sao ta không thu được một đệ tử như thế?”

Sau khi hoàng kim đại lục tuyên chiến với đại lục người da đen, ma pháp tổng công hội không thể nghi ngờ là nơi bận rộn nhất trên hoàng kim đại lục.

Mỗi ngày đều có vô số vật tư và con người tới đây, và thông qua ma pháp trận truyền tống siêu cự ly cuộn cuộn không ngừng đưa tới đại lục người da đen.

Phiến đại lục kia như một con thú khổng lồ lòng tham không đáy nuốt vật tư vô cùng vô tận. Không biết ma pháp công hội nói gì với các quốc gia, tóm lại lúc này, cả đại lục đều được động viên hoàn toàn.

Dường như tất cả các quốc gia đều gạt hết thành kiến với nhau sang một bên, tất cả đều hướng tới ma pháp trận truyền tống, còn có vật tư chất như núi.

Rất nhiều ma pháp sư cầm theo vật phẩm trang sức không gian của ma pháp công hội giao cho, nhập các vật tư đó vào, sau đó đưa cho tổng công hội hoặc trực tiếp đem ra biển.

Trong trận chiến có ảnh hưởng đến hướng đi của lịch sử cả đại lục, ngay cả là các nước vẫn ngầm đối nghịch nhau suốt mấy trăm năm, lúc này đây, tuy không có được hợp tác chân thành nhưng ít nhất cũng không công kích nhau. Nếu là bình thường tuyệt đối là chuyện không thể tin nổi.

Khi Tiểu Ân đi tới ma pháp tổng công hội, thành Yamaniya, các ma pháp sư trong thành có vẻ bận rộn hơn trước kia rất nhiều, hơn nữa, hắn thấy cũng có nhiều ma pháp sư hơn.

Đặc biệt là các ma pháp sư mặc hồng bào, là cấp bậc ma đạo sỹ siêu cao thủ thường ngày khó gặp.

Không tới trước ma pháp tổng công hội, người tuyệt đối không thể tưởng tượng được trên thế giới này đến tột cùng có bao nhiêu ma pháp sư hùng mạnh. Đương nhiên, đây cũng chỉ có trong thời điểm bùng nổ chiến tranh giữa hai đại lục mới có nhiều ma pháp sư rời nơi ẩn náu tu luyện đi ra, tham gia vào một trận chiến mà Tiểu Ân không thể nhìn ra được ý nghĩa.

Lúc này Tiểu Ân rời ma pháp tháp, chỉ dẫn theo mình Bạch Toàn Phong tới ma pháp tổng công hội.

Còn Juliana và vài đệ tử của hắn đều lựa chọn tiếp tục bế quan tu luyện. Đặc biệt sau lần đầu tiên trải qua chuyến đi tới đại lục người da đen, bọn họ đều hiểu, không có điều kiện tiên quyết là thực lực tự bảo vệ mình, điều bọn họ mang đến cho Tiểu Ân không phải là trợ giúp mà là một mối và gánh nặng.

Đương nhiên, kích động lớn nhất tới bọn họ chính là việc Linnuo vừa mới xuất quan thăng tiến.

Cuối cùng, một đám người không hẹn mà cùng chọn bế quan. Xem về quyết tâm của họ, có vẻ như trước khi có thể đạt tới thực lực nhất định, bất kể thế nào cũng mặc kệ.

Rơi vào đường cùng, Tiểu Ân cuối cùng để Tyrese lại làm viên ma pháp ở công quốc Louis. Có cửu cấp á long này và Linnuo vừa thăng tiến ma đạo sỹ, ít nhất cũng không cần lo lắng đến vấn đề an toàn.

Còn Hoàng Toàn Phong vì phải luôn luôn chiếu cố cho Hắc Toàn Phong vẫn ngủ vùi, cũng đành ủy khuất ở lại trong ma pháp tháp. May sao Hoàng Toàn Phong trước giờ vẫn là thân an phận thủ thường, nếu không thế nào cũng không có khả năng cam tâm tình nguyện ôm Hắc đại ca ngủ ngon.

Cuối cùng, Tiểu Ân chỉ mang theo mối Bạch Toàn Phong ra ngoài.

Bạch Toàn Phong có tốc độ cao nhất ở cạnh hắn, hơn nữa lại phối hợp rất ăn ý với hắn, tất nhiên là trợ giúp lớn nhất. Còn cái tên Vô Danh thần bí kia, Tiểu Ân căn bản là không cường cầu, thậm chí trước khi đi cũng không gọi hắn.

Bạch quang chợt lóe giữa không trung, sau đó một đám ma pháp sư xuất hiện bên trong một ma pháp trận đồ thực lớn ở Yamaniya.

Đây là một trong những ma pháp lâu đời nhất trên đảo, tuy bận rộn hơn trước kia rất nhiều, nhưng truyền tống một bộ phận đến từ chính trong đại lục lại rất dễ dàng.

Sau khi bạch quang hiện lên, hơn ba mươi ma pháp sư cùng xuất hiện trong trận đồ.

Vị ma pháp sư chủ trì ma pháp trận đồ là một ngũ tinh đại ma pháp sư tại chức. Ánh mắt thoảng nhìn qua những người này, đang muốn đi như bình thường, bất chợt ánh mắt bắt được một tấm huy chương khắc bảy ngôi sao.

Sắc mặt y lập tức biến đổi, vội vàng thẳng lưng nhìn về phía ma pháp trận đồ nhẹ nhàng khom người.

Động tác của đại ma pháp sư lập tức khuấy lên một đám loạn, một vài người trong ma pháp trận đồ nhìn bốn phía, đều tránh ra, cùng tôn kính thi lễ về một hướng.

Ở nơi đó có ba người, trong đó có một người đeo huy chương thất tinh ma đạo sỹ.

Người này hiển nhiên là Tiểu Ân, hắn khẽ gật đầu với mọi người, ngẩng đầu bước đi theo con đường do đồng đạo ma pháp sư nhường lối tạo ra.

Hắn biết, chỉ cần hắn không rời đi, những người này sẽ không chủ động bỏ đi. Đây là cấp bậc của ma pháp công hội rất nghiêm khắc, hơn xa so với nguyên tắc của các ma pháp sư tự do.

Rời khỏi ma pháp trận đồ, đi bộ một đoạn, xác định chắc chắn không có ai theo dõi hoặc nghe trộm, Tiểu Ân đột nhiên xoay người, nhìn người đi cuối cùng như một tòa băng sơn, hỏi: “Vô Danh tiên sinh, ngài tiến vào truyền tống trận khi nào vậy? Đường như ta không thấy ngài?”

Bạch Toàn Phong cũng lạnh lùng nhìn Vô Danh, tuy nhiên trong ánh mắt lạnh như băng có một tia sự hãi không che giấu được.

Khi hai người bọn họ tiến vào trong truyền tống trận và phát động, bên người không có Vô Danh này. Nhưng ngay khi bọn họ ra ngoài truyền tống trận của ma pháp tổng công hội, bên cạnh không hiểu sao đã có thêm người nữa.

Chuyện quỷ dị như thế, chỉ cần là một người bình thường cũng cảm thấy không tin nổi và sợ hãi.

Vô Danh thần nhiên liếc nhìn Tiểu Ân: “Cấm chế.”

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi ngược lại: “Cái gì?”

“Truyền tống qua ma pháp trận là một loại trận pháp.” Vô Danh nói qua loa.

“Ta biết.” Tiểu Ân gật đầu. Chuyện này ngay cả là ma pháp học đồ cũng biết.

“Trận pháp chính là cấm chế.” Vô Danh một chữ đáng giá ngàn vàng, chỉ sợ lãng phí nửa lời.

Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong nhìn nhau không hiểu gì hết. Trận pháp là cấm chế? Cách nói này thực lạ, thực sự khiến người ta khó hiểu.

Bạch Toàn Phong cũng không kìm nổi: “Cho dù là cấm chế thì sao?”

“Cấm chế có thể giải khai.” Vô Danh dứt lời, lim dim hai mắt, có nghĩa hắn không muốn nói thêm gì nữa.

Tiểu Ân cau mày, nhớ lại nửa năm trước hắn có giải khai dấu vết tinh thần phong ấn trên một vật phẩm trang sức không gian viễn cổ, cũng có nói lời như thế..

Hay ý của hắn là, chỉ cần là ma pháp trận sẽ không làm khó đến hắn sao?

Long khê động. Trên lục địa người da đen thần bí kia phỏng chừng cũng sẽ có một ma pháp trận không biết sử dụng. Nếu quả thực Vô Danh có thể phá giải tất cả trận đồ trong thiên hạ, như vậy đưa hắn theo cũng không phải là chuyện không tốt.

Sau cánh cửa ma pháp có lẽ có thứ gì đó quý báu, nhưng trong ánh mắt thần bí khó lường của Vô Danh, cũng không nhất định sẽ coi là gì.

Dù sao, giọt nước mà hắn lấy ra lần đó thực sự là rất quý dị.

Nhìn Bạch Toàn Phong một cái, nó có vẻ không hiểu tí nào, cũng lập tức buông bỏ không thắc mắc nữa, đi theo sát Tiểu Ân. Trong lòng cũng không phải nó sợ Vô Danh làm gì Tiểu Ân, mà theo bản năng nó chỉ muốn giữ một khoảng cách lớn nhất với Vô Danh. Trong mắt Bạch Toàn Phong, trình độ đáng sợ của Vô Danh đã vượt rất xa cửu tinh cường nhân. Đại khái ngoại trừ chủ nhân cũng không có ai dám kết giao với hắn.

Bước đi đều đều, Tiểu Ân vẫn chỉ đi bộ, hắn cũng không phi hành trên trời.

Dọc đường, hắn vô cùng băn khoăn, ngoài nghĩ đến chuyện Vô Danh, còn có một việc quan trọng, là hắn muốn có được một ít vạn niên quang nguyên (nguồn sáng vạn năm).

Bảy nguồn sáng trong tay hắn đều đã được chế tác thành quyển trục quang minh thần vực. Mặc dù sau khi có mười bốn quyển trục này, năng lực của hắn cao hơn rất nhiều, nhưng thiếu mất thứ vũ khí sắc bén vạn niên quang nguyên này cũng làm trong lòng hắn có chút bất an.

Tuy Tiểu Ân không dung Phong Tường Thuật, nhưng vô tình dùng Kinh Linh Thuật.

Dưới sự trợ giúp của Kinh Linh Thuật, tốc độ đi của hắn tuyệt đối không chậm, thỉnh thoảng lại thoáng một cái. Bạch Toàn Phong tất nhiên không cần nói, nó giống như một làn khói nhẹ, gần như chân không chạm đất, đuổi kịp Tiểu Ân không vấn đề gì. Nhưng Vô Danh mới thực là càng thêm quý dị.

Hắn cứ từng bước một đi tới, không nhanh không chậm, trước sau vẫn giữ nguyên tốc độ. Nhưng bất kể là tốc độ của Tiểu Ân thay đổi thế nào, hắn vẫn có thể theo sát ngay đằng sau, khiến Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong, thậm chí cả Nhất Hào cũng rất khó hiểu.

Cuối cùng, sau một quãng đường đi kỳ lạ, bọn họ đã tới trước ma pháp công hội.

Bằng vào huy chương thất tinh ma đạo sỹ trước ngực, Tiểu Ân tất nhiên không bị ngăn trở nào mà tiếp nhập vào bên trong công hội, hơn nữa, đại đa số người xung quanh còn cung kính thi lễ với hắn.

Sau khi vào trong công hội, ánh mắt Tiểu Ân đảo qua đại sảnh, không ngờ không có một người quen.

Người phụ trách tiếp đón ở đây trước kia đã thay đổi hoàn toàn, lúc này các ma pháp sư trong đại sảnh tổng công hội rõ ràng có cấp bậc cao hơn trước kia một bậc. Trong lòng hắn thầm than, đây là hậu quả của việc phát động chiến tranh, tốc độ chuyển động của nhân viên nhanh hơn rất nhiều. Hơn nữa thực lực cất giấu của ma pháp công hội cũng chậm rãi hiển lộ từng chút một..

Nhìn thấy Tiểu Ân đang đứng trong đại sảnh đánh giá, một vị tam tinh ma pháp sư cung kính tiến lên, trang nghiêm hỏi: “Ma đạo sỹ các hạ tôn kính, xin hỏi ngài cần trợ giúp gì sao?”

Tiểu Ân gật đầu với hắn một cái, trong lòng có hơi khó xử, trong ma pháp công hội mình chỉ quen có hai người.

Nhưng bất kể là Sloppy Burger hay Scar, đều không có khả năng ở trong này, thế mình đi tìm ai đây? Chợt nhớ ra, hắn cười nói: “Ta muốn tìm ma đạo sỹ Slat các hạ. Ngài có ở đây không?”

Người nọ nhìn Tiểu Ân hơi kinh ngạc: “Rất xin lỗi, ma đạo sỹ Salt các hạ một tháng trước đã tới đại lục người da đen.”

Tiểu Ân nhíu mày: “Vậy Jonathan các hạ thì sao?”

Hai người Salt và Jonathan là các pháp sư cường đại phụ trách hẳn tiến giai ma đạo sỹ, hai người họ tuy còn chưa đạt tới cửu tinh, nhưng là bát tinh ma đạo sỹ hàng thực giá thực, phỏng chừng có khả năng đưa mình đi lấy mấy cái vạn niên quang quyển.

Người nọ do dự một hồi mới nói: “Ma đạo sỹ các hạ, cho phép ta nói, ta có thể giúp ngài thông báo một tiếng.”

Tiểu Ân khẽ mỉm cười: “Được, vậy làm phiền người.”

Người nọ cúi đầu khom người cẩn thận hỏi lại: “Ma đạo sỹ tiên sinh tôn kính, xin hỏi ngài là...”

“Tiểu Ân!”

“Tiểu Ân...” Người nọ chợt ngẩng đầu, nhìn Tiểu Ân với một vẻ không thể tin nổi, ánh mắt tràn đầy kinh ngạc.

Tiểu Ân ngẩn ra, thấy biểu hiện của hắn như thế, không khỏi ngạc nhiên, tên mình có vấn đề gì sao?

Tiếng của người kia hơi lớn, tuy không khiến cho cả đại sảnh giật mình, nhưng sáu, bảy chục nghiệp pháp sư của công hội xung quanh đều ngạc nhiên vui mừng nhìn lại.

Thấy được ánh mắt của bọn họ, trong lòng Tiểu Ân lại càng kinh ngạc hơn. Tuy nhiên ngoài mặt hắn vẫn không đổi, dường như không bị những ánh mắt này ảnh hưởng.

Người nọ lại càng cung kính hơn, khom lưng thực sâu.

Nếu vừa rồi là xuất phát từ tôn kính và lễ phép đối đãi với cao thủ, hắn mới có biểu hiện như vậy, nhưng lúc này là hắn đã biểu đạt tất cả kính ý của mình ra.

Sau đó, hắn dẫn đám người Tiểu Ân bay thẳng đến thang ma pháp đặc biệt của ma pháp công hội.

Không thể tưởng tượng được, chẳng qua chỉ là một cái tên, mà mọi thủ tục thông báo đều được miễn, điều này Tiểu Ân thực không ngờ.

Không lâu sau khi họ rời đại sảnh, cái tin Tiểu Ân đã đến lập tức truyền khắp sảnh, âm âm ý ý mà truyền đi rất nhanh, cứ như có cánh. Tất cả mọi người trong ma pháp công hội đều biết được chuyện này.

Hiển nhiên là Tiểu Ân không biết duyên cớ trong đó, hắn theo người này lên tầng thứ mười.

Một đại ma pháp sư mặc hồng bào lạnh lùng liếc hắn một cái có vẻ không kiên nhẫn, cho đến khi thấy Tiểu Ân, đầu tiên là ngẩn ra, sau đó là nhảy dựng lên như bị súng bắn.

“Tiểu Ân các hạ, không ngờ ngài đã tới. Thực quá thất lễ.”

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn lại. Nhìn kỹ, đột nhiên nhớ tới một người, Carpenter hồng bào đại ma pháp sư trong lần đầu tiên hắn đi vào ma pháp tổng công hội.

Tuy nhiên, sau một năm đã là người khác.

Năm trước hắn dám ngăn mình, hoa chân múa tay trước mặt Tiểu Ân, thậm chí còn muốn giành Hắc Toàn Phong.

Nhưng lúc này gặp lại, thái độ lại cung kính như thế, khiến Tiểu Ân cũng hơi băn khoăn.

“Carpenter, lâu rồi không gặp, người còn nhận ra ta, thực không ngờ đó.” Tiểu Ân cười ha ha.

Carpenter hơi đỏ mặt: “Ngài còn có thể nhớ được bỉ nhân mới là vinh hạnh vô cùng của bỉ nhân.”

Nói xong, hắn nhìn đến tam tinh ma pháp sư dẫn Tiểu Ân kia, người nọ tuy lòng không muốn nhưng vẫn phải cung kính lui xuống.

Tuy nhiên, sau khi hắn lui xuống, lại lập tức gia nhập vào đám đồng nghiệp như trời bể đang muốn hỏi thăm.

Carpenter tươi cười rạng rỡ: “Tiểu Ân các hạ, ngài đến ma pháp công hội là muốn đến địa lục người da đen sao?”

“Phải.” Chần chừ một lát Tiểu Ân nói tiếp: “Tuy nhiên trước khi đi đại lục người da đen, ta muốn thu thập một vài thứ.”

Carpenter vỗ trán: “Thiếu chút nữa quên, Paxton phó hội trưởng các hạ từng phân phó, sau khi người ra khỏi tháp, vật tư trong ma pháp công hội ngài đều có quyền sử dụng.”

Tiểu Ân hơi kinh hãi, trầm ngâm một lát mới hỏi lại: “Là ý của Paxton phó hội trưởng? Vì sao lại làm như vậy?”

Sắc mặt Carpenter vô cùng kính trọng: “Chiến tích âm thầm của ngài ở đại lục người da đen đã truyền khắp đại lục, ngay cả phó hội trưởng Paxton đại nhân cũng thừa nhận ngài là đệ nhất cao thủ của đại lục, cũng là người có khả năng tiến giai thành ngàn năm truyền kỳ nhất.”

Tiểu Ân đầu tiên là ngẩn ra, sau đó là cười khổ. Trách không được mấy ma pháp sư dưới kia nghe được tên mình lập tức có phản ứng kỳ lạ như thế. Hóa ra tin tức ở đại lục người da đen đã rơi tới đây.

Tuy nhiên ngẫm lại chiến tích của mình ở nơi đó, những người này có biểu tình như vậy cũng không kỳ quái. Lấy sức một người, đánh mười ma đạo sĩ, trong đó có hai người là cửu tinh, chiến tích đó cũng không phải người bình thường có thể làm được..

Hơi vung tay lên, Tiểu Ân nói: “Được rồi, ta muốn gặp Jonathan các hạ một lần. Ông ra có rảnh không?”

“Ngài muốn gặp ai, khẳng định đều rảnh.” Carpenter hơi khom người, đưa Tiểu Ân đi tới thang ma pháp mà chỉ có cấp bậc ma đạo sĩ mới có thể sử dụng.

Loại thang ma pháp này kém hơn thang máy ở kiếp trước, chẳng qua là dùng ma pháp làm động lực, từ đó có thể thấy được, trên thế giới nào cũng không thiếu người thông minh.

Đương nhiên, vì tài liệu và chế tác khó khăn, thứ này cũng không thông dụng.

Tiểu Ân mới thấy thứ này ở hai tòa ma pháp tháp.

Một cái tất nhiên là ở ma pháp tháp lớn nhất đại lục ở ma pháp tổng công hội, một cái còn lại là ở trong Công quốc Louis, trong ma pháp tháp của chính hắc.

Rất nhanh, hai người đi ra tầng thứ mười hai. Không cần Carpenter tiếp tục dẫn đường, Jonathan cũng đã chủ động xuất hiện bên trong.

Từ tầng mười một trở lên, cho dù là Carpenter cũng không thể ở lại thêm, hắc khom người thi lễ với Tiểu Ân và Jonathan, khúm núm theo đường cũ đi xuống.

- Tiểu Ân các hạ, hoan nghênh tới ma pháp công hội.

Jonathan tươi cười

- Không ngờ đầu tiên là ngài đến gặp ta. Thật sự là làm cho ta cao hứng quá.

Tiểu Ân thầm cười khổ, nếu không phải đám người Sloppy Burger không ở đây, hắc thế nào cũng sẽ không nhớ đến Jonathan vốn không nhiều giao tình này.

Tuy nhiên, miệng hắc vẫn rất khách khí:

- Jonathan các hạ, ngài và Salt các hạ là nhân chứng khi ta tiến giai ma đạo sĩ, điều này đương nhiên ta sẽ không quên.

Hai mắt Jonathan hơi sáng lên:

- Đúng vậy, vinh quang này, ta cũng trọn đời khó quên.

Tiểu Ân nhìn bốn phía, cười hỏi:

- Đường như ngài đã biết trước là ta sẽ tới đây?

- Đúng vậy, cái tin ngài đến tìm ta đã được thông tri tới ta từ trước. Hơn nữa còn thông tri cho cả Paxton phó hội trưởng đại nhân. Chờ một lát nữa tự ngài ấy sẽ tới gặp ngài.

- Paxton phó hội trưởng?

Tiểu Ân kinh ngạc.

Hắn cũng không có quan hệ gì với phó hội trưởng. Hơn nữa, theo trí nhớ của hắn, khi đó dường như vị phó hội trưởng các hạ này và Sloppy Burger và Scar còn có một ít mâu thuẫn. Không rõ hắn muốn gặp mình làm gì?

Mấy người vừa đi vừa nói chuyện, đã vào đến trong phòng Jonathan.

Là một ma đạo sĩ, hắn được hưởng thụ đãi ngộ cao nhất.

Sự lộng lẫy trong phòng tuy không thể so sánh với sự tinh xảo khéo léo của các Tinh linh, nhưng lại cảm thấy một sự cổ kính, so với ma pháp tháp của Tiểu Ân không kém chút nào.

Jonathan nhìn thoáng qua Vô Danh bên cạnh Tiểu Ân, thầm cảm thấy vài phần kinh ngạc.

Ma lực dập dờn quanh người Bạch Toàn Phong không cần nói đến, cảm giác cường đại sâu thẳm như đại dương này, khiến bất cứ kẻ nào cũng không dám có nửa phần ý nghĩ khinh thường hắn trong đầu.

Nhưng Vô Danh không giống như thế, cảm giác sự tồn tại của hắn hoàn toàn tương phản với Bạch Toàn Phong, quả thực có thể nói là gần như không thấy.

Bình thường, người không hề có ma pháp dao động trên người như thế, bất kể thế nào cũng không có khả năng đặt chân lên tầng mười một trở lên của ma pháp tháp tổng công hội.

Nhưng hôm nay, mọi người thấy Tiểu Ân đưa hắn tới, đều làm như không thấy. Cái này cũng chứng tỏ, quy định của ma pháp công hội kỳ thật cũng có trường hợp đặc biệt, trước mặt cường nhân, chỉ là để trang trí thôi.

- Jonathan các hạ, tình hình chiến đấu hiện tại của chúng ta và đại lục người da đen thế nào rồi?

Tiểu Ân vừa ngồi xuống đã hỏi ngay chính sự.

Jonathan sang sảng cười:

- Tiểu Ân các hạ, ngài hoàn toàn có thể yên tâm, Hoàng Kim đại lục chúng ta và ma pháp sư đại lục phía nam liên quân đã vững vàng áp chế các pháp sư da đen.

Trên mảnh đất năm trăm ki lô mét vuông ngoài vùng duyên hải, chỉ cần chờ tháng sau chiến hạm xuất phát, có thể đưa quân đội sang đó cuộn cuộn không ngừng.

Lòng Tiểu Ân cả kinh:

- Đại lục phía nam cũng tham gia?

- Đúng vậy, ở đại lục phía Nam, ngoài Á long, Nhân loại, thú nhân, còn có người lùn đều đã được động viên toàn bộ. Hơn nữa bọn họ cũng sẽ phái quân đội bình thường tiến hành vượt biển đổ bộ tham chiến.

Tiểu Ân hơi nhú mày, nghe được tin này, tâm tình hắn thực ra chẳng phần chấn chút nào, thậm chí ngược lại còn thấy khủng hoảng.

Hắn mơ hồ cảm thấy, trong chuyện này có gì đó tồn tại mà hắn nhìn không ra. Sau lưng ba đại lục, khẳng định sẽ có một hoặc nhiều đôi tay ở phía sau thúc đẩy tất cả.

Tuy nhiên, tất cả những điều này cũng chẳng có quan hệ quá lớn với mình, hắn chỉ cần làm tốt bổn phận của mình, ngăn vạn lần không bị cuốn thật sâu vào cơn lốc chiến tranh này là được.

Nói chuyện một lúc nữa, Tiểu Ân cuối cùng cũng hiểu toàn bộ tình hình hiện tại.

Đám người Slopp Burger quả nhiên không làm cho người ta thất vọng. Dưới sự cố gắng của bọn họ, phạm vi thế lực đã mở rộng đến tám trăm ki lô mét vuông quanh khe sâu, lại đã thông vài tuyến đường biển.

Tuy nhiên, càng an toàn hơn là trong phạm vi gần năm trăm ki lô mét vuông đó, tất cả người dân da đen bình thường đều đã rút lui, để lại một mảnh đất hoang vu.

Mà ngày chiến hạm xuất phát đã quyết định là vào tháng tới.

Tuy Jonathan nói thoải mái, nhưng những dùng đầu gối suy nghĩ cũng đủ biết khẳng định suốt quá trình đó đã phải chiến đấu rất gian khổ, có thể chỉ trong nửa năm thời gian mở ra được phạm vi an toàn lớn như thế tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng.

Jonathan cũng có chút hâm mộ đám người Salt có thể tới đại lục người da đen chiến đấu, và nói với Tiểu Ân, tháng sau hẳn cũng sẽ theo thuyền đi cùng, là một trong các pháp sư hộ tống.

Nghe được giọng nói phấn khích của hẳn, Tiểu Ân thật sự không hiểu vì sao hẳn lại có hứng thú với trận chiến tranh vô nghĩa này đến thế. Chẳng lẽ không sợ nguy hiểm sao?

Đang lúc hẳn muốn hỏi vấn đề khó hiểu này, ngoài cửa có một cỗ năng lượng dao động cường đại.

Năng lượng này cũng không có chút ác ý, chẳng qua là một hành động tìm hiểu trước khi hỏi ý tứ thôi.

Tiểu Ân và Jonathan nhìn nhau, lập tức hiểu Paxton phó hội trưởng các hạ đã thân chinh đến đây.

Paxton chỉ đến một mình. Khi hẳn vào đến phòng này, cũng không phóng thích khí tức mãnh liệt gì, chỉ có điều trên hai con mắt sáng như hai viên đá quý khảm trên mặt ấy, ẩn chứa biết bao nhiêu sắc thái như biển xanh bao la.

Tiếp xúc với ánh mắt này, dường như có thể bị hẳn nhìn thấu hết thấy.

Khóe mắt Tiểu Ân hơi giương lên, tất nhiên hẳn có thể nhìn ra, đây không phải là ma pháp gì của Paxton phóng thích ra, mà là có biến hóa tự nhiên nào đó sinh ra trong cơ thể hẳn, nên mới khiến ánh mắt có được sắc thái thần kỳ đến vậy.

Có biến hóa này có lẽ vì ma pháp đặc biệt nào đó hẳn tu luyện, cũng có thể do hẳn dùng được phẩm ma pháp thần kỳ nào đó.

Tóm lại, trong thế giới ma pháp, có nhiều khả năng mà đoán lăm.

Paxton vẫn mang theo vẻ mặt tươi cười rạng rỡ, dường như không biết hậu bối Godwin của mình và Tiểu Ân có mâu thuẫn một chút nào.

Thực ra điều này không đáng gì, bởi vì cho tới bây giờ Tiểu Ân cũng không thêm đặt gã ma đạo sĩ công tử bột kia vào mắt.

Bây giờ, ngoài Cửu tinh ma đạo sĩ hẳn còn có tâm kiêu kỳ, còn lại quả thật cũng không cần e dè bao nhiêu người.

- Tiểu Ân các hạ, chào mừng vào ma pháp công hội.

Paxton đi thẳng vào vấn đề chính, lấy ra một thứ đồ gì đó đưa cho hẳn

- Cái huy chương này vốn đã nên sớm đưa cho ngài, nhưng ngài vẫn bế quan không ra, Tyrese đại nhân thậm chí còn không cho bất cứ kẻ nào đến gần được ma pháp tháp. Cho nên chỉ có chờ ngài xuất quan chúng ta mới đổi được.

Tiểu Ân cúi đầu nhìn, thì ra là một huy chương Cửu tinh ma đạo sĩ.

Hắn khẽ mỉm cười, gỡ huy chương Thất tinh trên người xuống, một lần nữa đeo lên tấm huy chương màu vàng đại biểu cho ma pháp sư mạnh nhất Hoàng Kim đại lục.

Đối với á long Tyrese và Bạch Toàn Phong, thứ này căn bản chẳng có ý nghĩa gì.

Cao thủ cửu tinh của bọn chúng cũng không phải dựa vào huy chương mà phân chia mạnh yếu. Thân là ma thú, bọn chúng đương nhiên là căn cứ vào khí tức và năng lượng dao động để phán đoán cấp bậc thực lực của nhau.

Huy chương của ma pháp công hội trong mắt chúng chỉ là một thứ đạo cụ ma pháp bình thường không dễ hỏng thôi.

Quả thật, từ khi thăng tiến, mỗi ma đạo sĩ đều nhận được một huy chương màu vàng. Huy chương này không chỉ để phân biệt thân phận, còn có một tác dụng phi thường quan trọng, là phong ấn ma pháp.

287. Chương 19: Thâm Cốc Kinh Hồn

Đương nhiên, đối với ma đạo sĩ chân chính mà nói, tác dụng này cũng chỉ là có ít hơn không có thôi.

Nhưng bọn Tyrese vĩnh viễn không thể lý giải được vị trí của huy chương này trong lòng tuyệt đại đa số ma pháp sư ở Hoàng Kim đại lục đến tột cùng là như thế nào.

Hít một hơi thật sâu, Tiểu Ân cảm kích:

- Paxton phó hội trưởng đại nhân, đa tạ sự quan tâm của ngài.
- Không. Thực ra đây là chuyện chúng ta phải làm.

Paxton chân thành cười

- Tiểu Ân các hạ, huy chương này được đeo trên ngực ngài mới thực sự xứng đáng.

Nghe được lời khen này, cho dù là Tiểu Ân cũng có chút cảm giác lâng lâng. Tuy nhiên hắn lập tức thu liễm tinh thần, ánh mắt tràn đầy chứng chặc ổn định.

Paxton thăm than, đây mới là ông cụ non chân chính. So với hắn, Godwin không khỏi kém một bậc.

- Tiểu Ân các hạ, nghe nói ở đại lục người da đen Godwin đã vô lễ với ngài, xin ngài tha thứ.

Paxton hơi cúi đầu hạ giọng.

Tiểu Ân nao nao, sau đó cười:

- Ngài quá khách khí rồi, lúc đó ta và hắn cũng không có xung đột gì.

Paxton thở phào một hơi nhẹ nhõm, kể lại về cuộc đời Godwin.

Hóa ra từ khi còn rất nhỏ, vì có thiên phú trắc tuyệt mà Godwin được Hội trưởng thần bí nhìn trúng, đưa đến ma pháp doanh địa bồi dưỡng.

Từ khi còn bé mãi cho tới khi đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ mới thả cho hắn ra ngoài.

Tuy Godwin đã hơn hai trăm tuổi, nhưng từ nhỏ hắn gần như bị nhốt kín mà lớn lên.

Người ở cạnh hắn đều là một đám người điên mặc hồng bào tu luyện.

Ngoài tu luyện, bọn họ cũng không tiếp xúc nhiều với bên ngoài.

Vì nơi bọn họ tu luyện, áo cơm tuyệt đối không thiếu, nhưng lại cực kỳ thiếu sót sự giao tiếp giải trí.

Cho nên sau khi bọn người Godwin trưởng thành, ngoài một thân ma lực cường đại, việc đối nhân xử thế giao tiếp phần lớn còn giống một đứa trẻ con bướng bỉnh. Tuyệt đối không thể đánh đồng đám hồng bào pháp sư đó và chúng bạn cùng lứa.

Sau khi nghe xong lời giới thiệu của Paxton, Tiểu Ân thực sự là hoàn toàn hết chỗ nói.

Giáo dục kiểu nhồi vẹt như thế, so với hệ thống giáo dục ở kiếp trước của mình cũng có gì khác nhau đâu? Điển hình là năng lực ứng xử kém. Chẳng qua trong tay bọn họ có được vũ lực mạnh thôi.

Trong lòng đã có tính toán, không biết Hội trưởng đại nhân kia nghĩ thế nào, không ngờ lại chọn cách này để dạy dỗ, trách không được hắn không cho phép các hồng bào pháp sư đó tham gia ngoại sự. Nếu thực sự cho họ nhúng tay vào ngoại sự, chỉ sợ còn bị người khác bán mất tiêu.

Cùng Paxton thở dài, Tiểu Ân thuận miệng phê phán chế độ dạy học này vài câu.

Không ngờ Paxton và Jonathan cùng biến sắc, Paxton nói:

- Tiểu Ân các hạ, phương pháp truyền thừa ma pháp này, là phương pháp do tự thân Hội trưởng đại nhân truyền xuống, cũng là nền tảng của ma pháp công hội.

Tiểu Ân nao nao, vừa mới rồi Paxton dường như còn vì chuyện của Godwin mà có điều bất mãn với phương pháp này, thế nào chỉ chớp mắt đã lại đỉnh đầu ngáp tòn sùng thế này?

- Phó hội trưởng đại nhân, ngài nghĩ phương pháp truyền thừa ma pháp này tốt lắm sao?

- Phải.

Paxton đáp không chút do dự.

Tiểu Ân hơi nhăn mày:

- Nhưng phương pháp này chỉ có thể dạy cho người ta ma pháp, ngoại trừ điều đó, không có các kỹ năng sống khác, cũng căn bản là không hiểu tình thế, hiểu cách dùng người, bọn họ làm sao mưu sinh?

Paxton và Jonathan ngơ ngác nhìn nhau, một lát sau mới nghi hoặc trả lời:

- Tiểu Ân các hạ, sau khi bọn họ học xong, tất cả sẽ được ma pháp công hội an bài, vì sao còn phải lo mưu sinh?

Tiểu Ân ngẩn ra, khoe miệng xệ xuống, cuối cùng đành thở dài một tiếng.

Đúng vậy, nơi này là thế giới ma pháp, chỉ cần có được ma pháp cường đại, đừng nói là ma pháp công hội có thể cho người ta cả đời cơm áo không lo, cho dù là tùy tiện đến một quốc gia cũng đều nhận được đãi ngộ xứng đáng.

Bọn họ học được ma pháp, thực ra là đã học được thủ đoạn mưu sinh tốt nhất.

Mà ngay cả cái chế độ nhồi vẹt của cả quốc gia kia, chẳng qua là để phục vụ một hệ thống quan liêu thật lớn mà thiên hạ chê cười thôi.

Hơn mười năm gian khổ học hành, sau khi bước vào xã hội mới biết được, những năm gần đây tâm tâm khổ khổ học, lại chẳng có mấy thứ có thể hữu dụng.

Có điều sau khi học hành, lại có mấy người có thể dựa vào chính những gì mình được học trong trường mà một bước lên mây?

Tâm tình rơi từ trên cao xuống, Tiểu Ân cũng mất hứng biện luận. Hắn chuyển đề tài:

- Phó hội trưởng đại nhân, vì sao những người ở đại lục phía nam đó lại đồng ý liên thủ với chúng ta?

Paxton chần chờ một lát:

- Vì chúng ta đã đáp ứng họ, chỉ cần đại chiến này có thể thắng lợi viên mãn, chúng ta sẽ đưa cho họ phương pháp biến đất đen thành đất có thể trồng trọt được.

Dừng một chút, Paxton bổ sung

- Không chỉ có đại lục phía nam, còn có nhiều quốc gia trên đại lục này cũng giống vậy, hoặc là cùng chung địch thủ với ma pháp công hội chúng ta, hoặc là gia nhập với chúng ta và nhận được phương pháp cải tạo đất đen.

Lòng Tiểu Ân kinh ngạc vạn phần, tuy đây là một phương pháp rất hữu dụng, quả thật có thể đạt được hiệu quả tốt nhất, nhưng khiến Tiểu Ân giật mình cũng là phương án ma pháp công hội nói ra.

Do dự nửa ngày hắn mới nói:

- Phó hội trưởng đại nhân, nếu ta nhớ không nhầm, phương pháp biến đất đen thành đất thường hẳn là phát minh của bộ tộc Nguyệt Tinh linh mà.

- Đúng vậy, là phát minh của bộ tộc Nguyệt Tinh linh, nhưng theo ý chỉ của nữ thần Ánh Trăng, phát minh này đã hoàn toàn được chuyển nhượng cho ma pháp công hội chúng ta.

Paxton bình tĩnh trả lời.

Lòng Tiểu Ân dâng lên như sóng cuộn. Hắn đã sớm cảm thấy hoài nghi biểu hiện của Sara các nàng, ham thích chiến tranh như thế, dường như không hợp với bộ tộc Tinh linh của các nàng.

Hiện giờ nghe được ngay cả bí mật này cũng chuyển nhượng, lại không cần phải nói.

Vì mục tiêu này, Bộ tộc Nguyệt Tinh linh đã đánh bạc hết thảy.

Tiểu Ân càng cảm thấy trong lòng hồi hộp, lại càng quyết tâm hơn, bất luận thế nào cũng không được tham dự quá sâu vào đó.

Juliana các nàng bé quan thật đúng lúc! Lòng Tiểu Ân tối đen, không tới cảnh giới ma đạo sĩ, có chết cũng không cho các nàng ra để dính vào vũng nước đục đó.

Mà đợi cho đến khi các nàng thành ma đạo sĩ hết, trận chiến này phỏng chừng cũng xong rồi.

Nói chuyện với hai người nửa ngày, cuối cùng Tiểu Ân cũng nói được ý đồ chính mình đến đây.

Khi nghe thấy hắn nói muốn đi lấy mấy cái nguồn sáng vạn năm, hai vị ma đạo sĩ này tuy thần tình khiếp sợ và ngưỡng mộ, nhưng cũng đồng ý không chút do dự.

Có điều, Paxton cuối cùng lại đưa ra một điều kiện, là hy vọng nửa tháng sau, khi nhóm đầu tiên trên biển xuất quân, hắn sẽ đồng hành.

Đây dù sao cũng là nhóm bộ đội liên quân đầu tiên, tuy trong đó cao thủ cũng nhiều như mây, nhưng Paxton cũng không quá yên tâm.

Biết tâm ý của hắn, Tiểu Ân cũng thuận miệng đáp ứng.

Tuy tốc độ ngồi thuyền quả thật chậm hơn rất nhiều, nhưng so với việc sắp có được nguồn sáng vạn năm tới tay, mất chút thời gian đó cũng không đáng kể.

Dù sao, nơi đó đã giữ thứ đồ này không biết bao nhiêu năm, cũng không cần quá quan tâm đến chút thời gian này.

Thấy Tiểu Ân đáp ứng, hai bên đều vui mừng, ngay cả Jonathan cũng tươi cười rạng rỡ. Vừa nghĩ đến chuyện sau này mình sẽ đồng hành với Tiểu Ân một thời gian rất dài, trong lòng vị Bất tinh ma đạo sĩ này vui sướng không kìm.

Hiện giờ, ở trên Hoàng kim đại lục, danh tiếng Tiểu Ân rất thịnh, nhất thời vô lượng (trong lúc này không ai bằng) đi theo hắn, cũng rất mát mặt.

Ở phía Tây Nam hải đảo Yamaniya, có một nơi mà đại đa số người trên đảo đều gọi là vùng cấm.

Đây là một khe núi nhỏ có đàn sơn vờn quanh, nơi thấp nhất giữa thung lũng là nơi lớn nhất cũng là nơi năng suất nhất trên đảo, chính là ma pháp trận đồ có thể khôi phục cho năng lượng tinh thạch.

Sau khi Tiểu Ân đi tới nơi này, lập tức bị cảnh tượng thật lớn trước mắt chấn kinh.

Đây là một kiến trúc thật lớn giống như hỏa lò, ngay cả cái nóc nhà cũng giống như một cái nồi to quá mức bình thường.

Trên mặt còn có ma pháp trận huyền ảo, tuy nhiên, nơi mấu chốt nhất được khắc vào bên trong nồi hơi, bị một khối đá thật lớn che mắt, căn bản là không thể nhìn được tất cả.

Trong nồi hơi có vô số dung nham nguồn sáng vạn năm đang bốc hơi nghi ngút, như lũ chim bị nhốt trong lồng muốn thoát ra ngoài.

Xung quanh nồi hơi đến tột cùng cũng không biết là được chế tác từ cái gì, không ngờ không sợ bị nguồn sáng vạn năm tấn công một chút nào. Tuy trong lúc chế tạo nguồn sáng vạn năm, mặt ngoài nồi hơi nổi lên vân sáng màu đỏ, nhưng nguồn sáng vừa mới rời đi, chỉ cần một, hai giây chúng cũng quay về như cũ.

Loại vách đá thần kỳ này, Tiểu Ân rất hâm mộ.

Nguồn sáng vạn năm hắn thu thập được căn bản cũng không dám thu vào trong không gian vật phẩm trang sức, trừ phi làm nguội được nhiệt độ của nó, biến thành một sợi tóc mới dám để vào trong không gian của vật phẩm trang sức, nếu không toàn bộ không gian chỉ sợ bị nó đốt cháy sạch.

Liếc qua cái hỏa lò, Tiểu Ân mơ hồ cảm nhận được nhiệt độ nóng bỏng kia.

Nhưng cách không xa nhiệt độ ấy là gần trăm thanh niên ngồi xếp bằng. Bọn họ gần như chỉ mặc quần lót, cả người mồ hôi như mưa, ngay cả quần lót cũng bị thấm ướt đẫm. Trước mặt bọn họ có một bình nước lớn chứa đầy nước trong.

Sau khi một người uống, còn có một vị ma pháp sư chính thức mặc ma pháp bào màu đỏ đi tới rót tiếp vào cho đầy.

Trên người các ma pháp sư chính thức này có một quần áo sáng nhẹ nhẹ bao phủ toàn thân. Rất hiển nhiên, đây là một loại đạo cụ ma pháp chuyên để hạn chế sức nóng, nếu không nhìn hẳn tuyệt đối không thể thoải mái được như vậy.

Paxton tự mình đưa Tiểu Ân đến đây, thấy hẳn chú ý đến những thanh niên đó liền giải thích:

- Đây là quy định hội trưởng định ra, tất cả pháp sư học đồ có ma pháp thiên phú mỗi bảy ngày sẽ phải chịu khảo nghiệm như thế. Theo như ngài nói, nếu trong mười năm có một ngày có thể kiên trì trụ lại, đối với tiến giai sau này sẽ có thuật lợi lớn.

Y dừng một chút lại nói

- Tuy nhiên lão nhân gia người cũng quy định số lần nhất định, chỉ cần sau một trăm lần có thể buông bỏ công khóa này, tuy nhiên nếu tự nguyện cũng có thể tiếp tục tham gia.

Đầu tiên là Tiểu Ân ngẩn ra, sau đó khẽ gật đầu. Qua được khảo nghiệm chịu đựng được hơi nóng thể này quả thật là một sự rèn luyện vô cùng tốt. Mặc dù bình thường thì nhìn không ra hiệu quả, nhưng trong thời khắc thăng tiến kia, và khi một sống một chết với địch, việc này sẽ thể hiện ưu thế lớn không ngờ nổi.

Paxton nhìn xuống những người thanh niên đang chịu đựng dưới kia:

- Tỉnh tọa ở đây không phải chuyện đơn giản. Tuyệt đại đa số pháp sư học đồ hồng bào sau khi đủ một trăm lần cũng không bao giờ tới nơi này nữa. Mà người kiên trì tới cùng phần lớn thành công tiến giai ma pháp sư chính thức, thậm chí còn là đại ma pháp sư.

Nói tới đây, hẳn có chút tâm đắc

- Godwin kiên trì ở đây suốt một trăm năm, cho dù hẳn thăng tiến đại ma pháp sư, cũng chưa từng một lần bỏ qua.

Tiểu Ân hơi động lòng. Tuy hẳn cũng chẳng ưa Godwin lắm, nhưng không thể không thừa nhận, có thể đạt được thành tích người thường không thể với tới được, người này ngoài thiên phú, ắt không thể thiếu được cố gắng của bản thân.

Vì có Paxton cùng đi, đường đi của họ vẫn thuận lợi, rất nhanh đi tới hỏa lò.

Dừng tại một vị trí đặc biệt, Paxton phân phó một câu, phụ trách thủ vệ ở đây yên lặng nhìn Tiểu Ân, nhưng vẫn ngoan ngoãn đi ra ngoài chuẩn bị.

Nhìn thấy vẻ mặt khiếp sợ của người thủ vệ, Tiểu Ân không khỏi chú ý một chút.

Paxton vội giải thích:

- Tiểu Ân các hạ không cần để ý, khi dùng trận đồ vận chuyển ở đây, nhiệt độ bên trong cực cao, hơn xa người bình thường có thể chịu đựng. Ngài muốn thu hoạch nguồn sáng vạn năm, trừ hội trưởng đại nhân, cho tới bây giờ vốn không có người có ý đó, cho nên người này mới tò mò như thế.

Tất nhiên Tiểu Ân sẽ không bận lòng vì sự tò mò của người đó, tuy nhiên mắt hẳn hơi mở to:

- Hội trưởng đại nhân cũng có thể sử dụng nguồn sáng vạn năm?

- Đúng. Thứ này trước kia đều là độc quyền của hội trưởng đại nhân, hiện giờ có thêm ngài, không biết sau này có người thứ ba không nữa.

Paxton cảm khái.

Ánh mắt Tiểu Ân liếc Vô Danh một cái, người khác hẳn không dám nói, nhưng Vô Danh khẳng định có khả năng này. Một lát sau, một cái miệng hỏa lò thật lớn trước mặt Tiểu Ân mở ra, phả ra lù lù hơi thở cực nóng.

Paxton hạ giọng:

- Tiểu Ân các hạ, nơi này nhiệt độ hơi cao, hay ngồi và vị bằng hữu này tạm tránh một chút.

Sắc mặt Tiểu Ân hơi buồn cười, hóa ra Paxton muốn nói không ngờ là Vô Danh.

Hắn thăm than,lắc đầu:

- Không có gì, nếu hắn nguyện ý ở lại thì ở lại được rồi.

Ánh mắt Paxton đột nhiên căng thẳng, ánh mắt nhìn Vô Danh lập tức ngưng trọng rất nhiều.

Hắn và Jonathan đều không cảm nhận được khí tức ma pháp dao động trên người Vô Danh, còn tưởng hắn chỉ là bằng hữu gì đó của Tiểu Ân. Mặc dù hơi bất mãn người như thế thế nào cũng có thể tiến vào ma pháp công hội, nhưng cũng tuyệt đối không muốn vì chuyện nhỏ ấy mà đắc tội Tiểu Ân, cho nên dục đường vẫn giả bộ không thấy gì.

Nhưng lúc này sắp phải chịu đựng nhiệt độ cực nóng kia, hắn chỉ muốn nhắc nhở một chút, chú ý đến sự an toàn của người này.

Vậy mà Tiểu Ân căn bản chẳng hề để ý, lúc này, hắn vô cùng tò mò với lai lịch và thân phận của Vô Danh. Có điều bất kể hắn quan sát thế nào cũng không phát hiện có gì khác thường. Theo như hắn thấy, người này chỉ là một nhân loại bình thường nhất mà thôi.

Cửa hỏa lò dần dần được mở ra, nhiệt độ càng ngày càng cao, chậm rãi, Tiểu Ân, Bạch Toàn Phong và Paxton đều không hẹn mà cùng phóng ra một vòng bảo hộ mỏng.

Đây là khả năng phòng hộ siêu cường của cao thủ Cửu tinh, ngay cả dưới nhiệt độ như thế này, cũng chỉ cần một vòng phòng hộ mỏng như một chiếc lá là được, nhiệt độ cũng không có khả năng ảnh hưởng gì đến bọn họ.

Nhưng, Paxton kinh hãi gần chết khi nhìn thấy ở phía sau bọn họ, Vô Danh vẫn đứng thẳng mặt lạnh băng không đổi, dường như căn bản là hắn không cảm thấy được hơi nóng có thể khiến cho người ta ngắc dưng lên kia.

Sắc mặt Paxton không kìm nổi biến đổi, ngay cả ánh mắt xanh thẳm như đại dương bao la kia cũng bắt đầu nóng lên.

Nhiệt độ nơi này đến cuối cùng sẽ cao đến thế nào, hắn đã nhiều lần tự thử nghiệm.

Nhiệt độ như thế, tuyệt đối không phải một người bình thường có thể chịu đựng được. Cho dù là hắn, nếu không có vòng ma pháp bảo vệ tuyệt đối cũng không thể chịu đựng được.

Trong trí nhớ của hắn, duy chỉ có một người, là Hội trưởng đại nhân thủy chung vẫn luôn có vẻ nhàn nhã, mới có khả năng coi nhiệt độ thế này như không thấy, và thoải mái thu thập lấy nguồn sáng vạn năm trong đó.

Chẳng lẽ gã tên gọi Vô Danh này, không ngờ có thể đạt được tới trình độ của Hội trưởng đại nhân sao?

Nháy mắt này, Paxton cảm thấy đầu mình ong ong, suy luận này thực quá đáng sợ đi.

Tiểu Ân tất nhiên không hiểu được suy nghĩ của hắn, sau khi cửa hỏa lò mở ra, tinh thần ý thức của hắn đã tập trung cao độ.

Năng lượng tinh thần giống như thủy triều ào vào trong hỏa lò, Cẩn thận kiểm tra năng lượng biến hóa trong đó, rất nhanh, hắn liền phát hiện, nguồn sáng vạn năm ở trong này dường như chắc bền hơn một chút so với ở trên tầng đỉnh của ma pháp tháp ma pháp công hội.

Không chỉ là chắc bền hơn, mà còn có được một cảm giác rất sống động, giống như bạch tuộc lớn trong biển rộng, có một phần sức mạnh linh động.

Tiểu Ân mừng thầm, xem ra nơi này mới là thực sự là nơi tốt, so với sản phẩm ở ma pháp tháp còn cao cấp hơn nhiều lắm.

Tuy nhiên, muốn lấy ra được nguồn sáng vạn năm ở đây cũng không phải chuyện đơn giản. Nếu hiện giờ hắn không có thực lực siêu cường, cũng không dám tới nơi này bêu xấu.

Nhất Hào nhanh chóng hiện ra, trong giây lát đã nhập vào hần làm một thể.

Sau khi dung hợp một trăm phần trăm, cảnh giới đình chỉ thời gian một lần nữa hiện ra.

- Một, hai, ba.

Tiểu Ân biết rõ cơ hội khó có được, trong mấy giây ngắn ngủi, tận hết khả năng ngưng tinh thần ý thức của mình trên nguồn sáng vạn năm.

Có kinh nghiệm một lần, Tiểu Ân đã hiểu được, trong cảnh giới này, chỉ cần nguồn sáng vạn năm có thể cảm nhận được tinh thần ý thức của hần, sẽ hoàn toàn nghe lời hần, cho dù là sau khi rời khỏi cảnh giới thời gian đình chỉ, kết quả cũng không thay đổi.

Chẳng qua lúc này nguồn sáng vạn năm to chắc hơn lần trước nhiều quá, Tiểu Ân cũng không nắm chắc được thành công tuyệt đối.

Cho nên hần mới suy xét một chút, cuối cùng chọn ba mươi sáu cái trong khi đình chỉ thời gian liên tục đưa vào, và lắng lắng rời khỏi cảnh giới.

Trước mắt hần lắc lư kịch liệt cuối cùng cũng khôi phục bình thường. Hai mắt Tiểu Ân sáng ngời, cười dài một tiếng, sau đó từng nguồn sáng vạn năm nóng rực từ trong hỏa lò phóng ra, phiêu đảng bay múa giữa trời cao, gần như nhuộm đỏ cả một mảnh không trung.

Nhưng, ngay khi Tiểu Ân triệu tập một nguồn sáng vạn năm cuối cùng, bất chợt sắc mặt khê biến.

Theo như hần cảm thấy, trên nguồn sáng vạn năm này mặc dù có dấu vết tinh thần hần đưa vào, nhưng không biết vì sao nó chưa từng nghe theo chỉ huy, ngược lại dấu vết tinh thần trên đó còn bị một sức mạnh thần kỳ nào đó tấn công, đang nhanh chóng yếu dần đi.

Tình huống này là lần đầu tiên hần gặp, lúc này tuy đã khống chế thành công ba mươi lăm sợi, nhưng trong lòng không có lấy một chút cao hứng nào, vì cảm giác không thể khống chế này lại khiến tim hần đập thật nhanh.

Cửa hòa lò chậm chậm đóng lại, nhưng ngay trước khi đóng, Tiểu Ân rõ ràng đã cảm ứng được, dấu vết tinh thần của mình ở trên đó đã bị sức mạnh này xóa bỏ hoàn toàn không còn mảy may.

Nhìn ba mươi lăm sợi sáng bay múa đầy trời, Paxton cảm khái ngàn vạn lần.

Trước kia chỉ có duy nhất Hội trưởng đại nhân mới có thể sử dụng nguồn sáng vạn năm, cuối cùng cũng có người làm được, nhưng vấn đề là, vị này không phải là ma pháp sư chức nghiệp trong ma pháp công hội. Thật không rõ vì sao Hội trưởng đại nhân lại coi trọng hần như thế, chẳng lẽ vì hần là người có khả năng rất lớn có thể trở thành ngàn năm truyền kỳ sao?

Quay đầu lại, thấy bộ mặt đen thui của Tiểu Ân, y không khỏi ngẩn ra hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ngài sao vậy?

Tiểu Ân miễn cưỡng cười, vung tay lên, ba mươi lăm sợi nguồn sáng vạn năm lập tức bắt đầu tỏa nhiệt.

Ngay sau đó, nhiệt độ dưới đáy cốc vô duyên vô cớ cao hơn một chút, nhóm thanh niên xa xa kia lập tức có mấy người kiên trì không được mà ngã ngồi trên mặt đất. Tuy nhiên cũng đã có người lo cấp cứu, sẽ không để cho họ bị thương tổn lâu dài.

Ba mươi lăm sợi nguồn sáng vạn năm như ba mươi lăm sợi tóc rơi xuống tay Tiểu Ân, hần khê gạt đầu cắt đi.

Paxton thấy sắc mặt Tiểu Ân không có nửa điểm cao hứng, hỏi lại:

- Tiểu Ân các hạ, hay là chỗ đó không đủ? Không vấn đề gì, ngài có thể thu thập một lần nữa.

Thực ra trong lòng hần đã có ấn tượng không tốt về lòng tham không đáy của Tiểu Ân.

Ngay cả hội trưởng đại nhân, một lần thu thập cũng tuyệt đối không vượt qua mười cái, người này, ngược lại, một lần lấy luôn ba mươi lăm cái, còn làm một bộ râu rí không vui, chẳng lẽ hần nghĩ ma pháp công hội là của nhà hần sao?

Không ngờ Tiểu Ân lắc đầu:

- Phó hội trưởng đại nhân, số lượng này tuyệt đối đủ rồi. Xin thứ lỗi. Ta cũng không phải vì chuyện này mà phiền não.

Lúc này Paxton mới thoải mái, tuy nhiên, vì quan hệ hai người không sâu, hấn ngại mở miệng hỏi.

Vô Danh chậm rãi bước lên một bước, chậm rãi hỏi:

- Người vì nó mà phiền não sao?

Dứt lời, Vô Danh vươn một bàn tay, quơ một cái hương về hỏa lò xa xa.

Ngay sau đó, trong tay hấn lập tức bắt được một nguồn sáng vạn năm thật lớn dài hơn ba mươi thước, to như cánh tay người.

Ba người Tiểu Ân đồng thời hô lên một tiếng, một vòng bảo hộ màu xanh xuất hiện quanh Paxton, bao phủ toàn thân hấn, giống như chụp lên người một tầng nước, rất thú vị.

Tiểu Ân càng không cần nghĩ ngợi gì, lấy ra cái áo cà sa thần bí kia, đưa ra bức tường Hoàng Kim bảo vệ quanh thân mình.

Bạch Toàn Phong lại càng nhanh hơn, không chần chừ, nó biến thành một tia chớp, lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai biến khỏi thung lũng.

Xem ba cao thủ Cửu tinh phản ứng như thế, có thể tưởng tượng trong lòng bọn họ sợ hãi sâu sắc nguồn sáng vạn năm này.

Một tay Vô Danh túm nguồn sáng vạn năm khê run lên, thứ này giống như một con trăn lớn quấn quanh người hấn, nhưng khiến cho người ta ngạc nhiên là dường như nó không phải vây lấy Vô Danh, mà là cho người ta cảm thấy nó đang cúi đầu ngoan ngoãn.

- Tiểu Ân

Vô Danh cầm nguồn sáng vạn năm, bình tĩnh giải thích

- Nguồn sáng này có linh tính, nên nó không muốn để cho người khổng chế.

Tiểu Ân cười khổ, thật cẩn thận trả lời:

- Vô Danh lão huynh, ngài hãy để cho thứ này tỏa bớt nhiệt đi đã, như vậy sẽ không nguy hiểm.

Vô Danh khê lắc đầu, lần đầu tiên cự tuyệt đề nghị của Tiểu Ân:

- Không được, linh tính và sức nóng trên người nó có liên quan, nếu tỏa đi sẽ giảm bớt linh tính, nếu muốn bồi dưỡng lại phải mất vô số công sức và thời gian mà cũng không chắc có thể thành công.

Tiểu Ân nhìn nguồn sáng vạn năm trong tay Vô Danh, trong lòng thật không biết nên cảm thấy thế nào.

Tuy hấn cũng có thể khổng chế thứ này, nhưng là sử dụng tinh thần ý thức để khổng chế, một khi nguồn sáng lại hấp đầy nhiệt quang, thì cho dù là hấn cũng không dám mảy may đụng vào.

Hấn lại không biết, tuy hấn cảm thấy kinh ngạc và đổ kỵ, nhưng Paxton bên cạnh lại càng rung động hơn.

Ngay cả khi Hội trưởng đại nhân thu thập nguồn sáng vạn năm cũng không dám động thân thể vào mấy thứ này, nhưng nhìn Vô Danh này...

Sức nóng của nguồn sáng vạn năm không có dấu hiệu đã nguội bớt, ngược lại còn có vẻ nóng hơn lúc nãy vài phần.

Đột nhiên một tiếng “Ba” vang lên từ nguồn sáng vạn năm trên tay Vô Danh, một làn khói trắng phơ phát bay lên, thật khéo léo, nhìn qua giống như một chiếc kính lớn vô hại run rẩy cuộn vòng ra từ nguồn sáng vạn năm, bay về phía hỏa lò. Sắc mặt Paxton đại biến, kinh hãi hô to:

- Cẩn thận, đó là khe nứt không gian. Mau tránh ra!

Thấy thung lũng dường như đã yên bình trở lại, Bạch Toàn Phong vừa mới vào đã “Bịch” một tiếng lại lần nữa biến ra ngoài, chuồn mất tăm mất tích.

Sắc mặt Tiểu Ân cũng rất khó coi. Nếu nguồn sáng vạn năm hấp thu đủ nhiệt độ, thường thường cũng sẽ không chịu khổng chế mà xé rách không gian.

Nhưng đó phải là giữa chiến trường kịch liệt, nguồn sáng vạn năm phải hoạt động với tốc độ lớn mới xuất hiện nhân tố không xác định. Còn lần này, nguồn sáng vạn năm là trong trạng thái bất động, không ngờ lại có thể sinh ra khe nứt không gian. Điều đó đã nói lên, nguồn sáng vạn năm kia khi ngưng tụ được đủ quang nhiệt, sẽ đạt tới một mức độ không thể tưởng tượng nổi. Có lẽ năng lượng còn mạnh hơn cả ba mươi lần nguồn sáng vạn năng Tiểu Ân lấy được ở đây.

Vô Danh hồ hững nhìn mấy khe nứt không gian lơ lửng trong không khí, không biết hẳn đang suy nghĩ cái gì.

Một lát sau, hắn vươn tay, néo néo vài cái vào khe nứt không gian.

Giống như là túm một quả bóng, xóa hết luôn cả các khe nứt không gian đó không còn.

Tiểu Ân há hốc miệng, đờ đẫn nhìn Paxton, chỉ thấy vị Phó hội trưởng ma pháp công hội vẫn được xưng là lão nhân, sự bình tĩnh trong đôi mắt hoàn toàn biến mất, tròng mắt màu xanh lồi ra như cóc.

Tuy nhiên Tiểu Ân cũng không đến nỗi như thế, hắn chỉ cảm thấy tay chân lạnh như băng. Nếu không phải có ý chí coi như kiên định, hẳn sợ là đã sớm trốn xa như Bạch Toàn Phong.

Có điều, vừa nghĩ tới năng lực của Vô Danh, Tiểu Ân vô cùng hoài nghi, chỉ sợ dù mình có chạy trốn tới chân trời góc biển, cũng không dám chắc có thể thoát khỏi hắn được.

- Tiểu Ân, nguồn sáng vạn năm này là sinh mạng thể nguyên thủy thứ hai ta thấy có linh tính. Người cần phải đối xử tốt với nó.

Vô Danh nói xong, nguồn sáng vạn năm trên người hắn như một con rắn rất ngoan ngoãn trườn tới bên Tiểu Ân.

288. Chương 20: Rời Bến

Cảm nhận được hơi nóng có thể thiêu rụi cả người, trên người Tiểu Ân nháy mắt ướt đầm mồ hôi.

Hắn có thể khẳng định, đã rất lâu thật lâu không có cảm giác này.

Yết hầu rung rung vài cái, Tiểu Ân gượng cười:

- Vô Danh huynh đệ, cái thứ này không chịu nguội bớt đi, ngại ngùng ta giữ nó thế nào bây giờ.

- Vật phẩm trang sức không gian, hoặc cầm thẳng nó cũng được.

Khóe miệng Tiểu Ân giật giật. Cầm thẳng nó? Ta không phải Vô Danh đại gia ngài đâu. Nếu cầm thẳng nó, chỉ sợ lập tức bị nó thiêu thành khói.

Tuy nhiên, đối với yêu quái có thể miết xóa được cả khe nứt không gian, cho dù cho Tiểu Ân mượn thêm một lá gan cũng không dám nói nửa câu nghi ngờ.

Dường như đọc được suy nghĩ của hắn, Vô Danh thông thả giải thích:

- Người yên tâm, nó có linh tính, sẽ nhớ kỹ mùi của người, sẽ không tổn thương tới người, cho dù nó có phóng xuất ra khe nứt không gian cũng thế.

Tiểu Ân nao nao, Vô Danh tuy thần bí khó lường, nhưng dường như hắn không gạt mình.

Thật cẩn thận giờ một ngón tay ra, mạo hiểm với nguy cơ có thể bị thiêu chết ngay tại chỗ, khe khẽ rón rén chạm vào một chút.

Quả nhiên, đầu ngón tay chỉ cảm thấy một chút hơi nóng, nhưng cũng vẫn là lông tóc không mất sợi nào. Vươn cả bàn tay cầm thử, nguồn sáng vạn năm này không làm tổn thương hắn.

Hắn do dự đưa ra vật phẩm trang sức không gian. Đây là thứ hắn dùng thi thể nhện chúa mà chế tác thành, tuy kiểu dáng không đẹp nhưng rất chắc chắn.

Nhắm hai mắt lại, Tiểu Ân thử kết nối với thứ này một chút, quả nhiên phát hiện, thứ này dường như cũng giống nguồn sáng vạn năm, tuy không thể nói là có được thần trí nhưng dường như có thể có được trao đổi thần kỳ nào đó.

Một lát sau, nguồn sáng vạn năm to lớn kia cuối cùng cũng đã nhập vào được vật phẩm trang sức trên tay Tiểu Ân. Nhìn thấy vật phẩm không gian này không bị hỏng, Tiểu Ân cũng thở phào một hơi nhẹ nhõm.

- Vô Danh huynh đệ, ta phải nuôi nó như thế nào?

Ngẫm nghĩ một lúc, Tiểu Ân thành khẩn thỉnh giáo Vô Danh.

- Mặc kệ nó.

- Chỉ đơn giản thế thôi?

- Bây giờ nó hấp thu cũng đủ năng lượng, tương tự như một giọt nước của ta, chỉ cần không ngừng được ngưng kết lại là có thể đạt tới đại thành chi cảnh (cảnh giới đại thành).

Vô Danh thông thả giải thích

-Nếu người nguyện ý, thì thân thiết với nó một chút, không có hại gì tới người đâu.

- Thật không? Vì sao ngài không thu nó?

Cuối cùng Tiểu Ân một câu mấu chốt.

- Trước khi đại thành, nước lửa không thể ở với nhau được.

Dứt lời, Vô Danh cúi đầu nhắm mắt không nói thêm gì nữa.

Tiểu Ân và Paxton nhìn nhau, không dám mở miệng hỏi thêm.

Nhìn vật phẩm trang sức không gian, Tiểu Ân thầm quyết định, kết nối tinh thần với nó thì không thành vấn đề, nhưng chết cũng không thể phóng xuất nó ra.

Biểu hiện vừa rồi thực sự là quá dọa người, tuy Tiểu Ân đã từng có vài lần kinh nghiệm như thế nhưng vẫn sợ.

Paxton, vị Phó hội trưởng ma pháp công hội đại nhân, là lần đầu tiên nhìn thấy hành động không thể tin nổi của Vô Danh, không bị vỡ tim mà chết đã là tổ tông phù hộ rồi.

Tiểu Ân ho khẽ một tiếng:

- Phó hội trưởng đại nhân, chỉ còn nửa tháng thời gian nữa sẽ xuất phát, ta và Jonathan đi trước một bước.

Paxton như bình tĩnh từ trong mộng, vòng màu xanh quanh người hắn lập tức biến mất.

Khi mọi người rời đi, Tiểu Ân và Paxton đồng thời cùng liếc cái hỏa lò, bọn họ nghĩ thế nào cũng không ra, Vô Danh làm thế nào xuyên qua được hỏa lò kín không khe hở này mà tóm được nguồn sáng vạn năm kia ra?

Mặt biển phơi dưới ánh mặt trời rực rỡ, sóng dập dờn, như một viên ngọc lục bích vĩ đại ảm áp mà dịu dàng.

Đưa mắt nhìn lại, biển xanh lấp lánh bao la mờ mịt, xa xăm vô hạn, mặt biển vẫn cứ kéo dài đến vô tận, gặp bầu trời nơi cuối tầm mắt. Nơi đường chân trời ấy, hơn mười chiến thuyền bọc giáp lớn nhỏ lấp lánh sáng dưới ánh mặt trời.

Trên một chiến hạm thật lớn, Tiểu Ân dõi mắt nhìn về phía xa xa, vẫn như trước chỉ có thể nhìn thấy một đường biển trời.

Nhìn lại, hàng trăm chiến thuyền loại lớn khiến cho người ta chấn động.

Hắn vĩnh viễn sẽ không quên cái cảnh vô số chiến hạm dừng nơi cửa biển hoành tráng động lòng ra sao. Tuy nhóm chiến hạm đầu tiên có hơn một trăm chiến thuyền các loại, nhưng có hơn ba mươi vạn người lên tàu.

Sau khi được gắn thêm ma pháp, phạm vi sử dụng của mỗi chiến thuyền đều khác nhau, có thuyền chuyên để chở người và ngựa, còn lại là chiến hạm hộ tống.

Trên mỗi chuyến thuyền đều có đủ ma pháp sư. Các ma pháp sư này không chỉ bảo vệ cả con thuyền, mà quan trọng hơn, là bảo vệ số lượng lớn thực vật, nước ngọt, dược phẩm và vật tư.

Sau khi được ma pháp công hội bắt kể trả giá cung cấp vật phẩm trang sức không gian, đại bộ phận căn phòng để chồng chất hàng hóa được cải tạo thành nơi ở của các chiến sĩ. Nếu không cũng không có khả năng mang theo nhiều người như thế đi giữa biển khơi.

Trên trăm chiến thuyền, mỗi chiến thuyền đều dài hơn một trăm năm mươi thước, thậm chí còn có thể đạt tới khoảng hai trăm thước; chiều rộng thì từ năm mươi đến bảy mươi thước. Mỗi chiến thuyền có bốn, năm tầng, trên thuyền có chín cột buồm nhưng có đến mười hai cánh buồm. Nếu gặp ngày gió êm sóng lặng, có thể nhờ thêm vào pháp thuật của các ma pháp sư, có thể đi nhanh hơn tưởng tượng.

Đồng thời, nếu gặp ngày thời tiết không tốt, cũng có thể sớm tránh được hải vực nguy hiểm mà tìm nơi gió êm dịu nhẹ.

Tóm lại, dưới sự giúp đỡ của ma pháp, con đường nguy hiểm giữa đại dương dường như đã bớt hiểm nguy hơn rất nhiều.

Mỗi chiến thuyền có thể chứa khoảng ba nghìn người.

Trong khi đó số người lên tàu chiến lại ít, vì đây cũng không phải thực sự là tàu chở quân chân chính. Mà đám người nôn thốc tháo, mặt mày tái mét vì bị lắc lư giữa biển rộng mới là quân chủ lực của liên quân các quốc gia.

Nguyên nhân là vì đây là lượt chuyển binh đại quy mô đầu tiên, cho nên lúc này đã đầy chiến hạm. Tuy nhiên Tiểu Ấn tin tưởng, sau khi tất cả đã được ổn định, chiến hạm và các ma pháp sư hộ tống sẽ không nhiều như vậy.

Giữa biển khơi, cách mỗi trăm dặm đều có thể nhìn thấy một đôi mắt giống như của một ma thú cự đại lơ lửng trên không trung.

Đây là con mắt do ma pháp công hội phóng ra. Có mấy thứ này, có thể theo dõi động tĩnh trên mặt biển trong phạm vi hơn mười dặm, có tác dụng không gì sánh kịp đối với sự an toàn của toàn bộ hạm đội.

Nửa năm trước, con mắt ma pháp này đều thuộc đại lực người da đen. Mỗi một chiến thuyền ở trên tuyến đường biển an toàn đều bị bọn họ theo dõi.

Lần trước, đám người Tiểu Ấn tránh con đường an toàn, thậm chí còn không ngại chơi với ma thú, cũng vì bọn họ không muốn bị ánh mắt đó bắt được.

Tuy nhiên, sau khi có được một cứ điểm an toàn ở đại lực người da đen, và tiếp quản một vùng hải vực lớn, ma pháp công hội và ma pháp sư đại lực phía nam giống như ruồi bọ khắp mặt biển tìm tòi và tiêu diệt các con mắt ma thuật của địch quân, phóng con mắt ma thuật của mình lên trời.

Trong nửa năm, tổng cộng có năm con đường an toàn thì ba trong số đó đã được dọn sạch. Phần thành tích này bất kể đi đến nơi nào cũng đủ để được mọi người nói qua.

Tiểu Ấn đứng trên tầng cao nhất của chiến hạm. Phía sau hắn, ngoài Bạch Toàn Phong và Vô Danh, cũng chỉ có Jonathan và mấy hạm trưởng chiến hạm Edward, cùng với người được xưng là đệ nhất dũng sĩ liên quân - Bá tước Burn đại nhân.

Edward là một điển hình của đại bộ phận quý tộc sinh sống trên biển, có một cơ thể đen bóng, dường như lúc nào cũng ướt đầm mồ hôi.

Tuy hắn có danh hiệu quý tộc, nhưng bất kể xem xét dưới góc độ nào, hắn đều có thiên hướng giống hải tặc mà cả vùng biển người ta vừa nghe tin đã mất mặt.

Hắn tha thiết yêu thương biển cả còn hơn cả đất phong của mình, trong cuộc đời, thời gian ở trên biển còn nhiều hơn thời gian ở trên đất liền nhiều lần. Mọi người đều lên đồn đại, nếu hắn không có gia tộc và lãnh địa ràng buộc, chỉ sợ đã sớm đi tới một hòn đảo nào đó làm hải tặc rồi.

Người như thế, trình độ hiểu biết về biển hắn phải vượt xa xa hơn rất nhiều những người khác. Sau khi quốc vương bệ hạ ra lệnh một tiếng, hắn cũng chỉ ngoan ngoãn gia nhập vào quân đội.

Tuy nhiên, theo như đồn đại, lúc trước quốc vương bệ hạ đã phái một vị ma pháp kỵ sĩ cường đại tới truyền đạt mệnh lệnh của mình.

Nhìn lại thuyền trưởng Edward có thái độ cung kính gần như là thấp kém đối với vị ma pháp kỵ sĩ Burn đại nhân bên cạnh, có thể tận tình kích thích người ta phát huy trí tưởng tượng của mình.

Có lẽ, lần khuyên bảo trước đó còn kèm theo một vài phần bắt buộc đi.

Và có phần giống Edward, Burn cũng không có một mùi vị âm nhu đến chết cũng không làm sao phai được của các quý tộc điển hình.

Vị này được xưng đệ nhất ma pháp kỵ sĩ liên quốc duyên hải, tất nhiên có được một sức mạnh dũng mãnh.

Trên miệng hắn là chòm râu hỗn độn, trán nhô ra và trên khóe mắt có khắc nhiều nếp nhăn thật sâu, trong đó dường như ẩn chứa vô số cực khổ và mạo hiểm. Nghe nói vị bá tước đại nhân này vô cùng tán thành cuộc viễn chinh tới đại lục người da đen này, thậm chí còn không tiếc hết thảy đứng sau lưng trợ giúp.

Về mặt lạnh lùng của hắn gần như có thể so sánh với Vô Danh, từ khi mới lên chiến hạm tới giờ vốn chưa nhìn thấy mặt hắn tươi cười.

Nếu nói đến điểm khác nhau duy nhất của hắn và Vô Danh, chính là ánh mắt của họ.

Ánh mắt của Vô Danh bình thản như gió, dường như không có chuyện gì trên thế gian này có thể khiến hắn quan tâm, nhưng trong đôi mắt đang dõi nhìn theo phương xa của vị bá tước đại nhân này lại có thể cảm nhận rõ ràng sát khí và sự hung bạo trong đó. Dường như hắn tràn ngập khẩn trương đối với trận chiến sắp đến.

Giờ phút này, sáu người bọn họ đang đứng trên chiến hạm cao nhất, nhìn ra xa xăm.

Tổng chỉ huy của hơn một trăm chiến thuyền các loại này tất nhiên là thuyền trưởng Edward, đôi mắt hắn nhìn biển rộng rất dịu dàng, giống như một người cha đang nhìn đứa con của mình vậy. Có lẽ chỉ có tâm tình này mới có thể khiến hắn tình nguyện phiêu dăng trên biển rộng chứ không về lãnh địa của mình.

Suốt nhiều giờ ở đây, Edward cũng không ban bố mấy mệnh lệnh, chiến hạm mở đường phía trước cũng là do thủy thủ có kinh nghiệm phong phú chỉ huy, chẳng qua bất kể là kinh nghiệm hay danh khí đều không thể so sánh với Edward mà thôi.

Trong khoảng thời gian này, Burn như cây thương đứng thẳng trên boong tàu, trừ việc trả lời mấy câu hỏi của đám Tiểu Ân, giống như một pho tượng điêu khắc Bồ Tát, một câu cũng không chủ động nói ra.

Ngược lại hai người Tiểu Ân và Jonathan rất say mê hứng thú đối với việc đi biển, một lúc lại hỏi mấy vấn đề không thể lý giải.

Đối với bọn họ, Edward cũng vô cùng tôn kính, có hỏi tất đáp không giấu diếm chút nào.

Tuy thân phận của song phương chênh lệch khá xa, nhưng lúc này lại là một bầu không khí thuận hòa vui vẻ, đặc biệt là Edward kể các câu chuyện của hắn trên biển, luôn khiến Tiểu Ân cảm thấy thân thiết.

Đôi khi, khi hắn xem xét dưới góc độ một người bình thường, ngược lại còn có chút cảm động.

Đây là một loại cảm giác như ẩn như hiện, tuy nhiên đối với Tiểu Ân mà nói, cảm giác này cũng không tệ.

Bất tri bất giác, hơn trăm chiến thuyền lớn cuối cùng cũng rời xa bờ biển, cũng không nhìn thấy một dải đất liền nơi chân trời nữa.

Tiểu Ân và Jonathan quay đầu nhìn lại, trong lòng có chút cảm khái, còn hai mắt Edward mơ hồ sáng lên. Tới nơi này rồi, hắn như cá lớn được thả về biển rộng, lại khỏi luôn bệnh tinh thần.

- Các vị các hạ tôn quý, đi giữa biển khơi thực sự là một chuyện hơi buồn tẻ.

Edward thông thả nói

- Tốt nhất các ngài có thể điều chỉnh tâm tình để hưởng thụ cảm giác tịch mịch này, hoặc các ngài có thể lựa chọn việc săn thú. Nhất định có thể khiến các ngài được thỏa mãn.

- Săn thú? Ở đây?

Jonathan kinh ngạc hỏi.

- đương nhiên.

Edward trả lời với vẻ tự hào

- Nơi này là tròng săn bắn lớn nhất thế giới. Ở đây, các loại con mồi cần gì đều có, tuyệt đối sẽ không khiến các ngài thất vọng.

Tiểu Ân nhìn biển rộng bao la, cười một tiếng:

- Ta hiểu rồi, thuyền trưởng tiên sinh, là người muốn mời chúng ta câu cá hả?

- Ngài thích câu cá sao?

Edward nửa mừng nửa lo

- Đây chính là việc làm đáng yêu thích nhất thế giới, chỉ cần thử qua nhất định sẽ thích.

Jonathan khẽ cau mày, khẽ hừ một tiếng.

Edward lập tức âm ỉ cúi đầu.

Hoàng Kim đại lục là một đại lục tôn thờ ma pháp. Đối với những người thường này mà nói, ma pháp sư là tồn tại tối cao, đặc biệt là trước mặt hai vị pháp sư này, dường như lại càng tối cao tới vô cùng.

Trên hơn trăm chiến thuyền, mỗi thuyền đều có mười ma pháp sư ở đó, trong đó lại càng không thể thiếu các đại ma pháp sư cung đình tiếng tăm lừng lẫy của các quốc gia.

Nhưng dù là ma pháp sư cấp bậc thế nào thấy được hai người này cũng đều cung kính nhường đường, thi lễ, cho tới tận khi bọn họ đi xa rồi mới dám dùng một ánh mắt hâm mộ và tôn kính nhìn theo bóng dáng.

Thái độ thấp kém này, cho dù là người không rõ cấp bậc của các ma pháp sư cũng có thể nhìn ra một chút gì đó.

Cho nên khi khiến cho Jonathan bất mãn, Edward cho dù có to gan lớn mật cũng không dám nói thêm nữa.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, đang định nói chuyện đã thấy vẻ mặt của Bạch Toàn Phong phía sau nóng lòng muốn thử, lòng hần khẽ động, lập tức hiểu ý của nó, cười tự nhiên:

- Đi thôi.

Bạch Toàn Phong hưng phấn đáp lời, bay lên trời, ở giữa không trung vẽ lên một đường sáng màu lam thoát cái đã đi xa.

Khi tốc độ của nó đạt tới cực điểm, không ngờ lại biến thành một con chim to màu lam, giữa đại dương vô cùng vô tận thỏa thuê bay lượn.

Nhìn người bên cạnh há mồm trợn mắt, Tiểu Ân khẽ mỉm cười:

- Thật có lỗi, nó vẫn là một đứa trẻ con, tính tình hơi bướng bỉnh, kệ nó đi.

Jonathan miêng cưỡng cười. Hắn biết thực lực của Bạch Toàn Phong thế nào, đứa trẻ con như thế, chắc chỉ có Tiểu Ân các hạ mới nói được đi.

Ánh mắt Burn cuối cùng cũng có chút biến hóa, hắn ngưng mắt nhìn theo hướng Bạch Toàn Phong bay, đột nhiên hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, Bạch Toàn Phong khi chiến đấu cũng có thể giữ được tốc độ này sao?

Tiểu Ân khẽ cười:

- Nếu là khi chiến đấu, tốc độ của nó chỉ có nhanh hơn.

Nghe được câu trả lời này, thần sắc trong mắt Burn rõ ràng đã chấn động, tuy nhiên lại có thêm một tia hoài nghi.

Tiểu Ân đương nhiên không có khả năng nói dối. Nếu Bạch Toàn Phong sử dụng thuộc tính kết giới của nó, tốc độ đó kể cả không được bằng thuần di trong nháy mắt, cũng không kém mấy.

Tuy nhiên, chuyện này không cách nào giải thích cho người ngoài, vì một người bình thường khẳng định là không thể hiểu nổi cái gì là kết giới lực lượng.

Jonathan kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, không thể tưởng tượng được hấn lại khách khí với một nhân loại không phải ma pháp sư như thế.

Thực ra trong mắt những ma pháp sư đẳng cấp cao đó căn bản là khinh thường người bình thường, cho dù là kỹ sư ma thú có được thực lực hùng mạnh cũng không được họ để vào mắt.

Trên mặt biển có tiếng kinh hô vang lên từ các chiến hạm xa xa. Thì ra Bạch Toàn Phong đã về, xoay quanh một vòng lại thoát cái biển đi, việc này đã khiến cho rất nhiều người chú ý, không hẹn mà cùng hoan hô cho nó. Nhìn những người vì được kiến thức cái gọi là ma pháp sư mà hứng phấn, trong lòng Tiểu Ân lại dâng lên một cảm giác không nói nên lời.

Đưa bọn họ đến đại lục người da đen, dưới sự che chở của ma pháp sư, chiến đấu với quân đội người da đen, đến tốt cũng thì đây có phải là một lựa chọn chính xác không?

Sau mấy ngày đi như vậy, bọn họ đã sớm rời xa Hoàng Kim đại lục, nhưng còn cách đại lục người da đen hơn mười ngày nữa, xem như đã đi được một phần ba lộ trình.

Trong khoảng thời gian này, tất cả đều bình thường, bất kể là Edward quan sát hay là con mắt ma pháp lơ lửng trên trời cũng biểu hiện không có tình hình gì bất ngờ. Nhưng không hiểu sao, trong lòng Tiểu Ân lại có một tảng đá lớn, theo đội tàu đi tới lại càng nặng dần.

Đương nhiên, hấn cũng không nói cảm giác này ra, vì hấn không thể xác định đến tốt cùng thì đây chỉ là khả năng giác quan thứ sáu cảm nhận trước được, hay là bởi vì lần đầu tiên chịu áp lực gánh vác hộ tống ba mươi vạn sinh mệnh mà sinh ra ảo giác.

Đám người Jonathan có thể không cần quan tâm đến thương vong của những người này. Trong mắt bọn họ, có khi những người này chết hết cũng có thể lại tiếp tục huy động càng nhiều người bình thường nữa từ Hoàng Kim đại lục bổ sung.

Chỉ cần các ma pháp sư trên mỗi chiến thuyền có thể bảo vệ được tính mạng là đủ rồi.

Có lẽ, trong lòng bọn họ, vô số tài liệu ma pháp trên những con thuyền này còn có giá trị hơn ba mươi vạn sinh mạng.

Nhưng đối với Tiểu Ân lại là một sự đảo ngược không thể nghi ngờ.

Ba mươi vạn sinh mạng đó, đây là một áp lực thế nào?

Chỉ nhìn đội tàu trên biển rộng mênh mông vô tận là có thể cảm nhận được rung động mãnh liệt này.

Quan điểm về giá trị của Tiểu Ân khác xa các ma pháp sư đã sống hơn trăm năm, thậm chí còn là mấy trăm năm.

Với những ma pháp sư này, sinh mạng của những người thường được họ chú ý phần lớn đã chết, trong lòng họ chỉ còn là một sự hồ hững với sinh mạng.

Trừ khi thực lực và sinh mạng giống nhau, bọn họ quả thật không cần quan tâm đến sinh mạng người bình thường.

Nhưng, Tiểu Ân không làm được...

Có lẽ sau trăm tuổi, hẳn có thể coi thường sự sống chết của những người này, nhưng tuyệt đối không phải hiện tại.

Cho nên, áp lực trong lòng tăng lên, Tiểu Ân cũng dần trở nên lo lắng.

Một ngày này, dưới sự ra hiệu của Tiểu Ân, Bạch Toàn Phong vẫn bay lượn trên trời như trước, có điều phạm vi bay của nó không giới hạn trong khoảng đầu thuyền tới đuôi thuyền mà còn vượt ra rất xa, thậm chí còn vượt qua cả phạm vi cực hạn của con mắt ma pháp.

Một tia sáng màu lam xuất hiện, Bạch Toàn Phong đã từ nơi xa xoi quay về, còn đưa cho Tiểu Ân một vòng tròn gì đó.

Thấy thứ này, Tiểu Ân lập tức mặt mày nhăn nhó mời Jonathan, Edward và Burn tới.

Rất nhanh bọn họ vào tới trong phòng Tiểu Ân, thấy một thứ gì đó giống như một con sứa.

Burn và Edward trao đổi một ánh mắt, bọn họ mơ hồ có thể nhìn ra thứ này dường như có liên quan đến ma pháp, nhưng đến tột cùng là cái gì thì cũng không thể khẳng định.

Ngược lại, Jonathan nhướn mày:

- Tiểu Ân các hạ, đây là con mắt ma pháp?

- Đúng vậy.

Tiểu Ân trầm giọng

- Đây là Bạch Toàn Phong lấy từ hai trăm dặm phía Bắc mang về.

- Hai trăm dặm về phía Bắc?

Edward kinh ngạc hỏi

- Chẳng lẽ xa như thế chúng ta cũng bố trí...

Hắn đột nhiên hiểu ra ý tứ của Tiểu Ân, lập tức biến sắc

- Chẳng lẽ con mắt ma pháp này không phải của chúng ta?

Jonathan lập tức dùng tinh thần ý thức để kiểm tra, ánh mắt ngưng trên ma pháp:

- Khí tức phong ấn trên đó không phải khí tức của các chuyên viên công hội. Đúng vậy, hẳn là sản phẩm của đại lục người da đen kia.

Sắc mặt Burn và Edward lập tức trở nên cực kỳ khó coi. Bọn họ không sợ sóng gió của biển rộng, nhưng lại vô cùng kính sợ ma pháp sư. Nếu giữa biển khơi những người này làm ra sóng gió động trời khó lường gì, thì đội tàu hơn một trăm chiến thuyền này đã thật sự gặp phải tai ương ngập đầu.

Thần sắc Jonathan không vui:

- Pháp sư da đen đó làm sao phát hiện được chúng ta? Không phải nơi chốn và thời gian đều tuyệt đối bí mật sao?

Edward cười khổ:

- Đội tàu của chúng ta quá lớn, muốn giữ bí mật trên cơ bản là không có khả năng. Chỉ cần bọn họ có thể nắm được thời gian chúng ta rời đi, sau đó phái người tới lùng tìm ở ba tuyến đường an toàn, kỳ thật muốn phát hiện ra chúng ta thật ra không phải một việc khó.

Jonathan nhìn con mắt ma pháp trên boong tàu, cười khổ:

- Giờ phải làm sao đây? Chúng ta đã kinh động bọn họ, họ sẽ tới rất nhanh.

Bạch Toàn Phong ngẩng cao đầu:

- Không có khả năng. Khi ta phá hủy con mắt ma pháp này, nơi bọn họ cảm ứng cách đây khá xa, cho dù là ta đuổi tới cũng cần khoảng hai ngày.

Hai mắt Jonathan sáng lên:

- Hai ngày? Cũng đủ để ma pháp công hội của chúng ta phái tới thêm một đoàn pháp sư nữa.

Sắc mặt Edward vui vẻ, ngay sau đã tối sầm lại:

- Ma pháp sư các hạ tôn kính, dù sao nơi này cũng là giữa biển rộng, nếu hai bên giao chiến, đối với người thường chúng ta mà nói, sẽ bị tổn thất thật lớn, điều này khẳng định là không thể tránh khỏi.

Jonathan hừ lạnh:

- Người yên tâm đi, ta sẽ bảo các pháp sư tận lực chặn lại từ xa.

Edward muốn nói lại thôi, trên mặt vẫn là sự lo âu.

Tiểu Ân nhìn bọn họ, lòng khê động, cười nói:

- Thuyền trưởng Edward, người không muốn phát sinh xung đột với bọn họ giữa biển thì không giao chiến với chúng ta được rồi.

Edward nao nao, sau đó cười khổ liên tục. Thầm nghĩ lời nói của vị pháp sư đại nhân trẻ tuổi này thật không bình thường.

Chúng ta có thể nghe ngài không giao chiến với đối phương, nhưng đối phương đều là các pháp sư hung ác đó, chẳng lẽ bọn họ có thể nghe lời ngài không?

Tuy nhiên hai mắt Jonathan cũng sáng lên, chăm chăm nhìn Tiểu Ân đầy chờ mong.

Tiểu Ân đứng lên:

- Thuyền trưởng Edward, người hãy thông tri cho các thuyền trưởng, lấy trung tâm là thuyền ta, không được cách xa quá phạm vi mười dặm.

Edward hơi chần chừ, tuy trong lòng đang chỉ trích Tiểu Ân không ngừng, nhưng chung quy là không dám cãi lại lời nói của hắn, đành ầm ừ ra mặt đi ra ngoài tuyên bố mệnh lệnh.

Vài giờ sau, Edward quay lại nói với mọi người, tất cả thuyền đều đã làm theo lời của Tiểu Ân, duy trì trong vòng giới hạn ấy.

Tiểu Ân vừa lòng gật đầu, coi như Edward có chút năng lực, trách không được các quốc gia duyên hải đều nhất trí đề cử hắn làm người chỉ huy lần này.

Đi tới nơi cao nhất của con thuyền, ánh mắt Tiểu Ân hướng ra xa xa, chỉ thấy một vùng thuyền trải rộng trên biển, nhìn không thấy tận cùng.

Hít sâu một hơi, hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại, từ trên người hắn dâng lên một cỗ khí tức nhàn nhạt.

Cỗ khí tức này cũng không mãnh liệt, không những không khiến cho người ta cảm thấy bị áp lực tấn công, ngược lại là cảm giác được bảo vệ mờ ảo dần xuất hiện.

Chậm rãi, Tiểu Ân giơ tay, xuất ra một quyển trục kiểu dáng cổ quái.

Jonathan liếc nhìn quyển trục một cái, trong lòng hơi kinh ngạc, trên quyển trục này có khí tức cường đại khiến lòng hắn không ngừng chấn động.

Lúc này Tiểu Ân và Nhất Hào đã hợp thành một thể, tuy không đạt tới cảnh giới một trăm phần trăm, nhưng để làm việc này cũng đủ rồi.

Quyển trục trên tay hắn chậm rãi di động, một bản lộ tuyến phức tạp rườm rà chậm rãi xuất hiện.

Khiến cho Jonathan ở bên cạnh cảm thấy không thể tin nổi chính là, dường như bản lộ tuyến này ẩn chứa một năng lượng cường đại mà không ai rõ, sau mỗi bút họa đều đã lóe lên một chút, sau đó lập tức lại chìm xuống.

Biến hóa kỳ lạ này khiến Jonathan thầm chắc lưỡi lấy làm kỳ. Tuy hắn cũng không thành thạo ma pháp trận đồ, nhưng đối với mấy thứ này cũng không xa lạ.

Có rất nhiều quyền trục sau khi chế tác đều có công năng ẩn giấu bản lộ tuyến đi, nhưng nhìn Tiểu Ân, vừa khắc vừa ẩn giấu, cũng là có một không hai.

Tiểu Ân toát ra một chút mồ hôi, tuy không nhiều, nhưng cũng khiến cho Jonathan kinh ngạc vì sự lợi hại của thứ này.

Với thực lực lúc này của Tiểu Ân, vẽ một ma pháp trận đồ trên một quyền trục mà không ngờ còn toát mồ hôi, thì quyền trục này đến tộc cùng là quý giá đến thế nào!

Suốt một giờ, Tiểu Ân cũng không nghỉ ngơi, hắn đã đặt toàn bộ tinh lực vào đó. Loại cảm giác này tuy rằng mệt chết đi được, nhưng cũng lại đem đến một khoái cảm nhẹ nhàng vui vẻ.

Cuối cùng, Tiểu Ân cũng dừng tay, một khắc ngón tay hắn nhấc lên khỏi quyền trục, một cảm giác mệt mỏi đến cực điểm trào lên mãnh liệt. Hắn ngạc nhiên nhận ra mình đã tiêu hao rất nhiều lực lượng tinh thần.

Lòng hắn thầm cười khở, xem ra sự cường đại của quyền trục này không hề nhỏ, tuy không giống như quyền trục Quang Minh thần vực, nhất định phải ở trong cảnh giới thời gian đình chỉ mới có thể chế tác, nhưng tinh lực tiêu hao cũng không kém hơn chút nào.

289. Chương 21: Quyền Trục Thuộc Tính Kết Giới

Con mắt Jonathan dán chặt lên trên quyền trục. Tuy trong lòng hắn hiểu được Tiểu Ân quyết không có khả năng lãng phí nhiều thời gian vô ích như vậy để giả thần giả quỷ nhưng hắn không cảm thấy được quyền trục này có tác dụng gì.

Nếu nói trước khi Tiểu Ân khắc họa, Jonathan còn có thể cảm ứng được một cỗ dao động năng lượng cường đại khiến cho hắn biết được quyền trục này dùng một loại ma pháp tài liệu quý tạo nên, nhưng bây giờ Tiểu Ân làm mất một giờ, sau khi khắc ma pháp trận đồ lên quyền trục này thì Jonathan lại không cảm ứng được gì.

Giống như là hắn cảm ứng không được dao động ma pháp trên người Vô Danh, hắn cũng không thể cảm ứng được dao bất kỳ dao động ma pháp nào trên quyền trục này.

Nếu bình thường gặp tình huống này vậy chỉ có một khả năng.

Đó chính là thủ pháp và các bước Tiểu Ân chế tác quyền trục không đúng, làm hỏng quyền trục này cho nên quyền trục này hoàn toàn báo hỏng, không còn tác dụng gì.

Tuy nhiên Jonathan đương nhiên không nghĩ như vậy. Hắn vẫn có đủ lòng tin đối với Tiểu Ân.

Tiểu Ân lấy một bình nhỏ từ trong vòng cổ không gian ra, nhỏ một giọt được phẩm khôi phục. Được phẩm quý báu được ma pháp sư bình thường coi là vật cứu mạng này, hắn lại không để trong lòng.

Bởi vì trên người hắn đã lưu trữ rất nhiều, hơn nửa ngày sau rõ ràng cũng sẽ có càng nhiều nguồn cung cấp tự nhiên là có tư cách xa xỉ một chút.

Sau khi tinh thần tốt một chút, Tiểu Ân cầm quyền trục này nhẹ nhàng dán lên trên một cột buồm lớn nhất trên thuyền.

Theo sau hắn giơ một ngón tay nhẹ điểm lên trung tâm quyền trục.

Một đạo hào quang màu trắng nhạt mắt thường không thể cảm nhận được bỗng nhiên khuếch tán ra, từng đạo năng lượng giống như sóng gợn lấy nơi này làm trung tâm tản đều ra bốn phía.

Phạm là những nơi được từng vòng năng lượng này trải qua, nguyên tố ma pháp trong không trung có sự biến hóa cực kỳ tinh tế.

Các ma pháp sư trên mỗi một chiếc thuyền ánh mắt kinh ngạc nhìn về hướng này. Trong cảm ứng của bọn họ, trên chiếc chủ thuyền này có một cỗ năng lượng cực kỳ quý dị. Ít nhất đây không phải bất kỳ năng lượng nào bọn họ từng tiếp xúc trước đây.

Jonathan lại ghen hòng nhìn trần trối quyển trục này, trong lòng tràn ngập rung động khó diễn tả bằng lời.

Hắn vừa mới rõ ràng không thể cảm nhận được năng lượng trên quyển trục này, nhưng ngay sau đó nó lại phát huy ra dao động năng lượng khó thể tưởng tượng. Đối với bất kỳ ma pháp sư nào mà nói, đây đều là một chuyện vô cùng đả kích lòng tự tin.

Nhẹ nhàng thở ra một hơi, Jonathan đưa mắt nhìn Tiểu Ân im lặng cách đó không xa. Trong lòng hắn có chút nghi ngờ về lời đồn Tiểu Ân từng lấy một địch mười, truy địch ngàn dặm cũng hoàn toàn biến mất.

Tuy nhiên tiếp theo trong lòng hắn lại dâng lên một trận chua xót.

Người cùng người quả nhiên là không thể so sánh.

Rốt cục năng lượng dao động từ trên quyển trục sinh ra bắt đầu ổn định. Thứ này người thường tự nhiên không có cảm giác gì, nhưng đám ma pháp sư lại có thể cảm nhận được ma pháp nguyên tố xung quanh thân thể có sự khác biệt rất nhỏ.

Đương nhiên là bởi vì họ vừa mới trải qua loại biến hóa tinh tế đó nên mới cảm ứng được. Nếu những người mới thì căn bản đừng nghĩ tới việc nhận ra.

Tiểu Ân lúc này mới xem như lộ vẻ tươi cười, nói:

- Tốt rồi! Như vậy hẳn là có thể cam đoan chúng ta sẽ không giao thủ cùng bọn chúng.

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn nhau, bọn họ thật sự không rõ đã xảy ra chuyện gì.

Edward tuy rằng rất muốn hỏi nhưng chung quy không có can đảm đành dỗi mắt đáng thương nhìn Tiểu Ân hy vọng hắn có thể chủ động nói ra.

May mắn, hắn cũng không chờ đợi lâu bởi vì Jonathan đã lên tiếng hỏi.

- Tiểu Ân các hạ. Ngài đã phong ấn ma pháp gì trên quyển trục này?

Tiểu Ân khẽ mỉm cười nói:

- Thuộc tính kết giới.

Jonathan sắc mặt tức thì trở nên cực kỳ phấn khích, miệng mở lớn gần như nhét được cả nắm tay vào trong.

- Thuộc tính kết giới? Là thuộc tính kết giới cấp bậc cửu tinh sao?

Jonathan lắp bắp hỏi.

- Đúng vậy! Đây là một loại thuộc tính kết giới có thể dùng quyển trục để sử dụng mà gần đây ta nghiên cứu ra. Tuy nhiên vì là chế tạo lần đầu, không biết hiệu quả rốt cục thể nào.

Tiểu Ân nhàn nhạt cười.

Kỳ thật ý tưởng khắc thuộc tính kết giới lên quyển trục là do Tiểu Ân nói ranhưng kỹ thuật chân chính biến ý tưởng này thành sự thật cũng đều là Nhất Hào từ trước tới nay đều nấp sau lưng Tiểu Ân chịu một nhọc mà không hề thốt một câu oán hận.

Chỉ có điều có một chút Tiểu Ân không gạt người chính là quyển trục này quả thật là lần đầu tiên chế tạo trong hiện thực. Về phần hiệu quả như thế nào, nói thật Tiểu Ân tràn đầy tin tưởng đối với Nhất Hào.

Hồi lâu sau Jonathan mới từ khiếp sợ khôi phục lại. Hắn lẳng lặng nhìn quyển trục vẫn chấp chờn ma pháp năng lượng, hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, quyển trục ma pháp này là dùng vật phẩm gì chế tạo?

Quyển trục có thể dung nạp được thuộc tính kết giới khẳng định không phải tầm thường.

Tiểu Ân ung dung cười, nói:

- Cũng không phải gì tốt lắm, chỉ là một tấm lông lân mà thôi.

Jonathan ha ha cười hít sâu vài ngụm khí lạnh.

Long lân? Bảo vật sớm tuyệt tích trên đại lục này không ngờ lại xuất hiện trong tay Tiểu Ân hơn nữa còn không chút do dự sử dụng mất.

Trong nháy mắt, Jonathan chỉ cảm thấy địa vị Tiểu Ân trong lòng hắn vù vù bay lên, gần như có thể ngang hàng với hội trưởng đại nhân được kính trọng nhất trong cuộc đời hắn.

Trên thực tế, ngày trước Tiểu Ân chẳng qua cũng chỉ chiếm được hơn mười phiến long lân ở nơi Hắc Long Vương mà thôi.

Nếu như chỉ riêng số long lân này thì ngay cả mười bốn quyển trục Quang Minh thần vực cũng không đủ làm sao lại lãng phí ở đây.

Kỳ thật, những long lân trong tay Tiểu Ân này đều cướp đoạt từ miệng Hắc Toàn Phong.

Ở trên xác thạch long thật lớn trong nhấn bạch cốt còn có không dưới ngàn phiến long lân. Tuy rằng những long lân này đều bị thạch hóa nhưng nếu nói về mức độ cứng rắn thì không kém chút nào so với của Hắc Long Vương.

Sợ là cũng chỉ có nanh vuốt cứng rắn của Hắc Toàn Phong kia mới chậm rãi lấy xuống được.

Từ khi Tiểu Ân biết được tác dụng diệu kỳ của long lân liền thương lượng chuyện này với Hắc Toàn Phong. Tên kia mặc dù có chút không muốn nhưng không chút do dự đồng ý và xung phong nhận việc lấy hơn ngàn lân giáp xuống cho Tiểu Ân.

Hơn một ngàn long lân phỏng chừng cũng chỉ cạo sạch lân phiến trên người Hắc Long Vương mới có số lượng như vậy.

Mà đúng là vì có nhiều như vậy cho nên Tiểu Ân mới có thể sử dụng một tấm không chút keo kiệt.

Jonathan lại một lần nữa tỉnh lại từ trong rung động, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân đã mang theo một tia sùng kính. Giọng điệu hắn mang theo một tia cung kính và lãnh giáo, hỏi:

- Đây là kết giới thuộc tính gì?

Tiểu Ân cũng không trực tiếp trả lời mà mỉm cười chỉ ra không trung nói:

- Ngài bay ra ngoài mười dặm đại khái có thể thấy được.

Trong mắt Jonathan hiện lên một vẻ hưng phấn lập tức muốn rời đi, lại bị Tiểu Ân kéo lại, nói:

- Jonathan các hạ. Ngài mang toàn bộ các ma pháp sư chính thức của ngài đi, để cho bọn họ đến ngoài mười dặm xem cho rõ. Tuy nhiên sau hai giờ thì không cho phép bất kỳ ai rời khỏi thuyền quá mười dặm này. Nếu không ta nhất định giết chết!

Tiểu Ân nói những lời này vẻ thản nhiên dường như không chút sát khí nhưng lọt vào tai Jonathan cũng làm hắn nổi da gà. Ngay cả trái tim cũng kịch liệt co bóp vài cái.

Hắn vội vàng bày ra một bộ tươi cười, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài yên tâm. Ta lập tức truyền lời của ngài, cam đoan sau hai giờ không còn bất kỳ người nào vi phạm ý của ngài.

Tiểu Ân vừa lòng gật đầu, tuy nhiên hắn đã hạ quyết tâm. Nếu thực sự có người vi phạm như vậy bất kể là ai đều bị lọt vào lời đỉnh đả kích của mình.

Vì hơn ba mươi vạn tính mạng, chỉ vài ma pháp sư không nghe chỉ huy thì chỉ là chuyện nhỏ. Lại nói ngay cả hắn giết sai, chẳng lẽ lúc này còn có người đến tìm hắn đòi lẽ phải hay sao?

Giờ phút này Tiểu Ân đã không phải Tiểu Ân của ngày trước!

Lời nói Tiểu Ân rất nhanh truyền khắp toàn bộ đội tàu. Các ma pháp sư của ma pháp công hội, các quốc gia liên minh và đến từ phía nam đại lục đều lắng thắm trong lòng. Tuy nhiên dưới hung danh của Tiểu Ân lại không ai dám đứng ra phản đối.

Chỉ có điều đối với thuộc tính kết giới thần bí này của Tiểu Ân, những người này đều rất tò mò. Gần như mọi người ngay sau khi nhận được thông báo đều không chút nghĩ ngợi bay ra ngoài, muốn đến ngoài mười dặm để mở mang kiến thức.

Đối với tuyệt đại đa số ma pháp sư mà nói, bọn họ đều biết thuộc tính kết giới nhưng muốn nhìn thấy thì lại cực kỳ khó khăn.

Dù sao bọn họ còn cách cấp bậc ma đạo sĩ cửu tinh quá xa. Hơn nữa một số người cả đời này có thể trở thành cường giả cửu tinh khả năng vô hạn đến gần không. Cho nên bọn họ mới cảm thấy hứng thú như vậy với thuộc tính kết giới mà chỉ cường giả cửu tinh mới có được.

Có lẽ đây chính là cơ hội duy nhất bọn họ có thể an toàn thể nghiệm loại kết giới này.

Rất nhanh, trừ Bạch Toàn Phong và Vô Danh gần như không hỏi sự đời, hơn một ngàn ma pháp sư đều bay đến không trung hướng ra ngoài mười dặm.

Sau khi bay ra ngoài mười dặm, đám ma pháp sư này quay đầu lại nhìn, sắc mặt tất cả đều biến đổi mạnh.

Mặt biển vô biên vô hạn, từng con sóng nhấp nhô, giữa ban ngày nước biển trong xanh hết thấy đều thanh khiết không nhiễm một hạt bụi.

Nhưng bọn họ luôn cảm thấy dường như là thiếu cái gì. Hơi chút suy nghĩ, lập tức nghĩ tới: Thuyền của bọn họ đâu?

Trong tầm mắt của bọn họ, nào còn có thuyền buồm cao lớn khí thế hùng vĩ? Bọn họ nhìn thấy, cảm giác được chỉ là một vùng biển rộng mênh mông vô tận giống như đám ma pháp sư bọn họ đột ngột xuất hiện từ trong biển, xa gần không nhìn thấy bất kỳ con thuyền nào.

Phần đông các ma pháp sư ngơ ngác nhìn nhau, trong lòng bọn họ không hèn mà đều sinh ra từng đợt lạnh lẽo. Loại thủ đoạn này quả nhiên là có khả năng quỷ thần khó lường.

Đột nhiên một ma pháp sư phóng ngược về hướng đội tàu, sau khi trải qua một khoảng thân hình hần đột nhiên biến mất. Loại biến mất này rất đột ngột, không hề có báo trước, không hề có bất kỳ kẻ nào có thể phát hiện từ trước.

Rốt cục có người hô lên kinh ngạc:

- Kết giới. Ảo thuật kết giới!

Đến lúc này đám ma pháp sư này xem như mới biết rõ. Bọn họ hiểu được đây là Tiểu Ân sử dụng kết giới thuộc tính ảo thuật, che giấu toàn bộ đoàn thuyền.

Hơn nữa loại che giấu này còn dùng phương pháp dị thường cao minh, cũng không phải là ở bên ngoài hình thành sương mù hay vòng phòng ngự.

Những thứ đó ai nhìn thấy cũng sớm biết khác thường, khẳng định sẽ tập trung toàn bộ chú ý. Một khi đại chiến bùng nổ, ngay cả cường giả cấp bậc cửu tinh cũng không nhất định cam đoan sự an toàn của toàn đội thuyền.

Mà loại làm biến mất toàn bộ đoàn thuyền này, biến mất khỏi tầm mắt mọi người mới là phương pháp phòng ngự tốt nhất.

Như vậy cho dù đám pháp sư da đen muốn quấy rối nhưng dưới tình huống không tìm thấy mục tiêu bọn họ cũng chỉ phí công mà về.

Từng ma pháp sư trở lại con thuyền của mình, theo ánh mắt và hành động của bọn họ lúc này đều có thể thấy được mức độ rung động của bọn họ tới mức nào.

Một ảo thuật kết giới siêu lớn bao phủ phạm vi mười dặm, cao mấy chục mét không ngờ có thể chế tạo tinh diệu và chân thật như vậy. Đối với bất kỳ ma pháp sư đỉnh cấp nào mà nói đây đều là một kỳ tích gần như không thể đạt tới.

Cho dù là người trước kia trong lòng còn nghi ngờ thực lực của Tiểu Ân, lúc này cũng hoàn toàn mất sự nghi ngờ.

Kỳ thật ở trên biển rộng mênh mông vô bờ, mờ mịt khôn cùng thì tầm mắt con người có thể nhìn được rất xa. Đám ma pháp sư này tuy bay đến rất xa nhưng trên cơ bản vẫn đều nằm trong tầm mắt mọi người.

Trong mắt người thường, đám ma pháp sư này dạo trên bầu trời một vòng, đại đa số người biểu tình ít nhiều đều có chút hoảng hốt, đồng thời lúc nhìn về hướng chủ thuyền tràn ngập ý sùng kính.

Tuy rằng ma pháp sư và người thường có ngăn cách rất lớn nhưng mà trên mỗi chiến thuyền ma pháp sư đều có những người chuyên môn phụ trách hầu hạ. Những người phụ trách hầu hạ ma pháp sư này đều là hạng tâm linh khéo léo, từ câu chuyện các ma pháp sư nói với nhau cũng biết được đại khái.

Vì thế lời đồn Ma đạo sĩ Tiểu Ân thi pháp che giấu toàn bộ đoàn thuyền rất nhanh được truyền ra.

Giữa các đoàn thuyền kỳ thật cũng có phương pháp độc đáo liên lạc, chỉ cần người trên một chiếc thuyền biết được bí ẩn là có thể truyền khắp toàn bộ mọi người. Huống chi cũng không phải chỉ có một con thuyền biết được tin tức này.

Rất nhanh, hơn ba mươi vạn người gần như mỗi người đều biết được chuyện này. Mà cái tên Tiểu Ân lúc này hầu như là chủ đề mọi câu chuyện.

Kỳ thật trong mắt người bình thường ma pháp sư đã là một sự tồn tại rất cao.

Đối với những ma pháp sư nắm giữ sự huyền bí, người thường đều có một lòng sợ hãi mãnh liệt.

Như vậy, ngay cả trong lòng đám ma pháp sư đều có sự sợ hãi và kính ngưỡng Tiểu Ân, thì làm sao người thường bọn họ có thể bất kính thần minh. Huống chi ma pháp được Tiểu Ân phóng thích lúc này đúng là che chở toàn bộ đoàn thuyền. Trong lòng bọn họ có sự cảm kích cũng là đương nhiên.

Dưới sự cầm đầu của những thủy thủ lão làng biết rõ sự nguy hiểm của biển cả, rất nhiều người đều hướng về con thuyền của Tiểu Ân bắt đầu quỳ bái.

Có một số việc tương đương kỳ quái, đặc biệt là khi đi trên biển rộng cô tịch. Đối với những người chuẩn bị đổ bộ chiến trường không biết có mạng trở về hay không mà nói thì tâm tình bọn họ là cực kỳ phức tạp và trầm trọng.

Bất kể là kẻ nào bước lên chiến trường cũng không dám nói nhất định có thể bảo vệ tính mạng. Trong hoàn cảnh như vậy kỳ thật trong lòng mọi người khát cầu nhất chính là sự tồn tại của anh hùng và lực lượng có thể che chở cho bọn họ.

Mà là người mạnh nhất trong số những ma pháp sư, Tiểu Ân đã trở thành vị thần hộ mệnh trong cảm nhận của tất cả người thường ở trong biển rộng không có gì để ý lại này.

Vì thế, một người, hai người... Chậm rãi, sau mấy giờ số người hướng về chủ thuyền cầu nguyện càng ngày càng nhiều. Thái độ bọn họ cũng càng ngày càng cung kính.

Tiểu Ân tự nhiên không có khả năng biết được sau khi hần thi triển ma pháp này lại đột nhiên đạt được hiệu quả quỷ dị như vậy.

Tuy nhiên sau khi về trong phòng, Tiểu Ân lại vô ý cảm thấy được sự dao động ma pháp quanh thân mình dường như có chút không tầm thường.

Hần mơ hồ có thể cảm ứng được một loại lực lượng thần kỳ đang lượn lờ quanh thân thể, nhưng đến tột cùng là lực lượng gì thì căn bản hần hoàn toàn không biết.

Dựa theo sự cảm ứng của Tiểu Ân, loại lực lượng này hần từng tiếp xúc nếu không không có khả năng có cảm giác quen thuộc như thế. Nhưng vấn đề là hần chỉ có thể cảm ứng mà căn bản không thể lợi dụng loại năng lượng này.

Phát hiện này khiến Tiểu Ân rất sợ hãi. Tuy nhiên không chỉ là hần, đối lại bất cứ kẻ nào dưới tình huống như vậy chỉ sợ là kinh hãi không ngừng.

Thực lực bọn họ một khi đạt tới cấp bậc này, đột nhiên có một ngày phát hiện quanh thân thể mình có một cỗ năng lượng khổng lồ khổng lồ, vậy tuyệt đối là một chuyện làm kinh thế hãi tục.

Cũng may Tiểu Ân còn coi như bình tĩnh, không lộ ra bất kỳ khác thường nào trước mặt Jonathan.

Đương nhiên Tiểu Ân cũng bóng gió hỏi Jonathan có phát hiện mới nào hay không. Kết quả là vị ma pháp sư già này khâm phục vạn phần thói phồng về kết giới thuộc tính ảo thuật của hắn khiến cho hắn có một cảm giác dở khóc dở cười đến xấu hổ.

Vì thế sau khi Tiểu Ân về phòng mình, hắn dứt bỏ hết thấy ý nghĩ linh tinh, tập trung hết cả tâm tư vào cỗ năng lượng trước mắt.

Nhất Hào nhanh chóng hợp làm một với Tiểu Ân, yên lặng thông qua Tiểu Ân cảm ứng để phân tích sự biến hóa của loại năng lượng này.

Một lát sau, Nhất Hào cho ra kết luận gần như dọa Tiểu Ân chết khiếp.

Bởi vì dựa theo Nhất Hào phân tích, loại năng lượng này dường như tương tự với loại khí tức mà Nữ Thần Ánh Trăng giáng lâm lúc trước. Thậm chí ngay cả không khí cũng đều có chút tương tự.

Cũng tức là rất có khả năng có một vị thần linh không biết tên sắp giáng lâm.

Sau khi biết tin này, sắc mặt Tiểu Ân một hồi trắng một hồi xanh, có ý muốn bỏ đoàn thuyền mà chạy. Nhưng hơn ba mươi vạn tính mạng nặng trĩu trong lòng hắn khiến hắn thủy chung có chút do dự.

Cuối cùng Tiểu Ân cắn răng, bỏ qua ý tưởng lập tức chạy trốn.

Cho dù có thần linh giáng lâm cũng không nhất định là hướng về hắn mà đến. Nếu là cuối cùng không thể nắm chắc khi đó chạy trốn cũng được.

Hơn ba mươi vạn tính mạng tuy rằng trọng yếu nhưng tính mạng của lão tử (ông đây) quan trọng hơn.

Vì bọn họ ra sức, đổ máu cũng có thể, nhưng nếu bán mạng thì không được!

Sau khi quyết định chủ ý, Tiểu Ân liền thoải mái, cẩn thận quan sát. Nhưng suốt một ngày đêm, đừng nói là thần linh không giáng lâm ngay cả một con chim biển cũng không có.

Tiểu Ân cực kỳ khẩn trương rất cực không thể chịu đựng. Loại áp lực tinh thần khổng lồ này quả thực còn mệt mỏi nhiều hơn nhiều so với việc đánh nhau cùng người khác ba ngày ba đêm.

Sự khác thường của Tiểu Ân rất nhanh bị người phát hiện. Edward còn được coi là có chút lương tâm, thấy vẻ mặt tiêu tụy của Tiểu Ân không khỏi cực kỳ sợ hãi biến sắc mặt.

Lão cũng từ trong miệng thuộc hạ biết được ma pháp trận của Tiểu Ân trên cột buồm có ích lợi gì.

Loại quyền trục có thể che giấu tất cả mọi người này, đến tột cùng tạo thành tác dụng như thế nào đối với sự an toàn của bọn họ thì không ai biết rõ ràng hơn so với lão.

Cho nên khi Edward nhìn thấy bộ dạng Tiểu Ân có vẻ không chịu đựng nổi, trong lòng kinh hãi không nhỏ hơn Tiểu Ân giờ phút này.

Lão bất chấp sự chênh lệch của hai người, thật cẩn thận nói:

- Ma pháp sư tiên sinh tôn kính. Ngài có gì không thoải mái sao? Chẳng lẽ là say thuyền?

Trong ý nghĩ của lão, sợ là chỉ có say thuyền mới khiến cho vị ma pháp sư được tôn kính như vậy trở nên mất tinh thần như bây giờ.

Tiểu Ân khoát khoát tay nhưng hắn không thể giải thích cho vị thuyền trưởng tiên sinh này. Chẳng lẽ lại nói cho người ta là ở đây sẽ có một vị thần linh giáng lâm bất cứ lúc nào?

Không nói đến vấn đề tin hay không. Nếu không tin còn đỡ, nhưng nếu là tin như vậy chắc chắn nơi này sẽ chìm trong khủng hoảng.

Nhìn sắc mặt âm trầm của Tiểu Ân, ánh mắt không ngừng nhìn về phương xa, Edward trong lòng cũng nóng như lửa đốt.

Thật lâu sau, Tiểu Ân rốt cực xác định người tình nguyện làm hải tặc cũng không muốn làm quý tộc này, tuy rằng không có một chút ma lực nhưng thật tâm thật lòng quan tâm chính mình. Nếu không lão ta cũng không có khả năng lộ ra biểu tình như vậy.

Kỳ thật nếu Tiểu Ân biết Edward là không yên tâm về quyền trục trên cột buồm thì sợ là đã sớm sút một cước đưa lão xuống biển bơi lội.

Khẽ thở dài một tiếng, Tiểu Ân lắc lắc đầu nói:

- Kỳ thật cũng không có gì, chỉ là thi triển ma pháp rất tiêu hao ma lực cho nên có chút khó chịu mà thôi.

Tiểu Ân thuần túy là nói hươu nói vượn. Hắn đã phong ấn kết giới ảo thuật thuộc tính vào trong quyền trục, bằng vào ma lực bên trên và được bổ sung ma pháp nguyên tố ở xung quanh cũng đủ duy trì thời gian hơn một tháng.

Hắn sợ dĩ có chút suy sụp tinh thần đó là dưới áp lực tinh thần cường đại gây ra nôn nóng bất an tạo thành.

Tiểu Ân đã tận mắt chứng kiến trường hợp Nữ Thần giáng lâm, biết loại thần linh giáng lâm tuyệt đối không thể đùa giỡn được. Nếu có bất kỳ sơ sẩy nào, kết quả chính là toàn quân bị diệt.

Một bên là sự an toàn tính mạng của mình, một bên còn lại là hơn ba mươi vạn sinh mạng sờ sờ trước mắt khiến cho Tiểu Ân trong thời gian ngắn khó mà chọn lựa được.

Đúng là bởi vì áp lực thật lớn như vậy mới là nguyên nhân chân chính làm cho tinh thần Tiểu Ân gần như sụp đổ. Về phần nói nguyên nhân cho Edward? Kỳ thật chỉ là thuận miệng bịa ra mà thôi.

Nhưng Edward không biết. Lão duy nhất biết được là hóa ra Tiểu Ân các hạ bởi vì bảo hộ chúng ta mới mệt mỏi đến mức sức cùng lực kiệt.

Tuy rằng lương tâm lão đã bị nhiều năm phiêu bạt trên biển rộng vô tình bị sóng biển cắn nuốt không còn nhiều, nhưng chuyện quan hệ tới sinh mạng chính mình, lão vẫn còn vô cùng quan tâm.

Edward xoay người, hắn nói chuyện này cho Burn. Nhưng vị ma thú kỳ sĩ này rõ ràng cũng không có biện pháp nào.

Không còn cách nào khác, ngay cả Edward cũng gia nhập hàng ngũ cầu nguyện. Tuy nhiên hắn cầu nguyện chính là thân thể Tiểu Ân khỏe mạnh, bình an trợ giúp bọn họ tới đại lục người da đen.

Vì thế, tin đồn Tiểu Ân vì bảo hộ đoàn thuyền không bị phát hiện mà tinh thần uể oải thậm chí bệnh nặng sắp chết lập tức truyền ra khắp toàn đoàn thuyền.

Điều này cũng không kỳ quái, cái gọi là đồn đại đáng sợ chính là đạo lý này.

Mỗi người sau khi nghe được chuyện này đều không kìm nổi phát huy sức tưởng tượng của mình, thêm mắm dặm muối, lửa cháy đổ thêm dầu một đoạn, dường như không như thế thì không thể biểu hiện sự vĩ đại của bọn họ.

Tuy nhiên bất kể truyền nhiều quá hóa mơ hồ, tóm lại Tiểu Ân vì bảo hộ sự an toàn của mọi người đã biến thành người không ra người, quỷ không ra quỷ đại khái không sai.

Vì thế càng nhiều người gia nhập đội ngũ quỷ bá Tiểu Ân, không khí quỷ dị trong toàn bộ đoàn thuyền càng thêm nồng đậm.

Kỳ thật cũng chính là ở trên biển rộng tin tức không thông, buồn tẻ chán nản mà tràn ngập nguy cơ bất cứ lúc nào mới có thể phóng đại chuyện này đến vô hạn.

Nếu là bình thường trên đất bằng, dù cho Tiểu Ân thực sự bởi vậy mà mệt mỏi cũng không có nhiều người cầu phúc cho hắn như vậy.

Đám ma pháp sư cũng nghe người thường trên thuyền của mình nói truyền tai nhau cũng biết chuyện này. Nhưng trong lòng bọn họ cũng kỳ quái vạn phần, Tiểu Ân các hạ thực sự vì vậy mà mệt mỏi sao?

Tuy nhiên cho bọn họ mượn thêm mấy lá gan cũng không dám có kết luận lung tung, lại càng không dám đến chủ thuyền hỏi Tiểu Ân.

Dù sao chỉ bằng vào địa vị của bọn họ làm sao dám chất vấn cường giả cứu tinh đỉnh phong được xưng là đệ nhất Hoàng Kim Đại lục.

Ngày thứ hai, ngày thứ ba, cái gọi là thần linh không biết tên vẫn như trước không giáng lâm nhưng Tiểu Ân lại có thể cảm nhận được. Năng lượng thần bí xung quanh thân thể dường như càng phát ra nồng đậm, ngay cả không khí dường như cũng trở thành thực chất, khiến hần bất cứ lúc nào cũng cảm giác được hít thở không thông.

Thanh thế như vậy so với việc Nữ Thần Ánh Trăng ngày trước dường như còn lợi hại hơn vài phần.

Tuy nhiên kỳ quái chính là, nhiều người như vậy dường như cũng chỉ có một mình Tiểu Ân cảm ứng được thứ này.

Về phần những người còn lại, không chỉ có Bạch Toàn Phong và Jonathan, mà bất kỳ ma pháp sư bình thường nào đều không có cảm giác kỳ dị này.

Nếu không phải Tiểu Ân tự thân thể nghiệm trường hợp Nữ Thần giáng lâm, chỉ sợ lúc này hần cũng không nghĩ ra điều gì.

Ngày thứ tư, Tiểu Ân rốt cục chịu đựng không nổi, ở trong phòng gọi Nhất Hào xuất hiện.

- Nhất Hào. Có thể suy đoán ra cái tên kia rốt cục giáng lâm vào lúc nào không?

Nhất Hào lắc đầu, nói:

- Tin tức có liên quan đến thần linh thật sự quá ít, căn bản không thể cho ra kết luận.

Tiểu Ân mặt nhăn mày nhíu, tuy nhiên tin tức có liên quan đến thần linh bảo hần đi đâu mà tìm đây?

Nhẹ thở dài, Tiểu Ân bị ai nói:

- Rốt cục là tên chết tiệt nào thế, hần nghĩ cái gì? Nữ Thần Ánh Trăng kia không đến một ngày đã xuất hiện, hần nhỡn nhơ ba ngày còn không thấy bóng dáng. Đây rốt cuộc là giáng lâm hay là khó để?

Nhất Hào ngơ ngác nhìn Tiểu Ân hồi lâu, dường như bị ý tưởng này của hần làm chết ngất. Thật lâu sau, Nhất Hào đề nghị:

- Chủ nhân. Ngài còn nhớ rõ ngày trước làm thế nào ngài thu hoạch được Thần lực kết tinh trước khi khi Nữ Thần Ánh Trăng giáng lâm?

- đương nhiên!

Tiểu Ân tức giận trừng mắt liếc nó một cái, theo sau linh cơ khẽ động. Hai mắt hần tỏa ánh sáng, nói:

- Đúng vậy. Thừa dịp thần linh này còn chưa giáng lâm, chúng ta kiếm một chút Thần lực kết tinh cũng không tồi.

Sau khi có mục tiêu phấn đấu, Tiểu Ân dẹp nỗi lo lắng trong lòng, lấy ra sáu vật phẩm không gian rỗng tuếch.

Ngày trước lúc trước khi Nữ Thần Ánh Trăng giáng lâm, loại năng lượng thần bí này tuy rằng nồng hậu nhưng không thể so với hiện tại cho nên Tiểu Ân nhất định phải chuẩn bị dư một số chai lọ mới được.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, rồi chậm rãi phun ra.

Theo luồng hơi không ngừng được hần phun ra giống như là nhổ ra một ít phiền não lung tung trong lòng ngực, trong lòng hần dần dần bình tĩnh giống như một đầm nước trong không chút dao động.

Một trăm phần trăm!

Rốt cục tinh thần ý thức của Tiểu Ân và Nhất Hào được liên hệ với nhau một trăm phần trăm.

Thời gian lại một lần bị ngừng lại, nhưng ngay lúc này năng lượng khổng lồ quanh quẩn thân thể Tiểu Ân ba ngày hôm nay giống như dòng lũ bị nhốt trong đập rốt cục tìm được lỗ hổng điên cuồng vọt vào trong cơ thể hần.

Tiểu Ân nghẹn họng nhìn trân trối cảm thụ hết thảy chuyện này, hần đã không có bất kỳ suy nghĩ gì. Bởi vì hần thật sự không rõ đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì.

Thân thể hần bất ngờ biến thành một hắc động, đối với loại năng lượng thần kỳ này tới mà không chống cự. Thậm chí hần còn giống như cá voi hút nước, liều mạng hút vào.

Quá trình này cũng không phải lấy ý chí của Tiểu Ân mà chuyển di. Nói cách khác, bất kể hần làm như thế nào quá trình này là không thể không chế cũng không thể ngừng được.

Thậm chí Tiểu Ân muốn làm suy yếu trình độ dung hợp với Nhất Hào để rời khỏi loại cảnh giới này cũng không được.

Không còn cách nào khác Tiểu Ân lẳng lặng cảm thụ hết thủy, trong lòng duy nhất cầu nguyện chính là cảnh giới thời gian đình chỉ nhanh một chút qua đi. Nếu không năng lượng như nước lũ bất ngờ bùng nổ này khẳng định khiến hần hoàn toàn bị tiêu diệt.

Nhưng lời cầu nguyện của Tiểu Ân dường như không có tác dụng lớn. Trong cảm giác của hần, dường như đã trôi qua ít nhất một phút đồng hồ. Dựa theo thời gian bình thường tính toán, loại cảnh giới này hần là đã trôi qua mới đúng. Nhưng hiện tại cảnh giới này lại đột nhiên trở nên vô cùng dài lâu căn bản không có dấu hiệu biến mất gì cả.

Ngược lại loại năng lượng cường đại mà thần bí gần như thành thực chất kia đã bị Tiểu Ân hút chỉ còn không được một nửa.

Thật sâu thở dài một hơi, trong lòng Tiểu Ân đột nhiên nghĩ tới một câu nói nổi tiếng kiếp trước.

Cuộc sống giống như là cưỡng gian, nếu không thể phản kháng vậy thì nghĩ biện pháp để hưởng thụ. Kỳ thật chỉ cần đổi một cách nghĩ khác liền cảm giác thoải mái hơn nhiều.

Cổ năng lượng này tốt xấu cũng là chảy vào trong thân thể mình, nếu đổi lại là người khác chỉ sợ là cầu mà còn không được ấy chứ.

Tiểu Ân ở trong cảnh giới này thêm một chút thời gian, cái loại năng lượng này mới bị hút được tám, chín phần mười, trên cơ bản không còn bao nhiêu. Mà lúc này, Tiểu Ân phát hiện dường như mình và Nhất Hào lại khôi phục bình thường. Nói cách khác, hần có thể thoát khỏi loại cảnh giới thời gian đình chỉ này bất cứ lúc nào.

Tuy nhiên cho tới tận lúc này, ngược lại Tiểu Ân không hề gấp như trước nữa.

Hần lẳng lặng cảm ứng sự biến hóa năng lượng trong không gian. Chỉ chốc lát sau, trong lòng hần lập tức nổi lên một dấu chấm hỏi thật to.

Tiểu Ân đã rõ ràng cảm ứng được cổ năng lượng này đến tột cùng đến từ đâu. Đó chính là từ trong trăm chiến thuyền đủ loại kiểu dáng lơ lửng bay ra.

Mà càng làm cho Tiểu Ân kinh ngạc chính là nếu theo những nguồn năng lượng này đi xuống, trên cơ bản chính là theo trên người một số binh sĩ bình thường phát ra.

Ở trong vòng mười dặm, Tiểu Ân có thể cảm ứng được rõ ràng. Có ít nhất mấy ngàn người đang thành kính hướng về chủ thuyền cúng bái. Trên người bọn họ liền bay ra loại năng lượng rất nhỏ này.

Hơn nữa trong không khí tự nhiên mà có thêm một loại không khí vô cùng thích hợp khiến cho loại tình huống cúng bái này biến thành một chuyện bình thường không thể bình thường hơn.

Tiểu Ân cũng không biết điều này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, hần cũng không rõ ràng lắm ý nghĩ sâu xa trong đó. Nhưng loại chuyện này nếu là Hắc Long Vương nhìn thấy như vậy khẳng định sẽ hâm mộ không ngừng.

Đột nhiên, Tiểu Ân chú ý tới hần không ngờ vẫn còn bảo trì trong loại cảnh giới thời gian đình chỉ này.

Dường như đã qua một đoạn thời gian không ngắn nhưng dường như hần cũng không có đạt đến cực hạn.

Trong lòng khê động, Tiểu Ân lập tức biết rõ nguyên do bên trong, đó chính là thân thể của hần đang không ngừng hấp thu loại lực lượng thần bí xung quanh thân thể này. Mà loại lực lượng này trừ việc tiến vào thân thể hần, còn cung cấp năng lượng cần thiết để hần duy trì thời gian đình chỉ.

Vừa phát hiện điều này, trong lòng Tiểu Ân lập tức kích động vạn phần.

Nếu là vào lúc giao chiến với người khác cũng đạt được loại viện trợ này vậy thật sự không thể tốt hơn. Nhưng đáng tiếc là đó chẳng qua chỉ là một mơ ước viễn vông mà thôi.

Suy nghĩ chậm rãi tập trung, Tiểu Ân rốt cục phát hiện loại năng lượng này được giấu ở nơi nào trong thân thể hắn.

Trong mi tâm Tiểu Ân có một nơi trống rỗng, lúc này loại năng lượng này an cư ở bên trong. Năng lượng như biển rộng mênh mông cũng không làm nơi này bị phá vỡ đường như nơi này có phạm vi vô cùng vô tận. Cho dù lại tiến thêm gấp mười, gấp trăm lần năng lượng ấy cũng không có bất cứ vấn đề gì.

Không chỉ như vậy, Tiểu Ân còn phát hiện nơi ngưng tụ năng lượng ở mi tâm dường như đang thông thả biến hóa.

Tuy rằng hắn cũng không biết loại biến hóa này rốt cục là tốt hay xấu nhưng cảm giác loại biến hóa này lại vô cùng mãnh liệt.

Nếu thật sự muốn dùng một cảm giác để hình dung, như vậy giống như là cảm giác không khí không ngừng nén ép dần dần bị biến thành chất lỏng.

Đúng vậy, năng lượng trôi dạt trong không trung giống như sương mù tràn ngập trên biển, dần dần biến thành hơi nước. Tuy rằng thể tích thu lại thành rất nhỏ nhưng sức nặng lại không thể so sánh.

Mơ hồ, Tiểu Ân có một cảm giác như là ở mi tâm hắn đang ngưng luyện áp súc Thần lực kết tinh. Nhưng loại kết tinh này so với những loại kết tinh khác dường như có sự khác nhau.

Chỉ có điều đến tột cùng là khác nhau ở điểm nào thì Tiểu Ân lại không biết rõ ràng.

Rốt cục Tiểu Ân bỏ ý định tiếp tục thăm dò. Hắn thông thả rời khỏi cảnh giới này, chậm rãi mở hai mắt.

Bỗng nhiên, Tiểu Ân vốn đang ngồi xếp bằng trên giường nhảy dựng lên, giống như dưới mông có lò xo vậy. Đầu hắn hung hăng đập lên boong tàu trên đỉnh, sàn tàu kiên cố có pha thép bị mạnh mẽ húc lõm vào.

Cho dù là thể chất Tiểu Ân đặc biệt, lúc này mắt đầy ánh sao, đầu đau như muốn nứt.

Xoa xoa khối u nổi trên đầu, Tiểu Ân hung hăng nhìn vào Vô Danh mặt không chút thay đổi.

Không biết từ khi nào, Vô Danh cứ như vậy đứng trước giường Tiểu Ân.

Vừa mở mắt liền thấy được một đôi mắt to đen thui gắt gao nhìn chằm chằm vào mình, đối với Tiểu Ân mà nói loại cảm giác này đã bao nhiêu năm không hưởng thụ tới.

Cố gắng kiềm chế lửa giận trong lồng ngực, Tiểu Ân tức giận hỏi:

- Vô Danh tiên sinh. Ngài tới từ lúc nào?

- Vừa rồi.

- Vì sao ngài không báo một câu liền vào phòng người khác? Đây là một hành vi cực kỳ không lễ phép.

Tiểu Ân giận dữ kháng nghị nói.

Tuy nhiên nói thật hắn cũng không trông cậy vị này có thể hấp thu dạy bảo và tuân thủ luật pháp.

Nhưng lúc này đây Vô Danh lặng lẽ nhìn hắn, chậm rãi nói:

- Ta biết. Về sau gõ cửa trước khi vào.

Tiểu Ân ngẩn ra, quên cả đau đớn trên đầu. Hắn hồ nghi nhìn đối phương. Vị này thực sự là Vô Danh tiên sinh sao?

Vô Danh xoay người, chậm rãi đi đến cửa phòng, miệng chậm rãi nói:

- Người, quả nhiên giống hắn.

Tiểu Ân mặt khể động, hỏi:

- Chờ một chút. Ngài nói ‘Hắn’ là ai vậy?

Bước chân Vô Danh ngừng lại, nói:

- Hẳn giống như người, đến từ nơi đó.

Trong lòng Tiểu Ân cuộn trào, hỏi:

- Hẳn tới từ địa cầu?

- Địa cầu?

Thanh âm Vô Danh trở nên mờ ảo:

- Hóa ra địa phương đó được gọi là địa cầu sao?

Dứt lời, Vô Danh thở dài một tiếng, rút cục một chân bước ra ngoài.

Đôi mắt Tiểu Ân bỗng co rút lại, Vô Danh cũng không mở cửa đi ra ngoài mà cứ như vậy đi qua cửa phòng đóng chặt. Trong lòng hắn cười khở, Vô Danh nếu có loại năng lực này, như vậy hẳn từng đáp ứng sẽ gõ cửa còn có ý nghĩa gì hay không?

Nghĩ tới một đoạn nói chuyện cuối cùng với Vô Danh, trong lòng Tiểu Ân rối bời.

‘Hắn’ trong miệng Vô Danh chẳng lẽ thật sự từ địa cầu tới?

Mơ hồ Tiểu Ân cảm thấy khẳng định có nơi nào sai lầm!

Con sóng một đợt lại một đợt gắt gao nối tiếp, vừa theo gió dựng lên đầu ngọn sóng tạo thành những đóa hoa cuộn cuộn rít gào rất mạnh vỗ vào thân thuyền. Một đợt chưa ngừng, đợt sau đã tới, chồng chất sóng bạc ngập trời, cảnh tượng nguy nga tráng lệ.

Đi trong biển rộng không có khả năng thủy chung gặp được ngày không mây.

Cho dù có sự trợ giúp của con mắt ma pháp, bọn họ đã tránh được rất nhiều đợt sóng hung hiểm nhưng vận may không có khả năng đi cùng với bọn họ từ đầu đến cuối.

Khi đi được hơn nửa thời gian, bọn họ rút cục lần đầu tiên gặp sóng lớn.

Chỉ có điều dựa theo lời của Edward, con sóng lớn này khiến cho hơn nửa đám lính thiếu chút nữa sợ mất mật chẳng qua chỉ là một hồi lắc lư nhỏ trên biển rộng mà thôi. Căn bản không coi là trường hợp lớn gì.

Tuy rằng Tiểu Ân cực kỳ hiếu kỳ trường hợp lớn trong miệng lão đến tột cùng là sóng to gió lớn thế nào nhưng trong lòng hắn cũng âm thầm cầu nguyện ngàn vạn lần đừng cho bọn họ gặp được cảnh tượng như tận thế vậy.

Sau một hồi lắc lư, hết thấy khôi phục bình tĩnh.

Sóng gió biển rộng dần dần ngừng lại lộ ra mặt điểm xinh đẹp yên ả. Chỉ có điều lúc này đối với những chiến sĩ trong đất liền lần đầu nhìn thấy biển rộng mà nói, không ai còn có thể lên tiếng ca ngợi.

Mang theo sắc mặt tái nhợt, thân hình nửa sống nửa chết gian nan đi lên trên boong tàu, hơn một nửa số người đã hoàn toàn bị tê liệt.

290. Chương 22: Mỗi Nhử

May mắn duy nhất là cũng không có ma pháp sư gia nhập hàng ngũ của bọn họ. Bởi vì có ma pháp vòng bảo hộ, chỉ cần là ma pháp sư chính thức có năng lực chống cự tuyệt đối đối với hoàn cảnh ác liệt, đám dũng sĩ thân thể cường tráng không thể lý giải nổi.

Khi trải qua đợt sóng này, trong phòng Tiểu Ân tập trung mấy người đầu lĩnh. Trong đó thậm chí còn có một người mới.

Đây là một người có làn da rám nắng, khiến người chú ý nhất là trên mặt hắn, lông mi thô đậm như bụi gai phía dưới một đôi mắt long lánh màu xám.

Đây là Ruisi - cường giả bất tinh đến từ đại lục phía Nam. Hắn cũng không phải là nửa đường mới gia nhập mà đã lên chiến thuyền thứ nhất ngay từ ngày đầu.

Nhiệm vụ của hắn là sử dụng được phẩm nào đó phối hợp ma pháp tận lực che giấu sự có mặt của đoàn thuyền, không cho ma thú trong biển sâu bị dụ dỗ ra.

Vị cường giả đến từ đại lục phía Nam này mang một tia sợ hãi và xa cách mơ hồ đối với Tiểu Ân.

Tuy nhiên điều này cũng không kỳ quái, Jonathan đã nói rồi nếu là ở chung lâu ngày hắn cũng sẽ làm như vậy.

Nhưng mà hôm nay đề xuất gặp mặt lại là vị cường giả bất tinh này.

Khi nhân số đến đông đủ, Ruisi vẽ mặt ngưng trọng nói:

- Các vị. Bão táp hôm nay không bình thường.

Đám người Tiểu Ân hơi ngại người ra. Người này thật là một người nôn nóng, tuy vậy lại hợp khẩu vị Tiểu Ân.

Jonathan tràn đầy đồng cảm nói:

- Đúng vậy. Lúc này bão táp thật sự quá lớn, nếu cứ tiếp tục như vậy chỉ sợ ngay cả một số ma pháp sư bậc thấp cũng chịu không nổi.

Ruisi sững sốt, cười khỏ nói:

- Jonathan các hạ, ta nói là trận bão táp hôm nay xuất hiện có vẻ đột ngột.

Sắc mặt Jonathan hơi đổi, hỏi:

- Ý ngài là sau lưng có người phá rối?

Ruisi do dự một lát, bình tĩnh nói:

- Ta cũng không dám xác định tuy nhiên trong lòng thủy chung có chút bất an.

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua trên mặt mọi người một lượt, nói:

- Thuyền trưởng Edward. Ngài hiểu biết về biển rộng hơn xa so với chúng ta. Như vậy ngài xem trận bão táp này có gì cổ quái hay không?

Edward trầm ngâm một lát, đắn đo nói:

- Thưa các ngài! Ở trên biển rộng, thời tiết biến hóa là hết sức bình thường. Từ khi chúng ta rời bến đến giờ mới gặp một cơn bão táp kỳ thật đã được coi là rất may mắn.

Mọi người nhìn nhau, trong lòng hơi chút nhẹ nhõm. Duy chỉ có Ruisi là sắc mặt lại có chút rối rắm, hiển nhiên trong lòng hắn có chút lo lắng.

Nhưng đúng lúc này, giọng điệu của Edward lại chuyển, nói:

- Tuy nhiên, dựa theo hơn mười năm kinh nghiệm đi biển của ta kỳ thật cũng không có đoán trước hôm nay sẽ có bão táp lớn như vậy.

Về mặt hắn vô cùng ngưng trọng, nói:

- Cường độ của bão táp đã vượt rất xa so với mức độ cao nhất ta đoán trước.

Đám người Tiểu Ân trong lòng hơi chút nặng nề. Thật lâu sau, Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Ruisi các hạ, ngài có phát hiện gì sao?

Ruisi lắc lắc đầu, nói:

- Ta không thể khẳng định.

Trong lòng Tiểu Ân thoáng có chút bất mãn tuy nhiên cũng có chút tán thưởng đối với sự cẩn thận của Ruisi.

- Thuyền trưởng Edward. Ý của ngài là có người làm điều mờ ám ở trong cơn bão này?

Tiểu Ân buột miệng hỏi.

Edward cười khổ không ngừng, nói:

- Tiểu Ân các hạ tôn kính, xin tha thứ! Ta cũng không phải là một ma pháp sư cho nên căn bản không thể đưa ra đề nghị gì cho ngài.

Tiểu Ân hơi nhăn mày, nhìn về Ruisi nói:

- Nếu ngài đi tới nơi này hẳn là có đề nghị rồi. Không ngại nói cho mọi người nghe chứ?

Lúc này Ruisi mới ngẩng đầu ánh mắt sáng ngời nhìn Tiểu Ân.

Hắn biết trong đoàn thuyền này tuy rằng hầu hết thời gian là do Edward ra lệnh, nhưng người chân chính có quyền quyết định chính là Tiểu Ân.

Tuy rằng đây là điển hình người ngoài nghề chỉ huy người trong nghề nhưng trên thế giới này lại có vẻ tự nhiên như vậy.

- Tiểu Ân các hạ. Ngài có năng lực ảo thuật cường đại, ta đề nghị rút một bộ phận chiến hạm do ngài phụ trách tăng cường ảo thuật tạo thành một đoàn thuyền nữa.

Hai hàng lông mày Tiểu Ân khẽ nhú, hắn lập tức hiểu rõ. Vị cường giả đến từ đại lục phía Nam này, tuy rằng luôn miệng nói không xác định, không nắm chắc nhưng trong lòng hắn sợ là đã sớm liên hệ trận bão táp này với các pháp sư da đen.

Có lẽ trận bão táp này chính là do các pháp sư da đen thi pháp, là một phương pháp muốn bức đám người Tiểu Ân ra.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

- Ta hiểu rồi. Ngài muốn tạo mỗi nhữ sau đó một lưới tóm gọn đám pháp sư da đen.

- Không. Ta muốn coi đó là mỗi nhữ, bám trụ hành động của đám pháp sư da đen khiến cho hạm đội chân chính được bình an đến đại lục người da đen.

Ruisi trang nghiêm nói.

Hai hàng lông mày Tiểu Ân khẽ giương lên, cười nói:

- Ruisi các hạ. Xem ra ngài vẫn không đủ tin tưởng về sức chiến đấu của hạm đội chúng ta.

Ruisi lắc đầu, bình thản nói:

- Tiểu Ân các hạ! Ta tin tưởng lực lượng của ngài. Sau khi ngài chế tạo ra quyền trục thuộc tính kết giới ảo thuật này, ta nghĩ không còn ai dám hoài nghi thực lực của ngài.

Trong mắt hắn không có bất kỳ vẻ gì khác, tiếp tục nói:

- Ta tin tưởng bất kể đám pháp sư da đen có bao nhiêu người đều không chiếm được bất kỳ ưu thế nào trước mặt ngài. Nhưng nơi đây là trên biển cả, nếu có hai vị cường giả cừu tinh giao chiến, như vậy hạm đội chúng ta còn có thể giữ được bao nhiêu con thuyền đây?

Mọi người đều yên lặng, Edward với Burn tuy rằng đồng ý mười hai vạn phần với lời nói của Ruisi, nhưng trước mặt Tiểu Ân bọn họ không dám tự tiện quyết định.

Tiểu Ân chỉ hơi suy nghĩ một chút, liền hỏi:

- Ngài tính lưu lại bao nhiêu thuyền, như thế nào phân phối nhân viên của hai hạm đội?

Tinh thần Ruisi rung lên, hắn thế nào cũng không thể tưởng được Tiểu Ân không ngờ lại nói như vậy.

Hắn còn tưởng rằng đây là một người tuổi trẻ khí thịnh, rất khó nghe ý kiến người khác. Hiện giờ xem ra chỉ sợ không giống so với lời đồn đại.

Hắn ho nhẹ một tiếng, nói:

- Có thể phân ra bao nhiêu con thuyền làm mỗi thì còn phải xem thực lực của ngài.

Hai mắt Bạch Toàn Phong bỗng nhiên trợn lên, khí thế trên người hắn chợt bốc lên. Nhưng còn không đợi khí thế hắn tản ra, Tiểu Ân đã giơ tay nhẹ nhàng vỗ trên vai hắn. Ngay sau đó, khí thế trên người Bạch Toàn Phong lập tức tiêu tan giống như chưa từng xuất hiện qua.

Jonathan và Ruisi tự nhiên có thể cảm ứng được sự biến hóa của Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong nhưng hai người còn lại thì không được.

Burn là kỵ sĩ ma thú còn hơi chút phát hiện, mà Edward căn bản không rõ vừa rồi xảy ra chuyện gì.

Tiểu Ân bình tĩnh nhìn Ruisi, không chút nổi nóng về lời nói vừa rồi. Hắn chỉ bình tĩnh hỏi:

- Người hy vọng ta có thực lực thế nào?

Ruisi hơi cúi đầu, nói:

- Ngài nghiên cứu ảo thuật, cảnh giới đã đến đỉnh. Nếu ngài có thể đem năm chiếc thuyền phóng ra uy thế hơn trăm chiến thuyền như vậy ta nghĩ có thể dễ dàng khiến cho đoàn thuyền tới đại lục người da đen.

Tiểu Ân hơi chút trầm ngâm, nói:

- Không thành vấn đề. Chỉ cần cho ta năm chiếc thuyền, ta nắm chắc làm ra hình ảnh hơn trăm chiến thuyền. Tuy nhiên những hình ảnh này không có khả năng là thật, nếu bị công kích chỉ sợ sẽ bại lộ ra.

Trên mặt Ruisi lộ ra một tia mỉm cười, nói:

- Điều này rất đơn giản, chỉ cần một vòng bảo hộ phạm vi khổng lồ là có thể giải quyết vấn đề.

Đám người Tiểu Ân hơi hơi sững người, sau đó đều đồng ý. Biện pháp này quả thật là một ý kiến hay.

Chỉ cần vòng phòng ngự kia có thể bao trùm cả đoàn thuyền do ảo thuật biến ra, như vậy căn bản không cần lo lắng đến vấn đề bại lộ.

Trên mặt Jonathan lộ ra một tia sợ hãi lẫn vui mừng, nói:

- Tiểu Ân các hạ. Trên chiếc thuyền lớn sau chúng ta có một cái thuyền ma pháp được ma pháp công hội cố ý chuẩn bị trận pháp phòng ngự siêu cấp. Chỉ cần khởi động đủ để tạo ra một vòng phòng ngự bao phủ phạm vi khoảng năm dặm.

Ruisi đột nhiên quay đầu, hỏi:

- Jonathan các hạ. Ma pháp trận đồ này trừ năng lực phòng ngự ra còn có công năng gì khác không?

Jonathan không chút do dự nói:

- Đương nhiên nếu gặp phải tình huống nguy cấp, ma pháp trận đồ này cũng có thể dùng như truyền tống trận. Một lần có thể truyền tống hơn một ngàn người đến một siêu cấp ma pháp truyền tống trận được Tổng công hội cố ý chuẩn bị.

- Một lần truyền tống hơn một ngàn người?

Ruisi cười mà không cười nói:

- Đây là truyền tống trận chỉ truyền tống một lần sao?

- Phải.

Jonathan không chút giấu diếm nói:

- Nếu không phải là truyền tống trận chỉ dùng một lần thì làm sao có thể một lần truyền tống hơn một ngàn người đây!

Tiểu Ân yên lặng nghe, lúc này đột nhiên than thở một tiếng, nói:

- Hơn một người chính là tổng cộng số ma pháp sư trên mỗi thuyền sao?

Jonathan do dự một chút, nói:

- Phải.

Tuy nhiên hắn lập tức nhìn Edward và Burn sắc mặt không tốt, nói:

- Về phần vị trí hai vị Thống Soái, chúng ta có thể giữ lại.

Edward và Burn nhìn nhau, bọn họ đều không nói gì. Nếu nói trong lòng không oán giận là tuyệt đối không có khả năng, nhưng nếu là vì vậy mà trách cứ ma pháp công hội vậy cũng không phải bọn họ có tư cách làm được.

Ở trong mắt hai người bọn họ đồng thời nổi lên một tia cay đắng.

Trong lòng đám ma pháp sư này, tính mạng bọn họ quả nhiên giống như con sâu cái kiến, bất cứ lúc nào đều có thể vứt bỏ.

Hơi hơi lắc đầu, Tiểu Ân rốt cục nói:

- Được rồi, vậy chia đoàn thuyền làm hai. Đội thứ nhất sử dụng quyền trục ảo thuật thuộc tính kết giới dẫn đầu đi tới đại lục người da đen. Về phần đội kia dùng năm chiến thuyền làm mồi, ta phóng thích ảo thuật, Jonathan các hạ phụ trách phòng ngự. Tranh thủ có thể hấp dẫn đến càng nhiều pháp sư quân địch càng tốt.

Trên mặt Ruisi rốt cục lộ ra một tia tươi cười như trút gánh nặng. Hắn thành khẩn nói:

- Tiểu Ân các hạ. Rất cảm ơn sự tín nhiệm của ngài.

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói:

- Ruisi các hạ. Xin ngài bàn bạc hành động với thuyền trưởng Edward một chút, chọn cụ thể con thuyền.

Ruisi trầm trọng lên tiếng:

- Tiểu Ân các hạ. Vậy phiền ngài lại chế thêm một quyền trục nữa. Không, tốt nhất là hai quyền trục.

- Hai?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

- Vì sao phải chuẩn bị hai quyền trục?

Ruisi cười khổ nói:

- Có hai quyền trục đương nhiên là chuẩn bị tốt không lo lắng.

Tiểu Ân kinh ngạc cười, lắc lắc đầu, dưới ánh mắt có chút xấu hổ của Ruisi, nói:

- Có ta đi theo còn cần hai quyền trục sao?

Ruisi ngẩn ra, lập tức lớn tiếng nói:

- Tiểu Ân các hạ! Thân phận ngài tôn quý, có lẽ do ta đến làm mồi nhử thôi.

- Không cần!

Tiểu Ân nghiêng người dựa vào trên tấm da thú thoải mái sau lưng, nhàn nhã nói:

- Không cùng đám pháp sư da đen này giao thủ một lần, chẳng phải làm cho bọn họ rất thất vọng sao.

Ruisi còn muốn khuyên nữa nhưng vừa đối mắt với Tiểu Ân, dũng khí vừa dâng lên giống như bị châm đâm phá, lại hạ xuống.

Hắn cảm thấy rùng mình, lập tức nhớ tới đủ loại lời đồn đại có liên quan đến Tiểu Ân. Tuy nói trong những lời đồn này chưa chắc chính xác toàn bộ, nhưng chỉ cần có được một nửa như vậy cũng đủ để làm cho người ta nhìn vào với cặp mắt khác.

Thanh âm Tiểu Ân nhẹ nhàng chậm rãi vang lên trong phòng:

- Sau khi phân chia đội ngũ, Bạch Toàn Phong, người theo thuyền trưởng Edward đi trước. Ruisi các hạ, Jonathan các hạ và ta ở lại đây gặp đám pháp sư da đen, xem bọn họ có thể cuộn lên bao nhiêu sóng gió trên biển rộng.

Ruisi nhìn Tiểu Ân một cái thật sâu, rồi cục đứng lên cung kính hành lễ.

Nhưng mà trong con mắt khi hắn cúi đầu có một loại hào quang kỳ dị không thể làm biến mất.

Chuyện mấy ma pháp sư quyết định, bất kể là không thể tin đến cỡ nào cũng không phải là hai người Edward và Burn có tư cách và năng lực thay đổi.

Tuy nhiên khi phân phối cụ thể, vẫn là Edward đưa ra ý kiến. Lão để lại năm chiến thuyền tốc độ nhanh nhất, lực phòng ngự mạnh nhất mà thủy thủ ít nhất.

Thay lời nói khác, kỳ thật hắn đã quyết định. Cho dù năm còn thuyền này toàn bộ chìm, tuy thương vong không đến vạn người, nhưng đối với ba mươi vạn đại quân thì tổn thất này vẫn còn nằm trong phạm vi có thể chấp nhận được.

Sau nửa ngày ngắn ngủi, hai đội thuyền cũng đã phân ra. Dưới sự tọa trấn của Bạch Toàn Phong, Edward chỉ huy tuyệt đại bộ phận chiến hạm tiếp tục đi tới phía trước.

Mà năm chiến hạm thì thoát ly đại bộ đội, lẻ loi ở lại chỗ cũ.

Đám người Tiểu Ân, Vô Danh đã dời vị trí, đi tới trên ma pháp thuyền theo lời Jonathan.

Nhìn ma thú kỳ sĩ Burn kiên trì ở lại, trong lòng Tiểu Ân có chút kinh ngạc. Xem ra trong đám quý tộc này vẫn còn một số người có huyết tính.

Dần dần, khi một chiếc cuối cùng trong năm chiến thuyền thoát khỏi kết giới thuộc tính ảo thuật, Tiểu Ân vùng tay lên. Một quyền trực từ trong tay hắn chọt bay ra, tự động xé rách trên không trung giống như vô số con bướm bay tán loạn hạ xuống mặt biển.

Theo sau, từng con thuyền thật lớn đột nhiên xuất hiện trên mặt biển.

Sau khi mọi người trên thuyền đều ngã ra, vẻ mặt từng người một đều không kìm nổi có chút thay đổi.

Sau khi Tiểu Ân chế tạo quyền trực kết giới thuộc tính ảo thuật, ai cũng biết trình độ ảo thuật của hắn đã đạt tới mức đẳng phong tạo cực (đỉnh cao).

Nhưng khi Tiểu Ân một lần nữa sử dụng một quyền trực biến hóa ra hơn trăm chiến hạm, mọi người mới hiểu được hóa ra thành tựu của hắn về ảo thuật chỉ sợ đã xứng danh thứ nhất thiên hạ.

Chỉ tính riêng biến hóa ra hơn trăm chiến thuyền lớn như vậy cũng đã là một chuyện cực giỏi rồi.

Nhưng giờ phút này tất cả những chiến hạm Tiểu Ân biến hóa ra không ngờ là phục chế trăm phần trăm những chiến hạm rời đi.

Bất kể là kiểu dáng hay độ lớn nhỏ của chiến hạm, thậm chí nhân viên và phù điêu tinh tế khắc trên chiến hạm không ngờ không có gì khác nhau.

Xa xa, thậm chí còn truyền đến các tiết mục chiến sĩ ngẫu hứng biểu diễn, và từng đợt tiếng hoan hô vang dội như sấm.

Nếu không phải người ở đây biết toàn bộ đoàn thuyền đã phân làm hai, hơn nữa lại tận mắt nhìn thấy Tiểu Ân thi pháp, như vậy thật đúng là cho rằng đám người bọn mình đã về tới giữa đoàn thuyền.

Một tên thủy thủ trên chủ thuyền đội năm chiếc thuyền đang vẩy lá cờ tươi đẹp. Sau một lát, hai chiếc thuyền lớn ở phía trước tản ra hai bên lộ ra một đường thẳng.

Tên thủy thủ trên đỉnh vẫy cờ ngậy ngấn cả người, hồi lâu sau mới tiếp tục bắt đầu chỉ huy. Không nghĩ tới mỗi một cái mệnh lệnh sau, thuyền chiến hai bên lập tức chấp hành phối hợp ăn ý vạn phần với chủ thuyền làm người ta vỗ tay khen ngợi.

Hai mắt Burn tròn tròn, hấn gơ tay chỉ về phía trước hồi lâu không nói được một câu.

Tiểu Ân rất có hảo cảm đối với người đàn ông có huyết tính hiem thấy trong quý tộc này, hấn cười hỏi:

- Bá tước đại nhân, ngài làm sao vậy?

Burn cố gắng, kéo kéo da mắt mấy cái, nói:

- Vừa rồi ta không nhìn lầm chứ? Tiểu Ân các hạ, những con thuyền này thật sự là hư ảo sao?

- Đương nhiên!

Trong lòng Tiểu Ân âm thầm đắc ý, ngoài miệng lại khiêm tốn nói:

- Thời gian cấp bách, nếu có cái gì sơ hở xin vui lòng chỉ ra.

Burn lắc mạnh đầu, ánh mắt nhìn Tiểu Ân tràn ngập kính nể, bộ dạng quả thực như đang nhìn thần linh. Thật lâu sau hấn mới thốt lời từ đáy lòng:

- Ngài thật sự là quá tài ba, chế tạo chiến hạm hư ảo không ngờ cũng có thể xem hiểu cờ hiệu, hiểu được phối hợp với chúng ta. Ngài thật sự là ma pháp sư vĩ đại nhất trên đời.

Tiểu Ân nao nao, hấn và Jonathan, Ruisi lúc này mới chú ý tới sự biến hóa của chiến hạm xung quanh.

Nhìn đoàn thuyền đều nhịp, muôn hình vạn trạng như là một thể, trong lòng mỗi người đều nổi lên một cảm giác cổ quái.

Đoàn thuyền do ảo thuật bày ra không ngờ còn uy phong hơn đoàn thuyền chân chính vài phần.

Hơn nữa đến khi bọn họ hiểu được ý tứ của Burn cũng không khỏi hơi chút biến sắc.

Đoàn thuyền do ảo thuật biến ra này không ngờ có thể hiểu cờ hiệu, và phối hợp cùng với năm chiến hạm chân chính tạo thành cảnh tượng có khí thế hùng vĩ như vậy. Đây thực sự là do ảo thuật làm ra sao?

Ít nhất, bọn họ cho tới bây giờ chưa từng nghe nói qua trên thế giới này có con thuyền ảo thuật có thể hiểu cờ hiệu và phối hợp.

Trong lúc nhất thời, đám người bọn họ nhìn về Tiểu Ân trong ánh mắt mang theo một tia cổ quái.

Tuy nhiên nghĩ đến thanh danh hiển hách của Tiểu Ân, bọn họ lập tức thoải mái. Nếu không phải có thực lực người thường không thể với tới, Tiểu Ân làm thế nào có thể giành được uy danh như thế.

Vừa nghĩ như vậy, trong lòng bọn họ ngược lại bình tĩnh.

Tiểu Ân âm thầm lau mồ hôi lạnh trên đầu, lúc này quả thật là làm quá mức!

Nhất Hào vội vàng nói:

- So sánh với chương trình trí năng chân chính còn kém rất xa, căn bản là hai chuyện khác nhau.

Bề ngoài hấn không chút thay đổi, ngược lại hơi hơi gật đầu giống như vô cùng vừa lòng ảo thuật của mình. Đường như hết thảy mọi thứ này đều là đương nhiên, nếu không như vậy không đủ để thể hiện sự cường đại của chính mình. Nhưng là vừa xoay lưng vào trong phòng mình, hấn liền lập tức gọi Nhất Hào ra.

291. Chương 23: Tử Khí

Tiểu Ân hơi chút hớn hển, nói:

- Những con thuyền ảo thuật này không ngờ còn hiểu được cờ hiệu? Còn hiểu được phối hợp? Trời ơi! Người làm như vậy lại muốn ta làm thế nào giải thích mọi chuyện với người ta?

Nhất Hào thật cẩn thận quan sát vẻ mặt Tiểu Ân, bình thản nói:

- Chủ nhân, đây là do ngài dặn bảo, muốn ta hết sức biến thành giống một chút cho nên ta mới cho thêm một chút chương trình trí năng trong hệ thống ảo thuật này.

- Chương trình trí năng?

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến:

- Người đã có thể phục chế chương trình trí năng?

- Không. Đây chỉ là một vài đoạn ngắn đơn giản.

Lúc này Tiểu Ân mới thở phào nhẹ nhõm một hơi. Hắn đột nhiên phát hiện, hóa ra ở với Nhất Hào một chỗ thời gian quá dài khiến cho hắn có chút bỏ qua đối với sự trưởng thành của Nhất Hào.

Người này cũng đang không ngừng tiến bộ, hơn nữa mức độ tiến bộ rộng lớn không chút nào kém hơn so với mình.

Trầm ngâm một lát, Tiểu Ân rốt cục nói:

- Được rồi, việc này cho qua. Tuy nhiên về sau nếu không có ta cho phép, không thể cho thêm chương trình trí năng vào bất kỳ đồ vật gì.

Tiểu Ân nghiêm túc nói:

- Cho dù là một đoạn đơn giản nhất cũng không được!

Nhất Hào vội vàng gạt đầu, chắc chắn nói:

- Ngài yên tâm. Ta đã viết những lời này của ngài vào trong danh sách, tuyệt đối sẽ không tái phạm.

Tiểu Ân khê gạt đầu, theo sau trong tai lại nghe thấy từng hồi tiếng động hoan hô. Đề tài nói chuyện của hai vị ma đạo sĩ bất tỉnh đến từ hai đại lực đã chuyển dời đến hắn và bội phục sát đất với năng lực ảo thuật của hắn. Hơn nữa còn hẹn sau khi trở về nhất định phải tra tìm rốt cục là ảo thuật gì có thể tạo thành biểu hiện thông minh trác tuyệt như vậy.

Khi nghe đến mấy câu nói này, sắc mặt Tiểu Ân không khỏi biến thành màu đen. Hắn rốt cục hiểu được hóa ra làm ra nổi bật quá lớn như vậy cũng không phải một chuyện làm người ta thoải mái.

Bọt nước tung tóe, thủy triều lên xuống, ánh mắt trời chiếu xuống mặt biển nhấp nhô long lanh.

Nhìn mỗi ngày đều lặp đi lặp lại những biến hóa, trong lòng Tiểu Ân mơ hồ có chút hiểu được vì sao nhiều người nói đi xa là một chuyện nhàm chán nhất.

Sau khi đại đa số thuyền rời đi, đám người Tiểu Ân cũng chậm rãi đi hướng đại lục người da đen. Chẳng qua bọn họ cố ý thả chậm tốc độ càng ngày càng xa hạm đội chính.

Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong có liên hệ về linh hồn, nếu thật sự xảy ra tình huống bất ngờ, như vậy hắn tin tưởng Bạch Toàn Phong khẳng định có thể ứng phó. Bởi vì trên tay hắn có hai quyển trục Quang Minh Thần vực.

Có hai thứ này, trừ cấm chú ra, Tiểu Ân thật sự nghĩ không ra còn thủ đoạn gì có thể chống lại.

Hơn nữa cho dù là cấm chú cũng chỉ là phạm vi tấn công rộng hơn nhiều so với quyển trục Quang Minh Thần vực mà thôi. Nhưng nếu so về cường độ công kích trong phạm vi mà nói, Tiểu Ân có một loại dự cảm cho dù là uy lực cấm chú cũng chưa chắc so sánh được với quyển trục Quang Minh Thần vực.

Có hai quyển trục này, thêm vào tốc độ và thực lực bản thân Bạch Toàn Phong, Tiểu Ân tin tưởng hắn không có bất kỳ cái gì có thể giữ chân hắn.

Về phần những chiến hạm do Bạch Toàn Phong hộ tống, có thể giữ lại thì giữ, nếu không thật sự bảo đảm Tiểu Ân cũng không hy vọng Bạch Toàn Phong ở lại chôn cùng.

Dù sao thì thân sơ cũng có sự khác nhau, đạo lý này Tiểu Ân hiểu được.

Tuy nhiên cũng may chuyện hấn lo lắng cũng không xảy ra. Theo Bạch Toàn Phong ở nơi đó truyền tin lại cũng không xảy ra bất ngờ gì. Ngược lại nơi của bọn Tiểu Ân thường xuyên truyền đến một cỗ dao động năng lượng mật mờ.

Tuy rằng cường độ dao động năng lượng này cũng không lớn, chỉ là một tia rất nhỏ mà ngay cả hai vị ma đạo sĩ bát cấp Jonathan và Ruisi đều không phát hiện, nhưng cỗ năng lượng này lại không thể gạt được Tiểu Ân và Nhất Hào liên thủ dò xét.

Theo số lần rình mò từ phương xa truyền đến thường xuyên hơn, Tiểu Ân biết kế hoạch này của Ruisi đã thành công. Sự chú ý của đám pháp sư da đen đã bị đoàn thuyền hư ảo này hấp dẫn.

Sau khi đi được bốn ngày, hai người bọn Jonathan rốt cục phát giác không hợp lý, cũng phát hiện ra dao động năng lượng rình mò kia.

Hai vị ma đạo sĩ bát tinh tự thân tham gia phá hủy vài ma pháp nhân ẩn thân, và đặc biệt đánh lui, đánh chết mấy pháp sư da đen.

Chỉ có điều theo biểu tình trên mặt bọn họ càng ngày càng ngưng trọng, rõ ràng đối thủ có cường giả không kém bọn họ.

Ngày thứ năm, dưới sự đề nghị của Tiểu Ân, một vòng năng lượng thật lớn bao phủ đoàn thuyền chậm rãi mọc lên. Phạm vi vòng phòng hộ này rộng, thực là cực kỳ rộng lớn, không ngờ bao phủ toàn bộ phạm vi năm dặm.

Tuy rằng đã sớm biết có một vòng phòng hộ như vậy nhưng lúc tận mắt nhìn đến, loại cảm giác này vẫn rung động như trước.

Giống như là ai cũng biết hỏ là một loại mãnh thú vô cùng lợi hại, nhưng là cảm giác nghe nói và tự thân ở cùng hỏ một chỗ thì chắc chắn không giống nhau.

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân không phải là nhỏ, hơi chút cảm ứng hấn liền biết trận pháp phòng ngự siêu cấp này sợ là cố ý chế tạo cho chuyến đi này.

Tuy rằng trận pháp này bao phủ trong phạm vi năm dặm, nhưng độ cao cũng chỉ mấy chục thước, căn bản không lãng phí bao nhiêu.

Điểm này vô cùng tương tự với quyền trục kết giới thuộc tính ảo thuật do Tiểu Ân chế tạo. Bởi vậy có thể thấy được bên trong ma pháp công hội quả nhiên là người tài xuất hiện lớp lớp, cao thủ nhiều như mây. Ít nhất về mặt chế tạo ma pháp trận, có cao thủ không kém hơn so với Tiểu Ân.

Tuy nhiên người này hấn là không có tài liệu ma pháp nghịch thiên như Long lân, cho nên hấn mới có thể khắc ma pháp trận chỉ dùng một lần này trên một ma pháp thuyền thật lớn. Chỉ có như vậy mới có thể phát huy hoàn toàn tác dụng của ma pháp trận này.

Nhưng nếu như vậy, một khi sử dụng ma pháp trận này thì chiến thuyền này cũng hoàn toàn báo hỏng.

Lấy một con thuyền cực lớn để thi triển một ma pháp, chuyện tài đại khí thô như vậy sợ là cũng chỉ có ma pháp công hội làm được.

Nhưng mà hơi tưởng tượng, nếu chỉ tính riêng giá trị của Long lân của mình, chỉ sợ vượt xa rất nhiều so với thuyền ma pháp được tạo ra từ rất nhiều tài liệu ma pháp này. Như vậy chẳng phải mình còn càng thêm phá sản hơn so với ma pháp công hội sao?

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân không suy nghĩ về việc này nữa.

Nhìn thấy Tiểu Ân khen ngợi không dứt ma pháp trận này, và có một chút dấu hiệu siêng năng nghiên cứu, Jonathan không khỏi có chút ý tưởng nói:

- Tiểu Ân các hạ. Ma pháp thuyền này chính là do đích thân Hội trưởng đại nhân giám sát chế tạo. Ma pháp trận bên trên cũng là do lão nhân gia tự thân khắc mà thành.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động. Vị Hội trưởng đại nhân thần bí khó lường này dường như thật sự là một cao nhân không gì không làm được.

Chẳng những đám người Sloppy Burger bội phục sát đất thực lực của hắn, ngay cả mặt nghiên cứu ma pháp trận cũng có thành tựu không kém Nhất Hào lúc này.

Phải biết rằng, Nhất Hào có thể nói là do Hắc Long Vương dạy bảo từng tí mà ra. Lấy tri thức uyên bác biến thái của lão Long và những ma pháp trận thượng cổ biết được, thêm vào Nhất Hào này là máy tính có năng lực tính toán siêu cấp mới có được thành tựu ngày hôm nay. Mà vị Hội trưởng đại nhân thần bí kia lại có lai lịch thế nào?

Ngay khi Tiểu Ân đang suy nghĩ miên man, trên bầu trời chợt truyền đến từng tiếng kêu to thê lương.

Đám người Tiểu Ân ngơ ngác nhìn nhau, sử dụng Ứng Nhân Thuật nhìn lại. Ở phía chân trời xa xa, không ngờ có một đám chim biển đông nghìn nghịt.

Chúng nó giống như là nổi điên, vỗ cánh như chạy nạn về phía đoàn thuyền.

Vòng phòng hộ có từng tia hào quang màu đỏ chuyển động trên bầu trời trong mắt bầy chim dường như không tồn tại. Theo khoảng cách gần có thể thấy rõ ràng trông mắt bầy chim màu đỏ như máu, tản ra một loại khí thể hung hãn thô bạo.

- Chúng nó đã bị người khổng chế.

Jonathan than nhẹ một tiếng nói.

Về mặt Ruisi âm trầm, nói:

- Đúng vậy, chúng nó bị người khổng chế sử dụng. Tuy nhiên đây chỉ là đợt tấn công đầu tiên. Để cho ta tới ứng phó.

Jonathan nao nao nhìn bầy chim đến như che trời phủ đất, ánh mắt trong nháy mắt có chút chần chừ, không biết vì sao hắn nói như vậy.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười:

- Được. Vậy phiền toái Ruisi các hạ.

Ruisi gật gật đầu với Tiểu Ân, sau đó bay ra khỏi ma pháp vòng phòng hộ. Chỉ thấy hắn lấy từ trên người ra một vật giống như món đồ gốm sứ, mở phong ấn bên trên, nhanh chóng rải xung quanh vòng bảo hộ.

Jonathan cau mày hỏi:

- Hắn đang làm gì vậy?

Tiểu Ân bình tĩnh nói:

- Không biết. Tuy nhiên ta thấy hắn dường như sớm có phòng bị khi chuyện này phát sinh.

Sắc mặt Jonathan hơi đổi, hỏi:

- Ngài cho rằng hắn là nội gian? Không tốt, đoàn thuyền chúng ta...

Tiểu Ân không rõ khóc hay cười, nói:

- Ngài hiểu lầm. Hắn không có khả năng là nội gian.

Dừng một chút, Tiểu Ân nghiêm túc nói:

- Nếu nhóm hộ tống đầu tiên đến từ đại lục phía Nam đều là nội gian, như vậy lần này hai đại lục liên hợp chỉ hoàn toàn là nói đùa. Tuy nhiên ta nghĩ rằng hắn khẳng định biết một số tin tức chúng ta không biết cho nên mới có bố trí.

Sau khi nói xong, Tiểu Ân thầm than trong lòng. Theo thân phận khác nhau, có một số lời nói không thể dễ dàng kết luận. Bởi vì chỉ cần nói ra một số lời hoài nghi cũng rất dễ dàng làm cho người ta tin tưởng vô điều kiện. Đây là chuyện tốt nhưng hắn không thể biến chuyện tốt thành chuyện xấu.

Jonathan cũng là một người thông minh, sau một lát cũng nghĩ thông suốt các nơi mấu chốt. Nhưng lão vẫn có chút canh cánh trong lòng đối với việc Ruisi cố ý giấu diếm.

Dù sao lúc này cũng không phải lúc tầm thường, biết nhiều tin tức một chút luôn luôn tốt. Đối với loại người chuyên giấu việc này, không ai có hảo cảm cả.

Bầy chim trên bầu trời có tốc độ cực nhanh, rất nhanh liền đi tới phía trước cách vòng phòng hộ một trăm mét.

Đi đầu là một số chim biển to lớn, trên người nổi lên hào quang màu sắc khác nhau. Ngay sau đó, mấy trăm đạo ma pháp thiên phú giống như mưa rào xối xả rơi lên vòng phòng hộ.

Cũng may vòng phòng hộ này quả thật có chút kiên cố quá mức, ngay cả dưới số lượng như vậy đá kích cũng không chút tổn hao gì, ngay cả run rẩy một chút cũng không có.

Khóe miệng Tiểu Ân lộ ra một tia ý cười thản nhiên. Uy lực vòng phòng hộ này quả nhiên không ra ngoài dự đoán của hắn. Không hổ là xuất phát từ trong tay một lão quái vật ngàn năm thần bí khó lường, mạnh mẽ không thể tin nổi.

Có thể phát ra ma pháp thiên phú công kích tự nhiên là ma thú trên biển. Nhưng trong bầy chim nhìn như mây đen không có giới hạn này, chim biển bình thường không biết ma pháp vẫn chiếm cứ số lượng đa số.

Chúng nó từ sau bay lên, lấy thân mình làm thủ đoạn công kích, liều chết không lùi nhằm phía vòng phòng hộ này. Một con chim giống như là hải yến không thể nghi ngờ là có tốc độ nhanh nhất, giống như tia chớp theo sát ma pháp thiên phú công kích xông lên.

Trong nháy mắt nó liền vọt tới trên vòng phòng hộ hào quang màu đỏ lưu động.

Hồng quang chợt lóe, vòng phòng hộ dường như là sáng lên một chút giống như một chùm ma pháp tia sáng đánh lên, tạo thành chớp động. Theo sau hết thấy khôi phục bình tĩnh.

Con chim biển kia cũng không phá tan vòng phòng hộ, như thể là khoảnh khắc nó tiếp xúc với phòng hộ tráo liền hoàn toàn biến mất.

Trong mắt Tiểu Ân, cảnh tượng này giống như là hình ảnh dừng lại, khiến cho trong lòng hắn gợi lên rung động vô cùng.

Người khác có lẽ nhìn không rõ sự ảo diệu trong đó, nhưng Tiểu Ân lại có thể thấy và cảm ứng được rõ ràng.

Ẩn chứa trong ma pháp vòng phòng hộ kia cũng không phải lực lượng bình thường mà có được năng lượng hủy diệt từ nguồn sáng cường đại vạn năm kia.

Vị Hộ trưởng đại nhân thần bí kia không biết sử dụng phương pháp gì không ngờ có thể phân hủy nguồn sáng vạn năm, và phong ấn bên trong ma pháp trận.

Nếu là lúc bình thường thì không có gì, nhưng đối với những sinh vật chưa được phép mà chạm vào ma pháp vòng phòng hộ thì lại là một hồi tai nạn lớn.

Sử dụng ma pháp công kích còn đỡ, nhưng nếu cứng rắn xông vào như vậy chỉ sợ là cự thú hung dữ nhất cũng chỉ có một kết quả là bay hơi.

Năng lượng nguồn sáng vạn năm, ánh sáng và nhiệt độ mà ngay cả Tiểu Ân cũng không dám chạm vào. Trong trí nhớ của hắn, trừ tên Đại biến thái Vô Danh ra, ngay cả Hắc Toàn Phong thân xác cứng rắn cũng không dám nói có thể chịu được loại lực lượng siêu cấp này xâm nhập.

Tuy rằng thấy kết cục của đồng bạn nhưng đám chim biển này dường như không hề cảm giác, vẫn phát động công kích tự sát đối với vòng phòng hộ.

Vòng phòng hộ không ngừng sáng lên vô số điểm hào quang, mỗi một lần chớp lên đại biểu cho một con chim biển chết đi, hoặc là ma pháp thiên phú công kích.

Một cỗ khí tức giết chóc cường đại nhanh chóng tràn ngập ở trong này.

Về mặt Jonathan âm trầm, nhìn Ruisei bị rất nhiều chim biển bao phủ, thấp giọng nói:

- Hắn đang làm cái quỷ gì thế? Không phải nói đám chim biển này do hắn xử lý sao?

Tiểu Ân lặng lẽ nhìn phía trên, dường như không chút nào bị cảnh máu tanh này ảnh hưởng. Hắn vô cùng bình tĩnh nói:

- Có lẽ hắn chỉ là muốn nhìn vòng phòng hộ của chúng ta đến tột cùng có uy năng cường đại đến thế nào.

Nói thật, tuy rằng Jonathan tràn ngập tin tưởng đối với ma pháp trận này, nhưng đối với người xuất thân không phải từ ma pháp công hội như Tiểu Ân mà nói cũng không phải không ôm tâm tư muốn nhìn cường độ vòng phòng hộ.

Sau một lát, một đạo hào quang kỳ dị chợt sáng lên, dao động ma pháp nháy nháy tràn ngập khắp không gian.

Trong bầy chim nhanh chóng có rối loạn, dần dần tràn lan sau đó nhanh chóng truyền ra.

Hai mắt Tiểu Ân và Jonathan đều sáng ngời. Tuy rằng bọn họ không biết chuyện gì xảy ra nhưng cũng hiểu được đây khẳng định là thủ đoạn của Ruisi. Hơn nữa có quan hệ rất lớn tới thứ kỳ quái lúc trước hắn rơi ra.

Bầy chim rối loạn rốt cục truyền ra không thể khống chế.

Bầy chim vô số vốn sắp xếp hàng ngũ chỉnh tề đột nhiên tản ra khắp nơi. Chúng nó kêu sợ hãi, kêu vang vỗ cánh liều mạng muốn rời khỏi nơi đây.

Trên bầu trời nháy mắt liền bị các loại chim biển rậm rạp che phủ, bầy chim tán loạn che trời, che cả mặt trời. Mỗi một khắc đều có vô số chim biển vì các loại nguyên nhân mà mất đi năng lực bay lượn rơi xuống.

Có con trực tiếp rơi trên vòng phòng hộ, lập tức hóa thành từng tia khói mỏng, nhanh chóng biến mất.

Còn có một số rơi xuống biển, chúng nó phí công vỗ cánh lại thủy chung không thể bay lên, cuối cùng trở thành thực vật trong bụng cá hoặc ma thú dưới biển.

Tuy nhiên loại tình huống này cũng duy trì thời gian không lâu. Đám chim biển mất đi khống chế lựa chọn đầu tiên là trở về sào huyết mà không ở lại đây tiếp tục giằng co nhận cái chết.

Không bao lâu, bầy chim biển che trời kia rốt cục biến mất không còn.

Bầu trời một mảnh trong sáng dường như không thấy cảnh tượng tráng quan vừa rồi. Chỉ có điều vô số xác chim trên mặt biển, còn có một số liều mạng giãy dụa cuối cùng. Khắp nơi đập vào tầm mắt là một mảnh bừa bãi.

Đương nhiên bọn người Tiểu Ân biết, nhiều nhất một ngày nơi này hết thấy đều khôi phục như cũ.

Đặc tính của biển cả có thể dễ dàng tiêu hóa sạch sẽ những thứ này mà không để lại dấu vết gì... Thậm chí có muốn tìm một số xác chết còn sót lại cũng là muôn vàn khó khăn.

Sau khi hết thấy khôi phục bình tĩnh, Ruisi cũng chậm rãi hạ xuống. Trên mặt hắn vô cùng bình tĩnh, không nhìn ra chút gợn sóng gì.

Tiểu Ân và Jonathan vẫn chờ hắn ở chỗ cũ, khi Ruisi nhìn thấy ánh mắt sáng ngời linh động của hai vị này, trên mặt lập tức có thêm một tia cười khổ. Hắn biết động tác của mình đã khiến hai vị này nghi ngờ.

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân hỏi:

- Ruisi các hạ. Chẳng lẽ ngài thật sự không có gì muốn nói với chúng ta sao?

Ruisi do dự một lát, rốt cục bất đắc dĩ thở dài một tiếng, nói:

- Được rồi. Đã đến lúc này ta cũng không giấu diếm gì nữa.

Hắn dường như dứt bỏ hết thấy băn khoăn, thân thể thả lỏng:

- Tiểu Ân các hạ. Jonathan các hạ. Kỳ thật bầy chim biển tấn công lúc này và bão táp lúc trước đều là pháp thuật nào đó đến từ đại lục phía Nam chúng ta.

Hai mắt Jonathan sáng lên, hắn rốt cục hiểu được lần trước Ruisi vì sao nhất định kiên định như vậy yêu cầu phân chia đoàn thuyền.

- Pháp sư đại lục phía Nam vì sao lại giúp đỡ bọn họ?

Tiểu Ân chậm rãi nói:

- Các người hẳn là phải đồng minh với chúng ta mới đúng.

Trên mặt Ruisi hiện lên một tia cười khổ, nói:

- Bất kỳ một thế lực nào trên đại lục đều không có khả năng bền như thép. Trong một năm này, trên đại lục chúng tôi có hai quốc gia không chịu hợp tác với Hoàng Kim đại lục, cuối cùng bị tất cả quốc gia liên thủ diệt sạch. Nhưng trong hai quốc gia này có ba vị ma đạo sĩ, cuối cùng chỉ đánh chết một người, hai người còn lại may mắn chạy trốn đến đại lục người da đen.

Hắn dừng một chút, trầm giọng nói:

- Trong đó có một vị ma đạo sĩ cấp bậc cửu tinh là Hama Toba. Hắn chính là một chuyên gia chân chính khống chế biển cả và ma thú không trung. Hắn am hiểu nhất chính là chỉ huy hàng loạt chim biển, thủy quái và sử dụng ma pháp thủy hệ gây sóng gió trên biển.

- Ma đạo cửu tinh?

Sắc mặt Jonathan khẽ biến, nói:

- Không ngờ lại có loại cường giả cấp bậc này! Các người hẳn là phải nghĩ biện pháp giải quyết mới đúng.

Ruisi tức giận nhìn hắn một cái, nói:

- Đương nhiên chúng ta nghĩ biện pháp. Được phẩm vừa rồi chính là chúng ta dùng bí phương tinh luyện ra để giải trừ khống chế chim biển của hắn. Mất thủ đoạn này, uy lực hắn có thể phát huy ra ít nhất giảm xuống hơn ba phần trở lên.

Jonathan rầu rĩ không vui nói:

- Cũng chỉ là ba phần mà thôi. Ruisi. Đây chính là cường giả cửu tinh đại lục phía Nam các người. Chẳng lẽ các người biết rõ hắn sẽ xuất hiện cũng không phải cường giả cùng cấp bậc đối phó sao?

Quốc gia của Hama Toba nếu đã hủy diệt, đương nhiên hắn sẽ hận Hoàng Kim đại lục và đại lục phía Nam thấu xương.

Hơn nữa thực lực của hắn cũng chỉ phát huy trăm phần trăm trên biển cả. Như vậy thắng bại cũng biết, lúc này trong số người ngăn chặn đoàn thuyền khẳng định có người này.

Cho nên Jonathan mới có thể oán giận đám cường giả đứng đầu đại lục phía Nam. Chỉ phái tới một ma đạo sĩ bát tinh chẳng lẽ có thể chống cự vị cường giả cửu tinh kia?

Ruisi đầu tiên trầm mặc một chút, sau đó cười lạnh hai tiếng, nói:

- Đại lục phía Nam chúng ta vốn chuẩn bị một vị cường giả cửu tinh chuyên môn đối phó với Hama Toba.

- Vậy bọn họ đâu?

Jonathan mừng rỡ trong lòng, chẳng lẽ bọn họ còn ẩn núp trong đám người, chuẩn bị giả heo ăn thịt hổ sao?

Tiểu Ân cũng hơi kinh hãi. Hắn đã sớm sử dụng lực lượng hợp thể với Nhất Hào kiểm tra trên thuyền ba lần nhưng cũng không phát hiện bất kỳ cường giả cửu tinh nào. Chẳng lẽ năng lực ẩn nấp của những người đó rất mạnh mẽ, ngay cả sự hợp lực của mình và Nhất Hào để có thể giấu diếm?

Ruisi ngẩng đầu lên nhìn về phương xa, cuối cùng nói ra một câu khiến mọi người im bật:

- Trước khi xuất phát, hắn gặp chuyện nên không tới nữa.

Jonathan cảm tức liếc mắt nhìn đối phương một cái, một hơi tức giận không phát ra. Hắn lớn tiếng chất vấn:

- Vì sao không tới?

Tiểu Ân tuy rằng không nói gì, nhưng ánh mắt hắn cũng không tránh khỏi âm trầm xuống. Đây dường như không phải một dấu hiệu tốt.

Ruisi bị hai người bọn họ nhìn chăm chú, cũng không thất kinh, chỉ thản nhiên nói:

- Jonathan các hạ. Ta nhớ lúc này hộ tống, Hoàng Kim đại lục ban đầu cũng sắp xếp một vị cường giả cửu tinh. Vì sao không thấy bóng dáng hắn?

Về mặt Jonathan lập tức xấu hổ, lửa giận vừa rồi đã sớm ném lên tới chín tầng mây.

Tuy nhiên khi nhìn Tiểu Ân, hắn vẫn miễn cưỡng nói:

- Tiểu Ân các hạ và Bạch Toàn Phong các hạ không phải là hai vị cường giả cửu tinh sao?

Ruisi ha ha cười lạnh. Hắn yên lặng nhìn Jonathan về mặt trào phúng. Dần dần về mặt già nua của Jonathan mơ hồ có chút đỏ lên, cũng không biện bạch gì nữa.

Lúc này cho dù người ngu thế nào cũng biết trong đó khẳng định có điều bí ẩn.

Ánh mắt Tiểu Ân chậm rãi chuyển qua trên mặt bọn họ, trong lòng cũng có chút khó hiểu. Đây rốt cục là chuyện gì xảy ra?

Một người chậm rãi từ góc âm u đi ra, người này đã sớm đứng ở đó nhưng cũng không ai dị nghị gì về sự tồn tại của hắn. Đồng dạng, trên cơ bản mọi người coi hắn như không khí vậy.

Nhưng mà người này lại đi nhanh tới trước mặt mọi người, hắn đứng thẳng giống như cây thương!

Trên người hắn có sát khí do dùng huyết chú mạnh mẽ tạo thành, điều này chưa chắc đại biểu hắn có thực lực cường đại cỡ nào nhưng lại cho thấy hắn là một nhân vật sát tinh. Sinh mạng chết trong tay hắn tuyệt đối không ít.

Điều này chỉ cần từ thái độ cung kính của Edward - một quý tộc hải tặc cùng hung cực ác - đối với hắn là có thể thấy được một chút đầu mối.

Hắn chẳng những có được thực lực làm cho người ta e ngại, đồng dạng cũng có trái tim hung ác làm người khác e ngại.

Chỉ có điều, lúc đối mặt với những ma đạo sĩ cao nhất này, hắn lại kiềm chế cực tốt. Nhưng lúc này, hắn không chút nào che giấu, phóng ra một mặt cuồng nhiệt nhất của mình.

- Các vị pháp sư đại nhân tôn quý. Ta chỉ là một gã tướng quân trên chiến trường, đối với nhiều việc ta đều không rõ, cũng không suy nghĩ cẩn thận.

Burn ngẩng đầu, trong mắt không ngờ mang theo một tia linh hoạt, sắc bén hiếm thấy. Đối mặt với nhiều ma pháp sư có thể dễ dàng đánh chết hắn bất cứ lúc nào, biểu tình này của hắn thật sự làm người ta không thể tin nổi.

Nhưng lời hắn nói khiến cho Tiểu Ân rất giật mình, cũng bị chìm vào không thể tin nổi thật sâu.

- Ba tháng trước, chúng ta nhận được tin tức các quốc gia Hoàng Kim đại lục đồng ý liên thủ phái mười tên ma đạo hộ tống, mà đại lục phía Nam cũng thế. Nhưng vào nửa tháng trước, hoặc phải nói là trước khi sắp xuất phát, ma đạo sĩ các quốc gia cùng nhau rời khỏi, mà cường giả đại lục phía Nam lại chỉ có một mình Ruisi các hạ đến.

Thanh âm Burn mang theo một hương vị đau xót dữ dội, nhẹ nhàng chấn động thần kinh cứng cổ của Tiểu Ân:

- Ta chỉ muốn biết, đây là vì sao?

Jonathan và Ruisi nhìn nhau. Trong mắt bọn họ đồng thời nổi lên một tia không thể tin.

Trong lòng bọn họ, Burn hiển nhiên không đủ cân lượng. Nếu không phải lúc này có tâm tư khác, cho dù không giết hắn chết tại chỗ sợ là cũng làm cho hắn nằm vài ngày.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn mọi người một cái, đột nhiên bật cười ha hả, nói:

- Hai vị. Chuyện này hẳn là có liên quan đến ta chứ?

Tuy rằng hai vị này che che giấu giấu thủy chung không chịu nói rõ nhưng thằng ngu cũng biết chuyện này khẳng định có liên quan đến mình.

Jonathan có chút khó coi cười, rồi cục thở dài một tiếng nói:

- Tiểu Ân các hạ. Xin tha thứ, chúng ta không muốn chuyện như vậy xảy ra.

Tiểu Ân tươi cười đầy mặt, hỏi:

- Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, có thể nói cho ta biết chứ?

Ruisi đột ngột ngắt lời, nói:

- Đó là bởi vì ngài có danh tiếng quá lớn.

- Danh tiếng của ta?

Tiểu Ân nhú mày. Danh tiếng của mình quá lớn có liên quan gì đến việc những người kia rời khỏi?

- Ở trên Hoàng Kim đại lục, tuy rằng ma pháp công hội và các quốc gia hợp thành liên quân, nhưng liên quân và công hội dù sao cũng là hai hệ thống.

Ruisi nghiêng đầu nhìn Jonathan cười lạnh nói:

- Jonathan các hạ. Ta nói không sai chứ!

Jonathan tuy mặt trầm như nước nhưng cũng không có phản bác.

Tiểu Ân hoạt kê nhìn lại, không thể tưởng được Ruisi rõ như lòng bàn tay mọi chuyện của Hoàng Kim đại lục.

- Tiểu Ân các hạ, liên quân ma pháp sư và công hội mặc dù biểu hiện ở ngoài là một chủ thể quân thảo phạt nhưng nội bộ lại vẫn là hai hệ thống khác nhau. Tuy rằng không đến mức công kích lẫn nhau nhưng có một loại cảm giác không hợp nhau.

Tiểu Ân khẽ gật đầu. Tuy vấn đề này không phải mới xuất hiện mà theo thực lực ma pháp công hội không ngừng bành trướng, cuối cùng mới có thể hình thành một cục diện cổ quái như vậy.

Thanh âm lạnh như băng của Ruisi vang lên trong nơi không quá rộng rãi này:

- Tiểu Ân các hạ hiện giờ là nhân vật nổi tiếng trong ma pháp công hội. Nếu ngài yêu cầu nhất định phải trở thành pháp sư thủ tịch lần hộ tổng này, như vậy các ma pháp sư liên quân các nước làm sao đồng ý đứng dưới. Bọn họ không rời khỏi mới quái dị.

- Từ từ.

Sắc mặt Tiểu Ân cổ quái, nói:

- Ta thừa nhận lúc này pháp sư hộ tổng là ta nhưng lúc nào ta yêu cầu trở thành pháp sư thủ tịch lần hộ tổng này?

Tuy rằng danh vị này cũng chẳng qua là một danh hiệu mà thôi, sau khi đoàn thuyền an toàn tới nơi sẽ tự động hủy bỏ. Nhưng tất cả ma pháp sư gia nhập đội ngũ hộ tổng này, trong quá trình hộ tổng đều phải phục tùng mệnh lệnh của hắn. Đây là tác dụng và quyền lực của ma pháp sư thủ tịch.

Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong lúc này là hai ma đạo sĩ cứu tinh duy nhất trong chuyến đi này, cho dù hắn có tâm không lo cũng không có khả năng chối từ.

Tuy nhiên hắn cũng thật không ngờ rằng, vì danh hiệu mà hắn cho rằng không chút ý nghĩa này không ngờ lại có nhiều ma đạo sĩ như vậy rời khỏi hành động hộ tổng.

Ánh mắt ba người đồng thời tập trung lên người Jonathan. Vị ma pháp sư già này xấu hổ mỉm cười vài tiếng, nói:

- Lấy thực lực và danh vọng của Tiểu Ân các hạ hiện giờ, chức ma pháp thủ tịch đương nhiên chỉ có một mình ngài đảm nhiệm. Ngoài ra, còn có ai có tư cách này?

Những lời này không nói sai. Lấy biểu hiện của Tiểu Ân trên đại lục người da đen, đó chính là một lần đánh chết mười vị ma đạo sĩ. Như vậy làm sao có ai dám nói hắn không có tư cách đây?

Chỉ có điều ma pháp sư các quốc gia khẳng định không nghĩ như vậy. Bọn họ nghĩ rằng đánh không lại cũng có thể trốn đi, cho nên cuối cùng không ngờ lại không một ai đi theo.

Nếu ngay cả đám ma đạo sĩ trên Hoàng Kim đại lục đều như vậy, chẳng lẽ còn trông cậy vào đám cường giả đại lục phía Nam bán mạng?

Bọn họ có thể phái ra một vị ma đạo sĩ giữ mặt mũi đã là phi thường hết lòng, tận tình tận nghĩa.

- Jonathan các hạ. Đám ma đạo sĩ đó hẳn là đến từ liên quân các quốc gia phải không?

- Phải.

Jonathan không chút do dự nói:

- Vốn ma pháp công hội muốn phái các ma pháp sư hồng bào đi hộ tống nhưng Thống Soái liên quân lại nói ý nghĩ lần đầu tiên đó bộ rất quan trọng. Hẳn là giao cho liên quân các quốc gia đến làm cho nên bọn họ mới trăm phương nghìn kế mời đội hình mười vị ma đạo sư cường đại như vậy cố ý yêu cầu chúng ta chỉ làm người đứng xem là được.

Khuôn mặt Tiểu Ân mơ hồ co rúm lại, rốt cục nói:

- Cho dù bọn họ bất mãn ta là hậu sinh tiểu bối, nhưng là bọn họ hộ tống đều là con em quân đội các quốc gia. Chẳng lẽ bọn họ có thể vứt bỏ dễ dàng như vậy sao?

Jonathan và Ruisi kinh ngạc nhìn Tiểu Ân. Tuy rằng bọn họ không trả lời nhưng tất cả mọi người đã biết đáp án từ trong mắt bọn họ.

Hai vị này là đang hỏi lại. Vì sao không thể vứt bỏ?

Sắc mặt Burn cực kỳ trắng nhợt, hơi thở hắt đều có chút nặng nề.

Không ngờ vì nguyên nhân thoát nhìn cực kỳ buồn cười như vậy lại tạo thành nguyên nhân lực lượng hộ tống suy yếu. Mà biểu hiện của đám ma đạo sĩ đó khiến hắn cảm thấy thất vọng và mệt mỏi sâu sắc. Chuyện như vậy quả thật khiến cho vị dũng sĩ thủ tịch liên quân nhóm đầu tiên này cảm thấy vô cùng phẫn nộ. Hắn lặng lẽ cười, nói:

- Ở trong lòng các ma pháp sư tôn quý, chúng ta còn có thể được coi là người không?

Tiểu Ân hơi hơi sững sốt, trong một câu nói này ngưng tụ biết bao máu và nước mắt chua xót!

Ba mươi vạn người cứ thế bị đám ma đạo sĩ kia vứt bỏ, chỉ là vì tranh giành một danh vị buồn cười. Bọn họ thậm chí ngay cả lời chào cũng không nói đã vứt bỏ.

Có lẽ, trong lòng bọn họ muốn chờ đợi đám ma pháp sư đại lục da đen cường đại một chút, làm cho hạm đội này, thậm chí ngay cả bản thân Tiểu Ân cùng nhau chôn vùi.

Nhìn Burn, Tiểu Ân dường như cảm nhận được một chút tâm tình của hắn lúc này, nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắn, đổi lại một ánh mắt cảm kích.

Quay đầu, Tiểu Ân nhìn chằm chằm Jonathan, nói:

- Nếu bọn họ rời khỏi, như vậy vì sao ma pháp công hội không tiếp thủ?

Hắn vung tay lên, cắt đứt lời Jonathan sắp nói, nói:

- Không nên nói cho ta ma pháp công hội không có đủ người. Nếu ta không tính sai, trong hệ thống bồi dưỡng pháp sư hồng bào mấy vạn năm khẳng định có đủ người để thay vị trí bọn họ.

Jonathan nuốt một ngụm nước bọt chua xót, nói:

- Tiểu Ân các hạ. Pháp sư các quốc gia liên minh không phục ngài nổi danh. Bọn họ nghĩ rằng, ngài là người mới mà pháp công hội đẩy ra chèn ép bọn họ. Cho nên nếu ngài có thể độc lập hoàn thành hành động vĩ đại lần này khẳng định có thể đè ép khí thế bọn họ, ngày sau có thể tuyệt đối chiếm thế chủ động.

Tiểu Ân yên lặng nhìn hắn, khuôn mặt hơi đỏ của Jonathan dần dần trắng ra, ngay cả ánh mắt cũng không dám nhìn Tiểu Ân.

Ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, Tiểu Ân chậm rãi nói:

- Ta xem ra cũng không phải ta chiếm cứ chủ động, mà là ma pháp công hội chiếm cứ chủ động chứ!

Jonathan do dự một chút, nói:

- Tiểu Ân các hạ. Đại lục người da đen cũng không phải một mảnh tan rã. Muốn bắt bọn họ phải có một chỉ huy thống nhất. Ngài cho rằng quyền chỉ huy này giao cho ma pháp công hội hay là giao cho các quốc gia liên minh giằng co không rõ thì tốt hơn?

Tiểu Ân hoàn toàn không có gì để nói. Tuy rằng hắn không phải là nhà quân sự, nhưng tốt xấu đời trước thời đại tin tức bùng nổ hắn cũng xem qua một ít nội dung phương diện này.

Ở trong chiến tranh, đương nhiên cần một bộ Thống Soái hiệu suất cao.

Theo phương diện này mà nói, ma pháp công hội cũng không làm sai. Nếu là giao quyền Thống Soái cho các pháp sư do các quốc gia tạo thành liên minh, như vậy dưới điều kiện mỗi quốc gia có ích lợi khác nhau, Tiểu Ân có thể tượng tượng được kết quả cuối cùng của trận chiến tranh này.

Tuy nhiên, lý tính biết làm như vậy là đúng nhưng thật sự đến lượt mình tham dự vào trong, bị ma pháp công hội gài một phen, trở thành quân cờ trong tay bọn họ lợi dụng thì bất cứ kẻ nào cũng không cảm thấy cao hứng.

Mà càng làm hắn cảm thấy căm tức chính là: Tuy hắn biết rõ đây là thế cờ giữa ma pháp công hội và các pháp sư quốc gia liên hợp, thậm chí còn có đại lục phía Nam nhưng hắn lại không thể vung tay mặc kệ.

Bọn họ có thể không đặt ba mươi vạn sinh mạng này trong lòng, có thể coi những người này là pháo hôi xử lý.

Nhưng Tiểu Ân lại không làm được. Ít nhất khi chuyện này xảy ra trước mắt hắn, hắn không thể làm như không thấy tính mạng những người này.

Lỗi tai nghe được tin đồn và tính mạng rõ ràng trước mắt đó là hai loại cảm thụ khác nhau.

Trừ loại người máu lạnh chân chính mới không lùi bước trước tình huống như vậy. Huống chi lấy sự hiểu biết và tự tin của Tiểu Ân về thực lực của chính mình thì càng không chịu dễ dàng vứt bỏ như vậy.

- Được rồi.

Tiểu Ân quay mặt qua chỗ khác, ánh mắt không nhìn bất cứ kẻ nào, nói:

- Lúc này đây ta sẽ dùng hết sức lực tận hết khả năng đưa mọi người đến đại lục người da đen.

Trên mặt Jonathan lập tức hiện ra một mảnh vui mừng, mà vẻ mặt Ruisi thì không chút thay đổi. Còn Burn thì khom lưng thật sâu hướng về Tiểu Ân, nói:

- Tiểu Ân các hạ. Cảm ơn!

Lúc này đây hắn phát ra cảm kích từ trong lòng, bất kể là ánh mắt hay là hành động đều biểu lộ hết thảy không thể nghi ngờ.

Sắc mặt Ruisi khẽ biến, nói:

- Bên ngoài dường như có chút động tĩnh, ta đi trước xem xem.

Dứt lời, thân hình hắn như điện bay ra thuyền lớn.

Jonathan đang muốn rời đi theo lại nghe thanh âm Tiểu Ân lãnh đạm nói:

- Jonathan các hạ. Ta không nhớ là đã đáp ứng gia nhập ma pháp công hội lúc nào.

Jonathan cười khở một tiếng, nói:

- Tiểu Ân các hạ. Ngài dù sao cũng là học trò trực hệ của Sloppy Burger các hạ. Mà hắn lại là người được chọn phó hội trưởng kế tiếp. Còn có, ở thành Louis...

Hắn tạm dừng một chút, cẩn thận nhìn sắc mặt Tiểu Ân, rồi cục nói:

- Chúng ta cũng chưa từng tuyên bố ngài là pháp sư ma pháp công hội. Chẳng qua là bọn họ hiểu lầm mà thôi.

Tiểu Ân cười khở trong lòng, sớm biết ma pháp tháp kia là một củ khoai lang phỏng tay. Thiên hạ này quả nhiên không có bữa cơm miễn phí.

- Jonathan các hạ. Xin thay ta chuyển đến cho Phó hội trưởng Paxton đại nhân. Sau khi tới đại lục người da đen, ta đi thăm dò tình hình đại lục. Về phần chuyện khác, ta cũng không tham gia.

Dứt lời, Tiểu Ân xoay người bước đi. Jonathan muốn nói lại thôi, rồi cục thở dài một hơi thật dài, ảm đạm rời đi.

Tiểu Ân về tới phòng của mình, quay đầu lại hỏi:

- Vô Danh. Ta làm như vậy, đúng hay sai?

Thật lâu sau, không thấy Vô Danh trả lời, hắn kinh ngạc xoay người. Chỉ thấy Vô Danh đang ngồi tứ bình bát ổn trên ghế. Đối với những lời này của Tiểu Ân, hắn làm như chưa từng nghe thấy.

Tiểu Ân hơi chút nhăn mày, hơi chút tăng giọng điệu lại hỏi một lần nữa.

Vô Danh rồi cục ngẩng đầu lên, chậm rãi nói:

- Không sao cả.

Tiểu Ân ngẩn ra, chợt nghe hắn nói tiếp:

- Người hắn là đi con đường của mình, không cần lãng phí thời gian ở những việc nhỏ này.

Im lặng hồi lâu, Tiểu Ân rồi cục hiểu được ý tứ của hắn.

Hóa ra chiến tranh giữa hai đại lục trong mắt hắn không ngờ là việc bé nhỏ không đáng kể.

Tiểu Ân chăm chú nhìn Vô Danh hồi lâu, ý niệm duy nhất trong đầu hắn chính là, “tâm mắt và ý tưởng giữa người với người vì sao lại có sự khác nhau lớn như vậy chứ?”

292. Chương 24: Hải Tộc

Mỗi khi hắn tiến vào trạng thái này, năng lượng thần bí quanh người sẽ dũng mãnh tiến vào thân thể hắn, cuối cùng không thể không chế tiến vào huyết động sâu khôn lường trong mi tâm.

Nơi đó hấp thu quá nhiều năng lượng, cuối cùng xuất hiện biến hóa kỳ diệu.

Nếu như nói ngay từ đầu năng lượng từ dạng khí biến thành chất lỏng thì giờ phút này chất lỏng biến thành thể rắn.

Trong cảm ứng của Tiểu Ân, dường như nơi đó đang hình thành một mảnh thủy tinh vô sắc.

Không có bất cứ sắc thái gì, giống như thủy tinh này không tồn tại trên thế giới.

Tất nhiên hiện giờ nó chẳng qua chỉ là bán thành phẩm mà thôi, còn cách một khoảng thời gian nữa mới hoàn thành. Hơn nữa căn cứ theo quan sát của Tiểu Ân, độ dài của nó có liên quan tới năng lượng thần bí quanh người Tiểu Ân.

Tốc độ ngưng tụ của loại năng lượng này tăng nhanh khi hắn sử dụng ảo thuật bao phủ cả đội thuyền. Sau đó dần dần trở nên thông thả.

Nhưng khi lựa chọn bản thân hần là chất dẫn thì tốc độ ngưng tụ của loại năng lượng này đề cao lên không ít, thậm chí so với lần đầu tiên còn nhanh hơn.

Nhưng duy trì ba ngày, lại một lần nữa rơi xuống.

Tới hiện tại, Tiểu Ân đã mở ra một quy luật.

Năng lượng đó là từ người các quân sỹ bình thường trên thuyền, hơn nữa dường như có liên quan đến tâm tình của bọn họ.

Khi bọn họ kích động, cảm kích hoặc gặp nguy hiểm, tốc độ năng lượng sinh ra không nghi ngờ gì là nhanh nhất. Nhưng khi sóng yên biển lặng trở lại thì tốc độ sinh năng lượng lại hạ xuống.

Mặc dù Tiểu Ân rất khao khát loại năng lượng này nhưng không thể để đám binh sỹ luôn ở trong trạng thái khẩn trương cao độ. Nếu liên tục ở trong trạng thái đó trong thời gian dài thì bọn họ chưa tới chiến trường đã biến thành những kẻ điên.

Luồng năng lượng này rất kỳ quái, dường như chỉ khi hần tiến vào thời gian tĩnh, mới có thể hấp thu, áp súc. Nhưng đáng tiếc nhất đó là tạm thời Tiểu Ân chưa mò ra phương pháp sử dụng loại năng lượng này. Dường như thứ này chỉ có công dụng duy nhất đó là làm cho hần dừng lại trong thời gian tĩnh nhiều hơn một chút mà thôi.

Nhưng muốn làm được điều này thì con số tiêu hao năng lượng rất lớn.

Nếu không hút năng lượng vào trong cơ thể thì thủy tinh trong mi tâm có dấu hiệu tan rã. Sau hai lần đánh trái đấng, Tiểu Ân không dám sử dụng loại năng lượng này để duy trì thời gian tĩnh nữa.

Bởi vì hần mơ hồ cảm giác được loại năng lượng này rất trọng yếu, dường như không thể lãng phí.

Trên thực tế đối với lai lịch của loại năng lượng này, hần có một chút phỏng đoán. Kết hợp với suy đoán của Nhất Hào, dường như đó là tín ngưỡng lực của thần linh trong truyền thuyết.

Nhưng biết là một việc còn vận dụng lại là chuyện khác.

Chưa thăm dò được loại năng lượng này sử dụng như thế nào thì dù hần có hấp thu nhiều hơn nữa cũng không dùng được.

Rầu rĩ vào phòng, hần nhẹ nhàng mở cửa sổ ra.

Hiện giờ đã là ngày thứ năm sau khi đám hải điểu đột kích. Tiểu Ân lẳng lặng nằm trong phòng, không có địch nhân tập kích, hần không muốn gặp Jonathan và Ruisi.

Mặc dù trong lòng hần, hai người này không làm sai. Đứng trên góc độ của bọn họ, có thể làm được điều đó đã là chuyện rất khó rồi.

Đặc biệt là đại biểu của đại lục phương nam. Ruisi, chẳng những đi theo lại còn phá được pháp thuật đặc thù của cửu tinh ma đạo sỹ. Dù trên phương diện nào thì cũng khiến người ta không thể bắt bẻ.

Còn chuyện bọn họ không pháo pháp sư ra, hoàn toàn do biểu hiện của đám pháp sư liên hợp quốc.

Các người không để ý tới sinh tử của đệ tử mình, dựa vào cái gì chúng ta phải gánh trách nhiệm?

Luận về nhân thế thì không ai có thể chỉ trích bọn họ. Đứng trên lập trường của ma pháp công hội, Jonathan cũng không sai, thậm chí có thể nói, hần chỉ là kẻ đáng thương. Gặp tình cảnh nguy hiểm thì sẽ do người đứng phía sau chủ trì chứ không tới phiên hần.

Mặc dù trong lòng Tiểu Ân hiểu, nhưng trong lòng hần vẫn có một tầng ngăn cách, không cách nào ở chung được với bọn họ.

Bất quá đối với vị kỳ sỹ ma thú, Tiểu Ân rất có hảo cảm.

Người này can đảm, tâm chí và khí độ hơn xa thường nhân. Nếu như không phải hần không có thiên phú học tập ma pháp thì Tiểu Ân đã có ý niệm muốn thu nhận hần.

Từ trong phòng nhìn ra phương xa, trong lòng Tiểu Ân có chút nặng nề.

Vài ngày này, mặc dù đối phương không đột kích, nhưng đám người Tiểu Ân biết, bọn họ chắc chắn đang triệu tập nhân thủ. Không động thì thôi, một khi động thủ chắc chắn là thế lôi đình vạn quân. Đến lúc đó nếu không phải bên mình tiêu vong thì là đối phương, tuyệt đối không có con đường thứ ba.

Cả thuyền đội tràn ngập không khí khẩn trương, Tiểu Ân dùng ảo thuật lên đội thuyền, cảm ứng rõ tâm lý khẩn trương của mỗi người trên thuyền.

Nhìn phương xa là một màu lam vô tận, trong lòng Tiểu Ân miên man. Hắn hạ quyết tâm, một khi tới hắc quỷ đại lục, liền lập tức buông tay, không quản những chuyện xấu xa của bọn họ nữa.

Còn chuyện ai thắng ai thua, cuối cùng bên nào nắm được quyền chủ động, hắn mặc kệ. Trước tiên tìm địa phương thần bí trước, xem trong đó có gì đã.

Đột nhiên Tiểu Ân nhận thấy.

Một cỗ năng lượng nhàn nhạt từ đáy biển lao tới, loại bỏ thuyền đội.

Cỗ năng lượng này có tính bí mật lớn, nếu không có Tiểu Ân thì đúng là không phát hiện ra được. Hơn nữa khiến Tiểu Ân kinh ngạc đó là, luồng năng lượng này dường như không phải của loài người.

Sắc mặt hắn ngưng trọng, phóng ra tinh thần lực lượng để tiến hành dò xét. Chỉ trong nháy mắt, sắc mặt hắn đại biến.

Cách thuyền đội hơn ba mươi dặm, Tiểu Ân phát hiện số lượng lớn ma thú dưới đáy biển.

Cấp bậc của những ma thú này không cao, thậm chí so với mấy ngày trước còn thấp hơn. Nhưng vấn đề là, số lượng ma thú quá khổng lồ. Quả thực là một con số khủng khiếp.

Mặc dù thực lực không bằng đàn hải diều. Nhưng số lượng ma thú hải diều dù sao vẫn ít, thậm chí chỉ có mấy trăm mà thôi. Chỉ có một số hải diều mới là lực lượng chủ công chính thức. Dù sao hải diều chỉ tập kích người bình thường, dù vậy vẫn khiến hạm đội thương vong trầm trọng.

Nhưng lần này lại khác, đối phương có chuẩn bị. Dưới đáy biển hội tụ rất nhiều ma thú, nhưng chúng lại ngoan ngoãn nghe lệnh, thủ đoạn này khiến Tiểu Ân lạnh cả người.

Hắn mơ hồ cảm giác được, dường như đây không phải là thủ đoạn của nhân loại.

Nếu tên cứu tinh ma đạo sỹ Hama Toba thực sự có thể khống chế nhiều ma thú như thế thì chỉ bằng lực lượng của một mình hắn cũng đủ sức chống lại mấy quốc gia.

Tâm niệm vừa động, thân hình Tiểu Ân khẽ động, mở cửa đi ra ngoài. Đồng thời tinh thần lực lượng của hắn tỏa ra ngoài, khí thế cường đại nhất thời tràn ngập cả thuyền đội.

Chỉ chớp lát, Jonathan, Ruisi và Burns đã tới trước mặt hắn.

Mấy ngày qua, đây là lần đầu tiên họ gặp nhau, nhưng không khí xấu hổ không duy trì lâu. Bởi vì câu đầu tiên Tiểu Ân nói là: “Bọn chúng đã tới, ở dưới đáy biển.”

Jonathan và Ruisi đồng thời ngẩn ra, một lát sau, sắc mặt của bọn họ trở nên khó coi.

Ruisi thì thào nói: “Không thể nào, nhất định là hiểu lầm. Nhiều ma thú dưới đáy biển như vậy, loài người không thể triệu hoán được, hơn nữa còn chỉ huy giống như quân đội.”

Đôi mắt của Tiểu Ân phát sáng, hỏi: “Thực lực của Hama Toba rốt cuộc như thế nào? Trước kia ở trên biển hắn dùng phương thức tác chiến gì?”

“Hama Toba thiên sinh am hiểu khống chế hải diều và ma thú trong biển. Nếu ở trên biển thì hắn phát huy được năng lực lớn nhất. Nhưng khống chế ma thú trong biển còn khó hơn khống chế hải diều nhiều. Hama Toba có thể khống chế được một trăm ma thú dưới biển đã là cực hạn rồi. Nhưng hiện giờ...” Ruisi cười khổ một tiếng, nói không ra lời.

Sắc mặt của Burns khẽ biến, hắn là kẻ duy nhất không có năng lực cảm ứng, giờ phút này không khỏi trầm giọng hỏi: “Dưới đáy biển có bao nhiêu ma thú?”

Tiểu Ân thuận miệng nói: “Không rõ lắm nhưng có ít nhất trên một vạn.”

Khuôn mặt của Burns không còn huyết sắc.

Đối với người bình thường, một ma thú đã vô cùng cường đại, nếu một vạn ma thú hội tụ với nhau, vậy sẽ có lực lượng điên cuồng tới cỡ nào?

Không ai có thể tưởng tượng được lực lượng đó cường đại tới cỡ nào, bởi vì dường như chưa có ai liên hợp được lực lượng cường đại tới như thế.

Mặc dù Burns là ma thú kỳ sĩ, hơn xa nhân loại bình thường. Nhưng vì hắn biết rõ sự lợi hại của ma thú, nên mới cảm thấy tuyệt vọng bi quan.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói: “Burns bá tước, nếu như người mà có vẻ mặt này thì ta nghĩ hạm đội không cần chiến nữa, nên đầu hàng đi.”

Vẻ mặt của Burns lập tức thu liễm lại, cung kính nói: “Tiểu Ân các hạ, đa tạ ngài chỉ điểm.”

Tiểu Ân khẽ vỗ vai hắn. Mặc dù tuổi tác chân thực của Tiểu Ân so với hắn không lớn lắm, nhưng động tác này vô cùng tự nhiên, không khiến ai phản cảm.

“Nếu đám ma thú đó không phải do Hama Toba triệu hoán đến, như vậy có lẽ có hy vọng không phát sinh xung đột.” Tiểu Ân phân phó nói: “Jonathan, người mở ma pháp trận phòng ngự ra, có thể kiên trì được càng lâu càng tốt, ta xuống dưới xem.”

“Một mình ngài?” Jonathan kinh ngạc hỏi.

Tiểu Ân lạnh nhạt cười nói: “Một người là đủ rồi.”

Nói xong hắn sải bước về phía trước. Cứ như thế chui xuống biển rộng mịt mờ.

Burns dùng ánh mắt kính ngưỡng nhìn Tiểu Ân. Trong lòng hắn, biết có một vạn ma thú ở phía dưới mà vẫn tiến vào, hành động này không khác thần linh là mấy..

Jonathan và Ruisi liếc mắt nhìn nhau một cái, bọn họ tách ra, đi mở ma pháp trận phòng ngự. Nhưng có một số việc phải an bài một chút. Ma thú dưới đáy biển xuất hiện quá quỷ dị, bọn họ không có nhiều thời gian.

Trên người Tiểu Ân có một tầng phòng ngự mỏng. Theo sự di động của hắn, tầng phòng ngự này linh mẫn giống như loài cá, nhanh chóng bơi về địa điểm tập kết của ma thú trong biển.

Trong cảm ứng của hắn, luồng lực lượng vừa mới thăm dò truyền từ hướng này tới. Nếu như hắn không đoán sai, kẻ chỉ huy ma thú giấu mình ở nơi đó.

Tốc độ của hắn rất nhanh, không mất nhiều thời gian đã tới nơi.

Vóc người của Tiểu Ân tương đối cường tráng, nhưng so với ma thú trong biển thì không được tính là gì.

Xa xa có mấy chục ma thú to lớn, trên người chúng tỏa ra khí tức lạnh như băng.

Dường như cảm ứng được Tiểu Ân đến, tinh thần của chúng đều tập trung vào người Tiểu Ân, hơn nữa mơ hồ tỏa ra mùi vị khát máu.

Rõ ràng ma thú trong biển lớn hơn ma thú trên đất liền nhiều. Ở trên đất liền, dài hơn mười thước như Hắc Toàn Phong đã được liệt vào loại ma thú khổng lồ. Nhưng tầm vóc đó mà so với ma thú dưới biển thì chỉ được xem là ma thú nhĩ gầy mà thôi.

Giờ phút này, phía trước Tiểu Ân có mấy chục ma thú, hình thể nhỏ nhất không khác gì Hắc Toàn Phong. Còn hình thể lớn nhất giống như một tòa núi nhỏ ẩn núp trong biển. Nó là một con thủy thú to lớn. Hình thể rất dài, dài khoảng năm mươi thước. Trên người nó có sáu cánh tay như nhau, hai bên sườn có đầy vảy.

Trên đầu của nó có bốn con mắt lớn, đang dùng ánh mắt kỳ dị đánh giá Tiểu Ân..

Ở nơi này thường thấy ma thú dài hơn mười thước, thậm chí là mấy chục thước. Tiểu Ân giống như một con kiến nhỏ, trông rất chướng mắt.

Có một số ma thú bắt đầu cử động, dường như chúng muốn xé nát tiểu tử nhỏ bé trước mắt. Nhưng chúng cảm nhận được năng lượng cường đại trên người Tiểu Ân, khiến nội tâm chúng sợ hãi. Vì thế chúng có vẻ tiến thoái lưỡng nan.

Lực chú ý của Tiểu Ân tập trung vào ma thú cầm đầu.

Thăm dò một lát, Tiểu Ân có thể khẳng định, nó chắc chắn là cửu cấp ma thú.

Nếu là cửu cấp ma thú thì tự nhiên có trí tuệ cực cao, ít nhất có thể gọi nó là ‘hắn’.

Còn trên một vạn ma thú, không cần hỏi cũng biết, đều nghe theo lệnh của nó.

Khiến Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái là, mặc dù đầu ma thú này biểu hiện ra khí tức hung ác cường đại nhưng khi nhìn thấy mình, phản ứng của nó lại rất kỳ quái, vốn nồng đậm địch ý nhưng khi thấy mình thì địch ý giảm đi rất nhiều.

Từ từ, rốt cuộc Tiểu Ân tới trước mặt đầu cự thú, đầu cự thú này mang lại cho hắn cảm giác kỳ quái. Trong cơ thể nó ẩn chứa năng lượng cường đại, tuyệt đối hơn hẳn tất cả cường giả cửu tinh mà hắn đã gặp.

Cho dù là đại trưởng lão Hi An của bộ tộc nguyệt tinh linh trong vũ trụ cũng không bằng nó.

Tất nhiên điều này cũng không thể nói lên, đầu cự thú này lợi hại hơn Hi An.

Dù sao thân thể nó to như vậy thì phương diện hấp thu năng lượng chắc hơn xa loài người và tinh linh.

Cho nên chỉ chính thức giao thủ mới biết ai mạnh hơn ai.

Nhưng đối mặt với đầu ma thú này, Tiểu Ân có cảm giác quen thuộc. Tất nhiên hắn không quen thuộc với khí tức của nó vì hắn có thể khẳng định, từ trước tới nay hắn chưa bao giờ gặp đầu ma thú này.

Một người một thú lẳng lẳng đối mặt dưới đáy biển. Bọn họ dường như càng ngày càng phai nhạt.

Rốt cuộc một cỗ tinh thần dao động truyền vào sóng não của Tiểu Ân.

“Người là ai?”

“Hoàng Kim đại lục, Tiểu Ân.” Tiểu Ân truyền tinh thần dao động: “Vương giả biển sâu tôn kính, ta xưng hô với ngài như thế nào?”

“Ta tên là Sở Phan. Người là loài người sao?”

“Tất nhiên!”

“Nhưng ta cảm ứng được trên người của người có khí tức của chủng tộc đã tuyệt tích mấy vạn năm.” Giọng nói của Sở Phan tràn ngập khó hiểu: “Tại sao người lại có mùi đó?”

Trong lòng khẽ động, hắn lập tức nhớ tới á long Tyrese. Lần đầu gặp mặt, đầu á long cũng vì cảm giác này nên mới hiểu lầm thân phận của mình. Cuối cùng chân thấp chân cao đi theo mình, chẳng lẽ đầu ma thú gọi là Sở Phan này cũng thế? Nghĩ tới điều này trong mắt Tiểu Ân hiện ra vẻ kinh hãi.

Tiểu Ân cảm ứng khí tức quen thuộc trên người đối phương, rốt cuộc có thể xác định, đó là tác dụng của huyết mạch long tộc. Trong thân thể của cự thú chắc chắn có huyết mạch long tộc. Nhưng loại huyết mạch này rất ít, còn xa mới bằng Tyrese, nhưng tốt xấu gì cũng được coi là á long.

“Sở Phan đại nhân tôn kính, nguyên ngài là á long nhất tộc tôn kính.”

Thân thể cự thú khẽ động, đáy biển truyền tới một dòng nước mạnh, khiến Tiểu Ân hơi bất ngờ.

Người này, chỉ bằng thể tích của mình, cho dù không dùng ma pháp cũng khiến trời long đất lở.

Nhưng nếu nói á long không có ma pháp thì làm sao có thể được?

“Tiểu Ân... Người có thể cảm nhận long khí trên người ta, đến cùng người là ai?” Giọng nói Sở Phan có chút khẩn trương.

Tiểu Ân mở vòng phòng hộ của mình rộng ra. Dù sao nơi này không phải lục địa, đặc biệt có mấy chục đầu ma thú to lớn trước mắt. Chỉ cần bọn chúng ngáp một cái mà mình đã bị thổi đi. Cho nên mở rộng vòng phòng ngự, có tác dụng ổn định thân thể trong nước.

Nghe Sở Phan hỏi, trong lòng Tiểu Ân khê động, dựa theo phương pháp mà hắc long vương truyền lại, bắt đầu kích thích linh hồn của hắc long vương trong đầu.

Phương pháp của Tiểu Ân rất đơn giản, không tổn thương đến linh hồn, chỉ đem một ít long khí phát ra.

Một giây sau, trên người Tiểu Ân có thêm uy áp đặc thù.

Chút uy áp đó không cường đại, có thể nói là ít đến thương cảm. Nhưng trong lòng Sở Phan, luồng uy áp đó rất đáng sợ.

Giống như Thái Sơn áp đỉnh, muốn nghiền nát hắc như tương.

Tiểu Ân kích thích uy áp là long khí của hắc long vương đó.

Ở trong long tộc, hắc long vương là siêu cấp cường giả số một, số hai. Uy áp của hắc, long tộc bình thường khó có thể thừa nhận được, huống chi chỉ là ma thú có chút huyết mạch của long tộc.

Kỳ thực, đối với ma thú, huyết mạch long tộc là thứ tốt. Nếu không có loại huyết mạch này thì chưa chắc ma thú đã tiến hóa đến cửu cấp, chưa chắc có thể sinh ra trí tuệ.

Nhưng đồng thời huyết mạch long tộc cũng là gánh nặng. Nếu gặp phải hơi thở của thượng vị long tộc, dù chỉ có một ít cũng đủ khiến bọn chúng sợ hãi.

Bốn con mắt của Sở Phan lập tức híp lại, đây là phương thức thần phục của nó đối với cường giả.

“Khí tức của chân long đại nhân... Tuyệt đối là khí tức của chân long đại nhân.” Nghe giọng nói Sở Phan kinh hãi, không kiềm chế được nói: “Chân long đại nhân tôn kính, ngài quay lại thế giới của chúng ta rồi sao?”

Trong lòng Tiểu Ân trầm nghĩ, long tộc không trở về, chỉ có hắc long vương mà thôi. Nhưng giờ phút này hắc bày ra bộ dáng cao thâm nói: “Sở Phan, ngươi không cần biết điều này.”

“Vâng!” Sở Phan lập tức ngoan ngoãn trả lời, thân thể của hắc run lên. Một lát sau, Sở Phan biến thành một người cao mười thước, khom người với Tiểu Ân.

Mặc dù Sở Phan không nói gì với các ma thú khác, nhưng khi thấy động tác này của hắc, mười ma thú bên cạnh hắc đều thờ người ra.

Chỉ với chút trí tuệ của chúng thì không thể giải thích được, tại sao vương giả của một mảnh hải vực lại tôn trọng nhân loại như thế, lại còn biến thành hình người. Điều này thực khó tin.

Tiểu Ân khê gật đầu, mặc dù thân hình của đầu cự thú to lớn, nhưng trí tuệ thì rất linh hoạt.

“Sở Phan, tại sao các ngươi tập kết ở đây?”

“Thưa chân long đại nhân, vương giả hải tộc ở phương xa có nhắn ta một tin tức. Có một đội thuyền lớn sắp qua phiến hải vực của ta. Bọn họ chuẩn bị bắt rất nhiều thành viên hải tộc nên mới triệu tập bộ hạ của ta, muốn đánh một trận với bọn cường đạo đó, xem bọn chúng lợi hại tới cỡ nào.”

Trong lòng Tiểu Ân trầm kêu may mắn. May mà chính mình xuống đây, nếu không một lúc nữa khai chiến thì thực oan uổng mà.

Hắc hừ lạnh một tiếng nói: “Sở Phan, tin tức này là do ai đưa tới? Đội thuyền không bắt thành viên hải tộc.”

“Thực sao?” Người khổng lồ cao mười thước nghi hoặc hỏi. Thần sắc Tiểu Ân căng thẳng nói: “Đội thuyền đó do ta chỉ huy, chẳng lẽ ta lừa ngươi sao?”

Sở Phan vội vàng cúi đầu nói: “Không dám!”

Hắn vỗ trán nói: “Ta hiểu rồi, có người muốn ly gián chúng ta. Hắn muốn ta xung đột với ngài, mượn cơ hội này để kết giao tình với ngài.”

Sở Phan thở hổn hển nói: “Những tên đó còn ước định tiến công cùng ta, đúng là tức chết ta mà.”

Tiểu Ân mấp máy miệng, thầm nghĩ mặc dù ma thú hải dương rời xa loài người, nhưng ngay cả suy nghĩ này cũng có. Khiến hắn đỡ tốn miệng lưỡi để giải thích.

Trong lòng động, Tiểu Ân hỏi: “Bọn họ hẹn các người cùng tiến công?”

“Đúng!”

Khuôn mặt của Tiểu Ân nở nụ cười nói: “Rất tốt, đợi lát nữa người cứ theo ám hiệu ước hẹn tới tiến công.”

Sở Phan: “...”

293. Chương 25: Phản Thủy

Từ khi Tiểu Ân xuống biển, vẫn chưa có tin tức liên lạc gì.

Mặc dù không ai tin, đám ma thú ở phía dưới có thể vô thức thu thập Tiểu Ân, nhưng sóng yên bể lặng thế này khiến người khác có chút khó chịu trong lòng.

Ruisi nhìn Jonathan và Burns, do dự một chút, rốt cuộc nói: “Tiểu Ân các hạ không phải là có việc nên đã bỏ đi rồi chứ?”

Jonathan tức giận nói: “Người cho rằng Tiểu Ân các hạ là ai, hắn là người lâm trận bỏ chạy hay sao?”

Ruisi khẽ lắc đầu, nói: “Ta không nói hắn sợ hãi bỏ chạy, mà là ma pháp công hội chơi hắn một vỏ, thế thì hắn trả lại các người một vỏ cũng hợp lý.”

Jonathan ngẩn ra, nhất thời không nói gì.

Nếu như Tiểu Ân có chủ tâm trả thù ma pháp công hội, vậy thì khả năng hắn bỏ đi là rất lớn. Nếu không như thế, tại sao hắn xuống dưới lâu như thế lại chẳng có một chút động tĩnh nào cả?

Có phải hắn thi triển ảo thuật rồi len lén bỏ chạy?

Nhìn vẻ mặt quỷ dị của Jonathan, Burns thầm hừ một tiếng, biểu hiện vẫn cung kính như trước nói: “Hai vị ma đạo sỹ tôn kính, chắc chắn Tiểu Ân các hạ không rời đi.”

Hai bát tinh ma đạo sỹ liếc nhìn người này. Nếu như hắn không phải quan chỉ huy duy nhất của quân đội loài người thì sao đến phiên hắn có quyền lên tiếng.

Đột nhiên phía trước truyền đến một tiếng động giống như lời đình. Ngay cả vòng phòng hộ cũng lóe lên một chút.

Ở trong phòng, ba người cực kỳ hoảng sợ. Vội vàng bước nhanh ra ngoài, liền thấy ở phía trước vài dặm, có mười mấy người đang ở trên không trung chỉ chỗ vòng phòng hộ.

Trong lòng đám người Jonathan thầm kêu khổ một tiếng. Rốt cuộc tới rồi.

Thêm vào Ứng Nhân Thuật, bọn họ thấy rõ.

Trên trời có mấy chục người. Mặc dù đều là ma pháp sư nhưng thân phận và địa vị của bọn chúng khác nhau.

Hai người được mọi người vây quanh giống như chúng tinh chủng nguyệt, không nghi ngờ có thân phận cao quý nhất.

Trong đó một người thân hình cao lớn, mặt để râu quai nón, mắt nhỏ thường chớp động ánh sáng ngoan độc. Người còn lại là hắc quỷ ma pháp sư. Hắn cứ như thế đứng giữa không trung. Chân bước giống như đang ở nhà mình, có một loại cảm giác mờ ảo không nói thành lời.

Trên người hai người bọn họ nhấp nhô khí tức khiến đám người Jonathan sợ hãi không thôi.

Trừ bọn họ ra thì khí tức của mấy người còn lại cũng không thể khinh thường, phỏng chừng đều là cao thủ cấp bậc ma đạo sỹ.

Đương nhiên có thể đứng ở đây, đều không phải người bình thường. Mặc dù nhân số không nhiều nhưng ít nhất đều là đại ma pháp sư.

Ruisi thì thào nói: “Vị ma pháp sư có thân hình cao lớn kia chính là phản đồ của đại lực phương nam, Hama Toba. Những ma thú tụ tập lại với nhau chắc chắn có liên quan với hắn.”

Jonathan cười khở một tiếng nói: “Nhiều cường giả như vậy, lại còn hai cường giả cửu tinh. Chúng ta chưa chắc đã thủ được.”

Ma pháp thuyền do Jonathan khống chế cũng là thuyền chỉ huy. Nhưng Jonathan không còn tin tưởng ma pháp trận đồ như lúc đầu nữa.

“Hai cường giả cửu tinh thì thế nào?” Giọng nói nhàn nhả truyền đến từ phía sau bọn họ.

Đám người Jonathan kinh ngạc quay đầu lại, chỉ thấy Tiểu Ân dùng ngữ khí khinh thường nói: “Nửa năm trước, ta đã thu thập mười tên ma đạo sỹ. Hiện giờ bọn chúng còn không đủ mười ma đạo sỹ. Đúng là làm ta thất vọng.”

Gặp được Tiểu Ân, đám người Jonathan vừa mừng vừa sợ.

Mặc dù bọn họ rất kinh ngạc khi thấy Tiểu Ân vô thanh vô tức xuất hiện, nhưng nếu hắn đã xuất hiện thì tình hình hiện tại do hắn gánh vác.

Chỉ là khẩu khí của Tiểu Ân quá lớn, không ngờ coi thực lực của địch nhân không đủ, không biết những lời này mà rơi vào tai bọn chúng thì bọn chúng sẽ suy nghĩ như thế nào.

“Tiểu Ân các hạ, phía trên chỉ có những người đó, nhưng phía dưới...” Ánh mắt của Jonathan nhìn về phía dưới, trong lòng có chút lo âu.

Quả thực nếu đôi bên bắt đầu dây dưa đại chiến, nếu hơn vạn ma thú ở dưới biển lại xông lên thì điều duy nhất Jonathan có thể làm đó là, điều khiển ma pháp truyền tống trận trên thuyền, dùng tốc độ nhanh nhất để chạy trốn.

Mặc dù vòng phòng hộ có uy lực lớn, nhưng tuyệt đối không thể chống đỡ được công kích của trên vạn ma thú.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói: “Yên tâm đi, ở phía dưới giao cho ta!”

Mặc dù hắn nói có vẻ hời hợt nhưng đôi mắt của mọi người sáng lên, giống như kích thích đấu chí cường đại của bọn họ.

“Tới đó nhìn một chút đi!” Tiểu Ân thuận miệng phân phó nói: “Ta rất muốn xem những người này có gì đặc biệt hơn người, lại vội vàng tới đây để chịu chết.”

Nói xong, thân hình của hắn bay lên không.

Jonathan và Ruisi liếc mắt nhìn nhau, hai người do dự một chút, cũng lập tức bay lên.

Trong tay đám người Tiểu Ân đều có ma pháp bài, có liên lạc đặc thù với vòng phòng hộ phía trên. Cầm ma pháp bài là có thể an toàn ra vào vòng phòng hộ.

Nếu không dù là Tiểu Ân cũng không dám va chạm với vòng phòng hộ vạn năm quang nguyên này.

Những người ở phía trên đang tới các góc của vòng phòng hộ, thử trình độ mạnh yếu của vòng phòng hộ.

Dần dần, sắc mặt của những người này trở nên ngưng trọng.

Mặt Hama Toba âm trầm nói: “Chúng ta quá coi thường bọn chúng, cấp bậc vòng phòng hộ như thế này, làm sao bọn chúng bố trí được chứ?”

Vị hắc quỷ ma đạo sỹ cửu tinh ở bên cạnh mỉm cười nói: “Hama Toba các hạ, chúng ta đã sớm nói rồi, kẻ tên là Tiểu Ân chính là đại sư am hiểu bố trí ma pháp trận đồ. Đây chắc chắn là kiệt tác của hắn.”

Hama Toba khẽ gật đầu, đột nhiên hỏi: “Nghe nói tên Tiểu Ân này từng ở trên đại lục của các vị, lấy một địch mười, hơn nữa còn nghìn dặm truy sát hai cử tinh ma đạo sỹ. Đây là sự thực sao?”

Sắc mặt của tên hắc quỷ ma đạo sỹ nhất thời không tốt tí nào, hắn trầm ngâm trong chốc lát mới nói: “Chúng ta cũng không tận mắt nhìn thấy, cho nên cũng không biết đó có phải là sự thực hay không. Nhưng trên đại lục của chúng ta, quả thực mất tích mười vị ma đạo sỹ.”

Khuôn mặt của hắn lộ ra vẻ đau xót, mười vị ma đạo sỹ đó, đó là lực lượng lớn tới cỡ nào. Ngay cả hắc quỷ đại lục, dù ma đạo sỹ có sống lâu hơn người bình thường nhiều, thì thời gian mấy trăm năm tích súc lực lượng, cũng không thể vượt qua con số hai trăm cường giả.

Thoảng cái mất tích mười người, không thể lực nào thừa nhận được loại tổn thất này.

Bàn tay Hama Toba nắm chặt lại, hắn cười khổ nói: “Nếu lời đồn là thực thì ta tình nguyện chiến đấu với hai tên cử tinh ma đạo sỹ cũng không nguyện ý phát sinh xung đột với hắn.”

Sắc mặt của hắc quỷ ma đạo sỹ đột nhiên buông lỏng nói: “Ngài yên tâm, chúng ta được sự ủng hộ của hải tộc, vương giả của phiến hải vực này tự mình dẫn trên vạn ma thú tới. Có chúng nó trợ trận thì trừ khi tên Tiểu Ân phóng ra cấm chú, nếu không hắn cũng không sống tốt được.”

Hama Toba do dự một chút hỏi: “Dựa vào hải tộc được sao? Vì chúng mà ngay cả ta cũng không dám sử dụng khu thú thuật. Vạn nhất chúng không ra sức thì cái được không bù nổi cái mất.”

Hắc quỷ ma đạo sỹ kiên quyết nói: “Ngài yên tâm, lần này liên lạc với hải tộc là đệ nhất cường giả của đại lục chúng ta, Shen các hạ.”

Hắn vỗ ngực nói: “Nếu như Tiểu Ân không xuất hiện thì thôi, nếu như hắn thực sự xuất hiện thì trên vạn ma thú sẽ vững vàng vây khốn hắn. Dù hắn có bỏ thuyền mà chạy thì danh vọng của hắn sẽ tan tành, không còn ảnh hưởng tới ai nữa.”

Trong mắt của Hama Toba lộ vẻ sợ hãi. Hắn chỉ gặp qua Shen đại nhân của hắc quỷ đại lục một lần nhưng cảm giác mà Shen đại nhân mang lại cho hắn chính là cao thâm khó lường. Ngay cả hắn cũng không nhìn thấu.

Nếu người này tự thân xuất mã, chắc không có sai lầm gì.

Rốt cuộc, Hama Toba có chút yên tâm, hắn hài lòng gật đầu nói: “Tốt, ta sẽ phóng thích ma pháp Kinh Đào Hải Lăng, để cho đội thuyền của bọn chúng không thuận lợi di chuyển được nữa. Các người chậm rãi phá cái xác rùa này, chỉ cần phá được nó thì chắc chắn Tiểu Ân sẽ ra.”

Hắc quỷ ma đạo sỹ mỉm cười gật đầu, song đột nhiên hắn dừng lại.

Bởi vì có một người xuyên qua kết giới vòng phòng hộ, tiêu sái bay về phía bọn họ.

Trên người tên đó dường như không có ma pháp dao động, nhưng kẻ ngu cũng biết, người bình thường không có khả năng phi hành.

Đôi mắt của hắc quỷ ma pháp sư chợt ngưng tụ, nói: “Tiểu Ân...”

Sắc mặt Hama Toba mơ hồ biến đổi, vừa mới chuẩn bị thi triển ma pháp liền thu lại.

Người có tên, cây có bóng.

Vừa rồi Tiểu Ân chưa xuất hiện, hai người bọn họ có thể đàm luận thoải mái. Nhưng khi Tiểu Ân thực sự xuất hiện, hai người lập tức trở nên khẩn trương. Bởi vì trong tiềm thức của bọn họ, sớm đã thừa nhận Tiểu Ân lấy sức một người giết mười người, là tên có hung danh nghìn dặm truy sát..

Bất tri bất giác, bọn họ đã coi Tiểu Ân là đệ nhất cao thủ của Hoàng Kim đại lục, đem hắn đặt ngang với đệ nhất nhân của hắc quỷ đại lục, Shen đại nhân.

Cho nên khi Tiểu Ân thực sự xuất hiện trước mặt bọn họ, trong lòng bọn họ xuất hiện biến hóa vi diệu.

Ở phía sau Tiểu Ân là Jonathan và Ruisi. Hai người bọn họ nhìn nhau cười khổ. Trong lòng bọn họ mơ hồ cảm thấy may mắn, cũng may Tiểu Ân không phải địch nhân của bọn họ.

Tiểu Ân lẳng lẳng bay lên giữa không trung, một ít pháp sư vốn đang nghiên cứu vòng phòng hộ ma pháp, khi nhìn thấy ánh mắt của Tiểu Ân, cả đám kinh sợ thoái lui về bên người Hama Toba và hắc quỷ ma đạo sỹ.

Nhìn mọi người trước mắt, tâm tình của Tiểu Ân rất khác. Đặc biệt khi phát hiện mình có thể hấp thu tín ngưỡng lực, lòng tin của hắn càng tăng thêm.

Mặc dù tới hiện tại, hắn không biết tín ngưỡng lực có tác dụng gì, có thể phát ra công năng gì, nhưng chỉ có thần linh mới nắm giữ được lực lượng đó thì hắn vẫn có thể chậm rãi nghiên cứu. Cuối cùng sẽ có một ngày hắn cũng coi bọn họ thấp hơn mình một bậc.

“Không tồi, có chút bản lĩnh, các ngươi xưng tên đi.” Tiểu Ân nhàn nhã nói, thái độ của hắn giống như một quý tộc nói với bình dân, tràn ngập cảm giác từ trên cao nhìn xuống.

Đi phía sau Tiểu Ân, Jonathan và Ruisei thầm than trong lòng, tên Tiểu Ân, quả nhiên không phải người tầm thường. Trước mặt nhiều ma đạo sỹ và đại ma pháp sư, vẫn dùng ngữ điệu này để nói chuyện, thực khiến người khác đổ mồ hôi lạnh vì hắn.

Ở phía đối diện, mấy người khấn trương nhìn Tiểu Ân. Nói thực, trong lòng bọn họ không vì sự cuồng ngạo của Tiểu Ân mà tức giận. Ngược lại còn cho đó là điều đương nhiên.

Tên hắc quỷ ma đạo sỹ cầm chắc ma pháp trường trong tay nói: “Kẻ hèn Nại Đức, ra mắt Tiểu Ân các hạ.”

Hama Toba chần chừ một chút, khom người nói: “Kẻ hèn Hama Toba, ra mắt Tiểu Ân các hạ.”

Tiểu Ân mỉm cười, gật đầu nói: “Hai vị cửu tinh ma đạo sỹ, được lắm, được lắm.”

Thấy nụ cười cao thâm khó lường trên khuôn mặt của Tiểu Ân, trong lòng hai người càng thêm hồi hộp.

Một giây khi Tiểu Ân xuất hiện, khí thế của bọn họ hoàn toàn bị hắn áp chế. Điều này trước khi Tiểu Ân chưa xuất hiện, bọn họ không bao giờ tưởng tượng được.

Nhưng sau khi gặp Tiểu Ân, lại liên tưởng tới hung danh của hắn, không khí giữa trường bắt tri bắt giác bị ảnh hưởng, cuối cùng mất khống chế.

Sắc mặt của Hama Toba trở nên căng thẳng. Dù sao hắn cũng là cường giả cấp bậc cửu tinh ma đạo sỹ, phát hiện tình huống không ổn, nếu tiếp tục duy trì, chỉ sợ bọn họ không có can đảm động thủ.

Hít sâu một hơi, Hama Toba lớn tiếng quát: “Tiểu Ân các hạ, lần này chúng ta tới đây là vì đội thuyền của ngài.”

Trong lòng Nại Đức rung mình, ngón tay cầm ma pháp trường trắng bệch ra.

“Không sai, bọn họ vọng tưởng xâm lấn đại lục của chúng ta. Vì hàng tỷ con dân trên đại lục, chúng ta phải lưu lại toàn bộ bọn họ ở chỗ này.”

“A!” Khuôn mặt của Tiểu Ân nở nụ cười âm lãnh nói: “Các ngươi muốn lưu đội thuyền của ta lại sao?”

Ma lực trên người Nại Đức dao động, dường như lúc nào cũng có thể bộc phát. Mặc dù vóc người của hắn không cao lớn bằng Hama Toba nhưng giây phút này giọng nói của hắn vang dội khắp biển rộng: “Xâm phạm lãnh thổ nước ta, nhất định chết.”

Tiểu Ân nhìn ánh mắt kiên định của Nại Đức. Vừa rồi hắn bị mình áp chế thế mà lúc này khí thế đã quay trở lại người hắn.

Dù là ma đạo sỹ hay đại ma pháp sư, về mặt của bọn chúng trở nên trầm trọng. Mặc dù trong mắt vẫn còn sự sợ hãi nhưng khí thế mất đi đã quay trở lại.

“Tốt!” Tiểu Ân xem thường, cười lạnh một tiếng. Khí thế trên người hắn không vì khí thế điên cuồng trên người đối phương mà suy yếu. Ngược lại càng ngày càng bành trướng lên, mang theo khí tức thâm nghiêm kinh khủng.

Đây là thuộc tính sát lực. nhưng không phải thông qua phương thức kết giới để phóng thích mà do Tiểu Ân phát ra sát khí ẩn giấu trong lòng..

Từ khi học tập ma pháp, hắn đã có kinh nghiệm sát lục trên chiến trường. Kẻ chết dưới tay hắn có cả cửu tinh ma đạo sỹ lẫn ma pháp sư bình thường, con số không chỉ có mấy ngàn.

Càng đáng sợ hơn là những người hắn giết trong vòng mười năm, đều bị hắn điên cuồng ngưng tụ thành sát ý. Luồng sát khí này đủ để đánh nát niềm tin của bất cứ kẻ nào.

Mặc dù đám người Hama Toba cũng trải qua gió tanh mưa máu, nhưng đôi tay của bọn họ không có dính máu của cửu tinh ma đạo sỹ. Trước sát khí ngập trời của Tiểu Ân, khí thế mà bọn họ vất vả ngưng tụ lại nhất thời suy sụp, trong nháy mắt sụp đổ.

Tiểu Ân khẽ nhấc tay, tất cả ma pháp sư ở phía đối diện đều cảm thấy có một trận gió lạnh thổi qua. Mười vòng phòng hộ chợt xuất hiện. Mọi người dùng ánh mắt sợ hãi chăm chú nhìn Tiểu Ân như nhìn thấy một đại ma vương. Thậm chí hai vị ma đạo sỹ ở phía sau Tiểu Ân cũng nhanh chóng lùi về phía sau, ánh mắt nhìn Tiểu Ân mơ hồ phát lạnh.

Tùy ý phát tay, Tiểu Ân cười híp mắt nói: “Không cần khẩn trương, ta còn chưa ra tay.”

Đám người Hama Toba nhất thời đỏ mặt tím tái, ánh mắt xuất hiện vẻ oán độc và phẫn hận.

Cho tới bây giờ, bọn họ chưa bao giờ bị người khác trêu đùa, nhưng dưới tình huống này, hai vị cửu tinh ma đạo sỹ rất cẩn thận. Dù thế nào cũng không dám chiến đấu sinh tử với Tiểu Ân.

Mặc dù bọn họ đông người, nhưng từ cấp bậc ma đạo sỹ trở lên không đến mười người. Đại ma pháp sư có thể dọa người bình thường, nhưng muốn uy hiếp Tiểu Ân thì đừng mong trông cậy được.

Hama Toba căm tức nhìn Tiểu Ân, nói từng chữ: “Tiểu Ân, đợi một lúc nữa, hy vọng người có thể cười được.”

Nói xong, ngón tay hắn điểm một cái, một đạo ánh sáng mỹ lệ từ ma pháp trượng của hắn bắn vào trong biển sâu.

Tiểu Ân lẳng lặng nhìn hắn, cũng không ra tay ngăn chặn lại hoặc có dấu hiệu động thủ. Chỉ là, ánh mắt nhìn về phía hắn có thêm vài phần quái dị.

Tiểu Ân không động thủ, đám người Hama Toba có chết cũng không dám động thủ trước. Thời gian càng kéo dài càng có lợi với bọn họ.

Từ từ, ngoài khơi bắt đầu dậy sóng, giống như ở phía dưới có núi lửa bộc phát, đun sôi nước biển.

Giờ phút này, ai cũng nhận ra tình hình không ổn.

Ở trong vòng phòng hộ truyền ra những tiếng sợ hãi. Không lâu sau, âm thanh đã vang khắp nơi.

Jonathan và Ruisi nhìn nhau, trình độ ảo thuật của Tiểu Ân các hạ quá thần kỳ. Loại trình độ ảo thuật này tuyệt đối có thể biến giả thành thực.

Lúc này sắc mặt của đám người Hama Toba mới buông lỏng. Nhìn uy thế xung quanh hải vực là biết đám ma thú sắp xuất hiện cường đại tới cỡ nào.

Với lực lượng của ma thú, hơn nữa còn có cả vương giả của hải vực. Nói không chừng có thể lưu Tiểu Ân lại.

Nghĩ đến đây, đôi mắt của bọn họ đỏ lên. Nếu có thể giải quyết Tiểu Ân, như vậy bọn họ sẽ có bao nhiêu danh vọng?

Ý nghĩ này giống như cơn nghiện, nhanh chóng lan trong lòng bọn họ.

Rất cuộc, những cơn sóng biển to lớn nổi lên, từng con ma thú phá nước, phóng lên cao.

Mặc dù đều là ma thú biển sâu, nhưng nếu là tam cấp ma thú trở lên thì có thể điều khiển được một chút phong lực. Mặc dù còn xa mới giống như loài chim bay trên bầu trời nhưng nổi trên mặt nước, phi hành trong thời gian ngắn vẫn là chuyện dễ dàng.

Ngoại hình của ma thú biển sâu cổ quái hơn ma thú lục địa.

Có lẽ ở trong biển rộng có quá nhiều ma thú, cho nên trải qua nhiều năm phát triển, ngoại hình của chúng trở nên hỗn loạn.

Những ma thú sau khi rời khỏi mặt nước, cũng không trực tiếp công kích vòng phòng hộ, mà hội tụ với đám người Tiểu Ân.

Trên người đám ma thú, đều có ma pháp dao động mãnh liệt, các loại màu sắc vui sướng nhảy múa trên người bọn chúng.

Ai cũng biết, thiên phú ma pháp của ma thú có ẩn chứa lực lượng hủy diệt, dễ dàng phá hủy mọi thứ.

Dù Jonathan rất tin tưởng và ma pháp thuyền do hội trưởng tự mình chế tạo, nhưng hắn không dám khẳng định ma pháp thuyền có thể kháng cự được sức công kích của trên vạn ma thú. Có lẽ chỉ có lão thiên gia mới biết được đáp án.

Jonathan vừa nhìn thấy đông đảo ma thú từ trên mặt nước hiện lên, lập tức kinh hô, cao giọng nói: “Ta xuống chủ trì ma pháp trận đồ.”

Nói xong, hắn vội vàng xuyên qua vòng phòng hộ, trong giây lát đã về tới ma pháp thuyền, hơn nữa còn tự mình điều khiển ma pháp trận đồ.

Có vị bất tinh ma đạo sỹ tự mình chủ trì, vòng phòng hộ trở nên kiên cố hơn, ánh sáng màu đỏ càng đậm thêm như màu của máu.

Ngoài khơi chợt bùng vỡ ra làm hai, giống như có chiếc búa từ trên trời giáng xuống, chia nước biển làm hai.

Một người khổng lồ cao mười thước xuất hiện. Dưới chân người khổng lồ, nước biển phun thành từng cột. Nước biển dưới chân hắn hình thành một đóa hoa sen khổng lồ.

Khi người khổng lồ này hiện thân, vô số hải tộc đều điên cuồng gào thét. Mặc dù thanh âm của chúng không cao, nhưng âm ba chấn động lại khiến vô số ma pháp sư kinh sợ.

Trong cảm ứng của bọn họ, những tiếng kêu gào đó vượt qua lực lượng của mấy vạn, thậm chí là mấy chục vạn nhân loại kiệt lực gào thét.

Nại Đức liếc mắt nhìn Hama Toba, đồng thời nhìn thấy vẻ hưng phấn trong mắt của đối phương.

Bọn họ đều nhìn ra, người khổng lồ này chính là vương giả của hải vực biến hóa thành.

Trên người của hắn có khí thế mãnh liệt. Bên người người khổng lồ, có mấy chục hải quái to lớn nhe nanh múa vuốt. Năng lượng trên người những hải quái đó đều đạt đến bát cấp, có thực lực kết giới.

Một tên tương đương với cường độ giả của loài người, mấy chục bát cấp ma thú có lực lượng kết giới, với mấy chục người bọn họ. Đây là lực lượng cường đại tới cỡ nào.

Huống chi trên biển rộng, có ít nhất một vạn ma thú, hai vị cường giả loài người đang ảo tưởng về thắng lợi tốt đẹp.

“Sở Phan các hạ, người này chính là thủ lĩnh của đội thuyền. Chỉ cần đánh chết hắn, đội thuyền sẽ không thể gây uy hiếp.” Nại Đức hướng về phía người khổng lồ quát lớn một tiếng: “Chúng ta đồng loạt ra tay, thế nào?”

Sở Phan hóa làm hình người yên lặng gật đầu. Tay của hắn giơ cao lên, thậm chí còn vượt qua độ cao khi đứng trên không trung của mọi người.

Theo cái phát tay của hắn, trên người hàng nghìn ma thú phát ra ánh sáng mãnh liệt.

Đó là dấu hiệu thiên phú ma pháp của chúng bắt đầu bạo phát. Chỉ cần Sở Phan buông cánh tay xuống, lập tức sẽ có vô số ma pháp công kích về phía hắn chỉ tay.

Bên trong vòng phòng hộ, hai tay Jonathan đỏ mœ hơi lạnh, trong lòng hắn thầm kêu khổ: “Tiểu Ân các hạ không phải đã nói, đã giải quyết hết đám hải quái ở phía dưới sao? Năng lượng gió lốc cường đại như thế này, chẳng biết ma pháp thuyền có thể chống đỡ được không”

Trong không trung, Ruisi thêm cho mình ít nhất mười tầng phòng ngự, đồng thời chuẩn bị tốt đường lui.

Chỉ cần Tiểu Ân không kiên trì được, hoặc vòng phòng hộ tan vỡ, hắn sẽ không ở lại chịu chết, chắc chắn sẽ bỏ chạy thực xa.

Đại biểu của đại lục phương nam làm được bước này đã quá tận tình tận nghĩa rồi. Ai cũng không dám nói gì hắn.

Đám người Hama Toba giờ cao ma pháp trượng. Ma hạch trong ma pháp trượng lóe lên các loại ma pháp cường đại. Điều này nói rõ, bọn họ muốn đồng thời tấn công với ma thú khiến Tiểu Ân phải chịu tổn thất lớn nhất.

Song bị vô số cường địch vây quanh, khuôn mặt của Tiểu Ân vẫn nở nụ cười trào phúng.

Ngay cả khi đối mặt với ba vị cường giả cửu tinh, hai mươi bát tinh ma đạo sỹ có kết giới, khuôn mặt của hắn vẫn không biến đổi gì cả.

Trong lòng đám người Hama Toba mơ hồ xuất hiện hàn ý. Dưới tình huống này mà Tiểu Ân vẫn trấn định như cũ, điều này nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Chẳng lẽ người này không biết hắn sắp phải đón công kích cỡ nào?

Nhưng một giây sau, rốt cuộc bọn họ đã hiểu.

Bởi vì ánh mắt trào phúng của Tiểu Ân đã lan xuống khoe miệng, mà cánh tay của người khổng lồ cũng đã chỉ xuống.

Mấy vạn cột sáng ma pháp giống như cơn bão phóng về đám người Hama Toba.

Vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên trong miệng hắc quỷ pháp sư. Bọn họ không thể nào nghĩ ra, kẻ phải đối mặt với uy thế to lớn, không phải là Tiểu Ân mà là bọn họ.

Vô số phi đạn như sao băng bắn tới. Mặc dù rất cường đại nhưng uy hiếp lớn nhất tới từ mấy chục đầu ma thú biển sâu bên cạnh người khổng lồ.

Ánh sáng lam sắc của thủy tiễn từ tay người khổng lồ phát ra, trải qua một đoạn thời gian, giống như hai lưỡi hái to lớn.

Lưỡi hái có màu đỏ của sinh vật tảo biển, hễ thực vật bị quần phải đều không thể nào thoát ra được, bị kéo về phía người khổng lồ.

Đám ma thú biển sâu hung ác ở bên cạnh hắn biết điều rời đi. Nếu xui xẻo bị quần vào, thậm chí còn bị cắn nuốt luôn.

Đồng thời, mấy chục hải quái tận lực phóng thích cường độ ma pháp của chúng, đánh cho vài tên hắc quỷ ma đạo sỹ ôm đầu chạy như chuột, chặt vật không chịu nổi.

So với thân thể cao lớn của bọn họ, mấy chục nhân loại này không được tính là gì cả.

Khi người khổng lồ phát tay, chúng như sắc quỷ bị nhốt mấy vạn năm, coi đám hắc quỷ pháp sư như những thiếu nữ xinh đẹp. Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, ngoài đám ma đạo sỹ, tất cả hắc quỷ pháp sư đều bị giết.

Hai mắt Nại Đức đỏ đậm, miệng hắn phát ra một tiếng huýt sáo sắc bén, trên người hắn tản ra sát khí cực kỳ kinh khủng.

Rốt cuộc đông đảo ma thú biển sâu bắt đầu kiêng kỵ, bắt đầu cẩn thận đối với hắn.

Trong không khí tràn ngập khẩn trương. Tiểu Ân mơ hồ cảm nhận được lửa giận trong lòng hắc quỷ pháp sư, thậm chí có lực lượng bị phản muốn đồng quy vu tận.

Người khổng lồ Sở Phan ngửa mặt lên trời huýt một tiếng sáo. Vô số ma thú chợt quay đầu, thoáng cái đã lặn vào trong biển rộng. Bên cạnh hắn, trên người mấy chục ma thú đạt tới bát cấp chợt sáng lên, lực lượng kết giới cường đại khuếch tán tới cực hạn. Sau đó một cỗ năng lượng kết giới băng hàn tỏa ra. Lực chú ý của Sở Phan hoàn toàn bị Nại Đức tập trung hấp dẫn.

Một cửu cấp cường giả, khi hấn vứt bỏ mọi thứ, muốn đồng quy vu tận với địch, đó là một chuyện rất đáng sợ.

Giây phút này, chân mây Tiểu Ân hơi giương lên, thủy tinh chưa thành hình ở mi tâm hấn truyền đến một cỗ năng lượng dao động kỳ dị. Sau đó Tiểu Ân dường như cảm ứng được một loại tâm tình.

Không sai đó là tâm tình biến hóa, hơn nữa còn thể hiện trên người Nại Đức.

Trung tâm của cỗ lực lượng bị phần không phải phần nộ mà là tuyệt đối sợ hãi. Giây phút này, dường như Tiểu Ân đã hiểu ra tâm tư của hấn.

Nại Đức tuyệt đối không muốn liều mạng, mà muốn mượn cơ hội này để bỏ chạy.

Sắc mặt của Tiểu Ân khẽ biến. Hấn cũng không hiểu tại sao mình đột nhiên hiểu được ý nghĩ của tên này. Hơn nữa còn từ tâm tình của đối phương mà suy đoán ra. Nhưng đối với khối thủy tinh ở mi tâm, hấn có một loại tín nhiệm khó hiểu.

Trên người lập tức xuất hiện năng lượng cường đại, Tiểu Ân trầm giọng nói: “Cẩn thận, hấn muốn chạy trốn.”

Cả Sở Phan và Hama Toba hơi ngẩn người. Tiểu Ân nói tất nhiên là không sai. Nhưng nói Nại Đức muốn chạy trốn thì khiến người khác cảm thấy khó tin.

Người ta là cường giả cửu tinh đó. Trong tình huống phần nộ tới cực đoan, sao có thể chạy trốn?

Song mọi người hơi chần chừ một chút, năng lượng quanh người Nại Đức trong nháy mắt chất chồng. Sau đó thân thể hấn động, giống như lưu tinh cản nguyệt (sao băng đuổi mặt trăng), biến thành một đạo bạch ngân trên trời cao, bay về một hướng, thoáng cái đã không thấy tung tích.

Biến hóa này nằm ngoài dự đoán của mọi người. Vị cường giả cửu tinh này lại lựa chọn không chiến mà chạy.

Trong lòng Tiểu Ân cười lạnh, hai cường giả cửu tinh, nếu đi một người, hấn càng yên tâm.

Năng lượng trên người tỏa ra, Tiểu Ân đang định đánh lén thì thủy tinh ở mi tâm đột nhiên động. Lần này cảm ứng được tâm tình và tư tưởng của Hama Toba.

Trong cảm giác của hấn, trong lòng Hama Toba rất rối loạn, có cảm giác thất vọng, bị phần và oán hận khi thấy chiến hữu lâm trận bỏ chạy. Mắt hấn nhìn về phía đối phương chạy trốn. Giây phút này, Tiểu Ân hiểu được ý nghĩa của cái liếc mắt đó. Trong nội tâm Hama Toba tràn ngập sát ý.

Dựa vào động tác nhỏ này, Tiểu Ân lập tức hiểu được, biểu hiện của Nại Đức khiến Hama Toba mất đi toàn bộ hy vọng. Hơn nữa hấn còn hận thấu xương. Đây là tâm lý biến hóa rất vi diệu. Nếu như không phải mi tâm của Tiểu Ân có khối thủy tinh thì hấn không thể lĩnh ngộ được tâm tư của đối phương.

Trong lòng nhanh chóng xuất hiện vài ý niệm.

Tiểu Ân đột nhiên cười dài một tiếng nói: “Hama Toba các hạ, ngài đã thấy biểu hiện của Nại Đức. Cường giả cửu tinh của hắc quỷ đại lục đó, không ngờ lại không chiến mà chạy. Hạng người xảo trá như thế mà ngài còn muốn hợp tác sao, cẩn thận hấn bán ngài mà ngài còn không biết đó.”

Môi của Hama Toba khẽ động, dường như muốn giải thích một chút, nhưng cuối cùng lại không nói gì. Ánh mắt của hấn trở nên âm trầm dị thường.

Sở Phan hét lớn một tiếng, không khí lại trở nên khẩn trương. Vị vương giả của biển sâu này bị hành động của Nại Đức đùa giỡn, nhưng hấn cũng biết mình không đuổi kịp, tự nhiên muốn phát tiết lửa giận lên người khác.

Mấy chục đạo ánh sáng to lớn chợt hiện lên, đám ma thú lại bắt đầu công kích. Vừa mới dừng một lúc lại bắt đầu điên loạn.

Rốt cuộc Tiểu Ân ra tay, tay hấn duỗi ra, bên cạnh hấn đột nhiên xuất hiện một sợi tóc. Nhưng rất nhanh sợi tóc đó hấp thu năng lượng, biến thành một xúc tu màu đỏ dài hơn mười trượng.

Xúc tu phẳng phất như có linh tính, giống như tia chớp hướng về phía hắc quỷ ma đạo sỹ. Thân thể của tên đó vất vả bay lượn trên không trung mới thoát khỏi xúc tu. Đúng lúc hắn đang thở phào một hơi thì một cái xúc tu khác vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh hắn, quấn quanh người hắn.

Vòng phòng hộ trên người hắn không có bất cứ tác dụng gì, giống như một tờ giấy mỏng bị xé rách.

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết vang lên trong hải vực, phẳng phất như đánh sâu vào lòng mỗi người.

Trước đó, số người tử vong mặc dù không ít, nhưng cũng không có cường giả cấp bậc ma đạo sỹ. Cho nên đám hắc quỷ đó mới kiên trì được một chút. Nhưng khi ma đạo sỹ đầu tiên tử vong, bọn họ mới bắt đầu khủng hoảng.

Ma đạo sỹ bỏ mình, điều này đại biểu cho những ý nghĩa khác nhau.

Hiện tại, không có ai hoài nghi chiến tích giết mười ma đạo sỹ của Tiểu Ân.

Không cần nghĩ ngợi, sáu tên ma pháp sư bỏ chạy về những hướng khác nhau, ngay cả Hama Toba cũng không ngoại lệ.

Giờ phút này, trong lòng bọn họ chỉ có một ý niệm. Đó là Tiểu Ân đừng truy đuổi mình.

Tai nghe thấy tiếng hét thảm, thân thể của Hama Toba khẽ run lên, tốc độ càng nhanh hơn ba phần.

Khi hắn tự cho là đã thoát ly hiểm cảnh, quay đầu nhìn lại chỉ thấy biển rộng mờ mịt, chỉ có đơn độc một mình hắn.

Mặt của hắn hơi co lại, nhìn về phương xa. Trong lòng không khỏi hồi tưởng lại mọi chuyện từ khi Tiểu Ân xuất hiện. Trong lòng hắn rung động, mơ hồ biết, cả đời này mình đừng mong trả thù được. Ngược lại còn phải cầu khẩn, đừng bao giờ gặp lại nhân vật ma quỷ đó.

Đột nhiên xoay người, hắn tập trung nhìn về phía trước.

Trước khi thoát đi, hắn cố ý lựa chọn hướng Nại Đức bỏ chạy.

Giờ phút này, trong lòng hắn tràn ngập phần hận, giống như có một ngọn lửa bốc lên trong lòng. Sát khí sắc bén trong mắt, chọt hướng về phía trước.

294. Chương 26: Diên Cuồng Hấp Thu

Không chỉ người trên năm chiếc thuyền nhảy nhót. Ngay cả trăm chiếc thuyền chở hàng hóa cũng phát ra những tiếng hoan hô. Chuyện mà bọn họ vừa trải qua giống như một màn ảo thuật.

Khi hơn một vạn ma thú từ biển bay lên bầu trời, ai cũng tưởng đại cục đã an định, đặc biệt là những người bình thường trên thuyền. Thậm chí bọn họ còn cảm thấy không khí tử vong.

Nhưng cuối cùng ma thú biển sâu lại phản bội, hắc quỷ pháp sư bị giết và bỏ chạy. Đợi cho mọi chuyện kết thúc, rốt cuộc bọn họ không kiếm chế được, bộc phát niềm vui sướng của mình..

Trong tình huống biết mình phải chết nhưng lại không chết, hơn nữa còn giành được toàn thắng, đám người bình thường sao lại không vui mừng như điên.

Tiểu Ân nhìn phía dưới, hơi phát tay. Đột nhiên tín ngưỡng lực dường như tăng lên với tốc độ diên cuồng.

Chỉ thoáng một cái, đã tăng lên, thậm chí còn khiến hô hấp của hắn bị ảnh hưởng.

Giây phút này, Tiểu Ân hiểu. Dù sao hắn không phải thần linh, không cách nào hấp thu được luồng năng lượng này một cách bình thường. Thân thể của hắn chỉ có thể cảm ứng được loại năng lượng này nhưng khi loại năng lượng này ngưng tụ với trình độ nhất định sẽ tạo thành thương tổn với hắn.

Trong lòng khẽ động, hắn đứng trên không trung tiến vào cảnh giới thời gian tĩnh.

Giống như những cơn sóng năng lượng không ngừng truyền vào mi tâm của Tiểu Ân, thủy tinh thần kỳ hấp thu năng lượng, rốt cuộc có một tia biến hóa.

Nếu như nó vừa rồi vẫn là chất lỏng đọng lại. Ngoài việc to hơn thần lực kết tinh một chút thì không có gì khác nhau. Nhưng giờ phút này nó chính thức đọng lại. Không còn xuất hiện dưới hình thức chất lỏng nữa mà ngưng kết thành thủy tinh thể rắn..

Tất nhiên quá trình ngưng kết này cần tín ngưỡng lực kinh khủng. Phải gấp trăm lần trước kia.

Mặc dù trong nháy mắt hấp thu nhiều tín ngưỡng lực, cũng chỉ có thể biến thành một chút thể rắn.

Mặc dù trong lòng Tiểu Ân tiếc nuối nhưng vẫn phải rời khỏi cảnh giới này. Song giây phút này, tín ngưỡng lực mong manh quanh người hắn lại một lần nữa tăng lên.

Dường như những người ở phía dưới đang nổi điên. Mỗi cá nhân đều tận tình nhảy múa. Theo biểu hiện của bọn họ, tốc độ ngưng tụ của tín ngưỡng lực dường như cũng điên cuồng biến hóa.

Dường như những người ở phía dưới đang nổi điên. Mỗi cá nhân đều tận tình nhảy múa. Theo biểu hiện của bọn họ, tốc độ ngưng tụ của tín ngưỡng lực dường như cũng điên cuồng biến hóa.

Sắc mặt của Tiểu Ân biến ảo khó lường. Hắn thở dài một tiếng, lại tiến vào cảnh giới hấp thu tín ngưỡng lực.

Làm như thế hơn chục lần, Tiểu Ân mới phát hiện, tốc độ ngưng tụ tín ngưỡng lực mới bắt đầu chậm lại.

Trong thời gian ngắn ngủi, hắn hấp thu tín ngưỡng lực của một vạn người gấp mười lần so với hấp thu tín ngưỡng lực của ba mươi vạn người bình thường.

Trong lòng Tiểu Ân hơi động. Ở đây không có tới một vạn người, nhưng bọn họ tìm được đường sống trong chỗ chết, không trở nên điên cuồng, so với tín ngưỡng lực của ba mươi vạn người bình thường thì hơn rất nhiều.

Đây rốt cuộc là dạng lực lượng gì? Sao khiến bọn họ kích phát tín ngưỡng lực khổng lồ như thế?

Đột nhiên Tiểu Ân quay đầu nhìn về phương xa, trong lòng hắn xuất hiện ý niệm kinh khủng.

Hắn mơ hồ biết, kẻ phát động cuộc chiến tranh này là ai.

Chiến tranh. Có lẽ chỉ có chiến tranh mới là con đường thu được tín ngưỡng lực cường đại.

Trong hòa bình, tín ngưỡng lực không thể so sánh được với trong chiến tranh. Hơn nữa điều quan trọng là chiến tranh khiến vô số gia đình bị ảnh hưởng.

Nếu như lúc này có người truyền bá tư tưởng của thần. Sợ rằng sẽ có rất nhiều tín đồ. Khi đó tín ngưỡng lực được tích lũy không phải truyện đùa.

Trên người Tiểu Ân mơ hồ phát lạnh. Hắn từ kinh nghiệm của bản thân mình có thể suy đoán ra kẻ đầu sỏ gây ra cuộc chiến giữa ba đại lục.

Nhưng biết đầu sỏ gây ra màn chiến tranh này, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện, hắn không có biện pháp nào để thay đổi.

Thần linh. Đối với hắn mà nói là một danh từ rất xa xôi.

Nhưng cũng chính vì thế khiến hắn càng hạ quyết tâm. Tuyệt đối không thể dính vào trận chiến tranh này. Nếu không sẽ bị thần linh chú ý. Tới khi đó có trời mới biết sẽ có kết quả gì.

Thở dài một hơi, Tiểu Ân xuống phía trước trò chuyện. Jonathan do dự một lúc, lập tức đóng vòng phòng hộ.

Thấy thủ đoạn lật tay thành mây, đảo tay thành mưa của Tiểu Ân, hắn đã hoàn toàn tâm phục khẩu phục.

Trong khoảng thời gian ngắn hắn đã thu phục được ma thú biển sâu. Thế thì còn chuyện gì mà Tiểu Ân không thể làm được nữa. Vậy mình cần lo lắng cái gì.

Dưới sự giới thiệu của Tiểu Ân, Jonathan và Ruisi biết Sở Phan là vương giả của biển sâu.

Cũng không biết Tiểu Ân nói gì với Sở Phan mà người khổng lồ cao mười thước này lại chủ động hứa hẹn phụ trách liên lạc và an toàn của hàng hóa trên biển, cho phép đội thuyền của Hoàng Kim đại lục thuận lợi thông qua.

Đó chính là một lời hứa khó tin. Một khi Sở Phan đã thông hải vực, như vậy bọn họ chỉ cần ứng phó gió lốc trên biển, không cần kiêng kỵ với ma thú dưới biển sâu nữa.

Khi tin tức này truyền tới tai người bình thường, tâm tình của mọi người lại trở nên điên cuồng.

Những người này không phải binh lính tới hắc quỷ đại lục để tác chiến, hơn nữa cuộc đời của bọn họ là người phục vụ trên chiến hạm.

Binh lính chỉ lên thuyền một lần còn bọn họ phải hàng ngày đi trên thuyền.

Cho nên lời hứa của Sở Phan có quan hệ mật thiết với lợi ích của bọn họ, hơn nữa còn là lợi ích liên quan tới sinh mệnh của bọn họ.

Trong tình huống này, bọn họ bộc phát ra sự nhiệt tình không hề kém lúc trước.

Từng đợt tín ngưỡng lực giống như thủy triều tràn tới người Tiểu Ân. Trong lòng hắn cười khở, những người này sao lại có nhiều năng lượng như vậy. Tiềm lực của sinh vật có trí tuệ quả khiến người khác khó tin.

Rốt cuộc, tất cả khôi phục lại bình thường.

Sở Phan suất lĩnh thủ hạ về biển sâu. Mặc dù hắn ân cần đề nghị Tiểu Ân xuống biển sâu làm khách nhưng bị Tiểu Ân khéo léo từ chối.

Biển rộng vô cùng vô tận. Có vô số vương giả trong biển. Mỗi cá nhân đều chưởng quản một mảng hải vực lớn. Theo lời nói của Sở Phan thì tất cả vương giả trong hành trình của mình đều có quan hệ mật thiết với hắn. Do mỗi người đều quản lý một khu vực quá lớn nên quan hệ với nhau rất ôn hòa, không giống như những quốc gia loài người.

Cho nên Sở Phan mới dám cam đoan, nhất định có thể hoàn thành nhiệm vụ thuyết phục. Nhưng hắn cũng ám chỉ phải tiết lộ thân phận của Tiểu Ân mới được. Đối với điều này, Tiểu Ân không hề phản đối, ngược lại còn đưa cho hắn một mảnh long lân làm tín vật.

Đây là long lân chính thức. Mặc dù đã bị thạch hóa, nhưng trải qua phương thức luyện chế đặc thù của Tiểu Ân, nó được phong ấn thêm long khí của hắc long vương. Cho nên nó là tín vật hàng thực giá thực của long tộc.

Bằng vào vật này, chỉ cần những tên có huyết thống long tộc, trên cơ bản đều mượn sức được. Hơn nữa có thể dùng nó để áp chế chủng tộc khác.

Cũng chính vì có tín vật long lân nên Sở Phan mới càng tin.

Sở Phan xuất lĩnh hải quân rời đi, sau đó vội vàng hoàn thành nhiệm vụ do chân long đại nhân giao phó.

Tiểu Ân không ngại cực khổ đi tới năm chiến thuyền lớn, báo tin thắng lợi cho mỗi thành viên, hơn nữa còn thi triển ma pháp cường đại trước mặt bọn họ, đồng thời cam đoan sẽ đưa bọn họ an toàn tới hắc quỷ đại lục.

Năm lần diễn thuyết đều cùng một nội dung nhưng hắn lại lộ ra niềm vui rất lớn.

Jonathan và Ruisi kinh ngạc vạn phần. Bọn họ không hiểu tại sao Tiểu Ân lại tốn nhiều sức lực cho đám người bình thường. Đúng là lãng phí thời gian và tinh lực.

Nhưng nếu đó là hứng thú của Tiểu Ân thì hai vị ma đạo sỹ không dám có câu oán hận nào.

Đó là nhân vật chỉ huy vương giả biển sâu đó. Đối với nhân vật như thế, đừng nói là diễn thuyết một chút, dù có đem mấy ngàn người làm mồi cho cá, bọn họ cũng không dám dị nghị.

Cứ như thế diễn thuyết, khuôn mặt của Tiểu Ân cười tươi như hoa. Bởi vì hắn phát hiện, thể tích của thủy tinh ở mi tâm càng ngày càng lớn. Cuối cùng đã có hơn nửa thành thể rắn.

Trong lòng hắn mơ hồ chờ mong, nếu thủy tinh hoàn toàn thành thể rắn thì không biết sẽ trở thành vật gì.

Chắc chắn sẽ xa hoa hơn thần lực kết tinh.

Chỉ là làm như thế có thể thu được nhiều tín ngưỡng lực, nhưng tự mình làm, Tiểu Ân mới biết hao phí quá nhiều tinh thần. Nếu không cần làm mà được hưởng thì thực tốt mà.

Ý nghĩ này xuất hiện trong đầu Tiểu Ân, lập tức khiến hắn nhớ tới vài bộ sách. Đó là sách về các giáo phái thần linh.

Hắn mơ hồ hiểu. Đường như thần linh cũng có ý nghĩ giống hắn, cho nên mới sinh ra cái nghề đó.

Lần hành trình này, Tiểu Ân điên cuồng diễn thuyết. Hơn nữa còn để Nhất Hào chuẩn bị bài diễn thuyết cho mình, do đó phát huy được tác dụng cực lớn. Hắn thu được nhiều tín ngưỡng lực. Thủy tinh ở mi tâm đã có dấu hiệu biến toàn bộ thành thể rắn.

Nhưng mà có một vấn đề treo lơ lửng trong đầu hắn. Loài người sao lại sinh ra được năng lượng khổng lồ như vậy?

Thuyền đội tiến vào một eo biển hẹp và dài. Hai bên xuất hiện những tuyến bờ biển liên miên không dứt. Những ngọn núi lượn lờ trong màn sương mù. Những phòng ốc san sát và những cột buồm san sát trong bến cảng khiến trong thuyền vang lên những tiếng hoan hô.

Trải qua gần nửa tháng long đong trên biển, Jonathan và Ruisi thường sử dụng phong hệ ma pháp để hỗ trợ thuyền, cuối cùng bọn họ cũng thuận lợi tới hắc quỷ đại lục.

Cách làm của hai vị ma đạo sỹ, mặc dù Tiểu Ân đồng ý, nhưng trong lòng hắn có chút không yên, chẳng lẽ bọn họ phát hiện ra bí mật của mình.

Kỳ thực hắn đã quá lo lắng. Hai vị ma đạo sỹ không nhìn thấu bí mật của hắn, mà thấy Tiểu Ân cực khổ tiếp xúc với người bình thường nên bọn họ không thích ứng nổi.

Mặc dù bọn họ cũng biết, mỗi ma đạo sỹ có một sở thích đặc thù khác nhau, nhưng kết bạn với người bình thường, hơn nữa còn mưu cầu danh lợi trong đó, quả thực không giống một ma đạo sỹ mà giống với một tên nhất tinh ma pháp sư vừa mới tiến giai thành công.

Trong tình huống này, việc hai vị ma đạo sỹ có thể làm đó là tăng tốc độ của đội thuyền, sớm ngày tới hắc quỷ đại lục.

Tiểu Ân làm bọn họ mất hết thể diện.

Khi đám người Tiểu Ân vừa mới nhìn thấy đất liền thì một đạo lam quang từ phía chân trời bay tới, đó là ma sủng Bạch Toàn Phong của Tiểu Ân.

Bộ dạng của hắn không biến hóa gì, nhưng ánh mắt lóe lên tia sáng hưng phấn, không khác gì đám thủy thủ.

Jonathan và Ruisi nhìn nhau. Trong lòng bọn họ thâm nghĩ, đúng là chủ nào tớ nấy.

Bạch Toàn Phong tốt xấu gì cũng là cứu cấp cường giả nhưng lại không khống chế được tâm tình, giống như người bình thường, thực khiến người ta thất vọng.

Song bọn họ không biết chính xác độ tuổi của Bạch Toàn Phong. Nếu như để bọn họ biết, Bạch Toàn Phong sinh ra chưa được hai mươi năm, chắc chắn bọn họ sẽ có cảm xúc khác.

Bạch Toàn Phong tới bên người Tiểu Ân, nói cho Tiểu Ân biết chuyện mà nó trải qua.

Chiến thuyền của bọn họ do Edward dẫn đầu. Trên đường đi không gặp phải tập kích gì. Sóng yên biển lặng tới bến tàu hắc quỷ đại lục.

Nhưng dọc đường đi, ba mươi vạn người tổn hao mất hơn trăm người.

Mỗi chiến sỹ ở trên biển rộng có không gian sống không lớn. Đặc biệt khoang thuyền quá chật chội nên khiến nhiều người dễ nổi giận.

Hao tổn hơn trăm người là do trong một khoang thuyền bố trí hai trăm người. Không biết ai lại bố trí chiến sỹ của hai quốc gia ở cùng nhau. Điều đáng buồn là hai quốc gia đó là hai quốc gia đối địch.

Trải qua một tháng hành trình, rốt cuộc mâu thuẫn bạo phát.

Là do ai động thủ trước hoặc quốc gia nào động thủ trước, giờ phút này không thể tra cứu. Bởi vì hơn hai trăm người, cuối cùng cũng chỉ có không tới hai mươi người còn sống sót, nhưng đều là tiểu nhân vật.

Cuộc chiến này bộc phát, đừng nói là con người, ngay cả chuột cũng bị băm thành thịt.

Công án này khiến hai quốc gia đối chọi gay gắt với nhau. May mà Bạch Toàn Phong thấy tình huống không ổn, lập tức phát ra khí tức cường đại của cửu cấp ma thú, áp chế tất cả mọi người, dập tắt nguy cơ đại chiến.

Cuối cùng chuyện này kết thúc như thế nào, Tiểu Ân cũng không thêm quan. Nhưng nghĩ lại, nhiều nhất là chửi nhau một lúc, sau đó bỏ qua mọi chuyện.

Bởi vì trong tình huống này, đừng nói là ma pháp công hội, các quốc gia liên minh cũng không cho phép hai quốc gia này khai chiến.

Thở dài một hơi, Tiểu Ân hỏi: “Sao lại an bài khoang thuyền đó như thế, đem quân của hai quốc gia đối địch ở cùng một chỗ, rốt cuộc đây là chủ ý của ai?”

Về mặt của Bạch Toàn Phong khinh thường nói: “Chủ nhân, ta đã hỏi qua. Đó là công lao của các quý tộc ven biển. Bọn họ nói, có nhiều người ở trên đội thuyền khổng lồ. Ai cũng không có kinh nghiệm nên mới mắc sai lầm. Sau này nhất định sẽ chú ý.”

Tiểu Ân im lặng. Xem ra chủ nghĩa quan liêu ở đâu cũng có. Trong mắt giới quý tộc, sinh mệnh của người bình thường không khác gì con kiến hôi.

Hắn nhẹ nhàng thở dài một hơi. Jonathan và Ruisi biết chuyện này cũng không có phản ứng gì. Có thể nói bọn họ không thêm quan tâm.

Đối với bọn họ, dù ba mươi vạn người có chết hết cũng chẳng sao, đừng nói chỉ có mấy trăm sinh mệnh.

Ngược lại Burns thở dài vài tiếng. Nhưng đối với tình huống này, hắn cũng không biết phải làm gì.

Rốt cuộc, đám người Tiểu Ân đến bến tàu. Khi nhìn một con thuyền hư ảo tiêu tán trên không trung, cả bến tàu lập tức vang lên những tiếng kinh hô.

Một lần nữa Tiểu Ân đặt chân lên đại lục này. Tiếng hoan hô xung quanh dường như át được tiếng sóng biển.

Tiểu Ân biểu hiện lực lượng ma pháp của mình trước mặt mọi người, nhất thời nhận được nhiều tiếng hoan hô.

Đặc biệt là những binh lính trên thuyền. Bọn họ thêm mắm thêm muối với chiến hữu của mình về trận quyết đấu ma pháp trên biển rộng, khiến cho tín ngưỡng lực đạt tới mức độ khó tin.

Đó là hàng nghìn, hàng vạn ma thú đó. Đối với người bình thường, đó là chuyện không thể tin được.

Kỳ thực không chỉ có người bình thường, đám ma pháp sư cũng biến sắc. Đối với sự đáng sợ của ma thú, bọn họ biết rất rõ.

Tiểu Ân lại có thể chỉ huy lực lượng này, nhất thời khiến hình tượng của hắn trở nên cao lớn.

Tóm lại quá trình hoan nghênh này khiến tín ngưỡng lực mênh mông như biển rộng, khiến Tiểu Ân như say như dại, thủy tinh ở mi tâm chỉ kém chút nữa là hoàn toàn biến thành thể rắn.

Ở bến tàu, Tiểu Ân nhìn thấy hai người quen. Sloppy Burger và Orwell.

Giờ phút này, về mặt của hai người khác nhau.

Về mặt của Sloppy Burger tràn ngập cao ngạo. Mặc dù không biểu lộ ra ngoài nhưng Tiểu Ân mơ hồ cảm giác, bộ dạng của lão kiêu ngạo thái quá. Ngược lại về mặt của Orwell lại xấu hổ, muốn nói gì đó với Tiểu Ân nhưng lại không dám mở mồm.

Nếu như không biết trước việc này, Tiểu Ân tự nhiên không thể hiểu được. Nhưng sau khi biết rõ sự tình, trong lòng hắn lại cảm khái.

Dù là ma pháp công hội hay các quốc gia liên minh, hắn đều không có hảo cảm.

Tùy ý nói vài câu có lẽ, Orwell âm thầm rời đi. Tiểu Ân không chút che giấu nói: “Sloppy Burger đại nhân, ta muốn nghỉ ngơi một ngày. Một ngày sau, ta sẽ đi thăm dò hắc quỷ đại lục.”

Sloppy Burger ngẩn ra, vội vàng nói: “Tiểu Ân, hơn nửa năm qua, chúng ta không hề buông lỏng việc thăm dò. Dù người muốn đi thăm dò cũng không nên vội vàng như thế.”

Tiểu Ân lắc đầu, đột nhiên hỏi: “Sloppy Burger đại nhân, ta đã nghe Jonathan và Ruisi nói qua...”

Sau đó hắn cười lạnh một tiếng hỏi: “Các ma đạo sỹ có tới không?”

Sloppy Burger do dự một chút nói: “Bọn họ tới sớm hơn các người. Ngay khi đội thuyền của các người xuất phát hai ngày, bọn họ đã tới nơi. Hơn nữa còn ở cùng một chỗ với Orwell. Nghe nói còn muốn nhìn bộ dạng thật vật của người.”

Hắn ngửa đầu cười: “Người đem đội thuyền phân làm hai chạy tới nơi này, khiến bọn họ thất kinh. Nghe nói người có thể chỉ huy ma thú biển sâu, mặt cả đám không còn tí máu nào. Thực khiến người khác sợ hãi.”

Khóe miệng Tiểu Ân hơi cong lên. Nhìn như cười nhưng trong lòng hắn không hề có ý cười.

Sloppy Burger chậm rãi vỗ vai Tiểu Ân nói: “Tiểu Ân, người không cần để ý tới chuyện này, đi ra ngoài giải sầu cũng tốt.”

Tiểu Ân kinh ngạc ngẩng đầu, ánh mắt nhìn lão ma pháp sư mang theo vẻ hoài nghi.

Sloppy Burger thẳng thắn nhìn hắn: “Ma pháp công hội có lập trường của mình. Các quốc gia liên minh cũng thế. Hơn nữa cả đại lục phương nam cũng vậy. Sau này sẽ rất nóng nực.”

Ngữ khí của hắn tăng thêm nói: “Cả đời ta chỉ có thể đạt tới cửu tinh, không thể tiến thêm một bước nữa. Nhưng người thì khác, người còn trẻ, nếu đem thời gian và tinh lực của mình đặt ở đây mới chân chính lãng phí. Cho nên, người đi đi.”

Tâm tình của Tiểu Ân có chút kích động. Hắn không ngờ, ở thời khắc mấu chốt, lão ma pháp sư lại suy nghĩ cho mình.

Dường như nhìn ra sự do dự của Tiểu Ân, Sloppy Burger cười hắc hắc nói: “Tiểu Ân, dù thế nào thì người đều là trực hệ đệ tử của ta. Nếu người có thể tiến thêm một bước, trở thành ngàn năm truyền kỳ, đối với ta mà nói thì sẽ thành cánh tay đắc lực. Khi đó nếu ta muốn tranh chức phó hội trưởng, tuyệt đối nằm trong tầm tay.”

Tiểu Ân cười cười, nhưng thông qua thủy tinh ở mi tâm, hắn biết lão ma pháp sư chỉ thuận miệng mà nói thôi. Kỳ thực trong lòng lão nhân gia rất coi trọng mình, quả thực không muốn mình bị cuốn vào cục diện phức tạp này.

Cần nhắc trong chốc lát, Tiểu Ân nghiêm nghị nói: “Cảm ơn ngài.”

Sloppy Burger khẽ lắc đầu, ánh mắt mỉm cười. Lão nhìn Tiểu Ân giống như nhìn thấy một tương lai tràn ngập hy vọng.

295. Chương 27: Cẩm Ma Chi Địa, Tín Ngưỡng Chi Lộ

Tất nhiên trong tay của hắn có bản đồ chi tiết, đó là do Sloppy Burger tặng. Trên đó ghi rõ tất cả địa hình, cùng với thực lực phân bố của hắc nhân.

Trong nửa năm nay, quả thực ma pháp công hội không hề buông lỏng công tác thăm dò. Từ tám trăm đồ ma pháp này là có thể nhận ra họ phải rất nhiều nhân thủ đi xâm nhập. Hơn nữa trong đó còn có vài địa

điểm được đánh dấu nguy hiểm. Đó là thành tích thăm dò của bọn họ, tất nhiên họ cũng trả đại giá tương ứng.

Sloppy và Orwell đều yêu cầu hấn tới tổng bộ chỉ huy trong khe núi gặp đại biểu của thú nhân và tinh linh, nhưng trên người hấn có quá nhiều tín ngưỡng lực nên Tiểu Ân không dám đi gặp Sara.

Người khác không thể cảm nhận được tín ngưỡng lực nhưng là sứ giả của ánh trăng nữ thần, chắc chắn Sara có thể cảm ứng được.

Cho nên Tiểu Ân lập tức từ chối khéo, hơn nữa còn dùng tốc độ nhanh nhất để rời đi.

Nhưng nói đến tín ngưỡng lực, Tiểu Ân lại phát hiện chuyện ngoài ý muốn, thứ này dường như không chỉ là độc quyền của mình. Bởi vì hấn thấy trên người Sloppy Burger, Orwell, thậm chí là trên người những cường giả, đều có một ít năng lượng loại này.

Năng lượng đó vờn quanh người bọn họ, nhưng bọn họ không biết. Tất nhiên, tín ngưỡng lực rất đậm bạc, căn bản không thể so với năng lượng điên cuồng bên người mình.

Nếu như nói tín ngưỡng lực quanh người mình là biển rộng thì tín ngưỡng lực của bọn họ chỉ là dòng suối nhỏ.

Nhưng Tiểu Ân có thể khẳng định, tín ngưỡng lực đã sớm xoay quanh người bọn họ. Nhưng trước kia Tiểu Ân chưa có năng lực phát hiện, chỉ khi thủy tinh ở mi tâm ngưng tụ thành thật thể, hấn mới cảm giác được năng lượng mỏng manh đó.

Tới tận bây giờ, Tiểu Ân mới hiểu thêm một bước về tín ngưỡng lực

Loại năng lượng này không chỉ thuộc về thần linh, những cường giả được mọi người sùng bái và cầu chúc cũng có loại năng lượng này.

Nhưng loại năng lượng này không tồn tại vĩnh viễn. Khi một cường giả tử vong, hoặc hấn không hấp dẫn được nhiều người, loại năng lượng đó sẽ nhạt dần đi, cuối cùng biến mất.

Tương tự do không phải ai cũng phát hiện ra, nên giống như đám người Sloppy Burger, mặc dù loại năng lượng này vờn quanh người, nhưng lại không có nhiều trợ giúp với bọn họ. Điều này có chút đáng tiếc.

Rời khỏi bến tàu, Tiểu Ân phát hiện. Mặc dù tín ngưỡng lực quanh người hấn không ngừng tụ tập. Nhưng tốc độ so với trước kia lại chậm như ốc sên, đang yếu bớt đi. ho tới mười ngày sau, nó mới ổn định, tăng trưởng với một tốc độ vững vàng.

Tới bước này, trong lòng Tiểu Ân xuất hiện một ý niệm tức cười. Có phải sau lần hộ tống chuyển hàng, lại có thêm một nhóm tín đồ tôn thờ hấn

Bên trong hắc nhân đại lục rất rộng lớn.

Địa hình ở đại lục hoàng kim như thế nào thì ở đây cũng có

Núi cao trùng điệp, sông lớn, suối nhỏ, những cánh rừng nguyên thủy rậm rạp thậm chí còn có những vùng hắc thổ khiến người khác sợ hãi. Tất cả những điều đó được Tiểu Ân phát hiện trên đường đi.

Tiểu Ân mang theo Bạch Toàn Phong và Vô Danh lặng yên lên vào trong, nguy trang thành bộ dáng của hắc nhân, tránh được ánh mắt dò xét của mọi người trong thành.

Với thân phận và thực lực của hấn, nếu muốn ẩn giấu hành tung, trừ khi vận khí cực kém mới bị phát hiện.

Một tháng sau, theo sự dẫn dắt của Nhất Hào, rốt cuộc bọn họ tới địa điểm bí mật.

Đó là một dãy núi liên miên không dứt, giống như dãy núi Ishtar ở phương bắc đại thảo nguyên, liếc mắt một cái là không nhìn thấy điểm cuối. Nhưng điểm khác nhau duy nhất là trong dãy núi này có vô số ma thú, hơi thở cường đại bao phủ cả khu vực khiến người bình thường, thậm chí là pháp sư cấp bậc thấp không dám xâm nhập vào trong.

Đối mặt với địa phương kết hợp giữa dãy núi Ishtar và rừng Gobbi, khuôn mặt của Tiểu Ân tràn ngập vui mừng và sợ hãi.

Bởi vì Nhất Hào nói cho hần, địa điểm trên bản đồ chính là trung tâm của dãy núi này.

Mặc dù khắp nơi đều có ma thú, nguy hiểm vô cùng, nhưng Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong là ai, họ không hề đặt nguy hiểm ở trong lòng. Còn về Vô Danh, nói thật, bọn họ không hề lo lắng cho người này. Nếu có ma thú thần kỳ bắt được hần, hai người còn khấu tạ thần phật.

Phi hành trong núi hơn nửa ngày, rốt cuộc Tiểu Ân đáp xuống

Dọc theo đường đi, bọn họ tận lực ẩn giấu hành tung. Nếu thật sự có ma thú đui mù tới tìm phiền toái, bọn họ không ngại mở sát giới. Chỉ cần Bạch Toàn Phong phóng ra hơi thở của mình là những tên xâm phạm sợ hãi, hoảng hốt trốn lui trốn lui.

Giờ phút này, dưới chân Tiểu Ân là một khe núi to lớn. Hai vách núi cao tạo thành một khe núi, khiến người khác cảm thấy trong đó là một thế ngoại đào viên.

Ở trong cốc, ánh mặt trời chiếu rọi khắp nơi, một rừng nho đỏ tươi, trang điểm thêm cho khe núi.

Thấy tình cảnh này, lông mày của Tiểu Ân hơi nhíu lại

Hần nhắm chặt hai mắt, một cỗ tinh thần dao động tỏa ra ngoài. Một lát sau, hần mở hai mắt nói:

- Ở phía dưới, có ma pháp trận đồ

Bạch Toàn Phong nhìn xuống dưới, một cỗ năng lượng từ chân hần truyền ra, khiến bùn đất bắn tung tóe. Sắc mặt của hần khế biến nói:

- Thật kỳ quái, ta không cách nào khống chế được ma lực

Tiểu Ân kinh ngạc, sắc mặt của hần dần trở nên ngưng trọng.

Xuất thân của Bạch Toàn Phong, hần tất nhiên hiểu rõ. Mặc dù độ tuổi chân thật của nó không lớn, nhưng nó hấp thu tinh hồn ma hạch đã tồn tại thời gian vạn năm. Trong đó có truyền thừa ký ức, thậm chí Bạch Toàn Phong còn kế thừa phương pháp vận dụng kỹ xảo năng lượng.

Có thể nói trên phương diện điều khiển năng lượng, trừ khi Tiểu Ân kết hợp với Nhất Hào, nếu không không thắng được Bạch Toàn Phong.

Nhưng Bạch Toàn Phong lại không nắm giữ được sự biến hóa của ma lực, điều này nghe quá khó tin.

Do dự một chút, cánh tay của Tiểu Ân hơi cử động, một cỗ năng lượng điên cuồng tuôn ra từ tay hần.

Một cỗ long quyền phong (lốc xoáy) nho nhỏ hình thành bên người Tiểu Ân, hơn nữa còn từ từ to lên.

Nếu muốn biến địa hình nơi này bằng phẳng lại thì sử dụng long quyền phong là tốt nhất. Nhưng khi long quyền phong hình thành, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện mình không khống chế được lực lượng ma pháp

Giống như bên cạnh hần có một từ trường hình thành, không nhân nhượng ngăn cách hần và long quyền phong

ầm ầm một tiếng, long quyền phong hoàn toàn bùng vỡ.

Tiểu Ân kinh sợ hét to một tiếng, sắc mặt trở nên khó coi. Mất quyền khống chế ma lực là chuyện không hề dễ chịu gì.

Ma pháp không phải thứ hòa bình. Nó tràn ngập lực lượng nguy hiểm

Nếu không thể tùy tâm sở dục khống chế ma pháp, đối với ma pháp sư thì đó là mối uy hiếp lớn nhất

Đặc biệt là khi thi triển ma pháp có cường độ cao. Một khi mất khống chế, thì dù đối với ma pháp sư hay đối với người bên cạnh, đều phải đối mặt với nguy cơ tử vong

Tiểu Ân liếc mắt nhìn Bạch Toàn Phong. Trong lòng hai người kinh sợ nhưng mơ hồ cảm thấy may mắn

Hoàn hảo vừa rồi không thi triển ma pháp cao cấp. Nếu không hiện giờ bọn họ chưa chắc an ổn đứng ở đây

- Đây là địa phương đáng chết gì?

Tiểu Ân hung hăng nói

- Cấm ma lĩnh vực

Một giọng nói bình tĩnh giống như quỷ mị vang lên phía sau Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong.

Hai người ngẩn ra, không khỏi dò xét dưới mặt đất. Nếu không phải thấy được mặt đối phương, chỉ sợ bọn họ tưởng mình nghe lầm

Giọng nói đó là do tên đó nói hay sao?

Hai người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Vô Danh nhàn nhã nhìn trong cốc, vẻ mặt không có chút biến hóa

- Vô Danh tiên sinh, vừa rồi ngài nói chuyện sao?

Bạch Toàn Phong đột nhiên hỏi một câu ngu ngốc. Tiểu Ân dở khóc dở cười liếc mắt nhìn nó, nhưng sau đó nhìn về phía Vô Danh. Kỳ thật trong lòng của hắn cũng hoài nghi

Từ từ gật đầu, Vô Danh nói:

- Đúng

- Nơi này là cấm ma lĩnh vực? Trong truyền thuyết không cách nào phóng thích được ma pháp?

Hiếm khi được Vô Danh phối hợp, Bạch Toàn Phong lập tức hỏi

- Đúng, cấm ma lĩnh vực, nhưng không có hạn chế lớn đối với các người. Với năng lực của các người, có thể phóng thích ma pháp cấp hai trở xuống

Vô Danh nói:

- Từ ma pháp cấp ba tới cấp sáu sẽ có nguy cơ mất khống chế, còn từ cấp bảy, không cần phải nói

Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong nhìn nhau cười khổ, không thể tưởng tượng được bọn họ lại tới một địa phương cổ quái như thế này

Cấm ma lĩnh vực, đây là ma pháp cấm kỵ trên thế giới, đã biến mất trong lịch sử kể từ khi ngàn năm truyền kỳ rời khỏi tinh cầu

Trong truyền thuyết, có một số ngàn năm truyền kỳ nắm giữ được pháp thuật cường đại này

Một khi sử dụng, trong lĩnh vực của hắn, ngoài hắn ra, nhưng người khác không thể phóng ma pháp được, chỉ có thể ngoan ngoãn chịu trận

Cho nên lĩnh vực này trở thành đệ nhất lĩnh vực của ngàn năm truyền kỳ

Chỉ bất quá, ngay cả ngàn năm truyền kỳ trong truyền thuyết, một vạn người thì chỉ có một nắm giữ được lĩnh vực này. Trên cơ bản nếu có ai nắm được cấm ma lĩnh vực thì kẻ đó xứng đáng được xưng là vô địch thiên hạ.

Mắt Tiểu Ân nhìn bốn phía, trong lòng của hắn rất kích động.

Hắn biết có cấm ma lĩnh vực, nhưng chưa bao giờ nghĩ mình sẽ gặp ma pháp trận đồ của cấm ma lĩnh vực. Nếu mình có thể học được trận đồ này...

Hắn không dám tưởng tượng tiếp.

Trong lòng đột nhiên ngẩn ra, Tiểu Ân quay đầu, nghi hoặc hỏi: “Vô Danh tiên sinh, ta nhớ trong cấm ma lĩnh vực, dường như ngay cả nhất cấp ma pháp cũng không thi triển được, tại sao nơi này lại khác?”

Vô Danh thần nhiên nói: “Nơi này không phải phạm vi của cấm ma lĩnh vực. Nếu như ta không nhớ nhầm thì trước kia nơi này là thần điện.”

Trong lòng Tiểu Ân chợt hiểu ra.

Mấy vạn năm trước, thần linh rất cường thịnh. Trong mỗi thần điện đều có chỗ cấm ma. Lĩnh vực này so với kết giới còn cường đại hơn, lực lượng của ma pháp sư bị hạn chế lớn. Mặc dù có thể phóng thích ma pháp nhưng bị thần uy ảnh hưởng, ma pháp do bọn họ thi triển sẽ trở nên suy yếu.

Đó là thần kỳ của vùng đất cấm ma. Cũng chỉ có thần điện mới thành lập được trong phạm vi nhất định.

Hiện giờ thần điện đã xuống dốc, những nơi cấm ma cũng sớm biến mất. Nhưng không ngờ được, ở nơi này phát hiện được nơi cấm ma, càng khiến người khác khó tin hơn là cấm ma còn có tác dụng.

Nhất thời, mi tâm của Tiểu Ân không khỏi nhú lại. Hắn thực sự không nghĩ ra, đến tột cùng là năng lượng và nguyên liệu gì mới khiến vùng đất cấm ma lưu truyền hơn vạn năm.

Căn nhắc trong chốc lát, Tiểu Ân nhìn về phía trước, trầm giọng nói: “Tiếp tục đi thôi!”

Tiến vào trong khe núi, khe nứt trên đỉnh núi hoàn toàn khép lại, hoàn toàn phong bế sơn cốc.

Vừa rồi Tiểu Ân tìm ở bên ngoài, không phát hiện bất cứ dấu vết gì nên chỉ có thể tiến vào sơn cốc.

Ở ngoài khe núi, không có cấm ma, có thể tự do bay lượn. Nhưng xâm nhập vào trong sơn cốc, bọn họ phát hiện uy lực của cấm ma dường như gia tăng.

Ngay từ đầu bọn họ còn có thể miễn cưỡng thi triển Phong Tường Thuật, nhưng sau đó dừng nói là Tiểu Ân, dù là Bạch Toàn Phong cũng không dám thi triển phong hệ ma pháp.

Bởi vì một khi phóng thích ma pháp, sẽ có một lực hút cổ quái, hút hắn vào vách tường.

May mà Bạch Toàn Phong không phải nhân loại bình thường, mà là cừu cấp ma thú. Dù không bằng Hắc Toàn Phong, nhưng những va chạm đó không tổn thương được nó.

Có lần đầu tiên, dù lá gan của Bạch Toàn Phong có to thêm cũng không dám thi triển ma pháp nào nữa.

Tiểu Ân không thi triển Phong Tường Thuật, chỉ thêm trên người Khinh Linh Thuật. Nhưng đi được một giờ, ngay cả ma pháp bậc thấp cũng không sử dụng được nữa.

Trong sơn cốc, có một con đường thẳng tắp thông về phương xa. Tiểu Ân cũng không biết khoảng cách chính xác. Nhưng hắn cân nhắc một lúc, lấy ra thanh viên nguyệt loan đao thần bí trong vòng cổ không gian, sau đó bước nhanh về phía trước.

Ma pháp sư mất đi sự bảo vệ của ma lực, phần lớn đều quay trở về, căn bản không dám đi tiếp. Nhưng Tiểu Ân lại khác, cho dù mất đi ma pháp, thân thủ của hắn có thể so với võ sỹ.

Hơn mười năm luôn luyện tập quảng bá thể thao, ngoài việc khiến hắn trở thành siêu cấp pháp sư, còn khiến thể chất của hắn phát triển tới mức khó tin.

Cho dù là kỳ sỹ đại nhân tinh thông vũ kỹ cũng không dám nói có thể thắng được Tiểu Ân. Huống chi giờ phút này, trong tay của Tiểu Ân còn có thanh viên nguyệt loan đao sắc bén.

Bạch Toàn Phong đột nhiên tiến lên trước một bước, giành quyền đi trước.

Tiểu Ân mỉm cười. Mặc dù tuổi của Bạch Toàn Phong không lớn nhưng tâm tư rất cẩn thận. Trừ mình ra thì cũng chỉ nghe theo sự chỉ huy của Hắc Toàn Phong.

Còn Vô Danh, hắn vẫn như trước, bám ở phía sau, dường như cấm ma không hề ảnh hưởng tới hắn.

Đi vài bước, Tiểu Ân kinh ngạc hô một tiếng, vẻ mặt kinh ngạc. Bạch Toàn Phong lập tức hỏi: “Chủ nhân, ngài làm sao vậy?”

Tiểu Ân khẽ cau mày nói: “Con đường này dường như thông lên, mặc dù độ dốc ngày càng nhỏ lại nhưng chắc chắn không sai.”

Bạch Toàn Phong gãi đầu, nó thực sự không hiểu hàm ý trong đó, chớp đôi mắt tò mò nhìn Tiểu Ân.

Tiểu Ân không nhận được cười nói: “Căn cứ theo cổ tịch ghi lại, một ít giáo phái đem chủ điện của thần linh thành lập trong rừng sâu. Muốn tới đó, cần phải tỏ thái độ thành kính. Rất nhiều tín đồ đều ba bước quỳ

một lần để tới chủ điện của thần linh. Con đường mà bọn họ tới chủ điện là con đường thành kính nhất. Nhất định cần phải một bước quỳ một lần mới có tư cách tiến vào chủ điện.”

Bạch Toàn Phong liếc mắt nhìn dưới chân, hoài nghi hỏi: “Chẳng lẽ đây là con đường thành kính?”

Quả thực, đây là con đường đầy cỏ dại gập ghềnh. Nếu không có con đường thẳng ở phía trước thì không ai có thể xác định được phương hướng.

Tiểu Ân mỉm cười nói: “Có phải con đường này hay không thì cứ đi tiếp sẽ biết. Nhưng cho dù đường có tốt nhưng vạn năm không được tu sửa thì có thể đi được đã là không tồi rồi.”

Ánh mắt của Bạch Toàn Phong quan sát xung quanh. Sau một lát, nó kinh ngạc nói: “Chủ nhân, hình như ở chỗ này chỉ có cây cối thấp bé là phát triển được.”

Tiểu Ân nhìn xung quanh, quả nhiên không nhìn thấy những cây cao bằng thất lưng mình. Trong lòng hắn âm thầm kỳ quái, không biết đám cây cối này là do tự nhiên sinh ra, hay bị lực lượng nào đó hạn chế.

Qua một đoạn thời gian, ngay cả Tiểu Ân cũng phát giác có điều không đúng, bởi vì trên đường đi, không phát hiện bất cứ sinh vật sống nào.

Đừng nói là các loài rắn chuột, ngay cả côn trùng nhỏ nhỏ cũng không có.

Ngoài những trận gió nhẹ thổi qua, khiến lá cây rung động ra thì không khí tràn ngập quỷ dị.

Nhưng Tiểu Ân cũng được xem là người hiểu nhiều biết rộng, ngay cả quái vật như Vô Danh cũng gặp được thì hắn còn sợ gì.

Đề cao cảnh giác, Tiểu Ân ung dung cầm viên nguyệt loan đao đặt trên vai. Kỳ thực đó là một tư thế của quảng bá thể thao, chỉ cần gió thổi cỏ lay là hắn có thể bỏ ra ngay một đao.

Với tốc độ của hắn, trong vòng phạm vi năm trượng, cam đoan nhanh như tia chớp. Đồng thời viên nguyệt loan đao trong tay chắc chắn sẽ khiến địch nhân cảm thấy ngạc nhiên và kinh hãi.

Đây là chỗ dựa lớn nhất của hắn khi tiến vào nơi này. Nếu không nắm chắc, hắn thà buông tha con đường thần bí này, cũng không đem tính mạng của mình ra mạo hiểm.

Chỉ là bọn họ đi về phía trước hơn một giờ. Từ cửa cốc đi vào, đừng nói là bị tập kích, cũng chẳng thấy cáo rấm gì cả.

Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong nhìn nhau cười. Dù trong sơn cốc này có vật gì, bọn họ vượt qua con đường này là biết.

Do dự một lúc, Tiểu Ân quay đầu nhìn thông đạo thần bí, sau đó tay khẽ sờ vào vòng cổ, nhất thời có một tia sáng lóe lên.

Đôi mắt của Bạch Toàn Phong sáng lên, hỏi: “Chủ nhân, nơi này có thể sử dụng ma pháp sao?”

Trong đoạn thời gian vừa rồi, bọn họ không điều động được bất cứ ma lực nào cả, ngay cả vật phẩm trang sức không gian cũng không mở ra được.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, hắn đã sớm hoài nghi, nếu vẫn không sử dụng được ma pháp thì sao hắn có năng lực đến thi triển Thuần Gian Truyền Tống.

Nếu phải sử dụng Thuần Gian Truyền Tống mới vượt qua được cánh cửa thì điều kiện đầu tiên là phải phóng thích được ma pháp.

Cho nên đi qua con đường này, hắn tiện tay thí nghiệm một chút. Quả nhiên không khiến hắn thất vọng, nơi này đã khôi phục như bình thường.

Quay đầu nhìn, trong lòng Tiểu Ân tính toán, mặc dù bọn họ dùng nửa giờ để đi. Nhưng nếu đổi lại là ma pháp sư khác, dù cho hắn thời gian dài hơn gấp đôi cũng chưa chắc vượt qua được.

Phần lớn ma pháp sư, thân thể tương đối yếu kém. Tâm tư của bọn họ đều tập trung vào việc nghiên cứu ma pháp.

Phần lớn ma pháp sư, chỉ cần có đủ ma lực và tri thức, hoàn toàn có thể đền bù được vấn đề thể chất.

Số lượng các loại ma pháp phụ trợ mặc dù không đặc biệt nhưng bao gồm tất cả các yêu cầu với thể chất.

Đơn giản nhất là Đại Lực Thuật và Khinh Linh Thuật, có thể khiến một ma pháp sư bình thường vượt qua lực lượng của một dũng sỹ. Trong tình huống này, có bao nhiêu người nguyện ý bỏ ra thời gian để rèn luyện thể chất.

Cho nên tốc độ di chuyển của Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong hơn hẳn ma pháp sư bình thường.

Mà mất đi ma lực, trừ khi xác định phía trước không có gì nguy hiểm, nếu không không có ma pháp sư này nguyện ý tiến vào trong.

Thở dài một hơi, Tiểu Ân biết, bọn họ đã trải qua khảo hạch đầu tiên.

Xoay người lại, Tiểu Ân đang định đi tiếp thì nghe giọng tiếc nuối của Bạch Toàn Phong lầm bầm: “Chủ nhân, vừa rồi ta suy nghĩ, nếu trong sơn động vẫn còn cấm ma thì hôm nay coi như xong, sau này phải nhờ võ sỹ đi dò đường.”

Cước bộ của Tiểu Ân hơi dừng lại, trong lòng hần đột nhiên xuất hiện một ý niệm.

Đúng vậy, với thân phận của hần, nếu cần có thể để võ sỹ đi dò đường, đây là một chuyện rất dễ dàng. Chỉ cần hần đồng ý chiếu cố người nhà của võ sỹ, hơn nữa cho người đó một số tiền lớn thì sẽ có người mạo hiểm vì hần, tuyệt đối có thể xếp thành hàng dài.

Nhưng ý niệm đó vừa xuất hiện trong đầu hần thì biến mất.

Ngẩng đầu nhìn động khẩu đen nhánh, rốt cuộc Tiểu Ân hiểu: Mặc dù hần đã sống hai mươi lăm năm, có thể nói có thực lực đệ nhất trong đồng tộc, mặc dù trong tay hần dính đầy máu tanh, thậm chí trong khe nứt không gian còn hủy diệt mấy ngàn người, nhưng...

Nhưng trên lập trường của mình, hần vẫn coi mình là một thành viên bình thường trên trái đất

Sâu kín trong nội tâm của hần, rất tôn trọng tính mạng, không giống đám quý tộc và cao giai ma pháp sư, xem tính mạng người bình thường như con kiến hôi, vì lợi ích của mình mà có thể tùy tiện hy sinh tất cả

Mơ hồ, lộ ra một tia cười khổ, Tiểu Ân nói:

- Bạch Toàn Phong, nếu đã tới đây thì chúng ta không nên trở về

Hần không đem tư tưởng của mình áp đặt lên người Bạch Toàn Phong. Bởi vì hần biết, đối với ma thú, cường giả xem thường người yếu là chuyện đương nhiên. Nếu áp đặt đạo đức với Bạch Toàn Phong thì Bạch Toàn Phong không còn là Bạch Toàn Phong nữa

Ba người đi sâu vào trong sơn động. Miệng sơn động không lớn, nhưng càng chạy càng sâu, khiến đám người Tiểu Ân kinh nghi

Tới lòng núi, cả sơn động vừa cao vừa lớn, giống như đào một sơn động lớn rộng toàn bộ lòng núi ra.

Ở trong lòng núi, thân hình loài người trở nên nhỏ bé như con kiến, khiến người khác bỗng sinh ra cảm giác mặc cảm tự ti

Nhìn vách tường ở bốn phía, trên đó có thể thấy những bức họa lơ mờ

Tiểu Ân nhắm hai mắt, hần cảm ứng tình cảnh ở nơi này. Nhất Hào đem dấu vết quay chụp và chỉnh sửa lại. Mặc dù không cách nào khôi phục nguyên vẹn như vạn năm trước nhưng đại khái có thể suy đoán được hình dạng bức tranh

Mỗi bức tranh trên tường, ít nhất cao gần hai mươi thước

Đặc biệt vách núi phía trước mặt có một bộ đồ án, hơn nữa còn chiếm toàn bộ một mặt vách núi

Kiến trúc khổng lồ này đã nói lên nơi này là chủ điện của thần linh. Chỉ tiếc thời gian vô tình, cũng chỉ còn lại một ít dấu vết

Nhưng trong lòng Tiểu Ân mơ hồ nóng lên. Nếu nơi này là chủ điện thần linh thì khi tìm được cánh cửa, chắc chắn bên trong có bảo vật trân quý

Dù là ai, nếu biết trong này có bảo tàng, chỉ sợ đều trở nên tham lam kích động

Đảo mắt nhìn xung quanh, Tiểu Ân muốn tìm cánh cửa thần bí mà Dimitri nói. Nhưng một lát sau, lòng mày hấn nhú lại. Bởi vì hấn không tìm được vật nào giống như cánh cửa ở trong sơn động

- Chủ nhân, ngài tới nơi này để làm gì?

Bạch Toàn Phong nhần lại thật lâu, rồi cuộc hỏi

Nó theo Tiểu Ân tới nơi này, tất nhiên cũng nhận ra Tiểu Ân không phải vô tình tới đây.

Tiểu Ân thở dài một tiếng, kể lại chuyện gặp Dimitri trên đại thảo nguyên. Hơn nữa còn kể cả thông đạo thần bí ở nơi này. Ngay cả chuyện hấn vô tình tìm được bản đồ hoàn mỹ ở trong vũ trụ cũng kể ra

Quan hệ giữa hấn và Bạch Toàn Phong không tầm thường, ngay cả Vô Danh cũng thế

Tiểu Ân không lo lắng bọn họ tiết lộ chuyện này ra ngoài, nếu không cũng không dẫn bọn họ tới đây

Nói xong mọi chuyện, Tiểu Ân dùng ánh mắt mong chờ nhìn Vô Danh. Kỳ thật hấn nói nhiều như thế là muốn trông cậy vào Vô Danh. Nếu không hấn cũng không phí miệng lưỡi như vậy

Nhưng khiến hấn thất vọng đó là vẻ mặt của Vô Danh không có chút dao động nào cả, giống như hấn chẳng nghe gì cả

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân biết nếu Vô Danh nguyện ý hỗ trợ thì đã sớm mở miệng. Nhưng nếu hấn không muốn hỗ trợ thì dù cầu hấn cũng vô dụng

Bất đắc dĩ lắc đầu, Tiểu Ân không thể làm gì, đem ánh mắt nhìn bốn phía, hơn nữa còn phóng tinh thần cảm ứng ra. Hấn muốn xem có thể phát hiện điều dị thường ở chỗ này không

Còn Bạch Toàn Phong đã sớm bay lên, vòng quanh vách núi to lớn. Nhưng sau nửa ngày, hai người không phát hiện ra điều gì

Trong sơn động vẫn bình thường, căn bản không có dấu hiệu ma pháp dao động. Nếu như không phải vẫn còn cảm ma ở bên ngoài, thì chỉ sợ không ai có chủ ý tiến vào trong này

Hai người nhìn nhau cười khổ. Tiểu Ân cân nhắc, có nên buông tha việc tìm kiếm không

Mặc dù hấn ôm hy vọng cực lớn nhưng nếu không thu hoạch được gì thì cũng không nên lãng phí thời gian ở chỗ này

Nếu thực sự không nở rời đi thì có thể nghiên cứu cảm ma ở bên ngoài. Nếu có thể phá giải thứ này thì chuyến đi này cũng không tệ

Song còn không chờ hấn quyết định thì Vô Danh đã đi thẳng, tới vách núi thì dừng lại

Động tác cổ quái của hấn khiến hai người tò mò. Tiểu Ân cũng tới đó, cẩn thận đánh giá vách tường

Chỉ hơi trầm ngâm, Tiểu Ân lập tức vung tay lên, trước mặt hấn xuất hiện một ngọn lửa.

Nhiệt độ của ngọn lửa không cao, đảo vài vòng quanh vách núi, nhất thời làm lộ ra bí mật bị che lấp nhiều năm trên vách núi

Loại bỏ xong khu vực đó, ánh mắt của Tiểu Ân đột nhiên căng thẳng. Trên vách núi, dường như có lực lượng thủ hộ thần kỳ. Sau khi loại bỏ tạp chất, cho dù đã trải qua ngàn năm, phía trên vẫn bóng loáng như gương

Quan trọng hơn là trên thạch bích (tường đá) có một lỗ hổng không có quy tắc

Đối với lỗ hổng này, Tiểu Ân rất quen thuộc

Hấn cảm kích gật đầu với Vô Danh một cái, sau đó lấy ma pháp trận đồ từ trong vòng cổ không gian ra, lấy khối thiết phiến màu trắng ở trung tâm trận đồ xuống

Hơi lựa thế một chút, quả nhiên khối thiết phiến màu trắng hoàn toàn áp khớp với lỗ hổng không có quy tắc

Tiểu Ân thở dài một hơi, thật không biết Vô Danh làm thế nào tìm được chỗ này. Đúng là quỷ thần khó lường

Nhẹ nhàng cảm thiết phiến nhét vào lỗ hổng. Tiểu Ân lui ra phía sau vài bước, yên lặng theo dõi kỳ biến

Một đạo âm thanh ừ ừ chậm rãi vang lên trong sơn động, dường như có cự thú đang rống giận, lại giống như tiếng thác nước chảy, đủ các loại tiếng động đình tai nhức óc

Từ từ, trung tâm sơn động xuất hiện năng lượng dao động to lớn

Hai mắt của Tiểu Ân mơ hồ tỏa sáng, loại năng lượng này không phải nguyên tố rối loạn, mà là tín ngưỡng lực cường đại ngưng tụ lại

Mơ hồ, hần hiểu được năng lượng duy trì nơi này là tín ngưỡng lực. Nhưng hần nghĩ mãi không thông đó là tín ngưỡng lực là một loại năng lượng, hơn nữa thời gian càng dài thì sẽ càng tiêu tán. Sơn động này làm thế nào bảo tồn được loại năng lượng này

Mấy vấn đề này xuất hiện trong đầu của Tiểu Ân. Hần nhìn Vô Danh, rốt cuộc không hỏi tên đầu gối đó, chắc chắn có mười phần là tên đó không trả lời

Rốt cuộc, mảnh năng lượng đó ngưng tụ lại biến thành một tảng đá lớn

Tảng đá đó không ngừng tỏa ra ánh sáng uy nghiêm

Trải qua thời gian vạn năm, vẫn còn bảo trì được một ít uy áp. Vậy khi còn ở thời kỳ đỉnh cao thì có mấy ai chống lại được luồng uy áp này mà không quỳ bái

Phía sau tảng đá không có bất cứ huyền cơ gì cả, giống như một tảng đá bình thường, mặt trước tương đối bóng loáng mà thôi

- Chủ nhân, đó là cánh cửa sao?

Bạch Toàn Phong hoài nghi hỏi

Tiểu Ân cười khở một tiếng nói:

- Chắc không sai, nhưng cánh cửa này có chút quỷ dị

Bạch Toàn Phong trực tiếp tới bên tảng đá, nói:

- Chắc tảng đá này là cánh cửa không gian

Tiểu Ân khẽ gật đầu. Trong lịch sử cánh cửa không gian rất nổi danh, được xưng là ma pháp truyền tống trận di động

Để sử dụng, cần phải có hai cánh cửa không gian cùng mở ra. Nếu thành công thành lập thông đạo, thì dù cách nhau cực xa, chỉ cần tiến vào một cánh cửa không gian là có thể thông qua cánh cửa không gian còn lại

Sử dụng cánh cửa không gian, căn bản không cần cân nhắc tới địa hình xung quanh. Chỉ cần có thể đặt cánh cửa ở một chỗ là được. Ngoài điều đó ra, sử dụng cánh cửa không gian thì dù người bình thường cũng có thể tự do ra vào. Hiệu suất cao hơn truyền tống trận nhiều

Nếu trong tay ma pháp công hội có công cụ này, thì bọn họ không cần phải khổ sở tới hắc nhân đại lục để kích hoạt ma pháp trận đồ, cũng không cần để hơn mười vạn đại quân cưỡi thuyền vượt biển

Than thở một hai câu, Tiểu Ân nhẹ nhàng vuốt ve cánh cửa không gian nhưng lại không phát hiện mở nó ra như thế nào. Ánh sáng lưu chuyển từ trên xuống dưới, chấn toàn bộ lực lượng tinh thần của hần ở ngoài

Bạch Toàn Phong cũng thử một chút, không khỏi cảm thấy khó xử:

- Chủ nhân, hiện tại phải làm sao?

Tiểu Ân lẳng lặng nhìn cánh cửa không gian nói:

- Cách đóng mở cánh cửa không gian ta không biết. Có lẽ...

Hắn dừng một chút, lộ ra nụ cười như đã tính trước:

- Trong nháy mắt truyền tống, có thể đem ta truyền tống vào

Sắc mặt của Bạch Toàn Phong khê biến:

- Chủ nhân, rất mạo hiểm

Tiểu Ân lắc đầu nói:

- Ta cảm giác không có nguy hiểm

Nói xong, trên người hắn xuất hiện ánh sáng khác thường. Một lát sau, thân thể của hắn chợt biến mất. Cùng lúc đó, ánh sáng trên cánh cửa rung động một chút

Bạch Toàn Phong gãi đầu. Mặc dù nó biết Tiểu Ân không gặp nguy hiểm, nhưng trong lòng nó vẫn bất an

Đột nhiên Vô Danh đi tới, hắn tới trước cánh cửa không gian, cứ như thế tiến vào. Đường như cấm chế phía trên không có tác dụng với hắn

Bạch Toàn Phong trở mắt nhìn, cũng thử tiến tới chạm một chút. Nhưng bị một lực lượng bắn ngược trở về. Nó thẹn quá hóa giận, trong lòng mở mồm mắng Vô Danh, nó không dám nói thành lời.

296. Chương 28: Thế Giới Đóng Băng

Khi Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện trong hư không, hắn lập tức có thể khẳng định, vị trí của mình không ở trên tinh cầu

Bởi vì trên bầu trời, không có mặt trời

Hắn không biết đây là địa phương gì. Mặc dù không có mặt trời, nhưng có ánh sáng nên hắn có thể dễ dàng nhìn về phương xa. Đám mây trắng trên bầu trời mặc dù giống như thật nhưng là ảo thuật đại sư, hắn biết đó chỉ là ảo thuật nho nhỏ mà thôi

Dõi mắt về phương xa, là một mảnh bình nguyên. Ở phía đông có một tòa thành to lớn, ngoài nó ra thì không còn bất cứ đồ vật gì

Đột nhiên, ánh mắt của Tiểu Ân hiện lên vẻ kinh ngạc. Bởi vì hắn không phát hiện ra tung tích của cánh cửa không gian

Nếu không có cánh cửa không gian tương ứng, vậy hắn làm thế nào tiến vào nơi này?

Điều quan trọng hơn là, khi hắn muốn trở về, phải làm thế nào

Nhất thời, đầu của Tiểu Ân mơ hồ đau. Nơi này không mang tới cảm giác nguy hiểm cho hắn. Nhưng điều không ngờ tới là nơi này không có đường lui

Cười khổ một tiếng, hắn đi về phía đông

Có lẽ tòa thành to lớn trước mắt có thể giải quyết được bí mật ở nơi này

Tốc độ của Tiểu Ân cực nhanh, không lâu sau, đã tới trước tòa thành. Càng tới gần càng thấy tòa thành này to lớn, không những thế còn cảm giác được sự hùng vĩ đồ sộ của nó

Tòa thành giống như dãy núi liên miên không dứt. Trải dài tới bình nguyên. Ngay cả Tiểu Ân cũng không nhìn thấy điểm cuối

Không chỉ có như thế, trong thành có vô số tòa nhà, trong đó có vài tòa nhà đặc biệt cao lớn. Độ cao vượt quá sự nhận thức của Tiểu Ân. Thật không biết làm thế nào để dựng được

Tới cửa tòa thành, Tiểu Ân gõ vài cái, đáp lại là những tiếng ù ù, dọa Tiểu Ân giật mình

Nửa ngày sau, không có bất cứ động tĩnh gì, Tiểu Ân do dự một chút, rồi cuộc leo tường vào

Một cỗ hàn khí mãnh liệt chợt truyền đến khiến Tiểu Ân giật mình ớn lạnh

Khi hắn xuyên qua cửa thành, hơn nữa nhìn tình hình bên trong, hơi lạnh thấu xương nhất thời xuất hiện, khiến thân thể của Tiểu Ân lạnh như băng

Hàn khí không phải xâm nhập từ ngoài vào mà xuất phát từ nội tâm của hắn, khiến hắn khiếp sợ không thôi

Tâm mắt của hắn có thể thấy được, ở nơi này có rất nhiều người. Nhưng phần lớn tư thế của những người đó là ngẩng đầu nhìn trời

Dường như trên bầu trời có thứ gì đó hấp dẫn bọn họ, khiến bọn họ cũng làm ra động tác như vậy

Tiểu Ân tới gần bọn họ, cẩn thận quan sát vẻ mặt của mỗi cá nhân. Hắn thấy phần lớn những khuôn mặt đó đều kinh ngạc, tò mò, thậm chí còn vui mừng

Không có kinh sợ, không có bi thương và tuyệt vọng. Nếu như không phải bọn họ duy trì một tư thế cố định. Tiểu Ân thật sự hoài nghi bọn họ là người sống

Trên người bọn họ, thậm chí là tất cả các vật phẩm trên đường phố đều có ánh sáng màu trắng

Dường như ở chỗ này không có không khí lưu động

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân chậm rãi tỏa ra ngoài. Đạo qua bạch quang một vòng, hắn có thể dễ dàng cảm ứng được năng lượng băng hệ cường đại ẩn chứa trong đó

Chỗ này là thế giới băng

Trong lòng hắn đột nhiên xuất hiện một ý niệm kỳ dị và sợ hãi

Trong tòa thành, cả người và vật đều bị lực lượng thần kỳ đóng băng

Mặc dù thời gian ở bên ngoài trôi đi, nhưng mọi thứ ở đây bị đóng băng nên đứng im.

Nếu như không phá vỡ được lực lượng đóng băng thì tất cả sẽ vĩnh viễn dừng lại

Hơi do dự một chút, Tiểu Ân tiếp tục tiến vào trong thành. Dọc đường đi, hắn thấy một ít vật và người bị đóng băng khiến hắn có ảo giác đang tiến vào vương quốc băng tuyết

Đột nhiên, đôi mắt của Tiểu Ân tròn tròn. Hắn thấy một người kỳ dị. Người này tuấn mỹ dị thường, mặc dù không đạt tới trình độ hại nước hại dân như Juliana và Sara, nhưng tuyệt đối trên tiêu chuẩn bình thường. Nhìn gương mặt đó, Tiểu Ân không xác định được giới tính

Tất nhiên đó không phải nguyên nhân chủ yếu. Mặc kệ hắn là nam hay nữ thậm chí là âm dương quái khí cũng không khiến Tiểu Ân thất thố

Khiến Tiểu Ân cảm thấy khó tin đó là trên người kẻ đó có một đôi cánh

Không sai, đó là đôi cánh trắng như tuyết

Vẻ mặt của người này rõ ràng khác với những người khác, khuôn mặt của hắn tràn ngập sợ hãi, giống như bị tin tức nào đó hù dọa

Hai chân của hắn hơi uốn lượn, phối hợp với hai cánh chưa hoàn toàn mở ra, khiến người khác có cảm giác muốn giương cánh bay

Nhưng hiển nhiên, hắn không thoát khỏi tai nạn này. Ngay khi hắn đang định nhảy lên khỏi mặt đất đã bị đóng băng lại như những người khác

Nhìn thấy người này, trong đầu Tiểu Ân xuất hiện vô số ý niệm

Mặc dù cho tới giờ, hắn chưa từng gặp chủng tộc này, nhưng trong nháy mắt, hắn nhớ ra một sinh vật rất nổi tiếng

Thiên sứ

Dù là kiếp trước hay hiện tại, thiên sứ đều là cái tên nổi tiếng

Đại quân thiên sứ đại biểu cho chính nghĩa của thần linh, là người hộ vệ có thực lực cường đại được ca ngợi trong thánh kinh

Chỉ trong giây lát, Tiểu Ân nhớ tới đủ loại truyền thuyết về thiên sứ. Mặc dù hắn rất hiếu kỳ với loại sinh vật này, nhưng không thể nghĩ tới lại gặp thiên sứ ở đây

Quay đầu nhìn bốn phía, đều là những người bình thường

Lão nhân, tiểu hài tử, nam nhân, nữ nhân, đủ mọi thứ. Từ đó có thể thấy, đây là một tòa thành bí mật của loài người. Sao lại có thiên sứ xuất hiện?

Hắn do dự một lát, tiếp tục đi về phía trước, nhưng dọc đường đi lại càng cẩn thận thêm

Mặc dù hắn không cảm ứng được sự tồn tại của tính mạng, nhưng có một cảm giác áp bách như bóng ma đè lên hắn. Đặc biệt khi thiên sứ xuất hiện, Tiểu Ân càng cảm nhận được sự hung hiểm

Không lâu sau, Tiểu Ân dừng lại, ánh mắt của hắn nhìn về cuối ngã tư đường

Tại ngã tư đường, hắn lại nhìn thấy một thiên sứ, thiên sứ này cũng có tư thế như thiên sứ lúc trước. Chỉ bất quá khuôn mặt của hắn không khủng hoảng mà bi thương

Thậm chí Tiểu Ân nhìn thấy một giọt nước mắt trên khóe mắt của hắn. Nhưng giọt nước mắt đó cũng bị năng lượng băng hệ thần kỳ đóng băng

Ở bên cạnh thiên sứ, có một ma pháp sư loài người. Ma pháp trường trên cánh tay của hắn có cấp bậc không thấp

Tiểu Ân tiến lên, vươn tay, cẩn thận điểm vào khối băng, đem tinh thần ý thức của mình truyền vào khối băng, cảm ứng cường độ năng lượng trên người ma pháp sư

Quả nhiên không nằm ngoài dự đoán của hắn, mặc dù người này đã bị đóng băng không biết bao nhiêu năm, nhưng trên người vẫn tràn ngập năng lượng dao động cường đại

Hiển nhiên, trước khi bị đóng băng, hắn muốn phóng thích pháp thuật cường đại nào đó. Nhưng thương cảm là, ma pháp của hắn chưa thành hình đã bị lực lượng thần kỳ đóng băng

Tiểu Ân cảm ứng cường độ trên người ma pháp sư, sắc mặt đại biến

Ma pháp sư này có cường độ ma lực không kém hắn. Nói cách khác, ít nhất phải là cửu tinh ma đạo sỹ

Nhưng nhân vật như vậy cũng không trốn khỏi đại nạn

Nhất thời đầu Tiểu Ân tê dại, hắn muốn xoay người bỏ đi

Nhưng nghĩ tới việc mình chưa giải thích được, hơn nữa còn chưa tìm được cánh cửa không gian thứ hai, dù hắn có muốn chạy cũng không có đường. Lúc này hắn mới hậm hực bỏ ý định lâm trận lùi bước ra khỏi đầu

Tiếp tục đi về phía trước, dọc theo đường đi Tiểu Ân thấy có ít nhất mấy trăm thiên sứ và pháp sư cao cấp. Mặc dù trên người bọn họ không có huy chương ma pháp nhưng chân mày của bọn họ đều có ngạo khí của cường giả, không cách nào che giấu được. Chỉ có cường giả có cùng cấp bậc mới có thể cảm nhận được

Rốt cuộc Tiểu Ân tới trước một bức tường cao

Trước khi đi vào, Nhất Hào đã tính được sự bố trí đơn giản ở nơi này

Tòa thành này bị chia làm mấy khu vực, sau bức tường cao này là một khu vực khác

Tiểu Ân không tìm cửa vào, hắn cẩn thận vượt tường

Từ khi tiến vào nơi này, hắn vẫn luôn cẩn thận, không thi triển Phong Tường Thuật. Cũng không phải hắn không muốn mà hắn có cảm giác, trên bầu trời có linh vực cấm kỵ. Ít nhất nhân vật cỡ như hắn không thể tùy ý bay lượn được

Tất nhiên đó chỉ là cảm giác mà thôi. Nhưng Tiểu Ân tin cảm giác đó. Cho nên hắn thà sử dụng đôi chân, chậm rãi bước đi cũng không muốn mạo hiểm bay lên không trung

Xuyên qua bức tường cao, khuôn mặt của Tiểu Ân cứng đờ lại

Nơi này giống như khu vực vừa rồi là một thế giới đóng băng. Nhưng khác một điều là, ở đây không phải nhân loại bình thường

Những người này có vóc dáng và khuôn mặt giống nhân loại nhưng da của bọn họ lại có màu lam

Màu da giống như nước biển màu lam, trong lớp băng lại hiện ra ánh sáng xinh đẹp biến nơi này thành một mảnh xanh biếc. Ngoài cảm giác kích thích mãnh liệt, còn có cảm giác kinh khủng

Tiểu Ân hít sâu một hơi, hắn nhận thức đúng phương hướng, chuẩn bị tới trung tâm của tòa thành.

Tòa thành này rất lớn, còn lớn hơn thủ đô của công quốc Louis gấp mười lần

Tiểu Ân lại xuyên qua một bức tường cao, hắn thấy có nhiều sinh vật quen thuộc, có tinh linh, có thú nhân, thậm chí có cả ma thú biển sâu

Tất nhiên, hắn thấy nhiều sinh vật không biết tên. Trời mới biết ở chỗ này có bao nhiêu loài nhưng rõ ràng Tiểu Ân không thể tính toán được.

Rốt cuộc Tiểu Ân lại xuyên qua bức tường cao

Hắn vừa mới xuyên qua bức tường, liền bị dọa sợ tới ngất người

Trước mặt của hắn, có một đại quái vật dài tới gần ba mươi thước chắn trước mặt

Nếu như Tiểu Ân không nhìn lầm thì đây là một con rồng, hơn nữa còn là hoàng kim long quý hiếm

Mặc dù tất cả long, gồm cả á long đều rất hiếm thấy, phần lớn cả đời mọi người chưa từng nhìn thấy ma thú có quan hệ với long nhưng con rồng này khiến Tiểu Ân có cảm giác chấn động mãnh liệt

Cho dù đã bị đóng băng, nhưng quanh người nó vẫn có tầng năng lượng cường đại như thực chất

Loại năng lượng này cùng lớp băng kết hợp một chỗ, phẳng phất như hòa thành một thể

Không chỉ có như thế, hoàng kim long là người đầu tiên rời khỏi mặt đất

Trước đó, mặc dù Tiểu Ân thấy có nhiều loại sinh vật trong tư thế bay lên, nhưng không có người nào chính thức rời khỏi mặt đất

Nhưng đôi cánh của hoàng kim long hoàn toàn mở ra, hai chân của nó đã rời khỏi mặt đất khoảng ba thước, bị treo lơ lửng trên không

Vòng quanh phía trước, Tiểu Ân có thể nhìn rõ đôi long nhãn to lớn

Trong đôi long nhãn tràn ngập oán giận, trong đó có một tia thương xót mà ngay cả Tiểu Ân cũng bị cảm nhiễm

Cẩn thận nhìn tầng băng trên không trung, Tiểu Ân thực sự không biết, loại năng lượng gì có thể đỡ được sức nặng như thế

Hắn nhìn con rồng này, trong lòng xuất hiện vô số ý niệm

Sờ nhẵn bạch cốt, bên trong có tảng đá long thạch bị Hắc Toàn Phong ăn hết gần một nửa. Nếu nó ăn hết, thì không còn đồ để ăn nữa

Hết nhìn đông rồi lại nhìn tây, Tiểu Ân tận lực phóng thích lực lượng tinh thần ra bên ngoài. Nửa ngày sau, hắn không phát hiện có tính mạng tồn tại

Hung hăng cắn răng một cái, cổ tay Tiểu Ân run lên, một đạo bạch quang từ trong nhẵn bạch cốt bắn ra, bao phủ bằng long giữa không trung

Không lâu sau, bạch quang thu về, con rồng đó biến mất

Tiểu Ân cẩn thận nhìn bốn phía. Một lúc lâu sau, không phát hiện có gì dị thường, hắn mới thở phào một hơi. Xem ra những thứ đó không phải vật phẩm cấm kỵ, có lấy đi cũng không sao

Nghĩ tới đây, trong lòng Tiểu Ân mừng thầm

Trên đường tới đây, hắn thấy có nhiều đồ tốt. Chỉ cần nhìn ma pháp tượng trong tay ma pháp sư là biết

Nếu có thể tùy ý lấy đồ, thì nơi này đúng là bảo tàng

Trách không được Dimitri nhất định muốn mở cánh cửa. Giá trị đúng là không thể đo lường được

Dimitri chỉ là tứ tinh đại ma pháp sư, sao hắn lại biết bí mật này? Đây là chuyện khó hiểu

Tiếp tục đi về phía trước, một người cô độc đập trên một tảng đá băng, phát ra những tiếng vang

Mặc dù thanh âm không nặng, nhưng trong hoàn cảnh yên tĩnh này lại truyền đi cực xa. Trong lòng Tiểu Ân cười khổ, một người đi lại trong thành thị bị đóng băng, cảm giác này khiến người khác kinh hoàng

Sông hồ thành xuất hiện trước mắt. Tiểu Ân dừng lại, Nhất Hào nói cho hắn, thông qua tính toán của mình, thì vượt qua con sông hồ thành này là tới trung tâm của tòa thành

Hắn không biết ở bên trong có gì nhưng trái tim của Tiểu Ân không khống chế được đập loạn lên

Có lẽ khi hắn thấy được tất cả, sẽ tìm được đáp án

Nước sông hồ thành cũng bị đóng băng. Thậm chí Tiểu Ân có thể từ nước sông đóng băng suy đoán ra tình huống. Đây là con sông hồ thành, bình thường nước chảy rất xiết

Nhìn con sông hồ thành dài mười thước, Tiểu Ân lui về phía sau một đoạn, thêm Đại Lực Thuật và Khinh Linh Thuật

Hắn chưa dám nghĩ tới việc sử dụng Phong Tường Thuật

Tiểu Ân lấy đà từ xa, sau đó giậm mạnh một cước, hưng hăng đập vào đê bên bờ. Đó là một cỗ lực lượng to lớn, cho dù người bình thường dùng búa đập cũng không phát ra được lực lượng như vậy

Nhưng cho dù là như thế, một cước của Tiểu Ân không lưu lại dấu vết gì trên lớp băng

Thân thể Tiểu Ân ở giữa không trung, toàn thân buông lỏng, hai tay hơi mở ra. Bước đệm nhảy này vượt khoảng cách mười thước. Tiểu Ân tiến vào trong thành

Cửa thành không đóng, Tiểu Ân nhẹ nhàng đi vào

Khi Tiểu Ân tiến vào trong thành, hắn đột nhiên cảm ứng được một cỗ năng lượng dao động rất nhỏ

Mặc dù luồng năng lượng này rất nhỏ nhưng giống như tiếng sấm vang lên trong lòng Tiểu Ân

Từ khi Tiểu Ân tiến vào tòa thành thần bí, nhìn thấy mọi thứ đều là vật chết, tất cả đều bị thế giới đóng băng bao phủ, không hề tồn tại năng lượng dao động

Nhưng giờ phút này, hắn lại cảm ứng được một cỗ năng lượng nhỏ. Mặc dù luồng năng lượng này rất yếu, nhưng vô cùng chân thật

Hắn hít sâu một hơi, trong tay có thêm nhẩn huyết quang giam cầm và bán thần tượng. Hơn nữa còn mặc thêm ma pháp bào thần bí

Đó là toàn bộ trang bị của hắn. Nhưng có thêm mấy thứ này, Tiểu Ân cũng không dám khẳng định mình có thể ứng phó với nguy cơ phát sinh ở đây

Dù sao những việc nhìn thấy trên đường, khiến lòng tin của hắn vào thực lực của mình giảm mạnh

Cẩn thận di chuyển trong thành, thông thả tới chỗ năng lượng dao động

Bên trong thành rất hoa lệ xa xỉ. Ngay cả ma pháp tháp của Tiểu Ân cũng không thể sánh được. Dù là kiến trúc hay nguyên liệu, sự sáng tạo đều có sự chênh lệch cực lớn

Kỳ thật có thể nói nơi này cao hơn ma pháp tháp của Tiểu Ân một cấp bậc

Mặc dù nguyệt tinh linh là chuyên gia nghệ thuật, nhưng sau khi nhìn tòa thành này, Tiểu Ân không khỏi cảm thán, nguyên giữa các chuyên gia cũng có chênh lệch cực lớn

Bộ tộc nguyệt tinh linh của Sara quả thật là chuyên gia, nhưng vẫn chỉ là nông dân. Bọn họ chỉ mới học được một ít tri thức bên ngoài mà thôi

Ma pháp tháp mà bọn họ kiến tạo cho Tiểu Ân đã phát huy tính nghệ thuật của bọn họ tới cực hạn

Còn người kiến tạo tòa thành này, không nghi ngờ gì là thương nhân ở Bắc Kinh. Những thứ mà bọn họ kiến tạo hơn xa đám chuyên gia ở nông thôn

Khác không nói, chỉ cần luận về nguyên liệu, đôi bên đã không thể so sánh với nhau

Tiểu Ân tính toán ở chỗ này có hàng nghìn siêu cấp vật phẩm. Không sai, chính là siêu cấp vật phẩm trong vũ trụ

Mấy thứ này đã sớm biến mất trên tinh cầu của Tiểu Ân. Đừng nói là nguyệt tinh linh chưa từng thấy qua, ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua

Nhìn đồng vật phẩm đó, thậm chí Tiểu Ân có ý nghĩ, nếu đem mấy thứ này gỡ xuống, đem đi đấu giá thì chỉ sợ thần linh cũng động dung

Ánh mắt lưu luyến rời khỏi mấy thứ đó. Mặc dù Tiểu Ân muốn áp dụng ý nghĩ đó, nhưng hắn cũng biết phân nặng nhẹ

Nếu như những thứ đó có thể tùy ý lấy đi thì mình có thừa đủ thời gian để thu thập

Cho nên việc trọng yếu nhất là phải giải quyết luồng năng lượng nhỏ bên trong thành. Nếu như không giải quyết thứ này, trong lòng Tiểu Ân không yên tâm

Hắn chậm rãi bước đi, hô hấp như có như không

Nhất Hào đã xuất hiện, hơn nữa kết hợp với tinh thần ý thức của hắn

Bản thân hắn ở trong cảnh giới tĩnh lặng như nước. Có sự trợ giúp của Nhất Hào, tinh thần ý thức của hắn đạt tới trình độ nhạy bén nhất

Chỉ là ở chỗ này, không người nào dám để tinh thần ý thức của mình tản ra. Tiểu Ân tự nhiên không lỗ mãng như vậy, thủy chung tập trung tinh thần ý thức của mình trong khoảng cách hai mươi thước. Trong khoảng cách này, hắn tuyệt đối ứng phó được tình huống tập kích bất ngờ

Tất nhiên nếu gặp phải thứ đóng băng cả thành thị thì dù Tiểu Ân có năng lực gì thì cũng bó tay

Nhưng hắn tự tin, mình không xui xẻo như thế

Bước lên cầu thang, hắn tới tầng cao nhất, rốt cuộc phát hiện luồng năng lượng phát ra từ nơi nào.

297. Chương 29: Hình Ảnh

Ở trong tầng này, ngoại trừ một chiếc bàn tròn ở trung tâm thì không còn có bài trí gì khác. Đồng dạng, ở trong này cũng không có người bị đóng băng, hết thấy hết thấy đều biểu hiện, nơi này là một trong những địa phương trọng yếu nhất trong toàn bộ nội bảo.

Nhưng Tiểu Ân vừa đi lên, ánh mắt của hắn đã bị cái bàn kia hấp dẫn.

Cái bàn này là vật phẩm duy nhất không bị đóng băng mà Tiểu Ân phát hiện sau khi tiến vào tòa thành.

Khi tất cả mọi thứ đều bao phủ bởi một tầng băng màu trắng thì đây đã là vật phẩm bình thường duy nhất.

Đương nhiên, hấp dẫn ánh mắt của Tiểu Ân nhất cũng không phải là cái bàn, mà là kiện vật phẩm thần bí ở trên chiếc bàn kia.

Đây là một viên cầu lẳng lẳng đặt ở trên bàn, cỗ năng lượng dao động mỏng manh kia chính là từ trên vật phẩm dạng cầu này truyền ra.

Tiểu Ân thả lỏng cơ thể một chút, ngay cả hô hấp cũng kéo dài hơn một chút.

Trên thế giới này, điều làm người ta sợ hãi nhất cũng không phải là ma thú cổ quái xấu xí, mà là những thứ không biết.

Chỉ khi không biết mình sắp sửa đối mặt với cái gì, đó mới là chuyện đáng sợ nhất.

Trước khi nhìn thấy viên cầu này, Tiểu Ân có thể nói là lo lắng đề phòng, những khi thực sự tìm được nơi phát ra năng lượng dao động, thì trong lòng hắn ngược lại trở nên bình tĩnh.

Đi tới bên cạnh cái bàn, Tiểu Ân đã do dự rất nhiều, hắn đưa viên nguyệt loan đao nhẹ nhàng chạm vào viên cầu một chút.

Không có phản ứng gì, cỗ năng lượng dao động này cũng không thể thông qua viên nguyệt loan đao mà truyền đến người hắn.

Khẽ nhắm hai mắt lại, Tiểu Ân phóng thích lực lượng tinh thần ra, tiếp xúc với viên cầu thần bí này với tâm lý không cầu có công, chỉ cầu không có gì bất trắc.

Trong khoảnh khắc khi lực lượng tinh thần của hắn tiếp xúc với viên cầu, hắn lập tức cảm ứng được loại năng lượng cực kỳ nhu hòa kia ẩn chứa bên trong đó. Loại năng lượng này giống như sự vỗ về của mẫu thân khiến cho Tiểu Ân cảm thấy vô cùng thoải mái.

Từ trên loại năng lượng này truyền đến khí tức không có chút ác ý, không ngờ làm cho Tiểu Ân sinh ra một loại cảm giác vô cùng quen thuộc.

Chậm rãi, hai mắt của Tiểu Ân sáng lên, hắn đã biết thuộc tính của loại năng lượng này.

Đây là năng lượng hoàng kim, năng lượng hoàng kim hàng thật giá thật. Mặc dù cường độ của nó cũng không lớn, nhưng nếu nói về độ tinh khiết, tuyệt đối là tuyệt thế vô song (có một không hai), ngay cả độ tinh khiết của năng lượng hoàng kim trên người Hoàng Kim Vương Yidikalun cũng kém xa năng lượng ở nơi này.

Cảm ứng được độ tinh khiết của loại năng lượng hoàng kim này, Tiểu Ân tự nhiên là hết sức vui mừng.

Mặc dù hắn cũng nắm giữ phương pháp phóng thích một ít năng lượng hoàng kim, nhưng nguyên nhân bởi vì học trộm, bên trong lẫn lộn rất nhiều loại năng lượng khác, cho nên đã ảnh hưởng rất lớn tới việc phát huy uy lực của loại năng lượng này.

Hiện tại đã có cơ hội tốt như vậy, nếu như hắn không lợi dụng một chút, thì cũng rất có lỗi với bản thân.

Tiểu Ân cẩn thận cảm ứng dao động và tần suất của cỗ năng lượng hoàng kim này. Có chuyên gia trí nhớ Nhất Hào, Tiểu Ân hoàn toàn có lý do để tin tưởng, chỉ cần cho Nhất Hào một khoảng thời gian suy nghĩ, nó nhất định có thể làm cho năng lượng hoàng kim của mình tăng lên một bậc thang, đến lúc đó, mình không phải so với Hoàng Kim Vương mà còn phải giống như Hoàng Kim Vương.

Chậm rãi, sau khi cảm giác ấm áp đều chảy vào người Tiểu Ân thì viên cầu này đã sinh ra một loại lực hút.

Đương nhiên, loại lực hút này cũng không hùng mạnh, chỉ cần Tiểu Ân muốn, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể khống chế và chặt đứt. Nhưng Tiểu Ân cũng không làm như vậy, mà đưa năng lượng của mình tiến vào trong đó.

Năng lượng hắn đưa vào đương nhiên là năng lượng hoàng kim, loại năng lượng này sau khi tiến vào viên cầu đã lập tức xảy ra biến hóa cực kỳ tinh tế.

Viên cầu này giống như một chiếc máy ngưng tụ và áp súc đang không ngừng tinh luyện độ tinh khiết của năng lượng hoàng kim trong cơ thể Tiểu Ân, quá trình này cũng không chậm.

Những năng lượng hoàng kim tiến vào trung tâm viên cầu được tinh luyện ra, dường như đang bổ sung năng lượng cho một dạng vật phẩm nào đó, mà những năng lượng tạp chất được lọc ra lại bị viên cầu đồng hóa trở thành năng lượng để nó sử dụng. Một lát sau, năng lượng dao động phát ra từ trong viên cầu dường như đã lớn hơn một chút, nguyên nhân là bởi vì chiếm được năng lượng bổ sung mạnh mẽ.

Mà lực chú ý của Tiểu Ân lại bị trung tâm của viên cầu hấp dẫn toàn bộ, viên cầu này không ngờ đang điên cuồng cần nuốt năng lượng hoàng kim sau khi chiết xuất ra. Nếu không phải trong tay Tiểu Ân có rất nhiều dược phẩm khôi phục thì hẳn thật sự không dám lãng phí ma lực như vậy.

Sau khi Tiểu Ân uống xong giọt dược phẩm khôi phục thứ mười thì trung tâm của viên cầu mới đình chỉ việc hấp thu năng lượng hoàng kim.

Đến khoảnh khắc này, Nhất Hào hưng phấn nói cho hắn, ma lực trong khoảng thời gian này cũng không lãng phí, bởi vì kết hợp với phương pháp ngưng tụ và nén ép năng lượng của viên cầu này, Nhất Hào đã làm ra cải tiến tương ứng đối với năng lượng hoàng kim.

Mặc dù cũng không biết hiệu quả thực tế như thế nào, nhưng dùng ngón chân để nghĩ cũng có thể biết, có thể khiến Nhất Hào vội vàng báo công xin phần thưởng, như vậy nhất định không phải là thứ vô vẩn gì đó.

Chẳng qua Tiểu Ân lúc này cũng không quan tâm đến Nhất Hào trên người, lực chú ý của hắn đã bị một đoạn trí nhớ bên trong viên cầu truyền tới hấp dẫn.

Sau khi viên cầu đã hấp thu đủ năng lượng hoàng kim, một loại trí nhớ giấu ở chỗ sâu bên trong viên cầu đã truyền cho Tiểu Ân với phương thức của năng lượng.

Tiểu Ân dường như đã biến thành một đám khói nhẹ lẫn vào trong không khí mờ ảo này, yên lặng nhìn tất cả bên trong tòa thành.

Tòa thành lúc này cũng không phải là một thế giới màu trắng của băng, mà là một thành thị cực lớn tràn đầy sức sống.

Ở trong tòa thành đồ sộ mà cổ kính, mỗi một người đều có cuộc sống cực kỳ vui vẻ.

Người có thể tiến vào địa phương này dường như đều có chung một đặc điểm, đó chính là một tinh thần lạc quan luôn hướng về phía trước mà bọn họ thủy chung vẫn duy trì.

Dường như cho tới bây giờ bọn họ cũng không cần vì thực vật và chỗ ở mà phát sầu, bởi vì ở trong tòa thành này sẽ chuẩn bị tốt mọi thứ cho bọn họ.

Nơi này cũng có loại cây bánh mì bánh kem giống như bộ tộc tinh linh, ở bên ngoài tòa thành lại có thảo nguyên rộng lớn làm cho rất nhiều loại gia súc sinh trưởng tốt.

Người sinh sống ở nơi này mỗi ngày đều vô cùng nhàn nhã, dường như cho tới bây giờ bọn họ cũng không phải vì các loại khó khăn trong cuộc sống mà phát sầu.

Cảnh sắc trong đầu đột nhiên biến đổi, ở trong mỗi một khu vực đều có mấy công trình kiến trúc cổ định cao tận mây.

Ở bên trong tòa thành cực lớn này, mỗi giờ mỗi phút đều có hàng ngàn hàng vạn người vác người tiều tụy đang cầu nguyện, ở trên người của mỗi một người quỳ bái đều tản ra đại lượng tín ngưỡng lực.

Mặc dù là không gian hư ảo, nhưng Tiểu Ân đã có thêm một loại cảm giác lạc vào cảnh giới kỳ lạ. Thậm chí hắn còn phát hiện trong đám người cầu nguyện này, tín ngưỡng lực tản ra từ trên người mỗi người bọn họ đều vô cùng nồng đậm.

Mức độ nồng đậm của tín ngưỡng lực đã đến mức, có thể nói là không thua kém hơn năng lượng của những thuyền viên bình thường tìm được đường sống trong chỗ chết phát ra, sau khi Tiểu Ân lợi dụng ma thú thủy tộc đánh chết ma pháp sư da đen.

Chẳng qua năng lượng của những thuyền viên này phát ra mặc dù hùng mạnh nhưng không kéo dài.

Mà người cầu nguyện ở trong kiến trúc cực lớn này, mặc dù thay đổi một nhóm lại một nhóm, nhưng tín ngưỡng lực sinh ra từ trên người mỗi nhóm cũng không kém hơn những thuyền viên kia bùng nổ trong nháy mắt.

Sau một lúc lâu quan sát, sắc mặt của Tiểu Ân rốt cuộc đã có chút thay đổi.

Hắn rốt cục đã nhìn ra, người ở nơi này mặc dù cuộc sống vô ưu vô lự (không buồn không lo), nhưng mỗi một ngày bọn họ đều có một nhiệm vụ, đó chính là luân phiên đi vào trong những kiến trúc đồ sộ đó tiến hành cầu nguyện.

Một ngày hai mươi bốn giờ, không ngờ không tạm dừng một phút.

Bên trong cả tòa thành tổng cộng có một trăm tòa kiến trúc cực lớn như vậy, mỗi một kiến trúc một lần có thể chứa được khoảng một ngàn người, thời gian của mỗi lần cầu nguyện đại khái khoảng một giờ, sau một giờ lại thay thế một nhóm khác.

Người trong cả tòa thành đã giống như một cái đồng hồ báo thức cực lớn vô cùng chính xác, không có chút nhiễu loạn.

Tính toán sơ qua một chút, Tiểu Ân lập tức cảm thấy kinh hãi thật sâu vì lượng tín ngưỡng lực của tòa thành này sinh ra trong mỗi một ngày.

Hắn ở trên chiến trường biểu diễn lực lượng vô cùng hùng mạnh, cứu gần vạn người bình thường ra khỏi hiểm cảnh hẳn phải chết, cũng bởi vậy đã đạt được đại lượng tín ngưỡng lực.

Khi đó, tín ngưỡng lực giống như thủy triều cuộn cuộn kéo đến khiến Tiểu Ân quả thực chính là khó có thể không chế.

Nhưng cho dù là tín ngưỡng lực điên cuồng giống như vậy so sánh với nơi này cũng đều là so kiến với voi, căn bản là không đáng giá một xu.

Ở trong một trăm kiến trúc cực lớn này, tín ngưỡng lực sinh ra trong mỗi một giờ cũng không kém hơn mấy ngày cố gắng của Tiểu Ân.

Hơn nữa càng chủ yếu chính là, tín ngưỡng lực sinh ra từ nơi này vô cùng ổn định, gần như cho tới bây giờ vốn chưa từng xảy ra sai lầm gì.

Tiểu Ân thật sự là không hiểu, vì sao những người có cuộc sống vô ưu vô lự lại có thể sinh ra tín ngưỡng lực cực lớn như thế, việc này đã vượt qua nhận thức trước kia của hắn.

Dựa theo suy đoán của Nhất Hào, chỉ có ở dưới tình huống tâm tình có chấn động lớn mới có thể phát huy ra mị lực (sức hấp dẫn) của cảm xúc, thúc giục sinh ra càng nhiều tín ngưỡng lực.

Nhưng người ở nơi này, bọn họ yên ổn, an bình, thỏa mãn, trên người không có chút khí thế hung bạo. Nhưng cho dù là như vậy, tín ngưỡng lực mà bọn họ sinh ra vẫn như trước vượt xa so với người bình thường.

Điều này đã phủ định không chút lưu tình những suy luận trước kia của Tiểu Ân.

Ở trong mỗi một khu vực, ngoại trừ một ít cường giả đặc biệt hùng mạnh, trên cơ bản đều là người thường, tỉ lệ cường giả thậm chí còn không đến một phần nghìn. Bên trong những cường giả này bao gồm nhân loại, cũng bao gồm thiên sứ và chí cường giả trong các tộc. Tác dụng của bọn họ chính là duy trì trật tự trong toàn bộ tòa thành và làm đại biểu liên lạc giữa các tộc.

Tiểu Ân lặng lẽ ghi chép lại tất cả những điều này, bởi vì hắn biết, những thứ này chính là nội dung cơ mật quan trọng nhất trong viên cầu, nếu không phải dưới tình huống như vậy, hắn căn bản là không có khả năng tiếp xúc tới.

Sau khi nhìn thấy đoạn hình ảnh rõ ràng này, Tiểu Ân đã có hiểu biết nhất định đối với địa phương này. Hắn biết, nơi này là một địa phương chuyên môn cung cấp tín ngưỡng lực ổn định cho thần linh.

Chẳng qua, loại tín ngưỡng lực này mặc dù vô cùng hùng mạnh, nhưng lại tuyệt đối không phải Tiểu Ân trước mắt có thể thừa nhận.

Với tốc độ hấp thu của thân thể hắn trước mắt, đừng nói là tín ngưỡng lực của cả tòa thành, cho dù là tín ngưỡng lực của một tòa kiến trúc cực lớn trong đó đều đủ khiến cho hắn nổ tung.

Chỉ có điều, ở chỗ sâu trong nội tâm của Tiểu Ân thủy chung có một nghi hoặc, nơi này rốt cuộc là sào huyệt của vị thần linh nào đây? Không ngờ có được nơi sinh ra tín ngưỡng lực khổng lồ nghe rộn cả người như thế, mà hắn vì sao lại phải tạo ra một băng phong thành, phong ấn tất cả những thứ này lại chứ?

Có lẽ cảm ứng được nghi hoặc trong đầu hần, nội dung của hạt châu cung cấp lập tức thay đổi thật lớn.

Đột nhiên, trên bầu trời cao cao tại thượng mặc dù không có mặt trời nhưng có vô hạn hào quang kia, đột nhiên xuất hiện một lão nhân mặc áo bào trắng.

Dáng người của lão nhân này cũng không khô ngô, người lại làm cho người ta có một loại cảm giác giống như ma ốm (người ốm liên tục), nhưng ở trên người lão lại có một mảnh hào quang màu hoàng kim.

Nhưng trong khoảnh khắc mảnh hào quang này xuất hiện, Tiểu Ân lại mơ hồ cảm thấy một tia dị dạng không tầm thường.

Từ phía dưới truyền đến vô số tiếng hoan hô, “Ánh mắt” của Tiểu Ân lập tức nhìn thấy vô số người ngẩng đầu, trong mắt của bọn họ có sự hải hân vui mừng, đây là một loại tình cảm hưng phấn và vui mừng sinh ra sau khi nhìn thấy kim quang trên người của lão nhân.

Chẳng qua, những cường giả ở lần trong đó lại đều phát hiện một chỗ không thích hợp.

Tuyệt đại đa số cường giả bao gồm cả những thiên sứ đều hướng về phía bầu trời định bay lên, trong đó tốc độ của một con cự long hoàng kim dài hơn ba mươi thước là nhanh nhất, hai chân của hần đã rời khỏi mặt đất.

Nhưng ngay trong khoảnh khắc này, vị lão nhân kia quay đầu lại.

Bên trong đôi mắt của lão tràn ngập vẻ đùa cợt, ở trong mắt của lão, những người này bé nhỏ không đáng kể giống như con kiến, sinh tử của bọn họ chẳng qua chỉ là một ý niệm của lão mà thôi.

Sau đó, lão tùy ý vung tay lên.

Nháy mắt, thế giới này đã thay đổi...

Ở trước mắt lão lập tức biến thành một mảnh màu trắng, trên mặt của tất cả mọi thứ đều bao phủ màu trắng như tuyết mà trong suốt này.

Tất cả người thường lấy đơn vị trăm vạn để tính đều biến thành người băng, đầu của bọn họ hướng lên bầu trời, dường như đang nhìn cái gì.

Những cường giả này vẫn duy trì tư thế lao về phía trước, nhưng ngoại trừ con cự long kia thì đã không còn ai có thể bay lên.

Về châm chọc trong mắt của lão nhân kia càng nồng đậm hơn, màu hoàng kim trên người lão trong nháy mắt đã biến thành màu đen, loại tối đen này giống như màu đen của vũ trụ vô biên vô hạn.

Ở xung quanh người lão nhanh chóng trở nên ảm đạm, ngay cả hào quang vô hạn trong không trung ở trong khoảnh khắc này cũng trở nên mờ mịt không ánh sáng.

Tim của Tiểu Ân đập thành thịch.

Ở trong màu hoàng kim kia, quả nhiên bao lấy năng lượng có màu sắc và thuộc tính khác biệt.

Đây là năng lượng đại biểu tử vong, là lực lượng thuộc loại vong linh và hắc ám, giống như một đám mây đen đậm che phủ hoàn toàn một mảnh không trung.

Trong lòng của Tiểu Ân có một loại cảm giác mơ hồ, chỉ cần lão nhân này muốn, màn sương đen trên người lão thậm chí có thể biến tất cả thành hư ảo.

Nhưng giữa lúc lão nhân muốn tiếp tục hành động, một đạo năng lượng xuất hiện ở trước mặt lão.

Đạo năng lượng vô cùng uy nghiêm này xuyên qua màn sương đen quanh người lão nhân, cứ như vậy xuất hiện ở trước mặt lão nhân.

Đây là ảnh tượng (hình ảnh) của một trung niên bình thường, dường như có chút gầy yếu.

Ánh mắt của hần quét qua nơi này một vòng, trong đôi mắt vô kinh vô hỷ, không có biểu tình gì, đối mặt với mấy vạn sinh vật của những chủng loại khác nhau bị phong ấn bên trong sông băng, hần không ngờ không có chút phản ứng của tâm tình.

Trong mắt hắn, dường như tất cả ở phía dưới đều trống không, thậm chí ngay cả con kiến cũng xem như không hơn không khí.

- Trở về.

Từ đầu đến cuối, từ trong hình ảnh của người này chỉ nói hai chữ, sau đó, hình ảnh của người này lập tức tiêu tán vô tung, ngay cả lực lượng của hắn cũng tiêu tan toàn bộ ở trong này.

Lão nhân kia cung kính cúi đầu, lão lưu luyện liếc mắt nhìn phía dưới một cái, nhưng bất kể trong lòng lão luyện tiếc như thế nào thì trên hành động lại không chậm trễ chút nào.

Hắc khí trên người lão bốc lên, trong nháy mắt đã một lần nữa ngưng tụ làm một thể, sau đó thân ảnh của lão lóe lên, cứ như vậy biến mất trong hư không.

Trong tòa thành lâm vào trong một thế giới băng tuyết mịt mờ, từ đó về sau, nơi này đã biến thành một địa phương bị mọi người bỏ rơi, đừng nói trung niên trong hình ảnh kia, còn có lão nhân kia, thậm chí ngay cả chủ nhân của nơi này đều chưa từng xuất hiện nữa. Suy nghĩ của Tiểu Ân dần dần từ trong hạt châu thoát ra.

Trong đôi mắt của hắn chớp động hào quang giống như ma trơi, những biến hóa trong đoạn hình ảnh vừa rồi đã mang đến cho hắn chấn động kịch liệt, khiến tư tưởng của hắn mỗi một khắc đều không ngừng sôi trào.

Tiểu Ân ngẩng đầu, ánh mắt của hắn thâm thúy khó lường, dường như muốn xuyên thấu qua vách tường dày kia thấy rõ tòa thành cực lớn này.

Hắn căn bản là không thể ước đoán rốt cuộc có bao nhiêu người, hoặc là nói có bao nhiêu sinh mệnh sống ở nơi này, mà hắn cũng không biết, khi thế giới đóng băng này buông xuống thì có bao nhiêu người trong nháy mắt vĩnh viễn biến thành khối băng.

Sau khi nhìn thấy một mảnh thế giới đóng băng này, cảm giác duy nhất của hắn chính là, sinh mệnh, thực sự là quá mức nhỏ bé, mà hắn cũng không muốn một ngày nào đó trở thành một trụ băng.

Thực ra, trước khi Tiểu Ân tới đại lục của người da đen này, hắn đã vô cùng hài lòng đối với thực lực của mình.

Ma đạo sĩ cường thịnh, cho dù là tập hợp tất cả chí cường giả nhân loại của ba đại lục, nhiều nhất cũng chỉ có năm, sáu mươi người mà thôi.

Nhưng hắn chẳng những đã là một trong số đó, trong tay lại đã nhiễm máu tươi của ba cường giả cùng cấp bậc. Đối với hắn mà nói, đi đến một bước này, trong lòng đã cảm thấy thỏa mãn rồi.

Nhưng sau khi nhìn thấy mảnh thế giới đóng băng này, trong lòng của Tiểu Ân không hiểu sao lại toát ra một loại tâm tình cấp bách, đó là một loại tâm tình muốn tiến giai, muốn biến cường, khiến mình trở thành tồn tại càng hùng mạnh hơn.

Ở trong đám người bị đóng băng không lưu tình chút nào này, có rất nhiều cường giả cũng không kém cõi hơn so với hắn.

Nhưng ngay cả những người này khi nhận số phận bị đóng băng cũng không hề có năng lực chống cự.

Lão nhân xuất hiện đầu tiên và đóng băng tất cả nơi này giống như đang đùa giỡn với trẻ con, mà hình ảnh người trung niên xuất hiện sau đó chính là một gia trưởng quyền uy.

Ở trước mặt lão nhân không biết tên này, tất cả sinh mệnh trong tòa thành đều giống như con kiến căn bản là không thể chống cự thủy hỏa thiêu (nước ngập lửa đốt) của đứa trẻ, chỉ có thể bị động tiếp nhận tất cả lăng nhục. Đối với bọn họ mà nói, chuyện duy nhất có thể làm được, chính là cầu nguyện đứa trẻ này bị người lớn kéo tai lôi đi.

Đương nhiên, người lớn lôi đứa trẻ đi, có thể là vì đi ăn, có thể là vì để nó làm ra sự nghiệp, nói chúng tuyệt đối sẽ không phải là đột nhiên sinh ra lòng thương xót gì đối với những con kiến đáng thương này.

Ánh mắt của người trung niên kia xuất hiện rõ ràng trong đầu Tiểu Ân, đó căn bản là ánh mắt giống như đang nhìn không khí. Tiểu Ân tin tưởng, nếu không phải người này tìm lão nhân có việc, hẳn căn bản là sẽ không nhúng tay vào trong đó.

Không hiểu sao sau khi nhìn thấy thế giới đóng băng này, hơn nữa tiến vào trong nội bảo hiểu biết nguyên nhân trong đó, trong lòng của Tiểu Ân phát ra tiếng hò hét vô thanh.

Ta không muốn làm con kiến, ta muốn làm đại nhân (người lớn), đại nhân có thể quyết định vận mệnh của đứa trẻ, mà không phải là con kiến bị đứa trẻ quyết định vận mệnh.

Tiểu Ân hít một hơi thật sâu, thật lâu sau hẳn mới có thể làm cho hô hấp của mình ổn định lại, mới làm cho tâm tình kích động kia dịu đi.

Cảnh tượng vừa rồi cho hẳn cảm giác, giống như ma pháp sư cấp học đồ vừa mới tiếp xúc với ma pháp, lại đột nhiên nhìn thấy cảnh tượng hai vị ma đạo sĩ cửu tinh liều chết đánh nhau, rung động tạo thành đối với hẳn liền có thể tưởng tượng được.

Nếu như không phải định lực và nghị lực của Tiểu Ân vượt xa ma pháp sư bình thường, như vậy sau khi nhìn thấy cảnh tượng này sẽ làm cho tin tưởng của hẳn sụp đổ, cũng là một việc vô cùng bình thường.

Tiểu Ân quét mắt nhìn cái bàn trước mặt, ở nơi chính giữa có một chỗ lõm, đúng là địa phương để hạt châu, hẳn chậm rãi để hạt châu vào chỗ lõm.

Đột nhiên, một cỗ năng lượng từ chỗ hạt châu truyền ra, mà gần như cùng lúc đó, năng lượng bắt đầu ngưng tụ bên cạnh Tiểu Ân, rất nhanh, một tòa truyền tống môn giống như lúc tiến vào liền xuất hiện ở trước mắt.

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân khẽ giương lên, hẳn trong lòng kinh ngạc, thì ra đi ra ngoài lại chính là một việc đơn giản như vậy.

Giữa lúc hẳn đang do dự có lập tức ra ngoài hay không, trước mắt đột nhiên hoa lên một cái, truyền tống môn chợt biến mất, mà Vô Danh lại xuất hiện ở vị trí đó.

Tiểu Ân kinh ngạc nháy mắt mấy cái, hẳn hồ nghi hỏi:

- Vô Danh tiên sinh, sao ngươi lại tới đây?
- Ta vì sao không thể tới?

Tiểu Ân ngẩn người, lập tức bật cười không nói gì, vị Vô Danh này thần bí khó lường, đến nơi đây chẳng qua chỉ là một ý nghĩ nhỏ mà thôi.

Vô Danh nhìn thoáng qua nơi này, nói:

- Nơi này, rất thích hợp.

Tiểu Ân nhú mày, hỏi:

- Thích hợp cái gì?
- Thích hợp người tu luyện.

Một cảm giác khác thường từ trong lòng Tiểu Ân nổi lên, Vô Danh này, từ lúc nào đã bắt đầu chú ý tới tình hình tu luyện của mình.

Chẳng qua nếu Vô Danh đã nói như vậy, trong lòng Tiểu Ân cũng tò mò, lực lượng tinh thần của hẳn lại một lần khuếch tán ra.

Ở trong thế giới màu trắng mịn mù này, cái gì cũng đều yên lặng, nhưng Tiểu Ân rất nhanh phát hiện, đúng là bởi vì loại tình huống đặc thù này, cho nên ở trong không gian vẫn có một loại lực lượng áp bức ở khắp mọi nơi.

Muốn ở trong này, mỗi giờ mỗi khắc đều phải chịu đựng loại áp lực khổng lồ này, hơn nữa theo thời gian trôi qua, loại cảm giác này dường như đang dần dần tăng cường.

Ngay từ đầu sở dĩ Tiểu Ân không chú ý tới điểm này, đó là bởi vì tinh thần của hắn đã sớm khấn trương mọi mặt, thân thể của hắn tự nhiên mà kháng cự cỗ áp lực này, cho nên ngược lại có chút cảm giác tập mãi thành thói quen.

Tiểu Ân do dự một lát, hỏi:

- Vô Danh tiên sinh, nơi này là địa phương nào?
- Không biết.
- Không ngờ ngài lại không biết?
- Ta vì sao phải biết chứ?

Tiểu Ân gắt gao chờ Vô Danh, sau nửa ngày cuối cùng nhụt chí.

- Được rồi, Vô Danh tiên sinh, nơi này vì sao thích hợp cho ta tu luyện?

Tiểu Ân bắt đầu hỏi:

- Là bởi vì áp lực đặc thù của nơi này sao?
- Đúng, những áp lực này là một loại biểu hiện bên ngoài của tín ngưỡng lực, nếu người tu luyện ở trong này sẽ có trợ giúp rất lớn đối với nén ép cô đọng kết giới thuộc tính đa trọng (nhiều tầng).

Ánh mắt của Tiểu Ân sáng lên, hắn lập tức nhớ tới lời nói của Hắc Long Vương, nếu như hắn muốn tiến thêm một bước, nhất định phải nén ép cô đọng tất cả các kết giới, hơn nữa dung hợp một thể với bản thân. Chỉ khi đạt tới loại cảnh giới này mới có thể đạt được ngàn năm truyền kỳ.

Mặc dù Tiểu Ân có tin tưởng rất lớn đối với bản thân, nhưng hắn lại biết, muốn đạt tới loại cảnh giới này, ít nhất cũng phải hơn mười năm trăm năm mới được. Nhưng lúc này Vô Danh lại vạch cho hắn một lối tắt, chỉ cần tu luyện ở nơi này, ở dưới áp bách của loại lực lượng hùng mạnh này, quá trình này của hắn có thể rút ngắn rất nhiều.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, cảm kích nhìn hắn, nói:

- Vô Danh tiên sinh, cảm ơn sự chỉ điểm của ngài.

Hắn nhìn lướt qua xung quanh, nói:

- Ta ra ngoài báo cho Bạch Toàn Phong một tiếng rồi bắt đầu bắt đầu tiến vào bế quan, tranh thủ sớm ngày đạt được đột phá.

Nếu như trước khi vào đây, Tiểu Ân còn chưa nhất định sẽ cố gắng như thế, bởi vì đây cũng không phải là một việc của một năm hai năm, nhưng sau khi nhìn thấy cảnh tượng bên trong hạt châu thì tư tưởng của hắn đã hoàn toàn thay đổi. Chỉ cần có cơ hội tiếp tục mạnh lên, thì tuyệt đối hắn sẽ không bỏ qua.

Vô Danh khẽ lắc đầu, nói:

- Ta sẽ nói giúp người, người không cần đi ra ngoài.

Tiểu Ân sửng sốt, hỏi:

- Vì sao?

Vô Danh lặng lẽ nhìn hắn, nói:

- Lần đầu tiên, thu hoạch lớn nhất.

Dứt lời, thân thể của Vô Danh dao động một trận, cứ như vậy biến mất.

Trong lòng của Tiểu Ân yên lặng nhắc tới ý tứ những lời này của hắn, dần dần có điều linh ngộ.

Ở trong một hoàn cảnh tu luyện mới, thường thường là lần đầu tiên sẽ thu được tiến bộ lớn nhất, sau đó dần dần sẽ thu nhỏ lại. Ý tứ của Vô Danh hắn là như vậy. Tiểu Ân nhìn thoáng qua phía xa, hắn đột nhiên có một loại cảm giác, một khi mình rời khỏi phạm vi của tòa thành này, như vậy sau này vào đây tu luyện khẳng định hiệu quả kém xa hiện tại.

Tiểu Ân khẽ cười khỏ, từ sau khi tiến vào nơi đây, tất cả liên hệ tinh thần của hắn với ngoại giới đều bị chặt đứt toàn bộ.

Bất kể là Hắc Long Vương, hay là ba đại ma sủng của mình đều không thể liên hệ được. Chẳng qua, thông qua linh hồn khẽ ước, vẫn có thể mơ hồ cảm ứng được sự tồn tại của bọn họ, nhưng cũng chỉ có như vậy mà thôi.

Đi tới cửa sổ của tầng chính, trong lòng Tiểu Ân bồn chồn, chẳng lẽ thật sự phải ở trong này tu luyện đến cảnh giới ngàn năm truyền kỳ mới có thể đi ra ngoài sao?

Hắn khe khẽ lắc đầu một chút, ánh mắt nhìn lướt qua phía dưới, ở nơi đó có một kiện vật phẩm siêu cấp, nếu trải qua sự tinh luyện của luyện kim thuật sư, có thể đạt được một loại dược phẩm.

Loại dược phẩm này đối với ma pháp sư mà nói, cũng không có tác dụng lớn gì, nhưng đối với người thường mà nói, đó đã tương đương với linh đan diệu dược (thần dược) rồi.

Dựa theo tin tức mà Nhất Hào thu được ở trong vô số sách cổ và từ chỗ Hắc Long Vương, Tiểu Ân có thể khẳng định, nếu để mấy người lão Bond dùng loại dược phẩm này, như vậy tuyệt đối có thể kéo dài tuổi thọ của bọn họ gấp đôi trở lên.

Nếu như là ma pháp sư khác thì nhất định sẽ không có ý nghĩ như vậy, bởi vì ở trong thế giới này, người thường có thể khiến ma đạo sĩ cửu tinh vương bận trong lòng chỉ sợ đã không có nhiều khả năng tồn tại.

Nhưng Tiểu Ân lại khác, tuổi của hắn lúc này khiến hắn căn bản là không thể buông vương bận trong lòng, nếu hiện tại có cơ hội tốt như vậy, hắn tự nhiên là không chịu bỏ lỡ.

Chẳng qua chỉ do dự một lát, Tiểu Ân lập tức quyết định, mình ở trong hoàn cảnh này tu luyện năm năm, sau năm năm, bất kể đạt tới trình độ nào đều phải đi ra ngoài.

Bởi vì, hắn cũng không muốn tiếc nuối cả đời.

Một khi có quyết định, Tiểu Ân lập tức bắt tay vào làm.

Hắn lập tức tĩnh tâm, phóng thích tất cả kết giới thuộc tính của bản thân, khi kết giới thuộc tính lực trọng (sáu tầng) toàn lực phóng thích bao phủ toàn bộ tòa thành.

Nhưng mà ngay sau đó, Tiểu Ân lập tức hiểu ra ý tứ câu nói kia của Vô Danh.

Ở trong này, quả nhiên là địa phương tu luyện thích hợp nhất với mình lúc này.

Kết giới thuộc tính một khi triển khai, lập tức nghênh đón áp lực cực lớn giống như vô cùng vô tận kia. Nếu như nói loại áp lực này vừa rồi chỉ có chút tác dụng đối với thân thể của Tiểu Ân, thì lúc này, kết giới của hắn đang chịu đựng áp chế trên mọi mặt.

Thân thể của một người có phạm vi bao nhiêu? Một kết giới có phạm vi bao nhiêu?

Khi hai người này nhận được đãi ngộ giống nhau thì...

Sắc mặt của Tiểu Ân đột nhiên biến thành màu đỏ, thân thể của hắn trong thời gian ngắn ngủi cũng đã thừa nhận áp lực đạt tới cực hạn.

Cho tới bây giờ hắn cũng chưa từng nghĩ đến, ở trên thế giới này không ngờ còn có áp lực cực lớn như thế, đây đã vượt qua cực hạn của nhân loại có thể đạt tới.

Ngày xưa trên đảo Vong Linh, áp lực của kết giới do tám đại quân vương liên thủ tạo thành so sánh với lúc này, quả thực chính là món hàng của trẻ con mỗi nhà làm ra.

Đến lúc này, hắn cũng có chút lý giải vì sao Hắc Long Vương có thể ứng phó dễ dàng loại áp lực này, đây có lẽ chính là kết quả do khác biệt về cảnh giới tạo thành.

Tiểu Ân chậm rãi ngồi xuống, hắn cũng không thu hồi kết giới thuộc tính của mình, mà cắn răng tiếp tục thừa nhận cỗ áp lực này.

Kết giới của hần đang vận động thông thả, ở trong quá trình vận động này, năng lượng của mấy loại thuộc tính trong đó dung hợp từng chút một, giống như vật liệu thép đang ở dưới máy cán thép, đang chịu đựng loại áp lực hùng mạnh tới cực điểm này.

Mắt của hần chậm rãi nhắm lại, toàn bộ tâm thần đều đắm chìm vào bên trong lĩnh ngộ đối với kết giới thuộc tính, đã không còn biết thời gian trôi qua.

Cũng không biết trôi qua bao lâu, khi Tiểu Ân mở hai mắt ra, kết giới thuộc tính của hần đã nén ép cô đọng tới một mức độ cực kỳ mạnh mẽ.

Năng lực nén ép của ma đạo sĩ đã được hần phát huy tới mức độ cực hạn, trình độ nén ép của các loại năng lượng trong kết giới thuộc tính là việc mà trước kia hần không thể tưởng tượng. Nếu như không có sự trợ giúp của cỗ ngoại lực này, Tiểu Ân vô cùng hoài nghi, hần có thể đạt tới loại trình độ này ở thể giới bên ngoài hay không.

Tiểu Ân vươn vai vặn người, thở dài một hơi thoải mái, đột nhiên lông tơ trên người hần dựng đứng lên, bởi vì lỗ tai nhạy bén của hần nghe được, cùng lúc hần thở dài, phía sau dường như cũng có người phát ra tiếng thở dài đồng dạng.

Hần đột nhiên xoay người, sau đó lại buông lỏng, thì ra thở dài ở phía sau hần đúng là Vô Danh.

Hai chân khê dùng sức, Tiểu Ân nhảy dựng lên, trong lòng hần khê động, hỏi:

- Vô Danh tiên sinh, ta đã tĩnh tọa ở trong này bao lâu rồi?
- Một tháng.
- Một tháng?

Sắc mặt của Tiểu Ân khê biến, lần đầu tiên hần tĩnh tọa không ngờ thời gian chính là một tháng, đây thực sự làm cho người ta quá kinh ngạc rồi. Ngoại trừ một lần tu luyện trước xác UFO ở quê hương trước kia, hần vẫn chưa từng duy trì thời gian lâu như vậy.

Vô Danh nhìn hần một cái thật sâu, nói:

- Người quả thật rất có nghị lực.

Mắt của Tiểu Ân nhanh chóng giật giật, Vô Danh này không ngờ cũng khen ngợi người khác, chẳng lẽ mặt trời hôm nay mọc ở phía tây?

Hần đang muốn ngẩng đầu nhìn xem, nhưng đột nhiên nhớ tới, địa phương này cũng không có mặt trời.

Liếm môi có chút khô, Tiểu Ân vẽ mặt quái dị nói:

- Vô Danh tiên sinh, cảm ơn sự khích lệ của ngài.

Vô Danh dường như thấp giọng nói thảm một câu gì đó, khê lắc đầu, sau đó xoay người rời đi.

Tiểu Ân nhìn theo bóng lưng của hần, cuối cùng trong lòng cảm thấy có chút không kiên định, vội vàng cao giọng nói:

- Vô Danh tiên sinh, ngài có gì chỉ giáo sao?

Vô Danh cũng không quay đầu, chỉ có thanh âm thản nhiên quanh quẩn ở trong này:

- Ta không biết.

Dứt lời, thân thể của hần đã giống như âm hồn xuyên qua tường.

Sắc mặt của Tiểu Ân trở nên có chút buồn cười, ở chung với người này thật sự có chút làm cho người ta đau đầu.

Chẳng qua, thời gian ở chung với hần càng lâu càng chứng kiến nhiều thủ đoạn quái dị, trong lòng Tiểu Ân đã chấp nhận hần.

Sửa sang lại vòng cổ không gian của mình một chút, Tiểu Ân từ trong đó lấy ra một chút lương khô vùi vào.

Mặc dù một tháng chưa ăn uống, nhưng hắn cũng không cảm thấy vô cùng đói khát. Có thể tu luyện đến cảnh giới ma đạo sĩ cửu tinh, cho dù là muốn bị đói chết, cũng không phải là một chuyện dễ dàng như vậy.

Sau đó, Tiểu Ân đi xuống phía dưới, lấy mấy món vật phẩm siêu cấp mà hắn vừa ý từ trên vách tường của tòa thành xuống.

Yên tâm thoải mái thu những bảo bối đó vào trong vòng cổ không gian, Tiểu Ân tạm thời đình chỉ hành động phá hoại như vậy.

Dù sao tất cả những thứ này đều thuộc về hắn, tòa thành đẹp như vậy nếu như thật sự phá hỏng gần như không còn, đó cũng là một loại tội. Không bằng chờ khi cần dùng, lại đến làm cường đạo cũng không muộn.

Trong mấy ngày sau đó, Tiểu Ân tĩnh tâm xuống, toàn tâm toàn ý tập trung vào trong việc 'đập gỗ' kết giới thuộc tính. Dưới nỗ lực không biết mệt mỏi và sự siêng năng của hắn, hầu như mỗi ngày đều có thể đạt được thành tựu nhất định.

Cuộc sống ở trong tòa thành đúng là vắng vẻ, đồng thời lại phải chịu đựng lực lượng áp bách dường như càng ngày càng nặng nề.

Nhưng Tiểu Ân chẳng những không kêu khổ, ngược lại còn vô cùng hưởng thụ loại áp lực hùng mạnh này.

Đúng là loại áp lực từng bước tăng cường này, làm cho Tiểu Ân không ngừng đạt được tiến bộ, thường thường đều là dưới tình huống hắn cho rằng đã đạt tới cực hạn, thì lại một lần nữa nén ép thêm một chút.

Sau khi tình huống như vậy đã xảy ra nhiều lần, ngay cả Tiểu Ân cũng đang hoài nghi, sự nén ép của kết giới thuộc tính còn có một cực hạn chân chính hay không.

Nhưng sau khi ở trong tòa thành gần một năm, Tiểu Ân rốt cục phát hiện, chuyện mà hắn lo lắng nhất đã đến.

Trong tòa thành mang đến áp lực cho hắn đã không còn tăng cường nữa, dường như lực lượng trong tòa thành đã không phải là đang bài xích hắn, mà là đang chậm rãi tiếp nhận hắn.

Cùng lúc đó, kế hoạch mượn áp lực hùng mạnh tiếp tục nén ép tinh luyện kết giới thuộc tính của hắn cũng rơi vào phá sản.

Không có loại áp lực không thể tin nổi đến từ ngoại giới này, Tiểu Ân căn bản là không có cách nào nén ép kết giới thuộc tính đã kiên cố vững chắc giống như một khối thép dù chỉ một chút.

Giống như một thợ rèn dưới tình huống đã mất đi công cụ, không có gắng tay căn bản là không thể làm được gì.

Sau khi phát hiện tất cả biến hóa này, Tiểu Ân vẻ mặt đau khổ nhìn thế giới màu trắng mịn mù này, biến hóa bất thành hình đã làm xáo trộn toàn bộ kế hoạch của hắn.

Mặc dù hắn tự tin sự rèn luyện vất vả của một năm này, đã làm cho thành tựu của hắn đạt tới trình độ đáng sợ, nhưng hắn lại biết, hắn cũng không đột phá cảnh cửa cuối cùng kia. Ở bên trong kết giới thuộc tính của hắn vẫn còn có một ít tạp chất, hơn nữa mấy loại thuộc tính này vẫn chưa dung hợp hoàn toàn, dưới tình huống như vậy, căn bản là không có khả năng đạt tới trình độ nhân giới hợp nhất.

Tiểu Ân thở dài một tiếng, trong lòng hắn đột nhiên nhớ tới Vô Danh vô cùng, có lẽ tên xuất quỷ nhập thần này, có thể cho mình một ít sáng kiến.

Trên mặt đường có một tầng băng cứng, sáng ngời giống như gương, hai chân bước đi trên đó phát ra tiếng vang trong trẻo.

Thanh âm này trong một năm đã nghe qua rất nhiều lần, nhưng đây lại là thanh âm duy nhất trong tòa thành, nếu như ngay cả chút âm thanh ấy cũng không nghe được, như vậy Tiểu Ân thật sự hoài nghi, mình còn sống trên đời hay không.

Sau một ngày đi bộ ở bên ngoài, Tiểu Ân lặng lẽ trở về tầng cao nhất của nội bảo.

Còn chưa đến một năm, hần phát hiện phương pháp tu luyện cũng đã đạt tới cực hạn, ở trong một tháng cuối cùng này đã không thể tiến thêm nữa.

Hần vô cùng hoài nghi, nén ép cô đọng của mình đã tới cực hạn, cũng không có cách nào tiếp tục đi xuống nữa.

Thế nhưng đã tới tình trạng này rồi, hần lại vẫn chưa phát hiện bất luận cơ hội gì có thể làm cho nhân giới hợp nhất xuất hiện, điều này quả thực khiến hần vô cùng lo lắng.

Trước kia bất kể tu luyện đến giai đoạn nào, hần đều có thể cảm thấy, thực lực của mình đang không ngừng gia tăng, cho dù là gia tăng chậm cũng ổn định mà tự tiến bộ.

Nhưng trong một tháng này, hần phát hiện, mình dường như đã chạy tới cuối, đã không còn khả năng tiến thêm một bước nữa.

298. Chương 30: Ma Pháp Chất Chồng

Trong quá trình học tập ma pháp của mỗi người đều sẽ gặp phải tình huống tương tự, chẳng qua có người xuất hiện muộn, mà có người xuất hiện sớm mà thôi.

Chỉ có điều, một khi gặp loại tình huống này, như vậy trừ phi là vượt qua cửa ải khó khăn này, nếu không cả đời đừng mơ tưởng tiến thêm, trước kia khi Tiểu Ân tiến giai cũng từng gặp phải một ít phiền toái nhỏ, nhưng chút phiền toái nhỏ này so sánh với tình huống hiện tại, đó chính là không đáng giá một xu.

Có thể nói, đây là lần đầu tiên Tiểu Ân gặp phải bích chương khiến cho hần khó xử, nhưng vấn đề là, hần căn bản không biết nên làm như thế nào mới có thể vượt qua bình an.

Một chân bước lên tầng cao nhất, Tiểu Ân muốn đi tới bên cạnh cửa sổ nhìn ra toàn bộ tòa thành.

Nhưng trong khoảnh khắc khi hần bước lên tầng cao nhất, lại nhìn thấy một bóng người vô cùng quen thuộc bên cạnh cái bàn ở trung tâm.

- Vô Danh, người lại tới rồi.

Tiểu Ân ngăn người, nửa mừng nửa lo kêu lên.

Phiền não của một tháng này, Tiểu Ân đã sớm muốn thỉnh giáo Vô Danh, hơn nữa một mình ở chỗ không người chìm không thêm ỉa (nơi không có sự sống) này thời gian dài như vậy, ở sâu trong nội tâm hần thực ra cũng vô cùng khát vọng có thể gặp được vài người nói chuyện.

Vô Danh hướng về phía hần gật đầu một cái, nói:

- Trên người của người giống như có phiền toái.

Tâm tình của Tiểu Ân lập tức trở nên kích động, hần gật đầu thật mạnh một cái, nói:

- Đúng vậy, ta có phiền toái lớn, người biết biện pháp giải quyết sao?

- Không biết.

- Không... biết.

Tròng mắt của Tiểu Ân suyt chút nữa thì lòi ra.

Khi hồi trong lòng hần tràn đầy hy vọng, như lại nhận được một câu trả lời như vậy, tự nhiên là khiến hần lòng đầy phẫn oán (cảm phẫn oán hận).

Tiểu Ân bình tĩnh lại một chút, hỏi:

- Người đã không biết, làm sao lại là nhìn ra được?

Về mặt của Vô Danh không có biến hóa gì, chỉ thản nhiên nói:

- Ta thấy phương pháp tu luyện của người có chút không giống với bình thường.

Trong lòng Tiểu Ân phát lạnh, hần lập tức nhớ tới chuyện mà Hắc Long Vương đã từng nói qua trước kia. Bản thân mình bởi vì không biết kết giới thuộc tính đa trọng sẽ tạo thành trở ngại to lớn cho việc tấn thăng thành ngày sau, cho nên ở trong không gian vũ trụ hần mới không để ý tới sự hình thành kết giới nhiều thuộc tính như vậy.

Đây cũng là một bài học sâu sắc, xét đến cùng, chính là bởi vì phương pháp tu luyện của hần không đúng.

Mà Vô Danh hiện tại, mặc dù không thể chỉ ra chỗ không bình thường trên người hần, nhưng chỉ là một câu nói phương pháp không đúng này đã đủ để hần cảnh giác rồi.

Tu luyện ma pháp cũng giống như học tập tri thức, nếu như phương pháp không đúng thì thường thường chính là làm nhiều công ít, thậm chí khả năng ngày càng sa sút cũng không phải là không có.

Nghiêm túc suy nghĩ một lát, tâm tình cuộn cuộn trong lòng Tiểu Ân đã dần bình tĩnh xuống, hướng về phía Vô Danh cúi đầu thật sâu, nói:

- Ta đã hiểu, cảm ơn.

Dứt lời, hần đi tới bên cạnh cái bàn, không chút do dự lấy hạt châu lên, năng lượng hoàng kim trên người lại cuộn cuộn không ngừng tiến vào trong đó.

- Người định làm gì?

Vô Danh hỏi.

- Ta cần phải ra ngoài.

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Ta muốn đi thỉnh giáo một chút, bước tiếp theo nên tu luyện như thế nào mới có thể làm cho ta tiến thêm một bước.

Vô Danh lập tức im lặng không nói, chỉ có điều trong mắt hần lại có vẻ vui mừng.

Năng lượng hoàng kim của Tiểu Ân hiện tại phóng thích đã cực kỳ tinh thuần, vượt xa so với trước đây. Năng lượng hoàng kim tinh túy như thế chỉ cần bổ sung một lần ma lực trong quá trình phóng thích đã đủ để hạt châu này ăn no, làm cho nó mở ra truyền tống môn đi ra ngoài.

Rất nhanh, một chiếc cửa lớn tản ra hào quang màu trắng ngà xuất hiện ở trước mặt Tiểu Ân.

Tiểu Ân quay đầu liếc mắt nhìn xung quanh một chút, hần vốn định một mình sống ở trong này năm năm, không nghĩ đến hiện tại chỉ một năm đã phải rời khỏi nơi này, thật sự là người tính không bằng trời tính.

Hần sửa sang lại mấy cái vật phẩm trang sức không gian trên người một chút, những thứ để trong đó đều không thể để mất.

Ngoại trừ một ít vật phẩm siêu cấp có thể kéo dài tuổi thọ của nhân loại mà hần lấy được, còn có một thứ quan trọng nhất.

Đó chính là khối tinh phiến đã biến thành thực thể mà hần lấy ra từ mi tâm.

Trong một năm này, tinh phiến này cuối cùng đã biến thành thực thể, hơn nữa còn tự động đi ra từ mi tâm của Tiểu Ân.

Phiến tinh thể bảo bối chỉ lớn bằng móng tay này, đã tiêu hao tín ngưỡng lực của gần trăm giọt thần lực kết tinh và thời gian gần nửa năm mới ngưng tụ ra.

Tiểu Ân cũng không biết đây là thứ gì, nhưng ngu ngốc cũng hiểu được đây nhất định là một vật vô cùng quan trọng, hơn nữa giá trị của nó hần là hơn xa thần lực kết tinh, cho nên hần mới thật cẩn thận cất dấu đi.

Chẳng qua thứ này mặc dù nhìn qua vô cùng quý báu, nhưng cũng không được Tiểu Ân coi trọng, bởi vì đây là vật hần chế tạo ra, chỉ cần hần muốn, trải qua một khoảng thời gian tích lũy là có thể chế tác ra một

mảnh tinh thể hoàn toàn giống như vậy. Đối với những thứ có thể đạt được bổ sung không ngừng giống như vậy thì không có khả năng được xem như trọng bảo.

Dựa theo tính toán của Tiểu Ân, đầu tiên tìm Hắc Long Vương hỏi một chút, đây rốt cuộc là thứ gì, sau đó sẽ đến nơi giao dịch trong vũ trụ trao đổi lấy một ít vật có ích.

Đặc biệt là những dược phẩm có thể kéo dài tuổi thọ của nhân loại, lại càng là vật hãn nhất định phải lấy.

Về phần những vật phẩm lấy được trong tòa thành, mặc dù cũng có thể đạt được hiệu quả đồng dạng, nhưng cứ sử dụng như vậy thật sự là quá mức lãng phí.

Sau khi kiểm tra tất cả mọi thứ, Tiểu Ân liếc mắt nhìn bằng phong thể giới này một lần cuối cùng, sau đó quay đầu, phóng ra tinh thần ý thức, trong đầu Tiểu Ân xuất hiện một cái rồi lại một cái tọa độ điểm.

Chẳng qua sau khi đi qua truyền tống môn những tọa độ đó liền trở nên hư vô mờ mịt.

Loại cảm giác này giống như lần đầu tiên tiến vào, tọa độ điểm hãn tập trung chính là thể giới thông với truyền tống môn.

Hào quang chợt lóe, Tiểu Ân đã biến mất tại chỗ, mà gần như cùng lúc đó, bóng dáng của Vô Danh cũng biến mất trong một mảnh không gian kỳ dị.

Trước mắt Tiểu Ân chợt tối sầm lại, giống như đang ở chỗ sáng đột nhiên đi vào chỗ tối, chẳng qua quá trình này vô cùng ngắn ngủi, nháy mắt di động gần như không tiêu hao thời gian cũng đã làm cho Tiểu Ân quay trở về.

Tiểu Ân vừa mới xuất hiện chợt nghe thấy một tiếng hoan hô cực kỳ quen thuộc.

Cái miệng của hắn chậm rãi mỉm cười, Bạch Toàn Phong không ngờ còn canh giữ ở bên trong sơn động.

- Chủ nhân. Ngài đã trở lại.

Bạch Toàn Phong hưng phấn kêu một tiếng, sau đó ánh mắt chớp chớp, hoài nghi nhìn Tiểu Ân.

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn lại trên người mấy lần, hỏi ngược lại:

- Làm sao vậy?

Bạch Toàn Phong gãi gãi đầu, nói:

- Chủ nhân, ngài nhìn qua dường như không giống với trước kia.

- Hả, có cái gì khác nhau?

- Ta không thể nói rõ, tuy nhiên ngài cho ta cảm giác giống như là đã nội liễm (ẩn vào bên trong) rất nhiều.

Tiểu Ân tức giận mỉm cười một chút, tiểu tử này hiểu được cái gì là nội liễm.

Vung tay lên, Tiểu Ân nói:

- Đi theo ta, chúng ta đi gặp Hắc Long Vương.

Bạch Toàn Phong lên tiếng, sau đó rung mình một cái, đối với ma thú như hắn mà nói, áp lực phải chịu đựng khi đối mặt với Hắc Long Vương vượt xa nhân loại có thể tưởng tượng. Hơn nữa, ở trong cơ thể hắn thậm chí còn có máu của Hắc Long Vương, loại cảm giác này lại càng khác sâu hơn.

Chẳng qua, trong lòng hắn cũng có chút ý tưởng, không biết có thể học được một ít bản lĩnh mới từ chỗ Hắc Long Vương hay không.

Không đến nửa giờ, bọn họ đã thoả mái đi qua con đường thành kính, ở trên con đường này mặc dù không thể vận dụng ma lực, nhưng bọn họ lại có vẻ vô cùng thoả mái.

Tiểu Ân ở trong không gian kỳ dị kia gần một năm, một năm này cũng không uống phí.

Ngoại trừ mài dũa kết giới của bản thân, hắn dùng toàn bộ thời gian còn lại tập trung vào việc tập luyện theo quảng bá thể thao.

Hiện tại đã hoàn thành toàn bộ ba bộ động tác đầu tiên của trung cấp quảng bá thể thao, chỉ còn lại một bộ động tác tổng hợp cuối cùng.

Một khi bộ động tác tổng hợp này cũng thuận lợi hoàn thành, như vậy trọn bộ trung cấp quảng bá thể thao cũng rèn luyện xong toàn bộ, khi đó tỉ lệ thời gian của hắn ở trong không gian Nhất Hào sẽ đạt tới một trăm lần.

Chỉ có điều, sự khó khăn của bộ động tác tổng hợp cuối cùng này thật sự là hơn xa dĩ vãng, cho dù là Tiểu Ân, lúc này cũng còn một động tác cuối cùng chưa hoàn toàn hoàn thành.

Chẳng qua cho dù là như thế, các phương diện tố chất của thân thể hắn vẫn như trước đã tiến một bước lớn, điều này thể hiện rõ như ban ngày khi xuyên qua con đường thành kính.

Khi Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong đồng thời từ trong đó chạy ra, ánh mắt của Bạch Toàn Phong nhìn về phía Tiểu Ân đã nhiều hơn vài phần kinh ngạc, hơn nữa đưa ra cho Tiểu Ân một vấn đề khiến hắn dở khóc dở cười.

- Chủ nhân, rốt cuộc ngài là ma thú, hay ta là ma thú.

Bạch Toàn Phong hồ nghi hỏi.

Ở trên con đường thành kính, hắn căn bản là không thể vận dụng ma lực, cho nên đành phải sử dụng nhân hình chạy như điên theo Tiểu Ân, chỉ có điều tốc độ của Tiểu Ân cực nhanh, đã vượt rất xa ý liệu của hắn.

Tiểu Ân khê lắc đầu, cũng không để ý tới người này, hắn ngửa mặt lên trời hít một hơi thật dài, chỉ cảm thấy thần thanh khí爽, lập tức chính là tinh thần phấn chấn.

Ở trong thế giới bị đóng băng thần bí kia, làm gì có không khí trong lành như vậy.

Bạch Toàn Phong nhìn Tiểu Ân đột nhiên trở nên long tinh hổ mãnh, không khỏi quay đầu nhìn về phía sau, trong lòng đoán, không biết chủ nhân đã gặp được cái gì sau cánh cửa lớn kia, vì sao vừa ra đã trở nên kỳ quái như vậy?

Ý niệm trong lòng Tiểu Ân khẽ chuyển, Phong Tường Thuật đã được chất chồng lập tức phóng thích ra.

“Vù” một tiếng, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện không đúng, năng lượng chất chồng trong nháy mắt kia của hắn dường như đã quá mức.

Một cỗ năng lượng phong hệ hùng mạnh giống như đạn pháo bắn ra từ phía sau hắn, thân thể của Tiểu Ân giống như tên rời cung bay thẳng về phía trước.

Trong lòng Bạch Toàn Phong rung mình, chủ nhân có được tốc độ nhanh như vậy từ khi nào? Hắn không cần nghĩ ngợi lập tức phóng lên cao, hóa thành một đạo hào quang màu lam đuổi theo như tia chớp.

Tiểu Ân kinh ngạc bay trong không trung, hắn tuyệt đối không nghĩ tới, tốc độ của mình lại nhanh như vậy, loại tốc độ này gần như đã không kém hơn sử dụng truyền tống trong nháy mắt để di chuyển.

Đột nhiên phía sau truyền đến năng lượng dao động mãnh liệt, Tiểu Ân lập tức biết, Bạch Toàn Phong đã đuổi tới.

Không hiểu sao, trong lòng của Tiểu Ân sinh ra một loại hiếu thắng, hắn cũng không chờ đợi, mà lại một lần nữa ngưng tụ lên năng lượng phong hệ hùng mạnh.

Trong nháy mắt, ma pháp năng lượng ở phía sau Tiểu Ân đã xảy ra biến hóa cực kỳ tinh tế.

Tất cả năng lượng phong hệ nối đuôi nhau kéo về một chỗ, đồng thời chất chồng tầng tầng lên. Trong lòng Tiểu Ân chợt hiện lên một ý niệm, thì ra một năm khổ tu ở trong tòa thành, cũng không chỉ có nén ép kết giới thuộc tính đến mức độ không thể nén ép nữa, ngay cả khi hắn phóng thích ma pháp, loại tình huống nén ép tới cực điểm này cũng đồng dạng đạt được cải thiện lớn nhất.

Trong lòng hắn vô cùng vui vẻ, nếu như thi triển ma pháp gì cũng có thể đạt tới trình độ này, như vậy uy lực trong khi hắn giơ tay nhắc chân chẳng phải là sẽ lớn đến trình độ không thể tin nổi?

Trong đầu vừa hiện lên ý niệm này, năng lượng phong hệ phía sau Tiểu Ân đã bùng nổ trong nháy mắt.

Một tiếng nổ thật lớn giống như tiếng sấm từ phía sau Tiểu Ân truyền đến, theo sau một tiếng rít không trung hiện lên quang ngân minh mông bát ngát, Tiểu Ân đã hoàn toàn biến mất tại chỗ, dưới sự bùng nổ của năng lượng phong hệ chất chồng hùng mạnh hắn đã sớm không biết bay đi bao xa.

Bạch Toàn Phong lúc này vừa mới đi tới bên cạnh Tiểu Ân, hắn nghen hống trần trối nhìn Tiểu Ân biến mất ở trước mắt mình với tốc độ còn nhanh hơn so với phi đạn.

Cảm thụ được tiếng nổ giống như ngũ lôi oanh đỉnh vừa rồi, hắn lắc lắc đầu, rốt cục xác định một việc, chạy đường dài hắn đã không còn là đối thủ của Tiểu Ân nữa.

Phấn chấn tinh thần một chút, Bạch Toàn Phong thét dài một tiếng, ra sức đuổi theo Tiểu Ân.

Thân hình của hắn biến hóa một trận, biến thành một con chim lớn màu lam, đột nhiên triển khai hai cánh, năng lượng phong hệ xung quanh lập tức bốc lên. Nhưng mà chỉ trong nháy mắt, hắn đột nhiên cảm thấy trên lưng khác thường, không biết khi nào Vô Danh đã đứng ở trên lưng của hắn, hơn nữa còn là một bộ dáng đương nhiên.

Hai cánh của Bạch Toàn Phong có chút ngừng trệ, sau đó liền quay đầu, ở trên bầu trời hóa thành một đạo hào quang màu lam đuổi theo hướng của Tiểu Ân, đồng thời trong lòng thầm nghĩ, ta không nhìn thấy, không nhìn thấy...

Tiểu Ân vui sướng trong lòng, ở bên trong tòa thành, hắn ngoại trừ không ngừng ‘đánh đập’ kết giới thuộc tính của mình, thì đã không còn vận dụng qua ma pháp gì.

Nhưng không nghĩ tới sau khi đi ra ngoài, uy lực của ma pháp mà hắn phóng thích ra không ngờ trông rộng lớn hơn mấy lần, biến hóa như vậy làm sao không làm cho hắn vui vẻ chứ.

Ma pháp nguyên tố không ngừng nén ép, phóng thích, một quá trình này đã đạt tới trình độ tùy tâm sở dục (làm theo ý mình), giống như là đã trải qua vô số lần luyện tập, vô cùng thuận buồm xuôi gió.

Bùng nổ trong nháy mắt sau mỗi một lần nén ép kia, đều có thể đủ sinh ra năng lượng khiến Tiểu Ân kinh hồn táng đảm, nếu như không phải vòng bảo hộ ma pháp của hắn trong lúc vô tình đã tăng mạnh rất nhiều lần, Tiểu Ân thật là có chút không dám sử dụng.

Hắn có một loại cảm giác quái dị, uy lực ma pháp của loại trình độ này đã vượt qua rất xa cực hạn ma pháp của bản thân. Hay nói một cách khác, cường độ ma pháp hắn phóng thích ra đã vượt qua trình độ cao nhất mà ma đạo sĩ có thể đạt tới, gần như là có thể vượt giai khiêu chiến ngàn năm truyền kỳ.

Nhưng vấn đề là, đây chẳng qua chỉ là một phỏng đoán của hắn, về phần có thể thực sự vượt giai khiêu chiến hay không, đó thực ra là một việc không hề nắm chắc.

Lại qua một lát, Tiểu Ân cuối cùng dừng lại.

Chạy như vậy đúng là nhanh, nhưng vấn đề là sẽ dẫn tới động tĩnh thật sự là có chút quá lớn.

Trong nháy mắt của mỗi lần ngưng tụ nén ép bùng nổ kia, giống như trên không trung đột nhiên nổ vang một tiếng sét, trong phương viên vài dặm đều có thể nghe thấy rõ ràng thanh âm này, cho nên Tiểu Ân mới cảm thấy hắn là nên thu liễm một chút, đợi Bạch Toàn Phong một lát đi.

Nhưng vừa quay đầu nhìn, Tiểu Ân không khỏi ngạc nhiên, không ngờ lại không thấy Bạch Toàn Phong.

Hắn nghi hoặc nửa ngày, cuối cùng có chút phản ứng lại, hắn là tốc độ của mình quá nhanh làm cho Bạch Toàn Phong cũng đuổi không kịp.

Vừa nghĩ tới sử dụng Phong Tường Thuật chất chồng không ngờ có thể đạt được tốc độ nhanh như vậy, trong lòng Tiểu Ân tương đối hài lòng.

Hắn biết tốc độ của Bạch Toàn Phong đáng sợ cỡ nào, lúc này không ngờ bị hắn bỏ lại rất xa, phần hưng phấn trong lòng tự nhiên không phải là nhỏ.

Đột nhiên, nụ cười trên miệng hắn biến mất, khe cau mày, lạnh lùng nhìn bên trái phía sau.

Ở phía đó xuất hiện hai đạo thân ảnh giống như cầu vồng đang nhanh chóng bay tới gần mình.

Từ năng lượng dao động trên người bọn họ là có thể đoán ra, đây là hai cường giả cấp bậc ma đạo sĩ, hơn nữa từ trên làn da trên người bọn họ liền biết, đây là hai ma pháp sư da đen.

Không nghĩ tới đi trên đường cũng sẽ gặp được hai tên như vậy, thật sự không biết vận khí của mình là quá tốt, hay là quá xui xẻo.

Tiểu Ân lúc này tự nhiên là không có tâm tư giằng co với những người này, ánh mắt của hắn đảo qua trên người hai người này, lập tức không để ý tới nữa.

Từ sau khi đoán được nguyên nhân chân chính của chiến tranh giữa hai đại lực, Tiểu Ân căn bản là không muốn nhúng tay vào trong đó nữa. Bởi vì Tiểu Ân biết, nhúng tay vào loại chuyện này càng nhiều, sẽ dẫn đến lực chú ý cũng lại càng lớn.

Hai người kia chính là những người nổi bật trong ma pháp sư da đen, ma pháp tháp của bọn họ ở phụ cận nơi này, đột nhiên nghe được tiếng nổ giống như tiếng sấm trên không trung, đương nhiên là muốn đến tìm hiểu nguyên nhân.

Mà lúc này trên không trung cũng chỉ có một mình Tiểu Ân nhẹ nhàng mà đứng, mục tiêu rõ ràng như vậy nếu như còn không tìm thấy, vậy bọn họ đã thật sự muốn thành người mù rồi.

Tuy rằng cách nhau khá xa, nhưng hai ma đạo sĩ này đã nhìn ra, làn da trên người Tiểu Ân khác hẳn với bọn chúng, vậy đã nói lên người này khẳng định là đến từ hai đại lực khác.

Nếu như đến từ đại lực khác, bọn họ tự nhiên không có khả năng dễ dàng buông tha, hai người khí thế hùng hổ vọt lên.

Đồng thời, tất cả ma pháp sư da đen trong phạm vi mười dặm đều chạy về nơi này, chỉ có điều vừa thấy hai vị ma đạo sĩ ra mặt, bọn họ cũng chính là hành quân lặng lẽ, ở phía dưới phóng thích Ứng Nhân Thuật, ở một bên chờ xem kịch vui.

Tiểu Ân tự nhiên có thể cảm ứng được tung tích của tất cả địch nhân trong vòng mấy dặm, trong lòng hắn có chút kỳ quái, vì sao nơi này lại có nhiều ma pháp sư như vậy chứ?

299. Chương 31: Cường Thế

Nhưng Tiểu Ân cũng không biết, địa phương mà hắn đang đứng lúc này là thủ đô một quốc gia cực kỳ trọng yếu trong đại lực của người da đen, thực lực của quốc gia này cực kỳ hùng hậu, địa vị ở trên đại lực còn hơn xa đế quốc Nặc Khả Đa trên đại lục hoàng kim. Nếu không phải tình hình chiến đấu nơi tiền tuyến của toàn bộ đại lực đang căng thẳng, đã điều động hơn một nửa ma pháp sư cao giai của quốc nội, như vậy lúc này đi tới nghênh đón Tiểu Ân, liền tuyệt đối sẽ không chỉ có hai ma đạo sĩ.

Tiếng gió vù vù vang lên, hai người dừng lại ở phía trước Tiểu Ân mấy chục thước.

Hai ma đạo sĩ da đen kia đều có dáng người trung bình, một người nhìn qua tương đối già nua, ngay cả chòm râu đều trắng không ít, mà người kia nhìn qua liền có vẻ trẻ hơn rất nhiều, bề ngoài của người trung niên, nhưng bên trong đôi mắt lại chớp động một tia sát khí sắc bén, hiển nhiên vô cùng phẫn nộ đối với sự khiêu khích của Tiểu Ân.

Quả thật, ở trong suy nghĩ của bọn họ, Tiểu Ân nếu đã làm ra tiếng nổ lớn như vậy, lại đứng đợi trên không trung không đi, rõ ràng chính là tiến đến khiêu khích.

Tuy nhiên hai người này cũng không phải là người lỗ mãng, bọn họ càng tới gần Tiểu Ân, trong lòng càng dâng lên một cảm giác bất an.

Ở trong cảm ứng của bọn họ, khí tức của Tiểu Ân phóng xuất ra cũng không hùng mạnh, chính là ở trình độ lực, thất tình mà thôi. Nhưng khi bọn họ thật sự đứng ở trước mặt Tiểu Ân, tuy rằng bị loại thái độ hồ hững này của hắn làm cho buồn bực, nhưng trong lòng lại trở nên thấp thỏm không yên. Thực ra lúc này Tiểu Ân cũng không có ý tứ ẩn nấp khí tức gì, chẳng qua năng lượng của hắn sau khi trải qua cường lực nén ép và chất chông, tự nhiên thu nhỏ lại mà biến thành như vậy.

Giống như là phản phác quy chân (trở lại nguyên trạng), nhưng quy chân không hoàn thiện.

Cho nên, trừ phi là hấn thật sự toàn lực bùng nổ khí tức, nếu không biểu hiện bên ngoài, ..., làm cho người ta không thể suy xét sâu cạn trong đó.

Cảm ứng được tư thế như lâm đại địch của hai người kia, trong lòng Tiểu Ân có chút phiền não, loại cảm giác này, giống như là có hai con ruồi cứ kêu vo ve quay quanh người hấn, tuy rằng không trêu chọc đến hấn, nhưng luôn chọc người trong lòng phát ghét.

Hấn quay đầu lại, ánh mắt tròng lên, học bộ dáng của Hắc Toàn Phong, ngưng tụ âm ba ma pháp ở trong miệng rồi đột nhiên quát lớn:

- Cút.

Thanh âm giống như long ngâm (rồng gầm) vang lên tầng tầng lớp lớp ở trước mặt hấn, trong nháy mắt hợp thành một đạo năng lượng âm ba cực lớn, cuộn cuộn phóng về phía hai người đối diện.

Trên người của hai ma pháp sư da đen kia lập tức dâng lên tầng tầng lớp lớp vòng bảo hộ năng lượng, đây đã là việc duy nhất mà bọn họ có thể làm được ở trong biến cố này.

Nhưng ngay trong khoảnh khắc này, đã xuất hiện cảnh tượng khiến hơn mười vị ma pháp sư thi triển Ứng Nhân Thuật ở phía dưới sững sờ mất hồn.

Vòng bảo hộ trên người của hai ma đạo sĩ da đen lại nổ tung từng tầng một, dưới sự phá hủy của âm ba do Tiểu Ân kích phát, tất cả lực lượng bảo vệ đều giống như giấy trát bùn, nháy mắt đã vỡ tan toàn bộ.

Chẳng qua hai người kia dù sao cũng là ma đạo sĩ, vừa kinh hô, vừa không ngừng lui về phía sau, đồng thời trong tay không ngừng kích phát Ma Pháp Hộ Thuần những thủ đoạn nhỏ.

Mãi đến khi bọn họ lùi lại khoảng trăm mét, công kích của đạo âm ba này mới xem như biến mất vô tung.

Mà hai tên ma đạo sĩ da đen này sắc mặt đã trắng bệch, không còn một tia huyết sắc.

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn thoáng qua hai tên ma đạo sĩ kia, trong khoảnh khắc này, trong lòng hấn lại hiện ra hình ảnh người trung niên trên bầu trời của tòa thành.

Tiểu Ân cũng không biết vì sao hấn lại đột nhiên nghĩ tới người kia.

Nguyên nhân có lẽ là bởi vì người trung niên kia mang đến cho hấn ấn tượng thật sự là quá sâu sắc!

Hai từ, chỉ là hai từ, trong nháy mắt kia đã khiến lão già đóng băng toàn bộ tòa thành phải ngoan ngoãn buông tha hành động tiếng theo mà lập tức rời đi.

Ở trước mặt người này, lão già vô cùng hùng mạnh kia không ngờ ngoan ngoãn nghe lời giống như một con thỏ, cảnh tượng này tạo thành lực tấn công đối với Tiểu Ân thậm chí còn vượt qua sự hùng mạnh của lão già bày ra.

Cái loại tự cao tự đại này, thái độ coi rẻ chúng sinh đã khắc sâu vào trong đầu hấn, khiến hấn trong vô tình lại bắt chước vị cường giả không thể tin nổi này.

Đặc biệt ở trong khoảnh khắc này, mình dường như có chút lý giải tâm tính của vị cường giả kia.

Vì thế, Tiểu Ân quay đầu nhìn thoáng qua hai ma đạo sĩ da đen kia, chỉ là nhìn thoáng qua liền lập tức thu hồi ánh mắt.

Nhưng hai ma đạo sĩ da đen kia trong nháy mắt này lại cảm thấy hàn ý lạnh thấu xương.

Bóng dáng của Tiểu Ân dường như đột nhiên lớn lên, trở thành đầu đội trời chân đạp đất.

Ở trong lòng bọn họ, đột nhiên hiện lên một loại hình ảnh quỷ dị tới rồi cực điểm.

Tiểu Ân đầu đội trời này, chân đạp đất này, cả quốc gia, cả đại lục, thậm chí còn toàn bộ thế giới đều rên rỉ dưới chân của hấn.

Tin tưởng của bọn họ trong khoảnh khắc đã tan vỡ, cao ốc của mấy trăm năm gian cố gắng kiến trúc lên, trong khoảnh khắc này không ngờ đã sụp đổ hoàn toàn không hề giữ lại.

Một tiếng thét thảm thiết phát ra từ phế phủ của hai người bọn họ, hai người này rốt cuộc không để ý tới nữa xoay người mà chạy. Bọn họ thậm chí còn không dám quay về ma pháp tháp của mình, mà cứ như vậy trực tiếp chạy trốn ra ngoài ngàn dặm.

Không chỉ có hai ma pháp sư da đen này, ở trong khu vực này, hẳn là người sử dụng Ứng Nhân Thuật nhìn thấy một cái liếc mắt kia của Tiểu Ân, trong lòng đều sinh ra ý niệm như vậy, đồng thời bỏ chạy theo hai vị ma đạo sĩ này.

Tiểu Ân tự nhiên không biết những người này không ngờ lại làm ra phản ứng kịch liệt như vậy, sau khi hắn thu hồi ánh mắt, thì hình ảnh của người trung niên kia lưu lại trong lòng cũng lập tức biến mất.

Mà sau đó chính là đại lượng ma pháp sư da đen bỏ chạy về phía xa giống như phát điên, xem bộ dáng chạy trốn chết của bọn họ, dường như ở phía sau bọn họ, có một đại ác ma đang theo sát không tha.

- Chủ nhân. Ngài thật sự là quá lợi hại.

Thanh âm của Nhất Hào từ trong đầu Tiểu Ân chợt truyền ra, tiểu tử này đã có một khoảng thời gian rất dài không chủ động liên hệ với Tiểu Ân.

Tiểu Ân buồn cười, nói:

- Nhất Hào, ngươi đang nói bậy bạ gì đó?

- Không phải nói bậy, chủ nhân, ánh mắt vừa rồi của ngài quả thực chính là bắt chước giống như đúc, đặc biệt là trên khí chất, thật là không có sai biệt.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hắn lại một lần nữa hồi tưởng ánh mắt của người trung niên kia, sau đó thoáng nhìn về phương xa.

- Không đúng, chủ nhân, lần này thì kém xa.

Nhất Hào có chút thất vọng nói.

Tiểu Ân nhún mày, sau đó lại thử vài lần, nhưng khi hắn cố ý bắt chước, không ngờ không thành công một lần nào, dường như loại ánh mắt thần nhiên, coi thường hết thảy này đã hoàn toàn xa rời hắn.

Tiểu Ân thở dài một hơi, thực ra khi hắn tiếp xúc với loại ánh mắt này, mặc dù trong lòng hắn sợ hãi thật sâu nhưng cũng có hâm một cực lớn. Đương nhiên, hắn cũng hiểu được, muốn dùng ánh mắt này để nhìn người khác phải có thực lực hùng hậu làm hậu thuẫn mới được. Nếu như thực lực không hùng hậu, như vậy kết cục khi sử dụng ánh mắt này, chỉ có thể là bị người ta đánh cho ngay cả cha mẹ cũng không nhận ra.

- Quên đi.

Sau khi thử lại mấy lần mà không có kết quả, Tiểu Ân hắn lắc đầu thở dài:

-, làm không được động tác của hắn, đó cũng là rất bình thường.

Thực ra, ở trong lòng Tiểu Ân lại có chút không phục, bởi vì hắn sớm đoán ra, thực lực của người trung niên kia đã vượt qua hắn rất xa, nếu như có một ngày, hắn có thể đạt tới cảnh giới của người kia, như vậy cũng không phải không có khả năng có được ánh mắt của người kia nhìn chúng sinh như con kiến.

Nhất Hào thì thào một lúc lâu, nói:

- Chủ nhân, ở trong trí nhớ của ngài, dường như có hình ảnh của người kia.

- Ta biết.

Tiểu Ân tức giận nói:

- Đây là trí nhớ truyền thừa trong hạt châu, không có gì kỳ quái.

Giọng điệu của Nhất Hào trở nên cổ quái:

- Chủ nhân, ta muốn nói là trong trí nhớ trước kia của ngài có liên quan tới hình ảnh của người đó.

Tiểu Ân lúc này thực sự động dung, vẻ mặt hắn có chút khấn trương, những việc trải qua ngày xưa hiện lên trong đầu hắn giống như tia chớp.

Từ khi hắn bắt đầu học tập ma pháp đã gặp qua rất nhiều người, nhưng hắn có thể khẳng định, tuyệt đối không có ấn tượng về người này.

- Nhất Hào, ta gặp qua người này khi nào?

Tiểu Ân ngưng trọng hỏi.

Nhất Hào cũng không nói, chỉ là thông qua năng lượng dao động truyền đến cho Tiểu Ân một đoạn hình ảnh.

Một thông đạo cực lớn triển khai ở trước mặt hắn, đây là một thông đạo tràn đầy mạo hiểm và nguy cơ không biết, trong lúc tỉnh tỉnh mê mê, một viên cầu theo hắn tiến vào trong thông đạo này, dường như còn có một số người.

Diện mạo của những người này dần dần rõ ràng, cuối cùng, Tiểu Ân đã nhìn thấy...

Một người ở bên trong đó, dung mạo của hắn không ngờ giống như đấng người trung niên kia.

Thân thể của Tiểu Ân có chút không tự chủ được phát run, ánh mắt của hắn gắt gao tập trung người này, dường như muốn nhìn thấu hắn.

Nhưng ngay trong khoảnh khắc đó, người này quay đầu lại, ánh mắt của hắn sáng như sao, ánh sáng sáng ngời kia trong khoảnh khắc đã tràn ngập trong mắt Tiểu Ân, ngoại trừ mảng lớn hào quang, Tiểu Ân đã không còn nhìn thấy gì nữa.

Ánh sáng màu lam chớp động trên bầu trời, Bạch Toàn Phong đã dốc toàn lực, cuối cùng đã nhìn thấy Tiểu Ân đứng giữa không trung ở phía xa đợi bọn họ.

Bạch Toàn Phong thét dài một trận vui mừng, nhưng hắn lập tức phát hiện không thích hợp.

Sau khi nghe được tiếng thét dài của hắn, Tiểu Ân không ngờ không có chút phản ứng, vẫn như trước lơ lửng trên bầu trời giống như di chuyển theo gió.

Trong lòng Bạch Toàn Phong hoảng hốt, hắn lập tức đi tới bên cạnh Tiểu Ân, cẩn thận đánh giá.

Hai mắt của Tiểu Ân vẫn mở, nhưng ở bên trong hai mắt không có tiêu cự gì, bên trong tràn đầy mờ mịt, giống như hồn phách đã không còn ở trên người hắn, làm cho người ta trong lòng phát lạnh.

Bạch Toàn Phong do dự một chút, giơ tay kéo một cái, Tiểu Ân không ngờ nhẹ nhàng tiến về phía hắn.

Lúc này Bạch Toàn Phong thực sự bị dọa sợ.

Hắn vội vàng đặt Tiểu Ân lên lưng, sau đó tìm một bãi đất bằng phẳng không người ở phụ cận thả xuống.

Sau khi Bạch Toàn Phong biến thành hình người, Vô Danh cũng rất tự nhiên rời khỏi lưng hắn. Chẳng qua lúc này Bạch Toàn Phong cũng không có hơi sức đâu để ý tới tên kia, tinh thần ý thức của hắn vòng quanh Tiểu Ân một lúc lâu, nhưng không có phát hiện gì.

Lúc này Bạch Toàn Phong thực sự chính là trợn tròn mắt.

Tuy rằng hắn là ma thú cứu cấp, nhưng đối với việc chữa bệnh lại là dốt đặc cán mai.

Ánh mắt của hắn xoay chuyển, ôm chút hy vọng hỏi:

- Vô danh tiên sinh, chủ nhân của ta làm sao vậy?

- Hắn đang ngủ.

Vô Danh bình thản nói.

Bạch Toàn Phong vốn cũng không ôm hy vọng được hắn trả lời, nhưng không nghĩ tới chính là, vô danh không ngờ lại trả lời, nhưng đáp án này cũng quá dọa người.

Bạch Toàn Phong mạnh mẽ đè lửa giận trong lòng lại, lạnh lùng nói:

- Đang ngủ? Vô Danh tiên sinh tôn kính, ngài có thể ngủ giữa không trung sao?

- đương nhiên có thể.

Vô Danh vẫn như trước bình thản nói.

Bạch Toàn Phong cố gắng chớp mắt mấy cái, nếu không phải trong lòng có cố kỵ, hẳn đã sớm ra tay giáo huấn đối phương.

- Được rồi, cho dù chủ nhân đang ngủ, như vậy thì nên làm như thế nào để đánh thức.

Bạch Toàn Phong thuận miệng hỏi.

Vô danh đột nhiên quay đầu lại, trong mắt của hắn lần đầu lộ ra ánh mắt cực kỳ kinh ngạc.

Bạch Toàn Phong lập tức dựng ngược lông tóc toàn thân, hắn khẩn trương hỏi:

- Người... Người muốn làm gì?

Mặc dù hắn là cường giả cửu cấp, nhưng khi đối mặt với Vô Danh lại có một loại cảm giác bất lực, hơn nữa từ trong đáy lòng sợ hãi cái gì đó.

Vô Danh thu hồi ánh mắt, nói:

- Không nghĩ đến, người không ngờ lại ngu như vậy.

Bạch Toàn Phong tức giận đến nổ đom đóm mắt, hắn nghiêng rằng nghiêng lợi, trong lòng đang không ngừng tính toán, nếu mình phát động đánh lén lúc này thì có khả năng đánh chết hắn hay không nhỉ? Chẳng qua suy nghĩ một lúc lâu, luôn cảm thấy nắm chắc không lớn, vì thế vị ma thú cửu cấp biến dị này Tuy nhiên hắn đã hạ quyết định quyết tâm, đợi ít lâu nữa sau khi hai toàn phong Hắc, Hoàng đồng thời tiến giai cửu cấp, ba toàn phong liên thủ sẽ phân cao thấp với Vô Danh.

Hắn vừa mới xoay người sang chỗ khác, chợt nghe Vô Danh chậm rì rì nói:

- Nếu như đang ngủ, muốn làm cho hắn tỉnh lại, đương nhiên là phải gọi.

Bạch Toàn Phong ngẩn người, đúng vậy, chuyện đơn giản như vậy, vì sao ta lại không nghĩ đến?

Chẳng lẽ ta thật sự rất ngu sao?

Một lúc lâu sau, Bạch Toàn Phong cực kỳ u sầu cúi đầu đi tới, thành thành thật thật bắt đầu kêu to lên.

- Chủ nhân, chủ nhân...

Tiếng rống to liên tục vang lên bên tai của Tiểu Ân, Tiểu Ân giật mình đánh một cái rùng mình, hắn cuối cùng thoát ra từ trong thế giới màu trắng kia.

Hắn vừa ngẩng đầu, đúng lúc nhìn thấy Bạch Toàn Phong gọi lớn bên tai hắn với thanh âm không kém tiếng rồng gầm.

Tiểu Ân lập tức đứng lên, mắt nhìn xung quanh, không biết từ khi nào hắn không ngờ đã đi tới trên một khu đất bằng phẳng.

Lúc này vẻ mặt của Bạch Toàn Phong mới như trút được gánh nặng, hắn thở dài, xoay người hướng về phía Vô Danh cúi người thật sâu, cung kính nói:

- Vô Danh tiên sinh, đa tạ sự chỉ điểm của ngài.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, hỏi:

- Sao lại thế này?

Bạch Toàn Phong cười khổ nói:

- Chủ nhân, ta ở phía sau vẫn đuổi theo phương hướng của ngài, sau đó cuối cùng đã tìm được ngài. Nhưng ngài cứ như vậy lơ lửng ở trên bầu trời, giống như là đang ngủ, gọi như thế nào cũng không tỉnh.

Khi nói tới đây, trên mặt của Bạch Toàn Phong lộ vẻ kinh hãi và hoài nghi.

Sắc mặt của Tiểu Ân cũng có chút đỏ lên.

Bạch Toàn Phong tiếp tục nói:

- Sau đó ta đã đưa ngài tới nơi này, nhưng ngài thủy chung không tỉnh lại. Vì thế ta xin Vô Danh tiên sinh chỉ bảo.

Hắn dừng lại một chút, khe bậm môi, chuyện vừa mới xảy ra nhưng quá mất mặt, hay là không cần nói ra.

Tiểu Ân nhẹ nhàng ôm đầu một chút, trong đầu hắn hiện ra cảnh tượng vừa rồi.

Bạch quang kia ùn ùn kéo đến giống như thủy triều đã bao phủ hắn, chênh lệch giữa hai bên đã lớn đến một loại trình độ không thể bù đắp. Chẳng qua chỉ liếc mắt một cái đã làm cho hắn mất đi tất cả năng lực phản kháng. Nếu không phải có Bạch Toàn Phong ở bên cạnh liều mạng gào lên, thì không biết khi nào Tiểu Ân mới có thể thoát ra.

Chẳng qua, trải qua một cảnh tượng vừa rồi, hắn vẫn nhận ra người trung niên kia, cũng nhớ ra một cảnh tượng kia xuất hiện ở nơi nào.

Ngày xưa ở quê hương khi đối diện UFO bé quan một tháng, đã từng nhìn thấy thông đạo này ở trong một loại cảnh giới như một như ảo. Ở trong cảm giác của hắn, thì ngay cả hắn dường như cũng là thông qua thông đạo kia mà đến.

Chẳng qua khi đó, hắn là một linh hồn nhỏ bé không đáng kể mà thôi.

Chần chừ hồi lâu, sắc mặt của Tiểu Ân ngưng trọng nhìn về phía Vô Danh, nói:

- Vô danh tiên sinh, ở bên trong tòa thành ta đã nhìn thấy một đoạn hình ảnh, chính là bản ghi chép khi tòa thành kia bị đóng băng. Ngài đã xem qua?

Vô danh cũng không nói, chỉ hơi gật đầu một cái.

Trong ánh mắt của Tiểu Ân đột nhiên lóe lên một tia linh hoạt, nói:

- Như vậy ngài hẳn là còn nhớ rõ người trung niên trong hình ảnh kia chứ. Hắn... là ai?

Vô Danh chậm rãi lắc đầu, nhìn về mặt của hắn vẫn như trước không có chút gợn sóng.

Tiểu Ân bắt đắc dĩ thở dài một hơi, tuy rằng trong lòng hắn có rất nhiều nghi vấn, nhưng biểu tình không phối hợp kia của Vô Danh không khỏi khiến hắn thất vọng.

Chẳng qua nói thật, mặc dù Tiểu Ân cũng không biết lai lịch của người này, nhưng có một điều có thể khẳng định, người này khẳng định là thuộc nhóm người trong tầng cao nhất của thế giới này, tuy rằng không nhất định là số một số hai, nhưng khẳng định sẽ không kém quá xa.

Tiểu Ân suy xét một lát, chậm rãi nói:

- Người này, ta đã thấy. Hắn và ta đến từ cùng một địa phương.

Ánh mắt của Vô Danh cuối cùng sáng lên, đây là lần thứ hai Tiểu Ân nhìn thấy vẻ khác thường trong ánh mắt của hắn.

Lần đầu tiên là ở trên thuyền sau khi hấp thu đại lượng tín ngưỡng lực, hắn đã nói ra một câu rất cổ quái, khi đó, trong mắt của hắn cũng chớp động sắc thái như vậy.

Một lát sau, Vô Danh rốt cục mở miệng, tuy nhiên từ nội dung hắn nói ra, lại khiến Tiểu Ân thất vọng.

- Không, hắn không giống với người.

- Rốt cuộc có cái gì không giống?

Vô Danh nhìn Tiểu Ân, trong ánh mắt có sự thực nói không nên lời:

- Người có được thứ mà hắn không có.

- Cái gì vậy?

- Sáng tạo.

Tiểu Ân nhú mảy, ý nghĩa của hai từ này đại biểu thật sự là rất rộng.

Trong đôi mắt từ trước đến nay vẫn bình tĩnh của Vô Danh có một tia dao động nhàn nhạt, hẳn dường như là thì thào tự nói nói:

- Bọn họ đều có được lực lượng cố định, mà người không phải, lực lượng của người là vô hạn.

Khóe miệng của Tiểu Ân có chút nhếch lên, chẳng qua vừa nghĩ đến sự hùng mạnh của người trung niên kia, chút tự tin vừa mới sinh ra dưới cái nhìn chăm chú của Vô Danh, giống như đốm lửa vừa mới sinh ra đã gặp phải một trận mưa to bị dập tắt hoàn toàn.

- Được rồi, Vô Danh tiên sinh, mặc kệ lực lượng của ta vô hạn hay không, nhưng ít ra ta hiện tại không muốn sinh ra bất cứ quan hệ gì với loại nhân vật đẳng cấp này.

Vô Danh chậm rãi dời ánh mắt đi, nói:

- Tâm nguyện này của người nhất định có thể đạt được.

- Thật không?

- Đương nhiên.

Vô Danh chậm rãi nói:

- Hiện tại người còn chưa có tư cách đó.

Tiểu Ân lập tức lâm vào nghẹn lời, tuy rằng người này nói không sai, nhưng lời này cũng quá khó nghe...

Dưới sự phi hành toàn lực của Bạch Toàn Phong, bọn họ ở trên đường về đã vượt qua một vòng lớn.

Ở trong không trung, Tiểu Ân và Nhất Hào liên thủ phục chế lại tất cả địa hình đã nhìn thấy, có máy móc đã tinh vi tới cực điểm là Nhất Hào, thậm chí còn có thể cam đoan mỗi một tác bản đồ đều không có chút lệch lạc.

Lần này hẳn đi vào bên trong đại lục của người da đen chính là để quan sát địa hình cờ hiệu, chỉ có điều bị vây ở bên trong tòa thành gần một năm mà không có liên hệ với bất cứ kẻ nào mà thôi.

Lúc này trở về, tốt xấu gì cũng phải giao ra một chút đồ vật, cho dù là làm bộ dáng cũng tốt.

Chẳng qua với lực lượng tổ hợp của ba người bọn họ, muốn hoàn thành chút việc nhỏ đó tự nhiên là dễ dàng, chỉ là trì hoãn mấy ngày hẳn đã vẽ lại bản đồ địa hình của một bộ phận rất lớn.

Mặc dù Tiểu Ân rất muốn phải lập tức gặp mặt Hắc Long Vương, và xin lão chỉ bảo phương hướng tu luyện sau này, nhưng loại chuyện này gấp cũng không được, cho dù là hiện tại đã biết chính xác phương hướng tu luyện, cũng quyết không có khả năng giải quyết trong chốc lát.

Hơn nữa thời gian dài như vậy không có liên hệ với đám người Sloppy Burger và Sara, trong lòng hẳn ít nhiều có chút vướng bận, nếu như phải về đại lục hoàng kim, tự nhiên là tiện đường nhìn một chút.

Về phần tín ngưỡng lực quay xung quanh người ở trong một năm này đã suy yếu đi không ít, tuy nhiên còn có một bộ phận thủy chung không có đoạn tuyệt, nhưng kết hợp với công huân mà mình lập được trong khi hộ tống mà nói, có một số người thủy chung tiến hành cầu nguyện vì mình, dường như cũng không phải việc gì đó không có khả năng. Cho nên Tiểu Ân cũng không ngại gặp mặt Sara nữa.

Mấy ngày sau, Tiểu Ân dốc sức vẽ thêm một phần lớn trên bản đồ địa hình, sau đó liền bay thẳng về phía hẻm núi trước kia.

Khi Bạch Toàn Phong đưa Tiểu Ân và Vô Danh đi tới ngoài hẻm núi trăm dặm cũng đã cảm ứng được vô số năng lượng dao động đang tập trung bọn họ.

Từ trong những năng lượng dao động đó có thể cảm ứng được vô số loại tình cảm khác nhau.

Trong đó có cao hứng vui mừng, cũng có kinh hãi điên cuồng hò hét, cũng có bao hàm nồng đậm địch ý và cừ thù.

Cánh rừng lớn, loại chim gì cũng có.

Cho dù là ở bên trong một trận doanh, cũng có rất nhiều người ước gì người chết sớm một chút.

Tiểu Ân đã sớm hiểu rõ điều này, hắn căn bản là không thèm để ý tới, mà trực tiếp xuyên qua ma pháp phong tỏa vòng (mạng ma pháp bao vây) của nơi này, bay về phía một tòa ma pháp tháp lớn nhất chỗ trung tâm thung lũng.

Bạch Toàn Phong đang bay trên không trung, đột nhiên ba đạo ma lực dao động cực lớn giống như sóng Trường Giang cuộn cuộn mà đến, nghênh diện đánh úp lại. Tiểu Ân chẳng qua chỉ cảm ứng một chút, lập tức phát hiện, đây là cổ ma pháp hùng mạnh do cường giả cấp bậc cửu tinh liên hợp phóng thích.

Trong lòng hắn cười lạnh một tiếng, một năm không trở về, thanh danh hiển hách trước kia của hắn dường như đã mất đi hào quang ban đầu, không ngờ có người sau khi nhìn thấy Bạch Toàn Phong vẫn như trước có can đảm ra tay. Ngay cả là Bồ Tát còn có ba phần tức giận, lại càng không cần phải nói Tiểu Ân lúc này.

Không có chút do dự, ở trước mặt của Bạch Toàn Phong đột nhiên hiện ra một tấm chắn cực lớn do ma pháp ngưng tụ mà thành, giống như thái sơn áp đỉnh áp về phía ba cổ lực lượng ma pháp này.

Đây là va chạm ma lực thực sự, không có kỹ xảo gì.

Không có hào quang ma pháp nhiều màu rực rỡ, cũng không có kỹ xảo vận dụng ma pháp khéo léo đến ..., chính là như vậy lấy cường độ ma lực của mỗi người tu luyện tới va chạm một trận mãnh liệt giống như Hỏa Tinh đụng Địa Cầu.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người cảm ứng được hết thấy những điều này đều lâm vào biến sắc.

Ở trong cảm ứng của cao thủ chân chính, đương nhiên có thể phát giác, đây cũng không phải là ma lực dao động của Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong liên thủ, mà chỉ là ma lực dao động của một mình Tiểu Ân.

Nói cách khác, Tiểu đang lấy lực lượng của bản thân đối chiến với sự khiêu khích của ba gã cường giả đạt tới cửu tinh.

Thực ra khi nhìn thấy Bạch Toàn Phong mang lên một đạo hào quang màu lam kia, tất cả cường giả ở nơi này đều biết là ai đã trở lại.

Ba vị cường giả cửu tinh xa lạ đột nhiên liên thủ tập kích, mặc dù là có chút ngoài dự đoán của mọi người, nhưng cũng có rất nhiều người lòng mong xem náo nhiệt ở một bên lẳng lặng quan sát.

Đại đa số mọi người đã đoán trúng, Tiểu Ân sẽ chủ động ra tay nghênh chiến, nhưng lại không ai đoán trúng, Tiểu Ân không ngờ lại nghênh chiến với phương thức như vậy.

Trước kia Tiểu Ân có thể lấy một đánh mười, có thể truy sát ngàn dặm đánh chết hai vị ma đạo sĩ cửu tinh, chiến tích hiển hách hung danh như vậy, đủ để cho bất cứ kẻ nào nhìn với cặp mắt khác xưa.

Nhưng tất cả mọi người đều cho rằng, đây cũng không phải ma lực của cá nhân Tiểu Ân đã hùng mạnh vượt qua tổng số của mười vị ma đạo sĩ kia.

Tất cả mọi người đều phóng đoán, Tiểu Ân rốt cuộc hùng mạnh ở chỗ nào, là có kiện thần khí thượng cổ ma pháp không thể địch nổi nào đó, hay là hắn nắm giữ kết giới thuộc tính hùng mạnh siêu cấp gì.

Nhưng trong khoảnh khắc này, mọi người hoảng sợ sáng tỏ, thì ra sự hùng mạnh chân chính của Tiểu Ân cũng không phải là thần khí gì hoặc là kết giới thuộc tính vô cùng mạnh mẽ, mà là ma lực hùng mạnh bá đạo thuần hậu không thể tin nổi của hắn.

Ầm một tiếng nổ lớn vang lên, luồng khí hùng mạnh trong khoảnh khắc này giống như điên cuồng nổ tung ra, sóng trùng kích cực lớn giống như cuộn sóng lan ra bốn phía, trên mặt đất một mảnh cát bay đá chạy, những ma pháp sư cấp học đồ ma lực nông cạn lại càng chạy trốn chết, không ai dám ở lại khu vực này.

Một kích toàn lực của ba đại ma đạo sĩ cửu tinh, không ngờ bị ma lực cường thế của Tiểu Ân đánh tan trong nháy mắt.

Trong ma pháp tháp, sắc mặt của ba vị ma đạo sĩ đồng thời trắng bệch, sau đó nổi lên một mảnh đỏ ửng, khóe miệng của một vị trong đó lại mơ hồ chảy ra một tia máu tươi.

Ba vị ma đạo sĩ cửu tinh này đã sớm thân thiết từ khi còn trẻ, vì phòng ngừa Tiểu Ân sử dụng ra thủ đoạn quỷ dị gì hoặc là phá giải của đạo cụ ma pháp, ba người bọn họ đã đưa ma lực của bản thân liên hợp lại thành một đạo pháp cuộn sóng cực lớn.

Loại pháp cuộn sóng này thuần túy dựa vào ma lực của bản thân để duy trì, là ma pháp tấn công hùng mạnh nhất trên thế giới, hơn nữa bởi vì quan hệ tín nhiệm giữa ba người bọn họ, cho nên lại càng phối hợp chặt chẽ, giống như một người.

Ma pháp cuộn sóng trình độ như vậy, mới là thủ đoạn tốt nhất để xác định thực lực chân chính của một người, bọn họ làm như vậy, chỉ có một mục đích, đó chính là muốn bóc tách ra lực lượng chân chính của Tiểu Ân, rốt cuộc có xứng đáng với danh hiệu đệ nhất trên đại lục hoàng kim hay không.

Không ngờ, sau khi Tiểu Ân cảm ứng được những hành động của bọn họ, chẳng những là hóa giải ma lực của bọn họ bằng một ma pháp thuần, hơn nữa cứ như vậy nghịch lưu mà lên, lấy cứng chọi cứng đẩy tất cả ma lực không sót một chút nào trở về.

Sau lần này, ba vị ma đạo sĩ cửu tinh đã chịu đựng lực tấn công hùng mạnh chưa từng có, thể liên hợp của bọn họ đã không còn khả năng tiếp tục duy trì nữa, ngay trong nháy mắt đã hoàn toàn giải thể. Nếu không như thế, người cầm đầu kia lại càng thừa nhận lực phản kích hùng mạnh nhất, chẳng những ma lực tiêu hao gần như không còn, mà ngay cả thân thể cũng bị thương tổn nhất định.

Bạch Toàn Phong đã dừng lại giữa không trung, ở trước mặt hắn, một vòng bảo hộ ma pháp mỹ lệ hiện lên ngăn trở tất cả ở bên ngoài, làm cho người ta cảm nhận được sự hùng mạnh không gì sánh được của con ma thú cửu cấp này.

Chẳng qua, Bạch Toàn Phong len lén liếc mắt nhìn về phía Vô Danh một cái, thực ra vừa rồi hắn đã không cầm cự được nữa, sự bùng nổ dữ dội của bốn cỗ năng lượng hùng mạnh này, thì một mặt năng lượng phòng hộ làm sao có thể ngăn cản. Nhưng, ngay khi hắn cầm cự không được muốn lui về phía sau, lại phát hiện năng lượng dao động này không ngờ tự nhiên biến mất, năng lượng dao động ở trong phạm vi nhất định của hắn giống như tiến vào hắc động, đã không còn chút tung tích gì nữa.

Trong suy nghĩ của Bạch Toàn Phong, ngay cả là chủ nhân Tiểu Ân, cũng không nhất định có thể làm được đến loại trình độ này, mà người duy nhất có khả năng bất động thanh sắc (không biến sắc) giải quyết vấn đề này, tự nhiên chính là Vô Danh.

Nhưng nhìn khuôn mặt bình tĩnh không chút gợn sóng kia của Vô Danh, Bạch Toàn Phong chính là đau đầu một trận, người kia, có lương tâm tốt như vậy sao?

Tiểu Ân chậm rãi thở ra một hơi, trong lồng ngực hắn dâng lên hùng tâm vạn trượng.

Lúc này lấy một đối ba, khó khăn to lớn, chính là khó khăn hơn rất nhiều so với ngày xưa lấy một đánh mười.

Đây là đối kháng thực lực chân chính, bỏ đi tất cả năng lực.

Lấy cứng chọi cứng, cường giả vi tôn.

Mà hắn, không thể nghi ngờ đã đạt được thắng lợi của trận va chạm này.

Đây là uy nhiếp cường mà hữu lực (mạnh mẽ mà có lực) làm cho bất cứ kẻ nào đều biết, ma lực cường hãn của Tiểu Ân không ngờ đã vượt qua ba gã chí cường giả liên thủ, đây là việc không thể tin nổi, đã đủ để đưa hắn lên ngai vàng đệ nhất của tất cả cao thủ cửu tinh.

Tiểu Ân ngẩng đầu lên, trong lòng tràn đầy cảm khái đối với một năm cần tu khổ luyện này, nếu không có loại áp lực thần bí bên trong tòa thành, thì hắn tuyệt đối không có khả năng nén ép kết giới thuộc tính đến trình độ này, cũng tuyệt đối không thể nén ép ma lực của bản thân đến trình độ gần như là cực hạn.

Chính là loại nén ép ma lực gần như đã đạt tới cực hạn này, mới làm cho Tiểu Ân chiếm được ưu thế tuyệt đối trong loại va chạm này.

Loại lực lượng đã nén ép đến cực hạn này một khi bộc phát ra, uy năng sinh ra lại vượt xa những ma đạo sĩ bình thường có thể so sánh và tưởng tượng.

Mặc dù mỗi một ma đạo sĩ đều hiểu được đạo lý của nén ép, nhưng bọn họ cũng không có cách nào nén ép ma lực của bản thân.

Tiểu Ân trước kia đồng dạng cũng không thể, nhưng ở trong hoàn cảnh của tòa thành thần bí kia không ngờ lại làm được điều này. Nếu không có như thế, hôm nay khi đối mặt với công kích liên hợp của ba đại ma đạo sĩ, hắn cũng không có khả năng phóng ra thủ đoạn cứng rắn, đánh tan toàn bộ ma lực dao động giống như cuộn cuộn vô tận kia với thể như lôi đình nhất kích.

Làm như vậy tuy rằng là cuồng vọng một chút, nhưng không thể nghi ngờ đã tạo lên uy tín hùng mạnh nhất trong thời gian ngắn nhất.

Sau khi sóng xung kích tán đi, toàn bộ khu vực ma pháp thấp một mảnh yên tĩnh, ngay cả những lực lượng tinh thần thăm dò trên người Tiểu Ân ngay từ đầu cũng tiêu tan toàn bộ không để lại dấu vết, lúc này cũng không ai dám đến trên chóc Tiểu Ân nữa.

Hai cánh cửa Bạch Toàn Phong mở ra, vừng vàng hạ xuống phía trước một ma pháp tháp.

Tiểu Ân và Vô Danh vừa mới xuống dưới, hắn liền biến thành bộ dáng của nhân loại, lẳng lặng đi theo phía sau Tiểu Ân, nếu như có người không biết, thực sự khó có thể liên tưởng thiếu niên nhìn qua vô cùng nhu thuận này với con một ma thú cừu cấp.

Cửa chính của ma pháp tháp có ánh sáng ma pháp chớp động giống như nước chảy, nhưng trong khoảnh khắc này lại hoàn toàn đình chỉ.

Ba mươi vị ma pháp sư từ bên trong đi ra, trên người của mỗi một ma pháp sư đều tản ra ma pháp dao động hùng mạnh, bên trong bọn họ, cho dù là kém cỏi nhất, cũng là ma đạo sĩ thất tinh.

Không chỉ có ánh sáng ma pháp của một ma pháp tháp phía trước đình chỉ chuyển động, hơn mười tòa ma pháp tháp ở nơi này đều là như thế.

Đây đại biểu tất cả các ma pháp sư đều hướng về Tiểu Ân biểu đạt sự tôn kính trước đó chưa từng có của bọn họ.

Đứng phía trước mọi người không ngờ là ma pháp công hội phó hội trưởng Paxton. Ở phía sau lão, Sloppy Burger vẻ mặt ngạc nhiên vui mừng đang nhìn Tiểu Ân.

Rất hiển nhiên, biểu hiện vừa rồi của Tiểu Ân đã vượt xa dự đoán của lão.

Bất kể lão nghĩ như thế nào, cũng tuyệt đối không ngờ được Tiểu Ân lại có thể trong mấy năm ngắn ngủi, đã đạt tới loại độ cao này, cho dù hắn là người đi ra từ vùng đất tử vong, cũng không nên nhanh như vậy chứ.

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua trên mặt lão, khẽ lộ ra một chút ý cười, sau đó hắn lại nhìn thấy một người quen cũ, Dida đại tát mãn.

Lúc này, lão tát mãn đang nhìn Tiểu Ân với ánh mắt hiền lành, loại ánh mắt này làm cho Tiểu Ân mơ hồ sợ hãi, trong lòng không hiểu sao sinh ra một loại cảm giác mẹ vợ nhìn con rể, mà hắn, chính là gã con rể ngốc chân tay lóng ngóng kia, nhưng hết lần này đến lần khác có thể làm cho mẹ vợ vui mừng.

Chẳng qua khi hắn xoay chuyển ánh mắt, ngay cả tinh thần ý thức cũng phóng ra, vẫn không nhìn thấy một người có chút chờ mong, trong lòng không khỏi có chút thất vọng mơ hồ.

Sloppy Burger dường như đã nhìn ra tâm tư của hắn, lão cười ha hả nói:

- Tiểu Ân, Sara tiểu thư và Arnezeder các hạ đã đến tiền tuyến rồi.
- Tiền tuyến?

Tiểu Ân nao nao, hỏi:

- Các nàng ra tiền tuyến làm gì?
- Sara tiểu thư và một ít Nguyệt Tinh Linh được nữ thần ưu ái, nắm giữ một ít thần thuật, có thể làm cho binh sĩ bị thương đạt được cứu trị tốt nhất trong khoảng thời gian ngắn.

Sloppy Burger giải thích:

- Mặc dù chúng ta không tán thành lãng phí loại lực lượng này trên người những binh sĩ bình thường, nhưng bọn họ kiên trì như thế, chúng ta cũng không có cách nào.

Tiểu Ân nhìn vẻ mặt bất đắc dĩ của lão, trong lòng lại dâng lên một tia cảm khái khác thường.

Sloppy Burger cũng giống như những người khác, cũng cho rằng binh sĩ bình thường là vật hi sinh, hoặc ở trong cảm nhận của lão, những binh sĩ bình thường đó căn bản là không cần tới.

Chẳng qua, sau khi trải qua hành trình hộ tống hàng hóa qua biển rộng và tòa thành thần bí, Tiểu Ân cũng đã hiểu được rất nhiều chuyện.

Sara các nàng đi tới tiền tuyến, sử dụng thần thuật tiến hành chữa thương cho những binh sĩ bình thường đó, chẳng qua là một phương thức truyền giáo mà thôi. Hẳn có thể khẳng định vạn phần nói cho bất cứ kẻ nào, Sara các nàng đi tới nơi đó, mục đích quan trọng nhất chính là phát triển tín đồ, vì Nữ thần Ánh Trăng thu nhận càng nhiều tín đồ thành kính,

Bỗng nhiên, vẻ mặt của Tiểu Ân khê động, hẳn nghĩ tới một vấn đề vô cùng kỳ quái.

Người phát động cuộc chiến tranh này, là ma pháp công hội, nhưng đạt được lợi ích lớn nhất, không thể nghi ngờ lại là Nữ thần Ánh Trăng, bên trong đó rốt cuộc có giao dịch gì mà hẳn không biết sao?

Nhìn thấy vẻ mặt kỳ dị của Tiểu Ân, Sloppy Burger còn tưởng rằng hẳn đang lo lắng sự an nguy của Sara, vì thế cười an ủi:

- Tiểu Ân, người hoàn toàn có thể yên tâm. Sara các nàng có Arnezeder các hạ đi cùng, hơn nữa thân là người được thần tuyển, trừ phi là gặp...

Lời nói của lão đột nhiên dừng lại, sau đó xấu hổ cười hai tiếng.

Hai mắt của Tiểu Ân sáng lên, trầm giọng hỏi:

- Sloppy Burger đại nhân, chẳng lẽ các nàng liên thủ, còn có người có thể thắng dễ dàng các nàng phải không?

Sloppy Burger do dự một chút, quay đầu nhìn những ma đạo sĩ bên cạnh.

Dida đột nhiên thở dài một tiếng, nói:

- Tiểu Ân các hạ, hoan nghênh trở về.

Ở trước mặt Dida đại tát mãi, Tiểu Ân cũng không dám bày ra bộ dạng thối tha gì, cho dù là vì Juliana, hẳn cũng chỉ có thể giả bộ con cháu.

- Dida các hạ, không nghĩ đến ngài cũng hạ tới nơi này.

Tiểu Ân tiến lên mấy bước tới trước mặt Dida, hẳn cười tủm tỉm lấy ra mấy cái bình ngọc, nói:

- Ta và Juliana vốn muốn đi đế quốc Lang Nhân bá kiến ngài, nếu đã gặp ở đây, như vậy nơi này có mấy bình được phẩm, xin ngài xin vui lòng nhận cho.

Dida vừa lòng nhận lấy, dưới ánh mắt hâm mộ và khó hiểu của mọi người thần nhiên nói:

- Tiểu Ân các hạ là vị hôn phu của tiểu đồ Juliana.

Mọi người lúc này mới giật mình, trong lòng không khỏi hâm mộ vận may của lão.

Sau đó Dida hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, đây là cái gì?

Sloppy Burger vui mừng hớn hở giành nói trước:

- Thứ trong này là dược phẩm khôi phục, chỉ dùng nước bọt của Hoàng Kim Sa Trùng bắt cấp để tinh luyện mà thành, Dida các hạ hẳn là biết tác dụng trong đó.

Trong những người ở đây, ngoại trừ lão và Scar, cùng Arnezeder ba người có mấy bình được phẩm khôi phục như vậy, thì cũng không còn ai có nữa.

Những lời này vừa nói ra, quả nhiên rước lấy một ít ánh mắt nóng bỏng.

300. Chương 32: Thư Khiêu Chiến

- Tiểu Ân các hạ, Hoàng Kim Sa Trùng này chính là từ quả trứng Sa Trùng kia ấp ra?

Tiểu Ân khẽ gật đầu, trên mặt lộ vẻ tươi cười thần nhiên.

Dida thở dài một tiếng, cũng không thể nói gì hơn nữa, một quả trứng Sa Trùng bị hao tổn thể chất bẩm sinh yếu ớt ở dưới sự bồi dưỡng của Tiểu Ân, không ngờ đã biến thành ma thú bát cấp.

Sloppy Burger dẫn từng ma pháp sư phía sau lần lượt giới thiệu với Tiểu Ân, trong đó rất nhiều người là bạn cũ, nhưng cũng có mấy người là lần đầu tiên gặp mặt.

Trong đó có một vị cường giả cửu tinh chính là lần đầu tiên gặp mặt.

Vị cường giả cửu tinh này tên là Norah có đôi mắt sâu mà to, sáng ngời đến khác thường, rất giống hai ngôi sao trong đêm tối. Tuy nhiên Tiểu Ân vừa tiếp xúc với khí tức trên người hắn, thì sắc mặt không tự chủ được đã có chút âm trầm.

Sau đó lại nhìn đến hai người bên cạnh Norah, thần sắc trong mắt hắn liền trở nên kinh ngạc.

Hai người bên cạnh Norah, hắn đều gặp qua, một là Benoit đại tát mãn của đế quốc Sư Tâm, người còn lại là thủ tịch ma đạo sĩ của đế quốc Cát Hân trên thảo nguyên, Lint.

Hai người này Tiểu Ân tuy rằng chỉ gặp qua một lần, nhưng bởi vì thân phận đặc thù của bọn họ, cho nên Tiểu Ân tự nhiên không có khả năng quên mất.

Tuy nhiên chân chính khiến Tiểu Ân cảm thấy kinh ngạc là, thì ra vừa rồi ngăn chặn mình ở trước ma pháp tháp, không ngờ chính là ba người bọn họ.

Dida ho nhẹ một tiếng, nháy mắt với Tiểu Ân, nói:

- Tiểu Ân các hạ, bọn họ đều là bạn tốt của ta, vừa rồi mạo phạm xin ngài thứ lỗi.

Tiểu Ân kinh ngạc cười, nói:

- Một chút việc nhỏ, quá khứ là được, cũng mời các vị không cần bắt tại trong lòng."

Đám người Dida lúc này mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, nếu như Tiểu Ân thật sự không bỏ qua, đó mới gọi là thú vị.

Ánh mắt của Tiểu Ân dạo qua một vòng ở trên người mọi người, hắn thuận miệng hỏi:

- Làm sao không thấy người của đại lục phía nam, bọn họ không phải liên thủ với chúng ta sao?

Sloppy Burger chỉ về một phương hướng, nói:

- Các ma pháp sư của đại lục phía nam và quân đội bình thường của bọn họ đều đã tới, chẳng qua bọn họ tự thành hệ thống, chủ công phương hướng kia. Nói như vậy, chúng ta là không quấy rầy lẫn nhau.

Tiểu Ân ngẩn người, trong lòng cười khổ, thì ra là làm theo ý mình, chẳng qua chuyện như vậy, bất kể ở trong thế giới nào, chỉ sợ đều là như thế.

Cho dù là các quốc gia của cùng một đại lục, cũng không có khả năng hoàn toàn tín nhiệm đối xử chân thành với nhau, huống hồ là hai đại lục.

Chia ra hai chỗ như vậy, nhìn như không thể tập trung tất cả lực lượng thành một đoàn, nhưng thực ra cũng là một biện pháp tốt nhất.

Thật vất vả mọi người mới tản đi, Tiểu Ân cùng hai người Sloppy Burger và Dida đi tới mấy phòng trong ma pháp tháp hoa lệ nhất.

Mặc dù ma pháp tháp ở nơi này có vài phần hương vị của nơi ở tạm thời, nhưng những phòng này đều cấp cho ma đạo sĩ ở, mỗi một gian đều kiến tạo xa hoa, đã tiêu phí đại lượng sức người và vật tư.

Tiểu Ân tự nhiên là đủ độc chiếm một chỗ, Bạch Toàn Phong cũng không ngoại lệ, ngay cả Vô Danh nhìn qua không giống người thường chút nào cũng đạt được một căn phòng như vậy.

Để Vô Danh đạt được quyền cư trú của căn phòng, đó chính là sự kiên trì bố trí của ma pháp công hội phó hội trưởng Paxton.

Bao gồm cả mấy người Dida cũng không hiểu chút nào, còn tưởng rằng lão làm như vậy là nể mặt Tiểu Ân, thực ra chỉ có mấy người ít ỏi mới biết được, thực lực của Vô Danh mới được cho là thực sự đáng sợ, sâu không lường được.

Sau khi vào phòng, Dida lại hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, Juliana thật sự đã bế quan?

- Đúng vậy, nàng và mấy người Kim đồng thời bế quan ở quê quán của ta.

Tiểu Ân trịnh trọng gật đầu, nói:

- Đợi khi nàng xuất quan, khẳng định có thể càng tiến thêm một bước.

Khi Tiểu Ân nói những lời này, chính là có nắm chắc tuyệt đối. Ở trong ma pháp tháp hắn đã lưu lại kết giới hoàng kim chính là có hiệu quả tăng phúc mười lần, ở trong đó tu luyện một năm, liền tương đương với hiệu quả của mười năm. Hơn nữa nhiều người như vậy cùng tu luyện sẽ tạo ra bầu không khí cũng không phải một người có thể bằng được. Nếu như dưới tình huống như vậy còn không thể thu được đột phá, như vậy người này đại khái cũng chính là ngu không có thuốc nào cứu được.

Ánh mắt của Dida lộ vẻ tươi cười hài lòng. Juliana và lão thân thiết như cha con, loại tình cảm này thực là không phải bình thường.

Tiểu Ân hướng về phía lão nhân khẽ gật đầu, sau đó hỏi:

- Sloppy Burger đại nhân, ở tiền tuyến chẳng lẽ còn có lực lượng gì có thể khiến Sara tiểu thư và Arnezeder các hạ đều không ứng phó được sao?

Sloppy Burger do dự một chút, nói:

- Tiểu Ân, sau khi người tiến vào bên trong đại lục của người da đen thăm dò địa hình, quân đội của chúng ta chính thức giao phong với quân đội dân bản xứ nơi này, hơn nữa thu được mấy trận đại thắng, hai mặt trận vững vàng tiến lên.

Tiểu Ân đối với điều này cũng không cảm thấy bất ngờ, đây chính là thực lực của hai đại lục liên hợp, nếu là như thế này còn không thể thủ thắng, đó mọi gọi là có quỷ.

Nhưng trên mặt của Sloppy Burger bất chợt lộ vẻ tươi cười chua xót:

- Chẳng qua ở hai tháng trước, sau khi Rui Deshen xuất hiện, tình huống như vậy đã hoàn toàn chuyển biến.

Đôi mắt của Tiểu Ân đột nhiên ngưng trọng, hắn trầm giọng hỏi:

- Rui Deshen là ai?

- Hắn là đệ nhất coa thủ được tất cả ma đạo sĩ của đại lục da đen công nhận, có được thực lực hùng mạnh đến cực điểm.

Trên mặt của Dida có biểu tình ngưng trọng trước đây chưa từng thấy.

Ánh mắt của Tiểu Ân quét một vòng trên mặt của hai vị ma đạo sĩ, giống như nhìn thấu ý nghĩ trong lòng của bọn họ.

- Có thể khiến hai vị cùng kiêng nể, hắn hẳn là đã thu được một ít chiến tích.

Tiểu Ân chậm rãi nói.

Dida và Sloppy Burger giống nhau lập tức lộ ra một tia chua xót, nói:

- Ta, Norah, Benoit ba người liên thủ, không ngờ vẫn không thể thắng được người này, thậm chí còn bị một mình hắn toàn diện áp chế. Nếu như không phải chúng ta thật sự là người đồng thể mạnh, chỉ sợ lúc này đã chưa chắc có thể nhìn thấy người ở nơi này.

- Đúng vậy, thực lực của người này quả thật là sâu không lường được.

Sloppy Burger cũng là kinh hãi có thừa nói:

- Ta và Paxton, còn có Scar ba người liên thủ, ngăn chặn hắn ở trên chiến trường nào đó, nhưng lại không cách nào làm gì được hắn. May mắn là năng lực của Paxton khiến hắn kiêng kị trong lòng, nếu không ba người chúng ta cũng khó an bình yên thoát thân.

Tiểu Ân lúc này chính là thực sự coi trọng, thực lực mạnh mẽ của người kia quả thật đã vượt rất xa dự đoán của Tiểu Ân.

Lấy một địch ba, hơn nữa còn đều là cao thủ cửu tinh đỉnh phong, nhưng nghe giọng điệu của bọn họ, Rui Deshen này dường như cũng có thể dễ dàng thủ thắng, như vậy thực lực của người này cũng chính là thực sự quá đáng sợ.

Không nói cái khác, thực lực của Dida và Sloppy Burger như thế nào, Tiểu Ân chính là biết đến rõ ràng. Nếu như có ba cường giả như bọn họ liên thủ, như vậy mình trước khi tiến vào tòa thành khẳng định là không có khả năng ứng phó thoải mái.

Nhiều nhất cũng chỉ là ma pháp Tiêu Dung Thuật và Huyết Quang Tù Cấm bay loạn đầy trời, duy trì cục diện không thắng không bại với bọn họ mà thôi.

Bởi vậy có thể thấy được, đệ nhất cường giả của đại lục da đen này quả nhiên không giống người bình thường.

Nếu như Arnezeder và Sara gặp người này...

Trong lòng Tiểu Ân run rẩy, tuy nhiên thanh âm của hắn lại vẫn vô cùng bình tĩnh như trước:

- Rui Deshen xuất hiện rất thường xuyên sao?

- Đương nhiên không phải.

Sloppy Burger cười khở nói:

- Nếu như người này thường xuyên xuất hiện, chúng ta đã sớm sút đầu mẽ trán, làm sao còn ngồi làm chờ ở trong này.

Lão dùng tay vẽ một vòng tròn trên không trung, nói:

- Phạm vi hoạt động của hắn cũng không lớn, ba lần lộ diện đều xuất hiện trong giao chiến ở quy mô cấp binh đoàn.

- Hắn mới xuất hiện ba lần?

- Ba lần cũng đã rất nhiều rồi.

Sloppy Burger bắt đầu dĩ nói:

- Ba lần hắn xuất hiện, đã đánh bại chúng ta trong tác chiến đại quy mô quân đoàn ba lần, hai tháng qua, chúng ta chính là hành quân lặng lẽ, củng cố phòng thủ, cũng không dám tiến hành khiêu khích với đại quy mô quân đoàn nữa.

Tiểu Ân cười khở trong lòng, ở trong thế giới này, không ngờ nói cái gì đại quy mô quân đoàn tác chiến với hắn, thật là có chút cảm giác nói đùa.

Nếu như không có sự tồn tại của ma pháp sư, hoặc là uy lực của ma pháp không có hùng mạnh như vậy, tác chiến đại quy mô cấp binh đoàn, không thể nghĩ ngờ chính là diễn viên chính của chiến tranh.

Nhưng sau khi có loại tồn tại hùng mạnh siêu cấp là ma pháp sư này, quân đội người bình thường giao phong với quy mô lớn hơn nữa, chẳng qua cũng chỉ là một truyện cười mà thôi.

Thực sự có thể quyết định vận mệnh của song phương, vẫn là kết quả giao chiến của những ma pháp sư cao nhất này.

Nếu không như thế, sao có chuyện ba lần Rui Deshen xuất hiện ba lần, liên quân đại lục lại bại cả ba lần. Mà sau khi bại cả ba lần, vẫn như trước không có tan vỡ, càng không có người để bắt lợi này ở trong lòng. Bởi vậy chứng minh, ba lần chiến dịch này đối với ma pháp sư cao tầng mà nói, thực ra căn bản chính là chuyện nhỏ không đáng kể.

Có lẽ, chỉ có Sara các nàng mới có thể cao hứng, bởi vì Nữ thần Ánh Trăng xuất hiện sau thời điểm này mới có thể phát huy ra hiệu quả rõ ràng nhất, hấp thu tín ngưỡng lực được nhiều nhất.

Trong lòng đột nhiên khẽ động, Tiểu Ân hỏi:

- Sloppy Burger đại nhân, ngài biết vì sao hần phải khắc chế mình như thế không?

Để tay lên ngực tự hỏi, nếu như ở trong liên quân có loại cường giả cấp bậc này, như vậy hần tuyệt đối sẽ không chỉ xuất thủ ba lần thì thôi.

Sloppy Burger vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Chúng ta phỏng đoán, hần làm như vậy là không muốn bức chúng ta đến tuyệt cảnh. Nếu không bất kể là hội trưởng đại nhân tự mình tới, hoặc là những người của đại lục phía nam mời á long lão tổ của bọn họ đến, thì khẳng định có thể thu thập hần.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

- Ngài tràn đầy tin tưởng với hội trưởng đại nhân nhỉ.

- Đương nhiên.

Sloppy Burger ngạo nghễ nói:

- Hội trưởng đại nhân có khả năng thông thiên triệt địa (không gì không biết), nếu như nguyện ý ra tay, thu thập một Rui Deshen khẳng định không có bất cứ vấn đề gì.

Tiểu Ân chần chờ một chút, trước khi nhìn thấy vị hội trưởng đại nhân kia hần sẽ không làm ra kết luận qua loa, tuy nhiên từ số lượng hồng bào pháp sư (ma pháp sư mặc áo đỏ) khổng lồ, thực lực siêu quần, đã biết người này quyết không đơn giản.

Dida đột nhiên hừ lạnh một tiếng, nói:

- Sloppy Burger các hạ, sự xuất hiện của Rui Deshen cũng không phải một ngày hai ngày, nếu chúng ta đều không thể ứng phó, như vậy hội trưởng đại nhân của ma pháp công hội vì sao còn không ra tay chứ?

Sắc mặt của Sloppy Burger lập tức trở nên cực kỳ xấu hổ, hần cười khổ một lúc lâu, nói:

- Có lẽ hội trưởng đại nhân đang có tính toán khác.

Dida khẽ lắc đầu, tuy nhiên xem bộ dáng giữa bọn họ thì biết ở trong khoảng thời gian này đã thảo luận không ít lần về vấn đề này, hơn nữa ma pháp công hội đối với việc này cũng rơi xuống hạ phong.

Tiểu Ân đột nhiên chuyển đề tài, hỏi:

- Vị á long lão tổ kia của đại lục phía nam có lai lịch gì?

Sloppy Burger lập tức tiếp lời nói:

- Đó là đệ nhất cường giả của đại lục phương nam, từ ngàn năm trước đã là cường giả cửu tinh đỉnh phong rồi. Gần tám trăm năm trở lại đây, lão ẩn cư trên một đảo nhỏ trong trong đất liền của đại lục phương nam, ngoại trừ bộ tộc á long, thì không bao giờ gặp người ngoài. Có lời đồn, lão đã sớm tấn thăng làm ngàn năm truyền kỳ.

Ánh mắt của Tiểu Ân sáng lên, ở trên đại lục phía nam không ngờ còn có nhân vật trác tuyệt như vậy, thật sự làm cho người ta hướng tới.

Tròng mắt của hắn đột nhiên khẽ chuyển, nói:

- Lão ở ngàn năm trước chính là cường giả cửu tinh? Như vậy hiện tại lão bao nhiêu tuổi?

Thực ra Tiểu Ân còn có một câu muốn hỏi, lão làm sao còn chưa chết, tuy nhiên những lời này vừa tới miệng lại bị hắn cứng rắn nuốt xuống.

Sloppy Burger xòe hai tay ra, nói:

- Không ai biết tuổi của lão, tuy nhiên nếu lão đã trở thành cường giả cửu tinh, như vậy cho dù sống thêm mấy ngàn năm cũng không có vấn đề gì.

Tiểu Ân kinh ngạc há hốc mồm, cường giả cửu tinh có thể sống qua mấy ngàn năm sao?

Nhìn thấy sự kinh ngạc của Tiểu Ân, Sloppy Burger cười nói:

- Vị á long lão tổ kia chính là thuộc về một chủng tộc vô cùng hiếm thấy, không thể so sánh với nhân loại bình thường chúng ta được.

Trong lòng Tiểu Ân nổi lên hiếu kỳ, hỏi:

- Lão thuộc chủng tộc nào?

Sloppy Burger ho nhẹ một tiếng, nghiêm túc nói:

- Hắn là bộ tộc long quy.

- Long quy?

- Đúng vậy, chủng tộc này cũng thuộc một chi của bộ tộc á long, nghe nói trí lực và vũ lực của long quy xem như một chi yếu nhất ở trong bộ tộc á long. Tất cả tộc nhân ở trong chi này có rất ít cường giả có thể đạt tới thất cấp trở lên, chẳng qua nếu như đột biến ra một vị cường giả cửu tinh, như vậy với tuổi thọ của chủng tộc này mà nói, cho dù là sống quá một vạn năm, dường như cũng không có nhiều vấn đề.

Tiểu Ân lúc này mới thoải mái, nếu như tất cả cường giả cửu tinh đều có thể sống trên mấy ngàn năm, như vậy cơ hội tấn thăng của bọn họ sẽ gia tăng rất nhiều, có lẽ cũng có càng nhiều ngàn năm truyền kỳ xuất hiện.

Tuy nhiên đến tận lúc này Tiểu Ân coi như đã hiểu ra, vì sao vị á long lão tổ cũng không trộn lẫn vào trong cuộc chiến tranh này.

Có lẽ trong mắt của lão ô quy không biết đã sống bao nhiêu năm, đã nhìn thấu bản chất của cuộc chiến tranh này, cho nên mới ôm chủ ý giống mình như vậy, có bao xa thì tránh xa từng đó.

Không ngờ, đề tài của Sloppy Burger vừa chuyển, vuốt cằm, hồ nghi nói:

- Thật sự là kỳ quái, vị long quy đại nhân này cũng giống như hội trưởng đại nhân của chúng ta, đều đang âm thầm liều mạng thúc đẩy cuộc chiến tranh này, rồi lại không tự mình hiện thân, thật sự là kỳ quái.

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi:

- Vị long quy đại nhân kia của đại lục phía nam cũng đang thúc đẩy cuộc chiến tranh này?

- Đương nhiên.

Sloppy Burger nói như đinh đóng cột:

- Nếu như không được long quy kia gật đầu, đại lục phía nam làm sao có khả năng phái ra nhiều ma đạo sĩ và quân sĩ tinh nhuệ như vậy. Chính là bởi vì lão ô quy kia ở phía sau trợ giúp, cho nên phần đông quốc gia của đại lục phía nam mới có thể nhanh chóng thống nhất ý kiến, nếu không lúc này chỉ sợ vẫn đang thảo luận cãi cọ.

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, nếu như không có một tiếng nói cường mà hữu lực, thì làm sao có thể khiến cả một đại lục thống nhất được ý kiến trong thời gian ngắn. Xem ra long quy kia cũng tham dự có mức độ.

Nghĩ đến cũng có chút thú vị, ba đại lục, trên mỗi một đại lục đều có một nhân vật trác tuyệt cấp bậc nghịch thiên có thể áp đảo hoàn toàn tất cả cường giả cửu tinh còn lại, không biết đây là một trùng hợp, hay là còn có thêm một cổ lực lượng nào đang duy trì cân bằng này.

Nếu như cân bằng này bị đánh vỡ, không biết sau đó sẽ phát sinh chuyện gì.

Trong lúc nhất thời, một ý niệm nào đó vừa nổi dậy trong đầu Tiểu Ân nhất thời đã xóa bỏ hoàn toàn, cường giả như vậy, vẫn không nên trêu chọc là tốt nhất, nếu không trời mới biết đứng phía sau những cường giả này lại là người nào.

Tiểu Ân lấy bản đồ địa hình trong vòng cổ không gian ra, giao cho Sloppy Burger, nói:

- Đây là bản đồ địa hình ta đã vẽ lại trong khoảng thời gian qua, không biết có ích đối với liên quân hay không.

Sloppy Burger nhận lấy nhìn xem. Tấm bản đồ địa hình này phục chế ở trên một tấm ma pháp lục thư, nội dung và tư liệu bên trong kể lại vô cùng tỉ mỉ, không chỉ có hình ảnh của tất cả, hơn nữa càng quan trọng chính là có thuyết minh đầy đủ đối với tất cả mọi thứ trong bản đồ địa hình, bao gồm một khu vực nào đó khoảng bao nhiêu nhân khẩu sinh sống, thích hợp cây nông nghiệp gì sinh trưởng, khu vực hoang vắng nào đó thích hợp chăn thả, vân vân.

Trình độ tường tận của những tư liệu này đủ để chứng minh người vẽ đã dụng tâm như thế nào.

Nhưng trên thực tế, Sloppy Burger cũng không biết, mấy thứ này cũng không phải Tiểu Ân tổng kết, mà là do Nhất Hào phụ trách sửa sang lại.

Trong một khu vực có bao nhiêu nhân khẩu, đối với Nhất Hào ở trên không trung vừa nhìn đã hiểu mà nói, hoàn toàn có thể dễ dàng tính toán ra. Hơn nữa căn cứ số lượng kiến trúc và đám người phía dưới, càng có thể suy đoán ra phương vị cụ thể của thành thị, điểm tụ tập, cùng với binh doanh.

Về phần tình huống sinh trưởng của các cây nông nghiệp lại càng thêm đơn giản, chỉ cần nhìn xem cây được gieo trồng đại đa số ở phía dưới là gì, là có thể đưa ra kết luận hoàn chỉnh.

Dù sao, những người ở đó đã sinh sống trên khối thổ địa này nhiều năm như vậy, hẳn là gieo trồng cái gì, khẳng định là có kinh nghiệm, chỉ cần chọn ra hai loại được gieo trồng nhiều nhất báo lên là có thể bao quát đại khái.

Đương nhiên, nếu như không có Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong hộ tống, không có hệ thống tính toán hoàn mỹ của Nhất Hào, muốn đạt được phần tư liệu này liệu cũng không phải là một việc đơn giản như vậy.

Nếu như người bình thường xâm nhập loại khu vực này, đừng nói là đạt được một phần tư liệu, chỉ sợ là có mạng đi, không mạng quay về.

Sau khi nhìn thấy phần bản đồ này, Sloppy Burger thở dài một tiếng, nói:

- Tiểu Ân, thì ra một năm qua người thật sự là đi thăm dò địa hình trong đại lục của bọn họ. Ừ, tấm bản đồ địa hình này vô cùng quan trọng, từ sau khi hai bên chính thức giao phong, chúng ta đã không thể tiếp tục thăm dò như trước kia. Địa hình mới thăm dò ra ở trên bản đồ địa hình hiện nay, tất cả cộng lại cũng không nhiều bằng tấm của người.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nếu như để cho lão biết đây thực ra là lượng công việc của Nhất Hào trong năm ngày, không biết lão sẽ có cảm tưởng như thế nào.

Trách không được ở tiền thế, mỗi một quốc gia phải phóng ra nhiều vệ tinh gián điệp như vậy, nói thực, có mấy mớ giống như Nhất Hào, ở một số thời điểm, quả thật phải thuận tiện nhiều lắm.

Sáng sớm hôm sau, Tiểu Ân lập tức cùng Bạch Toàn Phong, Vô Danh rời khỏi nơi này.

Tiểu Ân tự nhiên là lấy cớ trở về công quốc Louis, mặc dù đám người Paxton giữ lại, nhưng Tiểu Ân sợ bị cuốn vào trong trận chiến tranh này lại kiên quyết chào từ biệt.

Đặc biệt ở dưới tình huống đã biết đám người Sara cũng không gặp phải nguy hiểm chân chính, hẳn thậm chí ngay cả ý niệm chạy tới tiền tuyến cũng đánh mất.

Khi Tiểu Ân rời khỏi ma pháp tháp, những nhân vật quan trọng trong ma pháp tháp trên cơ bản đều có mặt.

Norah, Benoit và Lint ba lão ma đạo sĩ đã ra tay thử Tiểu Ân lại tự mình tặng một phần lễ vật làm như xin lỗi.

Norah và Benoit thì cũng thôi, nhưng trong lòng Lint chính là cảm xúc mênh mông, khó có thể nói hết.

Lần trước gặp mặt Tiểu Ân, hẳn chỉ là một thanh niên vừa mới tiến giai đại ma pháp sư, chỉ chớp mắt mấy năm, không ngờ đã trưởng thành tới cảnh giới bậc này, khiến vị ma đạo sĩ bài danh đã lâu này tâm sinh cảm khái, khó mà tin được.

Cho nên hôm qua xuất lực lớn nhất cũng chính là vị lão ma đạo sĩ này, chịu lực phản kích cũng là lớn nhất, bị thương không nhẹ.

Cũng may Tiểu Ân nhớ tình bạn cũ, hơn nữa nỗ lực Dida đã để việc này trôi qua, nếu không khuôn mặt già nua của lão đã có thể không có chỗ để giấu.

Tuy nhiên, cho dù là ai cũng không nghĩ đến, ngày thứ ba sau khi Tiểu Ân rời đi, từ tiền tuyến của đại lục da đen truyền đến một phần thư khiêu chiến, thư khiêu chiến này là cho Tiểu Ân. Sau khi nhìn thấy tên người khiêu chiến, tất cả mọi người đều là ghen hòng nhìn trân trối, nói không ra lời.

Vì người khiêu chiến, chính là Rui Deshen đệ nhất cao thủ của đại lục da đen khiến tất cả ma đạo sĩ cửu tinh đều sợ như hổ.

Rui Deshen không ngờ lại tự mình đứng ra khiêu chiến Tiểu Ân, chuyện này ở trước đó căn bản là không ai nghĩ đến.

Mặc dù Tiểu Ân ở mấy ngày trước đây đã biểu hiện ra thực lực hùng mạnh vượt xa ma đạo sĩ cửu tinh bình thường, nhưng có lẽ là bởi vì nguyên nhân tuổi tác, có lẽ là bởi vì ở trên đại lục hoàng kim còn ẩn dấu một ma pháp hội trưởng thần bí đã đạt tới ngàn năm truyền kỳ, cho nên cũng không có người thực sự coi hắn như đệ nhất cao thủ trên đại lục hoàng kim.

Nhưng phần thư khiêu chiến đến từ đại lục da đen này lại khiến mọi người đột nhiên phát hiện, thì ra hắn đã có được danh vọng lớn như vậy ở trên đại lục da đen, thậm chí đã có tư cách đại biểu đại lục hoàng kim xuất chiến.

Mọi người trải qua thảo luận với tâm tình phức tạp, lập tức để Sloppy Burger mang theo thư khiêu chiến trở về công quốc Louis. Nhưng không nghĩ tới chính là, Sloppy Burger mang tin tức về vậy mà Tiểu Ân căn bản vốn chưa từng quay về...

Cứ như vậy, Tiểu Ân đã mất tích!

Đám người Paxton thành thành thật thật chuyển cáo chuyện này cho sứ giả của đại lục da đen, tên sứ giả kia thở ngắn than dài nửa ngày, ảm đạm mà đi.

Bọn họ cũng không có hoài nghi chuyện này, chỉ là biểu đạt tiếc nuối lớn nhất.

Đám người Paxton ở bên cạnh hỏi thăm, Rui Deshen vì sao lại đột nhiên nghĩ đến khiêu chiến Tiểu Ân.

Kết quả từ trong miệng của mấy sứ giả da đen kia thu được tin tức, làm cho bọn họ càng khiếp sợ hơn.

Thì ra Tiểu Ân sau khi trải qua hai chuyện lấy một đánh mười và hộ tống trên biển, đã lọt vào tầm mắt của những nhân vật cao tầng của đại lục da đen. Nhưng thật không ngờ, sau hai chuyện này, Tiểu Ân liền lập tức biến mất không để lại dấu vết.

Cho dù là Rui Deshen ra mặt quét ngang ngàn quân, đánh cho một đám ma đạo sĩ cửu tinh không ngừng đầu lên được, Tiểu Ân cũng chưa từng xuất hiện qua.

Không ngờ, sau một năm, Tiểu Ân lại đột nhiên xuất hiện ở một quốc gia nào đó của đại lục da đen, lúc này ở trong quốc gia kia có hai vị ma đạo sĩ thất tinh.

Mặc dù ma đạo sĩ thất tinh không thể so sánh với cửu tinh, nhưng khi bọn họ đối mặt với Tiểu Ân, thậm chí còn chưa có ra tay, đã bị một tiếng rống to, một ánh mắt của Tiểu Ân sợ tới mức không còn dũng khí, chạy trốn chết.

Không chỉ có hai ma đạo sĩ kia, lúc ấy hơn hai mươi vị ma pháp sư chính thức có mặt ở đó, nhưng những người này không có ngoại lệ tất cả đều bỏ chạy, hơn nữa còn có người ở trong khoảng thời gian ngắn ngay cả ma pháp tháp của mình cũng không dám quay trở về.

Loại tình huống này đều nói rõ một chuyện, đó chính là bọn họ bị Tiểu Ân dọa vỡ mặt.

Theo lời thuật lại của những người này, ánh mắt của Tiểu Ân lúc ấy quả thực đã không phải là người, mà giống như ma quỷ giống như thần linh, bất kể là ai thấy được, đều sẽ sợ tới mức mất hồn mất vía.

Sau khi Rui Deshen biết chuyện này, lão triệu hai tên ma đạo sĩ bị Tiểu Ân dọa chạy kia tới. Ba người tĩnh tọa một ngày đêm, sau khi đi ra, Rui Deshen đã lập tức tự mình đề bút viết xuống thư khiêu chiến, hơn nữa phái ba gã đệ tử của mình tự thân đưa đến tổng bộ liên quân.

Nhưng mà Tiểu Ân đột nhiên mất tích lại làm cho bọn họ nhào vào khoảng không.

Đối với việc này, bọn họ đương nhiên là biểu đạt tiếc nuối lớn nhất, đồng thời xin mọi người của đại lục hoàng kim thay họ lưu ý, nếu như lúc nào đó Tiểu Ân lại đột nhiên xuất hiện, thì xin chuyển giao thay bọn họ.

Đối với việc này, đám người Paxton tự nhiên là lớn tiếng đáp ứng, nhưng chuyển giao hay không, vậy cũng không nhất định.

Bắt đầu từ ngày này, hai bên ở trên chiến trường bày ra một loại trạng thái giằng co quỷ dị.

Mặc dù chiến đấu nhỏ liên miên, kéo dài không ngừng, hai đại lục cũng lần lượt đưa vào quân lực đông đảo, nhưng thủy chung lại không có bộc phát ra chiến dịch gì có tính chất quyết định.

Đông đảo ma pháp sư của ba đại lục, thậm chí cả những quý tộc cao cao tại thượng, dường như cũng vẫn bảo trì một loại ăn ý kỳ diệu, khiến trận chiến tranh liên quan tới ba đại lục này biến thành một một vở hài kịch cực lớn.

Tuy nhiên theo số lượng Nguyệt Tinh Linh đạt được thần thuật gia nhập càng nhiều, thì số lượng quân sĩ và người nhà của bọn họ ở hậu phương trên đại lục hoàng kim và đại lục phía nam tín ngưỡng Nữ thần Ánh Trăng càng ngày càng nhiều, thậm chí còn có xu hướng thay thế được phần đông thần linh hệ hoàng kim ngày xưa, mà trở thành thần linh chủ đạo mới của hai đại lục.

Đương nhiên, ở trên đại lục da đen cũng xuất hiện một đám tế tự thần bí nắm giữ thần thuật, tín đồ của bọn họ phát triển được tuy rằng kém xa Nữ thần Ánh Trăng, nhưng nếu như nói về mức độ thành kính của tín ngưỡng, vậy đã không thể so sánh với nhau.

Đúng như Tiểu Ân dự đoán trước đó, bàn tay thao túng phía sau của trận đại chiến này cuối cùng đã dần dần lộ ra bộ mặt thật.

Mà càng ngày càng có nhiều ma pháp sư cao giai cũng thấy rõ huyền cơ trong đó, cho nên khi bọn họ tiến công hoặc là phòng thủ, phần lớn đều ôm ý tứ được chẳng hay chớ, sẽ rất ít khi phát sinh việc đánh chết hoặc đả thương.

Đương nhiên, tuyệt đại đa số người thường vẫn như trước bị giấu diếm, tùy ý để đông đảo nữ thần giáo đồ bóc lột tín ngưỡng lực trên người bọn họ.

Chỉ là khiến tất cả những người hiểu rõ tình hình không nghĩ ra chính là, ma pháp công hội và đại lục phía nam vì sao lại dốc hết sức lực trợ giúp Nữ thần Ánh Trăng.

Nếu nói hai thế lực này vốn thuộc về nữ thần, vậy căn bản là không có người nào tin tưởng, nhưng hội trưởng đại nhân của ma pháp công hội và lão rùa đã nhiều năm không hỏi thế sự của đại lục phương nam lại đều đang yên lặng thúc đẩy việc này, rồi lại không tranh thực sự.

Nhưng, trong khi đông đảo cường giả nghi hoặc không hiểu, thế cục trên đại lục da đen có xu hướng dần ổn định, cũng không có ai nghĩ đến, bản thân Tiểu Ân đã đi tới Long Đảo nơi cư trú của Hắc Long Vương, đồng thời ở nơi đó tiến hành bước bút phá cuối cùng để tấn thăng ngàn năm truyền kỳ.

301. Chương 33: Dung Luyện Kết Giới Truyền Kỳ

Đây là hải đảo của Hắc Long Vương các hạ. Khi Tiểu Ân theo truyền tông trện thượng cổ tới đây, lập tức cảm nhận được trên hải đảo kia có sự biến hóa thần kỳ.

So với trước kia, nơi này có thêm một cỗ sương mù bao phủ khắp trăm dặm quanh đảo. Kể từ đó, hải đảo bí mật này lại càng bí mật hơn, người bình thường càng không thể phát hiện hải đảo này tồn tại.

Tiểu Ân thử kiểm tra một chút, tầng sương mù này không những có thể làm đảo lộn cả những gì nghe thấy nhìn thấy, hơn nữa còn có khả năng ngăn năng lực ma pháp, thật không hổ là đại trện phòng ngự Hắc Long Vương tự mình bày ra, hơn xa rất xa cực hạn năng lực của con người bình thường.

Tuy nhiên, sau khi kiến thức thủ đoạn ở khe sâu và tòa thành to lớn, mấy thủ đoạn con con gì đó của Hắc Long Vương hắc cũng không thêm đặt trong mắt.

Tiểu Ân theo truyền tông trện trên Long Đảo đi ra, hắc cũng không tìm kiếm xung quanh nơi Hắc Long Vương đang ở, mà cứ như vậy khoanh chân ngồi xuống.

Tất nhiên Bạch Toàn Phong cũng ngồi xuống theo hắc, còn Vô Danh, bọn họ không rảnh chú ý đến, tuy nhiên trong lòng cũng thầm chờ đợi, không biết sau khi Vô Danh thần bí khó lường gặp Hắc Long Vương sẽ có một tràng long tranh hổ đấu thế nào.

Một lát sau, mọi người thấy hoa mắt, là Hắc Long Vương đã vô thanh vô tức xuất hiện.

Toàn bộ Long Đảo, thậm chí cả đám sương mù dày đặc kia đều bị lão theo dõi, đám người Tiểu Ân xuất hiện, tất nhiên cũng không thể gạt được lão.

Hắc Long Vương vừa thấy Tiểu Ân, trong mắt đã có vẻ kỳ quái, ngấm trái nhìn phải nửa ngày mới hỏi:

-Tiểu Ân, thế nào mà mỗi lần gặp lại người đều đem đến cho ta một cảm giác bất đồng. Thực lực hiện giờ của ngươi thế nào? Đã học được ma pháp ẩn nấp đặc biệt gì?

Tiểu Ân cười khổ, trước mắt ma pháp dao động trên người hắc là ở Lục, Thất tinh. Nhưng đây cũng không phải hắc cố ý, mà là hắc muốn giảm bớt một nửa hiệu quả.

Đừng nói Hắc Long Vương không nhìn thấy nông sâu trong đó, ngay cả chính hắc cũng không cảm thấy tự nhiên.

Hắc Long Vương cũng không chờ hắc trả lời, lão ngẩng đầu nhìn Bạch Toàn Phong nửa ngày nữa, vừa lòng gật đầu. Tiến bộ của tiểu gia hỏa này không khiến lão thất vọng, hai giọt long huyết lúc trước cũng không uổng phí.

Sau cùng, lão hướng mắt tới Vô Danh.

Sau khi thấy Vô Danh, trong đôi mắt lão lộ ra một vẻ kỳ dị, Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong gần như cùng một lúc lùi về sau một bước.

Thần tiên đánh nhau, phàm nhân chịu thiệt.

Hai người này không phải người bọn họ có thể ứng phó. Nếu giữa họ bạo phát chiến tranh gì, thì Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong nên chạy cho nhanh, nếu không ngay cả chết thế nào cũng không biết.

Nhưng ngoài dự đoán của hai người Tiểu Ân, sau nửa ngày Hắc Long Vương chần chừ, cũng không có gì giông bão nổi lên, nhưng cũng không có màu hòa nhã ở đây.

Hắc cao giọng hỏi:

-Tiểu Ân, vị này là ai?

-Long Vương đại nhân, hần là Vô Danh tiên sinh.

Nhìn về mặt Hắc Long Vương nhần nhó khó hiểu, Tiểu Ân bất đắc dĩ giải thích:

-Tức là không có tên đó.

Hắc Long Vương thâm coi thường một chút, cái tên này quá tuyệt.

Tuy người trước mắt không có tên, theo như hần cảm nhận thì trên người cũng không có chút ma pháp dao động gì, nhưng Hắc Long Vương là ai, vừa thấy biểu hiện của Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong liền hiểu người này tuyệt đối không phải một thứ cặn bã, rất có thể là cường nhân bọn họ bất bình nên mới tới đây nhờ mình hỗ trợ.

Nhưng đối mặt với một người không thấu nông sâu, Hắc Long Vương tuy tự phụ nhưng cũng không dám có chút ý khinh thường. Đặc biệt là trên cái đảo này còn có hai bộ hạ đang dựng hình, không chấp nhận được nửa điểm quấy rầy.

Khẽ cau mày, Hắc Long Vương hỏi:

-Tiểu Ân, vị Vô Danh tiên sinh này tới đây làm gì?

Tiểu Ân vội vàng trả lời:

-Long Vương đại nhân, Vô Danh tiên sinh nói ta và một bằng hữu của ngài ấy đến từ cùng một nơi, nên cố ý đi theo ta, thẳng cho đến khi nhìn thấy vị bằng hữu đó mới thôi.

Hắc Long Vương ngẩn ra. Cả đời này không biết đã gặp qua biết bao chuyện kỳ quái, nhưng lấy có như thế, là lần đầu tiên lão nghe thấy.

Lão cẩn thận đánh giá Vô Danh, cuối cùng kết luận tuy mình cũng không sợ hần, nhưng chưa chắc có thể phán đoán như thế nào.

Trông mắt vừa chuyển, lão long vương lập tức cười ha hả:

-Thú vị, thật là thú vị, Tiểu Ân, để cho Vô Danh tiên sinh đi theo người, ít hôm nữa tìm được bằng hữu của hần rồi, để ta cũng đến xem đi.

Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong liếc nhau một cái, hai người cũng nhẹ nhàng thở ra, còn có chút thất vọng.

Tuy đánh nhau trong dự đoán cũng không phát sinh, nhưng có thể khiến Hắc Long Vương chấp nhận Vô Danh cũng được cho là một loại thành công đi.

Vô Danh đứng trước mặt lão long vương, đầu tới cuối không nói một câu, dường như trước mặt hần là một cường nhân Long tộc cũng được, mà là một cái cọc gỗ cũng được, đối với hần chẳng có gì khác nhau.

Nhưng mà loại thái độ sâu xa khó hiểu này lại khiến lão cáo già như Hắc Long Vương đưa ra quyết định hòa bình ở chung.

Nếu trước mặt Hắc Long Vương, Vô Danh có thái độ gì khác, cũng không chắc chắn được lão long này coi trọng.

Tiểu Ân nhìn Bạch Toàn Phong, nó lập tức tiến lên kéo Vô Danh tới một sơn động gần đó tạm thời an trí ở đây.

Nơi này chính là nơi đám người Tiểu Ân đã từng lấy làm hang động, bên trong đầy đủ mọi thứ, tuy còn xa mới có thể so với ma pháp tháp đẹp đẽ quý giá xa xỉ, nhưng để ở thì hoàn toàn không có vấn đề gì.

Tiểu Ân thấy bọn họ rời đi, bước tới trước mặt Hắc Long Vương:

-Long Vương đại nhân, gần đây ta có học được một biện pháp thuộc tính kết giới áp súc mới, nhưng sau khi luyện không ngờ lại thành ra thế này. Ta muốn thỉnh giáo ngài một chút, luyện tập như thế có phải đã sai không?

Hắc Long Vương trợn hai mắt, cười to:

-Tiểu tử ngươi thật lợi hại, không ngờ lại sáng tạo ra một phương pháp tu luyện mới. bây giờ còn không làm ra vài thuộc tính kết giới mới đi.

Tiểu Ân đỏ mặt, chuyện về thuộc tính kết giới là trò cười cả đời hắn.

Không nói hai lời, hắn thuận tay phát động một quả cầu lửa nho nhỏ.

Một quả cầu lửa rất nhẹ nhàng hình thành trên đầu ngón tay Tiểu Ân, sau đó năng lượng hỏa hệ nhanh chóng ngưng tụ lại. Cách áp súc này cũng có vài phần tương tự kết giới áp súc trên đảo Vong Linh lần trước.

Nhưng Hắc Long Vương lập tức nhận ra sự khác biệt trong đó.

Sự áp súc trước kia là hết sức thay đổi năng lượng hỏa hệ, có thể nói là hoàn toàn dựa vào một thủ đoạn chậm rãi ngưng tụ lực lượng.

Nhưng giờ thì khác, quả cầu lửa trước mặt Tiểu Ân kia gần như chỉ trong nháy mắt đã hoàn thành xong nhiệm vụ nén ép của mình, dường như chỉ trong một khắc hình thành đã hoàn thành hàng trăm ngàn lần nén ép năng lượng.

Sự thay đổi kỳ lạ này khiến cho Hắc Long Vương trợn tròn xoe mắt.

Đây là cái gì? Quả cầu lửa nén ép siêu cấp ngay khi mới hình thành?

Nhìn Tiểu Ân một cái nghiêm túc, Hắc Long Vương biết hắn khẳng định đã có phát hiện gì mới.

-Quả cầu lửa này rất mạnh.

Hắc Long Vương cân nhắc

- Có thể trong nháy mắt hoàn thành ma pháp sức mạnh này, ngay cả là ta, cũng chỉ có khi hai nghìn tuổi là sau khi tiến giai ngàn năm truyền kỳ mới làm được.

Tiểu Ân ngăn ra:

-Ngài tiến giai ngàn năm truyền kỳ cần đến hai nghìn năm sao?

Hắc Long Vương cười ha ha:

-Tiểu Ân, mỗi chủng tộc đều có đặc điểm khác nhau. Ngươi cũng không thể vơ đũa cả nắm. Long tộc chân chính chúng ta muốn tiến giai thật vô cùng khó khăn, ít nhất là khó khăn hơn xa nhân loại các ngươi hàng trăm lần. Tuy nhiên, sức mạnh của Long tộc chúng ta nhân loại các ngươi không thể bằng được. Một ngàn năm truyền kỳ Long tộc có thể thoải mái đánh thắng hơn mười cao thủ nhân loại cùng giai.

Tiểu Ân há hốc miệng thở dốc, nghĩ tới khí thế trên người Hắc Long Vương, trong lòng cũng có chút tin tưởng.

Hắc Long Vương lắc đầu nói một câu:

-Khi ta chưa tiến giai ngàn năm truyền kỳ cũng đã đánh nhau với ba kẻ là ngàn năm truyền kỳ nhân loại và thú nhân. Ha ha, năng lực của Cửu cấp Long tộc chúng ta đã hơn xa nhân loại các ngươi.

Cơ mặt Tiểu Ân giật giật, trong mắt hắn toát ra một tia chiến ý sắc bén không chút che giấu.

Cuối cùng Hắc Long Vương cười to:

-Tiểu Ân, tuy nhiên nói thật cho ngươi biết, đối thủ ta có đủ khả năng đối phó cũng chỉ là ngàn năm truyền kỳ bình thường thôi. Nếu là cao thủ biến thái hơn thể giống như ngươi, cho dù lấy một chọi một ta cũng không dám nói có thể trong thời gian ngắn xử chết ngươi đâu.

Tiểu Ân đỏ mặt, thực ra có một số người về chiến đấu quả thực có lợi thế may mắn. Ví dụ như chính mình, nếu đối mặt với cao thủ cùng cấp, hắn có thể chắc chắn quét sạch tất cả.

Người như thế tuy không nhiều lắm, nhưng Tiểu Ân tin tưởng, cũng không thể chỉ có một mình mình. Đương nhiên, Long tộc có lợi thế sức mạnh trời sinh, cũng có mỹ danh khiêu chiến càng cao, Hắc Long Vương không cho bọn họ là cái gì quá xuất sắc, có thành tích như thế cũng chẳng có gì lạ.

-Tốt lắm.

Hắc Long Vương khoát tay áo

- Thu lại quả cầu đó đi, để cho ta xem tình hình người sử dụng ma pháp bình thường.

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức trở nên cực kỳ buồn cười, hắc cười khổ:

-Long Vương đại nhân, thực không dám giấu diếm, ta đã không thể khống chế ma lực của mình nữa. Không ra tay thì thôi, vừa ra tay là vô số nguyên tố lực lượng trong nháy mắt tập hợp lại, tạo thành ma pháp có uy lực thật lớn.

Hắc Long Vương ngẩn ra, sắc mặt dần nghiêm trọng:

-Tất cả ma pháp của người, nháy mắt đều trở thành ma lực chất chồng sao?

-Phải.

Tiểu Ân đáp không chút do dự

- Hơn nữa đây là một quá trình không thể khống chế. Chỉ cần động ý niệm trong đầu sẽ tự nhiên mà hoàn thành chất chồng. Mà loại ma pháp chất chồng này có uy lực thật sự quá lớn, ta căn bản là không dám phóng thích.

Hắc Long Vương suy xét một lát, vươn hai tay hình thành một cái động tròn tròn:

- Phát nổ quả cầu lửa trong cái động này đi.

Nếu là người khác nói như thế Tiểu Ân sẽ coi hắc là ngu ngốc, nhưng Hắc Long Vương đã nói như vậy, Tiểu Ân thật sự phát nổ quả cầu trên tay lão.

Một tiếng nổ mạnh không thể nghe thấy vang lên, quả cầu của Tiểu Ân thật sự đã nổ trong lòng bàn tay Hắc Long Vương. Tuy nhiên tiếng nổ này cũng không lớn, ma lực dao động cũng bị lão long vương hoàn toàn đánh tan.

Hắn bội phục nhìn lão, đây mới thực là cao thủ chân chính.

Nhưng Tiểu Ân cũng không biết, lúc này Hắc Long Vương đã vắt kiệt toàn lực, trong lòng thầm kêu may mắn.

Nếu sức mạnh phát nổ đó mạnh hơn một chút thôi, lão tuyệt đối không thể tiếp thoải mái như thế được.

Vỗ vỗ hai tay, Hắc Long Vương rút hai tay vào tay áo, giấu cánh tay hơi run run kia đi:

- Đúng vậy, sức mạnh rất cường đại. Sức mạnh này đã vượt qua cực hạn lớn nhất của ma đạo sĩ Cửu tinh. Ngay cả ngàn năm truyền kỳ cũng không nhất định có bao nhiêu người có thể phát ra.

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên:

- Vậy vì sao ta còn chưa đạt tới cảnh giới ngàn năm truyền kỳ?

Hắc Long Vương trầm ngâm một lát:

- Người phóng xuất thuộc tính kết giới xem thử.

Tiểu Ân lập tức phóng xuất hết cả sáu loại thuộc tính kết giới.

Bây giờ, sáu thuộc tính kết giới đó sau khi trải qua tầng tầng áp súc đã toàn diện ngưng thành một thể, dưới sức ép cường đại này mà ngưng lại, ngay cả là Hắc Long Vương cũng rất khó cảm nhận được sự khác biệt của sức mạnh này.

Nhưng Hắc Long Vương cau mày, cũng không khen Tiểu Ân.

Tiểu Ân đứng yên một bên chờ, Hắc Long Vương càng lâu mở miệng, lòng hắn càng trầm xuống thật sâu, vì hắn biết, khả năng là mình đã làm sai cái gì.

Cuối cùng lão long cũng thở dài một tiếng:

- Tiểu Ân, về một số phương diện thuộc tính kết giới của người có thể nói đã không kém uy lực có thể của ngàn năm truyền kỳ.

Trong lòng Tiểu Ân rùng mình, những lời này khách khí như thế, nhưng đằng sau đó chẳng phải đang nói, uy lực của kết giới này còn xa không bằng ngàn năm truyền kỳ sao.

Hắn khom lưng thật sâu, cung kính:

- Xin đại nhân chỉ điểm.

- Thuộc tính kết giới của người đã bị áp súc đến thế này, theo lý mà nói sớm nên xuất hiện cơ hội hợp nhất nhân giới. Nhưng vẫn không có, có lẽ chính là vì kết giới của người rất tạp, bên trong đó chứa đựng quá nhiều thuộc tính mà lại không cùng dung hợp hoàn toàn.

Tiểu Ân mặt nhăn mày nhí:

- Phải thế nào mới có thể dung hợp hoàn toàn?

Hắc Long Vương vung tay lên, hai tảng đá bay lên, lão thả chúng xuống cùng một chỗ:

- Người xem.

Dưới áp lực của bàn tay lão, hai tảng đá này cũng không bị chấn nát, ngược lại lại không ngừng nhỏ đi, thành hai miếng đá nhỏ mỏng khoảng bằng bàn tay, tuy nhiên vì đã bị nén ép quá mạnh nên hai tảng đá này chỉ có thể hòa vào với nhau một phần, không thể hòa tan thêm nữa.

- Đây là tình huống hiện tại của người

Hắc Long Vương chậm rãi nói.

Tiểu Ân có chút sở ngộ mà gật đầu, mấy thuộc tính kết giới của hắn cũng vậy, bị áp chế dung hợp một chút nhưng chưa từng dung hợp toàn bộ.

Một ngọn lửa đột nhiên bùng lên trên tảng đá, tuy nhiên cũng trong nháy mắt đã nung cả hai tảng đá thành một dòng thạch thủy. Sau đó tất cả chất lỏng tan lẫn vào nhau, cuối cùng tuy hai mà một.

Một luồng khí lạnh như băng từ tay Hắc Long Vương thổi tới, giữa hư không hai dòng chất lỏng lập tức ngưng tụ lại, cuối cùng hình thành nên một tảng đá mới tinh.

Hai mắt Tiểu Ân tỏa sáng, hắn nhìn Hắc Long Vương thật sâu, gật đầu thật mạnh một cái:

- Ta đã hiểu rồi. Đa tạ ngài chỉ điểm.

Nếu dùng áp lực tác dụng hai khối vật chất hoàn toàn khác nhau, nhiều nhất cũng chỉ có thể bắt chúng nó dính vào nhau, nhưng sau khi biến nó thành nước hết, thì cái thứ có được sau đó chính là một khối hợp nhất đầy đủ.

Trách không được Vô Danh đã nói qua, hắn cảm thấy mình đã sai ở một điểm nào đó, hóa ra mấu chốt là ở đây.

Sau khi nghĩ thông suốt, tảng đá vẫn dè nặng trong lòng Tiểu Ân bất chợt được cất ra, khiến hắn không rõ vì sao sinh ra một sự tin tưởng trước nay chưa từng có.

Hắn thậm chí còn mơ hồ cảm ứng được, con đường lớn đi đến ngàn năm truyền kỳ đã hoàn toàn mở ra trước mắt hắn.

Hắc Long Vương cũng âm thầm thở dài một tiếng. Nói thật, loại người như Tiểu Ân, ngay cả lão đã sống hơn mười vạn năm cũng là lần đầu gặp phải.

Với tư chất của nhân loại, không ngờ lại có thể tiến bộ nhanh như vậy. Một ngàn năm truyền kỳ mới không đến ba mươi tuổi sắp ra lò.

Lại càng giạt mình hơn, thực lực của hắn không ngờ cũng đã vượt xa tiêu chuẩn cùng cấp, năng lực áp súc cường đại này, đến tột cùng là có thể đạt tới đâu?

Toàn thân Tiểu Ân lặng ngắt như tờ, lĩnh ngộ vừa rồi thật sự là một đường thông, tất cả các con đường đều thông. Trong nháy mắt hắn nghĩ đến rất nhiều, không chỉ là thuộc tính kết giới, thậm chí còn ma pháp hệ nguyên tố triệu tập mà hắn am hiểu nhất, cũng đều có một sự thay đổi nghiêng trời lệch đất trong lòng hắn.

Hai mắt hắn dường như tỏa sáng, trong nháy mắt nghĩ đến rất nhiều điều quan trọng, tuy tất cả đều cần thực tiễn kiểm chứng, nhưng Tiểu Ân đã cảm thấy sốt ruột.

- Long Vương đại nhân, đa tạ ngài chỉ điểm. Cáo từ!

- Chờ một chút.

Hắc Long Vương đột nhiên gọi hắn lại, lão chậm rãi hỏi

- Tiểu Ân, ngươi muốn đi ngưng hợp sáu loại thuộc tính kết giới sao?

- Phải.

Tiểu Ân cũng không giấu diếm. Thực ra cho dù hắn có muốn giấu diếm cũng không gạt được lão già Hắc Long Vương này.

Hắc Long Vương khẽ gật đầu, sắc mặt vô cùng nghiêm trọng:

- Tiểu Ân, ta cho ngươi bốn chữ, có được có mất.

Tiểu Ân nao nao, hắn tùy ý đáp:

- Đa tạ Long Vương đại nhân chỉ điểm.

Dứt lời, Tiểu Ân xoay người bước đi như bay. Giấy lát hắn dừng lại bên trong sơn động.

Đằng sau hắn Hắc Long Vương đang há miệng thở dốc, đuổi thông tay, khẽ lắc đầu. Tiểu Ân này thật đúng là quá nôn nóng. Quên đi. Về chuyện cực hạn nén ép này, hay là chờ sau khi hắn bế quan đi ra đã.

Còn hắn có thuận lợi cô đọng sáu loại thuộc tính kết giới này thành công không, thì phải xem vận may và khí lực của hắn thế nào. Còn phải xem hắn có hiểu được cái đạo chọn lựa không.

Động tác của Tiểu Ân cực nhanh, giống như một trận gió xuyên qua cửa động, nháy mắt đã vào bên trong.

Sơn động này trước kia cũng dùng để ở, nhưng Hắc Toàn Phong cũng cân nhắc đi vào. Toàn bộ sơn động có năm phòng, có thể nói là động trong động, mà lúc này Tiểu Ân đi tới chính là một hang động cuối cùng.

Lướt qua Vô Danh và Bạch Toàn Phong, hắn nói bốn tiếng:

- Ta muốn bế quan.

Sau đó hắn liền đi vào trong động, nhắm mắt ngồi, không có động tĩnh gì nữa.

Bạch Toàn Phong nhìn chủ nhân không hiểu gì. Không rõ hắn đang làm cái quỷ gì mà vừa mới dừng nói chuyện với Hắc Long Vương đã lập tức vô cùng lo lắng quay về, hơn nữa còn lập tức bế quan, cũng kỳ quái quá đi.

Nó quay đầu, vừa lúc thấy một tia mỉm cười hiếm hoi trên khuôn mặt Vô Danh.

Bạch Toàn Phong hỏi:

- Vô Danh tiên sinh, ngài cười cái gì?

Vô Danh liếc cái động Tiểu Ân đi vào:

- Chủ nhân của người phi thường chăm chỉ.

Bạch Toàn Phong liên tục gật đầu. Về điểm này hắn tuyệt đối đồng ý. Một thân thực lực của chủ nhân đều là từng giọt mài ra, vững chắc hơn cách đầu cơ trục lợi hấp thu ma hạch tinh hồn của nó.

Vô Danh mỉm cười:

- Người chăm chỉ luôn sẽ có kết quả tốt.

Theo bản năng Bạch Toàn Phong gật đầu theo, sau đó mới phản ứng lại, Vô Danh này đang có ý tứ gì đây? Muốn mắng ta sẽ không có kết quả tốt sao?

Tuy nhiên, nhìn khuôn mặt mỉm cười của Vô Danh dường như rất thành thật không ẩn chứa dụng tâm gì.

Một màu vàng tràn đầy sinh động chợt xuất hiện quanh người Tiểu Ân. Ánh hoàng kim trải rộng khắp cả động, tràn đầy một sức sống phồn thịnh và hùng hực.

Lại một cỗ năng lượng màu xám đầy thâm nghiêm tán ra từ người Tiểu Ân. Khi cỗ năng lượng này tràn ngập trong động là một sát khí sắc bén khiến mấy con kiến trong hang cũng bị giết sạch.

Một cỗ năng lượng mỏng gần như không thể phát hiện ra lại chậm chậm xuất hiện, quanh thân hần dường như có vô số tọa độ trắng. Các tọa độ này tản ra một lực lượng thần kỳ, dường như có thể xuyên thấu không gian, có liên hệ liên tiếp không ngừng với Tiểu Ân.

Một cỗ lương khí âm hàn dường như từ dưới lòng đất chảy ra, trộn vào dòng năng lượng dường như không có kẽ hở này. Loại năng lượng âm trầm này tràn ngập một cảm giác tà ác, lại như hoa thuốc phiện, có lực hấp dẫn trí mạng.

Một cảm giác như có như không đột nhiên từ trong sơn động ào ra, nhất thời, tất cả đều trở nên mơ hồ, giống như ảo ảnh, tất cả đều trở nên khó phân biệt.

Cuối cùng một cỗ đại khí mệnh mông phóng lên cao, nhảy mắt đã bao vây tất cả trong đó.

Trong cỗ đại khí này, bao gồm tất cả các nguyên tố năng lượng, như thể không sót nơi nào không bao lấy, không nơi nào không có, hấp thu tất cả vào trong đó.

Trăm sông đổ về biển lớn, miêu tả thật chính xác.

Đây là một câu ca đời Tiểu Ân học được.

Khi hần vừa mới học được, cũng không rõ nó có ý tứ gì.

Nhưng thời khắc này, hần đã có một cảm ngộ cực kỳ sâu sắc.

Thân thể hần lúc này dường như đã không còn tồn tại, dưới đủ loại lực lượng, dường như biến thành một lòng sông thật lớn, nhưng trong lòng sông ấy không có lấy một giọt nước.

Mở ra, một lực lượng từ bên ngoài rót vào thân thể hần, vô cùng vô tận, khiến dòng sông tràn đầy sức sống bình bình.

Ngay sau đó, lại là một lực lượng nữa từ bên ngoài, như một con sông lớn sôi trào, như hàng tỷ tấn nước sông ào ào chảy vào lòng sông của hần.

Dần dần dòng sông thứ ba, thứ tư, thậm chí cả sáu dòng sông đều tới, lòng sông của hần không còn trống trải, biến thành cơn sóng gió động trời, trở thành một đại dương mệnh mông.

Tất cả nước đều đổ vào trong cơ thể hần, tuy những dòng nước ấy đều đến từ các dòng sông khác nhau, tạp chất và sự sống trong đó đều khác nhau, nhưng một khi đã cùng đổ vào trong thân thể Tiểu Ân lập tức hòa thành một thể, không thể phân cách.

Mỗi cơn lũ đều gánh theo thật nhiều phù sa, tất cả phù sa đó cùng ngưng lại một chỗ, bắt đầu có sự biến hóa.

Chúng giằng co, va chạm, bắn ra tia lửa vô cùng mãnh liệt.

Tia lửa này như xăng bắt lửa, ngay cả biển nước bao la kia cũng không thể dập tắt.

Trong lòng Tiểu Ân biết rõ, đây là thời điểm quan trọng nhất. Các loại sức mạnh lúc này đang sôi trào không ngớt trong cơ thể hần, nếu cơ thể hòa tan tất cả năng lượng đó thành một thể, như vậy chẳng khác nào Tiểu Ân đã bước đi được một bước mấu chốt trên con đường tới mục tiêu ngàn năm truyền kỳ.

Nhưng nếu không thể thành công dung hợp, khiến cho nhiều thuộc tính như vậy cùng phản kích, lập tức thân thể Tiểu Ân sẽ như một tờ giấy bị sức mạnh này xé tan.

Tiểu Ân vững vàng ngồi, trong lòng không nóng vội, dường như tất cả phát sinh trong thân thể hắn đều mặc kệ cho dù thế nào.

Nhiều năm khổ tu trấn định khiến hắn tiến nhập vào một cảnh giới huyền diệu. Trong cảnh giới ấy, hắn có thể thể hội và nắm giữ rất chính xác mỗi phân lực lượng trong cơ thể mình.

Tuy nhiên, sáu loại thuộc tính bất đồng và chạm mang đến một áp lực vượt ra ngoài dự liệu của hắn.

Bất kể Tiểu Ân khống chế thế nào dường như đều không thể toàn toàn dung hợp các năng lượng này thành một thể.

Trong đầu đột nhiên lóe ra bốn chữ Hắc Long Vương tặng cho trước khi chia tay.

- Có được có mất.

Đến lúc này Tiểu Ân đã hiểu ý lão nhân gia.

Là lão nhân gia cảnh cáo chính mình, nếu không thể ngưng kết toàn bộ sáu loại thuộc tính kết giới, thì bỏ lại bớt đi.

Có lẽ sau khi buông bỏ cho một hai loại, sẽ nhận được tất cả những gì hắn hy vọng.

Trong lòng âm thầm thở dài, ngay trong nháy mắt như điện xẹt Tiểu Ân hạ quyết tâm.

Hắn cũng không cưỡng cầu, bắt đầu lựa chọn tính toán buông bỏ cái nào.

Nếu có thể dung hòa cả sáu loại thuộc tính thì Tiểu Ân có thể khẳng định là thành tựu tương lai của mình không thể đo lường được, ngay cả so với ngàn năm truyền kỳ lâu đời trong truyền thuyết thậm chí so với Hắc Long Vương cũng sẽ không kém mấy may.

Đối với tu luyện ma pháp, hết thảy đều là công bằng, trả giá bao nhiêu sẽ thu hoạch bấy nhiêu.

Sáu loại thuộc tính kết giới quấn với nhau rối tung một đống, tất nhiên sẽ là một chướng ngại thật lớn với bước tiếp theo. Nhưng ngay sau khi vượt qua được chướng ngại này, sáu loại thuộc tính kết giới sẽ vô cùng cường đại, đủ để khiến cho cao thủ cùng cấp quá ư sợ hãi.

Cho nên trong lòng Tiểu Ân thực ra vô cùng không muốn buông bỏ một loại thuộc tính kết giới nào hết.

Nhưng vấn đề lúc này là, ngay cả khi hắn toàn lực ứng phó, dường như cũng không có khả năng ngưng tụ các thuộc tính kết giới này thành một thể. Nếu tiếp tục thế này, một khi Tiểu Ân không khống chế được, hắn sẽ không chịu nổi cái hỗn hợp vài loại thuộc tính kết giới này cản trở, cuối cùng nổ tan xác mà chết.

Tới thời điểm quan trọng này, Tiểu Ân cho dù là trong lòng không muốn bỏ, cũng phải lựa chọn buông bỏ một loại, hoặc vài loại thuộc tính lực lượng.

Nhưng mà, quả thật khi phải có quyết định, trong lòng hắn vẫn còn một tia do dự.

Hoàng Kim hệ, Sát lực hệ, Không gian hệ, Vòng linh hệ, Ảo thuật hệ và Nguyên tố triệu tập hệ, sáu loại lực lượng này, đến tột cùng là hắn phải vứt bỏ một loại sao?

Ngay trong thời khắc do dự này, từ bên ngoài thân thể đột nhiên có một năng lượng ôn hòa, an bình dũng mãnh đi vào.

Cổ năng lượng này trong nháy mắt phá khai tất cả phong tỏa Tiểu Ân bày ra, vào trong cơ thể hắn, tới nơi sáu loại thuộc tính kia đang quấn rối tung thành một đám, trở thành một mối lửa.

Như một dòng nước rót thật nhanh vào trong đó, mối lửa dường như bất cứ lúc nào cũng có thể nổ tung đột nhiên nhỏ lại...

Dường như không cam lòng ngủ đông như thế, sáu loại thuộc tính lực lượng cuối cùng bùng lên, năng lượng bùng nổ siêu cấp cường đại dường như lại một lần nữa ngưng kết và ngay sau đó sẽ hoàn toàn bùng nổ.

Nhưng ngay vào lúc này, dòng năng lượng bình thản như dòng nước kia lại giống như núi lửa, chợt bạo phát đầu tiên.

Áp lực lớn không thể tin nổi, như thần linh hiện thế. Khi cổ áp lực này xuất hiện, sáu loại thuộc tính lực lượng kia lập tức tiêu tan như băng tan thành nước.

Thân thể Tiểu Ân hơi run run, hắn cũng cảm thấy áp lực không thể tin nổi này. Đây dường như là ngưng tụ ngàn vạn lần niềm tin làm một. Áp lực mênh mông này đừng nói là sáu loại thuộc tính lực lượng, cho dù là nhiều hơn vài loại nữa, chỉ sợ cũng không thể ngóc đầu lên trước áp lực không cùng loại với mình.

Theo lực lượng thuộc tính sụp đổ, năng lượng này lại một lần nữa trở lại ôn hòa. Loại năng lượng kỳ dị này tiến vào càng nhiều, khiến cho chuyện mà Tiểu Ân tha thiết ước mơ cuối cùng đã xảy ra.

Sáu loại thuộc tính lực lượng không ngờ ngay sau đó bắt đầu chậm chậm hòa vào nhau, tuy tốc độ không nhanh nhưng lại khiến Tiểu Ân khó kiềm chế mừng như điên.

Ngay vừa rồi, hắn còn đang suy xét đến tột cùng là phải buông bỏ một loại sức mạnh nào, nhưng năng lượng bất ngờ kia cuối cùng đã giúp hắn có được cục diện đại vui mừng, làm sao không mừng như điên cho được.

Tinh thần ý thức phân ra một chút, dạo qua xung quanh thân mình một vòng, hắn lập tức phát hiện ra nơi phát ra năng lượng này.

Quanh thân thể hắn, trước giờ vẫn tràn ngập một ít tín ngưỡng lực. Loại sức mạnh này đã từng một lần đạt đến đỉnh cao khi hắn hộ tống đoàn thuyền, nhưng một năm nay đã không còn mấy.

Tuy nhiên, dường như có một số người trong thâm tâm đã coi Tiểu Ân là đại anh hùng, nên quanh thân thể hắn sẽ có một chút tín ngưỡng lực mãnh liệt.

Tín ngưỡng lực đó tuy xa hơn các cao thủ như Sloppy Burger, nhưng so với mức độ đỉnh cao của loại này ngày xưa, cũng chỉ như kiến gặp voi, không đáng giá một xu.

Nhưng khiến cho Tiểu Ân không thể tưởng tượng được là khi sáu loại thuộc tính sức mạnh đang giằng co trong cơ thể hắn, và ngay khi hắn không thể ứng phó, tín ngưỡng lực quanh thân mình không ngờ lại bộc phát ra một sức mạnh không gì sánh được.

Đặc biệt khi Tiểu Ân không còn đường thoát, loại năng lượng này lại giống như cam lộ trên trời rơi xuống, và với khí thể sấm sét trấn áp toàn bộ sáu loại thuộc tính lực lượng.

Năng lượng ôn hòa, nhẹ nhàng như nước này, sau khi kích phát, không ngờ có thể sinh ra năng lượng và áp lực dũng mãnh không thể tin nổi như thế, thật sự khiến Tiểu Ân chấn động.

Lập tức hắn liên tưởng đến ba giọt kết giới tinh thần lực lượng bất đồng trên thân thể mình, và một khối tinh phiến thần lực không biết sử dụng ra sao kia.

Chưa kể đây mới là tín ngưỡng lực dạng khí chưa ngưng kết đã có được năng lượng và áp lực không thể tin nổi đến như thế này, nếu đã ngưng kết thành tín ngưỡng lực thể lỏng, thậm chí là thể rắn, sẽ còn đạt tới cảnh giới đáng sợ nào nữa?

Nhất thời, cho dù Tiểu Ân không tỉnh lại từ tỉnh tọa mình tưởng cũng đã có một tia mơ màng.

Ý hắn đã quyết, quay lại phải đi hỏi Hắc Long Vương một chút, mấy thứ này đến tột cùng là nên sử dụng như thế nào.

Năng lượng quanh thân thể dần dần thu lại, tinh thần ý thức bên ngoài Tiểu Ân phóng thích lập tức phát hiện, năng lượng hắn thu hồi lại cũng không phải sáu loại thuộc tính năng lượng phân tán hỗn tạp khác nhau, mà là một dòng năng lượng đã hoàn toàn hòa tan thành một thể.

Đây là một loại năng lượng mới, là năng lượng hắn chưa bao giờ tiếp xúc qua.

Sau khi đưa tinh thần ý thức vào năng lượng này, lòng Tiểu Ân lập tức run lên.

Cái này đã không còn là kết giới, bởi vì năng lượng này cho hắn cảm giác, dường như không chỉ là cảm giác lan ra, mà kéo dài cảm giác của hắn ra.

Bỗng nhiên hắn có một cảm giác lạ, đó là hắn và loại năng lượng này đã là một phân thành hai, hai bên hợp nhất.

Hoảng hốt, mỗi câu Hắc Long Vương từng dạy bảo qua đầu lần lượt lóe ra trong đầu hắn, Tiểu Ân hoàn toàn hiểu ra hàm nghĩa trong đó.

Nhân giới hợp nhất, hắn là cảm giác người và kết giới hoàn toàn trở thành một thể.

Trong loại kết giới này, việc nắm giữ nguyên tốt ma pháp còn cao hơn vô số lần so với thuộc tính kết giới của cửu tinh ma đạo sĩ.

Bởi vì khi chưa hợp nhất, người và kết giới dù sao cũng không phải một thể, mặc kệ là phóng thích ma pháp hay tham dò ma lực dao động của đối phương, đều giống như vẫn còn một khoảng cách, xa xa không thể đạt tới thực sự làm theo ý mình.

Một khi đã hợp nhất rồi, sẽ giống như đã vượt qua tấm màn mỏng này, tất cả mọi thứ trong kết giới đều giống như đã thực sự xảy ra trên bản thân, tuyệt đối là không quên không sót chút gì.

Không chỉ có như thế, vượt qua được tấm màn mỏng này, năng lượng trên thân thể cũng được đề cao trên diện rộng, từ nay về sau, hắn và cao thủ Cửu tinh sẽ không bao giờ cùng một cấp bậc nữa.

Mà kết giới đã hợp nhất với người cũng không còn được gọi là kết giới nữa.

Nó có một cái tên vô cùng nổi tiếng, khiến cho người ta hâm mộ - lĩnh vực.

Ngàn năm truyền kỳ đều có kỹ năng, lĩnh vực ngàn năm!

Cho nên, Tiểu Ân đứng lên, như thể phúc đến thì lòng cũng sáng, thân thể hắn đột nhiên trong một tư thế cực kỳ cổ quái, loại tư thế này cực kỳ khó, thật sự là không thể tưởng tượng, sợ là chỉ có nhân tài uốn dẻo mới có thể làm được động tác rợn người như thế.

Nhưng, Tiểu Ân vẫn cứ làm được, hơn nữa còn làm được rất tự nhiên.

Năng lượng khổng lồ bắt đầu chảy về, như một dòng nước chảy ngược về thân thể Tiểu Ân, nhưng dưới tư thế quỷ dị này, thân thể hắn dường như biến thành một hắc động không đáy, bất kể năng lượng này có bao nhiêu đều bị hắn ăn sạch không do dự.

Cuối cùng, toàn bộ năng lượng đều biến mất, một chút cũng không để sót bên ngoài.

Từ từ, Tiểu Ân mở hai mắt, thân hình run lên, chính lại tư thế cổ quái này trở thành bình thường.

Trong mắt hắn là một sự yên tĩnh như nước, nhìn xung quanh, tất cả trong mắt hắn đều tràn ngập một cảm giác mới mẻ.

Hắn cúi đầu, lẳng lặng nhìn hai tay mình, trắng nõn không vết, làn da nhẵn nhéo ngày xưa gian khổ tập luyện dường như trong nháy mắt đã hoàn toàn biến mất.

Khi nhân giới hợp nhất, trong đầu Tiểu Ân đột nhiên hiện lên động tác tổng hợp trung cấp cuối cùng của quảng bá thể thao.

Động tác này hắn vẫn không thể hoàn thành, nhưng ngay trong một khắc cuối cùng kia, lại như ma xui quỷ khiến mà làm ra..

Vì thế, kết giới đưa sức sống vô cùng vô tận và ẩn chứa sức mạnh cường đại trong không gian vào trong cơ thể Tiểu Ân, khiến cho cơ thể hắn phẳng phất như có được sự thay đổi thoát thai hoá cốt lớn lao.

Đây là một thay đổi tinh tế về thể chất, khiến cho Tiểu Ân trong nháy mắt này có được ưu thế vượt ngoài dự kiến này.

Hít một hơi thật sâu, Tiểu Ân từng bước một bình tĩnh đi ra ngoài. Trong mắt hắn không còn sự sợ hãi nữa. Bất kể kẻ đứng trước mặt hắn là ai, hắn đều tự tin, có thể vượt qua từng người....

Bên trong ngoại động, Bạch Toàn Phong đột nhiên nhảy dựng lên, hắn có thể cảm nhận được năng lượng mệnh môn bên trong đó đột nhiên biến mất.

Cỗ năng lượng này biến mất, hẳn là Tiểu Ân thuận lợi xuất quan. Còn về một khả năng kia, Bạch Toàn Phong cho đến giờ cũng không nghĩ đến. Đối với nó, bất kể chuyện gì Tiểu Ân đều có thể dễ dàng làm được.

Quả nhiên, một lát sau, một bóng người chậm rãi đi ra từ trong nội động.

Bạch Toàn Phong ngẩn ra, nó cảm thấy người trước mắt dường như hơi xa lạ, giật giật cái mũi, ngửi ngửi cái mũi trong không khí và liên hệ linh hồn, cuối cùng nó cũng xác định. Đúng vậy, đây là chủ nhân!

So với trước kia, hiện giờ chủ nhân bình tĩnh hơn một chút, chừng chặc hơn một chút, lại càng nhiều hơn một chút điềm tĩnh và an nhàn, khiến cho người ta cảm giác như một thiếu niên ngây ngô đột nhiên trong một ngày trưởng thành, biến thành một người đàn ông thành thục có đảm đương.

Nhưng thay đổi như thế cũng không làm người khác cảm thấy đột ngột, đặc biệt là thấy được khí chất sau khi thay đổi của hắn rồi, ngược lại cho người ta tin tưởng hơn.

Sắc mặt Bạch Toàn Phong không khỏi đại biến, nó xoa xoa mắt, lắp bắp gọi:

-Chủ, chủ nhân, ngài...

Tiểu Ân ngẩn đầu hỏi:

-Ta làm sao vậy?

-Chủ nhân, ma lực của ngài đâu?

Cuối cùng nó cũng kêu lên, trong lòng khủng hoảng không ngừng. Nếu Tiểu Ân mất đi ma lực thì mặc kệ khí chất của hắn thay đổi thành cái dạng gì đều không có tác dụng.

Dù sao, nơi này là thế giới ma pháp, chứ không phải thế giới khí chất.

Khóe miệng Tiểu Ân tràn ra sự tươi cười, ánh mắt hắn tràn ngập tự tin.

Tuy không có được đáp án hoặc cam đoan gì từ miệng Tiểu Ân, nhưng thâm tâm Bạch Toàn Phong lúc này cũng trầm lại.

Nó có một cảm giác, kể cả lúc này có một tòa núi lớn từ trên trời rơi xuống, Tiểu Ân cũng có sức mạnh đánh nát.

Khóe mắt đuôi mày nó đều hiện rõ vui mừng:

-Chủ nhân, ngài thực sự đã thành công?

Tiểu Ân cười ha hả, từ trên người hắn truyền ra một loại sức mạnh. Sức mạnh này mãnh liệt to lớn, lan tới gần Bạch Toàn Phong thì dừng lại.

Sức mạnh này, Tiểu Ân đã thuận buồm xuôi gió không chế, thậm chí khi tản mát ra còn hướng tới phía Bạch Toàn Phong.

Nắm được sức mạnh tuyệt đối này mới là nguyên nhân thực sự Tiểu Ân có được sự tự tin mạnh mẽ như thế.

Thân thể Bạch Toàn Phong khẽ run lên. Khi nó tiếp xúc với sức mạnh này đã cảm nhận được một áp lực cực lớn như núi cao nặng nề, như hải dương rộng giập, như không trung vô cùng vô tận.

Lập tức nó hiểu, nó tuyệt đối không thể chống lại sức mạnh này.

-Bạch Toàn Phong, nỗ lực lên.

Tiểu Ân hạ giọng:

-Chỉ cần người không ngừng cố gắng, một ngày nào đó cũng có thể đạt tới cảnh giới này.

Trong đôi mắt Bạch Toàn Phong lóe lên hào quang kích động, nó run run hỏi:

-Ta thực sự có thể sao?

-Đương nhiên.

Tiểu Ân tặng hắn một nụ cười cổ vũ.

-Nhưng...

Bạch Toàn Phong do dự:

-Vô Danh nói, người chăm chỉ mới có kết quả tốt.

Tiểu Ân nao nao, có ý gì đây?

Lòng vừa động, hần lập tức quay đầu nhìn lại, Vô Danh đã xuất hiện ở cửa.

Hần gật đầu với Tiểu Ân một cái, dường như cũng không có cảm giác đặc biệt gì đối với việc Tiểu Ân đã thoát thai hoá cốt. Hần vẫn bình tĩnh như trước.

Bạch Toàn Phong lén nhìn hai người một chút, trên người bọn họ đều không cảm nhận được một chút năng lượng dao động nào.

Dường như hai người này căn bản chỉ là hai con người bình thường thôi, nhưng, Bạch Toàn Phong biết, họ quyết không đơn giản.

Tiểu Ân khê thở dài, ngay sau khi thăng tiến, tất cả năng lượng tràn trề bên ngoài đều co lại quay về.

Nếu là trước kia, năng lượng quay trở lại nhưng không hoàn toàn, cho nên sức mạnh quanh thân hần thủy chung chỉ tương đương với ma pháp sư Lục, Thất tinh.

Nhưng lúc này, hần đã hoàn toàn trở lại nguyên trạng, bên ngoài cơ thể hần cuối cùng không còn một chút năng lượng dao động nào nữa. Trừ phi hần phóng thích ma pháp hoặc tự khuếch tán ra ngoài, nếu không căn bản là nếu hần không muốn thì không thể nhìn ra manh mối gì từ hần.

Đây cũng không phải là pháp thuật ẩn nấp gì, mà thực sự là kiềm chế, thu hết năng lượng vào trong cơ thể, ở trong cơ thể hình thành một lĩnh vực tuần hoàn đặc biệt.

Ngoài ra, biến hóa mang đến không chỉ là khí chất thay đổi, còn có thực lực được nâng cao siêu cấp.

Nhưng, khiến cho Tiểu Ân cảm thấy không ngờ là hần vẫn không nhìn thấu nông sâu của Vô Danh. Tuy nhiên không giống như trước kia, Vô Danh cho hần cảm giác hông chỉ là một người thường không có phản ứng ma lực gì, mà giống như biển rộng thâm sâu không lường được, khiến cho người ta không dám tiếp xúc.

Còn lúc này, hần lập tức hiểu một chút vì sao lúc trước Hắc Long Vương gặp Vô Danh lần đầu cũng không động thủ vì sự vô lễ của hần. Có lẽ, vì Hắc Long Vương cũng có cảm giác như thế, cho nên mới có thái độ kỳ lạ này đi.

Vừa nghĩ tới Hắc Long Vương, con tim Tiểu Ân lập tức đập nhanh hơn một chút.

Đối với hai vị cường nhân này, Tiểu Ân bức thiết muốn biết được ý niệm trong đầu họ, vì hần thăng tiến thành công, nên có nhiều vấn đề muốn thỉnh giáo.

Vô Danh dời mắt tới Bạch Toàn Phong, đột nhiên nói:

-Người cũng có thể.

Hai người Tiểu Ân sững sốt, ngơ ngác nhìn nhau. Không ngờ Vô Danh lại chủ động mở miệng nói chuyện, hơn nữa lại là lời cổ vũ người khác, quả nhiên là điều không thể tin nổi.

Trong sơn động đột nhiên tràn ngập một bầu không khí quý dị, Tiểu Ân cười ha hả hai tiếng, vỗ vai Bạch Toàn Phong:

-Ngay cả Vô Danh tiên sinh cũng nói người như thế. Thế thì cố lên đi.

Bạch Toàn Phong cúi đầu lên tiếng, đột nhiên hỏi với giọng cực kỳ thấp:

-Chủ nhân, có phải Vô Danh tiên sinh cũng đạt tới cảnh giới truyền kỳ?

Tiểu Ân chăm chú nhìn Vô Danh không thềm để để ý, cuối cùng khê lắc đầu, thành thật đáp:

-Ta nhìn không thấu.

Bạch Toàn Phong hít một hơi, không dám hỏi vấn đề này nữa.

-Vô Danh tiên sinh, Bạch Toàn Phong, ta tới gặp Long Vương đại nhân.

Tiểu Ân thuận miệng nói một câu, rồi lắc mình bước đi.

Bạch Toàn Phong cúi đầu trả lời, đứng tại chỗ nhìn theo Tiểu Ân rời đi, nhưng sau khi Tiểu Ân đi mất bóng, nó mới phát hiện hóa ra Vô Danh cũng biến mất.

Tiểu Ân rời khỏi sơn động, chưa bước được mấy, đã cảm thấy phía sau khác thường, khóe mắt thoáng liếc, lập tức biết là Vô Danh đi theo.

Hắn do dự một chút, lập tức không để ý đến nữa. Vô Danh này, nếu hắn muốn đi cùng thì đi, dù sao tòa thành kia trong mắt hắn cũng không phải cái gì bí mật.

Giữa sườn núi trên hải đảo này có một tòa sơn động vô cùng lớn.

Đây là nơi Hắc Long Vương ở, lão gần như đào rỗng non nửa ngọn núi. Đương nhiên, trong sơn động cũng thêm vào vài pháp thuật đặc thù, khiến cho cả tòa núi không đến nỗi lâm vào nguy cơ sụp đổ.

Ngoài ra, trong ngoại động nội động còn có rất nhiều ma pháp trận đồ Hắc Long Vương đã khắc lên. Tuy các trận đồ đó không tinh tế, nhưng cũng đúng khuôn mẫu, khiến cho người ta phải khen thưởng. Đặc biệt Nhất Hào phục chế trận đồ đó bất luận tốt xấu ra, còn đến cuối cùng có tác dụng gì thì không nghiên cứu ra, vậy là không được biết rồi.

Trong đó, khiến cho người ta quan tâm nhất là một ma pháp trận triệu tập trên đỉnh núi kia.

Theo cách nói của Hắc Long Vương, đây là để triệu tập đồng bạn khắp vũ trụ. Tuy nhiên cho tới tận bây giờ, dường như là hắc long, cho dù là á long cũng chưa thấy xuất hiện qua một con.

Tiểu Ân cũng từng hỏi lão nguyên nhân, nhưng lão long này cũng chỉ rung đùi đắc ý không chịu nói rõ.

Có điều Hắc Long Vương vẫn cứ là Hắc Long Vương, Tiểu Ân vừa bước vào cửa sơn động của lão đã bị phát hiện.

Lúc này Tiểu Ân cũng không có tản khí tức ra ngoài như trước kia, mà kiềm chế tất cả năng lượng vào trong thân thể. Nhưng cho dù như vậy, cũng không cách nào qua mắt được cảm ứng của lão long vương. Có thể thấy, thực lực của lão long rất cao, tuyệt đối không kém hơn Tiểu Ân hiện tại.

Ánh mắt một người một rồng gặp nhau giữa không trung, trong mắt Tiểu Ân mang theo một tia cảm kích, còn ánh mắt Hắc Long vương lại có vẻ kỳ kỳ ngạc ngạc.

Cuối cùng, Hắc Long Vương thở dài:

-Tiểu Ân, một năm tiềm tu của người cũng không uổng phí. Cuối cùng thì cũng đã đạt thành tâm nguyện.

Tiểu Ân ngẩn ra, kinh ngạc hỏi:

-Một năm?

-Đúng vậy.

Hắc Long Vương nhìn Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

-Người không ngờ lại không biết sao?

Tiểu Ân cười khổ liên tục, hắn quả thực không ngờ mình ở trong sơn động luyện sáu loại thuộc tính kết giới đã trôi qua một năm. Bảo sao khi Bạch Toàn Phong mới nhìn thấy mình đã kích động như thế.

Bấm ngón tay tính toán, không ngờ đã gần hai năm từ khi rời xa ma pháp tháp. Không biết Juliana và bọn Kim có hoàn hảo hết thảy hay không.

Hắc Long Vương khẽ lắc đầu:

-Con đường thăng tiến của ngàn năm truyền kỳ có thể nói là từng bước kinh tâm. Người có thể trong một năm vượt qua một bước này đã là một bước lên trời. Còn có gì không hài lòng sao?

Tiểu Ân vội vàng nói:

-Long vương đại nhân, ngài hiểu nhầm rồi. Chẳng qua ta nghĩ tới bạn bè trong ma pháp tháp. Ta mất tích suốt một năm, chắc họ sẽ lo lắng.

Lúc này Hắc Long Vương mới thoải mái. Lão long đi vòng quanh Tiểu Ân hai vòng, miệng tấm tắc lấy làm kỳ, đột nhiên hỏi:

-Tiểu Ân, hẳn là ngươi vừa mới tiến bậc thành công đi.

-Vâng. Hết thấy đều là ngài chỉ điểm. Tiểu Ân đa tạ.

Vái Hắc Long Vương một cái thật sâu, hẳn nghiêm trang nói.

Hắc Long Vương đứng tại chỗ, thần nhiên nhận lòng biết ơn của Tiểu Ân. Tuy lão chỉ hơi chỉ điểm một chút, cũng không thực sự giúp đỡ được cái gì, nhưng đối với Tiểu Ân mà nói, sự chỉ điểm ở thời khắc mấu chốt gần như là đại ân không thể hồi báo rồi.

Nhú mảy suy nghĩ một lát, Hắc Long Vương kinh ngạc hỏi:

-Tiểu Ân, nếu người vừa mới thăng tiến thành công, vì sao có thể có lĩnh vực hoàn toàn khống chế? Người làm thế nào được?

Trong lòng Tiểu Ân rất kỳ lạ hỏi ngược lại:

-Long Vương đại nhân, vì sao không thể có lĩnh vực hoàn toàn khống chế?

Hắc Long Vương ngẩn ra, sau đó cười khổ không ngừng:

-Phàm là ngàn năm truyền kỳ vừa mới thăng tiến, năng lượng bên ngoài và trong cơ thể vẫn không thể hoàn toàn hòa làm một. Ở bên ngoài cơ thể sẽ có một lượng lớn năng lượng, phải trải qua quá trình không ngừng luyện hóa mới có khả năng thực sự nắm được lĩnh vực. Quá trình này nhanh thì hơn mười năm, chậm thì mấy chục năm. Nhưng...

Lão nhìn Tiểu Ân, ánh mắt cực kỳ quái dị, như thể đang nhìn một quái thai:

-Người vừa mới thăng tiến thành công, làm thế nào đã dung hợp tất cả năng lượng và khống chế được?

Tiểu Ân khê há miệng thở dốc, không thể tưởng được sau khi thăng tiến lên ngàn năm truyền kỳ rồi còn có khó khăn như thế.

Lập tức hắn nghĩ đến tín ngưỡng lực đã dung hợp sáu loại thuộc tính lực lượng kia, còn một khắc cuối cùng sau khi hoàn thành động tác tổng hợp của trung cấp quảng bá thể thao.

Mơ hồ Tiểu Ân cảm thấy sở dĩ hắn có thể vừa thăng tiến đã thành công, có thể khống chế tất cả sức mạnh, hẳn là do hai nguyên nhân này đi.

Ngẫm nghĩ một chút, hắn cũng không giấu diếm, nói hai nguyên nhân này ra.

Với thực lực trước mắt của hắn cũng không cần kiêng kị nhiều như vậy. Vả lại quan hệ của hắn và lão long bay giờ cũng không giống trước kia khi còn bị ước thúc bởi kẻ ước trao đổi linh hồn, cho dù là ai cũng không có khả năng tổn thương đối phương.

Hắc Long vương nghe xong tự thuật của Tiểu Ân, tuy ngoài mặt không nhìn ra cái gì nhưng trong lòng sững sốt vô cùng. Sống nhiều năm như vậy lão còn chưa từng nghe qua ngàn năm truyền kỳ có thể sử dụng tín ngưỡng lực.

Tín ngưỡng lực được dùng để chỉ các năng lượng siêu cấp chỉ thần linh có. Loại năng lượng này sinh ra từ trong cơ thể sinh vật có tri tuệ, dường như cho tới bây giờ cũng chưa có ai sử dụng qua.

Tuy nhiên trên rất nhiều tinh cầu, chỉ là người thường có danh vọng thì quanh thân cũng có thể có tín ngưỡng lực, nhưng năng lượng này chẳng qua chỉ là đảo quanh thân mình họ, cho dù có nhiều năng lượng tín ngưỡng lực hơn nữa cũng không thể sử dụng.

Nhưng tình huống của Tiểu Ân lại khác hoàn toàn. Hắn tuổi trẻ như thế cũng đã là ma đạo sư Cửu tinh, có thể có một chút tín ngưỡng lực cũng không kỳ quái. Nhưng ở thời khắc mấu chốt, tín ngưỡng lực ấy không ngờ lại giúp đỡ hắn dung hợp sáu loại thuộc tính lực lượng. Như vậy mới thực sự là rất kỳ quái.

Chẳng những như thế, Tiểu Ân còn làm ra những động tác kỳ dị này, càng khiến cho lão không hiểu chút nào. Sống nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ lão vẫn chưa thấy qua vật như thế.

Suy xét thật lâu, Hắc Long Vương chỉ có thở dài một tiếng, cảm khái Tiểu Ân thật là may mắn.

Sau khi Tiểu Ân nói xong, thuận miệng hỏi:

-Long Vương đại nhân, Lida và Bulliet hai vị trưởng lão đại nhân sao rồi?

Trên mặt Hắc Long Vương cuối cùng cũng tươi cười vui mừng:

-Vận khí của bọn họ thật không tồi. Vốn dựng hình ngàn năm truyền kỳ phải mất ít nhất khoảng mười năm, nhưng nhờ một lần Nữ Thần Ánh Trăng ngu ngốc giáng xuống, không biết phát lệnh thần kinh gì, tỏa xuống ánh trăng sáng rực. Không để uống phí, lúc ấy ta góp nhặt một ít đưa cho họ, phỏng chừng có thể rút ngắn thời gian còn trong vòng ba năm đi.

Thấy vẻ mặt Hắc Long Vương đắc ý dào dạt, Tiểu Ân cảm thấy hơi dở khóc dở cười.

Tuy nhiên nghe lão đề cập tới một lần nữ thần Ánh Trăng giáng lâm, lòng Tiểu Ân lạnh lại, kể lại toàn bộ tình hình trên đại lục cho Hắc Long Vương.

Đặc biệt là việc ma pháp công hội trên Hoàng Kim đại lục và á long nhất tộc ở đại lục phía nam đều âm thầm giúp đỡ, Tiểu Ân cũng không chút giấu diếm.

Hắc Long Vương nghe xong ha ha cười gằn không ngừng:

-Cái này có gì mà hiếu kỳ, ta có thể nói cho người, sau lưng ma pháp công hội và con long quý kia thực ra đều có một vị thần linh làm chỗ dựa.

Sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi:

-Nhưng theo ta được biết, thần linh trên đại lục đã biến mất hơn vạn năm.

Hắc Long Vương khoát tay:

-Nơi này là một khai phá hoàn thiện, là tinh cầu có được rất nhiều sinh mạng có trí tuệ, đối với thần linh mà nói, là một miếng thịt béo to tướng. Rời đi? Đừng có đùa!

Tiểu Ân nao nao, do dự một chút mới nói:

-Nhưng vạn năm qua, quả thật không có thần tích gì xuất hiện. Một đám thần điện sập từng cái một, vậy là chuyện gì xảy ra?.

Trong con mắt Hắc Long Vương lập tức thêm một dấu chấm hỏi to tướng, chần chờ một lát, lão nói:

-Cái này, có lẽ vì có mấy thần linh bị điên, có lẽ là vài thần linh đánh nhau, hoặc là...

Lão lắc đầu liên tục, hiển nhiên chính mình cũng không hài lòng với đáp án đó, cuối cùng thở dài một hơi:

-Ta cũng không biết vì sao bọn họ phải làm như vậy. Thật sự là rất kỳ lạ. Chẳng lẽ trên đời này lại có chó không ăn thịt?

Tiểu Ân ngẩn ra, âm thầm quệt mồ hôi lạnh. Lão long vương này, không ngờ lại ví thần linh với chó...

Thật sự là hoành tráng. Không, siêu hoành tráng đó!

Bỗng nhiên, Hắc Long Vương vung tay thật mạnh:

-Tuy ta không nghĩ ra vì sao các thần linh đó không tu sửa thần điện suốt vạn năm nay để thu thập tín ngưỡng lực, nhưng ta có thể cam đoan, sau lưng hai đại lục kia khẳng định là có thần linh. Có điều thần linh đó và nữ thần Ánh Trăng có hiệp ước gì đó, nên mới đem con người và địa bàn ở hai đại lục này ra trao đổi.

Hai mắt Tiểu Ân hơi sáng lên:

-Trao đổi cái gì?

Hắc Long Vương tức giận lườm hắc một cái trắng mắt:

-Ta không phải các thần linh này, cũng không phải nữ thần Ánh Trăng. Người hỏi ta làm gì?

Tiểu Ân xấu hổ cười, vội chuyển đề tài:

-Long Vương đại nhân, hiện tại ta đã thắng tiến ngàn năm truyền kỳ, nhưng còn một chút vấn đề về ma pháp vẫn chưa lĩnh ngộ được. Hy vọng ngài có thể dạy bảo cho..

Hắc Long Vương thẳng lưng, tuy nói thực lực lão trước mắt cũng không cao hơn Tiểu Ân bao nhiêu, nhưng kiến thức của hai người cũng là một trời một vực. Dạy bảo Tiểu Ân sao? Đối với lão, chẳng qua là một chuyện nhỏ thôi!

Tiểu Ân lúi húi hết tất cả những vấn đề mình để dành bấy lâu ra hỏi một lượt. Hắc đã có gần hai mươi năm học ma pháp, tuy đối với lý luận tri thức ma pháp và nguyên lý kết cấu ma pháp đều là Nhất Hào nắm giữ, nhưng có thể hợp thể với Nhất Hào, đương nhiên hắc cũng có được tri thức tương ứng.

Hơn nữa hôm nay mở miệng ra hỏi không chỉ có Tiểu Ân mà ngay cả Nhất Hào cũng không chịu thua kém. Đường như muốn dừng lại hoàn toàn cây ma pháp từ căn cơ đến tận ngọn.

Lúc mới bắt đầu là Hắc Long Vương giảng giải còn dễ dàng, nhưng một lúc sau càng giảng giải càng chậm và cẩn thận, có đôi khi còn phải suy nghĩ hồi lâu, lục lại một số thứ đã ném đến tận đâu đó trong trí nhớ.

Một lát sau, Hắc Long Vương kinh ngạc phát hiện, vấn đề Tiểu Ân đề xuất quả thực có thể nói đều là điểm mấu chốt. Nếu có thể biết rõ các điểm mấu chốt đó thì toàn bộ hệ thống tri thức cũng có thể đạt tới mức tận thiện tận mỹ (hoàn thiện nhất, đẹp nhất).

Cũng may lão long đã sống hơn mười vạn năm, nếu đổi lại là người khác, chỉ sợ căn bản là không thể kể lại tỉ mỉ như vậy.

Thật ra, rất nhiều vấn đề, bản thân Tiểu Ân cũng không rõ lắm. Cho dù Hắc Long Vương đã giải thích một lần, hắc vẫn cứ ngây thơ như trước. Nhưng tất cả đều không quan hệ, chỉ cần Nhất Hào nghe hiểu được là được.

Cứ như vậy, hai người đứng tại chỗ một ngày một đêm. Trong khoảng thời gian này, Vô Danh không nói gì nhưng cũng đứng bất động với họ.

Mặt trời đi từ đông sang tây, thậm chí lại một lần nữa xuất hiện ở phía đông, Tiểu Ân mới xem như ngậm miệng (không hỏi nữa).

302. Chương 34: Hệ Thống Học Tập

Cuối cùng nó cũng kêu lên, trong lòng khủng hoảng không ngừng. Nếu Tiểu Ân mất đi ma lực thì mặc kệ khí chất của hắc thay đổi thành cái dạng gì đều không có tác dụng.

Dù sao, nơi này là thế giới ma pháp, chứ không phải thế giới khí chất.

Khóe miệng Tiểu Ân tràn ra sự tươi cười, ánh mắt hắc tràn ngập tự tin.

Tuy không có được đáp án hoặc cam đoan gì từ miệng Tiểu Ân, nhưng thâm tâm Bạch Toàn Phong lúc này cũng trầm lại.

Nó có một cảm giác, kể cả lúc này có một tòa núi lớn từ trên trời rơi xuống, Tiểu Ân cũng có sức mạnh đánh nát.

Khóe mắt đuôi mày nó đều hiện rõ vui mừng:

-Chủ nhân, ngài thực sự đã thành công?

Tiểu Ân cười ha hả, từ trên người hắc truyền ra một loại sức mạnh. Sức mạnh này mãnh liệt to lớn, lan tới gần Bạch Toàn Phong thì dừng lại.

Sức mạnh này, Tiểu Ân đã thuận buồm xuôi gió không chế, thậm chí khi tản mát ra còn hướng tới phía Bạch Toàn Phong.

Nắm được sức mạnh tuyệt đối này mới là nguyên nhân thực sự Tiểu Ân có được sự tự tin mạnh mẽ như thế.

Thân thể Bạch Toàn Phong khẽ run lên. Khi nó tiếp xúc với sức mạnh này đã cảm nhận được một áp lực cực lớn như núi cao nặng nề, như hải dương rộng giập, như không trung vô cùng vô tận.

Lập tức nó hiểu, nó tuyệt đối không thể chống lại sức mạnh này.

-Bạch Toàn Phong, nỗ lực lên.

Tiểu Ân hạ giọng:

-Chỉ cần người không ngừng cố gắng, một ngày nào đó cũng có thể đạt tới cảnh giới này.

Trong đôi mắt Bạch Toàn Phong lóe lên hào quang kích động, nó run run hỏi:

-Ta thực sự có thể sao?

-Đương nhiên.

Tiểu Ân tặng hắc hắc một nụ cười cổ vũ.

-Nhưng...

Bạch Toàn Phong do dự:

-Vô Danh nói, người chăm chỉ mới có kết quả tốt.

Tiểu Ân nao nao, có ý gì đây?

Lòng vừa động, hắc lập tức quay đầu nhìn lại, Vô Danh đã xuất hiện ở cửa.

Hắc gật đầu với Tiểu Ân một cái, dường như cũng không có cảm giác đặc biệt gì đối với việc Tiểu Ân đã thoát thai hoá cốt. Hắc vẫn bình tĩnh như trước.

Bạch Toàn Phong lén nhìn hai người một chút, trên người bọn họ đều không cảm nhận được một chút năng lượng dao động nào.

Dường như hai người này căn bản chỉ là hai con người bình thường thôi, nhưng, Bạch Toàn Phong biết, họ quyết không đơn giản.

Tiểu Ân khẽ thở dài, ngay sau khi thăng tiến, tất cả năng lượng tràn trề bên ngoài đều co lại quay về.

Nếu là trước kia, năng lượng quay trở lại nhưng không hoàn toàn, cho nên sức mạnh quanh thân hắc thủy chung chỉ tương đương với ma pháp sư Lục, Thất tinh.

Nhưng lúc này, hắc đã hoàn toàn trở lại nguyên trạng, bên ngoài cơ thể hắc cuối cùng không còn một chút năng lượng dao động nào nữa. Trừ phi hắc phóng thích ma pháp hoặc tự khuếch tán ra ngoài, nếu không căn bản là nếu hắc không muốn thì không thể nhìn ra manh mối gì từ hắc.

Đây cũng không phải là pháp thuật ẩn nấp gì, mà thực sự là kiềm chế, thu hết năng lượng vào trong cơ thể, ở trong cơ thể hình thành một lĩnh vực tuần hoàn đặc biệt.

Ngoài ra, biến hóa mang đến khổng chỉ là khí chất thay đổi, còn có thực lực được nâng cao siêu cấp.

Nhưng, khiến cho Tiểu Ân cảm thấy không ngờ là hắc vẫn không nhìn thấu nông sâu của Vô Danh. Tuy nhiên không giống như trước kia, Vô Danh cho hắc cảm giác hông chỉ là một người thường không có phản ứng ma lực gì, mà giống như biển rộng thâm sâu không lường được, khiến cho người ta không dám tiếp xúc.

Còn lúc này, hắc lập tức hiểu một chút vì sao lúc trước Hắc Long Vương gặp Vô Danh lần đầu cũng không động thủ vì sự vô lễ của hắc. Có lẽ, vì Hắc Long Vương cũng có cảm giác như thế, cho nên mới có thái độ kỳ lạ này đi.

Vừa nghĩ tới Hắc Long Vương, con tim Tiểu Ân lập tức đập nhanh hơn một chút.

Đối với hai vị cường nhân này, Tiểu Ân bức thiết muốn biết được ý niệm trong đầu họ, vì hắn thắng tiến thành công, nên có nhiều vấn đề muốn thỉnh giáo.

Vô Danh dời mắt tới Bạch Toàn Phong, đột nhiên nói:

-Người cũng có thể.

Hai người Tiểu Ân sửng sốt, ngơ ngác nhìn nhau. Không ngờ Vô Danh lại chủ động mở miệng nói chuyện, hơn nữa lại là lời cổ vũ người khác, quả nhiên là điều không thể tin nổi.

Trong sơn động đột nhiên tràn ngập một bầu không khí quỷ dị, Tiểu Ân cười ha hả hai tiếng, vỗ vai Bạch Toàn Phong:

-Ngay cả Vô Danh tiên sinh cũng nói người như thế. Thế thì cố lên đi.

Bạch Toàn Phong cúi đầu lên tiếng, đột nhiên hỏi với giọng cực kỳ thấp:

-Chủ nhân, có phải Vô Danh tiên sinh cũng đạt tới cảnh giới truyền kỳ?

Tiểu Ân chăm chú nhìn Vô Danh không thèm để ý, cuối cùng khẽ lắc đầu, thành thật đáp:

-Ta nhìn không thấu.

Bạch Toàn Phong hít một hơi, không dám hỏi vấn đề này nữa.

-Vô Danh tiên sinh, Bạch Toàn Phong, ta tới gặp Long Vương đại nhân.

Tiểu Ân thuận miệng nói một câu, rồi lắc mình bước đi.

Bạch Toàn Phong cúi đầu trả lời, đứng tại chỗ nhìn theo Tiểu Ân rời đi, nhưng sau khi Tiểu Ân đi mất bóng, nó mới phát hiện hóa ra Vô Danh cũng biến mất.

Tiểu Ân rời khỏi sơn động, chưa bước được mấy, đã cảm thấy phía sau khác thường, khóe mắt thoáng liếc, lập tức biết là Vô Danh đi theo.

Hắn do dự một chút, lập tức không để ý đến nữa. Vô Danh này, nếu hắn muốn đi cùng thì đi, dù sao tòa thành kia trong mắt hắn cũng không phải cái gì bí mật.

Giữa sườn núi trên hải đảo này có một tòa sơn động vô cùng lớn.

Đây là nơi Hắc Long Vương ở, lão gần như đào rỗng non nửa ngọn núi. Đương nhiên, trong sơn động cũng thêm vào vài pháp thuật đặc thù, khiến cho cả tòa núi không đến nỗi lâm vào nguy cơ sụp đổ.

Ngoài ra, trong ngoại động nội động còn có rất nhiều ma pháp trận đồ Hắc Long Vương đã khắc lên. Tuy các trận đồ đó không tinh tế, nhưng cũng đúng khuôn mẫu, khiến cho người ta phải khen thưởng. Đặc biệt Nhất Hào phục chế trận đồ đó bất luận tốt xấu ra, còn đến cuối cùng có tác dụng gì thì không nghiên cứu ra, vậy là không được biết rồi.

Trong đó, khiến cho người ta quan tâm nhất là một ma pháp trận triệu tập trên đỉnh núi kia.

Theo cách nói của Hắc Long Vương, đây là để triệu tập đồng bạn khắp vũ trụ. Tuy nhiên cho tới tận bây giờ, đừng nói là hắc long, cho dù là á long cũng chưa thấy xuất hiện qua một con.

Tiểu Ân cũng từng hỏi lão nguyên nhân, nhưng lão long này cũng chỉ rung đùi đắc ý không chịu nói rõ.

Có điều Hắc Long Vương vẫn cứ là Hắc Long Vương, Tiểu Ân vừa bước vào cửa sơn động của lão đã bị phát hiện.

Lúc này Tiểu Ân cũng không có tản khí tức ra ngoài như trước kia, mà kiềm chế tất cả năng lượng vào trong thân thể. Nhưng cho dù như vậy, cũng không cách nào qua mắt được cảm ứng của lão long vương. Có thể thấy, thực lực của lão long rất cao, tuyệt đối không kém hơn Tiểu Ân hiện tại.

Ánh mắt một người một rồng gặp nhau giữa không trung, trong mắt Tiểu Ân mang theo một tia cảm kích, còn ánh mắt Hắc Long vương lại có vẻ cực kỳ kinh ngạc.

Cuối cùng, Hắc Long Vương thở dài:

-Tiểu Ân, một năm tiềm tu của người cũng không uổng phí. Cuối cùng thì cũng đã đạt thành tâm nguyện.

Tiểu Ân ngẩn ra, kinh ngạc hỏi:

-Một năm?

-Đúng vậy.

Hắc Long Vương nhìn Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

-Người không ngờ lại không biết sao?

Tiểu Ân cười khổ liên tục, hắc quả thực không ngờ mình ở trong sơn động luyện sáu loại thuộc tính kết giới đã trôi qua một năm. Bảo sao khi Bạch Toàn Phong mới nhìn thấy mình đã kích động như thế.

Bấm ngón tay tính toán, không ngờ đã gần hai năm từ khi rời xa ma pháp tháp. Không biết Juliana và bọn Kim có hoàn hảo hết thủy hay không.

Hắc Long Vương khẽ lắc đầu:

-Con đường thăng tiến của ngàn năm truyền kỳ có thể nói là từng bước kinh tâm. Người có thể trong một năm vượt qua một bước này đã là một bước lên trời. Còn có gì không hài lòng sao?

Tiểu Ân vội vàng nói:

-Long vương đại nhân, ngài hiểu nhầm rồi. Chẳng qua ta nghĩ tới bạn bè trong ma pháp tháp. Ta mất tích suốt một năm, chắc họ sẽ lo lắng.

Lúc này Hắc Long Vương mới thoải mái. Lão long đi vòng quanh Tiểu Ân hai vòng, miệng tám tác lấy làm kỳ, đột nhiên hỏi:

-Tiểu Ân, hắc là người vừa mới tiến bậc thành công đi.

-Vâng. Hết thủy đều là ngài chỉ điểm. Tiểu Ân đa tạ.

Vái Hắc Long Vương một cái thật sâu, hắc nghiêm trang nói.

Hắc Long Vương đứng tại chỗ, thần nhiên nhận lòng biết ơn của Tiểu Ân. Tuy lão chỉ hơi chỉ điểm một chút, cũng không thực sự giúp đỡ được cái gì, nhưng đối với Tiểu Ân mà nói, sự chỉ điểm ở thời khắc mấu chốt gần như là đại ân không thể hồi báo rồi.

Nhú mảy suy nghĩ một lát, Hắc Long Vương kinh ngạc hỏi:

-Tiểu Ân, nếu người vừa mới thăng tiến thành công, vì sao có thể có lĩnh vực hoàn toàn không chế? Người làm thế nào được?

Trong lòng Tiểu Ân rất kỳ lạ hỏi ngược lại:

-Long Vương đại nhân, vì sao không thể có lĩnh vực hoàn toàn không chế?

Hắc Long Vương ngẩn ra, sau đó cười khổ không ngừng:

-Phàm là ngàn năm truyền kỳ vừa mới thăng tiến, năng lượng bên ngoài và trong cơ thể vẫn không thể hoàn toàn hòa làm một. Ở bên ngoài cơ thể sẽ có một lượng lớn năng lượng, phải trải qua quá trình không ngừng luyện hóa mới có khả năng thực sự nắm được lĩnh vực. Quá trình này nhanh thì hơn mười năm, chậm thì mấy chục năm. Nhưng...

Lão nhìn Tiểu Ân, ánh mắt cực kỳ quái dị, như thể đang nhìn một quái thai:

-Người vừa mới thăng tiến thành công, làm thế nào đã dung hợp tất cả năng lượng và không chế được?

Tiểu Ân khê há miệng thở dốc, không thể tưởng được sau khi thăng tiến lên ngàn năm truyền kỳ rồi còn có khó khăn như thế.

Lập tức hắc nghĩ đến tín ngưỡng lực đã dung hợp sáu loại thuộc tính lực lượng kia, còn một khắc cuối cùng sau khi hoàn thành động tác tổng hợp của trung cấp quảng bá thể thao.

Mơ hồ Tiểu Ân cảm thấy sở dĩ hắn có thể vừa thăng tiến đã thành công, có thể khống chế tất cả sức mạnh, hẳn là do hai nguyên nhân này đi.

Ngẫm nghĩ một chút, hắn cũng không giấu diếm, nói hai nguyên nhân này ra.

Với thực lực trước mắt của hắn cũng không cần kiêng kị nhiều như vậy. Về lại quan hệ của hắn và lão long bay giờ cũng không giống trước kia khi còn bị ước thúc bởi kẻ ước trao đổi linh hồn, cho dù là ai cũng không có khả năng tổn thương đối phương.

Hắc Long vương nghe xong tự thuật của Tiểu Ân, tuy ngoài mặt không nhìn ra cái gì nhưng trong lòng sửng sốt vô cùng. Sống nhiều năm như vậy lão còn chưa từng nghe qua ngàn năm truyền kỳ có thể sử dụng tín ngưỡng lực.

Tín ngưỡng lực được dùng để chỉ các năng lượng siêu cấp chỉ thần linh có. Loại năng lượng này sinh ra từ trong cơ thể sinh vật có trí tuệ, dường như cho tới bây giờ cũng chưa có ai sử dụng qua.

Tuy nhiên trên rất nhiều tinh cầu, chỉ là người thường có danh vọng thì quanh thân cũng có thể có tín ngưỡng lực, nhưng năng lượng này chẳng qua chỉ là đảo quanh thân mình họ, cho dù có nhiều năng lượng tín ngưỡng lực hơn nữa cũng không thể sử dụng.

Nhưng tình huống của Tiểu Ân lại khác hoàn toàn. Hắn tuổi trẻ như thế cũng đã là ma đạo sư Cửu tinh, có thể có một chút tín ngưỡng lực cũng không kỳ quái. Nhưng ở thời khắc mấu chốt, tín ngưỡng lực ấy không ngờ lại giúp đỡ hắn dung hợp sáu loại thuộc tính lực lượng. Như vậy mới thực sự là rất kỳ quái.

Chẳng những như thế, Tiểu Ân còn làm ra những động tác kỳ dị này, càng khiến cho lão không hiểu chút nào. Sống nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ lão vẫn chưa thấy qua vật như thế.

Suy xét thật lâu, Hắc Long Vương chỉ có thở dài một tiếng, cảm khái Tiểu Ân thật là may mắn.

Sau khi Tiểu Ân nói xong, thuận miệng hỏi:

-Long Vương đại nhân, Lida và Bulliet hai vị trưởng lão đại nhân sao rồi?

Trên mặt Hắc Long Vương cuối cùng cũng tươi cười vui mừng:

-Vận khí của bọn họ thật không tồi. Vốn dự định ngàn năm truyền kỳ phải mất ít nhất khoảng mười năm, nhưng nhờ một lần Nữ Thần Ánh Trăng ngu ngốc giáng xuống, không biết phát lệnh thần kinh gì, tỏa xuống ánh trăng sáng rực. Không để uống phí, lúc ấy ta góp nhặt một ít đưa cho họ, phỏng chừng có thể rút ngắn thời gian còn trong vòng ba năm đi.

Thấy vẻ mặt Hắc Long Vương đặc ý dào dạt, Tiểu Ân cảm thấy hơi dễ khóc dễ cười.

Tuy nhiên nghe lão đề cập tới một lần nữ thần Ánh Trăng giáng lâm, lòng Tiểu Ân lạnh lại, kể lại toàn bộ tình hình trên đại lục cho Hắc Long Vương.

Đặc biệt là việc ma pháp công hội trên Hoàng Kim đại lục và á long nhất tộc ở đại lục phía nam đều âm thầm giúp đỡ, Tiểu Ân cũng không chút giấu diếm.

Hắc Long Vương nghe xong ha ha cười gần không ngừng:

-Cái này có gì mà hiếu kỳ, ta có thể nói cho người, sau lưng ma pháp công hội và con long quý kia thực ra đều có một vị thần linh làm chỗ dựa.

Sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi:

-Nhưng theo ta được biết, thần linh trên đại lục đã biến mất hơn vạn năm.

Hắc Long Vương khoát tay:

-Nơi này là một khai phá hoàn thiện, là tinh cầu có được rất nhiều sinh mạng có trí tuệ, đối với thần linh mà nói, là một miếng thịt béo to tướng. Rời đi? Đừng có đùa!

Tiểu Ân nao nao, do dự một chút mới nói:

-Nhưng vạn năm qua, quả thật không có thần tích gì xuất hiện. Một đám thần điện sập từng cái một, vậy là chuyện gì xảy ra?

Trong con mắt Hắc Long Vương lập tức thêm một dấu chấm hỏi to tướng, chần chờ một lát, lão nói:

-Cái này, có lẽ vì có mấy thần linh bị diên, có lẽ là vài thần linh đánh nhau, hoặc là...

Lão lắc đầu liên tục, hiển nhiên chính mình cũng không hài lòng với đáp án đó, cuối cùng thở dài một hơi:

-Ta cũng không biết vì sao bọn họ phải làm như vậy. Thật sự là rất kỳ lạ. Chẳng lẽ trên đời này lại có chó không ăn thịt?

Tiểu Ân ngần ra, âm thầm quệt mồ hôi lạnh. Lão long vương này, không ngờ lại ví thần linh với chó...

Thật sự là hoành tráng. Không, siêu hoành tráng đó!

Bỗng nhiên, Hắc Long Vương vung tay thật mạnh:

-Tuy ta không nghĩ ra vì sao các thần linh đó không tu sửa thần điện suốt vạn năm nay để thu thập tín ngưỡng lực, nhưng ta có thể cam đoan, sau lưng hai đại lực kia khẳng định là có thần linh. Có điều thần linh đó và nữa thần Ánh Trăng có hiệp ước gì đó, nên mới đem con người và địa bàn ở hai đại lực này ra trao đổi.

Hai mắt Tiểu Ân hơi sáng lên:

-Trao đổi cái gì?

Hắc Long Vương tức giận lườm hắn một cái trắng mắt:

-Ta không phải các thần linh này, cũng không phải nữ thần Ánh Trăng. Người hỏi ta làm gì?

Tiểu Ân xấu hổ cười, vội chuyển đề tài:

-Long Vương đại nhân, hiện tại ta đã thăng tiến ngàn năm truyền kỳ, nhưng còn một chút vấn đề về ma pháp vẫn chưa lĩnh ngộ được. Hy vọng ngài có thể dạy bảo cho.

Hắc Long Vương thẳng lưng, tuy nói thực lực lão trước mắt cũng không cao hơn Tiểu Ân bao nhiêu, nhưng kiến thức của hai người cũng là một trời một vực. Dạy bảo Tiểu Ân sao? Đối với lão, chẳng qua là một chuyện nhỏ thôi!

Tiểu Ân lúi húi hết tất cả những vấn đề mình để dành bấy lâu ra hỏi một lượt. Hắn đã có gần hai mươi năm học ma pháp, tuy đối với lý luận tri thức ma pháp và nguyên lý kết cấu ma pháp đều là Nhất Hào nắm giữ, nhưng có thể hợp thể với Nhất Hào, đương nhiên hắn cũng có được tri thức tương ứng.

Hơn nữa hôm nay mở miệng ra hỏi không chỉ có Tiểu Ân mà ngay cả Nhất Hào cũng không chịu thua kém. Đường như muốn dựng lại hoàn toàn cây ma pháp từ căn cơ đến tận ngọn.

Lúc mới bắt đầu là Hắc Long Vương giảng giải còn dễ dàng, nhưng một lúc sau càng giảng giải càng chậm và cẩn thận, có đôi khi còn phải suy nghĩ hồi lâu, lục lại một số thứ đã ném đến tận đâu đó trong trí nhớ.

Một lát sau, Hắc Long Vương kinh ngạc phát hiện, vấn đề Tiểu Ân đề xuất quả thực có thể nói đều là điểm mấu chốt. Nếu có thể biết rõ các điểm mấu chốt đó thì toàn bộ hệ thống tri thức cũng có thể đạt tới mức tận thiện tận mỹ (hoàn thiện nhất, đẹp nhất).

Cũng may lão long đã sống hơn mười vạn năm, nếu đổi lại là người khác, chỉ sợ căn bản là không thể kể lại tỉ mỉ như vậy.

Thật ra, rất nhiều vấn đề, bản thân Tiểu Ân cũng không rõ lắm. Cho dù Hắc Long Vương đã giải thích một lần, hắn vẫn cứ ngây thơ như trước. Nhưng tất cả đều không quan hệ, chỉ cần Nhất Hào nghe hiểu được là được.

Cứ như vậy, hai người đứng tại chỗ một ngày một đêm. Trong khoảng thời gian này, Vô Danh không nói gì nhưng cũng đứng bất động với họ.

Mặt trời đi từ đông sang tây, thậm chí lại một lần nữa xuất hiện ở phía đông, Tiểu Ân mới xem như ngậm miệng (không hỏi nữa).

303. Chương 35: Mảnh Vỡ Thần Cách

Cũng may một ngày trôi qua, cuối cùng thì Nhất Hào cũng dừng oanh tạc mệt nhọc, lặn xuống không chút dấu vết.

Tiểu Ân coi như thở phào nhẹ nhõm một hơi, tuy nhiên hẳn còn một vấn đề cuối cùng.

Vấn đề này cũng không phải Nhất Hào đề xuất, mà là chính hắn đề xuất:

-Long Vương đại nhân, ngàn năm truyền kỳ đều có cấm chú của riêng mình, như vậy làm sao học được cấm chú đó?

Tinh thần của Hắc Long Vương vượt xa Tiểu Ân, sau cả một ngày phục vụ bồi xem, bồi nghe, bồi nói, thần thái vẫn sáng láng như nước, dường như chưa từng bị quấy rầy và khó khăn.

Nhưng sau khi nghe tới câu hỏi cuối cùng của Tiểu Ân, sắc mặt lão thay đổi một chút:

-Người hỏi cái này làm gì? Chẳng lẽ muốn nổ tung cả Long Đảo của ta?

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng:

-Lão nhân gia ngài nói đùa. Ta chẳng qua muốn học vài cấm chú dùng để bảo mệnh thôi.

Hắc Long Vương hừ lạnh một tiếng:

-Cấm chú còn cần đến vài cái sao? Chỉ cần một cấm chú, cam đoan trong phạm vi trăm dặm, đừng nghĩ còn một thứ gì sống được. Nếu phóng thích cấm chú trên hòn đảo nhỏ của ta, khẳng định là không bảo đảm.

Tiểu Ân cười theo, lấy cấm chú châu cất giấu trong vòng cổ không gian ra.

Sắc mặt Hắc Long Vương khê biến, kiểm tra một chút, cuối cùng cũng hiểu được vì sao hắn lại chú ý tới cấm chú.

Quả thật, sau khi thấy được vị ma đạo sĩ kia dẫn phát uy lực hùng mạnh của cấm chú châu, ma pháp sư nào cũng rung động không thôi. Nếu là người có tư cách học, cam đoan sẽ bất chấp giá phải trả để có thể nắm giữ được ngọn lửa ma pháp có thể thổi quét tất cả trong trăm dặm này.

Nhẹ nhàng hít một hơi, Hắc Long Vương bắt đầu trả lời:

-Tiểu Ân, cấm chú quả thật tồn tại, nhưng pháp thuật này cũng không phải đưa tay là nắm được. Mỗi ngàn năm truyền kỳ đều có lĩnh vực mình am hiểu. Phát triển lĩnh vực đến cực điểm, phát triển thuộc tính lực lượng đến cực hạn, thì sẽ có cấm chú.

Tiểu Ân nao nao hỏi:

-Như vậy, lãnh địa sáu loại thuộc tính hợp nhất của ta sẽ là cấm chú gì?

Sắc mặt Hắc Long Vương cực kỳ cổ quái:

-Theo ta được biết, trừ ngươi ra, cũng không có người nào khác có được lãnh địa sáu thuộc tính hợp nhất. Chừng nào người muốn phóng thích cấm chú, không ngại nói cho ta một tiếng, cho ta qua nhìn một cái.

Tiểu Ân lập tức chán nản, hóa ra vị lão nhân gia này đã chú ý đến mình.

Tiểu Ân khê lắc đầu, cuối cùng lấy ra mảnh đá không màu nhỏ bằng móng tay ra.

Trông mắt Hắc Long Vương lập tức lờ ra, một tay đoạt lấy thứ này, đầu tiên là hai mắt tỏa sáng, sau đó cả người bắt đầu run rẩy.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn Hắc Long Vương. Trong trí nhớ của hắn, lão long vương này mặc dù có lúc cũng kinh ngạc, cũng phẫn nộ, nhưng chưa từng thất thố như thế này.

Lúc này thậm chí hắn còn hoài nghi, người này đến tột cùng có phải Hắc Long Vương xịn không.

Tuy nhiên, đúng là vì Hắc Long Vương thất thố như thế, mới giúp hắn hiểu ra một điều, là mảnh vỡ mi tâm của mình chế tạo ra khẳng định có giá trị không hề nhỏ.

Thân hình Hắc Long Vương cứ run rẩy như thế nửa ngày, cuối cùng mới bình tĩnh lại, hít một hơi thật dài hỏi:

-Thứ này, ngươi tìm được ở đâu?

Tiểu Ân vốn muốn nói đây là chính mình chế tạo ra nhưng lời nói lên đến cửa miệng đã ngừng lại, hắn hỏi ngược lại:

-Đây là cái gì?

Hắc Long Vương hơi chần chừ, vẻ mặt cổ quái dị thường, trong hai mắt lóe ra hào quang kỳ lạ.

Tiểu Ân đột nhiên thấy ngực mình mơ hồ phát lạnh, một cảm giác nguy hiểm không hiểu từ đâu trào lên trong lòng hắn. Loại cảm giác này tuy không phải lần đầu tiên xuất hiện nhưng ở bên cạnh Hắc Long Vương thì tuyệt đối là lần đầu tiên.

Nhất thời, thâm tâm hắn kinh hãi muốn chết, vì hắn mơ hồ cảm ứng được sát ý.

Hơn nữa, sát ý này là từ trên thân thể Hắc Long Vương không tìm được mà phát ra.

Ngay thời khắc này, Tiểu Ân lập tức thông suốt một điều mấu chốt. Hết thảy là cái họa mình rước lấy khi đưa ra mảnh vỡ kia.

Không biết đến tột cùng thì đây là cái gì không ngờ khiến cho Hắc Long Vương là cao thủ đứng đầu như thế mà sát khí vì lòng tham mà bắt đầu động.

Hắc Long Vương ngẩng đầu, ánh mắt nghiêm nghị, tuy nhiên đã có vài phần do dự, hiển nhiên lão cũng không mất hoàn toàn lý trí.

Dù sao Tiểu Ân lúc này cũng không phải là một đại ma pháp sư nho nhỏ ngày đó, mà là một ngàn năm truyền kỳ đích thực mới xuất hiện. Là một người trước đây chưa từng có, một quái thai truyền kỳ ngưng kết sáu loại thuộc tính kết giới thành một thể. Có trời mới biết trong thân thể nho nhỏ của hắn ẩn chứa sức mạnh cường đại cỡ nào.

Nếu là khi Hắc Long Vương đang thịnh, tất nhiên sẽ không nói hai lời tát một cái giết chết Tiểu Ân, nhưng lúc này, Hắc Long Vương lại đang đại thương nguyên khí, ngay cả buông tay đấu với Tiểu Ân cũng không nhất định có thể thủ thắng.

Tuy nhiên, đồ vật trong tay lão lúc này thật sự rất quý trọng. Đối với lão, có lẽ đây là cơ hội duy nhất, cho nên lão thật sự không muốn buông tha.

Tiểu Ân cũng trầm mặc không nói. Trong lòng hắn cũng không yên, nhưng càng biết thời điểm này tuyệt đối không phải lúc lùi bước khiếm nhục, nếu không chính là cổ vũ thêm cho khí thế độc ác của đối phương, khiến cho hắn sinh ra ý niệm phải giết.

Bất ngờ Vô Danh lặng lẽ bước ra một bước.

Một bước này vô cùng xảo diệu, vừa đứng ở giữa Hắc Long Vương và Tiểu Ân.

Vô Danh từ khi theo sau Tiểu Ân thủy chung không nói một lời, lúc này lại thể hiện thái độ của mình, nhưng thái độ này cũng cực kỳ cổ quái, không ngờ không thiên vị Tiểu Ân, ngược lại còn hơi giống như người nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

Nếu Tiểu Ân và Hắc Long Vương trở mặt đánh nhau, cuối cùng lưỡng bại câu thương, như vậy mặc cho ai muốn thế nào, Vô Danh này khẳng định sẽ sấm vai ngư ông đắc lợi.

Hắc Long Vương nhìn thật sâu vào mắt Vô Danh, cuối cùng buông bỏ ý định muốn tranh đoạt.

Nếu là Lida và Bulliet hai lão long đã dựng hình thành công và khôi phục được cảnh giới ngàn năm truyền kỳ, hoặc có mấy Hắc Long hưởng ứng theo triệu tập của hắn từ vũ trụ tối, Hắc Long Vương mới có thể liều

lĩnh đưa tay đoạt thứ đó. Nhưng hiện tại, nhìn Vô Danh thâm sâu không lường được, cuối cùng đánh mất ý nghĩ mạo hiểm.

Hít một hơi thật sâu, Hắc Long Vương nhắm hai mắt lại, khi mở ra lần nữa, trong mắt chỉ còn sự thanh tĩnh.

Lão gật đầu với Tiểu Ân thật mạnh:

-Rất xin lỗi, vừa rồi ta có sinh ra sát khí với người.

Tiểu Ân cười khổ:

-Long Vương đại nhân, chẳng lẽ ngài đã quên? Chúng ta đã ký kết qua khế ước trao đổi linh hồn. Nếu ngài giết ta, ngài cũng không có lợi gì.

Hắc Long Vương khẽ lắc đầu:

-Tiểu Ân, người cũng đừng quên, chúng ta trao đổi linh hồn cũng kém xa. Người giết ta tất nhiên phải chết, nhưng nếu ta giết người, chẳng qua chỉ đau đớn mấy ngày thôi.

Sắc mặt Tiểu Ân ngưng trọng, đây quả là một tai họa ngầm thật lớn.

Hắn trầm ngâm nửa ngày mới hỏi:

-Long Vương đại nhân, ngày xưa thực lực của ta nông cạn cho nên khi ký kết khế ước mới phát sinh chuyện như thế. Nhưng nếu bây giờ chúng ta ký kết lại một lần nữa, có phải sẽ thay đổi?

Hắc Long Vương nhìn hắn một cái không ngờ:

-Giờ người đã là ngàn năm truyền kỳ, sức mạnh linh hồn cũng đã tăng tương ứng, mà sức mạnh linh hồn của ta ngày xưa bị hao tổn nghiêm trọng, nhiều nhất cũng chỉ bằng người. Cho nên nếu ký kết thêm khế ước, thì linh hồn chúng ta trả giá sần sần như nhau.

Dừng một lát, đột nhiên lão cười:

-Tiểu Ân, ta có thể giải trừ khế ước này với người và ký kết lại lần nữa sao? Ha ha.

Tiểu Ân cũng cười theo hai tiếng, đột nhiên hỏi:

-Long Vương đại nhân, nếu ta nguyện ý tặng thứ trong tay đó cho ngài, thì ngài có nguyện ý một lần nữa ký kết khế ước lại không?

Hắc Long Vương xúc động, cả người cứng đờ, ánh mắt chặt chẽ tập trung trên Tiểu Ân, thật lâu sau mới trầm giọng hỏi:

-Người muốn tặng thứ này cho ta?

-Phải.

Tiểu Ân đáp không chút do dự.

Dường như thái độ của Tiểu Ân cũng thể hiện thành ý của hắn, sắc mặt Hắc Long Vương đẹp hơn rất nhiều.

Lão than nhẹ một tiếng:

-Người có biết đến tốt cùng cái này là cái gì không?

-Không biết.

Tiểu Ân thẳng thắn thành thật.

-Tuy nhiên bất kể đây là cái gì, so ra cũng vẫn kém hơn những gì ngài đã chỉ bảo ta.

Hắc Long Vương ngẩn ra, ánh mắt nhìn Tiểu Ân một cách phức tạp, cuối cùng dụi xuống.

-Đây là thần cách.

Hắc Long Vương chậm chậm nói.

-Thần cách?

Tiểu Ân chấn động, tuy hắn thực sự không biết nhiều lắm về thần linh, nhưng hắn biết, thần cách là thứ trọng yếu của thần linh, thần linh mất đi thần cách chẳng khác nào đã mất tất cả, sắp ngã xuống.

-Phải, đây là thần cách.

Hắc Long Vương dùng giọng điệu nghiêm túc xưa nay chưa từng có.

-Tuy đây chỉ là một miếng thần cách nhỏ bị vỡ, nhưng đã đủ là bảo bối khiến cho thần linh động tâm.

Tiểu Ân liếc qua đôi môi khô nứt:

-Mảnh vỡ thần cách là như thế nào? Nó có tác dụng gì?

Hắc Long Vương sờ sờ bảo bối trong tay, dường như còn hơi hoài nghi thứ này thực sự tồn tại.

Lão thở dài một tiếng:

-Tiểu Ân, bất kể các ngươi là nhân loại, chúng ta là long tộc, hay bất kể nhóm sinh vật nào có trí tuệ trên vũ trụ này, người nổi bật sau khi thăng tiến lên ngàn năm truyền kỳ thực ra còn vài bước phải đi.

Tiểu Ân lập tức tập trung lắng tai nghe, đây là lần đầu tiên hắn tiếp xúc với tri thức này, đương nhiên muốn dụng tâm một chút.

Thực ra ở trên đại lục, đừng nói là ngàn năm truyền kỳ trở lên, cho dù là ngàn năm truyền kỳ đã là là truyền thuyết. Như vậy tất nhiên không thể tiếp xúc với cấp bậc cao hơn nữa.

Hắc Long Vương chậm rãi nói:

-Sau khi thăng tiến ngàn năm truyền kỳ, sẽ bắt đầu không ngừng phóng thích linh vực của mình, chậm rãi phát triển thuộc tính linh vực, và lấy linh vực làm chất dẫn để hòa với tự nhiên, ném thử tín ngưỡng lực.

Tiểu Ân hơi kinh ngạc:

-Người nói, ngàn năm truyền kỳ có thể cảm ứng được tín ngưỡng lực?

Hắc Long Vương khe khẽ lắc đầu:

-Nào có đơn giản như vậy, tín ngưỡng lực là năng lượng thần kỳ ra sao. Một vạn ngàn năm truyền kỳ cũng không chắc chắn có một có thể cảm ứng được sức mạnh này. Tuy nhiên nếu có thể thông qua linh vực mà cảm ứng được sức mạnh này, dung hòa linh vực của mình và tín ngưỡng lực, biến thành thần vực. như vậy là có thể tiến thêm một bước, trở thành ngụy thần.

Hai mắt Tiểu Ân sáng lấp lánh, hơi thở cũng dồn dập:

-Ngụy thần. Là thần linh sao?

-Không. Ngụy thần chẳng qua chỉ là sử dụng một chút tín ngưỡng lực, nhưng hiệu suất sử dụng còn xa mới bằng thần linh thực sự. Nhưng chỉ cần ngụy thần có tín ngưỡng lực dồi dào không ngừng bổ sung, bọn họ có thể sử dụng sức mạnh này để bảo trì thân thể không suy yếu, không già không chết.

-Tín ngưỡng lực dồi dào? Bọn họ muốn phát triển tín đồ sao?

-Đương nhiên không phải.

Hắc Long Vương cười như mỉa

-Bọn họ cũng không phải thần linh, không thể hấp thu hoàn toàn tín ngưỡng lực, cũng không thể thỏa mãn các yêu cầu của tín đồ, làm sao có thể phát triển tín đồ.

Tiểu Ân ngẩn ra, linh quang trong đầu chợt lóe:

-Thần lực kết tinh?

Về mặt Hắc Long Vương tán thưởng:

-Đúng vậy. Đúng là thần lực kết tinh. Chỉ cần có bảo bối ngưng tụ từ tín ngưỡng lực cao cấp này, thì sinh mạng trí tuệ đạt tới cảnh giới ngụy thần có thể sống lâu thêm ít nhất mấy ngàn năm. Mỗi một giọt là mấy ngàn năm sống thêm, cho nên ngụy thần có thể sinh tồn giữa vũ trụ.

Lúc này Tiểu Ân mới giật mình, bảo sao trong trung tâm giao dịch vũ trụ, thần lực kết tinh lại quý báu như thế, được gọi là đồng tiền mệnh vĩnh cửu.

-Long Vương đại nhân, mạo muội hỏi một câu, ngày xưa ngài đạt tới cảnh giới nào?

Hắc Long Vương ngạo nghễ trả lời:

-Xưa kia ta đã đạt tới cảnh giới ngụy thần đỉnh cao. Nếu không phải không có thần cách, giờ phút này đã sớm tiến giai thành chân thần.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, con mắt nhìn Hắc Long Vương thêm nhiều kính ý.

Thực ra hẳn biết, trong thế giới ma pháp, muốn trường sinh bất lão thực ra không nhất định phải đi trên con đường thành thần, chỉ cần giống như hai hắc long trưởng lão kia tự biến mình thành vong linh là có thể đạt mục đích.

Có điều, sau khi biến thành vong linh sẽ bị ước thúc nhiều lắm. Hơn nữa, nói thật, trừ phi là vô cùng biến thái, gần như không sinh vật nào có trí tuệ lại nguyện ý trở thành vong linh.

Tuy nói vong linh cũng sẽ thành thần linh, nhưng khả năng đó thật sự là quá thấp. Từ vong linh mà thành thần linh quả thực có thể đếm được trên đầu ngón tay. Bất luận ai có chí, chỉ cần một tia khả năng, cũng sẽ không lựa chọn như thế.

Cho dù là hai trưởng lão long tộc kia, sau khi biến thành vong linh cũng chẳng qua là duy trì cảnh giới bản thân ở một tiêu chuẩn thấp. Đau khổ khôn cùng đợi Hắc Long Vương xuất hiện, nặn ra cho họ một thân thể nữa. Sự vất vả của bọn họ cũng đủ để giải thích tất cả.

Hắc Long Vương trầm ngâm một lát, tiếp tục nói:

-Sau khi thăng tiến tới cảnh giới ngụy thần, còn phải bước thêm một bước nữa, trở thành chân thần. Bước này không chỉ khổ luyện mà có thể đạt được. Nếu không có thiên đại cơ duyên có được một mảnh vỡ thần cách, thì bất kể cố gắng thế nào, cũng chỉ có thể bảo trì ở cảnh giới này. Vĩnh viễn không thể tiến thêm.

Tiểu Ân khẽ gật đầu:

-Ngài nói có là mảnh vỡ thần cách này ngài có thể trở thành thần?

-Đúng vậy, có được mảnh vỡ thần cách này, chỉ cần dung nhập vào trong bản thân vực, là có thể sử dụng tín ngưỡng lực, cũng có thể tạo ra thần vực thật sự và đất nước của thần.

Long Tiểu Ân khẽ nhúc nhích:

-Đất nước của thần? Ngài nói là thứ này phải không?

Hắn lấy ra một viên Ký Ưc thạch, ma lực trên người bộc phát, hình ảnh bên trong lập tức hiện ra.

Hình ảnh này là Tiểu Ân quay chụp trong tòa thành thần bí kia, hết thấy đều là công lao của Nhất Hào, cảnh tượng quay chụp ra rất sống động. Hơn nữa Tiểu Ân kết hợp cả ảo thuật, không ngờ khiến cho người ta có cảm giác lạc vào một cảnh giới kỳ lạ.

Sắc mặt Hắc Long Vương ngày càng ngưng trọng, lão trầm giọng:

-Đúng vậy, đây là đất nước của thần, là nơi cung cấp tín ngưỡng lực cho thần linh. Đến tận cùng là người thấy ở đâu?

Tiểu Ân lập tức thẳng thắn nói hết từ khi thông qua truyền tống trận thần bí đến đất nước của thần, ở đó cảm nhận được áp lực thật lớn, việc cô động thuộc tính kết giới của mình cũng không giấu diếm. Chỉ có điều cuối cùng, trong lòng vừa động, hắn nói:

-Long Vương đại nhân, mảnh vỡ thần cách này ta cũng phát hiện ở nơi đó. Thấy thú vị nên giữ lại.

Hắc Long Vương im lặng không nói gì nhìn Tiểu Ân. Lão thật sự không biết nên nói chuyện thế nào.

Nhìn vận khí người ta đi, không ngờ lại may đến thế. Không chỉ phát hiện một đất nước của thần bị đóng băng, quan trọng hơn là không ngờ còn tìm được một mảnh vỡ thần cách ở đó.

Chuyện này nếu truyền ra ngoài, sợ là cả thế giới chúng thần đều phải đổ kị với tiểu tử này đi.

Hắc Long Vương trầm ngâm nửa ngày mới nói:

-Thật kỳ quái. Đất nước của thần này đến tột cùng là bị ai đóng băng? Vì sao mảnh vỡ thần cách lại có ở nơi đó? Thật sự là nghĩ không ra.

Trông mắt Tiểu Ân vừa chuyển:

-Có thể vì vội đi sau khi làm chuyện này nên không để ý.

Hắc Long Vương tức giận trừng mắt:

-Nói hươu nói vượn.

Tiểu Ân cũng không giải thích, một năng lượng kỳ lạ dâng lên quanh thân hắn, đúng là ảo thuật hắc ám hiểu nhất.

Ngay sau đó, lão già thần bí kia xuất hiện, giơ tay nhắc chân đã phong ấn toàn bộ đất nước của thần. Sau đó, tên trung niên đó xuất hiện, chỉ nói có hai chữ, khiến lão già lúc trước vứt bỏ hết thấy. Nháy mắt thể hiện tất cả ra.

Hắc Long Vương yên lặng chăm chú nhìn hết thấy, cuối cùng hỏi:

-Người kế thừa trí nhớ từ đâu?

Trong lòng Tiểu Ân thầm bội phục, Hắc Long Vương mở miệng một câu đã quả quyết đây là trí nhớ kế thừa. Quả nhiên không hổ là nhân vật tuyệt đỉnh đã sắp tiếp cận chân thần.

-Tìm được ở trên đất nước của thần đó.

Tiểu Ân thuận miệng giải thích

-Đó là nơi duy nhất trong đất nước của thần không bị đóng băng.

Hắc Long Vương trầm ngâm lặng lẽ. Thật lâu sau lão mới lên tiếng:

-Ta đã hiểu vì sao thần linh nơi này đã vắng mặt vạn năm.

-Vì sao?

Tiểu Ân lập tức hỏi.

-Bởi vì thần linh đã chết.

Hắc Long Vương trầm giọng

-Đất nước của thần là một hậu thuẫn quan trọng của thần linh, nếu không phải thần linh đã chết quyết không có khả năng bị đóng băng như vậy xảy ra.

Lão thở dài một tiếng:

-Thần linh chết. Đối với bất luận thần nào đều là sự công kích mãnh liệt. Có lẽ vì vị thần đã chết nên tất cả thần linh mới lùi lại.

Dù rằng đây chỉ là một suy đoán, nhưng Tiểu Ân cũng tin vài phần. Tuy nhiên, hắn lập tức thấy được trong mắt Hắc Long Vương sáng lên hào quang khác thường:

-Tiểu Ân, người thực sự muốn tặng ta thứ này sao?

-Phải.

Tiểu Ân chân thành mỉm cười

-Long Vương đại nhân, từ khi gặp được ngài tới đây, theo lời ngài chỉ dạy ta đã có được rất nhiều lợi ích, vẫn chưa báo đáp ngài. Thứ này đột nhiên xuất hiện, vừa lúc giúp ta nhân tình này.

Hắc Long Vương lẳng lẳng nhìn Tiểu Ân, thấy trong mắt trong suốt đó thực sự chân thành.

Một lát sau, lão nói:

-Tốt. Tiểu Ân. Ta hứa với người. Nếu một ngày kia ta có thể tìm được một thần cách bị vỡ thứ hai nhất định sẽ cho người giữ.

Tiểu Ân vội vàng đáp tạ. Về mặt vui sướng của hắn là xuất phát từ nội tâm. Dù người thì không được nghỉ, khiến cho một chút cảnh giác cuối cùng của Hắc Long Vương kia cũng không còn.

Thực ra Tiểu Ân cao hứng không phải vì những lời này của Hắc Long Vương, mà vì hắn đã minh bạch lại lịch của thứ này, cũng minh bạch con đường đi sau này của mình..

Mảnh vỡ thần cách đối với các ngụy thần khác mà nói, cơ bản là không thể trông mong. Nhưng đối với hắn, chỉ là vấn đề thời gian. Một khi nghĩ thông suốt điều ấy, Tiểu Ân có muốn mất hứng cũng khó!

Hắc Long Vương thật cẩn thận cất mảnh vỡ thần cách đi, trịnh trọng nói:

-Tiểu Ân, ta lấy tên Corey thề, sau khi trở thành chân thần, trong vòng ngàn năm khẳng định sẽ giúp người lấy được một mảnh vỡ thần cách.

Tiểu Ân hơi kinh ngạc, lời thề bằng tên thật này, đối với người thường mà nói có lẽ không có ước thúc gì. Nhưng nếu Hắc Long Vương thực sự thành chân thần, lời thề bằng tên mà hắn lập chắc chắn sẽ thực hiện. Nếu không sẽ khiến cho sức mạnh thần linh của mình bị suy yếu thật lớn.

Cho nên khi Hắc Long Vương nói như vậy, đã khẳng định một chút nắm chắc.

Tuy nhiên, Tiểu Ân cảm thấy kỳ lạ, Hắc Long Vương đã có cách chắn chắn lấy được mảnh vỡ thần cách, vì sao phải trăm phương nghìn kế lấy từ trong tay mình?

Hay lão biết cái kia hung hiểm khôn lường, trừ phi đã thăng tiến tới chân thần rồi mới có thể đi sao?

Tiểu Ân cũng không biết hắn đã đoán trung phân nửa. Hắc Long Vương biết một câu nói của mình không ngờ lại tiết lộ nhiều tin tức như thế, nhất định hắn sẽ hối hận không kịp.

Tiểu Ân gật gật đầu, Hắc Long Vương đã như vậy, nếu hắn còn cự tuyệt, vậy không phải là người bình thường, ngược lại còn khiến người ta hoài nghi.

Hắc Long Vương đột ngột duỗi tay ra:

-Đi theo ta.

Theo lão long đi tới lưng chừng núi bên kia, nơi này có một bình đài thật to. Hắc Long Vương hai chân nhẹ nhàng bước, từng con đường lập tức hiện ra.

Trận đồ ma pháp này không phải sử dụng tài liệu ma pháp dựng thành, mà là từ ma lực trên thân mình Hắc Long Vương tạm thời hình thành.

Tuy trận đồ ma pháp này không có khả năng sử dụng liên tục, tuy nhiên nếu chỉ dùng một lần cũng không khó khăn.

Thấy được ma pháp trận này, Tiểu Ân thầm thở phào nhẹ nhõm. Nếu Hắc Long Vương vẽ ra ma pháp trận khác, Tiểu Ân chưa chắc có thể thưởng thức. Nhưng ma pháp trận này, hắn muốn quên cũng không quên được.

Đây là lần đầu tiên hắn và Hắc Long Vương gặp nhau, lão long đã vẽ ra ma pháp trận khế ước trao đổi linh hồn..

Lúc trước, khi ký kết khế ước này lần đầu tiên, vì thực lực hai bên thực sự là khác biệt quá xa, nên khế ước nhìn như công bằng này lại có một mặt hoàn toàn không công bằng.

Nhưng giờ phút này, thực lực hai bên hơn kém cũng không mấy, hơn nữa Hắc Long Vương lại lấy được mảnh vỡ thần cách đang tha thiết mơ ước từ chỗ Tiểu Ân, lão cũng rất biết điều, một lần nữa ký kết với Tiểu Ân.

Đổi một mảnh vỡ thần cách lấy một đồng minh tuyệt đối tin tưởng, cả hai bên đều đại vui mừng.

Hắc Long Vương có mảnh vỡ thần cách trong tay, theo như lời lão, nhất định sẽ trở thành chân thần. Có được đồng minh này, Tiểu Ân tất nhiên không tính toán làm gì nữa.

Mà Hắc Long Vương nghĩ, Tiểu Ân chẳng những tiến bộ như bay, chỉ trong hơn mười năm ngắn ngủn cũng đã thành công tiến giai lên ngàn năm truyền kỳ, hơn nữa lão còn dung hợp được sáu loại thuộc tính kết giới truyền kỳ biến thái trước nay chưa từng có. Chẳng những thế, vận may như của Tiểu Ân cũng là xưa nay chưa từng gặp. Ngay cả mảnh vỡ thần cách như vậy, ngay cả bảo vật chúng thần thêm nhỏ dải ba thước cũng có thể nhặt được. Người như vậy, tiền đồ hẳn không thể lường trước được, kết giao cùng hắn, tất nhiên là có lợi.

Huống chi, bên người Tiểu Ân còn có một Vô Danh sâu xa khó hiểu kia.

Khi Hắc Long Vương giải thích về mảnh vỡ thần cách, một nửa lực chú ý đều đặt trên Vô Danh, nhưng căn bản là vẫn không phát hiện tinh thần dao động của hắn, hơn nữa, ánh mắt hắn nhìn thần cách cũng không thay đổi gì, như thể đang nhìn hoa cỏ cây cối vậy, quả là độc nhất vô nhị trên đời.

Hắc Long Vương tin chắc, thái độ này tuyệt đối không phải là hắn giả vờ. Hơn mười vạn năm qua, lão đã gặp qua vô số sinh vật có trí tuệ, nhãn lực này thì phải có. Nếu trên thế giới này có người thực sự âm độc như thế, lão cũng sẽ nhận ra.

Nếu Vô Danh này ngay cả mảnh vỡ thần cách cũng không thèm để mắt, thì kiêng kỵ trong lòng Hắc Long Vương đối với hắn càng sâu.

Cùng ký kết khế ước gần như là cùng sống cùng chết này với Tiểu Ân thực ra cũng có vài phần là xem phân lượng của Vô Danh.

Ma pháp trận phát huy tác dụng rất nhanh, một chùm sáng màu đỏ nhàn nhạt xoay vài vòng quanh hai người bọn họ, một lát sau, thân thể hai người đồng thời run lên, gần như không thể đứng thẳng.

Tuy lúc này bọn họ đều có năng lực của ngàn năm truyền kỳ, nhưng khi linh hồn thần bí nhất trong cơ thể phải thay đổi, vẫn còn chút khó chịu đựng.

Trong nháy mắt này, hai người bọn họ đều có một cảm giác ngầy ngốc.

Mấy phút sau, bọn họ dần thích ứng lại, liếc nhau một cái, từ sâu trong nội tâm đều có thêm một phần khâm phục và dè chừng nhau hơn..

Tuy nhiên, nếu lúc này có thể hoàn thành khế ước, quan hệ của hai bên sẽ lại tiến thêm một bước.

Hai thể lực liên minh, nếu một là ở thể dưới, thì liên minh khẳng định là không thể lâu dài, giống như Tiểu Ân và Hắc Long Vương trước kia. Tuy cũng ký kết khế ước này, nhưng mạnh yếu và thái độ đối xử với nhau giữa bọn họ, nhìn cái là hiểu đến tột cùng thì ai mới thực sự ở thể thượng phong.

Còn lúc này sau khi kết minh, quan hệ hai bên đã có sự thay đổi tinh tế. Tiểu Ân đã có được sự tán thành của Hắc Long Vương, trở thành có thể cùng hắn ngồi ăn, đều có một sức mạnh cường đại như nhau.

Sau khi xong hết thấy, Hắc Long Vương dường như thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu nhìn không trung, đột nhiên khê hừ một tiếng:

-Nữ thần Ánh Trăng, người chờ xem, lão tử cũng có thể trở thành chân thần.

Tiểu Ân ngăn ra:

-Long Vương đại nhân, ngài biết nữ thần Ánh Trăng?

Sắc mặt Hắc Long Vương hơi lạ:

-Tiểu Ân, nữ thần Ánh Trăng đã một lần giáng lâm không phải là người mấy vạn năm trước. Nàng và ta giống nhau, chẳng qua chỉ là ngụy thần mà thôi. Tuy nhiên vận khi nàng ta may mắn đặc biệt, giữa trận

chiến quyết liệt của các vị thần tham gia lại không chết, ngược lại được một vị thần linh cao minh nhìn trúng, ban cho một mảnh võ thần cách, nên mới có thể có thành công hôm nay.

Nghe ra trong giọng nói của Hắc Long Vương có mùi tức giận, Tiểu Ân rất tức thời không hỏi nữa.

Quan hệ cạnh tranh này thực ra vô cùng bình thường, càng lên cao, con đường càng hẹp, lại càng khó khăn gấp trăm lần. Tuy nhiên thần linh đánh nhau sơ sơ cũng phải vạn năm mà tính, Hắc Long Vương tuy bây giờ mới là bước đầu, nhưng sau này nhất định sẽ không kém nữ thần Ánh Trăng kia.

Sau khi ký kết khế ước một lần nữa với Hắc Long Vương, Tiểu Ân cáo từ rời đi. Đã hai năm nay hắn không về Công quốc Louis, trong lòng thực không yên. Hơn nữa, từ Hắc Long Vương, hắn còn có được rất nhiều tri thức liên quan đến luyện kim thuật. Hắn quyết định phải về nhanh một chút luyện chế ra được phẩm có thể kéo dài cuộc sống của nhân loại.

Không nói đến Hắc Long Vương tuy đã từng có sát ý với hắn, nhưng hợp tác với lão long này, lấy trước mắt mà xem tuyệt đối là có giá trị.

Một ngày sau, Tiểu Ân cùng với Bạch Toàn Phong và Vô Danh đã về tới ma pháp tháp.

Khi trở về đã là lúc đêm khuya, ba người bọn họ thật nhẹ nhàng, quả thực không thể tưởng tượng, thậm chí ngay cả một người cũng không kinh động.

Tuy nhiên, sau khi Tiểu Ân mở cánh cửa ma pháp ra lập tức thấy một con thú to tướng nằm úp sấp ở đại sảnh.

Con thú này dài đến trên dưới hai mươi thước, cả người nổi đầy kim cương như mụn nhọt, một đôi cánh chim gắn bên sườn. Mới chỉ nằm nghiêng như thế cũng đã cao hơn nhân loại rất nhiều.

Cũng may ma pháp tháp của Tiểu Ân đủ lớn, nếu không thật không đủ để chứa cái đầu nó.

Lúc này, con thú chỉ lười biếng nằm úp sấp, đối mặt với cửa lớn ma pháp, hai con mắt to tướng nhắm kín dường như đang ngủ say. Chỉ có cái râu trên mặt là vô thức động đậy, khiến cho người ta có một cảm giác nhàm chán đến cực độ.

Tiểu Ân gần như ngẩn ra, lập tức cảm xúc mênh mông, ngoài mặt không che giấu được vẻ tươi cười, sau lưng hắn Bạch Toàn Phong lại càng tươi cười rạng rỡ, chỉ có Vô Danh thì vẫn cứ một vẻ mặt như trước chẳng có biểu hiện gì.

Lặng lẽ đi tới, vừa mới đi tới bên cạnh con thú, dường như nó phát hiện có gì đó, cái mũi to nhích nhích, sau đó mở mắt.

Đột nhiên thấy Tiểu Ân trước mắt, con thú chớp mắt hai cái, trong con mắt đen thui còn to hơn cả đèn lồng kia lộ ra sự vui sướng vô cùng.

Nó đứng lên, há miệng kêu ầm ầm, lại dường như nhớ tới cái gì, lại ngoan ngoãn ngậm lại, vươn cái lưỡi thật dài nhẹ nhàng liếm tay Tiểu Ân.

Một con mãnh thú dài hai mươi thước lúc này lại ngoan như một con mèo nhỏ, khiến cho người ta cảm thấy ấm áp.

Một luồng sáng vàng chọt từ trên lầu bay xuống, hưng phấn bay vòng quanh Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong, năng lượng hoàng kim như tiên nữ tán hoa bay lá tả khắp nơi, bao phủ bọn họ trong một kết giới thật lớn.

Tiểu Ân nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu con thú đã cúi xuống:

- Hắc Toàn Phong, ngươi đã lớn rồi.

- Sư phụ...

Có tiếng Mary nửa mừng nửa lo vang lên

- Sư phụ đã về!

Tiếng nói của Mary vốn không lớn lắm, nhưng lúc này cũng có thể so sánh với tiếng gầm của Hắc Toàn Phong.

Động tác của Tiểu Ân hơi khựng lại, trong lòng cười khỏ, bảo sao có người từng nói qua, chỉ cần là nữ nhân, khẳng định có tiềm chất giọng nữ cao. Không thể hiện ra chỉ vì không có cơ duyên khai phá thôi.

Trên lầu lập tức vang lên vô số âm thanh thượng vàng hạ cám.

Tiểu Ân hoàn toàn có thể tưởng tượng, một nhóm người đang ngủ say giữa đêm khuya đột nhiên nghe được tiếng này sẽ có phản ứng gì. Chỉ chốc lát sau, đám người Kim đã xuất hiện.

Tuy Mary là người đầu tiên phát hiện ra Tiểu Ân, nhưng tốc độ xuất hiện của nàng còn xa xa không bằng mấy Đại lão gia, thậm chí còn chậm hơn Juliana một chút, là người cuối cùng chạy tới.

Tuy nhiên, chỉ thấy nàng đã ăn vận chỉnh tề cũng biết tốc độ của nàng mau lẹ xưa nay chưa từng có.

Khi Juliana xuất hiện, Tiểu hồ ly chẳng chút do dự lao vào ôm Tiểu Ân, thân thể nóng bỏng thon thả mềm mại đều thể hiện hết sự nhớ mong của nàng.

Tiểu Ân ôm Juliana, đột nhiên thấy vẻ mặt như trút hết được gánh nặng trên mặt mọi người, khóe mắt Mary thậm chí còn có vài giọt nước mắt.

Tuy hấn về chậm một chút thật, nhưng không cần kích động đến mức này chứ!

Một lát sau, Juliana cuối cùng cũng không khống chế được tính tình mình, từ trong ngực Tiểu Ân ngẩng đầu lên tức tối hỏi:

- Tiểu Ân, một năm nay chàng đi đâu?

Tiểu Ân vội đỡ dành:

- Không có gì. Chẳng qua ta phải đi tới một nơi, bế quan một năm thôi.

- Bế quan! Lại là bế quan!

Tiểu hồ ly phẫn nộ

- Chẳng lẽ chàng không thể về nhà nói một tiếng? Hoặc là bế quan ở đây sao? Chúng ta đều lo lắng gần chết.

Nàng đổi giọng, như sức nhớ ra cái gì

- Đúng rồi, chàng có thể không đáp ứng yêu cầu của tên kia. Hấn bị sao vậy? Vì sao phải khiêu chiến với chàng mà không đi khiêu chiến với lão hội trưởng ma pháp công hội kia đi?

Tiểu Ân ngẩn ra, những lời này thực là không ra sao cả, thế nào mà hấn nghe một chút cũng không hiểu.

Liếc nhìn Kim một cái, đại đệ tử lập tức cung kính:

- Sư phụ, một năm trước, Sloppy Burger đại nhân có mang theo một người sứ giả da đen tới ma pháp tháp, người nọ là sứ giả của đệ nhất cao thủ trên đại lục người da đen Rui Deshen các hạ, có đưa tới một lá thư khiêu chiến cho ngài.

- Rui Deshen?

Hai mắt Tiểu Ân dường như sáng lên. Người này trên đại lục người da đen từng từng vững vàng, đệ nhất cao thủ của đại lục người da đen đã nhiều lần đánh bại ba vị ma đạo sĩ Cửu tinh liên thủ không ngờ lại có hứng thú khiêu chiến với mình? Điều này quả thực khiến hấn cảm thấy kinh ngạc vô cùng.

Tuy nhiên, nói thật, một năm trước, Tiểu Ân chưa từng sợ người này, hiện tại tất nhiên lại càng không để ý đến.

Juliana căng thẳng nắm tay Tiểu Ân, lo lắng hỏi:

- Tiểu Ân, chàng không tính đi thật đấy chứ? Sư phụ cũng truyền tin lại đây, nói Rui Deshen này rất giỏi. Nếu hấn lợi hại như vậy, thì nên đi khiêu chiến hội trưởng ma pháp công hội ấy, sao phải đến giằng co với chàng.

Ho nhẹ một tiếng, á long Tyrese cũng hào khí ngất trời:

- Tiểu Ân các hạ, người này một khi đã cuồng vọng như thế, ngài hẳn là nên lấy thể lôi đình đánh chết hẳn mới không uổng danh chân... nhất mạch nổi danh.

Hắn nói một nửa, chợt nhớ tới kiêng kỵ nhất của Tiểu Ân, chính là trước mặt người khác lộ ra thân phận chân long, câu cuối vội vàng sửa lại.

Ánh mắt mọi người lập tức dồn lên người Tiểu Ân chờ mong hắn trả lời. Nói thật, cảm giác trong lòng họ cũng khá phức tạp, vừa hy vọng Tiểu Ân có thể đáp ứng và đánh bại người này, lấy được danh tiếng vô thượng, cũng lại hy vọng Tiểu Ân có thể cự tuyệt. Dù sao chiến đấu với người như thế, sự nguy hiểm thật sự là quá lớn.

Tiểu Ân kinh ngạc cười:

- Đó chỉ là chuyện nhỏ mà các người quan trọng đến vậy. Không có gì.

Tất cả mọi người đều ngẩn ngơ, thế nào bọn họ cũng thật không ngờ, không ngờ Tiểu Ân sẽ nói như vậy. Bọn họ đã lo lắng suốt một năm qua, nhưng tới miệng Tiểu Ân lại thành bé nhỏ không đáng kể.

Tiểu Ân không để ý tới cảm giác của mọi người, nếu sau này bọn họ biết được cảnh giới lúc này của mình tất nhiên sẽ hiểu được tâm tính của hắn lúc này.

Ánh mắt mọi người liếc nhìn nhau, hiện giờ các thành viên của hắn đều ở trong ma pháp tháp, trừ đám người Kim, ngay cả Linnuo, Liệt Duy và Thi Thụy Đức đều quang minh chính đại vào sống trong ma pháp tháp của mình, có nghĩa ba người bọn họ đã gần như tuyên bố ra ngoài, nguyện ý trở thành người đi theo mình.

Nếu bọn họ đã có ý này, cũng là duyên phận với nhau, Tiểu Ân tất nhiên sẽ tuyệt đối không bạc đãi họ.

Đương nhiên, Maren sư phụ, Nepal và Benson lại càng không phải nói. Phàm là đãi ngộ bọn Kim có thể hưởng thụ, cùng tuyệt đối không thiếu họ

Còn về người lạ, trong này cũng chỉ có hai, là hai đệ tử học đồ ngày xưa Tiểu Ân chỉ định.

Hai năm không gặp, bọn họ đều có thay đổi cực lớn.

Dưới sự giúp đỡ của sơ cấp quảng bá thể thao và hoàng kim kết giới, tất cả mọi người đều có tiến bộ thật lớn.

Maren sư phụ, Nepal, Benson, hai người Liệt Duy đều đạt tới cảnh giới Tam tinh, tuy không trở thành đại ma pháp sư, nhưng cũng chỉ là vài năm nữa sẽ đạt tới.

304. Chương 36: Được Phẩm Học

Năm người bọn họ tiến bộ cực nhanh, thật sự là không kém Tiểu Ân bao nhiêu.

Người đã đi ra từ vùng đất tử vong quả nhiên đều là người nổi bật. Đương nhiên, tác dụng của quảng bá thể thao và hoàng kim kết giới cũng không thể phủ nhận.

Nếu không có hai thứ này, bọn họ cũng đừng mơ chỉ trong thời gian ngắn đó đã đạt tới cảnh giới như bây giờ.

Còn về hai pháp sư học đồ kia, cũng đã tới chừng thập cấp, luyện thêm một năm rưỡi nữa, phỏng chừng cũng có thể trở thành ma pháp sư chính thức.

Thấy được sự tiến bộ của mọi người, trong lòng Tiểu Ân cũng vui mừng. Hai năm, chính mình cũng không lãng phí, bọn họ làm sao không tiến bộ như bay chứ.

Hắc Toàn Phong bắt màn bay vòng quanh Tiểu Ân hai vòng, thân thể to lớn của nó động lên lập tức gà bay chó sủa, ai cũng đổ trách, nhưng đại ma thú này vẫn cứ mặc kệ.

Bởi vậy có thể thấy được, hai năm này, bọn họ đã cùng nhau thân thuộc tới mức nào.

Mary che miệng cười:

- Sư phụ, nó đang ghen đó. Juliana tiểu thư chiếm ngài lâu quá.

Tiểu hồ ly đỏ mặt, rời khỏi lồng ngực Tiểu Ân, hung hăng trừng mắt với Mary và Hắc Toàn Phong.

Lúc này Hắc Toàn Phong mới mới lại gần, cho tới khi Tiểu Ân xoa xoa cái đầu to tướng của nó mới chịu nằm im.

Juliana than nhẹ:

- Tiểu Ân, Hắc Toàn Phong rất trung thành với chàng đó, từ sau khi nó tỉnh lại vẫn cứ ở đại sảnh chờ chàng về. Căn phòng chúng ta an bài cho nó, mặc kệ thế nào cũng không chịu vào. Suốt một năm rưỡi, tuyệt đối không dễ dàng.

Lòng Tiểu Ân ấm áp, tay lại càng xoa đầu nó mạnh hơn, Hắc Toàn Phong khẽ rên mấy tiếng khoan khoái, trong mắt đầy vênh vang.

Đột nhiên, Linnuo kinh hô:

- Tiểu Ân các hạ, ma lực của ngài...

Mọi người ngẩn ra, nhìn kỹ lạ, một đám sắc mặt đại biến.

Trên người Tiểu Ân không còn một chút ma lực dao động nào nữa, quả thực không khác Vô Danh chút nào, không thể phân biệt với một người bình thường.

Trong đại sảnh ma pháp, đột nhiên chìm vào một bầu không khí tĩnh lặng. Cho dù là Kim và năm đệ tử có niềm tin với Tiểu Ân nhất cũng không kìm nổi hơi biến sắc.

Đi theo Tiểu Ân nhiều năm, tầm mắt của bọn họ cũng được mở rộng.

Vừa thấy Tiểu Ân, chỉ biết hần hắng định là không thi triển ma pháp thuật ẩn nấp gì. Nếu là thi triển ma pháp cùng loại thì ít nhất cũng phải có dấu tích, không có khả năng đột nhiên giống như Vô Danh, nhìn thế nào cũng không ra nguyên nhân.

Thực ra, một khi thăng tiến lên ngàn năm truyền kỳ, thu hết kết giới vào trong cơ thể, trở thành nhân giới hợp nhất, sinh ra linh vực, thì khi không phóng thích ma pháp hần sẽ chẳng khác gì một người bình thường.

Trừ cao thủ cùng giai hoặc cao thủ cấp bậc rất cao mới có thể cảm ứng được trạng thái huyền diệu này, còn lại, trong mắt người khác rất khó có thể phân biệt được.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, cũng không giải thích gì.

Tuy nhiên Tiểu Ân lúc này quả thực là có cường thế của kẻ bề trên, đặc biệt là sau khi hần cười, không ngờ khiến cho từ trong tâm mọi người nảy sinh một cảm giác tin tưởng mãnh liệt.

Ánh mắt nhìn lên mọi người, Tiểu Ân bình tĩnh nói:

-Bây giờ ta trở về, muốn học một chút luyện kim thuật. Sư phụ, ngài có biết quanh đây có luyện kim đại sư nào không?

Trong lòng mọi người đều cảm thấy cổ quái, không hiểu sao hần lại đổi mục tiêu.

Thế giới ma pháp rộng rãi tinh thâm, cho dù là Hắc Long Vương cũng không có khả năng nắm giữ toàn bộ tri thức ma pháp. Tuy lão cũng có được chút trình độ thâm hậu về luyện kim thuật, nhưng đối với một kẻ hoàn toàn không biết gì về phương pháp luyện chế vật phẩm như Tiểu Ân mà đề nghị như vậy, căn bản không ai có thể lý giải nổi.

Đối với Tiểu Ân mà nói, muốn luyện chế siêu cấp vật phẩm của đất nước của thần thành được phẩm thích hợp, cũng không có khả năng một lần là xong, nên hần muốn bắt đầu theo học từ cơ sở.

Maren trầm ngâm một lát:

- Luyện kim thuật sĩ, ta cũng biết vài người, tuy nhiên trình độ của họ không cao, còn cách xa danh xưng đại sư.

Lão dừng một lát, dường như đang suy tính

– Không bằng ta đi thông tri Tiffany các hạ, mời vài luyện kim thuật sĩ có năng lực xuất sắc ở tộc Nguyệt Tinh linh đến, hẳn là có thể thỏa mãn yêu cầu của con.

Tiểu Ân cười cứng đờ, Maren tuy là sư phụ vỡ lòng của hắn, nhưng lão nhân gia trước kia dù sao cũng chỉ là một vị ma pháp sư Nhất tinh mà thôi, nên bạn bè quen biết tuyệt đại bộ phận cũng chỉ là ma pháp sư Nhất tinh đến Tam tinh, còn đại ma pháp sư, quả thật không biết bao nhiêu.

Đây là một sự thật. Là một người có thân phận và thực lực kém quá xa, thường khó có thể gia nhập vào một tầng lớp cao hơn.

Nếu Tiểu Ân không trở thành ma đạo sĩ, hẳn làm sao có tư cách tiếp xúc với nhiều cao thủ trên ba đại lục như vậy.

Tuy nhiên, nói thật, đối với Tiểu Ân chưa từng tiếp xúc với pháp sư luyện kim thuật mà nói, luyện kim thuật sĩ Nhất tinh hoặc Nhị tinh có lẽ thích hợp với hắn hơn.

Tiểu Ân đang định nói, chợt nghe Linnuo lên tiếng:

- Tiểu Ân các hạ, nếu ngài thực sự muốn học luyện kim thuật thì ta có thể giúp đỡ một chút.

Mọi người ngẩn ra, sau đó giật mình.

Linnuo là người được cả đế quốc Nặc Khả Đa công nhận đại sư chế tác trượng. Nhân vật như thế, làm sao có thể không hiểu luyện kim thuật.

Tiểu Ân cười tươi, có thể được nhân vật cấp đại sư này chỉ điểm, hẳn còn gì có thể không hài lòng nữa. Hơn nữa hẳn có thể khẳng định, Linnuo sẽ không giấu diếm mình cái gì.

- Linnuo các hạ, có thể được ngài chỉ điểm, thật sự là vinh hạnh của ta. Từ ngày mai sẽ bắt đầu, ta là học trò của ngài.

Tiểu Ân tủm tỉm cười.

Linnuo cười khổ một cách khó hiểu, một học trò như Tiểu Ân, hẳn cũng không dám nhận đâu.

Việc Tiểu Ân quay về tuy không có được tứ phía tung hoa chào đón, nhưng rất nhanh cả lâm viên ma pháp đều biết.

Lúc này danh khí Tiểu Ân đã rất lớn, lại càng sâu xa hơn ba phần trước kia. Đặc biệt là sau khi đệ nhất cao thủ đại lục người da đen Rui Deshen gửi thư khiêu chiến, trong cảm nhận của các ma pháp sư bình thường, Tiểu Ân đã là đại diện cho ma pháp sư của hoàng kim đại lục, cũng là đệ nhất nhân của Hoàng kim đại lục.

Còn về phần hắn với Rui Deshen ai mạnh ai yếu, thì chính là vấn đề người cao có người cao hơn, người cao hơn lại có người cao hơn nữa.

Nếu xét chiến tích hai người, thật đúng là sà sà như nhau chẳng phân được.

Tiểu Ân có thể lấy một đánh mười, ngàn dặm truy tung, đánh chết hai ma đạo sĩ Cửu tinh, giữa biển khơi lại có thể chỉ huy ma thú giữa biển, mở ra một con đường thủy thực sự an toàn.

Mà cho tới tận bây giờ, Rui Deshen ra tay, đối thủ mỗi lần đều là ba cao thủ Cửu tinh trở lên, nhưng mỗi lần đều đại thắng mà về. Tuyệt đại đa số người và ma pháp sư không rõ chân tướng đều nghĩ hai đại lục không thể tiến thêm được bước nào trên đại lục người da đen, vẫn phải giảng hòa với bọn họ, đều là vì có Rui Deshen trấn thủ tiền tuyến mà bên ta lại không có người có thể chống lại.

Hai người như thế, đều có được thực lực và danh vọng hơn xa cao thủ Cửu tinh bình thường, đặc biệt là trong lâm viên ma pháp Louis nơi Tiểu Ân xuất thân, uy tín của hắn càng vững, càng là độc nhất vô nhị không ai có thể với tới.

Tuy Tiểu Ân cũng không muốn làm người nổi tiếng, nhưng cái tin hắn mất tích một năm giờ đã trở về lại như có cánh truyền khắp lâm viên ma pháp. Sau đó, Công quốc Louis, đế quốc Nặc Khả Đa, thậm chí là khắp đại lục Hoàng kim, cuối cùng thậm chí cả những người vượt biển đang chiến đấu sau một tháng cũng đã có được tin tức chính xác.

Tiền tuyến, một nhóm ma đạo sĩ sau khi vội vàng thương nghị, Sloppy Burger và Arnezeder hai người từ đại lục người da đen chạy về, nhưng điều bọn họ không thể hiểu nổi là Tiểu Ân sau một năm mất tích không ngờ lại đột nhiên thay đổi sở thích, lại có hứng thú thật lớn với luyện kim thuật, và dưới sự chỉ điểm của Linnuo, đã bắt đầu chăm chỉ nghiên cứu những huyền bí trong đó.

Là một sư phụ, gặp đệ tử như thế nào là đau đầu nhất?

Rất nhiều người đã nói, gặp một xú tiểu tử tồi tệ không chịu nổi hoặc một kẻ vụng về vô tri ngu ngốc, là bi ai lớn nhất của sư phụ.

Nhưng, Linnuo sẽ nói cho người một đáp án hoàn toàn khác.

Đệ tử khiến sư phụ đau đầu nhất, thực ra không phải hai loại trên, mà là loại thiên phú trác tuyệt rồi tình rồi mù. Thiên tài đệ tử học được thứ này, lại có thể một suy ra ba, tự hiểu đạo lý.

Đối với một đời Tiểu Ân sống trên thế giới khoa học, trong các đại hệ của ma pháp cũng chỉ có luyện kim thuật mới có chút bóng dáng của khoa học.

Tuy nguyên lý và động lực không giống nhau, nhưng đối với thí nghiệm và công thức luyện chế được phẩm mà các luyện kim thuật sĩ đã thiên tâm vạn khổ tìm tòi ra, họ còn nghiêm túc hơn cả các nhà khoa học thật sự.

Bọn họ chính là các nhà khoa học ma pháp cẩn thận nhất.

Trên cả thế giới ma pháp, luyện kim thuật sĩ có danh tiếng cực cao.

Bởi vì tất cả ma pháp trường, ma pháp bào và các đạo cụ ma pháp, thậm chí còn cả các dược phẩm ma pháp cổ quái đều được tạo ra từ tay những người này. Ngay cả ma pháp bào có thể chống được nguồn sáng vạn năm xâm nhập mà Tiểu Ân đoạt được từ trong tay pháp sư da đen kia cũng là được ra đời bởi một vị luyện kim thuật sĩ nổi tiếng từ mấy trăm năm trước.

Còn về phần vị luyện kim thuật sĩ sắp đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư này làm thế nào có thể luyện chế ra được một kiện ma pháp bào thần kỳ như thế thì chỉ có trời biết đất biết, Diêm Vương biết.

Bởi vì sau khi vị đại sư luyện kim thuật kia chế tác ra ma pháp bào này không lâu cũng đã chết già tại nhà, gặp Diêm Vương lão tử.

Đối với luyện kim thuật sĩ mà nói, kẻ thù lớn nhất của bọn họ không phải là ma pháp sư, mà là thời gian.

Tuyệt đại đa số các luyện kim thuật sĩ cũng phải kết thúc cuộc sống của mình, không thể đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ, bởi vì thời gian cho bọn họ tu luyện ma pháp đã bị tri thức luyện kim thuật và các thí nghiệm xâm chiếm. Cho nên một khi đã lựa chọn chức nghiệp luyện kim thuật sĩ này, có nghĩa là tiến giai ma đạo cả đời này cơ bản là vô vọng.

Còn như Linnuo, cuối cùng có thể may mắn thăng tiến lên ma đạo sĩ, thực sự chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Tuy nhiên, căn cứ theo cách nói của Hắc Long Vương, trong số các ngục thần gần như đã trở thành thần linh có cuộc sống vô hạn, cơ bản, tùy tiện nhìn một người, đều là nhân vật cấp đại sư luyện kim thuật.

Không phải vì bọn họ đều có hứng thú với luyện kim thuật, mà là vì trong cuộc sống lâu dài, bọn họ đã tiếp xúc với các vật phẩm ma pháp thật sự là nhiều lắm, cho nên nổi lên hứng thú và tò mò với luyện kim thuật.

Mà trừ những phần tử cá biệt ngu ngốc, cho dù là một đầu heo, sau mấy vạn năm sống, nhiều ít cũng sẽ nắm giữ được một chút luyện kim thuật cao minh.

Bản thân Linnuo chính là một luyện kim thuật sĩ ưu tú, hẳn vẫn vô cùng kiêu ngạo về mặt này.

Nhưng sau khi bắt đầu dạy bảo Tiểu Ân, hẳn mới phát hiện, thì ra thiên phú mà mình vẫn kiêu ngạo, trước mặt người kia, quả thực chẳng đáng một xu.

Tiểu Ân có thể dễ dàng nhớ lại từng câu Linnuo truyền lại, với một ít thí nghiệm luyện kim thuật cấp thấp lại hoàn thành không một chút sai lầm.

Nếu chỉ như thế, Linnuo cũng sẽ không lấy làm kỳ quái, nhiều nhất chỉ là khen ngợi một hai câu, tốc độ học tập của Tiểu Ân các hạ sắp vượt qua bĩ nhân ngày xưa rồi vân vân...

Nhưng sau một tuần, Tiểu Ân bắt đầu dễ dàng hoàn thành thí nghiệm luyện kim thuật trung cấp và sau đó bắt đầu có những câu hỏi có tính chất chọn lọc, Linnuo lập tức cảm thấy được áp lực cực lớn.

Tốc độ tiếp thu khoa học của Tiểu Ân thật sự là quá nhanh, hơn nữa lại càng khiến cho người ta khó tin hơn là hắn cũng không phải học bằng cách nhớ, mà là trong khi học không ngờ lại có ý muốn tìm kiếm nguyên lý cơ bản nhất của luyện kim thuật.

Giống như khi học sinh tiểu học học $1+1=2$ lại còn hỏi tại sao $1+1$ lại bằng 2 mà không phải một kết quả nào khác.

Sau khi Linnuo phát hiện ra được điều này, ánh mắt nhìn Tiểu Ân lại có thêm vài phần kính sợ, đồng thời khi truyền thụ kiến thức cũng không dám dùng cách dạy bảo mà là cùng hắn thảo luận.

Đương nhiên, nếu lúc này Tiểu Ân không phải là một cao thủ mà hắn kính phục mà chỉ là một pháp sư học đồ thực sự thì Linnuo đã sớm tát cho một cái.

Người chỉ cần biết $1+1=2$ là được. Còn vì sao ư?

Ngay cả lão tử cũng không biết. Người dựa vào cái gì mà đòi biết rõ ràng?

Tóm lại, sau một tháng, Tiểu Ân đã nắm vững phương pháp luyện kim thuật cơ bản và trung cấp.

Năng suất học cao thế này khiến cho Linnuo phải chặc lưỡi lấy làm lạ. Ma pháp sư, trong vòng một tháng, đừng nói là chủ động chế tác, cho dù là nhớ được một nửa các dụng cụ của luyện kim thuật và các nguyên liệu thường dùng cũng đã rất tốt rồi.

Có thể đúng như Tiểu Ân nói, mấy thứ này, chỉ cần cho hắn xem một lần, sẽ không bao giờ nhầm.

Đây là công lao của Nhất Hào. Mỗi lần Tiểu Ân thăng tiến, trí tuệ của Nhất Hào cũng sẽ tăng thêm một chút, càng thêm nhiều tính người hơn một chút. Mà với năng lực của nó, ghi chép lại mấy thứ này trong phần cứng cũng không tốn nhiều công sức.

Một tháng sau, Linnuo đột nhiên bị ai nhận ra, hắn đã không còn gì để dạy Tiểu Ân.

Luyện kim thuật sư cũng chia thành nhiều trường phái, có phái am hiểu chế tác đạo cụ ma pháp, có phái am hiểu chế tác dược phẩm, cũng có phái am hiểu nuôi dưỡng các thực vật ma pháp bậc cao.

Linnuo am hiểu là chế tác đạo cụ ma pháp, ma pháp trường hắn chế tác tuyệt đối là tinh phẩm trong tinh phẩm.

Nhưng chí hướng của Tiểu Ân rõ ràng không đặt trên chế tác đạo cụ ma pháp. Hắn thấy hứng thú là được phẩm học trong luyện kim thuật kia. Tuy nhiên, vấn đề này, Linnuo lại chỉ hiểu được đại khái mà thôi, được phẩm học trung cấp đã là đỉnh cao rồi, còn tới cao cấp thì chưa nghe thấy bao giờ.

Sau thời gian học tập này, Tiểu Ân cũng là nửa mừng nửa vui.

Kiến thức Linnuo truyền lại khiến hắn có cảm giác hiểu ra cơ sở của vấn đề này là phải được người khác chỉ điểm, còn nếu dựa vào chính mình mò mẫm, thì trừ phi hắn thực sự biến thành quỷ thần như Hắc Long Vương, còn nếu không, chưa chờ tới lúc sờ ra đã chết trước rồi.

Học một tháng, Tiểu Ân từ một gã luyện kim thuật sư gà mờ biến thành một luyện kim thuật sư trung cấp.

Tiến bộ to lớn, tuy không thể nói là độc nhất vô nhị, nhưng cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nhưng, khiến hắn thất vọng nhất là, muốn luyện chế vật phẩm siêu cấp thì luyện kim thuật sư ít nhất phải đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ mới được. Nhưng nhìn khắp đại lục, hắn đi đâu mà tìm được một luyện kim thuật sư cấp bậc ma đạo sĩ đây?

Đang lúc Tiểu Ân đang đau đầu vì vấn đề tìm luyện kim thuật sư, Sloppy Burger và Arcezeder hai người dắt tay nhau đến.

Tiểu Ân cũng không ra khỏi tháp ma pháp, chỉ ở trong phòng mình tiếp đãi bọn họ.

Người dẫn bọn họ lên là Kim. Sau khi thấy được thực lực của Kim, trong lòng hai người đều rung động. Lúc này họ mới nhớ ra, môn hạ của Tiểu Ân còn có năm người cũng đi ra từ vùng đất tử vong.

Tuy năm người bọn họ dưới cái bóng quá lớn của Tiểu Ân cũng không phải không thể thấy, nhưng người biết chuyện đều hiểu được, chỉ cần cho bọn họ thời gian, có thể sinh ra năm vị ngàn năm truyền kỳ mạnh nhất.

Kim đưa bọn họ vào phòng sư phụ, sau đó cung kính lui xuống.

Nếu chỉ cần thấy thần thái của hắn, khẳng định không có người tin đây là một đại ma pháp sư đã bình yên từ vùng đất tử vong trở về.

Sau khi vào phòng, hai người bọn họ lập tức thấy Tiểu Ân mà họ đã chờ đợi bấy lâu, nhưng ngay một khắc đầu tiên gặp mặt, hai người cũng vô cùng kích động.

Lần gặp mặt này, sự thay đổi của Tiểu Ân đã gây cho hai người đả kích thật lớn.

Nói lần gặp trước quanh thân thể Tiểu Ân vẫn còn tràn ngập khí tức ma pháp Lục, Thất tinh, nhưng lúc này gặp lại, bọn họ đột nhiên phát hiện Tiểu Ân bây giờ nhìn không thấu.

Trên người hắn rốt cuộc không cảm ứng được ma pháp dao động, nhưng lại làm hai người bọn họ khi đứng trước mặt Tiểu Ân lại luôn có một cảm giác không yên. Trong cảm ứng của bọn họ, Tiểu Ân giống như đã biến thành một hắc động có thể cắn nuốt hết thảy.

Chỉ mới nhìn qua cũng khiến cho bọn họ mơ hồ run lên. Trong ánh mắt Tiểu Ân như có một ma lực thần kỳ, có thể nhìn thấu hết bọn họ.

-Tiểu Ân, ngươi...

Sloppy Burger thì chào hỏi.

Tiểu Ân hơi cười cười, một không khí ôn hòa khoan thai lập tức tràn khắp gian phòng, ngay cả với tu vi của hai người bọn họ cũng không tránh khỏi bị ảnh hưởng một chút.

-Sloppy Burger đại nhân, ngài tới tháp ma pháp của ta có chuyện gì sao?

Tiểu Ân thần nhiên hỏi.

Sloppy Burger đỏ mặt:

-Tiểu Ân, chắc ngươi đã nghe qua, một năm trước, cao thủ Rui Deshen của đại lục người da đen đã gửi thư khiêu chiến với ngươi.

Tiểu Ân cũng không trả lời, dường như căn bản là không nghe đến. Hắn chỉ vung tay lên, Mary từ đằng sau cửa tiến vào, dâng trà cho hai vị.

-Nhị vị, đây là một chút lá trà mới ta chuyên dùng mời bằng hữu, hai vị nếm thử một chút xem sao.

Sloppy Burger và Arnezeder ngơ ngác nhìn nhau, không hiểu sao hắn lại làm vậy, có nên từ chối không?

Tuy nhiên, sau khi bọn họ đón lấy chén trà, nhắm một ngụm, lập tức có một hứng thú thật lớn với thứ trà kỳ lạ này.

-Tiểu Ân, trà này từ đâu đến?

Sloppy Burger tò mò hỏi.

Tiểu Ân cười, đó là lá trà nhưng cũng không phải trà bình thường, mà là trên Long Đảo do Hắc Long Vương tự tay trồng, và thường xuyên vận long khí bản thân để kích thích và dưỡng dục cho trà này. Cho nên nếu ma pháp sư uống sẽ rất tốt cho thân thể.

Trà này số lượng cũng không nhiều, nhưng trước khi Tiểu Ân đi, chỉ vừa mới thổ lộ một chút ý tứ, Hắc Long Vương liền tự tay đem một nửa số lá trà đã tích góp từng tí một suốt vài năm đưa ra.

Đối với lễ vật đó, Tiểu Ân vẫn chưa chối từ. Tuy nhiên, mấy lá trà này, bọn họ thật ra đều không để trong lòng, vì vật này mà so với mảnh vỡ thần cách cũng chẳng là gì.

Hắn nhìn Mary một cái, nàng lập tức đưa ra một bao lá trà đã chuẩn bị trước, đặt trước mặt Sloppy Burger.

-Nghe David Kirby các hạ nói ngài thích nhất là lá trà của các nền văn hóa khác, ta đã chọn một chút, hy vọng ngài không chê.

Sloppy Burger cười dài cắt tất cả lá trà vào ống tay áo, nháy mắt đã không thấy nữa. Nhìn vẻ mặt tươi cười của lão, mọi người đều hiểu trong lòng lão vui sướng thế nào.

Arnezeder ho nhẹ một tiếng:

-Tiểu Ân các hạ, chúng ta cũng đã có mấy năm không gặp, Sara rất nhớ ngài, bảo ta tới hỏi thăm.

Trong đầu Tiểu Ân chợt hiện lên một bóng hình xinh đẹp quen thuộc. Quả thực đã nhiều năm hắn và Sara chưa gặp mặt. Nếu nói trong lòng không nhớ chút nào thì là nói dối, tuy nhiên đối mặt với sứ giả của nữ thần Ánh Trăng, kiêng kỵ trong lòng hắn cũng không giảm chút nào.

-Dì Arnezeder!

Juliana đột nhiên như lao lên như tên, chạy vòng quanh Arnezeder, vẻ mặt vừa mừng vừa lo.

Arnezeder đưa tay vuốt vuốt mái tóc như tơ của tiểu hồ ly, trong mắt đầy vẻ cưng chiều không kể xiết.

Mặc dù có câu yêu ai yêu cả đường đi, nhưng khả năng quán người của tiểu hồ ly, Tiểu Ân cũng đã có thêm nhận thức sâu sắc. Có thể khiến cho một vị ma đạo sĩ Cửu tinh yêu thích không ngại ngần, thực ra cũng không phải một chuyện lạ.

Juliana cười dài nắm tay bà, cũng thuận tiện thi lễ với Sloppy Burger:

-Dì Arnezeder, ngài thật khó mới tới đây một chuyến, cần phải ở lại vài ngày đó.

Arnezeder thở dài một tiếng.

-Ta cũng muốn ở lại với con vài ngày, nhưng chiến sự trên đại lục người da đen diễn ra không ngừng. Chúng ta sợ không thể ở lại vài ngày được.

Lúc này Tiểu Ân giống như vừa nhớ ra việc trên đại lục người da đen, hắn dò hỏi:

-Ở tiền tuyến thế nào?

-Tình hình rất tệ.

Bà cười khổ

-Hai bên giằng co trên dưới một năm. Dù sao đó cũng là địa bàn của họ, chúng ta không thể đoán trước được chiến quả.

Tiểu Ân khẽ cau mày, Arnezeder dù sao cũng là một vị Nguyệt linh tinh, hoàn toàn đứng trên lập trường Nguyệt linh tinh mà suy xét. Mà đối với những người bàng quan như Tiểu Ân, kỳ thật hắn thực sự hoàn toàn hy vọng không có chút quan hệ gì với cuộc chiến tranh này.

-Arnezeder các hạ, giáo phái Ánh Trăng ở tuyến trước phát triển thế nào?

Tiểu Ân nhìn như tùy ý hỏi han.

-Nhờ nữ thần phù hộ, giáo phái Ánh Trăng đã phát triển nhanh so với hai đại lục..

Hai mắt bà hơi sáng lên. Một khi nói đến sự nghiệp của nữ thần, trên mặt nàng tự nhiên lại có một vẻ thành kính..

-Ý chỉ của nữ thần đã bắt đầu ở lục địa. Vì truyền bá Phúc Âm của nữ thần, những kẻ hèn mọn chúng ta nguyện trả giá hết thảy.

Tiểu Ân ngẩn ra, nhìn vào mắt Sloppy Burger, chỉ thấy trong mắt lão cũng có vẻ kỳ dị. Hắn lập tức hiểu, một trong những nhân vật quan trọng nhất của ma pháp công hội này, thực ra cũng không phải vô cùng quan tâm đối với giáo lý Phúc Âm của nữ thần.

Ánh mắt Arnezeder ngưng lại:

-Tiểu Ân các hạ, chúng ta tới đây là muốn xin ngài nhận lời khiêu chiến của Rui Deshen. Nếu ngài có thể đánh bại hắn, nữ thần bệ hạ nhất định sẽ vô cùng cao hứng.

Sắc mặt Juliana lập tức hơi đổi, nàng kéo tay Arnezeder:

-Rui Deshen là đệ nhất cao thủ trên đại lục người da đen đó. Tiểu Ân tính là cái gì? Vì sao phải đến lượt huynh ấy ra tay? Đệ nhất cao thủ trên đại lục chúng ta hẳn là hội trưởng ma pháp công hội kia đi.

Sắc mặt Sloppy Burger lập tức hơi khó coi, xấu hổ nhìn mọi người. Nói thật, trong thâm tâm lão cũng nghĩ thế, nhưng hội trưởng đại nhân thủy chung không chịu lộ diện, lão cũng chẳng có biện pháp nào.

Arnezeder khẽ lắc đầu:

-Juliana, con cũng không hiểu biết Tiểu Ân. Nếu ta nhìn không nhầm, thực lực của hắn nhất định vượt xa Rui Deshen kia.

Trong mắt Juliana hiện lên vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, Tiểu Ân cũng không tuyên dương cảnh giới của hắn lúc này đi khắp nơi, mà với tuổi của hắn, tuy ai cũng không rõ, nhưng lý trí của mọi người lại nói cho họ, Tiểu Ân không có khả năng trở thành ngàn năm truyền kỳ. Cho nên bọn họ nghĩ tình hình của hắn lúc này hẳn là vẫn ở đỉnh cao Cửu tinh dưới một trạng thái phi thường kỳ diệu đi.

Nhưng khi Arnezeder nói những lời này, Juliana thực sự có chút kinh ngạc không chắc chắn.

Đôi mắt to đẹp nhìn Tiểu Ân, hắn cười với nàng, nụ cười đầy tự tin, khiến cho nghi vấn vừa dâng lên trong lòng nàng đã biến mất.

Mặc kệ lúc này Tiểu Ân đang đạt tới cảnh giới gì, chỉ cần nàng có thể giữ vị trí quan trọng nhất trong mắt hắn là được rồi.

Đột nhiên Sloppy Burger thở dài một tiếng:

-Tiểu Ân, bây giờ gặp lại người, ta lại nghĩ đến một người.

-Ai?

Tiểu Ân bình tĩnh hỏi.

Sloppy Burger trịnh trọng trả lời:

-Chính là hội trưởng đại nhân

Dừng một lát, lão nói tiếp

-Lần đầu tiên ta nhìn thấy người, thiếu chút nữa đã nghĩ đang đối mặt với hội trưởng đại nhân. Cảm giác đặc biệt này, tuyệt đối không sai.

Trên khuôn mặt bình tĩnh của Tiểu Ân có một tia hiểu rõ. Xem ra vị hội trưởng đại nhân kia cũng là một ngàn năm truyền kỳ. Chỉ có điều không biết vì sao ông ta lại không rời khỏi tinh cầu này theo đuổi cảnh giới tối cao.

Sloppy Burger chăm chăm nhìn Tiểu Ân:

-Tuy ta không biết trên người người đã xảy ra chuyện gì, nhưng ta có một dự cảm, người nhất định có thể chiến thắng Rui Deshen.

Tiểu Ân cười:

-Sloppy Burger đại nhân, dường như ta không có nghĩa vụ phải chấp nhận khiêu chiến của hắn.

Khuôn mặt già nua của Sloppy Burger hơi đỏ lên, cắn chặt răng:

-Tiểu Ân, hiện giờ chiến sự giằng co trên đại lục người da đen, thương vong của hai bên đều thật lớn. Chúng ta không thể có được thắng lợi mấu chốt chính là vì Rui Deshen. Nếu người đánh bại hắn, chúng ta rất nhanh sẽ đạt được thắng lợi có tính quyết định.

Tiểu Ân bình tĩnh nhìn lão, nghi hoặc hỏi lại:

-Vì sao ngài lại khát cầu thắng lợi như vậy?

Sloppy Burger do dự há miệng thở dốc, sau cùng thản nhiên nói:

-Tiểu Ân, nếu người có thể đánh bại Rui Deshen, như vậy ta có thể trở thành phó hội trưởng ma pháp công hội tiếp theo.

Juliana ngẩn ra, sau đó hừ một tiếng, ánh mắt trở nên không tốt chút nào. Nếu Sloppy Burger không phải trưởng bối trực hệ Tiểu Ân kế thừa, phỏng chừng tiểu hồ ly khăng định đã muốn đuổi lão ra ngoài.

Sloppy Burger cũng không để ý đến thái độ của nàng, chỉ tràn ngập hy vọng nói:

-Ta đã thấy Rui Deshen, và đã cùng hắn giao thủ. Hắn khiến cho ta cảm giác hắn quả thật rất mạnh. Nhưng với người hiện tại, hắn có thể dễ dàng đánh bại hắn.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút. Sloppy Burger đã từng nhiều lần thể hiện trước mặt hắn, ông ta bắt buộc phải trở thành phó hội trưởng ma pháp công hội tiếp theo.

Đây là một loại lý tưởng, tuy nhiên muốn hoàn thành lại không dễ dàng.

Nếu nói là có thể, thì Tiểu Ân thực ra cũng không ngại giúp một tay.

-Sloppy Burger đại nhân, trong các ma pháp sư ngài đã biết, có luyện kim thuật sĩ nào am hiểu được phẩm học không?

Tiểu Ân đột ngột hỏi.

Sloppy Burger ngẩn ra:

-Có. Trong ma pháp công hội của chúng ta có hồng bào ma pháp sư chuyên học về luyện kim thuật. Trong đó cũng có cả pháp sư được phẩm học..

Arnezeder hâm mộ liếc lão một cái. Không thể không nói, trên khắp thế giới ma pháp, quả thật không thể lực nào có thể so được với ma pháp công hội.

Tiểu Ân trầm giọng hỏi:

-Hiện giờ luyện kim thuật sĩ về được phẩm học mạnh nhất đạt tới bậc nào rồi?

Sloppy Burger ngẫm nghĩ một lát:

-Hắn là cấp đại ma pháp sư Lục tinh đi.

Lão thấp giọng

-Có thể đạt được tới bậc này phi thường không dễ dàng.

Tiểu Ân cười khổ, đương nhiên hắn biết luyện kim thuật sĩ không giống các ma pháp sư khác, có thể đạt tới trình độ đại ma pháp sư Lục tinh quả thật vô cùng khó khăn.

Nhưng hắn cần luyện kim thuật sĩ về được phẩm học cấp bậc ma đạo sĩ kia!

Thở dài một tiếng, Tiểu Ân bắt đầu đi:

-Được rồi, Sloppy Burger đại nhân, ta đồng ý nhận khiêu chiến của Rui Deshen.

Sắc mặt Sloppy Burger lập tức lộ ra vui mừng quá đỗi. Lão biết nếu Tiểu Ân đã nói nhất định sẽ thực hiện. Mà một khi Tiểu Ân đánh bại Rui Deshen thì danh vọng của lão ở ma pháp công hội sẽ đạt tới một tầm cao mới, ghế phó hội trưởng tự nhiên là thuộc về lão rồi.

Juliana phẫn nộ giẫm chân gắt:

-Tiểu Ân.

Hắn quay lại mỉm cười với nàng:

-Sao thế? Chẳng lẽ nàng cho rằng ta sẽ thua sao?

Juliana ngẩn người, nhìn Tiểu Ân lúc này, nàng đột nhiên có một cảm giác cực kỳ lạ. Đó là trận quyết đấu này Tiểu Ân khẳng định sẽ thắng.

-Sloppy Burger đại nhân, nhờ ngài đưa vị đại ma pháp sư Lục tinh am hiểu về được phẩm học kia tới đây đi. Mong hẳn truyền cho ta tất cả kiến thức về được phẩm học của hẳn cho ta.

Tiểu Ân nghiêm mặt nói

-Đây là điều kiện của ta. Điều kiện duy nhất.

Nếu trên thế giới này không tìm được luyện kim thuật sĩ về được phẩm học cấp bậc ma đạo sĩ thì cứ hẳn cứ học đi đã.

Nếu là hệ ma pháp khác, Tiểu Ân cũng không bảo đảm. Nhưng đây là luyện kim thuật.

Có Nhất Hào giúp đỡ, Tiểu Ân tràn đầy niềm tin mình sẽ đạt tới cấp bậc ma đạo sĩ trong thời gian ngắn nhất.

-Tốt!

Sloppy Burger tuy không rõ vì sao Tiểu Ân đột nhiên lại có hứng thú với được phẩm học như thế. Nhưng việc nhỏ ấy, lão chắc chắn có thể làm được.

Tiểu Ân xoay người, nhìn Arnezeder, cao giọng hỏi:

-Arnezeder đại trưởng lão, ngài cũng tới khuyên ta nhận lời khiêu chiến của Rui Deshen sao?

-Phải.

-Xin tha lỗi cho ta vô lễ. Vì sao ngài lại có ý nghĩ như vậy?

Tiểu Ân khó hiểu hỏi

-Tình huống hiện giờ hai bên đang giằng co, chẳng phải lại phù hợp với lợi ích của giáo phái Ánh Trăng sao?

Juliana chớp mắt mở to như sao. Nàng cũng không rõ hàm nghĩa những lời này lắm.

Ánh mắt Sloppy Burger cũng hàm chứa một tia nghi vấn. Đối với những gì nhóm Nguyệt tinh linh làm, lão rõ như lòng bàn tay..

Arnezeder do dự nửa ngày, cuối cùng nói:

-Tiểu Ân các hạ, hẳn ngài có thể hiểu được, bây giờ chúng ta đã giằng co hơn một nam. Thần ân của nữ thần Ánh Trăng tuy mệnh mông cuồn cuộn, nhưng suốt một thời gian dài như thế không có chút tiến triển, đã khiến sĩ khí quân đội hoang mang khó có thể duy trì. Nên chúng ta cần một đại thắng, một thắng lợi thực sự.

Lúc này Tiểu Ân mới giật mình, đối với binh sĩ bình thường, tín ngưỡng nữ thần, vì nàng mà cung cấp tín ngưỡng lực không dứt, đó là vì bọn họ hy vọng nàng có thể mang đến thắng lợi cho họ.

Hơn nữa, tín ngưỡng lực sinh ra từ trong chiến tranh tuy khổng lồ, nhưng căn cứ theo những gì Tiểu Ân biết, loại tín ngưỡng lực này không ổn định. Có thể nói là khi mãnh liệt khi hoang mang, so với tín ngưỡng lực từ đất nước của thần là một vực một trời.

Bây giờ hai bên đã giằng co suốt một năm, cho dù là bọn lính thành kính tín ngưỡng hơn nữa cũng sẽ sinh ra một tư tưởng chán nản.

Thậm chí còn có thể nghĩ nữ thần Ánh Trăng cũng thường thôi, còn chẳng đánh lại được đối phương. Như vậy làm sao còn muốn tin nàng?

Các Nguyệt tinh linh khẳng định đã phát hiện ra mầm mống nguy hiểm này trong bọn lính, cho nên mới trăm phương ngàn kế muốn cổ động Tiểu Ân ra tay.

Một khi giải quyết được Rui Deshen của đại lực người da đen, chẳng những có thể đả kích nặng nề sĩ khí quân đội da đen, lấy được thắng lợi tiếp theo, quan trọng hơn, là cho binh lính liên quan hy vọng và động lực mới, khiến cho sức ảnh hưởng của giáo phái Ánh Trăng lại mở rộng thêm một bậc.

Tiểu Ân khẽ gật đầu:

-Được rồi, vì thắng lợi của nữ thần Ánh Trăng tôn quý, ta sẽ toàn lực ứng phó.

Arnezeder cúi nhún eo thật sâu:

-Tiểu Ân các hạ, nữ thần Ánh Trăng sẽ theo dõi hành động của ngài, và sẽ phù hộ ngài..

Tiểu Ân vô thức rung mình. Đối với các Nguyệt tinh linh, được nữ thần Ánh Trăng theo dõi là vinh quang khó được, nhưng đối với hắn, vinh quang loại này cũng không quý báu gì. Huống chi, được thần linh chú ý, có trời mới biết sau này sẽ gặp phiền toái gì. Hắn vẫn là chẳng mong muốn được theo dõi.

Arnezeder thở dài một tiếng:

-Chỉ cần có thể đánh bại Rui Deshen là chúng ta có thể công hãm toàn bộ đại lục người da đen. Đến lúc đó chúng ta sẽ thành lập vô số thần điện ánh trăng trên đại lục này. Truyền đạo giáo lý Phúc Âm của nữ thần đến khắp mọi góc ngách, khiến cho mỗi sinh mạng có trí tuệ đều trở thành tín đồ thành kính của nữ thần.

Tiểu Ân với sắc mặt cổ quái cùng Sloppy Burger và Juliana trao đổi ánh mắt, khẩu vị của các Nguyệt tinh linh đó cũng thật lớn.

Hóa ra các nàng đã xem đại lục người da đen như vật trong bàn tay, ngay cả kế hoạch sau này như thế nào cũng đã đặt ra tốt lắm.

Tuy nhiên, nhìn vị ma đạo sĩ Cửu tinh đường như vẫn đang chìm trong tưởng tượng, ba người bọn họ cũng thầm thấy hơi kinh hãi. Tôn giáo này, quả thật là không dính vào được. Một khi đã lún sâu trong đó, ngay cả mình cũng trở nên điên rồ.

Lúc này, Arnezeder không nghi ngờ chính là một ví dụ tốt nhất.

Nhìn Juliana, tiểu hồ ly chu miệng, muốn kéo Arnezeder vào phòng trong.

Với thủ đoạn của tiểu hồ ly, nếu thực sự muốn lấy lòng, đừng nói là Arnezeder vốn rất thương yêu nàng, ngay cả như á long Tyrese trước kia vốn khinh thường thú nhân nhất cũng khó có thể may mắn thoát được.

Cho nên, dưới biểu hiện đặc biệt của Juliana, hai người ở chung rất vui vẻ hòa thuận.

Đợi hai người họ rời đi, Tiểu Ân thu lại nụ cười trên mặt, nghiêm nghị nói:

-Sloppy Burger đại nhân, ta chỉ muốn hỏi một việc, vì sao hội trưởng đại nhân của công hội không chịu ra tay?

Sloppy Burger sững sốt, lập tức cười khổ:

-Không biết. Tuy nhiên hội trưởng đại nhân từng cho người truyền tới một câu, là Rui Deshen cũng không dám xúc phạm tới ma đạo sĩ chúng ta.

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên:

-Làm sao ông ta xác định được?

Sloppy Burger lắc đầu không nói. Những lời này mà truyền ra, khẳng định sẽ khiến cho sóng to gió lớn nổi lên. Bất cứ kẻ nào cũng đều hoài nghi có phải giữa bọn họ đã có hiệp nghị bí mật gì.

Tiểu Ân trầm ngâm nửa ngày, trong lòng hắn rất tò mò với vị hội trưởng đại nhân thần bí này. Nếu có cơ hội, hắn thật cũng muốn gặp một lần.

Sloppy Burger tiến lên một bước, dùng giọng nói khẩn trương hỏi:

-Tiểu Ân, nói thật cho ta đi, có phải ngươi đã đột phá thành công?

Khóe miệng Tiểu Ân dâng lên một tia cười sâu xa khó hiểu:

-Ngài nói đi.

Sloppy Burger: “....”

305. Chương 37: Truyền Kỳ Cảnh Cáo

Loại nha nhi trùng giống như thần lằn ở địa cầu, đều có một cái đuôi nhỏ. Hơn nữa lúc gặp thiên địch cũng sẽ tự cắt đuôi lợi dụng cái đuôi không ngừng ngo ngoe này để hấp dẫn sự chú ý của kẻ thù do đó thuận lợi chạy trốn.

Tuy nhiên cái đuôi của nha nhi trùng này cũng là một loại tài liệu thường xuyên dùng trong cao cấp luyện kim thuật. Đặc biệt đối với Dược phẩm sư, loại tài liệu này càng được sử dụng thường xuyên hơn.

Khi Tiểu Ân nhỏ một giọt chất lỏng lên cái đuôi, một làn khói nhạt lập tức bốc lên. Rất nhanh cái đuôi bị đứt kia bắt đầu biến màu, chỉ chốc lát nó liền trở nên đỏ tươi như máu.

Tiểu Ân vừa lòng nhìn khúc đuôi này. Thứ này tuy rằng không quý báu nhưng chính là một thứ cần thiết để hợp thành tài liệu cấp cao. Vì luyện chế thành công loại dược phẩm kéo dài tuổi thọ, Tiểu Ân đã mất rất nhiều công phu để chuẩn bị.

Từ sau khi hắn đồng ý lời khiêu chiến của Rui Deshen, Arnezeder và Sloppy Burger bắt đầu làm mọi thứ.

Dựa theo cách nói của bọn họ, trận quyết đấu này không phải là nhỏ, phải cho tất cả mọi người đều biết. Như vậy, đến khi Tiểu Ân thành công đánh bại đối phương, bọn họ có thể thừa cơ dựng lên đạt được ích lợi lớn nhất..

Cho nên thời gian quyết đấu được quyết định vào ba tháng sau, mà vị luyện kim thuật sĩ - Đại ma pháp sư Lục tinh ngay ngày hôm sau đã chạy tới công quốc Louis, bắt đầu dạy tri thức về cao cấp dược phẩm học cho Tiểu Ân.

Vị hồng bào Đại ma pháp sư này quả thật là có học thức phong phú, đặc biệt là ở ngành học của lão lại xứng với hai chữ uyên bác. Càng khéo là Tiểu Ân đã từng được Linnuo dạy bảo từ trước khiến cho hắn càng đạt được nhiều kiến thức hơn.

Tuy rằng Tiểu Ân hiện nay còn xa xa chưa đạt được trình độ luyện kim ma đạo nhưng hắn có thể nhìn thấy trước mắt ánh bình minh sáng ngời.

Trừ việc chuyên tâm học tập những tri thức này, Tiểu Ân còn tự chế ra những dược phẩm không quá trọng yếu.

Thứ nhất có thể luyện tập khiến hắn tích lũy được càng nhiều kiến thức liên quan. Thứ hai là tích góp từng tí một dược phẩm cần thiết cũng là một việc phải làm.

Lúc này, Tiểu Ân đang gọt vị Đại ma pháp sư Lục tinh kia, ở trong phòng của mình chế tạo vật phẩm thích hợp.

Vừa mới cắt đoạn đuôi kia vào trong không gian ngủ đông, động tác của Tiểu Ân bỗng ngừng lại.

Ngay tại nháy mắt vừa rồi, không ngờ hắn cảm ứng được một cỗ năng lượng dao động mỏng manh như có như không dạo qua một vòng trong ma pháp tháp của hắn.

Ma pháp tháp của Tiểu Ân tuy rằng không phát động ma pháp vòng phòng hộ ở bên trong nhưng cũng không phải là bất cứ kẻ nào đều có thể dễ dàng rình mò.

Tuy nhiên, chân chính khiến cho Tiểu Ân cảm thấy khiếp sợ là cỗ năng lượng này cực kỳ nhỏ, ngay cả hai vị cường giả Cửu tinh trong tháp là Bạch Toàn Phong và Tyrese đều không có phát hiện ra cỗ lực lượng này.

Nếu không phải hắn đã tiến giai tới gần năm truyền kỳ chỉ sợ cũng không phát hiện ra cỗ dao động năng lượng này.

Trong miệng khẽ “hừ” một tiếng, thân thể Tiểu Ân lặng im biến mất.

Ở tầng một ma pháp tháp, Vô Danh nghiêng đầu suy nghĩ, rốt cục cũng không đuổi theo ra mà tiếp tục nằm trên giường. Cắp mắt hắn mở to nhìn chằm chằm trần nhà, dường như ở đó có cất giấu một bí mật long trời lở đất nào đó.

Tốc độ của Tiểu Ân cực nhanh, tuyệt không chậm hơn so với ngày trước chồng chất vô số lực lượng phong hệ. Hơn nữa sau khi trải qua nội liễm, cho dù hắn dùng hết sức chạy cũng không phát ra loại âm thanh mạnh mẽ đến điếc tai như trước nữa.

Nhưng khi Tiểu Ân bay ra khỏi ma pháp tháp, hắn cũng hơi giật mình kinh hãi. Tốc độ đối phương dường như không chậm hơn hắn chút nào.

Trong lòng khẽ động, Tiểu Ân giống như tia chớp đuổi theo.

Ở trong cảm ứng của hắn, người này hắn là không có ác ý gì. Nhưng hiện giờ Tiểu Ân không phải tầm thường, làm sao chấp nhận được người khác rình mò khiêu khích.

Hai bóng người bay trong không trung một lúc rồi biến mất như quỷ mị. Toàn bộ ma pháp tháp trừ Vô Danh ra không có ai phát hiện Tiểu Ân rời đi.

Sau khi thăng cấp lên Ngàn năm truyền kỳ, Tiểu Ân càng tăng lên một tầng đối với việc nắm chắc ma pháp nguyên tốt. Tốc độ phi hành cũng có một sự bay vọt về chất lượng. Cho dù đám người Bạch Toàn Phong lúc này cũng không theo kịp.

Nhưng sau khi đuổi theo tròn một giờ, Tiểu Ân vẫn không đuổi kịp đối phương. Chẳng qua người phía trước cũng không thể thoát khỏi Tiểu Ân truy đuổi.

Dần dần người ở phía trước chậm tốc độ, dường như đang chờ đợi Tiểu Ân đi lên.

Hơi trầm ngâm, Tiểu Ân đề cao cảnh giác, chậm rãi đuổi tới.

Hắn không tin đối phương bởi vì sức cùng lực kiệt mới thả chậm tốc độ. Chỉ có điều đã đuổi đến mức này tự nhiên là phải đi xem.

Khi Tiểu Ân tới gần người kia trong phạm vi trăm mét, người đó phát ra một tràng cười dài, hoàn toàn ngừng lại.

Mà gần như cùng lúc đó, từ bên dưới truyền đến một tiếng kêu to cực kỳ khó nghe.

Vừa nghe thanh âm đó, Tiểu Ân không khỏi kim nể khẽ nhíu mày. Ánh mắt hắn nhìn xuống phía dưới có thêm một tia cổ quái.

Thanh âm này trước kia hắn đã từng nghe, nếu không nhớ lầm đây chính là tiếng kêu của Hỏa Sơn Hồng Trĩ.

Khuyết điểm duy nhất của loại ma thú có được lực lượng thần kỳ này chính là tiếng kêu quá mức khó nghe.

Quả nhiên một đạo hào quang đỏ như lửa từ dưới nhanh chóng xông lên nháy mắt đi tới bên cạnh người kia. Một đôi mắt tràn ngập vẻ không tốt.

Giờ phút này, Tiểu Ân tự nhiên không có khả năng sợ hãi một con ma thú. Tuy nhiên khi ánh mắt hắn đảo qua con Hỏa Sơn Hồng Trĩ này vẫn không kìm nổi ngạc nhiên, tha thỏ một câu:

-Ma thú cừu cấp?

Người nọ cười ha hả, giơ tay nhẹ nhàng vuốt ve vài cái lên thân Hỏa Sơn Hồng Trĩ bên cạnh, nói:

-Đúng vậy. Đây là đồng bọn cũ của ta, mười năm trước vừa tiến vào cừu cấp.

Tiểu Ân lập tức nhớ tới ba tên Toàn Phong của mình, xem ra tạo được quan hệ hữu nghị tốt với ma thú không chỉ có một mình mình.

Ai nói ma sủng cừu cấp không bị người sai bảo, nhất định phải tách khỏi chủ nhân!

Chỉ cần nhìn Bạch Toàn Phong và con Hỏa Sơn Hồng Trĩ cừu cấp này thì biết đó thuần túy chỉ là sự đồ kỵ của những pháp sư không chiếm được sự thân thiện của ma sủng mà thôi.

Đột nhiên, trong đầu Tiểu Ân hiện lên một ý niệm, ánh mắt hắn giống như mũi tên khóa chặt người này.

Đối với thái độ không hữu nghị này của Tiểu Ân, Hỏa Sơn Hồng Trĩ lập tức thấp giọng kêu lên. Tuy nhiên dường như nó cũng biết Tiểu Ân không dễ chọc, cho nên cũng chỉ có thái độ bất mãn mà không đi lên động thủ.

Ánh mắt Tiểu Ân dừng trên mặt người kia. Đây là một khuôn mặt bình thường, ấn tượng duy nhất khắc sâu chính là đôi mắt dưới cái trán rộng lớn. Trong cặp mắt này, tràn ngập cảm giác tang thương, lúc nào cũng mang theo một tia hào quang lo âu và cơ trí nhìn thấu tình đời.

Rất kỳ diệu, Tiểu Ân chỉ cảm thấy đây tuyệt đối là mộ con người có rất nhiều chuyện xưa.

Người nọ kỳ quái hỏi:

-Chúng ta hẳn là lần đầu gặp mặt. Vì sao người dường như có địch ý với ta?

Nhìn ánh mắt người này, Tiểu Ân lập tức hiểu được. Ở trước mặt hẳn căn bản không cần nói dối. Bởi vì hẳn tuyệt đối có thể nhìn ra lời nói của người là thật hay giả.

-Ta muốn hỏi các hạ một vấn đề

Tiểu Ân mặt không chút thay đổi, nói:

-Người đi tới các quốc gia loài người ở đại lục phía Nam tiến hành ma thú khiêu chiến là người sao?

-Đúng vậy. Là ta.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

-Hiện tại ngài hẳn hiểu được ta vì sao có địch ý với ngài, đúng không?

Người nọ cười khổ một tiếng, nói:

-Hóa ra là vì chuyện này. Tuy nhiên ,người hẳn không phải người của ma pháp công hội, vì sao lại cảm thấy bất bình thay bọn họ.

Hai hàng lông mày Tiểu Ân khẽ giương, nói:

-Người làm như vậy quả nhiên là nhằm vào ma pháp công hội

-Phải.

Người nọ không chút do dự nói:

-Lực lượng của ma pháp công hội quá cường đại cho nên ta muốn tìm một cỗ lực lượng có thể kiềm chế được bọn họ. Nếu không sẽ có một ngày không thể khống chế được quái vật lớn này.

Tiểu Ân nao nao. Giọng điệu nói chuyện của người này như thể nào tương tự với Dida Đại tát mãn như vậy.

Người kia nhìn Tiểu Ân, trong cặp mắt bình tĩnh có một tia hỏi dò:

-Tiểu Ân. Người cảm thấy trên Hoàng Kim đại lục, đến tột cùng có nên tồn tại ma pháp công hội hay không?..

Tiểu Ân há to miệng, thật lâu sau không nói gì. Vấn đề này quá lớn, đã không phải phạm vi hẳn có thể trả lời. Phỏng chừng trên thế giới này cũng không có mấy người có thể trả lời.

Người kia tiếp tục nói:

-Lực lượng của Ma pháp công hội hùng mạnh vô cùng. Chỉ riêng những pháp sư tại chức xuất hiện trước mắt người đời cũng đã là một cỗ lực lượng thật lớn. Mà từ khi Hội trưởng một tay thành lập đoàn pháp sư hồng bào, lại càng là một lực lượng có thể quét sạch hết thảy. Ta hết sức hoài nghi vị Hội trưởng kia đến tột cùng là vì sao mà phải bồi dưỡng ra một cỗ lực lượng khổng lồ như vậy. Đến tột cùng là hẳn có ý gì?

Tiểu Ân đột nhiên hỏi:

-Người từng gặp Hội trưởng ma pháp công hội sao?

-Đã từng gặp. Hẳn giống như người, ta. Đều là truyền kỳ.

Tiểu Ân thở ra một hơi thật dài. Mặc dù có rất nhiều người đều vẫn đoán rằng vị Hội trưởng thần bí kia đã đạt tới cảnh giới Ngàn năm truyền kỳ hay chưa, nhưng hắn vẫn là lần đầu tiên nghe thấy có người nói đáp án cho hắn một cách khẳng định như vậy.

Trên mặt người kia đột nhiên nổi lên một tia ý cười nồng đậm, nói:

-Tiểu Ân. Người trẻ tuổi như vậy cũng đã là Ngàn năm truyền kỳ. Ta tự xưng là tư chất hơn người, chỉ dùng ba trăm năm liền đạt tới cảnh giới truyền kỳ đã là hết sức hiếm thấy. Không thể tưởng được nếu so với người thì lại kém rất là xa.

Nghe được lời khen chân thành của loại nhân vật cấp bậc này, cho dù là Tiểu Ân cũng không tự chủ có một tia mừng thầm.

Hắn nhẹ nhàng lắc đầu, khiêm tốn nói:

-Đây hết thảy đều là cơ duyên xảo hợp. Ngài quá khen rồi.

Người kia cười ha hả, nói:

-Đối với chúng ta mà nói, kỳ ngộ kỳ thật cũng là một loại thực lực, hơn nữa còn chiếm cứ một vị trí cực kỳ trọng yếu. Nếu năm xưa không phải cơ duyên xảo hợp, ta cũng không nhất định có thể thăng lên Truyền kỳ.

Tiểu Ân rất đồng ý điều này. Nếu lúc hắn còn trẻ không rời khỏi công quốc Louis lưu lạc khắp nơi cũng không có khả năng đạt được nhiều kỳ ngộ như vậy.

Trong lúc Tiểu Ân nói chuyện, hắn cũng cẩn thận quan sát người này. Theo thời gian càng dài, không ngờ hắn sinh ra một loại cảm giác cực kỳ quái dị. Đó là khí tức trên người này mơ hồ lộ ra khiến hắn phi thường quen thuộc. Đường như hắn và người này đã gặp gỡ kết giao rất lâu rồi.

-Xin hỏi, các hạ là...

Tiểu Ân nghi hoặc hỏi.

-Urey.

-Ồ! Urey các hạ a!

Về mặt Tiểu Ân vẫn mờ mịt như trước.

-Tiểu Ân, nghe nói người sẽ đại biểu Hoàng Kim đại lục và đại lục phía Nam quyết đấu với Rui Deshen?

-Phải!

Tiểu Ân không chút do dự thừa nhận. Dù sao chuyện này sớm hay muộn mọi người cũng biết, cũng không cần thiết phải giấu diếm.

Sắc mặt Urey ngưng trọng, nói:

-Bởi vì người đại biểu cho Hoàng Kim đại lục, ta cho người một lời khuyên. Cẩn thận Rui Deshen..

Lúc này đây, Tiểu Ân thực sự động dung. Có thể khiến cho một Ngàn năm truyền kỳ đưa ra lời khuyên đương nhiên không có khả năng là chuyện nhỏ.

Mi tâm hắn hơi nhíu, trong đầu hắn có một ý niệm đáng sợ nổi lên. Hắn trầm giọng hỏi:

-Urey các hạ. Có phải là Rui Deshen cũng là một Ngàn năm truyền kỳ hay không?

-Đúng vậy. Ngày trước, khi ta du lịch thiên hạ tổng cộng gặp được bốn vị Ngàn năm truyền kỳ. Một người trong đó chính là Rui Deshen này.

Sắc mặt Tiểu Ân biến vài lần, hắn oán giận nói:

-Nếu Rui Deshen là Ngàn năm truyền kỳ, vì sao hắn ngay cả mấy ma đạo sĩ cửu tinh đều không thể đối phó?

Urey nhún vai, nói:

-Không biết. Có lẽ hắn cảm thấy làm như vậy chơi mới vui.

Sắc mặt Tiểu Ân cực kỳ khó coi. Hắn sở dĩ đồng ý quyết chiến với Rui Deshen này đó là bởi vì từng nghe qua chiến tích của hắn.

Rui Deshen mặc dù trong lúc đối phó cường giả cấp bậc cửu tinh có nhiều biểu hiện xuất sắc nhưng cho tới nay thực lực hắn bày ra vẫn chỉ là đối phó được khoảng ba ma đạo sĩ cửu tinh như trước mà thôi.

Đối với Tiểu Ân mà nói, từ lúc ở đất nước của thần đi ra cũng đã có được thực lực cường đại hơn như vậy. Hiện giờ lại tiến tới Ngàn năm truyền kỳ, tự nhiên sẽ không coi Rui Deshen ra gì.

Không ngờ lúc này hắn lại nghe nói Rui Deshen cũng là một vị Ngàn năm truyền kỳ. Tâm tình của hắn thật sự là không xong.

Nếu sớm biết đối phương cũng là cường giả cùng cấp, Tiểu Ân cũng sẽ không đi làm một tên oan đầu to như này.

-Chơi vui?

Tiểu Ân cười khổ nói:

-Tên biến thái này thật sự là hại khổ ta.

Urey thương hại liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái. Hắn dường như vô cùng hiểu rõ tâm tình hiện giờ của Tiểu Ân, nói:

-Tiểu Ân. Người cũng không cần quá lo lắng. Sự hơn kém giữa Ngàn năm truyền kỳ, trừ khi là đánh nhau một mất một còn nếu không rất khó phân thắng bại. Cho nên người cũng coi trận quyết đấu này như một trò chơi là được.

-Trò chơi?

Tiểu Ân hồ nghi nói:

-Ngài nói cũng quá đơn giản, quá dễ dàng rồi.

Urey nói như có tính trước:

-Người nếu đã trở thành Ngàn năm truyền kỳ, như vậy hắn là cũng nắm bắt cấm chú.

Sắc mặt Tiểu Ân hơi đỏ lên. Hắn tuy biết được nguyên lý cấm chú từ trong miệng Hắc Long Vương, nhưng trừ việc thí nghiệm vài lần trong không gian của Nhất Hào thì chưa từng phóng thích ở thế giới thật.

Chần chừ một lúc, Tiểu Ân nói:

-Urey các hạ. Ta vừa mới tiến vào Truyền kỳ không lâu, cho tới bây giờ cũng chưa từng phóng thích cấm chú. Ngài xem, có thể luyện tập một chút ở đây được không?

Sắc mặt Urey mơ hồ trắng bệch, nói:

-Đương nhiên không được. Nếu người phóng thích cấm chú ở đây như vậy tất cả sinh mạng trong vòng trăm dặm đều dừng nghỉ trốn thoát.

-Ồ! Như vậy hả...

Urey khoát tay ngăn lại, nói:

-Quên đi. Người nhớ kỹ, trong cuộc đấu giữa Ngàn năm truyền kỳ cũng chỉ có sử dụng cấm chú mới có thể đánh chết đối phương. Chỉ cần lúc người quyết đấu với Rui Deshen, không rời khỏi đại lục người da đen, như vậy hắn tuyệt đối sẽ không phóng thích cấm chú. Đương nhiên, nếu không cần thiết... Loại ma pháp trình độ này chính là không cần để cho nó lại xuất hiện ở trên đời thì tốt.

Tiểu Ân liên tục gật đầu. Đối với người lớn lên từ nhỏ ở mảnh đất đen như hắn thì cảm nhận được rõ ràng.

Cấm chú, có thiệt hại rất lớn ở bên trong tinh cầu.

Quả thật không nên sử dụng.

Urey nhìn Tiểu Ân, do dự một chút, nói:

-Kỳ thật trong vũ trụ, có rất nhiều tinh cầu không có người ở. Người đã trở thành Ngàn năm truyền kỳ, như vậy bất kỳ lúc nào cũng có thể tới đó tiến hành thí nghiệm cấm chú..

Hai mắt Tiểu Ân sáng ngời, nói:

-Ngài cũng từng thí nghiệm uy lực cấm chú ở nơi đó sao?

-Phải!

Sắc mặt Urey có một tia hoảng sợ:

-Uy lực cấm chú quả thật là rất cường đại. Trước khi người chưa thí nghiệm tuyệt đối không thể tưởng tượng được. Cho nên nhất định phải cẩn thận.

Tiểu Ân trầm nghĩ trong lòng, hẳn tuy không đích thân sử dụng cấm chú nhưng uy lực cấm chú hẳn từng biết trong sách ma pháp, tự nhiên biết được trình độ phá hư của loại pháp thuật này. Tuy nhiên chuyện này cũng không cần thiết phải nói cho Urey.

-Urey các hạ. Ngài còn có hứng thú đi lần nữa không?

Tiểu Ân đề nghị nói:

-Trận chiến giữa ta và Rui Deshen còn có hai tháng. Ta muốn đi thử xem mình có thể kích phát ra dạng cấm chú như thế nào.

Sắc mặt Urey biến thành cực kỳ quái dị, hần cười nói:

-Hiện tại không được. Tuy nhiên đợi khi người và Rui Deshen quyết đấu xong, ta hết sức vui lòng đi cùng.

-Vì sao hiện tại không được?

-Bởi vì khoảng cách trong vũ trụ rất lớn, chỉ sợ chúng ta đi tới một tinh cầu gần nhất cũng mất thời gian mười năm. Hai tháng thời gian bất kể thế nào cũng không đủ.

Tiểu Ân ngửa mặt lên trời, thở dài một hơi. Mười năm!

Urey than nhẹ một tiếng, nói:

-Kỳ thật, trừ người là mới tiến vào Truyền kỳ ra, ba đại lục và biển rộng mỗi nơi đều có một vị Ngàn năm truyền kỳ. Giữa bọn họ có sự kiềm chế lẫn nhau. Đây mới là nền móng để cam đoan ba khối đại lục có sự hòa bình cơ bản. Nếu không phải lúc này có Thần linh giáng lâm và tuyên bố loại Thần dụ không hiểu ra sao này, trận chiến tranh này sẽ không bạo phát.

Tiểu Ân khẽ “a” một tiếng, nói:

-Ngày trước xâm nhập vào bộ lạc Nguyệt Tinh linh, kinh động thủ vệ Thần tuyến cũng là ngài sao?

-Cũng là ta.

Urey cười khổ nói:

-Đại lục đã hơn vạn năm không có Thần linh giáng lâm, cho nên khi ta cảm ứng được khí tức khác thường ở bộ lạc Nguyệt Tinh linh liền lặng lẽ xâm nhập quan sát một chút. Không nghĩ tới hộ vệ Thần tuyến này thật sự có được lực lượng thần kỳ, không ngờ phát hiện tung tích của ta. Tuy nhiên cũng khiến cho ta thám thính được một bí mật của bộ lạc Nguyệt Tinh linh!

Tiểu Ân tập trung tinh thần, hỏi:

-Bí mật gì?

Urey nghiêm mặt nói:

-Thần dụ mà Nữ Thần Ánh Trăng đưa ra là muốn ba đại lục này đều biến thành lãnh địa của Nữ Thần Ánh Trăng. Tất cả những sinh mạng trí tuệ ở trên đó đều phải tín ngưỡng Nữ Thần Ánh Trăng.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, cũng không nói lời nào. Tuy rằng hắn tuyệt đối không thích loại Thần dụ này, nhưng hắn lại biết, nếu không có lực lượng đẳng cấp ngang hàng cản trở, như vậy hơn mười năm hoặc là vài trăm năm sau, Thần dụ này chỉ sợ cũng có một ngày đạt được.

Urey than nhẹ một tiếng, nói:

-Ta biết người sẽ không thích Thần dụ này. Tuy nhiên với cảnh giới hiện tại của hai ta chỉ sợ còn không thể khiến cho Thần linh này từ bỏ dã tâm.

Tiểu Ân khẽ gật đầu. Lúc này hắn thậm chí cấp bách hy vọng Hắc Long Vương có thể nhanh chóng trở thành Chân Thần. Bởi vì chỉ có tới thời điểm đó, hắn mới có thể đối phó với Nữ Thần Ánh Trăng này.

Urey ngẩng đầu nhìn trời, trong mắt hắn có sự thương cảm không nói nên lời.

-Ta không muốn người dân quốc gia mình biến thành nô bộc của Thần linh, nhưng ta cũng không có cách nào ngăn cản hết thảy chuyện này xảy ra. Hơn nữa những bạn tốt ngày trước của ta vẫn còn đang hết sức thúc đẩy chuyện này.

Nghe ra cảm xúc trong lời nói của hắn, Tiểu Ân muốn khuyên giải lại không biết là nói từ đâu..

Urey than nhẹ một tiếng, nói:

-Tiểu Ân. Rui Deshen khẳng định sẽ không sử dụng cấm chú trên đại lục người da đen, cho nên người không cần lo lắng quá mức. Chờ lúc người quyết đấu với hắn, ta sẽ đến xem cuộc chiến. Hết sức cẩn thận.

Dứt lời, Urey phát phát tay hướng Tiểu Ân, nhẹ nhàng vỗ Hỏa Sơn Hồng Trí. Rồi hắn giống như nhớ ra cái gì, ném lại một vật phẩm trang sức không gian, nói:

-Thứ này tặng người. Tạm biệt.

Dứt lời, hắn ngồi lên lưng Hỏa Sơn Hồng Trí, nháy mắt hóa thành một áng đỏ bay về phương xa.

Tiểu Ân do dự một chút, cũng không tiếp tục đuổi theo.

Người ta có ý tốt, nếu mình cứ giằng co không ngớt, vậy thật là chân chính không biết điều.

Tinh thần ý thức đảo qua vật phẩm trang sức không gian, ánh mắt Tiểu Ân đột nhiên mở to hơn.

Với định lực của hắn không ngờ còn có bộ dáng như vậy đủ để chứng minh đồ vật ở bên trong không phải là tầm thường.

Quả thật, đồ vật ở trong quả thật là vô cùng quý báu, hơn nữa còn là độc quyền không có chi nhánh.

Ở trong vật phẩm trang sức không gian có một trăm lông chim đỏ tươi một màu, trên mỗi một cái lông chim đều có khí tức ma pháp cường đại nhộn nhạo. Nếu Tiểu Ân không tính sai, đây chính là lông chim từ trên thân Hỏa Sơn Hồng Trí rơi xuống.

Căn cứ theo biểu hiện dao động năng lượng ở trên, những lông chim này có bốn phần năm rơi xuống lúc bảy, tám cấp. Mà hai mươi lông chim đặc biệt xinh đẹp, ma lực càng tốt hơn hẳn là vừa rơi xuống không lâu.

Đây quả thật là một phần lễ quý trọng. Tiểu Ân nhìn phương xa, trong lòng nghi ngờ vì sao hắn ta lại đưa tặng lễ vật như vậy?

Nghĩ lại khí tức trên người Urey, Tiểu Ân cảm thấy quen thuộc.

Đột nhiên, hắn ngẩng đầu, sợ một cái lên vòng cổ không gian trên người, trong tay lập tức có thêm một đạo cụ ma pháp.

Đây là kết giới Sát Lục, bảo bối Tiểu Ân đạt được từ trong ma pháp động. Bởi vì đồ vật này, Dida và Hoàng Kim Vương Yidikalun đều từng hiểu lầm hắn là truyền nhân của nhân vật thần bí nào..

Có thể nào, Tiểu Ân có thể có được thành tựu thành ngày hôm nay, chủ nhân của vật này cũng đã đạo thành tác dụng mấu chốt.

Lúc này, cầm kết giới Sát Lục trong tay, lại nhìn màn sương màu đỏ đã biến mất ở phương xa, trong lòng Tiểu Ân ngổn ngang trăm mối cảm xúc. Có phải là hắc...

Ở phương xa, Hỏa Sơn Hồng Trĩ một mặt hết sức phi hành, một mặt nén giận nói:

-Chủ nhân! Ngài một lần nhỏ hai mươi cái lông chim của ta. Rất đau!

-Không việc gì.

Urey an ủi nói:

-Chỉ cần mấy tháng người lại có thể mọc ra lần nữa.

Dường như cảm nhận được oán khí trong lòng ma sủng, hắc vội vàng nói:

-Ta mang người vào trong dung nhâm, tìm Tinh linh Hỏa nguyên tố người thích ăn nhất! Thế nào?

Mắt mày Hỏa Sơn Hồng Trĩ lập tức hớn hở, tốc độ dường như tăng thêm một bậc. Về phần nỗi đau bị nhỏ lông, dù sao qua một đoạn thời gian là lại mọc ra, nhịn một chút là xong.

Chỉ có điều, Hỏa Sơn Hồng Trĩ vô cùng khó hiểu vì sao chủ nhân lại coi trọng Tiểu Ân này như vậy. Điều này rất không phù hợp tính cách chủ nhân.

Urey nhìn về phương xa, trong miệng thì thào:

-Tiểu Ân. Ta không muốn con dân quốc gia thành nô bộc Thần linh, người cũng không hy vọng như vậy! Vậy cố gắng thành thần! Khả năng của người hắc là lớn hơn ta!

Phía trên ma pháp trận lóe ra một luồng hào quang. Ba bóng người Tiểu Ân, Bạch Toàn Phong, Vô Danh như ẩn như hiện bên trong, lần lượt xuất hiện.

Rốt cục hào quang ngừng lóe lên, Tiểu Ân lập tức thấy được hơn mười ma đạo sĩ ở ngoài ma pháp trận.

Sự xuất hiện của Tiểu Ân lập tức khiến những vị mạnh mẽ nhất đại lục cảm thấy một hồi kinh hãi.

Đặc biệt là mấy vị ma đạo sĩ cửu tinh đến từ ma pháp công hội đều nhe răng nhìn trăn trối. Ánh mắt họ nhìn về phía Tiểu Ân không ngờ đều mang theo một tia kính sợ mơ hồ.

Sau khi Sloppy Burger và Arnezeder ở đại lục người da đen trở về, chỉ nói là Tiểu Ân tiếp nhận Rui Deshen khiêu chiến, nhưng cũng không nói ra sự biến hóa của hắc.

Cũng không phải bọn họ không nói mà là ngay cả bản thân bọn họ cũng nhìn không thấu trình độ Tiểu Ân lúc này, cho nên bọn họ không dám tùy tiện nói.

Tuy nhiên, có thể thăng lên Ngàn năm truyền kỳ, từ thân thể có một cỗ khí thế, cho dù là biểu hiện ra ngoài có bình thần thế nào cũng không đến mức sinh ra lòng khinh thường. Giống như là Vô Danh, tuy rằng không thể không nghi ngờ nhưng lúc chân chính đối mặt với hắc, không ai dám vô lễ với hắc. Cho dù là Hắc Long Vương ngày trước cũng thế.

Đối với những cường nhân cửu tinh xuất thân từ ma pháp công hội, bọn họ đã nhiều lần gặp Hội trưởng đại nhân. Cho nên lúc này bọn họ cũng có một loại cảm ứng đặc thù với trạng thái của Tiểu Ân.

Trong lúc vô tình, mọi người bao gồm cả Paxton đều theo bản năng đặt Tiểu Ân ở cùng độ cao với Hội trưởng đại nhân.

Ánh mắt Bạch Toàn Phong đảo qua trên người mọi người ở đây một vòng, ngẩng đầu lên. Nhiều vị cường giả cấp bậc cửu tinh như vậy không ngờ đều đồng thời tới đón tiếp một người, phần vinh quang này cho dù đặt ở bất cứ nơi đâu đều có thể xưng là độc nhất vô nhị.

Hướng về mọi người gật đầu một cái, Tiểu Ân nói:.

-Làm phiền các vị đón tiếp, thật sự là rất ngưỡng mộ.

Giọng điệu hắc bình thản, bất kể ai nghe được đều nghĩ đến lời nói này của hắc xuất phát từ trong đáy lòng. Bởi vậy có thể thấy được một chút năng lực cường đại mà cuốn hút của Tiểu Ân.

Paxton khom lưng, thái độ của hắn so với lúc trước gặp mặt trở lên kính cẩn hơn rất nhiều. Đó là bởi vì Tiểu Ân hiện giờ không ngờ mang đến cho hắn một loại áp lực chưa từng có. Vừa tới gần bên người Tiểu Ân, khiến cho hắn nhớ tới Hội trưởng đại nhân mà hắn khâm phục nhất trong đời, cử động cũng có vẻ cung kính.

-Lúc này Tiểu Ân các hạ vì Hoàng Kim đại lục và đại lục phía Nam mà chiến, chúng ta tới đây cung kính đón tiếp cũng là đương nhiên.

Tiểu Ân hơi cười cười, nhưng trong lòng hắn cũng nghi ngờ không chắc chắn.

Lúc này đội hình tới đón tiếp Tiểu Ân thật sự là rất khổng lồ, tuyệt đối vượt ngoài ý liệu của hắn.

Chẳng những là ma pháp công hội, hơn nữa ngay cả những cường giả cửu tinh như Dida Đại tát mãi từng gặp qua không ngờ đều xuất hiện ở đây. Không chỉ như vậy, còn có bốn vị cường giả cửu tinh đang vây quanh bên người Greg. Chỉ cần xem dáng vẻ liền biết bọn họ là cường giả cửu tinh đến từ đại lục phía Nam.

Thậm chí trên ba đại lục, ma đạo sĩ loài người đạt tới cấp bậc cửu tinh cũng chỉ có hơn sáu mươi người mà thôi, hơn nữa đây còn là số lượng mà loài người chậm rãi tích lũy trong mấy trăm năm. Đương nhiên đây là không tính cường giả cửu tinh của ngoại tộc vào trong. Đặc biệt ở bên trong biển rộng bao la bát ngát kia, mỗi một ma thú vua thống trị một hải vực đều là cửu cấp. Chưa bao giờ biết được bọn họ đến tột cùng có bao nhiêu, có lẽ ngay cả bản thân bọn họ cũng không biết.

306. Chương 38: Ba Lựa Chọn

Dưới sự dẫn đường nhiệt tình của đám người Paxton, bọn họ rốt cục đi vào bên trong đại sảnh ma pháp tháp.

Lúc này ma pháp tháp mở rộng hơn so với trước kia không nhỏ. Bên trong được trang trí cũng dần dần hoa lệ và xa xỉ. Đối với những cường giả đứng ở đỉnh của loài người mà nói, chỉ cần có điều kiện bọn họ đương nhiên sẽ vui vẻ hưởng thụ.

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua trong đại sảnh, bên trong đều là cường giả cửu tinh. Ngay cả ma đạo bát tinh cũng không có một người. Hắn lập tức hiểu được, những người này khẳng định có chuyện muốn nhờ, nếu không tuyệt đối không bày ra trường hợp như vậy.

Nếu là những người khác đối mặt với nhiều cường giả cửu tinh như vậy chỉ sợ đã sớm chân tay luống cuống, tim đập thình thịch.

Cho dù là lúc Tiểu Ân vừa rời khỏi đất nước của Thần, đột nhiên nhìn thấy nhiều cường giả cửu tinh như vậy đều như bàn bạc từ trước tính kế mình, sợ rằng cũng không kìm nổi tê dại da đầu.

Nhưng hiện giờ Tiểu Ân dù sao cũng khác trước, ánh mắt nhìn bọn họ thủy chung bình thản như nước, không chút dao động.

Dường như trong mắt hắn, gần hai mươi vị cường giả cửu tinh này không khác nhiều so với hai mươi người bình thường.

Nếu nói về điểm này, quả thật Tiểu Ân càng ngày càng giống Vô Danh.

Có lẽ trong lòng Tiểu Ân cũng bởi vì Vô Danh sâu không lường được cho nên mới theo bản năng mà bất chước.

Sloppy Burger vô cùng hào phóng lấy ra trà mà Tiểu Ân đưa cho lão. Khi mọi người nơi này nhấm nháp trà được Hắc Long Vương đích thân gieo trồng, lại được trải qua long khí hun đúc, đều khen không dứt lời. Dư vị vô cùng. Đặc biệt là Scar hung hăng nhìn bạn già vài lần. Quen biết nhiều năm như vậy, không ngờ không biết lão già này có thứ tốt như vậy, thật sự là thất bại!

Khi Paxton giới thiệu những cường giả đến từ đại lục phía Nam cho Tiểu Ân, Tiểu Ân liền đi thẳng vào vấn đề, nói:

- Các vị tụ tập đầy đủ như thế, không biết có gì chỉ bảo.

Mọi người đều cảm thấy có chút xấu hổ nhưng lại cũng không có ai lên tiếng.

Scar chọc chọc Sloppy Burger ở bên cạnh, lão đành phải bày ra vẻ mặt đau khổ nói:

- Tiểu Ân. Chúng ta tới trợ uy cho người!

- Ồ!

Tiểu Ân kéo dài thanh âm. Cái có tòi như thế chỉ sợ ngay cả đứa nhỏ ba tuổi cũng không thể tin tưởng.

Dida ho nhẹ một tiếng, lập tức hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Đối với Dida Đại tát măn có tình cảm giống như cha con với Juliana, Tiểu Ân cũng không dám thất lễ.

- Dida Đại tát măn. Ngài có lời xin mời nói chẳng.

Nụ cười ôn hòa trên mặt Tiểu Ân gần như có thể hòa tan hết thảy trên đời.

Dida cười ha hả, đảo qua mặt mọi người ở đây một vòng, rốt cục nói:

- Tiểu Ân, ý tứ của chúng ta là. Lúc người và Rui Deshen quyết chiến có thể cho phép chúng ta đứng xem hay không?

Sloppy Burger hai tay vỗ một cái, nói:

- Đúng vậy! Đây khẳng định là một trận quyết đấu vĩ đại. Nếu có thể cho chúng ta chứng kiến trận quyết đấu này, cũng sẽ không thấy tiếc nuối.

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu được mục đích của những người này, vì sao bọn họ tụ tập đông đủ như vậy.

Hóa ra không ngờ là bọn họ muốn quan sát tình huống trận chiến giữa mình và Rui Deshen.

Ánh mắt đảo qua, Tiểu Ân lập tức nhìn thấy những khát vọng không thể che giấu trong mắt bọn họ, cho dù là một số cường giả mất tự nhiên khi nhìn Tiểu Ân cũng không khỏi hơi cúi đầu.

Bọn họ đều biết có thể đạt thành ý nguyện trong lòng này hay không trên cơ bản được quyết định bởi một lời của Tiểu Ân.

Nếu như hần phản đối, như vậy cho dù mọi người có bao nhiêu thủ đoạn cũng đừng hòng quan sát tình huống trận chiến này.

Kỳ thật đối với những cường giả đứng ở cảnh giới cửu tinh này, giấc mộng lớn nhất của bọn họ chính là có thể tiến thêm một bước, trở thành Ngàn năm truyền kỳ.

Nhưng là, đúng như lời Urey nói ngày trước. Cảnh giới cửu tinh cũng là đỉnh mà tuyệt đại đa số sinh mạng trí tuệ có thể đạt tới. Nếu còn muốn tiến thêm một bước, như vậy kỳ ngộ trở thành chương ngại lớn nhất của bọn họ.

Mà quan sát trận chiến của cường giả chính là một trong những phương pháp không nhiều lắm của bọn họ.

Tuy là bọn họ cho rằng Tiểu Ân và Rui Deshen cũng không phải cường giả Ngàn năm truyền kỳ, nhưng mà cường giả cửu tinh đỉnh có thể lấy một địch ba, đủ để bọn họ có ý nguyện không tiếc hết thảy để đứng xem cuộc chiến.

Dù sao, tới cảnh giới bọn họ, chỉ cần có hy vọng cho dù nhỏ tí xít, thì bọn họ cũng sẽ không bỏ qua.

Khẽ cười, Tiểu Ân nói:

- Các vị, ta có thể hiểu được tâm tình các vị. Nhưng trận quyết đấu này, ta nghĩ rằng không cần có người quan sát là hơn.

Trong mắt mọi người đều buồn bã, tuy rằng lúc trước bọn họ cũng đã có lo lắng như vậy nhưng lúc Tiểu Ân từ chối, vẫn không kìm nổi thất vọng cực đoan.

Môi Sloppy Burger run run mấy lần, cuối cùng cũng không nói gì.

Tiểu Ân có thể tiếp nhận Rui Deshen khiêu chiến đã nể mặt lão rất nhiều. Nếu còn nói nữa, lão thật sự không nói ra được.

Đột nhiên, một người đứng lên. Vị này là một cường giả cửu tinh đến từ đại lục phía Nam.

Hắn đi tới trước mặt Tiểu Ân, cũng không nói gì, chỉ đặt trước mặt Tiểu Ân một vật phẩm trang sức không gian.

Hơi nao nao, tinh thần ý thức của Tiểu Ân đảo qua trong vật phẩm trang sức không gian, không khỏi hơi chút ngạc nhiên. Ở bên trong này không ngờ là một quả trứng ma thú, tuy rằng là một quả trứng chưa nở nhưng từ dao động năng lượng trong đó tràn ra, cũng không kém hơn chút nào so với ma thú cấp năm.

Chưa nở ra đã có được uy áp cường đại như vậy, nếu đợi cho quả trứng ma thú này thành công nở ra, sau đó trưởng thành lại có được uy năng cường đại thể nào đây!

Đại lục phía Nam được xưng là đại lục ma thú quả nhiên là danh bất hư truyền.

Greg đứng lên, cất cao giọng, nói:

- Tiểu Ân các hạ. Đây là một chút tấm lòng của đại lục phía Nam chúng ta. Xin ngài nhận lấy.

Đám người Paxton đồng thời hồi hận trong lòng không thôi. Người của đại lục phía Nam không ngờ lại đột nhiên chuẩn bị chiêu này, quả thật làm bọn họ trở tay không kịp.

Tuy nhiên đây cũng bởi vì Tiểu Ân và Sloppy Burger, Dida và Arnezeder có quan hệ quá mức chặt chẽ cho nên mọi người trong lúc nhất thời không nghĩ ra điều này mà thôi.

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng, nói:

- Greg các hạ. Ngài cho rằng ta tham lam sao, cho nên mới không đồng ý yêu cầu của các vị?

Greg vội vàng cúi đầu, nói:

- Ngài hiểu lầm. Đối với nhân phẩm của ngài, chúng ta vẫn vô cùng kính ngưỡng. Tuy nhiên yêu cầu của chúng ta quả thật có chút quá mức, cho nên đây chỉ là một chút tấm lòng của chúng ta. Nếu ngài không hài lòng, mọi người còn có thể thương lượng.

Hắn tuy luôn miệng nói không phải, nhưng một câu cuối cùng của hắn lại nói rõ ý nghĩ trong lòng những cường giả đại lục phía Nam: Tiểu Ân quả thật muốn thu lợi ích.

Từ lúc Tiểu Ân thăng lên Ngàn năm truyền kỳ, bình thường đã không hề tức giận. Tuy nhiên lúc này hắn “hừ” lạnh một tiếng, một khí tức lạnh như băng lập tức từ trên người hắn nổi lên. Cổ khí tức này không bao phủ toàn bộ đại sảnh mà có lựa chọn hướng về năm người của đại lục phía Nam.

Chẳng qua chỉ trong nháy mắt, năm cường giả cửu tinh bao gồm cả Greg về mặt trở nên cứng ngắc. Ánh mắt bọn họ nhìn về Tiểu Ân có kinh hãi vô cùng, thậm chí có thể nói là thật sâu sợ hãi.

Dưới khí thế của Tiểu Ân áp bức, trong đáy lòng bọn họ đều sinh ra một cố ý niệm không thể kháng cự.

Cả đại sảnh lập tức yên lặng không tiếng động, ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chú vào Tiểu Ân. Trong mắt mỗi người đều có màu sắc khác nhau.

Những người ở đây cũng không phải là nhân vật đơn giản. Bọn họ đương nhiên biết, có thể áp bách năm cường giả cửu tinh đến tình trạng này, tuyệt đối không có khả năng là hơn kém giữa những người cùng bậc.

Nói cách khác, thực lực Tiểu Ân lúc này chỉ sợ đã vượt qua cảnh giới cấp bậc cửu tinh.

Khí thế của Tiểu Ân cũng không phóng thích lâu, gần như có thể nói là chợt thả rồi thu. Nhưng ảnh hưởng tạo thành với những người ở đây cũng không gì sánh được.

Năm tên cường giả bao gồm cả Greg không còn loại thái độ kiêu ngạo vừa rồi, trong tay bọn họ dù có bao nhiêu lợi ích cũng không nhất định có thể đả động một vị Truyền kỳ.

Thanh âm Tiểu Ân chậm rãi vang lên:

- Các vị! Trận chiến mấy ngày sau sẽ là một trận chiến gian khổ. Ta sợ dĩ không đồng ý các vị đến chính là lo lắng lỡ ta làm thương tổn. Khi đó liền hối không kịp.

- Khổ chiến?

Sloppy Burger kinh ngạc hỏi:

- Tiểu Ân! Người không nói giỡn chứ? Chẳng lẽ Rui Deshen có thể chống lại người hay sao?

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, nói:

- Rất không may! Căn cứ tin tức ta nhận được, thực lực Rui Deshen hẳn là cao hơn ta. Dù sao hẳn tiến vào cảnh giới này trước ta rất lâu.

Sắc mặt những người ở đây đều trở nên cực kỳ buồn cười. Khuôn mặt Dida hơi co giật, nói:

- Như vậy trước kia lúc hắn đánh với chúng ta...

Tiểu Ân hơi hơi cười khổ, nói:

- Có lẽ là vì hắn không muốn bày ra thực lực.

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau. Nếu lời nói này không phải do Tiểu Ân vừa rồi bày ra thực lực cường đại không thể kháng cự, như vậy bọn họ khẳng định nghi ngờ tính chân thật của lời nói này.

Tuy nhiên, lúc này không ai trong bọn họ nghi ngờ.

Vừa nghĩ tới ngày trước không ngờ đánh với một nhân vật như vậy, đám người Dida trong lòng run lên. Hóa ra khi đó, bọn họ đều đi ở trên ranh giới sống chết.

Thật lâu sau, Dida đột nhiên có chút kích động, nói:

- Tiểu Ân. Ta biết cảnh giới của người và Rui Deshen đã không thuộc phạm trù chúng ta có thể hiểu rõ. Tuy nhiên, ta cầu người có thể cho chúng ta cơ hội quan sát.

Lão cúi đầu thật sâu, nói:

- Điều này đối với chúng ta thật sự quá trọng yếu.

Gần như không chút nghĩ ngợi, hơn mười cường giả còn lại đồng thời cúi đầu.

Trước khi biết thực lực chân chính của Tiểu Ân và Rui Deshen, bọn họ đã tràn ngập kỳ vọng về điều này. Hiện giờ bọn họ biết được thân phận chân chính, phần kích động trong lòng đương nhiên không phải tầm thường. Vì có thể quan sát trận chiến này, bọn họ nguyện ý trả bất kỳ giá nào.

Tiểu Ân cười khổ liên tục, nói:

- Dida Đại tát mãi. Nếu ngài đã biết thực lực Rui Deshen, như vậy ngài cũng có thể hiểu được: Nếu thực sự giao thủ, chỉ sợ ta cũng không chú ý đến sự an toàn của ngài.

Dida cười trào phúng, nói:

- Chúng ta ở đây, cho dù trẻ nhất cũng đã hai, ba trăm tuổi. Ngài không ngại hỏi một chút, đối mặt với cơ hội như vậy có người lựa chọn rời khỏi hay không?

Tiểu Ân ngẩn ra, trong mắt mọi người nhìn hẳn đều một mảnh kiên định, không một ai có chút do dự. Rất hiển nhiên, những người này đã bày tỏ thái độ, cho dù là bỏ mình cũng phải quan sát trận chiến này.

Đang lúc Tiểu Ân trầm ngâm, Greg đột nhiên nói:

- Tiểu Ân các hạ. Nghe nói gần đây ngài cảm thấy rất hứng thú với Luyện kim thuật – Dược phẩm học. Kể hèn này có một đệ tử là Luyện kim thuật sư chuyên tu Dược phẩm học, hiện giờ đã đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ thất tinh. Nếu ngài không chê, ta có thể cho hắn trở thành người truy tùy của ngài.

Tiểu Ân rốt cục động lòng.

Tuy rằng hắn có sự tự tin với sự cường đại của mình, nghĩ đến mình tuyệt đối có thể trở thành Luyện kim ma đạo nhưng cụ thể thời gian nắm chắc lại khó mà có kết luận chắc chắn.

Mà lão Bond tuổi đã không nhỏ, nếu có một vị Luyện kim ma đạo, như vậy Tiểu Ân tuyệt đối không cự tuyệt.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân rốt cục nói:

- Được rồi. Cho đệ tử của ngươi lại đây. Chờ sau khi quyết đấu với Rui Deshen, hắn chính là người truy tù của ta.

Greg lập tức vui mừng khôn xiết. Tuy rằng bởi vậy mà mất đi một đệ tử kiệt xuất, nhưng chỉ cần hắn có thể quan sát trận quyết đấu giữa Ngàn năm truyền kỳ, dường như hết thảy những cái giá đó đều là đáng.

Hơn nữa, để cho đệ tử của mình đi theo một vị Ngàn năm truyền kỳ, đối với hắn ta mà nói không thể nghi ngờ là một con đường tốt nhất.

Đại bình nguyên rộng lớn vô biên vô hạn giống như một viên phỉ thúy tròn màu xanh lớn vô cùng, bầu trời bao la, khí phách khiếp người.

Nơi này chính là chiến trường lớn nhất mà liên quân Hoàng Kim đại lục và quân đội người da đen giằng co. Hai bên đều dự trữ hơn mười vạn quân đội, ở trong này tiến hành rất nhiều trận đánh giằng co. Tuy nhiên đó chỉ là hiện tượng bên ngoài mà thôi, bất kỳ kẻ nào đều biết: chân chính quyết định vận mệnh hai bên cũng không phải là những người thường bọn họ chiến đấu hăng máu trên chiến trường mà đó là những ma pháp sư cao cao tại thượng.

Chỉ cần đám ma pháp sư này còn không hoàn toàn đạt được thắng bại, như vậy trận chiến tranh này cũng vô hạn kéo dài.

Mấy đạo cầu vồng xẹt qua trên bầu trời, mỗi người đều ngẩng đầu nhìn xem. Đập vào trong mắt, đây đều là những ma pháp sư giống như Thần linh, cao không thể với tới.

Quả thật, đối với những ma pháp sư có được uy năng lớn lao, giơ tay nhấc chân có thể dễ dàng khiến cho mười, trăm chiến sĩ anh dũng tan thành tro bụi mà nói, trong mắt người thường, bọn họ không khác Thần linh.

Có lẽ thực lực của Thần linh so với những ma pháp sư này lợi hại hơn nhiều, nhưng với bọn họ mà nói, cũng không có gì khác nhau.

Lúc này trong liên quân Hoàng Kim đại lục, phía trước một lều trại thật lớn, một quý tộc trung niên vẻ mặt nặng nề nhìn bầu trời. Ánh mắt hắn thâm trầm không lường, dường như suy nghĩ hồi lâu, nói:

- Truyền lệnh xuống dưới. Lệnh cho quân Tiên phong chuẩn bị, bất cứ lúc nào nhận lệnh phóng ra.

Mệnh lệnh của hắn có người truyền xuống. Sau một lát, từ giữa liên quân truyền đến một hồi vó ngựa. Một quý tộc võ trang hạng nặng được hơn trăm kỵ binh vây quanh, đi tới trước mặt hắn, nói:

- Bá tước đại nhân Burns. Ngài làm sao có thể không được sự cho phép mà điều động quân tiên phong! Thật không tưởng nổi.

Quý tộc trung niên đúng là Bá tước Burns đồng hành cùng Tiểu Ân, nhóm đầu tiên đi trên biển vào đại lục người da đen.

Nghe xong người kia nói, Burns chậm rãi quay đầu.

Khi nhìn thấy ánh mắt sáng quắc của Burns, vị quý tộc đến sau lập tức toát mồ hôi lạnh đầy đầu. Ở xung quanh hắn mặc dù có hơn trăm binh lính nhưng đám lính này, ánh mắt nhìn về phía Burns cũng tràn ngập kính ngưỡng. Dường như quan chỉ huy của bọn họ không phải vị quý tộc bên cạnh mà là vị ma thú kỵ sĩ Burns địa vị cao cả kia.

- Hầu tước Morgan. Quân tiên phong là quân đội của ta, ta có quyền điều động bọn họ.

Burns thông thả mà trầm trọng nói.

Sắc mặt Hầu tước Morgan khê biến, ánh mắt hấn lập tức trở nên lo lắng.

Burns dường như cũng không thấy ánh mắt hấn, tiếp tục nói:

- Hôm nay chính là ngày Tiểu Ân các hạ và Rui Deshen quyết đấu. Ta tràn ngập tin tưởng với Tiểu Ân các hạ, chỉ cần tin Tiểu Ân các hạ thắng lợi truyền đến chính là lúc quân tiên phong chúng ta phóng ra.

Khóe miệng Morgan khê động, rốt cục nói:

- Mặc kệ thế nào người cũng không được nghị hội quý tộc cho phép. Nếu người tự tiện phóng ra, đó là hành động cá nhân.

Burns khê mỉm cười, nói:

- Tự động xuất kích cũng còn hơn là mất cơ hội tốt.

Morgan oán độc liếc nhìn Burns một cái, rốt cục thúc ngựa xoay người rời đi. Trong lòng hấn oán hận nghĩ: Nếu người này không phải là một ma thú kỳ sĩ, các quý tộc đã sớm điều hấn về nước, làm sao còn giao quân Tiên phong có sức chiến đấu mạnh nhất vào tay hấn.

Mà sau lưng hấn, Burns đã thu hồi nụ cười trên mặt, ánh mắt nhìn Morgan đi xa, hừ lạnh một tiếng, nói:

- Một đám rác rưởi tham sống sợ chết, để cho bọn họ đến chỉ huy liên quân. Ôi...

Burns tuy nổi bật trong quân đội nhưng hấn dù sao cũng là một vị tướng lĩnh rất có sức hấp dẫn khác hẳn với những quý tộc đáng vẻ thâm trầm ở hậu phương, chỉ muốn cho đám ma pháp sư xung phong sau đó ở phía sau chiếm tiện nghi.

Trên thế giới này, có thể trở thành ma pháp sư đều không phải là người vụng về. Đám ma pháp sư làm sao có khả năng bán mệnh cho đám quý tộc này? Nếu mình không thể làm ra thành tích tương ứng, như vậy dựa vào cái gì muốn chiếm đoạt thổ địa, tù binh và tài nguyên của người ta đây?

Vừa nghĩ tới giáo phái Ánh Trăng hiện giờ lưu hành trong quân đội, nghe nói rất nhiều quý tộc đều gia nhập vào trong đó.

Hấn cũng không biết đây có phải chuyện tốt hay không, tóm lại trong lòng mơ hồ có chút bài xích điều này. Chỉ có điều hết thảy không phải hấn nắm giữ trong tay..

Tiểu Ân tất nhiên không biết, ở bên dưới này không ngờ có người tin tưởng mình lớn như vậy.

Hấn và đám người Dida cùng nhau đi tới địa điểm trận quyết đấu này, phía trên một cánh đồng hoang vu như một vùng đồi núi hỗn loạn.

Trải qua hơn nửa ngày phi hành, bọn họ rốt cục đi tới nơi.

Nơi này cũng không phải nơi quân đội hai bên giằng co, mà là một địa điểm đặc thù sâu bên trong đại lục người da đen. Lúc trước mấy vị ma đạo sĩ hết sức phản đối nhưng Tiểu Ân không quan tâm, đồng ý tiếp nhận.

Nếu ngay cả người trong cuộc cũng đã đồng ý, những người còn lại đương nhiên không thể nói gì. Lại nói, quan sát trận chiến giữa hai vị Ngân năm truyền kỳ làm sao có đạo lý không chút mạo hiểm. Cho nên cuối cùng không có người nào có ý kiến.

Khi đám người Tiểu Ân tới nơi này, không ngờ phát hiện nơi này cũng có không dưới mười vị đạo sĩ cửu tinh. Trong đó có hai người Tiểu Ân biết được, đó là Hama Toba và Nại Đức phụ trách chặn bọn họ ở trên biển.

Tiểu Ân thầm than một tiếng trong lòng. Hama Toba dường như không trở mặt với Nại Đức, hơn nữa đứng kề vai nhau dường như quan hệ tốt hơn rất nhiều. Chẳng lẽ suy đoán của mình lúc trước sai lầm sao?

Tuy nhiên, ánh mắt Tiểu Ân chỉ liếc qua hai người này một cái rồi tập trung toàn bộ sự chú ý tới người đàn ông đang được đám cường giả cửu tinh vây quanh vào giữa như những ngôi sao vây quanh mặt trăng.

Đây là một người đàn ông trung niên khôi ngô tuấn tú, thân cao gần hai mét. Khuôn mặt hắn đầy đặn, mũi cao, cặp môi ôn hòa và trí tuệ, ánh mắt trong suốt. Khóe miệng hắn hơi cong xuống như là cắn chặt răng, có vẻ như có một khí thế kiên cường.

Ở trước mặt người này có thể cảm nhận được một cỗ khí chất đặc thù vĩnh viễn không chịu thua. Đường như bất kể vấn đề khó khăn nào đưa tới trước mặt hắn đều có thể bị hắn dễ dàng giải quyết.

Nếu là bằng hữu của hắn khẳng định có một loại cảm giác khiến người an tâm.

Chỉ có điều, Tiểu Ân coi trọng cũng không phải khí chất đặc biệt trên thân thể hắn mà là một loại cường đại chỉ có cao thủ cùng cấp mới có thể cảm nhận được. Giống như là biển rộng bình tĩnh kia, bình thường nhìn xinh đẹp, chỉ khi nào cuồng bạo, chính là uy thế hủy thiên diệt địa..

Cho dù bất cứ kẻ nào đứng trước loại uy lực lớn lao của thiên địa đều chỉ có vận mệnh bị tiêu diệt.

Gần như cùng lúc với Tiểu Ân, ánh mắt của hắn cũng dời qua.

Cảm thụ được dao động năng lượng không chút tràn ra ngoài trên người Tiểu Ân, trong mắt hắn rất cục bộ ra vẻ kinh ngạc.

Tiểu Ân lập tức hiểu được, hắn cũng nhìn ra thực lực của mình. Có lẽ ở trong lòng hắn cũng tràn ngập tò mò đối với mình.

Sloppy Burger tiến lên nói nhỏ:

-Người đứng ở giữa chính là Rui Deshen. Những người còn lại cũng là các cao thủ có tên tuổi.

Nói tới đây, Sloppy Burger ngừng lại. Bởi vì hắn đột nhiên nghĩ đến: Ở trước mặt hai vị Ngàn năm truyền kỳ, mình còn muốn nói đến những người này làm gì?

Tiểu Ân khẽ gật đầu, mọi người ngừng lại ở nơi vùng núi hỗn loạn này.

Ánh mắt Rui Deshen cuối cùng dừng trên người Vô Danh, vẻ mặt dần dần ngưng trọng.

Tiểu Ân lúc này cười điên cuồng trong lòng, ngay cả lão già Hắc Long Vương kia cũng nhìn không thấu thực lực của Vô Danh, nếu Rui Deshen có thể nhìn ra đó mới là chuyện cười lớn nhất thiên hạ.

Quả nhiên, ánh mắt Rui Deshen lộ ra vẻ nghi hoặc và do dự không dứt, một lát sau hắn mới nói:

-Xin hỏi vị nào là Tiểu Ân các hạ?

Ánh mắt mọi người không hẹn mà đều nhìn vào Tiểu Ân, Tiểu Ân thì lại lộ ra vẻ tươi cười, nói:

-Chính là kẻ hèn này.

Ánh mắt Rui Deshen kinh ngạc đảo qua trên người Vô Danh. Không thể ngờ người bí hiểm nhất này lại không phải Tiểu Ân. Như vậy hắn là ai đây? Trên Hoàng Kim đại lục thật sự là người tài đông đúc, khi nào thì thêm ra hai vị cao thủ cấp bậc Truyền kỳ.

Vào lúc này, Rui Deshen thật sâu ghen ghét vận may của Hoàng Kim đại lục. Kỳ thật nếu cho hắn biết, Vô Danh vốn đến từ đại lục người da đen, cũng trải qua tẩy luyện ở đất nước của Thần trên đại lục người da đen mới đạt được như hôm nay, như vậy khẳng định hắn sẽ hô to: Vận mệnh không công bằng.

Tuy nhiên, Rui Deshen dù sao cũng không phải người thường. Hắn chẳng qua chỉ hơi chút cảm thán, cũng hoàn toàn khôi phục bình thường.

Ánh mắt hắn đảo qua mặt hơn mười người bọn Sloppy Burger, cười nói:

-Tiểu Ân các hạ. Xem ra chúng ta đều phải đến một chỗ.

Tiểu Ân ngẩn ra, khóe mắt hắn nhìn thấy đám cường giả cửu cấp đằng sau, lập tức hiểu được ý tứ của hắn.

-Rui Deshen các hạ. Những người phía sau ngài cũng là muốn quan sát trận quyết đấu ngày hôm nay đúng không?

Tiểu Ân dò hỏi.

Nếu đám người Sloppy Burger coi trọng trận đấu này như thế, như vậy đám cường giả trên đại lục người da đen này cũng làm sao dễ dàng bỏ qua.

Quả nhiên, Rui Deshen gật đầu không chút do dự. Hắn cũng là từ ma đạo sĩ cửu tinh thăng tiến đến như bây giờ, đương nhiên hiểu được ý tưởng chân chính của những người này.

-Đúng vậy. Nghe được tên tuổi Tiểu Ân các hạ lấy lòng như vậy cho nên bọn họ cũng muốn đến quan sát cuộc chiến.

Rui Deshen như cười như không, nói:

-Vốn nghĩ rằng Tiểu Ân các hạ sẽ không đồng ý, nhưng người của các vị cũng đến. Vậy không thể tốt hơn.

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua phía sau hắn, trong mắt những người đó đều lộ ra sự tin tưởng cuồng nhiệt. Thậm chí ngay cả Hama Toba cũng không ngoại lệ. Trong lòng hắn khẽ động. Có lẽ Rui Deshen cũng không giấu diếm thân phận của hắn cho nên những người này mới có thể nghĩ đến: Trận chiến hôm nay, Rui Deshen chắc chắn thắng rồi!

Tiểu Ân cười lạnh trong lòng, nhưng trên mặt lại rất có ý tứ, nói:

-Đúng vậy! Nếu hai bên đều có ý tưởng giống nhau, vậy thì bắt đầu đi!

-Được.

Rui Deshen đi thẳng vào vấn đề, hỏi:

-Người tính toán phương pháp quyết đấu như thế nào?

Tiểu Ân nao nao. Ma pháp sư đánh nhau đương nhiên là sử dụng ma pháp công kích. Chẳng lẽ ngoài ra còn có phương pháp kỳ quái nào hay sao?

Dường như thấy được sự nghi hoặc của Tiểu Ân, Rui Deshen cười nói:

-Đúng rồi! Người hắn không biết được quy củ của chúng ta!

Tiểu Ân mờ mịt lắc đầu, nhìn về đám người Sloppy Burger. Chỉ thấy vẻ mặt bọn họ đều mờ mịt, trong lòng hắn không khỏi nghi hoặc.

Tuy nhiên với địa vị bây giờ của Tiểu Ân, hắn khẳng định sẽ không nói linh tinh. Hắn cẩn thận hỏi:

-Xin hỏi, quy củ theo như lời ngài là...

Rui Deshen thu hồi nụ cười, nghiêm mặt nói:

-Tỷ thí giữa chúng ta, có ba loại phương pháp.

Hắn chìa một ngón tay thon dài có lực, nói:

-Thứ nhất: Chúng ta tự phóng thích linh vực của mình, ai có thể áp đảo đối phương là thắng!

Vừa nghe những lời này, Tiểu Ân liền hiểu được. Cái gọi là quy củ của này hắn là cộng đồng ước định giữa những cường giả đạt tới cấp bậc Truyền kỳ. Trước khi đạt tới cảnh giới này đương nhiên không có người biết được.

Rui Deshen vươn ngón tay thứ hai, nói:

-Thứ hai, chúng ta cứ vậy giao thủ, bất kể thủ đoạn gì cũng đều có thể dùng. Cũng không tính thời gian bao nhiêu, xem ai đánh mệt mỏi, chủ động rời khỏi trước là thua.

Nói tới đây, Rui Deshen dừng lại. Nhìn bộ dáng hắn dường như không muốn nói phương pháp thứ ba.

Lông mày Tiểu Ân hơi nhăn, hỏi:

-Loại phương pháp tỷ thí cuối cùng thì sao?

Rui Deshen tức giận liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái, nói:

-Người muốn chọn lựa phương pháp thứ ba sao?

Tiểu Ân không khỏi tức giận nói:

-Ta còn không biết loại phương pháp thứ ba là gì, làm sao làm ra chọn lựa?.

Về mặt Rui Deshen hơi chút cổ quái đánh giá Tiểu Ân một chút, rốt cục cười nói:

-Kỳ thật loại phương pháp thứ ba cũng rất đơn giản. Tuy nhiên nếu người lựa chọn phương pháp này, như vậy không đánh ở đây. Chúng ta đến đại lục của các người tỷ thí.

-Vì sao?

Tiểu Ân nghi ngờ hỏi, trong lòng hắn có một cảm giác không thoải mái không rõ ràng lên.

Rui Deshen tươi cười nói:

-Bởi vì loại phương pháp tỷ thí thứ ba này, chính là mọi người chơi bắt bắt kẻ thủ đoạn, dứt khoát phóng thích cấm chú. Người thắng còn sống, người thua bỏ mạng.

307. Chương 39: Lĩnh Vực Va Chạm

Loại phương pháp thứ nhất, thứ hai còn đỡ. Loại phương pháp thứ ba lấy cấm chú để tính, đó mới là chân chính rợn người.

Không nói sau khi phóng cấm chú tạo thành đất đen, chỉ riêng nói đến cấm chú va chạm cũng đủ khiến bất cứ kẻ nào mơ mộng và sợ hãi.

Bọn họ đều nghĩ thầm trong lòng: Hai tên này rốt cục có phải là loài người hay không?

Đặc biệt là những cường giả người da đen đi phía sau Rui Deshen ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân tràn ngập rung động. Ánh mắt vốn tin tưởng tràn ngập của bọn họ đã biến mất trong lúc vô hình.

Hóa ra bọn họ nghĩ đến, cho dù Tiểu Ân mạnh mẽ thế nào cũng chỉ là một cao thủ cửu tinh đỉnh mà thôi, bất kể thế nào cũng không thể uy hiếp đến Rui Deshen. Nhưng sau khi nghe xong Rui Deshen nói, bọn họ mới biết được không ngờ người bình tĩnh đứng trước mặt bọn họ cũng là một cao thủ cấp bậc Ngàn năm truyền kỳ.

Khi hai Truyền kỳ gặp nhau, những cường giả cấp bậc cửu tinh cũng không thể đoán trước được bọn họ mạnh yếu. Như vậy trong lúc nhất thời, trong lòng bọn họ cảm giác không yên.

Lông mày Tiểu Ân cũng không giãn ra. Loại phương pháp thứ ba đương nhiên không có khả năng. Tiểu Ân không phải ngu ngốc, cũng không phát rồ, đương nhiên không có khả năng lựa chọn phương pháp rất có thể trở thành lương bại cầu thương này.

Nhưng loại thứ nhất, thứ hai? Nói thật, dù sao hắn cũng mới tiến vào Ngàn năm truyền kỳ, còn chưa có hiểu biết gì về cao thủ cùng cấp. Cho nên trong lòng cũng có chút do dự.

Rui Deshen đột nhiên cười ha hả, nói:

-Tiểu Ân. Kỳ thật muốn phân ra cao thấp, có một phương pháp rất đơn giản.

-Phương pháp gì?

-Chúng ta các xa nhau hai trăm dặm, tự phóng cấm chú. Sau đó cảm ứng cường độ lẫn nhau, đại khái có thể biết được máu chốt của nhau. Người nói chủ ý ngày thế nào?

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động. Cấm chú là ý lợi lớn nhất của Ngàn năm truyền kỳ, cũng là vũ khí sắc bén nhất. Nghe nói có thể đánh chết Ngàn năm truyền kỳ cũng chỉ có pháp thuật cấp bậc này làm được. Đề nghị của Rui Deshen quả thật làm hắn động lòng, đây có lẽ là biện pháp nghiệm chứng thực lực tốt nhất.

Chỉ có điều, nhìn bốn phía, Tiểu Ân khó hiểu hỏi:

-Người muốn đến đâu phóng thích cấm chú? Là bên trên sao?

Tiểu Ân chỉ lên bầu trời. Nếu hắn nói phải tới viên tinh cầu nào đó mà phải phi hành mười năm mới tới, như vậy Tiểu Ân tuyệt đối không đồng ý.

-Không phải.

-Trên biển?

-Không. Ta cũng không muốn tên kia trong biển rộng.

Rui Deshen đột nhiên rùng mình. Rất hiển nhiên hắn quả thật kiêng kỵ vạn phần tên nào đó trong biển rộng..

Trên mặt Tiểu Ân róc cục ẩn hiện một tia không tốt:

-Róc cuộc là nơi nào? Chẳng lẽ là nơi này sao?

Rui Deshen cười ha hả, nói:

-Ý tứ của ta là không bằng đến đại lục phía Nam, tùy tiện tìm một chỗ phóng thích cấm chú một chút, thế nào?

Những lời này vừa nói ra, toàn trường lập tức ồ lên. Đặc biệt đám cường giả đến từ đại lục phía Nam, vẻ mặt đều oán giận đồng thời khấn咒 nhìn Tiểu Ân.

Dưới sự chăm chú nhìn của mọi người, trên mặt Tiểu Ân lộ ra một tia cổ quái, hắn hỏi:

-Vì sao ngài muốn chọn đi đại lục phía Nam?

Rui Deshen bày ra bộ dáng đương nhiên, nói:

-ngươi và ta không phải là người đại lục phía Nam, nếu phải phóng thích cấm chú đương nhiên chỉ có thể tiến hành trên đại lục phía Nam. Chẳng lẽ lại ở trên Hoàng Kim đại lục sao?.

Thấy bộ dáng của hắn, mấy vị cường giả đại lục phía Nam đều tức giận xanh mặt. Nếu không phải tên tuổi vị này quá mức làm người ta sợ hãi, phỏng chừng bọn họ đều xông lên liều mạng.

Tiểu Ân do dự một chút, nói:

-Ngài nếu không muốn đặc tội vị cường giả trong biển kia, vậy chẳng lẽ không e ngại vị Truyền kỳ trên đại lục phía Nam sao?

Rui Deshen ngẩn ra, liếc mắt toàn thân Tiểu Ân đánh giá một hồi, kinh ngạc hỏi:

-Người thế nào biết ở trên đại lục phía Nam có một vị Truyền kỳ?

Tiểu Ân cười ha hả, làm một cái ra hiệu chó lên tiếng, nói:

-Rất xin lỗi, đây là bí mật.

Rui Deshen hơi suy nghĩ, theo sau thở dài một tiếng, nói:

-Hoàng Kim đại lục các ngươi quả thật là người tài đông đúc, Ngàn năm truyền kỳ một người lại một người xuất hiện. Mà chúng ta và đại lục phía Nam cũng là một thể hệ không bằng thể hệ trước.

Đám cường giả phía sau hắn và những người đại lục phía Nam gần như đều hạ ánh mắt. Ở trong lòng bọn họ tràn ngập một cảm giác ghen ghét.

Tuy nhiên khi bọn họ nhìn Tiểu Ân giằng co với Rui Deshen, cùng với Vô Danh phía sau Tiểu Ân không xa, tuy rằng hắn bình tĩnh không nói gì nhưng trước mặt hai vị cấp bậc Truyền kỳ, biểu hiện vẫn thần nhiên như trước, trong lòng mọi người đều có một ý tưởng.

Số lượng cường giả đứng đầu ở Hoàng Kim đại lục quả thực vượt qua hai đại lục còn lại.

Đối với những cường giả cửu tinh này mà nói, bọn họ cũng đều biết rất nhiều chuyện mà người khác không biết. Đặc biệt giống như là vị Hội trưởng đại nhân thần bí của ma pháp công hội trên Hoàng Kim đại lục kia, trong lòng bọn họ đều biết rõ, vị lão nhân thần bí khó lường này khẳng định cũng là nhân vật cùng một cấp bậc.

Nghe được lời nói của Rui Deshen ở đây, cùng với sự liên tưởng của bọn họ, không khí nơi đây lập tức trở nên có chút vi diệu.

Tiểu Ân lại mơ hồ cảm thấy một vết rách vô hình đã sinh ra ở trên những cường giả giữa hai đại lực.

Trong lòng hắn thầm than, mình ước thành lập trên cơ sở thực lực không bằng nhau quả thật là yếu ớt.

Đương nhiên vào loại thời điểm này không người nào ngu ngốc nói ra loại cảm giác này. Mà Tiểu Ân cũng hiểu được nếu lại để Rui Deshen nói tiếp trời biết sẽ xảy ra chuyện gì.

-Rui Deshen các hạ, cấm chú tồn tại đối với đại lực mà nói kỳ thật cũng không phải một chuyện tốt.

Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

-Trên Hoàng Kim đại lực chúng ta truyền lưu một truyền thuyết, nếu có người phóng thích cấm chú trên đại lực, như vậy bất kể vì lý do gì người đó nhất định phải rời khỏi đại lực vĩnh viễn.

Khóe miệng của hắn hơi co, nói:

-Ta cũng không muốn rời khỏi cho nên vẫn là không nên dùng cấm chú.

Về mặt Rui Deshen biểu hiện không sao cả, nói:

-Được. Vậy người nói thể nào tỷ thí?

Kỳ thật lúc này Rui Deshen cũng thở phào nhẹ nhõm một hơi. Trong lòng hắn sợ nhất là Tiểu Ân trẻ tuổi nông nổi thật sự đề xuất tỷ thí cấm chú, cho nên hắn mới có thể càn quấy đề nghị đến đại lực phía Nam tỷ đấu. Nếu Tiểu Ân thật sự đáp ứng, như vậy hắn tin tưởng lão bất tử trên đại lực phía Nam khẳng định sẽ bất kể hết thảy mọi giá liên thủ với mình đánh chết tên Tiểu Ân vừa tiến lên Truyền kỳ không hiểu quy củ này.

Đến lúc đó cho dù cái tên kia trên Hoàng Kim đại lực cũng không thể nói gì được.

Đương nhiên làm như vậy hiệu quả cũng rất nghiêm trọng. Có lẽ đợi sau khi giải quyết Tiểu Ân, hắn sẽ nghênh đón hai vị, thậm chí là hai vị cường giả trở lên đồng cấp liên thủ trả thù. Tuy nhiên hậu quả này cũng còn tốt hơn so với việc sử dụng cấm chú ở đây.

Tuy nhiên sự lựa chọn của Tiểu Ân khiến trong lòng hắn buông xuống khối đá nặng trĩu. Xem ra tiểu tử tuổi còn trẻ này có thể thẳng tiến Ngàn năm truyền kỳ cũng không phải là tên làm việc không để ý hậu quả, so với tên Truyền kỳ trước trên Hoàng Kim đại lực có vẻ cẩn thận hơn.

Vừa nghĩ đến nhân vật kia từng làm hắn vô cùng đau đầu, trong lòng thầm than: Vì sao mấy nhân tài ưu tú này đều xuất hiện trên Hoàng Kim đại lực hả?

Khi nào thì trên đại lực của mình mới xuất hiện nhiều nhân tài như vậy!

Đột nhiên, Rui Deshen giống như cảm ứng được cái gì, ngẩng đầu nhìn về phía xa. Hai mắt hắn hơi hơi ngược lên, lộ ra một bộ dáng dở khóc dở cười.

Tiểu Ân đang định nói chuyện đột nhiên ánh mắt sáng lên, ngẩng đầu nhìn về phương xa. Phương hướng hắn và Rui Deshen nhìn không ngờ đều là một hướng.

Những người còn lại thấy biểu tình bọn họ thì biết có sự khác thường. Nhưng khi tinh thần dao động của bọn họ tập trung thì không ngờ rằng không phát hiện được cái gì.

Rui Deshen thở dài một tiếng, nói:

-Người kia không ngờ lại chạy đến đây.

Tiểu Ân hơi hơi cười, vẻ mặt của hắn khác hẳn Rui Deshen:

-Ngài yên tâm. Hắn sẽ không tham gia vào.

Rui Deshen ung dung cười, trong tiếng cười của hắn tràn đầy kiêu ngạo:

-Hắn đương nhiên sẽ không tham gia. Nếu các người muốn lấy nhiều đánh ít ta đương nhiên sẽ không hầu tiếp. Cùng lắm thì đi Hoàng Kim đại lục, mỗi ngày ta phóng thích một cái cấm chú là được.

Sắc mặt Tiểu Ân và tất cả mọi người ở đây khê biến. Một câu này mặc dù có vẻ vô hại nhưng uy hiếp trong đó cũng là thực sự, không có nửa điểm khoác lác.

Dưới tình huống không giải quyết được đối phương, chỉ sợ tất cả mọi người không thể yên tâm.

Giờ phút này, tất cả mọi người đều có chút rõ ràng. Vì sao hai vị cấp bậc Truyền kỳ không xuất hiện, là bởi vì bọn họ cũng không nắm chắc đánh chết Rui Deshen tại chỗ.

Nếu chọc giận Rui Deshen, khiến y ngằm lên vào hai đại lục giết người phóng hỏa, không có chuyện gì mỗi ngày phóng một cấm chú. Như vậy cho dù thần tiên cũng không chịu nổi loại dày vò này.

Tiểu Ân thầm than một tiếng. Nếu dưới tình huống không có Thần linh tham dự, như vậy trên đại lục chỉ cần một vị Ngàn năm truyền kỳ là đủ rồi.

Bởi vì cấm chú tương đương với vũ khí hạt nhân, mà Ngàn năm truyền kỳ chính là siêu nhân có thể không ngừng phóng thích cấm chú. Có nhiều siêu nhân như vậy kỳ thật cũng không có nhiều ý nghĩa.

Rui Deshen vung tay áo, pháp sư bào trên người lập tức phồng lên như gặp gió, hắn lớn tiếng nói:

-Vậy chúng ta liền tiến hành loại phương thức quyết đấu thứ hai. Xem ai không chịu nổi tịch mịch rồi khỏi vòng chiến là thua.

Dứt lời, từ trên người hắn nổi lên một đạo năng lượng dao động thật lớn. Mà theo đạo năng lượng dao động này xuất hiện, trừ Vô Danh ra tất cả mọi người đều bay ra hướng xa xa.

Bọn họ tới nơi đây là để xem cuộc chiến nhưng cũng không muốn tham gia vào trận chiến giữa hai vị cấp bậc Truyền kỳ. Kỳ thật cho dù là bọn họ có ý này cũng là có tâm mà không có lực.

Ánh mắt Tiểu Ân trong nháy mắt trở lên linh hoạt.

Linh vực vẫn bị hắn thu vào trong thân thể cũng đồng thời phóng thích ra.

Giữa Tiểu Ân và Rui Deshen chợt vang lên những tiếng ầm ầm mãnh liệt như cuồng phong bão tố.

Hai cỗ năng lượng thuộc tính khác nhau không ngừng va chạm vào nhau trên không trung, tạo ra những làn sóng xung kích mạnh mẽ làm cho người ta nghẹn họng trần trối.

Những hòn đá thật lớn ở trên vùng núi đá hỗn loạn này giống như mất sức nặng, trước làn sóng xung kích đều dao động không ngừng. Những hòn đá hơi nhỏ một chút lại giống như pháo đạn ra khỏi nòng, không biết bay đến nơi nào.

Mọi người đã đi xa xa dùng tinh thần dao động chú ý tình huống ở nơi đó. Sau khi cảm ứng được dao động mãnh liệt khi linh vực của hai người tiếp xúc sinh ra, trong lòng bọn họ đều run rẩy dữ dội.

Đều biết Ngàn năm truyền kỳ cường đại vô cùng, nhưng sau khi chân chính kiến thức loại cường đại này, bọn họ mới hiểu được sự chênh lệch trong đó đến tới cùng là khổng lồ thế nào. Đặc biệt là những người từng may mắn giao thủ với Rui Deshen như Dida, về mặt lại hậm hực trong lòng kêu may mắn. Nếu lúc ấy người ta thật sự lộ ra thực lực chân chính, như vậy cho dù là chính diện nghênh đón một kích này chỉ sợ cũng chưa chắc đỡ được..

Tiếng nổ mạnh vang lên liên tục không ngừng, sau đó không ngờ lại vang lên như sấm máy. Gần như mỗi một giây đều có hơn ngàn tiếng nổ liên tục vang lên. Tuy rằng bọn họ cũng không biết ở kiếp trước Tiểu Ân có một loại vũ khí tên là bão táp kim loại - metal storm(1), nhưng bão táp ma pháp lúc này cũng đủ để bất kỳ kẻ nào nhớ kỹ hai người bọn họ.

1. Metal storm: “

Sau một hồi lâu, giữa trời tràn ngập khói bụi, bụi đất nặng nề như sương mù này che kín hết thấy mọi vật.

Mà gần như đồng thời, đám ma đạo sĩ này kinh ngạc phát hiện. Bọn họ không ngờ không xem được tình huống giao chiến ở trong loại năng lượng xung kích bạo liệt như vậy.

Trước lực lượng mà hai vị Truyền kỳ bày ra, tinh thần dao động của bọn họ thật sự là nhỏ bé không đáng kể.

Tuy nhiên, chỉ vẻn vẻ năng lượng dư ba tràn ra xung quanh đã làm cho bọn họ có một loại cảm xúc mới tinh, khiến cho mỗi người đều có một loại cảm giác: chuyển đi này không phí công.

Dường như chỉ trôi qua một lát, lại dường như trôi qua thật lâu. Rốt cục một bóng người từ trong sương khói thần bí nhẹ nhàng đi ra.

Trên người này không có bất kỳ dao động năng lượng nào, nhưng cứ như vậy bay lơ lửng trong không trung, chậm rãi đi tới hơn mười người của Hoàng Kim đại lục và đại lục phía Nam.

Bạch Toàn Phong đã sớm nắm tay thật chặt, vừa thấy người đó lập tức tiến lên hỏi:

-Vô Danh tiên sinh, tình hình bên trong như thế nào?

Vô Danh thần nhiên nhìn hắn một cái, nói:

-Không tồi. Bọn họ đánh coi như náo nhiệt.

Tất cả mọi người như hôn mê, loại đánh nhau trình độ này trong mắt hắn không ngờ cũng chỉ được đánh giá bằng hai chữ 'náo nhiệt'.

Nếu không phải lúc này tất cả mọi người nhìn ra vị Vô Danh tiên sinh này khẳng định không kém hơn Tiểu Ân và Rui Deshen sợ là đã sớm có ít nhất hơn mười đạo ma pháp năng lượng đánh tới hắn.

Bạch Toàn Phong cũng trợn nửa con mắt, chẳng qua hắn ở chung với người này đã lâu nên lực miễn dịch cũng đề cao rất nhiều. Tuy rằng trong lòng có ý nhưng cũng không dây dưa.

Vô Danh giơ tay. Không gian trước người hắn đột nhiên rơi xuống nhiều hòn đá lớn nhỏ khác nhau. Những hòn đá này lớn thì như cái bàn, nhỏ thì như hạt thủy tinh, không biết khi nào ẩn nấp trên người Vô Danh.

Tóm lại khi mọi người nhìn thấy những hòn đá này, mới đột nhiên nhớ tới bọn họ không biết là Vô Danh giấu mấy thứ này ở đâu.

Tuy nhiên có thể khẳng định một chút là trên tay Vô Danh dường như cũng không có đạo cụ ma pháp vật phẩm trang sức không gian linh tinh.

-Đây là thứ gì?

Bạch Toàn Phong kinh ngạc hỏi.

-Đây là...

Vô Danh ngẫm nghĩ một chút, nói:

-Đây là lễ vật hai người bọn họ cho ta.

Bầu không khí lập tức tĩnh lặng, dường như tiếng nổ đình tai nhức óc liên tục ở giữa vùng núi đá hỗn loạn kia đều trở nên bé nhỏ không đáng kể.

Tiểu Ân và Rui Deshen không ngờ lại đưa lễ vật như vậy cho Vô Danh? Bên trong đến tột cùng là xảy ra chuyện gì.

Sloppy Burger thế nào cũng từng gặp Vô Danh vài lần, lúc này ho nhẹ một tiếng, cung kính hỏi:

-Vô Danh tiên sinh. Ngài như thế nào đi ra?

Vô Danh vẻ mặt bất đắc dĩ nói:

-Ta bị bọn họ đuổi ra..

Tất cả mọi người ồ lên, Bạch Toàn Phong kinh ngạc không hiểu, hỏi:

-Ngài bị bọn họ đuổi ra.

-Đúng vậy. Rui Deshen nói ta không đi, hắn không đánh. Cho nên ta đi ra.

Vô Danh thần nhiên nói.

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau. Tuy rằng Vô Danh nói đơn giản nhưng tất cả mọi người đều biết là không đơn giản. Nhân vật có thể khiến cho Ngàn năm truyền kỳ Rui Deshen kiêng kỵ như thế tất nhiên không có khả năng đơn giản.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt mọi người nhìn về phía Vô Danh đều có vẻ khác nhau.

Mọi người trên Hoàng Kim đại lục đều nửa mừng nửa lo, mà cường giả đến từ đại lục phía Nam thì thêm vài phần lạnh lẽo.

Bên trong sương mù, Tiểu Ân khổng lồ chế lĩnh vực ở tại một trình độ hình thành một cục diện tiêu hao với lĩnh vực của Rui Deshen.

Chỉ có lúc chiến đấu chân chính mới có thể nắm giữ tinh túy mỗi một loại kỹ năng.

Lực lượng lĩnh vực cường đại vô cùng nhưng so với kết giới là hai loại tính chất hoàn toàn khác nhau.

Khi hai vị cao thủ cửu tinh thi triển kết giới, có thể cho hai kết giới giằng co lẫn nhau cùng một chỗ. Trừ phi là một kết giới chiếm ưu thế tuyệt đối nếu không sẽ giống như là nam nữ ân ái si tình nhất, vĩnh viễn không có khả năng tách ra.

Nhưng lĩnh vực thì không như vậy.

Hai loại lĩnh vực khác thuộc tính thì một khi gặp nhau là không thể giằng co ở một chỗ. Khẳng định phải tiêu hao lẫn nhau và quyết phân thắng bại cuối cùng.

Trước kia Tiểu Ân cũng không rõ đạo lý này, nhưng trong náy mắt lĩnh vực của hắn và Rui Deshen tiếp xúc, hắn liền rõ ràng.

Lĩnh vực kỹ năng cường đại nhất thuộc về Ngàn năm Truyền kỳ. Nó có tính chất duy nhất và bài xích tuyệt đối.

Ở bên trong lĩnh vực Ngàn năm Truyền kỳ là không cho phép lực lượng khác tồn tại. Nếu có lực lượng nào đó cố ý cùng nó chống lại, như vậy kết quả cuối cùng chỉ có một. Đó là hoặc là bị lĩnh vực hủy diệt hoặc là lĩnh vực bị lực lượng nào đó phá hủy.

Ngoài ra không còn có loại khả năng thứ ba.

Có lẽ đây là sự cao ngạo của Ngàn năm Truyền kỳ, ngay cả lực lượng cường đại nhất bọn họ sử dụng cũng dựa vào đặc tính này.

Sau khi nhận thấy điểm này, tâm linh Tiểu Ân bị rung động thật sâu. Hắn dường như chạm tới bản chất của lực lượng, giống như lửa không thể hòa tan nước vậy. Đối với lực lượng đơn thuần này mà nói, loại đặc tính Duy Ngã Độc Tôn mới là bản chất chân chính của chúng nó.

Lực lượng cường đại không ngừng tản ra từ trên người Tiểu Ân, loại cường độ năng lượng này kỳ thật bất kỳ cường giả cửu tinh nào đều có thể làm ra.

Nhưng mật độ năng lượng và khí thế điên cuồng trào ra như vậy cũng không phải là ma đạo cửu tinh có thể đuổi kịp.

Tiểu Ân có một loại cảm giác, nếu đổi lại là Dida Đại tát mãn nhiều nhất chỉ có thể trụ được mười phút tiêu hao năng lượng như vậy..

Đây là chênh lệch. Chỉ riêng về khoản ma lực dự trữ, loại chênh lệch này đã là kém như một trời một vực.

Tuy nhiên sau khi chân chính tiến vào Ngàn năm Truyền kỳ có một chỗ tốt, tuy rằng tiêu hao năng lượng khổng lồ như vậy nhưng trên thực tế là Tiểu Ân hay Rui Deshen đều không chân chính tiêu hao bao nhiêu ma lực.

Bởi vì vào lúc bọn họ phóng thích lĩnh vực, mặc dù không ngừng va chạm nhưng cũng đồng thời hấp thu ma pháp nguyên tố trong phạm vi trăm dặm. Những ma pháp nguyên tố này giống như nước chảy tiến vào trong lĩnh vực của bọn họ, hoàn toàn bù lại tiêu hao trình độ này.

Nếu nói về ma lực dự trữ, Ngàn năm Truyền kỳ và cửu tinh có chênh lệch rất lớn. Như vậy tại tốc độ hấp thu ma pháp nguyên tốt, loại chênh lệch này lại càng không thể tin nổi.

Cường giả cửu tinh và Ngàn năm Truyền kỳ tuy rằng chỉ kém một bậc nhưng một bậc này cũng đã như trời với đất, thậm chí đã xa xa không phải số người chênh lệch có thể bù được.

Rui Deshen thấy Tiểu Ân mang theo nhiều cường giả cửu tinh như vậy đến đây lại căn bản không nói lời nào. Đó là bởi vì trong lòng hắn đã không hề đặt loại nhân vật cấp bậc này vào mắt.

Tuy nhiên sau khi lĩnh vực hai người liên tiếp bùng nổ va chạm, Rui Deshen cũng ngừng lại trước.

Cũng không phải hắn muốn nhận thua, mà là Vô Danh bên người Tiểu Ân mang lại cho hắn áp lực quá lớn.

Nơi mà Vô Danh đứng, khoảng cách với Tiểu Ân cũng không xa. Nhưng không biết vì sao Tiểu Ân lại không hề có bất kỳ động tác nào bảo vệ hắn. Cho nên sóng xung kích đầu tiên khi lĩnh vực hai bên tạo ra không chút giữ lại đập lên người Vô Danh.

Nhưng Tiểu Ân và Rui Deshen đồng thời cảm thấy không thể tin nổi là, bất kể loại sóng xung kích thuần túy năng lượng hình thức hay là vật lý công kích như hòn đá bị thổi bay ra, một khi tiến vào trước người Vô Danh năm mét lập tức biến mất giống như đá ném vào biển rộng.

Cũng không phải bị Vô Danh hóa giải, cũng không phải bị hắn đánh tan. Mà là biến mất!

Bất kể tình huống bên ngoài có thể nào nhưng vừa đến bên người Vô Danh liền trở nên gió êm sóng lặng, không gợn nổi sóng.

Tiểu Ân và Rui Deshen tuy rằng đánh náo nhiệt nhưng tâm tư hai người bọn họ cũng không đặt ở trên đối phương, ngược lại đều hết sức tập trung ở nơi Vô Danh.

Bởi vì mặc cho bọn họ quan sát thế nào cũng không thể nhìn ra rốt cuộc Vô Danh sử dụng biện pháp gì khiến cho năng lượng và hòn đá biến mất không thấy.

Cứ như vậy, khi một khối đá như cái bàn đồng thời biến mất trước người Vô Danh, vô duyên vô cớ, thần bí khó lường, rốt cục Rui Deshen không nhận được.

Hắn cất cao giọng nói:

-Tiểu Ân. Ta quyết đấu với ngươi, cũng không phải quyết đấu với người khác.

Tiểu Ân đương nhiên hiểu rõ ý của hắn. Tuy nhiên nói thật, tuy đã gặp nhiều biểu hiện thần kỳ của Vô Danh, nhưng những động tác lần này của hắn lại vẫn làm cho mình rung động. Nếu Vô Danh thủy chung ở trong này, cho dù Rui Deshen không nói, Tiểu Ân cũng sẽ có tâm tình không đánh tiếp..

Dường như nhìn ra ý nghĩ Tiểu Ân, Vô Danh cũng không ở lại, xoay người bước đi. Không bao lâu bóng dáng hắn cũng tiến vào trong màn sương khói đầy trời.

Rui Deshen kinh ngạc nhìn Vô Danh rời đi, trong lòng vẫn nặng trĩu như trước.

Từ sau khi hắn thăng lên Truyền kỳ, đây chính là lần đầu tiên phát hiện không ra Vô Danh là loại gì.

-Tiểu Ân. Rốt cục hắn là ai?

Rui Deshen nghiêm túc hỏi.

Tiểu Ân ngần ra, đột nhiên nhớ tới một câu danh ngôn treo cửa miệng của Vô Danh, vì thế nhún vai, nói:

-Không biết.

Rui Deshen cả giận nói:

-Hắn cùng đi với ngươi, không ngờ ngươi lại không biết?

Tiểu Ân cười khổ liên tục. Hắn chỉ biết đáp án này rất khó làm vừa lòng người khác nhưng hắn cũng không thể giải thích chuyện về Vô Danh. Tuy nhiên có một chút hắn có thể xác định, chỉ sợ Vô Danh cũng không phải là một loài người thuần chủng.

Một khi Vô Danh rời khỏi, Rui Deshen lập tức buông lỏng rất nhiều. Theo cường độ lĩnh vực trên người hắn không ngừng đề cao, rốt cục chân chính vượt qua cực hạn cửu tinh có thể đạt tới.

Tuy nhiên Tiểu Ân cũng không chút yếu thế. Lĩnh vực của hắn không giống bình thường. Sau khi sáu loại thuộc tính hòa làm một, hình thành một loại lĩnh vực kỳ lạ. Trong lĩnh vực này dường như không có gì đặc sắc, thuần khiết sạch sẽ như một tấm giấy trắng, nhưng lực lượng sinh ra bên trong không phải là nhỏ. Theo lực lượng lĩnh vực của Rui Deshen không ngừng tăng cường giống như là súng bắn đạn, áp lực càng lớn thì lực lượng bắn ngược lại thả ra càng mạnh mẽ.

Về mặt đối kháng thuần túy lĩnh vực lực lượng, tên Tiểu Ân mới tiến vào Ngàn năm Truyền kỳ này không chút nào kém hơn so với Rui Deshen Truyền kỳ lâu đời.

Chỉ có điều ở một ít lực lượng vận dụng tinh xảo, Tiểu Ân vẫn hơi có vẻ không đủ.

Trải qua Nhất Hào phân tích, Tiểu Ân phát hiện: Khi năng lượng hai bên chạm vào nhau tạo thành sóng xung kích, lực lượng đối phương không ngờ lại hấp thu một chút loại sóng xung kích này. Mà mình căn bản không làm được cảnh giới tinh tế tỉ mỉ như vậy.

Bởi vậy, ít nhất về mặt lĩnh vực hấp thu năng lượng bên ngoài thì đối phương đã hơn xa mình có thể bằng.

Nếu không phải lĩnh vực của hắn thật sự rất đặc thù, hơn nữa từng trải qua cực hạn áp súc năng lượng ở trong đất nước của Thần, như vậy chỉ sợ lúc này đã vào thế yếu.

Đường nhiên Tiểu Ân cũng biết, va chạm lĩnh vực hiện giờ đối với Ngàn năm Truyền kỳ mà nói chẳng qua chỉ là một món khai vị mà thôi. Đây là tiếp xúc và thăm dò trước khi chiến đấu chân chính. Một khi biết rõ bài tẩy của nhau mới bắt đầu quyết đấu chân chính.

Tuy nhiên, nghĩ lại cường độ năng lượng phóng ra trong thời gian ngắn chỉ sợ đã vượt qua toàn bộ ma lực của một ma đạo cửu tinh.

Bởi vậy có thể thấy được giữa Truyền kỳ và cửu tinh quả thật không thể so sánh.

Ở trên một đỉnh núi ngoài trăm dặm, một người đàn ông trung niên nhẹ nhàng vuốt ve thân hình Hỏa Sơn Hồng Trĩ bên cạnh, sắc mặt hắn có chút cổ quái như thể nói rằng:

-Thật sự là kỳ quái. Một tên vừa thăng tiến Truyền kỳ như thế nào có thể giằng co lĩnh vực lực lượng đơn thuần với Rui Deshen kiên trì thời gian dài như vậy. Đến tột cùng hắn nắm giữ lĩnh vực gì? Chẳng lẽ là Lực lượng lĩnh vực cơ sở nhất trong truyền thuyết sao?

Trên mặt hắn chợt hiện lên một tia vui mừng. Nếu quả thật là Lực lượng lĩnh vực cơ sở nhất, như vậy tương lai của Tiểu Ân sau này sẽ không thể đoán trước. Ít nhất, trên đại lục này không bao giờ có ai có khả năng uy hiếp đến hắn nữa. Ngay cả con Long Quy bất tử mấy ngàn năm kia, hay con rùa rút đầu thần bí nhất ma pháp công hội, cùng với vị kia trong biển sâu cũng đừng mong làm gì được hắn.

308. Chương 40: Lực Lượng Lĩnh Vực

Ha ha...

Xao động trong không khí dường như có xu thế càng lúc càng lớn. Một cỗ năng lượng dao động càng mãnh liệt từ trung tâm đồi núi hỗn loạn truyền ra.

Tất cả mọi người tiếp xúc với dao động năng lượng này đều có một cảm giác run run phát ra từ đáy lòng.

Trong cảm ứng của những cao thủ cửu tinh nơi đây, cho dù là loại biến hóa năng lượng tràn ra ngoài này có thể mang cho bọn họ một cảm giác mới mẻ. Loại cơ hội quyết đấu có thể khiến cho bọn họ tự thân cảm thụ trình độ rất cao này đối với bọn họ mà nói thật sự là quá trọng yếu.

Đương nhiên, có thể cảm thụ ra cái gì trong cuộc chiến của cao thủ cấp Truyền kỳ vậy cũng không phải bất kỳ kẻ nào có thể nói trước được.

Giờ phút này, hai vị Ngàn năm Truyền kỳ khiến đám cao thủ cửu tinh khiếp sợ này đang dùng trạng thái mạnh nhất giao thủ. Hai người bọn họ tuy rằng bình tĩnh đứng tại chỗ nhưng quần áo trên người lại bay

lên, ánh mắt xa xa đối nhau, đều có thể nhìn ra ý chí chiến đấu mạnh mẽ trong cặp mắt sáng ngời của đối phương.

Nếu Vô Danh đã rời đi, bọn họ tự nhiên không còn kiêng kị, trừ việc không sử dụng thủ đoạn cuối cùng là cầm chú ra, còn có cái gì không thể thi triển?

Về phần Vô Danh và Urey đứng ở xa quan sát có đột nhiên ra tay hay không, bọn họ cũng không suy xét đến. Cho dù là hai người đó không để ý thể diện ra tay, nhưng nếu không có đả kích uy năng cường đại như cầm chú, muốn đánh chết một vị Ngàn năm Truyền kỳ trên cơ bản là việc không có khả năng.

Nếu hai người kia thực sự muốn phát động cấm chế, như vậy ma pháp nguyên tố biến động trong thiên địa không thể giấu diếm được người khác. Cho nên dưới tình huống như vậy, Tiểu Ân và Rui Deshen tự nhiên thả lỏng tâm tư, hết sức tập trung vào chiến đấu.

Một tầng lại một tầng năng lượng cường đại ngưng tụ ở mặt đất phía trước Tiểu Ân và tuôn ra như bay va chạm thật mạnh cùng lĩnh vực của Rui Deshen.

Theo lĩnh vực của hai người tiếp xúc lần đầu tiên đến giờ, hai bên đều cố ý giữ nguyên loại phương thức tỷ đấu kỳ lạ này.

Tuy nhiên đến lúc này, ngay khi Tiểu Ân cảm giác còn có lực lượng dư thừa thì Rui Deshen đã đạt tới cực hạn.

Trong lòng hắn rốt cục tuôn trào một cảm giác không tốt. Tiểu Ân này thực sự là một vị mới tiến giai Ngàn năm Truyền kỳ sao?

Không có mười năm trở lên hắn làm thế nào ngưng tụ loại năng lượng hỗn loạn này làm một thể và thu vào trong cơ thể?

Loại lĩnh vực vừa cô đọng thành này, vì sao lại có lực lượng cường đại như vậy? Chẳng lẽ thời gian hắn cô đọng lĩnh vực không ngờ còn dài hơn mình hay sao?

Hai vấn đề này chợt lóe trong đầu Rui Deshen rồi biến mất. Hắn rốt cục thở dài một hơi. Tính toán ban đầu của mình không có khả năng thực hiện. Muốn bằng vào cường độ cô đọng lĩnh vực để sinh ra lực lượng cường đại áp chế Ngàn năm Truyền kỳ mới tiến giai, đây là chuyện thường làm của Truyền kỳ lâu năm.

Năm xưa, vào lúc hắn mới tiến vào Truyền kỳ từng bị mấy cường giả trên đại lục này dùng phương pháp này áp chế. Mà năm xưa sau khi Urey thăng tiến, đi du lịch thiên hạ cũng từng bị hắn dùng phương thức này áp chế.

Nhưng khi dùng phương pháp này với Tiểu Ân, không những không có hiệu quả đoán trước mà ngược lại có dấu hiệu bị đối phương áp chế, tự nhiên là khiến cho vị cường giả đứng đầu đại lục người da đen này sinh ra cảm giác cực kỳ buồn nản.

Tuy nhiên, là Truyền kỳ lâu đời mấy trăm năm, Rui Deshen tự nhiên có bản lĩnh độc đáo của hắn.

Lĩnh vực của hắn trong nháy mắt cũng đã phân tán ra, một bộ phận lực lượng tiếp tục chống cự chính diện sự xâm nhập tăng mạnh của lĩnh vực Tiểu Ân, mà còn bộ phận giống như bông tuyết bay tán loạn. Loại lực lượng phân tán này giống như con bướm sải cánh, bay về phương hướng Tiểu Ân..

Con bướm năng lượng ẩn chứa năng lượng cường đại bên trong, bỗng nhiên che phủ đất trời như viên đạn xông tới trên người Tiểu Ân.

Khi những con bướm này đụng vào lĩnh vực của Tiểu Ân, lập tức bùng nổ tung ra. Loại năng lượng bùng nổ này cường đại không ngờ vượt qua rất xa va chạm lĩnh vực lực lượng đơn thuần.

Đây là một kỹ xảo, một loại kỹ xảo phân hóa khiến cho một phần lực lượng trong nháy mắt phát huy ra hiệu quả gấp ba, thậm chí càng nhiều. Mỗi khi hắn sử dụng loại kỹ xảo này đều có thể đủ hao tổn rất nhiều lực lượng lĩnh vực của đối phương và khiến cho kết cấu lĩnh vực đối phương rời rạc, quấy rầy tộc độ và tần suất đối phương hấp thu ma pháp nguyên tố bên ngoài.

Ngay khi đối mặt với mấy vị Ngàn năm Truyền kỳ sống càng lâu đời, loại kỹ xảo này của Rui Deshen cũng giúp hắn chiếm được ưu thế rất lớn.

Nhưng chuyện khiến Rui Deshen ghen hờn trên trời đã xảy ra.

Những con bướm này quả thật bùng nổ, lúc liên tục không ngừng tiếp xúc với lĩnh vực của Tiểu Ân thì bùng nổ.

Nhưng lĩnh vực của Tiểu Ân không ngờ lại không có bất kỳ dao động. Lĩnh vực của hắn vẫn ổn định như trước, cho dù bị các loại xâm nhập không ngừng cũng không bị một chút khác thường. Giống như một ngọn núi cao nhất chiếm cứ đại lục, bất kể gió mưa gào thét, hay đá rơi như mưa đều không thể tạo thành bất kỳ dao động nào với nó.

Sắc mặt Rui Deshen nháy mắt trở nên trắng bệch, trong mắt hắn lóe qua một tia kinh hãi.

Đây là lĩnh vực gì, làm sao còn cứng rắn hơn rất nhiều so với lĩnh vực của tên mai rùa kia!

Lúc trước, lần đầu tiên hắn sử dụng loại lĩnh vực bông tuyết này, ngay cả lão rùa ở đại lục phía Nam đều sợ tránh không kịp. Tên mai rùa có lĩnh vực được xưng là phòng ngự đệ nhất thiên hạ đều cũng phải run rẩy mấy lần trước loại thành lĩnh vực bùng nổ này. Nhưng hiện tại lĩnh vực Tiểu Ân không chút dao động, điều này cũng làm cho người ta quá mức kinh sợ.

Trong nháy mắt, ý tưởng duy nhất trong lòng Rui Deshen là có phải Tiểu Ân không phải là loài người, mà là một con ma thú loại rùa?

Tiểu Ân tự nhiên không biết suy nghĩ của đối phương. Tuy nhiên trong cảm giác của hắn, biến hóa Rui Deshen thì triển ra dường như không chút tác dụng. Cái loại lực lượng bùng nổ mềm như bông này đối với lĩnh vực hợp nhất sáu loại thuộc tính của hắn mà nói, quả thực là gãi không đúng chỗ ngứa, ngay cả cảm giác như mưa bụi cũng không có.

Hơn nữa, vì lực lượng của Rui Deshen phân tán không ngờ lại khiến cho Tiểu Ân cảm ứng được đối phương lộ ra một loại sơ hở.

Lĩnh vực là một loại lực lượng cường đại vô cùng, nhưng chỉ cần là lực lượng thì nhất định có sơ hở.

Lúc bắt đầu, Rui Deshen đơn thuần so đấu thuần túy lực lượng lĩnh vực với Tiểu Ân, hai bên mặc dù đang tăng cường lực lượng của lĩnh vực nhưng không hện mà cùng giữ cùng một tốc độ, một trình độ thăm dò.

Nhưng khi Rui Deshen bắt đầu phân tán lực lượng của lĩnh vực liền lập tức bị Tiểu Ân cảm ứng được.

Hắn đột nhiên phát hiện, lực lượng của lĩnh vực đối phương không những không tăng lên mà ngược lại dường như suy yếu ba phần.

Căn cứ lần đầu tiên chiến đấu với cao thủ cấp bậc Truyền kỳ phải có thái độ thật cẩn thận, Tiểu Ân thật sự hoài nghi đây là đối phương đặt bẫy cho mình nhảy vào.

Nhưng khi thủ đoạn lĩnh vực công kích bông tuyết con bướm của Rui Deshen xuất hiện, cho dù là ngu ngốc cũng hiểu được vì sao lực lượng của hắn bị giảm đi.

Dạng này giống như chiến tranh, rõ ràng tất cả mọi người ở một chỗ dùng cứng chọi cứng, nhưng khi một bên muốn đánh bất ngờ, muốn dùng kỳ binh đạt thắng lợi thì nhất định phải rút lực lượng chủ chiến trường.

Nhưng nếu bất ngờ tập kích không thành như vậy lực lượng chủ chiến trường sẽ không khỏi bị tạm thời suy yếu.

Ngay tại khoảnh khắc đó, Tiểu Ân phát hiện ra lập tức tiến lên trước một bước.

Đây chính là biểu hiện hắn kích động, rõ ràng muốn mở rộng lĩnh vực thì dưới chân lại cũng bước lên một bước.

Nhưng chỉ là một bước này, trong mắt Rui Deshen liền giống như truy hồn đoạt phách, làm toàn thân hắn đều kinh hoàng.

Lĩnh vực của Tiểu Ân trong lúc đó đột nhiên trở nên cường đại, đây là một cảm giác đột nhiên mà đến như ‘Thái sơn áp đỉnh’. Trong lúc hoảng hốt, Rui Deshen cảm ứng thấy dường như Tiểu Ân trở thành mãnh thú thời viễn cổ, cái loại toàn thân đầy lân giáp nặng nề như núi chỉ tồn tại trong truyền thuyết có khả năng khai thiên lập địa, mang theo khí thể không thể ngăn cản phẳng phất như xe lu lăn tới..

Nếu chỉ riêng là khí thể cường đại như vậy còn không đủ để chấn động tâm chí Rui Deshen đã sớm cứng rắn như đá tảng.

Nhưng đến cùng với khí thể cường đại này cũng là lực lượng thần bí khó lường khủng bố khiến người run sợ, tràn ngập như điên cuồng.

‘Trọng kiếm vô phong’. Đó là bởi vì bằng vào lực lượng của trọng kiếm đã đủ để phá vỡ hết thảy trước mắt. Đối với nó mà nói, chỉ cần có đủ lực lượng như vậy có lưỡi sắc bén hay không kỳ thật cũng không có gì khác nhau.

Giờ phút này đối mặt với lĩnh vực lực lượng cường đại đột nhiên bùng nổ, Rui Deshen rốt cục lĩnh ngộ ý tứ của những lời này.

Sau khi sắc mặt hần biến hóa vài lần, rốt cục bay lên trời, mặc cho lĩnh vực của Tiểu Ân quét ngang qua nơi hần vừa đứng, nghiền nát khí tức và năng lượng hần để lại không còn bất kỳ chút nào.

Ở cấp bậc Truyền kỳ này, tỷ đấu đã phát triển nên đa dạng hóa.

Nếu là thù hận không thể bỏ qua tự nhiên là sử dụng cấm chế một trận quyết sống chết. Nhưng nếu chỉ là thăm dò mắng tính lễ phép, như vậy hai bên có thể tiến hành lĩnh vực giao phong, đại khái có thể cảm ứng ra thực lực lẫn nhau trong quá trình đó.

Đương nhiên giao phong về lĩnh vực cũng không giống với chiến đấu chính thức. Trong cuộc chiến chân chính giữa hai Truyền kỳ, mỗi một khoảnh khắc đều có biến hóa khác nhau, hơn xa so với một lĩnh vực có thể bằng được. Cho nên Rui Deshen mặc dù đại bại mà chạy trong lần va chạm lĩnh vực thứ nhất nhưng cũng không khiến cho hần mất đi dũng khí đánh tiếp.

Nhưng mà khi Tiểu Ân sử dụng lĩnh vực lực lượng đơn thuần đã phá vỡ phòng ngự của đối phương, áp bách vị Ngàn năm Truyền kỳ lâu đời này lui về sau, trong lòng hần đột nhiên hào khí ngất trời. Đường như cực kỳ can đảm tiếp tục tiến lên trước một bước.

Theo một bước này bước ra, khí thể trên người Tiểu Ân như thể càng thêm dày đặc, lĩnh vực của hần giống như mọc cánh lại một lần nữa tập kích lên Rui Deshen đang ở trong không trung..

Sắc mặt Rui Deshen ngưng trọng vung tay lên. Từng tầng vòng năng lượng hình thành trước người hần. Những vòng năng lượng này cũng không thuần túy là hình tròn mà bao hàm cả hình bầu dục, nửa hình tròn thậm chí còn là hình vuông, hình thoi ở bên trong.

Những hình dạng vòng năng lượng này cũng không đơn thuần vì đẹp mà đã trải qua nhiều năm thăm dò và nghiên cứu, được Rui Deshen tổ hợp thành một thủ đoạn phòng ngự.

Bất kể là thuộc tính gì, kết cấu lực lượng thể nào, muốn đột phá những vòng phòng ngự chung cực có thể ứng phó mấy vạn loại tình huống khác nhau của Rui Deshen cũng không phải là một việc dễ dàng.

Hần có chắc chắn tuyệt đối khi thành lập tổ hợp vòng phòng ngự này. Ngay cả tình huống không thể ngăn cản lực lượng tấn công của lĩnh vực đối phương thì ít nhất cũng có thể lợi dụng kết cấu lực lượng khác nhau trong vòng năng lượng này để dẫn dắt lĩnh vực lực lượng khí thể ngút trời đi nơi khác.

Nhưng mà khi lĩnh vực Lực Lượng đơn thuần tới cực điểm kia của Tiểu Ân tiếp xúc với những vòng năng lượng này, Rui Deshen mới giật mình phát hiện: Những vòng năng lượng ngưng tụ mà hần có hy vọng rất lớn này không ngờ lại không ngăn được.

Hoàn toàn không ngăn được...

Lĩnh vực Lực Lượng của Tiểu Ân cứ thế đơn giản đè ép lại, không rườm rà, không có biến hóa, thuần túy lực lượng và khí thể cường đại ép tới.

Vòng năng lượng hình tròn giống như bọt khí bị đè tan vỡ, vòng năng lượng nửa hình tròn bị lực lượng cường đại làm đứt ra từng khúc. Vòng năng lượng hình bầu dục căn bản không thể dẫn dắt cổ lực lượng này đi bất kỳ chút nào, ngay cả một chút năng lượng cũng không đẩy đi đã hoàn toàn bị sụp đổ.

Ngay cả vòng năng lượng hình tròn nón giấu bên trong nhiều năng lượng phòng ngự như trong bông có kim, cũng vừa tiếp xúc với cỗ lực lượng này đã bị chấn động thành mảnh nhỏ, ngay cả một giây thời gian cũng không chống đỡ được-hoàn toàn tan biến.

Cỗ lực lượng này giống như không nói đạo lý chút nào, phá tan tổ hợp vòng năng lượng của Rui Deshen, thậm chí không giành giật được cho hắn bất kỳ chút thời gian nào.

Sắc mặt Rui Deshen mơ hồ xám ngắt. Nếu dám cường giả cửu tinh trên đại lục người da đen nhìn thấy bộ dạng hắn lúc này như vậy căn bản không dám nhận là quen biết hắn.

Tuy rằng lúc này mặt trời chói chang trên đỉnh đầu, ngàn dặm không mây nhưng Rui Deshen có một loại cảm giác như thân thể ở dưới biển sâu đối mặt với vị cường giả siêu cấp ẩn nấp trong biển rộng.

Đó là vào lúc mấy trăm năm trước, hắn vừa thăng tiến Truyền kỳ đi du lịch thiên hạ: Lần đầu tiên cảm giác sợ hãi, cảm giác đối mặt với cái chết.

Mà hiện giờ hắn lại cảm nhận được một lần nữa, nhưng lúc này lại từ trên một người trẻ tuổi, không thể tưởng được lại cảm nhận loại lực lượng cường đại ‘Thần chấn sát Thần, Phật chấn sát Phật’!

Bất chợt thét dài một tiếng, thân hình Rui Deshen ở giữa không trung thăng lên cao không hề báo trước, không ngờ vọt thẳng tắp lên trên.

Ở trên mặt đất, nguyên tốt ma pháp tuy rằng không ít nhưng tuyệt đối không dày đặc như ở trên bầu trời cao. Vào lúc đối mặt lĩnh vực Lực Lượng của Tiểu Ân đã hình thành ưu thế tuyệt đối và khí thế, lựa chọn thứ nhất của Rui Deshen chính là rời khỏi nơi đây, muốn đoạt trước một bước đến trời cao hấp thu ma pháp nguyên tốt càng thêm khổng lồ, sau khi tập hợp lại sẽ cùng phân cao thấp lần nữa với Tiểu Ân..

Nhưng tại khí thế lôi kéo, Rui Deshen vừa mới làm ra khí thế xông lên cao thì Tiểu Ân cũng đã cảm ứng được.

Kỳ thật cũng không phải tất cả đều là Tiểu Ân cảm ứng được, mà là hắn và Nhất Hào liên thủ cảm ứng và tính toán ra.

Vào giờ khắc này, phản ứng của Tiểu Ân và Nhất Hào không ngờ hoàn toàn nhất trí. Hai chân hắn khê động, dưới chân hơi dùng sức đã vọt lên trên giống như tia chớp.

Con đường Tiểu Ân xông lên trên không ngờ hướng tới Rui Deshen đang bay lên ở trong không trung, theo khoảng cách ngắn nhất - một đường thẳng giữa hai điểm - mà phóng tới!

Tựa như sự mãnh mẽ của trăm ngàn con trâu đực đang xông tới, tựa như những đợt sóng phủ trên sông, sóng dữ mệnh mông. Lại tựa như vàng mặt trời như lửa của ngày hè chói chang tỏa ra ánh hào quang vạn trượng làm người ta lóa mắt.

Chỉ trong tích tắc, Tiểu Ân mượn khí cường đại và lực lượng của thân thể, nhanh chóng rút ngắn lại khoảng cách giữa hai người.

Lĩnh vực Lực Lượng của Tiểu Ân lại một lần nữa như núi đè đánh sâu vào gần Rui Deshen.

Lông tóc trên người Rui Deshen đã dựng đứng lên, thể nghiệm trọn vẹn cảm giác áp bách và nguy cơ của loại lực lượng này.

Lĩnh vực Lực Lượng hùng hậu như núi, khí thế mãnh liệt đơn thuần tới cực điểm cho tới bây giờ hắn chưa từng gặp qua. Cho dù lúc hắn đối mặt với vương giả đáy biển được xưng là cường đại nhất trong tinh cầu cũng không có cảm giác vô lực không biết làm gì như vậy.

Tuy rằng những thủ đoạn mà Rui Deshen biết được là rất nhiều, kỹ xảo biến hóa của lĩnh vực mà hắn nắm giữ cũng là thứ Tiểu Ân tuyệt đối không theo kịp.

Nhưng khi đối mặt với lĩnh vực Lực Lượng gần như tờ giấy trắng tinh này, Rui Deshen lại sinh ra một cảm giác cùng đường, không có sức xoay chuyển.

Đường như bất kể hần thi triển ra kỹ xảo kinh thể hãt tục thể nào đều không thể đối mặt với lĩnh vực Lực Lượng đơn thuần này. Những thủ đoạn mà bình thường hần tự phụ, trước mặt loại lực lượng thuần túy này giống như là thăng hê, sắp bị nghiền nát không chút lưu tình.

Lấy lực phá xảo. Tiểu Ân vậy mà mượn cỗ khí thể cường đại ngay từ lúc đầu không ngừng phát huy lực lượng đơn thuần và cơ sở nhất tới cực hạn. Bất kỳ sự khéo léo nào trước mặt lực lượng tuyệt đối đều tựa như châu châu đá xe, rốt cục khó mà phát huy ra tác dụng gì.

Hơn nữa càng làm cho người ta sợ hãi chính là, Tiểu Ân cũng không phải sử dụng khí của lực lượng lớn nhất một cách đơn thuần mà là dựa thể dùng sức, từng bước thừa cơ hội trải qua biến hóa đã đạt tới mức độ khí và thể hợp một. Đặc biệt là sau khi đánh tan tổ hợp vòng năng lượng của Rui Deshen, loại khí thể quyết đánh đến cùng, không tiếc hết thảy đã hoàn toàn hợp làm một với lĩnh vực Lực Lượng. Trừ khi là lực lượng vượt quá nó gấp mười lần, nếu không đừng mơ tưởng ngăn cản..

Nhưng muốn tìm được loại năng lượng càng cường đại hơn loại lực lượng gần như đánh đến điên cuồng này, hiện tại Rui Deshen đã chật vật không chịu nổi sao có thể làm được?

Cho dù đối Rui Deshen thành Hắc Long Vương, lấy cảnh giới nguy thần của lão cũng không nhất định có thể dùng thực lực cấp Truyền kỳ làm được điều này.

Nhưng mà, chính tại khoảnh khắc này, vị cao thủ đứng đầu của đại lục người da đen hít sâu một hơi. Tâm tình mênh mông của hần trong lúc nguy cơ này đã hoàn toàn bình tĩnh lại. Đường như Tiểu Ân đang xông ngược lên, thậm chí còn mang cảm giác chết chóc cho hần cũng không tồn tại.

Tuy rằng ngay từ đầu hần đã đi nhầm một bước, tới bước đường cùng như bây giờ nhưng chỉ có trong hoàn cảnh này lại khiến hần có một loại cảm giác đã lâu không gặp.

Tinh thần hần tập trung mức độ cao, trên người tản ra một cỗ khí thể gần như thăm thiết rung động vô cùng. Giống như là mãnh thú bị dồn vào bước đường cùng, toàn thân đều là một loại khí tức liều mạng đồng quy vô tận bất chấp tất cả.

Gần như trong lúc loại khí tức này của hần bắt đầu tràn ngập, ma pháp bào trên người cũng giống như được thổi phồng lên, phảng phất như một quả bóng chờ đợi được đánh đi.

Nếu một Ngân năm Truyền kỳ sinh ra liều mạng, như vậy sẽ bộc phát năng lượng lớn cỡ nào?

Điều này không ai biết, nếu những người khác ở vào vị trí của Tiểu Ân rất có khả năng sẽ thay đổi sách lược, không hề lấy cứng chọi cứng với hần. Dù sao, chó gấp nhảy tường, con thỏ nóng nảy cũng muốn cắn người một ngụm (con giun xéo mãi cũng phải đứt) huống chi là một nhân vật Truyền kỳ đứng đầu!

Tuy rằng trong lòng Tiểu Ân có kinh ngạc, cảm thấy không hiểu chút nào đối với vị cường giả vừa mới chiến đấu không bao lâu đã phóng ra khí tức liều mạng nhưng tâm niệm của hần không chút lay động. Lĩnh vực Lực Lượng cường đại kia cũng không chút lưu tình phóng lên cao, phá hủy toàn bộ những thứ ngăn cản ở trước mặt.

Người muốn liều mạng, vậy ta liều với người. Lấy lĩnh vực Lực Lượng siêu cấp cường đại đánh tan tất cả những thứ có ý đồ phản kháng thành tro.

Phảng phất như sấm mùa xuân cuộn cuộn, Tiểu Ân mang theo khí thể long trời lở đất phóng thẳng lên cao.

Mọi người quan sát ở xa xa liên cảm thấy trước mắt sáng ngời, tia chớp thật lớn cắt qua toàn bộ không trung, rồi tiếp theo là một tiếng sấm nổ long trời lở đất. Đường như nó muốn làm vỡ nát toàn bộ vũ trụ.

Ma pháp bảo vệ phòng kia giống như là châu châu đá xe bị nghiền dập nát, không còn tồn tại chút nào.

Nhưng sau khi thân hình Tiểu Ân xong qua nơi này, trong lòng hần cũng âm thầm cười khổ. Bởi vì căn bản là hần không gặp được bất kỳ sự chống cự nào, ma pháp bảo vệ phòng này không ngờ là vẻ ngoài mạnh mẽ bên trong yếu ớt - căn bản không chịu nổi một kích.

Mà bản thân Rui Deshen cũng lặng im biến mất trước mặt Tiểu Ân.

Mà lúc này, khí thể Tiểu Ân tích lũy rốt cục như bị kiềm hãm, giống như mãnh hổ vô mồi lại vô không trúng, cái loại khí thể trên trời dưới đất duy ngã độc tôn không khỏi yếu bớt ba phần.

Tại một nơi trong không trung cách Tiểu Ân khoảng chục mét, thân hình Rui Deshen rút cục từ trong hư không xuất hiện.

Trên người hắn cực kỳ thảm hại, quần áo vỡ tan hơn nửa, nhìn qua như dân chạy nạn xin ăn đầu đường. Nhưng trên mặt hắn không có bất kỳ vẻ thẹn quá thành giận gì, ngược lại giống như mưa phùn gió xuân, bình tĩnh khiến người sợ hãi.

Chỉ có điều, bên dưới bề ngoài bình tĩnh này lại mang theo lực lượng mệnh mông không biết nhường nào..

Động tác của Rui Deshen cực nhanh, giờ tay run lên một cái, một ma pháp bào kiêu dáng như cũ xuất hiện trong tay, rồi lại vung lên run một cái nữa, chớp mắt mặc ào. Như vậy, trừ tóc hắn có chút tán loạn ra, bất kỳ ai cũng không thể liên tưởng hắn với vẻ bề ngoài thảm hại vừa rồi.

Rui Deshen liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái thật sâu, đột nhiên giờ tay. Trong tay hắn có ba tượng gỗ điêu khắc nhỏ.

Hắn cầm một tượng gỗ điêu khắc nhẹ nhàng vung lên, bên trên lập tức xuất hiện dao động ma lực khổng lồ. Sau khi rời tay, tượng gỗ điêu khắc này lập tức biến thành một pháp sư giống như Rui Deshen như đúc, nay cả mái tóc hỗn độn cũng không có gì khác.

Cổ tay Rui Deshen run lên, lập tức phân ra một thân ảnh, chỉ chớp mắt xuất hiện ba Rui Deshen độc nhất vô nhị.

Bốn người này đột nhiên tụ lại cùng một chỗ, dùng tốc độ cực kỳ mau lẹ di chuyển mấy lần, cũng không phân rõ thật giả.

Tiểu Ân tập trung tinh thần cảm ứng, trong mắt toát ra một vẻ khó có thể tin.

Không ngờ hắn nhìn không ra bên trong bốn Rui Deshen này, rốt cục người nào mới là thật.

Cảm thụ được khí tức cường đại trên bốn người kia, Tiểu Ân đột nhiên hiểu rõ một chuyện. Những người này cũng không phải hư ảo, nói cách khác Rui Deshen sử dụng không phải ảo thuật. Bốn người này quả thật đều tồn tại.

Tuy rằng Tiểu Ân từng nghe nói qua Thần linh có năng lực phân thân và hình chiếu nhưng Ngàn năm Truyền kỳ lại tuyệt đối không có kỹ năng cường đại như vậy.

Nguyên nhân tạo thành hết thảy như vậy hẳn là ba tượng điêu khắc gỗ vừa rồi Rui Deshen lấy ra.

Thật không biết đây là loại đạo cụ ma pháp thần kỳ nào không ngờ lại có hiệu quả thần kỳ thế này. Nếu có thể chiếm vào tay, phối hợp với ảo thuật của mình không thể nghi ngờ có thể phát huy uy lực càng cường đại hơn.

Tuy nhiên ý nghĩ này cũng chỉ chuyển trong đầu Tiểu Ân một chút, theo sau liền tập trung toàn bộ tinh thần.

Đối mặt một Ngàn năm Truyền kỳ cũng đủ để người ta phát điên, như vậy đồng thời đối mặt với bốn thì sao? Chẳng sợ biết rõ ba người trong đó là giả, Tiểu Ân cũng không dám có bất kỳ ý buông lỏng và khinh thường.

Bốn Rui Deshen kia cũng không tụ cùng một chỗ mà phân ra làm bốn, giống như là vây đánh, muốn vây Tiểu Ân vào trong.

Nhưng chính vào lúc này, không ngờ Tiểu Ân lại ra tay trước. Hắn bắt chập bốn người này vây đánh mà phát phát tay hướng tới một người trong đó.

Lĩnh vực của Tiểu Ân nhanh chóng mở rộng, cái loại khí thể có mặt khắp nơi, không gì không thể phá đường như lại về tới trên người hắn một lần nữa. Đặc biệt phương hướng hắn đối mặt, lĩnh vực Lực Lượng phẳng phát như một vách tường thật dày, mạnh mẽ đẩy lại.

Lĩnh vực và kết giới tuy rằng đều là một loại lực lượng nhưng là về mặt khổng chế lại có khác nhau rất lớn.

Ma đạo sĩ cười tinh tuy rằng cũng có thể khống chế kết giới lớn nhỏ, thậm chí còn có thể hơi khống chế phương hướng phóng kết giới một chút. Nhưng bọn họ không cách nào làm được kết giới biến thành bất kỳ hình dạng nào. Đó là bởi vì bọn họ còn không thể hoàn toàn cô đọng lực lượng của kết giới.

Nếu là có thể cô đọng cổ lực lượng này tới mức làm theo ý mình, thậm chí là ‘nhân giới hợp nhất’, có thể hoàn toàn kiểm chế, như vậy có thể xưng là lĩnh vực.

Nếu nói lúc trước tổ hợp vòng năng lượng Rui Deshen phóng thích là một trong những kỹ xảo sử dụng lĩnh vực, như vậy giờ phút này rất rõ ràng là Tiểu Ân biến lĩnh vực Lực Lượng thành một bức tường năng lượng thật lớn đẩy ra ngoài. Tự nhiên cũng là một loại kỹ xảo ứng dụng kỳ dị.

Chỉ có điều loại kỹ xảo này tràn ngập khí phách, khí tức kiên quyết một đi không quay về.

Sau khi cảm ứng được Tiểu Ân ứng biến, bất kể là Rui Deshen hay là Urey ở xa xa đều hơi chút buồn bực trong lòng. Chẳng lẽ Tiểu Ân không chút quan tâm đến ba phương còn lại liên hợp đả kích sao?

Ngay sau đó, bốn Rui Deshen đồng thời lộ vẻ cười lạnh, trước người hắn nổi lên năng lượng cường đại. Lĩnh vực lực lượng lại hiện ra hơn nữa lúc này còn mang thuộc tính đặc thù của hắn.

Ở bên trong lĩnh vực của hắn, vô số ánh chớp tia lửa chớp lóe. Cảm giác âm u giống như mây đen dày đặc trên bầu trời bất cứ lúc nào cũng dẫn tới Thiên Lô oanh đỉnh.

309. Chương 41: Vừa Là Thầy, vừa Là Bạn

Các cao thủ cấp bậc cửu tinh có vẻ bàng quan đứng ngoài. Bọn họ không nhìn ra sự ảo diệu trong đó. Chỉ có điều, bọn họ cảm thấy sợ hãi với năng lực có thể kết nối với thiên nhiên này.

Hấp thu uy lực của thiên nhiên, hình thành lực lượng đối phó với kẻ thù. Mới nhìn qua thì rất nhẹ nhàng, nhưng chỉ cần suy nghĩ một chút đã khiến người khác run sợ.

Bản thể của Rui Deshen phân làm ba cái phân thân, trong thời gian ngắn ngưng tụ thành một trận mưa gió bao phủ trong loạn thạch, tất cả mọi người đều nghĩ tới việc Tiểu Ân sắp phải nhận thua.

Không chỉ có bọn họ có cảm giác này, ngay cả Truyền kỳ Urey ở phương xa xem cuộc chiến này cũng có chút lo lắng.

Dù sao, hắn cũng không ngờ, một người có kinh nghiệm phong phú và cẩn thận như Rui Deshen lại thi triển ra thủ đoạn này: Biến hoàn cảnh xung quanh thành lĩnh vực hợp với mình nhất.

Một vị Ngàn năm Truyền kỳ có thuộc tính hỏa chiến đấu với một Ngàn năm Truyền kỳ có thuộc tính thủy ở trên miệng núi lửa, thì xác suất thắng lợi gần như đạt một trăm phần trăm. Cho dù cuối cùng đôi bên sử dụng cấm chú thì pháp sư hỏa thuộc tính vẫn là người sống sót cuối cùng.

Đó là ảnh hưởng của hoàn cảnh đối với ma pháp sư. Bình thường có lẽ không nhìn ra, là do thực lực của đôi bên kém nhau quá xa, hoặc còn chưa đạt tới trình độ vận dụng được ưu thế của hoàn cảnh.

Nhưng Ngàn năm Truyền kỳ lại khác. Lĩnh vực của bọn họ hoàn toàn dung hợp với bản thân. Một khi thi triển, thân thể sẽ tiếp xúc với nguyên tố ma pháp trong không gian trong phạm vi trăm dặm. Nhờ vậy mà có thể tự nhiên tiếp xúc và dung hợp với hoàn cảnh xung quanh, có thể tạo ra hoàn cảnh chiến đấu thích hợp nhất với mình.

Giao chiến trong loạn thạch, kỳ thật là hoàn cảnh công bằng với phần lớn Ngàn năm Truyền kỳ.

Dựa theo quy định chiến đấu của Ngàn năm Truyền kỳ, trước khi chiến đấu, đôi bên thử lực lượng lĩnh vực của mình với hoàn cảnh xung quanh. Tranh thủ phát huy năng lực lĩnh vực thích hợp với hoàn cảnh. Người nào hoàn thành trước, sẽ có một khu vực riêng thuộc về bản thân.

Trong tình huống đó, hẳn là Ngàn năm Truyền kỳ ở trong khu vực của đối phương, chỉ có thể dùng tốc độ nhanh nhất để bỏ đi. Nếu còn ở lại để giao thủ với đối phương thì cái đó không gọi là dùng cảm mà gọi là muốn ở lại để chịu ngược đãi.

Đó là tiêu chuẩn và hình thức chiến đấu của Ngàn năm Truyền kỳ. Còn ma pháp sư bình thường, sử dụng các loại ma pháp hoa lệ và khéo léo để công kích đối phương thì không được nhóm Truyền kỳ để mắt tới.

Bởi vì trong mắt bọn họ, không bao giờ chú ý tới chút lợi ích nhỏ đó. Ánh mắt của họ được đặt ở tầm cao hơn.

Chỉ nắm giữ hoàn cảnh xung quanh mới có thể giành được thắng lợi cuối cùng.

Đạo lý này chỉ có nhân tài cấp bậc Ngàn năm Truyền kỳ mới lĩnh ngộ được. Còn cửu tinh ma đạo sỹ, chỉ sợ cho dù biết được đạo lý này, nhưng không hình thành được lĩnh vực, không thể thay đổi hoàn cảnh ở xung quanh, càng không thể mượn được uy lực của thiên địa. Cho nên dù biết, cũng vô dụng.

Tuy nhóm cường giả cửu tinh không hiểu được đạo lý trong đó nhưng cảm nhận khí thế của gió mưa bao phủ trên bầu trời, kẻ ngu cũng biết hoàn cảnh thích hợp rất có lợi cho bản thân của Rui Deshen. Bởi vì khi đó toàn bộ không gian đều có khí thế hủy thiên diệt địa của Rui Deshen..

Loại khí thế này tuy xôn xa mới bằng cảm chú, nhưng bị cỗ khí thế này bao phủ, mọi người đều cảm thấy không khác nhau mấy.

Nhưng khi mọi người đang nghĩ thì toàn bộ khí thế đó biến mất. Tiểu Ân sắp thua lại nghe được thanh âm của Rui Deshen.

Hai tiếng “nhận thua” truyền vào tai mọi người. Biểu tình của bọn họ không ngờ lại quá khác biệt.

Không có tiếng hoan hô mãnh liệt, cũng không có tiếng vỗ tay như sấm, không gian hoàn toàn yên lặng.

Tuy Bạch Toàn Phong rất cao hứng và phấn chấn. Lòng bàn tay đỏ đầy mồ hôi, nhưng trừ ánh mắt tỏa sáng thì không nói thêm gì.

Tiểu Ân lẳng lẳng nhìn Rui Deshen nhận thua. Cường giả đứng đầu của đại lục hắc quỷ lại nói ra những lời này. Kỳ thật hẳn rất bất đắc dĩ, lời nói bộc lộ sự chua xót.

Một cường giả như thế, không ngờ lại mở miệng nhận thua. Bất kể là địch hay bạn, trong lòng tất cả cường giả cửu tinh đều có cảm giác bị thương.

Tiểu Ân cũng hít sâu một hơi. Trong cuộc chiến đấu vừa rồi, hẳn không suy xét hết mọi việc, cảm giác duy nhất của hẳn đó là người này rất mạnh, bản thân muốn mạnh hơn hẳn. Đây mới là nguyên nhân dẫn đến chiến thắng của Tiểu Ân.

Còn chuyện vận dụng kỹ xảo lĩnh vực, Tiểu Ân đã sớm nghiên nghiền kỹ trong Nhất Hào không gian. Hẳn đã sớm tung ra kỹ xảo vận dụng đó.

Trong thời điểm đó, dường như hẳn được bản năng chiến đấu ủng hộ. Lần đầu tiên hẳn dựa vào ưu thế, phát huy thực lực của bản thân tới độ hùng mạnh nhất. Lúc này mới có thể ngăn cản được tất cả công kích, thậm chí cuối cùng còn phát ra lôi điện, phá hủy một phân thân của Rui Deshen, khiến hẳn không thể duy trì được hoàn cảnh gió mưa, cuối cùng đành phải nhận thua.

Nếu để Tiểu Ân chiến đấu lại với Rui Deshen, chỉ sợ Tiểu Ân không dám vứt bỏ tất cả, chuyên chú phát huy thuộc tính của lĩnh vực..

Tất nhiên nếu ngay từ đầu Rui Deshen không tự cho bản thân thông minh, đánh giá thấp lực lượng lĩnh vực của Tiểu Ân thì sẽ không phát sinh chuyện này. Khi đó dù Tiểu Ân toàn lực phóng thích kỹ xảo lĩnh vực thì cũng chưa biết hươu chết về tay ai.

Khi nghe đối phương nhận thua, kỳ thật trong lòng Tiểu Ân biết rõ, bản thân có thể thủ thắng, hơn nữa là dựa vào vận khí. Một nửa còn lại là do đối phương coi thường mình.

Tuy giờ phút này, kết cục đã an bài, Tiểu Ân cũng không lộ vẻ mặt khiếm tốn..

Khẽ gật đầu với Rui Deshen, Tiểu Ân nói:.

-Rui Deshen các hạ, nếu ngài thua, vậy...

Hắn đột nhiên ngăn ra, bởi vì hắn nghĩ đến việc, tuy Rui Deshen khiêu chiến hắn, nhưng trước đó không đánh cuộc gì cả, nói cách khác đây là một trận chiến bình thường.

Rất nhanh, mọi người phát hiện tình huống xấu hổ này.

Kỳ thật không chỉ có đám người Sloppy Burger sơ sẩy, ngay cả đám hắc quỷ đại lục cũng từng tràn ngập tin tưởng, đưa ra nhiều trận cá cược, muốn Tiểu Ân tham khảo.

Chỉ có điều, khi Tiểu Ân nói, Rui Deshen là một vị Ngàn năm Truyền kỳ, việc đánh cuộc lập tức tan biến trong lòng mọi người. Cho dù Sloppy Burger rất tin tưởng Tiểu Ân, cũng không tin Tiểu Ân vừa mới tiến giai thành Ngàn năm Truyền kỳ đã chiến thắng một vị Ngàn năm Truyền kỳ lâu đời.

Nếu nói lúc đó đánh cuộc, không phải tự tìm thua sao?

Còn đám hắc quỷ đại lục lại càng đơn giản hơn. Rui Deshen nghĩ Tiểu Ân chỉ là một cường giả cửu tinh. Tuy nhiên lại muốn hạ thấp ngạo khí của Tiểu Ân, để tình hắn không nên tới quá rối hắc quỷ đại lục.

Dưới tình huống đó, với thân phận của mình, hắn không thể chủ động đánh cuộc. Nếu không đó chỉ là màn tiêu khiển, rất có khả năng chọc giận một vị Ngàn năm Truyền kỳ khác ra tay can thiệp.

Nhưng mà kết quả cuối cùng lại khiến mọi người mở rộng tầm mắt. Tiểu Ân không ngờ giành chiến thắng.

Rui Deshen bình tĩnh nói:

-Tiểu Ân, lần này ta thua. Từ nay về sau, ta sẽ không nhúng tay vào cuộc tranh đoạt giữa hai đại lục nữa.

Hắn chỉ về một hướng, liếc mắt nhìn Tiểu Ân nói:

-Có hứng thú tới nói chuyện với hắn không?

Tiểu Ân nao nao, không thể ngờ được lại dễ dàng lấy được lời hứa của Ngàn năm Truyền kỳ. Trong lòng hắn rất hoài nghi, chẳng lẽ vị này không biết, nếu không có sự thủ hộ của hắn, hắc quỷ đại lục không chống đỡ được sự tấn công của hai đại lục sao?

Dường như cảm ứng được sự nghi hoặc của Tiểu Ân, Rui Deshen cười nói:

-Ta muốn tìm người ôn lại chuyện cũ, nếu người muốn đi thì hãy theo ta, tuy nhiên đừng mang theo những người vô dụng tới.

Nói xong, thân hình hắn khẽ động, đã hóa thành một đạo ánh sáng, bay tới hướng Urey.

Tiểu Ân chỉ thoáng do dự một chút, thân hình lóe lên, tới bên đám người Sloppy Burger.

Giờ phút này trong lòng mọi người, địa vị của Tiểu Ân đã khác trước.

Trước khi Tiểu Ân và Rui Deshen giao thủ, bọn họ đều biết hai người là Ngàn năm Truyền kỳ. Nhưng trong lòng một số cao thủ, vẫn có một chút không cam chịu.

Nhưng khi hai người buông tay chiến đấu, tiến hành một trận tỷ thí thì thái độ của nhóm cường giả cửu tinh mới trở nên thành thật.

Bởi vì bọn họ hiểu được, chỉ cần Tiểu Ân và Rui Deshen nguyện ý, sẽ dễ dàng lấy đi tính mạng của bọn họ, không khó hơn việc giết một con kiến.

Đặc biệt là năng lực có thể tập hợp uy lực của thiên địa, khiến trong lòng mỗi người sợ hãi, thái độ đối với Tiểu Ân, hoàn toàn biến đổi.

Dù Sloppy Burger và Dida có quan hệ tốt với Tiểu Ân, giờ phút này cũng hơi cúi đầu.

Trong lòng Tiểu Ân cười khở, đối với thái độ thay đổi của bọn họ, tuy rằng trong lòng hắn sớm có dự cảm nhưng luôn cảm thấy lạ, trong khoảng thời gian ngắn chưa thích ứng được.

Tuy nhiên, giờ phút này thời gian khẩn cấp, hắn cũng không chấp nhất nhiều.

-Đại nhân Sloppy Burger, ta có chuyện phải rời khỏi đây một đoạn thời gian. Bạch Toàn Phong, người quay về ma pháp tháp báo cho đám Kim, không cần phải lo lắng cho ta. Dida đại nhân, Juliana rất nhớ ngài, nếu ngài rảnh, nên tới thăm nàng.

Tiểu Ân nói xong, gật đầu với mọi người một cái, bay về một hướng. Với tốc độ của hắn, tự nhiên biến mất trong nháy mắt, ngay cả Bạch Toàn Phong cũng không theo kịp.

Tuy rằng để Dida tới gặp đệ tử có chút không hợp lễ nghĩa, nhưng giờ phút này mọi người không lộ ra vẻ dị thường gì cả. Ngược lại trong ánh mắt còn lộ vẻ hâm mộ.

Có lẽ trong lòng mọi người đều có cảm giác, nếu mình có một đồ đệ như thế thì thật tốt.

Dida hơi cười khở. Tuy nhiên trong lòng hắn lại vui như hoa nở. Hắn quyết định, trong quá trình tu luyện phải thỉnh giáo Tiểu Ân nhiều hơn.

Mắt nhìn trời quang mây tạnh, nhưng vẫn còn hơi thở ma pháp nồng đậm trong loạn thạch, trong lòng hắn xuất hiện một ý niệm: Nếu khi còn sống, có thể tiến vào trình độ đó thì cuộc đời này không uổng phí.

Sloppy Burger thở dài một tiếng, rất đau đầu đối với hành động xuất quỷ nhập thần của Tiểu Ân.

Tuy nhiên với thực lực hiện tại của Tiểu Ân, nếu lão tỏ vẻ lên mặt trước mặt hắn thì đúng là tự làm mất mặt. Đối với lão ma pháp sư này thì có được người kế thừa nhất mạch là niềm vui lớn nhất.

Trong lòng mọi người suy nghĩ, ánh mắt không ngừng lóe sáng.

Ở xa, hơn mười vị cường giả cửu tinh của hắc quỷ đại lục lần lượt rời đi. Ánh mắt của bọn họ không hẹn cùng dừng trên người Sloppy Burger, ngay cả Paxton cũng không ngoại lệ.

Khi Tiểu Ân chiến thắng, hắn cũng biết, chức phó hội trưởng ma pháp công hội chắc chắn sẽ thuộc về Sloppy Burger.

Mắt nhìn bốn phía, rốt cuộc Sloppy Burger nói:

-Chúng ta trở về thôi, truyền tin chiến thắng của Tiểu Ân đi mọi nơi. Một khi mọi người biết Ngàn năm Truyền kỳ của hắc quỷ đại lục bị chúng ta đánh bại, buông tha việc thủ hộ đại lục thì trận chiến tranh này sẽ kết thúc rất nhanh.

Mọi người lần lượt gật đầu, không có chút dị nghị.

Kiếp trước của Tiểu Ân do không có lực lượng ma pháp nên không có chuyện vận mệnh của hai quốc gia bị ký thác trên một trận quyết đấu.

Nhưng thế giới ma pháp khác, ý nghĩa chiến đấu giữa Ngàn năm Truyền kỳ tuyệt đối còn mạnh hơn chiến tích huy hoàng trên chiến trường.

Đột nhiên có người kinh ngạc kêu lên:

-Vô Danh tiên sinh chạy đi đâu?

Tất cả mọi người ngẩn ra, nhìn về phía Vô Danh đứng, ở đó trống không. Không ngờ Vô Danh cứ như thế biến mất trước mặt đám cường giả cửu tinh.

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người ngơ ngác nhìn nhau, đều cảm thấy lạnh thấu xương.

Trong lúc hai Ngàn năm Truyền kỳ chiến đấu, tuy khiến bọn họ hết hồn, nhưng trong đó có cảm xúc hưng phấn và xúc động.

Có thể xem trận quyết đấu đó, có thể cảm ứng được uy lực của thiên địa, khiến nhiệt huyết của mọi người sôi trào.

Nhưng Vô Danh đột nhiên mất tích, khiến bọn họ hoàn toàn nguội lạnh..

Người này rời đi bằng cách nào, lại có thể thoát được cảm ứng của gần hai mươi vị cường giả cửu tinh?

Nhất thời, vị trí của Vô Danh trong lòng mọi người đã cao lên tới mức không hề thua kém Tiểu Ân vừa chiến thắng trở về!

Tốc độ của Tiểu Ân cực nhanh, nhưng khi hắn vội vàng bay được một trăm dặm thì nhìn thấy một cảnh tượng khiến hắn tí nữa không khống chế được, rơi xuống đất

Nếu không phải hắn có năng lực khống chế hùng mạnh thì có lẽ hắn đã trở thành ngàn năm truyền kỳ đầu tiên trên thế giới, ngã từ trên trời xuống mà chết

Ở trên một ngọn núi, tay Urey giữ một nắm lông chim màu đỏ, đang sấm hối trước mặt ma sủng hỏa sơn hồng trĩ của mình

Tuy rằng không tới nổi nước mắt, nước mũi lấm lem, nhưng thái độ tự ti như thế, chưa bao giờ Tiểu Ân thấy

Bên cạnh họ, vẻ mặt của Rui Deshen bất đắc dĩ nhìn trò khôi hài này, gật đầu với Tiểu Ân một cái nói:

- Người đã tới

Tiểu Ân do dự một chút, tới bên người hắn, thấp giọng hỏi:

- Xảy ra chuyện gì? Ma sủng của hắn không sao chứ

- Không có việc gì

Rui Deshen cười khổ nói:

- Tên Urey này xem trận quyết đấu của ta và người, có lẽ do quá khấn trương nên nhổ một nắm lông của hỏa sơn hồng trĩ

Tiểu Ân:

-

Nửa ngày sau, hỏa sơn hồng trĩ ngẩng cao đầu, làm như không thấy Urey, cuối cùng cũng tha thứ cho Urey. Tuy nhiên cũng vì thế mà Urey gánh thêm một khoản nợ, vì hắn phải tìm một trăm hỏa diễm tinh linh (tinh linh lửa) cho hỏa sơn hồng trĩ

Nhìn Urey thuận lợi trấn an ma sủng của mình, sau đó hỏa sơn hồng trĩ mở hai cánh rời khỏi nơi này, tiến vào một sơn động ma pháp đơn sơ

Rui Deshen đột nhiên cười nói:

- Nó không muốn ở cùng một chỗ với chúng ta.

Urey cười khổ một tiếng nói:

- Tính tình của nó rất cao ngạo, không trở thành truyền kỳ sẽ không ở cùng các người

- Ặc

Rui Deshen lắc đầu nói:

- Dù sao nó không phải chủng tộc trời sinh đã có trí tuệ. Việc tiến giai khó khăn hơn chúng ta, đặc biệt là cánh cửa truyền kỳ, đối với chúng nó là một cái hồ ngăn cách khó có thể vượt qua

Urey chần chờ một chút, nói:

- Ta tin tưởng, nó sẽ thành công

Rui Deshen nhìn hắn, nói:

- Hi vọng là như thế

Trong lòng Tiểu Ân hơi kinh ngạc, dường như địa vị của hỏa sơn hồng trĩ không đơn giản chỉ là ma sủng, ngay cả Rui Deshen cũng tôn trọng nó

Hơn nữa hỏa sơn hồng trĩ có chút kỳ quái. Bạch Toàn Phong và á long Tyrese đều ở cùng một chỗ với nhân loại, đều sử dụng thuật biến hình biến thành nhân loại. Nhưng hỏa sơn hồng trĩ cấp chín lại làm khác, không muốn ở cùng một chỗ với bọn họ. Còn dùng nguyên hình để xuất hiện, thật sự khiến người khác khó hiểu

Ánh mắt chớp động, Tiểu Ân hỏi:

- Urey các hạ, nó là ma sủng của ngài sao?

Urey gật đầu một cái nói:

- Đúng, nó là ma sủng của ta, nhưng là sư phụ của ta

Ánh mắt của Tiểu Ân lập tức trợn tròn, hần há miệng thở dốc, nhìn về mặt của Urey, lập tức hiểu, trong đó còn có một số chuyện mà mình không biết

Rui Deshen khẽ mỉm cười nói:

- Tiểu Ân, hỏa sơn hồng trĩ trở thành ma thú cấp chín từ mấy trăm năm trước. Urey có thể thuận lợi trở thành ngàn năm truyền kỳ là nhờ sự giúp đỡ của nó

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn Urey

Về mặt của hần trở nên nghiêm trang nói:

- Đúng vậy, đối với ta mà nói, nó vừa là thầy, vừa là bạn. Trước kia ta chỉ là một học đồ nho nhỏ, nó đã phát hiện ra ta, còn không ngừng trợ giúp, chỉ bảo ta, giúp ta trở thành cửu tinh, thậm chí đạt tới cảnh giới truyền kỳ như hiện tại. Tuy rằng sau này ta không cự tuyệt được yêu cầu của nó, nó yêu cầu trở thành ma sủng của ta. Nhưng trong lòng ta, nó luôn là sư phụ và bằng hữu tốt nhất của ta

Lúc này Tiểu Ân mới giật mình, trách không được thái độ của Urey đối với nó không giống bình thường, hóa ra giữa bọn họ còn có quan hệ rối rắm như vậy

Rui Deshen ung dung cười nói:

- Urey, ta biết, sở dĩ nó bồi dưỡng ngươi là do nó xem trọng tư chất của ngươi, hy vọng có thể mượn lực lượng của ngươi, giúp nó phá tan cửa ải khó khăn. Nếu chỉ bằng lực lượng của nó, chỉ sợ không có hy vọng tiến xa

Urey thần nhiên nói:

- Ta biết điều đó, ngày đầu tiên nó tìm ta, cũng nói cho ta biết điều đó. Nếu không phải vì nguyên nhân này, thì vì cái gì mà nó phải giúp ta trở thành ngàn năm truyền kỳ?

Ánh mắt của Urey dịu dàng, hần nhìn vào sơn động đơn sơ, hạ giọng nói:

- Hiện giờ chúng ta đã ở cùng nhau ba trăm năm, đã không thể bỏ được nhau nữa rồi

Trong lòng Tiểu Ân hơi run lên, cảm tình được xây dựng trong vòng ba trăm năm

Tuy nhiên lập tức hần nghĩ đến, bọn Hắc Toàn Phong và mình tuy ở với nhau không lâu, nhưng trải qua việc kết hợp linh hồn và tính mạng thông qua khế ước hoàn mỹ, cảm tình của bọn họ tuyệt đối không kém bọn Urey

Rui Deshen khẽ lắc đầu, vị truyền kỳ pháp sư hắc quỷ này xưa nay đều độc lai độc vãng, không hiểu loại cảm tình này

Hần nhìn Tiểu Ân, thở dài nói:

- Tiểu Ân, không ngờ ngươi có thể cô đọng linh vực đơn thuần, xem ra mấy vị ngàn năm truyền kỳ trên tinh cầu này đều kém ngươi

Trong mắt của Tiểu Ân hiện lên vẻ hoài nghi, hần cẩn thận hỏi:

- Rui Deshen các hạ, lực lượng linh vực là gì?

Động tác của Rui Deshen cứng lại, hần nhìn Tiểu Ân, sau đó quay đầu hỏi:

- Urey, trước kia ngươi chưa gặp Tiểu Ân sao?

- Gặp một lần

- Chẳng lẽ người không nói lực lượng lĩnh vực cho hắn biết?

Rui Deshen khó tin hỏi

Urey cười khổ nói ;

- Lần đầu khi ta gặp hắn, chưa thử qua lĩnh vực, đâu biết hắn nắm giữ lĩnh vực gì

Sắc mặt của Rui Deshen cực kỳ cổ quái, hắn lắc đầu nói:

- Người của hoàng kim đại lục các người đúng là cổ quái, vì sao trên đại lục của ta không có nhân vật kiệt xuất như vậy

Từ sau khi tới đây, kỳ thật Tiểu Ân luôn cẩn thận đề phòng.

Dù sao Rui Deshen cũng là thành viên của hắc quỷ đại lục, trời mới biết vì sao hắn thờ ơ với cuộc chiến của ba đại lục. Bộ dáng thờ ơ của hắn còn thậm chí còn hơn cả Urey

Nếu tự đặt tay lên ngực tự hỏi, Tiểu Ân cảm thấy mình không làm được chuyện này

Nhưng khiến hắn cảm thấy kỳ quái đó là từ đầu tới cuối, Rui Deshen không lộ ra chút sát ý và địch ý nào cả. Cảm giác đó không phải giả vờ, mà là ý nghĩ chân chính của hắn. Điều này khiến Tiểu Ân khó hiểu

Tuy nhiên, sau khi biết lĩnh vực, Tiểu Ân không cố kỵ nhiều, hắn hỏi:

- Hai vị chắc đã biết, ta vừa mới trở thành ngàn năm truyền kỳ, hiểu biết về cảnh giới này không nhiều, xin hai vị chỉ giáo

Kỳ thật ở trên long đảo, hắn có cơ hội thỉnh giáo Hắc Long Vương nhưng bởi vì mảnh vỡ thần cách nên hắn vội vã quay lại đây, nên không có cơ hội hỏi nhiều. Giờ phút này mới cảm thấy hối hận

Cũng may điều này không phải bí mật gì. Urey lấy một bộ bàn ghế bằng đá từ vật phẩm trang sức không gian ra

Đợi bọn họ ngồi xuống, Urey nghiêm mặt nói:

- Tiểu Ân, mỗi một ngàn năm truyền kỳ đều ngưng luyện thành công kết giới mới có thể tiến giai. Nhưng khi ngưng luyện kết giới, sẽ có một tỉ lệ nhỏ sinh ra thuộc tính lĩnh vực, chính là lĩnh vực được mọi người công nhận là hùng mạnh nhất

310. Chương 42: Bốn Lĩnh Vực Mạnh Nhất

Ánh mắt của Tiểu Ân mơ hồ lộ ra tia sáng khác thường. Không phải chỉ có hắn kích động mà là bất cứ ai nghe được câu nói này, chỉ sợ không tránh được có cảm giác kích động như điên

- Đúng vậy, tuy nhiên chỉ có vài loại lĩnh vực mạnh nhất mà thôi. Trước kia ta chỉ nghe người ta nói. Lần này có thể gặp được, đúng là chấn động

Vẻ mặt của Rui Deshen âm mộ nói:

- Người có thể có lĩnh vực hùng mạnh như thế, coi như có vận may siêu cấp

Tiểu Ân cười ha hả, không thể không nói, vận khí của mình từ trước tới nay rất tốt

Urey ở một bên phụ họa nói:

- Đúng vậy, tuy nhiên loại lĩnh vực này không phải ai cũng có. Có vài cái dù có đủ vận khí cũng không có được

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hỏi:

- Urey các hạ

Urey vung tay lên nói:

- Tiểu Ân, người đã trở thành ngàn năm truyền kỳ, hơn nữa còn có lĩnh vực hùng mạnh, như vật người được sự tán thành của tất cả truyền kỳ, từ nay về sau không cần gọi chúng ta là các hạ nữa

Đầu tiên Tiểu Ân ngăn ra, sau đó không nói gì. Xem ra nhóm ngàn năm truyền kỳ không câu nệ tiểu tiết như nhóm cửu tinh ma đạo sỹ. Không biết đây có phải là tư tưởng tiến bộ hay không

- Được rồi, Urey. Lĩnh vực mạnh nhất có tổng cộng mấy loại?

Urey hơi trầm ngâm một lát nói:

- Theo ta được biết, có bốn loại. Đó là lĩnh vực lực lượng, lĩnh vực tốc độ, lĩnh vực cảm giác và lĩnh vực vô tận

- Lực lượng và tốc độ không khó lý giải nhưng cảm giác và vô tận là thuộc tính gì?

Tiểu Ân cau mày hỏi

Về mặt của Urey ngưng trọng nói:

- Lĩnh vực cảm giác được xưng là lĩnh vực biết trước. Khi giao chiến với người khác, thường phán đoán được hành động của đối thủ. Trong thời gian ngắn có công kích hiệu quả nhất. Giao chiến với người như thế rất phiền toái, thậm chí đôi khi muốn chạy trốn cũng không kịp

Tiểu Ân gật đầu, kỳ thật khi hắn vừa mới có kết giới, đã từng gặp đại trưởng lão Hi An của bộ tộc tinh linh. Trong quá trình kết giới đối kháng, hắn đã thử qua sự đau khổ đó, nên tràn ngập trải nghiệm

Không ngờ, khuôn mặt của Urey buông lỏng nói:

- Tuy nhiên loại lĩnh vực này rất khó sinh ra. Nếu không có hai thuộc tính kết giới đứng đầu trở lên, hơn nữa trong đó phải có kết giới biết trước thì cho dù thực sự cô đọng thành công, cơ hội sinh ra lĩnh vực cảm giác là cực kỳ nhỏ bé

Tiểu Ân kinh dị một tiếng. Nghĩ tới việc đại trưởng lão Hi An chỉ có một loại kết giới biết trước, phỏng chừng trên người hắn không có khả năng xuất hiện lĩnh vực thần kỳ này

- Còn lĩnh vực vô tận, đó là lĩnh vực tuyệt đối phòng ngự. Nhưng nó bắt nguồn từ thuộc tính công kích nên rất đáng sợ

Rui Deshen tiếp lời nói:

- Loại lĩnh vực này sâu như biển rộng. Bất kể người dùng bao nhiêu năng lượng tấn công nó cũng bị nó hấp thu hết. Hơn nữa nếu nó phát động công kích, sẽ sinh ra lực hút hùng mạnh, giống như lốc xoáy trong biển, cuốn sâu người vào trong đó

Nói tới đây, khuôn mặt của hắn hiện lên vẻ hồi hộp nói:

- Nghe nói trên một tinh cầu, có một vị cường giả có lĩnh vực vô tận, ngay cả ngục thần bình thường cũng không dám trêu chọc hắn

Sắc mặt Tiểu Ân hơi biến ảo. Công năng của lĩnh vực này nghe giống hắc động. Nếu thực sự có người nắm giữ lĩnh vực giống như hắc động thì chẳng phải là thiên hạ vô địch sao?

Rui Deshen nhìn vào mặt bàn, dường như nhớ tới vấn đề quan trọng, nói:

- Khả năng để xuất hiện lĩnh vực này là rất xa vời

Nghe nói ít nhất phải có bảy loại kết giới, trong đó có kết giới không gian và hai loại kết giới đứng đầu. Sau khi cô đọng, chỉ có một cơ hội để sinh ra mà thôi. Người có thể sở hữu loại lĩnh vực này, chỉ sợ chỉ có trong truyền thuyết

Trong lòng Tiểu Ân hơi động. Nghe giọng nói của hắn, dường như các loại siêu cấp lĩnh vực đều sinh ra từ nhiều loại thuộc tính kết giới. Như vậy có thể nói bản thân mình có thể cô đọng được lĩnh vực lực lượng cũng không phải chuyện ngẫu nhiên

- Về phần lĩnh vực tốc độ

Rui Deshen do dự một chút nói:

- Ta chỉ biết, muốn sinh ra lĩnh vực tốc độ, nhất định phải có kết giới tốc độ và kết giới không gian. Một khi sinh ra, liền có được tốc độ nhanh nhất và có thể xuyên phá không gian

Sắc mặt của Tiểu Ân hơi biến sắc. Hắn liên tục cười khổ trong lòng. Lĩnh vực đó chẳng phải tương đương với Bạch Toàn Phong cầm vạn năm quang nguyên sao

Dựa vào tốc độ của nó và vạn năm quang nguyên có đặc tính xé rách không gian, cho dù gặp phải ba bốn cao thủ đồng giai chỉ sợ cũng có thể toàn diện áp chế. Cuối cùng giành được thắng lợi

Hắn than nhẹ một tiếng, nói:

- Đó là các lĩnh vực hùng mạnh. Ba loại lĩnh vực đó có sự đặc thù của mình, ai cũng có sở trường riêng. Nếu lĩnh vực bình thường gặp phải chúng nó thì không thể nào đấu lại

Urey và Rui Deshen đồng thời gật đầu, bọn họ rất đồng ý với quan điểm này

Tuy nhiên nếu những lĩnh vực đó không biến thái như vậy thì không có danh tiếng to lớn như vậy, được xưng là lĩnh vực mạnh nhất trong truyền thuyết

Tiểu Ân hỏi:

- Thế lĩnh vực lực lượng thì sao? Nó có đặc tính gì?

Hắn hỏi những câu này, nhìn qua thì rất tùy ý nhưng kỳ thật hơi có chút chờ mong

Lĩnh vực lực lượng có thể sánh với ba lĩnh vực hùng mạnh kia hắn sẽ có kỹ năng lợi hại tương đương với chúng. Nếu có thể biết trước thì mình có thể tiến hành bồi dưỡng và khai phá, giảm bớt thời gian nắm giữ lĩnh vực này

Không ngờ, lần này Urey và Rui Deshen nhìn nhau cười khổ, bọn họ đồng thời lắc đầu nói:

- Chúng ta không biết

- Cái gì?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi

Nếu không phải biết thân phận của bọn họ, biết bọn họ không vì đồ kỵ mà giấu giếm thì chắc chắn Tiểu Ân hoài nghi bọn họ nói dối

Rui Deshen trang nghiêm nói:

- Tiểu Ân, bốn lĩnh vực mạnh nhất có danh tiếng rất lớn. Người có thể tìm hiểu ở nơi giao dịch trong vũ trụ. Tuy nhiên, chỉ có tư liệu về ba loại lĩnh vực còn tư liệu về lĩnh vực lực lượng đứng đầu, căn bản không ai phát hiện qua

Hai mắt Tiểu Ân mơ hồ lộ ra tia sáng, khiến hai vị cường giả ở đối diện đắm chiêu

- Tiểu Ân, căn cứ trong truyền thuyết viễn cổ. Trong bốn loại lĩnh vực mạnh nhất, vốn không có lĩnh vực lực lượng. Hơn nữa vũ trụ to lớn, người tài ba xuất hiện rất nhiều, ba đại lĩnh vực mạnh nhất tuy rằng rất ít thấy, nhưng gần như mỗi thời đại đều có một vài vị siêu cấp cường giả có được. Phần lớn bọn họ đều được thần linh mời chào, trở thành ngụy thần hoặc tiến thêm một bước trở thành chân thần

Rui Deshen trầm giọng nói:

- Chỉ cần là người có được lĩnh vực hùng mạnh, bất kể lựa chọn đầu quân vào trưởng thần linh nào cũng sẽ được tiếp nhận. Cuối cùng đều trở thành cường giả cấp ngụy thần, không bao giờ tử vong

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nhưng khóe miệng lại nở một nụ cười khó hiểu

Trong quốc gia của thần bị đóng băng, Tiểu Ân hiểu, cho dù thần linh cũng có thể ngã xuống thì những người có lĩnh vực mạnh nhất phụ thuộc dưới trướng của thần linh sao có thể không tử vong được

Những tên được trọng dụng đó, chỉ sợ là mục tiêu đầu tiên bị đưa lên tiền tuyến

Rui Deshen ngửa mặt lên trời thở dài, dường như cảm khái cho vận may của những người này, cuối cùng hần cúi đầu nói:

- Còn lĩnh vực lực lượng, nghe nói mấy trăm vạn năm trước từng xuất hiện một trường hợp đặc biệt như thế
- Một lần?

Tiểu Ân hoài nghi hỏi

- Đúng vậy, tuy nhiên những gì ghi lại trong vũ trụ giao dịch rất mơ hồ, chỉ ngẫu nhiên đề cập một câu mà thôi. Tuy nhiên chỉ một lần xuất hiện đã trở thành lĩnh vực mạnh nhất trong tứ đại lĩnh vực

Rui Deshen cảm khái nói:

- Được nhiều người tán thành như vậy, chứng tỏ sức mạnh của lĩnh vực này vô cùng lợi hại

Tiểu Ân bắt đầu cầu nhàu:

- Nếu lợi hại như vậy, vì sao sử sách không ghi rõ lại

Khuôn mặt của Rui Deshen hiện lên vẻ xấu hổ, hần cười khổ hai tiếng nói:

- Trời mới biết vì sao lại có kết quả đó. Tuy nhiên tất cả sử sách đều ghi lại như thế. Lĩnh vực lực lượng được coi là lĩnh vực mạnh nhất, không có gì có thể lay chuyển được

Tiểu Ân trầm ngâm nửa ngày, cũng không nói gì

Kỳ thật hần cũng biết, hai vị này không có khả năng lừa hần

Thật không biết cao nhân sở hữu lĩnh vực lực lượng là ai. Đến tột cùng phạm vào tội động trời gì mà không được ghi lại trong sử sách

Tuy nhiên, người có thể khiến sử sách phải che dấu, chắc chắn có thực lực không nhỏ. Chẳng nhẽ trong vũ trụ có một thế lực hùng mạnh không chế sao? Điều này rất khó tin

Urey khẽ lắc đầu nói:

- Quên đi, không cần thảo luận về vấn đề đó. Tiểu Ân, lĩnh vực lực lượng của ngươi làm thế nào cô đọng được?

Tiểu Ân chăm chú, vắt chéo hai tay nói:

- Ta cô đọng kết giới liền sinh ra lĩnh vực này

Urey và Rui Deshen lộ vẻ mặt xem thường, nói thế thì khác gì không nói

Urey tức giận nói:

- Tiểu Ân, trước kia ngươi nắm giữ hai loại thuộc tính kết giới sao?

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, loại lĩnh vực mạnh nhất này quả nhiên có liên quan tới kết giới. Hoặc càng có nhiều kết giới mới có thể sinh ra lĩnh vực mạnh nhất

Hần thành công cô đọng sáu loại thuộc tính kết giới khác nhau. Còn có một loại dự cảm, đó là tập hợp nhiều thuộc tính thành một thể sẽ thành lĩnh vực có lai lịch không nhỏ. Nhưng không thể ngờ mình làm loạn lại sinh ra loại lĩnh vực mạnh nhất. Hơn nữa còn ít xuất hiện nhất, là lĩnh vực thần bí nhất

Nhìn ánh mắt chờ đợi của hai người, Tiểu Ân chậm rãi hỏi ngược lại:

- Ngươi muốn nghe hai loại nào?

Urey sửng sốt, hỏi:

- Ngươi nói cái gì?

Sắc mặt của hần lập tức biến đổi, hỏi:

- Chẳng lẽ ngươi không chỉ nắm giữ hai loại thuộc tính kết giới?

- Đúng vậy

Tiểu Ân trung thực gật đầu

Ánh mắt của hai người Urey nhìn Tiểu Ân, có thể vài phần cổ quái, cũng có thêm vài phần kính nể

Bọn họ đều là ngàn năm truyền kỳ, tự nhiên biết càng nhiều thuộc tính kết giới càng khó cô đọng thành công

Ít nhất, trên tinh cầu của bọn họ, trải qua vô số năm, dường như chưa nghe nói qua có ai có ba thuộc tính kết giới khác nhau mà có thể cô đọng thành công, trở thành ngàn năm truyền kỳ

- Được rồi

Theo bản năng Urey liếm đôi môi khô ráo:

- Là ba loại sao?

Tiểu Ân cũng không giấu giếm, kỳ thật chuyện cô đọng thành công trở thành ngàn năm truyền kỳ đã mất đi giá trị

Vận ngón tay, Tiểu Ân nói:

- Kết giới ảo thuật hệ, kết giới không gian hệ, kết giới hoàng kim hệ

Lông mày của hai người Urey giương lên, trong lòng âm thầm kêu khổ

Ba loại thuộc tính kết giới đó là ba loại kết giới không có quan hệ gì với nhau. Thật không biết Tiểu Ân làm thế nào cô đọng được, trách không được hẳn có được lĩnh vực lực lượng. Quả nhiên là có đạo lý

Nhưng mà miệng Tiểu Ân không có dừng lại, trước ánh mắt ngây dại của hai đại cao thủ cấp bậc truyền kỳ, Tiểu Ân tiếp tục nói:

- Còn có kết giới sát lục, kết giới vong linh, và kết giới nguyên tố triệu hoán hệ

Hai người Urey hoàn toàn ngây dại

Một lát sau, Urey mới rung giọng hỏi:

- Người, một người có được sáu loại thuộc tính kết giới?

- Đúng vậy

Trong lòng Tiểu Ân cảm tức. Vì chuyện này mà hắn nhiều lần bị hắc long vương chế nhạo. Giờ phút này cũng cố uốn thẳng người, nếu hai người này trào phúng, chắc chắn hắn sẽ phát tay bỏ đi

Không nghĩ tới, ánh mắt của hai người từ chỗ ngây dại biến thành kinh ngạc, sau đó liền bình tĩnh và kính nể

Có lẽ giây phút này, rốt cuộc bọn họ cũng minh bạch vì sao lĩnh vực lực lượng lại là lĩnh vực mạnh nhất trong tứ đại lĩnh vực. Chỉ cần nhìn điều kiện để hình thành lĩnh vực đã đủ để tất cả mọi người buông tha

Sáu loại thuộc tính kết giới khác nhau, không nói phải cô đọng chúng thành một thể như thế nào. Cho dù muốn đồng thời có được nhiều thuộc tính kết giới như thế cũng là chuyện gần như không có khả năng

Nhân vật như vậy, thực hiện thành công phương pháp đó, sợ rằng chỉ có một mình Tiểu Ân có thể làm được. Những người khác không có phúc khí đó

Kỳ thật bọn họ nghĩ vậy cũng đúng. Tiểu Ân không phải người bình thường, cho nên trong lần đầu tiên truyền tống ra vũ trụ, thực lực của bản thân hắn liền được đề cao. Hơn nữa còn xuất hiện cả sáu loại thuộc tính kết giới

May mà hắc long vương không nói trước cho hắn biết vấn đề kết giới, cho nên mới khiến hắn rèn sắt khi còn nóng, nắm giữ tất cả thuộc tính kết giới

Nếu không phải Tiểu Ân có thể chất và tinh thần đặc thù, hơn nữa trên người hắn có mảnh vỡ UFO thì hẳn không có khả năng đạt tới trình độ như bây giờ

Có được sáu loại thuộc tính kết giới, gần như hẳn không có khả năng dung hợp được

Nhưng Tiểu Ân lại bị ma xui quỷ khiến tới quốc gia của thần. Dưới áp lực khó tin, hẳn đã kết hợp sáu loại thuộc tính kết giới thành một

Sau đó theo lời của hắc long vương, hẳn bắt đầu bế quan cô đọng sáu loại thuộc tính kết giới khác nhau. Nhưng đến giây phút cuối cùng phải nhờ sự trợ giúp của tín ngưỡng lực, hẳn mới cô đọng thành công sáu loại thuộc tính kết giới, sinh ra lĩnh vực hùng mạnh và thần bí nhất từ trước tới nay

Một loạt vấn đề trùng hợp đó, chỉ cần một thứ không đạt thì Tiểu Ân không thể có được lĩnh vực thần kỳ này

Hơn nữa cơ bản việc này không thể phục chế lại được. Bởi vì không có ai có thể giống Tiểu Ân, trong lần đầu tiên truyền tống ra vũ trụ đã có biến hóa thần kỳ như vậy. Điều này không thể giải thích được, cũng không có ai làm được

Một lúc lâu sau, hai người Urey nhìn nhau cười khổ, rốt cuộc bình tĩnh trở lại

Giây phút này, bọn họ đối với chuyện Tiểu Ân có thể cô đọng thành công sáu loại thuộc tính kết giới vô cùng kính nể

Hành động vĩ đại như thế, chỉ sợ chưa từng có ai làm được, thậm chí sau này cũng không có

Hơi chần chừ, Tiểu Ân nói:

- Rui Deshen, xin tha thứ cho sự vô lễ của ta. Ta chỉ muốn hỏi một câu, tại sao ngài lại buông tha trách nhiệm thủ hộ đại lục? Tuy rằng trên đại lục chỉ có một mình ngài là ngàn năm truyền kỳ nhưng muốn phá hư chuyện của hoàng kim đại lục là một chuyện rất dễ dàng

Ý của Tiểu Ân rất rõ, chỉ cần hẳn còn ủng hộ hắc quỷ đại lục thì chiến tranh sẽ không bao giờ dừng lại

Bởi vì không ai hy vọng vị cường giả nhãn hiệu lâu đời này lâm vào đường cùng, vì chiến sự bất lợi mà giận chó đánh mèo, tấn công hai đại lục. Nếu hẳn một mình đánh du kích hai đại lục thì dù hai đại lục có bản lĩnh thông thiên cũng đừng mơ chống được

Rui Deshen nghe xong, khuôn mặt không khỏi hiện vẻ chua xót, nói:

- Tiểu Ân, người có biết vạn năm trước, thần linh đã rời khỏi đại lục của chúng ta, nhóm ngàn năm truyền kỳ cũng lần lượt rời đi không?

- Đó là tài nguyên trên tinh cầu của chúng ta đã khô kiệt. Cho nên khi thực lực của bọn họ đạt tới cảnh giới ngàn năm truyền kỳ, rất khó để tiến thêm một bước nữa, vì thế mới rời khỏi tinh cầu

- Đúng vậy

Rui Deshen nghiêm túc gật đầu nói:

- Nghe nói ngàn năm truyền kỳ nếu muốn tiến thêm một bước, phải nhờ lực lượng của thần linh. Nhưng nếu thần linh đã rời đi, thì chúng ta làm thế nào mượn được lực lượng của họ? Cho nên phàm là ai trở thành ngàn năm truyền kỳ, đều có ý nghĩ rời khỏi nơi này

Tiểu Ân hồi tưởng lại những lời nói của hắc long vương. Muốn tiến thêm một bước, trở thành ngụy thần thì phải sử dụng lĩnh vực và cảm ứng tín ngưỡng lực. Chỉ kết hợp hai điều này lại với nhau mới có đủ khả năng đạt tới cảnh giới ngụy thần.

Nếu liên quan tới tín ngưỡng lực thì cần phải có sự trợ giúp của thần linh. Nhưng trên tinh cầu này không còn thần linh. Nhóm truyền kỳ không rời đi mới lạ

Urey tiếp lời Rui Deshen nói:

- Nhóm ngàn năm truyền kỳ trên ba đại lục không phải rời đi toàn bộ. Mỗi một đại lục đều để lại một người ở lại để bảo vệ. Gồm cả vị bảo vệ trong biển rộng kia nữa. Tổng cộng có bốn vị truyền kỳ lưu lại, và đã lập lời thề, trừ khi tìm được người thay thế mình, nếu không không được bỏ trách nhiệm bảo vệ của mình

Tiểu Ân lập tức nghĩ tới một vấn đề, dồn dập hỏi:

- Urey, người là người của hoàng kim đại lục, vậy người thay thế hội trưởng của ma pháp công hội sao?

Urey cười khổ một tiếng nói:

- Không phải, lão già kia từng tới tìm ta vài lần, ngoài lần đầu tiên ra, lần nào ta cũng né lão

Rui Deshen hừ lạnh một tiếng nói:

- Người căn bản là mượn cơ hội này để đi du lịch thiên hạ. Người đều đã gặp qua các truyền kỳ khác. Nghe nói lão già ở đại lục phương nam lần đầu tiên nhìn thấy người, còn tưởng người là người của đại lục phương nam, cao hứng tới nổi tí nữa là điên luôn

Khuôn mặt Urey lộ vẻ xấu hổ, phồng chùng lần đó động tĩnh không nhỏ, đã được truyền bá trong nhóm truyền kỳ

Rui Deshen thu hồi ánh mắt, thở dài:

- Đối với chúng ta mà nói, bảo vệ đại lục là trách nhiệm nhưng trách nhiệm vượt quá năng lực của chúng ta thì vì sao chúng ta phải ngăn cản?

Tiểu Ân kỳ quái, liếc mắt nhìn Urey. Thấy vẻ mặt của hắn bình tĩnh, dường như đã sớm đoán được điều này

Thân hình Rui Deshen đứng lên, nguyên thân hình của hắn vốn cao gầy, giờ phút này thẳng tắp như cây tùng

- Tiểu Ân, trăm năm trước, chúng ta tìm được một chiếc thần tượng trên đại lục. Trên thần tượng không ngờ có một tia thần lực mơ hồ và một tia thần niệm mỏng manh

Giọng nói của hắn có chút kích động, nói:

- Ai nhìn thấy thần tượng đó cũng không tự chủ được muốn quỳ xuống cúng bái, điều đó nói rõ thần niệm trên thần tượng chưa hề biến mất

Tiểu Ân tự nhiên biết sự tình về thần tượng. Giờ phút này hắn ngưng thần lắng nghe, không bỏ sót chút nào

Đôi mắt của Rui Deshen hiện lên tia sáng khác thường:

- Thần tượng đó hấp dẫn một đám tín đồ tự phát, liền sai bọn họ quấy nhiễu đại lục hoàng kim. Những tín đồ trên đại lục rất bí ẩn cho nên không tạo thành ảnh hưởng lớn. Nhưng dù chúng có hành động rất cẩn thận nhưng không thể nào giấu được ta

Nghe được một chút đặc ý ẩn chứa trong câu nói đó, Tiểu Ân khẽ mỉm cười. Sự tình lớn như vậy, nếu muốn giấu diếm người bảo vệ đại lục, trên cơ bản là nhiệm vụ bất khả thi.

- Hơn trăm năm qua, số lần quấy nhiễu hoàng kim đại lục tăng lên, số lượng tín đồ thu thập hồn phách trong chiến tranh cũng có chút khả quan

Sắc mặt của Tiểu Ân khẽ biến, hỏi:

- Hắn thu thập hồn phách trong chiến tranh

Thu thập hồn phách trong chiến tranh kỳ thật không khác trước kia hắn sử dụng sát lục kết giới thu thập linh hồn tử vong trong chiến tranh. Chỉ có điều yêu cầu giữa đôi bên khác nhau xa mà thôi

Sát lục kết giới thu thập linh hồn oán khí còn hồn phách trong chiến tranh chỉ xuất hiện một phần nhỏ trên người những chiến sỹ hùng mạnh chết trận hoặc ma pháp sư mà thôi. Mấy trăm chiến sỹ tử vong thì mới có thể xuất hiện một hồn phách chiến tranh. Rui Deshen nói số lượng khả quan thì trong đó gồm những chiến sỹ chết trận, thậm chí cả ma pháp sư

- Hơn trăm năm qua, số lượng hồn phách chiến tranh mà hắn thu được không ngừng tăng lên. Nhu cầu của hắn ngày càng tăng lên. Mấy năm trước không ngờ còn yêu cầu tín đồ tới vong linh đảo để bắt vong linh ma thú cao giai. Có lẽ hắn cho mình đã đủ lông đủ cánh nên muốn tuyên bố thực lực của mình với toàn bộ pháp sư của đại lục

Rui Deshen cười lạnh một tiếng nói:

- Tuy nhiên vong linh đảo đầu có dễ tiến vào, tuy rằng bọn họ lén lút tới đó vài năm, bắt được không ít ma thú vong linh hệ nhưng sau khi bị vong linh đảo phát hiện, lập tức bị phản kích. Cuối cùng khiến ma pháp sư trên đại lục nguyên khí đại thương, tử vong thảm trọng

Hắn dừng một chút nói:

- Nếu không thì chỉ bằng nhân thủ hiện giờ của hai đại lục các người, căn bản không cần ta phải ra mặt

Khuôn mặt Tiểu Ân lộ thần sắc đỏ khóc đỏ cười. Không thể ngờ được đám pháp sư hắc quỷ xâm lấn vong linh đảo là vì nguyên nhân này. Tuy nhiên nếu không có hắc long vương quấy rối, chỉ sợ bọn họ cũng không có khả năng thực hiện được

Hắc long vương bỏ đi, mình còn giúp bọn họ chữa trị toàn bộ hệ thông phòng ngự trên đảo, vậy tự nhiên đám hắc quỷ pháp sư nhân lúc người ta cháy nhà để hôi của sẽ gặp xui xẻo

Giọng nói của Rui Deshen thoáng đề cao một chút nói:

- Tuy đại lục của chúng ta tổn thất nghiêm trọng nhưng rốt cuộc cũng thu thập được đủ tế phẩm. Rốt cuộc bản thể của hắn mở ra một thông đạo, hút đám tế phẩm đó, và chỉ định một người trên đại lục làm người được thần tuyển

Nói tới đây, hắn quay đầu nhìn Tiểu Ân nói:

- Người biết điều đó đại biểu cho điều gì không?

Tiểu Ân mờ mịt lắc đầu

Rui Deshen lập tức chán nản. Tuy nhiên biết Tiểu Ân chỉ là một ngàn năm truyền kỳ vừa tiến giai, hắn đành cười khổ một tiếng nói:

- Điều đó đại biểu cho việc chúng ta đã tìm được vị trí của hắn

Urey nặng nề gật đầu một cái, bổ sung nói:

- Tiểu Ân, đó là một tia thần niệm nhỏ của thần tượng đó. Điều này đó nói lên một việc, tên thần linh đó đang suy yếu, dùng một thủ đoạn nào đó để khống chế thần tượng ở nơi này. Để tìm được vị trí của thần tượng, Rui Deshen đã dốc toàn lực

Vẻ mặt của Tiểu Ân vẫn mờ mịt, hỏi:

- Vậy thì thế nào?

Rui Deshen bắt đầu gãi máp máp môi, trong lòng có chút khinh miệt: Chẳng lẽ tiểu tử này chẳng biết chuyện gì

Urey cũng có chút xấu hổ nói:

- Tiểu Ân, tên thần linh đó đã rất suy yếu, chỉ cần nhìn người được hắn tuyển là biết. Kỳ thật đây là một cơ hội của chúng ta

Trong lòng Tiểu Ân động, không khỏi hoảng sợ nói:

- Các người muốn giết thần?

Urey và Rui Deshen không nói lời nào, chỉ dùng ánh mắt bình tĩnh nhìn hắn. Hiển nhiên hai người đã sớm đạt thành hiệp nghị

Tiểu Ân liên tiếp cười khổ nói:

- Lá gan của các người quá lớn đi

Khuôn mặt của Rui Deshen âm trầm nói:

- Nếu thật sự là thần linh thì chúng ta tất nhiên không dám. Nhưng theo quan sát của ta, thần tượng đã xuất hiện trên trăm năm. Từ khi hắn bắt đầu xuất hiện đã hành động rất cẩn thận. Ta có thể xác định,

hắn đã đánh mất năng lực cơ bản của mình. Nếu chúng ta có thể tìm được vị trí của hắn. Một người trong chúng ta cũng có thể dễ dàng giết chết hắn

Tiểu Ân tức giận nói:

-Vậy vì sao các người không đi?

Rui Deshen lắc đầu nói:

-Chỗ ở của thần linh sao có thể dễ dàng tìm được. Nếu lúc ấy ta có mặt, chỉ sợ tên thần linh suy yếu đó sớm cắt đứt thần nhiệm với thần tượng. Không biết lúc đó hắn ở xó nào. Tiếp theo muốn tìm được tên thần linh suy yếu, trên cơ bản là không có khả năng.

Tiểu Ân nhìn Rui Deshen đã hiểu phương pháp của hắn.

Tâm cơ của tên này không ngờ lại thâm trầm như vậy, thà tiêu phí thời gian hơn trăm năm, khiến thần linh khôi phục lại được chút lực lượng. Cuối cùng cũng tìm được nơi ẩn nấp của hắn. Riêng công phu nhẫn nại này cũng khiến mọi người kính nể.

-Ngài đã tìm được nơi hắn ẩn náu?

Tiểu Ân do dự một chút. Hắn vẫn hoài nghi, dường như Ngàn năm Truyền kỳ không có năng lực này.

Rui Deshen gật đầu nói:

-Nếu hắn ở đại lục khác, hoặc không ở trên tinh cầu của chúng ta thì ta không có khả năng tìm ra nơi ẩn thân của hắn. Nhưng ta đã đoán đúng, một khi hắn suy yếu, tự nhiên sẽ không ẩn thân quá xa. Cho nên khi hắn bắt đầu truyền tống đám ma thú vong linh hệ, đã bị ta dùng mạng lưới phòng ngự của đại lục tìm được.

Tiểu Ân lập tức nhớ lại lúc mình xây dựng truyền tống trận ở nơi này, lập tức bị phát hiện, ánh mắt không khỏi hoài nghi.

Urey thần nhiên cười:

-Tiểu Ân, mạng lưới phòng ngự đại lục là thủ đoạn phòng ngự siêu cường, có thể theo dõi toàn bộ năng lượng truyền tống của đại lục. Một khi phát hiện năng lượng truyền tống khác xuất hiện là có thể xác định rõ vị trí. Thủ đoạn theo dõi này, cả ba đại lục đều có. Đó là hệ thống phòng ngự do thần linh thành lập. Cuối cùng không biết vì sao lại rơi vào tay nhóm Truyền kỳ bảo vệ đại lục..

Trong mắt Rui Deshen xuất hiện hàn ý, cười:

-Đợi hơn trăm năm, rốt cuộc cũng chờ tới ngày này. Không uống phí công sức chờ đợi của ta.

Tiểu Ân chớp mắt, hỏi:

-Đã xác định được rõ vị trí, tại sao ngài không ra tay, ngược lại lại nói tin tức này cho chúng ta biết?

Trong mắt Rui Deshen hiện lên vẻ chua xót, hắn bắt đầu nói:

-Dù sao trước kia hắn cũng là thần linh, dù là thần linh suy yếu nhưng trải qua hơn trăm năm tu dưỡng, đã khôi phục lại bộ phận thần lực. Nếu hơn trăm năm trước, một mình ta có thể đối phó được, nhưng tới hôm nay, nhất định cần phải tìm vài người giúp đỡ..

-Người tìm hai chúng ta?

-Phải.

Rui Deshen trầm giọng nói:

-Có ba vị Ngàn năm Truyền kỳ liên thủ, là đủ đánh chết tên thần linh suy yếu.

-Nếu không đủ thì sao?

Tiểu Ân bình tĩnh hỏi, chuyện này có quan hệ quá lớn, nếu không hỏi rõ, thật sự khó quyết định được.

Sắc mặt của Rui Deshen vô cùng nghiêm túc nói:

-Tiểu Ân, người yên tâm. Mấy năm nay toàn bộ lực chú ý của ta đều tập trung lên trên người tên thần linh này. Đối với tốc độ khôi phục của hắn, ta đoán rất chuẩn. Vốn hắn đã hùng mạnh một chút, ta không dám có chủ ý với hắn. Nhưng trùng hợp là, người được hắn chọn lại mượn dùng thần lực tự bạo mà chết. Đối với thần linh thì đó là đả kích lớn. Tuy không khiến thực lực của hắn suy giảm tới mức như một trăm năm trước nhưng trước mắt thực lực của hắn đã suy giảm.

Tiểu Ân kinh dị kêu một tiếng. Trong lòng lập tức nhớ lại cảnh tên hắc quỷ được thần tuyển ngâm tụng một đoạn chú ngữ, thâm nghĩ mình và thần linh này đúng là hữu duyên.

Rui Deshen nhìn Tiểu Ân, nghiêm nghị nói:

-Căn cứ theo quan sát của ta, trong vòng hai năm, hắn quả thực suy yếu. Vốn ta và Urey liên thủ cũng không nắm chắc có thể giết chết được hắn nhưng nếu có thêm người thì chắc chắn có thể.

Ánh mắt của Tiểu Ân thay đổi vài lần, hỏi:

-Người thực sự nắm chắc?

Rui Deshen nói từng chữ:

-Ta không lấy tính mạng của mình ra để đùa giỡn.

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, róc cuộc tin vào phán đoán của hắn.

Lúc này Rui Deshen mới thở phào nhẹ nhõm nói:

-Ta đã từng hỏi thăm qua, dựa theo lời của bộ tộc nguyệt tinh linh thì Nữ thần Ánh Trăng đã coi ba đại lực là vật trong tay.

-Mà ta nghĩ tới chuyện đó, so với việc đại lực của chúng ta thu thập hồn phách chiến tranh và vong linh ma thú cho thần linh tà ác, không bằng thuận nước đẩy thuyền gia nhập vào giáo phái của Nữ thần Ánh Trăng.

Urey giật mình, nhưng hắn không phản đối. Rất hiển nhiên, về vấn đề này, quan điểm của hai người khác nhau. Tuy nhiên hắn biết hiện tại không phải lúc thảo luận vấn đề này, cho nên mới nhẫn nại không nói gì.

Rui Deshen tiếp tục nói:

-Trước mắt kêu gào chống cự ác liệt nhất đều là tín đồ của thần linh tà ác. Bởi vì có hơn trăm năm tích lũy nên bọn họ mới tạm thời chống đỡ được liên quân của hai đại lực. Tuy nhiên đã tới cực hạn rồi, chỉ cần hắn chết thì đám tín đồ đó sẽ tự động giải tán.

Tuy hắn nói rất bình thản nhưng trong đó lại bộc lộ một cỗ sát khí mãnh liệt khiến người khác không rét mà run.

Tiểu Ân do dự một chút, róc cuộc hỏi:

-Vì sao người không tìm vài Truyền kỳ nữa, như vậy sẽ nắm chắc hơn.

Rui Deshen ngẩng ra, liếc nhìn Urey. Hai người nhìn nhau cười khổ nói:

-Tiểu Ân, nhiều người thì không dễ phân đồ.

Trái tim của Tiểu Ân đập mạnh vài cái, một thần linh dù suy yếu cũng sẽ có một số đồ tốt.

-Tiểu Ân, chúng ta có thể lập lời thề linh hồn. Bất kể chúng ta tìm được thứ gì ở chỗ thần linh thì đều chia đều.

Rui Deshen nghiêm túc nói:

-Tất nhiên, trong khi hành động, chúng ta tuyệt đối không được có hành vi bất lợi với đồng bạn.

Urey trịnh trọng gật đầu, giờ phút này hắn cũng lộ khí thế hùng mạnh như Rui Deshen:

-Ta cũng tán thành.

Tiểu Ân suy nghĩ, muốn nói hắn không động tâm, căn bản là nói dối. Nhưng thực sự giết thần thì dường như có chút nguy hiểm.

Đột nhiên trong lòng Tiểu Ân động, nghĩ tới một người. Hắn mỉm cười nói:

-Hai vị, xem ra kế hoạch của chúng ta còn có thêm một người.

Hai người Urey nghi hoặc nhìn nhau, chợt nghe Tiểu Ân lớn tiếng quát:

-Vô Danh, người còn không đi ra?

Lập tức sắc mặt của Rui Deshen và Urey khê biến, chẳng lẽ với thực lực của bọn họ mà còn có người vô thanh vô thức tới gần sao?

Một bóng người chậm rãi xuất hiện trong hư không, không ai biết hắn tới đây bằng cách nào, làm thế nào ẩn núp.

Nhưng thấy khuôn mặt không chút thay đổi của Vô Danh, sắc mặt của Urey và Rui Deshen trở nên khó coi. Tuy nhiên bọn họ rất kiêng kỵ Vô Danh.

Rui Deshen miễn cưỡng nở nụ cười tươi nói:

-Hóa ra là Vô Danh tiên sinh, đúng là tình cờ.

Vô Danh hờ hững nhìn hắn một cái. Nếu là người khác, sợ rằng không ai dám dùng thái độ đó để đối đãi Rui Deshen. Nhưng Vô Danh làm như thế, dường như không có ai cảm thấy không ổn.

Tiểu Ân khê mỉm cười nói:

-Vô Danh tiên sinh, chúng ta muốn giết thần, ngài có thể đi cùng không?

Vô Danh lạnh như băng nói:

-Không sao cả.

Trong lòng Urey và Rui Deshen thầm mừng. Nếu người không chia xẻ bảo tàng thần linh mới là không sao cả.

Tuy nhiên trong tình huống này, bọn họ biết mình không thể cự tuyệt sự gia nhập của Vô Danh. Nếu bị một nhân vật thần bí khó lường làm hoảng hốt ở phía sau thì bọn họ mới thê thảm.

Urey nhẹ giọng hỏi:

-Tiểu Ân, làm thế nào người phát hiện được Vô Danh tiên sinh?

Lỗ tai của Rui Deshen dựng lên, năng lực ẩn nấp này đã nằm ngoài phạm vi nhận thức của hắn.

Tiểu Ân cười khổ nói:

-Ta đoán được.

-Đoán?

Hai cường giả Truyền kỳ không thể tin nói.

Tiểu Ân thở dài một tiếng nói:

-Ta có thể lập lời thề pháp thần. Thật sự ta đoán mà.

311. Chương 43: Đất Hoang

Dõi mắt nhìn thì chỉ thấy tro bụi màu vàng và những cây xương rồng màu xanh biếc. Khắp nơi là những tảng đá đen và những ngọn núi không có cây cối nào sinh trưởng. Ngẫu nhiên chỉ thấy một con hắc ưng bay ngang bầu trời.

Nơi này tuy câu cối vẫn có thể sinh trưởng không như những mảnh hắc thổ, nhưng những mảnh đất ở đây vẫn dị thường hoang vắng, trên mặt đất tỏa ra sức nóng như những ngọn lửa cháy, ngoài những bụi cỏ dại ra thì không có loại thực vật nào có thể sinh trưởng ở đây.

Khi bọn họ tới nơi này, có thể cảm ứng được trên mặt đất tràn ngập hơi thở thê lương và yên tĩnh.

Mặt đất từ bỏ sinh linh khiến bụi đất tràn ngập mọi nơi.

Lần này tới đây, Urey không mang theo đồng bạn của mình là Hỏa Sơn Hồng Trĩ. Đường như nó cũng hiểu được chuyện này rất nguy hiểm. Tuy nó đã là cứu cấp ma thú nhưng chiến đấu giữa loại cấp bậc này, nó chỉ là một gánh nặng. Cho nên nó không kiên trì, từ bỏ cơ hội tới đây.

Rui Deshen quay đầu, liếc mắt nhìn Vô Danh một cái, đột nhiên hỏi:

-Vô Danh tiên sinh, ngài nguyện ý từ bỏ thần cách sao?

Vô Danh lạnh lùng nhìn hắn, không nói gì cả.

Tiểu Ân vội vàng tiếp lời nói:

-Rui Deshen, tin tưởng Vô Danh, hắn không gạt chúng ta.

Rui Deshen bị Vô Danh liếc mắt nhìn, cảm thấy có một cỗ hàn khí chạy qua. Trong lòng thầm kêu tà môn, nên mượn cơ hội này xuống nước, nở một nụ cười tươi.

Bọn họ tới đây để giết thần. Thu hoạch lớn nhất trong việc giết thần đó là thần cách. Đối với những cường giả đứng đầu của nhân loại thì còn thứ gì hấp dẫn hơn thần cách nữa.

Dựa theo phỏng đoán của Rui Deshen, với trình độ suy yếu của tên thần linh kia, cho dù lấy được thần cách thì cũng chỉ là mảnh vỡ thần cách mà thôi. Ba người phân chia đã là cực hạn, nếu có thêm một người nữa thì chỉ sợ một mảnh vỡ thần cách là không đủ.

Nhưng khi hắn đề xuất vấn đề này, Vô Danh lại chủ động biểu hiện, hắn không cần mảnh vỡ thần cách.

Chuyện tốt như vậy đừng nói là hắn không tin, ngay cả Urey cũng có chút hoài nghi. Tiểu Ân thì biết rõ tính cách của Vô Danh nhất.

Mảnh vỡ thần cách, quả thật Vô Danh không cần.

Dù là cảnh tượng ở trên long đảo, hay cảnh hộ tống Tiểu Ân đào mảnh vỡ thần cách, những chuyện đó đủ để chứng minh chuyện này.

-Rui Deshen, chúng ta tới rồi sao?

Urey vội vàng giảng hòa hỏi.

-Tới rồi, chính là nơi này.

Rui Deshen hít sâu một hơi nói:

-Ta nắm giữ hệ thống phòng ngự của cả đại lục. Khi đó truyền tống trận xuất hiện ở nơi này.

-Ở nơi này?

Urey kinh ngạc nói:

-Theo ta được biết hệ thống phòng ngự rất mạnh có thể cảm ứng được tọa độ cụ thể.

-Giống như trường hợp này cũng có nhưng người đừng quên, ta truy tìm thần linh đó. Nếu muốn cảm ứng rõ tọa độ, nhất định sẽ khiến hắn phát hiện.

Rui Deshen cười khổ giải thích.

Tiểu Ân âm thầm gật đầu, Rui Deshen làm việc rất cẩn thận. Nếu có thể dễ dàng tìm được tọa độ đó thì trừ khi tên thần linh kia là kẻ ngốc. Trong tình huống suy yếu, tất nhiên phải ẩn nấp kỹ.

-Chúng ta tìm kiếm ở xung quanh đi

Rui Deshen đề nghị nói:

-Tuy nhiên phải thường xuyên liên lạc với nhau.

-Điều này rất dễ

Rui Deshen lấy hai cái tượng gỗ điêu khắc từ trong người ra. Đó là tác phẩm trong trận chiến giữa hắn và Tiểu Ân:

-Đây là siêu cấp vật phẩm luyện kim do ta đổi ở vũ trụ giao dịch. Các người giữ lấy nó, chẳng những có thể cùng ta trò chuyện, hơn nữa còn có thể trò chuyện với nhau

Hắn lộ nụ cười khổ:

-Vốn có ba cái, nhưng...

Urey liếc mắt nhìn Tiểu Ân. Sắc mặt của Tiểu Ân hơi đỏ lên, vội vàng nói:

-Ta và Vô Danh một tổ, vậy là đủ rồi.

Rui Deshen do dự một chút nói:

-Cũng tốt.

Kỳ thất hắn và Urey đều kiêng kỵ Vô Danh. Nếu có thể, thật sự không muốn phát sinh xung đột với hắn..

Urey nhận lấy một tượng gỗ điêu khắc, hỏi:

-Không ngờ thứ này có thể tạo ra phân thân. Luyện kim thuật sỹ đúng là khó tin. Người đổi nó ở vũ trụ giao dịch, chắc chắn có giá trị xa xỉ.

Khuôn mặt của Rui Deshen không nhịn được co giật, hắn vùng tay nói:

-Không đề cập tới vấn đề này.

Tiểu Ân và Urey nhìn nhau cười, chỉ cần nhìn bộ dạng của hắn là biết chắc chắn thứ này đã khiến hắn xuất nhiều máu.

Tuy nhiên trong chiến đấu lại bị Tiểu Ân phá hủy mất một bức tượng, muốn nói Rui Deshen không đau lòng, căn bản là gạt người.

Tương tự Tiểu Ân cũng nhận một tượng gỗ điêu khắc. Thứ này không biết được chế tạo từ nguyên liệu gì, lại không có chút sức nặng nào, hơn nữa còn có cảm giác ôn hòa.

-Chúng ta tản ra đi, nếu có thể tìm được truyền tống trận thì không nên chạm vào. Chúng ta cần phải thương lượng với nhau.

Nói xong, Rui Deshen bay về một hướng.

Urey nói một tiếng bảo trọng, sau đó chậm rãi bay về một hướng khác.

Tiểu Ân nhìn bọn họ rời đi, trên người xuất hiện một cỗ năng lượng bao phủ tượng gỗ cầm trong tay.

Bất kể Rui Deshen giở trò gì trên tượng gỗ thì chỉ cần bị cỗ năng lượng của hắn bao phủ thì Rui Deshen không thể nghe được thanh âm của hắn.

-Vô Danh, người nắm chắc sẽ đối phó được thần linh sao?

Tiểu Ân dò hỏi.

Sở dĩ hắn dễ dàng đáp ứng chuyện này là vì muốn kiến thức thực lực của thần linh. Nhưng nguyên nhân chủ yếu để hắn không màng nguy hiểm mà ra quyết định này là vì bên người hắn có Vô Danh.

Tiểu Ân đã sớm muốn thăm dò thực lực của Vô Danh. Nhưng Hắc Long Vương, hay Urey, Rui Deshen rõ ràng đều không phải đối tượng thích hợp.

Nếu những người này vừa gặp Vô Danh đã muốn đại chiến ba trăm hiệp thì Tiểu Ân rất cao hứng. Nhưng có thể trở thành Ngàn năm Truyền kỳ, không có ai là kẻ ngu cả. Cũng không có khả năng bị mình lợi dụng. Cho nên khi bọn họ gặp Vô Danh, đều bày tỏ thái độ tôn trọng. Dù Tiểu Ân muốn châm ngòi cũng không có cơ hội để ra tay.

Cho nên lần hành trình này, đối với Tiểu Ân thì đây là cơ hội tốt nhất để khảo nghiệm thực lực của Vô Danh.

Đường như Vô Danh không hề cảnh giác với tâm tư của Tiểu Ân. Hắn lạnh như băng nói:

-Không biết.

Tiểu Ân bất đắc dĩ ngẩng đầu nhìn trời, quả nhiên là Vô Danh. Câu nói trong miệng hắn rất rõ, khiến người khác không làm gì được.

Do dự một chút, Tiểu Ân hỏi:

-Nếu ta gặp nguy hiểm, người có ra tay trợ giúp không?

Vô Danh lãnh đạm nhìn hắn một cái nói:

-Người không gặp nguy hiểm.

Tiểu Ân thở phào một hơi, nỗi lo lắng trong lòng trong nháy mắt biến mất.

Tuy rằng Vô Danh chỉ nói một câu lơ đãng như vậy nhưng trong lòng Tiểu Ân bình tĩnh hơn nhiều. Có thể khiến hắn yên tâm, chỉ sợ chỉ có tên thần bí này.

Cầm tượng gỗ điêu khắc, Tiểu Ân đang muốn nhắc chân, đột nhiên trong lòng khẽ động, hắn ngừng lại, cười ha hả nói:

-Vô Danh, người xem nên đi hướng nào?

-Tùy.

-Ha ha

Tiểu Ân dường như sớm đoán được hắn sẽ trả lời như vậy. Tuy nhiên lần này hắn không tùy tiện chọn một hướng mà nói:

-Vô Danh tiên sinh, mời ngài đi trước.

Vô Danh cũng không từ chối, không chút do dự nhắc chân về phía trước.

Hắn không thèm quan sát chung quanh, cũng không cảm ứng gì, mà bay thẳng về hướng ở trước mặt mình.

Tiểu Ân ngẩn ra, trong lòng càng bồn chồn, không phải mình chưa lặn thành lặn bệnh đó chứ. Vô Danh tùy tiện bay về một hướng.

Nói thật, Tiểu Ân cũng không biết tên thần linh kia ở chỗ nào, truyền tống trận giấu ở góc nào. Nếu để hắn lựa chọn, hắn cũng chọn lung tung mà thôi. Nhìn Vô Danh bay thẳng về phía trước, hắn do dự một chút, sau đó bám theo sau.

Tốc độ trên mặt đất của Vô Danh từ trước tới nay rất nhanh. Tuy di chuyển trên mặt đất nhưng không kém tốc độ bay trên không trung.

Tiểu Ân gắt gao bám sát hắn. Ngay từ đầu thì không cảm thấy gì nhưng sau nửa giờ, trái tim hắn không khỏi đập nhanh hơn.

Nhìn bóng dáng của Vô Danh, ánh mắt của hắn sáng lên.

Xem ra ngay từ đầu tâm trí linh động của mình không khiến mình thất vọng. Đừng nhìn Vô Danh tùy ý lựa chọn phương hướng. Nhưng con đường thẳng tắp mà hắn chọn lại là con đường ngắn nhất để tới chỗ tên thần linh.

Bởi vì càng đi, Tiểu Ân có thể cảm ứng rõ trong không gian tràn ngập cảm giác hùng mạnh.

Hơn nữa cảm giác này giống như khi hắn tiếp xúc với tên da đen được thần tuyển.

Đó là ngọn lửa và dung nham như từ luyện ngục phát ra. Đó là lực lượng muốn hủy diệt mọi thứ.

Trách không được Rui Deshen gọi hắn là tà thần. Tên thần linh có sức mạnh này, chắc chắn là tên thần linh khát máu và yêu thích chiến tranh. Nếu thực sự để hắn thống nhất tín ngưỡng của hắc quỷ đại lục thì Tiểu Ân có thể khẳng định, ngày sau hai khối đại lục còn lại, chắc chắn chó gà không yên..

Nhìn qua thì dường như Rui Deshen buông tha trách nhiệm bảo vệ đại lục, nhưng trong tâm của hắn chưa bao giờ buông bỏ.

Ngồi xem tà thần không ngừng trưởng thành, cuối cùng xưng bá đại lục, không bằng nhân cơ hội này tặng cho nữ thần Ánh Trăng. Tất cả mọi người đều biết nữ thần Ánh Trăng không phải thần linh hiếu sát. Nếu cả ba đại lục đều tín ngưỡng nàng thì tuy chiến tranh không thể tránh khỏi nhưng tuyệt đối không khiến cả ba đại lục bị cuốn vào trong đó.

Càng đi theo Vô Danh, trong lòng Tiểu Ân càng không yên..

-Vô Danh, người có thể cảm ứng được thực lực của tên thần linh đó chứ?

Tiểu Ân dò hỏi.

-Cũng không tệ lắm

Vô Danh hiếm khi trả lời câu hỏi của hắn.

-Cũng không tệ lắm là tiêu chuẩn gì?

Tiểu Ân khiêm tốn hỏi:

-Nếu so với ta thì sao?.

Kỳ thật giây phút này, trong lòng Tiểu Ân suy nghĩ, nếu thần linh là một khối gỗ mục, thì hắn phải thử cảm giác giết thần?

Vô Danh đột nhiên dừng bước, lẳng lặng nhìn Tiểu Ân. Ánh mắt đó khiến nội tâm của Tiểu Ân sợ hãi.

Nửa ngày sau, biểu tình của Vô Danh vẫn như trước, hắn xoay người, tiếp tục đi, chỉ có điều bỏ lại một câu nói lạnh như băng:

-Tiềm lực của ngươi, hơn hắn nhiều lắm.

Tiểu Ân ngẩn ra. Tiềm lực mạnh hơn hắn? Như vậy chẳng phải nói, thực lực trước mắt của mình còn lâu mới bằng người ta?

Nhất thời, ý niệm vừa mới xuất hiện trong đầu hắn lập tức tan thành mây khói.

Giết thần yêu cầu cao như vậy, vẫn phải dựa vào thực lực của tập thể để bảo hiểm.

Tất nhiên, nếu Vô Danh chịu ra tay tương trợ, chắc không có vấn đề gì. Nhưng trông cậy vào kẻ này, không bằng bảo tên thần linh nằm trên bàn mổ để hắn tới mổ xẻ.

Vô Danh tiếp tục đi về phía trước, rốt cuộc tới một sườn núi cao.

Sườn núi này tuy rằng rất cao, nhưng không thể xưng là núi. Tuy nhiên khi bọn họ tiếp cận sườn núi, trong lòng Tiểu Ân xuất hiện cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

Cước bộ của hắn trở nên ngưng trọng, cẩn thận quan sát xung quanh. Rất nhanh tìm được dấu vết trận đồ thần bí trên sườn núi.

Kỳ thật tới sườn núi này hắn cũng đã đoán được. Có thêm dấu vết trận đồ chỉ tăng thêm khả năng dự đoán của hắn mà thôi.

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, Tiểu Ân gật đầu với Vô Danh một cái, hắn cũng không hỏi Vô Danh dùng thủ đoạn gì để phát hiện ra nơi này. Bởi vì chuyện đó không cần phải hỏi...

Đối với hắn mà nói, chỉ cần thông tri cho hai vị Ngàn năm Truyền kỳ tới đây, đôi bên cùng tiến thoái với nhau là đủ rồi.

Giải tỏa năng lượng phong tỏa trong tượng gỗ, Tiểu Ân truyền năng lượng tinh thần vào trong. Quả nhiên cảm ứng được thuộc tính lực lượng không gian trong tượng gỗ. Có lẽ do có cỗ lực lượng này tồn tại nên vật phẩm luyện kim mới có công năng thần kỳ như vậy.

Khi Tiểu Ân truyền lực lượng tinh thần của mình vào, liền cảm ứng được hai cỗ tinh thần dao động khác.

Hai cỗ tinh thần hùng mạnh quen thuộc đang di động, đó là Urey và Rui Deshen.

-Hai vị đã tìm được gì chưa?

Tiểu Ân mở miệng nói trước.

-Không phát hiện được gì.

Rui Deshen thuận miệng nói:

-Tuy nhiên không có vấn đề gì, trong vòng nửa năm, nếu không có gì bất ngờ, chắc chắn chúng ta sẽ tìm ra.

-Đúng vậy, nếu may mắn thì một hai ngày là có thể tìm ra.

Urey tiếp lời.

Tiểu Ân không nói gì, hần đột nhiên cảm thấy khó tin. Đi theo Vô Danh tới đây, kỳ thật hẳn có thể cảm ứng được áp lực hùng mạnh trong không gian không ngừng gia tăng..

Theo tình huống này, tuy rằng Tiểu Ân không có khả năng tìm thẳng tới sườn núi như Vô Danh, nhưng chỉ cần đi theo cảm giác, trong vòng vài ngày là có thể phát hiện nơi này.

Nhưng nghe giọng nói của hai người này thì dường như không thu hoạch được gì. Cũng không cảm ứng được gì. Chẳng lẽ loại áp lực này chỉ có mình và Vô Danh cảm ứng được.

-Tiểu Ân, người làm sao vậy?

Urey hỏi Tiểu Ân. Tiểu Ân xấu hổ cười:

-Hai vị, kỳ thật ta và Vô Danh cũng đang tìm.

-Ta biết

Urey cười nói:

-Không gấp, chúng ta có thời gian.

Tiểu Ân cười hai tiếng, nói:

-Ta biết nhưng ta nghĩ hai người chúng ta dường như đã tìm được rồi.

Hai tượng gỗ còn lại trong nháy mắt trì trệ. Sau đó tinh thần của Urey và Rui Deshen dao động như thủy triều, tuy rằng trong nháy mắt đã khôi phục lại như bình thường nhưng đã biểu hiện tâm trạng chấn động của bọn họ.

-Ta cảm ứng được vị trí của người, ta sẽ tới đó ngay.

Rui Deshen không nói hai lời, dùng tốc độ nhanh nhất bay tới.

Urey do dự một chút, nói:

-Tiểu Ân, không nên hành động thiếu suy nghĩ, chúng ta lập tức tới ngay.

Trong lòng Tiểu Ân buồn cười. Đương nhiên ta không hành động thiếu suy nghĩ, nếu không có hai người các người, ta đã bỏ đi rồi.

Nửa ngày sau, rốt cuộc hai người cũng vội vàng đuổi tới. Tuy Rui Deshen khởi hành trước, nhưng do vấn đề khoảng cách nên vẫn là người đến sau.

Từ khi bọn họ tiến vào hoang mạc, ngoài việc sử dụng tượng gỗ để đối thoại, thì không sử dụng lực lượng của ma pháp.

Việc này là dựa theo ước định trước đó của bọn họ. Bởi vì không ai biết tên thần linh kia có phát hiện ra hành động của bọn họ hay không. Vì vậy chỉ cần một tia hy vọng, bọn họ cũng không muốn bị phát hiện sớm.

Cho nên bọn họ mới không sử dụng ma pháp, ngoài việc sử dụng tượng gỗ ra, ngay cả vật phẩm ma pháp cũng không dùng.

Nếu là ma pháp sư bình thường, trong tình huống không sử dụng ma pháp, muốn thăm dò hoang mạc to lớn thì dù có dùng cả đời cũng không thể hoàn thành được.

Nhưng Ngàn năm Truyền kỳ khác. Bọn họ cô đọng kết giới thành lĩnh vực, đã đạt tới cảnh giới thiên nhân giới hợp nhất. Nói cách khác, thân thể của bọn họ chính là lĩnh vực, lúc nào cũng có thể hấp thu nguyên tố ma pháp.

Thân thể họ có tổ chất cực mạnh, hơn xa ma pháp sư bình thường. Ngay cả kỳ sỹ lợi hại nhất trên thế giới cũng đừng mơ so thể chất với Ngàn năm Truyền kỳ.

Đây là ưu đãi của việc tập luyện ma pháp tới đỉnh cao.

Giống như ma thú có thể thông qua việc đề cao mà mở ra trí tuệ. Giống như nhân loại không ngừng đột phá, thay đổi về bản chất. Giống như ma thú, thậm chí có thân thể hùng mạnh giống như long tộc.

Tiểu Ân đang âm thầm quan sát. Khi Urey và Rui Deshen tới nơi này, quả nhiên bọn họ không cảm ứng được cảm giác áp bách mãnh liệt. Chẳng qua bọn họ rất hứng thú với trận đồ trên sườn núi.

Hai người lớn tiếng thương lượng trên sườn núi. Tiểu Ân ngoài ý muốn phát hiện, bọn họ có trình độ cực cao về ma pháp trận. Tuy chưa thể bằng mình, nhưng trên một số phương diện, có thành tựu khiến mình cảm thán.

Ma pháp trận đồ trên mặt đất không đầy đủ, dường như bị cắt giảm một bộ phận.

Mặt mày hai người Urey nhăn nhó, dù sao lần đầu tiên bọn họ mới thấy ma pháp trận đồ loại này, muốn lập tức chữa trị là việc không có khả năng.

Tiểu Ân yên lặng ngồi, lặng lẽ quan sát trận đồ ở dưới chân. Bọn họ đang thảo luận thì đột nhiên hần mở miệng xen vào vài câu.

Một lát sau, ánh mắt của hai người Urey lộ ra vẻ nửa mừng nửa lo.

Bọn họ có nghiên cứu sâu về ma pháp trận đồ, nghe Tiểu Ân nhắc tới vấn đề mấu chốt, lập tức ngộ ra. Tuy nhiên ánh mắt của bọn họ nhìn Tiểu Ân có thêm vài phần cổ quái.

Bọn họ có được thành tựu này cũng không kỳ lạ. Đó là nghiên cứu tích lũy trong mấy trăm năm, tất nhiên trong đó có một phần là thiên phú hùng mạnh.

Nhưng nhìn Tiểu Ân, bọn họ có chút mơ hồ.

Người thanh niên này rất trẻ tuổi. Hần giống như vì sao quật khởi, chỉ trong hai mươi năm ngắn ngủi tiến giai thành Ngàn năm Truyền kỳ, không ngờ còn nghiên cứu ma pháp trận đồ tới trình độ sâu không lường được. Thật sự khiến mọi người không thể tin nổi.

Một lát sau, Urey trầm giọng hỏi:

-Tiểu Ân, trước kia ngươi từng gặp qua loại trận đồ này rồi à?

Tiểu Ân do dự một chút nói:

-Tất nhiên, ta từng tiến vào khe nứt không gian, từng thấy qua trận đồ này.

Hần thần bí cười nói:

-Hơn nữa ta còn đạt được nhiều ưu đãi ở bên trong.

Lúc này Urey và Rui Deshen mới thoải mái. Bọn họ liếc mắt nhìn nhau. Tuy trong mắt lộ ra vẻ hâm mộ nhưng cơ bản đã khôi phục lại bình thường.

Trong lòng Tiểu Ân thầm than. Không hổ là Ngàn năm Truyền kỳ. Sau khi nghe được chuyện này, vẫn bất động thanh sắc như trước. Thật không biết tầm mắt của bọn họ cao hay lòng dạ quá thâm sâu.

Kỳ thật tuy Tiểu Ân từng gặp qua trận đồ loại này nhưng không phải ở trong khe nứt không gian mà là ở vách đá bên ngoài quốc gia của thần.

Tuy nhiên chuyện về vách đá, hẳn không thể kể cho người khác. Bởi vì hẳn muốn đợi đám người Kim thăng tiến tới cảnh giới cử tinh ma đạo sỹ để tới đó rèn luyện.

Hắn phát hiện, bên trong tòa thành to lớn đó có cơ hội lớn để cô đọng kết giới. Đừng nói bọn Kim từng có kinh nghiệm Ngàn năm Truyền kỳ. Cho dù là đám người Sloppy Burger đi tới đó cũng sẽ đạt được ưu đãi không ngờ tới.

Chỉ có điều, trước mắt Tiểu Ân chưa muốn công khai mà thôi.

Còn nói về chuyện nhìn thấy ở trong khe nứt không gian thì không có ai đối chứng được cả.

Hơn nữa bản thân mình từng nhận được ưu đãi, cũng khiến mọi người sinh ra cảm giác, hóa ra tiểu tử này chó ngáp phải ruồi, cho nên mới tiến giai nhanh như vậy. Điều đó sẽ khiến cho mọi người ít nghi kỵ mình hơn.

Urey và Rui Deshen hưng phấn thảo luận. Với kinh nghiệm của bọn họ, hơn nữa trong thời điểm quan trọng được Nhất Hào chỉ điểm, rốt cuộc đã khôi phục lại ma pháp trận đồ.

Nhìn ma pháp trận đồ hoàn mỹ trên sườn núi. Trong lòng của ba người nóng lên, chỉ có Vô Danh vẫn lạnh băng, không có chút biến hóa gì cả.

Ánh mắt của Rui Deshen liếc qua khuôn mặt của mọi người. Tiểu Ân và Urey đồng thời gật đầu.

Hắn hít sâu một hơi, thông thả truyền ma lực vào ma pháp trận đồ.

Ngay sau đó, trận đồ lập tức sáng lên, một đạo ánh sáng màu đỏ xuất hiện ở trung tâm trận đồ, trong nháy mắt biến thành một cánh cửa truyền tống to lớn.

Chỉ có điều khi nhìn cánh cửa truyền tống, Tiểu Ân có cảm giác khác. Cánh cửa có màu sắc đỏ như máu, thông đạo bên trong lộ ra một cổ hơi thở hung tàn.

Dù không đi vào, hẳn cũng biết phía sau cánh cửa tràn ngập nguy cơ!

312. Chương 44: Quốc Gia Hồng Hắc

Tới giờ phút này, bọn họ chỉ lo lắng không tìm được tên thần linh chứ không lo tới nguy hiểm ở bên trong.

Còn chuyện nguy hiểm, loại chuyện giết thần nếu đã tính toán trước thì tự nhiên đã sớm giác ngộ điều này.

Mấy người gật đầu với nhau. Rui Deshen tiến lên trước một bước nói:

-Ta tiến vào trước.

Dù sao nơi này cũng là hắc quỷ đại lục, còn hẳn là người bảo vệ đại lục. Ngay cả chuyện giết thần cũng do hắn đề xuất, cho nên dù biết rõ người tiến vào đầu tiên sẽ gặp nguy hiểm nhất nhưng hẳn vì nghĩa không thể chùn bước được.

Urey vội vàng nói:

-Chờ một chút.

Động tác của Rui Deshen chậm lại, nhưng vẫn tiến lên trước một bước. Đứng ngoài cửa, hắn cười nói:

-Các người đừng tranh với ta, ta là người đầu tiên là chuyện đã định rồi.

Ánh mắt của Tiểu Ân tỏa ra tia sáng kỳ dị. Có thể trở thành Ngàn năm Truyền kỳ, lại là người bảo vệ đại lục, quả nhiên không phải hạng người xấu xa nham hiểm. Chỉ cần nghe lời nói của hắn là biết tâm ý của hắn đã quyết.

Môi của Urey run rẩy, rồi cuộc hăn lắc đầu thở dài nói:

-Được rồi, người đi trước cũng tốt. Tuy nhiên đi vào đầu thì nên cầm thứ này.

Nói xong, hăn lấy hai đồ vật ra.

Trong đó có bức tượng gỗ điêu khắc của Rui Deshen, có thứ này tương đương với việc có thêm một phân thân. Đồ vật bảo mệnh luôn được ưu tiên, còn một kiện đồ vật khác lại khiến Tiểu Ân chấn động..

Không ngờ đó là một hai quân cờ vây đen trắng. Nguyên liệu chế tác không hề đơn giản, không ngờ lại giống viên nguyệt loan đao trong tay hăn.

-Rui Deshen, đây là vật do hội trưởng ma pháp công hội tặng ta. Lúc ấy hăn từng nói đây là thần vật của thần linh cao cấp. Ngay cả thần linh sơ cấp cũng khắc chế được. Người mang theo thứ này, nếu vạn nhất gặp phải nguy cơ, thì lập tức sử dụng, có lẽ sẽ thu được hiệu quả.

Về mặt của Urey ngừng trọng.

Rui Deshen cảm kích gật đầu một cái, có thể được bảo bối này, trong lòng hăn càng yên tâm hơn..

Urey lấy ra hai quân cờ đen và trắng, chân chừa một chút, ánh mắt thoáng nhìn qua Vô Danh, cắn răng lấy ra một đôi. Đưa cho Tiểu Ân và Vô Danh, nói:

-Hai vị, mỗi người lấy một bộ đi.

Vô Danh căn bản không thèm giơ tay, chỉ lạnh lùng nói:

-Ta không cần.

Khuôn mặt của Urey hơi trầm xuống, đúng là có hảo tâm mà không được báo. Hăn hừ lạnh một tiếng, thu đôi cờ lại. Người không cần, việc gì ta phải luyến tiếc tặng.

Tiểu Ân không nói gì, cũng lắc đầu.

Urey không nhịn được, hăn khẽ cau mày hỏi:

-Tiểu Ân, vì sao người không cần? Chẳng lẽ sợ ta hại người?

-Tất nhiên không phải

Tiểu Ân chỉ vào quân cờ trong tay hăn, nói:

-Ở trong khe nứt không gian, ta từng lấy được đồ còn tốt hơn thứ này, cho nên không cần phải lãng phí.

Urey và Rui Deshen kinh ngạc nhìn nhau, thứ tốt hơn loại đồ này cũng nhặt được? Đúng là quá khoa trương.

Thấy ánh mắt nghi hoặc của bọn họ, Tiểu Ân sờ vòng cổ không gian, lập tức trên tay có thêm một chuỗi viên nguyệt loan đao.

Đôi cờ vây lớn bao nhiêu? Sao có thể so được với viên nguyệt loan đao.

Khi Tiểu Ân lấy ra viên nguyệt loan đao, đôi mắt của Urey gần như lờ ra.

Ai cũng không nghĩ tới, Tiểu Ân có đồ tốt như vậy. Nhìn qua thì có uy lực còn lớn hơn đôi cờ vây nho nhỏ.

Tiện tay vung vài cái, Tiểu Ân cười nói:

-Thế nào, thứ này không tồi chứ.

Urey cười khổ nói:

-Đâu chỉ không tồi, có lẽ lần này người phải làm chủ lực rồi.

Quả thực, sau khi thấy được thứ này, tuy trong lòng Urey và Rui Deshen khiếp sợ nhưng bọn họ càng ngạc nhiên và vui mừng hơn. Thực lực của bọn họ gia tăng, khả năng thành công càng lớn hơn.

Hơn nữa chút khúc mắc trong lòng Urey cũng vì chuỗi viên nguyệt loan đao mà tan biến.

Trách không được Tiểu Ân không cần đôi cờ vây của mình, hóa ra trong tay hăn còn đồ tốt hơn.

Tiểu Ân cười ha hả, trong tay có thêm ba kiện đồ vật, trong đó có một kiện là tượng gỗ điêu khắc của Rui Deshen. Còn hai kiện khác là hai quyển trục chế tạo từ long lân.

Tiểu Ân trả lại tượng gỗ cho Rui Deshen, đồng thời đưa một quyển trục cho hắn, nói:

-Rui Deshen, đây là quyển trục thượng cổ ta lấy từ khe nứt không gian. Nghe nói có uy lực tương đương với cấm chú.

Sắc mặt của Rui Deshen và Urey lập tức thay đổi.

Sự hùng mạnh của cấm chú, bọn họ đều biết rõ. Nếu có thể phong ấn bên trong một quyển trục nhỏ nhỏ, đúng là chuyện khó tin.

Tuy nhiên khi lực lượng tinh thần của bọn họ xuyên qua quyển trục bị phong ấn, có thể cảm ứng rõ năng lượng mệnh mông ở bên trong.

Loại năng lượng to lớn đó, ngay cả hai người bọn họ cũng kinh hoàng.

Nếu quyển trục này chợt phóng thích bên người bọn họ. Trong tình huống không phòng bị, chắc chắn hai người sẽ gặp tai họa ngập đầu.

Thấy vẻ mặt yêu thích của bọn họ, Tiểu Ân vội vàng nói:

-Hai vị, tuy quyển trục có uy lực không nhỏ, nhưng phạm vi phóng thích ma pháp không thể so với cấm chú. Cho nên chỉ có thể tới gần đối thủ mới phóng thích được, nếu không không thu được hiệu quả đáng thương địch.

Lúc này hai người Urey mới thở phào nhẹ nhõm. Nếu quyển trục này chẳng những có uy thế như cấm chú, hơn nữa còn bao phủ trong phạm vi trăm dặm thì mới gọi là khủng bố.

Rui Deshen và Urey đều tự nhận lấy một quyển trục, trong lòng họ càng không thể đoán được thực lực hiện tại của Tiểu Ân.

Trong lòng Tiểu Ân mừng thầm, khe nứt không gian đúng là một cái cơ tốt: Bất kể chuyện gì quái lạ cũng có thể đổ cho nó. Cho dù có người hoài nghi cũng không làm gì được.

Tất cả chuẩn bị xong, tay trái Rui Deshen cầm quyển trục, tay phải cầm quan cờ đen trắng. Trong miệng ngậm tượng gỗ điêu khắc.

Tuy rằng nhìn qua có chút cổ quái nhưng Tiểu Ân và Urey không hề cười nhạo.

Nơi hắn tiến vào, có một tên thần linh như hổ rình mồi ở phía sau. Đừng nói trong miệng có ngậm một thể thân. Nếu có bảo vật tương đương với quyển trục quang minh thần vực, chỉ sợ hắn cũng tay xách, nách mang.

Đi tới trước cánh cửa màu đỏ, chân của Rui Deshen nhẹ nhàng duỗi ra, sau đó động tác của hắn dừng lại.

Ánh mắt của Rui Deshen xoay chuyển, ma lực trên người hắn lưu chuyển, giống như nước chảy đá mòn, chân hung hăng lao về phía cánh cửa.

-Oanh

Một tiếng vang nhỏ vang lên. Cánh cửa huyết sắc khẽ dao động, không ngờ cánh cửa màu đỏ vẫn không mở ra.

Khuôn mặt của Rui Deshen trầm xuống, đang định tiếp tục thì nghe thấy một giọng nói lạnh như băng truyền đến:

-Người dùng lực thì cửa truyền tống sẽ tự nổ.

Trong lòng hắn rung mình, lập tức kiềm chế ma lực bùng nổ của mình. Bởi vì hắn biết giọng nói đó phát ra từ người Vô Danh.

Vô Danh rất hiếm khi mở miệng.

Khi đó mọi người đều xem nhẹ hắn, cho dù là liếc mắt cũng không nhìn. Nhưng khi hắn mở miệng, ngay cả Ngàn năm Truyền kỳ như Rui Deshen cũng không dám xem thường.

Urey vội vàng hỏi:

-Vô Danh tiên sinh, người nói chúng ta không thể dùng ma lực để phá vỡ cánh cửa truyền tống?

-Phải

Vô Danh chỉ nói một chữ.

Urey và Rui Deshen ngơ ngác nhìn nhau. Đã chuẩn bị tốt mọi việc nhưng trước mắt lại không phá cửa được, tự nhiên trong lòng bọn họ u sầu tới chết.

Đột nhiên trong lòng Urey động, hỏi:

-Tiểu Ân, người có biện pháp nào không?

Tiểu Ân chần chờ một chút nói:

-Có lẽ phải sử dụng trong nháy mắt truyền tống?

-Trong nháy mắt truyền tống?

Urey cười khổ một tiếng nói:

-Trong nháy mắt truyền tống là kỹ năng đặc biệt của cường giả truyền kỳ không gian hệ. Chúng ta không thể tìm được một truyền kỳ không gian hệ. Ngay cả ba lão bát tử còn lại cũng không có kỹ năng này..

Tiểu Ân sờ mũi, có chút đắc ý nói:

-Trong nháy mắt truyền tống, ta thực hiện được.

Urey và Rui Deshen kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, một lúc lâu sau, Urey cười khổ một tiếng nói:

-Tiểu Ân, người còn cất giấu thứ gì, nói luôn một lần đi.

Tiểu Ân cười ha hả, nếu để bọn họ biết khi mình còn là cửu tinh ma đạo sỹ cũng có thể thi triển trong nháy mắt truyền tống, còn cảm ứng được thần lực thì không biết bọn họ sẽ có biểu tình gì.

-Chúng ta cùng đi.

Miệng Rui Deshen phun ra tượng gỗ điêu khắc nói:

-Trong nháy mắt truyền tống hẳn có thể mang theo hai người. Người đem chúng ta vào đi.

Urey trầm giọng một chút, cũng đồng ý nói:

-Không tồi, ba chúng ta cùng vào, cho dù gặp phải mai phục cũng có lực để liều mạng.

Tiểu Ân cũng không từ chối. Dù sao đối với hắn thì trong nháy mắt truyền tống dùng cho một người hay ba người cũng như nhau, không có khác biệt lớn.

Ba người cùng đồng ý. Urey đột nhiên nói:

-Còn Vô Danh tiên sinh thì làm sao?

Tiểu Ân liếc mắt nhìn hắn, yên tâm nói:

-Không có vấn đề gì, hắn có thể theo kịp.

Urey và Rui Deshen lập tức nhớ lại sự xuất thần nhập quỷ của người này, trong lòng càng thêm yên tâm. Còn Tiểu Ân càng không để tâm tới chuyện này..

Trong mắt của hắn, trên tinh cầu này, không có nơi nào là Vô Danh không thể tới.

Tọa độ cửa truyền tống hiện ra. Rốt cuộc Tiểu Ân loại bỏ một tia lo lắng trong lòng. Cửa truyền tống này giống với cánh cửa truyền tống của quốc gia của thần. Hắn có thể tìm được tọa độ tương ứng ở bên trong.

Nhẹ nhàng dẫn dò một tiếng, thân hình Tiểu Ân vừa động, cảnh sắc trước mắt chợt lóe lên, lập tức biến mất. Cùng biến mất với hắn còn có Rui Deshen và Urey. Dưới sự dẫn dắt của Tiểu Ân, bọn họ tiến hành không gian truyền tống.

Vô Danh lặng lẽ nhìn bọn họ biến mất, cũng tiến lên trước vài bước, tới trước cánh cửa đỏ như máu.

Hắn nâng chân, đi vào cánh cửa truyền tống.

Động tác của hắn giống như của Rui Deshen, mũi chân tiếp xúc với cánh cửa cũng gần như một chỗ.

Nhưng mà khi với Rui Deshen khi mũi chân của hắn tiếp xúc với cánh cửa thì cánh cửa có màu đỏ như máu nhạt đi, hơn nữa khi thân thể hắn tiếp xúc với cánh cửa, phạm vi cửa mở rộng ra, hơn nữa màu sắc càng nhạt hơn.

Cứ như thế, Vô Danh dễ dàng xuyên qua cánh cửa truyền tống khiến hai vị Ngàn năm Truyền kỳ đau đầu. Khi toàn bộ thân thể của hắn tiến vào, màu đỏ lại đậm lên, rất nhanh khôi phục lại như bình thường. Giống như chưa từng phát sinh chuyện gì. Nhìn từ bên ngoài thì vẫn là cánh cửa màu đỏ.

Đập vào mắt bọn họ là một thế giới đỏ đen.

Trong thế giới này, màu đen là những dãy núi cao, còn màu đỏ là dung nham. Trong không khí có mùi lưu hoàng, nói rõ đây là một địa phương hiểm ác.

-Đây là nơi nào?

Urey thì thảo hồi.

Tiểu Ân xem như là người có kinh nghiệm. Nhưng chính vì hắn đã có kinh nghiệm nên thấy cảnh sắc này hắn không thể liên tưởng nó với quốc gia của thần.

Chỉ có Rui Deshen, vị cường giả lâu đời này dường như đã nghe nói qua, hoặc đã đọc ở đâu về nội dung này, cho nên hắn bình tĩnh nói:

Quốc gia của thần, chúng ta đã đến quốc gia của một vị thần linh.

Tiểu Ân yên lặng quan sát bốn phía, đột nhiên nói:

-Các vị, dường như quốc gia của thần này không được vững chắc.

Hai người ngẩn ra, đồng thời ngưng thần nhìn xung quanh. Một lát sau, khuôn mặt của hai người lộ ra vẻ vui mừng.

Phạm vi của thế giới này không lớn. Bay lên không trung là dễ thấy điểm cực hạn. Đây là một mảnh đất hình vuông, chiều dài và rộng đạt tới mười dặm so với ở bên ngoài.

Trong thế giới này tràn ngập sương mù, cái gì cũng không nhìn thấy. Còn bên trong thế giới là cảnh tượng núi lửa phun trào.

Chỉ có điều, núi lửa và dung nham khiến người ta có cảm giác không phải là hình ảnh chính, ngược lại nó giống như một đám ô vuông đang được tổ hợp lại.

Nếu dùng kinh nghiệm đời trước của Tiểu Ân để giải thích thì chính là dùng những vật bất quy tắc tổ hợp lại, khiến cho người khác có cảm giác khô khốc và không cân xứng.

Hai người Urey liếc mắt nhìn Tiểu Ân, không ngờ lộ vẻ bội phục.

Vừa mới vào thế giới, trong thời gian ngắn đã phát hiện ra, năng lực quan sát của Tiểu Ân quá mạnh.

Kỳ thật, điều này không phải công lao của Tiểu Ân. Nếu không có Nhất Hào, hắn đừng mơ nhanh chóng tìm ra điều này.

-Ha ha, quả nhiên là một tên thần linh suy yếu. Không ngờ kết cấu của quốc gia chưa được thành lập hoàn toàn..

Rui Deshen hưng phấn nói:

-Trước kia tên thần linh này bị thương quá nặng. Ngay cả quốc gia cũng bị người khác phá hủy, cho tới bây giờ chưa khôi phục lại được. Chúng ta chỉ cần dùng toàn lực phá hủy quốc gia của thần. Chẳng khác nào phá hủy thần vực của hắn. Tên thần linh này sẽ không còn nguy hiểm nữa.

-Tốt, động thủ.

Tuy rằng ba người không phải hạng người lang sói, nhưng trong tình huống này cũng biết phan nặng nhẹ. Ba đạo ma pháp hùng mạnh hung hăng lao xuống dưới đập phá.

Chẳng qua bọn họ muốn thử mà thôi. Nhưng còn không chờ ba cái ma pháp tiếp xúc với phía dưới thì thấy dung nham ở dưới sôi trào lên, tỏa ra sóng nhiệt, xóa tan ba ma pháp tấn công.

Ba người Tiểu Ân cũng không nóng nảy. Bọn họ chỉ lẳng lặng nhìn biến hóa ở phía dưới. Đường như sớm đoán được biến hóa này.

Từ khi bọn họ tiến vào đây, liền cảm giác được có một cỗ lực lượng đang quan sát bọn họ. Đó là một cỗ lực lượng hùng mạnh, hơn nữa còn ẩn nấp bên trong thế giới, khiến người ta không xác định rõ vị trí cụ thể. Đường như ở trong này, có vô số ánh mắt, giám thị cử động của bọn họ.

Bọn họ cũng biết, tiến vào lãnh địa của đối phương thì không bao giờ giấu được cảm giác của đối phương.

Tuy nhiên tên thần linh ở trong quốc gia của mình sẽ có ưu thế hùng mạnh. Hắn không hiện thân thì dù Tiểu Ân cũng không xác định được vị trí cụ thể của hắn.

Cho nên bọn họ chỉ có thể phóng thích ma pháp để dẫn rắn rời khỏi hang.

Người không muốn đi ra, chúng ta sẽ bức người ra. Dù sao, đánh nhau trong hoàn cảnh này thì thời gian càng dài người chịu thiệt chắc chắn là bên mình. Không bằng lôi tên thần linh đang âm thầm ẩn núp ở bên trong ra để đánh...

Quả nhiên khi bọn họ vừa động thủ, tên thần linh không kiềm chế được, liền ra tay.

Ba cột dung nham giống như ba con hỏa long bay trên không trung. Trên người đám hỏa long ẩn chứa lực lượng thần bí, giống như có một bàn tay vô hình ở phía sau khống chế.

Ba người Tiểu Ân dễ dàng cảm ứng được loại sức mạnh này. Còn không chờ cỗ lực lượng này ngưng tụ và bắn ra thì ba người đã ra tay trước.

Ba siêu cấp ma pháp hùng mạnh từ tay ba người phát ra, mỗi người chọn một con hỏa long. Đường như bọn họ muốn so bì với nhau.

Ma pháp của Rui Deshen tự nhiên là vô số điện quang và lửa. Chúng vòng quanh thân hỏa long, hỏa long càng lúc càng lớn lên. Cuối cùng còn chưa bay lên giữa không trung thì lung lay sắp ngã xuống giống như thể bị sốt rét.

Khuôn mặt của Rui Deshen lộ ra vẻ cười lạnh. Ngón tay của hắn lại bắn ra, một đạo điện quang hình liềm đao bắn vào trong thân thể hỏa long. Thân thể hỏa long lay động một chút, rốc cuộc vỡ tan. Trong không gian ngoài đám sương mù ra thì không còn lưu lại chút gì nữa.

Thủ đoạn của Urey tuy không khoa trương như Rui Deshen nhưng cũng vô cùng hữu dụng. Hắn lấy ma pháp trượng ra, khi ma pháp trượng xuất hiện, xung quanh tràn ngập một cỗ hơi thở lạnh lẽo hùng mạnh. Ngay cả ở trong thế giới đồ đen này, mọi người cũng rung mình một cái.

Cầm ma pháp trượng Urey nhẹ nhàng vung lên, giống như đuổi một con ruồi, rất phóng khoáng tự nhiên.

Nhưng theo động tác đó, đột nhiên xung quanh ma pháp trượng xuất hiện một màn sương trắng. Phạm vi của đám sương trắng không lớn, cũng chỉ có đường kính khoảng ba thước, bao bọc lấy hỏa long ở phía trước.

Hỏa long và sương trắng tiếp xúc nhau trên không trung. Không có động tĩnh gì xảy ra, hỏa long “vù” một tiếng, xuyên qua màn sương trắng. Đôi bên không xung đột gì cả.

Nhưng mà sau khi tách ra, dung nham trên người hỏa long không ngừng bốc lên. Sau đó biến thành một băng long đỏ như máu.

Bằng long dừng lại trên không trung vài giây, sau đó mất đi động tác ngã xuống dưới.

Khi nó tiếp xúc mặt đất, thân thể nó lập tức dập nát, thi thể không còn hoàn chỉnh.

Trong lòng Tiểu Ân có chút hâm mộ. Xem ra bọn họ đã sớm chuẩn bị trước.

Tuy nhiên nhìn hỏa long ở trước mặt, trong lòng hắn có chút không yên. Hắn không có kinh nghiệm đối phó với thứ này. Nhưng khuôn mặt hắn không hề thay đổi, dường như xem thường hỏa long này.

Urey và Rui Deshen liếc mắt nhìn hắn, trong lòng bội phục.

Đối mặt với hỏa long do thần linh phóng thích ra, không ngờ hắn không có chút kích động, thậm chí còn không thêm quan tâm.

So sánh với hắn, hai người bọn họ có vẻ thiếu kiên nhẫn hơn.

Tất nhiên nếu để bọn họ biết sự đam chiêu trong lòng Tiểu Ân lúc này, chắc chắn bọn họ sẽ tức tới hộc máu mồm.

Rốt cuộc, Tiểu Ân ra tay.

Bởi vì căn bản không biết đối phó thế nào, cho nên Tiểu Ân lựa chọn biện pháp đơn giản nhất. Hắn phong thích lĩnh vực của mình ra ngoài.

Lĩnh vực lực lượng hùng mạnh giống như thái sơn áp đỉnh đè xuống hỏa long.

Con hỏa long cuối cùng dường như to hơn hai con trước ba phần, khí thế xông lên mạnh mẽ không đỡ được.

Nhưng hỏa long vừa chạm phải lĩnh vực của Tiểu Ân, dị biến lập tức xảy ra.

Nhìn qua thì hai cỗ khí thế tương đương với nhau nhưng khi va chạm với nhau, lập tức phân thắng bại.

Lực lượng lĩnh vực của Tiểu Ân như bức tường năng lượng kiên cố, chậm rãi đè hỏa long xuống.

Hơi thở của hỏa long vừa tiếp xúc với năng lượng lĩnh vực, lập tức trở nên tán loạn, như một con rắn nhỏ bị một chiếc xe lu mười tấn đè nát. Lập tức tan xương nát thịt, thậm chí không phát ra được tiếng giãy dụa nào.

Tiểu Ân âm thầm thở phào một hơi, hỏa long này không hùng mạnh như sự tưởng tượng của mình.

Nhưng hắn không biết, thấy cảnh này, trong lòng Urey và Rui Deshen đều sợ hãi, càng thêm kiêng kỵ lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân.

Tuy rằng vừa rồi nhìn qua thì bọn họ dễ dàng phá hủy hỏa long, nhưng đó là do bọn họ chuẩn bị trước, trước đó đã nghiên cứu nhiều lần, đối với năng lượng hỏa thuộc tính đã có công tác chuẩn bị kỹ lưỡng. Nhưng rõ ràng Tiểu Ân chỉ tùy ý làm, nhưng kết quả lại thoải mái hơn bọn họ nhiều.

Bởi vậy có thể thấy được, lĩnh vực lực lượng quả hổ danh là lĩnh vực đứng đầu trong bốn đại lĩnh vực.

-Không tốt, mau nhìn

Đột nhiên sắc mặt của Tiểu Ân khê biến, kinh hô.

Rui Deshen và Urey nhìn xuống phía dưới, sắc mặt đều biến hóa.

Ở phía trước, những mảnh vỡ của hỏa long không bị dập tắt, ngược lại còn run lên, giống như có thêm sinh mạng.

Một lát sau, ba hỏa long lại ngưng tụ. Trên người chúng nó truyền ra những trận năng lượng dao động mãnh liệt, thậm chí trình độ dao động còn cao hơn lúc trước.

Sau đó, ba hỏa long lại phóng lên cao. Mỗi con chọn một người, có khí thế không chết không dừng.

Tiểu Ân bất động thanh sắc, vung tay lên. Lĩnh vực lực lượng của hắn lại đè xuống.

Lần này phạm vi lĩnh vực lực lượng của hắn được mở rộng, không chỉ ngăn hỏa long trước mặt mình còn ngăn cản hai hỏa long ở bên cạnh.

Lĩnh vực lực lượng khóa chặt ba hỏa long, hình thành ba cái cự trảo kẹp chặt thân hình ba hỏa long. Năng lực khổng lồ chuẩn đến cực điểm, không hỏa long nào thoát khỏi sự nắm giữ của hắn.

Cứ như thế, ba hỏa long lơ lửng trên không trung, quanh người tràn ngập lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân, căn bản không thể nhúc nhích nổi.

Về mặt của Rui Deshen ngừng trọng nói:

-Ta có tra qua trong lịch sử, nơi này là quốc gia của thần. Thần linh là chủ nhân của nơi này, ở trong này, lực lượng của hắn liên tục sinh ra, bất kể chúng ta có đánh nát hỏa long bao nhiêu lần, hắn cũng có thể ngừng lại.

Trong lòng Tiểu Ân kinh hãi, hỏi:

-Có biện pháp nào không?

-Hay là vận làm như trước

Khuôn mặt của Rui Deshen hiện lên vẻ dữ tợn:

-Chỉ cần phá vỡ quốc gia này, tất cả vấn đề sẽ được giải quyết.

Nói xong, Rui Deshen giơ tay lên, hai phân thân lập tức xuất hiện:

-Các người kéo dài một lúc, ta sẽ phá vỡ quốc gia này.

Khi hắn nói xong, trên người lập tức tràn ngập năng lượng dao động hùng mạnh. Từng đạo năng lượng thần kỳ xuất hiện trên người hắn. Mặt khác, hai cái phân thân cũng không ngoại lệ. Trên người chúng nó tràn ngập năng lượng hùng mạnh hàng thật giá thật. Nếu không phải cả hai đều giống Rui Deshen thì bọn họ không tin chúng ta phân thân.

Chỉ một lát sau, ba cỗ năng lượng liên kết với nhau, nhanh chóng phát ra ngoài.

Sự tình kỳ dị xảy ra. Trong cảm ứng của Tiểu Ân. Vô số ô vuông trong quốc gia của thần hơi lay động một chút. Sau đó những khe hở trong ô vuông tỏa ra rất nhiều năng lượng không thuộc nơi này

Ở bên người Rui Deshen, Tiểu Ân có thể cảm ứng, quanh người hắn có một từ trường khổng lồ. Lực lượng ở bốn phía không ngừng tiến vào thân thể hắn. Đúng là do có lực hút khó tin này nên mới có thể hút năng lượng khác vào trong quốc gia của thần

Tất nhiên, điều này cũng liên quan tới chuyện quốc gia của thần chưa ổn định

Nếu nói quốc gia của thần mà Tiểu Ân gặp ở trong thế giới băng có kết cấu như căn nhà thì quốc gia của thần này chỉ giống như căn nhà cỏ. Nó giống như một tờ giấy, gặp một trận mưa là vỡ nát, sụp đổ

Năng lượng từ bên ngoài không ngừng tiến vào, khe hở trong ô vuông từ từ mở rộng ra, ngày càng có xu thế mạnh hơn

Tiểu Ân cũng nhìn ra, Rui Deshen không triệu tập lĩnh vực mưa gió lôi điện có phạm vi nhỏ như ở trên loạn thạch

Trên người Rui Deshen tỏa ra một cỗ năng lượng mệnh mông. Cường độ năng lượng vượt xa dự đoán của Tiểu Ân. Trong nháy mắt, trong đầu hắn hiện lên một hình ảnh, đó là hình ảnh một lão ma pháp sư triệu hoán hỏa hệ cấm chú

Lập tức, Tiểu Ân minh bạch, vì sao Rui Deshen nói câu đó. Bởi vì hiện tại hắn đang chuẩn bị thi triển cấm chú

Trong các hệ ma pháp, cấm chú lôi điện có uy lực hùng mạnh nhất, Hơn nữa điều qua trọng nhất là Rui Deshen có hai phân thân. Tốc độ phóng thích cấm chú nhanh nhất trong ba người, cho nên hắn mới gánh vác trách nhiệm này

Tốc độ dung nham lưu chuyển ở phía dưới bắt đầu nhanh hơn. Điều này nói rõ, tên thần linh cũng cảm nhận được áp lực to lớn từ cấm chú

Nếu thần linh ở trạng thái cường thịnh thì cấm chú của ngàn năm truyền kỳ không đủ uy lực để uy hiếp tới bọn họ. Nhưng tên thần linh đang trong thời kỳ suy yếu, hơn nữa quốc gia của thần còn trong thời kỳ tu sửa, nên có lẽ uy lực của cấm chú là một đòn trí mạng đối với hắn

Một tòa núi lửa to lớn ở phía dưới rốt cuộc nứt ra

Dung nham từ trong miệng núi lửa sôi trào, phạm là nơi dung nham chảy qua, những khe hở trong ô vuông giống như được vá lại. Cuối cùng cũng ổn định lại

Từ từ quốc gia của thần đang lung lay ổn định trở lại. Khuôn mặt của Rui Deshen trở nên khó coi

Trong không trung, gió mưa lôi điện chưa thành hình, thậm chí chỉ mới ngưng tụ chưa được một phần mười

Sau đó, hắn đột nhiên phát hiện mình không hấp thu nguyên tố ma pháp từ bên ngoài nữa. Tình huống này không bao giờ phát sinh ở ngoài, nhưng ở trong này, trong quốc gia của thần lại xuất hiện

Urey nghiêm túc hỏi:

- Thế nào?

Rui Deshen âm thầm nghiền rửa một câu nói:

- Không tốt, năng lượng không đủ, căn bản không đạt tới yêu cầu của cấm chú

Về mặt của Urey âm trầm bất định, rốt cuộc nói:

- Người chỉ để ý tới việc triệu hoán cấm chú, còn lại giao cho chúng ta

Nghe hắn nói, Rui Deshen chỉ lên tiếng đáp ứng. Sau đó trên người Rui Deshen lại xuất hiện một cỗ năng lượng. Trong nháy mắt, lực hút quanh người hắn được đề cao lên một bậc. Những khe hở trong ô vuông lại động đậy

Urey nhìn Tiểu Ân nói:

- Tiểu Ân, tận lực đánh đi, chúng ta phải khiến quốc gia này dao động, nếu không không thể phá hủy được nó

Miệng hắn thì nói nhưng động tác không chậm tí nào. Ma pháp trường trong tay không ngừng lay động, một cỗ sương trắng mãnh liệt bay xuống phía dưới

Đoàn sương trắng này ẩn chứa năng lượng thuộc tính băng hùng mạnh, một khi chạm phải nơi nào, nơi đó lập tức biến thành một thế giới băng màu trắng. Nhưng thế giới băng không duy trì được lâu, chỉ duy trì được một lúc đã bị dung nham xóa đi

Nhưng Tiểu Ân nhạy cảm phát hiện, những nơi mà Urey công kích đều là những ô vuông. Một khi bị đóng băng, lập tức xuất hiện khe nứt lớn. Đồng thời năng lượng từ ngoài đột nhiên tuôn vào, hội tụ vào trong lôi điện mưa gió của Rui Deshen

Cho dù bị dung nham phá tan thì lỗ hổng đó cũng khó tu sửa lại được luôn. Năng lượng dung nham không ngừng tiến vào để tu bổ

Trong lòng hắn thầm than: mọi người đều nói phá dễ, sửa khó. Xem ra rất đúng với trường hợp này

Chỉ có điều dù sao chỉ có một mình Urey, tuy tốc độ lay động ma pháp trường của hắn không chậm nhưng đối với hỏa thế giới tràn ngập màu đỏ lại rất nhỏ bé, không hề đáng kể

Nhẹ nhàng thở dài, Tiểu Ân biết, trong tình huống này, không dốc toàn lực thì không được

Hai tay của hắn hơi nắm chặt lại. Hỏa long bị kiềm chế trên không trung, bất ngờ bị ép nát. Tiểu Ân không vì vậy mà bỏ qua, ngược lại còn sử dụng khí lực lớn hơn, cho tới khi toàn bộ mảnh vỡ biến thành hư vô, mới cảm thấy mỹ mãn, thu hồi lại linh vực của mình

Sau đó, quanh người hắn xuất hiện một cỗ khí thế khổng lồ. Cỗ khí thế đó mãnh liệt không kém cấm chú do Rui Deshen thi triển

Trong lòng Urey và Rui Deshen đồng thời thất kinh, chẳng lẽ Tiểu Ân cũng định phóng cấm chú

Thật không biết sức mạnh của lực lượng linh vực sẽ phát ra cảm chú có uy lực như thế nào. Chỉ có điều, trước mắt đang ở trong quốc gia của người ta, ngay cả nguyên tố ma pháp dùng để ngưng tụ cảm chú cũng không điều động được thì hẳn sẽ phóng thích cảm chú như thế nào?

Ngay khi hai người đang kinh dị thì cảm ứng được sự biến hóa mãnh liệt quanh người Tiểu Ân

Vô số điểm năng lượng từ người hẳn tuôn ra. Những năng lượng đó ngưng tụ bên người hẳn, cuối cùng trở thành hơn một ngàn cây búa to lớn

Trong mắt hai người Urey lộ vẻ sợ hãi, bọn họ có thể cảm ứng được năng lượng hùng mạnh trong mỗi cây búa. Cường độ năng lượng không hề thua kém đoàn sương trắng do Urey khổ cực tạo ra

Tiểu Ân cười, hét lớn một tiếng, những chiếc búa màu bạc quanh người hẳn giống như tia chớp, hung hăng đập về bốn phía

Dưới sự khống chế của Nhất Hào, mỗi cái búa đều đập vào nơi yếu nhất trong mỗi ô vuông

Hơn nữa chuyện đáng sợ nhất là những chiếc búa đó đập xuống cùng một lúc. Tức là trong cùng một thời gian, toàn bộ quốc gia bị hơn một ngàn chiếc búa đập xuống

Vô số thanh âm long trời lở đất vang lên. Dưới đả kích của hơn một ngàn chiếc búa, toàn bộ quốc gia bắt đầu dao động kịch liệt

Kỳ thật cường độ công kích này không đủ để phá hủy toàn bộ quốc gia của thần. Nếu là lúc khác thì chắc chắn không có kết quả này

Nhưng dưới năng lực tính toán xuất sắc của Nhất Hào, mỗi một nhát búa đều đập xuống chỗ mấu chốt. Đối với quốc gia đã bị thương tổn, tự nhiên thu được hiệu quả vô cùng to lớn

Cùng một lực quyền, đánh vào bả vai một người làm sao hơn được đánh vào đan điền. Trình độ thương tổn cũng hoàn toàn khác nhau

Chịu một kích mãnh liệt này, toàn bộ quốc gia bắt đầu vỡ nát

Năng lượng ở bên ngoài điên cuồng chảy vào. Lôi điện, mưa gió trên đầu Rui Deshen ngày càng được mở rộng. Hẳn có cảm giác, quốc gia của thần không còn phong tỏa được năng lượng bên ngoài nữa

Bởi vậy có thể thấy được, một kích của Tiểu Ân khiến quốc gia của thần chịu thương tổn lớn tới cỡ nào

Một tiếng quát lớn từ miệng núi lửa truyền ra, giống như dã thú bị thương, tràn ngập nguy hiểm và hung bạo

313. Chương 45: Thần Linh Suy Nhược

Urey thấp giọng quát.

Tiểu Ân lập tức tập trung chú ý tới miệng núi lửa. Ngay cả Rui Deshen đang ngưng tụ năng lượng để phóng thích cảm chú cũng chú ý tới nơi đó

Một bóng đen to lớn đột ngột xuất hiện trong miệng núi lửa. Miệng núi lửa nứt ra, một quái vật to lớn xuất hiện

Đây là một cự ma. Trán của hẳn rộng, ánh mắt lóe ra hào quang màu đỏ. Trên người hẳn có sáu cánh tay, thân cao tới mười thước. Đi ra từ miệng núi lửa, dưới chân hẳn chảy đầy dung nham

Dung nham chảy vào linh vực lực lượng của Tiểu Ân, dường như muốn chữa trị. Nhưng lực phá hoại của Tiểu Ân quá lớn, hơn xa Urey và Rui Deshen, nên hiệu quả thu được cũng không nhiều

Giống như nhân loại, vết thương nhẹ thì có thể nhanh chóng khôi phục. Nhưng động tới gân cốt, hoặc uy hiếp tới tính mạng thì muốn khỏi hẳn không phải chuyện đơn giản

Trong cảm ứng của Urey và Rui Deshen thì cự ma này có lực lượng hùng mạnh ngoài sức tưởng tượng của bọn họ. Ngay cả cấp bậc ngàn năm truyền kỳ, đứng trước mặt kẻ này cũng trở nên nhỏ bé

Nhưng trong cảm ứng của Tiểu Ân lại khác, tên thần linh này quả thực cường đại, hơn nữa cũng giống như những người mà Tiểu Ân gặp trước kia

Trên người cự ma có một cổ hơi thở vờn quanh. Tiểu Ân cũng không biết đó là gì, nhưng hắn khát vọng có được cổ hơi thở đó. Thậm chí hắn còn muốn liều lĩnh nắm giữ cổ hơi thở đó trong tay

Tuy nhiên chỉ trong nháy mắt, hắn đã bình tĩnh lại. Cổ hơi thở đó chắc chắn là thần lực của thần linh. Chỉ có điều, không biết vì sao Urey và Rui Deshen không cảm ứng được sự tồn tại của cổ thần lực này

Ánh mắt của ba người tập trung lên người hắn. Chỉ có điều nhìn tên cự ma này, đám người Tiểu Ân biết chắc hẳn không phải thần linh nhân loại

Ở trong vũ trụ, tự nhiên không chỉ có con người mới có trí tuệ. Những sinh vật có trí tuệ khác cũng có thể trở thành thần linh. Chỉ có điều xem hình dáng của tên thần linh không hề giống với các thần linh trên tinh cầu, không biết vì sao hắn lưu lạc tới nơi này

Năng lượng dao động từ trên người cự ma truyền đến. Một giọng nói sắc bén vang lên trong đầu bọn họ:

- Các ngươi là ai, vì sao lại phá quốc gia của ta

Urey hừ nhẹ một tiếng:

- Chúng ta là người bảo vệ đại lục. Ngươi là thần linh nào?

Cự ma ngẩng chiếc đầu cao lớn của mình lên, tinh thần dao động dường như mãnh liệt lên:

- Ta tới từ đâu, các ngươi không cần phải biết. Nhân loại hèn mọn, các ngươi chẳng những tới quốc gia của ta, còn vọng tưởng phá hủy nó. Các ngươi phải chịu đựng sự phẫn nộ và trừng phạt của ta

Tiểu Ân cười hắc hắc nói:

- Thần linh đại nhân tôn kính. Không phải chúng ta muốn phá hủy quốc gia của ngài mà do ngài tới đại lục của chúng ta để tuyển tín đồ. Những tín đồ đó bán mạng cho ngài khiến dân chúng trên đại lục chết vô số người. Cho nên chúng ta được sự nhờ cậy của nhân dân, muốn đề xuất với ngài vài yêu cầu

Urey há hốc miệng, cũng không ngăn cản Tiểu Ân nói nhảm. Ngược lại, gã cảm ứng tình huống của Rui Deshen, tuy rằng lôi điện mưa gió trên đầu hắn đã rất cường đại nhưng cách cảm chú vẫn còn một đoạn nhỏ. Nếu có thể kéo dài thời gian là tốt nhất

- Đề xuất yêu cầu gì với ta?

Cự ma cất tiếng cười to, giọng nói tràn ngập sự khinh miệt. Tuy hiện giờ hắn ở trong trạng thái yếu, nhưng vẫn coi đám người Tiểu Ân như những con kiến

Ánh mắt của cự ma đảo một vòng quanh quốc gia của mình. Phàm là những nơi ánh mắt của hắn lướt qua, thì những khe nứt bị Tiểu Ân phá nứt liền thu nhỏ lại trên diện rộng. Dung nham chỉ cần chảy qua là có thể tu sửa xong

Đảo mắt một vòng, nguyên quốc gia lúc nào cũng có thể sụp đổ không ngờ lại khôi phục hơn nữa

Ánh mắt của Urey và Rui Deshen kinh hãi, đây là thực lực chân chính của thần linh sao?

Bọn họ tốn nhiều sức lực, Tiểu Ân còn thi triển lĩnh vực lực lượng. Thế nhưng không ngờ lại bị tên này tu sửa trong nháy mắt. Thực lực cường đại này đã vượt qua phạm vi lý giải của bọn họ. Nhất thời, trong lòng bọn họ lạnh lại. Thân hình to lớn của cự ma tạo thành áp lực to lớn đối với bọn họ

Tiểu Ân trợn tròn mắt, lẳng lặng nhìn cự ma, nhưng trong lòng hắn không hề bình tĩnh

Bởi vì trong cảm ứng của hắn, nhìn bề ngoài thì cự ma có vẻ thoải mái thi triển uy lực của thần linh nhưng cổ hơi thở quanh người thần linh trong nháy mắt giảm đi một phần ba

Hơi thở năng lượng đó là một loại năng lượng thuộc về cự ma. Tiểu Ân có cảm giác, đó chính là năng lượng căn bản của cự ma, cũng là cơ sở để hắn tồn tại. Nếu cổ hơi thở đó tiêu tán hết thì cũng là lúc tên thần linh lâm vào đường cùng

Cảm giác này không hề chân thật, nhưng hẳn có cảm giác mình tuyệt đối nắm chắc

Khôi phục xong quốc gia, vẻ khinh miệt trong mắt cự ma càng thêm nồng đậm. Dường như hẳn đã khôi phục lại trạng thái đỉnh cao, giờ tay nhắc chân là có thể dập nát ba con kiến trước mặt

Nhưng mà giây phút này, tay Tiểu Ân khẽ cử động, trong lòng bàn tay có thêm một giọt thần lực kết tinh

Giọt thần lực kết tinh này có màu trắng, là giọt thần lực Sara tặng

- Dị thần linh vĩ đại, kỳ thật chúng ta phụng chỉ ý của nữ thần Ánh Trăng

Tiểu Ân ba hoa nói

Cự ma tạm dừng một chút. Tinh thần dao động của hẳn lại truyền đến:

- Nữ thần ánh trăng, tín đồ của nàng không phải đang cùng tín đồ của ta tác chiến sao. Còn muốn tới tìm ta làm gì?

Cổ năng lượng truyền đến vô cùng to lớn, nhưng trong nháy mắt Nhất Hào phân tích được mấy chỗ sơ hở trong đó. Dựa theo kết quả suy đoán của Nhất Hào, tên thần linh này đang chột dạ hoặc sợ hãi

Tiểu Ân tiếp tục cười dài nói:

- Nữ thần ánh trăng muốn nhờ ta chuyển lời. Mời ngài rời khỏi tinh cầu, nếu ngài đáp ứng, giọt thần lực kết tinh này là vật để bồi thường cho ngài

Giọng nói của cự ma lạnh như băng:

- Dùng một giọt thần lực kết tinh để bồi thường sao? Các người phá hủy quốc gia của ta còn hơn xa độ trân quý của một giọt thần lực kết tinh

Tiểu Ân đột nhiên không nói gì, mà yên lặng nhìn hẳn. Khi hẳn nói mấy câu đó, Tiểu Ân cảm ứng được cổ hơi thở thần bí quanh người hẳn bắt đầu khôi phục lại. Tuy chỉ khôi phục được một chút nhưng nếu không kết hợp với Nhất Hào, Tiểu Ân không thể cảm ứng được

Nhưng đúng là đã khôi phục, điều này nói rõ, thần lực trên người cự ma đang gia tăng

Hơi nhắm hai mắt lại, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân khếch tán. Trong tình huống này không ngờ hẳn lại làm chuyện này. Không chỉ nằm ngoài dự đoán của hai người Urey mà còn khiến cự ma tò mò

Giây phút này, cự ma dường như quên chuyện tên nhân loại nho nhỏ này xem thường tôn nghiêm của thần linh

Trong cảm ứng của Tiểu Ân, hẳn phát hiện được nguyên nhân tại sao cự ma khôi phục được thần lực

Vì quốc gia của hẳn tuy đã tổn hại lớn, nhưng có một cỗ lực lượng mỏng manh thông qua quốc gia truyền vào người hẳn

Lực lượng này chính là tín ngưỡng lực. Tuy rằng không khổng lồ nhưng rất ổn định

Nếu Tiểu Ân đoán không sai thì đây là những tín đồ thành kính do Cự Ma bồi dưỡng trong vòng hơn trăm năm qua. Tín ngưỡng lực của những tín đồ đó dùng một phương thức thần kỳ hội tụ trong quốc gia, thông qua quốc gia biến thành hơi thở thần bí quanh người Cự Ma. Hoặc nói đó là thần lực của thần linh.

Quá trình này không phức tạp nhưng lấy quốc gia của thần làm nền móng, nếu không nhiều nhất tín ngưỡng lực chỉ ngưng kết thành thần lực kết tinh mà thôi mà không biến thành thần lực do thần linh khống chế.

Tiểu Ân đánh giá Cự Ma thì Cự Ma cũng cảm ứng được lực lượng của Tiểu Ân.

Một lát sau, giọng nói của Cự Ma phần nộ vang lên:

-Người không phải tín đồ của nữ thần Ánh Trăng. Trên người người không có thần lực của nàng.

Tiểu Ân bật cười nói:

-Ngài nói đúng, ta không phải tín đồ của nàng nhưng ta là sứ giả của nàng.

Cự Ma lập tức đình chỉ gào thét, hấn ngẩng đầu nhìn Rui Deshen đang cố gắng tích lũy lực lượng.

Giờ phút này, khuôn mặt của Rui Deshen lộ vẻ đắc ý, ngay cả Urey cũng thở phào một hơi.

Nhờ Tiểu Ân cãi cọ với Cự Ma, cuối cùng cảm chú của Rui Deshen cũng hoàn thành. Chỉ cần hấn nguyện ý, bất cứ lúc nào cũng có thể phóng ra.

Nhưng khuôn mặt của Cự Ma lại nở nụ cười khinh thường. Hấn nâng cánh tay của mình lên, chỉ vào lôi điện mưa gió trên đỉnh đầu Rui Deshen.

Một cái chỉ nhẹ nhàng, căn bản không hề có lực lượng nguyên tố dao động.

Sau đó lôi điện mưa gió tràn ngập trong không gian lập tức dừng lại.

Trong mưa gió vốn tràn ngập lôi điện nhưng giờ phút này lại giống như mặt nước giếng, không hề có một gợn sóng.

Từ từ, nguyên tố ma pháp từ bên ngoài tiến vào bắt đầu tiêu tan.

Toàn bộ lôi điện, mưa gió được triệu tập tới cứ như thể biến mất trong thế giới này.

Ánh mắt của Urey và Rui Deshen hoàn toàn ngây dại. Trong lòng bọn họ tràn ngập lạnh lẽo.

Đó là cảm chú đó, có thể biến một vùng đất thành mảnh đất đen, có thể hủy diệt mọi thứ, tương đương với vũ khí hạt nhân đó.

Nhưng trong mắt Cự Ma lại vô cùng nhỏ bé, căn bản không hề có uy hiếp gì với hấn.

Giây phút này, rốt cuộc bọn họ biết thần linh đáng sợ tới cỡ nào.

Thần linh, hóa ra dù là thần linh suy yếu cũng có thể phát tay là giết chết được bọn họ.

Không ngờ bọn họ dám tới khiêu chiến thần linh, đúng là không biết tự lượng sức mình.

Nhưng mà khác với khuôn mặt xám tro của hai người Urey, đôi mắt của Tiểu Ân lại sáng lên.

Trong cảm ứng của hấn, thần lực trên người Cự Ma lại giảm tới hơn nữa.

Giờ phút này, thần lực trên người Cự Ma còn không bằng một phần ba khi hấn từ miệng núi lửa đi ra.

Tim Tiểu Ân đập nhanh. Ánh mắt của hấn như hai vì sao sáng ngời, dường như xuyên thấu mọi thứ.

Giọng nói của Cự Ma lại vang lên:

-Nói cho nữ thần Ánh Trăng biết. Ta đáp ứng điều kiện của nàng, sẽ rời khỏi tinh cầu này, hiện tại đám nhân loại hèn mọn các người hãy rút đi cho ta.

Urey và Rui Deshen ngẩn ra, bọn họ không tin vào lỗ tai mình.

Không ngờ Cự Ma lại đáp ứng yêu cầu của nữ thần Ánh Trăng. Hấn tin Tiểu Ân? Điều đó không thể tin nổi.

Nhưng càng khiến bọn họ kinh hãi đó là Tiểu Ân không rời đi ngược lại nói từng chữ:

-Thần linh đại nhân tôn kính, ta có một chuyện nữa muốn thỉnh giáo ngài.

-Điều gì?

-Vì sao ngài lại buông bỏ tôn nghiêm của thần linh? Trong mắt ngài chúng ta không khác gì những con kiến mà?

Khóe miệng của Tiểu Ân chậm rãi nhếch lên, lộ ra một nụ cười lạnh:

-Nếu ngày sau ngài khôi phục lại thần lực, sẽ đối xử với chúng ta như thế nào?

Trong nháy mắt thời gian như dừng lại. Urey và Rui Deshen đang hoảng loạn lập tức ngẩn ra, sau đó bình tĩnh lại.

Sự hoảng sợ trong mắt bọn họ hoàn toàn biến mất, thay vào đó là sát khí sắc bén.

Đúng vậy, nếu đã lựa chọn con đường giết thần thì không còn đường để lùi nữa. Nếu có thể thành công giết thần, tự nhiên là vui mừng. Nhưng nếu không giết chết thần, dù có toàn mạng trở về thì khi thần linh khôi phục lại trạng thái đỉnh cao, hắn sẽ quên việc hôm nay sao?

Bởi vì cảm chú bị thần linh phá tan khiến bọn họ sợ hãi. Câu nói của Tiểu Ân hoàn toàn thức tỉnh bọn họ. Bọn họ vì thần cách mà không tiếc mạo hiểm tính mạng của mình.

Trong mắt của Cự Ma tràn ngập lửa giận. Dường như hắn rất phần hận. Ánh mắt nhìn chăm chăm vào Tiểu Ân, dường như muốn khắc sâu dung mạo của Tiểu Ân.

Tới tình trạng này, Cự Ma cũng không nói gì nữa. Đôi bên không còn đường lui. Không phải người chết thì ta vong.

Khí thế trên người Cự Ma giống như núi lửa bùng nổ mãnh liệt. Toàn bộ quốc gia vang lên những tiếng kêu ù ù.

Dung nham trên mặt đất tăng lên nhiều, không ngờ lại giống như biển rộng, từ các miệng núi lửa chảy ra.

Nhưng mà Tiểu Ân lại chú ý, núi lửa không bùng nổ như trước.

Nếu cả núi lửa cũng bùng nổ, thì uy thế sẽ gia tăng gấp đôi. Nhưng dưới sự khống chế của Cự Ma, không một tòa núi lửa nào bộc phát, hơn nữa Cự Ma không vận dụng thần lực ở quanh người.

Ý cười trên khuôn mặt của Tiểu Ân càng đậm. Vì kích động mà thân thể hắn hơi run rẩy. Trong mắt hắn tràn ngập niềm tin, dường như thắng lợi cuối cùng sẽ thuộc về hắn.

Người khác không thể cảm ứng được tình hình cụ thể của thế giới này, nhưng Tiểu Ân và Nhất Hào liên thủ với nhau, có thể tính toán rạch ròi mọi thứ.

Thần linh ở trong quốc gia của mình, quả thực có uy thế cường đại hơn so với ngoại giới.

Trong thế giới của mình, nếu hắn vận dụng thần lực thì không gì không làm được. Ngay cả cảm chú có thể tạo ra mảnh đất đen dài trăm dặm cũng dễ dàng bị thần lực bài trừ.

Nhưng điều kiện cần là quốc gia của hắn phải tồn tại.

Nếu quốc gia của hắn sụp đổ hoặc biến mất thì chắc chắn sẽ tạo thành thương tổn lớn đối với hắn.

Không biết vì nguyên nhân gì mà Cự Ma lại ngã xuống đại lục hắc quỷ. Trước lúc ngã xuống, quốc gia của hắn đã bị phá nát thành từng mảnh nhỏ.

Ngay cả khi dùng hơn trăm năm để tu dưỡng, hấp thu rất nhiều tín ngưỡng lực, góp nhặt nhiều hồn phách chiến tranh và sinh vật vong linh bậc cao, hắn cũng chỉ cơ bản dựng lại được quốc gia của mình mà thôi.

Khi quốc gia chưa hoàn toàn ổn định thì chỉ chịu được một lực lượng nhất định. Do đó tên thần linh này mới buông bỏ tôn nghiêm của mình, không muốn giao thủ với ba người Tiểu Ân.

Khi quốc gia chưa xây dựng xong thì không phải là chiến trường tốt, ngược lại còn trở thành trói buộc lớn nhất đối với hắn.

Tiểu Ân tuy không biết rõ đạo lý bên trong nhưng thông qua tính toán của Nhất Hào, cùng với hành động của tên thần linh từ khi hắn xuất hiện, hắn mới có hành động lớn mật như thế. Nhưng không ngờ lại phù hợp với quy luật khoa học.

Thậm chí Nhất Hào còn suy đoán, thần linh Cự Ma thấy cảm chú của Rui Deshen, sợ dĩ không lập tức ra tay là do hắn sợ làm gián đoạn quá trình làm phép khiến nguyên tốt ma pháp rối loạn. Từ đó có thể khiến quốc gia bị tấn công mãnh liệt. Cho nên hắn thà lãng phí thần lực, đợi lời điện mưa gió hình thành rồi mới ra tay.

Do có nhiều điều trùng hợp như vậy nên Tiểu Ân mới tràn ngập tin tưởng.

Không ngờ bọn họ gặp thần linh Cự Ma trong tình huống này, chỉ có thể nói vận khí của bọn họ quá tốt.

Nếu Cự Ma biết bên trong Tiểu Ân có một máy tính siêu cấp, chỉ sợ việc đầu tiên mà hắn xuất hiện, chắc chắn là làm thịt Tiểu Ân trước.

Tuy nhiên hiện tại thần lực trên người hắn chỉ còn lại một phần ba. Tuy hiện giờ khí thế của hắn vững vàng ngăn cản được ba người Tiểu Ân nhưng để uy hiếp đám người Tiểu Ân thì chưa đủ.

-Hai vị, đây là cực hạn của hắn

Ngoài mặt thì Tiểu Ân cười nhưng giọng nói của hắn tràn ngập hàn khí:

-Vận khí của chúng ta rất tốt. Nếu để hắn tu dưỡng thêm một trăm năm nữa thì đừng nói ba người chúng ta, cho dù có thêm ba mươi người cũng chưa đủ để hắn nhét kẽ răng.

Nhẹ nhàng thở dài một hơi. Tay Tiểu Ân cử động, một quyển trục có phong cách cổ xưa xuất hiện trên tay hắn.

Hăm răng khê cắn chặt lại, hắn phát ra một tiếng lạnh như băng:

-Sát!

314. Chương 46: Thế Giới Của Thần Sụp Đổ

Một màu trắng xóa trong nháy mắt tràn ngập ánh mắt mọi người. Tại giờ khắc này, trong mắt mọi người chỉ còn có một màu trắng xóa này mà thôi.

Cự ma gào lên thảm thiết. Đây là lần đầu tiên hắn không phải sử dụng tinh thần dao động để biểu đạt ý tứ của hắn.

Thế giới của cự ma thần rất nóng, bất cứ lúc nào, bất kể là núi lửa hay dung nham đều có thể phả ra hơi nóng hùng hực. Nhưng trong khoảnh khắc quyển trục Quang Minh thần vực được sử dụng, nhiệt độ mấy thứ này bắt đầu giảm dần thành lò luyện thép rồi chỉ còn như ngọn nến lay lắt, rốt cuộc không còn cảm nhận được chút hơi nóng hùng hực nào nữa cả.

Trong ánh sáng trắng dường như có thể bao phủ hết thấy, tất cả bắt đầu bốc hơi.

Dung nham đỏ rực, núi lửa đen sì, chỉ thoáng cái đã không còn cảm ứng được nữa.

Nhưng ngay lúc này, cự ma thần linh lại đột nhiên làm ra một việc.

Hắn giơ tay lên kéo, mạnh mẽ dứt đứt một cánh tay trên người rồi ném nó vào không trung.

Ngay sau đó, một cánh tay này liền hóa thành một đám sương đỏ, trong nháy mắt đã tràn ngập không gian chung quanh.

Quang Minh thần vực quyển trục tuy rằng uy lực vô cùng, nhưng lại không cách nào hòa tan cái thứ nhìn thì rất bình thường như vậy, không cách nào làm đám sương đỏ này bốc hơi đi.

Lực lượng cường đại quần lấy nhau giữa không gian, hai loại năng lượng đối lập nhau nhưng lại đồng cân đồng lượng ra sức giằng co.

Rốt cục, sau khi quyển trục Quang Minh thần vực hoàn toàn biến mất, đám sương đỏ về cơ bản cũng chẳng còn được bao nhiêu.

Sau đó, đám sương đỏ rút xuống mặt đất, hóa thành một lượng lớn dung nham, một lần nữa khôi phục lại con sông đỏ vừa mới bị bốc hơi.

Urey và Rui Deshen nhìn nhau, lúc này bọn họ cũng bắt đầu thể hiện sức mạnh lớn nhất của cao thủ ngàn năm truyền kỳ.

Ai cũng biết, giờ phút này là thời khắc mấu chốt quyết định sinh tử. Nếu còn dấu giếm chút thực lực thì e là chết lúc nào cũng không biết.

Rui Deshen vung tay lấy ra một đồng bột phấn, rồi hắn đem bột phấn này vẩy lên trời, ngay sau đó, bầu trời ầm ầm vang lên tiếng sấm.

Mây đen mù mịt trong nháy mắt đã tụ về trên đỉnh đầu của hắn. Đồng thời ba tên Rui Deshen cùng chỉ tay lên trời, những tia chớp to như tay người không ngừng hung hăng đánh vào người cự ma.

Uy lực của tia chớp cực kỳ cường đại. Điều này chỉ cần nhìn những dấu nám đen liên tục xuất hiện trên người cự ma là biết.

Có thể lưu lại vết thương trên thân thể thần linh, cho dù là thần linh suy nhược, cũng đã là rất mạnh mẽ.

Trong tình cảnh như bây giờ, không ngờ còn có thể triệu tập được đến nhiều mây đen như vậy, quả thực là chuyện không thể tin nổi. Rui Deshen có thể đột nhiên làm được chuyện này, hoàn toàn ngoài dự kiến của Tiểu Ân.

Tuy nhiên. Biểu hiện của Urey càng khiến Tiểu Ân kinh ngạc hơn nữa. Hắn chìa tay ra. Trên tay hắn có một giọt nước màu lam nhạt.

Từ năng lượng dao động tỏa ra từ giọt nước này, đây rõ ràng chính là một giọt thần lực kết tinh.

Sắc mặt Urey cực kỳ nghiêm trọng, thổi một hơi vào giọt thần lực kết tinh này. Giọt thần lực kết tinh này lập tức bùng ra, nhanh chóng hóa thành mưa sao băng rơi xuống phía dưới.

Giọt nước màu lam tạo nên một khung cảnh mỹ lệ trong thế giới hồng hắc, như thể là một luồng không khí trong lành thổi qua, một vầng hào quang rực sáng làm người ta say lòng.

Nhưng mà, trong ánh hào quang màu lam ấy lại ẩn chứa năng lượng khổng lồ đủ để hòa tan tất cả.

Mỗi một giọt mưa rơi xuống trong nháy mắt biến cả một khu vực thành một thế giới băng tuyết mờ mịt.

Sau đó một lượng lớn dung nham từ bốn phương tám hướng lại một lần nữa hùng hổ kéo tới, tẩy sạch thế giới băng tuyết chuyển lại thành thế giới dung nham. Sau đó những giọt mưa mới lại rơi xuống, lại một lần nữa đóng băng, rồi lại một lần nữa hóa giải.

Quá trình tuần hoàn này chỉ trong thời gian rất ngắn cũng đã lặp đi lặp lại vô số lần. Chỉ cần một giọt thần lực kết tinh biến thành mưa sao băng kia không biến mất thì quá trình này dường như sẽ vĩnh viễn không bao giờ dừng lại.

Tiểu Ân có thể cảm ứng được, năng lượng hỏa nhiệt trong thế giới này đang nhanh chóng tiêu giảm. Urey tuy rằng không sử dụng pháp thuật quy mô lớn lao gì cả, nhưng hắn làm như vậy, không nghi ngờ gì nữa chính là để rút củi dưới đáy nồi, về căn bản là làm suy yếu năng lượng của đối phương, hơn nữa tốc độ cực nhanh, đủ để cự ma kinh sợ.

Quả nhiên, cự ma thần linh điên cuồng hét lên một tiếng, từ con mắt độc nhất của hắn tỏa ra hào quang đỏ rực.

Thần lực quay quần quanh cự ma thần linh lập tức cuộn cuộn tụ về, cùng hào quang đỏ rực ngưng tụ thành một thể bay về phía Urey.

Trong nháy mắt, cự ma thần đã có phán đoán chính xác nhất. Uy hiếp lớn nhất đối với hắn không phải là Rui Deshen đang không ngừng dùng tia chớp đánh cho hắn chật vật vạn phần, cũng không phải là vừa Tiểu Ân vừa mới gây cho hắn vết thương chí mạng, mà phải là Urey cái tên không ngừng phóng ra mưa sao băng.

Nếu cứ để hắn không ngừng phóng ra mưa sao băng như vậy, thì hắn vốn đã cực kỳ suy yếu, khó mà chống trụ nổi cho thế giới của hắn trước những đợt công kích liên tục.

Thân hình Tiểu Ân khẽ nhúc nhích. Trên người hắn trừ một kiện luyện kim vật phẩm ma pháp bảo màu hoàng kim đang mặc ra thì không còn gì cả.

Nhưng mà, ngay khi đạo hào quang kia sắp bắn tới người Tiểu Ân là lúc, hắn lật cổ tay một cái, Viên Nguyệt Loan Đạo xuất hiện trên tay hắn như ma thuật.

Lưỡi đao sắc bén, mặt đao sáng như gương.

Khi đạo hào quang màu đỏ có pha lẫn thần lực đánh tới mặt đao thì lập tức đao bộc phát ra năng lượng mãnh liệt tấn công lại.

Những đốm lửa không ngừng lóe lên ở chỗ hồng quang chạm vào mặt đao, nhưng sau khi tất cả trôi qua, thanh Viên Nguyệt Loan Dao thần kỳ không ngờ không có chút trầy xước nào cả.

Cự ma thần lại một lần nữa phát ra một tiếng rít gào, nhưng lần này trong tiếng rít gào của hắn lại toát ra vẻ hoảng sợ.

Có lẽ là bởi vì cảm nhận được lai lịch kinh khủng của thanh Viên Nguyệt Loan Dao trong tay Tiểu Ân mà hắn không khỏi cảm thấy sợ hãi.

Tuy nhiên cự ma thần dù sao cũng không phải là kẻ tầm thường, hắn đột nhiên trở ngón tay ra.

Theo trở này, chút thần lực còn sót lại trên người hắn lại chia ra một ít, biến thành một làn khí xuyên qua vô hạn khoảng cách đánh tới Urey.

Thân mình Urey đột nhiên run lên, sau đó giống như trúng định thân thuật không thể nhúc nhích chút nào nữa.

Trong cảm ứng của Tiểu Ân, thần lực biến thành làn khí đã dùng một loại phương thức quỷ dị bao phủ Urey khiến hắn rất cuộc khó có thể nhúc nhích.

Đương nhiên, Urey tự nhiên không có khả năng khoan tay chịu chết, trên người hắn gần như là lập tức nổi lên năng lượng dao động có thể nói là rất kịch liệt, toàn thân vang lên những tiếng rôm rốp, sau một lúc không ngờ hoàn toàn thoát khỏi lực lượng bó buộc trên người.

Chỉ có điều sau khi hắn khôi phục mới phát hiện, giọt thần lực kết tinh màu lam trước mặt hắn đã tiêu hao gần hết.

Tuy rằng toàn bộ thần lực kết tinh còn sót lại này đã toàn bộ hóa thành mưa sao băng rơi xuống, nhưng thiếu sự khống chế của hắn, phạm vi phân tán của mưa sao băng thật sự là quá lớn, trên cơ bản không có khu vực nào có thể tạo thành chút ảnh hưởng cho Thế giới của thần.

Điều này giống như những cơn mưa bình thường. Nếu đem mưa phân bố trên cả nước, như vậy mỗi một thành thị cũng không có khả năng bị ảnh hưởng nhiều. Nhưng nếu đem mưa trên cả nước đều tập trung ở một khu vực, vậy cũng không cần phải nói gì nữa cả, khu vực này cứ từ từ mà chống lự đi.

Thần lực kết tinh của Urey sở dĩ có thể gây ra thương tổn khủng khiếp cho Thế giới của thần chính là bởi vì dưới sự khống chế của Urey tập trung tất cả mưa sao băng về một khu vực đặc biệt nhiều ô vuông nhất.

Khu vực này, nhiều ô vuông nhất, diện tích ít nhất, hắn cũng chính là chỗ yếu nhất trong thế giới của thần.

Chính bởi vì chỗ này quá trọng yếu, cho nên cự ma thần thậm chí không thèm để ý Rui Deshen không ngừng dùng tia chớp bổ hắn, mà chọn mục tiêu công kích đầu tiên là Urey. Mặc dù lần thứ nhất bị cản trở, nhưng lần thứ hai tập kích cũng quá xuất quỷ nhập thần, ngay cả Tiểu Ân cũng không thể cảm giác hắn đến tận cùng là làm như thế nào mà có dùng thần lực quán quanh Urey.

Một chút thần lực nho nhỏ quán quanh, lập tức giải trừ nguy cơ lớn nhất trước mắt, cự ma thần lại một lần nữa gơ tay lên.

Đang tập trung dùng lôi điện đánh xuống người hắn, thân hình Rui Deshen khẽ run lên, rồi không thể động dậy gì nữa.

Không chỉ có một mình hắn không thể động dậy, ngay cả hai hóa thân khác của hắn cũng như thế, dừng hồng mơ mộng nhúc nhích được chút nào. Còn mây đen cuộn cuộn trên đầu hắn tuy rằng vẫn vô cùng mãnh liệt như trước, hơn nữa năng lượng bên trong tỏa ra, dường như đang lúc đỉnh cao nhất. Nhưng Rui Deshen đã tạm thời mất đi khả năng tiến công.

Da đầu Tiểu Ân hơi tê dại. Thần bí thủ đoạn của cự ma thần linh trong nháy mắt khiến trong lòng hắn nổi lên một sự sợ hãi.

Gơ tay nhắc chân một cái, có thể trói buộc người ta, thật quá kinh khủng.

Tuy nhiên Tiểu Ân mơ hồ biết, tất cả hắn là bởi vì mình đang ở Thế giới của thần của đối phương, hắn cũng khó có thể bị đánh bại một cách dễ dàng như thế.

Ngay sau đó, cự ma thần lần thứ ba giơ ngón tay lên, Tiểu Ân lập tức hiểu được, lần này chắc chắn là hắn đánh về phía hắn.

Quả nhiên, chẳng qua là nháy mắt mà thôi, động tác của Tiểu Ân lập tức trở nên chậm chạp. Trên người hắn có một thứ gọi là thần lực khí. Chỉ có điều loại khí này không phải của hắn, mà là đến để ước thúc và nhốt hắn.

Trong đầu hắn đột nhiên hiện lên một ý niệm, nhớ lại trong một quyển sách từng viết.

Trong thế giới của ta, ta là vương giả, tất cả đều phải trở thành vũ khí của ta. Trong thế giới của ta, không gì ta làm không được, tất cả hết thảy đều phải trở thành nguồn sức mạnh của ta.

Đây là một đoạn nói về thế giới của thần, lúc ấy vẫn chưa hiểu rõ, nhưng bây giờ nhớ lại, mới cảm thấy sách viết hoàn toàn chính xác.

Trong cái thế giới của cự ma thần này, tuy rằng đã rách nát te tua, nhưng cự ma vẫn có thể sử dụng lực lượng của thế giới này để phô diễn thực lực cường đại không gì sánh bằng của hắn.

Nếu đây là một vị thần có vô thượng thần lực, hoặc là đầy đủ thế giới của thần, như vậy ba người bọn họ trước thủ đoạn trói buộc không chút dấu vết này chỉ có một con đường duy nhất là diệt vong. Nhưng giờ phút này, thần lực trên người cự ma thần đã suy yếu như mặt trời xuống núi ở đằng Tây, thâm hiểm tiêu điều.

Với loại thần lực trình độ như vậy, tự nhiên là không thể hoàn toàn vây khốn đám người Tiểu Ân.

Hít một hơi thật sâu, không gian rộng lớn trước mặt Tiểu Ân bắt đầu ngưng kết. Gần như chỉ trong chớp mắt, lĩnh vực lực lượng hùng mạnh từ trên người hắn bắt đầu khuếch tán ra.

Thứ trói buộc hắn, tuy rằng là thần lực, nhưng một chút thần lực yếu ớt này làm sao có thể ngăn cản lĩnh vực lực lượng hùng mạnh trên người Tiểu Ân đang bành trướng ra?

Dường như nghe thấy tiếng dây thừng đứt phụt vang lên, lĩnh vực lực lượng mạnh mẽ xông ra chấn nát thần lực thành từng đoạn.

Đôi mắt cự ma lập tức sáng lên một đạo hào quang đỏ rực. Hắn rốt cục cũng đã nhận ra thuộc tính của thứ lĩnh vực cấp bậc nghịch thiên này.

Khi lực lượng đạt tới cực hạn, bất kể là cái gì ngăn cản ở trước mặt hắn, hắn đều có thể dùng lực lượng thuần túy đánh nát tất cả trở ngại trước mặt.

Mặc kệ đối phương là thần linh hay không, một khi đã để cho Tiểu Ân triển khai lĩnh vực lực lượng, tất cả đều sẽ bị cỗ lực lượng đơn thuần này nghiền nát thành bột mịn.

Lĩnh vực lực lượng không như lĩnh vực nhanh nhẹn có tốc độ kinh người và năng lực có thể xé rách không gian, cũng không có kỹ năng siêu cường có thể biết trước tương lai như lĩnh vực cảm giác. Càng không có khả năng như hắc động bình thường của lĩnh vực vô tận.

Loại lĩnh vực lực lượng này phi thường đơn giản. Đơn giản tới mức chỉ có một loại thuộc tính, đó là lực lượng.

Tiểu Ân cảm ngộ sâu sắc hàm nghĩa của hai chữ “lực lượng” này. Hắn đã hoàn toàn chìm vào cảm ngộ uy lực của lực lượng.

Sau khi chặt đứt hết những tia thần lực bé nhỏ trói buộc trên người, một cỗ dao động năng lượng hùng mạnh và khí thế khổng lồ từ trên người Tiểu Ân tuôn ra. Thuộc tính gọi là lực lượng trong nháy mắt cũng đã khuếch tán, đánh cho thần lực của cự ma thần thất điên bát đảo.

Con mắt duy nhất của cự ma thần lập tức bắt đầu lóe lên ánh hồng quang. Hắn nhìn chằm chằm Tiểu Ân, dường như bị biến hóa xảy ra đột ngột làm hoảng sợ.

Sau đó, từ trong ánh mắt của hắn rất nhanh bắn ra hơn mười đạo hào quang đỏ rực, như mũi giáo laser lao thẳng về phía Tiểu Ân.

Sắc mặt Tiểu Ân trở nên cực kỳ âm trầm. Hắn rống to một tiếng. Lĩnh vực lực lượng toàn bộ phóng ra, bao phủ một trăm mét chung quanh hắn.

Đạo hào quang sắc bén đỏ rực kia sau khi tiếp xúc với lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân thì ngay lập tức rực sáng hào quang vạn trượng, nhưng không thể xuyên qua lĩnh vực lực lượng dày như vách tường. Thậm chí ngay cả kích phá một chút cũng không có khả năng.

Lĩnh vực lực lượng mật độ dày đặc, hơn rất xa lĩnh vực bình thường, cho dù là lực lượng của thần linh cũng không thể phá vỡ.

Đây là lực lượng, bản chất đích thực của lực lượng.

Lúc này, Tiểu Ân hiểu rõ ràng, vì sao loại lĩnh vực không có thuộc tính gì khác này có thể trở thành lĩnh vực đứng đầu bốn loại lĩnh vực cường đại nhất, trở thành thứ lĩnh vực mà mọi nhân vật ngàn năm truyền kỳ đều tha thiết ước mơ.

Bởi vì chỉ bằng sự hùng mạnh của thuộc tính lực lượng, hắn chẳng những có thể không sợ người khác công kích, hơn nữa khi bản thân công kích lại có quyền năng siêu cường không có gì kiên cố mà không phá nổi, không có vật gì không thể đánh tan.

Lực lượng đơn thuần, hoá ra chính là thuộc tính hùng mạnh nhất trên thế giới.

Cái thứ lĩnh vực chẳng phân tốt xấu, chẳng cầu kỳ hoa mỹ chút nào rốt cục toàn lực phóng ra, cứ như vậy hung hăng đánh về phía thân thể cao lớn của cự ma.

Nhưng mà, ngay tại giờ phút này, thân hình cự ma cũng nhanh chóng thấp xuống, từ thân thể hắn nổi lên một trận dao động mãnh liệt, giống như nước trong thân thể hắn trong nháy mắt đã hoàn toàn bốc hơi.

Lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân đi được nửa đường đột nhiên phát hiện có điều không bình thường.

Không khí xung quanh dường như trở nên dày đặc dị thường, và mang theo hơi thở nóng rực nhộn nhạo.

Rui Deshen quát to một tiếng, đám mây đen trên đỉnh đầu hắn bắt đầu thay đổi. Đám mây vốn lập lòe tia chớp không ngờ bắt đầu đỏ hồng lên, cuối cùng biến thành một dòng dung nham từ trên đầu của hắn chảy xuôi xuống.

Cũng may lúc này hắn đã thoát ra khỏi tia thần lực trói buộc mình kia, liều mạng phát động vòng phòng ngự bảo hộ, mới không bị dòng dung nham kia chảy xuống nung chảy.

Chỉ có điều, hai phân thân do gỗ khắc nên của hắn rõ ràng là không thể chịu được sức nóng như thế tấn công, lập tức phát ra những tiếng kèn kẹt khiến người nghe cũng cảm thấy ghê rợn.

Rui Deshen nhanh tay lẹ mắt, lập tức vung tay lên thu một phân thân về. Nhưng một phân thân khác cũng đã bị dung nham bao phủ, hoàn toàn tan rã.

Khí tức toàn thân Urey như hầm băng trong nháy mắt điên cuồng tăng nhiệt độ, hoặc giống như từ ngày đông khắc nghiệt gió tuyết đầy trời đột nhiên chuyển sang ngày nắng hè chói chang khốc liệt. Hoặc như là đột nhiên một tia sáng bạc lóe lên, từ đỉnh Tuyết Sơn quanh nắng tuyết phủ đi tới miệng núi lửa mịt mù hơi nước.

Ma pháp trường trong tay Urey chịu không nổi sự thay đổi nhiệt độ đột ngột này bắt đầu phát ra tiếng kêu răng rắc.

Tiểu Ân không cần nhìn cũng có thể xác định, ma pháp trường của hắn đã hoàn toàn hỏng rồi.

- Thần vực...

Sắc mặt Urey tái nhợt, hắn nói như là lầu bầu:

- Thần linh không phải ở thời điểm suy nhược cực độ thì không thể sử dụng thần vực sao?

Tiểu Ân khê động lòng. Hai người bọn họ dường như hiểu rất rõ về thần linh, nếu không cũng không chắc đã có gan tới nơi này thí thần.

Ý nghĩ này cũng chỉ là thoáng qua trong đầu hấn mà thôi. Tiểu Ân cũng đã cảm ứng được uy lực đáng sợ của thần vực.

Đó là một loại lực lượng hoàn toàn không cùng đẳng cấp với kết giới và linh vực. Hai bên chênh lệch giống như đỉnh Everest và khe nứt Mariana dưới đáy biển, không phải sức người là có thể lấp đầy.

Trong thần vực đột nhiên xuất hiện, dường như chẳng những có thể hạn chế lực lượng người khác. Thậm chí còn có thể thay đổi thuộc tính lực lượng của kẻ thù. Năng lực vô cùng kì diệu quả nhiên không hổ là thần vực chỉ có thần linh mới có.

Tuy nhiên may mắn là, linh vực lực lượng của Tiểu Ân quả thật là vô cùng dũng mãnh, ngay cả là trong thần vực của đối phương đã bị kiểm chế rất nhiều, trở nên chậm chạp trì trệ, nhưng không có xu hướng thay đổi bản chất. Hiển nhiên, đối mặt lực lượng đơn thuần này, cho dù là cự ma thần cũng có chút bó tay không biện pháp.

Tuy nhiên, Tiểu Ân lập tức chú ý sau khi triển khai thần vực, thần lực quây quần chung quanh thân hình cự ma thần như nước trôi đi tuồn tuột. Trong giây lát, dường như chỉ còn một bóng người xanh xao vàng vọt, một trang hấn tử thân mười thước cao rút lại không ngờ chỉ còn gần một phần ba. Tất cả đủ để chứng minh vì phóng thích thần vực mà hấn đã phải trả giá thảm thiết cỡ nào.

Linh vực cường đại như đá phù dung sớm nở tối tàn, trong nháy mắt cũng đã biến mất.

Năng lượng khiến Tiểu Ân cảm thấy chậm chạp trì trệ chỉ duy trì được không đến nửa giây rồi âm thầm biến mất.

Tiểu Ân có cảm giác, vị cự ma thần trước mắt đã cùng đường, lâm vào tuyệt cảnh rồi. Hấn không hề còn khả năng phóng thích thần vực lần thứ hai.

Tinh quang trong mắt lóe lên, Tiểu Ân dốc hết sức lực biến linh vực lực lượng của mình thành một bức tường năng lượng ép về phía cự ma thần.

Đối với hấn mà nói, linh vực lực lượng của bản thân chính là thủ đoạn công kích tốt nhất. Cách đơn giản nhất là dùng sức mạnh để áp chế này chính là biện pháp tốt nhất để có thể phát huy linh vực lực lượng đến cực hạn.

Nhưng mà, cự ma thần bỗng nhiên biến mất. Hấn vừa ngẩng đầu nhìn lên trời, thân hình đã lập tức biến mất.

Đám người Tiểu Ân nao nao, rồi cảm thấy không gian trước mắt bắt đầu vận vẹo.

- Trong nháy mắt truyền tống.

Urey quát to một tiếng, cổ tay hấn run lên, một vầng sáng trắng từ bàn tay hấn bắn ra như tia chớp, trong nháy mắt xẹt qua không gian đang vận vẹo. Từ trong không gian vận vẹo vang lên một tiếng rền đau đớn, rồi sau vài cái vận vẹo, cự ma thần thiếu một cánh tay rốt cục cũng xuất hiện.

Không ai có thể hiểu cảm nghĩ của hấn từ vẻ mặt của hấn, chỉ có thể từ con mắt đỏ ngầu không ngừng lấp lánh hào quang mà đoán rằng hấn dường như đã cực kỳ phấn nộ.

Tiểu Ân linh cơ vừa động, hấn vung đao chém tới phía trước.

Động tác của hấn gần như chỉ là theo bản năng, thậm chí ngay cả đại não cũng chưa kịp ra lệnh thì Viên Nguyệt Loan Đao cầm trong tay đã hóa thành một đạo ánh sáng, xẹt qua cự ma thần vừa mới hiện thân.

Thời gian, trong khoảnh khắc này, dường như dừng lại.

Cự ma thần gằm lên đau đớn. Hai cánh tay che trước người hấn cứ như thể nhẹ nhàng rời khỏi người hấn, rơi xuống phía dưới.

Một chiêu khoái đao nhanh như tia chớp, không ngờ một đao lạnh lùng chặt đứt hai trong năm cánh tay còn lại của cự ma.

Vô cùng vô tận dung nham như máu từ chỗ cụt tay bắn ra tung tóe. Máu này có khả năng ăn mòn mãnh liệt, bất cứ thứ gì đụng phải đều bị ăn mòn thành một hố sâu rộng lớn.

Chỉ có điều, tuy rằng cự ma thần đã bị thương trầm trọng, nhưng thực lực của hắn vẫn hùng mạnh đến mức không thể tin nổi.

Ba cánh tay còn lại vung lên, giữa không trung hóa thành một bàn tay thật lớn, nhanh như chớp đánh về phía ba người Tiểu Ân.

Như bị cây chùy thép nặng cả tấn quất vào người, ba người bọn họ văng tuốt ra xa.

Lúc này, khi cả ba người Tiểu Ân bị đánh đau, đồng thời trong lòng lại cười khở. Hoá ra thần linh cũng không chỉ có thần vực hùng mạnh, nếu bức bách quá, bọn họ thậm chí còn có thể tự thân động thủ đánh người.

Tuy nhiên, cũng chỉ có loại thân thể siêu cấp quái vật như thần linh này mới có thể làm ra loại động tác không tưởng đó.

Thân hình Tiểu Ân bay về phía dưới, nhưng hướng mà hắn bay đi cũng là khu vực vừa mới bị Urey dùng thần lực kết tinh công kích.

Dựa theo Nhất Hào suy đoán, khu vực này chính là điểm yếu nhất của toàn bộ thế giới này. Chỉ cần có thể đánh vỡ điểm này, như vậy này thế giới của thần sẽ âm ỉ sụp đổ.

Thuận nước đẩy thuyền, tiện tay dắt dê, linh vực lực lượng của Tiểu Ân lại ngưng tụ, như sao băng rơi xuống âm ỉ đánh vào khu vực mấu chốt của thế giới của thần.

Thế giới mệnh mông sau một lúc yên lặng, rốt cục bắt đầu động.

Lần này, không phải là những lay động rất nhỏ, cũng không phải vấn đề kết nối của từng ô vuông, mà là toàn bộ bắt đầu động.

Bầu trời, núi lửa thậm chí cả dung nham dường như đều có dấu hiệu không ổn định, giống như một tòa nhà cao tầng đang từ từ nghiêng đi, làm người ta kinh hồn bạt vía.

Chỗ bị Tiểu Ân đánh trúng xuất hiện một cái hố khổng lồ sâu không thấy đáy. Chung quanh hố, dung nham cuộn cuộn đổ về như muốn lấp đầy cái hố này lại.

Nhưng cái hố sâu này không những không thu nhỏ lại mà ngược lại còn có dấu hiệu dần dần mở rộng ra. Tiểu Ân thậm chí còn có thể thấy một ít ánh sáng trắng lóe lên từ nơi sâu thẳm nhất trong hố.

Ánh sáng này như vàng hào quang tươi mát tưới vào thế giới này làm người ta có cảm giác như vừa tỉnh mộng sau một kiếp người.

Bởi vì, đó là ánh sáng đến từ thế giới bên ngoài thế giới của Thần, cũng là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy ánh sáng như vậy.

Cự ma thần gầm rú. Hắn đang định làm gì đó thì một vàng sáng trắng nổi lên trước mắt.

Đó là một vàng sáng trắng rất lớn, không pha tạp bất cứ màu sắc nào khác. Trong vàng hào quang trắng chói lóa dường như không thấy bất cứ thứ gì khác tồn tại, dường như toàn bộ thế giới đều đã biến thành một bộ phận của vàng hào quang trắng này.

Cơ bắp Rui Deshen tuy rằng co rúm, nhưng ánh mắt hắn vẫn lạnh như băng làm người ta phải sợ hãi, ở trên tay hắn, cũng có một quyền trực đang mở ra. Quyền trực Quang Minh thần vực lúc này khắc này không ngờ phát huy tác dụng không tưởng được.

Cự ma thần cất tiếng rống giận dữ như tiếng sấm vang lên từ giữa vàng hào quang trắng. Thứ năng lượng có thể làm bốc hơi tất cả mọi thứ kia dường như cũng không có tác dụng với hắn.

Nhưng trong tiếng rống của hắn có thể nghe ra hắn quả thật đã chịu không ít đau khổ.

Đồng thời trong tay Urey cũng xuất hiện một tấm quyền trực, tuy nhiên hắn đảo ánh mắt qua rồi kêu lớn:

- Tiểu Ân, tránh ra.

Thân hình Tiểu Ân biến mất rất thần kỳ, khi Urey cảm thấy có năng lượng dao động truyền đến từ phía sau, hắn mới bừng tỉnh mở quyền trực trong tay ra.

Quang Minh thần vực quyền trục không chiếu vào cự ma thần đang chịu đau khổ trên không trung mà nhắm vào điểm tiếp xúc giữa hai thế giới của ô vuông đã thực sự nứt ra kia.

Hào quang màu trắng khổng lồ lại một lần nữa xuất hiện, trong phạm vi đường kính vài trăm thước hết thấy đều bị ánh hào quang hóa thành hư ảo. Đạo hào quang này dường như kéo dài đến vô cùng vô tận, rốt cục xuyên thấu vết thương thế giới của thần đã bị tổn thương nghiêm trọng.

Ầm ầm một tiếng nổ từ thế giới của thần truyền ra, tất cả đều dừng lại trong một giây đồng hồ.

Sau đó, lập tức, núi lửa bắt đầu sập, dung nham bắt đầu chảy ngược, thế giới hồng hắc đang sụp đổ với tốc độ không thể tin nổi.

Những tiếng kêu thê lương vang lên từ trong vầng sáng trắng chưa hoàn toàn biến mất. Cự ma thần dường như đã cảm ứng được thế giới của hắn sụp đổ nên phát ra những tiếng gào thét tuyệt vọng.

Từng đạo từng đạo hào quang sáng ngời không ngừng mạnh mẽ tràn vào từ vết rách của thế giới này. Tiểu Ân và Urey liếc mắt nhìn rồi bọn họ cùng đi tới bên cạnh Rui Deshen.

Sau khi đã trúng một quyền của cự ma thần, trừ Tiểu Ân có lĩnh vực lực lượng phòng ngự, cho nên cũng không có bị thương tổn gì, Urey và Rui Deshen đều có chút chật vật, tai mắt mũi miệng bọn họ đều có vết máu nhàn nhạt.

Bằng vào thể chất ngàn năm truyền kỳ của bọn họ, không ngờ cũng bị đánh cho thất khiếu đổ máu, uy lực một quyền này của cự ma thần quả thực không đơn giản.

Sắc đỏ càng ngày càng nhạt. Vô số ánh sáng từ bên ngoài từ chỗ kết nối các ô vuông len vào. Rốt cục, toàn bộ thế giới của thần phát ra những tiếng ma sát cực kì khó nghe, sau đó ầm ầm sụp đổ. Ai cũng cảm ứng được rất rõ ràng, ngay cả dưới đả kích của quyền trục Quang Minh thần vực, những ô vuông này cũng không sụp đổ. Sở dĩ cuối cùng sụp xuống, đó là bởi vì năng lượng nơi tiếp giáp giữa các ô vuông không chịu nổi áp lực cực lớn mà hoàn toàn bị phá hủy.

Sau khi dung nham năng lượng chịu trách nhiệm kết nối biến mất, toàn bộ thế giới của thần lập tức nổ tung khuếch tán ra bên ngoài.

Ngay sau đó, bọn họ liền xuất hiện ở vùng đất rộng lớn bên sườn núi, tuy nhiên truyền tống trận trên sườn núi đã hoàn toàn biến mất.

Vô số ô vuông bay về phương xa, những ô vuông này dưới ánh chiều soi sáng phản xạ hào quang đủ mọi màu sắc, trong nháy mắt đã bay rải rác khắp bốn phương tám hướng.

Đám người Tiểu Ân đều thở phào một cái, ba người bọn họ hao tổn tâm cơ, rốt cục đã đánh vỡ thế giới của thần.

Tiếng nổ thật lớn đột nhiên vang lên từ vầng sáng trắng. Vầng sáng trắng kia từ trước đến nay vốn không có gì là không làm cho bay hơi được sau một lúc tạm dừng liền biến mất mà không có chút dấu hiệu nào báo trước.

Như một chiếc khăn trắng bị xé thành vô số mảnh nhỏ, lơ lửng giữa không trung một chút rồi lập tức tiêu tan.

Ánh mắt ba người Tiểu Ân nhìn chăm chú cự ma thần.

Lúc này, hắn đã không còn có cái loại này cao cao tại thượng như lúc vừa mới xuất hiện, không còn cái uy thế coi hết thấy như không nữa.

Từ trên người hắn vẫn không ngừng tuôn ra máu tươi bàng bạc. Nhưng càng chủ yếu là, Tiểu Ân phát hiện trên người hắn, đã không còn cái loại khí tức làm hắn cảm thấy khủng bố. Tiểu Ân mơ hồ cảm ứng được, khi thế giới của hắn sụp đổ, cũng là lúc thần linh mất đi thần lực.

Sau khi không còn thế giới của thần, cự ma thần không chỉ mất đi thần lực trợ giúp, ngay cả đòn sát thủ nhất của thần linh, Thần vực, cũng không thể phóng ra.

Lúc này bọn họ đối mặt tuy rằng vẫn là một vị thần linh, nhưng đã mất đi thần lực, thần vực, như hổ già không răng. Nhưng theo oán niệm cường đại tràn ngập con mắt đỏ máu trên đỉnh đầu hắn, chung quanh hắn lại xuất hiện dao động của nhiệt năng cường đại như núi lửa phun trào.

Hắn mở miệng, ngâm tụng những chú ngữ cổ xưa. Trong lúc nhất thời, dường như toàn bộ đất trời đều tràn ngập tiếng ngâm như tiếng sấm.

Đây là một đoạn chú ngữ mang theo áp lực cực lớn.

Ngọn lửa bập bùng trên người hắn. Theo ngọn lửa thiêu đốt thân thể hắn, năng lượng chậm rãi phát ra làm ngay cả là ba người Tiểu Ân cũng cảm thấy phát lạnh.

- Hắn đã không thể dùng thần lực nữa rồi.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, nói:

- Đây có lẽ là một chiêu cuối cùng của hắn. Sau đó, có lẽ hắn cũng chẳng còn bao nhiêu sức lực cả.

Urey và Rui Deshen nhìn nhau gật đầu. Một lực lượng khổng lồ bắt đầu dập dềnh xuất hiện chung quanh hai người bọn họ. Mặc dù về khí thể dường như kém hơn cự ma thần một chút, nhưng trong mắt ánh lên vẻ kiên nghị không gì lay chuyển được. Lực lượng liên tục tăng cường, hai người bọn họ cũng muốn xem một chút, thần linh đã không thể điều động thần lực cuối cùng còn có thể có thủ đoạn gì để thay đổi tình hình hiện tại.

Hai người Urey cũng không chậm trễ, sau khi thoát khỏi thần vực, bọn họ đã có thể hấp thu năng lượng từ ngoại giới một cách thỏa thích.

Tốc độ hấp thu năng lượng của hai vị truyền kỳ cường giả lập tức khiến cho ma pháp nguyên tố trong phạm vi mười dặm điên cuồng tê tụ.

Không chỉ có ma pháp nguyên tố cuộn cuộn kéo về, mà còn có vô số biến đổi bất thường khác do thiên lực bắt đầu nhiễu loạn.

Khí thể hai bên càng ngày càng mạnh, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể bộc phát ra năng lượng lớn nhất.

Tiểu Ân cẩn thận duy trì lĩnh vực lực lượng. Trong lòng hắn có chút do dự, có cần phải phát huy lĩnh vực lực lượng đến cực hạn hay không?

Hắc Long Vương từng nói qua, cấm chú là vũ khí tối thượng của mỗi một nhân vật ngàn năm truyền kỳ, chỉ có sau khi phát huy lĩnh vực đến cực hạn mới có thể biết bản thân mình đến tột cùng là có cấm chú gì.

Đối với lĩnh vực lực lượng, sự tò mò trong lòng Tiểu Ân e là cũng không kém hơn bất cứ kẻ nào.

Nhưng mà, đang lúc hắn bắt đầu gia tăng dần dần sức mạnh và phóng thích lực lượng của chính mình thì ngọn lửa trên người cự ma thần đột nhiên bùng lên. Trong phạm vi ngọn lửa bao phủ, ngay cả không khí cũng dường như chịu không nổi nhiệt độ mãnh liệt sấy liên tục mà bắt đầu lắc lư như biển cả dậy sóng.

Cũng như bình thường chúng ta nhóm lửa nướng thịt rừng vật, thường thường thấy không khí phía trên đồng lửa bị dòng khí lưu ảnh hưởng mà nhiễu động, không khí trước người cự ma thần nhiễu động đến một mức độ nhất định thì đột nhiên xuất hiện một hố đen sâu hun hút.

Cự ma thần cứ như vậy đứng trước hố đen, ánh mắt đỏ rực lạnh như băng nhìn chằm chằm bọn họ, dường như muốn vĩnh viễn khắc ghi diện mạo và khí tức của bọn họ vào trong lòng.

Ba người Tiểu Ân nghẹn họng nhìn trân trối hắc động thành lĩnh vực xuất hiện. Bọn họ đều rõ ràng một việc, hoá ra cự ma thần này thể hiện năng lượng cường đại không phải vì muốn chết chung với đám Tiểu Ân, mà là vì mở ra hắc động này và chuẩn bị dùng nó để chạy trốn.

Một thần linh, tuy rằng ở lúc suy nhược nhất, nhưng bị ba gã cấp truyền kỳ thua xa về cấp bậc liên thủ đánh bại, đây tuyệt đối là một nỗi nhục lớn lao.

Việc cuối cùng hắn làm là liếc mắt nhìn ba người Tiểu Ân, khắc ghi dấu ấn tinh thần và tàn suất. Sau này khi hắn đã khôi phục cũng là lúc hắn trả thù.

Đám người Tiểu Ân tuy rằng rất muốn ngăn trở, nhưng cũng hiểu được, vào lúc này, bọn họ đã đánh mất cơ hội tốt nhất, bất kể như thế nào đều không thể giữ hấn lại.

Nhưng mà, khi mọi người ở đây gần như đã tuyệt vọng, còn cự ma thần cũng đã gần đến lối thoát rồi thì...

Một dòng nước trong suốt đột nhiên từ hư không tuôn ra. Luồng nước không biết đến từ chỗ nào không ngờ dễ dàng đè cự ma thần đã thấy lối thoát trước mắt nằm bẹp xuống. Biến cố xảy ra quá bất ngờ đến độ chính hấn cũng không hiểu đã xảy ra chuyện gì.

Cự ma thần gào lên một tiếng, đồng thời dòng nước xanh biếc dội cho hấn ướt sũng.

Một cảnh tượng làm người ta kinh dị xuất hiện, cự ma thần như lửa gặp phải nước là khắc tinh lớn nhất, trong nháy mắt đã bị đè bẹp.

Nhìn lớp nước đang bao phủ hấn có vẻ cũng không nhiều lắm, nhưng nặng như núi, lập tức đè hấn nằm bẹp xuống mặt đất.

Cự ma thần liều mạng vặn vẹo thân hình, dường như là muốn giãy dụa, cũng có thể là đang xuất ra ma pháp gì đó để thoát thân. Nhưng bị cả lớp nước áp lực khổng lồ đè xuống, hấn cái gì cũng làm không được.

Hư không lóe lên một chút ánh sáng, Vô Danh chậm rãi bước từng bước một về phía này, đôi mắt bình thản như nước hồ thu ung dung nhìn cự ma thần đang bị nước bao phủ, xung quanh lập tức nổi lên vô cùng vô tận hàn khí.

Tuy nhiên chỉ một lát sau, cự ma thần bị nước bao phủ đã biến thành một khối băng thật lớn.

Lúc này cự ma thần chỉ còn cao có chừng ba thước, mà khối băng dài tới hơn bốn thước.

Vô Danh mặt không đổi sắc vươn một bàn tay ra. Giọt nước đang chảy quanh người cự ma thần lập tức như một vật có sinh mạng vội vàng bay về bàn tay hấn.

Vô số giọt nước dưới ánh mặt trời lấp lánh hào quang bảy màu rực rỡ, trong nháy mắt chói lòa hai mắt mọi người.

Sau một lát, trên tay hấn đã xuất hiện một vầng như nước chảy... Một bàn tay nước.

Thái dương như thứ gì đó rất quý báu, chỉ bổ thí chút ánh sáng vừa đủ soi sáng đỉnh núi, còn bên dưới chỉ có một màu xanh đen bao phủ. Đám người Tiểu Ân chính là đứng ở trong góc khuất âm u này.

Sau khi thấy Vô Danh dễ dàng xử lý một việc khó như thế, trong lòng đám người Tiểu Ân đều tự nhiên cảm thấy ớn lạnh mà chẳng hiểu vì sao.

Tuy rằng mỗi người đều biết Vô Danh khẳng định là một vị cao thủ thâm tàng bất lộ (CBRO: dấu tài không thể hiện), nhưng có thể trong nháy mắt đóng băng cự ma thần đang lẩn trốn thì hoàn toàn ra ngoài suy nghĩ của bọn họ.

Về tươi cười trên mặt Urey và Rui Deshen có chút gượng gạo, cũng không lập tức thu hồi ma pháp năng lượng mà họ có thể tùy tâm khống chế.

Tiểu Ân rung mình, nếu không phải trên người hai người bọn họ không cảm thụ chút địch ý nào, vậy hấn còn tưởng rằng hai người này tính qua cầu rút ván.

Vô Danh lật cổ tay, giọt nước kia lập tức biến mất. Ba vị ngàn năm truyền kỳ căn bản là không có bất cứ vị nào phát hiện hấn cất thứ kia đi như thế nào.

Thật lâu sau, Urey và Rui Deshen rốt cục cũng thu hồi ma lực cường đại đang súc tích chờ phát động, hai ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm cự ma thần đã bị đông thành một khối băng.

- Chúng ta thành công rồi!

Urey nhẹ giọng nói xong, trong mắt hấn hiện lên một tia sợ hãi, cười khổ nói:

- May mắn là thành công! thần linh, thật là đáng sợ!

Rui Deshen hơi hơi gật đầu. Nói thật, nếu sớm biết thần linh có thực lực mạnh mẽ như thế, vậy chắc chắn rằng hắn sẽ không có bất cứ chủ ý gì với thần linh. Còn kẻ còn lại, Tiểu Ân, tuy rằng hắn cũng hiểu rõ sức mạnh thâm sâu khôn lường của thần linh, nhưng có Vô Danh ở bên cạnh hắn, Tiểu Ân kỳ thật vẫn có một chỗ dựa vững vàng.

Chỉ có điều đến thời khắc quan trọng nhất thì Vô Danh mới ra tay. Thật sự là có chút đáng tiếc.

Chẳng lẽ hắn không ngờ bị nhốt ở bên ngoài, không vào được thế giới của thần sao?

Đối với điểm này trong lòng hắn vẫn còn nghi vấn, nhưng không cách nào hỏi ra được.

315. Chương 47: Chia Chiến Lợi Phẩm

Quyền uy của thần linh quả thật không phải là thứ bọn họ có thể với tới, cho dù là thần linh suy nhược nhất cũng không thể.

Lần này có thể đánh vỡ thế giới của thần có thể nói là hoàn toàn dựa vào ba Quang Minh thần vực quyền trục trong tay Tiểu Ân cùng với vô cùng may mắn. Nhưng cho dù là như thế, khi thần linh rời khỏi thế giới của thần, muốn chạy trốn thì bọn họ vẫn bất lực.

Nếu không phải Vô Danh đột nhiên ra tay, như vậy giờ phút này bọn họ khẳng định là phí rất nhiều sức lực nhưng lại không thu hoạch được gì.

Rui Deshen ho nhẹ một tiếng, nói:

- Các vị, thần linh đã bị đóng băng. Chúng ta hẳn là nên thu hoạch thần cách của hắn đi thôi.

Tiểu Ân khẽ động lòng, mục đích cuối cùng của Rui Deshen quả nhiên là thần cách.

Urey lại hơi trầm ngâm, nói:

- Vô Danh tiên sinh, cự ma thần đã tử vong chưa?

- Chưa.

Vô Danh thần nhiên trả lời:

- Ta chỉ đóng băng hắn, các người ai muốn lấy thần cách của hắn thì tự mình động thủ đi.

Rui Deshen lập tức hơi hơi thay đổi sắc mặt một chút, Tiểu Ân rõ ràng nhìn đến, trên mặt hắn có tiếu nuối rất lớn, tuy nhiên hắn lập tức khôi phục bình thường, nói:

- Nếu chuyện này là ta nói ra, như vậy để ta động thủ đi.

Urey chần chờ một chút, nói:

- Hậu quả kinh khủng từ chuyện đó không thể toàn bộ do người gánh vác.

Tiểu Ân nhẹ giọng hỏi:

- Nhị vị, thí thần có di chứng gì sao?

Urey cười khổ một tiếng, nói:

- Thần linh dù sao cũng là sự tồn tại cao nhất, có thể thí thần, cũng chỉ có cường giả cùng giai mới có thể làm. Nếu có vị thần linh nào chết trong tay chúng ta, như vậy trên người chúng ta sẽ tự động lưu lại một lời nguyền.

Sắc mặt hắn cực kỳ chua xót, nói:

- Lời nguyền này người bình thường không thể phát hiện, nhưng nếu gặp thần linh khác, lại có thể dễ dàng cảm ứng được. Người nghĩ xem, đến lúc đó vị thần linh này sẽ dùng thái độ gì để đối đãi với chúng ta đây?

Tiểu Ân không khỏi hít một hơi, trong mắt thần linh, đám ngàn năm truyền kỳ như bọn họ kỳ thật cũng chẳng khác gì người thường.

Tuy nhiên, nếu thấy một tên ngàn năm truyền kỳ từng thí thần, vậy tuyệt đại đa số thần linh phỏng chừng đều sẽ thuận tay diệt trừ hắn.

Chuyện này cũng không phải thần linh có lòng tốt gì cả, mà là tôn nghiêm của bọn họ không cho phép thần linh bị nhân loại thấp kém hơn mình giết chết như giết heo trong chuồng. Chuyện này cũng giống như là có một con heo trong chuồng đột nhiên phát điên giết chết một người, vậy những người khác sẽ liên kết lại, bắt chắp mọi giá giết sạch bầy heo trong chuồng.

Đây là sự chênh lệch giữa nhân loại và thần linh, tuyệt đối không có nửa điểm phóng đại.

Rui Deshen đột nhiên cười ha hả, nói:

- Cứ để ta làm đi.

Hắn thở dài thườn thượt, dường như là cảm thán cái gì đó:

- Ta đã vì hôm nay chuẩn bị suốt hơn trăm năm. Mấy năm gần đây, mỗi thời mỗi khắc ta đều mơ đến giờ khắc này. Hơn nữa...

Ánh mắt hắn dạo qua một vòng khuôn mặt mọi người, sau đó nói:

- Ta đã vì mình để lại một đường lui

Urey ngắt ra, hỏi:

- Người tính làm sao bây giờ?

- Ta tìm được một viên tinh cầu. Ở nơi đó không có chiến tranh giữa các thần linh, đồng thời, cũng không có ai nhận ra ta.

Trong hai mắt Rui Deshen hiện ra vẻ mong chờ, nói:

- Nếu lúc này có thể lấy được thần cách, như vậy ta đến đó từ từ tu luyện, cho đến khi trở thành chân thần mới thôi.

Cười cười ra vẻ xin lỗi, hắn nói:

- Thứ lỗi cho ta, ta cũng không thể nói rõ hơn về viên tinh cầu kia, nói vậy các người hẳn là có thể thông cảm.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn hắn, hoá ra hắn không ngờ ngay cả đường lui cũng đã chuẩn bị sẵn rồi.

Bằng vào thực lực ngàn năm truyền kỳ của hắn, nếu chiếm được mảnh vỡ thần cách, chỉ cần dốc lòng tu luyện, với tư chất của hắn, có lẽ thật sự có một ngày có thể thay thế vị trí của cự ma thần cũng không chừng.

- Rui Deshen các hạ, ngài thật sự quyết định vậy sao?

Tiểu Ân nhẹ giọng hỏi:

- Nếu ngài vừa rời khỏi, như vậy thiên đại lực này chỉ sợ sẽ hoàn toàn sụp đổ, không còn gì có thể ngăn cản quân đội của Hoàng Kim đại lực và Nam Phương đại lực.

Rui Deshen ung dung cười sáng khoái nói:

- Tiểu Ân các hạ, theo ta được biết, ý của nữ thần Ánh Trăng hẳn là muốn độc bá ba khối đại lực.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, chuyện này kỳ thật đã không còn là bí mật gì nữa.

Rui Deshen thở dài một tiếng, hỏi:

- Vậy người cảm thấy, ngay cả khi ta tận lực chống cự, có thể ngăn cản được không?

Tiểu Ân ngắt ra, nói:

- Nếu ngài truyền ra lời đồn sẽ cho phân thân đi quấy rối hai đại lực khác, ta nghĩ ngay cả là nữ thần Ánh Trăng cũng sẽ vô cùng kiêng kỵ.

Rui Deshen nhìn thật sâu vào mắt Tiểu Ân, nói:

- Ta biết, nếu làm như thế, có lẽ sẽ cho đại lục của chúng ta hơn mười năm nữa để kéo dài hơi tàn. Nhưng nếu nữ thần giáng lâm, hoặc là cử tới một phân thân của người, như vậy ta sẽ như thế nào?

Tiểu Ân lập tức là lâm vào trầm mặc. Trước trận chiến cùng cự ma thần hôm nay, bọn họ còn đầy tự tin, nghĩ rằng ba vị ngàn năm truyền kỳ liên thủ, đối phó một thần linh suy nhược chẳng phải dễ như lấy đồ trong túi sao? Nhưng sau khi chân chính giao thủ, bọn họ mới hiểu được, hoá ra thần linh cũng không đơn giản như trong tưởng tượng của bọn họ.

Nữ thần Ánh Trăng cũng không phải suy yếu như cự ma thần, mà là một vị thần ở đỉnh cao như mặt trời giữa ban trưa. Chỉ cần nghĩ đến vô số tín đồ của ả trong vũ trụ là đủ biết.

Đừng nói là bà ta giáng lâm xuống, cho dù chỉ là một phân thân, liền đủ để tiêu diệt Rui Deshen một trăm lần.

Tuy rằng Rui Deshen có linh vực, cũng có năng lực phóng thích cấm chú.

Nhưng chỉ cần phân thân của nữ thần Ánh Trăng có thực lực tương đương cự ma thần, là đủ để cho cấm chú của Rui Deshen không thể phóng thích ra. Cho nên nếu nữ thần Ánh Trăng thật sự chuyện bé xé ra to phá vỡ phân thân xuống dưới, như vậy Rui Deshen tuyệt đối hết đường sống.

Nhẹ nhàng hít một hơi, Urey nói:

- Được rồi, Rui Deshen, người quả thật không thích hợp ở lại viên tinh cầu này, cho dù là đầu nhập về dưới trướng nữ thần cũng không phải là một chuyện tốt.

Urey khẽ lắc đầu, nói tiếp:

- Rui Deshen, nữ thần uy năng tuy rằng rất lớn, nhưng cũng không phải thích hợp con người sở hữu. Muốn toàn bộ dân cư của ba khối đại lục trở thành tín đồ của nữ thần, chẳng phải là tương đương với việc từ bỏ tôn nghiêm của nhân loại, mà trở thành thú nuôi của nữ thần sao?

Rui Deshen khẽ cau mày, rốt cục nói:

- Urey, mỗi người có suy nghĩ khác nhau, ta không thể thuyết phục người, nhưng đối với lựa chọn của ta, hy vọng người cũng có thể tôn trọng.

Hắn cười khổ một tiếng, nói:

- Kỳ thật, nếu người nguyện ý, ta có thể giao hệ thống khổng lồ chế đại lục cho người, cho người thành người bảo vệ cho đại lục của chúng ta.

Urey quả quyết lắc đầu, hắn thậm chí còn không cần suy nghĩ chút nào đã cự tuyệt.

Ngay cả chức hội trưởng ma pháp công hội hắn còn không có hứng thú, làm sao đồng ý tiếp nhận trách nhiệm của Rui Deshen đây?

Rui Deshen cười ha ha hai tiếng, đột nhiên nói:

- Urey, nói thật, ta sớm đã chán ghét đối với trách nhiệm này. Vì sao bọn họ có thể rời khỏi tinh cầu, tìm cách tiến giai thành thần linh, còn chúng ta nhất định phải bị vây ở chỗ này không thể động đậy. Bảo vệ đám người thường đó ư? Ha ha, sau trăm năm làm chuyện đó, ta mới biết được, thì ra chính trong lòng ta thật sự không cam lòng.

Hắn gắt gao nhìn chăm chăm Urey, nói rõ ràng từng chữ một:

- Người không chịu trở thành người bảo vệ của Hoàng Kim đại lục, chẳng phải cũng vì như thế sao?

Urey ngẩn ra, lập tức cười khổ, ngậm miệng lại, cũng không nói gì nữa cả.

Ánh mắt Tiểu Ân lướt qua người bọn họ, trong lòng bất giác cảm thấy ngậm ngùi.

Ba vị ngàn năm truyền kỳ của ba khối đại lục, lúc trước từ bỏ cơ hội rời khỏi tinh cầu lựa chọn ở lại bảo vệ đại lục, nhưng sau vô số năm thời gian trôi qua, người kế nhiệm bọn họ cũng đã có ý tưởng khác. Trách nhiệm này đối với bọn họ mà nói, đã trở thành một gánh nặng hạn chế bọn họ phát triển.

Tuy nhiên để tay lên ngực tự hỏi, nếu là bắt Tiểu Ân làm ra một lựa chọn, vậy hắn sẽ làm như thế nào đây?

Chẳng qua là trong nháy mắt, trái tim hắn cũng đã nói cho hắn biết đáp án.

Chỉ sợ hắn cũng sẽ học theo Urey, không chịu gánh vác trách nhiệm này.

Dù sao, đối với người có tương lai rộng mở mà nói, bất cứ ai cũng không hy vọng bị bó buộc chặt chẽ tại cái tinh cầu gần như không có bao nhiêu hy vọng tiếp tục tiến giai này.

- Người giết hắn, lấy ra thứ đó, rồi đi đi.

Tiểu Ân rốt cục mở miệng nói.

Khuôn mặt Urey và Rui Deshen hiện lên những cảm xúc khác nhau. Tuy nhiên bọn họ đều là người quyết đoán, nếu đã quyết định, tự nhiên không có khả năng lùi bước.

Rui Deshen nhanh chóng đi tới trước mặt khối băng, một cổ lõi điện năng lượng trong nháy mắt ngưng tụ quanh người hắn, một lúc lâu sau hắn đột nhiên hỏi:

- Vô Danh tiên sinh, phải làm như thế nào mới có thể giết chết hắn và lấy được thần cách của hắn?

Vô Danh lạnh lùng nhìn hắn một cái, nói:

- Muốn thí thần phải dùng cấm chú.

- Cấm chú?

Rui Deshen hơi sửng sốt, rốt cục cắn răng một cái, nói:

- Được!

Vô Danh dường như không có nghe thấy lời hắn nói, lại nói tiếp:

- Tuy nhiên nếu người muốn đơn giản một chút. Hay là dùng Viên Nguyệt Loan Dao của Tiểu Ân cũng được. Thứ đó nếu có thể dễ dàng cắt đứt thân thể hắn, tự nhiên cũng có thể giết chết hắn.

Đám người Rui Deshen nhất thời ngẩn ra, ánh mắt nhìn Vô Danh đầy quái dị. Hoá ra vừa rồi đánh nhau trong thế giới của thần, hắn quả nhiên là có tận mắt chứng kiến. Chỉ có điều không biết vì sao, ngay cả ở thời điểm nguy hiểm nhất, hắn cũng không hề xuất hiện giúp đỡ.

Tiểu Ân không nói hai lời lấy Viên Nguyệt Loan Dao trong vòng cổ không gian ra đưa cho Rui Deshen.

Sau khi nhận cây loan đao kì dị, ánh mắt Rui Deshen ngưng trọng, huy đao như điện chém vào khối băng.

Đây có lẽ là lần đầu tiên trong cuộc đời hắn sử dụng thứ binh khí có hình dạng kì quái như thế này. Nhưng mà nhìn kỹ, rất giống một võ sĩ cầm một thanh đại đao đã theo mình trải qua trăm trận chém chém giết giết. Quả thật là có một không hai.

Sở dĩ hắn có thể có lực lượng và tốc độ như vậy, hoàn toàn là dựa vào thể chất cường hãn của cảnh giới truyền kỳ. Tuy nhiên, một đao này chém xuống, cũng không chặt đứt được khối băng, chỉ chém vào được một phần ba lớp băng ngoài là dừng lại.

Chùng đó thậm chí còn chưa tới da cự ma thần.

Sắc mặt Rui Deshen lập tức biến thành màu gan lợn, xám ngoét. Tuy nhiên trong lòng hắn đầy kinh hãi không hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Hắn từng thấy qua Tiểu Ân dễ dàng cắt đứt hai cánh tay của cự ma thần, tự nhiên hiểu được thanh đao này có bao nhiêu sắc bén, mà hắn bước vào cảnh giới ngàn năm truyền kỳ đã mấy trăm năm, tự nhiên cũng hiểu được trong thân thể mình ẩn chứa lực lượng hùng mạnh đến mức nào.

Nhưng cho dù là như vậy, lại vẫn không thể làm suy yếu gì khối băng này, vậy thực lực của Vô Danh đã đạt đến trình độ nào?

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng, liếc mắt nhìn Vô Danh, trong nhất thời không khí giữa các bên lập tức có chút ngưng ngưng xấu hổ lên.

Rốt cục, Vô Danh cũng giơ tay lên một chút, khối băng trên người cự ma thần bắt đầu tan ra, cuối cùng chỉ còn lại một lớp băng mỏng thì dừng lại.

Rui Deshen cảm kích nhìn hắn một cái, giơ tay chém xuống, không chút do dự chém một đao xuống...

Nửa ngày sau, Rui Deshen rốt cục cũng thu đao đứng lên, trên mặt hắn hiện lên nụ cười cực kỳ hài lòng. Hai mắt sáng ngời nhìn trong tay lúc này đã có thêm một tinh phiến đỏ như máu và lớn chừng móng tay. Thần cách của một vị thần tuy rằng đã suy nhược tới cực điểm, nhưng vẫn không phải thứ mà Rui Deshen có thể dễ dàng hủy diệt.

Tuy nhiên ý chí của Rui Deshen cực kỳ lạnh lùng cứng rắn, cứ như vậy hung hăng phân thây một thần linh trước mặt bọn họ.

Sau khi thi thể một thần linh bị mổ bụng phanh thây, óc văng khắp nơi, ngay cả Tiểu Ân nhìn cũng có chút không đành lòng.

Kỳ thật nếu theo sinh vật học phân chia, cự ma thần này trong mắt nhân loại, kỳ thật cũng chẳng khác gì ma thú. Nếu không, Tiểu Ân cũng không cho phép Rui Deshen làm chuyện tàn nhẫn như thế.

Rui Deshen cầm Viên Nguyệt Loan Dao trả lại cho Tiểu Ân, sau đó đặt tinh phiến đang cầm trong tay lên một tảng đá phẳng.

Động tác của hắn lập tức khiến cho Tiểu Ân sinh ra hảo cảm, Rui Deshen cũng không có suy nghĩ muốn chiếm bảo vật làm của riêng.

Kỳ thật, thấy được vật mà mình hằng tha thiết ước mơ ngay trước mắt, nếu nói không chút động tâm, đó tuyệt đối là nói dối. Nhưng Rui Deshen lại biết rất rõ thực lực mấy người đồng bọn này của hắn, cho nên cũng không dám có dị tâm gì.

- Chia như thế nào?

Rui Deshen nhẹ giọng hỏi.

Tiểu Ân cất Viên Nguyệt Loan Dao vào trong vòng cổ không gian, khẽ nhún hai vai, ra chiều không ý kiến.

Urey trầm ngâm, nhìn tinh phiến đang lấp lánh ánh đỏ đặt trên tảng đá, thì thào nói:

- Đây là thần cách sao?

- Chắc là đúng vậy.

Tiểu Ân mỉm cười nói, tuy nhiên trong lòng hắn lại bồi thêm một câu: “Đây là mảnh vỡ thần cách, chẳng đủ cho mình một lần chế tác, thậm chí xem ra còn phải chia đều cho ba người.”

Nói thật, thứ này, hắn thật sự cảm thấy chướng mắt!

Rui Deshen hít sâu một hơi, nói:

- Thần cách này chia ra làm ba phần, tuy rằng nhỏ một chút, nhưng cho dù là mảnh vỡ thần cách cũng có thể sử dụng.

Urey đưa mắt nhìn Vô Danh đứng bên cạnh vẫn trầm mặc không lên tiếng, chậm rãi gật gật đầu.

Trong lòng Tiểu Ân thật sự là không còn lời nào để nói. Chỉ vì một mảnh vỡ thần cách nho nhỏ, lại phải mạo hiểm thí thân đây nguy hiểm. Chuyện này thật đúng là đầu tư và thu hoạch kém quá xa.

Tuy nhiên, điều duy nhất khiến Tiểu Ân cảm thấy có chút thu hoạch chính là hắn nhìn thấy rõ hơn một chút thực lực chân chính của Vô Danh.

Người này có được thực lực, e là còn cao hơn cự ma thần. Nghĩ đến Vô Danh, Tiểu Ân chợt nghĩ đến vật phẩm trang sức không gian. Tim Tiểu Ân đập mạnh liên hồi.

Một giọt nước không ngờ có được uy lực như thế. Như vậy vạn niên quang nguyên có linh thức cũng được Vô Danh coi trọng kia chẳng phải là cũng có thể có uy lực tương tự sao?

Nếu sớm biết như thế, khi ở thế giới của thần hắc đã sớm thi triển đòn sát thủ này.

Rui Deshen lấy một thanh đao nhỏ màu đen từ không gian vật phẩm trang sức ra. Về mặt hắc khản trương dị thường.

Tuy rằng hắc là ngàn năm truyền kỳ, nhưng chuyện phân chia thần cách, trong cuộc đời có thể gặp qua mấy lần? Bất quá tuy tâm hắc không ngừng sôi sục, nhưng đôi tay vẫn ổn định không có một chút run rẩy.

Tiểu Ân nhìn thoáng qua thanh đao nhỏ trong tay hắc, lập tức biết thứ này rất có lai lịch. Xem ra ngay cả chuyện chia của sau trận chiến, cắt thần cách như thế nào hắc đều đã suy xét đến.

Ngay khi tiểu đao trong tay Rui Deshen sắp đụng chạm vào tinh phiến kia, trong nháy mắt, Vô Danh đột nhiên nói:

- Dừng!

Thân hình Rui Deshen khẽ run lên. Hắc yên lặng ngẩng đầu lên. Urey cũng tiến lên trước một bước, đứng sừng vai cùng Rui Deshen.

Đối với Vô Danh, hai người bọn họ vừa sợ vừa hãi, nhưng nếu vì thần cách, như vậy bọn họ cũng không tiếc đánh một trận.

Không ngờ, Vô Danh thần nhiên nói:

- Đây là mảnh vỡ thần cách, nhiều nhất chỉ có thể cắt thành hai phần. Nếu chia nhỏ hơn nữa, như vậy sẽ khiến cho thần lực sụp đổ, cuối cùng tự động tiêu tan.

Rui Deshen và Urey ngơ ngác nhìn nhau, trong mắt bọn họ đều có một chút hồi hộp.

Nếu lời Vô Danh nói là thật, vậy một đao này của hắc mà chém xuống...

Gần như là cùng lúc, cả hai vị đều không hẹn mà cùng đánh rùng mình. Nếu thật sự tiêu tan, như vậy bọn họ chỉ sợ phải lăn ra khóc.

Tuy nhiên, đây không ngờ chỉ là mảnh vỡ thần cách, hơn nữa còn chỉ có thể chia làm hai phần?

Trên mặt hai người bọn họ đều hiện ra một tia cười khổ, hai phần mảnh vỡ thần cách, ba người bọn họ nên chia nhau như thế nào đây?

Tiểu Ân trầm ngâm nửa ngày, ánh mắt dừng lại trên xác chết của cự ma thần.

Lúc này, cự ma thần đã hoàn toàn tử vong, thần cách trên người cũng bị người ta lấy ra, không còn một tia sức sống.

Tuy nhiên, đối với ma pháp sư mà nói, hài cốt thần linh kỳ thật là có giá trị vô cùng lớn.

Tuy rằng sự quý giá của thứ này thua xa thần cách, nhưng ánh mắt Tiểu Ân lại nhìn tới đai lưng của cự ma thần đeo quanh hông bị cởi ra vứt lẫn lộn đó.

Đai lưng này khảm hơn trăm viên ma hạch các loại cấp bậc và tinh thạch không rõ tên tuổi. Nếu Tiểu Ân không có cảm ứng sai lầm, đây là một đạo cụ ma pháp khác cấp bậc thần khí, cũng là kiện vật phẩm duy nhất có thể lấy được từ trên người cự ma thần.

Trầm ngâm một chút, những suy nghĩ của Tiểu Ân thay đổi thật nhanh, trên mặt lộ vẻ mê hoặc, hỏi:

- Hai vị, mảnh vỡ thần cách đến tột cùng là có ích lợi gì?

316. Chương 48: Mười Vạn Thần Lực Kết Tinh

Tuy nhiên nhìn Vô Danh bên cạnh, bọn họ cũng không dám nói bừa.

Urey hít một tiếng, nói đại khái:

- Tiểu Ân, ngàn năm truyền kỳ như chúng ta nếu không ngừng cố gắng tu luyện, sẽ tiến giai thành ngụy thần. Sau khi trở thành ngụy thần, nếu trong tay có được thần cách, sẽ có thể tiến giai thành chân thần.

Hắn nhìn xác chết mà lòng còn sợ hãi, ngưng trọng nói:

- Đây, chính là chân thần!

Tiểu Ân ra vẻ bình tĩnh đại ngộ, hỏi:

- Nói như vậy, chúng ta bây giờ vẫn chưa dùng được thần cách?

- Phải!

Urey nhú mày, nói:

- Tuy rằng hiện tại không dùng được...

Tiểu Ân vung tay lên ngắt lời, nói:

- Ngàn năm truyền kỳ tiến giai có thể dễ dàng như vậy sao? Có khi cả đời chúng ta cũng không thể bước vào cảnh giới ngụy thần cũng không biết chừng.

Những lời này có lẽ đã nói trúng tâm tư hai người bọn họ, cả hai lập tức trầm mặc không lên tiếng. Tuy nhiên lại cũng không có ai dám nói bỏ qua mảnh vỡ thần cách.

Tiểu Ân đi vòng quanh thi thể cự ma thần hai vòng, rồi đột ngột hỏi:

- Mảnh vỡ thần cách ở các trạm giao dịch trong vũ trụ có thể mua được không?

Urey và Rui Deshen cùng nhau lắc đầu khinh thường. Nếu ở đâu đó có thể mua được, vậy bọn họ cần gì phải mạo hiểm trải qua cử tử nhất sinh đầy nguy hiểm để thí thần chứ.

Urey than nhẹ một tiếng, nói:

- Vật báu vô giá, vô giá... Không mua được!

Tiểu Ân cười ha hả nói:

- Ta có chủ ý này. Mảnh vỡ thần cách tính là hai phần. Tất cả những thứ còn lại tính là một phần, tùy các người chọn trước, như thế nào?

Trong mắt Urey và Rui Deshen đồng thời bắn ra ánh sáng khác thường sáng rực, tuy rằng trong đó có mấy phần kinh ngạc, nhưng càng nhiều là ngạc nhiên vui mừng.

Rui Deshen không cần nghĩ ngợi nói:

- Ta muốn một phần mảnh vỡ thần cách.

Urey vẫn còn do dự một chút, vẻ mặt ngưng trọng nói:

- Tiểu Ân, người cần phải suy nghĩ cho kĩ.

Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

- Mảnh vỡ của thần cách phải sau khi tiến giai mới có thể sử dụng. Ta cũng không nắm chắc nhất định có thể tiến giai, đã như thế, không bằng thu lấy mấy thứ này có lẽ còn có tác dụng gì đó.

Urey ngẩn ra, hắn và Rui Deshen nhìn nhau không nói gì, đối với một vị vừa tiến giai truyền kỳ mà nói, không phải ai cũng biết tự lượng sức mình như thế.

- Được, ta chọn mảnh vỡ thần cách thứ hai.

Urey cất tiếng nói.

Sau một lát, cả ba người đều cực kì vui vẻ thu được thứ mà mình vẫn hằng khao khát.

Sau khi bọn họ dọn dẹp tất cả, bay đến giữa không trung, đột nhiên cứ như vậy đứng giữa không trung, mở to hai mắt, nhìn khắp bốn phía cánh đồng hoang vu với vẻ khó có thể tin nổi...

Trong phạm vi hơn mười dặm, tùy ý có thể thấy được những giọt nước pha lẫn hai màu đỏ và đen xinh đẹp.

Ánh thái dương rực rỡ soi xuống cánh đồng hoang vu. Trên cánh đồng, những giọt nước đỏ đen nhiều như sao trên trời nằm rải rác dưới ánh mặt trời lấp lánh.

Trong ánh sáng lấp lánh mang theo một sắc thái quái dị như toát ra một loại khí tức như thoát ra từ luyện ngục.

May mà nơi này chỉ là một mảnh đất hoang, trừ một ít đá vụn ra thì không còn cái gì khác cả. Cho nên ở giữa không trung mới có thể nhìn thấy rõ ràng như thế.

Trong phạm vi hơn mười dặm có vô số giọt nước như vậy nằm rải rác. Khoảng cách giữa chúng nó cũng không đều nhau. Có chỗ một mét vuông có ba bốn giọt, có chỗ mấy trăm mét vuông cũng chẳng có giọt nào. Nhưng mà bất kể nói như thế nào, đứng trên không trung có thể thấy rất nhiều những giọt nước đỏ đen.

Ba người Tiểu Ân sau khi thấy những giọt nước này rải rác khắp phạm vi hơn mười dặm, ngay cả bọn họ đều là những ngàn năm truyền kỳ hiếm có khó tìm nhưng giờ phút này cũng bị cảnh tượng trước mắt làm sợ ngây người.

Nếu bình thường, sự tồn tại của mấy thứ này tuyệt đối không thể gạt được cảm giác của bọn họ. Nhưng lúc này bọn họ vừa mới thí thần xong. Sau khi một thần linh ngã xuống, trong phạm vi trăm dặm đều tràn ngập một loại dao động năng lượng khổng lồ.

Dưới loại dao động này che dấu, đừng nói là ba người Tiểu Ân, ngay cả Nhất Hào cũng không thể phân tích thành phần mấy thứ này.

Mãi đến khi bọn họ xử lý xong tất cả, không e dè gì cả bay đến giữa không trung, mới phát hiện ra tình hình xung quanh.

Tiểu Ân hít một hơi thật sâu, thì thào nói:

- Thần lực kết tinh. Không ngờ là thần lực kết tinh...

Urey và Rui Deshen cũng hấp háy mắt. Bọn họ đối với thứ này tự nhiên là cũng không xa lạ gì.

- Vì sao có nhiều thần lực kết tinh như vậy?

Tiểu Ân lẩm bẩm tự hỏi:

- Chẳng lẽ dải đất hoang này có thể tự động xuất ra thần lực kết tinh sao?

Hai người Urey tức giận trừng mắt nhìn hắn. Đến lúc này không ngờ còn nói giỡn được sao?

Đột nhiên, Urey giật mình, nói:

- Ta hiểu rồi, thế giới của thần.

Trong mắt mọi người đồng thời hiện lên một thoáng giật mình.

Rui Deshen cất cao giọng nói:

- Đúng vậy. Khẳng định là thế giới của thần. Ta rốt cục hiểu được thế giới của thần kiến lập như thế nào rồi.

Tiểu Ân cũng khẽ gật đầu. Thấy thần lực kết tinh rải rác khắp nơi, lại nghĩ đến thế giới của thần vừa sụp đổ kia cùng với một đám ô vuông, cho dù là kẻ ngu đi chăng nữa cũng biết đó là thần lực kết tinh thành. Hắn cười khổ nói:

- Một ô vuông hẳn là cần một viên thần lực kết tinh. Mấy ô vuông kia che kín phạm vi mười dặm, vậy cần ít nhất mười vạn viên thần lực kết tinh. Ha hả. Ngày sau nếu ta may mắn trở thành chân thần thì biết đi đâu để thu thập được nhiều như thế thần lực kết tinh đây?

Urey cũng khẽ cau mày. Hắn cùng Rui Deshen thở dài một tiếng, nói:

- Thần linh cần tín ngưỡng lực để chế tạo thần lực kết tinh. Ta trước kia vẫn nghĩ không ra bọn họ vì sao cần nhiều tín đồ như vậy. Tuy nhiên hiện tại ta cũng dần hiểu ra.

Tiểu Ân niên kỉ dù sao cũng không lớn như bọn họ. Đối với cảm xúc của bọn họ hiểu không thấu. Đương nhiên, tận mắt thấy thần lực kết tinh như thể là vô cùng vô tận nói không động tâm căn bản là gạt người.

- Hai vị. Chúng ta còn đứng ì ra đó làm gì. Nhanh chóng nhặt mấy thứ này đi.

Tiểu Ân thúc giục.

Urey hai người tự nhiên không có khả năng cự tuyệt. Ba người đang định tách ra, thì bỗng thấy mắt hoa lên một cái, Vô Danh đã vô thanh vô tức đi tới trước mặt bọn họ.

Sau khi thấy khuôn mặt không chút biểu tình của Vô Danh, ba người đều ngẩn ra.

Urey ánh mắt ngưng trọng, nói:

- Vô Danh tiên sinh. Lần này thí thần thành công, công lao của ngài thật sự có thể tính là cực lớn. Chờ chúng ta thu thập toàn bộ thần lực kết tinh xong sẽ dâng tặng một nửa cho ngài có được không?

Khuôn mặt Rui Deshen khẽ run lên. Tuy lòng hắn đau như ai cắt. Nhưng hắn biết đây là thời khắc quan trọng. Bất kể như thế nào cũng không thể cự tuyệt.

Dù sao, vừa nghĩ tới giọt nước trong tay Vô Danh kia, ngay cả hắn cũng cảm thấy sợ hãi trong lòng.

Tuy rằng một nửa chia cho ba người ít đi một chút. Nhưng so với hoàn toàn không có gì vẫn tốt hơn.

Không ngờ, Vô Danh cũng không có vì lời nói của Urey mà động tâm, chỉ chậm rãi nói:

- Thần lực kết tinh này không phải của các người.

Ba người, kể cả Tiểu Ân đồng thời biến sắc. Lòng tham của người này không ngờ to lớn như thế. Thần lực kết tinh này là do những ô vuông trải khắp thế giới của thần ngưng kết thành, ít nhất cũng có hơn mười vạn hạt.

Mà Vô Danh không ngờ muốn một mình chiếm hết. Thật là khinh người quá đáng.

Urey và Rui Deshen nhìn nhau. Bọn họ cùng nhau nhìn Tiểu Ân chăm chú.

Tiểu Ân hùng mạnh, bọn họ đã thấy qua. Nếu thêm vào Vô Danh quỹ thần khó lường nữa vậy hai người bọn họ cũng đành ngậm miệng lại. Nhưng từ khoảng thời gian đi cùng xem xét thấy, Tiểu Ân và Vô Danh tuy rằng quen biết, nhưng quan hệ lại cũng không phải vô cùng hòa hợp. Cho nên, bọn họ ngược lại đem một chút hy vọng gửi gắm vào Tiểu Ân.

Nhú chặt cặp lông mày, Tiểu Ân nhanh chóng liền nắm bắt tâm lý hai vị truyền kỳ hùng mạnh kia.

Vì bọn họ mà đắc tội Vô Danh sao? Đừng nói giỡn.

Mười vạn viên thần lực kết tinh quả thật là có sức hút vô cùng làm động lòng người. Nhưng đối với Tiểu Ân mà nói, tầm quan trọng còn kém xa tình hữu nghị giữa hắn và Vô Danh mà hắn đã cực khổ xây dựng.

Chỉ có điều, bề ngoài vẫn phải làm ra vẻ một chút.

Tiểu Ân nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nói:

- Vô Danh tiên sinh. Gần đây ngài cần một lượng lớn thần lực kết tinh sao?

- Ta không cần.

Vô Danh mặt trở như gỗ đá nói.

Tiểu Ân lập tức cảm thấy bị lỡ đà. Mấy câu muốn nói đã chuẩn bị trước lập tức bị nghẹn ở khoang miệng không nói ra được. Ngay cả hắn cũng có vài phần muốn bước tới hung hăng đâm cho tên này một quyền. Chỉ cần hắn nói cần một lượng lớn thần lực kết tinh vậy Tiểu Ân cũng có thể nương theo chiều gió thuận miệng ứng phó vài câu, sau đó dứt áo ra đi. Về phần hai người Urey có ra tay cướp đoạt của Vô Danh hay không thì tùy.

Nhưng Vô Danh không ngờ nói không cần, Tiểu Ân cũng không có cơ gì để bỏ đi, đành hỏi:

- Được rồi. Nếu ngài không cần thần lực kết tinh. Vì sao phải ngăn cản chúng ta?

Vô Danh đảo mắt liếc qua bọn họ một vòng. Trong lòng ba người Tiểu Ân cùng kêu to một tiếng tà môn. Chỉ là một cái liếc mắt bình thản bất chợt mà không ngờ làm cho bọn họ sinh ra cảm giác như đang đối diện cự ma thần trong thời kỳ cường thịnh nhất.

- Tiểu Ân, Urey. Rui Deshen. Vừa rồi các người lúc chia chiến lợi phẩm đã nói như thế nào?

Tiểu Ân sắc mặt ửng đỏ, vội vàng nói:

- Vô Danh tiên sinh. Thật sự là rất xin lỗi. Không ngờ đã quên tính phần một công thần như ngài. Quả thật là chúng ta không đúng...

Vô Danh lại một lần nữa lắc đầu. Hắn bình tĩnh hỏi:

- Ta hỏi các người. Lúc trước khi các người chia chác, các người đã nói như thế nào?

Tiểu Ân nhú mày, nói:

- Ta lúc ấy nói. Mảnh vỡ thần cách tính là hai phần. Tất cả những thứ còn lại tính là một phần. Do bọn họ chọn trước...

Nói tới đây, Tiểu Ân lập tức tỉnh ngộ, hắn lập tức ngậm miệng lại.

Urey và Rui Deshen đồng thời khẽ biến sắc. Trong nháy mắt bọn họ cũng nghĩ thông suốt điểm mấu chốt trong đó.

Thần cách một phân thành hai. Đã là mảnh vỡ thần cách nhỏ nhất. Lúc trước đều tưởng chiếm được tiện nghi to lớn.

Nhưng hiện giờ nhìn hơn mười vạn thần lực kết tinh ở nơi này, trong lòng lập tức dao động.

Mười vạn thần lực kết tinh, nếu chỉ dựa vào tín đồ tín ngưỡng lực, vậy phải tích lũy đến năm nào tháng nào đây?

Cự ma thần ẩn núp ở hắc ám đại lục hơn trăm năm, có vô số giáo chúng. Trong trăm năm đó lại góp nhặt một lượng lớn chiến tranh hỗn phách và các vong linh cấp cao của Vong Linh đảo.

Trải qua hơn trăm năm ra sức thu thập, mới có thể làm ra tinh thần lực kết tinh nhiều đến như thế. Nếu phải hoàn toàn bỏ qua những thứ này tự nhiên là luyện tiếc vạn phần.

Tiểu Ân không nói gì thêm. Chợt nghe Vô Danh ở trước mặt hắn mở miệng nói:

- Ta có thể đảm bảo. Chỉ cần trong hai người các người, có một người nguyện ý lưu lại mảnh vỡ thần cách, người đó sẽ có thể mang toàn bộ hơn mười vạn thần lực kết tinh đi.

Sắc mặt Urey và Rui Deshen lập tức trở nên tái nhợt. Rất hiển nhiên, bọn họ đang thẩm tính toán lợi hại.

Không khí dường như có chút ngưng trọng. Ngay cả làn gió mát từ đâu đến thổi phất trên thảo nguyên cũng không thể làm loãng bớt không khí chỗ này chút nào.

Thật lâu sau, Rui Deshen là người đầu tiên nói:

- Ta bỏ qua.

Tiểu Ân cả kinh, thầm mắng Vô Danh nhiều chuyện. Đối với hắn mà nói, thần cách chẳng khác nào một cái đánh rắm này có ích lợi gì đâu. Đương nhiên là thần lực kết tinh ở khắp nơi này hữu dụng hơn.

Urey hơi hơi run rẩy, hần hỏi:

- Người bỏ qua mảnh vỡ thần cách?

Rui Deshen tức giận trừng mắt nhìn hần, nói:

- Làm sao có chuyện đó được? Ta nói là ta chọn mảnh vỡ thần cách, bỏ qua đồng thần lực kết tinh này.

Urey cười khở một tiếng, nói:

- Điều này quả nhiên là phong cách của người. Được rồi. Ta cũng bỏ qua.

Hần quay đầu lại, cất tiếng đầy hăm mộ nói:

- Tiểu Ân. Mười vạn thần lực kết tinh này giao cho người. Hy vọng người có thể sử dụng chúng nó thật tốt.

Bất kể là Urey hay là Rui Deshen, tầm nhìn của bọn họ đều rất cao.

Trong suy nghĩ của bọn họ, mảnh vỡ thần cách chiếm vị trí tuyệt đối, căn bản là không có khả năng dao động.

Phải biết rằng, ở các điểm giao dịch trong vũ trụ, thần lực kết tinh trong mắt những nhân vật cấp bậc như bọn họ thường thường đều có thể nhìn thấy rất nhiều. Nhưng mảnh vỡ thần cách quả thật là chưa nghe nói qua có người bán ra.

Vật như vậy, bất kể rơi vào tay thế lực nào, đều tuyệt đối sẽ giấu đi. Quyết không có khả năng lại một lần nữa lộ diện. Muốn bước vào cảnh giới chân thần, thần lực kết tinh không có thì có thể từ từ thu thập. Nhưng nếu trong tay không có mảnh vỡ thần cách, vậy hết thảy chẳng khác nào đan giở trúc đi mức nước, phí công vô ích.

Đặc biệt Rui Deshen tự tay thí thần đã trở thành giống như một con chuột chạy qua đường. Chỉ chờ người ta bu vào đánh. Cho nên hần nhất định phải rời khỏi phiền đại lực này, rời khỏi này viên tinh cầu xinh đẹp xanh tươi này.

Vì hi vọng ngày sau có thể tiến giai cao hơn, Rui Deshen quyết không có khả năng từ bỏ mảnh vỡ thần cách.

Tiểu Ân nhìn thần lực kết tinh nằm đầy mặt đất trước mắt, tim hần đập thình thịch.

Hơn mười vạn. Đây chính là hơn mười vạn thần lực kết tinh. Là một vị chân thần tiêu phí hơn trăm năm thời gian mới thu thập khổng lồ tín ngưỡng lực tạo thành. Không ngờ lập tức thuộc về chính mình sao?

Hần lúc này chiếm tiện nghi thật sự là quá lớn.

Ánh mắt thoảng qua khuôn mặt Urey và Thụy Đức, có thể dễ dàng nhìn ra vẻ mắt mát trên khuôn mặt bọn họ.

Bỗng nhiên, Tiểu Ân dường như vô cùng thông cảm với tâm tình của bọn họ. Cảm giác nhìn được mà ăn không được quả thật không dễ chịu chút nào.

Ngửa mặt lên trời bật cười ha hả, Tiểu Ân nói:

- Tất cả mọi người là bằng hữu từng kề vai chiến đấu, cũng không cần phân chia rạch ròi như thế. Hai vị nếu không chê thì xin mời tùy tiện mà lấy đi.

Về mặt Urey và Rui Deshen đều khẽ nhúc nhích. Nếu là cái gì khác, bằng vào thân phận của bọn họ tuyệt đối không làm ra chuyện như vậy. Nhưng thứ này đối với ngàn năm truyền kỳ mà nói, thật sự là quá trọng yếu.

Muốn lĩnh vực và tín ngưỡng lực dung hợp thành nguyên thần, khẳng định là cần một lượng lớn thần lực kết tinh. Nếu bỏ lỡ cơ hội hôm nay, chỉ e sẽ không còn có cơ hội lần thứ hai.

Tiểu Ân thấy vẻ do dự hiện lên trên mặt bọn hần, không khỏi khẽ mỉm cười, nói:

- Rui Deshen. Không phải người nói muốn cao chạy xa bay sao? Trước khi người trở thành chân thần, nhất định là sẽ mai danh ẩn tích, dốc lòng tu luyện. Như vậy thứ này đối với người rất trọng yếu.

Rui Deshen thở dài một hơi, hướng về Tiểu Ân bái một cái thật sâu. Sau đó, hắn cũng không khách khí nữa, hạ xuống một khu vực bắt đầu thu thập thần lực kết tinh.

Urey chân chừ một chút rồi cũng nói một tiếng đa tạ, sau đó đến một khác khu vực thu thập.

Động tác của bọn họ vô cùng nhanh gọn. Chỉ sau một khoảng thời gian ngắn ngủi đã không hẹn mà cùng ngừng lại.

Một lần nữa quay về bên cạnh Tiểu Ân, Rui Deshen nói:

- Tiểu Ân. Ta lấy một ngàn viên thần lực kết tinh. Nếu trước khi sử dụng hết chừng này mà ta vẫn không thể tiến giai nguy thần, vậy ta cả đời này phỏng chừng cũng chỉ là hy vọng hảo huyền.

Tiểu Ân há miệng, muốn an ủi một hai câu, nhưng nói đến bên miệng lại ngừng lại. Tu vi tới trình độ này rồi, sự hiểu biết đối với tự bản thân mình có thể nói đã đạt tới mức cực kì tinh tường. Cũng không phải người khác nói vài câu không đến nơi đến chốn là có thể ảnh hưởng.

Urey gật đầu nói:

- Đúng vậy. Ta cũng lấy một ngàn viên thần lực kết tinh. Nếu sử dụng xong vẫn không thể tiến giai, như vậy cả đời này thành tựu cũng chỉ là dừng ở đây.

Nghe ra sự lo lắng trong lòng hai vị truyền kỳ, Tiểu Ân không khỏi thầm cười khổ. Tâm tư của bọn họ không ngờ ảnh hưởng cả chính mình. Xem ra một cửa này đối với truyền kỳ mà nói, quả thật là phi thường khó để có thể vượt qua.

Rui Deshen lấy ra một ma pháp lục thư từ trên người, nói:

- Tiểu Ân. Đây là hệ thống phòng ngự hoàn chỉnh của đại lực chúng ta. Chỉ cần người cầm nó là có thể cảm ứng được năng lượng dao động của tất cả những thứ gì được xem là truyền tống trận trừu tượng tức thời.

Hắn thở dài nói:

- Ta sắp rời xa. Kiếp này cũng không chắc có thể còn sống trở về. Cho nên xin người giúp ta bảo quản thứ này. Ngày sau nếu là gặp người có duyên...

Hắn lắc lắc đầu, nói:

- Quên đi. Ta đã là ốc còn không mang nổi mình ốc thì quản nhiều như vậy làm cái gì. Tiểu Ân. Người cứ tùy ý xử lý chuyện này.

Thân thể hắn theo gió trên không trung tự động lui về phía sau mấy trượng.

Ánh mắt đảo qua mấy người đồng bạn trong khoảnh khắc rồi bay về phương xa. Một đạo năng lượng dao động mãnh liệt chột truyền đến:

- Các vị bảo trọng. Hy vọng lần sau gặp lại có thể là ở thần giới.

Urey hướng về phía Rui Deshen vừa rời đi phất phất tay, miệng nói khẽ:

- Chúc may mắn!

Tiểu Ân cũng vậy. Hắn hiểu nguyện vọng của Rui Deshen tuy rằng tốt đẹp. Nhưng muốn thực hiện nó phải trải qua thiên nan vạn khổ, muôn vàn khó khăn.

Xác suất ba người bọn họ cùng trở thành chân thần thật sự là quá nhỏ. Có lẽ hôm nay từ biệt cũng sẽ không có ngày gặp lại.

Sau khi bóng dáng của Rui Deshen rốt cục cũng hoàn toàn biến mất cuối chân trời, Urey mới quay đầu lại nói:

- Tiểu Ân. Ta cũng phải đi về bể quan. Kinh nghiệm của lần thí thần này đối với người hay ta mà nói đều là những trải nghiệm cực kỳ quan trọng. Bất kể như thế nào đều phải hấp thu toàn bộ những kinh nghiệm

này. Nếu có thể làm được điều này thành công, có lẽ chúng ta ngày sau thật sự có thể thành tựu ngụy thần, thậm chí còn là chân thần.

Tiểu Ân ngẩn ra, nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Trong vũ trụ, số lượng ngàn năm truyền kỳ dường như cũng không phải quá ít. Nhưng có thể thí thần thành công lại có thể có mấy người? Việc này sẽ có trợ giúp vô cùng to lớn cho việc tu luyện về sau của ba người bọn họ. Có lẽ ngày sau ba người thật sự có thể gặp nhau ở cái gọi là thần giới kia.

Vẫy vẫy tay với Tiểu Ân vài cái rồi Urey cũng bay về một hướng khác, âm thanh cao vút còn vang lại:

- Tiểu Ân. Thay ta ân cần thăm hỏi đám người Dida một tiếng. Nói với bọn họ lão đại ca ngày xưa vẫn chưa thành đạt, thật sự là không mặt mũi nào gặp lại. Nếu có thể thì cho bọn hắn mỗi người một viên thần lực kết tinh đi.

Tiểu Ân nhướn mày. Hắn rốt cục có thể khẳng định vị này chính là chủ nhân đích thực của sát lục kết giới, cũng chính là nhân vật thần bí mà Dida hắn thường nhắc đến.

Trước kia luôn hoài nghi nhân vật này đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại. Hiện giờ mới biết được, hoá ra là một vị ngàn năm truyền kỳ. Trách không được ngay cả Dida đại tát mãn cũng nói không rõ.

Trong giây lát hai vị đồng bạn bên cạnh đã lần lượt rời đi. Tiểu Ân cúi đầu, nhìn thần lực kết tinh đầy trong mắt. Ánh mắt hắn lập tức nóng rực lên.

Urey và Rui Deshen vô cùng có chừng mực. Mỗi người chẳng qua lấy một ngàn giọt mà thôi. Đối với này ở đây có mười vạn trở lên mà nói, số giọt họ lấy thật sự là bé nhỏ không đáng kể.

Tiểu Ân lấy ra một trang sức không gian nhện chúa. Thân hình bay lượn trên bầu trời trên cánh đồng hoang vu.

Trình độ khống chế đối với ma pháp nguyên tố của hắn đã đạt tới một trình độ gần như là biến thái. Đặc biệt dưới sự khống chế chính xác của Nhất Hào còn tốt hơn như thế.

Vô số năng lượng phong hệ không ngừng hình thành quanh người hắn, như một bàn tay to lớn vờ vệt tất cả thần lực kết tinh rải rác đầy trên mặt đất. Nơi này dù sao cũng là chiến trường vừa mới thí thần. Đại lượng năng lượng dao động tràn ngập khắp cả cánh đồng hoang vu, che dấu tất cả năng lượng dao động khác. Nếu không phải như thế, Tiểu Ân chỉ cần ngồi tại chỗ, mở lĩnh vực ra là đủ để thoải mái thu lượm, làm sao còn cần dựa vào ánh mắt và Nhất Hào quan sát.

Sau cả một ngày, Tiểu Ân mới thu thập hết hơn mười vạn viên thần lực kết tinh trong phạm vi hơn mười dặm.

Vì dự phòng có sơ sót, hắn còn cẩn thận lùng sục chỗ này thêm một lần nữa.

Thần lực kết tinh không ai ghét bỏ. Đối với Tiểu Ân mà nói tự nhiên là càng nhiều càng tốt.

Toàn bộ cánh đồng hoang vu lại khôi phục cảnh tượng lúc trước. Tuy nhiên Tiểu Ân cảm ứng được nhiệt khí mãnh liệt ẩn chứa trong lòng đất dường như đã tiêu giảm rất nhiều, nhưng vẫn còn một cỗ nhiệt khí không tầm thường đang thông thả tản ra.

Hắn trầm ngâm một lát, rồi cuộc minh bạch đạo lý bên trong.

Cự ma thần rõ ràng là một vị thần đến từ luyện ngục. Sở dĩ lựa chọn vùng đất hoang mạc này để xây dựng thể giới của thần là bởi vì này những vùng đất như thế mới không có ai để ý đến. Bất quá việc hắn đến lại càng khiến nơi này trở nên hoang vắng hơn.

Hiện giờ cự ma thần đã ngã xuống. Như vậy nhiệt khí nơi này tự nhiên cũng phải dần dần tiêu tan. Nhưng cũng không biết phải trăm năm hay ngàn năm nữa nơi này có thể biến thành vùng đất thích hợp cho người sống.

Hắn lắc lắc đầu, lấy ma pháp lục thư Rui Deshen tặng ra. Nhìn thì cũng giống như bao ma pháp lục thư khác, nhưng khi lực lượng tinh thần đi vào trong đó lập tức có thể cảm ứng được một tấm bản đồ địa hình toàn đại lục khổng lồ.

Trên bản đồ địa hình có vô số điểm sáng. Tiểu Ân cảm ứng sơ qua một chút, trong lòng lập tức sáng tỏ mọi chuyện.

Những điểm sáng này chính là vị trí những truyền tông trận trên đại lục. Sau khi có thứ này, chỉ cần là ở đại lục này, hẳn thậm chí còn có thể không dùng bất cứ ma pháp truyền tông trận gì cũng có thể trực tiếp truyền tông đến bất cứ truyền tông trận nào hẳn muốn tới.

Đây mới thực sự là chỗ quý giá của vật này, không phải thứ bình thường có thể so sánh.

Hơn nữa khiến hắn kinh ngạc chính là, thông qua vật này không chỉ có thể cảm ứng được đại khái tình hình toàn bộ đại lục mà ngay cả một vài địa phương ở hải ngoại cũng có thể cảm ứng. Bởi vậy có thể thấy được, ngay cả mấy vùng hải ngoại Rui Deshen cũng đã xây dựng hệ thống truyền tông trận kết nối với đại lục.

Lật qua lật lại nhìn mãi, Tiểu Ân rốt cục phát hiện ra một chuyện.

Thứ này mặc dù bề ngoài nhìn qua bình thường đơn giản nhưng tài liệu chế tạo nó tuyệt đối là những thứ trước đây chưa từng gặp. Nếu hẳn không có nhìn lầm, loại tài liệu này ngay cả là ở các phòng giao dịch trong vũ trụ cũng chắc chắn là loại vật phẩm siêu cấp cùng cấp bậc với thần lực kết tinh.

Tinh thần ý thức phiêu đảng bên trong một lát, trong lòng Tiểu Ân đột nhiên nảy ra ý định muốn thử một chút.

Hắn nhoẻn miệng cười đầy ẩn ý. Tinh thần ý thức tập trung vào một truyền tông trận lân cận khu vực giới tuyến mà binh lực hai đại lục đang giằng co. Trong nháy mắt, chung quanh Tiểu Ân xuất hiện một trận năng lượng dao động. Khi hết thấy khôi phục bình thường, hẳn cũng đã biến mất.

Ở bên cạnh hắn, Vô Danh hơi lắc đầu. Dường như hắn cũng đã nhìn ra chút tâm tư nhỏ mọn của Tiểu Ân. Quanh mình hắn cũng xuất hiện năng lượng dao động y như thế, trong giây lát cũng học theo bộ dáng của Tiểu Ân, biến mất.

Khi bọn họ đi rồi, toàn bộ cánh đồng hoang vu lại trở về với tĩnh lặng. Dường như chưa từng xảy ra bất cứ chuyện gì.

Hào quang chợt lóe, Tiểu Ân từ truyền tông trận bước ra.

Hắn xuất hiện, lập tức gây ra một trận chấn động.

Chung quanh hắn, người hô ngựa hí, xôn xao náo loạn một hồi. Trong lòng Tiểu Ân rất là kinh ngạc. Khi sử dụng truyền tông trận ở Hoàng Kim hình như chưa bao giờ náo nhiệt như thế.

Ma pháp sư là một nghề cao quý thanh tịnh. Trừ đám người Hắc Toàn Phong thì phỏng chừng cũng không có bao nhiêu người có hứng thú biến ma pháp truyền tông trận thành một cái chợ.

Vừa đưa mắt nhìn, Tiểu Ân gần như phát ngốc

Xung quanh ma pháp trận ít nhất có hơn một ngàn người. Hơn nữa có mấy người còn cưỡi ngựa. Điểm giống nhau duy nhất giữa những người này chính là làn da của bọn họ. Đó là làn da màu đen điển hình của cư dân hắc ám đại lục.

Ma pháp trận bất kể ở địa phương nào đều có địa vị tối quan trọng. Trừ ma pháp sư, người thường không dám tới gần địa phương này.

Cho nên suy nghĩ đầu tiên trong đầu Tiểu Ân chính là nơi này có hơn một ngàn ma pháp sư ư? Bất quá ý tưởng này thật sự là quá mức vớ vẩn. Chỉ cần không phải ngu ngốc cũng biết điều này quyết không thể.

Lực lượng tinh thần của hắn đảo qua, lập tức nhận ra. Người ở đây tuy rằng đông, nhưng tuyệt đại đa số cũng không phải ma pháp sư. Người có ma pháp dao động trên người thậm chí còn không đến mười người.

Ánh mắt vừa chuyển, lập tức hiểu được. Hoá ra những người này không phải sử dụng ma pháp truyền tông trận. Mà là một đại đội nhân mã sau trận viễn chinh dùng ma pháp trận này để rút lui về hậu phương. Từ cách ăn mặc của những người này có thể thấy được bọn họ đều là những chiến sĩ dũng mãnh của hắc ám đại lục.

Những chiến sĩ đến từ các quốc gia trong hắc ám đại lục phần lớn đều có được một thân thể cường tráng. Tuy rằng còn xa mới có thể so với ngàn năm truyền kỳ nhưng so với nhân loại trên hai đại lục khác cũng hơn mấy phần. Nhìn chung, nếu không có ma pháp sư trợ trận, chỉ là những chiến sĩ như nhau giao chiến, mười phần thắng lợi thì có đến bảy tám phần thuộc về quân đội hắc ám.

Tuy nhiên đáng tiếc là trên thế giới này, chiến sĩ và kỵ sĩ chẳng qua là những vật hi sinh điển hình mà thôi. Tác dụng của bọn họ về cơ bản chỉ là duy trì trật tự và trấn áp bình dân phản loạn mà thôi. Chủ lực thực sự trong chiến tranh, vĩnh viễn cũng không phải là bọn họ.

Những tiếng còi thảm thiết vang lên bên ngoài ma pháp trận. Đây là phương pháp truyền âm vô cùng thông dụng trong hắc ám quân đội, phỏng chừng là để cảnh báo đồng bọn có kẻ thù xuất hiện.

Quân đội ở xa xa lập tức dùng tốc độ nhanh hơn tiến về phía này. Đám người dẫn đầu thậm chí còn giục ngựa chạy như điên tới. Người ta sau khi nhận được cảnh báo thì chỉ có các pháp sư chạy tới, còn việc duy nhất mà những người bình thường còn lại có thể làm chính là nhanh chóng rời khỏi.

Nhìn hơn mười tên pháp sư từ bên ngoài đang chậm rãi tới gần, Tiểu Ân căn bản là không thèm để ý đến bọn họ. Chỉ có điều không rõ vì sao mọi người đều mang vẻ mặt hoảng sợ.

Rốt cục, các pháp sư cũng tới gần. Bọn họ kinh ngạc đánh giá Tiểu Ân. Trong ánh mắt đương nhiên mang theo một loại phần hận nhưng đồng thời cũng có một loại cảm giác sợ hãi.

Tiểu Ân trong lòng càng kinh ngạc hơn. Vì sao chỉ nửa tháng không gặp, cảm giác những người này gây cho hắn cũng đã hoàn toàn khác trước?

Trong mấy năm giằng co với hai đại lục, cư dân hắc ám đại lục, bất kể là ma pháp sư hay là quân đội bình thường đều thể hiện phong cách anh dũng bất khuất, liều mình bảo vệ quốc gia. Ngay cả khi thân lâm hiểm cảnh cũng không nản chí chút nào. Điều này Tiểu Ân đã nhiều lần nghe Sloppy Burger khen ngợi.

Nhưng lúc này, những người hắn gặp chẳng có chút khí thế nào cả, nhìn như chó nhà có tang làm hắn cảm thấy khó có thể tin những gì đang thấy là thật.

Thoáng mơ hồ, hắn có thể khẳng định trong nửa tháng hắn và Urey, Rui Deshen thí thần nhất định đã xảy ra chuyện lớn gì đó.

Lúc này, một người trung niên có vẻ lớn tuổi nhất trong đám hắc ám pháp sư rốt cục đi tới. Hắn không cảm ứng được chút năng lượng dao động gì trên người Tiểu Ân. Nhưng hắn lại biết có thể một mình một người từ ma pháp truyền tống trận đi ra tuyệt không phải kẻ tầm thường. Hắn lớn tiếng hỏi:

- Người là ai?

Tiểu Ân thản nhiên nhìn hắn một cái rồi phát ra một chút khí tức của bản thân.

Vừa mới hoàn thành sự nghiệp vĩ đại là thí thần xong, hắn không còn có hứng thú giết hại đám người thường này. Huống chi, hắn vốn là không phải là hạng người hiếu sát.

Cảm ứng được ma pháp khí tức mệnh môn cuộn trào như nghiêng trời lệch đất phát ra từ trên người Tiểu Ân, sắc mặt mọi người đều trở nên vô cùng trắng bệch. Trong đám bọn họ người tu vi cao nhất cũng chỉ là một vị ma pháp sư tam tinh mà thôi, thực lực còn kém xa Tiểu Ân như trời và đất, căn bản là không thể chịu nổi áp bách do hắn phát ra.

- Ngài... Ngài là vị nào?

Vị ma pháp sư kia cố lấy hết dũng khí ra hỏi. Tuy rằng thanh âm của hắn có chút run rẩy. Nhưng tốt xấu coi như là hỏi ra đến đây.

Tiểu Ân yên lặng nhìn hắn một cái, chậm rãi nói hai chữ:

- Tiểu Ân.

- Tiểu Ân...

Tất cả hắc ám ma pháp sư đồng thời trợn mắt. Giống như nghe thấy tên của một vị đại ma vương có một không hai. Trong mắt mỗi người đều đầy sợ hãi. Chợt một tiếng quát lớn, đám ma pháp sư nháo nhào bỏ chạy. Có hai người trong đám lớn tiếng quát lớn vài câu.

Ở ma pháp trận cách đó không xa vốn có một đám người đang sắp hàng coi như tương đối chỉnh tề đột nhiên giống như một đám thổ bị dọa chết khiếp.

Có ngựa dừng ngựa, không ngựa dùng chân, tất cả liều mạng bỏ chạy.

Trừ Tiểu Ân, mọi người ở đây đều liều mạng chạy trốn. Tiểu Ân thậm chí còn tận mắt nhìn thấy hai chiến sĩ nhân loại chạy còn nhanh hơn ngựa.

Có thể rèn luyện thân thể cường tráng đến bậc này cũng có thể xem là hạng người khỏe mạnh dũng cảm. Nhưng biểu hiện của bọn họ lúc này lại khiến Tiểu Ân nghĩ đến bốn chữ: nhát như thỏ đế.

Chỉ trong khoảnh khắc cả khu vực chẳng còn sinh vật sống nào cả. Chỉ để lại đồ đạc vứt lung tung tán loạn đầy mặt đất.

Tiểu Ân đảo mắt nhìn chung quanh, cảm giác có chút dở khóc dở cười. Hắn thật sự không rõ. Vì sao tên mình không ngờ trở nên giống như ác ma vậy, khiến những người này vừa nghe thấy liền không chút nghĩ ngợi bỏ chạy mất. Nhưng mình thật sự không nghĩ sẽ tùy tiện chém giết bọn họ. Nhắm về phía tên ma pháp sư ba sao lúc này hỏi tên mình, ma lực toàn thân triển khai. Ngay sau đó hắn đã biến mất tại chỗ và xuất hiện bên cạnh tên ma pháp sư kia, phi hành song song với hắn.

Tên ma pháp sư kia một mình một người phi hành, đột nhiên cảm thấy bên cạnh có chỗ khác thường, vừa quay đầu thấy Tiểu Ân lập tức bị dọa đến hồn bay phách lạc.

Cổ tay hắn vừa lật, đã xuất hiện một ma pháp tượng. Tuy nhiên Tiểu Ân đợi một lát, lại cũng không thấy hắn phát ra ma pháp gì cả mà ngược lại cất ma pháp tượng đi, cứ như vậy đứng giữa không trung, cực kỳ ngoan ngoãn.

Tiểu Ân bật cười, nói:

- Không tồi. Rất thông minh.

Người nọ nơm nớp lo sợ đứng đó. Trước mắt, biện pháp duy nhất của hắn chính là đứng bất động tại chỗ. Như vậy có lẽ còn có một đường sống. Hắn cho tới bây giờ vốn không có trông mong gì có thể chạy thoát khỏi tay một vị ngàn năm truyền kỳ.

- Nói đi. Đã xảy ra chuyện gì?

Trong ánh mắt người nọ hiện lên vẻ kinh ngạc, nhưng lập tức nói:

- Tiểu Ân các hạ. Kết quả trận quyết đấu giữa ngài và Rui Deshen các hạ đã truyền khắp đại lục. Ngài nổi danh như thái dương trên bầu trời, soi sáng mọi ngõ ngách của đại lục. Ngài...

Tiểu Ân dở khóc dở cười khoát tay chặn lại, nói:

- Ta không muốn nghe người ca tụng. Ta chỉ là muốn biết câu trả lời.

Người nọ liên tục gật đầu, lập tức kể lại tình hình tiền tuyến.

Hoá ra sau khi biết kết quả trận chiến giữa Tiểu Ân và Rui Deshen, bên phía Hoàng Kim đại lục lập tức ra lệnh mạnh mẽ công kích.

Khi phía hắc ám đại lục biết tin vị ngàn năm truyền kỳ bảo vệ đại lục của mình không ngờ bại dưới tay đệ nhất cao thủ của Hoàng Kim đại lục, ý chí chiến đấu lập tức suy sụp, không phát huy được thực lực mạnh nhất.

Đặc biệt là các ma pháp sư càng suy sụp hơn nữa.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi vài ngày, phòng tuyến đã cầm cự gần hai năm đã nguy hiểm trùng trùng.

Nhưng mà, ngay tại giờ khắc ấy, một đám người mặc áo bào đen đột nhiên xuất hiện ổn định tình hình lúc đó.

Đám người mặc áo bào đen này chỉ có hơn vạn người. Bọn họ tuy đa số đều là người thường, nhưng những người thường này đều có được một khả năng khôi phục sức khỏe thần kỳ. Hơn nữa trong đám người mặc bào đen cũng không thiếu ma pháp sư bậc cao. Những người này vừa xuất hiện lập tức gây ra gió tanh mưa máu. Lúc bọn họ giết địch luôn dùng mãnh xông lên. Bất kể gặp tình huống gì đều không lùi bước.

Phong cách chiến đấu như thế lập tức tạo thành ảnh hưởng thật lớn trên chiến trường, một lần nữa thức tỉnh ý chí trong máu của các chiến sĩ hắc ám đại lục.

Ngoài ra, chủ yếu là đám hắc bào ma pháp sư này cả đám giống như lũ điên. Ngay cả khi ma lực hao hết cũng phải đuổi theo ma pháp sư Hoàng Kim đại lục rồi đến trước mặt tiến hành tự bạo.

Cách chiến đấu vô cùng oanh liệt ấy chỉ cần là một người bình thường sẽ khó tránh khỏi bị ảnh hưởng.

Trên chiến trường, các ma pháp sư của Hoàng Kim đại lục một khi gặp hắc bào pháp sư lập tức tránh đường. Cho dù là hồng bào pháp sư do ma pháp công hội tỉ mỉ bồi dưỡng ra cũng như thế.

Bọn họ đều là ma pháp sư tôn quý, không phải một đám người điên không muốn sống.

Dưới tình huống như vậy, dựa vào hơn vạn người mạnh mẽ trấn áp toàn bộ chiến tuyến trở lại ổn định.

Đương nhiên, đây cũng là nhờ đại lục Nam Phương không nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, xuất binh tấn công. Không biết vì sao, bọn họ không ngờ không có hiệp đồng với Hoàng Kim đại lục quân đội xuất binh, do đó để vượt cơ hội tốt này.

Khi mà tất cả mọi người nghĩ rằng hết thủy đã chấm dứt, mọi thứ sẽ trở lại tình trạng giằng co như hai năm trước.

Thì mới một ngày trước, tình huống chuyển biến đột ngột, đã xảy ra một chuyện ra ngoài dự kiến của tất cả mọi người.

Hơn vạn tên mặc áo bào đen kia không ngờ toàn bộ tử vong. Hơn nữa còn là đột nhiên tử vong ngay trong quân doanh các nơi.

Một ngọn lửa pha lẫn hai màu đen đỏ bùng lên trên người bọn họ. Ngọn lửa này dường như có thể đốt hết mọi đồ vật. Phàm là thứ gì chạm phải ngọn lửa này lập tức hóa thành một đồng tro tàn.

317. Chương 49: Tín Đồ Đầu Tiên

Những người này tử vong lập tức khiến cho sự khủng hoảng vốn đã không thể áp chế trong nháy mắt tràn ngập khắp các chiến tuyến.

Mà ngay tại giờ phút này, quân tiên phong của Hoàng Kim đại lục lại một lần nữa mở một chiến dịch ra ngoài dự đoán của mọi người.

Lúc này, không còn có bất cứ kẻ nào có thể văn hồi sự thất bại của bọn họ.

Khắp các núi đồi là binh lính hắc ám đại lục rút lui. Bất cứ kẻ nào đều có thể thấy được bọn họ căn bản là không thể tiếp tục chống đỡ. Mà các ma pháp sư lại còn rút lui trước tiên, bỏ lại hầu hết bộ đội tại chiến trường.

Còn bọn họ được miễn cưỡng tính là đội ngũ dự bị ở hậu phương, hơn nữa tin tức nhận được cũng sớm hơn nên lập tức xuất phát rút lui. Nhưng không ngờ ở đây lại gặp Tiểu Ân nên đã xảy ra một hồi náo loạn.

Người nọ kể lại toàn bộ xong, lăm la lăm lét nhìn Tiêu Ân đầy sợ sệt. Đầu đầy mồ hôi lạnh nhưng không dám giơ tay chùi đi.

Tiểu Ân thở dài một tiếng, phát tay nói:

- Người đi đi.

Người nọ ngẩn ra, hỏi một cách khó tin:

- Ngài. Ngài nói cái gì?

Tiểu Ân trừng mắt. Người nọ sợ tới mức lùi ra phía sau một chút. Thấy Tiểu Ân thu hồi ánh mắt lại, trong nháy mắt biến mất. Hắn há to miệng, chết sững một lúc lâu, rốt cục xác định mình an toàn rồi mới thở phào phào như trút được gánh nặng, lau mồ hôi, cảm cổ chạy như ma đuổi.

Đợi sau khi người này đã đi thật xa, Tiểu Ân mới từ hư không hiện thân ra. Ánh mắt hắn có chút phức tạp. Nữ thần Ánh Trăng đã thắng trận chiến này. Nhưng điều này đối với hắn mà nói, đến tột cùng là phúc hay là họa đây?

Trong bóng đêm, Tiểu Ân một mình một bóng chậm rãi phi hành trên không trung bay về ma pháp tháp.

Hắn biết, ở đó có rất nhiều người thân quen đang cùng đợi hắn trở về. Nhưng bọn họ cũng không phải lo lắng cho tung tích một ngàn năm truyền kỳ, mà chỉ là đang đoán xem Tiểu Ân đến tột cùng là vì sao mà rời đi.

Tiểu Ân tuy rằng cũng muốn nhanh nhanh nhìn thấy những người thân đó của hắn, nhưng trong lòng hắn thủy chung vẫn có một chút bất an mơ hồ.

Cảm giác bất an này đến từ nữ thần Ánh Trăng. Có lẽ Rui Deshen nói rất đúng: Để mọi người gia nhập giáo phái của nữ thần đối với cư dân ba khối đại lục đều có lợi.

Vết sẹo chiến tranh có lẽ cần hơn mười năm, có lẽ cần hơn trăm năm mới có thể liền da. Nhưng đối với thần linh mà nói, điều đó có quan trọng gì đâu?

Nhưng đối với Tiểu Ân thì khác. Nữ thần sẽ cho phép một cường giả như hắn sống như người bình thường ở nơi này sao?

Lắc lắc đầu, Tiểu Ân than nhẹ một tiếng. Muốn giải quyết chuyện ba khối đại lục ít nhất cũng cần hơn mười năm thời gian. Mà trong khoảng thời gian này, hắn là cũng đủ để mình ra quyết định rồi.

Rốt cuộc là đi hay là ở, đến lúc đó hẵng tính đi.

Trong lòng đã có quyết định Tiểu Ân hơi tăng tốc nhanh hơn một chút, xẹt ngang bầu trời như một cánh chim khổng lồ.

Đột nhiên, hắn cảm ứng được phía trước có những tiếng xôn xao dữ dội và một luồng sát khí mãnh liệt. Tiểu Ân thất kinh. Không phải nói quân đội hắc ám đại lục đã tan tác rồi sao. Vì sao còn có sát khí hùng mạnh như vậy.

Tinh thần cảm ứng của hắn cường hãn đến mức nào? Trong nháy mắt đã bao phủ khu vực kia.

Nhưng mà, gần như chỉ trong một giây đồng hồ là đủ để khiến Tiểu Ân cảm thấy rung động.

Ở phía dưới quả thực có quân đội. Hơn nữa là một đội quân đến từ quân đội Nam Phương đại lục. Chẳng qua bây giờ bọn họ đang đối mặt không phải quân đội hắc ám đại lục, cũng không phải ma pháp sư làm người ta kính sợ. Mà bọn họ đang đánh phá một thôn trang chỉ còn khoảng hơn một ngàn người.

Trong thôn trang này, thanh niên cường tráng trong độ tuổi lao động về cơ bản đã bị điều động đi hết. Mặc dù có hơn một ngàn cư dân da đen, nhưng phần lớn là người già yếu, phụ nữ và trẻ em.

Lúc này, những người này đang bị một đám võ sĩ như lang như hổ lôi từ chỗ ẩn nấp ra. Thân hình bọn họ như trâu bò chuẩn bị lên bàn mổ, run lên cầm cập. Trong mắt bọn họ có thể thấy sự tuyệt vọng như đồng tro tàn.

Một thanh âm hùng tráng vang lên. Bọn lính đột nhiên hò hét điên cuồng.

Bọn họ nhào tới, chọn ra những nữ nhân khỏe mạnh nhất trong đám người này, lôi mấy nữ nhân đang không ngừng gào khóc này vào những căn phòng sớm đã được chuẩn bị thỏa đáng ở phía sau. Cả đám người lập tức nhiễu loạn cả lên. Một vài người nhặt mấy cục đá, mấy khúc cây nằm lẫn lộn trên mặt đất lên tính làm gì đó thì đã bị vô số tên lính không chút lưu tình đâm chết tươi.

Cùng lúc đó vài tiếng quát tháo vang lên. Một đội binh lính xuất hiện. Bọn họ trói tất cả mọi người trong thôn lại. Nếu ai phản kháng lập tức một đao không lưu tình chém chết.

Sau đó, bọn họ bắt đầu phân loại tù binh. Tất cả những đứa trẻ chiều cao không đủ một thước chia làm một nhóm. Tự nhiên có một đám người mặc trường bào màu trắng đón mấy đứa nhỏ này đi. Sau đó thanh niên trai tráng bị chia làm một nhóm khác. Cuối cùng cả thôn xóm chỉ còn lại vào người già yếu.

Võ sĩ đầu lĩnh hét lên một tiếng. Hơn trăm mũi tên bay như mưa lao tới, kết liễu toàn bộ những người đang sống sờ sờ đó. Sau một lát, giữa sân chỉ còn lại thi thể rải rác và những tiếng kêu khóc vang vọng khắp nơi.

Khi tinh thần ý thức của Tiểu Ân quét tới vừa đúng lúc hơn trăm mũi tên nhọn bắn thẳng thân thể các lão nhân kia.

Tuy rằng Tiểu Ân cũng không có chứng kiến từ đầu đến cuối, nhưng chỉ cần ở trên cao nhìn xuống thấy tình hình đầy lộn xộn cùng với mấy nhóm tù binh được phân loại rõ ràng thì dù cho ngu ngốc cũng có thể đoán được những gì đã xảy ra.

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức trở nên xanh mét. Hắn vô cùng kích động, trong đầu nảy ra ý nghĩ muốn giết sạch toàn bộ những người này.

Cũng may tuy rằng hắn phần nộ nhưng cũng không mất đi lý trí, cuối cùng từ màu da hai phe bên dưới mà nhận ra ai địch ai bạn.

Chẳng qua là do dự một chút, Tiểu Ân lập tức phát ra khí thế, từ trên cao ép xuống.

Khí thế mãnh liệt bùng lên chung quanh hắn rồi nổ nhào xuống như máy bay chiến đấu thả bom. Khí thế đi quá nhanh cộ và không khí tạo ra tiếng rít dài, tuy rằng sự khủng bố thua xa tiếng rống gầm nhưng đối với người thường thì khó mà có thể chịu đựng uy năng lớn như thế.

Rất nhiều võ sĩ đều ném binh khí đang cầm trong tay xuống. Hai tay bọn họ bưng kín lỗ tai. Dường như đang chịu một sức ép cực lớn. Đám tù binh da đen là đau đầu như muốn nứt toạc ra. Nhưng cánh tay bọn họ bị trói quặt ra sau lưng, căn bản là không thể lấy tay che lỗ tai. Nhưng không ngờ cứ đứng như vậy sau một lát quen dần với loại thanh âm này thì ngược lại sẽ không bị thương tổn gì cả.

Còn những người bị tai lại thì cứ thấy đầu mình ong ong liên tục, thật lâu sau mới từ từ khôi phục.

Tiểu Ân hạ thân hình xuống cách thôn này gần trăm mét. Một đạo hào quang màu xám đột nhiên bay lên từ giữa đám người, một thanh trường thương lóe lên ánh sáng bạc đâm thẳng về phía Tiểu Ân.

Tiểu Ân cảm thấy hơi kỳ quái. Nơi này không ngờ có ma pháp sư? Nhưng ma pháp sư vì sao không dùng pháp trượng mà sử dụng trường thương?

Gần như ngay lập tức hắn rõ ràng mọi chuyện. Người này căn bản không phải là ma pháp sư gì cả mà là một loại so với ma pháp sư còn muốn hiểm thấy hơn nhiều - ma thú kỵ sĩ.

Ma thú kỵ sĩ một khi ngồi trên lưng ma thú chẳng những có thể chỉ huy ma thú tiến hành công kích mà về mặt phòng ngự cũng có thể mượn dùng lực lượng của ma thú.

Mối liên hệ tâm linh giữa người và thú tuy rằng không bằng tát mãn cao cấp, có thể cùng ma thú hợp thể, nhưng khi liên thủ ra tay, uy lực tuyệt đối không kém tát mãn và ma pháp sư.

Khóe mắt thoáng nhìn, Tiểu Ân đã thấy rõ ràng bộ mặt người này. Hắn không khỏi cảm thấy nao nao.

Tuy rằng hắn đeo một chiếc mũ giáp có thể che khuất dung mạo. Nhưng Nhất Hào trong cơ thể Tiểu Ân lợi hại như thế, chỉ cần phân tích hình dạng một chút lập tức nhận ra thân phận của đối phương.

Trong lúc đó, thân hình Tiểu Ân khẽ nhúc nhích, như quỷ mị biến mất giữa hư không. Trường thương của người nọ rít lên một tiếng rồi hóa thành vầng sáng bạc xẹt qua không trung đâm xuyên qua tàn ảnh mà Tiểu Ân lưu lại.

Lúc này ánh trăng mờ昧. Tuy rằng trên đỉnh đầu có vầng trăng khuyết, không đến mức giơ tay không thấy năm ngón tay, nhưng muốn thấy rõ ràng tình hình giữa không trung thì không phải là chuyện đơn giản như vậy.

Hầu hết người bên dưới thấy người nọ một thương đâm thủng một người. Lập tức tất cả võ sĩ đều phát ra tiếng hoan hô vang dội như sấm.

Thân hình Tiểu Ân ngay sau đó lập tức xuất hiện. Tuy nhiên vị trí xuất hiện lúc này phi thường xảo diệu, không ngờ là xuất hiện ở phía trên ma thú người nọ đang cười.

-Burns. Đã lâu không gặp!

Giọng nói nhẹ nhàng thong thả như không có nửa cân trọng lượng nhưng trong đầu vị ma thú kị sĩ Burns danh tiếng lũy lừng khắp liên quân nhanh chóng hiện lên khuôn mặt một người.

Hắn kinh hãi hô to:

-Tiểu Ân các hạ. Là ngài sao?

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

-Là ta đây. Không ngờ rằng chúng ta lại gặp nhau trong lúc bất ngờ thế này.

Burns khẽ thở dài:

-Tiểu Ân các hạ. Có thể lại gặp được ngài là may mắn lớn nhất của ta.

Theo những lời này, Tiểu Ân không ngờ cảm ứng được rõ ràng một cỗ lực lượng quen thuộc tỏa ra từ người hắn. Cỗ lực lượng này chuyển động dần dần về phía hắn. Con ngươi hơi hơi nháy một chút, trong lòng Tiểu Ân nổi lên một loại cảm giác khó có thể diễn tả bằng bất cứ ngôn từ nào. Người này không ngờ là một tín đồ thành kính của mình sao?

Nếu không phải như thế, tín ngưỡng lực mãnh liệt như vậy cũng không có khả năng phát ra từ cơ thể hắn.

Burns đột nhiên kinh dị kêu lên một tiếng, sau đó dùng giọng điệu cực kì khâm phục nói:

-Tiểu Ân các hạ, ma thú điều hâu xám của ta là một con thất cấp ma thú. Bình thường trừ ta ra tuyệt đối không cho bất cứ kẻ nào đụng chạm vào nó. Nhưng sau khi gặp ngài, nó không ngờ trở nên ngoan ngoãn như vậy. Xem ra nó và ta giống nhau, đều cực kỳ kính phục ngài.

Tiểu Ân cứng họng. Ma thú của Burns chẳng qua chỉ là một con thất cấp ma thú mà thôi, còn hắn hiện giờ đã là Ngàn năm Truyền kỳ.

Năng lực cảm ứng của thất cấp ma thú vượt rất xa nhân loại. Nó tự nhiên có thể cảm ứng được sự cường đại của mình cho nên mới không dám hó hé gì.

Nếu không, chỉ bằng vào việc mình dùng dùng xông tới đứng trên người nó là đủ để ma thú này náo loạn cả lên rồi.

Hơi hơi gật đầu, ánh mắt Tiểu Ân nhìn về phía dưới, hỏi:

-Đó đều là lính của người?

Giọng Tiểu Ân lập tức trở nên trầm trọng hơn vài phần:

-Burns. Người không cảm thấy bọn họ làm hơi quá đáng sao?

-Không.

Burns ngẩng đầu lên. Khuôn mặt cũng không tính là anh tuấn nhưng kiên định như núi tràn ngập thần sắc cương nghị. Tuy rằng hắn đã nghe ra sự không hài lòng trong lời nói của Tiểu Ân nhưng hắn có sự kiên định của mình.

Tiểu Ân ngẩn ra, lặng lẽ nhìn hắn một lúc, nói:

-Người thực sự không cho là bọn họ quá đáng sao?

Burns nhìn thẳng vào hai mắt Tiểu Ân, không chút nhượng bộ. Hắn chậm rãi nói:

-Tiểu Ân các hạ. Ngài biết ta là một vị bá tước của đế quốc Phần Lan. Vậy ngài biết vì sao ta tìm trăm phương nghìn kế muốn lấy bằng được chức thống soái quân tiên phong của liên quân lúc này không?

Tiểu Ân ngẫm nghĩ một chút. Biểu hiện của hắn trong nháy mắt hiện lên trong lòng Tiểu Ân. Hắn ngưng giọng nói:

-Bởi vì thực lực và lòng trung thành của người.

-Trung thành?

Burns cười chua xót. Chẳng qua nụ cười này so với khóc còn khó coi hơn vài phần:

-Gia tộc của ta vốn là một đại gia tộc đã truyền thừa hơn hai trăm năm ở Phần Lan đế quốc. Trước khi ta mười hai tuổi, cuộc sống của ta cũng giống như bao quý tộc giàu có khác. Nhưng có một năm nọ, gia tộc của ta hoàn toàn bị hủy diệt. Cha chú của ta, thân nhân của ta, thậm chí còn có đứa em gái mới bảy tuổi của ta trong một ngày kia đã vĩnh viễn rời xa ta mà đi.

Tiểu Ân trong lòng run lên. Hắn nghe ra trong lời nói của đối phương một cỗ sát ý nồng đậm.

Cỗ sát ý này đã ẩn giấu trong lòng hắn không biết đã bao nhiêu năm, lúc này bộc phát ra như trời long đất lở khiến tâm tình của hắn xảy ra biến hóa mãnh liệt.

-Sau hôm đó, gia tộc của ta hoàn toàn suy sụp. Những gì còn sót lại trong gia tộc hết thảy đều bị đám đệ tử ngoại môn lúc trước chiếm đoạt sạch sẽ. Bọn họ cũng không lập tức giết chết ta mà nhốt ta ở tòa thành đã bị tàn phá kia một năm. Sau khi ta thoát khỏi tòa thành đã bị tàn phá, lại theo một thương đội lênh đênh trên biển cả kiếm ăn.

Burns cười tự giễu, hỏi:

-Ngài có biết vì sao đám đệ tử ngoại môn phải lưu lại cái mạng nhỏ này không?

Tiểu Ân chần chờ một chút rồi nói:

-Bọn họ không giết chết người sớm như vậy là do sợ hoàng đế bệ hạ của người thu hồi những thứ đã phong cho gia tộc nhà người.

Burns cười ha hả vài tiếng, tiếp tục nói:

-Ta phiêu lưu trên biển suốt ba năm. Cho đến khi gặp nó.

Burns nhẹ nhàng vỗ vỗ ma thú dưới chân đang giương cánh bay cao, nói:

-Lúc ấy nó bị thương. Ta chăm sóc nó suốt một năm mới khỏi hẳn. Sau đó, ta trở thành một trong ba vị ma thú kỳ sĩ hiếm hoi của đế quốc.

Tiểu Ân há miệng thở dốc. Những gì đã nghe qua thật là xưa cũ. Thêm vào đó Burns lại không có tài ăn nói, chỉ biết là bình thần tự thuật.

Nhưng Tiểu Ân cũng hiểu được những phong ba hiểm trở hắn đã phải trải qua khi đó.

Bất kể là ngày đó cả gia tộc bị diệt. Hay là khi thoát khỏi tòa thành nhốt hắn. Thậm chí khi lênh đênh trên biển suốt ba năm, cuối cùng gặp được ma thú của hắn. Từng chuyện từng chuyện đều là cử tử nhất sinh, chết đi sống lại không biết bao lần. Có thể sống sót và trở thành ma thú kỳ sĩ thực lực siêu quần nguyên nhân chủ yếu nhất chính là bởi vì vận khí. Hắn thật sự có vận may mà không ai khác có được.

Ném đá xuống giếng, tham tiền giết người. Chuyện như vậy gần như ngày nào cũng có. Nhưng cuối cùng có thể sửa lại bao nhiêu bản án xử sai?

Đây là một sự thật. Không có lợi, người ta dựa vào cái gì giúp người lật lại bản án? Cái gọi là lòng trắc ẩn của những nhân vật thượng tầng ngồi trên cao chót vót kia căn bản chỉ là cái đánh rắm.

Nếu có bản lĩnh thì cứ ngoi lên đi. Người nào không phải hạng lòng lang dạ sói. Trừ phi dùng để đả kích kẻ chống đối, nếu không đời nào xử lý những việc này một cách công tâm. Hơn nữa chỉ bằng một đứa nhóc con hơn mười tuổi suốt ngày lênh đênh trên biển cũng muốn gặp đại nhân vật kêu oan? Đây là đời thực, không phải thế giới vẫn được tuyên truyền “Ngày xưa ngày xưa...”

Quả nhiên, giọng nói của Burns trở nên âm trầm:

-Khi tá có được sức mạnh, về tới tòa thành năm xưa phát hiện một thanh niên cùng tuổi với ta. Ha hả. Mấy tên thân thích ngoại môn không ngờ tìm một kẻ đóng thế cho ta. Trong ba năm liền không ngờ không ai nhìn rõ thực hư chuyện này.

Tiểu Ân nhin mãi, rốt cục không nhin nổi bèn hỏi:

-Sau đó người đã làm như thế nào?

Burns chậm rãi nói ra năm chữ:

-Nợ máu trả bằng máu.

Tiểu Ân thở dài một tiếng, ánh mắt nhìn về phía dưới.

Phía dưới đã trong thời gian rất ngắn khôi phục lại trật tự. Đám tù binh người da đen vừa mới có chút dấu hiệu manh động thì bị đám binh lính vũ trang tới tận răng trấn áp nên đã trở nên ngoan ngoãn hơn. Đường nhiên, từ hơn mười cỗ thi thể nằm la liệt trên mặt đất có thể thấy đám lính đó tuyệt đối không phải dùng lời lẽ để khuyên phục đối phương ngừng chống cự.

Chỉ có điều bọn lính này không ngừng nhìn lên không trung. Bọn họ cũng không biết Burns bá tước vì sao lúc này phải cười ma thú bay vòng vèo trên trời. Còn kẻ thù thành linh xuất hiện là ai?

-Burns. Năm đó diệt gia tộc người là người da đen sao?

-Phải!

Burns mặt không chút thay đổi nói:

-Sau khi ta đoạt lại quyền lực thuộc về mình và gia tộc của mình, từng phục kích một đội quân người da đen đến tàn sát các quốc gia vùng duyên hải. Và may mắn bắt được một gã binh lính. Khuôn mặt người này ta vĩnh viễn không thể quên được.

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, không nói gì. Tên lính da đen kia quả thật quá xui xẻo. Không ngờ rơi vào tay Burns, có lẽ kết quả cũng chẳng tốt lành gì.

-Ta hỏi hần. Vì sao phải tập kích gia tộc của ta. Hần không ngờ nói...

Trong mắt Burns róc cục lộ ra một đạo hung quang làm người ta tim đập thành thịch:

-Hần không ngờ nói bởi vì gia tộc của ta có rất nhiều võ sĩ cao cấp. Ha ha. Không thể tưởng được đây lại là nguyên nhân khiến ta cửa tan nhà nát.

Khuôn mặt Tiểu Ân hơi co giật một chút. Hần đã minh bạch tất cả nguyên nhân hậu quả.

Cự ma thần cần chiến tranh hỗn loạn. Cho nên tập kích một tòa thành có rất nhiều võ sĩ cao cấp không nghi ngờ gì nữa chính là lựa chọn tốt nhất. Dù sao mức độ khó khăn ít hơn nhiều việc giết chết một ma pháp sư và một đám võ sĩ. Chỉ cần là người hơi có chút đầu óc hẳn là biết phải chọn lựa như thế nào.

Dựa theo Tiểu Ân phỏng chừng, hơn trăm năm qua, các quốc gia vùng duyên hải tổn thất tuyệt đối không nhỏ. Nếu không lúc trước đệ nhất pháp sư của các nước vùng duyên hải Orwell tuyệt đối sẽ không thống hận hắc ám đại lục đến mức như vậy. Vừa nghe nói ma pháp công hội muốn viễn chinh hắc ám đại lục liền lập tức mang theo ánh mắt chờ mong chạy đến. Tiểu Ân hỏi:

-Những người bên dưới. Người tính xử lý ra sao?

Lúc hỏi những lời này, Tiểu Ân đã bỏ qua suy nghĩ muốn cầu tình cho bọn họ. Giọng điệu của hắn cũng vô cùng tự nhiên biểu lộ tâm tư của hắn ra ngoài.

Burns cảm kích nhìn vào mắt Tiểu Ân, nói:

-Liên quân có lệnh. Tất cả tù binh đều có thể làm nô lệ dùng để buôn bán. Về phần nữ nhân... tiên phong doanh đã nhin rất lâu rồi. Đừng nói là làn da đen đúa, cho dù là một con heo mẹ dắt đến trước mặt bọn họ, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ không kìm nổi.

Ánh mắt Tiểu Ân lại một lần nữa thoáng nhìn xuống phía dưới. Trong lòng hắn hiểu được. Đây là chiến tranh. Muốn trên chiến trường hoàn toàn ước thúc thành công hành vi của bọn lính quả thực là chuyện không có khả năng.

Là phe chiến thắng, bọn họ có quyền dùng bất cứ phương pháp nào để quyết định vận mệnh bọn tù binh.

Nhìn những cư dân đã chết. Tiểu Ân thật không biết bọn họ chết đi như vậy là phúc hay họa.

Dường như nhìn ra trong mắt Tiểu Ân có một chút mờ mịt, Burns đột nhiên nói:

-Tiểu Ân các hạ, nếu ngài không muốn nhìn thấy tất cả những chuyện này, vậy để những nữ nhân này đi làm nô lệ đi.

Tiểu Ân ngẩn ra, nhìn sâu vào mắt hắn, nói:

-Người làm như vậy làm sao ăn nói với thủ hạ của người?

Burns nghiêm nghị nói:

-Cách đây chưa tới mười dặm có một thôn xóm lớn.

Tiểu Ân cười khở một tiếng, hiểu rõ ý của hắn. Tuy nhiên đối với hắn mà nói, chỉ cần không phải chuyện xảy ra trước mắt thì cứ mắt nhắm mắt mở thôi. Hắn hướng về những tiểu hài tử bị cách ly, hỏi:

-Bọn chúng thì sao?

Burns không chút do dự nói:

-Tất cả trẻ con cao dưới một thước đều giao cho tín đồ giáo phái ánh trắng mang đi. Đây là chuyện tất cả binh lính trên đại lục đều biết nên đối với những tiểu hài tử này, chúng ta không dễ dàng thương tổn.

Trong lòng Tiểu Ân lập tức có chút rét run. Tốc độ ra tay của giáo phái ánh trắng thật quá nhanh!

Nhìn đám trẻ sợ hãi mà không dám kêu gào loạn bên dưới kia, Tiểu Ân gần như có thể khẳng định hơn mười năm sau, trong số bọn họ khẳng định sẽ sinh ra một lượng lớn tín đồ hợp cách, thậm chí là các tế đồ (tín đồ có đức tin mãnh liệt có thể tử vì đạo, tự mình làm tế phẩm cho thần linh) tưởng như đã hoàn toàn biến mất trên ba khối đại lục.

Ngay giờ khắc này, Tiểu Ân bỗng nhanh chóng nghĩ tới một người. Nếu đúng như những gì người này nói, thì đó có thể là lời đề nghị thích hợp nhất cho mình vào lúc này.

Khẽ gật đầu với Burns, Tiểu Ân nói:

-Bá tước đại nhân, cảm ơn ý tốt của người.

Burns vội vàng hỏi:

-Tiểu Ân các hạ. Ngài muốn ly khai sao?

-Tiểu Ân các hạ. Tuy rằng ta biết thực lực của mình không đủ, nhưng là xin ngài cho phép ta trở thành người tùy tùng của ngài.

Burns quỳ xuống ngay trên ma thú của hắn, dáng vẻ rất trung thành tận tụy.

Đồng thời, bởi vì sự thành kính của hắn nên Tiểu Ân cảm thấy rõ ràng một cỗ tín ngưỡng lực rất khả quan trên người hắn.

Nếu Tiểu Ân không có nhìn lầm, từ tín ngưỡng lực của Burns phát ra thậm chí không hề thua kém những tín đồ trung thành nhất đã qua tẩy não. Hơn nữa vẻ thành kính của Burns tuyệt đối không có chút nào giả dối.

Đây mới thực sự là việc làm Tiểu Ân cảm thấy không thể tin nổi.

Hắn cùng với Burns tiếp xúc chỉ có một lần mà thôi. Đồng thời Tiểu Ân cũng không nghĩ mình có thể chỉ bằng một lần tiếp xúc trong mấy ngày này mà có được sự sùng bái vô điều kiện của một vị thất cấp ma thú kỹ sĩ.

Nhưng, chuyện này đang xảy ra sờ sờ trước mặt hắn. Điều này không khỏi khiến Tiểu Ân cảm thấy nghi hoặc.

-Burns. Người vì sao phải quyết định như thế?

Tiểu Ân nghiêm túc hỏi:

-Người là một bá tước...

-Người nhà của ta sớm đã toàn bộ chết sạch. Chúc bá tước này bất quá chỉ là một hư danh mà thôi.

Burns thành thành thật thật nói:

-Ngài hùng mạnh đủ để khiến tất cả mọi người run sợ. Còn ta, một gã ma thú kỳ sĩ hèn mọn thật lòng nguyện ý trở thành một người tùy tùng trung thành của ngài.

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên vẻ đã vỡ lẽ mọi nguyện.

Hóa ra Burns sủng ái không phải hần mà là thực lực cường đại mà hần đang sở hữu.

Lặng lặng nhìn hần, Tiểu Ân nghi hoặc hỏi:

-Burns, cho dù là người hâm mộ và sùng ái lực lượng nhưng cũng không đến mức muốn từ bỏ tước vị bá tước mà trở thành người tùy tùng của ta chứ? Ta muốn biết rằng người rốt cuộc muốn gì?

Burns sắc mặt đỏ ửng lên, hần cúi đầu, nói:

-Xin ngài tha thứ, ta từng hỏi qua Ruisi. Nếu ta có thể trở thành người tùy tùng của ngài, kính dâng linh hồn và sự trung thành cho ngài, vậy ngài có thể cho ta sự sống.

-Sự sống?

Tiểu Ân nhìn qua thân thể cường tráng của Burns, hỏi một câu đầy nghi hoặc.

-Phải!

Burns cung kính nói:

-Ta muốn có được sinh mạng dài lâu của ma pháp sư. Ta muốn có được hùng mạnh lực lượng. Vì thế, ta nguyện ý kính dâng hết thầy cho ngài.

Tín ngưỡng lực lại một lần nữa dâng lên mãnh liệt từ trên người hần. Tiểu Ân kinh ngạc phát hiện. Ý chí kiên định, tín ngưỡng của hần không ngờ đã đạt tới một loại gần như cuồng nhiệt.

Rất hiển nhiên, vì hai mục tiêu này, hần quả thật nguyện ý kính dâng tất cả, thậm chí còn bao gồm cả linh hồn của hần.

Ánh mắt Tiểu Ân hơi hơi nổi lên một chút dao động. Hần nhanh chóng tính toán một chút rồi nói:

-Được rồi. Ta cho người một năm thời gian. Một năm sau, người phải từ bỏ hết thầy, đi tới ma pháp tháp ở công quốc Luis. Nếu người có thể làm được. Ta có thể thực hiện nguyện vọng của người. Nếu người làm không được...

Burns vui mừng quá đổi. Hần cúi đầu thật sâu xuống, nói:

-Tôn kính đại nhân. Ta tuyệt đối sẽ không khiến ngài thất vọng.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói đầy hàm ý sâu sắc:

-Hy vọng người sẽ không khiến ta thất vọng.

Burns lẳng lặng cúi đầu, cung kính đáp lại, nhưng qua một lúc lâu cũng không thấy Tiểu Ân nói gì nữa, hần trong lòng kinh ngạc, hơi chút ngẩng đầu lên một chút thì thấy trên lưng điều hâu xám trừ mình ra chẳng còn gì cả. Tiểu Ân đã lẳng lặng bỏ đi lúc nào không biết.

Hần mấp máy môi, vẻ cuồng nhiệt trong mắt dần biến mất, chỉ huy điều hâu xám hạ xuống.

-Truyền mệnh lệnh cho ta, phân ra một trung đội, giam đả hắc quỷ này lại. Những người còn lại theo ta.

Thanh âm của Burns vang dội khắp toàn bộ thôn xóm.

-Đại nhân. Nhưng ngài vừa rồi từng nói qua, muốn cho bọn lính phóng túng một chút.

Một sĩ quan phụ tá lặng lẽ tiến lên nhắc nhở.

Burns trừng mắt nhìn hắn, đột nhiên cao giọng nói:

-Các chiến sĩ. Phía trước chúng ta mười dặm có một ngôi làng lớn hơn nữa. Nơi đó so với nơi này càng nhiều của cải, càng nhiều nữ nhân, càng nhiều nô lệ. Đám quý tộc chết tiệt trong liên quan ở trên chiến trường thì chỉ biết trốn phía sau chúng ta còn bây giờ đang hướng đến nơi đó kiếm chác. Những tên quỷ tha ma bắt kia không ngờ muốn cướp đoạt chiến lợi phẩm của chúng ta. Các người cho phép sao?

Cả thôn tĩnh lặng một chút rồi thỉnh thoảng vang lên những tiếng hô như sấm động:

-Không. Không cho phép.

-Tốt. Ai muốn tự tay đến lấy càng nhiều của cải thì đi theo ta.

Burns hét lớn một tiếng. Thuận tay chỉ vào vị sĩ quan phụ tá vừa rồi khuyên can, nói:

-Người mang theo một trung đội chờ ở đây. Lát nữa tất cả chiến lợi phẩm cũng có một phần của các người.

Tên sĩ quan phụ tá kia vẻ mặt đầu tiên là buồn bã sau đó lập tức vui mừng quá đỗi, dạ vâng.

Burns vung tay lên, hơn trăm người giơ cao ngọn lửa trong tay. Đội ngũ hơn ngàn người sắp xếp chỉnh tề chậm rãi xuất phát.

Trên trời cao, Tiểu Ân yên lặng quan sát hết thấy. Đối với Burns khao khát lực lượng và sinh mạng hẳn kỳ thật cũng không phải rất thích. Nhưng không thể không thừa nhận người này hành động linh hoạt dứt khoát, tính tình quyết đoán đã để lại ấn tượng rất sâu sắc với hắn. Hơn nữa tín ngưỡng lực cường đại xuất hiện trên người hắn tuyệt đối không phải là giả.

Chỉ cần Tiểu Ân thủy chung vẫn cao cao tại thượng thì như vậy hẳn nhất định có thể lấy được lòng trung thành của Burns.

Nhìn đội ngũ binh lính đang đi xa dần, nhìn sĩ quan phụ tá và một đôi binh lính bên dưới đều tuyệt đối chấp hành mệnh lệnh của hắn, từ đó có thể thấy được uy vọng của Burns trong lòng thủ hạ của hắn cũng như năng lực quản lý quân đội của hắn.

Tiểu Ân mơ hồ cảm giác được nếu sử dụng người này thật tốt sẽ là một nhân tài cực kỳ hữu dụng đối với mình.

Thu hồi ánh mắt, Tiểu Ân dùng tốc độ nhanh hơn bay về ma pháp tháp ở xa xa.

Sau khi về tới ma pháp tháp cũng không kinh động bao nhiêu người nhưng tất cả cửu tinh ma đạo sĩ đều cung kính tiến đến thăm hỏi. Tiểu Ân kéo Dida ra nói chuyện riêng hỏi thăm một chút về chuyện của Urey.

Tâm tình Dida có chút kích động. Tuy rằng không rõ vì sao Tiểu Ân đề cập đến người này nhưng vẫn kể lại tỉ mỉ một lần.

Mấy trăm năm trước, Urey, Dida, Arnezeder, Norah, Benoit, Lint còn có Hoàng Kim Vương Yidikalun, một đám nhân loại, thú nhân, tất cả đến từ các nơi khác nhau, vì những nguyên nhân khác nhau mà tụ về một chỗ.

Lúc đó Yidikalun chỉ mới là một bát cấp ma thú nhưng nhờ năng lực đặc thù của bộ tộc Hoàng Kim khiến hắn có được trí tuệ không kém hơn bất cứ kẻ nào và có biến thân thuật có thể hóa thành hình người.

Cả đám đã cùng nhau thăm thú mấy nơi cấm địa trên đại lục, từng bị cấm chế trong cấm địa nhất, cùng từng bị cửu cấp ma thú đuổi giết. Thậm chí sau khi đề thăng cửu tinh cường giả còn cùng nhau đuổi giết một vị siêu cường cao thủ mà lạc vào đảo Vong Linh, cùng đám vong linh ở nơi đó đánh giết một trận.

Khi Dida nhắc tới chuyện cũ, trong mắt hắn tràn đầy vẻ hạnh phúc.

Tuy nhiên đến cuối cùng, vẻ mặt hắn lại dần dần trở nên ảm đạm.

Khi thực lực cả đám còn thấp, liên thủ tung hoành thiên hạ, ăn đền oán trả, tiêu dao phóng khoáng.

Nhưng khi thực lực bọn họ dần trở nên cường đại, dần dần có xu hướng trở thành đệ nhất cao thủ của quốc gia mình thì do sức ép đến từ nhiều phía cuối cùng tách bọn họ ra.

Sau khi trở về quốc gia của mình, vì lợi ích giữa các quốc gia hoàn toàn đối nghịch mà bọn họ đã vĩnh viễn không thể hòa hợp như trước kia nữa.

Nếu không phải lúc này toàn bộ đại lục liên hợp tác chiến và ma pháp công hội trả giá đại lượng của cải, vậy bọn họ cũng không có khả năng còn có cơ hội tề tụ cùng nhau. Kể đến đây ngay cả Tiểu Ân cũng thốt thức không ngừng.

Tuy đối với mấy kẻ đã đạt đến cảnh giới cửu tinh này có ai không phải là một lão cáo già? Dida kỳ thật cũng là một cáo già điển hình, hần nhìn ra vẻ nghi hoặc của Tiểu Ân, chậm rãi nói:

-Tiểu Ân các hạ. Xung quanh cường giả chân chính luôn quy tụ một đám cường nhân tương tự. Bên cạnh người bây giờ chẳng phải cũng như thế sao?

Tiểu Ân ngẩn ra, sau đó lập tức nghĩ tới đám người Kim, Linnuo và ba Toàn Phong, trong lòng lập tức thoải mái.

Đúng vậy. Nếu ở bên cạnh mình có nhiều người tiềm lực vô hạn như vậy, thậm chí sau này không chừng còn có đệ tử đạt tới ngàn năm truyền kỳ, như vậy cả đám Dida đi theo bên cạnh Urey rồi trở thành cửu tinh ma đạo sĩ đường như cũng là điều vô cùng bình thường.

Hần thậm chí còn có dự cảm, trước đây khi vài cường giả của đại lục tiến hành thí luyện hần là cũng có một đám cửu tinh cường nhân đi theo. Chỉ có điều thời gian trôi qua quá lâu rồi, còn những cửu tinh cường giả này không thể tiến thêm một bước nên dần dần rời khỏi sân khấu lịch sử.

Trách không được vì sao cửu tinh cường giả của Hoàng Kim đại lục nổi bật hơn các đại lục khác. Nguyên nhân chân chính hóa ra là bởi vì sáu người đám Dida.

Nhớ tới lời dặn dò của Urey trước khi đi, Tiểu Ân lấy ra hai mươi viên thần lực kết tinh, nói:

-Dida các hạ. Đây là lễ vật Urey nhờ ta chuyển tặng cho đám người các ngươi. Hy vọng các ngươi có thể sử dụng chúng thật tốt.

Nhìn giọt thần lực như giọt nước mưa, Dida đầu tiên là sửng sốt, sau đó sắc mặt từ từ thay đổi.

Là một gã cửu tinh ma đạo sĩ, hần tuy rằng chưa từng gặp thần linh cũng như thần lực kết tinh, nhưng bằng vào tuổi tác cùng kiến thức của hần đối với thứ này cũng đã sớm nghe thấy và thầm mơ ước đã lâu.

-Đây... Đây là... Thần lực kết tinh?

Dida run giọng hỏi.

Tiểu Ân gật đầu một cái, trên mặt mang theo một tia nụ cười thần nhiên.

-Đây là Urey cho chúng ta?

Hít sâu một hơi để lấy lại bình tĩnh, Dida hỏi.

Tiểu Ân xòa hai bàn tay, nhún vai, nói:

-Ừm. Sau khi hần nhờ ta đem thứ này giao cho các ngươi thì lập tức bỏ đi, còn nói gì mà mình là kẻ vô tích sự, không còn mặt mũi nào gặp lại mọi người linh tinh vớ vẩn gì đó.

Dida cười khổ một tiếng, dường như là nhớ tới cái gì, cảm xúc lập tức trầm xuống.

Tiểu Ân thông minh cũng không hỏi rõ ân oán giữa đám trưởng bối bọn họ. Hần cũng không muốn can dự vào.

Thật lâu sau, Dida đột nhiên hỏi:

-Tiểu Ân, quen biết ngươi đã lâu như thế nhưng có một nghi vấn thủy chung vẫn không dám hỏi.

Hần dừng một chút, hai mắt nhìn chăm chú Tiểu Ân, hỏi từng chữ một:

-Ta muốn biết, hần có phải đã trở thành Ngàn năm Truyền kỳ rồi không?

Tiểu Ân không chút do dự gật đầu, nói:

-Phải. Hắn đã trở thành Ngàn năm Truyền kỳ, có được thực lực hùng mạnh.

Dida thở dài một hơi như trút được gánh nặng, nói:

-Tốt. Hắn rốt cuộc hoàn thành tâm nguyện rồi.

Tiểu Ân trong lòng cười khở, biết Dida vẫn hiểu lầm quan hệ giữa mình và Urey như trước.

Kỳ thật. Hắn và vị Ngàn năm Truyền kỳ Urey kia cũng không phải sớm đã quen biết. Nhưng Dida cũng không nghĩ nhiều đến như vậy. Đã tới lúc này, tất cả hiểu lầm đều là chuyện không quan trọng.

Dida thẩn thức nửa ngày rốt cục cũng cáo từ rời đi. Hắn phải phân phát thần lực kết tinh đến tay mọi người.

Ngày hôm sau, Tiểu Ân đang định cùng Bạch Toàn Phong cáo từ trở về Hoàng Kim đại lục thì Sara lại đột nhiên xuất hiện.

Bạch Toàn Phong nhìn Sara vẻ mặt đỏ ửng, lại nhìn nhìn Tiểu Ân, sau đó vô cùng thối tim có đi ra ngoài, khiến Tiểu Ân thầm mắng hắn là đồ đáng chết.

Hai người huyền thiên nói đủ chuyện trên trời dưới biển hơn nửa ngày, rốt cục Sara mới nói ra ý định của mình.

ngày hôm qua Arnezeder thu được phần quà là hai giọt thần lực kết tinh. Sara tự nhiên cũng thấy được thứ này. Liên tưởng đến tất cả mọi chuyện xảy ra trên chiến trường, vị thần truyền chi nữ này dường như đoán được cái gì đó.

Cho nên nàng mới đi hỏi Tiểu Ân lai lịch hai giọt thần lực kết tinh.

Tiểu Ân tự nhiên là không có khả năng kể lại chi tiết, chỉ một mực khẳng định mấy thứ này là do Urey tặng, chắc là hắn lấy được từ các trạm giao dịch trong vũ trụ.

Khi nói những lời này, trong lòng hắn cũng cảm thấy may mắn. Hoàn hảo là hắn chỉ xuất ra mười hai viên. Nếu xuất ra một trăm hai mươi viên chỉ e thật sự có chút phiền toái rồi. Chỉ cần cho mỗi người một viên là đủ rồi. Hiện giờ xem ra, cũng không phải hắn keo kiệt mà là kết quả của việc hắn suy nghĩ thấu đáo hơn trước.

Sara sau khi nghe câu trả lời chắc chắn của Tiểu Ân, suy xét một lát rốt cục hoàn toàn tin tưởng.

Kỳ thật trong lòng Sara cũng không nghĩ Tiểu Ân và Urey liên thủ là có thể làm nên chuyện.

Ngàn năm Truyền kỳ mặc dù có vị trí cao nhất trong cảm nhận của người bình thường nhưng đối với Sara có hiểu biết sâu sắc với sự đáng sợ của thần linh mà nói, bằng vào thực lực Ngàn năm Truyền kỳ đi khiêu chiến thần linh, tuyệt đối là châu chấu đá xe, là chuyện chết nhiều hơn sống.

Đây là chuyện đã được dự đoán trước nên khi Tiểu Ân phủ nhận, Sara lập tức tin ngay.

Bởi vì phủ nhận là điều bình thường. Thừa nhận mới là không bình thường.

Trong cuộc nói chuyện sau đó, Tiểu Ân dần dần phát hiện giữa mình và Sara đã xuất hiện một hố sâu vô hình ngăn cách. Hắn đã không thể nói chuyện thoải mái trước mặt Sara nữa rồi.

Thân phận thần tuyển chi nữ mang đến cho nàng vinh dự thật lớn nhưng đồng thời cũng là một gánh nặng thật lớn.

Có lẽ từ nay về sau, bên cạnh Sara sẽ chẳng còn bằng hữu nào để có thể thổ lộ tình cảm.

Khi Sara mang theo vẻ mặt u oán rời đi, Tiểu Ân dường như có thể cảm ứng được nàng đã chôn sâu trong nội tâm mình sự cô đơn và một loại mờ mịt đối với tương lai vô chừng của mình.

Chỉ có điều tất cả những việc này cũng không phải Tiểu Ân có thể thay đổi.

Khi thực lực của hắn còn chưa có đạt tới mức có thể khiến nữ thần Ánh Trăng kiêng kị, hắn căn bản là không có tư cách đi vọng tưởng thay đổi điều gì.

Tiểu Ân đi tới truyền tống trận.

Còn Vô Danh ư? Tuy rằng không thấy hấn nhưng Tiểu Ân tin tưởng tên xuất quỷ nhập thần này nhất định sẽ không lạc đường.

318. Chương 50 Mỗi Người Lấy Thứ Mình Cần

Sau khi tất cả mọi thuyền thấy được màn sương đen này đều tránh ra xa xa, bởi vì tất cả những người từng đi nhằm vào đó đều không còn đi ra.

Đồng dạng, ma thú trong biển dường như cũng biết được nguy hiểm ẩn chứa trong nơi này. Chúng nó không có trí tuệ loài người nhưng lại có được giác quan thứ sáu tránh điểm gổ, tìm nơi lạnh khiến cho tuyệt đại đa số loài người hâm mộ không thôi.

Nơi này là một hòn đảo cô độc trên đại dương mênh mông. Từ trên mặt nước biển toát ra một ngọn núi quanh co, thể núi hùng vĩ tráng quan, lưng núi cao thẳng đến bầu trời. Vách núi thẳng đứng thường có mây trắng lượn lờ.

Chỉ có điều ở bốn phía hòn đảo cô độc này có một màn sương đen dày đặc không thôi làm nó không được hoàn mỹ.

Ở trung tâm đảo, một đạo bạch quang hiện lên trên một ma pháp trận đồ, Tiểu Ân mang theo Bạch Toàn Phong lại một lần nữa đi tới hòn đảo của Hắc Long Vương.

Nhưng lúc này đây khác lúc trước, đám người Tiểu Ân còn không xuất hiện trên hải đảo cũng đã thấy Hắc Long Vương.

Tuy rằng hải đảo này không phải Thần quốc của hấn, nhưng đối với vấn đề an toàn ở đây, Hắc Long Vương chưa từng có chút qua loa.

Sau khi thấy bóng người mơ hồ lộ ra trong truyền tống trận, Hắc Long Vương mới xem như yên tâm.

Khi hào quang trên ma pháp trận hoàn toàn biến mất, Tiểu Ân có chút kinh ngạc nói:

-Long Vương đại nhân. Ngài dường như khấn trương hơn so với trước kia. Nơi này có biến cố gì sao?

Lúc này Tiểu Ân cùng Hắc Long Vương đã một lần nữa ký kết khế ước, mà thực lực của bản thân cũng tương đương với lão Long này, cho nên quan hệ giữa hai người lập tức có thay đổi rất lớn. Loại thái độ cung kính đối với Hắc Long Vương giống như tổ sư gia chỉ sợ không bao giờ xuất hiện nữa.

Đương nhiên, nếu đợi khi Hắc Long Vương trở thành Chân Thần, quan hệ của hai người sẽ biến thành thế nào, vậy cũng không biết được.

Tóm lại, hết thảy đều cần dựa vào thực lực làm hậu thuẫn.

Trước kia mỗi lần Tiểu Ân đến nơi này, Hắc Long Vương đều lười biếng phải đợi nửa ngày sau mới xuất hiện. Mà lúc này đây nhanh như vậy đã xuất hiện, loại thái độ cẩn thận này rơi vào trong mắt Tiểu Ân cũng khiến hấn cảm thấy kinh ngạc.

Hắc Long Vương khẽ lắc đầu, nói:

-Ta đã bày ra ma pháp trận ẩn nấp, trừ khi có Thần linh không tiếc tổn hao nhiều thần lực tiến hành tìm tòi toàn bộ tinh cầu, nếu không căn bản không có khả năng tìm được ta. Tuy nhiên ta lo lắng có người đánh bại đánh bại truyền tống đến chỗ này của ta.

Tiểu Ân ngăn ra, cười nói:

-Ngài thật sự là quá lo lắng rồi. Xác suất nhỏ như vậy gần như không có khả năng xảy ra.

Sắc mặt Hắc Long Vương ngưng trọng, nói:

-Hết thảy vẫn là cẩn thận một chút cho ổn thỏa.

Tiểu Ân khẽ nhún hai vai. Đánh bậy đánh bạ đến được nơi đây chẳng qua chỉ là khả năng trong lý luận mà thôi. Thực sự nếu xảy ra, loại xác xuất này còn nhỏ hơn nhiều lắm so với đời trước đi trên đường dùng hai tệ mua một tấm xổ số mà trúng được giải thưởng trăm ngàn tệ.

Về mặt giá nua của Hắc Long Vương dường như hơi chút đồ lên, khẽ thở dài:

-Tiểu Ân. Ta cũng không gạt người. Đều là mảnh vỡ Thần cách kia mới khiến cho ta trở nên nghi thần nghi quỷ.

Mặt Tiểu Ân tức thì lộ ra vẻ dở khóc dở cười.

Tuy nhiên nói thật, giá trị của mảnh vỡ Thần cách giữa Tiểu Ân và những người khác hoàn toàn không thể so sánh với nhau.

Mảnh vỡ Thần cách ở trong lòng mọi người đều là vật báu vô giá.

Rui Deshen và Urey không chút do dự bỏ qua mười vạn thần lực kết tinh mà chọn lựa mảnh vỡ Thần cách cũng đủ nói lên vấn đề này.

Hắc Long Vương không nhìn vẻ quái dị trên mặt Tiểu Ân, nói:

-Tiểu Ân. Người vừa mới tiến thăng Ngàn năm Truyền kỳ, cũng không biết sự quý giá của mảnh vỡ Thần cách. Chờ ngày sau, khi người tiến giai lên Ngự thần, hẳn là hiểu được sự quý báu của nó. Tuy nhiên ta nói trước, không nên có ý đồ gì với mảnh vỡ Thần cách của ta.

Ở trong lòng lão Long Vương, Tiểu Ân cho tới bây giờ giống như là đứa trẻ chưa từng nếm qua kẹo. Trước khi không nhắm nháp mùi vị của kẹo, chẳng sợ người nói ba hoa chích chòe, bọn nó cũng không có cảm giác gì. Nhưng nếu là thật sự từng ăn kẹo, vậy bọn nó sẽ như kèn kèn gặp xác chết.

Đợi khi Tiểu Ân chân chính nếm qua ưu đãi khi lĩnh vực và tín ngưỡng lực dung hợp, như vậy hẳn sẽ thay đổi cái nhìn hiện tại.

Tiểu Ân liên tục gật đầu, nói:

-Được. Ngài cứ yên tâm. Ta tuyệt đối không có ý đồ với ngài.

Hắn dừng một chút, nói:

-Tuy nhiên nói đến mảnh vỡ Thần cách, ta lại gặp được một mảnh.

Hô hấp của Hắc Long Vương lập tức trở nên dồn dập. Tuổi của lão quả thực quá lớn, hơn nữa từng trải qua một lần sinh tử. Chẳng sợ Tiểu Ân nói tinh cầu này sắp hủy diệt, lão cũng không chút hoang mang đồng gởi mọi vật, bước lên thượng cổ truyền tông trần rời khỏi nơi này.

Nhưng khi lão nghe thấy là “thần cách” lại như trước không kìm nổi xúc động.

-Còn có thần cách? Người phát hiện ở đâu? Hay là vẫn trong Thần quốc bị đóng băng kia sao?

Hắc Long Vương liên tiếp hỏi.

-Không phải. Cũng không phải trong Thần quốc ấy, mà là trong Thần quốc của người khác.

Tiểu Ân chậm rãi nói.

Về mặt Hắc Long Vương ngẩn ra, lão thì thào nói:

-Ở trên tinh cầu này không ngờ lại có hai Thần quốc bị đóng băng? Đây là có chuyện gì?

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

-Long Vương đại nhân. Ta đi không phải là một quốc gia của thần bị đóng băng, mà là một quốc gia của thần còn sống.

Về mặt Hắc Long Vương lập tức trở nên khẩn trương, ánh mắt lão trong nháy mắt trở nên vô cùng linh hoạt. Ngay cả Tiểu Ân nhìn vào cũng không kìm nổi có cảm giác hết hồn.

-Thần linh nào? Còn sống? Người đang nói gì?

Tiểu Ân bị lão nhìn chăm chú, liền nói ra việc hấn và hai vị Ngàn năm Truyền kỳ liên thủ thí Thần một lần. Đương nhiên, hấn cũng không nói toàn bộ mà là lựa chọn nói ra một bộ phận.

Loại chuyện này vốn không thể nói cho bất kỳ kẻ nào, nhưng là Hắc Long Vương thì khác. Tiểu Ân còn có rất nhiều chuyện muốn hỏi lão, mà chuyện mười vạn thần lực kết tinh kia sớm muộn cũng bị lão biết được. So với việc gạt lão hết thấy không bằng thẳng thắn thành khẩn bẩm báo có lẽ có thể đạt được trợ giúp lớn nhất.

Về mặt Hắc Long Vương hơi hơi co rúm, cũng may tâm chí lão kiên quyết, cứ thế nghe hết những việc Tiểu Ân từng trải qua.

Nhắm hai mắt lại, Hắc Long Vương dùng một âm thanh nghiêm trọng nghiêng lợi nói:

-Tiểu Ân. Ta mãnh liệt yêu cầu. Sau mười năm, nếu không ai trong chúng ta có thể tiến giai Ngụy thần, nhất định phải giải trừ linh hồn khế ước.

Tiểu Ân ngẩn ra. Khế ước này chính là bằng chứng cho sự tín nhiệm của hấn và Hắc Long Vương. Nếu một khi giải trừ, như vậy hấn có thể khẳng định hai bên tuyệt đối không có khả năng còn loại tín nhiệm lẫn nhau này nữa.

-Long Vương đại nhân, ngài vì sao phải làm vậy?

Tiểu Ân nghĩ mãi không thông, phải hỏi lão. Lấy tốc độ tiến giai của hấn, ngay cả Hắc Long Vương cũng phải đề cao một bậc.

Hắc Long Vương oán hận nói:

-Tiểu Ân. Người mới là một Truyền kỳ, một Truyền kỳ bé nhỏ không đáng kể mà thôi. Thêm hai Truyền kỳ ngu ngốc không ngờ dám đi thí Thần? Người đã nghĩ tới hậu quả chưa?

-Nghĩ tới.

Tiểu Ân cười tủm tỉm nói.

Hắc Long Vương tức giận “hừ” một tiếng, nói:

-Người đã nghĩ tới, vì sao còn muốn đi! Chẳng lẽ người không sợ thí thần không thành bị Thần linh làm thịt? Người muốn chết nhưng ta làm sao giờ? Đừng quên, chúng ta trao đổi linh hồn khế ước.

Về mặt Tiểu Ân vẫn lộ ra một tia mỉm cười như trước. Tuy rằng hấn nghe ra sự phẫn nộ trong lời nói của Hắc Long Vương, nhưng hấn chỉ nói ra hai từ. Một tên người đơn giản đến bình thường.

-Vô Danh.

-Vô Danh?

Hắc Long Vương ngẩn ra, sau đó nói:

-Ta quả thật nhìn không thấu thực lực Vô Danh. Nhưng người làm sao khẳng định được hấn có thể so với Thần linh?

Tiểu Ân khe khẽ lắc đầu, thì thào nói:

-Nếu ngài và Vô Danh ở chung có lẽ sẽ rõ.

Nghe câu nói không đầu không đuôi này, thái độ khác thường của Hắc Long Vương bình tĩnh lại. Tuy rằng thực lực lão giờ phút này chỉ có tiêu chuẩn Ngàn năm Truyền kỳ nhưng dù sao lão cũng từng là một Ngụy thần, hơn nữa còn là nhân vật trác việt được coi là Ngụy thần gần với Thần linh nhất.

Cho nên ấn tượng của lão về Vô Danh rất sâu, sâu đến mức còn không dám cùng hấn là địch.

Vừa nghĩ tới người giống như đầu gỗ này, Hắc Long Vương chợt một hồi tim đập nhanh khó hiểu. Lửa giận vốn sinh ra do Tiểu Ân không biết trời cao đất rộng đi thí Thần giống như bị một chậu nước lạnh dội tắt hết, rốt cuộc không nổi lên chút nào.

Nhẹ nhàng hít một hơi, Hắc Long Vương nói:

-Tiểu Ân. Mặc kệ Vô Danh đến tốt cùng có thực lực cường đại thế nào, ta hy vọng lần mạo hiểm tiếp theo tốt nhất nên suy nghĩ nhiều cho ta một chút.

Tiểu Ân vội vàng nói:

-Ngài yên tâm. Mạo hiểm như vậy ta sẽ không làm nữa.

Hắc Long Vương ngửa mặt lên trời nhìn màn sương đen do lão chế tạo, đột nhiên cười khổ một tiếng, nói:

-Kỳ thật, năm xưa ta cũng từng tham gia một lần thí Thần.

Tiểu Ân cả kinh, ánh mắt nhìn về phía lão đầy nghi vấn.

Hắc Long Vương bắt đầu kể nói:

-Năm đó ta đã thành Ngụy thần, cũng phát hiện một vị thần linh suy yếu sau trận chiến Chân Thần, cho nên mới tập hợp mười đồng bọn thực lực tương đương, đồng loạt tiến vào bên trong Thần quốc của vị Thần linh kia.

Tiểu Ân rung mình. Mười Ngụy thần? Đây là một lực lượng hoành tráng thế nào! Lại nói, mình mới ba Truyền kỳ đã dám đi thí thần, mật không phải quá lớn một chút.

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân hỏi:

-Kết quả thế nào?

-Đã chết tám, hai chạy thoát.

Về mặt Hắc Long Vương chưa xốt nói:

-Thần linh kia tuy rằng suy nhược nhưng chỉ giờ tay nhắc chân cũng đã giải quyết mười người chúng ta. Toàn quá trình thậm chí còn không đến mười phút.

Thân hình Tiểu Ân lập tức lạnh lẽo. Cổ họng hắn chuyển động liên tục, nghĩ đến trường hợp này, chỉ cảm thấy toàn thân như lọt hố băng.

Nếu sớm biết Hắc Long Vương có từng trải qua chuyện này, như vậy cho dù là cho hắn thêm mười lá gan lúc trước cũng không dám đồng ý cùng Rui Deshen và Urey đi thí Thần.

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ, sau một lát Tiểu Ân mới hỏi:

-Đó là vị Thần linh nào, cấp bậc Sáng Thế Thần sao?

Hắc Long Vương trợn mắt xem thường, nói:

-Cái gì mà cấp bậc Sáng Thế Thần. Đó là một Thần linh cấp thấp nhất hệ nguyên tố mà thôi. Ta phỏng chừng hắn có được cũng chẳng qua là một mảnh vỡ Thần cách, hơn nữa cũng không lớn hơn so với mảnh kia trong tay ta.

Về mặt Tiểu Ân lập tức trở nên cực kỳ buồn cười. Hắn chính là tự thân giao thủ với Cự Ma thần kia, nhưng uy năng vị Thần linh đó có được xa không đáng sợ bằng Hắc Long Vương vừa nói.

Hắc Long Vương ha hả hai tiếng, nói:

-Tiểu Ân. Người biết khi nào thì Thần linh suy yếu nhất không?

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hỏi:

-Ngài nói là ta gặp đúng lúc vị Thần linh kia suy yếu nhất?

-Đúng vậy. Vận khí các ngươi thật sự quá tốt.

Hắc Long Vương chép chép miệng, dường như đang oán giận cái gì:

-Trong cuộc đời một Chân Thần có lúc suy yếu nhất đó chính là vào lúc hắn kiến tạo quốc gia của thần.

Tiểu Ân lập tức nhớ đến một đám ô vuông và dung nham liên tiếp giữa các ô vuông, như hiểu ra điều gì gật gật đầu.

Sau khi Ngụy thần thăng tiến thành Thần linh, tuy rằng cũng có thể hấp thu tín ngưỡng lực nhưng nếu muốn chuyển hoá tín ngưỡng lực thành thần vực và thần lực chân chính, nhất định phải dùng đến quốc gia của thần. Nhưng xây dựng quốc gia của thần lại cần rất nhiều thần lực kết tinh, ít thì hơn mười vạn, nhiều thì trăm, ngàn triệu có thể kiến tạo nên Quốc gia của thần quy một khác nhau.

Tiểu Ân thầm giật mình, mười vạn thần lực kết tinh không ngờ là yêu cầu ít nhất?

Về phần hơn trăm, ngàn triệu, Tiểu Ân cho dù nghĩ cũng không dám nghĩ đến.

-Thần linh mà các người gặp rõ ràng là sau khi góp nhặt thần lực kết tinh cơ bản nhất bắt đầu xây dựng Quốc gia của thần của mình. Trong giai đoạn này là lúc Thần linh yếu ớt nhất. Một khi có kẻ thù xuất hiện bên trong Quốc gia của thần và xảy ra chiến đấu như vậy sẽ tạo thành chấn động khó thể tưởng tượng đối với kết giới chưa hoàn toàn được ngưng hợp.

Sắc mặt Hắc Long Vương ngưng trọng nói:

-Tại thời gian này, thần lực của Thần linh trên cơ bản đều cung cấp cho Quốc gia của thần. Trong tình huống ấy, thực lực của hắc có khả năng phát huy ra, ngay cả một phần trăm cũng không đạt được. Càng chủ yếu hơn là bọn họ không thể dùng thần lực, không thể phóng thích thần vực. Đây mới là tổn thất lớn nhất. Nếu hắc có thể dùng thần lực hoặc là lực lượng thần vực... Ha ha! Đừng nói là Ngàn năm Truyền kỳ, cho dù là Ngụy thần cũng đồng dạng phải chết không chỗ chôn.

Trên mặt đột nhiên có vẻ kinh nghi, Hắc Long Vương nói:

-Tuy nhiên kỳ quái là cho dù Thần linh có suy yếu thế nào cũng không có khả năng bị cấp bậc Truyền kỳ giết chết. Chỉ cần trong Quốc gia của thần, các người căn bản không thể mượn dùng năng lượng ngoại giới. Nếu đối lại là Ngụy thần còn không sai biệt lắm.

Trong lòng Tiểu Ân âm thầm bội phục, Hắc Long Vương này kiến thức quả nhiên là uyên bác.

Bọn họ có thể đánh vỡ cái Quốc gia của thần kia kỳ thật cũng không phải dựa vào năng lực của bản thân. Trong đó phát huy ra tác dụng lớn nhất chính là quyền trục Quang Minh thần vực.

Thứ này tuy phạm vi công kích xa xa không bằng cấm chú nhưng về mặt cường đại tuyệt đối dường như còn vượt xa cấm chú một bậc.

Hơn nữa từ tên gọi có thể biết, quyền trục Thần vực, nói rõ ít nhất là cường giả cấp Ngụy thần mới có thể phóng thích được.

Nếu không phải có ba quyền trục như vậy, cho dù ngay cả Tiểu Ân có lĩnh vực Lực Lượng cũng không chắc dám nói nhất định có thể phá vỡ Quốc gia của thần này.

-Thần vực.

Tiểu Ân thì thảo trong miệng nói.

Hắc nghĩ tới loại lực lượng Cự Ma thần vận dụng một lần duy nhất, đó là một loại lực lượng gần như có thể thay đổi hết thảy. Gần như trong nháy mắt cũng khiến ba người bọn họ từ ưu thế tuyệt đối đối thành thế yếu tuyệt đối.

May mắn loại lực lượng này chỉ xuất hiện trong nháy mắt liền biến mất.

Cự Ma thần kia rõ ràng cũng chỉ phóng thích được lực lượng thần vực trong nháy mắt.

Sau khi nghĩ thông điều này, sau lưng Tiểu Ân chảy ra một tầng mồ hôi lạnh.

Ba Ngàn năm Truyền kỳ cũng dám đi khiêu chiến Thần linh, quả thực không biết sống chết. Nhưng ngoài ý liệu là nghe con không sợ hổ, ngược lại thật sự đánh chết một con hổ bệnh tàn.

Sau đó hắc nghĩ lại biểu tình của Sara, lúc ấy còn kỳ quái vì sao mình vừa nói Sara liền tin. Hiện tại hắc mới hiểu được có lẽ nàng đã biết được tin tình báo từ tiền tuyến, Thần linh kia đã ngã xuống. Nhưng nàng vốn căn bản không nghi ngờ đến trên người mình.

Trong khoảng khắc, trong lòng Tiểu Ân có chút may mắn, có chút không yên, nhưng cũng có một loại tình cảm phần nộ. hóa ra cho dù là trước mặt người được Thần tuyển, mình cũng chưa là gì cả.

Đột nhiên, Hắc Long Vương vươn một bàn tay, nói:

-Lấy ra đây!

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi:

-Lấy cái gì?

Hắc Long Vương “hừ” lạnh một tiếng, nói:

-Người nếu thí Thần thành công, như vậy khẳng định đạt được nhiều thứ tốt. Lấy một phần chia ra đây.

Tiểu Ân liếc mắt trợn mắt xem thường, nói:

-Tên Thần linh đó rất nghèo.

-Đều đã có thể kiến tạo Quốc gia của thần, cho dù nghèo thế nào cũng có mười vạn thần lực kết tinh trở lên chứ.

Tiểu Ân lập tức hết chỗ nói. Lão già này tuy rằng còn không trở thành Thần linh nhưng khẳng định là toàn tâm hướng tới, cho nên đối với chuyện liên quan đến Thần linh cái gì cũng không gạt được lão.

Hắc Long Vương chậm rãi nói:

-Vì mau chóng tăng lên cảnh giới Ngự thần và ngưng luyện Chân Thần cho nên ta cần rất nhiều thần lực kết tinh. Tuy rằng trước kia ta còn cất giữ một ít nhưng số lượng xa xa không đủ. Người lần này phát tài thì tặng ta một chút đi.

-Ngài trước kia vì sao không nói?

-Nói cũng vô dụng. Chỉ bằng người có thể kiếm được nhiều thần lực kết tinh sao?

Tiểu Ân do dự một chút. Nếu không phải lúc này đây thí Thần thành công, như vậy muốn kiếm được nhiều thần lực kết tinh dường như đúng là một việc xa vời.

-Được rồi, ngài cần bao nhiêu?

-Ta cũng không cần nhiều lắm, đại khái bằng này là được.

Hắc Long Vương cười tủm tỉm dựng một ngón tay.

-Một?

Thịt trên mặt Hắc Long Vương run lên vài cái, ánh mắt mơ hồ thấy được sấm chớp.

Tiểu Ân vội vàng sửa lại:

-Một trăm?

Hắc Long Vương lắc lắc đầu, mặt không chút thay đổi, nói:

-Không nên quá keo kiệt như vậy.

Tiểu Ân nghĩ đến lựa chọn của bọn Rui Deshen, trong lòng lập tức hiểu rõ, hào phóng nói:

-Ta biết rồi, một ngàn đúng không! Được. Ta cho ngài.

-Một ngàn cái chỉ có thể khiến ta tăng lên một góc cảnh giới Ngự thần.

Hắc Long Vương dường như có chút ý tứ không tốt lắm, nói:

-Khoảng một vạn đủ rồi. Có một vạn giọt ta có thể trong vòng mười năm trực tiếp nâng cao lên đỉnh phong cảnh giới Ngự thần. Khi đó là có thể luyện mảnh vỡ Thần cách.

-Một vạn?

Tiểu Ân hít sâu một hơi khí lạnh, tuy nhiên nhìn ánh mắt vẻ chờ mong của Hắc Long Vương, hẳn rất cực cần rằng một cái nói:

-Được. Một vạn thì một vạn.

Hắc Long Vương cười ha hả, nói:

-Tiểu Ân. Người quả nhiên không phải người keo kiệt. Một khi ta trở thành Thần linh của bộ tộc Hắc Long, tất cả Hắc Long đều thành giúp đỡ lớn nhất của ngươi. Đến lúc ngươi luyện mảnh vỡ Thần cách và kiến tạo Quốc gia của thần, chúng ta nhất định sẽ hộ pháp cho ngươi.

Tiểu Ân sửng sốt, trong lòng thâm thất kinh. Hắc Long Vương thế nào có thể khẳng định hẳn nhất định sẽ luyện mảnh vỡ Thần cách như vậy?

Còn không chờ hẳn hỏi, Hắc Long Vương đã hạ thấp thanh âm, nói:

-Tiểu Ân. Lần này thí Thần, ngươi khẳng định là được một mảnh vỡ Thần cách chứ hả? Nhớ kỹ, thứ này là vật báu vô giá chân chính, ngàn vạn lần không thể tiết lộ mấy may.

Tiểu Ân lúc này mới giật mình, do dự một chút rồi cũng không nói quá trình chia của ra.

Có hiểu lầm này cũng tốt, ngày sau khi mình lấy ra mảnh vỡ Thần cách thì lão Long Vương hẳn là sẽ không nghi thần nghi quỷ.

Về phần Urey và Rui Deshen? Tiểu Ân tin tưởng, cơ hội bọn họ gặp nhau vô cùng xa vời. Hơn nữa ngay cả gặp được nhau cũng không có khả năng liên hệ tin tức.

Lấy ra hơn vạn thần lực kết tinh, giọt nước mưa màu đen đỏ tràn ngập mặt đất, lẫn nhau hòa trộn hiện ra một mảnh sắc thái kỳ dị.

Hắc Long Vương thở dài cảm khái một câu, nói:

-Vẫn là thí Thần tốt thật! Một khi thành công thu hoạch to lớn tuyệt đối vượt qua sự tưởng tượng.

Lão trầm ngâm một chút, đưa ra một tập sách ma pháp chép tay, nói:

-Tiểu Ân. Tất cả tâm đắc nhận thức của ta về ma pháp trận đều ghi ở đây. Đương nhiên trừ trận pháp ra còn có một số bí phương về Dược phẩm học và bí quyết luyện kim thuật chế tác ma pháp vật phẩm. Mấy thứ này hẳn là có chút tác dụng với ngươi.

Về mặt Tiểu Ân đầy vui vẻ vội vàng nhận lấy. Đây chính là kinh nghiệm tri thức sau khi Hắc Long Vương trở thành Ngụy thần tích lũy mấy chục vạn năm.

Đối với Tiểu Ân đã đạt được cấp bậc Truyền kỳ mà nói, đây chính là đồ vật mà hẳn cần thiết nhất.

Hắc Long Vương tùy tay lấy mấy thứ này ra, rõ ràng là sớm chuẩn bị trước. Mà lão ở đây chuẩn bị mấy thứ này cũng chỉ có một mình Tiểu Ân sử dụng. Phần tâm ý này của lão, nói không hề cảm động căn bản là giả.

Vào lúc này, trong lòng Tiểu Ân nóng lên. Một vạn thần lực kết tinh tính là cái gì? Chuyện nhỏ!

Hắc Long Vương lại lấy ra một cuốn sách ma pháp còn trống, nói:

-Đây là phương pháp tinh luyện thần lực kết tinh, có thể tinh luyện ra tín ngưỡng lực tinh thuần nhất. Người dùng phương pháp này chậm rãi tinh luyện, nghĩ biện pháp dung nhập tín ngưỡng lực ở nơi này vào bên trong lĩnh vực của ngươi. Ta tin tưởng ngươi nhất định có thể trở thành Ngụy thần.

Tiểu Ân bật cười nói:

-Ngài khẳng định như vậy?

Hắc Long Vương liếc hẳn một cái đầy ý nghĩa, nói:

-Điểm này ở trong nơi Tử vong trong sân chơi của Thần, ta đã khẳng định.

Tiểu Ân lập tức nghĩ tới. Lần đầu tiên hắn tiến vào cảnh giới thời gian tạm dừng chính là ở đó. Mà đúng là ở nơi đó, thái độ Hắc Long Vương đối với hắn mới căn bản được xem như thay đổi. Xem ra, lão long này đối với mình vẫn vô cùng coi trọng.

Vội vàng đưa mắt nhìn nội dung trong sách chép ma pháp, sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi, nói:

-Long Vương đại nhân. Sử dụng loại phương pháp này tinh luyện thần lực kết tinh không ngờ phải tiêu hao ba phần tén ngưỡng lực sao?

Hắc Long Vương bất đắc dĩ nói:

-Tất cả Thần linh đều tự có tén ngưỡng, thần lực kết tinh ngưng kết từ tén ngưỡng lực khác nhau không thể thông dụng. Muốn chuyển thành tén ngưỡng lực thuần túy, tiêu hao ba phần là cần thiết.

Lão dừng lại một chút, nói:

-Loại phương pháp này của ta chính là được truyền thừa từ Long Thần đại nhân. Nếu là Ngụy thần bình thường, có thể tinh luyện ra một trăm tén ngưỡng lực cũng đã là cực hạn.

Tiểu Ân cẩn thận cất thứ này vào trong ngực, tuy rằng lấy ra một vạn thần lực kết tinh nhưng thu hoạch thật lớn.

Chẳng những đạt được mấy chục vạn năm kinh nghiệm của Hắc Long Vương, hơn nữa còn đạt được phương pháp dùng thần lực kết tinh. Tuy rằng trước mắt hắn chỉ có thể ném thử dung hợp chậm rãi lĩnh vực và tén ngưỡng lực, nhưng theo thực lực hắn đề cao, vận dụng tén ngưỡng lực khẳng định sẽ từng bước tăng cao.

Hắn đã hướng tới một ngày kia có thể giống như Cự Ma thần, phóng ra loại thần vực không thể tin nổi và kiến tạo được Quốc gia của thần thuộc về riêng mình.

Sau khi ở trên Long đảo của Hắc Long Vương gần một ngày, Tiểu Ân lập tức rời đi.

Tuy rằng hắn từng nghĩ tới bề quan ở đây một đoạn thời gian, nhưng là nghĩ lại một chuyện cuối cùng, hắn quyết định quay về ma pháp tháp thì hơn.

Nếu không lại mất tích một năm phỏng chừng tiểu hồ ly thật sự muốn nổi giận phát hỏa.

Sau khi đi ra khỏi truyền tống trận, trong lòng Tiểu Ân có chút cảm khái.

Ma pháp công hội không ngờ lại tu kiến một tòa truyền tống trận ở nơi mình chỉ định. Tuy rằng biết rõ bọn họ đây là lấy lòng mình, nhưng Tiểu Ân vẫn như trước cảm kích trong lòng. Có ma pháp trận này, ít nhất có thể tiết kiệm mấy ngày thời gian của hắn.

Lúc hắn đi ra khỏi truyền tống trận, phát hiện thủ vệ phụ trách ở trong này không ngờ là một Hồng bào Đại ma pháp sư cấp bậc tứ tinh, trong lòng kinh ngạc. Hắn nhớ rõ trước kia thủ vệ cũng không phải Hồng bào pháp sư. Không biết vì sao bọn họ lại thả nhân vật tỉ mỉ bồi dưỡng như này ra ngoài.

Hồng bào pháp sư này vừa thấy Tiểu Ân liền lập tức từ ghế dựa lớn thoải mái bên cạnh ma pháp trận nhảy dựng lên, vội vàng vàng đi tới bên cạnh Tiểu Ân, cung kính dị thường thi lễ ân cần thăm hỏi.

Tiểu Ân cảm thụ được sự nhiệt tình không giống bình thường của hắn, trong lòng thầm than. Ai nói Hồng bào pháp sư đều là một đám tu luyện như kẻ điên? Nhìn vị này thì biết, kỳ thật bên trong không ít người thông minh tuyệt đối.

Tiểu Ân từ chối đề nghị được hộ tống của vị Hồng bào pháp sư kia. Bởi vì hắn biết cái được gọi là hộ tống chính là giống trống khua chiêng trở về, điểm này hắn không thích.

Có lẽ đây là bởi vì thực lực tăng lên mà khiến cho tâm lý biến hóa.

Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong rất nhanh đi về tới ma pháp tháp. Vừa tiến vào trong lại nhìn đến tên Hắc Toàn Phong mặt mày ủ rũ yên lặng nằm sấp trong đại sảnh.

Tiểu Ân vừa tức giận vừa buồn cười, nhưng sự ảm áp trong lòng bất kể thế nào cũng không thay thế được.

Sau khi cảm ứng được khí tức của Tiểu Ân, Hắc Toàn Phong lập tức trở nên vui vẻ. Bộ dáng như có bệnh vừa rồi đã sớm bị nó ném lên chín tầng mây.

Nghe tin mà tôi còn có Linnuo và hai đệ tử của lão. Đương nhiên sự phụ Maren, Benson và Nepal cũng ở trong. Chỉ có điều Tiểu Ân không thấy Juliana và mấy người bạn Kim.

Tinh thần ý thức của hắn trong nháy mắt đảo qua trong ma pháp tháp, cũng không phát hiện tung tích bọn họ, sắc mặt không khỏi hơi biến.

Linnuo khôn khéo cỡ nào, lập tức nói:

-Tiểu Ân các hạ, ngài không cần lo lắng. Juliana và bạn Kim đi ra ngoài có việc, phỏng chừng vài ngày sau có thể trở về.

-Có chuyện gì cần bọn họ đi ra?

Tiểu Ân khó hiểu hỏi:

-Ngay cả Tyrese và Hoàng Toàn Phong đều đi. Chẳng lẽ có gì nguy hiểm sao?

Maren tiến lên, chậm rãi nói:

-Không có gì nguy hiểm. Tuy nhiên Scott gửi thư nói phụ thân người trúng phong hàn, bị sốt cao một lần. Mấy người Juliana không quá yên tâm cho nên mang theo Hoàng Toàn Phong cùng đi.

Lão thấy sắc mặt Tiểu Ân dường như càng khó coi hơn, vội vàng nói:

-Kỵ sĩ Scott nói bệnh của phụ thân người đã tốt hơn rồi. Hơn nữa có Hoàng Toàn Phong cùng đi chăm sóc sẽ không xảy ra bất ngờ gì.

Tiểu Ân an tâm một chút. Tuy rằng hắn là Ngàn năm Truyền kỳ nhưng dù sao cũng không phải là người sống mấy trăm năm, cho nên sau khi nghe được tin tức phụ thân vẫn còn có chút kích động.

-Sự phụ. Ta cũng muốn quay về xem.

Tiểu Ân trầm giọng nói:

-Lúc này ta nhất định phải đón phụ thân đại nhân đến đây.

Liệt Duy lập tức khen:

-Tiểu Ân các hạ. Quả thật là nên đón lão thái gia đến đây. Chỉ cần lão nhân gia ở trong ma pháp lâm viên khẳng định có thể kéo dài tuổi thọ, sống trăm tuổi.

Tiểu Ân kinh ngạc cười, nói:

-Sống trăm tuổi, vậy cũng quá ít rồi.

Mọi người liếc mắt nhìn nhau một cái, đều có chút mờ mịt khó hiểu.

Ở trong thế giới ma pháp này, thể hình mỗi người đều hơn xa loài người kiếp trước Tiểu Ân. Trừ những người chết trên chiến trường hoặc đói chết ra, tuổi thọ trung bình của loài người đều đến gần bảy mươi.

Nhưng có thể sống trên trăm tuổi, người bình thường đã tuyệt đối được xưng là trường thọ. Nhưng nghe giọng điệu của Tiểu Ân, dường như vẫn còn chưa đủ.

Tiểu Ân gật đầu với bọn họ một cái, vội vàng xoay người đi. Hắc Toàn Phong tự nhiên không chút do dự đi theo lên, mà đám người Linnuo và Maren như trước ở lại trấn thủ ma pháp tháp.

Tuy rằng tâm tình Tiểu Ân nôn nóng nhưng hắn cũng biết: Nếu kỵ sĩ Scott nói không có quan trọng lắm như vậy phụ thân khẳng định đã khỏi hẳn. Về điểm này, kỵ sĩ Scott bất kể thế nào cũng không dám lừa gạt mình. Hơn nữa sau khi đám người Juliana đi qua, có Hoàng Kim kết giới thêm vào trên người lão Bond, vậy tuyệt đối là không thể có sai sót nhầm lẫn.

Cho nên Hoàng Toàn Phong tuy hình thể thật lớn hơi lộ ra chút rườm rà, Tiểu Ân cũng chưa từng lo lắng.

Sờ sờ một kiện trắng sứ vật phẩm không gian trong bao đồ, Tiểu Ân hỏi:

-Tiểu Hắc. Đồ ăn thạch long của người chỉ còn bằng này sao?

Hắc Toàn Phong đang phi hành giữa không trung lập tức nhỏ ra một cái nhẫn. Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân quét qua một cái, phát hiện thân hình thạch long gần mất đi một nửa. Rất hiển nhiên, tên Hắc Toàn Phong này đang hết sức hấp thu năng lượng ở trên, muốn sớm ngày đạt được đột phá.

Nhẹ nhàng vỗ đầu Hắc Toàn Phong, Tiểu Ân nói:

-Tiểu Hắc. Người cứ ăn thoải mái, đợi khi ăn xong chỗ này ta lại cho người một con nữa.

Grừ!

Thân hình khổng lồ của Hắc Toàn Phong hơi chút ngừng lại trên không trung, tuy nhiên nhanh chóng liền khôi phục. Cái đầu thật lớn của nó quay lại, hai mắt như đèn lồng quay tròn không ngừng.

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

-Lúc này ta cho người một con bằng long, người cứ từ từ mà ăn.

Lúc này Hắc Toàn Phong mới hưng phấn thét dài một tiếng, hai cánh mở ra, tốc độ nhanh hơn ba phần, trong nháy mắt đã không thấy đâu nữa.

Khi Hắc Toàn Phong toàn lực chạy đi, ngày hôm sau rốt cục bọn họ cũng tới được bên trong trang viên kỵ sĩ Scott. Hiện giờ trang viên của kỵ sĩ rõ ràng lớn hơn trước kia rất nhiều.

Sau khi được phong thưởng tước vị, kỵ sĩ Scott đã có thể quang minh chính đại xây dựng thêm trang viên của mình.

Nếu dựa theo xu thế này phát triển, nơi đây sớm muộn gì cũng trở thành một trấn nhỏ. Thậm chí sau trăm năm không chừng có thể trở thành một tòa thành có thể so sánh với thành thị.

Sự xuất hiện của Hắc Toàn Phong lập tức tạo nên một trận khủng hoảng. Thân hình thật lớn hơn hai mươi thước tuyệt đối có thể cho bất kỳ người dân thường nào kinh sợ.

Ma thú này chân sau dùng lực, đứng trước cửa trang viên, một cái đuôi thật lớn cạo ở vườn đất vài cái lập tức khiến cho một mảnh đất lớn thành bằng phẳng. Nhưng căn bản không có ai dám đi lên thử giao lưu với nó.

Tiểu Ân vừa mới từ trên lưng rộng lớn của Hắc Toàn Phong nhảy xuống liền nhìn thấy kỵ sĩ Scott được mấy người vây quanh vội vã chạy lại đây.

-Tiểu Ân các hạ, là ngài sao?

Âm thanh kỵ sĩ từ xa xa truyền đến nhưng vẫn không dám tới gần.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu. Người thường kém dũng cảm hơn nhiều so với ma pháp sư. Hắn nhẹ nhàng vung tay lên, Hắc Toàn Phong lập tức giương cánh bay lên cao, oanh ưc bay vòng quanh trên bầu trời.

Thấy quái vật lớn này rời đi, cả trang viên dần dần khôi phục bình tĩnh. Đám người lá gan hơi lớn một chút đều hâm mộ nhìn sang hướng Tiểu Ân.

Ở mấy ngày sau này, bọn họ có thêm vô số đề tài câu chuyện.

Scott cũng âm thầm lau mồ hôi lạnh. Tuy rằng hắn biết Tiểu Ân khẳng định là một ma pháp sư rất giỏi nếu không cũng không ảnh hưởng được quyết định của công tước đại nhân. Nhưng sau khi hắn thấy Hắc Toàn Phong mới biết rằng dường như mình vẫn còn xem nhẹ Tiểu Ân.

Nhìn Scott không hề khoác áo giáp mà thay áo quý tộc dày cộm, không biết có phải vì tuổi hay không mà dáng người kỵ sĩ mập lên rõ ràng. Trên mặt hắn không còn kiên cường ngày xưa mà thay thế bằng vẻ cười nịnh.

Thời gian hai mươi năm, không chỉ khiến Tiểu Ân trưởng thành tới cảnh giới Ngàn năm Truyền kỳ cũng khiến một kỵ sĩ điều luyện thành một quý tộc điển hình.

-Scott đại nhân, cha ta đâu?

-Lão Bond bá tước đại nhân đã về lãnh địa của ông ấy.

Scott cười, mặt dò hỏi:

-Người cần ta dẫn đường không??

-Bá tước đại nhân?

Tiểu Ân không hiểu hỏi:

-Ông ấy khi nào thì trở thành bá tước?

-Chính là chuyện mấy ngày hôm trước. Công hội Luois đại nhân cũng tự thân đến đây và phân chia cả khối đất đen cho bá tước đại nhân.

Scott cung kính nói:

-Công tước đại nhân nói: Ngài trong trận chiến này lập được chiến công hiển hách cho liên quan. Dựa theo quy định của chiến tranh cũng đủ thu phong danh hiệu Bá tước. Tuy nhiên ngài là một vị ma pháp sư tôn quý cho nên mới tặng danh hiệu vinh quang đó cho phụ thân của ngài.

Tiểu Ân lập tức hiểu được, cái gọi là chiến công này hẳn là phần thưởng hẳn chiến thắng Rui Deshen.

Nói thật hẳn cũng không cần loại phần thưởng này nhưng là lão Bond khẳng định rất cao hứng.

Scott hâm mộ nói:

-Các hạ. Hiện giờ ta đã là Nam tước phụ thuộc Bá tước đại nhân, được ông ấy tín nhiệm, tạm thời xử lý mọi việc cho ông ấy.

Tiểu Ân nhìn Scott có chút không yên, trong lòng cảm khái vạn ngàn.

Scott ngày xưa là ông vua độc nhất vô nhị ở nơi này. Hẳn là người có địa vị cao nhất trong toàn trang viên và thôn xóm xung quanh. Tất cả mọi người đều dùng ánh mắt ngưỡng mộ nhìn về phía hắn.

Nhưng sau hai mươi năm, hắn lại trở thành Nam tước phụ thuộc vào lão Bond, thậm chí ngay cả gia tộc đều có xu thế phụ thuộc. Vận mệnh chuyển biến quả thật con người khó có thể nắm lấy.

Khẽ gật đầu, Tiểu Ân không hề khách khí hướng về xa xa, nháy mắt đi ra xa.

Scott suy nghĩ một chút lập tức dặn bảo chuẩn bị ngựa, mang theo một đám người chậm rãi đi đến phủ đệ lão Bond Bá tước đại nhân.

Nếu Tiểu Ân đã trở lại, như vậy hẳn nếu không nắm bắt cơ hội vượt mong ngựa chẳng phải là quá ngu ngốc!

319. Chương 51 Lão Bond Bá Tước

Trong lòng Tiểu Ân trong nháy mắt rung động.

Nếu ngày trước hắn không đi khỏi nơi này, như vậy cả đời này có khi vẫn còn sống ở trên mảnh đất này, bán mặt cho đất bán lưng cho trời, vài chục năm sau lại quay về cát bụi.

Đây là miêu tả cho đại đa số cuộc đời người ở nơi này.

Khẽ than nhẹ một tiếng, Tiểu Ân rút cục tới khu vườn mình quen thuộc mà lại xa lạ.

Đường nhỏ ven đường không khác gì trong trí nhớ, nhưng nhà hắn đã thay đổi. Không chỉ nhà bọn họ, ngay cả thôn của bọn họ đều có biến hóa long trời lở đất.

Một bức tường thật lớn vây quanh tất cả phòng ốc, hơn nữa diện tích so với thôn trước kia còn lớn hơn vài phần. Nơi cửa lớn tường vây thậm chí còn được hai binh lính võ trang hạng nặng đang bảo vệ.

Theo khí tức từ trên hai binh lính này mà xem, bọn họ đều là lính cũ từng lên chiến trường, ít nhất không phải là một số lính non tay.

Đám thôn dân có không ít nhận thức lúc ra vào đều dùng ánh mắt kính sợ nhìn hai binh lính này. Hiển nhiên tất cả mọi người đều biết sự lợi hại của bọn họ.

Tốc độ Tiểu Ân và Bạch Toàn Phong trở nên nhanh hơn, chạy như bay theo cửa lớn được hai người lính gác đi vào trong.

Hai người kia giật mình, chỉ cảm thấy có một làn gió thổi qua bên người bọn họ. Nhìn kỹ không ngờ không có bất kỳ bóng người nào. Bọn họ liếc nhau, trong mắt lộ vẻ kinh ngạc. Một người trong đó lấy ra một cái còi đặc chế để lên miệng, liều mạng thổi mạnh. Lập tức một tiếng kêu bén nhọn vang lên, truyền ra trong khu tường vây này.

Theo sau, Tiểu Ân cảm nhận được góc tây bắc tràn ra một trận sát khí. Tuy nhiên chút sát khí ấy ở trong mắt Tiểu Ân cũng nhỏ như mưa bụi, căn bản không có tư cách khiến hắn quan tâm.

Bên trong tường vây quả nhiên là một cảnh tượng khác. Những phòng ở trong trí nhớ của hắn đều có một chút biến hóa, đại đa số người hắn biết khi trước, nhưng nhà của hắn đã hoàn toàn khác xưa.

Ở nơi trước đây là nhà hắn, mấy gian nhà tranh khiến người ta ảm áp đã sớm biến mất, thay vào đó là một bờ tường vây giống như tòa thành.

Giống như là nước trong nước, thành trong thành vậy, phân chia nhà hắn và bốn hộ nhà nông sống trong đây tách ra.

Ở bên trong, bố trí chằng chịt thành cụm, một tòa nhà ba tầng lầu như biệt thự, một khu vườn trồng đầy kỳ hoa dị thảo đang tranh nhau khoe sắc. Tiểu Ân thậm chí chỉ cần liếc mắt một cái liền thấy được vài loại quý hiếm. Hơn nữa còn có mấy loại chỉ có trong rừng sâu núi thẳm không thể tưởng tượng được lại mất nhiều công sức đưa đến nơi này.

Những khóm hoa này không chỉ đẹp mắt, mà còn phải có chuyên gia chăm sóc, sẽ tỏa ra một cỗ mùi thơm ngát tự nhiên có ích lợi thật lớn đối với thân thể con người. Hoa quả sau khi thành thực có thể coi như tài liệu luyện kim của những Dược phẩm sư.

Hơi có chút cảm ứng, Tiểu Ân lập tức cảm ứng được mấy dao động ma pháp. Trừ Juliana và đám Kim ra, không ngờ còn có một cỗ dao động đại khái là ma pháp sư nhất tinh. Nếu Tiểu Ân đoán đúng, đây chính là Nguyệt linh tinh pháp sư được phái tới chuyên môn chăm sóc hoa cỏ nơi này.

Vừa nghĩ tới bên người lão Bond không ngờ có người làm vườn cấp độ này, trong lòng Tiểu Ân có chút hồ nghi.

Kỳ thật vừa thấy kiến trúc nơi đây, Tiểu Ân lập tức biết được xuất phát từ nơi nào.

Tinh linh. Cũng chỉ có Tinh linh mới có thể cải tạo nơi này đến như vậy. Nếu đổi lại Scott, nhiều nhất chỉ biến thành tráng lệ giống như nhà giàu mới nổi mà thôi.

Ngay khi Tiểu Ân nhàn nhã đánh giá nơi này, mấy bóng người giống như tia chớp trước sau chạy tới.

Người cầm đầu không ngờ là Kim. Sau khi hắn nhìn thấy Tiểu Ân, đầu tiên là ngẩn ra, sau đó tự nhiên là hết sức vui mừng bước liền vài bước đến bái kiến.

Chỉ trong giây lát, đám người Juliana cũng lần lượt đi ra. Về phần đám vệ binh vội vã tới nơi này thì bị mấy câu của Carter đuổi đi.

Trải qua Kim giới thiệu, Tiểu Ân mới biết được hóa ra đám binh lính này đều là những người trên thuyền lần đầu tiên theo hắn đi tới đại lục người da đen, sau một năm trên đại lục người da đen, tham gia vài chiến dịch may mắn chưa từng bỏ mạng.

Khi Công tước Louis đại nhân chọn lựa vệ binh cho Tiểu Ân, liền có ý triệu hồi hơn ba mươi binh sĩ đến từ công quốc Louis trở về.

Sau khi ý định gọi đám binh lính này trở về, vì để cho bọn họ an toàn, ma pháp công hội cố ý phái hai tên Ma đạo sĩ vì bọn họ thêm ma pháp vòng phòng hộ, treo truyền tống trận ở đó trực tiếp trở về.

Đám binh lính này đều tự thân tham gia chiến tranh, đối với Tiểu Ân tự nhiên là kính trọng như thần minh, đối với người nhà của hắn cũng cực kỳ có trách nhiệm. Đương nhiên, tiền lương của bọn họ là do Công tước Louis trả, mà sau khi phát hiện được quặng sắt trên mảnh đất đen, cũng hoàn toàn được chuyển vào sự quản lý của lão Bond Bá tước.

Tóm lại, một nhà lão Bond bởi vì sự tồn tại của Tiểu Ân đã xảy ra biến hóa long trời lở đất, không bao giờ còn là gia đình nông dân nhỏ ban đầu trước kia nữa.

Đối với những biến hóa này, Tiểu Ân cũng không có bất mãn hoặc nói đúng là không vui gì.

Dù sao, nhìn khắp đại lục có thể tìm được người thường có quan hệ với Ngàn năm Truyền kỳ sợ là cũng chỉ có một nhà lão Bond. Gia đình như vậy còn không biết quan hệ, như vậy vị trí Công tước Louis đại nhân cũng đừng nghĩ ngồi lên nữa.

Lúc này khi Juliana nhìn thấy Tiểu Ân cũng ổn trọng hơn nhiều. Tuy rằng ánh mắt vẫn nóng rực như trước nhưng không tiến lên ôm, mà dùng ánh mắt chào hỏi Tiểu Ân.

Trong lòng Tiểu Ân nghi ngờ, tiểu hồ ly khi nào biến thành bộ dạng này.

Hắn vừa tiến lên định kéo kéo bàn tay nhỏ bé, chợt nghe nàng nói:

-Bond thúc thúc và dì Joey đều ở bên trong. Chàng nên tôn trọng một chút.

Tiểu Ân dở khóc dở cười nhìn nàng, phát hiện một chút giả hoạt hiện lên trong mắt nàng, không khỏi hơi chán nản.

Tiếng bước chân dồn dập truyền tới, lão Bond và dì Joey không ngờ chủ động ra đón. Ở phía sau bọn họ có một vị Nguyệt Tinh linh nữ tính và không dưới ba mươi người gắt gao đi theo.

Xem quần áo bọn họ, hẳn là người hầu trong nhà. Hơn ba mươi người phỏng chừng là đến toàn bộ. Chỉ có điều không biết những người này đến tột cùng là ai đưa tới. Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua, trừ bỏ Tinh linh kia, đám người hầu này không ngờ không một ai dám đối diện Tiểu Ân, tất cả đều cung kính đứng thẳng, làm cho người ta có cảm giác được huấn luyện qua.

Trong lòng hắn thầm khen, có thể bồi dưỡng ra đám người này khẳng định không phải là người tầm thường.

-Ba, dì Joey. Mọi người vẫn khỏe!

Tiểu Ân hơi khom người nói. Ở trước mặt bọn họ, bất kể mình có thân phận gì đều không có gì thay đổi.

Lão Bond tươi cười đầy mặt, ngay cả những vết nhăn rất nhỏ trên trán dường như cũng vỡ ra thành những cái miệng, cười không ngừng.

Ngược lại là động tác của dì Joey có chút không tự nhiên.

Trước kia, tuy rằng biết Tiểu Ân là một ma pháp sư tôn quý nhưng dù sao hoàn cảnh so với bản thân kém quá xa. Nhưng từ một năm trước, một đám Tinh linh và đám binh lính của Công tước đại nhân được đưa tới đây, dựng phòng ở cho bọn họ, phân thưởng nông trang, đưa tặng mỏ quặng sắt, mọi người mới chân chính cảm nhận được ích lợi nóng bỏng quyền lực mang đến, cũng quả thật hiểu được một số sự tích về Tiểu Ân.

Tuy nhiên vào mấy ngày trước, vào lúc Công tước đại nhân không ngờ phong cho lão Bond làm thế tập Bá tước, những người cả đời sinh sống ở nông trại mới chính thức cảm thấy sợ hãi.

Bá tước đại nhân! Đó chính là nhân vật còn cao cấp hơn so với lão Scott Nam tước. Trong lúc nhất thời, mỗi người đều cố gắng thích ứng nhận biết mới của mình đồng thời trong lòng càng kính sợ đối với Tiểu Ân, người tạo thành tất cả mọi chuyện này.

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua trên mặt bọn họ, lập tức hiểu được trừ lão Bond ra, quan hệ giữa mình và dì Joey sợ là không thể nào khôi phục đến không còn xa cách như lúc trước.

Tên Tinh linh đi sau lão Bond tiến lên, cung kính nói:

-Nguyệt Tinh linh ma pháp sư nhất tinh An Ba bái kiến Đại trưởng lão.

Tiểu Ân ngẩn ra, khó khăn nhớ lại hóa ra mình còn có chức vụ ngoại tộc Đại trưởng lão của một bộ tộc Tinh linh.

Khẽ gạt đầu, hắn tiến lên cầm tay lão Bond, nói:

-Ba! Nghe nói gần đây thân thể ba không tốt lắm.

Lão Bond lập tức nhăn nhó mặt mày, than thở:

-Haizzz. Vốn thân thể của ta rất tốt nhưng bị những người con phái tới làm hại, hai năm nay thì năm sau không bằng năm trước.

Ánh mắt Tiểu Ân căng thẳng, lạnh lùng hỏi:

-Người nào con phái tới?

Lão Bond cũng không cảm thấy sát khí trong lời nói của Tiểu Ân, lắc nhai như ngày thường:

-Chính là những người con phái tới hầu hạ đó. Nói ta cái gì thân phận cao quý không thể làm mất mặt con, không thể làm việc. Gần đây còn nói ta là quý tộc, phải học cái gì lễ nghi quý tộc. Con nghĩ xem, ta bằng tuổi rồi, còn có thể học cái gì. Cùng lắm thì ta không đi tham gia tiệc rượu là được!

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu, hóa ra lão Bond nhiễm bệnh kỳ thật là bởi vì thói quen cuộc sống thay đổi mà thành. Không thể không nói, lão nhân gia cả đời lao động, loại chuyện này tuy rằng không thường thấy nhưng không phải không có.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân nói:

-Ba! Về sau ba không cần nghĩ nhiều như vậy. Cái gì quý tộc hay không quý tộc đều không sao cả, chỉ cần tâm tình ba thoải mái là được.

Lão Bond lúc này mới mỉm cười một lần nữa. Nghe lời của con trai, sự lo lắng của lão mới hết.

Trên người Tiểu Ân đột nhiên tản mát ra một tia khí lạnh âm trầm. Luồng khí lạnh này dường như có linh tính tránh vợ chồng lão Bond, bao phủ bọn người hầu và Nguyệt Tinh linh vào trong.

Lập tức thân thể bọn họ bắt đầu mơ hồ phát run.

Tiểu Ân lạnh lùng nói:

-An Ba. Người đã đi tới nhà chúng ta, như vậy ta giao cho người một nhiệm vụ. Nhà này là Bá tước Bond đại nhân làm chủ, bất kể ông ấy muốn làm gì đều là gia quy. Nếu có người làm trái hoặc ngăn cản, người liền xử lý.

Nói đến từ 'xử lý', luồng khí lạnh thoáng chút mạnh hơn, tạo thành một ấn tượng khắc sâu trong lòng mọi người vĩnh viễn không thể xóa nhòa.

Sắc mặt đám người hầu lập tức trắng bệch. Bọn họ quả thật đến từ trong phủ Công tước Louis đại nhân, từ trong phủ Công tước đột nhiên tới một vùng nông thôn hẻo lánh, trong lòng tự nhiên không vui.

Hơn nữa quy củ trong phủ Công tước rất nhiều, bọn họ đã quen việc nhắm mắt theo quy củ mà làm. Đương nhiên, quan trọng nhất là lão Bond vốn điển hình một người lao động chân đất, tính tình cũng không mạnh mẽ, tự nhiên khó tránh được bị những người này hạn chế.

Nhưng lúc này, khi Tiểu Ân phóng ra một tia sát khí, những người này rốt cục mới hiểu được bọn họ đang đối mặt với ai.

Đó chính là một sát tinh cực lớn, người mà ngay cả Công tước Louis đại nhân đều phải lấy lòng. Người như thế, đừng nói giết vài người hầu, cho dù giết vài quý tộc cũng không ai dám đứng ra đòi hỏi công bình.

Trong lúc nhất thời, đám người hầu này mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. Đặc biệt mấy người hầu quản gia cấp một càng có cảm giác như lọt hầm băng.

An Ba khom người cung kính nói:

-Tuân lệnh Đại trưởng lão các hạ.

Để cho Nguyệt Tinh linh đi quản lý đám người hầu này sợ là phương pháp cũng chỉ có Tiểu Ân mới nghĩ ra được. Tuy nhiên, lấy thân phận địa vị và thực lực hiển hiện giờ, An Ba cũng cam tâm tình nguyện làm chuyện này.

Ánh mắt xoay chuyển, Tiểu Ân rụt rè hỏi:

-Hara đi đâu rồi?

Khuôn mặt lão Bond vốn cười tủm tỉm lập tức hiện lên một tia ảo não, nói:

-Không nên nhắc đến thằng nhóc con đó.

Tiểu Ân bồn chồn trong lòng, vội vàng hướng ánh mắt về phía Joey.

Joey cười khỏ một tiếng, nói:

-Bond muốn Hara học lễ nghi quý tộc nhưng Hara nói không muốn học, ngược lại đi theo Witte luyện tập lực lượng. Nó nói là phải lặp lại những gì con trải qua năm xưa, tuy nhiên khí lực nó quá nhỏ, cũng không lớn như con năm xưa.

Tiểu Ân lập tức dờ khóc dờ cười, ánh mắt lên nhìn lão Bond. Bản thân ba không muốn học tập lễ nghi quý tộc lại bắt buộc Hara đi học...

Tuy rằng động cơ của lão Bond là tốt, nhưng hiệu quả thì sao? Chẳng cần phải nói!

Lão Bond thở dài một tiếng nói:

-Tiểu Ân! Hara năm này đã mười ba tuổi nhưng mà kém xa so với con năm xưa, ngay cả làm nghề rèn cũng không tốt.

Lão lắc đầu thở dài hồi lâu, rất có bộ dáng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Tiểu Ân hoàn toàn im lặng. Hara chẳng qua chỉ là một đứa trẻ bình thường làm sao có thể so sánh được với mình lúc đó.

Dù sao mình cũng là một người xuyên qua, trên người còn có Nhất Hào - một siêu cấp máy tính. Nếu là Hara có khả năng sánh ngang với mình, như vậy trừ khi hắn cũng là xuyên qua mà đến.

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nói:

-Ba. Hara muốn học cái gì, để cho nó đi học. Nó hiện tại muốn học làm nghề rèn, ngày sau cũng có thể học tập ma pháp. Đời người rất dài, từ từ sẽ đến. Không vội.

Lão Bond nhướn mày, nói:

-Tiểu Ân. Con là ma pháp sư, về sau còn có thể kế thừa phần gia nghiệp này không?

Tuy rằng phần gia nghiệp này trên cơ bản đều là Tiểu Ân làm ra, nhưng trong lòng của lão Bond lại chiếm vị trí vô cùng trọng yếu.

Tiểu Ân liên tục lắc đầu. Nếu để hắn quay về nơi này kế thừa cái được gọi là gia nghiệp và danh hiệu Bá tước, vậy còn không bằng giết hắn cho xong.

Lão Bond than nhẹ một tiếng, nói:

-Ta đã sớm đoán không có khả năng con sẽ kế thừa phần gia nghiệp này. Nhưng Hara, nó phải kế thừa gia nghiệp này, cho nên ta không tán thành nó làm ma pháp sư.

Tiểu Ân ngẩn ra, nói:

-Ba. Đây chính là nguyện vọng của Hara.

Lão Bond lắc đầu, nói:

-Sau khi con làm ma pháp sư, gần hai mươi năm nay chúng ta tổng cộng gặp nhau mấy lần? Một bàn tay đều có thể đếm đủ!

Giọng điệu lão vô cùng tịch mịch:

-Nếu Hara cũng đi làm ma pháp sư, như vậy đến lúc ta chết còn có thể gặp các con mấy lần đây?

Lời này đã sớm ập ủ trong lòng lão rất nhiều năm, hiện giờ nói xong, coi như thả lỏng một chút.

Trong lòng Tiểu Ân run mạnh, giống như có cái gì bóp chặt trái tim gần như khiến nó không thể nhảy lên được.

Lão Bond quả thật đã già. Tuy rằng lão còn không đến sáu mươi, nhưng so với mấy năm trước, thân thể lão quả thật đã suy yếu đi nhiều.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, cảm xúc mênh mông chậm rãi khôi phục lại. Hắn kéo tay lão Bond, hạ giọng nói:

-Ba. Ba yên tâm. Con tuyệt đối không để ba rời bỏ con.

Lão Bond vui mừng vỗ vỗ bàn tay Tiểu Ân. Tuy nhiên đối với lời nói của đứa con, lão cũng gần như coi là lời an ủi mà thôi. Tiểu Ân cho dù có lợi hại thế nào cũng chỉ là một ma pháp sư mà thôi. Mà sinh lão bệnh tử là quá trình mà con người phải trải qua. Trừ khi là Thần linh, nếu không ai cũng không thể thay đổi.

Tiểu Ân tuy rằng lợi hại, nhưng lão Bond cũng tuyệt đối không trông cậy hắn có thể trở thành Thần linh. Dù sao sự chênh lệch giữa ma pháp sư và Thần linh thật sự là quá lớn.

Tiểu Ân cũng không giải thích, cùng đám người Juliana ở đây làm bạn với lão Bond vài ngày. Hắn thuận tiện gọi Witte và Hara từ trang viện của Nam tước Scott về.

Khoảng cách lần trước nhìn thấy Hara đã là năm năm trước. Tiểu tử này bởi vì dinh dưỡng đầy đủ, thân thể dậy thì tốt, so với Tiểu Ân lúc trước cũng cao, béo hơn rất nhiều. Nhưng lực lượng của hắn cũng không thể bằng Tiểu Ân từng tập luyện quảng bá thể thao.

Lúc này gặp lại, Tiểu Ân lên gọi hắn vào bên cạnh, dạy cho hắn năm động tác quảng bá thể thao đầu tiên cho hắn, để hắn chậm rãi luyện tập.

Như vậy cũng coi như một bài kiểm tra của Tiểu Ân. Hắn muốn xem dưới tình huống không người chỉ điểm, ý chí của Hara rốt cục thế nào. Nếu hắn có thể qua một cửa này, như vậy Tiểu Ân tự nhiên sẽ không ngừng truyền thụ tiếp.

Nhưng nếu dưới tình huống không người giám sát, ngay cả năm động tác đầu tiên cũng không thể kiên trì, như vậy Tiểu Ân sẽ không truyền thụ tri thức ma pháp gì cho hắn nữa.

Học tập ma pháp, trừ việc có thiên phú và thời gian ra, càng chủ yếu chính là nghị lực. Nếu không có nghị lực, ma pháp sư vĩnh viễn dừng nghỉ bước vào hàng ngũ ma pháp sư bậc cao. Như vậy dạy hắn ma pháp chỉ sợ cuối cùng lại làm hại tính mạng hắn, như vậy không bằng không dạy.

Mấy ngày sau, đám người Tiểu Ân cáo từ rời đi.

Tuy rằng Tiểu Ân mãnh liệt yêu cầu đám người lão Bond đến ma pháp tháp ở Công quốc Louis hoặc ở lại trong ma pháp viên lâm nhưng lão Bond một mực chối từ. Ngay cả Witte ở tuổi này cũng không đi xa tha hương cho nên Tiểu Ân cũng đành thôi.

Cũng may khoảng cách hai nơi cũng không quá xa, lấy tốc độ đám người Tiểu Ân, chỉ cần non nửa ngày là có thể qua lại. Cho nên sau khi dạy cho An Ba một khí tài thông tấn đặc biệt, Tiểu Ân mới mang theo mọi người lưu luyến rời đi.

Juliana và bọn Kim có vẻ vui vẻ khác thường. Tuy rằng Tiểu Ân chưa nói, nhưng tin tức truyền từ chiến trường đã bại lộ một việc: đó là Tiểu Ân đã trở thành Ngàn năm Truyền kỳ chân chính. Chuyện này có đả kích rất lớn đối với mọi người, khiến cho một hệ bọn họ đều tạo thành một đợt sóng khổ tu.

Trong đó, làm cho Tiểu Ân coi trọng nhất là Kim và Đức Lỗ Phu. Tu vi của bọn họ đã gần tới cảnh giới ma đạo sĩ thất tinh, tuy rằng chưa đạt tới nhưng đã có một tia báo hiệu sắp đột phá.

Đợi khi về tới ma pháp tháp, sau khi sắp xếp hết thấy xong xuôi Tiểu Ân gọi Juliana và Hắc, Hoàng Toàn Phong vào phòng mình.

Hắn thật cẩn thận lấy từ trong vật phẩm trang sức không gian ra mấy lông chim đỏ như lửa.

Vừa nhìn thấy thứ này, bất kể là Juliana hay là Hắc, Hoàng Toàn Phong đều mở to hai mắt, gần như không thể tin nổi.

Thứ này bọn họ cũng không xa lạ, chính là lông của Hỏa Sơn Hồng Trĩ. Tuy nhiên so với lông chim màu đỏ ngũ cấp mà lần trước Tiểu Ân thu thập có khác nhiều. Lông chim lần này tràn ngập màu đỏ đậm, bên trên tản ra ma lực cường đại đủ để bất kỳ kẻ nào cũng lo sợ hết hồn.

Trong mắt Juliana chớp động hào quang sáng ngời, hỏi:

-Tiểu Ân. Đây là lông Hỏa Sơn Hồng Trĩ cấp mấy?

-Ba cái cấp bảy. Ba cái cấp tám. Ba cái cấp chín.

Tiểu Ân khẽ cười.

Màu sắc trong mắt Juliana càng đậm hơn. Linh vật của nàng và ma thú giống nhau, đều có thể dựa vào thứ này để nâng cao năng lượng bản thân. Tuy rằng sau khi dùng chưa chắc có thể lập tức thăng tiến nhưng ích lợi to lớn quả thật khó thể tưởng tượng, đủ để cho nàng trong vài năm sau vững bước nâng cao.

Lấy hai cái lông Hỏa Sơn Hồng Trĩ cấp chín phân biệt đưa cho Hắc Toàn Phong và Hoàng Toàn Phong, hai tên này lập tức cao hứng phấn chấn về phòng của mình, cũng kêu Bạch Toàn Phong làm hộ giáp cho chúng nó.

Hai lông chim này chính là nhổ xuống từ trên thân Hỏa Sơn Hồng Trĩ cấp chín. Sau khi nuốt vào, như vậy trong vòng một, hai năm khẳng định có thể khiến chúng nó thăng lên ma thú cấp chín. Đương nhiên, đây cũng là có liên quan đến bọn chúng vốn là ma thú biến dị. Nếu không phải vậy, chỉ sợ xác suất chúng nó nở tan xác mà chết lại càng lớn hơn một chút.

Sau đó, Tiểu Ân nhét tất cả lông chim vào bên trong không gian vòng tay xinh đẹp lung linh của Juliana, nhẹ giọng dặn dò:

-Tiểu hồ ly. Không nên quá tham lam. Sử dụng từng cọng từ thấp đến cao. Trong một tháng, nhiều nhất chỉ có thể sử dụng một cọng. Nếu không cho dù linh vật của nàng là Cửu Vĩ Linh Hồ trong truyền thuyết cũng không nhất định chịu nổi.

Trên mặt Juliana nổi lên tia ứng đỏ. Mỗi lần Tiểu Ân gọi nàng là ‘tiểu hồ ly’, nàng đều có một loại cảm giác khó hiểu. Loại cảm giác này giống như xấu hổ mà không phải xấu hổ, giống giận mà không phải giận, không ngờ khiến cho nàng có một tia mê ly khác thường.

Chỉ có điều Juliana dù sao cũng là Juliana, rất nhanh bình tĩnh tâm tình. Nàng tò mò hỏi:

-Mấy thứ này là lấy từ tay của Urey các hạ sao?

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi:

-Nàng biết Urey?

-Không. Là sư phụ nói cho ta biết. Trên thế giới này, chỉ có trong tay của Urey các hạ mới có lông của Hỏa Sơn Hồng Trĩ cấp chín.

Tiểu Ân mỉm cười gật đầu. Thứ này mặc dù mấy tháng trước đã nằm trong tay Tiểu Ân, nhưng khi đó hắn và Rui Deshen chưa quyết đấu cho nên không yên tâm giao ra. Hiện tại thì không có sự e dè này nữa.

-Juliana. Ta đã nói với Mary, sau khi nàng dùng lông của Hỏa Sơn Hồng Trĩ, cô ấy sẽ hộ pháp cho nàng.

Tiểu Ân nhẹ nhàng ôm nàng, nói:

-Ta đến đại lục phía Nam nhìn một hồi. Hy vọng khi trở về nàng đã có thể tiến thêm một bước.

Juliana chớp chớp cặp mắt to quyen rũ, hỏi:

-Chàng đến đại lục phía Nam làm gì?

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

-Đương nhiên là đòi nợ.

-Đòi nợ? Có người nợ tiền của chàng?

-Không. Là thiếu ta một người.

Quãng đường từ đại lục phía Nam đến Hoàng Kim đại lục cũng không xa, khoảng cách ma pháp Tổng công hội lại gần quá mức.

Sau khi Tiểu Ân trò chuyện với Sloppy Burger đã biết Greg quay trở về đại lục phía Nam liền không từng quay trở lại đây.

Sau khi biết được tin tức này, Tiểu Ân lập tức thông qua truyền tống trận thật lớn trong ma pháp Tổng công hội trực tiếp đi tới đại lục phía Nam.

Đồng hành với hắn cũng là một người bạn cũ, ma đạo sĩ bất tỉnh Ruisi. Từng đồng tâm hiệp lực với hắn ở trong biển rộng mênh mông hộ tống hạm đội liên quân, biểu hiện của vị ma đạo sĩ bất tỉnh này để lại cho hắn ấn tượng sâu đậm.

Lúc này vừa vặn gặp Ruisi đúng lúc ma pháp công hội phụ trách ma pháp sư hai bên hiệp đồng tác chiến, liền thuận tay bị Tiểu Ân mang đi.

Nếu là trước đây, Ruisi và các ma pháp sư trong công hội tuyệt đối không cho phép việc này xảy ra. Nhưng sau khi biết được Tiểu Ân đã là một Ngàn năm Truyền kỳ, Ruisi không chút suy nghĩ lập tức đồng ý.

Tuy rằng hắn rời đi khẳng định sẽ làm cho sự phối hợp ma pháp sư hai bên xuất hiện sự mất nhịp nhàng, nhưng căn bản không ai dám lên tiếng phản đối.

Kỳ thật trong lòng đám ma pháp sư kia đều hâm mộ Ruisi thật là may mắn. Dù sao, có thể đồng hành cùng một vị Ngàn năm Truyền kỳ tuyệt đối là một chuyện tốt cực kỳ.

Đối với đại lục phía Nam, Ruisi rất quen thuộc. Sau khi từ trong ma pháp trận đi ra, hỏi rõ mục đích Tiểu Ân muốn tìm Greg, hắn lập tức cười nói:

-Tiểu Ân các hạ. Ngài muốn tìm ma đạo sĩ Nội Đức Lâm các hạ phải không?

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, nói:

-Greg chỉ nói một đệ tử của hắn am hiểu Dược phẩm học và đạt tới ma đạo sĩ thất tinh, nhưng đến tột cùng là ai lại cũng không nói ra.

Ruisi cung kính nói:

-Tiểu Ân các hạ. Greg quả thật có một đệ tử như vậy, hắn chính là ma đạo sĩ Nội Đức Lâm. Vị ma đạo sĩ này cấp bậc tuy chỉ là thất tinh, nhưng địa vị của hắn ở trong đại lục phía Nam cũng không kém so với Greg đại nhân chút nào.

Tiểu Ân ung dung cười, nói:

-Luyện kim thuật sư cấp bậc ma đạo sĩ đương nhiên hơn xa so với bình thường.

Ruisi nghiêm nghị nói:

-Tiểu Ân các hạ. Ngài nói rất đúng. Phàm là người lấy phương hướng tu luyện là luyện kim thuật là chính và có thể trở thành ma đạo sĩ quả thực có thể đếm trên đầu ngón tay. Hơn nữa Dược phẩm thuật của Nội Đức Lâm các hạ quả thực cực kỳ lợi hại. Hắn thậm chí còn có thể tinh luyện dược phẩm ngay lập tức khôi phục ba phần ma lực của ma đạo sĩ.

320. Chương 52 Long Quy Phía Nam

-Không tồi. Quả thực rất không tồi.

Trên mặt Ruisi có một tia đắc ý, nói:

-Tiểu Ân các hạ. Ở trên Hoàng Kim đại lục có Được phẩm sư cường đại như vậy không?

Tiểu Ân không chút thay đổi, nói:

-Có hay không Được phẩm sư như vậy thì ta không biết. Nhưng Được phẩm ta sử dụng có thể ngay lập tức khôi phục một nửa ma lực của ma đạo sĩ cửu tinh.

Về đắc ý trên mặt Ruisi lập tức cứng lại. Ma đạo sĩ trong lời nói của hắn chỉ là ma đạo sĩ thất tinh, nhưng Tiểu Ân lại nói lập tức khôi phục một nửa ma lực của ma đạo sĩ cửu tinh. Chênh lệch to lớn như vậy đã không có khả năng bù lại.

Hắn xấu hổ tự giễu hai tiếng, cũng không dám khoe khoang khoác lác nữa.

Tuy nhiên trong lòng Tiểu Ân cũng âm thầm bội phục, vị ma đạo sĩ này quả nhiên là danh bất hư truyền.

Nếu không phải trong tay mình có nước bọt của Hoàng Toàn Phong, vậy căn bản đừng nghĩ luyện ra loại được phẩm khôi phục cường đại như vậy. Mà hắn có thể khẳng định, trên người đối phương chắc chắn không có ma pháp nguyên liệu cấp bậc này.

Ma pháp trận tương thông đại lục phía Nam và Hoàng Kim đại lục được thành lập trên một hải đảo. Nếu muốn đi sâu vào bên trong đại lục phía Nam còn phải truyền tống một lần nữa ở một nơi khác trên hải đảo.

Điểm này chỉ cần xem người của Hoàng Kim đại lục trực tiếp bố trí truyền tống trận ở trên đảo của ma pháp Tổng công hội là có thể biết.

Người hai đại lục vừa hợp tác, vừa phòng bị lẫn nhau.

Tiểu Ân cũng không có hứng thú đối với sự lực đục của hai đại lục, hoặc nói là ba đại lục. Hắn chỉ muốn tìm mục tiêu của mình, sau đó mang người này về luyện chế Được phẩm cao cấp dùng để kéo dài tuổi thọ của lão Bond và những người thân quen.

Có Ruisi làm bạn, bọn họ rất nhanh đi tới quốc gia Greg sinh sống. Là một ma đạo sĩ cửu tinh nổi tiếng, đặc biệt là ở cấp bậc ma đạo sĩ, thực lực và danh vọng của hắn đều là đứng đầu. Lúc này muốn tìm hắn cũng không phải quá khó khăn.

Ở một nơi trống trải trong một vùng núi cao trùng điệp, một tòa ma pháp tháp thật lớn cao trăm mét.

Cũng chỉ có lực lượng của ma pháp mới có thể xây dựng được một tòa ma pháp tháp cao như thế trên thế giới này.

Ruisi dẫn đầu đi tới trước ma pháp tháp, hướng về bên trong nói vài câu, lập tức tạo nên một mảnh hỗn loạn.

Tiểu Ân biết rõ trong lòng, Ruisi đã để lộ tên của mình. Khi những người này biết không ngờ có một vị Ngàn năm Truyền kỳ đến chơi, tự nhiên là có chút rối loạn.

Chỉ trong chốc lát, Greg lập tức đi ra đón tiếp, trên mặt hắn có một tia cười khổ không che dấu được. Đặc biệt khi hắn nhìn vào hai mắt Tiểu Ân, liền có vẻ không yên lòng.

Tiểu Ân trong lòng phát lạnh, cũng không cùng hắn chuyện trò, trực tiếp hỏi:

-Greg. Người đồng ý cho một đệ tử luyện kim thuật sư ma đạo sĩ làm người tùy tùng của ta. Không biết là vị nào vậy?

Yết hầu Greg lên xuống vài lần, mặt mày nhăn nhó nói:

-Tiểu Ân các hạ. Trong đám môn hạ đệ tử của ta quả thực có một vị Được phẩm sư cấp bậc ma đạo sĩ thất tinh. Nhưng cực kỳ không khéo chính là, vào hai tháng trước hắn đã trở thành người tùy tùng của người khác. Khi ta trở về tìm hắn mới biết được tin tức này.

Tiểu Ân thấy vẻ mặt khổ sở của hắn, hơi hơi trầm ngâm liền tin lời hắn. Cường giả cửu tinh tuyệt đối không dám lừa gạt mình về chuyện này. Nếu không ngay cả là mình không tìm hắn tính sổ thì danh dự nhiều năm

trong thế giới ma pháp của hắn cũng sẽ bị hủy. Chỉ cần không phải ngu ngốc thì tuyệt đối không làm ra chuyện như vậy.

-Được rồi. Xin hỏi vị đệ tử kia của ngài hiện tại trở thành tùy tùng của ai?

Tiểu Ân bắt đầu dĩ hồi hân.

Tên Được phẩm sư này bất kể thế nào hắn cũng phải chiếm được. Cho dù Thiên Vương lão tử ngăn cản hắn cũng không ngại đánh một trận.

Về mặt Greg càng khó coi, khổ sở nói:

-Là Thiago Motta (1) đại nhân.

1. Thiago Motta (sinh ngày 28 tháng 8 năm 1982) là một cầu thủ bóng đá người Brazil và hiện đang đầu quân cho câu lạc bộ Inter Milan tại giải Serie A của Ý. Anh thi đấu tại vị trí tiền vệ.

Năm 2009, anh được huấn luyện viên Massimo Moratti mua về từ câu lạc bộ Genoa cùng với Diego Milito. Anh mang chiếc áo số 8 mà Zlatan Ibrahimovic để lại.

-A!

Ruishi lập tức biến sắc, đồng dạng lộ ra vẻ mặt khó coi đến cực điểm giống như Greg.

Tiểu Ân hơi nhăn mày, trong lòng dâng lên một trận dự cảm không tốt. Người này khẳng định là một đại nhân vật tương đối khó chơi, nếu không lấy thân phận của hai người này không có khả năng sẽ có biểu tình như vậy. Mà vị ma đạo sĩ Được phẩm sư kia cũng không có khả năng tùy tiện đồng ý trở thành tùy tùng của người khác.

Đột nhiên, trong lòng Tiểu Ân khẽ nhảy, sắc mặt lập tức cổ quái:

-Hai vị. Các vị nói không phải là Long Quy đại nhân trên đại lục này chứ?

hết sức không may, hai người này sau một chút chần chờ lần lượt gật đầu, âm thầm cảm thán không ngừng. Hắn vừa mới đánh một trận với đệ nhất cao thủ đại lục người da đen, chẳng lẽ lại muốn giao chiến với đệ nhất cao thủ đại lục phía Nam sao?

Theo Rui Deshen và Urey kể lại, bọn họ có ấn tượng cực sâu với đệ nhất cao thủ của đại lục phía Nam - Long Quy.

Vị Long Quy đại nhân này hưởng thọ đã hơn nam nghìn năm tuổi, nhưng thăng tiến Ngàn năm Truyền kỳ cũng chỉ hơn một ngàn năm.

Nếu mà dùng thực lực mà nói, Long Quy chưa chắc so được với vị Ngàn năm Truyền kỳ thần bí nhất là Hội tướng đại nhân của ma pháp công hội, cũng không nhất định có thể chiến thắng được vị cường giả hoành hành ngạo nghễ trong biển rộng, nhưng sinh mạng dài lâu khiến cho hắn có tri thức uyên bác và lực nhẫn nại, lực phòng ngự đặc biệt của Quy tộc.

Cho dù Rui Deshen am hiểu lợi điện cũng từng nói, hắn duy nhất không nắm chắc đánh tan chính là cái mai rùa cứng rắn trên người Long Quy đại nhân.

Greg lén nhìn Tiểu Ân vài lần, nói:

-Tiểu Ân các hạ. Ở trong đại lục chúng ta còn có nhiều Được phẩm sư cực kỳ cao minh. Lấy thân phận của ngài, chỉ cần lên tiếng bọn họ khẳng định đồng ý trở thành người tùy tùng của ngài.

Tiểu Ân do dự một chút, hỏi:

-Có được phẩm sư cấp bậc ma đạo sĩ không?

Greg xấu hổ lắc đầu. Cấp bậc ma đạo sĩ, không phải rau cải trắng ở chợ, chạy đâu tìm người thứ hai như vậy.

Tiểu Ân hừ nhẹ một tiếng, nhớ tới vẻ già cả của lão Bond trong hai mươi năm này, trong lòng hắn lập tức làm ra quyết định.

-Greg. Mời ngài dẫn ta đi gặp Thiago Motta đại nhân.

Tiểu Ân bình tĩnh nói.

Greg và Ruisi nhìn nhau đầy vẻ khó xử.

Danh tiếng Thiago Motta đứng đầu toàn bộ đại lục phía Nam này, đặc biệt là mấy Á Long cường tinh có thể nói đều là đồ tử đồ tôn của hắn. Đám nhân loại như Greg ở đại lục phía Nam này có địa vị thấp hơn, như thế nào dám dễ dàng mạo phạm vị Long Quy này.

Sắc mặt Tiểu Ân hơi trầm xuống nói:

-Greg. Ta chỉ cần người dẫn đường thôi, chẳng lẽ một chút sự tình này người cũng không chịu sao?

Greg thở dài một tiếng, trong lòng cực kỳ u sầu, thầm nghĩ trong lòng: Quên đi. Tranh đấu giữa cấp bậc Ngàn năm Truyền kỳ, lão tử không hầu tiếp.

-Tiểu Ân các hạ, xin ngài chờ ta nửa ngày.

Greg bất đắc dĩ nói:

-Sau khi ta đưa ngài đến nơi của đại nhân, lập tức sẽ lên đường đi tới đại lục người da đen.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười. Với thân phận của Greg, nếu là lựa chọn đi xa hải ngoại, phỏng chừng cũng không có người làm đến khó xử địa vị Ruisi. Hắn cùng Tiểu Ân bay về phía một hồ nước thật lớn ở trung tâm đại lục.

Về phần Ruisi, sau khi chiếm được mấy khối Tử Kim thạch Tiểu Ân lấy ra, cao hứng phấn chấn rời đi.

Đối với ma đạo sĩ mà nói, Tử Kim thạch là bảo bối cực kỳ hiếm lạ, giá trị to lớn quyết không thấp hơn ma pháp đạo cụ.

Greg kinh ngạc vạn phần thấy Tiểu Ân ra tay hào phóng. Nhưng hắn lại không biết, đối với Tiểu Ân giờ phút này, cho dù là Tử Kim thạch hắn đã không để trong mắt.

Mảnh đất trung tâm đại lục phía Nam có một hồ nước thật lớn khoảng vạn mẫu.

Ở bên ngoài hồ nước này, trong vòng phạm vi trăm dặm không có bất kỳ dấu vết nào của nhân loại.

Mặc dù trên mảnh đất xung quanh hồ nước này có các loại tài nguyên cực kỳ phong phú, khiến tất cả các quốc gia xung quanh đỏ mắt không ngừng.

Nhưng mấy ngàn năm qua, nơi này lại là cấm địa của nhân loại. Trừ ma pháp sư ra, bất kỳ người thường nào tới gần nơi này đều không có kết cục tốt.

Cho nên dần dà, phạm vi trăm dặm này thành cấm địa của tất cả các quốc gia, không có người dám tùy tiện bước vào đây.

Greg bay cao cao trong không trung, giới thiệu:

-Nơi này chính là địa phương Thiago Motta đại nhân sinh sống. Đã hơn một ngàn năm qua không có bất kỳ nhân loại bình thường nào dám tới gần nơi này.

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân đã sớm quét nơi xung quanh một lần, hỏi:

-Long Quy đại nhân vô cùng căm ghét nhân loại sao?

Greg ngẩn ra, nói:

-Không có khả năng. Long Quy đại nhân cho tới bây giờ chưa từng có thành kiến với bất kỳ chủng tộc nào.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, nói:

-Nếu hắn đối xử bình đẳng vậy trong khu vực khổng lồ này vì sao không có nhân loại mà ngược lại ma thú xuất hiện rất nhiều, coi nơi này như là nhà.

Greg do dự một chút, rốt cục nói:

-Tiểu Ân các hạ. Thiago Motta các hạ từng nói qua. Nhân loại là sinh vật trí tuệ, nhưng có được thiên tính kém nhất trong các sinh vật trí tuệ là: được voi đòi tiên, và rất dễ dàng bị lạc bản tính. Nếu để nhân loại sống ở nơi đây, bọn họ khẳng định không hiểu đạo lý khắc chế, chỉ biết đối với thiên nhiên ta cần ta cứ lấy, cuối cùng sẽ có một ngày cảnh sắc xinh đẹp nơi này sẽ bị hủy bởi bàn tay nhân loại. Cho nên lão nhân gia ấy mới có thể hạ lệnh đuổi mọi nhân loại trong phạm vi này.

Tiểu Ân im lặng không nói. Sau khi nghe được lời này, trong lòng hắn quả thực cũng mất hứng. Nhưng không thể phủ nhận là Tiểu Ân biết đây quả thực là thói hư tật xấu của nhân loại. Bọn họ chỉ biết lo nghĩ cho chính mình, cho tới bây giờ chưa từng suy nghĩ cho sinh mạng khác.

Nếu vùng hồ nước này không có gần ngàn năm tu dưỡng, chỉ sợ khó hình thành quy một trước mắt.

Đột nhiên, một tiếng rùng rợn từ phía dưới truyền đến. Mắt hồ bắt đầu sôi trào, từ giữa mở ra, một con Á Long không kém Hắc Toàn Phong từ trong hồ lộ ra.

Ở trên người hắn tản ra uy nghiêm vô tận, phát huy khí thế ma thú cấp chín vô cùng nhuần nhuyễn.

Greg khẽ cau mày, lên tới gần, thật cẩn thận nói:

-Tiểu Ân các hạ. Đây là Hackerman (2) các hạ, một Á Long cấp chín nổi danh nhất trong số những người tùy tùng bên cạnh Thiago Motta đại nhân.

2. Norman Hackerman: một nhà hóa học nổi tiếng người Mỹ, đã từng làm hiệu trưởng cả hai trường đại học Texas và Rice tại Mỹ.

Tiểu Ân khẽ gật đầu. Tuy nhiên đối với hắn giờ phút này mà nói, ma thú cấp chín cũng không thể làm hắn có kiêng kỵ.

Một đạo hào quang từ trên người Á Long nổi lên, sau một lát, một người đàn ông râu quai nón đầy mặt xuất hiện trước mặt bọn họ. Hackerman tuy rằng giống Tyrese, đều là ma thú cấp chín, nhưng sau khi biến thành nhân loại, tướng mạo lại rất khác nhau. Hackerman bộc lộ bộ mặt hung ác, toàn thân lộ ra một cỗ khí thế bực tức. Nếu có người ở trước mặt hắn rất dễ dàng bị khí thế của hắn áp chế mà trở nên luống cuống chân tay.

Tuy nhiên, lúc này hai người trước mặt Hackerman là nổi bật trong nhân loại, tự nhiên không bị khí thế của hắn áp đảo.

Ánh mắt Hackerman nhanh chóng lướt qua trên người Tiểu Ân, trong mắt lập tức nổi lên vẻ hồ nghi.

Greg thì không cần phải nói. Vị cao thủ cửu tinh tiếng tăm lẫy lừng trên đại lục phía Nam này hắn tự nhiên nhận biết, nhưng người đi bên cạnh Greg hắn không nhìn ra sâu cạn.

Ở trên người Tiểu Ân cũng không có dao động năng lượng gì. Nếu là bình thường, hắn sẽ nghĩ đây là người bình thường. Nhưng người có thể ở cùng một chỗ với Greg, xem ra còn khiến cho Greg có chút tôn kính, thế nào cũng không có khả năng là một người bình thường.

Đương nhiên sự khác nhau lớn nhất giữa Tiểu Ân và người bình thường chính là: nhân loại bình thường không biết bay, mà Tiểu Ân lại dễ dàng bay bên cạnh Greg và dường như không thi triển ma pháp gì. Đây mới là nguyên nhân chân chính khiến tim của Hackerman đập nhanh.

-Greg. Đại nhân từng nói qua, ở đây không chào đón nhân loại. Người tới làm gì?

Hackerman trầm giọng nói.

-Hackerman các hạ. Đại nhân từng nói qua là không chào đón nhân loại bình thường tới đây định cư mà không phải là không chào đón chúng ta đến thăm hỏi lão nhân gia.

Greg bình tĩnh giải thích.

Hackerman nói:

-Đại nhân gần đây bận rất nhiều việc, không rảnh gặp người.

Greg giống như nhớ tới cái gì, bất đắc dĩ nói:

-Đại nhân khi nào mới rảnh?

Hackerman kiêu căng nói:

-Người chờ ba tháng nữa, có lẽ khi đó đại nhân sẽ tỉnh.

Tiểu Ân ngẩn ra, lãnh đạm nói:

-Thiago Motta đang bận làm gì?

Hackerman lập tức giận tím mặt. Trong cảm nhận của hắn, Long Quy đại nhân là cao nhất, có thể so sánh với Thần linh. Nhưng hiện tại không ngờ có người trước mặt hắn gọi thẳng tên đại nhân, và thái độ cũng không cung kính, đương nhiên khiến cho hắn tức giận ngút trời.

Trong mắt hắn chợt lóe hung quang, sát khí trên người đột nhiên tăng lên, ma pháp nguyên tố chung quanh dựng lên như nước chảy. Hắn đã hạ quyết tâm, bất kể người trước mặt này có lai lịch gì đều phải cho hắn ăn chút đau khổ. Tuy nhiên nể mặt Greg, nhiều nhất lưu lại tính mạng cho hắn là được. Bỗng thấy ánh mắt Tiểu Ân lạnh lùng nhìn lại, mọi động tác của Hackerman đều tạm dừng.

Chỉ một cái liếc mắt, Hackerman lập tức liền cảm nhận được một cỗ khí thế thật lớn như thái sơn áp đỉnh từ trên trời giáng xuống. Chỉ tiếp xúc một giây cũng đã hoàn toàn gạt bỏ tin tưởng hắn tích tụ nên.

Giờ phút này, cảm giác duy nhất của hắn chính là, người ta là đao thớt, ta là thịt cá. Người đàn ông trẻ tuổi này trong lòng hắn dường như biến thành một nhân vật ma thần có uy năng khai thiên lập địa, hắn không bao giờ có thể đuổi kịp.

Trong nháy mắt Hackerman liền cảm thấy trong lòng một mảnh lạnh lẽo. Mồ hôi lạnh trên người hắn không chịu ngừng chảy ra, ngay cả sắc mặt hắn cũng trở nên tái nhợt vô cùng.

Theo sau, Tiểu Ân thu hồi ánh mắt, ánh mắt hắn bình tĩnh dường như không chút dao động.

Thân thể Hackerman lay động vài cái giữa không trung, rốt cục đứng vững. Tuy nhiên lúc này cho dù cho hắn mượn thêm một lá gan cũng không dám có gan ra tay giáo huấn người này.

Một khi hồi tưởng lại cảm thụ vừa rồi, hắn liền nhớ tới Thiago Motta đại nhân.

Hơn mười năm trước, đại nhân từng vì một việc mà giận. Cảm giác khi đó không khác gì vừa rồi. Trong đầu hắn đột nhiên toát ra một ý niệm khổng lồ, chẳng lẽ người này lại là một vị Truyền kỳ hay sao?

Trong mắt Greg hiện lên vẻ vui mừng. Hackerman này được Thiago Motta sủng ái, từ trước đến giờ rất coi thường nhân loại, hiện giờ coi như ném đến đau khổ.

Ho nhẹ một tiếng, Greg nói:

-Tiểu Ân các hạ. Thiago Motta có thói quen cách một đoạn thời gian thì ngủ lâu một lần. Mà vận khí chúng ta không tốt, vừa đúng vào ngày lão nhân gia ngủ. Nói như vậy, đại khái cần chờ mấy tháng hoặc là mấy năm, lão nhân gia sẽ tự động tỉnh lại.

-Tiểu Ân? Người chính là Tiểu Ân?

Hackerman chợt hô kinh hãi.

Greg mỉm cười, nói:

-Đúng vậy. Vị này chính là Tiểu Ân các hạ đến từ Hoàng Kim đại lục.

Về mặt Hackerman kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, hơi khom người cung kính:

-Ngài, ngài thật sự chiến thắng Rui Deshen các hạ của đại lục người da đen sao?

Tiểu Ân nhìn thái độ trước sau của hắn, trong lòng cảm thán. Kỳ thật tất cả sinh vật đều giống nhau, bất kể kẻ yếu cũng không chỉ là thiên tính của nhân loại.

-Đúng vậy. Ta chính là Tiểu Ân. về phần thắng hay không thắng Rui Deshen dường như không có quan hệ nhiều với người.

Mặt Hackerman ửng đỏ, lập tức nói:

-Dạ. Đó là sự lỗ mãng của ta, xin ngài thứ lỗi.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

-Ta có việc muốn gặp Thiago Motta, người đi thông báo một tiếng.

Hackerman do dự một chút, muốn nói lại thôi, rốt cục nói:

-Xin ngài chờ một chút, ta đi báo với đại nhân.

Dứt lời, hắn bay nhanh vào trong hồ nước, động tác sạch sẽ lưu loát không chút dồng dãi.

Tiểu Ân và Greg tự nhiên sẽ không ngốc đến mức chờ trên bầu trời. Bọn họ đi tới bên hồ, chọn một nơi phong cảnh u nhã lặng lẽ chờ đợi.

Greg thi thoảng nhìn Tiểu Ân vài cái, trong lòng thật sự là cảm khái muôn vàn.

Nhớ rõ lần đầu gặp mặt, tuy mới chỉ là bốn, năm năm trước. Khi đó Tiểu Ân dường như chỉ mới là một vị vừa tiến vào ma đạo. Ma sủng của hắn Hắc Toán Phong chiến đấu với con vượn sáu tay của La Beouf. Vậy mà chỉ chớp mắt người ta đã vượt qua cực hạn của ma đạo sĩ, trở thành cường giả có thể sánh vai với Thiago Motta đại nhân. Nghĩ lại mọi chuyện thật sự như mộng ảo, làm người ta khó có thể tin.

Trong đầu hắn đột nhiên có một ý niệm: Tiểu Ân có tiến bộ nhanh như vậy, chẳng lẽ sau lưng hắn có ẩn nấp một vị Thần linh hay sao?

Ngay khi hắn miên man suy nghĩ, mặt nước ở xa xa lại một lần nữa nứt ra.

Từng tầng sóng gợn tản ra hai bên, giống như có một bàn tay to vô hình rẽ nước hồ ra, lộ ra đường thông xuống đáy hồ.

Một chiếc xe ngựa to dài đến hơn mười mét, hoa lệ xa xỉ xuất hiện ở đáy hồ và chậm rãi đi lên mặt hồ. Chỉ có điều kéo xe cũng không phải ngựa mà là một con rùa thật lớn dài gần năm mươi mét.

Tiểu Ân nao nao. Chẳng lẽ đây là Long Quy, hắn đội một chiếc xe ngựa làm gì?

Tuy rằng hắn chợt phát hiện, dao động năng lượng trên con rùa này cho dù cường đại nhưng đừng nói là cấp bậc Ngàn năm Truyền kỳ, ngay cả Greg và Hackerman đều có thể dễ dàng áp chế nó. Có thể nói con rùa thật lớn này hẳn là sủng vật của Long Quy đại nhân.

Còn rùa lớn đội xe ngựa đi tới bên bờ hồ, trên mai rùa trừ Hackerman ra còn có hơn mười người. Mười người này thân phận cực kỳ pha tạp: có nhân loại, có thú nhân, cũng có tinh linh; thậm chí còn có người lùn và người khổng lồ. Greg khẽ nói:

-Tiểu Ân các hạ. Những người này, đều là tùy tùng của Long Quy đại nhân. Thực lực của bọn họ có lẽ không cao lắm nhưng đều tinh thông một nghề, rất được đại nhân coi trọng.

Tiểu Ân hơi gật đầu. Kỳ thật khi thực lực hắn đạt tới tình trạng này, đối với người có kỹ năng đặc thù ngược lại có nhiều lòng hiếu kỳ. Về phần vũ lực, ngay cả cường giả cấp chín, đối mặt với Truyền kỳ cũng không chịu nổi một kích.

Chỉ cần thương thế của hắn không ảnh hưởng đến việc phóng thích linh vực, trên cơ bản không kiêng kỵ cường giả cửu tinh.

Một người khổng lồ tiến lên, vén rèm che trước xe ngựa, một lão già chậm chậm đi ra.

Khi Tiểu Ân nhìn rõ khuôn mặt vị đệ nhất đại lục phía Nam này, biểu tình trên mặt trong nháy mắt đại ra.

Người này có vài phần tương tự như lão rùa thần danh tiếng lầy lùnh trong tranh châm biếm. Đặc biệt mai rùa trên người hắn lại khiến hắn có một tia buồn cười bất ngờ.

Hai vị Ngàn năm Truyền kỳ lúc trước hắn chứng kiến, Urey tự nhiên, Rui Deshen thâm trầm, nhưng đều có khí độ tông sư một phái. Nhưng vị lão nhân trước mắt này, ngược lại giống như một diễn viên hài, thật sự vượt qua ý liệu của Tiểu Ân rất nhiều.

Tuy nhiên khi vị lão nhân này đi ra xe ngựa, tất cả mọi người cung kính thi lễ với lão, ngay cả Greg bên cạnh Tiểu Ân cũng không ngoại lệ.

Lão nhân nhẹ nhàng vung tay lên, nói:

-Các người đi xuống đi..

Theo những lời này của lão, trừ Tiểu Ân ra, tất cả mọi người đều rời đi xa. Greg cũng gia nhập cùng với những người đó, thấp giọng thì thầm với một nhân loại trong đó.

Lão nhân hơi nhấc chân, nhưng khi một cước này của hắn chạm đất, không ngờ đã vượt qua khoảng cách trăm thước, cứ thế đi tới trước mặt Tiểu Ân.

Đôi mắt Tiểu Ân chợt ngưng. Đây là không gian ma pháp, tuy nhiên ở trong tay lão nhân này đã được vận dụng tới cực hạn. Năng lượng dao động được áp chế trong một phạm vi nhỏ nhất. Nếu không phải là cao thủ cùng bậc, chỉ sợ còn chưa nhất định nhìn ra sự huyền diệu trong đó.

-Tiểu Ân...

Lão nhân nhìn Tiểu Ân hồi lâu, rốt cục cảm thán nói:

-Hoàng Kim đại lục các người vì sao thiên tài xuất hiện liên tục? Ngày xưa Urey đã rất giỏi rồi, hiện giờ người lại xa xa trên hắn. Ôi...

Nghe ra vẻ tang thương trong lời lão nhân, trong lòng Tiểu Ân cũng dâng lên một trận thương cảm không hiểu.

Nhưng chỉ trong nháy mắt, hắn liền bình tĩnh. Tuy nhiên hắn biết đây cũng không phải lão nhân trước mắt này phóng thích ma pháp gì mà là một loại sức hấp dẫn đặc thù được hình thành mấy ngàn năm qua của lão nhân này, có thể vô hình ảnh hưởng thật sâu đến tâm tình của người xung quanh.

Hướng về lão nhân cúi người thật sâu, Tiểu Ân nói:

-Hoàng Kim đại lục Tiểu Ân gặp qua Thiago Motta đại nhân.

Lão nhân khoát tay áo, nói:

-Đừng khách khí như vậy. Nếu đều là Ngàn năm Truyền kỳ, như vậy hết thảy đều dựa theo quy củ.

Tiểu Ân hơi trầm ngâm, gật đầu đồng ý. Tới trình độ bọn họ, xưng hô cũng có vẻ hết xúc tùy ý.

-Thiago Motta. Ta lần này đến là có một chuyện muốn nhờ.

-Người nói.

-Ta muốn một người của người.

-Ai?

-Nội Đức Lâm.

Thiago Motta không trả lời ngay mà chỉ hơi chút nhíu mày. Trên khuôn mặt già nua dường như nổi lên một tia u sầu và buồn rầu.

Không trung đột nhiên thổi tới một làn gió nhẹ mang đến cho người ta một cảm giác mát mẻ.

Bất kể là Tiểu Ân hay là Thiago Motta đều không nói vòng quanh, mấy câu cũng đã biểu đạt ý đồ của mình.

Là một Dược sư, lại đạt cảnh giới ma đạo sĩ như vậy, ngay cả ma đạo sĩ cửu tinh đối với người này cũng có vài phần kính trọng. Nhưng trong miệng của Tiểu Ân và Thiago Motta, vận mệnh của hắn lại có thể quyết định bởi một lời nói.

Sau một lát, Thiago Motta thở dài một tiếng, nói:

-Tiểu Ân. Hắn từng đắc tội với người sao?

-Không.

Tiểu Ân sáng khoái nói:

-Ta chỉ muốn mời hân giúp ta luyện chế một ít dược phẩm.

Sắc mặt Thiago Motta lúc này mới chuyển biến tốt hơn một chút, nói:

-Người cần dược phẩm gì cứ nói đừng ngại. Ta để hân trực tiếp đưa cho người là được.

Tiểu Ân đột nhiên dứt cười, nói:

-Dược phẩm ta cần cũng không phải bình thường, trong tay Nội Đức Lâm chưa chắc đã có tồn trữ.

Thiago Motta cười ngạo nghễ, nói:

-Có lẽ hân không có nhưng trong tay lão nhân ta chưa chắc không có.

Tiểu Ân sững sốt, nghĩ tới số tuổi của lão nhân này. Có lẽ trong tay lão thực sự có được dược phẩm như vậy. Tuy nhiên chỉ là lần đầu gặp mặt, thế nào cũng không xấu hổ đến mức muốn thứ quý báu như vậy.

Ngẫm nghĩ một chút, Tiểu Ân nói:

-Ta cần mấy phần dược phẩm có thể kéo dài tuổi thọ nhân loại.

Lông mày Thiago Motta vừa giãn ra lập tức lại nhăn lên:

-Tiểu Ân. Người hân là biết, phạm là những thứ có thể kéo dài tuổi thọ đều là thật sự quý báu.

Thiago Motta ngưng một chút, nói:

-Ta có thể cam đoan với người, loại dược phẩm này căn bản Nội Đức Lâm không thể luyện chế ra.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

-Nếu là tình huống bình thường tất nhiên là không thể luyện chế được. Nhưng ta có phương thuốc, cũng có tài liệu. Chẳng qua chỉ thiếu một vị Dược phẩm sư cấp bậc ma đạo sĩ mà thôi.

Lúc này Thiago Motta có chút động lòng. Lão đương nhiên biết giá trị của loại phương thuốc và tài liệu này. Chỉ có điều không biết rốt cục Tiểu Ân làm thế nào chiếm được.

321. Chương 53 Lực Lượng Va Chạm

-Tiểu Ân. Nghe nói người ở đại lục người da đen đánh bại Rui Deshen, có phải không?

Khóe miệng Tiểu Ân hơi giật, nói:

-Ta cùng hân chẳng qua là hơi chút so tài một hồi, cũng không chân chính phân thắng bại.

Thiago Motta cười ha hả, nói:

-Nhưng ta lại nghe nói Rui Deshen chính mồm thừa nhận thất bại?

Hai vai Tiểu Ân khẽ nhún, làm ra một động tác bất đắc dĩ.

Thiago Motta thu liễm vẻ tươi cười, nghiêm mặt nói:

-Tiểu Ân. Người nhìn thấy những người ta dẫn tới chứ?

Ánh mắt Tiểu Ân thoáng nhìn qua hướng những người kia. Chỉ thấy bọn họ nhàn nhã ngồi cùng một chỗ, có người trầm tư không nói, có mấy người đang bàn luận cái gì đó. Mà Hackerman và Greg mặc dù đang ở giữa bọn họ nhưng ngược lại giống như bị cô lập không hòa hợp.

Thiago Motta chậm rãi nói:

-Từ ngàn năm trước, lúc ta vừa mới thăng tiến Truyền kỳ cũng đã bắt đầu thu nạp các nhân tài chuyên nghiệp và đưa bọn họ tập trung đến bên cạnh ta. Trong ngàn năm này, trừ khi gặp cấp bậc Truyền kỳ khiêu chiến, nếu không ta không để cho bọn họ rời khỏi ta một bước.

Tiểu Ân cả kinh trong lòng, hỏi:

-Trong số bọn họ có người sống ngàn năm?

-Không có. Nhóm người đầu tiên đi theo ta sớm đã chết hết rồi. Tuy nhiên có một số chủng tộc sinh mạng vượt rất xa nhân loại, hơi nữa lại thủy chung ở bên cạnh ta, sống mấy trăm năm tuổi cũng là rất bình thường.

Tiểu Ân tò mò cảm ứng khí tức xung quanh thân thể Long Quy, phát hiện ra chút manh mối.

Long Quy là một nhân vật cực kỳ cường đại, nhưng ở quanh thân thể lão có một năng lượng từ trường nhân nhát. Tiểu Ân cũng từng phát hiện xung quanh thân thể Tiểu hồ ly cũng có loại năng lượng từ trường cùng loại. Chỉ có điều từ trường của Tiểu hồ ly dường như là từ trường hấp dẫn, có thể làm cho người ta nghe theo vô ý thức.

Mà từ trường của vị Long Quy đại nhân này lại là từ trường dưỡng sinh. Trong phạm vi từ trường này, có thể dần dần thay đổi thể chất nhân loại, kéo dài tuổi thọ.

Thiago Motta hiền hậu cười, nói:

-Tiểu Ân. Người có biết những người này đến từ đâu không?

Tiểu Ân ngẩn ra, nói:

-Đương nhiên là ngài mời chào đến.

Thiago Motta lắc mạnh đầu, nói:

-Mời tới cũng chỉ một phần ba, còn hai phần ba là vị hội trưởng ma pháp công hội của các người và tên dưới đáy biển kia đưa đến.

Trái tim Tiểu Ân khẽ đập mạnh vài cái. Trên tinh cầu này, lúc trước khi hấn tiến giai tổng cộng có năm vị Truyền kỳ.

Trong đó Urey và Rui Deshen đều trở thành Truyền kỳ trong vòng ba trăm năm trở lại đây, mà ba người còn lại đều có thời gian trở thành Ngàn năm Truyền kỳ hơn một ngàn năm.

Cho nên ngay cả là lúc Urey và Rui Deshen thí thần cũng không muốn đám người Thiago Motta tham gia.

Mà giữa ba vị Ngàn năm Truyền kỳ lâu đời như Thiago Motta dường như cũng có giao hẹn thần bí mà Urey và Rui Deshen không biết.

Vấn đề này nhảy mắt hiện lên trong đầu Tiểu Ân. Hấn có thể khẳng định suy luận của mình tuyệt đối không sai lầm.

Thản nhiên cười, Tiểu Ân nhìn như tùy ý hỏi:

-Ba vị thật sự là hăng hái, thu thập nhiều nhân tài như vậy đến bên người hấn không đơn thuần là cho vui chứ?

-Không sai. Chúng ta tập hợp bọn họ, kỳ thật là vì chế tạo một loại ma pháp trận ẩn nấp một người sử dụng.

Thiago Motta nghiêm túc nói.

-Có tác dụng gì?

Tiểu Ân hỏi thẳng bản chất vấn đề.

Trên mặt Thiago Motta lộ ra một tia cười khiến Tiểu Ân cảm thấy đáng giận. Lão ho khan hai tiếng, một lần nữa chuyển về đề tài ban đầu:

-Tiểu Ân. Người thật sự chiến thắng Rui Deshen?

Tiểu Ân lặng lẽ nhìn lão, trong lòng mơ hồ hiểu được cái gì. Trên mặt hắn nồng đậm ý cười, nói:

-Ngài muốn biết đáp án, vì sao không tự thân nếm thử một chút?

Về mặt Thiago Motta căng thẳng, nói:

-Được. Vậy ta tự thân thử một lần.

Lão vừa nói những lời này, năng lượng cường đại từ trên người sôi trào dựng lên. Hết thấy không gian trước mặt Tiểu Ân dường như có cảm giác hủy diệt sắp sụp đổ.

Đây không phải đơn giản là lĩnh vực giằng co. Thiago Motta vừa ra tay cũng đã vận dụng lĩnh vực lực lượng cường đại chân chính của lão.

Ngay sau đó, vô số điểm sáng hình thành trên đỉnh đầu Tiểu Ân, nhanh chóng biến thành một mai rùa thật lớn.

Đây là lĩnh vực lực lượng của Thiago Motta, một loại lĩnh vực giống như mai rùa.

Trong phạm vi mai rùa này kiên cố như tảng đá. Bất kể là dạng đá kích thuộc tính gì dường như đều không thể đánh tan mai rùa cực lớn này. Hơn nữa ở trong phạm vi mai rùa bao phủ, không gian bị áp bách rất lớn làm cho người ta cảm thấy một loại ảo giác như trời sắp.

Khí thế trên người Hackerman tuy rằng cường đại nhưng so với Thiago Motta giờ phút này, vậy chẳng là gì cả.

Hackerman đứng đó không xa đột nhiên quát to một tiếng, con rùa to lớn kia lập tức đi lên, mọi người luống cuống chân tay đi lên trên mai rùa, nháy mắt rời xa khỏi nơi này.

Xem tốc độ con rùa lớn lúc này quả thực là nhanh như ngựa hung, làm sao thấy bộ dáng lè mè chậm chạp. Bởi vậy có thể thấy được, con rùa lớn này giống như là chủ nhân của nó, bên ngoài thành thật bên trong là cáo già điển hình.

Tiểu Ân tự nhiên sẽ không quan tâm tới đám người kia, giờ phút này ánh mắt của hắn đã hoàn toàn bị Thiago Motta hấp dẫn.

Sau khi thấy được thuộc tính lĩnh vực của vị Long Quy đại nhân này, trong lòng hắn nổi lên một tia cực kỳ cổ quái.

Thiago Motta không ngờ là một người sáng tạo, đưa lĩnh vực hắn tu luyện lên mai rùa.

Phương pháp tu luyện như vậy cũng chỉ có ma thú có thể làm được, nhân loại tuyệt đối không có khả năng.

Sau khi mai rùa và lĩnh vực tương dung lập tức trở nên đao thương bất nhập, nước lửa bất xâm. Thậm chí bởi vì đặc tính của mai rùa, tạo thành một loại lực lượng phòng ngự cường đại không thể tưởng tượng.

Trách không được Rui Deshen từng nói, cảm chú lôi điện của hắn không chỗ nào không phá nhưng chưa chắc có thể làm khó cho mai rùa của vị ở đại lục phía Nam.

Sự thật quả là như vậy. Có cái mai rùa này, nói về lực phòng ngự của Thiago Motta quả thật là số một số hai trong số những cao thủ cùng cấp. Tuy rằng không có khả năng so được với Truyền kỳ Vô tận lĩnh vực nhưng lực lượng có thể đả thương đến lão ta chỉ sợ không có bao nhiêu.

Khí tức mãnh liệt quanh thân Tiểu Ân dâng lên, lĩnh vực mai rùa giống như một ngọn núi thật lớn đột nhiên ép xuống dưới. Nguyên tố lực lượng xung quanh điên cuồng hướng tới lĩnh vực mai rùa, đặc biệt năng lượng thổ hệ bị rút sạch không còn, làm cho người ta hô hấp cũng có chút khó khăn. Tiểu Ân thở dài một tiếng vươn một ngón tay. Một bức tường năng lượng lập tức hình thành trên đầu của hắn.

Cỗ năng lượng này cũng không dày, nếu so với mai rùa dần dần trở nên khổng lồ trên bầu trời kia thì cảm giác có vẻ mỏng manh.

Nhưng sắc mặt Thiago Motta lại ngưng trọng hẳn lên, không ngờ lại cảm thấy một việc rất quỷ dị.

Sau khi bức tường năng lượng này xuất hiện, áp lực không lồ do lão tạo thành dường như bị suy yếu rất nhiều. Đây là một cảm giác rất chân thực, dường như bức tường năng lượng kia có một loại lực lượng áp chế hết thảy khiến cho trong lòng lão cảm thấy từng đợt run sợ.

Ánh mắt lão Long Quy phát lạnh. Tuy rằng lão sống hơn năm nghìn năm nhưng loại tình huống này vẫn là lần đầu gặp phải. Ngay cả khi hai vị bằng hữu cũ phóng thích ra lĩnh vực đáng sợ cũng chưa từng khiến cho lão có cảm giác như vậy.

Một số ý niệm vút qua trong đầu, tuy nhiên rất nhanh bị lão Long Quy ném đi. Lão ngưng thần một lát, chợt quát một tiếng.

Theo một tiếng nổ vang còn mạnh hơn so với tiếng rống gầm, mai rùa như thiên thạch trên đỉnh đầu kia hung hăng đập xuống dưới.

Tuy rằng nó chỉ là năng lượng do lĩnh vực biến thành nhưng loại năng lượng này tạo thành thương tổn còn lớn hơn vài phần so với thiên thạch chân chính. Khí thế khổng lồ thậm chí làm nổi lên một trận gió xoáy trên mặt đất.

Lão Long Quy mở trừng hai mắt, quát lên:

-Tránh ra!

Tiểu Ân mặt không chút thay đổi, dường như hấn rất tự tin đối với một tầng năng lượng trên đỉnh đầu mình.

Sắc mặt Thiago Motta xám đen, uy thế của mai rùa trên không trung lại tăng thêm vài phần. Nếu ngay từ đầu Thiago Motta chẳng qua là muốn thử thực lực Tiểu Ân một chút, nhưng thái độ không chút thay đổi của Tiểu Ân lại tổn thương lòng tự tin của lão, khiến cho lão tức giận đồng thời phóng ra năng lượng cường đại hơn.

-Ầm!

Tiếng nổ kinh tâm động phách giống như cái chuông khổng lồ va chạm, mặt hồ trống trải xuất hiện một mảnh gợn sóng, dần dần lan rộng ra ngoài.

Lực ép mạnh mẽ của gió thổi thấm thực vật xung quanh lung lay muốn đổ, cây cối hơi cao một chút đã sớm bị luồng khí như lưỡi đao này cắt làm hai đoạn.

Mai rùa rực lớn cũng không đập vỡ được bức tường năng lượng có vẻ mỏng manh trên đỉnh đầu Tiểu Ân. Khi hai lĩnh vực va chạm, bức tường năng lượng này thậm chí không chút lay động hoàn toàn chống đỡ lực lượng của mai rùa.

Thiago Motta mở to hai mắt, thuộc tính lĩnh vực của lão không am hiểu công kích, chỉ am hiểu phòng thủ. Điểm ấy lão đã sớm biết. Nhưng khi lão ngưng tụ mai rùa cường đại bắt đầu chuẩn bị tiến công cũng không có người nguyện ý lấy cứng chọi cứng với lão. Dù sao, trình độ cứng rắn của mai rùa này của lão có tiếng tăm lừng lẫy trong số lĩnh vực của mấy vị Truyền kỳ trong tinh cầu.

Cho nên khi Tiểu Ân áp dụng hình thức không né không tránh, trong lòng lão lại mừng thầm. Nhưng kết quả cuối cùng quả thật ra ngoài dự kiến của lão rất nhiều.

Chuẩn bị mất nhiều thời gian như vậy lại bị người ta nhẹ nhàng ngăn chặn. Tường năng lượng của người ta thậm chí còn không chút lay động. Đây là loại phòng ngự có trình độ thế nào? Lúc này, lão Long Quy dường như có chút mê man.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, trong lòng thầm kinh hãi. Khoảng khắc khi tường năng lượng và mai rùa chạm vào nhau, nhìn bên ngoài hấn không đổi sắc nhưng trong đầu hấn giống như bị người khác hung hăng gõ mạnh, gần như muốn hoa mắt.

Lúc này hấn mới rõ, hóa ra mai rùa của người ta chẳng những có lực lượng cường đại, lại có đặc tính trực tiếp tấn công lực lượng tinh thần. Trong tình huống không chuẩn bị trước, thiếu chút nữa bị hồ to.

Trong lòng mơ hồ sinh ra một tia tức giận, Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, nói:

-Thiago Motta. Nghe nói phòng ngự lực lượng của ngài có thể nói là đứng đầu trong các vị Truyền kỳ, như vậy ngài cũng tiếp ta một kích, thế nào?

Thiago Motta cười ha hả, nói:

-Phòng ngự đứng đầu ta không dám nhận, tuy nhiên cũng có chút tin tưởng về phương diện phòng ngự. Nếu người muốn kiểm tra một chút, vậy tới đây.

Dứt lời, Long Quy vung tay lên, mai rùa trên đỉnh đầu “huych” một tiếng về tới bản thể, hình thành một vòng bảo hộ mỏng manh gần như trong suốt bên ngoài thân thể lão.

Kỳ thật trong nháy mắt lão Long Quy thu hồi lĩnh vực mai rùa cũng phát hiện trên lĩnh vực có một số vết nứt rất nhỏ. Cho dù Tiểu Ân tiếp tục lên tiếng cho lão đánh, lão cũng không dám ra tay.

Lão âm thầm kêu khổ trong lòng. Trước kia giao thủ với Truyền kỳ khác, đối thủ của lão đều ném đủ việc con chuột kéo rùa, đau khổ không thể ra tay. Nhưng hôm nay tình hình không ngờ lại đảo ngược, kết giới của người ta dường như còn cứng rắn hơn so với lão vài phần.

Lão chính đang rầu rĩ nên làm thế nào tiếp tục công kích đột nhiên nghe được Tiểu Ân đề nghị, lập tức hết sức vui mừng.

Người am hiểu phòng thủ, tự nhiên có chút kém cỏi ở phương diện tiến công. Tuy rằng mức độ cứng rắn của lĩnh vực kỳ dị của Tiểu Ân đã khiến lão sinh cảnh giác trong lòng, nhưng lão vẫn có đủ tin tưởng cường độ phòng ngự của lĩnh vực của mình.

Tin tưởng này cũng không phải không có căn cứ, mà được tích lũy sau nhiều lần tỷ đấu với mấy vị Truyền kỳ cùng cấp.

Ở trong lòng lão, tên Tiểu Ân mới thắng tiến Truyền kỳ này cho dù có lợi hại thế nào cũng không có khả năng công phá mai rùa của lão.

Chỉ trong nháy mắt, Thiago Motta đã từ công chuyển sang thủ, toàn bộ quá trình lưu loát như mây bay nước chảy, tự nhiên uyển chuyển không chút miễn cưỡng khiến cho Tiểu Ân rất khâm phục. Chỉ bằng vào nắm chắc thời cơ và tốc độ chuyển hoá lĩnh vực công thủ này, cũng đã đủ chứng minh thực lực cường đại của vị lão nhân gia này.

Kỳ thật, Tiểu Ân cũng không biết. Cuộc đời lão Long Quy am hiểu nhất chính là từ công chuyển sang thủ, đặc biệt là lúc chiến đấu cùng cấp. Chỉ cần một chút gió thổi cỏ lay, lão đã làm ra động tác giống như vậy. Nhiều năm tích lũy, động tác này đã bị lão luyện đến mức lô hỏa thuần thanh, không có người có thể so sánh.

Sau khi cảm nhận được thực lực Thiago Motta, sắc mặt Tiểu Ân càng ngưng trọng, giơ một cánh tay lên. Trên người hắn lại một lần nữa nổi lên một bức tường năng lượng không hề tinh xảo, hoa mỹ.

Loại tường năng lượng này đơn giản, tự nhiên. Nó hình vuông, không chút nào khéo léo, giống như một viên gạch hình vuông theo thủ thế của Tiểu Ân xuất hiện cách ba mét trước mặt hắn.

Không có bất kỳ mưa to gió lớn, cũng không có khí thế khổng lồ rung động lòng người. Tiểu Ân ra tay khác hẳn với những tuyệt chiêu của các Truyền kỳ khác.

Đám Truyền kỳ một khi phải kích phát ra lực lượng cường đại nhất của mình đều nhất định phải liều mạng hấp thu ma pháp nguyên tố cùng hệ ở xung quanh. Chỉ có như thế mới có thể phát ra một kích kinh thiên động địa.

Nhưng Tiểu Ân lại không làm cái gì, gần như hắn chỉ bày ra phương diện lực lượng của lĩnh vực mà thôi.

Trong đầu lão Long Quy nổi lên một loại nghi vấn. Chẳng lẽ hắn nghĩ rằng bằng vào lực lượng thuần túy của lĩnh vực đến công kích sao?

Chẳng lẽ hắn không biết lực lượng đơn thuần không chút phối hợp với thuộc tính chuyên môn là một việc vô cùng dễ dàng bị hó giải sao!

Ngay trong khi lão nói thầm trong lòng, tường năng lượng do Tiểu Ân khổng chế đã vững vàng đẩy lại.

Tốc độ không nhanh chút nào, khi thể cũng không minh mông mãnh liệt. Chỉ vô cùng đơn giản như vậy, lặng yên đẩy lại.

Rất nhanh, tường năng lượng và mai rùa của Thiago Motta lại một lần nữa đụng vào nhau.

Sắc mặt Thiago Motta lập tức biến thành cực kỳ buồn cười. Giống như đột nhiên lão gặp một chuyện không thể tin nổi nhất trên thế giới, đôi mắt lập tức tròn tròn.

Lão đột nhiên phát hiện, mình không ngăn cản được. Mai rùa có thể dễ dàng tiếp được cảm chú gần như hủy thiên diệt địa của Truyền kỳ khác không ngờ lại không ngăn được lực lượng Tiểu Ân bình thường đẩy tới.

Bức tường năng lượng kia của Tiểu Ân giống như là cự thú viễn cổ tràn ngập lực lượng, “âm âm” đẩy lại.

Tất cả mọi thứ trước mặt hắn đều bị đẩy ngã không chút lưu tình. Đẩy ngã, thậm chí là sụp đổ.

Thân thể lão Long Quy không bị khống chế bay lên trời, giống như bị chiếc xe tải mười tấn chạy tốc độ nhanh đâm phải. “Xoạt” một tiếng bay ra xa xa, rơi thật mạnh vào trong hồ nước thật lớn kia.

Hết sức đơn giản, không chút kỹ xảo. Hai bên đã phân chia thắng bại chỉ ngắn ngủi một lần giao phong.

Lão Long Quy bị đánh vào hồ nước, hoa đầu văng mắt. Cái loại cảm giác muốn nôn mửa do bị mạnh mẽ va chạm gây nên gần như khiến cho tim, phổi, thận... trong cơ thể lão thiếu chút nữa phun cả ra.

Trong đầu vang lên những tiếng ong ong, tai mắt mũi miệng đều chảy ra một tia máu tươi.

Thật lâu sau, Thiago Motta rốt cục chậm rãi khôi phục. Trong lòng lão bị bao phủ bởi một mảnh kinh hãi. Cho tới nay, lão thật chưa từng nghĩ rằng trên thế giới này không ngờ lại có lĩnh vực cường đại như vậy.

Tầm ngấm tầm ngấm mà đâm chết voi. Hóa ra công kích cường đại nhất trên thế giới cũng không phải là ma pháp công kích mang theo huyền lệ vô cùng rườm rà mà chính là một bức tường năng lượng vô cùng đơn giản như vậy. Thiago Motta sống năm ngàn năm rốt cục đoán được lão đối mặt với bức tường năng lượng thể nào, cũng đoán được đến tốt cùng là Tiểu Ân có loại thuộc tính nào.

U sầm trong lòng lão lập tức đảo qua biến mất, gợn tay phân ra. Nước hồ xung quanh nghe lời phân ra.

Khi Thiago Motta từ trong hồ bay lên, một lần nữa về tới chỗ Tiểu Ân, lão đã hoàn toàn ném sự thất bại vừa rồi ra sau đầu. Ở trên mặt lão lộ ra tươi cười hòa thuận dường như người vừa mới đánh bại lão không phải là Tiểu Ân.

Tiểu Ân khẽ giật khóe miệng, trong lòng âm thầm bội phục. Lão ô quy chính là lão ô quy. Chẳng những sống đủ dai, da mặt cũng đủ dày. Nếu đối lại là hắn, vậy tuyệt đối không có khả năng trong nháy mắt lộ ra nụ cười không chút khúc mắc này.

-Tiểu Ân. Người quả nhiên lợi hại.

Sắc mặt Thiago Motta hơi chút đỏ hồng, trong âm thanh mơ hồ mang theo một tia chờ đợi:

-Lĩnh vực của người có phải là Lực Lượng lĩnh vực công kích đứng đầu bốn lĩnh vực mạnh nhất trong truyền thuyết?

-Phải.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, điểm này căn bản không cần giấu diếm.

-Tốt. Thật tốt quá.

Hai mắt Thiago Motta mơ hồ tỏa sáng, nói:

-Tiểu Ân. Ta có một đề nghị. Xin người suy xét một chút.

-Đề nghị gì?

Hai lỗ tai Tiểu Ân lập tức dựng lên. Hắn biết đề nghị của đối phương khẳng định có liên quan đến hai vị Truyền kỳ kia.

-Ta và ma pháp hội trưởng các ngươi, còn có tên trong đáy biển kia từng cùng đi du lịch vũ trụ trong một đoạn thời gian ngắn.

Tiểu Ân ngẩn ra, nói:

-Ba người các ngươi không phải là có nhiệm vụ bảo vệ tinh cầu sao? Làm sao có thể dễ dàng đi ra ngoài.

Thiago Motta cười như kẻ trộm, nói:

-Đúng vậy. Chúng ta có trách nhiệm thủ vệ, nhưng thế nào cũng phải có một chút tự do thân thể chứ. Đi ra ngoài đi dạo cũng không phải việc gì ghê gớm.

Tiểu Ân hơi chút trầm ngâm, hỏi:

-Ba người các ngươi liên thủ ra ngoài hẳn là có ý đồ khác hả?

Thiago Motta xấu hổ cười, nói:

-Đúng vậy. Kỳ thật chúng ta phát hiện một thượng cổ truyền tống trận bên trong biển rộng. Truyền tống trận này chẳng những là truyền tống trận cấp tinh cầu, hơn nữa còn trực tiếp thông về phía mộ của các Thần.

Sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi. Từ sau lần thí thần lần trước, Tiểu Ân đã thật sâu cảm nhận được sự chênh lệch rất lớn giữa mình và Thần linh. Nếu không phải bọn họ may mắn tới đúng lúc, hơn nữa có sự trợ giúp của Vô Danh, như vậy căn bản đừng mơ tưởng chiếm được chút ích lợi nào trước mặt Thần linh. Cho nên vừa nghe tin tức có liên quan đến Thần linh, sắc mặt hắn không khỏi có chút âm trầm khó đoán.

Thiago Motta cũng không thúc giục, chỉ lẳng lặng đợi Tiểu Ân chậm rãi tiêu hóa ý nghĩa của những nơi này.

Rốt cục, Tiểu Ân lên tiếng hỏi:

-Ngài đã từng gặp Thần linh chân chính chưa?

-Đã gặp.

Trả lời của Thiago Motta không ngờ lại ra ngoài dự đoán của Tiểu Ân:

-Một phân thân của Nữ Thần Ánh Trăng từng đi tới nơi này, cũng gặp ta một lần.

-Nàng tới gặp ngài làm gì?

-Tập trung tất cả lực lượng, cùng Hoàng Kim đại lục đánh dẹp đại lục người da đen. Và xây dựng thần điện của Nữ Thần Ánh Trăng ở trên cả ba đại lục.

-Ngài nói thế nào?

-Ta đồng ý.

Thiago Motta thở dài một tiếng, nói:

-Ngươi tuyệt đối không thể tưởng tượng được. Một phân thân của Nữ Thần, chỉ là một phân thân thôi, chỉ bằng khí thế đã áp chế ta không thể nhúc nhích. Ta biết. Một khi ta có lòng phản kháng hoặc từ chối, như vậy nhất định sẽ bị nàng giết chết. Hơn nữa là không chút lực đánh trả đơn giản như bóp chết một con kiến.

Tiểu Ân trong lòng khê lạnh. Nữ Thần Ánh Trăng này ngày xưa là cường giả cùng cấp với Hắc Long Vương. Sau khi thăng thành Chân Thần, quả nhiên có lực lượng xa xa Hắc Long Vương có thể bì kịp.

-Được rồi. Nếu ngài đã từng cảm nhận sự cường đại của Thần linh, chẳng lẽ còn muốn đi mộ của các thần gì đó sao?

Tiểu Ân dường như trào phúng nói:

-Nơi đó hẳn là một nơi tràn ngập nguy hiểm chứ hả!

Thiago Motta cười khở một tiếng nói:

-Tiểu Ân. Nếu truyền tống trận thông hướng là mộ cầu các Chân Thần, như vậy ba chúng ta lúc ấy đã sớm không thể trở về. Nơi mà chúng ta phát hiện đều chôn một số Ngự Thần. Mộ của các Thần chân chính, xa xa không phải chúng ta có thể dòm ngó.

Tiểu Ân lúc này mới thở phào nhẹ nhõm một hơi. Chân Thần hẳn không dám đụng vào nhưng Ngự Thần thì sao? Đặc biệt là Ngự Thần sau khi tử vong, hẳn thật ra rất có hứng thú.

-Tình huống nơi đó thế nào? Có cái gì bảo vệ. Ba người các người thu thập nhân tài các mặt, hẳn là để hỏi ma pháp trận ẩn nấp gì đó phải không?

Thiago Motta liên tục gật đầu, nói:

-Đó là một mảnh đất khô ráo, cũng không ai biết ở đó chôn bao nhiêu Ngự Thần. Chúng ta tìm được một tấm bia đá ở đó, nghe nói nơi đó là một vùng bên ngoài một cửa các Thần truyền lại từ viễn cổ. Mà những Ngự Thần chết theo Chân Thần đều có được một mảnh đất vĩnh viễn ngủ yên. Mỗi khi có Ngự Thần chết đi, vật phẩm trên người bọn họ đều được chôn cùng, đây là quy định được truyền lại từ các Thần thời viễn cổ.

Mắt nhìn Tiểu Ân có chút động lòng, Thiago Motta thầm nghĩ trong lòng: Chỉ cần là Ngàn năm Truyền kỳ, sau khi nghe được tin tức này khẳng định sẽ không thể kìm lòng.

-Ở đó mai táng rất nhiều Ngự Thần, hơn nữa bên trong từng mộ đều có một số vật phẩm cấp cao. Chỉ cần chúng ta đi qua, lén lấy đi mấy thứ, như vậy đối với tu luyện ngày sau sẽ có nhiều chỗ tốt.

Thần sắc trong mắt Tiểu Ân biến hóa vài cái, đột nhiên ngưng lại, nói:

-Ngài dường như còn chưa trả lời ta, nơi đó có thủ vệ thế nào?

Thiago Motta cười ha hả, nói:

-Không ngờ người không bị ích lợi trước mắt bịt kín ý nghĩ, thật sự là không tồi. Thật lâu không gặp nhân loại bình tĩnh như vậy.

Tiểu Ân thầm kêu một tiếng hổ thẹn trong lòng. Nếu không phải của cải hấn phong phú, thật sự là không thể bình tĩnh như vậy.

-Thủ vệ ở đó đều là vong linh tám, chín cấp, quan vương chỗ nào cũng có. Ngay cả vong linh đế vương thực lực tương đương chúng ta cũng không thiếu.

Thiago Motta nghiêm mặt nói:

-Một khi đi vào chính là nguy cơ rất mạnh. Muốn bình an thoát thân quay về cũng không phải chuyện đơn giản.

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn ra phương xa, hỏi:

-Như vậy các người tập hợp nhiều nhân vật tinh thông nhiều thứ lại có ích lợi gì?

-Chúng ta hy vọng có thể chế tạo một loại ma pháp trận có thể giấu được vong linh.

Tới lúc này, Thiago Motta tự nhiên không giấu diếm gì, lão sáng khoái nói:

-Một khi hoàn thành loại trận đồ này, chúng ta sẽ biến thành một thành viên trong vong linh. Đi lại bên trong phần mộ Ngự Thần sẽ không hấp dẫn nhiều vong linh vây công. Cho dù có giao thủ với vong linh một khu vực nào đó, bọn họ cũng chỉ cho rằng xung đột nội bộ, do đó tránh trêu chọc càng nhiều vong linh.

Tiểu Ân trầm giọng nói:

-Không ngờ các người lại có được ma pháp trận đồ như vậy.

-Đúng. Trận đồ này là tên dưới đáy biển kia cung cấp. Tổ tiên của hấn từng là một vị Ngàn năm Truyền kỳ, ngoài ý muốn phát hiện ra địa điểm kia. Nhưng hấn thế đơn lực bạc, ngay cả dùng loại phương pháp này lần vào trong cũng không thể chiến thắng được tất cả vong linh trong một khu vực. Cho nên cuối cùng hấn mất công toi trở về, thậm chí còn bị thương nặng. Sau khi trở về, hấn nói địa điểm chính xác truyền

tổng trận kia và dạy phương pháp chế tác trận đồ ẩn nấp. Nhưng thẳng đến gần vạn năm, trong con cháu của hắn mới lại xuất hiện một vị Ngàn năm Truyền kỳ.

Tiểu Ân rốt cục bừng tỉnh hiểu ra. Hóa ra là bảo bối tổ tiên để lại. Tuy nhiên tên cao thủ Truyền kỳ dưới đáy biển kia nếu nghĩ mời ma pháp hội trưởng và lão Long Quy, quan hệ tự nhiên không đơn giản.

Tâm nhiệm vừa chuyển, Tiểu Ân hỏi:

-Ý của người là chỉ cần ta theo các người đi tới cái mộ này là có thể giao Nội Đức Lâm cho ta?

-Phải.

Thiago Motta nghiêm túc nói:

-Tuy nhiên sau khi Nội Đức Lâm thành công luyện chế được phẩm cho người phải quay trở lại. Bởi vì chúng ta còn cần hắn luyện chế một ít được phẩm phụ trợ.

Tiểu Ân trầm ngâm hỏi:

-Người vì sao muốn nói cho ta biết chuyện này?

322. Chương 54 Sinh Mạng Thể Kỳ Dị - Vô Danh

Thiago Motta không chút do dự nói:

-Không ngờ người lại có được Lực Lượng linh vực. Như vậy trong cảnh giới Truyền Kỳ không còn ai có thể đánh thắng được người. Nếu người gia nhập, sự an toàn của chúng ta lại có nhiều bảo đảm.

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

-Ngài thật sự rất coi trọng ta rồi.

Thiago Motta cười khở nói:

-Có thể đánh tan linh vực của ta lập tức, người chính là người đầu tiên từ trước đến nay.

Lão nhìn Tiểu Ân, nghiêm mặt nói:

-Vốn trong kế hoạch phải có năm, sáu vị Truyền kỳ cùng đi mới có được lực lượng tuyệt đối bảo vệ trong đó. Tuy nhiên người xuất hiện như vậy đủ bù lại sự thiếu hụt về lực lượng của chúng ta.

-Còn thiếu hai người sao? Các người vì sao không đi tìm Rui Deshen và Urey?

-Thực lực của bọn họ không đủ.

Thiago Motta thần nhiên nói:

-Nếu cho bọn họ thêm hai trăm năm khổ tu, có lẽ miễn cưỡng đủ tư cách.

Tiểu Ân ngẩn ra. Tuy nhiên nói lời thật, tuy hắn đánh bại vị lão Long Quy này, nhưng trong nháy mắt hai bên tiếp xúc kia, Tiểu Ân đã cảm giác được thực lực của lão quả thật ở phía trên Urey và Rui Deshen. Điểm này không thể nghi ngờ.

-Tiểu Ân. Người có thể mang Nội Đức Lâm đi, đề nghị của ta, người cũng suy nghĩ một chút. Nếu người có thể đồng ý, một năm sau chúng ta liền xuất phát.

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi:

-Ngài không cho rằng là quá nhanh sao?

Thiago Motta ngẩng mặt nhìn trời, trên mặt lão không ngờ lộ ra một tia chua xót:

-Tiểu Ân. Tình cầu này đã thuộc về Nữ Thần Ánh Trăng. Nàng muốn lấy quyền sở hữu ba đại lực, trừ khi người trở thành Truyền kỳ tồn tại dựa vào nàng, nếu không chỉ có bỏ nơi này rời đi. Một năm đã không phải là ngắn rồi.

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn theo ánh mắt của lão.

Lúc này mặt trời đã xuống núi, một luồng ánh trăng mỹ lệ xuất hiện trên đại lục. Vầng trăng tròn trên bầu trời sáng động lòng người, dường như tản ra một loại năng lượng cường đại mà thần bí.

Trong lòng hắn đột nhiên toát ra một ý niệm. Khi thần điện của Nữ Thần Ánh Trăng trải khắp tinh cầu này, hắn sẽ đi về nơi đâu...

Lúc Tiểu Ân mang theo Dược phẩm sư Nội Đức Lâm cấp bậc ma đạo sĩ chạy về ma pháp tháp ở công quốc Louis đã là sau đó nửa tháng.

Trong nửa tháng này, Tiểu Ân và lão Long Quy bàn luận rất nhiều chuyện, cũng chiếm được nhiều tin tức có ích từ miệng lão Long Quy.

Trước khi có Nữ Thần Ánh Trăng giáng lâm, mấy vị Truyền kỳ trong tinh cầu tuy rằng có qua lại nhưng vẫn coi như bình an vô sự lẫn nhau. Ba vị cường giả lâu đời bọn họ tuy rằng sớm có kế hoạch này nhưng là chậm rãi đợi Urey và Rui Deshen trưởng thành.

Đồng dạng, Rui Deshen tuy rằng theo dõi được tung tích Cự Ma Thần nhưng hắn cũng không lỗ mãng làm việc mà lẳng lặng chờ cơ hội.

Không ngờ Nữ Thần Ánh Trăng đột ngột xuất hiện và lên tiếng muốn thống nhất ba đại lục.

Như vậy kế hoạch của mấy vị cường giả trong tinh cầu lập tức bị quấy rầy. Rui Deshen và Urey liền lĩnh kéo Tiểu Ân, không ngờ đánh bậy đánh bạ vừa lúc gặp được cơ hội tốt nhất.

Mà ba vị cường giả lâu đời tăng nhanh tốc độ chế tạo trận đồ một người ẩn giấu cố gắng hoàn thành tất cả trong thời gian ngắn.

Bọn họ đều tính toán rời khỏi tinh cầu này, cho dù vứt bỏ tinh cầu nhiều năm kinh doanh cũng không tiếc.

Nghĩ lại Rui Deshen, hắn là người đầu tiên làm ra lựa chọn như vậy trong tất cả những Truyền kỳ. Sau khi thí thần, hắn lập tức xa chạy cao bay, đi cực kỳ tự nhiên.

Về phần Urey, tuy rằng không biết hắn có rời khỏi tinh cầu này hay không, nhưng chỉ nhìn hắn thủy chung không chủ động liên hệ với đám người Dida thì biết ngay cả khi hắn không rời khỏi cũng nhất định ẩn cư không ra, cũng không bao giờ hỏi chuyện đời.

Sau khi biết tâm ý bọn họ, trong lòng Tiểu Ân cũng mơ hồ có hàn ý mãnh liệt. Những người ở trước mặt Thần linh không ngờ không hẹn mà làm ra lựa chọn chạy xa tha hương. Như vậy mình làm thế nào có thể may mắn thoát khỏi đây.

Tuy nhiên, cho dù là phải rời đi hắn cũng làm tốt mọi chuẩn bị trước khi đi, và cũng sắp xếp thỏa đáng mọi chuyện.

Vội vàng về tới ma pháp tháp thành Louis, Tiểu Ân lập tức giao phòng thí nghiệm ma pháp chuyên môn cho Nội Đức Lâm, cũng lấy hai vật phẩm siêu cấp lấy từ trong Quốc gia của thần bị đóng băng ra.

Nội Đức Lâm là một người đàn ông tóc dài như bạch diện thư sinh. Trên người hắn có hương vị học giả mãnh liệt, được coi là nhân vật cực kỳ đặc sắc trên thế giới này.

Sau khi hắn nhận ra lai lịch hai vật phẩm này, trong mắt hắn lập tức tràn ngập ánh mắt như điên cuồng.

Tiểu Ân vừa thấy loại ánh mắt này, lập tức hiểu được vì sao Nội Đức Lâm có thể đi trên con đường này xa như vậy.

Nội Đức Lâm kỳ thật là nhân vật cùng loại với Linnuo. Chẳng qua hai người bọn họ yêu thích khác nhau. Một người dốc lòng tinh luyện ma pháp dược phẩm, người còn lại chú ý toàn bộ tinh lực vào việc chế tạo ma pháp tượng.

Người như vậy về mặt thái độ làm người cũng có cố chấp nhất định, nhưng đồng dạng cũng bởi vì bọn họ cuồng nhiệt và chuyên chú mới có thể không ngừng nghiên cứu vấn đề buồn tẻ này, cuối cùng đạt được thành tựu cao nhất.

Nguyên bản còn có chút lo lắng, nhưng khi thấy ánh mắt của đối phương, lo lắng trong lòng Tiểu Ân lập tức biến mất.

Hắn biết, nếu luyện chế ma pháp được phẩm thất bại, như vậy tuyệt đối không phải Nội Đức Lâm không dùng hết sức mà là vận khí của hắn không tốt.

Tiểu Ân lấy phương thuốc ma pháp chiếm được từ Hắc Long Vương và đồng loạt lấy ra một số được vật đã sớm chuẩn bị thỏa đáng.

Rất nhiều ma pháp nguyên liệu được chuẩn bị tốt chất đồng cùng một chỗ, trong đó có một bộ phận là bán thành phẩm đã trải qua tinh luyện.

Nội Đức Lâm cẩn thận xem ma pháp phương thuốc này, trên mặt hắn thi thoảng lộ ra vẻ khổ tư khó hiểu. Khi thì nhe răng trợn mắt nói thảm, khi thì vỗ bàn nhảy dựng, ngạc nhiên thán phục không ngớt.

Thật lâu sau, hắn kinh hô:

-Tiểu Ân các hạ. Phương thuốc này thật sự quá tuyệt vời. Hóa ra khi làm như vậy có thể kích phát tiềm năng nhân loại, kéo dài tuổi thọ nhân loại rất nhiều. Hơn nữa phương thuốc này giới hạn cho người thường dùng, cho dù ma pháp sư và ma thú đạt được phương thuốc này cũng không tác dụng.

Tiểu Ân im lặng không nói, chỉ bày ra một bộ dáng sâu xa khó hiểu. Hắn bày ra vẻ tươi cười tự nhiên, dường như hết thấy mọi chuyện đều đã trong tính toán.

Tuy nhiên trong lòng hắn cũng bội phục Hắc Long Vương vận phần. Phương thuốc hắn lấy ra, chính là Hắc Long Vương tự thân đưa ra cho hắn. Lúc lấy ra, Hắc Long Vương từng nói đồ vật này người khác lấy được cũng vô dụng.

Quả thật, phương thuốc này chỉ có thể khiến cho người thường kéo dài tuổi thọ. Đối với những người khác mà nói, đồ vật này quả thực vô nghĩa.

Nội Đức Lâm cao hứng hồi lâu, rốt cục nghĩ tới tài liệu ma pháp bán thành phẩm Tiểu Ân lấy ra.

Hắn lựa chọn một số bán thành phẩm trong đó cẩn thận quan sát, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc hỏi:

-Tiểu Ân các hạ. Những bán thành phẩm này là kiệt tác của vị đại sư nào?

Tiểu Ân nao nao, cười nói:

-Là ta rảnh rỗi luyện chế.

Sắc mặt Nội Đức Lâm hơi đổi, nói:

-Tiểu Ân các hạ. Ngài đã có năng lực như vậy, vì sao còn muốn mang ta từ ngàn dặm xa xôi đến đây?

Tiểu Ân kỳ quái, nói:

-Ta mang người đến để luyện chế ra được phẩm trên phương thuốc này. Chẳng lẽ có gì không đúng sao?

Nội Đức Lâm biểu tình tức giận không dám nói:

-Tiểu Ân các hạ. Kiến thức cơ bản của ngài đã hết sức vững chắc, mà bán thành phẩm đã có thể luyện chế được trình độ như vậy. Cho dù là ta cũng chỉ vậy mà thôi.

Hắn ngừng một chút, nói:

-Trình độ luyện kim thuật sĩ của ngài đã không kém gì ta, vì sao còn muốn để ta tới chủ trì luyện chế?

Nụ cười trên mặt Tiểu Ân biến mất, nói:

-Nội Đức Lâm, người hiểu lầm rồi. Có lẽ về mặt kiến thức cơ bản Được phẩm học, ta có một chút sơ sỏ. Nhưng về mặt chân chính vận dụng, ta tuyệt đối không thể so với người phong phú kinh nghiệm như người.

Thấy vẻ mặt Nội Đức Lâm hồ nghi như trước, Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

-Ta tiếp xúc Được phẩm học cũng chỉ hơn một năm mà thôi. Hiện tại ngươi còn nghĩ rằng ta có thể chủ trì luyện chế loại ma pháp được phẩm cấp bậc này được không?

Nội Đức Lâm kinh ngạc há to miệng. Nếu không phải biết thân phận Truyền kỳ của Tiểu Ân, hẳn tuyệt đối không tin lời của đối phương.

Lại nhìn được phẩm bán thành phẩm bày trên bàn, sắc mặt Nội Đức Lâm lập tức trở nên cực kỳ cổ quái.

Hơn một năm cũng đã nắm giữ kiến thức cơ bản tới mức độ này. Tốc độ tiến bộ như vậy thật sự là đáng sợ, đáng sợ. Nếu Tiểu Ân đổi nghề chuyên môn nghiên cứu Được phẩm sư, chỉ sợ hẳn rất có khả năng trở thành vị luyện kim thuật sư cấp bậc Truyền kỳ đầu tiên.

Tuy nhiên sau khi nghe Tiểu Ân giải thích, Nội Đức Lâm cũng bình tĩnh trở lại.

Bất kể Tiểu Ân thiên tài thế nào, đó cũng chỉ là bất chước quá trình chế tạo của người khác mà thôi. Nếu đối mặt với được phẩm kiểu mới chưa từng có người thử nghiệm, như vậy mời mình đến quả thật là lựa chọn tốt nhất.

Sau khi đáp ứng Tiểu Ân, Nội Đức Lâm ở lại trong ma pháp tháp. Hắn bắt đầu siêng năng thử nghiệm.

Một loại được phẩm mới, liên quan đến nhiều mặt nhưng chỉ có thể dùng cho người thường chính thức bắt đầu được nghiên cứu trong ma pháp tháp của Tiểu Ân.

Trong ma pháp tháp, Hắc, Hoàng Toàn Phong sau khi dùng lông của Hỏa Sơn Hồng Trĩ đều bế quan. Bạch Toàn Phong bảo vệ bên cạnh chúng nó một bước không rời.

Thông qua hoàn mỹ kế ước, Tiểu Ân có thể cảm ứng được biến hóa trên người chúng một cách rõ ràng. Làm hắn kinh ngạc chính là, hai tên này không ngờ lại có xu thế tiến hóa một lần nữa. Đương nhiên, muốn thăng tiến ma thú cấp chín cũng không phải là một chuyện đơn giản. Ngay cả hai ma thú biến dị có muốn thăng tiến cấp chín cũng không phải ngày một ngày hai.

Juliana cũng đang cố gắng. Theo đạo động linh vật trên người nàng phát ra có thể cảm nhận được thực lực của nàng ngày càng tăng tiến.

Đám người Kim càng không cần phải nói, một đám liều mạng tu luyện. Trong Hoàng Kim kết giới trong ma pháp tháp thủy chung không có dừng lại cho dù một khắc thời gian.

Tuy rằng Tiểu Ân không nói gì nhưng một cỗ không khí khẩn trương vô thanh vô tức lan tràn trong ma pháp tháp.

Đặc biệt trong thời gian này, Tiểu Ân nhiều lần rời khỏi ma pháp tháp lại đối với mọi người tạo thành một động lực bức thiết muốn đề cao. Vì đuổi theo bước chân của Tiểu Ân, bọn họ đã dùng hết khả năng có thể.

Tiểu Ân về phòng của mình, suy nghĩ một chút, thử kêu lên:

-Vô Danh. Vô Danh huynh. Vô Danh tiên sinh.

Bốn phía im lặng không chút nhân khí.

Trong lòng Tiểu Ân vừa mừng vừa sợ. Chẳng lẽ hẳn thực sự thoát khỏi Vô Danh quấy rầy sao?

Vừa nghĩ tới điểm này, trong lòng hắn cao hứng rất nhiều rồi dường như lại có một tia vướng bận như mất đi cái gì.

Lúc Vô Danh ở bên người, Tiểu Ân thường xuyên đều lo lắng đề phòng. Nhưng khi Vô Danh thực sự biến mất, Tiểu Ân mới phát hiện hóa ra trong lòng hắn đã sớm coi Vô Danh như người một nhà, hoặc là một chỗ dựa vững chắc.

Nếu lúc trước không phải Vô Danh giữ lại, Tiểu Ân cũng không có khả năng ở lại Quốc gia củ thần bị đóng băng tiến hành rèn luyện cực hạn áp lực, cuối cùng mới có thể luyện thành lĩnh vực Lực Lượng của riêng mình. Nếu không phải Vô Danh đứng phía sau, Tiểu Ân không có khả năng mạo hiểm thí thân với Rui Deshen và Urey. Mà đồ vật chiếm được sau khi thí thân lại đủ cho bất kỳ kẻ nào động lòng.

Lúc này, Thiago Motta đại biểu ba Truyền kỳ lâu đời mời hắn vào trong một Ngụy Thần, Tiểu Ân cũng do dự. Cho nên nghĩ đến đầu tiên chính là thỉnh giáo Vô Danh.

Chỉ có điều, khi hắn muốn gọi Vô Danh lại không thành công. Loại tình huống này chính là lần đầu tiên xuất hiện, trong lòng Tiểu Ân lập tức nổi lên cảm xúc không yên nồng đậm.

-Vô Danh đi đâu nhỉ?

Sắc mặt Tiểu Ân biến ảo vài cái, đột nhiên nhảy dựng lên, thân hình tức khắc biến mất trong phòng. Khi hắn xuất hiện một lần nữa, đã đi tới trong phòng của Vô Danh ở tầng thứ nhất.

Ở trong phòng, Vô Danh chính đang mặt không chút thay đổi nằm trên giường. Mắt hắn mở lớn lẳng lẳng nhìn trần nhà trên đỉnh đầu, không chút gợn sóng.

Khi Tiểu Ân tận mắt nhìn thấy Vô Danh, tảng đá lớn trong lòng chợt buông lỏng.

-Người đang lo lắng vì ta sao?

Đột ngột, từ trong miệng Vô Danh nói ra một câu như vậy.

Tiểu Ân ngẩn ra, nói:

-Ta mới không lo lắng cho người.

Vô Danh cũng không đáp lại, dường như câu nói vừa rồi không phải phát ra từ trong miệng của hắn.

Tiểu Ân chần chờ một lát, nói:

-Người đang làm gì?

-Ta đang nghĩ một chuyện.

-Chuyện gì?

-Người đến tột cùng là nên hay không nên đi một Ngụy Thần.

Tiểu Ân lập tức đỏ khốc đỏ cười. Hóa ra người này thực sự vẫn đi theo bên cạnh mình.

Hắn hừ nhẹ một tiếng, xem như một kháng nghị nho nhỏ. Sau đó hỏi:

-Người nói ta nên đi không?

-Có thể đi. Nhưng không thể đi một mình.

Vô Danh rốt cục di chuyển đầu, tuy nhiên hắn chỉ chuyển vị trí nhìn lên trên đỉnh đầu, đôi mắt trong hốc mắt cũng không có tiêu cự.

Trên mặt Tiểu Ân hiện lên vẻ vui mừng, nói:

-Ta nên đi cùng ai?

-Hắc Long Vương.

-Hắn?

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi:

-Hắn sẽ đi sao?

Hắc Long Vương chiếm được một vạn thần lực kết tinh của Tiểu Ân, đang cố gắng xông lên cảnh giới Ngụy Thần, làm sao có thời gian rảnh đi cái gì mộ.

Vô Danh trên giường thông thả ngồi dậy, lẳng lẳng nhìn Tiểu Ân. Hắn không nhanh không chậm nói:

-Người nói một điều kiện với Hắc Long Vương.

-Ngài nói.

-Người mang năm người bọn Kim đi Long Đảo, để cho Hắc Long Vương dùng Long khí tinh luyện thuần túy giúp năm người bọn họ đột phá cảnh giới ma đạo sĩ. Nếu toàn bộ thành công, người liền mang theo Hắc Long Vương đi đến nơi hẹn.

Tiểu Ân kinh ngạc há to miệng. Muốn Hắc Long Vương dùng Long khí tinh luyện? Khẳng định là một chuyện rất tổn hao tinh thần, còn muốn đảm Kim toàn bộ thắng tiến ma đạo sĩ mới để Hắc Long Vương đi đến nơi hẹn. Đây rốt cuộc là cầu Hắc Long Vương đi hay là thuần túy đi làm một cuộc giao dịch.

Trong lòng hắn khẽ động, đột nhiên hỏi:

-Chẳng lẽ những vong linh này có sự trợ giúp đối với Hắc Long Vương?

Hắn sử dĩ hỏi những lời này đó là sau khi Hắc Long Vương rời khỏi sân chơi của Thần liên lập tức đi tới Đảo Vong Linh. Sau khi cắn nuốt nhiều vong linh tinh túy ở đó mới làm bản thân lão khôi phục.

Nói như vậy, vong linh trong mộ này hẳn cũng sẽ vô cùng thích hợp sở thích của Hắc Long Vương.

Vô Danh liếc nhìn hắn một cái, lại một lần nữa chậm rãi nằm xuống, cũng không nói gì.

Tiểu Ân cũng không để ý, chỉ hỏi:

-Vô Danh tiên sinh. Ta có thể mang thêm mấy người đi hay không?

Trông mắt Vô Danh rất cục động. Có lẽ hắn bị lòng tham không đáy của Tiểu Ân làm tức giận. Sau một lát, ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng cảm thấy hết sức xấu hổ, hắn mới chậm rãi nói:

-Bọn Kim từng có thể nghiệm cấp bậc Truyền kỳ, khẳng định có thể được Long khí kích thích mà tiến giai. Nhưng những người khác thì không nhất định.

Tiểu Ân lúc này mới giật mình, cảm kích hướng về Vô Danh gật đầu một cái, sau đó chậm rãi rời khỏi phòng.

Vừa mới rời khỏi phòng, trong nháy mắt đóng cửa, âm thanh Vô Danh giống như muỗi vang lên bên tai Tiểu Ân.

-Người hẳn là có thể câu thông với Linh hồn Vạn năm Quang nguyên?

Tiểu Ân cười khở, nói:

-Ta đã từng thử qua nhưng không thể liên hệ gì với nó. Nó dường như căn bản không muốn câu thông với ta.

-Người nên thử thêm một lần.

Vô Danh thần nhiên nói.

Tiểu Ân đột nhiên ngẩng đầu, trong mắt chớp lên một tia ánh sáng rung động, hạ giọng nói:

-Cám ơn.

Đóng cửa lại, hắn quay đầu đi thẳng về phòng mình, sau đó lấy ra một vật phẩm trang sức không gian ở một nơi trên người.

Ở trong này chứa một linh hồn Vạn năm Quang nguyên lấy từ trong ma pháp Tổng công hội trong lời nói vừa rồi của Vô Danh.

Dựa theo lời Vô Danh, một cái Vạn năm Quang nguyên này đã có linh tính, giống như bàn tay nước kia của hắn có được sinh mạng và ý thức độc đáo.

Loại hình thái sinh mạng và thủy, hỏa nguyên tố Tinh linh có sự khác nhau. Dường như bản thể thủy, hỏa tồn tại, bên trong dưỡng dục lực lượng cường đại hơn xa người thường có thể tưởng tượng được.

Chỉ cần suy nghĩ một chút Vô Danh sử dụng bàn tay nước đóng băng Cự Ma Thần là có thể tưởng tượng được sự lợi hại của nó.

Linh hồn Vạn năm Quang nguyên có thể được Vô Danh xưng là sánh bằng bàn tay nước vậy sẽ có được năng lực cường đại cỡ nào.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân lại một lần nữa tiến nhập vào vật phẩm trang sức không gian, chậm rãi tiếp xúc với Linh hồn Vạn năm Quang nguyên.

Từ sau khi thí Thần, Tiểu Ân đã từng thử hơn trăm lần như vậy. Nhưng đáng tiếc chính là không có một lần thành công đạt mục đích.

Hắn có thể rõ ràng cảm ứng được năng lượng khổng lồ ẩn giấu trong Linh hồn Vạn năm Quang nguyên, cũng dường như có thể mơ hồ cảm ứng được linh tính của nó. Nhưng là linh tính này có một cảm giác cao cao tại thượng dường như không bao giờ đem mọi người đặt ở trong mắt, căn bản chưa từng để ý đến tiếng gọi của Tiểu Ân khiến cho hắn gần như bỏ ý tưởng tiếp tục câu thông.

Tuy nhiên Tiểu Ân tin tưởng Vô Danh. Nếu hắn nói vậy, như vậy nói lên chuyện này khẳng định xuất hiện cơ hội chuyển biến.

Quả nhiên, lúc này tinh thần ý thức của hắn vừa mới tiến vào trong vật phẩm trang sức không gian liền cảm ứng được sự đáp lại nóng bỏng đến từ linh hồn Vạn năm Quang Nguyên.

Nếu nói trước kia linh hồn Vạn năm Quang nguyên lạnh lùng như một ngọn núi băng, như vậy lúc này nó đã biến thành một miệng núi lửa menh mông mãnh liệt, phát ra sự nhiệt tình cực lớn khó thể tưởng tượng.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân vừa mới tìm hiểu được một chút đã hoàn toàn bị linh hồn Vạn năm Quang nguyên bao vây. Vô số ý niệm hỗn loạn đa dạng cuộn cuộn như sóng lớn truyền tới.

Tuy rằng Tiểu Ân đã thăng tiến lên Ngàn năm Truyền kỳ, có một thân thể không kém ma thú, nhưng tại khoảng khắc này hắn vẫn như trước trợn trắng mắt.

Số lượng tin tức truyền tới từ linh hồn Vạn năm Quang nguyên thật sự quá lớn, ngay cả Tiểu Ân đều có một loại cảm giác khó thể chịu đựng.

Trong thời điểm quan trọng này, Nhất Hào lập tức đứng ra, hòa hợp làm một với tinh thần ý niệm của Tiểu Ân.

Vô số hình ảnh in vào trong đầu Tiểu Ân, sau khi Nhất Hào phân tích sửa sang lại mọi thứ, dần dần hình thành một loạt xâu chuỗi hình ảnh liên tiếp.

Mặt trời mùa hè chói chang từ từ nhô lên trời cao. Ánh mặt trời như hỏa tiễn bắn xuống mặt đất, mặt đất bốc cháy tạo nên những ngọn lửa rừng rực trên mặt đất.

Bốc hơi, che lấp, khốc liệt, ngọt ngào quả thực khiến cho một mảnh thế giới như run lên điên cuồng mà bùng nổ rạn nứt.

Không biết từ khi nào, một sợi lại một sợi ánh sáng lộn xộn quấn vào nhau hình thành một sợi dây bằng ánh sáng thật lớn đón ánh mặt trời nóng rực kia.

Sợi dây ánh sáng này dường như có được lực lượng và trí tuệ, sau khi mặt trời biến mất, thần trí của nó tiếp tục tồn tại.

Nhưng tại mảnh thế giới này, cũng chỉ có nó - một sinh linh duy nhất. Cho tới bây giờ vốn không có sinh linh khác có thể tiếp xúc với nó.

Rốt cục có một ngày, ánh mặt trời ảm đạm, thế giới biến thành màu xanh. Từng nhóm lại từng nhóm sinh vật xuất hiện trên tinh cầu này. Mà nó lại chậm rãi rời khỏi bầu trời trên cao, đi tới trên một hải đảo.

Trên hải đảo này, bởi vì có sự tồn tại của nó cho nên có sự biến hóa kỳ dị.

Không biết trải qua bao lâu, lại có một đám người đi lên hải đảo. Bọn họ xây dựng ở khắp nơi, vài vị trí quan trọng lại dựng ma pháp trận không biết tên.

Dưới tác dụng của loại trận đồ này, vô số Quang năng bị hội tụ lại. Trải qua thời gian vạn năm, Vạn năm Quang nguyên mới dần dần xuất hiện và có xu thế càng tích càng nhiều.

Nhưng trong những Quang nguyên này đã không bao giờ có khả năng sinh ra linh tính. Bởi vì một chút hỏa linh tính từ sơ khai đã bám lên người nó.

Quá trình về sau Tiểu Ân liền vô cùng rõ ràng. Nó bị Vô Danh lấy ra từ trong ngàn vạn cái Vạn năm Quang nguyên kia.

Ở trên người Vô Danh, nó cảm giác một loại quen thuộc giống như thể là tồn tại từ khi nhân loại chưa xuất hiện. Một cảm giác giống như là đồng bạn.

Đúng là bởi loại cảm giác này, cho nên nó mới có thể hoàn toàn tín nhiệm Vô Danh và đi tới bên cạnh Tiểu Ân.

Cũng không phải nó không muốn đi theo Vô Danh, mà ở trên người Vô Danh có một cỗ lực lượng cường đại mà nó cảm thấy vô cùng khó chịu. Dưới tình huống không muốn đồng quy vu tận, chúng nó chỉ có thể tách ra.

Vốn là nó sẽ không đồng ý Tiểu Ân kêu gọi nhưng lúc này Vô Danh tự thân ra tay, để lại một chuỗi ký hiệu thần bí ở trong đầu nó.

Tiểu Ân cũng không hiểu ý tứ mà những ký hiệu này đại biểu. Nhưng có một chút hần có thể cảm nhận rõ ràng, đó là thái độ của linh hồn Vạn năm Quang nguyên đối với mình đã có biến hóa căn bản.

Thở ra một hơi thật sâu, Tiểu Ân rời khỏi vật phẩm trang sức không gian này.

Sau khi trải qua trao đổi lúc này, Tiểu Ân đã biết rõ lai lịch chân chính của linh hồn Vạn năm Quang nguyên.

Hóa ra trước khi trên tinh cầu này xuất hiện dấu vết sinh mạng, linh hồn Vạn năm Quang nguyên đã tồn tại.

Thiago Motta năm ngàn tuổi trở thành lão tổ tông của tất cả sinh vật trí tuệ trên tinh cầu này, mà Hắc Long Vương dùng hơn mười vạn năm sinh mạng dài lâu hoàn toàn nói rõ ý nghĩa chân chính là Ngụy Thần - không già không chết.

Nhưng như vậy trước mặt linh hồn Vạn năm Quang nguyên lại có vẻ vô cùng nhỏ bé.

Bởi vì Tiểu Ân căn bản không thể xác định linh hồn Vạn năm Quang nguyên này đến tột cùng tồn tại bao nhiêu năm. Chỉ có điều căn cứ vào hình ảnh trong đầu, Tiểu Ân biết khoảnh khắc linh hồn Vạn năm Quang nguyên mới sinh ra, thể tích của nó rất lớn. Sợi dây ánh sáng trong ấn tượng của hần thậm chí có thể quấn quanh tinh cầu hai vòng.

Tuy nhiên theo thời gian trôi qua, năng lượng trong sợi dây ánh sáng càng cường đại, thể tích của nó càng thu nhỏ lại, cuối cùng mới biến thành dạng như hiện tại.

Quá trình này cực kỳ tương tự như bàn tay nước trong tay Vô Danh. Cũng là từ nhiều mà ít, từ lớn thành nhỏ.

Trải qua trao đổi lúc này, Tiểu Ân và linh hồn Vạn năm Quang nguyên đã có liên hệ sâu đậm. Tuy rằng còn xa xa không bằng loại hoàn mỹ khế ước đồng sinh cộng tử với ba tên Toàn Phong, nhưng ít nhất cũng trở nên thân mật hơn.

Tiểu Ân nhẹ nhàng sờ trên vật phẩm trang sức không gian, ngay sau đó giống như kéo dây, linh hồn Vạn năm Quang nguyên dài đến ba mươi mét, to như cánh tay trẻ nhỏ đi ra.

Sợi dây ánh sáng thật lớn thuận theo rơi vào tay Tiểu Ân liền giống như một cự mãng vòng vòng quấn quanh trên cánh tay phải của hần.

Tuy nhiên khác với Vạn năm Quang nguyên khác, nó kiềm chế cực kỳ tốt, căn bản không phóng ra chút hơi nóng nào. Cánh tay Tiểu Ân không chút thương tổn, ngay cả tay áo của hần cũng không có hiện tượng bay hơi.

Thấy cảnh tượng này, Tiểu Ân âm thầm thở phào nhẹ nhõm một hơi. Hần biết mình rốt cục có thể sử dụng sợi dây ánh sáng rất lớn này rồi.

Linh hồn Vạn năm Quang nguyên một khi rời khỏi vật phẩm trang sức không gian lập tức thành lập liên hệ với tinh thần ý thức của Tiểu Ân, cũng làm cho Tiểu Ân có thể dựa vào liên hệ này mà phóng thích năng lượng của nó theo ý mình.

Yên lặng nhìn sợi dây ánh sáng nhanh chóng quấn quanh cánh tay, lại nghĩ tới cái tên quấn quanh hai vòng tinh cầu từ lúc mới xuất hiện. Nếu không phải “xem” thấy từng chút biến hóa của nó, Tiểu Ân thật sự không thể liên tưởng hai thứ này với nhau.

Trong lòng đột nhiên khẽ động, Tiểu Ân nửa khép hai mắt, tinh thần ý thức toàn bộ mở ra không hề giữ lại câu thông với linh hồn Vạn nam Quang nguyên.

Hắn mở hết tâm hồn mình, tiến hành giao lưu trí nhớ và hình ảnh giữa hai ý thức với nhau.

Tiểu Ân không chút giấu diếm phóng ra mọi thứ của mình, bao gồm linh hồn hắn xuyên qua mà đến, bao gồm hắn có thể chế tạo mảnh vỡ thần cách. Hết thấy mọi thứ đều rõ ràng truyền tới bên trong linh tính của nó.

Chậm rãi, Tiểu Ân cảm ứng được linh tính của nó bắt đầu thật tình tiếp nhận chính mình.

Trước đó, linh hồn Vạn năm Quang nguyên tuy rằng đưa trí nhớ của nó truyền thừa cho Tiểu Ân, nhưng đó là bởi vì Vô Danh ở giữa điều tiết quan hệ. Nhưng khi Tiểu Ân hoàn toàn mở rộng tâm hồn, cộng hưởng mọi thứ với nó, nó mới chính thức hiểu được và thừa nhận Tiểu Ân. Tinh thần của hai bên giống như hoàn toàn hòa hợp, bắt đầu dung hợp.

Đương nhiên, Tiểu Ân mơ hồ biết rằng linh hồn Vạn năm Quang nguyên sở dĩ có thể tán thành mình đại khái có liên quan đến việc mình là linh hồn xuyên qua và có thể chế tạo mảnh vỡ thần cách. Nếu là người thường, chỉ sợ là Hắc Long Vương cũng chưa chắc được nó thừa nhận.

Sau khi tinh thần ý thức hai bên hoàn toàn tương dung, Tiểu Ân dùng ý niệm dao động hỏi:

-Vô Danh rốt cuộc có lai lịch thế nào?

Từ linh hồn Vạn nam Quang nguyên truyền đến vài đồ án kỳ diệu.

Đó là một nơi biển rộng mênh mông, vô bờ bến, ai cũng không nói được nơi đó rộng lớn thế nào. Chỉ là từ trên cao ngàn mét liếc nhìn một cái lại vẫn vô biên vô hạn.

Trên vùng biển rộng này không có sóng lớn cuộn trào, không có lốc xoáy điên cuồng. Nước biển chỉ thông thả lưu động dường như đã duy trì lâu đến ngàn vạn năm.

Nhưng ngay phía trên vùng biển vô biên vô hạn này lại trải rộng một ma pháp trận khổng lồ.

Ma pháp trận này huyền bí mà sâu sắc ngay cả năng lực của Tiểu Ân lúc này cũng không thể nhìn ra đến tận cùng ma pháp trận này có tác dụng gì. Cũng không biết người nào bày trận, càng không biết vì sao ma pháp trận này lơ lửng phía trên biển rộng.

Tuy nhiên hắn có thể xác nhận một điều duy nhất: ma pháp trận rộng lớn khôn cùng này tuyệt đối vượt qua năng lực tưởng tượng của nhân loại, cũng tuyệt đối không phải nhân loại có khả năng bố trí ra.

Ma pháp nguyên tố thuộc tính khác nhau giống như thiêu thân lao đầu vào lửa không ngừng hướng vào ma pháp trận dài không thấy biên giới này. Ma pháp trận này giống như một hắc động không đáy điên cuồng hút vào tất cả mọi thứ có thể hấp thu.

Tiểu Ân không biết đây rốt cục là tinh cầu nào, không ngờ lại có ma pháp nguyên tố phảng phất vô cùng vô tận. Bất kể là ma pháp trận này hấp thu thế nào dường như đều không thể lấp đầy ma pháp trận khổng lồ này.

Theo thời gian trôi đi, Tiểu Ân phát hiện một việc.

Ở trong không gian này dường như không có mặt trời mọc, mặt trời lặn, thủy chung vẫn duy trì độ sáng như một. Điểm này khiến cho hắn nhớ tới Quốc gia của thần bị đóng băng kia.

Hay đây cũng là một nơi cùng loại như vậy?

Đúng lúc Tiểu Ân bị chìm vào khó hiểu, ma pháp trận dường như hấp thu đủ năng lượng chợt bộc phát ra ánh sáng chói lòa.

Tất cả ánh sáng ngưng tụ lại thành một đường, giống như một cột ánh sáng bắn lên bầu trời.

Ầm!

Toàn bộ thế giới vào lúc này dường như run rẩy.

Trong hư không bình tĩnh kia có thêm một đường hầm không biết thông đi nơi nào.

Thân thể Tiểu Ân hơi run lên. Hắn đột nhiên phát hiện mình dường như không xa lạ gì đường hầm này.

Đường hầm này tuyệt đối không phải là một thông đạo siêu cấp không gian truyền tống bình thường, tuyệt đối khác so với thông đạo do truyền tống thuật hình thành.

Hắn có loại cảm giác như vậy. Đó chính là dường như hắn cũng theo một đường hầm như vậy đi vào thế giới này.

Ngay khoảnh khắc đường hầm kia thành hình, một bóng đen từ trong hư không xuất hiện. Hắn bình tĩnh đi vào trong đường hầm. Không biết qua bao lâu, đường hầm này rốt cục biến mất, mọi thứ khôi phục bình thường.

Ma pháp trận này tiếp tục tồn tại, nó vẫn liên tục hút vào nguyên tố lực lượng vô cùng vô tận như trước, tích tụ loại năng lượng này xuống. Toàn bộ ma pháp trận biến thành màu vàng óng ánh, năng lượng của nó rốt cục tràn đầy.

Thời gian như trước không ngừng trôi qua. Nơi này giống như một góc xa bị quên lãng, vẫn duy trì một loại im lặng tuyệt đối.

Tiểu Ân không biết qua bao nhiêu thời gian. Có lẽ chỉ là một ngày, cũng có lẽ đã trải qua hàng tỉ năm.

Rốt cục một ngày nào đó, một nhân loại đột nhiên xuất hiện ở nơi này. Khoảnh khắc xuất hiện, liếc mắt nhìn lên ma pháp trận nhìn không thấy cuối ở nơi không lồ này.

Người này toàn thân áo bào đen, trên người hắn có một dấu hiệu bộ xương khô rõ nét. Đây là một ma pháp sư, một ma pháp sư vong linh hệ cường đại.

Hắn có một mái tóc dài màu đen, khuôn mặt lạnh lùng, cao ngạo mà cô độc. Ánh mắt hắn cơ trí dường như có thể nhìn thấu quá khứ, hiện tại và tương lai.

Ngay cả Tiểu Ân cũng không thể không thừa nhận, người này thật sự rất ưu tú.

Sau khi người kia đi tới nơi này, hắn chậm rãi tìm kiếm, thăm dò. Rốt cục có một ngày, hắn dường như tìm được thứ mà hắn muốn. Đó là một tấm bia rất lớn, mặt trên khắc hoa văn thần bí huyền diệu, bên trong có một cỗ năng lượng cường đại khó tin.

Hắn nguyên cứu hồi lâu, rốt cục đi tới trung tâm ma pháp trận, phóng ra toàn bộ lực lượng, hung hăng ném tới những nơi mấu chốt của ma pháp trận.

Khoảnh khắc cỗ lực lượng này xuất hiện, Tiểu Ân đang nhìn mọi thứ lập tức trợn tròn mắt.

Nếu hắn không cảm ứng sai lầm, người này phóng thích hẳn là Lực Lượng linh vực. Đúng vậy. Đúng là Lực Lượng linh vực giống hắn như đúc.

Chẳng qua người kia phóng thích Lực Lượng linh vực so với hắn càng cường đại hơn, cũng càng thêm kiên cố không gì không phá.

Toàn bộ ma pháp trận dưới tác dụng của Lực Lượng linh vực rốt cục bắt đầu xoay tròn. Hào quang khổng lồ lại một lần nữa xuất hiện và hội tụ tới một điểm. Cột sáng phóng lên cao, lại một lần nữa mở ra đường hầm không biết thông đi nơi nào.

Khi tinh thần ý thức của Tiểu Ân nhìn chăm chú vào đường hầm này, đột nhiên hắn có một loại cảm giác. Đường hầm này thông đến một nơi không giống so với đường hầm người thứ nhất tiến vào.

Vào giờ phút này, trong đầu Tiểu Ân đột nhiên toát ra một ý niệm kỳ diệu. Đó chính là ma pháp trận này là mấu chốt mở ra đường hầm. Nhưng mỗi một lần mở ra, điểm đến của đường hầm không giống nhau.

Tựa như một trạm xe buýt. Tuy rằng xe buýt giống nhau nhưng có cái đi tới Thượng Hải, có cái đi tới Tô Châu, lại có cái đi tới Bắc Kinh.

Chỉ có điều vị vong linh pháp sư nắm giữ Lực Lượng linh vực đáng sợ kia cũng không biết điều này. Khoảnh khắc đường hầm xuất hiện, hắn bước vào trong không chút do dự.

Sau khi người này tiến vào đường hầm, năng lượng ma pháp trận tích tụ dường như tiêu hao không còn.

Sau đó, tốc độ hấp thu ma pháp nguyên tố cũng bị giảm không ít. Tiểu Ân mơ hồ hiểu được: Hết thấy mọi biến hóa hẳn là nguyên nhân do vị vong linh pháp sư mang khối bia kia đi.

Nếu còn lại khối bia kia, ma pháp trận này có thể nhanh chóng hấp thu nguyên tố, tích tụ lực lượng. Nhưng sau khi khối bia biến mất, ma pháp trận này giống như máy tính mất hệ thống thao tác, không thể phát huy tác dụng nữa.

Tuy nhiên, ma pháp trận này thủy chung không buông tha, nó vẫn như trước thông thả hấp thu năng lượng trong không gian.

Phảng phất chỉ trong nháy mắt, tốc độ hấp thu nguyên tố năng lượng của nó đã được đề cao thật lớn, có xu thế càng lúc càng nhanh.

Dường như ở trong trung tâm ma pháp trận lại sinh ra một khối bia vậy. Mọi thứ đều khôi phục nguyên dạng.

Rất nhiều năng lượng lại một lần nữa bị hấp thu điên cuồng vào trong ma pháp trận, toàn bộ ma pháp trận lại sáng lên rực rỡ.

Đột nhiên, toàn bộ ma pháp trận thu vào giữa, giống như người đánh cá thu lưới, hướng vào giữa thu lại.

Ánh sáng chói mắt ra sức lóe lên, dường như muốn ngưng tụ tất cả năng lượng làm một thể. Loại lực lượng đáng sợ có thể đánh xuyên đường hầm, nhưng lúc này lại có một loại lực lượng giống nhau là nhất thiết phải hội tụ lại. Nếu chỉ một chút vô ý chỉ sợ sẽ làm không gian sụp đổ.

Đột nhiên rất khó hiểu, Tiểu Ân lại tràn ngập tin tưởng với cỗ lực lượng này.

Rốt cục, tất cả năng lượng ngưng lại làm một, sau khi trận đồ che khắp biển rộng lại chói ra ánh sáng chói mắt, không ngờ hội tụ lại thành một hình người.

Sau khi người này xuất hiện, hắn nhìn biển rộng phía dưới, từ từ đưa bàn tay ra.

Dường như là hai bên tâm ý tương thông, biển rộng khổng lồ phóng lên cao, vô cùng vô tận nước biển bốc lên ngưng tụ trong không trung. Cuối cùng chảy vào trên bàn tay người kia đưa ra, trở thành một bàn tay nước.

Cảnh tượng trước mắt dần dần vỡ tan, tin tức từ linh hồn Vạn năm Quang nguyên truyền qua hoàn toàn biến mất.

Tiểu Ân mở hai mắt. Trong mắt hắn có chấn động kinh hãi không nói lên lời. Vô Danh quả nhiên không phải nhân loại mà cũng không phải là một loại ma thú cường đại nào mà Tiểu Ân từng đoán.

Hóa ra Vô Danh cùng với linh hồn Vạn năm Quang nguyên và bàn tay nước kia đều là một trong những sinh mạng kỳ lạ nhất trong vũ trụ.

Ma pháp trận. Hóa ra ngay cả thứ này cũng sẽ sinh ra sinh mạng.

Trên mặt Tiểu Ân nổi lên một tia cười khổ. Nếu không phải tự thân cảm ứng hết thấy mọi chuyện, hẳn tuyệt đối không thể tin chuyện này là thực.

Tuy nhiên sau khi biết lai lịch Vô Danh, Tiểu Ân có một tia hiểu ra. Trách không được Vô Danh từng nói: Phàm là nơi có cấm chế hẳn đều có thể dễ dàng ra vào.

Đó là bởi vì bản thân hắn là ma pháp trận, hơn nữa còn là ma pháp trận độc nhất vô nhị có được trí tuệ. Vậy đương nhiên là có thể dễ dàng phá giải ma pháp trận còn lại.

Cổ tay Tiểu Ân run lên, linh hồn Vạn năm Quang nguyên nháy mắt về bên trong vật phẩm trang sức không gian.

Tiểu Ân đứng lên, thở ra một hơi thật dài. Nếu ở bên người hắn có chuyện, có người kỳ lạ như vậy, vậy thì làm sao còn phải đắn đo?

Tiểu Ân triệu tập năm tên đệ tử bọn Kim lại, một hàng sáu người chậm rãi xuất phát đi Long Đảo.

Ở bên ngoài Long Đảo vẫn được một mảnh sương mù bao phủ như trước. Khi Tiểu Ân mang theo đám đệ tử lên hải đảo này lập tức đón nhận ánh mắt không tốt của Hắc Long Vương.

Nhìn ánh mắt tràn ngập hung ác, da đầu Tiểu Ân run lên, hỏi:

-Long Vương đại nhân. Ngài làm sao vậy?

Hắc Long Vương nghiêng răng nghiêng lợi nói:

-Tiểu Ân. Người không phải từng đáp ứng: trừ ba tên Toàn Phong kia ra, không mang theo người ngoài tới đây sao?

-Bọn họ là đệ tử của ta.

-Ta mặc kệ bọn họ là ai. Tóm lại càng nhiều người biết nơi này, khả năng lộ ra bí mật càng lớn.

Hắc Long Vương tức giận nói.

Nếu trước kia Hắc Long Vương lộ ra loại biểu tình cùng hung cực ác này, có lẽ Tiểu Ân còn có thể kinh sợ. Nhưng hiện tại thì sao? Hắn chỉ nhún vai, nói:

-Long Vương đại nhân. Ta dẫn bọn họ đến kỳ thật là muốn làm một cuộc giao dịch với ngài.

-Giao dịch?

Hắc Long Vương sửng sốt, cơn giận nháy mắt biến mất hơn nửa.

Lần giao dịch trước chính là hơn vạn viên thần lực kết tinh khiến ấn tượng Hắc Long Vương cực kỳ khắc sâu. Lúc này vừa nghe tới hai từ đó, trái tim lão đập mạnh vài cái.

-Nói đi. Có chuyện tốt gì?

Hắc Long Vương nghiêm nghị hỏi.

Ngụ ý của lão là nếu không có chuyện tốt, như vậy chúng ta lại tính sổ.

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng, nói:

-Long Vương đại nhân. Gần đây ta phát hiện một thượng cổ truyền tống trận.

Đôi mắt Hắc Long Vương mơ hồ co lại một chút nói:

-Thượng cổ truyền tống trận cũng không có gì đặc biệt hơn người. Ta không phải cũng phát hiện một cái hay sao?

-Ha ha. Cái của ngài phát hiện tuy rằng là truyền tống trận cấp tinh cầu nhưng chỉ có thể truyền tống đến một nơi bình thường nhất mà thôi.

Tiểu Ân cười dài nói:

-Cái truyền tống trận ta phát hiện kia lại là cố định truyền đến một nơi.

Ánh mắt Hắc Long Vương lộ ra một tia kinh ngạc. Lão đương nhiên biết, phạm là thượng cổ truyền tống trận thông hướng địa điểm cố định khẳng định là không phải bình thường, nếu không cũng không có người mất nhiều khí lực bố trí một truyền tống trận như thế.

Trầm ngâm một lát, Hắc Long Vương hỏi:

-Thông tới nơi nào?

Tiểu Ân thần bí cười, nói:

-Long Vương đại nhân. Ngài từng nghe nói đến mộ của các Thần chưa?

Thân hình Hắc Long Vương chợt run run, lão giận dữ nói:

-Tiểu Ân. Người thực sự muốn đi chịu chết à! Địa phương đó là nơi mà người có thể đi sao?

Tiểu Ân xua tay liên tục, nói:

-Bình tĩnh, đừng nóng vội. Ta còn chưa có đi mà.

Hắc Long Vương lúc này mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, nói:

-May mắn người không có đi. Nếu là đi như vậy khẳng định không về được.

Trong lòng Tiểu Ân âm thầm phản bác. Ta có Vô Danh và linh hồn Vạn năm Quang nguyên hộ thân, cho dù là đi cũng rất nắm chắc có thể an toàn trở về.

Tuy nhiên ý nghĩ này chẳng qua ở trong đầu hắn mà không nói ra.

-Long Vương đại nhân. Nếu thật sự là một của Chân Thần, ta cũng không nói với ngài chuyện này.

Tiểu Ân mỉm cười nói.

Hắc Long Vương trong lòng khê động, ánh mắt sáng ngời, nói:

-Không phải một Chân Thần? Vậy là nơi nào?

-Mộ Ngụy Thần!

-Ngụy Thần?

Ánh mắt Hắc Long Vương càng ngày càng sáng, ngay cả Tiểu Ân cũng có thể dễ dàng nhìn ra rõ ràng là lão động lòng.

-Tiểu Ân. Đây là mộ Ngụy Thần thời đại nào? Thủ vệ bên trong thế nào? Bên cạnh truyền tống trận có ghi chép những vấn đề này không?

Tiểu Ân ngẩn ra. Mộ Ngụy Thần còn có nhiều chú ý như vậy sao? Hắn một mực không biết gì cả!

Hắc Long Vương liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái, dường như cũng nhìn ra hắn căn bản không biết tí gì, không khỏi thở dài:

-Tiểu Ân. Cũng không ai biết Thần linh khi nào xuất hiện trong vũ trụ, tuy nhiên chiến tranh giữa Thần linh có thể nói nhiều không đếm xuể. Không nói đến tranh chấp nhỏ nhặt, cho dù tra lịch sử thì các Thần đại chiến cũng không dưới vạn lần.

Yết hầu lão lên xuống hai cái, tựa hồ như hăm một cái gì:

-Ở trong các trận đại chiến, Thần linh ngã xuống vô số kể, Ngụy Thần chôn cùng lại càng nhiều. Nghe nói sau mỗi một lần các Thần đại chiến, người thắng đều phải lập mộ cho Thần linh ngã xuống, và cũng dựng một khu mộ cho các Ngụy Thần chôn bị cùng. Ta hiện tại muốn biết chính là, mộ Ngụy Thần người phát hiện đến tốt cùng là khu một sau đại chiến các Thần thời đại nào?

Tiểu Ân nghe mà ghen hống trần trối. Thật lâu sau, Tiểu Ân mới thật sự cẩn thận thỉnh giáo:

-Long Vương đại nhân. Các thời đại nhiều lần các Thần đại chiến như vậy, như vậy mảnh vỡ thần cách ngã xuống hắn là không hề ít chứ?

-Quả thật không ít. Nhưng người muốn đạt được mảnh vỡ thần cách lại càng nhiều.

Hắc Long Vương nghiêm túc nói:

-Bất kể Thần linh ngã xuống có bao nhiêu, thần cách đều là một ít ruồi nhiều xa xa không thể thỏa mãn.

Tiểu Ân không hề nghi ngờ đối với chuyện này. Dù sao đường càng lên trên càng hẹp. Muốn mọi nhà đều vui đó là chuyện không có khả năng.

-Được rồi. Như vậy ngài hỏi mộ Ngụy Thần này là thời đại nào có quan hệ gì?

Hắc Long Vương nghiêm mặt:

-Cuộc chiến giữa các Thần quy mộ cũng chia lớn nhỏ, nghe nói có mấy lần quy mô to lớn có thể nói là khó mà tưởng tượng. Thần linh bị cuốn vào nhiều lắm, gần như bao quát Thần linh tất cả các hệ. Nếu gặp được mộ Ngụy Thần thời đại này, như vậy ta đề nghị không nên đi vào.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, hẳn đã rõ ý tứ của Hắc Long Vương.

Phỏng chừng trong mộ Ngụy Thần loại quy mô đó, khẳng định là có nhiều thứ vô cùng cường đại, ngay cả Hắc Long Vương đều kiêng kỵ không thôi, không dám dễ dàng tiến vào.

Hơi chút trầm ngâm đón ánh mắt Hắc Long Vương, Tiểu Ân thần nhiên nói:

-Ta không biết khu mộ đó đến tột cùng là thuộc thời đại nào, nhưng có một chút ta có thể xác định. Có ba vị Ngàn năm Truyền kỳ từng liên thủ tiến vào một lần, mặc dù ở đó bị chút thiệt thòi nhưng cuối cùng vẫn bình yên vô sự lui ra.

323. Chương 55 Ngũ Đại Ma Đạo Thăng Tiến

-Đã có người đi vào như vậy hẳn là biết loại vong linh nào thủ hộ bên trong chứ?

-Có vong linh quân vương, còn có một số vong linh để vương..

Đầu mày khóe mắt Hắc Long Vương đều mang theo nồng đậm vui mừng:

-Chỉ hai loại vong linh này sao? Ha ha! Thật sự là ông trời có mắt.

Tiểu Ân trầm giọng nói:

-Long Vương đại nhân. Ngài đang cao hứng cái gì?

Hắc Long Vương thu hồi tươi cười, nói:

-Tiểu Ân. Người có biết hiện tại chúng ta cần làm nhất là gì không?

-Đương nhiên là dung hợp tín ngưỡng lực và linh vực.

Tiểu Ân khó hiểu nói:

-Chẳng lẽ điều này có quan hệ gì tới vong linh sao?

-Đương nhiên là có quan hệ.

Hai mắt Hắc Long Vương sáng ngời sắc bén:

-Muốn linh vực và tín ngưỡng lực tương dung dễ như vậy sao? Tuy nhiên đối với chúng ta mà nói kỳ thật là có một đường tắt có thể đi. Đó là lấy linh hồn nguyên thể vong linh cường đại làm chất xúc tác để dung hợp linh vực và tín ngưỡng lực.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, ánh mắt hẳn dần dần giống như Hắc Long Vương, bắt đầu mơ hồ sáng lên.

Từ khi biết sau cấp bậc Ngàn năm Truyền kỳ là Ngụy Thần, Tiểu Ân đã nhiều lần thử dung hợp linh vực của mình và tín ngưỡng lực trong thần lực kết tinh.

Nhưng sau nhiều lần thử nghiệm, Tiểu Ân lại phát hiện mình không thể khống chế tốt tiến độ của việc liên tiếp tín ngưỡng lực do hai viên thần lực kết tinh biến thành, một chút cũng không thể dung hợp với Lực Lượng linh vực.

Giống như nước và dầu vậy, mặc hẳn dùng hết bản thân giải thích cũng mơ tưởng đem hai cái dung hòa làm một thể.

Đến bây giờ Tiểu Ân hiểu được vì sao Hắc Long Vương từng nói trong vạn Niên năm Truyền kỳ không có một người tiến giai Ngụy Thần. Hóa ra muốn cho hai thứ này tương dung thật sự là một chuyện không có khả năng.

Ngay khi hắc đầu đầu không thôi, Hắc Long Vương đột nhiên cung cấp cho hắn một biện pháp mới tự nhiên khiến hắn hết sức động lòng.

-Long Vương đại nhân. Lúc trước ngài như thế nào tiến giai Ngụy Thần?

Tiểu Ân suy nghĩ một chút, rồi cục hởi.

-Lúc ấy ta còn dưới trướng Long Thần đại nhân, được lão nhân gia ấy ban ân, ban cho ta thần lực. Lấy thần lực làm vật dẫn dần làm cho linh vực và tín ngưỡng tương dung.

Hắc Long Vương nghiêm túc nói.

-Lấy thần lực để dẫn? Đơn giản như vậy?

-Thần linh sở dĩ có thể xưng là Thần linh là bởi vì bọn họ có được uy năng rất lớn.

Hắc Long Vương thở dài một tiếng, nói:

-Kỳ thật có thể chân chính tự thân cố gắng dung hợp linh vực và tín ngưỡng lực, từ xưa đến nay không có mấy người. Tuyệt đại đa số người có thể làm được điều này đều là phụ thuộc vào một vị Thần linh nào đó, làm cho Thần linh đó vui vẻ, dùng thần lực để dung hợp tín ngưỡng lực với linh vực.

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, nói:

-Như vậy sử dụng linh hồn nguyên thể của vong linh kết hợp với tín ngưỡng lực có thể sử dụng cho tất cả Vạn năm Truyền kỳ hay không?

-Không được.

Hắc Long Vương không chút do dự nói:

-Loại phương pháp này chỉ có người chân chính nắm giữ tín ngưỡng lực mới có thể áp dụng, cũng là biện pháp Ngụy Thần gặp sự cố phải tu luyện lại một lần nữa, vì tăng nhanh tốc độ thăng tiến mới dùng. Tuy nhiên...

Hắc Long Vương nhìn chằm chằm Tiểu Ân, nói:

-Người hắn là cũng có thể sử dụng biện pháp này.

Trong lòng Tiểu Ân hơi kinh hãi, lập tức nghĩ tới trước đây mình từng tiến vào trong cảnh giới thời gian đình chỉ. Một khi đã vậy bị lão nhìn ra một chút gì đó cũng không phải là việc khó.

-Được rồi.

Tiểu Ân thở dài một tiếng, nói:

-Long Vương đại nhân. Ta quyết định một năm sau đi tới khu một Ngụy Thần kia. Như vậy ngài có tính toán gì không?

Hắc Long Vương lập tức vỗ ngực bôm bốp, nói:

-Chuyện tốt như vậy đương nhiên ta phải tham gia.

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

-Long Vương đại nhân. Nghe nói Long tộc có một loại năng lực đặc thù tên là tinh luyện Long khí. Sử dụng phương pháp này bồi dưỡng ra sinh vật trí tuệ, trong khoảng thời gian ngắn có thể đề cao thật lớn. Có đúng không?

Sắc mặt Hắc Long Vương cổ quái nhìn Tiểu Ân, lại nhìn đám người Kim đã rời khỏi truyền tống trận đứng cách đó không xa, đang tò mò quan sát cảnh vật xung quanh. Lão hung hăng nói:

-Tiểu Ân. Hôm nay ngươi đến đây chắc không phải chỉ nói với ta về chuyện mộ Ngụy Thần chứ?

Đã bị lão nhìn ra, tự nhiên Tiểu Ân cũng không cần giấu diếm:

-Long Vương đại nhân. Nếu là muốn tiến vào mộ Ngụy Thần như vậy cũng rất có khả năng một đi không quay về. Ta mạo hiểm thì cũng thôi, nhưng mấy đệ tử của ta chưa thắng tiến ma đạo sĩ, ta sợ bọn họ ngày sau chịu thiệt cho nên đành mời ngài trợ giúp một tay.

Hắc Long Vương mở trừng hai mắt, dường như là suy nghĩ cái gì, thật lâu sau lão nói:

-Ta có thể sử dụng từ trường Long khí giúp mấy tên đệ tử này của ngươi thăng cấp. Dù sao bọn họ từng thể nghiệm cấp bậc Ngàn năm Truyền kỳ, làm như vậy cũng không tạo thành ảnh hưởng gì đối với bọn họ về sau. Nhưng làm vậy sẽ hao tổn nguyên khí của ta rất nhiều, ngươi phải có bồi thường.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên buông lỏng. Lúc hắn mang mấy tên đệ tử đi, trong lòng vẫn có chút e dè.

Dù sao, loại chuyện sử dụng Long khí để thăng cấp khẳng định sẽ không đơn giản. Nếu quả thật chỉ đơn giản như trở bàn tay như vậy sợ là Hắc Long Vương đã sớm nói ra.

Chỉ có điều sau khi biết lai lịch Vô Danh, Tiểu Ân tràn đầy tin tưởng với hắn cho nên mới mang đám người Kim đến đây.

hiện giờ thấy lão đồng ý, trong lòng tiểu Ân cũng tự nhiên buông xuống khối tảng đá lớn.

-Long Vương đại nhân. Ngài cần gì cứ việc nói, nếu trong tay ta có khẳng định sẽ không keo kiệt.

-Thứ này trong tay ngươi có không ít.

Hắc Long Vương hừ lạnh một tiếng, nói:

-Ngươi cũng biết, ngày sau cho dù ta trở thành Chân Thần, lúc xây dựng Quốc gia của thần cũng cần rất nhiều thần lực kết tinh.

Tiểu Ân ngẩn ra, lập tức hiểu ý của lão nhằm vào số lượng rất nhiều thần lực kết tinh trong tay mình, trong lòng âm thầm cảm khái. May mắn Hắc Long Vương cũng không biết mình đều nắm toàn bộ thần lực kết tinh trong tay, nếu không món hời này còn không biết phải kiếm từ đâu.

Tiểu Ân trợn mắt nhe răng làm bộ đáng cắt thịt nuôi ưng, nói:

-Ngài nếu sáng khoái như vậy, vậy ta cũng không để ngài ra sức không công. Ngài cần bao nhiêu thần lực kết tinh cứ việc mở miệng là được.

Ánh mắt Hắc Long Vương lập tức sáng lên, lão ho nhẹ một tiếng do dự một chút dựng một ngón tay lên.

Sắc mặt Tiểu Ân thay đổi. Lão long này thật sự là rất tham lam.

Trong đầu hắn vài ý niệm lóe qua, đột nhiên nghĩ tới đám người Kim đi theo mình hơn mười năm đều trung thành và tận tâm, có thể nói là lực lượng kiên cố nhất trong tay mình. Nếu bọn họ có thể đột phá đến ma đạo sĩ, thậm chí là cảnh giới rất cao như vậy lợi ích của mình cũng là không thể đoán trước.

Nặng nề gật đầu một cái, Tiểu Ân nói:

-Được. Một vạn thần lực kết tinh, ta đồng ý. Tuy nhiên ta muốn bọn họ đều thuận lợi đột phá.

Trong mắt Hắc Long Vương đột nhiên hiện lên một đạo tinh quang, lão yên lặng nhìn Tiểu Ân. Thắng cho đến khi Tiểu Ân cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, lão mới sâu kín nói:

-Tiểu Ân. Không thể tưởng được ngươi quan tâm đến mấy tên đệ tử này như vậy.

Lão gật gù đắc ý nói:

-Ta vốn chỉ muốn một ngàn viên thần lực kết tinh. Ôi!

Tiểu Ân ngẩn ra, phần uất nhìn lão Long Vương. Một ngàn. Một vạn.

Chênh lệch một ngón tay sao lại lớn như vậy chứ?

Nếu Tiểu Ân đồng ý lấy ra một vạn thần lực kết tinh, Hắc Long Vương tự nhiên không chậm trễ.

Lão lập tức thét dài một tiếng. Nháy mắt ở một nơi khác trên Long Đảo cũng vang lên một tiếng rùng rợn. Một con Hắc Long dài khoảng hai mươi lăm thước bay lên trời, chốc lát bay tới trên đỉnh đầu bọn họ. Theo hào quang hiện lên, Hắc Long biến thành một người đàn ông trung niên khí thế hùng hãn.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn Hắc Long mới xuất hiện này, khí tức hần hết sức xa lạ, rõ ràng không phải hai vị Long tộc trưởng lão.

Hắc Long Vương nói với hần vài câu, hần cung kính lên tiếng, bay tới Long động.

Đợi hần rời đi, Tiểu Ân tò mò hỏi:

-Long Vương đại nhân. Vị này là....

Hắc Long Vương cười ha hả, nói:

-Còn nhớ đến triệu hoán trận của ta không?

Tiểu Ân khẽ nhíu mày, khó tin hỏi:

-Ngài thật sự triệu hoán Hắc Long tới?

Mặt Hắc Long Vương đầy ngạo khí, cao giọng nói:

-Đúng vậy. Lấy khí tức vương giả Long tộc của ta, chỉ cần Hắc Long trong phạm vi triệu hoán trận đều sẽ chủ động đến.

Tiểu Ân thật cẩn thận hỏi han:

-Tộc Hắc Long chẳng lẽ chưa sinh ra Long Vương mới sao?

-Có. Tuy nhiên lão Long Vương ta triệu hoán hai tiểu Hắc Long làm trợ thủ, ai dám nhiều chuyện.

Tiểu Ân có chút hâm mộ nhìn hướng Long động. Nếu mình cũng có hai trợ thủ Hắc Long thì tốt biết mấy!

Theo Hắc Long Vương đi vào trong Long động, vị Hắc Long lúc này đã bố trí ổn thỏa mọi thứ.

Trong Long động, trừ sơn động do hai vị Hắc Long trưởng lão làm ra, một sơn động rất lớn cũng xuất hiện.

Ở trong sơn động này trống rỗng không có thứ gì. Tuy nhiên Hắc Long Vương không ngừng lấy ra một ít tài liệu ma pháp từ bên trong vật phẩm trang sức không gian và bắt đầu dựng một tòa ma pháp trận.

Tiểu Ân cẩn thận chú ý động tác của lão và hình dạng ma pháp trận dần dần thành hình trên mặt đất. Sau một lát, hần đã nhìn ra ma pháp trận này đúng là một trận pháp có ghi chép trong bản ghi chép ma pháp Hắc Long Vương đưa tặng lần trước.

Ma pháp trận này cũng không phải trận pháp chủ yếu, Tiểu Ân cũng chỉ nhìn thoáng qua không tiến hành nghiên cứu sâu sắc. Dù sao, Hắc Long Vương tặng rất nhiều đồ, lượng tin tức bên trong quá lớn, căn bản không phải trong thời gian ngắn hần có thể nghiên cứu thấu triệt.

Tuy nhiên nếu lúc này nhìn thấy, hần đương nhiên phải quan sát kỹ một phen.

Tiểu Ân dặn bảo Nhất Hào điều động tất cả tư liệu có liên quan đến ma pháp trận ra, gần như sau một giây hần nói, trong đầu đã xuất hiện tất cả tư liệu về ma pháp trận này.

Trong đó chẳng những có ghi tỉ mỉ phương pháp bày trận và thứ tự, cũng có thuyết minh gần như hoàn mỹ.

Bởi vậy có thể thấy được Hắc Long Vương cũng cực kỳ chú ý đối với ma pháp trận này.

Cẩn thận nhìn giải thích bên cạnh, Tiểu Ân rốt cục hiểu rõ đây là cái gì.

Nói trắng ra, đây là một Hoàng kim kết giới siêu cao cấp, có thể đề cao mật độ ma pháp nguyên tố ngoại giới gấp trăm lần trở lên.

Hoàng kim kết giới mà Tiểu Ân và Nhất Hào đặt ra có thể đề cao mật độ ma pháp nguyên tố khoảng mười lần cũng đã là cực kỳ giỏi. Nhưng không nghĩ tới Hắc Long Vương làm càng tuyệt vời, không ngờ có thể đề cao hơn trăm lần. Quả thực không thể tin nổi.

Hơn nữa trong ma pháp trận này còn có một loại công năng đặc thù, đó chính là chế tạo Long khí từ trường. Bênt rong từ trường này có thể tạo ra một loại áp lực khác biệt, loại áp lực này không những không dồn người vào chỗ chết, ngược lại phối hợp với mật độ ma pháp nguyên tố gấp trăm lần có thể kích thích tiềm năng nhân loại, hạ thấp tiêu chuẩn thăng tiến ma đạo sĩ đến mức thấp nhất.

Có thể nói, chỉ cần có thực lực ma đạo sĩ thất tinh, thậm chí là tiêu chuẩn ma đạo sĩ ngũ tinh đỉnh đều có thể một bước lên trời, thăng tiến lên ma đạo sĩ chân chính.

Sau khi thấy được ma pháp trận thần diệu như vậy, trong lòng Tiểu Ân cảm khái hồi lâu.

Không hổ là Ngụy Thần ngày xưa sánh ngang Nữ Thần Ánh Trăng. Lão sáng tạo ra ma pháp trận ngay cả hai ma pháp trận sao chép từ trong tay Tinh linh cũng không thể bì kịp.

Nhưng mà lúc ánh mắt Tiểu Ân dừng ở tài liệu, hắn mới hiểu vì sao ma pháp trận này lại có được uy năng khổng lồ như vậy.

Đó là vì muốn dựng ma pháp trận này và khiến nó phát huy tác dụng, không những cần một vị Long tộc cấp bậc Ngàn năm Truyền kỳ ở giữa điều khiển, hơn nữa còn cần ít nhất là mười viên thần lực kết tinh trở lên.

Tiểu Ân cười khổ trong lòng không thôi. Tiền nào của nấy. Nếu không có những vật phẩm quý hiếm này, cũng đừng hòng phát huy uy năng của ma pháp trận này.

Động tác của Hắc Long Vương cực nhanh. Sau khi bố trí mọi thứ ổn thỏa, lão thật cẩn thận lấy ra một trăm viên thần lực kết tinh, đặt chúng ở những vị trí mấu chốt khác nhau.

Dùng đến loại bảo bối thần lực kết tinh này lão đương nhiên rất luyến tiếc. Vốn chỉ tính lấy ra mười viên, nhưng là có hứa hẹn một vạn kết tinh của Tiểu Ân, lão tự nhiên hiểu được nên lựa chọn thế nào.

Hiệu quả một trăm viên thần lực kết tinh phát huy ra tự nhiên hơn xa so với mười viên thần lực kết tinh.

Nếu là dưới tình huống như vậy còn không thể khiến đám người Kim đã bình an đi ra từ vùng đất Tử Vong đột phá cực hạn, vậy cũng rất không có thiên lý.

Dao động năng lượng mãnh liệt phát ra từ trên người Hắc Long Vương. Một đợt lại một đợt như sóng ngập trời truyền nhập vào bên trong ma pháp trận.

Bọn Kim ở trong ma pháp trận lập tức bình tĩnh tâm tĩnh khí ngồi xuống. Mặc dù xung quanh bọn họ ma pháp nguyên tố rung động đủ khiến bất cứ kẻ nào kinh hồn táng đảm, nhưng đối với những người từng rèn luyện ý chí trong Sát Lục kết giới mà nói thì cũng chỉ là trò trẻ con, căn bản không thể tạo thành dao động gì với ý chí vững như bàn thạch của bọn họ.

Dưới khống chế của Hắc Long Vương, năng lượng trong ma pháp trận càng ngày càng cường đại. Hơn trăm viên thần lực kết tinh giống như bóng đèn, thi thoảng phát ra ánh sáng màu sắc tươi đẹp.

Đại lượng tín ngưỡng lực từ trong thần lực kết tinh phân hủy ra, không lọt chút nào chảy vào bên trong ma pháp trận.

Sau một lát, trong ma pháp trận lập tức hình thành một không gian độc lập tràn ngập tín ngưỡng lực.

Ở trong không gian này, năng lượng nhộn nhạo thật lớn mà hỗn hợp. Có tín ngưỡng lực, có mật độ ma pháp nguyên tố vượt qua mấy chục lần ngoại giới, thậm chí còn đang không ngừng tăng cao. Mà Long khí trên người Hắc Long Vương lại hoàn mỹ hòa hợp những năng lượng khác nhau này làm một thể.

Dần dần, khí tức trên người bọn Kim có một chút thay đổi. Năng lượng khổng lồ ùn ùn hướng tới cơ thể bọn họ, ngay cả quanh thân bọn họ đều xuất hiện một lớp xoáy năng lượng nho nhỏ.

Tiểu Ân có chút khần trương cảm ứng mọi chuyện này. Lấy thực lực của hắn, tình trạng của mấy người tự nhiên là biết rõ.

Thật lâu sau, vẻ tươi cười dần dần nổi lên trên mặt Tiểu Ân.

Ma pháp trận này quả thật vô cùng thần kỳ. Dựa vào tín ngưỡng lực, Long khí, còn có năng lượng cường đại vượt gấp trăm lần ngoại giới ở trong trung tâm ma pháp trận hình thành một không gian đối lập.

Trong không gian này, cánh cửa đạt tới ma đạo sĩ cũng được hạ tới mức thấp nhất.

Tiểu Ân gần như có thể khẳng định: Nếu đưa ma pháp trận này ra bên ngoài, như vậy các ma pháp sư đang ở cảnh giới đại ma pháp sư lục tinh hiện giờ đều có thể thành công tiến giai.

Chỉ có điều, cái giá phải trả lớn lao của ma pháp trận này làm sao người bình thường có thể tưởng tượng.

Long khí của Hắc Long Vương, hơn trăm viên thần lực kết tinh. Trên cái tinh cầu này, trừ Tiểu Ân ra cho dù năm vị Ngàn năm Truyền kỳ còn lại liên thủ cũng không nhất định có thể lấy ra cho đủ.

Đương nhiên không tính đến Rui Deshen và Urey sau khi thí thân. Trong tay bọn họ đều có hơn một ngàn viên thần lực kết tinh, nhưng nếu chỉ vì thăng cấp cho ma đạo sĩ thất tinh, như vậy chỉ sợ bọn họ không nhất định bỏ ra.

Sau mấy giờ, năng lượng thuộc tính trên thân thể đám người Kim chợt biến đổi, từng tầng chất chồng lên nhau.

Đây đúng là kỹ năng chất chồng đặc biệt ma đạo sĩ mới có.

Đến lúc này, Hắc Long Vương mới xem như thở phào một hơi, chậm rãi thu Long khí lại.

Nhìn sắc mặt lão Long này có chút trắng bệch, Tiểu Ân có chút không đành lòng. Hắn đang muốn nói vài lời cảm ơn, chợt nghe lão nói hết sức tinh thần:

-Tiểu Ân. Nếu lần sau còn chuyện tốt như vậy, đừng quên tìm ta. Ta sẽ giảm giá một nửa cho người.

Tiểu Ân:

-!?!

324. Chương 56 Dò Đường

Sau khi rời khỏi Long Đảo, Tiểu Ân nhìn mắt của mấy người Kim, năm người bọn họ sắc mặt vui vẻ, vẫn đắm chìm trong vui sướng sau khi tiến giai ma đạo sĩ.

-Kim, các người ra tay thử một lần đi.

Tiểu Ân cất cao giọng nói.

Với nhãn quang của Tiểu Ân, mặc dù đã nhìn thấy bọn họ đã tiến giai thành công, nhưng sau khi tiến giai có thể phát huy ra bao nhiêu thực lực, lại cần phải để bọn họ phân biệt ra tay thử một lần mới biết.

Trên mặt đám người Kim lập tức khôi phục lại bình tĩnh, mặc dù trong khóe mắt vẫn như trước không thể che dấu được vui mừng, nhưng tâm tình phần lớn cũng đã bình tĩnh lại.

Khổ tu nhiều năm qua, trong khoảnh khắc này đã phát huy ra tác dụng lớn nhất, đặc biệt khảo nghiệm ở trong Sát Lục Kết Giới lại càng là tôi luyện lớn nhất đối với tâm tình.

Kim bước về phía trước một bước, trên người của hắn nổi lên năng lượng thủy hệ hùng mạnh, một mảnh tiếp một mảnh băng trùng điệp trước mặt hắn, dần dần tăng dày biến cường, chỉ trong chốc lát, một tường băng do vô số mảnh băng tạo thành đã hình thành ở trước mặt bọn họ.

Tiểu Ân âm thầm gật đầu, nếu như trực tiếp hình thành một tường băng như thế kia cũng không có gì khó khăn, nhưng một tường băng được chất chồng mà thành như thế này, cũng đã thể hiện ra linh ngộ vô cùng nhuần nhuyễn của Kim đối với đặc tính chất chồng của ma đạo sĩ.

Có thể làm được điểm này, đối với Kim vừa mới tấn thăng ma đạo sĩ mà nói, cũng đã rất không dễ dàng.

Lai An không nói hai lời, hắn tiến lên, vươn tay ra, không gian ở trên tay hắn dường như nổi lên một trận dao động kỳ diệu. Loại dao động này mắt thường có thể thấy được, hắn rõ ràng chính là đang khống chế không gian trước mặt, dường như muốn chất chồng năng lượng của không gian lên.

Tiểu Ân lúc này chính là thực sự mở to hai mắt nhìn. Năng lượng không gian cũng không phải là năng lượng hệ nguyên tố bình thường, sự khó khăn khi muốn chất chồng không phải chất chồng bình thường có

thể sánh bằng. Chiêu thức ấy của Lai An mặc dù ở trên hiệu quả không biểu hiện rõ ràng như Kim, nhưng năng lực khống chế đối với không gian cũng đã đạt tới trình độ nghe rợn cả người.

Trong vô thức, tất cả mọi người đều đã ngừng hô hấp, bọn họ đều biết rõ ràng sự hùng mạnh của năng lượng không gian, mà thực lực có thể khống chế năng lượng hùng mạnh như thế, tự nhiên lại càng gia tăng không phải là nhỏ.

Dần dần, không gian trước mặt Lai An đột nhiên chấn động, sau đó xé rách ra.

Lai An bấm tay bắn ra, vết rách này bay về phía trước, ước chừng bay được hơn mười thước, trên đường đụng phải một cây đại thụ, vết rách kia xuyên qua giống như xuyên qua không khí, mà trên đại thụ lại xuất hiện một lỗ thủng dài nhỏ.

-Xé rách không gian.

Tiểu Ân thì thào nói, trong ánh mắt của hắn nhìn về phía Lai An tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

Không ngờ khi ở thất tinh cũng đã có thể phóng thích năng lượng xé rách không gian, điều này muốn hắn đánh giá như thế nào đây? Chẳng lẽ hắn cũng là một tên biến thái hay sao?

Đám người Kim đồng thời ngạc nhiên thán phục không ngừng. Sắc mặt của Lai An lập tức đỏ lên:

-Sự phụ, phóng thích loại pháp thuật này là Vô Danh tiên sinh chỉ điểm. Hắn nói con có được thiên phú khống chế không gian, có duyên với hắn, cho nên mới chỉ điểm đệ tử.

Tiểu Ân lúc này mới giật mình, Lai An cho dù là thiên phú hơn người, cũng không có khả năng vừa mới tấn thăng thất tinh đã lĩnh ngộ ra loại kỹ năng siêu cấp hùng mạnh này, chẳng qua có Vô Danh ở phía sau hắn chỉ điểm, vậy đã không có gì lạ.

Sau đó, ba người Carter đều biểu diễn năng lực mà mình lĩnh ngộ được sau khi trở thành ma đạo sĩ.

Thực ra mặc dù ma pháp của bọn họ biểu diễn ra khác nhau, nhưng đối với hai chữ chất chồng cũng đã chân chính nắm giữ.

Có thể nắm giữ đến tinh túy của chữ này, chứng minh thực lực của bọn họ quả thật đã đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ, ngày sau chỉ cần tiếp tục cố gắng, lại lần nữa nâng cao cũng là ở trong tầm tay.

Sau khi kiểm tra thực lực của bọn họ, Tiểu Ân đang định dẫn theo bọn họ trở về ma pháp tháp, nhưng ánh mắt nhìn thoáng qua Truyền Tống Trận dưới chân, trong lòng không khỏi nổi lên một ý tưởng kỳ dị.

-Kim. Các người chuẩn bị một chút, ta đưa các người đi một địa phương.

Tiểu Ân bình tĩnh nói.

Kim chưa kịp lên tiếng. Mary lại tò mò hỏi:

-Sự phụ. Ngài đưa chúng con đi chỗ nào?

-Nơi giao dịch của vũ trụ.

Trong mắt của năm người Kim lập tức hiện lên vẻ hưng phấn.

Bọn họ cũng đều biết Tiểu Ân từng du hành trong vũ trụ, đối với việc này bọn họ cũng rất mong muốn, chỉ có điều không nghĩ tới Tiểu Ân còn quá sớm như vậy đã muốn đưa bọn họ đi tới địa phương đó.

-Dưới chân của các người, chính là thượng cổ Truyền Tống Trận cấp tinh cầu.

Tiểu Ân chậm rãi nói:

-Ta sẽ đổ đầy năng lượng cho Truyền Tống Trận, truyền tống lần này liền do Lai An chủ trì đi.

-Dạ.

Lai An cung kính nói, trong thanh âm của hắn mang theo một chút khẩn trương.

Trong Truyền Tống Trận ở trên đại lục, Lai An đã từng trải qua rất nhiều lần, nhưng Truyền Tống Trận cấp tinh cầu, hắn lại giống như cô gái mới lên kiệu hoa lần đầu, tự nhiên là trong lòng có chút không yên.

Đi trong vũ trụ không bờ bến, khoảng cách xa căn bản là không phải bên trong đại lực có thể so sánh được, nhưng đối với đám người Tiểu Ân mà nói, thực ra thời gian chênh lệch cũng không quá lớn.

Nguyên nhân chủ yếu nhất trong đó, chính là bởi vì sự tồn tại của ma pháp trận đồ.

Nguyên lý của trận đồ chính là nguyên lý chiết điệp (gấp), gấp lại khoảng cách giữa hai điểm giống như gấp giấy, như vậy khoảng cách giữa hai điểm sẽ biến thành tiếp cận vô hạn, bất kể khoảng cách thực tế giữa hai điểm là bao nhiêu, khoảng cách truyền tổng đều không có khác biệt quá lớn.

Đương nhiên, muốn tiến hành truyền tổng cấp tinh cầu, năng lượng phải hao phí cũng hơn xa truyền tổng trận đồ trong tinh cầu.

Thượng cổ Truyền Tổng Trận của Hắc Long Vương phát hiện mặc dù có được đặc điểm tự động hấp thu năng lượng ngoại giới, nhưng nếu chỉ dựa vào năng lượng trận đồ tự động hấp thu, như vậy trong vòng một năm cũng đừng mơ tưởng tiến hành truyền tổng một lần.

Cũng may bên trong ma pháp công hội năng lượng tinh thạch chất cao như núi, mà Tiểu Ân cũng từng góp nhặt một đồng lớn.

Khi Tiểu Ân sử dụng một kỹ xảo nhỏ tập trung năng lượng trong tinh thạch lại, lập tức đã tăng giá trị năng lượng của ma pháp trận đồ lên.

Lai An tuy rằng có chút khấn trương, nhưng khi hắn thực sự đứng ở trung tâm Truyền Tổng Trận, trong lòng lại lập tức hoàn toàn bình tĩnh lại.

Trong những quang điểm của Tiểu Ân cung cấp, tùy ý tìm một điểm, Lai An phát ra mệnh lệnh truyền tổng.

Ngay sau đó, mấy người bọn họ cũng đã biến mất bên trong ma pháp trận đồ.

Hào quang màu trắng chấn động mãnh liệt, giống như một bao thuốc nổ không quá ổn định, bất cứ lúc nào cũng có thể chấn vỡ tất cả.

Nhưng trên thực tế Tiểu Ân lại biết, ở trong quá trình truyền tổng thực ra vẫn là vô cùng an toàn, chỉ cần không gặp phải loại sự kiện không gian tan vỡ cấp bậc nghịch thiên kia, nói như vậy cũng sẽ không phát sinh bất cứ vấn đề gì.

Chẳng qua ở trong quá trình truyền tổng, cơ thể chịu đựng áp lực to lớn cũng hơn xa bình thường.

Sắc mặt của Mary ở dưới loại áp lực này đã mơ hồ có chút trắng bệch, ở trên người của nàng chợt nổi lên một đạo hào quang màu trắng, đó là vòng bảo hộ do nàng lấy lực lượng tinh thần của bản thân chuyển hóa thành.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn nàng một cái, lúc này hắn mới hiểu được một chuyện, thì ra tiến hành truyền tổng cấp tinh cầu, nhất định phải có năng lực chịu đựng dũng mãnh hơn xa người thường mới được.

Nếu như không phải hắn kiên trì rèn luyện Quảng bá thể thao, hơn nữa không ngừng tấn thăng mà thân thể dần thay đổi, như vậy trong lần đầu tiên truyền tổng hẳn là đã có thể phát sinh vấn đề.

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua trên mặt mấy đệ tử, dường như ngoại trừ Mary, sắc mặt của mấy người còn lại mặc dù có chút trắng bệch, nhưng đều có thể tiếp tục kiên trì. Bởi vậy có thể thấy được, tổ chất thân thể của bọn họ cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Cuối cùng, bạch quang hiện lên, bọn họ đã đi tới bên trong Truyền Tổng Trận cực lớn ở một chỗ xa lạ.

Tiểu Ân mặc dù từng đi qua một nơi giao dịch trong vũ trụ của gia tộc Phong Linh, nhưng địa phương trước mắt này rõ ràng lại có khác biệt rất lớn với nơi đó.

Tất cả kiến trúc ở nơi này cũng không cầu kỳ hoàn mỹ xa hoa giống như bộ tộc tinh linh.

Rất nhiều tảng đá đồ sộ được mài bóng loáng, dựng đứng tầng tầng lớp lớp, có vẻ rắn chắc bền vững hình thành một loại phong cách kiến trúc khác hẳn với bộ tộc tinh linh.

Đám người Tiểu Ân xuất hiện ở bên trong Truyền Tống Trận này cũng không làm cho người khác chú ý, bọn họ theo một con đường rời khỏi Truyền Tống Trận.

Tiểu Ân nhẹ giọng hỏi:

-Các người có cảm giác gì không?

Kim vội vàng nói:

-Sự phụ, truyền tống cấp tinh cầu quả nhiên không giống bình thường, tạo thành áp lực thật lớn đối với chúng con.

Mary trong lòng vẫn còn sợ hãi gật đầu một cái, nếu không phải vừa rồi nàng phản ứng quá nhanh, chỉ sợ còn không nhất định có thể bình an tiếp tục cầm cự.

Tiểu Ân cười khở trong lòng, hần dẫn theo mấy đệ tử tiến hành truyền tống trong vũ trụ cũng không phải thí nghiệm uy lực của truyền tống, mà là muốn thử một chút xem, bọn họ có dẫn phát dị biến trong quá trình truyền tống hay không, một bước tiến vào cảnh giới ma đạo sĩ cửu tinh.

Chẳng qua hiện giờ xem ra, dị biến lần trước hần gặp phải, hoàn toàn là một trùng hợp không thể phục chế, còn muốn tái hiện một lần, chỉ sợ đã không có cơ hội đó.

Lúc này, lần lượt có người đi ra từ trong Truyền Tống Trận, bọn họ đều đi về phía một phi hành khí cực lớn, đám người Tiểu Ân ở một bên nhỏ giọng nói chuyện, tự nhiên dẫn tới sự chú ý của người khác.

Một ma pháp sư mặc ma pháp bào rực rỡ đã đi tới, ánh mắt đảo qua trên người bọn họ cũng hơi biến sắc, nói:

-Các vị, phi thuyền tiếp theo đi vào trong thành thị đã chuẩn bị tốt, nếu các vị muốn vào thành thị, xin mời lên phi thuyền.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, nói:

-Chúng ta đi vào trong thành thị, các người thích cái gì thì lấy cái đó, ta trả tiền.

Nếu như đã đến đây, đương nhiên là không có khả năng lập tức rời đi, vậy để đám người Kim mở mang tầm mắt cũng là chuyện tốt. Đám người Kim tự nhiên không có khả năng có ý kiến khác, cùng Tiểu Ân đi lên phi hành khí cực lớn gọi là phi thuyền.

Ở nơi giao dịch trong vũ trụ có quy định nghiêm khắc, dưới tình huống bình thường là không thể sử dụng phi hành thuật, chỉ có thể ngồi trên phi thuyền qua lại.

Quy định này mặc dù là làm cho rất nhiều ma pháp sư cảm thấy phẫn uất, nhưng lại không có bao nhiêu người dám vi phạm quy định này.

Sau khi đám người Tiểu Ân ngồi phi thuyền rời đi, tên ma pháp sư vừa rời nhanh chóng sử dụng một loại ma pháp thiết bài đặc chế kết nối với người phụ trách trong thành thị, nói:

-Mới tới một đội ma pháp sư cao cấp, trong đó có năm ma đạo sĩ, còn có một người nhìn không ra sâu cạn, cũng là thủ lĩnh của năm ma đạo sĩ này.

Thực ra ở trong trời đất của vũ trụ rộng lớn này, đặc biệt địa phương là nơi giao dịch như vậy số lượng ma pháp sư cao cấp di chuyển quá nhiều, ngẫu nhiên nhìn thấy mấy ma đạo sĩ cũng không có gì ngạc nhiên, ngay cả ma đạo sĩ cửu tinh hần cũng gặp qua mấy người.

Nhưng đám người Kim lại có năm người, như vậy bất kể bọn họ đi nơi nào, đều sẽ hấp dẫn vô số ánh mắt chú ý.

Về phần Tiểu Ân, mặc dù không có ai có thể nhìn ra nông sâu của hần, nhưng chỉ cần nhìn thái độ cung kính của mấy người Kim đối với hần, liền biết đây tuyệt đối sẽ không phải là một người đơn giản.

Cho nên ma pháp sư phụ trách bảo vệ Truyền Tống Trận bên ngoài thành thị mới có thể báo lên trên về đám người Tiểu Ân.

Nhân vật phụ trách nơi giao dịch tự nhiên sẽ không phải kẻ đầu đường xó chợ, mặc dù sẽ không ngăn cản đám người Tiểu Ân tiến vào, nhưng chú ý nhiều một chút, đó chính là chắc chắn.

Tiểu Ân tự nhiên không biết bọn họ đã trở thành mục tiêu chú ý của người ta, sau khi trải qua một giờ phi hành, cuối cùng bọn họ đi tới một nơi giao dịch, một thành thị cực lớn trên không.

Nếu như lấy diện tích mà nói, thành thị này thực ra cũng không như nơi giao dịch của gia tộc Phong Linh, nhưng kết cấu quy hoạch của thành thị này vô cùng hợp lý. Tiểu Ân ở trên phi thuyền liếc mắt một cái đã biết nhân khẩu trong thành thị này, khẳng định là nhiều hơn thành thị rừng rậm kia của gia tộc Phong Linh.

Carter nhỏ giọng hỏi:

-Sư phụ. Bọn họ vì sao phải hạ đạt pháp lệnh cấm bay?

Tiểu Ân sưng sốt, hỏi:

-Người làm sao biết?

Carter chỉ xung quanh người, nói:

-Rất nhiều người ở nơi này trên người đều có ma lực dao động hùng mạnh, nhưng lại không có ai phi hành trên không trung. Cho nên có thể nói điều này nhất định có pháp lệnh liên quan, mới có thể tạo thành kết quả như vậy.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, tâm tư của Carter rất linh hoạt, có thể phát hiện tình huống này từ chi tiết nhỏ như vậy, cũng xem như không uổng công dẫn hắn tới đây.

Thanh âm của bọn họ cũng không đặc biệt che giấu, lập tức bị người trên phi thuyền nghe được.

Một người mập mạp trong đó quay đầu lại, cười nói:

-Các vị là lần đầu tiên đến nơi giao dịch Queen đi.

-Đúng vậy.

Tiểu Ân lộ vẻ tươi cười ôn hòa, nói:

-Chúng ta quả thật là lần đầu tiên đến nơi này. Nếu có chỗ nào không đúng, xin các hạ chỉ giáo nhiều hơn.

Đại mập mạp khó khăn nghiêng người, nói:

-Không cần khách sáo, ta đoán các người không chỉ là lần đầu tiên tới nơi này, còn là lần đầu tiên đi vào loại địa phương giao dịch này.

Trong mắt của mấy người Kim đều hiện lên vẻ kinh ngạc, lập tức nhìn đại mập mạp này với cặp mắt khác xưa, chỉ có một mình Carter ngậy người một chút, đột nhiên ngắt đầu hỏi:

-Các hạ, hay là ở trong đại đa số nơi giao dịch đều là cấm bay sao?

Đại mập mạp ngẩn người, cười nói:

-Bằng hữu thật là lợi hại, không ngờ lập tức đã đoán ra. Bỉ nhân (kẻ hèn này) là William, ma pháp thương nhân đi lại tự do ở trong những nơi giao dịch lớn của vũ trụ.

Carter hơi chần chờ một chút, nhìn thấy Tiểu Ân nhẹ nhàng gật đầu, nhân tiện nói:

-Bỉ nhân là Carter. Vị này chính là Tiểu Ân các hạ sư phụ của ta. Mấy vị này đều là sư huynh đệ của ta.

Mập mạp William cười ha hả chào hỏi mọi người, tuy nhiên trong mắt của hắn cũng có một chút tò mò.

Thực lực của hắn chỉ là ma pháp sư nhị, tam tinh bình thường, mặc dù không nhìn ra thực lực chân chính của mấy người Kim, nhưng lại biết bọn họ đều là một ít ma pháp sư thực lực cao thâm. Nhưng trên người Tiểu Ân lại không có nửa điểm năng lượng dao động, tự nhiên là khiến hắn cảm thấy kinh dị bất định.

Đám người Tiểu Ân kém cỏi nhất cũng là ma đạo sĩ, cảnh giới của bọn họ căn bản không phải một ma pháp sư bình thường có thể lý giải, nhìn không thấu thực ra vô cùng bình thường. Nhưng nguyên nhân chính là vì nhìn không thấu, cho nên đại mập mạp này cũng thành thật hơn rất nhiều.

-Các vị, nơi này mặc dù gọi là nơi giao dịch, nhưng là địa phương rộng lớn, cũng không khác gì một thành thị cực lớn, hơn nữa đều sẽ có rất nhiều nhân vật đủ loại tới nơi này, gần như mỗi người đều có năng lực phi hành. Nếu như cho phép tất cả mọi người phi hành trên không trung, như vậy nơi này đã sớm loạn rồi.

William giới thiệu tỉ mỉ.

Carter trầm ngâm một chút, hỏi:

-Mọi việc đều có trường hợp đặc biệt, chẳng lẽ không ai có được đặc quyền sao?

-Có.

Mập mạp nghiêm túc nói:

-Ở nơi này, chỉ có hai loại người có thể phi hành. Một là ma pháp sư của Queen, còn có một loại chính là cường giả Ngân năm Truyền kỳ trở lên.

-Queen?

Tiểu Ân đột nhiên kêu lên một tiếng kinh dị, hỏi:

-Nơi giao dịch này là tài sản của tinh cầu Queen?

-Đúng vậy, không phải người không biết chứ?

William sắc mặt cổ quái hỏi, nếu hắn biết đám người Tiểu Ân thực ra tùy ý chọn một tọa độ mà đến, khẳng định sẽ không tin tưởng.

Tiểu Ân cười cười, không nói gì. Carter lập tức lên tiếng tán gẫu thật là vui vẻ với William.

Mary lén lút hỏi:

-Sự phụ. Ngài đã đi qua tinh cầu Queen?

-Không có, tuy nhiên chúng ta biết một người trên tinh cầu này.

Tiểu Ân mỉm cười nói.

Mary suy nghĩ một lát, cuối cùng kinh ngạc kêu lên:

-Con nhớ ra rồi. Roosevelt. Hắn chính là ma pháp sư của tinh cầu Queen.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười. Năm đó bọn họ đi ra từ vùng đất tử vong đã gặp một nam nhân giống như thân sĩ, hắn là đến từ tinh cầu này. Chỉ có điều, trình độ phồn vinh trên tinh cầu này sợ là vượt xa tinh cầu mà mình sinh ra và lớn lên.

Phi thuyền chậm rãi giảm tốc độ, và cuối cùng dừng lại trên mặt đất.

Mọi người theo đám đông đi ra phi thuyền, đại mập mạp William nói chuyện với Carter đến nghiện, không ngờ cũng lưu lại bên cạnh bọn họ.

Tiểu Ân theo những người đó đi vào bên trong thành, sờ sờ vòng cổ không gian, lấy ra một sợi tóc thật dài.

Sợi tóc này cũng là sau khi rời khỏi vùng đất tử vong, Lâm Mai của bộ tộc American tặng, lúc trước ước định, sau khi bọn họ trở thành ma đạo sĩ, mấy chục người sử dụng thứ này tiến hành liên hệ.

Khi đó bọn họ nghĩ có thể tấn thăng ma đạo sĩ trong vòng trăm năm cũng đã là vô cùng mau lẹ, nhưng sự phát triển trên thực tế lại thường thường vượt ngoài dự đoán của mọi người. Chỉ hơn mười năm mà thôi, chẳng những mấy người Kim thành công tiến giai ma đạo sĩ, mà Tiểu Ân lại trở thành Ngân năm Truyền kỳ.

Trước kia Tiểu Ân chủ yếu là phát triển bên trong tinh cầu, cho nên cũng không muốn chủ động liên hệ với cường giả ngoại tinh (cường giả tinh cầu khác), nhưng lúc này sau khi bên trong tinh cầu xuất hiện Nữ

Thần Ánh Trăng, tất cả đều trở nên sống ngằm mãnh liệt. Cho nên sau khi nhớ tới Roosevelt, hắn cũng đồng thời nhớ tới Lâm Mai.

Tiểu Ân tùy ý tìm một chỗ, lấy ra đạo cụ ma pháp, nhanh chóng dựng một trận pháp thông tấn (truyền tin) đơn giản trên mặt đất.

Ánh mắt của đại mập mạp William lập tức mở to, người có thể dựng ma pháp trận rất nhiều, nhưng làm với tốc độ như thế này giống như nước chảy mây bay (lưu loát), đó chính là cực kỳ hiếm thấy. Trong lúc nhất thời, phân lượng của Tiểu Ân ở trong lòng William dường như càng nặng hơn một tầng.

Vận chuyển lực lượng tinh thần vào bên trong ma pháp trận đồ, sợi tóc dài trong tay Tiểu Ân không ngờ không có gió mà tự bay, một chút năng lượng dao động đặc thù đã phát sinh cộng hưởng với ma pháp trận, trong khoảnh khắc đã truyền tinh thần dao động của Tiểu Ân tới một địa phương nào đó.

Tiểu Ân thăm thàn trong lòng, vũ trụ to lớn, quả nhiên là không thiếu cái lạ.

Ở bên trong vũ trụ thịnh hành ma pháp này, đồng dạng có được rất nhiều hiện tượng kỳ diệu làm cho người ta không thể giải thích.

Năng lượng chấn động được duy trì liên tục, mười phút sau, một cỗ chấn động khác từ trong ma pháp trận truyền ra, bắt đầu tiếp nối với tinh thần ý thức của Tiểu Ân.

Tiểu Ân đầu tiên là ngẩn người, có thể sử dụng loại pháp thuật này ít nhất cũng cần cảnh giới ma đạo sĩ, chẳng lẽ Lâm Mai cũng đã trở thành ma đạo sĩ rồi? Việc này dường như cũng không có khả năng.

Chẳng qua, trong khoảnh khắc khi tinh thần ý thức của Tiểu Ân tiếp nối với cỗ năng lượng chấn động này, hắn liền hiểu được, mình nghĩ sai rồi.

Lúc này, trả lời Tiểu Ân, cũng không phải bản thân Lâm Mai, mà là phụ thân của hắn, Lâm Nghi, người có được địa vị cao quý ở trong bộ tộc American.

Thông qua giao lưu suy nghĩ, hai bên rất nhanh đã biết rõ ràng thân phận của nhau.

Lâm Nghi cũng không xa lạ với tên của Tiểu Ân. Dựa theo lời nói của Lâm Nghi, có lẽ bởi vì ma pháp mà Tiểu Ân phóng thích trong sân chơi của Thần thực sự làm cho người ta có ấn tượng sâu sắc, cho nên Lâm Mai cả ngày đều nhắc đến tên Tiểu Ân, hơn nữa bảo đảm chắc chắn, trong những người tương lai là Ngàn năm Truyền kỳ kia, Tiểu Ân khẳng định là người đầu tiên tiến giai ma đạo sĩ.

Lời tiên đoán của hắn cũng không sai, khác biệt duy nhất chính là, Tiểu Ân chẳng những là người đầu tiên trở thành ma đạo sĩ, mà còn là Ngàn năm Truyền kỳ đầu tiên.

Sau một lát giao lưu, Lâm Nghi đưa ra lời mời Tiểu Ân, mời hắn tới bộ tộc American làm khách, đồng thời truyền đến một bộ tọa độ điểm.

Tiểu Ân do dự một chút rồi tiếp nhận lời mời của hắn, hứa trong vòng năm năm nhất định bái phỏng.

Giao lưu bằng tinh thần ý thức phải nhanh hơn rất nhiều so với sử dụng ngôn ngữ, Tiểu Ân và Lâm Nghi nói chuyện rất lâu, nhìn như mất rất nhiều thời gian, nhưng thực ra cũng chỉ trong mấy phút ngắn ngủi đã kết thúc rồi.

Tiểu Ân thu sợi tóc trong tay lại, tiện thể vung tay một cái, đồng dạng thu lại trận đồ truyền tấn loại nhỏ kia.

Ánh mắt của mập mạp William nhìn về phía Tiểu Ân đã có điều khác biệt với lúc đầu, đặc biệt sau khi nhìn thấy sợi tóc trong tay Tiểu Ân, trong mắt lại càng tràn đầy kinh hãi.

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn thoáng qua trên người hắn, mỉm cười nói:

-William. Ta có chỗ nào làm sai sao?

William vội vàng lắc đầu, cung kính nói:

-Tiểu Ân các hạ, thật sự là rất xin lỗi, ta không ngờ không nhìn ra ngài lại là một ma đạo sĩ tôn quý.

Đám người Tiểu Ân ngẩn người, đều không khỏi có chút buồn cười.

Có thể sử dụng sợi tóc của bộ tộc American tiến hành trao đổi suy nghĩ nhất định phải đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ, William có điều hiểu lầm, tự nhiên cũng là khó tránh khỏi.

Tuy nhiên muốn hy vọng một đại ma pháp sư tứ tinh có thể phân biệt được ma đạo sĩ và Ngàn năm Truyền kỳ, đó căn bản là việc không có khả năng.

Tiểu Ân cũng không giải thích, hỏi:

-William. Người cũng biết đây là lần đầu tiên chúng ta tới nơi giao dịch của vũ trụ này, tất cả đều không quen thuộc, người có thể giúp chúng ta giới thiệu một chút được không?

William vội vàng nói:

-Có thể phục vụ ma đạo sĩ tôn kính là vinh hạnh của William. Không biết mấy vị tới nơi đây có mục đích gì? Là muốn mua một ít vật phẩm, hay là muốn bán một ít vật phẩm, hay chỉ tới nơi này tùy tiện xem?

Hắn ho nhẹ một tiếng, noi:

-Các vị không nên hiểu lầm, ta chẳng qua chỉ muốn biết mục đích của các vị, như vậy mới có lựa chọn giới thiệu tốt.

Tiểu Ân cũng không sợ hắn giở thủ đoạn gì. Dù sao thực lực của hai bên cũng chênh lệch quá nhiều, nếu như hắn có ý khác, như vậy tuyệt đối là tự tìm đường chết.

-Chúng ta tới nơi này chủ yếu là nhìn một chút. Tuy nhiên nếu như có đồ vật gì vừa ý cũng sẽ mua về.

Tiểu Ân trầm giọng nói.

William ngẫm nghĩ một chút nói:

-Trước tiên ta giới thiệu với các vị một chút về nơi giao dịch này đi. Nơi này là một trong ba nơi giao dịch của tinh cầu Queen, mặc dù không phải là lớn nhất, nhưng quy mô cũng coi như là trên trung bình trong tất cả những nơi giao dịch. Ở nơi này có rất nhiều cửa hàng chuyên nghiệp, bất kể ngài cần chính là tài liệu ma pháp, hay là đạo cụ ma pháp thành phẩm.

Đại mập mập hiển nhiên là một người hướng dẫn vô cùng tốt, tình huống của nơi giao dịch này từ trong miệng hắn khéo léo nói ra, khiến đám người Tiểu Ân rất nhanh đã có hiểu biết đại khái.

Tuy nhiên ở trong tất cả các cửa hàng, khiến mọi người cảm thấy hứng thú nhất chỉ có hai.

Một là phố tự do được xưng thiên đường của ma pháp thương nhân. Người Queen cố ý kiến tạo một tòa nhà khổng lồ dài đến mười dặm, rộng năm dặm, cao mười tầng ở trong thành thị, ở trong tòa nhà này, phòng san sát, có lớn có nhỏ.

Bất kể ma pháp thương nhân nào nói rõ một chút, đều có thể lựa chọn được một căn phòng ở trong này.

Đường nhiên, chi phí cho thuê phòng là phải trả trước, chi phí nhiều hay ít có quan hệ trực tiếp với diện tích phòng và vị trí.

Tuy nhiên tiền thuê của tất cả các phòng cũng không đắt, thậm chí còn có thể nói là chỉ ý tứ một chút mà thôi, cho nên có rất nhiều ma pháp thương nhân đều thích lựa chọn nơi này làm một cửa hàng cố định.

Mà cũng có rất nhiều ma pháp thương nhân tự do lưu động khắp nơi thích vận chuyển đồ đạc đến nơi đây, hoặc là buôn bán những đồ vật thu được, hoặc là lựa chọn vật phẩm cần ở trong này.

Tóm lại sau khi tòa nhà này xây dựng lên, đã luôn luôn được các ma pháp thương nhân tôn sùng, trở thành đặc sắc lớn nhất của nơi giao dịch này.

Ở địa phương tốt xấu lẫn lộn kia, chỉ cần có nhân lực hơn người và vận khí không phải quá kém, là có thể lấy được thứ làm người ta vừa lòng, nhưng đồng dạng, ở nơi này mua phải thứ giá cao hơn nhiều so với giá thị trường cũng là việc thường thấy. Mặc dù biết là như thế, nhưng ma pháp thương nhân ôm hy vọng may mắn trà trộn vào nơi này cũng tuyệt đối không ít, hơn nữa còn có xu thế càng ngày càng nhiều.

Cửa hàng thứ hai tự nhiên chính là phòng tinh phẩm của người Queen chuyên môn chuẩn bị.

Đồ vật ở trong đó đều là tinh phẩm chân chính, chẳng qua tiền nào đồ nấy, hàng hóa có thể bày bán ở nơi này tuyệt đối không xuất hiện hai chữ tiện nghi.

Sau khi giới thiệu xong, William nói:

-Hai địa phương này là hai chỗ nổi tiếng nhất của nơi giao dịch này, bất kể là mua vào, hay là bán ra, đều có thể hoàn thành giao dịch ở nơi này. Chẳng qua cái trước cần nhờ nhân lực và tài ăn nói, mà cái sau chính là không lừa già gạt trẻ, rất công bằng.

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi:

-Phòng tinh phẩm thật sự rất công bằng sao?

-Đúng vậy.

William nghiêm túc nói:

-Đây là danh tiếng tốt đẹp mà người Queen đã mất hơn vạn năm mới tạo dựng được, tuyệt đối làm cho người ta yên tâm. Chẳng qua giá của hàng hóa trong đó phải đắt hơn ngoài thị trường ít nhất ba phần trở nên mà thôi.

-Đắt hơn nhiều như vậy, còn có thể có mỗi làm ăn tới cửa sao?

Mary hồ nghi hỏi.

Tiểu Ân nhìn thoáng qua xung quanh, nói:

-Mary, đối với rất nhiều người mà nói, mặc dù bọn họ cần một số vật phẩm, nhưng vấn đề là bọn họ cũng không biết hàng. Cho nên đừng nói là đắt hơn ba phần, cho dù là đắt hơn nữa bọn họ cũng bỏ tiền ra mua, cái này gọi là bỏ tiền ra mua yên tâm.

William giơ ngón tay cái lên, nói:

-Những lời này của ngài thực sự là quá hay, người đến phòng tinh phẩm mặc dù không nhiều bằng phố tự do, nhưng lượng giao dịch cũng không ít hơn chút nào, làm cho người Queen buôn bán lời rất nhiều.

Tiểu Ân cười khẽ, đời trước của hắn mặc dù không phải tốt nghiệp học viện thương mại, nhưng còn có chút hiểu biết đối với những thủ đoạn này.

Ở trong thế giới ma pháp, có thể nói là có rất nhiều hàng hóa, một người cho dù lợi hại đến đâu, cũng đừng nghĩ có thể biết được tất cả các vật phẩm, càng không cần phải nói vấn đề chất lượng tốt xấu của các loại vật phẩm này.

Cho nên sau khi một cửa hàng phòng tinh phẩm như vậy xuất hiện, nhất định sẽ nhận được sự ủng hộ của rất nhiều người, điều này cũng không có gì là lạ.

-Sự phụ. Chúng ta muốn đi đâu?

Kim tiến lên dò hỏi.

William há miệng, nhìn Tiểu Ân một chút, nói:

-Ma đạo sĩ đại nhân tôn kính, đồ vật ở trong phòng tinh phẩm mặc dù tuyệt đối là tinh phẩm, nhưng giá cả đắt đỏ, nếu như không có đại lượng tử kim thạch, hay là...

Mặc dù hắn nói che che đây đây, nhưng vẫn biểu đạt vô cùng rõ ràng ý tứ của mình.

Mày của mấy người Kim đều khẽ nhíu lại. Tử kim thạch, thứ này bọn họ đương nhiên rõ ràng, ở trên tinh cầu cầu bọn họ đã sớm tuyệt sản, tự nhiên không có khả năng có đại lượng khoáng thạch như vậy.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, nói:

-Được rồi. Vậy đi phố tự do xem.

Mặc dù ở trên người của hắn có đại lượng thần lực kết tinh, nhưng hắn cũng không muốn làm người coi tiền như rác.

Trên mặt William lộ vẻ vui mừng, hẳn chính là tay già đời trà trộn trong phố tự do, về phần phòng tinh phẩm, thực ra hẳn cũng chưa từng đi lần nào. Nếu như đám người Tiểu Ân muốn đi phòng tinh phẩm, như vậy hẳn đành phải cố gắng xoay sở.

Sau khi đi một lúc lâu, Tiểu Ân đột nhiên hỏi:

-William. Người tới nơi này có phải bất cứ lúc nào cũng ở dưới sự giám sát của người Queen hay không?

William ngăn người, nói:

-Điều đó tuyệt đối không có khả năng, ở nơi này nhân khẩu của người Queen có hạn, kém xa số người từ các nơi chạy tới nơi này, bọn họ đương nhiên không có khả năng làm ra việc phí công vô ích như vậy.

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, nói:

-Như vậy người vẫn giám thị chúng ta, hẳn là sẽ không phải người Queen.

William ngăn người, hẳn vội vàng nhìn xung quanh, nhưng lại không nhìn thấy một chút dấu vết bị người giám sát, về mặt không khỏi nghi hoặc nhìn về phía Tiểu Ân, vị này sẽ không phải là thần kinh quá khẩn trương chứ.

Tiểu Ân cũng không nói lời vô nghĩa với hắn, chuyển hóa ý tứ của mình thành tinh thần dao động truyền đến trong đầu mấy người Kim.

Ngay sau đó, Kim và Carter lao đi giống như hỏa tiễn.

Hai người bọn họ đều tự chạy về một hướng, vô cùng linh hoạt giống như cá trong nước. Một lát sau, hai người bọn họ đã quay lại, chẳng qua trong tay mỗi người đều dẫn theo một người mặc lam bào.

William vừa nhìn thấy trang phục trên người hai người này, lập tức lộ vẻ kinh hãi, nói:

-Tiểu Ân các hạ. Hai vị này là người quản lý của Queen, hạ thủ lưu tình.

Hai người Kim đưa bọn họ tới trước mặt Tiểu Ân, tiện tay quẳng xuống, hai người kia lặn hai vòng trên mặt đất mới miễn cưỡng ngồi dậy.

Tuổi của hai người này cũng không lớn, lấy diện mạo của nhân loại suy đoán, nhiều nhất khoảng hai mươi, ma pháp dao động trên người của bọn họ cực kỳ mỏng, mặc dù tốt hơn một chút so với người bình thường, nhưng nhiều nhất cũng chỉ là ma pháp sư học đồ tam, tứ cấp mà thôi.

Tiểu Ân hừ nhẹ một tiếng, nói:

-Người quản lý của Queen sao, xin hỏi vì sao phải giám thị chúng ta, chẳng lẽ chúng ta đã phạm vào cấm kỵ gì của quý vị sao?

Hai người kia liếc mắt nhìn nhau, một người trong đó cãi:

-Các hạ, chúng ta đang tuần tra trong thành, cũng không phải cố ý giám thị các người, ngược lại là các người tự tiện xâm phạm người quản lý, hẳn là cần phải xin lỗi chúng ta mới đúng.

William ngăn người, vẻ kinh hãi trong mắt rút đi hơn nửa, thay vào đó chính là một mảnh hồ nghi.

Những người quản lý mặc dù đều là ma pháp sư học đồ, nhưng bọn họ cũng là người Queen hàng thật giá thật, ở trong thành thị mặc dù không thể nói là hoành hành bá đạo, nhưng cũng tự cho mình là thanh cao, ngay cả là bọn họ những ma pháp thương nhân cấp bậc ma pháp sư bình thường đều có chút không để vào mắt.

Nhưng hôm nay vì sao lại dễ nói chuyện như vậy?

Ánh mắt của hắn chuyển sang người Tiểu Ân, trong lòng cảm thán, ma đạo sĩ được hưởng đãi ngộ quả nhiên hoàn toàn không giống với những người bọn họ.

Thực ra, William chẳng qua chỉ đoán đúng một nửa mà thôi, hẳn chỉ cho rằng Tiểu Ân là ma đạo sĩ, lại không biết ở trong đám người này không ngờ có năm vị ma đạo sĩ.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn về phía hai người bọn họ một cái, cười nói:

-Nếu không chịu thừa nhận, vậy cũng được, Kim, để cho bọn họ đi thôi.

Kim có chút sững sốt, nhưng lập tức lên tiếng, quát khê:

-Hai vị, mời rời đi.

Một người trong hai người kia còn muốn lý luận, lại bị người còn lại mạnh mẽ lôi đi, rất nhanh đã lẫn vào trong đám người, không thấy tung tích.

325. Chương 57 Giá Trị Của Thân Lực Kết Tinh

-Sự phụ, vì sao phải để cho bọn họ chạy chứ?

-Bọn họ dù sao cũng là địa đầu xà (rắn địa phương) của nơi này, chúng ta có thể chèn ép cảnh cáo một chút, nhưng không thích hợp thực sự phát sinh xung đột với bọn họ.

Tiểu Ân cười nhạt một tiếng, nói:

-Phỏng chừng sau khi có lần giáo huấn này, bọn họ nếu không từ bỏ việc theo dõi, chính là muốn phái người đến thương lượng.

William có chút xem thường, hắn cũng không tin, người Queen sẽ có thái độ tốt như vậy.

Song Tiểu Ân còn chưa nói xong, từ trên đường đi tới một người, trang phục của người này rõ ràng có quan hệ chặt chẽ với hai người kia. Chẳng qua từ ma pháp dao động hùng mạnh trên người hắn, thậm chí cường độ năng lượng còn cao hơn một bậc so với mấy người Kim, nếu như hắn không có nhìn lầm, vị này hẳn là cường giả đã đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ bất tinh.

Da dẻ của hắn có chút trắng nõn, nhưng đôi mắt lại tối đen phát sáng, chớp động thần thái sáng láng làm cho người ta không dám đối diện.

Bất kể là từ trên thái độ, hay là từ trên động tác đều có thể thấy được, hắn là một nhân vật nắm quyền lớn.

Sắc mặt của William lập tức mơ hồ trắng bệch, chưa xót nói:

-Tiểu Ân các hạ, lần này chúng ta thăm rồi.

Tiểu Ân mặt không đổi sắc nói:

-Yên tâm đi, chúng ta sẽ không quá thăm.

Trong lòng William hối hận không ngừng, thực không nên đi cùng những người từ bên ngoài đến này, chẳng qua lúc này muốn thoát thân, đã là một việc không có khả năng.

Người kia đi thẳng tới trước mặt đám người Tiểu Ân, lại cũng không khởi binh hỏi tội giống như trong tưởng tượng của William, ngược lại là vẻ mặt xin lỗi nói:

-Bỉ nhân Vincenzo, một trong những người chủ sự của bản thành, thật xin lỗi các vị vì việc vừa rồi.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, mấy người Kim tự nhiên cũng có chút đáp lễ, chỉ có William chính là thực sự sợ ngây người.

Mặc dù hắn là một ma pháp thương nhân tự do, nhưng đối với mấy người nổi danh nhất trong nơi giao dịch này cũng biết rất rõ ràng.

Vincenzo ở nơi giao dịch tuyệt đối là nhân vật trác tuyệt xếp hạng trong năm vị trí đầu, hơn nữa hắn còn biết rõ thực lực trác tuyệt của vị đại nhân này, đó chính là hơn xa hắn có thể so sánh.

Nhưng lúc này thủ vệ trong thành bị giáo huấn một chút, hắn ngược lại lại đến xin lỗi.

Trong lúc nhất thời, trong lòng William thực sự có chút mơ hồ, mấy người này rốt cuộc là ai.

Tiểu Ân đứng tại chỗ, chỉ là hơi gật đầu một cái, khóe mắt nhìn thoáng qua Kim.

Kim lập tức lĩnh hội ý tứ của Tiểu Ân, tiến lên nói:

-Vincenzo các hạ, một chút xung đột hy vọng sẽ không tạo thành ảnh hưởng tiêu cực gì cho tình hữu nghị của chúng ta.

-Đương nhiên sẽ không.

Vincenzo tươi cười nói:

-Một chút xung đột nho nhỏ có gì đâu. Các ngài tới thành bang chúng tôi tiến hành giao dịch, đó thật sự là vinh hạnh của chúng tôi.

-Ngài thực sự là quá khách sáo rồi.

Vincenzo hướng về phía mỗi người đều thân thiết gật đầu một cái, cuối cùng nói:

-Các vị, ở bên trong thành Narnia, phòng tinh phẩm là địa phương được mọi người coi là tốt nhất, tất cả hàng hóa bên trong khẳng định đều là tinh phẩm trong vật phẩm cùng loại. Các vị bất kể là bán ra vật phẩm, hay là thu mua vật phẩm, cam đoan đều có thể nhận được tiếp đãi tốt nhất và giá cả công bằng nhất. Nếu như các vị nguyện ý, bỉ nhân nguyện ý đại biểu phòng tinh phẩm cung nghênh đại giá.

Trong lòng đám người Tiểu Ân đều nổi lên một trận cảm giác cổ quái.

Vừa rồi mọi người còn muốn dạo một vòng trên phố tự do, không nghĩ tới chỉ trong chớp mắt lại nhận được lời mời của phòng tinh phẩm, thật sự là thế sự vô thường (việc đời luôn thay đổi).

Tiểu Ân hơi trầm ngâm rồi gật đầu một cái.

Kim hơi hạ thấp người nói:

-Nếu các hạ thịnh tình như thế, chúng ta tự nhiên không dám từ chối.

Trong miệng hắn nói sảng khoái, nhưng thực ra ở trong lòng hắn cũng có chút không yên. Bởi vì hắn cũng không biết sự giàu có của Tiểu Ân, chính là đang lo lắng nếu như đến lúc đó trong túi không 'tiền' thì không khỏi quá khó coi.

Vincenzo cười ha hả gật đầu một cái, sau đó nhìn thoáng qua trên người William, chậm rãi nói:

-William tiên sinh. Mấy vị này đều là khách quý của thành Narnia chúng ta, thì do ta đến tiếp đãi đi.

Trong lòng William cả kinh, hắn đương nhiên biết, với thân phận của Vincenzo lại biết được tên mình, nguyên nhân hoàn toàn là bởi vì hắn đi cùng với đám người Tiểu Ân. Nếu không có như thế, người ta căn bản là không có khả năng dùng mắt nhìn qua mình một chút.

Chẳng qua nếu người ta đã mở miệng, hắn tự nhiên không có khả năng có lựa chọn khác.

William cúi người thật sâu, đang định nói chuyện, lại nghe Tiểu Ân nói:

-William đi chung với chúng ta vô cùng hợp ý, nhân tiện đi cùng đi.

Trong mắt của Vincenzo chợt hiện lên một tia hào quang sắc bén.

Hắn dù sao cũng là một vị ma đạo sĩ cấp bậc bát tinh, tự mình ra mặt tiếp đãi đã cấp đủ thể diện cho đám người Tiểu Ân, nhưng xem thái độ của Tiểu Ân dường như cũng không phải vô cùng để ý.

Nhưng sau khi Tiểu Ân mở miệng, năm người Kim lập tức cảm như hén, ngay cả một câu cũng không dám nói, điều này lại khiến cho ngọn lửa bất mãn vừa mới nổi lên trong lòng Vincenzo bị dập tắt giống như mất đi không khí làm chất dẫn cháy.

Nhân vật có thể khiến cho năm vị ma đạo sĩ tôn kính như vậy, mình tuyệt đối không có khả năng tự đối phó.

Dường như cảm ứng được khí thế của Vincenzo thay đổi, Kim mỉm cười nói:

-Vincenzo các hạ. Vị này chính là sư phụ của năm người chúng ta, Tiểu Ân các hạ.

Hai mắt của Vincenzo lập tức trợn tròn.

Trong tình báo hẩn thu được, Tiểu Ân đứng đầu trong đám người này, nhưng bất kể là ai cũng không nghĩ đến, quan hệ giữa bọn họ không ngờ lại là thầy trò.

Sư phụ của ma đạo sĩ, hơn nữa còn là năm...

Giống như biến sắc mặt, trên mặt Vincenzo hiện lên vẻ tươi cười nồng đậm, nói:

-Thì ra là Tiểu Ân các hạ. Nếu như William có thể nhận được sự tín nhiệm của ngài, như vậy phòng tinh phẩm chúng ta tự nhiên cũng vô cùng hoan nghênh.

Dưới thái độ gần như là nịnh bợ của Vincenzo, bọn họ đi về phía trung tâm của thành thị cực lớn này.

Trên đường đi có Vincenzo dẫn đường, bọn họ lập tức trở thành tiêu điểm chú ý của mọi người.

Ở trong thành có thể nhìn thấy rất nhiều ma pháp sư cấp học đồ đang tuần tra, trên một số con đường trọng yếu lại có thêm ma pháp sư canh gác cố định. Những người này vừa nhìn thấy Vincenzo lập tức cung kính cúi người, biểu hiện ra danh tiếng và địa vị cao quý của hẩn trong cảm nhận của những ma pháp sư học đồ này.

Trong lòng Tiểu Ân thất kinh, số lượng ma pháp sư cấp học đồ của nơi này thực sự là quá nhiều, chẳng lẽ người có được ma pháp thiên phú trong người Queen lại có nhiều như vậy sao?

Vincenzo vẫn luôn âm thầm chú ý về mặt biến hóa của Tiểu Ân, nhìn thấy ánh mắt của hẩn phần lớn đều dừng trên người những ma pháp sư cấp học đồ kia, không khỏi cười khẽ giải thích:

-Tiểu Ân các hạ. Ở trên chủ tinh của chúng ta có một quy định, phàm là ma pháp sư học đồ trên tam cấp và dưới cửu cấp phải đi tới một trong ba tòa thành giao dịch của Queen đảm nhiệm công tác thủ vệ một khoảng thời gian. Mục đích chính là vì làm cho bọn họ mở rộng tầm mắt, hơn nữa tiếp xúc với thế giới rộng lớn hơn, như vậy đối với sự trưởng thành sau này của bọn họ có chỗ tốt rất lớn.

-Hả.

Tiểu Ân tùy ý hỏi:

-Làm như vậy thực có lợi sao?

-Có, hơn nữa còn không nhỏ.

Vincenzo nói:

-Từ sau khi thi hành pháp quy này, tỉ lệ tấn thăng của ma pháp sư cấp học đồ đã tăng lên ba phần, hơn nữa càng là tấn thăng cao cấp, tỉ lệ số người đã trải qua rèn luyện này cũng lại càng lớn.

Tiểu Ân thở dài một tiếng, nói thực, sau khi mở rộng tầm mắt, hoài bão của con người cũng tự nhiên mà mở rộng, mặc dù điều này cũng không phải là tuyệt đối, nhưng lại chiếm tỉ lệ tuyệt đại đa số.

Chính như một người nông dân ở vùng nông thôn không biết tên, đột nhiên đi tới một thành phố lớn phồn hoa, sau khi đã ở nơi này mấy năm, cảm giác lúc trở về khẳng định sẽ khác nhau rất lớn. Hoặc là, đại đa số người đã không muốn trở lại quê hương của mình nữa.

Có lẽ chính là bởi vì loại dục vọng phát ra từ nội tâm này mới có thể tạo thành kết quả như vậy.

-Đáng tiếc.

Tiểu Ân tiếc nuối nói:

-Ở nơi đó của chúng ta, căn bản là không có khả năng có cơ hội này.

Mấy người rất nhanh đã đi tới chỗ trung tâm thành thị, ở nơi này có một quần thể kiến trúc cực lớn, quy mô to lớn, so với phố tự do mà William nói còn phải lớn hơn rất nhiều.

Vincenzo chỉ về phía trước, nói:

-Tiểu Ân các hạ. Nơi này chính là phòng tinh phẩm, bất kể ngài cần cái gì, hẩn là đều có thể tìm được ở trong này.

Ở trên đường đi, hắn đã suy nghĩ cẩn thận, trong những người này tất cả đều là Tiểu Ân quyết định. Chỉ cần Tiểu Ân vừa lòng, như vậy tất cả đã dễ bàn.

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua, quần thể kiến trúc này mặc dù cũng không cao lắm, nhưng lại chiếm diện tích rất rộng, hơn nữa đan xen vào nhau, thứ tự ngay ngắn, chỉnh thể nhìn qua tráng lệ, đủ các phong cách khác nhau, quả nhiên không hổ danh hiệu phòng tinh phẩm.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

-Chúng ta sẽ tùy tiện nhìn xem.

Vincenzo tràn đầy tin tưởng nói:

-Được, vậy bắt đầu từ nơi đạo cụ luyện kim của chúng ta đi.

Hắn dẫn Tiểu Ân vào bên trong một tòa nhà ngoài cùng bên trái của phòng tinh phẩm, hai vị ma pháp sư học đồ phụ trách canh phòng ngoài cửa lập tức cung kính đón bọn họ vào.

Trên bốn vách tường của gian phòng giắt hàng trăm đạo cụ ma pháp, phía dưới mỗi một đạo cụ đều có ma pháp lục thư chuyên môn giải thích.

Người ở bên trong gian phòng này cũng không nhiều, nhưng bên cạnh của mỗi một khách hàng đều có một vị ma pháp sư học đồ cẩn thận phục vụ, đồng thời thấp giọng giới thiệu với khách hàng công dụng của những đạo cụ đó.

Thực ra tất cả những nội dung này đều có ghi lại ở trong ma pháp lục thư, nhưng dưới lời nói của những ma pháp sư học đồ này lại có vẻ động lòng người hơn rất nhiều, làm cho người ta có một loại cảm giác trực quan, tốt hơn rất nhiều so với ghi chép trong ma pháp lục thư.

Vincenzo vẫy tay một cái, một gã ma pháp sư học đồ lập tức tiến lên, phụ trách giới thiệu những thứ trên mỗi một bức tường cho đám người Tiểu Ân. Cũng không phải Vincenzo kiêu ngạo, mà là năng lực của hắn ở phương diện này quả thật kém xa những ma pháp sư học đồ mỗi ngày đều lẫn lộn ở trong này.

Vị ma pháp sư học đồ kia rõ ràng là một người thông minh khéo léo, bản lĩnh đoán ý qua lời nói và sắc mặt không giống tầm thường, liếc mắt một cái cũng đã nhìn ra trong những người này do Tiểu Ân cầm đầu. Mỗi khi ánh mắt của Tiểu Ân nhìn chăm chú đến kiện đạo cụ nào đó và tỏ vẻ hứng thú, hắn liền lập tức bắt đầu giảng giải.

Mà thực sự khiến Tiểu Ân cảm thấy vừa lòng chính là, sự giảng giải của người này cũng không phải nói bốc nói phét, tùy ý phóng đại, mà có châm chích tương đối, hơn nữa giảng giải tỉ mỉ chỗ ưu khuyết của những vật phẩm đó, thậm chí còn có rất nhiều nội dung không ghi trong ma pháp lục thư.

Mãi đến lúc này, Tiểu Ân mới xác định, Vincenzo xem mình như khách hàng lớn, cho nên mới phải làm đến mức như vậy, cũng không muốn lấy cái lợi nhỏ bé để lừa gạt mình.

Chẳng qua ngẫm lại cũng đúng, mình dẫn theo năm đệ tử là ma đạo sĩ đến đây, quả thật là quá mức kinh thế hãi tục, bất kể là người quả lý nào, chỉ sợ cũng sẽ làm ra lựa chọn như vậy.

Nghe vị ma pháp sư học đồ kia giới thiệu tỉ mỉ mà kiên nhẫn, Tiểu Ân dĩ nhiên là bất động thanh sắc, mà Vincenzo và vị ma pháp sư học đồ kia lại không có nửa điểm không kiên nhẫn, sự kiên nhẫn của bọn họ tốt hơn rất nhiều so với tưởng tượng của Tiểu Ân.

Sau khi dạo qua một vòng ở tầng một, mọi người lại đi lên tầng trên, một giờ sau, bọn họ đã dạo qua trọn năm tầng.

Trong khoảng thời gian này, Tiểu Ân mặc dù không nói một lời, nhưng trong lòng lại đã sớm chú ý mấy vật phẩm. Mấy người Kim mặc dù trong lòng cũng hâm mộ, nhưng trên mặt của bọn họ lại đồng dạng không biểu lộ ra điều gì, rèn luyện trong Sát Lục Kết Giới dù sao cũng không uống phí.

Người duy nhất trên mặt có biến hóa chính là William, khi ánh mắt của hắn nhìn về phía những đạo cụ ma pháp này thường thường toát ra một tia hâm mộ và tham lam. Mặt hàng ở trong phòng tinh phẩm, quả thật hơn xa phổ tự do, mỗi một kiện ở nơi này đều có thể nói là tinh phẩm.

Mãi cho đến tầng năm, ánh mắt của Tiểu Ân nhìn về phía một chiếc áo choàng giắt trên vách tường.

Từ trên đạo cụ ma pháp kỳ dị này có thể cảm nhận được ma lực hùng mạnh ẩn chứa trong đó, nhìn hình dạng cũng có thể đoán là một đạo cụ phòng ngự.

Tên ma pháp sư học đồ kia mặc dù đã nói đến mực miệng lưỡi khô khan, nhưng vừa thấy ánh mắt của Tiểu Ân, lại vẫn như trước ngay tức khắc nói:

-Các hạ, đây là áo choàng phòng hộ truyền tống, là đạo cụ ma pháp được dùng khi sử dụng truyền tống ma pháp trận để phòng thân. Vòng bảo hộ phong ấn trên đạo cụ này hoàn toàn có thể duy trì trên mười lần truyền tống cấp tinh cầu. Cho dù là người bình thường không hiểu ma pháp chút nào sau khi mặc áo choàng cũng sẽ không bị tổn thương gì. Đương nhiên áo choàng phòng hộ truyền tống cũng có thể bổ sung năng lượng. Ở trong vòng ngăn lần sử dụng tuyệt đối không có khả năng tổn hại.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, trong lòng vô cùng vừa lòng đối với thứ này.

Hắn đã hạ quyết tâm, ở trong mấy năm chạy trốn, khi đó đương nhiên không có khả năng một mình rời đi, ít nhất cũng phải dẫn theo người nhà bên cạnh mới được, đã có thứ này, đối với hắn mà nói, quả thật phải tiện lợi rất nhiều.

Tiểu Ân dừng bước, nói ra tất cả những đạo cụ ma pháp mà hắn vừa ý.

Trong đó bao gồm hơn mười kiện đạo cụ phòng hộ, hơn hai mươi kiện đạo cụ phi hành, còn có một ít đạo cụ phụ trợ, các vật phẩm ma pháp giống như đại lực giới chỉ (nhấn mạnh mẽ), kim cương bì phụ (da kim cương), tổng cộng không dưới năm mươi kiện.

Trên mặt của Vincenzo hiện lên một tia ngạc nhiên, Tiểu Ân nói ra mấy thứ này ngay cả là ở trong phòng tinh phẩm, cũng coi như là mặt hàng có chút xa hoa. Cho dù là ma đạo sĩ bình thường chẳng qua cũng chỉ là có một, hai kiện như vậy mà thôi. Tiểu Ân có thể nhìn vừa ý cũng không kỳ quái, nhưng tổng cộng lại mấy thứ này giá trị thật là xa xỉ.

Tiểu Ân sau khi nói xong, lấy tay chỉ áo choàng phòng hộ truyền tống trước mặt, nói:

-Thứ này, ta lấy một vụn chiếc.

Vincenzo và tên ma pháp sư học đồ kia đồng thời ngẩn người, trong mắt của bọn họ lần đầu tiên hiện lên một tia cổ quái, vị đại gia này sẽ không phải là nói đùa chứ.

Chẳng qua, nhìn thấy vẻ nghiêm túc của Tiểu Ân, còn có vẻ mặt nghiêm túc của mấy người Kim, Vincenzo cuối cùng áp chế hồ nghi trong lòng, tiến lên một bước nói:

-Tiểu Ân các hạ. Số lượng một vụn chiếc thật sự quá lớn, chúng ta nơi này căn bản là không thể cung cấp. Chẳng qua chúng ta có thể chuyên môn chế tác cho ngài, chỉ cần thời gian ba tháng là có thể hoàn thành nhu cầu của ngài.

Vị ma pháp sư học đồ kia cúi đầu lui lại hai bước, một khi thảo luận giá cả, hắn đã không còn quyền lên tiếng.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, nói:

-Được, thời gian ba tháng cũng không tính quá dài, đến lúc đó ta sẽ cho người tới lấy.

Vincenzo thở phào nhẹ nhõm một hơi, lại nói:

-Tiểu Ân các hạ. Ngài cần những vật phẩm giá trị xa xỉ này...

Tiểu Ân vung tay lên, bình tĩnh hỏi:

-Tổng cộng bao nhiêu.

Vincenzo há miệng thở dốc, hắn mặc dù đã từng gặp qua vô số người tài đại khí thô, nhưng có thể không thêm quan tâm đối với tiền tài giống như Tiểu Ân lại là cực kỳ hiếm thấy.

Vincenzo cúi đầu tính toán một chút, nói:

-Tổng cộng là mười hai vạn tử kim thạch.

Trong lòng của mấy người Kim vô cùng hoảng sợ, mặc dù biết nơi này là phòng tinh phẩm, cũng biết những thứ kia rất quý, nhưng thoáng cái đã hết mười hai vạn tử kim thạch, lại vẫn như trước làm cho bọn họ giật mình kinh hãi.

Đừng nói trên tinh cầu của bọn họ đã không thể sản xuất tử kim thạch, cho dù là vẫn sản xuất như trước cũng quyết không có khả năng có được loại số lượng này.

Nhưng Tiểu Ân vẫn như trước không có một chút biểu tình, ngược lại hỏi:

-Thần lực kết tinh đổi như thế nào?

Vincenzo đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc, hỏi:

-Ngài muốn dùng thần lực kết tinh đổi sao?

Tiểu Ân ung dung cười, hỏi:

-Như thế nào, có gì không ổn sao?

Vincenzo vội vàng lắc đầu, hẩn nhanh chóng nhìn xung quanh một chút, đã thấy có mấy người khách nhìn lại đây với ánh mắt kinh ngạc, lập tức nói:

-Các hạ, mời theo ta đến phòng khách quý nói chuyện.

Tiểu Ân dè dặt một lúc lâu, cho đến khi trên trán của Vincenzo đều đã mơ hồ nhìn thấy mồ hôi mới thần nhiên gật đầu đáp ứng.

Vincenzo thở phào nhẹ nhõm một hơi, thái độ cực kỳ cung kính dẫn theo mấy người Tiểu Ân tới tầng cao nhất của tòa nhà này.

Nhìn thái độ cung kính khiêm tốn của hẩn đã có thể mơ hồ đoán được thân phận của Tiểu Ân rồi. Nếu không với địa vị ma đạo sĩ bất tinh của hẩn, cho dù là khi đối diện với ma đạo sĩ cửu tinh cũng không có khả năng cúi đầu khiêm tốn như vậy.

Tầng cao nhất chỉ có mười phòng, trong mỗi một căn phòng đều trang sức xa hoa, ngay cả là so với thành thị rừng rậm của tinh linh cũng không thua kém chút nào.

Những căn phòng này đều độc lập, nếu như mở ra vòng bảo hộ trong gian phòng thì người ngoài căn bản là không thể nghe trộm.

Có thể tiến vào trong những gian phòng này thương lượng làm ăn đều không phải là người bình thường. Nếu như giao dịch không có mười vạn tử kim thạch trở lên thì căn bản là đừng nghĩ tiến vào nơi này.

Sau khi Vincenzo dẫn theo mọi người tiến vào, nhanh chóng mở ra vòng bảo hộ, hẩn quay đầu nhìn lại, ánh mắt nhìn thoáng qua William có một tia do dự.

William giờ phút này đã sớm là kinh hồn táng đảm, mặc dù hẩn là một ma pháp sư thương nhân tự do, lăn lộn ở các nơi giao dịch trung bình, nhưng kinh doanh lớn nhất đã qua tay của hẩn chẳng qua cũng chỉ là mấy ngàn tử kim thạch mà thôi, vừa nghe đến mười vạn trở lên, ngay lập tức ngay cả bắp chân cũng đã bắt đầu mơ hồ phát run.

Vừa tiếp xúc với ánh mắt của Vincenzo, hẩn lập tức nói:

-Tiểu Ân các hạ, ta còn một số việc, xin cáo từ trước.

Sắc mặt của Tiểu Ân hơi trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, nói:

-Lưu lại.

William lập tức mồ hôi rơi như mưa mùa hè, nhưng lại không dám nói nữa.

Carter nhẹ nhàng vỗ vai hẩn một cái, cho hẩn một nụ cười an tâm, cảm giác của William lúc này mới tốt hơn một chút.

Trong lòng của Vincenzo cực kỳ kinh ngạc. Hẳn như thế nào cũng không nghĩ ra, Tiểu Ân vì sao coi trọng như vậy đối với ma pháp sư thương nhân tự do không quyền không thể lại không có thực lực này. Nhưng nếu như Tiểu Ân làm như vậy, thì hẳn cũng chỉ có thể hâm mộ may mắn của William, cũng không dám bài xích hẳn nữa.

Vincenzo hướng về phía Tiểu Ân hơi cúi đầu, hẳn nói thẳng vào vấn đề:

-Tiểu Ân các hạ. Ở bên trong các thành thị giao dịch lớn, tỉ lệ đổi giữa thần lực kết tinh và tử kim thạch bình thường là một khắc (một gam) đổi một vạn viên. Chẳng qua nếu như ngài muốn tiến hành giao dịch ở nơi này của chúng ta, như vậy ta có thể làm chủ, lấy tỉ lệ một khắc đổi một vạn hai nghìn viên tử kim thạch tiến hành trao đổi với ngài.

Tiểu Ân theo bản năng gật đầu một cái, nói thật, trong lòng của hắn cũng có chút kinh ngạc, mặc dù biết tỉ lệ trao đổi giữa thần lực kết tinh và tử kim thạch khẳng định là có chênh lệch rất lớn, nhưng như thế nào cũng thật không ngờ lại chênh lệch lớn như vậy.

Thực ra tử kim thạch mặc dù trân quý, nhưng vũ trụ to lớn, có thể khai thác tử kim thạch cũng là vô tận, hơn nữa ở trong truyền thuyết, một số thần linh viễn cổ siêu cấp hùng mạnh thậm chí còn có thể sáng tạo ra tinh cầu hoàn toàn tổ hợp từ tử kim thạch mà thành. Cho nên tổng sản lượng của loại khoáng vật này rất lớn, cũng không phải người bình thường có thể tưởng tượng.

Nhưng thần lực kết tinh thì không giống.

Thứ này cũng không phải người bình thường có thể ngưng kết, chỉ có đạt tới cảnh giới chân thần mới có thể ngưng kết thần lực kết tinh. Hơn nữa đối với chân thần mà nói, thần lực kết tinh của bọn họ càng nhiều càng tốt, tuyệt đối không có giới hạn cao nhất.

Mặc dù thần lực kết tinh lưu lạc ở bên ngoài bởi vì các loại nguyên nhân cũng có rất nhiều, nhưng nếu so sánh với tử kim thạch thì tuyệt đối không phải cùng một cấp bậc.

Carter đột nhiên dò hỏi:

-Vincenzo các hạ, nếu như chúng ta dùng tử kim thạch tới đổi thần lực kết tinh thì tỉ lệ như thế nào?

Trên mặt Vincenzo lập tức lộ vẻ xấu hổ, hẳn cười khổ một lát mới nói:

-Carter các hạ, ta có thể cam đoan với ngài, ở bên trong các thành thị giao dịch lớn, ngài đều không thể sử dụng tử kim thạch đổi được thần lực kết tinh.

-Vì sao?

Carter bặm riết không tha hỏi.

Sắc mặt của Vincenzo càng xấu hổ hơn, hẳn chần chờ một lát mới nói:

-Thần lực kết tinh là thuộc về vật phẩm siêu cấp, mà loại vật phẩm siêu cấp đều là thuộc loại lấy vật đổi vật, cũng không thể lấy tử kim thạch đến mua.

Tiểu Ân lập tức nhớ tới quy định của gia tộc Phong Linh, những vật phẩm siêu cấp trân quý cũng đồng dạng không thể lấy tử kim thạch mua.

Tiểu Ân gơ tay vuốt một cái trên vòng cổ không gian, trong tay đã xuất hiện tám viên hình dạng như giọt nước có hai màu đỏ đen giao nhau.

Tám giọt nước này to nhỏ cũng không giống nhau, đây cũng không phải là Tiểu Ân nhầm lẫn, mà bởi vì ô vuông được Cự Ma Thần dùng để kiến tạo quốc gia của thần có kích thước không giống nhau.

Đường nhiên, đại bộ phận ô vuông trong đó quy cách cũng tương đối thống nhất, chẳng qua rải rác số lượng cũng không tí, từ điểm này có thể thấy được, Cự Ma Thần kia thu thập tín ngưỡng lực cũng là một việc vô cùng hạnh khổ.

Ánh mắt của Vincenzo lập tức sáng lên, ánh mắt của hắn nhìn về phía tám giọt nước này giống như nhìn về phía bảo vật quý hiếm nhất trên thế giới, trần đầy rung động.

Cũng không biết hắt lấy từ đâu ra một cái đĩa lớn, thật cẩn thận đưa tới trước mặt Tiểu Ân. Tiểu Ân tùy ý thả tám giọt nước lên đó, ngay cả mí mắt cũng không nháy một cái.

Mặc dù đã bị Hắc Long Vương lấy đi hai vạn thần lực kết tinh, nhưng ở trên tay hắt còn tích trữ hơn chín vạn, chỉ là tám giọt, Tiểu Ân căn bản là không để vào mắt.

Nhưng mà Vincenzo lại không nghĩ như vậy, hắt cẩn thận kiểm tra qua tám giọt nước nhỏ này một lần, một lúc lâu sau, lại lộ vẻ vô cùng xấu hổ, nói:

-Tiểu Ân các hạ, xin ngài chờ một lát, ta đi mời trưởng giả trong tộc đến.

Tiểu Ân nhú mày, nói:

-Phiền toái như vậy?

Vincenzo vội vàng nói:

-Tiểu Ân các hạ, thân phận ngài vô cùng tôn quý, bỉ nhân phụ trách tiếp đãi ngài, thực sự là có chút nhục thân phận của ngài, cho nên ta mới muốn mời trưởng giả đến.

Sắc mặt của Tiểu Ân có chút thả lỏng, gật đầu một cái. Vincenzo như lấy được đại xá rồi đi.

William ở bên cạnh đã sớm xem đến trợn mắt há mồm, một câu cũng không dám nhiều lời, ngay cả ma đạo sĩ bất tinh ở trước mặt Tiểu Ân đều tự nhận thân phận quá thấp, như vậy hắt thì tính là gì chứ?

Qua khoảng nửa tiếng sau, Vincenzo dẫn theo một vị lão nhân đi tới.

Vị lão nhân này nhìn qua có chút già nua, nhưng tóc trên đầu của lão lại đen bóng phát sáng, tóc đen giống như thiếu nữ, có vẻ đặc biệt hấp dẫn ánh mắt của người khác.

Lão vừa đi vào trong phòng, ánh mắt lập tức nhìn về phía tám giọt nước trên chiếc đĩa lớn, trong mắt lập tức hiện lên một tia sợ hãi lẫn vui mừng.

Sau đó, ánh mắt của lão đảo qua trên người đám người Tiểu Ân, đặc biệt trong khoảnh khắc khi nhìn đến Tiểu Ân, vẻ mặt của lão không khỏi ngẩn ra, sau đó chậm rãi trở nên nghiêm cẩn (nghiêm túc cẩn thận).

Sau khi Tiểu Ân thành tựu Ngàn năm Truyền kỳ, mặc dù đã tự động thu liễm khí thế của bản thân, nhưng khi gặp cao thủ cùng giai, muốn giấu diếm được, cũng là một việc không có khả năng.

Khi lão nhân này tiến vào, hắt đã biết, vị này không ngờ cũng là một vị Ngàn năm Truyền kỳ.

Quả nhiên, bên trong vũ trụ chính là không giống bình thường, thoáng cái đã gặp được một vị đại nhân cấp bậc Truyền kỳ.

Ánh mắt của Tiểu Ân vốn có chút uể oải lập tức chăm chú một chút, ngay cả thân thể cũng chậm chậm đứng lên.

Sắc mặt của vị lão nhân kia chậm rãi giãn ra, dần dần lộ vẻ tươi cười ôn hòa, nói:

-Tiểu Ân tiên sinh, hoan nghênh đi tới thành Narnia của chúng ta.

Trên mặt của Tiểu Ân cũng toát ra tươi cười đồng dạng, nói:

-Không dám, xin hỏi ngài là...

-Vị này chính là Dick thành chủ tiền nhiệm của thành Narnia, hiện giờ là Thái thượng trưởng lão.

Vincenzo cung kính nói, ở trong lòng hắt đồng thời cũng thầm kêu nguy hiểm thật, người này quả nhiên là một nhân vật cùng giai với Thái thượng trưởng lão, may mắn vừa rồi mình không có nửa điểm thất lễ.

Dick đợi cho Vincenzo giới thiệu xong, lập tức nói:

-Mau lấy tất cả những thứ Tiểu Ân tiên sinh đã chọn tới đây.

Lão trầm ngâm một chút, lại nói:

-Ngoài ra lại lấy ba nghìn tử kim thạch đến.

Vincenzo không dám chậm trễ, lập tức lên tiếng lui xuống.

Dick cười dài ngồi xuống đối diện với Tiểu Ân, hai bên vừa mới nói được mấy câu, Vincenzo đã lại một lần nữa xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Trong tay hắn cầm hai vật trang sức không gian cung kính đặt ở trên bàn trước mặt Tiểu Ân, sau đó lui lại đứng ở phía sau Dick. Nhìn bộ dạng của hắn, giống như đã coi Dick là sư phụ.

-Tiểu Ân tiên sinh. Những thứ ngài cần đều ở trong này, xin kiểm kê một chút.

Dick giờ tay chỉ, mỉm cười nói.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn Vincenzo một cái, biết hắn trước khi tới đây đã sớm có chuẩn bị, phỏng chừng khi vừa rời khỏi nơi này đi xin chỉ thị của Dick cũng đã phân phó hạ nhân chuẩn bị, nếu không bất kể như thế nào cũng không có khả năng nhanh như vậy.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân đảo qua trong hai vật phẩm trang sức không gian, mảy của hắn lập tức khẽ nhú một cái.

Dick ngẩn người, hỏi dò:

-Tiểu Ân tiên sinh có gì không hài lòng sao?

Dứt lời, lão quay đầu lại thản nhiên liếc mắt nhìn Vincenzo.

Lập tức khiến vị quản lý trong thành Narnia này mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, hắn vội vàng nói:

-Tiểu Ân các hạ, xin ngài thứ lỗi, tất cả những thứ ngài cần ngoại trừ áo choàng phòng hộ truyền tống toàn bộ đều đã để vào trong đó, nhưng áo choàng phòng hộ truyền tống thực sự không có số lượng nhiều như vậy. Ta sẽ lệnh các luyện kim thuật sư của bản thành lập tức khởi công, đồng thời đi các thành khác thu mua, cam đoan trong vòng một tháng toàn bộ thu mua đầy đủ hết.

Hắn dừng một chút, lập tức bổ sung:

-Ta cam đoan tất cả vật phẩm đều là mặt hàng loại một, tất cả gia công và phí vận chuyển đều do bản thành gánh vác, nhất định sẽ không mang đến phiền toái gì cho ngài.

Dick nao nao, hỏi:

-Tiểu Ân tiên sinh. Ngài cần bao nhiêu áo choàng phòng hộ truyền tống?

Khóe miệng của Tiểu Ân khẽ nhếch lên, nói:

-Không nhiều lắm, tạm thời một vạn cái đã không sai biệt lắm.

Dick há miệng thở dốc, dường như muốn nói gì lại thôi, chẳng qua lão đã hiểu được nỗi khổ trong lòng Vincenzo. Hàng tồn một vạn kiện, cho dù là giết Vincenzo cũng đừng mơ tưởng lấy được. Hắn có thể cam đoan trong thời gian một tháng thu gom đủ, cũng đã là vô cùng không dễ dàng.

Dick ho nhẹ một tiếng, suy xét một chút, nói:

-Tiểu Ân tiên sinh. Vincenzo nói đích xác là tình hình thực tế, áo choàng phòng hộ truyền tống này cũng không phải là vật phẩm gì tiêu hao quá lớn, số lượng một vạn cái trong khoảng thời gian ngắn quả thật không thể thu gom đủ, vẫn xin hết sức thứ lỗi.

Tiểu Ân lắc lắc đầu, nói:

-Dick tiên sinh hiểu lầm rồi, ta cũng không phải phiền não vì chuyện những chiếc áo choàng đó. Vincenzo đã sớm nói qua, cần thời gian ba tháng thu xếp, mà ta cũng đã đáp ứng rồi.

Dick nghi hoặc hỏi:

-Nếu không phải vì việc này, như vậy...

Tiểu Ân cầm lấy một trang sức không gian trong đó, nói:

-Trong này có ba nghìn tử kim thạch, Dick tiên sinh đã tính sai rồi.

Dick lúc này mới giật mình, lão dở khóc dở cười nói:

-Tiểu Ân tiên sinh. Ngài nếu như đã đến nơi này của chúng ta, hơn nữa bằng lòng lấy thần lực kết tinh trao đổi, đó chính là tin tưởng chúng ta.

Thân thể hắn thăng lên, một cỗ uy áp nhàn nhạt từ trên người lão tán phát ra, tuy nhiên cỗ uy áp này cũng không có ý tứ áp bách người khác, chẳng qua chỉ là một động tác theo thói quen của nhiều năm nắm giữ quyền lớn mà thôi:

-Nếu như ngài coi trọng chúng ta, như vậy người Queen chúng ta tự nhiên sẽ không để bằng hữu chịu thiệt, ba nghìn tử kim thạch này liền tương đương với đền đáp của mười giọt thần lực kết tinh.

Tiểu Ân yên lặng nhìn lão một cái, đột nhiên cười nói:

-Vincenzo đã nói qua, lấy một giọt đổi một vạn hai nghìn tử kim thạch, ta đổi với giá cả này đã vô cùng hài lòng. Cho nên ba nghìn tử kim thạch này, vẫn xin ngài thu hồi lại.

Mặc dù Tiểu Ân chỉ xuất ra tám viên thần lực kết tinh, nhưng tổng cộng khối lượng cũng vừa đúng mười khắc, mặc dù chưa từng cân, nhưng hai bên là mấy nhân vật như thế nào, chỉ cần lực lượng tinh thần thoáng đảo qua thì lập tức có thể tính ra.

Dick do dự một chút, nói:

-Tiểu Ân tiên sinh, nói thực, giá cả bên ngoài mặc dù là lấy một đổi một vạn, nhưng đây chẳng qua chỉ là tỉ lệ đổi công khai mà thôi. Trong tay của ngài nếu như thực sự có thần lực kết tinh, như vậy đừng nói là một khắc đổi một vạn năm nghìn, cho dù là giá đổi cao hơn nữa cũng sẽ có người sẵn lòng trao đổi. Phòng tinh phẩm của thành Narnia chúng ta dù sao cũng là tiếng lành đồn xa, không thể làm loại việc lừa gạt này.

Tiểu Ân trầm ngâm một lát, cuối cùng lộ vẻ tươi cười, nói:

-Được rồi. Ta đây liền nhận.

Thực ra ở trong lòng hắn cũng đã biết rõ ràng, nếu như lúc này chỉ có mấy người Kim tới đây, như vậy có thể trao đổi mấy thứ này đã là cực hạn, nhưng do hắn tự mình tọa trấn thì tình huống lại không giống. Đây là Dick lấy ba nghìn tử kim thạch để mua quan hệ cho ngày sau.

Dick cười vang thêm vui vẻ, hắn nói:

-Nên thế, nên thế

Dừng một chút, hắn lại hỏi:

-Tiểu Ân tiên sinh. Không biết ngài có hứng thú đi địa phương khác xem một chút hay không, trong phòng tinh phẩm còn có rất nhiều chỗ hay.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, nói:

-Được, vậy đi các nơi dạo một vòng.

Lúc này lại là Dick tự mình đi theo, lão cùng với Tiểu Ân đi tuốt đằng trước, dọc trên đường đi chuyện trò vui vẻ giống như bạn tốt nhiều năm.

Mà Vincenzo lại đi theo ở phía sau. Tính cách của hắn cực giỏi kết giao với người khác, nhỏ giọng nói chuyện với mấy người Kim không ngờ không có chút vắng vẻ, ngay cả William cũng cảm nhận được thiện ý mà hắn biểu đạt, khiến vị ma pháp thương nhân vẫn quanh quẩn ở nhị, tam tinh như rơi trong mây mù, nhưng trong lòng lại đầy kiêu ngạo, ngay cả mặt và cổ cũng đỏ lên.

Danh vọng của Dick ở nơi này cao vượt xa ngoài ý liệu của Tiểu Ân.

Dọc trên đường đi tất cả những người nhìn thấy lão đều kính sợ lui sang một bên. Cho dù là rất nhiều khách hàng nhìn qua đây đều thật cẩn thận cúi đầu xoay người, chẳng qua trên cơ bản cũng không có bao nhiêu người dám tiến lên quấy rầy. Duy chỉ có mấy người đáng vẻ vô cùng kiêu ngạo, thực lực bản thân đều đạt tới ma đạo sĩ mới tiến lên ân cần thăm hỏi thỉnh an.

326. Chương 58 Bán Đầu Giá Đại Lục

Nếu không như thế, hẳn là Tiểu Ân coi trọng một gian phòng nào, người phụ trách trong đó khẳng định là tự mình cùng đi theo toàn bộ hành trình. Tiểu Ân căn bản là đã không cần nhìn xem trên các vách tường, trực tiếp tiến vào phòng khách quý, tất cả tài liệu đều đặt ở trong ma pháp lục thư chuẩn bị thỏa đáng cho Tiểu Ân lựa chọn.

Một khi hân hoan ra một chút hứng thú đối với kiện vật phẩm nào đó, đã có người không ngại cực khổ mang hàng mẫu tới.

Loại đãi ngộ này quả thực chính là lão gia của lão gia (ông chủ của ông chủ), khiến mấy người Tiểu Ân nhấm nháp một lần cảm thụ của thái gia (lão gia của lão gia).

Đương nhiên, Tiểu Ân cũng không keo kiệt chút nào, chỉ cần là vật phẩm hân nhìn trúng liền tiện tay lưu lại, dường như không lo lắng một chút nào về vấn đề giá cả.

Về điểm này, Tiểu Ân tin tưởng, cho dù là Dick ngu ngốc hơn nữa cũng sẽ không giở thủ đoạn bịp bợm gì trên phương diện này.

Liên tục đi dạo qua hơn mười địa phương, những thứ Tiểu Ân chọn không có một nghìn cũng có tám trăm, mà lúc này Dick cũng bắt đầu trở nên do dự. Lão cười khổ nói:

-Tiểu Ân tiên sinh. Những địa phương ta vừa dẫn ngài đi đều cất giữ tinh phẩm chân chính của phòng tinh phẩm. Về phần những địa phương còn lại mặc dù rất nhiều, nhưng so sánh với những địa phương trước thực sự là chưa nói tới hai chữ tinh phẩm.

Tiểu Ân vừa lòng cười nói:

-Dick tiên sinh, có thể thu thập được nhiều thứ như vậy, ta đã vô cùng vừa lòng, hiện tại tính toán giá trị của chúng đi.

Dick sáng khoái lên tiếng, nói:

-Ta chỉ sợ Tiểu Ân tiên sinh không hài lòng. Nếu như đã hài lòng, hy vọng còn có thể có cơ hội hợp tác tiếp theo.

Lão vung tay lên, Vincenzo lập tức tiến lên, cung kính nói:

-Tiểu Ân các hạ, lần này giá trị vật phẩm mà ngài lựa chọn là ba mươi ba vạn tử kim thạch.

Tiểu Ân biết những thứ này nếu như là bán lẻ, khẳng định không chỉ có ba mươi ba vạn, nhưng rõ ràng là bọn họ đã trừ đi số lẻ.

Hai hàng lông mày của Dick khẽ nhướng lên, nói:

-Ba mươi ba vạn? Nào có nhiều như vậy, chỉ tính mười sáu vạn đi.

Tiểu Ân lúc này thực sự kinh ngạc, không nghĩ đến vị lão tiên sinh này một câu nói ra đã chiết khấu một nửa, phần mặt mũi này thật đúng là quá lớn.

Vincenzo dường như cũng có chút ngẩn người, nhưng lập tức nói:

-Phải, mười sáu vạn tử kim thạch.

Có thể nhận thấy, Vincenzo vô cùng sợ hãi đối với lão thành chủ ngày xưa, hiện nay là Thái thượng trưởng lão này, hẳn không nói gì đã chấp hành chiết khấu.

Chẳng qua phần hậu lễ này Tiểu Ân lại không muốn không công mà hưởng, trời mới biết vị lão tiên sinh này đánh chủ ý gì, hẳn cũng không muốn sau này hối hận.

Cổ tay Tiểu Ân vung lên, trên mặt bàn lập tức xuất hiện hai mươi viên thần lực kết tinh màu đỏ đen.

So sánh với thần lực kết tinh lớn nhỏ không đồng nhất lúc trước, hai mươi viên này lại rất giống nhau, không chỉ có là lớn nhỏ, ngay cả trọng lượng cũng giống nhau, mỗi một giọt đều có tiêu chuẩn một khắc.

Ánh mắt của Dick phát sáng hơn, lão liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái thật sâu, cuối cùng nói:

-Được, nếu như Tiểu Ân tiên sinh khách sao như vậy thì chúng ta nhận.

Nếu Dick đã lên tiếng, tự nhiên có người chuẩn bị tất cả, chỉ một lát sau, những thứ Tiểu Ân chỉ định cũng đã để vào vật phẩm trang sức không gian cầm lại đây.

Tiểu Ân hướng về phía Kim khê gật đầu. Kim lập tức tiến lên, thu ba cái vật phẩm trang sức không gian vào trong túi.

May mắn có đạo cụ không gian, nếu không nhiều đồ vật như vậy quả thật không thể mang về.

Lúc này Dick ngồi ngay ngắn, nghiêm túc nói:

-Tiểu Ân tiên sinh, có thể nhận thấy ở trong tay của ngài hẳn là có đại lượng thần lực kết tinh đi.

Tiểu Ân cười mà không nói, nhưng trong mắt đã có vẻ sắc bén, không khí trong phòng trong khoảnh khắc này dường như đã trở nên khấn trương.

Dick vội vàng giải thích:

-Tiểu Ân tiên sinh. Ta cũng không có ý tứ gì khác, chỉ là muốn hỏi một chút, ngài có bằng lòng tham gia hội đấu giá của liên hiệp hơn vạn thành thị giao dịch được tổ chức vào hai tháng sau không.

Tiểu Ân ngẩn người, hỏi:

-Đó là thứ gì?

Dick tươi cười nói:

-Ngài cũng biết, ở trong vũ trụ có vô số nơi giao dịch, dù sao cũng có một số nơi giao dịch sẽ thu thập được một ít thứ tốt giá trị xa xỉ, sau đó chúng ta có thể lấy ra tiến hành liên hợp bán đấu giá, trong đó sẽ có hơn mười vạn, thậm chí người mua của hơn trăm vạn nơi giao dịch cùng nhau tham dự.

Hắn hạ thấp âm thanh một chút, nói:

-Ta nghĩ, nơi đó cỡ lẽ có thứ ngài cần.

Dick chỉ sợ Tiểu Ân không hỏi, một khi đã hỏi nhất định có thể khiến loại cao thủ cấp bậc này hứng thú.

Quả nhiên, Tiểu Ân suy nghĩ một lát rồi vung tay lên, hỏi:

-Nơi đó có thứ gì tốt?

Dick mỉm cười nói:

-Tiểu Ân tiên sinh, ngài đã mua một vạn áo choàng phòng hộ truyền tống, hẳn là chỉ dùng để di chuyển người bình thường, không biết ngài đã chọn được địa phương chưa?

Tiểu Ân đột nhiên ngẩng đầu, hỏi:

-Điều này có quan hệ gì với hội đấu giá?

-Theo ta được biết, ở trong hội đấu giá lần này, ít nhất có ba mảnh đại lục và một viên tinh cầu vô chủ được bán ra.

-Bán ra đại lục và tinh cầu?

Thanh âm của Tiểu Ân thoáng đề cao một chút.

Dick ngẩn người, hồ nghi nhìn Tiểu Ân, nếu không phải hắn rõ ràng cảm ứng sự hùng mạnh không kém hơn hắn chút nào của Tiểu Ân, còn có loại tự nhiên tùy ý của Tiểu Ân khi lấy ra thần lực kết tinh, hẳn thật đúng là phải hoài nghi thân phận của Tiểu Ân.

Dick ho nhẹ một tiếng, hỏi dò:

-Tiểu Ân tiên sinh, đây là lần đầu tiên ngài rời khỏi tinh cầu tiến vào vũ trụ giao dịch sao?

Sắc mặt của Tiểu Ân có chút đỏ lên, bật cười ha hả, nói:

-Dick tiên sinh, trước kia ta luôn phụng dưỡng chủ thần linh của ta, quả thật là lần đầu tiên rời khỏi tinh cầu, cho nên có vài thứ thực sự không hiểu lắm.

Dick lập tức tỏ vẻ đã hiểu, hắn nghe xong lời nói của Tiểu Ân cũng giật mình, xem ra người này hẳn là Ngàn năm Truyền kỳ thân tín của một vị thần linh nào đó, nếu không thì làm sao lấy ra nhiều thần lực kết tinh như vậy. Có lẽ, lần này hắn ra ngoài cũng là vì tìm hiểu tin tức cho vị thần linh kia, thậm chí còn là đi ra làm việc.

Chỉ có điều, số lượng thần linh ở trong vũ trụ này cũng tuyệt đối không ít, căn bản là không ai biết rốt cuộc có bao nhiêu thần linh, mà đây cũng không phải việc mà hắn có thể nghe ngóng được.

Mặc dù phía sau người Queen cũng có thần linh nâng đỡ, nếu không cũng không thể thành lập nơi giao dịch ở trong vũ trụ, nhưng nếu như bởi vì một chút việc nhỏ mà đặc tội với thần linh khác, như vậy thần linh ở phía sau bọn họ lại chưa chắc bằng lòng đến quản chút việc vớ vẩn nho nhỏ ấy.

Ho nhẹ một tiếng, Dick lập tức nói:

-Tiểu Ân các hạ, Ngàn năm Truyền kỳ ở trong vũ trụ, thậm chí còn là bên trong Ngục thần, đều có một số người thích lưu lạc khắp nơi, đồng thời thăm dò vũ trụ. Trong quá trình thăm dò vũ trụ của bọn họ, ngẫu nhiên sẽ phát hiện một viên tinh cầu không người, ở trên loại tinh cầu đó có hoàn cảnh đặc thù thích ứng với một loại sinh vật trí tuệ nào đó trưởng thành. Một khi phát hiện loại tinh cầu này, hơn nữa xác định là vật vô chủ, là có thể mang đến nơi giao dịch tiến hành bán đấu giá.

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, những người này thật đúng là nhàn rỗi tự tìm việc, trong vũ trụ bao la, muốn phát hiện một viên tinh cầu như vậy, đó là một loại chuyện khó khăn như thế nào, chỉ sợ tìm kiếm mấy ngàn năm cũng đừng mơ tưởng tìm được một cái. Chẳng qua nghe giọng điệu của Dick, lúc này quả thật có người đã tìm được một cái, vận khí này quả thực chính là đã tốt tới mức không thể tin nổi.

-Đại lục thì như thế nào?

Tiểu Ân thuận miệng hỏi.

-Đại lục bán ra có hai loại, một loại là đại lục trên tinh cầu nào đó, bởi vì nguyên nhân nào đó mà bán ra, trên đại lục hoặc là có tín đồ thần linh, hoặc là không có một bóng người, còn có một loại, chính là đại lục thần tạo.

Trái tim của Tiểu Ân nhảy lên kịch liệt, hỏi:

-Đại lục thần tạo, đó là cái gì?

Dick ngăn người, chần chừ hỏi:

-Tiểu Ân tiên sinh, thần linh mà ngài phụng dưỡng không có nói với ngài sao?

Trong lòng Tiểu Ân khẽ rung mình, nhưng trên mặt cũng là một mảnh mờ mịt.

Dick cũng không để ý, chỉ là cười khổ nói:

-Tiểu Ân tiên sinh, có lẽ thần linh ngài phụng dưỡng còn chưa đạt tới năng lực có thể chế tạo đại lục.

Tiểu Ân nháy mắt, hỏi:

-Đại lục thần tạo theo như lời nói của ngài chẳng lẽ cũng không phải đại lục chân thực?

Dick suy nghĩ một chút, nói:

-Đối với thần linh mà nói, đây có lẽ cũng không tính là đại lục chân thực. Nhưng đối với chúng ta mà nói, đây đã là đại lục chân thực không thể nghi ngờ.

Nhìn thấy Tiểu Ân dường như có chút suy tư, lão bổ sung:

-Thực ra đại lục thần tạo là do thần linh dùng thiên đại thần thông mở ra một mảnh đại lục chân thật ở trong không gian hư vô, mảnh đại lục này trước khi mở ra có thể chế tác thành không gian thích hợp với

bất cứ sinh vật gì tồn tại, đương nhiên, chế tác nhiều nhất, vẫn chính là đại lục thích hợp cho nhân loại chúng ta sinh sống.

Tiểu Ân đột nhiên cười nói:

-Đại lục thần tạo này chẳng phải chính là quốc gia của thần sao.

Dick cũng đột nhiên bật cười, nói:

-Tiểu Ân tiên sinh nói không sai, chẳng qua ngay cả là quốc gia của thần cũng có giới hạn nhất định, nếu như phạm vi chế tạo quá lớn, như vậy liền không thể khống chế, có thể thích hợp bán đi, hoặc là dùng làm phần thưởng.

-Làm phần thưởng?

Tiểu Ân hít một hơi khí lạnh, hỏi:

-Người nào lại đáng giá lấy một khối đại lục làm phần thưởng?

-Ngươi chân thần.

Dick nghiêm túc nói:

-Bất kể Ngươi chân thần nào nếu như bằng lòng đầu nhập vào thần linh, như vậy đạt được một khối đại lục đều là thù lao tối thiểu, có một số may mắn thậm chí còn có thể đạt được mảnh vỡ thần cách.

Tiểu Ân nhú mày, nói:

-Dick tiên sinh, Ngươi thần và Chân thần ta đều biết, cũng đều thấy qua, nhưng Ngươi chân thần lại là nhân vật như thế nào chứ?

Dick cười một tiếng, nói:

-Ngươi chân thần thực ra chính là những nhân vật không dựa vào sự trợ giúp của thần linh, tự mình từ cảnh giới Ngàn năm Truyền kỳ tiến giai đến cảnh giới Ngươi thần.

Tiểu Ân lập tức hiểu ra, Hắc Long Vương từng nói qua, lão cũng là dựa vào sự trợ giúp của Long thần mới có thể tấn thăng làm Ngươi thần. Với thực lực và tư chất của lão long kia đều không thể tự động tiến giai, bởi vậy có thể thấy được việc này rất cuộc khó khăn như thế nào. Một khi đã như vậy, những nhân vật tiến giai bằng bản lãnh thực của mình nhận được sự mời gọi của các thể lực, thực ra cũng là một chuyện cực kỳ bình thường.

Dick đột nhiên vỗ trán, nói:

-Chúng ta nói đi nơi nào rồi. Ôi... Thực ra chỗ tốt lớn nhất của đại lục thần tạo chính là bí mật. Nếu như có thể mua được một khối đại lục thần tạo, như vậy người tùy tiện đặt ở địa phương nào cũng không có ai có thể tìm được. Chẳng qua cho dù là mua đại lục bình thường cũng có thể không có bất cứ vấn đề gì, bởi vì căn cứ vào minh ước của chúng thần, một thứ được bán ra ở hội đấu giá tất cả đều quy về sở hữu tư nhân. Trừ phi là xâm phạm tới lợi ích của một vị Chân thần nào đó, nếu không không có bất cứ kẻ nào lại đi can thiệp người xử lý ra sao.

Tiểu Ân bình tĩnh ứng tiếng, thực ra ở trong lòng hắn đã sớm dâng lên sóng to động trời.

Tin tức này thật sự là làm cho người ta quá chấn kinh rồi, thì ra ở trong vũ trụ còn có giao dịch như vậy, ngay cả những thứ đại lục, tinh cầu, còn có quốc gia của thần đều có người bán đấu giá.

Nếu như những lời này không phải do Ngàn năm Truyền kỳ nói ra, như vậy Tiểu Ân tuyệt đối không tin.

Tuy nhiên đã có cơ hội này, như vậy nếu bỗng dưng từ bỏ, Tiểu Ân cũng thật sự là một tên đại ngu ngốc.

Gần như ngay sau khi Dick giải thích mấy thứ này, hắn cũng đã tập trung mục tiêu ở trên đại lục thần tạo kia. Mặc dù không biết đại lục này rất cuộc lớn bao nhiêu, nhưng đối với hắn mà nói, thứ ẩn nấp này lại tuyệt đối tốt hơn rất nhiều loại đại lục gần như là công khai kia.

Hắn có một loại cảm giác, nếu như mua một đại lục công khai, như vậy hành tung của hắn nhất định không thể tránh được sự theo dõi của Nữ Thần Ánh Trăng.

Đương nhiên, ở dưới tình huống bình thường Nữ Thần Ánh Trăng sẽ không để ý đến tên tiểu tốt như hắn, nhưng tên tiểu tốt như hắn làm ra chuyện thiên nhân công phần (trời và người đều phần nộ) gì, như vậy kết cục sẽ rất thảm.

Vô số ý niệm xoay chuyển trong đầu Tiểu Ân, hắn hỏi:

-Dick tiên sinh, muốn mua một khối đại lục đại khái cần bao nhiêu?

Dick ngưng mi suy nghĩ một chút, nói:

-Điều này không nói chính xác được, bởi vì tình huống cụ thể khác nhau của mỗi một khối đại lục, nhưng thần lực kết tinh vẫn là cần mấy ngàn đến một vạn khắc.

Tiểu Ân ứng tiếng, chậm rãi hỏi:

-Như vậy còn đại lục thần tạo thì sao?

Dick bật cười, hắn thầm nghĩ trong lòng, đại lục thần tạo này mới là mục tiêu chân chính của Tiểu Ân đi.

Dick lắc đầu, nói:

-Trong hội đấu giá lần này mặc dù có đại lục thần tạo bán ra, nhưng rốt cuộc đại lục thần tạo đã thích hợp cho chủng tộc trí tuệ sinh tồn hay chưa lại chưa có thông tin chính xác, hơn nữa diện tích của đại lục lại càng không biết, cho nên căn bản là không thể dự tính.

Tiểu Ân thở dài có chút tiếc nuối, tuy nhiên hắn biết, lời nói của Dick chính là sự thực.

Quốc gia của thần đều không hoàn toàn giống nhau, nếu như là thế giới hồng hắc của vị Cự Ma Thần kia, vậy người thường căn bản là đừng nghĩ sinh hoạt ở loại địa phương này.

Dick khép hờ hai mắt, dường như đang tính toán cái gì, cuối cùng nói:

-Tiểu Ân tiên sinh, mặc dù ta không biết rõ tin tức của đại lục thần tạo kia, nhưng theo ta được biết, tất cả đại lục thần tạo được bán đấu giá trước kia ít nhất đều ở trong khoảng ba vạn đến mười vạn khắc thần lực kết tinh. Đây đã là một trong những mức giao dịch lớn nhất, gần với mua bán lớn nhất của tinh cầu.

Trong lòng Tiểu Ân âm thầm cười khổ, không nghĩ đến đại lục thần tạo lại đáng giá như thế, không ngờ một lần mở miệng chính là mấy vạn khắc thần lực kết tinh, đắt hơn rất nhiều so với đại lục đích thực trên tinh cầu bình thường bán ra.

Chẳng qua, với đặc điểm có thể tùy ý di động của đại lục thần tạo dường như bằng giá này cũng không tính là quá mức.

Hơi suy xét một lát, Tiểu Ân lại hỏi:

-Dick tiên sinh, ở trong hội đấu giá có bán đấu giá thần cách không?

-Thần cách?

Dick trợn mắt há hốc mồm lặp lại một câu, sau đó có chút khinh thường, nói:

-Tiểu Ân tiên sinh, ngài đừng nói giỡn, thần cách thứ này làm sao có khả năng có người bán ra chứ?

-Hả, thần cách cho tới bây giờ vốn không có người bán ra sao?

Tiểu Ân truy vấn một câu, nói:

-Cho dù là mảnh vỡ thần cách cũng có thể chứ?

Dick lắc mạnh đầu, nói:

-Tiểu Ân tiên sinh, nếu như ngài muốn mảnh vỡ thần cách, như vậy căn bản là không cần trông cậy vào hội đấu giá. Từ xưa có thể lấy được mảnh vỡ thần cách chỉ có hai loại phương pháp, một loại là tiến vào chúng

thần chi mộ (mộ của các thần) đi thử vận may, nếu như may mắn không chết, lại vô cùng may mắn, có lẽ sẽ có một loại khả năng đạt được mảnh vỡ thần cách.

327. Chương 59 Ngưng Thần Luyện Cách

Dick đột nhiên đè thấp thanh âm, nói:

-Loại phương pháp thứ hai, chính là thí thần (giết thần), chỉ có sau khi thí thần, mới có khả năng lấy được mảnh vỡ thần cách.

Tiểu Ân do dự một chút, nghĩ tới kinh nghiệm chế tác mảnh vỡ thần cách của mình, không khỏi hỏi:

-Không có loại biện pháp thứ ba?

Dick muốn nói lại thôi, cuối cùng nói:

-Nếu như vận khí đặc biệt tốt, có lẽ ở một địa phương nào đó sẽ phát hiện mảnh vỡ thần cách của thần linh ngã xuống, nhưng chúng ta không cần trông cậy vào vận may nghịch thiên như vậy.

Tiểu Ân gật đầu thật mạnh một cái, hai người lại hàn huyên một lát. Tiểu Ân đứng lên cáo từ, đồng thời ước định hai tháng sau cùng nhau tham gia hội đấu giá long trọng này.

Khi rời khỏi thành thị giao dịch này, Tiểu Ân dẫn theo William cùng đi.

William vài lần há mồm muốn nói, nhưng cuối cùng cái gì cũng không dám nói ra.

Bạch quang lóe lên, đám người Tiểu Ân đã biến mất ở trong Truyền Tống Trận.

Mà ngay sau khi rời khỏi nơi này, trong mắt Tiểu Ân lập tức hiện lên một đạo tinh quang.

Không ai bán đấu giá mảnh vỡ thần cách sao? Nếu như ở trong hội đấu giá đột nhiên xuất hiện một khối không biết có thể bán đấu giá ra cái giá gì đây?

Một đám sương mù nhẹ nhàng từ chỗ trung tâm của gian phòng tràn ra, Tiểu Ân cảm ứng được năng lượng ẩn chứa trong đám sương mù này, trong lòng có chút vui mừng.

Đây là một loại dược phẩm mùi thơm ngát mà hắn mua được trong thành Narnia, bên trong loại dược phẩm này bao hàm rất nhiều thành phần cao cấp đặc thù, chỉ là một phần đã mất mấy trăm viên tử kim thạch, mà một phần lại chỉ có thể duy trì được mười hai giờ.

Chẳng qua, loại dược phẩm này lại có một công năng đặc thù, đó chính là có thể tăng xác suất tiến giai thành công của ma thú ở thời điểm tiến giai.

Mặc dù đối với Hắc, Hoàng hai ma thú bát cấp mà nói, tác dụng của loại dược liệu đã là cực kỳ nhỏ bé, nhưng sau khi Tiểu Ân nhìn thấy giới thiệu ở mặt sau đã không chút do dự cầm quét sạch sẽ tất cả hàng tích trữ của loại dược phẩm này trong thành Narnia.

Vì tiến giai của hai toàn phong, Tiểu Ân có thể nói là tận hết sức lực.

-Bạch Toàn Phong. Người cảm thấy chúng nó lúc này có khả năng tiến giai sao?

Tiểu Ân thông thả dò hỏi.

Nói thực, có thể tiến giai hay không ngay cả hắn đều không có nắm chắc, thì càng không cần phải nói là Bạch Toàn Phong chỉ có cứu cấp, nhưng không hỏi một tiếng trong lòng cuối cùng có một loại cảm giác không bỏ xuống được.

Bạch Toàn Phong do dự một lát, cười khổ nói:

-Chủ nhân. Ta nói cũng không chính xác đâu.

Tiểu Ân thở dài một tiếng, thầm nghĩ người không nói chính xác là bình thường, nếu như nói chính xác, như vậy ánh mắt của người còn muốn tốt hơn so với ta.

-Bạch Toàn Phong. Người hiện tại liên chuyên tâm thủ hộ cho chúng nó đi, chờ sau khi các người đều trở thành cửu cấp, ta đưa các người đi một địa phương, nơi đó có một loại áp lực hùng mạnh, có trợ giúp rất lớn đối với việc tiếp tục tiến giai Ngàn năm Truyền kỳ của các người.

Ánh mắt của Bạch Toàn Phong sáng lên, hỏi:

-Chủ nhân. Ngài nói chính là quốc gia của thần bị đóng băng kia sao?

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

-Chuyện này không nên đề cập với bất cứ kẻ nào.

-Dạ, chủ nhân ngài yên tâm đi.

Bạch Toàn Phong cung kính nói.

Tiểu Ân vỗ vỗ vai hắn, rời khỏi phòng đi ra ngoài cửa, liền thấy cửu cấp á long Tyrese đang ngồi bên trong đại sảnh, hắn buồn chán mang một chiếc ghế lù rù ngủ trong đại sảnh.

Vừa nhìn thấy Tiểu Ân đi xuống, dưới móng hắn giống như được trang bị lò xo lập tức nhảy dựng lên.

-Chân long đại nhân, ngài làm sao lại xuống đây?

Tiểu Ân cho hắn một nụ cười sáng khoáy, hỏi:

-Người ngồi ở chỗ này làm gì?

Tyrese lập tức kêu khổ thấu trời:

-Juliana tiểu thư nói, quá nhiều người tới đây quấy rầy, muốn ta thủ ở nơi này. Nếu như có người lạ tới tìm ngài, như vậy thì chỉ có đánh bại ta trước mới được.

Tiểu Ân dở khóc dở cười nhìn hắn một cái, lại ngẩng đầu nhìn gian phòng Juliana đang bế quan ở phía trên.

Đánh bại Tyrese? Nói đùa cái gì chứ.

Đây chính là cửu cấp á long, cho dù ai đến đánh cũng không dám nói là nắm chắc tất thắng, trừ phi là gặp phải chân long cửu cấp hoặc là Ngàn năm Truyền kỳ giống như mình.

Trò đùa này của Juliana thật sự là quá lớn rồi.

-Tyrese. Người làm sao đột nhiên nghe lời nàng thế?

Tyrese cười ha hả hai tiếng, đè thấp giọng nói:

-Đại nhân, thực ra đây là do Vô Danh tiên sinh chỉ điểm. Hắn nói ta thân là á long hỏa khí quá lớn (quá nóng tính), nhất định phải hiểu được thu tâm chi đạo (kìm nén tâm tình). Nếu như không làm được, như vậy cuộc đời này sợ khó là có thể thể tiếng thêm một bước.

Dứt lời, hắn há miệng thở dốc, có chút thẹn thùng nói:

-Thấy mấy vị đệ tử của ngài đều đã trở thành ma đạo sĩ, hai tên Toàn Phong kia cũng sắp tiến giai cửu cấp, còn có mấy người là đệ tử trên danh nghĩa của ngài đều không ngừng tiến bộ, cho nên...

Nếu như trước đây, Tyrese đối với thân phận ma thú cửu cấp của mình đã tương đối thỏa mãn.

Mặc dù ở trên đại lục phía nam tiếng nói của hắn không bằng long quy lão tổ tông, nhưng dù sao cũng tính là người xuất sắc trong lớp người thứ hai.

Chẳng qua từ sau khi đi theo Tiểu Ân đại nhân, cảm giác của hắn đã dần dần thay đổi, đặc biệt nhìn thấy Tiểu Ân từ một ma đạo sĩ thất tinh đến Ngàn năm Truyền kỳ bây giờ, hơn nữa một đám người xung quanh Tiểu Ân đều đang tiến bộ ổn định, tự nhiên đã khơi dậy lòng háo thắng trong lòng á long.

Cho nên hắn mới có thể nghe theo đề nghị của Vô Danh, phục tùng mệnh lệnh của Juliana.

Loại chuyển biến tâm lý tinh tế này, đừng nói Tiểu Ân là người ngoài, mà ngay cả chính bản thân hắn cũng chưa chắc có thể phát hiện.

Sờ sờ mũi, Tiểu Ân chỉnh sắc hỏi:

-Tyrese, ở trên đại lục phía nam người còn có thân hữu gì không?

Tyrese ngăn người, nói:

-Chân long đại nhân, làm sao ngài lại hỏi cái này? Á long chúng ta cũng giống như chân long, ngoại trừ vợ chồng, đều là cuộc sống độc thân.

Hắn đột nhiên vỗ trán, nói:

-Ta hiểu rồi, ngài đang hỏi ta đã để lại hậu đại (đời sau) hay chưa. Ta còn trẻ tuổi như vậy, còn chưa suy nghĩ đến phương diện này.

Trên trán của Tiểu Ân mơ hồ hiện ra một nếp nhăn đen. Tên ngu ngốc này, ta hỏi hắn loại chuyện này khi nào.

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân nói:

-Được rồi, trong đại lục phương nam còn có bao nhiêu người để cho người vương bận.

Tyrese nghiêm túc ngẫm nghĩ một chút, nói:

-Chỉ có long quy đại nhân, lão truyền cho ta rất nhiều tri thức khi ta còn bé, hơn nữa lúc nào cũng quan tâm ta, nếu không ta cũng không nhất định có thể tiếng giai đến cứu cấp ma thú.

Tiểu Ân gật đầu tán thành một cái, nói:

-Ngoại trừ Thiago Motta, còn có người nào khiến người vương bận không?

Tyrese không chút do dự lắc đầu, nói:

-Ngoại trừ đại nhân ra, ta căn bản là không biết mấy người. Cho dù là biết được mấy tên cứu cấp, cũng là mỗi năm giao thủ mấy lần, không có khả năng vương bận, nhưng dù sao vẫn muốn trở về đánh mấy trận với bọn họ phân thắng bại.

Tiểu Ân đột nhiên mỉm cười, nói:

-Chờ xem, có lúc người trở về giáo huấn bọn họ.

Tyrese nặng nề gật đầu một cái, nói:

-Ta nhất định cố gắng tranh thủ vượt qua bọn họ.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn hắn một cái đầy thâm ý, nói:

-Ta tin tưởng người nhất định có thể trở thành Ngàn năm Truyền kỳ.

Dứt lời, hắn đi vào trong phòng của Vô Danh bỏ lại Tyrese đang ghen hòng nhìn trần trối, bỏ lại một mình á long đang lâm vào trong một loại mơ màng kỳ diệu.

Chân long đại nhân nói ta nhất định có thể trở thành Ngàn năm Truyền kỳ, chẳng lẽ ngài lại muốn thành toàn cho ta hay sao?

Liên tưởng đến nội dung cuộc nói chuyện vừa rồi của Tiểu Ân với hắn, Tyrese càng nghĩ càng có khả năng này, trong lòng hắn đang nổi sóng, không ngờ có chút áp lực mơ hồ không trụ được.

Có thể trở thành ma thú cứu cấp đương nhiên không có khả năng là loại ngu ngốc, một chút gợi ý của Tiểu Ân tự nhiên để cho Tyrese ngẫm hiểu.

Sau khi tiến vào phòng của Vô Danh, hắn vẫn đang nằm trên giường, ánh mắt nhìn lên trần nhà trên đỉnh đầu.

Mỗi một lần Tiểu Ân tiến vào phòng của hắn, hắn dường như đều bảo trì cùng một tư thế. Trước kia Tiểu Ân không rõ vì sao Vô Danh lại có kiên nhẫn tốt như vậy, nhưng hiện tại hắn cũng đã biết.

Vô Danh thì ra là do trận đồ biến hóa mà thành, cũng không biết đã tồn tại bao nhiêu năm ở trong vũ trụ này, cho dù là hiện tại đã biến thành sinh vật trí tuệ, nhưng cũng khó có thể vượt bỏ sự dờ dẫm và thần thờ đã được tích lũy trong vô số năm mà thành.

-Vô Danh tiên sinh, chào ngài.

Tiểu Ân ngoài cười nhưng trong không cười nói.

Hắn đã có hiểu biết sâu sắc đối với Vô Danh, bất kể người phát ra tươi cười chân thành tha thiết từ đáy lòng hay là loại cười gian vừa nhìn đã biết không có ý tốt như hiện tại, đối với Vô Danh mà nói đều không có gì khác nhau.

Vô Danh giống như không nghe thấy lời nói của hắn, vẫn như trước nhìn lên trần nhà trên đỉnh đầu.

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng, cũng không để ý, chỉ nói:

-Vô Danh tiên sinh, lần này ta đi nơi giao dịch trong vũ trụ đã nghe được một tin tức, hai tháng sau, có một hội đấu giá do trăm vạn thành thị giao dịch liên hợp cử hành, ở trong hội đấu giá này chẳng những có thể bán đấu giá cả mảnh đại lục, hơn nữa còn có tinh cầu và đại lục thần tạo.

Vô Danh cuối cùng quay đầu lại, nói:

-Người muốn mua cái nào?

-Đại lục thần tạo.

Tiểu Ân nghiêm túc nói:

-Ta chỉ muốn biết, thần linh sáng tạo đại lục thần tạo này có thể âm thầm lưu lại dấu vết truy tung hay không. Nếu như thực sự là như vậy, thì cho dù trên đại lục ta chuẩn bị tốt hơn nữa cũng chẳng qua là may áo cho người mà thôi.

Vô Danh uể oải nhắm hai mắt lại, nói:

-Người yên tâm, sẽ không có cấm chế gì lưu lại.

Tiểu Ân lập tức yên tâm, nếu như Vô Danh đã nói như vậy, thì bất kể thần linh kia có động chân động tay hay không đều đã không còn quan trọng nữa.

Thần linh mặc dù lợi hại, nhưng Vô Danh cũng không kém cỏi, vừa nghĩ đến ma pháp trận đồ khổng lồ không thể tin được trong ký ức mà tia vạn năm quang nguyên kia truyền cho, Tiểu Ân chính là một trận hết hồn.

Hắn có thể khẳng định, người có thể bố trí ra trận đồ này khẳng định sẽ không phải người bình thường gì, mà sinh vật trí tuệ từ trận đồ này biến thành khẳng định có thể khống chế hết thấy cấm chế.

Cho dù là cấm chế do thần linh tự mình bố trí cũng đừng mơ tưởng làm khó được Vô Danh.

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân hơi suy nghĩ qua một lần nữa ý niệm lớn mật trong đầu.

-Vô Danh, ta có một việc muốn làm phiền người.

-Chuyện gì?

-Người nói cho ta biết trước, nếu như người ở trong hội đấu giá kia, như vậy có nắm chắc bất cứ lúc nào cũng có thể thoát thân?

-Có ý tứ gì?

Vô Danh lần đầu tiên dùng ngữ khí kinh ngạc hỏi.

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

-Người cũng biết, người có thể mua mấy thứ kia khẳng định đều là cao thủ hùng mạnh, khẳng định không ít cấp bậc Ngàn năm Truyền kỳ và Ngụy thần, thậm chí ngay cả Chân thần cũng sẽ xuất hiện.

-Sẽ không có.

Vô Danh đột nhiên nói.

Tiểu Ân ngẩn người, nói:

-Người làm sao biết?

-Thần linh chân chính không có khả năng lấy chân thân xuất hiện ở bên trong vũ trụ này.

Vô Danh chậm rãi giải thích:

-Bọn họ nếu như muốn khống chế được nhất giới này, như vậy nhiều nhất chỉ có thể phân thân và hình chiếu tới.

-Thật sao?

Tiểu Ân nghi hoặc nói:

-Ngài còn nhớ rõ Cự Ma Thần không? Hẳn dường như cũng là một vị Chân thần.

-Quốc gia của hắn chưa thành lập, thì làm sao có thể xưng là Chân thần.

Hồ hấp của Tiểu Ân lập tức có chút đình chỉ, thì ra Cự Ma Thần hùng mạnh kia không ngờ còn không thể xem như chân thần.

Vô Danh rốt cục ngồi dậy, hẩn đối mặt Tiểu Ân nói:

-Pháp tắc ở trong vũ trụ này, một khi thành công thành lập quốc gia của thần nhất định phải phá vỡ không gian, tiến vào chúng thần thể giới, nếu như muốn đánh xuống thần tích cũng chỉ có thể dùng phân thân và hình chiếu.

-Vậy còn phương pháp khác giáng lâm xuống hay không?

-Có, thần linh ngã xuống cũng là một biện pháp.

Tiểu Ân lập tức lâm vào chán nản, hung hăng trừng mắt nhìn hắn, lại phát giác không có tác dụng gì.

-Được rồi, ta có thể không hiểu, ở trong hội đấu giá kia, chỉ cần là ngài muốn chạy, thì khẳng định không ai có đủ khả năng ngăn ngài lại, hơn nữa ngài sẽ không bị thương tổn gì, sẽ không bị người ta theo dõi, thật không?

-Phải.

Vô Danh đơn giản nói rõ.

-Thật tốt, như vậy ta xin ngài xuất đầu giúp ta đi bán đấu giá một thứ, đương nhiên, đầu tiên ngài phải thay hình đổi dạng, đừng cho bất cứ kẻ nào phát hiện ngài có quan hệ với ta. Hơn nữa một khi giao dịch thành công, thu lại tất cả thần lực kết tinh rồi yên lặng thoát thân trở về, không được lưu lại dấu vết gì.

Tiểu Ân tràn đầy kỳ vọng hỏi:

-Ngài có thể làm được không?

-Có thể.

-Thật tốt quá.

Sau khi nhận được sự bảo đảm của Vô Danh, Tiểu Ân mới xem như thực sự yên tâm.

Chẳng qua trong lòng hẩn đối với Vô Danh cũng có một chút bất mãn, người này không ngờ căn bản là không hỏi mình muốn hẩn bán đấu giá cái gì, phần bình tĩnh trình độ này quả thật không phải Tiểu Ân có thể bằng được.

Đột nhiên trong lúc đó, trong lòng Tiểu Ân dâng lên một nghi vấn, hẩn do dự một lúc lâu, hỏi:

-Người nói cái pháp tắc kia có thể bảo đảm chúng thần không thể vi phạm sao?

-Có thể.

Vô Danh lãnh đạm nói:

-Duy trì cái pháp tắc này là một trận đồ, một khi có vị thần linh nào đó vi phạm, chỉ cần lực lượng của thần linh kia còn chưa đạt tới trình độ đánh tan tinh bích, thì nhất định sẽ bị quy luật tự động xóa bỏ.

-Trận đồ?

Ánh mắt của Tiểu Ân lộ vẻ lấy làm kinh ngạc, pháp tắc này nhằm vào chúng thần mà tới, như vậy lực lượng của pháp tắc khẳng định là phải vượt xa thần linh, cho dù là lực lượng của tất cả thần linh cộng lại cũng không thể chống cự mới đúng.

Nhưng duy trì pháp tắc này, không ngờ là một trận đồ.

Sau khi trầm mặc một lúc lâu, Tiểu Ân run giọng hỏi:

-Trận đồ kia là ai bố trí?

-Không biết.

Tiểu Ân thở dài một hơi nhẹ nhõm, nhưng trong lòng lại cảm thấy vô cùng lo lắng vô cùng khó chịu, làm sao mỗi lần tới lúc mấu chốt Vô Danh lại nói một câu không biết chứ?

Đột nhiên trong lòng khẽ động, Tiểu Ân hỏi:

-Trận đồ kia so sánh với người, rốt cuộc thì ai lợi hại hơn một chút?

Vô Danh nghiêng đầu ngẫm nghĩ một lát, cuối cùng nói:

-Không biết.

Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn trần nhà, hoàn toàn không nói gì.

-Chẳng qua nếu như hắn đã sinh ra linh trí, như vậy khẳng định sẽ không đến tiếp xúc với ta.

Vô Danh đột nhiên nói.

-Vì sao?

-Bởi vì bất kể hắn tích tụ lực lượng hùng mạnh tới mức nào cũng không thể chống lại công kích của ta.

Trong thanh âm của Vô Danh không có một tia dao động giống như đang tự thuật một việc bình thường nhất.

-Công kích của người?

Tiểu Ân ngẩn người hỏi:

-Là một chưởng nước (nhất chưởng chi thủy) sao?

Một chưởng nước trong tay Vô Danh có thể đông kết Cự Ma Thần, quả thực vô cùng lợi hại, nhưng nếu muốn đối phó trận đồ có thể duy trì pháp tắc kia, đó dường như là có chút hiềm nghi của con kiến cắn chết Hắc Long Vương.

Vô Danh chậm rãi nói:

-Đó cũng không phải ta xuất thủ.

Tiểu Ân sửng sốt, quả nhiên, một chưởng nước mặc dù ở trong tay Vô Danh, nhưng đó quả thật không phải Vô Danh động thủ.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên nổi lên lòng hiếu kỳ, từ khi quen biết Vô Danh tới nay, dường như cho tới bây giờ cũng chưa thấy qua hắn động thủ.

Mặc dù hắn có được năng lực xuyên qua hết thảy cấm chế, dường như cũng không bị uy áp của bất cứ kẻ nào ảnh hưởng, nhưng quả thực chưa từng tự mình động thủ.

-Được rồi, Vô Danh tiên sinh, nếu như ngài xuất thủ, rốt cuộc uy lực lớn chừng nào?

Vô Danh nói từng chữ một:

-Nếu như ta xuất thủ, chỉ có một kích, đó chính là đánh tan lực lượng của tinh bích.

Dứt lời, Vô Danh lại nằm xuống, nhắm hai mắt lại, rất có tư thế cái gì cũng không nói.

Tiểu Ân chưa từ bỏ ý định hoán mấy câu, nhưng ngay cả một cái liếc mắt cũng không đạt được, hắn hừ nhẹ một tiếng, bất đắc dĩ thở dài, đành phải rời khỏi phòng.

Chẳng qua cuộc nói chuyện với Vô Danh lúc này, đã làm cho hắn có hiểu biết nhất định đối với rất nhiều chuyện, hơn nữa tâm tình của hắn cũng đã bình thản rất nhiều.

Thì ra chúng thần là không thể tự mình rời khỏi thế giới của các thần, như vậy phân thân và hình chiếu mặc dù cũng có được uy năng hùng mạnh, nhưng đã không đủ để khiến cho Tiểu Ân kinh sợ giống như ban đầu.

Chỉ là, lực lượng đánh tan tinh bích rốt cuộc là như thế nào đây?

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân đảo qua một vòng trong ma pháp tháp, thu lại tất cả động thái của mọi người vào trong đầu.

Mấy người Kim mặc dù đã thành công tấn thăng làm ma đạo sĩ, nhưng bọn họ lại vẫn như trước không có nửa điểm thả lỏng đối với việc tu luyện, ngược lại càng đề cao thêm một ít đối với hiệu suất sử dụng kết giới hoàng kim trong ma pháp tháp.

Trong lòng hắn cảm thán, người ta đều gọi hắn tu luyện cuồng nhân, nhưng so sánh với mấy người Kim, mình đã có thể phải hoàn toàn đứng sang một bên.

Sau khi về tới phòng của mình, Tiểu Ân đóng cửa, đồng thời treo biển bế quan trước cửa.

Có tấm bảng không làm phiền này, trừ phi là một vị Ngàn năm Truyền kỳ nào đó đột nhiên đánh đến, nếu không hẳn là không ai dám quấy rầy mình.

Chẳng qua, có Vô Danh thủ ở dưới tầng một, đừng nói là Ngàn năm Truyền kỳ, chỉ sợ cho dù là thần linh chân chính đến đây cũng không nhất định có thể lấy được chỗ tốt.

Chỉ có điều Vô Danh chỉ có một kích, nếu như sau một kích vẫn còn giống như ban đầu, yêu cầu thời gian khôi phục dài như vậy, thì tác dụng của hắn đã suy yếu rất nhiều, tối đa biến thành một vũ khí hạt nhân, dẫn đến tác dụng uy hiếp.

Đặt vòng cổ không gian lên mặt bàn ở trước mặt, Tiểu Ân tùy ý lấy ra hơn một nghìn thần lực kết tinh từ bên trong.

Nếu như để Dick nhìn thấy cảnh tượng này, hẳn khẳng định sẽ khó mà tin được vào mắt của mình.

Một Ngàn năm Truyền kỳ không ngờ có thể có được nhiều thần lực kết tinh như vậy, đây còn có thiên lý sao?

Những kết tinh này đều là một ít mặt hàng lớn nhỏ không giống nhau, mặc dù về mặt tụ tập tín ngưỡng cũng không kém hơn những kết tinh khác, nhưng ở trên bề mặt còn có chút nhìn không tốt lắm, cho nên Tiểu Ân tính toán xử lý trước mấy thứ này.

Lấy những thần lực kết tinh đó đặt hết lên mặt bàn, vẻ mặt của Tiểu Ân cũng ngưng trọng. Mặc dù hắn đã có kinh nghiệm một lần, nhưng đó chính là trực tiếp thu thập tín ngưỡng lực mà chế tạo ra mảnh vỡ thần cách, hiện giờ sử dụng thần lực kết tinh có thành công hay không, ở trong lòng hắn vẫn còn chưa có khẳng định.

Nhắm hai mắt lại, trên người Tiểu Ân nhanh chóng nổi lên năng lượng dao động hùng mạnh, chẳng qua cỗ năng lượng dao động này lưu chuyển ở giữa phòng, mà không có dấu hiệu tản mát ra.

Bởi vậy có thể thấy được, sau khi Tiểu Ân tấn thăng làm Ngàn năm Truyền kỳ, cuối cùng đã đạt tới năng lực khống chế lĩnh vực tùy tâm sử dụng (làm theo ý mình).

Tại sao trong thời gian ngắn hần có thể làm được điều này, Nhất Hào đương nhiên là cố gắng cực lớn, nhưng quan trọng nhất vẫn là hần từng tham gia dự trận chiến thí thần. Ở nơi đó hần đã cảm thụ qua thần lực và lực lượng của thần vực, đối với hần đã tạo thành tấn công cực lớn, có điều cảm ngộ tự nhiên cũng không có gì là kỳ quái.

Năng lượng khổng lồ hình thành một lĩnh vực, đúng là lực lượng lĩnh vực độc nhất vô nhị (có một không hai) của Tiểu Ân. Ở bên trong lĩnh vực này, tất cả đều là phòng thủ kiên cố, giống như dãy núi từng từng chạy dài, dường như không có lực lượng nào có thể làm cho nó có chút dao động.

Nhưng sau khi làm xong tất cả những việc này, Tiểu Ân vươn một bàn tay, nhẹ nhàng điểm lên một giọt thần lực kết tinh ở bên trong đó.

Đột ngột, giọt thần lực kết tinh này giống như bột khí bị châm thủng, chợt nứt vỡ ra, chẳng qua từ bên trong chảy ra cũng không phải là nước, mà là một loại tín ngưỡng lực nhìn không thấy sờ không được.

Tiểu Ân hít một hơi thật sâu, lĩnh vực xung quanh trở nên ngưng kết hơn, không ngờ vững vàng vây lại tất cả tín ngưỡng tản ra xung quanh.

SAu khi làm xong tất cả, trong lòng Tiểu Ân cũng vô cùng hoài nghi.

Khi Hắc Long Vương truyền thụ phương pháp này đã từng nói qua, mặc dù làm như vậy có thể tinh luyện ra bảy phần tín ngưỡng lực, nhưng nguyên nhân bởi vì bọn họ chỉ là Ngàn năm Truyền kỳ mà không phải là Ngụy thần, cho nên lĩnh vực của bọn họ căn bản là đừng nghĩ lưu lại tất cả tín ngưỡng lực.

Tín ngưỡng lực phát ra từ trong những thần lực kết tinh này có thể được lĩnh vực lưu lại một nửa cũng đã là nhờ phước âm của tổ tiên.

Nhưng sau khi đến lượt Tiểu Ân, những tín ngưỡng lực phát ra này không ngờ toàn bộ đều bị lĩnh vực của hần vây khốn, không có nửa điểm tiêu tán. Biến hóa bậc này nếu như để cho Hắc Long Vương biết được khẳng định là phải đổ kị đổ con mắt.

Mặc dù không rõ vì sao lại xuất hiện loại tình huống này, nhưng Tiểu Ân lại mơ hồ đoán được, điều này có liên quan tới lực lượng lĩnh vực của mình. Lực lượng lĩnh vực đứng đầu của bốn loại lĩnh vực mạnh nhất quả nhiên có được uy năng không thể tin nổi.

Thu liễm một chút tâm tình có chút hưng phấn, Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, ngay sau đó, lực lượng tinh thần và ý thức của hần đã dung hợp trăm phần trăm với Nhất Hào.

Cảnh sắc trước mặt lập tức biến đổi, Tiểu Ân lại một lần nữa đi tới bên trong cảnh giới đình trệ thời gian.

Đã rất lâu rồi chưa có tới cảnh giới này, hết thấy trước mắt dường như đều có chút xa lạ, chẳng qua ngay sau đó, Tiểu Ân đã lập tức cảm thấy đại lượng lực lượng tinh thần bắt đầu trôi qua, giống như nước lũ căn bản là không thể ngăn cản.

Trong lòng hần rung mình, lập tức bắt đầu hấp thu những tín ngưỡng lực tinh túy bên trong lĩnh vực.

Sau khi tiêu hao ba phần năng lượng, thần lực kết tinh đã trở lại thành tín ngưỡng lực tinh túy nhất như trước, những năng lượng này giống như nước chảy bị Tiểu Ân hút vào bên trong cơ thể, cuối cùng chảy tới bên trong hắc động nho nhỏ nơi mi tâm Tiểu Ân.

Nhưng sắc mặt Tiểu Ân lập tức biến đổi, trong lòng hần âm thầm kêu khổ.

Căn cứ kinh nghiệm của lần trước và suy tính của Nhất Hào, tín ngưỡng lực mà hần hút lấy hần là có thể nhồi đầy khoảng một phần mười thể tích nơi mi tâm, nhưng sau khi Tiểu Ân thực sự hấp thu xong tất cả tín ngưỡng lực, hần mới phát hiện, đừng nói là một phần mười, ngay cả một phần trăm thể tích cũng không được.

Một khi phát hiện sự thực này, chấn động trong lòng Tiểu Ân tự nhiên là khó có thể dùng ngôn ngữ để diễn đạt.

Chẳng lẽ sau mỗi một lần chế tác một mảnh vỡ thần cách, lần chế tác sau đó liền cần tín ngưỡng lực gấp mười lần?

Nếu thực sự là như thế, như vậy bất kể như thế nào Tiểu Ân cũng không dám tiếp tục dựa theo kế hoạch mang mảnh vỡ thần cách ra bán đấu giá.

Rất nhanh, toàn bộ tín ngưỡng lực đã bị hấp thu xong, trong khoảnh khắc Tiểu Ân cũng rời khỏi cảnh giới thời gian đình trệ.

Thực ra muốn duy trì loại cảnh giới này cũng vô cùng đơn giản, chỉ cần liên tục sử dụng tín ngưỡng lực là có thể, nhưng vấn đề là Tiểu Ân đột nhiên phát hiện, theo thực lực của hắn không ngừng đề cao, cái giá phải trả để duy trì loại cảnh giới này cũng đang không ngừng nâng cao. Nếu như sử dụng tín ngưỡng lực để duy trì, phỏng chừng chỉ cần hai, ba giây thì tín ngưỡng lực mà hắn vừa hấp thu sẽ bồi vào toàn bộ.

Chuyện tốn công vô ích bậc này, Tiểu Ân tuyệt đối không làm.

328. Chương 60 Thần Cách Hoàn Chính

Trong lòng hắn tiếc nuối không thôi, thì ra muốn chế tạo mảnh vỡ thần cách cũng không phải một việc dễ dàng như vậy.

Đầu tiên là phải nhồi đầy tín ngưỡng lực vào huyết mi tâm, sau đó còn không ngừng hút tín ngưỡng lực vào nữa, thẳng cho tới khi tiêu hao một số lượng xấp xỉ gấp năm trăm lần, mới có thể có được một mảnh vỡ thần cách to bằng móng tay.

Nhưng chỉ một mảnh vỡ thần cách nhỏ xíu như thế cũng đủ khiến cho Hắc Long Vương điên cuồng.

Theo như dự tính trước đó, để nhét vào cái huyết đó cần khoảng mười viên thần lực kết tinh, còn muốn tiếp tục nén ép được, đại khái phải dùng một ngàn viên thần lực kết tinh mới có thể ngưng ra một mảnh vỡ thần cách nhỏ như thế. Có lẽ sẽ phải tiêu hao nhiều thần lực kết tinh hơn một chút, nhưng đại khái số lượng cũng sẽ không vượt qua nhiều lắm.

Nhưng sau thực nghiệm hôm nay, Tiểu Ân nhận ra, mình đã tính sai nghiêm trọng.

Nếu muốn nhồi vào cái huyết như hắc động kia, sợ là cần từ trăm viên thần lực kết tinh trở lên, mà gấp trăm lần số đó để ép lại, lại là một con số trên trời.

Như vậy tính ra, không có được trên vạn viên thần lực kết tinh, căn bản không thể ngưng tụ mảnh vỡ thần cách một lần nữa.

Cười khổ một tiếng, Tiểu Ân rất muốn tìm Vô Danh hỏi một chút, đến tột cùng là có chuyện gì xảy ra. Tuy nhiên, sau khi suy xét thật lâu, cuối cùng hắn bỏ đi ý nghĩ này.

Nếu Vô Danh đã tỏ ra thái độ không muốn nói chuyện thì chính mình cũng sẽ không chắc chắn hỏi được cái gì đó.

Cắn chặt răng, cuối cùng Tiểu Ân cũng quyết định, nếu đã ra tay, vậy tốt nhất cũng phải ngưng ra một mảnh vỡ thần cách. Còn về phần có muốn đưa tới phòng đấu giá kia không, lại là hai chuyện khác nhau.

Một lần nữa hắn ngồi xuống, ngón tay tiếp tục di động trên điểm ngưng kết thần lực kết tinh. Theo động tác của hắn, một đám thần lực kết tinh được phá nát, một lượng lớn tín ngưỡng lực điên cuồng trào ra, nhưng trong lĩnh vực vây khốn của Tiểu Ân cũng không cách nào chảy ra ngoài.

Ngay từ đầu Tiểu Ân cũng không thể chắc chắn lĩnh vực của mình có thể vây khốn hoàn toàn tín ngưỡng lực không, nhưng sau khi tiến nhập cảnh giới đình chỉ thời gian, hắn đã khẳng định trăm phần trăm, lĩnh vực của mình quả nhiên có thêm hiệu quả rõ rệt với tín ngưỡng lực.

Một khi đã như vậy, Tiểu Ân tất nhiên phải vận dụng năng lực này tới đa.

Dù sao, Tiểu Ân tiến vào cảnh giới đình chỉ thời gian cũng phải trả giá thật lớn. Tuy hiện tại có thể hợp nhất với Nhất Hào, có thể khống chế được hao tổn trong phạm vi nhất định, nhưng có thể tiết kiệm thì phải tiết kiệm. Nếu không đợi tới khi hắn luyện chế ra được một mảnh vỡ thần cách nữa, hội đấu giá cũng đã xong từ lâu.

Lúc này, Tiểu Ân một hơi đập nát hơn trăm viên thần lực kết tinh, cho toàn bộ tín ngưỡng lực xuất hiện, sự nồng đậm mãnh liệt này khiến cho ngay cả lĩnh vực của Tiểu Ân cũng hơi khó kiên trì.

May mắn, Tiểu Ân quyết định thật nhanh, lập tức hợp thể với Nhất Hào, tiến vào cảnh giới thần bí này.

Có lẽ vì tín ngưỡng lực bên ngoài quá sung mãn, áp lực quá nặng, lúc này hấp thu tín ngưỡng lực, không ngờ còn nhanh hơn lần thứ nhất chừng hai giây.

Gần như Tiểu Ân vừa mới tiến nhập vào cảnh giới này, tín ngưỡng lực cũng đã không thể chờ được nữa, sóng sau dồn sóng trước dũng mãnh tiến vào mi tâm hắn. Tốc độ cực nhanh này khiến Tiểu Ân hơi không kịp phản ứng lại.

May mắn được Nhất Hào nhắc nhở, sau khi hấp thu xong, hắn lập tức rời khỏi cảnh giới cực đoan hao phí tinh lực này.

Một lần hấp thu cả trăm viên thần lực kết tinh tín ngưỡng lực, quả nhiên đã có hiệu quả rất lớn. Ít nhất trong huyết mi tâm cũng đã đầy được bảy tám phần, không kém nhiều lắm. Nếu lại một lần nữa như vậy, Tiểu Ân có thể khẳng định, chẳng những có thể nhét hết, hơn nữa còn có thể bắt đầu dồn nén cô đọng.

Chỉ có điều, lần thứ hai tiến vào cảnh giới đình chỉ thời gian, khiến Tiểu Ân cảm thấy mệt mỏi. Tuy mỗi lần đều không cố gắng đến cực hạn, nhưng loại gánh nặng này vượt xa người bình thường có thể hình dung.

Hắn ngáp một cái thật to, lấy tấm bị mắt ra, tiến nhập vào không gian Nhất Hào mà ngủ.

Sức mạnh tinh thần mặc dù có rất nhiều cách khôi phục, bất kể là hấp thu năng lượng trong tử kim thạch hay nuốt được phẩm đặc biệt tìm được ở thành bang Narnia, đều có thể trong thời gian ngắn nhất khôi phục sức mạnh tinh thần cho hắn.

Nhưng, sức mạnh tinh thần và tinh lực là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Các phương pháp dùng ngoại lực để khôi phục đó chỉ có thể khôi phục ma lực, nhưng không thể khôi phục tinh lực, cho dù có cường đại trở lại được, có thể giơ tay nhắc chân phát ra cấm chú có uy lực không kém, cũng khó tránh hai mí mắt nhớ nhau.

Cho nên, đối với ma pháp sư mà nói, phương pháp khôi phục ma lực tốt nhất là đi ngủ.

Sau khi ngủ dậy, chẳng những có thể khôi phục tinh lực, ngay cả ma lực cũng có thể trở lại tới đỉnh điểm. Đây mới là trạng thái tốt nhất để tiến vào cảnh giới đình chỉ thời gian.

Nếu chỉ cần dựa vào ngoại lực bù lại thì còn chưa ngưng luyện ra được mảnh vỡ thần cách, sợ là Tiểu Ân còn không chịu ngưng lại.

Rời khỏi không gian Nhất Hào, Tiểu Ân lại nghỉ ngơi thêm gần một giờ nữa. Lúc này hắn mới một lần nữa bắt đầu lôi ra thần lực kết tinh, tiếp tục hút vào tín ngưỡng lực khổng lồ.

Suốt một ngày, Tiểu Ân không ngừng làm việc này.

Sử dụng lĩnh vực, bóp ra tín ngưỡng lực, tiến vào trạng thái đình chỉ thời gian, hấp thu tín ngưỡng lực, sau đó là đi ngủ và tĩnh tọa nghỉ ngơi.

Khi hắn hấp thu tín ngưỡng lực lần thứ mười, hấp thu toàn bộ đặt trước mặt một ngàn viên thần lực kết tinh, sẽ thấy cũng không duy trì được nữa.

Tiểu Ân cũng không dám cậy mạnh, ở trong phòng lặng lẽ tĩnh dưỡng một ngày, mới bắt đầu tiếp tục quá trình hấp thu tín ngưỡng lực. Tuy đã trải qua một ngày tu dưỡng, nhưng trạng thái tinh thần của hắn so với ngày đầu cũng kém hơn một chút.

Sau khi hấp thu tín ngưỡng lực trong hơn một ngàn viên một lần nữa, Tiểu Ân nằm trên giường, gần như ngay cả sức đứng lên cũng không có nữa.

Tuy nhiên, cố gắng đến cực hạn như thế tuy khiến hắn mệt mỏi nhưng lại cảm nhận được thực lực của mình nhanh chóng được đề cao.

Đặc biệt đối với việc nắm giữ lĩnh vực cũng đã thuần thục hơn, tuy chưa đạt được tới trình độ tiến giai, nhưng cũng là tiến bộ rất lớn so với ngày đầu tiên.

Chẳng những vậy, mỗi lần sức cùng lực kiệt, hẳn đều có một cảm giác thần kỳ, là lĩnh vực của mình dường như lại mạnh hơn một chút.

Sau khi thực lực đạt tới trình độ như vậy, còn muốn đề cao hơn nữa, thì phải cố gắng gấp trăm lần.

Nhưng dùng cách hấp thu tín ngưỡng lực này, lại có thể khiến sức mạnh lĩnh vực được đề cao không ngừng, đây là một phát hiện ngoài chủ kiến, khiến Tiểu Ân vui mừng vô cùng.

Cứ như vậy, một tháng trôi qua, cuối cùng Tiểu Ân cũng đã hấp thu được tín ngưỡng lực trong hơn một vạn hai ngàn viên thần lực kết tinh, mà giữa mi tâm hẳn cuối cùng cũng đã kết tinh ngưng tụ, biến thành một tinh thể có hình.

Lòng bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve cái trán, hẳn đắc ý niệm, một mảnh tinh thể cuối cùng cũng thuận lợi rơi xuống tay Tiểu Ân.

Thứ này dù sao cũng là Tiểu Ân tự mình ngưng luyện ra, thông qua một phương pháp mà nghe thôi đã thấy rợn người, nhưng cũng không có thương tổn gì với hẳn.

Hắn xoay cổ tay, lập tức tinh thể xuất hiện trong lòng bàn tay.

Khi hẳn nhìn thấy tinh thể này, không khỏi ngẩn ra.

Mảnh tinh thể này so với lần trước không ngờ có sự khác nhau rất lớn. Mảnh tinh thể lần trước chỉ nhỏ bằng một cái móng tay, nhưng mảnh tinh thể này lại lớn chừng gấp mười hai, mười ba lần, hơn nữa màu sắc dường như cũng sáng hơn một chút màu ngọc lưu ly.

Tuy là vẫn một màu tinh thể trong suốt, nhưng cảm giác mang đến cho hẳn cũng khác nhau.

Hai mắt Tiểu Ân dường như sáng lên, lo lắng suốt một tháng đã được đánh tan toàn bộ. Tín ngưỡng lực hẳn tiêu hao tuy lớn hơn mười lần, nhưng mảnh vỡ thần cách ngưng tụ ra được dường như cũng có thay đổi nào đó.

Nhìn tinh thể trong suốt sáng long lanh, lại như bị che bởi một tầng ánh sáng thần bí trong tay, trong lòng Tiểu Ân thật là có chút yêu thích không nỡ buông tay.

Tuy nhiên, hẳn có thể khẳng định là: hẳn tuyệt đối không thể đem toàn bộ thứ này đến hội đấu giá.

Nhiều nhất là bỏ ra một phần mười thôi, có thể lớn hơn một chút so với mảnh vỡ thần cách đưa cho Hắc Long Vương là được.

Chỉ có điều, nhìn tấm tinh thể hoàn hảo không chút vẩn đục này, Tiểu Ân thật sự không nỡ lấy ra một mẫu..

Khi đang do dự, đột nhiên hẳn cảm giác có gì đó khác thường bên cạnh, ngẩng đầu lên vừa thấy, không biết từ khi nào Vô Danh đã đứng trước mặt mình.

-Vô Danh tiên sinh, làm thế nào ngài tiến vào được?

Tiểu Ân kinh ngạc.

Hắn nhớ rõ, trong phòng này, chính mình đã cố ý không trang bị trận đồ ma pháp gì.

Nếu trong tình huống không có trận đồ, Vô Danh cũng có thể vô thanh vô tức xuất hiện, thực sự rất đáng sợ.

Vô Danh thần nhiên nhìn hẳn một cái, cũng không trả lời câu hỏi của hẳn, chỉ nói:

-Người đã có thể cô đọng ra thần cách, tiến bộ nhanh hơn dự đoán của ta nhiều lắm.

Tiểu Ân ngẩn ra, giơ lên tinh thể xinh đẹp kia, kinh ngạc hỏi:

-Đây là thần cách?

Hắn vốn nghĩ mình chỉ có thể ngưng ra mảnh vỡ thần cách, tuyệt đối không nghĩ tới có thể ngưng ra thần cách. Nhất thời, ngay cả bản thân hắn cũng hơi thất thần.

-Đúng. Đây là thần cách.

Vô Danh lên tiếng:

-Tuy nhiên, chỉ có điều, mới chỉ có thể đạt được cấp thấp nhất của trung cấp thần cách mà thôi, sẽ không có trợ giúp quá lớn với người.

Thần sắc Tiểu Ân từ chỗ đang yêu thích trở nên dờ khóc dờ cười. Mảnh vỡ thần cách có thể đủ cho một Ngụy thần từng trải muốn giết ta, cái gọi là thần cách kém cỏi này, không biết sẽ gây ra bao nhiêu tranh chấp đây?

Nhưng trong miệng Vô Danh, không ngờ căn bản là không tính đây là một chuyện. Quả nhiên, người và trận đồ là không thể so sánh được.

Khẽ thở dài một hơi, Tiểu Ân ném lời nói của Vô Danh ra sau đầu, loại này, đối với hắn mà nói, thật sự là giá trị tham khảo không lớn lắm.

Trầm ngâm nửa ngày, đấu tranh nội tâm, năng lượng trên tay Tiểu Ân lưu động, hung hăng vận vào tinh thể, lập tức cắt nó ra làm mười phần.

Mảnh vỡ thần cách tuy quả thật quý báu vô cùng, nhưng không hòa hợp với thần vực làm một thể, dường như cũng vô cùng yếu ớt. Chẳng qua Tiểu Ân chỉ lướt qua một chút đã rất dễ dàng lấy được cả khối.

Sau khi Tiểu Ân gỡ xuống tinh thể kia, dị biến xuất hiện.

Một khối tinh thể lớn trong tay giống như một lần nữa ngưng kết, liền cả vết nứt, cuối cùng nhìn không ra dấu vết đã bị Tiểu Ân phá hư. Tuy nhiên, cùng lúc đó, toàn bộ cảm giác mờ lung trên tinh thể này cũng lập tức biến mất, dường như thiếu mất một tầng sáng, khiến cho người ta cảm thấy như thiếu mất một cái gì.

Vô Danh vẫn bình tĩnh nhìn, không nói gì, ngược lại Tiểu Ân hơi sững sốt:

-Vô Danh, có chuyện gì vậy?

-Thần cách trong tay người là một thần cách kém nhất, sau khi bị tổn hại tự nhiên sẽ bị hạ bậc, trở thành một tổ hợp mảnh vỡ thần cách.

-Có thể khôi phục không?

-Có thể. Đem tất cả tinh thể trong tay người giao cho chân thần. Bọn họ sẽ dùng thần lực kết tinh dung hợp lại làm một.

-A. Cần bao nhiêu thần lực kết tinh?

-Một vạn.

-Một vạn? Ta chế ra thần cách thấp kém cũng phải dùng một vạn ba thần lực kết tinh, dung hợp chúng một chút sao lại cần nhiều như thế?

Hai mắt Vô Danh sáng rực như bầu trời:

-Ta nói rồi, người không giống bọn chúng.

Tiểu Ân há hốc miệng thở dốc, đang định hỏi lại tí nữa đã thấy hào quang lóe lên, Vô Danh đã biến mất ngay trước mắt. Đối với tên đến vô tung đi vô ảnh này, hắn thật sự không có cách nào hiểu nổi.

Lúc này, sau khi bế quan một tháng, tình hình trong tháp ma pháp dường như có chút thay đổi.

Hắc, Hoàng Toàn Phong hai đứa đã vào giai đoạn quan trọng. Theo như Cửu cấp á long Tyrese nói, bọn nó lúc này đang có hy vọng đột phá cực hạn, trở thành ma thú cửu cấp.

Tuy nhiên, đến cuối cùng có thành công không, ít nhất còn cần một, hai tháng nữa mới biết được.

Chỉ có điều, sau khi Tyrese ngửi mùi hương được phẩm ma pháp thơm ngát trong phòng chúng, không khỏi cảm thán: nếu năm đó hắn cũng có điều kiện tốt như thế, có lẽ có thể trước mười năm đã tiến giai được tới cửu cấp.

Kim và đám Juliana vẫn đang bế quan, lúc này Tiểu Ân cũng không có ý định đưa họ theo mình tới hội đấu giá.

Hắn đi tới phòng Liệt Duy và Thi Thụy Đức.

Trong này còn có một William đại mập mạp.

Tiểu Ân mang hắn về từ Narnia, đưa cho Liệt Duy và Thi Thụy Đức, chỉ nói một câu, dặn hai người này đi theo William mà học một chút kinh nghiệm thương nhân ma pháp.

Liệt Duy thông minh, vừa nghe đã hiểu được ý tứ Tiểu Ân, là hắn muốn để cho bọn họ trở thành người như William, đi tới trung tâm giao dịch vũ trụ tham dự mua bán được phẩm.

Một khi đã nhận ra, hai người này lập tức hứng trí từng bừng. Dù sao có thể đại diện cho Tiểu Ân mua bán ở các khu giao dịch vũ trụ, còn đã hơn ở đây nhiều lắm.

Hơn nữa họ theo Tiểu Ân cũng được vài năm, biết hắn rất biết đối nhân xử thế với bạn bè. Tuy nhiên, vì đoạn ân oán khi mới gặp lần đầu kia nên cũng không được hắn yêu thích cho lắm. May mắn, theo thời gian, quan hệ giữa bọn họ cũng dần dần được cải thiện.

Mà ý tứ Tiểu Ân thể hiện ra bây giờ, đúng là đã xem họ như người nhà.

Chỉ cần có được sự tin tưởng của Tiểu Ân, còn sợ ngày sau không nổi bật được sao?

Hơn một tháng này, hai người Liệt Duy và William thân cận, đã biết hết những gì một thương nhân ma pháp cần phải chú ý, chỉ thiếu kinh nghiệm thực tế, cho nên tất cả cũng chỉ dừng lại ở lý thuyết suông.

Mà William cũng hiểu được ý định của bọn Tiểu Ân, nên cực kỳ phối hợp, đối với bọn Liệt Duy, có hỏi tất sẽ đáp, cho dù là có một số phần họ không thể ngờ được, cũng chuyên môn nhắc nhở, và còn nói ra tất cả những gì chính mình nhìn được nghe được, không giấu diếm nửa điểm.

Hơn nữa, điểm thông minh nhất của hắn, là với lai lịch của Tiểu Ân và nơi này một mực không hỏi. Trong một tháng đến đây, cũng là không ra ngoài, ngay cả khi Liệt Duy mời hắn đi thăm một vòng tháp ma pháp cũng một mực xin miễn.

Khi Tiểu Ân cô đọng hoàn thành mảnh vỡ thần cách, vừa đi tới nơi này, chuyện ba người bọn họ cơ bản cũng đã hiểu rõ.

Đẩy cửa mà vào, ba người vẫn không nói một câu chuyện phiếm, sau khi thấy Tiểu Ân, lập tức đứng lên, thái độ cung kính không thể cung kính hơn nữa.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, vung tay:

-Ngồi cả đi.

Ba người dạ một tiếng, đợi cho Tiểu Ân ngồi rồi mới ghé hông ngồi xuống.

Vốn William bất kể thế nào cũng không dám ngồi, nhưng Liệt Duy đã từng nói, không nên làm trái lời Tiểu Ân trước mặt hắn, nên mới nơm nớp lo sợ mà ngồi, như đứng trên đồng lửa, như ngồi trên đồng than.

-Liệt Duy, Thi Thụy Đức, các người đã trao đổi với William đến đâu rồi?

Tiểu Ân tùy ý hỏi.

-Tiểu Ân các hạ, chúng ta đã nắm giữ được phần lớn năng lực của ma pháp thương nhân, tuy nhiên hiệu quả thực tế thế nào thì còn cần thực hành kiểm chứng.

Liệt Duy hơi cúi đầu, nghiêm túc trả lời.

Trước mặt Tiểu Ân, hắn cho dù có nắm chắc mười phần cũng không dám khoe khoang bao nhiêu.

William vội nói:

-Các hạ, Liệt Duy và Thi Thụy Đức hai vị ma pháp sư đều là người tốt nhất của ma pháp thương nhân, tốc độ học tập của bọn họ cực nhanh, hoàn toàn có thể độc lập làm ở các khu giao dịch rồi.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, trầm ngâm:

-William, ta biết lúc này cường ép kéo người lại đây thật là ủy khuất cho người.

William biến sắc, vội vàng nói:

-Ngài ngàn vạn lần đừng nói vậy. Có thể đi theo ngài một chuyến đã là vinh hạnh lớn nhất của William rồi. Hơn nữa, ta và Liệt Duy và Thi Thụy Đức tuy mới quen đã thân, đều là bằng hữu tốt.

Trong lòng lão cũng vạn phần không yên, không biết Tiểu Ân sẽ xử trí thế nào. Nếu sau khi lợi dụng mình, hất cho lôi đình đánh chết, thì căn bản là đừng nghĩ trông cậy vào có người ra mặt thay cho lão.

Tiểu Ân chỉ cần liếc mắt một cái cũng đã nhìn ra suy nghĩ của lão, không khỏi âm thầm buồn cười:

-William, ta và người làm một giao dịch nữa, thế nào?

Tâm tình của William đột nhiên thả lỏng:

-Xin ngài phần phó.

Tiểu Ân duỗi tay, trên đó có một viên thần lực kết tinh.

Đây là lần đầu tiên William được tận mắt nhìn thấy thứ này, càng biết thứ này lại càng được giá hơn tử kim thạch, nhất thời tim đập như sấm.

329. Chương 61 Tinh Thần Lập Uy

Tiểu Ân thần nhiên:

-Người mang theo Liệt Duy và Thi Thụy Đức ba năm, theo người đi khắp các thành thị giao dịch một lần, chỉ cho bọn hắn tất cả quy củ của thương nhân ma pháp trong vũ trụ. Chỉ cần người đáp ứng, thì viên thần lực kết tinh này là của người. Hơn nữa, sau ba năm về, ta còn cho người một viên nữa.

Cổ họng William giật thon thót, ánh mắt gắt gao chăm chăm nhìn vào viên thần lực kết tinh trong tay Tiểu Ân.

Đây chính là chuyện tốt từ trên trời rơi xuống. Đừng nói ba năm, cho dù là mười năm hắn cũng sẽ không do dự mà đáp ứng.

Dù sao, một viên thần lực kết tinh tương đương với một vật phẩm siêu cấp. Mà loại vật phẩm này không phải tử kim thạch có thể đổi được. Một khi nghĩ đến mình sau ba năm đã có được hai vật phẩm siêu cấp, hắn không thể che dấu được kích động mãnh liệt trong lòng.

-Tiểu Ân các hạ, ngài là người khảng khái độc nhất vô nhị mà ta đã từng gặp. William hèn mọn vô cùng nguyện ý vì ngài mà tận sức.

Tiểu Ân mỉm cười, đưa thần lực kết tinh qua, sau đó xuất ra một vật phẩm không gian đưa cho Liệt Duy.

Sau khi nhận được, Liệt Duy không chút do dự dùng lực lượng tinh thần đảo qua, không khỏi kinh hô một tiếng:

-Tiểu Ân các hạ, đó là tử kim thạch?

-Ở đây có ba nghìn tử kim thạch, là lộ phí cho các người đi giao du các thành thị giao dịch.

Tiểu Ân bình tĩnh nói:

-Không cần hoang phí, cũng không cần keo kiệt, hết thấy biểu hiện bình thường một chút. Ta không hy vọng các người thu hút sự chú ý của người khác.

Liệt Duy lập tức khom người:

-Vâng. Chúng ta minh bạch.

-Sau nửa tháng, ta sẽ cùng đồng hành với các người. Trước hết đưa bọn người đến chỗ thành thị giao dịch, sau đó chúng ta liền chia tay.

Tiểu Ân đứng lên, tay cầm hai sợi tóc và khéo léo dựng lên một trận đồ ma pháp

-Ta đã sửa chữa, các người có thể thông qua trận đồ trực tiếp nói chuyện với ta.

-Vâng. Tiểu Ân các hạ.

Liệt Duy và Thi Thụy Đức lập tức đứng lên, cung kính tiếp nhận.

William ở một bên cực kỳ hâm mộ, có Tiểu Ân này làm chỗ dựa vững chắc, nguồn tài chính của bọn họ khẳng định là không thiếu được. Làm một thương nhân ma pháp, còn có cái gì đáng giá hơn nữa.

Nhưng trong lòng Liệt Duy lại có ý nghĩ bất đồng. Hắn hạ quyết tâm, nhất định phải khiến Tiểu Ân nhìn mình bằng con mắt khác xưa, sau này sẽ trở thành một trong những pháp sư tâm phúc của hắn.

Thoáng qua đã hết nửa tháng, mọi thứ đều bình thường.

Tiểu Ân cũng không nói kinh nghiệm lần đầu xuất hành này với ai, ngay cả đám người Kim cũng bị hắn hạ lệnh cấm khẩu. William đương nhiên rõ ràng, đánh chết cũng sẽ không nói chuyện của Tiểu Ân và Dick ra.

Khi Tiểu Ân đem theo ba người William rời đi, cũng không ai biết hắn lại vào trong vũ trụ.

Vô Danh tất nhiên không đồng hành cùng đám người Tiểu Ân. Thực ra, từ sau khi giao cho hắn mảnh vỡ thần cách, người này liền biến mất luôn không thấy.

Nếu không phải Tiểu Ân đã biết lai lịch của hắn, còn thực sự nghĩ hắn đã mang theo tang vật chạy trốn.

Giữa truyền tống trận sáng lên hào quang, mấy người bọn họ tiến vào trong thông đạo truyền tống.

Khi truyền tống trận còn chưa vận chuyển, ba người William cũng đã chủ động mặc thêm cho mình vòng bảo hộ ma pháp, trên đầu ba người bọn họ còn có một cái áo choàng thật to, đúng là cái áo choàng phòng hộ truyền tống trận mà Tiểu Ân nhìn trúng ngay từ lần đầu tiên.

Tu vi ba người bọn họ không đủ, Liệt Duy và Thi Thụy Đức mặc dù có tiến bộ nhảy vọt, nhưng khoảng cách tới đại ma pháp sư vẫn còn một chút, tất nhiên không chịu được áp lực của truyền tống trận cấp tinh cầu, chỉ có thêm vào cho mình vòng bảo hộ, lại cả áo choàng hai lần bảo vệ, mới có thể dễ dàng chống lại được.

Hào quang hiện lên, ba người đã xuất hiện ở một nơi giao dịch rất xa, Tiểu Ân cùng bọn họ tiến vào thành thị giao dịch này, sau đó chia tay, theo một chỗ khác của thành thị truyền tống trận đến thành bang Narnia.

Còn về phần ba người Liệt Duy, sẽ bắt đầu giữa vũ trụ, và phải dần làm quen với con người đặc sản các nơi. Đây là một công tác lớn, tuy nhiên Liệt Duy vẫn tràn đầy tin tưởng.

Tiểu Ân rời đi một mình, cũng đơn giản hơn. Cẩn thận tiến hành vài lần truyền tống, xác định không có khả năng có người truy tung được hắn, cuối cùng hắn đi tới Narnia thành bang, tìm Dick.

Trong vũ trụ, các thành thị có công năng giao dịch nhiều đến không xuể, một số trong đó có được tiếng vang hàng đầu, được cho là nổi bật.

Narnia thành bang tuy là một trong ba nơi giao dịch lớn nhất của người Queen, nhưng trong cả vũ trụ, căn bản cũng không đáng kể, cho nên lúc này, khi trên trăm vạn thành thị liên hợp giao dịch, tất nhiên cũng không thể an bài trong Narnia thành bang.

Thực ra, có thể có tư cách chiếm một chỗ trong hội đấu giá này cũng được xem không phải hạng người vô danh. Đại hội đấu giá được xưng là liên hợp trăm vạn nơi giao dịch này, còn rất nhiều thành thị nhỏ đều không thể được tham gia như ý nguyện.

Mà người Queen có thể giữ được hai chỗ trong đó, cũng có thể nói là câu hỏi rất rõ ràng.

Còn về tình cầu của Tiểu Ân, nói lời không dễ nghe, ngay cả tư cách thành lập một thành thị giao dịch bọn họ cũng không có.

Thành thị được tổ chức lần này là một thành thị lớn nhất của gia tộc Phong Linh.

Đương nhiên, trong thành phố này cũng không có bộ tộc Nguyệt Tinh Linh, mà từ hơn mười bộ lạc tinh linh khác nhau tạo thành một thành phố lớn, cũng là một cửa lớn của gia tộc Phong Linh bên ngoài.

Để buổi đấu giá thuận lợi tiến hành, toàn bộ thành thị đã sớm được bọn họ thiết kế lại.

Mấy trăm cây đại thụ ngất trời được cố ý vun lên, vây quanh một đài cao rộng mấy trăm thước vuông.

Đại thụ cao ngất tận mây, ngẩng đầu nhìn lên như liên miên không dứt kéo dài chừng hơn mười dặm xa.

Bởi vậy, có thể thấy được, đại thụ đó lớn đến bao nhiêu.

Nếu không có gia tộc Phong Linh, chỉ sợ cũng không có tộc thứ hai có thể có được thủ pháp lớn như thế.

Mỗi chỗ đại thụ giao nhau đều có một cái phòng nhỏ, trong từng phòng có thể chứa nhiều nhất khoảng ba người. Trong khoảng hơn mười dặm giữa các đại thụ, ở mỗi vị trí đều sắp đặt hơn một ngàn phòng như vậy.

Nếu không phải Tiểu Ân tận mắt nhìn thấy, thế nào cũng không tưởng tượng nổi khung cảnh hoành tráng đến thế nào.

Từ trên trời nhìn xuống, chỉ là một khoảng cây vô biên vô hạn, chúng rực rỡ, sáng bóng lên, khiến cho người ta cảm thấy ổn định và rõ ràng, nhan sắc mộc mạc mà âm đậm kia không ngờ lại có được khí tức tráng lệ như vậy.

Sau khi Tiểu Ân và Dick vào trong một gian phòng cách đài cao hơn mười dặm, cả hai đều tán thưởng không ngừng bài trí và trang hoàng nơi đây.

Trước cửa chính có một lan can xi măng hình lọ hoa và một hàng cột dài ngắn to nhỏ giống hệt nhau, trên mỗi cột có một quả cầu đen, trên đó không ngờ có khắc đồ án tinh tế. Tuy Tiểu Ân cũng không hiểu trên đó khắc cái gì, nhưng không thể nào phủ nhận, nơi này quả thực xa hoa.

Về kỹ năng của bộ tộc tinh linh lại một lần nữa khiến cho Tiểu Ân giật mình. Sau khi đi thăm quanh phòng, Dick lấy từ trong góc ra một bình rượu trái cây, nói:

-Đây đều là của gia tộc Phong Linh cấp. Rượu trái cây của bọn họ đều rất nổi tiếng. Lúc này không ngờ đúng là quá mức tự nhiên như thế.

Tiểu Ân nghe ra giọng của hắn mờ mịt vị chua, không khỏi buồn cười.

Nhìn quanh một chút, hắn cảm khái:

-Không ngờ có nhiều phòng như vậy, chỉ sợ phải lên đến con số hàng ngàn vạn.

Dick thở dài:

-Trăm vạn thành thị đạt được tư cách tham gia, mỗi thành thị đều có mười đề cử, đã lên đến con số ngàn vạn. Hơn nữa, còn có khách mời của gia tộc Phong Linh, còn có các chủng tộc có quan hệ chặt chẽ với họ đều phái người tham gia. Nếu không tới mười một triệu, khẳng định không đúng.

Khóe miệng Tiểu Ân hơi giật giật, đông người như thế, bảo sao cần không gian rộng lớn như vậy. Nếu những cây đại thụ đó không cao hơn nhiều lần so với các đại thụ chọc trời, chỉ sợ nơi này nhất định không đủ để an trí đông người như thế.

Dick cười khổ:

-Narnia thành bang chúng ta cũng chưa có một lần được mở mang mặt mũi trong hội đấu giá, nên lúc này xếp hạng càng thấp.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn, chỉ nghe hắn nói tiếp:

-So sánh các vị trí chúng ta được an bài, nếu là ma pháp sư bình thường, cho dù có ứng nhân thuật cũng đừng mơ thấy rõ ràng những gì trên đài cao. Ngay cả vị trí được an bài cũng có thâm ý sâu sắc, hẳn là dựa theo phân chia thực lực các thành thị giao dịch.

Có điều nhìn căn phòng mà mình và Dick đang ngồi gần như đã là cuối cùng. Như vậy vị trí của Narnia thành bang ở đây có thể hình dung ra được rồi.

-Dick tiên sinh, ta tin chắc, lần sau ngài tới hẳn là có thể ngồi ở căn phòng phía trước.

Tiểu Ân cười nhạt.

Trên mặt Dick có chút thoải mái hơn, nói tự đáy lòng:

-Chỉ hy vọng như thế.

Thực ra trong lòng Tiểu Ân cũng rõ ràng, Dick giới thiệu hội đấu giá này với hắn tỉ mỉ như thế, không tiếc dâng lên một trong mười vị trí trong danh sách quý kia, còn không kể thân phận tự mình đưa đi, chỉ có một mục đích, là hy vọng Tiểu Ân toàn lực ra tay trong hội đấu giá này, phát dương danh khí gia tộc Narnia.

Nếu không, chẳng lẽ hắn thật ăn no rừng mỡ, hoặc hồ đồ nhìn trúng Tiểu Ân? Đó chẳng qua là lời nói vô căn cứ thôi.

Không có lợi ích thỏa đáng, không ai nguyện ý lãng phí thời gian và tiền tài.

Bên cạnh, Dick nao nao, lấy ra một tấm thiết bài từ trong người, nói mấy câu, nhú mảy, hoài nghi nhìn thoáng qua:

-Tiểu Ân các hạ, không biết ngài có biết Roosevelt hay không? Một tiểu hài tử có cảnh giới đại ma pháp sư, phụ tá của Vincenzo.

Tiểu Ân ngẩn ra, sau đó từ trong lòng dâng lên vui sướng. Đây là niềm vui xuất phát từ nội tâm, không có một chút kịch cỡm làm bộ.

Lập tức hắn chen ngang:

-Biết. Đương nhiên là biết. Đầu là bạn cũ. Hắn đang ở đâu?

Sắc mặt Dick cổ quái:

-Hắn là phụ tá của Vincenzo, hình như là hậu bối của Vincenzo, nghe nói ngài tới đây nên muốn tới bái kiến.

Tiểu Ân không hiểu, cười:

-Hắn nếu đã đến đây thì còn bái kiến cái gì nữa? Phòng chúng ta không phải có thể cho ba người ngồi sao? Kể cả hắn tới nữa cũng tốt.

Sắc mặt Dick lại càng thêm cổ quái, hắn do dự một chút, cười khổ:

-Được, sẽ làm theo ý ngài.

Thực ra trong lòng Dick cũng mất hứng. Dù sao hắn và Tiểu Ân cũng là những nhân vật cấp truyền kỳ, mà Roosevelt chẳng qua chỉ là một đại ma pháp sư, khoảng cách thực lực quả thật là quá xa.

Tuy hắn cũng từng nghe qua tên Roosevelt, biết hắn đã qua được cái nơi vùng đất tử vong được gọi là chắc chắn sẽ chết kia, là một trong những người đứng đầu có hy vọng thăng tiến lên Ngàn năm Truyền kỳ nhất. Nhưng đối với nhóm Ngàn năm Truyền kỳ lâu đời, trừ phi là thực lực của người có thể sánh ngang với bọn họ, nếu không họ cũng không thèm nhìn đến nửa con mắt.

Cho nên, nếu không có biểu hiện hừng trí bùng bùng của Tiểu Ân, hẳn quả thật có chút không muốn đáp ứng.

Một lát sau, Roosevelt lập tức vào phòng. Hắn đã thay đổi, thần thái cũng thêm vài phần phần chấn, khí tức ma pháp trên người cực kỳ nồng đậm, rõ ràng là vừa mới tiến giai mà không thể khống chế hoàn toàn.

Tiểu Ân cười ha hả đứng lên, đi tới Roosevelt, ôm hắn một cái.

Dick đứng xem một bên mà trợn mắt há mồm, một Ngàn năm Truyền kỳ chủ động ôm một đại ma pháp sư? Việc này đến tột cùng là hẳn nhìn không sai chứ? Hay thế đạo đã thay đổi?

-Tiểu Ân, thật là người?

Roosevelt kích động.

Tiểu Ân gật mạnh đầu:

-Đúng vậy, là ta. Ta đã đi trước một bước, các người cần phải cố lên đó.

Roosevelt cười khở một tiếng:

-Bất kể ta cố thế nào cũng không có được khả năng siêu việt của người.

Dừng một lát, hẳn hừ dài

-Lúc trước chúng ta đã biết, người đầu tiên trở thành ma đạo sĩ khẳng định là người.

Dick càng nghe càng hồ đồ, hừ lạnh một tiếng.

Roosevelt lập tức khẽ biến sắc, giãy khỏi cái ôm của Tiểu Ân, đi tới trước mặt Dick, cúi thấp thắt lưng, đầu gần như chạm xuống mặt bàn.

-Dick Thái thượng, Roosevelt gặp được bạn cũ, nhất thời say sưa xin ngài thứ lỗi.

Nhìn động tác cẩn thận và vẻ mặt kính sợ của Roosevelt, Tiểu Ân khẽ cau mày, dường như cũng bao phủ một tầng sương mỏng.

Dick thăm rùng mình, vội vung tay lên, Roosevelt lập tức dù không muốn nhưng cũng bị Tiểu Ân kéo ngồi xuống.

-Người và Tiểu Ân tiên sinh đã sớm quen nhau?

Dick hỏi như tùy ý.

Roosevelt ngẩn ra, hồ nghi nhìn Tiểu Ân, cao thủ này được tất cả người Queen coi như lão tổ tông, vì sao lại khách khí với Tiểu Ân như vậy?

Tuy trong lòng nghi hoặc, nhưng miệng cũng không dám chậm trễ, vội vàng đáp:

-Vâng. Ta và Tiểu Ân tiên sinh đã gặp nhau một lần bảy năm trước.

Dick kinh dị, chẳng qua chỉ mới gặp một lần, hai người đã hòa hợp như thế. Đây là một chuyện phi thường hiếm thấy.

-Các người chỉ gặp qua có một lần?

-Vâng. Không dám lừa gạt ngài, ta và Tiểu Ân quả thực mới gặp một lần ở khe nứt thời không (thời gian và không gian).

Roosevelt chỉ thiếu mỗi chỉ lên trời mà thôi.

Miệng Dick chậm chậm hé ra, cổ họng rung rung:

-Khe nứt thời không? Là một lần bảy năm trước sao?

-Phải.

Roosevelt trầm nghĩ, không phải là một lần bảy năm trước, chẳng lẽ là một ngàn lẻ bảy năm trước chắc? Tuy nhiên thực lực hai bên chênh lệch quá xa, hẳn nhiên nhất cũng chỉ dám nghĩ trong lòng thôi, tuyệt đối không dám nói ra.

Dường như cuối cùng, Dick cũng định thần được, quay sang Tiểu Ân, khó tin hỏi:

-Tiểu Ân tiên sinh, xin ngài thứ cho ta vô lễ. Năm nay chẳng lẽ ngài còn chưa đến sau mười tuổi sao?

Tiểu Ân cười mà không đáp, Roosevelt trả lời thay:

-Năm ấy Tiểu Ân mới có hai mươi hai, hiện giờ còn không đến ba mươi đâu.

Hắn dùng một giọng điệu hâm mộ

-Không đến ba mươi đã trở thành một trong các ma đạo sĩ, trách không được ngài được lão nhân gia coi trọng.

Khuôn mặt già nua của Dick đỏ lên một chút, hắn như cười như không nói:

-Roosevelt, người cho rằng Tiểu Ân là một ma đạo sĩ sao?

-Phải.

Roosevelt có chút cảm thán

-Tuy lúc trước chúng ta đã tin tưởng, Tiểu Ân khẳng định sẽ là một ma đạo sĩ tiến giai sớm nhất, nhưng chỉ mất bảy năm đã tiến giai thành công, tốc độ này cũng thật sự là quá nhanh.

Tiểu Ân vẫn cứ tươi cười sáng lạng như trước, dường như không có ý muốn sửa lại sự hiểu lầm của hắn.

Dick tức giận hừ một tiếng:

-Roosevelt, Tiểu Ân có năm đệ tử, người có biết không?

-Biết. Năm đệ tử của hắn cũng là những bằng hữu tốt nhất của ta. Hai vị trong số đó thiên phú trác tuyệt, phỏng chừng giờ phút này cũng có thể không kém ta bao nhiêu.

Trên mặt Roosevelt cuối cùng cũng có một tia đắc ý. Trong vài năm gần đây hắn vẫn cần tu khổ luyện, không một ngày có gan thả lỏng, chỉ trong bảy năm ngắn ngủi chẳng những tiến giai thành công đại ma pháp sư, hơn nữa còn là cấp bậc Ngũ tinh. Đây tuyệt đối là chuyện đáng ngưỡng mộ.

Nhưng Dick khẽ lắc đầu:

-Roosevelt, năm người bạn tốt kia của người hiện giờ đều đã tiến giai thành công thành ma đạo sĩ.

Vẻ tươi cười trên mặt Roosevelt đã hoàn toàn cứng ngắt. Hắn ngây ngốc nhìn Tiểu Ân, chỉ thấy hắn hơi gật đầu một cái chắc chắn.

Ánh mắt mờ mịt của Roosevelt cũng thu lại, thay vào đó là cười khổ:

-Ta còn tưởng rằng mình tiến bộ nhanh nhất rồi, không thể tưởng tượng được còn xa không bằng bọn Kim và Đức Lỗ Phu. Ôi, thật sự là hổ thẹn!

Tiểu Ân mở miệng muốn an ủi vài câu, nhưng không biết nói thế nào. Dù sao hắn cũng không hiểu chuyện này, hơn nữa, bất kể là kiếp trước hay kiếp này dường như cũng không có kinh nghiệm tương tự.

Tuy nhiên, Roosevelt điều tiết cảm xúc phi thường tốt, chỉ là uể oải trong chốc lát, đã dừng cảm ngáng đầu lên hỏi:

-Tiểu Ân, bọn họ đều đã tiến giai ma đạo sĩ, thế còn người? Sẽ không kém hơn bọn họ chứ?

Tiểu Ân hơi cười cười:

-Roosevelt, ta hiện tại cũng không khác Dick tiên sinh lắm.

Đôi mắt Roosevelt lại càng tròn hơn, ánh mắt ngây ra nhìn Tiểu Ân, thật lâu không thể thoát khỏi tình trạng này.

-Người, không, ngài là Ngàn năm Truyền kỳ?

Thật lâu sau Roosevelt mới hỏi nổi.

Lần trước sau khi từ biệt, gần như mọi người đều bị biểu hiện của Tiểu Ân kích thích, nên hiệu quả tu luyện của họ đều rất không tồi, trong lòng một số người cũng có hùng tâm tráng trí muốn đuổi thành ma đạo sĩ trước Tiểu Ân.

Nhưng gặp hắn rồi, biết thực lực của hắn rồi, Roosevelt không còn tâm tư gì khác nữa.

Tiểu Ân vỗ nhẹ lên tay hắn:

-Roosevelt, bất kể ta là người thế nào, cũng vẫn là Tiểu Ân trước kia người quen. Nếu người còn câu thúc, chúng ta thực sự không phải là bằng hữu.

Roosevelt cúi đầu, chỉ cảm thấy trong lòng trào dâng, vội vàng áp chế cảm giác kỳ lạ này:

-Đúng. Ta hiểu.

Thực ra bất kể là Tiểu Ân hay Roosevelt đều hiểu được, chênh lệch thực lực của hai bên càng lớn, cái gọi là bằng hữu này khẳng định càng có nguy cơ tan thành mây khói. Người đi một khắc trà đã lạnh.

Nếu Roosevelt thực sự muốn trở thành bằng hữu của Tiểu Ân, thì hắn chỉ có tìm hết mọi biện pháp tiếp tục nâng cao, như vậy mới có thể đuổi kịp bước chân của Tiểu Ân. Đương nhiên, điều kiện đầu tiên là Tiểu Ân phải dừng lại, nếu hắn không ngừng tiến bộ, thì chênh lệch giữa bọn họ vĩnh viễn sẽ không có ngày được rút ngắn.

Dick vỗ tay một cái:

-Bắt đầu đấu giá rồi.

Ngay khi Tiểu Ân định dùng ứng nhãn thuật, đã thấy Dick vỗ lên mặt bàn, một quả cầu thủy tinh trong suốt lập tức xuất hiện trên mặt bàn.

-Đây là sắp xếp tốt thứ hai của gia tộc Phong Linh, trên đó có thể ghi lại được rất rõ ràng tất cả phát sinh trên đài cao, và truyền tin với tốc độ đồng bộ. Nếu không, nếu vì khoảng cách xa mà người đằng sau không thấy được mặt hàng đấu giá, chẳng phải là thiếu rất nhiều lạc thú cạnh tranh sao!

Tiểu Ân quét một chút lực lượng tinh thần:

-Chỉ là thấy hình ảnh thôi, chúng ta thậm chí còn không phân hình được.

Dick liên tục lắc đầu:

-Sử dụng tinh thần ý thức quét hình vật phẩm đương nhiên có thể, nhưng đối với vật phẩm đặc biệt này, nên cẩn thận một chút. Nếu vì thế mà gây ra hiểu lầm không cần thiết mới thực sự oan uổng - Sau đó hắn nhẹ nhàng sờ lên quả cầu thủy tinh - Một khi bắt đầu đấu giá, chỉ cần viết giá người muốn trả lên thủy tinh cầu, người chủ trì sẽ biết được. Cực kỳ tiện lợi.

Tiểu Ân nhẹ gật đầu, không hỏi nữa, tập trung chú ý tới đài cao thật lớn hiện lên trên quả cầu thủy tinh.

Lúc này, một vị tinh linh trung niên đi lên, khuôn mặt anh tuấn mà thành thực, quanh thân có năng lượng dao động tương đương với cao thủ Cửu tinh.

Đi tới giữa đài cao, hắn cung tay một vòng với tất cả, sau đó vung tay lên, một vị nữ tinh linh xinh đẹp tay cầm một hộp gỗ hình chữ nhật đi lên đứng cạnh hắn.

Tinh linh trung niên kia mở hộp gỗ ra, lập tức lộ ra một cây ma pháp trượng đen tỏa sáng.

Cả ma pháp trượng dài khoảng bốn mươi phân, nhưng tạo hình theo kiểu cổ, rất khác biệt. Chỉ có điều, vì cách quá xa, hơn nữa Dick cũng đã có cảnh cáo qua, nên Tiểu Ân cũng không dùng lực lượng tinh thần dò xét.

Tuy nhiên, một loạt âm thanh vang dội vang lên từ giữa cây, giới thiệu toàn bộ lai lịch của ma pháp trượng này.

-Các vị, cây ma pháp trượng này chính là pháp trượng tùy thân của Ngự thần năm triệu năm trước truyền lại.

Tinh linh trung niên nâng hộp gỗ lên, tiếng nói của hắn nhờ hiệu quả ma pháp đặc biệt truyền khắp mọi ngõ ngách.

-Trên ma pháp trượng này có phong ấn một siêu cường cấm chú tâm huyết của Delphi các hạ mà ngài đã dựa vào để thành danh. Hơn nữa, chỉ cần là ma đạo sĩ Cửu tinh là có thể sử dụng. Ma pháp trượng này bất kể là năm đó hay hiện tại, hoàn toàn xứng đáng được gọi là một trong các thần khí.

Mí mắt Tiểu Ân nhảy vài cái, một ma pháp trượng, không ngờ có thể phong ấn một cấm chú? Thực quá khoa trương đi.

Sau khi tinh linh trung niên kia giới thiệu xong, đưa ma pháp trượng lại cho nữ tinh linh, cao giọng:

-Ma pháp trượng của Delphi giá khởi điểm là mười khắc thần lực kết tinh. Mời các vị ra giá đi.

Tiểu Ân ngẩn ra:

-Mười khắc thần lực kết tinh?

-Đúng.

Dick nhíu mày:

-Mười khắc thần lực kết tinh quả thật không tính rẻ. Giá trị đề thăng không gian của cây ma pháp trượng này đã không còn quá lớn.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn hấn:

-Dick tiên sinh, đây là một cây ma pháp trượng có phong ấn một cấm chú đó.

Dick khẽ mỉm cười:

-Cấm chú phong ấn thì sao? Chẳng lẽ chúng ta không thể phóng ra sao? Cái ma pháp trượng này thực ra chỉ thích hợp nhất cho ma pháp sư Cửu tinh sử dụng. Đối với chúng ta mà nói, thứ này kỳ thật có chút vô tác dụng.

Suy xét một lúc, Tiểu Ân không thể không thừa nhận vị lão nhân này nói phi thường có lý. Chỉ có điều ma pháp trượng này không cho các cao thủ khác cao cấp hơn sử dụng, nhưng đối với ma đạo sĩ Cửu tinh, không thể nghi ngờ là phương pháp bảo mệnh tốt nhất.

Chỉ có điều, ma pháp sư Cửu tinh nếu không có hậu phương, muốn bỏ ra mười khắc thần lực kết tinh trở lên, không khác gì nói si nói mộng mà thôi.

Quả nhiên, không có mấy người ra giá cho ma pháp trượng này. Sau nửa ngày, vị trung niên tinh linh kia mới báo giá tổng cộng năm lần. Hơn nữa mỗi lần tăng giá cũng chỉ tăng thêm một khắc thần lực kết tinh mà thôi.

Tinh linh trung niên đã cao giọng báo giá lần thứ hai, nếu sau lần thứ ba không có người nào tăng giá nữa, cái ma pháp trượng này sẽ thuộc về người kia.

Suy xét một lát, cuối cùng Tiểu Ân lặng lẽ viết lên trên quả cầu thủy tinh con số mười sáu.

Dick và Roosevelt đồng thời cùng nhìn hấn một cách kinh ngạc. Dick không hiểu vì sao Tiểu Ân đột nhiên lại thấy hứng thú với thứ này, còn Roosevelt lại càng kinh ngạc hơn, không thể tưởng tượng được trong tay Tiểu Ân lại có nhiều thần lực kết tinh như vậy.

Gần như ngay sau khi Tiểu Ân viết xuống con số mười sáu này, vị tinh linh kia có vẻ càng lớn tiếng hơn.

-Mười sáu khắc thần lực kết tinh. Có vị khách nhân tôn kính ra giá mười sáu khắc thần lực kết tinh.

Người trong mỗi căn phòng đều là bí ẩn, mà các tinh linh đó cũng biết đạo lý giữ bí mật, cho nên tuyệt đối sẽ không nói người đoạt vật trong buổi bán đấu giá ra giữa công chúng. Cho dù là sau này, nhiều nhất cũng chỉ có thể tra ra người đến từ thành thị nào mua. Ngoài người cầm vật này ra, cơ bản là không có khả năng tìm được người đã mua.

Sau khi Tiểu Ân ra giá mười sáu khắc thần lực kết tinh, không ngờ cũng không có ai tranh đoạt cùng hấn. Hấn đã có thể cất ma pháp trượng vào túi.

Chỉ có điều, trên mặt Dick lại có thần sắc khó hiểu:

-Tiểu Ân tiên sinh, cây ma pháp trượng này hấn là đào được từ trong mộ Ngụy thần, tuy giá trị xa xỉ, nhưng mười sáu khắc thần lực kết tinh....

Hấn khẽ lắc đầu, ý tứ rất rõ ràng.

Tiểu Ân cười ha hả:

-Chẳng qua ta thấy thứ mình thích, nên muốn mua xem thôi. Chỉ cần thích là được rồi.

Dick mỉm cười gật đầu:

-Gã đưa ra ma pháp trường của Ngụy thần Delphi thật có phúc, mười sáu khắc thần lực kết tinh, cũng đủ để cho hắn hưởng thụ một thời gian dài.

Hắn miệng thì cười, nhưng trong lòng vẫn cho là không đúng. Mười sáu khắc thần lực kết tinh đó! Có thể đổi tới mười sáu vật phẩm siêu cấp. Khơi khơi mà mất như thế. Nếu là hắn, tuyệt đối sẽ không có hành động xa xỉ như thế.

Thực ra trong lòng Tiểu Ân cũng có tính toán khác.

Từ khi Linnuo thăng tiến lên ma đạo sĩ, trình độ chế tác ma pháp trường của hắn đã đạt tới đỉnh cao. Nếu đưa ma pháp trường này cho hắn nghiên cứu, có lẽ có thể đột phá đỉnh cao này, thậm chí có thể nâng lên cao một bước.

Dù sao, thần lực kết tinh trong tay hắn cũng có thừa, không cần quan tâm điều ấy. Vị tinh linh trung niên kia sau khi hoàn thành đấu giá cho vật này, lập tức cùng nữ tinh linh kia cung tay chào tất cả, dắt nhau xuống dưới.

Sau đó, lại một vị nữ tinh linh lên đài, theo năng lượng dao động quanh thân nàng, không ngờ là một ma đạo sĩ Cửu tinh.

Nàng phụ trách đấu giá một đạo cụ ma pháp khác, tuy Tiểu Ân nhìn cũng hay hay mắt, nhưng cũng không ra giá lần nữa.

Có thể xuất hiện ở hội đấu giá này tuyệt đối đều là tinh phẩm. Tiểu Ân căn bản không có khả năng ôm hết tất cả. Tám vạn thần lực kết tinh tuy không tí, nhưng một khi đã phân ra, thì cũng rất không nhiều.

Trên đài đấu giá một vật phẩm khác nhau, sẽ lại đổi một người chủ trì khác. Mỗi người chủ trì đều là một ma đạo sĩ Cửu tinh.

Chỉ cần nhìn vào điểm này cũng có thể thấy được cao thủ của Phong Linh tộc quả nhiên nhiều như mây, sâu không thấy đáy.

Một vài vật phẩm bán sau đó, Tiểu Ân hoàn toàn ngồi yên, chỉ lẳng lặng nhìn. Khi thì cùng Dick, Roosevelt đánh giá vài câu.

Kiến thức của Dick cố nhiên là uyên bác cực kỳ, mà tri thức của Roosevelt cũng khiến Tiểu Ân giật mình. Hắn có hiểu biết rất rõ ràng về nhiều đồ vật, dẫn chứng phong phú, hạ bút thành văn, khiến Tiểu Ân rất ngạc nhiên.

Roosevelt tất nhiên không có Nhất Hào, mà có thể có được như vậy, chứng tỏ hắn chẳng những rất có hứng thú sâu sắc với các tri thức siêu cường, cũng từng đổ rất nhiều công sức học tập, nếu không tuyệt đối không được như vậy.

Ánh mắt của Dick nhìn Roosevelt dần dần thay đổi, từ lãnh đạm lúc đầu đến chậm rãi thưởng thức, sau cùng lại nói:

-Roosevelt, sau buổi đấu giá này, mời người đến Narnia thành bang.

Roosevelt mừng quá đổi, vội vàng đứng lên trang trọng cảm tạ.

Hắn biết, lời nói này của Dick là có ý tứ ngày sau sẽ chỉ điểm. Hắn phi thường rõ ràng, có thể được một cao thủ Ngàn năm Truyền kỳ chỉ điểm, đến tột cùng có ý nghĩa gì.

Tiểu Ân nhẹ vỗ vỗ bả vai Roosevelt, cười cổ vũ, Roosevelt hiểu rõ, gật mạnh đầu một cái.

Động tác của bọn họ một chút không thoát khỏi con mắt của Dick, lòng lão nhân khẽ động, ban đầu còn có vài phần ý tứ có lẽ, lúc này đã hạ quyết tâm sẽ dạy bảo thật tốt.

Đúng lúc này, màu sắc của quả cầu thủy tinh lại đổi lần nữa, bước lên là một cao thủ Cửu tinh, nhưng sau lưng có tới vài trăm thiếu nữ tinh linh xinh đẹp, mỗi thiếu nữ đều cầm một hộp gỗ.

Tiểu Ân đại kỳ, đây là bảo bối gì, không ngờ lại cần đến mấy trăm hộp gỗ.

Các tinh linh đó đi tới trên đài, mở hộp gỗ ra, Tiểu Ân tròn mắt, hóa ra trong hộp gỗ không ngờ đều tự bắn ra một quả cầu thật lớn chứa thần lực kết tinh lớn nhỏ khác nhau.

Nhiều chắc một trăm cái, ít cũng phải mấy chục cái.

Tất cả hộp đều là một mặt hàng thần lực kết tinh, nhưng hộp và thần lực kết tinh trong hộp không giống nhau. Có sáng rực rỡ, có âm đạm, có đen trắng lẫn lộn, Tiểu Ân thậm chí còn thấy trong một cái hộp có hơn hai mươi giọt nước mưa lần lượt đổi màu đen hồng. Nếu hần không lầm đây chính là thần lực kết tinh lần trước hần để lại ở Narnia thành bang.

Thủ lĩnh tinh linh kia vung tay lên, các thiếu nữ tinh linh như đàn bướm bay múa lui xuống, bản thân không chút do dự đi tới cạnh đài cao, cao giọng nói:

-Các vị, các người có thể sử dụng lực lượng tinh thần dò xét, thời gian chỉ có một khắc. Chúc các vị may mắn.

Dứt lời, không ngờ là một giây hần cũng không dám dừng lại, liền nhảy xuống khỏi đài.

Tiểu Ân do dự một lát, hỏi:

-Cái này rốt cuộc là có chuyện gì?

Dick hơi đỏ mặt:

-Tiểu Ân các hạ, chúng ta bán thần lực kết tinh đã thu thập được.

Tiểu Ân khó hiểu:

-Bán thần lực kết tinh? Thế người ta dùng làm cái gì?

-Có thể mua thần lực kết tinh, đương nhiên phải sử dụng được thần lực kết tinh.

Dick mỉm cười.

Sắc mặt Tiểu Ân lại càng hoài nghi hơn, hần đang thắc mắc không hiểu bên trong chuyện này đến tột cùng có huyền bí gì.

Nhớ tới lời tinh linh vừa rồi nói trước khi rời đi, Tiểu Ân thả lực lượng tinh thần ra. Lực lượng tinh thần của hần lúc này đã hùng mạnh tới cỡ nào, nháy mắt đã tới đài cao.

Tuy nhiên, hần chợt phát hiện, trên đài cao lúc này đã sớm bị che kín bởi vô số lực lượng tinh thần.

Các lực lượng tinh thần đó cũng không phải là do một, hai người phóng ra, mà là lực lượng tinh thần của không biết bao nhiêu cao thủ chen chúc trên đó. Các lực lượng tinh thần hơi kém một chút căn bản không thể sống yên, đã sớm bị vô số tinh thần dao động đánh vỡ tan. Chỉ còn lại những tinh thần dao động đặc biệt hùng mạnh, theo tần suất và quy tắc rõ ràng phiêu đảng trong đó.

Nhưng Tiểu Ân không rõ quy củ trong đó, vừa tiến vào đó, lập tức phát hiện gần như mỗi một cái hộp, thậm chí trên từng thần lực kết tinh trong mỗi hộp đều có một lớp hoặc nhiều lớp tinh thần lực lượng hùng mạnh, quả thực là chen chân không vào, khiến hần không thể cảm ứng.

Thầm hừ lạnh một tiếng, hần hiểu, lực lượng tinh thần đó khẳng định là đến từ các cao thủ chân chính trong các căn phòng trên cây này, cũng chỉ có tinh thần ý thức hùng mạnh của bọn họ mới có thể không bị đánh tan dưới tình huống như thế này.

Rất nhanh, Tiểu Ân đỡ tới trên hai mươi viên thần lực kết tinh đen hồng, quan sát thật gần, hần sớm khẳng định đây chính là của mình tổng xuất ra. Chỉ có điều không hiểu sao bọn Dick lại đem tới đây bán đấu giá.

Đột nhiên trên thủy tinh cầu của hộp gỗ có sự khác thường, ngẩng đầu nhìn, không khỏi bật cười không nói gì. Hóa ra chỉ ngay trong mấy phút ngắn ngủi này đã có một con số ba mươi hai.

Con số này có nghĩa đã có người nhìn trúng ba mươi khắc thần lực kết tinh này, đồng ý dùng ba mươi hai khắc để trao đổi.

Trong lòng Tiểu Ân thật kinh. Đến tột cùng đây là vật gì? Vì sao phải trao đổi một lượng thần lực kết tinh khác? Chẳng lẽ thần lực kết tinh cũng có phân biệt tốt xấu sao?

Ngay trong một chốc Tiểu Ân chần chừ, một khí tức cường đại mà mãnh liệt xông tới, giống như trâu điên húc loạn, như muốn đánh bay Tiểu Ân.

Đồng thời trong đầu Tiểu Ân có một tiếng nói:

-Cút!

Sắc mặt Tiểu Ân hơi trầm xuống, tuy rằng chỉ là tiếp xúc tinh thần ý thức, nhưng hẳn tuyệt đối cũng không tha cho kẻ cuồng vọng đến thế được. Tức giận hừ một tiếng, hẳn giải trừ năng lượng tinh thần của mình truyền ra.

Ngay sau đó, trên đài cao lập tức vang lên một tiếng giòn tan, tinh thần dao động kiêu ngạo kia muốn đánh xé xác Tiểu Ân nhưng hẳn vẫn vững vàng như thể lực lượng tinh thần làm từ sắt thép.

Trên đài cao lập tức truyền đến một làn sóng năng lượng dao động mờ mịt, vô số người chú ý tới đây.

Thực ra lực lượng tinh thần phát đi thăm dò cũng là một loại năng lượng, tuy nhiên loại năng lượng này vô hình vô sắc, hơn nữa vô cùng bí mật, gần như ngoài người tự phát ra không ai phát hiện ra.

Đương nhiên, nếu là năng lượng tạo thành, có khả năng tấn công. Tinh thần ý thức lúc này là tự cho năng lượng ngưng kết của mình là mạnh, nên mới cuồng ngạo như thế, xem lực lượng tinh thần mà Tiểu Ân tận lực ẩn giấu là một cỗ lực lượng không được xếp hạng, lại không ngờ lực lượng thuộc tính của Tiểu Ân dũng mãnh cỡ nào. Đây là lực lượng mà ngay cả tín ngưỡng lực cũng có thể hấp thu và vây khốn, là người thường có thể với tới sao?

Song phương vừa tiếp xúc, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân không tổn hao chút gì, mà lực lượng tinh thần của đối phương lại chịu tai ương ngập đầu, tiêu tan toàn bộ.

Tuy người phát ra lực lượng tinh thần này cũng không chịu nhiều đả kích, nhưng không khác gì vù bị tát hai cái thật mạnh, không thể không hạ đài.

Gần như ngay sau đó, cỗ lực lượng tinh thần kia lại ngưng tụ lại lần nữa, và bên cạnh hẳn còn có thêm vài tinh thần dao động hùng mạnh xa lạ.

Vài cỗ dao động này vừa xuất hiện, lập tức lũ lượt lao tới đè ép Tiểu Ân.

Tiểu Ân nhú mày, không thể tưởng tượng được không ngờ trong này lại gặp chuyện không hiểu ra sao cả như thế. Lĩnh vực lực lượng của hắn lưu chuyển không ngớt, tuy cũng không thực sự vận dụng sức mạnh lĩnh vực, nhưng sức mạnh lĩnh vực mà mình có được cũng như dời non lấp biển mà phản kích lại.

Giữa không gian hư vô dường như có tiếng như pháo nổ, mấy khí tức và lực lượng tinh thần hùng mạnh kia tạo thành năng lượng thăm dò lại một lần nữa bị đập nát không chút lưu tình. Hơn nữa, tinh thần ý thức của Tiểu Ân vẫn vững chắc như thực thể, không có nửa điểm tổn thương. Người có tư cách có thể cảm ứng và chú ý tới động thái bên này cũng không khỏi giật mình, đều đang âm thầm tự hỏi đến tột cùng là ai có được lực lượng tinh thần cường đại đến rợn người như thế.

Một lát sau, Tiểu Ân cuối cùng cũng không phát hiện có một lực lượng tinh thần nào dám tới khiêu chiến nữa.

Dù sao, sau khi trải qua một màn vừa rồi, tất cả mọi người đều có vài phần kiêng kỵ với Tiểu Ân, mà mấy lực lượng tinh thần khơi mào gây sự kia cuối cùng cũng biết lợi hại của Tiểu Ân, biết được hai bên chênh lệch quá rõ ràng.

Nếu bọn họ không thức thời, thì thực sự là tự hành tìm khổ.

Sau khi trải qua một lượt đánh mất thường không thấy này, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện, bất kể tinh thần ý thức của mình đi tới trên hộp gỗ nào, các tinh thần lực lượng còn lại đều không muốn phát sinh xung đột

cùng hần đều tránh ra một con đường, ngay cả khi hần chưa có hứng thú với viên thần lực kết tinh nào, lực lượng tinh thần phía trên cũng sẽ lộ ra một khe hở cho hần cảm ứng thuộc tính lực lượng.

Cảm nhận được thiện ý, hoặc cũng có thể là sợ hãi của mọi người, Tiểu Ân không bao giờ bị sinh sự nữa, cứ tà tà cười ngửa xem hoa vòng vòng các hộp gỗ.

Trong đó, hần cũng gặp rất nhiều lực lượng hùng mạnh khiến hần cảm thấy cực kỳ run động, nhưng bất ngờ là chủ nhân của những lực lượng đó cũng không lựa chọn tranh với hần, khiến trong lòng Tiểu Ân thầm kêu may mắn.

Một khắc sau, Tiểu Ân đã cảm ứng hết các hộp gỗ. Sử dụng phương pháp tinh thần cảm ứng, nếu tự mình đi lên mà nhìn, đừng nói là trong một khắc, cho dù là cả ngày cũng không nhất định có thể đủ để hoàn thành một vòng công trình lớn đến thế này.

330. Chương 62 Đại Lực Và Tinh Cầu

Thu hồi lại lực lượng tinh thần, Tiểu Ân vừa quay đầu liền thấy ánh mắt kinh hãi muốn chết của Dick.

Hần lập tức hiểu được, những gì mình vừa làm trên đài cao kia đã bị vị lão nhân này cảm ứng được.

Thực ra cũng không kỳ quái, hai người dù sao cũng là ở chung trong một căn phòng, nếu ngay cả biến hóa ấy cũng không cảm ứng ra, thì cũng chẳng xứng trở thành Ngàn năm Truyền kỳ.

Tuy nhiên, sau khi nhìn thấy lực lượng tinh thần cường hãn của Tiểu Ân, thái độ của Dick lập tức có biến hóa cực kỳ tinh tế.

-Tiểu Ân tiên sinh, ngài có phát hiện ra cái gì không?

Dick kiềm chế nét cười trong mắt, nhưng trong nụ cười này cũng đã có bao hàm một chút ý tứ cẩn thận lấy lòng.

Tiểu Ân suy xét một chút, nghiêm mặt nói:

-Tín ngưỡng lực kết tinh bên trong thần lực kết tinh dường như cũng không có gì khác nhau. Tuy nhiên mỗi viên thần lực kết tinh dường như không giống nhau. Chẳng lẽ chính là nguyên nhân này sao?

Dick gờ ngón tay cái lên:

-Tiểu Ân tiên sinh nói đúng. Chính vài nguyên nhân thuộc tính, cho nên tinh thạch đó mới có người đem ra bán đấu giá. Hơn nữa...

Dừng một lát, hần thần bí hề hề nói

-Thực ra sau lưng mỗi thành thị giao dịch đều có một thần linh khác nhau làm chỗ dựa vững chắc. Mà thứ chúng ta dùng để hiểu kính thần linh, đều là thần lực kết tinh có thuộc tính tương xứng hoặc có thể dung hòa với thần linh.

Ngoài miệng thì hần ba ba khen không ngớt, nhưng trong lòng cũng thầm nghĩ, tín ngưỡng lực trong thần lực kết tinh hoàn toàn có quan hệ trực tiếp với trọng lượng của nó, đây là một chút kiến thức phổ thông truyền kỳ đều biết. Chỉ có điều xem bộ dáng Tiểu Ân kia, người không biết còn có thể nghĩ hần có thể cảm ứng ra được tín ngưỡng lực mạnh yếu chứ.

Kỳ thật, hần tuy rằng kiến thức rộng rãi, trải nghiệm nhiều, nhưng cũng không nghĩ đến Tiểu Ân thật sự có thể cảm ứng được tín ngưỡng lực trong thần lực kết tinh kia.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, hần hiểu ý của đối phương.

Thần lực kết tinh tuy là đồng tiền mạnh giữa vũ trụ, nhưng vì các thần linh có thuộc tính thần lực bất đồng, nên cũng không phải hoàn toàn thông dụng.

Như vậy, lợi dụng cơ hội này đem thần lực kết tinh không dùng được đi đấu giá, cho dù có đổi lại là thần lực kết tinh vẫn không thể hiểu kính thần linh, nhưng tốt xấu cũng sẽ thêm được mấy viên, đây là một vụ

làm ăn không tồi. Đương nhiên, nếu ở đây nhìn trúng được thần lực kết tinh, thì muốn có được, cũng phải hao phí thêm kha khá thần lực kết tinh.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, không thể tưởng tượng được thần lực kết tinh không ngờ còn có thể lưu thông bằng phương pháp này. Thật sự làm người ta cảm thấy không ngờ.

Quay lại, Tiểu Ân nghĩ tới, soát lại một lần, nhận ra tất cả thần lực kết tinh đều có thuộc tính lực lượng khác nhau, nước lửa đất gió, không gian, quang minh, hắc ám, gì gì cũng có.

Nhưng hẳn nhớ rõ ràng, khi tinh luyện ra thần cách phẩm chất kém trong suốt từ mi tâm của mình, căn bản cũng không có thuộc tính lực lượng gì.

Đây là nguyên nhân gì? Tiểu Ân trầm ngâm, tự hỏi nguyên do trong đó. Hẳn mơ hồ cảm giác được mình dường như vừa phát hiện ra một bí mật động trời, nhưng trên đó lại có một làn khói mỏng manh, khiến hẳn vẫn không thể thấy rõ ràng được.

Tiểu Ân trầm ngâm, trong phòng cũng chìm trong tĩnh mịch.

Mấy lần Dick muốn mở miệng, nhưng lại nghĩ tới biểu hiện lúc nãy của Tiểu Ân, lòng lão lại nổi lên ý lạnh, không dám mở miệng. Mà Roosevelt tuy không có tư cách cảm ứng được biến hóa trên đài, nhưng từ sự thay đổi tinh tế trong thái độ của Dick, hẳn cũng nhìn ra một chút manh mối. Trong lòng hẳn cũng không yên, tất nhiên lại càng không dám lẩm miệng.

Thật lâu sau, Tiểu Ân cuối cùng mới dừng suy nghĩ, mở đôi mắt khép hờ, phát hiện ra cảm giác kỳ lạ nhộn nhạo khắp phòng này, không khỏi dở khóc dở cười.

Nhìn quả cầu thủy tinh, các thần lực kết tinh này đã sớm rút xuống, lúc này đang đấu giá mười hai bình được phẩm.

Đây là một loại dược phẩm màu bạc, tác dụng của nó không ngờ có thể khiến Ngàn năm Truyền kỳ khôi phục, mỗi bình có thể giúp cho một vị Ngàn năm Truyền kỳ khôi phục toàn bộ ma lực trong nháy mắt. Cho dù là một Ngụy thần sau khi uống thuốc cũng có thể nháy mắt mà khôi phục một phần ba ma lực.

Nghe được giải thích này, lòng Tiểu Ân lập tức nhảy dựng.

Hiện giờ hẳn đã là Ngàn năm Truyền kỳ, nhưng Hoàn Toàn Phong lại chưa tiến giai Cửu cấp, thuốc điều chế từ nước bọt của nó không có tác dụng.

Cho nên loại dược phẩm luyện kim này lại càng thêm quan trọng với Tiểu Ân.

Phòng chừng người cũng nghĩ như hẳn cũng không tí, chỉ cần nghe giá cả tăng không ngừng là có thể hiểu một phần.

Tuy nhiên, khi có người ra giá năm mươi viên thần lực kết tinh, người ra giá lại càng giảm bớt rõ ràng. Khi ra tới giá tám mươi viên thần lực kết tinh, chỉ còn có một nhà.

Điều này cũng không khó lý giải, tuy thứ này phi thường tốt, mà cũng có vài người không thiếu thần lực kết tinh, nhưng mười hai bình thuốc có giá tám mươi, mỗi bình tương đương khoảng sáu, bảy viên thần lực kết tinh.

Cái này không còn là dược phẩm khôi phục nữa rồi, quả thực chính là siêu cấp vật phẩm, hơn nữa còn là một ngum nuốt cả sáu, bảy viên.

Giàu có như thế, hơn nữa lại còn tình nguyện làm kẻ ngốc, quả thực không có mấy người.

Tiểu Ân cân nhắc một chút, cuối cùng viết lên quả cầu thủy tinh con số tám mươi mốt.

Ngay sau đó, có tiếng người chủ trì hưng phấn:

-Tám mươi mốt. Có người ra giá tám mươi mốt viên thần lực kết tinh. Còn có giá cao hơn không?

Nghe giọng nói có vẻ kích động của hẳn, Tiểu Ân lập tức hiểu được, giá này ngay cả hẳn cũng rất không ngờ.

Sau hai lần báo giá, có một nhà bỏ thêm một viên thần lực kết tinh, nhưng khi người chủ trì còn chưa báo giá xong, Tiểu Ân đã bỏ thêm một viên.

Ba lần như thế, nhà kia cuối cùng cũng buông tha, Tiểu Ân dùng tám mươi bảy viên thần lực kết tinh mà có được thứ ấy. Dick nhìn hẩn, da mặt hơn giật giật, cuối cùng mới nói:

-Tiểu Ân tiên sinh, ngài mua được phẩm này là chuẩn bị cho chính mình sao?

-Đúng vậy.

Tiểu Ân thuận miệng đáp, lòng thầm buồn cười, vật như vậy, nếu không phải là chuẩn bị cho mình, còn ai sẽ nguyện ý trả giá không tiếc để mua thế đâu.

Dick do dự một chút:

-Tiểu Ân tiên sinh, hẩn là ngài đại biểu cho thần linh ngài thờ phụng mà tới đây?

Tiểu Ân thầm rung mình:

-Dick tiên sinh xin yên tâm, ta sử dụng đều là thần lực kết tinh thần linh ban cho bao năm qua.

Lúc này Dick mới thở phào một hơi:

-Trong vũ trụ, Ngàn năm Truyền kỳ và Ngụy thần tuy số lượng không ít, hơn nữa cũng có rất nhiều người có nhiều thần lực kết tinh, nhưng những thần lực kết tinh đó đều là thần linh bọn họ phụng thờ ban thưởng. Có đủ loại công dụng, cho nên không có khả năng vì chính sở thích của mình mà dễ dàng tiêu phí. Còn về các Ngàn năm Truyền kỳ và Ngụy thần quen đơn độc, tuy cũng có thực lực cường đại, nhưng về số thần lực kết tinh có được còn xa không bằng người.

Tiểu Ân biết hẩn đang mượn cớ nhắc nhở mình, không cần dùng hết thần lực kết tinh thần linh ban cho. Nếu thần linh biết được hẩn là đại họa ngập trời.

Buổi đầu giá tiếp tục tiến hành, không chút ngưng nghỉ suốt ba ngày.

Người đến đây đều là cao thủ thực sự, đừng nói là ba ngày bán đấu giá, cho dù có kéo thêm ba mươi ngày nữa, tuyệt đại bộ phận cũng sẽ không cảm thấy không khỏe gì. Chỉ có Roosevelt có nghỉ giữa chừng vài lần, hẩn không biến thái được như Tiểu Ân và Dick, chỉ trông vào một chút rượu trái cây mà có thể hoàn toàn lấp đầy bụng.

Trong ba ngày này, mỗi ngày đều đấu giá hơn mười vật phẩm, tổng cộng còn không đủ trăm thứ.

Các vật phẩm đó đều là quý báu vô cùng, nhưng phạm vi sử dụng lại rất ít, nếu trong tình huống bình thường, cơ bản là không ai hỏi han.

Nhưng lúc này, nơi này có hơn một ngàn vạn người mua, luôn luôn có vài vị có hứng thú với chúng. Hơn nữa còn có một số người căn bản là vì vật đó mà đến tận đây, thiếu mỗi việc chụp lấy đồ.

Đương nhiên, giá cả những vật phẩm đó cũng không tốt lắm, thứ cao nhất chỉ là gần ngàn viên thần lực kết tinh mà thôi.

Thẳng cho đến tận trưa ngày thứ tư, một vị tinh linh già thông thả đi lên đài cao, một bước ông ta bước lập tức khiến cho mọi người chú ý.

Trong những ngày này, mỗi một vật phẩm được đưa lên bán đấu giá lại đổi một vị cao thủ Cửu tinh, trước sau đã có gần trăm vị cao thủ lộ diện.

Nhưng vị lão nhân này không ngờ không phải cao thủ Cửu tinh, mà là một vị cao thủ truyền kỳ đầu tiên của gia tộc Phong Linh.

Ngay thời khắc này, gần như tất cả mọi người đều biết, màn chính của hội đấu giá lần này cuối cùng cũng đã tới.

-Các vị, vật đấu giá tiếp theo, là năm vật phẩm cuối cùng của lần giao dịch này.

Lão nhân tinh linh hơi hơi chần chờ

-Mong các vị thứ lỗi, trong năm vật phẩm này, trừ một vật, còn lại bốn vật kia đều không có phương pháp sử dụng thực tế.

Tiếng cười từ trong các phòng vang ra, ngay cả Tiểu Ân và Dick cũng không nhịn được phì cười.

Nhìn lão tinh linh này cũng là một người kỳ diệu, năm đồ vật cuối cùng của lần đầu giá này, ngoại trừ đại lục thần đạo, bốn vật còn lại, nếu thực sự đã được đưa tới đây, thì thành thị giao dịch thật lớn này chỉ sợ sẽ biến mất hoàn toàn.

Vị lão tinh linh kia vỗ tay một cái:

-Ta biết nhất định có rất nhiều bằng hữu ở đây chờ mong năm vật cuối cùng này. Vậy để cho ta giới thiệu một chút.

Ông ta vung tay lên, trước mặt lập tức xuất hiện một ảo ảnh.

Một đại lục thật lớn, trên đó sương mù dày đặc, sông lớn biển lớn, có cỏ xanh trải rộng, từng vùng đất bằng phẳng bao la, cũng có biển trời mênh mông, rừng rậm thâm sâu, cũng có cốc thâm động u hoàn toàn tự nhiên, vô cùng khéo léo.

Tiểu Ân thở dài. Tuy đã hạ quyết tâm phải mua được đại lục thần tạo kia, nhưng sau khi thấy được ảo ảnh này, tâm hắn vẫn chấn động không ngừng.

Theo lời nói của lão tinh linh, diện tích của đại lục này có thể so với đại lục Hoàng Kim, hơn nữa, càng quan trọng hơn, đại lục chưa khai phá - là một nơi tốt nhất để di dân.

Sau khi nhìn đại lục này, đối với tuyệt đại đa số sinh vật có trí tuệ mà nói, đều đã bị bắt mắt hồn.

Sau đó lão tinh linh lại tạo ra một cái thứ hai, cũng không kém cái thứ một là mấy, cũng rất thích hợp cho đại bộ phận sinh vật có trí tuệ sinh tồn. Nhưng một đại lục cuối cùng lại hoàn toàn khác, không ngờ là một nơi âm u sâu thẳm thẳm, đen thui không có một chút ánh sáng.

Theo kiến thức một đời của Tiểu Ân, nơi này tuyệt đối không có khả năng sinh ra sinh vật có trí tuệ.

Nhưng ngay sau khi hình ảnh đại lục này xuất hiện, Tiểu Ân lập tức cảm nhận rõ ràng được hơn mười đạo năng lượng cường đại dao động. Rất hiển nhiên, đó đều là cao thủ mạnh nhất, hơn nữa, tâm tình bọn họ cũng cực kỳ kích động.

Còn vì sao lại kích động như thế, thì người ngu cũng biết nguyên nhân.

Sau khi hiện ra ba đại lục này, ảo ảnh giữa hư không lại biến đổi, lần này không ngờ không phải là một đại lục mà là một tinh cầu thật lớn.

Góc nhìn từ xa được chậm rãi kéo lại gần, cuối cùng hoàn toàn hiện ra trước mắt mọi người.

Trên tinh cầu này, có rất nhiều sinh vật có trí tuệ đang vất vả càn cù làm việc. Tuy nhiên, bất kể là trình độ khoa học kỹ thuật của họ hay sự phát triển quân sự, dường như vẫn đang ở trong một giai đoạn cực thấp.

Theo góc độ của Tiểu Ân, người trên tinh cầu này vóc dáng thấp bé, dung mạo xấu xí như người nguyên thủy vẫn đang ăn lông ở lỗ. Tuy bọn họ đã biết cách dùng công cụ lao động, nhưng những mẫu gỗ và hòn đá này thật quá mức thô sơ. Thế này, gặp một sinh vật khổng lồ chỉ có một đường chạy trốn.

Đương nhiên, sức mạnh những người này, trước mắt thì dường như phi thường yếu đuối, phải cho bọn họ thời gian phát triển, nhất định sẽ khác.

Điều này không chỉ có Tiểu Ân tin tưởng, mà tất cả mọi người ở đây đều tin tưởng không ngờ.

Đặc biệt, trong đám người thấp bé này, không ngờ có người nắm giữ được pháp thuật sơ khai, khiến niềm tin của mọi người lại càng thêm khẳng định.

-Các vị, tinh cầu này là một vị Ngàn năm Truyền kỳ khi lữ hành ở tinh vực nào đó đã vô tình phát hiện. Trên tinh cầu này đã có được một số lượng sinh vật có trí tuệ khổng lồ sinh sống. Thực lực của bọn họ yếu ớt vô cùng, chỉ cần phái ra tín đồ vào chiếm giữ, khẳng định có thể thoải mái được bọn họ tín nhiệm, và lập thần điện, có được rất nhiều tín đồ thành kính.

Lão tinh linh thở dài một tiếng:

-Ít nhất trong ngàn năm, tinh cầu này là tinh cầu tín ngưỡng thích hợp nhất.

-Đáng tiếc, điều kiện tinh cầu này hoàn toàn không thích hợp cho bộ tộc chúng ta sinh tồn.

Một giọng nói thô lỗ vang lên từ một gian phòng gỗ. Tuy không biết gian phòng này của ai, nhưng có thể chiếm được vị trí thứ nhất đã hoàn toàn nói lên thân phận tôn quý của hắn.

-Cũng không có cách nào.

Lão tinh linh trên đài không ngờ lại nhũn nhặn giải thích

-Lúc này vận may của ngài không tốt lắm, chúng ta cũng không phát hiện ra đại lục hoặc tinh cầu thích hợp với yêu cầu của ngài. Tuy nhiên, nếu như có, chúng ta nhất định sẽ liên hệ với ngài trước tiên.

Trong lòng Tiểu Ân thắc mắc người kia đến tột cùng là cai, không ngờ có thể khiến một vị Ngàn năm Truyền kỳ kiêng kỵ như thế. Hơn nữa, đáng sợ hơn, khi người trong gian phòng đó nói, tất cả năng lượng dao động quanh đó đều đình chỉ, chứng tỏ những người ngồi phía trước đều biết thân phận của người đang nói chuyện, nên nhất trí giữ im lặng.

Giữa ngàn vạn phòng, không ngờ có thể giữ được uy thế như thế, không thể không nói, thân phận của người này khẳng định là nghe rợn cả người.

Tiểu Ân nhẹ giọng hỏi:

-Dick tiên sinh, người nói chuyện là ai?

Dick ngẩn ra, trên mặt có một chút hồi hộp, suy nghĩ một lát mới hỏi lại:

-Tiểu Ân tiên sinh, ngài thật không biết người này là ai sao?

Hắn lắc đầu:

-Không biết.

Dick cười khổ:

-Vị này chính là Matt Lazo đại danh đỉnh đỉnh, được xưng là Ngàn năm Truyền kỳ đứng hàng thứ nhất của nhánh vũ trụ thứ mười ba.

Tiểu Ân nhíu mày, danh hào này dường như đã từng nghe nói qua, nhưng cụ thể thế nào, nhất thời không nghĩ ra.

Vũ trụ tuy rộng lớn mênh mông, nhưng sau khi đọc sách cổ, Tiểu Ân cũng biết một chút.

Vũ trụ này cũng không phải Thái Dương hệ của kiếp trước, mà là một vũ trụ không biết tên.

Trong vũ trụ này, trừ khu vực trung tâm, còn có mười ba nhánh như xúc tu. Tinh cầu của hắn là ở chi thứ mười ba.

Quy mô hội đấu giá hôm nay mặc dù kiếp trước chưa bao giờ nghe thấy, nhưng đừng nói khắp cả vũ trụ, cho dù là chỉ trong nhánh thứ mười ba này thôi, cũng chỉ là một cấp bậc không cao không thấp:

-Matt Lazo...

Tiểu Ân lặp lại tên người này, nói thầm

-Cái tên này rất quen thuộc.

Hai mắt Dick hơi mở to hơn, bất đắc dĩ. Roosevelt kiểm chế một lát, cuối cùng kìm không nổi:

-Tiểu Ân, Matt Lazo chính là một trong bốn siêu cấp truyền kỳ có được bốn lĩnh vực mạnh nhất. Chẳng lẽ ngay cả chuyện này người cũng không biết?

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên, Rui Deshen và Urey đã từng nói qua, trong một nhánh vũ trụ này của bọn họ có một vị truyền kỳ có được lĩnh vực vô tận. Sức mạnh vị này vô cùng bí hiểm, ngay cả Ngụy thần cũng

không dám trêu chọc. Lúc đó nghe qua còn không để ý, tự nghĩ không có khả năng phát sinh quang hệ với người như thế, không ngờ hôm nay lại gặp.

-Hắn không phải nhân loại sao?

Tiểu Ân tò mò hỏi.

-Hắn quả thật không phải nhân loại, mà là một thành viên Hải tộc.

Dick trầm giọng

-Tinh cầu hắn ở căn bản là không có đất liền, tất cả sinh vật có trí tuệ đều là Hải tộc. Hơn nữa, nước biển nơi đó đều có được tính ăn mòn của lưu hoàng, cho nên muốn tìm được một tinh cầu cùng loại quả thật là ngàn khó vạn khó.

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, tuy vũ trụ lớn thật, có đủ các loại, nhưng muốn tìm một tinh cầu loại này là một chuyện cực kỳ khó ,hắn.

Lòng khẽ động, Tiểu Ân hỏi:

-Nếu hắn không tìm thấy tinh cầu loại này, sao không khẩn cầu thần linh xin một cái?

Giọng nói của Dick lại càng chua xót hơn, lại còn mơ hồ mang theo một tia đổ kỵ:

-Hắn không muốn đầu nhập vào thần linh, chịu sự giúp đỡ của thần linh. Đối với người như thế, tự nhiên cũng không có thần linh nào nguyện ý lãng phí thời gian vì hắn.

Khi Tiểu Ân và Dick còn đang nói chuyện, lão tinh linh trên đài cao đã lấy ra đồ vật cuối cùng.

Đây là một cái hộp lớn đến tính được, hơi hơi giống cái loa nhỏ bên cạnh máy tính của kiếp trước Tiểu Ân.

Nhưng lão tinh linh cầm nó trong tay, vô cùng nghiêm nghị, nơm nớp lo sợ. Lúc này, cho dù là kẻ ngu cũng đoán được thứ trong tay ông ta, đến tột cùng là mở ra thứ gì. Bên trong dường như là một ít bùn đất để nặn ra hình thức ban đầu của đại lực.

Khí tức trong mát cường đại ngay trong nháy mắt nắp hộp được mở ra đã bay ra, trong cả vùng cây, lúc này đều tràn ngập hương thơm này.

Tiểu Ân khịt khịt mũi, trong lòng lấy làm kỳ, mùi này thơm mà không nồng, dường như chỉ cần hít sâu một hơi lập tức có thể có được tinh lực sung mãn, để lại một ấn tượng sâu sắc cho mọi người.

Lão tinh linh cao giọng:

-Các vị, đây là thần tạo đại lực chủ thần tinh linh chúng ta tự mình chế tác. Khắp đại lực có được một triệu ki lô mét vuông, bên trong đầy đủ mọi thứ, thích hợp với tuyệt đại bộ phận chủng tộc có trí tuệ sinh sống.

Cả vùng cây dường như đều tĩnh lặng, ngay cả một chút gió thổi cỏ lay cũng không có.

Một lát sau, liên tục vang lên tiếng thở dài của Dick:

-Chủ thần tinh linh lần này ra tay thật sự quá lớn rồi.

Trong lòng Tiểu Ân phát lạnh:

-Vì sao?

-Trong các lần cử hành hội đấu giá của các thành thị giao dịch, khẳng định đều có một đại lực thần tạo xuất hiện trong phòng đấu giá. Đây là một ban ân của thần linh sau lưng thành thị giao dịch, cũng là một thủ đoạn cạnh tranh vô cùng mạnh. Tuy nhiên, các đại lực thần tạo xuất hiện trước kia nhiều nhất cũng chỉ là năm trăm ngàn ki lô mét vuông. Mà đại lực thần tạo này ước chừng gấp đôi có thừa...

Hắn lắc lắc đầu

-Xem ra, các tinh linh đó mấy năm nay đã làm cho các chủ thần tinh linh vô cùng vừa lòng. Nếu không làm sao hào phóng như vậy được.

Tiểu Ân hơi nhăn mặt:

-Dick tiên sinh, vậy giá cả của đại lục thần tạo này?

-Khả định không dưới mười vạn thần lực kết tinh.

Dick than nhỏ

-Nghe nói có vài thần linh tình nguyện bỏ ra giá rất cao đi thu mua loại đại lục thần tạo này.

-Thần linh thu mua đại lục thần tạo?

Tiểu Ân không hiểu gì hết. Chẳng lẽ các thần linh này đều bị điên?

Do dự nửa ngày, Dick dùng tinh thần ý thức nói với Tiểu Ân:

-Không phải tất cả thần linh đều có thể chế tạo đại lục thần tạo truyền thuyết. Hơn nữa, đại lục thần tạo được làm từ thần linh cao nhất, sau khi được nén ép, có thể gia cố nhất định cho quốc gia của những thần linh nhỏ yếu.

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu, xem ra trong thần linh cũng phân chia mạnh yếu, cũng có sự khác nhau rất lớn.

Lão tinh linh trên đài chậm chậm khép lại cái hộp kia, lập tức không khí nơi này lại khẩn trương lên. Tất cả mọi người đều biết, tranh đoạt cuối cùng của hội đấu giá sắp bắt đầu.

Vị lão tinh linh kia đang định nói chuyện, đột nhiên một giọng nói trong trẻo vang ra từ một phòng ở đằng trước.

-Xin hỏi, trong mấy món đồ vật này, gia tộc Phong Linh sẽ tham gia đấu giá chứ?

Lão tinh linh sửng sốt:

-Theo như quy định truyền lại, phàm là đồ vật vượt qua vạn viên thần lực kết tinh, hội đấu giá lần này, tất cả thành viên gia tộc Phong Linh cũng không được tham dự.

Sắc mặt Tiểu Ân đột biến, hắn nhớ trên người mình còn có một cái danh hiệu ngoại tộc trưởng lão Nguyệt Tinh linh.

Nếu thực sự có quy định này, chẳng lẽ chính mình cũng không có tư cách tham dự?

Hắn đang nghĩ cách có thể qua mặt được không, một tiếng nói khác đã vang lên từ phía gian phòng kia.

-Bỉ nhân là ngoại tộc trưởng lão đến từ Huyết Tinh linh nhất tộc, không biết có tư cách tham dự không?

Tiếng nói này rất lạnh lẽo, nhưng lại ẩn chứa năng lượng cường đại vô cùng, giống như tiếng sấm âm âm trên chín tầng trời.

Sắc mặt lão tinh linh hơi đổi, vội vàng nói:

-Ngoại tộc trưởng lão có thể tham dự, không chịu ước thúc như chúng ta.

-Tốt.

Tiếng nói ấy ngay lập tức không thêm một lời, ngay cả những tiếng đầu tiên cũng biến mất không còn dấu vết.

Tiểu Ân giờ mới hiểu, hóa ra câu hỏi ban đầu là để không mang lại tai bay vạ gió.

Sau khi chuẩn bị thỏa đáng hết thảy, lão tinh linh lui về phía sau hai bước, trên mặt hơi run run, đại lục đầu tiên xuất hiện.

-Các vị, bán đấu giá đại lục, chính thức bắt đầu...

-Năm nghìn thần lực kết tinh...

-Sáu nghìn thần lực kết tinh...

-Bảy nghìn thần lực kết tinh...

-Bảy ngàn năm trăm thần lực kết tinh...

Nghe con số giá quy định từ hai nghìn lập tức nhảy lên đến năm nghìn, sau đó liên tiếp cứ tăng lên một hai nghìn, cho tới bảy nghìn mới xem như tạm lắng xuống. Và khi lần báo giá lần thứ nhất tạm dừng lại, mọi người mới không hện mà cùng thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Quả nhiên, trong quy định đấu giá ở đây, chỉ có đại lục và tinh cầu mới thực sự là hấp dẫn kịch tính hăng hái, còn cái gì thần khí, căn bản là kém xa.

Đương nhiên, đây là bởi vì thần khí xuất hiện trước mắt đều chỉ có đạo cụ của Ngự thần, mà các thần khí của chủ thần có thể dời sông chuyển núi, thậm chí hủy diệt cả tinh cầu cũng chưa bao giờ xuất hiện.

Tuy nhiên, bất kể thế nào, khi đại lục đầu tiên vừa tung ra, lập tức khiến cho một đám nhà giàu bắt đầu tranh cướp.

Tiểu Ân lẳng lặng ngồi tại chỗ, dường như căn bản không thèm để ý đến phiên đấu giá đại lục bên ngoài kia.

Dick liếc hần một cái, ánh mắt ẩn ẩn lo lắng.

Hắn đã mơ hồ đoán được mục tiêu của Tiểu Ân hẳn là đại lục thần tạo kia, nhưng diện tích đại lục thần tạo này cũng thật quá to, vượt xa ngoài dự liệu của mọi người.

Chần chờ một lát, hắn nói:

-Tiểu Ân tiên sinh, người thấy đại lục này thế nào? Tuy nó không giống đại lục thần tạo bình thường có thể di động tùy ý, nhưng diện tích cũng thực lớn. Nếu để di dân, quả thực không thể là lựa chọn tốt hơn.

Tiểu Ân kinh ngạc cười:

-Dick tiên sinh, vì sao ngài đột nhiên đề cử đại lục này với ta?

Sắc mặt Dick hơi đỏ lên, cười một tiếng:

-Tiểu Ân tiên sinh, ta chỉ là cảm thấy đại lục này thích hợp cho nhân loại di dân. Cho nên nhắc nhở một chút.

Lời nói từ miệng hắn tuy tự nhiên, nhưng trong lòng lại âm thầm tức giận. Nghĩ bụng ta cũng không thể nói cho người, bởi vì lo lắng thần lực kết tinh trong tay người không đủ, chưa chắc đã cướp được đại lục thần tạo, cho nên mới muốn người mua trước một đại lục này đã.

Chỉ cần Tiểu Ân có thể mua được một trong năm vật phẩm cuối cùng, thì thành thị giao dịch Narnia thành bang sẽ thanh danh đại chấn. Ít nhất trong vòng mấy ngàn năm không cần lo bị đuổi khỏi hội đấu giá liên hợp trăm vạn nơi giao dịch này.

Tiểu Ân thu lại ánh mắt, một lần nữa ngồi im tại chỗ nhắm lại, vẫn không có ý tứ gì. Dick thăm ai thán. Cuối cùng lão cũng phải từ bỏ ý tưởng tiếp tục khuyên bảo, trong lòng tự an ủi, dù sao Tiểu Ân cũng đã ra tay hai lần, trong số một trăm đồ vật kia đã chụp tới hai, bất kể thế nào, cho dù cuối cùng hắn không thu hoạch được gì, vị trí của thành bang ít nhất cũng có thể tăng thêm mấy ngàn điểm.

Báo giá vẫn không ngừng được lão tinh linh hô tăng, cuối cùng vững vàng ở hơn chín nghìn. Cho dù là có người tiếp tục tăng giá cũng chỉ là thêm mười thêm một trăm, không còn thăng ngàn một ngàn một như lúc đầu nữa.

Tiểu Ân cuối cùng cũng mở miệng, hắn thở dài:

-Dick tiên sinh, ta phát hiện sự giàu nghèo của hơn một ngàn vạn người mua ở đây chênh lệch rất lớn.

Dick ngẩn ra, ừ ừ cạc cạc nhìn Tiểu Ân, không hiểu sao tự nhiên hắn lại có cảm khái như thế.

-Mấy thứ bắt đầu chỉ hơn mười, mấy trăm, thậm chí là mấy nghìn thần lực kết tinh là có thể mua. Nhưng những người có thể xuất ra hơn vạn kết tinh cũng nhẹ như không. Mà đại lục vừa ra, những người này cũng toát mồ hôi đầy đầu. Ha ha...

Nghe vị trào phúng nồng đậm trong lời nói của Tiểu Ân, Dick không khỏi cười khổ một tiếng:

-Tiểu Ân tiên sinh, có điều này ngài không biết, để có được số lượng lớn thần lực kết tinh này, cơ bản đều là thần sứ phụng thờ thần linh. Bọn họ đến đây chính là vì năm thứ đồ vật cuối cùng này. Về phần những người độc hành, hoặc là không thể thu thập được nhiều thần lực kết tinh như thế, hoặc là giống như matt Lazo đại nhân, có thực lực siêu cường đại, không thèm đặt những thứ kia trong mắt.

Dừng một chút, lão lại nói tiếp”

-Phẩm làm hai cấp bậc, đương nhiên là có, nhưng tuyệt đối không nghiêm trọng như vậy.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, đột nhiên chỉ lên phía trước:

-Các người xem, giao dịch đã thành công.

Dick và Roosevelt cùng ngẩng ra, nhìn quả cầu thủy tinh.

Quả nhiên vị lão tinh linh trên đài đã đổi, không cần phải nói, đại lục đầu tiên khẳng định đã rơi vào tay một người nào đó.

Bọn họ không nói gì liếc Tiểu Ân một cái, trong lòng cực kỳ hoài nghi. Người này cố ý không dính vào, khiến cho bọn họ không thể tập trung được.

331. Chương 63 Thần Cách Giá Trên Trời (1)

Rất nhanh, đại lục thứ hai cũng được bán ra với một giá khác. Tiểu Ân âm thầm chú ý một chút, giá cả quả nhiên đều ở khoảng trên dưới một vạn thần lực kết tinh.

Lão tinh linh hét to mấy câu, cổ tay vừa lật, ảo ảnh trước mặt lại biến đổi lần nữa, đại lục âm u kia lập tức xuất hiện.

Có thể vận dụng ảo thuật tới trình độ này, lĩnh vực của vị lão tinh linh kia không hỏi cũng biết là cái gì.

Tâm tư đám người Dick lúc này mới thả lỏng xuống, người sáng suốt vừa thấy đã biết, đại lục này thuộc loại tộc đàn của sinh vật có trí tuệ đặc thù. Xem như Tiểu Ân, thế nào cũng sẽ không lựa chọn đại lục này.

Nhưng, lúc này, Tiểu Ân lại làm ra một hành động khiến Dick và Roosevelt sợ tới mức suýt nữa cắn đứt đầu lưỡi của mình.

Hắn ngồi dậy, vô cùng ung dung viết lên quả cầu thủy tinh hai chữ: một vạn.

-Bốn ngàn... Không, một vạn, một vạn thần lực kết tinh.

Lão tinh linh vậy mà cũng không cuống, rất có phong độ của một đại tướng, đột nhiên lại cao giọng hô lại.

Tuy có thêm phòng cách trở, nhưng một tiếng ồ lên rất to nhanh chóng vang lên.

Có thể tăng thêm một ngàn đã là rất rất giỏi, nhưng không biết ở đâu ra một vị tuyệt thế hung nhân, không ngờ lập tức nhắc tay một cái nâng giá lên tới một vạn. Khí phách này đủ để khiến mọi người xúc động.

Dick chỉ thấy trong lòng run rẩy, còn Roosevelt cũng đã sớm khẽ run toàn thân.

-Tiểu Ân, người muốn mua đại lục này?

Roosevelt nao nao hỏi.

Nhún hai vai, hắn nói:

-Vì sao ta muốn mua đại lục này? Nhân loại chúng ta không thể sống trên đó.

Hai mắt Roosevelt mơ hồ đen thui, hắn hỏi nhỏ:

-Nếu người không muốn mua, vì sao lại muốn viết giá lên đây, hơn nữa còn cao như thế?

Tiểu Ân như thế vừa mới thấy bảng giá, vỗ trán, hồ đồ nói:

-Viết bậy rồi.

Dick và Roosevelt cùng cười ngất, tuy nhiên từ trong đáy lòng bọn họ không tin lời Tiểu Ân nói. Một vạn thần lực kết tinh đó, thứ này có thể nói đùa sao?

Có điều Tiểu Ân cũng không giải thích. Hắn vẫn không biến sắc ngả ra ghế, dường như đã định liệu trước. Nhưng trong lòng lại đang cầu nguyện, Vô Danh người ngàn vạn lần đừng để cho ta thất vọng.

Hiển nhiên lão tinh linh cũng chưa từng trải qua chuyện như vậy, cơ bản là giống như mọi người, đang đoán đến tốt cùng là vị nào ra tay lớn như vậy.

Những người này cũng không phải ngu ngốc. Mà ở cấp bậc bọn họ, cho tới giờ vốn cũng chưa thấy qua có người sẽ lấy hơn vạn thần lực kết tinh ra nói đùa. Cho nên tuyệt đối không tưởng được người này không ngờ có ý định quấy rối.

Một lát sau, lão tinh linh báo lại giá lần thứ ba, ngay phút cuối cùng, có người bắt đầu tăng giá.

-Một vạn... lẽ một viên thần lực kết tinh.

Lão tinh linh dở khóc dở cười.

Nhất thời, tinh huống cổ quái bắt đầu xuất hiện, trong không gian vô tình như có hiệu quả của hài kịch, khiến tất cả mọi người đều ôm bụng cười không ngừng.

Sau đó lại khôi phục lại bình thường, tuy nhiên mỗi người ra giá đều cực kỳ e dè, dù sao giá lúc này cũng đã vượt rất xa hai đại lục đầu tiên, có rất nhiều người có hứng thú cũng phải bắt đầu đắn đo.

Tiểu Ân thầm than, đại lục như vậy không ngờ còn có người muốn cướp. Hơn nữa, so với hai đại lục kia còn mãnh liệt hơn. Do vậy, có thể thấy, ngoại trừ nhân loại, thú nhân, tinh linh các chủng tộc có trí tuệ thường thấy, số lượng các chủng tộc khác tuyệt đối cũng không ít.

Cuối cùng, sau vài lần tăng giá, đại lục này đã được bán vào tay một người ở đây với giá một vạn lẻ tám trăm.

Hai mắt đang khép hờ của Tiểu Ân cuối cùng cũng mở ra, hắn lẳng lặng cùng đợi.

Quả nhiên, vị lão tinh linh kia lại một lần nữa xuất ra đại lục thần tạo, sắc mặt vô cùng nghiêm túc.

-Các vị, lúc này bắt đầu đấu giá hai thứ cuối cùng. Thần tạo đại lục giá khởi điểm là ba vạn thần lực kết tinh. Mời báo giá.

Tiểu Ân vươn tay, Dick và Roosevelt đồng thời nghĩ bụng: “Quả nhiên hắn muốn đại lục này.”

Nhưng ngay sau khi Tiểu Ân vừa viết lên quả cầu thủy tinh hai chữ bốn vạn, chợt nghe tiếng lão tinh linh

-Bốn vạn năm nghìn thần lực kết tinh.

Sau đó, hai chữ bốn vạn này nhanh chóng biến mất trên quả cầu.

Sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi, xem ra sức hấp dẫn của đại lục thần tạo này không phải lớn bình thường, ngay lần báo giá đầu tiên không ngờ đã có người ra giá cao như thế. Như vậy nếu không có gì phát sinh, chỉ sợ có trả hết tám vạn tinh thạch năng lượng trong tay mình cũng đừng mơ có được đại lục thần tạo.

-Năm vạn...

-Năm vạn rưỡi...

-Sáu vạn...

... ..

-Bảy vạn rưỡi...

Các cơ trên mặt Tiểu Ân khẽ run lên, trong lòng thâm điên cuồng gầm rú “Vô Danh...”

Dường như nghe được lời cầu nguyện của hắn, trên đài cao lập tức tỏa ra ánh sáng, ánh sáng bất ngờ hấp dẫn sự chú ý của mọi người. Đặc biệt là ở trong các phòng, ánh mắt của mọi người đều bị hút vào ánh sáng này.

Các đại nhân vật đều mặt nhẵn mày nhỏ, trong lòng thâm mắng, người gia tộc Phong Linh đến tột cùng là đang làm cái quỷ gì?

Nhưng vừa mới xuất hiện ý nghĩ này, chợt bọn họ nghe tiếng lão tinh linh quen thuộc rống lên long trời lở đất.

-Người nào quấy rối, mau bắt hắn...

Ngay sau đó, lập tức có vô số tiếng vang lên.

-Không tốt, đại lục thần tạo...

-Sự phụ, cẩn thận, có người đến...

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau, giờ mới hiểu thì ra không phải mách lới gì của gia tộc Phong Linh, mà là thật sự có người xâm nhập vào đài cao thần thánh không thể xâm phạm.

Nhất thời trong lòng mọi người đều tràn đầy tò mò.

Hội đấu giá này tuy quy mô không phải là lớn nhất trong nhánh thứ mười ba, nhưng tuyệt đối không nhỏ. Lần này cả gia tộc Phong Linh dốc hết túi, cao thủ nhiều như mây e còn là lược đi nhiều.

Trên đài cao tuy có một truyền kỳ, nhưng một khi đã xảy ra chuyện, hơn hai mươi thân ảnh lập tức xuất hiện, nắm tay vây quanh đại lục thần tạo.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân hơi đảo qua, lập tức biết những người này không ngờ đều là cao thủ truyền kỳ, hơn nữa, hắn còn mơ hồ cảm ứng được, bên dưới còn vô số năng lượng dao động cường đại, trong đó lại có vài đặc biệt dũng mãnh, hắn là Ngụy thần đi.

Làm hắn cảm thấy kỳ quái chính là, hắn cũng không phát hiện có khí tức cường đại của ma thần cùng loại, hay là quy mô đấu giá này, không ngờ còn không thể hấp dẫn thần linh sao?

Cho dù là mắt mặt, ít nhất cũng muốn có một chút ảo ảnh phân thân và vân vân đi chứ. Có các thần linh đó cổ động, thứ tốt trong tay Vô Danh mới có thể bán ra được giá cao. Nhưng lúc này xem ra, ý tưởng này đã muốn chết non.

Lúc này, luồng sáng trắng dịu đi, cảnh tượng trong quả cầu thủy tinh cũng đã khôi phục lại bình thường.

Toàn bộ trên đài cao chia làm hai đội nhân mã đứng đối nhau.

Một đội trong đó đương nhiên là hơn hai mươi cao thủ tinh linh các tộc cấp bậc truyền kỳ. Bọn họ đang vây chặt lấy quanh đại lục thần tạo, đang nghi ngờ đánh giá không ngừng Vô Danh đột nhiên xuất hiện trên đài cao kia.

Vừa thấy bóng Vô Danh, Tiểu Ân không kìm được giật giật khóe môi. Nếu lúc này lực chú ý của Dick và Roosevelt không bị quả cầu thủy tinh hấp dẫn hoàn toàn, khẳng định sẽ nhận ra sắc mặt của hắn khá cổ quái.

Theo phân phó của Tiểu Ân, Vô Danh quả thực thay đổi hình dạng, nhưng không hiểu hắn nghĩ thế nào không ngờ lại biến thành khuôn mặt lão tinh linh duy nhất trên đài cao kia.

Nếu không phải trong tay hắn trống không không có hộp đại lục thần tạo, thì hai người này sóng vai đứng cạnh nhau, thật đúng là khiến người ngoài khó mà căn cứ theo bề ngoài mà phân biệt được. Hơn nữa, xem khí tức trên người bọn họ dường như cũng không khác nhau mấy, thật là có vài phần giống huynh đệ sinh đôi.

-Người... Người là ai?

Lão tinh linh lớn tiếng hỏi, tuy nhiên trong giọng nói của ông ta đã có nhiều kiên ky.

Vô Danh lẳng lặng nhìn ông ta một cái, nếu nói song phương có gì đó khác nhau, có lẽ ánh mắt là sơ hở duy nhất.

Trong mắt Vô Danh gần như không có nửa điểm cảm xúc, gần như giống mặt trời, khiến cho người ta không rét mà run.

Tiểu Ân thầm khen, Vô Danh quả nhiên cao tay. Chẳng những thay đổi bộ dáng, ngay cả ánh mắt và khí tức trên người cũng khác hoàn toàn.

Phải biết rằng trên người Vô Danh có đặc điểm cực kỳ rõ, nếu không giấu được đặc điểm này đi, cho dù hắn có thay đổi hình dạng, ngày sau gặp lại người ta, cũng rất dễ dàng bị nhận ra.

332. Chương 63 Thần Cách Giá Trên Trời (2)

Vô Danh lạnh lùng nhìn, chậm rãi hỏi:

-Đây là hội đấu giá sao?

Tất cả mọi người kể cả lão tinh linh đều nản. Đây không phải câu hỏi vô nghĩa sao? Nếu không phải Vô Danh đột nhiên xuất hiện, mà lại không ai phát hiện nơi bạch quang phát ra, khiến cho mọi người không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ sợ vô số cao thủ gia tộc Phong Linh kia đã sớm lao lên động thủ.

Đột nhiên lão tinh linh nghĩ ở đây không chỉ có gia tộc Phong Linh nhất mạch, mà còn có thêm hơn một ngàn vạn người mua.

Hít sâu một hơi, ông ta cất cao giọng đáp:

-Không sai, nơi này là hội đấu giá.

-Tốt. Ta muốn bán đấu giá một thứ.

Lão tinh linh hừ lạnh:

-Các hạ, tuy ta không biết lai lịch của ngươi, nhưng phải có một câu phụng cáo: Nơi này chúng ta bán đấu giá, trước hết phải được an bài tốt. Còn về thứ ngươi mang đến, không có tư cách đấu giá ở đây.

Vô Danh vẫn không đổi sắc mặt:

-Thật không?

-Không sai.

Lão tinh linh vung tay lên

-Các hạ, người đột nhiên vừa xuất hiện đã gây ra hoang mang thật lớn cho chúng ta. Giờ thì mời người cùng các trưởng lão bản tộc đi xuống.

Ông ta âm u bồi thêm một câu

-Không cần có ý đồ phản kháng. Người tuyệt đối không thể trốn thoát.

Ông ta còn chưa nói xong, năm người bên cạnh đã chậm rãi bước tới chỗ Vô Danh, xem bộ dáng của bọn họ cũng biết, các tinh linh này tuy thực lực cường đại nhưng cũng không hy vọng đánh nhau lúc này.

Nếu thật sự đánh tới không thể vãn hồi, thì thật sự ảnh hưởng rất lớn đến gia tộc Phong Linh.

Lúc này tất cả mọi người đều tin Vô Danh là kẻ thù của gia tộc Phong Linh đến quấy rối, không có bất cứ kẻ nào tin hắn tới đây quả thực có đồ vật muốn đấu giá.

Ngay khi năm người kia tới trước Vô Danh bảy bước, hắn đột nhiên giơ cao tay phải lên.

Bước chân năm người kia lập tức hơi khựng lại, toàn thân đề phòng.

Nhưng Vô Danh cũng chẳng phát động công kích gì, mà ở trước mặt bao người chằm chằm mở ra bàn tay phải đang nắm chặt.

Một vầng hào quang trong suốt lập tức sáng lên, như là thứ thuần khiết nhất thế gian này, như thể trực tiếp in sâu vào nội tâm mỗi người.

Trầm mặc, yên tĩnh như cái chết.

Tất cả thanh âm đều hoàn toàn biến mất, ánh mắt mỗi người đều bị vàng hào quang thuần khiết không chút tỳ vết hấp dẫn.

Đây là một thứ ánh sáng có thể rơi vào tận trong lòng người, cũng là một thứ ánh sáng có thể khai phá hết thấy.

Bất kể là người ở dãy phòng phía trước có thể trực tiếp nhìn, hay ở dãy giữa sử dụng ứng nhân thuật thêm vào, hay người ở phía sau nhìn vào qua quả cầu thủy tinh, đều bị vàng sáng thần bí nhất thiên địa này hấp dẫn thật sâu, không thể có nổi một ý niệm gì khác trong đầu.

So sánh với nó, đại lục thần tạo, tinh cầu, tuy đã đẩy lên một sự chấn động, nhưng so với ảnh hưởng của vàng hào quang này, cực kỳ bé nhỏ, không đáng nhắc đến.

-Cái này... đây là cái gì?

Thật lâu sau, không biết từ đâu có một tiếng nói phá vỡ sự yên tĩnh.

Mấy luồng sáng đột nhiên phiêu phiêu xuất hiện giữa không gian, mỗi luồng hào quang đại diện cho một người, gần như chỉ trong chốc lát, quanh thần Vô Danh đã có bốn người.

Năm cáo thủ truyền kỳ Tinh linh tộc kia vừa thấy những người này đến lập tức biến sắc, một đám cảm như hén, cho dù là Ngàn năm Truyền kỳ cũng không dám có chút dị động.

Bốn người này, không ngờ có hai người có tai nhọn thật dài, cũng là tinh linh đến từ Phong Linh gia tộc nhất mạch.

Trong đó, một tinh linh khê cau mày, vung tay lên, năm người kia lập tức như vừa được đại xá, vội vàng quay về bên cạnh lão tinh linh.

Biến cố này lập tức khiến cho sóng to gió lớn nổi lên, vô số tiếng chất vấn truyền ra, mà trong đó, hỏi nhiều nhất, tất nhiên là thứ nhỏ như móng tay có thể tản mát ra hào quang như thế trong tay Vô Danh đến tột cùng là thứ gì.

-Vị... tiên sinh này...

Một trong bốn người vây quanh Vô Danh hỏi:

-Vật trong tay ngài, thực sự ngài muốn bán sao?

-Phải.

Vô Danh đáp không chút do dự.

-Tốt. Ta mua!

Người nọ lập tức nói.

-Chờ một chút.

Sắc mặt tinh linh kia cực kỳ ngưng trọng, lạnh lùng lên tiếng:

-Nơi này là thành thị của Phong Linh gia tộc chúng ta. Đồ vật này tất nhiên là của chúng ta.

-Gia tộc Phong Linh?

Người nọ hừ lạnh.

-Đồ vật này chỉ sợ các người nuốt không trôi.

-Hỏa Thứ (kền kền lửa), ở trong này, không có vật gì gia tộc Phong Linh chúng ta nuốt không trôi.

-Thật không?

Nam tử tên Hỏa Thứ ngẩng đầu cười ha hả, cố ý nhìn một vòng tứ phía, chậm rãi nói:

-Thật khá cho thành thị rừng rậm này, đáng tiếc từ nay về sau, tòa thành này sẽ vĩnh viễn biến mất.

Hai tinh linh trong sân kia lập tức tái mét, nhưng bọn họ cũng hiểu được, một khi bốn người kia đấu võ ở đây, thì tòa thành thị rừng rậm này căn bản đừng nghĩ đến chuyển bảo toàn. Trong thời gian ngắn, bọn họ cung do dự.

Thông qua quả cầu thủy tinh, Tiểu Ân cũng thấy hết sự biến hóa sắc mặt của những người này, lập tức hiểu được bọn họ đã nhìn ra lại lịch mãnh võ thần cách này.

-Dick tiên sinh, bốn người bọn họ là ai?

Tiểu Ân vội hỏi.

Khi bọn họ vừa xuất hiện, sắc mặt của Dick đã sớm trở nên cổ quái, do dự một chút, trả lời:

-Bọn họ đều là các cao thủ cấp Ngự thần nổi tiếng nhất của các nơi giao dịch lớn. Thực không thể tưởng tượng được, ở đây lại xuất hiện thứ này.

Tiểu Ân chuyển tròn mắt:

-Là cái gì?

Mọi Dick khẽ run nhẹ:

-Nếu ta không nhìn lầm, đây chính là mãnh võ thần cách trong truyền thuyết.

Tiểu Ân và Roosevelt hít một hơi, hai mắt chăm chăm gắt gao nhìn quả cầu thủy tinh, trong mắt muốn lời ra.

chẳng qua, hai người bọn họ, một người là giả bộ, một người là thật thôi.

-Mãnh võ thần cách. Thì ra đây là mãnh võ thần cách.

Tiểu Ân lẩm bẩm.

Còn Roosevelt đã sớm khẩn trương không nói nên lời. Tuy thực lực của hắn còn xa xa không bằng Tiểu Ân, nhưng hắn cũng là sinh trong thế gia, hiểu biết về mãnh võ thần cách tuyệt đối không ít hơn Tiểu Ân, tất nhiên hiểu được công dụng của thứ này.

Dường như Dick sực nhớ tới cái gì:

-Tiểu Ân tiên sinh, cho tới bây giờ, ta vẫn chưa thấy qua mãnh võ thần cách thực sự, cho nên cũng không dám khẳng định.

Hắn khẽ gật đầu:

-Xem thái độ mấy Ngự thần kia, khẳng định là không sai.

Xem vẻ mặt hắn dường như đúng là đang thêm mãnh võ thần cách này đến nước dãi nhỏ dài ba thước, nhưng trong lòng hắn cũng đang cười to, tranh đi, cướp đi, càng nhiều người cướp ta càng cao hứng.

Lúc này, bốn người vây quanh Vô Danh trên đài kia vẫn đang giằng co, hai vị tinh linh trong đó rõ ràng đều đến từ gia tộc Phong Linh, còn hai vị khác đến từ nơi khác, nhưng trong lúc này cũng đứng chung một thuyền, một bộ dáng liên thủ, khiến hai tinh linh kia không dám khởi chiến.

Cuối cùng, tên tinh linh lúc nãy nói nhìn Vô Danh, đột nhiên dịu dàng hỏi:

-Người là tinh linh nhất mạch?

Mọi người giờ mới tỉnh ngộ, nhìn cái lỗ tai dài nhọn trên đầu Vô Danh, hai cao thủ Ngự thần kia cùng nhướn mày.

Chỉ có Tiểu Ân ở dưới cười đến rụng răng, Vô Danh chẳng qua chỉ là thuận tiện biến thành bộ dạng lão tinh linh kia, có điều nơi này không có ai nhìn ra thôi.

Nhưng câu trả lời của hắn khiến Tiểu Ân thiếu chút nữa thì hô lên kinh ngạc.

Bởi vì, thật không ngờ hắn thông thả đáp:

-Nguyệt Tinh linh nhất mạch.

Tiểu Ân thầm cười khổ không ngừng. Vô Danh này, thật sự khiến cho người ta không nói nổi gì nữa!

-Nguyệt Tinh linh?

Nguyệt thần tinh linh kia nhú mào, lập tức cười nói:

-Tốt. Nếu tất cả đều là tinh linh nhất mạch, thì tinh linh chúng ta nên trao đổi trong nội bộ với nhau thôi, không cần khiến cho dư luận xôn xao. Người thấy thế nào?

-Peaceful đại trưởng lão tôn kính.

Hỏa Thử cười lạnh:

-Chẳng lẽ ngài đã quên? Đây là hội đấu giá, mà vị tiên sinh này là đến tham gia bán đấu giá. Ta có thể khẳng định, giá cả bán đấu giá được tuyệt đối phải cao hơn so với trao đổi với các người nhiều lắm.

Vô Danh dường như cũng có chút thiếu bình tĩnh. Hắn khẽ gật đầu:

-Được rồi, vậy bán đấu giá đi.

Khuôn mặt Peaceful hơi giật giật, ánh mắt nhìn Vô Danh nhanh chóng có một tia sát khí.

Trong cả gia tộc Phong Linh, hắn tuy cũng không phải cao thủ đệ nhất, nhưng so với kẻ khác, thân phận Nguyệt thần tinh linh này cũng có thể khiến hắn được đưa lên vị trí đứng đầu gia tộc.

Nhưng tinh linh Vô Danh này không ngờ một chút mặt mũi cũng không bán, hơn nữa vật quý như thế còn đem ra đấu giá. Đúng là đối với khắp gia tộc Phong Linh là một sự sỉ nhục không thể rửa sạch.

Tuy nhiên, lúc này, hai người kia cũng như hổ rình mồi, nếu ngang ngành động thủ, chỉ sợ cuối cùng cũng rất khó có được lợi lộc gì. Trời mới biết trong hơn một vạn phòng này có bao nhiêu cao thủ. Nếu đồng loạt đứng lên...

333. Chương 63 Thần Cách Giá Trên Trời (3)

-Tốt. Bắt đầu đấu giá. Tuy nhiên chúng ta cũng muốn tham gia.

Hỏa Thử hừ lạnh:

-Quy củ đấu giá truyền lại, chủ nhà không thể tham gia đấu giá từ một vấn Thần lực kết tinh trở lên. Chẳng lẽ các người muốn vi phạm sao?

-Hỏa Thử, người nói rất đúng. Tuy nhiên xin người đừng quên, thứ đồ này không phải chúng ta lấy ra, đây là một đồ vật bất ngờ xuất hiện. Nếu người có gì dị nghị với việc ta tham gia đấu giá, như vậy chúng ta có thể tạm thời giữ lại vật ấy, để lần sau đấu giá.

Hỏa Thử cười to mấy tiếng:

-Quên đi, giao thứ này vào tay các người, ta mới lo lắng. Hay là đấu giá luôn đi.

Peaceful có chút tiếc nuối trong lòng. Đúng như lời Hỏa Thử nói, nếu thứ này đã rơi vào tay hắn làm gì có chuyện nhỏ ra.

Peaceful thấy Hỏa Thử hai người vẫn đứng cạnh nhau như thế, không ai có ý muốn đi xuống, lập tức hiểu được là bọn họ lo ngại chính mình, nên mới mặt dày mào dạn đứng ngốc ở đây. Tuy nhiên lúc này cũng không phải là tranh khí phách, nên hắn cũng làm như không thấy.

-Các vị, đồ vật chúng ta sắp đấu giá có thay đổi một chút. Chúng ta sắp đấu giá...

Peaceful do dự một chút, trong đầu chuyển vô số lần, cuối cùng vẫn phải thở dài một tiếng

-Chúng ta sắp đấu giá mảnh vỡ thần cách đầu tiên kể từ khi thành lập liên minh thành thị giao dịch đến nay.

Hắn vốn là muốn giấu lại lịch thứ này, nhưng lại nghĩ đến, đây đều là các nhận vật đứng đầu đỉnh đỉnh, mảnh vỡ Thần cách tuy rất hiếm thấy, nhưng muốn nói là không có ai nhận ra, tuyệt đối không thể. Nếu che giấu đã vô dụng, không bằng thoải mái nói thẳng ra.

Nhưng khi hắn còn chưa dứt lời, lập tức vang lên những tiếng xôn xao lớn đủ để ném bay phòng ốc đi.

Tuy một số người đã nhận ra mảnh vỡ thần cách, nhưng tuyệt đại đa số vẫn tỉnh tỉnh mê mê. Tuy nhiên, sau khi được đám người Peaceful cùng giám định, thứ đồ này tuyệt đối không phải thứ bình thường, nhưng khi biết được đây có thể là mảnh vỡ Thần cách mẫu chốt, tất cả mọi người đều rung động.

Peaceful dè tay xuống, thân phận Ngụy thần quả nhiên phi thường, vô số âm thanh dần dần lắng xuống.

-Lúc này, đấu giá chính thức khai...

-Chờ một chút.

Có tiếng xa xôi của Vô Danh vang lên.

Peaceful ngẩn ra, hỏi ngược lại:

-Cái gì?

Trong lòng hắn đột nhiên có một tia hy vọng mong manh, nếu Vô Danh nguyện ý để mảnh vỡ thần cách lại trong gia tộc Phong Linh giải quyết thì thật tốt quá.

Nhưng lời nói tiếp theo của Vô Danh lại chìm hắn ngập đầu trong thất vọng hoàn toàn.

-Ta vừa mới tới, dường như còn có thứ gì đang được bán đấu giá. Ta không muốn phá vỡ quy củ, để cho thứ kia bán trước đi.

Peaceful dở khóc dở cười nhìn Vô Danh. Không muốn phá vỡ quy củ ư? Chẳng lẽ người không biết từ sau khi người xuất hiện, quy củ của chúng ta đã bị người phá hủy hầu như không còn?

Chỉ có điều, lúc này, hắn bất kể thế nào cũng sẽ không đắc tội với Vô Danh đang nắm mảnh vỡ thần cách trong tay kia. Hắn đành phải gờ tay phải, tiếp nhận cái hộp nhỏ chứa đại lục thần tạo kia, cất cao giọng:

-Vừa rồi báo giá cao nhất là bảy vạn năm nghìn thần lực kết tinh. Có còn giá cao hơn không?

Không ai đáp lại, trên quả cầu thủy tinh lơ lửng giữa đài cao cũng không có biến hóa gì.

Nhưng ngay lúc này, một căn phòng phía trước mở ra, một vị thú nhân trẻ tuổi bước ra, cung kính vái Peaceful một cái:

-Trưởng giả gia tộc Phong Linh tôn kính, giá vừa rồi là ta ra. Tuy nhiên lúc này ta tuyên bố, rút lại giá này. Sắc mặt Peaceful trầm xuống:

-Trong các kỳ đại hội đấu giá, một khi ra giá sẽ không được rút lại. Chẳng lẽ trước khi tham gia người cũng không biết quy củ này?

Thú nhân trẻ tuổi kia nhìn Peaceful không chút sợ hãi. Thực lực của bọn họ tuy kém khá xa, nhưng khí độ thú nhân gan dạ sáng suốt này biểu hiện khiến người ta khó có thể tin nổi.

-Chúng ta biết quy củ này, nhưng xin hỏi ngài, vì sao không nói đến việc đấu giá mảnh vỡ thần cách ngay từ đầu? Nếu ngài che giấu sự thật, ta hoàn toàn có quyền rút.

Peaceful không khỏi ngẩn ra. Thú nhân này nói rất có đạo lý. Nhưng vấn đề là ngay mười phút trước hắn cũng không biết có sự tình long trời lở đất này phát sinh!

Khi mọi người đang chìm trong tĩnh lặng, một tiếng nói đanh thép vang lên:

-Bảy vạn rưỡi. Giá này ta tiếp.

Mọi người nhìn theo hướng âm thanh kia, nhưng cái gì cũng không thấy. Chỉ có vô số phòng ốc dựng trên cây.

Peaceful và thú nhân trẻ tuổi kia cùng thở phào nhẹ nhõm.

-Tốt. Bảy vạn rưỡi, còn có giá cao hơn không?

Căn bản là không có ai trả lời. Sau khi mảnh vỡ thần cách xuất hiện, ánh mắt mọi người đều bị Vô Danh hấp dẫn.

So với nó, đại lục thần tạo như một thứ vô dụng, không ai thèm quan tâm nữa.

Ngay cả Peaceful dường như cũng thế, hắn nhắc lại ba lần báo giá với tốc độ nhanh như súng máy, căn bản là không để cho người khác cơ hội để suy xét đưa ra quyết định cuối cùng.

Vậy là có một đại lục thần tạo rộng trăm vạn thước vuông, với giá cả thấp nhất từ trước tới nay, bảy vạn rưỡi được bán tống đi.

Trong căn phòng này, sắc mặt Tiểu Ân ẩn hiện một tia đắc ý.

Dick và Roosevelt vừa hâm mộ vừa tiếc nuối nhìn Tiểu Ân.

Vừa rồi Tiểu Ân đột nhiên mở miệng khiến cho bọn họ cũng bất ngờ. Nhưng không ai nghĩ đến, Tiểu Ân thực sự mua được với giá này. Nhìn Tiểu Ân chiếm được tiện nghi như thế, trong lòng bọn họ kinh ngạc bội lần. Chỉ là bọn họ biết, nếu Tiểu Ân đã có được đại lục thần tạo, tức là khẳng định đã từ bỏ mảnh vỡ thần cách sắp được đấu giá, khiến cho bọn họ cảm thấy tiếc nuối.

Nhưng bọn họ cũng không biết, Tiểu Ân cũng đang thầm kinh ngạc.

Khi hắn cho Vô Danh xuất trận lúc này thực ra cũng chỉ đề phòng vạn nhất, nếu có người vượt giá tám vạn, thì Vô Danh sẽ dùng mảnh vỡ thần cách trong tay đem ra trao đổi lấy đại lục thần tạo. Tiểu Ân có đến tám phần mười chắc chắn gia tộc Phong Linh khẳng định sẽ phải xúc tiến việc này.

Nhưng hắn không tin nổi, là khi mảnh vỡ thần cách vừa xuất hiện, dường như lập tức không có ai hứng thú với đại lục thần tạo nữa. Mà hắn lại dùng cái giá thấp tuyệt đối bảy vạn rưỡi để mua đại lục thần tạo. Điều này khiến hắn cũng nghi ngờ.

Chẳng lẽ giá trị của mảnh vỡ thần cách thực sự khủng bố đến như thế sao?

Trong lòng hắn lập tức có chút chờ mong, không biết thứ này đến tột cùng có giá trị bao nhiêu thần lực kết tinh.

Thực ra, Peaceful làm vậy cũng là bất đắc dĩ. Cái tin mảnh vỡ thần cách xuất hiện lập tức sẽ truyền ra ngoài với tốc độ truyền tống trận, một lúc sau, khó tránh khỏi sẽ có rắc rối. Hiện giờ thần lực kết tinh trong địa bàn gia tộc Phong Linh họ khẳng định là nhiều nhất. Lấy tiền đề người là đạo lý. Cho nên phải dao sắc chặt đứt tay. Nếu đợi cho người ta thu thập được thần lực kết tinh tới đây, gia tộc Phong Linh chưa chắc có được kết quả cuối cùng.

Còn về đại lục thần tạo kia, chẳng qua chỉ là thần lực kết tinh chế tạo ra, so với mảnh vỡ thần cách căn bản là không tính.

-Đại lục thần tạo đã đấu giá xong, sau đó là đấu giá mảnh vỡ thần cách.

Sau những lời này, Peaceful cũng không thèm nghĩ lấy hơi

-Gia tộc Phong Linh chúng ta ra giá một triệu thần lực kết tinh.

Tiểu Ân đang ở trong phòng cười trộm uống một ly rượu trái cây, đang lắc lắc thứ nước sóng sánh kia trong khoang miệng, tận hưởng hương vị tự nhiên rất nồng này.

Nhưng vừa nghe Peaceful vội vàng ra giá một triệu thần lực kết tinh, ngụm rượu này Tiểu Ân không nuốt được.

Phì một tiếng, hắn phun hết rượu trái cây trong miệng ra, tròn mắt cứng lưỡi nhìn thật sát vào quả cầu thủy tinh, gần như không thể tin được cái lỗ tai của mình.

Xem sắc mặt Dick và Roosevelt cũng khấn trương, nhưng xem bộ dáng của họ, dường như cũng không ngờ.

-Một triệu một trăm ngàn!

Hỏa Thứ cũng không chút do dự lên tiếng.

-Một triệu hai trăm ngàn!

Thú nhân trẻ tuổi kia lập tức đuối kịp.

-Một triệu ba trăm ngàn!

Một giọng nói không chút yếu thế vang lên từ một gian phòng.

Những người này ra giá không ngờ lấy con số trăm ngàn làm quy chuẩn mà tăng lên không ngừng. Tuy nhiên sắc mặt mỗi người đều rất ngưng trọng, xem chừng không ai muốn từ bỏ.

Tiểu Ân nắm chén rượu, cuối cùng cũng tỉnh lại từ trong mù mờ. Trên đầu hắn có tám vạn thần lực kết tinh, vốn tưởng đã thuộc vào nhóm hào phú, nhưng giờ mới biết, với của cải của hắn, căn bản không đủ tư cách so với cái số lẻ của người ta.

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân chậm rãi hỏi:

-Dick tiên sinh, mảnh vỡ thần cách đến tột cùng có giá bao nhiêu thần lực kết tinh?

-Không biết.

Dick vuốt vuốt yết hầu

-Đây là thần lực kết tinh đầu tiên được đấu giá, cũng có thể là cuối cùng. Cho dù là bán ra với giá cao bao nhiêu cũng là điều đương nhiên.

Cơ mặt Tiểu Ân hơi giật giật, lẩm bẩm hỏi:

-Thứ này, có giá trị lắm sao?

334. Chương 64 Thần Cách Vĩnh Hằng (1)

-Giá trị, tất nhiên là giá trị!

Giọng nói của Tiểu Ân tuy nhỏ, nhưng Dick nghe được, hắn lập tức nói:

-Dù sao thần lực kết tinh cũng có thể kiếm được, chỉ cần có được tín đồ là có thể không ngừng sinh ra. Nhưng thần cách là tài nguyên không thể nào tái sinh được. Vì cơ hội thành thần, không có gì đáng giá bằng.

-Không thể tái sinh?

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hỏi:

-Vì sao?

Dick sửng sốt, hỏi ngược lại:

-Tiểu Ân tiên sinh, thần linh mà ngài thờ phụng không nói với ngài sao?

Tiểu Ân mờ mịt lắc đầu nói:

-Ta chỉ biết tu luyện và thờ phụng tín ngưỡng của mình, quả thật không biết gì cả.

Dick cười khỏ một tiếng, trong lòng thầm nghĩ, có lẽ nhờ sự khổ tu và thành kính nên Tiểu Ân mới có thành tựu như ngày hôm nay.

-Tiểu Ân tiên sinh, ngài không biết định luật vĩnh hằng sao?

Sắc mặt của Tiểu Ân trở lên cổ quái, định luật vĩnh hằng? Chẳng lẽ trên thế giới này cũng có khoa học sao?

Nhìn vẻ mặt mờ mịt của Tiểu Ân, Dick không tra hỏi nữa:

-Căn cứ theo sách cổ thì trong thần giới của thần linh, bất kể thần linh nhiều hay ít, bọn họ đều có uy năng vĩnh hằng.

-Vì sao?

Tiểu Ân hoài nghi hỏi.

-Bởi vì thần cách

Dick nghiêm túc nói:

-Sở dĩ một thần linh có năng lượng cường đại tới mức nào là do cấp bậc thần cách quyết định. Một khi năng lượng của bọn họ vượt qua cấp bậc thần cách thì bọn họ không thể khống chế thêm nhiều năng lượng nữa.

Tiểu Ân kinh ngạc, há miệng thở dốc, lần đầu tiên hắn nghe nói tới điều này.

Dick đột nhiên thần bí hỏi:

-Người có biết vì sao xảy ra cuộc chiến giữa chúng thần hay không?

Tiểu Ân thuận miệng nói:

-Bởi vì cướp đoạt nhân khẩu vào tín ngưỡng lực.

Dick cười nói:

-Tiểu Ân tiên sinh, ngài biểu hết về vũ trụ không?

-Không.

-Đúng vậy

Dick cảm khái nói:

-Vũ trụ vô cùng to lớn, không ai biết có bao nhiêu tinh cầu có sinh vật trí tuệ. Tương tự trong mỗi tinh cầu có không biết bao nhiêu chủng tộc. Kỳ thật muốn đạt được tín ngưỡng lực là một chuyện rất đơn giản. Chỉ cần phái người tới tinh cầu chưa được khai phá, hoặc thu nhận thêm nhiều tín đồ thì tại sao thần linh phải mạo hiểm chiến đấu với nhau, để rồi ngã xuống?

Trong lòng Tiểu Ân cả kinh, ánh mắt của hắn lộ ra tia sáng khác thường, hỏi:

-Chẳng lẽ cuộc chiến của chúng thần có liên quan với thần cách?

-Đúng vậy, sách cổ có nói, khi chúng thần tích tụ năng lượng tới trình độ nhất định, sẽ trở nên hiếu sát và bắt đầu cắn nuốt lẫn nhau. Mục đích của bọn họ là vì thần cách, chỉ cần cướp đoạt thần cách của đối phương rồi cô đọng với thần cách của mình là có thể hấp thu thêm nhiều năng lượng, trở nên cường đại hơn.

Tiểu Ân liếc đôi môi khô ráo của mình:

-Vì sao thần linh muốn cướp đoạt của nhau? Bọn họ không thể chế tạo sao?

-Chế tạo?

Dick không nhin được, mí mắt giật giật, hắn hít sâu một hơi, nếu người ngồi trước mặt mình không phải là Ngàn năm Truyền kỳ có thực lực bí hiểm, thì hắn đã trực tiếp xông tới đánh hắn rồi.

-Tiểu Ân tiên sinh, đó là thần cách đó, ngài có biết thần cách không? Tổng số thần cách luôn cố định, trải qua vô số năm cắn nuốt và thần linh ngã xuống, tổn hại rồi lại được sửa chữa, số lượng thần cách vẫn như cũ, không nhiều cũng không ít đi một mảnh nào.

Ánh mắt Tiểu Ân mở to ra, nhưng vẫn mờ mịt.

Dick giật mình hỏi:

-Tiểu Ân tiên sinh, ngài làm sao vậy?

-A...

Tiểu Ân giống như tỉnh lại trong mộng nói:

-Không có gì, tuy nhiên ta có nghe nói, mảnh vỡ thần cách nếu quá nhỏ sẽ tự động vỡ nát.

-Ta biết, tuy vỡ nát nhưng không hề biến mất, mà sẽ ngưng tụ ở nơi khác.

Ánh mắt của Tiểu Ân sáng lên, hỏi:

-Ngưng tụ ở nơi nào?

Dick nhún vai nói:

-Không biết, mảnh vỡ thần cách rơi xuống đâu, đừng nói là ta, cho dù chúng thần cũng không xác định được.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, hần thong thả hỏi:

-Dick, ngài nói tổng số thần cách không thay đổi?

-Đúng vậy, bất kể nhiều hay ít cũng không thay đổi.

-Ngài nói thần cách không thể chế tạo?

-Đúng.

-Nếu không phải được chế tạo, thì những thần cách đầu tiên làm sao xuất hiện?

-Không biết

Khuôn mặt của Dick nhăn nhó nói:

-Tuy nhiên trong sách cổ có nói, thần cách không thể chế tạo được và luôn duy trì một số lượng nhất định. Chỉ có thông qua hấp thu thần cách hoặc mảnh vỡ thần cách, mới khiến thần linh trở nên cường đại hơn. Còn nhóm thần cách đầu tiên xuất hiện như thế nào thì không thể nào biết được.

Tiểu Ân không nói gì, chỉ có điều trong đầu hần nhớ lại đoạn nói chuyện với Vô Danh.

-Người và những người khác không giống nhau.

-Người và hần đều là một loại người, đều tới từ một nơi.

Trong đầu Tiểu Ân hiện lên một hình ảnh khác, Tiểu Ân như thể thấy được một tòa ma pháp trận to lớn mang phong cách cổ xưa. Đột nhiên hào quang trong trận đồ phát sáng mãnh liệt, trên không trung mở ra một thông đạo không biết tên.

Một bóng dáng cao ngạo cứ như thế bước vào thông đạo, cho tới khi biến mất.

Thân thể Tiểu Ân hơi run run, hần mơ hồ cảm thấy, càng ngày mình càng tiếp cận gần với bí mật.

Hơn nữa giờ phút này, rốt cuộc hần hiểu được, vì sao một mảnh vỡ thần cách nho nhỏ lại có giá trên trời như vậy.

Bởi vì ngay cả chúng thần cũng không thể chế tạo ra thì chắc chắn là vật báu vô giá.

Giờ phút này, giá đã đạt tới hơn hai triệu nhưng vẫn ồn ào như trước. Tiểu Ân cũng không ngạc nhiên như lúc trước.

Dù sao bất cứ lúc nào thần lực kết tinh cũng có thể ngưng tụ nhưng mảnh vỡ thần cách thì chỉ có Tiểu Ân sản xuất được.

Trong tình huống này, tự nhiên phải sử dụng mảnh vỡ thần cách để trao đổi thần lực kết tinh.

Nhẹ nhàng lấy tay trái ấn vào tim, Tiểu Ân cảm nhận trái tim mình đang đập điên loạn. Hóa ra trên thế giới này, chỉ có mình mới có thể chế tạo mảnh vỡ thần cách và thần cách thấp kém.

Tuy hần chỉ chế tạo được thần cách thấp kém, tuy nhiên điều đó chẳng sao cả. Sau này hần sẽ chế tạo nhiều thêm một chút, sau đó cô đọng thần cách cấp thấp lại, chắc có thể tiếp tục nâng cao cấp bậc. Dù sao thu hoạch lần này rất to lớn, nếu đem trăm vạn thần lực kết tinh ngưng tụ lại sẽ có uy thế to lớn không kém chí cao thần.

Vừa nghĩ tới chuyện này, đôi mắt Tiểu Ân sáng lên.

-Hai triệu tám trăm ngàn...

Giờ phút này giọng nói của người chủ trì đấu giá vang lên. Tất cả những người cạnh tranh đều ở ngoài phòng, bọn họ báo ra cái giá cao nhất mà mình chịu được.

Chỉ có điều, sau khi Peaceful báo ra cái giá hai triệu tám trăm ngàn, lập tức không có âm thanh nào vang lên nữa.

Phần lớn mọi người bị cái giá này dọa sợ nhưng những người biết lai lịch của mảnh vỡ thần cách đều biết giá trị của thứ này không thể dùng thần lực kết tinh để tính.

Giống như không thể dùng tử kim thạch để mua vật phẩm siêu cấp. Thần lực kết tinh cũng thế, trong tình huống bình thường không thể mua được mảnh vỡ thần cách.

Hiện giờ xuất hiện cơ hội ngàn năm có một, cho nên thần lực kết tinh quý giá liền biến thành một đồng chữ số, không khỏi khiến người khác đau lòng.

Về mặt của vị thú nhân trẻ tuổi trở nên lo lắng, hắn đột nhiên cất cao giọng nói:

-Vị tiên sinh này, mảnh vỡ thần cách của ngài có thể hoãn lại vài ngày nữa rồi mới bán được không. Ta có thể hứa với ngài, nhất định sẽ mang tới nhiều thần lực kết tinh hơn nữa để đổi với ngài.

Dù sao thần lực kết tinh cũng tương đương với vật phẩm siêu cấp. Hắn không mang theo nhiều, tuy vừa rồi đã tới thành thị gần nhất để liều mạng mượn nhưng cũng chỉ huy động được gần hai triệu thần lực kết tinh, so với cái giá hai triệu tám trăm ngàn của Peaceful thì kém xa.

Nhưng hắn tin tưởng, nếu báo tin mảnh vỡ thần cách xuất hiện, chắc chắn những người cùng hệ thần linh với hắn sẽ mang rất nhiều thần lực kết tinh tới để trao đổi.

Sắc mặt của Peaceful khẽ biến nói:

-Không được, nếu vị tiên sinh này đã lựa chọn hội đấu giá, thì nhất định phải bán, không được bỏ dở nửa chừng.

Hỏa Thứ cười lạnh một tiếng nói:

-Peaceful, người không cần khinh người quá đáng, cho chúng ta thời gian một ngày, chắc chắn có thể xuất ra thần lực kết tinh gấp đôi người.

Peaceful cười ha hả nói:

-Thật không? Nói suông không có chứng cứ, nếu người có nhiều thần lực kết tinh như vậy, vì sao không mang trên người?

Hỏa Thứ lập tức chán nản, hắn tức giận nói:

-Người có gặp ai mang trên người hơn một triệu thần lực kết tinh không? Chẳng lẽ người sao....

Quả thực, nếu thực sự có người mang trên triệu thần lực kết tinh trên người, như vậy hắn không phải là thần linh thì là kẻ điên.

Peaceful cười lạnh vài tiếng, tiếp tục nói:

-Các vị, có ai trả giá cao hơn không?

Hỏa Thứ quay đầu, đối mặt với Vô Danh nói:

-Vị tiên sinh này, chỉ cần cho ta một ngày, chúng ta có thể cung cấp nhiều thần lực kết tinh hơn.

Hiển nhiên đại nhân vật cấp Ngụy thần và thú nhân trẻ tuổi đều có vấn đề như nhau.

Dù sao nơi này không phải địa bàn của bọn họ, không có khả năng mang theo cả triệu thần lực kết tinh trên người. Chỉ có thể hợp tác với những người cùng hệ thần linh với mình trong thành, tập hợp thần lực kết tinh lại.

Chỉ có điều loại thủ đoạn nhỏ đó sao có thể thắng được gia tộc Phong Linh, vốn chiếm ưu thế sân nhà.

335. Chương 64 Thần Cách Vĩnh Hằng (2)

-Hỏa Thứu các hạ, ngài không nên quấy nhiễu quy củ của hội đấu giá.

Hỏa Thứu hừ lạnh nói:

-Đồ là của người ta, đấu giá như thế nào là do người ta quyết định.

Peaceful đang định nói chuyện thì thấy Vô Danh lắc đầu nói:

-Ta không có thời gian chờ đợi, trong các người, ai ra giá cao nhất thì chúng ta giao dịch.

Đám người Hỏa Thứu ngẩn ra, ánh mắt của bọn họ lộ ra vài tia âm độc. Chỉ có điều dù sao nơi này cũng là lãnh địa của gia tộc Phong Linh. Nếu chủ động ra tay, chưa chắc đã cướp được mảnh vỡ thần cách, hơn nữa còn có thể dẫn tới cuộc chiến giữa các chúng thần. Điều này bọn họ không gánh vác nổi.

Peaceful rất vui mừng, hai triệu tám trăm ngàn thần lực kết tinh, gần như phải đào tất cả mọi góc ngách trong thành, nhưng để đổi được thần cách thì rất đáng giá.

Hắn cười to ba tiếng nói:

-Tốt, nếu không ai ra giá cao hơn hai triệu tám trăm ngàn thần lực kết tinh thì mảnh vỡ thần cách thuộc về gia tộc Phong Linh chúng ta.

Sắc mặt của đám người Hỏa Thứu rất khó coi. Trên đài cao, không khí mơ hồ trở nên khẩn trương.

Xem bộ dáng của mọi người, ai cũng biết, bọn họ muốn động thủ cướp đoạt.

Peaceful đột nhiên hét lớn một tiếng nói:

-Hỏa Thứu, người đừng quên, nếu người lựa chọn chiến tranh giữa các thần linh, vậy người hãy nghĩ tới hậu quả.

Thân thể của Hỏa Thứu khẽ run lên, khí thế lập tức yếu đi.

Tuy rằng phần lớn mọi người không hiểu ý của những câu này, nhưng xem bộ dáng của đám người Hỏa Thứu là biết trong đó có ẩn chứa huyền cơ.

Hai bên đang giằng co với nhau thì chợt một giọng nói vang lên:

-Mảnh vỡ thần cách, hóa ra đây là mảnh vỡ thần cách.

Nghe thấy giọng nói này, bốn cao thủ cấp Ngụy thần lập tức biến sắc.

Peaceful cất cao giọng nói:

-Matt Lazo các hạ, chuyện này không quan hệ tới ngài, ngài không cần tham dự.

Trong lòng Tiểu Ân hơi kinh hãi, Matt Lazo chỉ là một cao thủ cấp bậc truyền kỳ, bốn người Peaceful rõ ràng đã tiến giai tới cấp Ngụy thần. Điểm này có thể cảm ứng qua khí thế hùng mạnh trên người bọn họ. Hơn nữa nhìn bộ dáng của bọn họ khi đối đãi với các truyền kỳ của tinh linh là đoán được thân phận của bọn họ.

Tuy nhiên, cao thủ cấp Ngụy thần đối mặt với Matt Lazo lại dùng thái độ khiên nhường. Hùng danh của người này vượt xa người thường.

Cửa phòng chậm rãi mở ra, một trung niên dáng người vạm vỡ bước ra.

Làn da hắn màu nâu, đỉnh đầu có bộ lông màu lam, ánh mắt màu xanh da trời, trong mắt hoàn toàn không hề có chút lòng trắng mà toàn bộ đều là màu xanh da trời quỷ dị.

Tiểu Ân vừa thấy người này, lập tức nghĩ tới ma pháp sư có làn da màu lam ở trong khe nứt không gian.

Hiện giờ xem ra ma pháp sư có làn da màu lam đến từ tinh cầu của Matt Lazo.

Sau khi Matt Lazo xuất hiện, đám người Peaceful và Hỏa Thứu lập tức khẩn trương. Vừa rồi bốn người muốn quyết sinh tử với nhau thì hiện giờ lại muốn liên thủ với nhau.

Trong lòng Tiểu Ân dâng trào cảm xúc, bốn Ngự thần đó, đối mặt với một Ngàn năm Truyền kỳ lại bày ra bộ dáng đó. Chẳng lẽ người này có thể vượt bậc khiêu chiến sao?

Ánh mắt của Matt Lazo đảo qua bốn người Peaceful, sau đó nhìn thẳng vào Vô Danh.

Tiểu Ân cảm ứng được sự chần chờ trong thái độ của hắn, trong lòng không khỏi buồn cười.

Vô Danh không chỉ dịch dung thành dung mạo của lão tinh linh cấp bậc truyền kỳ mà còn mô phỏng lại cả thực lực của lão.

Từ bề ngoài thì Vô Danh là tinh linh có thực lực truyền kỳ. Nhưng Tiểu Ân hiểu, chỉ có đứng gần Vô Danh mới có thể mơ hồ cảm nhận được uy thế khổng lồ ẩn nấp bên trong người Vô Danh.

Matt Lazo nhìn nửa ngày, rốt cuộc nói:

-Người đem mảnh vỡ thần cách cho ta.

Vô Danh không thêm để ý tới hắn, giống như hắn không hề tồn tại.

Sắc mặt của Peaceful buông lỏng, vội vàng nói:

-Matt Lazo các hạ, gia tộc Phong Linh đã ra giá. Hai triệu tám trăm ngàn thần lực kết tinh, nếu ngài trả giá cao hơn thì xin mời.

Matt Lazo cười to mấy tiếng nói:

-Trên người của ta không có nhiều thần lực kết tinh, nhưng thứ này ta muốn.

Nói xong, hắn tiến lên trước một bước, thân thể liền bộc phát một loại lực lượng quỷ dị.

Sắc mặt của Peaceful giống như lợn bị chọc tiết, hắn lãnh đạm nói:

-Matt Lazo các hạ, đây là gia tộc Phong Linh, nếu ngài ra tay, không chỉ đắc tội với gia tộc Phong Linh chúng ta mà còn đắc tội với đám người Hỏa Thứ.

Trong lòng Hỏa Thứ thầm mắng Peaceful là lão gian hoạt, nhưng lúc này cũng chỉ biết cam chịu.

Nếu thực sự để Matt Lazo đoạt đi thứ này, thì không có thủ đoạn gì đoạt lại được.

Giọng nói của Matt Lazo to lên:

-Ta muốn mảnh vỡ thần cách.

Ánh mắt màu lam của hắn lóe lên ánh sáng kỳ dị:

-Ta cho người một phút.

Peaceful không nhận được, đột nhiên vùng tay lên. Vô số tinh linh lập tức xuất hiện, giải thích với nhau điều gì đó. Rất nhanh có người rời khỏi phòng, hơn nữa tốc độ ngày càng nhanh. Một lát sau, bên cạnh đám người Tiểu Ân, xuất hiện những người dẫn đường.

Tất cả mọi người đều biết sẽ có một trận đại chiến xảy ra, hơn nữa những người giao chiến đều cường đại, nằm ngoài dự đoán của mọi người.

Rất nhanh, ngoài những người tin vào thực lực của mình, hoặc những kẻ có dụng tâm khác, thì đều bị mời ra ngoài.

Xa xa trên bầu trời, đầy những bóng người. Nhưng sau một lát liền biến mất. Thậm chí có người còn dùng Truyền Tống Trận để ly khai thành phố này. Bởi vậy có thể thấy được uy danh của Matt Lazo cường thịnh tới cỡ nào.

Roosevelt sớm đã rời đi, Tiểu Ân và Dick thì ở lại.

Bọn họ muốn xem Matt Lazo chiến đấu với bốn cường giả cấp Ngự thần như thế nào.

Đối với Ngàn năm Truyền kỳ thì đây là một cơ hội rất khó gặp, chỉ cần là người có trái tim cường giả, đều không bỏ qua.

Không chỉ có hai người họ nghĩ như vậy, xung quanh còn có gần trăm người như vậy.

Tinh thần của Tiểu Ân hơi đảo qua, lập tức biết những người ở lại, đều là Ngàn năm Truyền kỳ.

Trong tinh cầu của bọn họ, một ngàn năm chỉ xuất hiện được sáu truyền kỳ. Nhưng trong hội đấu giá, không ngờ lại có hơn trăm vị, thật khiến mọi người cảm khái.

Dick than nhẹ một tiếng, giọng nói trầm xuống:

-Matt Lazo tuy cuồng vọng nhưng hắn cũng biết không nên để nhiều người nổi giận.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, thể giới ma pháp là thể giới cá lớn nuốt cá bé. Cho dù lần này Matt Lazo đoạt được mảnh vỡ thần cách thì cũng không có nhiều người chỉ trích hắn.

Nhưng nếu Matt Lazo cường ngạnh cướp đoạt, gây ra hỗn loạn, chắc chắn sẽ gây ra tử thương thảm trọng. Mà những người tới đây đều là những người có uy tín ở các nơi khác. Nếu gây ra hậu quả đó thì chỉ sợ những người tới tìm Matt Lazo báo thù, sẽ hủy diệt tinh cầu mà hắn sống.

Ngay cả cường giả như Matt Lazo cũng phải lưu lại thời gian cho mọi người rời đi. Hỏa Thửu có thể nhẫn nại tới mức này cũng là vì nguyên nhân này.

Tất nhiên, nếu trong hội đấu giá chỉ có người bình thường thì những kẻ này đã không e dè.

Hơn mười triệu tính mạng, trong mắt bọn họ không khác gì những con kiến.

Nhìn cả phòng đã trống rỗng, Matt Lazo đột nhiên nói:

-Ta muốn ra tay, tốt nhất các người không nên ngăn cản, nếu không ta không hạ thủ lưu tình.

Nói xong, hắn vươn bàn tay màu lam ra, ánh sáng màu lam lấy hắn làm trung tâm bắn về bốn phía.

Ánh sáng khuếch tán rất xa, không ngờ bao phủ toàn bộ cây cối.

Dick kéo tay Tiểu Ân nói:

-Mau lui lại.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, thân thể đứng thẳng như cũ, không hề bất động.

Dick thở dài một tiếng, lập tức buông tay, giống như chạy nạn, Tất cả truyền kỳ đều lựa chọn như thế, khi làn sóng màu lam sắp tiếp cận bọn họ, bọn họ đều dùng tốc độ nhanh nhất để rời đi.

Bọn họ không bay lên không trung, mà liên tục lùi về phía sau. Sau khi làn sóng màu lam dừng lại, bọn họ mới đứng ở ngoài làn sóng quan sát.

Trong lòng Tiểu Ân thất kinh, hắn không cảm thấy uy thế cường đại của làn sóng, nhưng nhìn động tác của mọi người, hắn có cảm giác, Matt Lazo muốn tuyên bố với mọi người.

Không nên tiến vào phạm vi làn sóng màu lam.

Đối mặt với bốn vị Ngự thần, gần trăm truyền kỳ, không ngờ hắn lại sử dụng phương thức này. Quả thật rất ngang ngược.

Khí thể duy ngã độc tôn, ngạo nghễ với vạn vật, đẩy khí thể hắn lên tới đỉnh.

Trong chốc lát, khí thể cường đại trên người Matt Lazo áp đảo, thậm chí khí thể của bốn cường giả Ngự thần ở trước mặt hắn lại yếu hơn một bậc.

Tiểu Ân nắm chặt hai tay, trái tim hắn đập loạn lên, nhìn Matt Lazo, hắn có lòng tin cường đại.

Đó là phản ứng tự nhiên khi đối mặt với cường giả. Nhiệt huyết trên người hắn dâng lên.

Chỉ có điều, rõ ràng Matt Lazo không để vị Ngàn năm Truyền kỳ này ở trong lòng. Thậm chí ngay cả đầu cũng không thèm quay lại. Quang minh chính đại ra tay trước mặt bốn vị Ngự thần.

Mỗi một bước tỏa ra một cỗ lực lượng cổ quái, giống như trong biển sâu, có tiềm lực vô cùng vô tận.

Bốn người Peaceful lúc trước còn giống như gà chọi, giờ phút này, vẻ mặt của bọn họ ngưng trọng nhìn Matt Lazo.

Đột nhiên Hỏa Thứ quát lớn một tiếng, thân thể biến mất, trên bầu trời xẹt qua một đạo quang ngân, vòng quanh người Matt Lazo mấy vòng.

Tốc độ này quả là khiếp người, ngay cả Tiểu Ân cũng mặc cảm. Hắn có thể khẳng định, trên tinh cầu của mình, không ai có được tốc độ như thế.

Trên người Matt Lazo truyền tới vô số tiếng bùng nổ, rõ ràng Hỏa Thứ đã đắc thủ.

Nhưng sau một lát, hồng quang chợt tắt. Sắc mặt của Hỏa Thứ xanh mét lại, trên người Matt Lazo không hề tổn hao gì cả nói:

-Không tồi, chính là cảm giác này.

336. Chương 65 Lĩnh Vực Vô Tận (1+2)

Không phải do hấn tức giận mà do màu sắc đỏ bắt đầu lan từ mặt tới toàn thân hắn

Đứng ở xa, Tiểu Ân lập tức biết, vị nguyên thần này đã tức giận, cho nên mới không để ý tới hình tượng, dùng tư thế cường đại nhất của mình để đối phó với cường địch

Rõ ràng Hỏa Thứ không phải nhân loại, hắn là một loại ma thú nào đó, từ từ tu luyện trở thành siêu cấp cường giả

Ngoài một số đặc thù của chủng tộc, phần lớn ma thú không phải sinh vật có trí tuệ. Chỉ có điều cấp bậc của bọn chúng không ngừng đề cao thì trí tuệ cũng từ từ sinh ra. Tới cửu tinh có thể hoàn toàn biến thành hình người

Hỏa Thứ có thể tu luyện tới cảnh giới nguyên thần, trong hàng ngũ ma thú, có thể nói là trong hàng tỷ chưa chắc đã có được một

Ngày thường hắn đều dùng hình dáng nhân loại để xuất hiện nhưng nếu gặp phải kẻ thù cường đại, hắn sẽ trở lại nguyên hình của mình. Bởi vì thân thể của ma thú có lực phá hoại không thua kém gì thiên phú ma pháp của chúng

Hơn nữa sau khi khôi phục nguyên hình, tốc độ chuyển hóa ma lực và năng lực khống chế ma pháp của bọn chúng tốt hơn. Có thể nói đó là kỹ năng áp bài của bọn chúng, không tới mức vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối sẽ không thi triển

Nhưng lúc này, Hỏa Thứ đối mặt với Matt Lazo, không chút do dự hiện ra nguyên hình. Điều này chứng tỏ trong lòng hắn đã coi vị truyền kỳ cao thủ trở thành đối thủ lớn nhất của cuộc đời mình

Một ngọn lửa nhỏ chợt lóe sáng trong không trung, giống như những ngôi sao trên bầu trời. Mỗi một đốm lửa đều phát ra uy thế khó có thể tưởng tượng nổi. Đột nhiên tất cả hoa lửa tán đi, lộ ra một quả cầu lửa to lớn ở trung tâm

Trung tâm của hỏa cầu dường như có một con chim khổng lồ có ba chân, đang nằm trong ngọn lửa nóng rực, lạnh lùng nhìn Matt Lazo

Hỏa cầu càng lúc càng lớn lên, tỏa ra nhiệt độ đủ nung nóng hàn thiết

Đài cao được thiết kế từ một khối nham thạch hoàn chỉnh, chẳng những cứng rắn vô cùng còn có năng lực đề kháng cực mạnh với nhiệt độ cực cao và nhiệt độ cực thấp

Nhưng giờ phút này, sau khi Hỏa Thứ hiện nguyên hình, sóng nhiệt tỏa ra, không ngờ hòa tam một tầng nham thạch

Đứng ở trên đài cao, giống như đứng trên một lò lửa cực nóng, khiến người khác khiếp sợ

Năng lực khống chế nhiệt độ của Hỏa Thứ đã đạt tới mức đẳng phong tạo cực

Nước ở trên đài cao không ngừng bị hòa tan. Cây cối ở xung quanh không ngờ không bị tổn thương, dù khoảng cách rất gần nhưng không bị chút nhiệt độ nào ảnh hưởng

Trong lòng Tiểu Ân cảm thán, hỏa nhiệt cường đại như thế, năng lực khống chế tinh xảo tuyệt luân, thủ đoạn này quả nhiên không thể xem thường

Bình thường sau khi truyền kỳ mở lĩnh vực, có lẽ cũng có thể làm được như vậy. Nhưng thực hiện nhẹ nhàng giống như giơ chân nhấc tay như Hỏa Thửu là một chuyện cực khó

Tuy biểu hiện của Hỏa Thửu khiến mọi người mở rộng tầm mắt, nhưng giờ phút này những người ở trên đài cao không đặt loại nhiệt độ mãnh liệt này ở trong mắt

Quanh người Vô Danh trở nên kỳ quái, xung quanh hần ba thước, dường như có một loại lực lượng bao phủ. Mặc dù nước ở xung quanh không ngừng bốc lên nhưng lại không thể tiến vào phạm vi đó

Tất nhiên chân chính khiến mọi người cảm thấy khiếp sợ đó là không ai cảm ứng được Vô Danh thi triển năng lực gì

Từ đầu tới cuối, hần chỉ lộ ra hơi thở ngàn năm truyền kỳ. Nhưng rõ ràng loại lực lượng thần bí này không xứng với hơi thở đó, giống như trên người hần có một loại lực lượng không biết tên bảo hộ, căn bản không thể tiếp cận được

Biểu hiện của hần lập tức khiến mọi người dè chừng. Cho dù cuồng ngạo như Matt Lazo cũng thế

Do không nhìn thấu nên Matt Lazo quyết định trước khi chưa xử lý được đám người này thì không nên động tới Vô Danh

Dù sao, Vô Danh đem mảnh vỡ thần cách ra để đấu giá, nếu nói hần không phải nhân vật cường đại, chỉ sợ không ai tin

Trên người ba vị cường giả ngụy thần còn lại không hẹn cùng xuất hiện một tầng hào quang sáng như ngọc lưu ly. Tiểu Ân cảm ứng được bên trong hào quang có ẩn chứa một loại năng lượng thần kỳ

Đó là tín ngưỡng lực, tuy nhiên tín ngưỡng lực không hoàn toàn phù hợp với bản thân bọn họ

Trong nháy mắt, Tiểu Ân lập tức nghĩ thông

Tuy ba người Peaceful là ngụy thần nhưng bọn họ không phải dựa vào bản thân để kết hợp lĩnh vực và tín ngưỡng lực. Phòng chừng là dựa vào thần linh, dưới sự trợ giúp của thần linh mới từ cảnh giới truyền kỳ tiến giai thành ngụy thần

Dựa theo lời Hắc Long Vương, cách tiến giai đó tuy dễ nhưng sẽ ảnh hưởng to lớn tới thực lực của bản thân. So với việc tự mình tiến giai thành ngụy thần, hơn kém nhau rất nhiều

Tuy nhiên tốt xấu gì bọn họ cũng là cường giả cấp ngụy thần. Tín ngưỡng lực trên người bọn họ khó khăn lắm mới chặn được nhiệt cực nóng

Tiểu Ân yên lặng nhìn mọi chuyện, Nhất Hào sớm đã kết hợp tinh thần của mình thành một thể

Căn cứ phân tích của Nhất Hào, Tiểu Ân đã có hiểu biết nhận định về ngụy thần vực của Hỏa Thửu

Lĩnh vực và tín ngưỡng lực kết hợp sinh ra ngụy thần vực, kỳ thật là thêm tín ngưỡng lực vào lĩnh vực mà thôi. Chỉ có điều khi lĩnh vực có thêm tín ngưỡng lực thì có uy năng cường đại tới cỡ nào thì Tiểu Ân không đoán được. Muốn biết uy lực thực sự ngụy thần vực thì biện pháp tốt nhất là xem chúng giao đấu với nhau. Nhưng đáng tiếc, Matt Lazo không phải truyền kỳ bình thường, hần chiến đấu với ngụy thần không có giá trị tham khảo

Đối với dòng dung nham lưu động, phản ứng của Matt Lazo rất kỳ quái, dường như hần không có cảm giác. Dòng nước nóng bỏng chảy tới chân hần, thậm chí còn khiến chân của hần sưng nước, đôi giày trên chân hần rõ ràng là mặt hàng cao cấp nhưng trong nháy mắt phân giải, hóa thành hư vô

Nhưng về mặt của Matt Lazo vẫn thờ ơ. Dòng nước nóng rực không ngừng tấn công bắp chân hần, nhưng không thể xuyên qua làn da hần

Loại lực lượng phòng ngự hùng mạnh này đủ khiến ai cũng phải ngội lạnh

Trong lòng Tiểu Ân so sánh, tuy hấn tin lĩnh vực lĩnh vực của mình cũng làm được như thế nhưng chỉ dựa vào lực lượng thân thể thì không làm được điều này...

Trong lòng Tiểu Ân xuất hiện ý niệm kỳ quái, tên này không phải là siêu cấp ma thú biến thành đó chứ

Matt Lazo ngẩng đầu, ánh mắt lộ ra vẻ đùa cợt:

- Hỏa Thứ, ba trăm năm trước, ta giết một tên ngụy thần, từ đó trên tinh cầu của ta không còn ai dám khiêu chiến ta. Hiện giờ không ngờ người dám động thủ với ta, vậy người trở thành tên ngụy thần tiếp theo bị ta giết đi

Giọng nói của Hỏa Thứ vang lên:

- Matt Lazo, ta đã sớm nghe qua đại danh của người, nếu hôm nay gặp nhau, ta cũng muốn xem, tứ đại chí cường lĩnh vực có xứng với tên gọi mạnh nhất trên đời hay không

Khi hấn nói những lời này, nhiệt độ trong không gian chợt dâng cao, đài cao biến thành một lò hỏa to lớn, cả thế giới biến thành dòng nước nóng

Sắc mặt Tiểu Ân rốt cuộc thay đổi, hóa ra đây mới là lực lượng chân chính của ngụy thần

Hấn có thể cảm ứng rõ, tín ngưỡng lực trong lĩnh vực của Hỏa Thứ đang bốc cháy, nếu nói lĩnh vực của Hỏa Thứ là pháo thì tín ngưỡng lực bên trong là thuốc nổ. Thậm chí là lượng thuốc nổ có thể san bằng một ngọn núi

Liên tiếp những tiếng nước sôi truyền đến, từng đạo quang điểm như đuôi sao băng, bay về phía Matt Lazo

Quỹ tích của quang điểm rất dị thường, phong tỏa đường chạy trốn của Matt Lazo

Giây phút này, Matt Lazo giống như bị nhốt, lên trời không có đường, xuống đất không có cửa

Từng tiếng sấm kêu vang lên, đài cao không vì vậy mà sụp đổ nhưng cường độ năng lượng truyền đến khiến Tiểu Ân nhớ tới quyền trục quang minh thần vực

Đôi mắt của Tiểu Ân co lại, thân thể hơi run

Cầm chú, không ngờ là cầm chú siêu cấp cường đại

Giây phút này, rốt cuộc hấn hiểu chênh lệch cường đại giữa ngụy thần vực và lĩnh vực truyền kỳ. Chẳng những lĩnh vực truyền kỳ được đề cao lên, hơn nữa còn làm được những chuyện khó tin

Chỗ dựa lớn nhất của truyền kỳ là cầm chú. Đối với nhóm truyền kỳ, muốn phóng thích cầm chú, đầu tiên phải hấp thu lực lượng nguyên tố cường đại trong không gian. Nếu không thể hấp thu đủ năng lượng thì không thể phóng ra ma pháp hủy thiên diệt địa

Hơn nữa một khi phóng thích sẽ biến trăm dặm xung quanh thành mảnh đất đen

Tương tự, do uy lực của cầm chú phân tán, cho nên khi đối mặt với địch thủ cùng giai, không nhất định đẩy đối thủ vào chỗ chết

Nhưng Hỏa Thứ khác, hấn phóng thích không chỉ là cầm chú, hơn nữa còn đè nén toàn bộ uy lực của cầm chú, khiến uy lực của cầm chú đạt tới độ không gì sánh nổi

Không cần triệu hoán nguyên tố ma pháp, chỉ tiêu hao tín ngưỡng lực. Trong vòng mấy phút đã phóng ra cầm chú. Hơn nữa uy lực đạt tới mức khổng lồ, còn vượt xa đơn cầm chú bình thường

Đây là tác dụng của ngụy thần vực, tương đương với việc mang theo cầm chú có phạm vi nhỏ

Tiểu Ân âm thầm cười khổ một tiếng, trách không được thái độ của nhóm truyền kỳ đối với ngụy thần lại cung kính như vậy. Hóa ra thực lực của đôi bên chênh lệch quá lớn. Chưa triệu tập cầm chú, trong khoảng thời gian ngắn bọn họ đã phải hứng chịu cầm chú siêu cường phạm vi nhỏ

Có thủ đoạn đó, truyền kỳ pháp sư bình thường không dám khiêu khích ngụy thần

Nhưng Matt Lazo không phải truyền kỳ bình thường, hắn có lĩnh vực truyền kỳ vô tận siêu cấp hùng mạnh
Hắn cũng không phóng thích ra cấm chú, chỉ có điều xung quanh hắn có một chiếc vòng bảo hộ, phát ra ánh sáng màu lam chói mắt

Nhưng khi sắc thái màu lam hình thành trên người Matt Lazo thì ngọn lửa vô cùng vô tận chạm vào vòng hào quang màu lam, lập tức ngoan ngoãn biến mất

Dường như bên trong hào quang màu lam có thứ gì đó đối chọi gay gắt với ngọn lửa, trung hoà lực lượng còn tốt hơn quyền trục quang minh thần vực

Hỏa Thứ phóng thích cấm chú cực nóng, không ngờ không có chút tác dụng gì trước mặt Matt Lazo

- Lĩnh vực vô tận...

Peaceful chưa xót nói ra bốn chữ này

Trong đầu Tiểu Ân liền nhớ tới những lời đồn về lĩnh vực vô tận

Người có được loại lĩnh vực này, bản thân sẽ không sợ hãi công kích, được xưng là chiếc thuẫn mạnh nhất vũ trụ. Hơn nữa tấm thuẫn này khi vận dụng tới cực hạn sẽ hình thành một cơn lốc xoáy mạnh, cuốn đối thủ vào trong

Trong mắt Tiểu Ân xuất hiện tia quý dị. Không ngờ loại lĩnh vực này có uy thế lớn như thế, ngay cả cấm chú cũng không làm gì được

Matt Lazo ngẩng đầu. Hắn ngẩng đầu, phun ra một ngụm nước bọt

Dịch thể màu lam đậm đặc nhanh chóng bảo hộ quanh người hắn, bảo vệ hắn trong thế giới lửa

Dường như không chịu nổi sức nóng cực kỳ mãnh liệt kia, miếng nước bọt vừa bay ra không trung đã bị bốc hơi toàn bộ.

Nhưng dịch thể màu lam bị bốc hơi đó biến thành một tia nhiệt khí, nhanh chóng đi tới ngọn nguồn của nhiệt độ

Biến cố này không có ai nghĩ tới, không ngờ một ngụm nước bọt lại có lực công kích như vậy. Điều này nằm ngoài dự đoán của mọi người

Một tiếng hét to phát ra từ miệng Hỏa Thứ, màu đỏ tươi trên không trung dường như vỡ ra, thân thể của Hỏa Thứ phát ra từng làn khói trắng, vô số những tia hào quang màu lam xẹt qua người hắn

Tuy rằng hào quang màu lam không phá tan được toàn bộ khí nóng trên người Hỏa Thứ, nhưng thân thể Hỏa Thứ đã bị tổn thương nghiêm trọng

Hỏa vũ đầy trời rốt cuộc biến mất, tiểu thái dương trên không trung đã biến mất

Con chim có ba chân lơ lửng trên không trung nguyên có bộ lông màu đỏ tươi, giờ phút này hiện ra những vết thương to lớn, ngoài ra còn có một ít khói trắng tỏa ra, hình tượng vô cùng thê thảm. Giống như bị axit sunfuric tạt, không còn bộ dáng tuấn lãng như lúc đầu

Ánh mắt của bốn ngụy thần nhìn Matt Lazo thay đổi

Chưa giao thủ, ai cũng không nghĩ tới Matt Lazo lại cường đại như vậy. Ngụy thần cao hơn hẳn một cảnh giới, vậy mà bị hắn đánh thê thảm như vậy

Xa xa, nhóm truyền kỳ đứng ngoài làn sóng màu xanh hít vào một ngụm khí lạnh

Đối với bọn họ, có thể tùy tiện phóng thích cấm chú và có thể không chế phạm vi, điều tiết uy lực như ngụy thần là một niềm mơ ước. Còn Matt Lazo được xưng là đệ nhất truyền kỳ ở chi thứ mười ba, không ngờ lại có năng lực biến ảo khó lường hơn ngụy thần. Nếu thần cách rơi vào tay hắn, thì không biết thực lực của hắn sẽ tăng tới cỡ nào

- Lĩnh vực vô tận, hay cho lĩnh vực vô tận

Không biết vì quá đau đớn hay nổi giận, thân thể của Hỏa Thử hơi động, giọng nói của hắn lạnh thấu xương:

- Peaceful, Wave, Kandi, chúng ta liên thủ thế nào?

- Tốt

Không cần nghĩ ngợi, ba vị ngụy thần cùng nói

Chứng kiến thực lực của Matt Lazo, bọn họ không còn tự tin nữa. Tuy bốn ngụy thần vây công một truyền kỳ không phải chuyện vinh quang gì nhưng đối với một tên truyền kỳ như Matt Lazo là một chuyện rất bình thường

337. Chương 65 Lĩnh Vực Vô Tận (3+4)

Cổ tay Peaceful run lên, một cây ma pháp trường màu lục lập tức xuất hiện trong tay hắn. Khi hắn giơ cao ma pháp trường, dung nham đang lưu động trên đài cao lập tức dừng lại, một mảnh hào quang màu lục tràn ra, kéo dài tới bên người Matt Lazo

Trong hào quang màu lục, một ít hoa cỏ nhanh chóng sinh trưởng, dường như trong phạm vi này, sinh mạng lực lượng rất mạnh, ngay cả nhiệt độ cao cũng không ảnh hưởng được

Số hoa cỏ được sự ủng hộ của năng lượng sinh mạng, tốc độ sinh trưởng trở nên nhanh chóng, trong nháy mắt đã cao tới nửa thước

Vô số cỏ dại cuộn lại, dường như muốn gói Matt Lazo thành tấm bánh chưng. Những cây hoa sinh trưởng điên cuồng, không ngờ còn cao hơn cả người khổng lồ

Khi đóa hoa nở ra, lộ ra diện mạo cao sang

Ở giữa nụ hoa, không ngờ có những chiếc răng cưa, hung hãn lao về phía Matt Lazo, dường như muốn cắn đứt xương cốt của hắn

Cổ tay của Wave - đồng bạn của Peaceful - cử động, tuy nhiên khác với đồng bạn của mình, trong tay hắn xuất hiện một cây cung gỗ to lớn màu lục

Lúc này Tiểu Ân mới biết, không ngờ ma cung thủ cũng có thể tiến giai giống như ma pháp sư

Giai đoạn đầu, ma cung thủ có uy lực cực lớn, nhưng tu luyện về sau, không mau bằng ma pháp sư. Ma cung thủ đạt tới thực lực đại ma pháp sư là tới đỉnh. Nhưng có một số ma cung thủ có thiên tư tuyệt, có thể thông qua các con đường tắt tiến bộ không ngừng

Trong vũ trụ to lớn, hệ tinh linh có số lượng khổng lồ, cho nên mới có thể dẫn sinh là ma cung thủ đạt tới cấp ngụy thần

Về mặt của Wave ngưng trọng, hắn đứng im tại chỗ, giống như một tòa tháp sắt, đặc biệt anh tuấn khôi ngô. Thân hình gầy, ánh mắt sắc bén, môi nhắm chặt, giống như một thanh thiết kiếm

Tay kéo cung, trên người hắn xuất hiện hơi thở cường đại, có thể nói không hơi thở nào sánh kịp. Một cỗ hàn khí âm trầm truyền đến, như thể vây hãm người khác trong mười tám tầng địa ngục, sát khí sắc bén đủ để hủy diệt mọi thứ

Rốt cuộc Wave buông tay

Cung gỗ vốn không có gì đột nhiên xuất hiện một đạo hào quang màu lục, đạo hào quang này giống như có linh tính, vẽ lên một lộ tuyến không có quy tắc trên không trung, hung hăng đâm vào vòng bảo hộ của Matt Lazo

Hào quang màu lục và hào quang màu lam hình thành cục diện giằng co với nhau. Vị cường giả ngụy thần cuối cùng thở dài một tiếng, dường như cảm thấy xấu hổ với hành động bốn cường giả cấp ngụy thần vây công một truyền kỳ. Nhưng động tác của hắn không hề chậm, ma pháp trường xuất hiện trong tay, một cỗ

hắc khí mỏng trốn vào bên trong nước, tới bên người Matt Lazo. Sau đó tất cả hắc khí ngưng tụ lại, hung hăng đâm vào hào quang màu lam đang giằng co với hào quang màu lục

Trong không trung, Hỏa Thứ không hề chậm trễ, hấn mở mồm, một đoàn hào quang màu trắng từ miệng hấn phun ra

Đó là hơi thở cực nóng, cũng là đòn thể ma pháp có uy lực lớn nhất của Hỏa Thứ. Uy lực của ma pháp này còn mạnh hơn cấm chú. Hỏa Thứ sử dụng tín ngưỡng lực và tinh hoa sinh mạng bản thân để ngưng tụ thành công kích cực mạnh này

Một khi bốn ngục thần liên thủ, uy lực phóng ra không thể nào hình dung nổi

Trong lòng Tiểu Ân có cảm giác, nếu ngày xưa bốn tên này liên thủ giết Cự Ma thần thì dưới tình huống Cự Ma thần không dùng được thần lực, chỉ sợ bị bốn người này miểu sát (một đòn chết tươi)

Hoa cỏ màu lục vậy khôn Matt Lazo, hai đạo hào quang lục, lam giằng co với nhau, luồng hắc khí thì đâm lên hào quang màu lam

Một tiếng động vang lên, rốt cuộc hào quang màu lam vỡ tan, lộ ra thân hình cao lớn của Matt Lazo

Đỉnh đầu Matt Lazo, hơi thở cực nóng màu trắng áp xuống, bao phủ toàn thân hắn, dường như có thể nướng chín Matt Lazo

Ba vị ngục thần liên thủ rốt cuộc phá tan vòng phòng hộ siêu cường của Matt Lazo, còn kích cuối cùng của Hỏa Thứ dùng để đánh chết Matt Lazo

Nhưng mà, giây phút này, trong lòng mọi người xuất hiện nghi vấn, lĩnh vực vô tận dễ dàng bị phá tan như vậy sao?

Bạch quang cực nóng rốt cuộc xâm nhập vào trong vòng phòng hộ của Matt Lazo, tuyệt đối không kém vạn năm quang nguyên, có thể hòa tan mọi thứ. Ngay cả ba vị ngục thần cũng cẩn thận khống chế ngục thần vực của mình, tránh chạm phải nhiệt độ siêu cường này

Cột sáng dường như không có động tĩnh gì, dường như Matt Lazo đã vô kế khả thi, sắp tiêu vong

Chỉ có điều, ánh mắt của Hỏa Thứ không hề thoải mái. Mồ hôi nóng chảy đầy trên người, lông chim sáng lên trên thân thể hắn dần ảm đạm đi

Ngọn lửa này là sự kết hợp giữa tín ngưỡng lực và căn nguyên lực của hắn. Uy lực rất lớn, nhưng tiêu hao ma lực, tinh lực, thậm chí lực lượng sinh mạng rất nhanh

Tuy ngục thần có thể hấp thu năng lượng sinh mạng từ thần lực kết tinh, nhưng nếu trong khoảng thời gian ngắn tiêu hao sạch năng lượng sinh mạng thì kết quả cuối cùng của ngục thần chắc chắn là cái chết. Giờ phút này, Hỏa Thứ có cảm giác không ổn, dường như bị nhốt trong hào quang nóng rực không phải Matt Lazo mà là Hỏa Thứ

Ba vị cường giả ngục thần ngơ ngác nhìn nhau. Tuy bọn họ cường đại, nhưng không có cách thiêu đốt sinh mạng để phóng thích hào quang cực nóng. Trong tình huống này chỉ có thể đề cao cảnh giác, yên lặng chờ đợi

Rốt cuộc, cột sáng xuất hiện một cái khe, giống như bình gốm bị đập nát, từ từ tan vỡ

Một trận gió thổi qua, phạm vi vỡ tan đột nhiên mở rộng, hào quang màu lam xuyên qua khe nứt đi ra

Đúng lúc đó, cột sáng đột nhiên tan biến. Hào quang màu lam lại tràn ngập đài cao

Chỉ có điều khác với lúc đầu đó là hào quang màu lam không chỉ có lực lượng phòng hộ mà còn có thêm lực hấp thu cường đại, mọi thứ ở trong phạm vi của hào quang màu lam đều bị hút vào trong, ngay cả cây cối trên đài cao cũng bắt đầu lung lay sắp đổ

Giờ phút này Matt Lazo giống như một cơn lốc xoáy khổng lồ trên biển rộng, cắn nuốt mọi thứ

Đây mới là lĩnh vực vô tận chân chính, có thể hấp thu tất cả lực lượng

Trên không trung, Hỏa Thứ liệu mạng thu cánh lại, nhưng thân thể hắn càng ngày càng bị hút sâu vào trong lỗ xoáy. Tính mạng bị đe dọa, rốt cuộc hắn kinh hô:

- Mau ra tay, phá tan lĩnh vực vô tận của hắn

Sắc mặt của ba người Peaceful đại biến, bọn họ đều hiểu, nếu Hỏa Thứ ngã xuống thì dù ba người liên thủ, cũng không phá tan được lĩnh vực vô tận siêu cường của đối phương. Tới bước này, bốn người toàn lực ra tay

Trên người hai vị ma pháp sư xuất hiện hai thuộc tính hào quang khác nhau, hai loại năng lượng to lớn không hề che giấu, bạo phát trên người bọn họ, không ngờ không hề thua kém chút cực nóng mà Hỏa Thứ vừa thi triển. Rốt cuộc hai vị ma pháp sư cũng xuất ra thực lực mạnh nhất của mình, phóng ra cấm chú phạm vi nhỏ của mình

Nhưng lỗ xoáy màu lam vẫn xoay tròn như cũ, lực hút bên trong càng ngày càng điên cuồng. Matt Lazo đã biến mất, ở vị trí của hắn là một cơn lỗ xoáy màu lam không đáy to lớn. Trong đáy lỗ xoáy có thể mơ hồ nhìn thấy một bóng người, nhưng không ai chú ý tới điều này, bởi vì tinh lực của bọn họ bị lực hút của lỗ xoáy hấp dẫn

Lực hút cường đại có thể hút mọi thứ, kể cả cột sáng do Hỏa Thứ liệu mạng phóng thích, hay hai loại cấm chú phạm vi nhỏ do hai vị ngụy thần phóng thích, đều bị lực hút cường đại hóa thành hư ảo

Bất kể loại năng lượng nào gặp phải lỗ xoáy, đều bị hấp thu, nếu không lỗ xoáy không có được lực lượng ngày càng lớn lên, có xu thế hấp thu hết lực lượng của ba vị ma pháp sư

Giờ phút này, sắc mặt của ba vị ngụy thần pháp sư đại biến. Tuy bọn họ đã dùng toàn lực chống cự nhưng vẫn bị kéo lại gần lỗ xoáy

Ai cũng biết, một khi bị lỗ xoáy màu lam kéo vào trong, thì ngay cả thân thể cứng rắn của ngụy thần cũng đừng mơ bảo toàn được

Tới hiện tại, mọi người mới cảm nhận được sự đáng sợ của lĩnh vực vô tận

Chưa tiếp xúc với loại lĩnh vực này sẽ không cảm nhận được gì, nhưng nếu tiếp xúc với nó sẽ hiểu lĩnh vực này là một cái lưới vô hình, có lực hút cường đại, hút tất cả địch nhân vào trong, tàn sát tất cả lực lượng phản kháng

Matt Lazo từng nói, hắn từng giết chết một vị ngụy thần, xem ra hắn không nói dối

Mồ hôi lạnh trên đầu Peaceful chảy ròng ròng, trong mắt đầy vẻ kinh hãi

Tứ đại lĩnh vực sớm lưu truyền trăm vạn năm, mỗi một cường giả từ cấp truyền kỳ trở lên đều biết tới bốn loại lĩnh vực cường đại này, thậm chí có thể dùng nó để khiêu chiến kẻ thù cường đại hơn

Nhưng không tự mình tiếp xúc, mọi người đều có chút hoài nghi, cường giả truyền kỳ thực sự có thể khiêu chiến cấp bậc ngụy thần sao?

Nhưng trận chiến hôm nay đã phá tan sự nghi ngờ của bọn họ. Bên trong lĩnh vực vô tận, cho dù là lĩnh vực nào cũng bị hấp thu sạch sẽ

Hơn nữa ba người đã bị lực lượng của lĩnh vực hấp dẫn, cho dù muốn dừng tay hoặc tự trốn cũng không làm được

Đặc biệt là Hỏa Thứ ở trên không trung, đã có vẻ lung lay sắp ngã. Một khi Hỏa Thứ bỏ mình thì kết cục của hai pháp sư còn lại không cần nghĩ cũng biết

Giây phút này, rốt cuộc Peaceful không nhẫn nại được, hét lớn:

- Wave, bắn tên đi

Người duy nhất chưa ra tay, Wave, cả người chấn động, khuôn mặt hắn hiện lên vẻ do dự và mờ mịt. Ngẩng đầu nhìn ánh mắt cầu khẩn của đồng bạn, hắn thở dài một hơi

Ma cung thủ Wave chợt hô to một tiếng. Thân hình của hắn dường như bành trướng lên, so với vẻ gầy yếu lúc đầu mạnh hơn nhiều, cánh tay không có nhiều lực cũng to lên

Trong nháy mắt, tinh khí thần của hắn đạt tới cực hạn. Năng lượng khổng lồ trên người hắn hội tụ tới cực điểm. Thân thể hắn cao lên bằng với cung gỗ to lớn

Hào quang giống như ngọc lưu ly bùng phát trên cung gỗ, mũi tên dài màu lục không biết khi nào được lắp trên dây cung

Đôi tay to lớn của Wave mở ra, không biết hắn thi triển mật thuật gì mà khiến cánh tay dài hơn bình thường một nửa

Giờ phút này, mũi tên màu lục thoáng hiện lên hào quang mãnh liệt chấn động lòng người

Tất cả ma lực, tinh lực và tín ngưỡng lực cường đại tạo thành một lực lượng không gì không phá nổi, ngưng tụ lên trên mũi tên

Sau đó, hắn buông dây cung, mũi tên màu lục hóa thành đạo hào quang, bắn thẳng vào khe hở màu lam

Bắn xong mũi tên này, Wave nhanh chóng suy nhược, hắn nhẹ nhàng thở phì phò, lực lượng cả người giống như bị mũi tên hút hết, ngã xuống đất, hào quang quanh người hắn dần trở nên âm đạm

Nhưng mũi tên mà hắn hao phí toàn bộ tinh thần bắn ra, cũng dùng tốc độ nhanh như sao băng bắn vào tâm của lỗ xoáy

Dọc theo đường đi, lỗ xoáy tỏa ra lực hút cường đại, đừng nói là chỉ là một mũi tên, cho dù là tuần dương đạn đạo cũng không chống được lực hút to lớn khó tin này

Nhưng mũi tên màu lục mà Wave bắn ra lại không thêm để ý tới lực hút, cứ như thế xuyên qua mọi trở ngại, bắn vào giữa tâm lỗ xoáy

Một tiếng hừ lạnh tức giận từ lỗ xoáy truyền ra, lỗ xoáy đang xoay tròn đột nhiên dừng lại một chút

Tuy nhiên chỉ diễn ra trong vòng nửa giây

Nhưng chỉ nửa giây ngắn ngủi này là hi vọng sống của ba vị ngục thần

Gần như không cần nghĩ ngợi, ba người cùng thu người trở lại

Tốc độ của Hỏa Thụ là nhanh nhất, vừa mới thoát khỏi lực hút của lỗ xoáy, hắn lập tức bay ra xa, tốc độ còn nhanh hơn lúc trước nhiều. Trong nháy mắt, từ phương xa truyền tới một tiếng phản hận thê lương. Giờ phút này hắn hoàn toàn biểu hiện sự phản hận của mình

Nhưng hắn không dám dừng lại, lập tức sử dụng truyền tống trận, ly khai nơi này

Nguyên khí của hắn đại thương, tất cả tín ngưỡng lực trong ngục thần vực đã tiêu hao gần hết, xem như đã tàn phế một nửa. Điều quan trọng là, vừa rồi hắn dùng gần hết tiềm lực và năng lượng sinh mệnh, cho dù thân thể của ngục thần hơn xa người thường, nhưng ít nhất cần phải hấp thu hơn ba viên thần lực kết tinh mới có hy vọng khôi phục

Về phần đám người Peaceful và Matt Lazo tranh đoạt mảnh vỡ thần cách như thế nào, hắn không bận tâm tới nữa

Hỏa Thụ chạy trốn, Kandi không yếu thế, hóa thành một đạo hắc quang, đồng dạng cũng bỏ chạy

Peaceful không dám ham chiến, xoay người ôm lấy Wave đang nằm trên mặt đất, sau đó chạy trốn

Tứ đại cao thủ ngục thần đồng thời ra tay, nhưng cuối cùng lại chột vọt chạy trốn, chiến tích này khiến mọi người sợ ngáy người

Trên người Peaceful có gánh nặng nên tốc độ của hắn chậm hơn. Hơn nữa Wave đánh trúng Matt Lazo ở bên trong lỗ xoáy, nên Peaceful lựa kỹ hướng chạy trốn, không ngờ lại chạy về hướng Tiểu Ấn đang trốn

Có lẽ trong lòng hắn nghĩ, kẻ duy nhất ở lại trong làn sóng màu lam, không nghe theo cảnh cáo của Matt Lazo sẽ có sức chiến đấu cường đại. Chỉ cần người này có thể ngăn cản thể công một chút là bọn họ sẽ có cơ hội chạy thoát

Nhưng khi hắn sắp tới bên người Tiểu Ân, đột nhiên cổ tay cứng lại, không ngờ bị Tiểu Ân túm lấy

Trong lòng Peaceful thầm kêu khổ

Hắn cố gắng giãy dụa, nhưng không biết vì sao, cánh tay của đối phương vững như núi, căn bản không hề dao động

Cảm ứng được cơn tức giận ở phía sau, cùng với lực hút khổng lồ, trong lòng Peaceful tuyệt vọng

Chẳng lẽ hôm nay hai đại cao thủ của gia tộc Phong Linh sẽ ngã xuống?

Nhưng đúng lúc này, hắn thấy

Tiểu Ân ngẩng đầu, phát tay, phát ra một bức tường năng lượng chống lại làn sóng màu lam

338. Chương 66 Lĩnh Vực Lực Lượng - Dục Hỏa Trùng Sinh

Bức tường năng lượng do Tiểu Ân phát tay hình thành trong suốt, không có màu sắc gì cả, cũng không có uy danh long trời lở đất gì cả

Nhưng cỗ năng lượng này giống như một tòa núi nhỏ, kiêu ngạo đứng thẳng trên biển rộng, dù sóng có đánh thế nào cũng không để khiến tòa núi nhỏ lung lay

Oanh, oanh ...

Những âm thanh liên tiếp vang lên khi hai loại lực lượng va chạm với nhau, càng lúc càng lúc có uy thế vang vọng thiên địa

Làn sóng màu lam mãnh liệt tuôn đến, dường như muốn báo thù tòa núi. Mỗi một lần tấn công, bọt nước bắn lên cao, rồi rơi xuống. Trên biển rộng, những làn sóng giống như vạn mã nhảy chồm, còn bên kia lại xuất hiện những đóa hoa màu lam. Những đóa hoa màu lam từ trạng thái tươi đẹp chuyển sang trạng thái thể lương rơi xuống

Ánh mắt của Peaceful tròn tròn, hắn dùng ánh mắt như gặp phải quỷ nhìn Tiểu Ân

Không ngờ người này ngăn được công kích của lĩnh vực vô tận. Những cơn sóng sinh ra từ lĩnh vực vô tận khiến người khác khiếp sợ không ngờ không đẩy lui được hắn

Những tiếng thổ dồn dập phát ra từ người Wave. Rốt cuộc hắn nghiêng người đứng lên. Tuy giờ phút này hắn tiêu tốn hơn lúc đầu rất nhiều nhưng ít nhất chỉ hư nhược mà thôi

Mũi tên vừa rồi là bản lĩnh giữ nhà của hắn. Tuy có được lực thương tổn cường đại nhưng hắn cũng phải trả một cái giá rất đắt, trong vòng mấy phút đồng hồ biến thành kẻ vô dụng. Đó là năng lực mạnh nhất của ma cung thủ. Có lẽ phạm vi sát thương không bằng ma pháp sư nhưng có chỗ độc đáo của công kích đơn thể

Chỉ có điều, một kích liều mạng đó lại không đủ thương được Matt Lazo, ngược lại còn kích phát lửa giận của hắn, biến hắn thành một con dã thú bị thương, ngược lại càng khó ứng phó hơn

Tuy vừa rồi hắn không thể nhúc nhích được nhưng đối với cảnh tượng trước mắt hắn đều rõ. Quả nhiên Peaceful không bỏ rơi mình để chạy một mình. Nhưng khiến hắn kinh hãi đó là không ngờ có người ngăn cản được công kích của Matt Lazo, hơn nữa còn dùng phương thức cứng đối cứng

Hai tinh linh ngũ thần nhìn nhau, Wave nhẹ giọng hỏi:

- Phân thân của chân thần?

Peaceful khẽ lắc đầu nói:

- Không giống

- Kia...

- Đó là lĩnh vực, lĩnh vực lực lượng

Peaceful nói từng chữ

Wave hít sâu một hơi, lĩnh vực lực lượng đối cứng với lĩnh vực vô tận, chẳng lẽ ...

Trong đầu hai người cùng xuất hiện một ý nghĩ cổ quái, không có khả năng lại khéo như vậy chứ?

Dường như cảm ứng được bức tường năng lượng cường đại do Tiểu Ân phóng thích, tốc độ của những cơn sóng màu lam dần chậm lại, nhưng lấy Matt Lazo làm trung tâm, lốc xoáy ngày càng xoay tròn lên, tốc độ ngày càng nhanh hơn. Lực hút mênh mông càng ngày càng lớn

Những cây cối ở trên cao dường như không chịu được lực hút tới từ địa ngục này. Đầu tiên là những phòng ốc, sau đó là cành cây, lá cây, đều bị hút

Rốt cuộc, một cây đại thụ bắt đầu nghiêng. Cuối cùng bị lốc xoáy hút vào trong

Tất cả đồ vật bị lốc xoáy hút vào trong đều xoay tròn rất nhanh, giống như bị vô số lưỡi dao tĩa tót, nhanh chóng biến thành bột mịn, ngay cả một chút cặn bã cũng không còn

Từ từ, trong phạm vi của làn sóng màu lam, mọi thứ đều bị cuốn vào trong lốc xoáy, thậm chí cả bùn đất chôn sâu ba thước cũng bị hút vào trong

Ánh mắt của hai tinh linh ngục thần đã sớm thay đổi. Theo bản năng bọn họ dựa dẫm vào Tiểu Ân

Trải qua trận đấu vừa rồi, bọn họ đã biết sự cường đại của lực hút này, ngay cả ngục thần vực cũng không kháng cự được lực hút cường đại này

Dường như lốc xoáy càng hấp thu nhiều đồ vật thì lực hút càng mạnh lên

Nếu nói ngay từ đầu bọn họ còn nắm chắc cơ hội chạy thoát, thì dưới lực hút cường đại này, bọn họ không hề nắm chắc

Sự cường đại của lĩnh vực vô tận đó là càng đánh càng mạnh, chỉ cần nó biến thành lốc xoáy, không ngừng hấp thu lực lượng bên ngoài thì lực lượng của nó có thể không ngừng đề cao. Thậm chí cuối cùng khiến người khác không còn cơ hội chạy trốn

Nhưng giờ phút này, toàn bộ lĩnh vực vô tận đã mở ra. Lực hút được phát huy tới tận cùng, trong phạm vi hơn mười dặm, không có thứ gì là không bị lĩnh vực cường đại này ảnh hưởng ngoại trừ hai nơi

Một là Vô Danh, ba thước quanh người hắn, dù hoàn cảnh bên ngoài có thay đổi thế nào thì cũng không ảnh hưởng tới hắn

Nơi còn lại bức tường năng lượng do Tiểu Ân phóng ra

Hắn thả lĩnh vực của mình ra, mười thước quanh người hắn, hình thành lĩnh vực lực lượng hình ô vuông

Mười thước vuông giống như một cây trụ trời. Dù sóng có rít gào thế nào, lốc xoáy có tàn sát bờ bãi tới cỡ nào thì cây trụ trời cũng không lay động

Bên trong lốc xoáy mơ hồ rung động, rõ ràng lần đầu tiên Matt Lazo gặp phải chuyện này

Lần đầu tiên hắn gặp loại lực lượng mà lĩnh vực vô tận không hấp thu được. Không những thế còn xuất hiện hai loại

Vô Danh mang tới cảm giác quỷ dị. Trong cảm ứng của hắn, nơi Vô Danh đứng dường như không tồn tại, nhưng mắt hắn vẫn nhìn thấy Vô Danh đứng ở đó, vẻ mặt vẫn thờ ơ lạnh nhạt như trước. Không chạy trốn cũng không muốn nhúng tay, dường như bất kể hắn làm gì cũng không quan hệ tới Vô Danh

Thái độ quỷ dị như thế khiến Matt Lazo vô cùng kiêng kỵ. Tuy chỉ gần trong gang tấc, nhưng không động thủ

Còn cảm giác mà Tiểu Ân mang lại khiến trái tim hắn chấn động

Làn sóng màu lam của hắn có lực lượng hủy diệt to lớn, gặp phải bức tường năng lượng của Tiểu Ân giống như đinh đung phải khối thép cứng, viên đạn gặp bức tường cứng, đậu hũ biến thành tào phớ

Nếu nói làn sóng của hắn là chiếc búa thần bổ núi Hoa Sơn thì bức tường năng lượng của Tiểu Ân là núi Hoa Sơn do rất nhiều nguyên liệu từ búa thần tạo thành

Kết quả là búa sẽ tan vỡ, hoàn toàn không có hiệu quả

Trung tâm lỗ xoáy màu lam tản ra, thân hình của Matt Lazo chậm rãi lộ ra. Hai chân của hắn đạp trên lỗ xoáy, giống như đang đi dạo sau hoa viên nhà mình, có vẻ rất thoải mái. Mỗi một bước chân của hắn khiến một vòng lỗ xoáy mở ra. Nhưng những vòng lỗ xoáy đó chưa hoàn toàn mở ra, chỉ di chuyển theo kim đồng hồ mà thôi

Hắn cứ như thế đạp trên lỗ xoáy, dùng đôi mắt màu lam của mình lẳng lặng nhìn Tiểu Ân

Tiểu Ân ngẩng đầu, khoe miệng lộ một nụ cười thản nhiên. Dường như người đứng ở đó không phải truyền kỳ đệ nhất của chi thứ mười ba mà là một bằng hữu bình thường

Một lúc sau, Matt Lazo chậm rãi nói:

- Lĩnh vực.... lực lượng?

Giọng nói của hắn không lớn, nhưng thông qua những cơn sóng truyền ra ngoài khiến gần trăm truyền kỳ đứng ngoài xem hết hồn.

Lĩnh vực lực lượng?

Đứng đầu bốn đại lĩnh vực mạnh nhất?

Nhất thời, toàn bộ thiên địa yên lặng, sóng biển màu lam dường như dừng rít gào

Hai tinh linh ngự thần cứng miệng nhìn Tiểu Ân, hóa ra bọn họ không đoán sai. Có thể dùng cứng đối cứng với lĩnh vực vô tận, cũng chỉ có lĩnh vực đứng đầu trong bốn đại lĩnh vực, lĩnh vực lực lượng không gì không phá nổi

Tuy nhiên đây thực là lĩnh vực lực lượng sao?

Hồ hấp của mọi người ngừng lại, khấn trương nhìn cường giả truyền kỳ trẻ tuổi này

Khuôn mặt tươi cười của Tiểu Ân không thay đổi, chỉ có điều khoe miệng cong lên:

- Không sai, lĩnh vực lực lượng

Giống như có một quả pháo đột nhiên nổ tung, trái tim mọi người đập nhanh

Bốn đại lĩnh vực được người đời tương truyền là lĩnh vực chí cường trong truyền thuyết

Người có được một trong bốn loại lĩnh vực này, quả thực là phượng mao lân giác, rất nhiều truyền kỳ từ khi sinh ra chưa từng gặp loại lĩnh vực cường hãn đó

Trận chiến hôm nay, nhờ vào lĩnh vực vô tận, Matt Lazo đại phát thần uy đánh cho bốn cao thủ ngự thần sống dở chết dở

Nhưng khi mọi người chứng kiến sự lợi hại của lĩnh vực vô tận, đột nhiên lại xuất hiện lĩnh vực lực lượng đứng đầu trong bốn đại lĩnh vực

Giây phút này, mọi người mơ hồ kích động tới phát cuồng. Dù là gần trăm truyền kỳ ở bên ngoài, hay hai vị cường giả ngự thần bên người Tiểu Ân, tâm tình chấn động vô cùng

Dù trước đó mọi người đã đoán được nhưng nghe Tiểu Ân thừa nhận, cũng không kiềm chế được

Matt Lazo lẳng lặng nhìn Tiểu Ân nói:

- Tốt, cường giả có lĩnh vực lực lượng, để ta xem dựa vào gì mà lĩnh vực lực lượng được xưng là đứng đầu trong bốn đại lĩnh vực chí cường

Một cỗ chiến ý hùng mạnh giống như thực chất tỏa ra trên người Matt Lazo, làn sóng màu lam run lên, không ngờ lại khuếch tán ra bên ngoài lần nữa

Đám cường giả ở bên ngoài giống như gà bay chó sủa, liều mạng chạy trốn ra phía sau

Ngay cả cường giả ngụy thần ở trong làn sóng màu lam cũng không thắng được Matt Lazo, huống chi bọn họ chỉ là đám truyền kỳ không có linh vực chí cường

Trước mặt ngụy thần, truyền kỳ bình thường giống như một thiếu niên bất lực

Có được linh vực chí cường chẳng khác gì cho thiếu niên một cây súng tự động. Người lớn tuy lợi hại nhưng tay không chống lại một thiếu niên cầm súng tự động, khó khăn trong đó không cần nghĩ cũng biết

Về phần một đứa trẻ cầm súng tự động, đem họng súng nhắm vào đám trẻ con tay không tác sát thì lựa chọn duy nhất của đám trẻ đó là bỏ chạy trốn chết về bốn phương tám hướng

Tiểu Ân hơi sững sốt, kỳ hấn hấn rất muốn nói, mình tới đây không phải vì mảnh vỡ thần cách. Nhưng cảm ứng được đối phương dường như đột nhiên uống thuốc kích thích, bưng bưng ý chí chiến đấu, hấn hiểu dù có nói ra cũng không còn hiệu quả nữa

Matt Lazo không đơn giản chỉ muốn cướp đoạt thần cách. Hấn còn muốn dùng linh vực vô tận quyết đấu với linh vực lực lượng

Có lẽ trong lòng hấn không hề cảm thấy thoải mái khi linh vực lực lượng được xưng là linh vực đứng đầu trong tứ đại chí cường linh vực

Tiểu Ân thở dài một hơi, hấn cúi đầu. Nhắm hai mắt lại, Nhất Hào đã kết hợp thành một thể với hấn. Tuy rằng không kết hợp một trăm phần trăm nhưng giờ phút này, hấn giống như máy móc, không hề có cảm tình

Khi Tiểu Ân mở hai mắt ra, hơi thở khổng lồ, ý chí chiến đấu của hấn bùng phát, giống như một quả bom nguyên tử bùng nổ

Không khí nhanh chóng chấn động, như thể một khối đá lớn xuất hiện bên trong làn sóng màu lam. Chỉ trong chớp lát, khối đá lớn đã ngưng tụ lại thành một con đập lớn dài hơn mười dặm

Nước biển màu lam giống như những lưỡi dao sắc bén quét qua đập nước bằng đá

Nhưng dù chúng có sắc bén, hung hãn thế nào thì cũng không vượt qua đập nước lớn

Đập nước bành trướng lên, giống như được bơm thêm không khí mỗi khi cần nuốt làn sóng màu lam. Mỗi lần cần nuốt, đập nước lại trở nên vững chắc, linh vực lực lượng lại tăng lên

Hai cường giả có chí cường linh vực quyết đấu với nhau, trong nháy mắt đã phát ra linh vực tự thân của mình, hình thành lần đánh giá thứ nhất

Có lẽ do Nhất Hào ra tay quyết đoán, linh vực của Tiểu Ân dùng thể cường đại trong nháy mắt chiếm cứ một nửa địa bàn của làn sóng màu lam

Sắc mặt của Matt Lazo trong nháy mắt thay đổi, thân thể của hấn như mặt nước dao động, lốc xoáy to lớn chọt đi động, nhanh chóng cuốn tới bản thể của hấn

Đám người Peaceful mở to hai mắt. Sau khi lốc xoáy xuất hiện đều dừng lại ở một chỗ cố định, tất cả mọi người đều nghĩ lốc xoáy không thể di động. Nhưng khi Matt Lazo khống chế lốc xoáy di động, mọi người mới hiểu, hóa ra lúc này giao chiến với bốn cao thủ ngụy thần, hấn không dùng toàn lực

Lốc xoáy dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy di động về phía Matt Lazo. Khi nó di động, lực hút to lớn tỏa ra bốn phía

Làn sóng màu lam ở trong không gian dường như xảy ra biến dị. Bức tường năng lượng và làn sóng màu lam trong không gian dường như không chống nổi lực hút cường đại, bắt đầu sụp đổ

Không trung và mặt đất dường như cảm ứng được lực lượng cường đại này, trở nên hỗn loạn

Không biết khi nào trên không trung tràn ngập sương mù, không khí trở nên âm u, dường như lúc nào cũng rơi vào hoàn cảnh trời sụp, đất lở

Trong cảm ứng của mọi người, không gian bắt đầu vận vẹo. Vô số khe nứt xuất hiện tại giao giới giữa hai lĩnh vực, có xu hướng ngày càng mở rộng ra

Cả không gian dường như không chịu nổi sự va chạm giữa hai lĩnh vực, bắt đầu xuất hiện biến hóa khác nhau

Tất cả mọi người khẩn trương, chăm chú nhìn mọi chuyện

Trên một tiểu hành tinh, không ngờ xuất hiện năng lượng cường đại như thế, thậm chí còn bắt đầu ảnh hưởng tới quỹ tích vận hành của hành tinh. Chẳng qua đó chỉ là kết quả va chạm giữa hai lĩnh vực mà thôi

- Cách, cách

Vô số những tiếng động vỡ tung vang lên ở giao giới giữa hai lĩnh vực. Khuôn mặt của Matt Lazo nở một nụ cười cực đoan, lốc xoáy không ngừng xoay tròn đã tới bên người hắn

Hắn cất tiếng cười to, thanh âm tràn ngập sự vui sướng. Dường như cảm kích ông trời ban cho hắn một đối thủ cường đại như thế, đồng thời toàn thân hắn bộc lộ niềm tin cường đại

Năng lượng trước mặt Tiểu Ân rốt cuộc có chút lay động. Đối mặt với lực hút khủng bố, lần đầu tiên bức tường năng lượng ngăn sóng của Tiểu Ân có dấu hiệu không xong

Trước kia bất kể đối mặt với truyền kỳ nào, thậm chí ngay cả Cự Ma thần, bức tường năng lượng của hắn không lâm vào cảm giác sa lầy như lúc này. Nhưng hiện giờ nó lại bắt đầu lay động không xong. Đây tuyệt đối là lần đầu

Hai lĩnh vực đối kháng nhau, khe nứt bắt đầu lớn lên

Làn sóng màu lam không tiến vào bên trong khe nứt không gian. Bức tường năng lượng của Tiểu Ân cũng bắt đầu xuất hiện khe nứt nhỏ

Thân thể của Matt Lazo giống như cây tùng. Trong ánh mắt của hắn vĩnh viễn không có thần sắc chịu thua, lốc xoáy to lớn lấy hắn làm trung tâm, rốt cuộc tới trước bức tường năng lượng của Tiểu Ân

Hai đại lĩnh vực không hề hoa lệ, mạnh mẽ va chạm với nhau

Mặt đất dường như chấn động

Ngay cả nơi Tiểu Ân đứng cũng không hề ngoại lệ

Chỉ có ba thước quanh người Vô Danh vẫn như trước, không hề biến hóa. Hắn lạnh lùng nhìn mọi chuyện, ai cũng không biết trong lòng hắn nghĩ gì

Trên bầu trời những đám mây đen tan đi, giống như có một khối thuốc nổ bùng nổ ở bên trong, nổ tung đám mây đen, khiến ánh nắng chói lọi xuất hiện

Tuy nhiên biến hóa này chỉ diễn ra trong nháy mắt. Một giây khi ánh sáng chiếu xuống, mây đen lại bao phủ trở lại

Không gian dường như run rẩy kịch liệt. Sau khi hai lĩnh vực chí cường va chạm với nhau, toàn bộ không gian chịu không nổi cường độ va chạm này. Xung quang đôi bên xuất hiện nhiều khe nứt không gian quy mô lớn

Ầm ầm, những tiếng nổ vang lên. Bức tường năng lượng của Tiểu Ân bắt đầu sụp đổ

Lốc xoáy tiếp tục di chuyển, lực hút cường đại đạt tới đỉnh, dường như có năng lực hút tất cả mọi thứ trên thể gian. Lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân không ngờ không trụ được

Tuy lĩnh vực lực lượng là lĩnh vực đứng đầu trong tứ đại chí cường lĩnh vực, nhưng Tiểu Ân tiến giai thành ngàn năm truyền kỳ quá ngắn, căn bản không thể sánh được với Matt Lazo

Cho nên khi Matt Lazo phát huy lĩnh vực vô tận tới cực hạn thì lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân rơi xuống thế hạ phong

Liên tiếp những làn sóng đập tới, đập nước có dấu hiệu bị vỡ

Không ngờ lĩnh vực lực lượng lại không ngăn cản được trình độ va chạm này, bắt đầu sụp đổ. Hai vị ngụy thần quanh người Tiểu Ân có thể cảm ứng rõ sự biến hóa kỳ dị của không gian. Sắc mặt bọn họ không còn chút huyết sắc nào

Nếu Tiểu Ân thua, vậy bọn họ cũng không trốn được

Nhưng mà, giờ phút này, Tiểu Ân chợt quát lớn một tiếng, thanh âm của hắn tràn ngập phần nộ và không cam lòng

Trong mắt hắn hừng hực lửa giận, lĩnh vực mạnh nhất của mình bị phá, dẫn phát lửa giận trong lòng hắn

- Chất chồng. Chất chồng, rồi chất chồng...

Trên người Tiểu Ân xuất hiện năng lượng vô cùng vô tận. Lần đầu tiên hắn muốn dốc toàn bộ lực lượng trên người

Áp súc, áp súc, lại áp súc...

Bức tường lung lay sắp đổ lại trở nên vững chắc. Không gian trước mặt Tiểu Ân lại được củng cố, cho dù khe nứt không gian cũng bị lĩnh vực lực lượng của hắn bị áp chế hoàn toàn, không thể gây ra sóng gió gì

Trong lòng Tiểu Ân dâng lên hào tình vạn trượng. Dưới áp lực của đối thủ cường đại, trong khoảng thời gian ngắn này, hắn tinh luyện toàn bộ thần cách thấp kém, khiến lĩnh vực lực lượng của hắn áp súc một vòng, giống như phượng hoàng trùng sinh càng ngày càng kiên cố, không thể phá vỡ

Lặng lặng nhìn Matt Lazo, trong lòng Tiểu Ân cảm khái vạn lần

Hai tháng tinh luyện thần cách thấp kém, khiến lĩnh vực lực lượng bị áp súc tại một chỗ, nhưng muốn chân chính áp súc lần nữa thì không có mười năm cố gắng thì không thể đạt tới trình độ cô đọng lần nữa

Nhưng đối mặt với lĩnh vực vô tận khủng bố của Matt Lazo, lĩnh vực lực lượng sắp bị dập nát, áp lực cường đại khiến bản thân hắn bạo phát, giống như núi lửa bị áp chế mấy trăm năm, một khi bùng nổ thì có xu thế cuộn cuộn không dứt

Trải qua một lần áp súc, lĩnh vực lực lượng càng cường đại thêm, cùng với khí thể mệnh môn trên người Tiểu Ân khiến người khác có cảm giác thoát thai hoán cốt

Khóe mắt của Matt Lazo lộ ra tia sáng kỳ dị. Hắn tự nhiên cảm ứng được sự lột xác trên người Tiểu Ân

Nhưng chân chính khiến hắn cảm thấy kinh hãi đó là sau khi Tiểu Ân lột xác, lĩnh vực lực lượng sắp sụp đổ không ngờ lại bộc phát huy thế cường đại hơn

Lĩnh vực vô tận của hắn đã phát huy tới mức cực hạn, có thể nuốt trời, nuốt đất, nuốt biển nhưng lại không hấp thu được năng lượng lĩnh vực

Hắn nhẹ nhàng thở dài một hơi, ánh mắt chia thành các sắc thái khác nhau

Âm thanh động đất chậm rãi truyền đến, cao ngạo không kiềm chế được

- Lĩnh vực lực lượng lần thứ hai bùng nổ sao? Vậy được rồi, ta sẽ cho người xem sự huyền bí chân chính của lĩnh vực vô tận

Một cỗ năng lượng kỳ dị cùng với giọng nói của hắn bắt đầu xuất hiện trong lốc xoáy

Ánh mắt của Tiểu Ân sáng lên, sắc mặt của hai tinh linh ngụy thần càng trở nên khó coi

Đây là tín ngưỡng lực, tính ngưỡng lực quanh người Matt Lazo, từng giọt từng giọt dung hợp với lĩnh vực vô tận...

339. Chương 67 Cường Nhu Nhị Tính Của Lĩnh Vực Lực Lượng (1+2)

Lực hút vô cùng vô tận dường như dừng lại một chút, lập tức dung nhập năng lượng vào trong. Ngay sau đó, khe nứt không gian tiếp xúc với làn sóng màu lam xuất hiện biến hóa kỳ diệu

Những khe nứt không gian liên tiếp bị hút vào trong lỗ xoáy

Tiểu Ân giống như một pho tượng sắt đứng bất động, đôi mắt lạnh lùng nhìn Matt Lazo. Dường như muốn nhìn thấu bí mật của hắn

Nhưng trong lòng Tiểu Ân có thêm một tia hồi hộp khó diễn tả bằng lời

Khe nứt không gian là gì? Được xưng là vũ khí siêu cấp cường đại, cho dù một số chủng tộc không gian có năng lực đặc thù kích phát được khe nứt không gian, nhưng khi đối mặt với khe nứt không gian cũng chỉ có thể nhượng bộ lui bước mà thôi

Nhưng giờ phút này, không ngờ Matt Lazo sử dụng phương thức nào đó kéo khe nứt không gian do hai đại lĩnh vực va chạm sinh ra về phía lĩnh vực vô tận. Nếu năng lượng quỹ dị trong lỗ xoáy kết hợp với khe nứt không gian thì sẽ xuất hiện biến hóa gì?

Đột nhiên một ý niệm đáng sợ xuất hiện trong đầu Tiểu Ân

Nếu thực sự gặp phải thứ đó, Tiểu Ân không nắm chắc sẽ chống được

Nhưng vấn đề là, thứ đó sẽ xuất hiện ở đây sao?

- Tín ngưỡng lực, không ngờ hắn sử dụng tín ngưỡng lực

Mọi Peaceful mơ hồ co lại. Giọng nói của hắn cực kỳ chua xót:

- Hắn đã thông qua cửa ải quan trọng nhất từ truyền kỳ lên ngục thần, sao có khả năng?

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động hỏi:

- Hiện tại hắn là ngục thần?

- Không, hắn chưa tiến giai thành ngục thần

Peaceful tuy đánh không lại Matt Lazo nhưng kiến thức không hề thua kém:

- Hắn vừa mới lĩnh ngộ phương pháp đem tín ngưỡng lực dung nhập vào trong lĩnh vực. Nhưng nếu muốn trở thành ngục thần chân chính, cần phải mất một đoạn thời gian nữa mới có động được

Tiểu Ân âm thầm thở phào một hơi, nếu Matt Lazo trở thành ngục thần thì Tiểu Ân chỉ có biết bỏ chạy. Lĩnh vực vô tận ở cảnh giới truyền kỳ đã có uy lực như thế. Nếu tiến giai thành ngục thần thì trời mới biết sẽ tiến hóa thành gì. Trong tình huống đó mà đánh bừa thì là kẻ ngu

Tất nhiên, nếu người này không chịu buông tha mình thì Tiểu Ân đành mời Vô Danh ra tay. Nếu Vô Danh có thể đánh tan bức tường lực lượng thì đối phó với Matt Lazo chắc không có vấn đề gì

Tuy nhiên sau khi Vô Danh thi triển một kích đó thì có thể ở lại bên mình hay không, hắn không nắm chắc

Chỉ có điều, giờ phút này thực lực của Matt Lazo chưa đạt tới cảnh giới ngục thần. Như vậy Tiểu Ân có thể buông tay đánh một trận

- Nhân lực của ngươi không tồi

Thanh âm của Matt Lazo truyền đến:

- Ta bị nhốt ở cảnh giới truyền kỳ đỉnh cao đã mấy trăm năm. Tuy ta biết cách tiến giai thành ngục thần nhưng làm thế nào để hòa tan tín ngưỡng lực vào lĩnh vực vẫn làm khó ta

Hắn ngừng một chút, lại nói:

- Tuy nhiên vừa rồi khi va chạm với lĩnh vực lực lượng, ta đã tìm được phương pháp thích hợp

Khóe miệng Tiểu Ân hơi cong lên, trong lòng không ngừng thầm than

Chính mình có thể dựa vào hai đại lĩnh vực va chạm với nhau đã dục hỏa trùng sinh lĩnh vực lực lượng thì người đã tiến giai thành truyền kỳ nhiều năm như Matt Lazo sao không ngộ ra điều gì?

Ánh mắt thông thả nhìn khe nứt không gian di động. Trong lòng Tiểu Ân động, hắn nhìn về phía tâm của lỗ xoáy, liền minh bạch ý tứ của đối phương, không khỏi cười khổ:

- Khe nứt không gian, hóa ra là khe nứt không gian

Matt Lazo cười to nói:

- Không hổ là người có được lĩnh vực lực lượng, lập tức có thể nhận ra huyền ảo trong đó. Chỉ tiếc biện pháp này không thích hợp với người

Matt Lazo có lĩnh vực vô tận, bên trong lĩnh vực, cường đại nhất là lực hút điên cuồng. Lực hút này có thể hấp thu tất cả lực lượng, giống với khe nứt không gian

Phương pháp hắn dung nhập tín ngưỡng lực vào trong khe nứt không gian chắc là kéo khe nứt không gian vào trong lĩnh vực vô tận, dùng khe nứt không gian làm vật dẫn, dung hợp tín ngưỡng lực và lĩnh vực

Đáng tiếc, biện pháp này không thích hợp với Tiểu Ân

Bởi vì Tiểu Ân nắm giữ lĩnh vực lực lượng, loại lĩnh vực này hoàn toàn tương phản với lĩnh vực vô tận. Theo đuổi không phải lực hút cường đại mà là cô đọng năng lượng

Khe nứt không gian đối với lĩnh vực vô tận là thuốc bổ nhưng đối với Tiểu Ân lại là độc dược

Hai đại lĩnh vực va chạm với nhau, khe nứt không gian trong không trung xuất hiện rất nhiều. Có khe nứt không gian hợp với nhau trên không trung, hình thành một cái khe lớn. Có khe trôi nổi một lát, sau đó liền tiêu tan

Một lần nữa Tiểu Ân tổ hợp lực lượng của đập nước, bản thân thì lùi về phía sau vài dặm. Lĩnh vực vô tận của Matt Lazo cũng thế, để lại một tầng không gian rộng lớn khiến các khe nứt không gian tự do di chuyển

Chỉ có điều giờ phút này lĩnh vực vô tận của Matt Lazo chậm rãi khếch tán, muốn tung một mẻ lưới bắt hết khe nứt không gian

Trong đầu Tiểu Ân xuất hiện vô số ý niệm, Nhất Hào lại mở ra công năng tính toán lớn nhất, cố gắng tính ra phương pháp tốt nhất cho Tiểu Ân. Nhưng đáng tiếc, Nhất Hào hiểu biết rất ít về lĩnh vực vô tận, ngay cả lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân cũng không hiểu rõ

Trong tình huống này, cơ bản Nhất Hào không đưa ra đề nghị chuẩn xác nào

Đó là nỗi buồn của máy óc khi khuyết thiếu số liệu cụ thể. Tiểu Ân hít sâu một hơi, tay nhẹ nhàng vung lên, lĩnh vực lực lượng rời khỏi đập nước, khéo léo kết hợp với bức tường không gian, dùng tốc độ thông thả thăm dò phía trước

P phía trước của hắn, không ngừng có khe nứt không gian phiêu lưu. Tiểu Ân không dám khinh thường, quyết định thử ý niệm trong đầu

Mặc dù trong lòng hắn nắm chắc khe nứt không gian không thể xuyên thấu lĩnh vực lực lượng. Nhưng hắn vẫn cẩn thận như trước

Nhắm chuẩn một cái khe nứt không gian đang tới gần. Rốt cuộc, khe nứt không gian chạm vào bức tường năng lượng do Tiểu Ân khống chế

Giống như đánh bóng bàn, bức tường năng lượng không gian của Tiểu Ân không tổn thương, còn khe nứt không gian bị bắn trở lại

Tiểu Ân thở phào một hơi, lĩnh vực lực lượng áp súc mới quả nhiên không sợ khe nứt không gian

Tiểu Ân cảm ứng được lực lượng của mình có biến hóa tinh tế khi lĩnh vực lực lượng được cô đọng lần nữa

Nếu nói trước kia, lĩnh vực lực lượng của hắn chỉ thuần túy cứng như thép thì giờ lĩnh vực lực lượng đã được pha trộn thêm một số kim loại

Là một thợ rèn hợp cách, Tiểu Ân biết chỉ cần kim loại thuần khiết là đủ để tạo ra binh khí sắc bén. Nhưng lại có một khuyết điểm không thể bù đắp được đó là rất giòn. Nếu áp lực vượt qua sức chịu đựng của thép thì sẽ gãy ngay.

Lúc trước hai đại chí cường lĩnh vực không hề hoa lệ, va chạm thẳng với nhau, lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân lập tức sụp đổ, bởi vì lĩnh vực lực lượng không thể chịu đựng được năng lượng to lớn như thế và chạm

Nhưng giờ phút này, lĩnh vực lực lượng đã khác, giống như được trộn lẫn một loại kinh loại, bản thân có thêm tính dẻo dai, chân chính trở thành một thanh đao mới đã được tôi luyện qua trăm ngàn lần.

Giờ phút này Tiểu Ân cảm ứng, lĩnh vực lực lượng có một tia nhu tính

Chí cương thì sinh nhu, chí nhu thì sinh cương

Trong âm có dương, trong dương có âm. Kết hợp cương nhu, âm dương mới là đạo lý chân chính

Tâm niệm của Tiểu Ân biến hóa, bức tường năng lượng ở phía trước cũng biến hóa tinh tế

Biến hóa không thể dùng mắt thường để thấy, khiến những người khác không cảm ứng được biến hóa kỳ dị ở bên trong

Giây phút này, không có lực lượng gì mà không phá nổi, lĩnh vực lực lượng chí cương không ngờ lại nhu nhuyễn

Tuy lần đầu tiên Tiểu Ân chuyển hoá từ cương sang nhu nhưng có Nhất Hào phối hợp, tự nhiên thoải mái, giống như được rèn luyện qua vô số lần, không hề gặp trở ngại gì cả

Lĩnh vực lực lượng biến thành nhu, biểu hiện ở bên ngoài không có gì thay đổi. Người khác không thể cảm ứng được tính chất năng lượng khác nhau ở trong. Bức tường năng lượng thông thả tới gần một khe nứt không gian. Đường như một thử lại lần nữa, xem bức tường năng lượng có đẩy bay được khe nứt không gian hay không

Theo tính toán của Nhất Hào, đôi bên tiếp xúc với nhau

Nhưng khi lĩnh vực lực lượng mới của hắn tiếp xúc với khe nứt không gian, dị biến xuất hiện

Bức tường năng lượng tạo từ lĩnh vực lực lượng của hắn đột nhiên thiếu đi một khối, lỗ hổng đó so le không đồng đều giống như bị thứ gì đó nuốt đi

Sắc mặt của Tiểu Ân trở nên cổ quái, có thể cảm được như ma thú? Không phải nói đùa hay sao

Tuy rằng vừa rồi bức tường năng lượng có tính chất nhu nhưng không có khả năng không chịu được một kích

Tính thần ý thức của hắn đảo một vòng quanh bức tường năng lượng. Ánh mắt đột nhiên sáng ngời, trong lòng chấn động

Bức tường năng lượng chạm vào khe nứt không gian? Sao lại không thấy

Tính thần ý thức đảo qua, lại có một khe nứt không gian chậm rãi bay tới chỗ bức tường năng lượng. Toàn bộ tinh thần ý thức của Tiểu Ân tập trung vào nó

Vô thanh vô thức, khe nứt không gian đánh vào bức tường năng lượng có tính chất nhu

Năng lượng tính nhu trên bức tường chợt có thêm một lỗ hổng, lỗ hổng này không ngờ lại giống khe nứt không gian như đúc, không có gì khác nhau

Cùng lúc đó, khe nứt không gian cứ như thế biến mất

Lập tức Tiểu Ân hiểu rõ, hóa ra đó là tác dụng thần kỳ của lỗ hổng

Vừa nghĩ tới đó, trong lòng Tiểu Ân tràn ngập cảm xúc. Mắt của hắn nhìn Matt Lazo ở bên trong trung tâm lỗ xoáy hút khe nứt không gian, ánh mắt tràn ngập niềm tin chiến thắng

Giây phút này, sâu trong nội tâm của hắn có một cổ dục vọng mãnh liệt. Hắn muốn thử, dung hợp khe nứt không gian vào trong lỗ xoáy có thể áp chế được lĩnh vực lực lượng kết hợp cương và nhu của hắn không

Thắng bại của trận chiến này không quan trọng, ngay cả việc sở hữu mảnh vỡ thần cách cũng thế

Chỉ cần có thể nhìn được diện mạo chân chính của lĩnh vực vô tận thì hẳn mới hiểu thêm về lĩnh vực lực lượng của mình. Như thế còn chưa đủ sao?

Hít sâu một hơi, tinh thần ý thức của Tiểu Ân tiềm nhập vào bên trong bức tường năng lượng

Lĩnh vực lực lượng hình thành bên trong bức tường năng lượng, gần như không có khe hở gì, lực lượng cường đại áp súc tới cực điểm

Tuy Tiểu Ân mơ hồ cảm thấy, lĩnh vực lực lượng còn không gian phát triển lớn hơn nữa, nhưng hẳn có thể xác định, với thực lực trước mắt của hắn, trình độ áp súc này đã là cực hạn rồi

- Các hạ...

Không ngờ có thanh âm vang lên phá vỡ nghiên cứu về lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân. Hẳn bất mãn nhìn hai tinh linh ngục thần đang tươi cười nhìn mình

Tiểu Ân thận trọng hỏi:

- Việc gì?

Trong lòng hai người Peaceful cười khở. Truyền kỳ ngàn năm gặp bọn họ, có ai không cẩn thận không e sợ bọn họ tức giận. Trước mặt ngàn năm truyền kỳ, bọn họ có thể vênh mặt, sai bảo như người hầu

Đó là chênh lệch, chênh lệch to lớn giữa ngục thần và ngàn năm truyền kỳ. Bọn họ có tư cách làm như vậy

Nhưng trước mặt Tiểu, vũ lực cường đại của bọn họ mất đi hiệu quả. Vị trí giữa đôi bên bị đảo lộn. Tuy nhiên bọn họ không dám oán hận

- Các hạ tôn kính, hiện tại Matt Lazo đang hấp thu khe nứt không gian. Nếu để hắn thực hiện xong, chỉ sợ lĩnh vực vô tận của hắn càng ngày càng cường đại hơn

Peaceful thấp giọng nói:

- Nếu hiện tại phát động công kích thì có thể tránh được tình huống đó

Tiểu Ân gật đầu, trong lòng Peaceful vui vẻ, chợt nghe Tiểu Ân nói:

- Người nói không tồi. Như vậy đi, mời hai vị ra ngoài, phụ trách quấy rối hắn

Peaceful và Wave ngơ ngác nhìn nhau. Trong lòng bọn họ thầm mắng, nếu chúng ta có thể phá được lĩnh vực vô tận thì còn cần thương lượng với người sao?

Ném phải đau khổ của lĩnh vực vô tận và nhìn Matt Lazo dường như tiến thêm một bước, mò tới cảnh giới ngục thần, cho dù cho bọn họ thêm hai lá gan cũng không dám trêu chọc nhân vật đang ở giữa truyền kỳ và ngục thần này

Peaceful cười khở nói:

- Các hạ, chúng ta không đủ năng lực để quấy rối hắn hấp thu năng lượng

Tiểu Ân cười ngạo nghễ nói:

- Hai vị, đa tạ ý tốt của các người, tuy nhiên trận đấu giữa ta và Matt Lazo phải quang minh chính bại. Thắng phải quang minh lỗi lạc, bại phải tâm phục khẩu phục. Chờ hắn hấp thu xong khe nứt không gian, ta sẽ đấu công bằng với hắn

Peaceful và Wave ngơ ngác nhìn Tiểu Ân. Trong lòng họ thầm nghĩ, tên đại hiệp này chui ở góc nào ra, không ngờ lại có ý niệm cổ quái như thế. Thật không biết làm sao hắn sống sót được, chẳng lẽ trên tinh cầu của hắn đều là loại người ngu ngốc như thế sao?

Nhưng bọn họ không biết, nếu giờ phút này Tiểu Ân rơi xuống thế hạ phong hoặc không còn đường sống thì đừng nói là tấn công trước, cho dù ám sát hắn cũng không do dự mà hành động

Nhưng giờ phút này, trong lòng hắn có niềm tin tất thắng. Trong tình huống này, hắn mới không hành động bĩ ỉ. Dù sao, có thể chiến đấu với lĩnh vực vô tận là cơ hội ngàn năm có một. Nếu bỏ qua thì mới tiếc nuối

Tất nhiên còn một chuyện quan trọng đó là hắn muốn thông qua lĩnh vực vô tận để thăm dò sự huyền bí của lĩnh vực lực lượng

Rốt cuộc ánh mắt của Matt Lazo nhìn về phía Tiểu Ân. Vẻ mặt của hắn rất kỳ quái, hiển nhiên hắn đã nghe lời nói của Tiểu Ân. Trong lòng hắn tự nhiên có cảm xúc khác

- Người có được lĩnh vực lực lượng là ai?

- Tiểu Ân

- Tốt, ta là Matt Lazo, trận chiến hôm nay, bất kể thắng bại thế nào, ta cũng hoan nghênh người tới tinh cầu Cory Ryder làm khách

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói:

- Tốt bất kể thắng bại thế nào, ta nhất định tới

Không khí giương cung bạt kiếm giữa đôi bên suy yếu đi nhiều

Trong lòng Tiểu Ân vui mừng. Thật không ngờ mình nói mấy câu với hai người Peaceful, lại có hiệu quả như vậy

Tuy nhiên Tiểu Ân cũng không thật sự tin tưởng đối phương

340. Chương 67 Cường Nhu Nhị Tính Của Lĩnh Vực Lực Lượng (3+4)

Về phần giết chết đối thủ, nói thật, bọn họ không có hy vọng xa vời như thế

Tốc độ hấp thu khe nứt không gian của Matt Lazo chợt nhanh hơn trước mấy chục lần. Cùng lúc đó, lỗ xoáy biến hóa tương đối nhanh. Tín ngưỡng lực cuộn cuộn không dứt quay chung quanh người hắn cũng mạnh mẽ tiến vào tâm lỗ xoáy

Chung quanh xuất hiện tầng tầng lớp lớp làn sóng màu lam, hình thành một vòng phòng ngự to lớn

Sắc mặt của Peaceful và Wave lập tức đại biến. Tiểu Ân thầm kêu may mắn, hóa ra Matt Lazo sớm phòng bị, nếu Tiểu Ân thật sự nghe theo Peaceful thì chờ đợi hắn, tuyệt đối không phải cơ hội đánh lén dễ dàng mà là một trận chiến quyết liệt

Khe nứt không gian dưới sự dẫn dắt của Matt Lazo, dùng tốc độ nhanh nhất lao về phía lỗ xoáy. Tốc độ không chậm mà nhanh như sấm

Một lát sau, tất cả khe nứt không gian bị hắn hấp dẫn, tiến vào trong lỗ xoáy. Toàn bộ lỗ xoáy xuất hiện biến hóa kỳ diệu

Lỗ xoáy nguyên bản có màu xanh lam không ngờ biến thành màu bạch ngân. Vô số khe nứt không gian ở trong lỗ xoáy không ngờ là kết hợp thành một thể. Trung tâm lỗ xoáy, xuất hiện một cái miệng hình trứng to lớn, như thể cười nhạo đối thủ không biết tự lượng sức

Nhìn cái miệng rộng màu bạc ở trung tâm lỗ xoáy, khuôn mặt Matt Lazo không che giấu được vẻ tươi cười. Hiện giờ phạm vi của chiếc miệng không lớn. Nhưng nếu không ngừng bổ sung khe nứt không gian thì sẽ có một ngày có thể biến toàn bộ lỗ xoáy thành một cái miệng to lớn. Khi miệng rộng có thể cắn nuốt mọi thứ thì hắn mới chân chính trở thành nguy thần

Tâm niệm chuyển động, cùng lúc đó, chiếc miệng rộng mở lớn, di động giống như người cá, bơi lội trong làn sóng màu lam

Tiểu Ân vẫn như trước mở lĩnh vực lực lượng của mình ra. Trước mắt hắn hình thành một con đập to lớn ngăn đón, bất kể Matt Lazo có biến hóa thế nào hắn cũng không bị động

Lĩnh vực lực lượng được cô đọng có màu trong suốt. Giống như được trải qua rèn luyện, từ một thiếu niên trở thành nam nhân trưởng thành

Miệng rộng ở trung tâm lốc xoáy giống như con quỷ tham ăn, năng lượng vô cùng vô tận đều bị nó cắn nuốt

Phạm vi của làn sóng màu lam càng ngày càng lớn, sớm vượt qua cảnh giới khổng lồ của truyền kỳ

Trong vòng trăm dặm, bất kể là hoa cỏ, cây cối, chim bay cá nhảy hay những tòa thành thị do bộ tộc tinh linh tỉ mỉ kiến thiết đều bị nó cắn nuốt. Cắn nuốt càng nhiều, cái miệng của nó càng lớn lên, trở nên hung tợn hơn

Tiểu Ân lẳng lặng nhìn lĩnh vực vô tận tàn sát bừa bãi. Tuy rằng không phải cảm chú nhưng uy lực còn hơn xa cảm chú bình thường

Qua trận chiến này, cơ sở kinh doanh hơn ngàn năm của gia tộc Phong Linh đã bị hủy hoại toàn bộ

Khuôn mặt của Peaceful và Wave xuất hiện thần sắc không đành lòng. Bất kể ai nhìn thấy gia hương của mình gặp phải thảm cảnh cũng không vui vẻ gì

Tất cả làn sóng màu lam đột nhiên thu về, chúng nó chậm rãi chui vào trong lốc xoáy, sau đó không ngờ cũng biến thành lốc xoáy. Thể tích của lốc xoáy chợt mở rộng mấy chục lần

Hấp thu lực lượng, đồng thời gia tăng mấy chục lần. Mặt đất đột nhiên sụp đổ, từng khối đá thoát ly khỏi mặt đất, bay vào trong lốc xoáy. Mây đen trở nên nồng đậm hơn, dường như ánh sáng mặt trời không bao giờ chiếu sáng được nữa. Tất cả rơi vào trong hủy diệt điên cuồng

Nguyên tố ma pháp trong làn sóng màu lam đã rối loạn tới mức người khác sợ hãi. Nhóm truyền kỳ ở bên ngoài không thể cảm ứng được tình hình ở bên trong

Tuy nhiên không ai nguyện ý rời đi, bọn họ khẩn trương nhìn cảnh tượng tận thế trước mắt

So sánh với nó, cảm chú của bọn họ không khác là trẻ con, dường như không kham nổi một kích

- Dick, người kia là ai?

Một người quen của Dick dò hỏi

Những người này đều biết Dick và Tiểu Ân ở cùng nhau. Chỉ có điều khi Dick muốn rút lui thì Tiểu Ân lại cự tuyệt ở lại

- Hẳn là Tiểu Ân

Khuôn mặt của Dick xuất hiện tia cười khổ nói:

- Hẳn là một vị khách quan trọng trong thành thị giao dịch của chúng ta

Nói tới đây, hắn đột nhiên nghĩ tới việc đám người Tiểu Ân vừa mới vào thành Narnia đã xuất ra thần lực kết tinh để trao đổi. Hắn cũng từng động thủ giết người cướp của

Hắn rung mình một cái, may mà lúc đó mình không có ra tay, nếu không toàn bộ thành Narnia đã biến thành một đồng hoang tàn. Bản thân cũng đừng mong sống sót

Một làn sóng màu lam đột nhiên biến thành lôi điện. Cuồng phong, mưa rào, nơi nơi tràn ngập năng lượng điên cuồng, dường như muốn nghiền nát mọi thứ

Chiếc miệng lớn màu bạc xuất hiện bên trong lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân. Cái miệng lớn dường như có thể hấp thu hết mọi thứ ra sức cắn nuốt. Dường như muốn hấp thu lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân

Sắc mặt của Tiểu Ân ngưng trọng. Sau khi khe nứt không gian và lốc xoáy dung hợp với nhau, tuy hắn không dự đoán được nhưng vẫn có vài phần giống trước, đặc biệt là lực hút, không khác mấy

Chỉ có điều dưới sự khống chế của Matt Lazo, sức mạnh này chưa phát huy tới cực điểm. Nếu không thật không biết nó sẽ phát huy ra uy lực gì. Nhưng muốn hoàn toàn khống chế nó cũng là một chuyện hết sức khó khăn

Hắn đột nhiên phát hiện, lực hút càng tăng cường, hấp thu lực lượng nguyên tố càng nhiều thì Matt Lazo càng khó khống chế chiếc miệng lớn hơn

Tới bước này, hắn tất nhiên hiểu đó là do năng lượng vượt quá sự khống chế của Matt Lazo nên hắn mới có cảm giác kỳ dị đó

Liếc mắt nhìn Tiểu Ân, Matt Lazo không hề chần chừ, cái miệng rộng màu bạc mở ra, hung hăng đớp đập nước màu cổ đồng

Tâm niệm của Tiểu Ân nhanh chóng vận chuyển, đập lớn biến thành một khối bê tông

Hai đại lĩnh vực lần thứ hai va chạm với nhau

Mặt đất lại chấn động, lần này không chỉ bị làn sóng màu lam ảnh hưởng. Ngoài làn sóng màu lam, vô số khe nứt xuất hiện, giống như những con mãng xà to lớn

Từ trên cao nhìn xuống thì mặt đất đã biến thành khô cằn. Những điều bất thường xuất hiện trên mặt đất, chỉ bằng ánh mắt cũng có thể nhận ra mặt đất đã tổn thương nặng nề

Trong làn sóng màu lam, lĩnh vực vô tận và lĩnh vực lực lượng giống như hai con trâu giằng co với nhau. Bọn họ không làm gì được đối phương

Chiếc miệng rộng lớn cổ nhiên không thể gặm được lĩnh vực lực lượng dực hỏa trùng sinh. Nhưng lĩnh vực lực lượng cũng không thể phá được chiếc miệng rộng

Hai đại lĩnh vực lại va chạm, ngoài chuyện tạo thương tổn cho thành thị thì không cống hiến được gì

Thân thể của Tiểu Ân và Matt Lazo đồng thời chấn động

Dù là lĩnh vực vô tận hay lĩnh vực lực lượng, chúng nó đều tương thông với chủ nhân của mình. Va chạm cường đại như thế tự nhiên tạo thành gánh nặng cho hai người

May mắn cao thủ cấp bậc truyền kỳ có thể chất cường hãn, ngay cả va chạm như thế cũng kiên trì được. Đặc biệt là Tiểu Ân, lĩnh vực lực lượng của hắn vốn là lĩnh vực chắc chắn nhất trên thế giới, hơn Matt Lazo nhiều lắm

Chiếc miệng rộng màu bạc lùi về phía sau một khoảng cách, sau đó lại hung hăng lao tới, tuy Matt Lazo không thể tăng lực hút lên, nhưng lần này chiếc miệng rộng không đánh bừa, mà đem lốc xoáy mở rộng ra, muốn bao vây đập lớn của Tiểu Ân

Không biết từ khi nào, lốc xoáy đã khếch tán tới cực hạn, san bằng mặt đất dưới chân Tiểu Ân

Sau cơn chấn động, Tiểu Ân dùng lĩnh vực lực lượng của mình hình thành một con đập lớn bên trong lốc xoáy

Hào quang màu lam vô tận hung hăng đập vào con đập lớn. Những cơn sóng lớn va vào vách tường chấn vỡ một ít, dung nhập vào trong lốc xoáy

Dường như cơn sóng màu lam không có giới hạn, không ngừng hình thành, văng tung tóe, hình thành một cảnh tượng kỳ dị

Đập lớn ở vị trí trung gian, cảm thụ áp lực khổng lồ từ bốn phía truyền đến, còn có cơn lốc xoáy màu lam trên bầu trời, khí thể mênh mông, che phủ đất trời, dường như muốn cả thế giới phải điên đảo

Tiểu Ân bất động thanh sắc nhìn lốc xoáy không ngừng xoay tròn. Mỗi một giây đập lớn phải gánh chịu áp lực to lớn. Cùng với cái miệng mở to càng ngày càng tới gần, dường như nó muốn cắn nuốt toàn bộ đập lớn

Thân hãm trong nguy cơ nhưng Tiểu Ân vẫn tính toán như máy móc

Không ai phát hiện, một đoạn đập lớn ở phía ngoài đối mặt với chiếc miệng rộng màu bạc đã bắt đầu phát sinh biến hóa cực kỳ tinh tế

Trên người Peaceful và Wave đều đề tụ sức mạnh cường đại nhất, nếu lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân không chống được, bọn họ sẽ liều mạng ra tay

Tuy chưa chắc có thể thoát được lĩnh vực vô tận đã phát huy uy lực hai trăm phần trăm, nhưng dù sao cũng tốt hơn việc đứng im chịu chết

Rốt cuộc chiếc miệng bạc lại một lần nữa đung phải đập lớn. Chỉ có điều lần này, biên độ của chiếc miệng đã được mở rộng hơn, vượt xa bình thường. Giống như một đầu quái ngư to lớn, muốn nuốt chửng toàn bộ đập lớn

Nhưng mà giây phút này, miệng Tiểu Ân phát ra một chữ:

- Hợp...

Ngay sau đó, Nhất Hào và Tiểu Ân hoàn toàn hợp thành một thể

Thời gian xung quanh tạm dừng. Lốc xoáy to lớn tạm thời dừng chuyển động. Chiếc miệng rộng cũng ngừng di chuyển, lĩnh vực lực lượng trên đập lớn cũng bất động

Khóe miệng Tiểu Ân mỉm cười. Khi nụ cười xuất hiện, phía đầu đập lớn lập tức thay đổi, không còn cứng rắn như thép nữa, trong nháy mắt trở nên nhu nhuyến

Tuy rằng chỉ có phần đầu thay đổi nhưng đối với Tiểu Ân, vậy là đủ rồi

Hắn thở dài một hơi, lập tức tách khỏi Nhất Hào, rời khỏi cảnh giới thời gian đứng im

Chuyển hoá lĩnh vực lực lượng từ cương sang nhu không phải chuyện dễ dàng, đặc biệt trong hoàn cảnh chưa quen thuộc với lĩnh vực lực lượng mới còn khó khăn hơn

Nhưng Tiểu Ân có tuyệt chiêu đáy hòm, đó là cảnh giới thời gian đứng im. Sau khi tiến vào cảnh giới này thì việc chuyển hoá không cần tốn nhiều sức

Tất nhiên sau khi thuộc tính năng lượng chuyển hoá, hắn lập tức rời khỏi, nếu không một khi cạn kiệt sức lực thì được nhiều hơn mất. Khi Tiểu Ân rời khỏi cảnh giới thời gian đứng im thì chiếc miệng rộng màu bạc đã va chạm với đập lớn cải biến thuộc tính

Bên trong chiếc miệng rộng màu bạc dường như có một vách tường không nhìn thấy, không ngờ chặn chiếc miệng rộng lại

Sắc mặt của Matt Lazo đại biến, hắn không ngờ tới chuyện này

Đập lớn tiếp tục thẳng tiến, bên trong chiếc miệng rộng xuất hiện một vách tường màu trắng ngà, đang nhanh chóng mở rộng, dùng tốc độ sét đánh lan tràn ra bốn phía

Chỉ trong vài hô hấp, năng lượng màu trắng ngà đã nhồi chặt chiếc miệng rộng. Chiếc miệng rộng bắt đầu lùi lại, sau đó chậm rãi biến mất

Toàn bộ chiếc miệng rộng do lốc xoáy và năng lượng hợp thành. Một khi mất đi lực lượng chống đỡ sẽ không còn sinh khí

Từ từ, hào quang màu lam hóa thành nhiều điểm, sau đó bay lên bầu trời

Hào quang màu lam tiêu tán khiến mây đen trên bầu trời tiêu tán theo. Matt Lazo lộ vẻ ngạc nhiên

Lĩnh vực vô tận không ngờ bị Tiểu Ân dùng phương thức đơn giản phá tan

Chiếc miệng rộng màu bạc tuy có uy lực cường đại nhưng lại là điểm yếu nhất trong lĩnh vực vô tận. Nếu có thể phá vỡ chiếc miệng rộng màu bạc thì lĩnh vực vô tận cũng tiêu tán theo

Hắn cố ý lộ ra vẻ yếu thế, chính là đợi khi chiếc miệng mở lớn, hấp thu toàn bộ đập lớn

Cũng chỉ có cơ hội đó mới phong tỏa được toàn bộ chiếc miệng lớn

Quả nhiên sau khi chiếc miệng rộng màu bạc biến mất, toàn bộ lĩnh vực vô tận biến hóa, rốt cuộc hoàn toàn sụp đổ

Matt Lazo đột ngột ngã từ trên không trung xuống, cả người hắn phun ra rất nhiều máu. Cả người rất uể oải

Lĩnh vực truyền kỳ ở trạng thái đỉnh cao, không ngờ bị người khác phá vỡ. Đả kích về thân thể hay tâm lý đều đạt tới cực hạn. Nếu tố chất tâm lý không tốt thì kết quả đợi bọn họ chính là không thể gượng dậy nổi, thậm chí chết luôn tại chỗ

Chỉ có điều Matt Lazo không phải loại người đó, thân thể ở giữa không trung của hắn bắt đầu thay đổi

Hào quang màu lam chợt lóe lên, thân thể của hắn biến mất trong không trung, sau đó một giọng nói từ trong mây đen truyền tới:

- Tốt, lĩnh vực lực lượng quả nhiên là lĩnh vực đứng đầu trong tứ đại lĩnh vực. Tiểu Ân, hoan nghênh người tới tinh cầu Cory Ryder làm khách. Lần sau gặp lại, ta sẽ dùng lĩnh vực vô tận đầy đủ nhất để phân cao thấp với người

Giọng nói ngày càng nhỏ đi, một lúc sau biến mất. Ngay cả Tiểu Ân và Nhất Hào liên thủ với nhau cũng không tìm được giọng nói đó từ đâu truyền đến

Tiểu Ân hơi cười khổ một tiếng, không thể tưởng tượng được tình huống lại như vậy. Hắn không ngờ tới thủ đoạn thoát thân thần kỳ như thế. Đệ nhất truyền kỳ của chi thứ mười ba quả nhiên danh bất hư truyền

Hắn rõ ràng nghe thấy hai tiếng thở dài thất vọng bên người

Peaceful và Wave chắc định nhân lúc người ta cháy người mà hôi của. Nhưng bọn họ cũng không biết Matt Lazo thoát thân bằng cách nào, cho nên cuối cùng đành phải buông tha

Ánh nắng mặt trời từ trên bầu trời chiếu xuống, giống như muốn xóa ta cảnh tượng địa ngục ở phía dưới, mang tia nắng ấm áp chiếu xuống

Tầng mây đen trên bầu trời mất đi sự ủng hộ của lĩnh vực vô tận dần tan biến đi. Nguyên tố ma pháp trong không trung dần khôi phục lại

Nhóm ngàn năm truyền kỳ ở phương xa dùng ánh mắt kính sợ nhìn Tiểu Ân

Người có lĩnh vực lực lượng giành được thắng lợi cuối cùng, không biết đệ nhất cường giả truyền kỳ của chi thứ mười ba có thể đổi tên hay không

341. Chương 68 Tạ Lễ (1+2)

Peaceful thấp giọng nói

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, trong lòng cũng có chút cảm khái. Nếu Matt Lazo đã thuận lợi chạy trốn, hắn cũng không cần phải truy đuổi

Kỳ thật trong lòng của hắn còn có cảm giác chờ đợi khó hiểu, không biết lần sau gặp lại, Matt Lazo có thu thập đủ khe nứt không gian không

Wave đột nhiên kéo Peaceful, dùng ánh mắt ra hiệu, Peaceful lập tức hiểu ý, nhìn về phía Vô Danh

Hai đại lĩnh vực va chạm với nhau, cũng chỉ có ba thước xung quanh người Vô Danh là không bị phá hoại. Còn nơi khác đã biến thành đồng hoang tàn rồi

Sắc mặt Peaceful khẽ biến, đột nhiên cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, đa tạ ngài đã tương trợ, đuổi tên cường đạo Matt Lazo đi

Tiểu Ân thận trọng gật đầu một cái, ánh mắt nhìn về phía Vô Danh

Sắc mặt của hai vị tinh linh ngục thần biến đổi, vừa đuổi sói đi lại dẫn một đầu mãnh hổ về

Hai người liên thủ còn không đánh lại Matt Lazo, càng không nói tới người có lĩnh vực lực lượng như Tiểu Ân

Nhưng Tiểu Ân chỉ trầm ngâm nửa ngày, rồi cuộc thở dài một tiếng nói:

- Đại lục thần tào ở đâu?

Peaceful ngẩn ra, theo bản năng hỏi ngược lại:

- Ngài nói gì? Đại lục thần tạo?

- Đúng vậy, ta muốn mua đại lục thần tạo của các người. Bảy vạn năm nghìn thần lực kết tinh ta đã chuẩn bị đủ, có thể giao dịch

Peaceful và Wave ngơ ngác nhìn nhau, chẳng lẽ Tiểu Ân không có hứng thú với mảnh vỡ thần cách sao? Nhân vật như hắn phải rất cần thần cách mới đúng chứ

Tuy nhiên dù bọn họ có đoán thế nào cũng không nghĩ tới chuyện, Vô Danh là do Tiểu Ân phái đến. Hơn nữa đối với Tiểu Ân, chỉ cần cho hắn thời gian, hắn có thể chế tạo ra mảnh vỡ thần cách. Hai triệu tám trăm ngàn thần lực kết tinh, kẻ ngu cũng biết lựa chọn như thế nào

Hai người bình tâm, cẩn thận nhìn Tiểu Ân. Một lát sau, khuôn mặt của bọn họ lộ ra vẻ quái dị

Trong lòng Tiểu Ân rùng mình, chẳng lẽ bọn họ nhìn ra gì sao?

Peaceful cẩn thận hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ngài có quan hệ với gia tộc Phong Linh chúng ta sao?

Tiểu Ân lẳng lặng nhìn hắn, ánh mắt không có biểu tình gì, hỏi:

- Vì sao người lại hỏi điều này?

- Bởi vì trên người của ngài, chúng ta phát hiện có hơi thở của gia tộc Phong Linh, hơn nữa hơi thở vô cùng hảo hữu. Hắn có một vị sứ giả tinh linh thần cường đại cầu phúc cho ngài

Peaceful nghiêm mặt nói

Trong lòng Tiểu Ân lập tức xuất hiện hình bóng xinh đẹp của Sara. Trong những người hắn quen, người phát ngôn của thân hơn nữa còn cầu chúc cho hắn chỉ sợ chỉ có vị thiếu nữ tinh linh xinh đẹp này

Chỉ do dự một chút, Tiểu Ân lập tức nói:

- Không có gì lạ, bởi vì ta là ngoại tộc trưởng lão của nhất mạch nguyệt tinh linh

Peaceful và Wave đồng thời thở phào một hơi, trong mắt bọn họ lộ rõ thần sắc kích động

Hai người thần liếc mắt nhìn nhau. Wave yên lặng lui xuống, tiến đến liên hệ với Vô Danh. Dù sao Vô Danh là chủ của mảnh vỡ thần cách, là đầu sỏ gây ra tai họa

Tuy nhiên nếu cuối cùng đạt được mảnh vỡ thần cách thì dù tổn thất lớn hơn cũng đáng giá

Peaceful ở lại cùng Tiểu Ân nói:

- Chủ thần đại nhân phù hộ, may mà có ngài, nếu không tổn thất của chúng ta còn lớn hơn

Tiểu Ân hơi gật đầu, nói:

- Các người định xử lý như thế nào? Tiếp tục tới tìm Matt Lazo sao?

- Không có khả năng

Peaceful liên tục lắc đầu nói:

- Chúng ta không phải đối thủ của Matt Lazo. Một khi hắn khôi phục linh vực vô tận, chúng ta không phải đối thủ của hắn

Nghe giọng nói đầy ủy khuất của hắn, trong lòng Tiểu Ân khinh bỉ

Không thể tưởng tượng được tên ngu thần này là kẻ chuyên bắt nạt kẻ yếu. Nếu ngay từ đầu người xuất hiện không cường đại như Matt Lazo mà chỉ là ma đạo sỹ bình thường thì chắc chắn hắn sẽ dùng toàn lực để trả thù, không chết không dừng

Peaceful không phát giác ra Tiểu Ân đang âm thầm khinh bỉ mình, hắn nhìn về phía Matt Lazo rồi đi:

- Ta sẽ báo lại chuyện này cho chủ thần đại nhân. Matt Lazo sẽ trở thành kẻ thù của gia tộc Phong Linh, tuyệt đối không có ngày nào sống an lành

Tiểu Ân nao nao, trong lòng chợt xuất hiện ý tưởng kỳ diệu

Ở xa, không biết Wave nói gì với Vô Danh. Vô Danh theo Wave xoay người rời đi. Từ đầu tới cuối không hề liếc mắt nhìn Tiểu Ân

Tuy nhiên không có ai hoài nghi, chỉ cần nhìn biểu hiện của Vô Danh khi hai đại lĩnh vực va chạm với nhau là biết hẳn không có hứng thú với Tiểu Ân

Tiểu Ân lại thường xuyên nhìn Vô Danh, cho tới khi hắn và Wave biến mất

Peaceful tiến lên khuyên giải nói:

- Tiểu Ân các hạ, kỳ thật với thực lực của ngài, chỉ cần đạt tới cảnh giới ngụy thần, chủ thần đại nhân sẽ chuẩn bị mảnh vỡ thần cách cho ngài. Nói không chừng còn đạt được thần cách thấp kém đầy đủ.

Tiểu Ân thu hồi ánh mắt tiếc nuối, nói:

- Chuyện này để sau hãy nói

Peaceful nhận ra tâm tình của Tiểu Ân không tốt lắm, lập tức ngậm miệng không nói gì. Chỉ có điều trong lòng hắn thầm kêu may mắn. May mà Tiểu Ân là ngoại tộc trưởng lão của nhất mạch nguyệt tinh linh nên hắn mới không có ý niệm chiếm đoạt mảnh vỡ thần cách

Nếu không hôm nay đừng mơ bảo tồn được mảnh vỡ thần cách

Phương xa không ngừng có cao thủ của tộc tinh linh bay tới. Ở bên ngoài quan sát cuộc chiến tự nhiên cũng có ngàn năm truyền kỳ của bộ tộc tinh linh. Dưới sự dẫn dắt của bọn họ, nhóm truyền kỳ chậm rãi ly khai. Tuy nhiên trước khi đi, mỗi người đều dùng ánh mắt phức tạp nhìn Tiểu Ân

Trong đó Dick do dự nhất, muốn tiến lên hội hợp với Tiểu Ân nhưng bị truyền kỳ của tộc tinh linh ngăn cản. Tuy đôi bên kiềm chế nhau, không phát sinh xung đột gì nhưng cũng tạo ra hỗn loạn nho nhỏ

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn lại, lập tức hiểu được chuyện gì xảy ra. Khuôn mặt của hắn cau lại, thân hình lay động, hóa thành một đạo thiểm điện bay về phía đó

Peaceful biến sắc, hắn không dám chậm trễ, vội vàng đi theo, nếu chỉ vì việc nhỏ này mà khiến Tiểu Ân phát hỏa thì đúng là oan uổng mà

Tốc độ của Tiểu Ân và Peaceful cực nhanh. Hơn nữa hai người vừa động lập tức khiến mọi người chú ý. Đối với hai người này, tuy nhóm truyền kỳ người đông thể mạnh, thực lực hùng hậu nhưng không dám trên chọc vào. Quả thật không có lĩnh vực biến thái như Matt Lazo, ai cũng không dám vô lễ với ngụy thần

Khi hai người bọn họ tới nơi, Tiểu Ân gật đầu với Dick

Lúc này Dick mới cảm thấy yên lòng

Tiểu Ân không phải hạng người qua cầu rút ván, hơn nữa lúc trước Dick còn đối xử tốt với Tiểu Ân

Trong lòng Dick dâng lên tình cảnh mãnh liệt

Trong thế giới ma pháp luôn coi người mạnh là chân lý

Với thực lực của Tiểu Ân, căn bản không cần để ý tới cảm thụ của Dick, cho dù khinh thường hắn cũng là chuyện bình thường

Cho nên Tiểu Ân dùng thái độ bình thường đối đãi với Dick lập tức nhận được sự cảm kích của vị truyền kỳ này

Trải qua biểu hiện lần này, thanh danh của thành Narnia sẽ được nâng cao một bước, thậm chí còn trở thành thị giao dịch siêu việt, trở thành thành thị giao dịch đệ nhất trong lòng người Queen

Peaceful cười ha ha tiến lên nói:

- Tiểu Ân các hạ, vị này là Dick nhỉ, là một tiểu tử không tồi

Khuôn mặt của Dick lộ ra vẻ xấu hổ. Cách gọi của Peaceful không sai, bất kể là chênh lệch về thực lực hay độ tuổi thì Peaceful đều có tư cách gọi như thế

- Peaceful đại nhân, chào ngài

- Ủ

Peaceful thuận miệng lên tiếng, lập tức nói:

- Tiểu Ân các hạ, chúng ta đã chuẩn bị chỗ ở cho ngài, mời ngài theo ta

Thái độ của hắn đối với Tiểu Ân hoàn toàn khác so với Dick, nhưng Dick không oán hận

Bọn họ coi đó là điều hiển nhiên. Cho dù trong lòng có đố kỵ nhưng không dám biểu lộ ra ngoài

Tiểu Ân khẽ gật đầu, cùng Dick đi theo Peaceful. Nhóm truyền kỳ còn lại yên lặng, nhu thuận nhìn bọn họ rời đi, đặc biệt còn hâm mộ Dick

Bọn họ đều biết, Tiểu Ân tới thành Narnia giao dịch nên mới kết bạn với Dick. Trong lòng họ không khỏi cảm khái vận khí của lão nhân người Queen. Nếu Tiểu Ân không chọn thành Narnia mà chọn thành do bọn họ chủ trì thì người đồng hành với Tiểu Ân không phải là bọn họ sao

Tuy nhiên dù bọn họ có ý tưởng đó thì giờ phút này không thể cải biến được. Theo sự an bài của gia tộc Phong Linh, bọn họ đều rời đi, chỉ để lại một cảnh tượng hỗn loạn nơi trần gian

Bầu trời lơ lửng những đám mây, ánh sáng chiếu xuống. Bầu trời trở nên trong xanh đầy sức sống, chiếu xuống mặt nước tỏa ra hào quang

Lúc này, khoảng cách so với cuộc chiến đấu của Tiểu Ân và Matt Lazo đã qua nửa ngày

Sau trận chiến này, Peaceful và Wave vội vàng mời Tiểu Ân và Vô Danh tới thành thị giao dịch cách đó hơn ngàn dặm

Nơi này là chỗ nhóm cường giả từ truyền kỳ trở lên của gia tộc Phong Linh tu dưỡng. Chẳng những xa hoa mà điều quan trọng là nơi này nồng đậm nguyên tố ma pháp, là một địa phương tu luyện tốt

Sau khi Vô Danh giao dịch liền rời đi. Toàn bộ quá trình không tới một giờ là kết thúc

Do Tiểu Ân có thân phận là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh, nên bị Peaceful và Wave kéo tới làm nhân chứng

Wave không động tay động chân gì trong quá trình giao dịch, đưa toàn bộ hai triệu tám trăm ngàn thần lực kết tinh cho Vô Danh

Sở dĩ hắn thành thật như vậy là do biểu hiện của Vô Danh khi hai đại lĩnh vực giao chiến với nhau, khiến tất cả cường giả phải kiêng kỵ. Hơn nữa đám người Peaceful còn hy vọng, sau này Vô Danh tìm được mảnh vỡ thần cách mới sẽ tới chỗ bọn họ giao dịch

Nếu không, Vô Danh muốn dễ dàng lấy được hai triệu tám trăm ngàn thần lực kết tinh thì không phải chuyện dễ dàng

Giao dịch xong, toàn bộ gia tộc Phong Linh như gặp đại địch. Cao thủ không ngừng thông qua truyền tống trận tới nơi này

Hai người Peaceful lúc nào cũng ở cùng một chỗ với Tiểu Ân. Rõ ràng họ muốn mượn lực lượng của hắn để bảo vệ mảnh vỡ thần cách

Nửa ngày sau, hai vị cao thủ ngục thần mới chạy tới nơi này. Lúc này Peaceful mới thở phào một hơi và rời khỏi Tiểu Ân

- Tiểu Ân các hạ, lần này đa tạ ngài

Ra khỏi đại điện, Peaceful cung kính nói

Hộ vệ ở ngoài đại điện là hai cường giả tinh linh cấp truyền kỳ vừa mới tới. Bọn họ nhìn thấy Peaceful, tất nhiên cung kính hành lễ. Nhưng khi nhìn thấy thái độ của Peaceful đối với Tiểu Ân, không khỏi liếc mắt nhìn nhau

Trong lòng Tiểu Ân buồn cười, theo hai người ra ngoài. Peaceful vội vã đi theo, khiến hai hộ vệ càng nghi thần nghi quỷ

- Peaceful

Tiểu Ân không chút khách khí, gọi thẳng tên:

- Đồ ta muốn mua, người đã chuẩn bị chưa

- Đã chuẩn bị rồi

Peaceful lấy một chiếc hộp gỗ đưa cho Tiểu Ân

Tiểu Ân cẩn thận nhận lấy, nhẹ nhàng mở hộp ra. Quả nhiên bên trong là một khối đại lục mini

Phía trên hộp có ma pháp truyền tống trận linh hoạt. Chỉ cần dùng truyền tống trận ở thế giới hiện thực là có thể ra vào đại lục

Tiếp nhận chiếc hộp, tim Tiểu Ân chợt đập nhanh hơn

Sau khi có thứ này, hẳn có thể công và thủ, cho dù đắc tội với thần linh, cũng không lo không có nơi để trốn

Nhìn vẻ mặt kích động của Tiểu Ân, trong lòng Peaceful kinh ngạc

Không biết vì sao Tiểu Ân lại hứng thú với thứ này. Phải biết rằng đại lục thần tạo không thể so sánh được với mảnh vỡ thần cách

Hít một hơi thật sâu, khoe miệng Tiểu Ân lộ ra nụ cười hài lòng. Hắn lấy một vật phẩm trang sức không gian trên người ra

Bên trong trang sức có chứa bảy vạn năm nghìn thần lực kết tinh. Con số dồi dào đã sớm bị hắn để sang một trang sức không gian khác

Đang định giao cho đối phương thì Peaceful xua tay nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài hiểm lắm rồi. Đại lục thần tạo là lễ vật chúng ta tặng ngài, không cần thần lực kết tinh để trao đổi

Tiểu Ân ngẩn ra, hoài nghi hỏi:

- Đây là lễ vật tặng ta?

Peaceful nghiêm mặt nói:

- Đúng, bởi vì ngài ra tay đánh bại Matt Lazo nên chúng ta mới bảo vệ được mảnh vỡ thần cách. Công lao to lớn đó rất có ý nghĩa với gia tộc Phong Linh chúng ta. Chỉ là một đại lục thần tạo mà thôi, thật sự chưa biểu đạt hết sự cảm kích của chúng ta

Sắc mặt của Tiểu Ân khôi hài, hắn nhìn hộp gỗ trong tay, nhìn trang sức không gian

Giá trị của đại lục thần tạo rất đáng giá

Tuy nhiên nghĩ lại khoản kinh phí lớn mà Wave đưa cho Vô Danh, Tiểu Ân cũng thấy thoải mái

Mảnh vỡ thần cách có giá trị hai triệu tám trăm ngàn đó. Làm bảo vệ nhận được bảy vạn năm nghìn thần lực kết tinh cũng miễn cưỡng chấp nhận được

Do dự một chút, rốt cuộc Tiểu Ân thu trang sức không gian về, hắn hơi cười nói:

- Nếu ngài đã khách khí như vậy, ta đa tạ ngài

Peaceful như trút được gánh nặng, tươi cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, qua mấy giờ nữa, chúng ta sẽ cầu nguyện với chủ thần đại nhân, hy vọng ngài cũng có thể tham gia

Sắc mặt của Tiểu Ân hơi đổi nói:

- Peaceful, ta chỉ là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh, không phải là tinh linh. Tín ngưỡng thần linh của ta không phải chủ thần tinh linh. Cho nên xin thứ lỗi, ta không thể tham gia

Khuôn mặt của Peaceful thất vọng, hần do dự một chút nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta không biết ngài tín ngưỡng vị thần linh nào. Nhưng trong chúng thần, chủ thần tinh linh cũng là một vị cao đẳng thần linh. Ngài là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc tinh linh, kỳ thật cũng có tư cách cầu nguyện

Hần dừng một chút, trang nghiêm nói:

- Ngài là người có linh vực lực lượng, nếu nguyện ý tín ngưỡng chủ ta, như vậy sau khi ngài trở thành ngục thần sẽ có cơ hội được chủ thần tặng mảnh vỡ thần cách, có hy vọng tiến giai thành thần

Sắc mặt của Tiểu Ân cổ quái nói:

- Peaceful, ngài khuyên ta thay đổi tín ngưỡng sao?

Thần sắc của Peaceful xấu hổ, nhưng hần không phản đối, hần thật tâm muốn Tiểu Ân thay đổi tín ngưỡng Tiểu Ân cười ha ha, nói:

- Peaceful, nếu ta muốn người thay đổi tín ngưỡng, người có chịu không?

Peaceful không chút do dự nói:

- Tất nhiên không

Hần nao nao, minh bạch ý của Tiểu Ân, không khỏi cười khổ nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta sùng bái là chủ thần của bộ tộc tinh linh, rốt cuộc ngài tín ngưỡng vị thần nào?

Tiểu Ân mỉm cười không đáp, trong lòng hần có chút chần chừ, không biết mình phải tín ngưỡng vị thần linh nào mới tốt?

Peaceful đợi một lát, thấy Tiểu Ân không có ý định nói, đành cười khổ một tiếng, không hỏi nữa. Tuy nhiên trong lòng hần xoay chuyển, phải làm thế nào để Tiểu Ân chuyển tín ngưỡng sang chủ thần tinh linh

Cường giả có linh vực lực lượng, chắc chắn sẽ có tiềm năng hơn người. Ngay cả thần linh cũng chú ý tới

Tiểu Ân bước hai bước, đột nhiên dừng lại, hỏi:

- Peaceful, lần này trong hội đấu giá, sao không có thần linh tham dự?

Peaceful sững sốt nói:

- Tiểu Ân các hạ, chẳng lẽ ngài không biết, thần linh không thể rời khỏi thần giới sao?

- Ta biết

Tiểu Ân gơ tay chặn lại:

- Bản thể của thần linh không thể rời khỏi thần giới, nhưng phân thân của bọn họ hoặc hình chiếu có thể giáng xuống. Chẳng lẽ hội đấu giá có quy mô lớn như vậy lại không có thần linh nào hứng thú sao?

Khuôn mặt của Peaceful xuất hiện nụ cười khổ nói:

- Tiểu Ân các hạ, chắc ngài không biết, tuy hội đấu giá của chúng ta không nhỏ nhưng ở bên trong vũ trụ, nhiều nhất chỉ tiếp cận với hội đấu giá bậc trung mà thôi. Cho dù ở chi nhánh thứ mười ba, cũng không được xem là hội đấu giá đứng đầu. Cho nên trong tình huống bình thường, không thể hấp dẫn sự chú ý của thần linh

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân giương lên. Lúc trước Dick có ba hoa về hội đấu giá, dường như nói toàn bộ vũ trụ chỉ có một hội đấu giá như thế này

Giờ phút này hắn mới hiểu, Dick bốc phét, hoặc trong mắt của Dick, trình độ của hội đấu giá ở đây là lớn nhất

Ngẫm lại nơi mà hắn và Dick gặp nhau, thành Narnia được xếp cuối cùng. Bởi vậy có thể thấy được, địa vị của Dick không cao. Trong tình huống đó, để hấp dẫn được Tiểu Ân, nâng cao địa vị thành Narnia, hắn khoe hội đấu giá là chuyện bình thường

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân tự chế giễu. Tuy nhiên trong lòng hắn hiểu hơn về vũ trụ

Chi nhánh thứ mười ba đã có nhiều vật phẩm khiến hắn phấn khích. Vậy các nơi khác thì sao?

Trong lòng hắn rục rịch, muốn tiến vào bên trong vũ trụ, muốn lưu tên mình trong phiên không gian rục rờ này

Giọng nói của Peaceful vang lên, kéo hắn trở lại thực tế

- Tiểu Ân các hạ, thần linh tuy cường đại, nhưng khi các cao thủ truyền kỳ và ngụy thần tụ tập với nhau, bọn họ muốn giáng xuống cần phải cân nhắc, đừng nói là hình chiếu cho dù là phân thân cũng thế. Nếu lưu lại trong thời gian dài, chắc chắn sẽ có hậu họa vô cùng

Trong lòng Tiểu Ân hiểu kỳ, chẳng lẽ còn có người có chủ ý với thần linh

Nhìn về mặt hoài nghi của Tiểu Ân, trong lòng Peaceful suy nghĩ một chút nói:

- Tiểu Ân các hạ, bất kể là phân thân hay hình chiếu của thần linh giáng xuống, lực lượng mà bọn họ phủ xuống đều có hạn chế. Hơn nữa điều quan trọng là

Hắn đột nhiên ngậm miệng lại, sử dụng lực lượng tinh thần để giao lưu với Tiểu Ân

- Trên người phân thân và hình chiếu đều phải có một lượng thần cách nhất định hoặc mảnh vỡ thần cách. Trong tình huống đó, nếu ở cùng một chỗ với nhiều ngụy thần hoặc truyền kỳ thì rất nguy hiểm

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, sắc mặt cổ quái hỏi:

- Chẳng lẽ ngụy thần và truyền kỳ dám động thủ với phân thân của thần linh?

Peaceful nghiêm túc gật đầu nói:

- Vì đoạt được mảnh vỡ thần cách, trở thành chân thần thì có việc gì mà họ không dám làm?

Tiểu Ân từng chứng kiến sự lợi hại của Cự Ma thần. Tuy không biết phân thân có năng lực ra sao, nhưng chắc không kém Cự Ma thần nhiều lắm

Nhưng vì muốn đoạt mảnh vỡ thần cách, phỏng chừng đám ngụy thần và truyền kỳ sẽ không từ thủ đoạn, tiến hành vây sát phân thân và hình chiếu của thần linh

Đối với chúng thần, trong vũ trụ tràn ngập nguy cơ

Nhẹ nhàng hít một hơi, Tiểu Ân nói:

- Peaceful, ta phải đi, ngày sau chúng ta sẽ gặp lại

Peaceful kinh ngạc nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài đợi một lát. Chờ bảy thần thánh trưởng lão tề tụ đủ, chúng ta có thể bắt đầu nghi thức thờ cúng chủ thần đại nhân

Tiểu Ân khẽ mỉm cười nói:

- Ta biết, tuy nhiên ta cảm thấy, hiện tại chưa phải là thời cơ tốt nhất để gặp mặt chủ thần đại nhân

Nói xong, Tiểu Ân khẽ gật đầu với hắn, không quay đầu lại bay vào truyền tống trận về thành Narnia

Peaceful trên trời nhìn Tiểu Ân rời đi, hẳn không nghĩ ra lý do tại sao Tiểu Ân không muốn tham dự nghi thức thần thánh

342. Chương 69 Thắng Lợi Trở Về (1)

Hào quang hiện lên, một người đầu đội nón tre, toàn thân mặc ma pháp bào màu đen từ trong truyền tống trận của thành Narnia đi ra.

Trang phục này không khiến người khác chú ý. Trong thành Narnia, mỗi ngày có ít nhất hơn vạn ma pháp sư mặc trang phục này ra vào. Tuy số lượng chỉ đạt một phần mười hoặc thấp hơn, nhưng là một loại trang phục phổ biến nhất.

Nam nhân đội nón tre tiến vào bên trong thành, tạm trú trong một tiểu điểm.

Khu phố giao dịch trong thành rất lớn, ngoài các cửa hàng giao dịch, còn có những cửa hàng ẩm thực, nhà trọ và một ít trò chơi.

Dick bỏ nhiều tâm sức kiến tạo thành Narnia thành một tòa thành giao dịch.

Có lẽ hẳn biết mình không có hy vọng tiến giai nên mới buông bỏ tất cả, tập trung toàn bộ tâm huyết vào trong tòa thành.

Tiến vào một căn phòng bình thường, nón tre trên đầu ma pháp sư bình thường hạ xuống, lộ ra khuôn mặt tươi cười của Tiểu Ân.

Lần này tham gia hội đấu giá, thu hoạch quan trọng không phải là đại lực thần tạo và thần lực kết tinh mà là trận chiến với Matt Lazo. Trận chiến này đã khiến lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đại lực thần tạo và thần lực kết tinh tuy trân quý nhưng dù sao cũng là vật ngoài thân. Nhưng lĩnh vực lực lượng tiến giai khiến thực lực của hắn tăng lên. Hiệu quả không thể nào so sánh với nhau được.

Từ từ nhắm hai mắt lại, Tiểu Ân đem toàn bộ tinh thần xâm nhập vào trong lĩnh vực. Đặc biệt với sự biến hóa từ cương sang nhu, từ dương sang âm bên trong lĩnh vực, hắn muốn trải nghiệm để bản thân có thể tùy ý biến hóa.

Tất nhiên nghĩ là một chuyện mà làm lại một chuyện khác. Bởi vì đặc tính mềm mại của lĩnh vực lực lượng mới khiến toàn bộ số liệu mà Nhất Hào thu thập lúc trước không thể tạo ra lĩnh vực lực lượng cương nhu kết hợp ở bên trong Nhất Hào không gian. Nói cách khác, Tiểu Ân không thể lợi dụng thời gian nghịch soa ở bên trong Nhất Hào không gian để luyện tập.

Cho nên, Tiểu Ân đành phải dùng thời gian rảnh rỗi để thể ngộ và luyện tập lĩnh vực lực lượng. Tuy nhiên nếu muốn có tiến bộ, không mất mấy năm thì hẳn đừng mơ nghĩ tới.

Nhắm hai mắt lại, toàn bộ thể xác và tinh thần của Tiểu Ân lĩnh ngộ lĩnh vực. Đột nhiên trong lòng Tiểu Ân xuất hiện cảm giác bị rình coi. Thân thể của hắn khẽ run lên, tinh thần ý thức giống như thủy triều rút vào bên trong cơ thể. Hai mắt đột nhiên mở ra, bắn ra một dòng tinh quang.

Trong không khí dường như có một tia năng lượng kỳ dị dao động. Dao động năng lượng rất nhỏ, ngay cả cảm ứng của Tiểu Ân cũng cảm thấy như có như không.

Bỗng nhiên cổ tay Tiểu Ân run lên, lấy hộp gỗ ra.

Trong lòng hắn dâng lên hàn ý lạnh thấu xương, ngay cả làn da cũng xuất hiện da gà.

Khi tay hắn tiếp xúc với hộp gỗ, lập tức phát hiện cổ lực lượng rình coi phát ra từ bên trong hộp. Tất nhiên, không phải chủ nhân của cổ năng lượng ở bên trong hộp rình coi, mà dùng một lực lượng thần bí nào đó, thông qua chiếc hộp để rình coi Tiểu Ân.

Tuy nhiên may mắn là cổ lực lượng này thông qua chiếc hộp để thành lập, hơn nữa dường như cũng không có ác ý, ít nhất nó không gây ra nguy hiểm mãnh liệt cho Tiểu Ân.

Nhưng mà ngay khi Tiểu Ân phát hiện cỗ năng lượng này thì hắn lập tức không cần nghỉ ngơi, dùng lĩnh vực lực lượng của mình, bao phủ xung quanh hộp gỗ. Năng lượng cường đại lập tức ngăn chặn không gian xung quanh hộp gỗ, không để lại một khe hở nào.

Tâm niệm của hắn chuyển động, thuộc tính lực lượng kiên cường trở nên mềm nhũn. Thậm chí còn phong tỏa chặt chẽ mỗi góc không gian.

Lập tức lực lượng rình coi này chợt biến mất. Sau khi cắt đứt mối quan hệ với chiếc hộp thì nó không xuất hiện nữa.

Sắc mặt của Tiểu Ân trở nên khó coi. Hắn nhớ lại tia năng lượng mỏng như có như không vừa rồi.

Cỗ năng lượng đó tuy mỏng gần như không nhìn thấy nhưng chính tia năng lượng mỏng đó lại mang tới áp lực to lớn cho Tiểu Ân.

Loại áp lực này cho dù khi hắn đối mặt với Matt Lazo cũng chưa từng cảm thụ qua.

Hơn nữa cỗ áp lực đó khiến hắn nhớ tới một người. Đó là Cự Ma thần ở trong thế giới hồng hắc. Khi Cự Ma thần dùng thần lực cũng từng mang tới áp lực như thế cho Tiểu Ân.

Chỉ có điều so sánh ra thì Cự Ma thần dốc toàn bộ sức lực cũng không bằng áp lực mà hơi thở năng lượng như có như không hôm nay.

Liên tưởng tới chủ nhân của cỗ năng lượng này, trái tim của Tiểu Ân lạnh lại.

Chẳng lẽ mình khiến chủ thần tinh linh chú ý? Điều này cũng quá khoa trương đi.

Có lẽ trong lòng đám người Peaceful, mình còn có chút địa vị nhưng đối với chủ thần tinh linh, Tiểu Ân không khác gì một con kiến hôi.

Đạo lý này rất đơn giản, giống như một ma pháp học đồ. Dù hắn có ưu tú cũng không có khả năng lọt vào mắt xanh của Tiểu Ân.

Cho nên Tiểu Ân chưa bao giờ nghĩ đến chuyện mình có thể được thần linh cấp bậc chủ thần chú ý. Nhưng hiện giờ xem ra suy đoán của hắn dường như có chút sai lầm.

Nhìn hộp gỗ trong tay, trong lòng Tiểu Ân trầm ngâm không quyết.

Tinh linh ở hội đấu giá từng nói, thứ này do chủ thần chế tạo. Một khi trao đổi sẽ trở thành vật cá nhân. Ngay cả người chế tạo nó cũng không có khả năng phát sinh liên hệ gì.

Nếu nói trước kia Tiểu Ân bán tín bán nghi chuyện này thì trải qua chuyện vừa rồi, Tiểu Ân lập tức hiểu được, thuần túy chỉ là đánh rắm.

Không phải tinh linh lừa mình mà do chủ thần lừa gạt tín đồ của mình. Mặc kệ là vì lý do gì thì đây không phải tin tức tốt đối với Tiểu Ân.

Dần dần, Tiểu Ân cảm thấy không khí trở nên khác thường. Hắn ngẩng đầu, không biết khi nào trong phòng có thêm một người.

Nhưng khi thấy người đó, Tiểu Ân liền thả lỏng người:

-Vô Danh, sao bây giờ ngươi mới tới?

-Ta đã sớm tới đây.

Vô Danh thần nhiên nói.

-Ngươi đã sớm tới đây?

Ánh mắt của Tiểu Ân sáng lên hỏi:

-Vừa rồi ngươi có cảm ứng được cỗ năng lượng thông qua đại lục thần tạo dò xét nơi này không?

-Có, tuy nhiên hắn không dò xét.

-Không có?

Tiểu Ân sửng sốt hỏi:

-Nhưng ta có cảm giác, hần phát hiện ra ta.

-Hần không thể phát hiện.

Giọng nói của Vô Danh vẫn như trước, không hề dao động, nhưng lại khiến Tiểu Ân cảm thấy yên tâm:

-Có ta ở đây, hần không thể nắm giữ được đồ vật này.

Tiểu Ân thở phào nhẹ nhõm hỏi:

-Cổ năng lượng đó có phải là của chủ thần tinh linh không?

343. Chương 69 Thắng Lợi Trở Về (2)

- Chủ thần tinh linh không có khả năng can thiệp vào loại chuyện nhỏ này.

Nếu ta đoán không sai thì đây là thần linh có cấp bậc thấp hơn chủ thần

Hần ngẩng đầu lên, khuôn mặt như gỗ chợt hiện ra một nụ cười. Tuy nhiên nhìn kỹ thì không biết đó là khóc hay cười. Nhưng Tiểu Ân lại cảm nhận rõ, không ngờ Vô Danh mỉm cười

Tiểu Ân giống như phát hiện ra một đại lục mới nói:

- Vô Danh, người cười gì?

- Không có gì, ta nghĩ do người cự tuyệt lời đề nghị của Peaceful, không tham gia nghi thức cúng bái thần linh nên người ta mới tới tra xét

Tiểu Ân gãi đầu, bất đắc dĩ nói:

- Nói nhảm, tham gia nghi thức cúng bái thần linh làm gì? Ta không muốn có quan hệ với nhân vật có cấp bậc đó. Ta còn muốn sống lâu đó

- Không

Vô Danh an ủi nói:

- Chỉ cần người không tới thần giới thì trong vũ trụ, không có ai có thể cản được người

Tinh thần của Tiểu Ân lập tức phấn chấn, nửa mừng nửa lo hỏi:

- Vì sao?

- Lĩnh vực lực lượng của người đã tiến giai tới tầng hai. Trong thế giới này, cho dù gặp phải phân thân của thần cấp cũng có thể tạm thời vây khốn hần và chạy trốn

- A, còn chưa chống đỡ được phân thân của chủ thần sao?

Tiểu Ân hỏi

Vô Danh cúi đầu, bình tĩnh nói:

- Nếu người có thể đem lĩnh vực lực lượng tiến giai tới tầng thứ ba, hần có lực lượng chống lại phân thân của chủ thần

- Tầng thứ ba có bộ dáng gì?

Tiểu Ân cấp bách hỏi

- Ngụy thần

- Cái gì?

- Khi người tiến giai thành ngụy thần, tự nhiên có được lĩnh vực lực lượng tầng thứ ba

Khuôn mặt của Tiểu Ân nhăn nhó. Nói cách khác, nếu hắn có thể nắm giữ lĩnh vực lực lượng tầng thứ ba thì sẽ tiến giai thành ngũ thần

Tuy nhiên đối với hắn thì dường như chuyện này còn rất xa vời

Bàn tay vô thức nắm chặt lại, ánh mắt đột nhiên tiếp xúc với hộp gỗ trong tay. Tiểu Ân kêu một tiếng, giao hộp gỗ cho Vô Danh

- Tên chủ thần tinh linh kia rất dễ tiện, không ngờ lại giả trò, có thể giúp ta hủy diệt nó không?

- Tất nhiên có thể

Vô Danh thuận miệng nói, hắn nâng cánh tay lên

- Từ từ ...

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện ý tưởng mới, vội kêu lên:

- Người có thể sửa lại ma pháp trận đồ ở mặt trên không, không cắt đứt liên lạc của chủ thần tinh linh mà truyền tin tức giả tới cho hắn. Hiện tại đại lục thần tạo vốn chưa sử dụng được

Vô Danh lặng lẽ nhìn hắn, trong mắt lóe ra hào quang sáng ngời

Tiểu Ân bị hắn nhìn, cảm thấy sợ hãi, cẩn thận hỏi:

- Sao vậy?

Giọng nói của Vô Danh không ngờ mang theo một tia dao động:

- Người nói quá chậm, ta đã cắt đứt liên hệ giữa chủ thần tinh linh và mặt trên của khối gỗ rồi

Tiểu Ân há miệng thở dốc, không biết nói gì. Động tác của người này quá nhanh mà, sao trước kia không nhìn ra hắn là một tên nóng tính

Hai người ngơ ngác nhìn nhau. Một lúc lâu sau, Tiểu Ân thở dài một tiếng nói:

- Được rồi, dĩ dật đãi lao, cũng là một biện pháp. Tuy nhiên nếu bị tên chủ thần ngu ngốc kia phát hiện thì làm sao giờ?

- Không quan hệ, ta chỉ hủy diệt ấn ký ở mặt trên mà thôi, không kinh động tới chủ thần tinh linh

Vô Danh nói từng chữ

Đối với lời cam đoan của Vô Danh, Tiểu Ân tuyệt đối tin tưởng, hắn gật đầu một cái nói:

- Người sửa lại trận đồ một chút, khiến tên chủ thần kia vĩnh viễn không cảm ứng được là được

Vô Danh sáng khoái đáp ứng, cầm hộp gỗ trả lại cho Tiểu Ân

Tiểu Ân hiếu kỳ hỏi:

- Người không sửa trận đồ sao?

- Đã sửa rồi

Vô Danh bình thản nói

- Sửa rồi ...A?

Tiểu Ân kinh ngạc mở hộp gỗ, lập tức cười khở. Trên hộp khở không biết khi nào có thêm một trận đồ huyền ảo. Không ngờ có một số đường cong khiến hắn không hiểu, khiến trận đồ càng thêm huyền ảo khó dò

Hắn hâm mộ nhìn Vô Danh, không hổ danh là người do trận đồ cường đại biến thành. Trình độ trận đồ đạt tới cảnh giới không thể tin nổi, giờ tay nhắc chân đã hoàn thành xong mọi việc. Điều này đã vượt qua phạm trù lý giải của nhân loại, phỏng chừng chỉ có thần linh mới làm được

Đóng hộp gỗ lại, lúc này Tiểu Ân mới an tâm thu nó lại

Có bảo bối này, hắn không còn nỗi lo về sau nữa

Vô Danh lấy một cái vòng sắt ra, trên chiếc vòng sắt có ba chiếc chìa khóa, giống như bánh răng

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên một tia sáng, hắn lập tức nhận ra, thứ này là vật phẩm không gian mà Wave giao cho Vô Danh. Tuy Tiểu Ân không dùng lực lượng tinh thần để tra xét, nhưng kẻ ngu cũng biết bên trong có chứa thứ gì

Nhận lấy vòng sắt, tay Tiểu Ân có chút run rẩy

Hắn đã từng trải, hơn nữa từng là diễn viên chính phá hủy một tòa thành, nhưng khi tay hắn tiếp nhận vật phẩm trang sức không gian chứa hai triệu tám trăm ngàn thần lực kết tinh, trái tim hắn đập nhanh hơn, dường như lúc nào cũng có thể vọt khỏi lồng ngực

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, lần đầu tiên hắn cảm thấy sự hấp dẫn của tiền tài. Nói tiền tài có thể sai khiến ma quỷ, áp dụng lên trên người mình, quả thực có vài phần chính xác

Vô Danh nhìn hắn, đột nhiên nói:

- Tiểu Ân, ngươi không nên để ý tới mấy thứ này

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi ngược lại:

- Ngươi nói gì?

- Chỉ cần ngươi có thực lực, có thuộc hạ, có tín đồ thì ngươi muốn bao nhiêu thần lực kết tinh cũng có

Trong lòng Tiểu Ân cả kinh, hắn nhớ lại tình huống đấu giá mảnh vỡ thần cách. Dù là Peaceful, Hỏa Thấu hay vị thú nhân trẻ tuổi, mỗi một lần ra giá đều không hề do dự, dốc toàn bộ tài sản mà mình có

Trong lòng bọn họ chỉ có mảnh vỡ thần cách mà không có thần lực kết tinh

Giây phút đó, mỗi một giọt thần lực kết tinh có thể đổi lấy siêu cấp vật phẩm không khác gì một hòn đá bình thường. Căn bản không được bọn họ để trong lòng

Tiểu Ân cầm chiếc vòng sắt, tâm trạng dần bình tĩnh lại. Dường như hắn lý giải được ý nghĩ của những người đó

Một lúc lâu sau, Tiểu Ân ngẩng đầu lên, chân thành nói:

- Vô Danh, cảm ơn

Mí mắt của Vô Danh hơi giật, dùng động tác đó để tỏ vẻ mình đã biết

Tiểu Ân đột nhiên cười, dường như xóa đi tâm sự phức tạp trong lòng

- Vô Danh, ta còn một việc nhờ ngươi

Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

- Chuyện này phải nhanh chóng thực hiện, tuyệt đối không thể kéo dài

- Việc gì?

Vô Danh thần nhiên nói, dường như trong mắt hắn không có vấn đề khó khăn gì

Tiểu Ân sờ vòng cổ không gian, lập tức lấy ra một mảnh vỡ thần cách trong suốt. Trên tay hắn có một mảnh vỡ thần cách còn lớn gấp đôi mảnh mà Vô Danh đem đi đấu giá

Sau đó hắn nhanh chóng lấy ra một vật phẩm trang sức không gian cổ quái mà hắn nhặt được ở trong khe nứt không gian

Hắn đem mảnh vỡ thần cách để vào trong đó. Suy nghĩ một chút, lấy một vụn thần lực kết tinh trong vòng sắt đặt vào trong

Tiểu Ân cười ha ha nói:

- May mắn lúc đó ta thấy vật phẩm trang sức không gian này có hình dạng khác, cho nên mới giữ nó làm kỷ niệm. Nếu không khi chúng ta sử dụng sẽ bị mọi người phát hiện ra đó là vật phẩm trang sức không gian Vô Danh kỳ quái nhìn Tiểu Ân, nhưng theo thói quen hắn không hề mở miệng

344. Chương 69 Thắng Lợi Trở Về (3)

-Người thay đổi hình dạng lại đi, giống với hình dạng ở hội đấu giá. Sau đó đi tìm Matt Lazo. Nhớ phải tìm được Matt Lazo trước khi quân đoàn Phong Linh tới trả thù, giao thứ này cho hắn.

Hai tay của hắn nắm lại, lộ ra vẻ mặt đắc ý nói:

-Matt Lazo rất mạnh, tiềm lực của hắn càng mạnh hơn, hơn nữa đã lĩnh ngộ được điểm mấu chốt để tiến giai thành Ngụy thần. Một vạn viên thần lực kết tinh, đủ để hắn tiến giai thành Ngụy thần và cô đọng mảnh vỡ thần cách này.

Rốt cuộc Vô Danh không nhẫn nại được, hắn chủ động hỏi:

-Vì sao phải làm như vậy?

-Bởi vì chắc chắn gia tộc Phong Linh sẽ truy nã Matt Lazo. Còn Matt Lazo cường đại hơn chắc chắn sẽ khiến gia tộc Phong Linh gà chó không yên.

Tiểu Ân cười ha hả nói:

-Nếu Matt Lazo có thể hấp dẫn toàn bộ sự chú ý của gia tộc Phong Linh thì chút tổn thất này có đáng gì? Vô Danh suy nghĩ một chút, hơi gật đầu, xem như nhận lời Tiểu Ân.

Tiểu Ân đột nhiên vỗ trán nói:

-Khi người tặng đồ cho hắn, phải an bài hai tinh linh làm nhân chứng. Tuy nhiên phải chú ý, đừng để Matt Lazo phát hiện.

Tiểu Ân hạ giọng nói:

-Ít nhất phải để đám tinh linh đó biết, trên người Matt Lazo có mảnh vỡ thần cách và nhiều thần lực kết tinh. Hoặc khiến người khác nghĩ những thứ đó từ trên trời rơi xuống.

Vô Danh kinh ngạc nhìn Tiểu Ân nói:

-Ta phát hiện, nụ cười của người rất giống một người.

Tiểu Ân ngăn ra hỏi:

-Giống ai?

Thân thể Vô Danh vừa đông, đã vô tung vô ảnh biến mất khỏi phòng, chỉ là giọng nói hắn vẫn vang lên bên tai Tiểu Ân.

-Người rất giống đại tát mãn Dida.

-Đại tát mãn Dida?

Tiểu Ân nghi hoặc nhíu mày, mình giống Dida sao, sao từ trước tới giờ không có ai nói mình giống Dida?

Đột nhiên, Tiểu Ân ngẩng đầu, nổi giận mắng:

-Giỏi lắm, người dám mắng ta là cao già sao.

Hắn hung hăng trừng mắt nhìn về phía Vô Danh rời đi, sau đó không nói được gì.

Không ngờ Vô Danh hiểu ý mỉm cười. Lần đầu tiên mới thấy Vô Danh nói đùa, Tiểu Ân tuyệt đối không thể tin được.

Nhìn Vô Danh càng ngày càng giống nhân loại, trong lòng Tiểu Ân xuất hiện cảm xúc mãnh liệt.

Vô Danh, mau chóng biến hóa, càng ngày càng giống người đi!

Ở trong phòng năm ngày, rốt cuộc Vô danh trở lại, hẩn mang về tin tức khiến Tiểu Ân giật mình kinh hãi.

Gia tộc Phong Linh đã bắt đầu truy nã Matt Lazo. Bọn họ không chỉ bày ra thành thế khổng lồ, hơn nữa còn ban bố giải thưởng mười vạn thần lực kết tinh đối với Matt Lazo trên toàn chi nhánh vũ trụ thứ mười ba.

Với con số thần lực kết tinh này, Tiểu Ân tin tưởng, sẽ có nhiều cao thủ nhân lúc người khác chấy nhà mà hôi cửa.

Hơn nữa sau lưng chuyện này, thậm chí còn có bóng dáng của thần linh.

Matt Lazo trốn ở một nơi vô cùng bí mật, nhưng lại bị cao thủ của gia tộc Phong Linh dễ dàng tìm được. Hơn nữa trong nhóm người đầu tiên của gia tộc Phong Linh chạy tới, dường như còn xuất hiện phân thân của thần linh.

Tuy nhiên kết quả cuối cùng lại nằm ngoài dự đoán của mọi người.

Tuy Matt Lazo bị thương, nhưng cuối cùng vẫn chặt vật chạy trốn, hơn nữa hẩn còn thi triển ma pháp mật thuật, hoàn toàn ẩn giấu mình trong vũ trụ.

Lần này, ngay cả thần linh tự mình ra tay cũng không thể bắt được hẩn.

Còn tinh cầu, quê hương của Matt Lazo đã bị gia tộc Phong Linh tiếp quản. Tuy nhiên đám tinh linh không hạ sát thủ. Tinh cầu Cory Ryder vẫn bình thường ngoài việc truyền tống trận và tộc nhân của Matt Lazo bị cầm giữ thì không có biến hóa gì.

Tuy nhiên Vô Danh còn thu được tin tức, đám tinh linh không phải vì Matt Lazo mà không dám động thủ mà đó là ý chỉ của thần linh. Dường như thần linh mà tinh linh tín ngưỡng rất kiêng kỵ thần linh của đám quái nhân có làn da màu lam. Cho nên mới hình thành cục diện này.

Nếu không tinh cầu Cory Ryder đã sớm xuất hiện một màn gió tanh, mưa máu.

Vô Danh đi theo đám người của gia tộc Phong Linh, rốt cuộc cùng tìm được nơi Matt Lazo ẩn núp, đem mảnh vỡ thần cách và thần lực kết tinh giao cho hẩn.

Tất nhiên trong quá trình đó, Vô Danh xuất hiện trong bộ dáng một lão tinh linh, không lộ ra một chút sơ hở nào. Hơn nữa điểm quan trọng là, hẩn phát hiện trên người Matt Lazo có một cỗ thần lực. Do có cỗ thần lực này nên hẩn mới ẩn giấu được hành tung. Ngay cả thần linh thuộc nhất hệ tinh linh cũng không cách nào tìm được.

Tổng hợp lại toàn bộ tin tức, Tiểu Ân âm thầm cười khổ.

Hóa ra sau lưng bộ tộc của Matt Lazo cũng có thần linh làm chỗ dựa. Hơn nữa xem ra thực lực của thần linh đó, chắc chắn không kém hơn nhất hệ tinh linh.

Cho nên gia tộc Phong Linh không dám vì chuyện của Matt Lazo mà trả thù riêng, không dám trút giận lên toàn bộ tinh cầu Cory Ryder.

Tuy nhiên càng như thế, càng có lợi cho Tiểu Ân. Hẩn tin tưởng, Matt Lazo có đủ tiền vốn để giằng co với gia tộc Phong Linh.

Matt Lazo tại hội đấu giá, liều lĩnh vùng đao cướp đoạt, phá hủy toàn bộ thành thị do gia tộc Phong Linh tỉ mỉ kiến thiết. Mỗi thâm thù đại hận này, gia tộc Phong Linh không thể không báo.

Chỉ cần xung đột giữa đôi bên không ngừng thăng cấp, hơn nữa thần linh không ra tay can thiệp thì ân oán giữa bọn họ, không thể giải quyết trong ngày một ngày hai.

Sau khi Matt Lazo ngưng luyện thần lực kết tinh và mảnh vỡ thần cách. Sự tiến bộ của hẩn chắc chắn sẽ hấp dẫn chú ý của gia tộc Phong Linh. Điều này là kết quả mà Tiểu Ân muốn thấy nhất.

Hẩn thở dài một tiếng, hạ giọng nói:

-Matt Lazo, nhanh trở thành Ngụy thần và cô đọng thần cách đi. Chuyện của người tốt nhất là phải được truyền ra ngoài, như vậy ta có thể quang minh chính đại dùng thần lực kết tinh và mảnh vỡ thần cách.

Vô Danh ngăn ra, lúc này mới hiểu được, sở dĩ Tiểu Ân giao cho Matt Lazo hai đồ vật đó là vì ý này.

Nếu Matt Lazo có thể đạt được phần lễ vật này thì Tiểu Ân mới dám dùng.

Kể từ đó, ngày sau Tiểu Ân bị người khác phát hiện cô đọng mảnh vỡ thần cách thì cũng có lí do để thoái thác.

Nhìn Tiểu Ân, Vô Danh cảm thấy, hắn ngày càng giống Dida.

Sau khi biết được tin tức, rốt cuộc Tiểu Ân ly khai khỏi phòng.

Hắn chậm rãi dạo bước trong thành Narnia. Lực lượng tinh thần tỏa ra, tra xét hơi thở cường đại và ổn trọng ở trong thành.

Một lát sau, hắn cảm ứng được hơi thở của Dick. Đồng thời do hành vi của hắn không hề che giấu nên Dick cũng cảm ứng được vị trí của hắn.

Đợi ở một góc phố, một lát sau, Dick chạy như bay tới.

Tất nhiên, trong tình huống nào thì Dick cũng vẫn nho nhã lễ độ và nhiệt tình.

-Tiểu Ân các hạ, rốt cuộc ngài đã tới.

Dick vui sướng nói:

-Ngài không chào mà rời khỏi gia tộc Phong Linh đúng là khiến chúng ta lo lắng.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, trải qua trận chiến ở hội đấu giá, thái độ của Dick đối với mình đã thay đổi. Bởi vậy có thể thấy được tầm quan trọng của thực lực.

-Không cần lo lắng, người có thể đả thương được ta, không có nhiều.

Những lời này tuy cường ngạo nhưng rất đúng.

345. Chương 69 Thắng Lợi Trở Về (4)

-Tiểu Ân các hạ, đây là ma pháp trượng và mười hai bình luyện kim được phẩm mà gia tộc Phong Linh tặng người. Bởi vì người vội vàng rời đi, nên Peaceful các hạ mới nhờ ta chuyển cho ngài.

Dùng một chút, hắn lại nói:

-Đây là lễ vật mà gia tộc Phong Linh tặng ngài.

Tiểu Ân thuận tay nhận lấy đồ vật này. Thấy vẻ mặt hâm mộ của Dick, trong lòng không khỏi cười thầm. Nếu nói cho hắn biết, cả đại lục thần tạo, Peaceful cũng tặng cho mình, không biết hắn sẽ có cảm giác gì.

Đột nhiên sắc mặt của Tiểu Ân hơi trầm xuống nói:

-Tiên sinh Dick, người không phải nói, mảnh vỡ thần cách không xuất hiện ở hội đấu giá sao? Sao lần này lại xuất hiện?

Dick lập tức ghen hờn, trăn trối nhìn Tiểu Ân. Nửa ngày không nói một câu gì.

Tiểu Ân than khẽ, khuôn mặt lộ vẻ tiếc hận nói:

-Mảnh vỡ thần cách đó, không ngờ lại xuất hiện, ai...

Dick nghe giọng tiếc nuối của hắn, trong lòng cũng xuất hiện cảm xúc giống như thế.

Tuy nhiên đối với Dick, ngay cả khi có mảnh vỡ thần cách, cả đời hắn cũng không có khả năng dùng. Nhưng Tiểu Ân thì khác, thân là người nắm giữ lĩnh vực lực lượng, Dick tin tưởng Tiểu Ân chắc chắn có thể tiến giai thành Ngụy thần. Khi đó mảnh vỡ thần cách sẽ trở thành vật phẩm quan trọng đối với Tiểu Ân.

Xấu hổ cười, Dick nói:

-Tiểu Ân các hạ, lần này mảnh vỡ thần cách xuất hiện quá quý dị, không ngờ có người dùng nó để đổi lấy thần lực kết tinh. Quả là việc nằm ngoài dự đoán.

Tiểu Ân khẽ hừ một tiếng, cũng không nói lời nào.

Dick trầm ngâm một lát, giống như quyết định được điều gì đó, rồi cuộc cãi vã một cái nói:

-Tiểu Ân các hạ, ngài cũng biết hiện giờ gia tộc Phong Linh treo giải thưởng mười vạn thần lực kết tinh để đuổi bắt Matt Lazo. Hơn nữa còn bắt kẻ sống chết.

Khuôn mặt của Tiểu Ân nở nụ cười trào phúng nói:

-Matt Lazo là ai, muốn bắt hắn để nhận giải thưởng sao, vậy phải lo cho tính mạng của mình đi.

Dick cười theo nói:

-Đúng vậy, Matt Lazo quả thực là cao thủ siêu cấp cường đại, nhưng...

Hắn đột nhiên giảm thấp âm thanh nói:

-Tiểu Ân các hạ, ngài có biết vì sao gia tộc Phong Linh lại tích cực đối phó Matt Lazo không?

-Nói nhảm, Matt Lazo đảo loạn hội đấu giá, mang tới tổn thất to lớn cho gia tộc Phong Linh, tất nhiên bọn họ không chịu từ bỏ ý đồ trả thù.

Dick khẽ lắc đầu, nói:

-Đó chỉ là cái cớ mà thôi, kỳ thật gia tộc Phong Linh không tiếc mọi giá đuổi giết Matt Lazo là vì trên người hắn có một kiện đồ vật.

Khuôn mặt Tiểu Ân lộ thần sắc tò mò hỏi:

-Đồ vật gì?

-Mảnh vỡ thần cách!

-Cái gì?

Tiểu Ân kinh ngạc trợn hai mắt nói.

-Nghe nói vị tinh linh thần bí xuất hiện ở hội đấu giá bán mảnh vỡ thần cách, không ngờ tới tìm Matt Lazo. Hơn nữa còn cho hắn một mảnh vỡ thần cách và nhiều thần lực kết tinh.

Vẻ mặt của Tiểu Ân không tin và hoài nghi:

-Người nói giỡn hay sao, điều này sao có thể?

Dick cười khổ một tiếng nói:

-Ta nhận được tin tức như thế. Còn chuyện có chính xác hay không thì không biết được. Tuy nhiên xem phản ứng mãnh liệt của gia tộc Phong Linh, dường như không phải tin đồn vô cớ.

Tiểu Ân trầm ngâm nửa ngày, dường như trong lòng xúc động, hắn gật đầu với Dick một cái nói:

-Tiên sinh Dick, đa tạ ngài đã truyền tin, ngày sau chúng ta sẽ gặp lại.

Nói xong, hắn xoay người, vội vã rời đi. Dick do dự một chút, rồi cuộc cãi vã cũng không giữ lại.

Giờ phút này, trong lòng Dick có chút vui mừng. Vì tin tức này, hắn phải trả một cái giá lớn mới moi được từ miệng của một vị tinh linh.

Tuy nhiên hắn lại dùng tin tức kinh người này để lấy lòng Tiểu Ân. Hắn tin tưởng, chỉ cần có mối quan hệ tốt với Tiểu Ân, ngày sau thành Narnia sẽ trở thành một thành thị giao dịch phồn hoa trong vũ trụ.

Xoay người, trong lòng hắn tràn ngập vui mừng, trở về dốc sức dạy bảo Roosevelt, coi Roosevelt là người nối nghiệp sau này của mình.

Sau khi Tiểu Ân gặp Dick, lập tức rời khỏi thành Narnia.

Hắn thông qua việc gặp mặt Dick để truyền chuyện này ra ngoài.

Ngày sau gia tộc Phong Linh chắc chắn sẽ dốc toàn bộ sự chú ý về phía lão tinh linh căn bản không tồn tại và mảnh vỡ thần cách trên người Matt Lazo. Còn về hắn, ít nhất có một đoạn thời gian vô tư.

Làm một vòng lớn trên truyền tổng trận cấp bậc tinh cầu. Vô Danh cam đoan với Tiểu Ân khiến Tiểu Ân suýt nữa hôn mê mới về tới tinh cầu của mình.

Lúc đi ra ngoài có bốn người. trở về chỉ có một người.

Tuy nhiên hắn không lo lắng cho Liệt Duy và Thi Thụy Đức. Với sự khôn khéo của hai người này cùng kinh nghiệm của lão đạo William, chỉ cần không quá tham lam thì không gặp phải nguy hiểm gì.

Sau khi Tiểu Ân trở về ma pháp tháp, người đầu tiên nhìn thấy không ngờ là kỵ sỹ ma thú Burns.

Vị kỵ sỹ nhân loại dùng mảnh này buông tha chức vị thống lĩnh quân tiên phong và thoát ly quốc gia của hắn, thậm chí còn bỏ cả tước vị bá tước.

Tuy Orwell của đế quốc Phần Lan có chút dị nghị, không muốn để kỵ sỹ ma thú rời đi, nhưng khi Burns nêu tên của Tiểu Ân, Orwell cũng chỉ đành ngoan ngoãn để Burns rời đi, không dám nói câu oán hận gì.

Hiện giờ danh tiếng của Tiểu Ân trên tinh cầu cực thịnh, không chỉ đánh bại cao thủ đứng đầu của đại lục hắc quỷ, truyền kỳ Rui Deshen, hơn nữa ngay cả long quy đại nhân hùng bá ngàn năm ở phía nam cũng chịu thiệt thòi dưới tay Tiểu Ân.

Hai vị cao thủ cấp bậc truyền kỳ đều thua dưới tay Tiểu Ân khiến hắn mơ hồ trở thành cao thủ đệ nhất thiên hạ.

Với thanh danh hiển hách như vậy, Orwell không dám có ý định chống đối.

Đừng nói Tiểu Ân chỉ muốn một gã kỵ sỹ ma thú, cho dù là cửu tinh ma đạo sỹ như hắn cũng không thể nào cự tuyệt được.

Đó là chỗ tốt của thực lực cường đại. Rất nhiều lúc, căn bản Tiểu Ân không cần ra mặt, chỉ cần nhờ thanh danh của mình là giải quyết xong.

Burns không chỉ tới một mình, cùng đồng hành với hắn còn có hơn hai mươi người.

Hơn hai mươi người này, Tiểu Ân đã gặp qua vài lần, đều là những binh lính đi cùng thuyền với hắn trong lần tới đại lục hắc quỷ.

Lại một lần nữa nhìn thấy Tiểu Ân, trong mắt đám binh lính lộ ra vẻ kính ngưỡng mãnh liệt. Gần như có thể nói là sùng bái không lý trí.

Cùng lúc đó, Tiểu Ân cảm nhận được tín ngưỡng lực trên người bọn họ trào ra, hội tụ về phía thân thể mình.

Tín ngưỡng lực trên người bọn họ nồng đậm tới nỗi khiến Tiểu Ân suýt nữa kêu lên.

Bởi vì trong trí nhớ của hắn, chỉ khi ở trong quốc gia đóng băng của thần mới cảm ứng được tín ngưỡng lực mãnh liệt như thế.

Hiện giờ Tiểu Ân không phải là gà mờ, cái gì cũng không biết như lúc trước nữa.

Trải qua lần nói chuyện giữa Hắc Long Vương và đám người Dick. Tiểu Ân biết nơi đó là quốc gia của thần linh. Còn những sinh vật được thần linh thu vào trong quốc gia đều là những người có tín ngưỡng thành kính nhất.

Cũng chỉ có những sinh vật có tín ngưỡng lực mạnh nhất mới được ở trong quốc gia của thần.

Giờ phút này, hơn hai mươi người phía sau Burns, mỗi người đều là một tín đồ cuồng nhiệt. Tín ngưỡng của bọn họ không ngờ là bản thân mình.

Phát hiện kỳ dị này khiến Tiểu Ân rất vui mừng, không thể tưởng tượng được nhóm tín đồ đầu tiên của mình cứ như vậy xuất hiện.

Mời đám người Burns vào trong ma pháp tháp, Tiểu Ân để á long cấp chín Tyrese an bài chỗ ở cho bọn họ.

Tuy Tyrese không hiểu vì sao Tiểu Ân lại coi trọng đám người thường có thực lực thấp kém này, nhưng mệnh lệnh của chân long đại nhân, hắn không hề do dự chấp hành.

Bố trí ổn thỏa mọi chuyện, trong lòng Tiểu Ân cảm khái.

Lần hộ tống lần trước quả không uổng phí. Hơn hai mươi tín đồ có đức tin thành kính tuy không thể so với số lượng sinh vật ở trong quốc gia của thần nhưng nó là điểm khởi đầu trên con đường thành thần của hắn...

346. Chương 70 Lần Đầu Tới Đại Lục Thần Tạo (1+2+3)

Nơi này là nơi thực nghiệm của ma đạo sỹ Nội Đức Lâm

Sau khi từ đại lục phương nam tới đây, toàn bộ tinh thần và thể xác của hắn đều tập trung vào việc luyện chế dược phẩm ma pháp. Trong mấy tháng qua, hắn đã thử nghiệm nhiều lần. Đối với phương thuốc luyện kim thuật của Tiểu Ân, hắn đã nắm được bảy phần nhưng vẫn chưa dám luyện chế

Bởi vì trong phương thuốc, có một thành phần quan trọng. Đó là hắc quả, là tinh thể màu đen mọc ra từ mạch khoáng thạch. Tuy không phải là quả nhưng lại có đặc tính cường đại, có thể trì hoãn tuổi già của người bình thường

Nhưng do tài nguyên trên tinh cầu quá kiệt quệ cho nên loại siêu cấp vật phẩm này đã sớm tuyệt chủng

Tuy Tiểu Ân cho hắn hai khối hắc quả, nhưng khi chưa nắm chắc một trăm phần trăm, Nội Đức Lâm không dám mạo hiểm điều chế

Giờ phút này, Nội Đức Lâm đứng trước một chiếc bàn lớn, đang cẩn thận cầm một ít bột khô ở trong tay

Trên bàn có mảnh kính khúc xạ năng lượng mặt trời, có thể hội tụ ánh sáng lại, hình thành nên một nhiệt độ không quá lớn để phơi khô

Có rất nhiều loại thuốc bột sau khi điều chế xong phải được phơi nắng. Nhìn thái độ hiện tại của hắn, xem ra những thứ được phơi có giá trị không nhỏ

Rất cuộc hắn làm xong. Trước hết vươn tay lấy một chiếc bình nhỏ ra

Quay đầu nhìn lại, hắn đột nhiên ngẩn ra, không biết khi nào trong phòng có thêm một bóng người

Nếu ở đại lục phương nam, có lẽ hắn còn có chút kinh ngạc và kích động. Nhưng ở nơi này, hắn biết chỉ có một người mới có tư cách tiến vào

- Tiểu Ân đại nhân, ngài đã trở lại

Nội Đức Lâm cung kính nói

Tiểu Ân lên tiếng hỏi:

- Dược phẩm người luyện chế thể nào rồi?

- Còn chưa bắt đầu luyện chế

Nội Đức Lâm thành thật trả lời. Trước kia tới đây, không ít lần hắn được dặn dò, ở trước mặt Tiểu Ân, không được cậy mạnh, càng không được ngạo mạn

Thất tinh luyện kim thuật sỹ, ở quốc gia nào cũng được coi là quốc bảo, nhưng trong mắt Tiểu Ân lại không có giá trị gì cả

Dược sư quả thật rất hiếm. Trong toàn bộ tinh cầu, đạt tới cấp bậc ma đạo sỹ có lẽ chỉ có một mình hắn. Thậm chí còn ít hơn cả cường giả cấp bậc truyền kỳ

Nhưng đó là do cường giả trên tinh cầu quá ít. Hơn nữa sau khi tài nguyên khô kiệt, không có nguyên liệu để luyện tập nên rất khó đề cao được. Nếu ở trong vũ trụ thì số lượng được sự luyện kim thuật sỹ có không ít, trong đó đạt tới tiêu chuẩn ma đạo sỹ cũng có nhiều người. Thậm chí chỉ khi tiến giai thành truyền kỳ thì số lượng được sự đó mới được coi trọng

Tiểu Ân khẽ cau mày hỏi:

- Nội Đức Lâm, chẳng lẽ ngươi còn chưa hiểu phương thuốc mà ta đưa cho ngươi?

Thái độ của Nội Đức Lâm nghiêm túc nói:

- Tiểu Ân các hạ, ta có bảy phần sẽ luyện chế thành công được phẩm. Nhưng ngài cũng biết, luyện chế được phẩm cấp bậc này cũng không phải chuyện nhỏ. Không đạt tới chín thành nắm chắc, ta sẽ không động thủ chế tạo

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn hắn, không hiểu nguyên nhân trong đó

- Vì sao không thể chế tạo?

- Bởi vì nguyên liệu

Nội Đức Lâm nghiêm mặt nói:

- Tuy ta có bảy phần nắm chắc, nhưng nếu gặp vận khí không tốt, liên tục sai lầm hai lần cũng là chuyện rất bình thường. Ngài chỉ cho ta hai phần nguyên liệu chủ yếu, nếu đều thất bại thì ta không thể nào giao phó với ngài

Sắc mặt của Tiểu Ân hiện ra một tia cười khổ. Trên tinh cầu này, hắc quả là siêu cấp vật phẩm đã tuyệt chủng. Nhưng trong vũ trụ giao dịch thì loại siêu cấp vật phẩm này chỉ bằng một giọt thần lực kết tinh

Với tài sản trước mắt của Tiểu Ân, sao còn đặt thứ này ở trong mắt?

Tuy nhiên Nội Đức Lâm làm như vậy cũng vì nghĩ cho Tiểu Ân khiến Tiểu Ân không thể bất mãn với hắn. Than nhẹ một tiếng, Tiểu Ân cười khổ nói:

- Nội Đức Lâm, kỳ thật ta quên nói với ngươi. Ở trên người của ta không chỉ có hai khối hắc quả. Cho nên ngươi tùy ý luyện chế đi, không thành công không sao. Luyện càng nhiều sẽ càng thành thực, xác xuất thành công sẽ cao hơn

Nội Đức Lâm ngẩn ra, không khỏi cứng miệng lại

Dùng loại siêu cấp vật phẩm như hắc quả để thử nghiệm? Trong thiên hạ, chỉ sợ chỉ có Tiểu Ân mới dám nói như thế

Tuy nhiên nghe xong lời Tiểu Ân nói, ánh mắt của Nội Đức Lâm trở nên sáng ngời, hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, có phải ngài phát hiện một mạch khoáng tinh thạch?

Hắc quả chỉ sinh trưởng trong mạch khoáng có hàm lượng cao. Hơn nữa mạch khoáng có phẩm chất càng cao thì khả năng sinh ra hắc quả càng lớn

Trên ba khối đại lục, ít nhất đã có mấy trăm năm chưa phát hiện ra mạch khoáng to lớn nào, cho nên Nội Đức Lâm mới nghi hoặc hỏi

Tiểu Ân thần bí cười nói:

- Nội Đức Lâm, mấy thứ này ngươi không cần quan tâm, tuy nhiên ta có thể cam đoan với ngươi. Chỉ cần ngươi nguyện ý ở lại bên cạnh ta, ta sẽ cung cấp cho ngươi nhiều nguyên liệu ma pháp mà ngươi chưa từng gặp. Ngươi sẽ không phải lo tới việc thiếu nguyên liệu trong quá trình luyện tập thuật luyện kim

Khuôn mặt của Nội Đức Lâm hiện lên thần sắc kích động. Những lời này quá khoa trương, ngay cả long quỳ đại nhân cũng không dám hứa hẹn như vậy

Thấy vẻ mặt do dự của đối phương, Tiểu Ân cũng không nói, cổ tay run lên, xuất hiện một vật phẩm trang sức không gian

Tinh thần ý thức của Nội Đức Lâm khẽ đảo qua, lập tức hai mắt tỏa sáng. Chỉ sợ từ khi hắn đạt tới cảnh giới ma đạo sỹ, hắn mới kích động như thế này

Bên trong vật phẩm trang sức không gian quả nhiên đúng như lời Tiểu Ân nói. Có ít nhất trên trăm vật phẩm trân quý, trong đó có vài thứ đã sớm tuyệt tích trên tinh cầu

Hiện giờ Tiểu Ân dễ dàng lấy ra mấy thứ này, như vậy lời hắn nói vừa rồi không hề khoa trương

Tiểu Ân nhẹ giọng nói:

- Ta có ước định với long quy đại nhân, một khi người giúp ta điều chế xong dược phẩm, ta sẽ để người trở về bên cạnh long quy đại nhân. Tuy nhiên nếu người làm theo lời ta nói, ta có thể xin long quy đại nhân để người ở bên cạnh ta

Khi Tiểu Ân nói những lời này, hắn không hề khách khí, quả thật chỉ coi Nội Đức Lâm là một vật phẩm trao đổi. Nhưng những lời đó vang bên tai Nội Đức Lâm lại không có chút phản cảm nào cả. Hơn nữa lợi ích mà hắn nhận được khiến tim hắn đập thành thịch

Thế giới ma pháp là một thế giới cường giả vi tôn, chỉ có thực lực cường đại mới khiến người khác sợ hãi và kính sợ. Người thông minh thường lựa chọn theo cách đầu tiên

Khuôn mặt của Nội Đức Lâm khẽ thay đổi. Một lúc sau, rốt cuộc hắn thở dài một tiếng nói:

- Tiểu Ân các hạ, đa tạ ngài đã coi trọng, nhưng Nội Đức Lâm được sư phụ dạy bảo mấy trăm năm. Sau đó đi theo đại nhân Thiago Motta. Ta không muốn phản bội người, nên xin ngài thứ lỗi cho ta

Tiểu Ân ngẩn ra, hắn kinh ngạc nhìn Nội Đức Lâm, trong lòng không khỏi tôn trọng hắn

Vừa rồi những vật mà hắn lấy ra, đều là vật phẩm mua trong thành Narnia. Tuy không phải là những vật phẩm tốt nhất, nhưng mấy thứ đó đều là nguyên liệu ngàn năm khó gặp trên tinh cầu này

Mấy thứ này đối với luyện kim thuật sỹ mà nói, có lực hấp dẫn to lớn. Người bình thường khó có thể tưởng tượng được

Nói khó nghe một chút, tầm quan trọng của những đồ vật đó với Nội Đức Lâm không khác gì mảnh vỡ thần cách với ngụy thần

Có những thứ này để thí nghiệm, Nội Đức Lâm có thể luyện chế ra dược phẩm cao cấp hơn. Hắn có khả năng tiến thêm một bước nữa, thậm chí có thể luyện chế ra nhiều dược phẩm năng cao ma lực, khiến hắn đạt tới trình độ cửu tinh

Nhưng cho dù là như thế, sau một lúc suy nghĩ, Nội Đức Lâm vẫn lựa chọn từ bỏ

Tiểu Ân có thể nhận ra được tâm tình của Nội Đức Lâm. Đối với sư phụ Greg và lão long quy Thiago Motta, y rất kính trọng họ. Y thà bỏ lỡ cơ hội tiến giai chứ không muốn để hai người thất vọng

Trầm ngâm một lát, đột nhiên Tiểu Ân cười nói:

- Cũng tốt, ở quê của ta có một câu nói, dưa hái xanh không ngọt. Người đã quyết định thì ta cũng không miễn cưỡng người nữa

Nội Đức Lâm thở phào một hơi, nhưng ánh mắt của hắn vẫn nhìn vào vật phẩm trang sức không gian, trong lòng chưa buông bỏ được

Tiểu Ân cười ha ha, hào phóng nói:

- Nội Đức Lâm, vật phẩm trang sức không gian này, người cứ thu lấy. Xem như là thù lao trả cho việc người luyện chế dược phẩm

Nội Đức Lâm chấn động, vội vàng nói:

- Tiểu Ân các hạ, có thể cống hiến sức lực cho cường giả như ngài là niềm vinh hạnh của ta. Còn thù lao và những thứ khác, ta không dám nhận

Tiểu Ân phát tay áo, cười lạnh một tiếng nói:

- Tiểu Ân ta nói một là một, làm gì có chuyện chiếm đoạt công sức của người khác, người hãy nhận lấy

Nội Đức Lâm do dự một chút, trong lòng giằng co một lúc, rốt cuộc không chống lại được sự hấp dẫn của các vật phẩm trong trang sức không gian, hắn thở dài một tiếng nói:

- Tiểu Ân các hạ, đa tạ ngài

Hắn cúi người thật sâu, lần này rất thật lòng, không có chút miễn cưỡng nào cả

Tiểu Ân khẽ mỉm cười nói:

- Kỳ thật, ta còn chuyện muốn nhờ người giúp

Về mặt của Nội Đức Lâm ngưng trọng lại, có thể khiến Tiểu Ân xuất ra lễ vật lớn như thế để tạ lễ, chuyện này chắc chắn không nhỏ. Tuy nhiên nếu đã thu đồ, tuyệt đối không thể từ chối

- Tiểu Ân các hạ, ngài có gì phân phó, Nội Đức Lâm sẽ tận lực làm, tuyệt đối không từ chối

- Tốt

Tiểu Ân tán thưởng một tiếng, lấy một lọ dược phẩm từ trong vòng cổ không gian, nói:

- Nội Đức Lâm, đây là một lọ siêu cấp dược phẩm. Người giúp ta phân tích xem có thể tinh luyện loại dược phẩm này không

Khuôn mặt của Nội Đức Lâm như trút được gánh nặng, hóa ra là chuyện này

Cuộc đời của hắn, đã từng tìm hiểu nhiều loại dược phẩm. Đối với chuyện này, hắn rất tin tưởng

Tiểu Ân nhìn về mặt của hắn, ánh mắt lộ ra vẻ giảo hoạt, sau đó thản nhiên nói:

- Nội Đức Lâm, ta cần loại dược phẩm này. Chỉ cần người có thể luyện chế, bất kể người cần cái gì, ta cũng sẽ trợ giúp người. Tuy nhiên...

Sắc mặt của Tiểu Ân trầm xuống nói:

- Loại dược phẩm này rất quan trọng đối với ta, nếu người chưa luyện chế thành công thì không được tiết lộ ra ngoài

Nội Đức Lâm kiên quyết nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài yên tâm, ta lấy tư cách của luyện kim thuật sỹ để thề, ta nhất định tuân thủ đạo đức nghề nghiệp

Tiểu Ân mỉm cười gật đầu nói:

- Ta tin người

Nói xong, hắn xoay người rời đi, đồng thời nói:

- Trước tiên luyện chế dược phẩm tăng tuổi thọ đã, người không cần lo về chuyện hắc quả

Nhìn Tiểu Ân rời đi, trong lòng Nội Đức Lâm buông lỏng. Dù sao Tiểu Ân cũng là một vị ngàn năm truyền kỳ, hơn nữa còn mơ hồ có vị trí thiên hạ đệ nhất. Đặc biệt sau trận chiến với Matt Lazo, Tiểu Ân tin vào thực lực của mình, khí thế biểu lộ ra bên ngoài, người bình thường không thể tưởng tượng nổi

Dù hắn có khiêm tốn thế nào thì người đối diện nếu không có thực lực bằng hắn thì không thể nào duy trì được tâm trạng bình tĩnh

Lần này Tiểu Ân tới, lưu lại trang sức không gian đầy những vật phẩm trân quý và một chiếc lọ thần bí

Trước tiên Nội Đức Lâm cẩn thận thu vật phẩm trang sức không gian lại. Sau đó mở lọ ra, thu lấy một giọt rất nhỏ. Sau đó dùng đạo cụ ma pháp để dò xét thành phần trong dược phẩm

Một lúc sau, sắc mặt của Nội Đức Lâm tái nhợt, ánh mắt của hắn lộ ra vẻ kinh hãi và sự hưng phấn mãnh liệt

Đột nhiên nghĩ tới chuyện Tiểu Ân tặng vật phẩm trang sức không gian cho mình, trong lòng Nội Đức Lâm cười khổ một tiếng, xem ra muốn nhận đồ của Tiểu Ân các hạ cũng không phải chuyện dễ

Tuy nhiên, được phẩm là một sự khiêu chiến với hắn. Lúc đầu hắn có chút khiếp sợ nhưng một lúc sau, ánh mắt của hắn tràn ngập ý chí chiến đấu

Tiểu Ân rời khỏi phòng của Nội Đức Lâm, trong nháy mắt, khóe miệng của hắn lộ nụ cười đắc ý

Hắn lấy ra một bình dược phẩm, đây là một trong mười hai bình dược phẩm có khả năng khôi phục ma lực cho ngàn năm truyền kỳ ở hội đấu giá. Thậm chí ngụy thần cũng có thể sử dụng

Loại dược phẩm này, dùng cho cả ngàn năm truyền kỳ và ngụy thần. Thành phần ở bên trong, tuyệt đối không phải là thứ mà một luyện kim thuật sỹ nhỏ nhỏ như Nội Đức Lâm có thể dò xét được

Nếu Nội Đức Lâm có thể dò xét được thành phần chế tạo dược phẩm mới thực sự gặp quỷ

Tuy nhiên nếu hắn không thể phân tích ra thì Tiểu Ân có thể quang minh chính đại giữ hắn ở lại. Hơn nữa Nội Đức Lâm, Greg và Thiago Motta cũng không nói được gì

Giải quyết xong vấn đề dược sư, Tiểu Ân do dự một chút, sau đó tới phòng Linnuo

Đứng ngoài phòng cảm ứng một chút, Tiểu Ân bình tĩnh ngồi xuống. Một giờ sau, Linnuo mới khẽ mở cửa phòng

Linnuo vừa mở cửa ra thì thấy Tiểu Ân đang phủi mông, lập tức sáng tỏ

Trong lòng hắn âm thầm cảm kích, hắn không hối hận về quyết định của Tiểu Ân

- Linnuo, người tiến bộ rất nhanh, nếu không gì bất ngờ, hai mươi năm ...đại khái là mười năm, người có thể tiến giai thành bát tinh ma đạo sỹ

Linnuo khiêm tốn nói:

- Tiểu Ân các hạ, tất cả là nhờ hoàng kim kết giới của ngài

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói:

- Ngài quá khiêm tốn, hoàng kim kết giới quả thực có tác dụng cường đại đối với những người dưới ma đạo sỹ. Có thể hấp thu nhanh nguyên tố ma pháp, nhưng sau khi tiến giai thành ma đạo sỹ, đối với việc tiến thêm bước nữa, vốn không có sự trợ giúp lớn

Quả thật, bát tinh ma đạo sỹ phải nắm giữ được kết giới, tuy không cần nắm giữ thuộc tính kết giới nhưng đối với sự khống chế và cảm ngộ về nguyên tố ma pháp thì cấp bậc thất tinh không thể so được cấp bậc bát tinh

Rất nhiều ma đạo sỹ phải dừng bước ở cảnh giới thất tinh chính là vì nguyên nhân này

Nhưng trên người Linnuo, Tiểu Ân phát hiện có dấu hiệu ngưng tụ năng lượng

Tuy dấu vết này cực nhỏ, nhưng nói lên một chuyện, Linnuo đã nắm giữ được bí quyết về kết giới. Hiện giờ đang áp súc năng lượng để chúng trở thành năng lượng của mình. Cuối cùng ngưng tụ thành kết giới

Do có tia năng lượng ngưng tụ nhỏ này nên Tiểu Ân mới đoán dưới sự trợ giúp của hoàng kim kết giới, mười năm nữa Linnuo có thể tiến giai thành bát tinh ma đạo sỹ

Linnuo mời Tiểu Ân ngồi xuống, hắn nhẹ nhàng vỗ tay một cái. Một người gõ đi ra, chuẩn bị đồ uống và trái cây cho hai người

Tiểu Ân nhìn người gõ không có dấu hiệu của sự sống, lộ ra vẻ kinh ngạc

Linnuo bật cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, đây là người máy do ta dùng ma pháp tráo đổi với cửu tinh ma đạo sỹ Norah

- Norah? Hắn cũng là luyện kim thuật sỹ sao?

- Không, lúc hắn còn trẻ, từng tìm được một hang động của thượng cổ luyện kim thuật sỹ, cho nên mới chiếm được một ít người máy

Linnuo thở dài một tiếng nói:

- Vạn năm trước, loại người máy này có không ít nhưng hiện tại phương pháp chế tạo đã thất truyền. Thật sự là tổn thất lớn của thế giới ma pháp

Tiểu Ân cười một tiếng nói:

- Phương pháp chế tạo người máy, có lẽ ta có thể tìm ra

Ánh mắt của Linnuo lập tức sáng ngời. Hắn biết tính cách của Tiểu Ân. Nếu không phải là chuyện nắm chắc thì sẽ không nói ra. Nếu có thể tái hiện phương pháp chế tạo người máy trên đại lục thì kiếp sống này của mình coi như không uổng phí

Thấy ánh mắt tỏa sáng của Linnuo, Tiểu Ân không khỏi cười khở. Luyện kim thuật sỹ của thế giới ma pháp không khác gì những nhà nghiên cứu khoa học trên trái đất

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân lấy một cây ma pháp trường có phong cách cổ nhưng lại tỏa ra năng lượng cường đại

- Chuyện về người máy để sau hãy nói, trước tiên ngươi xem cây ma pháp trường này đã

Cả đời chế tạo ma pháp trường nên kinh nghiệm của Linnuo trên phương diện này vô cùng phong phú. Nhìn ma pháp trường trong tay Tiểu Ân, ánh mắt của hắn sáng lên

Tay hắn nhẹ nhàng vuốt ve ma pháp trường, một tia ma lực chậm rãi xâm nhập vào trong

Một lát sau, khuôn mặt của hắn trở nên kích động, ngay cả thân thể cũng run lên

- Tiểu Ân các hạ, cây ma pháp trường này ngài lấy ở đâu?

- Ta mua nó, nhưng người ta không đòi tiền, tự mình đưa cho ta

Tiểu Ân thành thật nói, đây quả thực là tặng phẩm của gia tộc Phong Linh. Hắn không mất một khối tử kim tinh thạch nào cả, chẳng qua hắn không nói cho Linnuo biết trận chiến giữa mình và Matt Lazo

Linnuo trợn mắt, há hốc mồm nhìn Tiểu Ân. Hắn tuyệt đối không nghĩ ra, người nào lại hào phóng như vậy. Có thể đem ma pháp trường có cấp bậc như thế này làm tặng phẩm

- Tiểu Ân các hạ, mặt trên của ma pháp trường có phong ấn lực lượng và pháp thuật cực kỳ cường đại, đã vượt qua phạm vi lý giải của ta, xin lỗi ngài

Một lúc sau, Linnuo nản lòng nói

Tiểu Ân cười ha hả nói:

- Linnuo, ngươi có biết chủ nhân của cây ma pháp trường này là ai không?

Linnuo mờ mịt lắc đầu

Tiểu Ân giảm thấp âm thanh, vẻ mặt ngưng trọng nói:

- Chủ nhân của cây ma pháp trường này tên là Delphi. Một triệu năm trước là một vị ngụy thần nổi tiếng

Miệng của Linnuo càng mở lớn nói, hắn thì thào nói:

- Ngụy thần? Năm triệu năm trước?

Tiểu Ân nghiêm túc, gật đầu nói:

- Đúng vậy, kỳ thật thứ này lấy từ mộ của hắn ra

Linnuo nắm chặt ma pháp trường, có thể nghiên cứu pháp trường thần cấp thì đừng nói tới chuyện đi đào mộ, dù bảo hắn cầm dao đi chém người, hắn cũng không từ chối

- Tốt lắm, ma pháp trường này ta giao cho ngươi chậm rãi nghiên cứu

Tiểu Ân cười ha ha nói:

- Phía trên phong ấn một cấm chú. Khi người nghiên cứu cần phải cẩn thận một chút

Sắc mặt của Linnuo lập tức phấn khích, cũng không biết là cao hứng hay kinh hãi. Tóm lại, trong nháy mắt, sắc mặt đỏ bừng lên

Kỳ thật Tiểu Ân chỉ thuận miệng nói thế mà thôi. Muốn dẫn phát cấm chú ở phía trên ma pháp trường, ít nhất cần phải có thực lực cửu tinh ma đạo sỹ. Đó là điểm mấu chốt để kích phát cấm chú

Cho nên Tiểu Ân mới có thể yên tâm giao ma pháp trường cho Linnuo nghiên cứu. Nếu không hẳn cũng không dám để Linnuo nghiên cứu siêu cấp vũ khí này ở trong ma pháp tháp

Sau khi đưa ma pháp trường cho Linnuo, vẻ tươi cười trên khuôn mặt của Tiểu Ân biến mất, cả người nghiêm túc lại

Linnuo hơi ngẩn ra, hẳn đã đi theo Tiểu Ân một đoạn thời gian. Rất ít khi thấy Tiểu Ân có vẻ mặt như thế. Nhưng một khi Tiểu Ân có vẻ mặt này, thì chắc chắn có việc đại sự muốn thương lượng với hắn

- Linnuo, thực ra đoạn thời gian vừa rồi, ta đi ra bên ngoài một chuyến

- A, ngài đi ra ngoài, chắc mang về một ít đồ tốt đúng không?

Linnuo dò hỏi

Tiểu Ân kinh ngạc, đôi mắt giương lên, sau đó hiểu được Linnuo chỉ dò hỏi mà thôi

- Không sai, ta mang về một số đồ tốt

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng nói:

- Không chỉ mang về một cây ma pháp trường, mà ta còn mang cả đại lục thần tạo về?

- Đại lục thần tạo?

Đầu tiên Linnuo ngẩn ra, sau đó vẻ mặt ngưng trọng lại. Bỗng nhiên nhớ tới cái gì đó, ánh mắt nhìn Tiểu Ân giống như nhìn quỷ mị. Đôi mắt tí nữa là lồi ra

- Linnuo tiên sinh, người làm sao vậy?

Cười khỏ xoa tay, Linnuo nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài thực sự mang đại lục thần tạo về?

- Đúng

Lần này tới lượt Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái. Theo suy đoán của hắn thì ở đây không ai biết về đại lục thần tạo

Giọng nói của Linnuo truyền tới:

- Căn cứ theo sách sử ghi lại, đại lục thần tạo do thần linh chế tạo ra, có được tác dụng siêu cường khó tìm. Thậm chí có thể coi đó là một đại lục. Tất cả những điều này đều là thật sao?

- Đúng vậy, đều là sự thật

Tiểu Ân cười ha ha nói. Lần đầu tiên hắn nhìn thấy quốc gia của thần, lần đầu tiên nghe nói tới đại lục thần tạo, hắn cũng từng hoài nghi. Tuy nhiên hiện giờ kiến thức của Tiểu Ân đã khác xưa. Đối với những thứ này không hề cảm thấy kỳ quái

Linnuo kích động, lao tới bên người Tiểu Ân nói:

- Đồ vật đó đâu?

Tiểu Ân lấy cái hộp gỗ ra, đặt nó ở trên mặt bàn. Linnuo nhìn cái hộp gỗ đó, khuôn mặt lộ ra thần sắc cực kỳ thú vị

Không ngờ có thể đem cả một đại lục nhét vào trong cái hộp đó, chuyện này đúng là quá rung động

- Linnuo, có hứng thú vào đó cùng ta không?

- Tất nhiên

Linnuo không chút do dự nói:

- Nguyên ý đi theo ngài

Tiểu Ân vừa lòng, gật đầu một cái nói:

- Tốt, đi theo ta

Hắn sớm biết, đại lục thần tạo đối với ma pháp sư bình thường có lực hấp dẫn không thể khổng lồ. Linnuo cũng không ngoại lệ

Tới tầng cao nhất của ma pháp tháp. Ở đó có một truyền tống trận tư nhân. Tuy nhiên quy mô của truyền tống trận hơn xa truyền tống trận tư nhân của Tiffany

Mở hộp gỗ ra, một phong cảnh mini hiện ra trước mắt Linnuo. Ánh mắt của Linnuo lộ rõ vẻ hâm mộ

Hiện tại Tiểu Ân là một đại sư về trận pháp. Hắn sửa lại truyền tống trận tư nhân của mình một chỗ, kết nối với truyền tống trận trên hộp gỗ

Kỳ thật nhóm thần linh và ngụy thần khi dùng đại lục thần tạo, căn bản không cần dùng truyền tống trận bên ngoài mà trực tiếp dùng thần lực hoặc lợi dụng sự kết hợp giữa tín ngưỡng lực và lĩnh vực để làm vật dẫn

Nhưng trước mắt, Tiểu Ân chưa làm được điều này. Trừ khi hắn tiến vào cảnh giới thời gian đứng im, nếu không căn bản không làm được chuyện này. Hơn nữa nếu muốn trong nháy mắt di chuyển nhiều nhân loại và sinh vật có trí tuệ thì chỉ với một mình Tiểu Ân, đừng mơ làm được. Vì vậy dùng truyền tống trận là việc tất yếu

Nhìn truyền tống trận tỏa ra hào quang màu trắng, Tiểu Ân đang cầm hộp gỗ, trong lòng có chút do dự

347. Chương 70 Lần Đầu Tới Đại Lục Thần Tạo (4)

Lo lắng một chút, Tiểu Ân xuống tầng một, đem cái hộp tới chỗ Vô Danh. Chi để nó ở bên cạnh Vô Danh, hắn mới không lo lắng.

Sau đó hắn và Linnuo tiến vào truyền tống trận. Hào quang hiện lên, rốt cuộc bọn họ tới đại lục thần tạo chỉ mới nghe nói trong truyền thuyết.

Một mảnh bình nguyên liên miên không dứt hiện ra dưới bầu trời, không có đồi núi, không có kiến trúc bất mắ nào cả. Nơi này rất bình thường, khiến người khác vừa nhìn vào là biết ở đây hoàn toàn sóng yên bể lặng.

Ở trong này, mắt không nhìn được phía cuối, mặt trên có một tòa trận đồ to lớn. So với siêu cấp truyền tống trận của ma pháp công hội thì còn lớn hơn gấp mười.

Nhìn trận đồ khổng lồ này, Tiểu Ân có chút cảm khái. Ít nhất có thể truyền tống vạn người. Cho dù dùng để di dân cũng thừa đủ.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, không khí ở nơi này tươi mát động lòng người, dường như chưa tiếp xúc với trọc khí ở bên ngoài. Thậm chí còn có một mùi thơm ngọt ngào.

Ngoài ra, bên trong đại lục thần tạo, mật độ nguyên tố ma pháp rất nồng hậu. Tuy không thể so sánh với hoàng kim kết giới nhưng so với bên ngoài thì có hiệu quả gấp hai, gấp ba lần.

Phương xa, có những dãy núi cao lớn. Tiểu Ân và Linnuo nhìn nhau, tùy ý chọn một hướng, bay lên bầu trời ngắm cảnh.

Trên đường đi, cơ bản chỉ thấy bình nguyên. Khi bọn họ bay được mười dặm, mới nhìn thấy những dãy núi và những khu rừng rậm. Còn những địa hình khác, tạm thời còn chưa phát hiện được. Tuy nhiên giờ phút này, bọn họ đã có chút hiểu biết cơ bản về thần.

-Linnuo, đại lục thần tạo không khác gì đại lục bình thường.

-Đúng vậy.

Linnuo thở phào một hơi nói:

-Nếu không phải ta tự mình nhìn thấy, ta thực sự không thể tin nổi, bên trong một chiếc hộp gỗ lại chứa cả một đại lục. Nguyên tố ma pháp còn nồng đậm nữa chứ.

Tiểu Ân khê gật đầu, chỉ về phía dưới bình nguyên nói:

-Thổ địa ở đây rất phì nhiêu. Cho dù di cư một ngàn vạn dân, cũng không lo khuyết thiếu lương thực.

Linnuo ngẩn ra, hỏi:

-Ngài muốn đi dân tới đây?

-Đúng.

Tiểu Ân nghiêm túc nói:

-Linnuo. Hiện giờ thế cục trên đại lục không yên ổn, chúng ta phải sớm chuẩn bị. Ít nhất cần phải lưu cho mình một con đường lui.

Linnuo nghi hoặc nói:

-Tiểu Ân các hạ, theo ta được biết, từ khi ngài đánh bại đệ nhất cao thủ của hắc quỷ đại lục, Rui Deshen, liên quân đã thắng như chẻ tre. Tuy nhiên do thiếu binh lính, lương thực và tiếp tế nên chưa thể thống nhất đại lục hắc quỷ trong thời gian ngắn. Nhưng theo tin tức mà ma pháp công hội truyền tới, nhiều nhất là mười năm nữa, hoàn toàn có thể giải quyết xong.

Tiểu Ân cười khổ nói:

-Do chiến tranh sắp chấm dứt nên thời gian của chúng ta mới không còn nhiều.

Linnuo kinh ngạc, há miệng thở dốc, lộ ra thần sắc nghi hoặc.

Tiểu Ân cũng không giấu giếm. Nữ thần Ánh Trăng đột nhiên giáng lâm, có ý đồ muốn nhúng tay vào đại lục, muốn thành lập thần điện ánh trăng ở mọi nơi trên đại lục.

Đồng thời, nàng còn muốn nắm vị truyền kỳ của đại lục đi theo mình.

Nghe nói nhóm truyền kỳ, những cường giả đó đều lựa chọn rời khỏi tinh cầu. Thậm chí vị Ngàn năm Truyền kỳ của ma pháp công hội cũng không muốn dựa vào ánh trăng nữ thần. Lúc này Linnuo mới cảm thấy nguy cơ đang tới gần.

-Tiểu Ân các hạ, người định làm thế nào?

-Theo tính toán ban đầu của ta thì ta định tìm một tinh cầu khác để sống, di chuyển người thân của ta tới đó. Tuy nhiên nói thật làm như thế cũng không mang được nhiều người rời đi, hơn nữa tới một nơi xa lạ, rất có thể phát sinh xung đột với người dân bản xứ, nếu không cẩn thận trên chọc phải tên thần linh nào đó thì chỉ có nước chết mà thôi.

Tiểu Ân nhìn xuống phía dưới, cảm thán nói:

-Tuy nhiên hiện tại không cần lo nữa. Trong tay ta có đại lục thần tạo, ta sẽ không lãng phí công dụng của nó. Có đồ vật này, chúng ta có thể tiến thoái, cho dù nữ thần Ánh Trăng có muốn tiêu diệt chúng ta, chúng ta cũng có thể rút lui.

Linnuo lo lắng một chút, gật đầu mạnh một cái.

Sắc mặt của Tiểu Ân căng thẳng, nghiêm túc nói:

-Linnuo, ta muốn nhờ người một việc.

Linnuo hơi giật mình một chút, sau đó cười nói:

-Có liên quan tới đại lục thần tạo sao?

-Đúng, ta muốn nhờ ngài tạm thời chủ trì công tác khai phá đại lục thần tạo để chuẩn bị tốt cho công tác di dân sau này.

-Tốt, mọi việc giao cho ta, ta nhất định sẽ làm hết sức.

Linnuo nhìn không gian to lớn không một bóng người, trong lòng xuất hiện một cỗ hào hùng khó có thể diễn tả. Có thể chủ trì công tác ở đại lục thần tạo, đối với ma pháp sư là chuyện chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu.

-Tiểu Ân các hạ, ta cần rất nhiều lao động, và một bộ phận ma pháp sư. Còn cần có một bản đồ chi tiết về địa hình ở nơi này, cùng với thời tiết ở các nơi....

Nghe những yêu cầu liên tiếp của Linnuo, trong lòng Tiểu Ân thầm kêu may mắn. Mình đã tìm đúng người.

Trong những người mà hắn quen biết, chỉ có vị lão nhân sống mấy trăm tuổi này mới là người thích hợp với chuyện này nhất.

Tuy sư phụ Maren có kinh nghiệm và lịch duyệt tương đương, nhưng vấn đề là, dấu ấn của công quốc Luois đã in sâu trong lòng hắn, hơn nữa hắn có quan hệ với tinh linh pháp sư Tiffany. Cho nên sau khi suy xét, Tiểu Ân chọn Linnuo.

Một lúc lâu sau, Tiểu Ân và Linnuo trở về ma pháp tháp. Tiểu Ân gọi đám người Kim tới, để bọn chúng phối hợp hành động với Linnuo. Trong đó Lai An nắm giữ năng lực không gian lại càng có vai trò quan trọng. Trong tình huống không có Tiểu Ân, chỉ có hắn mới có thể vận chuyển một lượng người lớn và vật tư tới đại lục thần tạo.

Phân phó xong, Tiểu Ân tới chỗ Vô Danh, hỏi hắn làm thế nào mới có được bản đồ chi tiết của đại lục, nếu không có thứ này, thì sẽ mất rất nhiều thời gian.

Vô Danh chỉ vào bên trong hộp gỗ nói:

-Đây là đầu mối khống chế của đại lục thần tạo, thông qua trận đồ có thể biết được toàn bộ địa hình, thậm chí còn có thể khống chế thời tiết.

Hai mắt của Tiểu Ân sáng ngời, vui mừng quá đỗi. Xuất thân từ nông dân nên hắn biết thời tiết có ảnh hưởng nghiêm trọng thế nào tới ngành nông nghiệp.

-Đại lục thần tạo do thần linh chế tạo, bên trong có vô số điều kỳ diệu. Nhưng muốn phát huy những công năng đó, nhất định phải tiêu hao số lượng thần lực kết tinh khổng lồ.

Sắc mặt của Tiểu Ân khê biến hỏi:

-Cần bao nhiêu thần lực kết tinh?

-Người điều tiết sự biến hóa của thời tiết một lần sẽ tiêu hao một giọt thần lực kết tinh.

Tiểu Ân lập tức thở phào một hơi, trong vòng sắt có chứa hai triệu tám trăm ngàn thần lực kết tinh... Điều này không cần phải lo lắng nữa.

Tuy nhiên chuyện di cư vào đại lục thần tạo, Tiểu Ân cũng không muốn nhiều người biết.

Ngoài Linnuo và năm người Kim ra, những người khác không hề biết điều này.

Tất nhiên nếu có một ngày phải đi tới bước cuối cùng này cũng chính là thời điểm Tiểu Ân phải rời khỏi tinh cầu, trong lòng hắn không hy vọng chuyện này xảy ra.

Chỉ có điều, có một số việc không được như ý nguyện của mình, nếu nữ thần Ánh Trăng muốn bình định đại lục thì Tiểu Ân cũng không định khoanh tay chịu chết.

348. Chương 71 Nửa Năm Kiến Thiết (1)

Ở trong ma pháp tháp, Tiểu Ân gọi Burns vào, không hề che giấu mục đích của mình.

Vị kỵ sĩ ma thú cường đại này nhú mày nói:

-Đại nhân, lần này những người mà ta mang tới đều là những người trung thành với ngài, nếu muốn tìm nhiều người như thế, chỉ sợ rất khó khăn.

Tiểu Ân nao nao, lập tức hiểu được lời của Burns. Theo như lời hắn nói thì đó là những binh lính sùng bái mình tới cực điểm.

Trong lòng hắn chợt động, hỏi:

-Làm thế nào người tập trung được bọn họ tới đây?

-Rất đơn giản, ta truyền tin tức mình muốn tới nương tựa đại nhân ra ngoài. Sau khi nghe tin đó những người này tình nguyện theo ta, thậm chí còn vứt bỏ công danh lợi lộc để trung thành với ngài.

Tiểu Ân cười khở một tiếng, biện pháp này tuy cũ nhưng vẫn dùng được.

Hiện giờ hắc quỷ đại lục đã thảm bại. Ai cũng biết bây giờ là lúc tích lũy công danh, không có nguy hiểm gì cả.

Trong tình huống đó mà lại nguyện ý bỏ đi chiến công, đi theo Tiểu Ân, chắc chắn là những nhân tuyển tốt nhất.

-Các người rất tốt.

Tiểu Ân suy nghĩ một chút nói:

-Các người đã buông tha mọi thứ, vậy ta sẽ giao cho các người mảnh đất mới, dân chúng và vô số của cải.

Burns khom người nói:

-Đa tạ đại nhân.

Giọng nói của hắn không có nhiều sự vui sướng, chỉ có vẻ miễn cưỡng cho có lệ mà thôi.

Lông mày của Tiểu Ân giương lên, lập tức hiểu vì sao hắn nguyện ý đi theo mình, lập tức cười nói:

-Burns, chuyện ta đáp ứng người, ta không bao giờ quên. Ta sẽ ban cho người sức mạnh cường đại và tính mạng lâu dài.

Burns ngẩng đầu lên, ánh mắt của hắn lộ ra vẻ nửa mừng nửa lo nói:

-Tiểu Ân đại nhân, Burns đa tạ ngài.

Là một vị bá tước kỵ sĩ ma thú, mục tiêu theo đuổi của hắn không giống người bình thường, có được lời hứa của Tiểu Ân, hắn mới chính thức yên lòng.

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói:

-Burns, người phải biết, có trả giá mới có thu hoạch. Ta có thể ban cho người mọi thứ, nhưng người phải cố gắng để đạt lấy chúng.

-Vâng!

Burns vui lòng phục tùng nói:

-Đó là chuyện đương nhiên.

-Tốt, hiện tại đại lục hắc quỷ rất loạn, hơn nữa có rất nhiều nô lệ, người tới đó mua giúp ta một đám.

Tiểu Ân giảm âm thanh nói:

-Không để người khác biết là ta để người ra mặt. Nhưng người không cần che giấu nhiều. Tóm lại, trong khoảng thời gian ngắn phải thu mua một lượng lớn nô lệ.

Burns do dự một chút nói:

-Đại nhân, kinh doanh nô lệ là món lợi nhuận kếp sù, chúng ta không có chỗ dựa, chỉ sợ không thể độ được đám thế gia.

-Không sao.

Tiểu Ân thản nhiên nói:

-Ta sẽ phái một số người tới trợ giúp ngươi, chỉ cần ngươi hoàn thành tốt việc này thì ta có thể kéo dài tính mạng cho ngươi và khiến ma thú của ngươi tiến giai.

Burns lập tức khom người nói:

-Vâng, đại nhân. Burns nhất định không để ngài thất vọng.

Hắn đứng một chút, hỏi:

-Đại nhân, những người mà ta mang tới, ngài định an bài bọn họ thế nào?

-Bọn họ có chỗ hữu dụng riêng, ngươi không cần chú ý.

-Vâng!

Burns thức thời lui xuống.

Sau khi Tiểu Ân tiễn Burns, hắn sử dụng siêu cấp truyền tin, liên hệ với Sloppy Burger ở đại lục hắc quỷ.

Đường quan lộ của lão nhân gia đang rộng mở. Toàn bộ nguyên liệu khổng lồ của ma pháp công hội đều nằm trong tay lão.

Phó hội trưởng Paxton cũng có ý định lui bước, nên quyền điều khiển hồng y pháp sư cũng rơi vào tay Sloppy Burger.

Tuy hiện tại Sloppy Burger chưa có danh hiệu phó hội trưởng nhưng ai cũng biết, phó hội trưởng tiếp theo chính là lão.

Tuy nhiên vị phó hội trưởng chưa được thừa nhận này sau khi nhận được tin của Tiểu Ân, liền buông bỏ mọi chuyện, trò chuyện với hắn.

Sau khi hai người nói chuyện với nhau, Tiểu Ân đề xuất yêu cầu mượn đám hồng y pháp sư. Sloppy Burger chỉ do dự một giây, sau đó lập tức đồng ý mà không cần điều kiện gì.

Hiện giờ ở trong lòng bọn họ, Tiểu Ân là nhân vật có thể sánh vai với hội trưởng đại nhân, điều động một đám hồng y pháp sư chỉ là một chuyện nhỏ, tự nhiên không thể từ chối yêu cầu của Tiểu Ân.

Dù có người tới tố cáo hắn, hắn cũng không sợ hãi.

Tiểu Ân đợi ở ma pháp tháp một ngày thì ba vị ma đạo sỹ mang theo hơn trăm vị hồng y pháp sư tới công quốc Louis.

Hồng y pháp sư là lực lượng phòng ngự cuối cùng của tổng ma pháp công hội, nhưng khi biết Tiểu Ân cần, vị hội trưởng đại nhân thần bí lập tức phái cỗ lực lượng này tới.

Còn tổng công hội ma pháp, dù lực lượng phòng thủ có yếu đi thì những trận đồ dũng mãnh cũng đủ khiến những kẻ dám có chủ ý với công hội không dám ngoe.

Những người này vừa mới tới ma pháp tháp liền bị Tiểu Ân sai đi theo Burns buôn bán nô lệ.

Còn chuyện Burns dùng thủ đoạn nào để trở thành đoàn buôn lậu nô lệ lớn nhất đại lục thì Tiểu Ân không hề để ý.

Có nhiều Hồng y pháp sư như vậy mà hắn cũng không làm được chuyện này thì mình không thể dùng được người này.

Tất nhiên nếu có cử tinh ma đạo sỹ ra tay can thiệp thì Tiểu Ân phải ra mặt mới giải quyết được.

Nửa năm sau theo các tin tức truyền đến thì mọi việc đang được tiến hành thuận lợi.

Burns không hổ danh là kỳ sỹ ma thú tâm ngoan thủ lạt (lòng dạ lạnh lùng, ra tay ác độc). Hắn dùng tất cả lực lượng mà mình có, dùng có cứng lẫn mềm, lũng đoạn thị trường buôn bán nô lệ ở đại lục Hoàng Kim và đại lục Phương Nam.

Ở Hoàng Kim đại lục, có ma pháp công hội hết lòng ủng hộ còn ở đại lục Phương Nam, Tiểu Ân liên hệ với long quy đại nhân và hứa hẹn, khi mộ Ngụy thần mở sẽ cho mỗi người một lọ siêu cấp luyện kim được phẩm có thể trong nháy mắt khôi phục toàn bộ ma lực.

Thiago Motta hiểu tầm quan trọng của loại được phẩm cứu mạng này, đối với Ngàn năm Truyền kỳ thì đó không khác gì bùa hộ mệnh.

Ma pháp sư bình thường có được phẩm khôi phục đã là một chuyện rất khó khăn. Nếu là ma đạo sỹ thì càng khó khăn hơn, còn cấp bậc truyền kỳ thì muốn tìm được phẩm bổ sung ma lực còn khó hơn lên trời.

Cho nên hắn không do dự, đáp ứng yêu cầu của Tiêu Ân. Đám long tử long tôn của hắn giống như phát điên, nhắm vào những gia tộc buôn bán nô lệ.

Hủy diệt tất cả những ai muốn chống đối.

Đồng thời vị bá vương trong biển sâu nhận được tin tức của Thiago Motta, liền chủ động ra lệnh cho ma thú biển sâu để cho đội thuyền có treo cờ điều hâu thuận lợi đi qua, còn những đội thuyền nô lệ khác một khi xuất hiện sẽ gặp tai ương ngập trời.

Nữ thần Ánh Trăng chỉ quan tâm tới việc kiến thiết ba khối đại lục, còn thù hận giữa đám nô lệ, nàng không thêm để ý tới. Bởi vì nàng không đặt những người này ở trong lòng.

Huống chi đám nô lệ không phải là những tín đồ thành kính nhất của nàng.

Cứ như vậy, dưới sự ủng hộ âm thầm của Tiểu Ân, Burns đã nắm giữ toàn bộ nguồn cung cấp nô lệ hắc quý, mang tới cho Tiểu Ân vô số của cải cùng với một lượng lớn nô lệ.

Hoàn hảo là vận chuyển nô lệ từ đại lục hắc quý trở về không mấy an toàn, nên Burns mới có thể giải thích được chuyện khuyết thiếu nô lệ.

Tất nhiên buôn bán nô lệ mang lại lợi nhuận kếp sù. Trong đó có không ít vương công quý tộc tham dự, nếu không, Burns cũng không thuận lợi hoàn thành việc lũng đoạn thị trường nô lệ.

Gặp phải khó khăn, vì để chấp hành triệt để mệnh lệnh của Tiểu Ân, hắn sát phạt mạnh tay, làm việc quyết đoán, vận dụng vô cùng nhuần nhuyễn đám hồng y pháp sư.

Đầu tiên hắn giả bộ yếu thế, muốn đàm phán với đối thủ.

Đợi cho những gia tộc buôn bán nô lệ, đám quý tộc ủng hộ, thậm chí là hoàng thất xuất hiện thì hắn liền sử dụng toàn bộ lực lượng mà Tiểu Ân giao cho mình.

Trong một đêm, có ít nhất ba hoàng thất phát sinh bạo loạn, mười gia tộc khổng lồ bị nhổ cỏ tận gốc, vô số người bị liên lụy.

Trước buổi tối trước đó một tháng, những cung đình pháp sư của các quốc gia đều nhận được thiệp mời của Tiểu Ân. Sứ giả đi giao thiệp là năm đại đệ tử từ cấp bậc ma đạo sỹ của Tiểu Ân. Phía trên thiệp mời có ba chữ do tự tay Tiểu Ân viết:

- Đến hoặc chết!

Nhận được thiệp mời, ngay cả đám ma đạo sỹ cũng không dám nói hai lời, lập tức tới ma pháp tháp của Tiểu Ân ở một tháng.

Trong thế giới ma pháp, hành vi này cũng không khiến mọi người kinh ngạc. Dù sao đối mặt với một vị Ngàn năm Truyền kỳ, ai dám kháng cự, người dám làm thế có thể đếm trên đầu ngón tay. Một tháng sau khi đám ma pháp sư đó trở về quốc gia của mình thì đều phát hiện một chuyện, quốc gia của mình đã đổi chủ.

Lúc này, cho dù là kẻ ngu cũng biết ai đứng sau chuyện này. Nhưng đám ma pháp sư đó dù muốn báo thù cũng không dám làm.

Tất nhiên, chủ nhân mới của các quốc gia đều vô cùng tôn kính và khách khí với đám ma pháp sư có lực lượng thần kỳ. Cho nên trải qua vài năm, phần lớn ma pháp sư đều tiếp nhận ông chủ mới của mình.

349. Chương 71 Nửa Năm Kiến Thiết (2)

Thế lực của Burns xâm nhập vào quốc gia, không ngờ không có quốc gia nào dám chủ động chèn ép.

Đây là lực lượng của Ngàn năm Truyền kỳ, chỉ cần hội trưởng của ma pháp công hội không phản đối, thì có sự ủng hộ của Sloppy Burger và Tiểu Ân, trừ khi các quốc gia trên đại lục liên hiệp lại, nếu không tuyệt đối không ai dám trêu trọc Burns.

Còn việc liên hiệp lại để phản đối chỉ là một ý tưởng hư vô mờ mịt mà thôi.

Với thực lực của Tiểu Ân ở trên đại lục, căn bản không để các quốc gia có cơ hội liên kết với nhau.

Trải qua nửa năm, bên trong đại lục thần tạo đã có tới hơn ba mươi vạn nô lệ hắc quỷ.

Cơ sở dữ liệu của Nhất Hào có rất nhiều phần mềm, trong đó có nhiều bản vẽ thiết kế phân chia chi tiết đại lục thần tạo. Trước mắt ba mươi vạn người chia thành mười khu vực. Mỗi khu vực có ba vạn người.

Tất nhiên, ba mươi vạn người còn lâu mới đạt tới con số nhân khẩu cực hạn trong đại lục thần tạo. Nhưng ở thế giới hiện thực, trong vòng nửa năm, di chuyển trái phép ba mươi vạn người vào trong đại lục thần tạo đã là cực hạn.

Những nô lệ hắc quỷ vừa tiến vào đại lục thần tạo, trong khoảng thời gian ngắn nửa tỉnh nửa mê. Tiểu Ân để cho Linnuo dẫn theo hai mươi binh lính dị thường sừng bái mình cùng tiến vào đại lục thần tạo.

Bước đầu tuyển chọn trong đám hắc quỷ một số người thành thật. Những người này được giao nhiệm vụ phụ trách quản lý.

Đám người Kim tự nhiên biết kế hoạch của Tiểu Ân, cho đám hắc quỷ nhiều lương thực phẩm, cho bọn chúng công cụ và quần áo. Cho bọn chúng rời xa bình nguyên, truyền tống đi những nơi khác để khai khẩn.

Đại lục thần tạo quả nhiên không hổ danh là đại lục thần tạo. Bên trong có rất nhiều mảnh đất phì nhiêu. Trong vòng nửa năm, có rất nhiều loại thực vật đã thu hoạch được.

Những cây được trồng chẳng những sinh trưởng nhanh, hơn nữa sản lượng còn cao tới mức không thể tin nổi. Trừ những loại cây cỡ lớn phát triển lâu thì thu hoạch những cây còn lại trong vòng một năm tương đương với vài năm ở bên ngoài.

Trước mắt, Nhất Hào đã tiến hành phân tích và tổng kết một số ngành nghề, đem truyền cho một số người được chọn, ban cho bọn họ công cụ cải tiến để bọn họ cung cấp cho toàn bộ dân cư của đại lục thần tạo những đồ dùng hàng ngày.

Lúc mới tiến vào, nhóm nô lệ hắc quỷ còn tràn ngập cảm xúc mâu thuẫn. Nhưng khi tới đây và thường xuyên được ban cho lợi ích, thái độ của bọn họ lập tức có sự biến hóa lớn.

Có lẽ thân phận của bọn họ đã chết trong chiến tranh, có lẽ khi tới đây bọn họ tràn ngập thống khổ và bị thống.

Nhưng đối mặt với thời gian, có lẽ một ngày nào đó bọn họ sẽ quên hẳn những ký ức đau buồn ngày trước. Điều quan trọng hơn là, sau một đoạn thời gian sinh sống ở đây, bọn họ cảm nhận được thời tiết ở đây vô cùng thuận lợi. Hơn nữa đất đai ở đây lại phì nhiêu, sau nửa năm dường như cũng không có dấu hiệu thay đổi.

Đối với chủng tộc lấy nghề nông là chính thì nơi này không khác gì thiên đường. Tất nhiên điều quan trọng là trong này không có quý tộc hà khắc và sưu thuế. Chỉ cần cố gắng là sẽ có thu hoạch thuộc về mình.

Hơn nữa ở các khu vực đều có các nhà thuốc, tiệm giày, nghề rèn...

Nói chung trên cơ bản ở mỗi khu vực đều có thể tự cung tự cấp được.

Trong mỗi khu vực, mỗi ngày đều phát sinh những tranh cãi. Tuy nhiên phương pháp xử lý tranh cãi ở đây rất đơn giản.

Bên trong mỗi khu vực của đại lục thần tạo đều có một bức tượng đồng lớn của Tiểu Ân.

Bức tượng đồng cao tới mười thước, nặng hơn mười tấn là do Tiểu Ân nhờ ma pháp công hội chế tạo. Đối với yêu cầu này của Tiểu Ân, các pháp sư của công hội cảm thấy khó tin.

Tuy bọn họ cũng gặp qua những người tự luyện bản thân, nhưng tự luyện tới trình độ của Tiểu Ân, chế tạo ra mười tòa tượng đồng to lớn thì đúng là ngàn năm khó gặp. Thật không hổ danh là Ngàn năm Truyền kỳ.

Mười tượng đồng to lớn, giống như là thần hộ vệ ở mỗi khu vực. Trên mười tượng đồng, Nhất Hào có gắn thiết bị trò chuyện đặc thù.

Một khi có người tới trước tượng đồng cầu nguyện, nói ra mâu thuẫn thì ngày hôm sau sẽ có vệ binh chuyên môn tới giải quyết.

Phương pháp xử lý đơn giản. Đôi bên dùng thần bạch tề (thuốc nói thật) có tác dụng nói thật do Nội Đức Lâm điều chế.

Dưới tác dụng của thần bạch tề, lập tức có thể điều tra ra mâu thuẫn của đôi bên. Về phương pháp xử phạt thì do Nhất Hào quyết định. Tuy cách xử lý máy móc của Nhất Hào lạnh như băng, thiếu tình người, nhưng để quản lý ba vạn người trong một khu vực lại là biện pháp tốt nhất.

Những người bị xử phạt sẽ bị ghi lại trong một bản danh sách. Nếu trong vòng một năm, bị xử phạt ba lần thì sẽ bị đuổi đi.

Nhóm hắc quỷ cũng không biết bị đuổi đi là đại biểu cho tử vong. Dù thế nào, Tiểu Ân cũng không để bọn họ tuyên truyền sự tồn tại của đại lục thần tạo.

Ngoài điều này ra thì đối với những kẻ trộm cắp tài sản, lừa dối thì sẽ cho một cơ hội để sửa chữa. Nếu vi phạm lần thứ hai sẽ bị xử tử. Tất nhiên còn có rất nhiều quy định đặc biệt. Trên phương diện này, quả thực Nhất Hào có năng lực quản lý cường đại. Dưới sự chỉ huy của Nhất Hào, Linnuo và hơn hai mươi binh lính cùng với hơn hai nghìn binh lính hắc quỷ xử lý thỏa đáng các vấn đề. Tạm thời có thể thỏa mãn đủ mọi nhu cầu.

Thù lao hậu hĩnh, trừng phạt nghiêm khắc, khiến những di dân ở đại lục thần tạo bắt đầu ổn định.

Kỳ thật trong xã hội nông canh, tầng lớp nông dân có yêu cầu rất thấp. Chỉ cần cho bọn họ đủ ăn thì trên cơ bản sẽ không phát sinh vấn đề gì cả.

Trải qua nửa năm, bắt đầu có một số tổ chức hắc quỷ tự phát, mỗi ngày tiến hành cầu nguyện trước tượng đồng của Tiểu Ân.

Bởi vì Nhất Hào không chịu ảnh hưởng của ngoại giới nên mới có thể bảo trì sự công bằng tuyệt đối. Phần lớn mọi người trải qua những ngày tháng bình an, ít nhất có tiêu chuẩn để phân biệt thiện ác. Đối với việc cầu nguyện và cúng bái cũng không có tâm lý mâu thuẫn.

Tất nhiên sau lưng chuyện này là có sự thúc đẩy của Linnuo. Nếu không tuyệt đối không thể phát triển nhanh như vậy.

Mọi việc đi vào quỹ đạo, Tiểu Ân lập tức cảm ứng được nhiều chỗ tốt. Tín ngưỡng lực không ngừng lượn lờ quanh người hắn.

Nhưng điều đáng tiếc là, trước mắt Tiểu Ân không phải thần linh. Thậm chí còn không phải Ngụy thần, cho nên trong tình huống bình thường, hắn không thể hấp thu tín ngưỡng lực. Tuy nhiên may mắn là, khi hắn tiến vào thời gian đứng im thì dù tín ngưỡng lực có nhiều hơn nữa cũng bị hắn hấp thu, hơn nữa còn có thể mượn cơ hội này để cô đọng thần cách thấp kém.

Thứ này cô đọng mất rất nhiều sức lực nhưng Tiểu Ân không chê ít.

Tuy nhiên điều khiến Tiểu Ân bất mãn nhất đó là, Vô Danh dường như có chút nhiệt tình quá mức đối với sự tình của đại lục thần tạo. Mỗi ngày hắn dùng hai viên thần lực kết tinh để quan sát sự tình ở trong, khiến người khác có cảm giác tiêu tiền như nước.

Cũng may trước mắt gia sản của Tiểu Ân rất nhiều, đối với trình độ tiêu hao này cũng có thể mắt nhắm mắt mở, coi như để Vô Danh chơi đùa.

Trong khoảng thời gian này, tín ngưỡng lực ở trong đại lục thần tạo càng ngày càng nhiều, khiến Tiểu Ân khao khát sớm ngày tiến giai vào cảnh giới Ngụy thần.

Bởi vì một khi tiến giai thành Ngụy thần là có thể tiến hành cô đọng thần cách. Chỉ sau khi ngưng luyện thần cách mới có thể trở thành chân thần, khiến tín ngưỡng lực không bị lãng phí.

Kỳ thật Tiểu Ân không biết, đại lục thần tạo chứa ba mươi vạn người, hơn nữa hắn lớn trong đó không phải tín đồ, vậy mà hắn lại thu được nhiều tín ngưỡng lực như vậy thì đúng là chuyện khó tin.

Nếu để chân thần biết Tiểu Ân thu được nhiều tín ngưỡng lực như thế thì chắc chắn sẽ đổ kỵ tới phát điên.

Nguyên nhân trong đó là do cảnh giới thời gian đứng im thần kỳ.

Trong hoàn cảnh đó hấp thu tín ngưỡng lực, Tiểu Ân gần như hấp thu được một trăm phần trăm. Nhưng đối với thần linh bình thường, dù tín ngưỡng lực có nhiều nhưng chân chính để bọn họ sử dụng và cô đọng thành thần lực kết tinh thì nhiều nhất chỉ đạt được bảy mươi phần trăm.

Số liệu này là số liệu cực hạn mà thần linh cao giai có thể đạt được.

Còn người vừa mới trở thành chân thần, hoặc chưa có quốc gia của thần, ví dụ như tên Cự Ma thần xui xẻo lần trước thì chỉ có hấp thu được mười phần trăm tín ngưỡng lực là cùng.

Tuy nhiên đối với chuyện này, dù là Tiểu Ân hay cao giai thần linh, ai cũng không biết.

Người duy nhất biết được điều này, chỉ có Vô Danh và Hắc Long Vương.

Hắc Long Vương có thể cảm nhận được sự đáng sợ của loại lực lượng này. Loại lực lượng đó khiến hắn có cảm giác tương đương với long thần. Nhưng hắn không phát hiện được loại năng lượng này có thuộc tính gì, càng không thể xác định được bản chất và cấp bậc của loại lực lượng này. Trong đầu hắn chỉ xuất hiện một ý niệm mơ hồ, đó là dù thế nào cũng không thể đắc tội với Tiểu Ân.

Còn Vô Danh, trừ khi hắn nguyện ý, nếu không trên thế giới này, không ai có thể ép hắn làm việc.

Sau này khi Tiểu Ân phát hiện ra bí mật đó, hắn rất sợ hãi.

Nếu khi hắn chưa cường đại mà bí mật này bị tiết lộ thì chờ đợi hắn là một trận gió tanh mưa máu.

May mắn là, Tiểu Ân giấu được bí mật này.

Cứ như thế ở trong ma pháp nửa năm, ước định với Thiago Motta rốt cuộc đã tới.

350. Quyển 7: Chi Nhánh Mười Ba – Chương 1 Ngũ Cường Tề Tụ (1)

Nắng mai xuyên qua làn sương sớm hắt lên vách núi, mặt đất như bị người ta dùng dao gọt dần cái vỏ ngoài đen đúa.

Trong làn sương biển dày đặc bao phủ Long Đảo. Tiểu Ân và Hắc Long Vương sừng vai đứng trên vách núi.

Xa xa, có hai con hắc long đang rất cẩn thận nhìn về phía này. Đây là hai con hắc long trưởng thành. Bằng vào năng lực đặc thù của hắc long tộc, chỉ cần là hắc long trưởng thành thì ít nhất cũng là cứu cấp ma thú, trong đó số hắc long có thể tiến giai truyền kỳ cũng là quờ tay được một bó to, được hơn hai mươi phần trăm.

Nhưng, có thể thăng cấp đến cảnh giới Ngụy thần như Hắc Long Vương thì vở cùng ít ỏi hầu như chẳng có mấy ai.

Tuy nhiên hắc long không thể đánh đồng với sinh vật trí tuệ cùng cấp bậc. Thiên phú và năng lực vốn có của bọn họ gần như biến bọn họ thành võ địch trong đám cùng giai, thậm chí còn có thể vượt cấp khiêu chiến mà không thua.

Hắc Long Vương trước mặt tuy rằng chỉ có thực lực truyền kỳ cấp bậc. Nhưng Tiểu Ân cũng có chút hoài nghi rằng có lẽ ngay cả tinh linh Ngự thần Peaceful đích thân tới cũng không chắc có thể chiến thắng Hắc Long Vương.

Long tộc là một trong những chủng tộc hiếm hoi của vũ trụ có thể khiêu chiến cấp bậc cao hơn, cũng là một trong những chủng tộc được chúng thần ân sủng nhất. Do đó đương nhiên ở một số phương diện có ưu thế mà chủng tộc khác khó có thể với tới.

Tuy nhiên, lúc này hai con hắc long bị Hắc Long Vương triệu tập đến trông có vẻ hiền lành quá mức.

Bọn chúng đều là cửu cấp hắc long, nhưng khi gặp Tiểu Ân lại có vẻ hơi sợ hãi, trừ phi là Hắc Long Vương tiếp đón, nếu không tuyệt đối không dám tới gần Tiểu Ân.

Còn trên vách núi đen, hai mắt Hắc Long Vương cũng đang lấp lánh, đánh giá Tiểu Ân một hồi, cuối cùng hỏi:

-Tiểu Ân, trên người ngươi đã xảy ra chuyện gì?

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi ngược lại:

-Có vấn đề gì sao?

-Có, trên người của ngươi dường như là có một cỗ sát khí.

Sắc mặt Hắc Long Vương ngưng trọng nói:

-Có lẽ ngươi không phát hiện ra điều này. Nhưng cỗ sát khí này lại mang đến cho chúng ta áp lực thật lớn.

Tiểu Ân rung mình, trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Nói thật, đối với chuyện này, hắn đã có một chút phát hiện. Bởi vì từ khi hắn trở về tinh cầu quê hương, phạm là người đứng đối diện hắn, đều trở nên rất cẩn thận, dường như là bị khí thế của hắn chấn nhiếp.

Nhưng có trời chứng giám Tiểu Ân căn bản là không hề sử dụng chút khí thế nào cả.

Hơn nửa năm qua, trừ Juliana đang bế quan và Tam Toàn Phong ra, ngay cả Maren sư phụ cũng có vẻ không dám nhìn mặt hắn.

Trầm ngâm một lát, Tiểu Ân hỏi:

-Hắc Long Vương, ta cũng không rõ đã xảy ra chuyện gì, ngươi thấy thế nào về chuyện này?

Hắc Long Vương nhíu mày trầm tư thật lâu rồi nói:

-Thật sự là kỳ quái, ngươi rõ ràng vẫn chưa đạt tới cảnh giới Ngự thần, nhưng ta cảm giác chung quanh ngươi dường như đầy tín ngưỡng lực, đây là vì sao?

Tiểu Ân lập tức nghĩ tới ba mươi vạn người da đen ở Thần tạo đại lục, cùng với sự âm thầm thúc đẩy của Linnuo, ít nhất có trên dưới một vạn người trở thành tín đồ hằng ngày cúng bái tượng đồng của hắn.

Do dự một lát, Tiểu Ân rốt cục nói tất cả mọi chuyện cho Hắc Long Vương nghe.

Dù sao, quan hệ giữa hắn và Hắc Long Vương cũng không tầm thường. Sau khi tiến hành khế ước linh hồn trao đổi, tuy rằng không đến mức đồng sinh cộng tử, nhưng tuyệt đối sẽ không gây tai họa cho đối phương.

Sau khi nghe Tiểu Ân nói hết mọi chuyện. Hắc Long Vương vừa kinh ngạc với vận may của hắn có thể tìm ra Thần tạo đại lục, vừa dở khóc dở cười nói:

-Tiểu Ân, ngươi bây giờ không phải là thần linh chân chính, vì sao phải vội vàng tìm cho mình một đám tín đồ như vậy? Chuyện này không phải là tự tìm phiền toái sao?

Hắn dừng một chút, lại nói:

-Tín ngưỡng lực chung quanh người quả thật là quá mức nồng hậu. Nhưng trước khi bước vào cảnh giới Ngụy thần sẽ không cách nào dung hợp vào lĩnh vực, cho nên mới thay đổi khí thể của người thành tình trạng như hiện nay, khí thể của người ngang ngược hung mãnh như thế chỉ sợ vừa tiến vào khu mộ của Ngụy thần sẽ hấp dẫn vô số vong linh, cuối cùng không chết không trôi. Ôi... nếu người không thể kiềm chế sát khí này, như vậy ta cũng không dám đi cùng với người tiến vào khu mộ của Ngụy thần.

Tiểu Ân cười khan một tiếng, chuyện này quan hệ đến bí mật lớn nhất của hắn, cho dù là Hắc Long Vương cũng không thể chia sẻ được.

Từ sau khi chế tạo thần cách chất lượng kém, Tiểu Ân phát hiện ra trong quá trình chế tạo, lĩnh vực của hắn sẽ có sự dễ thắng thật lớn. Mỗi một lần hấp thu tín ngưỡng lực, lĩnh vực như là nền nhà bị máy đóng cọc liều mạng ép xuống, làm nền nhà càng ép càng chặt.

Chính bởi có cơ sở từ chuyện này mà hắn mới có thể dựa vào vô tận lĩnh vực của Matt Lazo làm lực lượng lĩnh vực thoát thai hoán cốt, trưởng thành hẳn lên.

Bởi vì đã thưởng thức vị ngọt của thành quả cho nên Tiểu Ân mới có thể ám chỉ Linnuo âm thầm thúc đẩy phía sau.

Quả nhiên, trong quá trình hấp thu tín ngưỡng lực, lĩnh vực của Tiểu Ân lại một lần không ngừng được gõ và nén ép.

Nhưng những lời này hắn chỉ có thể giữ ở trong lòng, không thể nói cho bất cứ kẻ nào biết.

Thấy biểu tình của Tiểu Ân, Hắc Long Vương than nhỏ một tiếng, nói:

- Quên đi, người đã có nhiều tín đồ như vậy, cũng không có cách nào thay đổi được nữa. Lại nhớ lúc trước ta đã truyền thụ ẩn nấp thuật cho người, bây giờ người đã thắng tiến Ngàn năm Truyền kỳ. vậy ta sẽ dạy cho người phần tiếp theo, hắn là có thể che dấu tín ngưỡng lực trên người người.

Tiểu Ân vui mừng quá đổi, dưới sự chỉ đạo của Hắc Long Vương, bỏ ra thời gian là một ngày mới hoàn toàn nắm giữ ẩn nấp thuật tiếp theo.

Bộ ẩn nấp thuật này quả nhiên là thiên hạ vô song. Một cách rất chậm rãi, sát khí hùng hậu chẳng hiểu vì sao xuất hiện chung quanh Tiểu Ân rốt cục cũng biến mất, ngay cả tín ngưỡng lực luôn chấp chờn chung quanh hắn cũng khó có thể phát hiện.

Tuy nhiên Tiểu Ân lại phát hiện, bộ ẩn nấp thuật này không ngờ chuyên là để mở ra một chỗ trong lĩnh vực của hắn, dẫn tất cả lực lượng không chịu khống chế vào trong đó.

Loại phương pháp này nghe thì dường như cũng không sai biệt lắm so với phương pháp dung nhập tín ngưỡng lực vào lĩnh vực. Nhưng hiệu quả của hai phương pháp khác xa nhau một trời một vực.

Một phương pháp là chỉ có Ngụy thần mới có thể dung nhập được, còn phương pháp kia chính là tạm thời mở một không gian rồi tạm thời gửi những năng lượng không chịu khống chế vào trong đó.

Tuy nhiên, có thể sử dụng phương pháp như vậy để ẩn nấp khí tức thì cũng phải sử dụng lĩnh vực vô cùng nhuần nhuyễn, trách không được Hắc Long Vương từng nói chỉ có Ngàn năm Truyền kỳ mới có thể nắm giữ loại ẩn nấp thuật này.

Sau khi thi triển siêu cấp ẩn nấp thuật, Tiểu Ân đã trở về bộ dáng trước kia, trên người rốt cuộc cảm ứng không được nửa điểm năng lượng dao động. Khi hắn không sử dụng ma pháp, quả thực chính là Vô Danh thứ hai, ngay cả Hắc Long Vương cũng không thể liếc mắt một cái nhìn thấu sâu cạn của hắn.

Đương nhiên, nếu thật sự so sánh với Vô Danh, Tiểu Ân vẫn không bằng. Bởi vì một khi phi hành hoặc là bày bố ma pháp trận đồ, hắn đều phải kích phát ma lực. Nhưng Vô Danh bất kể làm cái gì, chung quanh hắn đều không có ma lực. Đây là điểm khác nhau lớn nhất giữa hai người.

Cảm thụ được những biến hóa xảy ra trên người chính mình, Tiểu Ân vừa lòng gật đầu. Từ vòng cổ không gian lấy ra hai bình dược phẩm đưa cho Hắc Long Vương.

Lão long nghi hoặc nhận lấy, nhưng tinh thần ý thức vừa đảo sơ qua trên mặt lập tức lộ ra vẻ nửa mừng nửa lo.

-Khôi phục được phẩm? Thứ tốt, người là từ đâu mà có? có còn nữa không?

Tiểu Ân tức giận nhìn hấn một cái, nói:

-Đây là ta dùng thần lực kết tinh mua được, không chỉ cho mỗi mình người. Lúc này ba vị truyền kỳ đi cùng cũng đã lay mỗi người một lọ, chẳng còn nữa đâu.

Về mặt Hắc Long Vương đầy tiếc nuối, nói:

-Khôi phục được phẩm cường đại như vậy cũng phải vài vạn năm rồi không nhìn thấy qua. Thứ này khẳng định là xuất phát từ tay được sư chính tông cấp truyền kỳ, nếu không tuyệt đối không có khả năng có được hiệu quả mạnh như vậy.

-Người khẳng định như vậy?

351. Chương 1 Ngũ Cường Tề Tụ (2)

-Đương nhiên. Thứ được phẩm có thể khôi phục ma lực của cấp bậc truyền kỳ và Ngụy thần như vậy muốn tinh luyện ra phi thường khó khăn, ngoài ra muốn ngưng luyện ra được phẩm này hao phí vô số ma pháp tài liệu hơn nữa xác suất thất bại cao đến đáng sợ. Ha hả, vận khí của người lúc này thật tốt. Ta có dự cảm trên con đường đi vào khu mộ của Ngụy thần cùng người nhất định sẽ có nhiều thu hoạch.

Tiểu Ân nao nao. Thế mới biết, hoá ra khi đoạt được thứ này, quả thật là không có nửa điểm chịu thiệt.

Hai người thương lượng một lát, rốt cục ly khai Long Đảo, đi tới Nam Phương đại lục.

Trong năm người đi vào khám phá khu mộ của Ngụy thần, ba người Thiago Motta đều là những cường giả truyền kỳ danh tiếng lâu đời trên tinh cầu, mỗi liên kết ngầm giữa bọn họ Tiểu Ân cũng không thể chen vào, cho nên việc kết minh với Hắc Long Vương là việc tất yếu. Nói thế nên ba người Thiago Motta cũng hiểu chuyện không làm khó dễ.

Tốc độ bọn họ cực nhanh, đặc biệt thông qua thượng cổ truyền tống trận, dễ dàng bỏ qua các truyền tống trận trung chuyển trên Nam Phương đại lục, trực tiếp xuất hiện từ trận đồ ở ngay bên cạnh Thiago Motta.

Bọn họ xuất hiện vô thanh vô tức, nhưng không che dấu trang sức và dung mạo, lập tức khiến cho người phụ trách ma pháp trận chú ý.

Hiện giờ Tiểu Ân cũng không còn là tiểu nhân vật của ngày nào. Khuôn mặt của hấn đã bị vô số thế lực vẽ lại rồi truyền bá khắp nơi. Đặc biệt các ma pháp sư hơi có chút cấp bậc đều vô cùng quen thuộc với khuôn mặt của kẻ được xưng tụng là thiên hạ đệ nhất truyền kỳ trong tinh cầu này.

Vị ma pháp sư kia xoa nhẹ hai con mắt, rốt cục xác định người đột nhiên xuất hiện giữa ma pháp trận đồ trung chính là Tiểu Ân và một vị không biết tên.

Vị ma pháp sư này giật mình, lập tức sử dụng một con đường nào đó truyền tin tức của Tiểu Ân đến tay lão long quy.

Thiago Motta đã sớm phân phó, một khi Tiểu Ân xuất hiện ở các truyền tống trận trung chuyển trên các hải đảo ngoài khơi Nam Phương đại lục thì phải lập tức thông báo cho hấn biết.

Nhưng cho dù là hấn, cũng thật không ngờ Tiểu Ân có thể âm thầm không người phát hiện trực tiếp đi vào đại lục. Thủ đoạn như thế khiến lão long quy vừa cảm thấy bất ngờ vừa cảm thấy sợ hãi. Phương pháp này nếu truyền ra ngoài, vậy mấy truyền tống trận trung gian hấn bố trí ngoài hải đảo sẽ trở thành vật trang trí. Còn việc hấn phong tỏa toàn bộ các truyền tống trận hướng ra ngoài đại lục cũng sẽ hoàn toàn trở thành trò cười.

Cho nên, Thiago Motta cảm thấy vị cường giả truyền kỳ Tiểu Ân này quả thật thâm sâu khó dò, trong lòng có chút hoài nghi mơ hồ với quyết định của mình về việc hấn và những người hấn đề cử gia nhập đội ngũ của mình không biết có phải là một quyết định chính xác hay không.

Tuy nhiên lúc này tên đã trên dây, không thể không bắn, hấn cũng chẳng còn cơ hội để lựa chọn.

Sau khi nhận được tin tức, lão long quy cũng không tiếp tục ở nhà chờ, mà đích thân đi đón.

Dù sao, nơi bọn họ muốn đến là khu mộ của Ngụy thần, người biết tin này càng ít càng tốt.

Nửa ngày sau đó, Tiểu Ân và Hắc Long Vương rốt cục cũng đến chỗ ở của lão long quy bên hồ nước. Hồ nước mênh mông không một bóng người, chỉ có một lão già lẳng lặng ngồi đó.

Hai người Hắc Long Vương và long quy vừa gặp nhau lập tức cảm nhận được khí tức đồng tộc mãnh liệt trên người đối phương.

Tuy nhiên, Hắc Long Vương khí tức thuần khiết, còn long quy khí tức có phần tạp nham. Tuy rằng hai người đều vô cùng cường đại nhưng một khi tiếp xúc, người ta lập tức có thể dễ dàng nhận ra.

Thiago Motta lập tức trợn tròn mắt. Hắc kinh ngạc nói:

- Ngài, ngài là chân long dai nhân?

Long tộc đã biến mất không biết bao nhiêu năm. Thiago Motta tuyệt đối không ngờ hẳn có thể gặp được trưởng thành Long tộc trên tinh cầu này. Hơn nữa cảm ứng khí tức đối phương, dường như Long tộc này cũng là một cường giả cấp bậc rất cao trong long tộc. Đặc biệt long khí tinh thuần phát ra kia tạo cho hẳn cảm giác áp chế cực lớn.

Hắc Long Vương cười ha hả nói:

-Đúng vậy.

Hắn nói oang oang:

-Không thể tưởng được trong các chủng tộc á long không ngờ cũng có nhân tài như ngươi, có thể thăng tiến tới Ngàn năm Truyền kỳ và đạt tới bậc cao, quả thật rất giỏi.

Tiểu Ân ngẩn ra, ánh mắt thoáng nhìn, tinh thần ý thức mang theo nghi hoặc trong lòng hẳn truyền đến:

-Cái gì là bậc cao?

Hắc Long Vương biết Tiểu Ân tuy rằng thực lực siêu tuyệt đương thời, nhưng về phương diện tri thức hiểu biết thì hẳn còn chênh lệch rất xa với những truyền kỳ nổi danh lâu đời. Khuôn mặt hắn cũng chẳng thể hiện điều gì, âm thầm truyền đáp án lại.

-Trong cảnh giới Ngàn năm Truyền kỳ kỳ thật cũng có thể chia nhỏ ra làm hai giai đoạn. Giai đoạn thứ nhất tự nhiên là vừa mới thăng tiến Ngàn năm Truyền kỳ. Sau khi nỗ lực rất nhiều và hoàn toàn quen thuộc, có thể phóng xuất ra cảm chú chuyên biệt của riêng mình. Còn giai đoạn thứ hai có chút khó có thể đạt tới. Giai đoạn đầu thôi cũng đã có ít nhất một nửa số cao thủ cấp bậc truyền kỳ vĩnh viễn không vượt qua được.

-Á Long nhất tộc được cho là một trong những loại siêu cấp ma thú trong các cấp bậc dưới truyền kỳ. Nhưng một khi đạt tới cửu cấp rồi thì bởi vì sự không thuần khiết của dòng máu trong cơ thể mà thành tựu của bọn họ cũng bị hạn chế, tuyệt đại đa số á long mang dòng máu pha trộn không có khả năng trở thành truyền kỳ. Ngay cả khi may mắn tiến giai nhưng muốn tiến vào giai đoạn thứ hai của truyền kỳ cũng muốn vãn khó khăn.

-Nhưng lão long quy trước mặt này quả thật là một vị đã đạt đến cảnh giới Ngàn năm Truyền kỳ giai đoạn thứ hai. Chẳng qua tới cấp bậc này rồi, về cơ bản lão nhân gia hẳn cũng đã đi tới bước cuối cùng, nếu muốn tiến thêm một bước cũng chỉ có hai con đường có thể lựa chọn.

-Một là đầu nhập dưới trướng một vị thần linh, nếu khi còn sống được thần linh tán thành có thể được thần linh trợ giúp dung nhập tín ngưỡng lực vào linh vực, trở thành một trong vô số những Ngụy thần lệ thuộc vào thần linh.

-Một cách khác, chính là đến một số địa phương nguy hiểm đi thử vận may. Thí dụ như khu mộ của Ngụy thần thần bí khó lường kia, có lẽ có thể tại địa phương kia phát hiện cơ hội tiến giai nào đấy.

-Đương nhiên, khả năng sau cực kỳ xa vời, hơn nữa có nguy hiểm thật lớn. Nhưng đối với một truyền kỳ á long không muốn dựa dẫm vào thần linh như lão long quy mà nói, đó là con đường duy nhất dễ lựa chọn.

Tiểu Ân và Hắc Long Vương trao đổi quá nhanh, gần như là trong chớp mắt đã hoàn thành, mà thái độ lúc này của Thiago Motta đã chuyển biến một trăm tám mươi độ.

Sau khi biết được Hắc Long Vương là một vị truyền kỳ chân long, lão long quy liền lập tức thả lỏng rất nhiều. Nếu nói ngay từ đầu thái độ còn có chút chần chừ, căm thù thậm chí là bài xích, thì lúc này thái độ của hắn đã chuyển thành rất thông dong tự nhiên, nói chuyện với hai người Tiểu Ân cũng không còn che che dấu dấu, thậm chí còn chủ động bấm bấm rất nhiều sự tình.

Dưới sự giải thích cực kỳ tỉ mỉ của hắn, hai người Tiểu Ân rốt cục đại khái cũng hiểu được một chút.

Kỳ thật vị truyền kỳ bá vương trong biển kia cũng là một á long. Hơn nữa nghe nói trong cơ thể chảy xuôi dòng máu Long tộc cao cấp. Theo lời vị cường giả kia nói, tuy rằng không đến mức là vương giả trong long tộc nhưng cũng có thể gần với những chân long vương giả đứng đầu Long tộc.

Nếu không như thế, vị cường giả đầu tiên phát hiện ma pháp truyền tống trận cũng không có khả năng một mình một người đi tới khu mộ của Ngự thần, cuối cùng chỉ miễn cưỡng toàn mạng trở ra.

Thiago Motta ngay từ đầu lo lắng hai ông bạn già khác không đồng ý Hắc Long Vương gia nhập. Nhưng khi hắn thấy người Tiểu Ân giới thiệu là một vị Long tộc truyền kỳ lập tức chấp nhận Hắc Long Vương.

Sau khi song phương hàn huyên vài câu, Thiago Motta cũng không dài dòng lời thôi, mang bọn họ đến truyền tống trận đi đến nơi nào đó.

Sau khi trải qua ba lượt trung chuyển, lão long quy rốt cục như trút được gánh nặng thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Nhưng hắn cũng không chú ý rằng ngoài mặt Tiểu Ân tuy cười hi hi nhưng trong lòng lại sớm đã mắng lão tể tát.

352. Chương 1 Ngũ Cường Tề Tụ (3)

Lão long quy này cứ nói cái gì đường xá xa xôi, phải truyền tống nhiều lần. Nhưng Tiểu Ân sớm có chuẩn bị trước, đã tìm được bản đồ địa hình Nam Phương đại lục và giao thứ này cho Vô Danh.

Có Vô Danh giám thị, hắn đã điều tra ra. Thiago Motta căn bản là dẫn bọn họ đi vòng quanh.

Sau ba vòng, lão long quy phỏng chừng cũng đã yên tâm, lúc này mới thực sự dẫn bọn họ tới điểm hẹn.

Đây là một tòa hải đảo cũng không tính là qua lớn, nằm lọt thỏm giữa đại dương mênh mông không có giới hạn. Bên rìa hải đảo có một chiếc thuyền nhỏ, trên thuyền có hai người đang nhàn nhã nằm nửa ngồi, không nói gì cả, phong thái tự nhiên, phóng khoáng thoải mái.

Khi Thiago Motta xuất hiện, dẫn theo hai người Tiểu Ân lao xuống chiếc thuyền như tia chớp.

Thuyền nhỏ tuy rằng không lớn, nhưng chứa mười người cũng không cảm thấy chật chội chút nào chứ đừng nói chỉ có vài người như vậy.

Bề ngoài nhìn qua hai người kia dường như có chút già nua, người bên trái làn da ngăm đen, trên vai hắn khoác một chiếc áo cộc, trán bằng phẳng cương nghị. Đầu trọc lóc sáng bóng.

Người bên phải lại có vẻ hơi trẻ tuổi hơn một chút, râu ngắn lốm đốm bạc cũng không quá dày, lại được cắt tỉa khéo léo, nhìn rất có phong độ.

Tuy nhiên khi con mắt của Tiểu Ân nhìn vào bàn cờ trước mặt người này hắn cảm thấy chấn động, không thể bình tĩnh trở lại.

Bởi vì trước mặt người này có một bộ bàn cờ được chế tạo bằng vật liệu kỳ dị, hai quân đen trắng trên bàn cờ đan xen vào nhau, hình thành một thể trận chém giết không ngừng.

Hoá ra người này không ngờ là nhất tâm nhị dụng, có thể cùng lúc làm hai chuyện khác nhau, vừa ngồi vừa tự mình đánh cờ với mình.

Hai người này sau khi phát hiện đám người lão long quy, chầm rãi đứng lên. Khi bọn họ và lão long quy đứng chung một chỗ có cảm giác như những lão già gần đất xa trời.

Tuy nhiên Tiểu Ân và Hắc Long Vương lại biết, đây chẳng qua là ảo giác bọn họ gây ra cho người ta. Nếu thật sự có người nghĩ rằng bọn họ chẳng qua chỉ là một đám lão nhân sắp xuống lỗ mà xem thường, vậy cam đoan người đó đến cuối cùng ngay cả chết như thế nào cũng không biết.

-Ta giới thiệu một chút.

Thiago Motta nói:

-Vị này chính là Luo Sise, bá chủ đại dương trên tinh cầu. Tiểu Ân, nô lệ đoàn của người có thể trong khoảnh khắc tiêu diệt đội thuyền buôn lậu nô lệ của đám quý tộc kia về cơ bản đều là do Luo Sise hỗ trợ sau lưng đó.

Tiểu Ân hướng về hắn bái một cái thật sâu, nói:

-Làm phiền Luo Sise đại nhân, thật là áy náy.

Luo Sise cười ha hả, nói:

-Không có gì, các người đồng ý cùng chúng ta thăm dò khu mộ của Ngụy thần xem như đã rất nể mặt ta, chuyện kia chỉ là việc nhỏ, tiện tay mà làm thôi.

Tiểu Ân than thầm trong lòng, đối với loại người đạt đến mức như bọn họ mà nói, chuyện này quả thật chẳng qua là một chuyện bé nhỏ không đáng kể mà thôi, phỏng chừng vị vua của biển cả Luo Sise này chẳng qua chỉ là khê nhếch mép thì vô số cường giả trong đại dương sẽ vội vàng vàng vì hắn cống hiến sức lực mà không có nửa câu oán hận.

Luo Sise dứt lời, ánh mắt chuyển hướng về phía Hắc Long Vương, dần dần toát ra vẻ kinh dị không thôi.

Tiểu Ân khê mỉm cười, biết hắn đã phát hiện long khí trên người Hắc Long Vương.

Quả nhiên, Thiago Motta cười ha hả, nói:

-Luo Sise, vị này chính là chân long Correy đại nhân.

-Chân long đại nhân?

Trong ánh mắt Luo Sise hiện lên vẻ vui mừng, hắn hít một hơi thật sâu, nói:

-Đúng vậy, quả thật là một chân long thuần chủng.

Hắc Long Vương suýt ngất, hắn dù sao cũng đường đường là Hắc Long Vương, Luo Sise không ngờ dám dùng khứu giác dò xét long khí, thật sự là quá thất lễ. Nếu không phải hiện tại hắn cần người ta dẫn đường, hơn nữa thực lực của hắn chưa khôi phục toàn bộ thì e là hắn đã há mồm phun một ngụm long tức ra.

Trong mắt một vị lão nhân điểm đàm khác cũng hiện lên một chút sợ hãi pha lẫn vui mừng, dường như phi thường cao hứng đối với sự gia nhập của Hắc Long Vương.

Tiểu Ân rung mình, lập tức hiểu được trong chuyện này khẳng định có nguyên nhân gì đó mà hắn không biết, nếu không không có khả năng ba người đều tiếp nhận không điều kiện, hơn nữa ngay cả thăm dò khảo nghiệm cũng không luôn.

Thiago Motta cười ha hả, nói:

-Vị này chính là đại lục Hoàng Kim ma pháp công hội tổng hội trưởng Beica các ha.

Tiểu Ân tò mò đánh giá hắn vài lần. Thanh danh người này vang dội như sấm bên tai, ngay cả đám người Sloppy Burger đối với hắn cũng tâm phục khẩu phục. Tuy nhiên không nghĩ tới chính là, lần đầu tiên Tiểu Ân gặp mặt, không ngờ không phải là ở đại lục Hoàng Kim, mà là ở một hải đảo không thuộc về bất cứ quốc gia nào.

-Tôn kính chân long đại nhân, Tiểu Ân, được hai người gia nhập quả thật là vinh hạnh của chúng ta.

Beica hơi hơi cúi đầu, thái độ của hắn vô cùng khiêm tốn, một chút cũng nhìn không ra hắn là chủ nhân nắm trong tay ma pháp công hội khổng lồ.

Tiểu Ân cũng khom lưng, hướng về hắn hơi hơi cúi chào một cái, nói:

-Beica đại nhân, ma pháp công hội đã ủng hộ và trợ giúp Tiểu Ân rất nhiều, Tiểu Ân vô cùng cảm kích.

Beica khẽ cười nói:

-Điều này cũng không tính là cái gì. Kỳ thật tính toàn ban đầu của ta là muốn đem ma pháp công hội giao cho Urey hoặc là người. Đáng tiếc là, Urey vẫn không chịu gánh vác trách nhiệm này. Mà hiện tại thần linh giáng lâm, thế lực không lồ như ma pháp công hội vậy chắc chắn sẽ không thể bị nữ thần Ánh Trăng dễ dàng bỏ qua, cho nên...

Hắn nhẹ nhàng thở dài một tiếng, đầy tiếc nuối.

Ma pháp công hội đã tổn hao của hắn hơn một ngàn năm tâm huyết, nếu một ngày kia hủy hoại chỉ trong chốc lát, hắn đương nhiên là vô cùng đau đớn .

Hắc Long Vương đột nhiên mở miệng nói:

-Nữ thần Ánh Trăng cũng không phải một thần linh thích giết chóc và hưởng thụ máu tanh, chỉ cần người nguyện trung thành với nàng, như vậy nàng khẳng định nguyện ý tiếp nhận người.

Beica cười khổ một tiếng, nói:

-Chân long đại nhân, kỳ thật ta là tín đồ của thần linh hoàng kim hệ, tuy rằng hiện tại thần linh của hoàng kim hệ đã không còn sống ở tinh cầu này nhưng ta chưa từng nghĩ đến việc thay đổi tín ngưỡng của mình.

-Hoàng kim hệ?

Tiểu Ân hô lên một tiếng kinh hãi, lập tức nhớ tới Hoàng Kim Vương Yidikalun từng dẫn hắn vào thần điện thần bí to lớn ở sâu trong sa mạc.

Beica khẽ gật đầu, nói:

-Tiểu Ân, kỳ thật trước kia ta từng gặp qua người, chẳng qua khi đó người vừa mới thăng cấp ma đạo sĩ, cho nên vẫn chưa xuất hiện gặp mặt. Nhưng mà không ngờ lần thứ hai gặp mặt, người đã trở thành Ngàn năm Truyền kỳ.

Tiểu Ân nhẹ giọng dò hỏi:

-Ồ hoàng kim thần điện sao?

-Phải!

Tiểu Ân lập tức hiểu được, hắn và Yidikalun khẳng định có quan hệ cực kỳ mật thiết, trách không được hắn từng đề cập đến Urey, phải biết rằng, Urey và Yidikalun cũng từng là những người bạn thân nhất.

Ánh mắt thoáng nhìn về phía Beica, Tiểu Ân hỏi:

-Ngài đang chơi cái gì vậy?

-Đây là một trò chơi, có cái tên rất thú vị, tên là cờ vây, là từ một vị thần linh hoàng kim hệ truyền lại.

Beica không nhanh không chậm nói sơ qua:

-Nếu người có hứng thú, ta có thể dạy quy tắc chơi cho người.

Tiểu Ân tươi cười đáp ứng, nhưng trong lòng hắn đầy nghi hoặc.

Cờ vây?

Là thần linh truyền lại hay là người ở địa cầu truyền lại? Chẳng lẽ xuyên việt đến chỗ này không chỉ có một mình mình?

Mấy vấn đề này chợt lóe lên trong đầu hắn rồi lập tức bị hắn tạm thời áp chế xuống.

Ánh mắt Thiago Motta nhìn về phía Luo Sise, vị á long của đại dương này do dự một chút rồi nói:

-Chân long đại nhân, ngài đã đến thật sự là ngoài ý liệu của chúng ta rất xa. Tuy nhiên cũng bởi vì ngài đã đến, cho nên kế hoạch của chúng ta có khả năng thành công rất cao.

Hắc Long Vương là nhân vật cỡ nào, nghe ra bèn khẽ cau mày, hỏi:

-Các người gặp phiền toái gì, xin mời nói thẳng ra đi.

Trên mặt Luo Sise hiện lên vẻ xấu hổ nói:

-Vị tiên bối của ta khi phát hiện ra cái thượng cổ truyền tống trận kia tuy rằng có thể vô thanh vô tức đi đến khu mộ của ngụy thần, nhưng muốn mở truyền tống trận này nhất định phải sử dụng một loại vật phẩm làm môi giới.

-Cái gì vậy?

Về mặt Hắc Long Vương không chút biểu tình hỏi.

-Long huyết!

Luo Sise dơ ngón tay cái lên, nói:

-Chỉ cần một giọt là đủ rồi.

353. Chương 1 Ngũ Cường Tề Tụ (4)

-Vì thượng cổ ma pháp truyền tống trận này là do một vị chân long đại nhân tôn quý bố trí tuy rằng hắc đã vứt bỏ quyền sử dụng ma pháp trận. Nhưng vẫn hạ cấm chế trong truyền tống trận, trừ phi là long tộc hoặc là người có long huyết, nếu không căn bản là không thể phát động.

Hắc Long Vương chẳng nói chẳng rằng, sau nửa ngày mới hỏi:

-Đã có hạn chế như vậy lúc trước các người tính đi vào như thế nào?

Luo Sise Sắc mặt ngưng trọng nói:

-Ta và Thiago Motta đều là á long, trong cơ thể cũng có long huyết loãng. Hai người chúng ta nếu phóng ra một lượng lớn máu tươi, cũng có thể miễn cưỡng khởi động truyền tống trận. Tuy nhiên...

Hắn dừng một chút, sẫm soi khuôn mặt vô cảm của Hắc Long Vương, nói:

-Nếu là muốn khởi động thành công, phải cô đọng một phần ba máu tươi trên người chúng ta, như vậy, thực lực chúng ta sẽ suy giảm rất nhiều, không những không thể trở thành lực lượng chiến đấu chủ lực trong mộ địa mà ngược lại còn liên lụy toàn bộ đội ngũ.

Tiểu Ân và Hắc Long Vương nhìn nhau, lúc này mới hiểu được ba vị bọn họ vì sao nói hảo sự này cho mình biết.

Nếu muốn dựa vào thực lực một mình Beica đối phó vong linh trong mộ địa rồi còn phải chiếu cố hai người bọn họ, điều này quả thật là có chút qua sức.

Vị tiên bối của Luo Sise kia phỏng chừng cũng đã đánh giá mình quá cao, một người sau khi đã tổn thất rất nhiều máu tươi mà còn dám tiến vào cuối cùng ngược lại mất luôn tính mạng.

Còn Luo Sise thấy được bài học này nên lời kéo thêm hai cao thủ cấp bậc truyền kỳ. Nhưng những nguy hiểm của mộ địa cuối cùng cũng ra ngoài phạm vi bọn họ có thể chịu đựng, cho nên bọn họ mới có thể nghĩ tới tìm Tiểu Ân ngoại viện tương trợ, chỉ có điều không nghĩ tới chính là, Tiểu Ân không ngờ dắt một chân long tới mà thôi.

Hắc Long Vương trầm ngâm một chút, khẽ vung tay đáp ứng.

Về tính về lý, cái giá phải trả của việc hắc mất một giọt máu tươi thấp hơn rất nhiều so với hai vị đại cao thủ cấp bậc truyền kỳ mất đi một phần sức chiến đấu.

Trên mặt Thiago Motta và Luo Sise hiện ra nụ cười như trút được gánh nặng, tuy rằng bọn họ là cường giả cảnh giới truyền kỳ, nhưng bất kể là ai mất một phần ba lượng máu trong cơ thể cũng sẽ cảm thấy sống không thoải mái. Bây giờ có Hắc Long Vương tiếp nhận trách nhiệm này, bọn họ tự nhiên là vui vô cùng.

Thấy mọi người thương nghị xong, Tiểu Ân cũng không nói gì, trong lòng hắn chỉ không ngừng ngạc nhiên chuyện một người cao ngạo như Hắc Long Vương không ngờ cũng có lúc thỏa hiệp. Xem ra việc tiến vào khu mộ của Ngụy thần đối với hắn mà nói, khẳng định là một chuyện cực kỳ trọng yếu.

Theo thói quen giơ tay lướt qua vòng cổ không gian một cái, Tiểu Ân lấy ra ba bình dược phẩm phân cho ba người Thiago Motta.

Ba người bọn họ đương nhiên biết rõ bên trong này là cái gì. Cũng bởi vì thứ này mà ba vị này khi nghe Tiểu Ân đề xuất muốn lũng đoạn thị trường buôn bán hắc nhân nô lệ trên đại lục đã tỏ thái độ dõng mãnh hợp tác. Và cũng bởi vậy mà họ không tiếc hạ sát thủ, gây ra một trận mưa máu gió tanh trong đám quý tộc buôn bán nô lệ các nơi.

Bây giờ sau khi có được ba bình dược phẩm này, bọn họ cũng không nhìn kỹ chỉ liếc mắt một cái, trong lòng cực kỳ vừa lòng.

Dù sao, đối với cao thủ cấp bậc truyền kỳ mà nói, một lọ dược phẩm như vậy, chẳng khác nào là một cấm chú, hoặc có thể nói là một tính mạng khác, nếu không phải như thế, ở hội đấu giá, cũng không có khả năng bán ra với cái giá khủng bố như thế.

Luo Sise giơ tay vẫy một cái, đáy biển lập tức sôi trào lên.

Thuyền nhỏ dưới tác dụng của sóng biển, dùng tốc độ như tên rời cung lao vào biển cả.

Hắc Long Vương nhíu mày, nói:

-Quá chậm.

Luo Sise hơi hơi hạ thấp người, nói:

-Chân long đại nhân, ở chỗ thượng cổ truyền tống trận có cấm chế thần bí bảo vệ, từ trên bầu trời không thể bay vào.

Hắc Long Vương bật cười, cũng không có phản bác gì nữa, nhưng trong lòng hắn đầy khinh thường. Chuyện bố trí cấm chế chung quanh truyền tống trận kỳ thật vô cùng bình thường. Cái gì mà cấm bay cơ chứ, chẳng qua là thực lực người tiến vào không đủ, nếu hắn hoàn toàn khôi phục thì đảm bảo có thể bay vào trong đó mà không tổn hao một cọng tóc.

Tuy nhiên hiện tại, Hắc Long Vương vẫn thành thành thật thật ngồi trên thuyền, đợi Luo Sise dẫn đường.

Năng lực khống chế đại dương của vị vương giả biển cả này có thể nói là cực phẩm. Chiếc thuyền nhỏ tăng tốc dần, nhìn như bơi từ từ giữa biển cả bao la không bờ bên nhưng kỳ thật tốc độ so với phi hành cũng không chậm hơn là bao.

Mấy giờ sau, chiếc thuyền nhỏ đột nhiên ngừng lại, xung quanh vẫn như trước là biển cả mênh mông trải dài đến ngút tầm mắt. Một chiếc thuyền nhỏ lơ lửng ở đây nhỏ bé đến thê lương.

Luo Sise nhìn mọi người, nói:

-Chúng ta phải xuống biển, các vị xin chú ý.

Dứt lời, nước biển tự tách ra, con thuyền của mọi người cứ như vậy chìm xuống. Sau một lát, khi bọn họ chìm sâu hơn mặt biển năm thước, nước biển trên đỉnh đầu chợt khép lại.

Một vầng sáng mông lung nổi lên bên người mọi người, cỗ ánh sáng này giống như có một loại lực lượng thần bí chấn tất cả nước biển ở ngoài năm thước.

Trong tay Luo Sise cầm một hạt châu tròn vành vạnh trong suốt màu bạc. Năng lượng dao động trên bề mặt nó tuy rằng mỏng, nhưng cho dù là thế thì chỉ cần đi vào biển đường như có thể dễ dàng khiến nước biển cùng bọn họ bảo trì một khoảng cách nhất định.

-Luo Sise tiên sinh. Đây là cái gì?

-Đây là thứ đồ duy nhất mà lần tiến vào khu mộ Ngụy thần trước tình cờ chúng ta thu hoạch được.

Luo Sise khẽ thở dài:

-Đó là vật phẩm dùng để bồi táng (CBRO: chôn cùng) mà ta tìm được trong một ngôi mộ Ngụy thần, chẳng những có thể tách nước biển, ngay cả sương mù cũng có thể tách ra.

-Thứ tốt!

Tiểu Ân nói rất thành thật.

Luo Sise khẽ lắc đầu, nói:

-Thứ này chỉ có thể tách nước biển và sương mù do tự nhiên hình thành, nếu có người khống chế, sử dụng ma pháp công kích, thì lại không tách được.

Tiểu Ân khẽ a một tiếng, hứng thú đối với thứ này giảm đi rất nhiều.

Nếu không thể tách những thứ gì do ma pháp chế tạo, như vậy thứ này đối với pháp sư cường đại như bọn họ về cơ bản không có tác dụng gì.

Nhưng mà, không hiểu sao, Tiểu Ân có cảm giác mơ hồ rằng dường như thứ này hẳn là còn có diệu dụng khác, chỉ có điều trước mắt không thể phát huy ra mà thôi.

Tuy nhiên hiện tại cũng không phải lúc thích hợp để thảo luận, cho nên Tiểu Ân cũng ngậm miệng lại, chỉ có điều đem thứ này đặt ở trong lòng.

Không ngừng lặn xuống, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện, hoá ra dưới đáy biển không ngờ có một tòa núi lớn chìm xuống.

Từ hình dạng tòa núi lớn nhìn thấy dưới đáy biển, phỏng chừng trước kia là một tòa hải đảo, chỉ có điều không biết vì sao không ngờ chìm xuống đáy biển.

Luo Sise khống chế dòng nước trong biển, làm cho bọn họ tránh được đỉnh tòa núi lớn này, chậm rãi hạ xuống sườn tòa núi lớn.

Bên ngoài vắng vắng mông lung có vô số sinh vật của đáy biển, trong đó có cả những sinh vật ăn thịt hung hãn.

Trong đó có một đám cá mập, dường như ma thú rất có hứng thú đối với phiến hào quang này, không ngờ có xu thế muốn công kích.

Đám người Tiểu Ân căn bản là không thèm để ý tới. Cái thứ ma thú chỉ mới cấp ba cấp bốn này cho dù cả ổ nhà nó bu vào cắn, chúng nó cũng cắn không nổi vòng bảo hộ cấp bậc truyền kỳ.

Tuy nhiên, sắc mặt Luo Sise khẽ biến, hẳn hơi tản ra một chút khí tức của mình, lập tức tất cả sinh vật đáy biển đều giống như thấy quỷ chạy trốn tới địa phương cực xa, không còn bất cứ một sinh vật nào dám can đảm đến mạo phạm tôn nghiêm bậc vương giả của biển cả.

Bên sườn núi có một sơn động vô cùng bí mật, xung quanh đầy hải quỳ phát phơ trong làn nước.

Luo Sise không chút do dự điều khiển chiếc thuyền nhỏ đi vào trong sơn động. Rẽ trái rẽ phải một hồi, rốt cục đi tới một tòa ma pháp trận thật lớn.

Con đường đi trong hang động dưới đáy biển khúc khuỷu ngoằn ngoèo, đá biển lung linh, kỳ ảo dị thường, như đang ngạo du chốn long cung.

Nhưng mà, cảnh sắc nơi này mặc dù kỳ lạ và đầy sức hấp dẫn khác thường, nhưng sự chú ý của đám người Tiểu Ân lại toàn bộ tập trung vào ma pháp trận khổng lồ trước mắt.

354. Chương 2 Khu Mộ Cửa Ngụy Thần (1)

Tòa hải đảo này không biết vì sao chìm xuống đáy biển. Nhưng từ cửa động vào đây không có nửa giọt nước biển chảy ngược vào. đây là tác dụng của cấm chế bảo vệ truyền tống trận đồ.

Tiểu Ân nhìn nửa ngày, tự đáy lòng thầm nói: “Viễn cổ Long tộc quả nhiên không giống bình thường, không ngờ tạo nên một cái động tiên như vậy. Nếu như không phải đã chìm vào đáy biển thì đây khẳng định là một nơi thật tốt để tu hành.”

Quả thật, cửa vào sơn động này tuy rằng bị biển rộng bao phủ, nhưng có một điều có thể khẳng định- chính là mật độ ma pháp nguyên tố trong động sâu này hơn xa bên ngoài thậm chí còn không kém hơn thần tạo đại lục.

Hắc Long Vương khẽ nhếch miệng, dường như có chút khinh thường, nhưng cuối cùng hắn cũng không nói gì thêm.

Luo Sise đi tới tâm trận đồ. Bố cục nơi này dường như có chút không giống với bình thường, đặc biệt là chỗ trung tâm, không ngờ có một cột đá cao cỡ một người, giữa tám cây cột còn có một chỗ lõm vào. xem ra có vài phần hình dáng của một tế đàn.

Trận đồ này...

Tiểu Ân do dự một chút, nói:

Corey đại nhân, ngài dường như cho tới bây giờ chưa từng đề cập qua trận đồ nào như thế này.

Ở trước mặt đám người Thiago Motta. Tiểu Ân cũng sẽ không tiết lộ thân phận thực sự của Hắc Long Vương, mà bằng vào tính cách cao ngạo của Hắc Long Vương cũng không chịu mai danh ẩn tích, cho nên tạm thời chỉ đành lấy tên thật ra gọi.

Dù sao cho dù trí tưởng tượng của ba người Thiago Motta có phong phú gấp trăm lần cũng tuyệt đối không có khả năng liên tưởng ra mối quan hệ giữa lão long này và vị vương giả năm xưa của hắc long bộ tộc.

Hắc Long Vương khẽ lắc đầu, nói:

Loại truyền tống trận đồ này không phải chính đạo, không học cũng được.

Đám người Luo Sise trợn tròn mắt như hòn bi, nhìn Hắc Long Vương đầy kinh ngạc. Chẳng lẽ vị này có thể nhận ra lai lịch thượng cổ truyền tống trận này sao?

Hắc Long Vương tùy ý nói:

Trong viễn cổ long tộc từng lưu hành một loại ma pháp trận đồ tà môn. được gọi là huyết tế trận đồ. Phàm là muốn sử dụng loại trận đồ này, nhất định phải có đủ máu. Trong đó trận đồ tà ác nhất thậm chí còn cần hiến tế một chân long mới có thể mở ra.

Đám người Tiểu Ân nghe xong lạnh cả lòng. Luo Sise chần chờ một chút. nói:

Chân long đại nhân, người xem truyền tống trận này thì sao?

Hắc Long Vương tức giận nói:

Người yên tâm, Long tộc này tuy rằng bố trí một huyết tế truyền tống trận. nhưng đã đặt yêu cầu thấp nhất, chỉ cần một giọt máu chân long là có thể mở ra thành công. Phỏng chừng người chế tạo ma pháp trận này là một chân long, và tính sử dụng trận pháp này lâu dài.

Lúc này mọi người mới vện lòng, tuy nhiên hảo cảm đối với Long tộc tạo ra trận này cũng tăng lên.

Hắc Long Vương tiến lên, ngón tay nhẹ nhàng vạch một đường, một giọt máu đỏ tươi lập tức rớt xuống vừa khéo ngay chỗ lõm giữa trung tâm cột đá.

Lập tức, chỗ lõm xuống này liền xảy ra biến hóa kỳ diệu.

Một cỗ năng lượng thần kỳ cùng với một mùi hương cổ quái bốc lên, giọt máu hoàn toàn thấm vào cột đá.

- Vào đi, truyền tống trận sắp phát động. Hắc Long Vương lạnh lùng nói.

Tiểu Ân tự nhiên là tiến lên, theo sát bên cạnh Hắc Long Vương, nếu xảy ra chuyện gì bất ngờ thì chỉ cần đi theo lão long này thì chắc chắn sẽ không bị thiệt.

Ba người Beica liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn ra trong mắt đối phương một tia kinh hãi và bất đắc dĩ.

Hắc Long Vương rõ ràng là lần đầu tiên đến đến nơi đây, nhưng nhìn động tác của hắn thì dường như vô cùng quen thuộc bài trí nơi đây, thậm chí còn có thể nói hơn xa liên minh ba người bọn họ.

Trong lúc nhất thời, trong lòng bọn họ nổi lên nghi vấn trùng trùng.

Chân long đại nhân hắn là cũng có chút nghiên cứu đối với thượng cổ cự long, nhưng vấn đề là, tòa long tộc ma pháp truyền tống trận này đã tồn tại không biết bao nhiêu năm tháng, còn người này nhìn qua cũng chỉ là một cường giả long tộc trẻ tuổi, không phải rất già, vì sao có thể quen thuộc nơi này như thế?

Kỳ thật, đối với Hắc Long Vương mà nói, truyền tống trận này càng là thời đại đã lâu, như vậy hắn hiểu được lại càng nhiều. Nếu do trường phái lý luận mấy trăm mấy ngàn năm gần đây sáng tạo ra thì có lẽ hắn có thể đau đầu một chút, nhưng đối với loại trận đồ được chế tạo hoàn toàn tương tự với hệ thống từ viễn cổ như vậy, hắn sử dụng căn bản là không có gì khó khăn.

Một chiêu ấy của Hắc Long Vương lập tức chấn động ba người Beica.

Bọn họ không hề mạnh mẽ xông lên dẫn đường, mà giống như Tiểu Ân, theo sát sau Hắc Long Vương. Dù trời có sụp xuống cũng có cái tên to cao này chống đỡ.

Chỉ có điều Thiago Motta đột nhiên lấy ra năm chiếc nhẫn kiểu dáng rất khác biệt, nói:

- Đây là nhẫn ngưng trang đã được chúng ta cải tiến, có thể che dấu khí tức trên người chúng ta và phát ra dao động năng lượng của vong linh sinh vật.

Đám người Tiểu Ân lập tức đeo nhẫn vào tay.

Quả nhiên, khí tức trên người mỗi người đều xảy ra biến hóa vi diệu, ngay cả Tiểu Ân dùng kết quả phân tích của Nhất Hào với cổ khí tức này cũng kết luận đây là vong linh sinh vật.

Tiểu Ân và Hắc Long Vương liếc mắt nhìn nhau. Hai người bọn họ cũng thầm bội phục, vì lần tiến vào này mà đám người Thiago Motta quả thật đã tiêu phí tiền vốn thật lớn.

Không quá một lát, trong ma pháp trận đồ không ngờ vang lên những tiếng ù ù, dường như là từng cơn sóng cuộn cuộn không ngừng vỗ tới, va vào đá, phát ra tiếng âm âm như trời long đất lở, bọt nước bắn lên tung tóe làm tâm thần người ta dao động.

Chỉ có điều năm người đứng ở chỗ này cũng không đặt biến đổi dị thường này vào trong mắt. Bọn họ tâm bình khí hòa chờ đợi.

Nửa ngày sau, từng cơn sóng trắng xóa mạnh mẽ xuất hiện trong ma pháp trận đồ, cảm giác đập vào người vô cùng chân thật. Nhưng đám người Tiểu Ân lại lập tức nhìn ra đây kỳ thật căn bản là một cảnh tượng hư ảo. Những cơn sóng trắng xóa đó chỉ là ảo giác dọa người mà thôi.

Sóng nước dâng lên rất nhanh, rót cực bao phủ toàn bộ hang động. Thật lâu sau, nước rút đi, hết thấy khôi phục bình thường, duy có những người đứng ở trung tâm trận đồ toàn bộ đã biến mất.

Ánh hào quang vừa lóe lên, bọn họ đã xuất hiện trên một cái bình đài thật lớn.

Đảo mắt nhìn xung quanh một vòng, ánh mắt Tiểu Ân lập tức có chút mơ hồ đắm chiêu, không ngừng hít từng ngụm khí lạnh.

Nhưng bốn người Hắc Long Vương và Thiago Motta không chút nào kinh ngạc, dường như trước kia đã gặp qua cảnh tượng như vậy rồi.

Cái bình đài mà đám người Tiểu Ân đang đứng rộng chừng mấy trăm thước vuông. Trên bình đài rải rác vài kiến trúc. Tuy nhiên những kiến trúc này phần lớn đã đổ nát, vừa thấy đã biết nơi này cực kỳ điêu tàn, không biết bị người ta đi qua bao nhiêu lần, không có khả năng còn thứ gì tốt nữa cả.

Tuy nhiên điều thực sự khiến Tiểu Ân khiếp sợ chính là, cái bình đài mà hắn đang đứng không ngờ đang lơ lửng giữa không trung cao vợi vợi.

Ở chỗ này, ngẩng đầu nhìn không đến trời, từ trên bình đài nhìn xuống cũng chỉ thấy một khoảng không sâu hun hút không lường được, như một cái động không đáy khổng lồ, chẳng qua chu vi cái động không đáy này thật sự là hơi lớn một chút. Ngay cả khi Tiểu Ân vận dụng ưng nhãn thuật cũng không thể thấy điểm cuối cùng.

Không chỉ có như thế, trong cái không gian quỷ dị chẳng biết đến tột cùng lớn được bao nhiêu này, còn có vô số những cái bình đài khác cũng lơ lửng giữa không trung như cái bình đài bọn họ đang đứng.

Những cái bình đài này đều lơ lửng giữa không trung. Bao phủ mỗi cái bình đài đều có một tầng năng lượng dao động nhàn nhạt.

Tuy rằng trong khoảng thời gian ngắn Tiểu Ân căn bản là không thể phân tích ra thuộc tính và dao động tần suất của năng lượng này, nhưng hắn có cảm giác những cái bình đài này sở dĩ có thể trôi nổi bồng bềnh nguyên nhân chính là bởi vì loại năng lượng kỳ lạ này.

Nhìn chung quanh một lát, Tiểu Ân chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy đại khái hình dạng những cái bình đài khác, nhưng không cách nào thấy rõ ràng trên bình đài đến tột cùng cụ thể có cái gì.

- Cẩn thận, có vong linh sinh vật đang tiến lại đây.

Luo Sise đột nhiên hạ thấp giọng nói một câu, sau đó thân hình chớp động, đã trốn vào trong một kiến trúc sụp đổ một nửa.

355. Chương 2 Khu Mộ Của Ngụy Thần (2)

Mọi người còn lại phản ứng cũng không chậm hơn hẳn chút nào, đều tìm được nơi có thể ẩn nấp và hết sức kiềm chế khí tức bản thân.

Tuy nhiên sau khi đeo nhãn ngụy trang, cho dù là khí tức bọn họ bị tiết lộ, thì cũng chẳng khác gì khí tức vong linh bình thường, cũng sẽ không gây ra sự chú ý quá lớn.

Ngay khi bọn họ vừa mới ẩn nấp xong, một vong linh sinh vật khổng lồ xuất hiện ở đằng xa. Đây là một con chim xương khổng lồ, xương cốt từ trên xuống dưới đen như mực, chỉ có điều ở hai cánh có một màng thịt mỏng manh, trong hai hốc mắt trống rỗng có hai đốm lửa đỏ không ngừng nhảy múa, mang theo khí tức vong linh cường đại đi về phía này.

Cảm thụ được khí tức của đối phương, Tiểu Ân lập tức biết, đây là một sinh vật vong linh cấp chín.

Trong lòng hắn thẩm bồn chồn, vừa mới tiến vào liên đụng phải vong linh cấp chín, không biết đây có phải chỉ là trùng hợp thôi hay không?

Ánh mắt nhìn về phía Hắc Long Vương, lúc lão già này nhìn về phía vong linh trong mắt lóe ra vẻ tham lam. Điều này chứng tỏ hắn rất muốn đánh chết cái vong linh sinh vật trước mắt này để trợ giúp hắn dung hợp linh vực, nhưng không biết vì sao, Hắc Long Vương lại nhẫn nại không ra tay. dường như rất kiêng kỵ cái gì đó.

Sau một lát, con chim xương này không phát hiện được gì bèn vỗ cánh, chậm rãi bay đi.

Luo Sise thở dài một tiếng, nói:

Vận khí của chúng ta xem như không tệ, tạm thời xem như an toàn.

Tiểu Ân rất lấy làm lạ, hắn khiêm tốn thỉnh giáo:

Luo Sise, con chim xương kia có huyền cơ gì sao?

Đương nhiên. Con chim xương kia tuy rằng chỉ là cấp chín mà thôi. nhưng là trinh sát của khu mộ của ngụy thần này. Có lẽ con chim xương này cảm ứng được vừa rồi có năng lượng dao động từ truyền tống trận phát

ra, cho nên mới đến đây tra xét một chút. Nếu chúng ta làm thối nó, vậy tiếp theo sẽ phải đối mặt với một lượng vong linh vô cùng vô tận. Thậm chí nếu vài vong linh để vương kéo đến, chúng ta sẽ chịu không nổi.

Beica nhẹ giọng bổ sung:

Đúng vậy, chúng ta tuyệt đối không thể đựng độ một lượng lớn bộ đội ở nơi này. Đặc biệt là chỗ này. Tuyệt đối không thể.

Tiểu Ân vừa nghĩ qua một chút lập tức sáng tỏ. Truyền tống trận ở đáy biển kia phỏng chừng chính là trực tiếp thông đến nơi này. Nếu để đám vong linh sinh vật phát hiện truyền tống trận này, vậy Tiểu Ân tin tưởng, bọn chúng nhất định sẽ phá hủy hoàn toàn cái bình đài này, một hạt cát cũng không lưu lại.

Nên thả nó đi.

Thiago Motta đột nhiên nói:

Thả nó đi rồi chúng ta cũng nhanh nhanh ly khai tránh lưu lại dấu vết gì ở đây.

Luo Sise và Beica đồng thời phụ họa. Ngay cả Hắc Long Vương cũng gật đầu một cái, chỉ có Tiểu Ân là điếc không sợ súng, ngây thơ ngờ nghệch. Hắc thần than, lực lượng linh vực của mình tuy rằng vô cùng cường đại nhưng về mặt kiến thức và sự từng trải quả thật không thể so sánh nổi với những nhân vật truyền kỳ kỳ cựu.

Luo Sise dẫn đầu, đến một kiến trúc hình tháp ở giữa bình đài nhẹ nhàng ẩn vào một ma pháp đồ án trên đó, từ kiến trúc này lập tức truyền đến tiếng máy móc chuyển động, rồi một miệng hang to từ từ lộ ra, một con đường tăm tối, đầy âm phong quỷ khí xuất hiện.

Giữa khoảng bình đài yên tĩnh đột nhiên phát ra âm thanh như vậy thật là có chút làm người ta sởn tóc gáy, chỉ có điều tất cả mọi người ở đây đều là hạng người to gan lớn mật, không chút do dự theo Luo Sise tiến vào trong đó.

Trong thông đạo tối đen như mực, nhưng bằng vào tinh thần cảm ứng của mọi người thì có ánh sáng hay không kỳ thật cũng không có gì khác biệt.

Rất nhanh, bọn họ đã đi tới tầng thấp nhất trong khối kiến trúc. Luo Sise đẩy một cửa đá màu đỏ ra. Trong cửa đá là một phòng nhỏ. Sau khi năm người đi vào liền có vẻ vô cùng chật hẹp.

Luo Sise giơ tay vuốt ve vách phòng một chút, thật cẩn thận rút một khối gì đó trên vách tường ra.

Tiểu Ân thấy thế mới biết, hóa ra ở trong này không ngờ còn có cơ quan như vậy.

Giống như là một ngăn kéo, vách tường này kỳ thật rỗng ruột. Trên mặt có rất nhiều lỗ nhỏ như tổ ong, chỉ chút, ken dày đặc, cũng chẳng ai biết đến tột cùng có bao nhiêu lỗ.

Luo Sise giơ tay, Beica và Thiago Motta lập tức lấy ra một không gian trang sức, hai người giơ tay lên, lấy ra ba mươi hai viên thần lực kết tinh, sau đó đem mấy viên này cẩn thận để vào trong mấy lỗ nhỏ.

Beica khá rộng tay, xuất ra hai mươi hai viên thần lực kết tinh, còn Thiago Motta chỉ lấy ra mười viên.

Luo Sise than nhẹ một tiếng, cũng lấy ra một không gian trang sức, lấy hơn mười viên thần lực kết tinh từ trong đó ra để vào lỗ nhỏ.

Động tác của ba vị này mặc dù nhanh nhẹn quyết đoán, nhưng Tiểu Ân có thể cảm ứng được sự tiếc nuối không nở trong lòng bọn họ, hắc thậm chí còn có cảm giác những viên thần lực kết tinh này đã là toàn bộ gia tài của bọn họ.

Hắc Long Vương đột nhiên cười ha hả, nói:

Thần lực kết tinh của các vị có phải hơi quá ít một chút hay không? Nếu không chê, coi như ta góp một phần được không?

Ba người Beica mừng rỡ, Luo Sise vội vàng nói:

Nếu chân long đại nhân đồng ý ra tay tương trợ, chúng ta tất nhiên là vô cùng cảm kích.

Hắc Long Vương cũng không nói lời thừa, trực tiếp lấy ra một không gian trang sức, dưới ánh mắt ghen ngào trân trối của ba người kia, thoải mái xuất ra một trăm viên thần lực kết tinh, bỏ tất cả vào những lỗ nhỏ.

Ba người Beica đưa mắt nhìn nhau, trong mắt đều có vẻ hâm mộ cực độ.

Thiago Motta cười khổ nói:

Thật không hổ là chân long đại nhân, số thần lực kết tinh mà một mình ngài lấy ra không ngờ so với chúng ta mấy trăm năm liệu mạng tích lũy còn hơn nhiều như vậy, ôi...

Luo Sise do dự một chút, nói:

Chân long đại nhân, ngài khẳng khái như thế, chúng ta thật sự là không biết làm sao để báo đáp. Nếu ngài không chê, chúng ta nguyện ý cùng ngài chia sẻ thượng cổ truyền tống trận này.

Hắc Long Vương cười ha hả, nói:

Được, nếu các người nguyện ý, ta nhất định hầu tiếp.

Ba người Beica đồng thời thở phào nhẹ nhõm một hơi, trong mắt cùng có một tia vui mừng.

Tiểu Ân khinh miệt nhìn Hắc Long Vương. Thần lực kết tinh mà hắn xuất ra toàn bộ đều là màu đỏ đen. Rõ ràng là thứ mình đưa tặng hắn lại bị hắn lấy ra để kiếm nhân tình người khác, da mặt thật là dày!

Hắc Long Vương dường như phát hiện suy nghĩ của Tiểu Ân, sắc mặt hắn hơi đỏ lên, ho nhẹ một tiếng, nói:

Tiểu Ân, ngươi có biết đây là nơi nào không?

Sự chú ý của Tiểu Ân lập tức bị hướng về chỗ khác. Đối với tất cả mọi chuyện ở đây hắn đều vô cùng hiểu kỳ, đương nhiên muốn hiểu biết thêm một chút.

Nơi này chính là đầu mối khổng chế ngôi mộ của ngục thần này. Hắc Long Vương trang nghiêm nói:

- Mỗi một cái bình đài bệ ngoài kia đại biểu cho phần mộ của một vị ngục thần, mà thứ duy trì bình đài lơ lửng giữa không trung, kỳ thật chính là tín ngưỡng lực trong thần lực kết tinh. Phía dưới mỗi một phần mộ của ngục thần đều có một căn phòng điều khiển là đầu mối khổng chế ngôi mộ. Bên trong đều có một lượng thần lực kết tinh không giống nhau.

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên vẻ sáng tỏ, nói:

- Ta hiểu rồi. Nếu thần lực kết tinh bên trong tiêu hao sạch sẽ, bình đài sẽ rơi xuống tan nát, sau này cho dù chúng ta muốn thông qua ma pháp trận tiến vào, cũng không có khả năng.

Hắc Long Vương cười ha hả nói:

Đúng vậy, nếu bình đài này biến mất, như vậy chúng ta làm sao sử dụng truyền tống trận đây?

Tiểu Ân nhìn qua những lỗ nhỏ chỉ chút kia, đột nhiên hỏi:

Một viên thần lực kết tinh có thể duy trì bao nhiêu thời gian?

Không nhiều lắm, đại khái là chừng mười năm.

Luo Sise tiếp lời nói:

Lần trước khi chúng ta đến đây, thần lực kết tinh bên trong gần như đã tiêu hao sạch sẽ, chúng ta tuy rằng đã bổ sung qua một lần, nhưng chỉ có thể duy trì trong thời gian mấy trăm năm. Cho nên cho dù không có hai vị gia nhập, trong vòng hai mươi năm, chúng ta cũng phải đến đây một chuyến.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, lần này thả vào tổng cộng gần một trăm năm mươi viên thần lực kết tinh, tức là có thể duy trì bình đài này trong thời gian một ngàn năm trăm năm.

Lòng hắn khẽ động, hỏi:

Corey đại nhân, các bình đài khác đều như thế sao?

356. Chương 2 Khu Mộ Của Ngụy Thần (3 + 4)

- Phải, tất cả các ngôi mộ của ngụy thần đều là như thế.
- Nếu đều là như vậy, như vậy những bình đài còn lại không ai bổ sung thần lực kết tinh, chẳng phải sớm muộn gì cũng có một ngày phải sụp đổ sao?

- Không đâu!

Hắc Long Vương bật cười nói:

- Trong mộ của ngụy thần chỉ cần không bị phá hủy nặng nề thì sẽ tự động hấp thu năng lượng nơi này duy trì bình đài ở trạng thái trôi nổi.
- Năng lượng ở đây có tín ngưỡng lực sao?
- Đúng! Đây là tín ngưỡng lực do đám vong linh sinh ra, chỉ cần ngôi mộ của ngụy thần không bị phá hoại nặng vậy có thể vĩnh viễn duy trì như vậy!

Tiểu Ân biến sắc, hỏi:

- Chúng ta đi tới nơi này, có phải sẽ hủy hoại nó hay không?

Hắc Long Vương không chút do dự nói:

- đương nhiên! Nhưng những thứ kia đều quý báu dị thường, hiện giờ đều theo chủ nhân của chúng mà chìm vào giấc ngủ dài. Nếu chúng ta khai quật chúng nó đi ra, cũng là giúp những thứ đồ quý báu này tiếp tục phát huy tác dụng của chúng. Đây chính là một việc tốt!

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, hắn cũng không thể da mặt dày đến độ nói đi trộm mộ thành một việc quang minh chính đại như thế.

- Tốt lắm, chúng ta đi thôi.

Luo Sise đẩy ngăn kéo trên vách tường vào, nói:

- Nơi này dù sao cũng là thế giới của vong linh, chúng ta không nên ở lâu, nhanh chóng xác định mục tiêu đi.

Hắc Long Vương vừa rời khỏi phòng, vừa dò hỏi:

- Các người có mục tiêu cụ thể nào hay không?

Luo Sise cười khổ nói:

- đương nhiên không có, chúng ta đến nơi đây, đều là mơ mơ hồ hồ, hết thấy đều phải xem vận khí như thế nào.

Hắc Long Vương dường như tính toán trong lòng một chút, nói:

- Theo ta được biết, vong linh sinh vật bảo vệ ngôi mộ càng nhiều, bên trong lại càng có thể xuất hiện thứ tốt. Không bằng chúng ta đi tìm vài ngôi mộ đầy vong linh ngụy thần bảo vệ đi!

Luo Sise sắc mặt khế biến, nói:

- Corey đại nhân, nếu vong linh sinh vật số lượng quá đông, chỉ e chúng ta căn bản là không thể trong khoảng thời gian ngắn diệt sạch chúng nó. Nếu làm kinh động đám vong linh bảo vệ bên ngoài ngôi mộ, vậy chúng ta có thể an toàn thoát thân cũng đã là chuyện rất xuất sắc rồi.

Hắc Long Vương không nói gì cười, nói:

- Người yên tâm đi, chúng ta khẳng định có thể ứng phó được.

Hắn chỉ chỉ Tiểu Ân, nói:

- Đây là người có lực lượng linh vực, đối phó một ít vong linh nho nhỏ, không có bất cứ vấn đề gì.

Nghe câu nói đầy tin tưởng kia của Hắc Long Vương, mọi người ngơ ngác nhìn nhau. Nhưng vừa nghĩ tới lực lượng linh vực trên người Tiểu Ân theo truyền thuyết có uy lực như trời biển, trong lòng bọn họ dường như cũng có chút an tâm.

Tiểu Ân hấp háy mắt, lão long này không ngờ lại đem mình ra làm bia. Kỳ thật hắn muốn đến chỗ nhiều vong linh sinh vật nhất hẳn là để hấp thu năng lượng vong linh.

Mọi người cẩn thận cẩn thận rời khỏi bình đài này. Bọn họ cũng không ra tay ở khu vực chung quanh mà nhanh chóng len lỏi qua khe hở giữa các bình đài.

Đương nhiên, ngay cả khi đang phi hành, bọn họ cũng hết sức kiềm chế khí tức bản thân, tránh để đám vong linh sinh vật đi tuần phát hiện.

Trên mỗi một cái bình đài, đều có một tầng mỏng sương mù, khiến người ta không thể nhìn rõ cảnh tượng bên trong như thế nào.

Tuy rằng mọi người có vô số thủ đoạn có thể xua tan sương mù đó, nhưng không có người nào ngu ngốc đến mức làm cái việc ngu ngốc như vậy. Ngay cả Luo Sise cũng không lấy hạt châu nhỏ màu bạc ra để xua tan làn sương mù. Dù sao, nếu sương mù đột nhiên xuất hiện một lỗ hổng, vậy bất kể là ai đều biết là có người tiến vào trong đó, khẳng định hấp dẫn vô số vong linh sinh vật vẫn lớn vồn chung quanh.

Hắc Long Vương dẫn mọi người đi. Ánh mắt hắn kiên định mà thận trọng, chẳng qua dọc theo đường đi, tuy rằng hắn nhiều lần dừng lại, cẩn thận quan sát, nhưng thủy chung không có xác định đến tột cùng đi cướp ngôi mộ ngụy thần nào.

Đám người Tiểu Ân lẳng lặng đi theo sau lưng hắn, lấy định lực của bọn họ đương nhiên sẽ không để ý chút thời gian ấy.

Rốt cục, Hắc Long Vương ngừng lại, ánh mắt hắn ngóng về một bình đài thật lớn cách đó không xa.

Diện tích bình đài này lớn hơn rất nhiều so với bình đài ban đầu bọn họ đổ bộ lên, ước chừng ba nghìn thước vuông. Từ rất xa nhìn lại, có thể cảm ứng được một cỗ sát khí mãnh liệt quanh quẩn đầu đây.

Sắc mặt Luo Sise khê biến, nói:

- Chân long đại nhân, ngài không ngờ tính chọn ngôi mộ của ngụy thần này sao?

- Phải!

Hắc Long Vương nói không chút lấp liếm.

- Nhưng trong ngôi mộ của ngụy thần quy mô như ngôi mộ này chỉ sợ sẽ có vài cường giả cấp vong linh để vương tồn tại. Nếu để hắn phát ra tín hiệu cầu cứu, như vậy công sức của chúng ta sẽ đổ sông đổ bể, chẳng khác gì kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

- Không.

Hắc Long Vương an ủi nói:

- Chỉ cần làm thật cẩn thận trước khi hắn phát ra tín hiệu cầu cứu, như vậy tất cả mọi vấn đề đều có thể giải quyết.

Đám người Luo Sise không ngừng cười khở. Một vong linh để vương đó. Đó chính là một tồn tại cùng giai với mấy người bọn họ, làm thế nào có thể dễ dàng tiêu diệt như thế.

Trong mắt Beica hiện lên vẻ khác thường, đột nhiên nói:

- Chân long đại nhân, nếu ngài và Tiểu Ân nắm chắc có thể một mình diệt sát đám đông vong linh trong ngôi mộ này, vậy hành động lần này có thể thành công.

Hắc Long Vương ngẩn ra, cười hỏi:

- Người không yên tâm về thực lực hai người chúng ta?

Beica khê mỉm cười, nói:

- Bằng vào thực lực có thể vượt cấp khiêu chiến của chân long đại nhân, còn có lực lượng lĩnh vực của Tiểu Ân, nếu ngay cả một đám bảo vệ nho nhỏ của một ngôi mộ của ngụy thần cũng không đối phó được chẳng phải là thành trò đùa cho người ta chê cười sao?

Hắc Long Vương vừa lòng gật đầu một cái, hỏi:

- Như vậy ba người các người ở đâu?

- Thần linh hoàng kim hệ của chúng ta có truyền lại một loại mật thuật có thể lợi dụng lĩnh vực để thi triển, có thể đem không gian trong một khu vực nhất định hoàn toàn phong tỏa, tuy rằng không thể tạo thành bất cứ ảnh hưởng gì đối với sinh vật bên trong nhưng có thể hoàn toàn ngăn chặn bất cứ thanh âm và khí tức nào thoát ra ngoài.

Beica bình tĩnh nói.

Lúc này ngay cả Tiểu Ân trên mặt cũng nửa mừng nửa lo.

- Hội trưởng đại nhân, không ngờ ngài còn có mật thuật thần kỳ như vậy, vậy mọi chuyện sẽ đơn giản hơn.

Tiểu Ân chân thành nói.

Beica cười khỏ một tiếng, nói:

- Kỳ thật ta cũng không ngờ, lần này chẳng những có thể tiến vào năm người, hơn nữa ngay cả Luo Sise và Thiago Motta cũng không vì mất đi rất nhiều máu tươi mà giảm đi sức chiến đấu, nếu không ta cũng sẽ không đề xuất dùng mật thuật này. Vì mật thuật này cần ít nhất ba người mới có thể bố trí.

Tiểu Ân hơi do dự rồi nói:

- Được rồi, xin mời ba vị bố trí mật thuật cho tốt. Sau đó ta và Corey đại nhân sẽ ra tay.

Beica xuất ra ba ma pháp đạo cụ nhìn như một vòng tròn giống nhau như đúc, đem hai cái phân cho hai người Luo Sise và Thiago Motta.

Luo Sise nhìn vòng tròn trong tay, thở dài một tiếng, nói:

- Không thể tưởng được, thật sự có một ngày có thể sử dụng món đồ này.

Tiểu Ân nghe hắn nói đầy cảm khái, trong lòng khẽ động, vội vàng hỏi nguyên nhân bên trong.

Luo Sise bật cười ha hả, nói:

- Mật thuật do thần linh của hoàng kim hệ truyền lại này ta cũng từng nghe qua. Hiện giờ có thể tự mình thi triển, coi như được đền bù tâm nguyện.

Sau khi ba người cầm đạo cụ, Luo Sise và Thiago Motta lập tức đi dọc theo vùng rìa lớp sương mù mỏng manh bao phủ bình đài thiên thai tìm một điểm sao cho khoảng cách giữa vị trí ba người bằng nhau.

Rất nhanh, hai người bọn họ đều tự chọn lựa được một chỗ tốt, chờ Beica ra lệnh.

Beica hướng về bọn họ gật đầu một cái, nhẹ nhàng vung đạo cụ ma pháp trong tay, trên mặt đạo cụ lập tức hiện ra một vòng hào quang vàng quý dị cực kỳ mỏng manh, hào quang lơ lửng này không tiến vào lớp sương mù bao phủ bình đài.

Tiếp theo hai người ở đằng xa cũng có những động tác giống thế, từ vòng tròn tỏa ra những sợi tơ màu vàng giống như một lưới đánh cá thật lớn bao phủ toàn bộ bình đài.

Trong lớp sương mù bao phủ bình đài lấp ló những tia hào quang óng ánh vàng, nhìn có vẻ vô cùng dữ tợn và đáng sợ.

Hoàn hảo là, những chuyện này xảy ra trong khoảng thời gian cực kỳ ngắn ngủi, sau khi những tia sáng óng ánh vàng kết lại thành một cái lưới hoàn chỉnh, nháy nháy vài cái rồi lập tức hoàn toàn ẩn hình.

Beica hướng về Tiểu Ân nói:

- Ma lực ba người chúng ta chỉ có thể duy trì một ngày một đêm, tuy nhiên hy vọng các người có thể trong vòng hai mươi mấy giờ chấm dứt chiến đấu, nếu không chúng ta sẽ huỷ bỏ mật thuật này. Bởi vì sau khoảng thời gian đó nếu muốn tiếp tục duy trì sẽ hao tổn ma lực rất lớn, ngay cả chúng ta cũng chưa chắc có thể chịu nổi.

Hắc Long Vương gật đầu một cái thật mạnh, lôi kéo Tiểu Ân đang muốn nói lại thôi, thông dong tiến vào trong làn sương mù.

Sương mù nhìn qua cực mỏng, nhưng thật ra dày đặc vô cùng, sau khi đi vào rất lâu rồi cực mới đi tới trên bình đài.

Trên bình đài đầy những công trình nguy nga tráng lệ. Tiểu Ân và Hắc Long Vương cũng không lập tức ra tay, mà ẩn dấu khí tức, lặng lẽ hạ xuống phía trước một kiến trúc.

- Hừ, không thể tưởng được Beica kia không ngờ còn nắm giữ hoàng kim võng mật thuật của hoàng kim hệ. Người này tuyệt đối không thể xem thường.

Hắc Long Vương trầm giọng nói.

Tiểu Ân rung mình. Hắn đương nhiên biết lão long này mắt cao hơn trán, đối với rất nhiều đồ vật và nhân vật này họ đều chứng mắt, nhưng hoàng kim võng này không ngờ có thể khiến hắn kiêng kị như thế, vậy khẳng định không dễ ứng phó. Tuy nhiên ngoài mặt hắn vẫn thản nhiên như trước nói:

- Beica là hội trưởng ma pháp công hội cả ngàn năm, trong tay có vài thứ tốt cũng không có gì là đáng ngạc nhiên.

Hắc Long Vương khẽ lắc đầu, nói:

- Người không biết danh tiếng của hoàng kim võng đâu. Năm xưa trong trận chiến của chúng thần, mật thuật này từng gây ra náo động lớn, ngay cả cường giả cảnh giới ngụy thần cũng không nhất định có thể bỏ chạy khỏi hoàng kim võng.

Nụ cười trên khuôn mặt Tiểu Ân lập tức tắt ngấm, hắn trầm giọng nói:

- Ý của người là...

Hắc Long Vương lặng lẽ gật đầu, nói:

- Cái kia tên cũng chẳng có hảo tâm gì đâu. Chẳng qua là lợi dụng chúng ta làm tay đắc lực cho chúng. Ba tên bọn chúng ngồi ngoài xem kịch. Bày ra hoàng kim võng, trên danh nghĩa là vì phòng bị vong linh ở đây trốn thoát, kỳ thật còn không phải vì phòng bị chúng ta chột rời đi ư?

Tiểu Ân trầm mặc một chút, đột nhiên cười nói:

- Bọn họ không xông vào cũng tốt, càng dễ thỏa mãn tâm nguyện của người, không ai cùng người tranh đoạt vong linh.

Hắc Long Vương ngăn ra, lập tức cười khổ nói:

- Hay thật! Coi như người nói có lý!

Hắn lắc lắc đầu, giới thiệu tình hình nơi này cho Tiểu Ân biết.

Trong ngôi mộ của ngụy thần, tất cả vong linh sinh vật chia làm hai bộ phận.

Bộ phận vong linh thứ nhất là đám không ngừng qua lại tuần tra bên ngoài ngôi mộ của ngụy thần. Nếu phát hiện có người ngoài xâm nhập, lập tức sẽ hô bằng gọi hữu xông đến chém giết, không đuổi hoặc giết chết người từ bên ngoài xâm nhập thì tuyệt đối không chịu từ bỏ ý đồ.

Một bộ phận vong linh còn lại khác ở trong mộ của ngụy thần. Những vong linh này phần lớn là bản thân ngụy thần hoặc là những bộ hạ của ngụy thần bị chôn theo sinh ra vong linh sinh vật.

Bởi vì sau khi chết đi mới trở thành vong linh, hơn nữa không có cơ hội tiến giai cho nên đại bộ phận đều dừng lại ở cấp chín vong linh quân chủ. Chỉ có một số ít tiến giai tới cảnh giới vong linh đế vương, nhưng muốn tiến thêm một bước thành vong linh ngụy thần thì muôn vàn khó khăn.

Phỏng chừng cũng chỉ có vong linh để vương căn nuốt vô số vong linh để vương khác, mới có cơ hội tiến giai đến cấp bậc vong linh ngục thần.

Tuy nhiên nếu thật sự có vong linh ngục thần tồn tại, Hắc Long Vương và Tiểu Ân cũng sẽ không sợ hãi.

Hai bộ phận vong linh sinh vật này như nước sông không phạm nước giếng, cho dù thấy có xung đột, những vong linh còn lại cũng là mặc kệ bay qua, quyết không nhúng tay vào.

Nhưng nếu là có một bên gặp kẻ thù từ bên ngoài, và thực lực bản thân không thể ứng phó nổi thì có thể phát ra thỉnh cầu triệu tập. Khi đó người từ bên ngoài đến sẽ đối mặt với toàn bộ vong linh sinh vật trong khu mộ của ngục thần, cho dù là Hắc Long Vương và Tiểu Ân, cũng chỉ có thể chạy trốn chết.

Tiểu Ân rốt cục cũng hiểu được đại khái. Hắn vô cùng khâm phục tri thức uyên bác của Hắc Long Vương, không hổ là sống hơn mười vạn năm, lão già này, ngay cả chuyện của vong linh cũng biết không ít.

- Tiểu Ân, lát nữa khi người ra tay, khống chế thực lực ở tầm ma pháp sư cấp chín sao, đặc biệt chú ý, không được bại lộ lực lượng linh vực.

Hắc Long Vương trầm giọng nhắc nhở.

Tiểu Ân khẽ cau mày, hỏi:

- Vì sao?

Hắc Long Vương cười ha hả, nói:

- Ngôi mộ của ngục thần này không có một chút nào đồ nát, hơn nữa còn có chút thần tính mơ hồ. Nếu ta không có nhìn lầm, ở đây hẳn là có vong linh để vương.

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức trở nên có chút cổ quái:

- Người bảo ta chờ để đi đánh lên sao?

Mặt Hắc Long Vương méo mó, nói:

- Cái này sao có thể gọi là đánh lên được? Cái này gọi là giả yếu dụ địch, một đòn chết ngay. Đây là vận dụng chiến thuật một cách chính xác, người hiểu chưa?

Tiểu Ân gật đầu thật mạnh, nói:

- Ta hiểu rồi!

Tuy nhiên trong lòng hắn thầm lắc đầu. Da Long tộc quả nhiên là dày có hạng!

Hai người thương nghị xong, lập tức triệt hồi ma pháp ẩn dấu trên người, tản mát khí tức bản thân ra ngoài.

Do đã mang nhẫn ngục trang nên khí tức trên người bọn họ tự động chuyển thành khí tức vong linh. Nhưng đối với vong linh bậc cao mà nói, mỗi một vong linh đều có địa bàn của riêng mình.

Đột nhiên xuất hiện hai cỗ khí tức vong linh khổng lồ, lập tức như là quăng cây đuốc vào bể xăng, khuấy động tất cả vong linh sinh vật trong bình đài.

Vô số vong linh khí tức âm trầm u ám lơ lửng trên không trung. Phía trước những kiến trúc vốn dĩ nhìn qua không có một bóng người lập tức xuất hiện một lượng lớn vong linh bộ đội.

Trong đám chiến binh vong linh có xương khô, âm hồn, cương thi, thậm chí còn có một đám vong linh bậc cao như hắc vô sĩ, quỷ hút máu....

Tuy nhiên trong đám đó ma lực dao động trên người mãnh liệt nhất là một cương thi to lớn thân cao tới gần năm thước. Toàn thân hắn bị một bộ áo giáp chặt chẽ bao lại, ngay cả một chút khe hở cũng không có lưu lại.

Trên tay hắn, cầm một thanh kiếm lớn cũng cao gần bằng người hắn, nếu quay ngang ra có thể sử dụng như một tấm khiên.

Ma pháp dao động từ trên người hắn truyền ra dày đặc, cường độ mạnh mẽ như thế ít nhất cũng không kém hơn cửu tinh cường giả trên đại lục.

Tiểu Ân trợn mắt há hốc mồm nhìn cương thi hình tượng kỳ dị này, do dự một chút, hỏi:

- Đây là binh chủng gì? Ma pháp sư hay là võ sĩ?

- Hắn là võ sĩ, nhưng là võ sĩ có uy lực không kém hơn ma pháp sư.

Tiểu Ân líu lưỡi nói:

- Không có khả năng. Võ sĩ làm sao có thể so sánh với ma pháp sư?

Ở thế giới này là thế giới ma pháp, nếu nói võ sĩ giống như những cường giả sử dụng binh khí lạnh ở địa cầu xưa kia, vậy ma pháp sư tương đương với người dùng vũ khí nóng.

Bất kể vũ khí lạnh hùng mạnh như thế nào, nhưng gặp phải vũ khí nóng cũng không thể kháng cự. Bị vũ khí nóng đánh trúng lập tức tan thành tro bụi.

Hắc Long Vương cười ha hả, nói:

- Tiểu Ân, đây không phải võ sĩ bình thường, đây là ma pháp võ sĩ đã bị thần linh chúc phúc. Bọn họ tu luyện cũng là ma pháp, tuy nhiên dùng phương pháp của võ sĩ để phóng xuất ra, so với ma cung thủ của tinh linh cũng không khác mấy.

Tiểu Ân lúc này mới cảm thấy thoải mái, hóa ra là ma pháp võ sĩ đã sớm biến mất theo thần linh không để lại chút dấu vết nào, trách không được hắn cảm giác cổ quái như thế.

Tuy nhiên, tận đáy lòng Tiểu Ân bất chợt toát ra một ý niệm, nếu mình cũng có thể có được một lượng lớn ma pháp võ sĩ thì thật là tốt!

Một luồng năng lượng dao động mãnh liệt từ đám đông vong linh truyền tới.

Trong năng lượng dao động không có ngôn ngữ cụ thể, nhưng truyền đến ý niệm uy hiếp cường đại.

Đặc biệt là trong ý niệm truyền đến từ trên người cương thi cao lớn kia bao hàm cảm hận, khủng bố, đe dọa tầng tầng lớp lớp những cảm giác bất đồng, chỉ cần tiếp xúc một chút là đủ để người bình thường vĩnh viễn chìm vào những cơn ác mộng khủng bố.

357. Chương 3 Vong Linh Đế Vương (1)

- Đây là đòn ma pháp tấn công khủng bố mạnh nhất của vong linh cấp chín, cho dù là cùng giai cao thủ gặp phải cũng sẽ bị ảnh hưởng nhất định. Cương thi này hẳn là thủ hạ do chính vong linh đế vương phái đi thăm dò. Nếu hắn phát hiện tình huống có gì bất thường, chỉ e không chịu xuất hiện và sẽ gây nhiều khó khăn hơn cho chúng ta.

Từ tinh thần ý niệm do Hắc Long Vương đột nhiên truyền đến, Tiểu Ân khe khẽ thở ra một hơi. Đối với loại tinh thần tấn công trình độ này, hắn tự nhiên là không để ở trong lòng. Nhưng Hắc Long Vương nói như thế ý tứ của hắn rõ ràng là nếu Tiểu Ân còn tiếp tục không để ý tới là không ổn, như vậy thật là quá ngu ngốc.

Trao đổi tinh thần diễn ra chỉ trong nháy mắt, Tiểu Ân dưới sự tấn công của ma pháp khủng bố kiên cường cầm cự được ba giây rồi lập tức lắc la lắc lư lui ra phía sau vài bước, gần như đến gần sát đám sương mù chung quanh mới miễn cưỡng ngừng lại.

Hắc Long Vương cũng ngẩng đầu nhìn, hoàn toàn bất động. Tuy nhiên khi hắn quay đầu lại nhìn Tiểu Ân liếc mắt một cái, trong ánh mắt có chút trêu chọc và kinh ngạc, dường như đang cảm khái trước hành động có vài phần chuyên nghiệp của Tiểu Ân.

Sau đó, Hắc Long Vương quay đầu, hướng về đám vong linh sinh vật há miệng phát ra một đạo sóng xung kích không có thanh âm.

Tuy rằng không có thanh âm gì cả, nhưng vong linh sinh vật bậc thấp dưới cấp bảy lúc này không ngờ tai ương ngập đầu.

Một đám xương khô, cương thi tăng tăng lớp lớp sinh vật run run kịch liệt, như có một bàn tay vô hình chụp lấy thân thể bọn họ rồi ra sức lắc.

Sóng xung kích không tiếng động của Hắc Long Vương kéo dài liên tục, dường như có thể duy trì đến vĩnh viễn.

Nhưng đám đông vong linh sinh vật trước mặt hắn cũng ngã xuống tầng tầng lớp lớp. Xương cốt gãy nát, thân thể cương thi văng tung tóe, ngay cả quỷ hút máu hóa thành con dơi cũng nổ tung trong khi đang phi hành. Chỉ trong chớp lát đã có gần hai phần ba vong linh sinh vật toàn bộ diệt vong.

Từng đạo vong linh khí từ những cỗ thi thể từ từ bay lên. Tiểu Ân kinh ngạc nhìn Hắc Long Vương, hắn không ngờ không có chút ý gì là muốn hấp thu cả.

- Hắc Long Vương, người không phải tính hấp thu vong linh lực lượng sao?

- Hấp thu lực lượng chúng nó cũng vô dụng.

Hắc Long Vương lập tức giải thích:

- Bây giờ chỉ có vong linh cấp bảy trở lên mới có tác dụng hỗ trợ với người và ta.

Tiểu Ân lập tức thoải mái. Trách không được Hắc Long Vương lúc ở đại lục không hề tìm đảo Vong Linh gây phiền toái, bởi vì đảo Vong Linh tuy rằng rất lớn, nhưng số lượng vong linh bậc cao ở đó cực kỳ hữu hạn, đối với Hắc Long Vương tự nhiên không có sức hấp dẫn quá lớn.

Nhưng khu mộ của ngục thần không như vậy. Đẳng cấp cao nhất vong linh cấp để vương tuy rằng không nhiều lắm, nhưng vong linh sinh vật cấp bảy cấp tám thì rất nhiều.

Đó là do đã trải qua thời gian dài đằng đẵng phát triển mới khiến đám vong linh u u mê mê này từng bước trở thành những sinh vật hùng mạnh cấp bảy trở lên.

Tuy nhiên do tính chất đặc thù về thể chất của vong linh, chúng nó có thể đạt tới cấp bảy cấp tám cũng đã là cực hạn. Thật sự có thể tiến thêm một bước trở thành quân vương, để vương thậm chí là ngục thần thì hiếm như lông phượng sừng lân, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Ma pháp không tiếng động vừa rồi của Hắc Long Vương đã giết chết tất cả vong linh sinh vật dưới cấp bảy. Tuy rằng lúc này số lượng vong linh trong sân đã giảm đi hai phần ba, nhưng vẫn còn lại hơn một trăm vong linh sinh vật, không ngờ toàn bộ là vong linh cấp bảy hoặc cao hơn.

Tiểu Ân nhìn đám đông vong linh trước mặt, trong lòng quả thật là cảm khái hàng nghìn hàng vạn lần. Trách không được Hắc Long Vương chờ mong như thế đối với nơi này. Hóa ra chỉ sơ sơ một bình đài này số vong linh cấp cao cũng đã không kém hơn tất cả vong linh cấp cao của đảo Vong Linh. Đương nhiên, số lượng vong linh bậc thấp thì không cách nào so sánh nổi với số lượng khổng lồ của đảo Vong Linh kia.

Sau một lát, sau khi tất cả vong linh bậc thấp đều đã bị tiêu diệt, Hắc Long Vương lẳng lặng đứng chỉ sóng xung kích không tiếng động.

Ngay khi hắn vừa mới dừng công kích, toàn bộ bình đài dường như rung chuyển một cái.

Một cỗ khí tức như thể là đến từ chính viễn cổ ác ma từ tòa kiến trúc nằm ở trung tâm của bình đài thần nhiên dâng lên.

Đó là một thứ khí tức đầy tính khủng bố, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể dễ dàng phá hủy tất cả mọi thứ trước mắt.

Cường giả cấp bậc đại ma vương xuất trận đương nhiên sẽ gây ra cảm giác run sợ mạnh mẽ tấn công vào lòng can đảm và chiến ý của người khác. Nếu là người bình thường trong tình huống như vậy có lẽ sẽ ngã ra đó mà chờ, để cho cao thủ cấp trù cường đại nhất này thoải mái phô bày uy phong xong rồi hiện thân ra.

Nhưng cả hai người Hắc Long Vương và Tiểu Ân lại khác hẳn. Hai người bọn họ liếc mắt nhìn nhau, gần như là đồng thời đưa ra quyết định chính xác nhất.

Lúc này cả đám vong linh đang quỳ mọp xuống đất, dường như là để cung nghênh vị vong linh vương giả chưa xuất hiện kia.

Thấy được cơ hội tốt như vậy nếu còn không lợi dụng vậy Tiểu Ân cũng không phải là Tiểu Ân nữa rồi.

Hắn vừa ra tay đã dùng ma pháp của tia chớp hệ vốn vẫn được xưng là tốc độ thiên hạ đệ nhất. Tuy rằng bây giờ ma pháp đã được chỉnh sửa vài chi tiết, tia chớp vốn dĩ màu trắng bây giờ dường như được sơn một lớp sơn đen chuyển thành màu đen nhánh. Nhưng loại tia chớp quỷ dị này không hề yếu hơn chút nào so với tia chớp chính thống.

Hơn nữa trong năng lượng tia chớp còn ẩn chứa khả năng tê liệt cường đại. Bất cứ vong linh nào bị tia chớp đụng phải, cho dù là âm hồn không có thật thể, cũng không khỏi run lên vài cái rồi lâm vào trạng thái tê liệt.

Tuy nhiên chính trong khoảnh khắc ngắn ngủi đó, cả đám vong linh sinh vật, kể cả vong linh quân vương cấp tám cấp chín mặc dù chỉ khẽ run rẩy thôi nhưng không có bất kỳ vong linh nào có thể thoát khỏi tình cảnh quẫn bách.

Tia chớp của Tiểu Ân sở dĩ có thể tạo ra uy lực kinh khủng như thế, nguyên nhân căn bản là do đám vong linh sinh vật này đều đang ngậy người quỳ bái.

Nếu chúng nó đứng phân tán ra, vậy dù Tiểu Ân bản lĩnh bằng trời cũng đừng mơ tưởng có thể quăng một mẻ lưới mà bắt được nhiều vong linh cấp bảy trở lên như vậy.

Ánh mắt Hắc Long Vương sáng lên, hắn gần như là theo sát ngay sau tia chớp xông ra, cả người hóa thành một quang sáng đen nhạt bay tới bên cạnh đám vong linh.

Mười đạo hắc quang toát ra từ trên người Hắc Long Vương, mỗi một đạo hắc quang đều linh hoạt như vật sống, khéo léo chui vào trong thân thể mười vong linh sinh vật.

Thân hình mười vong linh kia run lẩy bẩy, ánh mắt vốn đang có chút ngơ ngác không hiểu gì chợt toát ra vẻ sợ hãi, dường như là nhìn thấy cái gì đó mà chúng nó sợ hãi nhất trên đời này vậy. Từ miệng chúng vang lên những tiếng gào thét tuyệt vọng cực kỳ khó nghe.

Tuy nhiên uy năng mười đạo hắc quang tỏa ra từ trên người Hắc Long Vương cực kỳ đáng sợ, chỉ ngắn ngủn trong vòng hơn mười giây, mười vong linh này cũng đã hoàn toàn bất động. Thân thể chúng nó đã cứng đờ, còn âm hồn bên trong thì đã hồn bay phách lạc. Gần như là cùng lúc đó, một dòng năng lượng vong linh tinh túy nhất thông qua hào quang màu đen truyền vào bên trong lĩnh vực Hắc Long Vương, và phát sinh biến hóa cực kỳ vi diệu.

Hắc quang phát ra từ trên người Hắc Long Vương vừa từ bên trong cơ thể mười vong linh trở về đã nhanh chóng lại một lần nữa bay ra chui vào thân thể mười vong linh sinh vật khác.

Tiểu Ân và Hắc Long Vương phối hợp rất ăn ý, trong khi Hắc Long Vương liều mạng hấp thu tinh hoa của đám vong linh sinh vật thì hắn lại không ngừng phóng thích ma pháp tia chớp cải tiến.

Ma pháp này mang theo lực lượng tê liệt đã đạt tới một trình độ không thể tin nổi, tuy rằng Tiểu Ân chẳng qua chỉ là biểu hiện ra thực lực ma pháp sư cấp chín, nhưng trong ma pháp của hắn vẫn mang theo một chút lực lượng lĩnh vực mong manh.

358. Chương 3 Vong Linh Đế Vương (2)

Lực lượng lĩnh vực là thứ lực lượng cường đại đến mức nào? So sánh với thứ lực lượng này, vòng bảo hộ của đám vong linh sinh vật cấp tám cấp chín phát ra cũng yếu ớt chẳng khác nào vỏ trứng gà mà thôi.

Lực lượng lĩnh vực ẩn chứa trong tia chớp của Tiểu Ân tuy rằng nhỏ tới mức ngay cả Hắc Long Vương cũng không thể cảm ứng được, nhưng giống như cây búa nhỏ đập nát tất cả vòng bảo hộ.

Sau đó năng lượng của tia chớp theo đó mà xông vào, tê liệt hoàn toàn cả đám vong linh sinh vật, chúng nó căn bản là không thể nhúc nhích, đứng tại chỗ run lẩy bẩy như là một đám rôi gỗ.

Có thể khống chế tia chớp và lực lượng linh vực đến mức vô cùng kì diệu như thế khiến Tiểu Ân cảm thấy vô cùng vui mừng.

Trận chiến với Matt Lazo đã hoàn toàn kích phát lực lượng tiềm ẩn trong cơ thể Tiểu Ân, cũng khiến hắn có sự lĩnh hội sâu sắc với khả năng khống chế ma pháp lực lượng.

Giống như lúc này, lực lượng linh vực đã có thể cương nhu kết hợp, nếu không, e là cũng khó mà giấu diếm được cường giả lão làng như Hắc Long Vương.

Ánh mắt Hắc Long Vương nhìn Tiểu Ân đầy cảm kích, động tác dù có nhanh hơn

vài phần nhưng nếu không có Tiểu Ân hết lòng phối hợp, bất kể như thế nào hắn cũng không có khả năng hấp thụ năng lượng nhanh đến như vậy.

Theo số lượng vong linh cấp bảy chết trong tay Hắc Long Vương càng ngày càng nhiều, Tiểu Ân có thể cảm ứng được rất rõ ràng rằng năng lượng dao động lưu chuyển chung quanh Hắc Long Vương cường đại dần lên.

Đây chính là năng lượng tử vong tinh túy nhất trên thế giới này, lúc này đang bị linh vực của Hắc Long Vương hấp thụ từng chút một.

Khi trong linh vực của hắn đã đầy năng lượng tử vong đối nghịch, lão long lập tức lấy ra một viên thần lực kết tinh màu đỏ đen, bóp nát giọt thần lực này, hút tín ngưỡng lực tràn ngập trong đó vào trong linh vực.

Tiểu Ân tuy rằng phải khống chế hành động của đám vong linh, nhưng chuyện này đối với hắn mà nói cũng không phải là quá khó khăn và thách thức, cho nên Tiểu Ân còn thừa rất nhiều tinh lực để có thể chú ý từng động tác của Hắc Long Vương.

Dù sao, loại phương pháp tu luyện linh vực kỳ dị này, cho tới bây giờ hắn chưa từng nghe thấy.

Dưới sự liên thủ quan sát của Nhất Hào và hắn, hắn có thể hơi chút cảm nhận được biến hóa trong linh vực của Hắc Long Vương.

Năng lực này là hắn ngẫu nhiên có được sau trận chiến với Matt Lazo, cũng được cho là năng lực đặc dị có được sau khi ngưng luyện lực lượng linh vực lần thứ hai.

Trong cảm ứng của hắn, trong linh vực của Hắc Long Vương tràn ngập hai loại năng lượng đối lập.

Một loại đương nhiên là năng lượng tinh túy của vong linh sinh vật, một loại khác chính là năng lượng cầu thần lực kết tinh.

Hai loại năng lượng này không ngừng giằng co trong linh vực, biến toàn bộ linh vực thành một lò luyện lớn, hòa tan hoàn toàn hai loại năng lượng đối lập này, hình thành một loại năng lượng đầy sức mạnh mới dường như bao hàm cả hai loại lực lượng kia.

Vừa tiếp xúc loại năng lượng này, Tiểu Ân lập tức hiểu được, Hắc Long Vương đang tu luyện. Tuy nhiên phương pháp tu luyện này cũng không phải khổ tu, mà là thông qua các loại giết chóc mà đạt được, các tác dụng không khác gì huyết tể. Tuy nhiên năng lượng do huyết tể sinh ra thuộc về chúng thần. Còn năng lượng do phương pháp tu luyện này sinh ra thì chỉ thuộc về chính mình mà thôi.

Nhất Hào nhanh chóng phân tích, chụp lại nhất cử nhất động của Hắc Long Vương, thậm chí còn chuyển hóa tất cả biến hóa trong linh vực của hắn thành số liệu lưu trữ lại.

Có lẽ mấy thứ này tạm thời vô dụng, nhưng có thể dùng làm chỉ tiêu tham khảo.

Hắc Long Vương ra tay nhanh như điện, đám vong linh sinh vật quỳ rạp trên mặt đất đang run lẩy bẩy đã bị hắn hấp thụ với tốc độ cực nhanh. Trong thoáng chốc với đi hơn phân nửa, cuối cùng chỉ còn lại có hơn ba mươi con.

Đang lúc hắn muốn bắn tia hắc quang về phía võ sĩ to lớn thủ lĩnh kia thì nghe tiếng của Tiểu Ân theo tinh thần ý thức truyền đến.

Võ sĩ kia để dành cho ta.

Động tác của Hắc Long Vương chẳng qua là hơi đổi một chút thì đạo hào quang rõ ràng sắp chui vào cơ thể võ sĩ hạng nặng kia bỗng đảo hướng giữa không trung, quay ngược về chui vào cơ thể một con quỷ hút máu quỳ bên cạnh võ sĩ.

Con quỷ hút máu phát ra tiếng tru thảm thiết, nhưng thân thể kỳ quái ngoại trừ không ngừng run rẩy ra thì ngay cả một chút lực lượng phản kích cũng không có.

Ngay lúc này, một tiếng tru đầy phần nộ vang lên vọng thấu trời cao. Lưới điện to lớn dường như phải chịu một áp lực khổng lồ, rốt cục thì ầm ầm sụp xuống.

Vốn vong linh để vương muốn từ từ ra về ta đây một lát rồi mới xuất trận nhưng bây giờ hắn cũng chẳng thâm làm đáng nữa. Hắn đã cảm ứng được tất cả mọi chuyện phát sinh ngoài này, vị vong linh để vương rốt cục cũng dùng phương thức cuồng bạo nhất và tốc độ nhanh nhất xuất hiện trước mặt mọi người.

Một con gì đó cũng có hình dạng nhân loại tương tự như Tiểu Ân từ kiến trúc đồ nát kia nhảy ra.

Tuy rằng hắn bảo trì hình dạng nhân loại, nhưng trên mặt hắn lại đầy những vết sẹo khủng bố, trong vết sẹo có một tầng chất lỏng màu xanh lục không ngừng sóng sánh. Trên đỉnh đầu mọc ra một cái sừng trâu thật lớn.

Con này thuộc chủng tộc nào?

Tiểu Ân nhanh chóng hỏi.

Ánh mắt Hắc Long Vương nhìn thoáng qua tên đó rồi nói:

Không biết.

Cũng có chủng tộc người không biết sao?

Các chủng tộc trong vũ trụ thật sự là nhiều lắm, căn bản là không ai có thể gặp qua tất cả. Hơn nữa có rất nhiều chủng tộc như phù dung sớm nở tối tàn, đã sớm suy bại diệt vong, ta làm sao nhwos rõ nhiều như vậy.

Tiểu Ân cười khở một tiếng, đang muốn động thủ, bất chợt trong lòng vang lên tiếng cảnh báo. Tuy rằng từ trên người quái nhân trước mặt hắn có năng lượng dao động hùng mạnh đến cực điểm, dường như cũng không dưới năng lượng do Hắc Long Vương phóng thích ra, nhưng Tiểu Ân mơ hồ cảm ứng được, phía dưới kiến trúc đồ nát kia dường như còn ẩn chứa cái gì đó càng hùng mạnh hơn.

Một luồng khí lạnh xông ngược lên, Tiểu Ân đảo tròn mắt, kinh hô:

Cẩn thận, đây là vong linh cấp đế vương.

Hắc Long Vương ngẩn ra, thầm nghĩ nói câu này không phải rất vô nghĩa sao. Tuy nhiên trong nháy mắt hắn thấy được trong mắt Tiểu Ân lóe lên một tia giao hoạt. Hắn tuy rằng cũng không rõ đã xảy ra chuyện gì, nhưng lão long vương khôn khéo đến mức nào, lập tức chấm dứt việc tiếp tục hấp thu năng lượng đám vong linh, mà xoay người lại đối mặt cùng vị vong linh đế vương kia.

Khí tức tử vong cường đại từ trên người vong linh đế vương đáng người nhỏ bé tỏa ra tràn ngập toàn bộ bình đài.

Sau khi cảm nhận được cỗ khí tức này, hơn hai mươi vong linh đang đứng run rẩy gần đó dường như đột nhiên được bơm thuốc kích thích vậy. Trên người bọn chúng cũng tản mát ra khí tức tử vong tương tự, hợp thành một thể với khí tức tử vong trong không trung, trong nháy mắt đã thoát ra khỏi vây khốn của tia chớp của Tiểu Ân.

Về mặt Tiểu Ân đầy tiếc nuối thu hồi phép thuật không ngừng phát ra tia chớp. Kỳ thật với thực lực của hắn, chỉ cần hơi thêm vào một chút lực khổng chế là có thể khiến cả đám vong linh quân vương cấp tám cấp chính đó sống dở chết dở. Nhưng đối mặt với một vong linh đế vương và thứ gì đó phía dưới càng gây cho hắn cảm giác nguy hiểm hơn vong linh trước mặt thì hắng cùng đành ẩn thành thực lực.

Vị quái nhân kia chợt quát một tiếng chói tai, trên người tỏa ra khói đen mù mịt, lực lượng của hắc ám lĩnh vực toàn bộ triển khai, khí thế mãnh liệt chụp xuống Hắc Long Vương.

Hắc Long Vương hừ lạnh một tiếng đầy khinh thường, hất vờn tay, hào quang màu đen trên người như hóa thành một thanh trường thương nhanh như tia chớp đâm về phía quái nhân.

Hai cỗ lực lượng màu đen va vào nhau giữa không trung như hai đội quân cường hãn không sợ chết hung hăng va vào nhau, phát ra những tiếng ầm ỹ dữ dội.

Tuy nhiên chỉ trong nháy mắt, Hắc Long Vương cũng đã chiếm thượng phong tuyệt đối.

Phạm là bị hào quang màu đen phát ra từ người hắc chạm phải thì lập tức sẽ bị đồng hóa, chuyển thành hào quang trong suốt.

Màn sương đen mịt mù sau khi va vào hào quang kia thì cũng không lui về phía sau, mà là hoàn toàn bị lực lượng của vàng hào quang cắn nuốt. Tuy rằng hai người đều là cường giả cấp bậc truyền kỳ, nhưng chênh lệch to lớn giữa hai người vượt qua rất xa ý liệu của mọi người.

359. Chương 3 Vong Linh Đế Vương (3)

Dưới tác động của lĩnh vực của Hắc Long Vương, lĩnh vực của quái nhân không ngờ có vẻ không chịu nổi một kích.

Tiểu Ân thầm nghĩ trong lòng, truyền thuyết nói Long tộc có năng lực đặc thù, có thể vượt cấp khiêu chiến quả nhiên là xác thực. Lĩnh vực của hắc quỷ dị mạnh mẽ, quả thực không phải thứ người thường có thể so sánh. Nhưng nếu so với Matt Lazo mà nói, sợ là con kém một bậc. Bởi vậy có thể thấy được, uy lực của bốn đại lĩnh vực tối cao khủng khiếp đến mức nào.

Theo ánh hào quang màu đen không ngừng kéo dài màn sương đen cũng lập tức không ngừng lui về phía sau và phát ra những tiếng tru lạnh lốt.

Vong linh đứng chung quanh còn mười lăm con. Mười lăm vong linh này đều là những kẻ nổi bật nhất trong đám vong linh, đã trải qua không biết bao nhiêu năm tháng tiềm tu trong ngôi mộ. Tất cả đều là quân vương tiêu chuẩn cấp tám cấp chín.

Cũng không phải Hắc Long Vương không muốn đi trước một bước hấp thu năng lượng của bọn họ, mà là bởi vì năng lượng của bọn chúng quá mức hùng mạnh cho nên Hắc Long Vương mới có thể tạm lưu bọn chúng lại mà tiêu diệt hơn tám mươi vong linh cấp bảy kia trước.

Lúc này, mười lăm vị vong linh quân vương đồng thời giơ tay lên, trừ hai vị cửu cấp vong linh quân vương đang kiềm chế Tiểu Ân ra, những vong linh còn lại đều dùng ma pháp cường đại nhất tận tình giá xuống đầu Hắc Long Vương.

Nhưng mà những ma pháp công kích của đám quân vương này một khi tiếp xúc với Hắc Long Vương lĩnh vực, lập tức liền trở nên mềm mại vô lực, rốt cuộc không gây ra được tác dụng gì.

Nguyên nhân là do cấp bậc chênh lệch quá xa nên công kích của bọn chúng rất khó có tác dụng thực sự gì. Đặc biệt sau khi bọn chúng triển khai kết giới mới phát hiện, loại kết giới trình độ này căn bản là không thể xâm phạm lĩnh vực của hai vị đại cường giả. Tác dụng lớn nhất mà bọn chúng có thể làm được chính là hơi kiềm chế một chút mà thôi.

Còn vị vong linh đế vương kia vừa phát ra những tiếng rít gào như sấm rền, vừa lùi dần về kiến trúc gần như toàn bộ đổ nát ở trung ương của bình đài. Nhìn động tác của hắn thì có vẻ như là bị Hắc Long Vương áp chế nên mới bất đắc dĩ lui về phía sau. Nhưng Tiểu Ân và Hắc Long Vương sớm có đề phòng cũng đã nhìn ra, hắn làm như vậy tám chín phần mười là cố ý. Nếu không, tốt xấu gì cũng là một vong linh đế vương, không có khả năng vô dụng như thế.

Tên võ sĩ mặc áo giáp ma pháp cao lớn kia thân cao tới năm thước, cầm trong tay vũ khí ma pháp, bỏ xuống đầu Tiểu Ân.

Vóc dáng hần tuy rằng cao lớn, nhưng động tác cực nhanh nhẹn, như mèo rừng, nhẹ nhàng và khéo léo, gần như đều là dùng mũi chân để di chuyển. Ở phía sau hần, một vị cửu cấp vong linh pháp sư đang liều mạng mở ra kết giới, bên trong kết giới có năng lực giam cầm cường đại muốn hạn chế hành động của Tiểu Ân đến mức thấp nhất, để tên võ sĩ kia có cơ hội chém trúng Tiểu Ân.

Tiểu Ân không nhanh không chậm mở ra kết giới giằng co với tên vong linh quân vương cấp chín. Dưới sự cố ý áp chế của hần, lĩnh vực cũng chỉ phát huy tác dụng của kết giới. Tuy nhiên bởi vì lực lượng lĩnh vực quá mức hùng mạnh nhưng thuộc tính khác trước mặt lực lượng thuần túy đều bị áp chế mất tầm mắt tích, cho nên ngay cả khi Tiểu Ân đã dùng năng lượng bắt chước kết giới, thì thuộc tính vẫn chỉ thuần túy là lực lượng mà thôi.

Dưới sự chống đỡ của lĩnh vực, năng lực giam cầm trong kết giới của đối phương đối với Tiểu Ân mà nói, chẳng qua chỉ là trò đùa mà thôi. Muốn kết giới giam cầm lực lượng lĩnh vực thì ngay cả vô tận lĩnh vực của Matt Lazo cũng không có khả năng, cho nên tên vong linh quân vương cấp chín kia càng làm không được.

Tuy nhiên Tiểu Ân cũng không thoải mái lắm. Mỗi một lần thanh kiếm to trong tay tên võ sĩ kia quơ lên là có một ngọn lửa hùng hực theo thanh cự kiếm tấn công tới.

Thuộc tính ngọn lửa hoàn toàn bất đồng với thuộc tính của vong linh. Ngoài ra còn mang theo một chút tín ngưỡng lực thành kính, có thể khắc chế ở một trình độ nhất định đối với thuộc tính vong linh.

Đặc biệt là kết giới do tên quân vương kia tỉ mỉ bố trí khi bị ngọn lửa này đốt phải dường như cũng bị ảnh hưởng nhất định, năng lực giam cầm đối với Tiểu Ân cũng suy yếu không ít.

Tiểu Ân vẫn khéo léo cầm cự với hai đối thủ, vừa giằng co với tên vong linh khổng lồ này, vừa cẩn thận cảm ứng năng lượng biến hóa trên người hần. Đây chính là một cơ hội tốt hiếm có, hần muốn biết tên vong linh khổng lồ này đến tột cùng là làm cách nào mà có thể dùng phương pháp của võ sĩ mà phát huy uy lực của ma pháp sư.

Rốt cục, tên khổng lồ kia cũng ngừng lại, từ trong miệng hần mơ hồ truyền ra những tiếng rít gào đầy phần nộ, dường như đối với việc động tác của mình không ngờ không linh hoạt bằng một ma pháp sư cảm thấy phần hạn không ngừng.

Thanh kiếm lớn trong tay hần đột nhiên xoay tít như bánh xe, từng đạo kiếm quang do ma pháp nguyên tố ngưng tụ thành phóng lên cao, rồi đột nhiên kết thành lưới kiếm che trời phủ đất chụp xuống đầu Tiểu Ân.

Cảm ứng được năng lượng ẩn chứa trong trận mưa kiếm quang này, hai mắt Tiểu Ân mơ hồ tỏa sáng.

Lực lượng bộc phát đạt đến trình độ này đã vượt qua cực hạn mà võ sĩ có thể đạt tới rất xa, cho dù là ma thú kỳ sĩ cũng quyết không thể cùng ma thú phối hợp ăn ý như thế.

Kiếm quang này có chút tương tự như ma pháp cấp bảy Tử Vong Xạ Tuyền, nhưng uy lực đã vượt qua ma pháp cấp bảy, đạt tới cảnh giới rất cao. Nói cách khác, vị võ sĩ này kỳ thật là lấy vũ khí trong tay phóng thích ma pháp, hơn nữa uy lực của ma pháp không hề kém hơn chút nào so với ma pháp cấp tám.

Trên người Tiểu Ân đột nhiên bộc phát một vầng kim quang chói mắt, một ma pháp bảo kỳ lạ xuất hiện trên người hần. Từ ma pháp bảo phát ra một bức tường năng lượng, ngăn trở tất cả kiếm quang này lại.

Tuy nhiên, tên khổng lồ kia cũng không nổi giận, hần múa thanh đại kiếm một vòng, lại một vòng kiếm khí xông thẳng đến, uy lực to lớn, dường như càng mạnh hơn lúc trước.

Cho dù là có ma pháp bảo bảo vệ, Tiểu Ân cũng có thể cảm ứng được lực lượng khủng bố của vòng kiếm khí này.

Lúc này, trong lòng Tiểu Ân vừa kinh hãi vừa mừng rỡ.

Hần kinh hãi chính là, theo sách cổ ghi lại, đám ma pháp võ sĩ do thần linh bồi dưỡng chuyên môn bảo vệ thần điện này quả nhiên có thực lực hùng mạnh như lời đồn.

Chỉ có điều, ma pháp võ sĩ tuy rằng có uy lực cường đại không hề thua kém ma pháp sư cùng giai, nhưng phương pháp bộc lộ uy lực của bọn họ kỳ thực cũng chỉ có một, đó chính là biến ma pháp thành lực lượng

công kích thuần túy, lấy lực lượng hùng mạnh áp chế tất cả. Điểm này không ngờ có chút tương tự như hiệu quả của lực lượng lĩnh vực mà Tiểu Ân đang sở hữu.

Có lẽ đúng là bởi vì ma pháp võ sĩ không thể thi triển ma pháp đa dạng đặc sắc và nhiều thuộc tính kì dị như ma pháp sư, cho nên bọn họ mới có thể vứt bỏ tất cả thuộc tính, dồn tất cả tâm huyết vào lực lượng.

Dưới công kích của lực lượng thuần túy, phát huy uy lực hùng mạnh đến không ngờ. Ngay cả kết giới của tên đồng bọn bên cạnh hắn cũng bị lực lượng thuần túy này cắt nát, phá thành từng mảnh nhỏ, rách rưới te tua.

Còn ngọn lửa lúc đầu xuất hiện trên thanh cự kiếm, phỏng chừng là ma pháp thuộc tính của bản thân thanh vũ khí lúc này cũng đã hoàn toàn biến mất.

Dù sao, dưới công kích của lực lượng thuần túy, thuộc tính có tồn tại cũng không thể mang đến trợ giúp gì nhiều. Thay vì tiêu hao năng lượng vô ích, không bằng tập trung tất cả vào lực lượng. Từ điểm này mà nói kiếm quang do tên võ sĩ khổng lồ phóng thích ra đã phát huy lực lượng ma pháp tới cực hạn rồi.

Đương nhiên, từ ma pháp biến thành lực lượng so với lực lượng lĩnh vực chân chính cũng còn thua kém khá xa, ít nhất là trong cùng cấp bậc thì căn bản là không có gì có thể sánh bằng lực lượng lĩnh vực.

Chung quanh Tiểu Ân lập tức xuất hiện một vòng năng lượng bảo hộ màu đen, khi mưa kiếm giăng đầy trời kia giáng xuống, đụng vào vòng bảo hộ quanh người Tiểu Ân, một cảnh tượng kỳ dị phát sinh. Mưa kiếm này không ngờ cứ như vậy vô thanh vô tức (CBRO: không một tiếng động) dung nhập vào bên trong vòng bảo hộ.

360. Chương 3 Vong Linh Đế Vương (4)

Không có va chạm kịch liệt, cũng không có xẹt lửa chói mắt, chỉ có một sự im lặng thâm trầm. Mưa kiếm đầy trời như nước sông lớn đổ về biển cả, không ngờ không dậy nổi chút gợn sóng nào.

Đây là đặc tính nhu của lực lượng lĩnh vực mà gần đây Tiểu Ân mới nắm giữ được. Trong tình huống cấp bậc hai bên chênh lệch quá xa như lúc này, lấy nhu thắng cương, quả thật có thể gây ra tác dụng khắc chế tốt nhất.

Chỉ có điều, sau một trận giao phong này, Tiểu Ân đã có những hiểu biết hoàn toàn mới đối với uy lực của ma pháp võ sĩ, cực kỳ nhiệt tình với chuyện làm như thế nào để bồi dưỡng loại võ sĩ hùng mạnh như vậy.

Nếu để Burns và hơn hai mươi vị võ sĩ tín đồ trung thành kia nắm giữ phương pháp hấp thu ma lực và chuyển hóa thành lực công kích hùng mạnh như vậy, đối với Tiểu Ân mà nói, sẽ có được một đội quân có sức chiến đấu cường đại. Nếu là trong số tín đồ đông đảo sàng lọc ra một số người nhất định, đào tạo bọn họ thành ma pháp võ sĩ đoàn, vậy hắn sẽ rất nhanh có thể có được thực lực hùng hậu không kém hơn ma pháp công hội.

Đương nhiên, hết thảy những điều này chẳng qua chỉ là phán đoán mà thôi. Nếu ma pháp võ sĩ có thể bồi dưỡng dễ dàng như vậy, chỉ sợ trên đại lục đã sớm tràn ngập võ sĩ hùng mạnh như vậy.

Những tiếng tru lánh lớt không ngừng truyền đến. Tiểu Ân tuy rằng không quay đầu lại, nhưng hắn cảm ứng được rất rõ ràng vong linh đế vương kia đã dẫn dụ Hắc Long Vương tới trước kiến trúc hoang tàn sắp sụp xuống kia.

Sau khi tới đây rồi, hắn lập tức một bước cũng không lùi quyết chiến với Hắc Long Vương đến cùng, không hề e dè chuyện lĩnh vực của hắn bị Hắc Long Vương lĩnh lực tiêu hủy và cắn nuốt, hắn thủy chung không lui nửa bước.

Đột nhiên, màn sương đen lĩnh vực của vong linh đế vương tạm dừng một chút rồi chợt toàn bộ bùng nổ. Năng lượng cường đại gần như là tự bạo khiến ngay cả Hắc Long Vương cũng rất là kiêng kị. Hắn không chế hào quang màu đen như thể là vô cùng vô tận đánh tan tất cả màn sương đen tới gần hắn.

Một cái bóng mờ nhạt đột nhiên xuất hiện bên trong, màn sương đen nương theo ánh hào quang màu đen của Hắc Long Vương như một tia chớp chụp tới người hắn.

Hào quang quanh mình Hắc Long Vương tuy rằng hùng mạnh vô cùng, nhưng người này dường như không bị ảnh hưởng gì cả, cứ như vậy mà không ngừng xông tới, gần như chỉ trong chốc lát nữa thôi sẽ chạm vào thân thể Hắc Long Vương.

Nhưng chính lúc đó, khoe miệng Hắc Long Vương đột nhiên lộ ra nụ cười trào phúng. Hắn khoát tay, giống như đã sớm chuẩn bị từ rất lâu rồi, một vầng hào quang vàng rực từ bàn tay hắn tỏa ra. Đó là một loại lực lượng nóng bỏng chói chang, bên trong năng lượng ẩn chứa đầy thuộc tính quang minh, là thứ năng lượng mà tuyệt đối không vong linh pháp sư nào có thể kích phát.

Từ bóng người kia phát ra một tiếng kêu thê lương khủng bố. Dưới ánh hào quang chiếu rọi, thân thể hư ảo của hắn không ngờ trở nên giống như thực thể.

Đây là một âm hồn, một âm hồn hùng mạnh tới mức gần như đã hóa thành thực thể, âm hồn đã tiếp cận cấp bậc vong linh ngục thần.

Trên bình đài chẳng những có vong linh đế vương, hơn nữa số lượng không chỉ có một. Trong đó có một vị sức mạnh to lớn, sắp sửa tiến giai bước vào cảnh giới cao hơn.

Tuy nhiên điều đáng tiếc chính là, âm hồn đế vương này đánh lén Hắc Long Vương không thành công, ngược lại bị trúng đòn ngoài ý liệu, bị hào quang mà Hắc Long Vương đã sớm chuẩn bị từ lâu gắt gao vây khống, năng lượng trên người bắt đầu tiêu tan với tốc độ điên cuồng.

Trong giây lát, khi ánh kim quang soi rọi xuống thì thân thể gần như là thực thể của âm hồn đế vương bắt đầu xuất hiện vết nứt. Từng làn khói đen lù lút bốc ra từ những vết nứt này, sau đó chúng bị kim quang chiếu vào liền lập tức tiêu tan thành hư vô, dường như chưa từng xuất hiện bao giờ.

Trong đôi mắt âm hồn đế vương lộ ra vẻ hoảng sợ và phần nộ cực độ. Hắn vươn hai bàn tay ra, rồi chúng đột nhiên nổ tung, một đám sương đen đậm đặc như thể rắn hung hăng đánh về phía Hắc Long Vương.

Hắc Long Vương nhíu mày nhăn mặt, than nhỏ một tiếng, hào quang màu đen trên người hóa thành một sợi dây thừng dài, quấn chặt thứ sương đen đặc quánh đó tầng tầng lớp lớp. Cùng lúc đó, thể tích màn sương đen nhanh chóng thu nhỏ lại, chỉ trong chốc lát đã bị Hắc Long Vương biến thành dinh dưỡng hoàn toàn hấp thu.

Tuy nhiên, sau khi chặt đứt hai cánh tay thì âm hồn đế vương cũng dễ dàng thoát khỏi vầng hào quang vàng rực do Hắc Long Vương phóng xuất ra.

Nhưng mà, khi thân hình âm hồn đế vương còn chưa kịp trụ vững thì một cỗ lực lượng không thể tin nổi đã hoàn toàn bao phủ nó.

Lúc này, âm hồn đế vương có một cảm giác sợ hãi trước nay chưa từng có, ngay cả âm hồn chưa ngưng tụ thành thực thể kia cũng run rẩy.

Tiểu Ân không biết từ khi nào đã đi tới bên cạnh hắn, còn hai vong linh quân vương cấp chín giằng co với hắn thì một té ngã trên đất, một biến đi đâu mất một cách kì lạ.

Tuy nhiên điều thực sự làm hắn kinh hãi chính là, khí thể toát ra từ trên người Tiểu Ân không ngờ cường đại lên mấy chục lần.

Ngay trong khoảnh khắc này, âm hồn đế vương đã hiểu rõ mọi chuyện.

Hai sinh vật đứng trước mắt hắn không phải tổ hợp vong linh đế vương và vong linh cấp chín như hắn kết luận sau nửa ngày quan sát. Mà đó là hai cao thủ cảnh giới truyền kỳ chân chính. Hơn nữa còn là hai sinh vật còn sống, không phải vong linh của khu mộ của ngục thần.

Không chỉ như thế, hai sinh vật này còn sớm nhìn thấu bố trí của hắn, tương kế tựu kế, phản công lại mình một đòn trở tay không kịp.

Nghĩ thế, lửa giận trong lòng âm hồn đế vương bùng bùng bốc lên, hắc khí chung quanh người hắn bắt chợt mở rộng ra mấy chục lần.

Sau đó, một luồng tinh thần xung kích đầy khuất nhục và thù hận tới cực điểm đột nhiên phát ra, tấn công Tiểu Ân.

Một cỗ tinh thần xung kích này hội tụ năng lượng cường đại, đã đạt tới cực hạn của âm hồn đế vương. Lực lượng tinh thần vốn dĩ hư ảo lúc này đông kết lại gần như thực thể. Đó là sự thù hận của hắn đối với việc hai người đùa bỡn hắn trong lòng bàn tay, là sự phẫn nộ do tôn nghiêm của một vị vong linh đế vương bị xúc phạm, cũng là nỗi oán hận đặc biệt từ sâu trong trái tim của chủng tộc Vong Linh đối với tất cả sinh vật còn sống.

Chỉ nháy mắt mà thôi, âm hồn đế vương vốn đang bị trọng thương đã bộc phát ra toàn bộ lực lượng của hắn.

Lĩnh vực của hắn, lực lượng tinh thần của hắn, tất cả tiềm năng của hắn đều ngưng tụ thành một thể.

Khí thể ngạo nghễ thiên hạ, gặp thần giết thần, gặp phật giết phật hùng hồn xông tới.

Dưới sự cổ vũ của trái tim đầy thù hận, ánh mắt hắn ngời sáng, bức bản thân bộc phát tất cả tiềm năng của mình ra. Hắn có một niềm tin mãnh liệt, khó có thể diễn tả bằng ngôn từ rằng luồng sóng tinh thần này nhất định có thể khiến tên truyền kỳ giả trang làm vong linh cấp chín kia chịu không ít đau khổ.

Cho dù không thể đánh chết hắn ngay tại chỗ, tuyệt đối cũng có thể đánh hắn trọng thương.

Nhưng mà, ngay khi hắn vừa đánh ra đòn công kích cường đại nhất từ trước tới nay của mình, hắn thấy được ánh mắt của Tiểu Ân.

Trong ánh mắt đó không có sự sợ hãi như hắn dự đoán, cũng không có sự hoảng hốt, trong hai con mắt trong suốt đó chỉ có một biểu tình...

Biểu tình đó là sao?

Âm hồn đế vương dường như có chút hồ đồ. Hắn đã thật lâu không gặp qua vẻ mặt này, cho nên trong khoảng thời gian ngắn không ngờ cũng không nhớ ra.

Àm!

Tinh thần dao động và thật mạnh vào lực lượng lĩnh vực của Tiểu Ân.

Tuy rằng thứ này dùng lực lượng tinh thần để tấn công là chính, nhưng đã là tất cả khả năng của âm hồn đế vương mới có thể phát huy đến trình độ siêu cấp như vậy, đủ để cho âm hồn đế vương tự hào.

Chỉ có điều, sau khi hai cỗ năng lượng thật sự va vào nhau, sắc mặt âm hồn đế vương lập tức lộ ra vẻ không thể tin nổi. Thân hình hư ảo của hắn không ngừng run lên từng hồi, ngay cả nửa tiếng rít gào cũng không vang lên.

361. Chương 4 Áp Chế Cấm Chú (1)

Bức tường năng lượng của Tiểu Ân không có thuộc tính gì cả, giống như là tờ giấy trắng thuần khiết nhất trên thế giới này.

Nhưng chính tờ giấy trắng không nhiễm một hạt bụi này lại có thứ lực lượng mà căn bản là không thể tưởng tượng.

Một kích mãnh liệt ngưng tụ năng lượng toàn thân của vị âm hồn đế vương kia sau khi chạm vào lĩnh vực của Tiểu Ân không ngờ bị đánh tan thành mây khói không chút lưu tình. Trong nháy mắt hai luồng năng lượng xông thẳng vào nhau, như là xe lửa đang lăn bánh trên đường ray nghiêng nát thân thể một con người, không chỉ đánh cho công kích cường đại nhất mà âm hồn đế vương vẫn thường kiêu ngạo tan thành mây khói mà còn đánh tan cả niềm tin của hắn.

Một cơn đau đến mức không thể chịu nổi chợt truyền khắp tinh thần ý thức của âm hồn đế vương.

Đối với một âm hồn chưa trở thành thật thể mà nói một khi tinh thần ý thức bị đánh tan, hậu quả tương đương với lấy dao hung hăng chém lên người nhân loại bình thường vài cái.

Tuy nhiên cũng may âm hồn này dù sao cũng là một vị cường giả cấp đế vương, tuy rằng hấn từ tinh thần thể ngưng tụ mà thành, nhưng tinh thần thể này lại cũng không phải nhân loại gây yếu, mà là ma thú hung hãn và cường đại.

Lui thẳng một đường về phía sau, thân hình âm hồn đế vương chợt lóe lên, không ngờ cứ như vậy chìm vào mặt đất.

Lúc này âm hồn đế vương như chó nhà có tang, ý niệm duy nhất trong đầu chính là bỏ chạy thật xa khỏi nơi này.

Ngay khi vừa rời lực lượng va chạm đã khiến âm hồn đế vương khắc sâu cảm giác về sự cường đại đến mức không thể tin nổi của đối thủ. Đặc biệt trong nháy mắt khi tiếp xúc với lĩnh vực của đối phương, hấn thậm chí còn cảm thấy như khi ở thời viễn cổ lúc chính mình đối mặt thần linh. Loại cảm giác này nói cho hấn một chuyện, đó là không thể chiến thắng người này.

Khi thân thể không có thật thể linh hoạt lướt đi dưới lòng đất, hấn đột nhiên nghĩ tới vẻ mặt kì lạ của Tiểu Ân.

Hấn rút cục minh bạch vẻ mặt đó là ý gì.

Đó là thương hạ, khinh thường và trào phúng, thậm chí còn mang theo một chút ngạo mạn và ngạo nghễ.

Từ sau khi hấn thức tỉnh ở cái bình đài này, vẻ mặt này vẫn là độc quyền của hấn. Cho tới bây giờ hấn cũng chưa từng nghĩ tới, sẽ thấy vẻ mặt như thể trên khuôn mặt người khác.

Khi hấn thực sự hiểu được hàm ý của vẻ mặt này, hấn đã là bị ép đến mức phải từ bỏ tất cả để chạy trốn.

Tốc độ dưới đất của âm hồn đế vương cực nhanh. Chớp mắt đã thấy sắp có thể xuyên qua nền đất dưới bình đài rời khỏi ngôi mộ hấn chiếm cứ không biết bao nhiêu năm rồi.

Nhưng mà, ngay khi thân thể vô hình của hấn chạm đến vùng rìa của bình đài, một cảm giác cực kì nguy hiểm tự nhiên ập đến.

Tuy rằng không mãnh liệt giống như vừa rồi nhưng cũng đủ để cho một kẻ như chim bị cung gập cành cong một lần nữa sợ run lên.

Một chiếc lưới màu vàng rực như ẩn như hiện đột nhiên xuất hiện. Hào quang dường như cũng không quá rực rỡ tỏa ra từ chiếc lưới vàng rực làm hấn chợt nhớ tới năng lượng đoạt mạng trong tay Hắc Long Vương kia.

Từng đạo hắc khí nhanh chóng tuôn ra từ trên người âm hồn đế vương, dường như là muốn ngăn cản cái lưới vàng rực trước mặt.

Nhưng tiếng “Bực bực” như nước sắp sôi không ngừng vang lên. Khi chiếc lưới vàng rực chạm vào màn sương đen lập tức khiến cả hai cùng sôi trào.

Trong lòng âm hồn đế vương kinh hãi cực kỳ, âm hồn lĩnh vực của hấn không ngờ không thể bài trừ chiếc lưới vàng rực này?

Ngay sau đó, sâu trong tâm linh của hấn nhanh chóng gợi lên một đoạn trí nhớ gần như là đã biến mất.

- Hoàng kim vông? Đám hoàng kim hệ các người sẽ chết không được tử tế đâu.

Nhưng thanh âm phần nộ đầy oán giận của âm hồn đế vương vang lên cũng chỉ phí công. Từng đạo sóng năng lượng có ý đồ phá tan hoàng kim vông đều bị chặn lại, chỉ cần có bất cứ đạo nào có thể phá ra một chút khe hở, như vậy nhất định có thể truyền tin tức nơi này ra ngoài, và dẫn tới hàng vạn vong linh bậc cao lắng trì tất sinh vật còn sống dám xâm lấn, chém bọn họ thành thịt vụn, hoặc biến bọn họ thành vong linh như chúng.

Nhưng mà, hoàng kim vông trước mắt lại có vẻ là kén kẻ không chút kẻ hở. Năng lượng dao động hấn truyền ra ngoài không ngờ bị hoàng kim vông chặn lại tất cả, không một ngoại lệ.

Ngay khi âm hồn đế vương đang oán trời trách đất, và tính toán liều mạng mất đi hai chân âm hồn cũng muốn trả giá để lao ra thì hấn lại cảm ứng được một cỗ lực lượng xuất hiện ở phía sau mình.

Đây là một cỗ lực lượng khổng lồ, là một loại lực lượng vượt qua phạm vi hần có thể ứng phó.

Không cần phải nghĩ ngợi, âm hồn đế vương lập tức từ bỏ thân tôn nghiêm của một vong linh cấp đế vương, xoay người nhằm hướng khác bỏ chạy.

Nhưng đúng lúc này, không khí chung quanh hần dường như cô đọng lại, một áp lực cường đại đến mức không thể tin nổi như một sợi dây thừng vô hình dần siết chặt, khiến hần căn bản là không thể giãy dụa gì cả.

- Lĩnh vực...

Âm hồn đế vương hô nhỏ một tiếng, trong đôi mắt quỷ quái hư ảo như toát lên một ngọn lửa quỷ dị.

Hần há miệng ra, một đạo sóng âm lấy hần làm trung tâm, chợt tỏa ra bốn phương tám hướng, cùng với thanh âm không ngừng cao vút của hần, một loại năng lượng kỳ dị tỏa ra chung quanh hần, mở rộng dần về bốn phía.

Thanh âm và năng lượng này vừa dường như quyện thành một chỉnh thể, lại vừa dường như bằng hai hình thức khác nhau tương trợ lẫn nhau.

Đây là lĩnh vực của âm hồn đế vương, một lĩnh vực đặc biệt dùng sóng âm siêu cường làm chủ.

Không ngờ chỉ trong nháy mắt hoàng kim vòng vốn đang bao phủ toàn bộ bình đài bỗng tỏa ra hào quang bằng bạc.

May mắn là, sau một khoảng thời gian dài hoàng kim vòng đã xâm nhập vào bên trong làn sương mù dày đặc bao phủ chung quanh bình đài. Trong khoảng thời gian ngắn không cần lo lắng chuyện bị vong linh phát hiện.

Chỉ có điều, cảm thụ được sóng âm đang không ngừng mạnh lên, nên để chống đỡ sự tấn công này hoàng kim vòng cũng không ngừng vận dụng năng lượng nhiều hơn, càng ngày càng sáng rực rỡ.

Sắc mặt ba người Beica đã trở nên rất bối rối.

Ba vị truyền kỳ đang dùng ba vòng tròn để cùng nhau bày trận này nhanh chóng dùng tinh thần ý thức liên lạc qua lại.

Đây là lực lượng của vong linh hệ, bọn họ đã bắt đầu gặp phải đối thủ cường đại.

Thiago Motta thở dài một tiếng nói.

Có thể phát ra năng lượng như vậy, khẳng định là cao thủ cùng giai với chúng ta.

Luo Sise cười khổ nói:

Ta đã sớm nói từ đầu, không cần ngay từ đầu đã chọn ngôi mộ của ngục thần lớn như vậy. Hừ, chỗ lớn như vậy, nhất định có vong linh cấp đế vương, nếu không có ba người chúng ta ở ngoài này ngăn đón, chỉ sợ sớm đã để vong linh kia bỏ chạy mất.

Sắc mặt Beica xem ra cũng không tốt cho lắm. Khuôn mặt ngưng trọng không ngừng biến đổi, từ đầu đến giờ cũng không nói một lời nào.

Ma pháp đạo cụ này do hần lấy ra, nhưng khác với Thiago Motta và Luo Sise chỉ có thể bằng vào sức tấn công tác động lên hoàng kim vòng mà cảm ứng được năng lượng này lớn nhỏ mạnh yếu ra sao, hần lại có thể cảm ứng được rõ ràng tình hình cụ thể bên trong.

Đương nhiên, bởi vì có lòng kiêng kỵ Hắc Long Vương và Tiểu Ân, hần cũng không dám quang minh chính đại giám thị mà dùng tinh thần cảm ứng ở mức rất nhỏ để tra xét một chút.

Cường độ cảm ứng như vậy đương nhiên không có khả năng nghe được hai người Tiểu Ân nói chuyện, nhưng cảm ứng được quần số nhiều ít mạnh yếu các bên thì hoàn toàn có thể!

Thủ đoạn dùng để đối phó vong linh bình thường của Hắc Long Vương và Tiểu Ân tuy rằng nhanh nhẹn quyết đoán, như vào chỗ không người nhưng cũng không đủ để Beica cảm thấy kỳ quái.

Dù sao, vong linh trình độ này căn bản không đáng để hấn bận tâm.

Nhưng khi vong linh để vương bóng dáng bé nhỏ xuất hiện, tim hấn ngay lập tức đập loạn nhịp.

Cùng giai cao thủ giao chiến, đặc biệt cao thủ cấp bậc này, trong tình hình một chọi một, cho dù có thể hoàn toàn đánh bại đối phương, nhưng muốn đánh chết đối phương thì gần như là chuyện không có khả năng.

Cửu tinh ma pháp sư còn biết cách tự bảo vệ mình, cao thủ cấp đế vương sao lại không biết? Mà một khi để cao thủ cấp đế vương này thoát thân, như vậy hành tung lần xâm nhập này của bọn họ sẽ bại lộ, không thể không quay về tinh cầu quê hương.

362. Chương 4 Ấp Chế Cẩm Chú (2)

Nhưng, biến hóa tiếp theo khiến Beica từ trước đến nay luôn ổn trọng thiếu chút nữa ngắt ngay tại chỗ.

Âm hồn đế vương, hóa ra trên bình đài này không ngờ còn ẩn nấp một đế vương.

Hai đế vương, hai cường giả cấp bậc truyền kỳ đó. Lúc này, Beica lập tức tuyệt vọng. Cho dù năm người bọn họ liên thủ, hơn nữa có đại sát khí là hoàng kim võng này, cũng không nhất định có thể ngăn cản được hai vong linh đế vương chạy trốn.

Chẳng lẽ lần này vận khí không tốt, vừa đến lại phải một lần nữa quay về sao?

Ý nghĩ này vừa mới lóe lên trong đầu hấn, tình hình trong sân lại một lần nữa đảo ngược.

Bản thân âm hồn đế vương bị trọng thương, trong nháy mắt từ bỏ tôn nghiêm và khí thế của mình, lủi như cá chạch lủi vào bùn, còn Tiểu Ân thì đuổi sát theo sau.

Khoảnh khắc đó, ngay cả một chút tinh thần dao động thăm dò từ xa xa cũng cảm thấy được sự cường đại và khí thế không gì cản nổi của lực lượng linh vực.

Đặc biệt khi hai linh vực va chạm vào nhau trong nháy mắt sinh ra năng lượng và khí thế tản mát khắp nơi, đủ để cho cường giả như Beica chấn động không ngừng.

Lực lượng linh vực, có lẽ thật sự có thể lưu lại âm hồn đế vương. Tuy nhiên, lực lượng linh vực hùng mạnh như vậy, nếu Tiểu Ân đột nhiên trở mặt với bọn chúng, vậy phải làm sao?

Trong nháy mắt, vô số ý niệm lướt qua đầu hấn. Đã bao nhiêu năm hấn chưa từng chảy qua một giọt mồ hôi sợ hãi nào mà giờ khắc này mồ hôi đã ướt sũng, làm quần áo dán chặt vào lưng hấn.

Beica cười khở một tiếng, đây là mồ hôi lạnh vô tình chảy ra khi cảm ứng hai sức mạnh khủng khiếp kia va chạm. Vừa nghĩ tới lực lượng linh vực bề ngoài bình thường vô cùng, nhưng không gì kiên cố mà không phá nổi, trái tim hấn liền cảm giác như đang phải chịu một sức ép nặng nề mà bắt đầu đập nhanh hơn.

Trên bình đài Hắc Long Vương cười lạnh rồi bắt đầu phát tán linh vực của mình.

Khi đã không cần che dấu thân phận của mình, hấn bắt đầu thể hiện sự khủng bố thực sự của Long tộc. Linh vực hùng mạnh trong nháy mắt trói chặt tất cả vong linh.

Tất cả vong linh cấp tám, cấp chín đều dốc toàn lực hòng mở kết giới của bản thân ra. Nhưng dưới sự áp bức của linh vực, bọn chúng căn bản là không làm được điều này, hơn nữa bọn chúng bị ai phát hiện ra rằng trong linh vực của đối phương, bọn chúng thậm chí ngay cả ma pháp cường đại cũng hoàn toàn đừng mơ tưởng có thể thi triển ra chút gì.

Mà đế vương quái dị kia, lúc này lại có vẻ có chút ngây dại, tuy rằng cũng liều mạng với Hắc Long Vương, nhưng dường như giống một tên đầu gỗ chỉ biết máy móc sử dụng ma pháp linh vực mà không có động tác gì khác.

Lúc đầu Hắc Long Vương còn rất cẩn thận, bởi vì hấn cảm thấy, chỉ cần có thể thành tựu cảnh giới đế vương, như vậy chắc chắn vong linh này không thể ngu ngốc như vậy.

Nhưng, sau một lúc quan sát, hắn không thể không thừa nhận, vong linh này thật là một tên ngốc.

Tuy rằng hắn cũng không nghĩ ra, đẳng cấp như vậy sao có thể là một tên ngốc chứ? Nhưng biểu hiện của đối phương lại chứng minh chuyện này tuyệt đối là một sự thật.

Hắc Long Vương buồn bực tru lên một tiếng, đang định ra đòn phản công mãnh liệt nhất cho dù không thể đánh đối phương chết ngay tại chỗ, thì cũng phải đánh đối phương thành trọng thương.

Nhưng ngay lúc này, hắn nghe được một tiếng gào còn muốn thê lương hơn ba phần so với quỷ kêu truyền đến, và trong nháy mắt cũng hoàn toàn át tiếng rống gầm của hắn.

Cả đám vong linh cấp chín trên bình đài đều bịt lỗ tai lại, dường như chịu không nổi áp lực hùng mạnh này, còn quái nhân để vương đối diện Hắc Long Vương lại đang hiên ngang ưỡn ngực, phát ra tiếng kêu tương tự, một luồng uy áp hùng mạnh áp đến bình đài.

Sắc mặt Hắc Long Vương lập tức trở nên cực kì khó coi, hắn hạ giọng nói:

- Cấm chú, là vong linh cấm chú sao?

Thật vậy, bị lực lượng linh vực của Tiểu Ân áp chế, lúc này âm hồn đế vương đã bị ép đến mức phải phát ra ma pháp hùng mạnh nhất của hắn.

Hắn tuy rằng không có thật thể nhưng có tinh thần lực lượng hùng mạnh, ngay cả thân hình của hắn cũng là âm hồn do lực lượng tinh thần tổ hợp thành.

Hắn am hiểu nhất chính là tinh thần công kích, mà sau khi trở thành đế vương, một khi hắn thi triển linh vực của bản thân tới cực hạn thì có thể xuất ra sóng âm linh vực siêu cấp hùng mạnh có thể phá hủy hết thảy.

Dần dần, tiếng gào khóc thảm thiết càng ngày càng vang vọng, có khí thể tràn ngập đất trời thậm chí ngay cả hoàng kim vồng cũng không thể không bộc phát hào quang mãnh liệt để ngăn cản loại sức mạnh này.

Chung quanh hoàng kim vồng, sương mù dày đặc tan dần, đám người Beica thấy tình thế không ổn bèn phát ra khí tức bản thân đến cực hạn, trải qua nhấn ngực trang chuyển hóa, biến thành khí tức vong linh nồng đậm tràn ngập toàn bộ từ trên xuống dưới bình đài. Tuy nhiên, cho dù là như thế, cũng tránh không được một tia hào quang vàng rực tình cờ thoát ra.

Từ rất xa một khí tức quỷ dị mờ đến thám thính, dường như có chút chú ý đến sự khác thường ở nơi này.

Sau đó một con dơi đỏ tươi như máu bay lại đây. Tuy nhiên biểu hiện của nó cũng thật cẩn thận, cũng không có lỗ mãng bay thẳng đến, mà chỉ đứng xa xa giương mắt tìm kiếm chung quanh.

Trong lòng ba người Beica thầm kêu khổ. Bọn họ biết, trận chiến trên bình đài tuy rằng cũng chưa tiết lộ ra ngoài nhưng sự tồn tại của hoàng kim vồng đã hấp dẫn sự chú ý của đám vong linh sinh vật bên ngoài. Dù sao, ở trong này, hào quang màu vàng rực thật sự là rất đáng chú ý, chỉ cần một chút là đủ để gây ra chấn động thật lớn.

Tuy rằng lúc này vẫn chưa bại lộ điều gì gây nguy hiểm, nhưng nếu cấm chú tiếp tục và uy thế lại tiếp tục tăng lên nữa thì chắc chắn là chỉ trong khoảnh khắc...

Lúc này Tiểu Ân cũng cảm ứng được trước mặt có năng lượng càng ngày càng cường đại truyền đến, cũng cảm thấy buồn bực đến phát điên.

Khi hắn đuổi theo âm hồn đế vương đã thi triển pháp thuật phi thường đơn giản, đó chính là toàn địa thuật bình thường nhất.

Toàn địa thuật chẳng qua chỉ là một ma pháp cấp bốn, nhưng khi Tiểu Ân thi triển, cũng đã dung nhập linh vực của mình vào ma pháp.

Ma pháp cấp bốn một khi đã dung nhập linh vực, còn là ma pháp cấp bốn sao?

Đáp án rất nhanh đã có, Tiểu Ân dùng toàn địa thuật tốc độ cực nhanh, không ngờ giống như không bị ảnh hưởng gì cả, tất cả đất đá chắn ở trước mặt hắn toàn bộ bị hắn mở ra. Cho dù nền đất này bên dưới toàn

là đá tảng đã thành hình qua không biết bao nhiêu năm tháng, vậy mà khi gặp phải lực lượng linh vực của Tiểu Ân thì cũng chỉ như là một khối đậu hủ lớn mà thôi.

Sau khi đánh bị thương âm hồn đế vương, Tiểu Ân lập tức theo sát không rời. Hắn có dự cảm, đằng sau tên âm hồn đế vương bị hắn đánh trọng thương bỏ chạy này chắc chắn có thứ gì đó khiến hắn cảm thấy hứng thú.

Dĩ nhiên, Tiểu Ân vớt chuyện mình và Hắc Long Vương liên thủ diễn trò lừa gạt nó qua một bên, cũng lơ luôn chuyện mình vô duyên vô cớ tới nhà người khác khiêu khích gây sự. Bởi vì hắn tin tưởng, nếu tình cảnh hai bên đổi chỗ cho nhau, âm hồn đế vương và đám thủ hạ của hắn cũng sẽ đuổi giết tới tận nhà Tiểu Ân.

Chỉ có một điều Tiểu Ân quả thật không ngờ tới chính là, sau khi âm hồn đế vương cảm ứng được lực lượng linh vực của Tiểu Ân liền lập tức liều mạng sử dụng cấm chú.

Trên bình đài sử ra cấm chú, quả thực là thủ đoạn cuối cùng đồng quy vu tận, hai bên cùng chết mà.

Hắn chẳng qua là đánh bại âm hồn đế vương một lần mà thôi, không cần phải điên cuồng như vậy chứ.

Tiểu Ân vừa nguyên rửa âm hồn đế vương ra tay không theo lẽ thường, vừa tự hỏi cái gì đó. Rất cực. hắn nghiêm mật, nhanh chóng hợp thể với Nhất Hào, năng lượng toàn thân bắt chợt bùng nổ.

Lần bùng nổ này hắn không giữ lại gì cả mà phóng thích toàn bộ năng lượng của mình ra.

Trước kia. cũng chỉ có trận chiến với Matt Lazo, Tiểu Ân mới xuất ra toàn bộ lực lượng. Nhưng lúc này, sau khi một cấm chú đã bắt đầu phát động, Tiểu Ân lại một lần nữa giải phóng tất cả năng lượng của bản thân.

Lực lượng linh vực đã trải qua một lần biến dị nén ép nhanh chóng tràn ra, đó là một cỗ khí tức có mặt khắp nơi, gần như trong khoảnh khắc đã tràn tới, thấm vào mọi ngõ ngách của bình đài.

363. Chương 4 Áp Chế Cấm Chú (3)

Linh vực của Tiểu Ân bình thường vô cùng, không có thuộc tính gì cả, chỉ có duy nhất một thứ, chính là áp lực, áp lực khổng lồ vô cùng vô tận.

Dưới sức ép của cỗ áp lực áp chế dưới, thanh âm vang vọng khắp bình đài và linh vực kỳ dị đều ngay lập tức bị dả kích đến mức không tưởng tượng được.

- Cạc cạc, ha ha, ha hã, a, khụ khụ...

Tiếng gào khóc vốn dĩ thảm thiết như mổ heo giết chó đột nhiên biến thành một tiếng thét kinh hãi và những tiếng ho khan liên tiếp.

Sóng âm công kích mãnh liệt kia tuy rằng vẫn còn tồn tại, nhưng sau khi âm thanh chuyển thành những tiếng ho khan buồn cười, thì lập tức khí tức quỷ dị tràn ngập trong không trung bị xua đi hoàn toàn, không còn sót lại chút gì nữa cả.

Ngoài ra, tất cả mọi người đều cảm ứng được rất rõ ràng phía trên linh vực do âm hồn đế vương phát ra, đột nhiên xuất hiện lực lượng của một linh vực khác.

Vốn dĩ khi một vị cường giả cấp bậc truyền kỳ ra tay trước thì chiếm được lợi thế. Sau khi hắn phóng xuất ra linh vực của mình, cường giả cùng giai khác muốn xâm nhập lực lượng của linh vực của mình vào trong đó phải hao phí rất nhiều năng lượng và thời gian.

Nếu thực lực hai bên không quá chênh lệch, thuộc tính của linh vực không khắc chế nhau, vậy muốn xâm nhập linh vực do đối phương bố trí đầy đủ trước, về cơ bản là chuyện si tâm vọng tưởng, người tỉnh nói mê.

Nhưng, định luật này áp dụng vào trường hợp của Tiểu Ân thì hoàn toàn mất đi hiệu lực.

Lực lượng linh vực của hắn một khi đã bùng phát sẽ nghiền nát tất cả mọi thứ cản trở nó, kể cả linh vực hùng mạnh cùng giai cũng không ngoại lệ.

Âm hồn đế vương nhìn Tiểu Ân trong mắt đầy kinh hãi. Thân thể vô hình của hắn mơ hồ đang run rẩy. Hắn biết, thực lực hai bên thật sự chênh lệch quá xa.

Trước mặt Tiểu Ân thậm chí ngay cả sóng âm lĩnh vực do hắn phát ra trước cũng bị phá tan tành. Nói cách khác, ngay cả cấm chú hắn cũng không thể phóng thích trước mặt Tiểu Ân.

Những tồn tại như truyền kỳ và vong linh đế vương, năng lực cường đại nhất của bọn họ đương nhiên chính là cấm chú.

Chính vì sự tồn tại của kỹ năng siêu cấp hùng mạnh như vậy cho nên khi những truyền kỳ giao phong, hai bên đều cố gắng kiềm chế. Nếu thật sự xảy ra chuyện hai cấm chú đồng thời phóng thích, như vậy kết cục của hai bên e là chỉ có một, cả hai cùng chết.

Cho nên, âm hồn đế vương vĩnh viễn không thể ngờ được, hoá ra trên thế giới này còn có một loại lĩnh vực có thể hoàn toàn áp chế lĩnh vực cùng giai, thậm chí còn khiến cấm chú của đối phương không thể phóng thích ra được.

Kỳ thật, ngay cả khi vô tận lĩnh vực của Matt Lazo phóng xuất ra lực lượng hùng mạnh nhất, cũng có thể bị lực lượng lĩnh vực hoàn toàn đánh tan, thì lĩnh vực của một vong linh đế vương nào có đáng là gì?

Trong không gian hư vô mờ mịt dường như đang truyền đến những tiếng vỡ “cách cách”, ngay sau đó, sóng âm lĩnh vực vốn từng tràn ngập khắp mọi ngõ ngách của bình đài hoàn toàn biến mất, tựa như khi hôm qua hoa cúc còn rực rỡ, hôm nay đã héo tàn, chẳng thể thu hút sự chú ý của tao nhân mặc khách.

Thân hình Tiểu Ân nhanh như điện, ngay khi đánh tan lĩnh vực của đối phương, hắn đã xuyên qua khoảng cách mấy chục thước, xuyên qua bảy tám khối đá lớn đã trải qua mấy vạn năm ngưng kết, xuất hiện trước mặt âm hồn đế vương.

Lúc này thân hình âm hồn đế vương đã mờ mịt đến mức gần như nhìn không thấy, kém xa cái thân hình lúc đầu nhìn như thật thể.

Đôi tay hắn đã mọc ra, nhưng toàn thân đều lộ ra khí tức tử vong.

Hắn bị Hắc Long Vương dùng năng lượng hoàng kim đánh lén, ngay sau đó bị Tiểu Ân đánh tan tinh thần công kích và sóng âm lĩnh vực, âm hồn không có thật thể như thiếu hụt đi rất nhiều, kỳ thật đã không thể tránh khỏi tử vong.

Dường như cảm ứng được Tiểu Ân ở bên cạnh, trong mắt âm hồn đế vương hơi chớp động một tia linh quang.

Ngoài dự kiến của Tiểu Ân chính là trong cái liếc mắt này không ngờ không có thù hận.

- Đáng tiếc, đến chết ta vẫn không tìm được một thi thể thích hợp.

Từ hình thể đang càng ngày càng trở nên hư ảo của âm hồn đế vương truyền đến tiếng kêu đầy cảm thán.

- Thân thể thích hợp gì?

Tiểu Ân vốn muốn đánh chết hắn luôn không lời thôi dài dòng, nhưng khi nghe được những lời này, trong lòng cũng là đột nhiên máy động, hai tay đã giơ lên chậm rãi thả xuống.

Dường như là biết đại nạn đã đến, âm hồn đế vương cũng không còn giấu diếm gì cả.

- Khi các ngươi vừa mới xuất hiện, ta đã biết. Tuy nhiên điều đáng tiếc chính là, ta nghĩ các ngươi cũng là vong linh, đặc biệt có một tên kia, không ngờ là một vị vong linh cấp đế vương.

Dứt lời, thanh âm âm hồn đế vương mang theo một chút mệt mỏi và chua xót:

- Ta là một âm hồn, âm hồn không có thật thể, trong các vong linh bộ tộc, cũng nhỏ bé như chúng ta chỉ có bộ tộc xương khô. Thời gian dài trôi qua ta có được trí tuệ, hiểu được cảnh giới càng lên cao càng khó. Nhưng cho tới nay, ta đều vạn phần hâm mộ vong linh có thân thể.

Sắc mặt Tiểu Ân hiện lên vẻ dở khóc dở cười, tư tưởng âm hồn này thật đúng là cổ quái, không ngờ ngay cả ý nghĩ như vậy cũng có, thật sự rất làm người ta ngạc nhiên thán phục. Tuy nhiên trong lòng hắn mấy động, hồi ngược lại:

- Người muốn chiếm lấy thân thể Corey?

- À, người kia tên là Corey sao? Đúng vậy, ta chính là muốn thu hoạch thân thể hắn cho nên mới bị các người đánh lên.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói:

- Nếu người không nổi lòng tham, ngay cả khi hai người chúng ta liên thủ, người cũng không hẳn sẽ rơi vào kết cục như thế này.

Âm hồn đế vương thân nhiên thở dài, nói:

- Người nói đúng, nếu ta không phải đột nhiên nổi lòng tham, cũng chưa chắc đã không thể chạy trốn.

Hắn đột nhiên nghĩ lại rồi nói:

- Tuy nhiên, nếu các người dám tìm tới cửa, tự nhiên là tính lấy mạng ta, có ý đoạt bảo tàng của ta. Cho nên bất kể ta có ra tay hay không, các người cũng sẽ không bỏ qua cho ta.

Sắc mặt Tiểu Ân hơi hơi đỏ lên, lần này không phải là ra tay hàng yêu phục ma gì cả, mà là làm cướp, cướp trắng trợn.

Ba người Beica có lẽ chỉ biết hứng thú với những thứ mà đám này cất chứa. Nhưng Hắc Long Vương thì khác, đám đông vong linh cường đại này mới là thứ hắn yêu thích nhất.

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, Tiểu Ân hỏi:

- Thủ hạ của người có nhiều như vậy, chẳng lẽ không thể chọn ra một tên thích hợp sao?

Dừng một chút, hắn giống như nghĩ ra cái gì đó rồi nói:

- Tên võ sĩ cao năm thước kia có lẽ phù hợp yêu cầu của người.

- Hắn không được, vong linh đế vương nếu sống nhờ thân thể quân vương, bất kể là ma lực hay là cảnh giới, đều có sự sút giảm to lớn.

Âm hồn đế vương bất đắc dĩ nói:

- Hơn nữa, hắn là do ta tìm được khi tấn công một ngôi mộ của quỷ thần, căn bản là không thể sống nhờ. Ngôi mộ kia cũng không lớn, nhưng sức chiến đấu cường đại thật sự là khác xa bề ngoài. Chẳng những có ma pháp võ sĩ do thần tạo nên, còn có một quyền thần thuật.

Tiểu Ân chấn động, nếu nói không động tâm thì chắc chắn đó là giả.

- Thần thuật gì?

Âm hồn đế vương đã gần với hư vô lắm rồi, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể biến thành gió bay đi. Hắn đột nhiên cười khanh khách:

- Nhân loại cấp truyền kỳ kia ơi, chẳng lẽ người thật sự cho rằng ta sẽ nói tất cả cho người nghe sao?

Nhìn thân hình âm hồn đế vương dường như chỉ còn sót lại một chút năng lượng, Tiểu Ân đột nhiên minh bạch một chuyện, trong lòng không khỏi thầm kêu không tốt.

Lão già xảo quyệt này căn bản là muốn câu giờ với mình. Tuy nhiên mục đích kéo dài thời gian của hắn không phải là để chạy trốn hay khôi phục gì đó mà là muốn để linh hồn của hắn hoàn toàn tiêu tan.

Nơi này dù sao cũng là thế giới của vong linh. Tiểu Ân cũng từng học tập qua vong linh pháp thuật, đối với phương pháp bắt hồn phách của vong linh sinh vật cũng không xa lạ. Nếu khi hai người vừa tiếp xúc, Tiểu Ân lập tức sử dụng phương pháp này đối phó âm hồn đế vương, như vậy âm hồn đế vương đã suy yếu đến mức như thế chắc chắn sẽ không thể kháng cự.

Nhưng chính trong thời gian nói mấy câu nói đó, âm hồn đế vương kia cũng đã và đang không ngừng phóng thích nguyên khí trong cơ thể hắn, tới khi như đèn hết dầu sắp tắt rồi thì ngay cả linh hồn của hắn dường như cũng bắt đầu tiêu tan.

364. Chương 4 Áp Chế Cấm Chú (4)

Trong tình huống như vậy, đừng nói là ngàn năm truyền kỳ, cho dù là ngụy thần ở đây, cũng đừng mơ tưởng có biện pháp gì có thể rút linh hồn của hắn ra.

Lúc này, trong mắt âm hồn đế vương đã không còn có sự mê man và tiếc nuối như vừa rồi mà thay vào đó là một mảnh đắc ý và trào phúng. Dường như đối với việc trước khi lâm chung trên chọc được đối phương một trận cảm thấy rất thỏa mãn.

Nhưng mà, ngay lúc này, âm hồn đế vương thấy đôi mắt của Tiểu Ân.

Đôi mắt ấy vẫn mang dáng vẻ như trước, là khinh thường và trào phúng, thậm chí còn là một chút ngạo mạn và ngạo nghễ.

Tiểu Ân cũng không có vì sai lầm của hắn mà cảm thấy hối hận, ngược lại giống như tướng quân sau khi đại thắng đối thủ đang dùng thái độ của bậc bề trên nhìn âm hồn đế vương.

Trong lòng hắn chợt nảy dựng lên, dường như có một loại dự cảm vô cùng không tốt. Nhưng không để hắn kịp suy nghĩ cẩn thận đến tận cùng là xảy ra chuyện gì, thân thể âm hồn đế vương đã hoàn toàn biến mất, chỉ có điều, trước khi biến mất, thời gian dường như là tạm dừng một chút, chỉ là tạm dừng một chút như vậy mà thôi.

- Dung hợp trăm phần trăm...

Ngay khoảnh khắc cuối cùng khi linh hồn đối phương tiêu tan, Tiểu Ân đã cùng Nhất Hào tiến hành dung hợp hoàn toàn.

Khi dung hợp thành công, Tiểu Ân lập tức tiến vào cảnh giới thời gian dừng lại. Trong cảnh giới này, tất cả đều dừng lại, kể cả linh hồn sắp tiêu tan kia cũng như thế.

Lực lượng tinh thần lập tức tuôn ra ào ạt, trong nháy mắt đã bao vây linh hồn sắp tiêu tan. Nhưng khi vừa mới bao vây, Tiểu Ân lập tức hiện, linh hồn tàn phá này phân lượng không ngờ là rất không đủ.

Thậm chí đã không còn có thể tính là linh hồn mà chỉ có thể coi là một linh hồn ý niệm.

Tình huống này có nguyên lý cũng giống như ngày xưa khi Hắc Long Vương và Tiểu Ân ký kết linh hồn khế ước. Hắc Long Vương chẳng qua là bỏ ra một phần linh hồn nhỏ nhất cũng đã thành công đổi lấy một phần tư linh hồn Tiểu Ân.

Lúc này linh hồn bị Tiểu Ân không chế, đại khái cũng là dạng này.

Tuy nhiên nếu có một chút linh hồn như vậy thì những biểu hiện vừa rồi của âm hồn đế vương là hoàn toàn không thể tin.

Linh hồn như vậy căn bản là không thể làm ra động tác sinh động như thế.

Từ khi Nhất Hào có thể cùng Tiểu Ân tiến vào cảnh giới này, nó không bao giờ bị thời gian dừng lại không chế nữa.

Lúc này hắn đã phục chế xong tất cả những suy nghĩ khác thường ẩn chứa trong linh hồn kia. Tiểu Ân có cùng suy nghĩ với Nhất Hào trong nháy mắt cũng đã minh bạch tất cả nội dung và ý tưởng của suy nghĩ này.

Nhẹ nhàng thở ra một hơi, nhìn linh hồn cùng trí nhớ kia dần biến mất trước mắt mình. Sau đó, trên mặt hắn lập tức hiện ra một nụ cười lạnh.

- Chết rồi sao? Giả bộ thực là giống quá. Nếu không phải gặp ta, chỉ sợ lúc này quả thực đã bị hắn lừa rồi!

Thân hình khẽ nhúc nhích, chung quanh Tiểu Ân lập tức xuất hiện dị biến cổ quái. Thân hình hắn cứ như vậy mà biến mất.

Toàn bộ không gian đều tràn ngập lĩnh vực lực lượng hùng mạnh của Tiểu Ân. Dưới sự áp chế của thứ lĩnh vực ngang tàng đến cực điểm này, ngay cả Hắc Long Vương cũng vui vẻ từ bỏ ý nghĩ sử dụng lĩnh vực cướp đoạt quyền kiểm soát không gian.

Đúng là cơ hội khó cầu, cho nên Tiểu Ân mới có thể trong tình cảnh ở đây không ai kém hơn hắn mà dám thi triển thuật không gian thuần di, qua mặt bốn vị cao thủ cấp bậc truyền kỳ, tiến vào một cứ điểm bí mật trong bình đài.

Bên dưới một kiến trúc đã đổ nát trên bình đài có một căn phòng ngầm bằng đá, phong cách vô cùng cổ xưa, nhưng cũng không quá hấp dẫn ánh mắt người ta. Nhà đá này bình thường chẳng có gì kỳ lạ. Cho dù bên trên có người thông qua tinh thần dò xét mà biết đến sự tồn tại của cái nhà đá này, thì cũng không có nửa điểm lưu ý.

Bởi vì trong căn phòng đá này chỉ là một khoảng không trống rỗng, không ngờ cái gì cũng không có.

Nhưng lúc này Tiểu Ân đang sử dụng thuật thuần di lên trốn mọi người chính là để đi tới chỗ này.

Hắn hừ lạnh một tiếng, nhìn vách tường ba mặt thô ráp, đột nhiên vỗ nhẹ một cái lên một mặt tường. Lập tức, mặt vách tường này xoay đi một góc lộ ra cầu thang xoắn xuống dưới.

Tiểu Ân không chút do dự nhảy vào. Đương nhiên, lực lượng lĩnh vực tỏa ra từ trên người hắn không hề suy yếu chút nào, ngược lại càng mạnh hơn vài phần. Với cường độ như thế bao phủ bình đài, bất kể tinh thần lực nào cũng không thể xuyên qua sự phong tỏa của lĩnh vực.

Tiểu Ân có trăm phần trăm tin tưởng rằng Hắc Long Vương và ma pháp hội trưởng đều đang nghĩ đến hắn còn đang giằng co ác liệt với âm hồn đế vương kia.

Dù sao, bọn họ cũng không biết âm hồn đế vương sau khi liên tiếp chịu ba vết thương trí mạng đã biến thành con tôm mềm oặt, mặc cho ai cũng có thể chà đạp.

Trong cảm nhận của bọn họ, âm hồn đế vương này hùng mạnh dị thường, có lẽ đang sống chết với Tiểu Ân.

Vừa bước vào mật đạo, tốc độ Tiểu Ân đột nhiên nhanh hơn, hắn cũng không phải dọc theo cầu thang xoắn đi xuống, mà ngược lại trực tiếp nhảy vào giữa tâm cầu thang.

Đang ở giữa không trung, hắn cảm thấy thân mình hơi nhẹ hẫng đi, lập tức tiến nhập một nơi không biết tên.

Ma pháp cơ quan nơi này thiết kế cực kỳ xảo diệu, nếu thật sự từng bước một dọc theo cầu thang đi xuống, như vậy sau khi tới đáy, sẽ nhìn thấy một ít đạo cụ ma pháp cao cấp thậm chí còn có một ít thần lực kết tinh rải rác.

Người bình thường sau khi nhìn thấy mấy thứ này, đều dắc ý đào dạt thắng lợi trở về. Cho nên bọn họ căn bản là chưa từng nghĩ đến, nếu có thể từ không trung ở giữa nhảy xuống, như vậy sẽ bị một lực lượng thần bí nào đó truyền tống đến một chỗ khác.

Thiết kế như vậy đã không còn có thể dùng hai chữ tinh xảo mà hình dung. Tính toán này tuyệt đối là đã nhìn thấu thói quen suy nghĩ của tất cả các sinh vật có trí tuệ.

Đương nhiên, nếu có người tìm ra chỗ này mà không phải sinh vật có trí tuệ, chỉ là một đám không biết suy nghĩ, chỉ biết là nhảy thẳng vào khoảng không ở giữa, vậy những thiết kế dày công tính toán này hoàn toàn vứt đi.

Nhưng nếu thực sự có người có thể phát hiện bí mật nơi này, như vậy bất kể là ai, đều không có khả năng phá một đám sinh vật không có trí tuệ đến đây để làm hư mọi chuyện.

Chỉ có điều, bất kể âm hồn đế vương suy tính như thế nào, cũng tuyệt đối không thể tưởng được trên thế giới này không ngờ có một loại lực lượng có thể khiến thời gian tạm dừng. Hắn cũng không thể tưởng tượng được rằng Nhất Hào không ngờ có thể trong nháy mắt đã phục chế xong những ý niệm trong đầu hắn.

Có thể đồng thời làm được hai điểm này là đã có thể so sánh với thần linh.

Ánh sáng trắng lóe lên, Tiểu Ân lập tức xuất hiện trong một không gian nửa phong bế.

Sở dĩ nói không gian này là nửa phong bế, đó là bởi vì trong không gian này, hắn còn có thể cảm ứng được tình hình và khí tức bên ngoài, ngay cả việc hắn điều khiển lực lượng linh vực cũng không có bất cứ vấn đề gì.

Nhưng, không gian này dường như lại có khả năng ngăn cản năng lượng từ bên ngoài tiến vào.

Nói cách khác, trong không gian này, hắn có thể khống chế từ xa tất cả mọi thứ bên ngoài mà không cần lo lắng bị người ta phát hiện.

Diện tích không gian này cũng không phải rất lớn, chỉ chừng trăm thước vuông, hơn nữa ở giữa không gian, một âm hồn đang nghẹn họng nhìn trần trời Tiểu Ân với vẻ khó có thể tin nổi.

Tiểu Ân cười ha hả. nói:

- Đế vương các hạ tôn kính, người khỏe không?

Lúc này âm hồn đế vương tuy rằng còn có bộ dáng vốn có, nhưng là khí tức của hắn đã yếu ớt đến mức không chịu nổi, năng lượng trên người lại gần như tiêu hao đến độ hầu như không còn gì cả.

Đừng nói là đối mặt Tiểu Ân, cho dù là đối mặt ma đạo sĩ cấp bảy e là cũng không chịu nổi một kích.

- Không, không thể nào, người làm sao tới được đây?

Âm hồn đế vương cười thâm, sắc mặt hắn vừa xám xịt vừa trắng bệch, thần sắc đầy tuyệt vọng.

Tiểu Ân chụm hai tay lại, nói:

- Đương nhiên là theo dấu chân của ngươi mà tìm.

- Không thể nào!!!

Âm hồn đế vương dường như bình tĩnh được một chút rồi nói:

- Không thể nào, bản thể của ta chưa từng đi ra ngoài, người làm sao có thể tìm ra?

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, gương mặt đột nhiên nhẵn lại, nói:

- Vong linh đế vương ơi, chẳng lẽ ngươi thật sự cho rằng ta sẽ nói tất cả cho ngươi nghe sao?

365. Chương 5: Linh Hồn Khế Ước

Thật lâu sau, giọng nói U Linh Đế Vương chậm rãi vang lên :

- Nhân loại truyền kỳ tôn kính. Ngài còn thể cho phép ta chuộc lại sinh mạng của ta không ? Nếu có thể được, ta còn thể trả đủ tiền chuộc khiến ngài vừa lòng.

Tiểu Ân trong lòng âm thầm kỳ quái. Đã tới mức như cùng đường rồi mà U Linh Đế Vương này không còn nói như vậy. Quả thật là khiến người khác hết sức ngạc nhiên

Tuy nhiên bởi vậy có thể thấy được, hắn quả thực đủ tin tưởng đối với những thứ cất chứa.

Trầm ngâm một chút Tiểu Ân hỏi:

- Người dùng cái gì để chuộc lại sinh mạng của ngươi ?

U Linh Đế Vương nhìn chăm chăm vào Tiểu Ân, đột nhiên khom lưng thật sâu nói:

- Thần thuật phân ra thần niệm khống chế còn có một bí mật lớn nhất.

Tiểu Ân bình tĩnh nói:

- Bí mật gì ?

- Một cái mộ Thần linh không biết vì nguyên nhân gì mà bay tới nơi này!

U Linh Đế Vương nói hết sức kinh động lòng người.

Trên mặt Tiểu Ân rất cục lộ ra ánh mắt kinh ngạc hẩn chậm rãi nói:

- Nơi này hẳn là mộ Ngụy Thần mà không phải là nơi các thần an nghỉ !

- Ta biết nơi này là mộ Ngụy Thần.

U Linh Đế Vương thở dài nói:

- Nhưng ta có thể khẳng định tại cái mộ đó tuyệt đối là mộ Chân Thần hơn nữa còn là một vị Thần linh cực kỳ cường đại. Bởi vì ma pháp võ sĩ và thần thuật thần niệm khổng lồ của ta đều học được ở đó.

Tiểu Ân lạnh lùng nhìn hẩn, đại não suy nghĩ thật nhanh từng chút phân tích tin tức trong lời U Linh Đế Vương.

Kết luận cuối cùng khiến Tiểu Ân rất là phấn chấn, bởi vì Nhất Hào phán đoán lời nói của U Linh Đế Vương có thể tin được chín phần

Tuy nhiên cùng lúc đó, Nhất Hào cũng đưa ra rất nhiều đề nghị. Một điều chủ yếu nhất trong đó chính là phải biết được nhân số khổng lồ và biện pháp xử lý vị U Linh Đế Vương này như thế nào!

Không khí trong căn phòng nhỏ chợt quý dị hẩn lên U Linh Đế Vương dường như cảm nhận được sát khí dần dần toát ra trên người Tiểu Ân mà trở nên có chút lo lắng không yên.

Hẩn đột nhiên cất cao giọng :

- Truyền kỳ các hạ. Chẳng lẽ ngài không muốn nắm giữ càng nhiều ma pháp võ sĩ, không muốn học được phương pháp thần niệm khổng lồ hóa thân hay sao ?

Tiểu Ân không chút biến hóa nói :

- Ta đương nhiên muốn. Nhưng mấy thứ này ta có thể chiếm được trong trí nhớ của người !

- Ta sẽ không để ngài có cơ hội chiếm được.

U Linh Đế Vương chậm rãi nói:

- Tuy rằng ta hiện tại quả thật đã suy yếu, nhưng năng lực tự bạo vẫn còn !

- Người có thể tự bạo. Nhưng ta cũng cam đoan, Trước khi người tự bạo ta đã chiếm được những thứ ta cần biết !

Tiểu Ân nói từng từ một

Khi Tiểu Ân nói những lời này, hẩn cũng đồng thời cùng Nhất Hào làm tốt chuẩn bị. Bọn họ nắm chắc trong vòng 0.1 giây tiến vào trạng thái hợp nhất hoàn mỹ. Đồng dạng, hẩn cũng tuyệt đối nắm chắc phục chế toàn bộ trí nhớ U Linh Đế Vương trước khi hẩn tự bạo.

Cũng giống như cái thân thể thần niệm khổng lồ thứ nhất của U Linh Đế Vương tuyệt đối không thể chạy thoát khỏi bàn tay hẩn.

U Linh Đế Vương nhìn Tiểu Ân hẩn cũng không có biểu tình kinh sợ, phản nộ ngược lại giống như đang suy tính cái gì. Rất cục sắc mặt hẩn ngưng trọng nói:

- Nhân loại Truyền kỳ tôn kính. Ta tin tưởng lời nói của ngài.

-Ồ ! Người dễ dàng tin như vậy ?

Tiểu Ân mỉm cười nói.

- Đúng. Bởi vì trừ khả năng đó ra ngài tuyệt đối không thể trong thời gian ngắn như vậy tìm tới nơi này.

U Linh Đế Vương hơi khom người nói.

Tiểu Ân cười lạnh trong lòng nói:

- Nếu người đã tin như vậy người tính làm thế nào?

U Linh Đế Vương phát ra một tiếng thở dài thật sâu nói:

- Sau khi ngài đi tới nơi này, cũng không lập tức hủy diệt ta mà nói với ta nhiều chuyện như vậy. Như vậy ngài nhất định đã có tính toán giữ lại tính mạng ta. Ta chỉ muốn biết rằng vì bảo vệ sinh mạng, ta nên trả cái giá thể nào?

Trong mắt Tiểu Ân lúc này mới lộ ra vẻ khen ngợi, hắn nói tiếp:

- Ta muốn không nhiều lắm chính là sự trung thành của người.

- Ngài muốn ta nguyện trung thành với ngài sao?

- Đúng. Ta cần linh hồn khế ước của người.

Tiểu Ân không chút khách khí nói.

U linh bình thường đều là một đoàn ngọn lửa yếu ớt. Nhưng theo u linh không ngừng thăng cấp sẽ dần dần chuyển biến tới hình thể nhân loại. Nếu là có một ngày có thể hoàn toàn chuyển hóa lực lượng tinh thần thành thật thể như vậy U Linh Đế Vương có thể tiến giai đến cảnh giới Vong linh Ngụy Thần.

U Linh Đế Vương này thân thể lúc đầu hiện ra đã tiến gần vô hạn tới thân thể thực chất. Nhưng sau khi bị thương tổn lúc này U Linh Đế Vương đã suy yếu rất nhiều. Hơn nữa sau khi nghe xong lời nói của Tiểu Ân thân thể hắn không chịu nổi chế nhạo nhảy lên vài cái khiến cho Tiểu Ân còn tưởng rằng hắn muốn tự bạo, thiếu chút nữa lập tức hoàn toàn dung hợp với Nhất Hào.

Một lúc sau, thân thể U Linh Đế Vương khôi phục nguyên dạng hắn chậm rãi nói:

- Nhân loại Truyền kỳ. Ý của ngài là chỉ cần ta kính dâng linh hồn mình cho ngài, ngài có thể cho ta một cơ hội được sống ?

- Đúng !

Tiểu Ân sáng khoái nói.

Tuy nhiên lúc nói cái từ này trong lòng Tiểu Ân không chút cao hứng. Khí cơ của hắn chặt chẽ khóa đối phương, chỉ cần đối phương có bất kỳ cử động khác thường nào như vậy hắn sẽ liên thủ với Nhất Hào bảo hộ trí nhớ mất đi của đối phương và hoàn toàn phục chế lại.

May mắn U Linh Đế Vương đã suy yếu tới cực điểm ngay cả lực lượng bảo vệ linh hồn cũng không thể hình thành nếu không Tiểu Ân cũng tuyệt đối không có cách nào rút linh hồn một vị cấp bậc Truyền kỳ trong nháy mắt.

Ngọn lửa trong mắt U Linh Đế vương khẽ nhảy lên hỏi:

- Ngài nhất định cần linh hồn khế ước của ta sao? Có phải là vì lo lắng ta sẽ tiết lộ địa điểm của thần mộ ?

Tiểu Ân lộ ra một nụ cười đầy thâm ý nói:

- Trừ nguyên nhân này ra ta cũng không muốn cho người khác biết ta có năng lực trong nháy mắt câu ra linh hồn và trí nhớ của người khác.

Kỳ thật lấy thực lực trước mắt của Tiểu Ân cho dù tiến vào không gian Thời gian bất động cũng chỉ có thể thu thập trí nhớ của sinh vật trí tuệ không có nhiều lực lượng bảo vệ. Về phần câu linh hồn sao, đó chính là một việc khó khăn cực lớn, trên cơ bản rất khó thành công

Nhưng mà U Linh Đế Vương lại hoàn toàn không biết việc này hắn chần chờ một chút rồi cục nói:

- Từ lúc ta biến thành u linh tính lại ở nơi này và sau khi có được trí tuệ đã sống không biết bao nhiêu năm.
...

Tiểu Ân chân mày khẽ nhíu trong lòng thở dài. Cường giả như vậy quả nhiên là không chịu cúi đầu trước người khác phỏng chừng sau khi nói xong những lời này hắn sẽ đành liều một trận.

Ài ! Xem ra nhân vật cấp bậc Truyền kỳ quả nhiên không phải dễ mời chào!

Thần kinh Tiểu Ân đã rất căng thẳng, Nhất Hào cũng vận sức chờ phát động chỉ chờ U Linh Đế Vương có cử động khác thường là sẽ toàn lúc phòng ra.

Nhưng mà ngay tại giờ phút này giọng điệu của U Linh Đế Vương lại chuyển:

– Chính bởi vì ta sống nhiều năm như vậy cho nên ta biết sinh mạng đáng quý. Chỉ cần có một đường sống còn, cho dù hạn chế tự do của ta, khiến ta trở thành nô bộc của ngài thì ta cũng nguyện ý phục tùng sự chỉ huy của ngài!

Tiểu Ân nao nao, hắn gần như có chút không quá dám tin tưởng lỗ tai của mình.

Hắn vừa nghe được cái gì? Vị U Linh Đế Vương này không ngờ lại đồng ý điều kiện của hắn hơn nữa nguyện nhân đối phương đồng ý lại khiến cho hắn trước đó tuyệt đối chưa từng nghĩ tới.

Bởi vì sống quá lâu cho nên mới sợ chết, bởi vì cầu một con đường sống hắn thậm chí không tiếc dâng ra linh hồn

Nếu đổi lại là lời của Tiểu Ân, vậy bất kể là hắn kiệt quệ đến trình độ nào cũng sẽ không dâng linh hồn của mình cho người khác vô điều kiện Bởi vì nếu làm như thế, chẳng khác nào hắn vĩnh viễn bị quản chế bởi người khác, rốt cục đừng mơ thoát thân

Nhưng vị trước mắt này rõ ràng có ý tưởng vĩnh viễn không giống như hắn

Tuy nhiên có thể chiếm được một vị U Linh Đế Vương cường đại như vậy làm trợ thủ, hắn đương nhiên là cầu còn không được.

U Linh Đế Vương cũng không chờ Tiểu Ân thúc giục hai tay hắn đã biến ảo thành tay nhân loại nhẹ nhàng sờ lên đầu cứ thế cắm vào, ở trên đầu chậm rãi rút ra đường như đang tìm cái gì

Sắc mặt Tiểu Ân hơi trắng, đối với nhân loại mà nói đưa tay xuyên vào đầu ngoáy ngoáy. Loại hành vi này thật quá mức khủng bố rồi!

Không bao lâu tay của U Linh Đế Vương rút ra, ngọn lửa trên người hắn dường như nhạt đi vài phần. Tuy nhiên trong tay của hắn đang cầm một ngọn lửa màu đen đang nhảy múa chỉ lớn như móng tay

Ánh mắt Tiểu Ân thoáng nhìn qua lập tức hiểu được đây là linh hồn của U Linh Đế Vương. hơn nữa phần linh hồn này cực kỳ đầy đủ tương đương khoảng một phần tư linh hồn.

Chỉ cần cỗ linh hồn này bị Tiểu Ân nắm trong tay nếu U Linh Đế Vương làm ra chuyện phản bội hắn, như vậy chỉ cần hắn phá hủy một phần tư linh hồn này vậy thì U Linh Đế vương sẽ bị lâm vào trạng thái nào tê liệt. Cho dù không tử vong tại chỗ thì hắn ta cũng biến thành ma quỷ thần kinh hoàn toàn thác loạn chỉ biết giết chóc.

Hơn nữa, chỉ cần Tiểu Ân nguyện ý, hắn có thể thi triển hình phạt đối với linh hồn nắm trong tay, từ đó đạt được mục đích trừng phạt

Mà hai điều đó mới là chỗ đáng sợ nhất của linh hồn kẻ ước.

Ánh mắt Tiểu Ân kinh ngạc nhìn thoáng qua trên tay U Linh Đế Vương. Có thể trực tiếp phân liệt linh hồn từ trong thân thể ra sợ là cũng chỉ có vong linh hoặc là Thần linh mới có thể làm được

Ít nhất, lấy thực lực Tiểu Ân hiện tại căn bản không thể làm được

Tiểu Ân cẩn thận nhận lấy đoàn linh hồn kia đặt trên bàn tay, tay kia thì quen thuộc vẽ ra một đồ án kỳ dị.

Rốt cục, Tiểu Ân quát nhẹ một tiếng ngón tay như tia chớp điểm lên linh hồn

Trong giây lát, một cỗ linh hồn này đã bị Tiểu Ân thu vào trong thân thể.

Cho đến khi làm xong toàn bộ, Tiểu Ân mới xem như thở phào thật dài một hơi nhẹ nhõm. Sau khi linh hồn dung nhập cơ thể Tiểu Ân lập tức xác định thực tâm của U Linh Đế Vương này. Hơn nữa thông qua trao đổi linh hồn Tiểu Ân vô cùng rõ ràng hắn ta cũng không dùng lời nói dối để lừa gạt mình hắn ta thật sự vì sợ chết mà cam tâm tình nguyện giao ra linh hồn

Vong linh... sợ chết...

Đây có lẽ là thu hoạch lớn nhất lần này Tiểu Ân chiếm được.

- Được rồi. Người đã ký kết linh hồn khế ước với ta như vậy thì nói chuyện thật lòng một chút

Ở bên ngoài bình đài. Hoàng Kim Vồng bởi vì đối kháng linh vực sóng âm mà dần dần gia tăng cường độ năng lượng, đồng thời ánh sáng trên lưới cũng dần dần sáng ngời lên

Tuy rằng Beica ba người sớm đã dùng hết toàn lực ẩn giấu hào quang này vào trong sương mù u ám, nhưng sau khi độ sáng Hoàng Kim Vồng đạt tới một điểm tới hạn, khi tức phát ra cũng khuếch tán đi bốn phương tám hướng.

Đối với điểm này, ngay cả Beica cũng hiểu được bó tay không biện pháp

Hoàng Kim Vồng quả thật là thứ tốt, có thể ngăn cách tạm thời tất cả năng lượng trong lưới với thế giới bên ngoài. Nhưng vị Hội trưởng đại nhân của ma pháp công hội này cũng không biết lúc Hoàng Kim Vồng đối kháng cấm chú đã phát huy năng lượng của nó tới cực hạn và khiến cho bản thân ma pháp đạo cụ kích phát ra khí tức khác loại nồng đậm

Một con dơi màu đỏ phụ trách đi tuần ở xa xa đột nhiên phóng ánh mắt về phía bọn họ.

Tuy rằng còn không thể xác định đến tột cùng là một cái bình đài nào nhưng là có một loại mùi vị mà nó chán ghét lại kích thích nó muốn tới tìm ra nguồn gốc.

Beica truyền đạt một tin tức với hai người còn lại hai người kia tập tức gật đầu

Chỉ cần con dơi này thật sự tập trung sự chú ý tới nơi bọn họ, như vậy bọn họ lập tức ra tay giết chết

Tuy rằng làm như vậy có lẽ sẽ làm kinh động đến vong linh khác, nhưng đến lúc này đã không còn chú ý nhiều đến vậy.

Nhưng mà ngay tại lúc này áp lực lên Hoàng Kim Vồng chợt bắt đầu giảm và trong một thời gian rất ngắn hoàn toàn tiêu tán không còn.

Ba người ngơ ngác nhìn nhau đây là chuyện gì ? Chẳng lẽ U Linh Đế Vương kia đột nhiên có lương tâm, cho nên không hề thi triển linh vực sóng âm thậm chí gần như cấm chế sao ?

Chỉ có điều lý do này cho dù là ngu ngốc cũng không tin tưởng!

Tinh thần ý thức của Beica trong nháy mắt xuyên qua Hoàng Kim Vồng, vừa mới đảo qua một chút hần lập tức phát hiện bên trong tràn ngập linh vực cường đại không thể tin nổi

Trong linh vực này tràn ngập uy nghiêm và áp lực, giống như một khối đá lớn bổ sung toàn bộ những nơi Hoàng Kim Vồng bao phủ. Cho dù tinh thần ý thức của hần cũng không thể di chuyển tùy ý trong loại không gian này

Sắc mặt hần lập tức thay đổi bởi vì hần đã hiểu được. Cấm chú như tên trên dây của U Linh Đế Vương kia vì sao đột nhiên biến mất. Đó là bởi vì sự có mặt của lực lượng linh vực của Tiểu Ân khiến cho cấm chú mất đi nơi phóng thích

Lực lượng linh vực của Tiểu Ân không ngờ lại có được uy năng cường đại như thế, mạnh mẽ đánh tan hoàn toàn linh vực của người khác

Trong lòng Beica một mảnh lạnh lẽo. Đây là linh vực đáng sợ cỡ nào. Cuộc đời này tốt nhất là vĩnh viễn không nên làm kẻ địch người này.

Màu sắc trên Hoàng Kim Vồng đã hoàn toàn thu liễm, từng hồi năng lượng ba động nổi lên cũng hoàn toàn ngừng lại giống như hết thủy triều chưa từng, xảy ra hoàn toàn khôi phục bình tĩnh

Con dơi màu đỏ kia ở chỗ này vòng vo hồi lâu, rốt cục không thu hoạch được gì rồi đi.

Beica khẽ gật đầu với hai lão bằng hữu bọn họ lẳng lặng chờ đợi.

Tuy rằng không biết bên dưới xảy ra chuyện gì nhưng chỉ cần lực lượng linh vực của Tiểu Ân có thể tràn ngập cả bình đài như vậy nói lên mọi chuyện phát triển theo hướng tốt đẹp

Phía trên bình đài, Hắc Long Vương chăm Rãi thu lại lĩnh vực bản thân

Lĩnh vực của Tiểu Ân tuy rằng tràn ngập không gian khổng lồ nhưng lúc tiếp xúc với lĩnh vực của Hắc Long Vương lại giữ vững sự khắc chế tốt nhất, cũng không đuổi đi, không tính toán cắn nuốt.

Tuy nhiên, khi cảm ứng được hai người bọn họ đã lần lượt phóng ra lĩnh vực, Hắc Long Vương tốc độ nhanh hơn. Lão phóng ra khí thể cường đại nhất Long tộc có thể nói vượt bậc khiêu chiến chỉ vài lượt hô hấp mấy vong linh Quân vương cấp tám chín bị nhốt trong lĩnh vực đã toàn bộ tử vong

Rất nhiều khí tức vong linh tinh túy nhất cuộn cuộn tràn vào trọng lĩnh vực của lão, bắt đầu dung hợp với tín ngưỡng lực thuần túy nhất ở bên trong

Từng cổ biến hóa kỳ dị không ngừng thay đổi trong lĩnh vực của lão. Mỗi lần hấp thụ nhiều một chút năng lượng như vậy khiến cho lĩnh vực của Hắc Long Vương chuyển biến càng thêm nhanh

Nếu Tiểu Ân ở đây như vậy hẳn khẳng định sẽ ngạc nhiên thán phục không ngừng. Loại cách thức chuyển hóa năng lượng thần kỳ thể này thật đúng là có vài phần giống như biến hóa lực lượng lĩnh vực của hắn!

Sau khi hấp thụ toàn bộ mấy vong linh Quân vương kia ánh mắt Hắc Long Vương bắt đầu nhìn tới thân thể quái nhân Đế vương duy nhất còn lại.

Nhưng mà điều làm lão cảm thấy hết sức kinh ngạc là quái nhân Đế Vương này đã hoàn toàn ngừng mọi động tác

Hắn ngây ngốc như tượng gỗ nhìn về phía trước, nếu không phai khí tức vong linh mệnh mông mẫn liệt khiến tim người khác đập nhanh vẫn còn trên người, như vậy thật sự không thể liên tưởng hắn với một vong linh Đế Vương vĩ đại cùng nhau

366. Chương 6: Chiến Lợi Phẩm

- Phân thân? Không có khả năng. Chỉ là một vong linh Đế Vương như thế nào có khả năng tu luyện ra phân thân đây?

Lão lắc lắc đầu, ánh mắt vô cùng ngưng trọng. Đây là một loại tài liệu thí nghiệm cực tốt.

Hắc Long Vương kinh nghiệm lão làng đã đoán được, người kia cũng không phải thật sự là vong linh Đế Vương, hẳn chẳng qua là một con rối có thực lực vong linh Đế Vương mà thôi,

Chỉ có điều xem bộ dạng con rối này, U Linh Đế Vương không chế nó chỉ sợ đã lành ít dữ nhiều.

Nếu có thể thu hồi con rối này và nghiên cứu ra hắn làm sao ở cảnh giới Đế Vương có thể chế tạo ra con rối phân thân, như vậy sẽ là một thành tựu to lớn cỡ nào .

Nhưng ý nghĩ này quanh quẩn trong đầu lão hồi lâu cuối cùng vẫn bỏ đi.

Lão Long Vương cắn chặt hàm răng, trên thân thể nổi lên một đạo hào quang màu đen thật lớn, hào quang thô to còn hơn thùng nước phóng lên cao, ở giữa không trung cong một khúc, cứ như vậy bao phủ toàn thân quái nhân vào trong.

Quái nhân kia tuy rằng đã mất trí, nhưng bản năng của hắn vẫn còn. Cảm ứng được nguy hiểm mãnh liệt, lĩnh vực hắn vừa định phóng thích nhưng phát hiện quanh thân thể là lĩnh vực của người khác, và loại lực lượng lĩnh vực này đã bắt đầu thẩm thấu vào trong thân thể hắn.

Nếu là một vong linh Đế Vương chân chính thì tự nhiên có một số thủ đoạn để chống lại. Nhưng đối với một con rối không có thần trí mà nói nó chỉ biết dựa vào năng lượng trong cơ thể để tiến hành ngăn cản, chống cự thôi.

Chỉ có điều đối mặt với con cáo già Hắc Long Vương này, sự chống cự của hắn rất nhanh biến mất. Dần dần, thân hình trong cột sáng đen dần dần thu nhỏ, cuối cùng hoàn toàn biến mất. Hắc Long Vương hít một hơi thật dài, vẻ mặt tràn ngập thỏa mãn. Trong mắt lão lóe linh quang dường như có cảm giác như thoát thai hoá cốt.

Ngay tại lúc này, Hắc Long Vương đột nhiên cảm thấy kinh hãi, lão xoay người lại nhanh như tia chớp thì thấy Tiểu Ân vô thanh vô tức xuất hiện ở phía sau.

Hắc Long Vương thở dài một hơi, cùng Tiểu Ân đánh giá lẫn nhau một chút. Họ đều cảm thấy nét mặt đối phương tỏa sáng dường như có một chút thay đổi vi diệu.

- Hắc Long Vương. Thực lực của ngài tiến bộ lớn như vậy, nếu lại thêm vài lần có khi thật sự tiến giai chút hả ?

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi

- Ha ha! Làm gì mà nhanh như vậy, Cho dù có hấp thu nhiều lực lượng đến đâu, trước khi không hoàn toàn luyện hóa cũng là không tốt.

Hắc Long Vương nhìn về phía quái nhân, thuận miệng hỏi:

- Tên U Linh Đế Vương kia đã chết rồi à ?

Tiểu Ân không chút do dự nói:

- Đúng vậy. Từ nay về sau hẳn không còn tạo nên được uy hiếp gì nữa !

Hắc Long Vương gật đầu một cái, trong lòng lão cũng không nghi ngờ. Nếu U Linh Đế Vương vẫn còn tồn tại như vậy con rồi Đế Vương này căn bản không có khả năng biến thành bộ dạng như vậy.

Ngẩng đầu nhìn trời Hắc Long Vương nói:

- Tất cả vong linh đều đã thu thập sạch sẽ, có thể kêu bọn họ xuống đây. Để cho chúng ta nhìn xem, trong mộ Ngụy Thần này rốt cục có bao nhiêu thứ tốt !

Lực lượng linh vực khổng lồ của Tiểu Ân tản mát ra cũng trong nháy mắt thu lại toàn bộ. Tốc độ khiến Hắc Long Vương hơi chút kinh ngạc một hồi .

Càng là lực lượng cường đại thì lại càng khó có thể khống chế tự nhiên

Lực lượng linh vực của Tiểu Ân biểu hiện ra cường đại đã khiến tất cả mọi người bị rung động thật sâu.

Nhưng chỉ có lực lượng cường đại bậc này ở trên người của hắn lại có vẻ ngoan ngoãn nghe lời như vậy, độ khó trong đó vượt xa so với Đế Vương khống chế năng lượng của bản thân.

Nếu Tiểu Ân trải qua hơn trăm năm tĩnh tu, như vậy Hắc Long Vương còn không có nhiều kỳ quái. Nhưng vấn đề là đối với mọi chuyện của Tiểu Ân, Hắc Long Vương biết cực rõ, mới chỉ mấy năm công phu thôi đã có thể làm được điều này. Điều này tuyệt đối vượt qua phạm vi hiểu biết của lão đối với nhân loại Truyền kỳ.

Ở trong lòng lão thậm chí còn có chút hoài nghi đến tột cùng Tiểu Ân có phải giống như lão, cũng là một vị Ngụy Thần chuyển hóa mà ra.

Không trung truyền đến ba cỗ năng lượng dao động, ba người Beica đã bay đến phía trên bình đài.

Nhìn thấy Tiểu Ân và Hắc Long Vương đều đứng yên chờ đợi bọn họ xuống dưới, ba người này cùng thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Tuy rằng ba người bọn họ liên thủ có công lao bảo vệ , nhưng là hai người Tiểu Ân lại ở dưới đánh nhau, hơn nữa vừa mới đánh chết hai vong linh cấp bậc Đế Vương. Khó khăn trong đó bất cứ kẻ nào đều có thể dễ dàng nhìn ra được.

Tuy nhiên hai người Tiểu Ân cũng không bởi vậy mà tự tiện tìm tòi bào tàng nơi này, làm như vậy tự nhiên là chiếm được hảo cảm của ba vị Truyền kỳ lâu đời.

- Corey đại nhân, Tiểu Ân.

Thiago Motta giơ ngón tay cái lên, nói:

- Một lần có thể tiêu diệt hai vị vong linh Đế Vương và một đám vong linh Quân vương . Lợi hại, lợi hại...

Những lời này lão tuyệt đối là phát ra từ trong đáy lòng, lộ rõ vẻ thành khẩn.

Quả thật. trước khi hai người Tiểu Ân gia nhập, ba người bọn họ tuyệt đối không dám có bất kỳ ý tưởng gì với loại mộ Ngụy Thần cấp này.

Tiểu Ân khê mỉm cười nói:

- Ngài thật sự là quá khen rồi . Chúng ta chẳng qua là may mắn hơn một chút mà thôi.

Cơ mặt Beica khê co giật một chút. Trong lòng lão cực kỳ buồn bực. “Đều có thể áp chế cấm chú của đối phương mà còn gọi là may mắn hơn một chút?”

Tuy nhiên những lời này lão cũng không dám nói ở đây. Biết lực lượng lĩnh vực cường đại trong truyền thuyết và tận mắt nhìn thấy đó là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau. Hiện giờ ma pháp hội trưởng đã tràn ngập kiêng kỵ đối với Tiểu Ân, ngay cả thái độ cũng có biến hóa rất tinh tế.

Hắc Long Vương vỗ vỗ tay. Hết sức trực tiếp nói:

- Chúng ta nên đi xem nơi này có chiến lợi phẩm gì thôi !!

Mấy người bao gồm cả Tiểu Ân bên trong ánh mắt đều sáng lên. Đối với chuyện này, tất cả mọi người đều rất quan tâm.

Giờ phút này, trên bình đài tuy rằng trừ cung điện ở sát vùng trung tâm bị sập. Phần cung điện còn lại vẫn còn cao lớn hùng vĩ, không bị ảnh hưởng quá nhiều khi mọi người giao chiến.

Đương nhiên, nếu cấm chú sóng âm của U Linh Đế Vương hoàn toàn phóng thích, như vậy chỉ sợ là tất cả kiến trúc nơi này sẽ bị phá hủy ngay lập tức.

Tinh thần ý thức của năm người đồng thời tìm tòi không kiêng nể gì ở trên bình đài. Bởi vì không còn bất kỳ vong linh nào, cho nên bọn họ cũng không cần che giấu, cho dù nhãn ngục trang cùng lưỡi sử dụng.

Rất nhanh năm người nhìn nhau cười. Bọn họ đã tìm được mục tiêu chủ yếu.

Ở trong mỗi căn phòng phía tây, mơ hồ có năng lượng dao động truyền ra. Dao động này giống như một cái đèn chiếu sáng trong đêm đen, muốn không chú ý cũng là chuyện không có khả năng.

Mấy người cùng đi tới bên trong cung điện đó. Đẩy cửa bước vào, chỉ rẽ qua vài nơi lập tức đã tới căn phòng tỏa ra năng lượng dao động kia.

Ở bên ngoài căn phòng này có một ma pháp trận, ánh mắt năm người đồng thời ngưng tụ ở trên ma pháp trận.

Không hẹn mà cùng, bọn họ đều không lựa chọn cưỡng ép mở ra mà yên lặng tính toán biến hóa trong ma pháp trận. Tuy rằng không ai nói gì, nhưng khi năm Truyền kỳ ở cùng một chỗ, vô tình sẽ xuất hiện sự cạnh tranh ở các mặt một cách khó hiểu.

Sau một lát, Hắc Long Vương tiến lên trước một bước, đi tới trước ma pháp trận. Ngón tay tản ra khí tức vong linh âm trầm khê điểm vào vài nơi. Cánh cửa lập tức phát ra tiếng vang rất nhỏ, yên lặng mở ra.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, quả nhiên là gừng càng già càng cay!

Kỳ thật dưới sự trợ giúp của Nhất Hào, tốc độ tính toán của hắn tuyệt đối vượt qua Hắc Long Vương. Nhưng trong ma pháp trận lại có một số nơi trước kia hắn chưa từng gặp qua. Sau khi trải qua tính toán cẩn thận, rốt cục hắn tìm được biện pháp nhưng trong lúc này Hắc Long Vương lại đoạt trước cơ hội .

Beica ba người sắc mặt đột nhiên đỏ lên một chút. Nói thật, đến bây giờ thậm chí bọn họ còn chưa thể suy diễn hoàn toàn ma pháp trận vận chuyển ở trong lòng mà người ta đã đẩy cửa đi vào. Chênh lệch to lớn trong đó đủ để ba người bọn họ mặt đỏ tai hồng.

Hoàn hảo bọn họ cũng không biết Tiểu Ân chẳng qua là chậm hơn Hắc Long Vương một chút cũng đã toàn bộ hiểu rõ, nếu không chỉ sợ ba người bọn họ lúc này đã không còn mặt mũi nào gặp người khác .

Trong phòng không khác nhiều lắm căn phòng mà bọn họ điều khiển truyền tống trận ở bình đài kia, chẳng qua là nơi này hết thấy đều đơn giản rõ ràng, trên một mặt tường là rậm rạp các kết cấu như tổ ong.

Không ngờ có hơn một nửa hốc tổ ong đó có cất giữ thần lực kết tinh, tính toán sơ sơ một chút ít nhất vượt qua hơn một ngàn.

Trên mặt ba người Beica lập tức tràn ngập đờ ừng.

Số lượng thần lực kết tinh khổng lồ như vậy, chỉ riêng khoản thu đầu tiên này thôi cũng đủ khiến mọi người thắng lợi trở về.

Trước đó, bọn họ vẫn còn có chút phê bình kín đáo đối với việc Tiểu Ân và Hắc Long Vương lựa chọn cái mộ lớn này. Nhưng khi gặp được đám tổ ong có thể che phủ tất cả mọi người trước mắt, hết thấy đều đáng giá, vô cùng đáng giá...

- Tổng cộng là một ngàn tám trăm bốn mươi ba viên thần lực kết tinh.

Luo Sise than nhẹ một tiếng, cảm khái vạn ngàn nói:

- Bình đài như vậy quả nhiên là giàu có nhất.

Hắc Long Vương không cho là đúng nói:

- Trong khu mộ Ngụy Thần này, giữa các vong linh cũng không ở chung hòa bình, bọn họ đều có địa bàn cố định của mình, thỉnh thoảng cũng xảy ra xung đột. U Linh Đế Vương này có nhiều thần lực kết tinh như vậy, khẳng định là có một bộ phận do cướp được.

Ánh mắt Beica quét trong này một lượt, rốt cục rơi vào trên một cái hộp ở tổ ong phía đối diện.

Chiếc hộp này nhìn ở bề ngoài cũng có vẻ bình thường, hơn nữa cũng không biết được chế tạo từ vật gì. Tuy nhiên có thể đặt ở trong phòng giữa đám thần lực kết tinh, vậy tuyệt đối là đồ vật có giá trị không kém hơn so với thần lực kết tinh.

Beica tiến lên, khẽ vuốt lên nắp hộp một cái. Một tiếng “tách” vang lên, theo sau là một nhàn nhàn kéo léo mở nắp hộp ra.

Nắp hộp vừa mở ra, lập tức một vầng hào quang màu xám lóng lánh tỏa ra.

Đúng vậy, quầng sáng màu xám này cũng không phải là màu xám bụi, ngược lại gây cho người ta một loại cảm giác lóng lánh trong suốt.

Phát ra loại hào quang này là ba hạt châu tròn có vài phần giống như tinh hồn ma hạch. Nhưng cường độ năng lượng trong đó phát ra nếu so với tinh hồn ma hạch thì đúng là một trời một vực.

Chân mày Tiểu Ân khẽ nhíu. Hắn biết thứ này khẳng định không phải vật bình thường, nhưng đến tột cùng là cái gì thì hắn lại không biết. Chỉ có điều đưa mắt nhìn mấy người xung quanh lại rõ ràng thấy được trong mắt bọn họ hiện lên một tia sợ hãi lẫn vui mừng.

Luo Sise hít sâu một hơi, nói:

- Vạn khí chúng ta thật không tồi không ngờ có thể tìm được ba viên Đế Vương tinh hạch.

- Đúng vậy! Thật sự là vạn khí không tồi - Beica cũng khẽ thở dài.

Tiểu Ân giật mình, tuy rằng hắn không biết đây là cái gì nhưng sau khi nghe được cái tên “Đế Vương tinh hạch” thì cũng hiểu được rốt cục đây là cái gì.

Đây là nơi chứa tinh hoa của sinh vật vong linh cấp Đế Vương, cũng không phải trong cơ thể mỗi một vong linh Đế Vương đều có được Đế Vương Tinh hạch. Nếu muốn sinh ra Đế Vương tinh hạch, đầu tiên là vong linh Đế Vương này phải đạt tới cảnh giới gần đến Ngụy Thần, tiếp theo phải là những chủng tộc mạnh mẽ như Long tộc, Phượng hoàng sau khi chết biến thành vong linh Đế Vương mới có thể sinh ra một viên Đế Vương tinh hạch.

Độ khó để sinh ra loại tinh hạch này vượt rất xa sự tưởng tượng của mọi người, nhưng một khi đã sinh ra thì nó lại có được tác dụng cực kỳ cường đại.

Trong đó tác dụng quan trọng nhất chính là chỉ cần thu phục một vong linh Quân Vương cửu cấp, như vậy sau khi được hấn thề nguyện trung thành, lấy Đế Vương tinh hạch cho hấn sử dụng là có thể trăm phần trăm tạo ra một vong linh cấp Đế Vương.

Tuy rằng vong linh này không có khả năng lợi hại hơn so với chủ nhân tinh hạch. Nhưng chỉ cần nghĩ lại bên người có thêm một tay sai cấp bậc vong linh Đế Vương... đó là sự giúp đỡ lớn cỡ nào.

Đương nhiên, Đế Vương tinh hạch cũng có thể dùng làm tài liệu chế tạo ma pháp trượng, thậm chí còn có thể dùng trong thuật luyện kim.

Chỉ có điều trừ ngu ngốc ra, tất cả các cao thủ chiếm được Đế Vương tinh hạch cuối cùng đều có thêm ra một siêu cấp cao thủ cấp bậc Vong linh Đế Vương.

Thiago Motta đột nhiên cười khở một tiếng rồi nói:

- Thế mà lại chỉ có ba viên . Ồi...!!!

Tất cả mọi người đều khinh miệt trong lòng. Đồ vật như vong linh tinh hạch này, có một viên cũng đã là bảo vật truyền thuyết. Ở đây lại có những ba viên mà người còn không hài lòng sao?

Nếu không phải nơi này là mộ Ngụy Thần chỉ sợ căn bản không có khả năng đồng thời có ba viên Đế Vương tinh hạch.

Tiểu Ân và Hắc Long Vương nhìn nhau. Chỉ có hai người bọn họ mới biết được quái nhân Đế Vương kia là một con rối. Hiện giờ xem ra, bọn họ đã hiểu quái nhân kia vì sao có thể trở thành vong linh cấp Đế Vương. Xem ra nguyên nhân chính là bởi vì đồ vật này.

Beica do dự một chút rồi nói:

- Chúng ta trước tiên đi nơi khác nhìn một chút .

Mọi người lần lượt gật đầu, sau đó rời khỏi căn phòng này. Rất nhanh, sau khi tìm tới một vòng trong bình đài, mọi người đều lấy đồ vật có giá trị vào trong phòng này.

Trong cái mộ U Linh Đế Vương này, không chỉ có rất nhiều ma pháp tài liệu , thậm chí còn có một số vật phẩm quý hiếm.

Đương nhiên, quý báu nhất trong đó chính là thần lực kết tinh và Đế Vương tinh hạch, lại tìm được một quyển bút ký học tập ma pháp tâm đắc của vong linh Đế Vương. Còn có hơn mười hạt linh sa có một chút ánh sáng màu đen sẫm được Hắc Long Vương dùng thái độ thật cẩn thận mang về.

Vốn ai cũng không coi trọng mấy viên như hạt cát và cái bình đựng đồ uống màu đen sẫm này. Nhưng sau khi Hắc Long Vương đột nhiên phát hiện đồ vật này lập tức hai mắt tỏa sáng lộ ra biểu tình còn sáng ngời hơn so với lúc nhìn thấy Đế Vương tinh hạch, mọi người lập tức hiểu được thứ này khẳng định có giá trị tương đối lớn.

Cho nên, sau khi mọi người tập hợp tất cả bảo vật phát hiện được lại với nhau. Tiểu Ân lập tức nói :

- Corey đại nhân. Những linh sa này là cái gì vậy ? Sắc mặt Hắc Long Vương ngưng trọng nói:

- Những linh sa này là một trong những vật phẩm các thần hay dùng. Công dụng lớn nhất của nó chính là lưu giữ và chuyển hóa thần lực, là một trong những vật phẩm rất hiếm hoi có thể chịu đựng được uy áp của thần .

- Đây là thứ Thần linh sử dụng sao ? - Luo Sise ngắt ra sau đó hỏi:

- Đối với chúng ta mà nói thì nó có chỗ lợi gì sao?

Hắc Long Vương khẽ lắc đầu, nói:

- Đối với Truyền kỳ và Ngụy Thần mà nói, mấy thứ này không chút tác dụng. Tuy nhiên, một khi các người trở thành Thần linh như vậy thứ này liền không thể thiếu.

Sau khi nghe xong lời giới thiệu của Hắc Long Vương, đám người Beica lập tức giảm hứng thú đối với linh sa.

Hiện nay bọn họ chẳng qua là Truyền kỳ mà thôi ngay cả cảnh giới Ngự Thần có đạt tới hay không còn chưa biết. Về phần trở thành thần linh sao? Trong tình huống thiếu mảnh vỡ Thần cách mà nói, đó là không nên nghĩ tới.

Mấy người liếc mắt nhìn nhau , Beica ho nhẹ một tiếng, nói:

- Chúng ta phân chia đồng đồ này, rồi lại đi nơi khác nhìn xem có tìm được thứ gì tốt hay không!

- Được!

Hắc Long Vương sảng khoái lên tiếng, nói:

- Nơi này có một ngàn tám trăm bốn mươi ba viên thần lực kết tinh, có ba viên Đế Vương tinh hạch, có một quyển ma pháp tâm đắc của vong linh Đế Vương, có mười sáu viên linh sa. Các người nói nên chia thế nào?

Hắc Long Vương chỉ nói ra vài thứ quý báu nhất trong đó, về phần thứ khác nói thật còn chưa vào mắt lão long và Tiểu Ân.

Beica thương lượng với hai bằng hữu bên cạnh một lúc rồi nói:

- Ma pháp tâm đắc có thể sao chép, mỗi người một phần không thành vấn đề. Thần lực kết tinh chia đều làm hai phần. Ba chúng ta lấy một phần...

Hai hàng lông mày Tiểu Ân khê nhú, nói:

- Chia làm hai phần ?

Beica mỉm cười nói:

- Đúng vậy. Chia làm hai phần: phụ trách chặn ở bên ngoài một phần, ở bên trong dọn sạch chướng ngại một phần.

Tiểu Ân và Hắc Long Vương lần lượt gật đầu, đối với chuyện này không có ý kiến. Quả thật, tuy số người bên Beica nhiều hơn một, nhưng là tiêu trừ hai cao thủ cấp Đế Vương lại chính là Tiểu Ân và Hắc Long Vương. Cho nên chia đồ vật này thành hai phần kỳ thật là một phương pháp vô cùng công bình.

Đương nhiên, nếu Hắc Long Vương và Tiểu Ân không biểu hiện mạnh mẽ như thế, vậy bọn họ cũng không nhất định sẽ chiếm được tôn kính của Beica, chủ động chia vật phẩm làm hai.

Beica nhìn vật phẩm khác ngoài hai phần kia, trên mặt hiện lên vẻ do dự, rốt cục nói:

- Linh sa tuy rằng quý báu. nhưng thứ này cũng chỉ có Thần linh mới có thể sử dụng. Cho nên ba người chúng ta tính toán buông tha. Không biết ý hai vị thế nào?

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi:

- Các người không cần ?

- Phải!

Beica cười khổ một tiếng, nói:

- Hai vị thiên phú khác người, một người là Chân Long đại nhân, một người là người có được lực lượng linh vực hiếm có. Các người có thể tiến giai Ngự Thần thậm chí khả năng thành Thần linh lớn hơn chúng ta rất nhiều. Mà ba người chúng ta trên cơ bản đã chấm dứt, muốn thành thần là quyết không có khả năng.

Tiểu Ân ngẫm nghĩ một chút, mình và Hắc Long Vương chỉ cần có thời gian trên cơ bản có thể nói khẳng định sẽ thành thần. Như vậy linh sa này ngày sau hẳn là có tác dụng. Về phần Đế Vương tinh hạch tuy rằng quý báu nhưng cũng chỉ là một bảo tiêu vong linh cấp bậc Đế Vương mà thôi. Đối với Tiểu Ân đã thu phục U Linh Đế Vương mà nói, có hay không cũng không phải quá cần thiết.

- Được. Ta nguyện ý bỏ Đế Vương tinh hạch. Corey đại nhân, ngài thì sao?

Hắc Long Vương trầm ngâm một chút, rốt cục dưới ánh mắt có chút khẩn trương của đám người Beica, chậm rãi lắc đầu nói:

- Ta cũng nguyện ý .

Đám người Beica thở phào nhẹ nhõm một hơi, cái nhìn đối với Tiểu Ân và Hắc Long Vương cũng có chuyển biến vi diệu.

Xem ra bọn họ đối với việc thành thần ngày sau có tự tin rất lớn, nếu không cũng không có khả năng đồng ý trao đổi như vậy. Đối với hai tên có thực lực lại có dã tâm này, mình có nên lợi dụng một chút hay không đây?

Tuy nhiên chỉ giây lát bọn họ liền vứt bỏ ý nghĩ này. Muốn lợi dụng Thần linh hoặc là Thần linh tương lai đây chính là một việc vô cùng khủng bố. Cho dù là bọn họ thì cũng chỉ nãy lên trong đầu một chút mà thôi.

Sau khi bàn bạc xong, Beica tiến lên, lấy ra bốn quyển sách sao chép ma pháp còn trống sao chép lại toàn bộ nội dung trong bản ma pháp tâm đắc. Sau đó lão cầm lấy ba phần chia cho Thiago Motta và Luo Sise.

Hắc Long Vương tiến lên, lão rất hào phóng thu lấy một phần sách sao chép, về phần bản gốc tự nhiên là giao cho Tiểu Ân.

Tiếp theo , Hắc Long Vương vung tay áo thu hết linh sa, lão và Tiểu Ân chia nhau mỗi người tám viên.

Khi nhận lấy tám viên linh sa này, Tiểu Ân tận mắt nhìn thấy vẻ vui mừng không thể che dấu trong mắt Hắc Long Vương, rõ ràng là khá hài lòng phương pháp phân chia như vậy.

Quả thật, dưới tình huống biết rõ mình có cơ hội thành thần thì hẳn đương nhiên sẽ lựa chọn linh sa. Về phần Đế Vương tinh hạch, đợi sau khi bọn họ thành thần, thứ này cho dù có nhiều thế nào cũng không tác dụng.

Đám người Beica thì lại thật cẩn thận mỗi người cầm một viên Đế Vương tinh hạch. bộ dạng bọn họ vô cùng thỏa mãn không chút oán hận chịu thiệt.

Cuối cùng, khi Beica muốn lấy Thần lực kết tinh trong tổ ong , Tiểu Ân bất chợt nói:

- Chờ một chút !!!

Beica ngẩn ra. dùng ánh mắt hỏi. Tiểu Ân vội vàng nói:

- Không nên lấy đi toàn bộ. Để lại khoảng mười viên đi.

- Vì sao?

Thiago Motta khó hiểu hỏi.

- Ngày sau chúng ta còn có thể tới nơi này, làm chuyện tương tự. Bình đài lớn như vậy nếu đột nhiên sụp xuống khó tránh khỏi sẽ khiến người nghi ngờ. Nếu là bên trong để lại mười viên thần lực kết tinh là có thể duy trì bình đài khoảng trăm năm. Nếu trong khoảng thời gian này có một vong linh nào đó chiếm cứ địa bàn này, như vậy có thể xóa dấu vết cho chúng ta. Cho dù không ai chiếm cứ, sau trăm năm nơi này cũng sẽ biến thành một vùng hoang vu, khi đó rơi xuống hẳn là không có người nghi ngờ.

Đám người Beica lần lượt gật đầu, Luo Sise lại hướng về Tiểu Ân giơ ngón tay cái. Tên tiểu tử này quả thật nghĩ không sai.

Sau một lát, Beica lấy thần lực kết tinh trong tổ ong ra, trừ mười viên để lại ra thì chia đều cho mọi người.

Hắc Long Vương tiến lên, chia số ma pháp tài liệu cùng với một số đạo cụ ma pháp bình thường tìm được thành năm phần.

Nhìn dáng vẻ của lão, cũng không phải đánh giá mấy thứ này sau khi chia đều bằng nhau, mà là thuần túy dựa theo sức nặng và lớn nhỏ mà chia.

Đám người Beica không khỏi hơi hơi nhúm mày.

Hắc Long Vương và Tiểu Ân tự nhiên không coi trọng mấy thứ này, nhưng đối với ba người bọn họ mà nói nơi này không thiếu thứ tốt. Chỉ có điều nhìn Hắc Long Vương hào phóng như vậy, bọn họ cũng ngưỡng mộ ngừng mở miệng.

- Được rồi. Mấy thứ này các người chọn trước , chúng ta đi đến nơi tiếp theo. Hắc Long Vương thúc giục nói.

Đám người Beica tự nhiên nhìn ra Hắc Long Vương cũng không phải nói khách sáo, mà là thật sự không để ý mấy thứ này cho nên cũng không khách khí tiến lên chọn ba phần. Trong thời gian ngắn như vậy, bất kỳ ai cũng khó mà nói năm phần này rốt cục là phần nào giá trị cao hơn, cho nên bọn họ cũng chỉ có thể dựa vào cảm giác mà đều tự lựa chọn một phần.

Tiểu Ân cũng tùy tay lấy ra một phần , nhưng hắn không thu vào trong không gian mà nói với Á Long Truyền kỳ trong biển rộng:

- Luo Sise! viên Tị Thủy Châu người sử dụng lúc chúng ta tiến vào, có đổi không?

Luo Sise ngẩn ra, hỏi:

- Người muốn nó làm gì?

- Đồ vật đó có vẻ hiếm có, cũng hết sức xinh đẹp. Ta muốn làm lễ vật tặng người khác .

Luo Sise lộ ra vẻ giật mình. nói:

- Người muốn tặng cho Juliana phải không ?

Tiểu Ân im lặng nhìn lão một cái, sắc mặt hơi trầm xuống dường như trở nên có chút hung ác nham hiểm .

Luo Sise vội vàng nói:

- Tiểu Ân. Người đã đồng ý đi cùng chúng ta, như vậy hỏi thăm chút thân phận và bạn bè thân quen của người một chút cũng không coi là quá mức chứ ?

Tiểu Ân suy nghĩ một chút, khuôn mặt khấn trương thả lỏng . Chỉ có điều hắn lạnh nhạt nói:

- Ta không muốn bất kỳ bạn bè thân thiết của ta gặp được điều gì bất ngờ hay phiền toái. Luo Sise vội vàng nói:

- Ngài yên tâm. Ta cam đoan khi bọn họ ở trên biển rộng tuyệt đối sẽ không gặp được bất kỳ sinh vật đáy biển nào tấn công.

Dứt lời, hắn lật cổ tay, lấy viên Tị Thủy Châu tỏa ánh sáng màu bạc ra, nói:

- Nếu ngài thích thú vật này, xin mời cầm lấy.

Tiểu Ân nhận lấy, vuốt nhẹ một cái, cười nói:

- Hạt châu xinh đẹp thế này Juliana nhìn thấy khẳng định sẽ vui mừng. Hắn ngẩng đầu lên nói:

- Cảm ơn sự rộng rãi của ngài. Mấy thứ này cũng xin ngài cầm lấy.

Dứt lời hắn đẩy một đồng đồ vật mà Hắc Long Vương phân chia cho hắn đến trước mặt cho Luo Sise.

Luo Sise đang định từ chối, chợt nghe Tiểu Ân thản nhiên nói:

- Ta không muốn vô duyên vô cớ chịu ân.

Lúc này lão mới cười khỏ một tiếng, thu mấy thứ này xong, trong lòng cũng mừng thầm . Tuy nhiên lão cũng có chút tiếc nuối đó là mất đi một cơ hội tốt kéo gần quan hệ với Tiểu Ân.

Mọi người sửa sang lại một chút, sau đó rời khỏi bình đài này, chậm rãi lần mò tới con mồi kế tiếp.

Nhưng mà bọn họ cũng không biết, sau khi bọn họ rời đi, không gian hư vô lập tức xuất hiện một người. Đó là Vô Danh.

Hắn ở gần đó quan sát một chút rồi lập tức đi tới trung tâm căn phòng đá bên dưới cung điện, tay bắt đầu dựng ma pháp trận.

Nếu có Hắc Long Vương ở đây khẳng định có thể phát hiện, đây là một truyền tống trận , Vô Danh động tác rất nhanh thuần thục hoàn thành mọi công tác, sau đó đưa vào trong một cỗ năng lượng kích hoạt ma pháp trận.

Hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua phương hướng đám người Tiểu Ân rời đi, lập tức bước lên trước một bước, thân thể cứ thế bước vào trong hư không biến mất tăm.

-Hí hí...

Theo một luồng hào quang màu vàng rực lóe lên, một vong linh Quân Vương trong không trung kêu thảm một tiếng, thân thể hắn bị Hoàng Kim Vồng giấu trong sương mù dày đặc trong không trung hoàn toàn vây khốn, cần nất cuối cùng hóa thành hư ảo.

Hồi lâu sau, Tiểu Ân và Hắc Long Vương truyền đến tin tức mọi thứ bình yên, Hoàng Kim Vồng trên trời lập tức thu lại, đám người Beica đi tới giữa bình đài. Bắt đầu cùng bọn họ thu thập mọi thứ trong mộ Ngụy Thần này.

Từ sau khi sử dụng phương pháp này giành lấy thắng lợi đầu tiên, năm người bọn họ liền dùng nó tiếp tục tiến hành săn bắt.

Vì phòng ngừa để lộ tin tức, mỗi lần đều sử dụng Hoàng Kim Vồng bố trí bên ngoài, Tiểu Ân và Hắc Long Vương thì phụ trách tiến vào trong bình đài, ở bên trong tàn sát phần đông vong linh

Tuy nhiên bởi vì lần đầu tiên gặp được “hai” vong linh Đế Vương cho nên từ đó về sau bọn họ có ý tránh những bình đài lớn nhất mà hướng về một số bình đài cỡ trung tấn công. Hơn nữa sau khi mỗi một lần tiêu trừ bình đài, bọn họ chạy ra xa mấy trăm dặm rồi mới tiếp tục ra tay.

Tuy rằng như vậy phiền toái rất nhiều nhưng đồng dạng lại an toàn rất nhiều.

Dọc theo đường đi bọn họ gặp rất nhiều sinh vật vong linh, tuy nhiên nhìn Ngụy Thần được ba vị Truyền kỳ lâu đời hợp lại tiêu tốn tài nguyên và nhân lực cả tinh cầu, lại phí mất mấy trăm năm mới chế tạo thành cho nên dù sao cũng không giống bình thường. Không có một vong linh nào có thể phát hiện những tên mà bọn chúng gặp thoáng qua này chính là năm người sống sờ sờ.

Một khi phát hiện được mục tiêu thích hợp, mấy người bọn họ bắt đầu phân công làm việc, liên tiếp lấy được chiến tích tối ưu.

Tiểu Ân và Hắc Long Vương thực lực quả thật vượt qua ngang cấp, bọn họ tiến vào trong bình đài liền như thể là hổ vào đàn dê, không có bất cứ kẻ nào có thể chống cự cường kích của bọn họ.

Tuy nhiên, ở trong một loạt đợt tấn công sau đó, bọn họ chỉ gặp được cao thủ cấp Đế Vương một lần. hơn nữa xem ra đó chỉ là một vong linh Đế Vương vừa mới tiến giai không lâu.

Trong thế công như lang như hổ của hai người họ, Đế Vương này hết sức bị phần và uất ức, sau cùng bị mạnh mẽ đập chết. Mà càng làm cho hắn không thể tin được là cấm chú của hắn đều không thể phóng thích càng không cần phải nói đến đồng quy vu tận cái gì.

Khi bọn họ đánh chiếm ngôi mộ Ngụy Thần thứ mười, Hắc Long Vương đột nhiên đề xuất tạm thời trở về.

Lý do của lão đương nhiên là tiến vào quá lâu, mọi người cũng có thu hoạch. Dưới loại tình huống này đương nhiên không nên tiếp tục ở lại.

Đối với đề nghị này, đám người Beica không chút dị nghị. Nói thật, lúc này bọn họ thu hoạch cũng đủ ngạc nhiên vui mừng. Trước khi tiến vào, bọn họ cho tới bây giờ chưa từng nghĩ tới không ngờ còn có thể đạt được thu hoạch như thế.

Chỉ mỗi Tiểu Ân tràn đầy thâm ý nhìn Hắc Long Vương. Hắn hiểu được đây là Hắc Long Vương hấp thu năng lượng vong linh quá nhiều. Ở trong 1 thời gian ngắn đã không có cách nào hấp thu thêm phải chờ tới khi năng lượng hoàn toàn dung nhập vào lĩnh vực thì lão mới tiếp tục giết chóc và thám hiểm.

Mấy người bàn bạc xong xuôi hẹn trước nửa năm sau lại một lần nữa quay lại.

Dựa theo biểu hiện của đám người Beica, bọn họ dường như đã sắp xếp chuyện rời khỏi tinh cầu. Chỉ là thời gian bọn họ sống dài hơn Tiểu Ân rất nhiều lần, người nguyện đi theo bọn họ cùng rất nhiều cho nên phải tìm một nơi thích hợp cũng là vô cùng khó khăn.

Tuy nhiên Tiểu Ân cũng không có nói chuyện mình có đại lực Thần tạo ra. Bởi vì hắn biết cho dù hắn hết sức mời mọc thì ba người này khẳng định cũng không đồng ý.

Dù sao, bọn họ rời khỏi là không muốn phụ thuộc vào Nữ Thần Ánh Trăng. Một khi đã vậy thì làm sao còn có thể lựa chọn Tiểu Ân đây !

Mấy người cẩn thận dọc theo đường cũ trở về. Tuy rằng bọn họ đã ở trong không gian Thần bí này đi theo một phương hướng xa mấy vạn dặm, nhưng ánh mắt nhìn đến vẫn là một mảnh vô biên vô hạn bình đài lơ lửng.

Bởi vậy có thể thấy được từ khi thế giới này sinh ra có biết bao nhiêu Ngụy Thần bị tai ương ngập đầu, cuối cùng cũng phải đến nơi đây. Trải qua không biết bao nhiêu năm phát triển mới hình thành một thế giới vong linh vô biên vô hạn như thế này.

Chỉ có điều nghĩ lại vũ trụ rộng lớn và thời gian từ xưa đến nay có thể thấy được quy mô như thế cũng không tính là gì.

Trải qua một đường tiếm hành, bọn họ thuận lợi về đến nơi đã xuất phát. Sau khi Hắc Long Vương lấy ra một giọt máu tươi, bóng dáng mọi người lập tức biến mất.

Bạch quang lóe lên, bọn họ đã về tới tinh cầu quê hương.

Tuy rằng mất đi Tị Thủy Châu của Luo Sise nhưng những người này không ai là không Thần thông quảng đại. Chỉ một chút nước biển và áp lực căn bản không có khả năng tạo thành uy hiếp gì với bọn họ.

Sau khi rời khỏi biển rộng, Tiểu Ân và Hắc Long Vương kết bạn đi trước, đám người Beica nhìn bóng bọn họ rời đi, trong lòng đều thấy xúc động.

Nếu không có Nữ Thần Ánh Trăng đột nhiên giáng lâm, chỉ sợ trong một thế hệ này hai người bọn họ chính là nở mày nở mặt nhất.

Đương nhiên nếu để cho bọn họ biết tuổi thực tế của Hắc Long Vương, tuyệt đối sẽ không có cảm tưởng như vậy.

Tiểu Ân và Hắc Long Vương thông qua truyền tống trận bình thường trực tiếp quay về thượng cổ truyền tống trận. Đây là chỗ tốt có được thượng cổ truyền tống trận. Nếu không ở truyền tống trận bình thường đừng mơ tìm được tọa độ thượng cổ truyền tống trận.

- Tiểu Ân. Ta muốn đi luyện hóa năng lượng hấp thu được. Hắc Long Vương khẩn cấp nói:

- Lúc này đây thu hoạch quá lớn. Nếu là cứ làm như vậy liên tục mười lần, mỗi một lần đều thu hoạch như vậy. Chỉ sợ ta tiến giai Ngụy Thần là một việc nắm chắc.

Tiểu Ân khẽ gật đầu. trong lòng tính toán một chút. Hơn mười lần có thể khiến linh vực và tín ngưỡng lực hoàn toàn dung hợp sao ? Trách không được lão ta quan tâm như thế.

Hắc Long Vương xoay người đi tới truyền tống trận một khu vực khác, đột nhiên do dự một chút rồi nói:

- Tiểu Ân. Người lúc này cũng không đánh chết bao nhiêu vong linh, tốc độ hắn phải nhanh hơn. Vong linh này cũng không đáng để người thương xót.

Tiểu Ân trầm trọng lên tiếng:

- Ta hiểu. Cảm ơn ngài quan tâm

Hắc Long Vương vừa lòng gật đầu, ở trên người lão dâng lên một luồng hào quang màu trắng trực tiếp trở về Long Đảo tu hành.

Sau khi bóng dáng lão long hoàn toàn biến mất, nụ cười trên mặt Tiểu Ân cũng biến mất. Hắn khép hờ hai mắt, lực lượng tinh thần quét vùng xung quanh một vòng, vẫn như trước không phát hiện bất cứ tung tích kẻ nào, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, nhẹ giọng nói:

- Vô Danh. Người có đó không ?

Có thể dưới tình huống như vậy vẫn giấu diếm được linh giác cảm ứng của Tiểu Ân, phỏng cũng chỉ có thể là Vô Danh mà thôi.

Tiểu Ân vừa mới nói xong, thượng cổ truyền tống trận xung quanh phát ra một luồng bạch quang trong nháy mắt. Đồng thời Vô Danh cứ vậy yên lặng đứng cạnh Tiểu Ân.

Tiểu Ân gật đầu vờ hấn một cái, hỏi:

- Truyền tống trận đã bố trí chưa ?

- Đã lập xong, người có thể đi tới đó bất cứ lúc nào.

Tiểu Ân vui vẻ trong lòng, lại nghi ngờ nhìn về phía Vô Danh, nói:

- Đường như người hết sức cao hứng, rất quan tâm chuyện này.

- Đúng vậy. Năng lượng của đám vong linh này nếu phối hợp với Thần lực kết tinh của người, tuyệt đối có thể đủ cho người đột nhiên tăng mạnh. Lấy tư chất và tốc độ tiến bộ của người, mười năm... không !!! có lẽ chỉ cần một, hai năm là có thể tiếp tục thăng cấp

367. Chương 7: Linh Hồn Thể Tuyệt Vọng

- Ngài thật là coi trọng ta. Ta vừa mới thăng lên Truyền kỳ không bao lâu

Vô Danh lắc đầu nghiêm túc nói

- Người không giống bọn họ.

Tiểu Ân trong lòng khê động nhưng vẫn bật ha ha nói:

- Vô Danh. Nếu như vậy thì nhanh truyền tống một chút. Ở nơi đó có lẽ ta sẽ có thu hoạch lớn hơn nữa

Vô Danh đưa tay vung lên, Tiểu Ân vừa mới từ mộ Ngụy Thần đi ra lại một lần nữa vào trong đó

Tuy nhiên khác với lần trước là lúc này nơi xuất hiện chính là bên trong bình đài cực lớn của U Linh Đế Vương kia

Tại nơi một mảnh yên tĩnh như đất chết này im ắng không một bóng người

Vong linh chính là vong linh không có một trái tim trần ngập hiếu kỳ như nhân loại, cũng không vô duyên vô cớ đến chiếm nhà. Cho nên sau khi toàn bộ vong linh trong một bình đài bị tiêu diệt, trên cơ bản sẽ hoang vu dần dần. Bởi vì không ai chăm sóc bình đài này cũng không thể phát huy công năng chuyển đổi năng lượng vì thế bình đài tiếp tục suy bại cho đến khi rơi xuống vực sâu vô tận bên dưới sau khi Tiểu Ân đi tới nơi này, đầu tiên là cảm khái một hồi

U Linh Đế Vương này cũng thật quá xui xẻo gặp mình và Hắc Long Vương còn có một tên lạng lẽ chờ đánh lén ở trên đầu

Dưới tình huống như vậy, hấn đầu hàng và chạy trốn đã là cơ hội sống sót duy nhất

Giơ tay vẫy một cái U Linh Đế Vương kia lại một lần nữa xuất hiện trước mắt hắn

- Pakistan! Người còn bảo bối gì giấu ở trong nay nữa lấy ra cho ta coi.

- Dạ

U Linh Đế Vương thuận theo cúi đầu cung kính nói:

- Chủ nhân tôn kính. Ngài và đồng bạn của ngài cơ bản đã dọn sạch nhưng thứ ta cất chứa. Hiện giờ chỉ còn lại một nơi cất giấu cuối cùng

- Đưa ta đi

Tiểu Ân đi theo phía sau U Linh Đế Vương Pakistan, trải qua một loạt đường vòng vo ngoắt ngoéo, mới xem như đi tới một nơi cực kỳ bí mật.

Tiểu Ân thầm than trong lòng. Bọn Hắc Long Vương đều là châu chấu qua đường, chỉ cần thứ hơi chút tác dụng bọn họ đều lấy toàn bộ mà không ngờ nơi này còn có một nơi giấu đồ. Như vậy bí mật là có thể nghĩ.

Đi tới trước cửa nơi chứa đồ nho nhỏ, Pakistan lập tức bắt đầu ngâm tụng một đoạn chú văn kỳ dị, theo đoạn chú văn này kéo dài, nơi chứa đồ nhỏ bé này lập tức chậm rãi mở ra.

Nhưng ngay tại lúc này, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện dường như có gì đó không bình thường

Đây chỉ là một loại cảm giác, một loại cảm giác không nói rõ. Nhưng là Tiểu Ân vô cùng coi trọng cảm giác của mình bởi vì loại cảm giác này rất đặc biệt dường như cho tới giờ chưa từng gặp sai lầm.

Ánh mắt và tinh thần ý thức hắn đảo qua trong ngoài căn phòng không phát hiện gì. Hơn nữa hắn mơ hồ cảm thấy loại cảm giác không yên nay dường như không phải tới từ căn phòng nhỏ này mà là đến từ vị U Linh Đế Vương bên cạnh hắn!

Đột nhiên, Nhất Hào truyền đến một đoạn tin tức khiến trong lòng Tiểu Ân phát lạnh. Hắn chậm rãi ngừng đầu trong mắt lóe ra hào quang khiến tim người khác đập nhanh. Chỉ có điều ánh mắt hắn cũng không tập trung vào vị U Linh Đế Vương ở bên cạnh

- Chúng ta vào đi thôi

Tiểu Ân bình tĩnh tâm thần, dẫn đầu đi vào.

Lực lượng tinh thần của hắn cảm ứng ở bốn phía, trong lòng tầm tắc lấy làm kỳ quái, thở dài một tiếng nói:

- Trách không được ngay cả chúng ta đều không phát hiện. Thì ra tài liệu làm vách tường này không ngờ có thể tránh né lực lượng tinh thần dò xét.

Pakistan tiến lên một chút nói:

- Chủ nhân. Những tài liệu này đều là mông thạch cấp cao nhất chế tạo thành. Đừng nói là không thể sử dụng lực lượng tinh thần dò xét cho dù là lực lượng tinh thần thể bị nhốt ở trong này cũng không có khả năng xuyên vách tường chạy thoát

Tiểu Ân kinh hãi hô một tiếng nói:

- Mông thạch ? Trên thế giới không ngờ còn có thứ tốt như vậy.

Hắn khẽ thở dài một tiếng dường như thuận miệng hỏi:

- Như vậy lấy năng lực của người có thể xuyên ra ngoài hay không ?

- Đương nhiên không thể

Pakistan không chút suy tư nói:

- Không ai có thể sử dụng lực lượng tinh thần xuyên qua mông thạch cho dù là u linh thể thuần túy cũng không có khả năng

Tiểu Ân khẽ gật đầu, hắn chấp tay sau lưng đi trong phòng một vòng cuối cùng đi tới trước cánh cửa mở duy nhất, vô tình cố ý sờ mó trên cửa phòng rồi cực kỳ lòng gật đầu

Làm xong những chuyện này, lúc này Tiểu Ân mới quay đầu, cẩn thận đánh giá những bảo bối chân chính trên vách tường

- Pakistan. Không ngờ người cất chứa nhiều linh sa như vậy. Không tệ người như thế nào làm được ?

Tiểu Ân nhìn mấy vụn linh sa nào treo trên vách tường trong phòng, khen không dứt lời

- Chủ nhân tôn kính. Linh sa kỳ thật chính là một loại ma lực kết tinh trên người vong linh Đế Vương sinh ra. Chỉ cần có đủ thời gian, như vậy chúng ta có thể vô hạn chế tạo ra càng nhiều linh sa

Pakistan có chút đắc ý nói

Tiểu Ân mỉm cười gật đầu, vẻ mặt của hắn dường như hết sức hài lòng về căn phòng này.

Nhưng mà không biết vì sao, Pakistan đứng cạnh Tiểu Ân lại cảm thấy rung mình, đó là bởi một tia hàn khí phát ra từ trên người Tiểu Ân

Bởi vì dâng lên gần một phần tư linh hồn cho nên linh hồn của hắn không thể tránh khỏi có một tia liên kết với Tiểu Ân. Đúng là thông qua một tia liên kết này hắn mới phát hiện ý lạnh lùng giấu dưới vẻ tươi cười của Tiểu Ân

Tiểu Ân đột nhiên quay đầu trên mặt mang theo một tia châm biếm nói

- Người cảm ứng được ? Ta che dấu như vậy không ngờ người cũng cảm ứng được! Ha ha! Ta đã kỳ quái lúc trước vì sao người thoả mái dâng một phần tư linh hồn ra. Hóa ra người căn bản là không có sợ hãi!

Ánh mắt Pakistan không chút dao động hắn cung kính khom lưng nói:

- Chủ nhân tôn kính, ngài nhất định là hiểu lầm rồi. Ta là vì tiếp tục sống sót cho nên mới kính dâng linh hồn cho ngài. Mà sau khi ngài có linh hồn của ta thì cũng đã chiếm được một nô bộc trung tâm với ngài. Ngài còn nghi ngờ gì nữa ?

Tiểu Ân cũng không vì biểu tình của hắn đánh động ý cười trên mặt ngược lại càng nồng đậm hơn

- Đúng vậy. Ngay từ đầu ta cũng nghĩ như vậy. Người đã giao một phần tư linh hồn cho ta như vậy sinh tử của người cũng sẽ đồng dạng nằm trong tay ta. Hừ hừ! Nhưng vừa rồi ta phát hiện một việc. Người muốn biết đó là cái gì không ?

Pakistan trầm mặc một chút, nói:

- Muốn

Tiểu Ân khẽ gật đầu, một cỗ sát khí từ trên người hắn chậm rãi tràn ra:

- Ta vừa rồi không ngờ nhận thấy được số lượng linh hồn của người đang gia tăng, chậm chậm gia tăng

Sắc mặt Pakistan gần như trong suốt kia đột nhiên thay đổi. Bí mật này từ ngày hắn chiếm được cho tới bây giờ đều không ai có thể nhìn thấu. Cho dù là vị thần linh vĩ đại vô số năm trước hắn từng phụng dưỡng cũng không phát hiện bí mật này!

Nhưng từ trong miệng Tiểu Ân, không ngờ hắn nghe được bí mật gần như long trời lở đất nay lập tức khiến trong lòng hắn nhấc lên cơn sóng gió động trời

- Linh hồn gia tăng. Ngài có phải là nghĩ sai rồi không

Trên mặt Pakistan đầy vẻ chua xót:

- Muốn linh hồn gia tăng cho dù là thần linh cũng không có khả năng làm được!

Tiểu Ân chậm rãi lắc đầu nói

- Ta cũng không biết thần linh có thể làm được hay không. Nhưng ta nghĩ người hắn là có thể làm được, đúng không ?

- Không! Ta không phải thần linh tuyệt đối không thể làm được. Chủ nhân, ngài nhất định là nghĩ oan cho ta rồi

Giọng nói Pakistan tràn đầy ủy khuất. Hắn ngẩng đầu lên, trong mắt tràn ngập mê mang dường như hoàn toàn không biết mọi chuyện này.

Tiểu Ân trong lòng khẽ động. Sau khi hắn thấy ánh mắt đối phương thậm chí có chút hoài nghi phán đoán của mình

Tuy nhiên làm ra phán đoán đó không phải là Tiểu Ân mà là Nhất Hào. Cái tên không lúc nào không tính toàn này không ngờ phát hiện lúc vừa rồi khi Pakistan mở cửa phòng tinh thần dao động trong cơ thể và lúc trước có chút biến dị. Dựa theo phân tích sau khi hắn đi vào thế giới này và sửa sang lại không ngờ nhận được suy luận linh hồn Pakistan đang dần dần gia tăng

Nếu nói lời này không phải là Nhất Hào như vậy rất có thể Tiểu Ân căn bản không quan tâm. Nhưng mức độ tín nhiệm đối với Nhất Hào, Tiểu Ân tuyệt đối không kém hơn Vô Danh

Lúc này hắn bình tĩnh nhìn Pakistan, khóe miệng rất cực lộ ra một tia trào phúng

- Thật đáng tiếc! Ta vốn muốn coi ngươi như một người trợ giúp tốt nhất. Đáng tiếc, ngươi không nên gạt ta

Dứt lời, bàn tay Tiểu Ân khẽ lật, lấy ra một linh hồn phiêu đảng như sương khói, hắn cao cao giơ tay kia lên, nhẹ nhàng cười độc ác nói:

- Trong cuộc đời ta ghét nhất chính là chuyện bị người lừa gạt. Kiếp sau ngươi đầu thai ngàn vạn lần không nên muốn gạt người nữa

Sau đó, bàn tay giơ cao của hắn hạ xuống trong tay chuyển động lực lượng linh vực cường đại, dường như muốn hoàn toàn nghiền nát linh hồn cầm trong tay

Pakistan đột nhiên phát ra một tiếng gào thê lương

Khi tiếng gào to vang lên, thân hình U Linh Đế Vương không ngờ trở nên chân chính trong suốt, giống như một trận gió hướng ra cửa phòng bỏ chạy.

Hắn không ngờ không để ý tới một phần tư linh hồn nằm trong tay Tiểu Ân mà là lấy tốc độ nhanh nhất muốn dời xa Tiểu Ân

Chỉ trong nháy mắt Tiểu Ân đã đoán được ý tưởng của hắn. Hắn không ngờ muốn rời khỏi nơi này chạy ra ngoài phát ra tiếng kêu cứu

Một khi tín hiệu kêu cứu của hắn bị đám vong linh sinh vật vô cùng vô tận nhận được, như vậy chờ đợi Tiểu Ân sẽ là một trận đại chiến giết không bao giờ ngừng. Mà Pakistan khẳng định có thể trốn thoát khỏi tay Tiểu Ân

Tuy nhiên điều duy nhất khiến Tiểu Ân nghĩ không ra chính là vì sao hắn lại đồng ý vứt bỏ một phần tư linh hồn này chẳng lẽ hắn không sợ biến thành ma thần điên cuồng hoặc là tử vong sao

Hừ lạnh một tiếng bàn tay Tiểu Ân dùng sức không chút do dự hoàn toàn đập vụn linh hồn trong tay

Thân thể Pakistan dường như cũng chịu một chút ảnh hưởng, thân thể u linh hư vô tạm dừng một chút trên không trung rồi lại biến thành sinh long hoạt hổ.

Mắt thấy hắn sẽ lao ra cửa phòng, nhưng ngay tại giờ khắc này cửa phòng đột nhiên trở nên đỏ tươi như lửa. Một con hỏa long thật lớn ngăn cản tất cả khe hở của phòng theo cường độ năng lượng và ngọn lửa trên người hỏa long bắn ra, dường như linh hồn cũng có thể bị thiêu đốt

Pakistan tuy rằng đã biến thành một u linh thân thể vô cùng mỏng manh, mặc dù thân thể này đối với người thường mà nói đã là mạnh mẽ quá mức, nhưng nó lại không dám dính đến ngọn lửa nhỏ bé trên thân thể hỏa long

Ngay khi hỏa long cản trở một chút, tiếng hừ lạnh của Tiểu Ân chợt truyền đến. Theo sau Pakistan liền cảm thấy một cỗ áp lực ghê tởm chặt chẽ vây khốn hắn

Tuy rằng một u linh là không cần hô hấp nhưng một khi lực lượng linh vực của Tiểu Ân phóng thích hoàn toàn hơn nữa dưới tác dụng của cương nhu nhất thể, thân thể u linh của Pakistan rất cực dừng mong nhúc nhích một chút nào

Không chỉ như vậy. Sự cường đại của lực lượng linh vực lúc này hoàn toàn biểu hiện ra. Cỗ năng lượng này không ngờ khiến lực lượng tinh thần của u linh thể cũng bị áp bách trở về, ở xung quanh u linh thể tạo thành một lồng giam vững chắc không thể tin tưởng được.

Tiểu Ân chậm rãi đi lên vài bước, ánh mắt tương đối với Pakistan

Cho đến lúc này trong mắt Pakistan mới toát ra vẻ cầu khẩn hoảng sợ và tuyệt vọng

Tiểu Ân nhìn trong lòng bàn tay mình, ở đó linh hồn đã hoàn toàn tan thành mây khói. Theo sau hắn ngẩng đầu lên chậm rãi nói:

- Ta đã phá hủy một phần tư linh hồn của ngươi. Nhưng người chẳng những không có tử vong hơn nữa còn có trí tuệ hoàn hảo không tổn hao gì. Đây là có chuyện gì, ngươi có thể nói cho ta biết không ?

Pakistan nhanh chóng nháy mắt vài cái. Đây là chuyện duy nhất hắn có thể làm được lúc này.

Nhưng Tiểu Ân lại căn bản không cho hắn cơ hội thanh minh, chỉ lầm bầm nói:

- Ngươi đã lừa gạt ta hai lần, hai lần! Mà ta thiếu chút nữa đã bị ngươi lừa cho nên ta không tin ngươi.

Ánh mắt Tiểu Ân gắt gao tập trung đối phương, dường như muốn trực tiếp nhìn thấy vào sâu trong tâm linh hắn:

- Hiện tại ta tự mình đến xem.

Một câu này của Tiểu Ân khiến ánh mắt Pakistan lập tức thay đổi

Nếu vừa rồi còn là lời cầu xin tha thứ như vậy lúc này biến thành kinh sợ và bi thương. Đó là loại hồi hộp có thể bằng ánh mắt mạnh mẽ dọa chết người nhất gan.

Chỉ có điều Tiểu Ân không chút động lòng, chỉ không chậm không vội đưa tay ra điểm tới trán của U Linh Đế Vương

Một cỗ lực lượng tinh thần giống như thủy triều tràn vào trong u linh thể của Pakistan. Đây là một loại ma pháp sư hồn cường bách, đối với người bị thi pháp mà nói sẽ tạo thành thương tổn nhất định. Nhưng người thi triển pháp thuật này lại có thể đọc được hết mọi thứ trong đầu đối phương ngay cả bí mật sâu nhất ở trong lòng cũng không ngoại lệ.

U Linh Đế Vương gần như đã lâm vào bước đường cùng nhưng, khiến Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái chính là trong quá trình hắn thi pháp vẫn cảm thấy lực cản thật lớn như trước

Đến lúc này Tiểu Ân mới có thể khẳng định Pakistan sử dụng một mật thuật nào đó không muốn người biết không ngờ khiến cho linh hồn kẻ ước không thể hóa giải trong truyền thuyết đều mất đi hiệu quả ràng buộc

Nếu hôm nay không phải Nhất Hào nhảy bến, như vậy nhất định có một ngày Tiểu Ân sẽ bị ám toán

Khẽ thở ra một hơi, Tiểu Ân tăng lên vài phần lực lượng, thậm chí ngay cả lực lượng linh vực cũng đều bắt đầu vững vàng phóng ra

Dưới tình huống như vậy, Pakistan rốt cục không thể ngăn được, khiến cho Tiểu Ân và Nhất Hào ở trong linh hồn và trí nhớ hắn tùy ý sục tằm

Một hồi lâu sau, sắc mặt Tiểu Ân biến ảo vài lần

Sau khi hắn dùng thủ đoạn mạnh mẽ xâm nhập tinh thần thể của Pakistan đã chiếm được đại bộ phận trí nhớ. Nhưng ở một số trí nhớ mấu chốt thủy chung chưa từng đột phá

Tiểu Ân có một loại cảm giác kỳ dị, nếu là tiếp tục tăng mạnh năng lượng trùng kích như vậy u linh thể này có lẽ thật sự nổ tan xác mà chết do đó khiến hắn không thu hoạch được gì.

Trong lòng Tiểu Ân âm thầm bội phục, U Linh Đế Vương quả nhiên danh bất hư truyền không ngờ có thể làm được điều này. Xem ra cho dù Tiểu Ân tiến vào thời gian đình chỉ cũng không nhất định có thể chiếm được hết trí nhớ của Pakistan

Tuy nhiên theo như những trí nhớ đạt được, Tiểu Ân đã hiểu biết rất nhiều về Pakistan

Trong đó có một điều quan trọng nhất chính là hắn đã thông qua loại phương pháp này thấy được U Linh Đế Vương khi còn sống

Pakistan khi còn sống là một nhân vật có thiên phú khác người. Thiên phú của hắn chính là linh hồn tăng trưởng

Bất kể là người hay thần linh, linh hồn bọn họ đều là cố định một khi bị tổn hại sẽ bị thương tổn thật lớn. Nếu là bị thương nhỏ như vậy trải qua một đoạn thời gian tu dưỡng là có thể khôi phục. Nhưng nếu là linh hồn tổn thương quá một phần năm như vậy trừ việc chết bất đắc kỳ tử ra thì cũng chỉ có một con đường biến thành ma thần hiểu sát.

Nhưng linh hồn Pakistan lại có thể tự động tăng trưởng. Cho dù một lần chiến đấu nào đó bị tiêu diệt gần một nửa linh hồn cũng chỉ khiến hắn tu dưỡng một năm liền hoàn toàn khôi phục

Nếu có được thiên phú không gì sánh được như vậy, hắn tự nhiên liền lựa chọn ma pháp vong linh hệ có yêu cầu rất cao về linh hồn và sau đó trở thành Truyền kỳ phụ thuộc vào một vị Thần linh vong linh hệ vĩ đại

Nhưng ở trong trận chiến giữa các thần, Thần linh hắn nương tựa lại thất bại ngã xuống. Mà hắn vốn muốn chạy trốn lại xảy ra ngoài ý muốn, cuối cùng trở thành một vật chôn cùng đáng thương

Trải qua không biết bao nhiêu năm hắn thức tỉnh lại và biến thành một u linh.

Mà điều khiến hắn cảm kích tạo hóa chính là dị năng thiên phú của hắn không ngờ theo việc hắn sống lại mà xuất hiện

Dùng một thân thể u linh hơn nửa có được thiên phú khôi phục linh hồn khiến cho hắn một lần nữa ở nơi quỷ quái này tu luyện tới cảnh giới Đế vương.

Đương nhiên, có một số việc hắn cũng không nói dối. Ví dụ như là mộ Thần linh kia, hay phương pháp chế tạo ma pháp võ sĩ ... Nếu không phải có mấy thứ này làm lợi thế. Tiểu Ân cũng không có hứng thú cùng hắn cò kè mặc cả.

Tuy nhiên sau khi đọc mọi chuyện U Linh Đế Vương trải qua, trái tim Tiểu Ân cũng thật lạnh, thật lạnh.

Bởi vì sau khi Pakistan phát hiện bí mật này, trước sau cũng đã kính dâng một phần tư linh hồn cho hơn mười người khác. Đương nhiên một phần tư linh hồn đều là chính hắn tự rút ra.

Sau khi, tiếp nhận linh hồn của Pakistan tất cả mọi người hoàn toàn yên tâm về hắn

Ngay cả linh hồn khế ước đều đã ký kết còn gì có thể lo lắng đây?

Nhưng đúng là lợi dụng điểm mù này, cuối cùng Pakistan cũng đã toàn bộ hại chết những người nhận linh hồn của hắn

Trong mắt Tiểu Ân chợt lóe lên vẻ hung ác. Hắn cũng không muốn có kết quả như những người đã từng là chủ nhân của Pakistan trước kia. Tuyệt đối không muốn!

Một đạo tinh thần dao động cực kỳ mãnh liệt từ trong u linh thể Pakistan truyền ra, đây là một cỗ tin tức cầu xin tha thứ cũng là một cỗ khí tức khẩn cầu

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn về phía u linh thể, trong mắt Pakistan vẻ hung ác đã hoàn toàn biến mất. Cái loại oán độc và tuyệt vọng biến mất không còn, chỉ còn lại một vẻ mặt đáng thương, tội nghiệp.

Có thể khiến cho loại cường giả cấp bậc này lộ ra biểu tình như vậy thật sự làm cho người ta quá mức kinh ngạc.

Trong lòng Tiểu Ân dâng lên một cảm xúc không nói nên lời. Nếu là một ngày kia mình sống lâu ngày với hắn, như vậy hắn cũng sẽ vì sinh tồn mà liều lĩnh hay không ?

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói:

- Bây giờ ngươi còn muốn cầu xin tha thứ sao ? Hừ! Nể tình ngươi là một vong linh cấp Đế Vương, ta lại cho ngươi một lần cơ hội cuối cùng. Mở ra tất cả tinh thần của ngươi, ta muốn hiểu biết tất cả về ngươi

U linh thể dường như lộ ra một tia do dự, sắc mặt Tiểu Ân lập tức trở nên âm trầm. Một cỗ sát khí mãnh liệt không chút che giấu phòng thích ra

Sắc mặt u linh thể đại biến, lập tức gập đầu hoàn toàn rộng mở tất cả phòng ngự tinh thần, rộng mở tất cả những nơi mấu chốt trong trí nhớ không hề giữ lại hiện ra tất cả trước mặt Tiểu Ân

Tiểu Ân yên lặng cảm ứng hết thấy, Nhất Hào lại càng không chút khách khí ghi chép hết lại toàn bộ nội dung bên trong

Vừa rồi lúc Tiểu Ân dùng thủ đoạn mạnh mẽ xâm lấn u linh thể còn có một số nơi không thể mạnh mẽ tiến vào, nhưng là lúc này đã dễ dàng đạt được quyền hạn đọc tất cả.

Sau một lát, Tiểu Ân thở phào một tiếng, tại mấy nơi trí nhớ mấu chốt quả nhiên không thể coi thường

Đặc biệt là về phương vị cụ thể của mộ Thần linh và phương pháp tiến vào. Đây chính là phương pháp mà Pakistan hao phí rất nhiều vong linh sinh vật và mấy ngàn năm tỉ mỉ nghiên cứu mới đạt được. Nếu không có phương pháp này liệu linh đi vào như vậy chờ đợi người đó sẽ là một hồi kinh nghiệm khủng bố cả đời không thể nào quên. Đương nhiên điều kiện đầu tiên chính là người xâm nhập kia còn may mắn còn sống trở ra

Sau khi đọc hết thấy trí nhớ một lần, ánh mắt Tiểu Ân từ nóng bỏng dần chuyển thành lạnh như băng nhìn về phía u linh thể không còn lại chút cảm tình gì.

U linh thể dường như cảm ứng được ý nghĩ trong lòng Tiểu Ân, hần rút cục không nhin nổi kêu rên:

- Chủ nhân vĩ đại! xin ngài tha thứ cho ta lần này, từ nay về sau ta nhất định hối cải, vĩnh viễn coi ngài là chủ nhân tuyệt đối không hai lòng!

Tiểu Ân im lặng không nói gì nhìn hần, chỉ có điều ánh mắt càng ngày càng lạnh lùng

- Vì sao ? người vì sao phải lừa gạt ta ?

Pakistan rút cục hiểu được hần đã không thể thay đổi quyết định của Tiểu Ân, cái loại ánh mắt oán độc lần đầu tiên nhìn vào trong mắt hần

- Vì sao?

Tiểu Ân hơi nghiêng đầu, dường như đang suy nghĩ vấn đề này. Sau một lát, Tiểu Ân bình tĩnh nói:

- Bởi vì ta không tin được người. Cho dù người đã giao ra toàn bộ linh hồn cho ta nhưng ta vẫn như cũ không thể tin người.

Khóe miệng hần nổi lên một tia cười nhạt:

- Hơn mười chủ nhân ngày trước của người tám phần là gián tiếp chết trong tay người, chuyện duy nhất bọn họ sai lầm chính là quá tin tưởng người. Thậm chí bọn họ trước khi chết còn không tin tưởng người phản bội và tính kế bọn họ. Ha ha! Tuy rằng người không thể công kích chủ nhân của người nhưng dẫn bọn họ vào chỗ hần phải chết thì làm sao không phải là người!

Sắc mặt u linh thể đã trở nên cực kỳ dữ tợn, hần dường như đã hiểu được lúc này bất kể thể nào cũng không có khả năng trốn thoát. Ánh mắt hần tràn ngập huyết sắc nhưng là nồng đậm nhất trong đó không ngờ không phải phần hận mà là sợ hãi. Một loại sợ hãi đối với tử vong.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, lực lượng linh vực giống như núi lửa bùng phát hoàn toàn bao phủ u linh thể.

Tuy nhiên hần khống chế lực lượng linh vực cũng không phải là cái loại lực lượng tính chất cương cường mà là loại lực lượng nhu hòa từng chút một tiêu hao u linh thể của Pakistan. Đồng thời lực lượng tinh thần của Tiểu Ân hóa thành cơn sóng gió động trời tận tình tấn công linh hồn Pakistan mặc cho linh hồn hần phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết cũng không có bất kỳ dấu hiệu ngưng lại.

Dần dần, linh hồn Pakistan bị ăn mòn từng chút, từng chút một cuối cùng hóa thành hoàn

toàn hư ảo không tồn tại chút nào.

Ngược lại là u linh thể mất đi linh hồn kia bởi vì Tiểu Ân cố ý dung nhập vào trong lực lượng linh vực nhu hòa cho nên sau khi linh hồn Pakistan mất đi vẫn giữ lại được.

Tiểu Ân đưa tay ngoắc, u linh thể đã không có linh hồn này lặng im lơ lửng bên người hắn. Trên mặt Tiểu Ân có một tia biểu tình khác thường, than nhẹ một tiếng nói:

– Có một việc ngươi không có gạt ta. Ngươi quả thật là một U Linh Đế Vương... sợ chết!

Ngẩng đầu hắn hướng về hỏa long đang lượn vòng ở cửa, nói:

– Cảm ơn!

Dường như hiểu được ý tứ của Tiểu Ân, thân thể hỏa long kia cuộn vài vòng theo sau càng ngày càng nhỏ cuối cùng không ngờ biến thành một sợi dây ánh sáng như ngón tay, trực tiếp tiến vào bên trong một vật phẩm trang sức không gian nào đó trên người Tiểu Ân.

Nhẹ nhàng vượt vật phẩm trang sức không gian này Tiểu Ân rốt cục có chút hiểu lời nói ngày xưa của Vô Danh. Vạn năm Quang nguyên Vương uy năng quả nhiên không gì sánh bằng, ngay cả Pakistan cũng không dám tới gần chút nào. Uy năng như vậy, ngay cả gặp Ngụy Thần hoặc Chân Thần chỉ sợ cũng có lực chiến đấu một trận.

Bàn tay nước trong tay Vô Danh có thể diệt sát Cự Ma Thần, như vậy Vạn năm Quang nguyên có thể ngang hàng với nó cũng có thể có được uy năng to lớn như vậy mới đúng.

Trong lúc nhất thời, Tiểu Ân thật đúng là muốn tìm một tên có thể thử tay nghề để đo sức một phen.

Lấy ra một không gian trang sức khác Tiểu Ân do dự một chút đi ra khỏi phòng. Ma lực toàn thân chấn động lực lượng linh vực bùng ra trong phạm vi nhỏ bao phủ toàn bộ cái phòng này vào.

Dưới sự chiếu cố đặc biệt của Tiểu Ân gian phòng nhỏ này bắt đầu lay động rất nhỏ cuối cùng không ngờ toàn bộ bay lên khỏi mặt đất. Phía trên phòng nhỏ này cũng có một kiến trúc không quá lớn, nhưng khi phòng nhỏ này bay lên cao thì kiến trúc này không chút cản trở bị trực tiếp đánh bay.

Không gian trang sức mà Tiểu Ân mới lấy ra kia chính là bảo bối dùng ba thi thể nhện chúa tinh chế thành. Không gian bên trong rất lớn cho dù nhét toàn bộ căn phòng nhỏ này vào trong đó cũng không thành vấn đề.

Linh sa trong phòng tất nhiên là bảo bối nhưng căn phòng có thể tránh khỏi bọn Hắc Long Vương tìm kiếm thì giá trị to lớn của nó cũng không kém bao nhiêu.

Sau khi lấy đi một phần đáng giá cuối cùng của bình đài Tiểu Ân cũng nhanh chóng rời khỏi nơi đây.

Sau khi thật cẩn thận tránh thoát vài vong linh sinh vật, hắn tiến vào một bình đài loại nhỏ nhìn như sắp sụp đổ.

368. Chương 8: Linh Hồn Bỏ Mãn

Theo sau hắn bố trí mấy ma pháp trận, cho dù Hắc Long Vương tự thân đến đây cũng mơ tưởng không kinh động hắn mà tiến vào được.

Sau khi làm xong mọi chuyện, Tiểu Ân lấy ra u linh thể đã mất đi linh hồn, trong mắt hắn tràn ngập kỳ vọng. Bởi vì thí nghiệm tiếp theo hắn muốn làm nếu có thể thành công, như vậy đối với hắn mà nói sẽ có ý nghĩa vô cùng quan trọng.

Trên bình đài nhỏ không có bất kỳ hoa cỏ gì, nhìn qua vô cùng hoang vắng.

Bên trong phòng Tiểu Ân chọn lựa cũng đồng dạng một mảnh tan hoang, nhưng hắn cũng không từng quan tâm nhiều đến điều kiện ngoại giới. Bởi vì tất cả lực chú ý của hắn đều tập trung lên u linh thể đã mất linh hồn trước mặt.

Màu trắng bệch gần như trong suốt là ấn tượng duy nhất bên ngoài mà u linh thể biểu hiện ra.

Đối với u linh mà nói, một khi mất đi linh hồn duy trì như vậy u linh thể này cũng sẽ hoàn toàn tiêu tan, không bao giờ còn khả năng tồn tại trong vũ trụ không gian.

Nhưng giờ phút này u linh thể trước mặt Tiểu Ân nhìn qua đường như suy yếu tới cực điểm nhưng năng lượng ẩn chứa bên trong cũng chính là lực lượng linh vực nhu tính chỉ mình hắn có được.

Sau khi hấp thu năng lượng lực lượng linh vực nhu tính, u linh thể này không ngờ được bảo tồn lại.

Giờ phút này Tiểu Ân yên lặng ngồi trong căn phòng đổ nát, lẳng lặng tự hỏi. Một ý niệm to gan khác thường chậm rãi hình thành trong đầu hắn. Ý tưởng này hết sức nguy hiểm nhưng nếu có thể thành công đối với hắn mà nói sẽ có được lợi ích thật lớn khó tưởng tượng được.

Nhẹ nhàng vỗ vỗ lên má. Tiểu Ân đột nhiên phát hiện khuôn mặt hắn trong lúc vô ý đã trở nên nóng rực. Điều này nói lên tâm hắn đã động. hơn nữa là hoàn toàn động tâm.

Than nhẹ một tiếng. Tiểu Ân khép hờ hai mắt, trong đầu nhanh chóng nổi lên chú ngữ thần bí liên tiếp.

Ngay cả hai tay của Tiểu Ân đều khẽ chuyển động trước ngực, sau khi phối hợp với chú ngữ trong miệng thì một cỗ năng lượng kỳ dị trôi nổi lơ lửng trước mặt hắn.

Với thực lực giờ phút này của Tiểu Ân khi phóng thích ma pháp không ngờ còn không thể làm được thuần phát, hơn nữa còn cần chú ngữ và thủ thế để phối hợp. Như vậy có thể biết được độ khó của ma pháp này.

Quả thật, nếu là chỉ lấy trình độ hao tổn tinh lực để nói thì ma pháp giờ phút này Tiểu Ân thi triển kỳ thật còn vượt qua một kích kinh thiên lúc đối mặt với Matt Lazo.

Dần dần. một cỗ năng lượng thể màu đen nhỏ như tơ chậm rãi thành hình trước mặt Tiểu Ân. Trong đôi mắt hắn mơ hồ lộ ra một tia sợ hãi lẫn vui mừng, đó là vui mừng từ trong đáy lòng.

Thứ này đối với Tiểu Ân mà nói thật sự là quá mức quan trọng, gần như đã đạt tới độ cao ngang với Nhất Hào và Vô Danh.

Nhưng mà ngay khoảnh khắc cỗ năng lượng kia sắp hoàn thành, lại “phốc” một tiếng, nổ tung.

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức trắng bệch, chẳng qua may mắn là hắn cũng không tổn thương gì quá lớn, hơi chút nghỉ ngơi một chút là lại lập tức trở nên sinh long hoạt hổ.

Chậm rãi thở một hơi thật dài, Tiểu Ân hỏi:

- Nhất Hào. Vì sao chúng ta lại thất bại? Không phải chúng ta đã hoàn toàn bắt chước động tác và điều động năng lượng của Pakistan sao?

- Rất xin lỗi, chủ nhân tôn kính.

Giọng nói Nhất Hào chậm rãi truyền đến:

- Động tác của chúng ta cũng không có gì sai lầm, nhưng nếu muốn tiến hành phân liệt linh hồn phải có lực lượng khổng lồ chế cường đại. Hơn nữa ngài nên nhớ chúng ta mới thất bại lần đầu tiên, mà Pakistan chính là sau hơn ngàn lần thử mới ngẫu nhiên thành công một lần mà thôi.

Khóe miệng Tiểu Ân hơi chút cong lên, hắn chớp mắt mấy cái. Nhất Hào không ngờ lại học được bào chữa, tiến bộ này thật là không nhỏ!

Trong lòng nổi lên một tia ý cười âm áp nhưng Tiểu Ân lại hừ lạnh một tiếng, nói:

- Nhất Hào. Mặc kệ thế nào, tỷ lệ thất bại của chúng ta là một trăm phần trăm. mà Pakistan ít ra cũng là một phần nghìn!

Tiếng nói Nhất Hào tức thì im bặt, nhưng chỉ trong nháy mắt lại lập tức vang lên:

- Chủ nhân. Có phương pháp nào tính toán xác suất thành công như ngài vậy không?

- đương nhiên.

Tiểu Ân nghiêm mặt nhưng trong lòng lại sớm cười nở hoa. Bóng ma thất bại vừa rồi rốt cục bị hắn hoàn toàn vứt bỏ, không bao giờ để lại trong lòng hắn bóng ma gì nữa.

- Chủ nhân. Ta có biện pháp khiến ngài có thể trăm phần trăm phân liệt ra một tia linh hồn.

Nhất Hào đột nhiên nói rất tự tin.

Nụ cười của Tiểu Ân lập tức biến mất, hắn nghiêm nghị hỏi:

- Phương pháp gì?

- Dung hợp trăm phần trăm.

Tiểu Ân suy nghĩ một chút, nói:

- Vậy chúng ta thử làm một lần.

Nhất Hào dường như đang tính toán cái gì, hồi lâu sau mới nói:

- Chủ nhân! Cường độ linh hồn phân liệt ra tuy rằng không bằng một phần trăm toàn thể linh hồn của ngài nhưng một lúc phân liệt hai lần đã là cực hạn. Nếu không sẽ tạo thành thương tổn không cần thiết đối với linh hồn của ngài.

Tiểu Ân rung mình trong lòng, nói:

- Ta hiểu. Sau lần thử nghiệm này, bất kể thành công hay không ta cũng không thử nữa. Nhất Hào vừa lòng nói:

- Rất tốt. Ta đề nghị nếu sau hai tháng tiến hành thử nghiệm cùng loại như vậy là không có nhiều vấn đề.

Tiểu Ân gật đầu một cái, cười khổ nói:

- Thuật khống chế thần niệm cũng quá khó khăn rồi, nếu không phải là Pakistan chỉ sợ là không ai có thể nắm giữ dễ dàng.

Từ bên trong ký ức mở rộng của Pakistan. Tiểu Ân chẳng những biết được vị trí mộ Thần linh hơn nữa cách tu luyện mật thuật khống chế thần niệm cũng đã học được.

Loại mật thuật này nhìn qua dường như hết sức đơn giản, giống như lúc ở cảnh giới Truyền kỳ, tự kiểm cho mình một phân thân mà chỉ Thần linh mới có được.

Tuy nhiên khống chế thần niệm sơ dĩ được gọi là mật thuật đó là bởi vì mật thuật này quả thật có chỗ độc đáo.

Bất luận là sinh vật vong linh hay bình thường nếu bị loại mật thuật này gắn vào thể đều tạo thành một chỉnh thể không gì phá nổi với chủ thể.

Hơn nữa sau khi phụ thể thành công, phụ thể này sẽ có được trí tuệ và kinh nghiệm không kém chủ thể, hai bên gần như có thể nói là tồn tại một cách cộng sinh một thể.

Thay lời khác, cho dù là quan hệ giữa bản thể và phân thân của Thần linh cũng chẳng qua là như vậy mà thôi.

Sở dĩ có thể tạo thành hiệu quả lớn lao như vậy, nguyên nhân căn bản chỉ có một. Đó là phụ thể khống chế cũng không phải thần niệm gì mà là linh hồn - Một linh hồn được phân liệt từ chủ thể, gần như lớn tương đương với một nửa linh hồn của chủ thể đến thao khống phụ thể.

Đối với người bình thường mà nói, linh hồn là thứ trọng yếu biết bao nhiêu. Đừng nói là phân liệt một nửa, cho dù là thiếu một chút đều sẽ tạo thành kết quả khó mà đoán trước.

Cho nên loại mật thuật này tuy rằng có uy năng lớn lao nhưng trên thực tế vận dụng lại không có bao nhiêu triển vọng.

Nhưng khi chú ngữ này rơi vào trong tay Pakistan, lại vừa lúc thành toàn cho vị Vong Linh Đế Vương cường đại này.

Trong thời gian ngàn năm chiếm được mật thuật này, Pakistan từng phí ngàn năm thời gian, mấy tháng một lần đều ném thử phân liệt linh hồn.

Linh hồn hắn phân liệt ra cũng không phải như sợi chỉ mà ước chừng tương đương một nửa linh hồn của hắn.

Những thứ chiếm được trong mộ Thần linh đều là thứ khó tu luyện nhất trên thế giới.

Mỗi một lần Pakistan phân liệt linh hồn đều sẽ bị một ít đau đớn. Cho dù là có được thiên phú linh hồn tái sinh, hắc cũng không có khả năng hoàn thành dễ dàng chuyện mà chỉ có Thần linh mới làm được này.

Cho nên hơn ngàn năm thời gian, tất cả mọi lần phân liệt của hắc đều lấy thất bại mà chấm dứt. Trong hoàn cảnh thiếu một chút tỉ lệ chính xác tới mức làm người ta ghen tị thì ngay cả Pakistan cũng căn bản không thể nắm giữ được lực lượng cao hơn một bậc.

Tuy nhiên, vận may của Pakistan hiển nhiên là tốt vô cùng, không ngờ trong một lần phân liệt thường kỳ vài năm trước đã thành công ngưng tụ ra một nửa linh hồn.

Trải qua mấy tháng tu dưỡng, toàn bộ linh hồn chủ thể khôi phục. Vì thế hắc muốn vì linh hồn thứ hai tìm một vật chủ để hợp thể.

Nhưng bởi vì là linh hồn cấp Đế Vương, hắc khinh thường ký sinh đến người thường thậm chí là vong linh cửu tinh.

Mà lúc này đúng lúc Tiểu Ân và Hắc Long Vương tấn công bình đài.

Lực lượng cường đại của Hắc Long Vương khiến Pakistan vô cùng vừa lòng cho nên mới xảy ra một loạt sự kiện sau này.

Tinh thần ý thức tập trung cao độ. Nhất Hào đồng dạng vận chuyển cao tốc. Khi hai chuyển động đạt tới cùng tần suất hoàn mỹ liền lại hình thành dung hợp trăm phần trăm một lần nữa, tiến nhập vào cảnh giới thời gian đình chỉ.

Mọi thứ trước mắt dường như có biến hóa rất nhỏ, trên bàn tay Tiểu Ân đưa ngang người nhanh chóng có thêm một tia hắc tuyến mỏng manh.

Lúc này quá trình xuất hiện hắc tuyến tương đối ổn định, căn bản không có bất kỳ trở ngại nào.

Vấn đề khó khăn vậy khốn Pakistan hơn ngàn năm dưới loại cảnh giới mà Nhất Hào và Tiểu Ân liên thủ dường như biến thành một mảnh bằng phẳng căn bản không chút khó khăn.

Chỉ chốc lát sau, hắc tuyến này từ nhạt thành đậm, dần dần trở nên rõ ràng.

Toàn bộ quá trình chưa đến năm giây đã hoàn toàn chấm dứt. Dường như là Tiểu Ân đã có kinh nghiệm trăm ngàn lần khổng chế, không có bất kỳ chỗ nào lãng phí

Kỳ thật trong không gian của thời gian đình chỉ này, sau khi Tiểu Ân và Nhất Hào liên thủ dường như có một loại cảm giác không gì không thể. Ngay cả thần cách cũng có thể chế tạo dễ dàng thì càng không nói đến chuyện khác.

Sau khi hắc tuyến hoàn toàn thành hình. Tiểu Ân lập tức thở phào một cái. Tinh thần ý thức của hắc và Nhất Hào cũng tách ra trong nháy mắt, đồng thời cảm thấy một cảm giác mệt mỏi mãnh liệt tràn đến.

Tuy nhiên so với trước kia, hiện tại chút mệt mỏi ấy căn bản không tính cái gì, chỉ cần hơi chút nghỉ ngơi là có thể khôi phục hoàn toàn. Điều này mới khiến Tiểu Ân cảm thấy cảm thán và vui sướng nhất. Theo thực lực của hắc không ngừng tăng lên, thời gian dừng lại trong cảnh giới thời gian đình chỉ cũng được kéo dài ra, hơn nữa di chứng về sau cũng không giống trước kia: Tiêu hao sạch sẽ ma lực, tinh lực và thể lực; thậm chí còn thêm tiềm lực và sức sống.

Vẫn nhắm mắt như trước, một hồi lâu sau Tiểu Ân mới từ trong cảm giác mệt mỏi dữ dội đi ra. Thể chất mạnh mẽ của cấp bậc Truyền kỳ vào lúc này có tác dụng thật lớn.

Ánh mắt thoáng nhìn vào hắc tuyến trong tay, trong lòng Tiểu Ân có chút kích động.

Dưới sự khổng chế của hắc, một đoàn hắc tuyến đại biểu linh hồn này thông thả tiến vào trong u linh thể tái nhợt.

U linh thể này bởi vì mất linh hồn cho nên trở nên không hề có sức sống giống như tử thi. Nếu không phải có lực lượng linh vực nhu tính của Tiểu Ân duy trì chỉ sợ giờ phút này đã sớm tiêu tan.

Khi một tia linh hồn yếu nhỏ nhìn như bất cứ lúc nào cũng có thể bị tiêu tan của Tiểu Ân tiến vào u linh thể, u linh thể này dường như mới có thêm một tia sức sống.

Chỉ là vì linh hồn do Tiểu Ân phân liệt ra thật sự là quá ít cho nên còn không thể làm được đến mức không chế u linh thể.

Tiểu Ân cẩn thận cảm ứng độ phù hợp của hắc tuyến linh hồn và u linh thể, thật lâu sau hắn mới vừa lòng khẽ gật đầu một cái.

Hai thứ này cũng không sinh ra đối kháng dữ dội như Tiểu Ân dự đoán, u linh thể mất đi linh hồn này dường như cũng không bài xích linh hồn khác vào trong ký sinh. Đây có lẽ chính là bản năng của u linh thể, ngay cả mất đi linh hồn nó cũng không muốn bị tiêu tán.

Cổ tay khẽ lật, trong tay Tiểu Ân có thêm một khối tinh phiến lỏng lánh, đây tự nhiên là khối mảnh vỡ Thần cách kia.

Khê sờ trên mặt một cái, một nửa phân lượng bị Tiểu Ân lấy ra, chậm rãi đưa mảnh vỡ Thần cách vào trong u linh thể.

Khi mảnh vỡ Thần cách và hắc tuyến linh hồn gặp nhau trong u linh thể lập tức giống như bốc cháy lên.

Chúng nó nhanh chóng tương dung với nhau, hắc tuyến linh hồn tuy rằng nhỏ yếu so với hàm lượng trong mảnh vỡ Thần cách thật sự bé nhỏ không đáng kể nhưng mảnh vỡ Thần cách không có ý thức tự chủ cho nên sau khi hai thứ này tương dung lại do hắc tuyến linh hồn làm chủ.

Trên đầu Tiểu Ân hơi chảy mồ hôi lạnh, hắn thật cẩn thận quan sát mọi chuyện phát sinh bên trong. Tới lúc mấu chốt nhất này, ngay cả định lực của hắn cũng không tránh khỏi có chút lo lắng không yên.

Đại lượng lực lượng linh vực nhu tính tiến vào bên trong u linh thể, cung cấp năng lượng cuộn cuộn không ngừng cho u linh thể.

Cổ năng lượng này cường đại ngay cả lúc bản thân Pakistan còn sống cũng chưa bao giờ được hưởng thụ.

Tuy nhiên lúc Tiểu Ân đưa năng lượng vào hết sức cẩn thận. Lực lượng linh vực nhu tính của hắn cũng không phải vì thay đổi và phá hủy u linh thể mà làm như một loại chất dinh dưỡng mặc cho u linh thể theo bản năng chuyển hóa lực lượng linh vực nhu tính thành năng lượng bản thân.

Dần dần u linh thể cũng bắt đầu trở nên sống động, năng lượng siêu cấp dư thừa kích thích bản năng u linh thể. Từng cổ lực lượng bị u linh thể đồng hóa chậm rãi bao vây hắc tuyến linh hồn và mảnh vỡ Thần cách tầng tầng lớp lớp.

May mắn là những năng lượng khác nhau này đều đến từ cùng một bản thể, nếu không phải như thế thì giữa chúng nó sớm bắt đầu bài xích chứ làm sao còn có thể ở chung hòa thuận như vậy.

Trong vòng năng lượng được u linh thể bao quanh quả nhiên sinh ra biến hóa kỳ dị.

Hắc tuyến linh hồn vốn dung hợp với mảnh vỡ Thần cách đạt tới tác dụng hỗ trợ lẫn nhau, nhưng năng lượng u linh thể lại có hiệu quả đặc thù nào đó. Đối với hắc tuyến linh hồn mà nói, loại hiệu quả này hiện ra rõ ràng.

Không bao lâu, hắc tuyến linh hồn bắt đầu không ngừng lớn mạnh, nó không ngừng hấp thu lực lượng do u linh thể chuyển đổi tới, đồng thời cũng đồng hóa và cắn nuốt mảnh vỡ Thần cách mà nó dung hợp.

Đây là dị biến, dị biến tuyệt đối. Lúc này linh hồn hắc tuyến cắn nuốt một điểm mảnh vỡ Thần cách thì bản thân nó sẽ lớn mạnh một phần, số lượng linh hồn sẽ tăng trưởng một phần. Theo mảnh vỡ Thần cách không ngừng thu nhỏ, hắc tuyến linh hồn cũng trở nên càng lúc càng lớn.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Tiểu Ân rốt cục tỉnh lại từ trong trạng thái nhập định này.

Hắn thở phào một hơi thật dài nhẹ nhõm, trên mặt hưng phấn không che dấu được.

Giơ tay khẽ sờ phía trên u linh thể, trong tay đã có thêm một khối màu đen, Tiểu Ân không chút do dự hút thứ này vào trong não vực.

Sau một lát, Tiểu Ân chau mày, dường như đang chịu đựng một loại thống khổ mãnh liệt. Tuy nhiên quá trình này cũng không quá lâu, sau mấy phút đồng hồ, mi tâm Tiểu Ân giãn ra. Khi hắn mở mắt ra thì tình thần trạng thái đã đạt tới hoàn toàn tràn trề.

Yên lặng cảm thụ một lúc, hai tay Tiểu Ân nắm chặt, thật sự không cách nào hình dung tâm tình giờ phút này.

Linh hồn hắn đã hoàn toàn được bổ sung trọng vẹn, không còn bất kỳ thiếu sót.

Lúc Tiểu Ân ký khế ước linh hồn trao đổi lần thứ hai với Hắc Long Vương, hắn và Hắc Long Vương đã gần như đều bỏ ra một phần tư linh hồn. Đây là một thanh kiếm hai lưỡi treo lơ lửng trên đỉnh đầu hắn và Hắc Long Vương.

Thanh kiếm hai lưỡi này là một bảo đảm khiến cho hai người bọn họ không có khả năng làm hại và tính kế đối phương, ở một mặt nào đó, hai người bọn họ đã đứng trên cùng một con thuyền, ai cũng trốn không thoát.

Nhưng là từ một góc độ khác, đây cũng là một khế ước cực kỳ nguy hiểm. Nếu một trong hai người không may chết đi, như vậy ảnh hưởng đối với người kia thật sự quá lớn. Sau khi thiếu một phần tư linh hồn, cho dù là cường giả cấp bậc Tiểu Ân và Hắc Long Vương cũng không có khả năng có kết cục tốt.

Nhưng lúc này Tiểu Ân đã giải quyết mỗi lo này. Hắn đã hoàn toàn bổ sung một phần tư linh hồn của mình.

Từ giờ về sau hắn không bao giờ phải chịu uy hiếp do thanh kiếm hai lưỡi kia mang đến.

Cho dù lúc này Hắc Long Vương chết đi, nhiều nhất cũng chỉ là một phần tư linh hồn trong cơ thể Hắc Long Vương tiêu tan mà không có ảnh hưởng gì tới Tiểu Ân.

Đương nhiên, nếu là Tiểu Ân đột nhiên chết đi, như vậy lão Long không may sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc nhất.

Thật cẩn thận cất giữ u linh thể đã mất linh hồn vào trong không gian đóng băng, tuy nhiên biểu hiện bên ngoài của u linh thể tốt hơn rất nhiều, ít nhất nó đã không phải là không có màu sắc mà là một loại màu sắc khỏe mạnh tràn đầy lực lượng.

Lực lượng linh vực nhu tính của Tiểu Ân đã hoàn toàn cho u linh thể ăn no. ở trong thời gian ngắn căn bản sẽ không có nguy hiểm u linh thể bị tiêu tan.

Linh hồn kì thật cũng yếu ớt giống như nhân loại bình thường.

Nếu chỉ tổn thất một chút như vậy giống như cắt một đao lên thân thể nhân loại, chảy ít máu tươi thậm chí là cắt một miếng thịt ở trên tay xuống.

Tuy rằng như vậy sẽ có đau đớn dữ dội nhưng sau khi trải qua an dưỡng, máu thịt này sẽ chậm rãi khôi phục dưới sự trao đổi chất.

Đương nhiên máu thịt rời khỏi chủ thể mặc dù trong thời gian ngắn vẫn duy trì hoạt tính, nhưng sau khi trải qua một thời gian loại hoạt tính này sẽ hoàn toàn biến mất. Quá trình này không thể nghịch chuyển, ngay cả Thần linh cũng không thể tránh.

Tuy nhiên nếu là từ linh hồn bản thể phân liệt ra linh hồn không phải một chút nhỏ. mà là tương đương với một nửa tổng số lượng. Như vậy linh hồn này sẽ hình thành một cá thể hoàn toàn độc lập.

Như vậy cá thể và chủ thể này có liên hệ không thể chặt đứt, có thể nói là một chia thành hai, hai hợp lại thành một.

Phân thân từ cảnh giới Thần linh trở xuống chính là xuất hiện bằng loại phương pháp này.

Chỉ có điều trong lịch sử nhân loại, người chân chính nắm giữ loại phương pháp phân liệt thần niệm này đã ít lại càng ít. Thậm chí còn có thể so sánh với số lượng của bốn linh vực mạnh nhất.

Đây chẳng qua bởi vì linh hồn phân liệt độ khó siêu lớn, cái loại xác xuất phân liệt thành công thấp tới mức làm cho người ta sợ hãi. Mà nếu phân liệt không thành, như vậy sẽ có tổn thương thật lớn tới bản thể,

ng nghiêm trọng một chút thậm chí còn bị hại cả đời. Phỏng chừng trừ cái loại biến thái tự động tăng trưởng linh hồn như Pakistan này ra thì không còn người thứ hai nào có kinh nghiệm hơn một ngàn lần phân liệt.

Sau khi may mắn phân liệt thành công muốn tìm một thân thể gắn vào thích hợp cũng là một vấn đề không thể xem nhẹ. Nếu là một thân thể không có thực lực như bản thể hoặc là cao hơn một bậc sợ là không ai nguyện ý trả một cái giá lớn như vậy để gắn vào.

Đương nhiên, chủ yếu nhất chính là một khi linh hồn phân liệt và gắn vào thành công như vậy bản thể và cá thể sẽ có vận mệnh cùng chung với nhau. Sau khi thực lực đã có được tăng cường gấp đôi, nếu có một người không may chết đi như vậy người kia khẳng định cũng sẽ chết theo.

Cho dù may mắn còn sống, nhưng sau khi thiếu một nửa linh hồn cũng sẽ biến thành một kẻ ngốc không có thần trí

Tuy nhiên mọi vấn đề hiện tại được giải quyết, từ nay về sau Tiểu Ân cũng không bao giờ bị ràng buộc bởi điều này. Khối đá lớn trong lòng cũng hoàn toàn được buông xuống.

Thân hình khẽ lắc lư, Tiểu Ân rời khỏi nơi đây. Thân hình hần nhanh như tia chớp nhìn như không mục đích bay qua vô số bình đài, nhưng trên thực tế động tác này của Tiểu Ân đúng là có quy luật tương đối do Nhất Hào chỉ điểm.

Bên trong toàn bộ mộ Ngụy Thần này không bờ không bến, bất kỳ ai cũng không biết rốt cục có bao nhiêu mộ Ngụy Thần.

Tuy nhiên mộ Ngụy Thần cũng không phải hình thành xong rồi không thay đổi, có bình đài cường đại vô cùng lớn hơn rất nhiều so với bình đài của U Linh Đế Vương Pakistan. Chi cần hơi chút tới gần có thể cảm ứng được loại sát khí dường như muốn phóng lên trời

Mà tuyệt đại đa số bình đài đều là nhỏ bé hoặc là sắp đổ nát; hoặc là số lượng vong linh sinh vật rất ít, cấp bậc không cao cho nên cũng không có tương lai phát triển quá lớn.

Dù sao không phải mỗi một Ngụy Thần sau khi chết đều đủ thuận lợi chuyển biến thành vong linh sinh vật, ít nhất có hơn hai phần ba vong linh vương trên bình đài không phải do Ngụy Thần chuyển biến thành.

Hiện giờ Nhất Hào đang tiến hành đánh giá cấp bậc đối với bình đài trước mắt Tiểu Ân.

Đột nhiên, thân hình Tiểu Ân ở không trung hơi nghiêng, vừa lúc nhảy vào trong một bình đài nhỏ.

Một tiếng va đập mạnh mẽ lập tức truyền khắp bình đài, ngay sau đó trong bình đài tràn ra hơn trăm vong linh sinh vật. Ánh mắt Tiểu Ân khẽ đảo qua, trong lòng thâm than. Chất lượng vong linh sinh vật nơi này kém xa so với chỗ Pakistan, quả thật là không cùng một cấp bậc

Trên địa bàn của Pakistan, trừ vong linh sinh vật cấp Đế Vương, ít nhất có hơn một trăm vong linh cấp bầy, cho dù là vong linh cấp bậc thấp nhất cũng là cấp bốn trở lên.

Nhưng cấp bậc cao nhất của vong linh trên bình đài này cũng chỉ là cấp tám, về phần hơn trăm vong linh lâu la cũng chỉ có ba vong linh cấp bầy mà thôi.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, khí thể trên người lập tức tràn ra. Dưới sự chuyển đổi của nhãn ngục trang, khí tức đồng loạt biến thành khí tức vong linh.

Tuy nhiên cường độ chuyển đổi của nhãn ngục trang cũng không lớn, khi đạt tới cảnh giới vong linh quân vương cấp chín đã là cực hạn.

Nhưng chỉ là khí tức vong linh cấp chín cũng đã đủ để áp chế tất cả vong linh nơi này.

Cảm thụ được khí tức bậc trên cường đại, tất cả vong linh lập tức ngừng âm ỷ, đám vong linh dưới cấp bốn càng là hết sức dút khoát nằm bẹp trên đất. Dưới uy áp của vong linh sinh vật cấp chín, bất cứ kẻ nào cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Tiểu Ân khổng chế khí tức ở một trình độ nhất định, ánh mắt đảo qua đám vong linh sinh vật ở đây. Trong lòng hần đột nhiên chấn động nhớ tới những lời lúc Hắc Long Vương rời đi.

Đúng vậy, đây là một thế giới cá lớn nuốt cá bé. Nữ Thần Ánh Trăng đúng là vì có thực lực hùng mạnh cho nên mới giáng xuống và muốn chiếm đoạt quyền thống trị ba đại lực.

Vì hoàn thành tâm nguyện của nàng, bao nhiêu gia đình trên ba đại lực phải trả cái giá đau thương, hơn nữa có thể đoán được là trong những ngày về sau cái giá như vậy còn phải trả liên tục cho đến khi ba đại lực này đều trở thành thánh địa của Nữ Thần Ánh Trăng mới thôi.

Một khi đã vậy, vì nâng cao năng lực của mình vì sao hắn lại không thể đại khai sát giới đây!

Hai loại tư tưởng khác nhau đang xung đột dữ dội trong đầu Tiểu Ân, từng khuôn mặt thân thiết lại hiện lên trong đầu hắn. Hắn ngẩng đầu nhìn trời, cho dù là vì bọn họ, mình cũng phải trở nên mạnh hơn bằng bất cứ giá nào.

Trong mắt chợt hiện lên một tia sát khí, lực lượng linh vực cường đại chợt bốc lên trên người Tiểu Ân.

Sở dĩ sử dụng lực lượng linh vực để đối phó bọn họ, chỉ có một mục đích duy nhất đó là đuổi tận giết tuyệt không để sót một người nào để báo tin.

Lực lượng linh vực giống như một cái xe lu thật lớn nghiền khắp bình đài này một lần, tiêu giảm tất cả vong linh ở đây.

Đương nhiên mục đích chân chính của Tiểu Ân chính là mấy vong linh cấp bảy và vong linh quân vương cấp bảy trở lên.

Lúc đánh chết đám vong linh còn lại, Tiểu Ân từ trên người bọn họ cảm ứng được vong linh năng lượng đều rất pha tạp, nhưng năng lượng trên người đám vong linh cấp bảy, cấp tám lại tinh thuần hơn rất nhiều.

Giống như là sự khác nhau giữa nước tinh khiết và nước muối, nước tinh khiết có thể giải khát mà nước muối thì càng uống càng khát.

Sau khi hút hết vong linh khí tức của vong linh cấp bảy trở lên. Tiểu Ân lập tức cảm ứng được một cỗ khí tức mãnh liệt mà lại tinh tú không ngừng bốc lên trong linh vực, dường như không một giây yên tĩnh.

Hắn học bộ dạng Hắc Long Vương, bóp vỡ một viên thần lực kết tinh hấp thu tín ngưỡng lực bên trong vào linh vực.

Quả nhiên sau khi tín ngưỡng lực và vong linh khí tức gặp nhau, lập tức trở nên hòa hợp gần bó hình thành một cỗ khí tức năng lượng cùng một loại. Tuy nhiên kỳ quái là cỗ khí tức này không ngờ có thể ở trong linh vực an toàn sống sót, ngay cả tính bài xích cường đại của linh vực cũng không tạo thành bất kỳ tác dụng gì.

Nó ở trong linh vực mỗi một lần lay động đều mang đến cho linh vực một tia cảm ứng mới lạ.

Tiểu Ân lẳng lặng cảm nhận, bởi vì thuộc tính mỗi một linh vực đều vô cùng khác nhau cho nên Tiểu Ân không thể tưởng tượng được năng lượng có dạng biến hóa gì trong linh vực của Hắc Long Vương.

Nhưng trong linh vực của hắn, thứ này tạo nên một loại tác dụng chính là một loại nhuận hoạt tề (bôi trơn), một loại tác dụng nhuận hoạt cường đại.

Linh vực của Tiểu Ân là lực lượng linh vực hiếm thấy, tính chất linh vực sau khi trải qua lần áp súc thứ hai đã biến thành có cương có nhu và có thể tùy ý chuyển đổi lẫn nhau.

Nhưng có một điều khiến Tiểu Ân cực kỳ quan tâm là hai loại thuộc tính lực lượng này cũng không có chân chính ngưng làm một.

Cương là cương, nhu là nhu. Tuy nói là bao dung tương hỗ nhưng dù sao còn không đạt tới loại cảnh giới đại thành cương nhu hợp nhất.

Hiện tại mỗi ngày khi Tiểu Ân luyện tập lực lượng linh vực chính là không ngừng chuyển đổi hai loại lực lượng thuộc tính cương nhu trong đó. Thời gian chuyển đổi đã dần dần ngắn lại, cho dù là không phải trong cảnh giới thời gian đình chỉ muốn hoàn thành chuyển đổi nhiều nhất cũng chỉ là một cái nháy mắt mà thôi. Đây chính là hiệu quả đạt được mà hắn cố gắng rèn luyện trong thời gian này.

Nhưng sau khi cỗ lực lượng mới lạ này xuất hiện, Tiểu Ân lập tức phát hiện lợi ích của nó đối với chân chính hoàn toàn dung hợp hai thuộc tính lực lượng cương và nhu.

Dưới tác dụng của loại lực lượng này, tính đối lập giữa cương và nhu đã giảm bớt rất nhiều. Thật đúng là có một loại cảm giác sắp hoàn thành dung hợp, hình thành chân chính cương nhu đều có.

Đương nhiên đây chẳng qua chỉ là một loại ảo giác mà thôi.

Dù sao vong linh năng lượng lấy được trên bốn vong linh kia thật sự là quá ít. Ít tới mức Tiểu Ân căn bản cảm giác không mất bao nhiêu thời gian thì đã hoàn toàn dùng xong.

Đến tận đây hẳn rất cục hiểu rõ Hắc Long Vương vì sao phải siêng năng ở trong này săn giết vong linh bậc cao.

Tiểu Ân tin tưởng nếu mỗi một Truyền kỳ đều biết và sử dụng loại đường tắt thẳng cấp này, như vậy mộ Ngụy Thần cho dù có lớn thế nào cũng không thể chống đỡ nổi dòng người khổng lồ như vậy.

Đáng tiếc Hắc Long Vương từng nói qua: Có thể làm như vậy cũng chỉ một trong những người có được bốn lĩnh vực mạnh nhất như mình hoặc là đám Ngụy Thần một lần nữa tu thành Truyền kỳ như lão. Nếu không Truyền kỳ bình thường căn bản không có khả năng sử dụng loại biện pháp có thể nói là nghịch thiên này để tôi luyện lĩnh vực của mình.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, xem ra ý tưởng về sau muốn mang đám Kim đến nơi này săn giết là không phù hợp thực tế.

Ánh mắt đảo một vòng qua bình đài trống không, Tiểu Ân tìm tòi qua loa ở bình đài một lần cướp đoạt sạch những gì đáng giá nơi đây.

Nhưng khiến hắn thất vọng là thực lực của đám vong linh cùng tài bảo bọn chúng có được hoàn toàn có quan hệ trực tiếp với nhau.

Những thứ U Linh Đế Vương Pakistan có được cũng đủ khiến năm vị truyền kỳ cảm thấy mỹ mãn, nhưng một bình đài loại nhỏ như này căn bản lại tìm không thấy bao nhiêu thứ có tác dụng. Trừ một ít ma pháp tài liệu ngạc nhiên cổ quái và mấy viên thần lực kết tinh ra thì không còn có gì có thể làm hắn coi trọng.

Thân hình khẽ động, Tiểu Ân đã xuyên qua đám sương mù dày đặc bao quanh bình đài nhỏ này tiến vào trong hư không.

Hắn để lại trên bình đài nhỏ này nửa giọt thần lực kết tinh nếu không tính sai lầm như vậy sau mấy năm bình đài loại nhỏ này sẽ hoàn toàn rơi xuống, xóa sạch mọi chuyện xảy ra nơi đây.

Tiểu Ân tin tưởng sẽ không ai quan tâm đến kết cục của loại bình đài này bởi vì số lượng của nó ở trong khu mộ không thể nghi ngờ là nhiều nhất, căn bản không thể hấp dẫn ánh mắt của đông đảo vong linh sinh vật

Sau khi rời khỏi bình đài này, Tiểu Ân tiếp tục hướng về phía trước với tốc độ bình thường.

Trên đường gặp nhiều vong linh sinh vật cường đại. Tiểu Ân duy trì dao động vong linh năng lượng ở cấp chín, không có bất kỳ kẻ nào dám can đảm trêu chọc vong linh quân vương cấp chín.

Dọc theo đường đi, Tiểu Ân gặp hai vong linh sinh vật cấp Đế Vương. Chúng nó di chuyển ở nhiều bình đài xung quanh chúng, có rất nhiều vong linh sinh vật cấp bảy trở lên đi theo.

Loại đội ngũ quy mô này khiến Tiểu Ân nhìn mà thèm hai mắt đỏ rực. Nếu là để hắn tiêu diệt và lấy vong linh năng lượng ra phối hợp với tín ngưỡng lực để rèn luyện lĩnh vực như vậy hẳn sẽ rút ngắn rất nhiều thời gian dung hợp lực lượng cương nhu.

Chỉ có điều thèm thường thì thèm thường, nếu thật sự có ý đồ ra tay với bọn chúng tại loại địa phương trống trải này thì Tiểu Ân lại không có gan.

Nếu để lúc đó kéo đến hàng ngàn hàng vạn thậm chí vài chục vạn vong linh sinh vật, như vậy cho dù là Tiểu Ân chỉ sợ cũng chỉ có nước chạy trốn chết.

Cho nên Tiểu Ân giữ vững một quy tắc đó là tuyệt đối không va chạm với đám vong linh tuần tra bên ngoài.

Trên đường đi tới, Tiểu Ân lần lượt xâm lấn hơn ba mươi bình đài loại nhỏ phù hợp điều kiện. Trong những bình đài này phần lớn có một số vong linh cấp bảy trở lên, tuy rằng số lượng không quá nhiều nhưng bởi vì loại bình đài nhỏ này là nhiều nhất cho nên căn bản không lo đến vấn đề không đủ số lượng.

Cuối cùng khi Tiểu Ân đi tới nơi hấn muốn thì vong linh cấp bảy chết trong tay hấn đã đạt tới hơn trăm.

Sau khi trải qua năng lượng vong linh và tín ngưỡng lực dung hợp tạo thành tẩy lễ, lực lượng linh vực trở nên linh hoạt rất nhiều, thời gian chuyển đổi giữa cương và nhu dường như được rút ngắn lại rất nhiều.

Nhưng tới giờ phút này hấn cũng không dám tiếp tục duy trì quá trình này bởi vì hấn phát hiện lực khống chế của mình đã có chút sai lệch. Nếu tiếp tục như thế chỉ sợ chuyển đổi lực lượng linh vực sẽ mất khống chế.

Sau khi Hắc Long Vương dự trữ rất nhiều vong linh năng lượng đã quyết định rất nhanh xoay người trở về, Tiểu Ân tự nhiên cũng học theo khắc chế tâm tư sôi trào chuyển dời lực chú ý đến mục tiêu chân chính của hấn.

Trên một bình đài loại nhỏ nhìn qua rất bình thường không có gì khác so với các bình đài xung quanh cách bình đài của u Linh Đế Vương Pakistan hơn một ngàn dặm lại cất giấu một bí mật kinh thiên.

Căn cứ vào ký ức chiếm được của Pakistan, nơi này cũng không phải tự hấn phát hiện mà là chiến lợi phẩm sau khi chiến thắng một tập đoàn vong linh cường đại.

Vị vong linh Đế Vương thất bại kia sau khi nói bí mật này cho Pakistan, hấn cũng không thực hiện lời hứa thả tên kia chạy mà trực tiếp giết chết biến tên kia thành một con rối siêu cấp cấp bậc Đế Vương.

Mà bí mật này cũng chỉ có một mình Pakistan độc chiếm.

Chỉ có điều lúc hấn làm việc này lại thật không ngờ sau ngàn năm cuối cùng lại tiện nghi cho Tiểu Ân.

Nhất Hào dựa theo ký ức Pakistan xác định vị trí bình đài loại nhỏ này, Tiểu Ân lập tức tránh khỏi tất cả vong linh tuần qua khắp nơi, nhẹ nhàng, khéo léo chui vào trong màn sương mù dày đặc quanh bình đài này.

Kiến trúc trong bình đài nhỏ này không khác nhiều so với các bình đài khác. đồng dạng tràn ngập một cỗ khí tức yếu ớt, khắp nơi đều là gạch ngói hoang tàn. Lọt vào tầm mắt là một cảnh tượng tiêu điều.

Nếu đám người Hắc Long Vương tới nơi này khẳng định không nói hai lời trực tiếp vỗ mông rồi đi.

369. Chương 9: Tam Đại Mật Thuật

Nhưng khi hai chân Tiểu Ân chạm lên thổ địa bình đài này, tinh thần của hấn liền lập tức tập trung cao độ.

Những người khác không biết nhưng hấn lại biết rõ ràng. Bình đài nhỏ này biểu hiện bề ngoài không có bất kỳ vấn đề gì cho dù là sử dụng lực lượng tinh thần rà soát cũng không thể tra được cái gì khác thường.

Nhưng ngầm dưới bình đài nhỏ này lại có một không gian khác, thậm chí còn lớn hơn không gian ở bình đài của Pakistan gấp mấy lần.

Không gian như vậy chỉ sợ đã không kém nhiều so với bình đài lớn nhất loại trung bình trong mộ Ngụy Thần.

Sương mù dày đặc không có một tia ánh sáng có thể chiếu rọi xuống nơi đây. Chỉ riêng đám sương mù đó dường như muốn biến toàn bộ thế giới bên trong thành một loại màu sắc âm khí trầm trầm.

Tiểu Ân chậm rãi bước đi trên con đường như có như không này.

Trên mặt hấn không chút biểu tình, duy nhất trong mắt thi thoảng lóe lên sáng ngời tiết lộ ra kích động và khẩn trương trong lòng hấn.

Ở trên bình đài này có một kiến trúc sập một nửa, chỉ có nửa cánh cửa miễn cưỡng chống đỡ. Cửa lớn đen nhánh giống như miệng quái thú làm cho người ta có cảm giác tim đập nhanh.

Tiểu Ân khẽ niệm một đoạn chú ngữ cổ quái.

Đoạn chú ngữ này ban đầu là khắc ở trên một tấm bia đá ngoài phòng, nhưng sau khi rơi xuống trong tay Pakistan thì tấm bia đá này tự nhiên bị phá hủy không để lại dấu vết.

Sau khi Tiểu Ân ngâm xong đoạn chú ngữ này, hắn lấy ra một giọt thần lực kết tinh nhẹ nhàng bắn lên cửa. Ngay sau đó thần lực kết tinh vỡ tan, tín ngưỡng lực trào ra diện rộng. Lập tức nửa cánh cửa này lập tức phát ra một luồng ánh sáng, xuất hiện một cánh cửa ánh sáng như sóng gợn.

Tiểu Ân không chút do dự đi vào trong, thân hình hắn vừa biến mất bên trong thì sóng gợn cùng “tách” một tiếng giòn tan, biến mất hoàn toàn.

Tiểu Ân quay đầu nhìn lại, đúng lúc nhìn thấy sóng gợn vỡ tung, một đạo ánh sáng bảy màu sắc sỡ khiến cho ai cũng phải chú ý nhìn.

Hắn cười khở một tiếng, cái giá để ra vào nơi này cũng khá lớn. bắt kẻ ra hay vào một người phải tốn một giọt thần lực kết tinh. Một lần qua lại chính là hai giọt thần lực kết tinh.

Sở dĩ ngày trước cho dù Pakistan dẫn người vào trong cũng muốn nghĩ biện pháp áp bức lột sạch giá trị của người kia tuyệt đối sẽ không lãng phí thần lực kết tinh để chuộc tính mạng.

Tuy nhiên đối với Tiểu Ân mà nói điểm phí tổn này vẫn là chấp nhận được.

Trong tay hắn cái gì cũng không nhiều chỉ có thần lực kết tinh là chất đồng như núi. Hơn hai triệu thần lực kết tinh cũng đủ cho hắn ra vào nơi này vô số lần.

Bên trong sóng gợn là một con đường thẳng tắp sâu thẳm. Trong ký ức của Pakistan nơi này vốn là một con đường nguy hiểm khắp nơi. Mà hắn tốn vô số tâm huyết, phái vô số bộ đội tiền trạm bị khống chế mới từng chút một phá sạch cơ quan trong đường hầm. cuối cùng dọn ra một con đường an toàn.

Chi riêng con đường này cũng đã khiến Pakistan tổn mất năm trăm năm, bởi vậy có thể thấy được gian khổ khó khăn trong đó.

Nếu Pakistan không phải là một vong linh chỉ sợ cũng không có kiên nhẫn bị kim chân ở nơi này.

Tiểu Ân chậm bước chân, vòng bảo hộ trên người lại mở ra tới mức lớn nhất, lực lượng lĩnh vực cũng phóng thích ra. Một khi trong đường hầm có dị biến sẽ lập tức gặp phải sự đánh trả như cuồng phong bạo vũ của hắn.

Sau mấy canh giờ, Tiểu Ân rốt cục an toàn đi qua đường hầm, ở trong không gặp bất kỳ công kích nào.

Tuy nhiên lúc đi qua đường hầm này, sắc mặt Tiểu Ân trở nên cực kỳ buồn cười bởi vì trong đường hầm này Tiểu Ân lại cảm nhận được một loại lực lượng quen thuộc nhưng không rõ.

Đây là lực lượng áp chế ma pháp, lần trước hắn gặp được chính là lúc hắn và Bạch Toàn Phong bước lên con đường thành kính. Tại nơi đó lực lượng tinh thần bị áp chế rất lớn căn bản không thể phát huy. Mà áp lực trong đường hầm này xa xa không khủng bố như vậy nhưng có mức độ áp chế nhất định, khoảng ba bốn phần.

Hắn nhìn cuối đường hầm, trong lòng dần trở nên thần nhiên.

Có lẽ ở bên trong này cũng chính là một quốc gia của Thần nào đó.

Chỉ có điều quốc gia của Thần này vì sao lưu lạc tới mộ Ngụy Thần, đây là một chuyện cổ tích không ai biết được.

Hít sâu một hơi, bàn chân Tiểu Ân từ trong đường hầm bước ra ngoài.

Thế giới bên ngoài là một vùng mềm mại. hai chân giẫm lên mặt đất như giẫm trên bông, thụt sâu xuống đến tận đầu gối mới thôi. Đi ở nơi này tuyệt đối là một loại hành vi như chịu tội, trừ bỏ đám trẻ con chắc không ai thích.

Khó khăn đi trên đường như bông rốt cục hắn tới phòng trung tâm nơi này.

Ở trong này có một cái bàn màu trắng nhìn qua tài liệu giống sàn nhà, lấy tay khê đè thấy bị lún một chút.

Ngẩng đầu nhìn trời, đỉnh phòng là mấy tảng đá tản ra ánh sáng màu đen.

Đây là mông thạch mà Pakistan dùng để chế tạo phòng chứa linh sa, ở trong này số lượng mông thạch cực kỳ nhiều, từ đỉnh tới ngoại giới toàn bộ là sử dụng loại tài liệu này chế tạo. Nguyên nhân bởi vì như thế cho nên ngay cả đám người Hắc Long Vương tới nơi này cũng đừng mơ tưởng phát hiện huyền bí bên trong.

Pakistan có thể chiếm được tin tức này trong đám tù binh tuyệt đối là vận may cực lớn.

Tiểu Ân cúi đầu đánh giá cẩn thận hoàn cảnh xung quanh. Trên mặt bàn đá có ba nơi lõm xuống, xem ra trên này hẳn là đặt mấy bản ma pháp lục thư (sách sao chép ma pháp) chỉ có điều đã bị Pakistan mang đi.

Thứ trên đó khẳng định là hết sức trọng yếu. Tiểu Ân nhắm mắt suy tư kết hợp với Nhất Hào yên lặng tìm tòi ký ức có liên quan đến nơi này.

Rất cực Tiểu Ân tìm được ký ức về nơi này, sắc mặt hắn lập tức trở nên cực kỳ ngạc nhiên vui mừng và... buồn cười.

Cổ tay khê lặt hắn đã lấy bản ma pháp bút ký tâm đắc ra.

Phản bút ký này tìm được ở bình đài của U Linh Đế Vương, sau khi trải qua mọi người kiểm tra, tất cả đều kết luận đây là ma pháp tâm đắc của Pakistan khi còn sống.

Đám người Hắc Long Vương phục chế một phần mà bản gốc lại vừa hay rơi vào tay Tiểu

Ân.

Lúc trước không để ý tới bản gốc của ba cuốn sao chép ma pháp này nhưng cho đến lúc này Tiểu Ân mới hiểu được giá trị chân chính trong đó.

Đặt ba quyển sao chép ma pháp sắp hàng trên mặt đất, Tiểu Ân khê ngâm tọc chú ngữ trong ký ức. Dần dần chữ trên lục thư phát sinh ra biến hóa kỳ diệu, ba quyển sách giống như là mỹ nữ vứt bỏ trang phục xấu xí hiện ra bộ mặt vốn có.

Ba luồng hào quang như ánh trăng từ trong lục thư phóng ra khác biệt một trời một vực với chữ màu đen ban đầu.

Một tay Tiểu Ân khê chộp lập tức bắt lấy cỗ năng lượng màu đen bị tách ra lơ lửng trên không trang.

Thứ này hẳn có chỗ dùng làm sao lại để chúng nó dễ dàng tiêu tan.

Tinh thần ý thức lần lượt đào qua ba bản lục thư. trong mắt Tiểu Ân lập tức lộ ra vẻ không thể tin.

Trên ba quyển sách này phân biệt ghi lại ba loại mật thuật khác nhau.

Tuy rằng nói là mật thuật nhưng chỉ có một loại đã được Pakistan học đó chính là mật thuật khổng chế thần niệm. Đây chính là mật thuật duy nhất không cần thần niệm có thể phóng thích.

Mà hai loại mật thuật còn lại thì hết sức dũng mãnh, không ngờ lại cần phải thần lực mới có thể tu luyện.

Một loại trong đó là mật thuật chế tạo ma pháp võ sĩ của Thần linh, sử dụng tài liệu đẳng cấp cao để tạo ra áo giáp và vũ khí ma pháp siêu cấp rồi sử dụng linh sa khảm vào trong.

Bộ áo giáp này vô giá, nhưng càng chủ yếu là trên áo giáp có hoa văn thần bí. Hoa văn này có thể tự động hấp thu ma pháp nguyên tố trong không gian vào trong áo giáp.

Mà linh sa nhìn như trang sức trên mũ giáp lại có thể chuyển hóa ma pháp năng lượng này thành kiếm quang cường đại cho võ sĩ thực dụng.

Loại kiếm quang này cho dù là Tiểu Ân cũng từng bị đánh cho luống cuống tay chân, bởi vậy có thể tưởng tượng được sự cường hãn của võ sĩ.

Một khi võ sĩ tràn ngập tín ngưỡng mặc áo giáp này là có thể thuận lợi dùng linh sa để chuyển đổi ma pháp năng lượng. Nếu là nhiều người, ma pháp năng lượng dự trữ trong áo giáp ma pháp cũng đủ cường đại, vậy lực lượng của những người này cộng vào tuyệt đối không kém một quân đoàn ma pháp sư chính thức.

Trong giới thiệu có liên quan đến ma pháp võ sĩ còn có rất nhiều kiểu dáng áo giáp khác nhau, có một số áo giáp thậm chí có cả cánh. Tuy nhiên khó khăn chế tạo tự nhiên là rất đắt đỏ, hơn xa Tiểu Ân lúc này có thể gánh chịu.

Tiểu Ân đặt lục thư ma pháp võ sĩ xuống, lật lên quyển thứ ba, những chữ ghi bên trên lại càng không thể tin.

Đây không ngờ là một chương Không Thần Luận (thuyết không thần).

Ý tứ hết sức đơn giản, đó là: bản thân cấp của mật thuật khống chế thần niệm, chẳng qua là phải từ Thần linh cấp cao thi triển. Sau khi thành công có thể hoàn toàn khống chế Thần linh bậc thấp.

Nhưng là làm như vậy cũng có nguy hiểm nhất định, đó là số lượng linh hồn phân liệt ra phải đạt tới một phần tư, thậm chí là một phần ba.

Nếu là Thần linh bậc thấp bị khống chế chết đi. Thần linh bậc cao tuy rằng không nhất định ngã xuống nhưng thực lực tổn hao lớn đó là không thể tránh khỏi. Chỉ có chìm vào ngủ say lâu dài mới có thể dần dần bổ sung lại linh hồn khuyết thiếu.

Dù sao trên thế giới này có thể nhanh chóng bổ sung đầy linh hồn khuyết thiếu cũng chỉ có một mình Pakistan. Mà hiện tại Pakistan đã chết. u linh thể của hắn cũng bị Tiểu Ân khống chế. như vậy cũng chỉ có Tiểu Ân mới có thể không ngừng bồi dưỡng phát triển linh hồn mới.

Thấy lời giới thiệu của hai mật thuật này, Tiểu Ân thật là có chút đợi không kịp.

Pakistan bởi vì không có thần lực cho nên hắn căn bản không thể học tập hai mật thuật kia.

Nhưng Tiểu Ân thì khác, sau khi cùng Nhất Hào dung hợp trăm phần trăm tiến vào cảnh giới thời gian đình chỉ, ngay cả thứ như mảnh vỡ Thần cách hắn đều có thể chế tạo, vậy làm sao lại thiếu thần lực?

Trong tình huống đó, lĩnh vực của hắn cũng trở nên cực kỳ cổ quái, phỏng chừng đây là hình thức ban đầu của thần vực ngày sau.

Nguyên nhân chính là vì Tiểu Ân có được con át chủ bài này cho nên hắn cảm thấy mình hoàn toàn có thể thử chế tạo ma pháp võ sĩ một chút, về phần cái gọi là Không thần thuật kia...

Tiểu Ân sờ sờ một không gian ngủ đông bên hông. Cự Ma Thần tuy rằng đã chết ngay cả mảnh vỡ Thần cách của hắn cũng biến mất nhưng là Thần khu (thân thể của thần) cũng rơi vào trong tay Tiểu Ân. Đó không thể nghi ngờ chính là tài liệu thi nghiệm tốt nhất.

Sau khi để Nhất Hào lưu lại toàn bộ nội dung trong ba ma pháp lục thư, tay Tiểu Ân khẽ vuốt, hắc khí trong không trung lao xuống một lần nữa bao vây ba ma pháp lục thư này. Trong giây lát, hào quang sáng rực biến mất, ba bản ma pháp lục thư này lại biến thành ba bản bút ký tâm đắc vong linh ma pháp lạnh như băng.

Thật cẩn thận cất ba bản ma pháp lục thư đi. ánh mắt Tiểu Ân chú ý tới giữa căn phòng.

Ở đó có một ma pháp trận nho nhỏ.

Loại ma pháp trận nhu thể này Tiểu Ân cũng không xa lạ, cho nên hắn có thể xác định ở trong này khẳng định còn có một quốc gia của Thần.

Chỉ có điều không biết quốc gia của Thần này đến tột cùng là biến thành bộ dáng gì, bên trong có còn Thần linh ở lại hay không. Đây hết thảy là một vấn đề khó hiểu.

Pakistan tuy rằng đi tới nơi này nhưng đối với ma pháp trận có liên quan tới quốc gia của Thần này hắn lại thủy chung không tìm hiểu, sau khi thử nhiều lần đều không có cách mở ra cho nên đành phải tạm thời bỏ qua.

Tiểu Ân do dự một chút, tinh thần ý thức toàn bộ triển khai từng chút một xâm nhập vào trong ma pháp trận này.

Phàm là ma pháp trận có liên quan tới Thần linh, cho dù là thứ đơn giản nhất, cũng là vô cùng khó khăn. Nhưng dưới tính toán của Nhất Hào, chỉ cần tìm được quy luật trong đó như vậy có thể giống như kéo tơ lột kén, từng bước từng bước tính toán ra.

Sau mấy giờ, trên mặt Tiểu Ân rốt cục lộ ra nụ cười vui vẻ. Hắn vươn hai tay tốc độ như tia chớp hoạt động trên ma pháp trận. Sau một lát, ma pháp trận đã hợp thành một trạng thái cổ quái, sau đó một đạo quang kính chợt xuất hiện, bên trong chập chờn tầng tầng lớp lớp sóng gợn ánh sáng.

Tinh thần ý thức Tiểu Ân lập tức truyền qua, bởi vì hắn biết muốn vượt qua bên kia của sóng gợn ánh sáng nhất định phải sử dụng thuật truyền tống.

Nếu không chỉ bằng vào lực lượng muốn đánh nát lối vào quang kính cũng không thể tiến vào thuận lợi.

Bạch quang chợt lóe, Tiểu Ân xuất hiện ở trong quốc gia của Thần mới này.

Đảo mắt nhìn quanh, trên mặt hắn không tự chủ hiện ra vẻ kinh ngạc.

Hắn từng gặp qua hai quốc gia của Thần. Một là quốc gia đóng băng thích hợp tuyệt đại đa số sinh vật trí tuệ sinh sống. Còn cái kia là một thế giới hồng hắc của Cự Ma Thần.

Hai quốc gia của Thần này tuy rằng có khác nhau nhưng vẫn mang theo dấu ấn cá nhân mãnh liệt. Nói cách khác hai quốc gia của Thần đó chuyên môn chế tạo vì hai vị Thần linh kia, đặc biệt cũng hoàn toàn phù hợp với hai Thần linh đó.

Nhưng là quốc gia của Thần hiện giờ hiện ra trước mắt Tiểu Ân lại không có bất kỳ sắc thái gì, không có bất kỳ đặc điểm gì. Chỉ là một không gian trống trải thật lớn.

Ở trong này không có một vật, không có sông núi như tranh vẽ, không có những nơi hoang vu không dấu chân người, càng không có biển rộng khí thế mênh mông.

Ở trong này chỉ là một nơi bằng phẳng, hơn nữa còn không có bất kỳ thứ gì.

Bất kể là ai đột nhiên tiến vào một không gian như vậy chỉ sợ đều buồn bực muốn chết.

Toàn bộ không gian duy nhất có thể nói đó chính là giới hạn.

Giới hạn của nó lớn hơn rất nhiều so với quốc gia đóng băng và thế giới hồng hắc. Ngẩng đầu nhìn căn bản không thấy cuối, có lẽ so với đại lực Thần tạo của Tiểu Ân còn lớn hơn một chút.

Ánh mắt rốt cục rơi vào một khối bia đá cách đó không xa, trong lòng Tiểu Ân khẽ động. thân hình chớp lên đi tới trước bia đá.

Tinh thần ý thức hơi đảo qua, Tiểu Ân rung mình trong lòng bởi vì hắn phát hiện trên bia đá này tuy rằng không viết cái gì nhưng nó lại có năng lực trao đổi tinh thần với người khác.

Trao đổi với tám bia đá nửa ngày, sắc mặt Tiểu Ân chợt ảm đạm lại. dường như cao hứng rồi lại buồn rầu cái gì.

Thật lâu sau nghi hoặc trong lòng Tiểu Ân rốt cục được giải đáp.

Nơi này quả nhiên là một quốc gia của Thần nhưng lại không phải thuộc về một Thần linh nào mà là một quốc gia đã sử dụng được Thần linh hệ nào đó chế tạo ra.

Một khi vị Thần linh đó không cẩn thận ngã xuống, kỳ thật vẫn có cơ hội nhất định khiến Thần linh chết đi được sống lại.

Thần linh nếu thật sự sống lại, như vậy quốc gia của Thần đã được sử dụng này lại có tác dụng trọng yếu.

Bởi vì trước đó không thể xác định quốc gia của Thần này rốt cục là vị Thần linh nào sử dụng cho nên trong quốc gia này trừ không gian cực lớn ra không có gì đặc sắc.

Căn cứ ghi chép trên bia đá, chỉ có khi Thần linh tiến vào và dùng thần lực kích hoạt quốc gia của Thần như vậy có thể tiếp nhận quốc gia này và có thể dùng thần lực kết tinh tiến hành cải tạo quy mô lớn.

Sau khi Tiểu Ân nhìn xong, lập tức hai mắt tỏa sáng.

Tuy rằng trên bia đá không ghi lại thứ này làm thế nào rơi xuống đây nhưng chắc hẳn có liên quan đến trận chiến giữa các Thần.

Tuy nhiên đối với Tiểu Ân mà nói, hẳn mặc kệ thứ này rốt cục là của ai. Chỉ cần nhặt được chính là của mình.

Tiệc nuôi duy nhất chính là giờ phút này hẳn không thể biến đồ vật này thành của mình, dù sao hẳn không phải Thần linh chân chính. Cho nên dù là trong cảnh giới thời gian đình chỉ có thể thu phục quốc gia của Thần này nhưng hẳn cũng không dám khẳng định khi hẳn khôi phục lại trạng thái bình thường thì thứ này có cản trở và đánh lại hay không.

Nếu thật sự cản trở như vậy Tiểu Ân sẽ chết rất oan ức.

Cho nên hẳn lập tức bỏ qua ý định thu phục quốc gia của Thần này, rút lực lượng tinh thần vào trong bia đá làm xuất hiện cửa không gian về chỗ cũ.

Liếc mắt nhìn căn phòng thật sâu một lần. Tiểu Ân xoay người rời đi.

Động tác của hẳn không chút chần chờ, không chút dây dưa.

Tuy rằng không chiếm được thứ tốt nhưng Tiểu Ân lại biết chuyển đi này của hẳn không tệ, thu hoạch xa xa so với cùng đi với bọn Hắc Long Vương.

Chẳng qua thu hoạch này đều là những thứ không thể lộ ra ánh sáng, hơn nữa trước khi không có đủ thực lực thì mấy thứ này cũng không thể lộ ra tin tức. Nếu không chờ đợi hẳn sẽ không phải là chúc phúc và hâm mộ mà là chiến tranh và tử vong.

Theo đường cũ trở về mất một thời gian nhất định nhưng mọi thứ coi như thuận lợi. Hơn nữa càng trọng yếu là Tiểu Ân không phải ra từ đáy biển mà từ một truyền tống trận không ai biết đi ra. Điều này hoàn toàn tránh được khả năng bị người phát hiện.

Hào quang hiện lên, Tiểu Ân từ thượng cổ truyền tống trận đi ra, hẳn tham lam hít không khí tràn ngập ánh mặt trời.

Nhân loại quả nhiên vẫn là sinh vật dưới ánh mặt trời, cho dù là thực lực của Tiểu Ân nhưng ở quá lâu trong mộ Ngụy Thần cũng sẽ cảm thấy không thích ứng, càng không cần phải nói người thường.

Từ thượng cổ truyền tống trận lại một lần nữa truyền tống, Tiểu Ân rất nhanh về ma pháp lâm viên tại công quốc Louis.

Nhưng hẳn còn chưa tiến vào trong sân bước chân liền chậm lại, yên lặng nhìn phía trước trong lòng cuộn lên sóng gió ngập trời.

Bởi vì hẳn cảm ứng được ở phía trước, chính giữa ma pháp lâm viên có hai cỗ khí tức cường đại khiến hẳn kiêng kỵ.

Mắt hơi híp lại, trong lòng hẳn phân loại hai cỗ khí tức này một lần phát hiện không ngờ không thu hoạch được gì. Nói cách khác trước kia hẳn khẳng định chưa tiếp xúc cùng hai người này.

Trừ hai cỗ khí tức khổng lồ này. Tiểu Ân còn cảm ứng được vài cỗ khí tức cấp bậc cửu tinh.

Mấy cỗ khí tức này quả thật hẳn có chút quen thuộc, trong đó làm hẳn kinh ngạc nhất chính là một người không có khả năng đến đây không ngờ lại xuất hiện.

Tuy rằng Tiểu Ân không biết mục đích những người này đến nơi đây nhưng ngu ngốc cũng biết bọn họ khẳng định không vô duyên vô cớ đến nơi đây. Như vậy ai là mục tiêu đáng cho bọn họ tiến đến, đáp án không cần nghĩ cũng biết.

Khẽ cúi đầu, Tiểu Ân im lặng nghĩ ngợi. Hay là Nữ Thần Ánh Trăng đã bắt đầu ra tay trước thời hạn với mấy Truyền kỳ trên đại lục sao? Chẳng lẽ nàng không thấy rằng quá nhanh sao.

Tiểu Ân tuy rằng bước chân chậm lại nhưng tốc độ hẳn cũng không chậm bao nhiêu. Sau một hồi trầm ngâm, hẳn giống như nghĩ thông suốt cái gì, không hề che giấu ngược lại hoàn toàn phóng thích khí tức toàn thân. Hẳn muốn tại đối kháng khí tức và khí thể áp đảo đối phương một bậc.

Nếu người ta đã tìm đến cửa, như vậy Tiểu Ân cũng không thể tránh né, tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục khẳng định sẽ không được Thần linh chấp nhận. Bởi vì trong mắt đám Thần linh này, cho dù là Đế Vương nhân loại cũng không khác gì con kiến. Cho nên để có thể đứng thẳng cũng chỉ có thể dựa vào thực lực của bản, dùng thực lực chân chính để nói chuyện.

Đến lúc đó chi cần không phải đích thân phân thân của Nữ Thần tới, như vậy bản cũng không tin còn có thể uy hiếp tới những cao thủ Truyền kỳ hoặc Ngụy Thần khác.

Khi khí tức của Tiểu Ân đã tới gần, tư thế gần như khiêu khích trải khắp lâm viên, hai cổ khí tức không kém cao thủ Ngụy Thần trong lâm viên cũng đồng thời kích phát khí tức bản thân.

Ba cổ khí tức va chạm dữ dội trên cao, bọn họ đều cố ý tránh tàn phá bừa bãi trên mặt đất, chủ động chuyển dời chiến trường lên không trung.

Bởi vì thay đổi này khiến cho cái nhìn của Tiểu Ân đối với hai người bọn họ thay đổi rất nhiều.

Bất kể là nguyên nhân gì, có thể lo lắng người ở đây thương vong cũng đã có tư cách đạt được hảo cảm của Tiểu Ân.

Chỉ có điều hảo cảm là một chuyện, va chạm năng lượng khí tức lại là một chuyện khác.

Tại đối mặt với năng lượng xung kích của hai cao thủ còn lợi hại hơn cả U Linh Đế Vương Pakistan thì Tiểu Ân cũng không dám quá mức sơ sẩy.

Thân thể bản căng thẳng, lực lượng linh vực rốt cục phóng thích ra, triển khai lực lượng kinh người của nó ở trong này.

Hai cổ năng lượng đối diện cũng là một cương một nhu, hơn nữa còn phối hợp kín không kẽ hở, giống như hai người bạn nối khố hợp tác nhiều năm, đạt được một loại quan hệ ăn ý toàn mỹ trong công và thủ.

Loại linh vực hỗ trợ lẫn nhau này không thể nghi ngờ là khó đối phó nhất. Hơn nữa cùng với dao động thần lực cường đại trong đó cho thấy hai linh vực này đều là bán Thần vực, bất cứ lúc nào đều có thể phóng thích cấm chú trong khu vực nhỏ tiến hành đả kích diệt tuyệt.

Nếu là Tiểu Ân lúc trước khi đi mộ Ngụy Thần cũng sẽ cảm thấy đau đầu đối với bán Thần vực liên hợp như vậy. Bởi vì bọn họ phối hợp quả thật rất tốt, còn khó ứng phó hơn một chút so với Matt Lazo.

Đương nhiên đây chẳng qua là một loại cảm giác, trên thực tế người lần đầu tiên đánh với bọn họ ít nhiều đều bị chút thiệt thòi.

Nhưng là hiện giờ sau khi Tiểu Ân hấp thu hơn trăm vong linh tinh túy, đối với biến hóa cương nhu của lực lượng linh vực đã có đề cao thật lớn. Tuy rằng còn không đạt tới cảnh giới hoàn mỹ như ý nhưng so với hai thuộc tính che giấu bản thân muốn chống lại bán Thần vực vừa cương vừa nhu này thì mạnh hơn nhiều lắm.

Một nụ cười trào phúng chiếu bài xẹt qua trên mặt Tiểu Ân. Lực lượng của bản đột nhiên tăng cao giống như giao long rời bến, tuôn ra lực lượng làm người ta không thể tin nổi...

Lực lượng đột nhiên bùng phát ra lấy một loại khí thế không gì không thể trùng kích ma pháp lâm viên. Cổ khí thể chưa từng có từ trước đến nay làm cho người ta bỗng dưng sinh ra một cảm giác mãnh liệt tới cực điểm.

Vào lúc này Tiểu Ân dường như tìm được cảm giác ở trận chiến với Matt Lazo, ngay cả đối với vô tận linh vực bản cũng dũng cảm tiến tới, không có bất kỳ ý tứ lùi bước.

Đối mặt với lực lượng linh vực cường đại như thế, hai cổ khí tức trong ma pháp lâm viên lập tức sôi trào lên.

Vô số đạo ánh sáng từ trong lâm viên phóng lên cao ở giữa không trung hình thành một vòng tròn cực lớn như thế là vô tận hào quang từ trong vòng tròn này mà ra. Mỗi một đạo hào quang đều bao hàm một tia khí tức Thần linh sắc bén, mạnh mẽ.

Tuy rằng đây cũng không phải là thần lực thuần khiết nhưng số lượng hào quang như thế đã hình thành một quang quyển (vòng tròn ánh sáng) thật lớn ở trên không trung ma pháp lâm viên. Đường như chỉ cần một lời là có thể bao phủ bầu trời, điên cuồng đâm xuống.

- Ma pháp võ sĩ?

Đôi mắt Tiểu Ân hí lại, sau khi nhìn thấy quang quyển này hắn lập tức hiểu được người làm ra năng lượng cường đại như thế không ngờ là một võ sĩ- một ma pháp võ sĩ.

Ma pháp võ sĩ có lẽ là có được uy năng mạnh hơn ma pháp sư cùng cấp bậc nhưng nếu luận về trung tâm và tín ngưỡng thì ma pháp sư có thúc ngựa cũng khó mà theo kịp. Có thể trở thành ma pháp võ sĩ khẳng định là một tín đồ thành tín nhất của vị Thần linh nào đó, điểm này tuyệt đối không xuất hiện sự ngoại lệ.

Cho nên khi ma pháp võ sĩ xuất hiện hơn nữa còn là một ma pháp võ sĩ tương đương với cấp bậc đỉnh Ngụy Thần. Tiểu Ân lập tức hiểu được lai lịch hai người này quả nhiên có liên quan với Thần linh. Hơn nữa theo khí tức trên người bọn họ thì có thể biết được tìm tới cửa khải định là Nữ Thần Ánh Trăng.

370. Chương 10: Thần Linh Bị Dọa Chạy!

Mắt thấy chiến đấu giữa hai người sẽ nổ ra, một giọng nói ngân nga đột nhiên truyền tới:

- Tiểu Ân các hạ. Là ngài đã trở lại sao?

Lực lượng linh vực của Tiểu Ân hơi ngừng trên không trung một chút, nói:

- Hi An trưởng lão. Ngài không ở trong khu thành thị kinh doanh của gia tộc Phong Linh mà lại đi tới tỉnh cầu quê quán của ta. Thật sự làm ta rất kinh ngạc.

Trong giọng nói của Hi An tràn ngập khoái ý, lão cười to nói:

- Tiểu Ân các hạ. Dù thế nào thì ngài cũng là một thành viên của gia tộc Nguyệt tinh linh. Dưới sự chỉ dẫn của Nữ Thần bệ hạ, chúng ta thủy chung đều sẽ gặp lại.

Tiểu Ân thầm rùng mình, tuy rằng đã sớm đoán được lúc này bọn họ đến đây có liên quan đến Nữ Thần Ánh Trăng, nhưng khoảnh khắc Hi An chính mồm thừa nhận hắn vẫn cảm thấy có một tia hàn ý mơ hồ.

Trong ma pháp lâm viên đột nhiên đi ra một đám người, Sara, Betty, Arnezeder cũng ở trong đó. Mà ở bên cạnh Hi An lại là hai người xa lạ chưa từng gặp qua.

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn thoáng trên mặt hai người bọn họ. Trong đó một người toàn thân mặc áo giáp ma pháp siêu cường, trong tay cầm đại kiếm tản ra quang mang nồng đậm có sự liên hệ chặt chẽ với quang quyển trên bầu trời. Không nói cũng biết vị ma pháp võ sĩ cấp Ngụy Thần kia chính là hắn.

Một người khác bình tĩnh đứng bên cạnh Hi An, từ xa nhìn lại lão không có gì khác so với một lão Tinh linh bình thường. Nhưng ánh mắt Tiểu Ân sắc bén cỡ nào lập tức nhìn ra được lão ta ẩn giấu đi khí tức cường đại.

Đây không ngờ là một cao thủ cấp Ngụy Thần có thực lực tương đương với ma pháp võ sĩ bên cạnh lão.

Nếu chỉ là hai người bọn họ Tiểu Ân tự nhiên sẽ không để trong lòng, nhưng liên tưởng đến cỗ lực lượng sau lưng mà bọn họ đại biểu, sắc mặt hắn liền âm trầm xuống.

Chậm rãi thu hồi ánh mắt. Tiểu Ân rút cục cẩn thận nhìn về phía Sara.

Trên mặt Sara nhận nhạo một loại ánh sáng thần thánh. Sau khi trải qua Nữ Thần giáng lâm và chuyện thảo phạt đại lục người da đen, trên thân thể của nàng đã sớm không còn non nớt như ngày xưa mà đã trở nên thành thực. Được sự sủng ái của Nữ Thần, nàng giống như một đóa hoa tươi xinh đẹp no đủ, bất cứ lúc nào cũng đều hấp dẫn ánh mắt người khác.

Hiện giờ Sara đã thoát thai hoá cốt, bất kể là mặt nào cũng không kém so với Juliana.

Tinh thần hơi chút hoảng hốt, Tiểu Ân nhớ tới những cảnh tượng gặp Sara, trong lòng nổi lên một tia rung động.

Tuy nhiên hắn rất nhanh không chế được cảm tình của mình, nghiêm mặt trầm giọng hỏi:

- Các người đến có chuyện gì không?

Bất kể là nể mặt Sara hay là kiêng kỵ Nữ Thần Ánh Trăng, Tiểu Ân đều không có khả năng vừa mở miệng liền trở mặt với bọn họ.

Sara thấy ánh mắt Tiểu Ân nhìn về nàng, không khỏi cười khổ một tiếng, nói:

- Tiểu Ân, Nữ Thần bệ hạ hạ ý chỉ muốn người và Harden các hạ tỷ thí một hồi.

Tiểu Ân ngẩn ra, ánh mắt lập tức hướng tới vị ma pháp võ sĩ võ trang hạng nặng kia. Sara vội vàng nói:

- Vị này chính là Harden các hạ, là ma pháp võ sĩ dưới trướng Nữ Thần bệ hạ, Là ma pháp võ sĩ tôn kính, Harden các hạ có được uy năng chuyển hóa ma pháp thật lớn, đồng thời cũng có được vinh quang vĩ đại khiến Nữ Thần bệ hạ tạm thời giáng lâm.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, lập tức thấy được vẻ phức tạp trong mắt nàng.

Đột nhiên Tiểu Ân hiểu được sự bàng hoàng không yên trong lòng nàng giờ phút này.

Là thần tuyển chi nữ của Nữ Thần Ánh Trăng, nàng phải toàn thân tâm đầu nhập vào vinh quang của Nữ Thần, nhưng nàng lại thủy chung không bỏ được một đoạn cảm tình. Cho nên tại lúc này nàng rất cực không kìm nổi thông qua một câu giới thiệu này để lộ một chút thực lực của Harden.

Đương nhiên, đây là bởi vì Sara cũng không biết Tiểu Ân từng gặp qua ma pháp võ sĩ, sợ hắn trong lòng khinh thường mà chịu thiệt cho nên mới dùng loại phương pháp này để ẩn ý nhắc nhở.

Khẽ mỉm cười với Sara, Tiểu Ân gật mạnh đầu, nói:

- Thần tuyển chi nữ tôn kính. Nữ Thần bệ hạ vì sao muốn ta tỷ thí với Harden các hạ vậy?

Sara khẽ lắc cái cổ như thiên nga, nói:

- Nếu là ý của Nữ Thần bệ hạ, tự nhiên là có lý do của người. Chúng ta chỉ cần tuân thủ là được.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, đang định phản bác thì thấy trong mắt Sara lóe lên một tia cầu khẩn. Hắn than nhẹ một tiếng.

“Thôi được, coi như làm khỉ làm trò cho người xem một lần”.

Ánh mắt hắn sáng ngời liếc nhìn vị ma pháp võ sĩ võ trang hạng nặng kia một cái, theo sau chuyển hướng sang lão nhân xa lạ bên cạnh, lạnh lùng hỏi:

- Vị này là...

Hi An lập tức khom người nói:

- Tiểu Ân các hạ! Vị này là sư phụ của ta. Rebagliati các hạ. Ngài là một trong những Thần sứ của Nữ Thần bệ hạ.

Tiểu Ân hạ tầm mắt hỏi:

- Juliana và bọn Kim đâu. Vì sao không có ai đi ra.

Sara lập tức tiếp lời:

- Chúng ta từng tới thăm ma pháp tháp của ngài nhưng là Juliana chặn cửa, trừ Dida Đại tát măn và Arnezeder trưởng lão thì không cho phép bất kỳ ai trong chúng ta đi vào. Hừ! Nàng thật sự coi ma pháp tháp của ngài là địa bàn của mình!

Lúc vị Thần tuyển chi nữ nói đến những lời này, không chút che giấu sự phẫn nộ và ghen tị của nàng.

Tiểu Ân có chút xấu hổ cười hai tiếng, hắn tự nhiên biết tính tình của Juliana.

Từ mặt ngoài mà nói, Juliana dường như là bởi vì ghen cho nên mới từ chối bọn họ đi vào. Nhưng trên thực tế giờ này trong ma pháp tháp rất nhiều bí mật, những người khác cũng thôi nhưng hai vị cao thủ cấp Ngụy Thần và Hi An có thể dự đoán tương lai đều không phải là nhân vật dễ lừa.

Nếu là bị bọn họ phát hiện cái gì, như vậy xác định sẽ gặp rất nhiều phiền toái. Cho nên Juliana thuận nước đẩy thuyền như vậy cũng là bất đắc dĩ.

Chỉ có điều lời này bất kể thế nào cũng không thể nói cho đám người Sara.

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân lập tức chuyển hướng đề tài, nói:

- Tôn kính Ánh Trăng chi nữ. Xin cho ta trước tiên hoàn thành phân phó của Nữ Thần.

Dứt lời, từ trên người Tiểu Ân đột nhiên bốc lên một cỗ uy thế hùng mạnh:

- Harden các hạ, Rebagliati các hạ. Hai vị vẫn là đồng thời lên đi.

Những lời này của Tiểu Ân vừa nói ra, mọi người ở đây đều không kìm nổi biến sắc mặt. Chỉ duy nhất Hi An lão gian cự hoạt vẫn vẻ mặt bình tĩnh dường như không cảm thấy kỳ quái đối với lời đề nghị này.

- Tiểu Ân. Người điên rồi!

Sara rốt cục bắt chấp mọi thứ, lạnh lùng nói:

- Harden các hạ và Rebagliati các hạ đều là võ sĩ và pháp sư ưu tú nhất của Nữ Thần bệ hạ. Người hẳn là lãnh giáo bọn họ mà không phải khiêu chiến.

Giọng nói Sara tuy rằng hết sức nghiêm khắc nhưng không che dấu được quan tâm.

Arnezeder cũng tiến lên một bước, nói:

- Tiểu Ân. Ta biết người còn trẻ tuổi thẳng tiến Truyền kỳ quả thật là hết sức giỏi giang. Nhưng người nên biết ở trên Truyền kỳ còn có những cấp bậc càng thêm cường đại.

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Arnezeder Đại trưởng lão. Ta đương nhiên hiểu được ở trên Truyền kỳ còn có Ngụy Thần. Mà hai vị đại nhân này hẳn chính là Ngụy Thần đúng không!

Sara và Arnezeder đều ngẩn ra. Hóa ra Tiểu Ân đã biết Ngụy Thần và cũng biết được thực lực của hai người kia. Nhưng cho dù là như vậy hẳn vẫn ăn nói ngông cuồng, muốn lấy một địch hai...

Hai người thông minh lập tức hiểu được Tiểu Ân này khẳng định có ý khác. Nhưng bất kể các nàng tự hỏi thế nào cũng tuyệt đối không nghĩ đến Tiểu Ân là bởi vì có tuyệt đối tin tưởng đánh bại hai Ngụy Thần này cho nên mới nói như thế.

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua Harden hai người, bình tĩnh hỏi:

- Hai vị. Ý các vị thế nào?

Phía trước ma pháp lâm viên lập tức chìm vào yên lặng.

Kỳ thật đối với những người bàng quan này mà nói, cảnh giới Ngàn năm Truyền kỳ đã là không thể chiến thắng.

Nhưng hôm nay, ở trong này giao chiến cũng không phải Truyền kỳ mà là hai vị càng mạnh được xưng là Ngụy Thần.

Tuy rằng tổ hợp một võ sĩ, một pháp sư có vẻ hết sức kỳ quái. Nhưng phạm là những thứ đáng để Thần linh cho dù có kỳ quái đến đâu cũng không thể bỏ qua và khinh thường.

Mà Tiểu Ân cứ như vậy ở trước ma pháp lâm viên tùy tiện khiêu chiến với hai Ngụy Thần.

Chuyện như vậy quả thật là trước đó không ai có thể tưởng tượng.

Nhưng càng thêm bất ngờ chính là ma pháp võ sĩ Harden và ma pháp sư cấp Ngụy Thần Rebagliati ngoan ngoãn trả lời:

- Nếu là ý tứ của Tiểu Ân đại nhân vậy chúng ta đương nhiên là nghe theo vô điều kiện.

Sara và Arnezeder ngơ ngác nhìn nhau, không nói gì.

Ở trong những người này, các nàng có lẽ là hiểu biết về sự khác biệt giữa Truyền kỳ và Ngụy Thần nhất. Trong suy nghĩ của các nàng, Tiểu Ân có thể giằng co một lát với một trong hai người cũng đã là thành tích rất lớn rồi.

Nhưng nhìn biểu tình của ba người này dường như Tiểu Ân rất xem thường đối với hai vị Ngụy Thần, mà hai vị này lại hết sức kiêng kỵ Tiểu Ân, vừa nghe nói có cơ hội liên thủ lập tức không để ý thể diện đồng ý luôn.

Loại tình huống quỷ dị này quá thật khiến mọi người khó có thể tưởng tượng.

Ánh mắt Tiểu Ân khẽ đảo, nói:

- Nơi này không phải là nơi tốt để tỷ thí. Nhị vị theo ta tới.

Dứt lời, Tiểu Ân bay nhanh về một phương hướng. Harden và Rebagliati nhìn nhau không chút do dự đi theo. Trong đó Rebagliati tự nhiên là sử dụng ma pháp phi hành mà Harden lại vung song chưởng lên, từ hai nách hần vươn ra hai cánh lớn trắng như tuyết, giống như ma thú loại điều khiển theo. Tốc độ hần cực nhanh không thua kém ma thú phi hành.

Đợi sau khi bóng dáng ba người bọn họ biến mất hoàn toàn, Sara do dự một chút hơi khom người hướng về phía Hi An, nói:

- Hi An Đại trưởng lão. Ngài xem bọn họ thắng bại thế nào?

Hi An hơi chút trầm ngâm, nói:

- Nếu là tỷ thí chính quy, như vậy Tiểu Ân các hạ khẳng định có thể thắng lợi.

- Xin tha thứ sự vô lễ của ta, ngài sẽ không nghĩ sai lầm chứ?

Arnezeder nhú mày nói:

- Tiểu Ân chẳng qua là một vị Truyền kỳ mà thôi, không thể so sánh với hai vị Thần sứ đại nhân chứ!

Hi An dùng ánh mắt cổ quái nhìn nàng một cái, chậm rãi nói:

- Hai vị. Mọi sự tích có liên quan đến Tiểu Ân các hạ, mọi người trong gia tộc Phong Linh ở chi nhánh mười ba chúng ta đều biết. Hai người chưa từng rời khỏi tinh cầu này, tự nhiên là không biết.

Hai mắt Sara hơi sáng ngời, hỏi:

- Tiểu Ân hần đã làm cái gì?

Hi An cũng không giấu diếm, nói lại một lần Tiểu Ân xuất hiện ở thành thị giao dịch và đại chiến với Matt Lazo một lần. Tuy nhiên không biết vì sao hần giấu việc Tiểu Ân tham dự bán đấu giá đại lục Thần tạo và cũng che giấu chuyện Tiểu Ân đạt được đại lục Thần tạo này.

Đám người Sara nghe như lạc trong mơ. Các nàng tuy rằng biết ở ngoài tinh cầu của mình còn có không gian rộng lớn hơn, nhưng theo việc thượng cổ truyền tống trận trên đại lục biến mất, ngay cả có ý muốn đi ra ngoài mở mang kiến thức cũng không thể làm được.

Trên thực tế, thượng cổ truyền tống trận trên đại lục tuy rằng còn có mấy chỗ nhưng mấy nơi có truyền tống trận đó đều nằm trong tay mấy vị Truyền kỳ của đại lục, căn bản không tới lượt ma pháp sư cứu tinh bình thường sử dụng.

Thật lâu sau, hai mắt Sara đột nhiên mở to, ngạc nhiên vui mừng nói:

- Tiểu Ân có thể xuất hiện trong thành thị giao dịch như vậy khẳng định hần có một thượng cổ truyền tống trận.

Hi An yên lặng nhìn nàng, nói:

- Ánh Trăng chi nữ tôn kính, ngài tốt nhất không nên nói trước mặt Tiểu Ân các hạ. Nếu vì chuyện nhỏ ấy mà đắc tội với Tiểu Ân các hạ, chỉ sợ sẽ khiến Nữ Thần bệ hạ không vui.

Sara hơi khom người nói:

- Đa tạ ngài nhắc nhở, tuy nhiên ngài có thể yên tâm, Tiểu Ân tuyệt đối sẽ không trách gì.

Hi An không khỏi nao nao. Lão đương nhiên nhìn ra quan hệ giữa Tiểu Ân và Sara dường như có chút không bình thường. Nhưng thái độ khẳng định như thế vẫn khiến lão hơi chút giật mình kinh hãi.

Arnezederkhe lắc đầu, nói:

- Sara! Chuyện này vẫn là không nên hỏi.

Thượng cổ truyền tông trận đều quý báu dị thường, những người có được đều tuyệt đối sẽ không cho người khác quyền lợi dùng chung, cho nên Arnezeder mới khuyên bảo như vậy.

Sara do dự một chút mỉm cười gật đầu, nhưng trong lòng của nàng lại quyết tâm nhất định phải hỏi một câu. Bởi vì nàng cũng muốn biết rằng ở trong lòng Tiểu Ân rốt cục là thượng cổ truyền tông trận quan trọng hay là mình càng thêm quan trọng một chút.

Tâm tình của cô gái loại tuổi này cực kỳ phức tạp khó hiểu, cho dù là Arnezeder hay Hi An đều không phát hiện.

- Hi An Đại trưởng lão. Ý tứ của ngài là Tiểu Ân các hạ khẳng định có thể giành được thắng lợi?

Arnezeder hỏi.

Hi An khẽ lắc đầu, cười khổ nói:

- Hai vị. Ta vừa rồi nói là dưới tình huống tỷ thí chính quy, Tiểu Ân đại nhân khẳng định có thể thắng lợi.

Sắc mặt Sara hơi đổi, hỏi:

- Chẳng lẽ còn xuất hiện bất ngờ gì sao?

Hi An liếc nhìn nàng đầy sâu sắc. nói:

- Ánh Trăng chi nữ. Ngài cũng từng giới thiệu Harden các hạ có được vinh quang khiến Nữ Thần giáng lâm!

Sắc mặt Sara hai người đồng thời biến đổi, hỏi:

- Nữ Thần sẽ giáng lâm vì một Truyền kỳ sao?

Hi An đang muốn trả lời, xa xa bắt chợt truyền đến một cỗ uy áp lực lượng tràn đầy không thể kháng cự.

Gần như trong nháy mắt, cỗ uy áp này giống như cơn gió nhanh nhất trên thế giới truyền khắp toàn bộ công quốc Louis và liên tục tràn ra.

Đám người Sara không chút nghi ngờ hướng về một phương hướng quỳ xuống bái lạy. Ở phía sau các nàng, một đám hộ vệ Nguyệt tinh linh và rất nhiều ma pháp sư xem náo nhiệt cũng quỳ xuống.

Chỉ cần là nhân loại bình thường, như vậy cảm ứng được cỗ thần uy như biển này không có mấy người còn có gan tiếp tục chống cự.

Thuận theo, phục tùng cùng với quỳ bái đã trở thành lựa chọn duy nhất của tuyệt đại đa số người.

Đám người Sara và Arnezeder về thành kính cầu nguyện, từ trong miệng đám Nguyệt tinh linh truyền đến tiếng ngâm truyền thừa từ viễn cổ, thanh âm vang dội tràn ngập lực lượng tăng cao truyền khắp toàn bộ ma pháp lâm viên, phủ khắp tất cả mọi vật một tầng thần quang màu trắng mỏng manh.

Tới lúc này, đám người Sara đã không còn nghi vấn gì đối với việc Nữ Thần có giáng lâm vì Tiểu Ân hay không.

Đi tới một cánh đồng hoang vu đầy đá, Tiểu Ân lập tức ngừng lại.

Hắn xoay người nhìn hai vị Thần Sứ cấp Ngự Thần bay tới phía xa xa. Đặc biệt là đôi cánh màu trắng trên người Harden khiến hắn cảm thấy hứng thú rất lớn.

Giờ phút này Tiểu Ân đã nắm giữ các bước làm thế nào bồi dưỡng ma pháp võ sĩ, nhưng là đối với chế tạo áo giáp toàn thân lại không có nhiều nắm chắc. Cho nên ở trong lòng hắn đã coi Harden thành vật thí nghiệm, muốn xem võ sĩ mọc cánh này đến tột cùng có thể đạt đến mức nào.

Harden đã sớm thu hồi quang quyền kiếm khí trên đỉnh đầu lại, sau khi hắn đi tới mặt đất hai cánh thu lại. Nhưng không ngờ không phải cánh bám vào trên áo giáp mà thần bí biến mất không thấy.

Ánh mắt Tiểu Ân sáng lên, hắn lập tức hiểu được trên bộ áo giáp này khẳng định có hai không gian loại siêu nhỏ. Trong lòng hắn vừa mừng vừa sợ, ma pháp áo giáp thành phẩm trong hiện thực quả thật có thể mang đến rất nhiều ý tưởng mới và ngạc nhiên vui mừng cho hắn. Nhưng ngạc nhiên vui mừng càng nhiều, uy lực áo giáp càng lớn thì khó khăn chế tạo cũng lại càng lớn.

Rebagliati và Harden đồng thời khẽ cúi người thi lễ với Tiểu Ân, sau đó lấy ra ma pháp trường và đại kiếm; về mặt cẩn thận đề phòng

Đứng đầu Ngự Thần không ngờ lại thi lễ đối với nhân vật Truyền kỳ, loại tình huống này quả thật là rất hiếm xảy ra. Tuy nhiên xuất hiện ở ba người bọn họ lại dường như là đương nhiên.

Khí thể cường đại từ trên người hai Ngự Thần bắt đầu điên cuồng khởi động. Quang quyền kiếm khí vô cùng rực rỡ và có lực công kích cường đại lại một lần nữa xuất hiện trên đỉnh đầu mọi người.

Cùng lúc đó, Rebagliati cũng ra tay. Một cỗ linh vực mềm mại như nước khuếch tán ra. Loại lực lượng linh vực này cũng không phải tồn tại đơn độc mà phối hợp gần như hoàn mỹ với quang quyền kiếm khí linh hoạt sắc bén vô song kia.

Hai thứ hỗ trợ lẫn nhau không ngờ mơ hồ có một tia cảm giác Âm Dương hợp một.

Tiểu Ân lập tức biết Nữ Thần Ánh Trăng chọn lựa bọn họ cùng tới cũng không phải là tùy tiện.

Phương pháp tu luyện của hai người này khác hẳn nhau. một người theo đuổi kiếm quang tấn công chí cương chí cường; mà người kia thì biểu hiện ra linh vực nhu tính cực kỳ hiếm thấy trong thủy hệ ma pháp.

Loại kiếm thiên về một hướng này theo đuổi linh vực đơn thuần cực hạn nếu muốn tiến giai lần nữa tuyệt đối là một chuyện khó càng thêm khó.

Tuy rằng loại linh vực này không thể so sánh với bốn linh vực mạnh nhất nhưng so với linh vực bình thường lại có hiệu quả và đặc điểm thần kỳ. Một khi phối hợp với một số linh vực đặc thù, như vậy uy lực phát huy ra cũng không đơn giản là một cộng một bằng hai.

Mà lúc này đặc điểm của hai người không thể nghi ngờ đúng là có thể bù trừ lẫn nhau, và tổ hợp hoàng kim phát huy ra uy lực càng cường đại.

Chỉ là uy lực tổ hợp bọn họ tuy rằng cường đại nhưng Tiểu Ân không chút sợ hãi. Lực lượng linh vực cương tính giống như một ngọn núi đứng vững không biết bao nhiêu năm. Bất kể hai người trước mặt có biến hóa thế nào đều không thể lay động mấy may.

Tiểu Ân biểu hiện ra loại thái độ miệt thị trắng trợn kích thích thật lớn đến hai đối thủ của hắn.

Tuy rằng bọn họ đều theo hai vị Ngự Thần trong gia tộc Phong Linh biết được thực lực của Tiểu Ân, trước đó trong lòng bọn họ cũng không dám có chút khinh thường, thậm chí còn hạ vị trí của bản thân xuống thấp.

Nhưng bộ dạng trên trời dưới đất duy ngã độc tôn của Tiểu Ân khiến máu nóng và ngạo khí của bọn họ từng chút một bị kích phát ra.

Tu vi có thể đạt tới mức như bọn họ, người nào không trải qua chiến đấu mà thành, dưới tình huống như vậy hai người Harden đã bỏ hết ý niệm trong đầu. Duy nhất trong lòng chính là muốn hoàn toàn đánh bại Tiểu Ân.

Năng lượng kiếm khí quang quyền tích tụ đến cực điểm, như châu chấu hướng tới lĩnh vực của Tiểu Ân đánh tới. Mà thủy hệ lĩnh vực của Rebagliati đều triển khai, giống như sóng to gió lớn theo ngay đằng sau.

Một giọt nước là mềm mại, dường như bất cứ kẻ nào cũng có thể dễ dàng lau đi. Nhưng khi vô số giọt nước mưa ngưng tụ lại thành một đại dương mênh mông, uy năng có được chính là thiên uy.

Ngay trong nháy mắt này, Rebagliati đã kích phát năng lượng cường đại ẩn chứa trong Ngục Thần vực, phóng thích thủy hệ cấm chú phạm vi nhỏ.

Sắc mặt Tiểu Ân rốt cục có chút ngưng trọng, tuy nhiên trong lòng hắn lại hiện lên một vẻ giảo hoạt. Lực lượng lĩnh vực cương tính không thể phá vỡ kia đã hoàn toàn biến thành nhu tính.

Harden đột nhiên phát hiện kẻ thù trước mắt hắn dường như không đáng sợ như trong truyền thuyết

Cái gọi là lực lượng lĩnh vực kiên cố không gì phá nổi, không gì không phá chẳng qua là hư danh mà thôi. Kiếm quang hắn đánh ra mãnh liệt giống như đâm phá một tầng đậu hũ, dễ dàng đánh lực lượng lĩnh vực của Tiểu Ân biến thành lỗ thủng.

Vô số kiếm quang khắp trời đất đánh vào trong lĩnh vực nhu tính của Tiểu Ân cũng không làm lóe lên đốm lửa nào.

Khuôn mặt giấu trong mũ giáp ma pháp của Harden lập tức hiện ra một tia nửa mừng nửa lo. Nhưng vẻ tươi cười này vừa mới hiện lên đầy mặt lập tức lại cứng lại như pho tượng.

Kiếm quang của hắn quả thật đánh tan lĩnh vực của Tiểu Ân, đến lúc đi sâu vào một nửa hắn mới phát hiện tất cả kiếm quang giống như tiến vào vùng bùn, bị một cỗ lực lượng cường đại không thể tin được kèm chặt. Sau đó từng cỗ năng lượng tràn ngập tới, bao vây tất cả kiếm quang ở bên trong, chặt đứt liên hệ với hắn, không còn chút nào cảm ứng được sự tồn tại của kiếm quang này.

Chỉ trong một giây lát ngắn ngủi, vạn ngàn kiếm quang kia giống như thiêu thân lao đầu vào lửa, bị đốt không còn một mảnh, không để lại chút nào.

Theo sát kiếm quang là lĩnh vực thủy hệ giống như sóng triều của Rebagliati. Trong lĩnh vực cao ngang kia thậm chí còn có tiếng sóng triều mãnh liệt, cảnh sắc trước mắt cũng có biến hóa kỳ diệu dường như thấy sóng gió ngập trời đánh tới.

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên một tia kinh ngạc. Bán thần vực của Rebagliati không ngờ lại có năng lượng thủy tính cực âm nhu, hơn nữa còn mang theo một chút ảo giác, miễn cưỡng được coi là một trong những cao thủ siêu cấp hai thuộc tính. Nếu trong tình huống đối mặt Ngục Thần bình thường, đây chính là chiếm tiện nghi rất lớn.

Sóng triều giống như sóng thần cực lớn rốt cục đánh lên lĩnh vực của Tiểu Ân. Hai loại năng lượng nhu tính hung hăng va chạm cùng một chỗ.

Nhưng lực lượng lĩnh vực nhu tính của Tiểu Ân giống như là giấu kim trong bông, khi tầng lực lượng thứ nhất dừng mãnh của đối phương bị mặt bông phía ngoài hấp thu, kim giấu ở giữa liền không chút lưu tình đâm ra khiến cho Harden cảm thấy sợ hãi.

Thủy hệ lĩnh vực nhu tính của Rebagliati ngay từ đầu chiếm thượng phong, dường như hoàn toàn áp chế lĩnh vực của Tiểu Ân. Nhưng loại tình huống này chẳng qua chỉ duy trì mấy giây ngắn ngủi, khi lĩnh vực của Rebagliati xung kích hơi chút ngừng lại, lực lượng lĩnh vực của Tiểu Ân đã bị cho rằng áp chế tới cực điểm lại giống như bộc phá, chợt nổ tung.

Rebagliati sau khi phóng ra thuật sóng thần mạnh nhất trong lĩnh vực nhu tính cũng đã là cấm chú nhỏ át chủ bài của mình. Chỉ có điều tiểu cấm chú này của hắn còn không hoàn toàn phóng thích đã cảm nhận được phản kích cường đại từ trên người Tiểu Ân.

Một cỗ năng lượng không rõ phóng lên trời cao, hoàn toàn đánh tan đợt công kích đầu tiên của hắn. Sau đó không đợi hắn hoàn toàn phản ứng lại, cỗ năng lượng kia giống như một đám trọng kỵ binh đánh mọi thứ che trước mặt thành bụi phấn.

Sóng thần liên tục trùng kích do Rebagliati chuẩn bị lập tức bị cỗ lực lượng này hoàn toàn cắt ngang.

Chẳng qua chỉ trong nháy mắt, cảm giác tương phản mãnh liệt khiến cho hắc đầu vắng mắt hoa. Thời khắc sắp thẳng ngược lại trở thành phản kích mạnh nhất đối với bất kỳ kẻ nào mà nói đều là chấn động không nhỏ.

Nhưng chân chính khiến hắc kinh hồn táng đảm chính là lĩnh vực của hắc đã hoàn toàn bị Tiểu Ân áp chế, ngay cả muốn phóng thích cấm chú cũng là chuyện không có khả năng.

Là một ma pháp sư, hơn nữa còn là cấp bậc Ngụy Thần hắc biết rất rõ uy lực của cấm chú.

Ở trong đời này của hắc, chỉ cần có ma pháp sư phóng ra cấm chú, như vậy bất kể là mình hay là người khác phóng thích, chỉ cần là phóng thích ra, như vậy trước khi cấm chú chấm dứt sẽ là vô địch.

Nhưng ở trước mặt Tiểu Ân, định luật này lại bị đánh vỡ không chút lưu tình.

Lực lượng lĩnh vực của Tiểu Ân chẳng những cắt ngang cấm chú hắc chưa phóng thích ra hơn nữa còn hoàn toàn áp chế lĩnh vực của hắc, ngay cả năng lực tiếp tục phóng cấm chú cũng không còn.

Trên mặt Rebagliati không còn chút huyết sắc. Trên thế giới này không ngờ có được lực lượng có thể áp chế cấm chú, hắc rốt cục là người hay đã thành Thần?

Lực lượng lĩnh vực của Tiểu Ân cũng không hoàn toàn phóng thích ra, nhưng chỉ là chuyển biến cương nhu nho nhỏ này cũng đã hoàn toàn trấn áp hai Ngụy Thần.

Hắc cũng không thừa thế truy kích, chỉ chấp tay sau lưng lạnh lùng nhìn hai người trước mắt.

Tuy nhiên lúc này Harden và Rebagliati đã không còn bất kỳ cảm giác bị làm nhục và kích thích nữa.

Sau khi kiến thức được thực lực chân chính của Tiểu Ân, trong lòng bọn họ đã thừa nhận Tiểu Ân quả thật có được năng lực khinh miệt bọn họ. Điểm bất mãn từng có trong lòng đã từ lâu theo gió bay đi, không còn chút nào.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên hướng về Tiểu Ân khom người. Harden cao giọng nói:

- Tiểu Ân các hạ tôn kính. Hai chúng ta còn có một chiêu hợp thể liên kích. Xin ngài chỉ điểm.

Tiểu Ân ngẩn ra, khẽ gật đầu. Tuy nhiên trong lòng hắc lại có chút chờ mong.

Cái gọi là hợp thể liên kích đó là một loại kỹ năng đặc thù do hai người trở lên phối hợp thi triển, nghe nói có được uy năng viễn siêu thực lực của hai người cộng lại với nhau đơn thuần.

Tiểu Ân đã sớm vô cùng hướng tới điều này, nhưng đáng tiếc chính là loại kỹ năng này đã thất truyền nhiều năm, cho dù trong ma pháp công hội cũng không ai nắm được. Cho nên giờ phút này trong lòng hắc lại có chút vui mừng ngạc nhiên, nếu mình có thể tham khảo nghiên cứu ra một chút, như vậy ngày sau mình thành lập đoàn ma pháp võ sĩ có thể truyền thụ loại kỹ xảo này xuống hàng loạt.

Harden lùi sau một bước, Rebagliati đứng ngang hàng. Áo giáp ma pháp trên người hắc đột nhiên xuất hiện ra hàng loạt hoa văn thần bí, đám hoa văn này giống như nước chảy màu bạc nháy mắt chảy về đại kiếm trong hai tay hắc.

Dần dần Harden nâng đại kiếm trong tay lên một chút. Nhìn dáng vẻ của hắc dường như không phải giờ một thanh kiếm mà như cổ hết sức nâng một ngọn núi lớn.

Rebagliati cũng bắt đầu động, khuôn mặt của hắc mơ hồ đỏ lên; ma lực trên người giống như nước chảy về biển liên tục không ngừng chảy vào áo giáp ma pháp của Harden.

Sau khi được một ma pháp sư cấp Ngụy Thần toàn lực duy trì bộ áo giáp kia tức thì sáng rực lên, phát ra ánh sáng chói mắt như mặt trời.

Tiểu Ân khẽ cau mày, hắc đã cảm ứng được hợp thể liên kích của hai người này đúng là dung hợp hai thuộc tính cực đoan của bọn họ.

Lực lượng của Harden chí cương chí cường, thà gãy chứ không cong. Mà thứ lĩnh vực nhu tính của Rebagliati vừa đúng lúc tạo nên tác dụng bổ sung, hơn nữa lực lượng của bọn họ còn lấy áo giáp ma pháp làm môi giới, dễ dàng dung hợp làm một.

Đây căn bản không phải là hợp thể liên kích của hai người mà là kỹ năng công kích cường đại có thêm thần lực của Nữ Thần Ánh Trăng chống đỡ sau lưng.

Nếu không phải như thế, áo giáp ma pháp kia cũng không có khả năng có đại lượng thuộc tính thần thánh như vậy. Lực lượng của hai người bọn họ cũng quyết không có khả năng dễ dàng dung hợp cùng một chỗ như vậy.

Nếu nói ở giữa không có Nữ Thần Ánh Trăng đỡ đỡ như vậy Tiểu Ân có chết cũng không tin.

Đại kiếm hai tay rốt cục được Harden nâng lên cao hơn đỉnh đầu, từ trên đại kiếm này chậm rãi hiện ra quang ảnh một đại kiếm khác giống như đúc.

Theo năng lượng hội tụ trên đại kiếm không ngừng tăng lên, quang ảnh kia cũng dần dần trở nên cực lớn, dần dần không ngờ lớn hơn nguyên hình mười lần có thừa!

Đến lúc này, không gian xung quanh đều tràn ngập một loại cảm giác ngưng trệ. Thanh đại kiếm lơ lửng trên đỉnh đầu mọi người tràn ra uy áp thật sự là quá mức kinh khủng, cảm giác mang đến cho Tiểu Ân dường như còn lớn hơn so với Matt Lazo ba phần.

Trong lòng Tiểu Ân cười lạnh. Hắn đã rõ ràng cảm ứng được trên đại kiếm kia có hương vị thần thánh mãnh liệt.

Nữ Thần Ánh Trăng mượn tay hai vị Ngự Thần này âm thầm đưa một chân vào.

Nếu không phải Tiểu Ân có thể cảm ứng được tín ngưỡng lực và thần lực, như vậy hắn tuyệt đối không phát hiện ra bí ẩn bên trong. Nhưng lúc này trong lòng hắn có tính toán.

Rốt cục khi thanh quang kiếm trên bầu trời đã ngưng tụ năng lượng tới cực điểm, mặc dù trong cảm giác của Tiểu Ân dường như còn có thể gia tăng nhưng nếu tiếp tục gia tăng chỉ sợ bất cứ kẻ nào cũng có thể thấy được năng lượng đã hội tụ trong đại kiếm này đã vượt qua giới hạn cao nhất của hai vị này hợp lại.

Harden gầm lên một tiếng, đại kiếm hóa thành một tia chớp đâm tới Tiểu Ân.

Tiểu Ân vẫn không chút thay đổi như trước tay nâng lên. Một bức tường năng lượng bình thường cứ vậy đẩy lên.

Khoảnh khắc đại kiếm va chạm tường năng lượng, thời gian dường như chợt đình chỉ.

Tuy rằng không có thanh âm gì, nhưng một cỗ năng lượng trùng kích vô hình từ trong không trung bắt đầu khuếch tán ra.

Phạm là bị dao động năng lượng này đụng tới, hết thấy đều biến thành bột mịn trong nháy mắt.

Chỉ trong chốc lát, lấy điểm tiếp xúc của đại kiếm và tường năng lượng làm trung tâm, tất cả mọi thứ trong phạm vi ngàn thước đều bị phá nát theo gió mà đi. Ngay cả mọi thứ trên mặt đất cũng không ngoại lệ.

Sau khi mọi thứ tiêu tán, mặt đất lộ ra ngoài đều biến thành một màu đen, giống như đất đen đã bị cấm chú thăm hỏi.

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức thay đổi trong mắt hắn hiện lên sát khí ác liệt. Năng lượng tường trong không trung từng tắc đẩy mạnh hơn giống như một máy ủi đất khổng lồ, sau khi chuyển động có xu thế càng ngày càng mạnh.

Harden và Rebagliati lúc này mới rõ ràng cảm giác của hai vị Ngự Thần gia tộc Phong Linh ngày trước.

Lực lượng lĩnh vực không gì không phá, không gì phá nổi. Đây mới là thực lực chân chính của lực lượng lĩnh vực, cái loại bề ngoài thiên hạ, được gọi là lực lượng tuyệt đối trong bốn lĩnh vực chí tôn.

Đại kiếm trên đỉnh đầu bọn họ dưới áp lực cường đại đã bắt đầu nứt ra từng mảnh, cho dù được lĩnh vực nhu tính của Rebagliati duy trì cũng không thể chịu đựng được áp lực cường đại do lực lượng lĩnh vực mang đến.

Hai Ngự Thần mồ hôi ướt đầm, vẻ mặt uể oải nhưng bọn họ cũng không buông tay.

Harden đột nhiên ngừng đầu, trong miệng hắn lớn tiếng ngâm lên một đoạn ngôn ngữ thần kỳ.

Không trung lập tức nổ vang một tiếng, một cỗ lực lượng cường đại hơn xa thế giới này có thể có được từ trên trời giáng xuống. Chỉ là ảnh hưởng của lực lượng cũng khiến cả không gian đều bị run rẩy...

- Thỉnh Thần thuật?

Ba từ này từng từ một vang ra từ trong miệng Tiểu Ân.

Đối với cỗ lực lượng từ trên trời giáng xuống này Tiểu Ân cũng không xa lạ. Lúc hắn làm ngoại tộc trưởng lão Nguyệt tinh linh cũng đã từng cảm thụ loại lực lượng cường đại này.

Tuy nhiên lúc đó chủ nhân của cỗ lực lượng này cũng không phải xuống làm đối thủ của mình mà là xuống thu tín ngưỡng lực và lựa chọn Thần sứ.

Hào quang thật lớn từ sau lưng Harden tỏa ra, quang kiếm đã gần như vỡ thành từng mảnh kia không ngờ khôi phục nguyên dạng. Phía trên thân kiếm giống như một đầm nước lưu động, tản ra hào quang khiến tim đập nhanh.

Gần như đồng thời, hào quang sau lưng Harden có biến hóa kỳ diệu. Hào quang này giống như bị lực lượng nào đó trói buộc, chậm rãi ngưng tụ cuối cùng thành một bóng người thật lớn, cao tới mười thước.

Sắc mặt Tiểu Ân trầm như núi, hắn đã cảm ứng được khí tức người này tràn ra giống như đúc ngày xưa Nữ Thần Ánh Trăng giáng lâm.

Vào lúc này không ngờ Nữ Thần Ánh Trăng sử dụng phương pháp nào đó đem lực lượng của nàng thông qua Harden truyền đạt tới nhân gian.

Đây coi như là một loại phương pháp giáng lâm, tuy rằng xa xa không cường đại bằng Thần linh sử dụng phân thân hoặc hình chiếu nhưng lại bày ra ý chí và uy lực cũng không phải là nhỏ.

Quang kiếm một lần nữa được thay đổi sức sống vô cùng vô tận. Nữ Thần Ánh Trăng đã xé đi nguy trang phía ngoài mà chân chính nhúng tay vào trận tỷ thí này.

Năng lượng tường Tiểu Ân đẩy ra không đi tới được nữa, tiếp xúc với quang kiếm kia liền sinh ra một rạn nứt rất nhỏ.

Đây là tường năng lượng sau khi lực lượng linh vực ngưng luyện lần thứ hai lần đầu tiên bị người đánh tan. Trong tai Tiểu Ân dường như truyền đến loại tiếng như thủy tinh tan vỡ, tường năng lượng của hắn dưới quang kiếm và thần lực không ngờ bị phá nát như thủy tinh.

Nhưng hai mắt Tiểu Ân sáng ngời, trên người nổi lên năng lượng dao động tới cực điểm.

Trước mặt Harden bị Thần linh phụ thể. Tiểu Ân đã không còn gì có thể giấu diếm.

Lực lượng linh vực nhanh chóng biến hóa, hai loại thuộc tính cương nhu bất đồng lấy tốc độ trước nay chưa từng có tiến hành điều chỉnh.

Quang kiếm vừa mới đánh tan một tầng tường năng lượng lập tức chìm vào trong một năng lượng như bông, hơn nữa đám bông này còn có đàn hồi cực kỳ cường đại dường như muốn hoàn toàn bao vây quang kiếm.

Vạn kiếm trùng kích của Harden lần đầu tiên cũng chìm vào trong quẩn cảnh này không thể tự kiểm chế. Nhưng lúc này đây có chút khác biệt, năng lượng trên quang kiếm bắt đầu điên cuồng khởi động, hóa thành lực trùng kích mãnh liệt không ngờ lập tức đánh tan hoàn toàn tường năng lượng nhu tính cản ở trước mặt.

Nhưng vừa mới đánh tan tường năng lượng nhu tính, đối diện lại là một tường năng lượng cương tính đánh tới.

Lúc này đây lực lượng linh vực cương tính còn cứng rắn, cường đại hơn lần đầu, khí thế ngập trời.

Hào quang trong quang kiếm sáng lên, thậm chí có thể mơ hồ cảm ứng được đại lượng thần lực ẩn chứa bên trong. Lực lượng linh vực cương tính trở nên cứng rắn kia trước mặt lực lượng Thần linh vẫn không thể chống đỡ như trước, lại một lần nữa bị phá tan không chút lưu tình.

Tuy nhiên ngay sau đó lại là một bức tường năng lượng nhu tính, cương tính, nhu tính...

Quang kiếm lúc đầu khoảng cách với Tiểu Ân không đến trăm mét, nhưng khi quang kiếm đi vào trước mặt Tiểu Ân mười thước thì đã phá vỡ chín bức tường năng lượng cương tính và tám bức tường năng lượng nhu tính.

Nhưng bất kể quang kiếm huyền lệ thế nào, thần lực bên trên cường đại thế nào. tường năng lượng trước mặt Tiểu Ân vẫn thủy chung chưa từng ngừng lại.

Giống như một người bất tử có ý chí vĩnh viễn không khuất phục, bất kể bị đập nát bao nhiêu lần, bất kể bị đánh bại bao nhiêu lần; chỉ cần đến hơi thở cuối cùng hẳn liền vĩnh viễn không buông tha.

Rốt cục sau khi liên tiếp phá vỡ mười bảy bức tường năng lượng cương nhu luân phiên, hào quang thần lực trên quang kiếm rốt cục bắt đầu ảm đạm.

Trên mặt Tiểu Ân hiện lên một tia cười lạnh.

Uy năng thần ân của Nữ Thần Ánh Trăng có thể đương nhiên không chỉ như vậy nhưng thân thể tuyệt đối không thể chịu đựng năng lượng càng nhiều và cường đại hơn.

Tiêu Ân ngẩng cao đầu, ánh mắt lộ ra tự tin mãnh liệt.

Lực lượng linh vực nhu tính đã hoàn toàn quán quanh quang kiếm, khiến cho quang kiếm kiệt lực đã không thể đi tới được chút nào.

Mà giờ phút này, một tầng lực lượng linh vực cương tính lại phóng ra, cứ như vậy cứ rắn đưng vào quang kiếm.

Đây là sau khi quang kiếm có được thần lực, tường năng lượng cương tính của Tiểu Ân lần đầu tiên chủ động phóng ra. Lực lượng ẩn nấp hồi lâu giống như là nước vỡ bờ, phẳng phát như ác lang vào núi, như hổ vào đàn dê . . .

Không chút chống cự, sau khi thần lực trên quang kiếm chợt lóe ra một chút, lập tức hoàn toàn nổ tung tóe.

Tiểu Ân hét dài một tiếng, thanh âm hẳn giờ phút này vang khắp thiên địa.

Trên trời dưới đất, lão tử đệ nhất.

Khí thể vẫn bị áp chế bỗng nhiên kéo lên cực điểm, ngav cả so với vinh quang tràn ngập khắp đất trời, có mặt khắp nơi của Nữ Thần Ánh Trăng, cũng không kém chút nào.

Tiểu Ân nhìn quang ảnh cao hơn mười mét sau lưng Harden, dường như dùng phương thức không nói gì để khiêu khích!

“Muốn diệt ta? Để hình chiếu, phân thân đến đây đi. Chỉ là thuật giáng lâm đã không thể làm gì được lão tử!”

Dần dần, thần tượng sau lưng Harden bắt đầu thu nhỏ lại, tuy nhiên hào quang xung quanh lại dần dần tăng lên.

Uy năng cường đại tràn ngập không trung giờ phút này dường như đạt tới đỉnh. vinh quang của Nữ Thần Ánh Trăng giờ phút này khiến cho ngay cả mặt trời chói chang trên không trung cũng phải đổi màu.

Đây đã không còn là giáng lâm mà là hình chiếu của Thần linh.

Quang kiếm sau khi giáng lâm bị Tiểu Ân đánh tan, cùng với thái độ của hắn chọc giận, Nữ Thần Ánh Trăng dường như thật sự muốn đích thân ra tay.

Nhưng ngay tại giờ khắc này, sắc mặt Tiêu Ân hơi trầm xuống. Hắn hít sâu một hơi, có bình an vượt qua cửa ải này phải xem biểu hiện giờ phút này.

- Nhất Hào. Trăm phần trăm...

Theo lời Tiểu Ân vừa dứt, hắn lập tức tiến vào trong cảnh giới thời gian đình chỉ.

Đến lúc này Tiểu Ân phát hiện ngay cả thân thể ngưng tụ của Nữ Thần cũng dường như đình chỉ. Đây nói lên ở trong linh vực thuộc về thời gian này ngay cả thần linh cũng không có quyền tránh khỏi.

Động tác của Tiểu Ân cực kỳ mau lẹ, trong hoàn cảnh này lập tức phóng ra hai loại thuộc tính cương nhu của lực lượng linh vực hoàn toàn hợp làm một thể. Thậm chí còn bao phủ cả loại khí tức độc đáo của hoàn cảnh này vào bên trong.

Sau khi hoàn thành mọi thứ, Tiểu Ân lập tức rời khỏi thời gian đình chỉ.

Mà lực lượng linh vực vừa hoàn thành hoàn toàn dung hợp và có loại khí tức đặc biệt giờ phút này đột nhiên bạo phát. Đó là một cỗ uy năng cường đại vô cùng. cứ như vậy thành linh tràn ngập quanh thân Tiểu Ân.

Đột nhiên trong đầu Tiểu Ân đột nhiên nhận được một tin tức.

Đây là tin tức Vô Danh truyền đến, không ngờ tránh được sự tra xét của Nữ Thần Ánh Trăng mà liên hệ với Tiểu Ân trong tình huống không ai biết.

Gần như không chút nghĩ ngợi, lực lượng linh vực quanh thân Tiểu Ân lập tức hình thành một hình người thật lớn sau lưng hắn.

Người này cũng không cao, thậm chí không cao bằng một nửa hình ảnh của Nữ Thần Ánh Trăng.

Nhưng ngay khi hình ảnh này xuất hiện sau lưng Tiểu Ân, hình ảnh của Nữ Thần Ánh Trăng liền ngừng một chút, sau đó giống như băng tan. Hào quang sau lưng Harden đã biến mất, hình chiếu sắp thành hình lấy tốc độ nhanh gấp trăm ngàn lần ngừng tụ, nhanh chóng biến mất.

Khí tức uy áp tràn ngập trong đất trời của Nữ Thần Ánh Trăng vào giờ phút này tiêu tan không còn, như thể cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện, không để lại bất kỳ dấu vết nào.

Harden nặng nề quỵ xuống, khoe miệng của hắn trào ra một dòng máu tươi nồng đậm.

Trong quá trình đối kháng với Tiểu Ân, năng lực chịu đựng của hắn đã tới cực điểm. Nhưng cuối cùng quang kiếm vỡ tan cũng tạo thành thương tổn rất lớn đối với hắn.

Cho nên sau khi Nữ Thần rời đi, hắn cũng không kiên trì được mà ngã ầm xuống đất.

Chỉ có điều thần trí của hắn cũng không mất đi, nửa nằm trên mặt đất dùng ánh mắt kinh hãi khó hiểu nhìn Tiểu Ân.

Thân là người trung thành nhất của Nữ Thần, là tín đồ của Nữ Thần bọn họ đương nhiên có thể cảm ứng được vừa rồi xảy ra chuyện gì.

Ngay khi hình chiếu Nữ Thần sắp hoàn thành ngừng tụ, khoảnh khắc sắp xuất hiện lại đột nhiên giống như gặp quỷ, bằng tốc độ nhanh nhất quay về quốc gia của Thần.

Ở quanh thân bọn họ dường như tràn ngập một loại khí tức hốt hoảng, sợ hãi.

Cho bọn họ cảm giác chính là Nữ Thần Ánh Trăng giống như là chuột thấy mèo. bị dọa chạy.

Loại cảm giác này khiến hai người bọn họ nghẹn họng nhìn trân trối, gần như muốn sụp đổ tại chỗ.

Quả thật cho dù là tín đồ thành kính nhất đột nhiên phát hiện Thần linh từ trước tới nay đều cao cao tại thượng bất chợt biến thành hạng người nhát gan nhất thế giới, khẳng định sẽ có một cảm giác mất hồn vía.

Giờ phút này Harden và Rebagliati đồng thời phát hiện: sau khi Tiểu Ân đứng vững hai chân hắn không di chuyển nửa bước, dường như ngay từ đầu hắn sớm biết lực lượng linh vực của mình nhất định có thể chống đỡ được uy năng của Nữ Thần giáng lâm; dường như ngay từ đầu hắn sớm biết cho dù là phân thân và hình chiếu của Nữ Thần xuất hiện cũng không làm gì được hắn.

Nhưng mà bọn họ không biết trong lòng Tiểu Ân đồng dạng nhắc lên cơn sóng gió động trời mặc dù ngoài mặt không chút biểu tình.

Lời nói của Vô Danh hết sức đơn giản, chỉ là một câu nói bình thường đến cực điểm.

Câu nói đó chỉ có một ý, đó là sau khi Tiểu Ân dung hợp lực lượng linh vực thì học bộ dáng của Harden hình thành một hình ảnh sau lưng.

Tuy rằng không rõ vì sao Vô Danh muốn hắn làm chuyện không thể tin nổi kia. nhưng xuất phát từ tín nhiệm đối với Vô Danh, Tiểu Ân vẫn làm theo hết thảy.

Nhưng bất kể trước đó chờ mong thế nào, Tiểu Ân cũng tuyệt đối không nghĩ đến khoảnh khắc hình ảnh sau lưng hắn thành hình, biểu hiện của Nữ Thần Ánh Trăng không ngờ lại kém như vậy.

Nếu không phải Tiểu Ân có thể xác định đây khẳng định là Nữ Thần Ánh Trăng, như vậy có chết hắn cũng không tin tưởng lấy tôn nghiêm và thực lực của Thần linh lại có thể biểu hiện như chó nhà có tang.

Yên lặng quay đầu, Tiểu Ân nhìn hình ảnh sau lưng, trong lòng cảm khái muôn vàn.

“Người này, đến tốt cùng là ai đây?”

371. Chương 11: Bí Văn Về Diễn Cố Của Thần Linh

Linh vực cương nhu hợp nhất trên người Tiểu Ân chậm rãi tiêu tan, bóng người cao lớn sau lưng vừa dọa chạy một vị thần linh cũng biến mất trong khoảnh khắc này.

Ánh mắt của hai người Harden và Rebagliati nhìn về phía Tiểu Ân đã có những điểm khác biệt với lúc ban đầu.

Đây cũng không chỉ là tôn kính đối với cường giả có thể hình dung, dù sao trên thế giới này, truyền kỳ có thể dọa thần linh cũng phải chạy, chỉ sợ thật đúng là không tìm ra người thứ hai.

Tiểu Ân yên lặng liếc mắt nhìn bọn họ một cái, nói:

- Hai vị, hiện tại đã tỷ thí xong, chúng ta có thể trở về rồi.
- Phải

Harden và Rebagliati lập tức cung kính nói, trong khoảnh khắc này, sự cung kính của bọn họ tuyệt đối chính là phát ra từ chỗ sâu trong nội tâm, không còn có nửa điểm miễn cưỡng.

Tiểu Ân đang định rời đi, trong lòng lại khẽ động, nói:

- Hai vị, chuyện đã xảy ra hôm nay, nếu như không có gì cần thiết, vẫn không nên nhắc đến với bất kỳ ai mới tốt

Hai vị cường giả cấp bậc ngụy thần liếc mắt nhìn nhau một cái, cùng gật đầu thật mạnh một cái, nói:

- Cảm ơn Tiểu Ân các hạ.

Sau khi ba người bọn họ rời khỏi nơi đây trong hư không xuất hiện một trận dao động, một bóng mờ nhàn nhạt xuất hiện phía trên một mảnh đất đen.

Bóng mờ này dần dần đậm lên, cuối cùng biến thành một hình ảnh nữ nhân phiếm động hào quang màu lục.

Theo hình ảnh của nàng dần dần biến đậm, trên mặt đất đen xung quanh cũng nổi lên biến hóa kỳ dị.

Một mảnh lại tiếp một mảnh màu lục xuất hiện trên mặt đất đen, đất đen kia dưới sự phá hủy của cấm chú không có một ngọn cỏ ở trong khoảnh khắc này đã trở nên tràn đầy sức sống bừng bừng sắc xanh.

Đại lượng năng lượng lấy mảnh vỡ thần cách và thần lực nguyên tuyền (nguồn suối thần lực) làm trung tâm, đã hình thành một hình chiếu mới.

Về phần biến hóa xung quanh người, cũng không phải là nhân ảnh này cố ý làm ra, mà là thần vực của nàng tự động tràn ra xung quanh người dẫn đến biến hóa kỳ dị này.

Nếu như đám người Tiểu Ân nhìn thấy một cảnh tượng này, như vậy khẳng định có thể nhận ra người đột nhiên giáng xuống này cũng là một vị thần linh, hơn nữa còn là một vị thần linh có liên quan với rừng rậm và sinh trưởng.

Vị thần linh này lưu lại ở phụ cận một lát, đặc biệt là ở địa phương Tiểu Ân đứng ban đầu, lại càng lưu luyến quên về, giống như đang nghiên cứu thứ gì vậy.

Một lúc lâu sau, nàng cuối cùng cũng có quyết định, nhẹ giọng tự nói:

- Lĩnh vực lực lượng, quả nhiên là kế thừa của hắc, hừ, xem ai xui xẻo chọc vào hắc.

Dứt lời, hình ảnh của vị thần linh này bắt đầu dao động, sau một lát đã hoàn toàn biến mất không thấy.

Sau khi nàng rời đi, màu lục xung quanh người cũng không còn mở rộng nữa, ở ngay giữa đất đen hình thành một mảnh thổ địa màu lục kỳ dị, giống như ốc đảo xinh đẹp điểm xuyết cho sa mạc.

Sau khi vị thần linh này biến mất, không gian lại một lần nữa lóe lên, chẳng qua xuất hiện lúc này chính là Vô Danh.

Thân hình hắc giống như điện vòng vo vài vòng ở xung quanh, cuối cùng, hắc đi tới mảnh thổ địa màu lục kia, giống như nhớ tới cái gì, trên mặt hắc lộ ra một tia tươi cười cực kì hiếm thấy.

Bàn tay của Vô Danh vuốt một cái, một chưởng nước mãnh liệt không dứt kia đã xuất hiện.

Cổ tay vừa lật, từ trong tay hắc chảy ra một giọt bọt nước trong suốt long lanh.

Chỉ là một giọt như vậy mà thôi cứ như vậy từ trong không trung phản xạ hào quang chói mắt mà rơi xuống trung tâm vùng đã xanh hóa.

Chỉ trong chốc lát, màu lục trên mặt đất giống như được rót vào năng lượng sinh mệnh vô cùng vô tận, sinh trưởng như điên cuồng, chẳng qua chỉ trong khoảnh khắc, trên mặt tất cả đất đen xung quanh đều bị màu lục này bao phủ, nhìn qua giống như tiến vào một mảnh hải dương màu lục.

Sau khi hoàn thành tất cả những việc này, Vô Danh vừa lòng gật gật đầu, sau đó bước vào hư không biến mất không thấy.

Một lúc lâu sau, mấy vị Nguyệt Tinh Linh phụng mệnh đến đây quét dọn chiến trường, nhưng sau khi bọn họ nhìn thấy mảnh màu lục phía trước, thật đúng là không thể tin được hai mắt của mình.

Chẳng lẽ sau khi năng lượng cấp bậc cấm chú oanh kích, còn có thể khiến đại địa biến thành bồng bồng sức sống sao?

Chuyện quái dị này này được bọn họ bẩm báo lên trên đúng sự thật, hơn nữa do ánh trăng chi nữ tôn kính trong lúc cầu nguyện đã truyền biến hóa kỳ dị của nơi đó tới Nữ Thần Ánh Trăng, khiến cho vị nữ thần nào đó càng khẳng định hờn đối với suy đoán của mình.

Ba người Tiểu Ân dọc trên đường đi không có trì hoãn gì, rất nhanh, ba người bọn họ đã thuận lợi quay trở về công quốc Louis.

Khi ba người bọn họ rơi xuống đất, đám người Sara lập tức đi lên đón, mọi người vốn còn muốn hỏi thắng bại giữa bọn họ, nhưng vừa nhìn dáng vẻ của bọn họ lập tức trong lòng đã biết rõ ràng.

Bởi vì Nữ Thần Ánh Trăng đột nhiên rời đi, hai người Harden và Rebagliati phải thừa nhận áp lực tâm lý cực lớn, đặc biệt là khi đối mặt Tiểu Ân, bọn họ ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

Dáng vẻ như vậy cho dù là ngu ngốc cũng nhìn ra được, bọn họ đối với Tiểu Ân là sợ hãi từ trong lòng đến ánh mắt.

Tiểu Ân hướng về phía bọn họ khẽ gật đầu, nói:

- Các vị, ta có chút mệt mỏi, đi về trước nghỉ ngơi một lát, sau này gặp lại.

Đám người Sara tự nhiên không có khả năng có dị nghị gì, đợi sau khi Tiểu Ân rời đi, Sara mới dò hỏi:

- Hai vị thần sứ đại nhân tôn kính, chẳng lẽ Tiểu Ân thực sự thắng?

Mặc dù hỏi nhưng lời này đối với thể diện của bọn họ thật khó coi, nhưng lúc này tất cả mọi người đều dùng ánh mắt chờ đợi chăm chú nhìn vào bọn họ.

Chiến đấu giữa hai ngục thần và một ngàn năm truyền kỳ đương nhiên sẽ khiến cho vô số người chú ý.

Rebagliati thở dài một tiếng, thật lòng khâm phục nói:

- Tiểu Ân các hạ nắm giữ uy năng thiên hạ vô địch, hai người chúng ta tự nhiên không phải là đối thủ.

Mọi người một mảnh xôn xao, tuy nhiên bọn họ đều nghe ra được, Rebagliati cũng không phải đang nói lời khách sáo gì, mà là tâm phục khẩu phục.

Ánh mắt của Sara chuyển qua trên người Harden, mang theo một tia dò hỏi.

Harden chậm rãi gỡ đầu khôi xuống, lộ ra một khuôn mặt anh tuấn.

Nhìn dáng vẻ của hắn, giống như nhân loại bình thường chỉ có khoảng ba mươi tuổi nhưng có thể trở thành thủ tịch ma pháp võ sĩ dưới trướng thần linh, như vậy tuyệt đối không có khả năng chỉ có từng ấy tuổi.

Chẳng qua ở dưới sủng ái của thần ân, bất cứ kẻ nào cũng không thể đoán ra tuổi thực của hắn.

Harden chậm rãi rút đại kiếm cầm trong tay ra.

Thanh đại kiếm này là từ mấy loại tài liệu ma pháp cao cấp tạo thành, trong đó còn ẩn chứa thần lực của Nữ Thần Ánh Trăng, nếu như phối hợp với áo giáp, thậm chí còn có thể phát huy ra uy năng khổng lồ tương đương với cấm chú, cho dù xưng là thần khí cũng không quá đáng.

Nhưng giờ phút này, trên đại kiếm vốn trong suốt giống như ánh trăng lại đầy những vết rạn rất nhỏ, mặc dù cả thanh đại kiếm cũng không có vỡ tan, nhưng chỉ cần là người có chút nhãn lực đều biết, thanh đại kiếm này đã hỏng hoàn toàn.

- Các vị, Tiểu Ân các hạ nắm giữ uy năng cũng không phải các người có thể đoán được, ngày sau bất luận ở dưới tình huống gì, đều không thể đối địch với hắn. Harden chậm rãi thu thanh đại kiếm lại, vẻ mặt vô cùng ngưng trọng nói.

Quả thật, ngay cả nữ thần bệ hạ chỗ dựa vững chắc của bọn họ sau khi gặp Tiểu Ân đều không để ý tất cả mà bỏ chạy. Thì những người này làm sao có thể đối phó.

Nếu như vì những phạm nhân này mà dẫn mầm tai họa tới trên người của nữ thần bệ hạ, như vậy cho dù là rút gân lột da toàn bộ bọn họ, cũng là mất nhiều hơn được.

Tất cả mọi người đều hít một hơi khí lạnh, sau khi bọn họ nhìn thấy kết cục của thanh thần khí này, chút hồ nghi trong lòng đã sớm không cánh mà bay.

Sara hơi cúi đầu, mặc dù thân phận của đối phương cực cao, nhưng nàng cũng là ánh trăng chi nữ, địa vị ở trước mặt thần linh cũng không kém hơn Harden.

- Harden các hạ, xin ngài yên tâm. Tiểu Ân là ngoại tộc trưởng lão của nhất mạch chúng ta, giữa chúng ta tuyệt đối sẽ không phát sinh xung đột.

Harden lúc này mới hài lòng gật đầu, trên mặt rốt cục hiện ra vẻ tươi cười.

Hắn đột nhiên nghĩ đến, nếu như Tiểu Ân là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc Nguyệt tinh linh, như vậy bất kể như thế nào cũng không nên gây bất lợi với cho nữ thần Ánh Trăng.

Sara do dự một chút, rốt cục nhẫn nhịn không nổi, hỏi:

- Harden các hạ, vừa rồi dường như là nữ thần bệ hạ giáng xuống sao.

Vẻ tươi cười trên mặt Harden lập tức biến mất, tâm tình vừa có chút chuyển biến tốt đẹp lại trở nên tồi tệ.

Trận chiến với Tiểu Ân kia lại thêm nữ thần bệ hạ lâm trận bỏ chạy, khiến cho tâm tình của vị võ sĩ thành kính này trở nên cực kỳ gay go.

Nhìn thấy sắc mặt của Harden nhanh chóng trở nên âm trầm, Sara lập tức hiểu được, trong đó khẳng định có một số việc đã xảy ra không thể cho ai biết, nếu không Harden cũng không có khả năng có vẻ mặt như vậy.

Tâm niệm vừa chuyển, sắc mặt của đám người Sara đều có chút biến đổi chẳng lẽ sự hùng mạnh của Tiểu Ân lại đạt tới trình độ không thể tin nổi như thế, ngay cả nữ thần bệ hạ cũng không phải là đối thủ của hắn sao?

Mấy người không hẹn mà cùng nhìn về phía ma pháp tháp xa hoa nhất, cao nhất trong ma pháp lâm viên.

Ma pháp tháp đồ sộ kia trong khoảnh khắc này dường như đã trở nên cực lớn, phân lượng ở trong cảm nhận của bọn họ càng thêm nặng.

Tiểu Ân đi đến phía trước ma pháp tháp, cứ như vậy trực tiếp đẩy cửa mà vào. Khí tức và dấu ấn trong ma pháp tháp đều do hắn tự mình lưu lại, tự nhiên không có khả năng tạo thành ngăn trở gì đối với hắn.

Sau khi tiến vào ma pháp tháp, người đầu tiên Tiểu Ân nhìn thấy chính là á long Tyrese.

Chẳng qua giờ phút này Tyrese đã không còn uy phong của ngày xưa, trên mặt của hắn có vẻ phờ phạc, khí tức trên người lại tán loạn không chịu nổi, kết giới của hắn mặc dù đã trải qua kiểm chế hết sức, nhưng vẫn như trước cho người ta một loại cảm giác mặt trời xuống núi.

Sắc mặt của Tiểu Ân khẽ biến, lập tức xông về phía trước hai bước, đã đi tới bên người hắn.

Mãi đến lúc này, Tyrese mới phản ứng lại, vẻ mặt như trút được gánh nặng, nói:

- Chân long đại nhân, ngài rốt cục đã trở lại.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân xoay vài vòng trên người của Tyrese, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Bộ dạng của hắn quả thật tương đối dọa người, nhưng trên thực tế vấn đề cũng không nặng.

Dù sao, Tyrese cũng không phải ma pháp sư nhân loại bình thường, mà là một á long cường cấp. Cho dù là vết thương trí mạng đối với ma pháp sư nhân loại vẫn không đủ khiến hắn đi đời nhà ma.

Một đạo hào quang màu hoàng kim từ trong tay Tiểu Ân bay lên, trong khoảnh khắc sử dụng năng lượng hoàng kim, Tiểu Ân thậm chí còn bóp nát một viên thần lực kết tinh.

Tín ngưỡng lực khổng lồ bên trong lập tức được Tiểu Ân chuyển hóa thành năng lượng hoàng kim, giống như nước truyền khắp toàn thân Tyrese.

Thân thể của á long có chút run rẩy, tận lực hưởng thụ năng lượng hoàng kim trị liệu pháp còn muốn thoải mái gấp trăm lần so với tắm nắng này.

Dao động của năng lượng hoàng kim lập tức dẫn đến sự chú ý của tất cả mọi người trong ma pháp tháp. Chỉ trong giây lát, với Juliana dẫn đầu, mấy người Kim cũng đã đến toàn bộ.

Tiểu Ân quay đầu hướng về phía bọn họ khẽ gật đầu, năng lượng hoàng kim trong tay đột nhiên bạo phát ra, biến toàn bộ bên trong ma pháp tháp thành điểm điểm kim quang, giống như là đắm chìm bên trong một mảnh hải dương màu vàng, khiến cho tâm thần người ta an bình, đã quên đi tất cả phiền não của thế gian.

Cũng không phải Tiểu Ân quá mức phung phí mà bởi vì năng lượng trong thần lực kết tinh thật sự là quá hùng mạnh, nếu như chỉ để cho một mình Tyrese hấp thu, chỉ sợ hắn phải duy trì động tác như vậy suốt một tháng. Cho nên sau khi thương thể của á long trên cơ bản đã không có gì đáng ngại, hắn đã tản năng lượng hoàng kim dư thừa ra khắp trong ma pháp tháp, để cho tất cả mọi người cùng hưởng thụ một chút loại thể nghiệm hiếm có này.

Cuối cùng, toàn bộ năng lượng tiêu tan hết, Tiểu Ân thu tay lại mỉm cười.

Ánh sáng hoàng kim bên trong toàn bộ ma pháp tháp vẫn tiếp tục tồn tại như trước, đoán chừng ít nhất có thể duy trì thời gian một, hai ngày.

Tyrese từ chỗ ngồi nhảy dựng lên, vận người một cái, cười lớn một tiếng, nói:

- Chân long đại nhân, cảm ơn ngài.

Tiểu Ân lên tiếng, hỏi:

- Người bị ai đã thương?

Tyrese xấu hổ cười hai tiếng, nhưng lại nhất định không chịu nói ra. Đối với á long mà nói bị người ta đã thương là một chuyện rất mất mặt, ngay cả là gặp được Tiểu Ân, hắn cũng không muốn tố cáo.

Juliana đột nhiên hừ lạnh một tiếng, nói:

- Còn có thể là ai, chính là tên võ sĩ toàn thân mặc khải giáp kia, hắn chưa nhận được sự đồng ý, đã xông thẳng vào ma pháp tháp, Tyrese canh giữ ở cửa, tự nhiên là không chịu đáp ứng, cuối cùng dẫn đến xung đột, nhưng...

Mặc dù Juliana cũng không nói gì thêm, nhưng ý tứ của nàng đã vô cùng rõ ràng.

Sắc mặt của Tiểu Ân có chút khó coi, thì ra Harden còn có kiệt tác như vậy, nếu như ngay từ đầu đã biết, như vậy vừa rồi trong khi đối chiến, làm sao có thể để hắn thoát thân dễ dàng.

Kim tiến lên một bước, nói:

- Sư phụ, may mắn là sau đó tiểu thư Sara chạy tới, kêu tên võ sĩ khủng bố kia đi, nếu không chỉ bằng vào lực lượng phòng ngự của ma pháp tháp, chỉ sợ căn bản không thể ngăn cản người kia.

Vừa nghĩ tới sự dũng mãnh mà Harden từng biểu hiện ra, da đầu mọi người run lên.

Trong khoảng thời gian này, mấy người tâm phúc của Tiểu Ân vắng mặt, mà những người còn lại giằng co với Harden cấp bậc ngụy thần, đương nhiên là không chiếm được tiện nghi. May mắn chỉ cần bọn họ không ra khỏi ma pháp tháp, thì những người này cũng sẽ không đến gây chuyện với bọn họ, xem như miễn cưỡng duy trì một cục diện cân bằng yếu ớt.

Juliana lại yêu kiều hừ một tiếng, chẳng qua dù sao cũng nén giận không nói ra. Tiểu Ân lập tức có chút đau đầu, hắn than nhỏ một tiếng, nói:

- Tyrese, người kia là Harden ma pháp võ sĩ cấp ngụy thần hùng mạnh nhất dưới trướng nữ thần Ánh Trăng.

Sắc mặt Tyrese lập tức biến đổi hắn làm sao cũng không nghĩ đến, người đã thương hắn không ngờ lại chính là cường giả cấp bậc ngụy thần.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

- Vừa rồi ta giao thủ tỷ thí với hắn một chút, kiếm quang của hắn quả thật vô cùng hùng mạnh, nhưng đáng tiếc chính là, thanh đại kiếm kia của hắn phỏng chừng cũng không có cách nào dùng lại nữa.

Một câu cuối cùng này chính là cực kỳ nhẹ nhàng băng quơ, nhưng khi lọt vào tai của mọi người lại có một loại cảm giác đinh tai nhức óc.

Tiểu Ân tiến giai truyền kỳ đã không còn là bí mật gì, nhưng nghe giọng điệu của hắn, dường như khi đối chiến với một cường giả cấp bậc ngụy thần lại chiếm thể thượng phong tuyệt đối thậm chí còn phá hủy vũ khí của đối phương.

Nếu như không phải hiểu rõ thái độ làm người của Tiểu Ân, chỉ sợ còn tưởng hắn đang khoe khoang khoác lác.

Một lát sau, trên mặt của tất cả mọi người trong ma pháp tháp đều hiện lên vẻ tươi cười nồng đậm.

Sau khi nói mấy câu với mọi người, Tiểu Ân hướng về phía Linnuo đánh mắt một cái, Linnuo hiểu ý lập tức nói để mọi người đều rời đi.

Tiểu Ân hàn huyên với Juliana một lúc lâu, đối với việc nàng không cho phép người ngoài tiến vào ma pháp tháp đã tỏ vẻ vô cùng tán thưởng.

Về mặt của tiểu hồ ly vô cùng đặc ý, hai bên khanh khanh ta ta ngọt ngào như mật, khi Tiểu Ân đang định tiến thêm một bước thì bên ngoài lập tức vang lên tiếng đập cửa.

Tiểu Ân nao nao, nghĩ không ra rốt cuộc ai lại không hiểu phong tình như vậy, đây cũng quá không thức thời rồi

Mặc dù Juliana thẳng thắn hào phóng, nhưng lúc này cũng ngượng ngùng cười hì hì theo một cửa phòng khác lên lút rồi đi, khiến Tiểu Ân rất khó chịu.

Hắn tức giận mở cửa phòng ra, đang định xắn tay một phen, nhưng sau khi nhìn thấy khuôn mặt của đối phương thì những lời oán hận này đều nuốt vào trong bụng.

Đứng ở ngoài cửa đứng là Nội Đức Lâm, luyện kim thuật sĩ thất tinh bị hắn lừa gạt từ đại lục phía nam đến.

Lúc này, vẻ mặt của vị ma đạo sĩ khiến người ta tôn kính này lộ vẻ mệt mỏi, trong mắt cũng nổi lên một mảnh tơ máu, rõ ràng là đã tập trung tất cả tinh lực vào việc nghiên cứu luyện kim thuật, cho nên mới trở nên lơ đãng như thế.

Đối với nhân vật như vậy không thể suy nghĩ theo lẽ thường.

Tiểu Ân trong lòng vừa tự nhận xui xẻo, vừa dò hỏi:

- Nội Đức Lâm, người có chuyện gì sao?

Sắc mặt của Nội Đức Lâm đầu tiên là ửng đỏ, muốn nói lại thôi sau đó lại biến thành đỏ bừng, trong đó còn có một tia màu xanh nhàn nhạt.

Tiểu Ân ngạc nhiên, lúc này ngài quấy rầy ta, chẳng lẽ là muốn chơi trò biến sắc mặt với ta sao?

Sau khi Tiểu Ân hỏi lần thứ hai, Nội Đức Lâm mới cắn răng một cái, nói:

- Tiểu Ân các hạ, thật sự là rất xin lỗi, được phẩm lần trước ngài cho ta, ta không thể phân tích được rốt cuộc bên trong có bao nhiêu thành phần, cũng không thể chế tạo ra được phẩm tương tự.

Tiểu Ân vỗ trán một cái, trong lòng không còn gì để nói, khẽ lắc đầu, thầm nghĩ nếu như ngài có thể nghiên cứu ra, thì trong vũ trụ nhiều được sự như vậy đều đã biến thành bất tài rồi.

Nhìn thấy sắc mặt của Tiểu Ân dường như cũng không phải là tốt, Nội Đức Lâm càng hổ thẹn hơn, hắn có chút lắp bắp nói:

- Tuy nhiên trải qua việc nghiên cứu chút được phẩm kia, ta đã đề cao hiệu quả của được phẩm sinh mệnh lên một chút.

- ...

Sự bất mãn tràn đầy trong đầu Tiểu Ân lập tức biến thành phấn chấn, hắn ngạc nhiên và vui mừng hỏi:

- Người đã chế tạo ra được phẩm sinh mệnh?

- Đúng vậy, hơn nữa ta còn bỏ thêm một chút nguyên liệu vào bên trong, có thể pha loãng mỗi một phần được phẩm sinh mệnh thành một ngàn phần, có thể làm cho một ngàn người đều kéo dài tuổi thọ ba mươi năm trở lên.

Trong thanh âm của Nội Đức Lâm rốt cuộc hiện lên vài phần đắc ý, giống như sự vất vả trong khoảng thời gian này đã hồi đáp đầy đủ:

- Được phẩm sinh mệnh sau khi pha loãng chẳng những có thể kéo dài tuổi thọ của người bình thường, mà ngay cả tuổi thọ của ma pháp sư cũng có thể kéo dài.

Hai mắt của Tiểu Ân đột nhiên sáng ngời, sau khi nghe được những lời này hắn đã thực sự động dung.

Nhân loại bình thường và ma pháp sư mặc dù từ mặt ngoài xem qua cũng không có khác nhau nhiều, nhưng trên thực tế hai bên đã khác nhau tương đối xa.

Bởi vì cả ngày tiếp xúc với ma pháp nguyên tố, cho nên trên người của ma pháp sư không thể tránh khỏi có được đại lượng ma pháp nguyên tố.

Những ma pháp nguyên tố này đang chậm rãi cải tạo tế bào và gen trong cơ thể nhân loại, khiến cho thân thể của ma pháp sư đạt được sự bồi dưỡng, sinh mệnh được kéo dài.

Nhưng sau khi đạt được chỗ tốt thật lớn như vậy, tố chất thân thể của ma pháp sư đã thu được thay đổi thật lớn, những dược phẩm sinh mệnh có tác dụng kéo dài tuổi thọ đối với người bình thường sẽ không có tác dụng gì ở trên người bọn họ.

Giống như một ông lão trăm tuổi thường xuyên ăn sấm như ăn cơm, khi bệnh tình của lão nguy kịch thì cho dù là cho uống nhân sâm thang nhiều hơn nữa cũng không có tác dụng gì.

Bởi vì thân thể của lão đã sớm thích ứng với dược tính của nhân sâm, cho nên nhân sâm thang có tốt hơn nữa cũng không có tác dụng gì.

Ở trong vũ trụ, dược phẩm kéo dài tuổi thọ của ma pháp sư không phải không có, nhưng mỗi một loại đều có giá cực cao, hơn nữa tài liệu khó tìm, chế tác khó khăn, tỷ lệ thất bại cao.

Cho nên sau khi Nội Đức Lâm nói ra những lời này, thật sự Tiểu Ân có vài phần hoài nghi.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, nói:

- Đưa ta đi thực nghiệm thất.

Nội Đức Lâm xoay người không chút do dự, dẫn đầu đi tới phòng thí nghiệm.

Trong phòng thí nghiệm có chút lộn xộn, hiển nhiên Nội Đức Lâm đã toàn tâm toàn ý đầu nhập vào trong luyện kim thuật, cũng không có thời gian để ý đến những cái khác nữa.

Tiểu Ân nhíu mày, nói:

- Nội Đức Lâm, về sau để Mary và Lai An đến đây nhiều hơn, giúp người quét tước một chút.

Nội Đức Lâm nhìn căn phòng lộn xộn xấu hổ đáp ứng, hắc vội vàng nói:

- Tiểu Ân các hạ, đây là dược phẩm sinh mệnh mà ta luyện chế ra, đây là những dược phẩm sau khi pha loãng.

Ở trên một chiếc bàn bày đặt hơn mười chiếc bình dược phẩm lớn nhỏ không đồng nhất, tuy nhiên màu sắc của dược phẩm trong tất cả các bình đều không khác nhau bao nhiêu, đó là một màu xanh thẫm giống như mây xanh, chỉ có một chút khác biệt.

Trong đó màu sắc trong ba bình lớn hơn một chút có chút đậm hơn, mà dược phẩm trong hơn mười chiếc bình nhỏ thì phai nhạt hơn một chút.

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân lập tức tràn ra, tra xét dược phẩm trong những chiếc bình này.

Nhất Hào ở trong đầu hắc lại lập tức khởi động, phân tích tác dụng của từng thành phần trong đó và tác dụng sau khi tổ hợp.

Lực lượng tinh thần quả thật là thứ tốt, tốt hơn rất nhiều so với việc dùng tai mắt mũi miệng để quan sát, không lâu sau Nhất Hào cũng đã tìm ra đáp án sau khi phân tích.

Trải qua tính toán của máy tính siêu cấp, những dược phẩm này quả thực có tác dụng kéo dài tuổi thọ hùng mạnh, thậm chí ngay cả ma pháp sư dưới cấp bậc truyền kỳ đều có thể hưởng thụ chỗ tốt trong đó.

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Nội Đức Lâm lại có chút khác trước.

Nếu như nói lúc trước giữ Nội Đức Lâm lại là do nhìn trúng nhân phẩm của hắn. thì lúc này Tiểu Ân lại càng không muốn để hắn rời đi.

Loại phần tử tích cực có kiến thức cơ bản vững chắc, sở trường về nghiên cứu suy luận này nếu như bỏ lỡ, như vậy khẳng định sẽ tiếc nuối cả đời.

- Tốt, Nội Đức Lâm, người làm rất tốt.

Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

- Ta muốn phần phát minh này của người, người muốn thù lao như thế nào chỉ cần nói ra ta nhất định thỏa mãn người.

Trên mặt của Nội Đức Lâm lộ vẻ vui mừng, ở trong một ngày một đêm này hắn đã làm vô số thí nghiệm, vất vả trong đó thực sự là không ai biết, lúc này mới xem như có một chút cảm giác hạnh diện.

- Tiểu Ân các hạ, bình được phẩm siêu cấp lúc trước ngài cho ta vẫn chưa nghiên cứu thấu đáo, cho nên muốn tiếp tục nghiên cứu.

Trên mặt của Nội Đức Lâm tỏa ra một loại hào quang cuồng nhiệt, quả thực giống như tín đồ thành kính nhất nhìn thấy thần linh.

Tiểu Ân không chút do dự gật đầu, nói:

- Không có vấn đề gì, nếu người dùng hết bình được phẩm kia, ta còn có thể cung cấp một bình.

Nội Đức Lâm quá đổi vui mừng, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài thật sự là rất rộng rãi. À, còn có một việc...

Hắn có chút ngượng ngùng nói:

- Ma pháp tài liệu ngài cho lần trước ta đã dùng hết, nếu như ngài còn có thể lấy về...

Tiểu Ân cất tiếng cười to, vấn đề này nếu đổi lại là người khác, có lẽ sẽ cảm thấy vô cùng khó xử, nhưng đối với hắn mà nói quả thực chính là không cần tốn nhiều sức.

- Được, trong vòng ba tháng ta nhất định sẽ cung cấp cho người càng nhiều tài liệu ma pháp quý hơn, hơn nữa người cần cái gì chỉ cần lập danh sách, không cần để ý trên tinh cầu có tuyệt chủng hay không, chỉ cần người cảm thấy cần thiết thì cứ viết ra, ta nhất định để người cảm thấy hài lòng.

Nội Đức Lâm kinh ngạc há hốc miệng, không ngờ dám khoác lác như thế, Tiểu Ân thật sự là rất rộng rãi ở sâu trong nội tâm hắn không khỏi có chút dao động, cho dù là một mực đi theo bên người Tiểu Ân dường như cũng là một chuyện vô cùng tốt.

Sau khi rời khỏi phòng thí nghiệm của Nội Đức Lâm, tâm tình của Tiểu Ân cũng có chút kích động, trong lòng đã quyết tâm, bất kể như thế nào cũng phải giữ được phẩm sư tiền đồ vô lượng này ở bên cạnh mình.

Về phần lão long quy Thiago Motta sao, nếu như tự mình đưa ra yêu cầu này, hắn là hắn sẽ bán chút mặt mũi này cho mình.

Quay người lại, Tiểu Ân đi vào phòng của Linnuo.

Lão ma pháp sư giống như đã sớm biết Tiểu Ân muốn tới, ở trong phòng nhỏ đợi một lúc lâu vừa thấy hắn đến lập tức đóng cửa phòng, hạ giọng nói:

- Tiểu Ân các hạ, rốt cuộc ngài đã trở về, ta cũng đã yên tâm. Dứt lời, lão lấy ra một chiếc hộp gỗ, thật cẩn thận để lên trên bàn.

Đây chính là đại lục thần tạo của Tiểu Ân chuẩn bị, để thuận lợi cho việc vận chuyển cho nên tạm thời để chiếc hộp ở trên người Linnuo.

Đối với lão ma pháp sư, Tiểu Ân vẫn là cực kỳ tin tưởng, chỉ cần mình không chết, địa vị của lão sẽ không thay đổi.

- Tình hình thế nào?

Tiểu Ân dùng tay nhẹ nhàng vuốt ve trên mặt chiếc hộp, sau đó dò hỏi.

- Chỉ có thể duy trì tình huống trước mắt.

Linnuo thở dài nói:

- Tình thế gần đây có chút khẩn trương, trong ma pháp lâm viên tới hai gã ngục thần, ta căn bản không dám tiếp tục truyền tống người đi vào, cũng không dám truyền tống đi ra. Dạng này ở trong thời gian ngắn còn chưa có vấn đề gì, nhưng nếu thời gian dài, chỉ sợ sẽ có chuyện ngoài ý liệu phát sinh.

Tiểu Ân đương nhiên hiểu được ý tứ trong đó, ở bên trong đại lục thần tạo đã có hơn ba mươi vạn người, tuyệt đại bộ phận trong đó đều là người da đen, ngay cả người được chọn ra duy trì trật tự cơ bản cũng là như vậy.

Nhân viên quản lý chân chính thì chỉ có hơn hai mươi binh sĩ thành kính tin ngưỡng đối với Tiểu Ân.

Dưới tình huống mất đi liên hệ với ngoại giới, trong khoảng thời gian ngắn hẳn là sẽ không xuất hiện sai sót gì, nhưng nếu như mất đi liên hệ với ngoại giới trong thời gian dài thì không xuất hiện vấn đề mới là chuyện lạ.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, nói:

- Thực lực của những binh sĩ này chưa đủ hùng mạnh, nếu như là hai mươi đại ma pháp sư thì sẽ không có bất trắc gì.

Linnuo có chút do dự nói:

- Vậy chúng ta có nên truyền tống một ít ma pháp sư vào hay không?

Tiểu Ân lập tức lắc đầu, nói:

- Không cần, ma pháp sư mà chúng ta tin được dù sao cũng không nhiều lắm, chuyện của đại lục thần tạo cũng không thể để nhiều người biết được, về phần những binh lính này, ta có biện pháp đề cao thực lực của bọn họ.

Linnuo nao nao, nói:

- Bọn họ dù sao cũng không phải là ma pháp sư, nếu như gặp phải bạo động, chỉ sợ với lực lượng của cá nhân không thể khống chế được đại cục.

Tiểu Ân bật cười, nói:

- Nếu như bọn họ trở thành ma pháp võ sĩ thì sao?

- Ma pháp võ sĩ? Harden?

Hai mắt của Linnuo sáng ngời, hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, ngài đã thành thần?

Tiểu Ân tức giận liếc mắt nhìn lão một cái, nói

- Thành thần sao có thể dễ dàng như thế? tuy nhiên ta có thể dùng thử mấy phương pháp làm cho bọn họ trở thành ma pháp võ sĩ.

Linnuo lập tức không phản đối nữa, lão biết Tiểu Ân là người sâu xa khó lường, trời mới biết hẳn có nắm giữ bản lĩnh chưa nghe thấy bao giờ hay không.

Thương lượng với Linnuo một lát, Tiểu Ân một lần nữa bố trí một ma pháp trận đồ để phòng tiết lộ khí tức ở trong phòng.

Ở trong trận đồ này mở cửa vào đại lục thần tạo ra hẳn là sẽ không có bất cứ vấn đề gì, cho dù là hai sứ giả của nữ thần ở trong ma pháp lâm viên cũng đừng mơ tưởng cảm ứng được chút tình huống nào trong phòng này.

Thực ra, Tiểu Ân rất hoài nghi, sau khi mới gặp thất bại hai người kia còn có đảm lượng dùng lực lượng tinh thần tiến hành thăm dò tình huống trong ma pháp tháp hay không.

Sau khi làm xong tất cả, Tiểu Ân lại tìm được mấy người Kim và sư phụ Maren, hiểu rõ tất cả những chuyện xảy ra sau khi hắn rời đi.

Trong đó sư phụ Maren biểu hiện xấu hổ nhất.

Tiểu Ân là đệ tử của lão, tình cảm của thầy trò bọn họ đồng dạng vô cùng sâu sắc.

Nhưng lần trước khi phát sinh xung đột với đám người Harden, lão mới biết được, những người này đang ở trong ma pháp tháp của đại ma pháp sư Tiffany. mà những người này đều là khách nhân quan trọng của bộ tộc Nguyệt tinh linh.

Bởi vì quan hệ của Tiffany, các ma pháp sư còn lại trong ma pháp tháp đều không tiện đứng ra nói cho Tiểu Ân.

Không chỉ như thế, giữa Tiểu Ân và các Nguyệt tinh linh dường như đã có một tầng ngăn cách mơ hồ, ngay cả khi gặp mặt đại ma pháp sư Tiffany, hai bên đều lộ vẻ có chút xấu hổ.

Loại chuyển biến quan hệ này dường như đột nhiên phát sinh, khiến cho tất cả mọi người có một loại cảm giác trở tay không kịp.

Phần đông ma pháp sư trong ma pháp lâm viên, bao gồm cả Tiffany và Maren ở bên trong, đều có vẻ không được thoải mái.

Ở trong thời gian rất ngắn, Tiểu Ân đã hiểu được tình cảnh của sư phụ, biết lão nhân gia người đã ở trong ma pháp lâm viên hơn trăm năm, thật sự là khó có thể dứt bỏ phần tình cảm này, vì thế an ủi mấy câu. Chẳng qua nói thật, sau khi trải qua lần tiếp xúc này với nữ thần Ánh Trăng, hẳn lại phát hiện, tình huống thực tế dường như cũng không gay go giống như trong tưởng tượng của hắn.

Chung sống hòa bình với nữ thần Ánh Trăng ở trên mảnh đại lục này cũng không phải là việc quyết không có khả năng. Đương nhiên, đại lục thần tạo nhất định phải kiến thiết phòng thủ kiên cố, một đường lui này tuyệt đối không thể để xảy ra bất cứ vấn đề gì.

Sau khi bàn bạc với tất cả mọi người từ trên xuống dưới trong ma pháp tháp, Tiểu Ân cuối cùng đi vào một căn phòng trong đại sảnh.

Vô Danh vẫn như trước yên lặng nằm trên giường, giống như vẫn đang tiếp tục nghiên cứu trần nhà trên đỉnh đầu.

Tiểu Ân không chút do dự ngồi xuống bên cạnh hắn, nói:

- Vô Danh, hình ảnh người để ta ngưng tụ là ai?

Vô Danh quay đầu nhìn hắn một cái, nói:

- Người đã gặp qua người này.

Tiểu Ân đảo hai mắt, đây không phải là lời nói vô nghĩa sao, nếu như chưa từng gặp qua người này, như vậy hắn làm sao có thể bắt chước giống người này chứ.

- Vô Danh, ta chỉ biết người này lần thứ hai xuất hiện ở trong trí nhớ của ngươi, hơn nữa đã tiến vào tình bích thông đạo. À, đúng rồi, hắn còn đem ngươi... không, là lấy đi một tấm bia đá trong trận đồ.

Vô Danh đột nhiên thở dài xa xôi, nói:

- Tiểu Ân, ngươi có biết khối bia đá kia có tác dụng gì không?

- Không biết.

Tiểu Ân trầm giọng nói, tuy nhiên dùng ngón chân nghĩ cũng biết đó khẳng định là một kiện bảo bối.

- Khối bia đá kia chỉ dùng để trấn áp ta.

Vô Danh nói:

- Chính bởi vì hắn lấy đi khối bia đá kia, cho nên mới khiến cho ta có cơ hội sinh ra linh trí.

- Vậy vì sao hắn phải lấy tấm bia đá đi?

- Bởi vì hắn muốn trở về.

- Có ý gì?

- Mở ra tinh bích là tùy cơ, trừ phi là chủ nhân giao cho ta sinh mệnh, bất cứ kẻ nào cũng không thể khống chế tinh bích thông đạo rồi cuộc thông tới đâu.

- Chẳng lẽ sau khi hấn lấy đi khối bia đá kia, thì có thể tìm ra phương vị của người?

- Đương nhiên, khối bia đá kia vẫn ở chung cùng một chỗ với ta từ ngày trận đồ kiến tạo thành công, giữa chúng ta đã có liên hệ không thể chia cắt. Nếu như lợi dụng tấm bia đá để mở ra thông đạo, thì khẳng định sẽ thông đến vũ trụ này của chúng ta.

Tiểu Ân trầm tư một lát, tiêu hóa một chút những lời này, hỏi:

- Người kia, hấn đã trở lại rồi sao?

- Đã trở lại.

- Hấn rất có danh tiếng sao?

- Ở bên trong người bình thường, hấn cũng không tính là quá nổi tiếng, nhưng ở trong phần đông thần linh, có lẽ hấn hấn là có danh tiếng nhất định.

Tiểu Ân há to miệng, thất kinh hỏi:

- Người không ngờ không biết?

Vô Danh hợp tình hợp lý nói:

- Ta cũng không phải thần linh, đương nhiên không biết.

- Thật không? Như vậy vì sao người muốn ta giả bộ người đó, hơn nữa nữ thần Ánh Trăng vừa nhìn thấy bộ dáng của hấn, ngay cả khí tức cũng bắt chấp cảm ứng đã chập vật bỏ chạy, đây cũng không phải trùng hợp chứ.

Vô Danh hơi rung hai chân, rất bình tĩnh nói:

- Ta cũng không biết, tuy nhiên ở trong trí nhớ của ta, người đó sau khi trở về từng trải qua mấy trăm vạn năm giằng co với chúng thần, cuối cùng làm cho thiên nộ nhân oán, làm cho tất cả thần linh đều bất mãn, mà phát sinh hành động liên hợp bao vây tiêu trừ lần đầu tiên của tất cả nguyên trụ thần linh.

Tiểu Ân hít một hơi thật dài làm cho tất cả thần linh cùng liên hợp lại? Trước không nói người này rốt cuộc đã làm ra chuyện thương thiên hại lý gì, tóm lại người này quả thật là rất rất giỏi, tuyệt đối là nhân vật tuyệt đỉnh “Tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả”.

- Sau đó thì sao?

Tiểu Ân giống như đang nghe chuyện xưa hỏi:

- Hấn không bị tiêu diệt chứ?

- Đương nhiên là không, nếu như hấn bị tiêu diệt. như vậy hôm nay người nhất định phải chết.

Tiểu Ân tức giận trừng mắt, chẳng qua Vô Danh nói không sai, nếu như người kia đã ngã xuống, như vậy nữ thần Ánh Trăng làm gì còn cái để kiêng kỵ, chỉ sợ việc đầu tiên nàng phải làm chính là trăm thảo trừ căn.

- Dưới sự bao vây tiêu trừ của nhiều thần linh như vậy còn không ngã xuống, chẳng lẽ cuối cùng hấn đã đánh thắng?

- Đúng, hấn đã đánh thắng.

- Hấn... đã đánh thắng?

Tiểu Ân sắc mặt cổ quái hỏi.

Lấy lực lượng của một người, chẳng lẽ thật sự có thể chống lại chúng thần.

Đường như nhìn ra suy nghĩ trong lòng Tiểu Ân, Vô Danh nói:

- Một mình hắc đường nhiên không có khả năng chiến thắng chúng thần, nhưng khi hắc gần như cùng đường, tinh bích thông đạo lại mở ra, không ngờ đã xuất hiện hơn mười vị nhất đại thần linh (thần linh đời thứ nhất). Vì thế sau khi giằng co trăm vạn năm, các nguyên trụ thần linh không thể không chủ động cầu hòa, đồng thời phát ra lời thề thần linh vĩnh viễn không chủ động khơi mào chúng thần chi chiến.

Đây chính là lần đầu tiên Tiểu Ân tiếp xúc với tin tức có liên quan với chúng thần, nếu nói không kích động chút nào đó thuần túy là lừa mình dối người. Nhưng hắc lại càng tự biết mình, biết với thực lực hiện tại của mình còn không đủ để đối địch với loại cấp bậc này, chỉ xem như nghe một chút chuyện nghìn lẻ một đêm mà thôi.

Tâm niệm khẽ động, hắc hỏi:

- Nhất đại thần linh là gì?

- Nhất đại thần linh chính là thần linh đời thứ nhất đạt được thần cách hoàn chỉnh, bọn họ nắm giữ thần cách hoàn chỉnh nhất, ngay cả là ở bên trong thần giới cũng là một ít người đứng đầu.

Tiểu Ân sắc mặt khẽ biến, nói:

- Như vậy những người theo tinh bích thông đạo tới đều là nhất đại thần linh sao?

Vô Danh dường như do dự một chút, nói:

- Cũng không thể nói như vậy, lúc trước khi những người đó vừa mới tới, thì ngay cả trung giai thần linh bình thường cũng không bằng, nhưng bọn họ dù sao cũng là thông qua tinh bích mà đến, cho nên thần cách của bọn họ có đặc thù trưởng thành, có thể theo thần lực gia tăng mà dần dần biến thành thần cách hoàn mỹ.

Vô Danh nghiêm túc, nói:

- Nhất đại thần linh trong vũ trụ này của chúng ta trải qua vô số năm chém giết và phân liệt, thần linh nắm giữ thần cách hoàn mỹ đã không đủ mười người, mà những người mới đến lại có hơn mười. Tuy nói lúc mới đầu thực lực không mạnh, nhưng sau đó bọn họ dần dần trưởng thành, đã có được ưu thế hơn xa những thần linh khác, cho nên sau trăm vạn năm đuổi giết, chúng thần rốt cuộc chịu thua đã định ra kế ước khuất nhục nhất

Tiểu Ân liếm môi có chút khô, nói:

- Nhưng thần linh ngoại lai này cứ như vậy mà bỏ qua sao? Bọn họ chính là bị người ta đuổi giống như cỏ trăm vạn năm?

- Bọn họ đương nhiên không chịu bỏ qua, chẳng qua những ngoại nhân này cũng không phải đồng lòng đồng tính. Bọn họ có người cùng tiến cùng lui với người kia, có người ở thế không đội trời chung với người kia, cũng có người khoanh tay đứng nhìn, cũng có người giống như chó điên, gặp người liền cắn, giống như muốn giết sạch tất cả thần linh. Hừ, cũng không biết những thần linh ngoại lai này rốt cuộc làm sao lại có oán khí như thế.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, rốt cục đã có một ít hiểu biết cơ bản đối với thần giới.

Thần linh ngoại lai phân liệt thành mấy thế lực, nếu như không thể lấy được tư tưởng thống nhất, đương nhiên không có khả năng quay lại đuổi giết những nguyên trụ thần linh đoàn kết thành một đoàn.

Có thể nói thần giới lúc này là một mảnh hỗn loạn, mà chân chính có thể hiểu thấu nguyên nhân lại ít ỏi không có mấy.

- Vô Danh, những điều này ngươi biết được từ đâu?

- Nghe được từ chỗ huynh đệ ta.

- Huynh đệ của ngươi?

Tiểu Ân vẻ mặt khẽ động, lập tức nghĩ tới siêu cấp trận đồ duy trì pháp tắc, tức thì tâm sinh kính ngưỡng.

Chẳng qua vừa nghĩ tới trận đồ pháp tắc khổng lồ như vậy không ngờ là huy nhệ của Vô Danh, trong lòng Tiểu Ân liền nổi lên một trận cảm giác quái dị.

Một lát sau, Tiểu Ân vô cùng cảm khái nói:

- Ôi, người kia thật sự là quá lợi hại hẳn chẳng những tự mình qua lại tinh bí, hơn nữa còn đưa tới nhiều người trợ giúp như vậy, chẳng trách nữ thần Ánh Trăng vừa nhìn thấy hẳn đã sợ tới mức chột vật mà chạy. Chẳng qua ta cũng không có quan hệ trực tiếp gì với vị thần linh này, nếu như bị nữ thần Ánh Trăng biết được chân tướng, vậy thì thảm rồi.

Khóe miệng của Vô Danh đột nhiên nhếch lên, hẳn chậm rãi nói:

- Tiểu Ân, ta đã quên nói cho người một chuyện.

- Chuyện gì?

- Người đó là người duy nhất ngoài người có được thần vực lực lượng ở trong mảnh vũ trụ này.

Tiểu Ân chậm rãi há to miệng, cuối cùng hẳn đã hiểu được đạo lý trong đó.

Ánh mắt của hẳn dần dần lóe lên một tia hào quang sáng ngời, một kế hoạch chậm rãi hiện lên ở trong lòng hẳn.

- Tiểu Ân các hạ, mời ngài đến một chuyến.

Thanh âm của Linnuo đột nhiên truyền tới, từ sự ngưng trọng trong thanh âm biểu hiện ra, dường như cũng không phải là tin tức gì tốt.

Tiểu Ân nao nao, hướng về phía Vô Danh gật đầu một cái, lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới phòng của Linnuo.

- Trên đại lục thần tạo đã xảy ra chuyện gì?

Tiểu Ân lớn tiếng hỏi.

Trước khi hẳn rời khỏi nơi này, chính là lúc Linnuo đi tới đại lục thần tạo, mà hiện tại vội vàng gọi đến, đương nhiên dẫn tới sự chú ý của Tiểu Ân.

- Tiểu Ân các hạ, trong những người da đen kia có một nhóm rất lớn đang bái tế tà thần.

Linnuo trầm giọng nói.

- Tà thần?

Tiểu Ân không hiểu hỏi lại.

- Đúng, ở nơi đó ta phát hiện mấy thần tượng.

Linnuo khẽ lật cổ tay, đã lấy ra một thần tượng làm bằng gốm sứ.

Tiểu Ân vừa nhìn, trên mặt không khỏi nổi lên vẻ cổ quái.

Tiểu Ân biết cái gọi là thần tượng của tà thần này, chính là Cự Ma Thần mà hẳn cùng với hai người Rui Deshen và Urey tru sát.

Không biết là ai chế tác, thần tượng này có thể nói là giống như đúc, không chỉ biểu hiện ra dung mạo và dáng người của Cự Ma Thần không sai chút nào, ngay cả loại sát khí hồng hắc trên người hẳn cũng biểu hiện vô cùng tinh tế.

Xung quanh thần tượng xoay quanh một tia tín ngưỡng lực, nhưng đáng tiếc chính là. Cự Ma Thần đã chết đương nhiên không có khả năng tới nơi này hấp thu tín ngưỡng lực hiếm có này.

Ánh mắt của Tiểu Ân dần dần sáng ngời lên, hẳn chậm rãi nói:

- Pho tượng này là do ai chế tác?

- Là một vị lão niên hắc nhân, nghe nói ở trên mảnh đại lục này vốn có một vị thần linh, nhưng không biết vì sao, thần linh này cuối cùng đã từ bỏ con dân của hắn, cho nên mới khiến cho hai mảnh đại lục chúng ta đánh chiếm được đại lục của người da đen!

Tiểu Ân ngăn người, hồ nghi hỏi:

- Một khi đã như vậy, vị lão nhân kia vì sao còn muốn tiếp tục tín ngưỡng hắn chứ?

- Vị lão nhân kia nói chính bởi vì bọn họ không đủ thành kính, cho nên thần linh mới vứt bỏ bọn họ, tuy nhiên hiện tại thấy bọn họ đáng thương, cho nên mới sai thần sứ thu nhận và giúp đỡ bọn họ. Nếu không trên thế giới này làm sao có khả năng xuất hiện loại thời tiết mưa thuận gió hòa này, làm sao có khả năng xuất hiện đất đai phì nhiêu như thế.

Trong lòng Tiểu Ân thật sự có chút cảm giác dở khóc dở cười, hắn khẽ lắc đầu, không thể tưởng tượng được những người này lại đổ tất cả công lao lên trên tên Cự Ma Thần kia...

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên khẽ động, hỏi:

- Linnuo, khi người đoạt được thần tượng này, có động thủ với lão nhân kia không?

- đương nhiên là không.

Linnuo tức giận nói:

- Đó chính là thần tượng, đại biểu cho một vị thần linh vĩ đại ta cũng không muốn làm địch với thần linh này, làm sao có khả năng động thủ? Ta nói với lão nhân kia là mượn về, nói là muốn giúp hắn phát triển tín ngưỡng, nếu không hắn sẽ không chịu cho đâu.

372. Chương 12: Linh Hồn Thứ Hai

Trầm ngâm một lát, Tiểu Ân nói:

- Linnuo, người đã đáp ứng bọn họ, như vậy thì đừng để bọn họ thất vọng. Nói cho những người da đen đó, sở dĩ bọn họ có thể sống sót trong chiến tranh, hơn nữa nhận được đất đai trồng trọt phì nhiêu đều là ân điển của thần linh, bọn họ nhất định phải nhớ ơn dâng lên cho thần linh tín ngưỡng thành kính của bọn họ. Nếu như có người không thành tâm thành ý vì thần linh cầu nguyện như vậy nhất định sẽ bị thần linh khinh bỉ, bị đuổi khỏi mảnh thổ địa này.

Linnuo há hốc miệng, lão làm sao cũng không nghĩ đến, Tiểu Ân chẳng những không nghĩ biện pháp ngăn cản, ngược lại đang đứng một bên trợ giúp, có xu thế lớn đưa thần linh này trở thành thần linh duy nhất của đại lục thần tạo.

Tiểu Ân vỗ vỗ vai của lão, cười nói:

- Lão nhân chế tác thần tượng vô cùng sinh động kia, để hắn tận lực chế tác nhiều một chút, người trên đại lục thần tạo mặc cho hắn lựa chọn, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất trở thành một nhân công, trong nhà lại mở một cái khác, ta sẽ mời cao thủ chế tác tượng đồng, đến... về ta lên trên mặt tượng đồng, tìm ra một giai vị, hiểu chưa?

Linnuo vỗ mặt đau khổ gật đầu một cái, nói thật, lão quả thật không hiểu Tiểu Ân vì sao phải làm như vậy, nhưng nếu như đã quyết định đi theo Tiểu Ân, như vậy cũng chỉ có thể chiều theo mà làm.

Nhìn theo Linnuo lòng đầy nghi hoặc rời đi, Tiểu Ân cũng ngứa ngáy da đầu, cũng không phải hắn muốn giấu diếm cái gì, mà là việc kẻ tiếp hắn muốn làm thực sự quá kinh thế hãi tục.

Đừng nói là cho Linnuo biết, cho dù là đặt tới trên người thần linh, chỉ sợ cũng là việc cực kỳ kiêng kỵ, cho nên hắn căn bản là không dám tiết lộ chút nào.

Sau khi về tới phòng mình, Tiểu Ân lập tức phóng thích cảm chế lên trên cửa phòng, với lực lượng của hắn, sợ là không còn có người có thể giấu diếm được hắn mà lén lút tiềm nhập. Đương nhiên, nếu như Vô Danh muốn vào, thì cho dù cảm chế của Tiểu Ân có phức tạp gấp trăm lần, cũng đồng dạng không dùng được, chẳng qua muốn kích thích lòng hiếu kỳ của Vô Danh chỉ sợ rất khó rất khó.

Trở lại trong phòng ngồi xuống, Tiểu Ân cảm ứng được tín ngưỡng lực vờn quanh người mình. Ở trong khoảng thời gian này, hắn thường thường đều tiến vào trong cảnh giới thời gian tĩnh chỉ, ở trong cảnh giới đó có thể hấp thu tín ngưỡng lực.

Theo thời gian tiếp xúc với tín ngưỡng lực tăng lên, Tiểu Ân đã phát hiện một chuyện.

Những tín ngưỡng lực này cũng không phải vĩnh viễn không thay đổi, trải qua một khoảng thời gian nếu như không bị hấp tiêu hóa thì sẽ dần dần tán đi. Mặc dù biên độ tán đi cũng không phải là rất lớn, nhưng đẩy dù sao cũng là năng lượng hùng mạnh siêu cấp, cũng không thể tùy ý lãng phí.

Để Nhất Hào tính toán một chút trị số tín ngưỡng lực xung quanh người, cuối cùng đưa ra kết luận, tín ngưỡng lực so với lần trước dường như ít đi một chút.

Tiểu Ân hiểu được, đây là bởi vì bên trong đại lực thần tạo, có một bộ phận người đã không còn cúng bái thần tượng của mình, mà cúng bái Cự Ma Thần chủ nhân của thế giới hồng hắc.

Thực ra nhân loại là một chủng tộc hay thay đổi. Chỉ cần khi sự việc mới phát sinh, Tiểu Ân đã lấy thủ đoạn lời dìm để trấn áp, thì tuyệt đối có thể khiến cho tuyệt đại bộ phận người thay đổi tín ngưỡng, thật tình vứt bỏ Cự Ma Thần, mà đầu nhập tới dưới thần tượng của mình.

Dù sao, lúc này Cự Ma Thần đã ngã xuống, tín đồ của hắn cũng đừng mơ tưởng nhận được thần tích gì từ hắn, mà Tiểu Ân lại cung cấp cho người da đen lương thực, hạt giống, còn có đất đai vô cùng phì nhiêu kia.

Dưới tình huống như vậy, cho dù là người có ý chí kiên định hơn nữa cũng không thể chống lại Tiểu Ân.

Tuy nhiên lúc này Tiểu Ân cũng không lựa chọn làm như vậy, đó là bởi vì hắn lựa chọn một con đường khác.

Năng lượng trong mi tâm nhanh chóng ngưng tụ, tín ngưỡng lực xung quanh người Tiểu Ân trong thời gian ngắn cũng đã bị hấp thu sạch sẽ. Chẳng qua chút tín ngưỡng lực ấy đối với cái động không đáy nơi mi tâm của hắn mà nói dường như căn bản không có nhiều tác dụng.

Sau đó, cổ tay Tiểu Ân khẽ lật, một viên thần lực kết tinh cứ như vậy đột ngột xuất hiện ở trước mắt hắn.

Tiểu Ân không chút do dự bóp nát, hấp thu sạch sẽ toàn bộ tín ngưỡng lực phóng xuất ra.

Mặc dù những tín ngưỡng lực này cũng không phải thuộc về hắn, nhưng cũng không ảnh hưởng đến quá trình sử dụng của hắn, dường như thần cách thấp kém chưa thành hình ở nơi mi tâm của hắn cũng không phải kén chọn như vậy.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, nhưng Tiểu Ân đang đắm chìm vào việc hấp thu thần lực kết tinh lại không phát hiện chút nào. Lúc này, phạm vi cảm ứng của hắn cũng không lớn, chỉ có trong phòng nhỏ của mình mà thôi về phần ở bên ngoài phòng, vậy đã không phải là địa phương hắn có thể bận tâm rồi.

Đương nhiên, tấm biển “Bể quan” treo ở ngoài cửa cũng có tác dụng rất lớn.

Khi mọi người biết Tiểu Ân lúc này lại một lần nữa tiến vào trạng thái “Bể quan” tất cả đều hâm mộ không thôi. Nhưng chính bởi vì như thế, cho nên bọn họ mới không đến quấy rầy Tiểu Ân. Trừ phi là gặp phải chuyện gì khiến cho tất cả mọi người đều không thể giải quyết, nếu không ở trong nơi bể quan này tuyệt đối là một địa phương an toàn.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Tiểu Ân cuối cùng thở một hơi dài, theo một hơi này của hắn, trong tay đã xuất hiện một khối thần cách thấp kém.

Lần này hắn đã sử dụng chín nghìn thần lực kết tinh, tuy nhiên hắn cũng không đau lòng một chút nào.

Nếu như lời nói của Vô Danh chính là thật, ở trong mảnh vũ trụ này, chỉ có một mình hắn có thể chế tác thần cách, như vậy một vạn thần lực kết tinh hắn bỏ ra làm vốn thực sự không tính là gì.

Vốn khi hắn đang muốn tiếp tục làm việc, lại đột nhiên có ý tưởng không ổn mơ hồ.

Sau khi nữ thần Ánh Trăng bỏ chạy, không có khả năng quan tâm tới những việc tiếp theo của hắn, nhưng không thể làm cho người ta quấy rầy, nếu như không xử lý xong một số việc mấu chốt, hắn cũng thật không có tin tưởng liên tục bể quan.

Tinh thần ý thức hơi tản ra phía ngoài một chút sắc mặt của Tiểu Ân lập tức khẽ biến.

Bên trong ma pháp đại sảnh, một ít gia cụ sang quý không biết đã bày ra từ khi nào, tiểu hồ ly Juliana và Sara ngồi đối diện nhau, mặc dù hai người không nói gì, nhưng ở trong đại sảnh lại đã sớm tràn ngập một loại không khí quỷ dị.

Arnezeder mặc dù ngồi ở bên cạnh Sara, nhưng lúc này vị Nguyệt tinh linh đại trưởng lão lại có vẻ mặt xấu hổ, bà khi thì nhìn Juliana, khi thì nhìn Sara, cuối cùng lại lựa chọn im lặng không nói.

Ngoại trừ ba người bọn họ, mấy người Kim đã sớm biến mất không thấy, bất cứ kẻ nào ở dưới tình huống như vậy cũng không tự tìm mất mặt.

Ngay cả cửu cấp á long Tyrese vẫn thủ vệ ở trong đại sảnh; đối mặt với ma pháp võ sĩ Harden cấp nguy hiểm cũng không chịu lùi bước, lúc này cũng lên lút bỏ lại địa bàn của mình chạy trốn chết.

Nếu như đối lại là người khác, Tyrese với dòng máu tôn quý của rồng đang chảy trên người tuyệt đối sẽ không rời đi, nhưng chiến đấu giữa Sara và Juliana sao? Á long thông minh sau khi suy xét thật lâu, cuối cùng hẳn mang đến một cái bàn rộng mở mà thư thái đặt trong phòng, sau khi mời hai bên ngồi xuống, liền vù một tiếng không biết ẩn núp tới một góc nào đó trong ma pháp tháp không thấy tung tích.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân quét qua đại sảnh một chút đã lập tức thu hồi trở về.

Arnezeder và Juliana đều không hề có cảm giác, nhưng Sara lại ngẩng đầu lên. ánh mắt nhìn tầng cao nhất của ma pháp tháp, đột nhiên cười nói:

- Tiểu Ân các hạ hẳn là đã xuất quan.

Juliana hồ nghi hỏi:

- Người làm sao biết?

Trong cặp mắt to tràn đầy giao hoạt kia chợt lóe lên, làm cho trong lòng người ta đều nổi lên biến động theo. Trên người nàng phiếm động hai loại phong cách hoàn toàn khác nhau kiêu diễm và đơn thuần, cho dù là người cùng giới tính, sau khi nhìn thấy tiểu hồ ly ý niệm đầu tiên trong lòng cũng là muốn ôm nàng vào trong lòng.

Loại cảm giác này giống như đang đối mặt với báu vật lớn nhất trong cuộc đời mình, ngậm ở trong miệng sợ nóng, cầm ở trong tay sợ lạnh.

Không thể không nói sau khi ăn xong lông mới của Hỏa Sơn Hồng Trĩ, thực lực của Juliana đang đề cao, đồng thời loại sức hấp dẫn không tên này càng phóng thích tốt hơn, nếu không á long Tyrese từ trước đến nay vẫn khinh thường thú nhân cũng sẽ không cam tâm tình nguyện nghe theo sự sai phái của nàng.

Mà phong vận của Sara đang ngồi đối diện với Juliana cũng tuyệt đối sẽ không thua kém Juliana. Trên mặt của nàng dường như được bao phủ một tầng ánh sáng huyền bí, bất cứ kẻ nào đứng ở trước mặt nàng đều nổi lên một chút cảm giác tự ti và nhỏ bé. Đây là năng lực của thần linh giao cho nàng, ở xung quanh thân thể của nàng sinh ra một vòng khí ẩn hình mang theo khí tức thần lực. Chỉ cần chưa trở thành chân thần, thì cho dù là Harden và Rebagliati cấp bậc nguy hiểm cũng không dám đối diện với nàng trong thời gian dài.

Sara khẽ cười. nói:

- Đây là chỉ dẫn của thần linh, Tiểu Ân các hạ đã xuất quan.

- Hừ, như vậy người tới nơi này, mặt dày mày dạn không đi cũng là ý chỉ của thần linh?

Sắc mặt của Arnezeder khẽ biến, vội vàng quát lớn:

- Juliana, không được vô lễ với thần linh.

Trong miệng bà mặc dù nói hung ác, nhưng trong lời nói lại có ý tứ nhắc nhở và lo lắng.

Julianan lập tức thay đổi một bộ mặt tươi cười, thè một chút đầu lưỡi đỏ sẫm, nói:

- Arnezeder a di, ta chỉ nói đùa một chút ngài không cần tức giận.

Arnezeder nhẹ nhàng thở dài một tiếng, mắt nhìn hai mỹ nữ cùng có khí chất xuất sắc, thật không biết mình nên lựa chọn như thế nào.

Đúng vào lúc này, thanh âm của Tiểu Ân từ trên tầng truyền xuống:

- Ánh Trăng chi nữ tôn kính, Arnezeder các hạ tôn kính, hoan nghênh hai vị hạ cố tới ma pháp tháp của ta. Ba người trong đại sảnh lập tức đứng lên, ngay cả Arnezeder là trưởng bối cũng không ngoại lệ.

- Tiểu Ân các hạ tôn kính...

Arnezeder vừa mới nói được mấy chữ này đã bị Tiểu Ân cắt ngang:

- Arnezeder các hạ, ngài đừng khách khí, xem ở Juliana và... khụ khụ, liền trực tiếp gọi tên của ta đi.

Tiểu hồ ly lập tức bất mãn trừng mắt nhìn hắn, Tiểu Ân cười ha hả giả ngu, làm bộ như không nhìn thấy.

Về phần Sara cũng không biến sắc, dường như căn bản là không nghe ra ý tứ ẩn dấu trong đó.

- Được rồi, Tiểu Ân, lần này chúng ta đến đây là phụng ý chỉ của nữ thần bệ hạ.

Trong lòng Arnezeder cũng vô cùng cảm khái, Tiểu Ân trước kia, ngay cả Tiffany cũng có thể trợ giúp hắn, nhưng lúc này mới qua hai mươi năm, tiểu tử này cũng đã trưởng thành đến mức độ này, chỉ có thể dùng hai chữ kỳ tích để hình dung.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, hỏi:

- Nữ thần bệ hạ vừa truyền ý chỉ xuống? Nàng nói như thế nào?

Sara và Arnezeder nhìn nhau, hai người đều có một cảm giác kỳ dị.

Thần linh, địa vị ở trong nhân thể chính là không gì sánh được. cho dù là những ngụy thần, sau khi nghe thấy danh vị của thần linh cũng sẽ trở nên nghiêm nghị thành kính, ít nhất ở bên ngoài sẽ không nhìn ra chỗ nào vô lễ.

Nhưng biểu hiện của Tiểu Ân lại khiến tất cả mọi người lâm vào học máu, không ngờ hắn dùng ngữ khí giống như nói chuyện phiếm với người nhà để hỏi ý chỉ của nữ thần.

Sara do dự một chút, nói:

- Nữ thần bệ hạ mời ngài tham gia Ngân Tâm đại tái hai năm sau.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hỏi:

- Đó là cái gì vậy?

Trong vũ trụ cũng có rất nhiều địa phương Tiểu Ân không biết, hơn nữa còn là chuyện liên quan với Ngân Tâm, vậy lại càng không hiểu.

- Đại hội Ngân Tâm là một loại chuyện bao trùm toàn bộ vũ trụ, chẳng những bao gồm thành viên Ngân Tâm, hơn nữa còn bao gồm tất cả truyền kỳ và ngụy thần chưa thành thần trong chi nhánh mười ba

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

- Nữ thần Ánh Trăng tôn kính vì sao hy vọng ta tham dự đại hội này.

Sắc mặt của Sara cực kỳ ngưng trọng, nàng chậm rãi nói:

- Bởi vì nghe nói trong đại hội Ngân Tâm lần này sẽ có thần cách xuất hiện, chỉ cần có đủ thực lực và vận khí là có thể đạt được một mảnh vỡ thần cách.

Sắc mặt của Tiểu Ân lập tức thay đổi trái tim của hắn đập cực nhanh, ngay cả tay chân đều mơ hồ có chút lạnh.

Vô Danh không phải đã từng nói qua, chỉ có một mình hắn mới có thể chế tạo ra thần cách, như vậy những thần cách làm phần thưởng từ đâu mà có?

Sau khi nhìn thấy sắc mặt biến hóa của Tiểu Ân, Sara cũng không hoài nghi gì.

Quả thật, đối với truyền kỳ mà nói mảnh võ thần cách là thứ trân quý ra sao, đặc biệt đối với loại người có được tốc độ tiến giai không thể tin nổi như Tiểu Ân mà nói thứ này chính là bảo bối càng quan trọng hơn so với tính mạng.

Cho nên sau khi nghe xong Tiểu Ân lâm vào biến sắc cũng là vô cùng bình thường.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, hấn tận lực làm cho thanh âm của mình trở nên bình ổn:

- Sara, nhưng mảnh võ thần cách đó từ đâu mà có? Ta không tin đây là mảnh võ thần cách từ trên thần linh gỡ xuống.

Với trình độ quý hiếm của mảnh võ thần cách, nếu như để cho chúng thần chiếm được nhất định sẽ cất dấu, tuyệt đối sẽ không lấy ra làm phần thưởng, bởi vì đó hoàn toàn không hợp tình lý.

Sara do dự một chút, nói:

- Tiểu Ân, ở trong vũ trụ số lượng thần linh bất cứ lúc nào cũng đang thay đổi nhưng tổng số lượng của tất cả thần cách đều là cố định, cho dù là một vị thần linh nào đó ngã xuống, hơn nữa thần cách biến mất nhưng đây cũng không phải thần cách thật sự giảm bớt, đồng dạng, những thần cách đó tuyệt đối cũng sẽ không tăng nhiều.

Ngoài mặt Tiểu Ân gật đầu một cái, nhưng ở trong lòng lại không cho là đúng.

Trước khi biết được chuyện chúng thần chi chiến và tinh bích thông đạo, Tiểu Ân đương nhiên sẽ không hoài nghi. Nhưng sau khi biết được chân tướng của chúng thần chi chiến, hấn đã biết, phàm là người từ trong Tinh bích tới thì không thể xem giống như thần linh bình thường, bởi vì ở trên người của bọn họ có được thần cách hoàn chỉnh có thể liên tục tăng trưởng.

Tuy nhiên nghe giọng điệu của Vô Danh, thì sự tăng trưởng của bọn họ cũng chỉ có thần cách của bản thân mà thôi lại không thể giống như Tiểu Ân, ngưng luyện tín ngưỡng lực thành thần cách thấp kém, hơn nữa còn lấy ra sử dụng.

Hấn hít sâu một hơi, nói:

- Nếu như thần cách sẽ không tăng lên, như vậy những thần cách đó từ đâu mà có? Chẳng lẽ đạt được từ trên người thần linh ngã xuống sao?

- Đúng, cũng không đúng.

Sara trả lời nước đôi.

Tiểu Ân nhướng mày, dường như có chút không vừa lòng.

Sara khẽ cười. Trên mặt của nàng từ đầu đến cuối vẫn duy trì loại tươi cười rụt rè này, chẳng qua từ trong ánh mắt của nàng lại có lúc có thể hiển lộ ra tình cảm trong lòng nàng.

- Thần linh cho dù là đã bị thương nặng, phần lớn cũng sẽ không diệt vong tại chỗ, mà sẽ rơi vào một địa phương nào đó không biết tên tiến hành ngủ say. Nếu như trong khi ngủ say, bọn họ có thể đạt được đại lượng tín ngưỡng lực của ngoại giới, như vậy thì có thể chậm rãi tu bổ thân thể, cuối cùng khôi phục lại. Nhưng sau khi thần linh lâm vào ngủ say, thì lực lượng của bọn họ đã cực kỳ suy nhược. Dưới tình huống như vậy, các mục sư tín ngưỡng vị thần linh này sẽ không thể nhận được thần ân từ trên người của thần linh, cũng không thể chúc phúc cho các tín đồ, cho nên tín ngưỡng của hấn sẽ giảm bớt với tốc độ rất nhanh. Nếu như ở phía sau còn có một vị thần linh nào đó bỏ đá xuống giếng, như vậy thần linh đang ngủ say cũng rất có khả năng không thể tỉnh lại.

Tiểu Ân nhẹ giọng đáp lại một tiếng, dường như hiểu ra điều gì, hấn hỏi:

- Những thần cách làm phần thưởng này, chính là tìm được từ trong những thần linh ngủ say này.

- Đúng vậy.

Sara chậm rãi nói:

- Sau khi thần linh hoàn toàn ngủ say, thần cách sẽ lưu lại ở tại chỗ trăm năm hoặc là vạn năm. Tối đa vạn năm, nếu như vẫn không có ai có thể luyện được nó, thì nó sẽ tự động tiêu tan, đồng thời một lần nữa xuất hiện ở Luân Hồi giới của Ngân Tâm.

- Ta hiểu được.

Tiểu Ân âm thầm thở phào một hơi nhẹ nhõm, trách không được Vô Danh và Sara đều nói tổng số lượng thần cách thủy chung đều giữ nguyên không thay đổi. Hóa ra ở bên trong toàn bộ vũ trụ có một pháp tắc điều phối như vậy, cho dù là một thần linh nào đó chết đi mà không ai tìm thấy địa phương ngã xuống, thần cách của hắn cũng sẽ biến mất trong một khoảng thời gian nhất định, đồng thời một lần nữa ngưng tụ lại.

Luân Hồi giới, chính là chỉ luân hồi mà những thần cách ở trong vũ trụ trải qua.

Đương nhiên, cái gọi là tổng số lượng thần cách không thay đổi này cũng chỉ là ở dưới tình huống bình thường. Nếu như tinh bích thông đạo mở ra, tiến đến là một tên cường đạo có được thần cách có thể trưởng thành, hoặc là khi xuất hiện sinh vật giống như hắn có thể ngưng luyện tín ngưỡng lực thành thần cách, như vậy pháp tắc này sẽ tự động bị phá vỡ.

Mặc dù ở trong lòng hắn cũng có chút lo lắng, phá vỡ pháp tắc này có phải sẽ sinh ra hậu quả xấu gì không, nhưng nghe xong lời nói của Vô Danh, hắn cũng đã yên tâm.

Nếu như những người từ bên ngoài tinh bích đều sống tương đối thoải mái, như vậy tự nhiên hắn cũng không có khả năng phải nhận trừng phạt gì.

Sara hâm mộ nhìn Tiểu Ân, thanh âm của nàng ngọt ngào mà tràn đầy chúc phúc:

- Tiểu Ân, ở trong vũ trụ, cứ cách trăm năm, gần như tất cả truyền kỳ và quỷ thần có lòng tin vào bản thân đều sẽ đi tới Luân Hồi giới của Ngân Tâm, mà lần này, nghe nói đã sinh ra hơn mười mảnh vỡ thần cách.

Ánh mắt của Tiểu Ân có chút sáng lên, hắn hỏi:

- Nếu như có mảnh vỡ thần cách, như vậy chúng thần hắn là sẽ không bỏ qua, ta cũng không có nắm chắc cướp đoạt với chúng thần.

Sara khẽ lắc đầu, nói:

- Người không cần lo lắng lực lượng của thần linh, bởi vì ở trong Luân Hồi giới có một loại năng lượng bài xích thần linh. Chẳng những thần linh không thể tiến vào, ngay cả thần sứ cũng không thể mượn lực lượng của thần linh ở trong Luân Hồi giới, mà chỉ có thể dựa vào năng lực của bản thân tranh đấu trong đó.

Trong lòng Tiểu Ân lập tức đại động. Khi giao thủ với hai người Harden, hắn chính là đã cảm ứng được khí tức hùng mạnh của nữ thần Ánh Trăng. Lực lượng của thần linh, quả nhiên cũng không phải nhân loại có thể bằng được. Nếu như không phải hắn mượn tạm lực lượng trong cảnh giới thời gian đình chỉ đến ngoại giới, như vậy căn bản là không có khả năng đối kháng khí thế với hình chiếu của nữ thần Ánh Trăng.

Bởi vậy có thể thấy được, thần linh chân chính rất cuộc nắm giữ uy năng hùng mạnh cỡ nào.

Chẳng qua, nếu như không có thần linh tham dự sao...

Thanh âm của Sara chậm rãi vang lên bên tai:

- Tiểu Ân, người nắm giữ lĩnh vực lực lượng, nếu như ở trong đó có vận khí nhất định, khẳng định có thể trở thành một trong những người may mắn, chỉ cần người có thể đạt được thần cách, như vậy thành tựu chân thần đã không còn là hy vọng xa vời nữa.

Tiểu Ân cảm nhận được sự quan tâm thật tình của nàng, hắn hướng về phía nàng gật đầu thật mạnh một cái, nói:

- Sara, cảm ơn người.

Đột nhiên hắn cảm thấy cổ tay căng thẳng, quay đầu vừa nhìn, đã nhìn thấy khuôn mặt nửa mừng nửa lo của Juliana, dường như đang tán ra sức hấp dẫn vô cùng, nàng vùng nắm tay nhỏ, hưng phấn nói:

- Tiểu Ân, đi, nhất định đi, chàng nhất định có thể đánh thắng.

- Được.

Tiểu Ân đáp một cách dứt khoát, sau đó hào khí ngất trời nói:

-Ta đi.

Sara và Juliana đồng thời lộ ra tươi cười kiều diễm, hai khuôn mặt tươi cười dung nhan như hoa hòa lẫn, gần như làm cho người ta hô hấp cũng tạm dừng.

Juliana lúc này mới chú ý tới biểu tình của Sara, nàng hừ nhẹ một tiếng nói:

- Đã có chuyện tốt như vậy, nữ thần Ánh Trăng vì sao muốn tìm Tiểu Ân chứ?

Sara hơi khom người, nói:

- Ý chỉ của nữ thần bệ hạ là, trước kia có điều hiểu lầm với Tiểu Ân nên lúc này người nguyện ý vô điều kiện sử dụng thần lực trợ giúp Tiểu Ân tiến hành từ chi nhánh mười ba đến truyền tống siêu cấp của Ngân Tâm, hy vọng có thể mượn cơ hội này hóa giải hiểu lầm của hai bên.

- Chi nhánh mười ba đến Ngân Tâm?

Juliana khó hiểu hỏi:

- Đoạn đường này rất xa sao?

Tiểu Ân cười khở một tiếng, nói:

- Đúng vậy, rất xa rất xa, cái này đã vượt qua cực hạn của truyền tống trận cấp tinh cầu bình thường, nếu như chỉ dựa vào truyền tống trận của các tinh cầu đi tới, chỉ sợ phải...

Hắn chần chờ một chút, nhưng không nói ra được điều chuẩn xác

Sara buồn cười tiếp lời:

- Nếu như truyền tống bình thường, như vậy hiện tại bắt đầu đi, trên đường không dừng lại chút nào, cũng không gặp phải điều gì ngoài ý muốn, như vậy có lẽ có thể đến kịp.

Đôi mắt to của Juliana chớp chớp mấy cái, cũng không nói gì nữa.

Đường đi suốt hai năm, hơn nữa trên đường còn không thể phát sinh chuyện ngoài ý muốn, điều này đã vượt qua phạm vi lý giải của Juliana, cho nên nàng lập tức ngậm miệng không nói để tránh chọc người khác cười nhạo, đặc biệt là Sara trước mặt có tư sắc tuyệt đối không kém hơn nàng.

Tiểu Ân đang định đáp ứng, nhưng trong lòng đột nhiên khẽ động, nghiêm mặt nói:

- Sara, ta không biết tin tức này thì không tính, nhưng nếu như ta đã biết, thì tự nhiên có biện pháp đi tới đó. Nhờ người cảm ơn sự ưu ái của nữ thần bệ hạ, về phần hiểu lầm thì không cần đề cập nữa, đừng quên, ta dù sao cũng là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc Nguyệt tinh linh.

Sara khẽ nhún mày, nhưng cuối cùng cũng không nói gì thêm. Chuyện phát sinh ở trên người Tiểu Ân thật sự là đã quá nhiều, cho dù là lại sinh ra kỳ tích gì thì dường như cũng không đủ lấy làm kỳ.

Sau khi tiễn Sara, Tiểu Ân đàm luận một lát với Juliana. Tiểu hồ ly tự nhiên nhìn ra vẻ không yên của Tiểu Ân, nhưng nàng chỉ nói mấy câu hờn dỗi liền chủ động rời đi.

Trong lòng Tiểu Ân tràn đầy cảm khái. Loại bản lĩnh quan sát sắc mặt này của nàng quả thật rất cao, hơn nữa đáng quý chính là, nàng cũng không cấu kỉnh loạn lên, hiểu được đạo tiến thoái, lại thêm mị lực ngay cả thần linh cũng có thể câu dẫn kia, ngay cả hắn cũng trở nên dần dần trầm mê trong đó.

Nhẹ nhàng thở dài Tiểu Ân lập tức đi tới phòng của Vô Danh.

- Vô Danh, người thấy thế nào? Chỗ Ngân Tâm thực sự có Luân Hồi giới sao?

- Có, tuy nhiên vô dụng đối với người.

- Ta biết, nhưng ta phải đi xem.

Tiểu Ân trầm giọng nói:

- Ta phải để cho người khác biết, mảnh vỡ thần cách trong tay ta là từ đâu mà có.

Vô Danh dường như suy xét một chút, nói:

- Có đạo lý, đi một lần cũng tốt

- Người có thể đưa ta đi tới đó không?

- Có thể.

Vô Danh đột nhiên quay đầu lại, hỏi:

- Vì sao người không tiếp nhận ý tốt của nữ thần Ánh Trăng?

- Bởi vì ta không tin được.

Tiểu Ân nghiêm nghị nói:

- Nếu như nữ thần Ánh Trăng nghĩ đến ở sau lưng ta có một thần linh hùng mạnh, như vậy vì sao ta còn cần nàng đến hộ tống, người không cảm thấy kì quái sao?

Vô Danh nghiêm túc suy nghĩ một chút, cuối cùng nói:

- Quả thật có đạo lý, những thứ nhân loại các người nghĩ đến thực sự quá nhiều. Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Mặc kệ nàng có ý tốt cũng tốt, vô ý cũng thế, ta sẽ không cho nàng cơ hội tìm ra chân tướng, cho nên lần này phải nhờ người rồi.

Vô Danh nhắm hai mắt lại, mặc dù hắn không nói gì, nhưng Tiểu Ân đã hiểu được ý tứ của hắn.

Rời khỏi phòng của Vô Danh, Tiểu Ân lập tức trở về phòng mình, lại một lần nữa bố trí mấy cấm chế, Tiểu Ân lấy u linh thể của Pakistan ra.

Bất kể là đối với nhân loại hay là thần linh mà nói linh hồn đều là thứ quan trọng nhất, gần như chỉ đứng sau tồn tại của thần cách.

Thần linh nếu như khuyết thiếu linh hồn thì nhất định phải lâm vào ngủ say, dựa vào đại lượng tín ngưỡng lực chậm rãi bù lại linh hồn khuyết thiếu.

Mà những người dưới chân thần khuyết thiếu linh hồn, như vậy sẽ có kết cục vô cùng thảm, ngay cả cơ hội tu bổ cũng không có.

Đương nhiên, người giống như Pakistan này gần như có thể nói là độc nhất vô nhị lại là ngoại lệ.

Tiểu Ân và Nhất Hào liên hợp, trong khoảnh khắc tiến vào trong cảnh giới thời gian đình chỉ trăm phần trăm dung hợp.

Phối hợp của bọn họ đã ăn ý tới trình độ không phân biệt được ta người. Rất nhanh, ở trong lòng bàn tay của Tiểu Ân đã xuất hiện một hắc sắc trường tuyến.

Khi sợi dài màu đen này hoàn toàn hiện lên ở trong bàn tay của Tiểu Ân, hắn mới thở dài một hơi.

Nếu như để Pakistan biết, ở trong cảnh giới truyền kỳ, đã có người có thể dễ dàng làm được phân liệt linh hồn thành công trăm phần trăm, như vậy hắn tuyệt đối sẽ tức giận đến chết mà sống lại, sau đó hận quá mà lại chết.

Dù sao, đồng dạng là một thành viên trong truyền kỳ, nhưng Pakistan lại phải mất thời gian hơn một ngàn năm mới giống như chó ngáp phải ruồi miễn cưỡng thành công phân liệt một lần mà thôi.

Tiểu Ân nhẹ nhàng cầm sợi dài màu đen kia giống như đang cầm sinh mạng của hắn, chậm rãi để lên trên u linh thể.

U linh thể hấp thu hắc tuyến có được linh hồn khí tức theo bản năng, quá trình này không có chút trở ngại nào.

Tiểu Ân nhìn u linh thể dường như đã có một tia sinh khí, trong lòng hắn biết, nếu cứ duy trì như vậy trên trăm năm, không ngừng lấy tín ngưỡng lực và nhu tính lực lượng linh vực của hắn làm nguyên liệu, như vậy hắn là có thể bồi dưỡng ra một linh hồn đầy đủ.

Nhưng hiện tại Tiểu Ân cũng không có thời gian để chờ đợi trăm năm, hắn rất dứt khoát lấy ra thần cách thấp kém vừa mới ngưng luyện thành công.

So với tín ngưỡng lực, năng lượng trong thần cách tỏa ra càng hùng mạnh.

Nếu như thần linh có thể sử dụng tín ngưỡng lực để chậm rãi tu bổ linh hồn khuyết thiếu, như vậy Tiểu Ân đương nhiên có thể sử dụng cả thần cách thấp kém để làm lớn mạnh linh hồn năng lượng chỉ có một tia kia.

Chậm rãi ở trong linh vực lực lượng nhu tính của Tiểu Ân, một tia linh hồn năng lượng kia rốt cuộc bắt đầu cắn nuốt thần cách.

Chẳng qua thần cách lần này dường như to hơn một chút, lúc mới đầu cắn nuốt mặc dù rất nhanh, nhưng sau đó dần dần chậm lại.

Hơn nữa cắn nuốt thần cách, quá trình lớn mạnh của linh hồn dường như có hao tổn cực lớn đối với u linh thể, cho nên âm hồn thể này đang không ngừng hấp thu năng lượng nhu tính của Tiểu Ân, hơn nữa có xu thế càng ngày càng nhiều.

Mặc dù Tiểu Ân đã sớm có chuẩn bị, nhưng cũng không nghĩ đến lại tiêu hao năng lượng khổng lồ như vậy.

Sau khi năng lượng giống như nước lũ kia tiến vào u linh thể, toàn bộ u linh thể lập tức tản ra vòng năng lượng khổng lồ, nhưng vòng năng lượng này cũng không khuếch tán ra ngoài ngược lại liều mạng lao về phía linh hồn và thần cách trong u linh thể.

Ở trong cảm giác của Tiểu Ân, quá trình này mặc dù thông thả, nhưng trong tiến mạnh lại có một chút cố định.

Đến tình trạng này rồi Tiểu Ân thậm chí còn không dám buông tha, bởi vì hắn cũng không biết, nếu như mình không kiên trì được, sau khi bỏ dở giữa chừng sẽ sinh ra hậu quả đáng sợ gì.

Thần cách và một tia linh hồn kia mất thì cũng thôi chỉ cần cho hắn thời gian, thì hoàn toàn có thể khôi phục lại, nhưng sợ là sợ u linh thể này bị thương tổn không thể văn hồi.

Nếu như u linh thể thực sự bị thương tổn dẫn đến không thể bồi dưỡng linh hồn, như vậy Tiểu Ân thực sự là khóc không ra nước mắt.

Tâm niệm vừa chuyển trong tay Tiểu Ân lập tức xuất hiện hai bình dược phẩm.

Những cái này đều là siêu cấp luyện kim dược phẩm cực kỳ quý giá có thể làm cho ma pháp sư truyền kì trong nháy mắt bổ sung đầy đủ ma lực. Nếu như bình thường, hắn tuyệt đối không nỡ sử dụng, nhưng ở thời khắc mấu chốt này, cho dù dùng hết toàn bộ dược phẩm trên người, hắn cũng không chút do dự.

Lại qua một lúc lâu, Tiểu Ân rốt cuộc không nhẫn nại được, đổ hết thuốc trong một lọ vào trong miệng.

Trong thân thể lập tức nổi lên một trận nhiệt lượng kỳ dị, một cỗ năng lượng khổng lồ chảy từ tứ chi bách hài xông ra, cuộn cuộn không ngừng truyền vào trong u linh thể.

Lần trước khi sinh ra một phần tư linh hồn, Tiểu Ân căn bản là không có chặt vật như vậy, nhưng lúc này không giống, khi toàn bộ năng lượng của một thần cách thấp kém được linh hồn tiêu hóa gần như không còn, cũng đã có thể sinh ra một linh hồn hoàn chỉnh.

Từ một phần linh hồn đến linh hồn hoàn chỉnh, chênh lệch trong đó tuyệt đối không phải chỉ là bốn lần, mà giống như sử dụng kính lúp khuếch đại vô hạn chênh lệch này.

Bình thứ hai, bình thứ ba, sau khi sử dụng thêm bình luyện kim dược phẩm, tốc độ hấp thu năng lượng của u linh thể mới bắt đầu chậm lại trên diện rộng.

Lúc này Tiểu Ân mới thở phào một hơi. Sau khi tinh thần của hắn bớt căng thẳng mới phát hiện ngoài ý muốn, toàn bộ ngực của mình đã ướt đầm.

Chẳng qua may mắn chính là, ở trong u linh thể, linh hồn mới sinh đã cắn nuốt sạch sẽ thần cách, không lưu lại chút nào.

Dần dần, từ trong u linh thể hiện ra một đám sương mù màu đen đang tiến hành biến hóa thông thả.

Từ bên ngoài xem qua, đây dường như có chút giống u linh bậc thấp nhất, nhưng Tiểu Ân nhìn đám sương mù này, trong lòng lại nổi lên một loại cảm giác giống như nhìn thấy bản thân.

Đây là một loại cảm giác kỳ quái thật giống như mình biến thành hai phần, một phần ngồi xem đám sương mù đen, một phần còn lại đang phiêu đảng trên không trung nhìn bản thân.

Hai phần này đều là chính mình, bất kể từ góc độ nào mà nói đều không có gì khác nhau.

Cảm giác kì lạ như vậy trừ phi là tự mình cảm ứng, nếu không căn bản là không cách nào hình dung ra.

Quan sát màn sương đen đồng dạng có được linh hồn trước mặt, Tiểu Ân đột nhiên trờng mắt nhìn. Khi bản thể của hắn làm ra động tác này, linh hồn đối diện cũng làm ra phản ứng tương tự, hơn nữa mang cho Tiểu Ân cảm giác cũng không phải hai người đang làm, mà là động tác giống nhau của một người.

Đầu của hắn có chút choáng váng, loại cảm giác phân ý thức của mình thành hai quả thật làm cho người ta vô cùng không thích ứng.

Chậm rãi nhắm hai mắt lại, Tiểu Ân do dự một chút, có nên lùi lại một đoạn thời gian hay không, đợi sau khi thích ứng tình huống này rồi tiến hành bước tiếp theo? Thật sự tự hỏi một lát, Tiểu Ân cuối cùng buông tha cho ý tưởng này. đương nhiên, nguyên nhân quan trọng nhất chính là, hắn cũng không biết nên xử lý như thế nào với linh hồn mới sinh này của mình.

Để nó vào trong vật phẩm trang sức không gian sao? Ngắm lại tự nhiên làm cho người ta sờn tóc gáy, mà nếu như thu hắn vào trong cơ thể... một người có hai linh hồn, đây dường như cũng là một vấn đề.

Cho nên cuối cùng Tiểu Ân quyết định, hay là tìm cho hắn một tên gia đi, tuy rằng tên gia này hơi xấu xí một chút, nhưng tốt xấu gì cũng là một tên cấp bậc thần linh.

Tiểu Ân cẩn thận lấy ra một không gian ngủ đông nho nhỏ, gờ tay vuốt lên trên mặt một cái, một đạo hào quang màu trắng đột nhiên chiếu ra, đây là một cỗ khí đông lạnh lạnh thấu xương, đợi sau khi cỗ khí đông lạnh này tiêu tan, thi thể của Cự Ma Thần liền xuất hiện ở trước mặt hắn.

Cả cỗ thi thể này đã trải qua sự tu bổ và vệ sinh của Tiểu Ân.

Không hổ là thân thể của thần linh, bất kể là miệng vết thương đáng sợ cỡ nào chỉ cần bóp nát vài giọt thần lực kết tinh, sử dụng tín ngưỡng lực trên mặt là có thể tự động khép lại, cho dù là miệng vết thương ở trên đầu cũng không ngoại lệ.

Hiện giờ nhìn qua từ bên ngoài, thân thể của thần linh này chẳng qua chỉ có một chút tái nhợt, ở bên ngoài sẽ không nhìn thấy đã từng chật vật.

Đương nhiên, khối thân thể này hiện tại cũng không có dấu hiệu của sinh mệnh. nhưng đối với Tiểu Ân mà nói cũng không thành vấn đề.

Tiểu Ân chỉ khe động tâm niệm mà thôi linh hồn mà hắn phân liệt bồi dưỡng ra đã thuận lợi tiến vào bên trong khối thân thể này.

373. Chương 13: Kế Hoạch Tạo Thần

Lúc này Tiểu Ân đã sớm bắt đầu rèn luyện theo quảng bá thể thao cao cấp, hơn nữa sau khi tấn thăng ngàn năm truyền kỳ, thể chất tăng lên có tính đột biến, hơn xa những truyền kỳ hoặc là ngụy thần bình thường. Mặc dù thân thể này cũng không hoàn toàn tiến giai thành thần linh nhưng cũng đã đạt tới một trình độ khủng bố, bởi vậy có thể thấy được sự hùng mạnh của hắn rốt cuộc là như thế nào.

Trước kia khi ba người bọn họ vây sát Cự Ma Thần, nếu như cuối cùng Vô Danh không xuất ra một chưởng nước kia, chỉ sợ cuối cùng vẫn để hắc trăn thoát. Sự cường hãn của khối thân thể thần linh này cũng có thể thấy được.

Linh hồn tiến vào bên trong thân thể, giống như là cá gặp nước du lịch ở bên trong.

Trong lòng Tiểu Ân chắc chắn lấy làm kỳ. Mặc dù đây là lần đầu tiên hắc tiếp xúc với linh hồn, hơn nữa còn làm ra loại hành động ti bỉ này, nhưng ít nhiều hắc cũng có chút sáng tỏ, tất cả những việc này đều quá mức thuận lợi.

Đột nhiên, sắc mặt của Tiểu Ân khê biến, hắc cảm ứng được có người đang tiếp cận cửa phòng của hắc. Không cần nghĩ ngợi Tiểu Ân đứng lên, bước nhanh tới bên cửa, nếu như có người muốn mạnh mẽ tiến vào, như vậy khẳng định không nhìn thấy thân thể của Cự Ma Thần ở phía sau, mà gần như cùng lúc đó, Cự Ma Thần lại lắc lư đứng lên, đi về phía giường lớn của Tiểu Ân với tư thế trẻ con mới tập đi.

Linh hồn của Tiểu Ân đã tiếp quản khối thân thể này, nhưng khi không chế liền tuyệt đối không có cách nào làm theo ý mình.

Khối thân thể này gây cho Tiểu Ân cảm giác thật sự là khác thường. Nó và Tiểu Ân đã tách ra đi hai bên, nhưng trong cảm giác của Tiểu Ân lại đồng thời có bốn con mắt khác nhau, hơn nữa dường như còn ngược nhau, muốn đồng thời không chế cũng không phải chuyện dễ.

Trong lòng hắc cười khổ, hóa ra muốn chế tác phân thân cũng không phải là một việc đơn giản như vậy, tình cảnh của hắc lúc này ngay cả là so với người bị bệnh tâm thần phân liệt cũng muốn thống khổ hơn.

Vốn hắc muốn dùng tinh thần ý thức đi tìm hiểu một chút, nhưng tâm niệm vừa động lại phát hiện, không chỉ có tinh thần ý thức của bản thể xuất ra, mà ngay cả khí tức tàn lưu trong thân thể Cự Ma Thần kia cũng cảm ứng, dường như cũng muốn xuất ra chút tinh thần ý thức để quan sát.

Biến hóa đột ngột khiến Tiểu Ân cảm thấy đau đầu, hắc vội vàng tận lực kiềm chế tinh thần ý thức, chết cũng không để một chút tinh thần ý thức nào tràn từ trong đầu ra ngoài.

Đáng mừng chính là, người ở ngoài cửa cuối cùng cũng rời đi, dường như căn bản là không dám đụng tới tất cả mọi thứ ở nơi này.

Tiểu Ân thở dài một hơi, có thể tránh được một kiếp đương nhiên là chuyện tốt, chẳng qua chuyện liên quan tới thân thể của Cự Ma Thần cũng phải giải quyết nhanh một chút mới được.

Bảy ngày, trong nháy mắt Tiểu Ân và Cự Ma Thần đã ở trong căn phòng cũng không quá lớn này suốt bảy ngày bảy đêm.

Trong bảy ngày này, không có lúc nào là Tiểu Ân không hưởng thụ hoang mang và phiền não của thị giác nhiều mặt. Nếu là Tiểu Ân của kiếp trước nói không chừng đã sớm buông tha hoặc trực tiếp tiến vào trong bệnh viện thần kinh. Nhưng hiện tại Tiểu Ân đã không có quyền lựa chọn, bây giờ trước mặt hắc chỉ có hai con đường.

Hoặc là không ngừng nghịch lưu mà lên, cho đến khi đạt tới đỉnh phong của mảnh vũ trụ này, ít nhất phải đạt tới trình độ làm cho nữ thần Ánh Trăng kia thấy mặt liền bỏ chạy.

Còn một đường chính là tử vong, bị vô cùng vô tận người hoặc là thần linh đuổi giết, thậm chí chết không có chỗ chôn.

Đây là một loại sợ hãi một loại lực lượng sợ hãi mãnh liệt gần như có thể làm cho người ta điên cuồng.

Nhưng chính bởi vì có loại lực lượng này thúc giục, cho nên mới khiến Tiểu Ân không ngừng trưởng thành, hơn nữa có thể chịu đựng được đau khổ mà phần đông người thường không thể dễ dàng chịu đựng, mới có thành tựu như ngày hôm nay.

Có đôi khi Tiểu Ân thậm chí còn suy nghĩ, u linh đế vương Pakistan từng nói qua, chính bởi vì hắc sống càng lâu, cho nên lại càng không muốn chết, những lời này chuyển tới trên người Tiểu Ân, thực ra cũng là hoàn toàn thông dụng.

Cứ như vậy bất tri bất giác vượt qua bảy ngày, Tiểu Ân cuối cùng cũng thích ứng với việc dùng thị giác nhiều mặt nhìn thế giới. Sự phức tạp khi một người đồng thời làm hai việc, hẳn có thể thề, song thủ hổ bác của Châu Bá Thông so sánh với loại phân thân này, tuyệt đối là kiến so với voi.

Nếu như Châu Bá Thông, Quách Tĩnh, Tiểu Long Nữ năm đó có một người có được cơ duyên giống như mình, đồng thời cuối cùng có thể lấy đại nghị lực, đại trí tuệ thích ứng được, như vậy kết cục của “Thần điều hiệp lữ” khẳng định sẽ phải viết lại.

Ít nhất thiên hạ đệ nhất cao thủ khẳng định phải đổi người rồi

Tiểu Ân nhẹ nhàng giơ tay vỗ vỗ bả vai của Cự Ma Thần trước mặt, mà cánh tay của Cự Ma Thần hơi run rẩy một chút, cuối cùng cũng không giơ lên.

Đừng coi thường một động tác này, hẳn đã phải luyện tập suốt ba ngày mới miễn cưỡng làm được.

Tiểu Ân đứng lên, bắt đầu chậm rãi thực hiện từ động tác đầu tiên của Quảng bá thể thao giống như một tên đầu gối, mà Cự Ma Thần cũng làm theo đầu ra đẩy.

Đây là một điều bất ngờ của Tiểu Ân, khi hai người bọn họ cùng tập Quảng bá thể thao, mặc dù vẫn còn cùng tâm tư, nhưng động tác cũng không còn cùng nhịp, mà thân thể của Cự Ma Thần cũng dần dần thích ứng với loại luyện tập kỳ lạ này.

Mặc dù Tiểu Ân cảm thấy vô cùng kinh ngạc với tổ chất của thần linh, nhưng sau khi nghĩ tới tổng hợp thể chất của hắn cao hơn mình nhưng ba lần thì tất cả những điều này liền trở thành bình thường.

Sau khi tập xong một bộ Quảng bá thể thao, Tiểu Ân khẽ thở dài một hơi, từ trong vật phẩm trang sức không gian trên người lấy ra thần cách thấp kém chỉ còn hơn một nửa, chẳng qua lúc này lại đã phân liệt thành bốn khối mảnh vỡ thần cách.

Tiểu Ân đưa mảnh vỡ thần cách trong tay cho Cự Ma Thần. Cự Ma Thần tự động cầm lấy, do dự một hồi mới cẩn thận bẻ lấy một nửa, cẩn thận đưa một nửa mảnh vỡ thần cách vào trong miệng, thân thể của Cự Ma Thần run rẩy điên cuồng một trận, bộ dáng này cũng không kém hơn so với một kẻ bị bệnh điên khùng là mấy.

Khóe miệng của Tiểu Ân cũng hơi nhếch lên một chút chẳng qua hắn cũng không cắt đứt liên hệ với Cự Ma Thần. bởi vì loại đau đớn này mặc dù lợi hại nhưng so sánh với khi hắn rèn luyện quảng bá thể thao lại quá nhỏ bé không đáng kể.

Lặng lặng cảm ứng biến hóa trong cơ thể Cự Ma Thần, mặc dù hiện tại khối thân thể này cũng có thể nói là bản thân Tiểu Ân, nhưng ở trong cảm giác lại vẫn như trước có chút là lạ.

May là thân thể của Cự Ma Thần vốn là thân thể của thần linh. cho nên sau khi dung nhập một mảnh vỡ thần cách này cũng không sinh ra chuyện ngoài ý liệu nổ tan xác mà chết, mà chậm rãi mở ra các loại công năng của thân thể mình vốn có.

Trong đó một loại quan trọng nhất chính là hấp thu tín ngưỡng lực.

Không biết việc hắn phân phó Linnuo hoàn thành như thế nào, nhưng xem ra hiệu quả rất tốt, bởi vì tín ngưỡng lực vờn quanh thân thể Cự Ma Thần đã đạt tới một trình độ khiến hắn cũng phải đổ mắt.

Chính bởi vì như thế, cho nên Tiểu Ân mới có thể sớm kết thúc lần luyện tập này, bởi vì hắn lo lắng, tín ngưỡng lực khổng lồ như vậy sẽ dẫn tới sự chú ý của nữ thần Ánh Trăng hoặc là mấy người Harden.

Nếu như chuyện của Cự Ma Thần bị tiết lộ, như vậy Tiểu Ân cũng chỉ có thể vỗ mông bò đi.

Chẳng qua, mãi cho đến khi Cự Ma Thần hấp thu xong tín ngưỡng lực xung quanh người hắn, Tiểu Ân cũng không phát hiện bất cứ kẻ hiểm nghi nào rình rập nơi này. Đến lúc này, hắn coi như đã yên tâm một nửa.

Cảm ứng biến hóa của Cự Ma Thần sau khi có được thần cách, Tiểu Ân rốt cuộc có thể khẳng định, bước đầu tiên trong kế hoạch tạo thần của hắn đã vẽ lên một vòng tròn viên mãn.

Sau khi có được thần cách và linh hồn hoàn chỉnh, thân thể của Cự Ma Thần đã hoàn toàn khôi phục tiêu chuẩn của một thần linh. Chẳng qua năng lượng trong cơ thể thần linh này trước mắt trên cơ bản rộng tuếch, hơn nữa quốc gia của thần mà hần thiên tân vạn khổ thành lập cũng đã bị đám người Tiểu Ân phá tan, cho nên hần cũng giống như những thần linh ngủ say đang lâm vào thời kỳ suy yếu nhất.

Đột nhiên, Tiểu Ân và Cự Ma Thần đồng thời giật mình một cái.

Bọn họ đồng thời cảm ứng được biến hóa kỳ lạ nào đó trong cơ thể Cự Ma Thần.

Sau khi tín ngưỡng lực khổng lồ kia tiến vào trong cơ thể Cự Ma Thần, không ngờ sinh ra một loại biến hóa ngoài dự tính, đó chính là chuyển hóa thành một loại năng lượng khác.

Hai người Tiểu Ân đầu tiên là nhú mảy, nhưng một lát sau, trên mặt của bọn họ lập tức hiện lên vẻ tươi cười.

Bọn họ đã biết, đây rốt cuộc là lực lượng gì.

Đây chính là thần lực, lực lượng chân chính, thuần túy của thần.

Ngày xưa khi thí thần, Cự Ma Thần chẳng qua chỉ vận dụng thần lực một lần mà thôi.

Khi hần dùng thần lực, cảm chú của Rui Deshen, vô số pháp thuật của Urey, thậm chí ngay cả lĩnh vực lực lượng trải qua nén ép ngưng luyện chưa từng có của Tiểu Ân đều ảm đạm thất sắc trước mặt thần lực, giống như cá trên thớt. nhảy không lâu.

May là khi đó Cự Ma Thần đã không thể dùng thần lực nữa, nếu không ba người bọn họ đừng nói là không thể đánh tan quốc gia của thần, mà cho dù là muốn chạy cũng khó càng thêm khó.

Do dự một chút, hai tay của Tiểu Ân và Cự Ma Thần áp vào nhau.

Một tia thần lực mới sinh ra lập tức chạy theo tay của hai bên chảy vào trong cơ thể Tiểu Ân.

Đây là một loại cảm giác kỳ dị, thần lực ở trong cơ thể của Cự Ma Thần không có bất cứ vấn đề gì, lưu động giống như máu trong huyết mạch của nhân loại, tất cả đều giống như đương nhiên.

Nhưng một tia thần lực này sau khi tiến vào trong thân thể Tiểu Ân lại sinh ra biến hóa kỳ diệu.

Dưới sự điều khiển của Tiểu Ân, tia năng lượng kia tiến vào trong cánh tay trái và dừng lại.

Nhưng nó lại cho Tiểu Ân có cảm giác tương đối trầm trọng, giống như là đeo một bộ giáp tay rất có phân lượng, làm cho người ta khó có thể thích ứng trong thời gian ngắn.

Thăm dò một tia thần lực này, trong lòng Tiểu Ân có chút cảm giác nóng lòng muốn thử.

Hần rất muốn thưởng thức một chút uy lực của đạo thần lực này như thế nào, nhưng suy xét một lúc, cuối cùng mạnh mẽ kiềm chế ý nghĩ này lại.

Tiểu Ân gơ tay tháo thiết hoàn trên người xuống giao cho Cự Ma Thần. Sau khi hần tiếp nhận hướng về phía Tiểu Ân hơi gật đầu một cái, niết vỡ một thần lực kết tinh, hấp thu hết tín ngưỡng lực trong đó, đồng thời chuyển hóa thành Thần lực trong cơ thể.

Ngay sau đó, ở trên người hần nổi lên một trận dao động năng lượng lập tức biến mất vô ảnh vô tung.

Đối với thần linh mà nói quan trọng nhất thực ra chính là tín ngưỡng lực.

Trên đại lục thần tạo mặc dù còn có ba mươi vạn nhân khẩu, nhưng trong đó vẫn như trước có thể tín ngưỡng Cự Ma Thần lại cũng không phải rất nhiều, kém xa mức độ ở trên đại lục da đen năm đó.

Muốn trông cậy vào tín ngưỡng lực của những người này sinh ra để khôi phục thần lực hoặc là càng cao thêm một tầng, vậy thật sự không biết phải chờ đến năm nào.

Cho nên Tiểu Ân mới cho Cự Ma Thần một lối tắt, đưa cho hần hơn phân nửa thần lực kết tinh trong số hơn hai triệu.

Có số thần lực kết tinh khổng lồ như vậy, đợi sau khi Cự Ma Thần hấp thu toàn bộ, phỏng chừng uy năng của hần hần là có thể đề cao hơn nữa.

Về phần hướng đi của Cự Ma Thần đương nhiên chính là đại lực thần tạo.

Hai người bọn họ vốn là nhất nhân nhị thể, mà Tiểu Ân đã để lại ấn ký của mình trên đại lực thần tạo, Cự Ma Thần ra vào tự nhiên không có bất cứ vấn đề gì, thậm chí sẽ không kinh động Linnuo.

Về phần ấn núp trong đại lực thần tạo thực sự rất dễ dàng, trên trăm vạn ki-lô-mét vuông nha, đừng nói là Linnuo vừa mới trở thành thất tinh ma đạo sĩ không lâu, cho dù là Tiểu Ân với cấp bậc truyền kỳ, dưới tình huống mất đi cảm ứng tâm linh với Cự Ma Thần chỉ sợ cũng không nhất định có thể tìm được hần.

Sau khi an bài thỏa đáng tất cả nhưng việc này, Tiểu Ân mới hít sâu một hơi, thu hồi cảm chế đã bố trí, đẩy cửa bước ra.

Ở trong kế hoạch của hần, vốn còn muốn nghiên cứu một chút lực lượng thần vực của Cự Ma Thần, nhưng thân thể của Cự Ma Thần nói cho hần, trước khi ngưng tụ được thần lực nhất định, thì cho dù là bán thần vực và linh vực đều không thể phóng thích, cho nên Tiểu Ân đành phải bất đắc dĩ từ bỏ ý định này.

Sau khi rời khỏi phòng, Tiểu Ân lập tức nhìn thấy Kim đang đứng đợi cách đó không xa, hơn nữa trên mặt của hần có pha chút vui mừng.

Tiểu Ân lập tức hiểu ra, người đi qua đi lại trước cửa phòng mình chính là hần, chẳng qua nhìn sắc mặt của hần, dường như cũng không phải là chuyện gì xấu.

Hần đang định hỏi đột nhiên biến sắc, trong ánh mắt lập tức dấy lên một mảnh sợ hãi lẫn vui mừng.

- Sư phụ, ngài đã ra rồi.

Kim cuối cùng đã nhìn thấy Tiểu Ân, hần vui mừng và kinh ngạc kêu lên.

Tiểu Ân khẽ đáp một tiếng, chân bước không ngừng, đi về phía phòng của ba toàn phong. Kim thành thành thực thực đi theo phía sau hần, trong lòng thầm than, ba toàn phong quả nhiên là có liên hệ tinh thần cực mạnh với sư phụ, một khi sư phụ xuất quan, căn bản là không cần hỏi đã biết tình huống của chúng nó.

Tiểu Ân bước cực nhanh, nhìn bước chân cũng không dài nhưng một lần cất bước lại vượt qua khoảng cách mười thước.

Hần làm như vậy căn bản là không dùng lực lượng ma pháp, hoàn toàn là dựa vào tố chất thân thể hùng mạnh duy trì không khiến cho Kim ở phía sau nhìn đến cứng lưỡi không ngừng, càng hướng tới đối với cảnh giới truyền kỳ.

Phòng của ba toàn phong ở có diện tích cực lớn, gần như chính là một tầng, chỉ có điều bên trong khuyết thiếu gia cụ và bài trí mà thôi. Đương nhiên, phòng này lúc trước vốn thuộc về Hắc Toàn Phong, về phần hai toàn phong khác lại bị tên gia hỏa này giữ chặt không thả, cho nên mới vẫn ở cùng một chỗ.

Còn không chờ Tiểu Ân đẩy cửa, cửa phòng đã tự động mở ra, Bạch Toàn Phong ngạc nhiên vui mừng nói:

- Chủ nhân.

Tiểu Ân dừng bước, hướng về phía hần gật đầu thật mạnh một cái, nói:

- Là ta. Tình huống thế nào rồi?

Bạch Toàn Phong vui sướng gật đầu một cái, nói:

- Tình huống phi thường tốt, hai người bọn họ đã tiêu hóa hoàn toàn lông của Hòa Sơn Hồng Trì. hơn nữa còn dùng mấy phần dược phẩm do Nội Đức Lâm điều chế khả năng đồng thời tiến giai cứu cấp ma thú rất lớn.

Trên mặt Tiểu Ân lộ vẻ tươi cười hài lòng dẫn đầu đi vào trong, ở phía sau hần. Kim và Bạch Toàn Phong liếc mắt nhìn nhau, gật đầu chào nhau một cái.

Bọn họ đều là người thân cận nhất bên cạnh Tiểu Ân, nhưng dưới loại tình huống này lại không lòng dạ nào chào hỏi chỉ đi theo Tiểu Ân tiến vào trong đó.

Ở bên trong căn phòng cực lớn này, thân thể của Hắc Toàn Phong đã tiếp cận trình độ hai mươi thước, đứng ở trước mặt nó khiến người ta cảm thấy vô cùng nhỏ bé.

Mà trên người Hắc Toàn Phong lại có thêm một cái kén sâu màu hoàng kim. Kén sâu này mặc dù không thể so sánh với Hắc Toàn Phong, nhưng cũng lớn khoảng một thước, có thể nói là kén sâu vô cùng lớn.

Tiểu Ân có một loại cảm giác, khi chúng nó tỉnh lại, chính là lúc chúng nó tiến giai đến cửu cấp.

Hơn nữa lúc này từ dao động ma lực trên người của chúng nó đến xem, chỉ sợ chúng nó đã đạt tới một bước quan trọng nhất.

Giống như ngày trước khi hắn ở trong không gian vũ trụ nén ép năng lượng thuộc tính, một khi thành công sẽ có được kết giới thuộc tính đặc biệt thuộc về ma thú cửu cấp. Đương nhiên, nếu như không thành công, như vậy liền biểu thị lần xung kích này đã hoàn toàn thất bại.

Tiểu Ân vừa tới trước mặt chúng nó, không cần nghĩ ngợi đã niết vỡ một giọt thần lực kết tinh, dù sao thứ này ở trên người hắn có rất nhiều, cho dù là lãng phí cũng không đau lòng.

Nhưng nếu như để ngụy thần và truyền kỳ khác nhìn thấy vì hai con ma sủng mà làm như vậy khẳng định phải hung ác nguyên rửa mấy câu, mắng một tiếng phá gia chi tử.

Ở trên người Tiểu Ân chậm rãi tràn ra hào quang màu hoàng kim mãnh liệt, loại hào quang này ngưng mà không tan, cứ như vậy tràn ngập ở toàn bộ bên trong phòng.

Nhưng lần này khác với lúc trị liệu cho á long Tyrese, Tiểu Ân cũng không khuếch tán năng lượng hoàng kim ra toàn bộ ma pháp tháp mà chỉ duy trì cỗ năng lượng này ở bên trong phòng.

Ngay sau đó, Tiểu Ân lập tức cảm ứng được trong đầu có cảm giác vui sướng đến từ hai linh hồn khác.

Đây là tình cảm nhớ nhung và cảm kích của Hắc Toàn Phong và Hoàng Toàn Phong sinh ra khi cảm ứng được Tiểu Ân đi vào phòng, hơn nữa còn phóng thích ra đại lượng năng lượng hoàng kim.

Tiểu Ân tự nhiên là thông qua quan hệ linh hồn tương liên của khế ước hoàn mỹ nghiêm túc mà cẩn thận trấn an chúng.

Đối với Tiểu Ân mà nói hai toàn phong này gần như không khác gì người thân của hắn, cho nên khi làm loại chuyện này, hắn trở nên cực kỳ kiên nhẫn.

Một lúc lâu sau, Tiểu Ân rốt cục cắt đứt liên hệ linh hồn với hai toàn phong, đồng thời muốn bọn chúng tập trung toàn bộ tinh lực vào trong quá trình tiến giai.

Nhìn thấy Tiểu Ân chậm rãi mở hai mắt, Bạch Toàn Phong lập tức tiến lên trước một bước:

- Chủ nhân, có cần nghĩ biện pháp giúp bọn họ một phen hay không?

Tiểu Ân do dự một chút, vẫn lắc đầu nói:

- Giúp bọn họ nhìn như dễ dàng thoải mái, nhưng có sự hỗ trợ của chúng ta, bọn họ sẽ có tâm tính buông thả, ngày sau khẳng định sẽ không thể phát huy kết giới thuộc tính đến mức tận cùng. Việc nuông chiều sinh hư như vậy, chính là không nên làm.

Bạch Toàn Phong cung kính lên tiếng, trong ánh mắt nhìn về phía hai toàn phong có một tia lo lắng.

Tiểu Ân cười ha hả, vỗ thật mạnh trên vai hắn một cái:

- Bạch Toàn Phong, đối với hai huynh đệ của ngươi có chút tin tưởng được không?

Bạch Toàn Phong xấu hổ gãi gãi cái đầu có chút rối bời, a hắn nhẹ nhàng dạ một tiếng. Có người chủ thân thiết như Tiểu Ân ở bên cạnh, ngay cả Bạch Toàn Phong cũng cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều.

Đây chính là địa vị của Tiểu Ân ở trong lòng những người thân xung quanh hắn, dường như chỉ cần có hắn ở trong này, như vậy bất kể phát sinh chuyện gì cũng sẽ không cảm thấy kì quái.

Trong lòng Tiểu Ân hơi tính toán một chút, hai toàn phong này cho dù là có thể thành công tiến giai thì ít nhất cũng cần thời gian một, hai tháng, trong khoảng thời gian này vừa lúc về nhà thăm lão thái gia một chút, hơn nữa an bài tốt một số chuyện sau này mới được.

Ba ngày sau, từ trong ma pháp lâm viên đi ra hai người, đúng là Tiểu Ân và Linnuo.

Tiểu Ân lấy mười phần được phẩm sinh mệnh từ chỗ Nội Đức Lam, đây chính là thứ tốt có thể kéo dài tuổi thọ của con người. Sau khi chế tạo ra, hắn lập tức để sư phụ Maren dùng một phần, như vậy lão còn có càng nhiều cơ hội đạt được thành tựu lớn hơn nữa.

Sau đó, hắn để Linnuo mang theo đại lực thần tạo theo hắn đi tới trấn nhỏ quê nhà.

Trải qua thời gian dài như vậy phát triển, trang viên nhỏ lúc trước của kỵ sĩ đã biến thành một thành trấn cực lớn, loại biến hóa này là tích lũy từng chút từng chút một mà lên, cũng theo thực lực của Tiểu Ân không ngừng đề cao mà thu được hiệu ứng vượt mức.

Đương nhiên, nếu như Tiểu Ân không phải truyền kỳ, mà là một tiểu tử lười biếng bình thường, thì nơi này bất kể như thế nào cũng không có khả năng trở nên phồn vinh như vậy.

Tiểu Ân cũng không định dừng lại trong thành trấn, mà trực tiếp đi vào trong phủ bá tước của cha mẹ.

Có thể nhìn ra được, phủ bá tước lại mở rộng không ít so với trước kia, trang sức và dụng cụ bên trong dường như lại cao cấp hơn một bậc.

Cho dù là Tiểu Ân không hiểu nhiều lắm đối với phương diện này, nhưng tiến vào trong này cũng có thể cảm nhận được một cỗ khí tức phú quý phủ vào mặt.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân dạo qua một vòng trong phủ bá tước, mày không khỏi có chút nhíu lại. Lần trước đến đây, nơi này chỉ có hai vị Nguyệt tinh linh ma pháp sư thủ hộ, nhưng lúc này lại không giống, dao động ma pháp ở bên trong ít nhất vượt quá mười người. Nói cách khác, chỉ trong một phủ bá tước không ngờ có được mười vị ma pháp sư.

Chuyện này ở dưới tình huống bình thường tuyệt đối không có khả năng phát sinh.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, đây rốt cuộc xem như là phòng vệ, hay là giám sát đây? Thật sự phải suy nghĩ kỹ một phen.

Hắn trao đổi bằng ánh mắt với Linnuo một cái, bọn họ lặng yên vô tức tiến vào trong phủ bá tước, cũng không kinh động một người nào.

Số lượng ma pháp sư trong phủ bá tước mặc dù đông, nhưng cấp bậc cao nhất cũng chỉ là một vị đại ma pháp sư giữa tứ, ngũ tinh mà thôi đối với bọn họ căn bản là không tạo thành uy hiếp gì, cũng không có khả năng phát hiện hành tung của bọn họ.

Rất nhanh, Tiểu Ân đi tới bên ngoài phòng ngủ của lão Bond

Lúc này, cửa sổ của phòng ngủ mở rộng ra, bên trong cũng không có khí tức của lão Bond nhưng dì Joey và Hara lại ở trong đó.

Có lẽ nguyên nhân bởi vì sống an nhàn sung sướng, dì Joey cũng không già đi. ngược lại giống như đã trẻ ra mấy tuổi.

Ngược lại cái đầu của Hara nhanh chóng cao lên, đứa trẻ choai choai mười ba tuổi gần như so được với thiếu niên mười lăm, mười sáu tuổi

Chẳng qua Hara lúc này đang cúi đầu uể oải giống như đã phạm lỗi gì đó bị Joey tức giận răn dạy.

Trong lòng Tiểu Ân nổi lên một tia tiểu ý âm áp, tiểu tử Hara này rất bướng bỉnh. ngay cả lão Bond cũng không quản được, chỉ có ở trước mặt dì Joey mới thành thật, giống như chuột thấy mèo, vỏ quýt dày có móng tay nhọn.

- Dì Joey, chào dì.

Từ rất xa Tiểu Ân đã mỉm cười chào hỏi.

Joey đang nói miệng khô lưỡi khô ngán người, quay đầu vừa nhìn lập tức mừng rỡ đứng lên.

Bà đương nhiên hiểu được, trong nhà có được địa vị như hiện tại rốt cuộc là quan hệ tới ai, cho nên ở trước mặt Tiểu Ân, cho tới bây giờ bà vốn chưa từng bày ra dáng vẻ của trường bối.

- Tiểu Ân, không ngờ con đã trở lại, làm sao không có ai báo tin.

Joey vừa mới nói xong đã thấy mắt hoa lên, Hara không biết đã chạy trốn ra từ khi nào mạnh mẽ nhào vào trong lòng Tiểu Ân, bám lấy giống như bạch tuộc không chịu buông.

Tiểu Ân cười ha ha, ôm nó quay mấy vòng, nói:

- Không tồi, đã có chút nặng rồi.

Trong mắt của Hara lóe lên hào quang sáng ngời, nằm trên người Tiểu Ân nói nhỏ bên tai hắn:

- Ca, mang đệ đi ra ngoài.

Tiểu Ân biết nó sợ Joey, khẽ mỉm cười, hỏi:

- Dì Joey, phụ thân đâu?

Trên mặt của Joey hiện lên vẻ xấu hổ, nói:

- Ông ấy ra ruộng rồi.

Tiểu Ân cũng cười khổ không ngừng, xem ra công việc ưa thích này của lão Bond vĩnh viễn cũng không thể thay đổi.

- Dì Joey, con đi xem phụ thân.

Tiểu Ân hướng về phía bà cúi đầu một cái thật sâu, sau đó nháy mắt với Hara, nói:

- Tiểu đệ, đệ dẫn ta đi được chứ?

- Được.

Hara mừng rỡ nói, lôi kéo tay của Tiểu Ân bước đi, không ngờ ngay cả đảm lượng nhìn sắc mặt của Joey cũng không có.

Nhìn Tiểu Ân bị Hara lôi đi, Joey thật sự có chút dở khóc dở cười, bà lắc lắc đầu, đi ra bên ngoài lệnh cho hạ nhân chuẩn bị ngựa yên phong phú.

Vừa nghe nói Tiểu Ân các hạ đã trở lại, toàn bộ phủ bá tước lập tức đều sôi trào lên, bao gồm cả mười tên ma pháp sư kia cùng động thủ. Trong một khoảng thời gian ngắn, trong phủ bá tước lập tức có cảm giác rục rịch hẳn lên, khiến Joey cảm thán trong lòng, thì ra hiệu suất làm việc của những hạ nhân này vẫn còn tiềm lực rất lớn có thể khai thác.

Hara vừa mới đi ra phủ bá tước lập tức kêu lên:

- Ca, đệ muốn bay.

Nhìn vẻ chờ đợi và cầu khẩn trong mắt tiểu đệ, Tiểu Ân bất đắc dĩ lắc đầu, lấy ra một đạo cụ ma pháp giống như cái chổi.

Đây là một kiện đạo cụ phi hành hắn nhìn thấy ở nơi giao dịch, bởi vì hình dáng của loại đạo cụ này khiến hắn liên tưởng đến một ít chuyện cổ tích trong kiếp trước, cho nên mới thuận tay mua về, vốn muốn làm kỷ niệm, nhưng hiện tại nghĩ đến, đưa cho Hara cũng vừa đúng.

Ở một đầu của cái chổi có một tay cầm điều khiển, cho dù là người bình thường không có lực lượng tinh thần sau khi nắm giữ thuần thục cách dùng cũng có thể tự do điều khiển.

Chẳng qua ở trên thế giới này, rốt cuộc có bao nhiêu người bình thường có thể được hưởng thụ chỗ tốt của đạo cụ ma pháp này mang lại.

Dưới sự chỉ điểm của Tiểu Ân, Hara rất nhanh đã nắm giữ phương pháp sử dụng vật này.

Đầu tiên hắn động một cái ở một địa phương nào đó trên chổi, một vòng bảo hộ gần như trong suốt trong nháy mắt xuất hiện ở xung quanh người hắn, đây là một đảm bảo rất tốt cho dù hắn từ trên không ngã xuống, trên cơ bản ngoại trừ kinh hãi cũng sẽ không bị thương tổn gì lớn.

Sau đó, Hara nắm chắc cán chổi ở trong tay, mở ra một cái chốt trong đó, chỉ nghe “Vù” một tiếng, hắn đã bay lên bầu trời trên độ cao mười thước.

Ở trên mặt đất, nhân loại khát vọng và hướng tới có thể giống như chim chóc bay trên bầu trời, nhưng khi nhân loại thực sự bay lên bầu trời, loại cảm giác này sẽ biến mất không còn tung tích, ngược lại sẽ trở nên kinh hãi hoang mang, chân tay luống cuống.

Thế mà Hara mặc dù chỉ mới mười ba tuổi nhưng dù sao cũng không giống với những đứa trẻ của gia đình bình thường, mặc dù các ngón tay của nó nắm ở cái chỗ đều bởi vì dùng lực quá mức mà mơ hồ trắng bệch, nhưng trong mắt nó lóe ra cũng không phải kinh hoàng mà là một loại hưng phấn cực độ.

Một bàn tay trên không chế cầu chậm rãi di động, theo chuyển động của không chế cầu nó dần dần nắm giữ bí quyết phi hành, mặc dù không có khả năng làm ra động tác linh hoạt, nhưng phi hành ổn định vẫn miễn cưỡng có thể đạt được.

Giữa thanh thiên bạch nhật, ở trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một tiểu tử cười chỏi bay loạn như vậy, lập tức dẫn tới sự chú ý của vô số người.

Bên người Tiểu Ân liên tục lóe lên mấy đạo ma pháp dao động, đây là các ma pháp sư bên trong sau khi cảm ứng được dao động năng lượng giữa không trung cố ý đi ra quan sát.

Bọn họ nhìn Hara trên bầu trời, cả đám trợn mắt há mồm, không biết làm sao.

Mặc dù bọn họ đều là ma pháp sư, nhưng trong giới hạn kiến thức, không ngờ không có ai nhận ra rốt cuộc Hara đang cười vật gì, chẳng qua dù sao cũng biết đây là một kiện đạo cụ ma pháp hiếm thấy. Chỉ có điều đạo cụ ma pháp mà người thường có thể sử dụng được, quả thực là đã vượt ngoài ý liệu của bọn họ.

Đột nhiên, một ma pháp sư kinh hô lên, hẩn nhìn thấy Tiểu Ân và Linuo tùy ý đứng ở địa phương cách cửa chính của phủ bá tước không xa.

Lập tức, tất cả các ma pháp sư đều cung kính khom lưng xuống, nhưng bọn họ ngay cả một tiếng chào hỏi cũng không dám nói cứ như vậy lấy lễ tiết tôn kính nhất của ma pháp sư để biểu đạt sự tôn kính của bọn họ đối với Tiểu Ân.

Nếu tới nhà Tiểu Ân làm hộ vệ, như vậy trước khi tới đây, đương nhiên phải thấy qua hình ảnh của Tiểu Ân và mấy nhân vật thủ hạ đặc lực.

Đối với những người cao nhất chỉ có đại ma pháp sư này mà nói ma đạo sĩ cũng đã đủ để cho bọn họ ngửa cổ nhìn, lại thêm một ngàn năm truyền kỳ, đương nhiên làm cho bọn họ đều ghen ngào.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, cổ tay hơi nâng lên, một cỗ dao động năng lượng lập tức xuất hiện ở phía dưới của phần đông ma pháp sư nhẹ nhàng đỡ bọn họ lên.

Chiêu thức ấy tuy rằng cũng không cao minh, nhưng lại biểu hiện lực không chế vô cùng nhuần nhuyễn của Tiểu Ân đối với ma pháp nguyên tố, khiến cho trong mắt mọi người càng thêm vài phần tôn kính.

Nhìn thấy Hara trên bầu trời dần dần thuần thực động tác và truyền đến từng trận hoan hô nói cười, Tiểu Ân từ bỏ ý định lập tức gọi nó xuống, mà hướng về phía nhưng ma pháp sư này hỏi thăm tình huống nơi đây.

Những ma pháp sư này cả đám vô cùng kích động, lấy thái độ cung kính nhất nói ra lai lịch của bọn họ.

Sau khi bọn họ nói xong, Tiểu Ân mới thật sự có chút giật mình, thì ra ngoại trừ bốn vị ma pháp sư phân biệt là do bộ tộc Nguyệt tinh linh và ma pháp công hội phái đến, sáu vị ma pháp sư còn lại không ngờ là chủ động tìm đến cửa.

Ở trong sáu người bọn họ, một vị cao nhất là tứ tinh đại ma pháp sư, còn lại đều là ma pháp sư nhị, tam tinh. Mục đích tới đây của bọn họ vô cùng đơn giản, đó chính là tới đầu nhập vào phủ bá tước, muốn trở thành ma pháp sư phụ thuộc của phủ bá tước.

Mà sau khi gặp được Tiểu Ân, biểu hiện cung thuận nhất, quả thực đối đãi với hẩn giống như sư phụ, chính là sáu người này.

Với thực lực và nhân lực của Tiểu Ân lúc này, đối với những nhân vật loại này, chỉ cần liếc mắt một cái, trên cơ bản có thể suy đoán ra lời nói của bọn họ có thực lòng hay không. Nếu như có lời nói dối trên cơ bản đã rất khó giấu diếm được Tiểu Ân và Nhất Hào.

Cho nên sau khi Tiểu Ân hỏi một lần, đã có thể xác định. Sáu ma pháp sư tự do này tuyệt đối là thật lòng muốn đầu nhập dựa vào mình.

Đương nhiên, đây chính là kết quả khi hắn trở thành ngàn năm truyền kỳ, hơn nữa được xưng là đệ nhất cao thủ trong ba mảnh đại lục.

Tiểu Ân hoàn toàn tin tưởng, theo thời gian trôi qua. loại nhân vật chủ động đầu nhập này nhất định sẽ chậm rãi gia tăng.

Thực ra sáu người bọn họ vô cùng thông minh, cũng không đợi ở trong ma pháp lâm viên của thành Louis chờ cơ hội bởi vì ở nơi đó có cửu cấp á long Tyrese gác, bọn họ căn bản là không có cơ hội biểu đạt ý đồ đến. Nhưng ở nơi này lại khác, chỉ cần phủ bá tước không triệt tiêu, như vậy khi Tiểu Ân ngẫu nhiên về thăm nhà thì chính là cho bọn họ cơ hội thân cận.

Tiểu Ân suy nghĩ một lát, nghĩ đến trên đại lục thần tạo hiện tại thật sự là khuyết thiếu ma pháp sư, hắn lập tức nổi lên ý định tiếp nhận.

Về vấn đề tâm tính của những người này như thế nào, sẽ bồi dưỡng ra loại bạch nhãn lang (phản chủ) hay không, như vậy tạm thời sẽ không cần suy xét

Ở trên đại lục thần tạo còn có một Cự Ma Thần cấp BOSS như vậy, cho dù bọn họ làm cái gì cũng không có khả năng nhảy ra khỏi lòng bàn tay của Tiểu Ân.

Hara trên bầu trời đột nhiên vọt xuống, khi tiếp cận mặt đất mới chậm rãi vận không chế khí, run run rẩy rẩy dừng ở bên cạnh Tiểu Ân.

Tiểu Ân cười ha hả, giang hai tay bế nó từ trên cái chổi xuống, về phần vòng năng lượng phòng hộ kia, tự nhiên là không có khả năng tạo thành ảnh hưởng gì đối với Tiểu Ân.

- Hara, thật không tồi đệ là một thiên tài phi hành.

Tiểu Ân nói tự đáy lòng, lần đầu tiên phi hành đã có biểu hiện như vậy, nếu như ở kiếp trước nó khẳng định là một phi công xuất sắc

Hara vẻ mặt đỏ bừng, hắn hưng phấn nói:

- Ca, thứ này thật không tồi, so với bọn họ ôm ta bay còn sáng khoái và kích thích hơn.

Tiểu Ân hơi há miệng, thì ra Hara cũng không phải lần đầu tiên bay, hắn than nhẹ một tiếng, xem ra trong gia tộc mình cũng không sinh ra một thiên tài chân chính.

Náo loạn với Hara một lúc Tiểu Ân cũng không đi ra ruộng.

Sau khi nhìn thấy Hara bay loạn trên bầu trời không chỉ có lão Bond vô cùng lo lắng bỏ ruộng chạy về, mà ngay cả Joey sắc mặt cũng trắng bệch từ phủ bá tước chạy ra, ở phía sau bà có rất nhiều người hầu đi theo, bọn họ đều dùng ánh mắt hâm mộ nhìn cái chổi trong tay Hara.

Joey mặc dù trong lòng nén giận, nhưng lại không dậy nổi can đảm quả trách, chỉ có điều ở trong lòng đã quyết định chủ ý, một khi Tiểu Ân rời khỏi như vậy nhất định phải tịch thu cái chổi này.

Về phần lão Bond, sau khi cười đại mã trở về, khuôn mặt vốn nổi giận đùng đùng sau khi nhìn thấy Tiểu Ân liền lập tức tiêu tan.

Lão đương nhiên rõ ràng, đã có Tiểu Ân ở một bên chăm sóc, như vậy khả năng xảy ra chuyện ngoài ý muốn trên cơ bản đều bằng không.

374. Chương 14: Liệu Trước Không Lo

Lần này hắn trở về, mục đích chủ yếu chính là muốn thuyết phục mấy người lão Bond chuyển nhà, chỉ có chuyển vào bên trong đại lục thần tạo thì Tiểu Ân mới chân chính yên tâm.

Lão Bond nhìn phủ bá tước hoa lệ xa xỉ, thủy chung không có tâm tư hạ quyết định, Joey lại có chút không quá vừa lòng.

Bởi vì Tiểu Ân nói rất rõ, địa phương tương lai bọn họ phải đi là một khối đại lục vừa mới khai khẩn, hơn nữa người của đại lục trên cơ bản đều là người da đen. Dưới tình huống bình thường chỉ sợ không có bao nhiêu người nguyện ý đi tới khối đại lục như vậy sinh sống.

Về phần Hara, nó cũng không có quyền biểu quyết, đã bị Joey bắt đi ngủ, hần chu miệng phần nộ rời đi.

Tiểu Ân nhìn khuôn mặt của bọn họ, đột nhiên thở dài một hơi, từ trong vòng cổ không gian lấy ra hai bình dược phẩm ma pháp, nói:

- Phụ thân, di Joey, đây là dược phẩm ma pháp mà ta cố ý luyện chế.

Nói tới đây, ngay cả là Tiểu Ân, khuôn mặt cũng không kìm nổi có chút đỏ lên, biến thành quả lao động của người khác thành của mình, đây cũng không phải là chuyện đáng khoe khoang gì.

Nhìn dược phẩm sinh mệnh xanh thắm, lão Bond hồ nghi hỏi:

- Thứ này có thể có tác dụng gì?

- Tác dụng của thứ này thì chỉ có một.

Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

- Nó có thể kéo dài tuổi thọ của nhân loại.

Ánh mắt của lão Bond và Joey lập tức sáng lên, ở một giây đồng hồ sau đồng thời lộ ra khát vọng, thậm chí còn có vẻ tham lam.

Tục ngữ nói chết tử tế không bằng sống tồi, có thể còn sống, hơn nữa phía dưới còn một đám lớn người hầu hạ, ai nguyện ý chết chứ?

Tiểu Ân tiếp tục nói:

- Loại dược phẩm này chỉ khi phục dụng ở dưới khí hậu đặc thù của đại lục kia mới có khả năng phát huy hiệu quả lớn nhất. Nếu như sinh hoạt ở nơi này, chỉ sợ tuổi thọ kéo dài sẽ giảm bớt một nửa không lý do. Hơn nữa mọi người cũng không phải một đi không trở lại, về sau cứ cách một hai năm đều sẽ đi nghỉ một lần, thế nào?

- Được.

Lão Bond còn không nói gì, Joey đã giành trước chấp nhận, bà còn châm chọc lão Bond còn đang do dự, giận dữ nói:

- Lão còn muốn suy nghĩ cái gì, có phải đang nghĩ phải chờ ta chết lão lại đi tìm một người khác?

Linnuo đang uống trà suýt chút nữa phun ra. Làm một ma pháp sư cao quý, lão cũng không thể lý giải ý nghĩ trong lòng của những người dân bình thường này.

Mặc dù lão Bond và Joey đều đã làm bá tước và bá tước phu nhân mấy năm, cũng đã học một chút cái gọi là tri thức quý tộc, nhưng là từ đáy lòng bọn họ vẫn là một cặp vợ chồng nông dân bình thường, Joey rất cuộc đã trở về bản sắc của bà.

Lão Bond xấu hổ cười cười, nói:

- Nói vậy, ta làm sao có suy nghĩ như vậy. Được rồi, tất cả theo bà, chúng ta đi là được.

Joey lúc này mới mặt mày hớn hở, chẳng qua bà lập tức do dự một chút, hỏi:

- Tiểu Ân, chúng ta có thể mang một ít người đi không? Trong phủ bá tước có một số người hầu quen thuộc, còn có...

Nhìn thấy bà ấp a ấp úng, vịn tay nhăn nhó không chịu nói ra, Tiểu Ân cũng không có cách nào khác đành phải rời ánh mắt tới trên người lão Bond.

Lão Bond do dự một chút, nói:

- Tiểu Ân, trong tay con còn có bao nhiêu được phẩm như vậy? Có thể lấy thêm một lọ, gần đây thân thể của Witte giống như không tốt lắm, Joey có chút lo lắng.

Tiểu Ân lập tức nói:

- Ba yên tâm đi, một phần của sư phụ Witte con đã sớm chuẩn bị tốt.

Khi hắn gặp Witte lần đầu tiên mới chỉ có chín tuổi hiện giờ trong nháy mắt cũng đã trôi qua suốt hai mươi năm, vị sư phụ thợ rèn này cũng từ trung niên tiến vào lão niên.

Mười ngày sau, Tiểu Ân dẫn theo một đám người rời khỏi một mảnh đất đen đang dần dần khôi phục sức sống.

Làm cho Tiểu Ân không nghĩ đến chính là, số người nguyện ý đi theo lão Bond đã vượt rất xa so với tưởng tượng của hắn.

Nghe được lão Bond muốn tới một địa phương khác mưu sinh, hơn nữa ở phía sau lão còn có chỗ dựa là Tiểu Ân, trong toàn bộ thôn trang gần như có một nửa số người kéo theo gia đình nguyện ý đi theo bá tước đại nhân.

Không chỉ có như thế, Witte, German, còn có người nhà của bọn họ và mấy đệ tử thân cận đều nguyện ý cùng đi.

Mà khiến Tiểu Ân giật mình nhất chính là, Scott không ngờ cũng nguyện ý đuổi theo lão Bond cùng đi, ở trong vòng hai ngày, lão đã truyền lại tước vị cho người con cả, tùy ý thu thập một chút, liền cùng với Witte chạy đến phủ bá tước của lão Bond.

Nhìn bộ dáng hai lọn tóc mai hoa râm của nam tước Scott, trong lòng Tiểu Ân cũng sinh cảm khái nghĩ tới những việc đã cùng lão trải qua khi tới công quốc Louis, cho nên chủ động đề xuất cấp cho lão một phần được phẩm sinh mệnh, tự nhiên là khiến Scott hưng phấn không ngừng, cùng với Witte hai người uống đầy một bụng rượu, cùng ngày đã say bất tỉnh nhân sự.

Dẫn theo mọi người đi được mấy ngày, sau khi rời xa trang viên, Tiểu Ân liền bắt đầu dựng ma pháp trận đồ.

Mặc dù tất cả mọi người đều nghe nói qua, lần ra đi này phải sử dụng ma pháp truyền tống trong truyền thuyết, nhưng khi bọn họ tận mắt nhìn thấy ma pháp trận đồ, trong lòng mỗi người đều vô cùng sợ hãi.

Tiểu Ân đã vô cùng thuần thục đối với việc dựng truyền tống ma pháp trận đồ, hơn nữa trải qua nhiều lần thử nghiệm, tất cả tự nhiên đều quen thuộc, rất nhanh đã hoàn thành công tác xây dựng.

Sau đó, dưới sự hỗ trợ của mấy ma pháp sư cho mỗi một người và một con gia súc đều đội lên đỉnh đầu một cái mũ phòng hộ.

Theo hào quang màu trắng chớp động từng đợt, đoàn xe khổng lồ dần dần giảm bớt, Linnuo đã sớm tiến vào đại lục thần tạo trước một bước, mà bên trong hơn hai mươi vị chiến sĩ và đại lượng tín đồ do Cự Ma Thần bồi dưỡng ra sau khi tái hiện thân uy đã sớm chuẩn bị từ lâu.

Sau khi toàn bộ đoàn xe đều tiến vào truyền tống trận đồ, Tiểu Ân tháo dỡ ma pháp trận đồ tại chỗ xuống, xóa bỏ hoàn toàn dấu vết xung quanh.

Sau đó, lực lượng tinh thần của hắn dạo qua một vòng xung quanh; sau khi xác định không có người phát hiện, cũng “Vù” một tiếng trực tiếp tiến vào bên trong đại lục thần tạo.

Thực ra sau khi có sự phối hợp của Cự Ma Thần, Tiểu Ân đã có thể trực tiếp truyền tống giữa thế giới hiện thực và đại lục thần tạo.

Nhưng mỗi lần truyền tống hắn nhiều nhất chỉ có thể mang theo dưới mười người, hơn nữa nhiều xe ngựa như vậy, sử dụng loại phương pháp truyền tống này tự nhiên là vô cùng không hợp lý.

Trước kia mỗi lần nhìn thấy Vô Danh có thể trực tiếp ra vào trong không gian mà không cần truyền tống trận, đều làm cho Tiểu Ân hâm mộ không ngừng.

Hiện giờ hắn cũng nắm giữ một phương pháp dọa người, nhưng đáng tiếc, để sử dụng loại phương pháp này cũng không phải là lực lượng của một mình hắn, mà hắn và Cự Ma Thần mới làm được.

Sau khi có được đại lực thần tạo, còn có một chỗ tốt rất lớn, đó chính là trên người Tiểu Ân đã không cần mang theo nhiều vật phẩm trang sức không gian nữa. Nguyên nhân bởi vì sự tồn tại của thần lực trong đại lực thần tạo, thậm chí còn có thể dung nạp vật phẩm trang sức không gian, đây chính là lực lượng của thần, đã vượt xa giới hạn mà con người có thể tưởng tượng.

Sau khi tiến vào đại lực thần tạo, Tiểu Ân nhìn đến đám người lão Bond đang nhìn cảnh sắc tươi đẹp xung quanh mà chậc chậc lấy làm kỳ.

Vốn bọn họ nghĩ rằng sẽ đến một mảnh đất đai hoang vu chưa khai hoang, tất cả đều chuẩn bị phần đầu ba mươi năm, nhưng sau khi bọn họ đi tới nơi này, mới phát hiện hoàn cảnh nơi đây so với địa phương ban đầu của bọn họ, quả thực chính là khác biệt một trời một vực.

Đặc biệt là lão Bond tùy tiện tìm một mảnh đất đào lấy một ít đất đặt vào miệng nhắm nuốt vài cái, lập tức mặt lộ vẻ vui mừng, hướng về phía mọi người tuyên bố phát hiện vĩ đại của lão.

Sự phì nhiêu của đất đai nơi này, tuyệt đối là lão ít gặp trong cuộc đời này. Dựa theo lời nói của lão, chính là gieo trồng bất kể hạt giống gì vào trong đất cũng sẽ có thu hoạch rất tốt.

Những lời này lập tức làm cho mọi người hoan hô một trận, vốn trong lòng của một ít người còn lo lắng không yên thì giờ khắc này cũng biến mất hoàn toàn.

Bọn họ đều đang vui mừng, đi theo lão Bond quả nhiên là quyết định đúng.

Lúc này ma pháp sư có thể đi theo Tiểu Ân vào đại lực thần tạo tổng cộng cũng chỉ có sáu người, cũng chính là sáu ma pháp sư tự do chủ động đầu nhập tới, về phần ma pháp sư đến từ Nguyệt tinh linh và ma pháp công hội Tiểu Ân lại lựa chọn lưu bọn họ ở trong phủ bá tước.

Phủ bá tước tuy rằng là người đi nhà trống, nhưng vẫn để lại một bộ phận quản gia và người hầu phụ trách quét dọn.

Người được lưu lại cũng không đến mức tâm sinh bất mãn, lãnh địa của bá tước đại nhân cực lớn, thu nhập hàng năm cũng không phải là một số lượng nhỏ, bọn họ chỉ cần hơi nhón tay một chút, thì cũng đủ cả đời không lo cơm áo.

Sau khi rộn ràng nhốn nháo hơn nửa ngày, Tiểu Ân cuối cùng dẫn theo bọn họ đi về phía một khu vực đã được quy hoạch tốt.

Đây là kiến nghị của Nhất Hào, để tất cả mọi người ở cùng một chỗ, có thể cho bọn họ cảm giác an toàn càng lớn. Còn vấn đề hình thành phạm vi thế lực của đoàn thể nhỏ này, ở trong mắt Tiểu Ân căn bản là không đáng giá một xu.

Nhiều chỗ ở như vậy, căn bản đã không cần Tiểu Ân động thủ, chỉ cần một đạo thần dụ của Cự Ma Thần, như vậy bất cứ đoàn thể nhỏ nào cũng chỉ có phần tan thành mây khói.

Đây là thực lực, thực lực có thể nắm hết mọi thứ trong tay, chỉ cần có được thực lực như vậy thì tất cả đều không cần e dè.

Sau khi bố trí ổn thỏa cho đám người lão Bond đã là chuyện của nửa tháng sau. Tiểu Ân lấy ra mấy bình dược phẩm sinh mệnh cho mấy nhân vật trọng yếu uống, đồng thời giao Hara cho tứ tinh đại ma pháp sư trong sáu vị ma pháp sư, để hắn dạy Hara tri thức ma pháp sơ cấp.

Mặc dù bản thân Hara cũng không có nhiều thiên phú về ma pháp, nhưng sau khi trải qua mấy năm rèn luyện Quảng bá thể thao thì tiềm năng của nó cũng được mở ra một bộ phận, tư chất học tập ma pháp chừng đó tuyệt đối là đủ rồi.

Sau khi thu xếp tất cả, Tiểu Ân để Linnuo chủ trì đại cục, đặc biệt lấy mấy bản ma pháp lực thư đã loại bỏ đưa cho sáu gã ma pháp sư kia, lập tức đạt được cảm kích chân thành của bọn họ.

Về phần hoàng kim ma pháp trận thì tạm thời là không cần, bởi vì mật độ ma pháp nguyên tố ở nơi này vốn nồng đậm gấp hai lần trở lên so với ngoại giới, là thánh địa tu luyện mà các ma pháp sư luôn mơ ước.

Sau nửa tháng, Tiểu Ân cảm thấy mỹ mãn trở về trong ma pháp tháp của mình, nhớ lại việc lớn nhất trong lòng đã an bài thỏa đáng, hắc cũng đã hoàn toàn yên tâm.

Sau khi về tới ma pháp tháp, trải qua suy nghĩ cặn kẽ cuối cùng Tiểu Ân lại sử dụng ba vạn thần lực kết tinh chế tạo ra ba cái thần cách thấp kém, sau đó đưa cho Vô Danh, nhờ hắn bán đấu giá ở trong mười hai chi nhánh còn lại và ở Ngân Tâm.

Làm như vậy có hai mục đích, mục đích đầu tiên tự nhiên là có thể thu được đại lượng thần lực kết tinh.

Sau khi chân chính có được thân thể thần linh, Tiểu Ân mới hiểu được vì sao phần đông thần linh lại khát khao đối với tín ngưỡng lực như vậy. Bởi vì đối với chân thần mà nói cho dù có nhiều thần lực kết tinh hơn nữa cũng đều cảm thấy giạt gấu vá vai.

Thân thể của Cự Ma Thần giống như một cái động không đáy, cường độ hấp thu tín ngưỡng lực trong thần lực kết tinh gần như là tham lam, đại lượng tín ngưỡng lực được hắn chuyển hóa thành thần lực chứa đựng bên trong thân thể.

Sau khi sử dụng gần trăm vạn thần lực kết tinh, cuối cùng hoàn toàn nhồi nhét đủ nhu cầu của mảnh vỡ thần cách thứ nhất.

Chẳng qua ở trong tay của Cự Ma Thần lại còn có ba mảnh vỡ thần cách tương tự, hắn lại lần nữa hòa tan một mảnh trong đó, vì thế đối với thần lực kết tinh càng khao khát hơn.

Dù sao, muốn dựa vào tín ngưỡng lực sinh ra từ một chút tín đồ trong đại lục thần tạo, thì căn bản ngay cả tư cách cho hắn nhét kẻ rỗng cũng không có.

Trải qua phân tích trong khoảng thời gian này, Tiểu Ân cũng đã hiểu được vì sao lúc trước bọn họ có thể dễ dàng bức Cự Ma Thần tới mức thê thảm như thế.

Đó là bởi vì trên người của Cự Ma Thần căn bản là đã không còn lực lượng dư thừa. Vì kiến tạo quốc gia của thần, Cự Ma Thần đã hao phí vào đó tất cả tín ngưỡng lực của hơn trăm năm qua ngưng tụ lại, ở trong thần cách và thân thể của hắn quả thực chính là một cái thùng rỗng mà thôi cho nên đám người Tiểu Ân cuối cùng mới có thể thành công đánh tan quốc gia của thần.

Nếu Cự Ma Thần ngay lúc đó giống như hiện tại trong cơ thể có thần lực tương đương với trăm vạn thần lực kết tinh, như vậy cho dù nhiều ngàn năm truyền kỳ hơn nữa liên thủ cũng tuyệt đối không có khả năng thành công.

Nhưng muốn tập hợp trăm vạn thần lực kết tinh, đối với Cự Ma Thần loại nhân vật vừa mới tấn thăng chân thần này mà nói lại là một việc khó khăn cỡ nào.

Hắn thật cẩn thận tích góp từng chút một hơn trăm năm, chẳng qua chỉ đạt được mười vạn thần lực kết tinh mà thôi số lượng trăm vạn đối với hắn lúc đó mà nói đó căn bản chính là nhiệm vụ không thể tưởng tượng.

Sau khi hiểu rõ những điều này, Tiểu Ân càng có lòng đồ kị mãnh liệt đối với những thần linh cao giai cao cao tại thượng này. Trải qua năm tháng lâu dài tích lũy, trời mới biết bọn họ đã nắm giữ bao nhiêu thần lực kết tinh. Chẳng qua có thể khẳng định một chút, đó chính là thần lực kết tinh của bọn họ nhiều chỉ sợ cũng không phải Tiểu Ân có thể tưởng tượng.

Tiểu Ân tin tưởng, chỉ cần có thể đạt được đủ thần lực kết tinh, lại thêm thần cách của bản thể Tiểu Ân cung cấp, thì thực lực của Cự Ma Thần nhất định có thể đạt được tăng trưởng nhảy vọt.

Còn vấn đề của quốc gia của thần, tạm thời không cần suy xét, bởi vì thần linh một khi có được quốc gia của thần chuyên chú, như vậy sẽ bị quy tắc giới hạn, tiến vào bên trong nơi được gọi là thần giới, nhưng cũng không phải việc Tiểu Ân muốn nhìn thấy.

Đương nhiên, ngoại trừ mục đích muốn đạt được đại lượng thần lực kết tinh này, làm như vậy còn có thể đánh lừa mọi người, làm cho lực chú ý của các thần linh bị phân tán, sẽ không chú ý tới chi nhánh mười ba.

Dựa theo kế hoạch, ở trong hội đấu giá của mỗi chi nhánh, Vô Danh sẽ chỉ lấy ra một phần mảnh vỡ thần cách mà thôi.

Ba cái thần cách thấp kém có thể phá vỡ đi chia làm hơn ba mươi mảnh vỡ thần cách, sau khi bán đấu giá ở các nơi, Vô Danh còn có thể từ trong đó chọn lựa một ít truyền kỳ hoặc là ngụy thần có được uy năng hùng mạnh đưa mảnh vỡ thần cách cho bọn họ.

Sau khi có hành động này, cam đoan có thể khiến cho chúng thần không kịp nhìn, làm sao cũng không có khả năng đoán được ý đồ chân chính của Vô Danh.

Chỉ có điều trước khi Vô Danh rời đi, Tiểu Ân đã định ra cho hắn một kỳ hạn.

Trong vòng một năm, bất kể như thế nào cũng phải trở về, nếu không Tiểu Ân chưa chắc có thể đến được Luân Hồi giới.

Sau khi làm xong tất cả những việc này, Tiểu Ân cũng tạm thời nghỉ ngơi, hắn sắp xếp lại một chút những gì mình đã làm trong khoảng thời gian này.

Một ngày này, khi Tiểu Ân đang trầm tư, Mary lén lén lút lút đi vào phòng của Tiểu Ân, hạ giọng nói:

- Sư phụ, bên ngoài có người tìm ngài.

Tiểu Ân ngạc nhiên, đây vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy Mary không ngờ lại có thái độ kỳ quái như vậy, không khỏi nổi lòng hiếu kỳ:

- Là ai?

- Là tiểu thư Sara.

Mai hạ thấp thanh âm nói:

- Tiểu thư Sara ở trong ma pháp tháp của Tiffany đại ma pháp sư đợi ngài.

Tiểu Ân lập tức trở nên do dự, đối với Sara, hắn tự nhiên là có tình cảm rất tốt nhưng ở phía sau Sara lại có thêm nữ thần Ánh Trăng, cho nên ở cùng một chỗ với nàng quả thực là có chút lo lắng đề phòng.

Trầm ngâm một lát, Tiểu Ân nói:

- Ta đi gặp mặt, cũng tốt

Mary uyển chuyển cười, đột nhiên hỏi:

- Như vậy con đi tìm tiểu thư Juliana thảo luận vấn đề có liên quan linh vật.

Dứt lời, nàng xoay người bước nhanh rời đi, trong mơ hồ có thể thấy một chút tiểu ý trên gương mặt nàng.

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng, trong lòng thầm mắng một câu, nhưng ma xui quỷ khiến lại cũng không ngăn cản, gặp mặt Sara tốt nhất vẫn không nên cho Juliana biết.

Tiểu Ân vội vàng đi xuống ma pháp tháp, đi tới phòng của Vô Danh nhìn một chút, hắn đã không còn nằm ở trên giường.

Vô Danh lần này đi sẽ khoảng một năm, ở trong khoảng thời gian này, mặc dù bên cạnh Tiểu Ân đã có Cự Ma Thần làm bảo tiêu, nhưng ở trong lòng hắn, Cự Ma Thần vẫn không thể giống như Vô Danh, cho nên trong lòng khó tránh khỏi có chút không yên.

Tuy nhiên hắn cũng biết, một cửa này nhất định phải qua, hơn nữa phải dựa vào lực lượng của chính mình để qua. Nếu như ở dưới tình huống không có Vô Danh, Tiểu Ân cũng có thể làm được tâm trầm như nước, bất động như núi đó mới gọi là tâm chí đại thành chân chính, hơn xa so với hiện tại một khi mất đi sự bảo hộ của Vô Danh liền biến thành bó chân bó tay.

Thân thể hắn khẽ động, đã đi tới gần ma pháp tháp của Tiffany đại ma pháp sư trong gang tấc

Tòa ma pháp tháp này hắn đã tới rất nhiều lần, hắn cực kỳ tán thưởng đối với ma pháp quang học chế tác đặc biệt trong ma pháp tháp.

Một chân vừa mới bước vào bên trong ma pháp tháp, hắn lập tức cảm ứng được một cỗ năng lượng ma pháp tràn ngập ra ngoài giới.

Đây là năng lượng phòng hộ của ma pháp tháp, không những có thể sử dụng ma lực nhất định tạo thành tường năng lượng đẩy người chưa được phép ra, đồng thời có thể cảnh báo cho nhân viên quản lý bên trong ma pháp tháp.

Nhưng thân phận lúc này của Tiểu Ân ra sao, nếu như ngay cả chút thủ đoạn nhỏ này cũng không thể giải quyết, đó mới thực sự là mất mặt.

Ý niệm của hắn khẽ động, ma lực của bản thân đã sớm trước một bước chặn đứng dao động ma pháp mà bên ngoài ma pháp tháp truyền vào trong tháp, quá trình này quả thực so với trong nháy mắt còn phải nhanh hơn mấy lần, ngay cả Tiffany chủ nhân của ma pháp tháp cũng không phát giác.

Đại lâu trong ma pháp tháp không có một bóng người, nhưng Tiểu Ân biết, ở trên tầng ba, Tiffany chính là đang nói chuyện với Sara.

Sara mặc dù vẫn giống như trước kia gọi Tiffany là dì, nhưng thái độ của Tiffany đối với Sara lại đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Mặc dù ở trong thanh âm và vẻ mặt vẫn đồng dạng tràn đầy quan tâm, nhưng trong ngôn từ và thái độ lại đã có phần cung kính khi đối mặt với thần linh.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, thái độ kết giao của các sinh vật trí tuệ đều biến hóa theo thực lực và địa vị.

Quan hệ giữa mình và mấy người sư phụ Maren, Linnuo, Sloppy Burger, quan hệ giữa Sara và đám người Tiffany, Arnezeder cũng giống như thế.

Nếu như ngày sau đến khi mình thành thần, chỉ sợ loại quan hệ này còn có thể chuyển biến, nhưng đây cũng không phải sức người có thể nghịch chuyển.

Dường như cảm ứng được Tiểu Ân đã đến, Sara lập tức ngạc nhiên vui mừng ngẩng đầu lên, nói:

- Tiểu Ân, người tới thực là mau nha.

Tiểu Ân cười khổ trong lòng, kiếp trước, khi cô gái mời người đều hy vọng đối phương có thể đến nhanh, ở trên điểm này xem ra tất cả con gái đều là như thế.

- Ánh trăng chi nữ tôn kính... ôi, Sara, người tìm ta có chuyện gì?

Hắn vốn muốn nói hình thức một chút, nhưng nói được một nửa lại phát giác như vậy không được tự nhiên, đành liêu một phen, dứt khoát gọi thẳng tên đi.

Vẻ tươi cười trên mặt Sara càng nhiều hơn chân thành và vui sướng, nàng dịu dàng nói:

- Tiểu Ân, ta muốn tới nơi giao dịch của vũ trụ đi dạo một lần.

- Cái gì? Đi nơi giao dịch của vũ trụ?

- Đúng vậy, bộ tộc Nguyệt tinh linh chúng ta không có thượng cổ truyền tông trận, cũng không có cách nào tiến hành truyền tông cấp tinh cầu, cho nên ta hy vọng có thể nhận được sự trợ giúp của người.

Tiểu Ân ngạc nhiên hỏi:

- Hai người Harden và Rebagliati không phải sử dụng siêu cấp truyền tông trận tới sao?

- Không, bọn họ được nữ thần trực tiếp đưa tới trên tế đàn.

Sara nghiêm túc nói:

- Đi tới nơi giao dịch của vũ trụ là một tâm nguyện vẫn chưa thành của ta.

Tiểu Ân yên lặng chăm chú nhìn nàng, cuối cùng nói:

- Được, ta hiểu được.

Sau đó hắn quay đầu, nói:

- Tiffany, ta muốn mượn truyền tông trận trên lầu dùng một chút được không? Tiffany sắc mặt quái dị nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài nếu như cần xin cứ tự nhiên, nhưng truyền tống trận trên lầu thực sự quá mức đơn sơ, căn bản là không có khả năng tiến hành truyền tống giữa các tinh cầu.

Tiểu Ân cười khẽ, nói:

- Ta cũng không muốn trực tiếp truyền tống, ta chẳng qua là muốn truyền tống đến bên trong Nguyệt tinh linh mà thôi.

Tiffany sửng sốt, theo bản năng hỏi:

- Người đi rừng rậm Nguyệt tinh linh? Vì sao?

- Ta thân là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc Nguyệt tinh linh, nhưng đối với bộ tộc tinh linh từ trước đến nay lại không có cống hiến gì, thực sự là vô cùng hổ thẹn.

Tiểu Ân nhìn Sara, hần dùm những lời mà chính mình cũng không tin nói:

- Ta muốn kiến tạo một truyền tống trận cấp tinh cầu ở bên trong rừng rậm Nguyệt tinh linh, sau khi có truyền tống trận này, bộ tộc Nguyệt tinh linh muốn đi ra ngoài chơi cũng sẽ thuận tiện hơn.

Tiffany yên lặng gật đầu, vì một tâm nguyện của Sara, Tiểu Ân không ngờ muốn dựng ma pháp truyền tống trận đồ ở rừng rậm tổng bộ của Nguyệt tinh linh, hơn nữa còn là loại cấp bậc vũ trụ. Mà Sara ngoại trừ khóe miệng mỉm cười thì đối với việc này phẳng phất giống như chưa phát giác, giống như tất cả đều là đương nhiên.

Nhẹ nhàng thở dài vị thủ tịch ma pháp sư của công quốc Louis ngày xưa này đã không bao giờ còn hiểu được trong lòng Tiểu Ân và Sara rốt cuộc suy nghĩ cái gì...

Bên trong thành thị rừng rậm rộng lớn, nơi nơi đều tràn ngập một mảnh không khí vui vẻ dào dạt.

So với thiên tính tham lam của nhân loại, bộ tộc tinh linh là một bộ tộc vô cùng dễ dàng thỏa mãn. Đối với tuyệt đại đa số tinh linh mà nói chỉ cần địa phương mà bọn họ sinh tồn có Thể Giới Thụ xuất hiện, chỉ cần địa phương của bọn họ cư trú có khả năng sinh trưởng ra thực vật và đại thụ, thì những tinh linh này sẽ không oán hận gì.

Bọn họ có được lịch sử kế thừa lâu đời mà lại thông minh khéo léo đủ để biến những thứ này thành mỹ thực trên bàn ăn và y phục giàu khí tức nghệ thuật nhất trên thế giới.

Có lẽ cũng chính bởi vì loại tính cách đặc thù này, cho nên ở trên toàn bộ đại lục, các tinh linh mặc dù có được thực lực hùng mạnh, nhưng lại có vị trí đích xác cũng không cao lắm. Bởi vì bọn họ khuyết thiếu loại khí thể hung tàn mà độc ác khiến người ta sợ hãi. Điều này từ thái độ của các quốc gia phương Bắc đối với thú nhân và thái độ của các quốc gia phía Nam đối với tinh linh liền có thể nhìn ra.

Ngoài ra khuôn mặt xinh đẹp đặc hữu của bộ tộc tinh linh lại càng khiến cho vô số cường giả trong các chủng tộc nhân loại thú nhân mơ ước.

Việc buôn bán tinh linh trên đại lục luôn cấm không dứt.

Chẳng qua, tất cả những điều này theo sự giáng lâm của nữ thần Ánh Trăng mà dẫn tới cải thiện toàn diện. Phần đông các tinh linh lần đầu tiên phát hiện, địa vị của bọn họ đột nhiên trở nên cao quý, thái độ của các cường giả và quý tộc trong nhân loại dần dần đã phát sinh biến hóa vi diệu, dường như đã khiến phần đông các tinh linh trở thành chủng tộc tôn quý nhất trên đại lục.

Sau khi Sara và Tiểu Ân đi tới quảng trường lớn của bộ tộc Nguyệt tinh linh lập tức hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Theo sự biến hóa mà nữ thần Ánh Trăng mang đến, địa vị của Sara là Ánh Trăng chi nữ ở bên trong đồng tộc đã sớm là không ai có thể với tới.

Huống hồ, lúc này vị nhân loại đứng ở bên cạnh Sara cũng đã sớm được phần đông các tinh linh biết rõ.

Ngàn năm truyền kỳ có được danh xưng đệ nhất cường giả của ba mảnh đại lục, hơn nữa còn là ngoại tộc đại trưởng lão duy nhất của bản tộc.

375. Chương 15: Thần Lực Chi Uy

- Tiểu thư Sara, Tiểu Ân các hạ.

Dennis cung kính thi lễ, mặc dù hắn là ma đạo sĩ lưu lại phòng thủ duy nhất, nhưng so sánh với thân phận của hai người trước mắt này thì cũng không tính là gì.

Sara hơi gật đầu, đi thẳng vào vấn đề nói:

- Dennis đại trưởng lão. Xin ngài dọn dẹp chỗ trống phía Tây. Trưởng lão Tiểu Ân muốn dựng cho tộc nhân chúng ta một ma pháp truyền tống trận đồ.

Dennis ngăn người, trong lòng mặc dù là kinh dị không ngừng, nhưng hành động lại không chậm chút nào, lập tức phân phó mệnh lệnh của Ánh Trăng chi nữ xuống.

Bởi vì Sara cũng không nói truyền tống trận đồ rốt cuộc lớn bao nhiêu, cho nên sau khi dọn dẹp sạch sẽ toàn bộ nơi đó mới trở về bẩm báo.

Khi Tiểu Ân cùng với Sara đi tới một mảnh đất bằng phẳng, không khỏi hỏi:

- Nơi này vốn tính toán dùng làm gì?

Ở trong thành thị rừng rậm mặc dù không tính là tác đất tác vàng, nhưng cũng quyết không có khả năng vô duyên vô cớ để lại một khoảng đất trống lớn như vậy. Nếu như Sara thuận miệng nói một tiếng liền lập tức san bằng sạch sẽ, như vậy chứng minh nơi này đã sớm có quy hoạch tương ứng.

- Nơi này vốn là cung điện của ta.

Sara than nhẹ một tiếng, sâu kín nói:

- Chẳng qua ta cho rằng, so với một cung điện lạnh như băng không bằng dựng trên đó một tòa truyền tống trận, như vậy mỗi một lần sử dụng ta sẽ nhớ tới ngày hôm nay.

Tiểu Ân có chút há miệng thở dốc, nhưng cuối cùng cũng không nói gì.

Hắn yên lặng đi tới giữa bãi đất trống, duỗi tay vung lên, một số lượng lớn tài liệu ma pháp đã âm âm xuất hiện giống như rác rưởi.

Ở bên trong những tài liệu này, có rất nhiều tài liệu đều đã biến mất không còn chút dấu vết ở trên tinh cầu này.

Mấy thứ này ở trong nơi giao dịch của vũ trụ cũng không quý giá, nhưng tới nơi này liền biến thành vật phẩm trân quý ngàn vàng khó mua.

Đám người Dennis dần dần nhận ra lai lịch của những thứ này, ánh mắt của bọn họ lập tức trợn tròn. Chỉ là một cái ma pháp truyền tống trận không ngờ lại cần nhiều tài liệu quý giá như thế, đây rốt cuộc là ma pháp trận đồ gì?

Tiểu Ân cũng không giải thích. Thân hình của hắn không ngừng lướt qua lướt lại ở trong những tài liệu ma pháp này giống như điện, đồng thời ở xung quanh người nổi lên một trận gió to. Trận gió to này cũng không phải thổi ra xung quanh, mà biến thành một cánh tay gió cực lớn giống như kim lớn sắp đặt những tài liệu trên mặt đất theo những phương vị nhất định.

Mỗi một động tác của hắn đều giống như có thiết kế trước, hơn nữa đã trải qua thiên chuy bách luyện mới có thể đạt tới động tác tiêu chuẩn.

Tất cả tài liệu ma pháp ở dưới sự điều động của hắn đều giống như có được sinh mạng bốc lên bay múa ở trên không trung.

Tất cả những tinh linh bàng quan ở nơi này đều ghen hòng nhìn trân trối, trên mặt của bọn họ đều tràn ngập kính nể và kinh ngạc.

Arnezeder cũng là một cao thủ ma pháp trận đồ, ở trong lòng của bọn họ, những Nguyệt tinh linh này hưởng thụ danh vọng địa vị vô cùng cao quý, thậm chí còn có hơn phân nửa tộc nhân đều cho rằng bà mới là thiên hạ đệ nhất cao thủ trận đồ.

Nhưng vào lúc này, sau khi chứng kiến thực lực của Tiểu Ân thì ý tưởng này đã đang dần dần dao động.

Một thiếu nữ tinh linh xinh đẹp nhẹ nhàng lôi kéo trung niên tinh linh bên cạnh, nhỏ giọng hỏi:

- Mụ mụ, Arnezeder và hắn, rốt cuộc người nào mới là thiên hạ đệ nhất trận đồ đại sư vậy?

Vị trung niên tinh linh kia do dự một lúc lâu, mặc dù nàng rất muốn nói cho con mình Arnezeder là tốt nhất, nhưng những lời này đến miệng lại không thể nói ra.

Bởi vì, ở trong lòng bà đã có đáp án rõ ràng mà chính xác.

Động tác của Tiểu Ân nhanh như tia chớp, không có chút chậm chạp dây dưa, toàn bộ trận đồ được bố trí càng là thiên y vô phòng, gần như đã đạt tới cảnh giới hoàn mỹ.

Khi hắn mang theo vẻ mặt hài lòng trở lại chỗ cũ, thì trên mặt đất đã xuất hiện một khối nguyên hình truyền tống trận đồ đường kính ba mươi thước.

Truyền tống trận đồ này cũng không chiếm hết tất cả chỗ đất trống, mà cực kỳ có chừng mực chỉ chiếm không đến một phần ba diện tích, đây đương nhiên là Tiểu Ân cố ý làm.

Hiện tại địa vị của Sara ở trong bộ tộc Nguyệt tinh linh đã cao quý không cần nói chỉ cần nhìn những tinh linh này chuẩn bị một địa phương lớn như vậy ở trung tâm thành thị để nàng kiến tạo cung điện là có thể tượng tượng được một phần.

Có lẽ nàng cũng không quan tâm cung điện này, nhưng Tiểu Ân lại không giống như vậy.

Ánh mắt của mọi người đều bị ma pháp trận đồ ở trước mặt hấp dẫn, làm tộc nhân của bộ tộc tinh linh thông ma pháp, kiến thức của bọn họ phải hơn xa so với nhân loại bình thường, đây là chỗ tốt lớn nhất của nhân số ít.

Ở trong đế quốc của nhân loại, nếu như muốn phổ biến tri thức ma pháp thông dụng đến loại trình độ này, đó trên cơ bản chính là việc si tâm vọng tưởng, cho dù là thần linh cũng không nhất định có thể làm được.

Nguyên nhân trong đó sao, tự nhiên chính là cơ sở nhân khẩu khổng lồ kia.

Mặc dù tuyệt đại bộ phận tinh linh đều không nhìn ra ma pháp trận đồ này đại biểu hàm ý gì, nhưng đồ hình phức tạp huyền ảo kia, cùng với quang văn rối rắm giống như mạng nhện lóe lên sắc thái thần bí, lại đang nói cho bọn họ, đây tuyệt đối là một truyền tống trận pháp siêu cấp hùng mạnh.

- Tiểu Ân các hạ, xin tha thứ cho sự kém hiểu biết của ta.

Dennis vẻ mặt ngưng trọng nói:

- Xin hỏi đây là truyền tống trận đồ gì?

- À, đây là truyền tống trận đồ cấp tinh cầu, chỉ cần có đủ tinh thạch năng lượng thì nó có thể tiến hành tinh tế truyền tống trong phạm vi nhất định.

Tiểu Ân nói:

- Tuy nhiên bởi vì tài liệu có hạn, cho nên phạm vi truyền tống của nó cũng không lớn, khả năng chỉ có hơn năm mươi thành thị giao dịch cho các người lựa chọn.

Thân thể của Dennis có chút phát run, hắn lập tức hiểu được giá trị của truyền tống trận này.

Có được một truyền tống trận như vậy rốt cuộc có ý nghĩa như thế nào đối với một chủng tộc, làm đại trưởng lão của bộ tộc Nguyệt tinh linh, hắn đương nhiên rõ ràng.

Khom lưng thật sâu, Dennis thành tâm thực lòng nói:

- Tiểu Ân các hạ, cảm ơn ngài ban ân.

Tiểu Ân hướng về phía hấn gập đầu một cái, sau đó nói:

- Sara, chúng ta đi thôi.

Sara cười rạng rỡ, trên mặt là một mảnh tươi đẹp, như trời quang sau cơn mưa, ngay cả là Tiểu Ân cũng không kìm nổi lâm vào tâm động không ngừng.

Hai người cùng tiến vào bên trong truyền tống trận, hào quang lóe lên, lập tức biến mất không thấy.

Dennis xoay người xuống liên tiếp ra lệnh, bảo vệ nghiêm mật truyền tống trận cấp tinh cầu này.

Trước khi được sự đồng ý của trưởng lão hội thì ngoại trừ Tiểu Ân và Sara, còn lại không có ai được phép sử dụng loại truyền tống trận cấp bậc này.

Sau khi tất cả mọi người đều đi xuống, dựa theo sự phân phó của hấn đi làm, Dennis để lại đủ nhân thủ bảo vệ, bản thân lại một mình rời đi. Sau khi rời khỏi đám đông, vẻ tươi cười trên mặt hấn lập tức kiểm chế, thay vào đó là một loại vẻ mặt tràn đầy lo lắng.

Ánh Trăng chi nữ là người phát ngôn của nữ thần Ánh Trăng ở nhân thế, các nàng phải cam đoan cả đời thuần khiết, tuyệt đối không nên phát sinh bất cứ tình cảm hoặc quan hệ thực chất gì với những người khác.

Nhưng hôm nay nhìn thái độ mờ ám giữa Sara và Tiểu Ân, dường như bọn họ đã có chút thân mật, đây đối với Sara và nhất mạch Nguyệt tinh linh này của bọn họ mà nói lại cũng không phải chuyện tốt gì.

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, Dennis ngẩng đầu vừa nhìn, trong vô thức, không ngờ đã đi tới phía trước thần điện của nữ thần bệ hạ.

Lúc này cửa chính của thần điện vẫn chưa mở ra, mười hai vị thần tuyển hộ vệ phụ trách bảo vệ bên trong cũng không có lộ diện, nhưng loại năng lượng mãnh liệt mà mệnh môn này lại khiến hấn kinh hồn táng đảm.

Đúng vậy, quả thật là kinh hồn táng đảm, khiến hấn đột nhiên dâng lên ý niệm sợ hãi trong đầu.

Uy năng của thần linh có thể là sâu không lường được, khi tín ngưỡng thành kính thì cho dù thần uy mệnh môn như trời, các tín đồ cũng chỉ cảm thấy vui sướng điên cuồng, nhưng nếu như làm ra chuyện hoài nghi nào đó đối với thần linh, như vậy thần uy có thể lập tức hoàn toàn áp chế người đó, hơn nữa làm người ta hết hồn, rốt cuộc khó có thể đối địch với người được Thần tuyển.

Trong lòng hấn rung mình, vội vàng đứng lại, trong lòng liệu mạng cầu nguyện dần dần trong lòng hấn yên tĩnh lại, giống như cái gì cũng không biết, đã quên mất ý nghĩ vừa rồi.

Ở trong một nơi giao dịch của vũ trụ không biết tên, Tiểu Ân và Sara sóng vai đi ra.

Trải qua mấy hành trình trong vũ trụ, Tiểu Ân đã minh bạch một việc, những nơi giao dịch trong vũ trụ này thực ra cũng chính là một đám thành thị trung chuyển, tương đương với loại thành thị ở những chỗ như nhà ga, bến xe, sân bay, chẳng qua đối với quy mô vũ trụ mà nói thành thị như vậy hướng tới chính là một viên tinh cầu.

Mỗi một thành thị giao dịch này đều có những chỗ độc đáo, cho dù là trong những thành thị khác nhau của gia tộc Phong Linh cũng có điểm khác biệt trên nhiều phương diện.

Nhưng thành thị giao dịch lúc này bọn họ đi vào lại rõ ràng có một loại cảm giác áp lực mãnh liệt. Hơn nữa mấy tên ma pháp sư thủ vệ ma pháp trận kia ánh mắt nhìn Sara liền giống như con sói già nhìn thấy cô bé quàng khăn đỏ, tham lam không che dấu chút nào.

Sắc mặt của Tiểu Ân hơi trầm xuống, hấn đã đi qua bốn thành thị giao dịch, tổ chức ma pháp sư trong thành thị này không thể nghi ngờ là thấp nhất.

Khí tức trên người mơ hồ bắt đầu lưu chuyển khí thể quanh người Tiểu Ân cũng bắt đầu lắng đọng lại, có xu hướng như sự khởi đầu của giông bão sắp tới.

Nhưng một bàn tay nhỏ bé mềm mại trắng mịn, lại có chút lạnh lẽo nhẹ nhàng nắm tay hấn.

Tiểu Ân tâm tình căng thẳng. Trên mặt của Sara lộ vẻ tươi cười dịu dàng, nụ cười này giống như vầng trăng sáng mới lên, xua đi tất cả cảm xúc tiêu cực trong lòng hắn.

Có lẽ nụ cười này không đủ trang trọng thanh lịch, không quá tương xứng với thân phận thần tuyền chi nữ của nàng. Nhưng Tiểu Ân lại có thể cảm ứng được, vẻ tươi cười bày ra ở trước mặt mọi người kia, thực ra là vẻ mặt đại chúng của một loại nghề nghiệp, mà Sara lúc này, ngoại trừ Tiểu Ân cũng không còn ai nhận thức nàng đã trở về làm chính mình dưới hoàn cảnh bỏ đi lớp áo khoác của Thần sứ.

Sau khi cảm nhận được tâm tình của đồng bạn, trong lòng của Tiểu Ân cao hứng như thể là được nếm mật, ngay cả mấy ánh mắt hâm mộ kia dường như cũng là đương nhiên.

Đây là Sara, ở giờ khắc này không thuộc về thần linh, mà là Sara thuộc về hắn.

Sara như vậy, nếu như không làm cho bọn họ nhìn đến hoa mắt thì đó mới gọi là kì quái.

Tiểu Ân nắm chặt tay của Sara, hai người đi về phía thành thị giao dịch phương xa. Mãi đến khi hai người bọn họ đi ra khỏi phạm vi của ma pháp sư thủ hộ truyền tống trận, mấy tên ma pháp sư kia mới như từ trong mộng tỉnh lại.

Một người trong đó đột nhiên nhảy dựng lên, nói:

- Không tốt bọn họ không ngờ không ngồi phi hành khí mà đã rời đi.

Mấy người còn lại đều ngẩn người, sau đó cả đám ngơ ngác nhìn nhau, một người khác lại nói:

- Hắn có gặp phải tên kia không?

- Chỉ mong là không, nhưng một khi gặp phải, thì cho dù có mười cái mạng cũng không đủ rồi...

Mấy tên ma pháp sư cảm khái vài tiếng, trở nên có chút bất mãn đối với biểu hiện lúc trước của mình.

Mà ở phía trước của bọn họ, Tiểu Ân và Sara đã sớm không biết đi tới phương nào rồi...

Thực ra Tiểu Ân biết, ở trong các nơi giao dịch, đều có một quy củ bất thành văn, đó chính là không thể phi hành ở trên bầu trời của thành thị giao dịch, mà đi lại giữa thành thị giao dịch và các đại truyền tống trận đều cung cấp phi hành khí cố định cho mọi người ngồi.

Đây là thủ tục cơ bản nhất, nhưng thủ tục này cũng chỉ chuẩn bị cho tuyệt đại đa số ma pháp sư bình thường, về phần loại nhân vật giống như Tiểu Ân, nguyện ý tuân thủ đó là cho người thể diện, không muốn gây chuyện, nhưng nếu như không muốn tuân thủ, trừ phi là thần linh tự thân xuất mã, nếu không đừng nghĩ làm khó được hắn.

Lúc này, đúng là lúc mặt trời mới mọc, bầu trời xanh thẳm kia, cỏ cây xanh biếc mềm mại, những giọt sương khảm trên cỏ cây xanh biếc, giống như một bức tranh tĩnh mịch mà xa xôi.

Tiểu Ân và Sara nắm tay nhau dạo bước trong vùng quê lãng mạn này, ngẫu nhiên bốn mắt nhìn nhau, phát ra tiếng ý tri tâm, trong khoảng thời gian ngắn, tất cả phiền não đều vứt bỏ bên ngoài. Hai người bọn họ dường như trong lòng đều có một điểm tương đồng, đều đắm chìm vào trong một loại không khí cực kỳ đặc thù, dường như có thể đi mãi trong đồng cỏ này.

Nhưng một cỗ khí thế khổng lồ đột nhiên giống như cuồng phong bạo vũ từ phía trước ép đến.

Mây của Tiểu Ân và Sara đồng thời nhú lại, bọn họ cũng không hoảng sợ đối với khí thế của đối phương, mà bởi vì bị người quấy rầy cho nên mới lộ vẻ tức giận.

Trong nháy mắt, một bóng đen thật lớn bay đến trước mặt bọn họ.

Đây là một con cự thú khổng lồ gần như có thể so sánh với Hắc Toàn Phong, thân hình dài gần hai mươi thước kia tản ra lực lượng mãnh mẽ đến cực điểm.

Ở trên lưng cự thú có một thú nhân, ánh mắt của hắn lạnh như băng mà không hề có tình cảm, giống như một ngọn núi băng chói lọi lạnh thấu xương.

Cự thú há to miệng, đầu của nó mặc dù không có khoa trương giống như Hắc Toàn Phong, nhưng từ góc độ của Tiểu Ân và Sara đến xem, bất kể như thế nào đều có thể xưng là huyết bồn đại khẩu.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, chỉ có điều không chờ hắn ra tay, Sara cũng đã chém ra một đạo bạch quang đánh lên người cự thú kia.

Lực lượng ẩn chứa bên trong đạo bạch quang này cũng không phải rất lớn, nhưng ở trong đó lại có một loại lực lượng áp chế hùng mạnh. Sau khi bị cỗ bạch quang này đánh trúng, cự thú kia lập tức giống như trái cà, toàn thân co rút thành một đoàn, cũng không dám nhúc nhích nữa.

Đến lúc này, vị thú nhân ngồi trên lưng quái thú kia mới lộ vẻ kinh ngạc, ánh mắt của hắn đang nhìn không trung giống như tất cả đều nhỏ bé không đáng để ý, rốt cuộc cũng nhìn xuống.

Mây nhẹ nhàng nhú lại một cái, hắn nói:

- Thần tính quang huy? Người không ngờ là một thần tuyển chỉ nữ.

Thanh âm của hắn thông thả mà trầm thấp, chẳng qua thanh âm lại có xu thế càng ngày càng cao. Đặc biệt sau khi nhìn thấy dung mạo của Sara, Tiểu Ân có thể cảm ứng được rõ ràng, tâm tính của hắn nổi lên biến hóa tinh tế.

Trong lòng Tiểu Ân thầm than một tiếng, đều nói hồng nhan họa thủy, những lời này dường như có vài phần đạo lý.

Chẳng qua, vì Sara, hay là Juliana, mặc kệ là phiền toái gì hắn đều sẽ tiếp không chút do dự.

Một lát sau, thú nhân kia trầm giọng nói:

- Người là thần sứ của vị thần linh nào, vì sao phải đi tới chỗ của ta?

Sara ngẩng đầu, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói:

- Ta là sứ giả hành tẩu trong nhân thế của nữ thần Ánh Trăng, nơi này là lãnh địa của người sao? Chúng ta cũng không biết, tuy nhiên chúng ta có thể đi vòng.

Thân hình Tiểu Ân khẽ nhúc nhích đang định tiến lên, lại bị Sara dùng sức lôi kéo, hắn không muốn làm trái ý Sara nên đành phải dừng bước, im lặng không nói.

Ánh mắt của thú nhân kia dạo một vòng trên người bọn họ, nói:

- Nữ thần Ánh Trăng? Thì ra là Ánh Trăng chi nữ trong trắng.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, ở dưới tình huống nói ra những lời như vậy, chẳng phải tương đương với khiêu khích không thể nghi ngờ, hắn giương hai mắt lên, nói:

- Các hạ nói chuyện khách khí một chút.

Thú nhân chợt cất tiếng cười to, nói:

- Khách khí. Được, ta cam đoan rất khách khí.

Hắn đột nhiên vỗ chiếc túi trên người, một miếng băng gạc hình tròn lóe sáng khuếch tán ra, từ trên đỉnh đầu của bọn họ bay ra bốn phương tám hướng.

Chỉ là trong nháy mắt mà thôi một tấm lụa mỏng này đã bay lên trên trăm mét, đồng thời lấy bọn họ làm trung tâm đã bao phủ hơn mười dặm.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn lại. Đạo cụ ma pháp mà hắn từng thấy qua tuyệt đối không ít, trong đó cũng có một ít là có tác dụng thần kỳ, nhưng đạo cụ ma pháp có thể tích lớn như vậy cũng tuyệt đối là bình sinh ít thấy.

- Đây là tơ của Lãnh Huyết Châu nhả ra, trải qua trộn lẫn với mấy đạo cụ ma pháp mới luyện chế ra đạo cụ Băng Tuyệt Trảo đặc thù này.

Trên mặt thú nhân cuối cùng đã lộ ra một tia biểu cảm:

- Ánh Trăng chi nữ; nếu như ta có thể bắt giữ được người, hơn nữa đưa tới trước mặt Hắc Ám Chi Chủ. Ta nghĩ hẳn nhất định sẽ vô cùng cao hứng tiếp nhận người, đồng thời nguyện ý ban cho ta càng nhiều thần lực kết tinh.

Tiểu Ân thu hồi ánh mắt ánh mắt chuyển hướng về phía thú nhân cao cao tại thượng chí cao khí ngang kia.

Trong lòng thú nhân đột nhiên trào ra một loại cảm giác nguy hiểm mãnh liệt, hắn vội vàng kiềm chế tâm thần cẩn thận giằng co với Tiểu Ân. Tuy nhiên rất nhanh hắn đã thả lỏng, bởi vì thông qua cảm ứng của lực lượng tinh thần, hắn đã có thể khẳng định, thanh niên xem bề ngoài cực kỳ trẻ tuổi này hẳn là một vị ngàn năm truyền kỳ.

Nhưng hắn chính là một nguy thần chính thức, nguy thần chi uy đối phó một ngàn năm truyền kỳ hẳn là dư dả đi.

Nhìn Sara gắt gao rúc vào trong lòng Tiểu Ân, nhưng từ đầu đến cuối đều không quay đầu lại, trong lòng hắn đột nhiên nổi lên một tia tức giận, thần sứ này có lẽ căn bản là không có nghe rõ lời nói vừa rồi của mình.

Một cỗ năng lượng hùng mạnh từ trên người thú nhân tán phát ra, bên trong bao hàm một loại áp lực hùng mạnh đạt tới cực hạn. Nếu như ma pháp sư bình thường đột nhiên cảm thấy loại áp lực này gần người, như vậy lựa chọn duy nhất chính là chạy trốn và làm ra vòng bảo hộ năng lượng.

Nhưng Tiểu Ân chẳng qua chỉ là hơi cười cười, giống như đang châm biếm người nào đó không biết tự lượng sức mình, tay hắn hướng về phía trước nhẹ nhàng vung lên.

Nhưng một cái vung tay nhẹ nhàng này lại dường như ngưng tụ lực lượng vô cùng vô tận, một bức tường năng lượng thể lớn lực mạnh nhưng lại không chút hiển hách phóng về phía trước.

Thú nhân cười lớn mấy tiếng ha ha, coi tất cả bức tường năng lượng không có nửa điểm uy thế hiển hách kia đều không đáng giá một xu.

Tay hắn vung lên, trên toàn bộ Băng Tuyết Tráo lập tức xuất hiện từng tầng băng màu trắng, nhưng tầng băng này rất có quy luật, tầng tầng lớp lớp dường như vô cùng vô tận, hơn nữa tầng năng lượng ở trên mặt kia ở dưới tác động của thú nhân không ngờ nhanh chóng hình thành từng đạo băng điện, kích phát về phía Tiểu Ân.

Tiểu Ân khẽ nhướng mày, trong mắt là một mảnh tò mò, dạng công kích do hai thuộc tính băng và điện hợp lại như vậy, ngay cả hắn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.

Băng là một loại thể rắn yếu ớt, nhưng điện lại là một loại nguyên tố có tính sát thương uy lực cực lớn. Thú nhân này không ngờ có thể dung hợp hai cái thành một, trách không được hắn lại tự tin có thể lưu lại một truyền kỳ và một thần tuyền chi nữ như vậy.

Tiểu Ân lặng lẽ dừng việc khuyếch tán lực lượng linh vực lại, muốn ném thử uy lực của một chút băng điện.

Ngay sau đó, những băng điện giống như những con bạch sắc cự mãng lập tức đánh lên phía trên bức tường năng lượng của Tiểu Ân. Ánh mắt của Tiểu Ân từ loại thanh âm kỳ dị này không ngừng lóe ra hào quang khác thường. Sau khi trải qua va chạm giữa bức tường năng lượng và băng điện của đối phương, hắn mơ hồ giống như nắm bắt được điều gì, nhưng trong khoảng thời gian ngắn lại không có cách nào hình dung ra.

Tên thú nhân nguy thần này thực ra chỉ có một loại thuộc tính mà thôi đó chính là uy năng hùng mạnh của tia chớp.

Một loại uy năng khác của tầng băng lại không phải hắn phóng xuất ra, mà là mảnh tầng băng thật dày trên đỉnh đầu gây nên.

Lực lượng của tầng băng đến từ Băng Tuyết Tráo, mà bên trong Băng Tuyết Tráo lại có thêm một tia linh tính, dường như có thể tiến hành phối hợp ăn ý với thú nhân. Chính là bởi vì như thế, cho nên hắn mới có thể dung hợp hai loại thuộc tính thành một thể, đồng thời làm cho uy lực của nó tăng nhiều.

Quả thật, uy năng của những băng điện này đã lớn đến mức không thể tin nổi, ở trong cảm giác của Tiểu Ân, ngoại trừ thần linh, cũng chỉ có linh vực vô hạn của Matt Lazo mới có thể vững vàng đè qua hắn một đầu.

Băng và điện, tổ hợp của hai loại thuộc tính hoàn toàn không thể dung hợp, không ngờ lại bộc phát ra năng lượng khiến Tiểu Ân cũng lâm vào kiêng kỵ.

Đột nhiên, Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn trời, nhìn tầng băng già thiên tế nhật, trái tim của hắn nhảy lên kịch liệt.

Bởi vì cuối cùng hắn đã hiểu được, vì sao vừa rồi lại có cảm giác kỳ dị, đó chính là bởi vì Băng Tuyết Tráo này.

Luyện công ở dưới cái lồng tráo này, hiệu quả thu được tuyệt đối có thể làm cho năng lượng cương nhu thuộc tính trên người hắn dung hợp với tốc độ nhanh hơn.

Nghĩ tới điều này, trong mắt Tiểu Ân chợt lóe lên sát ý, hắn nhẹ nhàng cúi xuống, hạ giọng nói bên tai Sara:

- Sara, hắn muốn hiến nàng cho Hắc Ám Ma Thần để nhận lấy ban thưởng, vậy để cho ta tới xả giận này cho nàng đi.

Sara chỉ cảm thấy trong lỗ tai tê dại rất thoải mái, trong miệng mơ mơ màng màng đáp ứng, nhưng đối với lời nói của Tiểu Ân lại căn bản không nghe được gì.

Tiểu Ân ngẩng đầu, không hề che dấu thực lực của mình, cái loại tường đất pha lẫn uy thế cực lớn vô kiên bất tồi, vô vật bất phá ở trong nháy mắt liền tiến hành phản kích mãnh liệt.

Tầng mây trên đầu vẫn như trước, số lượng băng điện dường như càng nhiều hơn một tầng, mỗi một tác trên bức tường năng lượng đều lóe ra hào quang chói mắt. Nhưng tất cả đều không cách nào ngăn cản bước tiến của bức tường năng lượng, cho dù là mật độ băng điện lại tăng lên gấp đôi cũng như nhau không dùng được.

Sắc mặt của thú nhân cuối cùng đã thay đổi uy lực băng điện của hắn phóng xuất ra như thế nào, đương nhiên hắn biết rõ ràng.

Uy lực hùng mạnh của loại băng điện này ngay cả là cường giả cấp bậc ngụy thần cũng đừng mơ tưởng thoải mái duy trì, bởi vì sự hùng mạnh của cỗ năng lượng này thậm chí đã là tiếp cận vô hạn với ngụy thần. Nếu không phải hắn muốn bắt sống Sara, lại gia tăng thêm một chút là có thể trở thành cấm chú loại nhỏ.

Nhưng cho dù là uy năng hùng mạnh như thế, không ngờ cũng không thể tạo thành ảnh hưởng gì cho đối phương, điểm này thực sự là đã khiến hắn quá kinh hãi.

Trên mặt của hắn hiện lên vẻ do dự, chỗ đáy lòng đột nhiên toát ra một cỗ hàn ý, dường như vị truyền kỳ trước mắt này sẽ mang đến cho hắn uy hiếp sinh mạng mãnh liệt.

Điểm này từ trên thực lực và khí thế áp bách của đối phương đã có thể thấy được rất rõ ràng. Hắn thậm chí còn có thể cảm ứng được sát ý đặc hơn phát ra từ sâu trong nội tâm Tiểu Ân.

Cuối cùng, vị thú nhân này hét lớn một tiếng, từ trên người hắn nổi lên một đạo bạch quang.

Đạo bạch quang này tiếp xúc một cái với Băng Tuyết Tráo trên đầu ngay cả bầu trời cũng che lấp, lập tức đã kích phát cấm chú chân chính.

Vô số băng điện điên cuồng ngưng tụ lại, năng lượng ẩn chứa bên trong cũng tăng lên gấp bội.

Nhưng ngay sau đó, lực lượng của Tiểu Ân đột nhiên tản ra, cái vỏ cứng rắn ở phía ngoài chợt biến mất, lĩnh vực lực lượng nhu tính ở trong nháy mắt liền che kín toàn bộ không gian.

Bạch sắc băng măng thô to giống như lâm vào trong vũng bùn, mặc dù là đang liều mạng giãy dụa, nhưng căn bản là không tránh được cỗ lực lượng trước mắt này.

Tầng băng trên đầu giống như bị thứ gì đó mạnh mẽ giữ lại, ngay cả liên hệ giữa Băng Tuyết Tráo và thú nhân cũng suy yếu chút nữa bị chặt đứt.

Bản lĩnh bảo mệnh tức phát cấm chú loại nhỏ lợi hại nhất của thú nhân cứ như vậy hoàn toàn bị đông lại, căn bản là không có cơ hội hoàn toàn phóng thích.

Đến lúc này, trong mắt thú nhân cuối cùng đã lộ vẻ cực kỳ kinh hãi. Cho tới bây giờ hắn cũng chưa từng nghĩ đến, trên thế giới không ngờ còn có nhân vật hùng mạnh như vậy và phát sinh chuyện quỷ dị như thế.

Truyền kì và nguy thần ỷ vào nhất chính là cấm chú, nếu như ngay cả năng lực phóng thích cấm chú cũng không thể cam đoan, như vậy uy năng của bọn họ sẽ giảm bớt trên diện rộng.

Tiểu Ân cất tiếng cười to, trong thanh âm tràn đầy một cảm giác nhẹ nhàng vui vẻ.

Trong lòng đột nhiên khẽ động, thú nhân nguy thần hoảng sợ ngẩng đầu, kêu lên:

- Tiểu Ân, ngươi là Tiểu Ân, Tiểu Ân đã đánh bại lĩnh vực vô tận của Matt Lazo?

Không nghĩ đến, thanh danh của hắn đã truyền đến nơi này, xem ra trận chiến với Matt Lazo quả nhiên là ý nghĩa sâu xa.

Vẻ mặt của thú nhân đã hoàn toàn thay đổi hẳn cười nói:

- Tiểu Ân các hạ tôn kính, ta cũng không phải cố ý mạo phạm, xin ngài tha thứ, ta liền rời đi.

Sắc mặt của Tiểu Ân vẫn âm trầm như trước, hắn chậm rãi nói:

- Ta không quản ngươi cố ý hay là mạo phạm, nhưng ngươi nếu đã muốn giết ta, như vậy ngươi cho là còn có thể còn sống rời đi sao?

Sắc mặt của thú nhân đại biến, đột nhiên quát lớn một tiếng, thân hình bay ra phía ngoài giống như điện, ngay cả ma súng phía dưới cũng không để ý.

Đồng thời, Băng Tuyết Tráo trên đỉnh đầu lại tản mát ra chống cự cuối cùng, năng lượng băng tuyết mãnh liệt tạo thành áp lực cực lớn đối với lĩnh vực lực lượng nhu tính.

Tiểu Ân lại cười lạnh một tiếng, hắn nâng tay nhẹ nhàng điểm một cái.

Một đạo hào quang màu trắng xuất hiện ở trên tay hắn, đây cũng không phải biến hóa của lĩnh vực lực lượng, mà là thần lực của Cự Ma Thần rèn luyện ra vẫn ngưng tụ ở trên cánh tay Tiểu Ân, bị hắn xem như tạ tay. Trong giây lát, đạo thần lực này liền kích phát ra, loại tốc độ này đã vượt qua phạm trù mà ngôn ngữ có thể hình dung, giống như xuyên phá không gian, trong nháy mắt bắn ra đã xuất hiện ở bên người thú nhân đã trốn đến phương xa.

Cảm thụ được sát ý hùng mạnh khó có thể chịu đựng xuất hiện ở phía sau, thú nhân quyết định thật nhanh, trên người chọt lóe lên hào quang, hắn đã biến thành một con ma thú cực lớn.

Đó là một con ma thú đầu rắn, thân trâu, đuôi chó sói toàn thân đầy lân giáp màu đen cứng rắn, trên lân giáp đều lóe ra một cổ hào quang màu trắng bao phủ toàn thân hắn.

Đây chính là linh vật của thú nhân, lực lượng dung hợp hùng mạnh kia đến từ trong cơ thể, có thể khiến người ta biến thành ma thú trong thời gian ngắn.

Sau khi thú nhân đã đột phá cửu tinh cực hạn, trở thành thú nhân cấp bậc truyền kỳ, hắn đã có thể hoàn toàn dung hợp với linh vật trong cơ thể. Khi đó thú nhân đã trở thành một nhân hình ma thú (ma thú hình người) chân chính có được uy lực hùng mạnh, chỉ sợ đã không kém hơn siêu cấp ma pháp võ sĩ của thần linh chút nào.

Mà thú nhân sau khi tiến giai đến nguy thần, uy lực lại càng tăng cường một bước. Linh vật trong cơ thể bọn họ sẽ sản sinh ra một loại năng lượng thứ hai nhưng rất cuộc là cái gì, lại là mỗi người một khác cũng không giống nhau.

Thú nhân này không ngờ trong khi đang đào vong lại biến thành bộ dáng này, điều này nói lên hắn thật sự đã không còn đường chạy, cho nên mới làm ra phản ứng gần như theo bản năng trước mặt sát khí nồng đậm.

Nhưng hào quang màu trắng xuất hiện từ phía sau lại giống như không gặp chút trở ngại nào tiến vào trong cơ thể cực lớn của thú nhân.

Vòng phòng ngự ma pháp tầng tầng lớp lớp bên ngoài và năng lực phòng ngự hùng mạnh của thân thể trong khoảnh khắc này dường như đã hoàn toàn mất đi tác dụng.

Vốn khi nhìn thấy thân thể mạnh mẽ như thế của ma thú, mày của Tiểu Ân liền thoáng nhíu lại một chút, không ngờ là dạng da dày thịt thô như vậy, chỉ sợ một tia thần lực này chưa chắc có thể giết chết hẳn.

Nhưng biểu hiện của thần lực lại đánh tan nghi ngờ của hắn, thứ này quả thực là có được năng lượng bậc cao vượt xa cường giả cấp bậc truyền kỳ và ngụy thần, lập tức liền chui vào trong cơ thể cực lớn của ma thú. Hơn nữa Tiểu Ân còn phát hiện không ngờ, mình lại vẫn còn có thể khống chế thần lực không ngừng tàn phá bờ bãi trong cơ thể đối phương.

Trong lòng hắn khẽ động, cũng không để thần lực thực sự phá lung tung trong thân thể đối phương không kiêng nể gì, mà để nó tiến vào trong não vực của đối phương.

Não đối với bất kỳ sinh vật gì mà nói đều là bộ phận quan trọng, khi thần lực do Tiểu Ân khống chế tiến vào nơi này, thú nhân kia cũng đã thét dài một tiếng, đã phát ra một tiếng thét điên cuồng không cam lòng cuối cùng.

Nhưng thần lực cũng không nổ tung ra, mà hóa thành nhiều điểm nhỏ, ở dưới sự khống chế cực đoan của Tiểu Ân biến thành một cái cối xay lớn, trong thời gian ngắn ngủi đã xóa tan hoàn toàn linh hồn của thú nhân.

Sau khi làm xong tất cả những việc này, ngay cả Tiểu Ân cũng có chút sửng sốt, hắn làm sao cũng không nghĩ đến, tất cả những việc này không ngờ lại thuận lợi như thế.

Uy lực của thần lực tự nhiên là sâu không lường được, nhưng tên thú nhân kia cũng không đoán được ý đồ của Tiểu Ân mới là nguyên nhân thuận lợi chân chính.

Dù sao, ngoại trừ Tiểu Ân, còn có ai sẽ cố ý để thần lực trăm phương nghìn kế tiến vào não vực của đối phương lại đi mài mòn linh hồn chứ.

Đây không phải cớ quần đánh rắn, làm điều thừa sao.

Thân thể cực lớn của ma thú nặng nề từ trên không trung rơi xuống, ầm một tiếng đập thành một cái hố to.

Tiểu Ân nhẹ nhàng vỗ cánh tay nhỏ nhắn của Sara, Sara mỉm cười mở ra.

Mặc dù nàng cũng không thích giết chóc, nhưng nếu có người ức hiếp lên đầu, vừa muốn bắt nàng hiến cho thần linh của hắc ám hệ, lại muốn chặn giết Tiểu Ân, như vậy nàng nếu còn ngăn cản Tiểu Ân phản sát thì cũng sẽ không xứng trở thành thần tuyển chi nữ.

Tiểu Ân đi tới ma thú cực lớn trước mặt, duỗi tay vung lên, đã thu ma thú này vào trong vật phẩm trang sức không gian, đồng thời tay của hắn hướng lên không trung chộp một cái.

Nhưng Băng Tuyết Tráo bao phủ không trung chẳng qua chỉ có chút run rẩy, liền cự tuyệt sự triệu tập của hắn.

Trong lòng Tiểu Ân lấy làm ngạc nhiên, hắn mơ hồ cảm ứng được, bên trong kiện đạo cụ ma pháp siêu cấp hùng mạnh này dường như có một loại linh tính, mặc dù không thể so sánh với Vô Danh, dạng biến thái này, nhưng dù sao cũng đã phát triển ra một chút hình thức ban đầu.

Tâm niệm của hắn thay đổi thật nhanh, nhưng càng tăng cường thêm quyết tâm thu phục.

Lĩnh vực lực lượng nhu tính bạo phát ra giống như sơn tuyền, từng điểm từng điểm hoàn toàn chiếm lấy toàn bộ lĩnh vực trong không gian.

Cuối cùng, sau khi lĩnh vực lực lượng nhu tính bày ra uy năng siêu cấp hùng mạnh, Băng Tuyết Tráo chậm rãi co rút lại, hợp thành một viên lớn to bằng nắm tay nhẹ như không.

Chính là một viên như thế, khi khuếch tán ra còn có không gian cực lớn như thế, Tiểu Ân có thể khẳng định, bên trong thứ này có lực lượng không gian.

Sau khi Băng Tuyết Tráo biến mất, Tiểu Ân cũng thu lĩnh vực lực lượng lại.

Hắn và Sara nhìn nhau cười, tay nắm tay sống vai rời đi.

Trên toàn bộ bình nguyên, ngoại trừ ma thú dài gần hai mươi thước vẫn như trước nằm sấp không dám nhúc nhích, hết thảy đều đã khôi phục bình thường, giống như chưa từng phát sinh bất cứ chuyện gì...

376. Chương 16: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn.

Khi dao động này mãnh liệt nhất đã sớm kinh động đến vài vị cao thủ ở phương xa, lục tục có người chạy đến. Giữa chiến trường bọn họ bồi hồi thật lâu, đặc biệt là khi thấy được cái xác ma thú thật lớn ở phía Bắc bình nguyên, sắc mặt mỗi người đều thay đổi.

Có thể có tư cách tới đây đều là nhân vật cường đại một phương. Bọn họ đương nhiên hiểu được sự đáng sợ của ma thú, mà càng làm cho người ta kinh ngạc hơn, cũng là chủ nhân của ma thú này. Đó là một ngụy thần cao nhất uy danh vang dội trên tinh cầu này.

Mấy người sau cùng cuối cùng cũng đã tập trung lại. Đầu ma thú thật lớn kia vẫn nằm một đống dưới đất. Sau nửa ngày quan sát, họ đều xác định ma thú này đã chết.

Trong một thời gian ngắn, các loại suy đoán lại nhao nhao giữa các cao thủ này.

Bọn họ cũng biết quan hệ của ma thú và ngụy thần kia, hiện giờ ngay cả ma thú này cũng chết, vậy còn vị ngụy thần trước tới nay vẫn luôn thích thú nhân chỉ sợ cũng không ở đâu xa.

Có điều bất kể bọn họ đoán thế nào, cũng không thể tưởng được là chỉ giao phong trong một khoảng thời gian ngắn cũng đã phân ra sinh tử thắng bại.

Bàn bạc một lát, vài người lần lượt rời đi, sóng ngầm bắt đầu trào dâng trên tinh cầu này. Rất nhiều thế lực lớn đang âm thầm tiếp tục gắng sức, cùng đợi tin tức cuối cùng.

Mà ma thú vô giá kia, không ngờ không ai dám dù là đụng nhẹ một cái.

Chưa có cái tin ngụy thần kia đã chết, bất cứ kẻ nào cũng không dám khinh nhờn ma thú của hắn.

Đây là một ngụy thần, cần phải biết giữa thế giới sinh vật có trí tuệ, đó là một năng lực có thể nói là tuyệt đối khủng bố, đủ để khiến cho tất cả sinh vật có trí tuệ trước mặt hắn mà run rẩy.

Đương nhiên, nếu trên tinh cầu này có một số chủng tộc được thần linh ủng hộ sau lưng. Thì ngụy thần thế nào cũng sẽ không tự làm mình mất mặt, song phương còn có thể duy trì được thế cục hòa bình mặt ngoài.

Mà thành thị giao dịch này lại đúng là ở hoàn cảnh đó.

Tuy nhiên, khi cái tin ngụy thần thú nhân kia đã tử vong được xác nhận, cả tinh cầu cũng không tránh được một lần nữa cải tổ.

Tiểu Ân và Sara tuy nhìn như đi bằng hai chân, nhưng chân Tiểu Ân thủy chung cũng chưa từng chạm đất. Bản thân có được năng lực hùng mạnh và Nhất Hào toàn diện phối hợp đủ cho hắn có thể làm ra rất nhiều chuyện mà các ma pháp sư bình thường không dám tưởng tượng.

Sara căn bản là không cần phí nửa điểm khí lực, vì gần như tất cả thể trọng nàng đều dồn hết lên mình Tiểu Ân.

Cảm nhận được tốc độ càng lúc càng nhanh của hắn, Sara đột nhiên sinh ra một sự bất mãn mơ hồ trong lòng. Chẳng lẽ hắn không muốn ở gần ta sao?

Tuy biết suy nghĩ này dị thường vô văn, nhưng Sara vẫn thật tâm thật lòng hỏi:

- Tiểu Ân, vì sao phải nhanh như thế?

- Vì sao?

Tiểu Ân ngăn ra, ngẫm nghĩ một lát, hắn đáp:

- Ta hiểu. Có lẽ vì trước đó ta đang nghĩ đến chuyện gì đó, còn lúc này tâm thần lại tập trung toàn bộ vào người, nên mới theo bản năng mà đi nhanh.

Sara hơi đỏ mặt. Nghe chính miệng Tiểu Ân thừa nhận tất cả tâm thần hần đều đặt trên mình, tự nhiên khiến cho nàng sinh tâm xúc động.

Tuy nhiên, trong lòng nàng lại có chút tò mò:

- Trước kia ngươi nghĩ đến cái gì?

- Võ sĩ ma pháp.

Tiểu Ân đáp không chút do dự.

Sara ngẩn ra, hỏi lại:

- Người nghiên cứu võ sĩ ma pháp kia làm gì? Đó là sức mạnh cường đại chỉ có những thần linh mới có khả năng nắm giữ được.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu:

- Sara, ngươi đang sai lầm. Tuy hiện tại võ sĩ ma pháp đều phục vụ cho thần linh, trở thành tín đồ trung thành nhất của họ, nhưng chỉ cần chúng ta có thể giải quyết một vấn đề, việc bồi dưỡng một lượng lớn võ sĩ ma pháp như vậy cũng không còn là chuyện khó khăn nữa.

Hai hàng lông mày cong cong của Sara hơi nhướn lên, khiến Tiểu Ân đau lòng.

Hần nhẹ nhàng vuốt lên vầng trán không chút vết của nàng, cười nói:

- Không cần nghĩ nhiều. Ta có thể nói cho ngươi. Võ sĩ ma pháp hùng mạnh nhất ở hai điểm. Đó là binh khí và trang bị của họ. Hầu hết này đều là những thứ tốt nhất, chẳng những có tác dụng của vòng bảo hộ cao cấp, hơn nữa còn có thể chứa đựng năng lượng siêu cường đại. Một khi có được một bộ trang bị như vậy, cũng không thể đánh đồng với các binh lính bình thường khác.

Tiểu Ân thở dài một tiếng

- Đương nhiên, còn một điểm mạnh nhất nữa là uyển linh sa của bọn họ. Chỉ cần có thể giải quyết vấn đề trang bị này, chúng ta cũng có thể bồi dưỡng ra rất nhiều võ sĩ ma pháp. Ôi! Loại bảo bối từ sinh vật vong linh này không ngờ lại để cho thần linh sử dụng. Thật sự là một chuyện không thể tin nổi.

Sara kinh ngạc:

- Uyển linh sa là từ vong linh mà ra?

- Đúng vậy.

- Nhưng theo ta được biết, thứ này hần là chỉ có thần linh mới nuôi dưỡng được.

Nàng hồ nghi hỏi.

Tiểu Ân nhíu mày, nói thật, đối với mấy vấn đề này hần quả thật không dám khẳng định. Hơi khoát tay áo, hần nói:

- Ta cũng không rõ lắm. Quên đi. Chúng ta vào thành đã.

Vừa chạy vừa nói chuyện, họ đã tới cửa thành thị giao dịch.

Khi tiến vào cổng lớn, họ cũng không biết ngẫu nhiên thú nhân kia đã chết lại gây ra phản ứng dây chuyền khiến cho thế lực phụ thuộc tình cầu đều rục rịch thay đổi.

Đúng là bởi vì như thế, nên chuyện hai người phương xa bọn họ từ ngoài thành vào sẽ không chọc người ta chú ý nữa.

Nếu không, từ trước tới nay, đột nhiên giữa thảo nguyên xuất hiện hai người phi hành, khẳng định sẽ bị ánh mắt chú ý của mọi người vây lấy.

Sau khi vào trong thành Tiểu Ân và Sara cũng cảm nhận được một khí tức khẩn trương tràn ngập trong không khí, nhưng cũng không để tâm. Chưa cần nói tới Tiểu Ân tự mình đã trải qua mấy trận đại chiến,

nói ra đủ để kinh thiên động địa kia, cho dù là thân là Ánh Trăng chi nữ, Sara cũng sẽ không để ý đến mấy biến hóa nhỏ nhoi ấy.

Nếu nói cái duy nhất khiến cho bọn họ cảm thấy bất mãn chính là sát khí trong mấy thành kia, quả lúc này đã nhiều loạn tâm tình của bọn họ.

Nhẹ thở dài một hơi, Tiểu Ân bắt đầu nói:

- Sara, nếu không chúng ta đi tìm một thành thị giao dịch khác. Nơi đó khẳng định sẽ náo nhiệt và thoải mái hơn nhiều.

Nàng khẽ lắc đầu khiến cho mái tóc dài nhẹ phất qua mũi Tiểu Ân, một mùi hương thơm ngát tế nhị lập tức khiến hắn ngẩn ngơ.

- Tiểu Ân, chúng ta cứ đi dạo quanh trong này đã.

Trầm ngâm nửa ngày, cuối cùng Sara quyết định cự tuyệt đề nghị của hắn

- Có thể nghe ngóng trong thành này một chút cũng tốt.

Tiểu Ân kinh ngạc liếc nàng một cái, trong lòng biết rõ nàng làm vậy là vì suy xét cho cuộc sống sau này của tộc Nguyệt Tinh linh ở trên tinh cầu quê hương.

Hắn đã kiến tạo ma pháp trận đồ kia trong bộ lạc Nguyệt Tinh linh, cố nhiên đã giúp cho Nguyệt Tinh linh tộc từ nay về sau có cơ hội tiếp xúc với đồng tộc trong vũ trụ. Nhưng bởi vậy cũng có một chút ảnh hưởng tiêu cực, cho nên Sara mới muốn mượn cơ hội này quan sát một lượt.

Dù sao, ma pháp truyền tống trận cấp tinh cầu Tiểu Ân đã dựng uy lực cũng không lớn, cũng chỉ có năm mươi điểm truyền tống mà thôi. Đối với bộ tộc Nguyệt Tinh Linh, mỗi một điểm truyền tống trận đều là vô cùng trân quý.

Nếu đã quyết định, hai người bọn họ bắt đầu tìm kiếm những gì mình cần trong thành thị này.

Chỉ có điều, rất nhanh Sara đã phát hiện, ở nơi giao dịch trong thành phố này có rất nhiều vật phẩm mà tinh cầu quê hương không có. Nhưng đáng tiếc, tiền tệ ở nơi này là tử kim thạch, mà loại tinh thạch năng lượng cao cấp này ở tinh cầu quê hương cũng đã sớm tuyệt tích. Nói cách khác, tuy bộ tộc Nguyệt Tinh linh có được truyền tống trận cấp tinh cầu, nhưng muốn giao dịch với các thành thị giao dịch khác, nhất định phải đổi sản vật từ quê hương thành tử kim thạch đã.

Tiểu Ân nhìn đôi mi thanh tú của Sara đang nhíu lại, thầm than trong lòng, dù sao nàng cũng là người được thần lựa chọn ở bộ tộc Nguyệt Tinh linh, bất kể là thân ở nơi nào, trong lòng cũng đều lo lắng cho bộ tộc Nguyệt Tinh linh.

Kéo tay nàng, hắn hỏi:

- Sara, muốn tử kim thạch sao?

Theo bản năng nàng gật đầu một cái:

- đương nhiên.

Sau đó, từ đôi mắt to của nàng lộ ra một tia sợ hãi lẫn vui mừng

- Người có biện pháp?

Tiểu Ân cười mà không nói kéo nàng tới trung tâm thành thị chọn một cửa hàng giống như ma pháp tháp xa hoa nhất đi vào trong.

Sau một lúc đi dạo và hỏi thăm, Tiểu Ân đại khái đã hiểu tình hình ở thành thị giao dịch này.

Điều bất đồng của nó với các thành thị giao dịch khác là, ở thành thị giao dịch này không có một chủng tộc có lời nói tuyệt đối.

Đây chính là thành thị đầu tiên không phải do một chủng tộc mạnh mẽ khống chế mà Tiểu Ân gặp, cho nên trong nhiều mặt không thể đánh đồng với thành thị giao dịch của gia tộc Phong Linh và người Queen.

Nguyên nhân là thế này: Theo như lời nói từ đời trước, đó là vì lịch sử nhiều năm mà thành.

Tinh cầu này là một nơi cực kỳ nổi tiếng thừa thừa tử kim thạch, có vô số quặng tử kim thạch, cho nên cũng là mơ ước của nhiều thế lực. Qua nhiều năm tranh đấu gay gắt, nhiều thế lực đã có được một sự cân bằng khá tinh tế và yếu ớt.

Đương nhiên, lúc này Tiểu Ân cũng không biết, đúng là vị ngụy thần thú nhân hiễn hách ở tinh cầu kia mới tạo nên cảnh thế lực khắp nơi một lần nữa phân tranh. Nếu không khi bọn họ vào trong thành khẳng định sẽ được nhìn thấy một bộ mặt khác.

Hai người Tiểu Ân vừa bước vào cửa hàng đã có người cung kính đón.

Có thể thành lập một cửa hàng lớn thế ở nơi long xà hỗn tạp thế này, đương nhiên cũng có chút nhân lực. Chưa nói đến Tiểu Ân trầm ổn độ lượng, còn có Sara tuyệt đại phương hoa kia, đều đủ để khiến cho người ta chú ý.

Tiểu Ân nhìn người chào đón, rất thẳng thắn nói:

- Đi. Gọi người có thể làm chủ nơi này của các người đến.

Người kia ngần ra, vừa định nói câu gì, nhưng vừa chạm tới ánh mắt của Tiểu Ân, lập tức vô thức rùng mình một cái, lời nói đến miệng lại là khúm núm vâng dạ, không dám có một tia lòng chống đối.

Lập tức, hẩn hiểu, chính mình vừa gặp một người không thể trêu vào được.

Không cần nghĩ thêm, hẩn sai đồng nghiệp dẫn Tiểu Ân và Sara tới phòng khách quý mời ngồi, còn hẩn bay vội đi thông tri lên, cẩn thận tỉ mỉ kể lại chỗ kỳ dị của Tiểu Ân và Sara.

Cũng chỉ một khắc sau, một lão già trong vòng vây của vài vị ma pháp sư tiến vào.

Bất kể là người làm trong cửa hàng hay khách nhân ở đây, khi gặp lão già này đều chấn động. Rất nhiều người cung kính thăm hỏi ông ta, trong lời nói lại có hương vị tôn sùng.

Lão già này chào hỏi một chút, lập tức bắt đầu hỏi tới chuyện hai người Tiểu Ân.

Người phụ trách chào khách kia thế nào cũng không thể tưởng được, hai vị khách nhân kia không ngờ đã kinh động tới nhân vật có thế lực hạng nhất ở tinh cầu này, trong lòng có phần thấp thỏm không yên, thành thành thật thật kể lại từ đầu, đặc biệt là cách ăn mặc của hai người Tiểu Ân.

Nghe xong, ánh mắt lão già chuyển tới một vị ma pháp sư bên cạnh, người nọ liên tục gật đầu:

- Đại nhân, chính là hai người này không dùng phi hành khí mà trực tiếp vào trong thảo nguyên.

Nếu lúc này Tiểu Ân có ở đây, khẳng định có thể nhận ra, người này chính là một trong các ma pháp sư hẩn đã gặp khi vừa mới vào truyền tống trận tinh cầu này.

Lão già trầm ngâm một chút, vung tay lên, những người này lập tức cung kính lui xuống, chỉ còn lại hai người hầu tùy thân theo lão nhân vào trong phòng khách quý.

Tiểu Ân nhướn mắt, nhìn lại lão già kia, trên mặt ông ta lập tức có vẻ cổ quái.

Bọn họ đều không có ý muốn giấu diếm thực lực của mình, vừa mới nhìn đã nhìn ra nông sâu của đối phương.

Tiểu Ân kì quái là một quán sự nhỏ nhỏ của cửa hàng không ngờ lại chính là một ngàn năm truyền kỳ. Còn lão nhân kia lại càng kỳ quái hơn, chẳng lẽ khiến vị ngụy thần thú nhân kia mất tích lại chính là hai vị trước mặt này sao?

Dù sao, một là ngụy thần, một là truyền kỳ. Chênh lệch quá lớn!

Còn Sara, nàng không bày ra sức mạnh thần tính, căn bản không được vị lão nhân này để trong mắt.

Tuy nhiên, vị lão nhân này cũng không bởi vậy mà coi thường hai người Tiểu Ân, dù sao, phân lượng một ngàn năm truyền kỳ cũng rất nặng.

Trên mặt tươi cười ôn hòa, lão già hỏi:

- Tại hạ Cao Đế. Xin hỏi hai vị khách quý xưng hô thế nào?

Tiểu Ân gật đầu với ông ta một cái, thản nhiên đáp:

- Tiểu Ân.

Vẻ tươi cười trên mặt Cao Đế đột nhiên cứng lại, trong ánh mắt đầu tiên là sự hồ nghi, sau đó lập tức thay đổi cực kỳ đặc sắc.

Tiểu Ân tự nhiên là bất động thanh sắc rồi, nếu ngay cả ngục thần thú nhân kia cũng biết tên hắn, thì người này hẳn là không xa lạ mới phải.

Quả nhiên, sau khi thấy sắc mặt của lão già này, hắn lập tức biết, ít nhất trong hôm nay, giao dịch của mình sẽ không chịu thiệt.

- Tiểu Ân... Là Tiểu Ân nào?

Cao Đế theo bản năng hỏi.

- Chính là người người đã nghe qua đó.

Tiểu Ân bật cười.

Cổ họng Cao Đế rõ ràng thấy một cử động nuốt, cho dù là đối mặt với ngục thần thú nhân, hắn cũng không quá kinh hãi như thế. Có điều, vừa nghĩ tới thanh danh của Tiểu Ân, truyền kỳ vùng lên đánh bại đệ nhất truyền kỳ của chi nhánh thứ mười ba Matt Lazo. Trong lòng hắn có một sự kính sợ không rõ ràng.

- Hóa ra thật sự là Tiểu Ân các hạ đại giá quang lâm.

Cao Đế cúi đầu thật sâu.

- Ngài tới đây chính là vinh hạnh lớn nhất của bộ tộc chúng tôi.

Sau khi Tiểu Ân và Matt Lazo giao chiến, đã nhiều lần hưởng thụ đãi ngộ cùng loại ở gia tộc Phong Linh, hưởng chi ngay cả nữ thần Ánh Trăng trước mặt hắn còn chạy trốn chết. Có thể nói hắn gặp may rồi cũng quen, được quang vinh không sợ.

- Cao Đế tiên sinh, hôm nay ta tới đây là muốn đổi một chút tử kim thạch. Phiền ngài chuẩn bị một chút.

Tiểu Ân thản nhiên.

- Được. Ngài cứ yên tâm, bộ tộc chúng ta nắm giữ một trong năm mỏ tử kim quặng tốt nhất tỉnh cầu này. Bất kể ngài muốn tử kim thạch phẩm chất ra sao, chúng ta nhất định có thể tìm được.

Tiểu Ân hơi xua tay:

- Ta cũng không cần tử kim thạch cao cấp. Chỉ là cần một ít tử kim thạch có thể làm tiền tệ lưu thông. Khả năng là số lượng lớn một chút.

Cao Đế thở phào nhẹ nhõm, thiếu mỗi vũ ngực cam đoan.

- Tiểu Ân các hạ, ngài có thể yên tâm. Bất kể ngài cần nhiều bao nhiêu, chỉ cần phân phó một tiếng, chúng ta nhất định chuẩn bị thỏa đáng.

Tất nhiên là Tiểu Ân gật đầu vừa lòng, Sara ở bên cạnh nghe được, đôi mắt đẹp cũng sáng lên.

Trước khi vào thành thị giao dịch, Sara tuyệt đối chưa từng ngờ trong vũ trụ Tiểu Ân đã có được danh vị cao như thế. Một thú nhân ngục thần nghe được lời nói của Tiểu Ân lập tức không để ý xoay người mà chạy, mà vị truyền kỳ lão nhân này, sau khi nghe được tên Tiểu Ân, cũng biểu hiện ra còn vượt xa cả sự tôn trọng.

Điều này, theo như yêu cầu của Tiểu Ân, Cao Đế không chút do dự đáp ứng, thậm chí một tiếng hỏi hắn dùng cái gì để đổi cũng không có, mà đã có thể khẳng định.

Xem bộ dáng Cao Đế lúc này, còn thiếu mỗi dằm không cho Tiểu Ân.

Có thực lực và danh vọng như thế, đối với bất cứ kẻ nào cũng là một hấp dẫn thật lớn, cho dù là Sara cũng sẽ không ngoại lệ.

Ánh mắt nàng nhìn Tiểu Ân dường như tràn đầy say đắm và mê luyến, dung nhan của nàng lúc này lại càng diễm lệ hơn.

Tiểu Ân vươn tay, một lần nữa cầm chặt lấy bàn tay nhỏ bé của nàng, Sara hơi từ chối một chút, nhưng cũng vẫn mặc kệ hẳn.

Ánh mắt Cao Đế vẫn không đổi dường như hoàn toàn không thấy gì. Nhưng Tiểu Ân và Sara đều biết, nhất cử nhất động của bọn họ đều không có khả năng giấu được vị lão nhân truyền kỳ cao tuổi này.

Lấy ra một vật phẩm trang sức không gian, Tiểu Ân nhẹ nhàng đặt lên trước bàn:

- Cao Đế tiên sinh, phiền ông đổi mấy thứ này ra tử kim thạch đi.

Cao Đế nâng hai tay, lại đặt lại vật phẩm trang sức không gian trước mặt Tiểu Ân:

- Tiểu Ân các hạ, ngài thực sự là khách quý. Nếu ta thu của ngài thứ gì đó, chỉ sợ cũng bị tộc trưởng giận đến chết.

Tiểu Ân ngẩn ra hỏi:

- Tộc trưởng các người là ai?

Cao Đế khẽ mỉm cười:

- Tộc trưởng đang tới với tốc độ nhanh nhất rồi. Nếu ngài có thể ở lại đây một chút, hẳn là có thể gặp ngài.

Tiểu Ân đột nhiên hừ lạnh:

- Cao Đế tiên sinh, ta cũng không biết vị Tộc trưởng ấy, nhưng ta cũng không muốn vô duyên vô cớ nhận tiện nghi. Ngài hiểu chứ?

Cao Đế rung mình:

- Ta hiểu, Tiểu Ân tiên sinh.

Lập tức ông ta nghĩ về đủ loại lời đồn về Tiểu Ân, nghe nói vị này đã từng tham gia đại hội bán đấu giá, và dùng mấy vạn thần lực kết tinh mua phút đại lực thần tạo. Bởi vậy, có thể hiểu được sự giàu có của hắn.

Người như vậy, chỉ sợ sẽ tuyệt đối không để một chút tử kim thạch trong lòng.

Cầm vòng cổ không gian lên, Cao Đế đưa tinh thần ý thức vào đó. Vừa mới vào trong, sắc mặt lập tức hơi đổi.

Trong vật phẩm trang sức không gian này, không ngờ bày thẳng hàng một trăm viên thần lực kết tinh.

Một trăm viên thần lực kết tinh này lớn nhỏ như một, trong suốt sáng loáng, trước kia ông ta cũng từng nhiều lần gặp được thể ngưng luyện của tín ngưỡng lực này, nhưng chưa bao giờ thấy qua thần lực kết tinh thuần túy như thế.

Tinh thần ý thức lại chuyển lập tức có thể cảm ứng được năng lượng dao động hùng mạnh trong đó. Nếu không phải thực lực của Tiểu Ân còn không đạt tới thần cấp, ông ta thực sự hoài nghi thứ này là do hắn tự ngưng luyện mà ra.

Do dự nửa ngày, cuối cùng Cao Đế nói:

- Tiểu Ân các hạ, không biết có thể thỉnh giáo một vấn đề không?

- Người nói đi.

- Thần lực kết tinh đó đến tột cùng là do vị thần linh nào ngưng luyện ra?

Sắc mặt Tiểu Ân hơi trầm xuống, trong mắt lóe lên mùi nguy hiểm:

- Người hỏi cái này làm gì? Chẳng lẽ người biết tất cả thần linh trên thế giới này sao?

Cao Đế vội vã lắc đầu:

- Tiểu Ân các hạ, ngài hiểu lầm rồi.

Dừng một chút, ông ta tự cân nhắc, thật cẩn thận giải thích.

- Tiểu Ân các hạ, ngài biết chúng ta buôn bán ở thành thị giao dịch, cũng đã gặp qua nhiều thần lực kết tinh. Các loại thần lực kết tinh bỉ nhân đã thấy không tới ba trăm cũng phải là hai trăm tám. Nhưng kết tinh có năng lượng tinh túy như thế cũng là lần đầu chứng kiến. Nên trong lòng tò mò, muốn hỏi một chút thôi.

Lời này ông ta nói cực nhanh, quả thực là buột miệng thốt ra, vì ông ta không muốn để cho Tiểu Ân hiểu lầm.

Lòng Tiểu Ân khê động, hỏi:

- Thần lực kết tinh như vậy là lần đầu người thấy?

- Đúng.

Cao Đế nghiêm mặt

- Tuy nhiên chỉ là phỏng đoán của ta mà thôi. Nhưng nếu ta nói không sai tín ngưỡng lực có thể hấp thu được trong đó, tuyệt đối có thể cao hơn thần lực kết tinh bình thường. Bởi vì trong kết tinh này ẩn chứa tín ngưỡng lực rất nồng đậm, nên mang theo hơi thở thần linh cực kỳ ít.

Lúc này Tiểu Ân mới giật mình. Trong lòng hần khê thả lỏng, sang sảng cười nói:

- Đó đều là bảo vật một vị thần linh ban cho. Tuy nhiên, đến tột cùng là vị thần linh nào, thì xin thứ lỗi, ta không thể nói cho ngài.

-Đó là. Đó là...

Cao Đế thẩm toát mồ hôi lạnh. Khi này ông ta hỏi chẳng qua là thốt ra theo bản năng thôi. Thực ra, người ta nếu đã xuất ra thần lực kết tinh để trao đổi bất kể thế nào ông ta cũng không nên hỏi mới đúng.

Cho nên, lời vừa ra khỏi miệng đã hối hận. Vì không muốn khiến cho Tiểu Ân hiểu lầm nên giải thích cẩn thận. Thấy Tiểu Ân đã thoải mái, ông ta cũng thở phào một hơi.

Trong lòng Cao Đế đang thẩm mắng chính mình. Mặc dù cả hai đều là truyền kỳ, nhưng biểu hiện của mình lại kém hơn nhiều. Thật là vô duyên vô cớ khiến cho người ta khinh thường. Tuy nhiên, sau khi nghe tên Tiểu Ân còn muốn đổi đãi hần như với một truyền kỳ bình thường, thật sự là một chuyện không có khả năng.

Cầm vật phẩm trang sức không gian của Tiểu Ân, Cao Đế im lặng không nói gì. Thật lâu sau ông ta mới lên tiếng:

- Tiểu Ân các hạ, lúc này mặt hàng ngài đưa ra vượt xa bình thường, cho dù là với giá một ngàn hai cũng không đủ, nhưng xin ngài thứ lỗi, quyền hạn của ta chỉ tới chừng đó. Nếu ngài có thể đợi tộc trưởng bản tộc về, ngài ấy tuyệt đối có thể cho ngài một sự trao đổi vừa lòng.

Trong lòng Tiểu Ân đại kỳ, hỏi:

- Tộc trưởng quý tộc chẳng lẽ là một vị ngụy thần sao?

Cao Đế nghiêm túc lắc đầu:

- Không. Đó là một vị ma pháp sư cửu tinh.

- Cửu tinh?

Tiểu Ân lại càng kỳ quái hơn.

- Nếu thực lực của hần không bằng người, chẳng lẽ người không thể làm một lần sao?

Cao Đế lập tức cười khỏ:

- Tiểu Ân đại nhân, thực ra bộ tộc chúng ta không giống với các bộ tộc khác. Trong tộc chúng ta không phải chỉ có nhân loại, mà cùng với một chủng tộc khác ở chung, vị trí tộc trưởng thay phiên nhau làm. Nếu bây giờ tộc trưởng là nhân tộc chúng ta, ta có thể ngoại lệ một lần cũng không sao. Nhưng tộc trưởng hiện tại lại là từ một bộ tộc khác, nên...

Tiểu Ân và Sara nhìn nhau, trong mắt họ đều có sự tò mò mãnh liệt.

Vũ trụ rộng lớn quả nhiên có đủ cái lạ. Không ngờ ngay cả chuyện chủng tộc bất đồng cùng ở chung cũng có nữa. Hơn nữa, xem ra, hai chủng tộc này cực kỳ hòa hảo. Khi Cao Đế nói tới chủng tộc kia cũng không có nửa điểm cảm xúc tiêu cực, mà là có một thái độ yêu thích và tin tưởng từ đáy lòng.

Điều này, trước mặt Tiểu Ân và Sara, tuyệt đối không thể giấu diếm.

- Tộc trưởng đại nhân quý tộc khi nào có thể về tới?

Sara giành nói trước.

Tuy biểu hiện bên ngoài của Sara thực ra căn bản là Cao Đế không để trong mắt, nhưng trước câu hỏi của nàng cũng không dám chậm trễ, lập tức đáp:

- Trên tinh cầu chúng ta vừa mới xảy ra một chuyện có thể thay đổi cả phân bố thế lực trên cả tinh cầu, cho nên tộc trưởng đã đi ra ngoài. Nhiều nhất trong hai ba giờ khẳng định có thể về tới rồi.

- Được. Chúng ta ở đây chờ tộc trưởng quý tộc cũng được.

Cao Đế ngẩn ra. Nếu câu này là Tiểu Ân nói ông ta đương nhiên là mừng rỡ, nhưng lại là Sara nói nên hồ nghi liếc nhìn Tiểu Ân. Thấy ngay được Tiểu Ân mỉm cười, cùng Sara nhìn nhau với một ánh mắt khác thường, tay họ cũng chưa từng rời ra, Cao Đế cũng yên tâm. Hóa ra giữa bọn họ là quan hệ này. Lão nhân cười ha hả, thầm nghĩ trong lòng, cũng chỉ có cô gái xinh đẹp như thế mới có thể xứng đôi với Tiểu Ân tuyệt đại thiên tài như vậy.

Cảm nhận được thiện ý tươi cười của đối phương, trong lòng Tiểu Ân rất thắc mắc, hần buột miệng hỏi:

- Các người cùng một chủng tộc khác sống chung ư?

- Là bộ tộc American hùng mạnh mà thiện lương, đã cùng chúng ta sống chung mấy ngàn năm.

Cao Đế cảm khái.

- Bộ tộc American?

Sắc mặt Tiểu Ân thoáng chút cổ quái tuy nhiên lập tức khẽ lắc đầu. Không có khả năng trùng hợp thế đâu.

Gật đầu với Cao Đế, hần nói:

- Xin thứ lỗi, hai người chúng ta muốn ở riêng một chút.

Trên mặt Cao Đế lập tức lộ ra một sắc mặt trong lòng đã hiểu rõ, tuy nhiên ánh mắt thủy chung không thay đổi vẻ tươi cười vẫn ẩn chứa một ý tứ chúc phúc và yêu thích, nên cũng không khiến hai người Tiểu Ân phản cảm.

Đợi ông ta rời đi, Sara đỏ mặt lên, khẽ gất:

- Để cho người ta cười.

Tiểu Ân mặt mày tươi như hoa:

- Không phải để cho người ta cười, mà để cho người ta ghen tị.

Sara quơ quơ nắm tay nho nhỏ, khẽ đám Tiểu Ân một cái, hạ giọng:

- Cảm ơn.

Hần cầm tay kia của nàng:

- Nàng và ta không cần phải nói cảm ơn.

Hắn đã sớm nhìn ra Sara cảm thấy vạn phần hiếu kỳ đối với chuyện hai tộc ở chung ngàn năm vẫn an phận vô sự.

Ở tinh cầu quê hương của họ, sự phát triển an toàn của bộ tộc Nguyệt Tinh linh đã là chuyện đương nhiên. Trừ phi là xuất hiện vài thần linh có chuyện với Nữ thần Ánh Trăng, nếu không, sau này, thống trị tầng cao nhất gần như không thể thoát khỏi tay Nguyệt Tinh linh.

Nhưng nếu muốn nắm giữ toàn bộ đại lục trong tay là một nhiệm vụ vô cùng gian khổ. Đừng nói là nhân loại, cho dù là trong bộ tộc tinh linh thôi chỉ sợ đều không thể có tín nhiệm hợp tác hoàn toàn.

Nhân loại, thú nhân, nghe nói còn có người lùn và một số dân tộc thiểu số ở những nơi xa xôi hẻo lánh nữa.

Phải có thái độ thế nào với các sinh vật có trí tuệ đó? Phải làm thế nào mới có thể khiến cho hào quang của nữ thần Ánh Trăng trong thời gian ngắn nhất có thể truyền khắp mọi ngõ ngách của ba đại lục.

Đó đều là vấn đề khó khăn không nhỏ trước mắt của bộ tộc Nguyệt Tinh linh.

Trong thành thị rừng rậm, Tiểu Ân bày ra một truyền tống trận thật lớn, cũng có ý tứ giúp bộ tộc Nguyệt Tinh linh đi ra ngoài nhìn vũ trụ, có lẽ tham khảo cách xử lý của các tinh cầu khác, bọn họ có thể tìm ra con đường đúng đắn.

Mà hai chủng tộc ở chung mấy ngàn năm bình yên vô sự, không thể nghi ngờ đúng là một cái gương điển hình. Tất nhiên Sara không có khả năng buông bỏ.

Tiểu Ân tuy không nói rõ, nhưng nàng có thể cảm nhận được tình ý nồng đậm trong đó. Nếu không vì Sara, hắn cũng chẳng ở lại đây chờ như một thằng ngốc.

Bốn mắt nhìn nhau, một lát sau, Sara đỏ mặt cúi đầu.

Tiểu Ân cũng than nhẹ, Sara dù sao cũng có một thân phận không thể khinh nhờn, cho nên kéo kéo bàn tay nhỏ bé cũng là cực hạn rồi. Nếu là Juliana, hắn cũng sẽ không khách khí như vậy.

Trong lòng trầm ngâm một lát, sắc mặt Sara đã trở lại bình thường, nàng hạ giọng:

- Tiểu Ân, thần lực kết tinh này là vị thần nào ngưng tụ? Là vị sau lưng người kia sao?

Tiểu Ân giật giật da đầu, nhất thời á khẩu không trả lời được.

Đám thần lực kết tinh ẩn chứa gần như chỉ có tín ngưỡng lực thuần túy trong suốt sáng long lanh đó cũng không phải hắn giao dịch mà có, mà là phân thân Cự Ma Thần hiện giờ của hắn mang tới.

Cự Ma Thần hôm nay không bao giờ là thần linh ngày xưa nữa.

Sau khi đổi mới toàn bộ linh hồn và mảnh vỡ thần cách, thực lực của hắn chưa chắc đã mạnh hơn trước kia bao nhiêu, nhưng khả năng ngưng tụ ra thần lực kết tinh cũng được nâng cao một bậc, gần như không còn sót lại bao nhiêu khí tức thần linh bên trong.

Đương nhiên, nếu cẩn thận quan sát, vẫn có thể phát hiện một chút sắc hồng hắc trong thần lực kết tinh, chẳng qua thật sự là rất ít không đáng kể, gần như là có thể xem như không có.

Không có cách nào khác, mặc dù linh hồn và thần cách mảnh vỡ trong cơ thể Cự Ma Thần đều là thuộc về Tiểu Ân, nhưng thân thể lại là của người ta, như vậy, mình cũng không thể cải biến tất cả kế thừa ban đầu của Cự Ma Thần.

Lúc này, nếu bản thể Tiểu Ân và phân thân Cự Ma Thần đánh nhau, có thể có được thắng lợi tuyệt đối không phải Tiểu Ân bản thể. Nhưng nếu luận tiền đồ phát triển, có được lĩnh vực lực lượng, Tiểu Ân bất kể thế nào cũng hơn Cự Ma Thần một bậc.

Sara thấy Tiểu Ân nhăn nhó, không khỏi thở dài:

- Người không muốn nói thì quên đi.

Lòng hắn khẽ giật, vội vàng nói:

- Sara, ta thừa nhận thần lực kết tinh này đều là do vị thần kia tặng. Nhưng đến tột cùng có phải hẳn ngưng luyện ra không thì cũng không dám xác định.

Dừng một lát, hẳn tiếp

- Ta có một dự cảm, khả năng thần lực kết tinh kia do vị thần linh ấy ngưng luyện thành rất thấp.

Quả thật rất thấp, bởi vì chút thần lực kết tinh này, căn bản là không phải vị kia ngưng luyện để dọa nữ thần Ánh Trăng.

Lúc này Sara mới tươi cười, nàng chậm chậm ngẩng đầu, nói nho nhỏ:

- Nếu một ngày ta cũng có thể có được sức mạnh kia thì thật tốt.

Tiểu Ân ngẩn người:

- Vì sao?

Ánh mắt nàng mông lung, giọng nói mơ hồ:

- Nếu ta có được thực lực kia, cũng sẽ không cần quan tâm tới Nguyệt tinh linh nữa, không cần lo lắng cho tương lai tộc nhân. Ta có thể làm theo nguyện vọng mong muốn của mình mà không phải e dè gì cả.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn nàng, trong đáy mắt nàng dường như có một tầng hơi nước mỏng manh, khiến tâm hắn đau đớn và thương tiếc.

Từ từ cúi đầu, Tiểu Ân chậm rãi nói:

- Sara, nguyện vọng của nàng sẽ được thành hiện thực mà.

Đôi mắt to của Sara nháy mắt hạ xuống, dường như nghe được một chuyện không thể tin nổi, đôi môi đỏ mọng như cánh hoa kia khẽ nhếch lên châm biếm, nhẹ nhàng đáp:

- Cảm ơn.

Hai nắm tay Tiểu Ân nắm thật chặt. Tuy hiện giờ thực lực của hắn đã là đệ nhất truyền kỳ, nhưng nếu so với vị kia, thật đúng là đom đóm so với trăng rằm, chênh lệch có thể nói là kém xa xa xa lắc, khó có thể tưởng được. Nên Sara mới nghĩ hắn chỉ là an ủi mình thôi.

Nhưng, chỉ có Tiểu Ân mới biết, lời này của hắn không phải an ủi, mà là hứa hẹn. Mai sau chắc chắn sẽ thực hiện.

Chỉ cần hắn có được năng lực chế tạo mảnh vỡ thần cách, cuối cùng cũng có một ngày hắn có thể hoàn thành lời hứa hẹn này.

Đương nhiên, thời gian hoàn thành cũng phải hơi dài cũng không phải có thể tính ngay từ bây giờ. Cho nên Tiểu Ân cũng chỉ chôn chặt vào đáy lòng, lặng lẽ cùng đợi tới ngày nào đó thực hiện.

Đột nhiên hắn nghiêng người, trên mặt có vẻ cực kỳ kỳ quái, trước Sara hắn luôn bình tĩnh đây là lần đầu tiên nàng thấy hắn thế này.

- Người làm sao thế?

- Không có gì.

Tiểu Ân thở dài một tiếng

- Cái vũ trụ này thực sự là quá nhỏ.

Sara ngẩn ra. Vũ trụ rất lớn, đối với con người mà nói thực sự là lớn vô cùng, quả thực là vô biên vô hạn. Tuy bởi vì thân là thần sứ, Sara có biết kết cấu đại khái thí dụ như Ngân Tâm, như mười ba chi nhánh, nhưng nàng cũng biết, nhân loại vẫn còn nhiều nơi chưa thăm dò, cho dù là bản đồ mà nữ thần bệ hạ ban thưởng xuống đi nữa, cũng có một phần lớn vẫn còn mờ mịt. Có thể nói vẫn còn trống rỗng.

Nhưng hôm nay không ngờ Tiểu Ân lại nói vũ trụ quá nhỏ, đương nhiên khiêu khích sự hồ nghi của cô gái xinh đẹp này.

Tiểu Ân kéo tay nàng bước lên:

- Chờ một lát, có một vị bằng hữu muốn tới. Người này nàng cũng đã gặp qua.

Lòng Sara rất tò mò, ánh mắt nhìn ra cửa, thăm cân nhắc đến tột cùng là ai mà thần bí như thế.

Một lát sau, cửa phòng mở ra, Cao Đế dẫn đầu đi lên, sau lưng hắn không ngờ là mấy sinh vật có trí tuệ kỳ dị.

Sinh vật đó vóc dáng khá cao, nhưng có thể tự điều khiển chiều cao, nên khi bọn họ vào trong phòng cũng không thấy bất tiện chút nào.

Điểm gây chú ý nhất của họ chính là mái tóc, một đám thật dài quấn quanh thân.

Trong đầu Sara linh quang chợt lóe, hạ giọng hỏi:

- Người American, khe nứt không gian...

Tiểu Ân cười ha ha, giơ cao hai tay, đi đến bên một người American. Người American đó đầu tiên ngẩn ra, sau đó cũng tiến lên hai bước, ôm chặt Tiểu Ân.

Vóc dáng Tiểu Ân thấp hơn hắn rất nhiều, nhưng khi hai người ôm nhau, cái đầu không ngờ lại hoàn toàn bằng nhau. Bởi vậy có thể thấy được, trong một thời gian ngắn, người American này đã khéo léo chỉnh lại chiều cao của hai chân mình.

- Lâm Mai, đã lâu không gặp.

- Đúng vậy, Tiểu Ân các.... Tiểu Ân, đã lâu không gặp.

Trong bốn người American ở đây, có ba người đã đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ, duy có một còn dừng lại ở trình độ đại ma pháp sư.

Mà đại ma pháp sư này chính là Lâm Mai, cũng chính là Lâm Mai người American mà Tiểu Ân đây gặp được khi đi ra từ vùng đất tử vong ở khe nứt thời không.

Khi đó mọi người đã cùng kề vai chiến đấu, cũng đã có ước hẹn giúp đỡ lẫn nhau.

Tuy nhiên, ước hẹn này phải chờ tới khi bọn họ đều đạt tới cảnh giới ma đạo sĩ mới có thể phát sinh, nhưng hiện giờ có Tiểu Ân, ước định này có thể được thực hiện sớm hơn rất nhiều.

Có điều, thân phận và thực lực của bọn họ lúc này thực sự chênh lệch quá xa, gần như đã tới mức không thể kết giao. Cho nên, ngay từ đầu Lâm Mai cũng hiểu thấu suy nghĩ của Tiểu Ân, nhưng thấy Tiểu Ân cũng không ngại bước lên ôm, trong lòng hắn vô cùng cảm kích và xúc động.

Về phần xưng hô, tất nhiên là sau khi nhận được ý niệm tinh thần của Tiểu Ân truyền tới, hắn mới sửa miệng. Nếu không, có mượn thêm ba lá gan cũng không dám gọi thẳng tên.

- Lâm Mai, ngươi làm tộc trưởng?

- Không. Phụ thân ta mới là tộc trưởng. Bây giờ ông ta cũng không tới, mà là ta mang người tới.

Lâm Mai trầm giọng.

- Không tồi. Hai mươi năm không gặp, cũng đã là ma pháp sư ngũ tinh.

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn hắn một lượt

- Với tốc độ này, sau này tuyệt đối có thể tiến giai truyền kỳ.

Trong mắt Lâm Mai hiện lên sự vui mừng, hắn hỏi:

- Bọn Kim đâu? Giờ đã tới bậc nào rồi?

- Bọn họ đều đã tiến giai ma đạo sĩ.

Tiểu Ân bình thản đáp.

Sắc mặt Lâm Mai đầy hâm mộ:

- Ôi. Bọn họ vận khí thật tốt quá. Nếu ta cũng có thể đi theo bên cạnh người, lúc này khẳng định cũng đã tiến giai ma đạo sĩ.

Tiểu Ân hơi trầm ngâm một chút, lặng lẽ gật đầu. Thật ra có thể đi ra từ vùng đất tử vong, người nào không phải thiên tư trác tuyệt, ngạo thế tể nhân? Nếu xét về tư chất, đám người Kim có thúc ngựa cũng không đuổi kịp. Nếu không có Tiểu Ân trợ giúp, bọn họ làm sao có thể thắng tiến ma đạo sĩ?

- Thật ra bọn người Kim cũng vậy thôi.

Tiểu Ân chuyển đề tài

- Còn nhớ Hắc Toàn Phong không? Nếu hết thấy đều thuận lợi, phỏng chừng bây giờ nó có thể vĩnh viễn hóa thành người.

Lâm Mai tròn tròn mắt kinh hô:

- Hắc Toàn Phong đã là ma thú Cửu cấp?

-Đúng thế. Nó tu luyện... cái kia... coi như cũng nỗ lực.

Khi nói những câu này, Tiểu Ân cũng không kìm được toát chút mồ hôi, Hắc Toàn Phong này lười muốn chết, cố gắng xét thể nào cũng không kéo được chút quan hệ gì với nỗ lực.

Lâm Mai thở dài thở ngắn nửa ngày. Muốn nói hắc không có lòng đổ kỵ thì là giả. nhưng nghĩ tới tuổi của Tiểu Ân và thân phận lúc này của hắn, không nghĩ cũng biết, đổ kỵ với Tiểu Ân và những người bên cạnh hắn không bằng tìm một miếng đậu hũ mà đập đầu chết đi.

Do dự một chút, Lâm Mai nghiêm mặt lên tiếng:

- Tiểu Ân, ta có một việc muốn hỏi một chút. Chuyện này phi thường trọng yếu với bộ tộc chúng ta.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, Lâm Mai lập tức nói tiếp:

- Các người đi ngang qua bình nguyên tới đây, trên đường có gặp qua ai đó không?

- A. Có đụng phải một quỷ thần thú nhân.

Tiểu Ân lên tiếng không chút để ý.

- Vậy hiện tại hắn ra sao?

Hơi thở của Lâm Mai và mấy người phía sau lập tức dồn dập hơn, tất cả đều vĩnh tai cẩn thận lắng nghe.

Tiểu Ân mỉm cười, trả lời bình thản:

- Hắn hả? Muốn giết ta, không phải muốn chết sao? Ta đã hoàn thành tâm nguyện cho hắn.

Lâm Mai run giọng hỏi lại:

- Hắn... thật sự đã chết?

-Ừ

Tiểu Ân khẳng định.

Hai mắt Lâm Mai lập tức sáng lên kích động, lập tức xoay người phân phó:

- Hạ lệnh cao thủ trong tộc, lập tức đuổi thú nhân ra khỏi thành thị. Không chỉ có một tòa thành này, tất cả thành thị đều cùng nhau ra tay.

Khi nói những lời này đều có một mùi quyết đoán giết chóc, như một người nắm quyền chứng tỏ khí thế hùng mạnh.

Ba người sau lưng hắn khom người nhận lệnh, lập tức thối lui.

Lâm Mai thì lễ thật sâu với Cao Đế:

- Tổ gia, lúc này ngài nhất định phải trấn thủ trung ương. Trừ phi mấy truyền kỳ của họ động thủ, nếu không ngài cũng không phải ra tay.

Cao Đế vui mừng gật đầu:

- Lâm Mai, người làm tốt lắm. Vị trí tộc trưởng hai trăm năm sau khẳng định là người.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động:

- Lâm Mai, người muốn làm gì?

- Tiểu Ân, kẻ người giết chính là đệ nhất cao thủ trên tinh cầu này. Hắn từng phát ngôn bữa bãi ngoại trừ các thành thị đều có thảo nguyên là hắn chiếm. Người xâm phạm vào địa phương của hắn nên mới bị chặn giết. Tuy nhiên, hắn đã bị người giết. Sau khi hắn chết, các thú nhân này mất đi chỗ dựa vững chắc. Nếu bọn họ thích ở những nơi ngoài thành thị, ta sẽ cho nhiều thể hệ của hắn được ở đó thật tốt.

Tiểu Ân âm thầm gật đầu, loại chuyện tranh đoạt không gian sinh tồn này thực ra là mạnh sống yếu chết trắng trợn, căn bản là không quan đúng sai, bất kể Lâm Mai làm thế nào cũng không tính là quá mức.

Lâm Mai lại tiếp tục:

- Trên tinh cầu này, cùng với thể lực của chúng ta và thú nhân còn có ba nhà. Ba nhà này mỗi nhà đều có một vị cao thủ truyền kỳ trấn thủ. Lo lắng duy nhất của chúng ta là khi những người đó ra tay phá rối, sẽ là một chuyện khiến người ta đau đầu.

Tiểu Ân sang sắc cười:

- Lâm Mai, ta và Sara mới tới đây, nhân sinh không quen, người có thể kiếm cho ta mượn một nơi, để ta mời mấy vị cao thủ truyền kỳ ấy tới tâm sự được không?

Hai mắt Lâm Mai và Cao Đế lập tức sáng ngời, nửa ngày sau Lâm Mai mới thấp giọng đáp:

-Đa tạ

Sau khi ngục thần thú nhân tử vong, não động được đoán trước cũng không xảy ra.

Tin tức hắn đã chết được tộc nhân American tuyên bố ra ngoài. Thể lực ba nhà và các chủng tộc tương đương đều tự phái cao thủ tới tộc người American xác định. Sau một loạt thương nghị hữu hảo, bốn nhà thể lực dặt tay nhau đứng lên đuổi thể lực thú nhân ra khỏi thành thị.

Các thú nhân đó đương nhiên là không cam tâm, nhưng mất đi sự che chở của ngục thần thú nhân, bọn họ đã không cách nào xoay trời chuyển đất.

Vốn có hai nhà đề nghị thảo trừ căn, nhưng Tiểu Ân không chút do dự cự tuyệt, ngược lại đáp ứng sẽ giải quyết vấn đề hậu họa.

Trên đại lục thần tạo tuy đã có ba mươi vạn người, nhưng so với diện tích siêu lớn của đại lục này, ba mươi vạn người thật ra cũng chỉ là một cái mắc răng mà thôi.

Ở tinh cầu quê hương Tiểu Ân không dám không kiêng nể gì mà vận chuyển người tới đại lục thần tạo, lần này ở đây lại lấy được một đại tộc thú nhân, tự nhiên cũng là một thu hoạch ngoài dự kiến.

Hiện giờ đại lục thần tạo đã được Tiểu Ân để trong tháp ma pháp, có Cự Ma Thần tự mình thủ hộ, khẳng định sẽ không phát sinh vấn đề gì không ngờ.

Tuy nhiên, hắn cùng với Cự Ma Thần vốn chỉ là một người, để cho hắn tới bằng truyền tống trận thượng cổ cũng rất tiện.

Sau ba ngày giăng co, từ các thành thị hơn ba triệu thú nhân bị trục xuất, tiến nhập vào đại lục thần tạo.

Lập tức bên trong đại lục thần tạo bắt đầu bận rộn lên. Muốn sắp xếp ba triệu người cũng là một chuyện khiến người ta đau đầu. Cũng may có Nhất Hào lãnh đạo thống nhất. Đám người Linnuo hết sức phối hợp, hơn nữa trong đại lục thần tạo cũng mưa thuận gió hòa, lại không có thiên tai nhân họa, cho nên cuối cùng cũng có thể miễn cưỡng sắp xếp xong.

Thật ra, hứng thú với đám thú nhân tiến vào đại lục thần tạo nhất chính là nhóm người da đen cả ngày vẫn tuyên dương giáo lý ma thần.

Bọn họ đối với tín ngưỡng ma thần đã đạt tới một bậc cực kỳ vững chắc, hơn nữa, Cự Ma Thần còn phát hạ thần dụ lần đầu tiên, phải phát triển tín đồ trong số các thú nhân đó. Vì thế, họ như dùng thuốc kích thích để tẩy não cho thú nhân, không ngờ làm vậy lại có vài phần hiệu quả, đại bộ phận thú nhân đã bắt đầu gia nhập vào hồng hắc giáo đoàn, khiến cho sức mạnh của Cự Ma Thần dần dần tăng cao, thậm chí còn bắt đầu luyện mảnh vỡ thần cách thứ ba.

Các thú nhân đó đều biết, bọn họ bị bắt phải bỏ nhà đi là vì thần thủ hộ sau lưng họ bị đánh chết.

Nhưng bọn họ cũng không biết nguy thần thú nhân là do Tiểu Ân đánh chết, ngược lại, đối với việc Cự Ma Thần nguyện ý tiếp nhận bọn họ làm bọn họ vô cùng cảm kích.

Bởi vì trước kia, khi kết thúc tranh đấu, luôn luôn là phần lớn chủng tộc bại trận sẽ bị giết hại nay bọn họ có thể hoàn hảo vô khuyết tới một nơi ở mới đã là phi thường cảm kích rồi.

Đương nhiên, dưới sự nhắc nhở của Lâm Mai, Tiểu Ân cũng không tiếp nhận toàn bộ.

Trong số này, những thú nhân tương đối thông minh, có hy vọng của mọi người cũng không cam chịu, đều sẽ xử lý theo quy tắc ngầm, khiến cho họ vĩnh viễn biến mất.

Tuy rằng làm vậy sẽ khiến cho một vài người hoài nghi, nhưng trong dòng phát triển, hết thảy cũng không ai để ý tới.

Lúc này lãng mạn chi lữ tuy vì vậy mà phải gián đoạn, nhưng Tiểu Ân và Sara cũng thu hoạch được khá nhiều.

Trên tinh cầu này, Sara đã xây dựng mối quan hệ tín nhiệm tốt đẹp, lấy Tiểu Ân làm nút thắt, có thể miễn được rất nhiều phiền toái không cần thiết, giúp cho thời gian để bộ tộc Nguyệt Tinh linh tham gia vào thành thị giao dịch trong vũ trụ được rút ngắn rất nhiều.

Mà thu hoạch của Tiểu Ân cũng thật lớn. Ba triệu thú nhân đủ để khiến cho Cự Ma Thần khi đang ngủ cũng phải tỉnh dậy cười.

Đồng thời, khi tiếp nhận nhóm người này, không ngờ còn có được cống phẩm của bộ tộc thú nhân.

Một quyển ma pháp lục thư truyền thừa từ xưa, trên đó ghi lại không ngờ lại là về một trận chiến của chúng thần, Tiểu Ân xem đây mới chính là báu vật vô giá.

377. Chương 17: Đại Lưng Thần Linh (1)

Một bên ngọn núi dường như bị một thanh thần đao thật lớn bổ làm hai, khuôn mặt Cự Ma Thần không ngờ lại khắc trên đó.

Cũng chỉ ở trên đại lục thần tạo mới có thể xuất hiện kiến trúc thật lớn như thế, mặc dù về sự tinh xảo thì còn xa không bằng các tinh linh, nhưng bất cứ kẻ nào nhìn thấy cảnh này đều cảm nhận được một cỗ uy lực thần thánh ập tới.

Mấy trăm vạn thú nhân cùng hơn mười vạn người da đen ở trên đại lục thần tạo khi tới đây đều vào qua thần miếu, sau khi cảm thụ qua thần ân, hai phần trong số người đó đã trở thành tín đồ thành kính của thần linh.

Không nên coi thường hai phần này, có thể đạt được như thế đã là phi thường giỏi rồi.

Hơn nữa, càng quan trọng hơn, trên cả đại lục thần tạo cũng không có thần linh khác, cho nên Cự Ma Thần hoàn toàn có thể thông thả phát triển, từng bước biến tất cả sinh linh trên đại lục thành tín đồ của mình.

Còn về một phần nhỏ ngoan cố, thì hậu quả của họ có thể tưởng tượng được. Trước mặt sức mạnh tuyệt đối, cho dù là trên lùì dưới nhảy, bất quá cũng chỉ là một thằng hề nhảy nhót làm trò thôi.

Giữa sườn núi, có trên trăm tòa tháp ma pháp cao vút vững vàng, trong đó ba nghìn dũng sĩ người da đen đang cố gắng rèn luyện trong thần điện

Bọn họ đều là các dũng sĩ người da đen có tín ngưỡng nhất được chọn ra từ trong các tín đồ người da đen. sau nhiều lần cảm nhận được thần ân của Cự Ma Thần đã hoàn toàn bị tẩy não.

Lúc này, bọn họ ở đại sảnh sườn núi đang làm một động tác rất đều, mà hướng dẫn bọn họ không ngờ chính là đại đệ tử của Tiểu Ân, Kim.

Ba nghìn võ sĩ da đen cùng đồng thanh hét lên. làm ra một động tác quỳ gối khom chân cực kỳ khó khăn, đúng là nội dung thứ nhất của quảng bá thể thao.

Tuổi các dũng sĩ đó cũng không nhỏ, một số người khi đang làm động tác này quả thực là chịu hình không thể nghi ngờ. Những khuôn mặt cuồng nhiệt của bọn họ kia, lại làm nóng lên cả không khí trên sân thể dục.

Mặt mày Kim cực kỳ ngưng trọng, tuy hắn không hiểu tại sao sư phụ lại yêu cầu mình dạy quảng bá thể thao cho mấy người da đen này, nhưng nếu là lời của sư phụ, thì Kim sẽ không chút do dự hoàn toàn chấp hành. Chẳng cần biết mệnh lệnh này có để lại hậu họa gì không, hắn cũng không có nửa điểm cầu thả.

Tuy nhiên, nhìn ba nghìn người da đen đang tập bộ động tác thứ nhất của sơ cấp quảng bá thể thao, tâm tình hắn cũng không khỏi trầm xuống. Ngày sau những người này trưởng thành, hoặc sẽ là ma pháp sư, hoặc là võ sĩ ma pháp, vậy thì phải có bao nhiêu người mới có thể khắc chế được bọn họ đây?

Phía xa xa, có hai người sóng vai từ thần điện đi ra, trên người họ đều bao phủ một tầng hào quang hồng đen nhàn nhạt, có điều bên trong hào quang này mơ hồ có một chút sắc vàng óng.

Thấy tầng hào quang này, tất cả mọi người đều cung kính lùi lại nửa bước mà thi lễ, ngay cả các tế tự có thể có tinh thần cảm ứng với Cự Ma Thần cũng không ngoại lệ.

Kim nhìn một người trong số đó. lập tức cung kính:

- Sư phụ.

Tiểu Ân cười ha hả. xoay người chỉ vào người bên cạnh:

- Kim, đây là bạn tốt của ta. Thú nhân Day Vilie tát mẫn.

Kim xoay người vòng tay:

- Xin chào Day Ville các hạ

Trong lòng Kim thất kinh. Hắn đã là ma đạo sĩ Thất tinh, nhưng trong mắt Day Ville này, dường như không có chút địa vị. Mà nhìn bộ dáng hắn và sư phụ trò chuyện vui vẻ, dường như cũng khá quen thuộc lẫn nhau, lập tức hiểu được vị này khẳng định là một cao thủ siêu cấp cường đại.

Day Ville không tự nhiên:

- Thôi.

Chỉ có điều, hắn kỳ quái, trên người Day Ville có gì đó không đúng. Động tác hơi cứng nhắc, đặc biệt là tướng đi, không mềm mại như người bình thường, có cảm giác giống như xương cốt cả người bị hàng trăm sợi cao su buộc vào nhau.

Tuy nhiên, Kim biết những người có thực lực thường có chút quái dị, cho nên cũng không thấy nhưng không thể hỏi.

Khi ba nghìn người võ sĩ da đen thấy Tiểu Ân và Day Ville đều đã không do dự quỳ rạp xuống.

Trên người hai bọn họ hào quang lấp lánh, là biểu hiện có được sự tín nhiệm của Cự Ma Thân, thậm chí còn là cấp bậc cao nhất. Cho nên, các võ sĩ đó lập tức quỳ xuống tức là thể hiện tâm ý sùng kính của mình với thần linh.

Tiểu Ân nhẹ nhàng dặn:

- Kim, dạy cẩn thận nhé.

Kim nghiêm túc:

- Vâng, sư phụ.

Tiểu Ân vừa lòng gật đầu một cái, cùng Day Ville đi xuống.

Nhìn hai người bọn họ đi khỏi mặt Kim đột nhiên nhả lại, dường như có gì đó không thể tin nổi.

Ngay vừa rồi, khi Kim nhìn bóng dáng của sư phụ và Day Ville, đột nhiên nảy ra một ý nghĩ trong đầu, hình như sư phụ và Day Ville chỉ là một người.

Có điều, ý nghĩ này vừa xuất hiện lập tức bị hấn phủ nhận.

Làm sao sư phụ và Day Ville có thể là một người được? Đầu mình choáng rồi. Quay đầu lại nhìn ba nghìn võ sĩ da đen trước mắt, thầm nghĩ, khẳng định là thời gian này ở chung với những người này lâu quá nên đầu óc cũng choáng choáng rồi.

Nghĩ tới đây, lập tức lòng hấn sinh ác niệm, rống to một tiếng, hạ lệnh tất cả làm lại động tác thứ mười, đem tất cả buồn bực vừa rồi trút lên đầu đám người da đen này. Chỉ có chút tiếc nuối duy nhất của hấn là tín ngưỡng của các võ sĩ da đen này thật sự quá mãnh liệt, bất kể yêu cầu hà khắc thế nào, họ cũng chỉ nhẫn nhục chịu đựng, không có nửa điểm làm trái. Nhưng càng như thế. trong lòng Kim lại càng khó chịu.

Chẳng lẽ thần tạo đại lực này ngày sau thật sự phải trở thành thiên hạ của người da đen sao?

Tiểu Ân và Day Ville sóng vai mà đi. một lúc sau. cảm giác cứng ngắc trên người Day Ville cũng dễ chịu hơn nhiều, tuy rằng khi đi thì vẫn còn, nhưng nếu không nhìn kỹ thì cũng rất khó phát hiện ra.

- Cảm giác thế nào?

Tiểu Ân cười ha ha.

- Thật không tốt. Cảm giác này thật sự rất lạ.

Day Ville cười khổ

- Sáu góc nhìn, thật sự là quá điên cuồng.

Tiểu Ân cười ha ha. tiếng cười có sự đắc ý không nói ra.

Day Ville này chính là cao thủ cấp sát mãn nguyện thần thú nhân mà hấn và Sara đã gặp.

Sau khi bị thần lực của Tiểu Ân hủy diệt linh hồn. thân thể hấn tất nhiên bị Tiểu Ân lợi dụng, một lần nữa chế tác ra một phân thân cấp ngục thần.

Đương nhiên, Tiểu Ân giao cái lồng băng tuyết đã thiên tân vạn khổ mới có được cho hấn sử dụng. Dù sao thứ này cũng chỉ có trong tay hấn mới chém ra được uy lực hùng mạnh nhất, còn đối với Tiểu Ân, chỉ cần khi tu luyện cho hấn một ý niệm, hết thủy đều đã được giải quyết.

Hai người có chung một linh hồn, cho dù là không nói gì cũng có thể thông qua liên hệ tinh thần mà hiểu ý nhau. Nhưng lúc này linh hồn vừa mới tiến vào trong thân thể Day Ville, đang trong giai đoạn đầu của ma hợp, Tiểu Ân cũng phải mở miệng nói chuyện với hấn, cần phải khiến cho hấn trong thời gian ngắn nhất thích ứng ở đây.

- Ba nghìn võ sĩ ma pháp, còn thiếu gần hai nghìn bộ áo giáp ma pháp, ngươi tính bù vào thế nào đây?

Trên tinh cầu của Day Ville. Tiểu Ân đã thu mua được một ngàn bộ áo giáp ma pháp, mỗi bộ đều là tinh phẩm trong tinh phẩm. Đương nhiên, trên áo giáp ma pháp đó đều khuyết thiếu hai bộ phận mẫu chốt nhất.

Một là tinh thạch cao cấp có thể chứa đựng năng lượng nguyên tố ma pháp, còn một là linh sa.

Đối với người bình thường, tinh thạch cao cấp còn có chút hy vọng, nhưng linh sa chính là bảo bối có giá mà không có chợ, nghe nói đã từng xuất hiện ở một hội đấu giá. lập tức bị tranh cướp mua không còn.

Nhưng Tiểu Ân có một kho mấy vạn âm hồn đế vương, nên vấn đề này cũng không nóng nảy, chỉ có điều áo giáp ma pháp cao cấp thật sự là khó có thể mua được, hơn nữa giá cũng cực cao. mười thân lực kết tinh

mới mua được một bộ áo giáp cho võ sĩ ma pháp cấp cấp. Nói cách khác, một bộ một bộ áo giáp ma pháp cao cấp thích hợp cần trên vạn tử kim thạch.

Trách không được ngoài thần linh, không có quý tộc hoặc ma pháp sư nào có hy vọng xa vời là có được võ sĩ ma pháp.

378. Chương 17: Đại Lương Thần Linh (2)

Ở tình cầu hồn loạn kia, Lâm Mai cũng đã có được đủ lợi ích cho gia tộc mình, đồng thời, mượn danh vọng của Tiểu Ân, mở rộng phạm vi thế lực gia tộc, vững vàng ngồi trên ngai vàng cao nhất của tình cầu.

Tuy nói cây cao đón gió lớn, nhưng có Tiểu Ân hậu thuẫn và để ý, bất cứ kẻ nào muốn động đến Lâm Mai và gia tộc của hắn cũng phải nghĩ trước một chút.

Day Ville không còn trên đời, các thú nhân bất kể mạnh mẽ hống hách thế nào nhưng thủy chung vẫn không có nhân vật nào đủ phân lượng để tìm họ tính sổ.

Nguyên nhân chính là vì thiếu đại nhân tình của Tiểu Ân, nên hắn mới có thể đi lại khắp nơi vì áo giáp ma pháp của Tiểu Ân, đưa tới một ngàn bộ.

Đương nhiên Tiểu Ân cũng không chiếm tiện nghi của hắn, ngay lúc đó đưa ra một vạn thần lực kết tinh, lập tức làm mọi người tròn mắt.

Nhưng, có thể xuất ra một nghìn bộ áo giáp, Lâm Mai cũng coi như đã tận tâm tận lực, nhiều nữa thì vượt quá khả năng rồi.

Tiểu Ân hái xuống một cái lá cây, ngậm vào miệng nhẹ nhàng thổi.

Có Nhất Hào giúp đỡ. hắn có thể trong nháy mắt đã nắm giữ được mấu chốt trong đó, nên âm điệu thổi ra coi như tao nhã êm tai.

Day Ville có vẻ như cũng có hứng thú, cũng hái một cái lá cây đưa vào miệng.

Nếu có ai để ý tới cảnh lúc này. sẽ thấy động tác của Tiểu Ân và Day Ville gần như giống nhau như đúc. Không chỉ có động tác giống nhau, ngay cả thói quen cũng cực kỳ giống.

Day Ville nín thở thổi một cái. chỉ có một tiếng phi phi nước bọt bắn ra, như thể thú lắm, xen lẫn âm điệu của Tiểu Ân khiến cho người ta cảm thấy buồn cười.

Tiểu Ân và Day Ville liếc nhau, cùng phá lên cười. Day Ville kêu lên:

- Có gì hơn người chứ. Để Nhất Hào theo ta đi, ta còn làm tốt hơn.

Tiểu Ân cũng cười ha hả. đứng lên phui phui mũi:

- Ta phải đi, cho người nửa năm, tập hợp tất cả thú nhân ở đây, bọn họ hẳn là sẽ nghe theo sắp xếp của người.

- Ta biết

Day Ville đáp tràn đầy tự tin

- Khiến cho bọn họ tin ngưỡng ma thần của chúng ta, cung cấp thần lực cho chúng ta. Ôi, cái vòng luân hồi này thật sự khiến người ta hâm mộ.

Ánh mắt Tiểu Ân và Day Ville có thần sắc giống nhau như đúc:

- Đúng vậy, không biết chúng ta liên thủ có thể quang minh chính đại có được một thần lực kết tinh không nữa.

Dứt lời, hai người tản ra đi về hai hướng khác nhau.

Day Ville hiển nhiên là đi tới chỗ thú nhân tụ tập. Có phân thân này yểm trợ, tuyệt đối không có khả năng bị các tát măn thú nhân còn lại phát hiện ra điều gì không ổn. Muốn mạo phạm nguy thần cao cao tại thượng kia cũng không phải việc người bình thường dám làm. Sau khi đại đa số chim đầu đàn đã bị vật sạch lông, khẳng định Day Ville có thể dễ dàng hoàn thành kế hoạch dự định.

Hào quang lóe sáng, Tiểu Ân đã vào trong phòng ngủ của hắn.

Khi không có người ngoài, Tiểu Ân và Vô Danh giống nhau, tự do ra vào không gian không có ma pháp trận phụ trợ.

Chỉ có điều, hắn là mượn đại lực thần tạo và sức mạnh của Cự Ma Thần. Còn Vô Danh...

Khả năng và năng lực của hắn thì Tiểu Ân cũng không biết được, nhưng ngẫm lại cũng biết với thực lực trước mắt của hắn, gần như không có khả năng học tập.

Trong phòng, Tiểu Ân cảm ứng một chút, không thấy có bất cứ kẻ nào đến tìm mình.

Từ trong vòng cổ không gian hắn lấy ra một ma pháp lục thư pha lê. Thứ này cũng không giống như một ma pháp lục thư bình thường, hoàn toàn từ một loại pha lê đặc biệt chế tác mà thành.

Tiểu Ân từng hỏi một lượt nhưng cũng không người nào biết được cái tài liệu pha lê này đến tột cùng là cái gì.

Có điều, thứ này nhìn qua hoàn mỹ lấp lánh, rực rỡ trong suốt, bất kể người nhìn theo góc độ nào cũng đều là một vầng sáng thanh khiết, lại tản mát một sức hấp dẫn thần bí mà đặc thù.

Ma pháp lục thư này chính là các thú nhân vì cảm kích Cự Ma Thần, hoặc là vì thỉnh cầu được sự che chở của Cự Ma Thần mà kính dâng lên bảo vật.

Thứ này rơi vào tay Cự Ma Thần, thực ra cũng là rơi vào tay Tiểu Ân.

Chậm rãi mở ra ma pháp lục thư cầm trong tay, lần đầu tiên hắn tiếp xúc với thứ này đã cảm ứng được rõ ràng khí tức cổ xưa trên đó. Khí tức này cũng không mạnh mẽ, nhưng lại ngân nga sâu thẳm, khiến cho người ta có một cảm giác tang thương, giống như một lão nhân trong truyện xưa. khiến người ta cảm thấy kính nể.

Cho nên, khi sử dụng lực lượng tinh thần để đọc thứ này, Tiểu Ân cũng ngưng thần tĩnh khí, hết sức chuyên chú.

Đây cũng không phải là loại công phu hình thức, mà là biểu hiện của sự chuyên tâm đến cực hạn. Trên ma pháp lục thư này hắn cảm ứng được khí tức của trận chiến thảm thiết của chúng thần viễn cổ. Người có thể bảo lưu được khí tức này tuyệt đối không phải hạng người vô danh.

Theo trí nhớ của Day Ville trước khi bị giết có thể thấy, sở dĩ hắn có thể thành nguy thần cũng vì đã bảo quản thứ này thật cẩn thận.

Đương nhiên, chỉ có người đạt được cảnh giới ngàn năm truyền kỳ trở lên mới có thể xem hiểu được lục thư này, mà các thú nhân này rõ ràng không biết điều đó, cho nên mới kính dâng lên, cuối cùng lại tiện nghi cho Tiểu Ân.

Khi lục thư pha lê được mở ra, ngay lập tức người ta có thể nhìn thấy một vùng lấp lánh như bầu trời đầy sao, có thể khiến cho người ta thất thần trong đó.

Lực lượng tinh thần hóa thành một làn khói nhẹ nhàng tiến nhập vào trong ma pháp lục thư. Bản vẽ bên trong kia dưới sự kích hạ của sức mạnh tinh thần cấp truyền kỳ của Tiểu Ân, chậm rãi cải biến.

Bức họa đó dần thay đổi trở nên sinh động hẳn lên, rất sống động.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân chậm chậm đi xuống, giống như bên trong ma pháp lục thư này có một lực hấp dẫn khiến cho tinh thần người ta không tự chủ mà sa vào đó.

Tiểu Ân cũng không chống cự, bởi hắn biết, chỉ có theo lực dẫn đường của ma pháp lục thư mới có thể thực sự được nó đồng ý. cảm ngộ hết thấy.

Dần dần, trước mắt Tiểu Ân sáng ngời, dường như hắn đã tới một không gian vũ trụ.

Trong không gian vũ trụ này, khoảng cách giữa người với người không thể tính toán bằng thước, mà phải tính bằng ngàn dặm.

Nếu ném bản thể Tiểu Ân tới không gian này thì hắn chỉ có thể miễn cưỡng giữ được sự sống của mình, nhưng muốn giao thủ với kẻ thù ở ngoài ngàn dặm thì là một chuyện hy vọng xa vời.

Quay đầu nhìn xung quanh, tất cả hằng tinh đều cách hắn một đoạn lộ trình thật xa dường như vĩnh viễn không thể hoàn thành.

Nhưng ngay khi Tiểu Ân còn đang kinh dị, bất ngờ hai đạo hào quang chợt sáng, đó là hai hào quang, thực sự phi hành với tốc độ ánh sáng.

Hai mắt Tiểu Ân hoa lên. trong mắt hắn chỉ chói lòa ánh sáng mãnh liệt này.

Đột nhiên, vàng hào quang dừng lại, qua vàng sáng, cuối cùng hắn cũng nhìn thấy.

Bên trong hào quang không ngờ là hai người, không, hắn là hai thần linh, điều này, nhìn ngọn lửa thần lực quanh thân họ có thể biết được.

Cự Ma Thần cũng từng chơi đùa với thứ hào quang ảo diệu này, nhưng hào quang kiêu căng của hắn so với hai người này, ngay cả tư cách so sánh cũng không có.

Bị tầng ánh sáng ngăn trở, nên Tiểu Ân cũng không có khả năng thấy rõ khuôn mặt thật của thần linh này, tuy nhiên, khiến hắn cảm thấy cao hứng là hai thần linh này bắt đầu đánh nhau.

Thần tiên đánh nhau, đây chính là chuyện khó gặp được đó. Tiểu Ân lập tức nín thở ngưng thần, cẩn thận xem.

Một lát sau, thân thể giả thuyết của Tiểu Ân đột nhiên toát ra mồ hôi lạnh.

Hai vị thần linh này đánh nhau thật náo nhiệt, nhưng vấn đề là, Tiểu Ân xem không hiểu...

Theo như hắn cảm ứng được thì chỉ có sự cường đại. sự cường đại của hai vị này đã vượt quá xa phạm vi hắn có thể lý giải.

Giống như một đứa trẻ ba tuổi đang xem hai cao thủ hàng đầu chơi cờ với nhau vậy, sẽ cảm thấy choáng váng đầu óc, căn bản là không hiểu nước đi và suy nghĩ của bọn họ.

Cảm khái duy nhất của Tiểu Ân lúc này chính là: Quá cường đại.

379. Chương 17: Đại Lưng Thần Linh (3)

Cẩn rằng, hắn quyết định phải rời khỏi cảnh tượng này thật nhanh, tinh thần ý thức rời khỏi ma pháp lục thư.

Trận chiến cường đại cỡ này, căn bản không phải thứ Tiểu Ân có thể lý giải. Nếu ở cái nơi biến thái ấy thêm một lúc nữa, chỉ sợ một thân tu vi chẳng tiến được lại lùi.

Hắn mở hai mắt. thở một hơi thật dài.

Thật lâu sau, Tiểu Ân lại trầm nhập tinh thần ý thức vào trong ma pháp lục thư, đi tìm cảnh chiến đấu kia.

Sau khi chiêm được nhiều thứ và phân tích, hắn đã biết, các cảnh tượng trong ma pháp lục thư cũng không phải cố định mà hoàn toàn là tinh cờ xuất hiện.

Cho nên muốn gặp lại đúng cảnh tượng chiến đấu lúc này, quá thực là cần rất nhiều may mắn.

Ở trong phòng đợi suốt một tháng, Tiểu Ân gần như dồn hết một phần ba thời gian vào ma pháp lục thư này.

Đương nhiên, không có bất cứ kẻ nào có thể liên tục xem trận chiến của các vị thần, cho dù là Tiểu Ân cũng không được.

Sau khi xem qua mấy trận chiến, hẳn nhất định phải bỏ lại, ra ngoài dùng nhiều cách để thả lỏng chính mình.

Trong đó cách tốt nhất chính là đi tìm Juliana. Bất kể là ngắm nhìn dung nhan tuyệt mỹ của nàng hay khe khẽ thủ thi với nàng mấy câu, thậm chí là tẩy máy chân tay vuốt ve cũng đều là cách cực tốt để phân tán sự chú ý.

Juliana tuy không biết Tiểu Ân có chuyện gì, nhưng nàng cảm nhận được hành động của hắn không quá bình thường, vì thế tiểu hồ ly vốn vẫn nghịch ngợm bốc đồng lúc này lại nhu thuận vô cùng, dùng mười hai vạn phân kiên nhẫn làm bạn bên cạnh Tiểu Ân, giúp hắn hết sức.

Có trời mới biết trong ma pháp lục thư này có bao nhiêu cảnh chiến đấu. Tóm lại là cho tới bây giờ hắn vẫn chưa nhìn thấy một cảnh nào đến hai lần.

Lúc này, Tiểu Ân đã từ chỗ Juliana về, lại tiếp tục mở ra ma pháp lục thư quen thuộc, lập tức một cỗ khí tức mãnh liệt kinh người xông tới.

Nếu không phải đã ở cấp bậc truyền kỳ, chỉ sợ không thể chịu được.

Tinh thần ý thức nhanh chóng tiến nhập vào trong ma pháp lục thư, sau nhiều lần trải qua, gần như sẽ khiến Tiểu Ân bắt đầu chết lặng.

Hắn không còn sự chờ đợi và nôn nóng của lần đầu tiên tiến vào đây, một lòng cố tĩnh táo, không dao động hồi hộp. Lúc này ý niệm và hy vọng duy nhất trong đầu là chờ trận chiến của hai thần linh, nếu không coi như một lần tiến vào không công.

Khi hắn còn chưa dứt lời cầu nguyện, cảnh sắc trước mặt lập tức biến đổi.

Lúc này cũng không phải ở không gian vũ trụ nữa, cảnh chiến đấu là một nơi dung nham cuộn cuộn, nơi thể giới luyện ngục mà hơi thở của cái chết luôn tràn ngập.

Một thần linh hệ hoàng kim đột nhiên đập phá không gian giáng lâm trên luyện ngục này.

Bóng dáng hắn vừa xuất hiện, hoàn cảnh xung quanh lập tức biến hóa.

Dung nham đang cuộn cuộn chảy qua thân hắn lập tức biến thành từng dòng nước trong, đó là vì tầng tầng lớp lớp sương khói bụi đất của núi lửa ở cạnh hắn đã được tinh lọc.

Lấy hắn làm trung tâm, gần như khi Tiểu Ân cảm thấy rõ ràng trong trăm năm đó, quanh thân vị thần linh hệ hoàng kim này đã thanh lọc một vùng đất với bán kính hơn một cây số.

...

Mặt Tiểu Ân tái đi không còn một tia huyết sắc.

Thần linh này rất mạnh, không ngờ mạnh tới mức có thể trong nháy mắt đã mở rộng thần vực đến mức ấy.

Sau một lúc quan sát này. Tiểu Ân cũng nhìn ra một chút, tuy chưa chắc có thể hiểu được quá trình giao chiến cụ thể của bọn họ nhưng cảm giác về thần vực cũng tương đối sáng tỏ.

Trong lòng hắn trầm lắng đầu, xem ra vận khí mình lúc này cũng không tốt, nếu là hai thần linh siêu cấp cường đại ả tay, đối với hắn mà nói, căn bản là không cần thiết nhìn.

Trong lòng thả lỏng, theo bản năng hắn nhìn về hướng một khí tức mãnh liệt khác, chuẩn bị thật tốt, tính toán khi một vị thần linh khác vừa tới sẽ phải rời khỏi đây.

Nhưng, khi vừa liếc nhìn vị thần mới xuất hiện kia, ánh mắt của Tiểu Ân lập tức bị hấp dẫn.

Vị thần mới xuất hiện rõ ràng một trong các thần linh hệ luyện ngục. Đương nhiên hắn cũng không phải Cự Ma Thần, mà là một ma vương cả thân hừng hực lửa luyện ngục.

Tuy nhiên, thực sự hấp dẫn sự chú ý của Tiểu Ân cũng không phải thân hình ma vương mà là một cái đai lưng thật lớn bên hông hắn.

Vừa thấy cái đai lưng này, trong lòng Tiểu Ân bị đả kích dữ dội.

Nếu hắn nói không sai, cái đai lưng này chính là bảo bối Cự Ma Thần kia mang theo bên người đi.

Lúc trước Rui Deshen và Urey đều lựa chọn mảnh vỡ thần cách, thân thể Cự Ma Thần và đai lưng đương nhiên đều thuộc về Tiểu Ân. Chỉ có điều hắn vẫn không nghiên cứu ra bên trong cái đai lưng này có cái gì bí mật.

Cuối cùng hai thần linh cũng đã bị rơi vào vòng xoáy chiến đấu điên cuồng, tinh thần ý thức của Tiểu Ân cảm nhận được năng lượng tấn công có thể khiến người ta tuyệt vọng trong trận chiến này, giống như thân đang ở giữa mắt bão bị cuốn bay không chừng.

Hấp dẫn ánh mắt người khác nhất tất nhiên chính là thần vực của hai bên biến hóa.

Muốn nhìn xem đến tột cùng là bên nào chiếm thượng phong, thật ra vô cùng đơn giản, chỉ cần nhìn sự thay đổi tăng giảm của thần vực hai người trên mặt đất là có thể đoán được.

Thế giới luyện ngục dung nham đột nhiên xảy ra một cảnh tượng lạ, từng tảng lớn tảng lớn dung nham đầy bụi đất và đá tinh lọc đang chuyển hoá lẫn nhau, quả thực là tác đất tác tranh.

Tuy nhiên, vị thần linh hệ hoàng kim chủ động tới khiêu khích kia dường như cao hơn một bậc, dần dần chiếm thượng phong.

Ngay lúc này, vị ma vương luyện ngục kia đột nhiên hét lớn một tiếng, hai tay hung hăng đánh một quyền vào lưng, sau đó là một loạt động tác làm người ta hoa cả mắt.

Hào quang rực rỡ kia nháy mắt tràn ngập, khiến cho người ta gần như đến mở mắt cũng không mở ra được.

Đai lưng kia ánh lên vô số bảo thạch không biết tên sáng lẹ vô song, mỗi viên đều tỏa ra ánh hào quang dường như đều có thể biến thành siêu cấp vũ khí có thể truy hồn đoạt phách, như đang đâm thủng, đập nát cả thần vực của thần linh đối diện.

Thế giới dung nham lập tức thừa cơ hội này mở rộng hơn, nháy mắt đã đoạt lại được địa bàn đã mất.

Vị thần linh hệ hoàng kim kia sau vài lần sáng rực lên hào quang, lập tức cũng chạy xa khỏi nơi đây với tốc độ nhanh nhất.

Sau khi bóng hắn đã biến mất, ma vương luyện ngục mới thở dài một hơi, dường như vừa cố gắng vụt lóe sáng trong chớp lát rồi chợt tắt.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân như thủy triều rời khỏi ma pháp lực thư, trên mặt đầy hưng phấn.

Giơ lên cái vòng cổ không gian một chút, đai lưng kia lập tức xuất hiện trên tay hắn. Cảm ứng được khí tức của đai lưng biến hóa, trong lòng Tiểu Ân đầy kích động.

Vừa rồi hắn cũng nhìn rất rõ ràng, ngay cả thần vực của thần linh, dưới sự công kích của đai lưng này cũng sụp đổ, như vậy, uy lực của nó có thể ít nhất cũng là cấp bậc thần khí, hơn nữa còn là một loại đặc biệt mạnh mẽ.

Thật không rõ đai lưng này làm sao rơi vào tay Cự Ma Thần được, tuy nhiên đây cũng không phải là chuyện Tiểu Ân quan tâm.

Căn cứ theo quan sát của hắn, không chế đai lưng này cũng không phải một chuyện đơn giản. Ngay cả vị ma vương luyện ngục kia, sau khi dùng thần lực cũng phải phối hợp một loạt thủ pháp gỗ mới kích hoạt được năng lượng của đai lưng này, cuối cùng hình thành nên lực sát thương khủng bố.

Nếu không có đầu mối, căn bản là Tiểu Ân và Nhất Hào không có cách nào nghiên cứu ra cái gì, nhưng sau khi có đầu mối rồi, nghiên cứu của bọn họ lập tức có tiến triển thật lớn.

Đặc biệt là sau khi Nhất Hào sao chép lại mấy động tác của ma vương luyện ngục kia, bí mật điều khiển đai lưng dần hiện ra trước mắt Tiểu Ân.

Điều đáng chú ý nhất trên đai lưng là hơn mười viên bảo thạch kỳ lạ thật ra chính là một loại vũ khí bắn năng lượng. Trong đai lưng lại chứa đầy sức mạnh thần thánh hùng mạnh, năng lượng trong đó nhất định phải dùng thân lực kết hợp với một trình tự gỗ nhất định mới có thể công kích.

380. Chương 17: Đai Lưng Thần Linh (4)

Thông tin liên tiếp tin tức này qua lực lượng tinh thần tới Day Ville và Cự Ma Thần.

Day Ville tự nhiên là không có khả năng có đề nghị gì hay. hấn vội vàng trấn an phần đông thú nhân, khiến càng nhiều người gia nhập vào thần ân hồng hắc.

Đương nhiên, để tiêu trừ những băn khoăn này, Day Ville phi thường hiểu được, đối với bọn họ. càng nhiều người tham gia tín ngưỡng, hấn lại càng có cơ hội thành thân.

Tất cả thú nhân này đều biết sau lưng hấn có một vị thần linh làm chỗ dựa vững chắc, cho nên dưới sự cổ động của hấn, đại bộ phận thú nhân đều gia nhập hàng ngũ tín đồ hồng hắc Cự Ma Thần.

Tuy nhiên, đối mặt với đai lưng này, Cự Ma Thần lại đưa ra cái nhìn của mình. Ý của hấn là, hào quang công kích của đai lưng thực ra cũng không thể đủ để thực sự có ảnh hưởng đến bản thể thần linh, nhưng nó cũng có tác dụng không gì sánh được, là có thể dễ dàng tiêu trừ sức mạnh thần vực của thần linh giáng lâm.

Trong khi thần linh chiến đấu, thắng bại về sức mạnh thần lực là một mấu chốt không thể bỏ qua, thậm chí còn là một trong các mấu chốt quan trọng nhất.

Nếu đai lưng này có thể phá hư thần vực của đối phương, giá trị của nó vượt ra rất xa tưởng tượng của mọi người.

Giống như hình ảnh, trong lục thư pha lê, thần vực thần linh hệ hoàng kim bị tấn nát, quân lính tan rã, cuối cùng không thể không lựa chọn một đường bỏ chạy.

Một khi có được siêu cấp bảo bối như vậy, ngày sau nếu đối địch với thần linh, đột nhiên lấy ra khẳng định có thể cho đối phương một đại ngạc nhiên vui mừng đặc biệt.

Dựa theo hình ảnh thủ pháp của vị ma vương luyện ngục, Tiểu Ân điểm một vòng trên đai lưng.

Khi còn ba điểm cuối, theo mỗi lần tay hấn di động, vẽ mặt lại ngưng trọng năm phần, sau khi điểm xong hoàn toàn, trên mặt lập tức toát ra một tia vui mừng xen lẫn sợ hãi.

Hóa ra khi đang thực hiện tới ba động tác cuối cùng theo đúng trình tự, lúc này mới nhận ra, mỗi một kích thích lên đai lưng, nó liền tự động cho mình một chút tin tức.

Giống như bình thường khi giải mã bảo khố, lộ ra bảo tàng bên trong.

Cự Ma Thần nói đúng, thứ này quả nhiên là một loại siêu cấp vật phẩm chuyên môn nhắm vào thần lực thần linh, còn về lai lịch của thứ này đã không thể khảo cứu, dường như từ xa xôi khi chúng thần chiến tranh đã có bóng dáng nó xuất hiện.

Có thể rơi trúng tay mình, cũng chỉ có may mắn mới có khả năng giải thích được.

Hơn nữa, cái đai lưng này ngoại trừ có thể phá hư thần vực của thần linh, không ngờ còn có một tác dụng đó là phòng hộ.

Một khi đai lưng đã nạp đầy năng lượng, sau khi mở ra công năng phòng hộ, xung quanh chủ thể sẽ hình thành thành một vòng bảo hộ tuyệt đối kín. Trước khi năng lượng của đai lưng cạn kiệt, cho dù là chủ thần tự mình tới đây cũng đừng mơ tưởng tổn thương người trong vòng bảo hộ mấy may.

Tuy nhiên, điều duy nhất khiến người ta tiếc nuối là năng lượng phóng thích ra từ thứ này tuyệt đối không cách gì tổn thương tới thân thể. Nói cách khác, nếu thần linh không dùng tới thần vực, thì công kích của thứ đồ này cũng chỉ là vô ích.

Đến tận bây giờ Tiểu Ân cuối cùng cũng hiểu được khi bọn họ tru sát Cự Ma Thần, vì sao hắn còn không chịu dùng đến thứ vũ khí siêu cấp cường đại này. Hóa ra vì thứ này đối với bọn họ là hoàn toàn vô dụng.

Nghĩ một chút, Tiểu Ân ném đại lục vào đại lục thần tạo.

Đồ vật này để cho Cự Ma Thần sử dụng là tốt nhất. Nếu gặp thần linh, thì ma thần không có lĩnh vực lớn sẽ không chịu thiệt nữa.

Từ khi bắt đầu. Tiểu Ân đã hạ quyết tâm ở trong tháp ma pháp tu tâm dưỡng tính, trừ một lần cùng với Hắc Long Vương tới mộ địa ngục thần, dường như không rời qua tháp ma pháp nửa bước.

Đương nhiên, đây chẳng qua chỉ là thể hiện bên ngoài thôi.

Nếu Tiểu Ân có được trận đồ ma pháp thuộc về chính mình, thì hắn thế nào lại khách khí? Gần như mỗi một tháng, hắn lại vụng trộm rút ra vài ngày, lặng lẽ lén vào mộ địa ngục thần săn bắt, với một tốc độ điên cuồng hút vào sức mạnh tinh túy của bộ tộc Vong Linh, tôi luyện sức mạnh lĩnh vực hai thuộc tính của mình.

Nửa năm sau, Day Ville đã thành công thuyết phục được phần đông thú nhân, cũng theo Tiểu Ân cùng săn bắt.

Day Ville vốn đã ở cảnh giới ngục thần, tự nhiên không cần tiến hành khổ luyện này, nhưng dưới sự giúp đỡ của hắn, Tiểu Ân có thể nói là hổ thêm cánh, động tác nhanh hơn rất nhiều, thậm chí còn có gan khiêu chiến binh đài cổ trung.

Số lượng Vong Linh săn bắt cùng với Hắc Long Vương dù sao cũng hữu hạn, nếu so sánh với khi liên thủ với Tiểu Ân thì kém xa.

Một năm sau. sau khi hấp thu một lượng lớn vong linh tinh túy, sức mạnh lĩnh vực của Tiểu Ân không ngờ lần nữa lại có xu hướng cô đọng hòa hợp lại.

Tuy còn không có được sự hòa hợp thực sự, nhưng cảm giác vừa mới hoàn toàn hợp nhất này dù chỉ thoáng thoáng nhưng càng rõ ràng hơn.

Đồng thời trong một năm này. Hắc Toàn Phong và Hoàng Toàn Phong cũng thuận lợi trở thành ma thú cửu cấp. Tuy cảnh giới của tụi nó còn xa không kịp cửu cấp lâu đời, nhưng Tam Toàn Phong ở với nhau, trên tinh cầu này, người dám chọc đến chúng cũng coi như sừng lân lông phượng, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Có điều, sau một thời gian đi du hành vũ trụ, Tiểu Ân đã hoàn toàn chán ghét thực lực cửu cấp.

Hắn đem Tam Toàn Phong. Kim năm người. Á long Tyrese, thậm chí còn cả tiểu hồ ly Juliana, sư phụ Maren, bọn người Benson đưa vào đại lục thần tạo. giao cho Cự Ma Thần thay hắn thông thả dạy bọn họ.

Mọi người có thể cảm ứng được sức mạnh ma thần mệnh mệnh kia, lại cũng không biết thứ này thực ra cũng là Tiểu Ân, cho nên dưới sự giám sát của đích thân thần linh và được phẩm ma pháp bồi dưỡng cuộn cuộn không dứt, bọn họ cũng bắt đầu tiến bộ như bay.

Cuối cùng, với sự chuyên tâm, một năm trôi qua. vào một ngày nào đó. Tiểu Ân thấy Vô Danh trong căn phòng nhỏ ở trong tháp ma pháp sau một thời gian dài không gặp, hắn lập tức hiểu được đã tới thời điểm đi tới Ngăn Tâm.

Vô Danh đã trở lại với một tin tức tốt.

Sau khi thần cách loại kém bị hắn phá vỡ, hoặc bán hoặc đã dùng hết, Vô Danh còn nói với một giọng cảm khái rằng khi hắn đưa tặng mảnh vỡ thần cách, ngờ không ai cự tuyệt.

Tiểu Ân ngồi yên trở mình vài cái xem thường, người nào ngu ngốc sẽ từ chối mảnh vỡ thần cách chứ? Chi có thẳng ngốc thôi.

Có thứ này làm mỗi. cho dù biết chắc là cạm bẫy cũng chỉ có cách nhả xuống. Huống chi khi Vô Danh tặng đồ, bất kể thế nào cũng không giống cạm bẫy.

Việc mãnh võ thần cách được đem bán đấu giá quá nhiên đã khiến cho nơi nơi chấn động thật lớn.

Bất quá, sau khi Vô Danh đi qua năm nhánh, quy luật của hắc đường như đã bị nhận ra, bắt đầu từ nhánh thứ sáu. đã có hội đấu giá thì đều long trọng vô cùng, hơn nữa. khoảng cách thời gian cũng là vừa đúng.

Vô Danh cho dù là ngu đi nữa cũng biết hành tung của hắc đã rơi vào kế hoạch của người khác.

Có tư cách tính kế trên cả vũ trụ như thế thì chỉ có thần linh, hơn nữa còn là vô số thần linh có thể lực liên thủ mới có thể làm được điều này.

Nếu là người khác, cảm giác được có ánh mắt thần linh bám theo sau gáy, khẳng định sẽ lạng lạng không dám tiếp tục.

Nhưng Vô Danh là Vô Danh, đeo trên lưng một bọc to mảnh võ thần cách chạy loạn khắp nơi, ngoài bán đấu giá còn tùy hứng tặng tùm lum.

Đương nhiên, theo như phân phó của Tiểu Ân, có thể được hắc tặng mảnh võ thần cách, đều là các nhân vật đã xuất hiện trong hội đấu giá.

Sau vòng đầu tiên, tất cả mảnh võ thần cách đều được phân chia, cơ bản đều tới tay các ngụy thần cao thủ kiệt xuất, chỉ có hai tên ngụy thần và truyền kỳ đoạt được mảnh võ thần cách từ trong tay Vô Danh.

Theo cách nói của Vô Danh, hắc có thể cảm ứng được khí tức của chí cường lĩnh vực trên hai người đó.

Việc này Tiểu Ân cũng không lấy làm kỳ quái. Tứ đại chí cường lĩnh vực tuy cường đại vô cùng nhưng trong vũ trụ to lớn này, không thể khẳng định là chỉ có hai người, cho nên gặp thêm vài người nữa cũng không có gì lạ.

381. Chương 18: Tự Nhiên Lực(1)

Sau khi Vô Danh kể lại tất cả, đưa cho Tiểu Ân mười lăm vật phẩm trang sức không gian.

Những thứ này đương nhiên là chứa thần lực kết tinh, trong mười hai chi nhánh, cứ mỗi một chi nhánh đều đạt được một, còn ở Ngân Tâm thu được tận ba cái, cứ như vậy có vẻ cũng không đủ cầu.

Vì ngân tâm quả thực quá lớn, cho dù là cộng cả mười ba chi nhánh lại chưa chắc đã dám khẳng định so được với phạm vi của ngân tâm.

Tiểu Ân tiện tay lấy một thứ lên lướt qua lực lượng tinh thần một chút, tay hắc run run suýt nữa đánh rơi.

Thần lực kết tinh trong đó dày đặc, trong suốt không tì vết, dường như là không thấy giới hạn, đem lại cho hắc kích thích cực mạnh

- Vô Danh, trong này có bao nhiêu thần lực kết tinh?

Tiểu Ân giơ vật phẩm trang sức không gian lên hỏi.

Vô Danh thông thong thà trả đáp:

- Đại khái khoảng hơn mười ba triệu.

Da mặt Tiểu Ân giật giật:

- Là có được từ một nơi bán đấu giá?

- Đúng. Từ sau khi nắm được quy luật hành động của ta. mỗi lần bán đấu giá. thần lực kết tinh đạt được lại càng vượt xa lần trước.

Sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi:

- Vô Danh, dọc đường có thần linh nào tìm đến gây phiền phức cho người không?

- Có.

- Vậy người đối phó thế nào?

Tiểu Ân lập tức khấn trương, mặc dù hiểu rõ Vô Danh giờ đang đứng trước mặt mình nên tất nhiên là bình an không việc gì, nhưng trái tim hắn không nhịn được nhảy nhanh hơn mấy nhịp.

Dường như cảm ứng được sự khấn trương của hắn, giọng nói của Vô Danh cũng khác một chút:

- Vì sao ta phải đối phó với bọn họ? Đi thẳng luôn.

Tiểu Ân ngẩn ra. lập tức nhớ ra Vô Danh chính là một trận đồ ma pháp cực lớn.

Nếu hắn không muốn chiến đấu với ai đó mà chỉ muốn rời đi, thì phỏng chừng cho dù là chủ thân tới cũng không cách nào ngăn cản được.

Thở dài một hơi nhẹ nhõm. Chuyện này cũng chỉ giao cho Vô Danh mới làm nên. Nếu đổi lại là chính mình hay Cự Ma Thần, thì khi chúng thần đã có sự phòng bị, sợ là bất kể thế nào cũng không có khả năng chạy thoát.

Sắp xếp lại một chút, Vô Danh báo lại một lượt số thần lực kết tinh trong từng vật phẩm trang sức không gian.

Trong năm lần bán đấu giá đầu tiên, bởi vì số người tham gia ít, chuẩn bị không đủ, nên số thần lực kết tinh cũng chỉ có được từ mười vạn đến ba trăm năm mươi vạn.

Còn từ lần thứ sáu trở đi, con số này cứ kéo lên như hoa nở.

Tới cuối cùng ở ngân tâm, hắn nói rõ, toàn bộ ngân tâm chỉ bán đấu giá ba lần. Sau ba lần. hắn sẽ rời đi không xuất hiện nữa.

Vì thế, giá cả đưa ra thực sự điên cuồng, đặc biệt là ở lần cuối cùng, không ngờ đã leo đến cái giá trên trời ba mươi triệu thần lực kết tinh.

Bây giờ Tiểu Ân cũng đã biết từ trước, ở thế giới này, thần lực kết tinh cũng rất nhiều, nhưng cũng rải rác khắp nơi. Nếu muốn tập trung đủ ba mươi triệu thần lực kết tinh mà nói sau lưng không có thần linh ủng hộ thì đánh chết hắn cũng không tin.

Tổng số thần lực kết tinh đạt được đã vượt rất xa qua dự tính của Tiểu Ân, không ngờ đã vững vàng ở con số gần hai trăm triệu.

Tiểu Ân hiểu, nếu để cho người khác biết mình có đồng tiền lớn như thế thì kết cục chờ đón hắn chỉ có một, là bị người ta xông vào xâu xé tan tành.

Trước hết đem đồng của này đưa vào trong đại lục thần tạo đã, để cho Cự Ma Thần xử lý.

Sau khi có được hơn trăm triệu thần lực kết tinh. Tiểu Ân tin tưởng Cự Ma Thần khẳng định có thể nâng cao thêm một bậc.

Vì thế. trong một tháng tiếp tục tu chính này. Tiểu Ân cô đọng ra mười khối thần cách loại kém tất cả đều đem tặng cho Cự Ma Thần.

Sau đó. Tiểu Ân và Day Ville cùng nhau hấp thu hai mươi phần thần lực như sợi tơ mảnh giấu trong thân thể.

Phương pháp kiểu này cũng chỉ có ba người Tiểu Ân mới có thể có. Ngoài việc có linh hồn hoàn toàn giống nhau, trước khi trở thành chân thần còn có thể cầm giữ thần lực. Với phần thân thể nhân loại bên ngoài, cho dù là một tín đồ thành kính nhất, trong thân thể phạm tục cũng không thể đạt được thần lực dưới tình huống thần linh chưa từng giáng lâm. Nếu miễn cưỡng thì kết quả duy nhất sẽ là nổ banh xác mà chết.

Thần lực trên thân vì có tinh thần áp chế, tất nhiên không có khả năng có thể bị người ta tìm ra manh mối gì, mà Vô Danh cũng đã từng thể chắc chắn cam đoan như vậy, luân hồi giới cũng sẽ không cự tuyệt bọn họ tiến vào.

Tuy rằng sau khi cầm giữ được thần lực, động tác của bọn họ đều chậm hơn bình thường một chút, nhưng so với việc bị thần lực cường đại sát thương, hết thảy đều đáng giá.

Có lẽ, trong tình huống bị cưỡng ép, thần lực của Tiểu Ân không bằng sức mạnh lĩnh vực, nếu đối chọi lẫn nhau cũng không thể xuyên qua sức mạnh lĩnh vực phòng hộ.

Dù sao, sức mạnh lĩnh vực của Tiểu Ân thì ngay cả khi nữ thần Ánh Trăng giáng lâm, sử dụng thần lực tinh túy cũng không thể phá vỡ.

Nhưng phóng nhân khắp vũ trụ, có thể có bao nhiêu ngục thần và truyền kỳ làm được?

Khi Day Ville đối mặt với thần lực, cũng không phải là hết đường xoay xở, bị một đòn đánh chết.

Cho nên, Tiểu Ân và Day Ville hai người mới không tiếc hết thảy, thu cả hai mươi sợi thần lực vào cơ thể, Thứ này dùng để đánh lên đúng là không thể tốt hơn.

Có điều, nếu có thể buông tay dùng thần lực để đánh lên, có tư cách này, sợ là cũng chỉ có một Tiểu Ân.

Tới một tinh cầu không người, Tiểu Ân, Day Ville lặng lẽ nhìn Vô Danh.

Hiện giờ cho đến lúc ngân tâm luân hồi giới mở ra còn không tới một năm. Nếu dựa theo tốc độ truyền tống bình thường, cơ bản là không có hy vọng tới kịp.

Nhưng đã có Vô Danh hứa hẹn. Tiểu Ân tự nhiên cũng hoàn toàn tin tưởng hẳn có thể đưa mình tới đó kịp kỳ hạn.

Lúc này, sau khi trở về, trên người Tiểu Ân cuối cùng cũng có gì đó mà Vô Danh không thể nhìn thấu.

Đối với một Day Ville đột nhiên xuất hiện. Vô Danh cũng có lộ ra sắc mặt kinh ngạc, tuy vẻ mặt này cũng chỉ chớp mắt lướt qua, nhưng với Tiểu Ân mà nói, lòng tự trọng của hắn đã được thỏa mãn thật to.

Tuy nhiên, điều duy nhất khiến hắn cảm thấy chán nản là Vô Danh không thêm để ý tới sự tồn tại của Day Ville, ánh mắt hắn nhìn ngoại trừ có chút kinh ngạc thì không còn một tí ý tứ muốn hỏi han gì hết. Ngay cả khi Tiểu Ân cố ý giống Day Ville từ động tác tới khí chất, hắn cũng hồ hững chẳng thêm quan tâm.

Việc này khiến cho Tiểu Ân vốn đã chuẩn bị rất kỹ tràn đầy tự tin rất nổi giận.

Cuối cùng, hắn cũng buông tha cho việc tính toán với tên đầu gối này, ngoan ngoãn đi theo hắn tới một tinh cầu không người.

Theo lời Vô Danh, khoảng cách truyền tống càng xa năng lượng cần thiết càng lớn. Nếu năng lượng quá khổng lồ thì sẽ tạo thành thương tổn không thể cứu vãn cho tinh cầu.

Tuy Vô Danh không đến mức có thể lập tức một lần đưa họ tới trung tâm vũ trụ. nhưng phạm vi truyền tống này cũng không phải nhỏ, cái gọi là truyền tống trận thượng cô còn xa xa xa xa mới có thể bằng được.

Tiểu Ân cũng đã từng hỏi hắn, sau khi truyền tống sẽ có hậu quả gì, và nói giỡn có tạo thành một mảnh đại lục chìm trong tai ương không.

Kết quả là, sau khi Vô Danh lo lắng suy nghĩ một lúc, trả lời cực kỳ lạnh lùng:

- Không khiến cho cả đại lục chìm trong tai ương đâu, nhiều nhất chỉ tương đương với uy lực của một trăm cấm chú thôi.

Lúc ấy Tiểu Ân sợ đến không còn lời nào để nói. Cuối cùng đề xuất đến một tinh cầu không có người để truyền tống, thực ra cũng là ý tứ của bản thân Tiểu Ân.

Vô Danh tùy ý nhìn quanh tinh cầu, hắn vươn hai tay, cao cao lơ lửng giữa không trung.

Tinh cầu này nếu đã không có người, tất nhiên hoàn cảnh cũng rất khắc nghiệt, cơ bản là không thích hợp cho tất cả các chủng tộc.

Đặc biệt, ở giữa không trung là từng trận gió như những lưỡi dao suốt ngày đêm, nhiệt độ mặt đất quả thực cực thấp, đủ để khiến cho bất cứ kẻ nào cũng phải khắc sâu cảm nhận về lai lịch của câu băng tuyết ngập trời.

382. Chương 18: Tự Nhiên Lực (2)

Không, không chỉ có gió trên trời, cảm giác này dường như vẫn còn tiếp tục tràn trải, chậm rãi, vô số thiên thạch nham nhở trên mặt đất kia. cả dòng dung nham nóng bóng dưới lòng đất kia, cả tinh cầu dường như cũng đã dung hòa với Vô Danh.

Cả Tiểu Ân và Day Ville đều đổi sắc, chuyện cực kỳ không thể tin nổi này cứ nhiên lại xảy ra trước mắt. khiến cho cái nhìn của bọn họ có sự thay đổi long trời lở đất.

Vô Danh chủ động đi theo Tiểu Ân, nhiều năm như thế, chẳng qua cũng chỉ chủ động ra tay một lần, hơn nữa một lần đó cũng không phải do hắn động thủ, mà chỉ là một chưởng nước trong tay hắn mà thôi.

Tuy Vô Danh đã từng nói qua, hắn có khả năng đánh vỡ tinh bích, đủ để khiến cho bất cứ kẻ nào cũng không dám đến gần.

Nhưng đó cũng chỉ là lời nói thôi, chưa có cơ hội chiêm ngưỡng, Tiểu Ân cũng không để trong lòng.

Nhưng, hôm nay, sau khi được chiêm ngưỡng thần uy của Vô Danh, Tiểu Ân mới thật sự hiểu được sự đáng sợ của người này. Nếu chỉ cần nói một lời muốn thôi, hắn hoàn toàn có khả năng xung bá cả vũ trụ.

Khí tức của Vô Danh càng lúc càng mạnh, hơn nữa, khí tức hùng mạnh này cũng không truyền ra ngoài tinh cầu. chỉ lưu động quanh tinh cầu mà thôi.

Tất cả năng lượng của tinh cầu này sản sinh ra lúc này đều chảy vào trong cơ thể Vô Danh, khiến cho khí thể quanh thân hắn đạt tới một cực hạn mắt thường cũng có thể nhìn thấy.

Dần dần, thân thể Vô Danh dường như đã trở nên mờ ảo, đương nhiên Tiểu Ân biết nguyên nhân là vì năng lượng hắn đã hội tụ quá mạnh mẽ.

Đột nhiên trong đầu Tiểu Ân nảy ra một ý nghĩ, có thể hội tụ được năng lượng mạnh mẽ như thế nếu phóng xuất ra, thần lực của thần linh liệu có thể chống đỡ được không nhỉ?

Ý nghĩ này vừa mới lóe ra trong đầu hắn, trước mắt dường như lóe kim quang.

Sức mạnh linh vực của mình nếu không ngừng tăng mạnh, không ngừng cô đọng, có thể có một ngày giống như thần khí đại lục không? Trở thành khắc tinh với thần vực của tất cả thần linh không?

Tiểu Ân cũng không biết, thực ra trong thần giới đã sớm có một người biến ý tưởng này thành hành động.

Chẳng qua người kia làm cũng không phải nhắm vào thần vực của thần linh, mà uy hiếp ngay cả thần thể của bọn họ.

Nếu không có như thế, hắn cũng không có khả năng bị toàn thể thần linh căm thù, biến thành chuột chạy qua bàn ai cũng đòi đánh.

Năng lượng khổng lồ tiếp tục ra tăng, rồi bắt đầu bạo phát.

Lấy Vô Danh làm tâm, một cỗ sức mạnh thật lớn gợn sóng lan ra xung quanh. Phàm những nơi nào bị làn sóng này lướt qua lập tức bụi đất bay lên, cả mặt đất, trong vòng ba tấc, bất kể là những hòn đá cứng rắn cỡ nào trong nháy mắt đều hóa thành bột mịn, sau cùng, trong cơn gió rít gào mà bay tán ra.

Tuy nhiên, cũng chỉ trong nháy mắt, gợn sóng này cũng đã ra xa cả cây số, hơn nữa thế đi mãnh liệt, bất kể là tốc độ hay uy lực cũng không chút suy yếu.

Trước mặt Vô Danh đã có một thông đạo có thể chứa được ba người.

Đây cũng không phải là dùng trận đồ ma pháp trận truyền tống để truyền tống vượt tinh cầu. mà là Vô Danh đã gom một lượng năng lượng khổng lồ mà tinh cầu này sinh ra trong một khoảng thời gian mà đã thông thông đạo đi tới nơi xa xôi kia.

Có thể sử dụng được năng lượng khổng lồ như thế này, cho dù là Nhất Hào cũng không chắc có thể làm được.

Gợn sóng ba đào mãnh liệt nơi xa liên miên không dứt. lúc này thậm chí đã vượt quá cả giới hạn của tâm mắt.

Tiểu Ân thận trọng gọi:

- Vô Danh, đây có thể là trăm cấm chú sao?

- Đúng.

- Làn sóng đó đến thế nào mới dừng lại?

- Tới khắp cả tinh cầu sẽ dừng.

Tiểu Ân gật đầu thật mạnh một cái, sắc mặt trắng bệch, cùng với Day Ville vào trong thông đạo. Lúc này, hẳn thật sự bội phục Vô Danh đến sát đất, thậm chí còn rất tin tưởng. cho dù là chúng thần cũng không có khả năng cao mình hơn hẳn.

Có thể gom hết năng lượng trên một tinh cầu vào một chỗ đã là không thể tin nổi rồi mà Vô Danh lại còn hơn thế, khi hắn kích phát năng lượng, không ngờ phản lực của chúng cũng hoàn toàn trong tầm tay.

Áp lực của việc khai thông truyền tống trận tạo thành tương đương với trên dưới một trăm cấm chú thật lớn cũng không phải bọn họ phải gánh chịu toàn bộ, mà là tinh cầu này gánh.

Đối với thủ đoạn khổng chế sức mạnh này. đã có thể được xưng là vô cùng kỳ diệu. Tiểu Ân mặc dù có tin tưởng Nhất Hào đi nữa. nhưng cũng biết chỉ bằng năng lực hiện tại của nó là không thể trong nháy mắt hoàn thành tất cả.

Tiểu Ân thẩn than trong lòng. Vô Danh đã khủng bố như thế, thì lúc trước ai đã dựng lên cái trận đồ ma pháp lớn này? Người kia chẳng phải lại càng giỏi hơn sao.

Miên man suy nghĩ một lúc, bọn họ đã đi qua thông đạo.

Trước mắt thông đạo là một tinh cầu mênh mông bát ngát nhưng tuyệt không người không khói.

Khí hậu trên tinh cầu này cũng cực kỳ khắc nghiệt, thậm chí còn hơn xa tinh cầu lúc này, nhưng hoàn cảnh này vẫn không đủ để khiến đám người Tiểu Ân sợ hãi.

Day Ville vung tay lên, băng tuyết lập tức phóng ra, thứ này chẳng những có tác dụng vây khốn kẻ thù. hơn nữa còn có sức phòng hộ tương đương, mặc cho bên ngoài gió gào thét từng trận, đá rơi như mưa, bọn họ ở bên trong cũng không có chút cảm giác nào.

Tiểu Ân và Day Ville liếc nhau, giữa bọn họ. trong tình huống bình thường, căn bản là không cần dùng đến ngôn ngữ để nói chuyện, lúc này đã là tri kỷ có thể trao đổi qua ánh mắt.

Hiện tại, Tiểu Ân cảm thấy trước kia quả thực mình đã xem nhẹ Vô Danh một cách trầm trọng.

Hít một hơi thật sâu, Tiểu Ân cười ha hả khen:

- Vô Danh, với thực lực của ngươi, cho dù là có bị thần linh đuổi tới cũng không cần sợ.

Vô Danh nghiêm túc nghĩ một chút mới đáp:

- Nếu ta không ra tay trước, tất nhiên không sợ, nhưng nếu đã ra tay một lần thì rất khó nói.

Tiểu Ân khẽ gật đầu hỏi:

- Vừa mới rồi ngươi làm thế nào thế? Làm thế nào mới có thể hòa nhất khí tức của mình và cả tinh cầu? Có liên quan gì đến thần lực không?

Những lời này mới là hấn thật sự muốn hỏi, nếu là chính mình cũng có thể khống chế sức mạnh của tinh cầu. thì cho dù là nữ thần Ánh Trăng thật sự giáng lâm. Tiểu Ân cũng không sợ.

Thần linh tuy rang lợi hại, nhưng một số việc cũng khó có thể làm được.

Biểu hiện vừa rồi của Vô Danh, cho dù là chân thân nữ thần Ánh Trăng có tới cũng không làm gì được, đừng nói đến phân thân và hình chiếu.

Vô Danh nhìn hấn, cũng kể lại ti mi:

- Ta không dùng thần lực. Các thần linh này muốn vượt qua truyền tống tinh tể, là dựa vào thần lực của mình, nhưng ta dùng tự nhiên lực.

Tiểu Ân và Day Ville đều có chút sờ ngộ gật đầu.

- Sức mạnh tự nhiên có ở khắp nơi, không chỗ nào không có. Chỉ có điều ngươi nhìn không thấy và không kết nối được.

Vô Danh nhẹ giọng nói tiếp

- Nếu ngươi có thể cộng hưởng, tự nhiên có thể có sức mạnh để đối kháng với thần lực. nhưng nếu không thể cộng hưởng với sức mạnh tự nhiên được thì vô kế khả thi.

Trên mặt Tiểu Ân có một tia cười khổ.

Sức mạnh tự nhiên khổng lồ và tinh túy, quả thực có thể sánh với thần vực, nhưng muốn dung nhập với tự nhiên lại không phải chuyện dễ dàng.

Ngoại trừ Vô Danh sinh vật có trí tuệ kỳ quái này, các chủng tộc bình thường muốn lĩnh ngộ được tự nhiên lực gần như có thể hình dung là nói si nói mộng.

Thử hỏi có mấy người có thể cảm ứng, hấp thu và khống chế được năng lượng của tinh cầu.

Điều này. chỉ sợ ngay cả thần linh cũng không làm được. Nếu tự chém chính mình thành trăm ngàn mảnh thì có lẽ có thể thử một chút.

Tuy nhiên, Tiểu Ân vẫn động lòng. Đúng vậy, một mình mình thì làm không được, nhưng hai mình, ba mình, một vạn mình thì sao?

Hấn có mảnh vỡ thần cách trong tay, cũng có thể không ngừng bồi dưỡng sự phát triển của linh hồn, nếu cuối cùng bồi dưỡng thành hơn vạn vạn thần như Cự Ma Thần, hoặc bồi dưỡng ra hơn vạn vạn thần như Day Ville, thì ý tưởng này cũng không chắc là không thể thực hiện được.

383. Chương 19: Đại Địa Chi Mẫu (1)

Day Ville lập tức thu tay lại, thu lại cái lồng băng tuyết đang che chắn mọi người.

Cảnh tượng lúc này lại một lần nữa lặp lại, giữa không trung Vô Danh giang rộng hai tay, năng lượng hội tụ và bùng nổ, cuối cùng quanh thân hấn có một đám khí, sau đó hai khối khí hợp làm một, mở ra một thông đạo thật lớn trước mắt họ.

Kể từ tinh cầu quê hương, tổng cộng đã trải qua mười lần truyền tống.

Mỗi lần truyền tống đều tiến hành trên tinh cầu không người, sau mỗi lần đó. Vô Danh lại nghỉ ngơi một ngày. Nói cách khác, nhờ có thiên tài truyền tống này, tốc độ của bọn họ nhanh siêu cấp.

Mười ngày sau, bọn họ cũng đã tới ngân tâm.

Lúc này, họ dừng lại không phải ở trên một tinh cầu, mà là một truyền tống trận bên cạnh một thành thị phồn hoa dị thường.

Tiểu Ân và Day Ville đứng trong đó nhìn nửa ngày, cuối cùng cũng xác định, ngân tâm và tinh cầu quê hương của mình dường như cũng không khác nhau nhiều lắm.

Có điều ở thành thị này kiến trúc cao hơn một chút, náo nhiệt hơn một chút, phồn hoa hơn một chút, dường như cái gì cũng nhiều hơn một chút.

Hơn nữa, các chủng loại người đi lại ở nơi này cũng thật sự là nhiều lắm, trong đó có rất nhiều nhân vật cổ quái ngạc nhiên. Đi dạo một vòng, quả thực đúng là lạc vào vườn bách thú khu bảo tồn hoang dã, tầm mắt hai người bọn họ đã được mở rộng không ít rồi.

Tới tận đây Tiểu Ân mới hiểu được, các chủng tộc ở chi nhánh thứ mười ba tuy không ít, nhưng so với số lượng chủng tộc khổng lồ ở đây cũng chỉ là kiến gập voi.

Trong thành phố có một nhà trọ.

May mắn Tiểu Ân cũng có học qua ngôn ngữ thông dụng ở vũ trụ. Day Ville cũng vậy, nên những lời bọn họ nói ra cũng khá dễ nghe.

Cuối cùng bọn họ cũng đã tới ngân tâm. Mà đối với Vô Danh - người có thể chỉ trong mười ngày đưa hai người bọn họ đến tận đây - trong lòng họ lại càng thêm kính sợ.

Có người này bên cạnh, tuyệt đối không kém hơn có một bảo tiêu Chân thần, điểm khác nhau duy nhất là bảo tiêu này nhìn được nhưng không dùng được, chỉ có một cơ hội ra tay duy nhất...

Mỗi nơi đều có đặc điểm riêng của nó, lấy ngân tâm làm ví dụ, phần đông trong số đó cũng có một liên minh, gọi chung là liên minh ma pháp sư.

Tuy nhiên, trong liên minh này cũng không có một hội trưởng Beica nói một không hai giống như ở tinh cầu quê hương của Tiểu Ân

Trong liên minh này, có thể nói là đỉnh núi san sát, ít nhất có hơn một ngàn kẻ mạnh. Một phần công khai danh tính, khổng chế được ít thì mười, nhiều thì trăm ngàn tinh cầu. Trong đó có một tập đoàn cường đại có cao thủ vượt qua ngục thần trần thủ.

Còn phần còn lại không công khai danh tính, hoặc chỉ là một đoàn pháp sư chỉ muốn tìm hiểu tinh cầu thì quá nhiều, nhiều đến đếm không xuể.

Đó là vì Ngân Tâm thật sự quá lớn, hơn nữa các thế lực đều tập trung ở đây, nên mới tạo thành một cục diện rối như loạn thế chiến quốc thế này.

Trong tình huống như vậy, ngoài cách có thần linh liên hợp lại, nếu không tuyệt đối không có khả năng thống nhất được ý kiến trong khu vực khổng lồ này.

Mấy tin tức này cũng không phải do Vô Danh cung cấp, mà là Day Ville hỏi từ chỗ ma pháp công hội.

Cục diện kiểu này cũng không phải thứ gì bí mật, mà đã duy trì không biết bao nhiêu vạn năm, gần như ai cũng biết.

Cho nên, khi Day Ville đi hỏi thăm, đương nhiên có thể dễ dàng có được tin tức. Căn bản là không ai có ý vì một chuyện nhỏ này mà đi lừa dối một ngục thần hùng mạnh.

Ngoài ra, Day Ville còn mang tới tin tức liên quan tới luân hồi giới.

Mỗi lần luân hồi giới mở ra, khẳng định là đều ở trong Ngân Tâm, nhưng không có một vị trí xác định, dường như đều là tùy hứng xuất hiện trên một số tinh cầu không người ở.

Không ai hiểu vì sao luân hồi giới đều xuất hiện ở các tinh cầu không người, nhưng ngay cả như thế cũng không thể ngăn cản được trái tim nóng bỏng của phần đông ngục thần và các truyền kỳ.

Ngân tâm thực sự là quá lớn, lớn tới mức căn bản là người ta không thể tưởng tượng nổi, ở trong này, muốn dựa vào sức người mà tìm được luân hồi giới, không thể nghi ngờ rằng đây chỉ là nói si nói mộng.

Nhưng đây là một thế giới ma pháp, ở đây có một ma pháp có tên là ma pháp tiên tri. Thông qua ma pháp này, có thể cảm ứng trước được một số chuyện.

Khi luân hồi giới sắp xuất hiện, tất cả đều chú tâm. Chủ thần vĩ đại chương quản vận mệnh thường sẽ từ phía sau ban xuống thần dụ, nói ra thời gian và địa điểm luân hồi giới sẽ xuất hiện, để các cao thủ kịp chạy tới đó.

Đồng thời trước đó, hắn cũng sẽ thông qua các tín đồ để lộ ra đại khái số lượng mảnh vỡ thần cách.

Sở dĩ Nữ thần Ánh Trăng có thể tỏ vẻ khẳng định khi luân hồi giới mở ra sẽ có mười mảnh vỡ thần cách thực ra cũng là từ lời tiên đoán của thần vận mệnh.

Hiện giờ, cho tới khi mà thần vận mệnh tiên tri còn hơn một tháng.

Hết thấy công lao này đều là của Vô Danh. Đúng là vì hắn truyền tống tốc độ siêu nhanh nên mới có thể cho Tiểu Ân và Day Ville thời gian ứng biến.

Sau khi hỏi thăm thật kỹ, ba người Tiểu Ân đổi trang phục, ở lại trong một nhà trọ bình dân. Bọn họ đương nhiên khinh thường ở cùng người thường. Sau khi xia tử kim tệ cực nhanh, thì từ chủ tiệm cho đến tiểu nhị của nhà trọ kia, kể cả hầu bếp, tạp dịch vân vân, lập tức đều biết đám người Tiểu Ân là người giàu có hào phóng, đối với hắn cũng thật tỉ mỉ cẩn thận, thậm chí hai hoa viên hậu viện cũng cho Tiểu Ân bao trọn.

Tuy nhiên, mới chỉ ở đây một ngày, chủ tiệm đã mang bộ mặt đau khổ chạy tới. cầu khẩn:

- Ba vị đại nhân tôn kính, lại có một đám khách nhân tôn quý nữa tới ,nhà trọ của chúng tôi, bọn họ hy vọng có thể ở trong hậu viện.

Vô Danh tự nhiên không để ý tới việc này. Đối với hắn, có ở đây hay không căn bản không thành vấn đề.

Tiểu Ân bất mãn hỏi:

- Người muốn chúng ta đi?

Chủ tiệm vội vàng lắc đầu:

- Hiểu lầm rồi, ở đây có hai khu, bọn họ cũng không đông người, chỉ cần có một khu là có thể an trí thỏa đáng rồi.

Quả thật, hậu viện quả thật lớn, mà kiến trúc hai khu này phối hợp cũng cực kỳ hợp lý, có thể nói là một loạt như nhau, vô cùng chặt chẽ, để lại ấn tượng rất sâu sắc cho người khác.

Tiểu Ân vốn dĩ muốn từ chối, nhưng đột nhiên liếc ra ngoài một cái:

- Nếu vậy thì chúng ta ở một bên cũng được.

Tên chủ tiệm kia thật không tưởng được Tiểu Ân lại dễ nói chuyện như thế, vội vàng ngàn ân vạn tạ chạy ra ngoài.

Chỉ chốc lát sau, bên ngoài có tiếng ồn ào huyền ảo .Tuy nhiên những tiếng nói đó cũng hết sức kiềm chế, cũng không có cố ý tranh cãi âm ỹ.

Một đạo tinh thần dao động nhàn nhạt từ bên ngoài truyền vào, dạo quanh một lượt quanh thân ba người Tiểu Ân, lát sau đã quay về.

Trong nhóm người này không ngờ còn có ma pháp sư đi theo, hơn nữa tu vi của vị pháp sư này cũng không tệ, không ngờ có thực lực Cửu tinh. Hơn nữa trên người pháp sư này hắn còn cảm ứng được một thứ gì đó phi thường thú vị.

Cho nên mới khiến Tiểu Ân động lòng hiếu kỳ, muốn nhìn một cái xem người này là ai.

Còn về việc sẽ che giấu ma đạo sĩ Cửu tinh kia, Tiểu Ân cũng chẳng nghĩ tới. Với thực lực ba người bọn họ, nếu ngay cả một pháp sư Cửu tinh cũng không thể giấu, chẳng phải sẽ trở thành đại chê cười cho thiên hạ sao.

Ba người bọn họ yên lặng ở trong phòng cùng đợi. Dù sao, mười ngày sau, lời tiên đoán của thần vận mệnh sẽ truyền khắp trung tâm, khi đó chạy tới mục tiêu cũng không muộn.

Với tu vi này của bọn họ, ăn hay không ăn cũng không phải là vấn đề lớn. Nếu thật sự đói quá, xa xỉ một tí, nuốt một giọt thần lực kết tinh, cũng đủ để không có bất cứ vấn đề gì.

Tuy nhiên, đám người Tiểu Ân cũng không muốn để nhân loại nghi ngờ, cuối cùng thực hiện như người bình thường gọi thức ăn mang vào. Tuy nhiên thứ đó bị Tiểu Ân nhét luôn vào trong không gian thần tạo. Dù sao nơi đó cũng rất lớn. có cấp thêm cho một chút đồ ăn cùng coi như là chuyện tốt.

384. Chương 19: Đại Địa Chi Mẫu (2)

Đây là một thương hội khổng lồ. dường như có mang theo một ít vật phẩm trân quý. Những thứ đó có giá trị cực kỳ to lớn, tuyệt đối có thể vượt qua cực hạn người bình thường có thể tưởng tượng được.

Cho nên hẳn mới có thể thông tri trước với thành thị giao dịch trên tinh cầu này, sau cùng người phụ trách ở đây giao cho một ma đạo sĩ Cửu tinh tới hộ tống.

Đem một ma đạo sĩ Cửu tinh đi làm bảo tiêu cho một đám hàng hóa.

Có thể hiểu được, giá trị mấy thứ này tuyệt đối không phải nhỏ.

Nếu là cái gì đó khác, Tiểu Ân cũng sẽ không để ý, nhưng vấn đề là, ngay từ đầu hẳn đã mơ hồ cảm ứng được trong đoàn xe này có một loại năng lượng dao động rất mỏng.

Dao động này tuy mỏng và nhỏ, nhưng quả thật tinh túy vô cùng.

Cảm giác tinh thuần này, giống như khi Cự Ma Thần chế tác thần lực kết tinh vậy, gần như có thể đối đãi như với một tác phẩm nghệ thuật.

Trong thế giới ma pháp, thứ đó tuy nhiều, nhưng có thể có vật phẩm ma pháp tràn trề thần lực tinh thuần như thế tuyệt đối không nhiều lắm.

Thương đội của những người thường đó tuy lớn, nhưng không có khả năng có thần lực kết tinh tinh thuần như thế, cho nên chỉ một câu hỏi đây là cái gì cũng rất hấp dẫn.

Một viên năng lượng tinh thạch tinh thuần? Cũng chỉ có ở mỏ khoáng siêu lớn mới có thể xuất hiện tinh thạch ma pháp cao nhất.

Số lượng tinh thạch hàng đầu đó có thể nói là cực kỳ thừa thớt, nhưng ứng dụng thì rất rộng khó có thể tưởng tượng. Cho nên lúc trước Tiểu Ân mới động tâm, mới có thể đồng ý cho bọn họ ở lại.

Day Ville nhìn hẳn, giữa cả hai tất nhiên không còn một bí mật nào tồn tại, khẽ trao đổi một chút, lập tức suy tính.

Nhưng còn chưa chờ đám người Tiểu Ân ra tay, trước mặt hai người bọn họ lập tức xẹt qua một tia quái dị.

Từ rất xa một khí tức mạnh mẽ xông tới, tốc độ cực nhanh, như thể điện xẹt từ nơi khác xé hư không mà đến.

Chỉ cần một chiêu ấy Tiểu Ân cũng có thể xác định kẻ mới đến tuy không phải một truyền kỳ, nhưng là một cao thủ có được tốc độ kết giới Cửu tinh. Đường nhiên, từ khí tức, nếu dùng ma thú cửu cấp để hình dung thì lại càng hợp lý.

- Người nào?

- Người là ai?

- Có địch đột kích...

Có mấy tiếng hô quát vang lên từ trong viện, có thể thấy người ở đây tuy trợ nhưng phi thường cảnh giác, một khi có chuyện khác thường sẽ lập tức phản ứng.

Nhưng tốc độ phản ứng của bọn họ tuy không chậm, nhưng so với kết giới ma thú hiển nhiên chẳng khác gì ốc sên.

Ở bên ngoài viện đã là một mảnh bờ bãi, ma thú cửu cấp kia hiển nhiên đã sớm có dự mưu, động tác nhanh như chớp, đầu đá từ lum, nháy mắt đã xông vào một gian phòng khách.

Gần như chỉ trong chốc lát, bên trong vang lên những tiếng sấm sét, vô số tiếng năng lượng va chạm vang lên như pháo trúc. Tất cả phòng ốc chịu không nổi hai vị cao thủ Cửu tinh không ngừng oanh kích, cuối cùng ầm ầm một tiếng đổ sập xuống.

Hai kẻ này, một là cao thủ Cửu tinh, một là ma thú cửu cấp. Một khi đã đối đầu, sức phá hoại thế nào cũng có thể hình dung. Bất quá, chỉ một lát sau, cả sân cũng bị lan đến, ngay cả phòng ba người Tiểu Ân ở cũng bị sập.

Ba người Tiểu Ân trước khi căn phòng bị sập cũng kịp chạy ra, cả người đầy bụi đất, quần áo cũng xộc xệch, cùng giống như các khách nhân ở đây co cẳng chạy.

Đi cùng với vị ma pháp sư Cửu tinh kia còn có bảy người bạn, nhưng trong đó cũng không có cao thủ cấp bậc ma đạo sĩ, cho nên căn bản là trong trận chiến này là phòng thủ không hơn. Chỉ có điều sử dụng một mật thuật nào đó, truyền thông tin bọn họ bị tập kích về tổng bộ.

Đột nhiên, từ giữa sân vang lên một tiếng kêu sắc nhọn, thân thể ma thú kia loáng một cái, lập tức bay về phía xa, chớp mắt đã không thấy bóng dáng.

Các ma pháp sư và phần đông hộ vệ đều hoan hô như sấm, có thể khiến cho ma thú cửu cấp chạy trốn chết không hổ là tinh anh của nhân loại.

Nhưng, còn không chờ tiếng hoan hô của bọn họ dứt, đã thấy vị ma pháp sư nhân loại Cửu tinh kia sắc mặt tái nhợt, run rẩy ngồi xuống.

Tiếng kêu la của mọi người ngưng bật như bị dao cắt.

- Thứ đồ đó... Bị hấn... cướp đi rồi...

Vị ma đạo sĩ Cửu tinh kia lắp bắp nói khó hiểu

- Thông tri cho tổng bộ cho người tới. Hấn bị thương, Mau!

Các ma pháp sư đều hoảng sợ, đều luống cuống chân tay không chế mấy thứ đạo cụ ma pháp, rất hiển nhiên là đang liên hệ với ai đó.

Ba người Tiểu Ân nhìn nhau, vẻ mặt của Vô Danh đương nhiên vẫn là không sao cả, còn trong mắt Tiểu Ân và Dav Ville lại có một tia cười khinh thường.

Trong cảm ứng của bọn họ, tên ma pháp sư cửu tinh và ma thú cửu cấp kia căn bản là người cùng một nhà. Đánh nhau nửa ngày, hầu như phá tan tành toàn bộ đồ vật nhà cửa, nhưng thực ra hai tên này chỉ là diễn trò. Tuy nhiên, khổ nhục kế cũng là thật, ít nhất thương thế của gã ma pháp sư cửu cấp nhân loại kia là hàng thật giá thật, không chút giả dối.

Cho dù là người khác đến xem xét hẳn cùng có thể đúng lý hợp tình mà nói đây là bị đánh lén mà bị thương.

Nếu không có ba người Tiểu Ân ở đây, thì đây quá là một thiết kế gần như hoàn mỹ. Nhưng đáng tiếc, vận khí của bọn họ thật sự không tốt.

Day Ville khẽ gật đầu với hai người Tiểu Ân, ngay sau đó đã biến mất dạng.

Bán thần vực hấn cầm giữ cũng có một loại thuộc hệ tia chớp, phàm là ngụy thần có đặc tính này, tốc độ khẳng định sẽ hơn người thường một bậc. Để cho hấn đi truy tung ma thú cửu cấp kia đương nhiên là rất thích hợp.

Còn Tiểu Ân và Vô Danh ngênh ngang rời khỏi đây, bọn họ chẳng có tâm tư để ý tới nhóm thương nhân đã đánh mất bảo vật kia làm gì.

Nhóm người đó không có nhãn lực, nhìn như tìm một thủ hộ thần, nhưng thật không ngờ lại tìm ra một nội tặc.

Cái gọi là cướp nhà khó phòng đúng là đạo lý này.

Có lẽ ban đầu bọn họ cũng dừng gióng trống khua chiêng, mà lén lút đưa tinh thạch này đến đây, như vậy có lẽ lại có thể bình an.

Một lần nữa tìm lại, lúc này tất nhiên cũng không có ai chú ý tới bọn họ, mặc kệ bọn họ bỏ đi.

Không quá lâu sau, Day Ville xuất hiện, ném một vật phẩm trang sức không gian cho Tiểu Ân.

Tiểu Ân khê đảo qua tinh thần ý thức, trong mắt sáng lên thần sắc cực kỳ vừa lòng, khê thở dài:

- Thật sự là đi mòn gót sắt tìm không thấy, chẳng chút công phu lại hiện ra.

Sở dĩ hấn chú ý tới từ kim thạch loại một đó là vì trang bị cho các võ sĩ ma pháp.

Nhưng từ kim thạch cao loại một không phải dễ dàng tìm như thế, cho nên mới có thể để tâm đến chuyện này như thế.

Vô Danh hơi nghiêng đầu, dường như đang suy xét hàm ý của những lời này.

Bỗng nhiên Tiểu Ân làm ra một động tác quái dị, đầu tiên là quấy phá một trận, nhanh chóng đổ đồng này ra, sau đó nói:

- Vô Danh, tinh thạch này không ngờ là từ kim thạch cao cấp, dùng để làm chất môi giới dự trữ năng lượng cho ma pháp võ sĩ hoàn toàn thích hợp, có điều số lượng quá ít.

Thực ra, ở trong vật phẩm trang sức không gian này có hơn một ngàn từ kim thạch cao cấp.

Nhưng Tiểu Ân tính toán đoàn võ sĩ ma pháp có ít nhất ba nghìn người, mà mỗi bộ áo giáp cho võ sĩ ma pháp cần ít nhất khoảng mười viên từ kim thạch cao cấp. Cho nên hấn mới cảm thán số lượng từ kim thạch này rất thiếu.

Vô Danh giơ vật phẩm trang sức không gian trên tay lên một chút, khi rút về thì trong tay đã có hơn một viên từ kim thạch. Loại từ kim thạch này khác nhau rất lớn so với từ kim thạch vẫn làm tiền tệ lưu thông ở các thành thị giao dịch.

Đây không chỉ là có ngoại hình và màu sắc khác nhau, mà là năng lượng ẩn chứa bên trong cũng khác nhau một trời một vực.

Viên trong tay Vô Danh trong suốt long lanh, nhẹ nhàng toát ra ánh hào quang từ kim thạch nhẹ nhàng. Thật lâu sau hấn mới nói:

- Trong mỏ vàng kia còn có rất nhiều từ kim thạch cao cấp cùng loại, còn có loại cao cấp hơn.

385. Chương 19: Đại Địa Chi Mẫu (3)

- Làm sao người biết?

- Ta hỏi nó.

Vô Danh chỉ chỉ vào viên từ kim thạch.

Tiểu Ân và Day Ville cùng lúc quay ngoắt lại xem thường. Đáp án này thật sự là rất ngoài dự đoán của mọi người.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút rồi hỏi:

- Đây là tự nhiên lực của người?

- Đúng vậy. Tự nhiên lực là sử dụng sức mạnh thiên nhiên, là vô thượng pháp môn của tu sĩ viễn cổ, dần dần các tu sĩ viễn cổ không còn nữa, các tu sĩ hậu thế mới dần sáng chế ra pháp môn tu luyện dựa vào tín ngưỡng lực, dần dần trở thành phương pháp phổ biến nhất.

Vô Danh hơi thốn thức cảm thán.

Trong lòng Tiểu Ân đại động. Đối với việc này cũng cảm thấy rất hứng thú, lập tức tiếp tục truy vấn, nhưng Vô Danh sau khi nói một câu không đầu không cuối này, lập tức ngậm tằm không nói gì, bất kể hấn nói bóng gió thế nào cũng tuyệt đối không tiếp lời.

Rơi vào đường cùng, Tiểu Ân đành phải buông bỏ chuyện này, tiếp tục hỏi chuyện tử kim thạch.

Đối với chuyện tử kim thạch, Vô Danh lại không chút giấu diếm, phi thường sảng khoái mang theo bọn họ rời khỏi nhà trọ bay về hướng Bắc tinh cầu.

Không lâu sau khi bọn họ rời đi, một đám pháp sư hùng mạnh chạy tới đây, đuổi theo hướng ma thú cứu cấp kia.

Tuy rằng đại đa số người đều biết làm như vậy chẳng qua chỉ là hình thức thôi, muốn đuổi theo ma thú cứu cấp kia, xem chừng như không có khả năng. Nhưng sau một ngày truy tung, không ngờ cũng mang tới tin tức tốt.

Ma thú cứu cấp kia đã chết, ngay cả thi thể của nó cũng đã tìm thấy, nhưng đáng tiếc, trên người nó cũng không có tử kim thạch loại một đã bị cướp.

Sau khi tin tức này được truyền tới, vị ma đạo sĩ cứu tinh kia lập tức ới ra một ngụm máu tươi ngay tại chỗ. Tuy rằng không chết, nhưng trong một thời gian rất dài, hấn không thể khôi phục lại nội lực như lúc đầu.

Hấn vĩnh viễn cũng không nghĩ ra đến tột cùng là ai là kẻ ngao cò đánh nhau, ngư ông đắc lợi đứng ở phía sau.

Được Vô Danh dẫn đường, ba người chậm rãi bay về phương Bắc.

Dù sao từ giờ tới lúc luân hồi giới mở vẫn còn sớm, nên bọn họ cũng tranh thủ thời gian rảnh rỗi, nhưng nói thật, cả nhóm cũng không ai nghĩ đến trong chuyến đi này có gì khó.

Dù sao, trong số tuyệt đại bộ phận phạm nhân khai thác mỏ vàng, nếu muốn tìm ra người có thể ngăn cản bọn họ, thật sự là rất khó khăn.

Với tốc độ của bọn họ, cho dù là chậm hơn nữa cũng không thể chậm hơn.

Khu vực khai thác mỏ ở phương bắc tuy rằng thiên sơn vạn thủy, đường xá xa xôi, nhưng chỉ sau non nửa ngày cũng đã tới nơi.

Tuy nhiên, sau khi tới khu vực khai thác mỏ, Tiểu Ân liền cảm ứng được tình huống phụ cận có chút không bình thường, đặc biệt là khi bọn họ phi hành, cảm thấy áp lực thật lớn, như một tảng đá lớn đè nặng, khiến cho người ta phi thường khó chịu.

- Vô Danh, ở đây có chuyện gì? Có trận đồ cấm phi (cấm bay) sao?

Tiểu Ân dõi mắt về phía xa nhìn quanh một lát, nghi hoặc hỏi.

- Không có.

Vô Danh thẳng thắn trả lời.

- Không có trận đồ cấm phi, sao lại có tình huống này?

Vô Danh bình thản đáp:

- Vì có trận đồ cấm ma.

Tiểu Ân lập tức hạ xuống, hung hăng trừng mắt nhìn Vô Danh một cái! Trong lòng thầm mắng, trận đồ cấm ma còn mạnh hơn trận đồ cấm phi, uy lực của hai trận đồ này căn bản là không thể đánh đồng.

- Trận đồ cấm ma ở đâu nhỉ? Do ai dựng?

- Trận đồ ở mạch khoáng trung tâm, có tác dụng xa ngàn dặm. Còn ai dựng thì ta không đoán trước được.

- Ngàn dặm... Ha ha, xem ra người dựng trận đồ cấm ma này hẳn là phòng bị ma pháp sư.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng

- Không ngờ một vài người thường lại cầm giữ mạch khoáng tinh thạch. Tinh cầu này thật đặc biệt.

Vô Danh thần nhiên:

- Vũ trụ to lớn, có đủ những cái lạ, chuyện này cũng không tính là gì.

Tiểu Ân cười to đã hiểu:

- Có lẽ những thương nhân bình thường này là thân thích gì đó với chúa tể tinh cầu này. Có điều có thể dựng trận đồ cấm ma tuyệt đối không thể khinh thường.

Dừng một chút, hần hơi nghiêng răng nói

- Chỉ mong tên dựng trận đồ kia đã thành thần hoặc đã chết. Nếu không, trêu chọc đến người như thế, khẳng định sẽ không sống tốt được.

Vô Danh hoàn toàn không nói gì, quay đầu đi, khép hờ hai mắt thăm dò bốn phía, không thèm để ý đến hai người bên cạnh nữa.

Trận đồ cấm ma này đều có ảnh hưởng nhất định tới Tiểu Ân và Day Ville, nhưng đối với Vô Danh, dường như một chút kiềm chế cũng không có.

Điểm này mới là điểm Tiểu Ân hâm mộ nhất. Hần cũng học theo bộ dáng Vô Danh, nhắm mắt lặng lẽ cảm ngộ hết thảy, muốn thử một chút xem có cảm ứng được loại tự nhiên lực như Vô Danh nói hay không.

Nhưng vạn phần tiếc nuối, hần cảm ứng được chỉ có nguyên tố ma pháp mạnh mẽ dao động, hơn nữa dao động này lại có niêm trù (tính dính như keo) đặc biệt, muốn sử dụng chúng phải trả giá to lớn. Đủ để khiến cho bất cứ kẻ nào cũng phải đau đầu.

Ngoại trừ cảm ứng nguyên tố ma pháp, trong cảm ứng của hần tất cả đều tươi đẹp, dường như có thể nhìn thấy tất cả dưới trời cao, khiến cho lòng dạ đều trống trải

Sau đó, tinh thần ý thức của Tiểu Ân lưu lại một nơi, đó mà một khối đất hơi nhô lên.

Khối đất này nhìn qua cũng không có gì kỳ lạ nhưng Tiểu Ân có thể khẳng định, hần vừa mới nhìn thấy, khối đất này dường như vừa mới giật mình.

Đúng vậy, đúng là trong tình huống không có ngoại lực tác động mà giật mình.

Tiểu Ân mở to hai mắt, nhìn lại hướng đó, hần mơ hồ cảm giác mình hình như vừa mới thấy một cái gì đó, tuy nhiên, khi tinh thần dao động đảo qua nơi này lại không có manh mối gì-

- Quặng mỏ tinh thạch còn ở bên trong. Chúng ta vào đi thôi.

Vô Danh dùng phương pháp độc đáo của hần để tìm vị trí của quặng mỏ tinh thạch, chậm rãi nói.

Tiểu Ân do dự một chút:

- Chúng ta đi thôi.

Ba người hạ xuống rồi đi tới, len lén bí mật mà đi, vì lần này đến để thu hoạch tử kim thạch cao cấp chứ không phải đến để gây chuyện sinh sự.

Bọn họ cũng không phải thần tiên mà tất cả mọi người đều biết tới, vừa thấy sẽ đến quỳ bái, cho nên nếu có thể bí mật hành tung, bọn họ tuyệt sẽ không xuất đầu lộ diện.

Tiểu Ân tuy đi sau Vô Danh với tốc độ cực nhanh, nhưng lực chú ý vẫn rơi trên khối đất xa xa phía sau kia.

Thực lực của hắn lúc này đã tăng cao, đặc biệt là sau khi hấp thu một lượng lớn vong linh tinh túy, không chỉ có sức mạnh linh vực đã đạt tới đỉnh cao, ngay cả trình độ tinh tế và khả năng khống chế độ mạnh yếu của tinh thần ý thức cũng đã đạt tới tầm cao mà trưền kỳ bình thường khó có thể với tới, ngay cả so với ngụy thần cường đại cũng không kém chút nào.

Nơi này tuy rằng có trận đồ cấm ma, nhưng có sự khác nhau, muốn giam cầm hoàn toàn thực lực cường đại bậc này của hắn, không phải chỉ một trận đồ cấm ma bình thường có thể làm được.

Sau khi đi một đoạn, nơi đó cũng không có biến hóa gì, ngay khi Tiểu Ân gần như muốn buông bỏ việc quan sát, khối đất kia bỗng động.

Bùn sa xung quanh hòn đá giống như bị một lực hấp dẫn nào đó hút lên, ngay trong một lát đó đã hợp thành một con búp bê bùn thân cao mười tấc.

Bước chân Tiểu Ân đột ngột ngừng lại.

Vô Danh quay lại, kinh ngạc nhìn, không rõ vì sao Tiểu Ân lại không đi tiếp.

Tiểu Ân cường ép sự khiếp sợ trong lòng:

- Người cảm ứng qua một chút, nơi này có một thứ cùng loại với chuông nước của người và quang nguyên chỉ vương của ta tồn tại.

Vô Danh ngẩn ra, một lát sau, trên khuôn mặt hắn lộ ra một vẻ tươi cười hiếm hoi:

- Không tồi, không thể tưởng tượng được ở đây còn có đại địa chi mẫu. Vận khí của chúng ta thật không tồi.

Tiểu Ân trầm giọng hỏi:

- Uy lực của hắn như thế nào?

Vô Danh bất mãn nhìn hắn:

- Đại địa chi mẫu là tinh hoa của đất ngưng tụ lại mà thành. Nếu có nó ở trên đại lục, thì đâu có thổ sẽ đảm bảo quanh năm phì nhiêu, đâu có khoáng vật sẽ đảm bảo thật nhiều không bao giờ hết. Đây mới là linh vực mạnh nhất của nó.

386. Chương 19: Đại Địa Chi Mẫu (4)

Lợi nhuận thật lớn như thế đương nhiên phải trả giá.

- Cừ thật! Đủ cổ chấp!

Tiểu Ân tiến lên

- Một sinh vật lợi hại như thế, ở chỗ này rất đáng tiếc, không bằng đưa nó đi theo người.

Khi nói những lời này Tiểu Ân tuyệt đối yên tâm. Vô Danh cho tới nay vẫn đều đi theo bên cạnh hắn, nếu đại địa chi mẫu này đi theo Vô Danh, chẳng phải cũng là đi theo Tiểu Ân sao?

Vô Danh lập tức nhìn thấu suy nghĩ trong lòng hắn, có điều khẽ mỉm cười:

- Không cần đại địa chi mẫu, nó cùng sẽ không đi theo ta. Tuy nhiên, nếu nguyện ý, người cũng có thể thử một chút. Biết đâu nó sẽ theo người không chừng.

Tiểu Ân nhú mày, Hắc có vẻ không tự tin lắm về sức hấp dẫn của mình.

- Vô Danh, có lẽ là để người đi.

Tiểu Ân nói

- Các người đều là sinh mạng cùng loại, hẳn sẽ có tiếng nói chung.

Vô Danh tức giận nhìn hắc:

- Người và nữ thần Ánh Trăng cũng là sinh mạng cùng loại, như vậy các người sẽ có tiếng nói chung sao?

Tiểu Ân lập tức chìm trong chán nản. Tuy nhiên, trước khi nữ thần Ánh Trăng trở thành thần, dường như cũng là nhân loại hoặc tinh linh nào đó. Nói theo nghĩa rộng, lời này của Vô Danh cũng không tính là sai.

Thấy Vô Danh lúc này đã quyết tâm không nghĩ nữa, Tiểu Ân tức giận hừ một tiếng, xoay người bước đi.

Mới đi được hai bước, chợt nghe có tiếng Vô Danh ở sau lưng:

- Đại địa chi mẫu và chủng nước của ta không hợp tính, nhưng quang nguyên chi vương của người thì có thể ở chung một chút. Tự người giữ cũng được.

Tiểu Ân vốn đang bước đi chợt đứng lại, cái chân nâng lên giữa không trung quy dị khựng lại, lại chậm rãi đặt xuống, trong lòng hắc cũng nổi lên sóng gió động trời.

- Thổ khắc thủy. Hỏa sinh thổ.

Trong đầu hắc đột nhiên nảy ra hai câu này, nhất thời dường như cảm giác mình vừa mới nắm chắc được gì đó. Một cảnh tượng mờ mờ nhanh chóng hiện lên trong đầu hắc, dường như đã tìm ra được đầu sợi dây duy nhất giữa đống ánh sáng loạn lên kia, nhưng nhìn quanh, hắc mới hiểu được, căn bản là làm không được điều này.

Chỉ có điều, qua những lời Vô Danh nói, Tiểu Ân mới nhớ tới ngũ hành khá thịnh ở kiếp trước.

Trong đó, giải thích về Thổ của ngũ hành, rất phù hợp với lời nói của Vô Danh. Đây là một sự ngẫu nhiên hay là một bí mật ẩn nấp giữa vũ trụ mà chưa ai phát hiện ra?

Các ý niệm bay loạn lên trong đầu, nhưng động tác thì không chậm chút nào. Khi vung tay lên, thân hình to lớn của quang nguyên chi vương cũng xuất hiện trước mặt hắc.

Từ khi một lần đầu tiên sử dụng quang nguyên chi vương ở mộ địa ngục thần, Tiểu Ân vẫn sử dụng ý niệm tinh thần và sức mạnh linh vực của mình kết nối với nó.

Có lẽ thành ý của hắc rốt cuộc đã cảm động được đại gia hỏa này, cho nên Tiểu Ân dần dần cũng có được tín nhiệm của nó, bắt đầu có sự trao đổi nhất định.

Đương nhiên, quang nguyên chi vương vạn tuổi trí tuệ cũng không cao lắm, trên người nó Tiểu Ân chỉ có thể cảm nhận được hỉ nộ ái ố đơn giản, tuy nhiên, có một chút khiến Tiểu Ân cảm động vạn phần, là đại gia hỏa này còn biết nghe lời, tuyệt đối không có kiểu chỉ đông đánh tây.

Cái tượng đất phía xa xa khoảng mười thước kia vẫn ngơ ngác không nhúc nhích, đối với Tiểu Ân đang tới gần cũng không phản ứng, nhưng sau khi quang nguyên chi vương xuất hiện, thân hình nó lập tức kéo dài ra, bùn đất xung quanh dồn lại, và trở thành một tượng đất so với lúc này còn cao hơn một cái đầu.

Tiểu Ân ở xa xa dừng lại, ra lệnh cho quang nguyên chi vương, đại gia hỏa dài đến hơn mười trượng này lập tức vây quanh tượng đất.

Nhưng tượng đất kia lại không có kháng cự, ngược lại lại là một bộ dáng như vô cùng hưởng thụ, khiến cho Tiểu Ân cứng lưỡi.

Nhiệt độ của quang nguyên chi vương vạn năm như thế nào, Tiểu Ân rất rõ ràng. Nếu để nó lại gần, sợ là ngay cả thần linh cũng sẽ vạn phần đau đầu, nhưng tượng đất kia bị vây ở giữa lại không thấy tổn thương, tinh thần ngược lại còn hưng phấn hơn.

Các loài tương sinh tương khắc quả nhiên là một đại tri thức khó có thể nắm giữ.

- Đáng tiếc, chúng còn chưa sinh ra thần trí nếu không chúng ta có thể kết nối với chúng.

Tiểu Ân than nhẹ.

- Chúng nó không có khả năng sinh ra thần trí như nhân loại.

Không biết từ khi nào, Vô Danh đã đi tới bên cạnh Tiểu Ân, nghe thấy hần cảm khái, cũng thông thả đáp lời.

Tiểu Ân ngẩn ra hỏi:

- Không phải trước kia người đã nói, đồ vật nào cũng có thể sinh ra thần trí?

- Ta chỉ có nói có thể.

Vô Danh sửa lại

- Nhưng chúng nó quá đặc biệt, là tinh túy của một nguyên tố, cho nên ở tình huống chung thì không có khả năng sinh ra thần trí.

- Thế dưới tình huống gì thì có thể sinh ra thần trí?

Tiểu Ân thuận miệng hỏi.

Vô Danh ngẫm nghĩ một chút mới nói:

- Dung hợp. Sử dụng trận đồ hiệu quả, nếu có thể có mấy linh vật tinh thuần tạo thành một trận đồ, thì sau khi trận đồ dung hợp với linh vật là có thể sinh ra thần trí.

Sắc mặt Tiểu Ân cổ quái nhìn Vô Danh, đột nhiên hỏi:

- Ví dụ như.. người?

Vô Danh không đổi sắc gật đầu một cái.

Cuối cùng Tiểu Ân cũng hiểu được vì sao Vô Danh lại mạnh như thế, và vì sao có thể kết nối với tử kim thạch. Hóa ra hần vốn là sinh vật bậc cao sau khi dung hợp với sinh vật có trí tuệ, cho nên mới có thể có được uy lực khổng lồ như thế.

Tuy nhiên, muốn tìm được một linh vật khác cũng cùng bộ chủng nước, và bày ra trận đồ vĩ đại mắt nhìn không hết kia, Tiểu Ân cũng thấy đau đầu.

Chuyện như vậy, hần lại không có gì có thể nắm chắc làm được.

Khẽ thở dài một hơi, Tiểu Ân đột nhiên nghĩ tới một khả năng, hai mắt lập tức sáng rực rỡ, ngay cả bản thân cùng suy nghĩ nữa không khống chế nổi.

- Vô Danh, người và Day Ville trước tiên đi tìm tử kim thạch loại một đã, ta muốn ở lại cùng quang nguyên chi vương và đại địa chi mẫu một lát.

Tuy không hiểu ý đồ của Tiểu Ân, nhưng Vô Danh vẫn theo quán tính mà đáp ứng.

Có điều, Tiểu Ân cũng vẫn không quá yên tâm, cuối cùng trực tiếp tiến nhập vào trong đại lực thần tạo. Đương nhiên, theo sau hần còn có hai kẻ còn lớn hơn hần, hơn nữa còn quấn lấy nhau thành một đoàn.

Đại lực thần tạo hiện giờ ở trên người Vô Danh. Thứ này đối với Tiểu Ân thật sự là quá quan trọng, sau khi rời thành Louis, bất luận thế nào đều lo lắng không thể giao cho người khác bảo quản.

Sau khi vào trong đại lực thần tạo, cũng không chậm trễ một chút nào, Tiểu Ân trực tiếp đi tới một tháp ma pháp thật lớn ở phía đông sườn đại lực.

Tháp ma pháp này là do Cự Ma Thần khi đang rảnh rang dựng nên, cũng coi như chỗ ở hiện tại của Tiểu Ân ở đại lực thần tạo. Hơn nữa, nơi này ngoài Tiểu Ân và mấy phân thân của hần, không còn bất cứ kẻ nào biết đến.

Kết cấu của tháp ma pháp tuy rằng thô cường, nhưng rất vững chắc, năng lực phòng ngự bên trong cũng không tồi, hơn nữa người nào đó vì quá nhàn hạ cũng không ngại cực khổ để bày ra trận đồ ma pháp chốngbụi ở tất cả mọi nơi.

Có trận đồ này, cho dù là mấy trăm năm không đến, nơi này cũng không nhiễm một hạt bụi.

Tiểu Ân vừa mới vào trong tháp ma pháp, Cự Ma Thần liền xuất hiện bên cạnh. Hai người thậm chí ngay cả một cái liếc nhau cũng không có, bắt đầu

Trong toàn bộ tháp ma pháp, Cự Ma Thần liền mạng thêm cố định các loại pháp thuật, không chút tiếc nuối keo kiệt thần lực trên người tiêu hao. Cũng may lúc này thần lực kết tinh trên người bọn họ nhiều vô cùng, cho nên lãng phí một chút cũng không sao.

Còn về Tiểu Ân, tất nhiên là đi vào tĩnh thất, đầu tiên là chế tác hơn hai mươi thần cách loại kém, sau đó hắt lấy ra u linh thể đã cất giấu, phân xuất ra hai sợi thần niệm.

Sau khi bồi dưỡng u linh thể, rất nhanh đã có hai linh hồn hoàn chỉnh.

Hai linh hồn này lơ lửng trên đầu Tiểu Ân, ánh mắt lập trung trên đại địa chi mẫu và quang nguyên chi vương.

Theo như lời Vô Danh, hai sinh mạng kỳ lạ này trừ phi tiếp cận với linh vật mới có thể thông qua trận đồ mà dung hợp, từ đó sinh ra trí tuệ chân chính.

Nhưng muốn sử dụng phương pháp sinh ra trí tuệ này tuyệt đối là ngộ chứ không thể cầu.

Hơn nữa, cho dù là may mắn có thể lấy được sinh mạng có linh thể, và bày ra trận đồ khủng bố mới nhìn đã choáng váng kia, nhưng muốn dung hợp để trở thành sinh mạng thể có trí tuệ như Vô Danh, trời biết còn cần làm bao nhiêu việc. Đối với Tiểu Ân mà nói, chỉ cần không phải có thể trong khoảng thời gian ngắn hình thành sức chiến đấu gì đó, hẳn cũng buông bỏ.

Nếu hai linh vật này không thể sinh ra trí tuệ thực sự, gần như chỉ dựa vào bản năng mạnh mẽ mà làm việc, thì Tiểu Ân sẽ cho chúng nó trí tuệ, khiến cho trong cơ thể chúng nó xuất hiện linh hồn thực sự.

Bố trí xong xuôi hết thấy, hai linh hồn trên đỉnh đầu Tiểu Ân chậm rãi dung nhập vào cơ thể hai linh vật.

387. Chương 20: Tiến Giai Ngụy Thần (1)

Cảm giác này mãnh liệt như lửa, dường như có thể nung chảy mọi thứ. Loại sức mạnh này khiến Tiểu Ân có cảm giác bị hủy diệt. Linh hồn của hắn vừa mới tiếp xúc với vạn năm quang nguyên chi vương, lập tức có cảm giác bay hơi.

Vạn năm quang nguyên sản sinh ra sóng nhiệt cường đại, không ngờ linh hồn cũng không chịu đựng được.

May mắn là vạn năm quang nguyên chi vương và Tiểu Ân đã ở chung với nhau một khoảng thời gian dài nên sau khi nó cảm ứng được hơi thở của Tiểu Ân thì không áp dụng hành động quá khích gì nữa. Đặc biệt là khe nứt không gian thường xuyên xuất hiện bên người nó đã biến mất

Tuy nhiên, dù như thế, u linh thể của Tiểu Ân vẫn như cũ không chống được loại nhiệt độ này. Nếu không phải linh hồn thể thông qua cắn nuốt mảnh vỡ thần cách mà lớn mạnh thì giờ phút này chắc chắn đã không chịu đựng được hơi thở cực nóng, chắc chắn hóa thành một luồng khí.

Sắc mặt của Tiểu Ân khê biến, cũng may mình đã sớm chuẩn bị. Một mảnh thần cách thấp kém rời tay, lập tức dung hợp vào bên trong linh hồn thể.

Linh hồn cắn nuốt mảnh vỡ thần cách, đem năng lượng của mảnh vỡ thần cách chuyển hóa thành năng lượng linh hồn. Như vậy sau khi có mảnh vỡ thần cách, linh hồn vốn bạc nhược trở nên nồng đậm lên.

Vạn năm quang nguyên chi vương tuy vô cùng cường đại, bên trong ẩn chứa năng lượng khó tin. Nhưng không thể trong nháy mắt biến linh hồn có mảnh vỡ thần cách ủng hộ của Tiểu Ân thành dạng khí được.

Nhưng dưới uy áp cường đại của vạn năm quang nguyên chi vương, mảnh vỡ thần cách thấp kém từ từ bị hòa tan.

Nếu để những truyền kỳ, ngụy thần, thậm chí là thần linh thấy được cảnh tượng này, biết Tiểu Ân dùng phương thức tiêu hao phẩm này thì chắc chắn toàn bộ cường giả của vũ trụ sẽ liên kết lại bằm Tiểu Ân thành trăm mảnh.

Giống như vị cường giả ngày xưa, từng bị phần lớn thần linh đuổi giết, giống như con chuột chạy trốn thâm trên đường

May mà nơi này không có ai, cho nên dù mảnh vỡ thần cách hoàn toàn biến mất cũng không ai biết được.

Thấy mảnh vỡ thần cách thấp kém dường như có tác dụng như trong dự đoán, lúc này Tiểu Ân mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy không yên.

Thần cách thấp kém quả nhiên có thể chuyển hóa thành năng lượng linh hồn, chống lại sự tấn công mãnh liệt của vạn năm quang nguyên chi vương. Nhưng điều nằm ngoài dự đoán của hắn đó là, tốc độ thần cách thấp kém tan biến quá nhanh, quả thực giống như cây kem phơi mình trước ánh nắng mặt trời, căn bản không thể duy trì trong thời gian dài.

Mắt nhìn mười hai khối thần cách thấp kém ở bên người, trong lòng Tiểu Ân không ngừng cười khổ.

Thật sự thành cũng bởi Tiêu Hà (1) mà bại cũng bởi Tiêu Hà. Vật này quá cường đại, chỉ sợ kế hoạch lần này của mình chưa chắc đã thành công.

1. Tiêu Hà: Tiêu Hà () (7-193 TCN) vốn là người huyện Bái (ở vùng Giang Tô ngày nay), là Thừa tướng nhà Hán. Tiêu Hà cùng với Trương Lương, Hàn Tín là “tam kiệt nhà Hán” (Phi Tam kiệt tất vô Hán thất nghĩa là không có tam kiệt trợ giúp thì không có triều Hán). Ông có đóng góp nhiều cho thành công của Lưu Bang trong thời Hán Sở tranh hùng, ông cũng là người có công giúp Hàn Tín đến với Lưu Bang nhưng đồng thời cũng có phần nào trách nhiệm trong cái chết của Hàn Tín, việc này đã trở thành một ngạn ngữ của Trung Quốc (, “thành dã Tiêu Hà, bại dã Tiêu Hà”).

Nguồn: wikipedia

Một lát sau, trán của Tiểu Ân đổ đầy mồ hôi lạnh.

Từ khi hắn trở thành truyền kỳ, gần như đã quên đi tư vị này. Với tổ chất thân thể của hắn, kỳ thật không có khả năng đổ mồ hôi.

Nhưng giờ phút này, linh hồn thể của Tiểu Ân bị nung nóng, khiến linh hồn chủ của hắn cũng bị vạ lây

Linh hồn nhiều lần phân liệt, tuy Tiểu Ân có nắm giữ vài cái phân thân nhưng linh hồn phân liệt còn chưa hoàn toàn nắm giữ vạn năm quang nguyên chi vương, Tiểu Ân phải chịu đựng toàn bộ những đau khổ.

Từng giọt mồ hôi lớn liên tục chảy từ trên người hắn xuống. Nhưng không có một giọt nào có thể nhỏ xuống. Dưới sóng nhiệt cường đại của vạn năm quang nguyên chi vương, linh hồn thể của Tiểu Ân bị kích thích, rốt cuộc từ từ phát uy.

Không khí xung quang nhanh chóng bay lên, trong nháy mắt đã vượt qua sức chịu đựng cực hạn của con người.

Tiểu Ân không nói hai lời lấy ra một viên thần lực kết tinh. Năng lượng hoàng kim điên cuồng tuôn ra từ trên người hắn hình thành nên một cái lưới hoàng kim rộng lớn.

Tuy hiện giờ lĩnh vực của Tiểu Ân là lĩnh vực lực lượng, nhưng đối với việc nắm giữ năng lượng hoàng kim không hề lui bước. Rất nhanh, hắn thể hiện năng lực khống chế cường đại tới cực điểm. Hắn đã đem loại năng lượng có tác dụng khôi phục và chữa thương này bao phủ cả phòng

Vạn năm quang nguyên chi vương mang tới cho Tiểu Ân một cảm giác hoàn toàn khác. Giống như đại địa chỉ mầu.

Người đất cao lớn này khiến Tiểu Ân có cảm giác cực kỳ thân thiết. Trông rất thật, rất nặng, đồ sộ, như cây kiếm tỏa ra khí thế vô biên.

Trong nháy mắt, một linh hồn thể của Tiểu Ân ngưng tụ thành một thể.

Giống như vừa sinh ra đã thích hợp với nhau. Đại địa chi mẫu và lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân trong nháy mắt va chạm kỳ diệu với nhau. Một cỗ năng lượng tuyệt vời tràn ngập bên trong thân thể, không ngừng lưu chuyển.

Rất nhanh, Tiểu Ân cảm giác linh hồn thể kia của hắn quả thực đang dung hợp với đại địa chi mẫu.

Không phải là một phương căn nuốt mà là sự hỗ trợ rất kỳ dị. Giống như sự cương nhu trong lĩnh vực lực lượng của hắn, đối lập nhau nhưng bù đắp cho nhau. Cuối cùng hình thành một chỉnh thể không thể phân cách.

Từ từ, tâm tình của Tiểu Ân trầm xuống. Đại địa chi mẫu mang tới cho hắn cảm xúc ổn trọng như núi, khiến trong nháy mắt tâm linh của hắn nâng cao lên.

Dưới sự kích thích của năng lượng đại địa chi mẫu, rốt cuộc lĩnh vực lực lượng cương nhu trên người hắn lại được cô đọng một lần nữa.

Một tầng, Một tầng, Rồi lại một tầng...

Năng lượng lĩnh vực cường đại của Tiểu Ân dưới sự áp bách cường đại của đại địa chi mẫu bắt đầu dung hợp và áp súc.

Ở phương xa, Cự Ma thần đột nhiên đứng lên, cổ tay của hắn vung lên, hơn một trăm giọt thần lực kết tinh trong suốt từ trên trời rơi xuống, tất cả đều rơi vào trong lĩnh vực của Tiểu Ân.

Khoảng cách giữa mỗi thần lực kết tinh đều giống nhau. Cho dù dùng máy móc để ném cũng không đạt tới hiệu quả kỳ diệu như vậy.

Không chỉ như thế, mỗi một giọt thần lực kết tinh đều rơi vào điểm kết hợp trong lĩnh vực năng lượng cương nhu của Tiểu Ân

Đó là điểm kết hợp năng lượng hoàn hảo nhất.

Nhìn qua thì dễ dàng nhưng nếu Cự Ma thần và Tiểu Ân không thống nhất từ trước thì không thể làm được điều này.

Hơn trăm giọt thần lực kết tinh âm âm vùng nổ. Tín ngưỡng lực cường đại tuôn ra. Trong nháy mắt đã tràn ngập mỗi một tấc không gian lĩnh vực của Tiểu Ân.

Đôi mắt của Tiểu Ân đột nhiên lộ ra vẻ nửa mừng nửa lo.

Mặc dù hiện giờ linh hồn thể đang chịu nỗi khổ bị vạn năm quang nguyên chi vương đốt cháy, nhưng biến hóa bên kia lại khiến Tiểu Ân mừng rỡ.

Không ngờ hiện tại lĩnh vực lực lượng xảy ra biến dị. Khi lĩnh vực và đại địa chi mẫu trao đổi năng lượng với nhau thì hai loại lực lượng cương nhu khác nhau bắt đầu chân chính dung hợp.

Từng có nhiều kinh nghiệm tiến giai, Tiểu Ân biết loại cơ hội này khó có thể gặp được. Nếu không nắm lấy thì có trời mới biết khi nào mới đột phá được.

388. Chương 20: Tiến Giai Ngụy Thần (2)

Tất nhiên điều này chỉ có thể áp dụng đối với Tiểu Ân. Nếu đổi lại là người khác thì ngụy thần làm sao có thể so sánh được với thần cách thấp kém.

Cự Ma thần không chút keo kiệt ném thần lực kết tinh, khí tức thần lực trên không trung trở nên đậm đặc hơn. Thần lực kết tinh cuộn cuộn không dứt tiến vào bên trong lĩnh vực lực lượng. Mà mỗi một lần được thần lực tẩy lễ, hai loại thuộc tính khác nhau lại càng hỗ trợ và dung hợp tốt hơn.

Cũng không biết qua bao lâu, lĩnh vực lực lượng rốt cuộc xuất hiện biến hóa kỳ diệu.

Tiểu Ân chậm rãi đứng lên, thân thể vốn đang ngồi xếp bằng đề cao lên một chút. Tín ngưỡng lực đậm đặc trong không gian liền giảm đi một chút. Khi hắn hoàn toàn đứng lên thì toàn bộ năng lượng mãnh liệt trên người hắn bạo phát ra. Toàn bộ ma pháp tháp phát ra một tiếng nổ ầm ầm. Giống như vạn tấn thuốc nổ bùng nổ, bắn tung tóe khắp nơi.

Ma pháp tháp được kiến tạo ở giữa sườn núi. Tiếng nổ kịch liệt vang lên, ngọn núi cũng bắt đầu lay động. Trong đó mặt núi mà ma pháp tháp dựa vào, do năng lượng bùng nổ nên sắp gãy.

Nhất thời núi lở, dường như sắp tới ngày tận thế.

Đúng lúc này, một bàn tay nhẹ nhàng phóng tới.

Đó là một bàn tay lớn gấp đôi bàn tay người bình thường, bàn tay dài đầy bùn đất.

Khi bàn tay này phóng tới, toàn bộ những tiếng động lập tức đình chỉ.

Những tảng đá lớn vỡ ra, lập tức quay trở lại. Bụi phấn trên không trung giống như bị một lực hút cường đại bao phủ, ngưng tụ thành một đoàn.

Thời gian giống như nghịch chuyển, xuất hiện biến hóa vô cùng kỳ diệu. Ngọn núi gãy lại trở lại như ban đầu, ma pháp tháp sụp đổ lại đứng thẳng dậy.

Tất cả giống như bình thường, dường như chưa phát sinh chuyện gì cả. Dường như cảnh tượng núi lở đất nứt chỉ như một giấc mộng thoáng qua.

Nhưng Tiểu Ân biết, tất cả đều chân thật. Thời gian cũng không nghịch chuyển. Sở dĩ có thể xuất hiện biến hóa không thể tin nổi như thế là do chủ nhân của cánh tay kia.

Trong khoảng thời gian ngắn, sương mù nồng đậm biến mất toàn bộ. Tất cả đều khôi phục lại như ban đầu.

Tiểu Ân ngẩng đầu lên, lẳng lặng nhìn Cự Ma thần đứng cách đó không xa.

Hai linh vật vốn quấn một chỗ với nhau, không biết khi nào đã tách ra.

Ngọn lửa vô tận vẫn như trước vòng quanh vạn năm quang nguyên. Mặt trên của nó, linh hồn thể của Tiểu Ân đã tiến vào hơn phân nửa. Tất cả mọi người có thể mơ hồ cảm ứng được vạn năm quang nguyên không có bài xích linh hồn thể của Tiểu Ân. Chỉ có điều ngọn lửa mãnh liệt kia chưa dung hợp hoàn mỹ với lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân. Cho nên muốn hoàn toàn dung hợp, cần phải có một đoạn thời gian nữa.

Vạn năm quang nguyên tương phản với đại địa chi mẫu.

Một tượng đất nữ tính lớn đứng đối diện với Tiểu Ân. Trên đầu của nàng có một đôi mắt to lớn gần như chiếm cả nửa khuôn mặt.

Bên trong ánh mắt của nàng lộ rõ cảm xúc. Đó là cảm xúc vui mừng, thần quang thì sung mãn khiến người khác ngạc nhiên và rung động.

Không hiểu sao khi thấy ánh mắt này, Tiểu Ân có cảm giác, linh hồn thể của hắn đã thành công kết hợp với đại địa chi mẫu.

Linh hồn thể của Tiểu Ân chưa chịu được sóng nhiệt của vạn năm quang nguyên. Nhưng khi kết hợp với đại địa chi mẫu, Tiểu Ân có cảm giác, một linh hồn mới hình thành. Đại địa chi mẫu không phải linh vật ban đầu nữa. Nàng không bao giờ còn là một vật vô tri vô giác nữa.

Từ nay về sau, đại địa chi mẫu có trí tuệ, trở thành một tồn tại khủng bố. Có lẽ chưa chắc so được với Vô Danh, nhưng cũng không kém hơn những kẻ được gọi là thần linh.

Tinh thần giao lưu với đại địa chi mẫu không hề gặp trở ngại. Nhưng Tiểu Ân biết, linh hồn bên trong không phải toàn bộ thuộc về mình.

Tuy trong quá trình dung hợp, đại địa chi mẫu không sinh ra thần trí cao, nhưng nó có linh hồn. Chỉ có điều, loại linh hồn này không ngưng tụ lại một chỗ giống như nhân loại. Mà nó bay tán loạn khắp nơi, phân tán toàn thân. Căn bản không thể ngưng tụ lại một chỗ

Mà khi linh hồn thể của Tiểu Ân tiến vào, đúng lúc gọi được linh hồn trong thân thể.

Hơn nữa lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân có hơi thở giống đại địa chi mẫu.

Lực lượng của đất và lực lượng của nước đều có thể tạo nên sức sống. Lực lượng của đất giản dị tự nhiên, đúng lúc kết hợp với thuộc tính quan trọng nhất của lĩnh vực lực lượng là nước. Cho nên khi đôi bên gặp nhau, lập tức xuất hiện biến dị, thúc đẩy quá trình dung hợp giữa linh hồn thể của Tiểu Ân và đại địa chi mẫu.

Cuối cùng, đại địa chi mẫu và linh hồn thể của Tiểu Ân hoàn toàn dung hợp.

Giờ phút này, đại địa chi mẫu là phân thân của Tiểu Ân, nhưng là một loại sinh mạng thể khác.

Ngày sau nó sẽ phát triển như thế nào thì ngay cả Tiểu Ân cũng không đoán được.

Gật đầu với nhau một cái, bọn họ trao đổi với nhau căn bản không cần dùng ý niệm tinh thần. Chỉ cần buông lỏng là có thể hình thành liên lạc với linh hồn. Giống như vài người cùng hỏi một vấn đề, nhưng có thể phân biệt được ý tưởng của mỗi người.

Tất nhiên muốn đạt tới bước này, nhất định phải có lực lượng tinh thần dũng mãnh tới cực điểm và phẩm chất ý chí cứng rắn,

nếu không, chỉ sợ chưa hưởng được chỗ tốt của phân thân thì tinh thần của bản thân đã sụp đổ hoặc nhân cách bị phân liệt.

Tí tách....Trên người vạn năm quang nguyên lại xuất hiện một trận liệt hỏa dũng mãnh. Thần cách thấp kém trong tay linh hồn thể của Tiểu Ân kêu tách một cái, sau đó biến mất.

Cùng lúc đó, một nửa linh hồn thể tiến vào vạn năm quang nguyên bắt đầu phai nhạt. Đây là tín hiệu linh hồn thể sắp mất.

Tiểu Ân không cần nghĩ ngợi lấy một khối thần cách thấp kém. Quay đầu nhìn lại thì phát hiện phía sau chỉ còn ba khối thần cách thấp kém.

Sắc mặt của hắn lập tức ảm đạm, ba khối thần cách thấp kém?

Trước mắt Tiểu Ân dường như nhìn thấy cảnh tượng linh hồn thể kết hợp thất bại, cuối cùng tan biến.

Tuy rằng linh hồn đó không phải linh hồn chủ. Nhưng nếu được chế tạo từ người Tiểu Ân thì linh hồn của hắn cũng cảm ứng rõ. Giờ phút này, bản thân như bị vùi trong biển lửa, muốn thoát ra cũng không được. Bởi vì hắn đã bắt đầu dung hợp với vạn năm quang nguyên. Hiện tại mà thoát ly thì chẳng khác nào tự động buông tha, kết quả cuối cùng là bị cắn nuốt.

Kết quả này dường như nói là Tiểu Ân, cho dù là chân thần tới cũng không có biện pháp.

Dường như hiểu rõ ý nghĩ và sự bi ai của Tiểu Ân. Linh hồn thể khẽ mỉm cười với Tiểu Ân, sau đó sắc mặt không thể khống chế được, co giật vài cái. Mặc dù cuối cùng khôi phục lại được như ban đầu nhưng biểu tình đó biểu đạt rõ sự thống khổ của nó.

Từ khi sở hữu phân thân, đây là lần chịu khổ lớn nhất của Tiểu Ân. Đồng thời trong lòng Tiểu Ân xuất hiện nỗi oán trách mãnh liệt.

389. Chương 20: Tiến Giai Ngụy Thần (3)

Vạn năm quang nguyên thì thế nào? Ta không tin không thể dung hợp được.

Tâm niệm vừa động, Cự Ma thần không chút do dự lấy ra một vụn giọt thần lực kết tinh, ném tới trước mặt Tiểu Ân.

- Nhất Hào, trăm phần trăm.

Ngay khi Tiểu Ân quyết định, hần lập tức tiến vào bên trong cảnh giới thời gian đứng im.

Nhưng mà lần này tiến vào, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện, hoàn cảnh xung quanh dường như khác. Hoàn cảnh xung quang vẫn giống như cũ, tất cả đều cố định, nhưng không ngờ thân thể của hần không chịu hạn chế, vẫn có thể di động được.

Trước kia tiến vào cảnh giới này, lực lượng tinh thần không chịu hạn chế nên hần mới phóng thích được ma pháp, cô đọng mảnh vỡ thần cách.

Nhưng thân thể của hần chỉ có thể làm được một số động tác bình thường mà thôi. Ví dụ như giơ tay nhắc chân, di chuyển thân thể chệch về một phía hoặc nhắc chân chạy một vòng mà thôi.

Những động tác đó rất đơn giản, So với việc sử dụng lực lượng tinh thần thì phải trả giá rất nhiều năng lượng. Bị ước thúc lớn như thế nên Tiểu Ân không dám thi triển.

Nếu không một khi tiêu hao hết lực lượng tinh thần và thể lực thì kết cục chờ đợi hần chắc chắn không tốt.

Nhưng lần này tiến vào, Tiểu Ân có thể cảm ứng rõ, động tác của hần so với lúc trước nhẹ hơn trước nhiều. Nếu so với trước kia thì đôi bên cách biệt nhau một trời một vực.

Không chỉ có như thế, tâm niệm của Tiểu Ân vừa động, một viên thần lực kết tinh giống như viên đạn vỡ ra. Tín ngưỡng lực dùng một tốc độ khó tin dũng mãnh tiến vào trong cơ thể Tiểu Ân. Trong nháy mắt tiến vào hần động ở bên trong mi tâm của Tiểu Ân, bắt đầu ngưng tụ thần cách thấp kém.

Rất nhanh, một vụn thần lực kết tinh vỡ tan. Tín ngưỡng lực cường đại ở bên trong bị Tiểu Ân hấp thu toàn bộ.

Nhưng tới lúc này, Tiểu Ân vẫn còn dư sức, không có cảm giác mệt mỏi.

Ánh mắt nhìn giữa sân, trong lòng hần tràn ngập cảm khái.

Hơi cảm ứng một chút, Tiểu Ân lập tức bị biến hóa trong cơ thể mình dọa sợ.

Lĩnh vực lực lượng cương nhu đã hoàn toàn dung hợp. Giờ phút này, hần không cần phải thường xuyên chuyển hoá thuộc tính lĩnh vực lực lượng nữa. Bởi vì lĩnh vực lực lượng của hần đã kết hợp cả cương và nhu. Bất kể phóng thích ra loại thuộc tính nào thì chỉ cần tâm động là được. Có thể nói đã đạt tới trình độ thu phát tự nhiên. Thậm chí Tiểu Ân còn có một loại cảm giác kỳ lạ

Nếu nữ thần Ánh Trăng nhờ Harden mà giáng xuống, chém ra một kiếm ẩn chứa thần lực thì hần phải biến hóa lĩnh vực lực lượng tới chín lần mới khó khăn đỡ được

Một kiếm tràn ngập thiên uy, giờ phút này gặp phải lĩnh vực lực lượng, chỉ sợ thi triển một chút ra bên ngoài đã là cực hạn

Dù sao uy năng của lĩnh vực lực lượng vừa mới kết hợp cương nhu cũng không giống như trước kia

Hơn nữa năng lượng trong cơ thể chảy không ngừng, phảng phất như biển rộng. Dường như lúc nào cũng có cảm giác bùng nổ. Nhưng đồng thời lại khiến hần có một khoảng trống mâu thuẫn.

Giống như một con sông lớn, mực nước chỉ hơn mặt đất vài mét. Lúc nào cũng có thể khô cạn, khiến hần sinh ra cảm giác đối khát năng lượng.

Một cảm giác dồi dào mãnh liệt, một cảm giác đối khát mãnh liệt.

Hai loại cảm giác hoàn toàn khác nhau này xung đột với nhau khiến đầu Tiểu Ân đau tới nỗi thiếu chút nữa không chịu nổi.

Thân thể hần hấp thu tín ngưỡng lực, chuyển hóa thành thần cách. Nguyên tố ma pháp xung quanh điên cuồng bị hút vào, bổ sung cho cảm giác đối khát.

Thở dài một hơi, Tiểu Ân rời khỏi cảnh giới thời gian đứng im.

Sau khi rời khỏi cảnh giới đó, mọi thứ khôi phục lại như bình thường.

Tuy nhiên nhu cầu đói khát của thân thể đối với nguyên tố ma pháp không hề thay đổi. Nguyên tố ma pháp trong đại lục thần tạo diên cuồng chui vào trong cơ thể hắn, trình độ đó khiến người khác phải ngước nhìn.

Tiểu Ân biết, trong quá trình, giao lưu với đại địa chi mẫu, hắn đã thuận lợi tiến giai.

Lĩnh vực lực lượng hoàn toàn hợp nhất cương nhu, tín ngưỡng lực giam cầm trong cơ thể hắn gần như mở rộng.

Tuy rằng trên cơ bản thì tín ngưỡng lực đều tới từ thần lực kết tinh, nhưng cũng đủ để hắn tiến giai.

Một khi tiến giai, không chỉ có bản chất lực lượng được đề cao, hơn nữa tổng số năng lượng cũng có đột phá mới.

Ngày sau chỉ cần chăm chỉ khổ luyện sẽ đạt tới trạng thái nguy thần đỉnh. Tuy nhiên vấn đề là thời gian.

Bỗng nhiên, Tiểu Ân tràn ngập tin tưởng vào lực lượng của mình.

Ở cảnh giới truyền kỳ, lĩnh vực lực lượng của hắn gần như vô địch. Điều duy nhất khiến hắn kiêng kỵ ngoài những cường giả nắm giữ chí cường lĩnh vực thì chỉ có thần linh chân chính.

Giờ phút này hắn tiến thêm một bước có đủ lực để chống lại hình chiếu thần linh hoặc phân thân của thần linh không?

Trong lòng Tiểu Ân tràn ngập hào tình. Hắn muốn chạy đi để khiêu chiến với thần linh.

Tất nhiên đó chỉ là kết quả của lòng tin mãnh liệt mà thôi. Tiểu Ân còn chưa ngu tới nỗi hành động như thế.

Về phía vạn năm quang nguyên chi vương thì linh hồn thể của hắn vẫn đau khổ kiên trì như trước.

Vạn năm quang nguyên chi vương dường như cũng có chút lo lắng. Chỉ số thông minh của nó không cao, dường như chỉ làm theo bản năng để dung hợp với linh hồn thể của Tiểu Ân.

Xuất phát từ cảm giác linh vật trời sinh nên nó không bài xích linh hồn thể của Tiểu Ân. Bởi vì nó biết, chỉ có làm như thế, nó mới tiến thêm một bước trên con đường tiến hóa.

Nhưng đáng tiếc là, thuộc tính mà nó nắm giữ không giống với Tiểu Ân. Không giống như sự hỗ trợ lẫn nhau giữa đại địa chi mẫu và lĩnh vực lực lượng.

Sóng nhiệt quá mức cường đại. Đặc biệt trong trạng thái vô ý thức, gần như để khe nứt không gian xuất hiện.

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, không cần nghĩ ngợi cầm một khối thần cách thấp kém. Đồng thời khê gặt đầu với Cự Ma thân. Lập tức, trước mặt Tiểu Ân lại có đầy thần lực kết tinh.

Động tác của Tiểu Ân nhanh như tia chớp, một lần nữa hắn tiến vào cảnh giới thời gian đứng im, lấy tín ngưỡng lực từ trong thần lực kết tinh ra.

Trước kia phải phí một vạn thần lực kết tinh mới có thể luyện chế ra một khối thần cách thấp kém. Nhưng lần này lại khác, Tiểu Ân phải hấp thu tín ngưỡng lực trong hơn ba vạn thần lực kết tinh mới ngưng luyện ra một khối thần cách thấp kém.

Tất nhiên, hấp thu nhiều tín ngưỡng lực như thế thì bất kể về chất lượng hay thể tích của thần cách thấp kém đều hơn trước. Tuy nhiên trong cảm ứng của Tiểu Ân, dường như cấp bậc của thần cách không tăng lên, chẳng qua bên trong cất chứa được nhiều thần lực hơn.

Vung tay lên, Tiểu Ân đem thần cách thấp kém vừa mới luyện chế ném cho linh hồn thể đang chịu nỗi khổ bị đốt cháy

Sau khi được bổ sung năng lượng, linh hồn thể thở một hơi, giống như người sắp chết đuối được vớt lên mặt nước, bộ dáng phun nước kháng nghị.

Đám người Tiểu Ân xem mà thấy thích thú.

390. Chương 20 : Tiên Giai Ngự Thần (4)

Trừ nàng ra, bất kể là Tiểu Ân hay Cự Ma thần đều không dám để bản thể của mình chạm vào vạn năm quang nguyên chi vương. Bởi vì nhiệt độ phát ra trên người nó còn khiến cả Cự Ma thần có thể giới dung nham đỏ đen cũng phải kiêng kỵ.

Bàn tay đại địa chi mẫu nắm lấy vạn năm quang nguyên. Lửa liên cháy bùng qua đó, nhưng biểu hiện của đại địa chi mẫu tốt hơn linh hồn thể của Tiểu Ân nhiều. Nàng mặc cho ngọn lửa bốc lên người, nhưng không hề có cảm giác khó chịu gì cả mà ngược lại dường như đang hưởng thụ.

Khe nứt không gian lóe lên bên người đại địa chi mẫu lập tức khép lại, giống như chưa từng xuất hiện.

Tiểu Ân vô cùng tán thưởng, tâm niệm vừa động, linh vực lực lượng mới linh hoạt va chạm với một ít khe nứt không gian vừa mới sinh ra.

Tiếp xúc với khe nứt không gian, rất nhiều năng lượng điên cuồng trôi đi nhưng khe nứt không gian trong nháy mắt khép lại. Luận về thủ đoạn thì Tiểu Ân không hề kém đại địa chi mẫu.

Nếu là trước kia, Tiểu Ân không chế linh vực lực lượng vô cùng cứng nhắc. Ngoài bức tường năng lượng ra thì không biến hóa thành thứ gì khác.

Không phải hẳn là người bảo thủ mà do thực lực của hắn không đủ. Thuần túy cương chuyển hóa thành thuần túy nhu cũng chỉ có hình thành của bức tường năng lượng mới có thể phát huy loại sức mạnh đó tới mức tận cùng.

Nhưng hiện tại khác, bên trong linh vực lực lượng của hắn có cả cương và nhu. Cương nhu hỗ trợ lẫn nhau, đây mới chân chính là dung hợp.

Cho nên hiện tại hắn có thể tùy ý khống chế linh vực lực lượng theo ý muốn của mình.

Toàn thân chìm trong biển lửa, đại địa chi mẫu đuổi bàn tay còn lại của mình ra.

Bàn tay lay động, rút cuộc chạm vào linh hồn thể của Tiểu Ân. Chuyện kỳ dị xảy ra, linh hồn thể đột nhiên bùng bùng vài cái, lúc nào cũng có thể tiêu tan theo gió. Nhưng cảm giác này chỉ có một giây đồng hồ, linh hồn thể liền ổn định như núi.

Không phải do linh hồn thể tiêu hao thần cách thấp kém nhanh hơn mà do có năng lượng kỳ dị của đại địa chi mẫu ủng hộ nên nó trở nên ổn định hơn. '

Tuy rằng cảm giác bị liệt hỏa thiêu đốt vẫn thống khổ như trước, nhưng linh hồn đã cứng cõi, không còn nguy hiểm bị hòa tan nữa.

Ánh mắt của Tiểu Ân và Cự Ma thần sáng ngời. Bọn họ liếc mắt nhìn nhau một cái, đều nhận ra sự may mắn trong mắt đối phương.

Hỏa có thể sinh thổ, quả nhiên là đúng. Cho dù trên phiên đại lục này, hỏa có thể thiêu đốt mọi thứ, nhưng kết cục cuối cùng là mọi thứ đều quay trở lại thành bụi đất.

Vạn năm quang nguyên chi vương nắm giữ ngọn lửa có nhiệt độ siêu cao, nhưng gặp phải đại địa chi mẫu thì như gặp phải khắc tinh. Bởi vì nhiệt độ của lửa có cao hơn nữa thì cũng chỉ khiến đất có thêm chất dinh dưỡng, khiến đất trở nên mạnh mẽ hơn mà thôi.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, lầu bầu nói:

- May mắn là đồng thời xâm nhập cả hai. Nếu không lúc này chưa chắc có thể thu phục được.

Phương xa đột nhiên truyền đến mấy đạo năng lượng dao động. Những đạo năng lượng dao động cường đại đó đều là những người quen của Tiểu Ân

Cự Ma thần gạt đầu với Tiểu Ân một cái, lập tức hóa thành vô số quang điểm biến mất.

Tiểu Ân cười khổ một tiếng. Tinh thần ý niệm kết nối với đại địa chi mẫu. Linh hồn thể hồn phục cũng khiến hắn an tâm rời khỏi ma pháp tháp.

Xa xa á long Tyrese và ba ma sủng cùng với vài cường giả cứu cấp dùng tốc độ

lao tới. Tuy nhiên do tốc độ cực hạn chênh lệch nhau nên bọn Bạch Toàn Phong cố ý khống chế tốc độ của mình. Bốn ma thú biến hình, hợp thành một tiểu đội công phòng hoàn chỉnh. Tuyệt đối có thể ứng phó với mọi chuyện.

Á long cấp chín Tyrese tuy cường ngạo nhưng hắn không hề mâu thuẫn với ba ma sủng.

Rất nhanh, bọn họ đã phi vào ma pháp tháp. Đầu tiên Bạch Toàn Phong hưng phấn hô to một tiếng, rồi đột nhiên gia tăng tốc độ, bay tới phía Tiểu Ân

Hắc Toàn Phong ở bên tức giận mắng Bạch Toàn Phong không có nghĩa khí. Một bên liều mạng lao tới, Hoàng Toàn Phong thì giống như tùy tùng đi phía sau Hắc Toàn Phong. Khuôn mặt nở nụ cười duyên dáng, không có ý hơn thua.

Về phần Tyrese, hắn cười khổ một tiếng, sau đó gia tăng tốc độ. Hắn cũng không muốn mình chậm hơn người khác.

Tam Toàn Phong rút cuộc tới trước mặt Tiểu Ân, Bạch Toàn Phong bay vài vòng quanh người Tiểu Ân, sau đó lùi về phía sau một bước.

Hắc Toàn Phong và Hoàng Toàn Phong sau khi tiến giai thành cấp chín đều có hình dáng nhân loại của mình.

Hắc Toàn Phong là loại người thô cuồng, cho dù biến thành nhân loại, cũng cao hơn người khác một cái đầu.

Đặc biệt cái đầu bóng loáng của nó, dưới ánh nắng mơ hồ còn sáng hơn thủy tinh, thật khiến người khác chú ý.

Còn Hoàng Toàn Phong thì biến thành một người đáng yêu. Dáng người của nó tương đối nhỏ. Khóe miệng lúc nào cũng nở nụ cười ôn hòa. Nếu không phải tận mắt nhìn thì chỉ sợ không có ai tin nó là cao thủ cấp bậc cứu tinh.

Hắc Toàn Phong vừa đi vào, lập tức tới bên người Tiểu Ân, duỗi thân hình lưng hùm vai gấu của mình, đôi bàn tay to lớn mở ra, ôm lấy Tiểu Ân

Trong lòng Tyrese trầm than.

Tuy Hắc Toàn Phong là ma thú cấp chín. Nhưng Tiểu Ân là ai, Hắn là một vị thiên tài chân chính, một vị ngàn năm truyền kỳ đó. Huống chi Hắc Toàn Phong chỉ là ma sủng của Tiểu Ân mà thôi.

Nếu đổi lại là người khác thì khi thấy Hắc Toàn Phong ôm mình, chỉ sợ đã dùng ma pháp để giáo huấn nó cư xử cho đúng mực là ma sủng.

Nhưng phản ứng của Tiểu Ân lại khác, hắn cũng mở đôi tay của mình ra. Tyrese đang nghi ngờ Tiểu Ân sử dụng ma pháp cực mạnh gì thì Tiểu Ân và Hắc Toàn Phong đã ôm nhau.

Một lát sau, Hắc Toàn Phong chớp đôi mắt to nói:

- Chủ nhân ta nhớ ngài.

Khuôn mặt của Tiểu Ân nở nụ cười xin lỗi nói:

- Tiểu Hắc, ta cũng nhớ ngươi. Nhưng bây giờ ta còn chưa thể để ngươi tách khỏi ta.

Hắc Toàn Phong mạnh mẽ gạt đầu nói:

- Chủ nhân, ta hiểu, ta nhất định sẽ cố gắng tu luyện. Chờ ta trở thành truyền kỳ, ta nhất định sẽ giúp ngài. Đến lúc đó kẻ thù nào dám có chủ ý với ngài, ta sẽ đánh kẻ đó.

Tiểu Ân khóc cười không xong lắc đầu. Tên này sao mà giống xã hội đen thế, đại khái chỉ biết dùng bạo lực để giải quyết vấn đề.

Quay đầu nhìn Hoàng Toàn Phong, Trong lòng Tiểu Ân khẽ động.

Hoàng kim sa trùng kỳ thật là một loại sinh vật lưỡng tính. Tuy nhiên có thể tu luyện tới cấp chín, khẳng định cũng nổi tiếng, quý hiếm giống như phượng mao lân giác.

Hoàng Toàn Phong biến hình sẽ lựa chọn giới tính nào? Nói thật cho dù là chủ nhân của Hoàng Toàn Phong, Tiểu Ân cũng ngượng hời. Chiếu theo tuổi tác thì Hoàng Toàn Phong còn là một đứa trẻ chưa dậy thì. Đến cuối cùng sẽ biến thành hình dáng gì thì không ai biết cả.

Tiểu Ân cũng không hỏi, chỉ có điều nhìn Hoàng Toàn Phong luôn dính bên người Hắc Toàn Phong, trong lòng Tiểu Ân mơ hồ có một ý tưởng.

Tam Toàn Phong gặp Tiểu Ân ở trong này, cũng không hỏi gì.

Vốn bọn họ cảm nhận được nơi này phát sinh năng lượng dao động mãnh liệt, cho nên mới tới, nhưng gặp Tiểu Ân xong thì không còn lo lắng gì.

Một lát sau, đang lúc mọi người đang trò chuyện vui vẻ thì ma pháp tháp đột nhiên xuất hiện một ngọn lửa to lớn. Một cỗ lực lượng không thể khống chế bạo phát.

391. Chương 21: Hào Phóng (1)

Ma pháp tháp vừa được chữa trị lại bị oanh kích. Hơn nữa cường độ oanh kích lần này không hề thua kém cường độ lúc Tiểu Ân tiến giai thành ngụy thần

Ma pháp tháp được tạo bởi núi đá cứng rắn nhất. Hơn nữa mặt trên còn có ma

pháp trận đồ thủ hộ, mơ hồ có một chút thần lực của Cự Ma thần. Thực sự có thể nói là rất vững chắc

Nhưng hôm nay gặp phải hai lần khảo nghiệm ác liệt. Hơn nữa mỗi một lần đều vượt qua sức chịu đựng cực hạn của ma pháp tháp nên lần này hoàn toàn nổ tung

Lần nổ tung này khác với lần trước. Lần trước chẳng qua chỉ khiến núi đá bị phá vỡ, bụi bay đầy trời

Còn lần này núi đá bị đánh vỡ lớn hơn trước vài lần. Năng lượng đánh sâu vào không hề kém lúc Tiểu Ân tiến giai thành ngụy thần. Núi đá không chỉ chịu lực đánh sâu vào như lần đầu mà còn bị thiêu đốt

Đồng núi đã bị thiêu đốt trong ngọn lửa, dường như không chịu được loại nhiệt độ cao này, bắt đầu tan chảy thành nước

Nhìn núi đá cũng bị ngọn lửa thiêu đốt thành nước, sắc mặt của Tam Toàn Phong và Tyrese thay đổi. Bọn họ biết, mình không có đủ lực để chống lại ngọn lửa này

Những hòn đá lửa từ trên bầu trời trút xuống, nhưng tới gần Tiểu Ân mười thước thì lại biến mất không còn tung tích

Mọi người mở to mắt, không hẹn Cùng nháy mắt vài cái

Bọn họ không có nhìn lầm, đá lửa, thậm chí là nước lửa tới mười thước quang người Tiểu Ân, lập tức bị phá tan, biến mất không còn tung tích

Giống như cầm một chiếc búa, gõ vào khối đá hàng trăm ngàn lần. Đứng nói là khối đá, ngay cả ngọn lửa bám vào khối đá cũng bị đập thành cặn bã

Loại sức mạnh này quá mạnh mẽ. Chỉ vừa chạm phải đã phải chịu đả kích trầm trọng. Quả thực đã nằm ngoài phạm vi lý giải của con người

Tuy nhiên liên tưởng tới thân phận ngàn năm truyền kỳ của Tiểu Ân, trong lòng bọn họ cũng thần nhiên

Cửu cấp và truyền kỳ. tuy chỉ cách nhau một bậc nhưng một bậc lại khiến phần lớn cường giả cửu cấp không thể vượt qua

Ma pháp tháp sụp đổ. Ngọn lửa cường đại dường như có xu thế muốn đốt sạch

mọi thứ

Tiểu Ân khê cau mày. Lĩnh vực lực lượng của hắn lập tức khếch tán ra ngoài. Trong giây lát, hỏa vũ đầy trời lập tức biến mất. Tất cả hòn đá, ngọn lửa đều biến thành tro bụi. Không bao giờ có thể gây ra nguy hiểm nữa. Hoa cỏ và sinh vật dưới mặt đất không chịu nhiều ảnh hưởng. Mặc dù có nhiều chỗ bị ngọn lửa và hòn đá rơi xuống phá hư nhưng nhìn qua thì còn lại một bộ phận lớn

Ánh mắt của Tyrese nhìn về phía Tiểu Ân tràn ngập sùng bái. Với kinh nghiệm của hắn, vừa nhìn đã biết nếu để ngọn lửa này khếch tán, thì trong phạm vi một cây số, tất cả hoa cỏ, sinh vật trên mặt đất sẽ biến mất

Tuy rằng phạm vi đả kích của thứ này không bằng cấm chú. Nhưng trong diện tích nhỏ thì uy lực không hề thua kém cấm chú

Nhưng Tiểu Ân vừa ra tay, liền lập tức dập tắt tai họa từ khi còn ở trong trứng nước.

Lĩnh vực lực lượng cường đại không ngờ tiêu diệt toàn bộ đá lửa. Lực lượng cường đại như thế khiến mọi người nghe mà rợn người

Giờ khắc này, trong đầu Tyrese chợt vang lên một câu nói của lão tổ tông long quy

Có thể chống lại cấm chú cũng chỉ có cấm chú

Nhưng chỉ dựa vào lĩnh vực là có thể chống đỡ và khắc chế cấm chú sao? Trong đầu Tyrese có chút hỗn loạn, đột nhiên hắn dùng ánh mắt khó tin nhìn Tiểu Ân

Tyrese, người làm sao vậy?

Hắc Toàn Phong hoài nghi hỏi

Hiện giờ Tyrese và Hắc Toàn Phong rất tâm đầu ý hợp. Mặc dù cảm tình chưa so được với Tam Toàn Phong, nhưng cũng gần bó khăng khít với nhau, có nhiều chuyện không cần kiêng kỵ mà hỏi thẳng nhau

Có lẽ đây là cảm tình giữa ma thú, dù sao cũng khác so với nhân loại

Tyrese hơi ngần ra, đầu tiên phủ định nói:

-Không có gì, có lẽ ta nghĩ sai

Hắc Toàn Phong càng hiếu kỳ, hắn tò mò hỏi:

-Cuối cùng là chuyện gì khiến người ngạc nhiên như vậy

Tyrese cười khổ một tiếng nói:

-Ta nhìn uy lực lĩnh vực cường đại của Tiểu Ân các hạ, quả thực có chút khó tin. Cho nên ta mới nghĩ Tiểu Ân các hạ đã tiến giai lên cảnh giới ngụy thần

Miệng của hắn thì cười ha ha, nhưng trong lòng lại âm thầm oán giận. Tuy Tiểu Ân là kỳ tài ngút trời, dùng hơn hai mươi năm thời gian để từ học đồ tiến giai thành truyền kỳ đã là quá quái thai rồi. Tiến giai lên ngụy thần, căn bản không có khả năng

Cấp bậc càng cao, muốn đột phá càng khó

Cửu tinh ma pháp sư muốn thành truyền kỳ, trong vạn người cũng chưa nhất định có được một. Còn từ truyền kỳ tới ngụy thần, tỉ lệ còn kém hơn nữa

Tuy Tyrese tin tưởng, sẽ có một ngày Tiểu Ân đột phá chướng ngại này, tiến giai thành nguy thần, hoặc tiến thêm một bước nữa thành chân thần vĩ đại, sáng lập ra quốc gia thuộc về mình

Nhưng vừa mới tiến giai thành truyền kỳ có vài năm. Giờ phút này lại thăng cấp, có đánh chết hần, hần cũng không tin

Không ngờ sau khi nghe hần nói, Tiểu Ân quay đầu kinh ngạc hỏi:

-Tyrese, làm thế nào người nhìn ra? Không có khả năng

Tyrese nói:

-Vâng, không có khả năng

Vừa mới nói xong vài chữ này, thanh âm của Tyrese ngừng lại, hần hít sâu một hơi. Rốt cuộc hần hiểu nhưng lời của Tiểu Ân

Tiểu Ân không nói hần không có khả năng tiến giai thành nguy thần mà là Tiểu Ân đã thành nguy thần và bị Tyrese phát giác

Dụi đôi mắt, Tyrese đột nhiên có cảm giác mi mắt giật giật, giọng nói cay đắng hỏi:

-Tiểu Ân các hạ, ngài thực sự tiến giai thành nguy thần?

Tiểu Ân hơi cười cười, ngay cả Tam Toàn Phong đang nhìn ma pháp tháp lung lay sắp đổ cũng tập trung lên người hần. Đối với chuyện này, ba người đều tin tưởng Tiểu Ân

- Đúng vậy, ta đã tiến giai

Tiểu Ân thản nhiên nói

Bốn ma thú liếc mắt nhìn nhau, đồng thời kêu to một tiếng, Không chỉ ba ma sủng của Tiểu Ân, ngay cả Tyrese cũng hưng phấn quên cả bản thân

Không ngờ Tiểu Ân tiến giai thành nguy thần, hơn nữa với lực lượng cường đại mà hần biểu hiện, người thường không thể tưởng tượng được

Tuy rằng bọn Hắc Toàn Phong không nhìn ra sự cường đại của bản thân vực. Nhưng tốt xấu ai bọn họ cũng biết, có thể trong nháy mắt phá tan uy lực cường đại của siêu cấp cấm chú, sự uy phong này chít có thể dùng thần uy để hình dung

Chỉ với chiêu thức ấy, phỏng chừng trong đám nguy thần chỉ có Tiểu Ân. Dù sao nguy thần có thể áp chế cấm chú một cách dễ dàng như thế, trong vũ trụ khó tìm được vài người

Âm vang...

Tiếng nổ lớn vang lên, mọi người tỉnh lại, quay đầu nhìn Tiểu Ân

Ma pháp tháp do Cự Ma thần xây dựng đã hoàn toàn hỏng

Lần này, đại địa chi mẫu không sử dụng kỹ năng mạnh mẽ của mình nữa. Ma pháp tháp được xây ở giữa sườn núi, được xưng là thần tích, đã bị sóng nhiệt phá hủy toàn bộ

392. Chương 21: Hào Phóng (2)

Đại địa chi mẫu thì không cần phải nói mà là người ở bên cạnh đại địa chi mẫu, đã không còn là một hào quang dài hai mươi thước

Không biết là do tác dụng của linh hồn thể Tiểu Ân hay linh hồn của vạn năm quang nguyên chi vương nghĩ thông suốt, tóm lại giờ phút này đứng trước mặt Tiểu Ân là một thanh niên

Sau khi Tiểu Ân thấy hán tử này, khuôn mặt lập tức trở nên cổ quái, hơn nữa còn có chút phức tạp

Đây là một khuôn mặt anh tuấn, nhìn qua chỉ hơn hai mươi tuổi. Nhưng dung mạo của hắn lại giống một siêu sao điện ảnh ở kiếp trước của Tiểu Ân

Hắn lập tức minh bạch, đây không phải lựa chọn của vạn năm quang nguyên mà là một trò đùa dai của linh hồn thể

Tuy nhiên vạn năm quang nguyên chỉ vương có thể xuất hiện dưới hình dáng nhân loại, hơn nữa nguyên nó vốn ngạo mạn và cường đại thì nay đã chuyển biến tinh tế. Tốt xấu gì Tiểu Ân cũng minh bạch một việc

Rốt cuộc hai linh hồn thể đã dung hợp thành công với hai linh vật. Từ nay bọn họ đã ở cùng mặt trận với mình

Tuy đại địa chi mẫu và vạn năm quang nguyên chỉ vương không bị linh hồn thể của Tiểu Ân cắn nuốt, nhưng tốt xấu linh hồn thể của Tiểu Ân cũng chiếm một phần quan trọng, cho nên hai linh hồn mới này đều có ý niệm thân cận với Tiểu Ân. Cảm giác này đồng như huyết mạch tương liên, thần diệu khó lường

Tất nhiên so với việc trước kia Tiểu Ân có hai phân thân thì liên hệ với nhau kém đi một bậc. Nhưng khi biết thực lực của bọn họ, cùng với việc bất ngờ tiến giai, Tiểu Ân vĩnh viễn không bao giờ hối hận với quyết định ngày hôm nay

Nói lời từ biệt với Tyrese và Tam Toàn Phona, trước khi chia tay. Tiểu Ân dặn bọn họ tu luyện nhiều hơn. Hắn còn đáp ứng bọn họ, sau khi trở về sẽ dẫn bọn họ tới một chỗ có trợ giúp lớn đối với việc tiến giai thành truyền kỳ

Đám người Hắc Toàn Phong nghe xong cao hứng không thôi. Sau khi nghe những lời này, thiếu chút nữa Tyrese cảm kích tới nổi suýt quỳ xuống

Tiểu Ân cảm ứng được ý tưởng của hắn, và cảm ứng được một cổ tín ngưỡng lực mệnh mộng xuất hiện trên người hắn. Cười khổ một chút, Tiểu Ân lập tức hiểu Tyrese sùng bái mình như thần linh.

Hào quang lóe lên, Tiểu Ân rời khỏi đại lục Thần tạo, tới bên ngoài.

Vô Danh và Day Ville sớm đã không còn ở ngoài mà đã tới một cái động to lớn. Sử dụng tinh thần cảm ứng một vòng, khuôn mặt của Tiểu Ân hiện lên vẻ kinh ngạc.

Trong động có thêm không ít năng lượng tinh thạch bậc cao

Trong lòng hắn thâm than. Kỳ thật khai thác mỏ khoáng tinh thạch cần ma pháp sư trợ giúp. Bởi vì chỉ có ma pháp sư mới cảm ứng được vị trí chân chính của khoáng mạch

Nhưng không biết vì cái gì trong này lại bày ma pháp trận cấm ma, khiến ma pháp sư không có dũng khí tiến vào .

Tất nhiên, những cường giả cấp bậc như bọn họ tuy cũng bị ma pháp trận đồ ảnh hưởng, nhưng có thể hành động. Nhưng truyền kỳ và Ngụy thần tới được hầm mỏ có được mấy người?

Một lát sau, tinh thần ý niệm của Tiểu Ân được thu hồi lại nói :

-Thật là một địa phương tốt, ngay cả một đầu ma thú cũng không có

-Đó là điều đương nhiên

Đại địa chi mẫu tiếp lời nói :

-Hiệu quả của trận đồ cấm ma có phạm vi ngàn dặm, tự nhiên không thể có ma thú sinh ra

Tuy Đại địa chi mẫu và vạn năm quang nguyên chỉ vương đều có linh hồn của Tiểu Ân nhưng xét về mặt tương đối, bọn họ độc lập hơn, không giống như Cự Ma Thần và Day Ville hoàn toàn là phân thân của Tiểu Ân.

Vô Danh yên lặng nhìn Đại địa chi mẫu và vạn năm quang nguyên chỉ vương

Hình tượng của đại địa chi mẫu không biến hóa nhiều lắm, đương nhiên hắn nhận ra. Nhưng vạn năm quang nguyên chi vương sau khi có thần trí, thi triển thuật biến hóa khiến người khác không thể không thán phục

Gật đầu mạnh với Tiểu Ân, tuy Vô Danh không nói gì nhưng Tiểu Ân mơ hồ nhận ra một tia vui mừng và tán thưởng trong mắt của hắn

Tiểu Ân rót cuộc thở phào nhẹ nhõm một hơi

Ở trong lòng hắn, Vô Danh là một nhân vật vô cùng phức tạp, đó là cảm giác giống như thầy và trò. Hiện giờ rốt cuộc được hắn thừa nhận, trong lòng không ngờ không khỏi cảm giác tự hào

Hắn vội vàng xoay người, che giấu nói:

-Nếu đã tìm được nơi này, vậy khai thác thôi

Đại địa chi mẫu đột hỏi:

-Có phải các ngươi muốn tìm tử kim thạch cao cấp?

-Đúng

Tiểu Ân sẵn khoái nói:

-Việc này rất đơn giản

Đại địa chi mẫu nhẹ nhàng vung tay lên, lập tức tất cả tử kim thạch ly khai khỏi hầm, bay lơ lửng trên không trung

Khiến Tiểu Ân kinh ngạc đó là, Tử kim thạch bậc cao không bay vòng quanh, mà trực tiếp thông qua khe hở bay tới

Trong lòng Tiểu Ân không nói được gì, đây là Thổ Động Thuật trong truyền thuyết sao? có thể vận dụng pháp thuật này tuyệt diệu như thế. Cũng chỉ có đại địa chi mẫu mới làm được

Có đại địa chi mẫu không ngại cực khổ hỗ trợ, đám người Tiểu Ân đương nhiên ngồi mát ăn bát vàng

Chỉ chớp lát sau, trước mắt bọn họ có năm vạn tử kim thạch bậc cao. Đồng tử kim thạch chất ở một chỗ, phát ra ánh sáng lung linh đẹp như sao trời, khiến người khác không kịp nhìn, dường như muốn hãm sâu vào trong

Thấy hào quang xinh đẹp này, trong lòng Tiểu Ân cũng không nhận được rung động. Hắn rốt cuộc hiểu, bất kể sinh vật có trí tuệ nào cũng tán thành địa vị của tử kim thạch. Bởi vì đem nó chất chồng một chỗ, quả thực có thể khiến người ta điên cuồng

Rốt cuộc đại địa chi mẫu đình chỉ cướp đoạt, Tiểu Ân dùng lực lượng tinh thần thử cảm ứng một chút, trong lòng không khỏi thán khen. Xem ra đại địa chi mẫu cũng có một tiêu chuẩn. Mỗi khối tử kim thạch bậc cao đều có ánh sáng trong suốt, bên trong ẩn chứa năng lượng cường đại, vượt xa mong đợi của Tiểu Ân

So với đồng tử kim thạch này thì đồng tử kim thạch mình nhân người khác cháy nhà hôi của chỉ là đồng rác rưởi

Đại địa chi mẫu thu thập xong, hỏi:

-Đủ chưa? Nếu không đủ thì ta lấy thêm

Tiểu Ân vội vàng cười nói:

-Đủ rồi, có mấy thứ này, đủ để chế tạo ba nghìn áo giáp ma pháp

Vừa nghĩ tới việc không ngờ giải quyết được vấn đề tử kim thạch bậc cao, trong lòng Tiểu Ân tràn ngập vui mừng

Đem mấy thứ này vào bên trong đại lục thần tạo, bọn họ lặng yên rời đi

Lần ra vào này không kinh động bất cứ kẻ nào. Mà người ở đây cũng không hiểu được tại sao toàn bộ tử kim thạch bậc cao biến mất. Đại địa chi mẫu rời đi, không cần nghĩ cũng biết có ảnh hưởng thế nào với mạch khoáng

Hơn mười năm sau, mạch khoáng ở đây rốt cuộc bị khai thác hết. Người thống trị trên tinh cầu còn bị ai phát hiện, dường như mạch khoáng vĩnh viễn không bao giờ khô kiệt, rốt cuộc cũng tới lúc phải đóng cửa

Đại lục phương bắc, một thành phố lớn chứa mười vạn người. Một phần ba dân số của thành là tín đồ của vận mệnh chi thần (Thần vận mệnh). Vận mệnh chi thần là thần linh thu được nhiều tín ngưỡng lực nhất

Trong mấy ngày này, trong thành có mấy người tới

393. Chương 21: Hào Phóng (3)

Biểu hiện của bọn họ và người bình thường không có khác nhau. Thậm chí các ma pháp sư trong thành và đám tín đồ không cảm ứng được hơi thở trên người bọn họ, Nhưng tất cả mọi người đều biết, nhìn thấy những người đó, tốt nhất là quay đầu rời đi

Bởi vì cứ cách trăm năm, những người này lại tới đây một chuyến. Bọn họ đi vào ngân tâm của chi nhánh vũ trụ thứ mười ba. Tuy không có khả năng toàn bộ tới viên tinh cầu này, nhưng vị trí của viên tinh cầu này đúng là một nơi có phong thủy tốt. Nếu không Vô Danh cũng không lựa chọn truyền tông tới đây. Cho nên nơi này hội tụ một tổ hợp nhỏ gồm hơn mười truyền kỳ và ngụy thần

Những người này đều là hạng người tâm cao khí ngạo, đương nhiên không so đo với người khác. Chỉ cần không có ai khiêu khích bọn họ, bọn họ cũng sẽ không gây chuyện. Đám người Tiểu Ân cũng thế

Giờ phút này, ba người bọn họ trọ trong một nhà trọ ở thành phố

Còn vạn năm quang nguyên chi vương và đại địa chi mẫu thì tiến vào đại lục thần tạo. Kỳ thật Tiểu Ân từng có chủ ý với một cường nước của Vô Danh, nhưng cuối cùng vẫn không làm. Dù sao Tiểu Ân cũng không biết Vô Danh và một cường nước đó có cảm tình như thế nào, nếu chữa lợn lành thành lợn què khiến Vô Danh oán hận thì được không bằng mất

Nửa tháng sau, ở trung tâm của thành có một đạo năng lượng dao động mãnh liệt, khách tán ra bốn phương tám hướng

Ánh mắt của ba người Tiểu Ân gần như cùng nhìn về phía đó, Vô Danh hạ giọng nói:

-Đến giờ rồi, chúng ta đi

Tiểu Ân gật đầu mạnh một cái, còn Day Ville không có ý kiến gì

Vừa tới cửa, đột nhiên Vô Danh dừng bước nói:

-Tiểu Ân, ta không cần lộ mặt

Tiểu Ân ngăn ra, hỏi:

-người tính thế nào ?

-Lúc này người đã tiến giai?

Vô Danh thần nhiên hỏi

Đây là lần đầu tiên hắn đi ra ngoài với Tiểu Ân, hắn hỏi tới cảnh giới

-Đúng

-Tốt, vậy người mở ra bán thần vực để ta đi vào

Tiểu Ân chớp động hai mắt, trong lòng rất hoài nghi, từ trước tới giờ hắn chưa từng nghe nói bán thần vực có thể giúp người khác ẩn núp

Tuy nhiên dù chuyện gì phát sinh trên người Vô Danh, cũng không thể lý giải theo lẽ thường. Dù sao, hắn không phải nhân vật bình thường

Lĩnh vực lực lượng lập tức mở ra. Lĩnh vực cương nhu hợp nhất với nhau kỳ thật bao hàm tín ngưỡng lực rộng lớn. Trong lúc Tiểu Ân ở giai đoạn tiền giai quan trọng nhất, Cự Ma thần tung ra thần lực kết tinh đủ khiến bất cứ nhân vật cấp ngụy thần nào cũng phải hâm mộ

Lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân còn chưa khếch tán ra toàn bộ phòng thì Vô Danh đã tiến vào. Không phát sinh dị biến gì cả, giống như lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân vốn hoàn toàn phù hợp với Vô Danh, cứ để hắn tự do tiến vào

Bên trong cảm ứng của Tiểu Ân, tuy có thể cảm ứng được một chút khác biệt, nhưng chút khác biệt đó hoàn toàn có thể xem nhẹ

Trong lòng hắn đột nhiên xuất hiện ý niệm cổ quái

Nếu hiện tại giao thủ với người khác, chỉ sợ uy năng mà lĩnh vực lực lượng sinh ra có thể gấp ba lần trước kia

Dù sao, lĩnh vực lực lượng có thêm Vô Danh không thể giống như trước nữa. Với sự xấu xa khó hiểu của Vô Danh, chắc chắn sẽ có biến hóa hữu ích

Liếc mắt nhìn Day Ville một cái, thân hình của hai người khẽ động, sau đó rời khỏi nhà trọ

Theo đường chính đi tới quảng trường trung tâm của khu phố. Giờ phút này trên quảng trường huyên náo đã không còn người thường

Những người ở trên quảng trường, nhìn qua thì đều có thái độ bình thản, như là những lão nhân không có lực uy hiếp, về phần những sinh vật dị hình thì không xuất hiện ở nơi này. Bởi vì dù sao nơi này cũng là một viên tinh cầu thuộc về nhân loại. Chúng tộc đặc thù tự nhiên không chọn tinh cầu này để dừng lại

Tất nhiên, thú nhân, tinh linh, người lùn, có hình thể giống như nhân loại, có thể

thấy ở nơi này

Ở chính giữa quảng trường có một con đường lớn có thể để mười sáu con ngựa cùng tiến vào

Phía cuối đường lớn chính là thần điện của vận mệnh chi thần vĩ đại

Ở tinh cầu này, thần linh có địa vị cao nhất, hơn xa tinh cầu cổ hươu của Tiểu Ân. Cho nên dưới thần dụ, chỉ có những cường giả mới có tư cách tiến vào luân hồi giới. Không có người ngoài nào có can đảm tiến vào

Một lát sau, một vị tể tự đi cùng mười sáu vị mục sư xuất hiện trong thần điện

Nếu là bình thường thì khi tể tự xuất hiện, chắc chắn sẽ có những tiếng hoan hô long trời lở đất. Nhưng giờ phút này, hơn mười đạo ánh mắt kiêu ngạo bất tuân nhanh chóng chiếu vào người hắn

Có thể tới nơi này mưu cầu mảnh vỡ thần cách đều là những người có toan tính muốn trở thành thần. Nếu bản thân thật sự thành thần thì tự nhiên không cần kính sợ thần linh

Ánh mắt của truyền kỳ và ngụy thần sắc bén ra sao, cho dù bản thân Tiểu Ân cũng không dám nói dưới tình huống như vậy mà mặt không đổi sắc

Nhưng trên người tể tự đột nhiên xuất hiện một đạo hào quang màu trắng. Mặc dù đạo hào quang này không chói mắt nhưng lâu dài, khiến mọi người cảm nhận uy áp cường đại

Đây là lực lượng thần quyền, lập tức hóa giải mọi áp lực

Tên tể tự chậm rãi mở miệng:

-Các vị, ta là người hầu của Thần vận mệnh vĩ đại. Chủ nhân vĩ đại của chúng ta nói cho chúng ta biết, lần này luân hồi giới xuất hiện ở TaTa Wooden, hiện tại các vị tiến vào vẫn còn đủ thời gian

Xem tế tự nói chuyện thuần thục,. về mặt nhân nhĩ tự nhiên, xem ra đã có kinh nghiệm mấy lần

Hơn mười người ngơ ngác nhìn nhau, không có ai phản ứng

Những người ở đây, phần lớn đều là lần đầu tiên tiến đến. Nếu không cũng không có khả năng dừng lại ở tình cầu nhân loại cách ngân tâm một đoạn.

Đối với ngân tâm, nói thật, không có nhiều người có thể biết được. Dù sao địa phương này quá lớn, có nhiều loại thể lực. Lần đầu tiên bọn họ tới đây, tự nhiên không dám xông loạn

Một lát sau, một tên thú nhân cao lớn nói:

-Tế tự đại nhân, Tata Wooden là nơi nào?

Tế tự hơi cười nói:

-Nơi đó tương đối xa, tuy nhiên các vị tự suy nghĩ đi, chúng ta đã chuẩn bị tốt truyền tống trận để tới đó

Một vị truyền kỳ nhân loại khác đột nhiên thở dài một tiếng nói:

-Được rồi, tế tự đại nhân, ta cần phải trả bao nhiêu?

Mặt tế tự không đổi sắc nói:

-Mười vạn Tử kim thạch hoặc một trăm thần lực kết tinh

Nghe con số này, ngoài một số người thì những người còn lại đều hơi biến sắc. Tất nhiên biểu hiện của bọn họ không âm ỉ như người thường, chỉ có điều mi tâm cũng hơi nhíu lại

Có ba người không nói gì, xoay bước rời đi. Vị tế tự cũng không cản lại, về mặt mỉm cười nhìn thẳng về phía trước

Tên truyền kỳ này do dự một chút, thành thật lấy một trang sức không gian ra giao dịch. Vị thú nhân lúc trước nói thầm hai tiếng, sắc mặt của hắn đỏ bừng, dường như lúc nào cũng có thể xuất hiện bão tố. Nhưng cuối cùng hắn là người thứ hai lấy ra trang sức không gian

Một lát sau, mọi người phân thành hai bên. Hơn mười người giao ra trang sức không gian, đứng ở bên tế tự. Còn những người khác có biểu tình khác nhau, chưa rõ ý định

394. Chương 21: Hào Phóng (4)

Những người đi lên, chắc chắn sau lưng có thể lực lớn làm chỗ dựa, hoặc bản thân bọn họ là nhân vật trung tâm của thể lực lớn, cho nên mới có thể thông qua các loại thủ đoạn vơ vét, cuối cùng có được nhiều vật tư

Những người do dự không quyết, trên cơ bản đều là độc hành hiệp. Nhân vật như bọn họ, muốn có một khoản tài phú lớn như thế trên cơ bản là không có khả năng

Tiểu Ân nhìn thời gian trôi qua đã lâu, vì thế mang theo Day Ville cùng tiến lên

Phần lớn ánh mắt của mọi người đều liếc nhìn hai người một chút, sau đó liền thu trở về

Tuy Tiểu Ân và Day Ville đều có thực lực cường đại, nhưng những người có thể đi vào đây, có ai là hạng người vô danh đâu

Mang Day Ville tiến lên, giao một vật phẩm trang sức không gian cho vị mục sư. Tên mục sư lập tức kinh hô, khuôn mặt có chút ngạc nhiên và vui mừng

Vị tế tự bất mãn nhìn mục sư một cái, sau đó hắn cũng cảm ứng vật phẩm trang sức không gian

Ngay sau đó, hai hàng lông mày của hắn giương lên. Ánh mắt nhìn về phía hai người Tiểu Ân mang theo vài phần kinh ngạc. Hắn chậm rãi khom người nói:

-Đa tạ sự hào phóng của hai vị, vận mệnh chi chủ nhất định sẽ chúc phúc cho hai vị

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, sóng vai với Day Ville trên con đường lớn. Tuy nhiên trong lòng hai người cũng không hiểu tại sao vị tể tự kia đột nhiên lại hành động như thế

Tên thú nhân thấy hai người Day Ville, lập tức nở nụ cười. Tuy nụ cười này nhìn qua có chút khùng bố, khiến người khác phải sợ hãi nhưng tất cả mọi người đều cảm ứng được hắn không có ác ý

-Hắc, ta ở chi nhánh thứ ba thuộc tinh cầu Taube, tất mẫn Tower Belli, hai vị tới từ đâu?

Tiểu Ân và Day Ville nhìn hắn một cái

Phải biết rằng sau khi đạt tới cảnh giới của bọn họ, vô hình trung đều trở nên ổn trọng. Tình hình này không có khả năng phát sinh giao lưu nhưng không ngờ vị thú nhân tất mẫn lại tiến lên bắt chuyện

Day Ville khẽ gật đầu nói:

-Ta là Day Ville, còn hắc là Tiểu Ân, chúng ta tới từ chi nhánh thứ mười ba

-Tiểu Ân?

Tiếng của một vị cao thủ ngục thần nhân loại vang lên, thần tình của hắc kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, do dự một chút hỏi:

-Ngài chính là Tiểu Ân của chi nhánh thứ mười ba?

Tiểu Ân cũng ngẩn ra, trong lòng không khỏi cười khổ, ở đây gặp phải cao thủ của chi nhánh thứ mười ba, kỳ thật cũng là chuyện bình thường

-Không sai, ta chính là Tiểu Ân, các hạ cũng đến từ chi nhánh thứ mười ba?

-Đúng

Người nọ lên tiếng, cũng không tự giới thiệu, Chỉ có điều lui về phía sau vài bước, lộ rõ thái độ không muốn tiếp xúc với Tiểu Ân

Những người ở đây đều có ánh mắt tinh đời. Bọn họ đều nhận ra thần sắc của vị ngục thần nhân loại không tốt. Hơn nữa ánh mắt của hắc còn bộc lộ sự kiêng kỵ. Hoặc có thể nói hắc e ngại Tiểu Ân

Nhất thời, mọi người theo bản năng giữ khoảng cách với Tiểu Ân. Có thể khiến một vị ngục thần nghe tên mà khiếp sợ, chắc chắn không phải người đơn giản. Bọn họ không muốn phát sinh xung đột với người như thế

Tower Belli kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, vừa rồi hắc còn tưởng Day Ville là nhân vật chính, nhưng xem ra hiện tại có chút không đúng

Hắc cười ha ha, chẳng những không giống những người khác cách xa Tiểu Ân mà còn thân cận tiến đến nói:

-Vừa rồi hai vị đưa cho vị tể tự thần lực kết tinh, hơn nữa còn là mặt hàng cao cấp

Hai hàng lông mày của Day Ville giương lên:

-Đúng vậy, có gì kỳ quái sao?

Tower Belli lắc đầu nói:

-Hai vị đúng là tài đại khí thô, vừa ra tay đã xuất hai trăm giọt thần lực kết tinh. Ôi, nếu sớm biết ta đã dùng tử kim thạch để trao đổi với hai vị

Lúc này hai người Tiểu Ân mới hiểu tại sao tể tự lại dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn bọn họ. Phỏng chừng những người ở đây đều dùng tử kim thạch. Hai người bọn họ ngây thơ không biết nên mới dùng thần lực kết tinh

Tuy nhiên cũng không thể trách Tiểu Ân. Bất kể ai đột nhiên nắm giữ trăm ngàn giọt thần lực kết tinh, tự nhiên không xem số lượng mấy trăm giọt thần lực kết tinh ở trong mắt

Tower Belli cảm khái vài câu nói:

-Hai vị vì truyền tống, không ngờ lại trả giá như vậy. Chắc hẳn hai vị nắm chắc có thể đạt được mảnh vỡ thần cách

Day Ville vội vàng lắc đầu từ chối nói:

-Lần này chúng ta tới đây hy vọng gặp được may mắn mà thôi. Còn chuyện tuyệt đối nắm chắc, căn bản là không có khả năng

Tower Belli tràn đầy đồng cảm nói:

-Đúng vậy, trời mới biết mảnh vỡ thần cách lưu lạc ở trong góc nào của luân hồi giới. Tìm được nó phải dựa vào vận khí

Day Ville nhìn thoáng xung quanh hỏi:

-Cứ trăm năm luân hồi giới mới mở ra một lần, mỗi một lần đều có nhiều người tham dự như thế này sao?

Tower Belli ngẩn ra, sau đó cười nói:

-Day Ville, nhất định đây là lần đầu tiên người tới nơi này.

Hắn dừng một chút rồi nói tiếp:

-Trong tình huống bình thường cứ trăm năm luân hồi giới lại mở cửa một lần, nhưng căn bản không thể hấp dẫn nhiều người. Bởi vì không phải cứ mỗi lần luân hồi giới mở là có mảnh vỡ thần cách xuất hiện. Gần vạn năm nay, có tám lần mở ra, mới sinh ra hai ba mảnh vỡ thần cách

Ánh mắt của Day Ville sáng lên nói:

-Nhưng theo tin tức mà ta thu được, chỉ sợ lần này không phải chỉ có một mảnh vỡ thần cách

Tower Belli giảm thấp âm thanh nói:

-Không tồi, nghe nói lần này có mười khối mảnh vỡ thần cách. Nhưng cũng chính vì vậy nên ai có khả năng cũng đều chạy tới đây. Hừ, nhóm truyền kỳ cũng không ngấm lại, cho dù bọn họ chiếm được mảnh vỡ thần cách, chẳng lẽ có thể giữ lại được sao?

Nghe hắn cười lạnh, hai người Tiểu Ấn lập tức hiểu được, người này không phải người tốt, phỏng chừng đã sớm quyết định tiến hành cướp bóc

Giây phút này, phỏng chừng vị tể tự cũng đã nhìn ra, những người còn lại không có khả năng tiêu số tiền lớn như thế để tiến vào truyền tống trận. Cho nên hắn mang theo các mục sư và đám người Tiểu Ấn theo đường lớn tiến vào thần điện

Ở phía sau bọn họ, còn hơn mười vị cao thủ lạnh lùng nhìn bọn họ. Nhưng không ai dám đánh chết vị tể đồ đứng đầu của vận mệnh chi chủ. Dù sao kẻ có lá gan trêu chọc thần linh, hơn nữa còn là cấp chủ thần quả thực rất ít

Cho nên tuy ánh mắt của bọn họ hung ác nham hiểm nhưng căn bản không thể dùng tạo thành uy hiếp gì với mọi người

Ở phía sau thần điện quả nhiên có một tòa truyền tống trận to lớn. Khuôn mặt của vị tể tự tươi cười nói:

-Các vị, đây là truyền tống trận tới Tata Wooden. Tuy nhiên mỗi lần chỉ có thể truyền tống hai người, xin các vị thứ lỗi

Đám người Tiểu Ấn căn bản không thắc mắc gì về vấn đề này

Truyền tống càng nhiều người, năng lượng tiêu hao càng lớn. Tuy ma pháp trận đồ này đã đạt tới cảnh giới đỉnh cao, cho dù là truyền tống trận đồ do hắc long vương truyền thụ cũng thua kém, nhưng nơi này là ngân tâm, truyền tống tinh cầu với khoảng cách xa, hơn cả chi nhánh thứ mười ba. Cho nên một lần truyền tống hai người cũng không có gì kỳ quái. Nếu hắn nói một lần truyền tống hết tất cả mọi người, mới là chuyện lạ

Dưới sự an bài của tế tự, không ngờ Tiểu Ân và Day Ville là nhóm đầu tiên truyền tống. Dưới ánh mắt lạnh lùng của mọi người, hai người bình tĩnh bước vào truyền tống trận. Một trận hào quang xuất hiện, bọn họ đã biến mất

Nhưng hai người không biết, sau khi hai người rời đi, vị nhân loại tới từ chi nhánh thứ mười ba lập tức nói thầm vài người. Không ngờ có bảy người ở đây động dung, trong đó có cả vị thú nhân tát măn Tower Belli

395. Chương 22 Cạm Bẫy Và Tập Kích (1)

Khi Tiểu Ân đang có chút hưởng thụ phong thái kỳ dị này thì hào quang trước mặt chợt biến mất. Hai người Tiểu Ân đã tới một địa phương hoàn toàn xa lạ

Thả mắt nhìn thì không ngờ nơi này là một mảnh cát vàng hoang vu

Không ngờ truyền tống trận lại được kiến tạo ở nơi này. Người ở nơi đây đúng là không giống người bình thường

Hai người không phải lần đầu tiên sử dụng truyền tống trận, sau khi tới mục tiêu, lập tức rời khỏi bên trong trận đồ. Bởi vì bọn họ biết, vận mệnh chi thân đã truyền lời tiên đoán của mình đi. Như vậy tất cả những người trong vũ trụ có tư cách tiến vào luân hồi giới đều sẽ tới đây. Rất nhanh, nơi này sẽ tràn ngập những cao thủ siêu cấp

Tuy Tiểu Ân tin tưởng, mình là người nổi bật trong những người này, nhưng nếu không có việc gì thì hẳn cũng không muốn khiêu khích người khác

Hai người rất nhanh rời khỏi trận đồ. Đảo mắt nhìn xung quanh, quả nhiên hào quang trên ma pháp trận đồ không ngừng sáng lên. Liên tục có người tới. Yên lặng cảm ứng thực lực của những người này, trong lòng Tiểu Ân thầm than, cao nhân trong vũ trụ có tầng tầng lớp lớp, quả nhiên không phải câu nói suông

Những người này, bất kể là ai, cho dù kém cỏi nhất cũng là ngàn năm truyền kỳ. Nếu tới tình cầu cổ hương của hắn thì tuyệt đối có thể xưng hùng xưng bá. Nhưng đặt ở đây thì lại giống như người bình thường, không có gì nổi bật

Tiểu Ân đứng cách đó không xa, yên lặng quan sát. Hắn rất nhanh phát hiện có một ít cao thủ cấp nguy thần đang dùng ánh mắt không tốt nhìn đám truyền kỳ. Trong đó mơ hồ ẩn chứa sát khí nhẹ nhẹ

Liên tưởng tới lời nói tràn đầy sát khí của thú nhân tát măn Tower Belli, trong lòng Tiểu Ân đã đoán được

Trong những ngày tới, hoặc sau khi luân hồi giới mở ra một đoạn thời gian, nhóm ngàn năm truyền kỳ chắc chắn sẽ gặp nguy hiểm

Nghe nói trong luân hồi giới, có thể lấy được mảnh vỡ thần cách hay không có liên quan rất lớn tới vận khí

Nếu may mắn thì cho dù vừa mới tiến giai thành truyền kỳ cũng có thể lấy được ra mảnh vỡ thần cách. Nếu vận khí không tốt thì đừng nói là truyền kỳ, cho nhóm nguy thần đứng đầu cũng không lấy được

Có thể nói, người tiến vào luân hồi giới càng nhiều thì xác suất của mỗi người sẽ càng ít đi

Trên cơ bản những người tới đây đều là cao thủ cấp bậc truyền kỳ. Cao thủ cấp nguy thần ít hơn nhiều

Trong tình huống đó, nhóm nguy thần vì muốn đề cao xác suất lấy được mảnh vỡ thần cách, làm sao có thể khách khí. Không giết chết đám truyền kỳ, bọn họ tuyệt đối không yên tâm

Trong lòng cảm thấy bị ai cho nhóm truyền kỳ, Tiểu Ân khẽ lắc đầu. Hắn nhẹ nhàng thở dài một tiếng. Tuy hắn cảm thấy bị ai cho nhóm truyền kỳ, nhưng tuyệt đối không vì bọn họ mà đối đầu với nhóm nguy thần

Tục ngữ có nói: người chết vì tiền tài, chim chết vì thức ăn. Muốn lấy được thứ vượt qua năng lực của bản thân mình thì đương nhiên phải trả bằng cái giá lớn

Bình thường nhóm truyền kỳ phân tán ở các nơi, hưởng thụ cuộc sống đế vương, ở nơi mình ở, bọn họ tương đương với thần linh. Nhưng vì mảnh vỡ thần cách, bọn họ không ngại xa tới ngân tâm

Nếu bọn họ muốn tranh thủ cơ hội vạn năm có một này thì bọn họ cần phải chuẩn bị hy sinh tính mạng

Tốc độ lóe sáng của hào quang trong truyền tống trận càng lúc càng nhanh. Đại lượng cao thủ cuộn cuộn không dứt tiến vào nơi này. Rất nhanh, nơi này hình thành một đoàn đội nho nhỏ

Trong đám đoàn đội này, có đoàn chỉ có một người, có đoàn có hơn mười người. Tuy nhiên luận về thực lực thì không thể dùng nhân số để so sánh

Tiểu Ân quay đầu, hạ giọng nói:

-Đi thôi

Ở trước mặt mọi người, đương nhiên sẽ biểu hiện tôn trọng Day Ville. Nếu không chắc chắn sẽ bị người khác nhìn ra vấn đề

-Hai vị, thật là khéo

Một tiếng thét to từ truyền tống trận truyền đến. Thân hình cao lớn của Tower Belli nhanh chóng tiến lên trước, miệng thân thiết hô:

-Không thể tưởng tượng được chúng ta lại gặp mặt nhau nhanh như vậy

Day Ville nói:

-Chúng ta từ một nơi tới, đương nhiên truyền tống tới nơi này sẽ không cách nhau quá xa

Tower Belli gật đầu hỏi:

-Hai vị, mấy ngày nay có tính toán gì không?

Day Ville dường như có chút lo lắng nói:

-Cũng không có tính toán cụ thể gì. Tuy nhiên chúng ta sẽ đi phụ cận quan sát một chút, xem tình huống cụ thể của thiên thể này

Tower Belli khẽ lắc đầu nói:

-Hai vị chắc chưa từng tiến vào luân hồi giới

-Đúng vậy

Day Ville khiêm tốn lãnh giáo hỏi:

-Ở đây có bí quyết gì sao?

Tower Belli cười ha hả nói:

-Kỳ thật hiện tại việc các người phải làm chẳng qua là phải xác định một chút về nơi đến trên thiên thể này. Nhiều nhất là phải đi tới để quan sát, đợi sau khi luân hồi giới thực sự xuất hiện, xem địa hình ở bên trong có hình dáng gì

Ánh mắt của Day Ville sáng lên, hẩn hỏi:

-Chẳng lẽ luân hồi giới là một không gian độc lập?

-Không tồi

Tower Belli duỗi ngón tay cái nói:

-Thật là một người thông minh. Quả thật luân hồi giới là một không gian độc lập. Một khi xuất hiện, lập tức sẽ che lấp mặt trời, bao phủ tinh cầu hoặc thiên thể vào trong. Toàn bộ bên trong sẽ biến mất, chỉ còn thông đạo luân hồi vô cùng vô tận

Day Ville và Tiểu Ân gần như cùng giật mình, Tower Belli nao nao, vừa rồi không ngờ hắn sinh ra một cảm giác đặc thù. Hai người trước mắt dường như chính là một người. Hắn vội vàng lắc đầu, loại bỏ ý tưởng cổ quái này ra khỏi đầu

Tuy hai người đều là ngụy thần cường đại. Nhưng một là nhân loại, một là thú nhân. Căn bản không có khả năng trộn lẫn được với nhau

Nhẹ nhàng vỗ trán, Tower Belli nói:

-Hai vị, lần này người muốn tiến vào luân hồi có rất nhiều. Ta xem có rất nhiều nhân vật cấp ngụy thần kết thành đội. Nếu chúng ta một mình hành động, có lẽ sẽ gặp phải thiệt thòi lớn

Về mặt của Day Ville khẽ động hỏi:

-Ý của người là....

-Đúng vậy

Tower Belli nghiêm mặt nói:

-Không bằng ba người chúng ta cùng hành động. Hai vị nghĩ thế nào?

Day Ville và Tiểu Ân nhìn nhau, khuôn mặt của bọn họ đều lộ vẻ do dự. Một lát sau, rốt cuộc Tiểu Ân nói:

-Day Ville. người quyết định đi

Day Ville ngẫm nghĩ một chút. rốt cuộc nói:

-Hắn nói rất có đạo lý. Hai người chúng ta thế đơn lực bạc. Nếu ba người liên thủ thì có hy vọng lớn hơn

Nói xong, hắn quay đầu, gật đầu mạnh với Tower Belli một cái nói:

-Tốt, ta đáp ứng. Ba người chúng ta liên thủ, được gì thì sẽ chia ba, thế nào?

-Tốt

Tower Belli vui mừng quá đỗi, không ngờ dễ dàng thuyết phục được bọn họ. Việc này nằm ngoài ý liệu của hắn. Tuy nhiên nhìn biểu tình của Tiểu Ân và Day Ville, dường như không hề hoài nghi Tower Belli

396. Chương 22 Cạm Bẫy Và Tập Kích (2)

-Vừa rồi ta có hỏi thăm một chút. Tình cầu này tổng cộng có ba vệ tinh. Trời mới biết vận mệnh chi thần nói là chỗ nào. Không bằng chúng ta cũng đi quan sát một chút

-Tam khối

Day Ville cười nói:

-Thật tốt, ta còn chưa thấy qua tinh cầu có ba vệ tinh. Chúng ta cùng đi

Trong lòng Tower Belli mừng thầm, hỏi:

-Chúng ta tới vệ tinh nào trước

Khuôn mặt của Day Ville tươi cười nói:

-Tower Belli các hạ, hai người chúng ta lần đầu tiên tới đây. Người đã nhiều lần tiến vào luân hồi giới, cho nên chúng ta sẽ nghe theo sự phân phó của người

Tower Belli dường như do dự một chút nói:

-Một khi đã như vậy, vậy chúng ta tới vệ tinh lớn nhất trước

Ba người đều là cao thủ cấp nguy thần, dùng thân thể để xuyên qua vũ trụ không phải việc khó. Tuy nhiên ở trong vũ trụ, cho dù khoảng cách giữa vệ tinh và tinh cầu chủ cũng không thể xuyên qua một lần là xong. Hơn nữa những người có ý tưởng giống với bọn họ không ít. Thường có năm, ba người bay tới ba khối vệ tinh

Ly khai khỏi mặt ngoài tinh cầu, lần đầu tiên Tiểu Ân chính thức tiến vào trong vũ trụ

Ở trong vũ trụ, cúi nhìn xuống, dường như lòng chân đang dẫm đạp tinh cầu khiến người khác khó có thể kiềm chế tâm tình

Tuy Tiểu Ân và Day Ville rất nhanh khôi phục lại như bình thường nhưng vẻ mặt của hai người vẫn rơi vào trong mắt Tower Belli. Lập tức Tower Belli biết hai người lần đầu tiên tiến vào trong không gian vũ trụ

Trong lòng hắn có chút hoài nghi. Hai tên này đều là cao thủ cấp nguy thần, nhưng vì sao lại có biểu hiện ngây thơ như thế? Lại còn chưa từng tiến vào không gian vũ trụ, quả là khó tin

Mơ hồ, dường như hắn có cảm giác không quá thích hợp. Nhuma chuyện tới bước này, hắn đã như tên lắp trên dây

Nửa tháng sau, ba người tiến tới vệ tinh to nhất của TaTa Wooden, thiên thể David

Thiên thể David có thể so với mặt trăng. Hoàn cảnh ở phía trên rất ác liệt. Mặt ngoài tinh thể gồ ghề, nhưng dòng nước lạnh đủ để đóng băng những cường giả

Giờ phút này, phía trên tinh cầu đã có một bộ phận người nhanh chân chạy tới trước. Không chừng có người tiến về phía thiên thể này

Phòng chừng không chỉ có thiên thể này mà hai thiên thể khác cũng thế

Chỉ có điều thể tích của thiên thể này là lớn nhất, tự nhiên hấp dẫn nhiều người tới nhất

Tower Belli mang bọn họ tới phía trên thiên thể. Hắn dẫn đầu, chậm rãi phi hành, dường như muốn tìm ai đó

Một cổ tinh thần dao động của Day Ville truyền tới:

-Người đang tìm gì

Tower Belli vừa đi, vừa sử dụng tinh thần dao động nói:

-Ta đang tìm địa hình thích hợp. Nếu có thể, có lẽ chúng ta có thể trực tiếp tiến vào bên trong luân hồi giới Day Ville hoài nghi hỏi:

-Người không phải nói, xác định địa hình là hoàn toàn vô dụng sao?

Tower Belli cười ha hả nói:

-Trong tình huống bình thường đương nhiên là hoàn toàn vô dụng. Nhưng gia tộc của ta từng tìm được cách trực tiếp tiến vào bên trong luân hồi giới mà không cần thông qua thông đạo của luân hồi giới. Tuy xác suất thành công của phương pháp này cực thấp nhưng chúng ta thử qua một lần cũng tốt. Nếu có thể trực tiếp tiến vào luân hồi giới, chúng ta sẽ có cơ hội lớn hơn

Về mặt của Day Ville và Tiểu Ân đều hứng thú. Nghe chuyện tốt như vậy, ai cũng lựa chọn thử qua một chút

Trải qua hai ngày thăm dò, Tower Belli lấy ra một tấm thiết bài, kết nối với nó, nó dùng một số tiểu ma pháp trộn đồ trắc nghiệm một chút, cuối cùng chọn một khe nứt sâu. Hắn như trút được gánh nặng nói:

- Nơi này chắc là nơi có khả năng trực tiếp tiến vào luân hồi giới lớn nhất

Day Ville nhíu mày nói:

-Người muốn chúng ta chờ ở chỗ này

-Đúng

-Nhưng nơi này có ba thiên thể đó

-Ta biết. Tuy nhiên ta cũng không có cách gì, chỉ có thể dựa vào vận khí

Tower Belli bất đắc dĩ giải thích nói:

-Nếu vận khí không tồi, luân hồi giới xuất hiện ở trong này thì không cần phải đi qua thông đạo luân hồi giới, mà trực tiếp tiến vào trong. Nhưng nếu vận khí không tốt...

Hắn lắc đầu, không nói gì nữa

Day Ville tự nhiên không thể có cách nào khác. Hắn nhún vai, đang định nói chuyện, đột nhiên quay đầu lại

Ở phía xa, một truyền kỳ ngã xuống. Hai đồng bạn truyền kỳ của hắn đang liều mạng chạy trốn tới phía mình. Nhóm phía sau có một cao thủ cấp nguy thần đang truy đuổi tới

Thực lực đôi bên kém nhau quá xa. Hai truyền kỳ nhân loại liếc mắt nhìn nhau. Trong đó có một người toàn thân phát ra kim quang mãnh liệt. Một thân ma lực bắt đầu khởi động. Vì ngăn cản kẻ thù tiếp tục truy kích, không ngờ hắn lựa chọn phương pháp có lực sát thương cường đại nhất, tự bạo

Thân là truyền kỳ không ngờ lại tự bạo. Khu vực sát thương thậm chí còn mạnh hơn cấm chú. Cho dù nguy thần cao thủ bình thường cũng không dám sơ suất

Thân hình người nọ như điện, không ngờ trong nháy mắt biến mất. Sau đó ở trên trời cao hiện ra thân hình của mình

Không ngờ hắn sử dụng kỹ năng trong nháy mắt truyền tống để thoát ly khỏi phạm vi tự bạo của truyền kỳ nhân loại

- Bán thần vực không gian hệ?

Tower Belli hừ lạnh một tiếng, ánh mắt bắt hảo nhìn

Quả thực người có được loại năng lực này là kẻ khó đối phó nhất. Tuy Tower Belli nắm chắc mình không kém đối phương nhưng nếu thật sự giao thủ thì đừng mơ trona khoảng thời gian ngắn có thể chấm dứt chiến đấu

Sau khi hào quang to lớn lóe lên, truyền kỳ nhân loại kia hoàn toàn biến mất. Xung quanh hắn một cây số bị bao phủ bởi một màn mưa máu

Bên trong mảnh mưa máu ẩn chứa uy năng to lớn. Nó là tinh hoa cả đời của vị truyền kỳ kia. Nếu tên nguy thần kia không rời khỏi thì giờ phút này chắc chắn gặp phải phiền toái lớn

Tuy nhiên tên nguy thần nắm giữ năng lực không gian hệ cười lạnh một tiếng, tiếp tục tập trung lực chú ý lên tên truyền kỳ cuối cùng

Vừa rồi hắn nắm bắt thời cơ thuận di tương đối tốt. Tên truyền kỳ vừa tự bạo thì hắn đã rời đi, cho nên mới không lãng phí nhiều thời gian

Chỉ có điều khi hắn nhìn hướng mà tên truyền kỳ bỏ chạy cùng với ba người ở phía trước thì khuôn mặt lại hơi đổi

Giờ phút này, tên truyền kỳ còn sót lại đã tới bên người đám người Tiểu Ân, sắp tiến vào khe nứt

Nhưng trước mắt hắn hoa lên, một vị thú nhân không biết từ lúc nào đã chắn trước mặt hắn

Về mặt của truyền kỳ nhân loại bị phần muốn chết. Đôi mắt chớp động nổi thù hận khắc cốt铭心. Nhưng ở phía đối diện, Tower Belli khinh thềm để ý, cười lạnh một tiếng. Một đạo hào quang màu xanh biếc giống như một con mãnh xà lớn cuốn trên người hắn

Tuy vị truyền kỳ nhân loại dùng hết khả năng để tránh né nhưng chênh lệch giữa hai người quá lớn. Bất kể hắn thúc giục pháp thuật gì cũng không ngăn cản được công kích của linh vật thú nhân. Một lát sau, hắn đã bị nghiền nát thành một đồng

397. Chương 22 Cạm Bẫy Và Tập Kích (3)

Cảnh tượng này đã xuất hiện vô số lần trong hai ngày nay. Mỗi lần đều là ngục thần đuổi giết truyền kỳ. Hoặc mười mấy vị truyền kỳ liên thủ đối kháng với ngục thần. Thậm chí còn có ngục thần chiến đấu với nhau

Đây là lần huyết tẩy trước khi tiến vào trong luân hồi giới. Nếu người có thực lực kém, căn bản không thể đợi tới lúc luân hồi giới mở ra

Những truyền kỳ đều là những nhân vật đứng đầu ở tinh cầu của mình, nhưng giây phút này không ngờ lại chỉ như cỏ cây, bị các cao thủ ngục thần đồ sát

Những truyền kỳ đến đây thực sự rất nhiều. Hơn nữa còn kết thành quần đội. Phần đông ngục thần không liên thủ với nhau cùng với việc bọn họ không cố hết sức thì phần đông nhóm truyền kỳ cũng miễn cưỡng bảo vệ tính mạng. Tất nhiên, vẫn có một số truyền kỳ có kết cục cực kỳ bi thảm

Ở phương xa, tên ngục thần thấy Tower Belli giết chết truyền kỳ nhân loại, cũng khẽ gật đầu, xoay người rời đi

Hắn cũng không phải kẻ ngu. Sau khi cảm ứng hơi thở, hắn biết ba người này đều là cao thủ cùng giai với mình. Lấy một đánh ba, chỉ sợ dù hắn có năng lực thuần di cũng không dám đi khiêu chiến

Đội người này rời đi, Tower Belli cẩn thận liếc mắt nhìn Tiểu Ân và Day Ville. Thấy bọn họ không có dị trạng gì, dường như không chú ý tới tình hình trong khe sâu. Lúc này hắn mới thở phào nhẹ nhõm một hơi

Trong lòng hắn thầm oán hận. Nếu vì chuyện vừa rồi mà kế hoạch bị phá hỏng thì hắn phải chém tên kia thành trăm vạn mảnh

-Hai vị, sau khi chúng ta tiến vào. Ta sẽ thi triển một loại mật thuật. Trong quá trình này, hai vị không nên thả lực lượng tinh thần ra quá xa. Nếu không sẽ gây ra thương tổn không cần thiết đối với ta

Tower Belli khẽ vuốt ống tay áo. Dường như vừa rồi giết không phải truyền kỳ mà là một con kiến

Tuy Tiểu Ân sớm có dự cảm hắn là một kẻ lòng lang dạ sói nhưng nhìn thái độ thoải mái của hắn, khiến Tiểu Ân rung cả mình

Khuôn mặt của Day Ville không biến hóa gì, hắn cười nói:

-Chúng ta đã rõ, người yên tâm

Tower Belli xoay người, sải bước tiến vào trong khe sâu

Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn khe sâu trước mắt. Đột nhiên trong mắt của hắn lộ ra ánh mắt khinh thường. Tất nhiên hào quang này chỉ lướt qua, căn bản không để Tower Belli có thời gian phát giác

Ba người tiến vào khe sâu. Quả nhiên dọc đường đi. Tower Belli ngâm tụng một đoạn chú ngữ khó hiểu. Sau đó trên người hắn không ngừng tản ra một tầng hào quang mỏng

Sau khi vào trong thung lũng, Tower Belli dừng lại nói:

-Hai vị xin chờ một chút. Ta tới phía trước bố trí một trận đồ, sau đó mới tiếp tục đi được

Tiểu Ân đột nhiên a một tiếng, ánh mắt nhìn Tower Belli tràn ngập vẻ hoảng sợ

Trong lòng Tower Belli rung mình, trong đầu xuất hiện ý niệm, chẳng lẽ những người đó không chờ mình đã tiến hành rồi?

Tinh thần ý thức của hắn tỏa ra ngoài, còn chưa có hành động gì thì Day Ville đã duỗi tay ra. Lực lượng tia chớp cường đại trong nháy mắt như điện oanh kích hắn

Tower Belli quát to một tiếng liều mạng sử dụng linh vật trong cơ thể linh vật, muốn thoát thân mà đi. Nhưng bị cao thủ cùng giai đánh lén, bản thân hắn bị trọng thương. Hơn nữa điều quan trọng đó là Day

Ville am hiểu pháp thuật điện hệ. Loại pháp thuật này có hiệu quả giống như ma túy. Mặc dù thi triển vội vàng, không phát huy được uy lực quá mạnh. Nhưng nó giống như ma túy, không ngừng tiêu hao sức sống của Tower Belli

Bảy cổ thuộc tính bán thần vực gần như cùng vọt tới. Đây là lực lượng tới từ bảy cao thủ cấp ngục thần. Bọn họ liên thủ bày ra bố cục tất sát ở trong này.

Nhưng không nghĩ ra, bọn họ còn chưa đánh lên thì kẻ phụ trách dẫn dắt là Tower Belli lại bị đối phương đánh lên

Tuy nhiên giờ phút này, bảy người không để ý tới sự sống chết của Tower Belli. Trong lòng bọn họ tràn ngập cảm giác nóng nảy, dường như muốn nghiền nát Tiểu Ân thành trăm mảnh. Bảy cổ thuộc tính bán thần vực ẩn chứa uy năng cường đại hướng tới Tiểu Ân

Hơi nhú mảy một chút, thân hình của Tiểu Ân chợt thay đổi

Một cỗ lực lượng từ trên người hắn khếch tán ra. Đây là một cỗ sức mạnh mãnh liệt. Là một cỗ không có thuộc tính lực lượng gì. Cũng là một cỗ sung mãn thiên hạ, thuần túy là lực lượng duy ngã độc tôn

Lĩnh vực lực lượng tiến giai, lực lượng bán thần vực

Cỗ lực lượng này tiếp xúc với bảy cổ bán thần vực, đột nhiên phát sinh một chuyện đáng sợ

Bán thần vực của bảy người không thể áp chế được. Hơn nữa một khi tiếp xúc, lập tức giống như trứng chọi vào đá, bị cỗ lực lượng này nghiền nát

Chẳng qua chỉ mới tiếp xúc mà thôi. Đôi bên đã phân chia mạnh yếu

Tiểu Ân cười lớn một tiếng. Bán thần vực lực lượng chợt phân ra, sau đó hóa thành vạn con linh xà khếch tán ra phương xa

Không ngờ hắn có chủ ý với toàn bộ bán thần vực

Nhưng trong nháy mắt, chợt có một người nhảy lên, dùng tốc độ nhanh như tia chớp bay về phương xa. Tốc độ đó cực nhanh, ngay cả Tiểu Ân cũng chấn động

Trong trí nhớ của hắn, có thể trong nháy mắt phát ra tốc độ như thế. sợ rằng chỉ có thần linh ở trong lục thư thủy tinh

Tuy nhiên dù cho tốc độ của người đó có nhanh hơn nữa nhưng hơi thở của hắn vẫn bị Tiểu Ân cảm ứng. Người này chính là người ở thần điện của vận mệnh chi thần, nhận ra hắn đầu tiên, cường giả nhân loại tới từ chi nhánh thứ mười ba

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên một đạo sát khí. Nhất định phải truy kích tên này, nhưng như thế sẽ phải buông tha những người ở đây. Tuy trona lòng hắn bất bình nhưng hắn không lập tức đuổi theo

Biểu hiện của tên đó nằm ngoài dự đoán của đồng bạn của hắn. Những người này chỉ hơi chần chờ một chút lập tức mất đi cơ hội bỏ chạy

Bán thần vực của Tiểu Ân đã thành, không giống như trước kia chỉ có thể phóng thích ra bức tường năng lượng

Hiện giờ bán thần vực lực lượng dưới sự khống chế của hắn quả thực như có linh tính. Cảnh giới cương nhu hợp nhất khiến Tiểu Ân tùy ý biến hóa, giống như thoát khỏi xiềng xích, hoàn toàn trưởng thành

Bộ phận trung tâm của bán thần vực lực lượng giống như tường đồng vách sắt, bao phủ hắn, Day Ville và Tower Belli ở bên trong. Năm thước xung quanh của bọn họ, lực lượng nào chạm phải nó cũng phải nổ tung luôn

Gần như cùng lúc đó, bên ngoài bán thần vực hóa thành vô số dòng suối nhỏ. Một lát sau đột nhiên tập kích mấy người phía sau. Sự dữ tợn của bán thần vực lực lượng lập tức được thể hiện

Động tác của Tiểu Ân không thể giấu giếm mọi người. Bọn họ có kinh nghiệm giao thủ, sự tình nào cũng đã gặp qua

Không ngờ Tiểu Ân lại biến bán thần vực của mình thành những hạt mưa, quấy nhiễu kẻ thù ở phía sau, vây khốn đối phương. Phương thức chiến đấu như thế dường như chưa từng gặp, thậm chí còn chưa bao giờ nghe thấy

Tất cả mọi người đều là ngụy thần, đều nắm giữ bán thần vực, cho dù có chênh lệch nhưng không có khả năng kém nhau quá lớn

Đem kẻ thù khóa trong bán thần vực của mình. Nhìn qua thì vây khốn kẻ thù nhưng trên thực tế khi kẻ thù toàn lực mở bán thần vực thì đôi bên cũng chịu thiệt

Lực lượng phân ra thì yếu, lực lượng hợp lại thì mạnh. Đây là đạo lý mà ai cũng biết

398. Chương 22 Cạm Bẫy Và Tập Kích (4)

Tuy nhiên điều đáng tiếc đó là người nắm giữ lĩnh vực lực lượng hoặc bán thần vực lực lượng quả thực quá ít

Thậm chí có thể nói ngoài hai người bọn họ ra không có người thứ ba

Cho nên mấy tên ngụy thần kia mới không biết mình đối phó với dạng quái vật gì

Ầm ầm, mấy tiếng nổ vang lên. Mặc dù trong không gian vũ trụ rất khó nghe nhưng bên trong bán thần vực của Tiểu Ân lại rất dễ nghe

Sáu ngụy thần bị Tiểu Ân vây khốn gần như cùng phóng ra pháp thuật cường đại nhất của mình

Nhưng dù pháp thuật của bọn họ phát ra thuộc tính đáng sợ thì một khi chạm phải bán thần vực của Tiểu Ân liền tan biến. Chỉ sợ dù bọn họ mở toàn bộ bán thần vực của mình ra, toàn lực công kích cũng thu được hiệu quả như vậy

Sắc mặt sáu người trong nháy mắt thay đổi, biến thành ảm đạm

Bọn họ cũng biết, giờ phút này là thời điểm quan trọng nhất. Nếu không thể phá tan cái nhà giam này thì kết cục hôm nay của bọn họ chắc chắn không ổn

Trong nháy mắt, tất cả mọi người thi triển thủ đoạn của mình. Sáu vị ngụy thần có bán thần vực toàn lực phát uy. Uy thế to lớn dường như kinh thiên động địa

Sáu loại cấm chú phạm vi nhỏ có thuộc tính khác nhau cùng phát động một lúc. Trong nháy mắt bọn họ cũng phán đoán. Bọn họ không thể dùng lực để phá tan bán thần vực lực lượng. Biện pháp duy nhất đó là sử dụng ma pháp cường đại nhất của mình, trong khoảng thời gian ngắn tiêu hao sức mạnh của bán thần vực lực lượng cường đại. Như vậy mới có thể giành lấy thắng lợi cuối cùng

Những người này có thể trở thành ngụy thần, tự nhiên trải qua trăm ngàn lần chiến đấu. Phán đoán của bọn họ có thể nói là chuẩn. Cũng là con đường duy nhất để đánh tan bán thần vực lực lượng

Tuy nhiên chưa gặp bán thần vực lực lượng chân chính, ai cũng không đoán được sự cường đại của loại bán thần vực này

Sáu cấm chú khu vực nhỏ bùng nổ. Nếu là trước kia chưa tiến giai thành ngụy thần, có lẽ trong lòng Tiểu Ân còn có chút suy nghĩ xem lĩnh vực của mình có thể chịu được nhiều cấm chú như thế hay không

Nhưng giờ phút này, khuôn mặt của Tiểu Ân lộ ra vẻ trào phúng. Thấy nụ cười trên mặt Tiểu Ân, trong lòng những người đó không hẹn cùng xuất hiện hàn khí lạnh thấu xương

Sau đó, bọn họ bị ai phát hiện, năng lượng cấm chú khu vực nhỏ của mình không thể phát huy được gì

Bởi vì ngay khi bọn họ bùng nổ quyết định cá chết lưới rách thì bán thần vực của Tiểu Ân lại phát thần uy. Không còn cục diện vây khốn nữa, thay vào đó là sự áp bách từ bốn phương tám hướng, giống như chiếc lưới được thắt chặt lại

Một lát sau, không gian xung quanh người bọn họ đã bị bán thần vực của Tiểu Ân xâm chiếm. Bọn họ hoàn toàn phí công, cứ như vậy tro mắt nhìn bán thần vực của Tiểu Ân thể như chẻ tre phá tan mọi chướng ngại, mạnh mẽ vây khốn bọn họ trong một tắc vuông

Trong tình huống này, lựa chọn duy nhất của bọn họ đó là lẳng lặng chờ đợi

Nếu còn tiếp tục phóng thích cấm chú khu vực nhỏ thì kẻ gặp xui xẻo chính là bọn họ

Bởi vì không có bán thần vực duy trì, bọn họ phải chịu đựng phần lớn uy lực của cấm chú khu vực nhỏ. Sau đó mới có thể phóng bộ phận còn lại ra bên ngoài

Một khi nghĩ tới chuyện này, bọn họ lập tức phát cuồng

Dùng cấm chú đã kích người khác, đương nhiên là chuyện tốt đẹp. Nhưng nếu cấm chú rơi xuống đầu mình thì không có ai cao hứng cả

Hơn nữa bọn họ phóng thích không phải loại cấm chú đại hình như truyền kỳ pháp sư, mà đem uy lực của cấm chú chất chồng lại, ẩn nấp bên trong bán thần vực, phát ra cấm chú trong khu vực nhỏ

Bởi vì phạm vi thu nhỏ lại hơn nữa còn vận dụng tín ngưỡng lực, loại cấm chú khu vực nhỏ có lực sát thương đối với thân thể vượt xa đại hình cấm chú. Khi giai cấp cao đẳng đối kháng với nhau, cũng chỉ có tốc độ thì triển siêu nhanh, uy lực siêu lớn mới có thể tạo thành thương tổn trí mạng đối với đối thủ

Về phần đại hình cấm chú của cấp bậc truyền kỳ, trong mắt ngụy thần, quả thực chậm như rùa bò. Trong lúc bọn họ chậm rãi niệm chú thì triển thì ngụy thần có thể dễ dàng chém giết một trăm tám mươi lần. Hơn nữa cho dù phóng thích thành công thì lực công kích phân tán tới trăm dặm. Cho dù lực sát thương có cường đại hơn cũng không khiến ngụy thần sợ hãi

Đây là đặc điểm lớn nhất của cấm chú khu vực nhỏ

Nhưng muốn phóng thích cấm chú khu vực nhỏ cần phải có một điều kiện tiên quyết: Đó là bán thần vực, bản thân phải mở toàn bộ bán thần vực ra. Không cần vây khốn kẻ thù vào trong, nhưng ít nhất phải có phạm vi hơn trăm thước. Nếu không một khi phóng thích, kẻ thù tất nhiên gặp xui xẻo nhưng bản thân bọn họ cũng không tránh khỏi thương tổn

Còn như bây giờ, cường đại như bọn họ, trước kia ngụy thần vực gần như trăm trận trăm thắng, nay lại biến thành mai rùa đen

Bán thần vực của bọn họ bị Tiểu Ân áp chế ở trong không gian một tắc vuông. Cho dù bọn họ có ăn thuốc kích thích cũng không thể đẩy mạnh bán thần vực của mình lên

Bán thần vực của Tiểu Ân rất cường đại, dễ dàng áp bách bán thần vực của bọn họ, không sợ bọn họ liều mạng chống cự, ở bên trong bán thần vực của Tiểu Ân, nếu mạnh mẽ chống cự rất dễ bị bẻ gãy nghiền nát

Hoàn thành xong chuyện này, trong lòng Tiểu Ân hoàn toàn thả lỏng

Nếu để sáu người liên thủ, ở bên ngoài tiến hành đại chiến với hắn thì dù Tiểu Ân có nắm giữ bán thần vực lực lượng cùng đẳng mơ tưởng trong thời gian ngắn có thể giải quyết bọn họ. Đôi bên bày ra một trạng thái giằng co kỳ lạ, chờ cho tới khi cửa luân hồi giới mở ra

Dù sao những người này đều là ngụy thần. Chỉ cần tốc độ của bọn họ nhanh hơn một chút, không cho bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân hoàn thành quá trình vây khốn thì chưa chắc Tiểu Ân có thể dễ dàng vây khốn bọn họ

Nhưng những người này không biết sự lợi hại của bán thần vực lực lượng cho nên mới bị Tiểu Ân chế trụ. Giờ phút này, ngay cả Tiểu Ân cũng âm thầm kêu may mắn

Tâm niệm thay đổi rất nhanh, Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói:

-Ai sai các nautơ đánh lên ta?

Thần tình của một thú nhân tát mãi dữ tợn, hấn chăm chú nhìn Tiểu Ân, đột nhiên kêu lên:

-Người rất mạnh, nhưng người chết chắc rồi

Tiểu Ân khinh thường nhìn hấn, bán thần vực lực lượng không hề lưu tình, cứ như thế ép xuống

Nhưng mà giờ phút này, trên người thú nhân tát mãi tỏa ra một đạo hào quang bảy màu rực rỡ. Một võ sĩ toàn thân mặc áo giáp hiện lên phía sau người hấn

-Thần thú...

Vài đạo âm thanh đồng thời kêu lên. Cho dù kẻ bị Day Ville tấn công chặt vật không chịu nổi như Tower Belli, giờ phút này cũng khôi phục được một chút nguyên khí, lớn tiếng kêu lên

Hình chiếu. Không ngờ là hình chiếu thần thú

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, sắc mặt biến thành ngưng trọng

Trong đám nguy thân, Tiểu Ân tự tin có thể quét ngang ngàn quân, không người nào địch nổi

Nhưng một khi liên quan tới thần linh thì chưa biết thế nào được

May mắn là, thú nhân tát mãi triệu tập không phải bản thể thần thú hoặc phân thân mà chỉ là một hình chiếu mà thôi

Đại chiến với thần linh? Đôi mắt của Tiểu Ân sáng lên. Đến đây đi, đét ta nhìn xem, lực lượng thần linh mạnh tới cỡ nào

399. Chương 23 Hình Chiếu Thần Linh (1)

Tất nhiên vũ khí trong tay bọn họ có thể so được với ma pháp trường siêu tuyệt. Trước khi bọn họ tiến giai thành thần linh thì bản thân cũng là một đại ma pháp sư vĩ đại

Sở dĩ sau khi thành thần lại lựa chọn hình dáng như vậy là do chỉ có làm như vậy thì tài năng của bọn họ mới phát huy mạnh nhất

Giờ phút này, phía sau lưng thú nhân tát mãi, toàn thân hình chiếu thần linh bị áo giáp che lấp. Ngay cả một chút khe hở cũng không để lộ ra

Sau khi hình chiếu thần linh xuất hiện, không nói một lời nào nhìn xung quanh

Bên trong hốc mắt của hấn không có sắc thái gì, giống như một hàn đàm (ao lạnh) sâu nhất thế giới, khiến trái tim của mọi người đập nhanh hơn

Uy áp cường đại từ trên người hấn tuôn ra. Chỉ riêng cỗ áp lực to lớn này cũng khiến phần lớn mọi người sinh ra ý nghĩ không chiến mà chạy

Đột nhiên, Tower Belli hô to:

- Tiểu Ân, thả chúng ta, chúng ta giúp người đối phó hấn

Tiểu Ân ngẩn ra, trong mắt hấn tràn ngập hoài nghi và khó hiểu

Từ miệng Tower Belli, Tiểu Ân có thể nhận ra cảm giác bức thiết. Hơn nữa gần như cùng lúc, Tiểu Ân cũng cảm ứng được năm nguy thân bị nhốt trong bán thần vực lực lượng đang dùng ánh mắt phức tạp nhìn về phía hình chiếu thần linh phía sau lưng thú nhân tát mãi

Ánh mắt tràn ngập sợ hãi đối với thần linh, nhưng ngoài sợ hãi ra còn có thần sắc tham lam

Khôna ngờ bọn họ lại thêm nhỏ dãi, hơn nữa mục tiêu của bọn họ là hình chiếu thần thú tôn quý

Trong nháy mắt, Tiểu Ân lập tức minh bạch

Thần linh giáng lâm, cho dù kém cỏi nhất là hình chiếu cũng có một mảnh vỡ thần cách

Mảnh vỡ thần cách có thể khiến thần linh phát huy thực lực cường đại. Giờ tay nhắc chân là có thể núi lở. Nhưng thần linh giáng lâm nắm giữ mảnh vỡ thần cách, không nghi ngờ là đối tượng tốt nhất để đám ngục thần mưu cầu

Tuy mỗi người đều biết, đối mặt với thần linh, cho dù cuối cùng có thể giết chết, nhưng sẽ phải trả một cái giá lớn

Cho dù phần đông ngục thần liên thủ, cuối cùng có thể sống sót, chỉ sợ không có mấy người. Nhưng mảnh vỡ thần cách có ý nghĩa quá lớn đối với ngục thần, đủ để bọn họ quên đi mọi chuyện

Đối với bọn họ mà nói, so với việc vô số người dựa vào vận khí cùng nhau tiến vào luân hồi giới, còn không bằng dùng tính mạng của mình để giết chết hình chiếu thần thú. Như vậy khả năng có được mảnh vỡ thần cách còn lớn hơn

Chỉ trong một giây đồng hồ ngắn ngủi, Tiểu Ân đã suy nghĩ thấu triệt mọi chuyện

Tâm niệm của hắn vừa động, bán thần vực lực lượng toàn lực phun trào, hướng về phía hình chiếu thần linh

Ánh mắt thần linh buông xuống, cũng không có dao động gì. Đường như trong mắt hắn, đám người Tiểu Ân chỉ là những con kiến. Ngay khi đối mặt với thần linh, trái tim của Tiểu Ân đập nhanh hơn. Tần suất đó khiến người ta khó có thể chịu đựng nổi

Thậm chí Tiểu Ân có thể khẳng định, nếu vừa rồi đối mặt với hình chiếu thần thú là một vị cửu tinh ma pháp sư thì giờ phút này chắc chắn người đó đã nổ tan xác mà chết

Chỉ một ánh mắt đã có uy năng to lớn như thế. Quả nhiên là thần linh

Tuy nhiên giờ phút này, bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân đã va chạm với hình chiếu thần linh. Uy lực cường đại giống như dãi non lấp biển

Cảm nhận được cỗ lực lượng cường đại này, thần tình của vị thú nhân phía dưới lập tức kinh hãi. Loại sức mạnh này bọn họ có thể chống lại sao?

Nhìn trộm Tiểu Ân, trong mắt của hắn tràn ngập hối hận. Không ngờ mình lại nghe theo lời của tên kia đi tập kích Tiểu Ân. Đây tuyệt đối là sai lầm lớn nhất trong cuộc đời của hắn

Bán thần vực lực lượng giống như hai tấm thiết bản, muốn đè tên thần linh thành cặn bã. Nhưng không ngờ hình chiếu lại phát ra hào quang bảy màu có uy năng mãnh liệt, không ngờ có thể chặn được sự xâm nhập của lĩnh vực lực lượng

Rất cuộc. một giọng nói như từ trên trời giáng xuống, truyền vào trong óc mọi người

-Bán thần vực lực lượng, không ngờ ngươi có được loại bán thần vực thuộc tính này

Hình chiếu thần thú rất cuộc mở miệng, hơn nữa giọng nói của hắn tràn ngập kinh nghi và bất định

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, thân hình chợt biến mất. Ánh mắt của mọi người hiện lên vẻ hoảng sợ. Trong đó biểu tình của Tower Belli là quái dị nhất

Trong nháy mắt di động, không ngờ hắn còn nắm giữ kỹ năng siêu cấp cường đại này. Nhất thời, tất cả những người vây công Tiểu Ân cảm thấy hối hận

Nếu sớm biết người này có kỹ năng trong nháy mắt di động, bọn họ sẽ không tùy tiện gia nhập

Muốn tiến hành vây khốn và diệt sát người như thế này, gần như là chuyện không có khả năng thực hiện

Trừ khi có thêm ba gã ngục thần có kỹ năng truyền tống trong nháy mắt. Lấy mười vị cao thủ cùng giai vây sát, mới có thể đem người như thế này lưu lại

Đây là chỗ đáng sợ nhất của thuận di. Thuận di là chỗ dựa lớn nhất cho những cao thủ ngục thần dám hành tẩu một mình

Thoáng cái. Tiểu Ân đã xuất hiện ở sau lưng hình chiếu thần linh. Trên tay hắn không biết khi nào có thêm một cây Viên nguyệt loan đao

Khi Tiểu Ân cầm chuôi đao, không ngờ có cảm giác, chuôi đao này dường như sinh ra là để hắn dùng

Dường như chuôi đao trở thành một phần tử trên người hắn, trở thành một bộ phận trên cánh tay hắn

Khi Tiểu Ân lấy đao chém thần, khuôn mặt của mọi người lộ vẻ quỷ dị

Những người này đều là ma pháp sư. Không ngờ ma pháp sư lại dùng đao để chém thần? Điều này thật dọa người mà

Hình chiếu thần thú nhấc tay lên. Trên cánh tay áo của hắn lập tức có thêm một chiếc thuẫn. Chiếc thuẫn vừa lúc chặn chuôi đao lại. Hắn tính toán rất chuẩn, không lưu lại thời gian cho Tiểu Ân phản ứng

Nhưng giờ phút này, mọi người đều nghĩ tới việc cây đao không thể đổi hướng thì đột nhiên cây đao lại vẽ lên một vòng trên không trung. Theo một góc độ quỷ dị chém về phía hình chiếu thần thú

Không biết vì sao, dường như hình chiếu thần thú rất kiêng kỵ cây viên nguyệt loan đao này, không dám dùng phần cứng rắn nhất của áo giáp để ngạnh kháng

Chiếc thuẫn trên cánh tay của hắn dường như không cố định. Khi đao phong của Tiểu Ân di động, không ngờ nó có thể xuất hiện ở nơi mà hắn nghĩ. Mỗi một lần

đều chặn lại đao phong của Tiểu Ân

Tiểu Ân vận đao như bay, bất kể là tư thế hay tốc độ, nhân lực hay độ chính xác, dường như đều được khổ tu mười năm, khiến người khác hoa cả mắt

Giờ phút này các ma pháp sư ngụy thần ngơ ngác nhìn nhau. Rõ ràng là một ma pháp sư ngụy thần cường đại sao lại có đao pháp tốt như vậy?

Ma pháp sư đặc thù thích chơi đao sao?

Tốc độ xuất đao của Tiểu Ân nhanh tới tận cùng. Sở dĩ hắn không vận dụng ma pháp là do hắn muốn biết: Hình chiếu thần thú có uy năng cường đại tới cỡ nào. Sử dụng viên nguyệt loan đao để công kích chỉ là hành động để thử mà thôi. Dù sao chỉ cần bán thần vực lực lượng của hắn còn tồn tại thì hắn không phải lo gì cả

Chỉ trong chốc lát đã chém ra mấy ngàn đao. Gần như mỗi giây đồng hồ phải chém ra mười mấy đao. Loại tốc độ này là trạng thái tốt nhất mà thân thể hắn có thể thừa nhận

Nếu không phải sau khi tiến giai thành ngụy thần, tổ chất thân thể được nâng cao một bước thì tuyệt đối hắn không thể đạt tới mức này

Tuy nhiên dù như thế, đối thủ vẫn phòng ngự vững chắc. Mỗi khi viên nguyệt loan đao sắp chém trúng thì bị thuẫn của đối phương chặn lại, đẩy đao thế của Tiểu Ân dời đi

Nửa ngày sau, rốt cuộc Tiểu Ân giận dữ. Một đao không hề giữ lại, hung hăng chém xuống, chạm vào chiếc thuẫn

Một cảm giác cường liệt truyền đến, cổ lực lượng cường đại bắn ngược trở lại khiến Tiểu Ân thiếu chút nữa là không giữ nổi đao

Tuy nhiên đối phương cũng không dễ dàng tiếp nhận một đao tràn ngập lực lượng của Tiểu Ân

Tuy bản thân Tiểu Ân bị bắn ngược trở lại, nhưng chiếc thuẫn trong tay hình

400. Chương 23 Hình Chiếu Thần Linh (2)

Tiểu Ân dựng thẳng đao, trong lòng cũng thầm giật mình

Không biết cái thuấn kia có lai lịch gì, không ngờ có uy năng cường đại như vậy. Viên nguyệt loan đao trong tay hắn đã hoàn toàn rạn nứt. Phía trên đầy những khe nứt nhỏ. Cho dù người không biết xem đao cũng rõ cây đao đã mất đi giá trị

Thu đao vào trong vòng cổ không gian. Tuy đao đã hỏng nhưng Tiểu Ân không rối loạn. Dựa theo lời của Beica thì cây đao này là tài sản của thần vực bậc cao, có lực sát thương lớn đối với thần linh bậc thấp. Có lẽ vì lý do này mà hình chiếu thần thú không dám để áo giáp của mình chạm phải đao phong

Chỉ có điều không biết chiếc Thuấn kia làm từ nguyên liệu gì, không những không sợ đao phong của mình, ngược lại còn khiến lưỡi đao của mình bị hỏng, quả thực là một kiện bảo bối khó gặp

Trong lòng hơi động, bán thần vực lực lượng ở xung quanh bùng nổ. Nếu nói vừa rồi chỉ giống như một bức tường thì nay lại biến thành một chiếc máy ủi đất, dường như muốn phá hủy mọi thứ ở trước mắt

Một tiếng động lớn vang lên giữa bán thần vực và hình chiếu. Đôi bên va chạm kịch liệt khiến không khí chấn động

Đôi bên vừa tiếp xúc. Tiểu Ân lập tức cảm ứng được sự khủng bố của hình chiếu thần linh

Va chạm với bán thần vực lực lượng của hắn là thần lực, là thần lực chân chính. Đó là lực lượng của thần có thể thẩm thấu mọi thứ, không gì cản nổi

Trước kia Tiểu Ân từng gặp qua hai lần thần lực công kích

Một lần là lúc Thí thần do Cự Ma thần thi triển ra. Còn một lần là khi nữ thần ánh trăng mượn sức của đại kiếm của Harden thi triển thần lực công kích

Lần thứ hai thần lực công kích để lại ấn tượng cực sâu trong lòng Tiểu Ân

Lần đầu tiên Tiểu Ân vừa mới luyện thành công lĩnh vực lực lượng. Kết quả vừa mới tiếp xúc với thần lực, lập tức có cảm giác bị kiềm chế. Nếu không phải thần lực của đối phương không đáng kể thì Tiểu Ân đã xong đời rồi

Lần thứ hai giằng co với nữ thần ánh trăng, lĩnh vực lực lượng của hắn đã trải qua một lần cô động và đè nén, nắm giữ được hai loại thuộc tính khác nhau. Nhưng cho dù như thế, sau khi biến hóa chín lần mới chặn được sự xâm nhập của thần lực

Lần này là lần thứ ba Tiểu Ân chân chính tiếp xúc với thần lực

Mà lần này, lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân đã đại công cáo thành, chân chính biến thành bán thần vực lực lượng cường như hợp nhất

Thần lực vẫn như trước kia cực kì khủng bố, bên trong ẩn chứa năng lượng cường đại tới

mức khó tin. Thần lực dường như bao hàm một loại lực lượng, dường như bất cứ loại năng lượng nào tiếp xúc với nó đều biến thành cùng loại với nó

Thậm chí Tiểu Ân có thể khẳng định, nếu không phải lần này lĩnh vực lực lượng biến thành bán thần vực lực lượng thì sau nhiều lần va chạm, chắc chắn lực lượng của hắn sẽ bị đối phương cắn nuốt. Cho dù muốn ngăn cản cũng chưa chắc làm được

Nhưng sau khi tiến giai, bán thần vực lực lượng của hắn đã không còn sơ hở. Mỗi một lần va chạm đều hất văng thần lực của đối phương ra. Giống như sóng biển dâng trào, tràn đầy khí thế dời non lấp biển

Dường như trước mặt hắn, không phải hình chiếu thần linh mà chỉ là một con rối đối mặt với công kích của hắn, ngay cả lực trả đòn cũng không có

Nhóm ngục thần cảm thụ công kích cường đại của Tiểu Ân, lúc này bọn họ mới chân chính tâm phục khẩu phục

Dù nói thế nào, thì đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy có người áp chế được lực lượng của hình chiếu thần linh

Hình chiếu thần linh mang theo không nhiều thần lực. Dưới công kích liên miên không dứt của Tiểu Ân, thần lực tiêu hao vượt qua dự đoán của hắn. Không chỉ có như thế, bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân không ngờ chặt chẽ vậy khốn hắn. Năng lượng đè nén tới mức đáng sợ, khiến hình chiếu không thể hấp thu lực lượng bên ngoài

Giây phút này, hình chiếu thần linh cảm nhận được sự khổ sở của nhóm ngục thần

Nếu không phải vừa xuất hiện đã bị bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân vây khốn thì hiện tại hắn không bị động như thế này

Hình chiếu thần thú lung lay vài cái, dường như muốn tìm một khe hở để rời đi. Nhưng đối mặt với bán thần vực lực lượng đã trải qua trăm lần rèn luyện của Tiểu Ân, lực lượng của hắn không ngờ không thể đánh tan được

Một lúc sau, hào quang bảy màu trên người hình chiếu dường như ảm đạm đi rất nhiều. Còn bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân giống như ăn được thuốc kích thích, càng đánh càng điên cuồng

Từ từ, hình chiếu thần thú duỗi cánh tay dài của mình ra, không ngờ hung hăng chụp vào đầu thú nhân tát mãn triệu hoán mình

Tên tát mãn mở to hai mắt, đôi mắt tràn ngập sợ hãi. Nhưng không biết vì sao, bị hình chiếu thần linh nắm giữ, hắn không thể cử động được. Hắn cứ như vậy trơ mắt nhìn hình chiếu

Trong nháy mắt, thân thể của thú nhân tát mãn bành trướng lên. Trong chớp mắt thân hình của hắn đã thay đổi

Hai chân hắn kéo dài ra, giống như một cái mái chèo. Sau đó hình chiếu thần thú đưa thân hình hắn về phía trước. Cứ như thế một cao thủ cấp ngục thần cứng rắn va chạm với bán thần vực lực lượng

Bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân đột nhiên nứt ra. Trên người thú nhân tát mãn xuất hiện một cỗ oán khí

Dưới oán khí mãnh liệt, bán thần vực lực lượng bị xuyên thấu, truyền tới não bộ của Tiểu

Ân

Trong nháy mắt Tiểu Ân biết bán thần vực lực lượng của mình có tồn tại khuyết điểm. Phòng ngự đối với tinh thần công kích còn chưa đủ

Chỉ có điều có thể phát hiện khuyết điểm này và lợi dụng nó thì chỉ có cấp bậc thần linh mới làm được

Cảm xúc tiêu cực cường đại trong nháy mắt bạo phát. Đây là công kích tinh thần cuối cùng của một vị tát mãn ngục thần trước khi lâm chung. Oán khí cường đại tới nỗi khiến người khác lạnh cả người

Có lẽ tên tát mãn ngục thần kia không oán hận Tiểu Ân mà oán hận thần thú mà hắn tín ngưỡng

Dù sao hắn triệu tập ra hình chiếu thần linh là vì bảo mệnh, nhưng cuối cùng lại bị hình chiếu giết chết, oán khí không cần nghĩ cũng biết

Ngay khi Tiểu Ân bị năng lượng tiêu cực quá nhiều thì thân thể của thú nhân tát mãn bùng nổ. Loại bùng nổ này không chỉ gồm lực lượng toàn thân của một ngục thần, hơn nữa trong đó còn ẩn chứa một bộ phận thần lực của hình chiếu thần thú

Trước mắt mọi người, trong chân không dường như xuất hiện từng đạo năng lượng thần kỳ dao động

Bán thần vực lực lượng bị loại bạo liệt này đả kích, không ngờ không tán loạn. Chẳng qua ở trung tâm của trận bạo liệt, xuất hiện một con đường thông tới ngoại giới

Sắc mặt của mọi người thay đổi. Bọn họ vốn muốn thừa dịp này để rời đi, khi đó hoặc vây công Tiểu Ân, hoặc giết chết hình chiếu thần linh, nhưng không ngờ trình độ kiên cố của bản thân vực lực lượng lại biến thái tới mức nằm ngoài sự dự đoán của bọn họ

Nếu không phải bọn họ tận mắt nhìn thấy, bọn họ cũng không bao giờ tin, trên thế giới này có bản thân vực có thể bảo trụ được trước sự tự bạo của cao thủ cấp nguy thần. Hơn nữa trong quá trình tự bạo còn pha trộn một ít thần lực. Uy lực thì triển ra tuyệt đối đạt tới mức khó tin

Tới tận bây giờ, trong lòng bọn họ lạnh lại, tràn ngập lo lắng

Hình chiếu thần thú phát giác chuyện không ổn, lập tức quyết định thật nhanh, hy sinh tín đồ triệu hoán hấn tới. Tình nguyện dùng tín đồ làm vật tiên phong, khiến Tín đồ tan xương nát thịt, tạo ra cơ hội để hấn có thể thoát thân

Không chỉ có như thế, trong nháy mắt hấn còn thu lấy linh hồn của tín đồ. Mở rộng năng lượng tiêu cực của tín đồ tới mức lớn nhất để công kích Tiểu Ân, khiến Tiểu Ân không kịp ngăn cản chuyện này

Chỉ có điều làm như vậy, vị thú nhất sát mãn kia liền không có thi cốt hơn nữa ngay cả linh hồn cũng tan biến. Thủ đoạn độc ác quyết đoán như thế khiến mọi người phát lạnh. Ngay cả Tower Belli cũng hít một hơi lạnh, trong mắt lộ rõ vẻ hoảng loạn

401. Chương 23 Hình Chiếu Thần Linh (3)

Trong nháy mắt, hào quang giống như ánh sáng mặt trời, phát ra uy năng khổng lồ

Không khí xung quanh dường như bị cỗ lực lượng này chấn tan. Thân thể hấn nổi lên trong hào quang vạn trượng, giống như một thiên thể chiếu rọi

Năng lượng trong suốt trong nháy mắt bạo phát ra, không chỉ bao gồm lực lượng của bản thân Tiểu Ân mà còn bao hàm bộ phận thần lực mà Cự Ma thần tích lũy mấy năm nay và nhiệt độ nóng rực của vạn năm quang nguyên chỉ vương

Trong hơn một năm nay. Cự Ma thần đã hấp thu không biết bao nhiêu thần lực kết tinh, thu được bao nhiêu tín ngưỡng lực

Ngoài việc cung cấp cho mảnh vỡ thần cách thì còn một bộ phận thần lực tồn trữ lại bên trong thân thể của hấn. Giờ phút này, dưới sự trợ giúp của Vô Danh .. Đại lực thần tạo mở ra, thần lực của Cự Ma thần, nhiệt độ của vạn năm quang nguyên chỉ vương đều bộc phát ra, dùng phương thức thô bạo nhất, trực tiếp kết hợp với bản thân vực lực lượng của Tiểu Ân. Chúng tổ hợp thành một loại năng lượng mới, trong nháy mắt chiếu xuống hình chiếu thần linh

Ánh mắt của hình chiếu thần linh kinh ngạc nhìn Tiểu Ân. Nhìn mình từ từ tiêu tan, dường như hấn cũng không tin mình bị người trước mắt diệt sát

Quả thực hình chiếu thần thú không nghĩ Tiểu Ân có thể nhanh chóng thoát khỏi sự quấy nhiễu của cảm xúc tiêu cực. Càng không nghĩ tới việc, một kích vừa rồi của hấn tại sao lại pha trộn nhiều loại năng lượng, mỗi loại năng lượng đều vô cùng cường đại như vậy? Điều này quyết không thể xuất phát từ một người. Làm sao bọn chúng có thể đồng tâm hiệp lực như vậy?

Chỉ có điều còn chưa chờ hấn nghĩ thông suốt thì hình chiếu của hấn đã hoàn toàn tan biến

Hai điểm hàn tinh nhanh chóng bay ra từ hình chiếu. Dùng tốc độ nhanh như tia chớp bay ra bên ngoài

-Mảnh vỡ thần cách?

Đám người Tower Belli không hẹn cùng kinh hô. Nếu giờ phút này bọn họ không bị giam cầm, chỉ sợ đã sớm liều mạng lao ra cướp đoạt

Ngay khi hai điểm hàn tinh sắp bay ra thì một bóng người lao tới. Giơ tay ra, lập tức không chế được hai điểm hàn tinh

Tower Belli và đám ngục thần không hẹn cùng thở ra một hơi. Tuy bọn họ vẫn bị Tiểu Ân khống chế, nhưng không biết vì sao khi nhìn thấy hai điểm hàn tinh không trốn đi được, bọn họ không hẹn cùng buông lòng

Hai điểm hàn tinh rơi vào tay Tiểu Ân, lập tức xuất hiện biến hóa kì dị

Trong đó một biến thành mảnh vỡ thần cách màu bạc, điểm hàn tinh còn lại thì biến thành một đứa bé mặc giáp, giống hệt hình chiếu thần thú

Đứa bé ngẩng đầu chăm chú nhìn Tiểu Ân nói:

-Tên khinh nhờn thần linh kia, nếu người đã thương hồn phách của ta, nhất định sẽ bị ta nguyên rửa ta nhất định sẽ khiến người gặp báo ứng vì chuyện thí thần

Tiểu Ân ngẩn ra nhìn đứa bé, một lúc sau nói:

-Nếu ta giết người, sẽ bị người nguyên rửa sao?

-Đương nhiên, nếu người giết ta, người sẽ bị tất cả thần linh của hệ thần thú đuổi giết, không chết không ngừng

-Được rồi, ta tin...

Tiểu Ân kéo dài ám thanh nói:

-Nếu giết người bị người nguyên rửa thì ta sẽ không bao giờ giết người

Linh hồn thần thú trầm tĩnh lại. Trong lòng hẩn nhanh chóng tính toán. Một khi trở về, lập tức lấy phân thân tới báo thù

Bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân tuy lợi hại nhưng phân thân có thể sử dụng thần vực chân chính. Dưới tác dụng của thần vực, chắc chắn có thể chém giết hẩn

-Độc thần giả, để hồn phách và mảnh vỡ thần cách của ta trở về thần quốc, ta có thể tha cho hành vi giết chóc của người

Nhưng mà, đúng lúc này, khoe miệng Tiểu Ân nở nụ cười khiến hẩn lạnh cả tóc gáy

-Thả ngài trở về?

Tiểu Ân cười tủm tỉm nói:

-Được rồi, ngài đi đi

Nói xong. Tiểu Ân buông tay, cổ lực lượng giam cầm hẩn lập tức biến mất

Linh hồn thú thả náo náo, trong lòng hẩn chấn động. Nhưng có cơ hội rời đi, làm thế nào hẩn lại buông tha

Bóng người biến thành một điểm hàn tinh, bay vào trong hư không

Nhưng khi hẩn vừa cách Tiểu Ân mười hai thước thì trong hư không đột nhiên xuất hiện một u linh thể kỳ dị. U linh thể mở mắt, bên trong có thêm lực hút hùng mạnh. Trong nháy mắt hút linh hồn thú thần vào trong

Tuy linh hồn tận lực muốn chạy trốn. Nhưng dường như u linh thể có một loại lực lượng thần kỳ. Loại sức mạnh này có lẽ kém thần linh, nhưng lại có năng lực khắc chế linh hồn. Cho nên linh hồn thú thần điên cuồng mở miệng mắng nhưng vẫn bị u linh thể hấp thu vào trong

Sau khi hấp thu xong, u linh thể chợt phát ra một đạo hào quang, sau đó hào quang biến mất

Khoe miệng Tiểu Ân mỉm cười. Đó là do hẩn và Cự Ma thần giờ trò quỳ. Tuy nhiên u linh thể có thêm vài phần thần bí khiến người khác có cảm giác cao thâm

Từ từ sắc mặt của Tiểu Ân khê biến, đảo mắt lại, miệng khê mắng một câu. Sau đó tay hấn vung lên. bán thần vực lực lượng phát huy tới cực hạn, trong nháy mắt tiêu biến

Không chỉ hấn biến mất ngay cả Tower Belli và sáu vị ngục thần ở bên trong cũng biến mất

Tuy bọn họ từng nghĩ tới việc đối kháng nhưng dưới sự áp chế của bán thần vực lực lượng, cuối cùng bọn họ thông minh buông tha lựa chọn chống cự. Bởi vì bọn họ đều nhìn ra, nếu giờ phút này bọn họ muốn gây phiền toái thì kết quả chờ đợi bọn họ còn phiền toái hơn

Day Viile nhìn bốn phía trống không, thở nhẹ một hơi. Cảm nhận nơi có hơi thở yếu nhất truyền đến, hóa thành sao băng rời khỏi

Hấn nắm giữ bán thần vực hệ thiểm điện. Loại thần vực này có một đặc điểm, đó là nhanh. Có thể nói là có tốc độ đệ nhất thiên hạ. Tuy so với tên ngục thần nhân loại vừa rồi kém hơn một chút. Nhưng nếu để hấn rời khỏi trước, thì người có thể đuổi kịp hấn có thể đếm được trên đầu ngón tay

Một lát sau, phần đông ngục thần và nhóm truyền kỳ chạy tới nơi này

Một kích cuối cùng của Tiểu Ân ẩn chứa năng lượng mặt trời cường đại của vạn năm quang nguyên, giống như một tiểu hành tinh đột nhiên bùng nổ, phát ra hào quang vạn trượng

Nhưng người trên thiên thể, cho dù là người mù cũng cảm ứng được nơi này phát sinh biến hóa

Mà có tư cách tiến vào nơi này và có thể sống sót tới hôm nay, không người nào không có bản lĩnh. Cho nên chỉ một lát sau đã có rất nhiều người chạy tới

Phần đông nhóm ngục thần hành động một mình, nhiều nhất không vượt quá ba người

Nhưng nhóm truyền kỳ thì khác. Trên cơ bản đều hơn mười người tụ lại một chỗ. Thậm chí có đội còn vượt qua ba mươi người. Ba mươi người một tổ đi cùng nhau, dù không thống nhất làm một thể, nhưng mơ hồ có ý hỗ trợ lẫn nhau

Đôi bên phân biệt một cách rõ ràng. Đặc biệt là nhóm truyền kỳ, ánh mắt e dè, sợ hãi oán hận nhìn đám ngục thần. Nếu không phải biết mình không địch nổi, chỉ sợ giờ phút này đã tàn nhẫn lao vào đánh đập đám ngục thần

Xa xa có một hơi thở tuy rằng không quá mạnh mẽ, nhưng hơi thở đó lại khiến người khác kinh sợ. Cả người hấn tỏa ra ánh sáng xanh thẳm, đang chậm rãi đi tới

Hấn cô độc đi tới, chỉ vài bước đã tới chính giữa mọi người

Bên trong phiên vực, còn lưu lại tàn lưu của trận đối chiến giữa Tiểu Ân và hình chiếu thần thú. Trong đó rõ ràng nhất một kích cuối cùng của Tiểu Ân

Trong đám cao thủ, kể cả ngục thần cũng giữ khoảng cách nhất định với nơi này. Không phải bọn họ không muốn tới gần mà vì có nhiều người đứng bên cạnh như hồ rình mồi nên mới khiến mọi người không dám “ném chuột mà vỡ bình”, không dám tới gần khu trung tâm

Nhưng mà khi người này tới, không ngờ không để ý tới mọi người, cứ như thế tiến tới trung tâm

Hấn yên lặng đứng ở đó trải ngộ. Dường như rốt cuộc cảm ứng được gì, lộ ra nụ cười, lâu bầu nói:

-Hóa ra hấn cũng tới. ừ, đối thủ của hấn là ai? ở đây đâu có ai xứng làm đối thủ của hấn?

Tất cả mọi người đều chú ý tới quái nhân đang tự nói thầm. Nhưng cho tới bây giờ, không ai dám ra mặt khiêu khích quái nhân này

402. Chương 23 Hình Chiếu Thần Linh (4)

Nhìn bộ dáng tự nhiên của người này, không coi ai ra gì, cho dù là kẻ ngu cũng biết, đây không phải người tốt

Ở đây không có ai là kẻ ngu, cũng không có ai là người nóng nảy. Cho nên không có ai xuất đầu, đối địch với người này

Quái nhân có làn da màu lam ngẩng đầu nhìn về một phương hướng. Đó là hướng Day Ville rời đi. Hắn khẽ lắc đầu, dường như quyết định ai đó, không đuổi theo phương hướng đó, mà bay theo một hướng khác. Điều này nói rõ hắn không muốn đối mặt với người kia

Người này tuy không tạo ra tiếng động gì, nhiều nhất chỉ nói nhỏ vài câu, nhưng khi hắn xuất hiện, tất cả mọi người đều cảm thấy một cổ áp lực ngưng trọng. Cho tới khi hắn rời đi xa, mọi người mới gỡ được tảng đá trong lòng ra

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn nhau. Người này rốt cuộc là ai, Khôna ngờ nắm giữ uy áp khủng bố tới như vậy

Bên trong đám truyền kỳ, một người có vóc dáng thấp bé nói nhỏ:

-Hắn chính là niềm kiêu ngạo của chi nhánh thứ mười ba. Đệ nhất truyền kỳ ngày trước của chi nhánh thứ mười ba, Matt Lazo

-Hắn là Truyền kỳ của chi nhánh thứ mười ba? Người còn lại kinh ngạc hỏi

-Đúng vậy

Người nọ tràn ngập cảm khái nói:

-Ngày trước hắn có danh hiệu truyền kỳ đệ nhất ở trong chi nhánh thứ mười ba. Có được lĩnh vực vô tận là một trong tứ đại lĩnh vực. Ở hội đấu giá, vì mảnh vỡ thần cách, hắn từng lấy lực một người bức bách bốn vị ngụy thần chạy trốn chết. Hơn trăm vị truyền kỳ đứng ở một bên khoanh tay đứng nhìn, căn bản không dám trà trộn vào trong

Truyền kỳ có vóc người thấp bé vừa nói, vừa khép hờ đôi mắt, dường như nhớ lại điều gì đó

Ở xa, một vị ngụy thần cất tiếng nói:

-Vì sao các hạ lại biết rõ?

Người nọ rung mình, ngẩng đầu lên thì thấy một vị ngụy thần ở giữa không trung hỏi, Không biết khi nào, ánh mắt của mọi người đều tập trung lên người hắn. Nhiều ánh mắt sắc bén, linh hoạt, cường đại cũng nhìn. Dù người này là truyền kỳ, nhưng giây phút này, hắn đỏ đầy mồ hôi, khuôn mặt liên tục biến hóa

Ánh mắt của mỗi một vị truyền kỳ, mỗi một vị ngụy thần giống như những mũi tên vô hình, đem bản thân hắn làm cái bia ngắm. Nếu không phải bản thân hắn là một vị truyền kỳ thì chỉ sợ giờ phút này hắn đã chết ngất rồi

-Hừ, các hạ thấy ta không đủ tư cách hỏi vấn đề này sao? Ngụy thần trên không trung hừ lạnh

Truyền kỳ có vóc dáng thấp bé kêu lên:

-Không dám, sợ dĩ kẻ hèn biết rõ là do lúc đó kẻ hèn là một trong những truyền kỳ xem cuộc chiến đó

Hắn dừng một chút nói:

-Việc này kẻ hèn tận mắt nhìn thấy, tuyệt không giả dối

-Thực lực của Matt Lazo lợi hại như vậy sao?

Ngụy thần trên không trung khinh thường hỏi, nhưng ánh mắt của hắn hoàn toàn ngưng trọng lộ ra ý nghĩ chân thật của hắn

Trong lòng truyền kỳ có vóc dáng thấp bé cười lạnh. Vừa rồi khi Matt Lazo ở đây, vì sao người không có can đảm tiến lên chất vấn. Hiện tại không biết thẹn mà nói những câu này. Nhưng vẻ mặt của hắn vẫn cung kính như trước nói:

-Đúng vậy, chỉ có điều năm đó hắn chỉ là truyền kỳ, nhưng hiện giờ nghe nói hắn đã tiến giai thành ngụy thần

Giữa sân lập tức xuất hiện nhưng tiếng động. Đặc biệt là sắc mặt của đám ngụy thần, đều trở nên khó coi. Điều này cũng không lạ, bởi vì đột nhiên xuất hiện một nhân vật cường thế như thế, tự nhiên khiến phần lớn cường giả cảnh giác. Đối với những người có hy vọng đoạt được mảnh vỡ thần cách là một chuyện không tốt

-Đệ nhất cao thủ...

Ngụy thần trên không trung lãnh đạm nói:

-Không ngờ chi nhánh thứ mười ba xuất hiện một vị cao thủ trẻ tuổi như thế. Ha ha, thực khiến người khác hâm mộ

Truyền kỳ có vóc người thấp bé do dự một tiếng, rốt cuộc nói:

-Ngày xưa Matt Lazo là đệ nhất cao thủ của chi nhánh thứ mười ba, nhưng hiện tại không phải

Những lời này giống như sấm sét vang lên trong lòng mọi người. Gần như ánh mắt của mọi người đều chuyển qua người vị truyền kỳ, khiến hắn một lần nữa thể nghiệm cảm giác vạn tiễn xuyên tim

Hắn lau mồ hôi lạnh nói:

-Cũng trong lần đấu giá đó, tuy Matt Lazo đánh bại bốn vị ngụy thần, nhưng có một vị truyền kỳ ra tay, cuối cùng đánh bại hắn. Trở thành đệ nhất truyền kỳ của chi nhánh thứ mười ba chúng ta

Hắn hít một hơi lạnh nói:

-Tuy nhiên, hiện giờ Matt Lazo đã trở thành ngụy thần. Cho nên nếu hắn có gặp lại vị truyền kỳ kia thì cũng rất khó nói trước được thắng bại

Mọi người yên lặng, không có người có hứng thú nói chuyện

Kỳ thật ngoài miệng thì bọn họ không nói ai nhưng lại sử dụng tinh thần để giao lưu trong phạm vi lớn

Giây phút này, tất cả mọi người đều im lặng không có ai nguyện ý giao lưu với người khác

Trong lòng mọi người đều nghĩ, Matt Lazo có thể đánh bại sự liên thủ của bốn vị ngụy thần, đến tột cùng là dạng người gì?

-Người đó là ai?

Một lúc sau, vị ngụy thần trên không trung rốt cuộc hỏi. Chỉ có điều khi hắn hỏi vấn đề này, tinh thần dao động cực kỳ rối loạn. Bởi vậy có thể thấy được, tin tức này khiến hắn khiếp sợ tới cỡ nào

Truyền kỳ có vóc người thấp bé nói rõ từng chữ:

-Người đó là đệ nhất cao thủ của chi nhánh thứ mười ba chúng ta Tiểu Ân!

Yên lặng, một nam tử đứng giữa đám người xoay người rời đi

Hơi thở trên người của hắn chỉ là cao thủ cấp bậc truyền kỳ mà thôi. Hiện giờ phần lớn truyền kỳ đều kết thành đội, thế mà hắn lại một mình rời đi, thật không biết do hắn can đảm hay do hắn ẩn nấp

Giờ phút này, trên mặt hắn không có vẻ ngưng trọng và đồ kị như những người khác mà lộ ra vẻ mỉm cười thần nhiên

-Matt Lazo, Tiểu Ân, hừ hừ. Chỉ mong chúng ta giống nhau. Xem ai là người lợi hại nhất ngân tâm. Chi nhánh thứ mười ba của các ngươi có gì cao minh

Động tác của người nọ lặng yên không tiếng động, lắc lư vài cái đã biến mất

Tuy nhiên phương hướng mà hắn rời đi, lại hoàn toàn khác với hướng của Tiểu Ân và Matt Lazo. Hắn cũng không muốn đối mặt với đám người Tiểu Ân sớm

Tiểu Ân tự nhiên không biết ở bên ngoài xuất hiện nhiều chuyện như vậy. Nếu hắn biết thân phận ở chi nhánh thứ mười ba của mình bị người khác vạch trần, chắc chắn hắn sẽ hối hận tới muốn chết

Tuy nhiên giờ phút này người hối hận không phải hắn mà là sáu vị ngụy thần bị giam giữ trong bán thần vực lực lượng của hắn

Vốn những người này tổng cộng có tám người. Nhưng trong đó có một người nhất như chuột. Vừa thấy Tiểu Ân dùng bán thần vực lực lượng để phản kích, tên đó dùng toàn bộ sức lực để chạy trốn

Nhìn biểu tình của những người này là biết bọn họ quen biết nhau chưa lâu, cho

nên Tiểu Ân cũng không moi được tin tức gì từ tên chạy trốn

Đám ngụy thần bị bắt tới một nơi. Sau khi bọn họ nhìn bốn phía, cảm thụ mật độ ma pháp nguyên tố ở xung quanh, sắc mặt của sáu người thay đổi

-Đại lục thần tạo? Không ngờ nơi này là đại lục thần tạo

Tower Belli nói

Tiểu Ân khẽ mỉm cười nói:

-Kiến thức của người không tồi

Đột nhiên mặt đất chấn động, bùn đất xung quanh dựng lên, tạo thành một người đá lớn hơn Tiểu Ân một chút

Người đá này nhìn Tiểu Ân, tay sờ đầu nói:

-Tên vừa rồi nói năng lung tung, thật đáng chết mà

Hai tay Tiểu Ân vội vàng tạo thành chùy thập trước ngực, khuôn mặt tràn ngập tươi cười nói:

-Đại huynh, thực sự xin lỗi. Ngài là sinh mạng thuần khiết nhất trên thế giới. Những thứ đó không có nhiều ảnh hưởng với ngài, cho nên ta mới đem mấy thứ đó giao cho ngài. Nếu không lần này ta chưa chắc đã chống đỡ được

Người đá kinh ngạc nói:

-Nguy hiểm như vậy sao?

Tiểu Ân vội vàng bày ra bộ dáng nghiêm túc, nói:

-Đúng vậy, rất nguy hiểm. Lần này ta có thể giữ được tính mạng, công lao của ngài tuyệt đối đứng hàng đầu

Lúc này người đá mới vừa lòng gật đầu, sáu ngụy thần đều há hốc mồm

403. Chương 23 Hình Chiếu Thần Linh (5)

Hơn nữa nhìn người đá nói năng nhỏ nhẹ, trong lòng không khỏi khinh thường hóa ra chỉ là đầu đá kêu to mà thôi

Người đá và Tiểu Ân đàm luận một lúc. Thân hình hơi run lên, sau đó trầm xuống phía xuống

Khi hắn biến mất, tất cả đều khôi phục bình thường. Ngay cả dấu vết cây cỏ cũng được khôi phục như cũ

Tới hiện tại, không có người nào dám coi thường người đá nữa. Thậm chí còn có người phỏng đoán, người đá là ma thú bậc cao nào đó của Tiểu Ân biến hóa thành, rõ ràng muốn áp chế bọn họ

Bọn họ cũng không biết nếu để linh hồn thú thần nhìn thấy cảnh tượng này, chắc chắn sẽ minh bạch vì sao Tiểu Ân có thể trong khoảng thời gian ngắn thoát khỏi sự quấy nhiễu của năng lượng tiêu cực

Kỳ thực nguyên nhân rất đơn giản. Căn bản Tiểu Ân không đặt năng lượng tiêu cực ở trong lòng. Hắn đẩy oán niệm rời ra ngoài là xong

Có thể đem oán niệm rời ra ngoài, nhìn khắp thế gian, ngoài thần linh ra thì chỉ sợ Tiểu Ân mới có thực lực như thế

Nếu hắn không có đông phân thân thì không thể làm được điều này

Tuy nhiên trong lúc đó Tiểu Ân cũng hơi nóng nảy, căn bản không nhớ đem cảm xúc dời sang người ai. Chờ tới khi hắn thoát khỏi, mới biết kẻ xui xẻo là đại địa chi mẫu

Sau khi tru diệt hình chiếu thần thú, Tiểu Ân từng nghĩ tới chuyện phân hủy năng lượng tiêu cực, muốn gánh vác một phần trách nhiệm

Nhưng rõ ràng hắn xem nhẹ năng lượng của đại địa chi mẫu. Chỉ trong một thời gian ngắn, năng lượng tiêu cực đã bị đại địa chi mẫu tiêu hóa sạch, không còn một chút dao động nào

Đại địa chi mẫu quả nhiên có danh từ người mẹ nhân hậu. Đối phó với loại cảm xúc tiêu cực, không nghi ngờ gì là đối tượng tốt nhất

Hắn quyết định, từ nay về sau, những chuyện liên quan đến cảm xúc tiêu cực sẽ để đại địa chi mẫu giải quyết

Quay đầu lại, khuôn mặt tươi cười của Tiểu Ân hoàn toàn kiềm chế lại. Ánh mắt nhìn đám ngụy thần có thêm vài phần khác thường

Mấy người đồng thời cảnh tỉnh, trong lòng có cảm giác không yên

-Tốt lắm, hiện tại mọi việc đã xong. Vì sao phải đánh lén ta?

Tiểu Ân chậm rãi hỏi. Tuy nhiên lần này vấn đề có chút khác. Sau khi thấy thực lực của Tiểu Ân, tâm tình của mấy người có chuyển biến lớn

-Tiểu Ân các hạ, sở dĩ chúng ta đánh lén ngài, hoàn toàn là do tin nhầm tên tới từ chi nhánh thứ mười ba Tower Belli cười khổ nói:

-Tên kia nói, trên người của ngài có mảnh vỡ thần cách, cho nên chúng ta mới làm ra loại chuyện đó. Tuy nhiên hiện tại chúng ta đã rõ mục đích của hắn. Hắn không phải vì mảnh vỡ thần cách mà dụ dỗ chúng ta có chủ ý với ngài, kết thù với ngài. Mượn tay ngài diệt trừ chúng ta

Năm ngụy thần khác lập tức gật đầu. Nhắc tới tên tới từ chi nhánh thứ mười ba, trong mắt mọi người tràn ngập hận ý

Đặc biệt tên kia vừa mới tiếp xúc với Tiểu Ân, liền bỏ chạy. Đây mới chuyện khiến mọi người thống hận. Cũng khiến bọn họ biết, tên kia muốn dẫn bọn họ tới con đường tử vong

Nhưng những lời này lọt vào tai Tiểu Ân khiến tâm thần hắn chấn động, khó có thể kiềm chế

Không ngờ tên kia biết trên tay mình có mảnh vỡ thần cách? Làm thế nào hắn biết nhỉ. Hay là do tên kia thuận miệng bịa chuyện. Hay hắn biết gì đó?

Trong khoảng thời gian ngắn, tâm thần của Tiểu Ân đại loạn bởi vì hắn hiểu, nếu để người khác biết bí mật lớn nhất của mình thì từ nay về sau, cho dù hắn muốn làm con chuột qua đường cũng không làm được

Bởi vì bất kể là truyền kỳ hay ngụy thần, thậm chí là thần linh đều sẽ dùng toàn lực tìm kiếm mình, hơn nữa không đạt được mục đích không bỏ qua

Nhìn sắc mặt của Tiểu Ân càng ngày càng lạnh xuống, trong lòng mọi người trầm xuống

Sắc mặt của Tower Belli trắng bệch, đột nhiên kêu lên:

-Tiểu Ân các hạ, chúng ta quả thật bị lừa. Tuyệt đối không có địch ý với ngài

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, trong tay có thêm một điểm hàn tinh. Đó là mảnh vỡ thần cách lấy được từ chỗ hình chiếu thần thú

Tuy mọi người đều biết mình đang ở trong cảnh dữ nhiều lành ít nhưng sau khi thấy mảnh vỡ thần cách, trong mắt mọi người lộ rõ vẻ nóng bỏng

Tiểu Ân nhẹ giọng nói:

-Nguyên ta có thể buông tha cho các ngươi, nhưng các ngươi đều tận mắt thấy ta chém giết hình chiếu thần thú, đoạt thần cách và giết linh hồn hân. Các ngươi nghĩ ta sẽ để các ngươi đi tuyên dương sao

Sắc mặt của đám người Tower Belli thay đổi. Để tay lên ngực tự hỏi, nếu đổi lại là vị trí của bọn họ thì mình sẽ làm thế nào

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua khuôn mặt của bọn họ

Một cảm giác lạnh giá tràn ngập trona lòng bọn họ bởi vì ánh mắt này nhìn họ như thể đang nhìn một đồng thi thể vậy.

Trong lòng bọn họ tràn ngập cảm giác thê lương, biết Tiểu Ân sẽ lập tức xuống tay

Khuôn mặt của Tower Belli lộ rõ vẻ kiên nghị, hân hết lớn:

-Tiểu Ân các hạ, ta nguyện ý dâng linh hồn của mình cho ngài. Ký kết linh hồn khế ước với ngài. Mời ngài nhận

Năm ngụy thần khác ngẩn ra, sắc mặt trở nên phức tạp

Tiểu Ân theo dõi sắc mặt của Tower Belli. Giây phút này, hân có chút hoài nghi, người này không giống như Pakistan đó chứ, có năng lực khôi phục linh hồn đó chứ

Nhưng bất kể là lý trí hay cảm giác đều nói cho hân biết một chuyện, đó là chuyện này không thể có

Trong vũ trụ mờ mịt, trong dòng sông thời gian, sợ rằng chỉ có âm hồn đế vương Pakistan mới có năng lực đó

Nếu không chuyện này đã sớm truyền khắp thiên hạ, như thế nào lại không có tiếng tăm gì

-Ngươi muốn ký kết linh hồn khế ước?

Tiểu Ân lạnh lùng hỏi:

-Ngươi là một ngụy thần, vì sao phải làm như vậy, cho ta một lý do

Tower Belli không cần nghĩ ngợi nói:

-Bởi vì ta không muốn chết

Hân dừng một chút, biểu tình vô cùng nghiêm nghị:

-Tuy ta dâng linh hồn của mình cho ngài nhưng ít nhất ta có thể bảo vệ tính mạng. Nếu ngày sau ngài thành thần, có lẽ ta cũng có được một khối mảnh vỡ thần cách. Nếu có thể thành thần, linh hồn của ta sẽ có một ngày khôi phục được. Tuy vẫn phải nhờ ngài che chở, nhưng chỉ cần trở thành chân thần việc này cũng đáng giá

Hân không hề giấu giếm, đem lời trong lòng nói ra. Bởi vì hân biết, nếu một khi Tiểu Ân đáp ứng thì khi hân dâng hiến linh hồn của mình, chuyện đó sẽ không thể nào giấu được cảm ứng của Tiểu Ân

Tiểu Ân nói:

-Tốt, linh hồn khế ước

Trầm ngâm một lúc, rốt cuộc Tiểu Ân nói:

Tower Belli là một thú nhân sát mẫn, hơn nữa còn là một thú nhân hung ác. Chẳng những ác với người khác mà còn ác với bản thân mình

Một khi đã quyết định, hắn lập tức cung kính quỳ xuống, vóc dáng cung kính cầu nguyện với Tiểu Ân

Hắn làm như thế, tương đương với việc trở thành tín đồ của Tiểu Ân. Coi Tiểu Ân trở thành thần linh, dùng dáng vẻ thành kính nhất của mình để cầu nguyện

Làm như thế thì bọn họ mới có thể ký kết linh hồn khế ước. Nếu không chỉ cần trong đầu hắn có một ý niệm khác thì không thể nào hoàn thành được khế ước

Tiểu Ân tiến lên, giơ tay ấn vào trán. Một cổ năng lượng tiên vào trong, thân thể của Tower Belli khẽ run. Đầu của hắn xuất hiện hào quang màu đen, không có ai thấy rõ đó là gì, nó bị thu vào tay Tiểu Ân, sau đó biến mất

Năm vị ngụy thần nhìn nhau, ánh mắt của bọn họ tràn ngập chua xót và cười khổ

Người ta đã bày tỏ rõ ý của mình. Muốn sống chỉ có một con đường, đến tột cùng phải làm như thế nào thì do bọn họ tự mình quyết định. Bởi vì dù Tiểu Ân có cường thịnh hơn cũng không có khả năng bắt buộc bọn họ ký kết linh hồn khế ước

Ánh mắt của Tiểu Ân một lần nữa tiến đến, cuối cùng không hỏi gì

Rốt cuộc có ba người nguyện ý dâng hiến linh hồn. Ý nghĩ của bọn họ và Tower Belli giống nhau. Nếu một ngày nào đó có thể thành thần thì có thể thông qua biện pháp ngủ say, bù đắp lại linh hồn bị tổn thất

404. Chương 23 Hình Chiếu Thần Linh (6)

-Tania, Lycra, Boha.

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói:

-Tốt lắm, ta có thể cam đoan với các người. Lựa chọn của các người và Tower Belli không sai, làm việc cho ta, ta sẽ không để các người thất vọng

Nghe câu nói an ủi hư vô mờ mịt này, bốn ngụy thần đã khôi phục tự do đều cung kính xác nhận. Hy vọng duy nhất trong lòng bọn họ đó là Tiểu Ân có thể nhớ tới lời hứa ngày hôm nay

-Hiện tại các người nghỉ ngơi một lát. Nửa ngày sau, các người có thể rời khỏi đây, tìm kiếm tên lừa các người. Một khi phát hiện tung tích của hắn, lập tức thông báo cho ta

Tiểu Ân lạnh đạm nói:

-Ta muốn để người khác biết, dám tính kế ta nhất định sẽ bị hủy diệt

Bốn người Tower Belli cùng lên tiếng. Nghe giọng nói oán hận của bọn họ là biết phỏng chừng Tiểu Ân không phân phó, bọn họ cũng chủ động đi làm

Tiểu Ân giơ tay, cấp cho mỗi người một vật phẩm trang sức không gian. Bọn họ vừa mới tiếp nhận, khuôn mặt lập tức lộ vẻ nửa mừng nửa lo

Bên trong mỗi vật phẩm trang sức không gian đều có hơn một giọt trong suốt. Vừa nhìn là biết đó là thần lực kết tinh cực phẩm

Đối với những người bước đầu sử dụng tín ngưỡng lực như bọn họ thì đây chính là một phần đại lễ

-Các người đã giao linh hồn cho ta, coi như đây là đồ ta tặng cho các người. Chỉ cần các người trung thành với ta, ta sẽ không bao giờ bạc đãi

Tiểu Ân thâm ý liếc mắt nhìn bọn họ nói:

-Lần này tiến vào luân hồi giới, ta chỉ lấy một mảnh võ thần cách. Nếu các người tìm được, chúng sẽ thuộc về các người

Lần này trong mắt bốn người Tower Belli mới chân chính vui mừng và cảm kích. Sau khi nghe những lời này, vốn tưởng tương lai sẽ là một mảnh ảm đạm, phải làm cu ly mấy trăm năm, thậm chí là mấy ngàn năm thì hy vọng lại một lần nữa xuất hiện trona lòng bọn họ

Nhìn Tiểu Ân, bọn họ đột nhiên phát hiện, làm thủ hạ của hắn, có hắn làm chỗ dựa hùng mạnh, chưa chắc đã không phải là chuyện tốt

Một đạo hồng quang đột nhiên xuất hiện trước mắt bọn họ. Hiện ra một người cao tới hai thước, toàn thân tràn ngập ánh sáng màu hồng

Bốn người rung mình. Với thực lực của bọn họ mà không phát hiện được đạo hồng quang xuất hiện từ đâu và cũng không nhận ra được lai lịch của người khổng lồ trước mặt

Tiểu Ân khẽ gật đầu với vạn năm quang nguyên chi vương. Người khổng lồ giống như ngọn lửa nhếch miệng cười, dẫn bọn họ rời đi

Dựa theo phân phó của Tiểu Ân, trên đường đi người khổng lồ lửa hơi biểu hiện thực lực của mình một chút, dùng thủ đoạn ôn hòa để trấn áp bốn người Tower Belli

Quá cường đại. Đó là những gì bọn họ có ấn tượng sâu đối với Tiểu Ân

Tuy bốn người đã ký linh hồn khế ước, nhưng vẫn phải dùng cả ân lẫn uy

Đợi bốn người rời đi, ánh mắt của Tiểu Ân lại chuyển hướng về phía hai người còn lại. Bọn họ không dâng linh hồn của mình, tự nhiên Tiểu Ân không thể thả bọn họ đi

Tuy hắn không phải người hiểu sát nhưng có một số việc, hắn biết mình phải làm

Bỗng nhiên, một bóng người cao lớn xuất hiện bên người Tiểu Ân

-Bọn họ giao cho người, dùng để chế tạo thành phân thân cũng không tồi

-Tốt

Cự Ma thần lên tiếng, giơ tay lên. Hai người lập tức hôn mê. Tuy nhiên trước khi bọn họ hôn mê, ánh mắt lộ rõ vẻ kinh hãi

Bởi vì không ngờ bọn họ cảm nhận được thần uy. Đó là uy áp của chân thần. Nếu để bọn họ lựa chọn lại, chắc chắn bọn họ sẽ thay đổi chủ ý nhưng đáng tiếc, bọn họ đã không còn cơ hội

Trước mặt Tiểu Ân hiện ra một đạo linh thể. U linh thể này là một tia tàn hồn của thần thú

Không biết khi nào. Vô Danh xuất hiện bên người Tiểu Ân. Hắn nhìn u linh thể nói:

- Mất đi một tàn hồn hình chiếu này, ít nhất thú thần phải ngủ say trăm năm

Tiểu Ân khẽ gật đầu. Dưới sự chỉ điểm của Vô Danh và Cự Ma thần, Tiểu Ân đã có hiểu biết nhất định về hình chiếu và phân thân

Không phải cứ là thần linh là có thể nắm giữ phân thân và hình chiếu

Phân thân hoặc hình chiếu đều là một bộ phận linh hồn và bản thể của thần linh

Chỉ có tách hai thứ đó ra mới có thể hình thành thành phân thân và hình chiếu

Chính mình dùng còn ít, làm sao có khả năng giao cho phân thân và hình chiếu

Bình thường vừa mới tiến giai thành thần linh chỉ có một mảnh võ thần cách.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng nói:

- Đó là do hắn tự làm tự chịu, không thể trách người khác

Nhẹ nhàng lấy mảnh võ thần cách, Tiểu Ân khinh thường nói:

-Từ trước tới giờ, ta chưa nghĩ tới chuyện lấy được thứ này từ trên người thần linh

Quả thực với tình huống đặc thù của Tiểu Ân, nếu muốn có mảnh vờ thần cách thì chỉ cần cho hắn đủ thần lực kết tinh và thời gian thì hắn muốn bao nhiêu cũng có. Có được dễ dàng như vậy đương nhiên hắn không muốn mạo hiểm đắc tội với thần linh

Ánh mắt của Vô Danh thần nhiên liếc mắt nhìn hắn, cười nói:

-May mắn lần này tới đây chỉ là hình chiếu, nếu là phân thân thì phiền toái hơn

Về mặt của Tiểu Ân khẽ động:

-Uy lực của phân thân so với hình chiếu thì thế nào?

-Không thể so sánh

Vô Danh bình tĩnh nói:

-Phân thân có thể phóng thích thần vực còn hình chiếu có thể chuyển hoá thần lực. Hai thứ không thể so sánh với nhau

Sắc mặt của Tiểu Ân hơi trầm xuống, đột nhiên hỏi:

-Cự Ma thần đã hấp thu hai khối thần cách thấp kém, nhưng hắn còn chưa có được thần vực tương ứng. Chuyện này là sao?

-Bởi vì hắn không có thần quốc gia thuộc về mình

Vô Danh thần nhiên nói:

-Thần vực chính là quốc gia thần linh. Nếu ngay cả thần quốc gia cũng không có thì làm sao có thần vực?

Sắc mặt của Tiểu Ân buồn cười nói:

-Người nói Cự Ma thần không có thần quốc gia, không thể trở thành thần linh thực sự, không thể sử dụng thần vực

-Đúng

Tiểu Ân và Cự Ma thần tuy là hai người nhưng có cùng linh hồn. Nhưng hiện tại rất khó giải quyết vấn đề này

Thần linh không có thần vực, tương đương ngụy thần không có bán thần vực, truyền kỳ không có linh vực. Cao thủ cửu tinh không có kết giới

Nếu mất đi lực lượng đó thì không khác nào lão hổ không có nanh vuốt

Tuy thần linh dựa vào thần lực cường đại có thể đánh chết ngụy thần, nhưng nếu cùng cao thủ cùng giai chiến đấu thì đúng là chuyện đùa

Giống như một lão hổ thiếu răng, có thể giết chết thỏ con. Nhưng nếu gặp phải đồng loại, thậm chí gặp phải một con sói, thì kết quả sẽ khác hoàn toàn

Tiểu Ân nhếch miệng nở nụ cười tự kiêu, xem ra mình là một con sói may mắn

-Vô Danh, Cự Ma thần nếu có thần quốc gia thuộc về mình, thì hắn phải rời khỏi nơi này sao?

-Tất nhiên, tất cả thần linh nắm giữ thần quốc gia đều phải tới thần giới

Mặt của Tiểu Ân nhăn nhó nói:

-Không có biện pháp khác sao?

-Không có, đây là quy luật cơ bản của vũ trụ. Trừ khi hắn bỏ qua lực lượng thần vực. Chỉ giữ lại thần lực thì được

Vô Danh nghi hoặc nói:

-Tiểu Ân, vì sao ngươi lại để ý tới chuyện Cự Ma thần ở bên cạnh mình? Cho dù hắc tiên vào thần giới, hắc cũng có thể phái phân thân tới trợ giúp ngươi

Tiểu Ân ngẩn ra, cất tiếng cười to, nói:

-Đúng vậy, có thần cách và u linh thể, Cự Ma thần muốn bao nhiêu phân thân là có bấy nhiêu phân thân. Xem ra bản thân hắc đi theo ta nhận được hơi nhiều chỗ tốt

Nắm bả vai Vô Danh, Tiểu Ân nói:

-Sao ngươi không nói sớm, khiến ta hoang mang lâu như vậy

Vô Danh tức giận nhìn hắc, thằng cha này đúng là lòng lang dạ sói Hắc lắc đầu, xoay người bước vào hư không, nháy mắt đã không thấy

Tuy đại lực thần tạo có lưu tinh thần ấn ký của Tiểu Ân, nhưng đối với Vô Danh thì chẳng có trở ngại gì cả. Nhìn Vô Danh rời đi, Tiểu Ân không nhịn được cười lớn. Hắc xoay người, u linh thể mở miệng, chậm rãi thở ra hàn tinh mỏng manh

Điểm hàn tinh này quay ở giữa không trung một vòng, lập tức biến thành tàn hồn thần thú. Hắc dùng ánh mắt phần nộ và oán độc nhìn Tiểu Ân. Tuy thân là tù nhân nhưng hắc có cảm giác mình vẫn tốt. Đường như hắc nhận định Tiểu Ân không dám làm gì mình

Khóe miệng Tiểu Ân nở nụ cười lạnh, hướng về phía Cự Ma thoáng gật đầu. Tàn hồn thần thú theo bản năng nhìn thoáng qua. Sau đó sắc mặt lập tức thay đổi

405. Chương 24 Thượng Cổ Thần Khí (1)

Giọng nói của Tiểu Ân lạnh giá:

-Nếu ta giết ngươi, chắc chắn sẽ lưu lại lời nguyên rủa của thần linh. Cho dù trốn ở góc nào trong vũ trụ cũng sẽ bị ngươi hoặc người đồng hệ với ngươi tìm ra thấy và giết chết. Nhưng nếu một vị thần linh khác giết ngươi thì chỉ được coi là thần linh tàn sát lẫn nhau. Còn có thể lưu lại lời nguyên thí thần sao?

Tàn hồn thần thú lộ ra một tia khủng hoảng. Hắc nhìn Tiểu Ân, nửa ngày mới nói:

-Ngươi không phải thần linh, cũng không phải thần sử, vì sao lại có thể ở cùng một chỗ với thần linh?

Tiểu Ân lạnh lùng cười nói:

-Điều này, không cần các hạ quan tâm

Hắc nhẹ nhàng nhắc ngón tay nói:

-Theo ta được biết, tàn hồn và mảnh vỡ thần cách đều phải trở về thần quốc. Sau đó trở về bản thể của thần linh. Nếu không ngay cả thần linh cũng không xác định được chuyện gì xảy ra. Ta nói đúng không?

Tàn hồn thần thú nhìn Cự Ma thần, sợ hãi nói:

-Nếu ngươi đã biết, còn hỏi ta làm gì?

Tiểu Ân cười ha ha nói:

-Đầu tiên ta muốn hỏi rõ, sau đó mới động thủ giết ngươi

Tàn hồn thần thú kinh hãi. Hét lên một tiếng lớn, muốn bỏ chạy, nhưng còn không chờ nó hành động thì một đôi năng lượng đỏ đen lôi hắc vào trong. Từ nay về sau không còn tiếng kêu nào nữa

Cự Ma thần chậm rãi nhắm hai mắt, linh hồn của hắn đang chậm rãi đồng hóa tàn hồn thần thú. Tiêu hóa một chút trí nhớ trong tàn hồn

Một lúc sau, hắn mở hai mắt, gạt đầu với Tiểu Ân một cái, một cỗ năng lượng ý niệm truyền vào trong não Tiểu Ân

Tiểu Ân biết, đây là trí nhớ đã được tinh luyện của tàn hồn thần thú

Trong đó có trí nhớ về cuộc sống trước khi thành thần thú và trí nhớ về cuộc sống sau khi thành thần. Thậm chí ngay cả hắn tu luyện như thế nào, học tập ma pháp nào. Kể cả tin tức về linh vật của hắn

Trí nhớ có thể nói bao gồm vạn vật, cái gì cũng có

Nhưng điểm khiếm khuyết duy nhất đó là không liên mạch. Chỉ là một lũ tàn hồn mà thôi

Đừng nói là Tiểu Ân đau đầu, cho dù là Nhất Hào ở phía sau cũng phải thận trọng

Tuy nhiên Tiểu Ân hiểu được hàm ý của Cự Ma thần. Hắn hy vọng năng lực tính toán siêu cấp của Nhất Hào có thể tìm ra được thứ gì đó hữu dụng

Lặng lặng yên lặng một hồi lâu, rốt cuộc Nhất Hào thò đầu ra, hơn nửa còn mang tới vài tin tức

Trong đó có vài tin vô dụng đối với Tiểu Ân nhưng lại có tác dụng lớn đối với Cự Ma thần. Bởi vì chút trí nhớ này có liên quan tới phương pháp tu luyện của thần linh. Nếu ở trong tay Cự Ma thần, trải qua nghiên cứu tỉ mỉ có thể khiến hắn không phải mất thời gian đi đường vòng

Trừ tin này ra thì có một tin hữu dụng đối với Tiểu Ân. Sau khi biết được tin này, khuôn mặt của Tiểu Ân tràn ngập vui mừng

Hắn hơi nghiêng đầu, tinh thần ý thức truyền ra ngoài, xem xét tình hình bên ngoài. Day Ville đã tới một nơi tương đối an toàn. Tuy có người truy đuổi phía sau hắn, nhưng cuối cùng cũng bị hắn cắt đuôi

Tâm niệm khẽ động, Day Ville tiến vào đại lục thần tạo

Kỳ thật phân thân mà Tiểu Ân chế tạo khá giống phân thân và hình chiếu của thần linh

Nhưng điều khác nhau duy nhất đó là Tiểu Ân sử dụng u linh thể, bồi dưỡng ra linh hồn. chế tạo thành phân thân. Mỗi phân thân là một chỉnh thể tương đối độc lập. Do có quan hệ ẩn ký với nhau nên các phân thân đều gắn kết chặt chẽ với chủ thể

Tất nhiên do có linh hồn riêng nên phương hướng phát triển của bọn họ cũng có đủ loại. Còn phân thân và hình chiếu của thần linh đều phục chế lại năng lực của bản thể

Ngoài điều đó ra, do có quan hệ với linh hồn chỉnh thể nên liên hệ giữa chủ thể và tàn hồn tách ra ngoài có khác nhau lớn

Tiểu Ân và nhóm phân thân có thể tiến hành liên hệ không ngừng. Lực lượng có thể ngăn cách bọn họ đã ít lại càng ít

Còn phân thân thần linh sau khi ly khai một khoảng cách nhất định với chủ thể thì mối liên hệ gần như biến mất

Đây là khuyết điểm của tàn hồn không thể đánh đồng với linh hồn đầy đủ

Day Ville vừa tới, lập tức lấy ra chiếc thuẫn

Tấm thuẫn này chính là thứ mà hình chiếu thần linh dùng để chống lại viên nguyệt loan đao trong tay Tiểu Ân

Tuy cuối cùng bị Tiểu Ân kết hợp bán thần lực lượng đánh bay bảo bối này đi. Nhưng viên nguyệt loan đao của Tiểu Ân cũng trở thành một kiện phế phẩm

Trong trí nhớ tàn hồn mà Cự Ma thần hấp thu, không ngờ có một chút lai lịch và bộ phận phương pháp sử dụng tấm thuẫn này

Tấm thuẫn này không phải thần khí. Bởi vì căn bản nó không phải do thần linh chế tạo ra

Trăm vạn năm trước, chúng thần đại chiến, thân thú nhờ vào cơ duyên xảo hợp tìm được cách sử dụng tấm thuẫn này. Cho dù thân linh cao hơn hẳn một bậc cũng không thể công phá phòng ngự của tấm thuẫn khiến uy danh của hắn nổi trội trong thần thú hệ

Sở dĩ lần này dễ dàng bị hắn triệu hoán ra, nguyên nhân lớn nhất là do trên người hình chiếu của hắn có tấm thuẫn này. Do hắn nghĩ? có sự tồn tại của tấm thuẫn này, dù gặp phải hoàn cảnh hiểm ác nào, hình chiếu cũng có thể tự bảo vệ được mình. Nhưng kết quả cuối cùng lại nằm ngoài dự đoán của hắn

Tấm thuẫn lập chiến công hiển hách trong chúng thần đại chiến, không ngờ lại dễ dàng bị phá vỡ. Đây mới là nguyên nhân mà hình chiếu thần thú hạ sát thủ với tín đồ triệu hoán mình

Tiểu Ân nhẹ nhàng cầm tấm thuẫn, sờ lên hoa văn trên đó, khuôn mặt lộ vẻ khó hiểu

Hiện giờ hắn là một vị trận đồ đại sư. Nhưng trong trí nhớ của hắn, căn bản không có loại trận đồ này. Điều này khiến hắn cảm thấy bất ngờ

Trầm tư hồi lâu. Nhất Hào đột nhiên nói:

-Chủ nhân, trận đồ này hoàn toàn khác với hệ thống ma pháp hiện nay. Nên ứng với nó là một vật phẩm ma pháp khác hệ thống

Tiểu Ân nhíu mày, thì thào nói:

-Chẳng lẽ trên thế giới này có hai hệ thống ma pháp khác nhau sao?

Hai mắt của Day Ville khẽ động, dường như hắn nhớ tới điều gì đó, tinh thần ý thức truyền tới

Về mặt của Tiểu Ân lập tức ngưng trọng. Tin tức mà Day Ville truyền tới rất đơn giản. Đó là thời điểm khi hắn lấy tấm thuẫn, không ngờ cảm ứng được tinh thần của Vô Danh dao động. Tuy chỉ diễn ra trong nháy mắt, nhưng loại dao động đó khiến hắn có ấn tượng sâu. Bởi vì nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên hắn thấy Vô Danh có biểu hiện như thế với một kiện vật phẩm ma pháp.

406. Chương 24 Thượng Cổ Thần Khí (2)

Tiểu Ân và Cự Ma thần liên hệ với nhau, lập tức bay tới hướng ma pháp tháp của hắn.

Ma pháp tháp ban đầu tự nhiên đã bị hủy. Nhưng có đại địa chi mẫu, muốn kiến tạo một tòa ma pháp tháp trên mặt đất là chuyện quá đơn giản

Bất kể Tiểu Ân có yêu cầu tinh tế và hà khắc tới cỡ nào, đại địa chi mẫu cũng có thể dễ dàng làm được

Vì thế Tiểu Ân yêu cầu phục chế lại ma pháp tháp. Chẳng những khiến đám người Juliana có chỗ định cư trong đại lục thần tạo, hơn nữa Vô Danh cũng có chỗ đặt chân cố định

Cửa ma pháp tháp tầng một mở ra, quả nhiên Vô Danh ở trong đó

Tiểu Ân ngồi xuống bên cạnh hắn, đi Thẳng vào vấn đề, lấy ra tấm thuẫn hỏi:

-Đây là cái gì?

Mặt Vô Danh không chút thay đổi nói:

-Đây là thần khí chân chính do viễn cổ thần linh chế tạo, có uy lực hơn xa thần khí hiện nay

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hỏi:

-Viễn cổ thần linh là gì? Hiện tại có quan hệ gì với thần linh?

Dường như Vô Danh gặp phải khó khăn nói:

-Viễn cổ thần linh chính là viễn cổ thần linh. Bọn họ tu luyện không phải tín ngưỡng lực mà là thiên linh lực. Uy lực hơn xa thần linh hiện tại

Tiểu Ân mơ hồ hiểu, cẩn thận hỏi:

-Bây giờ viễn cổ thần linh còn tồn tại không?

-Không còn

Vô Danh không chút do dự nói:

-Viễn cổ thần linh đã rời đi, nghe nói phát triển ở một nơi cao hơn. Nhưng cụ thể là ở đâu thì ta cũng không biết

Trong lòng Tiểu Ân xuất hiện cảm giác khác lạ, nhưng lập tức bị hấn xóa bỏ

-Người đã gặp qua viễn cổ thần linh?

- Gặp rồi

Vô Danh dừng một chút:

-Người cũng đã gặp qua

-Ta?

Tiểu Ân không hiểu nhìn Vô Danh. Đột nhiên Tiểu Ân hiểu ra hỏi:

-Người nói người thứ nhất thông qua tinh bích?

-Đúng vậy, người đó là viễn cổ thần linh, cũng là một trong những người đặt ra những quy luật cơ bản của vũ trụ. Ngoài hấn hoặc những người có thực lực mạnh hơn hấn, thì chỉ cần ở trong vũ trụ là nhất định phải tuân thủ theo quy luật cơ bản đó

Tiểu Ân hít vào một ngụm khí lạnh. Người này đúng là thần trong đám thần, có vài phần giống Sáng thế thần

-Vô Danh, dường như người rất sùng bái hấn

-Tất nhiên

Vô Danh

-Ta là do hấn chế tạo ra

Khuôn mặt của Tiểu Ân buồn cười. Hóa ra người đó chính là người chế tạo ra ma pháp trận đồ mệnh mệnh bát ngát. Tuy nhiên nghĩ lại, chỉ sợ chỉ có cường giả như thế mới chế tạo được ma pháp trận đồ rợn người tới thế

Cảm khái nửa ngày, rốt cuộc Tiểu Ân nhớ tới điều cần hỏi, nói:

-Căn cứ theo trí nhớ của tên thần linh kia thì hấn chỉ phát huy được một chút diệu dụng của tám thuần, cho nên mới bị ta một đao bổ đoạn liên hệ với tám thuần

Vô Danh chậm rãi quay đầu lại, khuôn mặt của hấn lần đầu tiên xuất hiện nụ cười kỳ dị. Nụ cười này có ba phần kinh ngạc. ba phần khinh thường ba phần buồn cười, còn lại là vui vẻ

Tiểu Ân lập tức phần chấn tinh thần, hỏi:

-Vô Danh, người có biểu tình gì vậy?

Vô Danh chậm rãi nói:

- Một đao của người dù có mạnh, nhưng người cho rằng chỉ bằng một đao có thể khống chế được tám thuần sao?

Tiểu Ân ngẩn ra, hấn cẩn thận suy nghĩ tình huống lúc đó. Trong lòng lập tức ngộ ra

Hắn nhìn chăm chăm vào Vô Danh, nói từng chữ:

-Là do ngươi ra tay

Trong lòng Tiểu Ân cười khở, giờ mới biết tầm thuẩn này không chỉ có hư danh. Nó thực sự có uy lực như lời Vô Danh nói thì làm sao bị hắn dễ dàng hóa giải. Hóa ra là do Vô Danh ra tay, trách không được, Tiểu Ân hỏi:

-Vô Danh, không phải ngươi nói chỉ có lực một kích, sao ngươi có thể ra tay được chứ?

Vô Danh liếc mắt nhìn Tiểu Ân. Cho tới khi Tiểu Ân thẹn quá hóa giận, hắn mới chậm rãi nói:

-Một kích mà ta nói là lực lượng. Còn đem thứ đó hất văng đi, chẳng qua ta sử dụng niệm lực. Vậy thì cần gì lực lượng công kích

Sắc mặt của Tiểu Ân ửng đỏ. Ho nhẹ một tiếng nói:

-Vô Danh, ngoài ngươi ra, còn ai có thể dùng được niệm lực?

-Có

-Ai?

-Đại địa chi mẫu, vạn năm quang nguyên chi vương, còn có Nhất Chương Chi Thủy (một chương nước) của ta

Vô Danh dừng một chút nói:

-Tất nhiên nó phải có thần trí mới làm được điều này

Tiểu Ân khẽ gật đầu, trong lòng thoải mái. Hóa ra căn nguyên sinh mệnh mới làm được như thế, xem ra có thể yên tâm

Không ngờ, Vô Danh như hiểu được ý nghĩ của hắn. lại nói:

-Ngoài chúng ta ra, còn có thần linh có thần cách hoàn mỹ

Tiểu Ân ngẩn ra, sau đó cười nói:

-Những kẻ đó đều là những kẻ cao cao tại thượng. Hiện tại ta không có khả năng gặp

Hắn thờ dài một hơi:

-Làm thế nào mới có thể phát huy được uy lực lớn nhất của thứ này?

- Tế luyện

Vô Danh nghiêm túc nói:

-Chỉ có đem toàn bộ thể xác và tinh thần đầu nhập vào trong đó, coi nó như bản thân tế luyện. Khiến nó dung hợp hoàn mỹ với ngươi, trở thành đồng bọn cộng sinh của ngươi. Mới có thể khiến thượng cổ thần khí phát ra uy lực lớn nhất

Trong lòng Tiểu Ân xuất hiện cảm giác quái dị. Miệng khẽ lẩm nhẩm hai chữ này

Tâm tư của hắn xoay chuyển nhanh. Đôi mắt trở nên mê man hơn

Theo cách nói của Vô Danh, Tiểu Ân đột nhiên nghĩ tới truyền thuyết ở kiếp trước của mình

Trên kiếp trước của mình, Tiểu Ân không chỉ biết ma pháp mà còn biết các truyền thuyết khác

Ví dụ như truyện thần thoại cổ điển Trung Quốc. Tiểu Ân cũng biết các thủ đoạn của tiên nhân

Nếu hắn nhớ không sai thì phương pháp tế luyện dường như giống với truyền thuyết phương đông

Trầm ngâm một lúc, rốt cuộc Tiểu Ân nói:

-Vô Danh, đem phương pháp tế luyện truyền cho ta

Khuôn mặt của hắn hiện ra vẻ kiên định nói:

-Đồ tốt như thế, nhất định phải dùng

Vô Danh rất sáng khoái, không hề giữ lại, đem toàn bộ phương pháp tế luyện truyền thụ cho Tiểu Ân

Vô Danh rất hiếm khi giải thích tỉ mỉ. Thế như lần này, mỗi một bước, hắn đều kiên nhẫn giải thích

Tiểu Ân nghe được một lúc, lập tức hiểu được vì sao Vô Danh có biểu hiện như vậy

Bởi vì lần này phương pháp mà Vô Danh truyền thụ hoàn toàn khác với hệ thống ma pháp hiện tại. Đặc biệt...

407. Chương 25 : Luân Hồi Giới Mở Ra

Phía trên thiên thể, mặc dù có nhiều truyền kỳ và nguy thần nhưng luận về thể tích của thiên thể thì dù có đồng loạt xuất hiện thì khả năng gặp phải nhau cũng cực kỳ nhỏ bé

Sau khi Tiểu Ân và Day Ville đi ra thì chuyện đầu tiên làm đó là liên lạc với bốn người Tower Belli

Bọn họ đã sớm rời khỏi đại lục thần tạo từ lúc Tiểu Ân bắt đầu tế luyện tâm thuần và tị thủy châu, để truy tìm tung tích của tên nguy thần nhân loại ở chi nhánh thứ mười ba

Tuy nhiên trải qua mấy tháng tìm kiếm, bọn họ vẫn không có chút tin tức gì cả

Đám người Tiểu Ân không có biện pháp gì cả, đành phải ghi nhớ trong lòng. Về phần ngày sau có tìm kiếm được không thì dựa vào vận may của bọn họ

Chỉ có điều bọn họ cũng biết muốn tìm được người này thì ở nơi này còn có chút khả năng. Nếu hắn rời khỏi nơi này, trên cơ bản không cần phải tìm nữa

Chờ đợi nửa ngày trong một hố to, mọi vị đầu đội mũ da, tóc kết thành bím vôi vàng chạy tới

- Chủ nhân, Tania đã trở lại

Người nọ sau khi thấy Tiểu Ân, cung kính xoay người vấn an

Tiểu Ân khẽ gật đầu. hỏi:

- Tình hình ở đây thế nào?

- So với lúc đầu không khác gì mấy

Tania cười khổ nói:

- Mỗi ngày đều có những trận chiến sinh tử bùng nổ, chỉ có điều quy mô lớn nhỏ khác nhau mà thôi. Vài người chúng ta theo sự phân phó của ngài, ở nơi này thu thập tin tức. Chỉ có điều cho tới nay chưa tìm được tin tức gì về người nọ

Khi nói những câu này, trong lòng Tania có chút khản trương, không biết có bị Tiểu Ân chỉ trích hay không

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng nói:

- Tên đó cũng là một nguy thần, có thực lực siêu tuyệt. Nếu hắn có ý định ẩn nấp thì các người không tìm thấy cũng là chuyện bình thường

Tania thở phào một hơi nhẹ nhõm. May mắn chủ nhân Tiểu Ân là một người biết giảng đạo lý

Bọn họ đã dâng hiến linh hồn của mình, sợ nhất là gặp phải chủ nhân không biết phân phải trái. Nếu gặp phải tình huống đó, thì dù có lý cũng không nói được. Cuối cùng không biết sống chết như thế nào

- Chủ nhân, dù sao nơi này cũng chỉ là một trong ba vệ tinh. Nếu tên đó tới hai vệ tinh khác thì chỉ sợ chúng ta đã phí công vô ích

Tiểu Ân trầm ngâm một chút nói:

- Người thông tri cho ba người còn lại, bất cứ lúc nào cũng phải lưu tâm. Nếu có thể tìm được thì là chuyện tốt. Nếu tìm không thấy thì tiếp tục tìm

- Vâng

Tania hoàn toàn thả lỏng. Do dự một chút nói:

- Chủ nhân, gần đây trên thiên thể phát sinh chuyện náo nhiệt

- Chuyện gì?

- Có người ở trên thiên thể phát ra mười cái ma pháp khói lửa, phía trên viết...

Hắn quan sát Tiểu Ân, sắc mặt hơi khấn Trương

Trong lòng Tiểu Ân động, lập tức hiểu được nội dung viết trên ma pháp khói lửa có liên quan tới mình

- Người nói đi, ta không trách người

Kỳ thật đôi bên nếu đã ký kết linh hồn khế ước thì Tiểu Ân có thể tự nhiên tra xét trong lòng bốn người nghĩ gì

Nhưng Tiểu Ân biết, nếu làm như vậy thì dù bốn người này không có tư tâm gì thì sau này cũng bị mình làm cho điên mất, vĩnh viễn không có cơ hội phục hồi

Cho nên Tiểu Ân mới làm theo đề nghị của Nhất Hào, cùng bọn họ bảo trì khoảng cách nhất định

Đương nhiên nếu bốn người muốn gây bất lợi với Tiểu Ân thì trừ khi bọn họ có ý đồng quy vu tận, nếu không sẽ không có ý định ngớ ngẩn đó

Tania cúi đầu nói:

- Trên ma pháp khói lửa có ghi lại nội dung khiêu chiến với ngài, một người đó là một vị ngụy thần tới từ chi nhánh thứ mười ba của ngài

Trong lòng Tiểu Ân động, trong đầu xuất hiện một quái nhân có làn da màu lam

- Matt Lazo?

- Đúng là Matt Lazo các hạ

Tania cung kính nói. Hắn đã kiến thức qua thực lực của Tiểu Ân, cũng nghe nói tới chiến tích vĩ đại của Matt Lazo, biết mình không phải đối thủ của người đó, cho nên mới lộ vẻ cung kính

- Còn ai khiêu chiến nữa?

- Một vị ngụy thần tên là Purcell ở chi nhánh thứ hai

Tiểu Ân sờ mũi, nghi hoặc hỏi:

- Purcell là ai?

Tania cười khổ lắc đầu nói:

- Không biết, vũ trụ quá lớn, chúng ta không phải người của chi nhánh thứ hai nên cũng không rõ lắm

Tiểu Ân nhẹ nhàng gật đầu, biết hắn nói thật. Đừng nói là bọn họ không phải người của chi nhánh thứ hai, cho dù là người ở đó, cũng chưa chắc biết được người này

Dù sao, ở trong vũ trụ, một người có thanh danh lớn cũng nhỏ bé không đáng kể

Nhìn vẻ mặt của Tiểu Ân, Tania do dự một chút nói:

- Tiểu Ân các hạ, tên Purcell kia điểm danh khiêu chiến ngài, chắc chắn là có thực lực, ngài cần phải cẩn thận nghênh chiến

Tiểu Ân quay đầu lại, nở nụ cười, hỏi:

- Vì sao ta phải cẩn thận nghênh chiến?

Khuôn mặt của Tania lộ vẻ khổ sở, chẳng lẽ chủ nhân mà hắn lựa chọn lại là một nhân loại cuồng ngạo
Tiểu Ân khẽ lắc đầu cười nói:

- Tania, người yên tâm, ta không có thời gian rồi đi so đấu đâu, để hắn ở một chỗ chờ đi

Tania há miệng thở dốc, nói:

- Ngài không tính toán gì sao?

- Tất nhiên, còn Matt Lazo thì sao?

- Không để ý tới hắn

Tiểu Ân vắt chéo tay nói:

- Ngay cả thủ hạ bại tướng của ta cũng không để ý tới Matt Lazo hắn, nếu ta tới chẳng phải sẽ rất mất mặt mũi sao

Khuôn mặt của Tania buồn cười, cái cố này quả thực khó nghe.

Tiểu Ân vỗ vai hắn, nói:

- Tốt lắm, chỉ còn vài ngày nữa. Kêu bọn Tower Belli quay lại đây, chúng ta nghỉ ngơi dưỡng sức vài ngày. Cuối cùng xem vận khí của chúng ta thế nào, khi luân hồi giới mở ra, có thu được mảnh vỡ thần cách không?

Tania lên tiếng, tự mình đi triệu tập ba người còn lại

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, tuy hắn không quan tâm tới mảnh vỡ thần cách ở luân hồi giới. Nhưng trước mặt đám người Tania vẫn phải giả vờ

Một ngày sau

Ba người Tower Belli lần lượt quay trở về

Tuy bọn họ không cam lòng khi chưa tìm được tên nhân loại ngụy thần kia nhưng bọn họ không dám làm trái ý Tiểu Ân, đành ngoan ngoãn quay trở về, yên lặng đợi ngày tiến vào luân hồi giới

Những cuộc chiến trên thiên thể hoàn toàn biến mất trong ngày cuối. Phần đông ngụy thần trong ngày cuối này không lãng phí sức lực đi tìm người khác để gây phiền toái

Tất cả đều bình thường, ngay cả ma pháp khói lửa trên thiên thể cũng chậm rãi tan biến

Tiểu Ân đã có thói quen sống trong ma pháp tháp xa hoa, đột nhiên tới một cái hồ lạnh như băng, tự nhiên không quen. Hắn gọi đại địa chi mẫu, liên hệ với nàng một chút, cuối cùng để nàng làm theo thiết kế của Nhất Hào, thành lập một ma pháp động tạm thời

Sau khi có ma pháp động, điều kiện sống của mọi người khác biệt so với lúc trước một trời một vực

Bốn người Tower Belli tuy không quan tâm đến phương diện này nhưng sau khi thấy năng lực của đại địa chi mẫu, càng kính trọng hơn đối với Tiểu Ân

Sau khi đại địa chi mẫu trở về, không ngờ Tiểu Ân nhận được tin tức của Vô Danh

Hắn nói cho Tiểu Ân một việc, đó là chuyện về Purcell

Một năm trước, Vô Danh ở trong vũ trụ giao dịch, từng đem mười mảnh vỡ Thần cách tặng ra ngoài

Có thể đạt được mảnh vỡ thần cách, phần lớn là cao thủ cấp ngụy thần mà chỉ có hai truyền kỳ nhận được

Một trong hai người này có một người tới từ chi nhánh thứ hai, Purcell

Căn cứ theo quan sát của Vô Danh, không ngờ tên này có được một trong bốn đại lĩnh vực, lĩnh vực tốc độ. Tên này còn là một kẻ cuồng chiến đấu, nếu có người không kém hắn nhiều, hắn sẽ tìm trăm phương ngàn kế để khiêu chiến, cầu trong chiến đấu thu được tiến bộ nhanh nhất

Tuy thời gian Vô Danh dừng lại ở chi nhánh thứ hai không dài nhưng cũng nghe tin đồn về Purcell. Nghe nói thực lực của hắn cao thâm khó lường, ngay cả thần linh giáng lâm, hắn cũng không sợ

Những lời này tuy có chút khoa trương, nhưng có thể có lời đồn đó thì thực lực của hắn không cần nghĩ cũng biết

Tới bây giờ, Tiểu Ân mới hiểu, vì sao Purcell phát ra nhiều ma pháp khói lửa như vậy. Hóa ra hắn không phải làm trò mà thực lòng muốn khiêu chiến mình hoặc Matt Lazo có lĩnh vực vô tận

Chỉ có một điều khiến Tiểu Ân nghĩ không thông

Nếu Vô Danh đã giao mảnh vỡ thần cách cho Purcell, vì sao hắn còn muốn tiến vào đây, chẳng lẽ hắn không biết nơi đây rất hung hiểm sao?

Trên thực tế, Vô Danh từng tặng mảnh vỡ thần cách cho phần đông ngụy thần

Bọn họ đều là những người nổi bật, nếu không cũng không được Vô Danh ưu ái

Nếu là cao thủ, tự nhiên sẽ tin tưởng vào bản thân mình. Chính vì là cao thủ nên bọn họ càng khao khát mảnh vỡ thần cách hơn xa ngụy thần bình thường

Nếu xác định nơi này có thể xuất hiện hơn mười mảnh vỡ thần cách, tự nhiên bọn họ phải tiến đến để thử vận may

Đây là sự dấn chiêu của cao thủ chân chính. Tâm chí bọn họ đã trải qua trăm lần rèn luyện, đã sớm vững như đá, khí thế thì sung mãn

Ngay cả Hắc long vương Corey còn không lý giải được cảm giác ngạo nghễ thiên hạ, thì kẻ cộng cả hai kiếp chưa tới sáu mươi tuổi như Tiểu Ân làm sao có thể lý giải được

Mấy ngày sau, một cỗ năng lượng thần kỳ từ một nơi xa xôi bộc phát

Tuy khoảng cách thực sự xa, nhưng cỗ năng lượng này dường như có thể bùng nổ vượt khoảng cách, ngay cả bọn Tiểu Ân cũng có thể dễ dàng cảm nhận được

Mọi người nhanh chóng trao đổi ánh mắt với nhau, bọn họ đồng thời minh bạch, luân hồi giới đã mở ra

Gần như không hẹn, bọn họ trước sau chạy ra khỏi ma pháp động

Tuy rằng hoàn cảnh bên ngoài ác liệt hơn ma pháp động gấp trăm ngàn lần nhưng không có ai quyến luyến cả

Trên thiên thể, không phát sinh biến hóa gì cả

Trong lòng mọi người lập tức trầm xuống. Thấy được cảnh tượng này, cho dù là kẻ ngu cũng biết, luân hồi giới không mở trên thiên thể này

- Đi thôi

Sau khi Tiểu Ân nói một câu, giống như tia chớp bay thẳng tắp trên bầu trời

Tốc độ của bọn họ nhanh như sao băng, rất nhanh chạy khỏi thiên thể, tiến vào bên trong không gian vũ trụ

Không chỉ có đám người Tiểu Ân nghĩ tới điều này, gần như tất cả mọi người đều bắt đầu bay khỏi thiên thể

Nếu đã cảm ứng được luân hồi giới mở ra, nhưng không phải ở trên thiên thể của mình thì mọi người đều biết phải làm như thế nào. Cho dù là người phản ứng hơi chậm, nhưng xem người khác thực hiện, cũng sẽ biết cách làm theo

Rất nhanh, ngoài thiên thể rậm rạp những điểm đen, giống như những con kiến

Tiểu Ân liếc mắt một cái, trong lòng xuất hiện cảm giác cổ quái. Nếu ở tinh cầu quê hương của mình, đột nhiên xuất hiện nhiều ngụy thần và truyền kỳ như vậy thì dù là nữ thần ánh trăng cũng không dám giáng lâm

Đôi mắt nhìn xung quanh, rất nhanh cảm ứng được nơi truyền tới cỗ năng lượng thần bí.

Tất cả mọi người, kể cả Tiểu Ân đều trầm mặc

Hóa ra nơi mà luân hồi giới xuất hiện không ngờ là thiên thể có thể tích bé nhất

Tuy rằng thiên thể đó có thể tích bé nhất, nhưng vẫn vô cùng to lớn đối với bọn họ

Vô số người sau khi xác định được phương hướng, đều bắt đầu bay về hướng đó. Nhìn tốc độ này, không mất mười ngày, nửa tháng, chỉ sợ không thể tới được

Nhưng mà trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một đạo bạch quang, không ngờ tới sau mà đến trước, trong nháy mắt đã lao ra khỏi thiên thể, là nhóm người đầu tiên tiến về phía tiểu thiên thể

Loại tốc độ này không thể dùng lời nói để hình dung, khiến người ta chỉ có một cảm giác đó là nhanh

Trong đầu Tiểu Ân nhanh chóng hiện lên tên của một người, đó là Purcell, người có được lĩnh vực tốc độ trong tứ đại lĩnh vực tới từ chi nhánh thứ mười hai

Ngoài người này ra, phỏng chừng không có nhiều người có được tốc độ khủng bố tới cỡ đó

Đột nhiên cảm thấy không khí bên người có chút khác thường, Tiểu Ân quay đầu, nhìn sắc mặt của đám người Tower Belli mơ hồ trắng bệch. Hiển nhiên họ đã bị tốc độ tiếp cận tới cực hạn đó dọa sợ

Quả thực, đừng nói là bọn họ, cho dù là Tiểu Ân gặp phải tốc độ đó, cũng cảm thấy đau đầu

Giây phút này, tất cả những người nhìn thấy tốc độ của Purcell đều cảm thấy rung mình, động tác cũng đình trệ lại

Một lát sau, đội ngũ giống như đàn kiến con tiếp tục xuất phát, bay về phía tiểu thiên thể

Trong đó có trên một trăm người có tốc độ nhanh hơn người khác một bậc, trong một khoảng thời gian ngắn đã bỏ những người còn lại một khoảng cách. Hơn nữa khoảng cách còn không ngừng tăng lên

Tiểu Ân xoay chuyển ánh mắt, thấy một người tỏa ra hào quang màu lam

Thấy hào quang quen thuộc này, khuôn mặt Tiểu Ân lộ ra vẻ kinh ngạc, tên này sao lại tới đây? Hẳn mơ hồ cảm thấy, hay là những người được Vô Danh tặng mảnh vỡ thần cách đều tới nơi này?

Lắc đầu, Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, nếu không nghĩ ra thì không nên nghĩ nữa

- Chúng ta tiến vào đại lục thần tạo, để Day Ville mang chúng ta đi.

Tiểu Ân truyền ý nghĩ của mình cho đám người Tower Belli

Bọn họ tất nhiên không nói lời nào, tuy nhiên trải qua vài tháng ở chung với nhau, bọn họ biết Day Ville nắm giữ bán thần vực hệ thiếu điện. Nếu luận về tốc độ thì quả thực là người đứng đầu trong số mọi người

Hào quang hiện lên, đám người Tiểu Ân đã tiến vào đại lục thần tạo. Day Ville không dừng lại chút nào, hóa thành một đạo sao băng bay đi

Mười ngày, phi hành suốt mười ngày, Day Ville mới tới bên ngoài thiên thể nhỏ nhất

Sau khi tới nơi, điều đầu tiên mà hắn làm là kêu đám người Tiểu Ân ra ngoài. Đột nhiên bên cạnh hắn xuất hiện mấy người, tự nhiên có những ánh mắt ghé mắt nhìn qua. Nhưng trong hoàn cảnh này, căn bản không có ai tới quấy rầy bọn họ

Lần đầu tiên Tiểu Ân chân chính quan sát tất cả truyền kỳ và ngục thần của Ngân Tâm và chi nhánh thứ mười ba

Giờ phút này, thiên thể đã không còn tung tích, thay vào đó là một đoàn sương mù nồng đậm, che giấu mọi thứ bên trong

Đoàn sương mù dày đặc không ngừng bốc lên, khiến người khác có cảm giác như thực thể. Cảm giác này khiến người khác có ấn tượng sâu sắc

- Tower Belli, làm thế nào để tiến vào.

Tiểu Ân lập tức hỏi người từng có kinh nghiệm tiến vào

- Các hạ tôn kính, chỉ cần chúng ta tiến vào bên trong sương mù dày đặc là có thể tiến vào thông đạo luân hồi

Tower Belli cung kính nói

- Chúng ta cứ như thế đi vào, có được truyền tống đồng loạt không?

- Được

Tower Belli chần chừ một chút nói:

- Trước kia ta đã cùng người khác cùng tiến vào. Chỉ cần ở cùng nhau trong khoảng một thước sẽ không bị phân tán

- Tốt, chúng ta đi vào

Tiểu Ân trầm giọng nói

- Chờ một chút

Tower Belli vội vàng nói:

- Các hạ, một khi tiến vào trong, sẽ không thể sử dụng những thứ có liên quan tới thần linh

Hắn cẩn thận nhắc nhở nói:

- Nếu ngài có giúp đỡ ở trong đại lục thần tạo thì triệu hoán ra trước đi

Tiểu Ân ngẩn ra, lập tức hiểu hắn nói tới đại địa chi mẫu và vạn năm quang nguyên chi vương

Nếu có hai người này giúp đỡ, thực lực của bọn họ sẽ gia tăng lên

Nhưng Tiểu Ân chỉ khẽ mỉm cười nói:

- Ta hiểu rồi vào đi thôi

Đám người Tower Belli không hiểu chút nào, theo Tiểu Ân tiến vào. Họ thủy chung không nghĩ ra vì sao đã tới bước này rồi mà Tiểu Ân vẫn cất giấu thực lực

Quả thực bọn họ không thể đoán được tâm tư của Tiểu Ân, cho nên không biết trong lòng Tiểu Ân không quan tâm tới mảnh vỡ thần cách. Sở dĩ hắn tới đây, căn bản là giả bộ để mọi người tưởng, mảnh vỡ thần cách là ta lấy ở trong này

Với tâm trạng như thế, sao hắn lại đồng ý lật con bài bí mật của mình chứ

Một hàng sáu người cẩn thận duy trì khoảng cách với nhau, cứ như thế bay vào trong màn sương đen

Dôi mắt nhìn thì có không ít người học theo cách của bọn họ, cẩn thận bay vào trong màn sương đen. Ít thì hai, ba người, nhiều thì hơn mười người. Tuy nhiên trong đó phần lớn là tổ hợp truyền kỳ, tuy cũng có tổ hợp ngụy thần nhưng không vượt qua ba người

Tổ hợp ngụy thần sáu người Tiểu Ân, không nghi ngờ gì là chói mắt nhất. Phàm là nơi bọn họ tiến đến, những người bên cạnh đều tránh ra. Không ai muốn ở cùng một chỗ với sáu ngụy thần. Áp lực cường đại đó khiến người khác phải sợ hãi

Trước mắt chợt tối sầm, bọn họ đã tiến vào trong màn sương mù dày đặc

Trong lòng Tiểu Ân rung mình, hắn phát hiện năng lực cảm ứng của mình đột nhiên suy yếu trên phạm vi lớn. Đừng nói là ngoài trăm dặm, ngay cả đám người Tower Belli gần trong gang tấc cũng có chút mơ hồ

- Đây là chuyện gì?

Tiểu Ân trầm giọng hỏi, giọng nói có một tia tức giận

Tuy hấn đã trải qua nhiều sóng to gió lớn, nhưng tình hình xuất hiện biến cố này khiến hấn hơi giật mình kinh hãi. Và hoài nghi đám người Tower Belli có ý định giấu diếm mình hay không

Giọng nói của Tower Belli truyền tới, mang theo chút kinh ngạc:

- Các hạ, phạm là người tiến vào luân hồi giới, năng lực cảm ứng sẽ bị hạn chế trong vòng mười thước

Hấn cẩn thận nói:

- Đây là kiến thức phổ thông, mỗi người tiến vào đều biết

Tiểu Ân ngẩn ra, nghe giọng nói có chút sợ hãi cảm ứng hơi thở của ba người còn lại, phát hiện hơi thở của bọn họ rất vững vàng. Không bị chút biến hóa này chấn động, lập tức hiểu mình đã trách lầm

Hấn tự cười chế giễu, nói:

- Nếu năng lực cảm ứng bị hạn chế, vậy hiện tại chúng ta phải làm sao?

Tower Belli thở dài một hơi nói:

- Chúng ta chỉ có thể không ngừng di động ở trong này, nếu may mắn chạm phải điểm truyền tống là có thể truyền tống tới thông đạo luân hồi tương ứng

Hấn giải thích tỉ mỉ, trong lòng thầm nhủ, chẳng lẽ ngài không có chuẩn bị gì mà tới nơi này sao. Gia tộc nào bồi dưỡng ngài tồi tệ vậy.

Lúc này Tiểu Ân khôn ngoan, hấn không lên tiếng, để cho Tower Belli đi trước dẫn đường. Còn mình thì đi sau, không hề phát biểu gì cả

Một giờ sau, sáu người vẫn duy trì đội hình đạo trong sương mù dày đặc. Bọn họ đã sớm phân tán với những người khác, bên trong tinh thần cảm ứng, căn bản không thể phát hiện người khác. Đường như quanh mảnh sương mù dày đặc này chỉ có sáu người bọn họ

Rốt cuộc Tiểu Ân có chút không kiên nhẫn, hấn hỏi:

- Còn chưa tìm được điểm truyền tống sao?

Tower Belli cười khổ nói:

- Các hạ, nơi này là bên ngoài luân hồi giới, không ai xác định được điểm truyền tống. Trước kia có người đợi mấy tháng cũng chưa tìm được điểm truyền tống. Chúng ta có hay không thuận lợi tiến vào trong đó, hoàn toàn là dựa vào vận may

Tiểu Ân khẽ nhíu mày, nói đến vận khí, không ai có thể xác định chính xác

- Tower Belli, thực sự không có biện pháp?

- Không có

Tower Belli dừng một chút. nói:

- Theo ta được biết, không có cách nào khác

- Lần trước người đợi ở trong này bao lâu?

Tower Belli suy nghĩ một chút nói:

- Lần ngắn nhất thì mất mười phút là tìm được điểm truyền tống. Lần dài nhất phải đợi gần nửa tháng, còn lại cũng chỉ mất mấy giờ và vài ngày thôi

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, xem ra chỉ có thể từ từ thôi. Vận khí tốt hơn, có thể sớm tìm được điểm truyền tống

Dù sao bọn họ đã mất mười ngày để tới đây, nếu ở trong này nghỉ ngơi một, hai tháng thì không cần phải đi vào nữa, quay người trở về luôn cho xong

Bên trong sương mù dày đặc, tất cả mọi người giống như đàn ruồi bọ chạy tán loạn. Bởi vì tinh thần cảm ứng của mỗi người chỉ trong vòng mười thước, nên không thể biết được những điểm truyền tống mà mình thoáng đi qua

Trong cảm ứng của Tiểu Ân, sương mù dày đặc khiến hắn có cảm giác như đang tiến vào trong biển sâu. Chẳng qua trong này không có tị thủy châu nên không thể thấy được tình hình xung quanh

Vừa nghĩ tới tị thủy châu, trong lòng Tiểu Ân khẽ động.

Tị thủy châu đã bị hắn tế luyện, tầng phong ấn thứ nhất cũng được mở ra. Theo tâm niệm của hắn, hạt châu trong suốt xuất hiện, xoay chuyển trên đỉnh đầu của hắn

Nguyên thể giới là một mảnh tối tăm, tinh thần ý thức cường đại của bọn họ không thể xuyên qua mảnh hắc ám, giờ phút này lại được chiếu sáng

Đám người Tower Belli mở to hai mắt. Trước kia bọn họ từng tới nơi này, cũng hiểu cảm chế ở đây đáng sợ tới cỡ nào

Bọn họ thử qua thủ đoạn chiếu sáng, hy vọng có thể nhìn xa một chút. Nhưng dù bọn họ sử dụng biện pháp gì, cuối cùng cũng không thu hoạch được gì

Nhưng hiện giờ không biết Tiểu Ân sử dụng thủ đoạn gì, không ngờ xuất ra một hạt châu tỏa ra hào quang, không ngờ mọi người có thể nhìn được xa gấp mười lần lúc trước

- A, tinh thần cảm ứng, ta có thể cảm ứng được xa hơn

Tania đột nhiên kinh hô

Mọi người cùng nhau thưởng thức một chút, lập tức ngạc nhiên vui mừng phát hiện, hóa ra vốn tinh thần ý thức chỉ thăm dò được mười thước nay đã khuếch tán tới trăm mét. Mà đó cũng chính là điểm cực hạn được hạt châu chiếu rọi tới. Trong chốc lát, ánh mắt mọi người nhìn hạt châu thêm vài phần nóng bỏng

Bởi vì ai cũng nhìn ra, đồ vật này khó có thể xác định giá trị

Đám người Tower Belli thầm nhủ, nếu tiến vào thông đạo luân hồi thứ này cũng phát huy tác dụng như thế thì mới là bảo bối chân chính

Tinh thần ý thức chỉ có thể khống chế trong vòng mười thước, nơi mà mọi người cảm ứng không quá lớn, nhưng nếu phạm vi được mở rộng gấp mười, thì biến hóa sẽ rất rõ rệt

Vừa rồi trải qua hơn một giờ tìm kiếm, mọi người vẫn như trước không có chút rõ ràng nào. Nhưng dưới hào quang chiếu rọi của tị thủy châu, bọn họ chỉ mất mười phút, đã cảm ứng được năng lượng không gian

Đám người Tower Belli lập tức kinh hô, trong mắt mỗi người không che giấu được sự ngạc nhiên và vui mừng

Đây là điểm truyền tống bên trong sương mù dày đặc

Khuôn mặt Tiểu Ân nở nụ cười, đang định chỉ huy mọi người tiến về đó thì đột nhiên trong lòng hắn báo động. Tâm niệm khẽ động, hào quang của tị thủy châu chợt ảm đạm tới cực điểm, không ngờ chỉ bằng một phần năm vừa rồi. Tuy tinh thần cảm ứng của mọi người mở rộng được hai mươi thước, nhưng so với phạm vi trăm mét thì không thể so sánh được

Một bóng người giống như tia chớp lao về phía đám người Tiểu Ân. Tốc độ của bóng người đó cực nhanh, có thể nói không gì sánh kịp

Tower Belli đứng đầu, không cần nghĩ ngợi xuất ra bán thần vực

- Cẩn thận, có thể là hiểu lầm

Tiểu Ân ở sau nhắc nhở

Giây phút này, bọn họ mơ hồ có thể nhìn và cảm ứng được. Người bất ngờ tới chỉ có một mà thôi

Ở nơi này không thể dùng thần lực, tất cả những gì liên qua tới thần linh đều không sử dụng được. Nói cách khác, nhiều nhất người này chỉ là một vị ngụy thần mà thôi

Còn bên mình có sáu ngụy thần. Nếu người bình thường nhìn thấy tình thế này, hẳn sẽ biết lựa chọn như thế nào

Nhưng khiến bọn họ kinh ngạc đó là đối phương đã lựa chọn nhưng kết quả lựa chọn lại khiến bọn họ chấn động

Người này không ngờ không có ý định dừng lại, mang theo khí thế cường đại tới cực điểm bay về phía bọn họ. Bộ dáng giống như không chém giết hết bọn họ thì không bỏ qua

Đám người Tiểu Ân ngơ ngác nhìn nhau, người này có phải điên hay không?

Nếu mình không nhìn lầm thì hẳn chỉ có một người. Thế lại dám dùng lực của một người khiêu chiến với sáu ngụy thần. Thật không biết thần kinh của tên này có bình thường hay không

Tower Belli tức giận hừ một tiếng, vừa rồi còn kiềm chế bán thần vực, giờ phút này hoàn toàn bạo phát. Lúc này Tiểu Ân cũng không có ý ngăn cản nữa

Bán thần vực và tinh thần ý niệm của bản thân đồng thời phóng thích

Đôi bên có liên hệ với nhau, tới cảnh giới ngụy thần trong tình huống không có người ngoài can thiệp, đủ để đạt tới cảnh giới hợp nhất

Tất nhiên trong tình huống hiện tại ngụy thần bình thường cũng chỉ có thể phóng thích bán thần vực có phạm vi mười thước. Nhưng nhờ năng lực tị thủy châu và có quan hệ linh hồn với Tiểu Ân nên được Tị thủy châu tán thành, cho nên phạm vi bán thần vực của bọn họ đạt tới hai mươi thước

Mặc dù trong địa phương quỷ quái này chỉ có thể phóng thích bán thần vực tới hai mươi thước nhưng so với đối phương thì đã chiếm ưu thế rất lớn

Tuy nhiên khiến Tower Belli không thể tưởng tượng được đó là ưu thế này chỉ tồn tại chưa được một giây đã biến mất

Trước mặt Tower Belli, truyền tới vài đạo âm thanh xé rách

Bán thần vực của hắn vừa mới tiếp xúc với đối phương đã bị một đạo sắc bén phá vỡ, không có năng lực chống cự

Hơn nữa không chỉ như thế, đối phương hiển nhiên vì bọn họ mà đến. Năng lực cường đại này tiếp tục đẩy mạnh, cho tới khi hắn tiến vào trong vòng mười thước mới dừng lại. Nhưng cũng không có kết thúc, quanh thân Tower Belli chợt bộc phát mười đạo khe nứt không gian nhỏ

Khe nứt không gian dường như có người khổng lồ, dùng một phương thức quỷ dị bao vây bọn họ vào giữa. Những khe nứt không gian trôi nổi mang tới áp lực to lớn cho người khác. Tuy mỗi người đều có kỹ năng phòng thủ nhất định, cho dù tiếp xúc với khe nứt không gian cũng không chết, nhưng không có ai nguyện ý đem thân thể của mình tiếp xúc với nó

- Các hạ là ai?

Giọng nói của Day Ville từ từ vang lên. Giây phút này, trên người hắn xuất hiện khí thế lãnh đạo, dường như trở thành thủ lĩnh của mọi người

Đám người Tower Belli kinh ngạc nhìn Day Ville, không thể ngờ được người này bình thường hiền lành ít nói nhưng ở thời điểm mấu chốt lại đứng ra phát ngôn

Nếu đối phương thực sự coi Day Ville là thủ lĩnh của bọn họ thì có thể lợi dụng hiểu lầm này

Người nọ hừ lạnh một tiếng nói:

- Người không cần hỏi ta là ai, ta chỉ muốn biết, vừa rồi các người sử dụng đạo cụ ma pháp chiếu sáng gì?

Đám người Tiểu Ân giật mình, hóa ra người này bị hào quang của tị thủy châu hấp dẫn

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, không thể ngờ được. bảo bối giúp mình tìm ra điểm truyền tống nhưng cũng triệu hoán một cao thủ tới. Sử dụng nó, thật không biết là phúc hay họa

Day Ville cười ha ha, nói:

- Chuyện của chúng ta dường như không quan hệ với các hạ

Thân thể của người nọ giấu ở trong bóng tối, chưa lộ diện. Giờ phút này hơi tiến lên một chút, rồi cuộc tiến vào trong hào quang của tị thủy châu

Đó là một người trẻ tuổi mi thanh mục tú, đầu tóc giống như người Nam Mỹ nguyên thủy, mái tóc rậm rạp như cỏ mọc trên mặt đất. Mái tóc có màu đen, so với tơ tằm còn mềm mại hơn

Hai mắt của hắn giống như sao trên trời, ánh mắt nhìn mọi người có thêm một tia ngạc nhiên

Nếu đều là quỷ thần thì đều hiểu đối phó với khe nứt không gian rất vất vả. Nhưng xem biểu tình của những người này...

Ít nhất có hai người không thêm để ý. Bọn họ không phải cố ý làm ra vẻ huyền bí mà bọn họ nắm chắc, mười khe nứt không gian nhỏ này không gây nguy hiểm cho bọn họ

Ánh mắt thoáng nhìn qua bốn quỷ thần còn lại. Mặc dù sắc mặt của bọn họ ngưng trọng, nhưng không có nửa điểm bối rối. Chỉ có điều không biết bọn họ ý lại bên mình người đông thể mạnh hay là có ý gì

Người nọ hừ lạnh một tiếng, đột nhiên gặp phải một đội ngũ thú vị như vậy, hắn rất cao hứng, muốn luận bàn với đối phương một chút. Nhưng hiện giờ luân hồi giới đã mở, có thể mỗi một giây đều vô cùng quý giá. Ngay cả kẻ có tính cách hào phóng như hắn cũng không muốn lãng phí

- Các vị, ta đã tới nơi này vài ngày, nhưng vận khí không tốt, thủy chung không phát hiện được điểm truyền tống để tiến vào thông đạo luân hồi. Vừa rồi nhìn thấy trên người các người có xuất hiện hào quang, phỏng chừng có thể nhìn xa hơn. Nếu có thể giúp tại hạ tìm điểm truyền tống, lập tức ta sẽ rời đi, tuyệt không giằng co

- Người đã tới đây được vài ngày?

Day Ville kinh ngạc hỏi

- Đúng

Sắc mặt của người trẻ tuổi trầm xuống, phỏng chừng vì chuyện này mà buồn bực

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, nhiều người gặp phải tình cảnh đó, quả thực mình không thể oán giận được

Day Ville trầm ngâm một chút, ánh mắt thoáng nhìn khe nứt không gian, đột nhiên ánh mắt sáng lên, nhìn hắn, nói từng chữ:

- Ta biết ngươi là ai...

Ánh mắt của người trẻ tuổi đồng dạng sáng lên, tuy nhiên lại lộ ra bộ dáng nguy hiểm. Khe nứt không gian xung quanh đám người Tiểu Ân hơi run rẩy, dường như nếu bọn họ không đáp ứng thì hắn sẽ để khe nứt không gian bạo phát

Nhưng căn bản khóe mắt của Day Ville không thêm liếc mắt nhìn năng lượng khủng bố ở phía trên, khóe môi hắn nở nụ cười khó hiểu:

- Người chính là đệ nhất quỷ thần của chi nhánh thứ hai, Purcell các hạ.

408. Chương 26: Thông Đạo Luân Hồi Biến Dị (1)

_Các hạ là....

_Day Ville, một vô danh tiểu tốt

Day Ville tươi cười nói:

__Kì thật chúng ta đều từ một thiên thể tới đây. Chỉ có điều không thể ngờ Purcell các hạ vẫn giống chúng ta. Thật khiến người khác kinh ngạc

Sắc mặt của Purcell đỏ lên. Đám người Tiểu Ân hiểu kỳ. Trong lòng suy đoán, người này tu luyện được bao lâu?

Trong tình huống bình thường, bắt đầu tiếp xúc với ma pháp là ma pháp sư chính thức. Tiến vào ma pháp diện phủ là truyền kỳ. Cao hơn một bậc là ngụy thần.

Nhiều cấp bậc như vậy, ngoài Tiểu Ân ra thì dù người trẻ tuổi nhất trong hệ mới, ít nhất phải một ngàn tuổi

Người có độ tuổi này, có nhiều động tác giả bộ như không nhìn thấy. Tối thiểu, da mặt của bọn họ không mỏng như vậy. Xem biểu hiện của Purcell, nếu nói hắn một ngàn tuổi, chắc chắn Tiểu Ân là người đầu tiên không tin.

Mất thấy người này sắp thẹn quá hoá giận, Tiểu Ân cũng không muốn phát sinh xung đột với cường giả có lĩnh vực tốc độ

Day Ville vội vàng nói:

__ Purcell các hạ, vận khí của ngài không tốt. Nếu ngài không ngại, chúng ta sẽ trợ giúp ngài tìm điểm truyền tống thích hợp.

Purcell do dự một chút. Biểu tình vừa rồi của bọn họ khiến hắn muốn động thủ giáo huấn. Nhưng không biết vì sao, trong lòng hắn thủy chung có một tia hàn ý.

Có lẽ là do những người này đối mặt với uy áp của hắn vẫn biểu hiện sự bình tĩnh nên mới khiến hắn kiêng kỵ ba phần.

Nếu không có thực lực tương ứng, đối mặt với khe nứt không gian lưu động, dường như không thể có biểu hiện như bọn họ.

__Tốt

Purcell lên tiếng, khe nứt không gian vậy khốn đám người Tiểu Ân đột nhiên biến mất.

Purcell bày ra sự hữu hảo của mình, tuy nhiên hắn vẫn tập trung giới bị. Một khi phát hiện có gì không đúng, hắn vẫn như trước có thể thoải mái thả khe nứt không gian ra.

Day Ville gật đầu với Tiểu Ân, ra lệnh:

__Tìm xem điểm truyền tống gần nhất ở nơi nào?

Tiểu Ân cung kính nhận lệnh, giống như nô bộc đối mặt với chủ nhân, dùng giọng nói khiêm tốn nói:

__Vâng, Day Ville các hạ.

Mặc dù bề ngoài bốn người Tower Belli không biểu hiện gì, nhưng trong lòng bọn họ âm thầm giật mình.

Quan hệ giữa Tiểu Ân và Day Ville vô cùng kỳ diệu. KHÔNG biết thân phận thực sự của hai người, ai cũng không nhận ra ảo diệu trong đó.

Ít nhất, nhìn biểu tình của Purcell, hắn đã nhận định Tiểu Ân và Day Ville có quan hệ chủ tớ. Về phần vì sao hai ngụy thần có quan hệ chủ tớ thì hắn không quan tâm.

Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, dường như cảm ứng gì đó

Về mặt của Purcell ngạc nhiên hỏi:

__Hắn đang làm gì vậy? Chẳng lẽ cảm ứng tình huống ở bên ngoài sao?

Day Ville cười ha ha nói:

— Purcell các hạ nói đùa. Ở trong này dù là thần linh cũng không cảm ứng được tình huống ở bên ngoài. Tuy nhiên bằng hữu của ta có năng lực đoán trước nên có thể phán đoán được phương hướng đại khái.

Purcell nhường mày hỏi:

—Lĩnh vực cảm giác?

Day Ville cười nói:

—Lĩnh vực cảm giác là một trong bốn đại lĩnh vực. Ngài nói giỡn chứ. Ta lấy tình mạng để bảo đảm: Hẳn tuyệt đối không có lĩnh vực cảm giác.

Trong lòng bốn người Tower Belli xuất hiện cảm giác quái dị.

Quả thực Tiểu Ân không có lĩnh vực cảm giác, nhưng hẳn lại có lĩnh vực đứng đầu tứ đại lĩnh vực, lĩnh vực lực lượng.

Purcell khẽ lắc đầu, hiển nhiên hẳn cũng vì ý nghĩ của mình mà xấu hổ.

Tứ đại lĩnh vực làm sao có thể gặp dễ dàng như vậy được. Mình có phải hồ đồ hay không. KHÔNG ngờ lại đoán về vấn đề này. Nhưng khi hẳn dám người Tiểu Ân, trong lòng hẳn có một loại cảm giác khó có thể dùng lời để hình dung.

DO có loại cảm giác này nên hẳn mới cẩn thận. Theo bản năng, hẳn coi những người này có tư cách đánh một trận với hẳn.

Nếu không, khi nghe Tiểu Ân có khả năng đoán trước, hẳn đã không nhớ đến lĩnh vực cảm giác.

Tiểu Ân giả nộ nửa ngày, lấy tay chỉ về một hướng nói:

—Cảm giác của ta nói cho ta biết, đi về hướng đó có điểm truyền tống tồn tại. Nhưng đến tột cùng có truyền tống tới thông đạo luân hồi hay không thì ta cũng không biết.

Bốn người Tower Belli không hẹn cùng xem thường dự đoán vô cùng chính xác của Tiểu Ân.

Đó là phương hướng bọn họ phát hiện ra điểm truyền tống. Chẳng qua giờ phút này Tiểu Ân đã thu lại ánh hào quang của tị thủy châu trên biên độ lớn, cho nên mới bị ẩn nấp trong màn sương mù dày đặc.

Purcell do dự một chút nhìn thoáng qua bọn họ. Cuối cùng ánh mắt dừng lại trên hạt tị thủy châu xoay tròn trên tay Tiểu Ân

Bốn người Tower Belli lập tức đề phòng. Nếu người này có chủ ý với bảo bối trên, nói không chừng phải liều mạng một lần.

Tuy nhiên bọn họ hơi đa tâm, Purcell thu hồi ánh mắt nói:

—Các vị không định đi cùng ta sao?

Day Ville ha ha cười nói:

—Chúng ta phải đi dạo bốn phía một vòng. Purcell các hạ đi thông thả

Nghe câu nói rõ ràng cự tuyệt của Day Ville, Purcell tức giận hừ một tiếng, không thèm để ý, hoá thành một đạo bạch quang biến mất.

Có lẽ trong lòng hẳn cũng cảm thấy kỳ quái. Vì sao biểu hiện hôm nay của mình lại kỳ quái như thế. Tuy biết trên người đối phương có thứ tốt nhưng cuối cùng vẫn kiềm chế dục vọng của bản thân.

Đây là một loại bản năng, bản năng sinh tồn cường đại. Có lẽ Purcell không phát hiện nhưng loại bản năng này có tác dụng vô cùng quan trọng trong thời điểm mấu chốt.

Tốc độ của hẳn rất mau lẹ, trong nháy mắt đã đi tới điểm truyền tống.

Đi dạo trong này mấy ngày chưa tìm được gì, nay lại có kết quả khiến cho vị ngục thần này vui mừng quá đỗi. Hẳn không chút nghĩ ngợi liền đâm đầu vào. Giây phút này trong lòng hẳn đột nhiên xuất hiện một bóng người.

Tên cầm hạt châu thần kỳ, có được năng lực dự cảm là nô bộc của Day Ville sao.

Không biết vì sao từ đầu tới cuối hắn chỉ có ấn tượng với một tên nô bộc. Còn không có ấn tượng khắc sâu về Day Ville.

Hào quang chói lọi, hắn tới một nơi tối đen không xác định được.

Nơi này mặc dù không có sương mù dày đặc nhưng tinh thần ý thức vẫn bị hạn chế.

409. Chương 26: Thông Đạo Luân Hồi Biến Dị (2)

Tuy nhiên nếu đã bỏ lỡ cơ hội, hắn cũng chỉ đành nhẫn nại trong tĩnh mịch, yên lặng ở trong bóng đêm

.....

_Tiểu Ân các hạ, vì sao ngài phải chỉ vị trí điểm truyền tống cho hắn?

Tower Belli khó hiểu hỏi

Xem vẻ mặt của hắn có chút tức giận nhưng không dám nói gì

Tiểu Ân mỉm cười hỏi:

_Vì sao lại không thể?

_Purcell là đệ nhất cao thủ của chi nhánh thứ mười hai, thực lực của hắn và ngài....Tuy không bằng ngài nhưng cũng không thể khinh thường. Để hắn tiến vào thông đạo luân hồi, chẳng phải chúng ta có thêm đối thủ tranh đoạt mảnh vỡ thần cách sao.

Tiểu Ân ung dung cười, ánh mắt lộ một tia khinh thường nói:

_Tower Belli, đối với ta mà nói, bên trong càng có nhiều nhân vật lợi hại càng tốt.

Hắn nói những lời này là thật tâm. Bên trong càng nhiều cao thủ, tình thế càng loạn. Cái này gọi là đục nước béo cò, như vậy sự tình hắn lấy mảnh vỡ thần cách cũng không có nhiều người hoài nghi.

Tuy nhiên nụ cười này rơi vào trong mắt bốn người Tower Belli lại như có hàm ý khác.

Bọn họ cho rằng Tiểu Ân để cho Purcell tiến vào thông đạo luân hồi là do hắn không coi Purcell là đối thủ. Hắn muốn ở trong luân hồi giới trực diện khiêu chiến với tất cả ngụy thần trong vũ trụ, khiến thanh danh của mình vang vọng toàn vũ trụ.

Nếu Tiểu Ân biết bốn người Tower Belli đột nhiên có ý nghĩ kỳ dị này, nhất định hắn sẽ cảm thấy hối hận khi nhận linh hồn của bọn họ.

Đợi ở phụ cận điểm truyền tống một giờ, bọn họ mới thông qua điểm truyền tống tiến vào thông đạo luân hồi.

Tiểu Ân cũng không lãng phí nhiều thời gian ở bên ngoài. Hắn đã thử khống chế hào quang phía trên tị thủy châu. Trải qua nhiều lần thử, Tiểu Ân dùng tới tổ hợp tị thủy châu và tám thuần. Tám thuần che khuất hào quang của tị thủy châu nhưng không khiến uy năng của tị thủy châu biến mất.

Dưới tác dụng của linh hồn khế ước. Vài người bọn họ đều có thể thông qua tác dụng thần kỳ của tị thủy châu, khếch tán tinh thần ý thức trên một thước.

So với ngụy thần và truyền kỳ bình thường ở trong này thì ưu thế này nếu để người khác biết chắc chắn sẽ đổ kỵ tới phát cuồng.

Trong thông đạo là một mảnh tối đen. Đám người Tiểu Ân đi được một đoạn đường, không ngờ phát hiện có hai đoạn đường.

Đi tới đầu đoạn đường, mọi người mở to đôi mắt, không ai nói gì

_Tower Belli, ta nhớ người nói thông đạo luân hồi là một con đường thẳng tắp mà?

Giọng nói của Tiểu Ân có một tia oán giận

_Đúng

Về mặt Tower Belli đau khổ nói:

_Ta đã từng tới đây nhiều lần, mỗi lần đều chỉ có một thông đạo. Nhưng....

Đám người Tarnia cũng lần lượt gật đầu. Khổng định nơi này chỉ có một thông đạo. Còn chuyện vì sao lại biến thành hai thông đạo thì không ai biết được.

Tiểu Ân nhẹ nhàng thở dài một hơi. Hẳn mơ hồ đoán được, sở dĩ có biến hoá như thế là do lần này nhân số tới đây tăng vọt.

Không ai biết thông đạo này dài thế nào nhưng có thể khẳng định đó là nếu nó cứ mở rộng nhánh thì toàn bộ thông đạo sẽ biến thành một mạng nhện rậm rạp. Như vậy người tiếp vào nơi này, tám chín phần không có khả năng ra ngoài.

Ánh mắt của đám người Tower Belli tập trung lên người Tiểu Ân.

Tuy bọn họ đều là ngụy thần nhưng tới thời điểm quyết định, bọn họ không hẹn cùng tín nhiệm lựa chọn của Tiểu Ân.

Có lẽ trong nội tâm của mỗi ngụy thần đều chỉ bội phục cường giả.

Tiểu Ân nhìn hai thông đạo, do dự một chút:

_Các người ở chỗ này chờ ta. Ta đi trước quan sát đã.

Nói xong, thân hình của hắn khẽ động, tiến vào một thông đạo và biến mất khỏi phạm vi cảm ứng của bọn họ.

Bốn người Tower Belli nhìn nhau cười khổ. Không có cách nào khác thở phào một hơi. Đành phải yên lặng chờ đợi. Còn ánh mắt của Day Ville thì sáng ngời, nhìn bốn phía dường như không mất đi niềm tin.

Tiểu Ân xâm nhập vào thông đạo, lập tức nhắm hai mắt lại. Lúc này hắn chỉ có cách thỉnh giáo người nào đó...

Hắn không phát ra tiếng động nào cả...Không gian trước mắt dao động, bóng dáng quen thuộc của Vô Danh chợt xuất hiện.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười nói:

_Vô Danh, ta biết nơi này không ngăn được người.

Vô Danh chậm rãi nói:

_Gọi ta ra làm gì?

_Thông đạo luân hồi đã thay đổi

Tiểu Ân nói:

_Vốn chỉ có một thông đạo thì nay biến thành hai. Người nói xem đây là chuyện gì?

Vô Danh nhìn thoáng qua bốn phía. Thông đạo đen nhánh dường như không hề ngăn cản tầm mắt của hắn. Đôi mắt dường như có thể nhìn thấu tất cả lực lượng.

Một lát sau, Vô Danh cúi đầu, bình tĩnh nói:

_Người nhiều nên nơi này cũng lớn lên

Tiểu Ân hưng hăng vỗ tay. Trong lòng hắn thầm mừng, nhiều người liều lĩnh tới nơi này, quả nhiên đã vượt qua khả năng chịu đựng của luân hồi giới, cho nên mới sử dụng phương pháp này để đào thải một số người.

_Có biện pháp nào để đi ra ngoài không?

_Có

Vô Danh bình tĩnh nói:

__Nơi này chỉ có một con đường chính xác. Còn các con đường mở rộng đều là đường chết. Cho dù các người có đủ thời gian cũng khó tìm được con đường thuận lợi để ra ngoài.

Hai mắt của Tiểu Ân biến đổi, hỏi:

__Con đường mở rộng chỉ có hai?

__KHông, hai con đường này còn mở rộng nữa, nhiều nhất mở rộng thành tám mươi một con đường.

Tiểu Ân giật mình, tám mươi một con đường mở rộng. Cho dù biết rõ tám mươi con đường là đường chết nhưng muốn tìm ra con đường sống duy nhất cũng không phải chuyện đơn giản.

Giây phút này, Tiểu Ân lập tức đoán được số phận thống khổ của phần lớn mọi người.

Luân hồi giới phân thành con đường mở rộng, phỏng chừng chỉ có một ý đồ, đó là giảm số người tiến vào đại điện chân chính.

Nhất thời, Tiểu Ân thậm chí có chút hoài nghi, luân hồi giới có phải giống Vô Danh đều là một hệ tư tưởng sinh mạng độc đáo hay không.

__Vô Danh, người có thể chỉ dẫn phương hướng chứ?

__Có thể.

Vô Danh đột nhiên nói một câu:

__Tuy nhiên ta có một yêu cầu.

__Cái gì?

__Ta hy vọng người có thể dẫn một người tới

__Dẫn người?

Tiểu Ân nghi hoặc nhìn Vô Danh. Trong trí nhớ của hắn, Vô Danh ngoài bản thân mình ra, dường như không quan tâm tới kẻ nào khác.

__Đúng vậy, ta hy vọng một lát nữa người để một người gia nhập vào đội ngũ dẫn hắn tiến vào luân hồi giới.

__Vì sao?

__Vì đây là người kế thừa huyết mạch của thượng cô thần linh. Ta hy vọng người có thể giúp hắn. Nếu người không ngại thì cho hắn vài mảnh võ thần cách.

Vô Danh bình thản nói.

410. Chương 26: Thông Đạo Luân Hồi Biến Dị (3)

Tuy nhiên nhìn Vô Danh, Tiểu Ân thở dài:

__Được rồi, ta sẽ làm hết sức, nếu thời cơ thích hợp sẽ cho hắn một....cho hắn ba mảnh võ thần cách.

Vô Danh gật đầu một cái nói:

__Tốt, ta đem người tới

__À, người kia là lão bằng hữu của người

Nói xong, thân hình của Vô Danh chợt loé lên, đã biến mất không thấy.

Trong lòng Tiểu Ân nghi hoặc và có dự cảm không tốt. Là lão bằng hữu của mình, không biết là ai?

Hắn xoay người, quay về hội tụ với đám người Tower Belli. Thấy Tiểu Ân quay trở về, ánh mắt mong chờ của bọn họ nhìn về phía Tiểu Ân.

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng nói:

__Ta đã tra xét qua, kỳ thật đường đi rất đơn giản. Trong đó có một ngõ cụt, đường còn lại là đường sống. Chỉ cần chúng ta đi theo đường sống, chắc chắn có thể đạt được mục đích.

Lúc này mấy người Tower Belli mới thở phào một hơi. May mắn là như thế, nếu không chỉ sợ không có nhiều người có thể thoát khỏi thông đạo mê cung này.

__Tiểu Ân các hạ vừa rồi ngài chỉ đi vào trong một thông đạo, sao lại biết điều này?

Tania nghi hoặc hỏi

Trong lòng Tiểu Ân sửng sốt, nhưng mặt ngoài thì bất động thanh sắc, chỉ hừ nhẹ một tiếng. Trong đầu nhanh chóng vận chuyển, tiêu tốn vô số tế bào não, hắn mới tìm được lý do:

__Ai nói ta chỉ đi qua một thông đạo? Đừng quên ta có trong nháy mắt truyền tống.

Mọi người lập tức bừng tỉnh, lập tức xuất hiện tình cảm khâm phục.

Có thể trong tình huống này mà sử dụng trong nháy mắt truyền tống, không hổ danh là đệ nhất cao thủ tài cao lớn mật của chi nhánh thứ mười ba. Tiểu Anh các hạ.

Tower Belli tiếng lên trước một bước, cung kính nói:

__Các hạ, hiện tại chúng ta tiến vào thông đạo được chưa?

__Đương nhiên là....

Tiểu Ân đứng lại. Trong lòng thầm mắng: Lão già Vô Danh này có phải cố ý không nói cho hắn biết con đường cần phải đi hay không đây.

Hiện tại phải làm sao bây giờ? Chẳng lẽ lại tùy ý đi. Nếu đi sai thì hắn sẽ rất mất mặt.

Đúng lúc này, thân thể hắn khẽ run lên. Cảm ứng được bên trong bản thân vực của mình dường như có thêm thứ gì đó. Hắn lập tức chấn động nói:

__Không tốt, phía sau có người tới.

Đám người Tower Belli đồng thời kinh hãi. Tuy giờ phút này bọn họ có ti thủy châu dẫn đường. Nhưng tinh thần ý thức chỉ có phạm vi một trăm mét. Nhưng trong cảm ứng của bọn họ, căn bản không phát hiện ra gì cả. Thật không biết Tiểu Ân làm thế nào mà có thể cảm ứng được.

Nếu không phải trên người Tiểu Ân có nhiều thứ khác người khác bắt ngờ thì chỉ sợ bọn họ đã không tin.

Một lát sau, quả nhiên có một người chậm rãi từ phía sau đi tới

Nhìn thân thể kẻ đó tràn ngập hào quang màu lam, sắc mặt Tiểu Ân lập tức biến thành quái dị.

Hắn rốt cuộc hiểu được tại sao biểu tình của Vô Danh lại cổ quái như vậy. Hóa ra người mà Vô Danh lại là kẻ này.

Khi người này tiến vào phạm vi một trăm mét. Ánh mắt của đám người Tower Belli nhìn Tiểu Ân tràn ngập khâm phục và khó tin. Ánh mắt mang theo sự kinh hãi và sùng bái.

Trải qua một khoảng thời gian nở chung cùng nhau, vị trí của Tiểu Ân trong lòng bọn họ tăng thêm một bậc, thiếu chút nữa có thể sánh cùng thần linh.

Nếu nói lúc đầu bọn họ ký linh hồn khế ước là do bị bắt buộc, nhưng ở lâu cùng Tiểu Ân, đặc biệt thấy những năng lực khó tin của Tiểu Ân, trong lòng bọn họ xuất hiện biến hoá tinh tế.

__Matt Lazo, đã lâu không gặp.

Tiểu Ân cao giọng nói

Quái nhân có làn da màu lam đang chậm rãi đi tới, mạnh mẽ ngẩng đầu lên. Biểu tình trên khuôn mặt của hắn trong nháy mắt trở nên phức tạp, không hề kém Tiểu Ân

__Tiểu Ân, không ngờ là người?

Giọng nói của Matt Lazo phần khởi. Trong đó không có mối thù bất động cái thiên gì mà chỉ hơi chua xót mà thôi.

Matt Lazo bước nhanh tới. Một lát sau đã tới trước người Tiểu Ân. Nhìn đám người Tiểu Ân có tổng cộng sáu vị nguy thần, hắn cũng nao nao.

Tuy nhiên Matt Lazo vẫn là Matt Lazo. Hắn cười ngạo nghễ. Trong mắt chỉ có một mình Tiểu Ân. Đối với những người còn lại chỉ hơi liếc mắt một chút, sau đó không thèm bắt chuyện với bọn họ.

Tuy trong lòng bốn người Tower Belli oán hận, nhưng biết thực lực kém xa hắn nên cùng chủ động rút sang một bên, không đối chọi với hắn.

Trải qua lần đầu gặp mặt, thì đây là lần thứ hai bọn họ gặp nhau.

Lần này gặp lại, đôi bên có biến hoá cực lớn. Sau khi nhìn nhau, trong lòng mọi người đều tràn ngập cảm giác khác thường.

__Matt Lazo, nếu đã gặp nhau, chúng ta cùng nhau đi, thế nào?

Tiểu Ân nhớ yêu cầu của Vô Danh, chủ động mời.

Ánh mắt của Matt Lazo thoáng nhìn qua những người còn lại, hắn nhếch miệng lộ một tia khinh thường nói:

__Không được, ta không có thói quen ở cùng một chỗ với nhiều người.

Tiểu Ân cười ha ha, chỉ về phía trước nói:

__Matt Lazo, nhìn về phía trước đi

Matt Lazo nhìn về phía trước, không khỏi nhíu mày.

Trước mắt không ngờ có thêm một thông đạo. Với trí tuệ của hắn, tất nhiên phán đoán được ảo diệu trong đó. Nếu chỉ dựa vào một mình hắn thì chỉ sợ luân hồi giới đóng cửa, hắn cũng chắc chắn đi ra ngoài.

Tiểu Ân vỗ Day Ville nói:

__ Matt Lazo, vị này là bạn tốt của ta. Day Ville, hắn có năng lực đoán trước. Có hắn dẫn đường, chúng ta có thể rời khỏi nơi này rất nhanh.

Lúc này Matt Lazo mới động dung, ánh mắt nhìn về phía Day Ville có thêm vào phần âm áp.

Bốn người Tower Belli trao đổi ánh mắt với nhau. Chuyện ngày hôm nay quá mức cổ quái. Chẳng lẽ Day Ville thực sự có năng lực đoán trước. Ở bên ngoài lừa gạt Day Ville chỉ là một mảnh lời thôi sao?

Nhìn Matt Lazo có chút chần chừ, Tiểu Ân lập tức nói:

__ Matt Lazo, cho dù chúng ta tiến vào bên trong luân hồi giới, nhưng ngươi có biết mảnh vỡ thần cách ở đâu không? Có Day Ville trợ giúp, chúng ta mới có khả năng lớn tìm được mảnh vỡ thần cách.

Lúc này Matt Lazo chân chính động tâm.

Hắn gật đầu mạnh với Day Ville, chính thức thừa nhận đồng bạn này.

Coi như Tiểu Ân đã hoàn thành nhiệm vụ do Vô Danh giao phó. Nhìn thì khó khăn nhưng bất kể thế nào cũng phải hoàn thành. Nếu không không xứng với sự yêu mến của Vô Danh

Sau đó, đội ngũ có thêm một người. Day Ville có năng lực đoán trước đi dẫn đường. Thuận lợi thông qua từng thông đạo, tiến về phía trung tâm.

411. Chương 27: Đội Ngũ Hùng Mạnh

Nhưng giờ phút này trong thông đạo có vài người, thần thái của bọn họ rất tự nhiên. Nếu nhìn biểu tình và bộ dạng của bọn họ thì sẽ cho rằng bọn họ không phải đang đi trong thông đạo đen tối mà đang đi dạo trong sân nhà mình.

Yên lặng di chuyển nửa giờ, mọi người đã trải qua ba ngã rẽ.

Những ngã rẽ đó quả thực giống nhau như đúc, không hề phân biệt được, điều khác biệt duy nhất là số lượng của chúng.

Ngã rẽ ít nhất thì có hai ngã, còn nhiều thì có hơn mười ngã. Chỉ tiêng nhìn thôi đã thấy hoa cả mắt, đừng nói tới việc tìm kiếm.

Nhưng Day Ville vẫn là đầu tàu gương mẫu, bất kể tới ngã rẽ nào cũng không hề chần chừ. Trình độ quen thuộc này quả thực không khác gì như đang đi trong nhà mình,

Tới lúc này, rốt cuộc Matt Lazo cũng mở miệng hỏi:

—Tiểu Ân, thông đạo này thực sự trực tiếp thông tới luân hồi giới sao?

Hắn hỏi rất trực tiếp, không hề che giấu gì cả, rõ ràng biểu đạt sự không tín nhiệm với Day Ville. Tuy nhiên phổi hợp với thân phận và thực lực của hắn, những lời này lọt vào tai mọi người cũng không chối tai.

Tiểu Ân nao nao cười nói:

—Thế nào, người lo lắng người mà ta giới thiệu sao

Matt Lazo sáng khoái lắc đầu nói:

—Ta tin tưởng lời nói của người nhưng ta có một bằng hữu có năng lực đoán trước. Một một lần hắn dự đoán đều cử hành nghi thức vô cùng trang trọng. Hơn nữa không phải lần nào cũng thành công trăm phần trăm. Nhưng vị bằng hữu của người biểu hiện...

Hắn dừng một chút, suy nghĩ nói:

—Trên thế giới này cho dù là thần linh cũng không có năng lực này.

Trong lòng Tiểu Ân đỏ mồ hôi, rốt cuộc hắn hiểu mình sơ hở ở chỗ nào. Hoá ra là biểu hiện quá mức.

Tuy nhiên không thể trách hắn. Trên phương diện này, bất kể là hắn, Vô Danh hay Nhất Hào đều không có kinh nghiệm. Về phần Day Ville, nói thật, hắn “sinh ra” được bao nhiêu ngày? Muốn hắn chú ý tới cái tiết đó thì đúng là chuyện khó tin.

Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, nếu Tiểu Ân trà trộn vào cuộc sống bình thường thì tuyệt đối không có khả năng mắc phải sơ sót này.

Nhưng trên thực tế, cuộc sống của Tiểu Ân rất đơn giản. Chuyện mà hắn làm nhiều nhất mỗi ngày đó là tu luyện. Nếu không bỏ ra cố gắng tương ứng thì ngay cả khi hắn có thiên phục đặc thù cũng không có khả năng đạt được thành tựu như ngày hôm nay.

Cho nên giây phút này, hắn căn bản không có khả năng tính toán hết mọi thứ trong cuộc sống hàng ngày. Bởi vì căn bản hắn không am hiểu.

—Matt Lazo, người tin tưởng ta không?

Tiểu Ân ngẩng đầu lên. Tuy đang ở trong bóng tối nhưng đôi mắt vẫn biểu hiện một loại lực lượng đặc thù.

Đây là ma lực Tiểu Ân ngưng tụ lại ở chân mày.

Hắn không phải muốn mê hoặc Matt Lazo, mà thông qua ánh mắt để biểu hiện nội tâm của mình. Dùng phương thức này để liên hệ khó khăn hơn dùng tinh thần ý niệm để giao lưu, nhưng chân thành hơn nhiều.

Matt Lazo nhìn đôi mắt tràn ngập ma lực của Tiểu Ân, ánh mắt hắn cũng loé ra hào quang xanh thẳm.

Một lúc sau, Matt Lazo nói:

__Ta tin người.

Ba chữ như búa tạ hạ xuống, khiến không khí khẩn trương khôi phục lại như bình thường.

Bốn người Tower Belli cũng thở phào nhẹ nhõm một hơi, nắm tay siết chặt, bất cứ lúc nào cũng có thể phóng thích ma pháp tán dị. Nếu hai người không hợp mà đấu võ với nhau thì bọn họ cũng chỉ biết gia nhập vào trong đó thôi.

Tuy nhiên có thể không đánh lại càng tốt.

Trong ký ức của bọn họ dường như chưa có vị vào động thủ với nhau ở trong thông đạo luân hồi.

Tiểu Ân gơ tay làm thủ thế nói:

__Matt Lazo, trong đám thông đạo này, chỉ có một thông đạo thông suốt. Còn lại đều là thông đạo chết, căn bản không thể thông qua. Cho nên chỉ cần chúng ta vẫn có thể đi thì nhất định có thể tới được luân hồi giới.

Matt Lazo nhẹ nhàng gật đầu. Hai mắt của hắn đột nhiên loé ra hào quang sắc bén và linh hoạt. Sắc xanh ôn hoà dường như biến mất, thay vào đó là sự nhạy bén của thợ săn cứng cỏi.

__Nói như vậy, tiên sinh Day Ville thực sự biết thuật đoán trước?

Giọng nói của Matt Lazo tràn ngập tôn trọng:

__Sớm đã nghe nói trong ngân tâm có một nhân vật thần bí, có được lĩnh vực cảm giác thần bí, khó lường nhất trong tứ đại lĩnh vực, không ngờ nhanh như vậy ta đã gặp mặt.

Day Ville cười khở một tiếng, trong lòng thầm kêu oan uổng.

Bốn người Tower Belli dùng ánh mắt kính ngưỡng nhìn Day Ville, không ngờ người này là chân nhân không lộ tướng. Chỉ có điều khiến bọn họ cảm thấy kỳ quái, đó là bản thân vực của Day Ville không phải có thuộc tính điện hệ và pha lẫn một ít năng lượng băng hệ sao?

Tiểu Ân khó xử ho nhẹ một tiếng nói:

__Day Ville không phải nắm giữ lĩnh vực cảm giác, lĩnh vực đó quá mờ hồ. Nắm giữ năng lực biến thái biết trước mọi việc, chúng ta không thể làm được.

Matt Lazo ngẩn ra, ánh mắt nhìn Tiểu Ân có chút quái dị. Trong lòng hắn âm thầm muốn nói, luận về biến thái thì còn ai biến thái hơn người?

Trong lịch sử, tam đại lĩnh vực chí tôn có không ít người nắm giữ, trong nhóm thần linh, cũng có nhiều người nắm giữ tam đại lĩnh vực chí tôn. Nhưng lĩnh vực lực lượng, dường như chỉ có một người trong truyền thuyết nắm giữ, kể cả Tiểu Ân thì mới chỉ có hai người nắm giữ lĩnh vực lực lượng độc nhất vô nhị này.

Tuy nhiên hắn không nói ra, chỉ hỏi:

__Nếu hắn không có lĩnh vực cảm giác, làm thế nào hắn làm được như vậy? Chẳng lẽ hắn có thể cảm ứng được tình hình cụ thể trong mỗi thông đạo.

Tiểu Ân thực sự muốn gật đầu, bởi vì đáp án này là chính xác. Chỉ có điều vừa tới miệng thì hắn đã ngậm lại, cứng rắn nói:

__Matt Lazo, đây là bí mật lớn nhất của ta, thứ lỗi ta không thể nói được.

Sau khi nói xong, trong lòng Tiểu Ân thầm than, xem ra lần này phải khiến Vô Danh thất vọng rồi.

Không ngờ Matt Lazo nghe xong đột nhiên mỉm cười nói:

__Tốt, ta không hỏi, hiện tại có thể đi tiếp chứ?

Tiểu Ân ngẩn ra, nhìn thẳng vào ánh mắt thành thật của hắn, trong lòng dần hiểu rõ.

Trong tiếng cười lớn, Tiểu Ân vỗ vai Matt Lazo nói:

__Tốt, chúng ta đi.

Mỗi người đều có một bí mật, có chút bí mật cho dù là người thân và bằng hữu cũng không thể nói.

Matt Lazo biết đạo lý này, cũng tán thành Tiểu Ân bảo vệ bí mật này, cho nên hắn mới lựa chọn tin tưởng Tiểu Ân.

Nếu nói trước kia bọn họ còn có chút khúc mắc thì trải qua chuyện này, chút không thoải mái đó đã được hoá giải.

Về phần ngày sau là địch hay bạn thì chưa biết được. Nhưng không thể phủ nhận, đôi bên có chút giống nhau.

Tiếp tục đi về phía trước, mi tâm của Tiểu Ân chậm rãi nhúu lại

Matt Lazo hoài nghi hỏi:

__Người cảm thấy gì?

Tiểu Ân trầm giọng nói:

__Trên đường đi, người có cảm nhận một cỗ hơi thở đang dần tăng cường không? Hơn nữa cỗ hơi thở này còn vô cùng cường đại.

__Có.

Matt Lazo nói:

__Người này nắm giữ hơi thở quả thực vô cùng cường đại, nếu luận về hơi thở thì thực lực của hắn không kém.

__Đúng vậy, người này nắm giữ thực lực không dưới ta và người.

412. Chương 27: Đội Ngũ Hùng Mạnh (2)

__Tứ đại lĩnh vực chí tôn?

__Là Purcell của chi nhánh thứ hai, hắn có được lĩnh vực tốc độ.

__Purcell? Chính là tên nhảm chán đi khiêu chiến người và ta?

__Đúng vậy.

Tiểu Ân có chút cảm khái nói:

__Người nên đi giáo huấn hắn một chút, khiến hắn thử tư vị của lĩnh vực vô tận.

Matt Lazo tức giận nói:

__Vì sao lại là ta, người không phải cũng tiến giai thành ngụy thần sao.

Tiểu Ân cười ha ha nói:

__Ta đã cảm ứng được, hơi thở của hắn ở phía trước càng ngày càng đậm, phỏng chừng đã đứng lại ở chỗ rẽ khá dài

Matt Lazo đột nhiên hỏi:

__Người có thể cảm ứng được chỗ rẽ.

Tiểu Ân ngậm miệng, cùng Matt Lazo sóng vai nửa ngày, không ngờ còn không để hấn xài cuhng năng lực của tử thủy tị thủy châu, quả thật bản thân có chút sơ sót.

Giờ tay ra, trong lòng bàn tay có một chút bạch quang, đem điểm bạch quang đó tới trước mặt Matt Lazo Matt Lazo không nghi ngờ, trực tiếp nuốt bạch quang vào trong bụng.

Tiểu Ân sưng sốt, chủng tộc có làn da màu lam có phương thức hấp thu năng lượng kỳ quái.

Matt Lazo nhắm mắt mấy phút đồng hồ, đem điểm bạch quang tiêu hoá. Khuôn mặt lập tức lộ vẻ nửa mừng nửa lo.

Cảm ứng của một người đột nhiên mở rộng gấp mười, đó là cảm giác lúc này của Matt Lazo

Đối với nhóm nguy thần và truyền kỳ luôn ý lại vào tinh thần cảm ứng mà nói thì mười thước cảm ứng không khác gì khiến bọn họ khó chịu còn hơn chết.

Hiện giờ đột nhiên được giải phóng, tuy chỉ có trăm mét nhưng có cảm giác như trôi nổi trên trời.

__Thì ra là thế, a, không đúng...

Matt Lazo không hiểu sao nói ra hai câu, sau đó ngậm miệng lại, không mở miệng nữa.

Hắn vốn nghĩ đã biết bí mật đám người Tiểu Ân không bị lạc, nhưng vừa thăm dò khoảng một trăm mét thì hắn lập tức biết đây không phải nguyên nhân.

Ở chỗ rẽ, sau khi xâm nhập vào trong thông đạo một trăm mét thì không thâm nhập được nữa. Cho nên căn bản không thể lợi dụng phương pháp này để biết thông đạo chân chính.

Tuy nhiên nếu là vấn đề mà Tiểu Ân kiêng kỵ thì hắn không hỏi.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, mở đề tài:

__ Matt Lazo, người vào bằng cách nào?

Matt Lazo cười khở một tiếng nói:

__Tất nhiên là từ bên ngoài sương mù dày đặc, ta đi dạo ở nơi đó một ngày, vất vả lắm mới tìm được một điểm truyền tống, sau đó gặp được người. Đúng là trùng hợp.

Tiểu Ân thầm nghĩ trong lòng, không phải trùng hợp, là Vô Danh làm trò quỷ.

Matt Lazo hờ cảm ứng ở ngã rẽ rồi nói:

__ Purcell lưu lại hơi thở quá nặng, chắc chắn hắn ở trong này nghỉ tạm.

Sau đó khuôn mặt của hắn nở nụ cười nói:

__Ba người chúng ta không ngờ gặp nhau ở thông đạo luân hồi giới, cho dù kể ra cũng không có ai tin.

Khoẻ miệng của đám người Tiểu Ân đồng thời co giật, tí nữa ôm bụng ra cười.

Matt Lazo không hiểu gì cả nhìn mọi người, hắn lập tức hiểu nhất định đã phát sinh chuyện gì mà mình không biết.

Tiểu Ân cũng không giấu giếm kể lại chuyện bọn họ đã gặp Purcell một lần, khiến Matt Lazo cũng phải mỉm cười. Nếu để Purcell biết, cái tên mà hắn coi là nô bộc lại là người nắm giữ lĩnh vực lực lượng thì không biết hắn có cảm tưởng gì.

Trải qua vài ngã rẽ, đám người Tiểu Ân không hẹn cùng dừng lại. Bởi vì bọn họ gần như cùng cảm ứng được, ở ngã rẽ phía trước có một người đang yên lặng chờ đợi.

Tuy có thể thấy bóng dáng của hắn, nhưng người khác vẫn cảm giác áp bách cường đại của hắn.

Lực lượng tinh thần của đám người Tiểu Ân cảm ứng người nọ, hắn lập tức cảnh giác. Xoay người lại, lộ ra một khuôn mặt thiếu niên. Nhưng giờ phút này, khuôn mặt của hắn tràn ngập khiếp sợ và cảnh giác. Thân hình hắn hơi nằm rạp xuống, giống như con báo sẵn mồi.

Tiểu Ân và Matt Lazo liếc mắt nhìn nhau. Bọn họ hiểu tại sao người này lại bày ra bộ dáng như gặp phải đại địch.

Ở địa phương quỷ quái này, tinh thần cảm ứng của mỗi người không quá mười thước.

Nếu đột nhiên một cao thủ nguy hiểm bị mấy đạo tinh thần dò xét, nhưng khi hắn cảm ứng bốn phía lại phát hiện mình không cảm ứng được gì. Đường như mấy đạo tinh thần dao động đó chưa từng xuất hiện. Vậy sẽ có cảm giác gì?

Giờ phút này phản ứng của Purcell là phản ứng điển hình nhất.

__Không cần đùa, chúng ta đi.

Matt Lazo dùng tinh thần ý niệm nói.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, võ vai Day Ville, hai người dường như thông qua cử chỉ để giao tiếp với nhau, nhưng trên thực tế bản thân bọn họ cũng không biết thủ thế đó biết đạt ý gì.

Day Ville tiến lên trước vài bước, cao giọng nói:

__ Purcell các hạ, sao ngài ở nơi này.

Nghe giọng nói của Day Ville, sắc mặt của Purcell lập tức trở nên cổ quái. Tuy nhiên vừa nghĩ tới tình cảnh vừa rồi, tâm tình của hắn lập tức trầm xuống. Hóa ra đám người này đều là những cao thủ sâu không lường được.

Trong lòng hắn thầm hô may mắn, may mà mình không cướp đồ của bọn họ.

Vừa nghĩ tới bảo vật, vẻ mặt của Purcell chợt động. Hắn đột nhiên hiểu ra, không phải mỗi người đối phương đề cao đại hơn hắn. Sở dĩ có ảo giác là đó là do công năng của bảo vật kia.

__ Day Ville các hạ.

Gần chỉ trong nửa giây, Purcell đã khôi phục như bình thường nói:

__Tốc độ của các ngươi cũng không chậm.

Đám người Tiểu Ân không giấu giếm hành tung, thậm chí còn bước mau hơn.

Tuy hoàn cảnh nơi này ảm đạm, nhưng mọi khi tới gần thì không thể giấu được tinh thần cảm ứng của nhau.

Ánh mắt của Purcell loé lên vẻ cuồng nhiệt, hắn hỏi:

__ Matt Lazo?

Matt Lazo lạnh lùng cười nói:

__Không tồi,

Hai người bốn mắt nhìn nhau. Lập tức xuất hiện hoa lửa.

Tiểu Ân biết, hai người trực tiếp sử dụng lực lượng tinh thần. Nếu bọn họ thực sự tăng cấp chiến đấu thì chắc chắn sẽ mang tới phiền toái.

Hắn bắt đầu di chuyển tay ra, cứ như thể một tấm chắn cứng rắn chèn giữa tầm mắt hai người.

Bàn tay của Tiểu Ân có bán thân lực lĩnh vực, chắn ở giữa, vẫn có cảm nhận được sự đau đớn.

Bởi vậy có thể thấy, lực lượng tinh thần của hai tên rợn người tới cỡ nào.

May mắn Tiểu Ân không phải tượng gỗ, bán thân lực lĩnh vực không hổ danh là đứng đầu trong tứ đại lĩnh vực, chỉ trong khoảng khắc đã ngăn tầm mắt của hai người.

Lần này, Purcell thực sự kinh ngạc, hắn nhìn Tiểu Ân, rốt cuộc hiểu vì sao lần trước mình có ấn tượng sâu với người này.

Nguyên người mang tới cảm giác nguy hiểm cho hắn không phải là Day Ville mà là vị nhìn qua là nô bộc này.

_Người là ai?

Vẻ tươi cười trên khuôn mặt Tiểu Ân thu liễm lại, hắn chậm rãi nói:

_Bỉ nhân là Tiểu Ân.

413. Chương 27: Đội Ngũ Hùng Mạnh (3)

Purcell hưng hăng nói một câu. Tuy nhiên dù hắn có cuồng vọng tự đại, cũng hiểu một mình không thể giao thủ với hai người nắm giữ hai trong bốn đại lĩnh vực chí tôn. Cho nên dù trong longf phần hận, hắn vẫn cố không chế.

Tiểu Ân nhún vai nói:

_ Purcell, chuyện giữa chúng ta về sau hãy nói, bây giờ thương lượng xem làm thế nào đi ra ngoài mới tốt.

Purcell ngẩn ra, sắc mặt hơi khôi phục lại, hỏi:

_Các người làm như thế nào? Vì sao nhanh tới đây như vậy?

_Mau sao?

Tiểu Ân gãi đầu nói:

_Động tác của chúng ta dường như cũng không nhanh

Purcell hừ lạnh một tiếng nói:

_Với tốc độ của ta, tới nơi đây còn mất nhiều thời gian như vậy. Các người vào sau ta, nếu không biết chính xác đường đi, sao có thể ở đây?

Tiểu Ân nháy mắt nói:

_ Purcell, kỳ thật ta cũng lấy làm lạ, làm thế nào người có thể tìm được đường chính xác? Có thể nói cho chúng ta biết được không?

Purcell thoáng do dự một chút nói:

_Rất đơn giản, tới chỗ rẽ ta đi qua toàn bộ thông đạo. Sau đó chọn một thông đạo duy nhất thông tới đây.

Đám người Tiểu Ân hít vào một ngụm khí lạnh. Người khác không biết ngã rẽ nhưng bọn họ lại biết rất rõ. Một đường đi tới đâu, có tất cả bao nhiêu ngã rẽ, bọn họ còn không nhớ hết.

Tuy nhiên biện pháp mà Purcell lựa chọn rất khả thi. Nhưng muốn trong thời gian ngắn lựa chọn chính xác lộ tuyến, vậy phải có tốc độ nhanh tới nỗi khiến người khác lạnh người.

Hơn nữa, Purcell đi tới đây mới ngừng lại. Bởi vậy có thể thấy được tính nhẫn nại và nghị lực của hắn không giống người bình thường

_Được rồi, nói cho người biết cũng không sao, trong chúng ta có người cảm ứng được thông đạo chính xác.

Tiểu Ân chân thành nói:

_Nếu không như thế, chúng ta không thể dùng một khoảng thời gian ngắn đi tới đây.

Hai mắt của Purcell sáng ngời, nhìn về phía cánh tay Tiểu Ân.

Tuy giờ phút này hào quang của tị thủy châu đã bị tấm thuẫn hấp thu hết, không có chút nào tràn ra ngoài nhưng nhìn năng lượng dao động trên người nó, Purcell cũng đoán được lai lịch của thứ này.

__Các người dựa vào đạo cụ ma pháp này nên mới có thể tìm được đường chính xác?

Purcell dò hỏi.

Hắn vốn tính động thủ cướp lấy, nhưng hiện tại đã sớm không còn ý nghĩ này.

Bất kể là Matt Lazo hay Tiểu Ân, chỉ cần có một người ở đây, hắn tuyệt đối không nắm chắc làm được điều này.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, lấy một chút ánh sáng tới bên người Purcell. Hắn do dự một chút, rồi cuộc cũng đem dung nhập vào trong bản thân.

Một lát sau, hai mắt của Purcell lập tức toả sáng.

Giống như Matt Lazo, trong lòng không kiềm chế nổi có chút kinh hoàng.

Tất nhiên, năng lực khống chế của hắn rất mạnh, chỉ mất một lúc là khôi phục lại như bình thường.

Bốn người Tower Belli nghi hoặc nhìn Tiểu Ân. Để Matt Lazo sử dụng năng lực của tị tử châu thì cũng thôi đi, không ngờ để cả Purcell sử dụng.

Nhưng bọn họ không đoán được tâm tư của Tiểu Ân.

Nguyên nhân là do Tiểu Ân không hề có lòng tham với mảnh vỡ thần cách trong luân hồi giới. Cho nên hắn mới dùng thái độ bàng quan nhìn mọi việc.

Đối với hắn mà nói, biểu hiện và cử chỉ của Purcell khiến Tiểu Ân có chút hảo cảm.

Một khi đã như vậy, Tiểu Ân cũng không tính toán. Đôi bên không có thù hận gì với nhau, tự nhiên là oan gia nên giải không nên kết.

Tất nhiên ở trong lòng của Tiểu Ân, còn có một ý niệm khác. Nếu Purcell gia nhập đội ngũ, mơ hồ có tác dụng kiềm chế Matt Lazo. Có lẽ đây mới là nguyên nhân khiến Tiểu Ân làm vậy.

Tuy nhiên đôi với việc Day Ville làm thế nào phán đoán chính xác thông đạo, hắn và Matt Lazo khác nhau, có quan hệ mơ hồ với đám người Tiểu Ân thậm chí ngay cả bằng hữu cũng chưa được. Cho nên từ đầu tới cuối hắn không nói nửa câu, chỉ yên lặng quan sát.

Nhưng mà đừng nói là Purcell, cho dù là thần linh tới, cũng đừng mơ tìm ra nơi ẩn thân của Vô Danh, cũng đừng mơ nhận ra mối quan hệ giữa Tiểu Ân và Day Ville.

Cứ như vậy, trong lòng mọi người có tâm tư, đi một ngày, rồi cuộc thấy được ánh sáng cuối thông đạo.

Ở trong sơn động chợt thấy một tia hào quang ở phương xa. Ngoài Tiểu Ân tuyệt đối tin tưởng Vô Danh, lúc này trong lòng mọi người mới thả lỏng.

Bọn họ biết, rồi cuộc đã rời khỏi thông đạo luân hồi đáng giận, biết mình đã tới luân hồi giới.

Vô hình chung, tất cả mọi người đều nhanh chân bước. Mắt thấy hào quang ở phương xa càng lúc càng lớn, trái tim của mọi người không khỏi đập mạnh hơn.

Một lát sau, bọn họ đã cách cửa động ba trăm mét.

Nhưng mà đúng lúc này, Tiểu Ân đột nhiên vung tay lên, dừng lại.

Bốn người Tower Belli lập tức dừng lại, bày ra nộ dàng sẵn sàng.

Tiểu Ân chậm rãi lắc đầu, tinh thần dao động truyền ra.

__Ngoài động có người, có sát khí.

Lập tức mọi người theo bản năng thả tinh thần ý thức. Nhưng tinh thần ý thức tiến tới một trăm mét lập tức bị hạn chế, không thể khếch tán được nữa.

Matt Lazo và Purcell liếc mắt nhìn nhau. Tuy quan hệ giữa bọn họ không tốt nhưng giây phút này, trong lòng bọn họ cũng xác định được một chuyện.

Quả nhiên Tiểu Ân có thể cảm ứng được ngoài trăm mét.

__Bọn họ là ai?

Tiểu Ân nghiêng đầu, dường như nghe gì đó. Một lát sau hắn mới nói:

__KHông biết, tuy nhiên ma pháp năng lượng trên người những tên này có chút cổ quái. Nếu ra không có đoán sai, dường như là...

Hắn dừng một chút nói:

__Trước kia các người đã gặp qua ma pháp vong linh chưa?

__Đó là ma pháp cấm kỵ, ít nhất trong tộc của ta không có ai dùng lại ma pháp này.

Matt Lazo ngừng trọng nói

Purcell do dự một chút nói:

__Trong đám bằng hữu của ta không có ai sử dụng loại ma pháp này nhưng ta từng gặp qua hai đối thủ cường đại, vong linh ma pháp của bọn họ có thực lực cực mạnh.

Có thể được Purcell bình xét là cực mạnh, như vậy uy lực không phải là nhỏ. Ít nhất hơn xa các cao thủ cùng giai.

Nghe ba người nói chuyện, bốn người Tower Belli bị ai. Bọn họ từng là nhân vật hô mưa gọi gió nhưng giờ phút này không có tư cách chen chân vào.

Đó là sự khác biệt do thực lực tạo thành. Ở trong thế giới ma pháp, chỉ có thực lực mới có quyền lên tiếng.

Tiểu Ân nhìn trước mặt nói:

__Xem bộ dáng của tên đó, dường như muốn đánh lén người đi vào. Ha ha, ta sẽ khiến hắn ngạc nhiên và vui mừng.

Nói xong, hắn và Day Ville đang muốn tiến tới trước thì hào quang chợt loé lên, Matt Lazo đã đi trước hắn, hạ giọng nói:

__Để ta.

Tiểu Ân hơi trầm ngâm nhưng không phản đối. Bởi vì hắn hiểu rõ một việc, nếu luận về phòng ngự thì lĩnh vực vô tận của Matt Lazo mới đứng thứ nhất. Nếu ngay cả hắn cũng không chịu được công kích thì lĩnh vực lực lượng của mình cũng chưa chắc chịu nổi.

Matt Lazo tiến nhanh về phía trước, rất có khí thế long hành hổ bộ. Phía sau bọn họ, Purcell hừ lạnh một tiếng, nhưng cũng không định tranh giành. Chỉ có điều đôi mắt của hắn lộ ra vẻ ảo não. Đại khái tiếc nuối phương diện phòng thủ của lĩnh vực tốc độ

Thân thể của Matt Lazo không có chút biến hoá, hào quang màu lam trên thân thể hơi dày đặc một chút mà thôi.

Tuy nhiên tất cả mọi người đều biết, hắn đã chuẩn bị tốt.

Một chân bước ra khỏi thông đạo hắc ám, không gian trở nên sáng ngời.

Matt Lazo ngẩng đầu nhìn trời, đón ánh mặt trời rực rỡ, dường như vô cùng cảm khái.

Nhưng mà còn không đợi hắn thở dài thì một đạo sương mù lớn đột nhiên xuất hiện, che phủ mặt trời...

414. Chương 28: Phản Kích

Đầu sở gây nên mọi chuyện là màn sương đen có mặt khắp nơi trên bầu trời.

Tuy màn sương đen không kịp bao phủ xuống, nhưng mọi người ở trong thông đạo vẫn cảm thấy lạnh lẽo. Một mùi tanh hôi toả ra.

Cho dù không dùng năng lực phân tích của Nhất Hào, Tiểu Ân cũng biết màn sương đen có tính ăn mòn mãnh liệt. Bất kể đồ vật gì một khi bị nó dính phải sẽ giống như gỏi bám vào, rất khó thoát được. KHÔNG chỉ như thế, màn sương đen dường như còn có thể chống đỡ được sự thăm dò của tinh thần ý thức. Dù bọn họ thăm dò như thế nào cũng không thể tiến vào bên trong màn sương đen.

Tuy nhiên không ai lo lắng cho Matt Lazo. Chút sương mù màu đen đó hẳn không ứng phó được thì lĩnh vực vô tận của hắn là hàng giả.

Tất nhiên đổi lại là đám người Tower Belli, nếu gặp phải màn sương đen này mà không kịp đề phòng thì chắc chắn sẽ có ảnh hưởng lớn, thậm chí còn dẫn tới phiền phức trí mạng.

Bên ngoài đột nhiên truyền đến một tiếng hô cuồng tiếu:

__Ha ha, không ngờ lại có người nhanh tiến vào đây như vậy. Lão tử còn tưởng phải chờ tới mười ngày, nửa tháng nữa. Ha ha, vong linh khói độc của ta như thế nào, tư vị không tồi chứ?

__Ha ha....

Giọng nói bình thản âm trầm của Matt Lazo từ trong màn sương mù truyền ra:

__QUả thực không tồi. Người còn đòn nào mạnh hơn không?

Giọng nói của hắn vang lên, màn sương đen trước mắt lập tức bốc hơi mãnh liệt. Dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy, không ngừng co rút lại. Đảo mắt một cái đã khiến mọi người nhìn thấy tình huống bên trong.

Matt Lazo mở miệng, miếng hắn như thể là một cái động màu lam không đáy, nắm giữ lực hút của hấp động.

Màn sương đen bị hắn hấp hút vào chiếc miệng lớn, ngay cả một chút bột phấn cũng không còn lại.

Tiểu Ân ngẩn ra, lập tức nhớ tới hoàn cảnh sống của Matt Lazo

Nghe nói nơi đó là thế giới nước. Nhưng không phải như nước bình thường mà con người dùng mà đó là loại tương tự như axit sunfuric.

Sinh mạng có thể tồn tại ở thế giới đó, chắc chắn thể chất rất cứng cỏi. Ít nhất có lực miễn dịch với lực lượng ăn mòn.

Thậm chí có thể nói Matt Lazo không đặt vong linh khói độc ở trong mắt. Hắn coi đó là một loại thuốc bổ.

Tiếng cười nhạo lập tức ngừng lại. Thấy cảnh tượng này, thanh âm của tên đó không ngờ kinh hoàng

__Người là người Cory Ryder. Không ngờ người là người Ryder.

Màn sương đen tiêu tán, đám người Tiểu Ân nối đuôi nhau tiến tới. Tới phía sau Matt Lazo, thấy hắn đang giằng co với tên kia.

Nhìn qua thì hẳn một hán tử nhân loại. Sắc mặt của hắn tái nhợt, dường như không có một tia huyết sắc. Hơn nữa trên người hắn khoác một kiện trường bào màu đen. Ánh sáng mặt trời từ trên đỉnh đầu chiếu xuống có hơi chút ảm đạm.

Giờ phút này, vẻ mặt của hắn kinh sợ nhìn Matt Lazo. Rõ ràng biết đặc điểm chủng tộc của Matt Lazo, thế mà lại dùng khói độc có tính ăn mòn đối phó hắn. Không khác gì ném bánh bao cho con chó ăn, có đi mà không có về.

__Đây là vong linh pháp sư. Thực lực của hắn tương đương với nguy thần.

Tiểu Ân nhìn hắn, cười tủm tỉm hỏi:

__Chúng ta và các hạ không có thù oán. Vì sao phải công kích chúng ta? Còn nữa, ta muốn biết làm thế nào người biết chúng ta sẽ tới nơi này. Làm thế nào người tiến được vào bên trong luân hồi giới trước.

Người nọ cười lạnh một tiếng. Liếc mắt đánh giá đám người Tiểu Ân, sắc mặt hắn lập tức trở nên ngưng trọng.

Giờ phút này, đoàn người Tiểu Ân có tám nguy thần. Đây là lực lượng cường đại tới cực điểm. Hơn nữa còn có một người Cory Ryder miễn dịch với độc tính ma pháp. Khả năng thắng lợi của hắn có thể nói là cực kỳ nhỏ bé.

__Vận khí của các người rất tốt. Tuy nhiên ta hy vọng các người duy trì được nó.

Nói xong, người nọ mở hắc bào ra, hoá làm một đám mây màu đen, ly khai khỏi nơi này bay về phương xa.

Tuy hắn là một vị vong linh pháp sư nhưng tốc độ chạy trốn của hắn không chậm chút nào. Nói nhanh như sao băng, tuyệt đối không có chút khoa trương. Ngay cả tốc độ của Day Ville cũng không thể vượt qua.

Nhưng mà ngay khi người này bay lên không, vừa nghĩ tới việc thoát ly khỏi phạm vi của đám người Tiểu Ân, đột nhiên hoa mắt.

Hắn cái gì cũng không thấy rõ, chỉ cảm nhận một cỗ hơi thở mênh mông nện xuống đầu mình. Tuy hắn đã kiệt lực phóng thích bán thần vực của mình nhưng tốc độ của người đó quá nhanh, hắn rõ ràng không phản ứng kịp đã bị một đoàn nghiêm trọng nện trúng đầu.

Ầm ầm một tiếng, nguy thần vong linh bị ném xuống mặt đất. Tứ chi của hắn hướng lên trên trời, tạo ra một cái hố to trên mặt đất.

Với tổ chất thân thể của nguy thần, chút thương thế đó không thể khiến bọn họ chết. Nhưng đòn nghiêm trọng như thế cũng khiến bọn họ choán váng, chịu không ít khổ sở.

Vong linh nguy thần lắc lắc đầu. Sắc mặt của hắn tốt cuộc thay đổi, biết nhóm người này khó giải quyết. Một mình hắn không thể ứng phó nổi.

Giờ tay tìm kiếm, trong tay hắn lập tức có thêm một hạt châu màu đen. Hắn dùng sức sờ nhưng trong tay buông lỏng, không ngờ hạt châu đó đã biến mất.

Tới bây giờ, sắc mặt của hắn biến thành khó coi. Về mặt ca ngạo, coi thường đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó là sự hoảng sợ.

Nhóm người này đến tột cùng có lai lịch gì. Không ngờ lại cường đại tới mức này. Ngay cả cường giả nguy thần như hắn, đứng trước mặt những người này không ngờ lại giống người bình thường.

Bốn người Tower Belli dùng ánh mắt thương hại nhìn hắn. Bất cứ kẻ nào đang ở vị trí cao cao tại thượng, nắm giữ sinh mạng của người khác, đột nhiên rơi vào tình cảnh này đều có cảm giác như thế

415. Chương 28: Phản Kích (2)

Trong tay Tiểu Ân có thêm hạt châu màu đen, hắn lộn đi lộn lại nghiên cứu, đột nhiên cười nói:

__Ta biết rồi, các người dùng nó để phát tín hiệu cầu viện?

Ánh mắt người nọ rớt cuộc tỉnh táo lại. Di chứng của cú ngã mạnh vừa rồi từ từ biến mất.

Sau khi nghe câu hỏi của Tiểu Ân, hắn chỉ trầm mặc, bày tỏ thái độ của mình.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói:

__Người không muốn nói sao? KHÔNG có vấn đề gì cả. Người là vong linh pháp sư. Chắc biết pháp thuật trừ hồn chứ. Chỉ cần người chưa chết, ta có biện pháp tìm ra đáp án.

Thân thể của người nọ lập tức run sợ, ánh mắt nhìn Tiểu Ân tràn ngập nghi hoặc và sợ hãi.

__Người, sao người biết trừ hồn thuật?

Tiểu Ân cười ha ha nói:

__Bởi vì ta cũng là vong linh ma pháp sư.

Khi nói những câu này, đôi mắt Tiểu Ân hiện lên một tia hắc tuyến mỏng. Biến hoá này rất nhỏ, chỉ vong linh nguy thần đối diện với hắn mới thấy rõ.

Giờ phút này tuy Tiểu Ân nắm giữ bán thần vực lực lượng nhưng pháp thuật vong linh ngày xưa không vứt bỏ. Muốn thi triển bán thần vực vong linh hệ là chuyện không có khả năng, nhưng thi triển vài ma pháp vong linh là một chuyện dễ dàng.

Về phần đôi mắt có một tia hắc tuyến, kỳ thật là do ở mô nguy thần hấp thu nhiều tinh túy vong linh tạo thành. Tuy nhiên giờ phút này dùng để dọa người là một lựa chọn tốt nhất.

Ánh mắt của người nọ rốt cuộc lộ ra vẻ hoảng sợ. Là một gã vong linh cấp đại sư, hắn đương nhiên biết rõ thương tổn mà trừ hồn thuật tạo thành. Nghĩ tới đó, thân thể hắn không kiềm chế được run rẩy.

Đám người Matt Lazo thềm xem thường, tuy nhiên không có ai vạch trần lời nói dối của Tiểu Ân.

Rõ ràng là cường giả có lĩnh vực lực lượng, lại nói mình là vong linh ma pháp sư. Càng khiến mọi người kinh ngạc đó là vị vong linh nguy thần không ngờ lại tin lời Tiểu Ân nói.

__Quả thật đó là tín vật dùng để liên hệ với nhau. Chỉ cần ta bóp nát nó, đồng bạn của ta sẽ biết ta gặp phiền toái, tới cứu viện ta.

__Các người? Các người có bao nhiêu đồng bạn?

__Có khoảng một ngàn

Ánh mắt của người nọ tiếp xúc với Tiểu Ân, thấy hắc tuyến trong đôi mắt, không khỏi lộ vẻ hoảng sợ. Vong linh sát khí cường đại như vậy, không biết hắn đã giết bao nhiêu vong linh?

__Một ngàn?

Lông mày Tiểu Ân thoáng nhíu lại. Nguy thần và truyền kỳ tới đây có nhân số không ít. Nhưng do luân hồi thông đạo biến dị nên cuối cùng người có thể tiến vào sẽ không nhiều. Một ngàn người, tuyệt đối là một cổ thế lực lớn.

Purcell đứng bên cạnh đột nhiên bước ra hỏi:

__Một ngàn người các người đề tiến vào đây?

Lúc này Tiểu Ân mới tỉnh ngộ, hắn chợt hỏi:

__Các người tiến vào bằng các nào?

Một ngàn người đó. Trong tình huống bình thường, tuyệt đối không có khả năng này. Dù bọn họ đợi ở tinh cầu này, luân hồi giới vừa xuất hiện đã tiến vào trong màn sương mù dày đặc cũng không thể trong thời gian ngắn tiến vào trong này.

Người nọ lập tức do dự. Chuyện này vô cùng quan trọng đối với hắn, hắn không dám trả lời ngay.

Sát khí trong mắt Tiểu Ân đại thịnh. Hắc tuyến giống như thực chất tiến vào người nọ.

Thân thể của hắn liêu mạng lùi về phía sau, quả thực muốn lẩn vào đám đá phía sau mình.

Lúc này, ngay cả bọn Matt Lazo cũng nhận ra, người này cực kỳ sợ hãi Tiểu Ân. Tuy không rõ vì sao nhưng nếu đối phương lộ ra nhược điểm, bọn họ tất nhiên không thể bỏ qua.

__Tiểu Ân, để hắn ném thử một chút thủ đoạn.

Matt Lazo thúc giục nói:

__Nhân số của bọn chúng quá đông, nếu để chúng quấy nhiễu thì rất phiền toái.

Tiểu Ân hơi trầm ngâm, lập tức nói:

__Tốt.

Tuy hắn không thích vận dụng một số thủ đoạn để đạt được mục đích nhưng hắn cũng biết phân nặng nhẹ.

Đối phương có một ngàn người. Đừng nói trong đó có bao nhiêu nguy hiểm, cho dù toàn bộ là truyền kỳ cũng là một cỗ lực lượng cường đại vô cùng. Ngay cả tiểu đội của bọn họ, đối mặt với lực lượng đó cũng chỉ đành lựa chọn lùi bước.

Hắn duỗi bàn tay ra, sờ vào trán người nọ.

Người nọ biết mình khó có thể thoát khỏi, khuôn mặt lộ ra vẻ hung ác. Khí thể trên người hắn đột nhiên mạnh lên, dùng toàn lực phóng thích bản thân vực của bản thân.

Nhưng còn không chờ hắn làm được điều này, một cỗ áp lực khổng lồ từ trên trời giáng xuống, khiến hắn không thể cử động.

Đây là một cỗ áp lực tinh khiết, vô cùng đơn giản, không có thuộc tính gì.

Nhưng nguyên nhân là do nó thuần túy nên mới có hiệu quả. Giống như thái sơn áp định đè hắn xuống, khiến hắn không thể hô hấp.

Tới bước này, hắn mới chính thức cảm thấy sợ hãi.

Dù sao hắn cũng là một vị nguy hiểm. Tuy vong linh nguy hiểm thường độc lai độc vãng nhưng thực lực của hắn không hề kém đám người Tower Belli.

__Linh vực lực lượng. Không ngờ người nắm giữ linh vực lực lượng.

Giọng nói của hắn lập tức kích động, giống như con gà sắp bị cắt tiết.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, không cùng hắn giằng co. Bàn tay vươn ra, đặt cách trán hắn hơn nửa thước.

Sắc mặt người nọ đại biến, kêu lớn:

__Không cần, tha mạng. Ta nói, ta nói.

Tiểu Ân chần chờ một chút, nghĩ tới thực lực đồng bạn của đối phương, trong lòng hắn lập tức hạ quyết tâm.

Một đường cong màu đen từ lòng bàn tay hắn bắn ra. Hơi thở này không hợp với linh vực lực lượng của Tiểu Ân, có một tia âm trầm quỷ khí, khiến người khác không rét mà run.

Đám người Matt Lazo lập tức động dung. Hoá ra Tiểu Ân không nói dối, hắn quả thực là một vị vong linh ma pháp sư.

Nắm giữ linh vực lực lượng và vong linh ma pháp sư sao?

Bọn họ trao đổi ánh mắt với nhau, đều có cảm giác khó tin. Trong đó thần sắc của bốn người Tower Belli là nồng đậm nhất. Bởi vì bọn họ biết Tiểu Ân không chỉ là một vong linh ma pháp sư. Hắn còn từng thi triển trong nháy mắt truyền tống, đặc quyền của không gian ma pháp sư.

Hắc tuyến càng ngày càng nhiều. Vong linh nguy hiểm kêu gào thê thảm, hắc tuyến chui vào trong thất khiếu của hắn

416. Chương 28: Phản Kích (3)

Thân hình hắn run rẩy, dần dần cứng lại. Năng lượng mãnh liệt mệnh mông trên người được kích phát tới cực hạn.

__Cẩn thận. Hắn phóng thích cấm chú phạm vi nhỏ

Matt Lazo nhắc nhở.

__Không sao cả.

Tiểu Ân lãnh đạm nói

__Hắn đã không còn cơ hội

__Thế hắn tự bạo?

Purcell đột nhiên hỏi

Khuôn mặt của Tiểu Ân nở nụ cười tự tin, giống như đã trả lời.

Giống như là chuyện nhỏ, Tiểu Ân nói:

__Giống nhau thôi.

Ánh mắt của Matt Lazo và Purcell nhìn nhau. Tuy nhiên lần này không có hoa lửa va chạm với nhau mà có một cỗ hàn khí

Thủ đoạn của Tiểu Ân không ngờ độc ác như thế. Còn có thủ đoạn gì có thể khiến một vị nguy thần bị tước đi quyền thi triển cấm chú và tự bạo, chỉ biết ngoan ngoãn nhận lấy cái chết.

Bốn người Tower Belli nở nụ cười. Ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân ngoài vẻ sùng bái còn có một chút hoảng sợ.

Tiểu Ân ở cùng bọn họ, ngay cả khi ký linh hồn khế ước, cũng không lộ ra nanh vuốt hung hãn. Tới bây giờ, bọn họ mới chính thức kiến thức thủ đoạn hung hãn của Tiểu Ân.

Nhìn kết cục của vị nguy thần này, bọn họ có cảm giác thổ tử hổ bi (thở chết căo khóc thương). Trong lòng họ chân chính gieo trồng mầm mống kinh sợ.

Từ đầu về sau, bọn họ không dám hai lòng nữa.

Hắc khí không ngừng tăng lên. Thân thể của người nọ rốt cuộc đành chỉ run rẩy. Đôi mắt trở nên mờ mịt và ngây dại.

Mọi người lập tức biết, Tiểu Ân đã thi triển sư hồn thuật thành công. Tất cả trí nhớ từ khi sinh ra của người này đều bay vào đầu Tiểu Ân, không hề bảo lưu chút gì, thậm chí ngay cả công pháp mà hắn tu luyện cũng thế.

Kỹ thuật sư hồn thuật là loại ma pháp đạt tới cấp bậc truyền kỳ mới thi triển được.

Trong nhất hệ ma pháp vong linh, sư hồn thuật là ma pháp bạo lực và mạnh mẽ nhất.

Sư hồn thuật có tác dụng quá cường đại, người bị thi triển nhận thương tổn lớn, nếu làm không tốt, ngay cả hồn phách cũng không giữ được. Cho nên vong linh nguy thần vừa nghe nói tới chuyện Tiểu Ân thi triển sư hồn thuật, lập tức bị dọa không còn hột máu nào trên mặt.

Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, lẳng lặng nhận tin tức.

Đám người Matt Lazo cũng lẳng lặng chờ đợi. Nhóm nguy thần có kinh nghiệm sống hơn xa người bình thường. Dù Tiểu Ân có đắm chìm trong thời gian dài cũng không cảm thấy tò mò.

Một lúc lâu sau, Tiểu Ân thở dài một tiếng, mở hai mắt ra, lập tức thấy mấy đạo ánh mắt chờ mong.

Hắc khí trên người vong linh nguy thần giống như nước lũ chảy ra, khiến thân thể hắn mất đi lực lượng chống đỡ, lập tức hôn mê. Tuy nhiên giờ phút này không còn ai hứng thú liếc mắt nhìn hắn.

_Thế nào?

Purcell hỏi

_Không tốt.

Thần sắc của Tiểu Ân ngưng trọng lắng đầu:

_Hắn không nói dối. Có hơn một ngàn người tới đây. Mục tiêu của bọn họ là tất cả mảnh vỡ thần cách, phàm là ai muốn đụng vào mảnh vỡ thần cách sẽ bị bọn chúng giết chết.

_Hừ, khẩu khí thật lớn.

Purcell lạnh lùng cười nói:

_Bọn chúng không sợ khiến mọi người tức giận sao?

Tiểu Ân nói:

_Các người không biết, thông đạo luân hồi có vô số ngã rẽ. Cuối cùng có thể tiến vào luân hồi giới chỉ có năm trăm ngã rẽ. Bọn chúng chỉ cần phải ra một người bảo vệ cửa động. Một khi có người xuất hiện liền dùng vong linh khói độc...Tuyệt đối có thể khiến hơn nửa nhân số ngã xuống.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn Matt Lazo:

_Dù sao người Cory Ryder cũng không có nhiều.

Tower Belli im lặng hồi lâu, rồi cuộc can đảm hỏi:

_Các hạ, luân hồi giới có năm trăm ngã tiến vào? Đường như không có khả năng.

Tiểu Ân vung tay nói:

_Ta cũng nghĩ như thế nhưng theo trí nhớ của tên này, chỉ sợ đây là sự thật.

_Nếu có năm trăm ngã rẽ tiến vào thì thông đạo luân hồi phân phối như thế nào?

Tiểu Ân suy nghĩ một chút. Cười khổ nói:

_Ta cũng không biết. Tuy nhiên thông đạo luân hồi có uy năng to lớn, có lẽ bên trong thông đạo không ngừng biến hoá.

Tuy giải thích này không khiến mọi người hài lòng nhưng không có ai định truy cứu.

_Làm thế nào bọn họ tiến vào đây?

Purcell hỏi

Tiểu Ân gật đầu với Tower Belli một cái nói:

_Bọn họ dùng phương pháp gần giống với phương pháp mà gia tộc Tower Belli nghiên cứu. Trước tiên ở trên thiên thể xác định một địa điểm. Sử dụng trận đồ ma pháp thần kỳ, khi luân hồi giới xuất hiện, có thể không cần xuyên qua sương mù dày đặc và thông đạo trung gian phức tạp, trực tiếp tiến vào trong.

Tất cả mọi người nhìn Tower Belli. Không ngờ gia tộc của hắn nghiên cứu phương pháp kinh thế hãi tục này.

Nhưng Tower Belli cũng trợn mắt há mồm. Hắn cười khổ nói:

_Các hạ. Ngài hiểu lắm rồi, gia tộc của ta không nghiên cứu loại trận đồ này và cũng không có khả năng nắm giữ. Sở dĩ ta biết phương pháp đó là do ngẫu nhiên nghe nói qua. Đường như người của thế giới hắc ám mới nghiên cứu loại pháp thuật này.

Tiểu Ân nghe xong có cảm giác đỡ khốc đỡ cường. Hắn khẽ lắc đầu nói:

_Các vị, tình hình đại khái là như thế. Bọn họ phân làm năm trăm người. Đợi ở các ngã rẽ tiến vào. Một khi có người đi vào, sẽ lọt vào bầy tập kích. Còn thừa lại năm trăm người thì bắt đầu tìm kiếm trong luân hồi giới. Nếu chúng ta khoanh tay đứng nhìn, chỉ sợ mảnh vỡ thần cách đều rơi vào tay bọn chúng.

Trong mắt Purcell loé lên tia lửa giận nói:

_Bọn chúng không phải đang tìm mảnh vỡ thần cách sao? Chúng ta phải đoạt mảnh vỡ thần cách lại. Nếu có kẻ ngăn cản, hắc hắc...

Nghe tiếng cười lạnh của hắn, trong lòng mọi người đều lạnh cả người. Tuy bề ngoài người này chỉ là một thiếu niên. Nhưng làm việc lại rất tàn nhẫn không hề thua kém mọi người.

Matt Lazo khẽ gật đầu, nói:

_Không tồi, không thể để bọn họ cướp mảnh vỡ thần cách. Chỉ cần thấy bọn chúng, lập tức giết ngay tại chỗ.

Bốn người Tower Belli ngoan ngoãn ngậm miệng. Bọn họ biết, cấp bậc thảo luận này, bọn họ không có cơ hội xen miệng vào.

417. Chương 28: Phản Kích (4)

_Tiểu Ân, người có ghi nhớ được vị trí của năm trăm ngã rẽ không?

Tiểu Ân gật đầu nói:

_Nhớ kỹ.

Day Ville vỗ hai tay nói:

_Chúng ta tìm những tên này để xuống tay trước.

Đầu tiên Purcell và Matt Lazo ngăn ra, suy nghĩ một chút, đều gật đầu đồng ý.

Hơn một ngàn người này muốn lấy được tất cả mảnh vỡ thần cách. Bọn họ phân ra một nửa nhân thủ đóng ở các ngã rẽ.

Bởi vì thông đạo biến dị, cho nên chân chính có thể tiến vào luân hồi điện chỉ có nhóm năm, ba người. Thậm chí còn lẻ loi một mình tới. Trong tình huống này lựa chọn phương pháp ôm cây đợi thỏ, chờ đối phương tiến vào là tiêu diệt có xác suất thành công rất cao.

Đám người Tiểu Ân nhỏ bỏ những cái đỉnh này đi, báo cho những người tiến vào hiểu tình huống bên trong. Một khi bọn họ gặp phải người của thế lực to lớn này, chắc chắn sẽ đối chọi gay gắt.

Tuy cục diện sẽ vì vậy mà trở nên hỗn loạn nhưng đối với bọn họ, càng loạn lại càng tốt. Dù sao với thực lực của tiểu đội bọn họ, tranh thủ đục nước béo cò mới là biện pháp tốt nhất.

Đối kháng trực tiếp với hơn một ngàn người mới là biện pháp ngu ngốc nhất.

_Ta chia toạ độ của bọn chúng thành ba phần.

Tiểu Ân phát tay, trên người tên vong linh nguy thần hôn mê bay ra một quyển ma pháp lục thư. Trên đó có một bản đồ. Tiểu Ân giơ tay ra, lập tức có thêm ba phần toạ độ. Hắn nói:

_Ta phụ trách tiêu diệt phần màu đỏ. Matt Lazo tiêu diệt phần màu lam. Purcell tiêu diệt phần màu lục. Sau khi chúng ta giết bọn chúng xong, chúng ta sẽ tập hợp ở vị trí này. Day Ville, các người không cần tham gia hành động này. Trực tiếp tới chỗ hội hợp đội chúng ta.

Purcell a một tiếng nói:

_Ta có một trăm hai mươi toạ độ, vì sao các người chỉ có bảy mươi?

Tiểu Ân và Matt Lazo tức giận hừ một tiếng. Matt Lazo nói:

_Nếu người không hài lòng, không bằng chúng ta đổi đi.

Tiểu Ân nói:

_Matt Lazo, đừng đùa, lĩnh vực vô tận của người có thể so tốc độ với lĩnh vực tốc độ sao? Chỉ sợ mục tiêu của người còn chưa hoàn thành. Purcell đã về trước người.

Purcell hừ lạnh một tiếng, tuy nhiên giọng nói không có gì bất mãn, ngược lại biểu đạt sự tự hào, dường như có thể hơn được hai người Tiểu Ân một chút nên cảm thấy kiêu ngạo. Trong lòng hắn thầm hạ quyết tâm: Nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất để hoàn thành mục tiêu. Nhất định phải tới điểm hội hợp trước Tiểu Ân và Matt Lazo

Matt Lazo nhẹ giọng thì thào vài câu, sau đó nói:

_Chúng ta cộng lại mới có hai trăm sáu mươi ngã rẽ. Còn một nửa thì tính thế nào?

Tiểu Ân thầm than nói:

_Luân hồi giới nếu được xưng là một giới, tự nhiên có được không gian rộng lớn. Kỳ thật những ngã rẽ phân bố ở hai khu vực tương đối độc lập, Bản đồ trong tay chúng ta chỉ là một mảnh trong một khối mà thôi. Những nơi khác rất xa, nằm ngoài tầm tay của chúng ta, đành phải buông tha.

Day Ville than nhẹ một tiếng nói:

_Những bằng hữu tới từ bên kia, tốt nhất nên tự cầu phúc cho mình,

Hai người Matt Lazo đang muốn động, Tiểu Ân lại nói:

_Chờ một chút

Hắn giơ tay tìm kiếm, lấy ra hơn hai trăm viên cầu, cho Purcell một trăm hai mươi viên, Matt Lazo bảy mươi viên.

Sờ viên cầu đó, Purcell kinh ngạc nói:

_Hình ảnh cầu?

_Đúng vậy, ta đã ghi lại lời nói của tên quỷ thần. Các người giải quyết chúng xong không nên di chuyển thi thể của bọn chúng. Đặt hình ảnh cầu lên thi thể của bọn chúng. Lấy thực lực của truyền kỳ và quỷ thần, không cần thiết bị cũng có thể trực tiếp xem nội dung trong đó.

Đám người Matt Lazo nhìn Tiểu Ân với ánh mắt kinh dị. Bọn họ không biết Tiểu Ân hoàn thành chuyện này khi nào.

Tiểu Ân vắt chéo tay, cười nói:

_Ha ha, trước kia ta là một vị đại sư ảo thuật.

Câu nói này lập tức khiến mọi người xem thường. Ai chẳng biết, hình ảnh hư ảo không thể ghi lại trong hình ảnh cầu. Tuy nhiên đối với thủ đoạn xuất quỷ nhập thần của Tiểu Ân, bọn họ kính nể tận đáy lòng.

Về phần cái gì đại sư ảo thuật, mọi người không tin tưởng.

Nhìn hai người bọn họ rời đi, Tiểu Ân gãi đầu, có chút buồn rầu nói:

_Vì sao ta nói thật, bọn họ lại không tin?

Bốn người Tower Belli không nói được gì. Một người nắm giữ phương pháp thuần di, nắm giữ lĩnh vực lực lượng và ma pháp vong linh. KHÔNG ngờ nói mình là đại sư ảo thuật. Như vậy có quỷ mới tin được.

Động tác của Tiểu Ân cực nhanh, phảng phất như một cơn gió thổi qua.

KHÔNG lâu sau, hắn lặng yên tới một toạ độ.

Dựa theo đề nghị của Nhất Hào, phần hơn hai trăm toạ độ thành ba phần, sau đó giao cho hai người Matt Lazo, Thậm chí còn vẽ cho họ lộ tuyến đột kích tốt nhất. Tiến hành theo lộ tuyến này, sẽ giảm lộ trình tới mức thấp nhất. Với trí tuệ của hai người bọn họ, sao lại không nhìn ra điều này.

Một khi nhớ tới lúc giao lộ tuyệt đồ cho bọn họ, trong lòng Tiểu Ân có chút đắc ý.

Đặc biệt nhìn ánh mắt kinh ngạc và có chút khâm phục của bọn họ, khiến Tiểu Ân khó có thể áp chế được sự vui sướng.

Dù sao có thể trong thời gian ngắn phân phối toạ độ cho từng người, hơn nữa còn đưa ra đề nghị tốt nhất, không phải ai cũng có thể dễ dàng làm được điều này.

Chỉ có điều, Tiểu Ân cũng biết, đây không phải công lao của mình mà là của Nhất Hào. Năng lực tính toán siêu cấp của nó không hề bỏ sót qua bất cứ điều nào.

Lần tập kích này, Matt Lazo và Purcell vô cùng phấn chấn. Chỉ cần nhìn chiến ý rực lửa trong mắt của bọn họ là có thể nhận ra điều này.

Nếu mọi người tạm thời tạo thành tiểu đội để đối mặt với thế lực vô cùng cường đại như vậy không thể đối kháng trực tiếp, sử dụng thủ đoạn đánh lên mới là vương đạo.

Tuy Tiểu Ân không quan tâm tới thắng thua nhưng hắn không muốn bị bỏ quá xa. Nếu không lúc gặp lại, đúng là không còn mặt mũi.

Mắt thấy sắp tới mục tiêu, Tiểu Ân trấn định tâm thần. Toàn bộ năng lượng trên người bị kiềm chế lại, giống như con mèo, di chuyển lặng yên không một tiếng động.

Ở xa xa, một lão nhân khoác hắc bào nhàn nhã ngồi trên một nhánh cây. Cách hắn không xa có hai người từ hắc động u ám đi ra.

Về mặt của lão nhân vô cùng nhàn nhã, dường như không đem chuyện này đặt trong lòng.

Tiểu Ân tự nhiên hiểu được nguyên nhân trong đó. Người ở trong hắc động, tinh thần ý niệm chỉ phát ra được mười thước. Một khi ra ngoài cửa động sẽ khôi phục lại như ban đầu.

Trong tình huống này, đánh lén là thời cơ tốt nhất. Hiện giờ còn sớm, cơ bản không có người tiến vào, cho nên bị vong linh cường giả này mới có thể thoải mái như thế.

Tiểu Ân nhìn người này, cuối cùng liếc mắt một cái. Trong lòng thâm than một tiếng, năng lượng cười đại trên người hắn chợt bùng nổ, lao về phía đối phương

418. Chương 29: Bối Cục

Lão già vong linh hệ ở phía trên một nhánh cây cao lớn, căn bản không ngờ tới nguy hiểm tới từ sau lưng mình.

Vừa mới cảm ứng được năng lượng cường đại, gần như không có lực để kháng cự lại, hắn đã bị giam cầm, không động đậy được.

Giờ phút này, tuyệt đối Tiểu Ân không lưu thủ. Bán thần vực lực lượng của hắn triển khai toàn bộ. Giống như một chiếc xe lu hạng nặng đè ép lão già đứng trên cây đại thụ.

Tới bước này, tinh thần dao động của Tiểu Ân nhanh chóng đảo qua người lão già, không khỏi phát hiện ra một tiếng kinh dị. Thân thể của hắn khẽ động, một đạo hàn quang hiện lên. Bóng đen mơ hồ trên đầu lão già, duỗi một kích thuận tay của Tiểu Ân lập tức tiêu tan.

Một cao thủ nguy hiểm, không ngờ trong nháy mắt bị đánh lén mà chết. Đây là chỗ mạnh của tứ đại linh vực. Thực lực của người thua kém, chỉ cần người không kịp chạy trốn, như vậy chỉ có một kết cục là nhận lấy cái chết mà thôi.

Sau khi giết lão già, Tiểu Ân cũng không rời đi luôn mà vạch y phục của lão già ra lập tức lộ ra một bộ xương.

Hoá ra lão già này không phải nhân loại mà là một bộ xương khô.

Chỉ có điều khác với các bộ xương khô khác, bộ xương khô này có sự khác biệt lớn. Màu sắc trên bộ xương cốt mơ hồ biến thành màu hoàng kim.

Tất nhiên pha lẫn màu hoàng kim có rất nhiều bụi màu đen. Hoai lại màu sắc này kết hợp chặt chẽ với nhau ở cùng một chỗ. Đường như trời sinh ra đã như vậy.

Nhưng Tiểu Ân biết, đó là kết quả tu luyện nhiều năm của bộ xương khô. Màu sắc này nói lên một điều, bộ xương khô đã bắt đầu sử dụng tín ngưỡng lực rèn luyện xương cốt. Nếu xương cốt của hắc toàn bộ biến thành màu hoàng kim là có thể sinh ra huyết nhục. Thậm chí còn khôi phục lại như ban đầu.

Tiểu Ân hít sâu một hơi. Hắc quang trong tay chớp động, hấp thụ toàn bộ tử vong khí của bộ xương khô nguy thân.

Đây là phương pháp do Hắc Long Vương truyền thụ. DỪNG vong linh khí và tín ngưỡng lực kết hợp thành năng lượng mới. Nếu không có con đường tắt này, hắc cũng không thể trong vòng mấy năm ngắn ngủi đột phá thành nguy thân.

Mặc dù ở nơi này không thể sử dụng tín ngưỡng lực nhưng bán thần vực của hắc không gặp trở ngại gì khi chứa đựng vong linh khí tinh túy.

Làm xong mọi chuyện, bộ xương khô lập tức biến thành màu xám, màu hoàng kim và màu đen hoàn toàn biến mất. Năng lượng đều được đề nén trong bán thần vực của Tiểu Ân.

Tới bây giờ, Tiểu Ân đã có chút hiểu biết.

Hoá ra hơn một ngàn người tới đây, không chỉ có vong linh ma pháp sư. Phỏng chừng trong hơn ngàn người này, số lượng vong linh có không ít.

Tin tức này đối với hắc mà nói, có chút vui vẻ.

Trong này hoàn toàn có thể quang minh chính đại giết vong linh. Hơn nữa ở trong này, thực lực của vong linh bị suy yếu tới trình độ nhất định, dễ đối phó hơn ở trong mộ nguy thân.

Hắc tiện tay đặt một viên hình ảnh cầu bên cạnh thi thể.

Chỉ cần có người tới đây, chỉ cần hắc không phải kẻ ngủ, chắc chắn sẽ xem nội dung của hình cầu.

Tất nhiên nếu trước khi có người từ trong động đi ra, hình ảnh cầu lọt vào tay cao thủ vong linh hệ thì Tiểu Ân cũng bất lực.

Mọi việc chỉ có thể làm hắc đã làm cả. Chỉ coi vận mệnh của người khác như thế nào thôi.

Thân hình Tiểu Ân chớp động, hắc ly khai ngã rẽ này, hướng về một hướng khác.

.....

Gần như trong cùng lúc đó, ở hai hướng khác, ở mỗi ngã rẽ tiến vào luân hồi giới cũng xuất hiện cảnh tượng như trên.

Đặc biệt động tác của Purcell cực nhanh, quả thật là nhanh nhất trong ba người. Không chỉ có thế, vừa mới tới nơi là hắc đối phó luôn với kẻ thù.

Bất kể là Tiểu Ân hay Matt Lazo, đều cẩn thận tới gần đôi phương. Tận lực để đối phương không cảnh giác. Nhưng Purcell không cần phải băn khoăn về điều này, Sắp tới dần mục tiêu, hắc tạm thời giảm tốc độ. Nhưng khi tiếp cận và cảm ứng hơi thở phòng thủ của đối phương, trong nháy mắt hắc gia tăng tốc độ, dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai giết chết kẻ thù.

Tốc độ của hắc quá biến thái, thậm chí có người vừa mới cảm ứng được hơi thở của hắc đã bị hắc giết ngay lại chỗ.

Đối kháng cùng bậc với nhau, tuy loại tốc độ này vô cùng cường đại nhưng tuyệt đối không thể xuất hiện tình huống miêu sát (một đòn chết tươi) đối phương. Nhưng thực lực không bằng nhau, dùng loại tốc độ này để giết địch có hiệu suất cao hơn cả lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân.

Thân hình của Purcell nhanh như điện, vượt qua đầm lầy, bay về một hướng.

Nơi này là một mảnh bình nguyên. Muốn xuyên qua mảnh bình nguyên này mà không bị người khác phát hiện là chuyện không có khả năng.

Nếu đổi lại là Tiểu Ân và Matt Lazo thì phải lo lắng một chút. Xem tên phụ trách phòng thủ có thể trốn được hay không, hoặc hẳn có thể phát thông tin cầu cứu không.

Nhưng Purcell không cần quan tâm tới điều này. Hắn tiến vào một khoảng cách thích hợp, tuy đối phương sẽ phát hiện ra, nhưng còn chưa kịp làm gì thì hắn đã phát động tốc độ siêu cấp cường đại.

Trong nháy mắt tăng tốc, trong đám nguy thần nếu hẳn tự nhận mình là số hai thì không ai dám xưng thứ nhất.

Cho nên khi hắn tới trước mặt đối thủ, thường đối thủ chưa kịp chuẩn bị gì.

Coi như là đánh lén cũng là quang minh chính đại đánh lén. Đánh lén ngay trước mặt đối phương, khiến đối phương không có thời gian phản ứng.

Quả thực hẳn đã phát huy chữ nhanh tới cực hạn.

_Bốn....

Trong lòng hắn tự đếm.

Nhưng ma lực của hắn chưa kịp đối phương thì phát hiện ra một điều không ngờ. Đối phương có năng lực thuần di, trong tình huống ngàn cân treo sợi tóc, miễn cưỡng thoát được công kích của hắn.

Ánh mắt của Purcell lập tức sáng lên. Ba tên mà hắn giết từ đầu, đối với phương thức tấn công của hắn, đều chưa có phản ứng gì đã bị giết chết. Rõ ràng thực lực của hắn mạnh hơn ba người đó nhiều.

Trong nháy mắt, gien cuồng bạo trong cơ thể hắn sôi trào.

Oán khí không được giao thủ với Matt Lazo và Tiểu Ân hoàn toàn bạo phát.

419. Chương 29: Bỏ Cục (2)

Nhưng một giây sau, không gian trước mắt hắn dao động. Cười giả vờ linh hệ vừa mới thuần di ra ngoài liền nhìn thấy vẻ mặt cuồng bạo và lạnh lùng của Purcell.

Trong lòng hắn hoảng hốt, muốn phát động kỹ năng thuần di. Nhưng chưa kịp thuần di thì cảm thấy xương cốt đau đớn, mất đi tri giác.

Tay phải của Purcell rút trở lại, bán thần vực của hắn hoá thành lưỡi đao cứng rắn. Lợi dụng tốc độ tuyệt đối, uy lực phát ra không hề kém hơn viên nguyệt loan đao trong tay Tiểu Ân.

Tu vi tới mức như bọn họ, mỗi người đều nắm giữ phương thức chiến đấu độc đáo. Đừng nói là hoá bán thần vực thành đao, cho dù lấy đao chém giết thú nhân nguy thần cũng không hiếm thấy...

Ít nhất trên người Tower Belli có một thanh bảo đao sắc bén. Ma pháp đối kháng không có hiệu quả thì thể chất của thú nhân nguy thần sẽ phát huy tác dụng to lớn.

Purcell lạnh lùng nhìn cao thủ vong linh hệ ngã từ trên không xuống. Miệng hắn khinh thường cười một tiếng, lầu bầu nói:

_Muốn so thuần di với ta sao?

Mắt nhìn bốn phía, đột nhiên trong đầu hiện lên một tia ý niệm cổ quái. Sao lại toàn phân những toạ độ ở trên bình nguyên trống trải cho mình. Toàn là những nơi không có chỗ ẩn nấp.

Cứ như thế, mỗi một lần công kích của hắn đều diễn ra ở nơi trống trải, nếu hắn không có tốc độ cao hơn hẳn đối phương thì muốn lại gần đối phương là chuyện không có khả năng.

Hắn bay về hướng kẻ tiếp. Trong lòng hắn oán giận, không ngờ Tiểu Ân cố ý phân phối như thế.

.....

—Oanh...

Gò núi sụp đổ, cây cối cao lớn đổ ngã xuống bùn nước, bị hút vào trong hắc động vô tận.

Một vị hắc ám kỵ sĩ liều mạng thúc liệt ngực hoả mã. Nhưng dù hắn có cố gắng như thế nào thì cũng không thể khiến hoả mã chạy ra khỏi hắc động.

Kiên trì nửa ngày, hắc ám kỵ sĩ cảm ứng rõ ràng động tác của liệt hoả mã. Nó đã không thể trụ lại được. Loại lực hút chết tiệt này đủ khiến kẻ nào cũng phải phát cuồng.

Rốt cuộc hắc ám kỵ sĩ cắn răng một cái. Hai chân thoát khỏi hoả mã. Hung hăng giẫm lên lưng ngựa một cái, mượn lực bay lên không trung. Dưới chân của hắn, liệt hoả mã đang kiên trì rên rỉ một tiếng. Rốt cuộc bị hút vào trong hắc động. Đôi mắt của liệt hoả mã loé lên, dường như ẩn chứa một loại tình cảm không nói thành lời.

Có lẽ do tâm hồn bị kiềm chế, thân thể của hắc ám kỵ sĩ ở trên không trung lay động. May mà ý chí của hắn kiên định, lập tức ổn định lại, thoái mái bay qua một khoảng cách, miễn cưỡng thoát ly phạm vi của hấp lực.

Nhưng mà hắn mới dừng lại, chợt nghe thấy một giọng nói:

—Hắc ám kỵ sĩ là ma pháp võ sĩ trực thuộc hệ thần linh hắc ám. Làm thế nào các người rời khỏi hắc ám điện, tiến vào nơi này? Chẳng lẽ các người tới đây là do ý chí của thần linh hệ hắc ám?

Hắc ám kỵ sĩ xoay người lại, lập tức thấy mọi người bao phủ trong hào quang màu lam. Lên tới hắc động vừa rồi, hắn hiểu hắc động và người này có quan hệ với nhau.

Vừa nghĩ tới liệt hoả mã tử vong, trong lòng hắn như có một đoàn liệt hoả thiêu đốt.

Hét lớn một tiếng, hắc ám kỵ sĩ rút hắc ám đại kiếm tùy thân, dùng tốc độ nhanh như tia chớp chém về phía đối phương.

Nhưng hắc ám kỵ sĩ lợi hại nhất là khi cưỡi ngựa ngực hoả mã. Chỉ có mượn tốc độ và ngọn lửa trên người liệt hoả mã, bọn họ mới trở thành hắc ám kỵ sĩ khiến mọi người sợ hãi.

Hiện giờ mất đi hoả mã, hắn không thể được gọi là kỵ sĩ. Mặc dù trên người hắn vẫn có áo giáp ma pháp chuyển hoá ma lực, nhưng sức chiến đấu đã giảm xuống khiến hắn không thể gây được nỗi sợ hãi.

Trước khi hắn lao tới, không gian trước mặt đột nhiên xuất hiện dao động, giống như một tấm mạng nhện vây khốn hắn vào trong.

Dù hắc ám kỵ sĩ giãy dụa kịch liệt, nhưng mất đi sự trợ giúp của liệt hoả mã, khí lực của hắn không đủ, mọi thứ trước mắt hắn dần mờ đi.

Khuôn mặt của Matt Lazo lộ vẻ do dự.

Nếu là chủng tộc vong linh khác, hắn nhất định sẽ không do dự giết luôn nhưng đối lại là hắc ám kỵ sĩ, ngay cả hắn cũng có chút chần chờ.

Mọi người đều biết, hắc ám kỵ sĩ là sủng nhi của nhất hệ thần linh hắc ám. Từ trước tới nay, bọn họ nổi tiếng về sự cường đại và tàn bạo của mình.

Một hắc ám kỵ sĩ tương đương với cao thủ nguy hiểm, là tồn tại đứng đầu trong đám hắc ám kỵ sĩ. Điều này cho thấy, ít nhất hắn là một kỵ sĩ thủ hộ bậc thấp.

Nếu giết hắc ám kỵ sĩ, chắc chắn sẽ mang tới phiền toái lớn cho hắn.

Nếu ngày sau bị thần linh hắc ám hệ vô cơ đuổi giết, thậm chí chết như thế nào cũng không biết.

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, Matt Lazo để lại hình ảnh cầu, tiếp tục tiến về phía trước. Nhưng bán thân vực vô tận giống như cái kén bao phủ lấy hắc ám kỵ sĩ.

Nếu có kị vậy đưa cho Tiểu Ân xử lý.

Trong lòng Matt Lazo rất chờ mong khi mình đưa lễ vật này cho Tiểu Ân, hẳn sẽ có biểu tình gì.

Không lâu sau, hắn đi theo lộ tuyến của Tiểu Ân. Những mục tiêu của hắn không phải nơi nào cũng là rừng nhưng đều là những nơi cao thấp không đồng đều. Chỉ cần hơi dụng tâm là có thể ẩn giấu hành tung, tiến lại gần đối phương.

Trong lòng hắn âm thầm nghĩ, hay là Tiểu Ân có thiên vị. Từ địa hình mà luận thì độ khó khăn của tên tới từ chi nhanh thứ mười hai Purcell đúng là vất vả muốn chết.

Nhưng mà, Matt Lazo hay Purcell đều không nói gì.

Sau khi bọn họ giết nguy thần, đều có một đám người chậm rãi tới sau, lột toàn bộ đồ của đám nguy thần.

Làm công tác dọn dẹp này là ba người Tania, Lycra, Boha.

Tuy bọn họ không tình nguyện, nhưng dưới sự phân phó của Tiểu Ân, không ai dám phản đối.

Đặc biệt khi nhìn thấy những cao thủ nguy thần tồn tại ngang hàng với bọn họ chết trong tay ba tên biến thái này, lửa giận trong lòng bọn họ không cánh mà bay.

Tuy rằng tất cả mọi người đều là nguy thần nhưng thực lực quá cách biệt, căn bản không thể so sánh. Vì vậy, bọn họ không có nửa điểm phản kháng.

Nhặt thì nhặt. Bọn họ chậm rãi thu dọn. Dần dần theo thói quen, động tác của bọn họ không hề lén lút nữa, ngược lại tỉ mỉ thu dọn, không buông tha những thứ có giá trị.

Dù sao, những tên bị giết này đều là cao thủ nguy thần, đồ trên người bọn chúng không thiếu thứ tốt. Với ánh mắt của bọn họ, không ngờ cũng có một số đồ vật không nhận ra lai lịch. Bởi vậy có thể thấy thu hoạch của bọn họ lớn như thế nào.

Bỏ đi sự tự tôn của mình, biểu hiện của bọn họ không khác gì người bình thường.

.....

Từ trong một bụi cỏ đi ra, thần tình của Tiểu Ân ngưng trọng nhìn lối vào phía trước.

Trước lối vào, không ngờ có một người nằm xuống.

Thấy hắc khí trên người kẻ này, Tiểu Ân lập tức đoán hẳn là người phụ trách ngã rẽ này.

Nhưng giờ phút này, tên này đã chết, hơn nữa không phải do Tiểu Ân động thủ.

420. Chương 29: Bố Cục (3)

Người từ cửa động đi ra đã sớm có chuẩn bị hoặc giống như Matt Lazo, có thể chất đặc thù, không sợ khói độc.

Cho nên đôi bên giao thủ với nhau, cuối cùng vị vong linh nguy thần này chết, hơn nữa ngay cả cơ hội bỏ chạy cũng không có.

Nhìn động khẩu trước mặt, trong lòng Tiểu Ân có chút tò mò, đối phương là ai?

Có thể trong thời gian ngắn tìm ra con đường chính xác, sau đó đi ra bị vong linh khói độc tập kích, vậy mà vẫn giết chết được vong linh nguy thần. Năng lực của người này tuyệt đối không thể khinh thường.

Tuy nhiên nếu người này có thể thuận lợi rời khỏi thông đạo, như vậy trên người hắn có bảo vật.

Từ trước tới nay, Tiểu Ân chưa bao giờ nghĩ mình là người may mắn nhất vô nhị. Nếu hắn có thể tìm được tám thuận và tị thủy châu thì người khác cũng có được kỳ ngộ không kém.

Tìm kiếm xung quanh một lát, trừ phát hiện vừa rồi, không ngờ ngay cả Nhất Hào cũng không tra ra tin tức gì. Điều này khiến Tiểu Ân cảm thấy ngạc nhiên.

Người đi ra khỏi thông đạo là một người có tâm tư cẩn thận. Chỉ có điều không biết hắn có biết chuyện thể lực vong linh gồm hơn ngàn người đổ bộ vào đây không. Không biết người này sẽ lựa chọn như thế nào. Đến tột cùng là địch hay bạn.

Suy nghĩ một chút, hắn lắc đầu, mình đúng là nhiều chuyện, cần gì phải biết tên đó là dạng người gì.

Hắn nhìn thoáng qua một chút, để lại hình ảnh cầu, xoay người, tìm kiếm mục tiêu kế tiếp.

Khi hắn rời đi một lúc lâu, Tower Belli xuất hiện, xử lý thi thể mà không biết người này không phải do Tiểu Ân giết.

Hoàn thành xong mọi chuyện, Tower Belli chuyển tới mục tiêu kế tiếp.

Ngay khi hắn rời đi, một thanh niên mặc áo bằng trắng yên lặng nhìn động tác của hắn.

Khuôn mặt anh tuấn của người này có thể phân cao tấp với Purcell. Chỉ là trên người hắn không có hào quang chói chang như Purcell, ngược lại tản ra một hơi thở âm nhu. Nhưng loại hơi thở này không âm trầm đáng sợ mà khiến mọi người cảm thấy tin nhiệm và yên tâm.

Hắn nhấp nhô vài cái, lơ lửng giữa không trung, xem nội dung trong hình ảnh cầu lâu bầu nói:

__Hoá ra là như thế. Thật là kỳ quái, hơn một ngàn nguy thần vong linh hệ và hắc ám hệ? Vì sao ta không dự cảm được? Chẳng lẽ thực sự là do thần linh ra tay.

Giọng nói của hắn trầm thấp mang theo một loại lực lượng khiến người khác tín phục. Nhưng đáng tiếc, không có ai trả lời vấn đề của hắn.

.....

Những dãy núi dài vô tận.

Hai người cẩn thận đi qua nơi này. Tuy tốc độ của bọn họ không nhanh, nhưng trên đường đi, hơn phân nửa lực chú ý đều quan sát tới hoàn cảnh xung quanh nhưng đuổi tới đây chỉ mất một ngày.

Hai người này là Day Ville và Boha. Dãy núi này là nơi ước định gặp nhau của bọn họ.

Đánh giá toàn cảnh xung quanh, Day Ville thở dài một tiếng nói:

__Hoàn cảnh ở đây không sai, mật độ ma pháp nguyên tố cũng đủ. Có thể định cư ở chỗ này trong một thời gian lâu.

Quả thật, bất kể là phong cảnh hay mật độ nguyên tố ma pháp, nơi này hơn đại lục thần tạo một bậc.

Nếu cấp cho nhóm ma pháp sư sơ cấp hoàn cảnh định cư này, chắc chắn khả năng tiến giai của bọn họ sẽ tăng lên.

Còn nhóm ma đạo sỹ cứu tinh do thực lực đã tới trình độ nhất định nên hoàn cảnh tu luyện bên ngoài không có tác dụng nhiều đối với bọn họ.

Muốn tiến giai thành truyền kỳ, thậm chí là nguy thần, phải đưa vào linh ngộ của mỗi người.

Tất nhiên những nơi có mật độ nguyên tố ma pháp nồng đậm có sức hấp dẫn lớn với ma pháp sư. Những thứ như vậy đã khắc sâu trong lòng bọn họ, rất khó xoá bỏ.

Boha nhìn bốn phía, trong lòng đồng cảm, hắn nói:

__Đáng tiếc, nơi này là luân hồi giới, một khi tới giờ sẽ tự động đóng cửa. Một trăm năm mới mở một lần. Định cư ở đây là một chuyện không có khả năng.

Day Ville cười ha ha, nói:

__Ta b ỉết, vừa rồi ta chỉ thuận miệng nói mà thôi.

Hai người đứng lại trong một thung lũng u tĩnh. Day Ville nói:

__Chúng ta ở nơi này dựng một trận pháp phòng ngự cỡ trung.

__Tốt.

Boha lên tiếng. Khi nhắc tới việc dựng trận pháp, thanh âm của hắn không khỏi cao lên. Trong đám nguy thần, tuy mỗi người đều tinh thông trận đồ, nhưng hắn tuyệt đối là một người nổi bật.

Nguyên liệu ma pháp đã được chuẩn bị từ trước, bọn họ bắt đầu tiến hành bố cục trong thung lũng.

Boha hăng hái thực hiện, nhưng biểu hiện của Day Ville cũng không kém chút nào.

Tuy nhiên Boha không chú ý, tinh thần Day Ville có một nửa không đặt trên phương diện này.

Một lúc lâu sau, khi trận đồ sắp hình thành, trên người Day Ville xuất hiện một tia dao động mỏng. Bán thần vực của hắn chợt ẩn giấu trong trận đồ ma pháp không ngờ không lộ ra chút nào.

Cho dù là gần trong gang tấc như Boha cũng không cảm ứng được.

Day Ville cười, giấu được một cao thủ cấp nguy thần, hắn làm sao mà không hài lòng?

__Ở nơi nào?

Thần niệm của hắn truyền vào trong bán thần vực.

Không ngờ ở đó truyền tới tinh thần dao động rất nhỏ. Bản đồ dãy núi lập tức xuất hiện trong đầu hắn, trong đó có một toạ độ đánh dấu đỏ to đùng. Đó là trung tâm của dãy núi.

Day Ville vừa lòng gật đầu. Trong lòng hắn thầm than, chỉ mong Vô Danh không chữa lợn lành thành lợn què.

Hai người chờ ở đây một ngày, Boha không nén nổi muốn dò xét phụ cận xung quanh. Dù sao bọn họ ở lại chỗ này cũng không có tác dụng gì.

Đề nghị của hắn lập tức được Day Ville tiếp nhận. Dưới sự dẫn dắt của Day Ville, hai người tới trung tâm của dãy núi.

Với tốc độ của bọn họ, muốn tới dãy núi trung tâm, tự nhiên là rất nhanh. Khi tới dãy núi trung tâm, Day Ville và Boha ngẩn ra, bọn họ cảm ứng được một cỗ hơi thở tuy mỏng nhưng ẩn chứa năng lượng mê hồn.

Loại hơi thở này tràn ngập ý vị uy nghiêm tới mức không thể dùng lời để hình dung.

Nếu đây là uy nghiêm của cao thủ thần cấp thì cũng không hề xa lạ.

Bởi vì đó là thần uy của thần linh.

Nhưng ở trong luân hồi giới, thần không thể nhưng tay vào. Dường như ở đây có năng lực đặc thù cường đại, những vật phẩm có thần lực không thể phát huy tác dụng ở đây.

Như vậy có thể xuất ra thần uy chỉ có một khả năng.

Day Ville và Boha ngơ ngác nhìn nhau nửa ngày, đều nhận ra sự hưng phấn của đối phương.

Tuy nhiên hai người hoàn toàn khác nhau. Một người thì hoàn toàn giả vờ còn một người thì chân chính vui mừng.

Hơn nữa ở trong mắt của Boha còn biểu lộ vẻ dữ tợn, huỷ diệt và tham lam. Một khi bộc phát đủ để hắn làm một số chuyện.

Lông mày của Day Ville khẽ nhíu lại. Hắn hút sâu một hơi, dường như khôi phục một chút thần sắc, thâm ý nhìn Boha nói:

__Bày trận, trước hết ẩn giấu hơi thở của nơi này.

421. Chương 29: Bố Cục (4)

Xấu hổ cười, Boha lập tức dựng ảo trận đơn giản để che giấu.

Ảo trận nhỏ nhỏ chưa chắc đã che giấu được cổ hơi thở và uy áp này, nhưng hẩn tin tưởng, chỉ cần cho hẩn mấy giờ, hẩn nhất định có thể hoàn thành nhiệm vụ này.

Nhưng mà ảo trận mới dựng được một nửa thời gian, Day Ville liền ngẩng đầu lên, ánh mắt ngưng trọng nhìn về phương xa. Một cổ hơi thở mạnh mẽ nhanh chóng bay thẳng về phía này.

Trong lòng Day Ville xuất hiện tiểu ý, thật đúng là người tính không bằng trời tính. Không ngờ cổ uy áp này lại hấp dẫn nhân vật tới.

Với phạm vi của luân hồi giới, thời gian từ khi uy áp xuất hiện trong thung lũng tiết lộ ra ngoài là rất thấp. Nhưng đáng tiếc, hôm nay vận khí không được tốt lắm.

Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, Day Ville thấp giọng nói:

__Tiếp tục bố trận, không cần lo lắng, trong vòng một giờ, hoàn thành bố cục.

Nói xong, Day Ville bay lên không trung. Quanh người hẩn mơ hồ xuất hiện từng đạo hào quang thiềm điện, bay tới nghênh tiếp đối phương.

Giờ phút này, ai xuất hiện ở đây, cũng chỉ có con đường chết.

Boha sửng sốt. Động tác của hẩn trở nên nhanh hơn. Nếu nói vừa rồi mới dốc hết toàn lực, thì giờ phút này hẩn vượt xa cực hạn ngày thường, bức ra một bộ phận tiềm lực.

Còn chiến đấu giữa Day Ville và tên kia như thế nào thì hẩn không rảnh để chú ý.

Chỉ có điều không biết vì sao khi Day Ville nói ra những lời đó, Boha có một cảm giác dị thường: Bóng dáng của Tiểu Ân xuất hiện trên người Day Ville, khiến lòng tin của hẩn tăng lên.

.....

Luân hồi giới rất lớn, hơn xa sự tưởng tượng của Tiểu Ân.

Sau khi hẩn giải quyết bảy mươi mục tiêu thì mất ba ngày. Trong khoảng thời gian này, hẩn phát hiện có năm người từ trong thông đạo đi ra.

Mặc kệ vận khí của bọn họ tốt hay trên người có bảo vật, tóm lại có thể ra sớm chắc chắn không phải một người. Ít nhất cũng phải là một nhóm người nổi bật

Dưới sự đánh lén của cao thủ vong linh hệ, trong năm người có hai người thành công trốn thoát. Giết chết tên vong linh phụ trách nhiệm vụ thủ vệ, còn ba bị thì chết thảm tại chỗ.

Tuy nhiên sau khi Tiểu Ân giải quyết những người này, tin tưởng toàn bộ cao thủ tiến vào luân hồi giới sẽ có địch ý mãnh liệt với đám vong linh hệ.

Dù là vì trả thù hay cướp đoạt mảnh vỡ thần cách, đôi bên sẽ không từ bỏ ý đồ.

Vỗ hai tay, giải quyết xong vong linh nguy thần thứ bảy mươi, Tiểu Ân mới thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Trong đám nguy thần pháp sư, Tiểu Ân phát hiện có tám mươi phần trăm là sinh vật vong linh.

Tới bây giờ, Tiểu Ân mới hiểu được làm thế nào bọn họ tập hợp được hơn một ngàn nguy thần. Bởi vì sinh vật có trí tuệ chân chính là vong linh pháp sư chỉ chiếm tỉ lệ rất nhỏ, đại khái chỉ có hơn một trăm người.

Còn lại đều là vong linh nguy thần triệu tập từ vong linh giới.

Số lượng vong linh nguy thần có bao nhiêu thì không ai có thể biết được. Tuy nhiên nhớ lại lần tới mộ nguy thần, Tiểu Ân cũng có thể đoán được một chút.

Hơn nữa trong vũ trụ, mộ nguy thần không chỉ có một cái như vậy.

Vong linh không bị thời gian ảnh hưởng. Bọn họ có thể sống trong dòng sông thời gian, không ngừng tiến hoá, hấp thu và tích lũy năng lượng. Có thể nói, chỉ cần sinh ra một tia ý thức, như vậy ngay cả một bộ xương khô bậc thấp cũng có thể tiến giai lên thành vong linh nguy thần.

Chỉ có điều, có thể triệu tập nhiều vong linh nguy thần từ vong linh giới, năng lực của người bình thường không thể làm được. Ít nhất, Tiểu Ân biết mình tuyệt đối không có năng lực đó.

Mơ hồ hẳn biết sau lưng có một bàn tay lớn thúc đẩy. Chẳng qua chủ nhân của bàn tay này là ai thì hẳn không thể biết được.

Nếu hoàn thành mục tiêu dự định, tự nhiên Tiểu Ân phải về điểm hội hợp.

Tuy hẳn không thêm quan tâm đến việc thắng bại, nhưng nếu trở về chậm thì không giữ được mặt mũi.

Rốt cuộc thấy được dây nói xa xa, vẻ tươi cười trên khuôn mặt của Tiểu Ân lập tức đọng lại.

Bởi vì tinh thần cảm ứng nói cho hẳn biết, ở nơi này từng có ma pháp dao động mãnh liệt. Rõ ràng từng có người giao chiến ở dãy núi này.

Sắc mặt của hẳn lập tức biến đổi. Rốt cuộc không chur giấu nữa, dùng tốc độ nhanh nhất bay vào trong dãy núi.

Bán thần vực lực lượng dừng khí thể mạnh mẽ vẽ lên một đạo bách quang trên không trung, mang theo tiếng xé gió tiến vào trong dãy núi.

Hắn đột nhiên xuất hiện, lập tức dẫn tới chấn động. Đặc biệt đôi bên đang giao chiến lập tức phân ra. Đôi bên đều đình chỉ công kích, muốn nhìn xem người tới cứu viện thuộc phe nào.

Giờ phút này Tiểu Ân mới nhìn rõ hai người đang giao chiến. Trong lòng không khỏi hơi rùng mình.

Trong hai người này, có một người là Purcell. Như vật, chắc chắn hẳn đã giải quyết hết một trăm hai mươi người ở các ngã rẽ.

Nhưng cuộc chiến vừa rồi mang tới cho hẳn cảm giác, chiến đấu không phải nghiêng về một phía. Có cảm giác đôi bên có thực lực tương đương nhau.

Nguy thần bình thường có thể chống đỡ được lĩnh vực tốc độ, lần đầu tiên Tiểu Ân nhìn thấy.

Hắn tập trung nhìn, đó là một lão già. Khuôn mặt lão đầy những nếp nhăn, nhưng đôi mắt lại lộ ra tinh quang giống như người trẻ tuổi. Trên người lão ẩn giấu năng lực sinh mang cường đại.

Tiểu Ân nhướng mày, cúi đầu xuống thì thấy hai người Day Ville đang đứng trước một ma pháp trận đồ, dường như che giấu cái gì đó.

Hắn và Day Ville cách nhau tương đối xa, tuy nhiên chỉ trong nháy mắt, hẳn đã hiểu rõ cuộc phát sinh chuyện gì.

Dưới sự an bài của Day Ville, hẳn và Boha phát hiện ra mảnh vỡ thần cách được Vô Danh cất giấu trong một hang động.

Nhưng trong khoảng thời gian này, không ngờ một vong linh nguy thần lại phát hiện ra hơi thở uy nghiêm ở trong hang động, bị hấp dẫn tìm tới cửa.

Day Ville quyết định rất nhanh, tiến lên nghênh chiến, và sử dụng vòng băng tuyết và năng lực điện hệ để giết chết đối phương.

Nhưng dù sao hẳn không phải là Tiểu Ân, người có lĩnh vực chí tôn, không thể miêu sát, cũng không thể ngăn cản người nọ truyền tin.

Xử lý xong mọi việc, dựng ma pháp trận ở giấu ở trong hang động, bọn họ liền trở lại vị trí ước định ở bên trong thung lũng.

Vừa mới hoàn thành xong mọi việc thì lão ma pháp sư này xuất hiện.

Thực lực của hắn bí hiểm, hơn xa nguy thần bình thường, ngay cả Day Ville và Boha liên thủ cũng không địch lại.

May mắn Day Ville có chuẩn bị từ trước, trốn vào bên trong ma pháp đồ, thả vòng băng tuyết ra.

Ngay khi bọn họ khó khăn lắm mới duy trì được cục diện thì Purcell trở về, giao chiến với lão già này.

Đôi bên vừa mới tiếp xúc không lâu, sau đó Tiểu Ân tới. Khí thế của Tiểu Ân cười đại, linh hoạt, sắc bén, cho nên đôi bên đang giao chiến với nhau lập tức không dám giằng co.

422. Chương 30: Đánh Chết

Hắn hướng về phía dưới, cao giọng nói:

_ Purcell, tên này là ai, vì sao lại động thủ với người?

Purcell thành thật lắc đầu nói:

_Ta không rõ lắm.

Tiểu Ân hiếu kỳ hỏi:

_Nếu người không rõ, tại sao lại phải đánh sống chết với người ta?

Purcell tức giận nói:

_Thời điểm ta tới, hắn đang định hạ sát thủ với hai người Day Ville, người muốn ta khoanh tay đứng nhìn sao?

Về mặt của Tiểu Ân tức giận hỏi:

_Các hạ, chúng ta không trêu chọc người, vì sao lại đối địch với chúng ta?

Ánh mắt của lão già thay đổi, dường như đang cân nhắc thực lực của đôi bên. Khuôn mặt lão dường như thả lỏng nói:

_Nguy thần tiên sinh tôn kính, ta cũng không muốn đối địch với các người. Nhưng đồng bạn của ta tới nơi này thì mất tích. Ta nhận được tin của hắn nên mới tới đây.

_Xin hỏi, ngài đã gặp qua hắn chưa?

Tiểu Ân hoài nghi nhìn bốn phía, cuối cùng ánh mắt tập trung về phía dưới.

Day Ville lập tức kêu lớn:

_Hắn nói bậy. Vừa nhìn thấy chúng ta, hắn đã muốn bắt. Chẳng lẽ để cho hắn muốn làm gì thì làm sao?

Lão già cười ha ha nói:

_Rất xin lỗi, vừa rồi ta quá nóng nảy, tuy nhiên là do ta lo lắng cho đồng bạn nên mới làm như vậy.

_Các hạ, các hạ....

Boha kêu, vẻ mặt lo lắng.

Tiểu Ân ra hiệu có lỗi với lão già và Purcell. Tới phía trước thì một đoạn tinh thần ý thức cấp bách truyền tới.

_Các hạ. Chúng ta phát hiện ở đây có cất giữ mảnh vỡ thần cách. Một tên vong linh chết tiết tùm tới của liên bị Day Ville các hạ giết chết. Đáng tiếc trước khi chết, hắn phát tín hiệu cầu cứu nên mới triệu tập lão già này tới đây.

Dừng một chút, một cỗ tinh thần ý niệm truyền đến:

__Lão già này là một vị cường giả nguy thần có ba thuộc tính. Hơn nữa ba thuộc tính này được tôi luyện cực kỳ hoàn mỹ. Thực lực của hắn, thậm chí không dưới Purcell các hạ.

Hai mắt của Tiểu Ân hơi nhướng lên. Trách không được lại đánh nhau náo nhiệt với Purcell thì ra là cường giả nguy thần có ba thuộc tính hiếm thấy.

Nguy thần là do truyền kỳ tiến gia thành. Bán thần vực nguy thần là do lĩnh vực kết hợp với nhiều tín ngưỡng lực trải qua một lần mài dũa, biểu hiện ra uy thế bậc cao.

Phần lớn cửu tinh ma pháp sư đều lựa chọn một thuộc tính kết giới để tiếng giai. Như vật khi tiến giai thành truyền kỳ và nguy thần cũng chỉ có một thuộc tính bán thần vực.

Nhưng có chút cường giả cửu tinh theo đuổi mục tiêu vô địch trong cùng cấp bậc, hoặc giống với Tiểu Ân, nên khi ở cảnh giới cửu tinh, bọn họ thường có hai hoặc ba thuộc tính kết giới.

Kể từ đó, tuy thực lực tăng lên gấp bội nhưng độ khó khi tiếng giai lại tăng lên mấy chục lần.

Cường giả cửu tinh ba thuộc tính, có thể tiến giai thành nguy thần tuyệt đối ít như lông phượng sừng lân. Không thể tưởng tượng được bọn họ lại gặp phải một người ở trong này. Tuy nhiên do hắn tự tin vào thực lực vững chắc của mình nên mới một mình tới đây, không gọi nhiều người tiến đến.

Thân hình Tiểu Ân như điện, đã ly khai khỏi trận đồ phòng ngự, tới trước mặt Purcell.

Nhìn ánh mắt của Tiểu Ân chợt biến thành dữ tợn, trong lòng Purcell rung mình. Hắn vội vàng đề phòng.

__Người, xin chào...

Tiểu Ân chỉ vào đối phương, run rẩy nói, dường như có chút kích thích, khiến vong linh ma pháp sư thấy làm kỳ quái. Nếu hai người này bất hoà với nhau thì đúng là quá tốt.

Purcell đang cảm thấy không hiểu thì tinh thần của Tiểu Ân truyền tới:

__Liên thủ, trước tiên giết chết lão già này.

Ánh mắt của Purcell lộ vẻ khinh thường, nhưng còn không chờ hắn phản đối, nói phải quang minh chính đại chiến đấu, không thể lấy nhiều đánh ít, thì tinh thần của Tiểu Ân dồn dập truyền tới:

__Boa phát hiện mảnh vỡ thần cách. Muốn hay không muốn. Nếu không ta đưa cho tên kia.

Purcell vừa định phản đối, không nói hai lời, gật đầu mạnh một cái nói:

__Được.

Còn chưa nói xong thì bán thần vực tốc độ của hắn đã phát huy tới tận đỉnh, lao về phía lão già.

Lần này hắn chân chính động thủ, không giống như lần giao đấu qua loa vừa rồi, lần này dùng toàn lực để ứng phó.

Chẳng những tốc độ đạt tới cực hạn, hơn nữa quanh người hắn còn có khe nứt không gian nho nhỏ. Những cái khe đó vây quanh thân thể hắn, chúng như có sinh mạng, linh hoạt vô cùng.

Tiểu Ân chỉ cảm thấy hoa mắt, Purcell đã bay vòng qua trước mặt lão già mười bảy vòng. Trong lòng Tiểu Ân không khỏi ngưng trọng, tên này đúng không phải người mà.

Chít trong chốc lát, lão già chịu thiệt nhiều. Lúc đầu giằng co với Purcell, hắn không chột vật như thế này. Rõ ràng Purcell đã đứng lại, lộ ra bộ dáng cao cao tại thượng, ra vẻ chuyện không liên quan tới mình.

Nhưng đột nhiên, người trẻ tuổi cao ngạo này giống như bị kích thích, không ngờ vừa ra tay đã bày ra tư thế liều mạng.

Chỉ cần cảm thụ không gian tràn ngập hơi thở bạo liệt, là biết Purcell ra tay tàn nhẫn như thế nào.

May mắn lão già đã tiến giai thành nguy thần mấy nghìn năm, bản thân có ba thuộc tính bán thần vực, dưới tác dụng của tín ngưỡng lực, đã hoàn toàn luyện làm một, hơn nữa cẩn thận đề phòng nên miễn cưỡng chống đỡ được.

Tuy nhiên trong khoảng thời gian này, hắn đã dốc toàn lực, rốt cuộc không có rành chiều cổ Tiểu Ân.

Tiểu Ân cười ha ha, bán thần vực lực lượng chợt lao về phía trước. Hắn tuyệt đối tin tưởng Purcell, chắc chắn có thể cảm ứng được bán thần vực của mình. DO đó sẽ biết phối hợp như thế nào.

Nếu không, linh vực tốc độ tuyệt đối không được xưng là một trong bốn đại linh vực.

Quả nhiên, bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân một khi xuất hiện, căn bản không có gặp phải ngăn cản của Purcell. Trong nháy mắt nó đã hung hăng va chạm với bán thần vực của lão già.

Bán thần vực của lão già được hình thành từ sự kết hợp hoàn mỹ của ba thuộc tính linh vực, ngay cả linh vực tốc độ cũng không có khả năng dùng một đao phá tan. Purcell dùng chiến thuật quấy nhiễu là chính.

Mặc dù trên phương diện nhanh thì linh vực tốc độ chiếm ưu thế tuyệt đối nhưng nếu không thể trong nháy mắt giết chết đối thủ thì chuyển sang vây khốn đối phương.

Từng đao nhỏ chém xuống, tuy lộn xộn nhưng cực kỳ liên tục.

Đặc biệt dưới sự truy tung của linh vực tốc độ, không ai có thể trốn thoát.

423. Chương 30: Đánh Chết (2)

Bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân lại khác. Tốc độ của bán thần vực lực lượng không nhanh nên không thể vây khốn đối phương. Vì vậy khi đối chiến với nguy thần đồng cấp, trừ khi tốc độ của bản thân vượt xa đối phương, nếu không thì có tám chín phần để đối phương chạy thoát.

Nhưng hiện tại khác, đối phương bị người có tốc độ đệ nhất như Purcell đeo bám. Việc Tiểu Ân phải làm là nghiền nát đối phương thôi, cho đến khi đối phương biến thành đồng cặn bã.

Bán thần vực lực lượng của hắn gặp bán thần vực ba thuộc tính của đối phương, lập tức không phân phải trái, trực tiếp lao vào.

Mặc dù khi tiếp xúc với bán thần vực của đối phương, hắn cảm ứng được tổ hợp năng lượng cười đại giữa giá rét, mất phương hướng trong lực mạnh. Nhưng trước mặt lực lượng thuần túy, tất cả đều sụp đổ, giống như không có chút năng lực chống cự nào cả.

Bán thần vực ba thuộc tính đôi mắt với bán thần vực lực lượng, giống như trứng chọi đá, căn bản không chịu nổi một kích.

Sắc mặt của Purcell biến hoá. Trong lòng hắn chấn động, không thể dùng lời để hình dung.

Tiểu Ân nắm giữ lực lượng, không ngờ cường đại như thế?

Nếu mình và hắn buông tay chiến đấu? Ý nghĩ này đạo qua đầu hắn một vòng, sau đó bị hắn vứt bỏ. Bởi vì hắn tuyệt đối tự tin, nếu thực sự quyết đấu với Tiểu Ân, hắn nắm chắc khiến Tiểu Ân không chạm được vào mình.

Hai thần vực đối kháng với nhau một lúc, kết quả lập tức phân ra. Khuôn mặt của lão già vong linh không còn chút huyết sắc nào.

Từ trước tới nay, hắn tuyệt đối tự tin vào bán thần vực tam trọng của mình. Cho dù đối kháng với cường giả nắm giữ linh vực tốc độ, hắn cũng không có chút khiếp sợ nào.

Nhưng hắn không thể tưởng tượng được, không ngờ có người có bán thần vực cường đại hơn mình. Hơn nữa còn áp chế, khiến hắn không cử động được.

Lão chợt hét lớn một tiếng. Vô số năm sinh tử chiến đấu khiến hắn hiểu rất nhiều đạo lý và nắm giữ kinh nghiệm chiến đấu phong phú, biết phải lựa chọn như thế nào để tốt nhất cho bản thân.

Chỉ trong nháy mắt, bán thần vực tam thuộc tính trên người lão già sụp đổ, sau đó lại ngưng tụ lại.

Tuy nhiên lần ngưng tụ này không hướng về phía Tiểu Ân mà về phía đối lập với lực lượng của Tiểu Ân.

Ýr vào bán thần vực vừa mới hình thành, toàn thân lão già rung động. Hắc bào trên người văng tung toé. Lộ ra một thân hình khô gầy. Giờ phút này trên thân thể hắn có nhiều vết máu. Đó là kết quả của việc dùng toàn bộ tiềm lực.

Thân thể lão già giống như đạn pháo lao về phía trước. Lần tấn công này ngưng tụ toàn bộ năng lượng sinh mạng của lão già. Thậm chí còn mượn dùng một chút lực lượng mà Tiểu Ân lưu lại trên người hắn.

Trong lòng Purcell mắng to, lão già này đúng là không biết sống chết, dùng thể tấn công được ăn cả ngã về không. Hắn lại không lựa chọn đánh bừa, một khi bị bán thần vực lực lượng chặn lại liền né đi hướng khác.

Một kích ẩn chữa toàn bộ sinh mạng của lão già cường đại tới cỡ nào. Sợ là ngoài Tiểu Ân và Matt Lazo ra, không có ai dám cứng hắn dùng cứng đối cứng.

__Xích

Một bức tường như xuyên phá không gian xuất hiện. Rốt cuộc lão già đã trốn thoát khỏi bán thần vực của Tiểu Ân.

Hắn quay đầu, trên người đầm đìa máu tươi nhưng khuôn mặt của hắn cực độ quái dị. Nhìn Tiểu Ân, hắn hỏi:

__Vừa rồi các hạ thi triển là lĩnh vực lực lượng trong truyền thuyết?

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

__Không tồi.

Hắn không cho đối phương có cơ hội nói chuyện, bán thần vực lực lượng lại một lần nữa ngưng tụ.

Động tác của Purcell cũng không chậm. Tuy nhiên giờ phút này tuy trong lòng hắn khó chịu với việc Tiểu Ân làm chủ công nhưng hắn vẫn bình tĩnh phối hợp.

Nhưng lão già kia lại làm ra một chuyện khiến tất cả mọi người giật mình. Hắn cười lớn một tiếng, dường như rất vui mừng, thân hình bay về phía xa.

Tốc độ phi hành của hắn tuy kém Purcell nhưng hơn Tiểu Ân.

Hơn nữa màn sương đen trên người hắn là do hắn thiêu đốt sinh mạng lực kích phát ra. Bán thần vực xoay xung quanh người hắn giống như tường đồng vách sắt.

Tuy Purcell trong nháy mắt phá tan bán thần vực của hắn nhưng chỉ trong nháy mắt, bán thần vực của hắn lại ngưng tụ lại.

Đó là do hắn miễn cưỡng tiêu hao tiềm lực mới làm được chuyện này. Tuy phát huy thực lực cường đại nhưng một khi kích thích hết tiềm năng, chắc chắn phải chết.

Trên thế giới này người quả cảm, ác độc có không ít, nhưng đối với bản thân mình cũng ác độc thì không có nhiều.

Purcell và Tiểu Ân song song truy kích nhưng nhất thời không làm gì được.

Tiểu Ân đột nhiên cảm ứng được ở phía trước xuất hiện màu lam, trong lòng hắn mừng rỡ. Lập tức kêu lên:

__ Matt Lazo, trên người hắn có mảnh vỡ thần cách.

Một câu này gấp trăm ngàn lần những câu giải thích.

Matt Lazo thấu Purcell, lúc đầu muốn xem náo nhiệt những nghe những lời này, trông mắt màu lam của hắn mơ hồ xuất hiện một tia màu đỏ. Thân thể hắn sôi trào, bao vây lão già lại.

Tâm tình của lão già hoàn toàn trầm xuống. Sở dĩ hắn có tốc độ nhanh như thế là do hắn thi triển mật thuật ma pháp đặc thù. Nhưng ma pháp này có một khuyết điểm lớn đó là chỉ có thể đi thẳng. Nếu hắn

muốn quẹo trái, quẹo phải, vật thì cho dù bất kể kích phát tiềm lực bản thân tới mức nào cũng không thể duy trì tốc độ này nữa.

Cho nên nhìn thấy trước mặt chó địch, hắn cũng phải nhảy vào.

Tuy nhiên hắn không tin, kẻ trước mắt cũng biến thái như Tiểu Ân và Purcell, là cường giả có lĩnh vực chí tôn.

Hắn nghĩ, dù người này ngăn cản như thế nào, hắn cũng dùng toàn lực tấn công, chắc chắn có thể phá vây.

Ngoài người nắm giữ lĩnh vực lực lượng, người nắm giữ bán thần vực tam thuộc tính như hắn còn phải e ngại ai?

Nhưng đụng phải lĩnh vực vô tận do Matt Lazo bố trí, hắn mới biết mình đã sai.

Cuộn sóng xung quanh giống như những sợi dây thừng có linh tính, bó hắn vào trong.

424. Chương 30: Đánh Chết (3)

Miệng hắc động mở ra, dù hắn có giấy dựa thế nào cũng không thể thoát thân ra.

Giờ phút này, hắn nhớ cuộc nhớ tới lai lịch của bán thần vực kỳ dị

_ Vô tận, tốc độ, lực lượng?

_ Tam đại lĩnh vực chí tôn. Điều này sao có thể. A....

Lão già phát ra một tiếng kêu thê lương khiến ba người Tiểu Ân sồn tóc gáy. Tiếng kêu không cam lòng chìm vào bên trong hắc động.

Ba người Tiểu Ân ngơ ngác nhìn nhau. Trong lòng bọn họ nói thầm: Lão già này đúng là xui xẻo. Gặp được một trong bốn đại lĩnh vực chí tôn đã là chuyện ngàn năm có một. Thế mà lão già này lại gặp được ba. Hơn nữa cả ba lại liên thủ đối phó với lão.

Dưới tình huống này, nếu hắn có thể tâm bình khí hoà mới gọi là gặp quý.

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nói:

_ Purcell, vừa rồi có phải hắn phát tín hiệu cầu cứu không?

_ Không.

Purcell chắc như đinh đóng cột nói:

_ Dưới công kích của ta, căn bản hắn không thể ra tay

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, trong lòng thầm kêu may mắn.

Tuy Purcell không thể dùng một kích giết hắn. Nhưng lực phá hoại của hắn không nhỏ. Ngay cả bán thần vực dung hợp ba thuộc tính cũng không thể chống được. Trong lúc lão già liều mạng chạy trốn, phải liên tục bù đắp cho bán thần vực bị tổn hại. Tự nhiên không có thời gian dư thừa.

Matt Lazo hừ lạnh một tiếng nói:

_ Thêm một đoạn thời gian nữa là hắn có thể chạy thoát.

Sắc mặt của Purcell khẽ biến:

_ Matt Lazo, cho dù người không xuất hiện, hắn cũng không chạy được.

_ Ha ha, chưa chắc.

Hai người nhìn nhau, ánh mắt loé ra lửa giận.

Tiểu Ân liền bước lên, nói:

__Hai vị, có muốn biết chuyện về mảnh vỡ thần cách không.

Nghe tới chính sự, hai cường giả giống như hai con gà chọi lập tức kiềm chế bất mãn trong lòng, cùng dời ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân.

Matt Lazo đột nhiên vùng tay, năm lấy lão già nói:

__Tiểu Ân, người này là ai?

Tiểu Ân nhìn lão già, biết hắn chưa chết, nhưng tinh thần uể oải tới cực điểm. Cả người lão giống như bị vắt kiệt, căn bản không động đậy được.

Lão già dường như biết tình cảnh của mình. Hắn khó khăn mở hai mắt, rót cuộc ánh mắt ngưng lại trên người Tiểu Ân.

__Các hạ, ngài không nên giết ta.

Lão già vô lực nói:

__Ta là Clough, là tín đồ của vong linh thần vương bộ hạ tôn kính. Trên người ngài có lực lượng của bộ hạ. Chúng ta là người một nhà.

Tiểu Ân bật cười nói:

__Tuy ta cũng được coi là vong linh ma pháp sư nhưng không có liên quan gì với các hạ.

Người nọ nghe Tiểu Ân thừa nhận mình là vong linh pháp sư, trong mắt lộ ra thần sắc nửa mừng nửa lo.

__Các hạ, ngài và thần vương bộ hạ giống nhau. Đều là vong linh ma pháp sư. Hơn nữa điều quan trọng là, ngài và bộ hạ nắm giữ lĩnh vực truyền thừa. Điều này chứng tỏ ngài có quan hệ to lớn với thần vương bộ hạ.

Trong lòng Tiểu Ân chợt động. Trong lòng hắn biết vị thần vương bộ hạ mà Clough nhắc tới là ai.

Vô Danh từng nói trên thế giới này chỉ có hai người nắm giữ lĩnh vực lực lượng. Ngoài hắn ra thì chỉ có thần linh đã từng vượt qua tỉnh thức kia.

Tiểu Ân từng dùng hắn để đoạ nữ thần ánh trăng quay về thần giới, tự nhiên không hề xa lạ với người này.

Sắc mặt hắn hơi đổi, nghĩ nửa ngày, rót cuộc hạ quyết định:

__Purcell, Matt Lazo. Ta nhớ nơi này không thể xuất hiện năng lượng liên quan tới thần lực?

Tiểu Ân lãnh đạm nói

__Đúng

Hai người bọn họ đồng thời xác nhận.

Tiểu Ân gạt đầu mạnh một cái, ánh mắt hiện lên một tia sát khí. Một đoạn hắc tuyến xuất hiện trong tay hắn, lao tới Clough

Trong mắt Clough hiện lên vẻ kinh hãi và khó hiểu. Trong miệng hắn kêu:

__Ta là tín đồ của thần vương bộ hạ. Ta là thần vương....

Thanh âm của hắn vang lên, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

__Thần vương kia hắn là nhân vật lợi hại.

Matt Lazo đột nhiên hỏi

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói:

__Ta không biết, nhưng nếu hắn có danh hiệu thần vương, chắc chắn sẽ vô cùng lợi hại.

Mặt Purcell không đổi sắc nhìn lão già tử vong, thậm chí ngay cả linh hồn cũng không trốn thoát nói:

__Nghe khẩu khí của hắn thì những người này có liên quan tới vong linh giới.

Matt Lazo vung tay lên, lần này có thêm một người. Đây là hắc ám kỵ sỹ, tuy nhiên là hắc ám kỵ sỹ mất chiến mã.

Hai người Tiểu Ân kinh ngạc nhìn, chỉ nghe Matt Lazo nói:

__Đây là hắc ám kỵ sỹ do ta bắt sống. Các người cũng biết lai lịch của hắc ám kỵ sỹ. Hắn xuất hiện ở chỗ này, điều này nói rõ thể lực này có liên quan với thể lực hắc ám.

Tiểu Ân trầm ngâm một lát:

__Không tồi, nếu có liên quan tới thể lực hắc ám khổng lồ thì chúng ta không thể ứng phó được. Chúng ta tận lực tránh xung đột với bọn chúng. Chuyện về thủ vệ phụ trách các ngã rẽ, coi như chúng ta không biết.

Matt Lazo và Purcell lo lắng một chút, sau đó đều gật đầu đáp ứng. Cho dù là kẻ cao ngạo như Purcell cũng phải cúi đầu.

Tiểu Ân chỉ vào hắc ám kỵ sỹ, cười ha ha nói:

__Hắc ám kỵ sỹ, không bằng giao cho ta xử lý.

Trong lòng Matt Lazo thở phào một hơi nhẹ nhõm. Mỗi một hắc ám kỵ sỹ đều là sủng nhu của thần linh. Nếu giết chết họ, có thể lưu lại hơi thở tương ứng trên người. Do đó không cần phải dây vào phiền toái không cần thiết.

Hắn nhìn Tiểu Ân như nắm một con chuột, giam cầm hắc ám kỵ sỹ vào trong bán thân vực. Sau khi thấy Tiểu Ân nhét hắc ám kỵ sỹ vào trong không gian ngủ đông, Matt Lazo không nhịn được hỏi:

__Tiểu Ân, ngươi định xử lý như thế nào, chỉ sợ khó có thể che dấu được.

Tiểu Ân cười ha ha nói:

__Ngươi yên tâm, ta tự có chừng mực.

Matt Lazo gật đầu, không nói gì, ánh mắt của hắn và Purcell tập trung trên người Tiểu Ân

Tiểu Ân cười lớn một tiếng nói:

__Hai vị, hiện tại theo ta về tìm thần cách đã.

425. Chương 31: Xung Đột (1)

Hang động này cũng không lớn, có thể cho một người dễ dàng đi vào, Matt Lazo và Purcell liếc nhìn nhau, bọn họ cảm ứng được uy lực từ trong hang toát ra, tuy ánh mắt đã nóng rực lên, nhưng hành động cũng bình tĩnh hơn.

Tiểu Ân đã sớm âm thầm chú ý tới bọn họ, càng tình huống như vậy, mỗi người lại càng biểu hiện bản tính chân thực của mình.

Tuy nhiên, cho tới bây giờ, biểu hiện của bọn họ cũng không khiến Tiểu Ân cảm thấy thất vọng.

Khẽ mỉm cười, hắn nói:

__Ta xem, ba người đi vào, hai người thủ ở bên ngoài, thế nào?

__Được.

Matt Lazo sáng khoái đáp ứng.

Purcell do dự một chút, cũng khẽ gật đầu, còn Day Ville và bọn Boha đều không lên tiếng. Tuy vị trí hang động này là do bọn họ tìm được, nhưng bọn họ cũng biết, nếu không có đám người Tiểu Ân thì bọn họ khẳng định không bảo đảm bí mật này.

Tiểu Ân giơ tay:

__Matt Lazo, lĩnh vực vô tận được xưng là lĩnh vực phòng ngự đệ nhất thiên hạ, cho nên trước hết mời người.

Matt Lazo hừ nhẹ một tiếng, nhưng không từ chối, là người đầu tiên đi vào, Tiểu Ân đuổi kịp theo sau, nói với Purcell:

__Đợi lát nữa nếu gặp bất trắc gì, người chạy nhanh lên một chút.

Purcell khóc cười không xong nhìn hần, bầu không khí khẩn trương lúc này giờ cũng giảm bớt nhiều.

Ba người lần lượt đi vào trong động, không quá lâu sau, Matt Lazo đi đầu đột nhiên dừng lại.

Tiểu Ân ngạc nhiên hỏi:

__Làm sao vậy?

Matt Lazo bước nhanh lên mấy bước đáp:

__Các người xem.

Tiểu Ân và Purcell bước lên, chỉ chốc lát đi vào trong một đại động trống trải. Đại động này diện tích cũng không quá nhỏ, đủ để chứa hơn mười người dễ dàng. Ở một bên tường khác của đại động, có vừa đủ ba ngã rẽ sâu không thấy đáy.

Một cỗ áp lực uy nghiêm toát ra từ mỗi thông đạo.

Ba người nhìn nhau, Tiểu Ân bật cười:

__Mỗi người chọn một thông đạo, tự mình vào đi thôi.

Matt Lazo cân nhắc một chút, đầu tiên đi vào thông đạo bên trái. Purcell chọn đường ở giữa, còn lại Tiểu Ân thông thả đi vào thông đạo bên phải.

Thông đạo cũng không phải rất sâu, ở cuối đường bày ra một cái ghế đá, trên ghế đá là các mảnh vỡ thần cách lớn nhỏ không đồng nhất.

Tiểu Ân nhặt mảnh vỡ thần cách trên ghế lên, đảo qua khoé mắt đã biết là sáu mảnh vỡ.

Sau khi lấy lên, đưa mắt nhìn bốn phía một chút, đột nhiên phát hiện kiến trúc của hang động này dường như đã thấy qua.

Nhú mào nghĩ lại, Tiểu Ân lập tức cười khổ không ngừng.

Hần có thể khẳng định kiến tạo nên hang động này cũng không phải công lao của Vô Danh mà là công lao của đại chi mẫu.

Nếu không kể kiến tạo nên hang động này quyết không có khả năng kém đại chi mẫu là mấy.

Trong lòng hần thâm lắng đầu, Vô Danh làm việc thực quá trò đùa.

May mắn đám người Matt Lazo không gặp qua bọn họ ở động ma pháp, mà Boha cũng không dám lại tiến vào trong đó khi chưa có sự cho phép của mình, nếu không bố trí ở đây tám chín phần mười là đã lộ ra dấu vết.

Lắc đầu, Tiểu Ân thu ghế đá kia vào trong vật phẩm trang sức không gian, sau đó xoay người bỏ đi, ra ngoài động.

Khi Tiểu Ân đi vào nội động, Matt Lazo và Purcell đều đã ra tới đây, sắc mặt hai người bọn họ tuy kiệt lực nhưng vẫn duy trì bình tĩnh, nhưng nhìn chân mày hơi run run kia cũng biết trong lòng bọn họ đang kích động.

Đương nhiên Tiểu Ân hiểu họ kích động vì cái gì.

Theo suy nghĩ của bọn họ, từ nơi này tìm ra được một mảnh vỡ thần cách cũng đã là đại hỉ không ngờ, nhưng không nghĩ trên mỗi ghế đá không chỉ có một mảnh vỡ thần cách. Dưới tình huống như vậy, cảm xúc của bọn họ đương nhiên là dâng trào.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười:

—Có thu hoạch gì sao?

Hai người bọn họ nhìn nhau, gần như cùng một lúc đưa thứ gì đó trong tay ra.

Matt Lazo đưa ra sáu mảnh vỡ thần cách, còn Purcell đưa ra tám.

Tiểu Ân cũng đưa ra sáu mảnh vỡ thần cách ở trong hang động ra, trong lòng thầm gật đầu, hai người này tuy cao ngạo khó có thể ở chung, nhưng cũng chính vì bọn họ cao ngạo nên không muốn lừa gạt ai.

Trong ba nội động ở đây quả thực Vô Danh đã bỏ lại hai mươi mảnh vỡ thần cách, cộng thêm sáu mảnh trên tay hắn, vừa đủ không thiếu.

Khi Purcell nhìn trong tay Tiểu Ân và Matt Lazo đều chỉ có sáu mảnh vỡ thần cách, trong mắt có chút tia dị sắc, nhưng cũng chỉ trong nháy mắt mà thôi.

Nhưng luôn chú ý tới bọn họ, Tiểu Ân cũng nhận ra nháy mắt ấy, hắn biết, dưới tình huống như vậy, bất kể là kẻ nào sợ là đều có chút khúc mắc.

Hắn cười ha ha:

— Purcell, vận may của người thực tốt, không ngờ lấy được tám mảnh thần lực kết tinh.

Hai hàng lông mày của Purcell hơi nhếch lên, mơ hồ có chủ ý tứ, nhưng Tiểu Ân biết, nghi ngờ trong lòng hắn vẫn chưa giảm bớt.

Tiểu Ân cũng không nói gì, giơ tay, đưa ghế đá trong nội động ra:

—Thứ này không biết là từ cái gì chế tạo ra, mảnh vỡ thần cách rõ ràng đặt trên mặt này nhưng một khi gõ xuống sẽ trong mấy phút đồng hồ sẽ có một cái dấu. Nếu không phải vừa rồi ta tìm quanh động một hồi thật đúng là khó có thể phát hiện.

Sắc mặt Matt Lazo và Purcell cùng biến. Khi thấy mảnh vỡ thần cách, vì vậy đầu tiên bọn họ làm là thu lấy bảo bối này, sau đó lập tức chỉ muốn rời khỏi nội động, còn biến hoá của ghế đá cũng không chú ý tới.

Matt Lazo kinh ngạc:

—Thật hay, Purcell, phiền người lấy cái ghế đá ở nội động của ta ra được chứ?

Tiểu Ân đại kinh ngạc. Hoá ra hắn cũng nhìn ra tâm tư của Purcell. Có thể thấy tâm tư của hắn cũng không phải nhỏ.

Purcell hừ lạnh một tiếng, chính mắt hắn cũng thấy trên cái ghế đá Tiểu Ân lấy ra có sáu dấu vết mờ mờ.

Chỉ cần liếc mắt một cái cũng phán đoán được mảnh vỡ thần cách trên người Tiểu Ân và cái dấu đó cực kỳ ăn khớp, hắn lập tức hiểu mình đã trách lầm bọn họ.

Cho nên nghe Matt Lazo nói vậy, hắn không quay lại mà hừ lạnh một tiếng

—Ta không có hứng thú. Nếu người muốn nhìn thì cứ tự nhiên.

Matt Lazo khẽ lắc đầu, tuy nhiên cũng không vì thế mà có ý kiến gì với Purcell. Bởi vì nếu là mình, hắn khẳng định cũng sẽ có nghi ngờ như vậy.

—Tốt lắm. Thứ này nên phân chia thế nào?

Matt Lazo và Purcell lập tức trầm ngâm. Tiểu đội của bọn họ có tám người, tuy chỉ có Tiểu Ân mới có năng lực cầm giữ nổi hai người bọn họ nhưng sơn động này là do Day Ville và Boha phát hiện ra, nếu muốn gạt bỏ qua một bên, thì bất kể thế nào cũng không nói nên lời.

Matt Lazo đột nhiên hỏi:

_Còn ba người Tower Belli?

_Ba người bọn họ hả? Ở lại nhặt rác.

Tiểu Ân thuận miệng đáp.

Matt Lazo và Purcell liếc nhìn nhau không hiểu chút nào. Tự mình Tiểu Ân kể lại chuyện phân phó ba người bọn họ làm, hai người này đột nhiên mỉm cười, không thể tưởng được Tiểu Ân lại có cảm hứng với các trang bị vật phẩm như vậy.

Thật lâu sau, Purcell cắn răng lên tiếng:

_Mảnh vỡ thần cách chia làm hai phần. Chúng ta ba người mười lăm mảnh, bọn họ năm người mỗi người một mảnh.

Tiểu Ân và Matt Lazo trầm ngâm một chút, cũng gật đầu đáp ứng.

Tuy rằng cùng một đội ngũ, nhưng xem chuyện phân chia kia, gần như là chuyện không có khả năng. Nếu Tiểu Ân kiên trì như thế, hẳn có thể khẳng định đội ngũ này nhất định sẽ rơi vào số phận giải tán.

Với thực lực của Matt Lazo và Purcell, tuyệt đối sẽ không kết thành đồng minh ở chung bình đẳng với đám người Tower Belli.

Ba người bọn họ lấy ra năm mảnh vỡ thần cách, vì là để chuẩn bị cho đám người Day Ville nên chọn lựa cũng khá cẩn thận, độ lớn nhỏ mỗi cái đều cực kỳ tương đồng, như vậy năm người Day Ville bất kể lấy được cái nào cũng sẽ không ở sau lưng mà oán giận.

Tiểu Ân cầm năm mảnh vỡ thần cách trong tay, cùng hai người kia rời khỏi hang động.

Day Ville và Boha chờ ở bên ngoài đã sớm mòn con mắt.

Vừa thấy dáng đám người Tiểu Ân, Boha đã lập bắp mở miệng, mấy lần há miệng nhưng cuối cùng vẫn không dám hỏi.

Còn Day Ville lại sáng khoái hơn, hẳn nói thẳng:

_Tiểu Ân, tình hình bên trong thế nào?

Tiểu Ân khẽ gật đầu:

_Bên trong quả thật có mảnh vỡ thần cách. Hơn nữa không chỉ có một.

426. Chương 31: Xung Đột (2)

_Bên trong có mấy mảnh?

Hắn phi thường rõ ràng, nếu chỉ có bốn mảnh thì hẳn và Tower Belli bốn người chỉ có thể nhìn. Nhưng nếu có dư ra một chút...thì có thể lấy được một phần. Nên khi hỏi những lời này, cả người hắn đều có chút khẩn trương.

Thấy vẻ mặt của hắn, Tiểu Ân hơi cười:

_Yên tâm đi, người phát hiện có phần.

Trong đôi mắt Boha có vẻ nửa mừng nửa lo, lại sinh ra cảm kích từ trong tim đối với Tiểu Ân.

Nguy thần truyền kỳ đi vào luân hồi giới nhiều như vậy, cũng có rất nhiều những thế lực tranh giành toàn bộ mảnh vỡ thần cách. Dưới tình huống đó, bọn người Boha biết rõ, nếu chỉ một mình tiến đến, đừng nói là mảnh vỡ thần cách, chỉ sợ ngay cả tính mạng cũng phải bỏ lại đây.

Đương nhiên, cũng mới có thể bị lạc trong mê cung thông đạo, căn bản là không có cơ hội tiến bào đây.

Nhưng hiện giờ đi theo Tiểu Ân, vừa mới tiến vào không bao lâu, mỗi người đều có thể lấy được một mảnh vỡ thần cách. Đối với bọn họ, tuyệt đối đã thoả mãn rồi.

Khi mọi người rời xa khỏi hang động, bán thần vực của Tiểu Ân khẽ động, hang động này lập tức vang lên một tiếng sấm rền, hoàn toàn sụp đổ.

Sẽ không ai phát hiện ra hành động này của Tiểu Ân có gì không ổn, mà Tiểu Ân cũng huỷ thi diệt tích, không cho đám người Tower Belli cơ hội phát hiện ra ảo diệu bên trong.

Mấy người rời khỏi đây đi về phía trước. Nửa ngày sau, Tower Belli và Tania lần lượt quay về. Lại hơn nửa ngày nữa, Lycra vốn đi cùng Purcell cũng quay về.

Khi bọn họ lấy được mảnh vỡ thần cách từ trong tay Tiểu Ân, sự kích độngnga sao có thể hình dung, cũng không còn hồi hận gì nữa đối với việc phụng hiến linh hồn cho Tiểu Ân.

Người mạnh như thế, hào phóng như thế, sợ là cũng chỉ có một vị Tiểu Ân này mà thôi.

Nhưng bọn họ cũng không biết, đối với Tiểu Ân mà nói, trong mắt hắn mảnh vỡ thần cách và thần lực kết tinh căn bản là chẳng chút đáng giá.

Chỉ cần có chút thời gian và thần lực kết tinh thì hắn muốn bao nhiêu sẽ có bấy nhiêu, tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì.

Sau khi mọi người đến đông đủ, Day Ville hỏi trước:

__Tiếp theo chúng ta làm sao bây giờ? Quay lại đường cũ hay tiếp tục tìm tòi ở trong này? Hay tìm một nơi mà ngồi chờ, đợi cho tới khi luân hồi giới đóng cửa, chúng ta tự động bị truyền tống ra?

Boha há miệng muốn nói, nhưng quét mắt qua mọi người một cái, lại ngậm miệng.

Tiểu Ân cười nói:

__Mọi người muốn nói gì thì cứ nói. Không cần giấu diếm.

Boha đỏ mặt:

__Các hạ, nếu chúng ta đã có mảnh vỡ thần cách rồi, thì hay là nên nhanh nhanh rời đi.

Tower Belli vội vàng lên tiếng:

__KHông được. Nếu chúng ta rời đi lúc này, đũa ngu cũng biết chúng ta đã lấy được mảnh vỡ thần cách mà đuổi giết. Được không bằng mất.

Bo ha nghe vậy run sợ, nỉ non:

__VẬY...chúng ta tìm một nơi trốn tạm đợi cho tới khi luân hồi giới đóng cửa cũng tốt.

Tiểu Ân liếc nhìn qua. Ngoài dự kiến của hắn, Matt Lazo và Purcell hai người không ngờ cũng không lên tiếng phản đối, nhưng trên mặt họ cũng có một tia do dự.

Lần này, hai người bọn họ mỗi người đã có tới năm mảnh vỡ thần cách, thu hoạch như vậy đã vượt quá xa mong muốn của họ, cho dù là tham lam hơn nữa cũng đã thoả mãn rồi, huống chi Matt Lazo và Purcell hai người mới chỉ là ngục thần.

Tiểu Ân nhẹ giọng cười, thu hút sự chú ý của mọi người, sau đó nói:

__Phải chịu bó chân trốn ở một nơi trong thời gian dài như vậy cũng không tốt. Nếu bị phát hiện ra, khẳng định sẽ vô cùng khó hiểu, khi đó nếu có người tới chẳng phải chúng ta đã xui xẻo sao.

Purcell hừ lạnh một tiếng:

__Ta lại muốn xem xem đến tột cùng là ai dám đến trêu chọc chúng ta.

Matt Lazo ở một bên không nói vội:

__Vì mảnh vỡ thần cách, những người có gan này khẳng định không ít.

Nghe vậy, Purcell mặc dù trong lòng có thầm phản bác, nhưng thật sự ngẫm nghĩ một chút cũng cảm thấy có đạo lý, chỉ một lần nữa tức giận hừ một tiếng, không nói nữa.

Tiểu Ân khề lắc đầu. Hai người họ sau khi liên thủ giết địch và sự thăng thần thành khẩn trong nội động, quan hệ cũng đã hoà thuận hơn rất nhiều, nhưng vẫn không thể hoà thuận ở chung được.

Có lẽ bởi vì tính tình của họ quá mức cao ngạo, hơn nữa, vừa ra đời đã liền có được tuyệt đại thiên phú, cho nên từ trong xương bọn họ đã có một loại ngạo khí mà nhìn thiên hạ, cho nên hiển nhiên sẽ đối chọi gay gắt không hợp nhau.

Mà những gì Tiểu Ân đã trải qua lại hoàn toàn bất đồng với họ, nên khí chất toát ra từ trên người hắn cũng hoàn toàn không giống, vì thế mới có thể hoà bình ở chung với hai người này.

__Tốt lắm. Một khi đã như vậy, ta đề nghị mọi người dứt khoát làm bộ như không có việc gì mà đi thăm thú xung quanh, tuy nhiên ngàn vạn lần nhớ, tận lực không cần gây chuyện sinh sự.

Dừng một lát, hắn bổ sung

__Bất kể gặp được kẻ nào cũng không đề cập đến vong linh nguy thần. Việc này rất trọng yếu, nếu còn nghĩ đến bình an sau này. Vạn lần không nên quên.

Mọi người cùng nhau nghiêm túc gật đầu đáp ứng. THực ra, cho dù Tiểu Ân không nói cũng tuyệt đối không ai tiểu lộ việc này ra.

Tiểu ân đứng lên, nói tiếp:

__Bây giờ chúng ta huỷ đi toàn bộ dấu vết ở đây, trận đồ này cũng gỡ xuống toàn bộ, sau đó lập tức chạy đi.

Hắn cười vỗ vỗ vai Boha

__Chúng ta tất cả đều đi theo người, nhưng ngàn vạn lần không muốn người đưa chúng ta tới một nơi khác có mảnh vỡ thần cách. Người đã phát hiện một lần rồi, nếu lại một lần nữa sợ là ngay cả ông trời cũng sẽ đổ kị với chúng ta đó.

Boha cười xấu hổ:

__Các hạ yên tâm, ta có thể phát hiện ra một nơi giấu mảnh vỡ thần cách cũng đã là một chuyện rất giỏi rồi. Làm sao có thể phát hiện ra nơi thứ hai chứ.

Matt Lazo và Purcell nhìn nhau, kinh ngạc hỏi:

__Trong luân hồi giới còn có chỗ thứ hai có giấu mảnh vỡ thần cách sao?

Tiểu Ân thâm rùng mình:

__Ta cũng không biết. Có lẽ sẽ có.

Hắn nhìn hai người kia, hai người có được lĩnh vực mạnh nhất lập tức ngậm chặt miệng lại. Chuyện bọn họ kiếm được hai mươi mảnh vỡ thần cách trong động, thực ra ngoài ba người bọn họ ra, người khác cũng không ai biết.

.....

Một ngày sau, rời xa dãy núi này khoảng mấy trăm dặm, ba nguy thần bắt đầu đi dạo trong luân hồi giới.

Phạm vi hoạt động của bọn họ cũng không phải lớn lắm, tìm tòi từng nơi khá cẩn thận, động tác không tránh được hăm một chút.

Trong một tháng, bọn họ cũng đã gặp qua vài nhóm người tới đây tìm, những người này có thể nói là bao gồm cả những nguy thần hệ vong linh, hơn nữa còn có một vài tiểu đội của nguy thần và truyền kỳ.

Nhìn đội ngũ ngày càng nhiều, đám người Tiểu Ân đã hiểu được, số người thông qua thông đạo luân hồi mà tiến vào đây càng ngày càng nhiều.

Mục đích của những người này và đám người Tiểu Ân là khác nhau. Bọn họ thực sự đi tìm nơi cất giấu mảnh vỡ thần cách, còn đám người Tiểu Ân chỉ là giả dạng. Có điều, tất cả mọi người đều biết sự quan trọng của việc này cho nên bộ dạng giả bộ luôn rất giống, ngay cả hai người cao ngạo kia cũng thế.

Tuy nhiên, thực lực của tổ bọn họ người ngoài nhìn vào, không khỏi thực sự là hơi lớn.

Tám vị nguy thần, chính là tám nguy thần đó. Khi bọn họ cũng đi với nhau, có thể đem đến một áp lực to lớn tuyệt đối khiến cho người ta run sợ.

Cho nên, khi thấy đội ngũ này, gần như ai cũng không nói một lời lập tức xoay người bước đi, ngay cả một cục đá cũng không dám nhìn tiếp.

Đây là những người đó còn không biết ba người trong này là ba người có lĩnh vực mạnh nhất đấy, nếu không sẽ quá sợ hãi mất.

Theo như tính toán của bọn họ, chỉ cần tiêu dao ở đây khoảng mấy tháng, đợi cho luân hồi giới đóng cửa là có thể dễ dàng thoát thân mà ra.

Nhưng không biết vận mệnh không chiều cố hay thần may mắn đã bỏ rơi bọn họ.

Sau hơn một tháng, khi Boha đang dẫn đường không ngờ lại phát hiện ra một nơi cất giấu mảnh vỡ thần cách, chẳng qua, cũng không phải chỉ có một mình hắn phát hiện ra mà trên vách núi đen gần nhất đột nhiên sụp đổ, lộ ra một hang động thật lớn, toả ra khí tức uy nghiêm.

427. Chương 31: Xung Đột (3)

Đám người Tiểu Ân ngơ ngác nhìn nhau, có thể nào bọn họ cũng không thể tưởng được không ngờ sẽ vô duyên vô cớ bị cuốn vào giữa vùng nước đục này.

Sắc mặt Boha trắng bệch, trong lòng nén giận đến suýt chế. Sao nhiều con đường thế mà lại không đi, đi phải con đường này. Và vì sao trên con đường này không ngờ lại xuất hiện mảnh vỡ thần cách...

Ánh mắt mọi người đều tập trung tới Boha, cho dù là Matt Lazo và Purcell đều thầm cảm thán. Người này đến tận cùng là có cái vận khí gì đây? Không ngờ lại phát hiện ra liền hai nơi cất giấu mảnh vỡ thần cách. Chẳng lẽ hẳn là nữ thần may mắn chuyển thể đầu thai?

Tuy nhiên, trong lúc này, hai người bọn họ cũng hiểu, hoá ra ở luân hồi giới cũng không phải chỉ có mười mảnh vỡ thần cách.

Chỉ có Tiểu Ân âm thầm lau mồ hôi lạnh nhìn hai người này. Chỉ có một cái vách núi đen cũng không ngờ lại có đến hai nơi có mảnh vỡ thần cách, không biết họ có sinh nghi không. Nếu thật sự tới lúc đó, chính mình khẳng định là cứ ra vẻ không biết không hay, đổ hết tất cả lên đầu luân hồi giới.

Lúc này, tất cả mọi người đều hội tụ trên vách núi đen đối diện đỉnh núi có mảnh vỡ thần cách xuất hiện kia.

Những người này phân thành rất nhiều thế lực, trong đó đáng chú ý nhất là ba thế lực.

Đám người Tiểu Ân cho dù là khiêm tốn, khiêm tốn, lại khiêm tốn nhưng tám nguy thần cùng đi với nhau, căn bản là cũng không thể khiêm tốn.

Cho nên, trên ngọn núi này, bọn họ rõ ràng đã là đội ngũ mạnh nhất.

Đội thứ hai là của bốn gã cao thủ nguy thần cấp. Bốn người này đều mặc hắc bào, ba người trong đó lại càng toát ra khí tức năng lượng tử vong nồng đậm.

Trong khoảng hơn trăm người, cơ bản đều đã biết lai lịch của những người này. Tất cả ánh mắt nhìn về phía bọn họ đều có một tia ác ý. Tuy nhiên, cũng e ngại thực lực của đối phương mạnh mẽ, sau lưng lại có đông cao thủ nguy thần, cho nên không ai dám xưng phong làm chim đầu đàn lên đối phó với bọn họ.

Thế lực thứ ba khiến cho mọi người chú ý, cũng chỉ có một người.

Trên mặt người này có màu vàng nhạt, lại có smột tầng đen sẫm, hai mắt hắc ám vô thần, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể ngã bệnh mà chết.

Nhưng căn bản là không ai dám dò xét hắn. Thậm chí có người còn nghĩ, thực lực của hắn thậm chí còn muốn vượt trên cả nhóm tám nguy thần Tiểu Ân.

Còn về nguyên nhân, đương nhiên là vì một hàng mười hai con tối đi theo sau hắn.

Từ trên mình những con tối này, có thể cảm nhận được một khí tức trầm ổn bình tĩnh, cảm giác này không ngờ lại có vài phần tương tự Nội Đức Lâm. Tiểu Ân lập tức hiểu, rất có khả năng hắn chính là chủ nhân của những con rối đó.

Ngoại trừ ba thế lực như hạc lạc giữa bầy gà này ra, những người còn lại cũng là năm ba người tụm lại thành một đội ngũ. Chỉ có điều các đội ngũ này cũng không liên thủ ra tay, nên cũng không có ảnh hưởng gì tới đám người Tiểu Ân.

Tất cả mọi người đều kiềm chế lẫn nhau. Ai cũng muốn có được mảnh vỡ thần cách, nhưng ai cũng biết, kẻ đầu tiên ra tay, lập tức sẽ thành cái đích cho mọi người nhắm vào. Cái gọi là đi đầu chóng chết chính là đạo lý này.

Đừng nói đám người Tiểu Ân cũng không dám chắc chắn, cho dù bọn họ ăn gan quyết tâm muốn lấy được mảnh vỡ thần cách ở đây cũng không có khả năng ngu ngốc thò đầu đi trước.

Ngay cả bọn họ cũng không dám tùy tiện ra tay, thì đám người còn lại sao còn dám hành động thiếu suy nghĩ.

Mọi người vừa thăm đánh giá lẫn nhau, vừa lặng lẽ chờ cơ hội. Có một thân ảnh từ phương xa bay tới. Đây là một pháp sư vong linh hệ mặc hắc bào, hắn đáp xuống gia nhập vào nhóm bốn nguy thần kia và trở thành ngóm năm cao thủ.

Không khí nơi này đột nhiên ngưng trọng lên, gần như tất cả mọi người đều biết rõ một việc, nếu cứ tiếp tục giằng co, đến cuối cùng lấy được mảnh vỡ thần cách khẳng định là pháp sư vong linh hệ đó.

Bởi vì số người trong luân hồi giới đã đạt tới ngàn người, tuy nhiên luân hồi giới rộng lớn vô biên, cho nên không thể tập trung một chỗ. Nhưng nếu cứ tiếp tục kéo dài thời gian, thì cuối cùng có thể trụ lại cũng chỉ có mấy người bọn họ.

Ở đây tất cả mọi người đều là tinh anh, nháy mắt cũng hiểu đạo lý này.

Mọi người đều biết, trước hết bọn họ phải liên thủ giải quyết được nhóm nguy thần hệ vong linh này, nhưng bất kể là ai cũng không nguyện ý đứng ra làm thủ lĩnh.

Tiểu Ân và Day Ville liếc nhìn nhau. Thực lực của nhóm bọn họ rõ ràng là mạnh nhất ở đây, tuy vị pháp sư luyện kim thuật kia có mười hai con rối cấp nguy thần nhưng cao thủ là sinh vật có trí tuệ cùng cấp còn cứng vàng hơn một bậc. Một khi đã như vậy, nếu vẫn cứ không hành động, chỉ sợ ngược lại còn khiến cho người khác sinh nghi.

Day Ville vừa mở miệng định nói, chợt vị pháp sư luyện kim thuật lên tiếng, giọng khàn khàn:

“Các vị, bất kể thế nào chúng ta cũng không thể để mảnh vỡ thần cách rơi vào tay vong linh đó. Nếu không chúng ta sẽ chẳng có cơ hội thu hoạch.

Hắn nói phi thường rõ ràng. Nếu mảnh vỡ thần cách rơi vào tay tập đoàn một ngàn nguy thần thì những người khác quả thật đừng mơ tưởng có thể chạm tay vào.

Mọi người bên dưới sau khi trầm mặc một chút thời gian ngán ngẫm, không ngờ không hẹn mà cùng hướng ánh mắt về phía nguy thần hệ vong linh kia.

Sát khí mạnh mẽ của hơn trăm người trở thành một áp lực mênh mông, nháy mắt đã khổng chế năm nguy thần vong linh kia không thể nhúc nhích.

Đám người Tiểu Ân kinh ngạc nhìn nhau. Ngay cả bọn họ cũng thật không ngờ chỉ cần một câu nói đã gợi nên một mối thù chung của mọi người.

Xem ra chuyện nhóm nguy thần vong linh phái người đánh lén ở lối vào thực sự đã khiến cho người ta công phần.

Đương nhiên, điều này cũng có liên quan đến vị luyện kinh thật sư hùng mạnh kia. Nếu như người nói những lời này là một truyền kỳ, khẳng định không thể có được hiệu quả như lúc này.

Năm vong linh kia rối loạn một chút, lập tức đưa ra lựa chọn chính xác nhất. Bọn họ chậm rãi lui về phía sau, tỏ ra đáng vẻ muốn buông tha cho mảnh vỡ thần cách này.

Nhưng Day Ville điith bguêb cười nói:

__Các vị, bọn người kia muốn lui kìa. Bọn họ muốn đợi tiếp viện đến, một lưới bắt hết mọi người đó.

Ánh mắt mọi người đều trở nên sắc bén ác liệt, sát khí tràn ngập trong không khí đã tràn lên tới đỉnh.

Mặc dù đang ở giữa trăm người này, ngoài trừ đám người Tiểu Ân và vị luyện kim thuật sư kia, tám chín phần mười đều là truyền kỳ, là nguy thần thực sự thậm chí còn có tới gần mười vị, nhưng sát khí sắc bén ác liệt phát ra từ mười nguy thần kia mới là chủ lực mạnh mẽ.

__Sát!

Cũng không biết là vị nào hét lớn giữa không trung như vậy, gần như tất cả mọi người theo bản năng kích phát ra ma pháp trong tay.

Ngoại trừ nhóm vong linh này, không ai phóng thích ra linh vực hoặc bán thần vực. Dưới tình huống như vậy, đã không còn là đơn đả độc đấu nữa mà là một đám người vây công vài người.

Trong tình huống đó, nếu phóng ra linh vực và bán thần vực có tính công kích vạn phần mãnh liệt, thì tám chín phần mười sẽ dẫn tới một số hiểu lầm không cần thiết.

Người ở đây, cơ bản đều là lão ma thành tinh, chính là đại nhân vật, ngay cả truyền kỳ cũng có kinh nghiệm chiến đấu ít nhất ngàn năm trở lên, cho nên tuyệt đối sẽ không phạm phải một sai lầm đơn giản như vậy.

Hơn trăm truyền kỳ đồng thời cùng phóng thích ma pháp là cục diện gì?

428. Chương 31: Xung Đột (4)

Cảm nhận được năng lượng ma pháp pha tạp hỗn loạn nhưng cũng quá sức mạnh mẽ trong không trung, đám người Tiểu Ân cũng hơi biến sắc. BỌn họ không hẹn mà cùng nhớ tới một vấn đề. Nếu các ma pháp này không nhằm vào các vong linh mà đánh tới bọn họ, thì ngoại trừ Tiểu Ân và Matt Lazo, những kẻ còn lại cũng chỉ có tan xác.

Cho dù là có tốc độ như Purcell cũng không dám chọn đánh bừa dưới tình huống như vậy.

Một cái lồng lớn màu đen đột nhiên nổi lên trên năm nguy thần hệ vong linh, không ngờ đã chặn được công kích của mọi người.

Đây là bởi vì năm người bọn họ đồng tâm đồng trí ngưng tụ hết năng lượng hiện có thành một cái lồng ngăn lại, cũng bởi vì họ không hề kiêng kỵ phóng thích bán thần vực.

Một khi đã phóng ra bán thần vực, uy lực của các công kích ma pháp đó ít nhất phải suy yếu đi hơn nửa. Đó chính là nguyên nhân thực sự mà bọn họ có thể chống đỡ được giữa một tràng công kích bão táp của đám ma pháp sư.

Trước khi phá vỡ được bán thần vực của bọn họ, bất kể mọi người công kích thế nào, chỉ sợ cũng không thể phá vỡ được phòng ngự mà bọn họ đã tạo ra....

Tuy nhiên, số người nguyện ý xung phong liên thủ đã kích tiếp tục đánh bừa vào bán thần vực lại không có mấy. Ngay cả đám người Tiểu Ân dù có thể ở bên ngoài không ngừng phóng thích ma pháp bảo trì áp lực mạnh mẽ và tiêu hao năm lượng của bọn họ nhưng cũng không muốn mạo hiểm như thế.

Cho nên, khi cái lồng đen kia vừa xuất hiện một lúc, dưới sự điều khiển của vị luyện kim thuật sư kia, năm con rối cấp nguy thần cuối cùng cũng động tay chân. Cẩn cẩn thận thận cùng nhau chậm chậm tới gần cái lồng đen được bao phủ bởi hào quang ma pháp sắc sỡ kia.

Chúng cẩn thận như vậy là do đồng thời còn phải phòng bị phía sau, e sợ khi đang xuất thủ thì bị đánh lén phía sau.

Năm con rối xuất hiện khiến cho khí thế của mọi người lại đại thịnh.

Nhưng ngau trong lúc này, năm cao thủ hệ vong linh kia đột nhiên tự phát bán thần vực ra, giống như sóng biển trào dâng, hơi thở tử vong lạnh lẽo lần đầu tiên tràn ngập khắp cả không gian.

Sau đó, giống như phản ứng dây chuyền, hơn trăm khí tức bất đồng đều dâng lên.

Bán thần vực của nguy thần, truyền kỳ, đều hỗn tạp lẫn vào nhau, trở nên một tình huống cực kỳ hỗn loạn.

Ngay khi cảm nhận được bán thần vực của đối phương xâm nhập, mỗi người đều theo bản năng phóng ra năng lượng của mình. Tuy mọi người đã phản ứng lại trong nháy mắt nhưng lúc này, muốn lùi bước cũng là một việc không có khả năng.

Bởi vì không ai mạo hiểm dưới áp lực không thể nhúc nhích, thậm chí còn là nguy hiểm đến tính mạng mà còn tự mình thu lại năng lượng.

Sau khi vô số các linh vực và bán thần vực các loại thuộc tính trộn lẫn vào nhau, do không có sự tin tưởng nên tình huống lập tức trở nên hỗn loạn không thể khống chế.

Một nhóm truyền kỳ lớn đầu tiên đã chạy xa khỏi vùng chiến, phản ứng của những người này đều là nhanh hơn người một bậc, nhưng đồng thời cũng có một vài người chậm chân lập tức bị lâm vào cảnh tranh đoạt.

Sắc mặt kuyện kim thuật sư kia đại biến, lập tức sau khiến con rối nhanh vay lui ra đằng sau và rời xa.

Đám người Tiểu Ân cũng không ngoại lệ, từng người rời khỏi vùng chiến, bất luận cái gì cũng không có gan ở lại chen vào giữa ngăn cản cuộc tấn công của bọn họ.

Biến cố bất thành linh xảy ra như vậy, bất cứ kẻ nào cũng không dám đoán trước,

Năm pháp sư hệ vong linh chẳng qua chỉ là khuếch tán bán thần vực tới đám người này, lập tức dẫn nổi lên một trận rối loạn thật lớn như thế.

Xét đến cùng, đã là người thì đều mang dị tâm, âm thầm đề phòng người khác, không có một chút quan hệ bằng hữu nào với nhau.

Nếu là người thường, hẳn cũng không thể gây ra rối loạn quá lớn như thế, nhưng bọn họ đều là truyền kỳ, thậm trí còn có cả nguy thần.

Một khi rối loạn đã nổi lên, hậu quả lập tức trở nên cực kỳ nghiêm trọng.

Ngay sau đó, vòng bảo hộ ma pháp của năm nguy thần hệ vong linh đều đã biến mất, mà mọi người bên trong cũng không ngừng nhìn thấy một vài công kích ma pháp, tuy đã kiệt lực khắc chế nhưng lại dần dần không chế được nguy hiểm.

Tiểu Ân thậm chí còn thấy có hai nguy thần đang nhân cơ hội này âm thầm đánh lên hai truyền kỳ. Xem ra bọn họ mới thực sự là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

Năm nguy thần hệ vong linh ngừng phóng thích bán thần vực, trên mặt bọn họ cũng lộ ra vẻ kinh ngạc không thể hiểu. Rất hiển nhiên, hậu quả như vậy ngay cả bọn họ cũng không đoán trước được.

Theo như tình thế này mà phát triển, chỉ cần bọn họ không động thủ, những người này có thể tự giết nhau đến lương bại câu thương.

Tiểu Ân thở dài thật dài một hơi, nhìn vị luyện kim thuật sĩ kia, chỉ thấy sắc mặt hắn tương đối phức tạp nhìn đám hỗn loạn này, nhưng cũng không có ý muốn giải quyết. Ngược lại, ánh mắt hắn còn liên tục nhìn về sơn động trên vách núi đen, rõ ràng đang chú ý tới mảnh vỡ thần cách trong đó.

—Hừ, một đám ô hợp!

Matt Lazo hung hăng nói

—Vậy thì chúng ta đoạt luôn bảo vật trong hang động đó đi. Sẽ không có nhiều người cản đâu.

Trông mắt Tiểu Ân vừa chuyển, nắm tay một cái, bắn ra một viên đạn sáng bay tới trên vòng bảo hộ của năm nguy thần vong linh kia.

Mấy người họ đầu tiên là ngăn ra, sau đó lập tức thu vật đó vào trong vòng bảo hộ. Động tác này căn bản cũng là theo bản năng thôi.

Nhưng chính lúc này, Tiểu Ân lại cao giọng hỏi:

—Mảnh vỡ thần cách bị nhóm vong linh này đoạt đi rồi.

Đám người lập tức tạm dừng, gần như ý niệm của tất cả mọi người đều đổ về hướng phía năm nguy thần vong linh kia.

Cùng lúc đó, bọn họ cũng thấy một chút ánh sáng trong suốt chọt loé lên trên đầu người cầm đầu năm người đó.

Tuy trong lòng mỗi người đều có một tia nghi hoặc, mảnh vỡ thần cách không phải là ở trong sơn động sao? Làm sao có thể chạy tới chỗ bọn họ được? Nhưng ý nghĩ này cũng chỉ chọt loé ra trong đầu bọn họ mà thôi, vô số người rời khỏi chiến trường hỗn loạn kia phóng tới hướng năm nguy thần vong linh.

Hơn mười đạo năng lượng cường đại không chút tiếc của đánh lên vòng bảo hộ kia, các loại linh vực và bán thần vực thuộc tính bất đồng phóng lên cao như núi, tuy rằng hỗn loạn nhưng đông không thể tưởng.

Ngay cả lưới phòng ngự do năm nguy thần vong linh kia tạo thành cũng phải liêu xiêu một trận, như không chịu nổi sắp sụp tới nơi.

Vì mảnh vỡ thần cách, những người này ban đầu còn giấu diếm thực lực, nhưng lúc này thật sự đã phóng thích hết ra, hơn nữa còn là siêu cường phát huy, không để lại một tí gì.

Bởi vì mọi người đều biết, có thuận lợi cướp được mảnh vỡ thần cách hay không ngại trừ cơ duyên, tốc độ cũng là vấn đề tối quan trọng.

Chỉ có nhanh chóng đánh chết năm nguy thần này, và cướp thứ kia trong tay, mới có thể bằng vào tốc độ mà tìm cửa sống. Nếu ra tay chậm, thì cơ hội này sẽ biến mất, sẽ quay lại vẫy vẫy tay chào tạm biệt hẹn gặp lại với mình.

Cho nên, khi bọn họ ra tay, tuyệt đối là đem hết toàn lực, không giữ lại tí gì.

Tiểu Ân nhìn mọi người một cái, bọn họ cũng nhanh chóng tham gia vào đội ngũ công kích kia. Cách bọn họ xa xa là con rối. Con rối hình người này đột nhiên duỗi tay ra, mười đạo năng lượng sáng trắng chọt đánh vào giữa không trung, không ngờ lại trở thành mười cột sáng thật lớn.

Uy thế bức này đủ để khiến cho đám người vây công cùng trợn mắt cứng lưỡi. Tất cả đám nguy thần truyền kỳ kia đều theo bản năng mà tè ra quần chạy như chó nhà có tang.

Nói giỡn! Bọn họ tuy là muốn cướp mảnh vỡ thần cách thật đấy, nhưng đối mặt với sức công kích khổng lồ như thế, lựa chọn duy nhất là chặt trời chết. Nếu bị cột sáng năng lượng nghe thôi đã rợn cả người này và phải, khẳng định là không có chuyện tốt gì.

Các con rối làm việc phi thường nhanh, sau khi hình thành các cột sáng thật lớn, lập tức kích phát ra.

429. Chương 32: Thượng Cổ Ngụy Thần (1)

Cột sáng thật lớn xuyên qua khoảng cách không gian, hung hăng nện lên vòng bảo hộ của đối phương.

Tuy năm vong linh này đã toàn lực phóng ra bán thần vực nhưng dưới uy lực quá lớn của cột sáng, bất kể là vòng bảo hộ hay thần vực ngụy thần, dưới sự đả kích của cột sáng như thái dương phong bạo, nháy mắt đã biến thành tro bụi.

Năm người kia trong lòng đã biết không ổn, không nói hai lời tản ra, nhưng có một vị ngụy thần vong linh hơi chậm một chút, cánh tay bị cột sáng đó sượt qua.

Ngay lập tức, cánh tay hắn biến mất, cứ như vậy trở thành một ngụy thần cụt một tay.

Nhưng người này dường như không hề có cảm giác gì, động tác không chút khựng lại, dường như cánh tay ấy cũng chẳng phải của hắn.

Đám người Tiểu Ân nhìn nhau, bọn họ là giết ngụy thần vong linh nhiều nhất, tất nhiên hiểu, người này khẳng định là một sinh vật vong linh, nên mới có biểu hiện như thế. Đối với hắn, cho dù là một cánh tay hay thậm chí là nghiền nát cả thân thể, chỉ cần linh hồn không bị diệt là có thể bất cứ lúc nào cũng sẽ bám trên người khác mà tái sinh được.

Đương nhiên, sau khi tái sinh, năng lực sẽ bị suy yếu nhiều so với trước kia, giống như Hắc Long Vương Corey, hết thủy đều phải bắt đầu lại từ đầu.

Sau khi mười con rối phát ra một kích kinh thiên động địa ấy, lập tức lui xuống. Nhìn vào ánh mắt đột nhiên trở nên có chút ảm đạm của chúng, có thể thấy một kích mạnh mẽ đó chúng đã tiêu hao không nhỏ. Nhưng một kích cường lực như thế đã phá vỡ thể liên thủ của năm người. Năm ngụy thần vong linh hệ này lập tức rơi vào quần chiến.

Giống như gió lốc loi đình giáng thế, mỗi ngụy thần vong linh đều đã bị vô số đả kích. Bọn họ tả xung hữu đột, muốn cố hết sức để chạy thoát, nhưng đã là người có thể xuất hiện ở trong này đều là hạc giữa bầy gà, huống chi còn có sự hấp dẫn của mảnh vỡ thần cách, lực đả kích đối với bọn họ có thể hình dung ra.

Một lát sau, một vài tiếng kêu thảm thiết vang lên, vài ngụy thần vong linh hệ đã tiêu vong hoàn toàn, không ngờ không một người trốn thoát được.

Một viên châu trong suốt ở trên thi cốt một người đã được tìm ra. Nháy mắt trái tim tất cả mọi người đều nhảy dựng lên nhưng sau khi vô số tinh thần ý thức đảo qua một lượt, tất cả đều thẫn mắng chửi trong lòng.

Hóa ra trên người vong linh này cũng chẳng phải mảnh vỡ thần cách trong truyền thuyết, mà chỉ là đại kết tinh của bốn mươi giọt thần lực.

Chính vì thứ này cũng có một chút tín ngưỡng lực và sáng lấp lánh, không ngờ lại tặng cho mọi người một cái bẫy lớn.

Tuy nhiên, trong trường hợp này cũng vẫn có lòng tham, cho dù là trong lòng còn nghi vấn thì trước mắt cũng cứ đoạt lấy vật này đã.

Đang lúc mọi người đang cười bằng da mặt với nhau, Tiểu Ân lại liếc tới hàng động trên vách núi đen một cái. Cái liếc mắt ấy có ẩn chứa thần lực mạnh mẽ nhiếp người, sức mạnh này ngưng mà không tán, ngâm mà không phát, ngay cả đám người Matt Lazo bên cạnh cũng không chú ý tới.

Ánh mắt Tiểu Ân lại chuyển rất nhanh lên người vị ngụy thần bệnh tử kia.

Ánh mắt vừa mới chạm một chút, người có mười hai con rối cấp ngụy thần này liền quyết định thật nhanh, không nói hai lời, thân hình vừa động hóa thành tia chớp bay về hướng xa.

Nhìn bộ dáng của hắn, quả thực chính là tốc độ muốn ăn non, tuy còn kém Purcell nhưng so với Day Ville thì còn dư dả chán. Không chỉ như vậy, bên cạnh hắn còn có hai con rối đi theo, còn mười con còn lại chắn giữa không trung. Xem bộ dáng đó, chỉ cần có ai muốn đuổi theo, khẳng định chúng sẽ vây chặn lại.

Mười đứa này tuy chỉ là con rối thôi, nhưng vừa rồi chúng đã thể hiện thực lực hùng mạnh, cho dù là Tiểu Ân cũng không muốn đánh bừa lúc này.

Ngoài Tiểu Ân và Day Ville đang nhếch khóe môi thành một tia cười lạnh như có như không, còn lại, tất cả mọi người đều không hiểu gì nhìn ra xa. Người đàn ông trung niên mà mọi người không hiểu nông sâu ra sao. vì sao lại có lựa chọn như vậy? Thật sự khiến cho người ta rất kinh ngạc.

Đột nhiên, có người kinh hô:

- Không tốt. Là ảo!

Mọi người cùng nhau nhìn về phía hang động trên vách núi đen. Tuy cảnh sắc trước mắt không có biến hóa gì đặc sắc, nhưng cái cảm giác uly áp trong đó cũng đã dần biến mất.

Một người đánh ra một đạo Tử Vong Xạ Tuyến, thật mạnh đánh sụp vách núi đen.

Tuy chỉ là một ma pháp cấp bảy nhưng vì người phóng thích ma pháp lại khác nhau, nên ma pháp cấp bảy này cũng có uy năng thật lớn không ngờ.

Sau một tiếng nổ ầm ầm, cảnh sắc trước mắt lập tức biến đổi, như một người bị đánh nát mặt.

Vách núi đen tuy vẫn là vách núi đen, cảnh vật tuy vẫn không có gì thay đổi, nhưng lại khiến cho người ta có một cảm giác chân thực.

Có người kêu lớn:

- Thừa dịp chúng ta chiến đấu, có kẻ thi triển ảo thuật lấy trộm mảnh vỡ thần cách đi rồi.

Mọi người đều rất kinh hãi, một đám ồn ào, đại đa số người đều muốn quay lại bỏ qua mười con rối mà đuổi theo.

Nhưng mười con rối này lại rất thông minh, đã tách ra, công kích mãnh liệt những kẻ muốn truy đuổi.

Lần này lại giống như tổ ong vò vẽ, một đồng ma pháp đều đánh thật mạnh lên người chúng, tuy thực lực của chúng mạnh phi thường, nhưng đối mặt với sự phẫn nộ của mọi người, chúng chỉ có thể kiên trì được hơn mười phút đã bị hủy toàn bộ.

Nhìn đám con rối hoặc bị tiêu hủy hoặc bị đánh nát hoặc trong nháy mắt bị đánh cho lồm đồm mà trở nên vô dụng, đám người Tiểu Ân thầm than trong lòng. Hóa ra trên thế gian này, lĩnh vực và bán thần vực có nhiều loại đến mức đếm không xuể.

Sau khi giải quyết mười con rối ma pháp, đại bộ phận mọi người đều lao đi đuổi theo với tốc độ nhanh nhất. Tuy lý trí của bọn họ nhắc nhở khả năng đuổi kịp là cực kỳ bé nhỏ, nhưng chỉ cần có một tia hy vọng, bọn họ sẽ không buông tha.

Giây lát sau, ban đầu là có hơn trăm người cũng chỉ còn lại hai mươi người, tính cả tám người Tiểu Ân trong đó.

Những người còn lại nhìn theo đám người xa xa trong ánh mắt đều có sự sợ hãi mơ hồ.

Boha cẩn thận hỏi:

- Chúng ta nên làm gì bây giờ?

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân đáp:

- Day Ville, người cùng Purcell vào xem, bên trong còn thứ gì không. Tower Belli, người đem hết mấy con rối bị phá hỏng này đi, sau này xem có tìm được đại sư gia về phương diện này không để tu bổ.

Bọn họ đáp ứng, lập tức tách ra làm việc. Sau khi đám người Tiểu Ân làm việc, những người ở lại cũng bắt đầu đi bỏ đi.

Xem ra ban đầu bọn họ có Ý muốn đánh Tiểu Ân, muốn tìm xem có tiện nghi gì không, nhưng lúc này thấy không có cơ hội gì, tự nhiên nhanh chóng lui đi.

Vì một thu hoạch không biết thế nào lại vợ tám ngục thần làm địch, đây chính là chuyện không bình thường.

Sau khi phân phó hết thấy, Tiểu Ân nhìn theo hướng người kia đã rời xa, ánh mắt có một cảm giác kỳ lạ không nói nên lời.

Thực ra hắn tuy lợi hại, trình độ sử dụng ảo thuật cũng đã đạt tới đỉnh cao, ngay cả Purcell và Matt Lazo cũng có thể che mắt được nhưng hắn không thể gạt được Nhất Hào trong cơ thể Tiểu Ân và Vô Danh ẩn thân trong bán thần vực.

Không vạch trần hành tung của hắn là vì lúc đó Tiểu Ân vẫn đang hao tâm tổn trí trên cái hang mới phát hiện này, nên mới để cho hắn thành công thôi.

Sau cùng, khi người nọ thật sự đi ra từ hang động, Tiểu Ân liền cố tình tập trung ý niệm gắt gao lên đối phương, khiến cho hắn phải bỏ chạy mà đi. Nếu không làm thế, với đảm lượng và khí độ của người này, chỉ sợ còn muốn trợn lặn trong mọi người, và diễn một hồi mảnh vỡ thần cách không hiểu sao không cánh mà bay nữa.

Không quá lâu sau, Day Ville và Purcell đi ra, bọn họ đều lắc đầu. Hiển nhiên thứ trong hang động đã bị người trung niên kia lấy sạch rồi chạy, ngay cả một chút cặn cũng không để lại. Còn Tower Belli cũng đã thu nhặt các con rối hỏng, có điều các con rối đó đã bị các cao thủ trong khi phản nộ đánh cho hỏng, nên bị tổn hại nghiêm trọng, khả năng có thể trở lại như trước kia cực thấp.

430. Chương 32: Thượng Cổ Ngục Thần (2)

Nhìn hai người gần đó, hắn trầm giọng hỏi:

- Các vị, các người thấy thực lực của người nọ thế nào.
- Rất mạnh.

Matt Lazo lạnh mặt nghiêm túc trả lời

- Khí tức trên người hắn mạnh hay yếu ta căn bản là nhìn không thấu, nhưng hắn tuyệt đối là một trong những người mạnh nhất mà ta đã được gặp qua.

Purcell cũng khẽ gật đầu:

- Đúng vậy, sức bật trong nháy mắt của hắn cực kỳ đáng sợ.

Tower Belli bốn người liếc nhau một cái, trong lòng đều có nghi hoặc. Người kia không ngờ lại lợi hại đến thế sao? Nhưng vì sao bọn họ lại không cảm ứng được?

Tiểu Ân nhìn họ một cái, giải thích:

- Người nọ, trước khi rời đi, trong nháy mắt đã phát ra khí tức đến cực điểm, tuy rằng cũng thường thôi nhưng lại dẫn phát thần vực của ba chúng ta phản ứng mãnh liệt.

Bốn người Tower Belli lúc này mới hiểu rõ.

Bán thần vực của ba người bọn họ đều là từ lĩnh vực hàng đầu mà phát triển thành. Có thể khiến cho bọn họ đều sinh ra phản ứng như vậy, chứng tỏ thực lực của đối phương đã đạt tới trình độ tương đương, ít nhất là bốn người mình không thể bằng được.

Matt Lazo do dự một lúc, lên tiếng:

- Không phải lĩnh vực tiên tri, khẳng định là không phải.

Tiểu Ân cười khở một tiếng:

- Nếu không phải lĩnh vực tiên tri, thì bán thần vực hắn đang giữ là thuộc tính gì?

Matt Lazo lắc đầu, trong lòng cũng không có chủ ý.

Nhưng Purcell lại gắt gao nhú mày, trong mắt dường như có một tia lo lắng thật sâu.

Một lát sau, hần nhẹ giọng:

- Ta biết. Hần giữ bán thần vực đa trọng (nhiều tầng, nhiều loại).

Tiểu Ân hơi động lòng, bản thân hần cũng có bán thần vực đa trọng ngưng hợp lại mà thành, nên đặc biệt miễn cảm.

Purcell hít một hơi dài:

- Các vị, các người có từng nghe nói qua ngục thần thượng cổ không?

Tiểu Ân và Matt Lazo liếc mắt một cái, cùng lắc đầu.

Sắc mặt Purcell ngưng trọng lại:

- Một khi truyền kỳ trở thành ngục thần và tu luyện tới cực hạn, sẽ cần mảnh vỡ thần cách để có thể tiếp tục tiến giai. Nhưng số lượng mảnh vỡ thần cách lại thật sự hữu hạn, muốn lấy được có thể nói là muôn vàn khó khăn nên có một vài ngục thần đã bắt đầu tu luyện bán thần vực thuộc tính thứ hai, thậm chí còn là thuộc tính thứ ba, thứ tư.

Trong lòng mọi người đều khê biến, bởi vì bọn họ đều là ngục thần, cho nên biết, làm được như vậy, nghe thì nhẹ nhàng và đơn giản, nhưng thực tế tu luyện cũng là muôn vàn khó khăn.

Muốn một lần nữa tu luyện một lĩnh vực mới và hoàn toàn dung hợp được với lĩnh vực ban đầu, sự khó khăn này, thậm chí còn khó hơn một nhân loại hoàn toàn không biết gì cả tu luyện đến cảnh giới ngục thần nhiều.

Có thể dung hợp hai thuộc tính hoàn toàn làm một đã là việc chỉ có một số ít nhân tài có thể làm được, lại càng không nói đến ba, bốn thuộc tính các loại nữa.

Ánh mắt Purcell đảo một vòng qua mọi người:

- Đương nhiên, ngục thần cuối cùng có thể thành công khẳng định là vô cùng hi hữu. Nhưng một khi đã thành công, uy lực bọn họ có thể nắm giữ tuyệt đối có thể vượt xa đồng bạn. Một khi ngục thần có thể ngưng luyện thành công từ ba thuộc tính trở lên, chính là ngục thần thượng cổ trong truyền thuyết.

Hần dừng lại một chút

- Căn cứ theo gia tộc ghi lại, lịch sử từng xuất hiện cao thủ có năm loại thuộc tính. Thực lực của bọn họ thậm chí còn không thua người có lĩnh vực chí cường.

- Năm loại thuộc tính? Còn có thể có nhiều hơn sao?

Tiểu Ân thầm rùng mình. Hần có thể trở thành người có lĩnh vực lực lượng chẳng qua chỉ là có sáu loại thuộc tính mà thôi, như vậy, nếu người ta cô đọng thêm một loại nữa, chẳng phải có thể bằng hần rồi sao?

- Nhiều hơn nữa? Purcell tức giận nhìn hần. Không có khả năng có thêm nữa đâu. Năm loại đã là cực hạn. Các ngục thần muốn khiêu chiến với cực hạn cao hơn, kết cục cuối cùng chỉ là nổ tan xác mà chết. Hừ. Nếu thật sự họ có thể ngưng tụ được bán thần vực sáu loại thuộc tính chẳng phải đã là siêu vượt qua lĩnh vực chí cường của chúng ta rồi sao.

Tiểu Ân khê gật đầu, nhớ tới ngục thần vong linh bị ba người bọn họ liên thủ giết kia. Người nọ có được chính là lĩnh vực ba loại thuộc tính, phỏng chừng cũng là một trong ngục thần thượng cổ đây, nếu không cũng sẽ không khó giết như vậy.

- Thực lực của người kia bí hiểm, nhưng cho ta cảm giác dường như không phải không thể thắng. Cho nên hần tương đương với ngục thần thượng cổ có ba hoặc bốn loại thuộc tính.

Matt Lazo trầm ngâm bất khuất lên tiếng.

- Các vị, nếu ta đoán không sai, trong hơn một ngàn cao thủ hệ vong linh kia, khẳng định không chỉ có một ngục thần thượng cổ.

Day Ville đột ngột ngắt lời

- Chúng ta cần phải tuân thủ nguyên tắc tận lực không phát sinh xung đột với bọn chúng. Phải giấu mình thật tốt.

Mấy người lần lượt gật đầu. Bốn người Tower Belli tìm đập thành thịch, không ngờ sau khi trở thành nguy thần, còn có phương pháp này để nâng cao thực lực.

Tất nhiên, phương pháp này đối với tuyệt đại đa số nguy thần mà nói chỉ là một lựa chọn bất đắc dĩ. Với các nguy thần như bốn người bọn họ đã có mảnh vỡ thần cách trong tay, tất nhiên sẽ không có khả năng chọn cách tổn công phu này.

Từ hôm đó, đám người Tiểu Ân hành động lại càng cẩn thận. Tuy đã tìm khắp cả luân hồi giới, nhưng đúng là mỗi nơi chỉ xẹt qua một cái, trước khi mảnh vỡ thần cách xuất hiện, bọn họ lại hy vọng luân hồi giới sớm đóng cửa đi.

Ngay cả Matt Lazo và Purcell cao ngạo ăn vào xương cốt, khi cảm ứng được sự cường đại của nguy thần thượng cổ cũng trở nên kiềm chế hơn rất nhiều.

Đương nhiên, tám người bọn họ một khi đi cùng nhau, người có gan đến trêu chọc vào cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Ngoại trừ gặp đội ngũ đông hơn mười, còn lại là các đội ngũ nhỏ hoặc những người độc hành đều thức thời chọn đường vòng mà đi. Đương nhiên, đám người Tiểu Ân cũng mười phần kiềm chế. Dù sao mục đích bọn họ tới đây cũng không phải để đánh nhau mà là để tìm mảnh vỡ thần cách. Nếu cứ vô duyên vô cớ tìm người gây sự, cũng sẽ có người chú Ý đến.

Luân hồi giới thật lớn, tốc độ của bọn họ đã chậm lại rất nhiều, cho nên cho tới tận bây giờ cũng không biết nơi này còn rộng đến đâu.

Tuy nhiên, khi bọn họ đi tới giữa luân hồi giới, lại cảm thấy nơi này còn có thể so với tinh cầu loại lớn.

Một ngày, bọn họ đi tới một nơi rừng mưa nhiệt đới.

Vì không muốn chọc người nghi ngờ, nhóm cứ cách ba ngày đều phải đổi hướng một lần, và bày ra một bộ dáng cố gắng tìm tòi. Bọn họ cứ tùy ý bay ra một khoảng hơn trăm dặm không người thông thả tìm.

Nhưng mà không tới nửa ngày sau, xa xa lập tức có một tiếng rống như lôi đình, một con quái thú thân cao ba trượng liền âm âm đập rừng chạy như điên về phía bọn họ.

Đám người Tiểu Ân nhìn quái thú hùng hổ này, thật sự là hoàn toàn không biết nói gì. Bọn họ sớm đã không nghĩ đến gây chuyện, nhưng không ngờ nó lại đến trêu vào bọn họ.

Cự thú này vẫn lao thẳng đến hướng Tiểu Ân, bốn người Tower Belli vốn nghĩ muốn tiến lên ngăn lại, nhưng Tiểu Ân khẽ phát tay, khép hờ hai mắt, thả Ý thức ra phối hợp với Nhất Hào tìm kiếm xung quanh.

Tuy nhiên, chỉ một lát sau, sắc mặt Tiểu Ân lại có vẻ lạnh lùng.

Hắn sải bước tiến tới nghênh đón cự thú, không ngờ ngay cả bán thần vực cũng không phóng thích.

Ánh mắt cự thú lóe lên hung tàn, nó giơ cao cái chân còn lớn hơn cả thân thể Tiểu Ân, vung đến nhanh như chớp.

Ngay khi nắm tay nó sắp chạm đến thân hình Tiểu Ân, một tiếng kim thiết giao kích vang lên kịch liệt, (sắt thép va chạm vào nhau)

Cự thú ngửa mặt lên trời rống lên đau đớn, vội lui về sau mấy bước.

Thân hình nó tuy to lớn nặng nề, nhưng rất linh hoạt, một khi phát hiện đánh nhau sẽ chịu thiệt, lập tức sẽ thu chân lại.

Trước mặt Tiểu Ân, đột nhiên xuất ra một cái khiên tròn nhỏ.

Đòn tấn công vừa rồi của cự thú là trúng vào cái khiên này. Cái khiên tròn nhìn qua cũng không lớn, nhưng sau khi va chạm, lại làm cự thú ôm chân kêu gào.

431. Chương 33: Thần Tính Dự Hoạch (1)

Đường như bị lửa giận thiêu đốt, nó nhảy dựng lên, từ giữa không trung hóa thành một cơn mưa sao sa tấp tới Tiểu Ân.

Tiểu Ân hồ hững, mặc cho đôi phương đánh vào khiên tròn trên đỉnh đầu.

Sau một đòn kinh thiên động địa, cái khiên tròn nho nhỏ vẫn hoàn hảo không xây xát gì, còn cự thú thì đã hôn mê bất tỉnh.

Sắc mặt Tiểu Ân lại có một tia bất ngờ. Ngay khi va chạm vừa rồi, Tiểu Ân phát hiện, phong ấn thứ hai trên khiên nhỏ không ngờ có dấu hiệu buông lỏng, dường như chỉ cần thêm một lần tấn công nữa là có thể phá bỏ bất cứ lúc nào.

Sau khi cảm ứng được điều này, Tiểu Ân nửa mừng nửa lo. Hay là việc cảm khiên này giao thủ sẽ có thể giúp hắn cởi bỏ phong ấn bên trên phải không?

Tuy nhiên, nhìn cự thú đã té xỉu, hắn cũng chỉ đành bất đắc dĩ buông tha cho ý nghĩ này.

Tuy gần như đã giải khai được tầng thứ nhất, nhưng biểu hiện của khiên này cũng khiến hắn quá đổi vui mừng. Nếu có thể cởi bỏ hoàn toàn mười sáu phong ấn, chỉ sợ ngay cả cấp thần linh cũng có thể chống lại.

Khiên tròn vẫn vây quanh Tiểu Ân như trước, lấp lóe hào quang, ánh mắt Tiểu Ân rời khỏi cự thú, lại nhìn tới một gốc đại thụ trong rừng.

Hắn cao giọng:

- Các hạ, nếu đã tới đây sao không ra ngoài gặp một lần?

Bọn người Matt Lazo rùng mình, họ cũng đã dùng tinh thần ý thức đảo qua nhưng không phát hiện nơi kia có người ẩn nấp.

Gốc đại thụ đó hơi lay động, từ sau vỏ cây nhánh cây thân cây lá cây có một thứ gì đó biến mất. cuối cùng xuất hiện một nam tử trẻ tuổi.

- Nhân lực thật giỏi. Không biết Tiểu Ân các hạ làm sao nhìn ra hành tung của ta?

Người nọ cao giọng hỏi.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, thầm nghĩ nhìn ra được hành tung của người cũng không phải ta, mà là Nhất Hào và Vô Danh.

Chẳng qua Vô Danh sử dụng năng lực thần bí kỳ lạ kia và Nhất Hào, sau khi tỉ mỉ tính toán và so sánh, mới phát hiện ra môi trường xung quanh khác lạ.

ít nhất, trước khi bọn họ tiến vào đây, ở góc kia cũng không có cây đại thụ nào. Chính xác là vì điều này mà Nhất Hào mới có khả năng thông qua so sánh mà tìm ra hành tung của người này.

Trong mắt Matt Lazo và Purcell đều có một vẻ kinh nghi và tức giận.

Người này không ngờ còn có thể giấu qua được cảm ứng của mình. Nếu không có Tiểu Ân phát giác, quả thật khiến bọn họ mất hết thể diện. Nếu khi nói chuyện với nhau không cẩn thận tiết lộ ra chuyện này thì lại càng thú vị.

Liếc mắt nhìn nhau, hai người lại quay sang nhìn kẻ lạ mặt phía trước, đồng thời nảy sinh tâm tu phải triệt hạ người này.

- Ảo thuật của các hạ phi thường cao minh. Trong số những người ta biết cũng chỉ có một người có thể sánh cùng, vậy không biết có biết người này không?

Tiểu Ân mỉm cười, tay khẽ động, ngay trước mặt, cách hắn không xa, lập tức hiện ra vô số ánh sáng lấp lánh, các tinh quang đó dần tập hợp thành khuôn mặt người đàn ông trung niên bệnh tử giữa không trung.

Matt và Purcell ngẩn ra, ánh mắt nhìn Tiểu Ân lại thêm vài phần kính ý.

Bởi bọn họ cũng đã nhìn ra, đây cũng không phải là đại loại như pháp thuật kính tượng thuật, mà xác thực là ảo thuật.

Không trách hẳn có thể nhìn ra nguy trạng của người kia. Tiểu Ân đã dùng hành động của bản thân để cho mọi người đáp án chân thật.

Người trẻ tuổi nhìn thoáng qua hình vẽ giữa hư không, khẽ lắc đầu:

- Ta cũng chưa từng gặp người này.

Tiểu Ân có vẻ hơi thất vọng, thu lại ảo thuật:

- Được rồi, vậy các hạ là ai? Vì sao lại đi theo chúng ta?

- Bỉ nhân Follett Wright tới đây, tất nhiên là có việc cần bàn bạc.

- Follett Wright?

Đôi mắt Purcell đột nhiên dâng lên năng lượng dao động mạnh mẽ, cả người đều tản ra một ý chí chiến đấu không gì sánh kịp.

Đám người Tiểu Ân kinh ngạc nhìn Purcell này đột nhiên lại tràn ngập chiến ý, trong lòng cũng đoán hay là hai người này có oán cũ phải không?

Nhưng Purcell cũng không động thủ ngay mà lạnh lùng lên tiếng:

- Follett Wright, đệ nhất cao thủ nguy hiểm của ngân tâm, có được lĩnh vực cảm tri (cảm giác) mạnh mẽ lại đi theo chúng ta, rốt cuộc là muốn làm gì?

Lúc này mọi người mới cùng giật mình kinh hãi.

Một cao thủ có được lĩnh vực cảm tri mạnh mẽ không ngờ lại trăm phương nghìn kế tới gần và đuổi theo bọn họ.

Bên trên người bọn họ chưa có mảnh võ thần cách thì không nói, thực ra cũng không chắc là sẽ kiêng kỵ đến thế, dù sao bọn họ tại đây cũng đã là ba nhân vật có lĩnh vực chí cường.

Nhưng hiện giờ trên người bọn họ mỗi người ít nhất cũng có một mảnh võ thần cách, nên cảm giác của mọi người cũng khác hơn nhiều.

Một cỗ sát ý nhàn nhạt dâng lên trong mỗi người, ngoài Tiểu Ân và Day Ville, ngay cả bốn người Tower Belli cũng có sát khí.

Follett Wright kinh ngạc nhìn họ. Nói thật, ngay cả là hắn cũng không ngờ, gần như ngay sau khi tự giới thiệu đã dẫn tới sát khí mãnh liệt như vậy, quả là một thay đổi thật lớn ngoài dự đoán. Mơ hồ hắn cảm giác được những người này khẳng định là có thứ gì đó.

Tuy nhiên, bất kể thế nào hắn cũng không có khả năng tưởng tượng ra được đối phương đã có được mảnh võ thần cách, hơn nữa còn là mỗi người ai cũng có.

- Chờ một chút.

Follett Wright nhíu mày, sắc mặt vô cùng nghiêm túc.

- Bỉ nhân tới đây cũng không phải để đánh nhau với các vị, mà là muốn mời các vị đi tìm mảnh võ thần cách.

Tiểu Ân đưa tay ấn xuống một chút, bốn người Tower Belli lập tức kiềm chế sát khí của mình, còn Purcell và Matt Lazo do dự một chút, rồi cũng có lựa chọn như vậy.

Mắt Follett Wright sáng lên một chút kỳ dị, hắn không thể tưởng được vì sao Tiểu Ân lại có được uy tín lớn thế trong lòng hai siêu cấp cao thủ này.

Thực ra, cũng vô cùng đơn giản, đừng nói là Tiểu Ân, cho dù là con chó con mèo, nếu có thể cho bọn hắn mỗi người nắm mảnh vỡ thần cách, thì cũng sẽ có được sự kính trọng y như thế. Tuy nhiên, nếu thực sự là con chó con mèo giúp hắn có được mảnh vỡ thần cách này, thì kết cục của những con chó con mèo đó cũng chưa chắc đã tốt.

- Follett Wright, người có tin tức về mảnh vỡ thần cách?

Tiểu Ân trầm giọng hỏi.

-Đúng. Hơn nữa lại phi thường đáng tin cậy.

Follett Wright cười nói

- Theo như ta được biết, ngụy thần vong linh đó sau khi có được sáu mảnh vỡ thần cách, đều đã phóng ký lên một người. Chỉ cần chúng ta có thể đánh chết gã, là có thể một lần lấy

được luôn cả sáu mảnh vỡ thần cách.

Tiểu Ân cười lạnh:

- Follett Wright, chẳng lẽ người đang nói đùa hả? Có thể bảo tồn mảnh vỡ thần cách, khẳng định là một vị đệ nhất ngụy thần, có thể là một ngụy thần thượng cổ. Muốn đánh chết một vị ngụy thần thượng cổ có hơn ngàn ngụy thần bảo hộ, ngài nghĩ có thể thành công sao?

Follett Wright hơi khoát tay ngăn lại, động tác của hắn rất phóng khoáng tự nhiên, lại vẫn cứ khiến cho người ta vừa mắt, rõ ràng là đã từng được huấn luyện thật tốt.

Trên người Purcell Tiểu Ân cũng có cảm giác như thế nhưng không rõ ràng như với người này.

- Ngài hiểu lầm rồi. Trong số các ngụy thần vong linh này, quả thực có một vị thống soái Nuke Te, tuy nhiên, bên cạnh hắn nhiều nhất cũng chỉ có vài ngụy thần vong linh bình thường thôi.

Follett Wright nghiêm túc phản bác

- Còn các ngụy thần vong linh còn lại, đều ở khắp các nơi đi tìm mảnh vỡ thần cách. Không đến lúc một khắc trước khi luân hồi giới đóng cửa, bọn họ sẽ không tập hợp lại đâu.

- Nếu đối phương khinh suất như thế, vì sao ngài không tự mình động thủ?

Tiểu Ân như tiện thể hỏi thêm

- Ngài là cao thủ có lĩnh vực cảm giác đó, chẳng lẽ còn cần chúng ta giúp đỡ?

Follett Wright cười khổ:

- Tiểu Ân các hạ, Nuke Te cũng không phải một ngụy thần bình thường. Trăm vạn năm trước hắn cũng đã trở thành ngụy thần và có tham dự một lần vào đại chiến chúng thần. Hơn nữa, sau nhiều năm tu luyện như vậy, hắn đã trở thành ngụy thần có được năm loại bán thần vực siêu cấp.

Sắc mặt Follett cực kỳ bất đắc dĩ.

Nếu bán thần vực tiên tri của ta đã đại thành, thì cũng có thể cùng hắn quyết chiến một trận phân cao thấp. Nhưng ta thăng tiến cũng chưa được bao nhiêu năm, cho nên tuyệt đối không phải đối thủ của hắn.

432. Chương 33: Thần Tính Dự Hoặc (2)

Purcell vừa mới nói qua, ngụy thần có được thần vực năm thuộc tính là cao thủ không kém hơn bọn họ, không thể tưởng tượng được nháy mắt đã gặp được một. Thật đúng là khiến cho người ta không biết nói gì.

- Follett Wright, người biết hắn là ngụy thần có bán thần vực năm thuộc tính sao còn muốn tìm hắn gây phiền toái?

Giọng nói Purcell ẩn chứa sát khí sắc bén.

- Nhân vật như vậy đã không phải người chúng ta có thể địch được. Trước khi đạt tới cảnh giới tối cao của ngụy thần, ta sẽ không đi trên vào một tên khủng bố như thế.

Đám người Tiểu Ân tất cả đều im lặng không nói.

Cho dù cùng là ngụy thần, nhưng thực lực cũng có phân cao thấp.

Bọn họ đều là ngụy thần vừa tiến giai không lâu, đối phương lại là lão quái vật trăm vạn năm. Nếu bán thần vực cầm giữ chất lượng tương đương, thì thắng bại vừa nhìn đã biết.

Follett Wright nhìn thoáng qua mọi người, do dự một lát, cuối cùng nói:

- Tiểu Ân, Purcell, Matt Lazo, ta có lời muốn nói riêng với các người.

Day Ville giật mình, tức thì xoay người bỏ đi, bốn người Tower Belli liếc nhìn nhau, bọn họ biết trường hợp này họ không có tư cách nói chuyện, tuy rằng tâm không cam, nhưng cũng theo Day Ville mà đi.

Năm người bọn họ đứng cùng nhau cũng là một sức mạnh không thể khinh thường. Chỉ cần không tham dự cướp đoạt mảnh vỡ thần cách thì tự bảo vệ mình là hoàn toàn không có vấn đề.

Dù sao, ai cũng không có khả năng ăn no rừng mỡ không có việc gì làm đi trên chọc năm ngụy thần.

Follett Wright vừa lòng gật đầu:

- Các vị, căn cứ theo tin tức của ta, lúc này đại đa số ngụy thần vong linh từ trước tới giờ cũng không có thần linh nào ở phía sau sai sử, mà là từ cá nhân Nuke Te.

Một câu nói này giống như ném một tảng đá lớn vào mặt nước, lập tức gây ra một làn sóng mãnh liệt.

- Một ngụy thần, không ngờ có thể điều động nhiều cao thủ đến thế.

Purcell ngửa mặt lên trời cười ha hả

- Follett Wright, ngài đang nói giỡn hả?

Follett Wright lạnh lùng nhìn hắn:

- Nuke Te cũng không phải một ngụy thần bình thường.

- Ta biết. Nhưng cho dù hắn là siêu cấp ngụy thần có được năm loại thuộc tính, cho dù hắn sống đến trăm vạn năm, nhưng người cho rằng có thể sử dụng nhiều cao thủ cùng cấp sẵn sàng bán mạng cho hắn sao?

Purcell dừng một lát, lại nói

- Có khả năng người cũng không biết, ở trong này không ngờ còn có hắc kỵ sĩ xuất hiện. Đây chính là sủng đồ của thần linh hệ hắc ám.

Follett bật cười:

- Đương nhiên ta biết.

Ánh mắt hắn nhìn lướt qua Tiểu Ân một lượt. Không hiểu sao, cứ sau khi chạm vào ánh mắt hắn, trong lòng mỗi người không ngờ đều có một cảm giác muốn tin tưởng hắn.

- Nếu là trong tình huống bình thường, bất kể Nuke Te mạnh cỡ nào cũng không có khả năng điều động nhiều cao thủ cùng cấp tới tương trợ như vậy. Nhưng lúc này thì khác.

Follett nhấn mạnh từng tiếng

- Trước khi vào luân hồi giới, hắn đã có thần tính.

- Không có khả năng!

Gần như ngay sau đó, Purcell đã lập tức không nhin nổi mà la lên, còn sắc mặt Matt Lazo cũng trở nên cực kỳ ngạc nhiên.

Chỉ có Tiểu Ân là bất động như núi, trên mặt không có nửa gợn sóng, khiến cho Follett Wright đối diện thâm ngạc nhiên không ngừng.

Tuy nhiên, nếu vị ngụy thần có lĩnh vực cảm giác này biết thực ra Tiểu Ân cũng không hiểu rõ những lời này có ý nghĩa là gì, không biết sẽ cảm thấy thế nào.

Cuối cùng Matt Lazo cũng mở được miệng, giọng nói hần trầm đi mà mạnh mẽ, lại có thêm một tia hưng phấn mơ hồ:

- Follet Wright, người có thể khẳng định chứ?

- Có thể.

Follett Wright trả lời không chút do dự

- Ta từng đánh giết năm ngụy thần vong linh, trên người bọn họ đều cảm ứng được điều này. Nếu là một, hai, thì còn có lẽ có sai sót, nhưng cả năm người đều như thế, khẳng định là không có sai lầm gì. Hơn nữa...

Hắn dừng một chút, lời nói lại càng tràn đầy hấp dẫn

- Theo ta được biết, hắn đã có được thần tính năm loại bất đồng.

Tất cả mọi người đều hâm mộ nhìn hắn, đây là đặc thù của người có lĩnh vực cảm giác đó.

Matt Lazo và Purcell đều trầm ngâm không nói, tuy rằng từ ánh mắt đến thần tình của họ đều rõ ràng đã động tâm, nhưng một Nuke Te có thần tính bán thần vực năm loại, ngay cả là bọn họ cũng không dám dễ dàng động đến.

Một lát sau, hai người bọn họ lại theo bản năng nhìn về hướng Tiểu Ân, đây đã là một trong năm thói quen kể từ khi bọn họ mỗi người lấy được năm mảnh vỡ thần cách.

Tiểu Ân hơi cúi đầu như đang suy tính lợi hại, nhưng thực ra hắn đang thầm hỏi Vô Danh.

- Vô Danh, thần tính là cái gì?

- Là thứ mà chỉ thần linh mới nắm giữ được.

-... Phiên ngài giải thích lại tỉ mỉ một chút.

- Chính là nguồn gốc tín ngưỡng lực của thần linh.

Đôi mày Tiểu Ân nhăn lại.

Trong mắt đám người Follett Wright, lại là hắn đang tính toán việc này thật cẩn thận.

- Một thần linh có được thần tính thế nào ở mỗi phương diện cũng có ảnh hưởng to lớn đến tương lai vận mệnh của thần linh.

Vô Danh lại giải thích thật tỉ mỉ

- Như nguyên tố thần là Phong Thần, chỉ có khi tín đồ thật tâm sùng bái cầu nguyện phong mới có thể hấp thu được tín ngưỡng lực từ các tín đồ đó.

- Tín đồ tín ngưỡng phong (tín ngưỡng vào gió)? Có cả tín đồ như vậy à?

- Đương nhiên, trên cánh đồng hoang, trên sa mạc, hoặc giữa biển cả, tín đồ phong tín ngưỡng tuyệt đối không ít.

- Ạ.

Tiểu Ân trầm ngâm, dường như đã hiểu ra

- Đã có thần nguyên tố, nhất định sẽ có thần chiến tranh, Thần Mặt trời, nữ thần Ánh Trăng, Sơn thần Thủy thần, còn có hỉ nộ ái ố thần nữa.

- Không tồi. Đó đều là các thần linh cơ bản. Ngoài ra còn có thần hành động, Thần Ăn cắp Thần Cường đạo (úi úi úi hihi), còn có Thần ý niệm Thần Thù hận, Thần Vui thích. Thần tính thần linh tổng thể có thể

chia làm thần tính Quang minh, thần tính Hắc ám và thần tính trung lập -mỗi thần tính đều có rất nhiều thần.

Tiểu Ân khẽ gật đầu:

- Thần tính từ đâu mà đến?
- Tự chuyển hóa và đoạt lấy mà có.

Giọng nói thản nhiên của Vô Danh lại tiếp tục vang lên trong đầu hắn

- Sau khi ngụy thần thăng tiến, có thể thử chuyển hóa thuộc tính của mình thành thần tính. Chỉ cần có một thuộc tính có thể chuyển hóa thành công, dung hợp thần tính và thần cách lại là có thể nhen lên thần hỏa trở thành chân thần .
- Thần tính có lựa chọn không?
- Không thể. Người chỉ có thể lựa chọn ba loại thuộc tính Quang, Âm và trung lập. Còn thần tính đến tốt cùng là cái gì, thì phải xem những gì đã làm và nội tâm dục vọng của người trong những ngày thường.

Tiểu Ân cười khổ:

- Không thể lựa chọn.
- Đúng. Thần tính cướp được cũng phải ăn khớp với thần tính của chính mình. Nếu không thì không dùng được.

Vô Danh dường như trầm ngâm một chút

- Thần linh bình thường nhiều nhất chỉ có thể có được một loại thần tính. Mà ngụy thần có nhiều thuộc tính có thể có được nhiều thần tính đồng dạng. Còn ngụy thần có được bốn loại lĩnh vực có thể có được năm loại thần tính. Còn người là ngụy thần có được sức mạnh đứng đầu tứ đại lĩnh vực có thể ngay đầu tiên đã có được sáu loại thần tính.

Trong lòng Tiểu Ân nhảy loạn một trận. Ngay từ đầu đã có thể có được sáu loại thần tính. Đây chẳng phải là đã mạnh hơn thần linh nhiều sao. Hít một hơi, hắn hỏi:

- Nếu không dùng được, thì bọn họ còn có những thái độ như vậy làm gì?
- Nếu như đã là thần linh thì lực hấp dẫn của thần tính cũng không phải quá lớn. Nhưng với một ngụy thần , thần tính là thứ gì đó rất gần với thần cách.

Giọng nói của Vô Danh có chút dao động

- Cũng không phải các ngụy thần đều có thể thành công chuyển hóa thuộc tính bản thân thành thần tính. Có rất nhiều ngụy thần ngay cả có được mảnh vỡ thần cách nhưng cuối cùng bởi vì không thể chuyển hóa thuộc tính của mình thành thần tính, mới đành trở mắt nhìn mảnh vỡ thần cách bị mất trước mắt mà không thể luyện thành.

Tiểu Ân thầm rùng mình:

- Vô Danh, người nghĩ ta và người có thể thuận lợi chuyển hóa không?
- Hắn là có.

Vô Danh thở dài

- Nếu ngay cả người chế tác thần cách còn không thể chuyển hóa, thì thế giới này thật sự rất điên cuồng rồi.

433. Chương 33: Thần Tính Dự Hoạch (3)

Bởi vì trong tay bọn họ đã có mảnh vỡ thần cách. Như vậy, sau khi có được thần tính rồi, chẳng phải đúng là đã khẳng định có thể trở thành chân thần sao. Nếu không, sau này tu luyện, vẫn thủy chung không thể chuyển hóa thuộc tính thành thần tính, thì bất kể bọn họ có là nguy thần mạnh đến đâu, cuối cùng vẫn cứ xa không là thần linh.

Trong đầu Tiểu Ân có vô số ý niệm chuyển động. Đã có Vô Danh cam đoan, từ trong đáy lòng Tiểu Ân không muốn trêu vào cao thủ có bán thần vực năm loại thuộc tính kia. Nhân vật như thế muốn chặn đánh giết thật sự là quá khó khăn...

Đột nhiên, giọng nói của Vô Danh lại một lần nữa vang lên:

- Tiểu Ân, thần tính của đại ma thần chính là hắc ám chiếm đoạt. Nếu người có thể tìm thêm được cho hắn ba thần tính hắc ám bất đồng thì hắn mới có thể tiến hóa trở thành đứng đầu hết thảy thuộc tính hắc ám.

Trong nháy mắt Tiểu Ân bình tĩnh suýt ngừng thở:

- Tức là sao?

- Tức là Hắc thần tinh khiết tất cả thần tính hắc ám đều có thể quy nạp vào trong đó. Bất kể hắn muốn một loại thần tính, chỉ cần trong miệng bọn họ nhớ kỹ tên đại ma thần, liền có thể cung cấp tín ngưỡng lực tinh khiết.

Giọng nói của Vô Danh tràn đầy lực hấp dẫn

- Day Ville tuy là một thú nhân, nhưng hắn đã nắm giữ lôi điện và băng tuyết là nguyên tố hệ trung lập. Nếu có thể có chín loại cùng hệ trung lập thì hắn có thể đứng đầu hệ trung lập. Còn người, nếu có thể lại tu luyện được ba loại thuộc tính, cô đọng ra bán thần vực thực sự có chín loại thuộc tính, thì khi người dung hợp thần cách, sau khi châm thần hỏa, có thể trở thành người đứng đầu thực sự hết thảy thuộc tính Quang minh.

Trái tim Tiểu Ân nhảy lên mãnh liệt, hắn lắp bắp hỏi:

- Chúng ta có thể làm được sao? Nếu có thể làm được, thì các thần linh khác cũng có thể làm được.

- Thần linh khác không được. Người có thể!

- Vì sao?

- Bởi vì tăng thêm mỗi một thần tính nhất định phải có càng nhiều thần cách và linh hồn mạnh mẽ hơn. Bất kể là thần cách hay sức mạnh linh hồn người cũng không thiếu.

Tiểu Ân ngẩn ra, hắn lập tức hiểu bí mật có thể cầm giữ linh hồn của mình đã bị Vô Danh biết.

Hít một hơi thật sâu, hắn nói:

- Ta đã hiểu, đa tạ.

Giọng nói của Vô Danh xa dần, liên lạc của hai người cắt ngay lập tức.

Chậm chậm. Tiểu Ân ngẩng đầu lên, trong ánh mắt hắn tràn đầy kiên định:

- Nuke Te ở đâu? Xin đưa chúng ta đi.

Follett Wright. Matt Lazo và Purcell cùng thở phào một hơi nhẹ nhõm. Trước khi Tiểu Ân quyết định, bọn họ vẫn cứ đắn đo, nhưng trong nháy mắt Tiểu Ân quyết định kia trong lòng lại tràn đầy niềm tin tất thắng.

Dường như cho tới bây giờ bọn họ vốn không nghĩ đến thất bại.

Bốn cao thủ có bốn loại lĩnh vực chí tôn tuy còn chưa đạt tới cảnh giới, nhưng nếu là bốn người liên thủ, thì ngoại trừ thần linh sẽ không có gì bọn họ phải e dè.

Luân hồi giới thật lớn, thậm chí phải lớn hơn rất nhiều so với đại lục thần tạo.

Ở nơi này mà tìm được mười mảnh vỡ thần cách đương nhiên không phải một chuyện dễ dàng.

Số lượng ngục thần vong linh tuy đông, nhưng một khi đã phân tán ra thì phải là trăm ngàn dặm không thấy một người.

Vốn ngục thần vong linh đó đã tính chia ra một nửa số người để bảo vệ các thông đạo, còn một nửa nhanh chóng đi tìm, nhưng không hiểu sao điều này lại bị tiết lộ, hơn nữa còn có người đánh lén gần một nửa thủ vệ canh cửa, khiến cho kế hoạch của bọn họ hoàn toàn thất bại, hơn nữa còn phải trả giá thương vong thể thảm.

Gần một phần tư nhân thủ cứ như vậy mà tổn thất, hơn nữa hành động của họ còn bị truyền ra, tất cả các chủng tộc khác khi nhìn thấy bọn họ đều tỏ vẻ đề phòng và oán hận.

Càng đáng sợ hơn, thời gian trôi qua, các ngục thần và truyền kỳ không tìm thấy mảnh vỡ thần cách đã dần dần dồn lửa giận tới trên đầu các ngục thần vong linh họ.

Chỉ cần phát hiện một ngục thần vong linh đơn lẻ, sẽ không cần biết tại sao đều bị tập kích. Tuy đại bộ phận chỉ là hành động xúc động mà trả thù, nhưng đã có một vài nhóm ngục thần cường đại thật sự đánh giết một số ngục thần vong linh. Hơn nữa tình huống kiểu này lại càng có hướng phát triển hơn.

Đến nước này, Nuke Te đành hạ lệnh ít nhất ba ngục thần vong linh trở lên làm một nhóm mới có khả năng ra ngoài đi tìm tung tích mảnh vỡ thần cách, và trong lúc đó nhất định phải giữ liên lạc.

Đồng thời, hắn cũng cảnh cáo các ngục thần thượng cổ cho mình rất tài giỏi. Bởi vì một trong các ngục thần thượng cổ là Clough đã bị mất liên lạc, khẳng định là lạnh ít dữ nhiều. Điều này cũng nói lên trong số đám đông ngoài kia cũng có những cao thủ tương đương với ngục thần thượng cổ tồn tại.

Tuy nhiên, bất kể thế nào, bọn họ vẫn là thế lực đông nhất trong luân hồi giới, đã tìm được sáu mảnh vỡ thần cách ở đây, và đều tập trung trong tay hắn.

Chỉ có điều, Nuke Te biết rằng vẫn chưa đủ. Nếu hắn muốn sau khi trở thành chân thần vẫn có tiền đồ tuyệt như trước thì nhất định phải có nhiều mảnh vỡ thần cách hơn. Trong lời tiên đoán, thần vận mệnh đã từng tiên tri sẽ có ít nhất mười mảnh vỡ thần cách xuất hiện, cho nên không tới một khắc trước khi luân hồi giới đóng cửa, hắn tuyệt đối không có khả năng buông tha.

Nơi hắn ở lại là trong một thung lũng thật lớn, đúng ở trung tâm cả luân hồi giới, ở nơi này, bất kể tin tức về mảnh vỡ thần cách từ phương nào truyền đến hắn đều có thể đến trợ giúp.

Mà khi hắn và mười hộ vệ bên người đồng thời ra, còn không có trường hợp nào ngăn cản nổi họ.

Đương nhiên, nếu trước khi hắn đuổi tới, mảnh vỡ thần cách đã bị người ta lấy rồi chạy mất rồi thì hắn cũng bó tay.

Lúc này, hắn đành ảo não. Ngay mấy hôm trước có truyền đến một tin tức, bọn họ lại một lần nữa phát hiện mảnh vỡ thần cách, nhưng khi hắn đuổi tới đã sớm người đi nhà trống, chỉ có năm vị ngục thần vong linh hệ đang thoi thóp. Xem khí tức hỗn loạn mà pha tạp này vừa nhìn đã biết đã từng xảy ra một tràng chiến đấu thảm thiết.

Nhưng khiến hắn quan tâm là khí tức của mảnh vỡ thần cách kia đã sớm mất tăm mất tích.

Tuy trong lòng hối hận, nhưng trong tình huống có thể xưng là cừ địch với cả luân hồi giới này, đối với một mảnh vỡ thần cách kia, hắn đành bất lực.

Trong thung lũng mấy ngày này cũng không có tin tức gì, hắn cũng chỉ đành yên lặng chờ đợi. Hắn đã sống hơn trăm vạn tuổi, loại chờ đợi này đã không phải lần đầu tiên.

Trong trăm dặm trên thung lũng này không có bất cứ bóng kẻ nào xuất hiện. Đó là vì ở đây tràn ngập khí tức vong linh cuồng bạo, bất cứ kẻ nào cũng biết nơi này là địa bàn của ai, và đã đoán ra đây là đại bản doanh của hơn một ngàn ngục thần, chỉ cần không phải đồ ngốc sẽ không tới nơi này tìm đường chết.

Có điều, hôm nay dường như có gì đó không bình thường. Nuke Te đã sớm cảm thấy tâm thần không yên, nhưng không cách nào hiểu được nguyên nhân. Bởi vì, bao gồm cả Nuke, không ai đoán được tình hình của bọn họ không ngờ đã bị ai đó nhìn thấu cả.

Trong thung lũng là một khoảng không gian mờ mịt xám xịt. Có thể sống trong hoàn cảnh này, ngoại trừ vong linh, cũng chỉ có loại người đặc biệt như Nuke Te đã sống trăm vạn năm trong thế giới hắc ám, gần như không còn chút tình cảm dao động nào.

Ít nhất Tiểu Ân cũng chưa bao giờ nghĩ đến hẳn có thể sống được ở đây hơn mười năm.

Trong này màu sắc nhạt nhòa, ngoại trừ vong linh và sinh vật hắc ám, một khi tiến vào trong đó, bất kể là thi triển thủ pháp gì đều rất dễ dàng bị nhận ra.

Nhưng lúc này, trong thung lũng cực lớn kia có bốn người rõ ràng không hề thuộc sinh vật hệ vong linh, nhưng bọn họ vẫn một đường đi tới, lại cũng không kinh động bất cứ kẻ nào.

Bốn người này, trên tay mỗi người đều có một cái nhẫn đen thui. Cái nhẫn này cũng không có uy năng mạnh mẽ gì, tác dụng duy nhất là thay đổi khí tức của sinh vật không phải vong linh thành sinh vật vong linh mà thôi.

434. Chương 34: Cường Sát (1)

Trong thung lũng có chừng mười bãi lớn nhỏ, có hơn một ngàn sinh vật vong linh đi tuần quanh. Trong số chúng, cấp bậc thấp nhất cũng đã đạt tới tiêu chuẩn vong linh vương cấp tám, nhưng không hiểu sao lại cũng không có truyền kỳ và ngụy thần trong đó.

Các vong linh này và các vong linh cấp ngụy thần cũng không giống nhau, trước mặt Nuke Te chúng không có một nửa quyền lên tiếng, là địa vị vật hy sinh và nô lệ thuần túy, cho dù là bốn người Tower Belli đã hiến linh hồn cho Tiểu Ân cũng còn tốt hơn tình cảnh của chúng bấy giờ nhiều lắm.

Dưới tác dụng của nhẫn ngụy trang, khí tức của bốn người Tiểu Ân trở nên nhộn nhạo, nhưng vẫn là khí tức vong linh hàng thật giá thật.

Tuy nhóm vong linh quân vương đã có đủ trí tuệ không thua nhân loại, nhưng khi bọn họ thấy đám người Tiểu Ân, lại bị khí tức vong linh mệnh mông kia áp chế, căn bản là không dám hỏi gì.

Bởi vì bọn họ cũng biết, chủ nhân của mình ở đây có hơn một ngàn thuộc hạ và bằng hữu ngụy thần vong linh, cho nên có ngẫu nhiên gặp được vài người lạ cũng không phải chuyện gì. Chỉ cần khí tức từ trên người họ không sai lầm là khí tức vong linh tinh khiết, thì cơ bản là cũng có thể qua cửa.

Chỉ có điều, nhìn nước da của Matt Lazo có hơi khác biệt, trong lòng bọn họ khó tránh kinh ngạc một chút thôi.

Đi được một nửa, Tiểu Ân liếc về Purcell hẳn gật đầu, liền đứng tại chỗ không tiến thêm.

Còn ba người Tiểu Ân cũng tiếp tục đi về hướng trung tâm thung lũng.

Ở trung tâm thung lũng có một tháp ma pháp đơn giản, tuy cũng không cao lắm, nhưng làm đại bản doanh thì cũng miễn cưỡng không có trở ngại gì.

Lúc này, xung quanh tháp ma pháp tràn ngập một cỗ sức mạnh dũng mãnh, khi đám người Tiểu Ân cảm ứng được cỗ sức mạnh này, lập tức tất cả đều nổi cả da gà.

Ngay cả với năng lực của bọn họ bây giờ, dưới sự uy áp của cỗ lực lượng này cũng cảm thấy dao động, tim đập nhanh một trận, nghe sao rộn cả người.

Tuy còn chưa gặp mặt, nhưng bọn họ đã minh bạch thật sâu nỗi sợ hãi sự cô đọng đỉnh cao của năm loại thuộc tính đáng sợ kia.

Nếu không phải lúc này có bốn lĩnh vực chí tôn đang cùng hợp sức, hơn nữa đã tới tận đây rồi, giống như tên đã lên dây không thể không bắn, nếu không bọn họ sợ là đã sớm rút lui có trật tự.

Đại môn tháp ma pháp mở ra, một vị ngụy thần vong linh cảm ứng bọn họ một chút, không khỏi lộ ra một tia tôn kính.

Trong cảm ứng của hắn, thực lực của đám người Tiểu Ân đều đã đạt tới cấp bậc ngụy thần thượng cổ, hơn xa những người bọn họ có thể, nên mới cung kính thi lễ.

Tiểu Ân hơi bước lên một chút, Follett Wright cũng lập tức tiến lên một bước, nhìn vào đôi mắt đối phương, một ý niệm tinh thần nháy mắt đã phóng ra.

Ngụy thần đối diện kia đầu tiên là ngẩn ra, sau đó trên mặt có một vẻ mê man, chậm chậm gật đầu:

- Hóa ra là các vị có được tin tức về mãnh võ thần cách mới. Mời mau đi theo tạ đại nhân đã sắp không kiên nhẫn nổi nữa rồi.

Trong lòng Tiểu Ân và Matt Lazo không hẹn mà thán thưởng một tiếng, lĩnh vực cảm giác không chỉ có năng lực đoán trước, hơn nữa khi trao đổi tinh thần lại càng là lĩnh vực chỉ tôn có ưu thế tuyệt vời.

Chẳng những hắn có thể dễ dàng có được tin tức chuẩn xác từ các ngụy thần vong linh đã chết, hơn nữa, khi gặp người khác, nháy mắt đã có thể nắm được cục diện, thậm chí còn có thể lập tức lừa gạt một vị ngụy thần vong linh cùng giai.

Tuy nhiên, vị ngụy thần vong linh kia cũng là vì không ngờ mà thôi, bởi bất kể sức tưởng tượng của hắn phong phú đến đâu cũng tuyệt đối không thể tưởng được dưới tình huống như vậy không ngờ còn có người tới đây. Chỉ bằng mấy người này đã dám tới khiêu chiến thống soái của hơn ngàn ngụy thần vong linh.

Hành vi như thế, cho dù là nói ra, chỉ sợ cũng chẳng có bao nhiêu người tin đâu.

Đúng là bởi vì tâm không phòng bị, cho nên mới để cho Follett Wright thành công một lần. Nếu không lấy thực lực ngụy thần của hắn, chỉ cần có chút phòng bị sẽ không thể dễ dàng bị lừa như thế.

Vào trong tháp ma pháp, vị ngụy thần vong linh kia dẫn đám người Tiểu Ân không ngừng đi lên lầu. Dọc đường đi tuy cũng có mấy ngụy thần vong linh liếc nhìn bọn họ, nhưng cuối cùng vẫn cứ thu lại ánh mắt về.

Rất nhanh, bọn họ đã tới tầng cao nhất của tháp ma pháp, ở đó trống không, chính là một ban công lộ thiên.

Một người đàn ông gầy gò thân cao thước tám đang lẳng lặng ngồi trên ghế mây lớn, trên cơ thể hắn không lộ ra một bộ phận nào mềm mại, ngược lại giống như một cục sắt tràn trề sức mạnh. Nhưng nhìn ở khoảng cách này, cơ thể đó cũng không phải đem lại cảm giác cứng rắn, ngược lại có một cảm giác dẻo dai.

Hắn giống như một con báo ẩn nấp trong đêm đen, tuy lúc này cực kỳ an tĩnh, nhưng chỉ cần hắn nguyện ý, bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ đả thương người.

Ba người Tiểu Ân đi tới trước mặt hắn, tuy ngoài mặt rất bình tĩnh nhưng trong lòng đã sớm chấn động. Người này, dường như còn khó đối phó hơn một chút so với trong dự đoán.

Tên ngụy thần vong linh dẫn đường kia tiến lên, thấp giọng báo:

- Các hạ, có người có tin tức về vị trí của mãnh võ thần cách, cố ý quay về báo tin.

Nuke Te đang nhắm mắt mở nhanh ra, tinh quang văng khắp nơi.

Nhìn ba người Tiểu Ân một lượt, đang định hỏi thứ đó ở đâu, hắn lại đột nhiên cảm ứng được một cảm giác nguy hiểm cực kỳ mãnh liệt.

Có thể tồn tại được hàng trăm vạn năm qua cả đại chiến chúng thần đều là cao thủ chân chính đã trải qua trăm trận chiến. Bọn họ tuy không có khả năng cảm giác, nhưng khi nguy hiểm sắp tới lại sẽ có một cảm giác nguy hiểm đặc biệt.

Sắc mặt Follett Wright khê biến, hắn vốn trước đó đã chuẩn bị thật cẩn thận lý do thoái thác, lập tức phóng ra một đạo tinh thần tấn công về hướng Nuke Te, thân hình bay nhanh về phía sau, đồng thời miệng nói rất rõ một tiếng:

- Giết!

Một chữ vô cùng đơn giản, rõ ràng, đã nói ra tất cả mục đích của bọn họ.

Trước khi tới đây, đám người Tiểu Ân đã từng thương lượng thật kỹ không dưới mười phương án ứng biến. Nếu có thể lừa Nuke Te ra đây, tới một nơi có thể làm suy yếu sức mạnh hắc ám nhất để ra tay mới là lựa chọn tốt nhất.

Trong kế hoạch của Follett Wright, chỉ cần dùng hai mãnh võ thần cách, khả năng thành công sẽ rất lớn.

Nhưng sau khi thấy được vị nguy thần lõi đời này rồi mới hiểu được một điều, là bất kể bọn họ chuẩn bị cẩn thận thế nào cũng không thể giấu được lão quái vật đã sống trăm vạn năm này.

Bởi vì hắc phản ứng rất nhanh, cảm giác đối với nguy hiểm cũng nhạy bén vô cùng.

Mà khi Follett Wright vừa mới thấy đối phương đã có một cảm giác căn bản là bọn họ không thể lừa hắc. Mà biện pháp tốt nhất bây giờ là ngay lúc này chém giết hắc ngay tại chỗ, nếu không sau này sẽ không có cơ hội.

Đối với dự cảm của mình, Follett Wright đương nhiên rất tin tưởng không chút nghi ngờ, nên hắc mở đầu liền dùng năng lực mạnh nhất của mình, sóng tinh thần mà tấn công.

Cường độ của sóng tinh thần này khác hắc với cao thủ cùng cấp, sẽ xâm nhập vào trong não đối phương.

Hành động cũng là trong sự khống chế của hắc, hơn nữa, trên đường đi, căn bản là người không thể chặn lại.

Có thể đạt được trình độ vận dụng tinh thần lực tấn công tinh tế đến như thế, hắc đã là một trong những sát thủ đệ nhất.

Matt Lazo tiến lên một bước, che chắn cho Follett Wright.

Đồng thời lam quang trên thân hắc rực sáng, phẳng phát như nước chảy quanh, trong luồng sáng màu lam đó, mơ hồ có một loại lực hút, dường như muốn phải giữ thật chặt Nuke Te lại.

Mà ra tay tấn công trực tiếp nhất lại là Tiểu Ân.

Hắc cứ như vậy đứng tại chỗ một quyền đánh lên không khí phía trước.

435. Chương 34: Cường Sát (2)

Đối với Nuke Te mà nói, quả thật hôm nay là ngày nguy hiểm và xui xẻo nhất trong cuộc đời hắc.

Hiện giờ hắc đã thành công chuyển hóa thuộc tính thành thần tính. Chỉ cần luân hồi giới đóng cửa, bất cứ lúc nào hắc cũng có thể dung hợp thần cách, châm thần hỏa, trở thành chân thần.

Trong cuối ngày hôm nay, hắc có hơi lơ lỏng một chút, nhưng chính lúc này lại trở thành sai lầm và tiếc nuối lớn nhất cuộc đời hắc.

Ngay khi hắc vừa mới có cảm giác, tinh thần của Follett Wright đã tấn công tới.

Hắc lập tức triệu tập sức mạnh tinh thần cường đại, muốn lập rào chắn sau đó mới cho biết tay, nhưng nháy mắt hắc nhận ra, tinh thần tấn công của đối phương cũng không hề đơn giản.

Sức mạnh tinh thần của người nọ dường như là đều được tính toán trước, mỗi một lần phóng ra đều vừa đúng đánh với nơi yếu nhất trên hàng rào tinh thần của hắc. Mà khi hắc muốn vây khốn hoặc ngạnh đấu, tinh thần lực của đối phương lập tức ngừng công kích, trơn tuột như trạch mà lui xuống.

Nhưng không chờ hắc nghỉ một hơi, cỗ tinh thần kia lại tấn công đến, giống như con sâu đục khoét bốn phía hàng rào tinh thần của hắc, một khi có nơi nào đó bố trí hơi yếu một chút, lập tức không chút lưu tình mà vọt mạnh vào, khiến tinh thần và linh hồn của hắc bị chấn động cực kỳ khó chịu.

Nuke Te cũng đã trải qua hàng trăm trận chiến, lập tức liền cố ý lộ ra vài nhược điểm, bày ra thiên la địa võng chờ tinh thần tấn công của đối phương mắc câu. Nhưng hắn lập tức nhận thấy, chỉ cần hắn bố trí cạm bẫy, tinh thần dao động của đối phương tuyệt đối sẽ không để ý tới, mà chỉ có nơi thực sự lộ ra sơ hở khẳng định sẽ lọt vào công kích không chút lưu tình của đối phương.

Tốc độ giao phong của sức mạnh tinh thần tuyệt đối không phải người bình thường có thể tưởng tượng, gần như trong chớp mắt cũng đã khiến cho Nuke Te toát mồ hôi lạnh khắp người.

Trong lòng hắn nhàn nhạt nổi lên một cảm giác kỳ lạ, hình như động tác và tâm tư của hắn đều đã bị người ta nhìn thấu, hơn nữa còn là nhìn thấu về tinh thần.

Tuy nhiên, tốt xấu gì hắn cũng là một ngụy thần cường đại, một khi cảm ứng được bị lực lượng tinh thần đánh trúng cũng không có tiện nghi gì, hắn lập tức thay đổi chiến lược, muốn cho đối phương một kích trí mạng.

Nhưng hắn vừa mới phân tán lực lượng tinh thần một lúc, muốn tìm thân thể của Follett Wright, liền cảm thấy dòng khí quanh mình biến hóa, một sức hút rất mạnh đang hút hắn xuống dưới, mà dưới chân hắn không biết từ khi nào đã khéo léo xuất hiện một hắc động nhỏ nhắn, tinh xảo.

Miệng hắc động này tuy nhỏ, nhưng công năng cũng rất đầy đủ, không có nửa điểm thiếu sót.

Đặc biệt là cái lực hút khủng bố này, không ngờ ngay cả hắn cũng hơi lung lay sắp đổ.

Tới tận bây giờ hắn mới nhận ra Follett Wright kẻ tấn công tinh thần đặc biệt kia đã trốn sau một người cả người tỏa ra hào quang màu lam, mà dẫn lực năng lượng quanh mình biến hóa cũng là công lao của hắn.

Hai kẻ này là ai? Không ngờ lại lợi hại đến thế! Ý nghĩ này vừa mới nảy ra trong đầu Nuke Te, hắn đã thấy một cảnh tượng kỳ quái.

Một thanh niên còn trẻ, đang ngưng thần một quyền đánh tới, theo như quyền phong mà tới, không ngờ là một bán thần vực lực lượng phi thường tinh khiết.

Sức mạnh của Nuke Te nháy mắt chia làm hai. Sức mạnh tinh thần đấu với Follett Wright, và phóng xuất ra bán thần vực nhiều loại hùng mạnh của mình. Đây là bán thần vực nhiều loại đã hoàn toàn dung hợp, năng lượng của nó đương nhiên sẽ vượt xa hơn ngụy thần bình thường có thể với tới, một khi dùng đến, lập tức có thể dựng nên một bức tường năng lượng thật lớn và kiên cố, ngay cả sức hút của cái hắc động phía dưới cũng khó mà chặn được.

Hắn cũng chẳng thêm để một quyền kia của Tiểu Ân vào trong lòng, bởi trong cảm ứng của hắn, một quyền kia của Tiểu Ân ẩn chứa chẳng qua có vẻ chỉ là một bán thần vực của ngụy thần vô cùng đơn giản, hơn nữa trên cổ bán thần vực ấy còn không có thêm vào thuộc tính công kích.

Hắn sống trăm vạn năm rồi, một công kích bán thần vực không thuộc tính như thế dường như cũng không gặp qua mấy lần.

Tim Nuke Te đột nhiên nhảy lên một chút, vì hắn vừa nhớ tới, ở nơi sâu nhất trong trí nhớ của hắn, quả thật không có gặp qua mấy công kích cùng loại.

Nhưng một khi đã như vậy, vì sao lại để lại ấn tượng trong hắn sâu như thế?

Ngay trong nháy mắt hắn giật mình, cỗ quyền phong kia đã sát sạt, trong đó ẩn chứa uy lực mạnh mẽ như thái sơn áp đỉnh.

Bức tường năng lượng vừa mới hình thành từ bán thần vực năm loại của hắn vừa phóng ra trước mặt lực lượng đó liền giống như đám cây cỏ bị con dao lướt qua, ầm ầm vỡ tan.

Bán thần vực năm loại của hắn không ngờ lại không ngăn được! Một giây cũng không ngăn được!

Trong đầu Nuke Te chợt nghĩ tới.

Trăm vạn năm trước, hắn cũng đã từng thấy một kích tương tự như thế, cũng thấy được một kích tương tự đó có sức phá hoại lớn như thế nào, một kích xưng vương xưng bá giữa chúng thần như thế nào, ngạo mạn giữa chúng thần mà xưng vô địch.

Một hơi lạnh thấu xương nháy mắt dâng lên, lúc này một sự hoảng sợ sồn tóc gáy tràn ngập trong lòng.

Người kia, không ngờ chính là người muốn mạng mình?

Nuke Te liều mạng giãy dụa, bởi vì đã quá gần rồi, gần như đã vượt xa cực hạn sợ hãi hắn có thể chịu đựng. Đột nhiên từ trên người hắn tuôn ra năng lượng càng mạnh hơn, khí tức nồng đậm kia dường như đã tràn ngập hết thấy hư không.

Hai tay Follett Wright ôm đầu, hắn đã phóng toàn bộ tinh thần tấn công ra ngoài. Dưới sự bảo vệ của Matt Lazo, hắn gần như không còn nữa điểm năng lực phản ứng. Gần như cùng lúc đó, lực hút của bán thần vực của Matt Lazo cũng tăng lên vài phần, trên trán hắn cũng nhiều thêm một lớp mồ hôi màu lam.

Bọn họ cũng đều biết, dưới tình huống như vậy mà còn để Nuke Te trốn thoát, thì sau này cơ hội để có thể đánh giết hắn sẽ không còn mấy.

Dù sao, nếu không phải đánh lén, muốn quang minh chính đại chém giết người ta thì đúng là một chuyện cười.

Nhưng khiến cho bọn họ không thể tưởng tượng được chính là Nuke Te không ngờ lại như điên rồi.

Năng lượng trên người hắn đột nhiên trở nên cực kỳ cuồng bạo, không ngờ khiến cho người ta cảm thấy hắn đã mất trí mà muốn lưỡng bại câu thương.

Thân mình Nuke Te đột nhiên cong lại như súng bắn ra vô số tiếng năng lượng bùng nổ quanh thân hắn.

Không ngờ hắn không tiếc phá hủy bán thần vực để hình thành nên một dòng khí cuồng loạn, gây trở ngại cho sự tấn công bán thần vực và sức mạnh tinh thần của mọi người.

Phương pháp này quả thực hữu hiệu, cho dù là Tiểu Ân trong nháy mắt cũng có một cảm giác khó có thể không chế.

Nhưng sử dụng cách này để ngăn địch, không thể nghi ngờ là một con dao hai lưỡi.

Nuke Te ở chính giữa đang bùng nổ tuy tránh được ba người vây công, nhưng thân thể hắn đã bị thương tổn quá lớn, ngay cả uy lực của bán thần vực có thể trong nháy mắt đã bị suy giảm một phần ba.

Chấp nhận cái giá phải trả lớn như thế không ngờ chỉ vì thoát ly được phạm vi vây công của ba bọn họ, quyết định này thật nhanh, thật quả cảm, cũng thật tàn nhẫn. Cho dù là Follett Wright có linh vực cảm giác đặc biệt cũng không phát hiện ra.

Đầu Follett Wright mơ hồ choáng, có được linh vực cảm giác, hết thấy biến hóa trong chiến đấu dường như đều đã hình thành trong đầu họ sớm một bước.

Nhưng việc Nuke Te đột nhiên bạo lại khiến cho mọi sự chuẩn bị trước để đối phó của hắn đều như nước đổ ra biển.

Trong lòng Follett Wright cảm khái, khẳng định là có sai lầm ở một vài nơi nào đó nên mới tạo thành hậu quả như thế này.

Có điều, hắn căn bản là không thể tưởng được, nguyên nhân tạo thành hậu quả này chủ yếu là Tiểu Ân đứng cách hắn không xa đã đánh ra quyền thứ hai.

Một cổ bán thần vực nén ép thần nhiên, không hề hoa mỹ, không chút mỹ cảm từ nắm tay Tiểu Ân đánh ra.

436. Chương 34: Cường Sát (3)

Không chỉ có Tiểu Ân, phàm là mỗi người sau khi thực lực đạt tới một tiêu chuẩn nhất định, mỗi người sẽ theo đuổi một nguồn gốc năng lượng nguyên tố ma pháp. Có thể phóng xuất được năng lượng khổng lồ này

ra với tốc độ nhanh nhất, mạnh nhất chính là mục tiêu bọn họ theo đuổi.

Hành động của Tiểu Ân lúc này chính là dùng bán thần vực lực lượng của hắn sau khi được nén ép để công kích. Sau khi lại một lần nữa nén ép bán thần vực sáu loại thuộc tính, sức mạnh chém ra quả thực đã mạnh mẽ tới mức giống như trời long đất lở.

Nói cách khác, cỗ sức mạnh này nếu đánh lên núi thì núi sẽ sụp đổ, nếu đánh xuống biển thì khắp biển nổi sóng thần.

Sự cường đại của sức mạnh này đã siêu vượt qua cực hạn cao nhất mà nhân loại có thể đạt tới, đã có thể tiếp cận tới uy lực của thần linh, cho dù là bán thần vực năm thuộc tính của Nuke Te cũng không thể chống đỡ, huống chi trong lòng hắn còn tồn tại một sự sợ hãi đối với sức mạnh này, khiến cho hắn căn bản là không dám dễ dàng đụng chạm tới.

Nuke Te bất chợt hét lên một tiếng, cùng với tiếng hét này, lập tức có nhiều khí tức hùng mạnh tuôn ra từ tháp ma pháp.

Còn vị ngụy thần vong linh đã dẫn đường cho đám người Tiểu Ân tới kia lại như vừa mới tỉnh mộng, phóng ra bán thần vực, nháy mắt đã chắn giữa Tiểu Ân và Nuke Te.

Trong tay vị ngụy thần vong linh này, một đoàn năng lượng màu đen đã hình thành. Đây là pháp thuật mạnh nhất của hắn, tràn đầy năng lượng băng giá. Trước hôm nay, hắn chính là nhân vật sử dụng năng lượng đóng băng trác tuyệt nhất mà cho tới giờ cũng không có sai lầm.

Cho dù là các ngụy thần thượng cổ, sau khi cảm ứng được khí đông lạnh ngưng tụ trong tay hắn, đều phải tạm dừng một chút để chuẩn bị tinh thần ứng phó.

Một khắc khi khối khí lạnh màu đen kia xuất hiện, không khí xung quanh lập tức giảm xuống đến dưới không độ. Trên mặt đất, trên vách tường tháp ma pháp, thậm chí ngay cả trên thân thể mọi người dường như cũng đều kết một tầng khí đóng băng mỏng.

Bởi vậy, có thể thấy được, loại hàn khí này mạnh tới mức nào.

Nhưng một quyền ngưng tụ của Tiểu Ân cuối cùng đã đến.

Khi năng lượng của một quyền này va chạm với khối khí lạnh, thân thể vị ngụy thần vong linh kia đột nhiên chấn động một chút. Sau đó, hắn thấy khối khí lạnh màu đen hóa thành mưa bụi đầy trời, nháy mắt biến thành đất cằn.

Giống như bộ ngựa đá xe, khối không khí đông lạnh trong nháy mắt đã bị sức mạnh kia nghiền nát, không còn có thể trở thành một uy hiếp nào.

Ngay sau đó, không chờ ngụy thần vong linh kia kịp phản ứng lại, một kích này giống như lời đình xuyên qua bán thần vực của hắn, xuyên qua cả thân thể hắn, với sức mạnh vẫn cường đại như thế, tốc độ vẫn nhanh như thế, dường như không bị ảnh hưởng chút nào tiếp tục oanh tới hướng Nuke.

Ở giữa Tiểu Ân và Nuke Te, thân thể ngụy thần vong linh kia đã bắt đầu tiêu tán, giữa không trung phiêu những giọt năng lượng như những đóm lửa. Đó là cảnh linh hồn bị nát vụn.

Phàm là bất cứ vật gì tiếp xúc với sức mạnh một quyền đó của Tiểu Ân đều bị sức mạnh ẩn chứa trong đó nghiền thành phần, không ngờ ngay cả linh hồn cũng không may mắn thoát khỏi.

Đến lúc này, Follett Wright và Matt Lazo cũng tung ra hai công kích, đồng thời, trong lòng họ đánh giá Tiểu Ân cũng cao thêm một bậc. Đương nhiên, sự cảnh giác như có như không cũng tăng lên một chút.

Nếu một quyền ngưng tụ sức mạnh vô cùng này đánh tới chính mình thì bọn họ chống đỡ được sao?

Sắc mặt Nuke Te trong nháy mắt có vẻ sâu thẳm. Thấy được thuộc hạ trung tâm nhất của mình trong nháy mắt đã bị giải quyết, trong lòng hắn cũng khó có thể tránh khỏi dâng lên một cảm giác thổ chết hổ khóc.

Thậm chí hắn còn hối hận vì sao lại không lưu lại thêm vài ngụy thần thượng cổ bên người. Nếu có thêm mấy người như vậy khẳng định có thể cầm chân Tiểu Ân một lúc.

Chỉ cần không phải trực tiếp đối mặt với bán thần vực lực lượng, hắn sẽ không e ngại bất cứ kẻ nào.

Nhưng đáng tiếc chính là, vì mảnh vỡ thần cách trên người, vì hắn đã chuyển hóa thần tính thành công, nên cũng không dám để lại cao thủ thần cấp là ngụy thần thượng cổ bên người. Nếu không, nếu người bên cạnh có dị tâm, đối với hắn mà nói, làm sao thoát được một tai họa thật lớn.

Tuy nhiên, tới lúc này, khi đối mặt với bán thần vực của Tiểu Ân, mặc dù trong tháp ma pháp còn có chín ngụy thần vong linh và vong linh cấp bậc quân vương vong linh, nhưng hắn cảm giác như thế cũng rất bất đắc dĩ, dường như giữa đất trời cũng chỉ còn lại một mình hắn cô độc.

-Àm...

Khí quanh thân hắn lại một lần nữa bùng nổ, khối không khí bùng nổ kia dường như có linh tính, giống như đại mãng xà hướng về phía Tiểu Ân. Nhưng khi uy lực của lực lượng bán thần vực lan đến gần nơi này, khối không khí đó lại như tuyết đọng dưới ánh mặt trời chói chang, hoàn toàn tan biến.

Nhưng chỉ trong một nháy mắt công phu này, Nuke Te đã liêu lĩnh bay ra ngoài thung lũng.

Bất kể là tấn công tinh thần của Follett Wright hay lĩnh vực vô tận của Matt Lazo, trong nháy mắt khí bạo cũng mất mục tiêu, bởi chất dẫn giữa không gian dường như cũng đều loạn cả lên, khiến cho bọn họ căn bản là không nắm chắc được hành tung thực sự của đối phương.

Chỉ có khi sức mạnh cường đại không giảng đạo lý kia của Tiểu Ân đánh tán loạn dòng khí, không ngờ Nuke Te đã chạy thoát.

Lần này, ngay cả Follett Wright cũng có chút không thể tin vào hai mắt mình.

Với thân phận, địa vị và thực lực hùng mạnh của Nuke Te, vừa mới tiếp xúc nháy mắt đã khiến hắn bỏ chạy, ngay cả chút dũng khí tiếp chiêu cũng không có. Điều này, bất kể xét từ góc độ nào mà nói, đều là chuyện không có khả năng. Nhưng vấn đề là sự tình quỷ dị không thể tin nổi này đã ngang nhiên xảy ra trước mắt, khiến cho tự trong đáy lòng hắn sinh ra một cảm giác vô lực, trên mặt cũng có một tia cười chua xót.

Lần đầu tiên hắn nhận ra dường như chính mình cũng không thể nắm giữ được toàn bộ trận chiến này.

Nuke Te trong tình huống tuyệt đối không ổn, không ngại hy sinh tính mạng thủ hạ, không tiếc liên tiếp hai lần bạo bán thần vực của mình, điều duy nhất hắn muốn là thoát khỏi giằng co của ba người bọn họ. Lúc này tuy đã thành công, nhưng chỉ sợ cái giá hắn phải trả cũng sẽ không nhỏ, điều này, có thể thấy được từ những vết máu nhàn nhạt lốm đốm từ vết thương trên thân thể hắn.

Uy thế của lần bạo thứ hai quả thật không phải nhỏ, thân thể hắn cũng khó có thể chịu đựng được.

Tuy nhiên, chỉ cần có thể né tránh những người này, tránh được sức mạnh này, thì cái giá phải trả lớn như thế cũng hoàn toàn xứng đáng.

Khi hai bên đối chiến, nếu có một bên đột nhiên không có tin tưởng thủ thắng, thì thế bại sẽ như núi lở, nếu đã có hướng tàn, thì ngoại trừ thần tích giáng lâm, nếu không sẽ thấy khó có thể hòa nhau.

Với cảnh giới đã tới đỉnh cao ngụy thần của Nuke Te, kinh nghiệm chiến đấu vô số năm của hắn, nếu bình tĩnh chiến đấu với đám Tiểu Ân một trận tuy khẳng định không thể chiến thắng bốn lĩnh vực chí tôn, nhưng tự bảo vệ mình, thủ hộ một hai ngày không thành vấn đề.

Chỉ cần hắn ra lệnh tập hợp, để cho mấy trăm ngụy thần vong linh kia liêu mạng quay về vôi, thì bất kể đám người Tiểu Ân có mạnh thế nào cũng chỉ có đường chạy trốn chết.

Đây đúng là kết quả mà Follett Wright đã tính trước, cũng là nguyên nhân hắn yêu cầu phải đánh lén.

Bởi vì nếu quang minh chính đại mà đánh tới, khẳng định bọn họ không thể được đền bù tâm nguyện

Nhưng mặc cho là ai cũng không từng nghĩ tới, trong lòng ngụy thần lâu đời đã từng trải qua đại chiến chúng thần xưa kia, bán thần vực lực lượng lại là một thứ rất đáng sợ.

Sau khi thấy bán thần vực lực lượng, phản ứng đầu tiên cũng là duy nhất của Nuke Te là bỏ chạy, dấu ấn khủng bố đã khắc vào tận trong xương tủy khiến hắn không làm sao có thể có lựa chọn thứ hai.

437. Chương 34: Cường Sát (4)

Ngay khi bóng đen đó sắp bay ra khỏi thung lũng, một đạo ánh sáng lao tới còn nhanh hơn, dừng lại ở cửa thung lũng.

Đối diện với khí thế hùng mạnh che trời phủ đất kia, đạo ánh sáng nọ chột bạo, không ngờ ở ngay cửa cốc bày ra vô số quang ngân, mỗi quang ngân lại khoách tán ra, lập rúc biến thành vô số khe nứt không gian.

Khe nứt không gian đó tuy thật nhỏ hẹp và dài, nhưng lấp lánh tản khắp cả cửa thung lũng.

Nuke Te đang chạy trốn như điên chột ngừng lại, khi đang bay nhanh như thế đột nhiên dừng lại mà không có chút dấu vết trở ngại khó khăn gì.

Trình độ nắm chắc năng lượng của mình này đã đạt tới cảnh giới khiến người ta chỉ dám nhìn.

Bốn người Tiểu Ân tuy có được bốn lĩnh vực mạnh nhất, nhưng ở phương diện này, còn xa không thể đạt tới cảnh giới khéo như ý như vậy.

Có lẽ, thông qua năng lực tính toán cực siêu của Nhất Hào, Tiểu Ân cũng có thể làm được như thế, nhưng cũng không tự nhiên chính xác như của đối phương.

Đối mặt với một lượng khe nứt không gian nhiều như thế, ở nơi này sợ là chỉ có duy nhất một người là có thể không cố kỵ mà tiến lên, bởi vì tính đặc thù của bán thần vực lực lượng có thể lấp kín cả vào các khe nứt không gian nào.

Nhưng ngoại trừ Tiểu Ân, cho dù là Nuke Te cũng không dám làm cái chuyện điên rồ này.

Sau khi khựng lại một chút, một cỗ năng lượng dao động khác thường nhộn nhạo đi ra từ người Nuke Te.

Nhưng, ngay trong nháy mắt trước trước khi dao động đó xuất hiện, đám người Tiểu Ân liền cảm ứng được tinh thần dao động của Nuke: tiêu tám thần tính cảm nhiễm lực (thần tính lực cuốn hút).

Mọi người lập tức cảnh giác, vòng bảo hộ trên người cũng dày thêm một tầng, sau đó bọn họ liền cảm ứng được cỗ năng lượng dao động dị thường này.

Trong lòng ba người đều thầm cảm thấy may là Follett Wright thuộc đội ngũ bọn họ, chỉ ra thủ đoạn đối phương sẽ sử dụng. Hắn có thể đưa ra được phán đoán trước một bước như vậy, nếu không bọn họ thực đúng là sẽ xem nhẹ loại cảm ứng nhỏ bé không đáng kể này, dường như chỉ như dư chấn năng lượng khi một năng lượng nào đó va chạm mà thôi.

Trong mấy người bọn họ, ngay cả là Tiểu Ân đã từng đụng qua một lần nữ thần Ánh Trăng giáng lâm, và cùng liên thủ với hai đại truyền kỳ giết được thần linh, cho tới bây giờ cũng không thử qua công kích thần tính.

Cho nên tuy đã được Follett Wright nhắc nhở, mấy người bọn họ cũng không làm ra phòng hộ hữu hiệu nhất, chỉ có thể yên lặng chờ đợi, và chủ động dùng năng lượng mạnh nhất của mình công kích.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, lần thứ ba dồn bán thần vực lực lượng lên nắm tay trái.

Hắn đã sắp đánh ra quyền thứ ba. Trước khi đánh ra quyền này hắn đã điều động tất cả bán thần vực lực lượng quanh thân có thể có, nén ép lại. Hắn có chút nắm chắc sức mạnh ẩn chứa trong quyền này tuyệt đối có thể khiến cho đối phương cả đời không quên.

Nhưng đúng lúc này, cỗ tinh thần dao động nhàn nhạt kia lại dường như là một loại năng lượng thuộc tính khác đã tới.

Động tác của Tiểu Ân lập tức hơi cứng lại, trong lòng hắn đột nhiên nhận ra phải chiếm lấy tất cả, không chỉ có thần tính đúng loại, còn có thần cách của đối phương, thậm chí là toàn bộ tài sản của hắn.

Ba người Matt Lazo vừa cùng mình kể vai chiến đấu đột nhiên nhìn đáng ghét hẳn lên, bởi vì sau khi đánh giết Nuke Te rồi, bọn họ sẽ cùng chia bảo bối với mình. Nếu lúc này mà giết ba người họ đi thì chẳng phải bảo bối sẽ đều thuộc về mình hết sao...

Ý nghĩ này giống như một khối u ác tính, ở trong đầu hẳn không ngừng bành trướng, khiến cho hẳn khó có thể điều khiển hành động.

Tay Tiểu Ân hơi nun run, một quyền này của hẳn hơi khựng lại giữa không trung một chút, nếu không phải năng lực tự điều khiển mạnh đến đỉnh điểm, chỉ sợ một quyền này gần như đã dời đi.

Không chỉ có một mình Tiểu Ân như vậy, động tác của ba người còn lại cũng đều khựng lại một chút, trong mắt mọi người đều có một tia cảm giác khác thường.

- Thần tính tấn công, cẩn thận, đây là thần tính hắc ám tham lam.

Sắc mặt Follett Wright mơ hồ trắng ra, hẳn cũng không dùng dao động của lực lượng tinh thần mà truyền đạt, mà sử dụng giọng nói như lời đình mà gào lên.

Áp chế trong lòng đột nhiên như nước suối chảy ra.

Ý niệm lúc này trong đầu hẳn chính là tụ tập toàn bộ sức mạnh tinh thần lại, chờ đợi thừa dịp khi đồng đội đánh chết Nuke Te, đột nhiên tập kích họ, đợi tới khi bọn họ lưỡng bại câu thương sẽ thu lại hết tất cả.

Ý nghĩ này, ngoại trừ thánh nhân, tất cả mọi người cũng đã từng có. Chẳng qua là bởi vì đủ loại nguyên nhân mà bị áp chế ở nơi sâu nhất trong tâm mà thôi.

Nhưng đúng khắc này, nó lại bị sức mạnh thần tính câu dẫn ra, và không ngừng khuếch đại.

Nhân tính và lý trí giao chiến kịch liệt. Chiến trường này tuy không có khói thuốc súng và năng lượng cường đại va chạm nhau, nhưng đối với bản tâm của mấy người bọn họ mà nói, quả thật một chút cũng không kém sinh tử đại chiến với Nuke Te.

Tiểu Ân hít một hơi thật sâu, chợt hét to một tiếng như sấm sét giữa trời quang, màn sương mù màu xám quanh thân hẳn sau khi dừng lại một chút lập tức tiêu tan toàn bộ. Trước mặt hẳn, thậm chí còn có thể dùng mắt thường mà nhìn thấy từng cơn sóng năng lượng mạnh mẽ khuếch tán về phía trước, đó là vì sức mạnh quá sức cường đại, không ngờ ngay cả không gian cùng không chịu được mà nổi lên từng đợt.

Nếu uy lực của tiếng hét này lớn hơn một chút thôi thì lúc này sẽ hình thành liên tiếp khe nứt không gian.

Chỉ bằng công kích sóng âm đã có thể đạt tới bậc này, ma pháp âm hệ của Tiểu Ân đã siêu vượt qua uy lực tiếng rồng gầm mà Hắc Long Vương, Hắc Toàn Phong và cả Long tộc.

Theo một tiếng hét này, hai mắt Tiểu Ân trợn lên, giống như Kim Cương trừng mắt gắt gao nhìn về phía trước.

Thân mình Nuke Te chợt lạnh, trong miệng hẳn tràn ra một tia máu màu đen.

Hẳn sử dụng sức mạnh tinh thần, khuếch tán sức mạnh hắc ám tham lam, nháy mắt đã khiến cho tâm tình đám người Tiểu Ân trở nên cực kỳ nguy hiểm.

Nhưng thế nào hẳn cũng không ngờ, Tiểu Ân nếu không bị hấp dẫn tới tận nơi sâu nhất trong lòng thì cũng không có được âm thanh phản nộ đến thế.

Dưới sự tấn công của âm thanh phản nộ này, dao động thần tính của hẳn lập tức bị đả kích nghiêm trọng.

Năng lượng thần tính khuếch tán dưới sự tấn công của sóng âm đã tan thành mây khói, không bao giờ phục hồi lại.

Năng lượng thần tính hẳn phóng xuất ra cứ như vậy dễ dàng bị âm ba của Tiểu Ân tấn công mà xung tan, giống như năng lượng khuếch tán, năng lượng thần tính của hẳn cũng đã bị thương nặng, công lao tân tân khổ khổ tích tụ năng lượng nháy mắt sụp đổ, biến thành nơi suy yếu nhất.

Do thần tính và bản thân của chúng có quan hệ mật thiết, song phương thậm chí còn có thể nói là một mạng đồng thể mà tồn tại.

Muốn đạt được thần cách và thần tính của thần linh, nhất định phải giết chết vị thần linh kia.

Bởi vậy có thể thấy được, hai thứ này, đối với thần linh, có tác dụng biết bao nhiêu.

Nuke Te cũng không phải thần linh, nhưng hắn đã chuyển hoá thành công thần tính, uy lực thần tính cũng cực kỳ mạnh, khi được phóng thích có đủ uy năng để thay đổi tất cả. Tuy so với việc thần linh tự bạo thần cách thì thủ đoạn có kém một tí, nhưng phóng thích thần tính cũng là một đòn sát thủ phi thường mạnh.

Nhưng lúc này Nuke Te đã thất bại!

Sức mạnh thần tính không ngờ bị người ta phá vỡ, chẳng qua chỉ là ngửa mặt lên trời rống to một tiếng như sấm sét giữa ban ngày, đã đánh tan tất cả năng lượng thần tính hắn phóng thích ra bên ngoài gần như không còn.

Cho nên bản thân Nuke Te cũng đã bị thương nghiêm trọng, hơn nữa, dưới sự hạn chế của thương thể đó, trong một thời gian ngắn vài thần tính không thể dùng.

438. Chương 34: Cường Sát (5)

Một khắc thân thể hắn chạm đất, cảm giác mê muội mãnh liệt kích thích mỗi tế bào của hắn, đó là thương tổn vô tận của tiếng hét như rồng gầm kia.

Mấy người Matt Lazo sau khi nghe được tiếng rồng long trời lở đất kia, cái ý niệm tham lam bốc lên tự đáy lòng kia nháy mắt đã biến mất. Sau khi sức mạnh thần tính mất đi, tất cả đều đã khôi phục bình thường.

Động tác của bọn họ không chậm trễ, một khi đã khôi phục được một ít lập tức tham gia chiến đấu.

Khe nứt không gian của Purcell hắc động vô tận của Matt, còn có tinh thần tấn công của Follett Wright, nháy mắt đều tập trung đánh tới Nuke Te.

Khi các đòn tấn công đều như nguyện trúng đích trên thân thể Nuke Te, bọn họ còn có chút khó tin. Từ khi nào người này không ngờ lại giống như một thi thể bình thường, không ngờ lại để cho bọn họ dễ dàng công kích thành công.

Nhưng bọn họ lập tức phát hiện công kích của mình cũng không thực sự chạm tới người kia, bởi trên người hắn có một vòng năng lượng dày như áo giáp bảo vệ.

Năng lượng hộ thuẫn của năm loại thuộc tính dung hợp, cho dù là công kích mãnh liệt của ba người bọn họ, không ngờ cũng không thể thực sự đả thương mấy may đến người nọ.

Nhưng ngay đúng giờ phút này, một sức mạnh dày như núi từ trên trời giáng xuống, đè nát tất cả, phá hủy tất cả.

Ngay cả vòng bảo hộ của năm loại thuộc tính cũng không chịu nổi một kích.

Dung hợp thêm mỗi một bán thần vực khó khăn lại càng lớn, nhưng uy lực cũng lại càng tăng cường không thể tin nổi.

Bán thần vực lực lượng này là do sức mạnh sáu thuộc tính bất đồng tạo thành, sau vô số lần nén ép đã sớm có một uy lực siêu cấp hùng mạnh.

Bán thần vực năm loại thuộc tính có thể chống đỡ được các phương thức công kích khác, nhưng gặp sức mạnh sáu loại thuộc tính ngưng hợp còn mạnh hơn nó, lại càng bá đạo hơn nó, sẽ không chống đỡ nổi.

Trong nháy mắt vòng bảo hộ kia vỡ tan, toàn bộ công kích đã rơi xuống thân thể Nuke Te.

Vị ngụy thần trăm vạn năm này, thân hình nhanh chóng trưởng lớn, ngay sau đó là khô quắt lại, nháy mắt trở thành một đồng thân khô.

Nhưng ngay trong một khắc đó, Nuke Te quay đầu về phía Tiểu Ân, trong đôi mắt ấy tràn đầy sự kinh hãi và không thể tin nổi.

Dường như hắn có chết cũng không thể tin, chính mình sẽ bị một quỷ thần nắm giữ thân vực sáu loại cường sát.

Nhìn ánh mắt cuối cùng kia của hắn, trong lòng Tiểu Ân mờ mịt.

Sau đó, xuất hiện mười đốm sáng lấp lánh nhộn nhạo từ trên người Nuke, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể biến mất không thấy tung tích.

Thần niệm của mấy người Tiểu Ân nháy mắt đã lên tới đỉnh, luống cuống tay chân nhận lấy mười đốm sáng này.

- Giết! Một kẻ cũng không tha!

Follett Wright lên tiếng nhắc nhở mọi người.

Lúc này, bao gồm cả Tiểu Ân, bọn họ phân thành bốn hướng chém giết tất cả các vong linh ở bên cạnh chứng kiến ngay tại chỗ.

Tuy rằng cũng có một chút vong linh thông minh một chút muốn chạy tán ra, nhưng bọn họ rất nhanh đã phát hiện, càng muốn thoát mau sẽ càng bị giết mau.

Linh vực tốc độ của Purcell cũng không phải là dễ ngắm.

Trước đó để hắn lưu lại ở ngoài tháp ma pháp là vì muốn để cho hắn quan sát nhân số đối phương một chút. Nếu đánh lén thành công, lấy được chiến lợi phẩm, tiếp theo sau đó chính là đồ sát.

Trong tất cả vong linh này, không thể có một vong linh có thể sinh tồn, thậm chí ngay cả linh hồn của chúng cũng phải tiêu diệt.

Bởi vì bọn họ không thể để cho ai biết chuyện này là mình làm, tuyệt đối không thể!

Nuke Te có thể điều động hơn một ngàn quỷ thần ra sức cho hắn, như vậy, thế lực thực sự mà hắn nắm giữ tất nhiên không phải nhỏ, không ai muốn trong tương lai sẽ phải nghênh đón sự trả thù của lực lượng hắc ám ấy. Cho nên ngay cả là Tiểu Ân, khi làm công việc giải quyết hậu quả bất đắc dĩ này cũng không dám có chút lưu tình.

Bởi vì hắn biết, nếu hôm nay mềm lòng, có lẽ chính là khởi đầu cho tai họa sau này. Một khi nghĩ đến những người trong tháp ma pháp đó, hắn xuống tay lập tức ác liệt hơn, sắc bén hơn.

Lúc này bốn linh vực chỉ tôn đối phó với quỷ thần vong linh bình thường và quân vương vong linh, tốc độ này so với dùng dao chém cổ cũng không chậm hơn bao nhiêu.

Nhiều vong linh như vậy ở trước mặt bọn họ giống như rơm rạ đồng loạt ngã xuống, không ngờ không có mấy kẻ có được nửa điểm thực lực mà chống đỡ.

Ánh mắt của họ cũng rất nhanh đạt thành, chỉ một lát công phu, cả thung lũng đã trở thành vùng đất chết. Cho dù là ngay cả vong linh cũng không có một nơi mà chết.

- Tìm hết ra. Phá.

Tiếng nói của Follett Wright lại một lần nữa vang lên.

Thanh âm lạnh như băng không chút lưu tình vang vọng lại giữa vùng thung lũng trống trải. Vẫn như trước, không ai phản đối. Mọi người lục soát một vòng quanh khắp thung lũng, rất nhanh đã rời khỏi đây.

Sau khi bọn họ đi ra, tháp ma pháp to lớn ầm ầm sập, khắp thung lũng cũng đã bị đất đá rơi xuống mà đổ nát. Cho dù là Tiểu Ân đến đây, dùng đến năng lực quay chụp của Nhất Hào cũng không thể tìm ra ở nơi này đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì.

Đương nhiên, bọn họ cũng không ngu ngốc đến mức hy vọng các quỷ thần vong linh đó tin tưởng thống soái của chúng bị chết là do núi đè.

Mục đích duy nhất bọn họ làm như vậy là xóa toàn bộ manh mối ở đây, không bao giờ có khả năng tìm ra được nguồn gốc.

Trong một khu rừng thật xa thung lũng, đám người Day Ville đã sớm dựng một căn phòng tạm trên thân cây.

Ánh hào quang mặt trời len qua kẽ lá xuyên xuống mặt đất, bụi đất trong rừng như đàn ong mật bay múa trong những cột sáng. Sau khi đám người Tiểu Ân đến, năm người Day Ville lập tức vô tư nhường phòng, và phụ trách cảnh giới tứ phía.

Có năm vị ngụy thần liên thủ cảnh giới, phóng chừng cũng không có bao nhiêu người có thể lén vào trong.

Trong phòng, đám người Tiểu Ân lẳng lặng ngồi nhìn nhau. Tuy vừa mới trải qua một hồi tuyệt sát tuy ngắn ngủi nhưng bọn họ vĩnh viễn khó có thể quên được, nhưng quan hệ của bốn người họ cũng không hòa hợp hơn, mà lại mơ hồ có một cảm giác xa lạ.

Follett Wright nhìn mọi người, từ từ nói:

- Thần tính tham lam hắc ám quá nhiên là một vũ khí vô cùng lợi hại.

Khuôn mặt màu lam của Matt Lazo nổi lên một tia sắc thái kỳ dị:

- Thần tính là thế nào? Khẳng định ta có thể mạnh hơn.

Follett Wright cười ha hả:

- Đương nhiên ta tin tưởng ngài, tuy nhiên, nếu chuyện này đã kết thúc, ta nghĩ mọi người có thể thực hiện ước định thôi.

Tiểu Ân không lên tiếng, giơ tay lên một chút, trong tay hắn lập tức xuất ra ba đốm sáng, trong ba đốm sáng này có hai là phát ra uy lực hùng mạnh chính là mảnh vỡ thần cách, nhưng trên hai mảnh vỡ thần cách này lại nhàn nhạt mang theo một tia khí đen. Hiện giờ Tiểu Ân đã hiểu được, mảnh vỡ thần cách như vậy chỉ có thể cho thần linh hệ hắc ám sử dụng, nếu thần linh hệ trung lập và hệ quang minh muốn sử dụng mảnh vỡ thần cách như vậy, nhất định phải dùng một lượng lớn tín ngưỡng lực tẩy sạch dấu vết hắc ám trong đó.

Còn lượng lớn ấy là lớn đến cỡ nào, không phải điều Tiểu Ân có thể biết được. Bất quá theo lời của Follett Wright, dường như đại lượng này phải dùng đến “hải hà” mà hình dung.

Ngoại trừ hai mảnh vỡ thần cách này còn có một điểm sáng, điểm sáng này ảm đạm mờ nhạt như một tầng sắc màu mờ ám, khiến cho người ta thấy ghê rợn.

Đây là thần tính, là thần tính sau khi chuyển hóa hoàn toàn bán thần vực, là thần tính đã từng mang đến đại phiền toái cho bọn hắn, thiếu chút nữa đã để cho Nuke Te thoát thân.

Dùng thần tính công kích thực ra đã vượt qua phạm trù nhân loại có thể ứng phó.

Đương nhiên, trong tình huống bình thường, cũng không có thần linh nào dám đem thần cách và thần tính ra mà dùng như vũ khí, thậm chí tuyệt đại bộ phận thần linh còn vĩnh viễn lưu thần tính lại ở quốc gia của mình.

439. Chương 35: Năm Đại Thần Tính (1)

Tiểu Ân đã đạt được thần tính đã suy nhược đến cực điểm trong tay, dường như thứ ánh sáng le lói như ngọn nến trước gió ấy bất cứ lúc nào cũng sẽ phụt tắt bay theo gió. Đương nhiên, đây chẳng qua chỉ là biểu hiện bên ngoài mà thôi. Nếu đã thành thần tính, ngay cả là không có năng lượng bổ sung, ít nhất cũng có thể duy trì hơn mười năm đó.

Đám người Matt Lazo lần lượt đưa các đốm sáng mình có ra.

Các đốm sáng đó dường như có linh tính, một khi xuất hiện, lập tức bay tán loạn khắp bốn phương tám hướng. Nhưng bị đám người Tiểu Ân khống chế, chúng cũng chỉ giống như chim tước trong lồng, vĩnh viễn cũng không thể cao chạy xa bay, chỉ có thể ở trong cái vòng nhỏ hẹp mà phí công bay lượn mà thôi.

Matt Lazo đưa ra bốn, Follett Wright đưa ra ba, còn Purcell lấy ra năm.

Mọi người nhìn nhau, đều thầm cảm khái, nếu xem riêng tốc độ ra tay thôi, Purcell quả nhiên là độc nhất vô nhị.

- Tổng cộng là mười mảnh vỡ thần cách, năm miếng thần tính.

Follett Wright khẽ cười

- Cuối cùng vì sao ta cũng hiểu được vì sao sau khi có được sáu mảnh vỡ thần cách rồi Nuke vẫn cứ không chịu dừng tay, phải tất cả mọi người tiếp tục đi tìm nơi mảnh vỡ thần cách rơi xuống.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn hắn, hỏi:

- Lĩnh vực cảm giác cũng có thể biết được cả điều này sao?

Follett Wright hơi lắc đầu:

- Ta không dùng lĩnh vực cảm giác để biết, mà là đoán được.

Hắn hư không điểm một vòng giữa các mảnh vỡ thần cách đang bay lượn:

ở đây có mười mảnh vỡ thần cách, trong đó sáu cái là lấy được từ nơi này, bốn cái là từ nơi khác, hắn là hắn đã góp nhặt từ trước. Mà chỉ cần có được mười hai mảnh là có thể ngưng hợp thành một thần cách loại kém. Ha ha, một thần cách loại kém đó. Nuke Te, tâm thật quá lớn. Không ngờ ngay từ đầu hắn đã muốn tấn công lên thần linh bậc thấp. Thật không hổ là lão quái vật trăm vạn năm!

Mi tâm Tiểu Ân hơi động, trong lòng hơi dâng lên một cảm giác cổ quái. Nếu để cho bọn họ biết, chính mình có thể bất cứ lúc nào mà chế tác ra được thần cách loại kém, thật không biết bọn họ sẽ có cảm tưởng thế nào.

Matt Lazo thở dài một hơi:

- May mắn, hắn quá tham. May mắn...

Trong giọng nói của hắn có một chút nhịp tim nhanh hơn, công kích thần tính đã để lại một ấn tượng khó có thể phai mờ trong lòng hắn.

Purcell gạt đầu một cái tràn đầy đồng cảm. Sau trận đánh này, quan hệ giữa bọn họ tuy không hòa hợp nhưng những tình huống đối chọi gay gắt cũng giảm đi rất nhiều, cơ bản sẽ không lại vì một vài chuyện nhỏ mà giằng co không ngớt.

Khi một đốm sáng xẹt qua Follett Wright, hắn cảm khái ngàn vạn lần mà nói:

- Nếu đổi lại là ta, trong tay tập trung hơn một ngàn nguyên thần, thì ta cũng sẽ có lựa chọn như vậy. Dù sao, mảnh vỡ thần cách ở đây tuy khó có thể tìm kiếm, nhưng tốt xấu khẳng định vẫn là có. Mà ở thế giới bên ngoài, muốn có được mảnh vỡ thần cách, trên cơ bản chính là một hy vọng xa vời vô căn cứ nhất.

Theo tiếng nói của Follett Wright thấp dần xuống, trong phòng chậm chậm lâm vào một cảm giác gần như ngưng trệ.

Trong mắt bốn người bọn họ đều nhận nhạo một tia sáng, nhưng dường như đồng thời cùng ẩn chứa cái gì, ánh mắt hơi động, lập tức rời đi.

Thật lâu sau, Follett Wright đột nhiên lên tiếng:

- Tổng cộng có mười lăm thứ, chúng ta bốn người mỗi người chọn một lần, mỗi lần chọn một thứ. Còn về ba thứ cuối cùng

Hắn liếc nhìn Tiểu Ân

- Tiểu Ân có thể có được một, còn lại hai cái, chúng ta ném xúc xắc.

Bất kể là chủng tộc gì, chỉ cần là chủng tộc có trí tuệ, cho dù là tao nhã như tinh linh, hung hãn như thú nhân, nhiệt tình như người lùn, cao lớn như người khổng lồ, chỉ cần bọn họ có thể có đủ thực vật, quần áo, không bị đói khổ lạnh lẽo, thì trong suốt quá trình tiến hóa bọn họ sẽ học được trò đánh bạc.

Nói đến xúc xắc, cho dù là Matt Lazo cũng không xa lạ chút nào.

Matt Lazo và Purcell gần như cùng gặt đầu một lúc. Trong trận chiến, ai ra sức lớn nhất, bọn họ đương nhiên rất rõ ràng. Tới cảnh giới của bọn họ, trừ phi hạ quyết tâm trở thành cừu địch, nếu không cũng có chút quy tắc cần tuân thủ.

Tiểu Ân cũng không khách khí với bọn họ:

- Vậy bắt đầu đi.

Bốn người gần như cùng duỗi tay ra.

Trước mặt bọn họ, mười lăm đốm sáng đang ở trong một hình lập phương, trước đó đã bố trí kết giới trung tâm. Sau khi đưa tay vào, liền tự nhiên dụng năng lượng rất nhỏ giữ lại những thứ họ muốn, sau đó rút tay ra.

Mọi người nhìn kỹ một cái, nhìn nhìn sự lựa chọn của mình và người khác, trên mặt mỗi người đều có một tia kinh dị.

Ngoài Tiểu Ân, ba người Follett không ngờ đều chọn một mảnh vỡ thần cách, hơn nữa, lại càng quan trọng hơn, là không ngờ bọn họ không hên mà cùng chọn sáu mảnh vỡ thần cách trong suốt đến từ chính luân hồi giới này.

Nhưng khi ánh mắt họ nhìn đến tay Tiểu Ân, không khỏi đồng thời ngừng ra. Trên tay hắn cũng không phải như bọn họ đã đoán trước, không phải là mảnh vỡ thần cách không có thuộc tính tìm được ở luân hồi giới.

Trong tay hắn không ngờ là một chút thần tính.

Tuy cũng không biết thần tính này là loại nào trong số năm thần tính của Nuke, nhưng thực sự, trong lòng ba người Matt Lazo đều có một cảm giác.

Thần tính tuy rằng quan trọng, nhưng như thế nào có thể đánh đồng với mảnh vỡ thần cách được.

Biểu hiện của ba người Follett Wright không giống nhau. Trong mắt Follett Wright lập tức có một tia sợ hãi lẫn vui mừng. Ánh mắt Purcell cũng rất phức tạp, nửa muốn nói nửa lại thôi, do dự nửa ngày cuối cùng cũng không nói gì. Chỉ có Mart do dự một lát, cuối cùng lên tiếng:

- Tiểu Ân, người có biết mảnh vỡ thần cách và thần tính có cái gì khác biệt không?

- Đương nhiên biết.

Tiểu Ân cười

- Mảnh vỡ thần cách và thần tính đều là những thứ quan trọng nhất để thành thần.

Dường như Matt Lazo đang tức giận trừng mắt nhìn hắn, đôi mắt xanh thẳm kia có một tia lo lắng.

- Tiểu Ân, thực ra chúng ta đều là bán thần vực nhiều thuộc tính, với tư chất của chúng ta, chỉ cần cố gắng một chút, thì một ngày cũng có thể tự chuyển hóa thuộc tính của mình thành thần tính. Ta tin tưởng, người ở đây khẳng định là đều có thể dễ dàng làm được.

Trong mắt Purcell lập tức toát ra một tia đắc ý. Cho tới bây giờ hắn vốn không hề hoài nghi chính mình sau này có thể chuyển hóa bán thần vực của mình thành thần tính thích hợp. Khi đó chỉ cần sử dụng thần cách là có thể châm thần hỏa, dùng thần lực kết tinh của gia tộc hắn có thể thành công dựng nên quốc gia của thần.

Thật sự hai cao thủ trước mặt cũng có lựa chọn đồng dạng. Bọn họ thấy Tiểu Ân không ngờ lại chọn thần tính đầu tiên, cũng không khỏi nổi lên một trận vui sướng mãnh liệt trong lòng. Cho nên khi Matt Lazo mở miệng khuyên bảo, tuy rằng bắt mắt nhìn nhau, nhưng họ tuyệt đối sẽ không giúp đỡ khuyên bảo.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, trong lòng có chút cảm kích Matt Lazo. Xem ra, cổ nhân đã từng nói, lâu ngày mới thấy được tâm người quá thực có đạo lý sâu sắc.

- Matt Lazo, cảm ơn người đã nhắc nhở.

Tiểu Ân gật mạnh đầu với hắn một cái, ánh mắt toát ra một ý cười mơ hồ.

Nhẹ nhàng lên tiếng, Matt Lazo thu hồi ánh mắt, vô tình, cơ mặt hắn nhảy lên hai cái. Hắn thật không rõ, vì sao từ sau khi gặp được Tiểu Ân, mình lại trở nên kích động như vậy.

Nhìn hai người Follett Wright và Purcell vẫn cứ ngồi yên, thậm chí nửa câu nhắc nhở cũng không có. Mục đích ư? Tất nhiên là muốn để cho Tiểu Ân cứ thế mà nhầm lẫn giá trị của thần tính và mảnh vỡ thần cách đi.

- Bắt đầu lần thứ hai đi.

Follett Wright thấp giọng.

- Được.

Đám người Tiểu Ân lên tiếng, lại một lần nữa đưa tay vào, giấy lát sau cũng đã nắm giữ thứ gì đó.

Rút tay về, lại phục hồi như cũ. Lúc này, vẻ nghi ngờ trên mặt đám người Matt Lazo lại càng nồng đậm hẳn lên.

440. Chương 35: Năm Đại Thần Tính (2)

Ba gã có được linh vực chí tôn có tiền đồ nhất nhìn nhau một cái, Follett Wright hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, có phải ngài muốn đạt được tất cả thần tính không?

- đương nhiên.

Tiểu Ân không chút nào giấu diếm ý đồ của mình.

Ba người này cũng không nói gì. Mảnh vỡ thần cách nào có sợ quá nhiều, hắn cũng chẳng quan tâm và hăm mộ. Nhưng với thần tính, lúc này hắn lại phi thường khát cầu.

-Tốt

Follett Wright liếc hai người còn lại một cái.

- Ta đề nghị tặng hết thần tính đã có cho Tiểu Ân, các người thấy thế nào?

Purcell do dự một chút, nghĩ tới biểu hiện của Tiểu Ân khi ám sát, điểm bất mãn nhỏ trong lòng hắn lập tức không cánh mà bay. Chưa sợ hắn không muốn thừa nhận, nhưng sau khi thấy ba lần Tiểu Ân ra tay, hắn biết, thuộc tính lực lượng không hổ là mạnh nhất trong các thuộc tính. Trận đánh bất ngờ này thiếu bất cứ kẻ nào cũng có thể, nhưng duy độc không thể thiếu Tiểu Ân. Nếu không, bọn họ to gan xông vào chỗ chết, chỉ sợ chưa chắc đã có thể có thu hoạch lớn mà quay về.

- Ta đồng ý.

- Ta đồng ý.

Sau khi nhất nhất đồng ý, trong lòng bọn họ cũng thoáng thở phào một hơi nhẹ nhõm. Lấy năm thần tính ra đánh đổi để Tiểu Ân buông tha cho quyền giữ mảnh vỡ thần cách cũng không phải một chuyện không tốt.

Tiểu Ân mỉm cười, dưới tình huống như vậy, hắn đương nhiên sẽ không từ chối, gật đầu với mọi người:

- Đa tạ.

Sau đó hắn giơ tay vào trong kết giới kia, lấy nốt ba thần tính hệ hắc ám đang bay loạn trong đó ra.

Xong hết thấy, hắn khẽ gật đầu với ba người kia:

- Ba vị, còn lại các người cứ từ từ phân chia, thứ cho ta không thể bồi tiếp.

Thấy Tiểu Ân xoay người bỏ đi, ba người Follett Wright nhìn nhau, đều thấy trong mắt người kia một tia chua xót.

Ban đầu bọn họ ở cùng một chỗ là bởi vì đều có được lĩnh vực chí tôn, nên ai cũng sẽ không dè dặt ai. Nhưng sau khi thực chiến, mỗi người đều thể hiện ra thực lực thực sự của mình, vì thế, sự tồn tại của Tiểu Ân giống như một tòa núi lớn, ép họ đến gần như không thể thở.

Cho dù là trước mặt họ, Tiểu Ân không lộ ra vẻ vênh mặt hást hàm và ngạo khí của của một bậc cao nhân nhìn thẳng, nhưng trong lòng những người kiêu ngạo này, quả thật đều có ý nghĩ bất đồng với Tiểu Ân.

Điều này, thẳng đến khi Tiểu Ân bỏ đi, cuối cùng mới nổ ra.

Ánh mắt Follett Wright lướt qua Matt Lazo và Purcell một lượt, lập tức hắn biết, đội ngũ này có khả năng đã đi đến cuối đường...

Tiểu Ân đi vào trong căn phòng khác, còn chuyện bốn mảnh vỡ thần cách còn lại, hắn cũng không có hứng thú xem đến cuối cùng sẽ rơi vào tay ai, bởi vì hắn đã qua cái tuổi thích náo nhiệt.

Mở lòng bàn tay ra, trong tay hắn đã có năm đốm sáng lập lòe. Tuy chúng vẫn sáng như trước khiến cho tim người ta đập nhanh, hận không thể nuốt tất cả hào quang ấy lại, nhưng Tiểu Ân cũng biết, sau khi Nuke Te đã chết, thần tính ấy đã thực sự rơi vào cảnh gần đất xa trời Nếu không có năng lượng mới cấp cho nó, có lẽ chỉ sau mười năm nữa, chúng sẽ tự tiêu tan.

Cổ tay vừa lật, trong tay Tiểu Ân đã có thêm một thần lực kết tinh, hơn nữa lại còn là loại thuần túy nhất, hoàn toàn không lẫn dính bất cứ thần lực kết tinh thuộc tính khác gì.

Dường như cảm nhận được thần lực kết tinh, năm đạo thần tính bay nhanh dán lên thần lực kết tinh.

Một lát sau, thần lực kết tinh này liền lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được thấm xuống, mà năm đốm sáng thần tính kia bắt đầu sáng lên một chút.

Đương nhiên, gần như chỉ là sáng hơn một chút xíu.

Tinh thần Ý niệm của Tiểu Ân thả lỏng, ôm một tâm tính vô cùng đề phòng đụng chạm một chút vào đốm sáng.

Chẳng qua chỉ là hơi khẽ động chạm một chút, Tiểu Ân lập tức cảm thấy một cổ mảnh liệt vọt lên từ trong nơi sâu nhất của đáy lòng.

Trước mắt hắn hiện ra hai bóng hình xinh đẹp, đây là hai bóng hình mà hắn quan tâm kể từ khi đến thế giới này.

Mặc dù vẫn chưa chịu thừa nhận, nhưng trong lòng Tiểu Ân lại biết phân lượng của các nàng trong lòng mình quan trọng đến cỡ nào.

Tuy nhiên lúc này đây, Tiểu Ân lại mơ hồ cảm giác không quá thích đáng.

Trước kia, mỗi một lần nghĩ tới các nàng, Tiểu Ân đã cảm thấy vô cùng thân thiết, trong lòng tràn đầy một cảm giác dào dạt nhớ thương.

Nhưng lúc này đây, Tiểu Ân nghĩ, cũng không phải là một cảm giác say mê ngọt ngào khi nhớ lại, cũng không phải cái gì thư sướng hạnh phúc, mà là một loại gần như muốn chiếm giữ điên cuồng.

Dưới sự tấn công của cảm giác này, Tiểu Ân đột nhiên nhận ra, một bộ vị trên thân thể mình dường như không thể khống chế. Trong lòng hắn tràn đầy một loại ý niệm điên cuồng, hắn không ngờ lại sinh ra một ảo tưởng mãnh liệt với các nàng.

Ý niệm không nên có quanh quẩn tràn ngập trong đầu hắn dường như đang tan dần.

Lúc này, tinh thần ý niệm của Tiểu Ân cuối cùng cũng lướt qua được.

Ý niệm điên cuồng trong đầu khi nãy dần lui xuống như thủy triều nước rút. Tiểu Ân thở phào một hơi thật dài nhẹ nhõm. Sức mạnh thần tính quả nhiên không phải thứ mà nhân loại có thể dễ dàng chống đỡ.

Đặc biệt là loại thần tính mang theo một loại cảm giác hấp dẫn hắc ám lại càng khó phòng bị hơn.

Cẩn thận suy nghĩ lại một chút, Tiểu Ân lập tức hiểu được, thần tính này là thần tính hắc ám.

Một khi tiếp xúc, trong lòng sẽ sinh ra bể dục khôn cùng, nếu cứ trầm luân như thế, sau này sợ chính mình không còn tồn tại.

Nghỉ tạm một lát, Tiểu Ân thử qua một lượt tất cả các thần tính đã có.

Kết quả khiến hắn phi thường hài lòng, phân biệt là thần tính hắc ám tham lam, thần tính hắc ám, thần tính hắc ám lửa địa ngục, thần tính hắc ám nguyên rửa, còn có một thần tính hắc ám dung hợp.

Năm thần tính này bao hàm một phạm vi cực kỳ lớn, quan trọng hơn nữa là, thần tính hắc ám dung hợp cuối cùng kia không phải nhỏ.

Nguyên nhân chính là vì có thần tính này Tiểu Ân mới cảm thấy vận khí của ma thần thật sự là không tồi. Chỉ cần hắn trước đó có thể dung hợp thần tính hắc ám tham lam và thần tính hắc ám dung hợp, thì dung hợp vài thần tính còn lại sẽ chỉ còn là vấn đề thời gian mà thôi.

Nhìn năm thần tính bị hắn thả lỏng không ngừng bay loạn giữa không trung, Tiểu Ân không ngờ lúc này, chúng còn yếu ớt hơn lúc mới đến một chút.

Chẳng lẽ là vì thực nghiệm vừa rồi sao? Tuy nhiên các thần tính này cũng quá mức nghịch ngợm đi, chỉ cần không phải là hấp hối, nhìn qua lúc nào cũng cứ bộ dáng như vậy, suốt ngày bay nhảy không ngừng, luôn không có một cái nào chịu ở yên.

Hừ nhẹ một tiếng, vành tai hơi động, lập tức hắn thu lại năm thần tính giấu đi.

Cách đó không xa, cái nhà gỗ đã chiến ấy đã mở ra, ba người Follett Wright lần lượt đi ra.

Trên mặt Tiểu Ân nhàn nhạt một ý cười, cũng lẳng lặng nhìn bọn họ.

Trên mặt bọn họ không có biểu tình gì, căn bản là không thể nhìn ra bốn mảnh vỡ thần cách còn lại đã được phân phối thế nào. Tuy nhiên, Tiểu Ân trong ánh mắt bọn họ cũng không phần nộ, vui mừng, bất mãn gì, không khỏi trong lòng đại kinh ngạc, cuối cùng quyết định là không hỏi chuyện này.

Follett Wright gật đầu với Tiểu Ân thật mạnh, làm theo một lễ tiết từ xa xưa lắm:

- Các vị, cùng hợp tác với nhau là một chuyệ phi thường khiến cho ta sung sướng. Tuy nhiên ta còn một chuyện chưa xử lý xong, hy vọng lần sau gặp mặt chúng ta còn có cơ hội hợp tác.

Dứt lời hắn xoay người sải bước mà đi, rất nhanh đã biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Ánh mắt Tiểu Ân không nhìn theo bóng lưng hắn nữa, cảm nhận được dường như trong lúc đó đã có sự ngăn cách, trong lòng âm thầm thở dài.

Khi ở chỗ Nuke Te, bọn họ đã bị vị ngụy thần lâu đời này câu dẫn ra hết thảy lòng tham từ trong đáy lòng nơi sâu thẳm nhất.

Tuy lòng tham ấy đã bị bọn họ áp chế đi, nhưng trong lòng họ cũng hiểu được sau khi trải qua chuyện này, bọn họ không thể trong một thời gian ngắn mà khôi phục lại sự hòa hợp ban đầu..

- Còn các người? Có tính toán gì không?

Tiểu Ân bình tĩnh hỏi.

Nếu trong trái tim đã sinh ra sự phòng bị, thì cố giữ bọn họ lại cũng không có ý nghĩa gì nữa. Đừng nói là chưa chắc họ đã đáp ứng, cho dù là có đáp ứng đi nữa, chỉ sợ sự kiêng kỵ lẫn nhau cũng đủ khiến cho đội ngũ này sụp đổ.

Mà một khi đã như vậy, tốt nhất là nên tự giải tán đi thôi!

441. Chương 35: Năm Đại Thần Tính (3)

- Luân hồi giới rất lớn, ta muốn một mình đi thăm thú một chút.

Purcell cũng gật đầu:

- Tốc độ của ta nhanh nhất, đi cũng nhanh hơn, cho nên muốn một mình thử một chút.

- Tốt, vậy chúc hai vị thuận buồm xuôi gió.

Tiểu Ân hào sảng cười

- Hy vọng lần sau gặp lại, chúng ta đều đã có thể chiêm thần hỏa.

Matt Lazo và Purcell ngẩn ra, sau đó cười khổ:

- Chiêm thần hỏa nào có dễ dàng như vậy, Chúng ta tuy rằng đều có được lĩnh vực chí tôn, nhưng muốn ngưng luyện bán thần vực đến trạng thái đỉnh cao, và chuyển hóa thành thần tính, còn phải tốn rất nhiều thời gian đó.

Tiểu Ân ung dung cười:

- Người lo lắng cái gì? Nếu người đã lo lắng như thế, vì sao lúc này còn buông tha cho thần tính?

Trên mặt Matt Lazo lập tức lộ ra một tia ngạo mạn:

- Ta mới chưa từng lo lắng chuyện không thể chuyển hoá thần tính. Ta tự tin vào chính mình mười phần, chẳng qua muốn thành chân thần, khi cô đọng bán thần vực phải có căn cơ nền tảng thật tốt, không có hơn trăm năm cố gắng thì có nghĩ cũng đừng nghĩ.

Hắn nghiêm túc nói tiếp:

- Sau khi trở về, ta sẽ tìm một nơi không người bế quan tu luyện, hy vọng ngày mở quan có thể luyện bán thần vực lên đến đỉnh cao.

Trong mắt Purcell cũng hiện lên vẻ kinh ngạc, tuy nhiên lập tức trở nên nghiêm túc và kiên định:

- Ta cũng như vậy, Matt Lazo, có muốn thi đua một chút không? Ai sẽ luyện được thần cách, chiêm thần hỏa trước?

Trước lời nói gần như khiêu khích của Purcell Matt Lazo không tức giận mà còn cười thoải mái:

- Hay. Purcell ta sẽ so với người, xem xem ai sẽ trở thành chân thần trước.

Hai người nhìn nhau, khi sắp chia ly, cuối cùng cũng đã mở rộng lòng.

Có lẽ bởi vì sau lần li biệt này, ít nhất trăm năm khó gặp. Mà nếu một người không thể trở thành chân thần, thì có lẽ lời từ biệt hôm nay lại là vĩnh biệt, cho nên hai người bọn họ đã thể hiện ra một tia chân tình cực kỳ hiếm thấy.

Tiểu Ân thở dài một tiếng, ba người nhìn nhau một lần cuối, trong ánh mắt có cả cảm tình phức tạp, vừa có cảm giác bằng hữu chúc phúc không nỡ xa, lại có một sự tranh đua sắc nhọn.

Có lẽ, đây mới là quan hệ thực sự của bọn họ.

Đứng ở nơi cao nhất trong khu rừng, Tiểu Ân tiếp tục nhìn về phương xa, cho tới khi hai bóng hình không cùng một hướng kia biến mất.

Trầm ngâm một lát, hắn thu lại ánh mắt.

Chuyện đầu tiên là muốn đám người Tower Belli đi tìm một thứ.

Đám người Tower Belli tuy cảm thấy chẳng hiểu gì, nhưng đến giờ thì cũng đã quen với sự thần bí và mệnh lệnh của Tiểu Ân, hơn nữa lại được mảnh võ thần cách kích thích, bọn họ không dám làm trái tí nào lời nói của hắn.

Nếu đã có thể ban mảnh võ thần cách cho họ, thì cũng có quyền lực thu hồi lại. Nếu đến lúc đó thực sự thu lại rồi, thì bọn họ có muốn tìm ai mà khóc lóc kể lể cũng không còn kịp nữa.

Vội vàng chuẩn bị một chút, đám người Tiểu Ân rời rừng rậm. Tiểu Ân hiển nhiên chọn hướng khác ba người kia, nhưng đồng thời cũng tránh hướng đi tới cái thung lũng ở trung tâm luân hồi giới.

Lúc này số người thiếu mất hai, nhưng mọi người đều đồng tâm.

Trên đường đi cũng gặp rất nhiều đội ngũ khác nhau, nhưng cũng chỉ đều liếc mắt đánh giá nhau một cái, liền đều tự bỏ đi.

Cho đến khoảng thời gian này, trong luân hồi giới đã rất khó có thể tìm được người độc lai độc vãng hành hiệp.

Phỏng chừng sau khi kiến thức được hung hiểm nơi đây, tất cả mọi người đều hiểu được, chỉ có liên thủ tự bảo vệ mình mới có thể đạt được một chút lợi ích. Nếu cứ một thân một mình, thì bất cứ lúc nào sinh mạng cũng bị uy hiếp. Cho nên vô tình, đại đa số người vốn xa lạ, có nhiều tính cách, đều hợp thành một tiểu đội cùng đi lại.

Ngụy thần và truyền kỳ cũng không phải vừa thấy mặt đã lao tới đánh giết, bọn họ lại càng dồn nhiều tinh lực để tìm mảnh võ thần cách. Tuy biết rõ khả năng này cực kỳ bé nhỏ, nhưng chỉ cần luân hồi giới còn chưa đóng cửa, thì bất cứ kẻ nào cũng không buông tha.

Đương nhiên, ngẫu nhiên cũng có thể thấy một vài người đi một mình. Một khi thấy người như vậy, rất nhiều đội ngũ đều đưa ra quyết định, lui nhường.

Bởi vì mọi người đều biết, dám trước sau vẫn cứ chọn hành động một mình, thì hẳn phải siêu cấp tự tin mạnh mẽ vào thực lực của mình, không muốn thành quán kết đội là bởi vì không muốn bị một đám trói buộc liên lụy. Cho nên đối với nhân vật như vậy, tự nhiên cũng cần phải cẩn thận.

Tốc độ của đám người Tiểu Ân cũng không mau, năm ngày liên tiếp vừa rồi cũng là vừa đi vừa tìm, rất nhàn nhã.

Nhưng, ngay trong ngày thứ năm, từ phía sau bọn họ truyền đến từng đợt năng lượng dao động hùng mạnh. Loại biên độ dao động năng lượng này dường như không phải chỉ có một hai người là có thể tạo ra, không ngờ lại khiến cho Tiểu Ân cảm thấy da mình hơi đau.

Một lúc sau, một người chạy như bay tới đây, sau lưng hắn, hai vong linh đang đuổi theo với tốc độ cao hơn một chút.

Đang khi đám người Tiểu Ân còn phỏng đoán có phải lại một lần nữa tìm được một mảnh võ thần cách hay không, người nọ cũng thấy bọn họ, bay thẳng tới, hét lớn:

- Chư vị, lũ vong linh điên rồi. Chúng gặp người liền giết. Xin các huynh đệ giúp đỡ một phen.

Người này tuy là một ngụy thần cấp đại cao thủ, nhưng về mặt mặt mũi của hắn lúc này rõ ràng là bị thương rất nặng, hai mắt đỏ như lửa tận tình thể hiện sự tức giận của hắn.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, gật đầu với đám Tower Belli.

Hào quang chột lóe, bốn người Tower Belli lập tức bay lên không trung, giao chiến với hai vong linh đang đuổi theo kia.

Hai gã kia cũng không phải ngu ngốc, thấy tình thế không ổn liền muốn chạy thoát thân, nhưng Day Ville đã kịp phóng ra bằng tuyết trắng.

Đây chính là một kiện bảo bối thực sự, hơn nữa dưới sự nghiên cứu của Day Ville thậm chí còn có cảm giác ngưng với hắn làm một thể. Hai vong linh kia nếu một mình đối kháng với Day Ville có lẽ còn có thể phá

lồng mà chạy, nhưng lúc này trong cái lồng tuyết lại là cục diện năm chọi hai, tất nhiên là nghiêng về một phía.

Không quá lâu sau, song phương chiến đấu kịch liệt đã kết thúc, linh hồn hai pháp sư vong linh kia cũng không thể chạy thoát, ngay trong cái lồng băng tuyết này đã bị đánh bại hoàn toàn.

Vị ngục thần kia ghen hòng trên trời nhìn hết thấy, đã hiểu rõ ràng thực lực bọn người Tiểu Ân.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn hắn, lập tức khiến hắn thầm giật mình, tâm tự hỏi chẳng lẽ thực lực của người này còn mạnh hơn tên kia?

Tiểu Ân lạnh lùng hỏi:

- Lúc này đã xảy ra chuyện gì?

Người nọ vội vàng cung kính đáp:

- Lũ vong linh này không biết ăn phải cái gì đột nhiên phát điên, tất cả lao về thung lũng trung tâm. Sau đó bọn chúng đều phát điên lên, gặp người liền giết. Bọn chúng...

Trên mặt người nọ lại một lần nữa có vẻ bị thương, phần nộ và sợ hãi. Hiển nhiên thể hiện đám vong linh này đã đem lại cho hắn nhiều cảm xúc lẫn.

- Bọn chúng đều điên rồi. Đúng vậy, điên cả rồi.

Tiểu Ân yên lặng nhìn hắn, nửa ngày sau mới hỏi:

- Vậy ngươi có tính toán gì không?

Người nọ nghiêng răng nghiêng lợi:

- Ta phải tận lực truyền tin này ra ngoài. Ta muốn cho mọi người liên kết lại, cho lũ vong linh chết tiệt đó vĩnh viễn ngủ yên.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng:

- Được, ngươi đi đi.

Người nọ cung kính thi lễ, môi hơi mấp máy vài cái, phỏng chừng thấy sắc mặt không lạnh không nhạt của Tiểu Ân nên mới khiến hắn mất đi ý nghĩ muốn mời.

Khi đám người Day Ville quay về thì người nọ đã sớm đi mất tăm mất tích.

Tiểu Ân nhìn ra xa xa. Hắn cũng biết cuối cùng đám vong linh cũng đã điên cuồng trả thù. Chuyện này đúng là do bọn hắn gây nên, nhưng lúc này Tiểu Ân không muốn tham gia vào.

Nhẹ nhàng giơ tay lên, hắn nói:

- Tốc độ nhanh hơn, chúng ta đi thôi, thời điểm luân hồi giới đóng cửa phỏng chừng cũng sẽ đến nhanh thôi.

- Vâng.

Tower Belli cung kính đáp, lại do dự hỏi

- Các hạ, nếu lại gặp vong linh này?

- Bọn họ không đến trêu chọc chúng ta, ta cũng sẽ không muốn giằng co với họ.

Giọng nói của Tiểu Ân đột nhiên lạnh đi.

- Nếu bọn họ không thức thời, thì các ngươi cứ lo đi.

Bốn người Tower Belli lập tức cao giọng xác nhận, trong mắt lấp lánh hào quang sáng ngời, thật sự là vô cùng chờ mong đám vong linh đó.

442. Chương 36: Về Nhà (1)

Bỗng nhiên hôm nay, trên một tinh cầu nhỏ bao phủ bởi sương mù dày đặc không thể nhìn thấu rất cục xuất hiện thay đổi.

Sương mù dày đặc đột nhiên bốc hơi.

Chỉ trong chốc lát cả một đám sương mù dày đặc bao phủ cả một tinh cầu đã hoàn toàn biến mất.

Khi sương mù dày đặc dần tiêu tan, tinh cầu cũng dần hiện ra như một cô gái đang xấu hổ vì bị người ta lột sạch quần áo.

Chẳng qua, khi tất cả sương mù dày đặc đã tan hết, bề mặt tinh cầu lộ ra thì mới biết nơi đây không hề yên ổn như vẻ bề ngoài.

Trên tinh cầu có vô số cường giả, ai cũng vì mục tiêu của mình mà phấn đấu đến cùng. Tuy nhiên, sau khi làn sương mù dày đặc tiêu tan thì hầu hết mọi người đều phóng lên cao, nhanh chóng chạy thật xa khỏi tinh cầu này.

Cuối cùng. Hai đám người đang giao chiến cũng từ từ tách ra.

Bọn họ dường như hiểu được cứ đánh tiếp như vậy sẽ chẳng bao giờ kết thúc, cho nên sau một hồi giằng co cũng từ từ tản ra. Bất quá một phe thì hành động thống nhất. Còn phe kia thì hầu như mạnh ai nấy làm, tán loạn hơn rất nhiều.

Sau khi Tiểu Ân liếc mắt qua xem xét những người này một lát thì lập tức dẫn đám người Tower Belli bỏ đi thật xa, cũng không nói chuyện với bất cứ kẻ nào.

Đoạn thời gian cuối cùng ở luân hồi giới đầy mưa máu gió tanh, không chút bình yên.

Đám vong linh ngục thần nổi cơn điên, dưới sự dẫn dắt của một vài thượng cổ ngục thần cường đại xông ra khỏi thung lũng, gặp ai giết nấy.

Hành động này lập tức làm cho mọi người bất mãn và khiếp sợ, gần như chỉ trong vài ngày ngắn ngủi mà một liên minh chống vong linh đã được thành lập.

Đây cũng là một đội ngũ cực kì khổng lồ với số người tham gia hơn xa đám vong linh, không ngờ có đến hơn ba nghìn thành viên.

Nhưng trong đội ngũ này hầu hết đều chỉ là cấp bậc truyền kỳ.

Bởi vì truyền kỳ thực lực thường kém cỏi, khi gặp phải vong linh ngục thần thường thường là muốn trốn cũng không được. Cho nên bọn họ mới có thể đặc biệt dễ dàng kết thành một khối. Nhưng ngục thần thì không như thế. Bọn họ cho dù là trong tình huống bất ngờ cũng có thể dễ dàng trốn thoát, cho nên số lượng ngục thần trong đám người này kém xa đối phương.

Hai bên liên tiếp xung đột vài lần, kết quả là bên nào cũng có thương vong nhưng dù là kẻ ngu ngốc cũng biết bên nào thương vong nhiều hơn bên nào.

Ngay khi quân tâm của đội ngũ này sắp mất, cả hội có thể hoàn toàn giải tán thì Ngân Tâm đệ nhất cao thủ có linh vực cảm giác - siêu cấp cường giả Follett Wright - xuất hiện.

Hắn xuất hiện chẳng những lập tức nắm quyền khống chế toàn bộ đội ngũ hơn nữa còn mang theo bên mình hơn mười vị hộ vệ siêu cấp cường đại. Nếu Tiểu Ân lúc ấy có mặt ở đó hẳn là có thể từ trên người một đám sinh vật to lớn này tìm được chút ấn tượng về lần giao thủ trước.

Cùng với sự xuất hiện của nhân vật hùng mạnh như Follett Wright thì một lượng lớn các ngục thần của Ngân Tâm cũng gia nhập vào đội ngũ này. Hai bên đánh nhau đến trời sập đất đắm.

Tuy rằng số người bên phía Follett Wright đông hơn nhưng trong đám vong linh lại có mấy tên thượng cổ ngục thần. Tuy rằng sức mạnh của bọn họ vẫn chưa thể so sánh với Follett Wright nhưng so với ngục thần bình thường thì mạnh hơn rất nhiều.

Về lý mà nói, ở Ngân Tâm cũng có không hề ít thượng cổ ngục thần giống như thế. Nhưng cả đám bọn họ đều hòa nhau làm con rùa đen rút đầu. Có lẽ đối với bọn họ mà nói chuyện này căn bản là không thể làm dậy nổi chút gợn sóng nào trong lòng bọn họ. Thứ có thể làm bọn họ chú ý trên đời này có lẽ chỉ có những mảnh thần cách mà thôi.

Cuối cùng. Không biết Follett Wright sử dụng thủ đoạn gì, không ngờ mời được Purcell xuất trận.

Có hai vị mang trong người chí tôn lĩnh vực dẫn đầu, rốt cục cũng hình thành cục diện tương đối cân bằng với đối phương.

Trận chiến này duy trì mãi tới khi luân hồi giới biến mất, cả hai phe đều thương vong thảm trọng. Tuy nhiên mọi người đều chửi mắng đám vong linh ngục thần không ra gì và không ngừng tán dương Follett Wright và Purcell.

Tiểu Ân cũng không biết vì sao bọn chúng lại tham dự vào trận chiến này và cũng không muốn biết. Ngay khi luân hồi giới đóng cửa, hắn là một trong những người đầu tiên rời khỏi tinh cầu, đối với kết quả trận chiến giữa hai bên hắn cũng chẳng thêm quan tâm.

※※※※※

Từ ma pháp truyền tống trận bước ra, đám người Tiểu Ân đã tới trạm thứ nhất ở Ngân Tâm.

Thần điện của vận mệnh chủ thần vẫn sừng sững trước mặt, nhưng tâm tình của mọi người đã thay đổi rất nhiều. Bao nhiêu người cùng nhau đi vào, rốt cuộc hỏi trời xanh còn có bao nhiêu người có thể sống sót trở ra?

Mỗi một truyền kỳ, mỗi một ngục thần ở tinh cầu của mình đương nhiên là những nhân vật thanh danh huy hoàng. Nhưng một khi tập trung lại cùng nhau tiến vào luân hồi giới thì tất cả đều trở thành tầm thường như vậy mà thôi.

- Tower Belli, các ngươi sau này có tính toán gì không?

Tiểu Ân lập lại câu nói đã nói lúc trước.

Tower Belli không chút do dự nói:

- Các hạ, xin ngài cho phép ta trở thành người tùy tùng của ngài.

Ba người Tania cũng không chút chần chừ dứt khoát quyết định tương tự như thế. Trên mặt bốn người không có chút nào miễn cưỡng, trong giọng nói cũng thể hiện một niềm tin mãnh liệt, không lẫn chút cảm xúc nào khác.

- Các ngươi quyết định rồi sao?

Tiểu Ân thần nhiên nói:

- Ta có thể để các ngươi rời đi. Từ nay về sau chúng ta không có quan hệ gì cả. Nhưng nếu thật sự trở thành người tùy tùng của ta, vậy về sau sẽ không còn có đường lui nữa đâu.

Bốn người Tower Belli vẫn không chút do dự thể hiện thỉnh cầu tha thiết nhất của bọn họ. Từ vẻ mặt nghiêm nghị của họ chứng tỏ bọn họ đã sớm có quyết định rồi.

Những ngày ở luân hồi giới, thực lực mà Tiểu Ân biểu hiện ra đã hoàn toàn chinh phục bọn họ. Đương nhiên, điều thực sự khiến bọn họ nguyện ý cam tâm tình nguyện đi theo Tiểu Ân chính là vì họ đều thu được một mảnh vỡ thần cách từ trong tay hắn.

Những ngày đi theo hắn, bọn họ cũng biết Tiểu Ân tuyệt đối không phải một người keo kiệt. Bọn họ đều có cảm giác chỉ cần đi theo hắn, vậy ở ngày sau trên con đường thành thần tuyệt đối tốt hơn rất nhiều so với một mình chậm rãi sở soạn mà đi.

Ngoài ra còn có một chút lo lắng nho nhỏ cũng khiến cho bọn họ quyết định như vậy.

Tuy rằng cho tới bây giờ Tiểu Ân không hề lợi dụng linh hồn khế ước trộm xem những chuyện riêng tư của bọn họ nhưng khế ước này cũng giống như một thanh kiếm sắc treo trên đầu bọn họ. Bọn họ căn bản là không biết lúc nào sẽ bị nó chém xuống đầu.

Tình hình như thế, đi theo Tiểu Ân là con đường duy nhất và chính xác nhất, không cần nghi ngờ gì cả.

Vừa cường bức vừa dụ dỗ, bọn họ kỳ thật đã sớm không còn lựa chọn nào khác.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút rồi nói:

- Nếu trở thành người tùy tùng của ta thì đương nhiên là phải đi theo bên cạnh ta. Ở tinh cầu quê hương của mình, các người còn việc gì chưa làm xong không?

Bốn người Tower Belli gần như đồng thời cười khở một tiếng, sau đó dứt khoát lắc đầu.

Bọn họ không giống như Tiểu Ân. Bằng vào tuổi tác của bọn họ mà nói, những người những chuyện có thể làm cho bọn họ vương bận ở tinh cầu quê hương gần như đã không còn. Cũng không phải bọn họ khát khe trong chuyện tình cảm mà vì những người từng sống cùng thời với bọn họ đã chết cả rồi.

Bọn họ bình thường cũng giống như hầu hết các ngục thần khác, lưu lạc qua các tinh cầu hoặc là tiềm tu. Bây giờ Tiểu Ân hỏi đến thì đương nhiên bọn họ không có gì giấu diếm.

Tiểu Ân cũng cảm khái một phen. Bọn họ trực tiếp bước vào đại lục thần tạo. Sau đó Vô Danh mang theo hấn vượt qua khoảng cách vô cùng vô tận rốt cục về tới tinh cầu quê hương.

※※※※※

Trong khu rừng ma pháp ở công quốc Louis, so với năm xưa giờ đã nhiệt náo hơn rất nhiều.

Lúc này công quốc Louis đã khác xa ngày xưa. Trong khuôn viên khu rừng ma pháp có hơn mười ma pháp sư bậc cao.

443. Chương 36: Về Nhà (2)

Giữa hai quốc gia này, xét về diện tích đất đai, dân số, thực lực quân đội, vật tư dự trữ tất cả các phương diện đều chênh lệch cực xa. Nhưng tình hình bây giờ địa vị của công quốc Louis trên đại lục đã hoàn toàn vượt qua Nặc Khả Đa quốc, mơ hồ có xu thế trở thành trung tâm của cả đại lục.

Nguyên nhân của tất cả mọi chuyện chính là bởi vì chủ nhân của ma pháp tháp lớn nhất trong khu rừng ma pháp.

Chỉ cần hấn còn ở công quốc Louis một ngày thì sẽ không có bất kì ai có thể lay động vị trí của quốc gia này.

Mỗi ngày đều có ma pháp sư đến từ các nơi tới nơi này báỉ kiến. Trong đó cũng không ít ma pháp sư cao cấp có cấp tám cấp chín. Nhưng làm bọn hấn thất vọng chính là Tiểu Ân thủy chung chưa từng lộ diện. Hấn giống như một gã lang thang, không hề quyến luyến quê nhà của mình.

Tuy nhiên hôm nay, ma pháp tháp đột nhiên rực sáng hào quang vạn trượng khiến tất cả mọi người là phấn chấn không ngừng. Bởi vì bọn họ đều biết: Tiểu Ân đã trở lại.

Quả thật điều đầu tiên Tiểu Ân làm sau khi quay về chính là phát ra hào quang trên ma pháp tháp, tuyên bố với mọi người rằng, ta đã trở về.

Trên tinh cầu này. trừ nữ thần Ánh Trăng ra, hấn cũng chẳng còn cố kỵ bất cứ nhân vật nào.

Mà hấn cũng từng là một người bình thường, biết rằng để duy trì vị trí trên đại lục của công quốc Louis cần làm như thế nào cho nên về chuyện này hấn cũng để ý hơi giúp đỡ một chút.

Nhưng những gì hắn có thể làm được cũng chỉ là như thế mà thôi. Công quốc Louis có thể nắm bắt được cơ hội này. phát triển đến mức nào, tất cả đều không quan hệ gì đến hắn.

Tiffany đại ma pháp sư và vài vị lão ma pháp sư trong khu rừng ma pháp là những người đầu tiên tới thăm.

Khi bọn họ lại một lần nữa đứng trước mặt Tiểu Ân là lúc không ngờ e dè đến mức ngay cả hô hấp cũng nhẹ hơn rất nhiều.

Bọn họ phát hiện ra Tiểu Ân bây giờ rõ ràng đã có thay đổi rất nhiều. Tuy rằng vẫn như trước không thể cảm ứng được nông sâu của hắn nhưng từ khí thể tự nhiên toát ra từ trên người hắn thì dường như Tiểu Ân đã không còn giống như bọn họ nữa rồi. Cảm giác này cũng không phải cảm giác của ma pháp sư bậc thấp khi đối mặt ma pháp sư bậc cao. Cũng không phải cảm giác con kiến đối mặt con voi hay con tôm đối mặt con cá mập lại càng không phải là chim sẻ đối mặt điều hâu.

Cảm giác này giống như là con kiến, con tôm và con chim sẻ đối mặt con người.

Đây là một thứ chênh lệch đến mức không thể so sánh, vượt qua sự tưởng tượng của bất cứ kẻ nào.

Ánh mắt Tiffany hoảng hốt... Tiểu Ân. Có một suy nghĩ kì lạ xuất hiện trong lòng của nàng. Chẳng lẽ... Hắn đã thành thần rồi sao?

Trên thực tế, Tiểu Ân cũng chưa thành thần nhưng hắn cũng đã là một nguy thần hàng thật giá thật.

Ở trên người hắn, bước đầu đã có tín ngưỡng lực lưu chuyển và hấp thu. Điểm này đối với người bình thường mà nói, so với thần linh chân chính cũng không có khác biệt quá lớn.

Tiểu Ân nhẹ giọng hỏi han bọn họ vài câu. Vừa nói đến Maren sư phụ. kết quả là lão ma pháp sư không nói hai lời lập tức từ đại lục thần tạo bước ra.

Mấy lão bằng hữu gặp lại đương nhiên là quá đổi vui mừng.

Có rất nhiều chuyện trước mặt Tiểu Ân không thể hỏi. hoặc là không dám hỏi. Chỉ có trước mặt Maren là có thể hỏi mà không hề kiêng kị.

Maren đã quen thuộc tới cực điểm đối với ma pháp tháp của Tiểu Ân.

Mấy năm nay đều ở trong ma pháp tháp ở đại lục thần tạo giống như đúc cái ma pháp tháp này tu luyện, nếu hắn còn không quen thuộc thì cũng quá là lạ.

Dẫn đám người Tiffany đến phòng của hắn rồi Maren mới thở phào một hơi thật dài nhẹ nhõm.

Tuy rằng thái độ của Tiểu Ân đối với hắn vẫn như trước không thay đổi gì nhưng không biết vì sao khi Maren đối mặt Tiểu Ân không ngờ cũng có cảm giác tương tự như đám người Tiffany.

Điều này cũng không phải là vấn đề thân phận chênh lệch mà do thực lực Tiểu Ân đề cao mà tự nhiên phát sinh.

Sau khi tới phòng Maren, Tiffany bắt đầu đánh giá hắn một lúc lâu, sau đó kinh, ngạc hỏi:

- Maren. Người đã thăng cấp rồi sao?

Maren cười ha hả, nói:

- Ta vừa mới tiến giai đại ma pháp sư tứ tinh.

Hắn thở dài một tiếng, nói:

- Ta vốn dĩ cho rằng cả đời căn bản đừng mơ đột phá, đến chết cũng chỉ là một nhất tinh ma pháp sư , nhưng không ngờ còn có thể có thành tựu như hôm nay. David Kirby đi vòng quanh hắn một vòng rồi thở dài nói:

- Ai! Nếu sớm biết như thế lúc ấy ta phải thu Tiểu Ân làm môn hạ là được rồi.

Maren đắc ý vênh râu lên nói:

- David. Lúc trước Tiểu Ân vừa mới tới. người cũng không từng xem trọng hắn mà.

David Kirbiv hừ lạnh một tiếng, nói:

- Thật không? VẬY người lúc trước cũng rất xem trọng hấn à?

Mặt Maren hơi hơi đỏ lên xấu hổ cười cười. Ánh mắt đảo qua mọi người rồi nói:

- Mấy người chúng ta đều là lão bằng hữu đã ở chung hơn mười năm. Các người và Tiểu Ân trước đây cũng từng quen biết. David và Tiffany còn chỉ điểm hấn trong quá trình học tập ma pháp. Cho nên...

Hấn dừng một chút rồi nói:

- Nếu các người nguyện ý, ta nghĩ sẽ dẫn các người cùng vào đại lục thần tạo cùng nhau tiếp tục tu luyện. Các người thấy thế nào?

Bây giờ chuyện Tiểu Ân nắm giữ đại lục thần tạo đối với bộ tộc Nguyệt tinh linh mà nói đã không còn là bí mật gì nữa rồi.

Nếu Tiffany đã biết, vậy cả đám bằng hữu bọn họ đã sống cùng nhau hơn mười năm tự nhiên cũng đã biết chuyện này.

Vừa nghe nói có thể tiến vào đại lục thần tạo kia, ngay cả Tiffany cũng cảm thấy ngạc nhiên vui mừng không tin nổi đó là sự thật.

Dù sao, thần khí do thần linh tự tay chế tạo đối với bọn họ mà nói là thứ ở cách quá xa. Nếu không phải Maren đề cập đến thì trong lòng bọn họ căn bản là không dám nảy ra ý niệm như thế trong đầu. Maren miệng lưỡi lưu loát một hơi kể hết sự dư thừa ma pháp nguyên tố cùng với tình hình vĩnh viễn mưa thuận gió hoà trong đại lục thần tạo.

Trong lòng bọn người Tiffany đều rất hâm mộ. Chỉ có điều trầm ngâm thật lâu sau. Tiffany cười khổ nói:

- Maren. nếu là chúng ta đều đi rồi. vậy công quốc Louis làm sao bây giờ? Ai chủ trì đại cục?

Maren ngẩn ra. sau đó cười nói:

- Chuyện này thì dễ thôi. Mấy người chúng ta luân phiên nhau ra ngoài trấn thủ thì sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

Quả thật, năm người bọn họ mặc dù cấp bậc ma pháp sư cũng không phải rất cao nhưng cũng là những bậc tiền bối thực sự ở nơi này. đối với Tiểu Ân cũng có thể coi như là bậc bề trên. Các ma pháp sư mới tới đối với bọn họ quả thật là có chút tôn kính, cũng không hề có ý dựa vào cấp bậc cao của mình mà có gì khinh thường.

Dù sao, nếu nói về cấp bậc mà nói. còn ai có thể so với Tiểu Ân đây?

Cả đám người thương nghị một lúc lâu rốt cục cũng có quyết định.

Bọn họ quyến luyến công quốc Louis như vậy bởi vì sinh sống ở đây hơn nửa đời người, ngoài ra còn có nguyên nhân là bởi vì Tiffany đại ma pháp sư.

về chuyện Maren làm chủ cho phép cả đám tiến vào đại lục thần tạo tu luyện. Tiểu Ân cũng không thêm để ý. Đối với hấn mà nói, nếu còn vì những chuyện như vậy mà bận tâm thì thật sự là rất bi ai.

Tuy nhiên khi Maren gặp Tiểu Ân nói việc này. biểu hiện Tiffany dường như muốn nói gì đó lại thôi, đặc biệt là ở trước mặt Tiểu Ân càng có thêm một sự kính sợ phát ra từ nội tâm, có chút yêu cầu thậm chí còn không dám nói ra.

Ánh mắt của Tiểu Ân bây giờ đã cao minh tới mức nào rồi, chuyện như vậy sao không biết? Niệm tình lúc trước đám người Tiffany đối với mình chiếu cố rất nhiều, lại nghĩ tới nàng là sự phụ của của Betty. Tiểu Ân đối với nàng cũng có vài phần kính trọng.

- Tiffany. Người còn có chuyện gì sao? - Tiểu Ân ôn tồn hỏi.

444. Chương 36: Về Nhà (3)

- Tiểu Ân các hạ. Trong khu rừng ma pháp của thành Louis hiện giờ có hơn mười tám vị ma pháp sư. Bọn họ đa phần đều là tự do pháp sư. toàn bộ là đại ma pháp sư.

Tiểu Ân hơi hơi gật đầu, trên mặt tươi cười không có nửa điểm gợn sóng.

Tiffany trộm nhìn hắn, thấy hắn cũng không có vẻ không kiên nhẫn. lúc này mới nói:

- Tiểu Ân các hạ. Đám ma pháp sư này sở dĩ đến đến nơi đây đều là bởi vì ngưỡng mộ danh tiếng của ngài. Bọn họ đều hy vọng có thể báỉ nhập làm môn hạ của ngài, trở thành đệ tử của ngài.

Tiểu Ân ngạc nhiên không thể cười nổi. Nghĩ đến lúc này không ngờ ngay cả các đại ma pháp sư tinh anh trong đám tự do pháp sư cũng từ bỏ thân phận, báỉ mình làm sư phụ.

Tuy nhiên nói thật, hắn làm gì có thời gian đi dạy đệ tử ?

Chỉ có điều nếu không cho những người này một ít ngon ngọt, vậy Tiểu Ân biết, bọn họ sớm muộn gì cũng sẽ bỏ đi.

Trầm ngâm nửa ngày, Tiểu Ân hơi hơi cười, nói:

- Muốn ta thu bọn hắn làm đệ tử, đó là chuyện không có khả năng.

Trên mặt Tiffany lập tức lộ ra vẻ thất vọng. Nếu không thể thu nạp được đám tự do ma pháp sư muốn báỉ sư này, vậy danh tiếng công quốc Louis sẽ tránh không khỏi chuyện giảm xuống rất nhiều.

Nhưng mà câu nói tiếp theo của Tiểu Ân khiến nàng chuyển lo thành mừng.

- Mặc dù tự mình chỉ điểm bọn họ không được, nhưng ta có thể nghĩ cách công khai giảng bài. Mỗi mười năm một lần, bọn họ nếu trong quá trình học tập ma pháp có gì không rõ ràng có thể hỏi.

Sắc mặt Tiffany lập tức chuyển thành vui mừng. Đối với đám tự do ma pháp sư như bọn họ mà nói. có đôi khi một nan đề có thể vây khốn bọn họ mấy năm, thậm chí là mười mấy năm thời gian. Nhưng nếu nhân vật có cấp bậc như Tiểu Ân đồng ý bỏ thời gian chỉ điểm vậy tốc độ tiến bộ của bọn họ sẽ dễ dàng đến mức không thể tin nổi.

Nàng báỉ Tiểu Ân một cái thật sâu, thành khẩn nói:

- Tiểu Ân các hạ. Ta vì các tự do pháp sư đa tạ ngài đã khẳng khái.

Tiểu Ân tùy ý khoát tay chặn lại, nói:

- Người truyền tin tức xuống, ngày mốt ta sẽ mời người đến giảng bài.

Tiffany ngẩn ra, hỏi :

- Không phải ngài tự mình đi giảng bài sao?

Tiểu Ân nhìn nàng, cười nói:

- Ta không có thời gian. Tuy nhiên người có thể yên tâm. Người ta mời tuyệt đối sẽ không kém.

Tiffany do dự một chút, rốt cục cũng không dám tiếp tục đòi hỏi, đành phải làm theo phân phó của Tiểu Ân.

Sau khi Tiểu Ân trở về thuận miệng giao việc một tiếng. Bốn vị ngụy thần Tower Belli này tuy rằng trong lòng rất không muốn nhưng cũng đành thay phiên nhau ra sức gánh vác trách nhiệm này.

Còn bản thân Tiểu Ân lại một lần nữa bế quan. Tuy nhiên lần này bế quan không phải co đầu rút cổ ở ma pháp tháp mà là tiến vào ma thần thần điện khổng lồ trong đại lục thần tạo...

Trời gần hoàng hôn đưa mắt nhìn quanh, tầng tầng lớp lớp ánh tà dương nhuộm thành bảy sắc cầu vồng. Cảnh sắc huyền ảo đến say lòng người, nên thơ mà tao nhã. Núi non chập chùng như Vạn Lý Trường Thành vắt ngang nam bắc, hùng vĩ, tráng lệ. khí thế vô biên.

Trên ngọn núi cao nhất, một tòa thần điện cao lớn sừng sững như cột chống trời, như một tòa bảo tháp chọc thẳng tới trời cao.

Tòa thần điện đứng trên đỉnh núi cao nhất càng làm tăng thêm vẻ trang nghiêm của nó. làm người ta khi nhìn thấy từ đằng xa đều không khỏi dâng lên một ý niệm thành kính.

Thân hình Tiểu Ân lay động một chút đã tới đỉnh núi.

Hắn giương mắt nhìn lên, cánh cửa thần điện đóng chặt. Trước cửa có hơn một ngàn tín đồ trung thành đang cầu nguyện bằng tất cả thể xác và tâm hồn.

Từ tín ngưỡng lực cường đại quanh quẩn trên người bọn họ có thể xác định chính xác thân phận của bọn họ.

Những người này không nghi ngờ gì nữa chính là những tín đồ trung thành nhất của Cự Ma thần.

Sau khi nhìn những người này, Tiểu Ân đánh giá sơ qua một chút. Trong hơn một ngàn tín đồ trung thành này, người da đen chiếm khoảng sáu phần, còn thú nhân không ngờ cũng có tới gần bốn trăm người. Còn có mười mấy người không ngờ là nhân loại đến từ chính đại lục Hoàng Kim. thật không biết Cự Ma thần làm như thế nào mà có thể chiêu nạp được một đám người như bọn họ.

Lúc này mặt trời đang chiếu những tia sáng cuối cùng, ánh sáng tỏa khắp bầu trời như hoàng kim rơi xuống đất. Tất cả mọi người phủ phục trên mặt đất. ngâm tụng những câu ca ca ngợi thần linh.

Nghiêng tai lắng nghe, đại ý những câu ca này đều là cảm tạ thần lực to lớn của thần linh, có thể giữ cho thế giới này mưa thuận gió hoà. không tai không nạn.

Đối với những dân tộc sống dựa vào nghề nông mà nói. đó đã là ân huệ quá lớn. ít nhất là ở thế giới bên ngoài, không có khả năng có thần linh nào sẽ lãng phí thần lực quý báu của mình để bảo vệ những tín đồ bé nhỏ không đáng kể này.

Tuy nhiên sau khi nghe được đoạn ca tụng này, ngay cả Tiểu Ân cũng khẽ lắc đầu.

Thời tiết ở đại lục thần tạo đều là do Vô Danh khống chế sau lưng, hơn nữa tất cả đều trả giá bằng thần lực kết tinh.

Nếu không như thế. chuyện những người này muốn thời tiết thuận lợi như thế không thể nghi ngờ gì là việc khó hơn lên trời.

Đi thêm một chốc, hắn đã vượt qua tất cả tín đồ đang phủ phục trên mặt đất và các võ sĩ đang đứng trên bậc thang, hắn muốn mở cánh cửa thần điện ra.

Nhưng mà, ngay khi bàn tay của hắn sắp chạm vào cánh cửa của thần điện thì bên cạnh hắn lập tức có hai tên thần điện võ sĩ chạy đến.

Thần điện võ sĩ này không giống như đám võ sĩ bình thường.

Trên thần điện, võ sĩ bình thường chẳng qua là phụ trách duy trì trật tự mà thôi. Bọn họ thậm chí còn không có tư cách bước lên trên những bậc thang tiến vào thần điện.

Còn các thần điện võ sĩ khoác trên người ma pháp áo giáp cùng một màu. Trên mũ giáp, có năng lượng tinh thạch bậc cao lấp lánh, thông qua phương pháp chuyển hoá năng lượng thần kỳ nào đó mà bọn họ có thể phóng thích ma pháp vòng bảo hộ. có thể xuất ra kiếm khí có lực công kích hùng mạnh không kém ma pháp.

Có thể nói, mỗi một ma pháp võ sĩ đều là một tòa thành lũy di động, có thực lực mà người bình thường không thể so sánh.

Lúc này, bọn họ đang dùng tốc độ nhanh nhất lao về phía Tiểu Ân. Tốc độ của bọn họ không ngờ hơn xa so với võ sĩ bình thường. Đó là bởi vì trên áo giáp đã được tăng cường khinh linh thuật và gia tốc thuật. Đồng thời, bọn họ đã rút trường kiếm ra. Lưỡi kiếm lấp lánh hàn quang như vô số điểm sáng kết thành kiếm quang chém tới.

Tiểu Ân đảo mắt qua bọn họ một vòng, cảm thấy cực kỳ vừa lòng.

Theo hần biết, muốn bồi dưỡng một ma pháp võ sĩ đủ tu cách cần ít nhất mười đến hai mươi năm thời gian. Nhưng bây giờ chỉ trong thời gian hai năm ngắn ngủi, những ma pháp võ sĩ này đã thể hiện lực lượng cường đại và tốc độ phản ứng nhanh nhẹn đến mức này. Chỉ với hai điểm như thế cũng đủ biết bọn họ bình thường thao luyện chăm chỉ như thế nào.

Mắt thấy một đạo hàn quang sẽ chém tới người Tiểu Ân, hần cũng nhanh nhẹn như cá bơi trong nước, miệng khẽ niệm:

- Chiếu trạch thuật (Đầm lầy thuật)!

Tốc độ Tiểu Ân tuy rằng cũng không phải rất nhanh, nhưng nhờ biết nắm bắt thời cơ nên nhanh hơn đối phương không biết bao nhiêu lần.

Trong khi thân hình vừa uốn éo đã tránh thoát một kiếm thần tốc của bọn họ. Khiến hai thanh kiếm nặng chịch như sa lầy do ảnh hưởng của đầm lầy thuật.

Hai người kia quá sợ hãi. dốc hết toàn lực muốn rút trường kiếm trong tay ra, nhưng đáng tiếc chính là. Tiểu Ân tuy rằng thi triển chỉ là ma pháp bậc thấp, nhưng từ tay hần phóng xuất ra. cho dù là ma pháp bậc thấp, cũng không phải những người này có thể chịu đựng, cho nên bọn họ lập tức cảm thấy trường kiếm giống như toàn bộ chôn xuống đất. không thể nhổ ra.

Tuy nhiên hai người kia phản ứng cực nhanh, lập tức quăng kiếm, tay trái lướt qua hông một cái, lập tức xuất hiện một thanh chủy thủ. Tuy nhiên lúc này bọn họ cũng không dám ngu ngốc tiến lên. mà sóng vai đứng chung một chỗ. trong miệng dường như là ngâm tụng cái gì đó. Trong giây lát, chủy thủ trong tay bọn họ đã xuất hiện hào quang màu hồng hắc.

445. Chương 37: Tìm Kiếm Thần Tính (1)

Đột nhiên từ phía sau hai người kia truyền đến một tiếng hét đầy lửa giận:

- Dừng tay, dám dĩ hạ phạm thượng (CBRO: tạm dịch là coi thường bề trên, để nguyên hay hơn), sự trung thành và tôn ti trật tự của các ngươi bỏ đi đâu rồi?

Thân hình hai người kia đều run lên. Tiểu Ân lại không nói gì chỉ mỉm cười một tiếng rồi nói:

- Kim, bọn họ đều là do người dạy bảo ra sao ?

Kim cung kính hồi đáp:

- Dạ. bọn họ quả thật là con dạy bảo ra. cũng là lực lượng thủ hộ thần điện đầu tiên.

Lúc này hai ma pháp võ sĩ kia mới biết được hoá ra vị này chính là sư phụ của huấn luyện viên. Tuy nhiên trong lòng bọn họ cũng không có bao nhiêu sợ hãi, bởi vì bọn họ sùng bái Cự Ma thần, chứ không phải Tiểu Ân.

Liếc mắt nhìn hai người bọn họ một cái, Tiểu Ân đột nhiên mỉm cười, từ trên người đột nhiên nổi lên một cột sÂng không lồ mang hai màu đỏ và đen hòa quện vào nhau.

Trong nháy mắt khi cột sÂng bốc lên, tất cả mọi người có mặt ở đó đều phủ phục trên mặt đất. bọn họ đưa hai bẢn tay lên cao. sau đó không để ý đau đớn, nện thật mạnh xuống mặt đất. trong miệng không ngừng ngâm tụng những câu ca ca ngợi thần linh.

Đây là phương thức bái kiến toẢn thân cúi xuống thành tâm nhất. Nếu không phải trên người Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện khí tức của Cự Ma thần. còn có cột sÂng hồng hắc của riêng hần, vậy những người này cũng sẽ không thực hiện lễ tiết cao nhất như vậy.

Trong tiếng hoan hô và cầu nguyện của mọi người. Tiểu Ân một lần nữa bước lên bậc thang, thuận lợi đi tới cÁnh cổng của thần điện. Kim im lặng đi theo phía sau Tiểu Ân, chẳng hiểu vì sao lại khiến cho hắn cÁng tăng thêm vài phần thần bí và hùng mạnh.

CÁnh cửa thần điện chậm rãi mở ra, mười nam nhân mặc quần áo của tế tự nối đuôi nhau đi ra. Khi bọn họ nhìn thấy cột sÁng hồng hắc trên người Tiểu Ân, ai cũng không khỏi biến sắc.

Bọn họ là những người lực lượng cường đại nhất được tuyển chọn ra từ trong đám người thờ phụng Cự Ma thần. Mười tên tế tự này mà liên thủ. mượn dùng thần ân lực lượng, thì ngay cả truyền kỳ bình thường gặp phải cũng bại nhiều thắng ít.

Nhưng lúc này mười người lại giống như bao tín đồ bình thường khác, cung kính quì xuống bái lạy.

Bởi vì bọn họ đã nhận ra. hào quang hồng hắc trên người Tiểu Ân chính là dấu hiệu của Cự Ma thần, cũng tức là. phạm là người có dấu hiệu như thế chính là người phát ngôn của hắn trên thế gian này.

Tiểu Ân hướng về bọn họ khẽ gật đầu. ngạo nghễ đi vào. Giữa sân người nhiều như vậy, chỉ có hai thầy trò Tiểu Ân và các tế tự mới dám cử động, còn về phần những người khác, kể cả các thần điện võ sĩ đều đem toàn bộ thể xác và tinh thần ra cầu nguyện.

Rất nhanh, Tiểu Ân được mọi người dẫn tới đại sÁnh của thần điện.

Tòa đại sảnh tràn ngập năng lượng cường đại của Cự Ma thần. Nếu chỉ nói đơn thuần về mặt cường độ năng lượng, tình trạng Cự Ma thần lúc này cũng không kém hơn khi hắn kiến tạo thế giới của thần chút nào.

Phía trước đại sảnh, không ngờ không phải pho tượng, mà là một cÁnh cổng Ánh sÁng rực rỡ khắp bốn phương.

CÁnh cổng Ánh sÁng này nhìn như vô cùng yên ả. Lúc này bất chợt tòa sÁng rực rỡ, như muốn thông báo cho mọi người biết về sự tồn tại của nó.

Tiểu Ân hướng về cửa sÁng cúi mình bái một cái thật sâu. Hào quang trên người hắn theo động tác này mà rực rỡ hẳn lên. biểu hiện ra Tiểu Ân được thần ân cường đại đến mức nào.

Mười vị tế tự dùng Ánh mắt hâm mộ nhìn về phía Tiểu Ân, trong đó một người lợi hại nhất lại tràn đầy vui thích.

Đợi đến khi tất cả hào quang bình thường trở lại. vị tế tự kia cung kính tiến lên, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài có thần ân vượt rất xa tất cả chúng ta cộng lại. Ngài mới là người thần linh thưởng thức và tín nhiệm nhất. Cho nên, ta thỉnh cầu ngài, cứ như vậy ở lại thần điện đi. Ngài nhất định có thể trở thành một vị giáo hoàng vĩ đại nhất.

Khóe miệng Tiểu Ân hiện ra vẻ dở khóc dở cười. Hắn và Cự Ma thần vốn là một thể. đương nhiên là tín nhiệm mình nhất rồi. Về phần khiến hắn ở lại một chỗ, đảm nhiệm cái chức giáo hoàng kia. đó hoàn toàn là nói đùa mà.

Nhẹ nhàng, dường như là để tránh cho vài người phía dưới bị kinh hãi, Tiểu Ân chậm rãi nói:

- Cự Ma thần đại nhân đã chọn lựa cho mình một vị giáo hoàng ưng ý nhất rồi. Chuyện này các người không cần nói đến nữa.

Cả đám tế tự lập tức khúm núm đồng ý. Bất kể là ai cũng không có đảm lượng dám nghi ngờ quyết định của thần linh đại nhân.

Tầm nhìn của thần linh đại nhân khẳng định là đúng...

Điều này đã khắc sâu vào xương tủy bọn họ. rất khó có thể từ bỏ.

Tiểu Ân hơi hơi vung tay lên. nói:

- Các người đều lui ra đi, ta có việc cần bẩm báo với Cự Ma thần đại nhân.

- Dạ !

Mấy tên tể tự không chút nghi ngờ hấn, lập tức trật tự lui ra ngoài. Nhưng Kim thì trong lòng hồ nghi, không khỏi có chút do dự.

Tiểu Ân vẫn chưa để ý, chỉ hỏi:

- Có chuyện gì sao?

Kim nhìn cánh cổng ánh sáng đang tỏa hào quang khắp nơi, muốn nói gì đó lại thôi.

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Chuyện người muốn nói, có phải là chuyện quan hệ với Cự Ma thần có phải không?

Kim ngẩn ra, không thể tưởng được mấy tên tể tự kia vừa rồi đi. Tiểu Ân đã bắt đầu gọi thẳng tên thần linh. Điều này chứng tỏ hấn vừa rồi thành kính căn bản là ngụy trang mà thôi.

- Sư phụ, hoá ra ngài thật sự không phải tín đồ của Cự Ma thần.

Tiểu Ân tức giận đến trợn trắng mắt. Minh đâu có biến thái đến độ tự mình làm tín đồ cho mình?

Kim tiến lên, kể lại tỉ mỉ những sự tình xảy ra trong mấy năm gần đây ở đại lục thần tạo và mơ hồ chỉ ra, nếu cứ dựa theo xu thế này mà phát triển, như vậy sẽ có một ngày, đại lục thần tạo sẽ biến thành đại bản doanh của Cự Ma thần.

Tiểu Ân nghe ra lo lắng trong lòng hấn, trầm ngâm một chút rồi nói:

- Kim, ta biết ngươi lo lắng cái gì. nhưng ngươi yên tâm đi. hết thảy đều ở trong lòng bàn tay của ta. Hơn nữa toàn bộ sinh linh trong đại lục thần tạo đều trở thành tín đồ của Cự Ma thần thì đối với ta mà nói, cũng chỉ có trăm lợi mà không một hại.

Kim cái hiểu cái không gật gật đầu. hấn thở phào một cái. khúc mắc lập tức cởi bỏ.

Tuy rằng hấn cũng không hiểu Tiểu Ân vì sao nói như vậy, cũng không biết hấn đến tột cùng thi triển thủ đoạn gì mà dường như ngay cả Cự Ma thần cũng đã trở thành một cỗ lực lượng dưới trướng hấn, nhưng Kim tin tưởng, nếu sư phụ nói thế, như vậy hấn nhất định có thể làm được!

Đây chính là lòng tin kì diệu sinh ra từ sự sùng bái vô tận của năm đệ tử bọn hấn và Tam Toàn Phong dành cho Tiểu Ân.

Sau khi Kim rời khỏi, Tiểu Ân vung chân đạp vào cánh cửa ánh sáng. Ngay sau đó, hấn liền trực tiếp đi tới tầng cao nhất của thần điện.

Vốn dĩ cửa ánh sáng nối thẳng với thế giới của thần. Nhưng hiện giờ Cự Ma thần còn không có thế giới của mình, cho nên chẳng qua thuần túy chỉ là một mảnh lối để trang trí mà thôi.

Ở tầng cao nhất, thân hình cao lớn của Cự Ma thần đang đứng thẳng tắp như cây tùng cây bách. Ánh mắt hấn trông về phía xa xa trên người tự nhiên có một cỗ khí thế mạnh mẽ không gì có thể xâm phạm toát ra. Tín ngưỡng lực khổng lồ lớn vờn chung quanh hấn, tuy rằng không còn thế giới của thần, nhưng phong thái hấn biểu hiện không khác Cự Ma thần chân chính của ngày xưa.

Tiểu Ân yên lặng cảm ứng thần lực mệnh mông như đại dương chung quanh thân thể hấn, trong lòng thâm than một tiếng.

Nếu ngày xưa Cự Ma thần không phải vì dựng thần quốc mà hao hết thần lực, cuối cùng bị ba người bọn họ thừa dịp vây công, vậy ba người bọn họ đi giết thần, khẳng định là ngược lại bị thần giết.

Theo thực lực không ngừng nâng cao, Tiểu Ân cũng dần dần hiểu được năng lực như trời biển của thần linh, chính là bởi vì như thế. cho nên Tiểu Ân mới cảm nhận được sâu sắc sự đáng sợ của thần linh. Đối với chuyện ngày xưa mình cả gan làm loạn luôn cảm thấy rét lạnh cả trái tim.

446. Chương 37: Tìm Kiếm Thần Tính (2)

Hắn thở dài một tiếng, đi tới trước mặt Cự Ma thần. Ánh mắt hai người vừa chạm vào nhau, lập tức bắt đầu quá trình trao đổi không tiếng động.

Tuy rằng bọn họ cùng có một linh hồn, nhưng sau một khoảng thời gian cách xa nhau, ngược lại không thể như người thường tùy ý liên hệ.

Đây là tác dụng của thần lực của thần linh, tuy rằng khiến bản thân có uy lực to lớn, nhưng cũng đồng thời bởi vì sức mạnh của năng lượng mà làm biến mất một số năng lực.

Tuy nhiên, khi hai người cùng ở đại lục thần tạo thì lại có thể giao lưu không hề trở ngại.

Trong rằng mắt dao động cảm giác đã kết nối. tinh thần ý thức hai bên nhanh chóng hòa quyện, truyền đạt cho nhau những chuyện đã trải qua trong khoảng thời gian này.

Đại lục thần tạo cũng chẳng có việc gì, Cự Ma thần sau khi có được một lượng lớn Tinh thạch bậc cao đã phối hợp với linh sa. trang bị chu đáo cho toàn bộ một ngàn tên ma pháp võ sĩ.

Đám võ sĩ này tuy rằng tín ngưỡng thành kính, rèn luyện cũng vạn phần cố gắng, nhưng bởi vì thời gian quá ngắn, cho nên chỉ có thể ra sức chiến đấu nhiều nhất cũng chỉ tương đương với một ít ma pháp sư tam tinh, tứ tinh (ba sao. bốn sao) bình thường mà thôi, căn bản là không thể so sánh với thủ tịch võ sĩ Harden dưới trướng nữ thần Ánh Trăng.

Tuy nhiên, ở thế tục nhân gian có được một đội quân tương đương với ma pháp sư bình thường đã là một chuyện cực tốt rồi. Chỉ có điều sau khi đạt tới trình độ như Tiểu Ân và Cự Ma thần thì chuyện này liền trở nên bé nhỏ không đáng kể.

Sau khi Cự Ma thần cảm ứng được những chuyện Tiểu Ân đã trải qua, trong mắt lập tức lộ ra vài phần chờ đợi.

Hắn đương nhiên hiểu được. Tiểu Ân trăm phương ngàn kế lấy toàn bộ năm hắc ám thần tính đến tột cùng là vì cái gì.

Cổ tay vừa lật. trong tay Tiểu Ân đã xuất hiện một điểm sáng, đây chính là hắc ám dung hợp thần tính.

Cự Ma thần duỗi ra bàn tay, nhận lấy thần tính này. Sau đó hắn mở miệng ra. lập tức nuốt vật ấy vào bụng.

Hiện giờ Cự Ma thần đã thành công luyện ra một thần cách chất lượng kém.

Tuy rằng cũng không phải luyện một lần, mà là chia làm mười hai lần luyện. và hao phí rất nhiều thần lực kết tinh mới có thể kết nối các mảnh thần cách thành một khối thần cách thấp kém, nhưng bất kể từ góc độ nào mà nói, trừ chuyện không có quốc gia của thần ra. thực lực của Cự Ma thần đã vượt xa các thần linh vừa mới nhen nhóm thân hòa bình thường.

Dù sao, cho dù là thần linh vừa mới tiến giai thành công, tiến vào thần giới cũng không có khả năng có những mảnh vỡ thần cách mới không ngừng cuộn cuộn bổ sung. Con đường tiến giai sau khi trở thành thần linh của bọn họ thường là dài mênh mông đặng đặng.

Tiểu Ân yên lặng thể ngộ biến hóa trên người Cự Ma thần. Trên mặt hắn rốt cục lộ ra vẻ lo lắng. Tuy rằng đã luyện ra một thần cách thấp kém thành công, khiến thần lực bản thân đạt tới một trình độ rất khủng bố nhưng trong quá trình Cự Ma thần tiến hành dung hợp thần tính cũng không thuận buồm xuôi gió.

Lúc này hai thần tính bất đồng tuân ra lực lượng cường đại bài xích lẫn nhau. May mắn là, thần tính hắc ám cướp đoạt vốn thuộc về một loại bản mạng thần tính của Cự Ma thần, việc khống chế tự nhiên có ưu thế rất lớn. Còn thần tính hắc ám dung hợp tuy rằng khó có thể khống chế, nhưng chủ nhân thực sự của thần tính đó đã chết, hơn nữa Tiểu Ân cố ý khống chế giảm lực lượng của thần tính này tới mức thấp nhất có thể cho nên khi hai bên đối lập. Cự Ma thần mới có thể miễn cưỡng khống chế được.

Nhưng chỉ là gần như khống chế được trong thời gian trước mắt thôi. Khoảng cách đến chân chính dung hợp còn kém xa vạn dặm. Hơn nữa Tiểu Ân mơ hồ dự cảm, do ảnh hưởng bởi thể chất của bản thân Cự

Ma thần mà ngay cả sau này hắc có may mắn thành thần thì cũng không có khả năng phát triển hơn nữa trong tương lai.

Nhưng Tiểu Ân lại hi vọng hắc có thể trở thành thần linh hắc ám có được chín thần tính hắc ám. Việc này không phải chỉ khó khăn một chút mà về cơ bản chính là một nhiệm vụ không có khả năng hoàn thành.

Dù sao, trước khi thành thần, Cự Ma thần chẳng qua chỉ là một quỷ thần bình thường mà thôi, cũng không có được tứ đại chí tôn linh vực. cũng không phải ngũ trọng thuộc tính thượng cổ quỷ thần.

Trầm ngâm suy nghĩ hồi lâu, trong mắt Tiểu Ân rốt cục lộ ra vẻ quyết đoán.

Vô Danh từng nói qua, nếu muốn cho hai loại thần tính hoàn mỹ dung hợp, như vậy phải giao cho bọn họ linh hồn đồng dạng. Nếu mỗi linh hồn không chế một thần tính, mà hai linh hồn này lại do một thể sinh ra, vậy tuyệt đối sẽ không có phiền toái gì cả.

Ban đầu Tiểu Ân đối với chuyện này cũng không quá để ý, bởi vì hắc cảm thấy trong một cơ thể có đồng thời từ hai linh hồn hoàn chỉnh trở lên không khỏi có chút cảm giác là lạ.

Mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, nhưng hắc tin tưởng, mình tuyệt đối không muốn trong một thân thể có hai linh hồn.

Đương nhiên, Cự Ma thần cũng nghĩ như thế, bởi vì cho dù là thần linh thân thể cũng thế thôi. Nhưng hiện giờ xem ra. có lẽ tầm nhìn của Vô Danh quá cao, bởi vì hắc đã sớm biết, trừ phi áp dụng phương thức như vậy, nếu không bằng vào nền tảng của Cự Ma thần, căn bản là không thể trông mong gì chuyện trở thành hắc ám chủ thần.

Lấy u linh thể ra. Tiểu Ân phân ra một tia linh hồn. Chỉ lấy ra một chút như tơ tằm, đối với linh hồn hoàn chỉnh cũng không có nhiều ảnh hưởng, chỉ cần an tâm nghỉ ngơi vài ngày là có thể hoàn toàn khôi phục lại một chút tổn thất ấy.

Cũng như vết rách nhỏ trên cánh tay. qua vài ngày là có thể đóng vảy rồi.

Dưới sự giúp đỡ của một lượng lớn mảnh vỡ thần cách, một tia linh hồn cuối cùng cũng hình thành một linh hồn hoàn mỹ mới thành công.

Nhìn lại một linh hồn hoàn mỹ vừa thành hình, Tiểu Ân cũng thầm thở dài. Trên thế giới này e là trừ mình ra cũng chẳng còn có người thứ hai nào có được nhiều linh hồn hoàn mỹ như vậy.

Linh hồn này chậm rãi bay tới người Cự Ma thần, lấp lóe vài cái trên người hắc rồi lên vào trong đó. tiến thẳng đến chỗ thuộc tính hắc ám dung hợp.

Khi hai thứ này gặp nhau gần như là ngay lập tức bắt đầu dung hợp lẫn nhau. Kết quả này vượt xa những dự đoán trước đây của Tiểu Ân.

Thần tính Hắc ám dung hợp dù sao cũng là một thần tính đã mất đi hết thấy. Chỉ còn tồn tại dưới hình thái điểm sáng mà thôi, nếu gặp thần tính khác có thể dựa vào bản năng để chống cự và bài xích, nhưng sau khi gặp linh hồn cường đại lập tức dung hợp. không hề chống cự.

Năng lượng cường đại không ngừng trao đổi và bồi dưỡng thần tính và linh hồn. Hai bên giống như là hai người yêu nhau thắm thiết nhất trên thế giới này, không gì có thể chia cắt.

Thật lâu sau. hai thứ này rốt cục hoàn toàn quyện lại thành một thể, tuy hai mà một.

Đến đây, hai linh hồn hoàn mỹ trong cơ thể Cự Ma thần rốt cục cũng chạm vào nhau.

Không có chuyện dung hợp vào nhau như dự đoán, cũng không có chuyện hai bên tranh đoạt một thân thể.

Đối với nhân loại mà nói, trong một cơ thể ẩn chứa hai linh hồn trở lên, cuối cùng hoặc là điên mà chết, hoặc là tâm thần phân liệt.

Nhưng đối với thần linh mà nói. Vấn đề này lại có thể sử dụng biện pháp đơn giản để giải quyết.

Cự Ma thần lấy ra một không gian trang sức. ngửa đầu trút những hạt tròn như hạt mưa trong đó xuống cái mồm đang ngoác to của hắc.

Tiểu Ân liếc mắt một cái, những hạt kia đều trong suốt và sáng bóng, không ngờ đều là thần lực kết tinh quý giá nhất. Chỉ e cũng chẳng có mấy người có thể điên cuồng cắn nuốt thần lực kết tinh như Cự Ma thần vậy. Cũng may bọn họ tài sản giàu có. cũng hiểu được chuyện gì nặng chuyện gì nhẹ, cũng không quá keo kiệt với việc này.

Năng lượng cường đại trong cơ thể Cự Ma thần bốc lên, hào quang trên người hắn lập tức dao động kịch liệt.

447. Chương 37: Tìm Kiếm Thần Tính (3)

Cự Ma thần đứng lên, hắn bước về phía trước một bước, một bước không chút để ý này lại khiến Tiểu Ân vô cùng cảm khái.

Một bước này của hắn, dường như cũng không phải bản thân hắn di động, mà gần như chỉ là một cái bóng hư ảo lướt tới mà thôi.

Nhưng, sau khi cái bóng hư ảo này rời khỏi bản thể liền nhanh chóng bắt đầu đầy đặn lên, trong thời gian ngắn ngủn đã biến thành một Cự Ma thần chân chính.

Hai mắt Tiểu Ân sáng lên. Hắn biết, đây mới là phân thân, phân thân chân chính của thần linh, cao minh hơn xa so với phân thân do mình thông qua linh hồn đồn trú sinh ra.

Cẩn thận cảm ứng sự thay đổi của hai phân thân này, trên mặt Tiểu Ân dần dần lộ ra một nụ cười khổ.

Hắn rốt cục cũng hiểu lời Vô Danh nói khi xưa, vì sao hắn lại nói Cự Ma thần có thể thông qua phương pháp hấp thu thần tính mà trở thành chủ thần hắc ám mà thần linh khác lại làm không được.

Hoá ra nguyên nhân thực sự chính là chuyện này .

Tu vi hai phân thân của Cự Ma thần cũng không có gì khác nhau, ngay cả khí tức tỏa ra từ trên người cũng cường đại tương tự nhau.

Nhưng, thực lực của bọn họ so với cùng bậc lại kém hơn rất nhiều, đã không còn là thần linh có thần cách kém chất lượng nữa mà chỉ là sinh mệnh gần như có được sáu mánh võ thần cách.

Nói cách khác, dùng loại phương pháp này để dung hợp thần tính, như vậy không chỉ đơn giản là trong một cơ thể có nhiều linh hồn, nếu thực sự muốn dung hợp làm một. như vậy nhất định phải có số mánh võ thần cách nhiều hơn so với người khác gấp bội.

Nếu chiếu theo biện pháp của Vô Danh, lợi dụng việc chiếm đoạt thần tính để Cự Ma thần thăng tiến thành chủ thần hắc ám, như vậy hắn nhất định phải bồi dưỡng ra chín linh hồn hoàn mỹ, mặt khác có nhiều hơn chín thần cách, như vậy mới có hy vọng thành công. Chín linh hồn, chín thần cách...

Ha ha, trừ Tiểu Ân hắn ra, e là cũng chẳng có ai gánh vác nổi.

Mấy ngày tiếp theo, Tiểu Ân hoàn toàn ở trong thần điện.

Hai tháng sau. trước mặt Tiểu Ân đã có sáu Cự Ma thần.

Mỗi một Cự Ma thần đều nắm một thần tính, hơn nữa mỗi người đều đã ngưng luyện một thần cách thấp kém.

Bất cứ lúc nào sáu Cự Ma thần này cũng có thể ngưng tụ thành một người, cũng có thể phân liệt thành sáu người bất cứ lúc nào. Tuy nhiên, nếu xét về thực lực mà nói, như vậy khi sáu phân thân ngưng tụ làm một thì cũng chỉ hơi mạnh hơn một chút.

Sau khi đạt tới bước này. Tiểu Ân cũng là thở phào một hơi nhẹ nhõm. Hơn hai tháng cố gắng, dù sao cũng không có uổng phí.

Tuy nhiên sau khi làm xong hết thấy những chuyện này. Tiểu Ân cũng không có tạm dừng. Sau khi hắn cẩn thận xem xét đánh giá và cân nhắc lại mọi chuyện, rốt cục quyết định, mang theo Cự Ma thần, Day Ville cùng nhau đi tới khu mộ của ngục thần.

Bọn họ có hai mục tiêu. Một đương nhiên là thế giới của thần ở bình đài nhỏ kia.

Khi thần linh cô đọng thế giới của bản thân hắn không thể nghi ngờ là lúc tập trung nhất, cũng là lúc bản thân thần linh suy nhược nhất.

Ngày xưa cũng chính bởi vì Cự Ma thần phải dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, xây dựng thế giới của thần, cho nên mới sẽ bị tiêu hao hầu hết thần lực, cuối cùng bị đám người Tiểu Ân thừa cơ ra tay. Cho nên nếu ở nơi này có sẵn thế giới của thần, vậy Tiểu Ân cũng sẽ không tính chuyện để Cự Ma thần mạo hiểm.

Tuy nhiên, trước khi thu hoạch thế giới của thần, bọn họ còn cần phải hoàn thành một chuyện trọng yếu nhất, đó chính là nghĩ biện pháp thu hoạch ba cái thần tính trước, để Cự Ma thần quy tụ đủ chín thần tính, ngày sau mới có hi vọng có được thần cách hoàn mỹ, trở thành chủ thân chân chính của hắc ám.

Nếu là người bình thường, muốn tìm kiếm thần tính tự nhiên là khó như lên trời, nhưng Tiểu Ân lại tin chắc rằng có thể tìm thấy thứ mình muốn trong khu mộ của ngục thần.

Dù sao, nơi này thật sự là quá lớn. Vong linh trong đó có thể nói là tàng long ngọa hổ. Khẳng định sẽ có sự tồn tại của vong linh đã chuyển hóa thuộc tính bản thân thành thần tính.

Đương nhiên, bọn chúng chắc chắn đều là những nhân vật xuất sắc nhất trong thế giới vong linh. Thứ bọn chúng còn thiếu, chính là thần cách, chỉ cần có được thần cách, bọn họ liền nhất định có thể châm thần hỏa, kiến tạo thần quốc, thành tựu thần thể chân thần.

Tiểu Ân sở dĩ mang theo Cự Ma thần đích thân đến nơi đây. đó là bởi vì chỉ có hắn mới có thể cảm ứng được thần tính ở nơi nào. Nếu không thực cứ tìm hết người này đến người khác như mò kim đáy bể. vậy vĩnh viễn cũng đừng mong thu hoạch được gì.

Quả nhiên, trời sinh ra đã thuộc về hắc ám hệ, Cự Ma thần vừa đi tới khu mộ của ngục thần lập tức trở nên sinh khí dồi dào. nhanh nhẹn hoạt bát hẳn lên.

Hắn không giống như Tiểu Ân và Day Ville ẩn dấu hành tung, mà không ngờ cứ vậy không hề cố kỵ phiêu đảng trong không trung len lỏi qua vô số bình đài.

Khiến Tiểu Ân và Day Ville xấu hổ chính là. đám vong linh qua lại trong hư không phụ trách tuần tra vừa nhìn thấy Cự Ma thần, lập tức là bị dọa đến mức gà bay chó chạy.

Theo lời đám người Luo Sise và Beica nói, đám vong linh này một khi gặp được sinh vật còn sống, lập tức phát ra tín hiệu, triệu tập cả đám vong linh nhóm lại, hè nhau đánh sống chết với sinh linh còn sống đó.

Ngày xưa bọn họ có thể trốn thoát là do có vận khí rất lớn.

Mặc dù sinh linh cấp cao nhất trong đám vong linh sinh vật đang phụ trách tuần tra cũng chỉ là vong linh đế vương, tương đương với nhân loại cấp bậc truyền kỳ. nhưng trong biển mộ mờ mịt vô biên, đám người Tiểu Ân không tin là không có vong linh cấp bậc ngục thần tồn tại.

Cho nên sau khi bọn họ tiến vào, vốn dĩ định là âm thầm hành động nhưng sau khi Cự Ma thần vừa xuất hiện, bất kể hắn âm thầm như thế nào, khí tức thần linh trên người cũng khó có thể ẩn dấu. Đám vong linh tuần tra một khi vừa cảm ứng được gì đó ở đằng xa, liền lập tức là chạy trời chết.

Nhìn thấy Cự Ma thần không ngờ có sức uy hiếp cường đại như vậy. Tiểu Ân nửa mừng nửa lo. một ý tưởng khác lập tức hình thành trong đầu hắn.

Tùy tiện tìm một bình đài lớn, diện tích mặt bình bằng cỡ năm cái sân bóng đá, kiến trúc bên trong cũng không suy sụp đến mức hủy diệt, bởi vậy có thể thấy được, nơi đây chắc chắn có chủ nhân, hơn nữa chủ nhân khẳng định là cường giả cấp bậc truyền kỳ.

Sau khi Cự Ma thần vừa giáng lâm, lập tức hiển lộ thần uy của hắn ra ngoài.

Hắn lúc này ngưng tụ sáu phân thân thành một thể, trong cơ thể có sáu linh hồn, sáu thần cách thấp kém và sáu thần tính khác nhau.

Nhưng bởi vì sáu linh hồn đều là đồng căn đồng chủng, từ một gốc sinh ra, hỗ trợ lẫn nhau, bất kể là phương diện kết nối hay là phối hợp đều không có một chút vấn đề, gần như có thể nói là thực giống như là một người.

Đương nhiên, điều này chỉ là nói với người ngoài như thế mà thôi, nếu thật sự gặp phải cường giả cùng giai với hắn như vậy một người chia ra làm sáu rõ ràng là một nhược điểm.

Tuy nhiên, tuy thần uy của thuộc tính tương đối phức tạp. nhưng áp chế một chút đám vong linh nơi này vẫn là quá dư dả.

Sau một lát, dưới sự áp bách của thần uy, vong linh thống trị phiên lãnh địa này không thể không xuất hiện trước mặt Cự Ma thần trong bộ dạng run cầm cập.

Âm thanh như sấm rền của Cự Ma thần chợt vang lên. giống như sấm vang giữa trời nắng, tự nhiên tạo ra uy thế khổng lồ cho hắn.

- Vong linh ngục thần đâu rồi? Bọn họ ở chỗ nào?

Cự Ma thần đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp nói ra ý đồ lần viếng thăm này. Trong câu nói thể hiện rõ ý không phân rõ phải trái của hắn, ta cần tìm vong linh ngục thần gây phiền toái, đừng nói cho ta biết người không biết...

Vị vong linh đế vương kia ngơ ngác kể lại một chút tình hình vong linh ngục thần ở chỗ này.

448. Chương 38: Khu Vực Trung Ương (1)

Vì biểu đạt lòng trung thành của hắn cũng như chứng minh hắn không nói dối, hắn thậm chí còn xuất ra tất cả tài sản của mình.

Ở trăm năm trước, khối khu vực này có một vị vong linh hùng mạnh, nhưng sau khi hắn thăng tiến tới cấp bậc ngục thần liền chủ động rời đi. Không chỉ có một mình hắn mà ngay cả đại binh đài và nơi hắn trú ẩn cũng đều toả bộ rời khỏi.

Do đó. mới dẫn đến một đoạn thời gian các vong linh đế vương tranh đấu giành quyền quản lý cả khu vực.

Đám người Tiểu Ân tự nhiên không có hứng thú hỏi thăm mấy vấn đề này. xem thái độ người này tốt bụng, mà tình hình trước mắt của hắn lại không hề cần hấp thụ vong linh tinh hoa. Tiểu Ân cho phép người này rời khỏi, cũng không có đuổi tận giết tuyệt.

Tuy nhiên sau khi rời khỏi bình đài. ngay cả Tiểu Ân cũng có cảm giác bó tay không biện pháp. Bởi vì vị vong linh cấp bậc truyền Kỳ kia cũng không biết khối khu vực đó đến tận cùng là ở nơi nào ?

Lấy thân phận vong linh đế vương như hắn còn không biết, vậy có thể biết đến khẳng định là ít ỏi không có mấy ai.

Chờ đợi một lát . mắt Tiểu Ân sáng lên. lại như trước tìm Vô Danh đến.

Quả thật không thể sử dụng Vô Danh đưa ra tuyến đầu đánh nhau. Tuy rằng hắn khoe khoang một kích kia đủ sức để hủy thiên diệt địa. phá hủy tinh cầu như phá hủy món đồ chơi mà thôi nhưng đáng tiếc chính là, một kích long trời lở đất này cũng chỉ có một kích mà thôi.

Một kích không trúng, vậy không còn có cơ hội lần thứ hai. Cho nên trong mắt Tiểu Ân, Vô Danh chỉ có thể xem như một thứ có công dụng đáng sợ tương đương với vũ khí hạt nhân mà thôi.

Hơn nữa. tác dụng của vũ khí hạt nhân này còn phải tìm hiểu thêm mới có thể tin tưởng được.

Tuy nhiên, trừ chiến đấu ra, cái việc hỗ trợ tìm đường này giao cho Vô Danh đi làm quả thật là vừa đúng. Không lâu sau. Vô Danh vừa biến mất lại một lần nữa xuất hiện, giao cho hắn một bộ bản đồ địa hình. Sau đó. hắn liền hoàn toàn biến mất. không trở ra nữa.

Tiểu Ân cảm ma pháp thư lục nhìn nửa ngày, ghi tạc nội dung chi tiết bên trong vào trong óc.

Hoá ra chỗ mà ban đầu bọn họ xuất hiện chẳng qua là một mảnh đất ở rìa khu mộ của ngục thần rộng lớn mà thôi. Cho nên vong linh cường đại nhất sản sinh ra từ nơi này cũng chỉ là vong linh cấp truyền kỳ. Nhưng nếu tiếp tục đi sâu hơn nữa, như vậy ở rất sâu trong sẽ xuất hiện vong linh bậc càng cao. Những kẻ này mới là lực lượng đỉnh cao chân chính trong khu mộ của ngục thần.

Có bản đồ địa hình và không có bản đồ địa hình có thể nói là khác nhau như trời và đất. Kỳ thật toàn bộ mộ địa là khối hình tròn cầu thành.

Khu vực trung ương chân chính cũng không phải quá lớn. Nhưng có thể sinh tồn ở khu vực trung ương, ít nhất cũng là vong linh đã đạt tới cấp ngục thần, thậm chí còn có cấp bậc cao hơn như thượng cổ ngục thần.

Đám người Tiểu Ân căn cứ vào phương hướng trên bản đồ địa hình mà đi tới. Sau mấy ngày rớt cục cũng đi tới một vùng đất được Vô Danh xác định là khu vực trung ương.

May mà Vô Danh biết nơi này không gian hỗn loạn, cho nên cấp cho hắn bản đồ địa hình là loại có đấnh dấu có thể di động (CBRO: như chơi game có map), dùng một điểm sắnh đấnh dấu vị trí của Tiểu Ân, như vậy mới không có khả năng bị lạc.

Khi bọn họ đi tới khu vực trung ương lập tức phát hiện nơi này không giống những chỗ bình thường.

Giữa khu vực trung ương và bên ngoài có một đường ranh giới vô cùng rõ ràng, ở bên trong tầm nhìn dường như bị hạn chế rất nhiều, âm khí dày đặc khiến cảm giác tự nhiên cũng thấp tới mức cùng cực. Nếu là ma pháp sư bình thường đến nơi đây. đừng nói là chống lại vong linh luôn coi con người là kẻ địch, chỉ sợ chỉ cần chống đỡ âm khí dày đặc của chỗ này thôi cũng đủ để cho người ta đau đầu.

Ba người sóng vai đi vào khu vực trung ương, hai mắt Cự Ma thần khép hờ, sau một lát liền lặng lẽ mở ra. Tiểu Ân và Day Ville cũng đồng thời lộ ra vẻ tươi cười. Bởi vì bọn họ đã cảm ứng được ý niệm mà Cự Ma thần vừa truyền lại.

Ở trong này. quả nhiên có thần tính mà bọn họ cần tìm tồn tại!

Ở khu vực trung ương, số bình đài to lớn sừng sững nhiều hơn trong tưởng tượng của mọi người rất nhiều.

Ở đây không có bình đài loại nhỏ và trung bình, cho dù là bình đài kém cỏi nhất cũng ít nhất là chiếm cả ngàn mẫu đất. khắp nơi là những kiến trúc nguy nga.

Tuy nhiên cho dù là bình đài như vậy. Cự Ma thần căn bản là chẳng thèm để mắt tới. Hắn chỉ để ý vài chỗ, nhưng tất cả đều là những bình đài khổng lồ nhất ở nơi này.

Tiểu Ân hơi cảm ứng một chút, không khỏi thầm cười khổ. Những bình đài mà Cự Ma thần nói đến gần như là diện tích tương đương với hơn phân nửa công quốc Louis. Có thể chiếm cứ địa bàn rộng lớn như thế thì chủ nhân của nó e là cũng không phải hạng thiện lương gì.

- Tiểu Ân, bên trong có thần lực.

Cự Ma thần đột nhiên truyền đến một câu nói khác:

- Đây là thần lực của chân thần, ở mấy bình đài thật lớn này đều có.

Tiểu Ân lập tức nhú mày lại.

Nếu chỉ là ngục thần, như vậy có Cự Ma thần bên cạnh, có hơn trăm ngàn thần lực kết tinh, giúp đỡ. hắn tuyệt đối sẽ không sợ hãi. Nhưng nếu đã có dấu tích thần lực của chân thần, vậy thì này hết thấy sẽ phải cẩn thận.

Cân nhắc lưỡng lự một lúc lâu. Tiểu Ân quyết định, không chọn cách giết thẳng một đường xông vào. Bởi vì hắn có một loại cảm giác mơ hồ rằng ở bên ngoài muốn hô mưa gọi gió thế nào cũng được, cũng không ai để ý chút nào nhưng nếu ở trong này mà tùy tiện chém giết thì chỉ e sẽ gặp phải sự can thiệp của đối thủ còn mạnh hơn cả mình.

Đối thủ có thể lợi hại hơn cả thượng cổ nguy thần thì rõ ràng là chỉ có chân thần mà thôi. Sau khi để Cự Ma thần vào đại lục thần tạo xong, Tiểu Ân và Day Ville cùng nhau bay đến một cái bình đài lớn siêu cấp mà Cự Ma thần đã cảm ứng được thần tính trên đó.

Hai người bọn họ đeo nhẫn nguy trang, bản thân mình lại kìm chế khí tức, đương nhiên không có vong linh nào có thể nhìn thấu thân phận và thực lực bọn họ. Vừa bước vào bình đài này, bọn họ liền có phát hiện tình hình ngoài ý muốn. Tình hình trong này dường như cũng không phải hoàn toàn giống như bên ngoài. Tuy rằng ở bên trong này đều là vong linh, nhưng vong linh ở chốn này rõ ràng có trí tuệ bậc cao. Hơn nữa nhìn chung cấp bậc của bọn họ tuyệt đối không thấp, về cơ bản đều tương đương với nhân loại cấp đại ma pháp sư bậc một.

Hai người bọn họ không chế khí tức toát ra ngoài dừng ở mức trên ma đạo sĩ. Ánh mắt tuyệt đại đa số vong linh nhìn bọn họ đầy sự sợ hãi với cường giả.

Hai người nhìn nhau rồi lập tức phân công nhau chia ra mà đi. Bọn họ phải hỏi thăm một chút xem kẻ thống trị chốn này rốt cục là ai. Bởi vì muốn đạt được thần tính tinh khiết chỉ có thể tìm cách lấy được trên người cường giả mạnh nhất. Mà ở chốn này, đương nhiên là cường giả làm trùm. Kẻ nào có thể thuận lợi chuyển hoá thuộc tính thành thần tính thì chắc chắn trăm phần trăm kẻ đó chính là kẻ thống trị bình đài này.

Sau khi rời khỏi Day Ville, Tiểu Ân đang suy nghĩ nên làm như thế nào để hỏi thăm tin tức. Tìm một vong linh tâm sự, nói hươu nói vượn để tra tin tức? Hay là dùng biện pháp trực tiếp nhất tìm một tên vong linh gần nhất để hỏi thẳng cho rõ?

Đột nhiên, từ phía trước có từng đợt năng lượng dao động trườn đến. Cổ năng lượng dao động này cũng không phải rất lớn, nhưng cũng tương đối dài.

Hơn nữa càng làm cho Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái chính là, khí tức mãnh liệt này rõ ràng không phải là sinh ra trong lúc quét đầu nhưng không ngờ lại khiến hắn có chút cảm giác quen thuộc.

449. Chương 38: Khu Vực Trung Ương (2)

Dưới sự sai khiến của lòng hiếu kỳ. Tiểu Ân đi tới chỗ phát ra năng lượng dao động.

Đó là một tòa nhà thật lớn cao ba tầng lầu. Nhìn từ bên ngoài, phía trên tòa nhà có một ký hiệu rất lớn không biết nghĩa là gì. Phụ trách bảo vệ nhà lầu này chính là bốn vong linh cấp bậc đại ma pháp sư. Bọn họ mặc trang phục y như nhau, trường bào đen sẫm che kín toàn thân bọn họ.

Tiểu Ân phát ra tinh thần ý niệm, nhưng khi tinh thần ý niệm của Tiểu Ân đi tới vách tường thì bị bắn ngược trở về. Trên vách tường không ngờ có bố trí trận pháp phòng ngự.

Nếu Tiểu Ân muốn mạnh mẽ xông vào, tự nhiên là không có bất cứ vấn đề gì. Trận đồ này cho dù lợi hại đến đâu đi chăng nữa. Chẳng lẽ còn có thể mạnh hơn hắn?

Nhưng Tiểu Ân biết, ở nơi này mà dùng phương pháp cứng rắn như thế để phá nát trận đồ của đối phương cũng không phải là một lựa chọn tốt nhất. Hắn hừ lạnh một tiếng, quang minh chính đại đi đến trước cửa. ngay cả khóa mắt cũng không thèm liếc nhìn bốn tên bảo vệ kia.

Ý định của hắn là không có chuyện thì đi gây chuyện, có lẽ còn kỳ vọng có thể phát sinh một chút xung đột để tranh thủ nhìn xem đến tột cùng là người nào từ trong đó đi ra.

Nhưng khiến hắn tuyệt đối bất ngờ chính là bốn vong linh kia vừa cảm ứng được khí tức trên người Tiểu Ân lập tức là lui về phía sau, xoay người thi lễ, cung kính đến mức không bắt bẻ được gì.

Cho dù là kẻ thực sự có ý định tới trước cửa gây chuyện, thấy chúng làm thế cũng khó trực tiếp phát hỏa. Tiểu Ân đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Hắn vừa thản nhiên vừa tiếc nuối bước vào. Từ bên trong có vài âm hồn nhanh chóng bay tới, dẫn Tiểu Ân tới một chiếc ghế ở trong góc của một tòa đại sảnh.

Dù không hiểu ra sao cả nhưng Tiểu Ân vẫn ngồi xuống. Sau khi nhìn quanh một lát. Rốt cục hắn cũng hiểu được những người đó vì sao phải làm như vậy.

Nhìn kỹ một chút cách bài trí nơi này, trước mặt là đài cao có đặt một cái bàn ngọc và một bộ xương khô đang hưng phấn hò hét, lập tức khiến Tiểu Ân biết, nơi này không ngờ là một phòng đấu giá lớn. Tuy nhiên có tư cách vào nơi này, ít nhất cũng phải là cường giả cảnh giới ma đạo sĩ.

Sau khi đã minh bạch nguyên do bên trong, trong lòng Tiểu Ân hơi có chút cảm giác ngạc nhiên xen lẫn dở khóc dở cười. Tuy nhiên nếu đã đến đây, hắn cũng không tính chuyện lập tức bỏ đi. xem qua những thứ bán đấu giá trong vong linh thế giới chẳng phải cũng hay sao.

Ánh mắt đảo qua một vòng khắp đại sảnh, tuy rằng quy mô đấu giá ở đây thua xa lần đấu giá do gia tộc Phong Linh tổ chức, nhưng thực lực biểu hiện ra bên ngoài càng mạnh, thì càng ngồi ở vị trí trung tâm và ghế trước. Bằng vào khí tức như Tiểu Ân đang phóng xuất ra. cùng với cách ăn mặc kiểu áo bào đen che kín toàn thân của hắn, thì chỉ có thể có một vị trí bình thường ngồi trong góc. tuyệt đối là một loại biểu hiện vô cùng bình thường.

Tuy nhiên, điều thực sự khiến Tiểu Ân cảm thấy ngạc nhiên chính là ở trong phòng đấu giá này. không ngờ còn có hàng trăm.... sinh linh còn sống .

Bọn họ cũng không phải vong linh chủng tộc gì cả. từ khí tức không thể che dấu tỏa ra từ trên người bọn họ có thể thấy bọn họ rõ ràng là những sinh vật còn sống. Đương nhiên, bọn họ cũng có thực lực hùng mạnh mới có thể đến cái nơi chỉ dành cho vong linh này.

Trong lòng Tiểu Ân xuất hiện rất nhiều câu hỏi. Ở vùng ven mệnh môn vô tận của khu mộ của ngục thần nghiêm cấm sinh vật còn sống xuất hiện.

Chỉ cần có một sinh vật còn sống như vậy xuất hiện, sẽ bị vong linh từ khắp mọi nơi hè nhau truy đuổi và chém giết.

Nhưng ở khu vực trung ương này. khu vực của những bình đài dưới quyền sở hữu của những vong linh cường đại tới mức thấp nhất cũng đã là ngục thần này. quy củ cũng đã hoàn toàn thay đổi.

Chẳng những có nhân loại sống sờ sờ xuất hiện ở trong này, hơn nữa bọn họ còn quang minh chính đại, không ẩn dấu một chút nào.

Hơn nữa, đa số vong linh ở trong này, dường như cũng không cảm thấy kỳ quái với chuyện này. Hai bên tuy rằng không đến mức thân như huynh đệ, nhưng tuyệt đối không có biểu hiện đối địch gì cả.

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân phát hiện, chính mình cũng không hiểu chuyện này là vì sao.

Nếu không nghĩ ra, như vậy hắn sẽ không suy nghĩ nữa. Tiểu Ân kìm chế tâm thần của mình một chút rồi nhìn lên đài cao.

Tinh thần ý niệm quét một chút qua những vật phẩm trong thùng, Tiểu Ân lập tức là cảm giác buồn tẻ đến nhột nhột.

Những người xuất hiện trong này, cấp bậc cao nhất cũng chỉ là truyền kỳ mà thôi, trừ hắn ra, dường như ngay cả một ngục thần cũng không có. Dưới tình huống như vậy, Tiểu Ân đương nhiên không có khả năng thấy được chúng bán đấu giá cái gì tốt.

Quả nhiên, sau khi bộ xương khô kia lấy ra ba món đồ mà hắn khoe khoang đến cực điểm để bán đấu giá. Tiểu Ân cũng đã hoàn toàn mất đi hứng thú.

Những thứ kia đối với Tiểu Ân chưa rời khỏi tình cầu quê hương mà nói , quả thật là vô cùng quý trọng , nhưng hiện giờ trong mắt Tiểu Ân cũng thường thôi.

Thân thể hắn hơi hơi điều chỉnh một chút để mình ngồi thoải mái hơn một chút.

Dù sao chuyện về bình đài này đã có Day Ville hỏi thăm, như vậy hắn tranh thủ thời gian nghỉ tạm trong chốc lát.

Hơi hơi nhắm hai mắt lại. Tiểu Ân bắt đầu yên lặng tự hỏi và suy tính về cách đạt được thần tính mà hắn muốn, còn có nên làm như thế nào thì mới có thể tiếp cận kẻ thống trị nơi này? Sau khi tiếp cận thì phải dùng phương pháp như thế nào để đàm phán với hắn?

Đang khi hắn suy xét những chuyện mà chẳng ai trong đại sảnh dám tưởng tượng đến này thì đột nhiên cảm ứng được một cỗ khí tức có chút kỳ dị từ trên đài cao truyền xuống dưới. Hai mắt Tiểu Ân lập tức lặng lẽ mở ra, đôi mắt nhìn vào vật phẩm mới xuất hiện trên đài . Đây là một thanh mộc kiếm, đúng vậy, là một thanh đoản kiếm từ gỗ đẽo gọt thành.

Từ thanh đoản kiếm dường như tỏa ra một loại khí tức thần bí cực kỳ mỏng manh, như có như không. Hai mắt Tiểu Ân sáng lên. Hắn rốt cục hiểu được mình vì sao đối với nơi này lưu luyến không rời, thậm chí còn trực tiếp tìm được nơi này. Tất cả chính là bởi vì mộc kiếm nho nhỏ này.

Mặc dù khí tức lưu lại quen thuộc như thế nhưng cũng bởi vì nó quá mức mỏng manh, cho nên nó bị ẩn dưới khí tức ma pháp cường đại. Ngay cả Tiểu Ân khi tiếp xúc với khí tức ma pháp lẫn lộn này cũng chẳng qua là miễn cưỡng cảm giác được một thứ gì quen thuộc và kêu gọi hắn, cho nên hắn mới vô thức tìm tới nơi này và ở lại.

Giữa sân rộng lên những tiếng xì xầm to nhỏ. mọi người đang thảo luận về thanh mộc kiếm không rõ lai lịch, có vài ánh mắt lộ ra vẻ tò mò. nhưng càng nhiều ánh mắt là khinh thường.

Bộ xương khô lập cập nói gì đó, hai hàm răng trên dưới chạm vào nhau liên tục phát ra âm thanh đầy cảm xúc, sau đó nó mới cất cao giọng nói:

- Các vị, cho phép ta giới thiệu với các vị một món bảo vật đến từ mộ của viễn cổ thần linh, tiêu mộc kiếm.

Ánh mắt đám người phía dưới trong nháy mắt đã chuyển thành kinh ngạc, trên thân tiểu mộc kiếm này mặc dù có một năng lượng dao động nhàn nhạt, nhưng tần suất của dao động này đã yếu tới mức không thể yếu hơn rồi.

Người hơi có chút đầu óc phân tích cũng có thể đoán ra tiểu mộc kiếm này cho dù là một món đạo cụ ma pháp hiếm thấy thì lúc này cũng sắp đi tới cuối con đường sinh mạng của nó rồi.

Chỉ có điều, sau khi nghe được lai lịch của nó. trong lòng mọi người không khỏi có một chút động tâm. Viễn cổ thần linh nghe nói đều là những kẻ hùng mạnh tới cực điểm. Mỗi một người trong số bọn họ đều có thể dễ dàng tiêu diệt trên dưới một trăm vị thần linh thực lực cường đại đương thời.

450. Chương 38: Khu Vực Trung Ương (3)

Như lúc này đây. thanh tiểu mộc kiếm này tuy rằng giống một lão già gần đất xa trời nhưng vẫn hấp dẫn sự chú ý của rất nhiều người.

- Giá khởi điểm là ba trăm tử kim thạch, có vị nào ra giá không ?

Trong lòng Tiểu Ân khẽ mỉm cười , chỉ sợ ngay cả bộ xương khô cũng biết giá trị thực tế của thứ này khác xa với những gì mà nó biểu hiện ra ngoài cho nên mới đưa ra một cái giá quá rẻ mạt đối với đám ma đạo sĩ cấp cao và truyền kỳ.

- Ba trăm năm mươi.

- Bốn trăm.

Sau vài lần ra giá ngăn ngui, sau khi giá cả vượt qua một ngàn, thanh âm lập tức ít hẳn đi.

Đến cuối cùng chỉ còn lại hai tên đang không ngừng ra giá , trong đó một tên đội nón tre , có khí tức cường đại của nhân loại còn sống.

Người khác có lẽ thấy không rõ lắm bộ mặt người nọ , nhưng Tiểu Ân là người như thế nào chứ ? Hắn sớm đã vô tình nhìn rõ khuôn mặt tên nhân loại chỉ có thực lực cửu tinh ma đạo sĩ này.

Còn một tên khác ra giá là một tà nhân bậc cao.

Đây là một loại sinh vật phi thường cổ quái gần như có thể so sánh với Long tộc. Tà nhân là một loại sinh vật hắc ám , tà nhân bậc thấp sức chiến đấu cực kỳ kém cỏi , chỉ có thể coi như tương đương với Slime chưa biến dị. Nhưng tà nhân bậc cao chính là sinh vật hắc ám siêu cấp hùng mạnh khiến tất cả mọi người e ngại.

Nghe nói sức chiến đấu của bọn chúng chưa chắc đã kém hơn Long tộc vốn được cho là những tồn tại cực kỳ hùng mạnh. Tà nhân này không nghi ngờ gì nữa chính là loại sau , hơn nữa còn là loại phi thường hiếm thấy, siêu cấp cao thủ đạt tới cấp bậc truyền kỳ.

Tên nhân loại kia do dự hồi lâu , dưới những câu nói kích động lòng người liên tục phát ra từ miệng bộ xương khô , rốt cục lại một lần nữa tăng giá cả , nâng giá lên tới một ngàn hai trăm tử kim thạch.

Bộ xương khô kia ra vẻ đắc ý , làm ai cũng nghe được tiếng cười đầy sung sướng, hắn nói lớn :

- Một ngàn hai trăm tử kim thạch, còn ai trả cao hơn không?

Tiểu Ân nhú mày. Đến lúc này hắn mới nghĩ ra thanh âm phát ra từ cái miệng trống hoác kia dường như cũng không phải rất khó nghe. Xem ra để bộ xương khô này chủ trì bán đấu giá quả nhiên là một quyết định đã được xem xét thấu đáo. Tà nhân tức giận hừ một tiếng, con mắt khổng lồ trên thân hình đảo một vòng khắp người tên nhân loại đội nón tre. Hô hấp người này lập tức trở nên khó khăn, hiển nhiên là vì sợ hãi thực lực cường đại không biết đến đâu mà lường của đối phương.

- Một ngàn hai trăm năm mươi.

Tà nhân gào to , trong tiếng gào ẩn chứa một ngọn lửa giận mãnh liệt , làm người ta vô cùng hoài nghi sinh vật hắc ám vốn hiếu chiến và không có thói quen nói đạo lý này có chết ngay sau đó không .

Bộ xương khô chủ trì rõ ràng là cảm ứng được sự phẫn nộ của tà nhân. Hắn do dự một chút, thanh âm lập tức nhỏ đi rất nhiều, hồi ngược lại tên nhân loại kia:

- Một ngàn hai trăm năm mươi tử kim thạch, ngài có tăng giá không ?

Lúc này ai cũng có thể thấy món đồ này chỉ có hai tên này ra giá.

Thấy ánh mắt rực lửa của tà nhân nhìn chăm chú mình, tên nhân loại kia thở dài một tiếng, lắc lắc đầu.

Bộ xương khô chủ trì dường như cũng thở phào một hơi nhẹ nhõm. Dù sao thứ này cũng không có khả năng được ghi vào kỷ lục những giao dịch cao nhất, vậy hắn cũng không có hứng thú hao phí quá nhiều tinh lực cho chuyện này.

Hắn giơ cánh tay lên cao , chỉ cần ngón tay bộ xương khô đụng vào mặt bàn , như vậy phiên giao dịch này sẽ chấm dứt.

Nhưng mà ngay khi cánh tay hắn vừa mới đưa tới giữa không trung, lại nghe thấy được một thanh âm bình tĩnh vang lên trong đại sảnh. Từ trong góc vang lên.

- Hai nghìn tử kim thạch.

Trong nháy mắt cả sảnh im lặng, tất cả mọi ánh mắt đều hướng tới chỗ Tiểu Ân đang ngồi. Còn mấy người ngồi bên cạnh hắn giật mình vội vàng tránh qua một bên, để Tiểu Ân lẻ loi một mình xuất hiện trước mắt mọi người.

Trên đầu Tiểu Ân đội mũ đi mưa, trừ thần linh ra, bất cứ kẻ nào cũng không có khả năng nhìn thấu dung mạo của hắn như thế nào.

Cho nên sau một lúc im lặng, một cỗ khí tức hùng hậu như bão táp ập đến.

Đại đa số mọi người đều nhìn về phía tà nhân đang nổi giận, trong con mắt duy nhất trên người hắn đầy vẻ thô bạo và tàn nhẫn, dường như là chỉ muốn trực tiếp xé Tiểu Ân thành từng mảnh vụn. Mà gần như cùng lúc đó, một khí tức cường đại bốc lên từ trên người hắn, không ngừng vờn quanh Tiểu Ân khiêu khích.

Chỉ có điều, uy hiếp trình độ này chưa xứng để Tiểu Ân ngó đến. Dưới tình huống như vậy. Tiểu Ân vẫn như trước không thèm đưa mắt ngó hắn một chút, trong lòng vẫn đang tự hỏi mấy vấn đề khi này.

Cuối cùng, khí tức trên người tà nhân càng ngày càng mạnh, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể ra tay. còn những người bên cạnh Tiểu Ân sớm thấy tình thế không ổn đã tránh đi chỗ khác.

Tuy rằng bọn họ đều là cường giả cấp ma đạo sĩ trở lên. nhưng khi một tà nhân cấp truyền kỳ tức giận, thì hậu quả bọn họ cũng không thể gánh nổi.

Nhưng mà, ngay khi tà mắt tức đến độ sắp công kích thì một uy áp cường đại từ phía sau đại sảnh truyền đến. Sau khi uy áp này hơi chạm vào sát khí của tà nhân, hai bên liền cùng thu về đây ăn ý.

Tuy rằng không biết kẻ ra tay giải vây đến tột cùng là người phương nào, nhưng tất cả mọi người đều biết, tà nhân cực kì kiêng kỵ kẻ vừa mới ra tay vừa rồi.

Bộ xương khô lúc này bèn ho nhẹ một tiếng, có chút nơm nớp lo sợ hỏi:

- Hai nghìn tử kim thạch, có ai ra giá nữa không?

Tên này vừa nói, những người khác lập tức hiểu được, vừa mới ra tay không ngờ là cao thủ của phòng đấu giá. Tuy rằng không nhìn thấy người nọ, nhưng ai cũng biết ít nhất là cao thủ cấp truyền kỳ.

Tiểu Ân vẫn bình thường như là từ đầu tới giờ chẳng cảm giác được cái gì kì lạ đang xảy ra. Chỉ yên lặng ngồi đó. âm thầm tự hỏi những vấn đề của mình.

Tuy nhiên hắn cũng thả ra một đạo thần niệm, hơi chú ý một chút những thứ được đem ra đấu giá trong lần bán đấu giá này.

Nhưng cuối cùng hắn thất vọng phát hiện những thứ như tiểu mộc kiếm từ đầu đến cuối chỉ có duy nhất một món, không còn xuất hiện bất cứ thứ gì tương tự.

Rốt cục, hội đấu giá cũng kết thúc. Người mua được món gì thì ngồi yên tại chỗ. còn kẻ không thu hoạch được gì thì lục tục ra về.

Tên tà nhân kia là kẻ đầu tiên đứng lên. khi đi ngang qua bên cạnh Tiểu Ân, nhẹ nhàng và khéo léo thả ra một tia năng lượng dao động quanh người Tiểu Ân vài vòng, để lại một ám ký cực kỳ bí mật.

Tiểu Ân kinh ngạc cảm ứng một chút. Hắn khẽ mỉm cười, cũng không chúi đi. Đã có kẻ muốn chết, như vậy hắn cần gì phải lo lắng.

Sau một lát. từ bên trong đi ra một đám người; trong tay mỗi người đều cầm một cái khay đựng thứ gì đó lớn nhỏ không giống nhau tùy từng trường hợp.

Trên cái khay này chính là những thứ bọn họ đấu giá được.

Trước mặt Tiểu Ân là một cái khay màu vàng, đặt trên đó là một thanh kiếm nhỏ tỏa ra khí tức nhàn nhạt.

Tiểu Ân cầm lấy nó, nhẹ nhàng múa may vài cái, sử dụng phương pháp do Vô Danh dạy bảo, hoàn toàn khác hẳn hệ thống ma pháp đương thời, nhưng có thể cảm ứng được tất cả năng lượng cường đại. Sắc mặt hắn thoáng biến đổi, may mà đeo khăn che mặt, không ai có thể nhìn ra vẻ mặt của hắn đang thay đổi.

Sau khi cầm tiểu kiếm trong tay. Tiểu Ân mới phát hiện một việc: Hoá ra phong ấn tiểu kiếm này không phải mười sáu đạo, mà là hai mươi lăm đạo.

Điều này chứng tỏ cái gì? Chẳng phải nói thứ này là di vật viên cổ cấp bậc rất cao sao?

Tiểu Ân hơi hơi chần chừ một chút, gơ tay lấy vòng cổ không gian, động tác không khỏi hơi hơi run run một chút.

451. Chương 39: Giao Dịch (1)

Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân rất rõ ràng lấy ra hai giọt nước gần như trong suốt, vô cùng xinh đẹp , nhẹ nhàng thả xuống cái khay vàng, sau đó thu tiêu mộc kiếm vào vòng cổ không gian, đợi sau khi trở về, nhất định phải nghiên cứu kỹ một chút.

Tên người hầu trước mặt hắn chẳng qua chỉ là một bộ xương khô vừa mới có được trí tuệ không bao lâu mà thôi, nhìn vật phẩm trong cái khay , dùng thanh âm cực kỳ khó nghe nói :

- Khách nhân, ngài đưa sai đồ rồi. Chúng ta cần chính là hai nghìn tử kim thạch.

Tiểu Ân ngẩn ra, hắn vô cùng ngờ vực , chẳng lẽ ở địa phương này không chấp nhận chuyện giao dịch bằng thần lực kết tinh sao?

Nhưng còn không chờ hắn kịp nói , một cơn gió trong nháy mắt lướt tới trước mặt hắn, bộ xương khô vừa rồi đứng trên đài cao nói thao thao bất tuyệt chủ trì cuộc bán đấu giá dùng tốc độ nhanh như tia chớp cất hai giọt thần lực kết tinh trên cái khay vàng đi, đồng thời kèm theo một đá, trực tiếp đá bay bộ xương khô đang cầm khay vàng sang một bên .

Sau đó, nó mới ngoác cái miệng rộng màu trắng bạc ra mà nói:

- Khách nhân tôn kính, xin ngài tha thứ, hắn cái gì cũng đều không hiểu.

Tiểu Ân cười khanh khách rồi xoay người rời đi.

Bộ xương khô kia do dự một chút rồi nói:

- Khách nhân tôn quý, ngài mua đồ ở chỗ chúng ta, có cần chúng ta cung cấp dịch vụ bảo vệ an toàn cho ngài hay không? Nếu ngài cần, chúng ta có thể cam đoan sự an toàn của ngài trên phiên lãnh địa này, giá cả cũng rất phải chăng ?

Tiểu Ân nao nao, bộ xương khô hóa ra là một nhân vật tinh minh, biết rõ tà nhân kia có ý đồ xấu với mình , không ngờ còn dám đề xuất yêu cầu như vậy.

Tuy nhiên lấy thân phận của hắn, nếu đáp ứng thì chắc là có thể làm người ta cười đến rụng răng mất.

Nhẹ nhàng cười, Tiểu Ân chậm rãi nói hai chữ:

- Không cần .

Sau khi hắn rời khỏi tòa kiến trúc này, phía sau hắn có vô số ánh mắt dõi theo bóng hắn.

Những người này đương nhiên đều nhận ra hai hạt tròn tròn như hai giọt nước vừa rồi là cái gì , ở trong lòng lập tức dâng lên một cảm giác rằng Tiểu Ân thật thâm sâu khó dò.

Nhưng mà ngay khi Tiểu Ân vừa rời khỏi tòa kiến trúc này , hắn lập tức cảm nhận được một cỗ sát khí mãnh liệt ập xuống đầu hắn.

Một tà nhân to lớn đến độ so với người được cho là cao lớn cũng to hơn mấy lần xuất hiện. Hắn đang dùng ánh mắt khát máu và giễu cợt nhìn Tiểu Ân.

Tiểu Ân đột nhiên mỉm cười, không biết từ khi nào, ở phía sau tà nhân , Day Ville đã ung dung xuất hiện, trong tay hắn cầm siêu cấp ma pháp đạo cụ bằng tuyết trắng như thể là cầm một túi vải trắng...

Một đạo hào quang màu đỏ sậm phát ra từ trên người tà nhân. Đi kèm với chúng là khí tức đầy tàn bạo và điên cuồng của tà nhân.

Đây là năng lực chiến đấu cường đại nhất của tà nhân. Đặc biệt là về phương diện có thể ảnh hưởng đến tâm linh của các sinh vật khác càng có thêm chút độc đáo.

Từ chuyện này mà nói, thủ đoạn công kích của tà nhân cũng có chút tương tự thần tính, chẳng qua uy lực thực sự chênh lệch quá lớn mà thôi.

Mắt thấy tà nhân sắp phát động công kích, những người chung quanh Tiểu Ân sớm đã tản ra. sợ bị tay bay vạ gió.

Nhưng mà, ngay khi con mắt to lớn đầy lực lượng tà ác của tà nhân đã hoàn toàn chuyển thành màu hồng, Day Ville đứng ở xa xa sau hần vung tay ném ra một sợi dây ánh sáng như người bình thường tiện tay ném túi rác vậy.

Bằng tuyết tráo bay đến giữa không trung thì trong nháy mắt hóa lớn rồi khó khăn lắm mới chụp được tà nhân khổng lồ vào bên trong. Trong khi mọi người trợn mắt há hốc mồm, chăm chú nhìn bằng ánh mắt không tin nổi thì bằng tuyết tráo đã hoàn toàn bao phủ tà nhân đầy khí tức hung hãn và hoàn toàn chặn những luồng sáng bắn ra từ con mắt duy nhất của hắn.

Thể tích tà nhân không nhỏ. Day Ville chậm chạp lết tới như rùa đang bò. mãi mới bước được năm bước. Sau đó hần vung tay kéo một cái. bằng tuyết tráo lập tức lộn một vòng, rơi xuống tay hắn một cách cực kỳ khéo léo.

Sau khi bằng tuyết tráo rời khỏi, thân thể khổng lồ của tà nhân lại một lần nữa xuất hiện. Tuy nhiên lúc này tà mắt cũng không còn thô bạo và hung hãn như bình thường nữa.

Cũng không phải thứ sinh vật của hắc ám thế giới vốn dĩ trời sinh đã thế nay đột nhiên sửa đổi tính tình mà là bởi vì bất cứ thứ gì mất đi sinh mạng rồi mà lại chưa biến thành vong linh sinh vật đều biến thành như thế.

Tất cả màu đỏ trên người tà nhân đã biến mất. Hiện ra trước mặt mọi người là một màu trắng làm người ta sợ đến trắng bệch cả ra.

Chẳng qua là ngăn ngừa năm bước đã khiến tà nhân đang trong trạng thái nổi giận, nhiệt độ cơ thể cao tới hơn trăm độ biến thành một khối băng. Uy lực cường đại đến bậc này đủ để cho bất cứ kẻ nào cũng phải lác mắt.

Tay Day Ville run run cầm bằng tuyết tráo lên. Hắn giống như là vừa làm một việc tầm thường nhỏ nhất như phủi bụi trên áo chẳng hạn rồi lại sóng vai Tiểu Ân chậm rãi đi xa dần, ở phía sau bọn họ, để lại một đám người đang ngơ ngác nhìn nhau.

Tà nhân này có thanh danh cực kỳ vang dội ở khu vực này. bản thân lại là một cường giả ngàn năm truyền kỳ hùng mạnh. Thậm chí còn có người nói. hần chắc chắn có thể trong vòng ngàn năm nữa tiến giai nguy thần.

Nhưng cho dù là ai cũng không thể ngờ. hần hôm nay không ngờ chết ở đây mà còn chết trong tình trạng không đánh trả nổi một đòn. Điều này đối với người biết chuyện mà nói thật sự là một chấn động không gì sánh bằng.

Có thể trong khoảnh khắc giết chết truyền kỳ hơn nữa còn là một truyền kỳ hùng mạnh thì sẽ là nhân vật như thế nào?

Trong nhất thời, trong ánh mắt mọi người nhìn về phía hai người Tiểu Ân và Day Ville đều mang theo một chút kinh hãi và một chút sùng bái.

Trên lầu cao của tòa nhà đấu giá. có vài người đang thu tất cả mọi chuyện xảy ra vào trong mắt.

Mấy người bọn họ nhìn nhau vài lần, không khỏi có sự khiếp sợ đến mức khó có thể tin nổi. Một tên pháp sư mặc áo bào đen sờ sờ mấy sợi râu trước ngực mình, nhưng là đột nhiên phát hiện tay mình hựt hững. Hoá ra hắn đã vô tình nhổ đứt bộ râu dài bình thường vẫn quý hơn châu báu mấy lần.

Hắn thở dài một tiếng, hỏi:

- Các vị, các vị thấy thế nào?

- Rất mạnh. Người kia thật sự rất mạnh.

Một thanh âm u ám vang lên:

- Có thể dễ dàng giải quyết một vị truyền kỳ , bề ngoài xem như công lao của món ma pháp đạo cụ kia. nhưng ta nhớ lại khi người này không chế ma pháp đạo cụ này đã đạt tới trình độ gần như hoàn mỹ. Nếu là ta đoán không sai người này chỉ sợ...

Thanh âm này tuy rằng ngừng lại. nhưng lại có một thanh âm tương đối trẻ đột nhiên vang lên:

- Người đó tuyệt đối là cảnh giới ngụy thần. Chỉ có điều người đầu tiên ta nhìn không thấu. Tuy nhiên phỏng chừng cũng là cùng một cảnh giới. Nếu không khi đối mặt tên kia cũng không có khả năng bình tĩnh như thế.

Chủ nhân của thanh âm này rõ ràng rất được mọi người tôn kính. Tuy nhiên đối với việc Tiểu Ân cũng là ngụy thần không có bao nhiêu người tin.

Ngụy thần. Đó chính là danh hiệu cao nhất dưới thần rồi đó.

Đừng tưởng ở luân hồi giới thì ngụy thần nhìn qua dường như là vô cùng vô tận nhưng trên thực tế đám ngụy thần đó cũng chỉ có ở thời điểm đó mới có thể tụ tập với quy mô như thế.

Kỳ thật nếu chia bình quân, một viên tinh cầu thích hợp cho người sống sẽ có một ngụy thần. Đương nhiên, ở một số địa phương thí dụ như là khu mộ của ngụy thần thần bí này cũng có một số nhất định cường giả bậc cao như vậy.

Nhưng cho dù là như thế, ở một bình đài nhiều nhất cũng chỉ có duy nhất một ngụy thần thôi. Mà trong đó tuyệt đại bộ phận ngụy thần ở các bình đài đã sớm theo dòng sông thời gian mà tan vào khói bụi.

452. Chương 39: Giao Dịch (2)

- Giúp ta thông báo chủ nhân, ở chỗ chúng ta xuất hiện hai cường giả thực lực tương đương với ngụy thần bình thường không biết có mưu đồ gì. Xin lão nhân gia chú ý nhiều hơn.

Mọi người phía sau hần ngơ ngác nhìn nhau. Chỉ vì một chuyện nhỏ bé không đáng kể mà không ngờ phải kinh động đại nhân. Điều này thật là quá sức tưởng tượng của bọn họ.

Nhưng trước mặt người này cũng không có ai dám nói lời phản đối, cũng chỉ có cung kính vâng lệnh mà làm.

Tiểu Ân tự nhiên cũng không có khả năng biết sau khi hần đi đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, cũng không biết việc bọn họ đến đây đã bị vị chủ nhân chân chính của bình đài biết được.

Tuy nhiên trước khi hần tới đây vốn cũng không tính chuyện hành động lén lút. Chỉ cần không để kẻ khác thấy diện mạo thật của mình còn thì hần chẳng sợ gì cả.

Hai người đi một đoạn, cũng không có nói chuyện phiếm gì cả nhưng đã kịp truyền đạt tin tức lẫn nhau.

Day Ville rất cao hứng đối với việc hần lại một lần nữa có một món đạo cụ thượng cổ bí truyền. Còn Tiểu Ân cũng minh bạch kẻ thống trị bình đài này rốt cuộc là một kẻ đáng sợ như thế nào.

Theo lời Day Ville, hần đã nói chuyện rất vui vẻ và hòa đồng với vài tên trên bình đài. Đến tột cùng ai rảnh như vậy mà lại đi nói chuyện cùng hần, Tiểu Ân cũng không biết được, về phần người kia nguyện ý hay không, cũng chẳng quan tâm. Chỉ cần Day Ville muốn thì hần có trăm ngàn phương pháp hoàn thành chuyện này. Tóm lại , thống trị bình đài này một vị vong linh ngụy thần chân chính Han Musi.

Cũng không ai biết hần đến tột cùng đã không chế nơi này bao nhiêu năm. Chẳng qua nghe nói bình đài của hần đã tồn tại ở khu vực trung ương trong thời gian dài nhất mà không bị hủy diệt. Chỉ thế thôi cũng có thể hiểu được danh tiếng và sức mạnh của hần.

Ngụy thần này ở trong một tòa thành lớn ở trung ương của bình đài, cũng không biết đã bao nhiêu năm không xuất hiện trước mặt người ngoài. Nếu không phải vong linh cũng có được sinh mạng gần như vô cùng giống thần thì chỉ e có rất nhiều người đã phải hoài nghi sự sống chết của vị các hạ này.

Nếu đã biết chỗ vị này ở, hai người Tiểu Ân lập tức chuyển hướng, đi thẳng về phía tòa thành ở trung tâm của bình đài.

Tòa thành ở trung tâm bình đài không cần nghi ngờ gì nữa chính là nơi dễ thấy nhất. Tòa nhà cao nhất thì cho dù là ở xa xa cũng có thể dễ dàng nhận ra.

Hành động của bọn họ đã được một vài người để ý nhanh chóng báo tin về tòa thành lớn.

Tiểu Ân tuy rằng phát hiện có người giám thị nhưng cũng chẳng để vào mắt. Bởi vì mục đích chuyến đi này của bọn họ vốn phải là bí mật gì cả.

Thấy hai người bọn họ đi thẳng một mạch đến tòa thành trung tâm, lập tức làm cho rất nhiều người kinh hoảng. Toàn bộ tòa thành lập tức căng thẳng như gặp đại địch.

Tiểu Ân đi tới bên ngoài tòa thành, hẩn liếc mắt một cái là thấy ngay ký hiệu kỳ lạ trên cổng tòa thành lập tức hiểu được hoá ra phòng bán đấu giá kia là cơ sở kinh doanh của tòa thành này.

Trách không được vì sao tà nhân kia không ngờ kiêng kỵ như thế. Cũng không lạ chuyện bộ xương khô chủ trì bán đấu giá kia có tự tin như thế. Có thể bảo hộ hẩn an toàn khi ở bình đài này hoá ra nguyên do là ở đây.

Đi tới cổng chính của tòa thành. Day Ville tiến lên, nói với hai vong linh toàn thân vũ trang, mặc áo giáp ma pháp:

- Tại hạ Day Ville. Muốn gặp mặt Han Musi các hạ tôn quý. Xin mời thông báo một tiếng.

Tên kia võ sĩ không chút ngăn trở, còn cung kính mời hai người bọn họ tới trong tòa thành.

Hai người Tiểu Ân tự nhiên sẽ không thấy kỳ quái. Nếu bọn họ ở hội đấu giá đã ra tay giết một tên tà nhân cấp bậc truyền kỳ trong nháy mắt. vậy chắc chắn không thể gạt được người ở đây. Khi chưa biết ý đồ cụ thể khi đến đây của bọn họ thì chỉ cần không phải ngu ngốc sẽ không vô lễ với bọn họ.

Chờ trong một căn phòng hoa lệ được một lát thì một người mặc áo bào đen che kín toàn thân đi tới trước mặt bọn họ. cung kính nói:

- Nhị vị khách nhân tôn quý. Chủ nhân của ta, Han Musi miện hạ đã ở bên trong điện đợi các ngài ghé thăm. Xin mời đi theo kẻ hèn này.

Tiểu Ân đảo mắt qua người này. trong lòng có chút kinh ngạc. Thực lực người này đã đạt tới cấp truyền kỳ đỉnh phong. Nếu hẩn đoán không sai thì chỉ trong vòng mười năm đến một trăm năm chắc chắn có thể tiến giai ngụy thần. Nhưng từ miệng hẩn, hai chữ chủ nhân phát với sự tôn sùng từ tận đáy lòng. Xem ra Han Musi này về cơ bản có thể khẳng định chắc chắn là thượng cổ ngụy thần.

Địa vị của người áo đen trong tòa thành chắc chắn rất cao. Phàm là những chỗ hẩn đi qua bất kể là ai đều cung kính thì lễ với hẩn, mà hẩn hoàn toàn không có phản xạ đáp lễ. Chỉ một chuyện nhỏ thế thôi cũng đủ thể hiện địa vị và quyền lực của hẩn. Nếu Tiểu Ân đoán không sai, có lẽ đây chính là nhân vật số hai của bình đài này. dưới Han Musi trên mọi người khác.

Đi qua một loạt những lầu các đình đài bài trí lộng lẫy. bọn họ đến một chiếc cầu dài đến hai mươi thước, rộng hai thước.

Dưới cầu là một hồ máu đỏ tươi, thỉnh thoảng có thể thấy bọt khí sủi lên. Nhưng tràn ngập trong không khí là mùi máu tươi khai khoái, tanh tưởi.

Tiểu Ân thậm chí còn có thể cảm ứng được trong huyết trì (hồ máu) này có hằng hà sa số những linh hồn đang trôi dạt bồng bềnh. Bọn họ đều đang tru lên thảm thiết, dùng phương pháp đặc biệt của linh hồn để nguyên rửa sinh linh và vong linh. Tiểu Ân hơi biến sắc, hỏi:

- Đây là chỗ nào?

Người áo đen trầm giọng nói:

- Là nơi chủ nhân của ta giết kẻ địch!

Tiểu Ân yên lặng nhìn cái hồ lớn này. chẳng nói chẳng rằng, chẳng qua chỉ là hừ lạnh một tiếng, đi theo gã áo đen bước lên cầu.

Nếu gã áo đen đã dẫn hắn đến chỗ này đương nhiên là có ý muốn thị uy. Nhưng muốn uy hiếp Tiểu Ân lúc này không phải là điều dễ dàng, ngược lại chuyện này khiến sự phản cảm đối với người nọ xuất hiện trong lòng Tiểu Ân.

Rốt cục, bọn họ cũng lặng lẽ bước qua hồ. đi tới một căn phòng rộng lớn trống trải.

Trong phòng này, trên mặt đất bằng phẳng rộng hơn trăm thước còn có một đài cao hơn trăm bậc thang. Mỗi một bậc thang đều do bạch ngọc mài dũa mà thành. Giá trị mấy thứ này thôi cũng đã đủ làm người ta ngạc nhiên thán phục không ngừng.

Trên đài cao chỉ có một chiếc ghế dựa rộng thùng thình. Trên ghế có một nam nhân vóc dáng cao lớn hơn xa người thường đang ngồi.

Tiểu Ân cảm thụ khí tức từ trên người nam nhân kia truyền tới. Nếu không phải đã sớm khẳng định đối phương là vong linh sinh vật thì e là Tiểu Ân cũng có chút hoài nghi đây thật ra là một nhân loại.

Bởi vì khí tức lưu lại chung quanh người hắn thật sự là rất giống một người sống hàng thật giá thật. Chẳng qua trong khí tức sinh mạng khổng lồ lại mơ hồ ẩn chứa một chút khí tức vong linh. Nếu ở thế giới bên ngoài thấy gã rồi bảo gã là một vong linh pháp sư cao lớn anh tuấn vậy chắc chắn cũng có không ít người sẽ tin tưởng những lời này.

Gã áo đen đi đến bậc thang dưới cùng, cung kính thi lễ rồi nói:

- Chủ nhân vĩ đại. Khách nhân đã đến. .

Han Musi vung tay lên. Gã áo đen lập tức lui ra ngoài. Toàn bộ cung điện rộng lớn chỉ còn lại có ba người bọn họ.

Ba người nhìn nhau chăm chú. Bọn họ vừa cảm ứng khí tức đối phương vừa vô cùng cẩn thận không chế khí tức của mình.

Dần dần, trên mặt Han Musi rốt cục lộ ra vẻ kinh ngạc. Hắn thờ dãi một hơi thật dài rồi nói:

- Ta còn tưởng các người cho dù là ngụy thần chẳng qua cũng chỉ là ngụy thần vừa mới tiến giai không bao lâu mà thôi, nhưng không thể tưởng được các người không ngờ cũng là thượng cổ ngụy thần.

Tiểu Ân trong lòng khê động, biết hắn khẳng định tính sai. Tuy nhiên nếu không động thủ. uy lực do lĩnh vực lực lượng biểu hiện quả thật có thể so sánh với thuộc tính bản thân lĩnh vực của thượng cổ ngụy thần.

453. Chương 39: Giao Dịch (3)

Hơi hơi cười, Tiểu Ân và Day Ville đồng thời khê gật đầu làm lễ.

Bọn họ biểu đạt thái độ ngang hàng, không kiêu ngạo không siểm nịnh, cũng không có mặc cho đối phương muốn làm gì thì làm. Nhưng điều này thật ra khiến Han Musi hơi yên tâm một chút.

- Nhị vị đến cung điện của ta không biết có gì cần phân phó? Nếu ta có thể làm được vậy cũng có thể xem xét một chút.

Han Musi từ tốn nói.

Day Ville tiên lên một bước, cười nói:

- Han Musi đại nhân tôn kính. Chúng ta lần này đến đây kỳ thật là muốn cùng ngài làm một vụ giao dịch.

- Giao dịch?

Han Musi cười ha ha nói:

- Không biết là giao dịch cái gì. Không ngờ cần hai vị nhân tài như vậy đến giao dịch?

Day Ville nhìn hẩn một cái, còn Tiểu Ân và Nhất Hào đã sớm liên hợp, không ngừng phân tích cường độ sức mạnh của Musi và truyền kết quả vào đầu Day Ville.

Trong lòng đã biết rõ ràng mọi chuyện, Day Ville cười nói:

- Chủ nhân của ta nghe qua danh tiếng của ngài, biết ngài hiện giờ đã là một vị ngụy thần siêu cấp có bốn thuộc tính và đang chuyển hóa thuộc tính thành thần tính.

Khuôn mặt anh tuấn của Musi trong nháy mắt cũng đã lộ ra một vẻ chấn động.

Người ngoài chỉ biết hẩn là một cường giả ngụy thần ba thuộc tính. Nhưng không ai biết, mấy trăm năm trước hẩn cũng đã thành công mở rộng ba thuộc tính thành bốn thuộc tính.

Hơn nữa càng quan trọng hơn chính là trong mấy trăm năm gần đây, hẩn đã chuyển hoá thành công bốn thuộc tính thành bốn thần tính.

Đây tuyệt đối là bí mật lớn nhất của hẩn. Để bảo vệ bí mật này, hơn ngàn năm qua hẩn chưa từng ra khỏi tòa thành này dù chỉ là một bước.

Đương nhiên, cũng bởi vì uy danh năm đó của hẩn quá vang dội, cho nên trước khi người ta tin là hẩn đã chắc chắn chết thì phỏng chừng cũng không có bao nhiêu kẻ dám có ý đồ xấu với chỗ này.

Hẩn gay gắt nhìn chằm chằm Tiểu Ân và Day Ville. Han Musi cảm xúc trào dâng mênh mông. Hẩn có suy nghĩ phải lập tức giết chết hai người này nhưng cuối cùng lại cũng không có hành động gì cả. Bởi vì hẩn cũng không nắm chắc lắm, trừ hai người này ra còn ai khác biết bí mật này nữa hay không.

- Chủ nhân các người là ai?

Han Musi lạnh lùng hỏi.

Day Ville chậm rãi ưỡn ngực, từ trên người hẩn lập tức phát ra một vầng hào quang đan xen hai màu đỏ đen. Hào quang đầy khí tức cường đại và cũng đầy một loại lực lượng tinh tú. Bất kể là ai đến gần hào quang này đều có cảm giác phải cúi đầu bái lạy ngay.

Musi đương nhiên sẽ không quỳ lạy, tuy nhiên hẩn cũng đã tự cho là mình đã minh bạch lai lịch đám người Tiểu Ân.

- Hóa ra là thần sứ các hạ đích thân đến. Thật sự là khiến Han Musi thụ sủng nhược kinh (CBRO: được sủng ái mà lo sợ).

Hẩn dừng một chút rồi nói:

- Không biết chủ nhân nhị vị đến tột cùng là vị thần linh nào?

Số lượng thần linh tuy rằng thua xa ngụy thần, nhưng trải qua không biết bao nhiêu năm tháng phát triển, dựa theo thần cách mà phân chia thì chỉ có trời mới biết có bao nhiêu thần linh tồn tại.

Tuy nhiên nếu đã là thần thì hoàn toàn có thể lý giải vì sao hẩn bị chú ý mà không bị hẩn phát giác.

Day Ville hơi hơi lắc đầu, cũng không trả lời vấn đề này mà nói tiếp:

- Chủ nhân chúng ta lệnh cho chúng ta mang theo tình hữu nghị chân thành đến đây để cùng các hạ trao đổi một món đồ.

Han Musi khê động dung, hỏi:

- Món đồ gì?

Tuy rằng Day Ville mặc áo choàng màu đen phủ kín từ đầu đến chân và phóng ra ma pháp ẩn nấp , hoàn toàn che khuất khuôn mặt của hắn, nhưng trên người hắn rất tự nhiên tỏa ra một khí tức chân thành.

- Chủ nhân chúng ta muốn có một mảnh thần tính.

Hai mắt Musi đột nhiên trợn lên, tỏa ra hào quang mãnh liệt như hai ngọn đèn pha. Tiểu Ân thầm lắc đầu. Vong linh vẫn là vong linh. Nhân loại không làm ra chuyện như vậy.

- Ý tứ của các người là muốn lấy tính mạng của ta sao?

Khóe miệng Han Musi chậm rãi nhếch lên , hiện ra một vẻ trào phúng. Hắn tu dưỡng vô cùng tốt, đến giờ phút này vẫn không trở mặt động thủ.

Vẻ mặt Day Ville và Tiểu Ân bất động, để mặc cho khí thế của hắn điên cuồng bùng nổ, nhưng không có ý chống cự.

Biểu hiện như vậy khiến Han Musi hơi an tâm một chút, ít nhất cũng không lập tức bỏ chạy. Tuy nhiên trong ánh mắt hắn vẫn đầy vẻ bất hảo.

Quả thật, nếu có kẻ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt người, hỏi người lấy thứ quý giá nhất của mình, vậy bất kể người nào cũng không tươi cười đón chào.

Day Ville đột nhiên duỗi ra một bàn tay ra, nói:

- Han Musi các hạ tôn kính. Chúng ta đến cũng không ý cùng ngài đối địch. Chúng ta chỉ muốn cùng ngài tiến hành một cuộc giao dịch. Nếu ngài đồng ý. Chúng ta sẽ trao đổi. Nếu ngài không đồng ý. Chúng ta đương nhiên cũng sẽ không cưỡng cầu.

- Hừ! Giao dịch? Bất kể người xuất ra cái gì cũng đừng nghĩ có thể đổi lấy thần...

Thanh âm Musi đột nhiên ngưng bật. Ánh mắt hắn dường như đang sáng rực lên, nhìn chằm chằm vào cái thứ vừa xuất hiện trên cánh tay đang vươn ra của Day Ville. Lúc này Day Ville đã mở lòng bàn tay hắn ra. Trong tay nắm chặt một mảnh thần cách. Bằng vào kiến thức và lịch duyệt của Han Musi thì chỉ cần liếc mắt một cái là biết lai lịch thứ này. Cho nên biểu tình của hắn mới có thể biến thành cổ quái như thế.

-Người! Người! Người!

Musi liên tiếp nói ba chữ người rồi cuối cùng lại nói không ra lời. Trong cuộc đời hắn đã trải qua. cho tới nay vẫn chưa bao giờ trải qua những chuyện như hôm nay. Thần cách và thần tính tuy rằng đều là những thứ cần thiết để thành thần nhưng cho dù là kẻ ngu ngốc cũng biết thần cách thì chính mình không thể tự sinh ra. Còn thần tính chỉ cần cố gắng là sẽ có hy vọng chuyển hoá thành công. Đối với những ngụy thần cường đại như bọn họ mà nói chính là như thế.

Càng là ngụy thần cường đại thì khi tu luyện tới cực điểm càng có thể dễ dàng chuyển hóa bản thân lực của bản thân mình thành thần tính. Cho dù là một lần không thành công thì còn cơ hội khác. Nhưng thần cách không như thế. Thứ này chưa từng nghe nói qua có ai có thể tự động ngưng kết thành.

Cho nên khi hắn thật sự đối mặt với việc này, trong lòng không khỏi nửa mừng nửa lo. Trong đó kinh ngạc và do dự chiếm phần lớn.

Day Ville buông cánh tay xuống, nhưng mảnh vỡ thần cách dưới sự khống chế của hắn cũng không rơi xuống mà quay tròn quanh bàn tay hắn.

Đây là một mảnh vỡ thần cách do đích thân Tiểu Ân luyện ra, cũng không có thuộc tính gì cả. Mảnh vỡ thần cách trong suốt lấp lánh giữa không trung, tỏa ra ánh sáng không theo quy tắc nào cả làm người ta có cảm giác hoa cả mắt.

Tinh quang trong mắt Musi sớm đã biến mất sạch sẽ. Trong ánh mắt đó giờ chỉ còn sự tham lam không cách nào che dấu được. Tiểu Ân có thể khẳng định. Nếu hắn không phải e dè thực lực hai người mình và nghĩ đến phía sau mình có thần linh sai khiến, vậy hắn đã sớm ra tay cướp đoạt.

- Các người muốn dùng mảnh vỡ thần cách để trao đổi thần tính sao?

- Đúng!

Day Ville không chút do dự trả lời.

- Các người cần thần tính gì?

Day Ville do dự một chút, dường như suy xét cái gì đó. Sau một lát, mới chậm rãi trả lời trong ánh mắt hơi khẩn trương của Han Musi:

- Trừ thần tính quang minh hệ, bất kể là thần tính trung lập hay là thần tính hắc ám đều có thể trao đổi.

- Các người cần mấy cái thần tính?

- Vậy phải xem ngài có thể cung cấp thần tính tinh khiết đáng giá thế nào.

Musi trầm ngâm một lát, trên mặt lộ ra một nụ cười, nói:

- Thân sứ các hạ tôn kính. Thần tính của bản thân ta không thể trao đổi với ngài.

454. Chương 39: Giao Dịch (4)

- Thật sự là rất đáng tiếc. Nếu ngài không có ý trao đổi. Vậy chúng ta cũng không làm phiền. Cáo từ.

Day Ville và Tiểu Ân lần lượt gật đầu chào hần, xoay người bước đi không chút nào lưu luyến. Han Musi ngẩn ra. Hần quả thật không ngờ đối phương hành sự quyết liệt như thế. Một lời không hợp liền lập tức bỏ đi. Hần vội vàng cao giọng nói:

- Hai vị , xin dừng bước.

Hai người Day Ville dừng chân lại, cũng không quay đầu lại mà chỉ hỏi:

- Han Musi các hạ. Ngài còn có cái gì muốn nói. Chẳng lẽ muốn giữ hai người chúng ta lại sao?

Lúc này , đến lượt trong lời nói của Day Ville ẩn chứa một chút trào phúng.

Musi khẽ biến sắc. Đương nhiên trong lòng hần cũng không thể tránh khỏi chuyện có ý niệm này trong đầu. Hơn nữa nói thật ra, nếu giao dịch tiếp theo mà không thành công, vậy hần cũng tính liệu một phen được ăn cả ngã về không.

Dù sao, mảnh vỡ thần cách đối với một kẻ đã chuyển hoá thần tính thành công như hần quá trọng yếu. Chỉ cần có thể có được thứ này , vậy hần cam tâm tình nguyện vứt bỏ sản nghiệp khổng lồ đã mất không biết bao nhiêu năm gây dựng cùng vô số tâm huyết đổ vào đây cũng sẽ không tiếc.

- Không. Ta chỉ muốn nói với hai vị rằng thần tính của bản thân ta không thể trao đổi nhưng ở trong tay của ta cũng có hai thần tính tinh khiết khác. Không biết hai vị có hứng thú không?

Day Ville lập tức xoay người lại, lạnh lùng nói:

- Han Musi các hạ. Thời gian của chúng ta vô cùng quý giá. Không nên tùy tiện đùa giỡn chúng ta.

Hần không chút nào khách hỏi:

- Thần tính tinh khiết của ngài đâu?

Musi có chút xấu hổ đưa một tay ra. Ở trước mặt hần lập tức xuất hiện hai điểm sáng thần bí.

Hai điểm sáng này cũng không có khí tức thần bí như ám dạ tinh thần của riêng hắc ám hệ thần linh nhưng lại có một loại lực lượng cường đại không hề kém cỏi hơn hắc ám hệ thần tính.

Từ khi vào đây Tiểu Ân vẫn không nói gì nhưng trong khoảnh khắc này đã phóng xuất tinh thần ý niệm, dò xét hai thần tính này một chút.

Một điểm sáng mang đến cảm giác chạm vào nó như chạm vào biển lửa ngập trời, dường như ngay cả toàn bộ thế giới cũng sẽ bị hủy bởi một kích.

Còn điểm sáng kia lại mang đến cho hắn một loại cảm giác yên ổn bình hòa, như khi đối mặt người nhà, làm cho người ta vô tình sáng khoái tinh thần.

Hai thần tính này tuy rằng không phải thần tính hắc ám hệ nhưng đều là thần tính trung lập hệ.

Một là nguyên tố hệ hỏa thần tính. Cái kia đại khái là một loại thần tính bảo vệ gia đình an bình. Hơi hơi gặt đầu một cái, Tiểu Ân ra hiệu đồng ý

Hai con mắt Musi bỗng nhú lại một chút. Hắn vốn tưởng rằng Day Ville mới là kẻ làm chủ chuyện này. Nhưng không thể tưởng được người thực sự ra quyết định lại là kẻ từ đầu đến giờ không nói một tiếng, trước sau vẫn đi theo phía sau Day Ville. dường như không có chút chủ kiến nào của mình cả.

Lúc này, trong lòng hắn lập tức nổi lên một cảm giác bí hiểm, mơ hồ có chút may mắn rằng mình đã không lựa chọn trực tiếp trở mặt với đối phương.

- Được. Chúng ta đã thống nhất ý kiến.

Day Ville vung tay.

Ánh sáng chợt lóe lên trước mặt hắn, mảnh vỡ thần cách vầng vàng bay về phía Han Musi. Ánh mắt Musi lộ ra vẻ vui mừng quá đỗi và sự sung sướng như trút được gánh nặng.

Tuy rằng là một đối hai, nhìn bề ngoài thì có vẻ thiệt thòi một chút, nhưng thần tính và thần cách giá trị như thế nào. chỉ cần là người hơi hiểu một chút kiến thức phổ thông sẽ biết rành mạch. Lấy một đối một, hắn không nghĩ trên thế giới có thể có chuyện tốt như vậy.

Vươn tay ra bắt lấy mảnh vỡ thần cách lại cảm thấy một cỗ năng lượng ẩn chứa uy lực hùng mạnh đang bảo vệ chung quanh nó.

Musi thâm rùng mình, liếc mắt nhìn bọn họ một cái. Đột nhiên nghĩ ra được cái gì, hắn vội vàng cười xin lỗi. Ở thời điểm quan trọng này, hắn cũng không muốn phát sinh chuyện gì bất ngờ. thành thật đưa thần tính đến trước mặt hai người Tiểu Ân.

Quả nhiên, lực lượng bảo vệ mảnh vỡ thần cách lập tức biến mất. Hai bên đều lấy được thứ mình muốn nên rất là vui mừng.

Tiểu Ân hài lòng thu thần tính tinh phiến vào trong không gian trang sức. Lần này tuy rằng không thể đổi được thần tính tinh phiến hắc ám hệ nhu cầu cấp bách nhưng hai trung lập hệ cũng không tệ, ít nhất có thể lưu lại để ngày sau cho Day Ville dùng.

Gật đầu chào cái kẻ là một trong những lão già làng của khu vực trung ương, hai người Tiểu Ân quay người bước đi.

Bọn họ cũng không có hứng thú muốn biết thần tính trong tay đối phương từ đâu mà có. Chỉ cần đối phương nguyện ý trao đổi, bọn họ đã cảm thấy mỹ mãn rồi. Musi đột nhiên gơ tay, nói:

- Hai vị thần sứ đại nhân. Xin hỏi các người còn cần thần tính tinh phiến nữa hay không?

Hai người Tiểu Ân không hẹn mà cùng dừng bước.

- Trong tay của ngài còn nữa:

- Không. Trong tay ta không còn, nhưng ta có thể vì hai vị thu thập nhiều thần tính tinh phiến nữa.

Han Musi nói câu này bằng tốc độ cực nhanh. Sau khi chứng kiến phong cách hành sự quyết liệt của hai tên này, hắn cũng không còn có ý kéo dài thời gian.

Tiểu Ân lập tức nghĩ ra. Sau khi hắn và Cự Ma thần tiến vào khu vực trung ương, quả thật phát hiện không ít địa phương có lực lượng thần tính. Tuy nhiên những địa phương này cũng giống như nơi này đều là những bình đài diện tích cực kỳ rộng lớn. Người thống trị chắc chắn cũng là ngụy thần cường đại.

Nếu hai người mình sẵn sàng đi vào bãi kiến e là chưa chắc mỗi một lần đều có thể thu hoạch được thần tính tinh phiến.

Nhưng Han Musi quả thật là đại ca khu vực này , là một địa đầu xà (thổ địa hoặc rắn địa phương)hàng thật giá thật. Nếu là giao nhiệm vụ thu mua cho hẳn chắc chắn sẽ an toàn và mau chóng hơn.

Trầm tư một lát. Tiểu Ân :

- Thời gian ở lại đây của chúng ta cũng không nhiều. Còn cần ba hắc ám thần tính tinh phiến và sáu cái trung lập tính thần tính tinh phiến. Nếu ngài có thể giúp chúng ta trong vòng ba ngày thu hoạch. Vậy chúng ta nguyện ý ở chỗ này chờ.

- Tốt!

Han Musi chẳng qua là hơi trầm ngâm một chút rồi lập tức đáp ứng:

- Hai vị, trong vòng ba ngày thu thập chín thần tính tinh phiến cũng không phải dễ dàng gì. Tuy rằng ta dám khẳng định toàn bộ khu vực trung ương tuyệt đối có không ít nhưng chỉ bằng hai vị như vậy mà tìm tới cửa không nhất định có thể thuận lợi gặp chủ nhân chân chính, hơn nữa có khi còn vì ý kiến bất đồng mà có thể phát sinh xung đột không cần thiết. Cho nên...

Về mặt hẳn vô cùng nghiêm túc nói:

- Nếu ta có thể trong vòng ba ngày giao ra số thần tính tinh phiến quy định, như vậy ta tổng cộng cần sáu mảnh vỡ thần cách.

Tiểu Ân và Day Ville đưa mắt nhìn nhau, dường như là đang tiến hành thảo luận ngầm. Han Musi tuy rằng ngoài mặt tươi cười nhưng trong lòng hẳn đang vô cùng khẩn trương. Người khác không biết nhưng hẳn lại biết mình cất chứa không chỉ có hai thần tính trung lập mà thôi. Nếu giao dịch này thành công, như vậy số mảnh vỡ thần cách trong tay tuyệt đối có ít nhất ba cái.

Bất quá chỉ có mấy khắc mà trong lòng Musi dường như đã qua nhiều năm.

Rốt cục, Day Ville gật đầu một cái nói:

- Được. Chúng ta sẽ chờ ngài ba ngày. Hy vọng ngài có thể trong vòng ba ngày này thu thập đủ thần tính tinh phiến.

Han Musi cất tiếng cười to. nói:

- Hết thấy ngài cứ yên tâm!

Hắn giơ tay vỗ một cái. gã áo đen lập tức lặng lẽ mở cửa đi vào. Han Musi phân phó vài câu. Người nọ lập tức kinh ngạc nhìn đám người Tiểu Ân một cái, trên nét mặt đầy vẻ kinh ngạc.

Han Musi không ngờ để cho bọn họ ở trong phòng ngủ của mình trong cung điện. Điều này làm người ta không thể tin nổi. Phải biết rằng nơi đó là chỗ ở của Han Musi đại nhân, ngay cả hẳn cũng không có tư cách tiến vào. Vậy mà hiện giờ lại mở ra cho hai tên rõ ràng là người ngoài này vào ở. Bởi vậy có thể thấy được hai người này đã gây cho hẳn ngạc nhiên đến mức nào.

455. Chương 40: Cự Ma Thần Sáng Tạo Thế Giới (1)

Đương nhiên, phàm là kẻ có tư cách cùng hẳn giao hảo chắc chắn phải là thượng cổ ngụy thần có sức mạnh thông thiên. Đương nhiên đám ngụy thần này đã trải qua vô số năm khổ tu và chinh chiến, trong tay mỗi người không nhiều thì ít cũng sẽ lưu lại vài cái thần tính tinh phiến.

Hắn đi thẳng vào vấn đề hướng đối phương hỏi mua thần tính tinh phiến. Đương nhiên, hẳn cũng không giấu diếm chuyện đám người Tiểu Ân, nhưng cũng không nói rõ. Ba ngày sau , hẳn và bốn người bạn vong linh tương giao hơn vạn năm cùng nhau đi tới trước mặt Tiểu Ân.

Bốn vong linh đều mang theo hai thần tính tinh phiến. Dựa theo yêu cầu trước đó của Tiểu Ân, tổng cộng có ba thần tính tinh phiến hắc ám tính và năm thần tính tinh phiến trung lập tính.

Tiểu Ân kiểm tra cẩn thận từng cái một rồi không chút do dự nhận lấy và cho mỗi người một mảnh võ thần cách.

Lần giao dịch này có thể nói là ai cũng vô cùng vui mừng. Bốn vong linh kia dưới sự thúc giục của Han Musi lần lượt rời đi. Bọn họ cũng đều biết Han Musi và hai người này khẳng định còn có một chút giao dịch mà bọn họ cũng không biết được, nhưng hết thảy cùng bọn chúng không có quan hệ. Đối với bọn họ mà nói, trở về nghiên cứu mảnh võ thần cách trong tay mới thực sự là việc lớn.

Sau khi tiễn đồng bạn đi. Han Musi cười ha hả xuất ra một thần tính tinh phiến trung lập tính.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nhưng vẫn lấy ra hai mảnh võ thần cách để trao đổi với hắn. Tuy rằng Han Musi nhìn qua thì chiếm đại tiện nghi, nhưng tình hình thực tế như thế nào cũng chỉ có Tiểu Ân mới biết.

Không để ý Han Musi nhiệt tình giữ lại. Tiểu Ân quay người rời đi. Đối với cái danh thần sứ mà bọn họ đang mang thì có động tác như vậy cũng không có gì là kỳ quái. Vài ngày sau khi đám người Tiểu Ân đi rồi, khu vực trung ương đã xảy ra một chuyện vô cùng kỳ quái. Có năm vị vốn là chủ nhân bình đài rất cục từ bỏ quyền lực vô biên, cùng nhau ra ngoài du ngoạn. Tuy nhiên, trước khi đi, bọn họ gộp năm bình đài làm một và để lại ám ký cho những thủ hạ trung thành nhất. Vì thế, một tổ chức có lực lượng siêu cấp hùng mạnh cứ như thế hình thành trong tình huống như vậy. Ít nhất thì trong hơn trăm năm thời gian sắp tới cũng không có cường giả nào dám có ý đồ xấu với nơi này.

Tiểu Ân rời khỏi khu vực trung ương. Hắn xé nát áo choàng, lộ ra một khuôn mặt nhìn như bực mình như không, nhẹ giọng nói:

- Trách không được khi xua đám Follett Wright tình nguyện tặng cho ta năm thần tính nhưng không muốn ta thu hoạch mảnh võ thần cách.

Hắn nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu một chút. Vừa nghĩ tới đề nghị khi ấy của Follett Wright, còn vẻ mặt đồng ý của hai tên khác, hắn liền có chút căm tức.

Không nắm rõ tin tức quả nhiên sẽ tạo thành rất nhiều chuyện không cân đối. Không thể tưởng được hắn vẫn luôn tìm cách chiếm tiện nghi kẻ khác mà hôm nay phải ngậm bồ hòn làm ngọt. Tĩnh lặng, chung quanh không tiếng động và không ánh sáng. Tiểu Ân và Cự Ma thần giống hắn như đúc vẫn lẳng lặng ngồi đối diện nhau.

Bọn họ đã ở trong không gian nhỏ nhỏ này hai mươi ngày. Không gian nhỏ này chính là chỗ ẩn thân cuối cùng của âm hồn đế vương ngày xưa. Cho dù là kiểm khắp khu mộ của ngục thần, cũng hiếm có nơi nào vô cùng bí mật như nơi này.

Trong khoảng thời gian ở khu vực trung ương, đám người Tiểu Ân đã âm thầm tìm hiểu được rất nhiều chuyện.

Thật ra khu vực trung ương có ba truyền tống trận thông ra bên ngoài. Mỗi ngày đều có vô số nhân loại và sinh linh cấp bậc ma đạo sĩ trở lên đến chốn này.

Dù sao trên thế giới này có rất nhiều tài liệu không thể thiếu của hắc ám hệ chỉ có thể tìm thấy ở thế giới vong linh. Cho nên thế giới vong linh đối với toàn bộ hắc ám thế giới mà nói là nguồn bổ sung tài liệu vô cùng trọng yếu.

Đám người Han Musi vẫn tưởng rằng hai người Tiểu Ân đã theo ba truyền tống trận rời đi. Nhưng họ tuyệt đối không thể tưởng được bọn họ không ngờ lại đi đến vùng ven này. Tuy chỉ là vùng ven, nhưng diện tích vùng ven này lớn hơn rất nhiều so với khu vực trung ương.

Ba người Tiểu Ân lén lút ẩn nấp ở trong này, hơn nữa còn bố trí trận đồ đặc thù để nguy trang. E rằng ngay cả là thần linh đích thân đến cũng khó có thể tìm ra bọn họ. Chính ở chỗ này. Tiểu Ân bắt đầu ngưng tụ mảnh võ thần cách bồi dưỡng thành linh hồn hoàn chỉnh, dung hợp thần tính tinh phiến.

Hai mươi ngày này, bọn họ đã tiêu hao khoảng mười vạn viên thần lực kết tinh.

Tiêu hao không lỗ như thế, nếu đưa cho Cự Ma thần chân chính năm xưa e là cũng đủ để hắn xây dựng một thế giới của thần thật tốt.

Số lượng thần lực kết tinh trong tay Tiểu Ân tuy rằng đã đạt tới chín con số, nhưng phung phí như quăng tiền xuống nước kiểu này vẫn thâm kêu to nuốt không trôi cục xương này.

Trách không được đám thần linh đều liều mạng thu thập thần lực kết tinh. Hoá ra muốn tiến bộ thì tiêu hao hơn xa trong tưởng tượng của người thường.

Tuy nhiên, sau khi đã trả một cái giá nhất định, Cự Ma Thần rốt cục cũng tạo thành chín bản thể hợp làm một, chín linh hồn chín vị thần, hấp thu và dung luyện chín thần cách chất lượng kém.

Mỗi người bọn họ đều có thực lực tương đương Cự Ma Thần năm xưa. Nhưng nếu hợp làm một, không ngờ có thể tạo thành uy lực làm người ta khó có thể tưởng được, ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng còn có suy nghĩ phải cúng bái.

Ngày xưa Vô Danh từng nói qua, khi chín bản thể hợp làm một sẽ trở thành chủ nhân của hắc ám, chỉ cần là người thờ phụng hắc ám, bất kể bọn họ cầu nguyện cái gì, đều đã có một phần tín ngưỡng lực bị hấp thu.

Thần tính này mới thực sự là thần tính đáng sợ nhất.

Chỉ có điều, bọn họ đương nhiên có thể làm được ngưng kết làm một. nhưng có chín linh hồn đồng thời không chế. Những linh hồn này do sinh ra từ một thể nên cũng không có khả năng cắn nuốt lẫn nhau. Bình thường chín linh hồn này thay phiên nhau điều khiển. Một khi có bất kỳ linh hồn nào ly khai bản thể. vậy thần cách của vị chủ nhân hắc ám này sẽ lập tức tan rã. Đây cũng là khuyết điểm trí mạng nhất. Nhưng điều này với năng lực hiện nay của Tiểu Ân căn bản là không thể giải quyết được. Nhưng mà, mặc dù có khuyết điểm như vậy nhưng nói gì thì nói thần tính chủ nhân hắc ám này cũng phải xoay sở đủ bề vất vả cực khổ lắm mới tạo ra được, Tiểu Ân đương nhiên sẽ không để hấn lãng phí như vậy.

Rất lâu sau, chín Cự Ma Thần và Tiểu Ân đồng thời mở mắt ra.

Trong ánh mắt Tiểu Ân lấp lánh hào quang kì lạ, nói:

- Các người chuẩn bị tốt chưa?

Chín người kia cùng cười. Thái độ giống nhau như đúc từ một khuôn nhưng ở trong mắt Tiểu Ân lại có sự khác nhau cực kỳ nhỏ.

Có nụ cười đầy ai oán. có nụ cười đầy mê hoặc, lại có nụ cười đầy tham lam và khát vọng. Tóm lại chín Cự Ma Thần khi biểu đạt cùng một ý nghĩ lại thể hiện ra chín cảm xúc khác nhau.

Tiểu Ân thật sự vô cùng hoài nghi, nếu hấn không phải là thần linh thì chỉ e dưới áp lực của chín linh hồn kiểu này chắc chắn sẽ chết sớm thôi.

Chín Cự Ma Thần đứng lên. Bọn họ cùng nhau cất bước, đi tới trước mặt Tiểu Ân. Vị trí đi tới là chính giữa chín người bọn họ, không có dư một bước, cũng không có thiếu một bước. Khi bọn họ đi tới điểm giữa không sai một ly thì cũng là lúc thân thể chín người vừa đứng đụng phải nhau.

Ánh mắt Tiểu Ân dường như là hoa lên một chút, rồi cứ như vậy trong nháy mắt ngăn ngừa chín Cự Ma Thần đã thành công kết hợp thành một thể.

- Thế nào?

Tiểu Ân cẩn thận hỏi. Tuy rằng đã nhiều lần thực nghiệm qua nhưng là mỗi một lần khi bọn họ ngưng kết làm một là một lần Tiểu Ân có chút lo lắng đề phòng.

Chín hắc ám thần tính hơn nữa còn là chủ nhân hắc ám nhân tạo đó. Có trời mới biết sẽ phát sinh chuyện gì khiến người không thể gánh vác nổi.

-Tốt lắm. Không có vấn đề gì.

Cự Ma Thần cất cao giọng nói.

Hai người cũng không có sử dụng tinh thần ý niệm giao lưu. Vì mỗi khi Tiểu Ân hỏi. trong đầu sẽ xuất hiện chín câu trả lời giống nhau như đúc. nhưng lại không cùng giọng nói.

456. Chương 40: Cự Ma Thần Sáng Tạo Thế Giới (2)

Tiểu Ân dẫn đầu. Cự Ma Thần cùng với Day Ville vẫn luôn bảo vệ bên ngoài cẩn thận rời đi, bay đến chỗ trước kia phát hiện thế giới của thần.

Vừa mới rời khỏi bình đài liền gặp phải ba tên vong linh quân vương cấp chín đang đi tuần lòng vòng bên ngoài.

Khi vừa nhìn thấy ba người bọn họ, đặc biệt là sau khi thấy Cự Ma Thần, ba vong linh cấp chín này bắt đầu run cầm cập. Đó là phản ứng tự nhiên của một linh thể bậc thấp khi cảm ứng được hắc ám Thần lực.

Cự Ma Thần chau mày, giơ tay lên. Ba đạo hào quang bắn ra từ tay hắn, trong nháy mắt bắn xuyên qua thân thể ba vong linh quân vương cấp chín.

Ngay sau đó, thân thể bọn họ nổ tung như một quả cầu lửa rồi biến mất.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, tuy nhiên cũng không ngăn cản hắn.

Khi đi ra bọn họ cũng có chút sợ hãi, không chú ý tới tình hình bên ngoài. Tuy nhiên nếu bị phát hiện rồi thì đương nhiên là không thể nương tay.

Sau khi gặp phải chuyện bất ngờ này, bọn họ hành sự cẩn thận hơn rất nhiều.

Cự Ma Thần tuy rằng đã cố hết sức áp chế Thần lực bản thân nhưng điểm yếu của chín người hợp làm một lúc này đã thể hiện ra một cách rõ ràng. Hắn không ngờ không thể hoàn toàn che dấu thực lực.

Hơn nữa bởi vì Thần tính đã thành hình, thân là chủ nhân của hắc ám, nhân vật tối cao của hắc ám, hắn đã không thể trốn vào trong thế giới Thần tạo. Không còn cách nào khác, Tiểu Ân và Day Ville đành phải cực khổ chọn những con đường cực kì nhỏ , hao phí không biết bao nhiêu sức lực mới xem như miễn cưỡng đưa hắn tới nơi.

Nhưng cho dù là như thế, cũng có hơn ba nhóm vong linh bị Cự Ma Thần thuận tay tiêu diệt.

Tiểu Ân mặc dù có chút lo lắng, nhưng hắn cũng biết vong linh đứng đầu ở đây cho dù lá gan lớn đến đâu cũng không có khả năng vì một ít vong linh dưới trướng mà đi treu chọc một vị thần linh. Phỏng chừng mấy tên lúc này chắc là đang hiểu lầm Cự Ma Thần là một phân thân của Thần linh. Nếu vậy thì Tiểu Ân tin chắc rằng bọn họ sẽ không có phiền toái gì cả.

Sau khi tới nơi cần tới. Cự Ma Thần đi qua con đường dài lê thê rốt cục đi tới chỗ cửa sáng kia. Khi Cự Ma Thần đi tới trước ánh hào quang, cánh cửa sáng lập tức tỏa ra hào quang rực rỡ như ánh mặt trời. Trước đó Tiểu Ân đã từng kiểm tra qua, thế giới của Thần này không có thuộc tính gì cả. Hoàn cảnh bên trong là một màu nhợt nhạt không có ánh sáng, không có sông ngòi, không có mảng xanh. Nó như thể là một mảnh hỗn độn trước khi khai thiên, dựng trời tạo đất.

Tuy nhiên cũng vì như thế mới chứng tỏ rằng thế giới của thần này chưa từng bị người ta sử dụng qua. Nếu không hoàn cảnh bên trong tuyệt đối không có khả năng giống như thời nguyên thủy như vậy.

Tiểu Ân đến đây thì cửa sáng không có phản ứng gì cả nhưng sau khi Cự Ma Thần đi tới nơi này lại lập tức có phản ứng mãnh liệt với hắn.

Gần như cùng lúc đó một cỗ dao động năng lượng hùng mạnh bốc lên từ thân thể Cự Ma Thần, dung hợp với hào quang vô cùng vô tận kia.

Mỗi một cỗ năng lượng dao động trong không gian dường như đều ẩn chứa một niềm sung sướng phát ra từ đáy lòng.

Tiểu Ân hoảng sợ nhìn thế giới của thần trước mặt. Chẳng lẽ nó cũng giống như Vô Danh, đã tiến hóa thành sinh linh kỳ lạ nào đó?

Tuy nhiên cẩn thận cảm ứng một chút thì Tiểu Ân thở phào một hơi nhẹ nhõm. Hoá ra nó cũng không có Thần trí gì cả, chỉ là sau vô số năm bị phong ấn, đột nhiên gặp Cự Ma Thần có thần lực mới phát sinh biến hóa kỳ dị như vậy.

Có thể đạt tới bước này, đã là chuyện vô cùng hiếm hoi. Tiểu Ân yên lặng nhìn cửa sáng và cũng vì vận khí của Cự Ma Thần mà cảm thấy cao hứng cho hẳn.

Ngay cả Tiểu Ân cũng biết chuyện gì đang xảy ra thì thân là Thần linh như Cự Ma Thần đương nhiên không có khả năng hoàn toàn không biết gì cả. Hắn nhìn cửa sáng đang tỏa ra hào quang vạn tượng, khí thế ngập trời, cười cười rồi ung dung bước vào.

Tiểu Ân do dự một chút rồi cũng bước vào trong cửa sáng.

Ánh sáng chói lóa. Cự Ma Thần và Tiểu Ân cùng xuất hiện giữa một mảnh hỗn độn. Khác với Đại lực Thần tạo, hỗn độn nơi này dường như chỉ lớn bằng bàn tay. Nhưng khi ý niệm của bọn họ khuếch tán ra thì lại có cảm giác vô biên vô hạn, không bờ không bến. Bọn họ đều có cảm giác mơ hồ rằng thế giới của Thần này thật lớn. Bất kể bọn họ đưa vào bao nhiêu thần lực để khai phá thì cũng khó có thể bao trùm toàn bộ thế giới của thần này. Đừng nói là Cự Ma Thần bây giờ, cho dù là sau này khi thành chủ nhân thực sự của hắc ám thì e là cũng không đủ để sử dụng. Hai người liếc mắt nhìn nhau. Nghĩ tới thế giới đồ đen không quá lớn của Cự Ma Thần năm xưa mà không khỏi ngơ ngác nhìn nhau.

Đây là thế giới của Thần được chuẩn bị sẵn cho một vị sắp thành Thần linh sao? Không ngờ có diện tích rộng lớn đến mức đáng sợ như vậy sao?

Biến thể giới của Thần này thành của mình thì ngày sau có phiền toái gì thì sao?

Bọn họ đều thấy những câu hỏi này trong ánh mắt người kia. Tuy nhiên đáp án của hai người bọn họ hoàn toàn khác nhau. Câu trả lời Tiểu Ân chính là: nếu một ngày kia, có người phát hiện sự khác thường của thế giới của Thần này, vậy trước hết phải xem xét thực lực của đối phương, nếu thật sự không thể địch lại, vậy từ bỏ thế giới của thần. Dù sao năm rộng tháng dài, chỉ cần có thể bảo vệ tính mạng thì lo gì không có ngày đòi lại cả vốn lẫn lời?

Nhưng đáp án của Cự Ma Thần lại rất đơn giản, cực kì đơn giản: đây là thế giới của Thần của lão tử. Nếu kẻ nào dám đụng vào dù chỉ là một cái móng tay, vậy bất kể là ai đều phải chặt đứt cánh tay của hắn.

Tuy rằng cùng có một linh hồn, nhưng tiếp xúc với những hoàn cảnh khác nhau thì hai bên sẽ có biến hóa khác nhau. Đặc biệt là Cự Ma Thần đã bị lực lượng của hắc ám ảnh hưởng, phương thức hành xử đã có thay đổi rất lớn.

Nhưng may mà bọn họ cũng không hoàn toàn biến thành hai người khác nhau.

Từng đạo năng lượng từ trên người Cự Ma Thần tỏa ra một cách cẩn thận tới cùng cực. Những năng lượng này chính là Thần lực do vô số tín ngưỡng lực ngưng tụ thành. Mỗi một đạo Thần lực giống như một nhát búa khai thiên lập địa, từng bước từng bước khai phá mở rộng mảnh hỗn độn này.

Tiểu Ân cũng không biết những Thần linh khác khi xây dựng thế giới của Thần có bộ dáng như thế nào. Nhưng là có một điểm hắn có thể khẳng định... đó là tuyệt đối không thoải mái được như Cự Ma Thần bây giờ.

Theo Thần lực không ngừng cuộn cuộn phát ra, thế giới hỗn độn cũng dần dần có một chút sắc thái.

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên ý cười. Bản thân hắn không phải một người có khiếu thẩm mỹ. Cự Ma Thần càng lại không phải. Thế giới do Cự Ma Thần khai sáng từ một mảnh hỗn độn không ngờ dường như đúc ra từ cùng một khuôn với Đại lực thần tạo. Núi là núi, nước là nước. Không có tiên cảnh lung linh huyền ảo làm người ta có cảm giác trong khi nước từ trên núi chảy xuống phát ra khí thế khổng lồ, dường như có thể làm người ta quên cả đất trời.

Tiểu Ân thở dài một hơi thật sâu. Hắn tận mắt thấy núi cao đột nhiên mọc lên từ mặt đất. Cũng tận mắt thấy được từng mảng đất lớn sụp đổ rồi những dòng nước hung hãn tràn ra hình thành một con sông khổng lồ chảy xuyên qua mảnh đất. Càng thấy rõ từng kiến trúc một lần lượt từ hư không hiện ra trên khắp mặt đất.

Ngay sau đó, trong lòng Tiểu Ân đột nhiên cảm thấy trống trải lạ lùng.

Thực lực bây giờ của Cự Ma Thần trong giới Thần linh chẳng đáng là gì, nhưng trong thế giới của Thần của hắn, hắn chính là Sáng Thế Thần.

Sáng thế chính là sáng tạo một thế giới. Chuyện này vĩ đại đến dường nào? Trừ chuyện châm Thần hỏa thì chuyện kiến tạo thế giới của thần chính là chuyện mà ngoài chân thần ra không ai có thể tận mắt chứng kiến.

457. Chương 40: Cự Ma Thần Sáng Tạo Thế Giới (3)

Trên người hắn có một cỗ lực lượng thuộc tính khác đang rực rạch.

Tất cả năng lượng trong cơ thể hắn đều được nén chặt hơn một chút. Lực lượng bán thần vực của Tiểu Ân lại một lần nữa bùng nổ.

Hắn có thể cảm ứng được rất rõ ràng nhiệt độ trong cơ thể đang không ngừng tăng lên mạnh mẽ, kèm theo đó là năng lượng không ngừng đề thăng.

Tiểu Ân mơ hồ cảm giác trong quá trình cảm nhận Cự Ma Thần sáng tạo thế giới thì lực lượng bán thần vực trong cơ thể hắn đã xảy ra biến hóa vi diệu. Nếu hắn muốn, chỉ e bất cứ lúc nào cũng có thể chuyển hoá thành thần, sau đó một đường thẳng tiến chân lên ngọn lửa thần hỏa.

Nhưng mà, ngay tại giờ khắc này. Tiểu Ân trợn hai mắt lên. Hắn hít một hơi thật sâu, cố gắng khống chế cỗ lực lượng hung hãn kia.

- Đưa ta ra ngoài.

Tiểu Ân cả người mồ hôi đầm đìa. Vì khống chế cỗ năng lượng dường như bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ kia mà hắn không dám nhúc nhích mấy may.

Cự Ma Thần vung tay lên. Tiểu Ân lập tức rời khỏi thế giới của hắn.

Vừa rời khỏi thế giới của thần, mối liên hệ giữa luồng năng lượng đang rực rạch và năng lượng sáng thế lập tức bị cắt đứt.

Sau khi mất đi viện thủ cường đại, cỗ năng lượng kia rốt cục cũng từ từ bình ổn lại, cuối cùng hoàn toàn bị Tiểu Ân khống chế.

Thở ra một hơi thật dài, Tiểu Ân cũng chẳng để ý đến hình tượng đặt móng ngồi phịch xuống mặt đất. Hắn cười khổ ngẩng đầu lên nhìn cửa sáng, trong ánh mắt đầy vẻ cảnh giác và hăm dọa.

Day Ville lặng lẽ đi tới bên cạnh hắn, cũng ngồi xuống cùng hắn.

Hai người cũng không nói gì. Bọn họ đều yên lặng chờ đợi.

Thần lực mà Cự Ma Thần nắm giữ tuy rằng hùng mạnh vô cùng.

Nhưng thế giới của thần kia rõ ràng không phải là thứ để một kẻ vừa mới thăng tiến thành thần linh sử dụng. Hắn có kích phát thành công lực lượng của thế giới của thần kia không, và có thể biến nó thành thứ mình có thể dùng hay không, ngay cả Tiểu Ân cũng không dám khẳng định chắc chắn.

Tuy nhiên lúc này. Tiểu Ân cảm thấy thật là may mắn.

May mà Cự Ma Thần cũng không phải một chân thần bình thường vừa mới châm thần hỏa.

Trong cơ thể hắn có chín linh hồn có thể thay phiên nhau nghỉ ngơi, có chín thần cách kém chất lượng, có chín loại thần tính khác nhau ngưng kết thành một siêu cấp thần tính chủ nhân của hắc ám. Ngoài ra hắn còn có sự hậu thuẫn vững vàng nhất, đó chính là một số lượng thần lực kết tinh đạt đến chín con số.

Chính vì những điểm hoàn toàn khác với những kẻ vừa mới trở thành thần linh khác cho nên Tiểu Ân mới có thể để Cự Ma Thần thử kích hoạt thể giới của thần này.

Dù sao, muốn từ hai bàn tay trắng kiến tạo nên một thể giới của thần cần thời gian ít nhất là từ mười đến một trăm năm. Đây là thể giới của thần đơn giản nhất, kém cỏi nhất.

Cũng giống như mua nhà. Mua một căn nhà ngay cả cọc còn chưa có và mua một căn nhà có sẵn phòng ốc là hai chuyện hoàn toàn khác nhau.

Đương nhiên, mua nhà có sẵn phòng cần rất nhiều tiền mặt.

Mà hiện tại Cự Ma Thần đang không ngừng dùng tiền gửi trong ngân hàng để mua phòng. Chỉ có điều không biết tiền gửi ngân hàng của hắn có thể mua được cái phòng mới mấy thước vuông, hay là mua tất cả.

Tiểu Ân và Day Ville đều cùng yên lặng chờ đợi.

Không gian xuất hiện một trận giao động rất nhỏ. Tiểu Ân và Day Ville căn bản là không thèm xoay lưng lại. Có thể lặng yên không tiếng động mà đến như vậy trừ Vô Danh ra e là cũng không có khả năng có ai khác làm được.

Giọng hắn vang lên pha một chút tiếc nuối:

- Chỉ cần người chuyển hoá lực lượng bán thần vực thành thần tính. Như vậy khoảng cách đến lúc chạm thần hỏa sẽ không còn bao xa nữa.

Tiểu Ân ngạc nhiên cười to rồi nói:

- Vô Danh . Người không phải từng nói chỉ muốn ta tu luyện thêm ba thuộc tính thành bán thần vực rồi mới chuyển hoá sao?

Vô Danh trầm giọng nói:

- Chín tầng bán thần vực tuy rằng hùng mạnh nhất. Nhưng muốn ngưng luyện thành công tuyệt đối không phải sự tình đơn giản. Nếu người có thể thu thập đến ba thần tính là đã có thể trở thành một trong ba đại thần vương.

Tiểu Ân cười ha hả rồi nói:

- Ta biết. Tập hợp thần tính rồi dung hợp thì dễ dàng hơn. Nhưng ta hy vọng có thể ngưng kết chín tầng thuộc tính lực lượng bán thần vực.

Vô Danh nhìn hắn một cái thật sâu. rồi cực thì thở dài một hơi.

Tiểu Ân sờ dĩ làm bộ cố hết sức không chịu làm theo lời Vô Danh kỳ thật cũng là do đã thấy được chín Cự Ma Thần. Chín Cự Ma Thần nhưng lại có chín linh hồn. Mà chín linh hồn này lại từ một bản thể sinh ra, trời sinh đã không thể dựa vào cắn nuốt lẫn nhau mà tiến hóa. Mà Tiểu Ân cũng không muốn thử nghiệm tư vị này một chút nào.

Hắn hiện giờ đã thuận lợi cô đọng sáu loại bán thần vực. Khoảng cách đến chín loại bất quá chỉ còn ba loại mà thôi. Đối với bản thân, hắn vẫn có niềm tin rất lớn.

Nếu thật sự ngưng kết vô vọng, như vậy có lẽ sẽ có một ngày Tiểu Ân từ bỏ quyết tâm của ngày hôm nay. Bởi vì hắn cũng không phải một người không biết tiến thoái. Nhưng cái tiến thoái đó cũng tuyệt đối không phải hôm nay.

Day Ville đột nhiên quay đầu lại nói:

- Ta cũng muốn thử một chút.

Những lời này của hắn không đầu không cuối, nhưng Tiểu Ân và Vô Danh đều hiểu.

Tiểu Ân đương nhiên là mỉm cười. Linh hồn của mình quả nhiên có ý tưởng giống mình. Về phần Vô Danh, lại nhíu mày rất sâu rồi nói:

- Tiểu Ân còn có hi vọng. Nhưng người quyết không thể.

Day Ville sang sảng nói:

- Ta biết người mang lực lượng dù sao cũng chỉ có một người. Ta cũng không hy vọng xa xôi có thể đạt tới trình độ chín loại thuộc tính bán thần vực. Ngay cả năm loại cũng chẳng trông mong gì. Nhưng ba bốn thuộc tính thượng cổ thần thì ta nghĩ hẳn là mình cũng coi như có một chút khả năng.

Về mặt Vô Danh rất cục xuất hiện một chút kì lạ. Hắn nhắm mắt ngẫm nghĩ một chút rồi nói:

- Suy nghĩ của các người thật sự là khó có thể lý giải được.

Tiểu Ân và Day Ville nhìn nhau cười. Suy nghĩ của một kẻ đến từ cái thế giới gọi là địa cầu kia quả thật khác rất xa so với những linh hồn và sinh mạng thuộc về thế giới này, không thể dùng cách nhìn như nhau mà so sánh.

Mười mấy ngày tiếp theo, năng lượng tỏa ra từ cửa sáng thủy chung vẫn từ từ tăng trưởng. Nhờ Vô Danh giải thích, Tiểu Ân mới biết được đây là do Cự Ma Thần không ngừng tiêu xài không tiếc tay thần lực kết tinh mới tạo thành kết quả này.

Trong tình trạng năng lượng không ngừng điên cuồng phát ra, Tiểu Ân và Day Ville cuối cùng cũng không thể ngồi không mà chờ đợi.

Bọn họ nghĩ hết mọi biện pháp, bố trí chung quanh bình đài nhỏ vô số ma pháp trận đồ ẩn dấu khí tức. Vừa khắc xong một cái trận đồ lại tiếp tục khắc cái mới. Tuy nhiên cho dù là như thế, cũng gần như theo không kịp sự tăng lên của hào quang do năng lượng phát ra.

Tiểu Ân cảm khái hàng nghìn hàng vạn lần. Ngày xưa khi chính bản thân Cự Ma Thần dựng thế giới của thần, khắp cả đại lục trừ truyền kỳ của người da đen Rui Deshen thông qua trên dưới một trăm năm âm thầm quan sát mới có chút phát hiện ra còn thì chẳng ai có thể cảm ứng được gì cả.

Cho dù là Hắc Long Vương hay là huy hoàng như nữ thần Ánh Trăng giáng trần cũng không có phát giác được gì.

Nhưng lúc này Cự Ma Thần bất chấp tất cả, sử dụng biện pháp bạo lực tuyệt đối để tiến hành xây dựng thế giới của thần.

Hai người này, một là giặc ngoại xâm âm thầm bắn lén, một là cường đạo thô phỉ không hề kiêng kị.

Tuy nhiên giữa bọn họ chênh lệch cũng đồng dạng là như trời với đất.

Một ngày nọ. Tiểu Ân dựng xong ma pháp trận đồ ẩn dấu khí tức trên không gian cuối cùng chung quanh bình đài, cùng các ma pháp trận đã dựng trước đó liên hợp lại tạo thành một đại trận có thể tuyệt đối ẩn dấu khí tức.

Đại trận này có vô cùng vô tận những lưới năng lượng, nhốt những năng lượng muốn thoát ra vào trong đó.

458. Chương 41: Điện Quang Màu Tím

Day Ville đã hoàn toàn triển khai băng tuyết tráo. Tiểu Ân cũng đã xuất tiểu viên thuần và Tỳ Thủy châu ra ngoài, mượn lần chấn động này không ngờ ngẫu nhiên chấn động hai phong ấn, khiến Tiểu Ân không hiểu ra sao cả cũng cảm thấy kết quả chuyến đi này cũng không tệ lắm.

Tuy nhiên cố gắng của bọn họ cũng chỉ là dừng ở mức này mà thôi.

Lực lượng tiềm ẩn trong cơn lốc năng lượng thật sự là quá lớn, đến cuối cùng lan tràn ra khắp bình đài khiến bình đài bắt đầu hơi hơi rung chuyển.

Lúc này có muốn ra tay ngăn cản thì cũng đã ra ngoài khả năng của hai người Tiểu Ân. Bọn họ cũng đành phó mặc cho số phận.

Rốt cục, sau hai tháng, cơn lốc năng lượng phát ra từ cửa sáng đạt tới cực điểm. Toàn bộ bình đài hoàn toàn nổ tung...

Trong thế giới mờ mịt không chút ánh sáng trừ vài ánh hào quang ngẫu nhiên xuất hiện còn thì ảm đạm không chút ánh sáng.

Nhưng trong thế giới này, số lượng vong linh là vô cùng vô tận. Bọn họ đủ các loại khác nhau sinh sống ở đây.

Âm hồn, bộ xương khô, cương thi, hắc ám kỵ sĩ, hắc vô sĩ v.v... Lúc này những sinh vật lừng danh trong thế giới vong linh đều đang tề tụ về một chỗ.

Đó là một bình đài, từ bên ngoài nhìn vào chỉ rộng chừng hai ba trăm thước vuông mà thôi. Cho dù là ở vùng ven của khu mộ thì cũng chỉ có thể xem như một bình đài siêu nhỏ “điêu khắc tinh xảo”.

Nếu bình thường, chỉ sợ căn bản là không ai chú ý một tiểu bình đài như vậy. Nhưng lúc này, trong phạm vi hơn mười dặm chung quanh nó đang tề tụ rất nhiều vong linh bậc cao.

Cách bình đài cả trăm thước cũng có thể cảm ứng được uy năng cường đại đang phát ra.

Đó là một loại năng lượng khiến cả đám vong linh ở đây run sợ từ tận đáy lòng, đám vong linh đẳng cấp thấp một chút đã sớm tránh đi rất xa. Đừng nói là tới gần nơi này để chống đỡ năng lượng hùng mạnh đó, cho dù là hơi chút cảm ứng, cũng đã làm bọn chúng quá sợ hãi.

Cuối cùng, có thể lại gần như vậy cũng chỉ có chừng mười vong linh mà thôi. Mỗi một vong linh đều là nhân vật lừng danh ở vùng này. Đều là nhân vật cấp bậc truyền kỳ thực lực siêu tuyệt.

Nhưng mà, khi đám vong linh này đến đây, trên vẻ mặt bọn họ không dấu nổi vẻ kinh hãi.

Mỗi một vong linh đều đang thầm nói chuyện với nhau. Bọn họ căn bản là không thể xác định cái gì mà có thể gây ra chấn động lớn như thế.

Dần dần cả đám vong linh nhóm bắt đầu xôn xao hấn lên, sau đó bọn chúng bắt đầu loan truyền tin tức đi.

Từ khu vực trung ương phái đến đây một vị ngụy thần đại nhân, phụ trách điều tra rõ ràng kỳ quan vừa xuất hiện ở vùng rìa khu mộ.

Nửa ngày sau, một vị luyện ngục ngụy thần tới nơi. Bất quá sau khi hấn tiếp xúc với năng lượng cường đại đang tung hoành khắp nơi ở chỗ này cũng ngay người ra.

Hắn và một đám vong linh cấp truyền kỳ mất tròn mắt dẹt nhìn mà chẳng hiểu cỗ năng lượng không rõ là thứ gì này chẳng biết là từ đâu mà đến.

Vị vong linh này tuy rằng đã đạt tới cảnh giới ngụy thần nhưng hắn lại cũng không phải cường đại giống như đám thượng cổ ngụy thần Nuke Te và Han Musi.

Cho nên hắn căn bản là không biết năng lượng cường đại này chính là cơn lốc năng lượng sinh ra do Cự Ma Thần khai sáng thế giới của thần.

Một ngày sau, đang lúc vị vong linh ngụy thần này tính báo cáo tin tức này tới cấp cao hơn thì cỗ năng lượng kia chợt nổ tung.

Một cái bình đài nho nhỏ bị năng lượng cường đại tấn công, rốt cục hóa thành hư ảo, đến rốt xuống vực sâu cũng không còn nữa.

Vụ nổ thật lớn của năng lượng như tiếng gọi của thần chết. Cả đám hơn mười vong linh cấp truyền kỳ và một vong linh cấp ngụy thần vốn đứng gần đó bị một đòn tấn công trí mạng.

Trừ vong linh cấp ngụy thần và vài truyền kỳ da dày thịt chắc, những tên còn lại bị những đạo hào quang hai màu đỏ đen lẫn lộn chiếu phải đều bốc hơi, ngay cả tro cốt cũng không còn.

Vụ nổ phát ra những đợt sóng xung kích, lấy bình đài đã vỡ nát làm trung tâm. lan ra bốn phía như bão táp quét qua.

Hơn trăm cái bình đài lớn nhỏ khác nhau dưới sức tấn công không gì cản nổi của sóng xung kích chỉ trong chốc lát đã hoàn toàn bị phá hủy. Toàn bộ khu mộ của ngục thần đều cảm ứng được sức tấn công của cỗ năng lượng cường đại này.

Trong khu vực trung ương, mấy đạo năng lượng hùng mạnh lập tức phóng lên cao, nhanh chóng bay tới nơi này.

Nhưng mà, đợi đến khi bọn họ đến nơi thì trừ một vòng tròn trống rỗng khổng lồ ra thì chẳng còn gì khác tồn tại. Về phần đám vong linh cấp truyền kỳ và ngục thần thương tích đầy mình kia thì đã bị sóng xung kích đánh trọng thương, căn bản là không nhớ rõ đến tột cùng đã phát sinh sự tình gì.

Cuối cùng, căn cứ năng lượng dao động hùng mạnh, một ít nhân vật cấp cao nhất kết luận là có hai thần linh phân thân bởi vì lý do nào đó không ngờ đi tới nơi này tiến hành quyết đấu. Trong đó một vị xuất ra một kích mãnh liệt nhất, đạt được thắng lợi cuối cùng.

Suy luận này cũng là kết quả sau khi tổng hợp cả chuyện một ít vong linh ở vùng rìa khu mộ đã từng gặp qua dấu vết phân thân của thần linh.

Sau khi có kết luận cuối cùng, mọi thanh âm đều yên lặng đi. Bởi vì không có bất cứ kẻ nào nguyện đắc tội với một vị thần linh. Cho nên sau khi đám vong linh dời một ít bình đài đến chỗ này, cũng không có ai nói năng gì nữa cả.

Khi cơn lốc năng lượng đạt đến đỉnh điểm, Tiểu Ân và Day Ville đã sớm trốn vào vòng phòng ngự do băng tuyết tráo và khiên tròn nhỏ liên hợp.

Tuy rằng hai kiện bảo bối này vẫn không đủ để ứng phó đợt tấn công như cuồng phong bão tố của năng lượng cường đại kia, nhưng Tiểu Ân có lực lượng bán thần vực, cũng đủ để bảo vệ an toàn cho hai người bọn họ.

Tuy nhiên bọn họ cũng thật không ngờ lúc năng lượng bùng nổ, một cỗ năng lượng khổng lồ mà quen thuộc xuất hiện bảo vệ bọn họ. Cơn lốc năng lượng với sức mạnh tan trời vỡ đất còn mạnh hơn mấy chục lần so với cảm chú không ngờ ngay cả băng tuyết tráo cũng không đụng tới rồi cứ thế hoàn toàn biến mất.

Hai người bọn họ lập tức biết, đây là uy lực của Cự Ma Thần. Mà lúc này có thể ra tay tương trợ, cũng chứng tỏ hắn đã thành công khai sáng thế giới của thần, chiếm được sự tán thành của thế giới thần bí kia.

Hào quang rực rỡ chợt tuôn trào như suối chảy giữa thế giới vong linh, năm màu rực rỡ như thể là đột nhiên xuất hiện giữa hình tròn trống rỗng.

Tiểu Ân và Day Ville thấy hết thấy cũng cảm thấy quay cuồng, khó có thể trấn tĩnh.

Hào quang trắng đường như đang chậm rãi đi tới, Tiểu Ân bọn họ tự nhiên không có khả năng biết tốc độ di động như thế nhanh cỡ nào. Nhưng cảm giác của hắn nói cho hắn biết, loại di động này chỉ sợ cũng không phải trên một mặt phẳng.

Từ cảm giác rõ ràng những năng lượng cường đại tới cực điểm đang lướt qua thân thể, hắn có thể khẳng định, đây tuyệt đối không phải chuyển động bình thường.

Bất ngờ mọi thứ trước mắt dường như bỗng chậm lại, Tiểu Ân kinh ngạc quay đầu nhìn chung quanh, ngay cả chuyển động của Day Ville và năng lượng mệnh môn kia lúc này cũng đang chậm lại.

Tiểu Ân cười khổ, từ khi hắn nắm giữ cách cùng Nhất Hào dung hợp trăm phần trăm, tiến vào cảnh giới thời gian dừng lại, đây là lần đầu tiên hắn tiến vào loại tình huống này một cách bị động như thế này.

Tinh thần ý niệm của hắn trong nháy mắt đã ly khai thân thể, dọc theo năng lượng phát ra hào quang mang đủ mọi màu sắc vòng ra ngoài.

Tiểu Ân đột nhiên trợn to mắt. Trong mắt hắn hiện ra một khoảng không vô tận, mà trong khoảng không vô tận này lập lòe những tia điện quang màu tím.

Tuy rằng lúc này những tia chớp này đều đang đứng yên nhưng chỉ cần nhìn tình hình không trung cũng có thể đoán được khi hết thấy khôi phục bình thường, một mảnh hư không này sẽ bị đá kích khủng khiếp tới cỡ nào.

Ngay khi xuất hiện giữa hư không, tinh thần ý niệm của Tiểu Ân thậm chí còn có cảm giác run sợ, đặc biệt sau khi gặp tia chớp này sự sợ hãi trong lòng càng lớn hơn.

Hắn lập tức hiểu được, những tia chớp này chắc chắn là thứ gì đó phi thường lợi hại, thậm chí còn lợi hại tới mức mình chỉ khẽ liếc mắt một cái cũng sợ đến hồn bay phách lạc.

Miền cường không chế nổi sợ hãi trong lòng, Tiểu Ân thật cẩn thận nhìn quanh.

Chỗ bọn họ đang đứng là một lối đi. phía trên có hào quang nhiều màu, những tia chớp bên ngoài không chạm vào hào quang nhiều màu. Dường như hào quang nhiều màu và tia chớp khổng lồ màu tím bài xích lẫn nhau, như nước sông không phạm nước giếng, vẫn duy trì một loại trạng thái cân bằng kỳ dị.

Tinh thần ý thức của Tiểu Ân cẩn thận cảm ứng những tia chớp nằm đầy trong toàn bộ không gian bên ngoài. Hắn có một loại cảm giác kỳ dị năng lực lượng lôi điện tuyệt đối là lực lượng lôi điện mạnh nhất mà bình sinh hắn từng gặp được.

Do dự một chút, lực lượng tinh thần của hắn thoáng chạm vào một tia chớp.

Ầm...

Một cỗ năng lượng kỳ dị dường như trực tiếp tiến vào não hắn, đồng thời bắt chấp tất cả năm yên ở đó.

Tuy rằng đang trong trạng thái thời gian dừng lại, nhưng phạm là những thứ thân thể hoặc tinh thần Tiểu Ân chạm được đều không bị hạn chế nữa.

Tia chớp màu tím mà hắn chạm vào kia tuy rằng nhìn qua cực kỳ nhỏ yếu, nhưng đằng sau tia chớp này là một tia chớp khổng lồ rộng bằng ba sân bóng, dài như vô cùng vô tận.

Một tia chớp như vậy, tuyệt đối là cả đời Tiểu Ân ít thấy. Cho dù là cấm chú của điện hệ, cũng không thể xuất hiện một tia chớp khổng lồ như vậy.

Trong nháy mắt khi hai bên tiếp xúc, tia chớp khổng lồ như nước lũ bị chặn đã lâu giờ tìm được chỗ để chảy, ào ào tràn vào thân thể Tiểu Ân.

Gần như trong nháy mắt, tất cả tia chớp màu tím ở bên ngoài có dính dáng đến tia chớp rất nhỏ kia, không thiếu một tia chớp nào, tất cả đều trong nháy mắt chui vào cơ thể Tiểu Ân.

Tuy rằng bản thân Tiểu Ân cũng là một vị ngụy thần hùng mạnh, tuy rằng hắn có lực lượng bán thần vực nhưng sau khi bị đá kích bất thành linh, vẫn choáng váng đầu óc, mắt nổ đom đóm.

Tinh thần ý niệm của hắn trong nháy mắt quay trở về thân thể còn tình trạng thời gian dừng lại cũng trong nháy mắt vỡ tan.

Hết thấy đều trở lại bình thường, duy chỉ có Tiểu Ân lăn ra kêu gào rên rỉ đầy thống khổ.

Tuy nhiên điều duy nhất khiến hắn cảm thấy có chút may mắn chính là, tia chớp tiến nhập vào trong cơ thể hắn chẳng qua là hơi hoành hành bữa bãi một chút, rồi cũng đã toàn bộ rút về một chỗ, có xu thế bình ổn lại.

Nhưng mà, Day Ville không cần nghĩ ngợi gì đã ôm lấy Tiểu Ân. Bản thân hắn là một kẻ nắm quyền điều khiển điện hệ trong tay, nghiên cứu về năng lực tia chớp hơn xa Tiểu Ân. Lúc này hắn nhẹ giọng hừ lạnh một tiếng, một cỗ năng lượng tiến vào cơ thể Tiểu Ân, dường như muốn tổng khứ cỗ lực lượng lôi điện kia ra.

Nhưng mà, khi năng lượng của hắn vừa mới tiếp xúc với tia chớp màu tím trong cơ thể Tiểu Ân, lập tức cả người run lên, khó có thể điều khiển bản thân.

Sự cường đại của tia chớp màu tím vượt xa dự tính của hắn.

Năng lượng điện hệ trong cơ thể hắn so với thứ này, quả thực giống như là đom đóm so với mặt trăng rằm, không phải chênh lệch về số lượng, mà là chênh lệch về chất lượng.

Dường như cảm ứng được có năng lượng cùng hệ chống cự, tia chớp màu tím trong cơ thể Tiểu Ân vốn đã có chút thuận phục lập tức lại một lần nữa bạo phát.

Năng lượng màu tím hùng mạnh nhanh chóng xuất hiện, giữa hai người lập tức xuất hiện một hàng rào điện màu tím ngăn cách.

Trong hàng rào điện màu tím, hai người cùng rên lên. Thân thể cường hãn cấp nguy thần như bọn họ không ngờ còn có thể rên xiết thống khổ như thế thì có thể thấy nỗi đau khổ mà bọn họ đang chịu đựng khủng khiếp tới mức nào.

Hào quang màu tím trong nháy mắt lan tràn ra, dường như cả người bọn họ đang bốc cháy.

Cảm giác bị thiêu tuyệt đối không dễ chịu chút nào, chẳng những thân thể đau thấu xương, ngay cả linh hồn bọn họ dường như cũng đang bị thiêu đốt.

Vòng bảo hộ năng lượng chợt xuất hiện quanh người bọn họ. Đây là do bọn họ đồng thời mở ra ma pháp vòng bảo hộ và bán thần vực của bọn họ cũng đã trong nháy mắt phóng thích, muốn đẩy điện quang màu tím khủng bố này ra ngoài.

Nhưng chuyện càng thêm đáng sợ phát sinh.

Tia chớp màu tím này không biết do cái gì sinh ra, không ngờ ngay cả ma pháp vòng bảo hộ và bán thần vực đều không thể khắc chế, ngược lại giống như biến thành chất dinh dưỡng của nó, giúp nó tăng trưởng.

Tiểu Ân theo bản năng vung tay lên, tiểu viên thuẫn và Tụ Thủy châu đồng thời xuất hiện, tỏa ra từng đạo hào quang kỳ dị quay chung quanh người bọn họ.

Chuyện kỳ dị lại xảy ra tia chớp màu tím dường như không gì có thể khống chế kia lúc này đây cũng không có tiếp tục ép sát, mà ngược lại bị hào quang kia hơi đè xuống một ít.

Tiểu Ân thở ra một hơi thật dài, tuy nhiên sắc mặt hắc trong nháy mắt liền trở nên cực kỳ khó coi.

Bởi vì hắc đột nhiên phát hiện, số lượng tia chớp màu tím vừa rồi tiết ra ngoài kỳ thật cũng không nhiều lắm, chỉ có một chút điện hệ năng lượng cỡ bằng đầu ngón tay tràn ra bên ngoài cơ thể mà thôi.

Nhưng chỉ một chút năng lượng như vậy cũng đã tạo thành phá hủy thật lớn. Hắc và Day Ville, hai vị nguy thần bị tia chớp màu tím hại đến mức sống dở chết dở, nếu cứ tiếp tục chỉ e lập tức tề ra quần.

Nhưng thể tích tia chớp dùng để gây ra hậu quả khủng khiếp như thế nếu so với tia chớp màu tím khổng lồ hắc đã hút lấy kia thì bất quá chỉ như chín trâu mất sợi lông không đáng kể, căn bản là không đáng để tính.

Hiện giờ những tia chớp màu tím đang ẩn nấp trong cơ thể hắc chẳng biết vì nguyên nhân nào mà ngay bản thân Tiểu Ân cũng không rõ đang trở nên yên lặng ẩn nấp.

Nhưng đây là một quả bom không biết khi nào sẽ nổ. Nếu đột nhiên nó nổ, vậy chắc chắn Tiểu Ân sẽ lập tức biến thành tro bụi.

Hào quang chớp động, Cự Ma Thần xuất hiện. Tuy nhiên hắc cũng không tiến lên hỗ trợ, chỉ có mang vẻ mặt kinh hãi nhìn tia chớp màu tím trên người bọn họ dường như là có sự sợ hãi từ đáy lòng với thứ này.

Chỉ có điều hai người bị tia chớp màu tím vây khốn cùng hắc có quan hệ sâu đậm, bất kể như thế nào cũng không thể khoanh tay đứng nhìn.

Cự Ma Thần cẩn thận sử dụng một cỗ thần lực.

Hiện giờ Cự Ma Thần đã có thể giới của thần thật sự, là một vị thần linh hàng thật giá thật, tuy rằng thực lực thực sự của bản thân cũng không có thể thắng nghiêng trời lệch đất gì cả, nhưng ít nhất cũng có linh vực của mình.

Không gian xung quanh không biết từ khi nào đã biến thành một màu đỏ đen lẫn lộn, Cự Ma Thần đã mang hai người Tiểu Ân vào tia chớp màu tím đang lấp lánh trong không trung vào trong linh vực của hắc.

Nhưng mà ngay tại giờ khắc này, màu tím chợt bắt đầu lan tràn, giống đột nhiên gặp phải rất nhiều chất dinh dưỡng, lại một lần nữa tăng trưởng với tốc độ điên cuồng.

Đám người Tiểu Ân biến sắc, Cự Ma Thần quyết định thật nhanh, từ bỏ hoàn toàn mối liên hệ giữa hắn và một phần thần vực kia.

Tuy rằng phản ứng và động tác của hắn đều rất nhanh, nhưng trong không gian này đã có một phần ba diện tích tràn ngập tia chớp màu tím.

Ba người Tiểu Ân nhìn nhau, bọn họ rốt cục minh bạch một việc.

Tia chớp màu tím này dường như lấy mấy thứ thần lực, thần vực gì đó làm chất dinh dưỡng, phỏng chừng cho dù là thần linh bậc cao khi gặp phải tia chớp màu tím này cũng sẽ không khỏi đau đầu.

- Đây là chuyện gì?

Tiếng của Cự Ma Thần âm âm vang lên.

Không biết vì sao Tiểu Ân và Day Ville vừa nghe giọng hắn lập tức có một cảm giác kỳ dị.

Trong giọng nói của hắn không chỉ có riêng một loại lực lượng, mà là bao hàm chín loại tần suất khác nhau biến đổi một cách tinh tế.

- Người thật sự đã dung hợp rồi à?

Tiểu Ân vội vàng hỏi.

- Không! Chẳng qua khi khai sáng thế giới có dung hợp được một chút. Hiện giờ giọng nói của chúng ta đã hoàn toàn dung hợp.

Cự Ma Thần cất cao giọng nói.

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng, chỉ mỗi thanh âm dung hợp thì có lợi ích gì đâu.

- Tia chớp quỷ quái này từ đâu tới?

Cự Ma Thần lòng còn sợ hãi nói:

- Không biết vì sao, ta vừa nhìn thấy tia chớp màu tím này trong lòng liền sinh ra một sự sợ hãi mãnh liệt.

Tiểu Ân và Day Ville ngơ ngác nhìn nhau, hiện giờ Cự Ma Thần đã là chân thần hàng thật giá thật rồi nhưng vẫn sợ hãi tia chớp màu tím như thế, như vậy có thể tưởng tượng tia chớp này chắc chắn không phải vật bình thường.

- Chúng ta đang ở đâu?

- Không thể xác định, tuy nhiên có lẽ phía trước là con đường dẫn đến thần giới.

Cự Ma Thần lập tức truyền đến một tin tức, khiến hai người Tiểu Ân hiểu được tình huống hiện tại.

Cự Ma Thần sau khi trải qua hơn hai mươi ngày cố gắng, số mảnh vỡ thần cách trên người đã tiêu hao gần một nửa, lúc này mới mở ra một thế giới không khác đại lục thần tạo là mấy.

Bởi vì thiếu đầu óc thẩm mỹ và tư duy thiết kế, cho nên Cự Ma Thần chọn một phương pháp đơn giản nhất đó chính là rập khuôn toàn bộ đại lục thần tạo, gần như phục chế hoàn toàn thế giới kia.

Khi Tiểu Ân cảm ứng được chuyện này không khỏi dở khóc dở cười. Nếu sớm biết như thế, để cho Nhất Hào thiết kế là tốt nhất.

Sau khi Cự Ma Thần hoàn thành tất cả liền lập tức cảm thấy có chút lực bất tòng tâm.

Nếu không phải hắn có được chín thần cách kém chất lượng, hơn cả một trăm lẻ tám lần so với tuyệt đại đa số những kẻ vừa mới châm thần hỏa chỉ có một mảnh vỡ thần cách mạnh, vậy khi hắn lần đầu tiên khai sáng thế giới của thần cũng chắc chắn không thể đạt tới trình độ hùng mạnh như vậy.

Tuy nhiên tới bước này rồi hắn cũng đã đạt được sự tán thành của thế giới của thần còn hỗn độn kia, biến một thế giới tương đương với toàn bộ đại lục thần tạo thành lĩnh vực của mình.

Ngay khi hắn dừng khuếch trương, thế giới của thần đã cùng hắn thành lập một mối liên hệ vĩnh viễn không thể cắt đứt.

Lúc này, một cỗ năng lượng cường đại khác không biết từ đâu đến, không ngờ hút hẳn vào một không gian kì lạ. Những gì Cự Ma Thần có thể làm được chính là cùng lúc đó mang theo Tiểu Ân và Day Ville.

Sau khi nghe được những tin tức này, Tiểu Ân và Day Ville đều có chút kinh ngạc.

Vô Danh từng nói qua, một khi có thể giới của thần vốn chỉ thuộc về riêng thần linh, nhất định phải tiến vào thần giới. Hiện giờ xem ra quả là như thế, chỉ có điều không biết từ nay về sau còn có thể dễ dàng nhìn thấy Vô Danh như trước kia hay không.

Ba người im lặng một lát, cuối cùng ánh mắt đều tập trung vào tia chớp màu tím đang tàn phá bờ bãi trong vầng hào quang tỏa ra từ tiểu viên thuần.

Cái thứ có thể hấp thu cả thần lực và thần vực của thần linh như tia chớp màu tím này, đừng nói là trước đây chưa từng gặp, ngay cả nghe cũng chưa từng nghe nói qua. Ba người bọn họ tuy rằng đều có uy lực cường đại, nhưng trước thứ năng lượng tự nhiên quái dị này lại bó tay không biện pháp.

Đặc biệt là bản thân Tiểu Ân, mặt mày nhăn nhó. Tia chớp màu tím ở bên ngoài đã cường đại như thế rồi, vậy tia chớp màu tím ẩn chứa ở trong cơ thể hẳn chẳng phải càng làm người ta cảm thấy tuyệt vọng sao?

Khép hờ hai mắt, tinh thần ý niệm của Tiểu Ân tiến vào trong cơ thể, lại lần nữa tiếp xúc một chút với tia chớp màu tím trong cơ thể.

Vạn phần kỳ quái chính là, tia chớp đang ở trong cơ thể kia dường như cũng không có vẻ gì là muốn bùng nổ, trái lại chủ động từ dồn về một chỗ trong cơ thể.

Chỗ đó chính là mi tâm giữa hai mắt.

Đây chính là chỗ Tiểu Ân dùng để nén ép tín ngưỡng lực và ngưng kết mảnh vỡ thần cách, gần như có thể nói là nơi lập nghiệp của hắn.

Cho nên vừa cảm ứng được điều này trong lòng Tiểu Ân cũng có chút không yên.

Day Ville và Cự Ma Thần sau khi nhận được cảm ứng của Tiểu Ân cũng khẽ biến sắc.

Bọn họ sở dĩ đầy tin tưởng và chờ mong đối với tương lai nguyên nhân chủ yếu là bởi vì Tiểu Ân có thể không ngừng cuộn cuộn cung cấp mảnh vỡ thần cách. Nếu mất đi năng lực này như vậy đối với bọn họ mà nói tiền đồ ngày sau hoàn toàn ảm đạm không chút ánh sáng.

Cho dù Cự Ma Thần hiện tại đã trở thành kẻ đứng đầu hắc ám thì cũng thế thôi. Bởi vì khi không đủ thần cách, một kẻ cần số thần cách nhiều gấp chín lần so với thần linh khác như Cự Ma Thần e là cũng không thể tiến giai.

Tuy nhiên, tình huống trước mắt dường như cũng không phải quá tệ đến mức như vậy.

Mi tâm Tiểu Ân rộng chừng một tấc nhưng nơi đó như thể là tự thành lập một không gian, ngay cả tín ngưỡng lực khổng lồ mênh mông như biển cũng tụ tập về đây, tia chớp màu tím này dường như cũng như thế.

Năng lượng màu tím vừa tiến vào mi tâm liền lập tức bắt đầu nén ép. Đây là chuyện hiển nhiên như nước có thể dập tắt lửa, tia chớp màu tím căn bản là không có gì chống cự.

Dần dần tia chớp màu tím kia lúc ở trên bầu trời lớn chừng ba cái sân vận động không ngờ hình thành một quả cầu ánh sáng màu tím.

Quả cầu ánh sáng cũng không lớn, thậm chí so với mảnh vỡ thần cách mà Tiểu Ân ngưng kết còn muốn nhỏ hơn một chút.

Sau khi quả cầu ánh sáng ngưng kết xong, tinh thần ý niệm của Tiểu Ân dường như cũng sinh ra một ít liên hệ với nó. Trong cảm giác của Tiểu Ân thứ này dường như cũng không quá đáng sợ như vừa rồi đã tưởng tượng.

Hít một hơi thật sâu, Tiểu Ân sờ tay lên trán một chút, quả cầu ánh sáng màu tím nho nhỏ lập tức xuất hiện trong lòng bàn tay.

Quả nhiên, khi ra bên ngoài cơ thể, quả cầu ánh sáng cũng không có ý đồ công kích Tiểu Ân, chỉ lẳng lẳng nằm trong tay Tiểu Ân tỏa ra hào quang màu tím đầy uy nghiêm.

Tâm niệm vừa động, màn hào quang phòng hộ của tiểu viên thuần lập tức lộ ra một khe hở.

Khe hở này cũng không lớn, chỉ bằng cỡ ngón út nhưng những tia chớp màu tím đang ra sức tung hoành bên ngoài lập tức tìm được chỗ phát tiết, như thủy triều cuộn cuộn trút vào, dường như còn muốn tiếp tục mở rộng cái khe này.

Tiểu Ân tâm niệm khẽ động, quả cầu ánh sáng màu tím trong tay lập tức bay lên nghênh đón.

Tuy rằng quả cầu ánh sáng màu tím và tia chớp màu tím kỳ thật là cùng một loại năng lượng, nhưng lúc này giữa chúng nó đã có sự khác nhau rất lớn.

Tia chớp màu tím vẫn là tia chớp màu tím, không có gì thay đổi. Nhưng quả cầu ánh sáng màu tím là do tia chớp màu tím nén ép ở mức cao mà thành, sau khi hai thứ này gặp nhau lập tức phân cao thấp một cách rõ ràng.

Quả cầu ánh sáng màu tím giống như là một hắc động, bất kể bao nhiêu tia chớp màu tím lại gần, nó đều không thêm suy nghĩ gì cả toàn bộ hấp thu vào, không ngờ ngay một chút cũng không lưu lại.

Bất quá chỉ trong vài giây thời gian, hơn một phần ba tia chớp màu tím chiếm cứ không gian bên ngoài cũng đã toàn bộ biến mất. Ba người Tiểu Ân nhìn quả cầu ánh sáng màu tím thỉnh thoảng lóe lên một chút, trong mắt đầy vẻ quý dị.

Bỗng nhiên, Tiểu Ân bỗng cảm thấy nao nao. Hắn kinh ngạc nhìn vào vòng cổ không gian, trong tay liền xuất hiện một thanh kiếm gỗ nho nhỏ.

Thứ này là hắc mua được trong hội bán đấu giá ở khu vực trung ương khu mộ của ngục thần, mặt trên không ngờ có hai mươi lăm lớp phong ấn. Thời gian trước Tiểu Ân cũng đã thử tế luyện một lần.

Nhưng rất đáng tiếc là, món đạo cụ thượng cổ này dường như đã hao hết linh khí, chỉ còn chút hơi tàn, như hồi quang phản chiếu.

Trong trạng thái cực kỳ suy yếu như thế, Tiểu Ân giải khai một hơi được mười lăm lớp phong ấn. Đương nhiên, sở dĩ có thể thuận lợi như thế đó là bởi vì thanh Tiểu Mộc kiếm quả thật là không còn sức chống cự gì nữa cả.

Giống như là một võ sĩ bình thường lên đài đánh nhau với quyền vương Tyson, quyền vương người da đen khỏe mạnh kia chỉ cần một quyền là có thể đánh cho võ sĩ bình thường kia kêu cha gọi mẹ.

Nhưng nếu trước khi thượng đài nhốt Tyson bảy ngày bảy đêm, không cho ăn một miếng cơm. Vậy khi hai người bọn họ so tài, cục diện tuyệt đối sẽ nghiêng về một phía. Hơn nữa võ sĩ bình thường kia còn không thể dùng quá nhiều sức, nếu không rất dễ dàng gây nguy hiểm tính mạng cho Tyson.

Tình hình giữa Tiểu Ân và Tiểu Mộc kiếm dường như cũng có cùng loại vấn đề.

Sau khi Tiểu Ân tinh thần phấn chấn một hơi liền tục cởi bỏ mười lăm lớp phong ấn xong, hắn cảm nhận được Tiểu Mộc kiếm đã trở nên cực kỳ yếu ớt nếu hắn lại cố phá phong ấn nữa như vậy kết quả cuối cùng sẽ là Tiểu Mộc kiếm hoàn toàn vỡ nát.

Cho nên Tiểu Ân đành phải tạm dừng, không dám tiếp tục tấn công lớp phong ấn thứ mười sáu.

Tuy nhiên sau khi Tiểu Ân ngưng luyện lôi điện thành quả cầu hắn liền cảm ứng được Tiểu Mộc kiếm đang rục rịch, dường như là có ý muốn tiếp cận quả cầu.

Nếu là bảo vật bình thường thì không sao, nhưng Tiểu Mộc kiếm tuy rằng bản thân đã yếu ớt lắm rồi nhưng tốt xấu gì vẫn là một trong những đạo cụ của viên cổ thần linh, nếu để quả cầu ánh sáng màu tím cực kì đáng sợ đến mức không thể tin nổi này phá hủy vậy rất đáng tiếc.

Chỉ có điều, khi Tiểu Ân lấy Tiểu Mộc kiếm ra lập tức phát hiện một chuyện kinh người.

Tiểu Mộc kiếm trong tay Tiểu Ân khẽ run lên. Nó không ngờ bắt đầu tự động phát ra những tiếng vù vù và chủ động ngưng tụ cỗ năng lượng cuối cùng.

Tiểu Ân rùng mình, hắn hiểu rằng Tiểu Mộc kiếm đang thúc dục một chút năng lượng cuối cùng trong thanh kiếm. Nếu cỗ năng lượng này tiêu hao sạch sẽ thì cũng là lúc Tiểu Mộc kiếm buông xuôi hai tay về với cát bụi.

Cùng đường, Tiểu Ân cất tiếng thở dài nhẹ nhõm bất kể hắn suy tính như thế nào cũng không nghĩ ra. Tiểu Mộc kiếm xúc động vì quả cầu ánh sáng màu tím đáng sợ này. Nhưng giờ phút này cũng đành lấy ngựa chết làm ngựa sống, đánh liều một phen.

Duỗi cánh tay ra rốt cục cũng để cho Tiểu Mộc kiếm chạm vào quả cầu ánh sáng màu tím.

Lúc này Tiểu Ân đã thấm thía sâu sắc nỗi thống khổ do tia chớp màu tím gây ra, hắn như gặp phải đại địch điều khiển tiểu viên thuần và Tỵ Thủy châu một lần nữa tỏa ra năng lượng. Nếu xảy ra chuyện bất ngờ phỏng chừng hai món bảo bối này cũng có thể miễn cưỡng ứng phó.

Dù sao lúc này Tiểu Ân đã giải khai ba lớp phong ấn, khả năng điều khiển chúng nó đã đạt tới trình độ rất cao.

Về phần Cự Ma Thần thì sao? Hắn tốt xấu gì cũng đã thành thần hơn nữa như lời hắn nói, Cự Ma Thần kỳ thật cũng không phải đứng trong không gian nhiều màu mà trong thế giới của thần của hắn. Khi đến đây thế giới của thần của hắn cũng được bao phủ bởi một tầng hào quang nhiều màu đồng hành cùng không gian này.

Nếu không phải cảm ứng được Tiểu Ân đột nhiên gặp phải nguy hiểm, hắn cũng sẽ không đến.

Cho nên Cự Ma Thần cũng không có tiến vào trong tiểu viên thuần nhưng hắn cũng chăm chú quan sát mọi thứ cẩn thận, chỉ cần có gì bất thường là lập tức nhảy ngược lại.

Nhưng mà chuyện bất ngờ đã xảy ra.

Trong khoảnh khắc Tiểu Mộc kiếm và quả cầu ánh sáng màu tím tiếp xúc nhau, không có bùng nổ và những đợt năng lượng cường đại tấn công, không gì cả. Hai thứ này như hai người bạn thân sau vô số năm xa cách mới gặp lại nhau, dính chặt vào nhau như keo như sơn.

Ba người Tiểu Ân vừa mới hơi thả lỏng được một chút, chợt nghe những tiếng “cách cách” lại một lần nữa vang lên.

Mọi người cùng nhìn chăm chú trong lúc đó quả cầu ánh sáng màu tím dường như đang thông thả phóng thích năng lượng của nó mà từng đợt từng đợt hào quang màu tím không ngừng cuộn cuộn trút vào Tiểu Mộc kiếm. Tiểu Mộc kiếm im lặng đón nhận, thân thể nó giống như là một cái động không đáy, bất kể bao nhiêu tia chớp màu tím trút vào nó đều không chút khách khí vui lòng nhận hết.

Trên mặt Tiểu Ân hiện lên một vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

Nếu hắn thoáng cái có thể mở mười lăm lớp phong ấn của Tiểu Mộc kiếm, hiểu biết đối với nó có thể nói là đệ nhất đương thời, tuyệt không đứng đệ nhị.

Bản thân Tiểu Mộc kiếm thiếu thốn năng lượng đến cực độ. Nhưng Tiểu Ân từng thử qua, từ bán thần vực, tín ngưỡng lực và Cự Ma Thần thần lực, cho tới bình thường lực lượng tinh thần đều không có hiệu quả đối với Tiểu Mộc kiếm. Ngay cả mời đại địa chi mẫu, mời hắn cung cấp năng lượng, cũng không thể khiến Tiểu Mộc kiếm hấp thu mảy may nào.

Còn vạn năng quang nguyên vương muốn hỗ trợ, thì bị Tiểu Ân khách khí khéo léo từ chối.

Tuy rằng những hiểu biết của hắn đối với viễn cổ thần linh không nhiều lắm, nhưng tốt xấu gì Tiểu Ân cũng biết lấy lửa thiêu một thanh kiếm gỗ thì kết cục là cái gì.

Cuối cùng hắn thỉnh giáo cả Vô Danh, kết quả là Vô Danh lắc đầu. Tuy rằng kiến thức của hắn sâu xa nhưng dù sao không phải thực sự là vạn sự thông cái gì cũng thông cái gì cũng biết, nên hắn cũng không thể nhận ra lai lịch thanh kiếm này. Tuy nhiên đối với việc nó là đạo cụ có được hai mươi lăm lớp phong ấn hắn cảm thấy rất hứng thú. Nói cái gì mà viễn cổ thần linh ngày xưa có thể sử dụng đạo cụ này chính là nhân vật cực kỳ xuất sắc.

Nếu ngay cả Vô Danh cũng bó tay không có biện pháp, Tiểu Ân cũng không còn có bao nhiêu hi vọng với Tiểu Mộc kiếm, chỉ đành đợi nó từ từ tiêu hao hết năng lượng rồi tan vỡ mà thôi.

Nhưng cảnh tượng xảy ra trước mắt, khiến Tiểu Ân một lần nữa cảm thấy vô cùng hy vọng.

Hoá ra năng lượng mà Tiểu Mộc kiếm cần, cũng không phải là năng lượng bình thường, mà là những tia chớp màu tím vô cùng vô tận này.

Dưới sự trợ giúp của năng lượng cuộn cuộn không ngừng bổ sung, Tiểu Mộc kiếm bắt đầu từ từ tỏa ra khí tức của nó.

Đây là một cỗ năng lượng cực kỳ cường đại, đây chính khí, nhưng lại hoàn toàn khác với năng lượng thuộc về quang minh hệ của nữ thần Ánh Trắng. Nếu như quả thực muốn dùng một câu nói để hình dung, vậy có thể nói rằng uy áp này không hề thua kém uy áp sinh ra trong nháy mắt Cự Ma Thần sáng tạo thế giới của thần.

Dần dần ba người Tiểu Ân cũng đồng thời cảm ứng được uy áp hùng mạnh từ Tiểu Mộc kiếm tràn tới.

Từ thân thể Cự Ma Thần đột nhiên cũng tỏa ra uy áp hùng mạnh, hai loại lực lượng bất đồng không hẹn mà gặp nhau ở giữa không trung, lập tức bắt đầu bài xích và đối kháng lẫn nhau.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn Tiểu Mộc kiếm, một đạo cụ không ngờ có khả năng chống lại uy áp của thần linh. Điều này thật sự là làm người ta ngạc nhiên thán phục.

Bất quá dưới sự kiềm chế của Tiểu Ân, năng lượng của Tiểu Mộc kiếm cũng dần dần kiềm chế lại, cũng không chênh lệch bao nhiêu so với thần lực của Cự Ma Thần.

Sau khi từ từ hấp thu hoàn toàn năng lượng trong quả cầu ánh sáng màu tím, Tiểu Mộc kiếm lại một lần nữa tĩnh lặng trở lại.

Tuy nhiên lúc này cảm giác cây kiếm mang đến cho người ta đã hoàn toàn khác xưa. Tiểu Mộc kiếm không còn đáng vẻ già nua nặng nề bất cứ lúc nào cũng có thể vỡ nát, ngược lại trở nên mạnh mẽ phần chấn.

Nhẹ nhàng vuốt ve Tiểu Mộc kiếm, trên thân kiếm xuất hiện hoa văn màu tím nhàn nhạt, rõ ràng là bởi vì hấp thụ tia chớp màu tím mà tạo thành.

Cảm ứng năng lượng cường đại không lộ ra ngoài ẩn chứa trong kiếm, Tiểu Ân thậm chí còn có suy nghĩ lại một lần nữa hấp thụ một ít tia chớp màu tím làm chất dinh dưỡng cho nó.

Tuy nhiên suy nghĩ này cũng chỉ là hơi suy nghĩ qua một chút mà thôi. Trước khi hiểu rõ lai lịch của Tiểu Mộc kiếm và tia chớp màu tím, Tiểu Ân không muốn lại một lần nữa tiến hành cái trò thử nghiệm khủng bố này.

Khi Tiểu Ân muốn thu hồi Tiểu Mộc kiếm vào vòng cổ không gian thì không ngờ cảm thấy một khí tức kháng cự tỏa ra từ Tiểu Mộc kiếm.

Hắn gãi gãi da đầu, thật là có chút nhức óc.

Tiểu viên thuần và Tỳ Thủy châu cũng là đạo cụ từ viễn cổ, chúng nó thu vào vật phẩm trang sức không gian lại không có vấn đề. Nhưng Tiểu Mộc kiếm này sau khi hấp thu đủ năng lượng, vì sao trở nên khó sử dụng như thế?

459. Chương 42: Năm Năm Trong Thế Giới Của Thần *

Đang lúc Tiểu Ân chần chừ không quyết, một chuỗi những cảnh tượng kì lạ liên tục truyền đến từ Tiểu Mộc kiếm.

Tiểu Ân yên lặng cảm ứng cảnh tượng này, vẻ mặt vừa mừng vừa sợ từ từ chuyển thành vẻ như vừa hiểu rõ điều gì đó.

Bàn tay cầm Tiểu Mộc kiếm khẽ run lên vật nhỏ này lập tức biến mất. Tuy nhiên nó cũng không phải tiến vào trong vật phẩm trang sức không gian, mà là dung nhập vào trong cơ thể Tiểu Ân.

Như thế là thu hoạch được kinh nghiệm kì lạ nào đó, Tiểu Ân gơ tay lấy tiểu viên thuần và Tỵ Thủy châu đồng thời cầm trên tay.

Trong miệng hần dường như đang nhẹ nhàng ngâm tụng cái gì đó, một đạo hào quang màu tím từ từ xuất hiện trên một bàn tay.

Đây là một chút năng lượng hần lấy ra từ Tiểu Mộc kiếm. Chút năng lượng này tuy rằng không nhiều lắm, nhưng bởi vì sự khùng bố của nó, thêm vào đó là khả năng có thể hấp thu thần lực, cũng đủ để người ta nhìn nó với cặp mắt khác xưa.

Dưới sự khống chế của Tiểu Ân, tiểu viên thuần và Tỵ Thủy châu cũng không chống cự lại cỗ năng lượng, mà giống như là một đứa bé ngoan, hoàn toàn nghe theo lời dẫn của người lớn.

Sau một lát, phong ấn trên hai món đạo cụ cứ như vậy dễ dàng mở ra. Dưới tác dụng của tia chớp màu tím, mở mười lăm lớp phong ấn dễ như chẻ tre.

Hai món vũ khí này chỉ có mười sáu lớp phong ấn, nhưng Tiểu Ân đã gỡ mọi ngón nghề, tuy nhiên cũng chỉ mở được ba lớp mà thôi. Nhưng không ngờ hôm nay chỉ trong chốc lát đã mở được nhiều lớp như vậy.

Tuy rằng còn một lớp cuối cùng, mà lớp kia không nghi ngờ gì nữa cũng chính là lớp khó phá nhất. Nhưng trong lòng Tiểu Ân đã đầy vui sướng.

Tay hần nhoáng vung lên một cái tia chớp màu tím trong tay biến mất. Sau đó sử dụng tinh thần ý niệm chăm chú thăm dò hai món đạo cụ trong tay.

Một lúc lâu sau Tiểu Ân rốt cục chiếm được khí tức bản năng ẩn chứa trong đó, giống như là khi sử dụng một món dụng cụ nào đó, rốt cục tìm được bản hướng dẫn sử dụng của nó và tự mình tìm tòi biến thành của mình vậy.

Hần hơi hơi vẫy tay một cái, vừa thấy hoa mắt, tiểu viên thuần và Tỵ Thủy châu đã tiến vào cơ thể hần chẳng thấy đâu nữa.

Khi hào quang thu lại, thần niệm của Tiểu Ân cũng từ từ quay về bản thể.

Trong lúc nghiên cứu chiếc tiểu viên thuần và Tỵ Thủy châu vừa rồi Tiểu Ân đã dồn toàn bộ tinh lực vào trong đó rốt cuộc không còn thời gian chú ý mọi chuyện chung quanh.

Sau khi làm xong chuyện này hần mới cảm ứng được, chỗ mình đứng đã thay đổi.

Giương mắt nhìn chung quanh thấy một cảnh nước từ trên núi chảy xuống vô cùng quen thuộc, hần giật mình, tưởng rằng đã về tới đại lục thần tạo. Tuy nhiên nghĩ lại, hần lập tức hiểu được bọn họ đang ở trong thế giới của Cự Ma thần. Ở trong thế giới của thần này, trừ ba người bọn họ ra vốn không có bất cứ kẻ nào tuy nhiên Tiểu Ân cảm ứng được tín ngưỡng lực cường đại đang tỏa ra từ trên người Cự Ma thần.

Tín đồ của hần cũng không có tăng lên bao nhiêu so với trước kia nhưng phương pháp hấp thu tín ngưỡng lực của hần cũng đã có thay đổi rất lớn.

Trong thế giới của thần, tín ngưỡng lực có tốc độ phát triển rất nhanh nhưng tốc độ tiêu hao lại chậm chạp tới cực điểm.

Tiểu Ân rốt cục có chút hiểu được vì sao đám thần linh sau khi châm thần hỏa liền liều mạng kiến tạo thế giới của thần.

Đó là bởi vì có thế giới của thần hay không đối với một thần linh mà nói thật sự là có quan hệ trọng yếu. Ở nơi này, Tiểu Ân dùng ứng nhãn thuật, ánh mắt có thể nhìn đến chỗ rất xa. Tiểu Ân dường như thấy được một bóng người, nhưng ngay trong nháy mắt hần nhìn thấy, bóng người này cũng đã xuất hiện ở trước mặt hần.

Tiểu Ân nao nao, trên mặt nổi lên vẻ hồ nghi cực độ.

Người này chính là Day Ville. Nếu hần không có nhìn lầm, Day Ville vừa sử dụng không ngờ là thuần di thuật.

Trong nháy mắt di động, là ma pháp chỉ có ma pháp sư không gian hệ mới có thể thi triển. Hơn nữa càng đáng sợ hơn nữa chính là thuần di Day Ville thi triển khoảng cách cũng quá mức khủng bố.

Bằng vào ứng nhãn thuật cũng chỉ có thể thấy một bóng người mơ hồ thì nơi đó xa đến cỡ nào. Nhưng ngay trong một giây đồng hồ khi Tiểu Ân phát hiện hắc, hắc cũng đã thuần di đến nơi đây. Ma pháp như vậy đã không còn là ma pháp, đó là thần tích.

Ngay sau đó, Cự Ma thần cũng xuất hiện trước mặt Tiểu Ân. Hắc không nói một lời duỗi một ngón tay ra. Đầu ngón tay ngưng tụ một điểm sáng nho nhỏ.

Tiểu Ân giơ tay đón lấy điểm sáng rồi vỗ trán một cái. Điểm sáng này liền tiến vào não hắc.

Yên lặng địa cảm ứng điểm sáng này, Tiểu Ân rốt cục minh bạch đây là cái gì.

Điểm sáng này chính là một loại trao quyền. Từ nay về sau, hắc và Day Ville cũng có quyền hạn tương tự Cự Ma thần trong thế giới của thần này.

Đương nhiên, tuy rằng quyền hạn giống nhau, nhưng bởi vì thực lực mỗi người khác nhau, cho nên năng lực nắm giữ cũng bất đồng.

Cự Ma thần cũng không phải một thần linh bình thường. Thân thể hắc là do chín linh hồn khác nhau khổng chế. Chín linh hồn khác nhau này đều tự mình khổng chế lực lượng cường đại của một loại thần tính. Nếu dung hợp lại, chính là chủ nhân của hắc ám siêu cấp cường đại.

Tuy nhiên chuyện này có lợi cũng có hại.

Chín hợp làm một tất nhiên là hùng mạnh rồi nhưng cũng chính là vì hợp làm một cho nên căn bản là không thể phân tán.

Nói cách khác, Cự Ma thần từ nay về sau căn bản là không có khả năng có phân thân, nhiều nhất chỉ có thể có hình chiếu cũng đã là cực hạn của hắc.

Nếu không một khi một trong số các phân thân chết đi, vậy chủ nhân của hắc ám này lập tức tan vỡ.

Nguy hiểm như thế nên bất kể như thế nào cũng không thể mạo hiểm.

Nhưng mà, sau khi Tiểu Ân và Day Ville có toàn bộ quyền hạn của thế giới của thần, về một mặt nhất định nào đó mà nói, bọn họ tương đương với phân thân của Cự Ma thần. Chẳng qua hai phân thân này có thực lực bản thân chưa đạt tới cấp bậc thần linh mà thôi.

Có thể xuất hiện tình huống này cũng chỉ có ba người Tiểu Ân có được cùng một linh hồn mới có thể làm được, những thần linh còn lại căn bản là không có khả năng nghĩ ra phương pháp này.

Cho dù một số thần linh đối với tín đồ của mình có niềm tin vững chắc, nguyện ý giao cho hắc toàn bộ quyền hạn trong thế giới của thần, đối phương cũng không có khả năng tiếp nhận hoàn toàn, khi khổng chế cũng sẽ có trở ngại nghiêm trọng, không thể tránh khỏi.

Đó là bởi vì linh hồn khác nhau sinh ra, căn bản là không có phương pháp phá giải.

Trong một thế giới của thần, trừ bản thân thần linh và phân thân của hắc ra, không có bất cứ kẻ nào có thể có được năng lực tương tự.

Tiểu Ân cẩn thận tìm hiểu quyền hạn Cự Ma thần cho hắc. Sau khi hoàn toàn dung hợp quyền hạn này, hắc cảm giác mình có cái nhìn cực kì toàn diện.

Nếu nói ma pháp sư sử dụng ứng nhãn thuật có thể nhìn thấy cảnh vật ở cực xa thì sau khi sử dụng quyền hạn này, tất cả những biến hóa trên toàn bộ đại lục đều nằm trong lòng bàn tay của hắc. Chỉ cần trong lòng hắc muốn, thậm chí còn có thể thay đổi tất cả mọi chỗ trên đại lục.

Hắc thậm chí còn có cảm giác mình có thể hóa thảo nguyên thành đầm lầy, có thể hóa núi cao thành biển rộng.

Tiểu Ân lập tức hiểu được cảm giác này là từ đâu mà đến. Đây là những cảm giác mà Cự Ma thần thu được sau khi trải qua quá trình sáng tạo thế giới. Cự Ma thần vô tư chia sẻ những trải nghiệm của hắn với mọi người.

Tuy rằng không thể thấy toàn bộ quá trình sáng tạo thế giới, nhưng sau khi có những kinh nghiệm này. Tiểu Ân tin tưởng tương lai nó chắc chắn sẽ có trợ giúp to lớn trên con đường tu luyện của mình.

Tâm thần hắn khẽ động, trong giây lát đã biến mất, ngay sau đó xuất hiện ở bên dưới thác nước từ trên núi chảy xuống.

Nơi đó là một mảnh trắng xóa mờ mịt, Tiểu Ân giơ tay nhẹ nhàng đụng một cái giống như là đụng phải một vách tường vô hình, làm trong lòng bàn tay người ta mơ hồ mát lạnh.

Tiểu Ân không ngừng than thảm. Thế giới của thần chưa khai sáng này thật sự là quá hùng mạnh, cũng rất thích hợp cho Cự Ma thần lúc này.

Chi cần thực lực Cự Ma thần có thể đột nhiên tăng mạnh, vậy hắn tin chắc rằng, chuyện thế giới của thần này tiếp tục mở rộng cũng sẽ là chuyện không xa nữa.

Thân hình lóe lên, Tiểu Ân đã thi triển thuật di thuật vô số lần.

Chỉ cần hắn còn ở trong thế giới của thần này, như vậy bất kể khoảng cách bao xa, đều có thể nhảy mất là đến. Hơn nữa các loại nguyên tố cũng có thể tùy ý điều khiển, chỉ cần có năng lượng vô cùng vô tận cung cấp.

Năng lượng!

Tiểu Ân lập tức minh bạch, vật liệu cấu tạo nên hết thảy mọi thứ kỳ thật là năng lượng, mà năng lượng này chính là tín ngưỡng lực.

Đối với thần linh mà nói, để duy trì một thế giới của thần khổng lồ như thế cần tiêu hao tuyệt đối không ít tín ngưỡng lực. Nếu muốn thay đổi một chút trong thế giới của thần, vậy đồng thời cũng phải hao tổn rất nhiều tín ngưỡng lực.

Hắn liên lạc với Cự Ma thần và Day Ville một chút, lập tức nắm được số liệu thực tế.

Hao tổn để duy trì thế giới của thần này, cho dù là không thay đổi chút nào, mỗi ngày cũng phải tiêu hao đến gần một vạn thần lực kết tinh. Con số này thật sự là rất khổng lồ, khổng lồ đến mức làm người ta khó có thể tin nổi.

Bởi vì tình hình đặc biệt của đại lục thần tạo, cho nên khi Cự Ma thần bồi dưỡng tín đồ cũng chiếm được tiện nghi khổng lồ. Bây giờ hắn đã có gần ba mươi vạn tín đồ, trong đó người da đen và thú nhân chiếm cứ quá nửa.

Nhưng trong ba mươi vạn tín đồ, tín đồ trung thành chỉ chiếm một hai phần mười.

Những tín đồ còn lại tuy rằng cầu nguyện, nhưng bởi mức độ thành kính không cao, tín ngưỡng lực sinh ra cũng không nhiều.

Cự Ma thần mỗi ngày chỉ thu hoạch được chừng trăm viên thần lực kết tinh mà thôi.

Con số này so với tốc độ tiêu xài của hắn, quả thực chênh lệch như trời biển.

- Cự Ma thần, chúng ta còn còn lại bao nhiêu thần lực kết tinh?

Tiểu Ân đầu đầu hỏi.

- Không đến năm mươi triệu!

- Cái gì? Không phải ban đầu có một trăm triệu sao?

Tiểu Ân kinh hô.

- Khai sáng thế giới của thần, tiêu hao quá lớn.

Cự Ma thần bình tĩnh nói.

Trong ánh mắt của Tiểu Ân mơ hồ có một chút tan vỡ:

- Người dùng năm mươi triệu thần lực kết tinh, mới sáng tạo nên một thứ giống như đại lực thần tạo sao?
- Đúng!

Lúc này Tiểu Ân thật sự hoàn toàn hết chỗ nói rồi.

Hắn mua đại lực thần tạo cũng chỉ dùng mấy vạn thần lực kết tinh. Tuy nói lúc ấy đã chiếm tiện nghi rất lớn, nhưng thứ này nhiều nhất cũng chỉ có giá chừng mười lăm vạn thần lực kết tinh thôi.

Nhưng Cự Ma thần dùng để khai sáng một thế giới của thần có sẵn, không ngờ hao mất một lượng tín ngưỡng lực kết tinh tương đương với năm mươi triệu thần lực kết tinh...

Hắn bùi ngùi, thế giới của thần và đại lực thần tạo quả nhiên là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

So ra, đại lực thần tạo chính là do mẹ kế nuôi dưỡng (CBRO: nên mới rẻ mạt thế).

Sau một lúc trầm ngâm suy tư. Tiểu Ân đột nhiên ngẩng đầu, tinh thần ý niệm xuyên qua tấm màn bảo hộ thế giới của thần, đi ra ngoài.

Trước mắt hắn là một trời đầy sao khiến hắn đột nhiên nổi lên cảm giác hòa mình vào vũ trụ.

Trong vũ trụ, Tiểu Ân có thể nhìn thấy vô số vì sao. Không hiểu vì sao hắn lại biết, mỗi một vì sao đó đều đại biểu cho một thần linh.

Có ngôi sao ảm đạm không ánh sáng, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể rơi xuống. Lại có ngôi sao như mặt trời chói chang, tỏa ra hào quang làm người ta sợ hãi.

Trong lòng Tiểu Ân có chút vỡ lẽ, xem ra độ sáng của ngôi sao xét về một mức độ nào đó cũng có thể đại biểu cho thần linh tương xứng hùng mạnh hay không.

Nếu ngôi sao nào có thể rực sáng như vàng mặt trời, vậy phóng chừng trong vũ trụ này cũng không có bao nhiêu người dám đến tìm phiền toái.

Hắn do dự một chút, tinh thần ý thức dò xét một chút, quay lại nhìn ngôi sao của Cự Ma thần.

Đó là một tinh cầu thể tích thật lớn chuyển động không theo quy tắc nào cả.

Tinh cầu này nếu so với Tiểu Ân thì to lớn vô cùng. Nhưng nếu so với những tinh cầu chân chính thì chỉ là tinh cầu nhỏ trong số những tinh cầu nhỏ mà thôi.

Đánh giá sơ bộ của Tiểu Ân đã quên đi một điểm, thể tích tinh cầu kỳ thật có liên quan mật thiết với diện tích không gian trong thế giới của thần. Nói cách khác, thế giới của thần có thể mở rộng bao nhiêu thì thể tích viên tinh cầu cũng lớn bấy nhiêu.

Đồng thời, hào quang phát ra từ viên tinh cầu tuy rằng không thể so sánh với những tinh cầu rực rỡ nhất, nhưng cũng hơn xa một số tinh cầu ảm đạm vô quang.

Tinh thần ý niệm của hắn khê động, bay nhanh trong hư không.

Hắn cẩn thận quan sát hết thấy mọi thứ, giống một đứa trẻ tò mò không thỏa mãn, có điều bộ không đạt mục đích thể không bỏ qua.

Tiểu Ân cũng không tiếp cận tinh cầu nào cả bởi vì bên ngoài mỗi viên tinh cầu đều có một tầng cảnh giới. Tiểu Ân tin rằng chỉ cần hắn chạm vào tầng cảnh giới kia thì chắc chắn sẽ khiến cho một vị thần linh chú ý. Tình hình trước mắt hắn cũng không dám tùy tiện làm như vậy.

Quan sát hồi lâu, Tiểu Ân rốt cục xác định, suy đoán của hắn hẳn là không sai.

Tinh cầu thể tích càng khổng lồ, độ sáng lại càng lớn, tinh cầu thể tích càng nhỏ, độ sáng cũng ít đi.

Hơn nữa căn cứ quan sát của Tiểu Ân, dường như những tinh cầu ở đây đều đem đến cho người ta cảm giác buồn bã chán chường. Còn tinh cầu của Cự Ma thần lại mang một khí tức hăng hái phấn chấn.

Nếu hai bên cách xa nhau quá xa, cho nên không có khả năng có người chú ý. nhưng nếu hai viên tinh cầu gần nhau quá, như vậy nếu muốn không bị người ta phát hiện cũng khó.

Tiểu Ân lo lắng cũng không phải không có đạo lý. Bởi vì ở nơi này, tinh cầu chuyển động rõ ràng không theo quy đạo nhất định nào cả, hai viên tinh cầu bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra chuyện va chạm.

Đương nhiên, khả năng này cực kỳ bé nhỏ, bởi vì một khi lớp cảnh giới bị chạm vào, vậy tinh cầu nhỏ hơn sẽ dùng tốc độ nhanh nhất để thoái lui, căn bản là không dám cản đường tinh cầu lớn hơn chúng.

Mà nếu là hai bên thế lực ngang nhau gặp nhau, như vậy về cơ bản đều là tự lắng tránh, xem ra cũng không ai hy vọng phát sinh xung đột ở trong này.

Đột nhiên, Tiểu Ân rung mình. Chuyện như vậy hắn làm sao biết được? Vừa rồi hắn không có nhìn thấy dấu hiệu gì là có tinh cầu va chạm vào nhau cả.

Tâm niệm chợt động, Tiểu Ân lập tức hiểu được, đây là những đúc kết của Cự Ma thần truyền vào ký ức của hắn.

Mãi đến giờ phút này, Tiểu Ân mới biết được, hoá ra thời gian hắn sử dụng tia chớp màu tím cõi bỏ phong ấn của Tỵ Thủy châu và chiếc tiểu viên thuẩn cũng không phải mấy giờ như trong tưởng tượng của hắn, mà là đã trôi qua suốt năm năm.

Trong thời gian năm năm đó, hắn chìm vào cảnh giới thần kỳ, đối với mọi chuyện xảy ra bên ngoài hoàn toàn không biết gì cả.

Mà trong năm năm này, Cự Ma thần đã cẩn thận quan sát tất cả mọi thứ ở đây, cũng hiểu được khí tức trên người hắn không phù hợp với hoàn cảnh nơi này, cho nên mới cố ý khống chế tinh cầu phiêu đảng khắp nơi, cũng không có tiếp xúc với bất cứ tinh cầu nào khác.

Nhanh chóng thu hồi tinh thần ý niệm, trong lòng Tiểu Ân không ngừng thổn thức. Thời gian đối với thần linh mà nói, quả nhiên là có thể tùy ý lãng phí

Năm năm trong cảm giác của hắn giống như mới trải qua mấy giờ. Trong lòng hắn lập tức dâng lên một nỗi nhớ nhà, nhớ bạn bè nhớ người thân mãnh liệt.

Tuy nhiên rất nhanh, Tiểu Ân đã kiềm chế ý niệm này.

- Ta hiểu rồi. Tiểu Ân trầm giọng nói:

- Thần linh vừa mới châm thần hỏa sở dĩ kiến tạo thế giới của thần nhỏ như vậy kỳ thật là vì giảm chi phí. Bởi vì một khi đã bước vào thần giới, sẽ cần tiêu hao tương đối lớn tín ngưỡng lực. Những vị thần mới chắc chắn không có khả năng có nhiều tín ngưỡng lực. Chi phí để có thể duy trì thế giới của thần nhỏ nhất e là cũng phải cố gắng rất nhiều. Muốn mở rộng thế giới của thần, nhất định phải có nhiều tín đồ hơn nữa, thu lấy càng nhiều tín ngưỡng lực. Đương nhiên, còn phải có thần cách tương ứng.

Day Ville và Cự Ma thần đồng thời gật đầu. Trách không được thần linh tất cần phải có tín đồ, vì cướp đoạt tài nguyên tín đồ mà tiến hành chiến tranh.

Hoá ra nguyên do hết thảy là bởi vì bọn họ muốn duy trì sự cường đại và tiến giai liên tục của bản thân thì nhất định phải có nhiều tín ngưỡng lực hơn nữa, phải có nhiều thần lực kết tinh hơn nữa.

Nếu mất đi tín đồ, mất đi nguồn cung cấp tín ngưỡng lực như vậy thế giới của thần sẽ không ngừng thu nhỏ lại, thậm chí cuối cùng biến mất.

Trong lòng Tiểu Ân chợt nhớ tới thế giới của thần bị đóng băng mà mình phát hiện ở đại lục người da đen. Nói vậy chủ nhân của thế giới kia có lẽ cũng từng là chủ nhân của một vì sao trên bầu trời này, chỉ có điều cuối cùng bởi vì nguyên nhân nào đó mà tiêu vong.

- Chúng ta trở về thôi.

Tiểu Ân nhìn thế giới của thần trống rỗng trước mắt không có một bóng người, cũng không có sinh vật gì tồn tại. Hắn phải nghĩ biện pháp chiêu nạp càng nhiều tín đồ.

Hắn cần tín đồ trung thành, chỉ có số lượng tín đồ trung tâm trung thành nhất tăng lên thì mới có thể tạo ra ít nhất một vạn thần lực kết tinh.

Nghe Tiểu Ân dùng giọng điệu con buôn nói những chuyện thần thánh liên quan đến thần linh, trong lòng Day Ville và Cự Ma thần đều có một cảm giác kì quái.

Tuy nhiên sau đó bọn họ đều chụm đầu vào nhau thảo luận về chuyện này.

Hiện giờ việc phải làm trước tiên chính là tận lực phát triển tín đồ. Trước mắt phải đảm bảo thế giới của thần này có thể đạt tới mức tự thu tự chi. Nếu mãi mà thu vào không đủ chi thì cho dù trong tay bọn họ có năm mươi triệu thần lực kết tinh, cũng chắc chắn sẽ có ngày nào đó dùng hết.

Việc tiếp theo, là bằng cách nào đó hỏi thăm tình hình thần giới.

Vốn Cự Ma thần đã thành thần, có thể hỏi thăm các nơi ở thần giới. Nhưng sau khi thám thính qua các thế giới của các thần linh khác, bọn họ không ngờ phát hiện, bất kể đối phương thuộc tính như thế nào, dường như đều có dáng vẻ già nua thâm trầm, không phù hợp với thế giới của thần mà Cự Ma thần vừa khai sáng.

Tình hình như vậy đương nhiên là ít tiếp xúc với các thần linh khác thì tốt hơn.

Tuy nhiên nếu rời khỏi thần giới, vậy muốn thăm dò tình hình chốn này e là còn khó khăn hơn. Đám người Tiểu Ân cũng đành ghi tạc trong lòng, xem tình hình mà tính tiếp.

Từ thần giới trở về, đương nhiên cũng cần thông qua lối đi đầy tia chớp màu tím kia.

Theo lời Cự Ma thần, khi hắn thăng cấp thần linh, thông đạo này cũng đã sinh ra bên trong thế giới của thần, mà hắn cũng không hiểu từ đâu nhận được một cỗ tin tức, hiểu được biện pháp sử dụng thông đạo.

Tuy nhiên, muốn đi qua thông đạo cũng cần tiêu hao rất nhiều tín ngưỡng lực, hơn nữa bản thân thần linh không thể hạ giới, phân thân và hình chiếu tuy rằng có thể, nhưng giá cả hoàn toàn khác.

Không chỉ có thần linh có thể từ thông đạo mà đi lên đi xuống, ngay cả nhân loại bình thường cũng có thể an toàn đi qua thông đạo này. Đương nhiên, phải được thần linh cho phép, nếu không ngay cả là thần linh cường đại khác, cũng chỉ có thể dùng sức mạnh xông vào thần giới, không thể theo thông đạo này tiến vào thế giới của thần.

Lúc đầu nghe được tin tức này, Tiểu Ân có chút hưng phấn, nghĩ có thể mang một số lớn thân nhân đến thần giới.

Địa hình nơi này tuy rằng chẳng khác gì đại lục thần tạo nhưng hoàn cảnh cuộc sống thực sự chênh lệch như trời và đất. Nếu sống ở nơi này, Tiểu Ân tin tưởng, chỉ cần là người thường và có cố gắng, như vậy khẳng định có thể cảm ứng được ma pháp nguyên tố trở thành ma pháp sư.

Đây là thần giới, có năng lượng hùng mạnh, hơn xa hạ giới.

Nhưng khi nhìn đến số lượng thần lực kết tinh phải trả để từ thượng giới xuống hạ giới, mí mắt Tiểu Ân giật giật vài cái, phần nộ mắng to một lũ gian thương.

Mỗi lần dùng thông đạo đi lên đi xuống, không ngờ có cái giá đáng sợ, một vạn thần lực kết tinh.

về phần phân thân của thần linh muốn hạ phàm thì càng đáng sợ, không ngờ cần mười vạn thần lực kết tinh, cho dù là hình chiếu thần linh xuống trần, ít nhất cũng cần chừng hai vạn thần lực kết tinh.

Quy định như vậy khiến Tiểu Ân tức giận đến ngứa cả răng và cũng hoài nghi, thần linh sau khi tiến vào thần giới có đúng là hưởng phúc không? Hay là đến để làm công kiếm thần lực kết tinh?

Hỏi qua Cự Ma thần một chút, quả nhiên, lúc trước dẫn theo hai người bọn họ đã phải bỏ ra hai vạn thần lực kết tinh. Trong lòng Tiểu Ân phát lạnh. Nếu Cự Ma thần không nói cái giá này ra, vậy kết cục hai người bọn họ thật không biết sẽ như thế nào.

Trước khi Tiểu Ân và Day Ville ra đi, Cự Ma thần tặng cho bọn họ mỗi người một thần vực không gian diện tích chừng năm trăm thước vuông.

Tuy rằng không gian này cũng không phải rất lớn nhưng cũng là thật sự là trích ra từ thế giới của thần, là thần vực của riêng bọn họ.

Đối với người chưa thành thần mà nói, vốn căn bản là không thể phóng thích thần vực.

Nhưng Tiểu Ân, Day Ville và Cự Ma thần vốn là một thể, bây giờ lại có quyền khống chế giống nhau đối với thế giới của thần, như vậy trích ra một chút thần vực không gian, tự nhiên cũng là miễn cưỡng có thể.

Tuy nhiên, bởi vì không có thần lực duy trì, bọn họ chỉ có thể sử dụng thần vực không gian trong thời gian cũng không quá dài. Cho nên thứ này cũng chỉ có thể dùng làm vật giữ mạng khi tính mệnh nguy ngập thôi.

An bày xong mọi thứ, Tiểu Ân và Day Ville đi tới thông đạo ở chính giữa thế giới của thần. Sau khi Cự Ma thần ngâm tụng một đoạn chú ngữ cổ quái, hai người Tiểu Ân như bay khỏi thế giới thuộc về thần linh...

Một vầng hào quang thật lớn bùng sáng trong khu mộ của ngục thần. Khi hào quang vừa tắt, hai người Tiểu Ân xuất hiện lơ lửng giữa hư không.

Ánh mắt bọn họ nhìn cảnh vật trước mắt, trong lòng không khỏi bồi ngùi.

Năm năm thời gian đối với con người mà nói cũng không phải là ngắn. Tuổi đời con người được mấy cái năm năm?

Nhưng đối với khu mộ của ngục thần mà nói, năm năm chỉ như nháy mắt mà thôi.

Mọi thứ trước mắt dường như cũng không có gì thay đổi. Chỉ có điều những bình đài lớn nhỏ xung quanh có vẻ không giống lắm.

Bọn họ cũng không biết, vụ nổ năm xưa đã phá hủy tất cả bình đài lớn nhỏ chung quanh. Những bình đài này chẳng qua là từ nơi khác chuyển đến mà thôi.

Bọn họ nhìn nhau cười, thân hình rời đi nhanh như tia chớp.

Đợi khi đám vong linh xung quanh cảm ứng được cỗ hào quang mà bu lại thì bọn họ sớm đã không biết chạy đến nơi nào.

Sự tích năm năm trước trong ký ức của đám vong linh hãy còn tươi roi rói. Lúc này chúng lại thấy dấu hiệu bất hảo hình như lại đến một lần nữa. Vì thế vùng này lập tức thành vong linh cấm địa, ai cũng không dám vượt qua Lôi Trì nửa bước.

Tuy rằng hoàn cảnh xung quanh có rất nhiều thay đổi, nhưng có tọa độ “định vị”, bọn họ vẫn thuận lợi quay về bình đài, sử dụng truyền tống trận dấu trên đó để trở về tinh cầu quê hương.

Chỉ ngồi xuống một chút để giải khai phong ấn, không ngờ tốn mất năm năm thời gian.

Ngay khi Tiểu Ân trở về tinh cầu quê hương, hắn cảm thấy nhớ thân nhân của mình vô cùng.

Đương nhiên, hắn cũng không muốn có chuyện bất ngờ và quá phô trương, cho nên cũng không vội vã trở về, mà ung dung bước ra từ ma pháp trận của công quốc Louis, khống chế tốc độ rồi bay về phía khu rừng ma pháp.

Vị trí ma pháp này trận là do đích thân Tiểu Ân tự mình chọn lựa. Lúc ấy bởi vì có chút lo xa cho nên cũng không trực tiếp dựng ở bên cạnh khu rừng ma pháp.

Nhưng đến khi hắn về tới ngoài khu rừng ma pháp không ngờ lại phát hiện một chuyện kỳ quái.

Đó chính là bên ngoài khu rừng ma pháp, không ngờ lại dựng một ma pháp truyền tống trận khổng lồ.

Bằng vào nhãn lực của hắn vừa thấy kết cấu trận đồ này là biết đây là do ma pháp công hội dựng, hơn nữa còn là truyền tống trận khổng lồ.

460. Chương 43: Cẩm Chú Cấp Thần Linh

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên vẻ khó hiểu. Chẳng lẽ mấy lão già trong ma pháp công hội ngay cả đạo lý không xây trùng nhau cũng không hiểu sao?

Chưa vào khu rừng ma pháp, hai người Tiểu Ân đã có chút biến sắc.

Bởi vì bọn họ cảm ứng được, ở trong khu rừng ma pháp cách đó không xa không ngờ có rất nhiều khí tức ma pháp xa lạ. Điều này chứng tỏ bên trong khu rừng ma pháp đã có ít nhất hơn trăm người là ma pháp sư chính thức.

Nếu chỉ là ma pháp sư cấp bậc bình thường cũng không có gì lạ, nhưng xuất hiện ở đây không ngờ ít nhất cũng là pháp sư cấp bậc đại ma pháp sư, hơn nữa trong đó thậm chí còn có vài cỗ khí tức cấp bậc ma đạo sĩ xuất hiện.

Nhiều ma pháp sư bậc cao như vậy tề tụ về một chỗ, tuy rằng bây giờ cũng chẳng đáng để Tiểu Ân để vào trong mắt, nhưng đối với một khu rừng ma pháp nhỏ nhỏ mà nói, đây tuyệt đối là một chuyện kinh hải thế tục.

Bất chợt hào quang lóe lên một đại ma pháp sư từ ma pháp truyền tống trận bước ra.

Đây là một vị ma pháp sư trung niên, nhìn ký hiệu ma pháp trên người hẳn thể hiện hẳn là một vị đại ma pháp sư ngũ tinh (năm sao).

Nếu ở nơi khác, hẳn cũng được cho là một nhân vật đứng đầu một phương, nhưng là ở cái nơi đây rầy đại ma pháp sư này thì lại có vẻ quá bình thường.

Lúc này hẳn có vẻ vội vàng rời khỏi ma pháp truyền tống trận, ánh mắt lập tức dán chặt về phía khu rừng ma pháp.

Tiểu Ân động tâm, mỉm cười, nói:

- Đại ma pháp sư các hạ. xin chào?

Người nọ ngẩn ra, xoay người lại thì thấy một người xa lạ bình sinh chưa từng gặp qua, hơn nữa khi cảm ứng ma pháp dao động thì dường như là một người bình thường.

Vốn ý không muốn trả lời người này, nhưng không biết vì sao vừa nhìn đến ánh mắt hẳn, trong lòng liên không tự chủ được có một loại cảm giác kì lạ, không ngờ không dám quay người bỏ đi.

Do dự một chút, hẳn nói:

- Người là ai? Gọi ta làm gì?

Tiểu Ân vẫn mang cái vẻ tươi cười, nói:

- Ta chỉ là muốn hỏi một chút. Nơi này từ khi nào thì có thêm một ma pháp truyền tống trận? Vì sao phải dựng ở trong này?

Khóe miệng người nọ giật giật, sắc mặt có chút không tốt, nhưng cuối cùng cũng nói:

- Ma pháp này truyền tống trận này là ba năm trước ma pháp công hội dựng lên. về phần vì sao thì đương nhiên là vì ma pháp sư tự do như chúng ta hoặc là ma pháp sư bậc cao tới nơi này nghe giảng bài.

- Nghe giảng bài?

Trong mắt Tiểu Ân hiện lên vẻ nghi hoặc, lại hỏi:

- Là ai giảng bài ở đây? cấp bậc như thế nào?

Khóe miệng người nọ thoáng hiện lên chút khinh thường, cười lạnh, nhưng vẫn tiếp tục trả lời:

- Là siêu cấp ma pháp sư do đại lục đệ nhất cao thủ Tiểu Ân các hạ mời đến. Bọn họ cứ mỗi mười năm ở đây giảng bài một lần, về phân cấp bậc thì...

Người nọ chần chờ một chút rồi nói:

- Bốn vị đại nhân có cấp bậc ít nhất là ma đạo sĩ cửu tinh (chín sao). Cũng có thể là đã bước vào cảnh giới ngàn năm truyền kỳ cũng không chừng.

Lúc nói ra câu này, sắc mặt người nọ mơ hồ đỏ lên rõ ràng là đầy kính ý và tôn sùng đối với mấy ma pháp sư giảng bài này.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, trong lòng có chút bùi ngùi, không ngờ rằng lúc trước do đề nghị của đám người Tiffany, mình gần như là thuận miệng phân phó một câu lại biến thành quy mô lớn như hiện giờ.

Khởi nói cũng biết, chủ nhân những khí tức ma pháp bên trong này hẳn đều là người đến nghe giảng.

Người nọ thấy vẻ mặt Tiểu Ân, môi rung rung vài cái

- Kẻ hèn là Lhasa Lira, xin hỏi các hạ là...

Khi Lhasa Lira hỏi trong lòng cũng không ngừng bồn chồn. Người trước mắt này trên người rõ ràng không cảm ứng được chút ma pháp nào, nhưng không biết vì sao ở trước mặt hắn, mình lại có cảm giác căng thẳng đến cực độ, cảm giác giống như khi hắn vừa mới vừa mới bắt đầu tiếp xúc ma pháp nhìn thấy sự phụ vậy, khiến hắn ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn hắn, đột nhiên ngẩn ra, khẽ lắc đầu thở dài:

- Đáng tiếc, đáng tiếc!

Dứt lời hắn rút cuộc không nói gì thêm, chỉ hơi vung tay lên, ra vẻ Lhasa Lira có thể đi.

Trong lòng Lhasa Lira giận dữ nhưng không biết vì sao khi hắn tiếp xúc với ánh mắt của Tiểu Ân, chút lửa giận này lập tức là tiêu tan thành mây khói, không tự chủ hơi hơi xoay người thì lẽ lui ra phía sau vài bước rồi bước về phía khu rừng ma pháp.

Mãi đến khi hắn đi được mấy chục thước, bước vào trong khu rừng ma pháp, lúc này mới hoàn toàn có phản ứng lại.

Hắn không ngờ mình đã ở trước mặt một người bình thường giảng giải nửa ngày, mà càng không thể tin nổi chính là trước mặt người bình thường này, hắn không ngờ tiến thoái lưỡng nan, biểu hiện còn muốn kém hơn so với một ma pháp học đồ.

Hắn hung hăng dậm chân một cái, nếu bình thường gặp loại chuyện như vậy chuyện thứ nhất hắn phải làm, chính là lập tức quay lại đánh chết người nọ. Làm tôn quý ma pháp sư đại nhân nhục nhã như vậy quả thực là chuyện không thể tha thứ.

Nhưng lúc này, trong lòng hắn chẳng biết vì sao phát lạnh, không ngờ một chút ý niệm quay trở lại giết người kia cho hả giận cũng không có. Hắn tự an ủi mình một chút, có lẽ là bởi vì vội đi nghe giảng bài, cho nên mới bỏ qua cho hai người kia nếu không nhất định phải cho bọn họ biết sự lợi hại của ma pháp sư.

Đột nhiên một người xuất hiện bên, người nọ cười ha hả nói:

Lhasa Lira, vừa rồi hai người kia là ai? Người không ngờ kiên nhẫn nói chuyện với người thường như vậy, cuối cùng còn bị người ta đuổi đi, ha ha, rất hay nha. Lhasa Lira lập tức sa sầm mặt, hắn đương nhiên nhận ra người cất tiếng chế nhạo hắn là ai.

Người nọ cũng giống như hắn đều là pháp sư tự do. Tuy nhiên giữa hai người từng có xích mích, tuy rằng cuối cùng nhờ bạn bè giảng hòa bỏ qua việc này. Chỉ có điều là từ đó về sau khi trong lòng hai người có chút vướng mắc về nhau, khi gặp nhau khó tránh khỏi lời qua tiếng lại, không được hòa thuận.

Lhasa Lira hừ lạnh một tiếng, nói:

- Hừ, người cùng không thấy đây là chỗ nào sao?

Dứt lời, hắn bước về chỗ giảng bài, không thèm liếc mắt nhìn đối phương một cái.

Nếu việc này đã bị người khác thấy, như vậy càng giải thích càng đỡ không bằng cái gì cũng không nói lại hay hơn.

Người nọ giận sôi lên, nhưng đối với câu này cũng khá là e dè. Cho dù gan hấn lớn đến đâu cũng không dám ở trong này làm loạn. Ánh mắt âm trầm nhìn qua chung quanh một chút, hắn cũng từ từ đuổi theo người kia.

Chỉ có điều sau một lát, chuyện Lhasa Lira bị một người bình thường sai bảo đã âm thầm lan truyền ra khắp các đại ma pháp sư đến đây nghe giảng bài. Ánh mắt mọi người nhìn về phía hắn đều là lạ.

Dù sao đối với các đại ma pháp sư luôn cho mình cao cao tại thượng mà nói, chuyện này quá thực là không thể tưởng tượng, đa số mọi người thấy lạ cũng là điều bình thường mà thôi.

Chỉ có Lhasa Lira mặt không biểu tình, trong lòng âm thầm đau đớn!

Tiểu Ân và Day Ville liếc nhau, Day Ville cũng nói:

- Đúng là đáng tiếc, hắn lại là một pháp sư tự do.

Dừng một chút, hắn cười nói:

- Vị giáo hoàng tốt nhất cho Cự Ma thần giáo đã xuất hiện, chẳng lẽ người không tính thu nhận hắn sao?

Tiểu Ân cười nói:

- Hiện ta đâu có rảnh rỗi mà thu đồ đệ. Nếu có duyên, lần sau gặp mặt rồi nói sau.

Day Ville bắt mắt nói:

- Cần thận, đừng để nữ thân Ánh Trăng phát hiện ra, nếu không giáo hoàng này sẽ vuột mất.

Tiểu Ân cười đầy tự tin, nói:

- Yên tâm, nơi này là địa bàn của ta.

Hai người bọn họ có tầm nhìn cao đến dường nào, chỉ dụng tâm một chút lập tức nhìn ra Lhasa Lira này có ma pháp thiên phú cực kỳ cường đại, đặc biệt đối nhân xử thế tinh tế cẩn thận, càng có biểu hiện đặc thù không gì sánh kịp.

Nếu không, trong tình huống Tiểu Ân và Day Ville kiểm chế toàn bộ khí tức ma pháp sư bình thường hoặc là khinh thường ra mặt. hoặc là ra tay giáo huấn, làm gì có chuyện biểu hiện kính cẩn vâng lời như thế.

Người như vậy, nếu có thể được thần ân sủng, tu luyện ma pháp thần hệ đại dự ngôn thuật (thuật tiên tri), vậy tiền đồ chắc chắn không hạn lượng, ít nhất sẽ không kém hơn trưởng lão Nguyệt tinh linh Hi An, hơn nữa còn là lựa chọn tốt nhất để trở thành một đời giáo hoàng.

Nhưng đáng tiếc là, Lhasa Lira rõ ràng là một pháp sư tự do bình thường, trong cơ thể ma pháp nguyên tố chủ yếu là thủy hệ thiên phú tốt như vậy không ngờ bị lãng phí.

Nếu không phải lúc này Tiểu Ân nóng lòng về nhà, cũng sẽ không dễ dàng bỏ lỡ như vậy.

Tuy nhiên nhìn hướng đi của người này cũng là đi vào khu rừng ma pháp, một khi đã như vậy sẽ không lo không có cơ hội gặp mặt.

Hai người bọn họ cũng không theo đám ma pháp sư này trực tiếp tiến vào khu rừng ma pháp, mà đi lòng vòng một hồi theo một đường nhỏ quen thuộc tiến vào ma pháp tháp.

Hiện giờ, ma pháp tháp đã hoàn toàn là chỗ trung tâm của toàn bộ khu rừng ma pháp.

Nhưng hai người bọn họ có thân phận và thực lực như thế nào, lúc âm thầm đi vào đương nhiên là không ai phát hiện.

Tiểu Ân vừa mới vừa tiến vào ma pháp tháp, lập tức ngẩng đầu nhìn lên lầu, trên mặt hắn hơi lộ ra vẻ vui mừng, vô ý đi tới lầu bốn.

Nơi này có một phòng nhỏ mà thoái mái, chính là chỗ ở của Juliana.

Vốn tiểu hồ ly đã tới đại lục thần tạo nhưng hiện tại không ngờ ở đây lại phát hiện khí tức của nàng, Tiểu Ân tự nhiên là cảm thấy vui sướng bất ngờ.

Trong giây lát, hắn đã đi tới cửa phòng Juliana, nhẹ nhàng gõ cửa hai tiếng.

Sau một lát, cánh cửa khe khẽ mở ra, tiểu hồ ly lười biếng xuất hiện ở trước cửa.

Đột nhiên, trong ánh mắt lơ đãng của nàng bùng lên vẻ sáng ngời, khuôn mặt xinh đẹp vô song ửng hồng hai gò má làm nàng động lòng người.

- Tiểu...

Nàng còn chưa nói xong đã bị Tiểu Ân ôm thật mạnh vào lòng.

Đôi mắt linh hoạt của tiểu hồ ly thoáng hiện chút giật mình, cười sung sướng.

Hai người cứ như vậy ôm nhau ngay trước cửa, ngàn lời vạn chữ dường như ở giờ khắc này đã trở nên quá thừa thãi.

Đột nhiên, những tiếng bước chân dồn dập truyền đến. Tiểu Ân và Juliana nhìn nhau cười, hai người chậm rãi tách ra, nhưng đôi tay vẫn nắm chặt lấy nhau.

- Juliana, Tower Belli đại sư sắp bắt đầu giảng bài rồi, hắn sai ta đến hỏi người một tiếng, người đi không... A. sư phụ!

Thanh âm vừa mừng vừa ngạc nhiên của Mary lập tức truyền khắp toàn bộ ma pháp tháp, chỉ trong nháy mắt, tất cả mọi người Tiểu Ân quen biết lục tục từ trong phòng chui ra.

Maren sư phụ, Benson, Kim cùng năm đệ tử. Tower Belli bốn vị ngục thần, thậm chí ngay cả nhà lão Bond cũng lục tục từ trong phòng chạy ra.

Trên mặt bọn họ đều mang theo vẻ ngạc nhiên vui mừng, khi gặp được Tiểu Ân, đều thở ra một hơi thật dài.

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua khuôn mặt mọi người, nhìn thấy trong mắt mỗi người đều có vẻ như trút được gánh nặng, trong lòng hắn lập tức cảm thấy ấm áp.

Nếu nói vừa rồi còn có một chút nghi hoặc, vậy giờ phút này hắn đã hoàn toàn hiểu rõ, bọn họ chắc chắn là sau khi mất tin tức của mình, cho nên mới từ đại lục thần tạo đi ra ngoài.

Bởi vì bọn họ đều biết, nếu mình trở về, như vậy nơi đầu tiên đến sẽ là ma pháp tháp.

Ân cần thăm hỏi mọi người, sau khi gặp được Tiểu Ân, tất cả mọi người đều có vẻ vô cùng vui mừng.

Trong số thân nhân bằng hữu, Hara đã biến thành một người cao lớn hơn xưa mười phần, trên người mặc một bộ áo bào dành cho ma pháp sư chính thức, tuy nhiên thực lực của hắn chỉ là tam tinh (ba sao) bình thường nhất mà thôi.

Tiểu Ân chẳng qua là liếc mắt một cái, trong lòng cũng đã biết hết.

Tu luyện bộ động tác quảng bá thể thao trong hoàng kim kết giới, còn có rất nhiều cao thủ chỉ điểm, Hara lại chỉ có thành tựu như vậy, điều này chứng tỏ hắn kỳ thật căn bản là không thích hợp với cái nghề ma pháp sư này. Tuy nhiên, có thể trở thành ma pháp sư chính thức, cũng chứng tỏ hắn đã chịu không ít đau khổ.

Dưới sự trợ giúp của mình, ngày sau hắn nhất định sẽ có thành tựu.

Ánh mắt mọi người cuối cùng dừng ở hai bàn tay đang nắm chặt lấy nhau của Tiểu Ân và Juliana. Maren cười ha hả, tìm một cái cớ, lôi đám người Benson và Nepal đi, những người còn lại cũng nặn ra nụ cười giả tạo rồi lần lượt rời đi. Tiểu hồ ly tuy rằng là mặt đỏ như gấc nhưng chung quy vẫn luyện tiết không muốn bỏ lỡ cơ hội khó được này.

Dù sao, từ sau khi Tiểu Ân có thành tựu, vẫn là bên ba ngược xuôi, không có nửa khắc yên tĩnh. Tuy rằng thực lực của hắn trong quá trình bốn ba đã đề thăng nhanh như bay nhưng đối với Juliana mà nói, sự dày vò của nỗi nhớ nhung quả thật rất khó chịu.

Bốn người Tower Belli cũng mỉm cười, Tiểu Ân có thể trở về, bọn họ đương nhiên cũng cực kỳ vui vẻ, liếc mắt nhìn nhau một cái, bọn họ đang muốn cáo từ, lại nghe Juliana đột nhiên nói:

- TowerBelli đại sư, ngài phải đi giảng bài sao?

Tower Belli khẽ mím cười, nói:

- Juliana tiểu thư, người có muốn tiếp tục nghe ta giảng hay không?

- Muốn.

Mặt Juliana vẫn đỏ ửng, nhưng thanh âm của nàng cũng rất kiên định:

- Ta không muốn bỏ qua bất cứ khóa học nào.

Tower Belli khép hai tay lại bày ra một thủ thế đặc biệt chỉ bộ tộc của hắn mới có nói:

- Juliana tiểu thư, kỳ thật chúng ta có thể giảng bài cho riêng một mình người.

Juliana khẽ lắc đầu, nói:

Đa tạ ý tốt của ngài. Tuy nhiên ta cũng không muốn nhận sự chiếu cố đặc biệt như vậy.

Tower Belli bật cười, nói:

- Đó là đương nhiên, lấy thân phận của người, đương nhiên là không cần.

Lúc hắn nói xong những lời này cũng đồng thời liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái.

Juliana đỏ mặt, đôi môi đỏ mọng chu ra, hướng về phía Tiểu Ân hứ một tiếng.

Tiểu Ân lập tức cảm thấy xấu hổ. Thời gian hắn ở cùng một chỗ với Juliana cùng không phải rất nhiều nhưng trừ chuyện cấp cho nàng điều kiện tu luyện tốt nhất ra, dường như cũng không có hướng dẫn gì đặc biệt. So ra đám người Kim còn được dạy dỗ nhiều thứ hơn rất nhiều.

Hắn nắm tay Juliana hơi chặt thêm một chút, trong mắt có thêm một phần áy náy.

Ngoài mặt tiểu hồ ly ra vẻ không thèm, nhưng niềm vui trong mắt thì không thể gạt được ai cả.

- Ái chà!

Juliana đột nhiên nói:

- Tower Belli đại sư, hôm nay thời gian ngài giảng bài đã bắt đầu rồi.

Tower Belli cười ngạo nghễ, nói:

- Không quan hệ, cứ để cho bọn họ chờ một chút.

Những lời nói đầy kiêu ngạo như thế nhưng lại nói ra tự nhiên như vậy, như thể dường như mọi chuyện vốn là như thế.

Juliana cũng chỉ cảnh báo một chút, cũng không có ý vội vã gì. Dù sao, nàng biết thực lực chân chính và thân phận đám người Toyvei' Belli, đừng nói là làm cao một chút như vậy, cho dù là bắt bọn họ chờ một ngày một đêm chỉ sợ tuyệt đại đa số người cũng sẽ cam tâm tình nguyện chờ đợi.

Tiểu Ân đảo mắt hỏi:

- Đám Hắc Toàn Phong đâu?

Từ sau khi trở về, ba ma sủng kia một tên cũng không thấy, muốn nói trong lòng không hề thắc mắc thì cũng chỉ là gạt người.

Juliana hơi nhìn xuống lầu một của ma pháp tháp một chút, nói:

- Bốn năm trước, Vô Danh tiên sinh sai Bạch Toàn Phong dẫn hai Toàn Phong khác cùng á long Tyrese đến đại lục hắc nhân, nói là đi đâu đó chịu đựng áp lực, bảo bọn họ năm năm sau mới được trở về.

Tiểu Ân nghe xong tự nhiên biết đó là chỗ nào, tuy rằng không thể lập tức nhìn thấy đám Hắc Toàn Phong thì cũng cảm thấy tiếc nuối một chút, nhưng hắn cũng biết, đây là một bước mà đám Hắc Toàn Phong chắc

chấn phải bước qua. Cho dù Vô Danh không nói, lần này sau khi hắn trở về, cũng sẽ bắt ba tên Toàn Phong đi làm.

Juliana lại nói tiếp:

- Linnuo đại sư hiện tại đang ở trong ma pháp tháp chủ trì đại cục, nghe nói ông ta đã trở thành sư phụ dạy ma pháp cho đám tín đồ trung thành của Cự Ma thần.

Nói tới đây, tiểu hồ ly cố ý giả bộ vô tình liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái, muốn thấy thái độ của hắn với chuyện này.

Không ngờ Tiểu Ân chỉ hơi hơi gật đầu một cái, nói:

- Đúng vậy đây là ta sai hắn đi đảm nhiệm. Linnuo đại sư kinh nghiệm phong phú, tuyệt đối có thể dạy dỗ tốt những tín đồ có tư chất ma pháp.

Trong mắt Juliana hiện lên vẻ nghi hoặc. Nàng cũng không rõ vì sao Tiểu Ân tín nhiệm Cự Ma Thần đến mức chia sẻ đại lực thần tạo với tên thần linh này, còn dốc hết sức lực giúp Cự Ma thần phát triển và bồi dưỡng tín đồ.

Nếu nói bản thân Tiểu Ân là tín đồ trung thành của Cự Ma thần, như vậy hết thảy còn hiểu được. Nhưng là người thân cận nhất với Tiểu Ân, Juliana lại biết, trong lòng Tiểu Ân kỳ thật đối với Cự Ma thần cũng không có nửa điểm cung kính.

Tiểu Ân nhìn ra vẻ nghi hoặc của nàng, nhưng vấn đề này hắn không cách nào giải thích, đành phải cười cho qua, chuyển đề tài, nói:

- Tower Belli, chúng ta đi ra đi thôi. Để ta nghe lời người giảng bài xem đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì, không ngờ có thể thu hút nhiều người như vậy...

Khu vực phía tây khu rừng ma pháp, vốn là vùng đất trống rộng lớn để các ma pháp học đồ có gì cần thì liên hệ.

Nhưng từ khi bốn vị ngụy thần Tower Belli bị Tiểu Ân bắt buộc tới đây mỗi mười năm một lần để giảng bài, nơi này liền trở thành nơi trọng yếu trong khu rừng ma pháp, gần như tương đương với ma pháp tháp của Tiểu Ân.

Bốn người Tower Belli chính là cao thủ cấp ngụy thần chân chính, hơn nữa bọn họ cũng không phải loại vượt cấp như Tiểu Ân, mà là những ngụy thần điển hình từng bước vươn lên.

Tuy rằng bởi vì thuộc tính linh vực, thực lực của bọn họ thua xa Tiểu Ân, nhưng trong đời bọn họ, ma pháp từng thấy qua rất nhiều, hiểu biết về ma pháp sâu rộng, đều hơn xa Tiểu Ân.

Cho nên khi bọn họ bắt đầu giảng bài, và trả lời tại chỗ những vấn đề khúc mắc bấy lâu của các ma pháp sư, lập tức trong thời gian ngắn đã nổi danh khắp nơi.

Trải qua năm năm triển khai, mỗi một lần bọn họ giảng bài là lúc mặt đất nơi này chật kín người ngồi hết chỗ. (BTV: đoạn này tác giả viết hình như sơ suất - mười năm tổ chức giảng bài một lần, vậy mà trong 5 năm triển khai đã có mấy lần giảng bài)

Kỳ thật, có tư cách đến nơi đây nghe giảng bài và hỏi vấn đề cũng chỉ có ma pháp sư của khu rừng ma pháp, về phần người ngoài chỉ được dự thính, lại không có tư cách đặt câu hỏi, hơn nữa cũng không phải tất cả ma pháp sư bên ngoài đều được vào. Nếu thực lực bản thân không đạt đến cấp đại ma pháp sư, vậy ngay cả muốn có tư cách dự thính cũng là khó càng thêm khó.

Tuy là như thế, mỗi một lần bắt đầu bài giảng là lúc có rất nhiều đại ma pháp sư, thậm chí còn có ma đạo sĩ tự do đều bỏ hết sự dè dặt, chạy tới nơi này lắng lắng nghe.

Bởi vì tu vi bản thân càng cao, càng có thể cảm nhận được sự sâu sắc trong lời giảng của đám người Tower Belli. Tất cả những thứ huyền bí khó hiểu đều trở nên đơn giản dễ hiểu, thường thường có thể vô ý gỡ bỏ một ít khúc mắc trong lòng bọn họ. Cho nên đám ma đạo sĩ chỉ cần hạ mình xuống một lần, trên cơ bản sau này sẽ không bao giờ bỏ qua cơ hội tốt như vậy nữa.

Nếu dựa theo ý tứ lúc ban đầu của Tiffany, muốn đạt được tư cách ở trong này nghe giảng, chỉ có bỏ qua thân phận pháp sư tự do gia nhập cung đình pháp sư của công quốc Louis mới được.

Nhưng đề nghị này bị Juliana phản đối kịch liệt. Lý do của nàng phi thường đơn giản, nếu thật sự muốn thanh danh công quốc Louis truyền khắp toàn bộ đại lục hoặc là ba phiên đại lục, như vậy người đến đây càng nhiều càng tốt.

Chỉ cần Tower Belli bọn họ thủy chung có thể đảm bảo trình độ giảng dạy như vậy, thì có thể thu hút càng nhiều người đến, sau khi danh vọng khu rừng ma pháp ở công quốc Louis đạt tới mức nhất định, như vậy người cam tâm tình nguyện muốn gia nhập tuyệt đối không ít.

Quả nhiên, trong năm năm này thanh danh khu rừng ma pháp ở công quốc Louis đã vang vọng cả đại lục. không chỉ có vị trí chí cao trong lòng các pháp sư tự do, hơn nữa ở trong mắt ma pháp công hội các cung đình pháp sư, thậm chí là thần điện pháp sư của nữ thần Ánh Trăng, đều có tiếng tăm thật lớn.

Mỗi một lần đám người Tower Belli dạy, mỗi ngày đều có ma pháp sư từ bốn phương tám hướng tới nghe giảng. Những ngày đó trên khu đất trống ở phía Tây khu rừng có không ít hơn mấy trăm đại ma pháp sư ngồi.

Số lượng này tuyệt đối vượt qua dự đoán của bất cứ kẻ nào, huống chi trong đó còn có vài vị ma đạo sĩ. càng làm người ta không thể tin nổi.

Trong năm năm, ma pháp sư thường trú trong khu rừng ma pháp đã đạt tới hơn năm mươi vị, trong đó thậm chí còn có một vị ma đạo sĩ.

Tuy rằng cũng có rất nhiều người không muốn từ bỏ thân phận pháp sư tự do để gia nhập đội ngũ ma pháp sư của công quốc Louis, nhưng ở đây nghe giảng trong thời gian lâu như vậy, nếu ngày sau công quốc Louis có việc cần bọn họ trợ giúp, những người này cũng tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Sau khi Tiểu Ân biết tỉ mỉ và cụ thể toàn bộ tình hình, cười to khích lệ tiểu hồ ly.

Juliana làm như vậy tốt hơn nhiều lắm so với ý tưởng ban đầu, nhưng không thể không nói, nếu không có đám người Tower Belli trấn thủ, muốn đạt cho tới quy mô như bây giờ, đó thuần túy là truyện nghìn lẻ một đêm.

Tiểu Ân cùng đám người Juliana đi thẳng một mạch đến khu đất trống ở sườn tây khu rừng.

Phiến đất trống kia nếu là để dành cho ma pháp học đồ sử dụng, đương nhiên không có khả năng quá nhỏ.

Tuy rằng hơn trăm tên các ma pháp sư hoặc đứng hoặc ngồi, phân bố không trật tự nhưng cũng không có vẻ chật chội chút nào.

Khi Juliana và Tiểu Ân sóng vai đến, các ma pháp sư, ngay cả vài vị ma đạo sĩ đều cung kính thi lễ với nàng, và tự động lui ra sau mấy bước, mở ra một lối đi dẫn đến phía trước.

Juliana đương nhiên biết, nàng vì sao mỗi lần đến nơi đây, đều có thể hưởng đãi ngộ như vậy. Nàng quay người nhìn Tiểu Ân ngay bên cạnh cười ngọt ngào, lập tức tỏa ra sức hấp dẫn làm người ta mê say.

Tuy nhiên, lúc này đang kinh ngạc và kích động nhất chính là Lhasa Lira và tên đại ma pháp sư lúc nãy chọc ghẹo hắn.

Thân phận Juliana như thế nào, chỉ cần là người có thể đến nơi đây đều rõ ràng. Đừng nói là đại ma pháp sư như bọn họ, cho dù là ma đạo sĩ ở trước mặt nàng cũng cung kính, không dám có chút thất lễ.

Nếu không đừng nói phía sau người ta là đại lục đệ nhất cao thủ Tiểu Ân, cho dù là bốn vị đại sư thay phiên giảng bài ở trong này đã đủ để giết người hơn một trăm lần.

Trước kia mỗi một lần cùng Juliana đến đến nơi đây đều là Mary nữ đệ tử duy nhất của Tiểu Ân. Nhưng lúc này không ngờ đối người, hơn nữa không ngờ là một người nam nhân. Chỉ nhìn vẻ mặt của Juliana, trong lòng mọi người liên mơ hồ nhớ tới một cái tên đã từng chấn động ba khối đại lục.

Ngoài ra, đi theo phía sau hai người bọn họ, chính là bốn vị đại sư Tower Belli.

Bốn người bọn họ trước kia mỗi khi giảng bài đều chỉ tới một người, nhưng lần này bốn người đồng thời xuất hiện, và cam tâm tình nguyện đi theo phía sau hai người bọn họ.

Nếu chừng này còn chưa đủ để nói lên một cái gì đó, thì nhìn kĩ sẽ thấy năm đại ma đạo sĩ thanh danh hiển hách của khu rừng ma pháp do Kim dẫn đầu theo sát sau đó.

Đến đây, chỉ cần là người có chút suy nghĩ đã có thể đoán ra thân phận của người này.

Thân hình Lhasa Lira hơi hơi run rẩy, hắn rút cục minh bạch, vì sao ở trước mặt người này, hắn không ngờ có cảm giác không thể tin nổi như vậy.

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua mọi người, lúc này thấy được Lhasa Lira, câu nói kia của Day Ville đột nhiên hiện ra trong lòng, hắn động tâm, dừng bước chân, nói:

- Lhasa Lira, ngươi lại đây.

Trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả các ma pháp sư. Lhasa Lira hít sâu một hơi, hết sức bình tĩnh đi tới.

Tuy rằng hắn đã cố hết sức duy trì vẻ mặt của mình, nhưng bàn chân cũng vô tình rảo bước thật nhanh, không ngờ giống như chạy thẳng một mạch đến trước mặt Tiểu Ân.

Thân là đại ma pháp sư, không ngờ thất thố như thế. Nhưng ở giờ khắc này, không ai dám có chút khinh thường đối với hắn, nếu đổi chỗ cho nhau, chỉ e biểu hiện của bọn họ sẽ càng tệ hơn.

Tiểu Ân liếc mắt đánh giá hắn từ trên xuống dưới một cái. Lhasa Lira lập tức đứng thẳng tắp, hắn tuy rằng không phải là kỵ sĩ, nhưng ở giờ khắc này không ngờ có một chút khí chất kỵ sĩ.

Cười, Tiểu Ân nói:

- Lhasa Lira, ngươi bây giờ đang là ma pháp sư tự do phải không?

- Đúng!

Lhasa Lira nói không chút do dự.

Ở trong lòng hắn có dự cảm dường như sắp xảy ra chuyện gì đó. Nhưng đối với hắn mà nói, chuyện này quả thực là không thể tin nổi cho nên tim hắn lập tức đập loạn cả lên.

- Thiên phú của ngươi rất không tồi.

Tiểu Ân tùy ý nói xong:

- Nhưng ngươi tu luyện không đúng cách, khi không lãng phí mất thiên phú tốt như vậy, đáng tiếc, đáng tiếc.

Lhasa Lira há to miệng, lão đối đầu của hắn cũng há to miệng, hoá ra ở trên người Lhasa Lira không ngờ có thiên phú ma pháp siêu tuyệt, nhưng vì sao ngay cả bản thân hắn cũng không phát hiện ra?

Tower Belli hừ lạnh một tiếng, thanh âm như sấm nổ làm Lhasa Lira bừng tỉnh. Hắn nhìn Tiểu Ân, đột nhiên minh bạch ý tứ của đối phương. Trong lúc nhất thời cảm xúc mê mông, hắn không thể tưởng được dự cảm vừa rồi không phải chỉ là mộng đẹp mà đã trở thành sự thật rồi.

Hắn khom mình thật sâu, nói:

- Miện hạ, xin ngài thu ta làm đệ tử, ta nguyện cả đời hầu hạ ngài!

Tiểu Ân cười ha hả, đối với hắn mà nói, đây chỉ là một việc bé nhỏ không đáng kể mà thôi, giây phút này đối với Lhasa Lira mà nói, đã thay đổi cả cuộc đời hắn.

Kim tiến lên hai bước, đưa hắn áo bào, kéo về phía năm người mình. Nếu đã trở thành môn hạ của Tiểu Ân, năm người bọn họ đương nhiên sẽ không xem hắn như người ngoài nữa.

Động tác này của Kim đã chứng minh thân phận của Tiểu Ân, trong lúc nhất thời, trong ánh mắt mọi người nhìn về phía Lhasa Lira đều mang theo một sự đổ kỵ và hâm mộ mãnh liệt.

Nếu có thể đổi chỗ cho hắn, như vậy bất kể trả giá như thế nào, chỉ e những người đó đều đáp ứng mà không chút do dự.

Lhasa Lira vẽ mặt kích động, gần như là không biết đang ở chỗ nào, đón những ánh mắt từ bốn phía chung quanh vọng tới, hơn mười năm qua chưa từng sung sướng như hôm nay.

Đột nhiên, hắn phát hiện có cái gì đó khác thường, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tên đối đầu của hắn đang mang vẻ mặt kinh sợ, đặc biệt ánh mắt nhìn về phía hắn đầy sợ hãi.

Hắn bật cười, đột nhiên phát hiện, những thống hận trước kia đối với người này thật là buồn cười...

Quay đầu đi, Lhasa Lira không thềm liếc mắt nhìn người kia một cái. Đối với hắn mà nói, tất cả mọi chuyện trước kia đều vứt bỏ. Từ nay về sau, hắn chính là đệ tử nhập môn của đại lục đệ nhất cao thủ, tương lai có tiền đồ rực rỡ, còn mấy con ruồi bọ đáng chán kia, chẳng biết vì sao hắn thật sự chẳng có hứng thú chú ý đến.

Sau một lát, tiếng của Tower Belli vang lên, toàn bộ đất trống trở nên yên tĩnh, không còn có ai dám phát ra chút tiếng động nào phá đám cả.

Ngày thứ hai, trong ma pháp tháp, Tiểu Ân đi tới phòng Vô Danh.

Người kia vẫn như xưa ngậy ngốc nhìn lên trần nhà trên đỉnh đầu, tư thế này đã trở thành tiêu chí của hắn. Tiểu Ân thậm chí còn hoài nghi, hắn đã ghi nhớ rất kỹ từng hoa văn do những người thợ lành nghề nhất của tinh linh tộc điêu khắc trên trần nhà.

- Vô Danh, ta đã trở về!

- Trở về là tốt rồi.

Vô Danh bình thản nói:

Tiểu Ân ngồi bên cạnh hắn, ra vẻ sẽ nói chuyện rất lâu, rồi lần lượt kể lại tỉ mỉ tất cả những gì đã trải qua, kể cả hắn khi ở thông đạo đã hấp thu tia chớp màu tím cũng không có gì giấu diếm.

Về mặt Vô Danh rất cục cựa có chút xúc động, nói:

- Không ngờ ngay cả tia chớp màu tím người cũng hấp thu rồi sao?

Tiểu Ân cười ha hả, đồng thời tâm niệm khẽ động, một đạo hào quang màu tím xuất hiện trên người hắn, thanh Tiểu Mộc kiếm đã giải khai mười lăm tầng phong ấn tức thì bay lơ lửng phía trên đỉnh đầu của hắn, và tỏa ra hào quang màu tím nhàn nhạt.

Biểu tình của Vô Danh khi nhìn thấy tia chớp màu tím phi thường cổ quái, dường như là có vài phần hoài niệm, lại dường như là có vài phần thốn thức, hắn thở dài một tiếng, nói:

- Người muốn hỏi cái gì?

- Ta muốn biết, tia chớp màu tím đó thật ra là cái gì vậy?

Vô Danh trầm ngâm nửa ngày rồi nói:

- Tia chớp màu tím là lực lượng nguyên tố cường đại nhất trên thế giới này, hơn nữa cũng là vũ khí để giữ gìn phép tắc của thần linh, có thể dẫn thần linh vào chỗ chết.

Tiểu Ân khẽ động tâm, lập tức nhớ lại Vô Danh từng nói qua về vấn đề phép tắc.

Thần linh không thể dùng bản thể hạ giới, bản thể thần linh trong lúc có chiến tranh không thể xuất hiện ở hạ giới. Đó đều là những phép tắc cơ bản trong vũ trụ, hơn nữa để duy trì phép tắc cơ bản, là một ma pháp trận đồ tương tự như Vô Danh.

Tiểu Ân nhúc nhích khóe miệng vài cái hồ nghi hỏi:

- Vô Danh, chẳng lẽ đây là vũ khí của huynh đệ người?

Vô Danh lẳng lặng gật đầu, nói:

- Chỉ cần thần linh không vi phạm những phép tắc cơ bản, như vậy những tia chớp này chỉ là vật trang trí nhưng nếu như có thần linh vi phạm phép tắc cơ bản, như vậy chờ đợi bọn họ, chính là tia chớp giáng vào đầu, không chết không ngừng.

Tiểu Ân khê biến sắc, uy lực của tia chớp màu này hẳn đã tận mắt chứng kiến.

Dường như cỗ lực lượng này chuyên dùng để khắc chế thần linh. Thần lực và thần vực của Cự Ma thần trước mặt tia chớp màu tím, không những không có lực lượng nào để kháng cự, ngược lại còn giống như dâng thức ăn cho nó vậy. Trong hoàn cảnh như vậy, thần linh càng lợi hại thì chắc chắn chết càng nhanh.

Lúc ấy bởi vì năng lượng này không có người khống chế, cho nên mới bị Cự Ma thần dễ dàng ngăn cản, nhưng nếu bị người khống chế, bám sát tấn công như giòi bám vào xương thì..:

Tiểu Ân giật mình rồi lại càng minh bạch, hậu quả thật sự là đáng sợ.

Tuy nhiên, điều này đối với hắn mà nói, dường như là một chuyện tốt. Từ nay về sau, trong tay hắn đã có thể nắm giữ một thứ vũ khí siêu cấp hạng nhất có thể khắc chế thần linh.

Vô Danh dường như là nhìn ra tâm tư của hắn bèn nói:

- Tiểu Ân, khi người sử dụng tia chớp màu tím, cẩn thận một chút nhé.

Tiểu Ân rung mình, hắn biết Vô Danh sẽ không báo tên mà không có đích, vội vàng hỏi:

- Loại năng lượng này có cái gì không ổn sao?

- Đúng, năng lượng tia chớp màu tím là một loại năng lượng cấm kỵ. Một khi sử dụng sẽ tạo thành sức phá hoại quá lớn. Nếu còn lựa chọn khác, người tốt nhất không nên dùng nó.

Vô Danh thành thật nói.

Tiểu Ân trầm ngâm hỏi:

- Lực phá hoại lớn đến chừng nào?

Vô Danh yên lặng nhìn hắn, mãi đến khi Tiểu Ân nghe trong lòng lạnh lẽo mới nói:

- Uy lực của tia chớp màu tím được xưng là cấm chú cấp thần linh.

Tiểu Ân hít một ngụm khí lạnh, cấm chú cấp thần linh, từ này có hình dung đáng sợ đến cỡ nào.

Cấm chú bậc truyền kỳ đã có thể làm đất trong phạm vi trăm dặm đen kịt, như vậy cấm chú cấp thần linh thì sao?

Dường như là nhìn ra những lo lắng trong lòng Tiểu Ân, Vô Danh nói đầy thâm ý:

- Nếu người muốn cho cả đại lục vỡ vụn, muốn thế giới của thần tan nát, như vậy người cứ dùng đi. Tuy nhiên lúc sử dụng phải cẩn thận, thứ này một khi phóng ra rồi lực thần không nhận (CBRO: ý là chẳng kể lạ quen chơi tất), không được để gần mình.

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức trở nên đen kịt, hoá ra thứ này không ngờ là một loại năng lượng lưỡng bại câu thương, trách không được Vô Danh nhắc nhở mình như thế.

Nếu khi thật sự phát ra trong khi đối địch, như vậy sau khi tiêu diệt xong kẻ thù, phỏng chừng chính mình cũng phải đi theo cùng.

Lắc lắc đầu, vứt sạch những sợ hãi trong lòng đi, Tiểu Ân bất mãn nói:

- Vô Danh, huynh đệ của người rất biết cách bóc lột người khác, lên xuống thông đạo không ngờ cần nhiều thần lực kết tinh như vậy. Rõ ràng người và hắn bỏ ra một, chúng ta bỏ ra năm... Không phải, gấp mấy lần chứ không phải năm!

Vô Danh ngẩn ra, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân lập tức đầy vẻ quỷ dị...

461. Chương 44: Long Vương Năm Thuộc Tính Dũng Mãnh

Hắn và đám người Juliana im lặng đợi trong vòng mười ngày

Trong mười ngày này, Tiểu Ân, Day Ville và phần đông đệ tử, những bằng hữu của mình ở ma pháp tháp và đại lục thần tạo điểm danh lại một lần nữa, giải quyết toàn bộ những vấn đề còn vướng mắc

Tất nhiên việc quan trọng nhất là để Hara tín ngưỡng Cự Ma thần

Tín ngưỡng của nhân loại không dễ dàng thay đổi được

Trong tình huống hiện giờ nếu để Hara tín ngưỡng Tiểu Ân thì chỉ cần nước lên thì thuyền lên, hoàn toàn không có bất cứ vấn đề gì

Nhưng nếu đột nhiên để hắn tín ngưỡng một sinh linh chưa hề tiếp xúc, vậy thì cho dù thân phận của sinh linh đó vô cùng cao quý, là một vị thần linh cường đại thì Hara vẫn khó có thể lập tức làm được điều này.

Đám người Tiểu Ân tất nhiên hiểu, tín ngưỡng không thể bắt buộc. Hara không phát ra tiềm lực cường đại nhất của mình thì hôm nay hắn không thể qua được cánh cửa này.

Để Hara lưu lại trong thần điện của Cự Ma thần minh tướng, đám người Tiểu Ân an bài chuyện trên đại lục thần tạo một lần nữa

Thú nhân và người da đen, người da đen và dân cư của hoàng kim đại lục có quan hệ tế nhị với nhau

Trong ba chủng tộc này, số lượng thú nhân là nhiều nhất. Mặc dù người da đen có ba mươi vạn dân cư nhưng so với thú nhân thì vẫn kém khá xa

Vốn nhân số của hoàng kim đại lục không tới ngàn người, nhưng mấy năm qua bọn họ lén lút qua lại với binh dân và nô lệ. Được sự bồi dưỡng chu đáo, số lượng của họ đã gia tăng, sớm vượt qua con số một vạn người

Khiến Tiểu Ân vui mừng đó là tuy nhân số của hoàng kim đại lục ít nhất nhưng thần ân thu hoạch được không hề kém hai thế lực còn lại. Được Linnuo đặc biệt chiếu cố, chuyên chú bồi dưỡng tinh anh, mặc dù về chính thể thì yếu nhất trong ba cổ thế lực nhưng nếu luận về thực lực thì họ không hề kém cỏi chút nào.

Ba cổ lực lượng này là ba cổ lực lượng trung tâm của đại lục thần tạo, cũng là nguồn suối tín ngưỡng lực của Cự Ma thần, tuyệt đối không thể để xảy ra sơ sót.

Trước khi Tiểu Ân chưa trở về, ngay cả đám người Linnuo cũng khó toàn tâm toàn ý làm việc. Nhưng sau khi hắn trở về, tất cả mọi người đều yên tâm, bao gồm cả đám người Kim cũng một lần nữa trở về đại lục thần tạo. Đặc biệt là Day Ville, vị cường giả có danh vọng lớn trong đám thú nhân, sau khi trở về, một lần nữa tiến hành vận động, khiến tín đồ của Cự Ma thần gia tăng với tốc độ chóng mặt.

Sau khi Tiểu Ân bố trí ổn thỏa mọi việc, một lần nữa mọi người ly khai, tuy nhiên lần này cả Juliana cũng rời đi.

Bên trong biển rộng mở minh, ánh mặt trời tỏa ra hào quang xinh đẹp tràn đầy sức sống

Nhưng ở hải vực này lại có một đoàn sương mù dày đặc không tiêu tan. Bất kể ánh sáng mặt trời cố gắng như thế nào, cũng không thể xuyên thấu qua.

Nơi này chính là sào huyệt trú chân của hắc long vương Corey trên tinh cầu.

Lần này Tiểu Ân tới đây là muốn tìm kiếm lão long. Lần này khác với các lần trước, Tiểu Ân vừa mới bước chân lên Long Đảo, lập tức cảm ứng được mười hơi thở cường đại.

Những hơi thở này rõ ràng đều từ nơi khác tới. Xem ra đây là long tử long tôn do hắc long vương triệu tập.

Truyền tống trận trên long đảo không công khai với bên ngoài. Có thể tiến vào trong đều được coi là “người một nhà”. Nhưng hơi thở của Tiểu Ân và Juliana không hề giống long tộc. cho nên sau khi bọn họ xuất hiện, lập tức có hai hắc long to lớn bay về phía bọn họ.

Đây là hai hắc long dài gần hai mươi thước. Lân giáp trên người chúng đen bóng, khiến người khác vừa nhìn thấy liền liên tưởng tới áo giáp chói mắt.

Tất nhiên đó chỉ là cảm giác của Tiểu Ân mà thôi. Nếu đổi lại là ma pháp sư trên đại lục, chắc chắn đã kinh hồn khiếp vía, quay đầu bỏ chạy rồi.

Tốc độ của hai hắc long cực nhanh, loáng cái đã tới trước mặt Tiểu Ân và Juliana. Chúng không nói hai lời phun ra một ngụm long viêm.

Khí tức hỏa nhiệt cường đại giống như dung nham lao về phía hai người Tiểu Ân. Rõ ràng chúng không muốn hỏi rõ trắng đen gì cả, muốn giết chết bọn họ luôn.

Sắc mặt của Tiểu Ân hơi trầm xuống, hẳn rõ ràng thấy được vẻ tự mãn trong mắt hai hắc long này, lập tức hiểu được, bọn chúng muốn làm xấu mặt hai người mình. Tất nhiên, nếu hai người Tiểu Ân không tránh khỏi long viêm tập kích thì cũng không sao cả. Trong mắt long tộc, sinh mạng nhân loại yếu ớt như thế thì giết vài cái cũng chả có vấn đề gì cả.

Hừ lạnh một tiếng, một đạo khí tức mệnh mông bạo phát trên người Tiểu Ân.

Đó là năng lượng bán thần vực lực lượng, vừa mới hình thành tạo nên một áp lực nặng như núi.

Long viêm chưa tới gần Tiểu Ân, đã bị cỗ áp lực này làm cho tán loạn.

Ánh mắt của hai hắc long lộ ra vẻ hoảng sợ. Bọn họ không hẹn, cùng liều mạng lui về phía sau. Mặc dù đứng trước mặt bọn họ là một nhân loại bình thường, nhưng bọn họ cảm ứng được, trong thân thể nhân loại ẩn chứa một loại năng lượng cường đại hơn xa bọn họ.

Long tộc là một chủng tộc cao ngạo nhưng đồng thời là một chủng tộc thông minh. Dưới tình huống này, tất nhiên không có khả năng quyết sống chết với Tiểu Ân.

Chỉ có điều mặc dù động tác của bọn họ nhanh nhưng so với bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân thì chậm như rùa

Một tiếng nổ vang lên, hai hắc long bị bán thần vực lực lượng đè xuống mặt đất. Trên thân thể hắc long, tràn ngập bán thần vực cường đại, bọn họ muốn cử động một chút cũng là một ý nghĩ xa vời.

Tiểu Ân thể hiện thực lực chân chính của mình, lập tức ánh mắt của hai hắc long lộ ra vẻ cầu xin.

Không phải bọn họ quên mất sự cao ngạo của long tộc mà do bọn họ cảm ứng được, cỗ lực lượng của Tiểu Ân còn ẩn chứa một loại lực lượng thần bí. Đó là tín ngưỡng lực trong bán thần vực, đối với cường giả cấp ngụy thần, ngay cả long tộc cũng không chiếm được chút ưu thế về tâm lý nào.

- Tiểu Ân các hạ thủ hạ lưu tình.

Một đạo âm thanh từ phương xa dồn dập truyền tới. Tiểu Ân nao nao, cỗ hơi thở này, nếu hẳn đoán không sai thì đó là trưởng lão của hắc long nhất tộc từng giấu mình trong dãy núi Ishtar, Lida.

Một lát sau, một đạo bóng đen giống như điện quang lao tới. Đó là một trung niên hán tử, bởi vì quá khấn trương nên khuôn mặt của hắn có chút kinh sợ.

Tất nhiên, vẻ mặt kinh sợ đó chỉ xuất hiện sau khi cảm ứng được sự cường đại của Tiểu Ân.

- Trưởng lão Lida, chúc mừng ngài khôi phục thân thể.

Tiểu Ân cười tủm tỉm, trong lòng rất bội phục hắc long vương. Có thể khiến hai hồn long khôi phục lại sinh mạng là một chuyện không hề đơn giản.

Trải qua nhiều năm bôn ba, tầm mắt của Tiểu Ân tự nhiên được mở rộng, nhưng cũng minh bạch nhiều chuyện, biết hắc long vương không phải là ngụy thần bình thường. Đặc biệt có thể khiến vong linh khôi phục lại thành sinh mạng, thủ đoạn này không phải ngụy thần nào cũng có thể nắm giữ.

- Tiểu Ân các hạ.

Trong lòng Lida cảm thán, cảm ứng qua một chút, liền hiểu hiện giờ Tiểu Ân đã hùng mạnh hơn ngày xưa nhiều.

Ngày xưa hắn còn là nhân chứng chứng kiến Tiểu Ân tiến giai thành ma đạo sỹ, còn hiện nay Tiểu Ân đã cường đại tới nỗi hắn không cảm giác được. Tư vị này đúng là không nói thành lời được

Tiểu Ân khẽ mỉm cười nói:

- Trưởng lão Lida, hắc long vương đâu?

Tiểu Ân dùng giọng nói bình đẳng hỏi về hắc long vương, Lida vội vàng cung kính nói:

- Vương của ta đang bế quan, muốn một lần nữa tiến giai thành ngụy thần. Bulliet và vài người khác đang bảo vệ vương, cho nên hai tiểu tử này mới đắc tội ngài.

Giờ phút này, hai hắc long bị áp chế không động đậy được không còn sợ hãi như lúc đầu nữa, chỉ có điều ánh mắt nhìn Tiểu Ân tràn ngập tò mò.

Trong lòng Tiểu Ân tính toán, hắn bế quan năm năm, hắc long vương cũng không nhân rồi. Có được thần lực kết tinh và tinh hoa của vong linh sinh mạng, trong khoảng thời gian ngắn, hắc long vương chạm phải cánh cửa tiến giai thành ngụy thần cũng là chuyện đương nhiên

Ánh mắt của Lida liên tiếp đảo qua hai hắc long, nhưng hắn cũng không dám mạo muội cầu tình. Trong lòng Tiểu Ân thả lỏng, tốt xấu gì cũng quen biết nhiều năm, cũng nên cấp mặt mũi cho Lida.

Với thực lực hiện giờ của hắn, bán thần vực đã được hắn khống chế một cách tùy ý. Ý niệm vừa xuất hiện trong đầu, áp lực to lớn trên người hai hắc long lập tức tan biến.

Hai hắc long đứng dậy, sau đó biến thành một nam, một nữ trẻ tuổi.

Tuy nhiên giờ phút này trong mắt bọn họ không còn chút cao ngạo nào, nhanh chóng tiến tới phía sau Lida, cẩn thận đánh giá Tiểu Ân và Juliana.

Lúc này Lida mới thở phào nhẹ nhõm, cảm kích nhìn Tiểu Ân nói:

- Tiểu Ân các hạ, chắc ngài vì vương nên mới tới đây. Nhưng xin lỗi ngài, chuyến đi này của ngài đã uống công

- Uống công?

Tiểu Ân khó tin, nói:

- Sao lại uống công? Chẳng lẽ Corey không muốn xuất quan sao?

Khi Tiểu Ân nói những lời này, giữa sườn núi long đảo chợt xuất hiện một cơn lốc năng lượng cường đại.

Khuôn mặt của Lida lộ ra vẻ vui mừng như điên. Hắn cảm ứng được hơi thở cường đại của long tộc ở trong không trung. Không ngờ hốc mắt của hắn có chút ướt ướt.

Mấy vạn năm qua, hắn và Bulliet yên lặng ở trong vụ cốc chờ đợi, sống một cuộc sống tịch mịch. Ngay cả hắn cũng từng có ý niệm buông bỏ. Nhưng hôm nay, hắc long vương đã khôi phục lại thực lực như ngày xưa, trong lòng hắn có trăm ngàn mối cảm xúc, dường như toàn bộ thể xác và tinh thần của hắn đắm chìm trong một cảm giác kỳ dị.

Tiểu Ân tự nhiên không có cảm giác như hắn, chỉ có điều có cảm giác lão long không giống như trước kia. Còn về phần không giống ở chỗ nào thì đó chỉ là cảm giác thuần túy mà thôi.

- Trưởng lão đại nhân, long vương đại nhân đã thành công sao?

Hai thanh niên long tộc hỏi.

Kỳ thật dưới tình huống này, chỉ cần không phải là kẻ ngu thì khi cảm ứng được cổ hơi thở cường đại kia, đều có thể đoán được đáp án chân chính.

Lida gật đầu một cái, nghiêm nghị nói:

- Vương của chúng ta đã trở lại, hắc long nhất tộc của chúng ta sẽ khôi phục lại địa vị ở chi nhánh thứ mười ba, hắc long nhất tộc chi nhánh thứ mười ba sẽ lại nổi danh long giới.

Âm thanh của hắc long vương và hữu lực, giây phút này, khuôn mặt của hắc trở nên rực rỡ.

Trong lòng Tiểu Ân thất kinh, xem ra hắc long vương quả thật không bình thường, ít nhất nghe khẩu khí của Lida, bên trong long tộc, địa vị của hắc long vương rất quan trọng.

Ở xa, cổ hơi thở vẫn mênh mông như trước. Khuôn mặt đang mỉm cười của Tiểu Ân từ từ dừng lại, sau đó sắc mặt hắc biến thành ngưng trọng, miệng nhẹ nhàng thì thầm:

- Một loại, hai loại, ba loại.. bốn loại, hắc là loại long gì, không ngờ có năm loại thuộc tính

Tiểu hồ ly hoài nghi nhìn Tiểu Ân, không rõ hắc thì thầm cái gì.

Tiểu Ân cười khở một tiếng, giải thích cho nàng một chút về thực lực của ngụy thần. Dung hợp năm loại thuộc tính bán thần vực. Điều này chứng tỏ thực lực của hắc long vương đã đạt tới ngụy thần đỉnh. Nếu hắc thành công chuyển hóa thành bán thần vực thì thực lực của hắc tuyệt đối không dưới thống soái Nuke Te dẫn dắt hơn một ngàn vong linh ngụy thần tiến vào luân hồi giới

Sau khi biết rõ thực lực của hắc long vương, sắc mặt của Juliana không khỏi hơi biến sắc.

Quả thật, bất kể ai khi đối mặt với một vị cường giả như thế đều có chút chột dạ.

Tiểu Ân an ủi nàng, vỗ ngực nói:

- Juliana, đừng quên, ta còn lợi hại hơn hắc.

Juliana ngẩn ra, che miệng cười duyên, phát huy nụ cười xinh đẹp của mình tới cực điểm.

Đừng nói là Tiểu Ân đứng mũi chịu sào, ngay cả hai hắc long ở phía sau Lida cũng mở to hai mắt nhìn.

Về phần Lida, dù sao cũng là lão long sống mấy vạn năm, hơn nữa còn từng là âm hồn long, nên phản ứng của hắc coi như là bình thường

- Tiểu Ân, người cũng đến đây, thật là khéo.

Một âm thanh mạnh mẽ truyền đến, hắc long vương cười lớn, xuất hiện trước mặt bọn họ

Ngoài Tiểu Ân ra thì không ai cảm ứng được hắc long vương tới đây như thế nào.

Có lẽ do hắc long vương lại một lần nữa tiến giai thành ngụy thần, nên nhất thời hưng phấn, dùng phương thức thuần di để tới đây

Với sự lão luyện của hắc, nếu không phải quá cao hứng thì tuyệt đối không làm ra chuyện này.

Hiện giờ hắc long vương dường như đã thoát thai hoá cốt. Tuy diện mạo không biến hóa lớn nhưng khí chất trên người biến đổi không ngờ có vài phần giống Cự Ma thần.

Đặc biệt hai mắt của hắc, lộ ra một hơi thở duy ngã độc tôn.

Nhưng khi Tiểu Ân và hắc long vương đối mắt nhìn nhau, vẻ mặt tươi cười của hắc long vương khựng lại, hắc kinh ngạc nhìn Tiểu Ân hỏi:

- Tiểu Ân, người cũng tiến giai?

Tiểu Ân cười ha ha nói:

- Sao, chỉ có người được tiến giai mà ta không được tiến giai sao?

Hắc long vương ngẩn ra, sau đó cười lớn, thanh âm càng lúc càng lớn, không ngờ mơ hồ phát ra sóng âm

Tiểu Ân lập tức minh bạch ý của hắc, nhất thời, bản thân cũng động tâm.

- Corey người muốn đấu một trận với ta sao?

Tiểu Ân cao giọng hỏi

Hắc long vương kiềm chế nụ cười trên mặt nói:

- Đã sớm nghe qua tứ đại linh vực chí tôn, linh vực lực lượng lại đứng đầu. Lão long ta từng ném qua linh vực tốc độ, quả nhiên biết đúng là rất cường đại, không biết bán thần vực lực lượng như thế nào?

Tiểu Ân lạnh lùng cười, một cổ hào khí xuất hiện trên người hắn, đối mặt với hơi thở cường đại của hắc long vương, hắn không khiêm nhường nói:

- Muốn biết sao, vậy phải thử một chút.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên thân hình chuyển động, cứ như thế biến mất.

Lida liên tục cười khổ:

- Tiểu thư Juliana, xin hãy tha thứ, vương quá cao hứng nên mới tìm bằng hữu đánh một trận, tiểu thư không phải lo lắng, bọn họ không có bất cứ vấn đề gì đâu.

Juliana yêu kiều cười một tiếng nói:

- Trưởng lão long tộc tôn kính, ngài yên tâm, ngay cả thần linh giáng lâm xuống cũng bị Tiểu Ân đánh bại, ta không có gì phải lo lắng.

Sắc mặt của Lida lập tức thay đổi, ánh mắt giống như con diều hâu:

- Tiểu Ân các hạ đánh bại thần linh giáng lâm xuống sao?

- Đúng vậy

Vẻ mặt ngây thơ của Juliana khiến Lida không thể hoài nghi.

Lập tức hắn nhìn về phía Tiểu Ân.

Ánh mắt Lida nhìn về phía đó trong mắt có vẻ lo lắng. Chỉ có đôi mắt của Juliana lóe lên một tia giảo hoạt.

Tiểu Ân quả thật từng đối mặt với linh thể giáng lâm của nữ thần ánh trăng và đã khiến nàng kinh sợ và thối lui. Nhưng Lida không biết, nữ thần ánh trăng không phải bại trận mà chạy mà bị hình ảnh phía sau Tiểu Ân dọa sợ

Thần linh mượn tín đồ, đặc biệt là tín đồ ma pháp võ sỹ cấp nguy thần để giáng lâm thì vẫn như cũ không thể nắm giữ thần vực như phân thân nhưng uy lực lại hơn xa hình chiếu

Tiểu Ân có thể đánh bại thần linh giáng lâm, như vậy dù hắc long vương có lợi hại hơn cũng sẽ phải thua.

Nhất thời, lão long lập tức trầm mặc, lẳng lặng cảm ứng cuộc chiến đấu long trời lở đất từ phương xa.

Nhân vật cỡ Tiểu Ân và hắc long vương, nếu muốn giao thủ thì không thể tiến hành trên long đảo.

Chỉ trong nháy mắt, bọn họ đã rời xa long đảo.

Đang thuận di, hắc long vương đột nhiên dừng lại. Tiểu Ân phản ứng nhạy bén hào quang trên người chợt lóe, không ngờ cũng dừng lại.

Hắc long vương có vài phần thưởng thức, vài phần phiền muộn và có một chút đồ kỵ nhìn Tiểu Ân thở dài nói:

- Tiểu Ân, năm đó ta đã sớm biết, thành tựu sau này của ngươi không thể đo lường được, nhưng ngươi tiến bộ quá nhanh, không ngờ đã đạt tới bước này

Hắn tự giễu cười nói:

- Ta còn tưởng mình tiến giai nhanh tới cực điểm, nhưng không ngờ so sánh với ngươi, vẫn cách biệt quá nhiều.

Tiểu Ân vội vàng xua tay nói:

- Hắc long vương, ngươi quá khiêm tốn. Ha ha, trước kia ta còn tưởng ngươi chỉ là một nguy thần bình thường, không ngờ ngươi lại một nguy thần thượng cổ đứng đầu.

Khuôn mặt của hắc long vương hiện lên vẻ đắc ý, tuy nhiên tia đắc ý này trong nháy mắt biến mất, hắc cười khổ nói:

- Tiểu Ân, chẳng qua ta chỉ ngưng luyện năm thuộc tính bán thần vực thôi nhưng ngươi lại ngưng luyện sáu thuộc tính tạo thành bán thần vực lực lượng, hơn nữa còn chỉ một lần mà ngưng luyện thành công sáu thuộc tính khác nhau

Hắn dừng một chút nói:

- Ở trước mặt ngươi, ai dám nói tới chữ lợi hại chứ.

Tiểu Ân gãi đầu thầm nghĩ trong lòng, nếu để ngươi biết, ta đang tính cô đọng thêm càng nhiều thuộc tính nữa. không biết ngươi sẽ nghĩ gì.

Hắc long vương lắc đầu đột nhiên nói:

- Ta vốn tưởng, ngươi nắm giữ lĩnh vực lực lượng, sẽ mất nhiều thời gian để tiến giai, nhưng không nghĩ tới ngươi tiến giai thành ngụy thần còn nhanh hơn ta..

Giờ phút này, bọn họ tới một mặt biển không có bóng người, hắc long vương mới nói ra cảm thụ chân chính của mình.

Tiểu Ân bật cười ha hả nói:

- Hắc long vương, ta có thể tiến giai nhanh như vậy kỳ thật là do ngươi chỉ điểm. Nếu không có ngươi chỉ cho ta con đường tắt thì ta không thể thuận lợi tiến giai được.

Hắc long vương yên lặng lắc đầu. Hắn biết hấp thu tinh hoa của vong linh là một nguyên nhân, nhưng ngoài nguyên nhân này thì còn có các nhân tố quan trọng khác. Nếu không Tiểu Ân không có khả năng tiến giai nhanh như vậy.

Chỉ có điều tới giờ phút này, hắn không thể hỏi một cách tỉ mỉ.

Than nhẹ một tiếng, hơi thở mãnh liệt trên người hắc long vương xuất hiện. Đó là bán thần vực ngưng luyện năm thuộc tính. Đối mặt với Tiểu Ân, hắc long vương không hề giữ thực lực, dùng năng lực cường đại nhất của mình.

Tiểu Ân trầm mặc, bán thần vực lực lượng của hắn cũng lan ra.

Bán thần vực lực lượng lan ra ngoài hai mươi thước, sắc mặt của Tiểu Ân đột nhiên thay đổi.

Bởi vì ngay khi hắn dùng bán thần vực lực lượng để ngăn địch thì không gian thần vực mấy trăm thước mà Cự Ma thần tạng bắt đầu dao động.

Đồ vật này lấy từ thế giới của thần, có lực lượng chân chính của thần linh. Tiểu Ân không dám để nó lộ diện, lập tức điều khiển lực lượng áp chế nó.

Trong nháy mắt, trong lòng Tiểu Ân xuất hiện một ý niệm. Vũ khí dù cường đại nhưng nếu không có kinh nghiệm thực tiễn thì không thể phát huy được sự cường đại của nó.

Thần vực của Cự Ma thần còn không thể chính thức sử dụng, khó có thể khống chế. Đây là điềm báo trước, xem ra phải nhanh nghĩ biện pháp đem nó tế luyện lại một lần nữa. Nếu không khống chế thì chỉ có thể trả lại cho Cự Ma thần.

Dù sao vũ khí không thể khống chế được thì cũng không thể dùng.

Tiểu Ân đình trệ, lập tức bị hắc long vương nắm được. Lão long không biết duyên cớ trong đó, còn tưởng Tiểu Ân vô lực.

Lúc này trong lòng hắn mới thoải mái. Cho dù Tiểu Ân là thiên tài cũng không đến nỗi khoa trương như vậy. Xem ra hắn vừa mới tiến giai lên ngụy thần, đối với lĩnh ngộ và khống chế bán thần vực còn kém một bậc.

Nếu biết được nguyên nhân, lão gian hoạt hắc long vương làm sao bỏ qua được cơ hội này.

Năm thuộc tính bán thần vực trên người lập tức được đẩy lên với tốc độ nhanh, tốc độ so với bán thần vực của Tiểu Ân nhanh hơn gấp đôi, chiếm được nhiều không gian.

Đồng thời, hắc long vương vực, trong tay lập tức có thêm một cây trường mâu màu bạc to lớn.

Hắc long vương vực tay lên, trường mâu giống như thực chất bắn về phía ngực Tiểu Ân. Đồng thời tay áo hắc long vương vực tay lên, một cỗ năng lượng kỳ dị từ tay hắc long vương vực tiến ra, tiến vào bên trong biển rộng.

Tiểu Ân không ngờ tới hắc long vương vực mới ngày người thì hắc long vương vực đã làm ra nhiều phản ứng như vậy.

Hắc long vương vực cảm ứng được xung quanh bán thần vực của mình không ngờ đã bố trí đầy bán thần vực của đối phương. Đường như biến hoàn cảnh xung quanh thành một cái lồng sắt. Còn hắc long vương vực ở trong mắt của hắc long vương vực biến thành một kẻ bị nhốt, bất kể giãy dụa thế nào cũng không thể thoát thân được.

Ngay khi Tiểu Ân do dự có nên đánh bừa với bán thần vực của đối phương không thì trường mâu đã phóng tới.

Tất nhiên ở bên trong bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân, tập kích chỉ là chuyện phí công.

Trường mâu sắc sở vừa mới đụng phải bán thần vực của Tiểu Ân lập tức bị chấn gãy. Tuy nhiên hào quang tuy gãy nhưng không biến mất, phẳng phất như nước cuốn, bao quanh một vòng quanh bán thần vực của Tiểu Ân. Trong nháy mắt, bên ngoài bán thần vực của Tiểu Ân lập tức có thêm một tầng quang điểm rậm rạp, cho dù muốn loại bỏ cũng không được. Tiểu Ân nhíu mày, hắc long vương vực thực sự không rõ mục đích của hắc long vương vực. Ngay khi hắc long vương vực tiếp tục tiến lên thì nhìn thấy một cảnh tượng kinh tâm động phách. Dưới chân mình, biển rộng giống như bị kích thích, những cơn sóng lớn từ trên biển tràn lên. Nước biển phẳng lặng đột nhiên xuất hiện cơn lốc xoáy cấp mười hai. Những cơn sóng biển cao hơn mười trượng lao xuống đầu hắc long vương vực.

Sắc mặt của Tiểu Ân hơi đổi. Từ khi hắc long vương vực thành ngàn năm truyền kỳ, khi đối địch, cơ bản hắc long vương vực dựa vào lực khống chế của bản thân mình. Bất kể là tấn công hay phòng ngự, lĩnh vực lực lượng đều lập công lao lớn.

Nhưng bất thành lĩnh vực bị sóng biển đã kích, Tiểu Ân đột nhiên nhớ tới một chuyện.

Hắc long vương vực là một ma pháp sư, là một ma pháp sư chính thống

Trước kia hắc long vương vực học tập, đều là cách làm thế nào vận dụng ít năng lượng nhất để điều động nguyên tố ma pháp.

Nhưng từ khi hắc long vương vực thành ngàn năm truyền kỳ đã quên đi những điều này?

Mơ hồ Tiểu Ân có cảm giác, dường như đây không phải là vấn đề của riêng một mình hắc long vương vực

Truyền kỳ và nguyên thần, có rất ít dùng thủ đoạn công kích ngày xưa.

Từng đợt sóng nối tiếp nhau đánh tới, tuy mỗi ngọn sóng ẩn chứa lực ngàn cân. Nhưng Tiểu Ân ngạo nghễ đứng trong biển sóng, giống như một cây trụ vững chắc, nguyên nga bất động.

Tiểu Ân trầm tư một lát, rốt cuộc buông bỏ vấn đề này. Mỗi người am hiểu một thủ đoạn, có lẽ đây là phương thức tác chiến của hắc long vương vực.

Bán thần vực lực lượng của hắc long vương vực khếch tán ra ngoài. Trước cảnh tượng hoa lệ, năng lượng thủy hệ tràn ngập mọi ngõ ngách, sử dụng thủ đoạn cường ngạnh nhất để chống lại.

Bán thần vực lực lượng nắm giữ năng lượng không có tạp chất giờ phút này hoàn toàn được biểu lộ.

Không gian mà hắc long vương vực chiếm được từ trước bị bán thần vực lực lượng đè ép lập tức sụp đổ, ngay cả chút thời gian kiên trì cũng không có.

Đối với Tiểu Ân, bán thần vực lực lượng lấy lại ưu thế là một chuyện vô cùng tự nhiên, cho nên hắc long vương vực cảm thấy có gì lạ

Nhưng ẩn nấp trong đáy biển, hắc long vương vực ghen ghét trên trời, không tin nổi.

Hắn dùng trăm phương ngàn kế đem năm thuộc tính của bán thần vực phát huy tới cực điểm, áp chế bán thần vực của Tiểu Ân, đồng thời sử dụng thủy nguyên tố trên biển rộng tiến hành công kích, bỏ ra ít sức nhất nhưng lại có công kích cường đại nhất.

Trong suy nghĩ của hắn, chỉ cần duy trì được loại tình huống này thì ngay cả lĩnh vực lực lượng cũng chưa chắc dễ dàng tiêu thụ nổi.

Nhưng không nghĩ tới đối phương chỉ khếch tán ra, đã phá tan mọi bố trí của hắn.

Ngăn không được, bất kể thế nào cũng ngăn không được. Năm thuộc tính bán thần vực của hắn đã phát huy tới cực hạn nhưng vẫn không ngăn được lực lượng cường đại vô cùng vô tận.

Giờ phút này, tâm tình của hắn nguội lạnh. Hắn là người chứng kiến Tiểu Ân từng bước trưởng thành.

Có được sáu thuộc tính kết giới biến thành sáu thuộc tính lĩnh vực lực lượng. Hắn vô cùng quen thuộc với điều này nhưng giờ phút này khi đối diện lại cảm thấy nó xa lạ, cổ lực lượng đó gần như có thể quét ngang mọi thứ. Nhìn Tiểu Ân, thậm chí hắn còn hoài nghi đây không phải là Tiểu Ân mà hắn biết.

Năm thuộc tính bán thần vực vô cùng cường đại. Ngay cả khi hắn gặp phải ba bán thần vực chí tôn còn lại hắn cũng chưa chắc chịu thiệt.

Nhưng gặp phải bán thần vực lực lượng, năm thuộc tính của hắn dù cường đại tới cỡ nào cũng bị đối phương khắc chế, không thể chống đỡ được.

Trong nháy mắt, hắc long vương hiểu rõ nhiều chuyện.

Càng nhiều thuộc tính được ngưng tụ thì lực lượng bán thần vực không ngừng tăng trưởng.

Năm thuộc tính kết hợp một chỗ, cổ lực lượng này đủ để chống lại tam đại lĩnh vực.

Nhưng đơn thuần về thuộc tính lực lượng thì dù có cô đọng nhiều thuộc tính thì vẫn kém lĩnh vực lực lượng một bậc. Chỉ kém một bậc nhưng chênh lệch rất lớn.

Có lẽ lĩnh vực lực lượng đối mặt với tam đại lĩnh vực, do thuộc tính khác nhau nên không dễ dàng thủ thắng. Nhưng gặp phải bán thần vực có nhiều thuộc tính thì giống như búa đập đinh, điều hâu bất gả con, hoàn toàn áp chế.

Hiểu thông điều này, hắc long vương thở dài một tiếng, trái tim háo thắng của hắn lập tức phai nhạt đi.

Tuy nhiên nếu cứ như thế thu tay lại, hắn có chút không cam lòng. Hắn do dự một chút, lấy ra một kiện đồ vật. Đồ vật này thô ráp giống như cái chuôi cán bột.

Sau khi lấy ra thứ này, khuôn mặt của hắc long vương hiện lên một mảnh huyết sắc, hắn cao giọng nói:

- Tiểu Ân, người cẩn thận.

Nói xong, hắn ném mặt trượng lên không trung, lập tức tỏa ra hào quang lóa mắt. Chuôi cán bột cũng bắt đầu theo gió mà dài ra, không ngờ lớn lên gấp trăm lần. giống như một tòa núi lớn đè xuống người Tiểu Ân.

Những làn sóng vẫn dâng lên như trước, cuồng phong thì gào thét, nhưng lực chú ý của Tiểu Ân hoàn toàn bị kiện đồ vật mới xuất hiện hấp dẫn.

Hắn tự nhiên nghe được lời cảnh cáo của hắc long vương, có thể khiến lão long nhắc nhở chắc chắn là có uy thế kinh thiên động địa. Nhưng sau khi nhìn thứ này, ngay cả Tiểu Ân cũng hoảng sợ.

Hắn không cần nghĩ ngợi, vung tay lên, ở giữa thân thể của hắn có thêm hai kiện đồ vật.

Một kiện là tấm thuẫn, kiện khác tự nhiên là tị thủy châu.

Hai kiện đồ vật này vừa xuất hiện, toàn thân Tiểu Ân liền tỏa ra ánh sáng, sóng biển to lớn hơi tới gần Tiểu Ân giống như gặp phải một vách tường vô hình, đều bị phản chấn trở lại. Sóng biển đầy trời, không có giọt nào có thể xâm nhập vào phạm vi trăm mét quanh thân thể Tiểu Ân.

Cảnh tượng kỳ dị như thế tự nhiên hấp dẫn sự chú ý của hắc long vương. Hắn ghen hòng nhìn trôn trời, trong lòng thầm đoán đó là ma pháp gì. Nhưng hắn không thể cảm ứng được hơi thở ma pháp đặc thù, trong lòng lão long bắt đầu nghi thần nghi quỷ.

Nhưng đúng lúc này, tấm thuẫn đột nhiên theo gió dài ra, tấm thuẫn nhỏ biến thành tấm thuẫn lớn có thể che chở mấy chục người

- Oanh...

Âm thanh va chạm kịch liệt vang lên, âm ba mãnh liệt tới cực điểm khiến Tiểu Ân và hắc long vương nhủm mảy.

Xa xa xung quanh long đảo, sương mù dày đặc bắt đầu liêu mạng bốc lên. Nếu không có ma pháp trận đồ đặc thù vây khốn sương mù lại một chỗ thì chỉ sợ giờ phút này sương mù đã tiêu tán hết.

Sóng lớn, cuồng phong trên mặt biển chậm rãi ngừng lại.

Mất đi ma lực của hắc long vương, dường như tất cả khôi phục lại bình thường.

Một lát sau, trên mặt biển xuất hiện vô số xác tôm, cá.

Đám tôm, cá này không phải do sóng lớn đè chết, mà bị âm thanh lôi đình vừa rồi đánh chết.

Tị thủy châu có thể tránh nước biển, hào quang của nó có đặc tính truyền dẫn cường đại.

Thanh âm cộng hưởng quá cường đại, tị thủy châu tự động đem thanh âm đó truyền xuống nước, khiến Tiểu Ân không bị nhiều ảnh hưởng. Chỉ xui xẻo cho đám sinh linh trong biển.

Hắc long vương và Tiểu Ân đồng thời gơ tay thu lại vũ khí của mình.

Hai kiện đồ vật quay trở về lập tức tự động biến nhỏ trở lại. Ai cũng không thể liên tưởng tới âm thanh chấn động vừa rồi là do hai kiện đồ vật nhỏ này gây ra

Tiểu Ân và hắc long vương liếc mắt nhìn nhau, đồng thời hỏi:

- Sao ngươi có thứ này?

Sau đó bọn họ liền ngậm miệng lại, thu đồ vật của mình về.

Tiểu Ân phát hiện, không ngờ hắc long vương không thu thứ này vào trong vật phẩm trang sức không gian mà giống mình, đều thu vào bên trong thân thể

Sau đó ánh mắt của hai người nhìn phía trên mặt biển. Nước biển vẫn quay cuồng như trước, một khuôn mặt quen thuộc xuất hiện trước mặt bọn họ.

462. Chương 45: Thần Giới Bí Văn

Nhưng đáng tiếc, trí tuệ của ma thú này rõ ràng chưa đầy đủ, tuy vóc người to lớn, có được ma lực vô tận, nhưng chung quy ma lực của nó chỉ ở cấp bậc cửu tinh mà thôi.

—*

Là ma thú cửu cấp thể mà không thể thuận lợi sử dụng biến hình thuật, điều này nói rõ thành tựu sau này của nó có hạn định.

Tuy nhiên nguyên nhân khiến hai người Tiểu Ân dừng tay không phải ma thú không biết lai lịch này mà là chủ nhân của ma thú.

Người này là lão bằng hữu mà hai người bọn họ quen thuộc.

Vua của biển rộng, ngàn năm truyền kỳ Luo Sise

Tiểu Ân các hạ, chân long đại nhân, quả nhiên là các người.

Luo Sise thấy rõ hai người, không khỏi cười khở.

Hắn từng cùng hai người tới mộ nguy thần, tự nhiên biết rõ chỗ đáng sợ của hai người. Nếu hai người đang giao chiến với nhau, hắn tự biết mình không có tư cách làm người hòa giải.

Ở trong lòng của hắn, có lẽ chỉ khi ba đại truyền kỳ liên thủ với nhau mới khiến hai vị này kiêng kỵ một chút.

Tiểu Ân cười to nói:

Luo Sise, sao ngươi lại tới đây.

Hắc long vương chỉ tùy tiện gật đầu với hắn một cái, không nói gì cả. Dù sao, dù thực lực của Luo Sise có cường thịnh hơn nữa thì trong mắt của hắn chỉ là một á long bình thường mà thôi. Thân là thần long, hắn không thể hạ mặt chào hỏi như Tiểu Ân.

Tuy nhiên biểu hiện này không khiến Luo Sise phản cảm.

Trải qua vài lần hợp tác, hắn và lão long quy đã hiểu tính nết của chân long đại nhân. Đừng nói là thực lực của đại nhân Corey rõ ràng cao hơn bọn họ một bậc, địa vị trong long tộc cũng cao hơn bọn họ. Cho nên thái độ của hắn như vậy cũng không có gì lạ.

Giờ phút này, nghe Tiểu Ân hỏi, Luo Sise cười khở một tiếng nói:

Hai vị, ta vừa mới du ngoạn ở vùng hải vực quanh đây. Các người làm ra động tĩnh lớn như thế nếu ta không đến xem thì làm sao giao phó với các vương giả trong hải vực.

Nói tới chuyện này, hắn cố ý không nhìn xuống mặt biển. Những đám tôm, cá chết trên mặt biển đúng là rất chói mắt.

Tuy nhiên ý niệm tức giận vừa mới sinh ra trong đầu hắn lập tức biến mất. Thậm chí còn tươi cười lấy lòng hai người. Đây là chênh lệch về thực lực. Nếu hiện tại thực lực của Tiểu Ân không ở phía trên hắn, thì chờ đợi hai người Tiểu Ân chính là một trận máu tanh và những trận trả thù.

Hắc long vương hừ lạnh một tiếng nói:

Wang giả trong biển, ngoài đám hải long thô béo ra thì trong biển còn cường giả gì?

Luo Sise xấu hổ cười vài tiếng, thật không biết trả lời vấn đề này như thế nào. Tuy nhiên trong lòng hắn thầm kêu xui xẻo nếu không phải mình tuần tra mảnh hải vực này thì sao lại gặp phải hai vị không nói lý này.

Tiểu Ân đột nhiên cười nói:

Luo Sise, ngươi cứ yên tâm đi. Ta và Corey chỉ luận bàn một chút, không có ý phân sinh tử.

Rốt cuộc Luo Sise thở phào một hơi, chỉ cần hai vị này không phân sinh tử với nhau thì hắn an tâm. Nếu bọn họ thật sự người sống ta chết với nhau, thì kẻ gặp xui xẻo chính là sinh vật trong biển.

Mỉm cười, gật đầu với Tiểu Ân một cái, hắn đột nhiên kinh nghi một tiếng, cẩn thận đánh giá Tiểu Ân, mơ hồ cảm ứng được khí thế của Tiểu Ân, sắc mặt hắn không khỏi ngưng trọng.

Đột nhiên hắn cảm thấy mình thấy bé hơn Tiểu Ân một bậc. Trước kia gặp Tiểu Ân hắn tuyệt đối không có cảm giác này.

Một lúc sau hắn dường như nhớ ra điều gì đó, nhìn về phía hắc long vương.

Trên người hắc long vương cũng xuất hiện cảm giác khiến hắn kinh ngạc. Cảm giác đó có áp lực to lớn, không ngờ khiến lòng hắn giá lạnh.

Đột nhiên trong mắt hắn lóe lên linh quang. Ánh mắt nhìn về phía hai người Tiểu Ân trở nên kinh hãi.

Hắn đã đoán ra, hơn nữa còn có chứng cứ quan trọng.

Với quan hệ của Tiểu Ân và hắc long vương, sợ rằng chỉ khi đột phá cảnh giới truyền kỳ mới hứng thú luận bàn với nhau. Trên truyền kỳ chính là nguy thần.

Một khi nghĩ tới điều này, trái tim của Luo Sise đập nhanh hơn, không khống chế được.

Trách không được hơi thở trên người bọn họ biến hóa lớn như vậy. ngay cả mình cũng tí nữa không nhận ra Hắc hít sâu một hơi. nghiêm túc hỏi:

Tiểu Ân các hạ, chân long đại nhân.. Hai vị đã tiến giai?

Tiểu Ân cất tiếng cười to nói:

Không tồi, chúng ta đã tiến giai, nên muốn tìm một chỗ để luận bàn. Ngàn dặm hải vực này không có người, chắc không xúc phạm tới địa bàn của các hạ.

Đương nhiên không.

Luo Sise vội vàng cười nói.

Ở cảnh giới truyền kỳ, ta đã không dám trêu chọc, càng không phải nói tới hiện giờ các người đã tiến giai. Quan hệ cân bằng mong manh hoàn toàn tan vỡ. Từ nay về sau, quan hệ giữa bọn họ không bao giờ bình đẳng với nhau nữa.

Hắc long vương yên lặng nhìn hắc một cái, rốt cuộc mở miệng nói:

Nếu không quấy rầy người, vậy người đi đi, chúng ta còn muốn nói chuyện.

Đáy lòng của Luo Sise xuất hiện một tia tức giận nhưng phần lớn là cảm giác bất đắc dĩ.

Không biết đã trải qua bao nhiêu năm, đây là lần đầu tiên hắc bị người khác đuổi đi. Tuy nhiên khi nhớ tới thân phận của đối phương, cảm giác tức giận trong lòng hắc hoàn toàn biến mất.

Thi lễ với hắc long vương và Tiểu Ân. Luo Sise tươi cười mang theo quái thú chui vào trong nước.

Sau khi vua của biển cả biến mất, mọi thứ lại bình tĩnh trở lại. Ngoài thi thể tôm, cá nổi trên mặt nước, không còn bất cứ sinh linh nào cả.

Tiểu Ân, người lấy thượng cổ thần khí ở đâu?

Hắc long vương hoài nghi hỏi Tiểu Ân.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, không giấu giếm nói:

Ta giết thần mới lấy được.

Giết thần?

Sắc mặt hắc long vương lập tức thay đổi, cả giận nói:

Người đi giết thần? Chẳng lẽ không sợ thất thủ mà liên lụy tới ta sao?

Hai tay Tiểu Ân chặn lại nói:

Lão long vương, không cần kích động như thế, đó không phải lỗi của ta, mà do người ta tìm tới cửa, ta không tiếp không được.

Lúc này hắc mới kể lại chuyện trong luân hồi giới. Tuy trong đó có chút giấu giếm, nhưng phần lớn đều kể lại sự thật. Bao gồm việc giết chết hình chiếu thần linh, đạt được mảnh vỡ thần cách tới chuyện giết thống soái Nuke Te

Dù sao quan hệ giữa hắc và hắc long vương không tệ. ít nhất mình còn nắm giữ một phần tư linh hồn của đối phương. Bất kể hắc long vương làm như thế nào. cũng không có khả năng gây bất lợi cho mình. Tuy khuôn mặt của hắc long vương âm u, không nói một câu nào, nhưng ánh mắt của hắc biến ảo vài lần khiến Tiểu Ân hiểu, kỳ thật hắc rất quan tâm tới chuyện này.

Một lúc sau, hắc long vương thở dài một tiếng nói:

Tiểu Ân, vận khí của người thật tốt, không ngờ tới luân hồi giới có thu hoạch lớn như vậy. Nơi đó ta cũng đi qua vài lần, mỗi một lần đều chém giết kịch liệt, nhưng cuối cùng không thu hoạch được gì.

Nghe giọng nói đồ kỳ và hâm mộ của hắc long vương. Tiểu Ân nhún vai cười nói:

Vận khí, tất cả đều là vận khí.

- Đúng vậy

Hắc long vương cảm khái vận lần nói:

- Người hoàn toàn dựa vào vận may, cái gì cũng không ngăn cản được.

Vị cường giả long tộc trần ngập cảm khái, sau đó kiềm chế tâm trạng, không vì thu hoạch của Tiểu Ân mà động dung.

Ánh mắt của hắn ngưng tụ lại nói:

- Tiểu Ân, lần này người đánh giết lão già Nuke Te, tuy thu hoạch nhiều nhưng ngày sau làm việc nhất định phải cẩn thận. Phía sau lão già này có chỗ dựa không nhỏ.

Vẻ mặt của Tiểu Ân khê động, hỏi:

- Người cũng biết tên của hắn?

- Tất nhiên là biết, tên đó là tay sai lợi hại nhất của nhóm thần linh hệ hắc ám. Năm đó khi ta còn chưa có được vô cực côn đã từng giao thủ với hắn, đó là một kinh địch thật sự.

Hắc long vương cười ha ha nói:

- Không ngờ tên này chết trên tay người, coi như hắn gặp vận rủi đi

Trong lòng Tiểu Ân xuất hiện vài ý niệm, lão long từng trải qua lần chứng thần chi chiến, ngay cả thân thể của hắn cũng bị hủy diệt trong trận đại chiến, do đó biết Nuke Te là chuyện tự nhiên.

Nhìn hắn một cái, Tiểu Ân hỏi:

- Lão long vương, vô cực côn của người là thượng cổ thần khí, làm thế nào người có được?

- Tất nhiên là đoạt.

Hắc long vương sáng khoái nói:

- Năm đó vì cướp đoạt vô cực côn, là lần ta xuất nhiều lực nhất. Thậm chí suýt chút nữa bị thần linh trực tiếp oanh sát, may mắn cái mạng già không chết, nhưng bị ăn mòn thành cốt long.

Giọng nói của hắn có chút thổn thức:

- Tuy nhiên, cũng may là trải qua mấy vạn năm tu dưỡng, ta giấu vô cực côn vào một mảnh sương sừng, rốt cuộc mới chân chính dung hợp được với vô cực côn. Nếu ta vẫn hoàn hảo thì chỉ sợ đến giờ cũng chưa thể nắm giữ được thượng cổ thần khí.

Tiểu Ân kinh ngạc gật đầu một cái, hóa ra ngoài phương pháp tế luyện, đem thượng cổ thần khí bỏ vào trong thần khí, thông qua thời gian dài, cũng có thể

nắm giữ được.

Trong lòng hắn thầm than, bất kể là thế giới nào, đều có những nhân vật thông minh tuyệt đỉnh và may mắn.

Hắc long vương đánh bậy đánh bạ không ngờ thu được hiệu quả giống như mình tế luyện thần khí. Tuy nhiên cái giá phải trả quá lớn. Mấy vạn năm yên lặng bồi dưỡng, không phải ai cũng làm được chuyện này.

Nếu đổi lại là Tiểu Ân, chắc chắn hắn không kiên nhẫn như vậy. Tiểu Ân không khỏi dùng ánh mắt khác nhìn hắc long vương. Hắc long vương không biết tâm tư của Tiểu Ân, giờ phút này hắn nghĩ tới thượng cổ thần khí trong tay Tiểu Ân.

Tiểu Ân, vừa rồi dường như người xuất ra hai kiện thượng cổ thần khí?

- Đúng vậy

Tiểu Ân cười, lấy tấm thuẫn và tị thủy châu ra. Còn tiểu mộc kiếm thì không lấy ra bởi vì tiểu mộc kiếm có thể hấp thu tia chớp màu tím. Đây chính là bí mật lớn, bất kể thế nào cũng không thể dễ dàng tiết lộ.

Hắc long vương giơ tay đoạt lấy hai kiện thượng cổ thần khí. Miệng hắn thì trào, dường như hàm mộ số phận may mắn của Tiểu Ân.

Nhưng một lúc sau, ánh mắt của hắc long vương nhìn tị thủy châu, ánh mắt đầy vẻ nghi hoặc hỏi:

- Thứ này sao lại quen thế?

Rốt cuộc Tiểu Ân không nhận được, phì cười nói:

- Lão long vương, người quên rồi sao, đây là tị thủy châu mà ta đổi được ở chỗ của Luo Sise.

Hắc long vương ngẩn ra, sắc mặt trở nên buồn cười

- Tị thủy châu? Thứ này là thượng cổ thần khí?

- Ủ, kỳ thật thứ này được xem như là vật phẩm phụ trợ, thông qua tấm thuẫn có thể hấp thu lực lượng, sau đó phóng ra.

Tiểu Ân cười tủm tỉm nói:

- Nếu vừa rồi người đánh ta vài cái, chờ tới lúc ta phản kích, người sẽ nếm mùi vị đau khổ.

Hắc long vương ngửa mặt lên trời thở dài, không ngờ vận khí của Tiểu Ân lại tốt như vậy, đúng là khiến người ta đổ kị mà.

Hắn nhớ lúc đó khi vận dụng tị thủy châu, nó tỏa ra ánh sáng xinh đẹp nên Tiểu Ân mới đổi lấy nó để lấy lòng nữ hài tử. Không ngờ giờ nó lại biến thành thượng cổ thần khí.

Giống như heo mẹ treo cây, đúng là không thể tin nổi.

Hai người cảm khái vài câu, lão long vương cũng đưa vô cực côn ra. Nó có hình

dáng giống như chuôi cán bột, thế nhưng lại là thượng cổ thần khí. Tiểu Ân hơi cảm ứng một chút, nó cũng giống như tấm thuẫn và tị thủy châu, cũng có mười sáu tầng phong ấn. Hơn nữa trong cảm ứng của hắn, dường như phong ấn đã được giải hết.

Hắc long vương bồi dưỡng mấy vạn năm quả nhiên không uống phí sức lực.

Ha ha, năm đó có thể lấy được thượng cổ thần khí mà ngay cả thần linh cũng động tâm, quả thật là dựa vào vận khí.

Hắc long vương nói:

- Tuy nhiên, thứ này cũng chỉ có hai người chúng ta ở cấp bậc ngụy thần sử dụng được. Sau khi chiếm được nó, ta cũng không thể sử dụng. Tuy nhiên ta sớm lập thẻ sẽ sử dụng được, nhưng cho tới hôm nay mới sử dụng lần đầu tiên.

Tiểu Ân tức giận nói:

- Lần đầu tiên lại dùng để đối phó ta, ngài đúng là hào phóng đó.

Hắc long vương lập tức xấu hổ nhưng cũng biết Tiểu Ân không có ác ý.

Tới bây giờ, hai người không có hứng thú giao thủ với nhau, cùng nhau bay về long đảo.

Cho tới khi bọn họ rời đi một ngày, mảnh hải vực mới xuất hiện những đàn cá mới, sau đó đàn cá này cắn nuốt tôm, cá nổi trên mặt biển. Một con hải quái to lớn nhìn về phía long đảo ánh mắt tràn ngập sợ hãi.

Dưới mệnh lệnh của nó, phạm vi trăm dặm quanh long đảo, ngoại trừ những sinh vật biển bình thường thì không một ma thú nào được phép xuất hiện. Phạm vi đó mơ hồ được bảo hộ.

Sau khi trở về long đảo, hắc long vương chiêu đãi Tiểu Ân và Juliana.

Ánh mắt của tiểu hồ ly rất sắc bén. Nhìn thái độ đối đãi của Tiểu Ân với hắc long vương là biết địa vị của hắc long vương hơn xa bốn tên ngụy thần Linda. Vì thế nàng liền thể hiện công phu vượt mong ngựa của mình, khiến hắc long vương vừa ý.

Kỳ thật với thực lực của hắc long vương, đừng nói là cử vĩ thiên hồ, cho dù thập cấp thiên hồ cũng không được hấn đặt trong tầm mắt. Nhưng tiểu hồ ly đối

với mình khách khí như vậy, tự nhiên hấn cũng phải nể mặt Tiểu Ân.

Đương nhiên cơ trí và dung nhan tuyệt sắc của Juliana cũng là một trong những nguyên nhân khiến hắc long vương hài lòng.

Thân là cường giả long tộc, ẩm thực do hắc long vương bố trí vô cùng xa hoa và xa xỉ. Thậm chí cấp bậc hưởng thụ còn cao hơn cả ma pháp tháp của Tiểu Ân.

Điều này khiến Tiểu Ân khó hiểu, ở trên long đảo làm thế nào bọn họ chế biến được mỹ thực tinh xảo tới thế này?

Nhưng câu trả lời của hắc long vương khiến hấn mở rộng tầm mắt. Hóa ra trong đám hắc long có nuôi dưỡng sáu á long tinh thông chế biến mỹ thực.

Sức chiến đấu của loại á long này không cường đại. Nhưng trời sinh là mỹ thực gia, chúng nó còn có một bản lĩnh đặc thù đó là chỉ cần ăn qua một lần là có thể chế biến lại hoặc tăng thêm các mỹ vị khác.

Đó là điểm đặc thù của loại á long này cho nên chúng nó trở thành chủng tộc phụ thuộc cho chủng tộc khác.

Có thể được hắc long nhất tộc nhìn trúng, đó là vận may của bọn chúng.

Sau khi nghe hắc long vương giới thiệu, tâm trạng của Tiểu Ân chấn động, cũng muốn tính toán để có được một vị siêu cấp đại trù.

Tuy nhiên hấn cũng biết, đám á long này chắc chắn là do đám long tử long tôn của hắc long vương mang từ bên ngoài về. Ngày sau chắc có cơ hội.

Nghỉ tạm trong long đảo một ngày. Sáng sớm ngày hôm sau, Tiểu Ân và hắc long vương tới vách núi đen.

- Long vương, người đã đi qua thần giới chưa?

Tiểu Ân hỏi thẳng.

- Đi qua vài lần.

Hắc long vương do dự một chút, thành thật trả lời.

Tiểu Ân có chút kinh ngạc. Mỗi một lần đi qua thông đạo sẽ mất một vạn thần lực kết tinh, đi qua vài lần, chẳng phải hao phí mười vạn thần lực kết tinh sao?

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân hỏi:

- Thần giới như thế nào?

Hắc long vương có chút lo lắng, dường như hoài niệm gì đó, một lúc lâu sau, hấn mới thần nhiên nói:

- Tiểu Ân, thần giới là một nơi xinh đẹp. Ở nơi đó, người có thể thấy cảnh tượng xinh đẹp nhất thế gian, đồng thời người cũng có thể nhìn thấy số lượng tín đồ thành kính nhiều nhất.

- Tín đồ thành kính?

Sắc mặt Tiểu Ân khẽ biến hỏi:

- Người từng thấy rất nhiều tín đồ ở trong quốc gia của long thần.

- Tất nhiên, trong giới thần linh, long thần bệ hạ là một nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy. Quốc gia của người tất nhiên có nhiều tín đồ.

Hắc long vương nói:

- Số lượng tín đồ cho dù không tới trăm tỷ thì cũng tới một tỷ

Khuôn mặt của Tiểu Ân lộ vẻ cổ quái.

- Đám tín đồ đó làm thế nào đi tới quốc gia của long thần? Long thần đại nhân đón tiếp bọn họ ra sao?

Về mặt của Tiểu Ân tò mò hỏi.

Tuy nhiên trong lòng hắn cũng kinh ngạc tới cực điểm, mỗi một lần thông đạo mở ra phải mất một vạn thần lực kết tinh. Nếu thực sự là một tỷ tín đồ thì long thần phải tiêu hao bao nhiêu thần lực kết tinh? Đường như điều này không có khả năng.

Hắc long vương cất tiếng cười to nói:

- Tiểu Ân, người nói đùa sao, đón tiếp bọn họ vào thần giới? Đó là chuyện không thể xảy ra.

Trong lòng Tiểu Ân thở phào nhẹ nhõm, quả nhiên không phải đón tiếp.

- Thế làm thế nào bọn họ tiến vào thế giới của thần?

- Rất đơn giản, sau khi những người này tử vong, linh hồn sẽ tiến vào thế giới của thần, một lần nữa tụ lại cơ thể, Hắc long vương than nhẹ nói:

- Tổ hình thuật của ta chính là học được từ thế giới của thần. Nếu không, ta cũng không có khả năng khôi phục lại long thể cho Lida và Bulliet.

Ánh mắt của Tiểu Ân chớp động vài cái nói:

- Sau khi tử vong rồi khôi phục cơ thể lại?

- Đúng, chỉ có những người thành kính nhất với thần linh, sau khi tử vong, linh hồn sẽ không tiêu tán, dưới lực lượng bảo vệ của thần sẽ trở về thế giới của thần.

Về mặt của hắc long vương trang trọng nói:

- Một khi tiến vào thế giới của thần, sẽ được thần linh chúc phúc, một lần nữa khôi phục lại thân thể. Từ đó về sau, người này có thể vĩnh viễn sinh hoạt trong thế giới của thần.

- Vĩnh viễn sao?

Hai mắt của Tiểu Ân ẩn hiện hào quang, dường như nhớ tới gì đó.

- Đúng vậy, ở trong thế giới của thần, thần linh có thể thay đổi mọi thứ, có thể cung cấp cuộc sống thoải mái nhất cho tín đồ, số lượng tín đồ đạt tới con số nhất định, sẽ sinh ra ảnh hưởng lẫn nhau, khi đó sẽ vô cùng cuồng nhiệt thần linh. Chỉ cần thần linh cung cấp đủ thực vật cho bọn họ là có thể ngồi mát ăn bát vàng.

Giọng nói của hắc long vương có chút hâm mộ:

- Chỉ cần thần điện không đổ, thần linh sẽ không sụp đổ

Tiểu Ân gật đầu, miệng hắn thì trào:

- Chỉ có những tín đồ thành kính, linh hồn mới tiến vào thần giới

Hắc long vương ho nhẹ một tiếng, cắt đứt ý nghĩ của Tiểu Ân nói:

- Tiểu Ân, có thể tiến vào thần giới, cũng không phải là những tín đồ thành kính bình thường

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi ngược lại:

- Sao, còn có yêu cầu gì?

Hắc long vương nghiêm túc nói:

- Muốn suốt đời ở trong thần giới thì chỉ có những tín đồ thành kính nhất, nguyện ý bỏ qua gia đình, bỏ qua mọi việc, đem toàn bộ tâm thần của mình phụng hiến cho thần linh, mới có tư cách tiến vào trong thần giới.

Lúc này Tiểu Ân mới giật mình, nhiều ý niệm trong đầu xoay chuyển. Trong ba mươi vạn tín đồ mà Cự Ma thần nắm giữ, có thể làm được như thế chỉ sợ không tới một trăm người

Sắc mặt của hắn lập tức có chút khó coi.

Cự Ma thần muốn đạt tới trình độ như long thần đại nhân, tụ tập một tỷ tín đồ điên cuồng, như vậy phải tích lũy bao nhiêu năm?

Rốt cuộc khoe miệng Tiểu Ân nở nụ cười khổ, việc này quá xa xôi.

Ánh mắt nhìn về phương xa, nhìn hai hắc long vui đùa trong màn sương mù dày đặc.

Lida từng giải thích, hai hắc long này nhìn qua thì lớn nhưng tuổi tác chân thật của bọn họ ở trong long tộc thì chỉ được coi là trẻ nhỏ, cho nên mới nghịch ngợm và không hiểu chuyện như thế.

Giờ phút này, cho dù có long vương, nhưng bọn họ vẫn vui đùa thoải mái. Còn ánh mắt của lão long nhìn về phía bọn họ lại không có nửa điểm tức giận, mà tràn ngập bao dung, giống như sự quan tâm của trưởng bối.

Một hắc long mở miệng, phát ra một đạo long ngâm chi âm (tiếng rồng gầm).

Đạo long ngâm chi âm này đừng nói là hắc toàn phong, ngay cả tiếng kêu của Tiểu Ân cũng lợi hại hơn một bậc .

Nhưng mà sau khi nghe tiếng rồng này, trong lòng Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện một kế hoạch. Tuy kế hoạch này mới chỉ là hình thức ban đầu nhưng Tiểu Ân biết, hắn hoàn toàn có thể thử.

Hắn lại tiếp tục thỉnh giáo hắc long vương một số chuyện về thần giới, trong đó có một số việc có trợ giúp to lớn đối với hắn.

Dưới sự chỉ điểm của hắc long vương. Tiểu Ân hiểu, ngay cả ở trong thần giới, cũng có những điểm giao dịch giành cho thần linh

Giao dịch có hai loại. Loại chính quy dựa vào danh dự của các thần linh siêu cấp cường đại, tiến hành hoạt động giao dịch ở trong quốc gia của bọn họ. Loại giao dịch này gọi là chợ trắng

Thần linh có tư cách tổ chức hoạt động này là những thần linh có địa vị cực cao trong thần giới.

Nghe nói ngoài thần linh có thần cách siêu cấp hoàn mỹ ra thì chỉ có những lão đại chủ thần mới có tư cách tổ chức giao dịch chợ trắng.

Ở trong chợ trắng, có thể tự do mua bán, cũng có thể bán đấu giá. Loại giao dịch này có ưu điểm lớn nhất đó là an toàn, không ai dám tiến hành cướp bóc và ăn cướp ở đây.

Tuy nhiên, tới địa phương này, phần lớn đều là người phát ngôn của thần.

Về phần chân thân hoặc phân thân của thần linh, cơ bản không có khả năng xuất hiện.

Đó là quy củ tồn tại qua vô số năm.

Tất nhiên, có những tiểu thần vừa mới tiến giai, có lẽ sẽ tự mình tham dự. Chỉ có điều tình huống này rất ít khi xảy ra.

Sau khi giao dịch xong, bất kể là người mua hay người bán đều phải nộp một khoản phí cho thần linh tổ chức hội giao dịch này.

Dùng một phần để trả cho thần linh giữ gìn trật tự là một lựa chọn không tồi.

Ngoài những thần linh bậc cao và có danh vọng tổ chức loại giao dịch này thì còn có loại giao dịch hắc ám, gọi tắt là chợ đen

Trong thần giới, có rất nhiều thần linh ngã xuống. Sau khi bọn họ ngã xuống, thế giới của thần sẽ đổ vỡ theo. Nhưng trước khi đổ vỡ, được một số người nhìn trộm, dùng thần lực để gia trì, khiến nó vẫn tiếp tục lơ lửng bên trong thần giới.

Thời gian lâu, nơi này dần trở thành chợ đen.

Có nhiều vật phẩm không thể quang minh chính đại giao dịch đều được giao dịch ở đây. Nghe nói chủng loại giao dịch có nhiều loại, chỉ cần có đủ thần lực kết tinh thì người muốn mua gì cũng có. Đồng thời, vật phẩm bán ở nơi này không cần phải tra rõ lai lịch. Cho dù là mảnh vỡ thần cách trộm được của thần linh hay thượng cổ thần khí, thậm chí là thân thể của thần linh tử vong, đều có thể.

Chỉ có điều, bên trong chợ đen vô cùng hỗn loạn, còn lâu mới bằng được chợ trắng. Mỗi ngày đều có người không hiểu vì sao mà chết. Gặp phải chuyện này, người phụ trách chợ đen đều mắt nhắm mắt mở coi như không thấy.

Cho nên nơi này là sân chơi của cường giả. Muốn tiến hành giao dịch vật phẩm ở đây thì bản thân phải có thực lực tương ứng với giá trị vật phẩm. Nếu không chờ đợi người chính là cảnh vật mắt người vong.

Tất nhiên nơi này càng là cấm địa của phân thân và hình chiếu thần linh.

Bởi vì nếu bọn họ tới đây, chắc chắn sẽ lọt phải sự vây công của mọi người và không chết không dừng. Bởi vì tất cả mọi người đều biết, chỉ cần tiêu diệt phân thân và hình chiếu thần linh là có thể đoạt được mảnh vỡ thần cách. Vì thứ này, dù có nguy hiểm hơn cũng đáng để liều mạng.

Có rất nhiều thần linh có thần uy cái thế từng có ký ức bị thảm ở nơi này, cũng trở thành trò cười nổi tiếng trong thần giới.

Thực lực tuyệt đối có thể quét ngang thiên hạ nhưng yếu như con kiến, nếu tập hợp thành trăm vạn đại quân thì ngay cả sư tử và voi cũng không địch được đàn kiến.

Nhưng khiến Tiểu Ân động tâm đó là hai nơi này đều bán mảnh vỡ thần cách.

Thần giới và thế giới bên ngoài quả nhiên khác nhau về bản chất.

Ở bên ngoài bán mảnh vỡ thần cách, chắc chắn sẽ khiến mọi người quan tâm. Chỉ có kẻ xuất quỷ nhập thần như Vô Danh mới dám làm điều này. Chỉ có điều trên thế giới này người có thể uy hiếp Vô Danh rất ít cho nên hắn mới bán thành công được.

Còn ở trong thần giới lại hoàn toàn khác.

Theo cách nói của hắc long vương, vừa mới đốt thần hỏa, dựng thế giới của thần đều là nhóm thần linh nhược tiểu. Kỳ thật bọn họ là tầng lớp thần linh thấp nhất. Một trăm năm đầu bước chân vào thần giới là giai đoạn nguy hiểm nhất.

Bởi vì trên thần giới, có một đội ngũ chuyên săn giết tân thần. Nếu tân thần có vận khí không tốt, rơi vào tầm mắt của những nhân vật như vậy thì không thể chống đỡ trong thời gian ngắn, có mười phần sẽ trở thành vật hy sinh. Chẳng những mất đi thần cách và thần tính, ngay cả sinh mạng và linh hồn cũng biến thành hư vô. Đội ngũ đi săn này sẽ đem mảnh vỡ thần cách và thần tính bán ở trong chợ trắng và chợ đen. Lợi nhuận thu được tuyệt đối khiến người khác nhỏ nước rãi.

Tuy nhiên giết thần không phải là chuyện dễ dàng. Cho dù là thần linh vừa mới bước chân vào thần giới cũng không dễ bắt nạt./

Đội quân đi săn không phải lần nào cũng thắng lợi trở về, toàn quân bị diệt cũng có.

Tất nhiên cũng có một số tân thần nhờ sự che chở của thần linh bậc cao. Như thế dù thực lực của thần linh có yếu cũng không có ai dám ra tay.

Nói tới đây, hắc long vương rất đắc ý. Phàm là long tộc nhất mạch đều là con dân của long thần, tự động được lão nhân gia bảo hộ.

Khi hắn nói những lời này, giọng nói tràn ngập kiêu ngạo khiến Tiểu Ân cũng bị ảnh hưởng.

Hơn nữa hắc long vương còn đề xuất Tiểu Ân gia nhập vào tín ngưỡng long thần. Hắc thần chỉ cần Tiểu Ân tín ngưỡng long thần, sau khi bước chân vào thần giới, lập tức được long thần bệ hạ bảo hộ, khiến hắc không bị đội ngũ thợ săn để ý.

Tiểu Ân trầm ngâm một lúc, rồi cuộc khéo léo từ chối đề nghị của hắc long vương.

Hắc long vương có vẻ rất nuối tiếc. Nhìn khuôn mặt của hắc thần là biết hắc thần thật lòng muốn lôi kéo Tiểu Ân. Nhưng đáng tiếc, Tiểu Ân có quyết định riêng của mình, không thể đáp ứng.

Tiểu Ân cùng Juliana ở lại long đảo ba ngày. Đối với bên ngoài, Tiểu Ân thừa nhận thân phận và địa vị của Juliana.

Hắc long vương tất nhiên hiểu được ý của hắc thần, rất khách khí với tiểu hồ ly. Mười hắc long không ai dám cao ngạo trước mặt nàng.

Ba ngày sau, Tiểu Ân hài lòng rời khỏi long đảo.

Lần gặp mặt này, Tiểu Ân thu được nhiều thu hoạch.

Chẳng những nghiên cứu sâu hơn về thượng cổ thần khí, hơn nữa còn hiểu biết về thần giới.

Bên trong thần giới, tuyệt đối không tốt đẹp như trong tưởng tượng. Trong đó chứa đầy sát khí vô hình, đối với nhóm thần linh vừa mới tiến giai thì nếu hành động không tốt, sẽ lọt vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Lúc trước ở trong thần giới nghiên cứu thượng cổ thần khí năm năm. Cự Ma thần khổng lồ chế ngự thế giới của thần, không tiếp xúc với bên ngoài. Không thể không nói sự cẩn thận của hắc thần đã mang lại hồi báo lớn, ít nhất là về vấn đề an toàn, hắc thần không lọt vào tầm mắt của đội ngũ đi săn.

Tuy nhiên đóng cửa không có lợi cho sự phát triển của thế giới của thần.

Phải nhanh nâng cao thực lực, đi ra ngoài giao dịch chỉ sợ là lựa chọn duy nhất.

Dù sao thời gian Cự Ma thần thành thần quá ngắn, căn bản không thể bằng với của cải mà người ta tích lũy qua vô số năm.

Chỉ cần nghĩ tới quốc gia của long thần với số lượng tín đồ lên tới con số một tỷ là đủ để Tiểu Ân hâm mộ tới chết.

Đám tín đồ đó không phải là tín đồ bình thường. Đều là những tín đồ thành kính, cuồng nhiệt và trung tâm nhất. Nhân vật như thế ở trong ba mươi vạn tín đồ của Cự Ma thần thì trong một trăm người mới chưa chắc đã có một người.

Nếu giờ phút này đem ba mươi vạn người giết chết thì những linh hồn có thể tiến vào quốc gia của Cự Ma thần chỉ có thể đạt tới con số hai nghìn. Điều này khiến Tiểu Ân khóc cười không xong.

Về tới công quốc Louis, Tiểu Ân tìm bốn người Tower Belli, hỏi bọn họ một số vấn đề liên quan tới thần giới. Ngoài dự đoán của hắc thần, mặc dù hiểu biết của bọn họ đối với thần giới không bằng hắc long vương, nhưng những tin vĩa hè thì thu được rất nhiều.

Sau khi bọn họ lấy được mảnh vỡ thần cách, không ai đốt thần hỏa, tuyển nhận tín đồ và xây dựng thế giới của thần.

Không ngờ bốn người lại nhất trí yên lặng đợi Tiểu Ân hành động.

Bọn họ nghĩ, chỉ khi Tiểu Ân thuận lợi thành thần, mới có thể trợ giúp bọn họ. Nếu không muốn một mình thành thần thì đúng là rất khó khăn.

Tuy nhiên ngoài miệng bọn họ quang minh chính đại nói nhưng nếu không có sự tồn tại của linh hồn kế ước, chỉ sợ bọn họ đã sớm tự lập môn hộ. Chỉ có điều giờ phút này Tiểu Ân chưa hành động nên những tên cáo già như bọn họ tự nhiên lựa chọn thái độ bàng quang.

Tiểu Ân rất vừa lòng với lựa chọn của bọn họ. Sau đó hắc thần nói chuyện đội ngũ đi săn Thần trên thần giới cho bọn họ biết khiến bọn họ cảm thấy kinh sợ, đồng thời cảm thấy may mắn vì lựa chọn của mình.

Xem ra dâng hiến linh hồn tuy bị quản chế nhưng trong một số thời điểm, chưa chắc đã không tốt.

Tiểu Ân để bốn người thủ hộ ma pháp tháp, cách một đoạn thời gian ra ngoài giảng dạy, an bài mọi chuyện một cách hợp lý.

Sau đó hắn mang người thân của mình tiến vào đại lục thần tạo, sau đó hạ một đạo mệnh lệnh không có đạo lý, ngoài chủ thần điện ở trung tâm thần điện, dựng thêm chín mươi chín thần điện khác.

Sau khi trăm điện hoàn thành, tất cả sinh linh sẽ thờ cúng Cự Ma thần.

Tuy mọi người cảm thấy khó hiểu với mệnh lệnh của hắn nhưng không ai dám vi phạm.

463. Chương 46 : Thần Tích (thượng)

Hôm nay, có trên vạn nhân loại có màu da khác nhau và thú nhân cường tráng tụ tập về đây.

Bọn họ đều là những nhân vật có lực ảnh hưởng trong một mảnh dân cư. Để những người này tới đây, đám người Kim phải tốn nhiều tâm huyết, cường bức đe dọa, dùng lợi dụ hoặc, hoặc dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, mới khiến những người này tới đây.

Trên một vạn người, có hai mươi phần trăm là lão nhân. Tuy tuổi tác của bọn họ đã cao, nhưng đều là những nhân vật nhất ngôn cửu đỉnh trong tộc, được cho là đức cao vọng trọng.

Trong đó, cũng có năm phần trăm những ma pháp sư và thú nhân sát mẫn giữ địa vị tôn quý trong tộc. Tuy bọn họ và người thường sinh sống trong hai thế giới khác nhau, nhưng đều là những nhân vật chính. Chỉ cần bọn họ mở miệng hoặc xảy ra chuyện sẽ dẫn tới nhiều biến hóa lớn.

Còn lại bảy mươi lăm phần trăm là các võ sỹ cường đại tới từ các tộc. Bọn họ đều là những chiến sỹ có tố chất thân thể cường tráng, tàn nhẫn và thích tranh đấu, hơn nữa có thân thủ bất phàm, đều là những nhân vật đáng để mọi người kính ngưỡng.

Kim yên lặng nhìn mọi người, ánh mắt mơ hồ tỏa sát khí.

Công tác cơ sở không dễ làm nên bất kể hắn nói gì cũng có người phản đối.

Lần này đem mọi người tề tụ về đây, thậm chí hắn còn tự mình động thủ giết vài tên không nghe lời. Nếu không như thế, muốn những người này ngoan ngoãn đi theo chỉ sợ là chuyện không dễ dàng.

Bị Kim nhìn, mọi người hạ ánh mắt xuống hoặc dùng ánh mắt lấy lòng nhìn Kim.

Kim phát hiện, lấy lòng mình phần lớn là các lão nhân hoặc ma pháp sư. Chằng qua trong mắt ma pháp sư có thêm phần nóng bỏng. Đây là đặc điểm của ma pháp sư cấp thấp, sau khi gặp ma đạo sỹ, có chút phản ứng đặc thù đó là chuyện đương nhiên.

Cúi đầu, không dám đối mắt với Kim là những võ sỹ anh dũng của các tộc. Thực lực của bọn họ tuy không bằng ma pháp sư nhưng luận về cốt khí thì ma pháp sư không thể so sánh được.

Kim nhìn về phương xa, trong lòng thầm nghĩ, không biết bọn Lai An có thuận lợi áp chế những người này về đây không.

...

Tiếng chuông sáng vang lên trên đại thảo nguyên. Âm thanh trống rỗng truyền đi, không ngờ khiến người khác có cảm giác kỳ dị.

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau, cho dù ma pháp sư cũng không biết tiếng chuông này đại biểu cho điều gì.

Tuy nhiên tinh thần của mọi người đều chấn động, bọn họ biết, vị ma đạo sỹ cường ép bọn họ tới đây đã bắt đầu lộ mục đích của mình.

Tiếng chuông vẫn như trước liên tục vang lên, cách mười phút lại vang lên, không ngờ không dừng lại.

Nhưng giờ phút này, mặt đất dưới chân bọn họ bắt đầu chấn động. Tần suất chấn động dần dần tăng lên.

Phần lớn lão nhân té ngã, chỉ có điều bên cạnh bọn họ là các võ sỹ đồng tộc, cho nên bọn họ vừa bị té ngã liền được các võ sỹ nâng dậy. Trên cơ bản các lão nhân không bị thương.

Chấn động tuy lớn nhưng đối với các võ sỹ thì chỉ cần bảo trụ cân bằng, kỳ thật đây không phải chuyện khó.

Về phần nhóm ma pháp sư và thú nhân tât mãn thì bọn họ lại có lựa chọn chính xác nhất.

Bọn họ hô một tiếng, cùng bay lên trên không, về mặt hoảng sợ nhìn xuống phía dưới.

Người thường thì không biết nhưng là ma pháp sư, bọn họ cảm ứng được, trong không gian tràn ngập năng lượng nguyên tố.

Cỗ năng lượng này dư thừa, gần như ngưng tụ thành thật thể, khiến tất cả mọi người sợ hãi.

Dù sao đạt tới trình độ lực lượng nguyên tố như thế này, đã nằm ngoài sự tưởng tượng của bọn họ, không nằm trong phạm vi lý giải của bọn họ.

Ầm ầm, một tiếng vang lên. Cách bọn họ vài trăm thước, mặt đất đột nhiên lồi lên một điểm lớn.

Ánh mắt của mọi người đều tập trung về phía đó. Đừng nói là ma pháp sư, cho dù là mọi người ở trên mặt đất cũng đều cảm ứng được điểm từ mặt đất lồi lên là trung tâm của chấn động vừa rồi.

Điểm đó dần dần cao lên, khuôn mặt của mọi người ngâ ra, ngay cả đám ma pháp sư cũng không ngoại lệ.

Dưới điểm đó là một kiến trúc hình vuông to lớn. Không có ai biết nó rộng bao nhiêu, cũng không có ai biết tại sao nó lại bị vùi trong mặt đất.

Tóm lại, mọi người bị kiến trúc to lớn này dọa sợ.

Đột nhiên vô số người bắt đầu hò hét, bọn họ bắt đầu bỏ chạy.

Hóa ra kiến trúc này có xu thế càng ngày càng lớn ra. Từ đầu chỉ có trăm mét, nhưng khi bọn họ khiếp sợ thì nó đã dần lan tới chân bọn họ.

Cho tới khi nó lan tới chân một người, người đó vô tình bị hất lên.

Người đó cũng quyết định rất nhanh, hét lớn một tiếng, từ trên cao nhảy xuống, bỏ chạy về phía xa.

Tiếng hét của người này khiến mọi người bừng tỉnh, mọi người bắt đầu chen nhau bỏ chạy.

May mắn ngay từ đầu Kim đã an bài vị trí thích hợp, đã sớm nghĩ tới điều này. Cho nên đem một vạn người này chia ra, bố trí bên người những lão nhân những võ sỹ đồng tộc. Trong khi chạy trốn, nhóm võ sỹ đồng tộc mang theo bọn họ cùng chạy trốn.

Tuy rằng hỗn loạn nhưng dù sao không có ai bị thương.

Kim đứng trên không trung, yên lặng nhìn đám người này giống như nhìn những con kiến. Trong lòng hấn đột nhiên minh bạch suy nghĩ của nhóm ma đạo sỹ chính quy.

Trước lực lượng ma pháp vĩ đại, những người này không thể nào gây sợ hãi, không phải là con kiến thì là gì? Chẳng lẽ là sói sao?

Nửa ngày sau, kiến trúc thần bí rốt cuộc chồi lên mặt đất.

Giọng nói tràn ngập sát khí của Kim vang lên, mọi người miễn cưỡng bình tĩnh lại. Bọn họ ngơ ngác xoay người nhìn kiến trúc từ dưới lòng đất chồi lên, ánh mắt tràn ngập sợ hãi.

Kiến trúc này dài hơn năm mươi thước, các tầng rộng lớn, nền móng thậm chí còn rộng khoảng một cây số.

Kiến trúc to lớn như thế ở trong mắt người thường là chuyện khó tin. Cho dù là ma pháp sư cũng lần đầu tiên nhìn thấy kiến trúc khủng bố như thế. Tâm thần của bọn họ bị tòa kiến trúc to lớn này cuốn hút.

Kim chậm rãi tiến lên.

Dưới ánh mắt chăm chú của trên vạn người, hấn nghiêm nghị, khuôn mặt lộ ra vẻ cung kính, cứ như thế quỳ bái.

Sau đó, toàn bộ kiến trúc lại biến hóa.

Phía trên kiến trúc vốn đầy bùn đất, ai cũng không biết bên trong chứa đồ vật gì.

Nhưng mà sau khi Kim cúi đầu, kiến trúc lập tức tỏa ra hào quang sáng ngời.

Từng tầng bùn đất trên kiến trúc rơi xuống, dần dần để lộ ra phong thái hoàn mỹ của kiến trúc.

- Trời ạ, không ngờ là thần điện.

Một số lão nhân và mấy trăm võ sỹ quỳ xuống, trong mắt bọn họ tỏa ra thần sắc cuồng nhiệt.

Phàm là sinh vật có trí tuệ, điều bọn họ sợ hãi nhất là những thứ mình không biết.

Trước kia không biết đồ vật xuất hiện từ trong đất là gì, mọi người đều cảm thấy lòng không yên. Nhưng sau khi biết rõ đáp án, nhìn thần quang vô cùng vô tận bao phủ đại địa, biết đó là thần linh mà mình thờ phụng, bọn họ bắt đầu quỳ xuống quỳ bái.

Ánh sáng bên trong thần điện càng ngày càng mãnh liệt. Hào quang to lớn dường như có lực lượng cường đại. Phàm là ai bị hào quang bao phủ, dù tâm chí bọn họ có kiên định thế nào thì giây phút này đều bị nhìn thấu và có cảm giác như được ở trong lòng mẹ.

Từ từ, rất nhiều người thả lòng, trăm người đầu tiên quỳ xuống, miệng bắt đầu ngâm tụng.

Trăm người không nhiều, chỉ chiếm một phần trăm.

Nhưng khi bọn họ đồng thanh ngâm tụng, không còn bất cứ âm thanh nào vang lên nữa. Phối hợp với hào quang ấm áp thần bí, dường như trong thiên địa chỉ có âm thanh này vang lên.

Từng người nối tiếp nhau quỳ xuống, ngay cả các ma pháp sư bay trên bầu trời, cũng chậm rãi bay xuống, hướng về phía thần điện quỳ lạy.

Cảnh tượng này rất rung động lòng người.

Đây không phải là chuyện ma pháp sư có thể làm được, chỉ có thần linh mới có thể sáng tạo kỳ tích này.

Nhìn kiến trúc to lớn vài phút, bất kể là ai cũng có cảm giác kích thích mãnh liệt.

Dưới hào quang của thần, trăm vị tín đồ thần linh cầu nguyện, đem cảm giác này phóng đại tới vô hạn.

Dưới tình huống này, đừng nói là ma pháp sư, cho dù là ma đạo sỹ như Kim cũng cảm thấy kinh hồn táng đảm, ít nhất bề ngoài cũng coi trọng thần uy.

Nếu không thần linh thấy không thuận mắt, giáng một tia sét xuống thì đến lúc đó khóc cười cũng không xong.

Tất cả mọi người quỳ xuống, trên người bọn họ tỏa ra tín ngưỡng lực nhẹ nhẹ, Kim mới đứng lên.

Hắn cất cao giọng nói:

- Ta được lệnh của Cự Ma Thần bệ hạ, kiến tạo một trăm tòa thần điện trên đại lục. Một tháng sau, tất cả mọi người phải tới thần điện gần nhất và nhận sự chúc phúc của bệ hạ. Nếu không đi, sẽ bị coi là dị giáo đồ, bị mọi người đuổi giết.

Kim nói xong, thân thể của những người quỳ ở phía dưới bắt đầu run rẩy.

Kim rõ ràng biểu đạt ý tứ của mình, là tín đồ thì chúng ta lưu lại, không làm thì chúng ta sẽ giết chết không tha.

Kiến thức uy thế của ngày hôm nay, tin rằng trong lòng những người này đã có quyết định.

Những người này cũng không biết, Kim vừa kiến tạo thần điện ở nơi này thì khu vực phụ trách của Lai An cũng phát sinh chuyện tương tự.

Một tòa thần điện to lớn từ dưới đất chui lên. Phía trên thần điện tỏa ra lực lượng thần thánh vô cùng vô tận, khiến trái tim mọi người rung động.

Cho dù là kẻ kiệt ngạo bất tuân, sau khi thấy thần tích cũng không kiềm chế được kích động, quỳ xuống bái lạy. Còn có ai dám trong tình huống đó chống đối.

Trong đại lục thần tạo, tình huống giống như thế này liên tiếp diễn ra trong mười khu vực.

Sau khi làm xong mọi chuyện, năm người Kim, Linnuo, Day Ville và đám người Tower Belli mới thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Điều duy nhất khiến bọn họ cảm khái đó là kế hoạch này rất hoàn mỹ, không biết làm thế nào Tiểu Ân nghiên cứu ra.

Ở ngoài mười khu vực lớn, Tiểu Ân cười nhìn tiền phương. Hắn có thể cảm ứng rõ trong không gian tràn ngập tín ngưỡng lực cường đại.

Mỗi ngày thu hoạch một vạn thần lực kết tinh, đây là mùa thu hoạch lớn to lớn của Cự Ma Thần.

Miệng của hắn hơi nhếch lên. Một tháng sau càng có nhiều điều ngạc nhiên và vui mừng chờ đón hắn. Nếu việc này có thể thành công, Tiểu Ân có thể cam đoan, số lượng ba mươi vạn tín đồ, ít nhất có thể tăng lên mấy lần. Hơn nữa tín đồ trung thành và siêu cấp tín đồ có tư cách tiến vào thần quốc cũng sẽ nhiều lên.

Một tay thúc đẩy chuyện này, chẳng qua Tiểu Ân tham khảo thủ đoạn tuyên truyền ở kiếp trước mà thôi.

Một bóng người lóe lên, đại địa chi mẫu xuất hiện trước mắt hắn.

Hiện giờ đại địa chi mẫu thở hổn hển, dường như đã mệt tới cực điểm, lúc nào cũng có thể ngã xuống.

Tiểu Ân nhìn hình tượng của nàng, không kìm được nói:

- Đại địa chi mẫu, sao nàng lại chật vật như vậy?

Thân hình của đại địa chi mẫu đứng thẳng lên, đôi mắt mở to như chuông đồng, nói:

- Người quá ức hiếp người, không ngờ muốn ta kiến tạo thần điện trong mười khu vực trong vòng một ngày. Người coi ta là ai, cho dù công nhân và nông dân ở kiếp trước cũng không bị bóc lột như ta.

Tiểu Ân lão đảo, thiếu chút nữa té ngã.

Ban đầu đại địa chi mẫu không có thần trí, sau khi dung hợp với linh hồn do Tiểu Ân bồi dưỡng mới được coi là nhân loại có trí tuệ.

Linh hồn mới này tuy không phải là của Tiểu Ân, nhưng tốt xấu gì cũng có quan hệ thân mật với hắn.

Chỉ có điều dù thế nào Tiểu Ân cũng không đoán được, mình sẽ nghe được vấn đề này từ miệng đại địa chi mẫu.

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân vội vàng nói:

- Tốt lắm, tốt lắm. Nàng muốn gì, ta sẽ thỏa mãn.

Trong lòng hắn âm thầm lau mồ hôi lạnh, ngôn từ của nàng quá dọa người đi.

Đại địa chi mẫu ngẫm nghĩ một lúc, mày khẽ nhíu lại, nhẹ giọng hỏi:

- Ta muốn gì? Ta muốn gì nhỉ?

Tiểu Ân âm thầm lắc đầu, mặc dù sinh linh này có trí tuệ nhưng vẫn như trước không có tâm cơ gì. Nhưng cho dù như thế, trong lúc dung hợp, Tiểu Ân đã gạt bỏ nhiều tính cách trong linh hồn.

Có đôi khi Tiểu Ân cũng cảm khái. Nếu sau khi dung hợp, bọn họ lấy linh hồn của chính mình là chủ thì thật là tốt.

- Ta không biết, sau này nói sau.

Đại địa chi mẫu trả lời, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Tiểu Ân.

Tiểu Ân cười ha ha, nói:

- Được rồi, sau này sẽ nói, tuy nhiên còn nhờ người trợ giúp một chuyện.

Đại địa chi mẫu liên tục gật đầu nói:

- Người nói đi.

Ánh mắt của nàng lộ ra tia hưng phấn.

- Ta cần kiến thiết chín mươi cái thần điện trong vòng một tháng, người có thể hoàn thành không?

Tiểu Ân tùy ý nói:

- Nếu người không làm được, ta sẽ tìm người trợ giúp. Giọt nước của Vô Danh có uy lực cực lớn, ngay cả thần linh cũng có thể đóng băng. Người thấy thế nào?

Đại địa chi mẫu bất mãn nói:

- Hừ, ta làm việc mà còn cần phải nhờ người khác giúp đỡ sao. Người nói cho ta biết địa điểm, mười ngày sau, người phái người tới nghiệm thu.

Tiểu Ân cười tủm tỉm, lấy ma pháp lục thư đã chuẩn bị từ trước đưa cho đại địa chi mẫu. Sau khi nhận ma pháp lục thư, đại địa chi mẫu chui xuống dưới nền đất, trong nháy mắt không còn dấu vết.

Ánh lửa chợt lóe lên, vạn năm quang nguyên chi vương giống như người khổng lồ chìm trong lửa xuất hiện phía sau Tiểu Ân.

Tuy nhiên năng lực khổng lồ chế lửa của hắn đạt tới cảnh giới cực cao, ngọn lửa cháy hừng hực không ngờ không tỏa ra chút nhiệt khí nào cả, ngay cả cỏ xanh dưới chân hắn cũng không bị đốt cháy.

Tiểu Ân quay đầu nhìn, cười nói:

- Thế nào, người cũng muốn kiếm việc làm sao?

Người khổng lồ mở miệng rộng, nói:

- Ta không buồn tẻ như vậy.

Hắn chỉ lên không trung nói:

- Ta muốn lấy nó.

Tiểu Ân ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn trời, sắc mặt trở nên cổ quái.

Phía trên đại lục thần tạo, có một mặt trời. Mặt trời chỉ là vật phẩm trang sức, cung cấp sức sống cho vạn vật, kỳ thật là dựa vào thần lực kết tinh.

Cho nên ở trong lòng Tiểu Ân, mặt trời trên đại lục chỉ để trang trí mà thôi, nhưng không ngờ vạn năm quang nguyên chi vương muốn hóa thân thành mặt

trời. Điều này khiến hắn kỳ quái.

Dường như nhận ra sự đăm chiêu của Tiểu Ân, người khổng lồ nói:

- Ta chỉ muốn thử cảm giác cung cấp nhiệt độ cho vạn vật. Nếu ta có thể vượt qua cảm giác này, chắc chắn sẽ có tác dụng lớn đối với sự phát triển sau này của ta.

Tiểu Ân hơi nghiêng đầu suy nghĩ. Hắn thật sự không rõ, cung cấp nhiệt độ phải tiêu hao năng lượng. Tiêu hao năng lượng có chỗ tốt gì với hắn?

Chỉ có điều nhìn sắc mặt kiên định của người khổng lồ, Tiểu Ân đang định buông lời khuyên nhủ đành nuốt trở về.

Than nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nói:

- Được rồi, ta đáp ứng người. Tuy nhiên ta không biết cách để người thay thế mặt trời. Người đi tìm Vô Danh, có lẽ hắn sẽ có biện pháp.

Người khổng lồ khẽ gật đầu, xoay người rời đi. Nhìn bước chân kiên định của hắn, ngay cả Tiểu Ân cũng có chút kích động.

Một người có quyết tâm và cố gắng thì dù hấn làm bất cứ chuyện gì cũng khiến người khác có cảm giác kỳ diệu.

Cảm giác này hoặc là kích động hoặc ủng hộ hoặc run sợ hoặc âm trầm.

Nhưng không thể phủ nhận, chỉ có những nhân tài như vậy mới mang tới cảm giác rung động chân chính.

Nhìn hướng người khổng lồ rời đi, Tiểu Ân rơi vào trạng thái trầm tư. Cho tới khi Kim vô thanh vô thức tiến tới mới có phản ứng.

- Sư phụ, tất cả đều theo sự phân phó của ngài, mọi chuyện đã thuận lợi hoàn thành.
- Ủ, tình huống của bọn họ thế nào, hiệu quả ra sao?
- Hiệu quả rất tốt.

Kim thật lòng nói:

- Khi mọi người thấy thần điện xuất hiện, đều rơi vào trạng thái kinh sợ. Đặc biệt dưới sự bao phủ của thần ân, rốt cuộc không có ai dám phản kháng ý nguyện của thần linh.

Kim dừng một chút, dường như cảm thấy những lời mình nói có phần vô đoán, bổ sung:

- Ít nhất không có ai dám phản đối ý chỉ của Cự Ma Thần.

Tiểu Ân vui mừng nói:

- Rất tốt, những người này đều là lực lượng nòng cốt trong nhóm dân cư. Bọn họ đều có lực lượng hoặc quyền lực, muốn để bọn họ giống như người bình thường vô tri vô giác tín ngưỡng Cự Ma Thần là rất khó. Cho nên ta không miễn cưỡng bọn họ nhập giáo, chỉ cần bọn họ không gây phiền toái cho ta là được. Còn về phần người bình thường, ha ha ...Bọn họ phải nhập giáo, đặc biệt đời kế tiếp của bọn họ, nhất định phải chọn ra những đứa trẻ kiệt xuất, bồi dưỡng ngay từ nhỏ. Như vậy sau trăm năm, phiên đại lực này mới thực sự thuộc về Cự Ma Thần.

Kim do dự một chút nói:

- Sư phụ, nếu sau trăm năm, những người đó còn quấy rối không?

Tiểu Ân tự nhiên hiểu Kim ám chỉ đám ma pháp sư và thú nhân sát mẫn. Sau trăm tuổi, võ sỹ dũng mãnh chỉ sợ suy nhược tới nỗi không chịu được một đòn. Nhưng đám ma pháp sư không giống người bình thường, họ có thể không ngừng tiến giai, có được cuộc sống dài lâu.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân nói:

- Không cần lưu lại, không hợp thì để bọn họ đi. Nếu bọn chúng mặt dày mày dạn thì đành phải tiễn bọn họ lên đường thôi.

Kim cúi đầu, cung kính nói:

- Đúng.

Sau trăm năm, mọi việc sẽ đổi mới. Khi đó người trên đại lực cơ bản sẽ tín ngưỡng Cự Ma Thần. Còn đám ma pháp sư và sát mẫn thì phải xem thái độ của bọn họ, nếu hợp thì giữ lại còn quấy rối thì đành phải tiễn bọn họ lên đường.

Tiểu Ân quay đầu nhìn về phương xa, dường như tai nghe được những lời ca tụng Cự Ma Thần.

Hắn biết, muốn làm cho mọi người tín ngưỡng một vị thần linh thì chắc chắn không phải một chuyện dễ dàng, nhưng mà nếu có thần tích xuất hiện thì Tiểu Ân tin tưởng, hết thảy đều sẽ thay đổi.

- Kim, thông tri xuống, một tháng sau bảo mọi người tập trung tại trăm ngôi thần điện, nếu ai từ chối thì đuổi đi hết.
- Vâng, sư phụ. Kim lẫm liệt nói.

Trải qua mấy năm phát triển, đám người Kim hình như đã nhận ra là Tiểu Ân quyết tâm muốn biến đại lục thần tạo này thành đại bản doanh tín ngưỡng của Cự Ma Thần.

Chuyện này khiến cho tất cả những người thân cận với Tiểu Ân đều khó hiểu, nhưng lại có rất ít người phản đối với quyết định của Tiểu Ân, chỉ tận tâm tận lực dựa theo ý nghĩ của Tiểu Ân mà làm việc.

Bởi vì ở trong lòng bọn họ, Tiểu Ân làm như vậy khẳng định là có đạo lý, chẳng qua là với thực lực hiện nay của bọn họ không cách nào nhìn thấu thôi.

Tiểu Ân nhận lại ánh mắt khó hiểu (chém bậy), trầm giọng hỏi:

- Lhasa Lira hẳn thế nào rồi?”

- Tiểu sư đệ đã cất lực tín ngưỡng Cự Ma Thần, hơn nữa tới lúc được Cự Ma Thần tán thành đã bắt đầu sơ bộ học tập tiên đoán thuật rồi.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

-

- Người nói cho hắn, một tháng sau chính là lễ lên ngôi giáo hoàng của hắn, thành tựu sau này thế nào, thì phải xem biểu hiện của hắn ra sao.

- Vâng.

Tiểu Ân khẽ vung tay lên, Kim lập tức vô thanh vô tức rời đi.

Than nhẹ một tiếng, sắc mặt Tiểu Ân hơi phức tạp, hắn lẩm bẩm nói:

- Tiên đoán thuật, đây chính là độc môn của Nguyệt tinh linh bộ tộc. Nữ Thần Ánh Trăng, người sẽ đưa môn pháp thuật này cho ta sao?

464. Chương 47 : Thần Tích (trung)

Ai cũng biết, sở dĩ phát sinh chiến tranh là do các quốc gia của đại lục hoàng kim liên hợp với nhau. Còn chống đỡ sau lưng tự nhiên là ma pháp công hội.

Lòng từ bi của nữ thần Ánh Trăng trong chiến tranh có tác dụng quan trọng đối với mọi người dân của đại lục người da đen sau khi chiến tranh kết thúc.

Trải qua mười năm phát triển, thần điện của nữ thần Ánh Trăng ở trên đại lục đã đạt tới mức bão hòa. Nơi nào có người là nơi đó có thần điện nữ thần.

Tuy lời nói này có chút khoa trương, nhưng quả thật thần điện được kiến tạo ở mỗi thành thị. Đến cả quy mô thôn, trấn cũng không thiếu thần điện.

Đại lục phương nam cũng phát sinh tình huống như vậy. Tốc độ phát triển của nữ thần Ánh Trăng cực nhanh. Chỉ có điều trên ba phiên đại lục, diện tích rộng lớn và nhiều nhân khẩu nhất là hoàng kim đại lục. Thế nhưng thần điện của nữ thần Ánh Trăng ở đây lại không có quá nhiều, chỉ phát triển ở phía nam nơi có bộ lạc tinh linh, ả nhân (người lùn).

Tốc độ phát triển trong nhân loại và thú nhân lại chậm trễ hơn. Bên trong đế quốc Nặc Khả Đa, đã mấy tháng thần điện không mở cửa.

Biến hóa thần kỳ này từng khiến mọi người trên đại lục hoàng kim cảm thấy lo âu.

Bởi vì giờ phút này dù là kẻ ngu cũng biết rõ địa vị và tương lai phát triển của nữ thần Ánh Trăng. Mấy quốc gia nhân loại đã sớm quyết định không xung đột với quyền lực của thần linh.

Cho nên biến cố bất ngờ này khiến tất cả mọi người trở tay không kịp, còn tướng nữ thần Ánh Trăng có hành động khác.

Nhưng mà sau mười năm, ở trung bộ và bắc bộ của đại lục hoàng kim không có một tinh linh nào đặt chân tới.

Nghi vấn này được giải thích trên người Tiểu Ân. Danh tiếng của Tiểu Ân càng ngày càng lớn, chiến tích của hắn được nhiều cường giả thừa nhận.

Thậm chí ngay cả chuyện Tiểu Ân đã bại hai vị cao thủ do nữ thần Ánh Trăng phái đi làm việc cũng bị mọi người lời ra.

Tuy nhiên so với đại lục hoàng kim yên tĩnh như nước thì đại lục người da đen có biến hóa lớn nhất. Thậm chí chủ thần điện của nữ thần ánh trăng cũng dời tới đó.

Hôm nay trong chủ thần điện của nữ thần Ánh Trăng trên đại lục người da đen có một nam tử đội nón tre. Toàn thân của nam tử được nón tre che lấp.

Trên người người này không có nửa điểm năng lượng dao động, thậm chí không có chút hơi thở sinh mạng nào.

Nếu không phải thấy người này ở trước mặt thì không ai biết bên người mình có người này.

Thần điện được kiến thiết xa hoa ở phía nam của đại lục.

Bất kể là độ cao hay bài trí bên trong, đều là tâm huyết của vô số tín đồ.

Ngày thường thần điện không mở cửa với bên ngoài, mọi người muốn thờ cúng thần linh phải đi từ đường nhỏ vào. Trong vòng một trăm mét của cửa chính thần điện ngay cả một bóng người cũng không có.

Quảng trường trống rỗng có bốn gã nguyệt tinh linh thủ hộ.

Tuy nhiên tất cả mọi người tin tưởng, không có ai có can đảm tới đây quấy rối.

Nhưng hôm nay trên quảng trường trống trải đột nhiên xuất hiện một nhân vật. Hắn đi qua quảng trường, sau đó tới cửa chính của thần điện.

Động tác của người này lập tức hấp dẫn sự chú ý của mọi người. Thậm chí một bộ phận người bắt đầu tụ tập. Nhân số càng ngày càng tăng lên, nhưng không có ai dám vượt qua quảng trường tới cửa thần điện.

Chuyện quỷ dị này lập tức được nhóm thủ vệ của thần điện phát hiện.

Có thể đảm nhiệm nhiệm vụ thủ vệ bên trong chủ thần điện đều là những nhân tài kiệt xuất nhất của bộ tộc nguyệt tinh linh.

Hiện tại trước cửa chính của thần điện có bốn ma cung thủ nguyệt tinh linh thủ vệ. Lực chú ý của bọn họ tập trung lên người nhân vật kỳ dị.

Ánh mắt của bốn người lập tức tập trung lên người nhân vật thần bí. Đồng thời, trong tay bọn họ nắm chặt ma pháp cung.

Nhưng nằm ngoài ý liệu của bọn họ, người nọ không bước vào phạm vi bắn tên, cũng không có hành động đặc biệt gì, chỉ lấy ra một khối bài màu lục.

Bốn nguyệt tinh linh vừa thấy tấm bài này, lập tức kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Biểu tình của bọn họ giống như cơn mưa mùa hè, chuyển biến cực nhanh.

Từ cảnh giác biến thành sùng bái và kính ngưỡng. Ma pháp tiễn đặt trên cung tự nhiên buông lỏng.

- Đại trưởng lão các hạ tôn kính, nơi này là thần điện của nữ thần bệ hạ, xin hỏi ngài tới đây làm gì, chúng ta sẽ vào thông báo.

Một vị ma cung thủ nắm tay trước ngực, cung kính hỏi.

Người nọ khẽ mỉm cười, giọng nói bình tĩnh :

- Ta tới đây gặp vài người, có đại trưởng lão Amezeder hoặc Sara các hạ ở đây không?

Vị ma cung thủ lập tức lộ vẻ khó xử, hần cung kính nói:

- Xin lỗi, đại trưởng lão các hạ, mấy ngày trước đại trưởng lão Amezeder đã tới đại lục phía nam, nghe nói dự lễ nhậm chức của hoàng đế một nước nào đó. Còn về giáo hoàng Sara, chúng ta không được tiếp xúc.

Khi nói tới giáo hoàng Sara, khuôn mặt của ma cung thủ lộ vẻ ngưỡng mộ, cảm giác đó xuất phát từ sâu trong nội tâm. Đường như chỉ cần Sara nói một câu, hần lập tức có thể tự vẫn.

Hắc bào nhân nao nao, hần thì thào nói:

- Giáo hoàng? Sara đã trở thành giáo hoàng sao?

- Đúng vậy?

Một giọng nói trong trẻo động lòng người vang lên trước cửa thần điện.

Một vị nữ ma pháp sư mặc áo bào màu lục từ cửa thần điện đi ra.

Đó là một thiếu nữ xinh đẹp, mặc một bộ quần áo màu xanh lục, bộ áo tôn thân thể tuyệt đẹp của nàng lên khiến mọi người cảm thấy nóng bừng.

Tuy nhiên vừa nhìn thấy ký hiệu chúc phúc của bộ hạ trên áo của nữ ma pháp sư, tất cả mọi người lập tức hiểu, đây là hộ vệ thần tuyến của giáo hoàng bộ hạ.

Khi thiếu nữ từ cửa thần điện đi ra, không chỉ bốn ma cung thủ quỳ xuống, ngay cả người thường ở phương xa cũng quỳ xuống.

Hắc bào nhân tuy không quay đầu nhưng biểu hiện của mọi người không thể giấu được hần.

Hần khe khẽ thở dài, xem biểu hiện của mọi người là biết năng lực khổng lồ chế tin đồ của thần linh. Xem ra cần phải học tập phương pháp này.

- Betty, đã lâu không gặp.

Hắc bào nhân khẽ gật đầu, nhẹ giọng ân cần hỏi thăm.

Betty ngẩng đầu lên, đôi mắt sáng ngời khiến tim người khác đập nhanh, nàng thở dài một tiếng:

- Đúng vậy, đã lâu không gặp. Nếu không phải nghe giọng nói của người, ta còn không nhận ra rằng người đã đến.

Nàng quay đầu, giọng nói lạnh giá, linh hoạt, sắc bén:

- Đây là ngoại tộc đại trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh chúng ta, hiện tại ta dẫn ngài tới gặp giáo hoàng bộ hạ, về sau các người nhớ kỹ, phạm là đại trưởng lão tới, đầu tiên phải bẩm báo, không được sai sót.

Sắc mặt của bốn gã ma cung thủ trắng bệch, khúm núm trả lời không dám biện bạch.

Địa vị giữa bọn họ và hộ vệ thần tuyến kém nhau quá xa. Bọn họ căn bản không có khả năng tiếp xúc với giáo hoàng bộ hạ.

Mang hắc bào nhân tiến vào thần điện, rõ ràng Betty thả lỏng rất nhiều nói:

- Tiểu Ân, nếu đã tới đây, người không cần phải giả thần giả quỷ nữa.

Hắc bào nhân cười khổ một tiếng. Khi gặp lại Betty, hần còn tưởng nàng đã đổi tính, không nghĩ tới vừa tới nơi không có người, nàng lập tức khôi phục lại tính cách hoạt bát của mình.

Kỳ thật khi hai người ở chung, giữa bọn họ dường như có thêm một loại tình cảm vô hình.

Giơ tay gỡ nón tre xuống, giống như ma pháp biến hình, hắc bào trên người Tiểu Ân biến thành một kiện ma pháp bào màu xanh da trời.

Người này đúng là Tiểu Ân. Sau khi hấn rời khỏi đại lục thần tạo, biết tình hình cụ thể của ba phiên đại lục liền lập tức chạy tới đại lục người da đen.

Nơi này quả nhiên là cứ điểm mới của nữ thần Ánh Trăng. Lực lượng thần ân của nàng có khắp nơi trên đại lục.

Đương nhiên Tiểu Ân biết, cớ uy áp này là do tín ngưỡng lực chuyển hóa thành. Vì biểu hiện quyền sở hữu đại lục của mình, phỏng chừng nữ thần Ánh Trăng đã tiêu hao hơn một nửa tín ngưỡng lực vào đây.

Trong lòng khê động, Tiểu Ân có dự cảm kỳ dị. Cách thực hiện này chắc là để phòng bị mình, hay nói cách khác phòng bị vị nhân vật hư ảo ở phía sau lưng mình.

- Tiểu Ân ngươi làm sao vậy?

Betty hoài nghi, rõ ràng thấy Tiểu Ân thất thần.

Tiểu Ân vội vàng cười nói:

- Ta cảm khái thôi, chỉ qua vài năm, thần điện của nữ thần Ánh Trăng đã phủ kín cả hai đại lục. Đúng là thần tích.

Betty lập tức lộ ra vẻ kính ngưỡng:

- Tất cả là do nữ thần bệ hạ chỉ điểm, ban ân. Cùng với công lao vất vả của giáo hoàng đại nhân và thủ tịch giáo đình.

Khuôn mặt Tiểu Ân hơi động, có chút cổ quái nhìn Betty. Tuy nhiên khuôn mặt của Betty không có chút biến hóa gì, chỉ có sự thành kính và tin cậy.

Trong lòng hấn khê than, không thể tưởng tượng được câu trả lời của Betty lại giống như bản báo cáo ở kiếp trước của mình. Vừa mở miệng là kể tới công lao của lãnh đạo. Xem ra ở bất cứ đâu, chỉ cần là nơi có sinh vật trí tuệ tồn tại, đều không tránh khỏi tình huống này.

- Betty, sao vừa rồi ngươi lại đi ra?

Tiểu Ân hỏi:

- Không phải là công lao của thuật tiên đoán đó chứ?

Betty hé miệng cười. Tuy đã qua mười năm nhưng dưới vinh quang của nữ thần, nàng không có dấu hiệu lão hóa, ngược lại còn trẻ đi hai, ba tuổi.

- Tiểu Ân, hôm nay ta chỉ ngẫu nhiên đi ngang qua mà thôi, ngẫu nhiên nghe được âm thanh của ngươi mà thôi. Gì mà thuật tiên đoán, ngươi coi ta là giáo hoàng sao? Cho dù là giáo hoàng bệ hạ Sara, cũng không có khả năng dùng thuật tiên đoán mỗi ngày để dò xét những việc nhỏ đâu.

Tiểu Ân cười ha ha:

- Ta tốt xấu gì cũng là ngoại tộc đại trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh, là ngụy thần, dò xét cũng không phải việc nhỏ.

Betty ngẩn ra hỏi:

- Tiểu Ân, ngươi thật sự tiến giai thành ngụy thần?

- Đúng.

- Ngụy thần ...

Betty chần chờ một chút hỏi:

- Đó là tồn tại cao hơn cấp bậc truyền kỳ sao?

Đối với Betty, truyền kỳ đã là đỉnh cao, vậy cao hơn truyền kỳ một bậc thì sao?

Vô hình trung, trong lòng nàng xuất hiện cảm giác chua xót, đó là cảm giác đau khổ xuất phát từ sâu trong nội tâm.

Tiểu Ân dịu dàng hỏi:

- Betty, người làm sao vậy?

Khóe miệng Betty khẽ nhếch lên, miễn cưỡng lộ vẻ tươi cười, nhẹ nhàng vuốt ve sợi tóc dài trên trán.

- Không có gì, ta nghĩ tới sự chênh lệch giữa ta và người.

Bước chân của Tiểu Ân hơi dừng lại, trong lòng hẩn huyễn ý của đối phương, nhưng những lời kế tiếp không thể nói ra.

Hai người dường như mất đi hứng thú nói chuyện. Cứ như thể sóng vai bước đi, một trước một sau đi vào trong nội điện.

Dọc trên đường đi có không ít tinh linh thủ vệ. Bọn họ đều chăm chú nhìn Tiểu Ân, nhưng sau khi thấy Betty, bọn họ lập tức cung kính thi lễ, nhường đường. Cho tới khi hai người đi xa, bọn họ mới giật mình nhớ tới thân phận của Tiểu Ân.

Dù sao ngày xưa lần đầu tiên nữ thần Ánh Trăng giáng lâm, Tiểu Ân với thân phận là ngoại tộc trưởng lão cũng tham gia. Cho nên có người biết dung mạo của hắn cũng không phải chuyện lạ.

Tiểu Ân yên lặng nhìn Betty thể hiện quyền lực của mình. Tuy biết nàng không thị uy nhưng từ đó hắn biết được uy lực của thần linh.

Thần linh chiếm vị trí quan trọng trong lòng mỗi người.

Mà hộ vệ thần tuyến do thần linh lựa chọn cũng được mọi người sùng kính theo.

Rốt cuộc trải qua một đoạn đường buồn tẻ, Betty dừng bước.

- Tiểu Ân, giáo hoàng bề hạ đang thương lượng với đại trưởng lão Dennis và đại trưởng lão Grand, người xem....

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói:

- Ta có thể chờ, không có vấn đề gì.

Tuy nhiên Tiểu Ân không chờ đợi lâu, bởi vì Sara nói chuyện rất nhanh với hai người Dennis.

Tiểu Ân không lập tức đi vào mà để Betty đi vào bẩm báo.

Đứng trước nội điện to lớn, ngẩng đầu nhìn kiến trúc đồ sộ, tất cả mọi người đều có cảm giác sợ hãi và lo sợ.

Có lẽ đây là điều mà thần linh mong muốn.

Bên người truyền đến hai đạo hơi thở không quen thuộc lắm, Tiểu Ân cúi đầu, ở trong rừng rậm, hắn đã từng gặp qua đại trưởng lão Dennis và Grand.

Tuy ba người bọn họ có địa vị giống nhau ở trong bộ tộc tinh linh, nhưng rõ ràng hai vị tinh linh thấp hơn Tiểu Ân một bậc.

Đó là do bọn họ chưa biết Tiểu Ân đã tiến giai thành nguyệt thần. Nếu không chỉ sợ bọn họ không có lá gan tiến lên chào hỏi.

Cùng bọn họ nói chuyện phiếm một lát, Tiểu Ân tự nhiên không hỏi những chuyện cơ mật của bộ tộc nguyệt tinh linh, càng không hỏi chuyện về nữ thần Ánh Trăng. Hai vị đại trưởng lão đối mặt với Tiểu Ân mới phát hiện sự uy nghiêm của Tiểu Ân đã vượt xa sự tưởng tượng.

Tuy từ bề ngoài nhìn thì trên người Tiểu Ân không có nửa điểm ma pháp dao động, nhưng chỉ cần đối mắt với Tiểu Ân sẽ tự nhiên cảm thấy xấu hổ.

Chẳng những giọng nói chủ động nhỏ lại, hơn nữa thái độ trở nên khiêm tốn.

Đây không phải do Tiểu Ân cố ý áp chế hai người bọn họ mà do tín ngưỡng lực trên người Tiểu Ân đã đạt tới trình độ nhất định nên tự nhiên phát sinh biến hóa.

Trừ khi hắn có ý định che giấu, nếu không người khác không cảm giác được.

Một lát sau, Betty từ trong điện đi ra, thi lễ với ba vị đại trưởng lão, nói:

- Đại trưởng lão Tiểu Ân, giáo hoàng bệ hạ cho mời.

Tuy Betty chỉ là một hộ vệ, nhưng hai vị đại trưởng lão Dennis và Grand không dám kiêu ngạo, lập tức đáp lễ.

Đó là do hộ vệ thần tuyển có địa vị cao hơn người khác trong bộ tộc nguyệt tinh linh.

Cho khi tới khi Tiểu Ân và Betty tiến vào trong nội điện, hai vị đại trưởng lão tinh linh mới thở phào nhẹ nhõm. Khi Tiểu Ân rời khỏi, áp lực không hiểu mới biến mất.

Bọn họ nhìn nhau, đồng thời cười khở, hóa ra sự cường đại của Tiểu Ân đã vượt xa sự tưởng tượng của bọn họ.

Betty dẫn Tiểu Ân tới một gian phòng trong nội điện, nói:

- Đại trưởng lão Tiểu Ân, giáo hoàng bệ hạ chờ ở bên trong, ngài có thể đi vào.

Nói xong, nàng hơi xoay người, liếc mắt nhìn Tiểu Ân thật sâu, sau đó lùi về phía sau.

Tiểu Ân nhìn bóng dáng nàng rời đi, muốn nói nhưng lại thôi. Rốt cuộc hắn trầm tư một chút, sau đó tiến vào trong phòng.

Đây là phòng khách rộng trăm thước vuông. Tuy diện tích không nhỏ nhưng so với đại sảnh của thần điện thì chỉ là một căn phòng khách nhỏ.

Phòng khách tuy bài trí đơn giản nhưng mỗi chi tiết đều biểu hiện hơi thở nghệ thuật tinh tế của bộ tộc tinh linh.

Bất kể là một cái bàn hay những bức họa xung quanh đều vô cùng tinh xảo.

Tuy nhiên khiến Tiểu Ân cảm thấy ngạc nhiên nhất đó là Sara ở giữa sảnh.

Một thân mặc trường bào màu bạc, che phủ hoàn toàn dáng người của Sara. Nhưng dù như thế cũng không che lấp được dung nhan vô song của nàng.

Quanh thân thể của nàng có một loại từ trường vô hình mà người khác không nhìn thấy. Loại từ trường này có thần lực, chỉ cần hơi tiếp xúc một chút là cảm nhận được uy thế cường đại ẩn chứa trong đó. Đối mặt với Sara giống như đối mặt với nữ thần, khiến người khác cảm thấy kinh sợ.

Tiểu Ân thở dài một tiếng.

Hiện giờ Sara không còn là tiểu cô nương ở trong khe nứt không gian nữa.

Nàng là giáo hoàng bệ hạ của giáo phái nữ thần Ánh Trăng, là nhân vật có quyền lực lớn nhất tinh cầu. Chỉ cần nàng muốn, bất cứ nơi nào trên ba phiên đại lục cũng xuất hiện sóng gió ngập trời.

Thần quyền vượt xa vương quyền thế tục, điều này khiến không biết bao nhiêu người động tâm.

- Giáo hoàng bệ hạ, ngoại tộc đại trưởng lão nguyệt tinh Tiểu Ân xin được bái kiến.

Tiểu Ân khê gật đầu, miệng thì nói bái kiến nhưng thực tế không hành động gì.

Trong mắt Sara hiện lên một tia sáng kỳ dị, khuôn mặt như cười như không nói:

- Đại trưởng lão Tiểu Ân, hóa ra ngài còn nhớ ta.

Tiểu Ân ngẩn ra, thần sắc nghiêm túc trên mặt lập tức sụp đổ.

Mới gặp Sara, quả thật hắn bị uy thế giáo hoàng trên người nàng lừa gạt nhưng khi đôi bên nói chuyện, Tiểu Ân mới phát hiện hóa ra Sara vẫn là Sara. Quyền lực giáo hoàng chỉ là lớp ngụy trang bên ngoài của nàng mà thôi.

Nhìn ánh mắt né tránh của Tiểu Ân, Sara than nhẹ một tiếng nói:

- Nói đi, người có chuyện gì muốn ta hỗ trợ.

Tiểu Ân hiểu kỳ, vội vàng nói:

- Sara, chẳng qua ta chỉ muốn tới gặp người mà thôi.

Đôi mắt đẹp của Sara chăm chú nhìn Tiểu Ân, rõ ràng mang theo một tia bất mãn nói:

- Nếu người thật tâm nghĩ tới ta, sao đến việc ta trở thành giáo hoàng cũng không biết.

Tiểu Ân cười khở một tiếng, tuy nhiên nói thật hần cũng không để tâm tới chuyện này.

Khẽ sờ mũi, dường như muốn xóa bỏ nỗi xấu hổ, Tiểu Ân nói:

- Sara, kỳ thật lần này ta tới đây, mục đích chủ yếu là gặp người. Còn chuyện khác chỉ là chuyện nhỏ mà thôi.

Ánh mắt Sara lộ ra vẻ quả nhiên là thế, khiến Tiểu Ân xấu hổ.

- Được rồi, việc nhỏ gì, người cứ nói đi.

- Ta muốn học tập thuật tiên đoán của bộ tộc tinh linh.

- Thuật tiên đoán?

Sắc mặt của Sara hơi đổi nói:

- Tiểu Ân, thuật tiên đoán của chúng ta không phải ma pháp bình thường mà là pháp thuật thần ân. Nếu không có thần ân, chúng ta căn bản không thể sử dụng pháp thuật này.

Tiểu Ân cười ha ha nói:

- Ta biết, tuy nhiên ta vẫn muốn học loại pháp thuật này.

Sara do dự một chút, một lúc sau nàng nói:

- Tiểu Ân, chuyện này ta không thể làm chủ. Ta phải xin chỉ thị của nữ thần bệ hạ.

Nàng dừng một chút, nghiêm mặt nói:

- Nếu không được nữ thần cho phép mà đem pháp thuật này truyền thụ cho người, bất kể người có nắm giữ được hay không cũng sẽ bị nữ thần trả thù.

Tiểu Ân vội vàng gật đầu, hần biết Sara nói không sai. Nếu không được sự đồng ý của nữ thần, chẳng những Sara sẽ bị trừng phạt, ngay cả Tiểu Ân và thể lực của hần cũng sẽ phải hứng chịu lửa giận của nữ thần. Đến lúc đó thần linh sẽ giáng lâm, tuyên chiến với mình.

Đôi mi thanh tú của Sara hơi nhú lại nói:

- Tiểu Ân, ta cũng không nắm chắc chuyện này có thành công hay không, chẳng lẽ người không lo lắng sao?

Tiểu Ân như đã đoán trước cười nói:

- Ta tất nhiên lo lắng, tuy nhiên ta cũng vâng mệnh tới đây. Thành công hay thất bại không có liên quan tới ta.

- Người vâng mệnh mà tới?

Sara kinh ngạc hỏi.

Tiểu Ân nhẹ nhàng lên tiếng, nghiêm túc nói:

- Đúng vậy, ta và người đều thân bất do kỷ (hành động không do bản thân chi phối).

Sara dường như rõ điều gì, liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái, vẻ u oán trong mắt lập tức biến đi nhiều, ngược lại khuôn mặt xuất hiện một tầng ửng đỏ.

Sau đó nàng uyển chuyển thân hình xinh đẹp, tiến vào một vách phòng.

Vách phòng sung mãn lực lượng thần thánh, ngay cả tinh thần của Tiểu Ân cũng không thăm dò được. Một khi tiếp xúc, tất cả lực lượng tinh thần đều bị bắn ngược trở lại.

Đây là lực lượng chân chính của thần linh, so với năng lượng của Tiểu Ân thì hàm súc hơn nhiều.

Không biết bao lâu, tiếng ca ngâm tụng mơ hồ trong phòng rốt cuộc dừng lại. Sau đó một cỗ hơi thở cường đại lóe lên trong phòng, một lúc sau chậm rãi tiêu tán.

Tiểu Ân biết, nữ thần Ánh Trăng đã đáp lại thỉnh cầu của Sara, chỉ có điều kết quả như thế nào thì Tiểu Ân không thể đoán được.

Trước mắt bỗng sáng ngời, Sarah đã đi rồi nhưng lại quay lại.

Nhưng sau khi Tiểu Ân thấy rõ khuôn mặt Sarah, trên mặt hần mang theo vẻ tươi cười lập tức biến mất, đôi mắt cũng bắt đầu ngưng tụ quang mang sắc bén.

Cô gái trước mắt này mặc dù có được cùng khuôn mặt y chang, ngay cả khí tức cũng không có biến hóa, nhưng lúc đối mặt với đối phương thì Tiểu Ân lại có rồi một cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

Hần lập tức phán đoán ra, cô gái trước mắt này khẳng định không phải Sarah, nói cách khác là có một lực lượng đã chiếm lấy thân thể Sarah.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, nghiêm nghị nói:

- Nữ thần bệ hạ tôn kính, hóa ra là ngài tự mình buông xuống, thật sự là khiến tại hạ thụ sủng nhược kinh.

Trên mặt Sarah không có bất cứ biến hóa gì, hai mắt nàng lại càng mơ hồ xuất hiện một luồng quang mang màu vàng.

- Tiểu Ân, rốt cuộc là ai phái người đến đây?

Giọng nói lạnh như băng tựa như là trực tiếp vang lên trong lòng Tiểu Ân, không hiểu sao mà Tiểu Ân lại có cảm giác sắp bị người ta nhìn thấu hết.

Dường như cũng là vô ý thức, sau khi Cự Ma Thần thần vực giấu ở trong cơ thể Tiểu Ân chịu kích thích như thế đột nhiên bộc phát ra.

Thần vực, một trong lực lượng cường đại nhất của thần linh, một khi khuếch tán ra thì lập tức bao lấy toàn bộ khí tức nữ thần Ánh Trăng truyền đến thăm dò.

Trong lòng Tiểu Ân thầm kêu khổ hần vốn không có ý định chiến đấu với vị nữ thần bệ hạ này, thậm chí vốn còn không có ý định gặp mặt nàng. Tiên đoán thuật mặc dù trân quý, nhưng mà ở trong mắt thần linh, thật ra cũng cũng không tính cái gì, chỉ là tương đương với một ma pháp hơi cao cấp một chút mà thôi.

Hần tính toán, nếu như nữ thần Ánh Trăng thật sự hiểu lắm lực lượng ở phía sau hần, như vậy thì khả năng chuyện này thành là rất lớn.

Song hần cũng không ngờ rằng, khi hần viếng thăm thì vị thần linh vĩ đại này lại lập tức tự mình ra mặt, hơn nữa tự mình dò xét, bởi vì thần linh chất vấn nên tạo thành Cự Ma Thần thần vực bộc phát, ngay cả hần muốn khống chế lại cũng không còn kịp rồi.

Ngay khi tâm tình của Tiểu Ân trầm xuống, đang định lấy ba kiện thượng cổ thần khí ở trong cơ thể ra, lại thấy phản ứng kỳ dị của nữ thần Ánh Trăng.

Thần lực dò xét gặp trở ngại, nữ thần Ánh Trăng không giận tím mặt, ngược lại còn thu hồi thần lực lại, dường như đang tự hỏi điều gì đó.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, tận lực ước thúc thần vực Cự Ma Thần, vất vả lắm hần mới thu nhỏ lại phạm vi của nó nửa thước, đồng thời không kiêng ngạo, không siểm nịnh nói:

- Nữ thần bệ hạ tôn kính, đây là chủ ta ban ân, chỉ có điều ta không thể hoàn toàn khống chế được, cho nên nó mới tự động bị kích thích. Xin ngài thứ lỗi.

Giọng nói của nữ thần Ánh Trăng lạnh lùng vang lên:

- Thần vực của hắc ám chi chủ (chủ nhân hắc ám - chủ thần hắc ám) tất nhiên một ngụ thần như người không thể nắm giữ được. Hừ, một ngụ thần không ngờ được hắc ám chi chủ tín nhiệm, không uống công người là người thứ hai nắm giữ lĩnh vực lực lượng.

Tuy giọng nói tràn ngập uy nghiêm nhưng Tiểu Ân nhận ra sự biến hóa trong đó.

Thần vực của hắn là của Cự Ma Thần. Tuy Cự Ma Thần kém xa nữ thần Ánh Trăng nhưng không thể phủ nhận thần vực của Cự Ma Thần có ẩn chứa hơi thở của hắc ám chi chủ.

Mặc dù thần vực trên người Tiểu Ân có uy lực quá kém nhưng trong lòng nữ thần Ánh Trăng không hề hoài nghi. Dù sao, khổng chế thần vực chỉ là một ngụ thần, nếu một ngụ thần cũng có thể phát huy hết uy lực của thần vực hắc ám chi chủ thì mới gọi là chuyện khó tin.

Hơn nữa ngay cả thần lực của Ánh Trăng nữ thần có khổng lồ cũng không nghĩ tới việc trên thế giới này vô thanh vô thức sinh ra một vị hắc ám chi chủ.

Do có hiểu lầm này nên nữ thần Ánh Trăng càng tin tưởng lai lịch của Tiểu Ân.

Tuy cùng là thần linh nhưng cũng phân cao thấp.

Vị thần linh sau lưng Tiểu Ân từ trước tới nay vô cùng mạnh mẽ hơn nữa còn là loại người không phân biệt phải trái.

Cho dù đối mặt với Tiểu Ân, nàng cũng kiên quyết vạn phần, thậm chí không dám nói lời cự tuyệt.

Bởi vì nàng cũng không chắc chắn, nếu mình cự tuyệt thì ở trong thần giới, đối phương có liệu linh tiến vào quốc gia của mình đánh giết hay không?

Nếu thực sự xảy ra chuyện đó thì chủ thần và chí cao thần chỉ sợ chỉ khiến trách vài câu, không dám ra mặt vì mình.

Đây là thực lực, giữa các thần linh cũng có chênh lệch về thực lực.

Tiểu Ân thi lễ thật sâu với nữ thần Ánh Trăng, nói:

- Nữ thần bệ hạ tôn kính, tất cả đều là do chủ nhân ban cho kẻ hèn, ngài quá khen.

Nữ thần Ánh Trăng trầm ngâm một lúc, rốt cuộc nói:

- Vì sao thần vương đại nhân cần thuật tiên đoán? Trong thế giới hắc ám không phải cũng có loại thần thuật đó sao?

Khuôn mặt của Tiểu Ân nở nụ cười khổ, hắn nói:

- Đây là thần dụ của chủ ta, về phần nguyên nhân vì sao thì kẻ nô bộc như ta làm sao biết được.

Biểu hiện và năng lượng dao động của nữ thần Ánh Trăng không có biến hóa gì. Hiển nhiên nàng không hề hoài nghi lời nói của Tiểu Ân.

Thần linh muốn làm việc, tự nhiên không phải giải thích với kẻ dưới. Nếu Tiểu Ân biết, nữ thần Ánh Trăng mới hoài nghi.

Khi nữ thần Ánh Trăng đang trầm ngâm, đột nhiên Tiểu Ân nghiêng đầu, thoáng nhìn ra bên ngoài. Trong mắt của hắn hiện lên một tia kinh hãi.

Hóa ra giây phút này, không ngờ hắn cảm ứng được tín ngưỡng lực giống như cơn sóng biển, dũng mãnh tiến vào trong phòng, tiến vào cơ thể Sara.

Tiểu Ân do dự một chút, tinh thần ý niệm khuếch tán ra bên ngoài.

Khi tinh thần ý niệm của hắn rời khỏi thần điện, không khỏi chấn động, thiếu chút nữa là tán loạn.

Giờ phút này phía trên thần điện không ngờ có một pho thần tượng cao trên trăm mét.

Giống như được hình thành từ vô số hào quang, khuôn mặt của thần tượng cao quý và thánh khiết, không thể dùng ngôn từ để diễn tả sự uy nghiêm đó.

Cho là với thực lực ngụy thần hiện giờ của Tiểu Ân, cũng không tưởng tượng được áp lực cường đại đó.

Trong lòng hấn vô cùng kinh hãi, hóa ra nữ thần Ánh Trăng không vụng trộm giáng lâm mà dùng một loại thần tích giáng lâm xuống người Sara.

Tòa thành này là nơi đặt chủ thần điện, tự nhiên đây là đại bản doanh của giáo phái nữ thần Ánh Trăng. Cho nên sau khi thấy thần tích của nữ thần giáng lâm, toàn bộ mọi người trong thành chạy ra đường, nhất tề quỳ xuống cầu nguyện.

Chỉ sợ dù là người không phải tín đồ của nữ thần, sau khi thấy thần tích, cũng không ngoại lệ quỳ xuống.

Từ từ, hào quang to lớn lại một lần nữa xuất hiện. Toàn bộ thần điện đắm chìm trong ánh sáng thần thánh.

Dù là thần niệm của Tiểu Ân cũng được thánh quang chiếu rọi, tâm tính lập tức trở nên sáng sủa giống như được ngâm mình trong suối nước nóng, như thể được một thiếu nữ xinh đẹp như hoa mát xa một ngày một đêm, toàn thân tràn ngập tinh thần sung mãn.

Tiểu Ân rung mình, nhìn về phía những người nhận thần ân.

Chỉ thấy vô số người rơi vào trạng thái điên cuồng, liều mạng ngâm tụng. Dưới ảnh hưởng của bọn họ, cả thành rơi vào trạng thái kích động. Tiểu Ân phát hiện, tín đồ của nữ thần Ánh Trăng gia tăng với tốc độ nhanh chóng.

Thần tích, đây mới là thần tích chân chính.

Đại địa chi mẫu giả thần giả quỷ, tuy biểu hiện năng lực khổng chế thổ hệ cường đại, có thể so với thần linh, nhưng so với thần tích thì chênh lệch vẫn quá lớn, không thể nào bù đắp được.

Dù Đại địa chi mẫu có lợi hại hơn nữa thì cũng không có cách ảnh hưởng lòng người.

Từ từ, tinh thần ý niệm của Tiểu Ân trở về lại trong thân thể, ánh mắt hấn nhìn về phía nữ thần Ánh Trăng lại có thêm một phần tôn sùng phát ra từ nội tâm.

Ở trong lòng hấn đang chân thành cảm kích, ngay lúc hấn muốn nhất thì thần tích lại tới rồi trước mặt một lần, với một tháng sau Cự Ma Thần phủ xuống thì nó có ảnh hưởng rất nhiều.

Hình như là nhìn ra sự biến hóa của thái độ Tiểu Ân, giọng nói nữ thần Ánh Trăng cũng đã nhu hòa lại.

-Tiểu Ân, ta đáp ứng yêu cầu của thần Vương đại nhân, ngươi có thể học tập lời tiên đoán thuật của Sarah.

Tiểu Ân mừng rỡ, vội vàng khom lưng thật sâu, nói:

-Bệ hạ tôn kính, chủ nhân ta từng nói qua, nếu là ngài có thể đáp ứng, chúng ta đây nguyện ý trợ giúp Sarah một tay, để cho nàng tại ngày sau đốt thần hỏa.

Hai mắt Nữ Thần Ánh Trăng đột nhiên mở ra, ánh mắt giống như đao phong xẹt qua Tiểu Ân.

Tiểu Ân lập tức cảm nhận được ngay hàn khí lạnh thấu xương chụp xuống, dường như cũng làm cho tư tưởng đóng băng.

Không biết qua bao lâu, luồng hàn khí này mới từ từ thối lui, thanh âm Nữ Thần Ánh Trăng khe khẽ vang lên:

-Nếu đúng là Thần Vương đại nhân nhìn trúng Sarah, như vậy chờ lúc nàng tiến giai ngụy thần, ta cho phép nàng thoát ly khỏi thần thánh nhất hệ mà nhập dưới trướng Thần Vương đại nhân chỉ là.....

Giọng nói này càng lúc càng lãnh đạm, cuối cùng cũng biến mất.

Tiểu Ân kinh ngạc ngẩn đầu, trong lòng hấn đầy hồ nghi, nữ thần bệ hạ hình như đã hiểu lầm hấn rồi!

465. Chương 48 : Thần Tích (hạ)

Ba ngày tuy không dài nhưng cũng đủ để Tiểu Ân có hiểu biết nhất định về thuật tiên đoán.

Tuy nhiên sau khi học thuật tiên đoán, Tiểu Ân biết hẳn không có thiên phú về mặt này, về phần Lhasa Lira mượn dùng thần lực của Cự Ma Thần, có thực sự nắm giữ được hay không thì vài ngày sau mới biết được.

Sara không ngờ có ký ức nhất định về việc giữa Tiểu Ân và nữ thần Ánh Trăng.

Không chỉ có nữ thần Ánh Trăng hiểu lầm ý đồ của Tiểu Ân, ngay cả Sara mỗi lần nhìn Tiểu Ân đều đỏ ửng cả mặt, khiến Tiểu Ân thâm hô hỏ thẹn.

Lời hứa của hắn chỉ là một hành vi bồi thường vô ý thức, nhưng thật không ngờ hoàn toàn bị người khác hiểu lầm. Chỉ có điều, trong lòng Tiểu Ân không bài xích, ngược lại sâu trong nội tâm còn cảm thấy vui sướng.

Cho nên sau ba ngày ngây ngốc, Tiểu Ân vội vã cáo từ, cũng không muốn khiến quan hệ giữa hai người trở nên quỷ dị.

Sau khi về tới ma pháp tháp, Tiểu Ân lập tức gọi Lhasa Lira.

Vị đệ tử gần đây mới bái làm môn hạ của Tiểu Ân đã thay đổi hoàn toàn hình dạng.

Trên người hắn không còn mặc một bộ ma pháp bào nữa mà thay vào đó là một trường bào màu tím nhạt. Bộ trường bào này hoàn toàn được thiết kế dựa theo dáng người của Lhasa Lira, sau khi mặc nó trên người có thêm một khí chất tôn quý.

Nếu trên đầu có thêm vương miện vậy thì hình tượng giáo hoàng miễn cưỡng chấp nhận được.

Tuy nhiên dù Lhasa Lira mặc bộ quần áo này thì xét về phương diện cao quý vẫn không thể so sánh được với Sara.

Tiểu Ân tuy có chút bất mãn nhưng cũng biết loại thiên phú đó người bình thường không thể có được.

Chỉ cần lúc tế thần, hắn biểu hiện như bây giờ thì Tiểu Ân cũng đã thỏa mãn.

Nếu hiện giờ so sánh hắn với Sara đúng là nói đùa.

- Sư phụ, ngài có gì cần phân phó Lhasa Lira cung kính nói.

Tiểu Ân nhẹ giọng hỏi:

- Lhasa Lira, người cảm ứng được thần ân của Cự Ma Thần bệ hạ sao?

Ánh mắt của Lhasa Lira lộ vẻ hưng phấn nói:

- Tất nhiên, sư phụ, dưới sự chỉ điểm của ngài, con có thể cảm ứng được thần ân của Cự Ma Thần bệ hạ và còn được người chúc phúc.

Tiểu Ân ngẩn ra, nhìn hắn thật sâu. Quả nhiên trên người hắn có ánh sáng hồng hắc tương đối rõ ràng.

Đây là đặc điểm của Cự Ma Thần, cũng là một trong những dấu ấn mà hắn để lại trên người tín đồ.

- Lhasa Lira, thuật tiên đoán của người thế nào? Luyện tập tới đâu rồi?

Tiểu Ân dò hỏi.

Về mặt của Lhasa Lira lập tức lộ vẻ xấu hổ nói:

- Sư phụ, đệ tử ngu dốt, đến bây giờ vẫn chưa nắm giữ được bí quyết trong đó.

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng nói:

- Lhasa Lira, kỳ thật người không cần luyện tập thuật tiên đoán.

Sắc mặt của Lhasa Lira lập tức biến đổi, hần lập tức nói:

- Sư phụ, ngài đừng tức giận, con nhất định sẽ cố gắng để đạt được yêu cầu của ngài.

Tiểu Ân không nói gì, sau đó dưới ánh mắt không hiểu của Lhasa Lira, tung cho hần một quyển ma pháp lục thư.

- Lhasa Lira, người không cần học thuật tiên đoán mà ta đưa cho lúc trước nữa. Từ hôm nay trở đi, người luyện tập thuật tiên đoán trong quyển sách này.

Lhasa Lira kinh ngạc hô một tiếng, nhưng không dám hỏi, tiếp nhận ma pháp lục thư.

Tiểu Ân vung tay lên, giáo hoàng tương lai của giáo phái Cự Ma Thần cung kính lui xuống.

Cho tới khi hần rời đi, sắc mặt của Tiểu Ân mới thả lỏng.

Thuật tiên đoán lúc đầu mà hần bảo Lhasa Lira tu luyện là do hần mua trong thành thị giao dịch. Có lẽ bản ma pháp lục thư đó là thật nhưng không thích hợp với Lhasa.

Có hai biện pháp học thuật tiên đoán. Một loại là tự mình tu luyện còn một loại khác là tu luyện thần thuật.

Tự mình tu luyện là dựa vào bản thân cố gắng học thuật. Ví dụ như lĩnh vực cảm giác của Follett Wright, hần là loại người điển hình của việc tự dựa vào bản thân có được năng lực tiên đoán.

Còn phương pháp tu luyện thần thuật là phương pháp được nhiều người lựa chọn, nó có liên quan tới thần linh. Bất kể Hi An hay Sara, đều sử dụng phương pháp này.

Tất nhiên có thể trợ giúp người khác tu luyện đều là những thần linh có năng lực tiên đoán.

Vận mệnh chủ thần, nữ thần Ánh Trăng

Ngoài ra còn có một tình huống khác, đó là bản thân tín đồ có tiềm lực về thuật tiên đoán nhưng không thể kích phát ra. Vì thế phải làm tín đồ của một vị thần linh, dùng thần lực của thần linh để kích phát thành công năng lực tiên đoán của mình.

Bản thân Lhasa Lira quả thật có thiên phú tiên đoán. Nhưng đáng tiếc, ngay từ đầu khi tiếp xúc với ma pháp, hần không lựa chọn con đường chính xác nhất với mình. Cho nên hần lựa chọn học tập nguyên tố hệ ma pháp và sau khi đạt tới cảnh giới đại ma pháp sư, muốn quay đầu lại là một chuyện vô cùng khó khăn.

Giống như vốn là một tờ giấy trắng, tự nhiên bị bôi xấu một chút. Muốn vẽ ra một bức tranh tuyệt thế là chuyện vô cùng khó khăn.

Tình huống của Lhasa đúng là như thế. Cho nên Tiểu Ân mới dùng trăm phương ngàn kế lấy thần thuật tiên đoán từ chỗ Sara để dùng thần lực của Cự Ma Thần kích thích năng lực tiên đoán của hần, như vậy hần mới danh chính ngôn thuận trở thành giáo hoàng của giáo phái Cự Ma Thần.

Bất kể là thần linh gì, trong đám tín đồ mà có người biết được thuật tiên đoán thì kẻ đó được coi là giáo hoàng.

Đây là một quy củ không thành văn của chúng thần.

Ở trên đất bằng kiến tạo một tòa thần điện to lớn, bất kể đối với ai cũng là chuyện vô cùng khó khăn.

Tuy nhiên ở trong mắt đại địa chi mẫu, loại chuyện này giống như người bình thường ăn cơm, không có chút khó khăn nào.

Từng có một lần trong vòng một ngày, đại địa chi mẫu kiến tạo mười tòa thần điện trên những khoảng đất trống.

Điều đó khiến cho tất cả các cao thủ và những người có quyền lực trên đại lục thần tạo thán phục.

Trong vòng mười ngày, đại địa chi mẫu sử dụng năng lực thổ hệ siêu cường của mình, kiến tạo chín mươi tòa thần điện to lớn.

Tất cả thần điện đều giống nhau như đúc, thậm chí hoa văn cũng không hề khác nhau.

Loại năng lực này, Tiểu Ân có thể khẳng định, ngay cả thần linh bậc thấp cũng chưa chắc làm được.

Có lẽ vị tinh linh chủ thần sáng tạo ra đại lực thần tạo có thể làm được điều này. Nhưng kẻ có thần cách thấp kém như Cự Ma Thần tuyệt đối không thể làm được điều này.

Cho nên đại địa chi mẫu tuy không phải là thần linh nhưng nếu tiếp tục phát triển, chỉ sợ thành tựu cuối cùng sẽ không kém thần linh.

Mười ngày sau, đại địa chi mẫu oai phong rời đi. Còn ở trong thần điện của Cự Ma Thần đang diễn ra cuộc tuyển chọn tỉ mỉ, chọn ra ba vạn tín đồ trung thành nhất để bố trí thần điện.

Mỗi một thần điện có ba trăm tín đồ trung tâm và hơn ba nghìn tín đồ bình thường làm công tác chuẩn bị cho lễ tế thần.

Cứ như thế, sau một tháng, đám người Tiểu Ân hội tụ được gần năm triệu người trong mười khu vực về một trăm tòa thần điện.

Trong năm triệu người thì tín đồ của Cự Ma Thần đã vượt qua ba mươi vạn người. Đại địa chi mẫu sáng tạo kỳ tích, trong vòng mười ngày kiến tạo một trăm tòa thần điện. Theo sự an bài của Tiểu Ân, chuyện này nhanh chóng được truyền bá khắp cả đại lục.

Mười ngày kiến tạo một trăm tòa thần điện. Đối với người bình thường, đây là thần tích.

Cho nên những người này khi thấy thần điện bất ngờ xuất hiện, đều bị kiến trúc to lớn đó dọa sợ.

Bởi vì nhân số phân bố tại các địa phương đồng đều nên trước mỗi tòa thần điện đều có ba tới bảy vạn người.

Nhiều người như thế hội tụ xung quanh một tòa thần điện, không ngờ lại lộ ra không khí trang nghiêm.

Đây là hiệu ứng của quần chúng, nhân số đạt tới một trình độ nhất định có nhiều khi đạt được những kết quả nằm ngoài ý muốn.

Đương nhiên áp lực bên trong thần điện cũng có quan hệ lớn.

Vì ngày này, các tín đồ của Cự Ma Thần đã chuẩn bị rất lâu.

Sau khi mọi người hội tụ, ở trong chủ thần điện trên lưng chừng núi, Tiểu Ân hơi gật đầu.

Hôm nay diễn viên chính không phải Tiểu Ân mà là Lhasa Lira mặc hoàng phục giáo hoàng.

Ngày xưa vị này có cấp bậc đại ma pháp sư, hiện giờ từ bề ngoài nhìn vào thì hoàn toàn khác ngày xưa.

Đặc biệt là bộ trường bào giáo hoàng và vương miện trên người hắn, hoàn toàn biểu lộ sự cao quý và ổn trọng của hắn.

Sau khi được Tiểu Ân đồng ý, Lhasa Lira nghiêm túc tiến vào trong nội điện. Ở phía sau hắn, có mười tám vị tín đồ trung tâm đi theo.

Mười tám người này có niên kỷ khác nhau. Cao nhất là một thầy tu tóc bạc trắng, thậm chí hành động của hắn còn có chút run rẩy, nhìn qua quả thực đã gần đất xa trời, khiến người khác lúc nào cũng lo lắng không biết hắn có bị té ngã không. Thấp nhất là bảy, tám tuổi. Đây là độ tuổi ngây thơ vô tri của trẻ con. Nhưng trong mắt những đứa bé này đã tràn ngập trí tuệ.

Tuy nhiên ngoài lớp người già và trẻ ra, những người còn lại có độ tuổi từ hai mươi tới năm mươi.

Giới tính và chủng tộc của bọn họ khác nhau. Có thiếu nữ xinh đẹp như hoa như ngọc, cũng có thú nhân cao lớn hung hãn.

Bọn họ là những nhân vật đại biểu cho các chủng tộc trên đại lục thần tạo, là những người được đám người Tiểu Ân tuyển ra.

Bọn họ đại biểu cho ba chủng tộc, đại biểu cho những tín đồ của Cự Ma Thần.

Ở giữa mười tám tín đồ, Lhasa Lira chậm rãi tiến vào nội điện, đứng trước một bức ngọc thạch to lớn, chậm rãi quỳ xuống.

Mười tám tín đồ phía sau hắn cũng đồng thời quỳ xuống. Trong mắt bọn họ lóe lên sắc thái quỷ dị.

Đó là sự cực đoan tới điên cuồng.

Dường như tinh thần của mỗi người chia làm hai. Một phần thì giống như dung nham hỏa diễm, một phần thì giống như thể giới băng tuyết. Quanh thân bọn họ nhộn nhạo năng lượng phiêu hốt. Do có loại năng lượng cổ quái nên mới tạo thành cảnh tượng quỷ dị như thế này.

Kỳ thật mười tám người này không chỉ là tín đồ trung tâm, bọn họ còn là người gánh chịu một bộ phận thần lực của Cự Ma Thần. Nếu không biểu hiện của bọn họ không có khả năng nhịp nhàng giống nhau.

Lhasa Lira chậm rãi nâng cao quyền trượng trong tay.

Giây phút này, người ở bên trong nội điện không có nhiều, ngoài những người này ra thì chỉ có Tiểu Ân và những người làm công việc tế lễ.

Đám người Kim không tham dự, vì nguyên nhân đặc thù nên Tiểu Ân để bọn họ rời khỏi đại lục thần tạo.

Tín đồ là gì?

Tín đồ là lực lượng cội nguồn của thần linh. Tín đồ là đồ chơi của thần linh, tín đồ là những kẻ cực đoan.

Để có được lực lượng. Tiểu Ân không ngại bồi dưỡng trăm ngàn, trăm triệu những kẻ ngu ngốc như thế. Nhưng hắn không thể để thân nhân của mình rơi vào cảnh đó.

Cho nên phạm là những người có quan hệ với hắn, ngày hôm nay đều phải rời khỏi đại lục thần tạo. Trong bọn họ cũng có người oán hận Tiểu Ân nhưng Tiểu Ân giả bộ làm ngơ.

Quyết định này khiến đám người Kim thở phào nhẹ nhõm. Bọn họ nghĩ, Tiểu Ân làm như thế chắc chắn có thâm ý, ít nhất hắn không tỏ vẻ tuyệt đối thần phục.

Cự Ma Thần.

Tuy nhiên bất kể bọn họ suy đoán thế nào cũng không nghĩ đến chuyện, Tiểu Ân và Cự Ma Thần là một người.

Quyền trượng trong tay Lhasa Lira càng ngày càng được giơ lên cao, không khí trong nội điện bắt đầu ngưng trọng.

Quyền trượng rốt cuộc giơ tới điểm cao nhất.

Hào quang mãnh liệt mang theo thần uy phát ra.

Đạo hào quang này lúc đầu chỉ là một tia nhưng dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai bắn lên phía trên quyền trượng của Lhasa Lira.

Dường như bị thứ gì đó dẫn dắt, Lhasa Lira chậm rãi đứng lên, đầu của hắn ngẩng lên, khuôn mặt lộ vẻ trang trọng, giọng nói của hắn giống như lời đình vang lên.

- Thần vương vĩ đại đã giáng lâm, thánh điển bắt đầu

Hào quang chói mắt từ trên người hắn tuôn ra, trong nháy mắt xuyên qua thân thể mọi người, xuyên qua tất cả kiến trúc, xuyên qua khu vực rộng lớn vô cùng vô tận.

Hào quang xuyên suốt một trăm tòa thần điện.

Ngay sau đó, tất cả đỉnh thần điện sáng lên, thánh quang thần thánh bao phủ tất cả mọi người.

Có ma pháp sư theo bản năng kích thích vòng bảo hộ ma pháp. Nhưng bọn họ lập tức phát hiện, thánh quang thoải mái xuyên thấu qua vòng bảo hộ, xuyên thấu qua thân thể bọn họ. Nhưng bị thánh quang bao phủ, bọn họ không có chút tổn thương gì cả, ngược lại còn cảm thấy cực kỳ thoải mái.

Gần như cùng lúc đó, tất cả hào quang trên thần điện vận chuyển, khiến mọi người chấn động.

Lhasa Lira giơ cao quyền trượng. Mười tám vị tín đồ phía sau hấn cung kính, ánh mắt nhìn Lhasa Lira.

Tuy khoảng cách giữa mọi người ở trong thần điện khác nhau, nhưng bất kể từ

góc độ nào, đều có thể cảm ứng được sự toàn tâm toàn ý của bọn họ.

Đây là một cố ý chí kiên định, tuyệt đối không thể dao động. Chỉ bằng cố ý niệm này, cũng khiến lòng người biến hóa, gieo hạ mầm mống thành kính.

Sau đó, toàn bộ đại lục thần tạo gồm gần năm triệu người, tất cả đều nghe được một âm thanh uy nghiêm tới từ nơi xa xôi.

- Thần vương vĩ đại giáng lâm, thánh điển bắt đầu...

Giây phút này, căn bản không cần người chỉ dẫn, trên người bao phủ thánh quang, tai vang lên thanh âm, khiến tất cả mọi người như rơi vào cảm giác mộng ảo.

Không chỉ có bọn họ, ngay cả tinh thần của Tiểu Ân cũng hơi bị hãm sâu vào trong đó. Cũng may hấn và Cự Ma Thần là một thể, chẳng qua chỉ hoảng hốt một chút, sau đó lập tức khôi phục lại sự bình tĩnh.

Từng người nối tiếp nhau quỳ xuống. Động tác của bọn họ không đều nhau, thậm chí trên mặt một số người còn có một tia kháng cự. Nhưng dưới tình huống này, bọn họ không thể chần chừ được. Bởi vì bọn họ càng chần chừ thì càng phải chịu đựng lực lượng áp bức cường đại trong không gian.

Đó là tín ngưỡng lực, thuần túy là tín ngưỡng lực.

Giờ phút này, tín ngưỡng lực sinh ra còn hơn xa tín ngưỡng lực lúc nữ thần Ánh Trăng giáng lâm.

Lúc đó trong bộ tộc nguyệt tinh linh chỉ có hai mươi vạn người, tuy phần lớn là tín đồ của nữ thần Ánh Trăng nhưng xét về quy mô thì làm sao có thể so sánh với hiện tại.

Tất nhiên chân chính chênh lệch đó là thánh quang tuyệt vời. Nếu không có

thánh quang chiếu rọi thì không thể có thành quả như thế này.

Vô số thanh âm vang lên trên không trung, đó là những ca từ ca ngợi thần điện Cự Ma Thần.

Người trên đại lục người da đen không ngu, cũng có nhiều tín đồ thú nhân thực hiện chức nghiệp ngâm tụng.

Gần mười năm đã sáng tạo không biết bao nhiêu từ để ca ngợi Cự Ma Thần.

Trong thế giới hoàn toàn phong bế này, những người này không thể giao lưu với bên ngoài. Dưới sự thúc đẩy của những người hữu tâm, thơ ca xuất hiện tự nhiên truyền khắp mọi nơi.

Tuy nội dung thơ ca kém so với những lời ca ngợi lãnh tụ ở kiếp trước của Tiểu Ân nhưng khi soạn lại thành nhạc cũng không khiến người khác chán ghét.

Hơn nữa mỗi một lần tiếp xúc với thần điện hay tới thần điện đều có mục sư thần điện trị liệu hoặc giảng dạy về loại thánh ca này. Cho nên dù là kẻ ngu cũng có thể nhớ được.

Tất nhiên hôm nay thánh ca được chuẩn bị tỉ mỉ trở thành âm thanh chính, rất thích hợp để biểu diễn trong hoàn cảnh này.

Nhìn quảng sáng trên một trăm thần điện, Lhasa Lira cao giọng ngâm xướng, mười tám tín đồ vây quanh hấn buông tha mọi chuyện, tận lực đầu nhập vào bên trong.

Dưới sự dẫn đầu của bọn họ, năng lượng thần bí trong không gian được kích thích. Một lát sau, toàn bộ đại lục thần tạo vang lên một âm thanh to lớn.

Âm thanh càng mạnh mẽ, thánh quang trên thần điện càng sáng lên.

Khóe miệng của Tiểu Ân mơ hồ ẩn chứa một tia mỉm cười. Người khác không thể nhìn ra nhưng hấn có thể cảm ứng được. Hào quang màu kim sắc không ngờ ẩn chứa một tia màu hồng hắc nhỏ bé, người khác gần như không thể phát hiện được.

Chỉ có điều dưới kim quang cường đại, mọi người không chú ý tới sắc thái này.

Tất cả đều nằm trong lòng bàn tay hắn, mọi việc tiến triển theo hướng tốt đẹp.

Hắn khẽ nhắm hai mắt, dùng tâm cảm ứng, có thể cảm ứng được vô số hào quang trên không trung.

Mỗi hào quang đại biểu cho một linh hồn. Hào quang bay lên, không ngừng tỏa ra một tia năng lượng kỳ dị. Loại năng lượng này dùng một phương thức kỳ dị ngưng tụ về thần điện. Nếu Tiểu Ân không cảm ứng sai thì năng lượng của tín đồ được lưu lại trong thần điện.

Ngay cả linh hồn của ma pháp sư cường đại cũng bị tập trung về đó.

Tơ năng lượng.

Trong lòng Tiểu Ân kinh ngạc, xem ra thần tích và nhân số chất chồng có hiệu quả tốt hơn nhiều so với dự đoán của Tiểu Ân. Chẳng những người thường chịu ảnh hưởng, ngay cả những kẻ cuồng ngạo không cố kỵ, ma pháp sư và thú nhân tât mẫn cường đại cũng bị tín ngưỡng chi phối.

Ngay cả ma pháp sư cũng bị cuốn hút thì người thường không cần phải nói. Dưới tín ngưỡng lực khổng lồ của phần đông tín đồ, mọi lực lượng phản kháng hoàn toàn bị xóa bỏ.

Tiểu Ân thở phào một hơi, cảm thấy mỹ mãn.

Hắn nhìn lên không trung, nơi đó có hai đám mây kỳ dị. Tiểu Ân biết đó là hóa thân thần lực của Cự Ma Thần. Ý niệm của Cự Ma Thần giáng lâm xuống đại lục thần tạo, vô thanh vô thức liên hệ với Tiểu Ân.

Giờ phút này, tín ngưỡng lực điên cuồng lao vào hai đám mây kỳ dị. Tiểu Ân cảm giác hai đám mây kỳ dị giống như hai đầu viên cổ mãnh thú vĩnh viễn không biết lo là gì, không ngừng cắn nuốt tín ngưỡng lực.

Tiểu Ân có thể cảm ứng được sự vui sướng trên người Cự Ma Thần. Đối với thần linh, đặc biệt là thần linh bậc thấp, hấp thu nhiều tín ngưỡng lực như thế là chuyện khó có được.

Nếu là Long Thần theo lời kể của Hắc Long Vương, có trăm triệu tín đồ trung tâm thì sẽ không vì chút năng lượng nhỏ này mà dao động.

Nhìn tình hình xung quanh, Tiểu Ân do dự một chút, gật đầu mạnh một cái.

Lập tức có thêm nhiều năng lượng to lớn từ thần điện bay ra.

Nếu nói vừa rồi thánh quang chỉ là vật dẫn thì hiện giờ thánh quang trở thành liều thuốc kích thích khiến đáy lòng mọi người nổi sóng.

Thần lực mà Cự Ma Thần biểu hiện hoàn toàn khác nữ thần Ánh Trăng.

Thần lực của nữ thần Ánh Trăng dù có cường đại tới cỡ nào thì chỉ khiến người khác có cảm giác sâu kín huyền ảo, vô tình lạc vào trong mà thôi.

Nhưng thần lực sung mãn của Cự Ma Thần lại là loại năng lượng khác.

Khi hắn không cố kỵ buông loại năng lượng này ra, loại năng lượng này có thể dễ dàng tiến vào trong lòng mọi người, đặt một mầm mống trong lòng mỗi người.

Đây là lực lượng hắc ám, chỉ có hắc ám chi chủ người nắm giữ tất cả hắc ám mới có được năng lượng cường đại và quỷ dị này.

Hắc ám ẩn núp, không ngờ loại năng lực này lại dùng để đối phó với tín đồ. Ngay cả Tiểu Ân khi nghe kế hoạch này của Cự Ma Thần cũng cảm thấy kinh ngạc.

Rất nhanh năng lượng hắc ám giống như một dòng suối chảy vào trong lòng mỗi người. Đám tín đồ không phát hiện ra chuyện mình bị gieo mầm mống hắc ám.

Sau đó, một đạo âm thanh kỳ dị kết hợp nhiều lực lượng khác nhau từ sâu trong đáy lòng mọi người vang lên.

Không ai có thể hiểu rõ loại âm thanh này đại biểu cho lực lượng gì. Nhưng tất cả mọi người đều giống như bị trúng định thân pháp, căn bản không thể di động được.

Âm thanh này giống như âm thanh động đất vang lên giữa không trung, áp chế tiếng ngâm tụng của trăm vạn người.

Một lát sau, tất cả im lặng trở lại, kim quang giữa không trung trở nên cường đại, âm thanh êm ái vang lên.

Thân thể của mọi người hơi run lên, âm thanh êm ái giống như tri kỷ của bọn họ, giúp bọn họ tiến vào trạng thái bình tĩnh nhất.

Sau đó một cảm giác khác thường chậm rãi xuất hiện, cảm giác này chậm rãi tràn ngập trong nội tâm bọn họ. Cho tới khi cảm rễ sâu xuống mới dừng lại.

Âm thanh này dường như chất dinh dưỡng cường đại, khiến loại ý niệm này nhanh chóng khuếch tán, chỉ một lát sau đã trở thành một cây đại thụ che trời.

Tiểu Ân thở sâu, hẳn biết đây là năng lượng gì.

Hắc ám dẫn dụ, hắc ám ngủ yên.

Hai loại lực lượng hắc ám khác nhau của thế giới hắc ám, không ngờ lại được Cự Ma Thần vận dụng một cách xuất thần nhập hóa.

Xem ra dùng linh hồn để quản lý một thần linh cũng không thập toàn, nhưng cũng không phải chuyện xấu, ít nhất dưới tình huống khống chế, cũng không dẫn tới xung đột gì.

Những điều mà Cự Ma Thần làm, có chút giống với chuyện cưỡng ép mua bán.

Đầu tiên sử dụng an hồn khúc, đem loại năng lượng này gieo vào trong đầu mọi người, sau đó dùng thần niệm khống chế để loại năng lượng này tăng trưởng.

Đây là một loại năng lượng dụ dỗ khó cưỡng lại. Tuy nhiên đối tượng dụ dỗ là tín đồ của hắn, khiến những người này khó thoát được loại lực lượng này.

Giống như nha phiến và thuốc phiện, sức mạnh này khiến người ta nghiện ngập.

Thậm chí Tiểu Ân còn có thể khẳng định, những người này trải qua thần tích ngày hôm nay, cả đời sẽ khó thoát khỏi lũ thần niệm này.

Không chỉ có như thế, cho dù sau khi bọn họ tử vong, chấp niệm này cũng không dễ tiêu tan.

Tuy không có khả năng một trăm phần trăm tiến vào thế giới của Cự Ma Thần, nhưng dự tính cũng có khoảng gần hai ba thành có thể vứt bỏ mọi thứ tiến vào thế giới của thần.

Tỉ lệ cao như thế nếu để thần linh khác biết, chắc chắn sẽ dùng cặp mắt đỏ kị để nhìn.

Kỳ thật trên thế giới này, chỉ cần là thần linh thì thực hiện điều này không khó.

Nắm giữ thần lực, thần tính và tín ngưỡng lực khổng lồ. Nếu bọn họ muốn khống chế thần niệm trong lòng sinh linh là một chuyện rất đơn giản. Hơn nữa chút thần niệm này đối với thần linh chỉ giống như cái móng tay, căn bản không tổn thương nguyên khí.

Nhưng nhiều nhất chỉ khống chế được một, hai người hoặc khống chế hơn trăm người trong mười năm mà thôi.

Nhưng muốn trong thần tích, hạ mầm móng xuống năm triệu người thì dù vĩ đại giống như Long Thần cũng không làm được. Nếu hắn cố ý làm, chỉ sợ hắn sẽ ngã xuống.

Thần niệm là ý niệm trong đầu thần linh.

Bên trong đầu ẩn chứa những tia linh hồn.

Thiếu vài ý niệm trong đầu căn bản không tạo thành ảnh hưởng gì với thần linh.

Nhưng nếu thần niệm tiêu hao với số lượng lớn, thậm chí lên tới con số trăm vạn thì chuyện không còn đơn giản nữa. Không chỉ đại thương nguyên khí, thậm chí còn phải bồi cả tính mạng của mình.

Cho nên, ngoài người có được linh hồn thể, có thể không ngừng bồi dưỡng linh hồn như Tiểu Ân và Cự Ma Thần thì không có thần linh nào có thể bỏ ra khoản cự phú lớn như thế

Cảm thụ tín ngưỡng lực ngày càng đậm trong không gian, Tiểu Ân thở dài một hơi.

Mọi người bị Cự Ma Thần gieo hạ mầm mống thần niệm, chỉ sợ cả đời cũng đừng mơ rời khỏi đây nửa bước.

Người khác nhìn không ra tình huống của bọn họ nhưng sao có thể gạt được thần linh cao cao tại thượng.

Tuy xác xuất gặp phải thần linh rất thấp, cho dù gặp phải, thần linh cũng chưa chắc quan tâm tới. Nhưng Tiểu Ân vẫn lo lắng. Trước tiên vẫn phải ngăn chặn tất cả lỗ hổng.

Để những người này sống trăm tuổi, sau đó linh hồn của bọn họ nếu kiên trì được sẽ phi thăng thần giới.

Ở quốc gia của Cự Ma Thần, có thần tính và thần lực cường đại ủng hộ, sẽ không phải lo lắng tới vấn đề này.

Cúi đầu cười khổ một tiếng, lần này thương lượng với Cự Ma Thần chính là không từ thủ đoạn chuyển hóa mọi người thành tín đồ trung tâm.

Vốn cũng không định sử dụng thần niệm để khống chế nhưng ở đại lục người da đen, Tiểu Ân tận mắt thấy thần tích của nữ thần Ánh Trăng.

Nữ thần thực hiện cao minh hơn mình nhiều.

Nàng thi triển thần tích, không phải công phu dời non lấp biển gì. Điểm quan trọng đó là lực lượng của nàng khuếch tán trong đầu mỗi người.

Trong một giây đó, tất cả mọi người cảm thấy an bình, sinh ra ảo giác như được tiếp xúc với thần linh.

Tuy cảm giác chỉ trong nháy mắt nhưng ngấm lại địa vị chênh lệch giữa thần linh và người bình thường rất dễ khiến mọi người ghi nhớ trong lòng.

Gần năm mươi năm sống trong tầng chót của xã hội, được lãnh đạo của các quốc gia gặp mặt và tiếp đón nhiệt tình. Chuyện chấn động như thế, người thường không thể tưởng tượng được.

Do có cảm giác này nên sau khi thấy thần tích của nữ thần bệ hạ, đám tín đồ đột nhiên tăng mạnh và càng ngày càng có nhiều tín đồ trung tâm.

Phương pháp biểu hiện lực lượng nhu nhược này mang lại hiệu quả to lớn, hơn xa thần tích xây dựng một trăm tòa thần điện trên mặt đất bằng phẳng của đại địa chi mẫu.

Tham khảo cách thực hiện của nữ thần Ánh Trăng, Tiểu Ân và Cự Ma Thần đã cải tiến phương án mạnh mẽ hơn.

Bọn họ tin tưởng trải qua thần tích, không khí thần thánh trong đại lục thần tạo sẽ đạt tới đỉnh cao.

Hơn nữa không khí này còn có thể kéo dài, truyền tới cho đời sau.

Chỉ cần bọn họ vĩnh viễn sinh hoạt trên đại lục thần tạo thì ảnh hưởng mà thần tích tạo thành sẽ truyền xuống nhiều thế hệ tiếp theo.

Tuy điều này đối với mấy trăm vạn sinh mạng trên đại lục thần tạo là không công bằng nhưng trên thế giới này làm gì có công bằng.

Thanh âm kỳ dị liên tục vang lên trên không trung.

Vì ngày hôm nay, chín linh hồn của Cự Ma Thần dốc toàn lực, ngay cả Tiểu Ân và Day Ville thiếu chút nữa cũng không kháng cự được âm thanh này, tí nữa hãm sâu vào trong.

Chỉ cần trong lòng bọn họ sinh ra một tia tín ngưỡng là sẽ bị cổ âm thanh này dẫn dắt, thậm chí toàn bộ tâm linh và cảm tình sa vào trong đó.

Tất nhiên nếu có người có thiên phú dị bẩm, dưới tình huống này mà bảo trì được thanh tĩnh thì kết cục tốt nhất là nên giả bộ. Nếu không một khi bị phát giác thì chờ đợi bọn họ chỉ có một kết quả.

Tín ngưỡng lực từ vô số người tỏa ra, hóa thành năng lượng to lớn, dũng mãnh tiến vào hai đóa mây trên chủ thần điện.

Sau khi cắn nuốt tín ngưỡng lực cường đại, đám mây trở nên to lớn, không ngừng phun ra thánh quang.

Thánh quang và thanh âm kết hợp với nhau, đạt tới cảnh giới gần như hoàn mỹ. Mấy trăm vạn người si ngốc nhìn không trung, bọn họ đang bị phương thức kỳ dị này tẩy não.

Chẳng qua phương thức này không thuộc phạm trù nhân loại. Đó là kiệt tác của thần linh.

Trong số đám người trên mặt đất, chỉ có Tiểu Ân có ý nghĩ rõ ràng.

Thân thể của hắn chậm rãi bay lên không trung, sóng vai với hai đám mây.

Từ trên bầu trời nhìn xuống, vô số tín đồ trông như những hạt vừng.

Tâm tình của hắn dần bình tĩnh, không có một chút dao động nào.

Hắn thì thào nói nhỏ trong không trung:

- Dưới thần tích, con người chỉ là con kiến hôi.

466. Chương 49: Thuộc Tính Thứ Bảy, Thứ Tám Của Bán Thần Vực Lực Lượng

hiện vô số biến hóa.

Hiện tại đã cách một tháng sau khi Cự Ma Thần giáng lâm.

Trước khi giáng lâm, Cự Ma Thần có ba mươi vạn tín đồ. Nhưng loại tín đồ có thể vứt bỏ mọi thứ, toàn tâm toàn ý đầu nhập thì chỉ có không tới một trăm người.

Nhưng sau khi thần tích xuất hiện, tình huống đã hoàn toàn đổi mới.

Gần trăm vạn người trở thành tín đồ của Cự Ma Thần. Cho dù trước kia có người ngoan cố, tín ngưỡng thần linh khác nhưng lúc này đã hoàn toàn cải biến lập trường.

Toàn bộ đại lực thần tạo đã biến thành lãnh địa của Cự Ma Thần, không có thần linh nào có thể xen vào.

Hiệu quả của thần niệm quả thực rất tốt. Năm trăm vạn người, không ngờ có sáu mươi phần trăm đạt tiêu chuẩn tín đồ trung tâm. Biến hóa mãnh liệt như thế quả thực không thể tin nổi.

Còn bốn mươi phần trăm còn lại, tuy không quá cuồng nhiệt nhưng không phản đối việc trở thành tín đồ của Cự Ma Thần.

Tất nhiên trong đó có ngoại lệ hay không thì không thể biết được, ít nhất bây giờ vẫn bình thường.

Hoàn thành mọi chuyện, tình hình của Cự Ma Thần ở thần giới cũng tốt hơn.

Số lượng thần lực kết tinh đã từ xuất chuyển sang nhập. Mỗi ngày đều còn lại không ít thần lực kết tinh. Nhưng đối với việc khuếch trương, bọn họ vẫn dùng thái độ cẩn thận.

Dựa theo những gì thu được từ cuộc nói chuyện giữa hắn và Hắc Long Vương, hắn hiểu, Cự Ma Thần đã vượt qua thời kỳ nguy hiểm ở thần giới. Muốn mở rộng thần cách thì trong thế giới của hắn phải có không dưới mười phần trăm tín đồ trung tâm.

Những tín đồ đó sau khi tử vong phi thăng lên thần giới, sau đó tổ hình lại. Đây là tài sản quý giá nhất của thần linh.

Bởi vì sự thành kính của những người này nên tín ngưỡng lực mới có thể cuộn cuộn không dứt. Để mở rộng thế giới của thần, nhất định phải có nền móng ổn định.

Do biết được quy củ này nên Tiểu Ân và Cự Ma Thần mới tạm thời dừng tay.

Tuy nhiên trải qua chuyện này, Tiểu Ân đã có khái niệm sâu sắc về thời gian của thần linh.

Muốn mở rộng thế giới của thần, phải chờ tới khi thế giới của thần kín người. Như vậy muốn có được số người ở trong thế giới của Cự Ma Thần như ở trong đại lục thần tạo thì phải tiêu hao bao nhiêu năm?

Thời gian, trong mắt thần linh quả nhiên không có giá trị.

Giải quyết xong mối họa tâm phúc, Tiểu Ân mới chân chính rảnh rỗi và có thể quyết định chuyện của mình.

Phía tây đại lục thần tạo có một dãy núi lớn. Tiểu Ân và Day Ville kiến tạo một hang động lớn ở đây.

Ngoài Cự Ma Thần và đại địa chi mẫu ra thì ngay cả Juliana cũng không biết sào huyệt này của Tiểu Ân.

Sau hơn một tháng, Day Ville đã bắt đầu luyện tập loại thuộc tính lực lượng mới.

Hắn lựa chọn năng lượng phong hệ. Đây là hệ nguyên tố cơ bản nhất và có tính cộng hưởng với năng lượng điện hệ. Quả thực là một loại năng lượng thích hợp để ngưng tụ nhất.

Hôm nay Tiểu Ân tính toán cô đọng loại năng lượng mới.

Tuy nhiên lĩnh vực lực lượng đã cô đọng sáu loại thuộc tính, muốn lựa chọn

năng lượng mới không phải chuyện dễ dàng.

Lĩnh vực lực lượng có lực lượng mạnh mẽ tới cực điểm, năng lượng bình thường khó có thể chen chân vào.

Nếu là trước đây, ngay cả khi có được hùng tâm tráng chí này, Tiểu Ân cũng

không dám nói mình có thể tìm được năng lượng thích hợp. Nhưng sau khi từ Luân Hồi Giới trở về, trong lòng Tiểu Ân đã sớm có tính toán.

Ở trong hang động to lớn của mình, tâm niệm Tiểu Ân khẽ động, tám thuấn và tị thủy châu ẩn nấp bên trong cơ thể Tiểu Ân lập tức lơ lửng trước mặt.

Sau khi thấy hai đồ vật này, khuôn mặt Tiểu Ân nở nụ cười vui mừng.

Thượng cổ thần khí, nghe nói ở trong thời kỳ thượng cổ cũng là báu vật trân quý. Người bình thường không thể nào có được.

Truyền lưu tới nay, phần lớn thượng cổ thần khí đã hỏng. Giống như tiểu mộc kiếm, nếu không ngẫu nhiên gặp phải lôi điện màu tím, chỉ sợ qua hơn mười năm nữa cũng sẽ bị tiêu tan do thiếu năng lượng.

Tuy nhiên có thể truyền lưu tới nay mà không tổn hại, chắc chắn đều là tinh phẩm, cũng là bảo bối mà vô số người mơ ước.

Không riêng gì tiểu mộc kiếm hấp thu lôi điện màu tím, ngay cả tám thuấn và tị thủy châu lơ lửng trước mặt mình cũng là bảo vật hiếm có.

Trước mắt Tiểu Ân, việc phải làm duy nhất đó chính là đem kiện bảo vật này cô đọng vào trong bán thần vực lực lượng của mình.

Đây là đề nghị của Vô Danh. Tuy vô cùng khó khăn nhưng tám thuấn trải qua phương pháp tế luyện chính tông, đã có tư cách này. Hơn nữa tám thuấn kết hợp với tị thủy châu, có uy thế không dưới bán thần vực.

Sau khi Tiểu Ân lấy hai kiện vật phẩm này ra, không lập tức cô đọng ngay mà lẳng lặng ngồi trong hang động.

Tâm trạng của hắn vô cùng bình tĩnh. Đặc biệt nhìn trăm vạn tín đồ giống như những con kiến cúng bái, trong lòng hắn đã có chuyển biến lớn. Bình tĩnh và im lặng, dần chuyển ý nghĩ về thần linh chân chính.

Hai kiện thượng cổ thần khí phiêu lãng quanh thân thể hắn, tỏa ra hào quang thần bí, dường như đang tiến hành giao lưu với hắn.

Tinh thần ý niệm của Tiểu Ân sớm tiến nhập vào bên trong hai kiện thượng cổ thần khí. Nếu muốn biến chúng nó thành thuộc tính lực lượng của mình và ngưng tụ bên trong bán thần vực lực lượng thì cần phải cởi bỏ toàn bộ phong ấn.

Mười sáu đạo phong ấn dưới cơ duyên xảo hợp đã giải khai được mười lăm đạo. Đạo phong ấn cuối cùng, dưới sự tính toán chu toàn của Tiểu Ân, hôm nay sẽ được phá giải.

Chỉ có điều tuy hấn hạ quyết tâm nhưng trong lòng lại vô bi vô hỷ, giống như đối mặt với chuyện chẳng quan hệ gì với mình.

Tinh thần ý niệm cường đại giống như mạng nhện, quấn một vòng, hoàn toàn cột chung hai kiện thượng cổ thần khí với mình.

Sau đó một cỗ năng lượng cường đại chợt xuất hiện, đó là bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân. Tuy nhiên dưới sự khống chế của hấn, bán thần vực giống như một chiếc búa lớn, bắt đầu gõ vào phong ấn trên hai kiện thượng cổ thần khí.

Hai kiện thượng cổ thần khí vốn có thể dựa vào sự chuyển động của mình mà thoát khỏi va chạm, nhưng bị tinh thần ý niệm của Tiểu Ân vây khốn chặt chẽ, căn bản không thể di chuyển được.

Chúng nó căn bản không thể nhúc nhích.

Tất nhiên điều này có liên quan tới chuyện Tiểu Ân đã giải khai mười lăm đạo phong ấn. Nếu không cũng không thể vây khốn được chúng.

Sáu đại thuộc tính biến thành bán thần vực lực lượng, ngưng tụ tới trạng thái cực điểm nén bán thần vực khổng lồ lại, hình thành nên một chiếc búa tương đối nhỏ.

Chiếc búa dưới sự khống chế chuẩn xác của Tiểu Ân, không ngừng tấn công đạo phong ấn cuối cùng của hai kiện thượng cổ thần khí.

Chỉ cần phá tan cánh cửa này là có thể xóa bỏ toàn bộ gông xiềng trên thượng cổ thần khí, khiến chúng nó đạt được toàn bộ lực lượng.

Bán thần vực lực lượng tuy cường đại nhưng phong ấn trên thượng cổ thần khí vẫn vững như núi thái sơn. Mặc cho chiếc búa có gõ thế nào, nó vẫn không hề dao động.

Trước kia mỗi một lần tấn công cửa cuối cùng đều gặp phải tình huống này.

Nếu là trước kia, Tiểu Ân sẽ chủ động buông tha. Nhưng lần này khác, trong mắt Tiểu Ân không gọn sóng, bán thần vực lực lượng vẫn dũng mãnh công kích, lực lượng tinh thần giam cầm cũng không thả lỏng chút nào.

Hấn muốn dùng cách Ngu Công dời núi (có công mài sắt có ngày nên kim) để phá đạo phong ấn cuối cùng này.

Một ngày, hai ngày

Một năm, hai năm...

Bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân không ngừng được vận dụng, dần dần đạt tới cảnh giới đại viên mãn.

Lực lượng tinh thần giam cầm cũng đạt tới trạng thái đỉnh, không ngừng rèn luyện trở nên ổn định hơn.

Những năm tháng trôi qua không hề uống phí, tầng phong ấn cuối cùng của hai kiện thượng cổ thần khí cuối cùng lỏng ra.

Tinh thần ý niệm của Tiểu Ân vẫn như trước không có chút dao động nào. Mọi việc giống như nước chảy thành sông, thậm chí năng lượng dao động ở bên ngoài cũng không lớn.

Vô Danh, đại địa chi mẫu, Day Ville đều từng nhiều lần xuất hiện bên ngoài hang động.

Tuy Tiểu Ân tập trung toàn bộ tinh lực nhưng khi bọn họ xuất hiện, Tiểu Ân vẫn cảm ứng được. Chỉ có điều trong tình huống đó, hấn căn bản không rảnh để chú ý.

Lặng lặng tấn công, không biết trải qua bao lâu, đột nhiên Tiểu Ân có một tia cảm giác.

Tần suất và lực gõ của bán thần vực đột nhiên dừng lại một chút. Tinh thần giam cầm không thả lỏng lại một lần nữa căng thẳng. Thời gian, dường như tạm dừng trong vòng một giây.

Sau một giây, chiếc búa do bán thần vực lực lượng hình thành chợt đẩy nhanh tốc độ, lần đầu tiên dùng tốc độ lôi đình, dùng khí thể một đi không quay đầu lại, ngưng tụ toàn bộ lực lượng, đập mạnh xuống dưới.

Hắn biết, một kích cuối cùng này tập trung toàn bộ khí lực, nghị lực, dùng toàn bộ tinh khí thần của hắn để bạo phát ra.

Nếu còn không thể phá vỡ phong ấn thì sẽ đả kích nghiêm trọng niềm tin của hắn. Chỉ sợ ngày sau không thể vượt qua được bước cuối cùng này.

Nhưng hắn có một loại cảm giác.

Hắn có thể, nhất định có thể, khẳng định có thể.

Vô thanh vô thức, một tiếng nổ giống như sét đánh giữa trời quang.

Thân thể Tiểu Ân hơi run rẩy một chút. Hai mắt của hắn đột nhiên mở ra, trong mắt lộ thần sắc mừng như điên.

Đây là niềm vui không thể diễn tả bằng lời. Đó là thành quả do bản thân hắn tạo thành.

Hưởng thụ kết quả ngọt ngào sau bao gian khổ, miệng của hắn nở nụ cười tươi.

Hai kiện thượng cổ thần khí trên đỉnh đầu hắn dường như không có biến hóa gì, vẫn quay tròn trên đỉnh đầu hắn, nhìn qua dường như có thể vĩnh viễn duy trì như thế.

Nhưng trong mắt Tiểu Ân, hai kiện thượng cổ thần khí có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Tám thuấn vẫn có bộ dáng như cũ nhưng dưới sự khống chế của Tiểu Ân có thể biến hóa chân thật.

Chỉ cần ý niệm trong đầu hắn vừa động, tám thuấn có thể tùy ý xuất hiện ở bất cứ bộ vị nào trên cơ thể hắn.

Đó là năng lực mới sau khi hắn hoàn toàn nắm giữ được tám thuấn. Giống như bản thân tám thuấn có năng lực trong nháy mắt truyền tống, có thể trong nháy mắt xuyên phá không gian.

Về phần tị thủy châu, ánh sáng càng trở nên động lòng người.

Dưới sự thăm dò của Tiểu Ân không ngờ không phát hiện ra, tị thủy châu dường như có thêm đặc tính của linh vực vô tận.

Thậm chí nó còn có thể hình thành một loại hắc động nhỏ, ở ngoài hắc động, lợi dụng lực lượng lốc xoáy phá tan mọi lực lượng khác, thậm chí còn hút chúng vào trong hắc động.

Công năng này có hơn nửa giống với Matt Lazo.

Trong lòng Tiểu Ân không khỏi xuất hiện ý tưởng kỳ dị. Nếu hắn cô đọng công năng vào trong bán thần vực lực lượng thì không biết bán thần vực lực lượng của hắn biến thành thứ gì?

Chẳng lẽ sẽ biến thành bán thần vực lực lượng vô tận sao...

Hắn khẽ lắc đầu, thở dài một hơi. Nếu tiêu phí nhiều thời gian mới giải khai được tầng phong ấn, hiện tại mà buông tha thì thực sự đáng tiếc.

Một lần nữa tâm thần ngưng tụ, Tiểu Ân mở hai bàn tay ra.

Hai bàn tay của hắn mạnh mẽ và hữu lực. Mỗi một bàn tay cầm một kiện thượng cổ thần khí. Hai kiện bảo bối này tương thông với Tiểu Ân, dường như chúng nó cảm ứng được ý tưởng của Tiểu Ân. Chúng nó cũng không bài xích ngược lại trong nháy mắt tiếp xúc với bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân, sáng khoái tiến vào bên trong thân thể Tiểu Ân.

Lần này tiến vào bên trong cơ thể, chúng nó không ả núp mà biến thành một loại năng lượng và có xu thế dung hợp với năng lượng trong cơ thể Tiểu Ân.

Tiểu Ân cảm giác, hai kiện thượng cổ thần khí này bắt đầu hòa tan, trùng kích sáu loại thuộc tính khác nhau hình thành một loại tồn tại kỳ dị.

Nhưng trong quá trình tế luyện, Tiểu Ân gặp phải một vấn đề đau đầu.

Mặc dù hai kiện thượng cổ thần khí trùng kích năng lượng bán thần vực lực lượng, biến thành một loại tồn tại khác, nhưng vấn đề là loại chất lỏng này phi thường ngoan cố, dù thế nào cũng không chịu giao lưu với bên ngoài.

Chỉ sợ Tiểu Ân biến bán thần vực lực lượng thành trạng thái lỏng cũng không thể dung hợp với hai loại năng lượng này.

Tuy nhiên Tiểu Ân quyết đoán, đem hai thứ này nhào lặn cùng một chỗ nhưng cuối cùng lại phát hiện, bất kể chúng nó phân chia nhỏ tới cỡ nào, cuối cùng vẫn như trước không thể dung hòa với nhau.

Hơn nữa chỉ cần áp lực hơi yếu một chút là hai cổ năng lượng có tính chất khác nhau này sẽ chủ động phân tán.

Tồn tại trạng thái lỏng.

Trải qua vô số lần thử nghiệm, rốt cuộc ném đủ trái đắng, Tiểu Ân mới cười khổ một tiếng, tạm thời thả lỏng.

Đang lúc hẩn lâm vào trạng thái khó khăn, thì một bóng người vô thanh vô thức xuất hiện trước mặt hắn.

Tiểu Ân ngẩng đầu, trong mắt hiện lên vẻ vui mừng.

- Vô Danh, ngươi tới rồi sao?

Tiểu Ân ngạc nhiên vui mừng hỏi:

- Ngươi có đề nghị nào không?

Một câu không đầu không đuôi nhưng Tiểu Ân tin tưởng, Vô Danh nhất định có thể lý giải.

Quả nhiên, Vô Danh chỉ trầm ngâm một lúc, lập tức nói:

- Lĩnh vực lực lượng của người ngưng tụ từ các loại thuộc tính khác nhau còn hai kiện thượng cổ thần khí là loại năng lượng khí cụ. Muốn hai loại năng lượng này không bài xích nhau, nhất định phải có thuốc dẫn.

Tiểu Ân ngo ngo, hỏi ngược lại:

- Cái gì có thể làm thuốc dẫn?

-

Vô Danh thần nhiên nhìn hắn, hỏi:

- Lúc trước làm thế nào ngươi luyện lĩnh vực lực lượng?

- Như thế nào luyện?

Trong lòng Tiểu Ân lập tức nhớ lại. Đối với hắn từ cửu cấp ma đạo sỹ thành ngàn năm truyền kỳ là một chuyện đại sự, làm thế nào hắn có thể quên.

Trầm ngâm một chút, ánh mắt của Tiểu Ân lập tức lóe ra hào quang sáng ngời.

- Ta hiểu được, tín ngưỡng lực

Hắn ngẩng đầu lên, không biết Vô Danh biến mất trước mặt mình từ lúc nào.

Hít sâu một hơi, cảm tình của Tiểu Ân đối với Vô Danh rất phức tạp. Tuy nhiên đối với những lời hắn dạy bảo, Tiểu Ân luôn nhớ kỹ trong lòng.

Một lần nữa điều chỉnh tâm tình, cảm giác thất bại lập tức tiêu tan, cỗ chiến ý sung mãn lại xuất hiện trong lòng hắn.

Dường như trở ngại trước mắt đã không còn là vấn đề nữa.

Hai kiện thượng cổ thần khí lại một lần nữa trôi nổi, hóa thành năng lượng lỏng giảng co với sáu thuộc tính lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân.

Biểu hiện vừa rồi lại xuất hiện, hai cỗ năng lượng có tính chất khác nhau cho dù hợp lại với nhau nhưng không thể chân chính dung hợp. Bất kể Tiểu Ân cố gắng thế nào cũng không thu được hiệu quả.

Nhưng mà hiện giờ Tiểu Ân không nóng nảy, bình tĩnh nói:

- Nhất Hào, một trăm phần trăm dung hợp.

Tiểu Ân vừa nói xong, cảnh sắc trước mắt lập tức chậm lại, tất cả rơi vào trạng thái đứng im.

Tiểu Ân có thể cảm ứng rõ ràng các loại năng lượng lưu động. Thậm chí trong cơ thể của hắn, cỗ năng lượng trở nên thông thả, dường như được quay chậm lại.

Giờ phút này, một viên thần lực kết tinh từ trong vật phẩm trang sức không gian của Tiểu Ân hiện ra. Trong thần giới, đồng tiền mạnh này biến thành đồ vật không có giá trị nhất.

Trước mặt Tiểu Ân, thần lực kết tinh vỡ tan, từng đợt năng lượng tỏa ra bị Tiểu Ân diên cuồng hấp thu, dừng mảnh tiền vào cơ thể hắn.

Toàn bộ quá trình nhìn thì vô cùng phức tạp nhưng trong tay Tiểu Ân lại trở nên thuận buồm xuôi gió.

Tín ngưỡng lực khổng lồ tiến vào trong cơ thể Tiểu Ân không ngờ tiến vào hai loại chất lỏng.

Cỗ năng lượng to lớn này nhảy vào bên trong hỗn hợp chất lỏng, lập tức bị trì hoãn.

Từ từ, tín ngưỡng lực thay đổi, giống như dòng nước bình thường, chỉ có điều mang theo một độ dính lớn.

Cùng lúc đó, phạm là chỗ bị chất lỏng dính chạm phải, năng lượng bắt đầu có biến dị mới. Giống như muối và dầu hòa vào nước mà không bị hòa tan. Sau khi có thuốc dẫn, muối biến thành nước trở thành vấn đề dễ dàng.

Đầu tiên, tín ngưỡng lực dung nhập vào bên trong năng lượng của cả hai. Sau đó tín ngưỡng lực không ngừng gia tăng, hai loại năng lượng có tính chất khác nhau bắt đầu chân chính dung hợp.

Trong lòng Tiểu Ân xuất hiện cảm giác hưng phấn và cảm giác mệt mỏi.

Đó là cảm giác nhìn thấy thắng lợi ở trước mắt.

Tuy hắn không định nhớ lại điều gì nhưng hắn biết, lần này mình bế quan chắc chắn đã mất mấy năm.

Tu vi tăng lên thì thời gian tu luyện gia tăng. Muốn một bước mà lên trời là chuyện không có khả năng.

Mấy năm cố gắng mất thấy sắp hoàn thành, trong lòng Tiểu Ân tự nhiên cảm khái.

Trong lòng khe động, Tiểu Ân rời khỏi cảnh giới thời gian đứng im, ở trong cảnh giới này lâu sẽ tạo thành gánh nặng lớn đối với thân thể. Tiểu Ân tự nhiên không hy vọng xuất hiện điều gì ngoài ý muốn, sắp thành công, hắn càng cẩn thận, không thể thất bại ở giây phút cuối.

Liên tiếp vài ngày, Tiểu Ân dồn toàn bộ tâm tư, rốt cuộc cũng dung hợp thành công toàn bộ năng lượng.

Hai kiện thượng cổ thần khí cứ như thế biến mất, trở thành một bộ phận bên trong thân thể hắn, biến thành một năng lực nào đó trong bán thần vực lực lượng.

Hơn nữa khiến Tiểu Ân ngạc nhiên và vui mừng đó là, bán thần vực lực lượng của hắn không biến thành bảy thuộc tính như dự tính mà biến thành tám thuộc tính bán thần vực.

Khi tế luyện tám thuấn và tị thủy châu, hai kiện bảo bối hợp thành một bộ thượng cổ thần khí. Nhưng khi chúng bị cô đọng vào trong bán thần vực của Tiểu Ân, hai kiện bảo bối lập tức phân giải, tăng thêm hai loại thuộc tính khác nhau trong bán thần vực.

Rời khỏi hang động sau nhiều năm, Tiểu Ân ngửa đầu nhìn trời, nhìn mặt trời do vạn năm quang nguyên chỉ vương biến thành, hào tình trong lòng dâng lên vạn trượng.

Tuy bây giờ hắn không phải thần linh nhưng trong lòng hắn đã có ý niệm khiêu chiến thần linh.

Day Ville xuất hiện bên cạnh hắn, nhìn Tiểu Ân, hắn vừa lòng nói:

- Không tồi, chúc mừng ngươi thành công.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía Day Ville có một tia tiếu nuối.

Thể chất khác nhau khiến Day Ville không thể trong thời gian ngắn bồi dưỡng năng lực phong hệ tới mức tận cùng, càng không nói đến chuyện luyện thành một thể.

- Hiện tại, ngươi muốn làm gì?

- Hiện tại sao

Khóe miệng Tiểu Ân nở nụ cười tươi:

- Có lẽ ta sẽ tới chỗ thần quý?

- Chỗ thần quý? Ngươi muốn tới nơi đó?

- Đúng, chỉ có nơi đó mới có thể thử nghiệm thực lực chân chính của ta!

467. Chương 50: Vùng Đất Thượng Cổ

Trong thần giới, một quốc gia chính là một tinh cầu, có thể sử dụng tín ngưỡng lực để mở rộng vô hạn, ở trong đó, có thể tùy ý bố trí quốc gia theo ý của người.

Tuy nhiên ở trong đó là nơi nguyên thủy nhất là nơi cá lớn nuốt cá bé.

Một khi thần quốc sụp đổ, đại biểu cho việc một thần linh ngã xuống.

Trong vũ trụ bình thường, sự cường đại của thần linh dường như vĩnh hằng. Nhưng ở trong thần giới, thần linh phải chịu đựng khảo nghiệm sinh tồn.

Do các loại nguyên nhân khác nhau mà ở chỗ nào cũng có thần linh ngã xuống, thần quốc bị tổn hại nhiều không đếm xuể.

Phần lớn thần quốc sau khi thần linh ngã xuống, sau ngàn năm sẽ rơi vào khu vực tử điện, hoàn toàn bị hủy diệt. Tuy nhiên cũng có một số thế giới bị tổn hại được người hữu tâm giữ lại, biến thành thứ nổi danh ở chợ đen thần giới.

Mấy ngày nay, nơi truyền tống tới chợ đen có một người đàn ông vạm vỡ, bộ mặt thì thô. Vóc dáng của hắn cực cao, cả người tràn ngập cơ bắp, biểu hiện lực lượng cường đại ẩn chứa trong đó.

Đồng thời trên người hắn cũng có một cỗ hơi thở thần thánh. Đây là hơi thở của thần linh, nói rõ hắn là một người được thần linh chúc phúc.

Tuy nhiên cũng không có nhiều người có hứng thú liếc mắt nhìn hắn. Đối với những người sống và công tác ở nơi này thì thú nhân ở thần giới có nhiều lắm.

Thanh niên to cao dạo một vòng trong chợ đen, giống như lần đầu tiên tiến vào nơi này nên có chút xa lạ.

Rất cuộc, hắn lựa chọn tiến vào một kiến trúc hình tròn to lớn. Bên ngoài kiến trúc có một đóa mây màu đen, đó là ký hiệu của tất cả thần linh hắc ám hệ.

Sau khi tiến vào bên trong kiến trúc, thú nhân dùng ánh mắt tò mò dạo một vòng.

Nơi này không ngờ là một quán rượu. Chẳng qua trong quán rượu đầy những khách nhân cổ quái. Có những thú nhân cao lớn còn cường tráng hơn cả hắn. Cũng có nhiều sinh vật mà hắn không biết tên. Thậm chí còn có vong linh ma pháp sư khủng bố.

Từ bên ngoài nhìn vào thì kiến trúc hình tròn này không lớn. Nhưng sau khi tiến vào trong, hắn mới biết, không gian bên trong không ngờ lớn hơn sự tưởng tượng của hắn.

Không hỏi cũng biết, nơi này đã trải qua cải tạo của ma pháp không gian hệ nên mới rộng lớn như thế.

Chỉ có điều không ai biết người cải tạo là ai. Tuy nhiên căn cứ vào diện tích để suy đoán thì rất có thể là do một vị thần linh ra tay.

- Hắc, lần đầu tiên tới đây sao?

Bên người hắc xuất hiện một thú nhân, tên này hướng về phía hắc chào hỏi.

- Đúng vậy, lần đầu tiên tới.

Thú nhân thẳng thắn thừa nhận.

- Ha ha, thú nhân có thể tới nơi này đều là sủng nhi của thần thú đại nhân, ta gọi là Thái Sâm, người tên là gì?

- Tiểu Ân.

- Tên rất hay.

Thái Sâm nói, kỳ thật trong lòng hắc không thêm quan tâm tới tên tốt hay xấu.

- Cảm ơn, tên của ngài cũng rất hay.

Tiểu Ân nói.

- A...

Thái Sâm rõ ràng ngẩn ra, sau đó cười lớn, vỗ vai Tiểu Ân nói:

- Lần đầu tiên tiến vào chợ đen, người muốn làm gì? Mua bán đồ vật hay hỏi thăm tin tức, hay nhận nhiệm vụ? Ta xem người rất thuận mắt nên muốn giúp người.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười nói:

- Thật là tốt, ta muốn biết vùng đất thần quỷ ở chỗ nào.

- Vùng đất thần quỷ?

Sắc mặt của Thái Sâm lập tức trắng bệch, miệng hít vào một ngụm không khí lạnh, hắc dùng ánh mắt như nhìn người chết nhìn Tiểu Ân nói:

- Bằng hữu, người có biết vùng đất thần quỷ là nơi nào không?

- Biết, vùng đất thần quỷ là chiến trường của thượng cổ thần linh và thượng cổ quỷ ma, là không gian phong bế vĩnh viễn trong thần giới.

- Người đã biết, còn muốn tới nơi đó làm gì?

- Ta muốn tìm vài thứ nên phải vào đó.

Ngữ khí của Tiểu Ân kiên quyết.

Thái Sâm lắc đầu nói:

- Được rồi, dù sao mỗi ngày đều có đội ngũ tới vùng đất thần quỷ. Nếu người thật lòng muốn tới đó nên đi theo đội ngũ cùng hành động.

Hắc đứng lên, chỉ vào một phương hướng nói:

- Thấy cái bàn tròn đó không, những người đó ngày mai sẽ tới vùng đất thần quỷ, người tới đó đi. Có bọn họ dẫn đường, khả năng sống sót của người sẽ tăng lên.

Nói xong, vị thú nhân nhiệt tình này lập tức ly khai.

Tiểu Ân thu hồi ánh mắt. Hiện giờ hắc dùng hình tượng thú nhân xuất hiện trước mặt mọi người, cho nên nhất cử nhất động của hắc đều khiến người khác có cảm giác bùng nổ.

Trong vài năm giải khai đạo phong ấn cuối cùng trên thượng cổ thần khí. Tiểu Ân không ngừng sử dụng bán thần vực lực lượng, cho nên bán thần vực ở trong tay hắc đã đạt tới cảnh giới mới.

Thứ mà hắc khổng chế đã không còn gọi là cô đọng nhiều thuộc tính bán thần vực nữa. Giờ phút này hắc đã chân chính đem bán thần vực hợp làm một hũy đi. Giống như Cự Ma Thần phân liệt thành chín linh hồn, hắc cũng có thể vận dụng vài loại thuộc tính này một cách hoàn mỹ.

Bên trong vài loại thuộc tính, còn có bán thần vực ảo thuật cường đại. Dưới sự phối hợp của hắc và Nhất Hào, bán thần vực đã phát huy tới tuyệt đỉnh. Thêm vào ảo thuật trên người hắc, ngay cả Cự Ma Thần dưới tình huống không biết trước cũng chưa chắc đã nhìn ra được.

Cho nên hắc rất tin tưởng, chợ đen là nơi thần linh không dám tới, căn bản mình không sợ bị lộ.

Tới nơi mà Thái Sâm giới thiệu, quả nhiên có ba đội ngũ tuyển người tới vùng đất thần quỷ. Nhưng Tiểu Ân không có nhiều hứng thú, hắc không muốn ở cùng một chỗ với đám người này.

Tuy thực lực của những người này đều đạt tới cảnh giới truyền kỳ nhưng nhìn bộ dáng của bọn họ là biết: Nhiều nhất bọn họ chỉ đi dạo ở vòng ngoài của vùng đất thần quỷ mà thôi. Nếu muốn xâm nhập vào trong đúng là nói đùa mà.

Trong lòng hắc thầm than một tiếng, nếu không phải Cự Ma Thần không tiện ra mặt, vậy hắc hoàn toàn có được tin tức ở chỗ chúng thần, không cần tới chợ đen để hỏi thăm.

Vùng đất thần quỷ là tin tức hắc lấy được từ chỗ Hắc Long Vương.

Trong thần giới có rất nhiều di tích thượng cổ to lớn, có những nơi nguy hiểm như vùng đất thần quỷ.

Nơi đó tràn ngập nguy hiểm, ngay cả phân thân của thần linh cũng không dám tùy ý xâm nhập vào trong. Bởi vì ở đâu có thượng cổ thần linh chết trận thì nơi đó còn sót lại một nhóm thượng cổ yêu ma cổ quái. Nếu một khi gặp phải chính là phiền toái lớn.

Tuy nhiên nếu vận khí tốt, như vậy có thể tìm được thượng cổ thần khí ở nơi đó.

Chỉ cần còn được bảo quản tốt một chút, không giống như tiểu mộc kiếm sắp hỏng hoàn toàn thì đó là một khoản tài phú lớn.

Tất nhiên muốn tìm được vùng đất thần quỷ cũng không phải chuyện dễ dàng. Nếu không có ai chỉ dẫn, rất khó tìm được địa điểm chính xác trong không gian hư vô.

Trong lòng Tiểu Ân do dự, có nên gia nhập đội ngũ hay không. Nếu thực sự không có biện pháp thì đành phải gia nhập tạm thời, đợi sau khi tới nơi thoát ly là được.

Nhưng mà còn không chờ Tiểu Ân suy nghĩ thì một tiếng động chợt truyền đến.

Hắc tò mò nhìn xung quanh, thấy thần sắc tức giận của thú nhân Thái Sâm. Thái Sâm đang giằng co với vài tên thạch tượng quỷ cao lớn.

Ba tên thạch tượng quỷ này không phải con rối chiến tranh bình thường do ma pháp sư hắc ám hệ tạo ra. Từ trên người bọn chúng có thể cảm ứng được trong cơ thể bọn chúng có phong ấn linh hồn chân chính. Hơn nữa chủ nhân của những linh hồn đó là những chiến sỹ vô cùng lợi hại.

Đây là siêu cấp thạch tượng quỷ. Giống như hắc ám kỳ sỹ đều là sủng nhi của thần linh hắc ám hệ.

Bọn họ có uy lực cường đại, có khả năng miễn dịch cao với ma pháp. Ngay cả truyền kỳ bình thường, gặp phải siêu cấp thạch tượng quỷ cũng không muốn đối địch với chúng.

Nhưng trong mắt Thái Sâm không có chút sợ hãi nào, vẻ mặt của hắc hung ác, tranh luận với siêu cấp thạch tượng quỷ.

Tiểu Ân tự nhiên không đặt mấy sinh vật quỷ dị này ở trong lòng. Tuy nhiên đối với biểu hiện của Thái Sâm, hắc cảm thấy tò mò. Dù sao, người không sợ hãi và đối chọi gay gắt với siêu cấp thạch tượng quỷ - sủng nhi của thần linh hắc ám dường như không có nhiều.

Nghiêng tai lắng nghe một lúc, Tiểu Ân lập tức giật mình.

Hóa ra Thái Sâm là một kẻ mạo hiểm tư nhân. Hắc từng tìm được một ít vật phẩm ở vùng đất thần quỷ và bán chúng cho thạch tượng quỷ bậc cao. Nhưng do vật phẩm kỳ dị này nên hắc rước phải phiền toái.

Bởi vì chủ nhân của siêu cấp thạch tượng quỷ, một vị thần linh hắc ám hệ có hứng thú lớn đối với vật phẩm này nên hẳn hy vọng đạt được nhiều hơn.

Nhưng đám thạch tượng quỷ này, bất kể uy hiếp hay dụ dỗ, cũng không lay chuyển được Thái Sâm, Thái Sâm không muốn đi mạo hiểm.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn Thái Sâm, nghĩ tới thái độ vừa rồi của hắn, nếu không nghe được đoạn nói chuyện này, hẳn tuyệt đối không tin Thái Sâm từng một mình thám hiểm vùng đất thần quỷ.

Đối với việc Thái Sâm không trực tiếp nói cho mình biết vị trí, Tiểu Ân cũng không cảm thấy kỳ quái, cũng không vì thế mà cảm thấy tức giận.

Dù sao mới lần đầu tiên gặp mặt đã chỉ cho người khác biết tin tức quan trọng. Đó không phải kẻ ngu mà là quá ngu.

Mắt thấy đôi bên tranh chấp ngày càng căng thẳng, tính tình của đám siêu cấp thạch tượng quỷ cũng không tốt. Chúng đột nhiên kêu lên vài tiếng, Thái Sâm lập tức im lặng.

Mấy câu đó rõ ràng uy hiếp đúng điểm yếu của Thái Sâm. Cho nên thân thể cao lớn, khôi ngô của Thái Sâm không tự chủ lui về phía sau vài bước. Một lát sau, hắn cắn răng gật đầu một cái, đáp ứng chuyện này.

Vài tên siêu cấp thạch tượng quỷ đắc ý bỏ đi, về mặt cực kỳ cao hứng như vừa thắng trận trở về.

Tiểu Ân gãi đầu, trong lòng đầy nghi hoặc.

Hắn đã nhìn ra, Thái Sâm là một cao thủ cấp nguy thần lợi hại. Tuy không thể nhìn thấu bán thần vực của Thái Sâm có những thuộc tính gì nhưng Tiểu Ân tin tưởng, luận về thực lực, hắn tuyệt đối là một thượng cổ nguy thần.

Còn mấy tên siêu cấp thạch tượng quỷ kia, tuy thực lực không kém nhưng hơi thô cường đại nhất cũng chỉ đạt tới trình độ truyền kỳ mà thôi.

Nhưng đôi bên tranh chấp với nhau, tuy về mặt của đôi bên đều hung ác nhưng không có sát khí sắc bén. Bởi vậy có thể thấy được, bọn họ chẳng những quen biết mà còn rất quen thuộc.

Sau khi Thái Sâm đáp ứng, sắc mặt của hắn không tốt, lớn tiếng chửi vài câu. Một số người đang uống rượu bắt đầu bàn luận về hắn.

- Ôi, Thái Sâm thật đáng thương, bị những tên đó uy hiếp.

Một lão thú nhân nhẹ giọng thở dài.

Ánh mắt của Tiểu Ân thoáng nhìn qua, quan sát lão nhân. Đây là một lão nhân nhưng lão chỉ có thực lực ngũ tinh đại ma pháp sư.

Loại thực lực này nếu ở công quốc Louis, tự nhiên được người khác tôn kính. Nhưng ở trong thần giới, chỉ là tiểu nhân vật.

Trong lòng hơi động, Tiểu Ân cười tủm tỉm, tiến về phía lão nhân nói:

- Lão huynh, xin chào.

Lão thú nhân đứng một mình cả kinh, xoay người lại, đối mắt với Tiểu Ân, ánh mắt lập tức lộ vẻ hoảng hốt. Trong lòng hắn giật mình, đã coi Tiểu Ân là người thân duy nhất trên thế giới này. Thậm chí hắn còn chưa biết tên của Tiểu Ân nhưng lần đầu gặp mặt, cảm giác này rất chân thật khiến hắn không thể kiềm chế được.

- A, xin chào.

- Lão huynh, người biết chuyện về Thái Sâm sao?

Tiểu Ân thấp giọng dò hỏi.

Hắn nhẹ nhàng đi tới bên người lão thú nhân, trên người xuất hiện một trận năng lượng dao động nhỏ.

Năng lực khổng chế năng lượng khủng bố của hắn lập tức được thể hiện, cỗ năng lượng này không ngờ tạo thành một bức tường che trước mặt hắn, che giấu toàn bộ nội dung cuộc nói chuyện của bọn họ, người khác không thể nào nghe thấy. Hơn nữa điểm quan trọng đó là, sau khi hắn làm xong chuyện này, không hề kinh động tới bất cứ ai.

Lão nhân dường như do dự một chút, tuy nhiên nếu có cảm giác đối phương là thân nhân tri kỷ của mình, cuối cùng hắn nói:

- Thái Sâm là một dũng sỹ, từ mấy ngàn năm hắn đã thành công tiến giai thành ngụy thần. Nhưng qua mấy ngàn năm, hắn không cách nào tiến thêm một bước nữa.

Khóe miệng Tiểu Ân nở nụ cười không cho là đúng.

Nếu mấy ngàn năm qua hắn không tiến thêm được, như vậy Thái Sâm chỉ là một ngụy thần bình thường. Nhưng biểu hiện bây giờ của Thái Sâm rõ ràng là một cao thủ có nhiều thuộc tính.

Tuy nhiên đạo lý này không phải thử mà lão thú nhất tát mẫn nho nhỏ này có thể lý giải.

- Thái Sâm xuất thân từ quốc gia của một vị thần linh hệ hắc ám hỏa diễm. Tuy nhiên sau khi hắn sinh ra, hắn không tin ngưỡng vị thần linh đó. Sau khi trưởng thành, hắn rời khỏi quốc gia của vị thần linh kia, một mình phiêu lãng trong thần giới, trở thành một gã tát mẫn tự do.

Lão nhân tiếp tục nói:

- Thái Sâm rất thiện lương, người bình thường nếu thoát ly thế giới của thần sẽ vĩnh viễn không thể trở về. Nhưng cách vài năm Thái Sâm lại về đoàn tụ với cha mẹ vài ngày, vốn cũng không có chuyện gì nhưng thiên phú của hắn rất nhanh bị người khác phát hiện. Thực lực của hắn đề cao, vị thần linh kia bắt đầu coi trọng hắn.

Chân mày Tiểu Ân hơi nhướng lên, bên trong thần giới, ngoài thần linh và tín đồ còn có người tự do.

Cha mẹ của những người tự do là những người tử vong dưới hạ giới, dưới sự chúc phúc của thần linh lại một lần nữa tái tạo, trở thành tín đồ thành kính, sinh ra họ.

Một gia đình như thế sẽ xảy ra hai cục diện. Một là cả nhà đều trở thành tín đồ thành kính. Còn cục diện khác là có người có thói quen và lý tưởng khác, cuối cùng sẽ rời khỏi gia đình.

Chỉ có điều, theo Tiểu Ân được biết, toàn gia cùng tử vong phi thăng lên thần giới có không ít. Hơn nữa cha mẹ của Thái Sâm rõ ràng nằm trong số đó.

Tiến vào thế giới của thần, bởi vì không cần lo về vấn đề cơm ăn áo mặc, hơn nữa chất lượng cuộc sống còn tăng lên.

Lúc này thần linh sẽ cổ vũ các tín đồ sinh ra nhiều hài đồng. Những hài đồng này lớn lên trong hoàn cảnh này, giống như một tờ giấy trắng, rất dễ trở thành tín đồ trung tâm như cha mẹ chúng. Đây là một biện pháp gia tăng tín ngưỡng lực trong thế giới của thần.

Tuy nhiên không phải tất cả hài đồng đều hòa nhập vào trong đó.

Khi bọn họ năm mươi tuổi, nhất định phải rời khỏi chỗ dựa trong quốc gia của thần, trở thành người tự do nổi tiếng.

Người tự do trải qua ngàn, vạn năm phát triển, đã trở thành một phần không thể thiếu trong thần giới, mà trong số đó thì Thái Sâm là một người rất nổi bật.

Sau khi nghe lão nhân giới thiệu, Tiểu Ân hỏi:

- Tên thần linh kia thường xuyên bóc lột Thái Sâm sao?

- Cũng không tính là bóc lột. Lão nhân do dự một chút nói:

- Vị thần linh kia biết chức nghiệp chính của Thái Sâm là việc chuyên môn tới vùng đất thần quỷ sưu tầm bảo vật, cho nên hắn yêu cầu, ngoài những vật hữu dụng với Thái Sâm, những thứ còn lại phải bán cho hắn.

Giọng nói của lão có chút hâm mộ nói:

- Thần linh chính là thần linh, ra giá tuyệt đối không kém hơn chợ đen. Thái Sâm cũng không chịu thiệt.
- Nếu không chịu thiệt, vì sao người phải cảm thán cho vận mệnh của hắn?

Lão xấu hổ mỉm cười vài tiếng nói:

- Dù sao vị kia cũng là thần linh. Còn Thái Sâm là một kẻ mạo hiểm dũng mãnh có vận khí tốt, hắn thường tìm được những thứ tốt mà mạo hiểm đội khó có thể tìm được. Có vài thứ rất trọng yếu với thần linh. Một khi giao dịch mà có đồ vật gì quan trọng, tên thần linh kia lại cưỡng ép Thái Sâm tiến vào vùng đất thần quỹ một lần nữa, dùng mọi khả năng để mang hết những thứ đó về.

Tiểu Ân chần chờ một chút, hỏi:

- Thái Sâm có hay phản kháng không?
- Có, nhưng cha mẹ hắn đều là tín đồ của thần linh, hơn nữa còn là tín đồ trung tâm nguyện ý vì thần linh mà bỏ đi đứa con của mình.

Khi nói những lời này, khuôn mặt của lão nhân hiện lên vẻ bi thương. Tiểu Ân lập tức hiểu được, tình huống này không chỉ phát sinh trên người Thái Sâm. Trong thần giới, tình huống này rất bình thường.

Chỉ có điều phương pháp ứng phó của mỗi người khác nhau mà thôi. Có người rất dễ dàng chặt đứt mối quan hệ với cha mẹ, còn có người rất khó vượt qua cửa ải này. Rõ ràng Thái Sâm là điển hình của loại người sau.

Đàm luận một lúc, Thái Sâm đã tới trước mặt hắn, ôm một thùng rượu ngồi xuống.

Khóe miệng Tiểu Ân hơi nhếch lên, số lượng thùng rượu rất nhiều. Thậm chí còn vượt qua thể tích của Thái Sâm. Nhưng cái miệng lớn của hắn không ngờ uống hết toàn bộ rượu. Thật không biết làm thế nào hắn có thể nuốt vào trong bụng?

Người này, rất thú vị!

Thái Sâm uống hết rượu, sau đó ngênh ngang rời đi.

Tiểu Ân cũng không lập tức rời đi. Bởi vì hắn phát hiện, không chỉ có hắn hứng thú với thú nhân ngục thần này. Có ít nhất ba đội nhân mã bám theo Thái Sâm.

Mặc dù trong đám người này không có thượng cổ ngục thần tồn tại nhưng trong mỗi đội ngũ đều có từ hai ngục thần trở lên, rõ ràng chuyên dùng để đối phó Thái Sâm.

Tiểu Ân nhìn lão nhân đang mơ hồ, than nhẹ một tiếng, vỗ vào người lão, sau đó không nói hai lời rời đi.

Lão nhân mở mắt nhìn Tiểu Ân rời đi, trong lòng dường như mất mát. Tuy nhiên một lát sau, lão đột nhiên rung mình một cái, sắc mặt lập tức đại biến. Nhớ lại vừa rồi mình vô tư nói chuyện với Tiểu Ân, sắc mặt của lão lúc đỏ lúc xanh.

Chính mình trở nên nhiều chuyện từ lúc nào vậy. Tuy nhiên vừa tiếp xúc với đối phương, mình đã không thể khống chế được bản thân, chẳng phải nói người đó rất lợi hại sao.

Đột nhiên lòng bàn tay cảm thấy khác thường, lão nhân cũng là hạng người thành tinh, liếc mắt một cái, lập tức khóe mắt dựng lên. Hóa ra đó là vật phẩm trang sức không gian, hơn nữa trong đó có ba viên thần lực kết tinh trong suốt.

Thứ này đối với tự do pháp sư như lão là bảo vật quý hiếm.

Nhìn hướng Tiểu Ân rời đi, ánh mắt của lão thú nhân tát mãn tràn ngập màu sắc.

Tiểu Ân lững thững di chuyển trong chợ đen. Tuy nhiên tinh thần của hắn tập trung vào nhóm người đang theo dõi Thái Sâm.

Trong mỗi đội ngũ chỉ có hai ngục thần. Luận về thực lực không kém Tower Belli là mấy. Nhưng đáng tiếc là thực lực giữa bọn họ và Tiểu Ân chênh lệch quá lớn, căn bản không phát hiện được tung tích của Tiểu Ân.

Rất nhanh những người này rời khỏi chợ đen. Bọn họ thi triển ẩn thân thuật trên người, phi hành trong vũ trụ trống trải không bị người khác dễ dàng phát hiện.

Tiểu Ân cũng hành động tương tự nhưng ẩn thân thuật của hắn cao minh hơn. Trừ khi vận khí xui xẻo gặp phải thần niệm của thần linh, nếu không sẽ không có khả năng bị phát hiện.

Sau khi rời khỏi chợ đen, thậm chí Tiểu Ân còn nhìn thấy Thái Sâm. Hắn dường như uống nhiều lắm, cho nên thần trí không rõ ràng, không hề phát hiện mình bị người khác theo dõi, cứ như vậy bay về một hướng.

Trong lòng Tiểu Ân hoài nghi, tính cảnh giác của Thái Sâm kém như vậy, sao có thể là kẻ mạo hiểm ưu tú chứ? So với đánh giá của lão nhân thì rất khác. Hơn nữa những tên bám theo hắn, chắc cũng có cùng mục đích với mình, chắc đều tìm kiếm nơi tiến vào vùng đất thần quỷ.

Nhưng mình và Cự Ma Thần mới tới nên chưa biết. Nhưng những kẻ này sinh hoạt lâu năm ở thần giới, lẽ nào còn phải theo dõi.

Trong đầu xuất hiện ý niệm, ánh mắt của Tiểu Ân lập tức lộ vẻ vui mừng và ngạc nhiên.

Tranh chấp giữa siêu cấp thạch tượng quỷ và Thái Sâm dường như là vì một đồ vật quan trọng nào đó ở trong vùng đất thần quỷ. Mà Thái Sâm lại không ngừng từ chối. Tuy nhiên dường như chỉ có nhân tài như hắn mới lấy được thứ đó nên đám thạch tượng quỷ mới uy hiếp hắn như vậy.

Nếu đây là những nhân vật tới từ những thế lực khác nhau thì Tiểu Ân có thể xác định được rõ.

Thái Sâm chắc chắn phát hiện một vùng đất thần quỷ mới, không phải là những vùng đất thần quỷ đã được công khai.

Tuy cùng là vùng đất thần quỷ nhưng ai cũng biết được lợi ích của chỗ mới.

Tất nhiên vùng đất thần quỷ mới, khả năng gặp phải nguy hiểm cao hơn những nơi thần quỷ được tìm thấy trước vô số lần.

Từ từ, tốc độ của Thái Sâm nhanh hơn. Tuy không bỏ xa nhóm nguy thần đeo bám nhưng ít nhất cũng khiến những tên đeo bám cảm thấy áp lực.

Tuy nhiên rõ ràng những tên này đã có chuẩn bị. Bọn chúng lấy đạo cụ phi hành ra, cứ như thế nhìn về phương xa, thủy chung vẫn nắm giữ được hành tung của Thái Sâm.

Chỉ có điều hai đội nhân mã còn lại có vẻ chật vật hơn. Bọn họ bất chấp việc bại lộ thân phận, cứ như thế phóng toàn bộ lực lượng của mình.

Tiểu Ân khế tắc đầu, thật không biết bọn chúng nghĩ gì. Nếu đổi lại là hắn, sẽ vứt bỏ đám đồng đội không đủ thực lực, dùng mọi khả năng đeo bám mà không kinh động Thái Sâm. Nhưng những tên này lại ngược lại, quang minh chính đại hiện thân truy đuổi.

Tốc độ của đôi bên nhanh lên. Phi hành hết hai ngày, Thái Sâm mới hạ xuống một thế giới vượt đi của thần.

Thần giới tuy rộng lớn vô cùng, nhưng nơi này không phải vũ trụ chân chính.

Khoảng cách giữa các tinh cầu không lớn, cho nên chỉ bay mất hai ngày là có thể thấy một thần quốc.

Tất nhiên điều kiện tiên quyết là được người ta cho phép tiến vào. Nếu không không thể bàn tiếp nữa.

Thái Sâm đáp xuống mặt đất, lập tức khom người như con mèo, giống như một tia chớp biến mất tại chỗ.

Đây là bản lĩnh đặc thù của thú nhân. Tuy khổ người của hắn lớn, nhưng trên một số phương diện kỹ năng lại vượt xa người khác.

Ba đội ngũ truy đuổi lập tức đáp xuống. Thực lực giữa bọn họ không kém nhau là mấy. Người đứng đầu trong hai đội tỏa ra kim quang chói mắt. không ngừng oán giận chửi mắng.

Tiểu Ân hơi lảng nghe một chút, không khỏi mỉm cười.

Hai tên này không ngờ lại oán giận Thái Sâm, giận hờn dẫn bọn họ đi lòng vòng. Đường như cho rằng sau khi Thái Sâm thấy bọn họ phải lập tức dừng lại, đem vị trí ra vào báo cho bọn họ. Nếu không chính là đại nghịch bất đạo.

Hai nhóm người, mỗi nhóm có hơn mười người. Có người sắc mặt xấu hổ, cũng có người không nói lời nào nhưng ánh mắt không che dấu được tia khinh miệt. Chỉ có điều những người này che dấu rất tốt, không khiến hai người dẫn đội phát giác.

Nhưng cũng có một số người nịnh nọt, a dua mắng Thái Sâm, khiến bộ dáng của hai người càng bệ vệ hơn.

Tiểu Ân trợn mắt nhìn cảnh tượng này, thật sự không nghĩ ra được mình lại gặp được nhân vật cực phẩm như thế này ở đây.

Cẩn thận cảm ứng hơi thở trên người bọn họ, nhìn hào quang màu vàng chói mắt, Tiểu Ân có chút minh bạch.

Những người này chắc hẳn là hậu duệ của một vị thần linh. Bởi vì có huyết mạch thần linh, hơn nữa có quan hệ gần cho nên trên người bọn họ cũng có một bộ phận thần lực.

Nhưng dù là thế, thần lực cũng có giới hạn, không so được với thần cách và thần tính. Nhưng dựa vào thần lực, bọn họ tuyệt đối có địa vị cao hơn phần lớn mọi người.

Còn những người bên cạnh bọn họ, chắc hẳn là bảo tiêu hoặc người hầu. Có những người này bồi bạn, tự nhiên hai người cực kỳ kiêu ngạo.

Đang lúc nhân mã đôi bên lải nhải không dứt, đội nhân mã thứ ba rút cuộc khu trừ ẩn thân thuật, phi hành vào trong.

Những người này mặc lam bào, mặt trên có những tia sáng, sắc mặt của mỗi người không thay đổi, ánh mắt nhìn về phía trước giống như nhìn một đám vật chết.

Vừa nhìn thấy cách ăn mặc của những người này, hai đội nhân mã lập tức im lặng. Hơn nữa bọn họ không còn ý định khoe khoang.

Rất rõ ràng, bọn họ rất kiêng kỵ lam bào nhân.

Một lam bào nhân đi ra nói:

- Thái Sâm là của chúng ta, các người có thể rời đi.

Giọng nói lạnh như băng nhưng ẩn chứa niềm tin cường đại, không có đường nào để thương lượng.

Hai hậu duệ của thần tức giận, ngay cả đám cao thủ ở phía sau bọn họ cũng không kiềm chế được, sớm chuẩn bị tốt để ra tay.

Tuy nhiên hai vị công tử cao quý này rõ ràng là điển hình của loại nhân vật chuyên môn bắt nạt kẻ yếu.

Nếu chỉ có một mình Thái Sâm, bọn họ ỷ mình người đông thế mạnh, coi Thái Sâm là vật nằm trong tay. Nhưng đáng tiếc, số lượng lam bào nhân không chỉ hơn bọn họ, hơn nữa thực lực của những người này rất mạnh, dường như cao hơn bọn họ một bậc.

Trải qua tính toán chi tiết, tuy trong mắt hai người vẫn khó chịu nhưng đồng thời xuất hiện một tia sợ hãi.

Trong lòng Tiểu Ân cười thầm, đôi mắt chuyển động, đang định cấp cơ hội cho đôi bên hỗn chiến với nhau thì không gian giằng co giữa đôi bên đột nhiên có một tiếng nổ. Sau đó rất nhiều khói khuếch tán ra ngoài.

Bên trong khói đặc rõ ràng có độc tính mãnh liệt. Đôi bên đồng thời hét lên một tiếng, dưới tình huống này, muốn đặt mình ở ngoài cũng không được. Ngay lập tức, đôi bên hỗn chiến với nhau.

Dưới tình huống này, cho dù hai hậu duệ của thần có ý lui bước cũng gia nhập vào chiến đoàn. Hơi thở cường đại lưu chuyển, làn khói đen bạo phát, tình huống trở nên hỗn loạn.

Tiểu Ân nao nao, làn khói đen quỷ dị này không phải do hấn động tay động chân.

Thần niệm vừa chuyển, Tiểu Ân lập tức thấy bóng dáng của Thái Sâm. Khóe miệng của hắn khiến tim người khác đập nhanh. Hắn nhìn những người bị bao phủ trong làn khói màu đen, sau đó, hắn xoay người rời đi. Dùng tốc độ nhanh nhất bay khỏi mặt đất.

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, hóa ra hắn đã sớm bố trí. Nhân vật có tâm cơ như thế này đúng là sâu không thể lường được.

Thân hình khẽ động, Tiểu Ân lại một lần nữa bám theo. Với năng lực cường đại của hắn và Nhất Hào, việc bám sát Thái Sâm nhưng duy trì một khoảng cách nhất định là chuyện rất đơn giản.

Về ngoài của Thái Sâm thì thành thật nhưng bên trong lại gian trá.

Cho dù Tiểu Ân tự mình theo dõi, dọc đường có mấy lần suýt bị hắn cắt đuôi.

Hơn nữa dọc đường đi, Thái Sâm dừng lại ở bốn quốc gia bỏ đi. Mỗi lần đều rất cẩn thận khiến Tiểu Ân sinh cảm giác kính nể.

Rốt cuộc bốn mươi ngày, Thái Sâm dường như xác định đã bỏ rơi mọi người, động tác của hắn trở nên thoải mái.

Kỳ thật hắn thiếu chút nữa đã bỏ rơi được Tiểu Ân. Hắn lợi dụng không gian truyền tống, liên tục truyền tống bốn lần. Trong tình huống đó, dù là phân thân

của thần linh cũng bị hắn bỏ rơi.

Tuy nhiên điều đáng tiếc đó là hắn gặp phải Tiểu Ân.

Bản thân Tiểu Ân nắm giữ năng lực không gian hệ. Hơn nữa với năng lực tính toán chuẩn xác của Nhất Hào, đủ để hắn phác thảo lại đường truyền tống của Thái Sâm.

Cứ như thế bám theo, cuối cùng con mồi không thoát khỏi bàn tay hắn.

Chỉ có điều lần truy tung này tốn quá nhiều tinh lực. Nếu Thái Sâm tiếp tục chạy tiếp, chỉ sợ Tiểu Ân thực sự liệu lĩnh ra tay, trực tiếp bắt giữ và tra khảo Thái Sâm.

Sau bốn lần truyền tống, Thái Sâm tới bên trong một quốc gia vứt đi. Thần quốc này rõ ràng đã xuống dốc nhưng khiến người khác cảm thấy kỳ quái đó là thần quốc này không ngờ còn vận chuyển. Dường như có một cỗ lực lượng thần bí nào đó duy trì.

Thái Sâm chạy dọc theo một con đường lớn, tiến vào một kiến trúc to lớn.

Thân hình Tiểu Ân lặng yên xuất hiện, cứ như thế bám sát phía sau hắn mười thước, giống như âm hồn.

Thái Sâm không hề có cảm giác về sự tồn tại của Tiểu Ân. Hắn trực tiếp tiến về tầng hầm của kiến trúc. Tầng hầm của kiến trúc giống như một mê cung bịt kín.

Sau khi thấy cảnh này, trong lòng Tiểu Ân thở dài. Nếu không phải mình bám theo thì dù dùng mười năm cũng chưa chắc thuận lợi tìm ra.

Thái Sâm vô cùng quen thuộc đối với cảnh tượng trước mắt. Dưới sự khống chế của hắn, một đạo hào quang sáng lên, sau đó cảnh tượng trong phòng biến mất, biến thành một phòng băng lạnh lẽo.

Khi hào quang đạt tới cực thịnh, Tiểu Ân dùng phương thức thần không biết quỷ không hay lên vào trong.

468. Chương 51: Thương Thế Quỷ Dị Và Mở Cửa

Vùng đất thần quỷ không ngờ không phải nơi âm trầm quỷ khí giống như suy nghĩ của Tiểu Ân, ngược lại giống như thế giới của hệ thần linh Quang Minh, tràn ngập ánh nắng mặt trời.

Tuy nhiên vừa tiến vào nơi này, Tiểu Ân liền cảm ứng được.

Phía sau ánh dương quang cất giấu một hơi lạnh thấu xương.

Khí lạnh này cùng tồn tại với ánh dương quang trên đỉnh đầu, giống như thủy và hỏa ở cùng một chỗ khiến người khác có cảm giác quái dị không nói thành lời.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, hẳn có thể khẳng định nơi này tuyệt đối không phải chỗ thiện lương gì cả, nếu những người đó thực sự theo tới đây, chỉ sợ vĩnh viễn phải nằm ở nơi này.

Thái Sâm sớm xuất hiện trên một ngọn núi, dường như phát hiện ra điều gì đó, hẳn nhìn về phía Tiểu Ân, trong đôi mắt của Thái Sâm lóe lên sát khí lạnh như băng, chỉ có điều dù hơi thở của hắn có khủng bố tới cỡ nào thì Tiểu Ân vẫn phát giác một tia sợ hãi trong ánh mắt của hắn.

Có thể vô thanh vô thức bám theo tất nhiên khiến Thái Sâm kinh sợ.

Tiểu Ân biết, đó là do hắn tiến vào phòng trong thời khắc cuối cùng nên mới khiến đối phương cảnh giác, muốn tiếp tục giấu giếm đối phương là chuyện không thể.

Duỗi tay lên, thân hình Tiểu Ân liền xuất hiện trong tầm mắt của Thái Sâm.

Thấy trang phục thú nhân của Tiểu Ân, ngay cả Thái Sâm cũng phải sửng sốt.

Hắn không ngờ, kẻ có thể đi theo mình lại là người hẳn chỉ dẫn, nếu sớm biết người này có bản lĩnh thần kỳ như thế Thái Sâm đã không tự tìm phiền toái.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười nói:

- Thái Sâm, người chạy thật nhanh.

Thái Sâm cười khở, ánh mắt phức tạp nhìn Tiểu Ân nói:

- Không ngờ ta lại nhìn nhầm, Tiểu Ân các hạ ít nhất có tu vi ngụy thần.

Tiểu Ân yên lặng cúi đầu nói:

- Không tồi, chỉ có điều còn xa mới sánh bằng các hạ.

Sắc mặt của Thái Sâm hơi lạnh lại nói:

- Người nói vậy có ý gì?

Tiểu Ân nhún hai vai nói:

- Chỉ sợ người cô đọng không chỉ có hai thuộc tính, nếu ta không nhìn nhầm, người đã tiến vào cảnh giới thượng cổ ngụy thần, vượt xa ngụy thần bình thường.

Sắc mặt của Thái Sâm ngưng trọng, tuy hắn đoán thực lực của Tiểu Ân rất cao nhưng hiện tại xem ra, phỏng đoán của hắn có chênh lệch lớn.

Dù sao có thể nhìn thấu hắn, biết hắn là thượng cổ ngụy thần, quả thật không có nhiều người.

Thân thể của Thái Sâm chậm rãi đứng thẳng lên, cốt cách trên người mơ hồ rung động, dường như cao thêm vài phân, áp lực tỏa ra cũng lớn hơn, nhưng tất cả uy áp đó sau khi tới gần Tiểu Ân, liền giống như một cơn gió thổi qua, căn bản không gây phiền toái gì cho Tiểu Ân.

Tiểu Ân mang tới cho hắn một cảm giác giống như không khí, bất kể hắn lợi hại thế nào, cũng không thể khiến không khí chịu áp lực.

Tiểu Ân hơi cảm khái, tiến vào thần giới, tùy ý gặp một người đã là thượng cổ ngụy thần cường đại, nếu là trước kia, Tiểu Ân không thể nào chống cự cỗ áp lực khổng lồ này, chỉ có thể dựa vào lĩnh vực lực lượng cường đại đem năng lượng của đối phương oanh tạc thành mảnh nhỏ mà thôi.

Nhưng sau khi hấp thu tám thuấn và tị thủy châu, bản thân vực của hắn xuất hiện thay đổi lớn, tuy rằng vẫn ngưng tụ thành bản thân vực lực lượng nhưng uy lực được đề cao lớn.

Hiện giờ hắn sử dụng năng lực né tránh đặc thù của tị thủy châu, dùng năng lực tự nhiên siêu cường để tránh uy áp của đối phương.

Sắc mặt của Thái Sâm trở nên khó coi, tuy còn chưa chính thức giao thủ nhưng hắn có dự cảm, mình không phải đối thủ của người này.

- Người rốt cuộc là ai?

Thái Sâm nhìn Tiểu Ân chăm chăm, lạnh lùng hỏi.

Về mặt của Tiểu Ân vẫn bình tĩnh như trước, nói:

- Ta chẳng qua chỉ là một người qua đường.

- Người qua đường?

- Đúng vậy là người qua đường.

Sắc mặt của Thái Sâm biến ảo, hắn có thể tìm được nơi này là nhờ cơ duyên, hiện giờ hắn không cam lòng chia sẻ bí mật này với Tiểu Ân, nhưng hắn biết, nếu mình muốn đánh chết đối phương, chỉ sợ kết quả cuối cùng là hắn không chịu đựng nổi.

Chỉ có điều phải chia sẻ bí mật này với người khác? Hơn nữa còn lo lắng bị hắn tiết lộ ra ngoài, đây đúng là chuyện không thể chịu đựng được.

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn hạ quyết tâm.

Gật đầu mạnh một cái, Thái Sâm tươi cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, nói vậy ngươi cũng có thể nhìn ra, đây là vùng đất thần quỷ chưa bị người khác phát hiện, trong này chưa chắc đã có thượng cổ thần khí, nếu may mắn không biết chừng gặp được thi thể và linh hồn của thượng cổ thần linh và thượng cổ yêu ma, địa phương tốt như vậy, chúng ta cùng nắm giữ, thế nào?

Khuôn mặt tươi cười của Tiểu Ân động lại nói:

- Thái Sâm, nếu ta không nhớ nhầm, đã có vài cổ thể lực chú ý tới ngươi, chẳng lẽ ngươi thực sự có thể tránh được sự truy tung của chúng sao?

- Tất nhiên.

Sắc mặt của Thái Sâm âm trầm nói:

- Chỉ cần ta không lộ diện, không ai có thể tìm được ta.

Khi hắn nói những lời này rất tự tin, không hề dừng lại chút lại, hiển nhiên đã sớm có đường lui.

Tiểu Ân tất nhiên không hỏi rõ vì sao hắn nắm chắc như vậy, tuy nhiên nếu người này là kẻ mạo hiểm nổi tiếng như vậy rất có thể hắn tìm được đạo cụ thượng cổ gì đó, tuy đạo cụ này chưa chắc là thần khí nhưng lại có công năng khó có thể tin nổi, có lẽ có thể khiến Thái Sâm thay hình đổi dạng, tránh được sự truy tung của mọi người.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân hỏi:

- Còn cha mẹ ngươi tín ngưỡng thần linh hắc ám thì sao? Chỉ cần ngươi trở về, nhất định sẽ bị lộ.

Khuôn mặt của Thái Sâm lộ thần sắc phức tạp, một lát sau, rốt cuộc hắn nói:

- Nếu ta đã quyết định thay đổi thân phận thì những chuyện trước kia không bao giờ tồn tại nữa.

Tiểu Ân ngẩn ra, trong lòng mơ hồ cảm thấy không thích hợp, hắn hoài nghi nhìn đối phương nói:

- Người định buông tha quá khứ, ngay cả cha mẹ cũng bỏ qua?

- Đúng, tuy nhiên không phải vĩnh viễn.

Thái Sâm lãnh đạm nói:

- Đợi thành tựu ngày sau của ta vượt qua tên kia, ta sẽ nhận tất cả tín đồ của hắn, ta sẽ khiến hắn hoàn toàn ngã xuống.

Trong lòng Tiểu Ân rung mình.

Hắn rút cuộc đã rõ vì sao mình lại cảnh giác Thái Sâm, hóa ra không ngờ trong lòng Thái Sâm có bí mật lớn như thế, tuy nhiên ngày sau Thái Sâm có thể làm được hay không là chuyện không thể biết trước được.

469. Chương 51: Thương Thế Quỷ Di Và Mở Cửa (2)

Tiểu Ân nói:

- Vì sao người nói cho ta biết?

Thái Sâm cười sang sảng nói:

- Ta nói ra vì để được sự tín nhiệm của các hạ, hy vọng được các hạ trợ giúp.

Hắn chỉ vào một ngách ở phía dưới nói:

- Ta từng ở trong này phát hiện một hang động bí mật, phát hiện hai khối thân thể thượng cổ nguy thần, nếu ta đoán không sai, bên trong chắc lưu lại tài sản của một vị thượng cổ thần linh, tuy nhiên với sức của một mình ta, không cách nào phá giải được cấm chế ở bên trong, nếu có thể được các hạ trợ giúp, ít nhất ta có tám phần nắm chắc, có thể thu được bảo vật ở bên trong.

Tiểu Ân lắng lắng nhìn đối phương, biểu hiện của Thái Sâm rất thành khẩn, bất kể là ánh mắt hay lời nói.

Nhưng Tiểu Ân cảm ứng nhạy bén, mơ hồ cảm ứng được nguy hiểm to lớn ở trong đó.

Ánh mắt của hắn dõi theo hướng đối phương chỉ, nơi đó là một dãy núi trung tâm, tuy được bao phủ bởi mặt trời chói chang nhưng khí âm hàn dường như cũng rất cường thịnh, dường như toàn bộ hàn khí trong không gian xuất phát từ nơi đó.

Trong lòng hắn khẽ động, lập tức hiểu nơi đó có quan hệ tới bí mật lớn nhất của vùng đất thần ma.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân nói:

- Tốt, ta tin người, tuy nhiên ta có một yêu cầu, nếu bên trong có thu được thứ gì có giá trị thì chúng ta chia đều, nếu có thượng cổ thần khí, ta muốn quyền được lựa chọn trước.

Khuôn mặt của Thái Sâm nhăn nhó:

- Vấn đề đầu thì không sao, nhưng quyền lựa chọn thượng cổ thần khí phải thuộc về ta, bởi vì ta đã thăm dò vài lần, đối với cơ quan ở bên trong có hiểu biết nhất định, nếu không có ta, người không thể trong thời gian ngắn thuận lợi tiến vào.

Tiểu Ân do dự nửa ngày, dường như suy nghĩ, một lúc lâu sau, thấy vẻ mặt kiên quyết của Thái Sâm, hắn mới khẽ thở dài:

- Được rồi theo ý của người.

Thái Sâm cười ha ha nói:

- Bằng hữu, chúng ta cùng đi.

Nói xong, hắn quay người, bay về phía địa phương kia, tuy nhiên khi hắn quay đầu, thoát khỏi tầm mắt của Tiểu Ân, khóe mắt của hắn lộ ra vẻ hung ác và sát khí sâm nghiêm.

Thung lũng phía dưới cách bọn họ không xa, rất nhanh bọn họ tiến vào bên trong một khe núi u tĩnh.

Ở trong này, ngoài thực vật cực kỳ dày đặc thì không xuất hiện sinh linh gì.

Càng tới gần, cảm giác giá lạnh càng đậm.

Dường như nhận ra nghi vấn và sự chần chừ của Tiểu Ân, Thái Sâm vội vàng nói:

- Tiểu Ân, nếu ta không tính sai, dưới đó chắc chắn cất giấu một kiện thượng cổ thần khí hệ băng nên mới có hàn khí như thế này.

Vẻ mặt của Tiểu Ân không tốt nói:

- Chỉ mong phía dưới có từ hai kiện thượng cổ thần khí trở lên, nếu không sẽ rất khó phân chia.

Thái Sâm phụ họa cười nói:

- Chỉ hy vọng là như thế.

Tiến vào trong thung lũng, nơi đó là một sơn động u ám, tuy bên trong không có ánh sáng nhưng đối với đám người Tiểu Ân, chút việc nhỏ đó không thành vấn đề.

Tiến vào sơn động, từ từ bước đi, Thái Sâm hạ giọng nói:

- Nơi này chính là nơi chứa thi hài của hai thượng cổ ngụy thần.

Tiểu Ân vùng tay lên, một chút hào quang sáng lên, tuy ánh sáng chỉ lóe lên một chút, nhưng bọn họ thấy được rõ tình huống trong động.

Trong này quả nhiên có hai thi hài, tuy hai người đã chết không ít năm, nhưng hài cốt của bọn họ vẫn có năng lượng dao động, bảo vệ thi hài bọn họ không bị nát thành vụn.

Chỉ cần nhìn điểm này là biết trước khi hai người chết, có được thực lực cường đại tới cỡ nào.

Thân thể của Tiểu Ân ngồi xòm xuống, cẩn thận xem xét.

Phía trên hai thi thể có một vết thương kỳ quái, vết thương đó là một vòng tròn nho nhỏ, đặc biệt vòng tròn ở phía trên đầu càng khiến người khác kinh sợ.

Vòng tròn lớn nhỏ không đều nhau, nếu lấy ánh mắt của Tiểu Ân để xem xét thì dường như đó là kết quả của vũ khí laser, nhưng tới gần để quan sát thì thấy vết thương tràn ngập hàn khí, hơn nữa xương cốt xung quanh vết thương dường như không phải bị thứ gì đó mạnh mẽ tấn công, dường như giống như một cửa động do trời sinh.

Trong đó có một cửa động lớn nhất, xuất hiện trên đầu một hài cốt, cửa động lớn khoảng nắm tay, màu sắc xung quanh cửa động tối đen, thật không biết vật nào tạo ra vết thương này.

Sắc mặt của Tiểu Ân cực kỳ ngưng trọng, không chỉ có hần nhìn không ra lai lịch của vết thương quỷ dị này, ngay cả cơ sở dữ liệu của Nhất Hào cũng không đề cập tới.

Do dự một chút, Tiểu Ân quay đầu nhìn Thái Sâm. Ánh mắt của hắn không nhìn về phía hài cốt mà quan sát phản ứng của mình.

Trong lòng không hiểu sao lại căng thẳng, Tiểu Ân hỏi:

- Thái Sâm, ngươi có biết hai người này tử vong như thế nào không?

Thái Sâm lắc đầu nói:

- Hai vị thượng cổ ngụy thần này có lẽ chạm phải thượng cổ thần linh chân chính, cho nên mới bị đánh chết.

Hắn thở dài nói:

- Thượng cổ ngụy thần à, cho dù kém cõi nhất cũng có ba bốn thuộc tính bán thần vực, cứ như thế chết đi, a.....

Tiểu Ân trầm mặc một chút hỏi:

- Thái Sâm, chẳng phải ngươi là thượng cổ ngụy thần sao?

- Ta?

Thái Sâm cười khở một tiếng nói:

- Tiểu Ân, chẳng lẽ ngươi không biết lai lịch của thượng cổ ngụy thần sao?

Tiểu Ân yên lặng lắng đầu.

.....

Trong lòng Thái Sâm vui vẻ, nếu Tiểu Ân không biết điển cố này, chắc hẳn cũng không biết rõ hai vị thượng cổ ngụy thần này chết vì thứ gì.

Hắn ho nhẹ một tiếng nói:

- Nghe nói thời kỳ thượng cổ thần linh thống trị, cơ sở học tập ma pháp của tất cả ma pháp sư là phải nắm giữ ba loại ma pháp trở nên, đợi cho bọn họ tiến giai ngàn năm truyền kỳ, tương tự có được ba loại thuộc tính linh vực, truyền kỳ chân chính cường đại, thậm chí có được chín loại thuộc tính linh vực.

Đôi mắt của Tiểu Ân mở lớn, hắn kinh ngạc hỏi:

- Chín loại thuộc tính?

- Đúng, tuy nhiên người như thế, ngay cả ở thời kỳ thượng cổ cũng giống như lông phượng, sừng lân, cơ bản hàng tỷ năm khó gặp được một người.

Thái Sâm tiếp tục nói:

- Tuy nhiên thời đó, chỉ cần tiến giai thành truyền kỳ, chắc chắn sẽ có từ ba loại thuộc tính trở lên, so với truyền kỳ hiện giờ, ha ha...

Hắn cười lạnh hai tiếng, ai cũng hiểu được hàm súc ẩn chứa trong đó.

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu rõ, hóa ra thời kỳ thượng cổ, truyền kỳ và ngụy thần mới chân chính hùng mạnh.

Hiện tại phần lớn truyền kỳ đều chỉ lựa chọn một thuộc tính, cho dù cửu tinh ma pháp sư song thuộc tính cũng rất hiếm thấy, thế mà ở thời đó, cửu tinh cường giả không có ba thuộc tính, thậm chí còn không dám ra ngoài gặp mặt người khác.

Tương tự với tỉ lệ truyền kỳ, tỉ lệ ngụy thần cũng như thế, ngụy thần cấp bậc thấp nhất cũng đã có ba loại thuộc tính bán thần vực, cao cấp nhất đạt chín loại thuộc tính bán thần.

Đây mới là thượng cổ ngụy thần chân chính, ngụy thần hiện giờ không thể nào so sánh với bọn họ.

470. Chương 51: Thương Thế Quỷ Dị Và Mở Cửa (3)

Trách không được khi Thái Sâm đề cập tới thượng cổ ngụy thần chân chính, giọng nói lại kính trọng như vậy.

Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn trong động, nơi đó đen tối, không có chút ánh sáng nào, chỉ có điều không biết vì sao, trong lòng Tiểu Ân có chút không yên, dường như phía trước có nguy hiểm to lớn.

Trong lòng hắn thầm hận, nếu Lhasa Lira ở đây thì tốt.

Tên đệ tử này của hắn, sau khi học bản thần thuật tiên đoán, quả nhiên tiến bộ như bay, vượt ngoài sự tưởng tượng của hắn, mượn dùng thần lực hồng hắc, thuật tiên đoán của hắn không hề kém linh vực cảm giác của Follett Wright.

Tuy nhiên nếu đã tới đây thì nhắc tới việc này cũng chẳng được gì.

Hắn khẽ mỉm cười nói:

- Thái Sâm tiên sinh, ngài vào trước đi.

Thái Sâm không biểu lộ gì, nghiêm mặt nói:

- Tốt, ta đi vào trước, tuy nhiên lát nữa khi phá cửa, cần người hỗ trợ.

Tiểu Ân gật đầu một cái, trong lòng kinh ngạc hay là cảm giác của mình sai lầm?

Thái Sâm cẩn thận di chuyển từng bước, động tác của hắn rất cẩn thận, không chỉ có mắt quan sát sáu hướng, tai nghe tám phương, ngay cả mũi cũng dùng.

Tiểu Ân nhăn mặt, có chuyện gì sao, không ngờ Thái Sâm bỏ qua thần niệm, thuần túy sử dụng tai, mắt mũi, miệng để dò đường, việc này đúng là lỗi thời.

Không chỉ có thế, trong cảm ứng của Tiểu Ân, Thái Sâm còn đồng thời kiểm chế hơi thở, chỉ lợi dụng khứu giác để tra xét.

Biểu hiện này khiến Tiểu Ân lạnh cả người, không biết trong hang động có đồ vật đáng sợ gì.

Đi suốt mấy giờ, kỳ thật hai người không có nhiều gánh nặng, chỉ có điều áp lực trong lòng càng ngày càng tăng lên.

Nhìn Thái Sâm, Tiểu Ân rất bội phục sự cẩn thận của hắn, chính vì tính cách này nên hắn mới là kẻ mạo hiểm nổi danh.

Tuy nhiên Tiểu Ân không ngờ, Thái Sâm cũng đánh giá Tiểu Ân không thấp, Thái Sâm có thể cẩn thận như thế là do hắn biết sinh vật phía trước là ai, phạm là người gặp phải nó, mười người thì có chín người chết, nghe nói vài vị thần vương tôn kính cũng bị loại sinh vật này hủy diệt phân thân và hình chiếu.

Tuy Thái Sâm tự phụ nhưng hắn biết, với tu vi của mình mà so với sinh vật đó không khác gì ma pháp học đồ so với truyền kỳ, căn bản không thể so sánh với nhau.

Nhưng nhìn Tiểu Ân thông thả di chuyển, không hề mất kiên nhẫn và không có chút bức bối, tự nhiên khiến Thái Sâm nhìn bằng con mắt khác.

Cứ như thế mang theo ý xấu tiến đi, rốt cuộc tới một con sông nhỏ trong động, chiều rộng của sông đạt khoảng mười thước, phía trên sông nhỏ có sương mù nồng đậm, Tiểu Ân hơi cảm ứng một chút, sắc mặt không khỏi có chút biến hóa.

Trong màn sương mù giá lạnh, hơi chạm phải một chút là cảm thấy lạnh lẽo như băng.

Cảm giác lạnh lẽo này, ngay cả hắn cũng ăn không tiêu.

Tuy nhiên phạm vi của sương mù tràn ngập sông nhỏ, hơn nữa khiến Tiểu Ân cảm thấy kinh ngạc đó là bên trong sông có nước chảy tí tách, không ngờ không có dấu hiệu kết thành băng dưới nhiệt độ cực thấp này.

Trong lòng hắn cảm khái vì sự thần kỳ của thiên nhiên, nếu không ở thần giới thì không bao giờ thấy được cảnh tượng kỳ dị như thế này.

Thái Sâm vô thanh vô thức tiến lên cầu đá, Tiểu Ân theo sát phía sau, mỗi một bước đi đều bắt chước ý hệt đối phương.

Kỳ thật đó chỉ là làm bộ mà thôi, Tiểu Ân đã sớm khiến thân thể của mình lơ lửng, chỉ có điều chỉ cách mặt đất một tấc, hơn nữa hắn che dấu rất tốt, ngay cả Thái Sâm cũng không phát hiện ra.

Dù đã tới nơi nhưng Tiểu Ân vẫn cẩn thận.

Sau khi vượt qua cầu đá, Thái Sâm khẽ gật đầu với Tiểu Ân, dường như thở phào nhẹ nhõm, Thái Sâm nói:

- Vận khí của chúng ta rất tốt, giữa sông không xuất hiện thượng cổ đông ma, nếu không chúng ta muốn bình an vượt qua phải mất một chút công phu.

Trong lòng Tiểu Ân thầm mừng, vượt qua người mới giải thích, không phải thú vị lắm sao.

Khuôn mặt hiện lên nụ cười không vui vẻ, Tiểu Ân nói:

- Thái Sâm, nếu lần sau đi qua đâu mà gặp phải nguy hiểm, xin người báo với ta một tiếng.

Thái Sâm liên tục xác nhận, xin lỗi vài câu, sau đó hai người tiếp tục bước đi.

Sau khi vượt qua con sông nhỏ vài trăm thước, thì thấy một cửa đá rộng thùng thình, Thái Sâm thở phào nhẹ nhõm nói:

- Chúng ta tới rồi, chỉ cần có thể mở cánh cửa này là chúng ta có thể có được bảo tàng của thượng cổ thần linh.

Giọng nói của hắn lộ ra vẻ tham lam và khát vọng mãnh liệt.

Điều này chứng minh, bên trong quả thực có bảo tàng.

Tiểu Ân trầm giọng hỏi:

- Ở ngoài bảo tàng, có lực lượng bảo vệ không?

- Không biết.

Thái Sâm cười khỏ nói:

- Tâm tư của thần linh rất khó đoán, càng không phải nói là thượng cổ thần linh, trời mới biết bọn họ sắp xếp cái gì để thử họ, tuy nhiên chắc là sinh vật lợi hại hoặc bảo vật cao cấp nào đó.

Tiểu Ân tiện tay chỉ về phía trước, trước mặt hắn có thêm một con tê ngư to lớn.

Đây là ma thú bị đóng băng, hắn tiện tay mua ở thành thị giao dịch, vốn định lấy ma hạch của tê ngư, tuy nhiên sau khi thực lực đề cao, hắn không quan tâm tới ma hạch này nữa.

Cho nên vẫn để nó ở trong không gian ngủ đông, cho tới hôm nay mới đem ra sử dụng.

Ánh mắt của Thái Sâm xuất hiện một tia kỳ dị, dường như trào phúng sự cẩn thận của Tiểu Ân.

Hắn đi tới bên phải cửa đá, nhẹ nhàng chạm tay lên cửa, nghiêm túc nói:

- Tiểu Ân, động tác của ngươi và ta phải giống nhau, cùng đưa ma lực vào trong cửa, hơn nữa phải cân đối, nếu mạnh yếu khác nhau, như vậy trong vòng trăm năm, chúng ta đừng mơ mở được cửa.

Tiểu Ân thấy hắn thận trọng, cũng cẩn thận gật đầu.

Hai người đem ma lực quán thấu vào trong, rất nhanh tràn ngập toàn bộ cánh cửa.

Một lát sau, âm thanh ù ù truyền ra, cánh cửa thông thả mở ra.

471. Chương 52: Thượng Cổ Hung Vật (1)

Nhưng chính giây phút này, Thái Sâm dùng tốc độ nhanh nhất trong đời, tay hắn dùng một tư thế cổ quái mở cửa ra, cánh cửa không ngờ mở ra, lộ ra một bóng người.

Lúc này Tiểu Ân mới chú ý tới, hóa ra cánh cửa này chỉ có một thước, cho dù vài người từ giữa đi vào cũng rất chật.

Trong nháy mắt, Thái Sâm đã lao vào, toàn thân hắn muốn lao vào bên trong cửa động.

Chỉ còn một chân ngoài động, bất ngờ cả người hắn dừng lại.

Một cỗ lực lượng cường đại không thể kháng cự trong nháy mắt vây khốn hắn.

Là một ngụy thần hơn nữa còn tu luyện tới tiêu chuẩn của thượng cổ ngụy thần, Thái Sâm tất nhiên hiểu cảm giác này đại biểu cho cái gì.

Tiểu Ân sử dụng bán thần vực lực lượng để giam cầm hắn.

Trong lòng hắn lạnh lẽo cười, nếu Tiểu Ân sử dụng thủ đoạn khác, có lẽ hắn còn kiêng kỵ vài phần, nhưng giam cầm sao, cho tới bây giờ hắn chưa bao giờ sợ.

Dùng bán thần vực giam giữ cao thủ cùng giai không phải là chuyện dễ dàng, giống như hai người có cùng thực lực, nếu một người dùng thuật giam cầm còn một người dùng năng lượng để thoát đi thì chắc chắn người thoát đi sẽ chiếm thế thượng phong.

Trừ khi thực lực cao hơn đối phương hai, ba bậc, nếu không muốn thành công giam cầm người khác là chuyện không có khả năng.

Cho nên, trong nháy mắt hắc đề tụ toàn bộ bán thần vực, dùng toàn lực để rời đi.

Nhưng vẫn bất động, không ngờ bất động.

Ánh mắt của Thái Sâm lộ vẻ kinh hãi gần chết, bản thân hắc đề là thượng cổ ngục thần có ba thuộc tính, từ khi nào trong thần giới xuất hiện một kẻ vô danh có năm thuộc tính?

Ý nghĩ này vừa mới lóe lên trong đầu hắc đề, thì thân thể của hắc đề bị ném lên, sau đó ánh mắt của hắc đề hoa lên, bóng dáng quen thuộc của Tiểu Ân đã tiến vào trong cửa đá, sau đó cửa đá đóng chặt lại, không để lại một khe hở nào.

Sau đó, lực lượng giam cầm Thái Sâm mới chính thức biến mất.

Thái Sâm ở giữa không trung, chợt hét lên một tiếng kêu thê lương tuyệt vọng, dường như sắp gặp phải chuyện khủng bố.

Tiểu Ân do dự một chút, thả thần niệm ra ngoài, nhưng giây phút này, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện một chuyện, tinh thần ý niệm của hắc đề chạm phải cửa đá, không ngờ trên cửa đá có lực lượng thần bí.

Theo hiểu biết của hắc đề, dường như không có lực lượng nào có thể thẩm thấu vào bên trong thần niệm nhưng sự thật này lại khiến hắc đề khó hiểu.

Chẳng qua hắc đề chỉ thoáng dừng lại một chút, lập tức dùng tốc độ nhanh nhất, phóng thần niệm ra bên ngoài.

Rốt cuộc Tiểu Ân thấy một cảnh tượng mà cả đời hắc đề vĩnh viễn không thể quên.

Không gian vốn vô thanh vô thức không ngờ hiện ra vô số điểm đen.

Những điểm đen đó lớn nhỏ khác nhau, trong đó có điểm nhỏ như con kiến, điểm lớn nhất không ngờ giống như quả bóng rổ, những điểm đen đó hiện ra, hợp thành một đại quân màu đen mênh mông vô bờ.

Tuy Tiểu Ân chưa nhìn thấy những điểm đen đó được lưu truyền trong điển cổ hay nghe nói qua trong truyền thuyết, nhưng hắc đề hiểu, những điểm đen đó cường đại hơn hắc đề mình.

Nêu thả bọn chúng ra, chỉ sợ cả toàn bộ thần quốc đều gặp phải một trường tai kiếp.

Trong lòng Tiểu Ân lạnh lẽo, hắc đề lập tức hiểu, hóa ra Thái Sâm biết một khi mở cửa sẽ thả những điểm đen đó ra, cửa đá có năng lực ngăn cản điểm đen, như vậy chỉ có một nơi để ẩn nấp.

Không ngờ Thái Sâm nhẫn nại sâu như thế, cho tới giây phút cuối cùng mới bại lộ ý đồ của mình, may mà mình sớm để phòng, vừa thấy động tác của hắc đề đã đoán được dụng ý của hắc đề, nếu không người đang ứng phó với những điểm đen đó chỉ sợ là mình.

Trong cảm ứng của Tiểu Ân, bản thân Thái Sâm sau khi tự do, lập tức không nói hai lời, xoay người bỏ chạy, với tư vị thượng cổ ngục thần của hắc đề, không ngờ lại e sợ như thế, không dám ngăn cản, bởi vậy có thể thấy được sự đáng sợ của điểm đen.

Nhưng mà khi hắc đề dùng tốc độ điên cuồng bỏ chạy ra ngoài khoảng vài trăm thước, tới trước cầu đá thì chợt dừng lại.

Phía trên cầu đá có thêm một quái vật to lớn màu trắng.

Thể tích của nó to lớn, chỉ dùng một bàn tay là chặn được cầu đá, phàm là những nơi nó tiếp xúc đều có thêm một lớp băng dày.

Vừa thấy bộ dáng của nó, Tiểu Ân lập tức cảnh giác, nếu hắc đề không lầm thì đây là thượng cổ đông ma (băng ma) hàng thật giá thật.

Nghe nói một khi băng ma xuất hiện, lập tức sẽ đóng băng ngàn dặm dù nhiệt độ ở nơi đó có như thế nào. Tuy nhiên đó cũng chỉ là một truyền thuyết mà thôi, bởi vì nghe nói loại sinh vật khủng bố này sớm bị thượng cổ thần linh truy sát, tuyệt chủng vô số năm.

Không phải thượng cổ thần linh nổi lòng từ bi mà do băng ma quá quý giá, bất kể là da, ma hạch, đôi mắt hay bản tay của nó, nói cách khác mỗi phần cơ thể của nó đều là trân bảo, tuyệt đối có thể khiến tu vi của người khác tăng lên.

Điều này đối với sinh linh đứng trên đỉnh thế giới có lực hấp dẫn không thể chống đỡ nổi, cho nên tuy băng ma lợi hại nhưng vẫn lâm vào cảnh tuyệt chủng.

Ngay từ đầu Thái Sâm có nói trên con sông nhỏ có tồn tại băng ma, tuy nhiên Tiểu Ân vẫn nửa tin nửa ngờ, nhưng chính mắt nhìn thấy sự khủng bố của thượng cổ băng ma, trong lòng hắn chấn động.

Sau khi thấy băng ma, sắc mặt của Thái Sâm trắng bệch, căn bản không còn chút huyết sắc nào cả.

Nhưng động tác của hắn không chần chừ, thân thể đột nhiên biến lớn, biến thành một cự mãng đỏ như huyết ngọc, cự mãng vừa mới xuất hiện, trên người nó lập tức rạn nứt, tỏa ra máu tươi nồng đậm.

Cả không gian tràn ngập máu tanh.

Cự mãng quyết tử chiến, quyết không lùi bước.

Khuôn mặt Tiểu Ân hơi run rẩy, trong lòng chấn động.

Đối mặt với thượng cổ băng ma có hung danh hiển hách, Thái Sâm không hề do dự trực tiếp kết hợp với linh vật của mình và lập tức dùng thủ đoạn bạo huyết, không tiếc thương tổn ảnh hưởng tới ngày sau, chỉ muốn mở đường máu.

Khí thể tuy gia tăng nhưng nói cách khác, trong lòng Thái Sâm không sợ thượng cổ băng ma bằng những điểm đen ở phía sau.

Nếu không như thế, hắn cũng không quyết đoán như vậy.

Là một vị thú nhân sát mãn tiến giai tới cảnh giới thượng cổ nguy thần, sau khi hắn bộc phát hết tiềm năng, ngay cả thượng cổ băng ma cũng không dám tranh phong.

Bàn tay to đang ngăn cản cầu đá lập tức rút trở về, tuy nhiên bạch quang chợt lóe lên, nước sông lập tức bốc lên cao, tràn đầy cầu đá.

Nước sông trong suốt, không ngờ không có tạp chất, nhưng giờ phút này nước sông trong suốt lại trở nên khủng bố.

Thái Sâm biến thành cự mãng, thống khổ kêu gào, nhưng giờ phút này hắn không hề do dự, tiến vào trong làn nước lạnh.

472. Chương 52: Thượng Cổ Hung Vật (2)

Tuy Tiểu Ân không biết nước sông lạnh tới cỡ nào nhưng hắn tin tưởng, bất kể đồ vật gì tiếp xúc với nước sông, chắc chắn sẽ bị đóng băng.

Thân thể cự mãng nhanh chóng biến thành màu trắng, như thế bị một khối băng bao trùm.

Nhưng màu đỏ lại xuất hiện lần nữa, không ngờ hắn không tiếc máu huyết trên người, dùng nhiệt độ trên người để hòa tan khối băng.

Nhờ đó mà tốc độ của cự mãng nhanh hơn, dùng tốc độ bình thường bay về phía trước, nhưng bay được nửa đường, thân thể hắn lại bị màu trắng bao phủ.

Lần thứ ba Thái Sâm thi triển huyết chú, phá tan trở ngại cuối cùng, mảnh băng vỡ tan, cuối cùng vượt qua cầu đá.

Nhưng làm được bước này, hắc đã như tên hết đà.

Liên tiếp ba lần kích thích huyết chú, toàn bộ năng lượng trong cơ thể hắc kích phát ra, nếu làm thêm một lần nữa thì không cần người khác động thủ, hắc cũng xong đời.

Nếu bình thường gặp phải thượng cổ băng ma, Thái Sâm có vô số thủ đoạn để vượt qua, tuy không thể đánh lại, nhưng không phải không có cơ hội chạy trốn, đặc biệt rõ ràng nhìn thấy nước sông giá lạnh bốc lên, nếu là bình thường hắc sẽ không lao vào, nhưng lần này hắc không tiếc tinh huyết, liều mình lao vào.

Nhưng hôm nay khác, sau lưng có truy binh đáng sợ nên hắc dùng mọi khả năng, chỉ cầu trong khoảng thời gian chạy khỏi đây, cho nên hắc mới lựa chọn như thế.

Thượng cổ băng ma nhìn Thái Sâm chặt vật không chịu nổi, mắt nhìn những điểm đen chen chúc trên cầu đá, không ngờ ánh mắt của nó lại lộ vẻ tiếc nuối, sau đó nó rất thức thời chui xuống dòng sông nhỏ, thân thể to lớn hoàn toàn ẩn núp trong đó, không bao giờ ngoi lên nữa.

Hiển nhiên, thượng cổ băng ma cũng biết những điểm đen đó là thứ gì cho nên nó buông tha Thái Sâm đã gần như kiệt sức, không muốn dây dưa với điểm đen.

Quá trình giao thủ giữa Thái Sâm và thượng cổ băng ma tuy thảm thiết nhưng diễn ra trong nháy mắt.

Khi thượng cổ băng ma né tránh, Thái Sâm bỏ chạy thì những sinh vật điểm đen kỳ dị bắt đầu hành động.

Chúng nó hướng tới con tê ngư bị đông lạnh ở trên mặt đất.

Con tê ngư đông lạnh này vốn Tiểu Ân dùng để thử, không ngờ lại phát huy tác dụng.

Những điểm đen lớn nhỏ khác nhau vây quanh tê ngư bị đông lạnh, nhưng chúng không tiếp xúc mà dừng lại.

Sau đó một thông đạo mở ra, điểm đen lớn nhất to như quả bóng rổ tạo một lỗ hổng lớn trên người tê ngư.

Khi điểm đen to như quả bóng rổ rời khỏi thân thể tê ngư, lập tức trên người tê ngư xuất hiện một lỗ hổng tròn như quả bóng rổ.

Quanh lỗ hổng không xuất hiện khe nứt nào, toàn bộ lỗ hổng giống như được điêu khắc một cách tinh xảo.

Hai mắt Tiểu Ân chợt ngưng tụ lại, rốt cuộc hắc hiểu được vết thương quỷ dị trên người hai thượng cổ nguy thần do ai gây ra.

Điểm đen bóng rổ sau khi rời khỏi thân thể tê ngư, vô số điểm đen trút xuống thân thể tê ngư.

Chỉ trong giây lát, tê ngư bị đông lạnh trên mặt đất hoàn toàn biến mất, không còn bất cứ dấu vết nào.

Số lượng điểm đen nhiều lắm, động tác lại nhanh, cho nên Tiểu Ân phát hiện sau khi tê ngư biến mất, số lượng điểm đen lại tăng lên.

Số lượng gia tăng này không đáng gì so với đại quân điểm đen.

Tất nhiên những điểm đen may mắn cắn nuốt tê ngư bị đông lạnh có dấu hiệu lớn lên, nhưng chỉ một chút mà thôi với lại trộn lẫn trong đại quân màu đen hỗn tạp, khiến người khác khó có thể nhận ra.

Sắc mặt Tiểu Ân mơ hồ trắng lại, trong lòng hắc hoài nghi.

Hóa ra điểm đen đó có đam mê đuổi cùng giết tận, nhìn tê ngư không còn thì cốt, vậy vì sao thi thể của hai vị thượng cổ nguy thần còn lưu lại được.

Hắc mơ hồ cảm ứng được trong này có vấn đề, mà vấn đề này chính là bí mật trong nơi ẩn nấp này.

Phần đông điểm đen sau khi giải quyết tê ngư bị đông lạnh, lập tức xuyên qua con sông nhỏ, dưới sự dẫn dắt của điểm đen bóng rổ bay về phía trước.

Trong thời điểm quan trọng, tự nhiên Thái Sâm dùng toàn lực để thoát thân.

Trong lòng hần vô cùng chua xót, vốn mình đã tính toán kỹ không ngờ lại tự vác đá đập trúng chân, kẻ xui xẻo cuối cùng lại là mình, mặc dù hần hận thấu xương nhưng giờ phút này chỉ biết chạy trốn chết.

Ầm ầm một tiếng nổ vang lên, cự mãng dường như hấp hối bay đi, chỉ để lại một bãi máu tươi.

Tất cả điểm đen bị âm thanh to lớn này ảnh hưởng, điểm đen bóng rổ dần dần bay ra ngoài.

Tiểu Ân nhìn những điểm đen rậm rạp che phủ cả bầu trời, trong lòng không biết có tư vị gì, tuy nhiên vấn đề là khi điểm đen rời đi, hần cũng không dám đi ra ngoài.

Nếu ở bên ngoài gặp phải điểm đen, Tiểu Ân đúng là không biết ứng phó như thế nào.

Nhất thời, trong lòng Tiểu Ân cảm thấy khó xử, bởi vì không ngờ hần cầu nguyện đám đen đó giải quyết Thái Sâm lâu một chút, hoặc hy vọng Thái Sâm trốn được một lúc, thậm chí trốn càng xa càng tốt...

Sau khi điểm đen cuối cùng bay đi, bên trong sông nhỏ xuất hiện biến hóa.

Thượng cổ băng ma ẩn núp bên trong sông nhỏ, cẩn thận lộ đầu ra.

Tiểu Ân có thể khẳng định nó có trí tuệ, không hề thua kém nhân loại, nếu không khí Thái Sâm đã kiệt sức lại quyết đoán buông tha cho Thái Sâm, tránh mặt đại quân điểm đen.

Giờ phút này, sau khi thượng cổ băng ma lộ đầu ra, nhanh chóng quan sát xung quanh, dường như tính toán gì đó.

Nó nhảy mạnh lên, thân hình to lớn linh hoạt như một con vượn, tiến vào bên trong động.

Tiểu Ân lập tức rùng mình, có thể được điểm đen thủ hộ chắc là tinh phẩm của tinh phẩm, xem bộ dáng thượng cổ băng ma sợ hãi điểm đen như thất thế nhưng vẫn mạo hiểm tiến vào trong cửa động là biết vật phẩm trong đó có giá trị như thế nào.

Thần niệm của hần tiến vào trong, lập tức thu tất cả vào trong đầu.

Tuy ở trong tất cả là một mảnh hắc ám nhưng không thể nào ngăn cản được tinh thần ý niệm của Tiểu Ân.

Bên trong mảnh hắc ám, ngoài một nơi ra thì không có đồ vật gì đáng chú ý.

Đó là cái bàn cao ở giữa mảnh hắc ám, trên cái bàn có đặt một tấm bài tròn nhỏ có hào quang ảm đạm.

473. Chương 52: Thượng Cổ Hung Vật (3)

Trong nháy mắt, hần còn tưởng mình nghĩ sai.

Nhìn đại quân điểm đen, rõ ràng là sinh vật hắc ám hệ bậc cao, như vậy ở bên trong này phải là vật phẩm thuộc hệ thần thánh hắc ám mới đúng, nhưng kết quả hoàn toàn tương phản so với suy đoán, không ngờ là kiện bảo vật hệ quang minh.

Tuy nhiên đừng nói bên trong là bảo vật quang minh hệ, cho dù bên trong là vật phẩm rách nát, Tiểu Ân cũng quyết không buông tha.

Hần giơ tay nhẹ nhàng đẩy cửa đá, cánh cửa lại một lần xuất hiện.

Động tác của Tiểu Ân rất linh hoạt, tốc độ chân giống như tốc độ bay của đạn, bay vào trong cánh cửa.

Thượng cổ băng ma dường như cảm ứng được Tiểu Ân, nó phản nộ kêu lên một tiếng, động tác trở nên nhanh hơn.

Nhưng so với Tiểu Ân, dù động tác của nó có mau thế nào cũng không nhanh bằng Tiểu Ân.

Thượng cổ băng ma nổi giận gầm lên một tiếng, nó đã tới bên cạnh cửa đá, nhưng lại không lấy được đồ vật, sự phản nộ trong lòng nó không cần nghĩ cũng biết.

Một cánh tay to lớn vỗ xuống cửa đá.

Cửa đá không biết được chế tạo từ vật gì, có thể ngăn cản được điểm đen đáng sợ nhưng không ngăn được cú đập của thượng cổ băng ma, cửa động lập tức sụp đổ.

Chỉ có điều dù trong con thịnh nộ, thượng cổ băng ma cũng không mất đi lý trí, nó không phá hư toàn bộ, không muốn đại quân điểm đen mất đi sự ước thúc.

Sau khi xả giận, thượng cổ băng ma mở chiếc miệng to của mình, một đạo hơi nước lập tức xuất hiện.

Nhiệt độ trong không khí lập tức giảm xuống, hơi nước còn chưa tới bên người Tiểu Ân, Tiểu Ân đã cảm thấy quần áo mình có dấu hiệu kết băng.

Khuôn mặt Tiểu Ân nở nụ cười khổ, nếu có thể quyết định, hắn không muốn giao phong với thượng cổ băng ma.

Nếu đúng như những gì ghi lại trong lịch sử, thực lực của thượng cổ băng ma hơn xa nguy thần, thậm chí ngay có thần linh có thực lực yếu cũng không làm gì được nó.

Bởi vì nó là thượng cổ ma vật chân chính, có uy lực nằm ngoài sự tưởng tượng của mình.

Từ từ bóng dáng của Tiểu Ân trở nên mơ hồ, khi hơi lạnh thấu xương tới gần, Tiểu Ân đã sớm sử dụng phương pháp trong nháy mắt di động, xuyên qua không gian tới bên con sông nhỏ.

Nhưng giây phút này, khuôn mặt tràn ngập ý cười của Tiểu Ân đột nhiên biến đổi, thân thể của hắn nhanh như tia chớp lùi về phía sau, lần này không ngờ không sử dụng trong nháy mắt truyền tống, nhưng hai mắt của hắn tập trung nhìn vào hư không, dường như trong đó ẩn chứa mối nguy hiểm to lớn.

Quả nhiên trong hư không xuất hiện một cái đuôi màu trắng, phía cuối cái đuôi có một cái gai nhọn màu đen.

Tuy không biết thứ này có tác dụng gì nhưng nhìn mũi nhọn này, mọi người có cảm giác như bị độc xà nhìn thẳng, không dám di động.

Thượng cổ băng ma từ phía sau chậm rãi chui ra, thần niệm của Tiểu Ân thoáng quan sát một chút, không khỏi thấy kỳ lạ.

Hình thể của thượng cổ băng ma tương tự như người khổng lồ nhưng có thêm một cái đuôi dài.

Tuy nhiên giờ phút này cái đuôi dài này đã bị cắt đứt, cái đuôi bị cắt đứt này xuất hiện trước mặt Tiểu Ân, chặn được lui của hắn, giống như trên hư không có một cánh tay khổng lồ chế chiếc đuôi, tình hình quỷ dị không nói thành lời.

- Nhân loại, đem đồ vật đó lưu lại, người có thể an toàn rời đi.

Một đạo âm thanh lạnh như băng vang lên trong đầu Tiểu Ân.

Tiểu Ân nao nao, hắn nhớ rõ, thượng cổ băng ma không phải thứ hiện lương gì.

Vì sao đột nhiên trở nên dễ nói chuyện như vậy.

Thần niệm chuyên động, phát hiện đôi mắt to như chuông đồng của thượng cổ băng ma đang lén nhìn về phía cầu đá.

Tiểu Ân lập tức hiểu, thượng cổ băng ma không phải tự nhiên tốt bụng mà do nó kiêng kỵ điểm đen.

Nếu không phải Tiểu Ân thể hiện năng lực không gian hệ, chỉ sợ thượng cổ băng ma đã sớm đóng băng mình để cướp bảo vật.

Cười ha ha, Tiểu Ân nói:

- Muốn ta giao ra đồ vật, cũng được nhưng ta có một điều kiện.

Thanh âm của thượng cổ băng ma có chút táo bạo nói:

- Điều kiện gì? ^^.

Tiểu Ân như đã dự liệu trước nói:

- Ta muốn dùng đồ vật này trao đổi một thứ trên người người.
- Tốt, ta đáp ứng người, người muốn gì?

Thanh âm của thượng cổ băng ma dường như không kiên nhẫn.

- Ta muốn ma hạch của người, da, nội tạng, đôi mắt, cái đuôi...

Tiểu Ân còn chưa nói xong, một tiếng rống giận vang lên, sau đó những hơi lạnh và chiếc đuôi nhọn đều hướng về phía Tiểu Ân.

Tất nhiên chiếc đuôi thần bí không lập tức đâm xuống mà lắc lư trên không trung, dường như lúc nào cũng có thể tiến hành trong nháy mắt truyền tống.

Đây là năng lực đặc thù của băng ma, chiếc đuôi có thể tự động nhận thức chuẩn mực tiêu, không sợ đối phương trong nháy mắt truyền tống, cũng có thể theo dõi sát từng giây một, tuy không thể đưa kẻ thù vào chỗ chết, nhưng cũng đoạt tuyệt khả năng thuận di của đối phương.

Nhưng lần này, Tiểu Ân không thuận di, không ngờ hắn làm ra một chuyện khiến thượng cổ băng ma không thể tin nổi.

Trước người hắn đột nhiên có thêm một đạo năng lượng, đạo năng lượng này rất kỳ quái, không có năng lực kháng cự gì, ngược lại có một cỗ lực lượng hấp thu.

Giống như thác nước, giống như mưa bụi cứ như thế biến mất trước mặt Tiểu Ân, giống như nước tiến vào trong một cái hang không đáy, không gbao giờ lưu lại gì nữa.

- Linh vực vô tận?

Giọng nói của thượng cổ băng ma tràn ngập ngưng trọng, rất hiển nhiên nó cảm thấy khó giải quyết năng lực này của Tiểu Ân, nếu thật sự Tiểu Ân có loại năng lực này, vậy hôm nay hắn muốn thuận lợi giết chết đối phương là rất khó.

Tiểu Ân cười ha ha nói:

- Không đáp lễ là chuyện rất mất lịch sự.

Một quyền của hắn vươn ra, trông rất bình thường.

Thượng cổ băng ma không hiểu ý của Tiểu Ân, thậm chí nó chưa từng nghe nói qua những điều này không ảnh hưởng tới việc nó cảm thụ một quyền của Tiểu Ân.

Khi Tiểu Ân đánh quyền này ra, nó đột nhiên có cảm giác.

Áp lực từ bốn phương tám hướng truyền tới, dường như trong nháy mắt muốn đè nát nó.

Hắn chợt quát một tiếng, sương trắng trên người bốc lên, khí lạnh cường đại trong nháy mắt bộc phát, toàn lực khếch tán ra bốn phía, nhưng khi nó vận dụng năng lượng tới cực điểm thì đột nhiên nó phát hiện, lực lượng của mình trong nháy mắt biến mất, khí đông lạnh của nó không ngờ không bùng nổ.

Đang lúc thượng cổ băng ma không lý giải được, đột nhiên cảm ứng được động tác của Tiểu Ân, nó kinh hô một tiếng nhưng không còn kịp nữa.

Tiểu Ân sử dụng linh vực lực lượng để quấy rối nó mà thôi.

Tuy Tiểu Ân rất tin tưởng linh vực lực lượng nhưng nhiều nhất chỉ tin tưởng mà thôi, hắn không nắm chắc có thể đè chết thượng cổ băng ma, cho nên hắn tập trung toàn bộ lực lượng, chờ khi lực lượng của băng ma phản chấn trở lại, dồn toàn bộ lực lượng lên chiếc đuôi quỷ dị.

Đuôi của thượng cổ băng ma tuy cường đại nhưng dưới một kích toàn lực của linh vực lực lượng vẫn không thể ngăn cản được.

Trong nháy mắt dưới áp lực cực lớn, chiếc đuôi của nó bị đè nát tạo nên một màn mưa máu.

Bên trong mảnh mưa máu, khoe mắt của Tiểu Ân liếc nhìn chiếc gai nhọn màu đen trên chiếc đuôi của thượng cổ băng ma.

Chiếc gai này không ngờ cứng rắn như thế, ngay cả lĩnh vực lực lượng của Tiểu Ân cũng không thể đè nát.

Trong lòng khê động, hần lập tức thu chiếc gai vào trong vật phẩm trang sức không gian.

Một tiếng gầm rú vang lên, một tầng giá lạnh lao về phía Tiểu Ân.

474. Chương 52: Thượng Cổ Hung Vật (4)

Không gian dao động, trong nháy mắt Tiểu Ân biến mất, lực lượng băng hệ chỉ xuyên qua tàn ảnh do Tiểu Ân lưu lại, ngoài việc vạch lên mặt đất một tầng băng dày thì không có thu hoạch gì.

Mất đi chiếc đuôi, thượng cổ băng ma giống như mèo bị cắt đuôi, hoàn toàn phát cuồng, nó không ngờ bỏ qua con sông nhỏ mà mình đã sống hơn mười vạn năm, đuổi theo Tiểu Ân.

Vừa mới đuổi theo trăm thước, liền thấy một bóng người tiến lại.

Tốc độ của bóng người cực nhanh, thượng cổ băng ma còn chưa định thần ngăn cản thì bóng người đó đã chui qua thân hình khổng lồ của thượng cổ băng ma.

Thượng cổ băng ma lập tức cảm ứng được một cổ hơi thở quen thuộc. Ánh mắt của nó đỏ lên lộ rõ vẻ phần nộ và thù hận, tuy nhiên màu đỏ trong mắt nó lập tức biến mất.

Bởi vì nó thấy được phía sau bóng người không ngờ có ba điểm đen.

Chỉ ba điểm đen mà thôi, nếu so với thể tích của thượng cổ băng ma thì quá thực chỉ như con rận so với con voi, nhưng sau khi thấy ba điểm đen đó, thượng cổ băng ma lập tức rung mình, lửa giận tràn ngập giống như bị dội một gáo nước lạnh.

Nó xoay người, dùng tốc độ nhanh nhất chạy về phía con sông nhỏ.

Người tức giận sẽ bạo phát tiềm năng, đem tốc độ đề cao lên, nhưng nhân loại gặp nguy hiểm uy hiếp tới tính mạng mới là lúc bộc phát tốc độ nhanh nhất.

Giống như Thái Sâm, sau ba lần dùng huyết chú, rõ ràng mệt mỏi muốn chết nhưng tốc độ chạy trốn vẫn không chậm chút nào.

Thượng cổ băng ma cũng như thế, dùng thấy tốc độ nó truy đuổi Tiểu Ân rất nhanh, nhưng gặp phải ba điểm đen, tốc độ chạy trốn của nó còn nhanh hơn.

- Bùm.

Rốt cuộc thượng cổ băng ma nhảy vào trong nước, không dám ngoi đầu lên, sau khi do dự nửa ngày, nó miễn cưỡng phát một tia thần niệm nhỏ ra ngoài, nó muốn nhìn kết cục của nhân loại cướp đoạt bảo vật từ tay nó.

Tiểu Ân vượt qua cầu đá, nhanh chóng tới bên kia cánh cửa, học theo động tác gõ của Thái Sâm, nhưng sau đó sắc mặt của hần đại biến.

Nơi này có hai cửa, trong đó có một cửa có thể né tránh điểm đen, nhưng đáng tiếc cửa động này đã bị thượng cổ băng ma đánh nát, không thể ẩn thân trong đó nên Tiểu Ân mới hy vọng vào cửa đá còn lại.

Nhưng gõ vài lần, Tiểu Ân phát hiện một sự thật, sau cửa đá không trống rỗng.

Xoay người, tị thủy châu lập tức xuất hiện trên người Tiểu Ân.

Tuy Tiểu Ân không muốn chạm trán với thượng cổ băng ma nhưng nếu lựa chọn điểm đen và thượng cổ băng ma, Tiểu Ân biết mình phải lựa chọn như thế nào.

Nhưng Tiểu Ân vừa lấy tị thủy châu, đôi mắt lập tức ngưng tụ.

Điểm đen trước mắt không chỉ có ba cái, chỉ hơi trì hoãn một chút, số lượng của chúng nó đã đạt tới con số trên trăm, hơn nữa khiến hắc kinh hãi đó những điểm đen đó không hề lộn xộn mà có kỷ luật, chúng xuất hiện ở trước và sau cầu đá.

Trong tình huống này, trừ khi Tiểu Ân trực tiếp thuận di vào bên trong con sông nhỏ, nếu không không thể tránh được công kích của điểm đen.

Tiểu Ân do dự một chút, không lập tức truyền tống trong nháy mắt, bởi vì hắn muốn thử một lần, xem điểm đen khiến cho thượng cổ băng ma và Thái Sâm sợ vỡ mặt lợi hại như thế nào.

Bán thần vực lực lượng trong nháy mắt phóng ra, lực lượng cường đại tách ra, linh vực cương như hợp nhất biến thành một vách tường không thể nào phá vỡ, nghênh đón hơn mười điểm đen.

Đôi bên trong nháy mắt va chạm với nhau, bức tường năng lượng của Tiểu Ân không hề nát được điểm đen, ngược lại chúng nó vui vẻ bay quanh.

Nhưng những điểm đen cũng không thể xuyên qua bán thần vực lực lượng của Tiểu Ân, đôi bên cứ như thế giằng co với nhau trên không trung.

Lúc này Tiểu Ân mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, nếu chỗ dựa lớn nhất của hắn không thể ngăn cản được điểm đen kỳ dị này thì hắn chỉ còn lựa chọn sử dụng trong nháy mắt truyền tống, mang tị thủy châu nhào xuống con sông nhỏ đối mặt với thượng cổ băng ma.

Tuy nhiên hắn không biết, khi điểm đen va chạm với bán thần vực lực lượng, thần niệm của thượng cổ băng ma tí nữa sụp đổ, điều này khiến thượng cổ băng ma ở trong đáy nước trợn tròn mắt, không thể nào tin nổi.

Hắn rất rõ điểm đen là vật gì, trên thế giới này có thứ có thể khắc chế điểm đen, nhưng người bình thường tuyệt đối không thể nắm giữ.

Không ngờ Tiểu Ân dựa vào thực lực của bản thân để làm điều này khiến thượng cổ băng ma không thể tin nổi.

Trong đầu nó xuất hiện vô số ý niệm, người này rốt cuộc là ai, hoặc là phân thân của vị thần linh cường đại sao?

Vài điểm đen không thể xuyên qua bức tường năng lượng của Tiểu Ân, lập tức chúng quát một tiếng, loại sóng âm này rõ ràng để triệu tập viện binh.

Quả nhiên, hơn trăm điểm đen hội tụ tới, tuy nhiên hiện giờ chỉ còn hơn trăm điểm đen mà thôi.

Tiểu Ân biết trong vô số điểm đen chỉ còn lại hơn trăm điểm đen ở lại đây, còn những điểm đen khác đã bị tên Thái Sâm xui xẻo dẫn đi.

Trên trăm điểm đen vừa mới tiếp xúc với bức tường năng lượng của Tiểu Ân, sắc mặt của Tiểu Ân lập tức biến hóa.

Những điểm đen đó không ngờ hấp thu năng lượng trong bức tường năng lượng của Tiểu Ân, dường như chúng nó không kiêng kỵ gì cả, bất kể năng lượng có thuộc tính gì cũng hấp thu.

Tiểu Ân giao thù với vô số người, lần đầu tiên mới gặp phải sinh vật cổ quái như thế này, hấp thu năng lượng trong bức tường năng lượng của người khác, hắn chưa bao giờ nghe qua chuyện này.

Hắn lập tức hiểu, mình gặp phải phiền toái lớn.

Cảm thụ năng lượng trên người không ngừng mất đi, càng đáng sợ hơn là những điểm đen đó không ngừng ngày càng lớn lên.

Tiểu Ân từng nhìn quá trình, điểm đen hấp thu tê ngư bị đông lạnh, biết thể tích của điểm đen càng lớn thì thực lực càng mạnh.

Những điểm đen đó hấp thu năng lượng của Tiểu Ân nên biến lớn, ngược lại hắn mất năng lượng nên suy nhược, nếu kéo dài, chỉ sợ hắn phải bó mạng tại đây.

Về mặt Tiểu Ân ngưng trọng, thuộc tính năng lượng trên người hắn chợt chuyển biến, từ bức tường năng lượng đột nhiên biến thành một lỗ hổng to lớn, vị trí của lỗ hổng cực kỳ xảo diệu, không ngờ lập tức cắn nuốt trên trăm điểm đen.

Làm xong chuyện này, tinh thần ý niệm của Tiểu Ân không dám buông lỏng, lập tức dựa vào tị thủy châu, muốn nhìn xem chúng nó sau khi bị hút vào bên trong tị thủy châu có thể bình tĩnh được không.

Nhưng sau khi cảm ứng, trong lòng hắn liền kêu khổ.

Hóa ra những điểm đen đang kiên trì gặm nhấm năng lượng bên trong tị thủy châu.

Tiểu Ân đã sớm giải khai mười sáu đạo phong ấn trên tị thủy châu, tị thủy châu đã hòa thành một thể với hắn, cho nên tị thủy châu là do năng lượng của hắn ngưng tụ thành.

Điểm đen tuy bị nhốt trong đó, nhưng so với bên ngoài thì không khác nhau là mấy.

Chỉ cần chúng nó hút hết năng lượng là có thể thuận lợi ra ngoài.

475. Chương 53: Vũ Khí Diệt Thế (1)

Hắn không tin trên thế giới này có cái gì gọi là thiên hạ vô địch, điểm đen tuy lợi hại nhưng chắc chắn có thứ có thể khắc chế được chúng nó, cửa đá có thể khiến chúng nó ngủ say là một minh chứng.

Cho nên sau khi vây khốn điểm đen, trong đầu Tiểu Ân xuất hiện ý niệm, phải làm thế nào để diệt sạch thứ này.

Tâm niệm khẽ động, tị thủy châu bánh trướng lên biến thành một quả cầu trong suốt.

Từ bên ngoài nhìn vào có thể thấy rõ trạng thái của điểm đen, trong một khoảng thời gian ngắn, chúng nó to thêm một vòng và có xu thế tiếp tục phát triển.

Tâm niệm Tiểu Ân chuyển động, tị thủy châu lập tức tràn ngập hơi thở giết chóc cường đại, nếu đổi lại là người khác, dù là thượng cổ bằng ma cũng phải kiêng kỵ ba phần, nhưng điểm đen lại không hề có cảm giác, hơi thở giết chóc căn bản không thể ảnh hưởng tới chúng nó.

Khuôn mặt của Tiểu Ân nhăn nhó, năng lượng sát lục có thể khiến tất cả sinh linh trở nên táo bạo và bất an, chẳng lẽ điểm đen không phải là sinh mạng?

Tuy nhiên nói thật, Tiểu Ân chỉ có thể hình dung điểm đen như thế, bởi vì chúng nó thực sự là một đám điểm đen.

Không có đầu, không có thân hình, không có đuôi, cái gì cũng không có, hơn nữa không phải rất tròn, giống như những nét mực điểm trên tờ giấy trắng, hình thành nên vô số điểm đen.

Biết năng lượng sát lục không thể tạo thành ảnh hưởng với chúng nó, Tiểu Ân thả vạn năm quang nguyên vào trong.

Vạn năm quang nguyên có nhiệt độ mạnh, hơn nữa do nhiệt độ quá mạnh nén sinh ra một ít khe nứt không gian.

Dưới sự không chế của hắn, vạn năm quang nguyên tiếp xúc với điểm đen, năng lượng hỏa hệ cường đại lập tức bùng lên thiêu đốt điểm đen.

Chỉ có điều còn không chờ Tiểu Ân cao hứng, ngọn lửa nhỏ không biết vì sao lại dập tắt, sau đó, điểm đen lại lớn lên.

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu hóa ra vạn năm quang nguyên không đốt cháy chúng nó, ngược lại còn cấp thêm năng lượng cho chúng nó.

Trong lòng thẳm thẳm một tiếng, Tiểu Ân lập tức cải biến sách lược, từng khe nứt không gian xuất hiện bên cạnh chúng nó, trong nháy mắt xẹt qua thân hình chúng nó, nhưng chuyện quỷ dị lại xuất hiện.

Không ngờ khe nứt không gian mất đi hiệu lực, cho dù Tiểu Ân tận mắt thấy khe nứt không gian xẹt qua điểm đen, nhưng điểm đen giống như bất động, không thêm để ý tới sự mơn trớn của khe nứt không gian.

Điều này khiến người khác giật mình.

Hít một ngụm khí lạnh, Tiểu Ân lập tức thu vạt năm quang nguyên trở về.

Sau đó, nguyên tố triệu hoán, thiểm điện hệ, hoàng kim hệ, các hệ ma pháp lần lượt được phóng ra, kết quả năng lượng hoàng kim hệ dường như có thể đẩy lùi tốc độ tăng trưởng của điểm đen, còn các hệ ma pháp không ảnh hưởng gì tới chúng.

Một giọt mồ hôi lạnh từ trên đầu Tiểu Ân chảy xuống, không ngờ thứ này khó giải quyết như vậy.

Trầm ngâm một lúc, tâm niệm của Tiểu Ân khẽ động, một chiếc gai xương màu đen xuất hiện bên trong tị thủy châu.

Gai xương này lấy từ chiếc đuôi của thượng cổ băng ma, toàn thân thượng cổ băng ma là một mảnh tuyết trắng chỉ duy chiếc gai xương này có màu tối đen, điều này nói rõ thứ này có uy lực to lớn nếu không chiếc gai đuôi này đã không tồn tại được khi đuôi của thượng cổ băng ma bị hủy.

Dưới sự khống chế của Tiểu Ân, gai xương chọt đâm vào một điểm đen, điểm đen hơi động dấy rồi từ từ bất động, giống như bị hàn băng đông lạnh, không thể nhúc nhích.

Trong lòng Tiểu Ân vui vẻ, thứ này quả nhiên lợi hại, không ngờ có thể đông lạnh điểm đen.

Nhưng nếu như thế, vì sao thượng cổ băng ma lại e ngại chúng nó?

Do dự một chút, Tiểu Ân buông điểm đen này ra, đâm vào một điểm đen khác.

Rất nhanh đã có hơn mười điểm đen không thể nhúc nhích, giống như mất đi động lực ngã xuống.

Tiểu Ân Vốn nên cao hứng, nhưng không biết vì sao, trong lòng hần lại lo lắng, có lẽ bởi vì biểu hiện quỷ dị của thượng cổ băng ma trước điểm đen, khiến trong lòng hần có bóng ma.

Từ từ hai mắt của Tiểu Ân run lên, khuôn mặt xuất hiện nụ cười khổ.

Hơn mười điểm đen ngã xuống, bắt đầu run rẩy đứng lên, lại một lần nữa sống lại, hơn nữa bắt đầu cắn nuốt năng lượng.

Tiểu Ân thở dài một hơi, rốt cuộc hần mình bạch điểm đem tuy có thể bị gai xương đen khắc chế nhưng chỉ tạm thời mà thôi, trừ khi gai xương đen vĩnh viễn ở trên người điểm đen, nếu không không thể khống chế được chúng.

Khuôn mặt Tiểu Ân do dự, trong tay đột nhiên có thêm tiểu mộc kiếm.

Tiểu Ân nắm tiểu mộc kiếm, có cảm giác buồn cười, giống như người lớn đùa nghịch với món đồ chơi của trẻ nhỏ.

Cầm mũi kiếm đưa vào trong tị thủy châu, Tiểu Ân sử dụng con bài chưa lật của mình, xem lời điện màu tím được xưng là cấm chú của thần linh có biểu hiện như thế nào.

Nhưng mà lông mày của hần đột nhiên giương lên, sau đó nhìn về một phía, khuôn mặt hiện lên vẻ lạnh lẽo.

Thân hình như điện lao về phía sông nhỏ, chỉ trong một hô hấp, hần đã vượt qua khoảng cách vài trăm thước tới bên sông nhỏ.

Mặt trên của sông nhỏ có một cỗ năng lượng dao động nhẹ nhàng, đó là thần niệm của thượng cổ băng ma, nó đang thông qua thần niệm qua sát cuộc chiến giữa Tiểu Ân và điểm đen.

Tuy nhiên nó không ngờ Tiểu Ân lại cường đại như thế, đem điểm đen nhốt lại, nó tuyệt đối không thể làm được điều này.

Tất nhiên nếu để nó một lần nữa đấu với Tiểu Ân, nó tuyệt đối không sợ.

Dù sao mỗi người có một năng lực khác nhau, nên nó không nghĩ mình yếu hơn Tiểu Ân.
Đột nhiên thấy Tiểu Ân chạy tới bờ sông, trong lòng thượng cổ băng ma cảm thấy lạnh giá.
Quả nhiên nó thấy Tiểu Ân giơ tay lên, tí thủy châu vây khốn điểm đen bắt đầu di động tới sông nhỏ.

476. Chương 53: Vũ Khí Diệt Thế (2)

Tiểu Ân nhảy xuống, cứ như vậy đập trên tí thủy châu, đi thẳng tới chỗ thượng cổ băng ma.

Giống như một chiếc búa bổ đôi con sông nhỏ.

Thân hình to lớn của thượng cổ băng ma lộ ra, cặp mắt của nó chớp động hào quang kỳ dị, loại hào quang này không chỉ đại biểu cho thù hận mà còn có chút kiêng kỵ.

Có thể nói giờ phút này, trong lòng thượng cổ băng ma, địa vị của Tiểu Ân và điểm đen tương đương nhau, đặc biệt nhìn Tiểu Ân vây khốn điểm đen, thượng cổ băng ma càng kinh sợ.

- Đưa đây.

Tiểu Ân vươn tay, trầm giọng nói.

Tuy thượng cổ băng ma hận Tiểu Ân thấu xương nhưng giờ phút này nó phi thường bình tĩnh, hỏi:

- Người muốn gì?

Tiểu Ân chỉ vào tí thủy châu, những điểm đen đang cắn nuốt năng lượng, duy chỉ có điểm đen bị gai xương kẹp là không thể nhúc nhích.

- Ta muốn gai xương của người, càng nhiều càng tốt.

Tiểu Ân nói:

- Nếu người không đưa cho ta, ta sẽ thả toàn bộ điểm đen, sau đó nhìn xem ai sẽ là người xui xẻo.

Ánh mắt của thượng cổ băng ma lóe lên tia sáng sắc bén, sát khí trở nên đậm đặc.

Nhưng trong mắt Tiểu Ân, tuy loại sát khí này mãnh liệt nhưng không có chút uy hiếp đối với hắn.

Một lúc lâu sau, thượng cổ băng ma hung hăng nói:

- Ta không có gai xương.

- Thật không?

Đôi mắt của Tiểu Ân lóe lên, bên trong lộ ra tia sáng nguy hiểm.

Thượng cổ băng ma bất đắc dĩ nói:

- Thân thể của chúng ta chỉ có một gai xương, một khi gai xương bị tổn thương, chúng ta sẽ đại thương nguyên khí, không mất mười năm thời gian, đừng mơ mọc được cái gai xương thứ hai.

Tiểu Ân khề a một tiếng, hắn có chút tin tưởng lời nói của đối phương nhưng bề ngoài vẫn nói:

- Cho dù người không có thì tộc nhân của người? Chắc là có đi.

Thượng cổ băng ma tức giận hừ một tiếng nói:

- Ta bị giam giữ ở nơi này, không biết tộc nhân của mình ở đâu.

Tiểu Ân ngăn ra, kinh ngạc hỏi:

- Chẳng lẽ người vẫn sinh hoạt ở đây?

- Đúng.

Tiểu Ân yên lặng gật đầu, trong lòng biết nó nói thật.

Bởi vì nếu có cả tộc thượng cổ băng ma ở đây thì dù thực lực của Tiểu Ân có cường thịnh gấp đôi cũng bị chúng lột da rút gân.

Ánh mắt chuyển sang người thượng cổ băng ma, hần hỏi:

- Điểm đen có lai lịch như thế nào? Phải làm thế nào mới tiêu diệt được chúng, bên trong cánh cửa có gì, vì sao người muốn đoạt thứ ở trong đó.

Thượng cổ băng ma nghe xong lời này. ánh mắt lộ ra vẻ thô bạo, nhưng nhìn tị thủy châu bên người Tiểu Ân, nó không có can đảm để ra tay.

- Thượng cổ yêu ma chúng ta đều có truyền thừa ký ức, trong ký ức của ta, điểm đen này là yêu ma hắc ám quỷ quái nhất thời kỳ thượng cổ do nhóm đế vương sáng tạo ra làm vũ khí diệt thế.

- Vũ khí diệt thế?

Đúng, tất cả sinh linh đều là vật sẵn bắt của chúng, bất kể thả chúng nó vào tinh cầu nào, thì chỉ trong thời gian ngắn tinh cầu đó sẽ biến thành tinh cầu chết, diêm lợi hại nhất của chúng đó là có thể cắn nuốt tất cả năng lượng và tất cả sinh linh, hơn nữa nếu sinh linh bị chúng nó cắn nuốt sẽ biến thành một đồng bạn mới, giết càng nhiều sinh linh, đồng bạn sẽ càng nhiều, cuối cùng đạt tới con số vô cùng vô tận, có thể tràn ngập mọi ngõ ngách trong vũ trụ, giết chết toàn bộ đôi mắt của Tiểu Ân lóe lên, bên trong lộ ra tia sáng nguy hiểm.

Thượng cổ băng ma bắt đầu nói:

Tiểu Ân cười ha ha nói:

- Thật không, phải làm thế nào mới tiêu diệt được chúng nó?

- Đem tấm bài cho ta, ta sẽ tiêu diệt chúng.

Thượng cổ băng ma kiên trì nói.

Tiểu Ân không nói gì, chỉ có điều nụ cười quỷ dị trên khuôn mặt của hần khiến thượng cổ băng ma thấy lạnh lẽo.

Sau đó một điểm đen cứ như thế xuất hiện ở khoảng cách trung gian giữa hai người, đó là do Tiểu Ân sử dụng tinh thần ý niệm, thả một điểm đen ra ngoài.

Điểm đen đó tạm dừng trên không trung một chút, đột nhiên lao về phía thượng cổ băng ma.

Dưới tác dụng của tị thủy châu, trên người thượng cổ băng ma không thể ẩn thân trong nước, thân hình to lớn của nó trở thành mục tiêu tốt nhất của điểm đen.

Thượng cổ băng ma hú lên một tiếng quái dị, nếu nói ánh mắt có thể giết người thì ánh mắt trắng dã của nó đã sớm băm thầy Tiểu Ân thành trăm ngàn mảnh, nhưng đối diện với điểm đen, tốc độ phản ứng của nó vô cùng mau, hai chân hơi dùng sức, đã lui về phía sau mấy trăm bước, một lần nữa tiến vào trong làn nước lạnh, không bao giờ thấy tung tích nữa.

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, tị thủy châu lao tới, bất kể thượng cổ băng ma chạy tới nơi nào cũng bị tị thủy châu của Tiểu Ân đuổi theo, hơn nữa điểm đen quanh tị thủy châu càng ngày càng nhiều, dường như chúng nó đã nhận ra thân thể cường đại của thượng cổ băng ma, thế chết đuổi theo.

Trong tình huống nguy hiểm, thượng cổ băng ma không phát hiện ra một chuyện, đó là sau khi điểm đen rời khỏi tị thủy châu, nó không có ý định với Tiểu Ân, dường như trong mắt vũ khí diệt thế, Tiểu Ân là đồng loại của nó.

Rốt cuộc sau một giờ truy đuổi, thượng cổ băng ma hét lớn:

- Ta nói cho người, đừng đuổi theo nữa.

Tiểu Ân dừng lại, điểm đen trong nháy mắt biến mất.

Kỳ thật Tiểu Ân không có thả điểm đen nguy hiểm ra, bởi vì trước khi chưa nắm giữ được, hắn không muốn liều lĩnh đối mặt với thử thách này.

477. Chương 53: Vũ Khí Diệt Thế (3)

- Hiện tại ngươi có thể nói.

Thanh âm sắc bén của Tiểu Ân vang lên, biểu hiện rõ sự tức giận của hắn.

Thượng cổ băng ma nghiêng rắng nghiêng lợi, nhưng không có cách nào, đành tức giận nói:

- Vũ khí diệt thế là yêu ma quỷ quái do nhóm đế vương chế tạo ra để đối phó với nhóm thần linh vĩ đại, nhưng nhóm thần linh cũng nghiên cứu ra nhược điểm lớn nhất của vũ khí này, đó là chúng e ngại năng lượng quang hệ tinh thuần, bọn họ liền sáng tạo ra pháp thuật quang minh hệ, để tất cả mọi người học tập để đề phòng điều chẳng may, hơn nữa bọn họ còn ngưng tụ toàn bộ lực lượng quang minh trên thế giới, chế tạo thành trăm triệu quang minh thủy mẫu (thủy mẫu= con sứa) để đối phó với vũ khí diệt thế, chỉ cần gặp phải vũ khí diệt thế, quang minh thủy mẫu sẽ giống như con thiêu thân lao vào lửa, do thuộc tính tương khắc nên cho dù vũ khí diệt thế có nhiều cũng đừng mơ uy hiếp quang minh thủy mẫu.

Tiểu Ân nao nao, liếc mắt nhìn tấm bài tử, trên tấm bài có khắc ký hiệu thủy mẫu nho nhỏ.

- Bài tử mà ngươi lấy được chính là một trong số đó, chỉ cần ngươi quán nhập năng lượng vào trong thủy mẫu là có thể tiêu diệt bọn chúng.

Tiểu Ân hơi chần chừ nói:

- Ngươi nói có trên trăm triệu thủy mẫu, vậy chúng ở nơi nào?

- Không biết.

Thượng cổ băng ma cười khở nói:

- Căn cứ theo ký ức truyền thừa của ta, khi nhóm thần linh chế tạo quang minh thủy mẫu, bản thân hấp thu quá nhiều lực lượng quang minh nên cả đám như bị bệnh thần kinh, nói cái gì vì đề phòng xuất hiện loại vũ khí khác chế quang minh thủy mẫu nên chỉ để ba cái, còn những cái dư thừa đem cất ở những nơi khác nhau.

Tiểu Ân kinh ngạc mở to mắt, cho dù hắn nghe vũ khí diệt thế tiêu diệt quang minh thủy mẫu cũng không giật mình như thế.

Không ngờ kết quả cuối cùng lại như thế, đúng là hài hước mà.

Nếu lời thượng cổ băng ma nói là sự thật thì đám thần linh chế tạo quang minh thủy mẫu đúng là bị bệnh thần kinh.

Trong lòng động, Tiểu Ân nói:

- Không đúng, nếu tấm bài chỉ có tác dụng này thì ngươi tuyệt đối không nóng nảy như thế, nó nhất định có tác dụng khác.

Lúc này thượng cổ băng ma thực sự giật mình, nó dường như không thể giấu giếm được Tiểu Ân, đành thở dài một tiếng nói:

- Kỳ thật tấm bài này là thử do nhóm thượng cổ yêu ma đế vương và nhóm thượng cổ thần linh cùng nhau luyện chế, không chỉ có thể phong ấn quang minh thủy mẫu đồng thời còn phong ấn được ấu sinh thể vũ khí diệt thế.

Tiểu Ân hít sâu một hơi:

- Cái gì là ấu sinh thể?

- Chính là vật thể màu đen đo vũ khí diệt thể biến thành.

Tiểu Ân túm chặt tấm bài, nói:

- Người nói, chỉ cần có thử này là có thể đồng thời khống chế cả quang minh thủy mẫu và vũ khí diệt thể.

- Vũ khí diệt thể là không thể khống chế, vì không để chúng nó mở rộng, biện pháp duy nhất là dùng quang minh thủy mẫu, hơn nữa ngoài ấu sinh thể ra, tấm bài không thể hấp thu vũ khí diệt thể lớn hơn.

Tuy thượng cổ băng ma không cam lòng nhưng không hề giấu giếm.

Tiểu Ân trầm tư một lát hỏi:

- Người nói tấm bài này là do nhóm thượng cổ yêu ma để vương và nhóm thượng cổ thần linh cùng nhau chế tạo? Nếu ta nhờ không làm hai chủng tộc này xung khắc với nhau như nước với lửa mà.

- Đúng vậy, trong tình huống bình thường thì quả thật là như thế, nhưng sau khi chế tạo ra vũ khí diệt thể, nhóm thượng cổ yêu ma để vương cũng không thể khống chế được, vũ khí diệt thể chẳng những tiêu diệt kẻ địch mà kể cả bọn họ cũng không buông tha, cho nên nhóm thượng cổ yêu ma để vương còn lại phải liên thủ với nhóm thần linh.

Thượng cổ băng ma cười khổ nói:

- Chỉ khi đôi bên buông bỏ thành kiến mới có một con đường sống, nếu tiếp tục giằng co, thì thế giới sẽ biến thành mảnh tử địa.

Tiểu Ân nhớ tới lực lượng của điểm đen, lòng không khỏi lạnh lẽo.

Ngay cả hán cũng không thể tiêu diệt điểm đen, vậy có bao nhiêu người có thể làm được.

Nhìn ánh mắt chuyển động không ngừng của Tiểu Ân, trong lòng thượng cổ băng ma bất an, không biết nhân loại cường đại này suy nghĩ gì.

Một lúc sau, Tiểu Ân liếc mắt nhìn đối phương một cái, sau đó quay người trở về phía trên con sông nhỏ.

Tay hán cầm khối bài thần bí, lẳng lặng cảm ứng nội dung bên trong, một lúc lâu sau, hán dường như ngộ ra.

Sau đó, hán lấy ra mười thân thể ma thú đóng băng ở trong vòng cổ không gian.

Tuy ma thú đã chết nhưng thân thể chưa hư thối.

Đem tí thủy châu bay lên phía trên một thân thể ma thú, ngay sau đó, một điểm đen xuất hiện trên người ma thú, nó điên cuồng cắn nuốt thân thể bị đông lạnh, mỗi một lần nó cắn nuốt, thể tích của nó lại lớn hơn một chút.

Nếu không phải Tiểu Ân cẩn thận quan sát, chắc chắn không thể nhận ra điềm khác nhau này.

Sau mỗi một lần nuốt qua, thân thể của ma thú ít đi một chút, sau khi thân thể đông lạnh hoàn toàn biến mất, một điểm đen nhỏ xuất hiện trên hư không.

Quang điểm này vừa xuất hiện, tay Tiểu Ân hơi vung lên, một đạo hắc quang hiện ra, bắt lấy điểm đen đó.

Lập tức điểm đen biến mất, tấm bài trong tay Tiểu Ân có thêm một điểm đen.

Thần sắc trong mắt Tiểu Ân sáng lên, cứ như thế thực hiện, một giờ sau, tấm bài trên tay hán có thêm hơn mười điểm đen.

Thượng cổ băng ma không nói sai, điểm đen vừa mới xuất hiện mới bị tấm bài khống chế, nếu điểm đen hấp thu một chút năng lượng hoặc thân thể của sinh linh khác, vậy đừng mơ hấp thu được nó.

Nhìn mười điểm đen trên tấm bài, trong lòng Tiểu Ân có cảm thụ khó nói, hán than nhẹ một tiếng, rốt cuộc giờ tấm bài lên cao, một đạo năng lượng mãnh liệt dừng mãnh truyền vào trong, mặt trên truyền ra từng đợt năng lượng quanh minh cường đại.

478. Chương 54: Thần Quốc Của Thần Vương (1)

Trong hào quang này, hẳn có thể nghĩ đến năng lượng quang minh hùng mạnh.

Trong thế giới ma pháp, cùng sở hữu ba hệ ma pháp lớn, ngay cả chúng thần cũng căn cứ vào phân phối này mà chọn trận doanh khác nhau.

Trong ma pháp hệ hắc ám, hệ trung gian, hệ quang minh cùng chưa có loại ma pháp nào là tuyệt đối vô địch.

Cũng như vậy, trong ba hệ lớn này, cũng phân ra hàng trăm hệ ma pháp.

Ma pháp hoàng kim hệ và quang minh hệ thuần túy đều là một nhánh của ma pháp loại quang minh.

Cái gọi là ma pháp hệ quang minh thuần túy kia chính là một loại ma pháp tổ hợp từ những thứ tốt đẹp sáng láng nhất trên khắp thế giới, không có một hệ nào khác trộn vào.

Nghe nói thời viễn cổ, cũng không có loại pháp thuật quang minh thuần túy này, mà nguyên thân của loại pháp thuật này chính là ma pháp hệ hoàng kim, ngưng đọng ma pháp hệ hoàng kim lại một lần nữa mới chân chính ra loại năng lượng hệ quang minh không có chứa một tia tạp chất, hoặc nói là gần như chỉ là một phần trăm tạp chất.

Dù sao, loại năng lượng thuần túy trăm phần trăm gần như không có khả năng có được, cho dù là thần linh cũng vậy thôi.

Tuy năng lượng hệ hoàng kim và hệ quang minh thuần túy có sự tương đồng sâu xa, nhưng cũng vẫn là hai loại ma pháp hoàn toàn bất đồng.

Ma pháp hệ hoàng kim còn chứa nhiều tạp chất một chút, là một loại có tính dung hợp rất mạnh, tuy thiên hướng vẫn là hệ quang minh, nhưng có thể quy nạp thêm ma pháp hệ trung gian để cân bằng.

Nhưng quang minh sẽ không giống vậy, loại ma pháp này tràn đầy tính chất biệt lập, nếu chọn học loại ma pháp này thì cả đời rất cuộc đừng nghĩ đến việc dùng ma pháp nào khác.

Nếu không như thế, người muốn tu luyện ma pháp quang minh thuần túy đâu cần phải là sinh linh có linh hồn thuần khiết nhất thế giới, cũng chỉ có người như vậy mới có thể chân chính đạt được ý nghĩa thực sự của ma pháp quang minh tinh thuần.

Đương nhiên, loại ma pháp này có uy lực cũng cực kỳ mạnh, mặc dù đối phó với ma pháp hệ trung gian và ma pháp hệ hoàng kim thì thường thôi, nhưng đối phó với ma pháp hệ hắc ám lại có tác dụng khắc chế tuyệt đối.

Thậm chí chỉ cần trong hệ thống ma pháp mà đối phương tu luyện có chút ma pháp hệ hắc ám, thì khi đối địch, bất kể đối phương phóng thích ma pháp hệ gì, thì ma pháp sư hệ quang minh tinh thuần đều có thể chiếm được ưu thế thật lớn.

Đây là do tính chất khác nhau, loại ma pháp này không ngờ có tính chất có thể khiến cho người ta sợ hãi.

Hiện giờ, tám bài tử hình tròn này có thể phóng ra đúng là loại ma pháp hệ quang minh siêu cấp mạnh mẽ.

Loại ma pháp này khí tức thường nồng đậm, chỉ là một phát đánh ra, lập tức khiến cho Tiểu Ân cảm thấy một trận kích động và sợ run.

Trên người hắn, bán thần vực lực lượng đại biểu cho sức mạnh ma pháp vong linh dường như đã bị áp chế, ngay cả chỉ động một chút thôi cũng khó khăn, cũng như vậy, năng lượng hệ hoàng kim lúc này lại vô cùng mạnh mẽ, giống như Tiểu Ân đã cho loại ma pháp này ăn thuốc kích thích.

May nhất là chuyện duy nhất mà Tiểu Ân lo lắng cũng không xảy ra.

Khi hào quang thuần túy đảo qua thân thể Tiểu Ân, cũng không bởi vì hắn từng tu luyện sức mạnh vong linh vương mà cũng có vài phần e dè đối với nó, cũng không hề phải nhấm nháp chút đau khổ nào, xem ra đây là biến hóa sau khi dung hợp, lĩnh vực lực lượng quả nhiên không giống bình thường.

Vầng hào quang màu trắng ngay sau đó bao phủ toàn bộ sơn động, sau đó thì lao tới dòng sông nhỏ.

Khi cỗ năng lượng này tới con sông nhỏ, một tiếng kêu thê lương vang lên.

Chút ý niệm của thượng cổ băng ma lơ lửng trên sông lúc này âm âm nổ mạnh, sức mạnh quang minh tinh thuần này khi cảm nhận được một dòng khí tức hắc ám của thượng cổ băng ma, tự nhiên không chút lưu tình hủy sạch.

Tiểu Ân quay đầu lại nhìn một chút, cảm thụ được cỗ tàn niệm kia phiêu đẳng trong không khí, đã có được nhận thức rõ ràng về sức mạnh quang minh tinh, thuần, sức mạnh này khi đối phó với lũ ma quỷ thuộc tính hắc ám, uy lực to lớn quá thật không gì sánh kịp.

Khi vầng hào quang màu trắng tràn khắp cả sơn cốc, một con quang minh thủy mẫu mỏng trắng ở trên không trung nhện nhện mở ra.

Đây là hào quang trong không trung ngưng tụ mà thành thủy mẫu, thân mình chính là từ năng lượng quang minh thuần túy chuyển hóa mà thành.

Cái thân hình béo tròn trên không trung cứ bồng bênh phiêu đẳng, những cái tua tỏa ra múa máy như đang mừng vui vì cuối cùng cũng được ra đời.

Tiểu Ân cảm nhận được luồng sáng nhon màu trắng kia, dòng năng lượng như nước không ngừng rửa sạch thân thể hắn, ngay cả linh hồn dường như cũng bị loại năng lượng này ảnh hưởng.

Dần dần, Tiểu Ân dường như cũng hơi mê mê, trong loại ánh sáng này, tâm linh hắn dường như cũng tràn đầy ánh sáng.

Tiểu Ân lắc đầu, hắn cũng có chút minh bạch, có lẽ trí nhớ của thượng cổ băng ma cũng không sai lắm, phạm là đã tiếp xúc với hào quang này một thời gian dài, đặc biệt không ngừng ngưng tụ năng lượng trong đó, tạo ra trăm ngàn quang minh thủy mẫu, sợ là thật sự sẽ làm ra loại chuyện không thể tin nổi là đem thủy mẫu tặng người.

Chuyển Tị Thủy Châu xuống dưới quang minh thủy mẫu, bên trong đó có hơn trăm điểm đen nhỏ dường như cảm ứng được năng lượng quang minh tinh thuần trên đó, lập tức dao động rất nhanh, thậm chí ngay cả năng lượng cũng không hấp thụ, mà liều mạng xông lên.

Chỉ có điều năng lượng của Tị Thủy Châu đã hòa với bản thân vực lực lượng thành một thể, nên dưới sự khống chế của Tiểu Ân, chúng căn bản là không thể phá được vây khốn của Tị Thủy Châu.

Tiểu Ân lặng lẽ dừng một chút, có lẽ trong lòng đang hưởng về vị thần linh không biết tên mà cầu nguyện.

Nếu Quang minh thủy mẫu cũng không thể đối phó với vũ khí diệt thể khủng bố này, thì thế giới này thật sự là sắp bị hủy diệt rồi.

Khe khẽ, trong nháy mắt, Tị Thủy Châu lập tức vỡ ra, trên không trung hóa thành năng lượng hư vô.

Còn trên trăm điểm đen nho nhỏ kia lập tức bại lộ giữa không trung.

Điểm đen đó một khi thoát vây lập tức lao như điên tới quang minh thủy mẫu.

Toàn bộ tinh thần của Tiểu Ân đều tập trung trên điểm đen này, hắn lập tức phát hiện, khi điểm đen đó bay tới trong không trung, thể tích của chúng cũng dần dần thu nhỏ lại.

Những tia sáng quang minh thủy mẫu phát ra như vô tận, khiến cho mấy điểm đen kia trở nên suy yếu, hơn nữa tốc độ rất nhanh, chỉ một chút sau thậm chí còn chưa chạm được vào quang minh thủy mẫu đã biến thành hư ảo giữa không trung.

Tiểu Ân nhìn mà cứng lưỡi, hắn dồn toàn lực cũng không cách nào đối phó được với mấy điểm đen đó, không ngờ chúng lại cứ như thế mà dễ dàng bị tiêu diệt, loại năng lượng quang minh tinh thuần này quả nhiên tuyệt đối là khắc tinh của mấy điểm đen đó.

Bởi vì lúc đó khoảng cách của hào quang và điểm đen cũng không xa, cho nên cũng có hơn phân nửa điểm đen không hoàn toàn biến mất mà đã vọt được tới thân thể quang minh thủy mẫu.

Giống như bướm bướm bay vào giữa Hóa Diệm Sơn, chỉ bùng lên một đốm lửa nhỏ, chợt lóe mà tắt.

Nhưng thấy được điều này, sắc mặt Tiểu Ân cũng hơi đổi.

Quang minh thủy mẫu quả nhiên tuyệt đối là khắc tinh của điểm đen, nhưng những điểm đen này vừa thấy quang minh thủy mẫu, lập tức là cố liêu thân mà lao đến.

Nếu số lượng đó chỉ trong phạm vi cho phép tất nhiên là không có gì, nhưng nếu số lượng điểm đen đó lên tới mức khủng bố thì sao?

Như vậy, kết quả cuối cùng là quang minh thủy mẫu sẽ bị tiêu diệt toàn bộ, hay các điểm đen đó sẽ cứ đánh quang minh thủy mẫu tới tán loạn mới thôi?

Ý nghĩ này nháy mắt hiện lên trong đầu Tiểu Ân, hắn đã quyết định nhất định phải tiêu diệt tất cả vũ khí diệt thể còn lại, nếu có một thoát ra ngoài, thì thứ này sẽ không ngừng sinh sản, nếu thật sự để cho chúng hủy diệt vài tinh cầu rồi thì ngay cả Tiểu Ân cũng không chắc có thể tiêu diệt chúng toàn bộ hay không.

Hắn nhẹ nhàng duỗi cánh tay ra, dường như có được trí thông minh, quang minh thủy mẫu cứ thể chậm chậm bay tới trên cánh tay hắn, mấy cái tua kia cuốn lấy tay hắn như dây thừng.

479. Chương 54: Thần Quốc Của Thần Vương (2)

Trong tình huống bình thường, Tiểu Ân tự nhiên là không muốn giao chiến với đối thủ khủng bố như vậy, nhưng lúc này có quang minh thủy mẫu hiệp trợ bên cạnh, thì tại sao không mượn cơ hội này trực tiếp chém giết hắn ngay tại đây luôn?

Có kinh nghiệm vừa rồi, Tiểu Ân đã có được hiểu biết sâu sắc về quang minh thủy mẫu trên tay, loại sức mạnh này đe dọa phó với sinh vật hệ hắc ám thật sự là quá hùng mạnh.

Ngay cả thần niệm của thượng cổ băng ma ngưng tụ, dưới sự tấn công của hào quang kia cùng lập tức sụp đổ, điều này ngay cả thần linh thực sự cũng khó có thể làm được.

Cổ tay hắn vừa lật, một lần nữa trên tay Tiểu Ân lại xuất hiện Tị Thủy Châu.

Hắn nhẹ nhàng vung lên, Tị Thủy Châu bay qua bay lại giữa sông, phạm là những nơi có Tị Thủy Châu đi tới, nước sông một mực tránh lui, lộ ra lòng sông trống rỗng.

Tìm cả nửa ngày không ngờ chẳng thấy nửa cái bóng của thượng cổ băng ma, hơn nữa, trong tinh thần cảm ứng của Tiểu Ân, dường như cũng không có dấu hiệu sinh mạng của yêu ma quỷ quái.

Trong lòng hắn đại kỳ, biết hoặc là thượng cổ băng ma có được pháp thuật siêu lợi hại, ngay cả năng lượng cảm ứng của hắn cũng có thể giấu diếm, hoặc là hắn đã xem thời cơ, tranh thủ khi quang minh thủy mẫu còn đang tiêu diệt mấy điểm sáng, chính mình cũng không rảnh, hắn đã chạy xa nơi này.

Tuy nhiên, bất kể là khả năng nào, Tiểu Ân cũng không thể ở đây trong thời gian dài.

Hắn phải tiêu diệt tất cả điểm đen bên ngoài, một cũng không chừa.

Xông qua cầu đá rời khỏi đây như bay, khi qua cửa động bên ngoài, Tiểu Ân thấy có hai thi thể của quỷ thần thượng cổ.

Lúc này hắn hơi dừng lại một chút, lướt tinh thần ý niệm qua hai thi thể này, không ngờ cảm ứng được trong đó có ẩn chứa một tia sức mạnh quang minh tinh thuần mỏng manh.

Trong lòng hắn đã hiểu một chút, bởi vì trong cơ thể hai người này có sức mạnh quang minh tinh thuần cực kỳ mỏng manh, còn không đến mức khiến cho các điểm đen cảm ứng được, mà nhóm vũ khí diệt thể này

trời sinh lại là khắc tinh của sức mạnh này, nên sau khi họ chết, các điểm đen này cũng không có hứng thú hủy diệt hoàn toàn.

Tiểu Ân thở dài một tiếng, giơ một tay, dẫn vạn niên quang nguyên trong người tới hai thi hài đó, một lát sau, cả hai thi thể đều đã hóa thành tro bụi.

Dưới ánh sáng của quang minh thủy mẫu chiếu rọi, hai đám tro này hóa thành làn khói đen nhẹ nhẹ, cuối cùng tiêu tan toàn bộ trong không khí.

Làm xong hết thấy, Tiểu Ân rời hang động lai lịch quỷ dị khó lường này.

Trước mặt vẫn cứ là dãy núi trùng điệp dưới mặt trời chói chang.

Ở cái nơi thần quỷ này, có vô số thực vật sinh trưởng nhưng lại không có động vật nào tồn tại, cho dù nhỏ như con kiến, con bọ chó cũng không gặp.

Cả không gian tràn đầy một sự tĩnh mịch khiến tim người ta đập nhanh, có một cảm giác khủng bố như thể ngày tận thế đang tới.

Khi vừa mới tiến vào không gian này, Tiểu Ân còn không rõ đến tột cùng vì sao lại tạo thành tình huống như vậy, tuy nhiên, giờ thì hắn đã hiểu nguyên nhân.

Không gian này hóa ra cho dù không phải là chim hút lú lo, nhưng các sinh linh có sự sống ở đây cũng tuyệt đối không ít.

Nhưng từ khi mấy điểm đen kia xuất hiện, tất cả sinh linh ở đây đều bị diệt sạch.

Sau đó, không biết vì nguyên nhân gì, có nhân vật nào đó đã dùng thủ đoạn thần kỳ nào đó, tụ tập các điểm đen này với bài tử mà yêu ma vương thượng cổ và các thần linh vô cùng tâm huyết tạo ra, phong ấn lại.

Đại khái tình huống là như thế, nhưng vì sao người nọ phải phong ấn mấy thứ này, thì không biết rồi.

Tinh thần ý niệm chợt buông ra, hai mắt Tiểu Ân vừa nhắm lại lập tức lặng lẽ mở ra, hắn kinh ngạc nhìn quang minh thủy mẫu trên cánh tay mình.

Vừa rời tinh thần ý niệm của hắn vừa mới tán ra, liền phát hiện là tốc độ truyền ý niệm hay khoảng cách truyền đi đều hơn xa ngày thường có thể được.

Loại cảm giác này phi thường tinh tế, giống như một đôi mắt cận một ngàn tám trăm độ đột nhiên ngay sau đó trở thành thị lực 10/10, cảm giác này mang lại cho người ta rung động tuyệt đối không thể tin nổi.

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn quang minh thủy mẫu có chút phức tạp, đã sớm nghe nói qua ma pháp hệ quang minh là pháp thuật có năng lực phụ trợ mạnh nhất trên thế giới, xem ra quang minh thủy mẫu quả thật có thể nâng cao thực lực của hắn thật lớn.

Lại một lần nữa ngưng thần quan sát.

Phát hiện ở một nơi rất xa phía nam, một đoàn điểm đen xoay tròn trên không trung, như đang lưu luyến cái gì đó, nhưng lại không phát hiện tung tích Thái Sâm.

Lòng Tiểu Ân khẽ động, chẳng lẽ Thái Sâm đã bị chúng giết hại? Nhưng nếu là đã giết hại, thì vì sao chúng còn muốn đợi ở đây?

Suy nghĩ một chút, Tiểu Ân lập tức bay về phía đó với tốc độ nhanh nhất, dù sao hắn đi cùng chỉ có một mục đích, là tiêu diệt hoàn toàn đối phương, còn về phần Thái Sâm còn sống hay không, thực ra cũng chẳng quan trọng nữa rồi.

Còn rất xa Tiểu Ân mới tiếp cận được chúng, các điểm đen này đã cảm nhận được khí tức của quang minh thủy mẫu cực kỳ đáng ghét kia.

Khi đối mặt với khí tức này, đồng điểm đen kia đều phát điên rồi, chúng liều mạng xông tới quang minh thủy mẫu.

Đây là một loại sức mạnh bản năng, căn bản là không có đạo lý gì.

Tiểu Ân nhẹ buông tay, mấy cái tua của quang minh thủy mẫu buông ra, cứ như vậy nhẹ nhàng lơ lửng giữa không trung.

Hào quang mãnh liệt như mặt trời chính ngọ chói chang, nhanh chóng khiến cho đồng điểm đen này bị suy yếu.

Nửa ngày sau, số điểm đen có thể thực sự xuyên qua lưới ánh sáng, tiếp cận quang minh thủy mẫu không ngờ đến ba cái cũng không đủ, tuyệt đại đa số điểm đen đều biến thành hư ảo ngay tại chỗ dưới ánh hào quang chiếu rọi.

Không đơn giản như thế hề điểm đen nào đụng phải quang minh thủy mẫu kia đều nguyên khí đại thương, trong đó rõ ràng nhất chính là điểm đen ban đầu là to như trái bóng rổ, bị hào quang suy yếu trở thành trái bóng đá lớn, rồi nhỏ.

Sau đó, toàn bộ điểm đen đều nhào vào quang minh thủy mẫu, không còn chút dấu vết trên đời.

Đến tận lúc này, Tiểu Ân mới xem như thực sự thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Thực ra, hắn ở một bên quan sát cùng đã phát hiện dưới sự tấn công của điểm đen đó, hào quang quanh quang minh thủy mẫu cũng bị nhỏ lại một chút, nói cách khác, sau khi tiêu diệt nhiều vũ khí diệt thể như thế, ngay cả quang minh thủy mẫu cũng bị ảnh hưởng một chút.

Nếu trước mắt đồng điểm đen nhỏ kia không phải là không nhiều lắm mà là có thêm vô tận hơn mười hơn trăm vạn, thì cuối cùng sinh mạng thể biến mất kia chỉ sợ sẽ ngược lại.

Sau khi điểm đen cuối cùng biến mất, Tiểu Ân bắt đầu tiếp tục đi tìm Thái Sâm, trong lòng hắn có một loại dự cảm, tên kia rất có thể không có chết.

Lần này đến đây, tuy rằng không thể bắt thượng cổ băng ma kia, nhưng có thể đạt được bài tử trước mắt này cũng là chuyện vui không ngờ.

Bỗng vẻ mặt Tiểu Ân khẽ động, ánh mắt tập trung vào một đồng đất nơi xa xa.

Do dự một chút, hắn lập tức bay nhanh qua.

Chần chừ bên ngoài một chút, hắn hừ lạnh một tiếng, ngón tay điểm khẽ, một cơn gió xoáy lập tức hình thành bên người hắn, sức gió mạnh mẽ vây quanh đồng đất một vòng, lập tức nghe thấy bên trong vang lên tiếng thét chói tai, sau đó đồng đất trở mình mãnh liệt, Thái Sâm nhảy dựng lên từ trong đó.

Tuy nhiên lúc này Thái Sâm cũng phi thường chật vật, cả thân đầy máu tươi và bùn đất, một khuôn mặt tràn đầy sự oán độc, làm sao có thể nhìn thấy một phần hào sáng khi mới gặp lúc xưa.

Hai người lặng yên nhìn nhau, Tiểu Ân cẩn thận quan sát hắn vài lần, cuối cùng cũng hiểu được làm sao hắn thoát được đồng điểm đen truy đuổi.

Sự khác nhau giữa tát mãn thú nhân và ma pháp sư nhân loại chính là trong cơ thể bọn họ đều có một linh vật.

Mà lúc này, trên người Thái Sâm đã không có khí tức của linh vật.

480. Chương 54: Thần Quốc Của Thần Vương (3)

Tiểu Ân than khẽ.

Thái Sâm cười sàu thâm:

- Ta cùng đã phải thả ra linh vật làm giá, nhưng đáng tiếc là cuối cùng cũng khó có thể bảo được mạng.

Tiểu Ân ngẩn ra, cười:

- TỨC là sao? Người nghĩ rằng ta sẽ giết người sao?

- Chẳng lẽ người không giết ta?

Thái Sâm lộ ra một tia tuyệt vọng.

- Nếu người không có được bảo vật bên trong đó, có lẽ sẽ bỏ qua cho ta một lần, nhưng người đã chiếm được chỉ bảo mà thần linh thượng cổ để lại, còn có..

Ánh mắt hần gắt gao nhìn chăm chăm vào quang minh thủy mẫu vòng trên cánh tay Tiểu Ân, thần sắc ánh mắt cực kỳ phức tạp.

- còn có thần thú này, có thể tiêu diệt vũ khí diệt thế, chẳng lẽ người để cho ta truyền tin tức này ra ngoài sao?

Tiểu Ân lo lắng một chút, cuối cùng thở dài một tiếng:

- Người đoán đúng, ta không thể để cho người truyền mảy tin này ra ngoài.

Thái Sâm lộ ra biểu tình quả là như thế:

- Lúc trước ta mang người vào hang động, thực ra cũng không có hảo tâm, vốn nghĩ có thể thần thú này là của ta, không nghĩ tới cuối cùng người lại có thiện nghi, thật là thiên ý..

Miệng hần nói, tiếng nói cũng càng lúc càng thấp, sau đó lão đảo. ầm ầm ngã xuống.

Tiểu Ân đảo qua tinh thần ý niệm, lập tức hiểu sức sống trên người hần đã hết, không có khả năng sống.

Lập tức, trên mặt Tiểu Ân có một tia cổ quái.

Hần cố ý tìm người kia, tất nhiên có ý nghĩ diệt khẩu, nhưng trước khi diệt khẩu cũng muốn thám thính một chút hoàn cảnh và phương pháp xuất nhập nơi này.

Nhưng không ngờ tới, Thái Sâm vừa thấy Tiểu Ân đã phát hiện ra nguy trạng của mình, lập tức biết chạy trời không khỏi nắng, vì sợ hần dùng khổ hình Sư Hôn Thuật, nên chỉ nói vài câu đã dùng cách nào đó tự sát, đã phải chết thì không thể không chết, ngay cả linh hồn cũng tiêu tan trong nháy mắt, căn bản là không để cho Tiểu Ân có khả năng thăm dò gì.

Khe khẽ lắc đầu, hần chỉ tay, thiêu hoàn toàn thi thể Thái Sâm.

Trong ý thức của Tiểu Ân thủy chung vẫn có ý tưởng người đã chết thì ân oán coi như đã hết, đây là thời quen mang tới từ kiếp trước, tới bây giờ cả đời vẫn cứ khắc cốt ghi tâm.

Nếu ở nơi khác, Tiểu Ân có lẽ còn có thể đưa hần đi thổ táng (đem chôn), nhưng ở đây cũng không dám làm như thế, dù sao đây cũng là nơi của vũ khí diệt thế, nếu có một, hai con cá lọt lưới, thì thi thể này sẽ là một vũ khí diệt thế mới.

Xử lý tốt việc này xong, thông qua quang minh thủy mẫu, Tiểu Ân tận lực phát tán tinh thần niệm của mình ra khắp nơi.

Nhưng bất kể hần tìm tòi thế nào cũng không cách nào tìm ra nơi thượng cổ băng ma rơi xuống.

Dường như sinh linh hệ hắc ám đã hoàn toàn mất tung tích.

Sau mấy ngày đi lại trong này, cuối cùng Tiểu Ân cũng xác định được, ngoại trừ một ít thực vật đặc biệt kỳ lạ hiếm gặp cũng không có gì ngạc nhiên vui mừng cả.

Tuy nhiên, ngẫm lại, một nơi đã bị vũ khí diệt thế quét sạch một lượt còn có thể có bao nhiêu sinh linh có thể tồn tại.

Hần cướp lấy một chút dược liệu ma pháp quý báu kỳ dị không biết đã tồn tại bao nhiêu năm, sau đó nhắm vách tường xông thẳng vào.

Bởi vì không ngờ Thái Sâm đã chết, nên hần cũng không cách nào rời đi được, mà trong này tìm kiếm cũng không thấy truyền tống trận pháp nào, cho nên cuối cùng hần cũng chỉ đành dùng phương pháp cực đoan như thế, dùng sức mạnh của mình tấn công không gian thần bí này.

Chỉ có điều không ngờ là khi thân thể hắn tiếp xúc với vách tường, không ngờ không gặp lực cản gì, cứ như vậy dễ dàng xuyên qua.

Trước mắt một mảnh sáng ngời, khi Tiểu Ân phản ứng lại được mới phát hiện mình đang đứng ở một góc của một quảng trường thật lớn.

Lúc này hắn vô cùng không ngờ, vách tường này không ngờ lại không có một tia sức mạnh phòng ngự sao? Nếu vũ khí diệt thể cũng như thế mà dễ dàng tới đây, chẳng phải đã thành một tai họa lớn.

Đánh giá nơi này một chút, Tiểu Ân lập tức hiểu hắn đang ở trên một truyền tống trận, chỉ có điều truyền tống trận này diện tích cực lớn, không ngờ mắt nhìn cũng không hết được đến cuối cùng.

Trong lòng hơi kinh hãi, truyền tống trận khổng lồ như thế, thật là không biết thuộc thể lực phương nào.

Hắn hơi cảm ứng một chút, trong không trung nhộn nhạo một khí tức thần thánh cuộn cuộn, thậm chí còn khiến cho người ta run rẩy mãnh liệt.

Loại khí tức này Tiểu Ân đã từng cảm ứng qua, khi quang minh thủy mẫu xuất hiện cũng có khí tức như vậy, trong khí tức này chính là một loại sức mạnh quang minh tinh thuần, tuy nhiên, sức mạnh quang minh có thể mạnh mẽ dao động trong không khí đến thế này là lần đầu tiên hắn gặp.

Mơ hồ Tiểu Ân cũng ngờ ngợ hiểu ra mình đã tới nơi nào.

Đây là một đất nước của thần, hơn nữa còn là một quốc gia của thần Quang Minh siêu cấp hùng mạnh điển hình.

Trong quốc gia này, có một vị thần linh tràn đầy quang minh tuyệt đối giống như quang minh thủy mẫu, hơn nữa, theo khí tức của thần linh này, có thể thấy sự hùng mạnh của ngài tuyệt đối là cả đời Tiểu Ân ít thấy.

Cho dù là Nữ thần Ánh Trăng, trước khí tức của vị thần linh hệ Quang minh hùng mạnh này, trước mặt vị thần linh không biết tên này, dường như cũng là rất bé nhỏ không đáng kể.

Một cơn sóng tinh thần dao động tràn tới, đó cũng là một cỗ sức mạnh quang minh tinh thuần, nhưng Tiểu Ân nháy mắt lại cảm ứng được sức mạnh quang minh này so với chủ nhân của quốc gia này và Nữ thần Ánh Trăng đều phải kém xa vạn dặm, nếu hắn đoán không sai, đây chính là một trong các vị thần sứ của thần linh quốc gia này.

Lòng khẽ động, tinh thần ý niệm của Tiểu Ân nhanh chóng quay về cơ thể và liên hệ với bài tử mới vào tay.

Đây là năng lực đặc biệt của tất cả ngục thần cấp cao thủ, đã có thể tự vây quanh thân một không gian đặc thù có tác dụng như vật phẩm trang sức không gian cỡ đại.

Đương nhiên, thứ có thể để cho cao thủ xem như tùy thân mà bày thả đều là tinh phẩm thực Sự, còn về phần mấy tinh thạch và những thứ không thưởng dùng thì vẫn cứ để trong vật phẩm trang sức không gian.

Sức mạnh tinh thần của Tiểu Ân vừa tiếp xúc với bài tử, lập tức từ bên trong dẫn ra một dòng năng lượng quang minh cực điểm tinh thuần.

Dòng năng lượng quang minh này là dẫn từ trên người quang minh thủy mẫu tới, mặc dù sự hùng mạnh thì còn xa xa không bằng bản thân Tiểu Ân, thậm chí chẳng qua chỉ tương đương với một ma đạo sĩ mà thôi, nhưng xét về sự tinh túy cũng không gì sánh kịp, đừng nói là năng lượng đi thăm dò, cho dù là năng lượng quang minh tinh thuần phiêu phiêu khắp nơi trên đất nước của thần này cũng không chắc tinh thuần được như nó.

Dù sao, thân là thần linh cũng không có khả năng vĩnh viễn sống một mình, ngay cả là chính thuộc tính quang minh có đặc tính bài xích hết thảy, nhưng hoặc nhiều hoặc ít cũng phải tiếp xúc một vài phương diện khác, cũng bị ảnh hưởng một chút.

Sức mạnh quang minh có hùng mạnh đi nữa cũng đã bị không gian và thời gian ảnh hưởng, cho nên trên thể gian này không có sức mạnh quang minh trần phần trăm tinh thuần thực sự, cũng như không có khả năng có trăm phần trăm hoàng kim vậy, có thể đạt tới chín mươi chín phần trăm đã là phi thường giỏi rồi.

Nhưng quang minh thủy mẫu thì lại không giống thế, loại sinh vật quang minh thần kỳ này vốn là siêu cấp thần thú thuộc tính quang minh được chế tạo ra nhằm vào vũ khí diệt thế.

Lúc trước, khi tạo ra thần thú này không chỉ có riêng các thần linh thượng cổ vắt hết óc, ngay cả các đế vương ma quái hắc ám cũng tận tâm tận lực trợ giúp.

Đúng là bởi vì có lực lượng hắc ám tham dự, cho nên ngược lại lại tạo ra kỳ tích, khiến cho năng lượng thuộc tính của quang minh thủy mẫu trở thành sức mạnh quang minh tinh thuần trăm phần trăm độc nhất vô nhị.

Nếu không phải như thế quang minh thủy mẫu cũng không có khả năng tạo thành thương hại thật lớn như thế cho vũ khí diệt thế.

Tuy nhiên, chính vì có được năng lực đặc biệt này, cho nên việc duy nhất nó làm là không ngừng tích tụ sức mạnh quang minh tinh thuần, để tới thời khắc cần thiết sẽ phóng thích.

481. Chương 54: Thần Quốc Của Thần Vương (4)

Phương xa, một lão nhân mặc một thân trường bào thần sứ màu vàng mỡ to hai mắt, lão ngưng nhìn Tiểu Ân dường như đang không biết làm sao kia, khuôn mặt già nua đầy kích động mạo hiểm.

Sau lưng lão, có vài người mặc y phục thần sứ đủ màu, họ kinh ngạc nhìn hành động không ngờ của vị lão nhân này, đều cảm thấy không hiểu.

Tiểu Ân ngẩng đầu lên, nhìn vị lão nhân đang đi tới phía mình, hắn đã xác định, tinh thần ý niệm vừa rồi quét qua đúng là vị lão nhân này.

Rất nhanh, lão nhân đi tới bên hắn, thi lễ thật sâu:

- Quang Minh thần vĩ đại Odin Lage, ta là người hầu của thần vương bộ hạ Habib Hev, xin hỏi ngài là đến từ quốc gia của Quang Minh thần nào?

Tiểu Ân ngẩn ra, trong mắt có chút buồn cười, hắn ho nhẹ một tiếng, trả lời:

- Rất xin lỗi, Habib Hev đại nhân tôn kính, vấn đề này của ngài ta không thể trả lời.

Habib Hev nao nao, tuy nhiên hắn cũng không có ý giận, chỉ cười:

- Vậy xin hỏi các hạ là...

- Tiểu Ân.

- A, Tiểu Ân các hạ, ngài đã đến, đây là vinh hạnh của chúng ta, cho dù là thần vương bộ hạ biết ngài đến đây rồi cùng sẽ phi thường cao hứng.

Cách đó không xa, mấy thần sứ chậm chạp mới đuổi theo kịp đỡ mặt ra.

Bọn họ nghe được hai người nói chuyện, cũng nghe được Habib Hey đối với Tiểu Ân kia không chút nào che giấu hảo cảm và khen tặng, điều này, đối với bọn họ mà nói, thật không ngờ và khó có thể tiếp nhận.

Tiểu Ân ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn hắn một cái, sắc mặt vẫn bình thản:

- Habib Hev đại nhân, tuy ta chỉ đi ngang qua đây, nhưng vạn phần ngưỡng mộ tôn quý Odin Lage thần vương bộ hạ, nếu có thể có được sự cho phép của ngài, ta muốn cầu nguyện thần vương bộ hạ, hy vọng có thể được người chúc phúc.

Trên mặt Habib Hev nồng đậm ý cười:

- Tiểu Ân các hạ, ngài nhất định có thể được thần vương bộ hạ chúc phúc.

Dứt lời, ông ta đưa Tiểu Ân đi ra ngoài truyền tống trận thật lớn mắt nhìn không hết đó.

Sau lưng bọn họ, mấy vị thần sứ các cấp kia nhanh chóng đuổi kịp, trong mắt các vị thần sứ đó cũng vạm phần khó hiểu, vì họ xem ra, thực lực của Tiểu Ân cũng chỉ gần tương đương một ma đạo sĩ mà thôi, trong thần quốc, người có được thực lực này hoặc vượt qua có thể nói đâu đâu cũng có.

Nhưng Habib Hey đại nhân tôn kính không ngờ lại tự hạ thân phận, tự mình đưa hấn tới thần điện của thần linh mà cầu nguyện, chuyện này quả thực khó có thể tưởng tượng.

Chỉ chốc lát sau, tin tức này lập tức được phần đông thần sứ truyền nhau huyên náo, lòng hiếu kỳ thôi thúc, càng đông người đi tới thần điện, như những tín đồ trung thành, các thần sứ đó đều muốn nhìn một chút xem nhân vật này được Habib Hev đại nhân tôn kính ưu ái như thế đến tột cùng trước mặt thần linh có biểu hiện thế nào.

Thực ra, lúc này Tiểu Ân cũng cảm thấy hơi hối hận.

Chính mình dẫn động sức mạnh của quang minh thủy mẫu, không ngờ lại khiến cho vị lão nhân vừa nhìn đã biết thân phận không đơn giản này chú ý đến, mở miệng một cái là nhắc tới danh vị thần quang minh của quốc gia này.

Tiểu Ân và Hắc Long Vương, cũng đã đàm luận rất nhiều về phong tục của thần giới, nên biết dưới tình huống như vậy, tức là vị lão nhân kia đã có ý mới hấn, nếu muốn giữ quan hệ tốt với nhau thì nhất định phải đề xuất mong muốn được cầu nguyện thần linh quốc gia này, biểu đạt sự tôn sùng từ trái tim của mình đối với vị thần đó.

Mặc kệ là có tín ngưỡng vị thần linh đó hay không, bước này là không thể tránh được, nếu không hấn sẽ bị liệt vào danh sách các nhân vật không được chào đón.

Suy nghĩ của Tiểu Ân lúc đó là, cầu nguyện thì cầu nguyện đi, dù sao cầu nguyện cũng không phải là một người làm, bình thường thì đều là đợi ở đây hai ba ngày, trong mấy ngày này, sẽ có hơn trăm người, thậm chí là mấy nghìn người cũng nhau tiến hành.

Đây xem như là một nghi thức, để biểu thị sự tôn kính đối với thần linh.

Nhưng lúc này xem ra, vị lão nhân bên cạnh hấn lại muốn để hấn cầu nguyện một mình như thế, chẳng phải đã đẩy hấn lên nơi đầu sóng ngọn gió, để cho người khác chú ý đến sao.

Nhất thời, Tiểu Ân mắng Hắc Long Vương đến sống đến chết, sớm biết như thế, thì mình thà bị liệt vào danh sách không được hoan nghênh chứ cũng không muốn được nổi bật thế này.

Tuy nhiên, lúc này, thấy thực lực của những người xung quanh, lại cảm ứng một chút sức mạnh quang minh mạnh mẽ trên đỉnh đầu, hấn liền không có ý nghĩ nào khác nữa.

Đi theo lão nhân lên một bình đài, tòa bình đài này được kiến tạo ở một nơi nào đó trên trận đồ ma pháp truyền tống, trên bình đài có rất nhiều phương tiện phi hành đặc biệt.

Lão nhân mang theo Tiểu Ân lên một phương tiện phi hành bay xa xa.

Trước kia truyền tống trận ở thành thị giao dịch mà Tiểu Ân nhìn thấy tuy có diện tích cũng rất lớn, nhưng nếu so sánh với nơi này, tuyệt đối là kiến gập voi, chỉ có ra khỏi phạm vi trận đồ truyền tống cũng phải dùng đến phương tiện phi hành, có thể thấy truyền tống trận này lớn đến mức không thể tin nổi ra sao.

Tiểu Ân cũng không để ý, khi hấn và lão nhân rời đi, liền có vô số người cũng rời khỏi trận đồ truyền tống này, nháy mắt đã xuất hiện trước cửa hồng thần điện.

Đó là đặc quyền của thần sứ bọn họ, có thể dùng truyền tống trận ở cửa hồng thần điện mà đi vào, ở quốc gia này người ngoài vốn không có đãi ngộ như thế.

Tốc độ phi hành cực kỳ nhanh, Tiểu Ân cảm thấy thậm chí còn vượt siêu xa cả tốc độ âm thanh.

Nhưng cho dù là như thế cũng phải bay suốt ba ngày ba đêm mới xem như là đã đến ngoài rìa.

Khi Tiểu Ân ra khỏi phương tiện phi hành hai chân chạm tới đất rồi mới tin tưởng, quốc gia của thần này thật là lớn, đã lớn đến không có biên giới nữa.

So với cái đất nước của thần ma đại ma thần thiên tân vạn khổ một đến học máu mồm ra mà mở ra kia, quả thực chỉ là con kiến trong Di Hoa Viên.

Hít một hơi thật sâu, năng lượng trong người Tiểu Ân sôi trào không ngừng.

Trong quốc gia này tràn đầy sức mạnh quang minh tinh thuần, tuy Tiểu Ân luôn mượn năng lượng của quang minh thủy mẫu bên người để ngụy trang chính mình, nhưng hắn nhận ra trong hoàn cảnh đó mà năng lượng của quang minh thủy mẫu cũng không giảm bớt, ngược lại còn tăng hơn rất nhiều.

Điều này có nghĩa môi trường ở đây thật sự là rất tốt cho thần thú quang minh thủy mẫu.

Tuy nhiên, cho dù là tốt hơn nữa Tiểu Ân cũng không để nó lại đây.

Ngẩng đầu, ánh mắt Tiểu Ân trong nháy mắt đại ra.

Trước mặt hắn, cách khoảng hơn cây số, là những thần điện thật lớn tầng tầng lớp lớp như dãy núi.

Thần điện cao nhất thậm chí còn khuất trong mây, căn bản là nhìn không tới.

Lại một lần nữa hắn rung động.

Thần điện như thế, không phải là nhắc cả dãy núi Ishtar đến đây chứ?

Lần đầu tiên Tiểu Ân đi vào thần giới là đi theo Cự Ma thần tới.

Trong quốc gia của Cự Ma thần, hắn cũng từng thả tinh thần ý niệm ra, và đã gặp qua thần quốc của thần linh khác, đồng thời, vì linh hồn tương thông, nên Tiểu Ân cũng nhận được những thăm dò của Cự Ma Thần về thần quốc, cho nên hắn biết, ở đây trong một vùng vô biên vô hạn này có rất nhiều thần quốc.

Chủ nhân của thần quốc này tuyệt đối không phải hắn và Cự Ma Thần có thể bằng được.

Nhưng, bất kể là Tiểu Ân hay Cự Ma Thần, cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới, dưới vùng trời vô tận này, không ngờ sẽ có một thần quốc lớn đến khôn cùng, khiến người ta không thể tưởng tượng được là nó lớn đến thế nào như thế.

Đến tận bây giờ, Tiểu Ân mới nhớ ra lời Hắc Long Vương đã nói, trong thần quốc của Long thần vương có tới trăm ngàn tỉ đồ nòng cốt.

Như vậy ở trong thần quốc này thì sao? Không tự chú Tiểu Ân nhìn lại thần điện có một không hai có thể đánh đồng với một dãy núi kia, hắn tin tưởng, trong thần quốc này, tỉn đồ nòng cốt khẳng định là phải vượt xa rất xa quy mô của Long thần bệ hạ, đạt tới một con số còn đáng sợ hơn.

- Tiểu Ân các hạ, mới tới đây.

Habib Hev túm tim cười, trên mặt ông ta không có chút biểu tình thiếu kiên nhẫn, ngược lại vô cùng thân thiết.

482. Chương 55: Thăng Tiển Giáo Hoàng Thần Vương (1)

Habib Hev vừa đi vừa giới thiệu:

- Tiểu Ân các hạ, ở trước đại điện là cánh cửa ánh sáng do thần quang minh Odin Lage vĩ đại của chúng ta tự mình dựng nên, đã là con của quang minh thì đều đi qua nơi đó, ngài cũng có thể đi qua một lần.

Dứt lời, sắc mặt mấy người tùy tùng đi đằng sau và thần sứ đi trên con đường này đều đại biến, bọn họ nhìn chằm chằm Tiểu Ân, trong ánh mắt có mê man không hiểu, có rung động, còn có một loại kính cẩn phát ra từ sâu trong nội tâm.

Thần niệm của Tiểu Ân nhạy bén đến mức nào chứ, lập tức thấy hết được phản ứng của bọn họ, trong lòng không khỏi đại kỳ.

Đương nhiên hắn có thể nhìn ra, các thần sứ đó tỏ vẻ tôn kính với mình tất cả là vì vị lão nhân trước mắt này, đúng là vì thân phận của lão, và cách đối đãi của lão với mình nên mới khiến cho các thần sứ đó có thái độ cung kính như thế.

Nhưng sau khi lão nhân kia nói dứt lời ấy, không khí trong sân lập tức biến đổi.

Thái độ của mọi người đối với mình lập tức trở nên cung kính hẳn lên, loại cung kính này cũng không phải bởi vì bất cứ người nào khác, cũng không phải chỉ là mặt ngoài có lệ, mà rõ ràng là thành tâm thực lòng, có mấy người hầu thậm chí còn quỳ lạy ngay tại chỗ, lễ tiết này chỉ dùng hình dung”để cúng bái thần linh” để tả cùng còn không đủ.

Sắc mặt Tiểu Ân hơi cứng lại, dường như hắn có một dự cảm cái gọi là cánh cửa thần thánh này cũng không tốt lắm.

Hơn mười thần sứ trên sơn đạo cùng hướng về phía Tiểu Ân mà thi lễ thật sâu rồi lập tức chạy vội đi nơi khác, xem tốc độ của bọn họ, quả thực còn nhanh hơn cả thò mấy lần, như thế sau lưng họ có một đại đội sói rừng vô hình đang đuổi theo.

Theo bản năng Tiểu Ân hỏi:

- Bọn họ làm sao vậy?
- Bọn họ đi báo cho một số người.

Habib Hev trấn an hắn.

- Có một số người muốn xem cái cảnh ngài bước qua cái công đó, ngài yên tâm, sẽ không có ảnh hưởng gì đâu.
- Thật không?

Tiểu Ân bán tín bán nghi hỏi lại, tuy nhiên, nhìn vẻ mặt chân thật của lão nhân, cũng đành tin là thật.

- Tiểu Ân các hạ, mới.

Habib Hev đưa tay ra, Tiểu Ân trầm ngâm một chút, bước đi trước.

Tuy nhiên, đúng lúc này, hắn phát hiện ra một chuyện phi thường tinh tế.

Habib Hev tuy nhìn thì như đang song song cùng đi với hắn, nhưng bất kể là cất bước hay là đi trên đường đều chậm hơn mình một tí, nếu hắn không để ý cẩn thận chỉ sợ là không phát hiện ra được chút khác biệt này.

Tuy Tiểu Ân cũng từng trải rất nhiều, chỉ sợ rất nhiều người cho đến hết đời cũng không thể có được những gì Tiểu Ân đã trải qua.

Nhưng lúc này trong lòng hắn lại có chút lo lắng thấp thỏm.

Lão nhân đi cùng hắn này là một nguy thần đạt tới cảnh giới đỉnh cao, nhưng vị lão nhân này cũng đem lại cho hắn cảm giác vô cùng kỳ quái, mơ hồ hắn cảm ứng được trên người lão nhân có ẩn giấu sức mạnh cường đại.

Sức mạnh này cũng không kém nguy thần thượng cổ năm loại thuộc tính một chút nào.

Nhìn lão nhân với sắc mặt nhiệt tình, gần như là đang lấy lòng mình, không ngờ nắm giữ thực lực không dưới Thống soái của hơn một ngàn nguy thần vong linh Nuke Te và Hắc Long Vương chết rồi sống lại.

Đối mặt với nhân vật có thực lực như thế, nếu hắn đang nhìn người mà cười nịnh, hơn nữa hành động dường như luôn luôn vãn đề cao quyền uy địa vị của người, thì người sẽ có cảm giác gì?

Lúc này, Tiểu Ân đang có một cảm giác tà môn đến cực điểm, nếu không phải hắn vô cùng tin tưởng vào sức mạnh của mình, nếu không phải gần đây đã có được một đòn sát thủ đủ để diệt sát tất cả, nếu không phải hắn thật sự không cảm thấy một tia ác ý nào trên người đối phương, khẳng định sẽ không thể biểu hiện thoải mái đến thế.

Tuy nhiên, có một vấn đề hắc nghĩ không ra.

Hắc Long Vương cũng từng nói qua, chỉ có ngưng luyện được linh vực lực lượng của ba loại thuộc tính khác nhau mới có thể trở thành thượng cổ ngục thần, nhưng vị lão nhân này chỉ có một loại thuộc tính mà thôi, vì sao lại có thực lực tương đương với Nuke Te và Hắc Long Vương?

Hai người cứ thế một đường đi tới dưới một đại điện gần họ nhất.

Tòa đại điện này có một cánh cửa cực lớn cao tới gần trăm mét, cánh cửa này mở ra giống như một con cự thú từ khi mới khai thiên năm bệp dưới đất đang há to miệng, khiến cho trái tim người ta đóng băng.

vẫn đứng cạnh hắc, Habib Hev hơi dừng lại, cười nói:

- Tiểu Ân các hạ, mới ngài...

Tiểu Ân nhìn cánh cửa cao lớn nhìn không kết này, trong lòng không khỏi sợ hãi.

Hắc biết, đây khẳng định chính là cánh cửa thần thánh mà thần vương bệ hạ tự mình dựng nên mà Habib Hev nói đến.

- Ha ha, Habib Hev các hạ, chẳng lẽ ngài không cùng ta vào trong sao?

- Làm sao dám cùng vào với ngài chứ.

Habib Hey than khẽ.

- Cánh cửa này là do thần vương bệ hạ tự mình tạo nên, mà bệ hạ đã từng ban bố chỉ có người đã từng được thần linh chúc phúc như ngài mới có tư cách vào trong.

Trong lòng Tiểu Ân hơi dâng lên một tia cảm giác thật là chẳng khéo chút nào, lão già này nói cái gì? Chính mình đã được thần linh chúc phúc sao?

Hai mắt hơi chuyển, hắc lập tức nghĩ tới Nữ thần Ánh Trăng, nhưng lập tức buông tha cho ý nghĩ này.

Nữ thần Ánh Trăng ruy xem hắc như người phát ngôn của kẻ có thực lực siêu cường kia, tuy không đến mức quá coi trọng Tiểu Ân nhưng khẳng định là không có bao nhiêu tình nghĩa.

Bảo Nữ thần chúc phúc cho hắc, trừ phi nàng ăn no thừa hơi!.

Trà lẩn đó ra, Tiểu Ân còn biết một vị thần linh nữa, nhưng khẳng định vị thần linh này sẽ không keo kiệt mà không chúc phúc cho Tiểu Ân đâu.

Nhưng đáng tiếc, Cự Ma Thần dù sao cũng chỉ vừa mới đặt một chân vào thế giới thần linh, hơn nữa hắc lại là một thần linh hệ hắc ám, nếu có thể cảm nhận được thần lực thuộc tính này trên người Tiểu Ân, khẳng định điều đầu tiên lão nhân đó làm không phải là tiến lên hỏi với vẻ mặt ôn hòa mà là bắt đầu rửa mình cho sạch chút.

Bước chân hơi khựng một chút, tinh thần ý niệm của Tiểu Ân dạo quanh một vòng, trong lòng hắc chợt căng thẳng, hắc phát hiện ở quanh đây không ngờ có vô số người đang chú ý tới nơi này.

Tiểu Ân cũng không tự ký đến mức nghĩ rằng đó là do sức hấp dẫn của mình, như vậy, giải thích duy nhất là có liên quan đến cái cửa vĩ đại này.

Hít một hơi thật sâu, trong tình huống này, bảo hắc không muốn đi qua chỉ sợ cũng không được, bởi trong số các khí tức xung quanh, hắc rất dễ dàng có thể cảm nhận được có nhiều hơn hai người có khí tức mạnh mẽ không hề thấp hơn Habib Hey.

Hơn mười người giống như Hắc Long Vương đó, không đến lúc vạn bất đắc dĩ, Tiểu Ân tuyệt đối không muốn phát sinh xung đột gì với bọn họ.

Ngẩng đầu, ưỡn ngực, sức mạnh quang minh tinh thuần của quang minh thủy mẫu trong bán thần vực cũng tăng thêm chút nữa.

Động tác này tuy rất nhỏ nhưng cùng có không ít người cảm nhận được, bọn họ cảm giác dường như Tiểu Ân đang tăng thêm sức mạnh phòng hộ cho mình.

Sắc mặt những người này lập tức trở nên khó coi hơn, không ngờ trước cánh cửa thần thánh hần lại dám có hành vi khinh nhờn thần linh như vậy, trong lòng họ hạ quyết tâm, nếu Tiểu Ân không thể được thần linh vĩ đại tán thành, thì nhất định bọn họ sẽ cho tên tiêu tử không biết trời cao đất dày này một giáo huấn khắc cốt ghi tâm.

Hai chân Tiểu Ân cuối cùng cũng tới gần đại môn.

Hần nâng chân phải lên, mắt thấy sẽ bước qua đại môn.

Vô số ánh mắt, vô số tinh thần ý niệm lúc này đều tập trung trên chân phải của hần.

Nhưng ngay lúc này, chân phải của Tiểu Ân lại khựng lại, cứ như vậy đứng yên đó không nhúc nhích.

Bản thân Tiểu Ân có được sức mạnh cường đại, nhưng cũng vì sức mạnh trong tay hần mạnh như vậy nên mới có thể cảm nhận được rất rõ ràng niệm lực đè nặng lên chân phải lớn đến cỡ nào.

Hần có thể khẳng định, niệm lực đó đã trở thành một lực lượng không thể tưởng tượng nổi, đừng nói là chính mình, cho dù là thần quốc của Cự Ma Thán kia chỉ sợ trong nháy mắt cũng bị xé tan từng mảnh.

483. Chương 55: Thăng Tiến Giáo Hoàng Thần Vương (2)

Cũng phải nói, lúc này, trong thần quốc của quang minh thần vương bệ hạ, mọi người đều mặc kệ hết thảy, thông qua phương thức nào đó đang nhìn một cảnh này đây.

Nếu nói được, Tiểu Ân nhất định hy vọng tu vi của mình thấp một chút, đừng có cảm ngộ rõ ràng như thế, nhưng, sự thật là, Tiểu Ân biết, cảm ứng của mình cũng không có gì sai lầm.

Với sự giúp đỡ của quang minh thủy mẫu, hần gần như có thể hoàn toàn khẳng định.

Bất kể là kẻ nào, chỉ cần là người, cũng không thể giữ được sự bình tĩnh trong hoàn cảnh này.

Bước đi đương nhiên là chuyện đơn giản nhất rồi, nhưng là đi một mình trên đường và đi trước mặt hơn một ngàn người lại không phải giống nhau, mà lúc này, chỉ sợ là có cả ngàn trăm ngàn, vạn trăm vạn, hoặc có khi còn nhiều người hơn nữa đang chăm chú đến bước đi này của hần, cảm giác này lại càng khác nữa.

Tiểu Ân chậm chậm quay đầu lại, chỉ thấy sắc mặt Habib Hey cũng đã sớm hết vẻ tươi cười, mà là một vẻ cực kỳ nghiêm trọng.

Thấy hần quay đầu lại, ông ta vội vàng tươi cười lại, làm một động tác “mời”.

Trong lòng Tiểu Ân thầm mắng, hần không thể đổi chỗ cho lão.

Hần đột nhiên nhớ ra lời nói của lão nhân này ở ngoài thần điện.

- Bọn họ đi báo cho một vài người, có một số người muốn nhìn cái cảnh ngài bước qua cánh cổng kia, ngài yên tâm, sẽ không có ảnh hưởng gì đâu.

Tiểu Ân xoay lại, nhìn trên đại môn trên đầu, cảm nhận lòng tin khổng lồ mạnh mẽ khiến cho hần không rét mà run kia, trong lòng la mắng ầm ầm.

Thúi lắm! Thế này mà gọi là không có ảnh hưởng gì hả?

Cuối cùng, Tiểu Ân hít một hơi, hai mắt mở to, xương cốt trên người kêu răng rắc, cái chân phải Kim Kê Độc Lập nửa ngày cuối cùng cũng động, một bước ngưng tụ niềm tin của không biết bao nhiêu người kia cuối cùng cũng nặng nề đạp lên mặt đất.

- Hô....

Hình như có vô số hơi thở dài vang lên, trong âm thanh này có cả sự thất vọng, than vãn, tức giận và có cả bất mãn.

Lúc này, Tiểu Ân nghe được lại giống như lời đình sét đánh, bao nhiêu ý niệm như thế trong đầu đều tiêu tan trong nháy mắt, kích thích mãnh liệt này hơn xa so với tiến vào nguy cơ khủng bố hàng trăm lần.

Tiểu Ân tin chắc, trải qua một lần này, về sau không trường hợp nào có thể khiến hắn thất thố được nữa.

Habib Hev khe khẽ ho, trái tim ông ta nhảy vội gần như muốn xông ra ngoài miệng.

- Tiểu Ân, người...

Râu lão yênh lên, dường như muôn chữ ầm lên, nhưng dường như kiêng kị cái gì, chỉ nói được ba tiếng mà đã kìm chế nhịn lại được.

Chỉ có điều trong nháy mắt, sắc mặt lão nhân này đã thay đổi như biến thành một người khác.

- Ta làm sao?

Tiểu Ân hỏi lại sắc mặt vô tội.

Một khắc cuối cùng, chân phải của Tiểu Ân quả là đã di chuyển, cũng quả thật là đã đặt lên mặt đất, nhưng vấn đề là, vị trí hắn giẫm xuống cũng không phải là bên kia cánh cửa mà là chỗ nhắc chân lúc đầu, nói cách khác, hắn căn bản là không vượt qua đại môn này được.

Habib Hev miễn cưỡng giữ lấy vẻ mặt tươi cười:

- Tiểu Ân các hạ, mới ngài qua ạ.

- Được.

Tiểu Ân sàng khoái đáp một tiếng, sau đó nhanh chóng nhắc chân phải lên, rồi với một tốc độ sét đánh không kịp bưng tai mà bước qua đại môn, không chỉ có một chân đặt xuống, mà là cả người đều vượt qua.

Đến tận bây giờ, Tiểu Ân mới thở phào nhẹ nhõm.

Tuy hắn cũng không biết đại môn này có huyền cơ gì, nhưng hắn không muốn bị nhiều người chú ý đến, như thế là con chuột bạch thí nghiệm vượt qua cửa địa ngục.

Cho nên hắn mới có thể lợi dụng một chút thời gian khi tinh lực của mọi người vừa mới trầm lại, một khắc vẫn chưa kịp ngưng tụ lại một lần nữa, phi thường rõ ràng bước qua đại môn bên kia.

Phải chịu ý niệm của nhiều người như thế tuyệt đối không phải chuyện Tiểu Ân nguyện ý, cũng không phải chuyện hắn có thể chịu đựng được.

Dù sao hắn cũng không phải thần linh thực sự đâu!

Một khắc Tiểu Ân bước qua đại môn này, tất cả mọi người đều ngẩn ra, nhắc tới tâm lại co rút lại, lại lần nữa thả lỏng, giống như có người nhéo một cái vào trái tim.

Cái cảm giác trái tim co giật mãnh liệt thế này là một gánh nặng trầm trọng đối với cơ thể.

Nếu những người ở đây không phải từ linh hồn tái sinh, chỉ cần thần linh tồn tại, tín ngưỡng không mất thì vĩnh viễn bất lão bất tử, thì lúc này, khẳng định sẽ có một con số tử vong khủng bố.

Ánh mắt mọi người ngay sau đó đều gắt gao nhìn chăm chú vào đại môn, mà Tiểu Ân vừa mới bước qua đại môn dường như một thứ đã mất đi giá trị lợi dụng, bị mọi người tạm thời ném phao ra đằng sau.

Đại môn vẫn cứ thế không chút biến hóa, vẫn cứ như thế trang trang nghiêm nghiêm, vẫn cứ cao lớn to lớn như thế.

Trên mặt Habib Hev lộ rõ vẻ thất vọng, mà trong thần điện này, cũng dần dâng lên cái cảm giác có thể khiến mọi người đều cảm nhận được rõ ràng.

Trái tim Tiểu Ân thậm chí đập vội, may mắn hắn đã có dự kiến trước, thà rằng đắc tội với Habib Hev, cũng không thật sự chịu nổi vô số nguyện vọng ý niệm đè lên một bước đi này.

Nếu vừa rồi hắn thật sự cậy mạnh mà bước tới, sau đó phải chịu đựng sự thất vọng lớn đến thế này, vậy có lẽ hắn cũng xong đời.

Dưới sự thất vọng khổng lồ như thế, trừ phi là thần thể thần linh, nếu không chưa có một nhân loại nào có thể chịu đựng cho nổi, cho dù là may mắn tránh được một mạng, sau này cùng nhất định là mất hết ý chí chiến đấu mà suy sụp tinh thần không chịu nổi nữa, đừng nói là tiếp tục tiến lên, ngay cả giậm chân tại chỗ cũng không có khả năng.

Cho nên, đối với những gì mình đã làm, hắn tuyệt không hối hận, bởi hắn cũng không muốn lấy tính mạng và tiền đồ của chính mình đi đánh cược một ván bài mơ mịt hư vô không nắm chắc chút nào.

Tiểu Ân nhanh chóng cảm ứng một chút thân thể mình và hoàn cảnh xung quanh.

Thân thể hắn không bị thương tổn gì, không có một chút năng lượng nào thử công kích hắn, mà quanh thân hắn, ngoại trừ cái cảm giác thất vọng cực độ ở ngoài kia, cũng không có gì khác thường.

Tiểu Ân mơ hồ cảm thấy hình như Habib Hev và mấy người đó đang cùng đợi kỳ tích nào đó, nhưng đáng tiếc là hắn không phải người làm nên kỳ tích này.

Ánh mắt Habib Hev cuối cùng cũng khôi phục lại bình thường, nhưng bây giờ nhìn Tiểu Ân đã không còn thần sắc ôn hòa và bình đẳng.

Dường như tới tận bây giờ, vị siêu cấp thần sứ đã đạt tới cảnh giới nguy thần thượng cổ vừa mới nở rộ thì ra Tiểu Ân chỉ là một ma đạo sĩ mà thôi.

Nói chuyện với người như thế, thật sự là một chuyện cực kỳ mất thể diện luôn.

- Người, mang hắn tới điện bên hông để cầu nguyện thần vương bệ hạ.

Habib Hev tùy ý chỉ một người mà phân phó, giọng điệu lão cực kỳ lãnh đạm, như thể đang bố thí cho một kẻ ăn mày.

Sắc mặt Tiểu Ân vẫn bất động, hóa ra đây là thái độ của thần sứ bậc cao của Quang Minh thần linh.

Sự khác biệt so với trước kia lớn như thế, đủ để cho bất cứ kẻ nào cũng phải tức điên.

Tuy Tiểu Ân tin chắc nếu hắn thể hiện toàn bộ thực lực, để cho vị lão nhân này biết được bản thân vực lực lượng mà mình có được, cho hắn biết mình có thể phóng thích cấm chú tia chớp màu tím của thần linh, để cho lão ta nhìn thấy quang minh thủy mẫu và vũ khí diệt thế khẳng định là lão sẽ sửa lại sắc mặt.

Nhưng, đây có hắn là tất cả?

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, xoay người, đi theo tên thần sứ sắc mặt không tình nguyện mà bị chỉ điểm kia đi tới thần điện bên hông.

Nhưng ngay trong nháy mắt chân hắn rời chỗ đó.

- Âm ầm ừ ừ... Âm ầm ừ ừ...

Một cơn sóng năng lượng thật lớn lấy cửa đá làm trung tâm, với một tốc độ mắt thường nhìn không kịp nhanh chóng lan ra.

Đột nhiên trong cả thần điện to lớn như vậy sáng bừng lên như có vô số viên minh châu tỏa ra vô số ánh hào quang rực rỡ hoa mỹ, vô số ánh hào quang ấy phóng lên cao như một con rồng ánh sáng bay lên dài không ngừng.

484. Chương 55: Thăng Tiến Giáo Hoàng Thần Vương (3)

Tiểu Ân kinh ngạc quay đầu, cả đại môn cổ kính biết bao nhiêu niên đại lúc này sáng bừng lên như một cái bóng đèn thật lớn, tỏa ra hào quang mãnh liệt và tinh tú vô cùng.

Cả thần quốc dường như đang run rẩy, như đang ăn mừng kỳ tích phát sinh.

Trong tầm mắt của Tiểu Ân có thể nhìn được, tất cả mọi người đều đang thành kính quỳ xuống bái phục, Tiểu Ân nhìn Habib Hey, nhưng căn bản là không thấy được mặt lão, cũng không thấy được ánh mắt lão.

Bởi lúc này vị lão nhân có thực lực vô cùng mãnh liệt không ngờ đang đuổi thẳng tứ chi, phục sát đất quỳ lạy mình.

Không biết từ khi nào, không biết từ người nào kêu gọi, dường như ngay trong nháy mắt, vô số âm thanh cầu nguyện cùng vang lên, ngay cả tiếng sét đánh ầm ầm cũng không át được tiếng vô số người cùng đang đồng thanh cầu nguyện.

Trên đại lục thần tạo của Cự Ma Thần khi xảy ra thần tích cùng từng vang lên tiếng cầu nguyện đồng thanh đó.

Nhưng quy mô lúc đó so với bây giờ thì không đáng gì.

Lần đầu tiên Tiểu Ân có cảm ứng, hóa ra đó là sự khác biệt giữa thần vương và thần linh bình thường, không ngờ so với thần linh bình thường và nhân loại bình thường thì sự chênh lệch còn lớn hơn rất rất nhiều.

Dưới năng lượng lớn đến mức có thể biến sắc mấy ngày liền, cho dù là Tiểu Ân, không nghi ngờ cũng không thể nổi lên ý niệm chống cự gì trong đầu, thân thể hắn cũng hơi run run, bởi hắn rõ ràng cảm nhận được, cỗ năng lượng này chính là thần lực, thuộc sức mạnh thần linh, hơn nữa còn mạnh đến cực điểm, đó là sức mạnh của Thần vương, căn bản là không phải cùng một trình độ với sức mạnh của Cự Ma Thần.

Đứng trước sức mạnh này, Tiểu Ân có cảm giác hít thở không thông, dường như tất cả kiêu ngạo mà hắn có chỉ là thứ đồ chơi trẻ con, trước mặt vị thần linh này, hắn thậm chí ngay cả một con kiến cũng không được tính.

Đột nhiên, một cột sáng chiếu rọi từ trên trời xuống, bao phủ cả Tiểu Ân.

Không tránh né, cũng không thất kinh, khi cột ánh sáng này đã bao phủ khắp Tiểu Ân với một tốc độ không gì sánh kịp, trong lòng Tiểu Ân không ngờ có một cảm giác thân thiết khó hiểu.

Ngẩng đầu lên, hắn phía chân trời mênh mông kia, hắn không ngờ nhìn không ra cột sáng này từ đâu mà đến, tuy nhiên, mặc dù lòng hắn vô cùng rung động, nhưng kỳ lạ là dường như lại bình tĩnh lại.

Lúc này, từng góc của thần quốc đều sáng bừng, cho dù là những góc âm u tối hù nhất cũng không quên, cột sáng trắng kia dường như xuyên qua tất cả, bất kể cái gì cũng không thể ngăn.

Nhưng bạch quang trên thân Tiểu Ân cũng lại sáng chói mắt hơn, ngay cả ngay cả hào quang kia cũng không che lấp được.

Trong không gian tràn ngập tín ngưỡng lực gần như đã ngưng đọng thành thực thể, từ trước tới giờ Tiểu Ân không ngờ sẽ được gặp qua tín ngưỡng lực như thế này.

Tuy nhiên, điều thực sự khiến hắn kinh hãi không thể tin nổi chính là tín ngưỡng lực này cũng không hoàn toàn thuộc về vị thần linh chưa từng gặp này.

Ánh sáng dường như vô tận trên bầu trời có thêm tín ngưỡng lực chậm chậm thả tín ngưỡng lực ra, cấp cho tất cả mọi người, cùng một khắc đó, một bộ phận tín ngưỡng lực khổng lồ không ngờ cứ như vậy nhập vào trong cơ thể Tiểu Ân.

Tuy tỉ lệ này không lớn, cũng không có ảnh hưởng gì quá lớn đến tín ngưỡng lực trên cả thế giới, nhưng đối với Tiểu Ân mà nói thì là một cỗ năng lượng thật lớn, đây là một kỳ ngộ, nhưng cũng là một gánh nặng, chỉ có điều Tiểu Ân không được lựa chọn.

Năng lượng khổng lồ như Hoàng Hà đổ xuống kia cuộn sóng ngập trời như muốn nuốt trọn cả Tiểu Ân, hắn thả ra bản thân vực, để cho cỗ tín ngưỡng lực này không ngừng chảy tới quang minh thủy mẫu.

Trên bài tử đã sớm tỏa ra hào quang mãnh liệt, sau khi có được năng lượng vô hạn này, quang minh thủy mẫu lập tức linh hoạt hẳn lên, đồ án trên bài tử kia trở nên rõ ràng và sống động hơn.

Tiểu Ân thậm chí còn đang lo lắng mười điểm đen trên bề mặt đó có bị hủy diệt không, tuy nhiên, âm thầm quan sát một lát, cuối cùng hắn cũng có thể khẳng định.

Thứ này không hẳn là kiệt tác đệ nhất mà các thần linh thượng cổ và yêu quái thượng cổ liên thủ chế tạo thành, ngay cả dưới sự công hạ mạnh mẽ như thế của tín ngưỡng lực quang minh khổng lồ đó mà vẫn hoàn hảo như trước không tổn hao gì, mười ấu sinh thể vũ khí diệt thể kia dường như được một năng lượng thần kỳ bảo vệ chắc chắn như nệm cối, căn bản không có khả năng bị uy hiếp.

Tiểu Ân không thể nói được đến cùng thì loại năng lượng này có tính chất gì, tuy nhiên, điều duy nhất có thể khẳng định là năng lượng này là theo sức mạnh của quang minh thủy mẫu mà biến hóa.

Sức mạnh của quang minh thủy mẫu càng mạnh, lớp năng lượng bảo vệ cũng sẽ mạnh hơn, ngược lại cũng vậy, cùng có nghĩa là bài tử này không ngờ lại dùng sức mạnh của quang minh thủy mẫu làm sức mạnh bảo vệ.

Khả năng biến hóa thần kỳ của loại năng lượng này khiến cho Tiểu Ân lại càng thêm bội phục sát đất trí tuệ của các thần linh thượng cổ này.

Quang minh thủy mẫu hấp thu sức mạnh quang minh tinh thuần cũng không chậm, nhưng vẫn không thể lại được tốc độ điên cuồng của tín ngưỡng lực này.

Trong lòng Tiểu Ân cũng thầm kêu khổ, bây giờ hắn cũng không phải thần linh hệ quang minh đâu đó, tín ngưỡng lực khổng lồ như thế, cho dù là trực tiếp làm luôn mấy cái thần cách thấp kém cũng đủ, làm sao hắn nuốt trôi cho được?

Lòng hắn vừa động, không phải muốn hắn tranh thủ cơ hội này mà châm thần hỏa trở thành chân thần chứ?

Chỉ có điều, trước mắt hắn còn có bán thần vực tám thuộc tính, còn kém một loại cuối cùng mới đạt tới đẳng cấp chín loại thuộc tính trong truyền thuyết. Lúc này mà châm thần hỏa thì thật sự là không cam tâm!!!.

Hắn đau khổ chống đỡ, thậm chí ngay cả không gian thần bí giữa mi tám cũng sắp đầy rồi.

Nhưng ngay lúc này, trong đầu hắn vang lên tiếng của Nhất Hào.

-Chủ nhân, ta có thể hấp thu năng lượng này.

-Người?

Tiểu Ân bất ngờ hỏi lại.

-Đúng, loại năng lượng này là một loại năng lượng có tính năng khôi phục cơ thể, có thể khôi phục cơ thể ta như ban đầu.

Tiểu Ân ngẩn ra, sắc mặt cổ quái:

-Thân thể người? UFO?

-Đúng.

Theo bản năng Tiểu Ân sờ sờ vật phẩm trang sức không gian.

Trong vật phẩm trang sức không gian này có chứa hài cốt từ tinh cầu quê hương của Nhất Hào rơi xuống, cũng chính là một đồng linh kiện to nhỏ nát nát kia, trong đó có đại bộ phận đều trở thành nhỏ tí như cái đinh ốc.

Tiểu Ân thu thập mấy thứ này lại, thực ra ban đầu chỉ là muốn lưu lại một kỷ niệm, chưa từng có ý muốn nhờ vào thế giới này mà tu sửa nó thành công.

Nhưng lúc này, nghe những lời Nhất Hào nói rồi, Tiểu Ân mới hiểu, hóa ra sức mạnh tín ngưỡng lực quang minh tinh thuần không chỉ có tác dụng với sinh vật, ngay cả đối với máy móc cũng có thể tạo ra ảnh hưởng.

Một cột sáng có thể sửa được cả UFO, thần linh này thật sự là quá mức thần kỳ mà.

Vung tay lên, tất cả mọi thứ trong vật phẩm trang sức không gian đều bị hất ném tới trước quảng trường. Đằng sau đại môn đó là một quảng trường, cả quảng trường chiếm một diện tích thật lớn, đừng nói là một UFO, cho dù là mười thứ như thế cũng có thể dễ dàng thả ra.

Dường như cảm nhận được động tác của Tiểu Ân và hiểu được ý tứ của hắn, cột sáng đó lại một lần nữa đánh thẳng xuống, tòa hào quang khắp quảng trường, nâng đồng UFO có thể nói là như đồng rác lên.

Đối với hành động này của Tiểu Ân, tất cả những người đứng xem đều không hiểu tí nào, nhưng từ đầu đến cuối không ai dám hỏi nghi ngờ chất vấn gì.

Dường như lúc này, Tiểu Ân và thần linh nắm giữ thần quốc này đã có một mối liên hệ nào đó, mà có được vị trí vượt xa bọn họ bây giờ.

Chậm chậm, mỗi một linh kiện của cái UFO hồng đều bắt đầu sáng lên.

Một cái rồi lại một cái, mỗi linh kiện đều như được bọc một tầng sáng loáng, ngay cả dưới cột sáng bao phủ cũng có thể thấy rõ ràng được.

Sau đó, Tiểu Ân tròn mắt cứng lưỡi chăm chú nhìn, đồng linh kiện đó bắt đầu có sự biến hóa kỳ dị.

485. Chương 55: Thăng Tiến Giáo Hoàng Thần Vương (4)

Dưới sự bao phủ của cột sáng, vùng nước này cùng không chảy lung tung ra ngoài, cũng không chảy khắp quảng trường, mà chậm chậm dần dần ngưng tụ lại thành một hình dáng kỳ dị.

Hình dáng này, đối với thế giới này, tuyệt đối là cực kỳ hiếm thấy, ngay cả là Habib Hev có kiến thức rộng rãi hơn người cũng chưa từng thấy qua.

Nhưng đối với Tiểu Ân, hình dáng thứ này cũng không kỳ lạ như vậy, kiếp trước, qua sách báo hắn cũng đã từng thấy vô số thứ miêu tả thứ này.

UFO - Đĩa bay...

Tuy không biết là đồng sắt vụn này được năng lượng quang minh tinh thuần sửa lại có ngoại hình gần đủ hay bên trong tất cả thiết bị đã được khôi phục bình thường hay chưa, nhưng dù là chỉ có cái vẻ ngoài cũng là một chuyện rất giỏi rồi.

Cột sáng trên trời cuối cùng cũng tắt, cái đĩa bay to tướng giữa quảng trường kia, hình dáng, nước sơn, sắc thái đều gây chấn động cho mọi người trên thế giới này.

Nhìn một vùng nước ngưng đọng lại thành một cái đĩa bay thật lớn có đường kính hàng trăm mét, Tiểu Ân mới chính thức tin một câu.

Thần linh, quả nhiên là không gì không làm được!.

- Chủ nhân, ta đã khôi phục rồi.

Trong giọng nói của Nhất Hào mang theo một sự vui mừng ngạc nhiên không che giấu được, hắn càng ngày càng phát triển theo hướng nhân cách hóa.

Trên mặt Tiểu Ân lại càng vui sướng tươi cười hơn, có thể khiến Nhất Hào khôi phục hoàn toàn, đương nhiên hắn cũng rất cao hứng.

Chuyển ánh mắt, dường như cảm nhận được sự ngạc nhiên và thần phục của những người ở đây, Tiểu Ân hơi trầm ngâm, gờ tay một chút, đưa ra một thứ đồ trang sức do nhện chúa đặc chế.

Thứ đồ trang sức không gian nhện chúa này thật lớn, bất kể là dài hay rộng đều tới gần vài trăm thước, cao tới mấy chục thước, là một trong những kiệt tác xuất sắc nhất để Tiểu Ân luyện tập không gian rèn thuật.

Hào quang hiện lên, cái đĩa bay thật lớn kia lập tức biến mất tại chỗ, bị Tiểu Ân thu vào trong vật phẩm không gian trang sức.

Có lẽ bởi vì sửa lại đĩa bay này đã tiêu hao nhiều năng lượng quang minh tinh thuần thần thánh, cho nên tín ngưỡng lực dừng mảnh nhập vào trong cơ thể Tiểu Ân đã bắt đầu suy yếu đi rất nhiều, đạt tới mức hần có thể chịu đựng được.

Đương nhiên, tốc độ quang minh thủy mẫu hấp thu năng lượng cũng dần tăng lên, giảm bớt rất nhiều gánh nặng cho Tiểu Ân.

Mơ hồ, hần hiểu được, cột ánh sáng này dường như là một khảo nghiệm xem hần có thể hấp thu được bao nhiêu năng lượng.

Trong khảo nghiệm này, Tiểu Ân có thể chịu đựng được bao nhiêu năng lượng quang minh tinh thuần thì đối với tương lai hần sau này cũng có ảnh hưởng rất lớn.

Nếu Tiểu Ân thực sự là một pháp sư hệ quang minh tinh thuần, thì với thực lực của hần lúc này hần là có thể hấp thu toàn bộ tín ngưỡng lực đó, hoặc có thể ngưng luyện thành công, nhưng sự thật là, Tiểu Ân lại không có sức mạnh quang minh tinh thuần, năng lượng bao trùm cơ thể hần thực ra là mượn năng lượng của quang minh thủy mẫu.

Cho nên dưới sự áp chế của năng lượng quang minh thủy mẫu này hần mới có thể tỏ ra kiên trì được.

Cũng may quang minh thủy mẫu càng lúc càng mạnh, khả năng hấp thu năng lượng nay càng càng nhanh, càng nhiều, mà hần dùng tín ngưỡng lực chế tác thành mảnh vỡ thần cách, cũng có thể hấp thu thêm một lượng lớn tín ngưỡng lực, hơn nữa, lại còn hao phí rất nhiều năng lượng để sửa UFO cho được, cuối cùng, Tiểu Ân cũng chịu đựng được sức ép của năng lượng mệnh mệnh như biển, vô cùng vô tận này.

Hào quang trên thần quốc dần ảm đạm xuống, chỉ duy có phần chiếu lên thân thể Tiểu Ân là vẫn sáng như trước, khiến cho hần nổi bật như hạc lạc giữa bầy gà vậy.

Cũng không biết đã qua bao lâu, tất cả cuối cùng cũng yên bình trở lại, cột sáng thật lớn kia cũng theo thân thể Tiểu Ân mà thu lại, cuối cùng trốn trong phía chân trời vô cùng vô tận kia.

Cuối cùng, khi hào quang kia tắt, tất cả tiếng cầu nguyện trên cả thần quốc mới dừng lại.

Vô số ánh mắt dồn lên người Tiểu Ân, nhưng trong ánh mắt lúc này không còn là hoài nghi thất vọng, mà là tràn đầy sự sùng kính và tín ngưỡng không thể kiềm chế.

Thấy những ánh mắt gần như điên cuồng đó, đột nhiên Tiểu Ân cảm thấy kỳ dị.

Cho dù là hần có bảo những người này lập tức đi tìm chết, phỏng chừng bọn họ cũng sẽ không do dự kết thúc sinh mạng chính mình.

Loại cảm giác này kỳ lạ như thế đấy, nhưng lại rất chân thực, thậm chí hần còn thấy trong mắt bọn họ sự kính ngưỡng dành cho thần linh.

Hơi nghiêng đầu, hần không biết chính mình đã phát điên rồi hay mọi người trên quốc gia này đã phát điên rồi.

Habib Hev đã đứng lên, lúc này, thái độ trên mặt lão ta không còn là lãnh đạm, cũng không phải cái mỉm cười ôn hòa, mà là sự cung kính nghiêm nghị nghiêm cẩn.

- Tiểu Ân các hạ vĩ đại, chúc mừng ngài.

Lão cúi thật sâu, mọi người ở đây cùng nhau cúi sát xuống.

- Thần dụ của thần Odin Lage bề hạ vĩ đại, ngài đã là vị giáo hoàng bề hạ một trăm tám mươi tám vạn tám ngàn tám trăm tám mươi tám...

- Giáo hoàng?

Tiểu Ân khe khẽ hỏi lại, ngay cả bản thân hần cũng không thể tin nổi.

- Ta là giáo hoàng?

Chạm tay vào quyền trượng còn cao hơn cả đầu mình Tiểu Ân không giấu được vẻ ngưỡng mộ.

Quyền trượng này chính là sau khi không hiểu thế nào lại trở thành một trong một trăm tám mươi tám vạn tám ngàn tám trăm tám mươi tám giáo hoàng của quang minh thần vương Odin Lage vĩ đại, hẳn bị một trăm vị thần sứ siêu mạnh vây quanh rước vào trong thần điện trung tâm mà được trao.

Theo như lời của đám người Habto Hev, quyền trượng này đại biểu cho uy nghiêm vô hạn, là tín vật duy nhất của các đời giáo hoàng, bởi vì đã hấp thu năng lượng của hơn trăm vạn giáo hoàng, nên quyền trượng này còn có uy lực hùng mạnh vô cùng, ngoại trừ giáo hoàng đương đại, sẽ không có người nào có thể nâng nó lên.

Ngay một khắc Tiểu Ân cầm bảo bối này lên, hắn lập tức cảm ứng được rõ ràng năng lượng ẩn chứa trong quyền trượng này.

Đó là một lực lượng không thể diễn tả thành lời, khi hắn cảm ứng lực lượng này, dường như quyền trượng này cũng có một linh hồn quang minh, linh hồn này tuy chỉ lơ mơ, như có như không, nhưng ở chung với Vô Danh, Quang nguyên chi vương và Đại địa chi mẫu lâu ngày, Tiểu Ân nếu không nhận ra được thì hẳn đã ngu đến mức không thuốc nào cứu được nữa.

Sau lần tiếp xúc này, Tiểu Ân lập tức hiểu được, quyền trượng này cũng không biết đã trải qua bao nhiêu đại giáo hoàng, tích lũy biết bao từ trước, cho nên mới có thể cất chứa được năng lượng mạnh như thế cuối cùng sinh ra một tia thần trí.

Cho dù là một người bình thường, chỉ cần hắn có thể được cây quyền trượng này chấp nhận, thì khi hắn cầm được quyền trượng này, hẳn chẳng khác nào có được sức mạnh quang minh mạnh mẽ mà tinh thuần.

Ngay cả là bản thân Tiểu Ân, cũng không dám nói có thể mạnh hơn kia.

Nếu không như thế, bởi vì đã được tích lũy một thời gian dài, sức mạnh quang minh trong quyền trượng này đã đạt tới một mức độ không thể tin nổi, tuy Tiểu Ân rất tự phụ, nhưng hắn cũng tự biết mình, nếu so sánh thử năng lực của mình và của cây quyền trượng này, thì "kém" - không chỉ là một chút, mà là so sợi lông với chín con trâu.

Tuy nhiên, Tiểu Ân cũng không nổi giận, chỉ nghĩ hắn cũng là một trong hơn trăm vạn giáo hoàng, cây quyền trượng này đã được sử dụng biết bao nhiêu năm? Nếu trong nhiều năm như thế, mỗi giáo hoàng đều dùng quyền trượng này, thì năng lượng tích lũy bên trong cho dù có nhiều hơn nữa cũng chẳng có gì là lạ.

Chỉ có điều, sau khi hắn lấy được quyền trượng mới dám thực sự tin chuyện mình đang gặp đây cũng không phải một giấc mộng, mà là sự thật.

Sau khi đi ra từ cái nơi quỷ quái đó, hắn liền đi tới quốc gia của một vị Quang minh thần vương, và ở quốc gia này tiếp nhận chúc phúc của thần vương, trở thành Giáo hoàng - lãnh đạo tối cao của hàng tỉ người.

Vị trí giáo hoàng này tuy cũng không phải thần linh, nhưng Tiểu Ân cũng lại biết, chỉ sợ Cự Ma Thần bây giờ cũng chưa chắc đã có được uy phong như hắn.

486. Chương 56: Quyền Trượng Thánh Thần (1)

Lúc này , Tiểu Ân đang lặng lẽ tiến hành kết nối với quyền trượng trong tay.

Khép hờ hai mắt , toàn bộ tinh thần hắn đều tập trung lên quyền trượng, hồn phách mỏng manh vẫn co đầu trốn trong năng lượng quang minh hùng mạnh trong quyền trượng kia. Mặc dù trong cảm ứng nó có vẻ vô cùng nhỏ yếu, nhưng Tiểu Ân biết, linh hồn này thực ra lại vô cùng mạnh, thậm chí so với vạn niên quang nguyên chi vương và đại địa chi mẫu , linh hồn này không thể yếu hơn được. Nhưng năng lượng quang minh tinh thuần trong quyền trượng thật sự quá mạnh. Trong năng lượng khổng lồ như thế của quyền trượng, linh hồn mới có vẻ nhỏ yếu như thế.

Khi Tiểu Ân tiếp xúc với nó , cũng thấy được vô số hình ảnh.

Trong hình ảnh đó, có những hình ảnh vô cùng mạnh mẽ. Những nhân vật có được năng lực mạnh mẽ như thế đúng là giáo hoàng các đời. mà các giáo hoàng đó khi sử dụng quyền trượng ánh sáng này, đều không có tiếp xúc với hồn phách bên trong, chẳng qua chỉ là dưới sự chấp nhận của thần linh mà tận tình sử dụng năng lượng ngưng tụ trong quyền trượng.

Trước mặt sức mạnh đó, hồn phách của quyền trượng vẫn bị áp chế, từ đầu đến cuối đều không có cơ hội được lớn lên.

Tiểu Ân thở dài một hơi, cuối cùng hắn cũng hiểu được vì sao nó lại có vẻ yếu như thế. Đối với tiền nhiệm của mình - các đại giáo hoàng các đời trước - hắn thực là bội phục sát đất.

Có một sinh linh tồn tại có thể so với vạn niên quang nguyên chi vương và đại địa chi mẫu chính là được sinh ra từ họ, nhưng cũng bị bọn họ áp chế tới tận bây giờ.

Chẳng lẽ nhiều giáo hoàng như thế cũng không có ai có thể cảm nhận được sao?

Tiểu Ân hơi nhíu mày, lại một lần nữa truyền tinh thần ý niệm vào trong quyền trượng, tận lực kết nối.

Vô số hình ảnh lại một lần nữa truyền vào trong đầu hắn, có hình ảnh chiến đấu. cũng có hình ảnh tu luyện, cũng có cả hình ảnh tế thần. Chỉ cảm quyền trượng này trong tay cũng giống như đang cầm một quyển sách lịch sử vậy, có thể để cho hắn nhìn thấy lịch sử vô cùng chân thật.

Mơ hồ, hắn dường như nhìn ra một chút gì đó từ các đời giáo hoàng trước, hơn nữa còn có cả bút ký tâm đắc của các vị ấy nữa. Đến tận lúc này hắn mới có chút hiểu được ý nghĩ của các ngài.

Đúng là bởi vì năng lượng ẩn chứa trong quyền trượng này quá mức khổng lồ, cho nên đại giáo hoàng các đời đều lo lắng, nếu để cho linh hồn trong đó tự khống chế. thì e rằng đến một số thời khắc mấu chốt, linh hồn quyền trượng này phản phệ lại hoặc làm trái, thì bọn họ làm sao sống yên ổn? Lại sẽ đem lại nguy hại lớn đến thế nào cho Odin Lage thần vương vĩ đại?

Đại giáo hoàng các đời đều chỉ tin chính mình chứ không chịu giao quyền trượng này cho linh hồn trong đó.

Tiểu Ân có thể khẳng định, các giáo hoàng này tuy đều có được lực lượng vô cùng mạnh mẽ, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể chém ra uy lực bằng khoảng 50% uy lực của quyền trượng.

Mất đi sự phối hợp của quyền trượng, uy lực này đã có thể là cực hạn.

Tuy nhiên, nếu ông trời để cho quyền trượng này rơi trúng tay Tiểu Ân, thì hắn khẳng định sẽ không độc ác với kẻ khác thế. Một thần khí siêu cấp như thế, không, phải là siêu siêu cấp thần khí như thế tuyệt đối không nên rơi vào kết cục như vậy.

Dù sao nếu quyền trượng này có thể chém ra 100% uy lực, Tiểu Ân có thể cam đoan, hắn giơ tay nhắc chân cũng đều có được uy năng khai thiên lập địa. cho dù là đối đầu với nữ thần Ánh Trăng hắn cũng có lực chiến một trận.

Hơn nữa, hắn còn có thể khẳng định, tuy rằng trước mắt linh hồn trong quyền trượng có vẻ yếu nhược nhất, nhưng nếu nó đồng ý kết nối với mình và nguyện ý dung hợp với mình, cùng chấp chưởng năng lượng trong quyền trượng thì trong nháy mắt nó sẽ trở nên hùng mạnh vô cùng.

Lặng lẽ kết nối với quyền trượng, Tiểu Ân truyền tới hình ảnh những gì mình đã trải qua cho linh hồn trong quyền trượng.

Trong đó hình ảnh nhiều nhất chính là trao đổi với Vô Danh, vạn niên quang nguyên chi vương và đại địa chi mẫu.

Tiểu Ân tinh tế nhận ra mỗi một lần hắn truyền hình ảnh tới, linh hồn trong quyền trượng giống như đã bị kích thích, khe khẽ run lên một chút, và đáp lại bằng một sức mạnh vô cùng yếu ớt.

Đối mặt với hồn phách như trẻ con bị dọa phát sợ này, Tiểu Ân lấy hết kiên nhẫn, thái độ thành khẩn nhất, tâm tình bình tĩnh nhất chậm chậm kết nối với nó. Cũng không biết mất bao nhiêu thời gian giằng co, như

thể chỉ trong nháy mắt, cũng dường như đã trải qua thiên trường địa cửu, khi Tiểu Ân tỉnh lại từ trạng thái mê mông lung kia, hắn biết hắn đã thành công thiết lập một mối quan hệ phi thường hòa hợp với linh hồn trong quyền trượng, lại nâng thêm quan hệ lên một mức độ mới. Khóe miệng tràn ra một tia tươi cười, chỉ cần có được quyền trượng này cũng là đủ rồi.

Bỗng nhiên, Tiểu Ân cảm thấy trong người khác thường, thăm rùng mình, xấu hổ không ngừng. Chính mình từ khi có được quyền trượng, cả thể xác và tinh thần đều nhập vào bên trong quyền trượng nghiên cứu, ở một nơi có thể nói là xa lạ thế này, không ngờ hắn lại không có một chút tâm để phòng. Đây là sai lầm tuyệt đối không thể khoan thứ.

Hắn ngẩng đầu lên, đã thấy bên người có tròn mười lão nhân, mỗi người đều là cả mái tóc bạc trắng, nhưng thân thể khang kiện, toàn thân tràn đầy sức sống mãnh liệt. Thậm chí Tiểu Ân còn cảm ứng được một tia thần lực dao động trên người bọn họ.

Loại thần lực dao động này nói lên rằng bọn họ ngay cả không phải là thần linh, nhưng nhận được thần ân của người, cũng có quyền hạn vận dụng và phóng thích thần lực nhất định.

Người như vậy tuy không phải là phân thân của thần linh, nhưng uy lực bọn họ nắm giữ tuyệt đối sẽ không dưới hình chiếu của thần linh.

Đối mặt với thực lực mạnh như thế, tâm Tiểu Ân đột nhiên dâng lên.

Ánh mắt nhìn qua tứ phía, hắn lập tức biết, chính mình vẫn chưa ra khỏi đây, vẫn ở trong thần điện nơi nhận lấy quyền trượng. Tiểu Ân ở trên đài cao giữa thần điện lấy quyền trượng đại biểu cho ngôi vị Giáo hoàng của thần vương. Sau khi lấy được quyền trượng rồi, hắn lập tức giống như hồn phách thất lạc, toàn bộ tinh thần đều nhập vào trong quyền trượng.

Trong khoảng thời gian này, tuy rằng tất cả mọi người đều không hiểu chút nào, nhưng cũng không kẻ nào dám can đảm thúc giục Tiểu Ân, đành phải bày ra phòng thủ nghiêm mật cùng đợi hắn tỉnh lại.

Lúc này, thấy hắn cuối cùng cũng mở mắt, ánh mắt cũng không mờ mịt xa xăm như trước nữa, mà dần trở nên thanh tĩnh thông suốt, ít nhất có hơn một ngàn người cuối cùng đã thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Ánh mắt Tiểu Ân chuyển qua, bao gồm cả mười vị lão nhân, mọi người đều là cung kính cúi đầu. Nhìn bộ dáng bọn họ, thậm chí có vẻ như không dám đối mặt với hắn. Trái tim Tiểu Ân thả lỏng, điều hắn lo lắng nhất chính là mấy lão già có được thần ân kia.

Mười người này cho dù có gặp một, Tiểu Ân cũng không dám nói nhất định có thể đánh chết một người. Mười người như thế liên thủ, hắn sợ chạy trốn cũng không kịp. Cho nên thấy bọn họ đối đãi với một giáo hoàng như mình cung kính như thế, trong lòng mới mơ hồ hơi yên tâm.

Nhưng cũng chỉ là hơi yên tâm thôi, chứ chẳng quen thuộc và hiểu biết nhau từ trước, Tiểu Ân tuyệt đối không dám tin tưởng đối phương hoàn toàn. Chỉ sợ cho dù chính mình không hiểu thế nào trở thành giáo hoàng chết tiệt này cũng thế, cũng không dám tin tưởng hoàn toàn bọn họ.

- Giáo hoàng bộ hạ vĩ đại, cuối cùng ngài cũng đã trở lại từ Odin Lage bộ hạ.

Một giọng nói quen thuộc từ phía sau vang lên. Tiểu Ân ngẩng ra, sắc mặt lập tức trở nên khá tức cười.

Hắn quay đầu lại, quả nhiên thấy Habib Hev, vị lão nhân này đang nửa mừng nửa lo nhìn hắn, biểu tình này tuyệt đối là tự trong đáy lòng mà ra.

Da đầu Tiểu Ân hơi tê dại đi, trên người nổi cả da gà. Hắn cũng sẽ không bởi vì sự nhiệt tình của đối phương mà quên đi lão đã từng lãnh đạm.

487. Chương 56: Quyền Trượng Thánh Thần (2)

Thấy được thái độ của Tiểu Ân, sắc mặt Habib Hev hơi sa sầm lại:

- Giáo hoàng bệ hạ vĩ đại, người hầu Habib Hev hèn mọn của ngài biết rằng, ngài cũng không thích ta, nhưng trước khi ta rời đi, xin ngài cho phép ta nói một câu thật tình.

Lão quỳ sát đất dập đầu

- Habib Hey cả đời trung thành đều kính dâng cho Odin Lage bệ hạ và Giáo hoàng bệ hạ , trừ các ngài ra, không có thần linh và sinh linh nào có thể có được lòng tin , sự trung thành và lễ độ của ta.

Ông ta nói những lời này không nhanh không chậm, nhưng trong đó quả thực bao hàm một loại sức mạnh có thể khắc vào lòng người khác.

Đây là một loại sức mạnh ngay thẳng, khí độ quân tử thẳng thắn.

Lời nói của Habib Hev đã nói hết nguyện vọng và động lực cố gắng cả đời của ông ta. Vì Odin Lage bệ hạ và giáo hoàng mà tận trung, ngoài ra không còn có tâm tư nào khác. Mơ hồ, Tiểu Ân cũng hiểu một chút tại sao lúc trước ông ta lại làm như vậy. Nếu Tiểu Ân đã bước qua cánh cổng thần thánh mà không có kỳ tích gì giáng lâm thì có nghĩa là hẳn cũng chẳng phải giáo hoàng gì. Dưới tình huống như thế , với tâm tình chỉ muốn trung thành vì quang vinh của thần linh và giáo hoàng của Habib Hey, thì trong nháy mắt ông ta đã quyết định bỏ qua Tiểu Ân cũng là chuyện đương nhiên.

Chỉ có điều, sự việc biến hóa sau đó thật sự là rất ngoài ý liệu của người khác, cũng quá sức gọi cảm xúc, nên mới khiến cho tín nhiệm của tân giáo hoàng đối với ông ta có thành kiến ấy, vậy cũng không phải ông ta có thể đoán trước được.

Nhìn Habib Hev đang cung kính đứng lên, nhìn ông ta hơi cúi đầu đi ra ngoài, nhưng sóng lưng vẫn thẳng tắp, giống hệt như khi mới gặp mình, một lão nhân khéo léo mà bất phục như thế, lòng Tiểu Ân hơi động. Hẳn không hiểu sao có một cảm giác, nếu để người như thế ở bên cạnh, đối với mình chỉ có lợi, chứ không có hại.

Tâm khê động, hẳn lập tức lên tiếng:

- Habib Hev, ta cũng không phải không thích ngươi, ngươi có thể tiếp tục vì Odin Lage bệ hạ vĩ đại mà nguyện trung thành.

Habib Hev xoay người, ánh mắt vừa mừng vừa lo, ngay cả giọng nói cũng hơi run rẩy:

- Giáo hoàng bệ hạ vĩ đại, ngài tha thứ cho sự thất lễ của ta?

Tiểu Ân khê mỉm cười:

- Khi ta không phải giáo hoàng, ta cũng không có quyền trách bất cứ kẻ nào. Nhưng từ khi trở thành giáo hoàng, ta không thích còn bất cứ kẻ nào vô lễ trước mặt ta.

Khi hẳn nói những lời này, tay hẳn hơi dừng lại. mà tâm tư hẳn nháy mắt lại chuyển qua linh hồn trong quyền trượng một lần.

Một cỗ năng lượng quang minh tinh thuần mệnh mông cuộn cuộn chậm rãi tản ra từ thân thể Tiểu Ân, một vầng hào quang trong sáng xuất hiện quanh hẳn.

Khi năng lượng này tiếp xúc với mọi người, bọn họ đều cảm thấy một sự thân thiết từ trong tâm. Nhưng cùng với sự thân thiết còn có một uy áp thật lớn. Dường như trước mặt Tiểu Ân, bọn họ đột nhiên thấp xuống một bậc, lại càng có một loại thôi thúc muốn quỳ rạp xuống mà bái tế.

Đây là uy lực của quyền trượng, uy áp đã ngưng tụ từ trên trăm vạn giáo hoàng đã vượt qua cực hạn mà nhân loại có thể chịu được.

Ngay sau đó, ngoại trừ mười vị lão nhân có thần lực dao động, tất cả mọi người đều cam tâm tình nguyện quỳ xuống.

Là tín đồ của Odin Lage, đặc biệt là mười vị lão nhân kia, đều biết đây không phải là sức mạnh của thần linh, mà là Tiểu Ân đã dùng năng lượng uy nghiêm ngưng tụ vô số năm trong quyền trượng kia.

Sắc mặt mọi người đều thay đổi, đặc biệt là mười vị lão nhân đã nhận được ưu ái của thần linh kia, lúc này đã nhìn Tiểu Ân với ánh mắt khác xưa.

Khi bọn họ vội vàng chạy tới đây là lúc Tiểu Ân vừa mới kết nối với quyền trượng. Sau khi bọn họ nghe nói Tiểu Ân vừa tiếp xúc với quyền trượng, lập tức buông xuống tất cả, chỉ hững hờ chờ chuyện sắp tới, tuy trong miệng không nói cái gì nhưng kính ý trong lòng với giáo hoàng cũng giảm đi vài phần.

Loại người vừa tiếp xúc với thần khí đã không khống chế được bản thân mình, trong mắt bọn họ, đương nhiên biểu hiện cho việc không dùng được.

Chỉ có điều, tín ngưỡng vô số năm đã khắc sâu vào trong xương tủy bọn họ, cho dù là có lá gan lớn hơn nữa cũng không dám nghi ngờ quyết định của thần linh.

Họ chỉ đành cầu nguyện thần linh mong cho vị tân giáo hoàng bộ hạ này nhanh nhanh trưởng thành một chút.

Nhưng không nghĩ tới là, chỉ có một vài ngày. Tiểu Ân không ngờ đã có thể vận dụng uy nghiêm của quyền trượng.

Đây tuyệt đối là một chuyện nghe mà rợn người. Trước Tiểu Ân, cho dù là giáo hoàng có thanh danh vang dội nhất, được tất cả mọi người công nhận tôn sùng, hoặc có được năng lực cường đại nhất, có thể so sánh được với thần uy của chủ thần, có được quyền trượng rồi cũng phải mất cả năm mới có thể kết nối và sử dụng, mới sử dụng năng lượng trong quyền trượng theo ý mình.

Còn như Tiểu Ân, chỉ cần dùng vài ngày cũng đã có thể đọc được hết bản ghi chép trong năng lượng của quyền trượng. Cho dù là không phải tuyệt hậu, nhưng ít nhất cũng chưa từng có. Tới tận lúc này mọi người mới hiểu được, hóa ra Tiểu Ân cũng không phải một kẻ mới thấy thần khí đã choáng váng, thực ra hắn là một giáo hoàng nhận được nhiều ân sủng của thần linh nhất trong các đời.

Trong suy nghĩ của bọn họ, Tiểu Ân có thể làm được điều này, đương nhiên là chỉ có dựa vào ân sủng của thần linh rồi. Phải khiến cho bọn họ tin rằng đây là cố gắng của bản thân Tiểu Ân, đó quyết là một chuyện không thể làm được.

Habib Hev vẫn ở lại, hơn nữa là cực độ vui vẻ mà ở lại.

Được ông ta giới thiệu. Tiểu Ân biết được mười vị lão nhân trước mặt là các hồng y đại giáo chủ của các phân khu mà Odin Lage bộ hạ đã lựa chọn.

Trong cả thần quốc mệnh mông bát ngát không ai có thể đo được ấy cũng có khoảng hơn mười vạn đại giáo chủ. Số lượng đại giáo chủ đó vẫn còn đang tăng lên, ngay cả giáo hoàng đời trước cũng không biết trong địa hạt của mình đến tột cùng là có bao nhiêu hồng y đại giáo chủ các phân khu nữa.

Cũng không phải là giáo chủ tiền nhiệm vô trách nhiệm, mà là vì thần quốc vẫn không ngừng được mở rộng, gần như cứ một thời gian sẽ lại sinh ra một mảnh tân đại lục, có được tín đồ mới, lại có được một hồng y đại giáo chủ phân khu mới.

Giáo hoàng đại nhân nếu muốn biết con số cụ thể thì căn bản là không được.

Mỗi một hồng y đại giáo chủ phân khu đều quản lý ít nhất hơn trăm ngàn tín đồ trở lên. Đây là con số cơ bản nhất, còn một số hồng y đại giáo chủ từ xưa thậm chí còn quản lý hơn một tỷ tín đồ trung tâm trở lên kia.

Bản thân Habib Hev cũng chính là một hồng y đại giáo chủ phân khu, hơn nữa vùng quản lý cũng chính là khu vực này, còn mười vị hồng y đại giáo chủ phân khu kia đều cầm quyền ở các khu cực phụ cận. Sau khi bọn họ nhận được tin tức Tiểu Ân được thần linh chấp nhận, lập tức ngựa không dừng vó chạy ngay lại đây.

Không phải chỉ có mấy người bọn họ, tất cả hồng y đại giáo chủ trên đất nước này đều đang tới đây. Chẳng qua là vì đường xá xa xôi, cho nên một ngày một đêm này cũng chỉ có mười người này tới kịp thôi.

Habib Hev chắc chắn vỗ ngực cam đoan, trong vòng một năm, tất cả hồng y đại giáo chủ đều sẽ lần lượt đến lễ bái, khiến cho Tiểu Ân sau khi hiểu được thực lực của người dưới trướng Odin Lage thần vương bộ hạ, có một cảm giác rất kinh ngạc và lúng túng.

Không cần nói gì khác, chỉ cần lấy mười vạn hồng y đại giáo chủ phân khu này đã là một lực lượng đủ để quét ngang thiên hạ.

Theo như hần quan sát, những người này mỗi người đều được hưởng thần ân. sau vô số năm tích lũy, đều có được thực lực tương đương với hình chiếu của các thần linh.

Mười vạn hình chiếu của thần linh, đó là sức mạnh đáng sợ cỡ nào. Chỉ cần nghĩ một tí cũng đủ khiến cho người ta hết hồn.

Hơn nữa thực lực của thần vương đại nhân thể hiện ra đây mới chỉ là một góc của núi băng thôi, chỉ riêng quyền trượng thần thánh và hồng y đại giáo chủ phân khu cũng đủ khiến cho hần kinh ngạc vui mừng, thật không biết sau này còn có biết bao nhiêu bất ngờ chờ hần khám phá đây.

488. Chương 56: Quyền Trượng Thánh Thần (3)

- Habib Hey, trên đại lục không có truyền tông trần sao? Vì sao các vị hồng y đại giáo chủ các phân khu khác phải mất một năm mới vào đến?

Habib Hev vội vàng giải thích:

- Giáo hoàng bộ hạ vĩ đại, trên đại lục tuy rằng có truyền tông trần, nhưng Odin Lage thần vương bộ hạ vĩ đại đã quy định chỉ có thể truyền tông trong một phạm vi nhất định, mà không thể truyền tông đi khoảng cách siêu xa, cho nên các hồng y đại giáo chủ các phân khu ở xa nhất để đến được đây hẳn là phải mất khoảng một năm.

Tiểu Ân hơi hơi gật đầu. Thì ra do thần linh hạn chế khoảng cách truyền tông trần ma pháp, vậy trách không được. Còn tại sao thần linh lại phải làm như thế thì không phải điều hần có thể lý giải, phỏng chừng Habib Hev và các tín đồ trung thành này cũng sẽ không lý giải.

Đột nhiên nhớ tới một chuyện, Tiểu Ân hỏi:

- Đến tận cùng thì có mấy cái cổng thần thánh? Có phải mỗi phân khu đều có một cái?

Sắc mặt Habib Hev lập tức hiện lên một tia kiêu ngạo:

- Vâng. Mỗi phân khu đều có một cánh cửa thần thánh, các vị giáo hoàng đại nhân các đời đều là đi ra từ các cánh cổng thần thánh khác nhau. Cánh cửa thần thánh ở đây, tính cả bộ hạ ngài, tổng cộng đã xuất hiện ba mươi vị giáo hoàng bộ hạ đã nhận được ân sủng thật lớn của thần vương bộ hạ.

Khi Habib Hev nói những lời này, sắc mặt mười vị hồng y đại giáo chủ các phân khu khác đều có vẻ hâm mộ, dường như các giáo hoàng bộ hạ xuất hiện càng nhiều lại càng thể hiện lòng tin của thần vương nhiều hơn vậy.

Nhẹ nhẹ sờ quyền trượng trong tay một chút, Tiểu Ân hỏi:

- Như vậy quyền trượng thần thánh thì sao? Không phải là mỗi phân khu đều có một cái chứ?

- Đương nhiên không phải !

Habib Hey đỏ khốc đỏ mếu nói :

- Giáo hoàng bộ hạ vĩ đại, quyền trượng thần thánh chỉ có duy nhất một thôi. Khi giáo hoàng tiền nhiệm từ chức, quyền trượng này sẽ quay về với Odin Lage bộ hạ, mà khi tân giáo hoàng xuất hiện nó sẽ hiện lên ở giữa thần điện trung tâm ở phân khu tương ứng.

Lúc này Tiểu Ân mới thoải mái. Nếu mười vạn phân khu đều có một cây quyền trượng như thế, thì thực lực của vị thần vương này thật sự có thể quét ngang thần giới rồi. Tuy nhiên, cho dù là thực lực hiển lộ ra hôm nay dường như cũng đã có được sức mạnh như vậy rồi. Chỉ có điều không biết trong thần giới liệu có bao nhiêu thần linh có được năng lượng như vậy. Điều duy nhất có thể khẳng định chính là con số này khẳng định sẽ không nhiều lắm.

Thấy Tiểu Ân trầm tư không nói, cả đại diện lập tức lặng yên, ngay cả mười vị hồng y đại giáo chủ cũng không dám lên tiếng quấy rầy.

Một lúc lâu sau. Tiểu Ân mới hỏi:

- Thần điện chính của thần vương bộ hạ là ở đâu?

Habib Hev lập tức ưỡn ngực, trên mặt như đang rạng rỡ hào quang, hình ảnh già nua kia không ngờ lúc này đang bừng bừng sức sống và tự tin (nhờ uống sữa Milo – dackevil).

- Giáo hoàng bộ hạ vĩ đại, từ khi ngài nhậm chức, nơi này chính là thần điện chính của thần vương bộ hạ. Cứ cách một trăm năm, tất cả các hồng y đại giáo chủ các phân khu đều hội tụ về đây cầu nguyện thần vương bộ hạ.

Đôi mắt Tiểu Ân chợt lóe lên kỳ lạ. hần lập tức hiểu được, thần vương chỉ định giáo hoàng xuất hiện ở phân khu nào thì phân khu ấy sẽ tự động được thăng lên làm thần điện chính, là nơi trung tâm. Và có thể duy trì suốt thời gian đó.

Lúc này lòng hần vẫn loạn không ngừng. Tuy nhiên điều này cũng không thể trách hần, bất kể là ai có được kỳ ngộ như thế chỉ sợ cũng đã luống cuống tay chân rồi.

- Habib Hev, lúc này ta nên làm gì?

Nghĩ nửa ngày, hần hơi vô cùng trực tiếp.

- Ngài đã ở trong này suốt hai ngày, hần là nên nghỉ ngơi. Trong một năm sau đó ngài sẽ tiếp kiến các hồng y đại giáo chủ. Đây là việc thứ nhất ngài cần làm sau khi nhậm chức.

Habib Hev do dự một chút, dường như đang e dè cái gì đó. rồi lại cố nuốt câu nói sau đó vào bụng. Không chỉ có ông ta, ngay cả sắc mặt mười vị hồng y đại giáo chủ các phân khu khác cũng như muốn nói lại thôi.

Lòng Tiểu Ân khẽ động, khẳng định hần là họ có chuyện gì đó không tiện nói. Nhìn ánh mắt của mấy trăm người thần sứ, giáo đồ trong điện, Tiểu Ân lên tiếng:

- Được rồi, Habib Hev , thu xếp cho ta một nơi nghỉ ngơi, rồi đi theo ta.

Habib Hey cung kính:

- Vâng, thần rất vinh hạnh được phục vụ giáo hoàng bộ hạ.

Dưới sự an bài của Habib Hey, Tiểu Ân rất nhanh đi tới một nơi giống như một cung điện thật lớn. Đây là nơi giáo hoàng các đời ở lại, mỗi phân khu đều có một kiến trúc cùng loại, là công trình kiến trúc cao nhất và lớn nhất gắn với thần điện trong thần quốc này. Tiểu Ân nhìn cung điện này, lại nhìn những tín đồ và người hầu bận rộn bên trong, lòng thâm than, kiến trúc này so với hoàng cung ở tỉnh cầu quê hương thì còn lớn hơn rất nhiều. Mười vạn cung điện khổng lồ như vậy, sợ là cũng chỉ có rộng như thần quốc này mới có thể xây nên được.

Trong cung điện mỗi phân khu đều có không dưới ngàn người tín đồ đến duy trì hoạt động của cung điện. Tuy rằng có thể tôn giáo hoàng cả đời cũng không quang lâm lấy một lần , nhưng việc này cũng không có hồng y đại giáo chủ nào dám chậm trễ, cũng như không ai dám chậm trễ với thần linh vậy. Đối với giáo hoàng bộ hạ của thần linh, cũng không ai dám có điều bất kính.

Đương nhiên, ở trong cung điện thường trú của giáo hoàng bộ hạ, các tín đồ và người hầu còn phải nhiều hơn năm lần hoặc còn hơn nữa kia. Tiểu Ân được Habib Hev dẫn đi thăm sơ qua cung điện của mình, còn mười vị hồng y đại giáo chủ kia được an trí tại một nơi xa hoa ngoài cung điện.

Sau khi cho mọi người lui hết. Tiểu Ân ngồi lên cái ghế chủ thượng to tướng, lấy giọng bình tĩnh hỏi:

- Habib Hey, nơi này không có người ngoài, người có chuyện gì có thể nói thẳng.

Habib Hey hơi khom lưng đáp:

- Vâng. Giáo hoàng bộ hạ. Khi mới gặp ngài, ngài dường như vẫn chưa là tín đồ của chúng ta.

Ông ta vừa nói những lời này vừa để ý quan sát biểu tình của Tiểu Ân, dường như tính toán tùy thời sửa miệng. Khi nói đến vấn đề này, bất kể là Habib Hev hay mười vị hồng y đại giáo chủ các phân khu kia cũng đều thấp thòm không yên. Bọn họ cũng không hiểu vì sao Odin Lage đại nhân lại chọn một dị giáo đồ trở thành giáo hoàng của thần vương đại nhân tiếng tăm lừng lẫy nhất. Đương nhiên, là một tín đồ của thần linh, bọn họ tuyệt đối sẽ không nghi ngờ quyết định của thần linh, chỉ biết lấy câu trí tuệ của phạm nhân không thể đánh đồng với trí tuệ của thần linh để giải thích.

Nhưng, việc để cho Tiểu Ân là một dị giáo đồ trở thành giáo hoàng, nhìn cả thần giới cũng là xưa nay chưa từng có.

Một khi Tiểu Ân trở thành giáo hoàng rồi, thì làm sao ở chung được với thần linh tín ngưỡng trước đó của hắn? Mà đứng trên lập trường của Tiểu Ân, sẽ phải đối mặt với đồng đội ngày xưa như thế nào, chặt đứt hết thầy, hay dấu lia ngó ý còn vương tơ lòng? Đây đều là vấn đề sắp phải đối mặt.

Habib Hev mặc dù chỉ nói một câu cực kỳ vu vơ mờ mịt. nhưng Tiểu Ân cũng đã nghĩ ra rất nhiều, cũng hiểu tại sao ông ta và mười vị hồng y đại giáo chủ quyền cao chức trọng kia lại có sắc mặt như thế.

Sang sáng cười, hắn hỏi:

- Habib Hey. Người lại hoài nghi thần dụ của thần vương Odin Lage bệ hạ sao ?

Habib Hev run rẩy cả người, vội vàng đáp:

- Giáo hoàng bệ hạ, người hầu Habib Hey của thần linh tuyệt đối không có ý nghĩ này.

Tiểu Ân vừa lòng gật đầu:

- Người nghĩ vậy là tốt rồi.

Hắn hừ lạnh một tiếng :

- Ý chỉ của thần vương bệ hạ không phải để cho các người cân nhắc, mà là để cho các người chấp hành! Là một hồng y đại giáo chủ trung thành nhất của thần vương, các người chỉ cần không do dự chấp hành mọi ý chỉ của thần linh là được.

Dùng một lát, hắn bình thần nói tiếp :

- Còn về chuyện khác. Người hãy nói cho bọn họ, hết thầy cũng không cần lo lắng.

Habib Hev thờ phào nhẹ nhõm. Đúng vậy, nếu đây là thần dụ của thần vương bệ hạ thì bọn họ chỉ cần chấp hành là được, còn cần lo lắng cái gì nữa?

489. Chương 56: Quyền Trượng Thánh Thần (4)

May sao những người ở đây và những người khác không giống nhau.

Có thể ở lại đây đều là những tín đồ thực sự trung thành của thần vương, trong đó tuyệt không có khả năng giả dối, bởi hành vi lừa gạt không có khả năng giấu diếm được cảm ứng của thần linh.

Mà cũng đúng bởi vì sự thành kính của những người này mới có thể duy trì một thần giáo khổng lồ như thế. Nếu các hồng y đại giáo chủ đó có tư tâm, thì Tiểu Ân có thể khẳng định thần quốc này đã sớm sụp đổ, làm sao còn có thể tồn tại tới bây giờ và liên tục phát triển. Cho nên khi Tiểu Ân lôi thần linh ra làm lá chắn, thì bất cứ kẻ nào cũng phải tin phục từ đáy lòng. Dù sao trong lòng bọn họ thần vương bệ hạ là tuyệt đối không có khả năng sai lầm. Một khi đã như vậy. thì tất cả cứ giao cho bệ hạ quyết định là được rồi. Đây mới là nguyên nhân thực sự mà Habib Hev chỉ nghe một câu nói của Tiểu Ân đã hết sạch nghi ngờ.

Tuy nhiên, nói thật ra thì điều hắn lo lắng khẳng định sẽ không xuất hiện, bởi thần lực quang minh tinh thuần trên người Tiểu Ân là của quang minh thủy mẫu, chứ bản thân hắn cũng chẳng có tín ngưỡng gì.

Cho dù là miễn cưỡng liên quan đến Cự Ma Thần kia đi, thì cùng là tự mình tín ngưỡng chính mình, loại này là tín ngưỡng tự kỷ, dường như cũng không ảnh hưởng lắm đến việc hấn trở thành giáo hoàng của một thần linh khác...

Cứ như vậy, Tiểu Ân tạm thời ở lại đây. Mấy tháng sau, việc Tiểu Ân làm nhiều nhất chính là không ngừng tiến hành kết nối với linh hồn trong quyền trượng, và thu quang minh thủy mẫu và một phần năng lượng của quyền trượng vào cơ thể.

Năng lượng quang minh tinh khiết quả nhiên không hổ là năng lượng hàng đầu trên thế gian. Tiến nhập vào cơ thể Tiểu Ân rồi, lập tức nó mãnh liệt xâm chiếm toàn bộ, thậm chí còn muốn đồng hóa luôn cả năng lượng dị chủng biến hết thành năng lượng quang minh tinh thuần. Nhưng mấy loại năng lượng trong cơ thể Tiểu Ân lại không phải loại dễ dàng chịu thua. Bất kể là linh vực lực lượng hay là hai loại thuộc tính kế thừa từ thần khí thượng cổ, đều tuyệt đối không kém hơn thuộc tính năng lượng quang minh tinh thuần hùng mạnh.

Cho nên sau mấy tháng ma hợp, năng lượng trong cơ thể Tiểu Ân lại một lần nữa miễn cưỡng dung hợp lại. Tuy nhiên loại dung hợp này cũng không phải dung hợp theo đúng nghĩa của nó, nên nói là mượn và chuyển hóa thì đúng hơn.

Thuộc tính thần khí thượng cổ và bán thần vực lực lượng cũng không tiêu tan, mà lấy quang minh thủy mẫu và quyền trượng làm dẫn, lấy thân thể Tiểu Ân làm môi trường, có thể chuyển hóa thành bán thần vực quang minh tinh thuần mà thôi.

Loại bán thần vực này không chỉ có đặc điểm giết người trong nháy mắt của năng lượng hệ hắc ám. còn kế thừa bán thần vực lực lượng kiên cố không gì phá nổi, lại có thêm thuộc tính của hai thần khí thượng cổ.

Có thể nói, uy lực đã vượt rất xa trước kia. Sau khi thành công tới mức này. Tiểu Ân thậm chí còn nảy ra ý tưởng nguy hiểm thử giao thủ với vũ khí diệt thế một lần. Đương nhiên, đây chỉ là một ý tưởng mà thôi, chỉ cần là người có lý trí thì sẽ không ai có hành động như thế. Năm tháng sau, Tiểu Ân đã tế luyện quyền trượng thành công, có thể tùy ý mình thu vào thần thể.

Khi hồng y đại giáo chủ thấy được cảnh này. thì cho dù là người có lòng bất mãn cũng khẳng khái một mực đi theo Tiểu Ân. Dù sao, trong gần một triệu giáo hoàng chỉ có Tiểu Ân mới có thể được thần vương bệ hạ coi trọng như thế. có thể tùy ý thu quyền trượng - đại biểu cho thần vương bệ hạ - vào trong cơ thể, địa vị của hấn lúc này đã giống như thần quốc này, không bao giờ có khả năng sụp đổ nữa.

- Habib Hev, người nói xem, ta là một giáo hoàng, thì mỗi ngày nên làm cái gì?

Sau khi thu quyền trượng thần thánh vào cơ thể như thần khí thượng cổ, Tiểu Ân mới phát hiện ra mình đã đến đây mấy tháng rồi.

Trong suốt khoảng thời gian này. ngoại trừ mỗi ngày tiếp đón một vài hồng y đại giáo chủ từ các phân khu ở xa tới, thì hấn đều tập trung tất cả tâm thần vào việc tế luyện quyền trượng thần thánh. Giờ thì đã thành công rồi, trong lòng hấn phải có tính toán khác.

Habib Hev hơi lo lắng:

- Giáo hoàng bệ hạ, chuyện đó, ngài có thể cầu nguyện Odin Lage bệ hạ, cũng có thể đi xem xét xung quanh quốc gia của bệ hạ, cũng có thể cử hành hoạt động tế thần long trọng để có thể khiến cho thần linh vui sướng...

Tiểu Ân ngồi im nghe hết nửa ngày, mới biết thì ra việc giáo hoàng này có thể làm dường như rất nhiều, nhưng nói cách khác, nếu hấn không muốn làm. thì cũng có thể nhàn hạ một chút, không làm gì không lý tưởng gì cũng chẳng có ai chỉ trích.

Sống ở đây mấy tháng, Tiểu Ân ít nhiều cũng có một chút hiểu biết.

Trong thần quốc này, cho tới bây giờ sẽ không thiếu quần áo và thực vật. nên các tín đồ sẽ không cần vì những nhu cầu đơn giản nhất cho cuộc sống này mà lo lắng.

Bởi vì lượng người ở đây đông, cho nên ngoại trừ một ít người có công việc nhất định, công việc duy nhất của đại đa số người ở đây chính là cầu nguyện và nghe thần dụ. Ngoại trừ thần dụ do thần linh phát hạ,

nếu không cũng không có bao nhiêu người chủ động có hứng thú đi làm. Sau mấy tháng quan sát, cảm giác duy nhất của Tiểu Ân là quốc gia có được thực lực khổng lồ này vận chuyển giống như một cỗ máy.

Tất cả đều dựa trên một trình tự định sẵn mà vận hành, không chút sai lệch.

Nhưng, khiến cho Tiểu Ân vận phần khó hiểu chính là những người này làm sao có thể chịu được vô số năm tịch mịch mỗi ngày đều thành tâm cầu nguyện như thế? Đây dường như là một việc không có khả năng.

Suy nghĩ một lát, hần mờ mịt hỏi:

- Habib Hey, người đã trở thành hồng y đại giáo chủ bao nhiêu năm?

Habib Hey ngẩn ra, nhú mày khổ tư thật lâu:

- Đại khái mấy vạn năm rồi.

Tiểu Ân chớp mắt nghĩ, trong lòng thực rung động một phen.

- Hồng y đại giáo chủ mấy vạn năm. Chẳng lẽ người không muốn tiến thêm một bước ?

Habib Hev lập tức kinh sợ ra mặt:

- Giáo hoàng bề hạ vĩ đại, có thần vương bề hạ chứng giám, ta đối với ngài trung thành tuyệt đối không có hai ý.

Tiểu Ân khoát tay áo, trấn an ông ta:

- Không phải ta hoài nghi lòng trung thành của ông, ta chỉ muốn biết thời gian các hồng y đại giáo chủ bình thường đảm nhiệm.

Lúc này ông ta mới thở phào nhẹ nhõm, trả lời:

- Khi mỗi một vùng mới xuất hiện, người đầu tiên đảm nhận hồng y đại giáo chủ là do thần vương bề hạ tự mình chỉ định, sau khi đại giáo chủ đảm nhiệm mười vạn năm, bọn họ sẽ từ chức, tiến vào thần điện đảm nhận chức vụ thần sứ trưởng lão. Còn về phần người thừa kế của họ thì cần ngài đến chỉ định.

- Ta đến chỉ định?

Tiểu Ân ngẩn ra hỏi

- Ta phải đi đâu tìm người như vậy?

Habib Hev mỉm cười giải thích:

- Trước khi bọn họ từ chức, sẽ báo lên danh sách những người thích hợp, ngài có thể chọn một trong đó, hoặc ngài cảm thấy có người tốt hơn cũng có thể tùy ý chỉ định.

Dừng một chút, Habib Hev bổ sung thêm :

- Đương nhiên, ngoại trừ hồng y đại giáo chủ đời thứ nhất, ngài cũng có quyền bất cứ lúc nào thay đổi chức vị hồng y đại giáo chủ các phân khu.

Lúc này Tiểu Ân thực sự hơi biến sắc. Không thể tưởng được quyền lực của giáo hoàng lại lớn như thế. Nói vậy thì, ngoại trừ hồng y đại giáo chủ đời thứ nhất không thể nắm giữ được, hẳn chính là chủ nhân thứ hai của thần quốc này. gần với thần vương bề hạ.

Đây là quyền hành thực sự, là quyền lực nắm giữ gần như tất cả các phân khu.

Trách không được các đại giáo chủ này nghe thấy giáo hoàng xuất hiện đều mau chóng chạy tới. Có lẽ trong lòng họ cũng có chút tâm tư muốn lấy lòng.

490. Chương 57: Tinh Thần Khổng Chế Và Hưởng Thụ (1)

- Thần sứ cấp trưởng lão trong thần điện có bao nhiêu người?

- Không biết !

Habib Hev cười khổ :

- Các hồng y đại giáo chủ các đời nhiều đếm không xuể, tuy nhiên ít nhất cũng phải vượt qua con số một tỷ.

Tiểu Ân gật đầu một cái thật sâu. Đây mới là lực lượng hùng mạnh nhất của thần quốc này, còn mạnh hơn mười vạn hồng y đại giáo chủ kia gấp trăm lần.

- Vậy giáo hoàng thì sao ?

Tiểu Ân nhìn Habib Hey , ngừng thanh hỏi .

- Giáo hoàng các đời sau khi từ nhiệm sẽ đi đâu ?

- Giáo hoàng các đời sau khi từ nhiệm sẽ được Odin Lage bệ hạ trực tiếp dẫn đi.

Habib Hev trả lời đầy hâm mộ, phỏng chừng ông ta tình nguyện buông tha hết thảy cũng nguyện ý đi theo.

- Odin Lage bệ hạ ở đâu?

Tiểu Ân nhếch hai hàng lông mày.

- Bệ hạ ở trên trời cao vô tận.

- Vì sao ta chưa từng gặp qua?

- Cung điện của thần vương bệ hạ ở trên trời đi qua các quốc gia của người. Nếu người muốn gặp ngài, tự nhiên sẽ xuất hiện trước mặt ngài.

- Được rồi.

Tiểu Ân gật đầu, coi như đây là đặc quyền của thần vương đi

- Nói cho ta biết, giáo hoàng các đời có nhiệm kỳ bao lâu ?

- Cái này...

Habib Hey nhíu mày

- Cái này cũng không có kỳ hạn cố định. Có giáo hoàng đảm nhiệm thời gian ngắn nhất, mất gần hai trăm năm đã có được sự chấp nhận của thần vương bệ hạ, tiến nhập vào lãnh địa của thần vương. Còn người lâu nhất, nghe nói cũng mất trăm vạn năm mới được thần vương tiếp dẫn.

Tiểu Ân nhẹ đáp lời, tùy ý phát phát tay. Habib Hev lập tức cúi mình thi lễ, cung kính rời đi.

Tuy nhiên, có buổi nói chuyện này, cũng đủ cho Tiểu Ân có được một chút hiểu biết đại khái về vị thần vương bệ hạ này. Chỉ có điều cho tới giờ hắn cũng không thể lý giải vì sao người lại chọn mình làm giáo hoàng.

Tự hồi nửa ngày, cuối cùng Tiểu Ân đứng lên, lần đầu tiên rời khỏi căn phòng này. Sau khi hấp thu quyền trượng thần thánh, Tiểu Ân cũng có những hiểu biết sâu sắc về năng lượng quang minh tinh thuần. Lúc này, hắn vừa mới ra ngoài đã lập tức cảm ứng được tín ngưỡng lực mệnh mệnh và năng lượng quang minh tinh thuần mãnh liệt đang hội tụ ở một nơi xa xa.

Có được lượng khổng lồ như thế tuyệt đối không phải tình huống bình thường, tâm niệm vừa động, thân hình Tiểu Ân đã hóa thành một đạo điểm điện tiến về hướng đó.

Rất nhanh, hắn đã tới nơi. nhìn kỹ lại mới giật mình.

Hóa ra đây là một quảng trường thật lớn, trên quảng trường có ít nhất trên vạn người cùng tập trung lại. Bọn họ lần lượt ngồi trên đất. một tế tự cả thân áo bào trắng đang tiến hành cầu nguyện đầy thành kính.

Cả quang trường đều quanh quẩn vang vang lời cầu nguyện của bọn họ. lúc này. tất cả tâm thần của bọn họ đều kính dâng cho Odin Lage thần vương bộ hạ vĩ đại.

Tiểu Ân lặng yên không tiếng động ngồi trong góc. cũng không gây ra chú ý cho bất cứ kẻ nào.

Đó tất nhiên là vì động tác của hắn nhẹ nhàng, nhưng cũng là bởi vì những người ở đây đều hết sức chuyên chú, không rảnh phân tâm.

Rất nhanh, tín ngưỡng lực trên quang trường đã tăng thêm nhiều. Thông qua quyền trượng, Tiểu Ân có thể nhận ra người ở đây đều đã nhập hết tâm niệm vào đó, giống như hắn khi trước thấy quyền trượng thần thánh vậy, không có nửa điểm phân tâm. Trong tình huống như thế, tất nhiên là có thể kích phát ra được tín ngưỡng lực mạnh mẽ nhất để dâng lên thần linh. Dần dần, khi tín ngưỡng lực ngưng đọng lại tới một mức độ nhất định, từ trên bầu trời giữa hư không đột nhiên nổi lên một vòng hào quang thật lớn.

Từ hào quang này vô số tinh quang rơi xuống như nước chảy tới mỗi người, ngay cả Tiểu Ân cũng không ngoại lệ cùng được một phần.

Khi thân thể Tiểu Ân tiếp xúc với tinh quang đó. hắn không khỏi hít một hơi thật sâu.

Một cảm giác thư sướng khoái hoạt cực độ nhảy mắt tràn ngập khắp thân thể, tinh thần Tiểu Ân như lâm vào một cảnh giới như mộng ảo, trong cảnh giới này, tinh thần hắn được thả lỏng không gì bằng.

Cái gì mà tinh cầu quê hương, cái gì mà phụ tử thân hữu (cha con người thân bạn bè), cái gì mà Cự Ma Thần, cái gì mà đại lực thần tạo. lúc này dường như đều xa hắn lắm rồi. Hắn tình nguyện vĩnh viễn ở trong cảnh giới mộng ảo này không cần theo đuổi bất cứ thứ gì. Bởi trong cảnh giới này, tất cả những thứ hắn muốn theo đuổi đều đã được thỏa mãn về tâm lý. Một khi đã vậy, vì sao hắn còn phải cố gắng nữa ?

Ngay khi Tiểu Ân còn đang lơ đãng, một âm thanh kêu gào vang lên từ đáy lòng. Tiểu Ân mặt nhăn mày nhíu. Đến tột cùng là ai mà không thức thời như thế. dám đứng sau quầy rầy mình ?

Nhưng giọng nói này dường như rất quen. Theo bản năng hắn quay đầu lại. thì thấy một bóng dáng yếu điệu dường như rất quen thuộc. Nhưng đến tột cùng thì là ai?

Một chút nghi hoặc như một hòn đá nhỏ ném vào mặt nước nổi lên từng đợt sóng mắt thường có thể thấy được, khuếch tán ra xung quanh. Đôi mắt Tiểu Ân cũng dần có hồn, ánh mắt cũng bắt đầu chậm chậm thu lại.

Juliana...

Đột nhiên hắn nghĩ ra đây là Juliana.

Sau đó, cả người đầy mồ hôi lạnh như suối phun chảy ròng ròng (kinh vải , thẳng này nhiều nước thật - dackevil) , trong lòng Tiểu Ân dâng lên một cảm giác nguy hiểm mạnh mẽ.

Quang điểm đó không ngờ lại là một năng lượng hệ tinh thần, khiến cho người ta lâm vào một trạng thái sung sướng đến cực độ. mà khi hắn không phòng bị cũng vô tình bị rơi trúng.

- Chủ nhân, chủ nhân...

Tiếng gọi dồn dập vang lên âm ỉ trong đầu , Tiểu Ân ngưng thần mới thấy được, bóng dáng yếu điệu này cũng không phải Juliana, mà là hư ảnh của Nhất Hào làm ra thôi.

Trong lòng hắn thâm than xấu hổ. Nếu không phải được Nhất Hào nhắc nhở , lúc này chắc hắn còn đang chìm đắm trong ma pháp tinh thần sung sướng kia.

- Sao vậy ?

Tiểu Ân bình tĩnh hỏi.

Nhất Hào đương nhiên không cách nào lý giải được tâm tư phức tạp đó của con người, nói như tranh công:

- Chủ nhân, ta phát hiện một bí mật.

- Bí mật gì?

- Khi những người này cầu nguyện, sẽ sinh ra tín ngưỡng lực và tự động thoát khỏi sức hút của không gian này, biến thành một loại năng lượng kỳ dị.

Tiểu Ân ngẩn ra, trắng mắt lờm xem thường mà hỏi:

- Đây là bí mật người phát hiện ra ?

- Đúng vậy.

Tiểu Ân bắt đầu há miệng thở dốc như vừa leo từ tầng thấp nhất lên tầng cao nhất của tòa nhà chọc trời . Quên đi , tốt xấu nó cũng đã đánh thức mình tỉnh lại, không so đo nữa.

Không ngờ còn không chờ Tiểu Ân nói gì. Nhất Hào lại bổ sung :

- Chủ nhân, ta đã tính toán, không gian nơi này sau khi hấp thu tín ngưỡng lực, chuyển hóa khoảng ba mươi phần trăm năng lượng thành năng lượng quang minh tinh thuần quay về cấp cho từng tín đồ đã cầu nguyện trong sân.

Tiểu Ân dần mặt ra, mơ hồ hân đường như đã bắt được một thứ gì đó cực kỳ quan trọng, nhưng ý nghĩ này cũng như phù dung thoát cái biến mất, hân không kịp bắt lấy.

Nhất Hào cũng không chú ý đến sự khác thường của hân, mà nói tiếp:

- Chủ nhân, ngài thật không hổ là giáo hoàng được hưởng đặc quyền đó. Những người khác đều phải bỏ ra ít nhiều tín ngưỡng lực mới nhận được ba mươi phần trăm trong đó. Nhưng ngài không phải trả một tí tín ngưỡng lực nào nhưng năng lượng quang minh nhận được lại nhiều hơn bất cứ kẻ nào khác.

Tiểu Ân đột nhiên như đón ngộ được gì đó , mở hai mắt. Khoảng thời gian kia dường như dài vô tận, nhưng thực ra cũng chỉ trong nháy mắt thôi.

Khi Tiểu Ân mở to mắt (như là khi mình thấy tiền rơi ngoài đường phố - dackevil) nhìn ra xung quanh, vô số ánh sao lấp lánh tưởng như vô hạn vẫn sáng lên trên thân thể mỗi người.

Tiểu Ân nhìn qua khuôn mặt những người này, có thể rõ ràng nhìn thấy sự sung sướng đến cực độ của bọn họ, một ý niệm dần hình thành trong đầu hân.

Cuối cùng hân cũng đã hiểu cái chuyện trước kia tưởng như không thể ấy.

Tín ngưỡng là một quá trình tích lũy.

Muốn có được tín ngưỡng lực, nhất định phải có tín đồ, hơn nữa các tín đồ này phải không ngừng nỗ lực mới có thể tích tụ được tín ngưỡng lực khổng lồ.

Nhưng đối với các tín đồ này, người thật sự có thể nói không so đo hết thấy mà tín ngưỡng một vị thần linh thật sự là rất ít đi.

Trừ phi cũng phải có được ưu đãi nào đó, nếu không mặc cho ai cũng không thể vĩnh viễn tự cung cấp tín ngưỡng lực của mình cho một sinh linh khác không ràng buộc. Kể cả sinh linh này là thần linh vĩ đại cũng không được như thế.

Có thể là người đi vào trong thần quốc, tất nhiên đều là những người trung thành nhất được chọn ở phạm trần.

491. Chương 57: Tinh Thần Khổng Chế Và Hưởng Thụ (2)

Cho nên từ người đầu tiên tới đây, khẳng định sẽ không oán thán không hối hận siêng năng cung cấp tín ngưỡng lực, cố gắng hết sức để cầu nguyện và bái tế thần linh. Nhưng con người thì có sức ý, sức ý này không chỉ có con người, cho dù là tất cả thế giới sinh vật đều như vậy.

Nếu đã quen ý rồi, thì bọn họ sẽ nghĩ rằng tất cả đều là hưởng thụ hiển nhiên của mình, cho nên sau một thời gian nhất định, tín ngưỡng lực này sinh ra khẳng định sẽ giảm bớt, có tín đồ khẳng định đã lười biếng.

Nhưng căn cứ theo quan sát của Tiểu Ân, các tín đồ ở trung tâm này không biết đã sống bao lâu nhưng từ trên xuống dưới không ai có nửa đêm hiện tượng lười biếng cầu nguyện và tế thần. Đường như tất cả bọn họ đều xem việc cung cấp tín ngưỡng lực cho thần linh là điều quan trọng nhất của cuộc đời.

Tình huống này đã hoàn toàn đảo ngược cả sức ý trời sinh của con người. Có lẽ ngẫu nhiên có thể xuất hiện một, hai người, nhưng nhất quyết không có khả năng toàn bộ đều như thế.

Vấn đề này Tiểu Ân thật không hiểu chút nào, còn tưởng rằng đây là năng lực đặc thù nào đó của thần linh, nhưng sau khi được dải tinh quang đó chiếu rọi, hẳn cuối cùng cũng hiểu được nguyên nhân.

Tín ngưỡng lực của tín đồ, Odin Lage thần vương cũng không giữ lại tất cả, mà sẽ chuyển hóa một phần tín ngưỡng lực sinh ra với tỉ lệ cố định thành hưởng thụ tinh thần cho người ta được hưởng thụ thiên đường (dackevil: giống kiểu làm ăn công ty, ăn chia theo tỉ lệ, có ra sức cầu nguyện là có hưởng thụ, cầu càng nhiều hưởng càng nhiều, chỉ có một thăng ko làm mà được ăn với tỉ lệ nhiều nhất là xếp – boss, tương đương thần vương Oldin Lage, ta cũng là xếp công ty nhưng là xếp xó nên ta khinh bỉ những tên này, phải kiện những tên này ra công đoàn công ty mới được ...)

Tiểu Ân cũng từng hưởng qua tư vị này, hẳn có thể khẳng định, loại hưởng thụ tinh thần này tuyệt đối là cao nhất.

Ở thế giới kiếp trước của hắn cũng có một loại dược vật tinh thần như thế này. Các loại dược vật này có một cái tên chung là thuốc phiện (xưa rồi em, giờ chúng nó cần đá thôi – dackevil). Nhưng thuốc phiện này mà so với hưởng thụ tinh thần của thần linh kia thì không tính là gì.

Đúng là bởi vì cái hưởng thụ về tinh thần không gì sánh kịp mà thần linh đã nhọc lòng tạo ra này, mọi người mới vĩnh viễn bị cột vào chiến xa của ngài mà vẫn tươi cười.

Nguyên nhân chính là vì tất cả tín đồ đều biết, nếu muốn đạt được hưởng thụ cực độ như thế thì thành tâm cầu nguyện là lựa chọn duy nhất của bọn họ.

Mà ba mươi phần trăm hưởng thụ về tinh thần đó cũng không chỉ là các tín đồ được hưởng thụ, cùng với những hưởng thụ đó, năng lượng quang minh tinh thuần thần thánh đã từng chút một cải tạo thể chất của họ. Tích lũy theo thời gian, chỉ sợ là một người bình thường nhất, một nhân loại không có tư chất nhất cũng có thể tích lũy được tới tương đương như thần ân của các hồng y đại giáo chủ. Người như thế, nếu đưa ra chiến trường, thấy tín ngưỡng vững chắc trong tư tưởng của họ và thân thể đã ngưng kết thần ân, thì bèo nhất cũng ngang với vũ khí siêu cấp đắt tiền nhất trên thế giới.

Thông suốt điều này, lòng Tiểu Ân cũng đồng thời phát lạnh. Cũng là mình vạn phần may mắn mới được trải qua một lần làm giáo hoàng này. Hẳn phải thông tri cho Cự Ma Thần, khi bóc lột các tín đồ không thể một lưới vét sạch, mà phải giống như thần linh này mới là con đường lâu dài (ý nói nuôi để hút máu dần như con nghiện – dackevil).

Dần dần, vầng sáng trên người các tín đồ cũng tan dần, trong mắt mọi người đều có một sắc thái thỏa mãn và khát vọng (cứ thấy thăng phê thuốc thế nào thì bọn này như thế – dackevil). Bọn họ lục tục đứng lên định rời đi, nhưng một người đột nhiên nhìn thấy Tiểu Ân, lập tức ngăn ra, sau đó vội quỳ sụp xuống cung kính thi lễ.

Trang phục trên người Tiểu Ân tuy không có gì khác biệt so với bọn họ, cũng không mặc trang phục thể hiện rõ thân phận giáo hoàng, nhưng dung mạo hắn không thay đổi gì, nên có khả năng rất lớn sẽ có người nhận ra.

Có người đầu tiên quỳ xuống, lập tức khiến cho mọi người chú ý. Khi bọn họ thấy rõ dung mạo Tiểu Ân rồi, không chỉ có một tín đồ đó. ngay cả thần sứ áo trắng chủ trì buổi cầu nguyện cũng vạn phần kinh sợ quỳ xuống.

Tiểu Ân khe khẽ run lên. Tuy nhiên, tốt xấu hắn cũng là kẻ từng trải, cũng đã từng đứng sau màn tự tay đạo diễn qua năm buổi đại tế thần năm trăm vạn người, cho nên cũng không luống cuống gì đối với việc bị những người này quỳ lạy.

Hắn tiến lên. kéo tay vị thần sứ tế tự kia, thuận miệng động viên vài câu.

Đương nhiên, khi hắn nói chuyện cũng đồng thời sử dụng quyền trượng thần thánh trong cơ thể và năng lượng bán thần vực quang minh thủy mẫu. Hai năng lượng này cùng kết hợp với nhau tuy còn xa không bằng được sự hùng mạnh của thần linh, nhưng cũng dư đủ để đè bẹp tràng cuộc.

Được Tiểu Ân động viên, cảm ứng được năng lượng quang minh tinh thuần khổng lồ vô hạn quanh thân thể Tiểu Ân, tất cả mọi người đều kích động vạn phần. Đây chính là giáo hoàng đó! Cả đời bọn họ cũng khó được gặp giáo hoàng một lần đâu. Tiểu Ân đảo mắt qua, cường độ năng lượng phát ra từ những người họ không đều, số lượng cũng không nhiều, nhưng một số lại cực khủng bố.

Hắn có thể rõ ràng cảm ứng được ánh mắt tràn đầy cảm xúc cuồng nhiệt, sáng ngời hữu thần của ba vị lão nhân không biết là ai đang nhìn mình.

Năng lượng trên người ba vị lão nhân này thậm chí còn không dưới hồng y đại giáo chủ!

Tìm hiểu. Đây là thời gian dài để tìm hiểu dần. Tiểu Ân nhìn tất cả tín đồ trung thành trước mặt. trong lòng vô cùng cảm khái. Nếu tất cả đều là thuộc về ta thì thật tốt quá.

Đám người trước mặt dường như càng lúc càng đông, Tiểu Ân quyết định thật nhanh, bịa ra một câu:

- Xin thần vương đại nhân chúc phúc cho các người.

Nhưng lời này vừa nói ra, trong không trung lập tức lại xuất hiện vô số tinh quang. Thấy được cảnh tượng quen thuộc này. tất cả mọi người kể cả vị tế tự áo trắng kia đều sung sướng thán phục. Sau đó. tinh quang lại một lần nữa rơi xuống, khiến cho mọi người gần như mừng phát điên.

Sắc mặt Tiểu Ân mơ hồ trắng bệch. Mình chỉ thuận miệng nói bừa một câu, không ngờ lại có uy lực lớn đến thế? Đây tuyệt đối không có khả năng! Chẳng lẽ tất cả hành động của mình đều được thần vương chăm chú quan sát sao?

Hắn xoay người, thừa dịp những người này đang mãi hướng thụ tinh quang mà không thể kìm chế. nhanh chóng rời đi.

Với năng lực của hắn, đương nhiên là không có khả năng để cho người ta phát hiện tung tích, không lâu sau cũng đã quay về trong cung điện của mình.

Có vài thị nữ đã sớm đứng một bên chờ đợi. lập tức tiến lên cởi áo choàng cho hắn, lại dâng lên khăn lông ấm áp trắng như tuyết và một đôi giày rất dễ chịu.

Tiểu Ân liếc cô gái cực kỳ xinh đẹp động lòng đó vài lần. trong lòng cũng biết rõ ràng giáo hoàng này cũng không kiêng kỵ một số chuyện, mà xem bộ dáng các nàng cũng là một điệu bộ người tình ta nguyện.

Nhưng lúc này hắn làm sao còn có tâm tư ấy, khẽ lắc đầu:

- Các người đều lui đi thôi.

Nhìn ra tâm tình của Tiểu Ân dường như không tốt lắm. mấy thị nữ này lập tức khom người lui ra. nháy mắt đã không còn ai, trong căn phòng to như vậy chỉ còn có một mình Tiểu Ân.

Trầm mặt suy tư thật lâu. cuối cùng Tiểu Ân cũng có quyết định. Hắn xuất ra quyền trượng thần thánh, coi đây là cầu dẫn, bắt đầu liên hệ tinh cầu Odin Lage thần vương. Từ sau khi trở thành giáo hoàng, Tiểu Ân chưa một lần cầu nguyện vị đại thần này lần nào. Hắn cũng chỉ lẳng lặng đợi. vì hắn không tin trên đời này lại có ưu ái vô duyên vô cớ. Nếu thần vương đã cho hắn quyền lực lớn như thì khẳng định là có gì đó cần trao đổi.

Nên hắn vẫn ở đây chờ thần vương triệu kiến, nhưng mấy tháng qua. Odin Lage thần vương vẫn mờ mờ mịt mịt. không cho hắn nửa điểm tin tức.

Tình huống như vậy cho dù là hắn cũng không chịu nổi. Người ta sống hàng tỉ năm, không cần quan tâm một chút thời gian đó, nhưng Tiểu Ân thì không giống thế.

Từng đột tỉnh thần ý niệm thông qua quyền trượng thần thánh truyền tới một không gian thần bí. Nhưng ngay lúc này, sắc mặt Tiểu Ân lại có một chút biến hóa cực kỳ tinh tế. Với sự thông minh của hắn, khi cảm ứng được năng lượng nào đó và sau khi tiếp xúc, không ngờ cũng thất thố như thế.

Thực ra hắn cũng không phải vì năng lượng của đối phương quá cường đại mà rung động, bởi bất kể vị thần vương này có mạnh tới cảnh giới nào đi nữa cũng sẽ không khiến Tiểu Ân giật mình nửa cái. Nhưng khi tiếp xúc với khí tức của thần vương bệ hạ, hắn lại có một cảm giác cực kỳ quý dị.

Năng lượng dao động này... thật sự quá giống....

492. Chương 58: Mức Độ Sủng Hạnh (1)

Nhưng khí tức này lại ẩn chứa một cảm giác rất quen thuộc. Cảm giác này, hắn tuyệt đối không nhầm. Bởi vì đúng là từ khi tiếp xúc với cảm giác này, Tiểu Ân mới có khả năng chính thức bước vào thế giới ma pháp. Cảm giác này, chính là cảm giác mà Nhất Hào đem lại cho hắn. Trên thế giới này, ngoài Tiểu Ân, không bao giờ có người thứ hai nào có khả năng có cảm giác này. Đó là vì trên thế giới này không có Nhất Hào thứ hai, ngay cả cùng loại cũng không.

Đây là sinh mạng trí tuệ máy móc đến từ thế giới khác, trong vũ trụ của ma pháp này đã không thể tìm được một cái thứ hai.

Nhưng lúc này từ khi Tiểu Ân thiết lập quan hệ với thần niệm của Odin Lage, hắn lại đột nhiên phát hiện vị thần linh này lại đem đến cho hắn cảm giác giống như Nhất Hào. Dường như hoảng hốt một chút, Tiểu Ân đột nhiên nhận ra, dưới kích thích kỳ lạ này, hắn không biết nên làm gì cho đúng.

- Chủ nhân, đây là khí tức của thần linh sao ?

Giọng nói của Nhất Hào lại vang lên trong đầu hắn

- Thật kỳ quái. Khí tức này dường như đang truyền cho ta một chút tin tức.

Tinh thần Tiểu Ân chấn động, vội hỏi:

- Tin tức gì ?

- Không biết !

Nhất Hào nản lòng

- Tài liệu đã mã hóa, độ khó đã vượt quá cực hạn của ta. Hắn là nội dung tin tức thuộc loại văn minh bậc cao. Tuy nhiên, căn cứ vào quan sát của ta, đối phương dường như có chút tương tự nhất định với ta.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ run lên. Chẳng lẽ mình phán đoán là thật sao ?

Chần chừ một lát, hắn hỏi:

- Người có thể xác định sao ?

- Không thể.

Nhất Hào đáp không chút do dự :

- Trong cảm giác của ta hắn cũng khác với ta, ít nhất phương hướng tiến hóa của chúng ta khác nhau.

- Có cái gì khác nhau ?

- Ta là theo hướng máy móc tiến hóa, còn hắn theo hướng sinh vật tiến hóa.

Tiểu Ân thầm than, trong lòng cũng hơi hiểu hiểu. Bỗng nhiên :

- Nhân loại đã tiêu diệt vũ khí diệt thế, là người gọi ta đến sao?

Một tiếng ầm ầm truyền vào tâm trí Tiểu Ân, sắc mặt hắn khê biến, vội vàng nói:

- Odin Lage bệ hạ tôn kính, xin thứ cho sự vô lễ của ta. Đầu tiên ta muốn dâng lên ngài lòng biết ơn sâu sắc nhất. Cám ơn ngài đã chọn ta trở thành người phát ngôn của ngài.

- Không có gì. Đây là phần thưởng xứng đáng.

Giọng nói của Odin Lage dường như có một sức mạnh cường đại vĩnh viễn không phai nhạt. Giọng nói này cũng tràn đầy uy nghiêm, khiến cho người ta từ đáy lòng không cách nào sinh ra ý nghĩ kháng cự.

- Ta hiểu rồi !

Tiểu Ân trầm giọng :

- Ngài chính là người đã phong ấn bài tử quang minh thủy mẫu và vũ khí diệt thế kia sao ?

Vũ khí diệt thế và quang minh thủy mẫu là sinh mạng dừng mãnh cỡ nào ? Lại còn được chế tạo ra như vũ khí. Có thể nắm trong tay hai vũ khí này, sợ là chỉ có Odin Lage thần vương bậc này mới có thể làm được đi.

Nhưng câu trả lời của Odin Lage thần lại khiến Tiểu Ân rất không ngờ.

- Không. Đây cũng không phải ta phong ấn mà là mưu kế của một nhóm thần linh thượng cổ trước khi rời đi.

- Thần linh thượng cổ ?

Lòng Tiểu Ân khê động

- Phần thưởng ?

Tiểu Ân bất ngờ tự hỏi, dường như hiểu chút gì đó

- Ý ngài nói là vì ta đã tiêu diệt vũ khí diệt thế nên mới thưởng ban cho ta vị trí giáo hoàng .

- Không sai.

- Thần vương bệ hạ vĩ đại, ngài đã gặp qua thần linh thượng cổ sao ?

Odin Lage trở nên trầm mặc, vấn đề này dường như là một kiêng kỵ thật lớn đối với hắn, cho nên hắn căn bản là không có ý tứ trả lời.

Một lúc lâu sau. Tiểu Ân gần như không chịu nổi cái không khí nặng nề khiến cho người ta hít thở không thông nữa, Odin Lage đột nhiên lên tiếng:

- Lấy được quang minh thủy mẫu, cũng tiêu diệt được vũ khí diệt thế, ta cũng cho người phần thưởng xứng đáng, ở thần quốc của ta. người có thể tùy ý sử dụng tất cả lực lượng.

Nghe được lời hứa hẹn này, cho dù là Tiểu Ân cũng không kìm nổi run lên.

Sau khoảng thời gian này, hắn đã hiểu trong thế giới của thần này đến tột cùng Ân chứa thực lực cường đại cỡ nào. Nếu hắn có thể tùy ý điều khiển...

Chỉ cần ngấm lại cũng khiến lòng động đập không thôi.

- Chẳng những lực lượng bên ngoài có thể mặc cho người sai phái. Hơn nữa lực lượng trong điện của ta cũng có thể dùng.

Âm thanh Odin Lage tiếp tục vang lên.

Tiểu Ân ngẩn ra. Chợt nhớ tới khi Habib Hev giới thiệu, hắn vội hỏi:

- Ngài là nói tới các giáo hoàng ?

- Phải. Sau khi bọn họ đã tiến nhập vào nội điện, đã ngưng tụ thần cách quang minh , mỗi người đều có thể có uy lực không dưới thần linh bình thường.

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến:

- Bọn họ là phân thân của ngài sao?

- Cũng có thể nói vậy. Không có cách nào khác tạo ra phân thân và hình chiếu, chúng chỉ có dùng cách này thôi.

Giọng nói của Odin Lage đột nhiên có chút cảm giác cô đơn.

Đường đường là quang minh thần vương, gần như là đại thần của thần giới, không ngờ lại không thể có được phân thân và hình chiếu ?

Hai mắt Tiểu Ân liên tục sáng lên kỳ dị. Trong lòng hắn dường như đã đoán được một chút, tuy nhiên suy đoán này cũng thật sự khiến cho người ta chấn kinh rồi, cũng đã quá không thể tưởng tượng rồi, cho nên cuối cùng hắn lựa chọn im lặng.

Trầm ngâm nửa ngày. Tiểu Ân lên tiếng:

- Thần vương bệ hạ vĩ đại, ngài giao cho ta quyền lực thật lớn như thế. thì ngài cần ta làm gì cho ngài đây? Ta chẳng qua chỉ là một nhân loại nho nhỏ bình thường, trước mặt ngài ta căn bản chỉ là một con kiến yếu ớt, căn bản là không thể làm được đại sự gì cho ngài.

Những lời này của hắn cũng không có gì khoa trương. Đối mặt với sức mạnh của Odin Lage. nói mình chỉ như một con kiến đã xem như là một chuyện rất đáng kiêu ngạo.

Tuy nhiên, nếu Odin Lage thần vương đã ra giá lớn như thế tất nhiên phải có yêu cầu khác, chỉ có điều hắn không biết.

Vị thần vương bệ hạ này dường như đang suy xét cái gì, thật lâu sau cuối cùng mới nói:

- Ta hy vọng người có thể gọi Vô Danh ra, ta muốn gặp hắn một lần.

- Ngài muốn gặp Vô Danh ?

Tiểu Ân lúc này thật sự chấn động.

Với thần lực của Odin Lage, muốn biết sự tồn tại của Vô Danh cũng không phải chuyện gì khó, nhưng muốn gặp Vô Danh, khẳng định là có ý gì đó.

Chỉ có điều, với cấp bậc này, Tiểu Ân không có quyền nói.

Thấy Tiểu Ân kinh ngạc như thế, Odin Lage như đang trấn an:

- Người yên tâm. ta không có ác ý gì với Vô Danh, chẳng qua có một số việc muốn thương thảo với hắn một chút.

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức mang biểu tình cực kỳ buồn cười. Muốn thương thảo với Vô Danh ?

Tuy hắn vẫn nghĩ Vô Danh ẩn giấu một sức mạnh dị thường thật lớn, nhưng hắn tuyệt chưa nghĩ đến thực lực của Vô Danh không ngờ sẽ khiến cho Odin Lage thần vương hùng mạnh nhường này cũng thấy vô cùng kiêng kỵ. phải đi đường vòng để tiếp xúc với Vô Danh.

Uy áp khổng lồ chợt tăng lên, giọng nói không chút cảm tình của Odin Lage vang lên:

- Người có thể cự tuyệt. Tuy nhiên một khi người cự tuyệt nhất định phải giao ra quyền trượng thần thánh, quang minh thủy mẫu và vị trí giáo hoàng.

Sắc mặt Tiểu Ân hơi biến đổi; hắn ngưng thanh hỏi:

- Vị trí giáo hoàng là thuộc về ngài. Quyền trượng thần thánh coi như của ngài. Nhưng vì sao phải giao quang minh thủy mẫu cho ngài?

Odin Lage im lặng một chút, sau đó chậm rãi nói:

- Bởi vì. Ta muốn.

Tiểu Ân lập tức hiểu. Đúng vậy. Người ta muốn. Còn gì để giải thích nữa?

Uy lực hùng mạnh của thần vương bệ hạ có thể không thể nói đứng thứ nhất thần giới, nhưng đối phó với một Tiểu Ân nhỏ nhỏ này thì dư sức.

Cường đoạt! Chỉ có mấy chữ thôi nhưng nhất định Tiểu Ân khó có thể kháng cự. cho dù là liều mạng cũng không thể kháng cự.

493. Chương 58: Mức Độ Sủng Hạnh (2)

Âm thanh của Odin Lage có chút kinh ngạc dao động hiếm hoi. Dường như hắn đã phát hiện chuyện gì kỳ quái, lập tức chìm vào lặng lẽ. Trong lòng Tiểu Ân một mảnh lạnh lẽo. So với khi mới tiếp nhận quyền trượng thần thánh, tâm tình này hoàn toàn tương phản. Thần vương này không ngờ ngay cả tiểu thần và tị thủy châu cũng nhìn ra. Hơn nữa, nghe khẩu khí của ngài dường như còn có thể lôi ra từ thân thể hắn. Nếu thật sự là như thế, công phu Tiểu Ân thiên tân vạn khổ ngưng tụ đến tám loại thuộc tính là hoàn toàn uổng phí. Đương nhiên, Odin Lage vừa nói ra, Tiểu Ân tin chắc khẳng định hắn có thể nắm chắc. Cho nên Tiểu Ân tuyệt đối không có dừng cảm cái và kháng cự lại.

Chỉ có điều, khi vị thần vương đại nhân này nói ra cổ thần khí thứ ba tiểu mộc kiếm, giọng nói liền đột nhiên ngưng trọng lại. Điều này, đứa ngốc cũng nghe ra. Trong lòng Tiểu Ân trở nên vui vẻ. Hắn đã nghĩ tới thu lấy năng lượng của tiểu mộc kiếm, nhưng ở thần giới được xưng là tử sắc lôi điện của chúng thần đó. Vị thần vương bệ hạ này tuy lớn, nhưng khi nhắc đến tử sắc lôi điện lại vô cùng kiêng kỵ. Trong lòng Tiểu Ân hơi yên ổn một chút. May mắn chính mình cũng không đến nỗi không trả được đòn nào.

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân nói:

- Thần vương bệ hạ vĩ đại, ta có thể đề nghị với Vô Danh, cũng có thể nói với hắn thiện ý của ngài, nhưng ta không cách nào chi phối được quyết định của hắn.
- Đương nhiên người không thể chi phối được. Trên thế giới này, đã không ai có thể chi phối được quyết định của hắn.

Tiểu Ân hơi thả lỏng một chút, lập tức theo nói theo giọng của hắn:

- Đúng vậy, ta nhất định sẽ tận tâm hết sức vì ngài làm việc, tận lực thuyết phục Vô Danh tiến vào thần giới.
- Tốt. Người mau chóng hoàn thành việc này đi.

Khi Odin Lage thần vương bệ hạ đi cũng không có báo trước gì, Tiểu Ân đứng yên chờ hồi lâu mới xác định được vị thần vương bệ hạ này quả thật đã đi rồi.

Thời gian trao đổi với Odin Lage thần vương tuy cũng không phải rất dài, nhưng cũng hao tổn tâm lực thật lớn. Trước ngày hôm nay, bất kể gặp đối thủ mạnh cỡ nào. Tiểu Ân cũng chưa hề không đủ lực chiến một trận. Cho dù là nữ thần Ánh trắng, nếu là trước kia, cứ liều mà làm, không dám nói là tất thắng, nhưng ít nhất cũng có thể tự bảo vệ mình. Nhưng khi tiếp xúc với Odin Lage, Tiểu Ân có một cảm giác hít thở không thông vô phương kháng cự, cứ y như hắn là một con cá nằm trên thớt mặc tình cho người khác chém giết. Hắn biết cảm giác này là thật. Nếu chính mình có làm trái lời, thì chờ hắn chỉ có một đường chết mà thôi. Cho dù trên người hắn có tiểu mộc kiếm cũng chỉ có thể khiến cho đối phương hơi kiêng kỵ mà thôi, nếu muốn đạt tới trình độ có thể uy hiếp đối phương thì phải cởi bỏ được hai mươi lăm phong ấn trên thân tiểu mộc kiếm, và hấp thu đủ tử sắc lôi điện, có lẽ cũng có thể hơi uy hiếp được một chút.

- Chủ nhân.

Giọng nói của Nhất Hào vang lên

- Vừa rồi có một sức mạnh gián đoạn liên hệ của ta và ngài, giờ lại phục hồi được rồi.

Mi mắt Tiểu Ân hơi giật giật, lòng thầm cười khổ. Đây xem như thị uy sao ? Ngay cả sự tồn tại của Nhất Hào cũng bị hấn biết được, thậm chí còn không thể mượn được năng lượng của Nhất Hào.

Nhè nhẹ thở dài một hơi . Tiểu Ân đứng lên, đi ra thuận miệng phân phó :

- Gọi Habib Hev lại đây.

Là một giáo hoàng, bên cạnh hẳn không có khả năng thiếu người hầu hạ, lập tức có người lên tiếng đưa mệnh lệnh của giáo hoàng truyền đạt tới HabibHey.

Vị đại giáo chủ này đang đặc ý đào tạo đàm luận với các đại giáo chủ phân đàn khác. Bởi vì giáo hoàng đương nhiệm chính là xuất hiện ở khu vực này, cho nên vị trí của ông ta cũng là thuyền lên theo nước, mơ hồ cũng cao hơn các đại giáo chủ khác một bậc.

Đương nhiên, trước mặt một số siêu đại giáo chủ nắm giữ hơn một tỉ tín đồ và các đại giáo chủ lâu đời thanh danh hiển hách, Habib Hev cũng không dám lộ tâm tính này ra. Chỉ có điều trước mặt một số hồng y đại giáo chủ trẻ tuổi mới dám khoe khoang một chút. Lúc này, khi ông ta đang đặc ý hết sức đột nhiên nhận được ý chỉ triệu kiến của Tiểu Ân, lập tức cung kính lĩnh mệnh mà đi khiến cho trong tim các vị đại giáo chủ ở đây đều dâng lên một tia hâm mộ (như muốn nói : ta hận ta hận ta hận ,hận quá đi, không được đi ...kakakka – dackevil) .

Xem ra giáo hoàng đại nhân đối với hồng y đại giáo chủ dẫn đường lão quả thật rất tín nhiệm đó.

Vội vàng đến trước mặt Tiểu Ân, Habib Hey lập tức hỏi:

- Giáo hoàng bề hạ, ngài có gì phân phó ?

Tiểu Ân khẽ gật đầu:

- Bây giờ ta phải đi. Không . Đi tới chợ trắng lớn nhất ở gần đây xem, người đi thu xếp một chút.

Hắn vốn muốn đi luôn, nhưng ngẫm lại như thế gần như là tay không mà về dường như là không hay lắm. Nếu Odin Lage đại thần đã đáp ứng hẳn có thể tùy ý sử dụng hết thầy trong quốc gia thì tự nhiên cũng bao gồm cả thần lực kết tinh. Habib Hev kinh ngạc ngẩng đầu lên đầy đau khổ:

- Giáo hoàng bề hạ, ngài muốn rời khỏi quốc gia sao ?

- Đương nhiên...

- Cái này...

Habib Hev do dự một chút

- Bề hạ, ngài cần cái gì vậy? Chỉ cần nói tên thôi, chúng thần nhất định sẽ giúp ngài tìm được. Người xem như vậy được không?

Trong lòng Tiểu Ân thầm kêu đáng tiếc, đồng đồ của Odin Lage, hẳn tin tưởng, cơ bản có thể thỏa mãn yêu cầu của bất cứ kẻ nào.

Nhưng mục đích thực sự của Tiểu Ân cũng không chỉ có chợ trắng, còn có tinh cầu quê hương, còn có Cự Ma Thần.

Có lẽ Odin Lage chỉ cần Tiểu Ân có thể hoàn thành nhiệm vụ, cũng không ngại hẳn tiếp xúc với thần linh hệ hắc ám. Nhưng người khác khẳng định sẽ không nghĩ như vậy. Sự tồn tại của Cự Ma Thần càng ít người biết càng tốt.

Vài ý niệm nhanh chóng vòng vo quanh đầu. Tiểu Ân khẽ cau mày, hừ lạnh một tiếng:

- Sao thế ? Habib Hev, người muốn can thiệp vào hành động của ta sao?

Mồ hôi lạnh liên tiếp đọng thành giọt trên đầu vị lão nhân này, ông ta cười khổ:

- Giáo hoàng bề hạ, người hầu của ngài làm sao dám mạo phạm ngài như thế. Chỉ có điều giáo hoàng bề hạ các thời đại trong một năm đầu chỉ ở trong điện, chờ các hồng y đại giáo chủ các phân đàn đến yết kiến. Nếu ngài rời đi, chúng thần biết làm sao bây giờ.

Tiểu Ân ngăn ra hỏi lại :

- Có vị giáo hoàng nào đã ngoại lệ chưa ?

- Không có. Đây là pháp điển thần vương bệ hạ tự mình chỉ định. Không có bất cứ ai dám can đảm làm trái.

Tiểu Ân vỗ hai tay :

- Đúng vậy, giờ ta ra ngoài cũng là có thần dụ của thần vương bệ hạ. Bất cứ kẻ nào cũng phải phục tùng vô điều kiện.

Habib Hev hoảng sợ, thấy sắc mặt vô cùng nghiêm túc của Tiểu Ân không khỏi động tâm một cái:

- Để thần đi thông tri cái này cho hộ vệ và người hầu, truyền đạt thần dụ cho bọn họ.

Tiểu Ân vừa lòng gật đầu, trong lòng nghĩ, sau khi tha thứ cho sự vô lễ của người này, những gì ông ta đã làm quả nhiên chưa từng khiến mình thất vọng.

ở trong phòng đợi ước chừng một giờ. Tiểu Ân đã sắp mất hết kiên nhẫn. Habib Hev cuối cùng cũng chạy về bẩm báo mình đã an bài xong hết thảy.

Tiểu Ân theo hần ra ngoài quảng trường, không khỏi ngăn ra, trên đầu hình như đã toát mồ hôi lạnh. Lúc này trên quảng trường có ít nhất trên vạn người, bọn họ đều lút xít cung kính đứng im. ánh mắt mỗi người đều vô cùng trong suốt nhìn Tiểu Ân, tràn đầy sùng kính và cuồng nhiệt. Trong số hơn vạn người này, có hơn một trăm vị lão nhân mặc áo đỏ, năng lượng dao động trên người họ rất mãnh liệt, cho dù là Tiểu Ân cũng bị kinh hoàng không ngừng.

Tuy nhiên, Tiểu Ân lập tức hiểu, những người này chính là các hồng y đại giáo chủ sau khi về hưu. Sau khi thoái ẩn, bọn họ tiếp tục ở trong thần điện hưởng thụ thần ân chiếu rọi. Sau khi có được thời gian làm hồng y đại giáo chủ. thực lực tự nhiên tăng lên mạnh hơn.

Ngoài một trăm người này, còn có chín trăm tên mặc trang phục người hầu.

Những người hầu đó có nam có nữ, mỗi người đều rất thanh tú, nhìn qua thực thích mắt.

Ngoài bọn họ ra, không ngờ còn có chín ngàn võ sĩ ma pháp mặc toàn thân áo giáo ma pháp. Tiểu Ân biết, đây có lẽ mới là lực lượng hộ vệ chân chính của thần quốc.

494. Chương 58: Mức Độ Sủng Hạnh (3)

Chỉ có điều, nhiều người đồng hành cùng hần như thế làm sao hần có thể bỏ họ sang một bên và liên hệ với đám người Cự Ma Thần đây?

- Habib Hev, người đang làm cái quỷ gì thế ? Những người này đang làm gì ? Đừng nói với ta bọn họ sẽ cùng đi đấy.

Tiểu Ân tức giận phàn nàn.

Habib Hev áy náy giải thích:

- Bệ hạ . Ngài yêu cầu chuẩn bị trong thời gian nhanh nhất thì chỉ có thể điều động được bấy nhiêu người có tư cách thôi- là trưởng lão hộ vệ và võ sĩ.

Dừng một chút ông ta lại giải thích

- Các trưởng lão trong thần điện đều đang bế quan, chỉ có trăm vị trưởng lão không bế quan còn liên hệ với ngoại giới. Thần đã triệu tập toàn bộ họ tới. Còn các võ sĩ ma pháp, mỗi khu vực đều có thể có một vạn người thường trú. Trước mắt chỉ có thể điều động chín ngàn. Tuy nhiên ngài yên tâm. ta đã khẩn cấp điều động lực lượng ở các khu vực phụ cận trợ giúp. Chỉ cần nửa ngày, có thể có thêm gấp mười lần trở lên các

trưởng lão và võ sĩ có thể chạy tới. Bọn họ tập trung lại, tuyệt đối có thể bảo vệ ngài an toàn. Số lượng chín ngàn như thế trước mắt quả thật có hơi ít , vì gấp quá nên không thể làm hơn , mong ngài thông cảm .

Sau khi nghe xong , Tiểu Ân đỡ khóc đỡ cười , thiếu điều muốn té ngựa , chín ngàn mà ít à ? Sắc mặt hắn đỏ dần lên. Còn có đội nhân mã nhiều hơn gấp mười lần? Thế này còn muốn hắn sống hay không ?

Thấy được sắc mặt Tiểu Ân không tốt, Habib Hev còn tưởng vị giáo hoàng tân nhiệm này vẫn chưa hài lòng, nên vội vàng nói thêm :

- Bệ hạ đáng kính , dựa theo pháp điển quy định, chủ thần điện chỉ có sau khi triệu kiến hồng y đại giáo chủ các phân đàn mới có được toàn bộ đặc quyền của chủ thần điện. Khi đó ta nhất định sẽ tăng lực lượng phòng vệ khu vực này. sẽ tăng thêm gấp vạn lần. Nhưng hiện tại thật sự không kịp, mong ngài....

Nói đến đây , Habib Hev chợt im lặng , cúi đầu xuống như muốn nhận lỗi đối với vị giáo hoàng “đáng kính” này .Tiểu Ân liều mạng nhin xuống kích động muốn trợn trắng mắt. Tuy hắn biết vương quốc của Odin Lage có thực lực vô cùng siêu tuyệt. nhưng nhìn lúc này đã là mạnh lắm rồi. Hơn nữa nghe khẩu khí của Habib Hev dường như vẫn còn chưa phải là tất cả. Thật không biết những người này muốn thế nào. Chẳng lẽ giáo hoàng các thời đại đều phô trương như thế sao?

Mặt hơi giật giật. Tiểu Ân lên tiếng:

- Cho hai ba hộ vệ bên người là được, không cần nhiều người như vậy?

Habib Hev ngẩn ra, lão thật sự không ngờ mình hảo tâm thế nào lại thành hồng chuyện, võ mông ngựa lại võ nhảm lên đùi. (võ mông ngựa thì ngựa chạy nhanh , nhưng võ nhảm đùi thì Kakka ... bị ngựa đá - dackevil)

Cười khổ một tiếng, Habib Hev bắt đầu nói:

- Giáo hoàng bệ hạ. trong thánh điển có điều ghi như vậy, phạm là giáo hoàng bệ hạ đi tuần phải có vệ đoàn quy mô không dưới vạn người. Đã là ít nhất rồi đấy ạ.

- Giáo hoàng bệ hạ vĩ đại, xin ngài cho chúng thần đi cùng.

Một giọng nói già nua vang lên từ phía một trăm lão nhân kia. Một vị lão nhân chậm chậm đi lên, vóc dáng ông ta cũng không phải vô cùng cao lớn. thân mặc một bộ trường bào mộc mạc vừa thân. Tuy bề ngoài xem như chỉ là một lão nhân vô cùng bình thường, nhưng trong ánh mắt lại tràn đầy một sự chất phác thật thà hiếm thấy, đặc biệt là đôi mắt trong suốt đó, Tiểu Ân nhớ chỉ thấy ở trẻ con. Trong lòng Tiểu Ân ngạc nhiên. Hắn đột nhiên nhận ra chính mình không ngờ không thể cảm nhận được cường độ năng lượng trên người vị lão nhân ấy.

Trong cảm ứng của hắn. vị lão nhân này như một đại dương mênh mông, hết thảy đều bị vây bởi một cảm giác không thể nhìn thấu.

Trong lòng hắn cười khổ. Nhân vật lợi hại như thế, mang theo người, sợ là đừng mơ tưởng có thể giấu được gì.

Trên đường vị lão nhân ấy đi ra, mọi người đều tự động tránh đường và cung kính thi lễ. Đặc biệt là các võ sĩ ma pháp cấp ngự thần kia lại có phần hơi cung kính quá mức. Đi tới trước mặt Tiểu Ân, ông ta khom lưng thật sâu:

- Giáo hoàng bệ hạ vĩ đại. nhất cử nhất động của ngài đều là đại diện cho Odin Lage thần vương bệ hạ vĩ đại. chúng thần đều biết và hiểu ý của ngài, nhưng một khắc ngài còn là giáo hoàng, trên người đã có trách nhiệm và nghĩa vụ không thể trốn tránh. Cho nên...

ông ta ngưng lại một chút, hàm chứa như muốn làm cho người ta cảm thấy lực phủ ngũ tạng đều đã bày hết trước mặt mình vậy

- Xin ngài cho phép chúng ta đi theo đi.

Theo động tác của hắn, hơn vạn trường lão hộ vệ và các người hầu đều nhất thời đồng loạt khom lưng thật sâu. một không khí trang nghiêm lập tức tràn ngập.

Hai mắt Tiểu Ân chợt lóe tinh quang. Cho tới bây giờ cũng chưa gặp được tình huống như thế này. Nói thật là không biết nên xử trí thế nào nữa. Tuy nhiên, người này lấy uy thế cường đại mà làm ra một tác dụng gần như là bức vua thoái vị này. bất kể là kẻ nào cũng sẽ có khúc mắc trong tâm.

Cho dù là người này hoàn toàn không có chút tâm tư cũng vậy.

- Người là người ở đâu?

Tiểu Ân lạnh lùng hỏi.

Lão nhân kính cẩn trả lời:

- Người hầu hèn mọn của ngài Dike Stan hướng cầu chúc giáo hoàng bệ hạ.

- Dike Stan sao?

Ánh mắt Tiểu Ân nhìn Habib Hey đang luống cuống chán tay.

Habib Hey do dự một chút, hạ giọng giới thiệu:

- Giáo hoàng bệ hạ, Dike Stan trưởng lão này là hồng y đại giáo chủ kiệt xuất nhất trong các phân đàn bây giờ. Mấy trăm vạn năm trước trong trận chiến của chúng thần cũng đã lập chiến công hiển hách, được thần vương bệ hạ vĩ đại ban cho danh hiệu thần chiến tranh.

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến. Lúc này Tiểu Ân cũng hiểu nhiều chuyện ở thần giới, đối với chuyện phong ban thần linh này cũng không xa lạ.

Mà hẳn cuối cùng cũng hiểu tại sao mình lại không nhìn thấu được thực lực của đối phương. Hóa ra đối phương chính là một vị thần linh.

Tuy vị thần linh này là dựa vào Odin Lage một vị thần vương phong tứ. nhưng thần linh này mới là thần linh đáng sợ nhất. Bọn họ giống như các giáo hoàng được Odin Lage tiếp dẫn đi vậy, có thể nói chính là phân thân của Odin Lage.

Người như thế có thể không hạn chế mượn thần lực của Odin Lage. thậm chí còn có thể mượn không gian thần vực của Odin Lage nữa. Hơn nữa, so với phân thân thần linh bình thường, bọn họ không sợ chết. Cho dù có bị đánh cho nát bét. cũng không có cái gì thần cách hay linh hồn, sẽ không tổn thương đến lợi ích căn bản của thần linh sau lưng. Xem như một tay chân thích hợp nhất của thần linh.

Đương nhiên, so với một chân thần, khác biệt chính là, thần linh được phong ban này nếu mất đi sự tin tưởng và chấp nhận của thần vương, thì nguồn gốc sức mạnh của bọn họ sẽ biến mất hoàn toàn.

Thần linh được phong ban này có được nhiều chỗ tốt như thế. tất nhiên hoàn toàn có thể thay thế được phân thân của chúng thần, cho nên sẽ không có thần cách và linh hồn bị tổn thương, ngay cả là bị mất mạng thì cũng chỉ tổn thất một chút thần vực thôi. Chỉ cần có tín ngưỡng lực dư thừa, bất cứ lúc nào cũng có thể mở ra càng nhiều không gian thần vực hơn.

Nhưng cũng không phải tất cả thần linh đều có thể có được phân thân như vậy. bởi theo Tiểu Ân biết, chỉ có thần linh cấp bậc thần vương mới có thể có quyền lực này. Hơn nữa muốn tìm được một tín đồ thích hợp cũng là chuyện thiên nan vạn nan. Phỏng chừng là Odin Lage thần vương kia chọn hơn một triệu giáo hoàng mới có được người như vậy đi. về phần vị Dike Stan này, nếu Tiểu Ân đoán không sai, đây là một thiên tài trưởng thành ngoài dự liệu của Odin Lage, nếu không đã sớm được hắn chỉ định làm giáo hoàng.

Đối với người như vậy, Tiểu Ân thật sự trầm mặc.

Một lát sau. Tiểu Ân gơ tay, quầng trượng thần thánh đã xuất hiện trên tay hắn.

Sức mạnh quang minh tinh thuần thần thánh ào ào dâng lên. tràn ra tứ phía. Phàm là người tiếp xúc với sức mạnh này đều không ngoại lệ mà bái lạy.

495. Chương 58: Mức Độ Sủng Hạnh (4)

Không khí trong sân như đang ngưng lại, hai người cùng đáng tôn trọng này đang sắp phát sinh xung đột khiến tất cả mọi người hơi tròn mắt. Tình huống này ở vương quốc của thần đã vô số năm qua chưa xuất hiện, mặc cho là ai cũng không có kinh nghiệm xử lý.

Sắc mặt Tiểu Ân còn trầm trọng hơn, hấn cao giọng :

- Dike Stan ta mới là giáo hoàng, là người phát ngôn của Odin Lage thần vương bệ hạ. Lời của ta còn hơn điển chương thần thánh, quyền trượng của ta chỉ vào kẻ nào thì kẻ đó chính là kẻ thù của Odin Lage bệ hạ. Người! Không nên ngăn cản trước mặt ta.

Ban đầu lời nói của hấn còn không có gì, nhưng khi nói đến còn hơn cả điển chương thần thánh, trong không gian lập tức vang lên từng đợt tiếng gầm nộ vang như sấm như trợ uy cho lời nói của Tiểu Ân. Một tiếng một tiếng sấm dọa người hết hồn, khó có thể bình tĩnh. Trong lòng mỗi người đều như bị đè ép vô cùng nặng nề. Bọn họ cũng cảm ứng được đây chính là sức mạnh của thần vương. Tiếng sấm mãnh liệt này dường như có nghĩa thần vương đang tức giận, dường như là một cảnh cáo nghiêm khắc đối với tất cả kẻ nào dám khiêu khích quyền uy của thần vương. Sắc mặt Dike Stan cuối cùng cũng thay đổi, trong mắt lão không còn là sự bình tĩnh mà là tràn đầy hoảng sợ nhìn Tiểu Ân, lại còn có thêm sự sùng kính, lui lại phía sau mấy bước khom lưng thật sâu.

Dù sao ông ta cũng là một trong các thần linh được thần vương sắc phong, ngay cả khi yết kiến giáo hoàng cũng không cần dập đầu. Bởi thần linh cũng có tôn nghiêm, luận thế nào cũng không thể quỳ lạy phạm nhân.

Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn trời, thở phào một hơi nhẹ nhõm. Tuy hấn tuyệt đối nắm chắc khi mình và Dike Stan phát sinh xung đột. Odin Lage kháng định sẽ thiên vị mình, nhưng một khắc trước khi có kết quả, Tiểu Ân vẫn cứ lo lắng trong lòng. Nếu lúc này trước mặt mọi người không thể dùng thân phận giáo hoàng mà áp chế đối phương, thì danh vọng của hấn khẳng định sẽ giảm đi. Mặc dù ở thế giới của thần không có khả năng xảy ra chuyện phản loạn gì đó. nhưng chỉ cần nghĩ tới hào quang khác thường của kẻ khác, cũng đủ để người ta như đứng trên đồng lửa ngồi trên đồng than.

- Habib Hey, người thu xếp một chút, ta chỉ cần một trăm hộ vệ, mười người hầu và hai vị trưởng lão đồng hành là được.

Tiểu Ân thuận miệng phân phó. Hấn cũng biết, với thân phận mình nếu thật sự một người cũng không mang thì chính là quá sức lập dị rồi. Một khi đã như thế thì mang theo mấy kẻ đánh thuê và tạp dịch miễn phí coi như là lựa chọn không tệ.

- Vâng.

Habib Hev cung kính. Khi thấy Dike Stan chịu thua trước Tiểu Ân, thậm chí ngay cả thần linh cũng rõ ràng thiên vị Tiểu Ân. Cho dù lời hấn có nói lời hấn còn hơn cả thánh điển đến như thế, thần vương bệ hạ cũng không trách cứ, ngược lại còn dùng cách mãnh liệt làm chỗ dựa cho Tiểu Ân.

Đến thế này, cho dù là đứa ngu dùng ngón chân suy nghĩ cũng biết, vị giáo hoàng trẻ tuổi này chính là giáo hoàng được sủng ái nhất mọi thời đại. Nếu không thần vương bệ hạ cũng không cho phép người sửa cả thánh điển.

Bỗng nhiên, một chút ý niệm vô lễ không hiểu sao dâng lên trong lòng rất nhiều người. Giáo hoàng này không phải là hóa thân của Odin Lage thần vương chứ? Nếu không như thế, làm sao có thể được sủng ái đến vậy?

Tuy nhiên, ý nghĩ này cũng chỉ thoáng trong đầu một tí liền biến mất. Vọng đoán thần linh cũng là một tội. Là một tín đồ thành tín của thần vương bệ hạ, bất kể thế nào cũng không thể làm như vậy. Chỉ có điều, trong lòng mọi người đều có một nhận định chung, vị giáo hoàng bệ hạ này không giống bình thường, tuyệt đối không thể coi như không quan trọng. Động tác của Habib Hey vẫn phi thường mau lẹ , đặc biệt là khi chọn lựa tinh binh trước mặt Tiểu Ân, càng không dám có nửa điểm chần chừ.

Rất nhanh, một đội ngũ nhỏ đã được chọn ra. Mười thiếu nữ xinh đẹp như hoa vẽ mặt sung sướng và kiêu ngạo khi may mắn được làm người hầu. Tuy nhiên, Tiểu Ân cũng đặt nhiều tình lực lên người các nàng, mặc dù các nàng đều là trẻ trung phong nhã, nhưng Tiểu Ân biết, tuổi của các nàng cho dù làm tổ mẫu của tổ mẫu của tổ mẫu của mình cũng dư thừa.

Một trăm võ sĩ ma pháp đứng đầu được chọn ra, Tiểu Ân cảm ứng thử năng lượng dao động trên người bọn họ, lòng âm thầm tán thưởng. Odin Lage thần vương rõ ràng mạnh hơn nữ thần Ánh Trăng nhiều lắm. Trong một trăm người này, bất cứ người nào phỏng chừng đều có thể đánh cho kỹ sĩ Harden của nữ thần Ánh Trăng tè ra quần. Tuy nhiên, cuối cùng Tiểu Ân không khỏi ngăn ra, dở khóc dở cười khi hai trưởng lão thần điện Habib Hev chọn ra không ngờ chính là Dike Stan và chính lão. Khi thấy Dike Stan cũng đi theo, Tiểu Ân không khỏi thầm dựng lên. Nhưng lúc này đây Dike Stan lại không có kiêu ngạo gì, mà kính cẩn nghe lời đứng sau lưng hắn, như một lão nhân bình thường nhất.

Tiểu Ân do dự một chút, nhưng không có đuổi lão đi.

- Bệ hạ, chợ trắng gần thần quốc nhất là do một vị chủ thần phong hệ hệ trung lập dựng nên, ngài phải đi luôn sao?

- Tốt. Vậy đi thôi !

Tiểu Ân vừa lòng nhìn thoáng qua người xung quanh.

- Vâng.

Theo lời đáp của Habib Hey, quanh thân mọi người nổi lên một vầng hào quang, nuốt trọn hết thân hình bọn họ. Trong thần giới rộng lớn khôn cùng có vô số thần quốc. Trong số các thần quốc đó, có cái đã vứt đi, có cái bất cứ lúc nào đều có thể rơi xuống vực sâu, thậm chí còn là sụp đổ, rất nhiều tân thần bởi vì một số nguyên nhân mà trước khi tiến giai cũng đã ngập đầu trong tai ương.

Thường thì đều là may mắn có thần mới sinh ra, nhưng gần như cứ cách một đoạn thời gian, đều có một vị hoặc mấy vị thần linh chịu khổ diệt vong.

Nghe nói mỗi khi thần linh trong thần giới bất mãn sẽ bạo thành trận chiến chúng thần trên toàn diện. Tuy nhiên, trận chiến chúng thần lần trước cho tới giờ cũng không biết bao nhiêu trăm vạn năm. Đối với thần linh mà nói, chút thời gian ấy quả thực dường như không bằng một cái chớp mắt.

Nguyên nhân chính là trận chiến chúng thần tiếp theo dường như xa xa không hẹn nên xem trước mắt toàn bộ thần giới coi như đang hòa bình.

Mà trong tình huống như thế, thì chợ trắng cũng được mở ra thường xuyên, kéo dài thời gian mở mỗi kỳ. Thần linh hệ trung lập trong thần giới là có số lượng nhiều nhất, bởi vì nguyên tố của thần linh không mang sắc thái quang ám đều là thần linh hệ trung lập. Tuy nhiên, so với hai hệ thần linh hắc ám và quang minh, chúng thần hệ trung lập đạt tới đỉnh cấp thần vương và số lượng thần linh cấp chủ thần không thể nghi ngờ là ít nhất.

Theo như lời nói của phạm nhân thì bởi vì ma pháp hệ trung lập nhập môn thì dễ dàng đơn giản, nhưng muốn đạt tới đại thành thì khó khăn lại càng thêm khó. Mà ma pháp hệ quang minh và hắc ám, khi nhập môn thì khó, khó hơn lên trời, nhưng một khi đã nhập môn được rồi, chỉ cần không ngừng cố gắng, thì thần vương thì vô vọng, nhưng dừng lại ở mức chủ thần thì nhất định có thể hy vọng.

Ake Hayes là một trong các chủ thần phong hệ hệ trung lập. Trong số thần linh hệ trung lập, hắn đã là một trong những thần linh vô cùng dũng mãnh. Cho nên khi hắn mở ra chợ trắng thật lớn trong thần quốc, thì từ trước tới nay thần sứ giao dịch và các người tự do đến đó nhiều không đếm xuể.

Đương nhiên, sở dĩ có được phồn thịnh này cũng có quan hệ rất lớn việc bản thân hắn là thần linh hệ trung lập.

Bởi vì khi mở chợ trắng, thì thần linh hệ trung lập có ưu thế thật lớn.

Bất kể là thần linh hệ hắc ám hay quang minh, chợ trắng do bọn họ mở ra, thì chỉ có thần sứ của thần linh một hệ đó mới có thể tiến vào, mà thần linh hệ trung lập thì không e dè điều này.

496. Chương 59: Phúc Họa Liên Kề (1)

Dù sao, một số pháp thuật hệ quang minh cũng phải dùng đến một chút thứ sinh trưởng ở những nơi hắc ám. Ngược lại cũng thế, ma pháp hệ hắc ám cũng cần một số thứ chỉ có thể sinh trưởng sản xuất ở thế giới quang minh. Tuy cả hai bên đều biết điều này, nhưng trong vô số năm qua, cho tới tận bây giờ, vốn cũng không có thần linh nào đề cập tới vấn đề này như thể đều giữ một quy tắc ngầm vậy. Hào quang trên truyền tống trận sáng lên. Bình thường thì đây là một chuyện rất bình thường, bởi vì một khi chợ trắng mở ra, thì người dùng truyền tống trận đi tới tuyệt đối là nhiều đếm không xuể. Nhưng lần này hào quang trên truyền tống trận lại khiến cho rất nhiều người chú ý, bởi hào quang đã sáng suốt năm phút đồng hồ, nhưng cũng không có ai xuất hiện trên truyền tống trận.

Gặp tình hình như thế, một vị ma pháp sư phụ trách truyền tống trận cúi đầu nói với đồng bạn mấy câu gì đó, sau đó đứng lên, đi tới trước truyền tống trận.

Là người quản lý nơi này, đương nhiên hắn hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Sáng lâu như thế, có nghĩa số người tới khẳng định phải đạt tới con số trăm người, hơn nữa quan trọng là, thực lực của đối phương mạnh tới mức ngay cả trận đồ ma pháp này cũng không chắc có thể chống đỡ thêm được.

Sau mấy phút gian nan, cuối cùng hào quang trên ma pháp trận cũng trở lại bình thường, vị quản lý kia mới thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Nếu là vì bất ngờ như thế mà khiến cho ma pháp trận bị tổn thương gì, thì hẳn chỉ có trăm chết ngàn chết. Tuy nhiên, trong lòng hắn cũng tò mò, muốn nhìn xem đến tột cùng là ai mà lại có được năng lượng thật lớn đến không ngờ khiến cho khả năng chịu đựng của ma pháp trận đồ cũng có vẻ không chống đỡ nổi.

Bạch quang tan dần, lộ ra một đám người trong ma pháp trận.

Trong những người này, có một trăm vị võ sư ma pháp, khi thấy đám võ sĩ ma pháp đó, người quản lý kia thở dài trong lòng, biết rằng người đi vào lúc này hơn phân nửa là con trai thần linh hoặc con gái của thần đây mà. Những tên khốn đó có được vinh quang có huyết mạch của thần linh trên người, trong thần giới hoành hành ngang ngược, tiếng tăm cực kỳ lộn xộn. Tuy nhiên, những người này cũng tự biết mình, cũng không trêu chọc vào thần linh bọn họ, đặc biệt với những thần linh hùng mạnh có tư cách mời dự họp chợ trắng, lại càng tuyệt đối không dám chọc giận. Cho nên vị quản sự này mới nhăn mày nhứt nhứt nhưng cũng không có bao nhiêu kinh ngạc và hoảng sợ.

Cẩn thận cảm ứng một chút, các võ sĩ ma pháp đó có uy lực đều rất không tồi, không ngờ đều có năng lượng dao động gần với ma pháp sư cửu tinh. Một trăm võ sĩ ma pháp như vậy, ngay cả gặp ngàn năm truyền kỳ cũng có đủ lực để liều mạng một trận. Trong số võ sĩ ma pháp đó có mười thiếu nữ trẻ trung xinh đẹp, trang nhã yếu diệu, nhìn không chớp mắt đứng xếp thành một hàng. Nhìn mười thiếu nữ này, vị quản sự kia cả kinh thiếu nữ xinh đẹp hẳn gặp nhiều rồi. Có thể tiến vào thần giới có rất nhiều thánh nữ tinh linh, nếu nói về dung mạo, quả thật sẽ không kém hơn mười thiếu nữ này. Nhưng trên người mỗi thiếu nữ năng lượng dao động cũng đạt chuẩn cửu tinh thì quả thực khiến người ta phải nhìn bằng cặp mắt khác. Ở giữa các nàng là ba nam tử, ba nam tử này hai già một trẻ. Những khí tức từ họ tỏa ra đều ở cấp bậc truyền kỳ, thực lực này trong thần giới đã xem như không tồi rồi tuyệt đối xứng với sự chờ đợi của viên quản sự.

Nhất là vị nam tử trẻ tuổi ở giữa kia, vẻ mặt có chút kiêu căng, còn người đi theo hắn có vẻ như thiên lôi chỉ đâu đánh đó.

Viên quản sự mới tiến lên, ý muốn hỏi chút lai lịch của bọn họ, nhưng một vị lão nhân trong số đó bỗng nhìn hắn vung tay lên. Không hiểu! Trong lòng vị quản sự này vẫn một mực mơ hồ. Hắn không hiểu gì ngơ ngác lui xuống, thẳng cho tới khi bọn họ rời đi mới tỉnh lại. Tuy nhiên, lúc này hắn đã mất tiêu ý nghĩ muốn hỏi thử, ngay người nửa ngày nghĩ về những người này. Chỉ có điều hắn trăm lần không giải thích được, những người này thực lực tuy cường đại nhưng cũng không gì đặc biệt hơn trên người. Trong chợ

trắng, các đội ngũ của những đứa con của thần còn đầy đủ hơn họ. số người, sự hùng mạnh và khốc liệt còn hơn xa họ.

Nhưng cho dù là đội ngũ ấy cũng không thể khiến cho cực hạn của ma pháp truyền tống trận dao động mà. Hắn xem ma pháp truyền tống trận đang tỏa hào quang đường như đã khôi phục lại bình thường, cũng đành lắc lắc đầu. quên đi chuyện quy dị này.

* * * * *

- Bệ hạ, đây là một trong các quốc gia của Ake Hayes chủ thần phong hệ.

Habib Hev ở bên cạnh từ từ giới thiệu. Giọng nói của lão tuy không nhỏ, nhưng quanh thân lại có một năng lượng kỳ dị bao vây cả nhóm.

Như vậy thì bên trong có thể nghe thấy động tĩnh bên ngoài nhưng bên ngoài không thể nghe được âm thanh bên trong.

Tiểu Ân khẽ gật đầu. đưa một bàn tay lên. lẳng lặng cảm nhận bầu không khí ở đây.

Trong bầu không khí ấy. năng lượng phong hệ dư thừa quả nhiên dày đặc, tuy nhiên, ngoại trừ năng lượng phong hệ. Tiểu Ân còn cảm thấy vài loại năng lượng hỗn hợp khác. Hắn lập tức hiểu, vị thần Ake Hayes là một trong các vị thần đứng đầu phong hệ không chỉ là phong hệ chủ thần, trong thần tính của ngài còn có vài loại thần tính khác, chỉ có điều bị phong thần tính áp chế không nổi lên được thôi.

Tiểu Ân đánh giá nhanh qua vị thần linh này, hắn nói:

- Đi xem chợ trắng đi.

Habib Hev vội vàng gật đầu. phân phó các thị nữ và võ sĩ vài câu. những người này lập tức ngoan ngoãn xoay người đi. Tiểu Ân thầm gật đầu. ông ta khá là hiểu tâm tư mình, mang theo bên người quả nhiên có tác dụng tốt. Sau khi các võ sĩ và người hầu này rời đi. ba người Tiểu Ân lập tức không hề khiến cho bất cứ ai chú ý. Dù sao ba vị truyền kỳ đi chung cũng ít hấp dẫn sự chú ý hơn nhiều so với hơn trăm võ sĩ cùng đi. Đặc biệt là ở cái nơi bất cứ đâu cũng có thể thấy người có tu vi ngụy thần thì ba truyền kỳ cũng không gây xôn xao gì. Habib Hev dường như đã từng đến đây, lão đưa Tiểu Ân và Dike stan đi vào trong một tòa thành thị đặc biệt. Vừa vào trong tòa thành này, hai mắt Tiểu Ân sáng ngời.

Trong này có đủ chủng tộc cùng sống chung, nhưng khiến cho Tiểu Ân kinh ngạc là sự náo nhiệt ở nơi này vượt xa rất xa hơn ý liệu của hắn.

Nơi này giống như một khu chợ thật lớn. Một loạt các quán hàng bày đủ loại vật phẩm, vô số người ở đây chọn chọn mua mua gì đó. không khí cực kỳ náo nhiệt.

- Bệ hạ, đây là nơi huyền náo nhất chợ trắng, vật phẩm trong đó rất đa dạng, nếu ngài có hứng thú không ngại vào xem thể nào?

Habib Hev thấp giọng hỏi.

Lão đi theo Tiểu Ân, giữa đường lại phụng mệnh hạn chế khí tức của mình chỉ ở cấp truyền kỳ. đương nhiên cũng hiểu Tiểu Ân không muốn gây sự chú ý.

Giáo hoàng các thời đều là những người ổn trọng từng trải, nhưng ngẫu nhiên có hứng thú cái trang vi hành cũng không ít. Habib Hey suy bụng ta ra bụng người, cũng không đưa Tiểu Ân đến nơi chính quy, cửa hàng được thần linh chấp nhận kia, mà tới nơi náo nhiệt ồn ào nhất này.

Quả nhiên, thấy ánh mắt Tiểu Ân rất tốt, trong lòng lão lập tức đại định.

Dike Stan có hơi lúc lắc đằng sau, nhưng cái gì cũng không nói. Trong lòng lão, nếu Tiểu Ân công khai thân phận mình, thì cam đoan thần linh chúa tể quốc gia này cũng tự thân đến nghênh đón. khi đó muốn bảo vật gì mà không có? Việc gì phải tốn thời gian ở đây?

Tuy nhiên, sau khi bị giáo huấn trước khi đi, Dike Stan đã học ngoan, ngoại trừ việc đi theo bên người bảo vệ Tiểu Ân không dám can thiệp vào quyết định gì của bệ hạ.

Dù sao, đối với một giáo hoàng có quyền sửa cả thánh điển của thần vương bệ hạ tự định ra. lão cũng không dám có hành vi chống đối.

Tiểu Ân đi đầu. Đây là lần đầu tiên hắn vào một nơi như thế này của thần giới, trong lòng quá thật có chút tò mò. Tuy nhiên hắn cũng hiểu, bất kể mình muốn thứ gì thì trong quốc gia của Odin Lage khẳng định cũng sẽ có, nhưng mơ hồ Tiểu Ân cũng không hy vọng nhờ gì vào vị thần vương đại nhân gì đó. Cho dù hắn và Odin Lage đã đạt thành hiệp nghị gì, nhưng trong lòng hắn vẫn cứ còn kiêng kị quá sâu với vị thần vương đại nhân này. Khi Vô Danh còn chưa đồng ý thì tốt nhất là nên cẩn thận một chút.

497. Chương 59: Phúc Họa Liền Kề (2)

Đối với những thứ bày ở đây Tiểu Ân cũng đã có chút động tâm. Có rất nhiều bảo bối trước kia đều là ở trong các điển tịch truyền thuyết. Nhưng trong mắt Habib Hey và Dike Stan vẫn cứ một thái độ coi thường, dường như chán ghét tất cả mọi thứ ở đây.

Một lúc lâu sau. Tiểu Ân đột nhiên dừng lại trước một cửa hàng. Hai vị lão nhân nhìn nhau, lúc này trong mắt họ dâng lên một tia kỳ lạ. Rất hiển nhiên, bọn họ đã nhận ra vật phẩm trong quán này, hơn nữa còn có chút vừa ý.

Những thứ bày bán trong quán này rất nhiều, lớn nhỏ chất thành một đống, dường như chẳng có ai sắp xếp lại qua. Trên mỗi vật phẩm đều có tỏa ra năng lượng dao động nhất định. Đương nhiên, năng lượng dao động đó cũng không mạnh trong mắt mọi người, bất quá. có ít còn hơn không. Đằng sau sập hàng là một thạch tượng quý thân hình cao lớn. Thực lực của hắn chẳng qua cùng chỉ tương đương với một ma đạo sĩ Thất tinh, xét trên mặt bằng chung của các quán ở đây. cũng chỉ miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn tầm trung. Khi thấy có ba vị truyền kỳ trước mặt. sắc mặt thạch tượng quý này lập tức có chút mất tự nhiên, đặc biệt là ánh mắt của hai vị lão già kia, cả người đã thấy run run sợ hãi khó hiểu.

Tuy biết rõ bày quán ở giữa chợ trắng sẽ không có khả năng gặp nguy hiểm gì. nhưng theo bản năng hắn rất sợ hai lão nhân này. Tiểu Ân thầm buồn cười, đây là hai người Habib Hev còn không phóng thích uy lực quang minh tinh thuần đặc thù của mình đó. nếu không thạch tượng quý này đừng nói là chống đỡ được, sợ là vừa thấy đã nằm rạp xuống rồi.

Hắn giơ tay. đào qua đống vật phẩm lộn xộn đó lấy ra một viên châu đen nhánh tướng như rất bình thường.

- Đây là cái gì?

Tiểu Ân hỏi dò.

Thạch tượng quý cúi người, cười cười:

- Đại nhân tôn kính, đây là thứ mà tiểu nhân tìm được ở trong một thần quốc hoang tàn. Vì thứ này mà chúng ta đã mất rất nhiều huynh đệ đó.

Tiểu Ân nhíu mày. bất mãn nhìn hắn. Thạch tượng quý lập tức bưng kín miệng không nói thêm nửa lời. Đây là uy nghiêm. Chỉ có kẻ cao cao tại thượng, nắm quyền thật lớn mới có thể dưỡng ra khí thế mạnh mẽ như thế.

Tuy trong thời gian ngắn Tiểu Ân không thể bồi dưỡng ra khí thế như vậy, nhưng trên người hắn còn có quyền trượng thần thánh. Mượn sức cây quyền trượng này. Tiểu Ân đương nhiên có thể tạo thành khí thế áp lực tùy ý mình.

- Thứ này không tồi. Người muốn bán bao nhiêu?

Hắn thản nhiên hỏi. Thạch tượng quý kia do dự một chút, chần chừ, giơ ra một ngón tay. hỏi dò:

- Đại nhân, người xem một thần lực kết tinh thể nào?

Tiểu Ân không nói hai lời giơ tay tung ra một giọt trần đầy thần lực kết tinh màu hồng đen. Thạch tượng quỷ nhận lấy, chớp chớp hai mắt. sau đó vui mừng quá đổi vội vàng nhận lấy, hai tròng mắt đảo qua đảo lại dường như đang cảnh giác gì đó. Nhìn bộ dáng này, tuy cũng không có hảo cảm gì với sinh vật hắc ám, nhưng hai người Habib Hev cũng không tìm nổi chút cảm khái. Dường như đã lâu thật lâu, bọn họ cũng từng có ngày như vậy...

Tiểu Ân thu lại viên châu màu đen đỏ. xoay người rời đi, nhưng thạch tượng quỷ kia vội vàng hỏi :

- Đại nhân, ngài còn cần thứ này không?

Tiểu Ân ngăn ra, quay đầu lại. khó có thể tin:

- Người còn có?

Không chỉ là Tiểu Ân, ngay cả ánh mắt hai người Dike stan cũng có vẻ hồ nghi, bọn họ cũng không tin, trong tay một tên thất tinh này còn có thứ tốt như thế nữa. Nhưng thạch tượng quỷ này cười hà hà hai tiếng, lấy ra một vật phẩm trang sức không gian, nhẹ nhàng phất tay một chút, không ngờ lấy ra năm viên châu màu đen như thế.

Khí tức của năm viên châu này mạnh hơn viên châu khi nãy một chút, nhưng cũng chỉ là hơn một chút, không thể khiến người ta chú ý.

Tiểu Ân đảo qua tinh thần ý thức, không cười

- Không tồi. Rất không tồi.

Hắn liếc nhìn đối phương, thâm ý sâu xa

- Đây cũng là tìm được ở đồng hoang tàn đó sao?

.

- Đúng vậy. Đều là đồ tìm được ở đồng hoang tàn đó đó. Ngài cần cái gì thì chỉ cần để ý sẽ có.

Thạch tượng quỷ lấy lòng. Tiểu Ân mỉm cười, lại lấy ra năm viên thần lực kết tinh giao cho thạch giới quỷ, chậm rãi nói:

- Vận may của người thật không tồi.

Thạch tượng quỷ mặt mày hớn hở nhận lấy thần lực kết tinh, ngay cả vật phẩm trang sức không gian cũng không cần. rạo rực vui sướng cất đi.

Tiểu Ân cầm trong tay năm viên châu màu đen mà hài lòng hả dạ.

Ba người bọn họ nhìn vẻ mặt hưng phấn thỏa mãn của thạch tượng quỷ. trong mắt cũng hiện ra vẻ thương hại.

Trên đời này. có lẽ chỉ có kẻ vô tri mới là dễ thỏa mãn nhất.

Đột nhiên một tiếng hét chói tai vang lên đằng sau:

- Chờ đã, để thứ đó lại cho ta.

Một bóng đen xẹt qua mọi người, một bàn tay quỷ lướt tới chớp tới năm viên châu màu đen trong tay Tiểu Ân.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, nhưng hắn không có ý nhúc nhích, thậm chí ngay cả bàn tay cũng không thêm động đậy.

Nhưng bàn tay kia cũng không quơ được gì. Bởi trước mặt Tiểu Ân đã có một bức tường ánh sáng. Một khắc cái tay kia gặp bức tường ánh sáng, lập tức như củi gặp lửa cháy lên. Một tiếng kêu thê lương thảm thiết vang lên. Bức tường ánh sáng diện tích không lớn. năng lượng dao động tản ra cũng còn xa không mạnh bằng đôi phương, nhưng một khi song phương tiếp xúc, cũng là bức tường ánh sáng áp đảo. Bóng đen kia điên cuồng lên, y tru lên thống khổ, đồng thời không ngờ cứng rắn chặt đứt cánh tay đã chạm vào bức tường ánh sáng kia.

Trên cái tay cụt đó lóe lên một chút hào quang , ăn dần cánh tay chảy ra và hóa thành cát bụi, cuối cùng khi toàn bộ hào quang biến mất thì cánh tay đã hoàn toàn không thấy.

Biến cố nơi này lập tức khiến cho nhiều người chú ý. trong không trung lập tức có hơn mười tên chấp pháp bay đến. Gây rối trong chợ trắng thần linh tổ chức là hành vi khiêu khích nghiêm trọng. Bất kể là vị thần linh nào cũng tuyệt không cho phép chuyện như vậy phát sinh. Bóng đen kia cũng là một giống quỷ. chẳng qua còn mạnh hơn , ác hại hơn nhiều so với thạch tượng quỷ sau quán hàng kia. Hắn đã đạt tới cấp bậc truyền kỳ. ít nhất bề ngoài cũng không kém đám người Tiểu Ân. Lúc này, con quỷ đó đang nhìn đám người Tiểu Ân với một đôi mắt đỏ máu tràn đầy oán độc. Hắn hung hăng vỗ lên người, chỗ cánh tay cụt kia tràn ra một màn sương màu đen, không lâu sau, màn sương đen này đã ngưng tụ thành một cánh tay mới hàng thật giá thật. Có thể nói là cánh tay cụt đã tái sinh.

Từ trên trời mười tên chấp pháp mặc lam bào hạ từ trên trời xuống, thực lực bọn họ thể hiện ra chỉ là khoảng ma pháp sư bát cấp và cửu cấp ,thế nhưng ngay cả tên quỷ đã đạt tới cảnh giới truyền kỳ kia cũng không dám tùy tiện chọc vào.

Một người trong đó rơi thẳng xuống giữa bọn họ, ánh mắt thoáng lướt qua vài người, lập tức nhíu lại. Không ngờ là các truyền kỳ tranh nhau tài vật, đây không phải là vấn đề hắn có thể giải quyết.

Hắn giơ tay phát ra một tín hiệu cầu viện, đồng thời nói với đám người Tiểu Ân:

- Các vị truyền kỳ vô cùng tôn kính, không biết các vị có hiểu lầm gì, vì sao phải động thủ ở đây?

Hắn nói chuyện thật khách khí. không có chút chỗ nào là thất lễ. Đương nhiên, nếu kẻ gây rối không phải truyền kỳ mà chỉ là một ma đạo sĩ bình thường, thì thái độ sẽ khác hoàn toàn.

Habib Hev tiến lên một bước:

- Hiểu lầm thì không có, nhưng vị thạch tượng quỷ đại nhân này vừa mới gây sự. Mới thấy mặt đã ra tay cướp đồ. Chúng ta chỉ là giáo huấn hắn một chút thôi.

Lão dừng một lát. bình tĩnh nói tiếp

- Xem mặt mũi Ake Hayes phong thần đại nhân, chúng ta không đánh chết hắn xem như là may mắn cho hắn rồi.

Sắc mặt thạch tượng quỷ đó dần trở nên ác độc:

- Nói bậy. các ngươi trộm đồ của ta thì có. Ta chẳng qua chỉ là muốn đoạt lại đồ của ta.

Hắn khựng lại một chút, nhìn chăm chăm vào Tiểu Ân, đột nhiên ngạc nhiên vui mừng kêu lên

-Ngươi. Là ngươi. Không ngờ là ngươi!

498. Chương 60: Thần Dụ ! (1)

Trong mắt tên Thạch tượng quỷ kia lóe lên một đạo hung quang nói:

- Nuke Te các hạ là do ngươi giết chết, chủ ta nhất định sẽ vì các hạ báo thù...

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, ánh mắt cũng trở nên sắc bén.

Không cần hỏi, người này khẳng định là một trong những thuộc hạ của vong linh Thống soái Nuke Te. Chỉ có điều Tiểu Ân không nghĩ ra chính là hắn làm sao biết được mình cũng là một trong số đó? Chẳng lẽ trong ba người còn lại có người lộ ra hay sao?

Trên mặt Habib Hev nổi lên một tia giận dữ, hắn tiến lên trước một bước, lực lượng quang minh tinh khiết trên người dần dần phóng thích ra.

Sau khi cảm nhận được năng lượng chân thật của Habib Hey, trên mặt Thạch tượng quỷ kia lập tức lộ ra vẻ kinh hãi muốn chết. Lực lượng quang minh tinh khiết là khắc tinh tuyệt đối của lực lượng hắc ám. Vừa rồi hắn đã ăn đau khổ một lần, trong lòng vốn còn sợ hãi, giờ phút này hắn cảm nhận được thực lực mạnh hơn cả cấp bậc Ngụy Thần của Habib Hey thì lại càng không khỏi sợ hãi. Đến bây giờ hắn mới có chút hối hận vì sao phải đối mặt chỉ trích, lúc này chính là rước họa vào thân. Không trung đột nhiên truyền đến một hồi năng lượng dao động mãnh liệt, ba lão già lam bào kết bạn mà đến. Theo dao động năng lượng trên người bọn họ thì mỗi người đều có thực lực tương đương cấp bậc Ngụy Thần, hơn nữa trên người bọn họ rõ ràng mang theo lực lượng của Ake Haves.

Giờ phút này trên mặt bọn họ đều có vẻ không vui. Quả thật khi có xung đột xảy ra trong phạm vi quản lý của bọn họ tự nhiên là không có khả năng cao hứng. Ba người này nhanh chóng hạ xuống, liếc mắt nhìn mọi người ở đây một lượt, sắc mặt đều ngưng trọng. Bọn họ nhận được báo cáo là nơi này có bốn Truyền kỳ xung đột với nhau, nhưng khi bọn họ đến đây lại phát hiện ra Thạch tượng quỷ kia quả đúng là Truyền kỳ nhưng đối thủ của hắn rõ ràng đã vượt qua Truyền kỳ, đạt tới cấp bậc Ngụy Thần. Hơn nữa càng đáng sợ chính là người này phóng thích năng lượng không ngờ lại là năng lượng quang minh tinh khiết cường đại, khắc tinh của sinh linh hệ hắc ám.

Vừa nghĩ tới hai chủng tộc cực đoan xảy ra xung đột, ba lão già này lập tức đau đầu không thôi. Thạch tượng quỷ vừa nhìn thấy ba người này lập tức nhảy dựng lên, không chút nào xấu hổ chạy đến phía sau bọn họ, nói:

- Ba vị đại nhân. Bọn họ ăn cắp bảo vật của ta, xin ngài giữ gìn công chính, làm chủ cho ta!

Lão già lam bào cầm đầu do dự một chút nhìn về phía đám người Tiểu Ân.

Habib Hey lập tức cả giận “hừ” một tiếng, nói:

- Nói hươu nói vượn. Mấy thứ này là do chúng ta mua.

Hắn ngẩng đầu lên, lãnh đạm nói:

- Lấy thực lực của chúng ta, người nghĩ rằng chúng ta cần phải đi trộm đồ sao ?

Thanh âm hắn tràn ngập giọng điệu khinh thường, phối hợp với khí tức cường đại lúc này phát ra đều có một lực lượng nói không nên lời mà khiến cho người ta tin phục.

Ba người lam bào kia nửa tin nửa ngờ, tuy nhiên nếu nói một Ngụy Thần quang minh hệ tinh khiết đi ăn cắp một Truyền kỳ hắc ám hệ, như vậy phạm là người nghe được thì tám chín phần mười là không ai tin.

Ba người liếc mắt nhìn nhau, một người nhìn về phía Thạch tượng quỷ, hỏi:

- Người nói thứ này là bọn họ trộm của người. Có chứng cứ gì không?

Tên Thạch tượng quỷ kia ngẩn ra, lập tức thẹn quá thành giận:

- Đồ vật của ta ở trên tay bọn họ, tuyệt đối sẽ không nhận nhầm !

Sắc mặt người lam bào nói chuyện đầu tiên hơi trầm xuống, tuy nhiên là người chấp pháp, hắn cũng không thể trắng trợn thiên vị một bên nào. Hắn xoay người, khẽ gật đầu với đám người Tiểu Ân, ôn hòa nói:

- Xin hỏi ba vị. Đồ vật trong tay các vị là từ đâu tới?

Tiểu Ân chỉ vào cái sạp trước mặt. nói:

- Ta mua từ nơi này.

Nhưng khi Tiểu Ân quay đầu cũng không khỏi ngẩn ra. Bởi vì hắn đột nhiên phát hiện tên Thạch tượng quỷ cấp bảy vừa bán đồ vật này cho hắn đã sớm không còn tung tích. Vị lam bào kia thấy đồng đồ vật lộn xộn trước sạp hàng không khỏi có chín phần tin lời nói của Tiểu Ân.

Đương nhiên đây cũng là bởi vì đám Tiểu Ân biểu hiện ra thực lực cường đại tới mức làm hắn có chút kiêng kị, nếu không hắn cũng không có khả năng nhanh như vậy rút ra kết luận.

Quay đầu, người lam bào trầm giọng nói:

- Thạch tượng quý đại nhân. Vị đại nhân này nói, đồ vật đó là mua tới, ngài nghĩ thế nào ?

- Hừ! Đây rõ ràng là thứ ta mất trộm, hấn lại hỏi mua của người nào ?

Thạch tượng quý cà giận nói:

- Trên mỗi một đồ vật ta đều để lại khí tức của chính mình, tuyệt đối không sai.

Tinh thần ý niệm của Tiểu Ân khẽ chuyển, lập tức cảm ứng được phía trên có một đoàn khí tức mỏng manh, hơn nữa khí tức này quả thật không khác gì khí tức của Thạch tượng quý trước mắt.

Tuy nhiên nếu thứ này đã rơi vào trong tay hấn như vậy tuyệt đối không có đạo lý đưa ra. Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, nói:

- Ba vị Thần sứ tiên sinh. Ta không muốn gây phiền toái nhưng thứ này quả thật là ta mua ở đây, về phần có phải là vật bị mất của hấn hay không thì dường như cũng không trọng yếu.

Dứt lời, Tiểu Ân dùng ánh mắt chăm chọc nhìn thoáng qua Thạch tượng quý. nói:

- Ngay cả đồ vật của mình cũng không giữ được, vậy chỉ có thể oán trách người vô năng!

Khuôn mặt đen kịt của Thạch tượng quý không ngờ nổi lên một tia màu đỏ, hấn nghiêng răng nghiêng lợi nhìn chăm chăm Tiểu Ân nhưng lại hết sức kiêng kỵ Habiv Hey cho nên thủy chung không dám khai chiến.

Vị mặc lam bào kia nhú mày, hỏi:

- Các hạ! Thứ của ngài là mua của ai ?

Tiểu Ân chỉ vào sạp hàng trống rỗng, nói:

- Cũng là một Thạch tượng quý, ai biết chạy đi nơi đâu rồi!

Trên mặt mọi người đều hiện lên một tia hiểu ra. Bọn họ đều rõ đồ vật này phỏng chừng là tang vật, chỉ có điều tên trộm kia sau khi trộm được lập tức bán qua tay. Chuyện này có chút khó làm !

499. Chương 60: Thần Dụ ! (2)

- Các hạ! Nếu ngài không ngại chúng ta có thể lấy giá gốc mua lại đồ vật này. sau đó trả lại cho vị Thạch tượng quý đại nhân này. Ngài thấy thế nào?

Xung quanh lập tức rộ lên một loạt tiếng thì thầm khe khẽ, tuy nhiên đều là tiếng khen ngợi quyết định này.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, hết sức mỉm cười rồi nói:

- Rất xin lỗi. Thứ ta đã mua vào tay không có thói quen lại bán ra.

Thanh âm nổi lên xung quanh lập tức giống như bị đao chặt đứt, nháy mắt trở nên ngưng bặt.

Không ngờ lại có người ở đây không nể mặt Thần sứ của Ake Hayes. Đây tuyệt đối là chuyện khó gặp. Sắc mặt người mặc lam bào lập tức trở nên cực kỳ khó coi, hấn hít sâu một hơi, nói:

- Các hạ. Kết hợp hai bên các người trình bày, chúng ta đã có thể kết luận mấy thứ này quả thật là tang vật, chúng ta có quyền thu hồi. Đương nhiên ngài cũng có thể đạt được bồi thường tương xứng. Chúng ta sẽ dựa theo giá cả ngài mua để trả lại cho ngài.

Thanh âm của hấn nâng cao một chút:

- Đây là quy định chủ ta lập ra lúc khai trương, xin ngài tuân theo.

Sắc mặt Tiểu Ân cũng trầm xuống. Nếu lúc này hấn cũng lẻ loi một mình như trước, gặp tình huống này thì tám chín phần mười là vuốt mũi chấp nhận.

Nhưng là hiện giờ vừa mới tìm được một chỗ dựa vững chắc thật lớn, hẳn không muốn dễ dàng buông tha như vậy.

Chỉ có điều, còn không chờ hẳn nói chuyện. Habib Hey lập tức tức giận nói:

- Các hạ. Chủ nhân của ta đã trả lời thuyết phục với người. Đồ vật này nếu đã ở trên người chủ nhân ta, như vậy chính là của chủ nhân ta. Xin không nên vì thế mà mở miệng nữa.

Sắc mặt người lam bào lập tức biến đổi. thần tinh trong mắt trở nên âm trầm.

Mà trên mặt Thạch tượng quỷ cũng lộ ra nụ cười vui sướng khi người gặp họa. Có thể khiến đám người Tiểu Ân khó xử, thậm chí khiến cho hai bên đánh nhau sống mái, như vậy còn có điều gì làm cho người ta vui vẻ hơn chuyện này đây!

Không khí trong sáng bắt đầu trở nên ảm đạm, những người khôn khéo đã bắt đầu thu sập, muốn tránh đi rất xa. Dù sao mấy người bọn họ bày ra thực lực đã vượt qua phạm vi người bình thường có thể chịu đựng được. Một khi trong này bắt đầu đánh nhau, như vậy người gặp tai bay vạ gió tuyệt đối không ít.

Người mặc lam bào chậm rãi vung tay lên, các tín đồ của Phong Thần Ake Hayes lập tức tản ra mơ hồ vây quanh đám người Tiểu Ân. Vị mặc lam bào cuối cùng liếc mắt nhìn trong tay Tiểu Ân một cái, nắm món đồ đen như mực. Về xấu xí không biết vì sao hai bên đều coi trọng như thế.

Hắn cẩn thận cảm ứng một chút, trong lòng trở nên căng thẳng lập tức hiểu rõ nguyên do bên trong. trái tim không khỏi đập lên “thình thịch”.

Về mặt hẳn có chút phức tạp nhìn đám người Tiểu Ân và Thạch tượng quỷ. không ngờ lại thoáng nổi lên một loại ý tưởng ăn cắp lại đồ của kẻ cắp.

Nhưng ngay khi tình thế dần trở nên khẩn trương, dường như đám người Tiểu Ân bất cứ lúc nào cũng có thể phát động xung đột với đối phương thì Dike stan rốt cục thở dài một tiếng, từ phía sau Tiểu Ân bước ra.

Khi lão già này đi ra. tảng đá treo ở tim Tiểu Ân rốt cục thả xuống dưới.

Hắn đã biết được trận xung đột hôm nay đã không thể nổ ra. Quả nhiên theo Dike stan bước ra, năng lượng quang minh tinh khiết, cường đại đến cực điểm lập tức như thủy triều tràn ra bốn phương tám hướng. Dưới cỗ năng lượng cường đại này. Tất cả mọi người không tự chủ được đều lui về phía sau. Bọn họ cố hết sức muốn ổn định thân mình nhưng lập tức phát hiện dưới cỗ khí thế như sóng gió động trời này, tất cả chống cự đều phí công.

Tuy nhiên Dike stan cũng không làm quá mức. hắn tràn ra tuy rằng là năng lượng quang minh tinh khiết nhưng khi chiếu đến Thạch tượng quỷ và đám sinh vật hệ hắc ám cũng không tịnh hóa sạch sẽ như tên đồng bọn cụt tay của bọn chúng. Lực khổng lồ chế trác tuyệt đến cực điểm này ngay cả Tiểu Ân và Nhất Hào liên thủ mới có thể làm được.

Trên mặt đất đột nhiên nổi lên một tia gió nhẹ, chỉ là một tia thần nhiên mà thôi.

Theo sau cơn gió nhẹ này giống như là cơn bướm vỗ cánh, tạo nên một trận cuồng phong thật lớn. Chỉ trong nháy mắt mà thôi, phạm là nơi bị quang minh bao phủ liền tràn ngập những trận gió lớn cuồng bạo. Lực lượng của gió và quang minh tương đương nhau, không ngờ chỉ khoảng nửa khắc này liền hình thành một trạng thái cân bằng thần kỳ nhất.

- Ake Hayes bệ hạ tôn kính. Kinh động ngài nghỉ ngơi. thật sự là ngưỡng ngàng.

Dike stan thần nhiên nói.

Hắn nói chuyện với thái độ như gặp bạn cũ lập tức khiến cho tất cả mọi người đối với lão nhân vẫn một mực đứng sau Tiểu Ân và Habib Hey có cái nhìn rất khác trước. Không trung truyền đến một giọng nói hư vô mờ mịt:

- Thần lực của Odin Laae bệ hạ vĩ đại không ngờ lại xuất hiện trong quốc gia này của ta. thực là vinh hạnh của ta. Hamm, mời bọn họ đến thần điện của ta.

Vị lam bào cầm đầu cung kính đáp một tiếng, ánh mắt nhìn về phía đám người Tiểu Ân đã không còn bất kỳ địch ý gì.

Về phần Thạch tượng quỷ kia lại là vẻ mặt khiếp sợ. xoay người bước đi nháy mắt đã biến mất. Tuy rằng mấy người lam bào cũng từng có chút do dự. nhưng đám người Tiểu Ân không lên tiếng và biểu hiện ra vẻ mặt không để ý thì bọn họ cũng không ra tay ngăn cản.

Dike stan vừa nổi bật một lần. lập tức lùi ra phía sau Tiểu Ân. bày ra bộ dáng nghe lời như Thiên Lô chỉ đầu đánh đó lập tức khiến mọi người tập trung hết mọi sự chú ý lên Tiểu Ân.

Tiểu Ân khề mỉm cười, ánh mắt lơ đãng đảo quanh một vòng nhưng mi tâm hắc cũng khẽ động không ai phát hiện.

Trong lòng hắc vô cùng khiếp sợ bởi vì ngay vừa rồi không ngờ hắc thấy được Day Ville và trong khoảng khắc hai mắt giao nhau, hai người có linh hồn giống nhau cũng đã trao đổi một lượng tin tức cực kỳ khổng lồ.

Cũng không ai phát hiện chuyện này. cho dù là Phong Thần Ake Hayes và Thần chiến tranh Dike stan được Thần Vương sắc phong cũng không phát hiện.

500. Chương 60: Thần Dụ ! (3)

Tiểu Ân từ nơi của Day Ville nhận được một tin tức hết sức không tốt. thậm chí có thể dùng từ ‘hồng bét’ để hình dung.

Sau khi Cự Ma Thần thăng lên thành Thần linh và phi thăng Thần giới liền luôn luôn làm rùa rụt đầu, cho tới bây giờ thì chưa từng tiếp xúc với bất kỳ Thần linh nào. Nhưng cho dù là vậy cuối cùng hắc cũng bị người khác nhìn chằm chằm và phát hiện. Ngay tại mấy tháng trước, một đám thí thần đến từ hắc ám tiến vào thần quốc của Cự Ma Thần. Trong những người này, mỗi một người đều có được lực lượng tương đương với cấp Ngụy Thần, và trong tay của bọn họ còn có hai đạo cụ đặc thù chuyên môn đối phó với Thần linh. Chỉ có điều những người này cũng không biết thực lực chân chính của Cự Ma Thần. Bọn họ còn tưởng rằng đây là một Thần linh vừa mới thành công thăng cấp và hơn nữa còn là một linh mới. Bởi vì trừ những Tân Thần cái gì cũng không biết rõ ràng thì không có bất kỳ vị Thần linh nào mở ra một thần quốc có phạm vi khổng lồ như vậy ở trong Thần quốc không một bóng người.

Tân Thần chân chính là tuyệt đối không thể chịu được tiêu hao khổng lồ như vậy. Cho nên trong ý nghĩ của bọn họ muốn đánh chết Cự Ma Thần quả thật là việc đánh là chiếm được. Nhưng bọn họ cũng thật không ngờ. thực lực chân chính của Cự Ma Thần cũng không phải chỉ là một kẻ mới thăng cấp Thần linh, mà là một vị đứng đầu hắc ám dung hợp chín linh hồn. Cho nên trong một trận chiến đấu xa xa không thể nói là kịch liệt, Cự Ma Thần Vương tiêu diệt toàn bộ những người này. Nhưng sau khi hấp thu trí nhớ bọn họ, Cự Ma Thần lại phát hiện một chuyện rất khủng bố. Hóa ra tiểu đội săn bắt do Ngụy Thần ngụy trang tạo thành này cũng không phải tình cờ mà đến, mà là do một vị Thần linh bậc trung hắc ám hệ chủ nhân của Nuke Te. Vị Thần linh bậc trung kia sở dĩ chú ý tới Cự Ma Thần là bởi vì do năm thần tính trên người vong linh Thống soái Nuke Te gây nên họa.

Tiểu Ân tuy rằng lấy được năm thần tính này nhưng hắc và Cự Ma Thần đều thật không ngờ trong năm thần tính này không ngờ có liên quan đến một vị Thần linh bậc trung hắc ám hệ chủ nhân của Nuke Te.

Vào lúc Nuke Te chuyển hóa thần tính, vị Thần linh này cũng từng ra tay giúp đỡ một lần. Cho nên trong một cơ hội ngẫu nhiên khiến cho vị Thần linh này cảm ứng được sự tồn tại của Cự Ma Thần, tự nhiên là hắc rất tức giận. Chỉ có điều vị Thần linh này vừa chìm vào ngủ say. vì thế mới phái một đám Ngụy Thần tạo thành tiểu đội săn bắt muốn chém giết tại chỗ Cự Ma Thần mới thăng tiến Thần linh này. Cự Ma Thần biết rõ át chủ bài của đối phương lập tức tìm đến Day Ville. hai bên bàn bạc vô cùng đơn giản, lập tức liên hệ với Tiểu Ân. Có lẽ chỉ bằng vào thực lực ba người bọn họ liên thủ mới có thể đánh một trận.

Giờ phút này, đại bộ phận ý thức của vị Thần linh bậc trung hắc ám hệ kia đang chìm vào ngủ sâu cho nên cũng không lập tức gây chiến, chỉ là phái một bộ phận người khắp nơi tìm hiểu về sự tích của Cự Ma Thần. Day Ville có thể đến nơi đây kỳ thật cũng là một bất ngờ.

Tên Truyền kỳ Thạch tượng quỷ mắt trộm kia bản thân chính là tín đồ của vị Thần linh bậc trung kia. Hắn phụng mệnh thám thính nội tình của Cự Ma Thần, dưới tình huống ngẫu nhiên bị Day Ville phát hiện liền đi theo đến đây. Không nghĩ tới bên trong này lại được thỏa tâm nguyện, thật sự gặp được Tiểu Ân.

Hơi nghiêm mặt. Tiểu Ân biết một khi vị Thần linh kia từ trong ngủ say tỉnh lại như vậy sẽ đến lượt Cự Ma Thần gặp xui. Mà quan hệ của hắn cùng với Cự Ma Thần tuyệt đối là nhất vinh câu vinh, nhất tồn câu tồn (một người quang vinh thì cùng quang vinh, một người tồn tại thì cùng bị tổn hại).

Chỉ có điều hiện tại hắn lại cũng không có biện pháp cụ thể để giải trừ nguy cơ lần này. Dưới sự chỉ dẫn của người mặc lam bào, đám người Tiểu Ân rút cục đi tới Thần điện của Ake Hayes.

Đâu cũng là một tòa Thần điện thật lớn. mặc dù quy mô và khí thế không thể so với Thần điện của Odin Lage nhưng luận về sự xa hoa. xa xỉ thì lại có thừa.

Phía trước Thần điện có hai hàng ma pháp vũ sĩ dưới sự lãnh đạo của một vị Thần sứ mặc lam bào cung kính tiếp đón.

Hai mắt Tiểu Ân đột nhiên sáng ngời, trong lòng hắn cũng có một phương pháp.

Hắn cũng biết là chuyện gì xảy ra. tên Thạch tượng quỷ kia không ngờ lại trêu chọc đến mình. Mà đây có lẽ là cơ hội duy nhất để xoay chuyển Càn Khôn . Trong lòng nếu đã có quyết định, những băn khoăn lúc trước tự nhiên cũng biến mất. Dưới chỉ dẫn của vị Thần sứ kia, đám người Tiểu Ân chính thức tiến vào trong Thần điện của Chủ Thần Phong hệ Ake Hayes.

Khoảnh khắc đám người Tiểu Ân tiến vào Thần điện, trên người lập tức có thêm một làn gió rất nhỏ nhưng có linh tính. Tiểu Ân lập tức hiểu được nguy trạng của đám người mình căn bản không có khả năng giấu diếm được vị Phong Thân đại nhân này.

Giơ tay vẫy một cái. Thần Thánh Quyền Trượng lập tức xuất hiện trong tay Tiểu Ân. Mà trên người hắn cũng nổi lên năng lượng quang minh thuần túy và khí thế cường đại.

- Hóa ra là Giáo hoàng đại nhân của Odin Lage Thần Vương bệ hạ đích thân tới. Vậy thì trách không được.

Giọng nói mờ mịt hư vô lại vang lên một lần nữa, dường như vị Thần linh đại nhân này có thể tự do qua lại trong không gian giống như không có một nơi cố định. Tiểu Ân giọng cao Quyền trượng, khẽ gật đầu, xin lỗi:

- Ake Hayes bệ hạ tôn kính. Chúng ta tới nơi này cũng không có ác ý gì , chỉ là muốn giải sầu mà thôi. Chỉ có điều gặp chuyện như vậy thật sự là tiếc nuối to lớn.

- Đúng vậy, Giáo hoàng bệ hạ tôn kính. Đây thật sự là một tiếc nuối.

Mặt Tiểu Ân không chút thay đổi nói:

- Nếu tiếc nuối đã xảy ra. Như vậy nên bù đắp lại.

501. Chương 60: Thần Dụ ! (4)

- Tạo thành tiếc nuối cho hai bên chúng ta chính là Thạch tượng quỷ kia. Trên người hắn có khí tức của một vị Thần linh hắc ám hệ nào đó. Chỉ cần lau sạch toàn bộ tự nhiên có thể bù lại tiếc nuối này rồi!

Tiểu Ân bình thần nói.

Mà hai người phía sau hắn lại đồng thời kinh hãi trong lòng. Tiểu Ân nói như vậy chẳng lẽ hắn muốn khơi mào chiến tranh giữa Thần linh sao? Không biết Thần Vương bệ hạ lúc này còn ủng hộ hắn hay không.

Ake Hayes dường như trầm mặc một chút, hỏi:

- Ngài có tính toán gì không thưa Giáo hoàng của Odin Laae Thần Vương bộ hạ.

Tiểu Ân hừ lạnh trong lòng, vị Phong Thần này tuy rằng hỏi rất khách khí nhưng hắn lại chỉ ra thân phận của mình chẳng qua là dựa dẫm vào cái chỗ dựa vững chắc Odin Lage Thần Vương mà thôi.

Tuy rằng đây là một sự thật tuyệt đối nhưng Tiểu Ân lại vẫn như trước cảm nhận được một tia khinh miệt như có như không.

Đây là khác nhau lớn nhất giữa Thần linh và người thường. Muốn được đối phương tán thành. Gần như là chuyện không có khả năng.

Nhưng Tiểu Ân đã sớm quyết định chủ ý. tự nhiên sẽ không để việc cỏn con ấy trong lòng. Hắn lãnh đạm nói:

- Ta đại biểu Thần Vương bộ hạ ở thế gian. phạm là nơi ta đi qua chính là nơi vinh quang của Thần Vương bộ hạ. Đã có người xúc phạm, như vậy chúng ta phải gạt bỏ những thứ xúc phạm vinh quang của bộ hạ và mọi thứ có liên quan.

Nhiệt độ trong Thần điện giờ phút này dường như đột nhiên bị hạ mấy độ.

Đừng nói là Habib Hey, ngay cả hai vị Thần linh thuộc về hai thế lực khác nhau giờ phút này cũng có một loại hàn ý ăn sâu vào xương tủy.

Sát khí thật lớn, sát ý thật nặng.

Ake Hayes trầm mặc một chút, ngưng trọng nói:

- Giáo hoàng bộ hạ. Chẳng lẽ ngươi muốn cho Thần linh bậc trung Nuo Weijia...

Sắc mặt Tiểu Ân vô cùng ngưng trọng nói:

- Ake Hayes bộ hạ tôn quý. Cũng không phải ta muốn cho hắn ngã xuống. mà là hành vi của hắn khiến cho hắn nhất định ngã xuống.

Ake Hayes trầm mặc. lúc này thanh âm tạm ngừng càng thêm lâu dài. Rốt cục hắn kéo dài giọng:

- Đây là xung đột giữa Thần linh quang minh hệ và hắc ám hệ. Đối với chuyện này ta không phát biểu ý kiến gì cả !

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói:

- Ta hiểu! Chuyện thảo phạt Nuo Weijia không quan hệ gì với bộ hạ. Nhưng ngài chính là nhân chứng của trận xung đột này.

Dứt lời, hắn hướng về nơi hư vô trong Thần điện, hơi khom người nói:

- Bộ hạ! Xin tha thứ cho sự vô lễ của ta. Xin cáo từ!

Nhìn Tiểu Ân mang theo người rời đi. Gió trong đại điện đột nhiên bốc lên. chỉ chốc lát liền hình thành một bóng dáng trong suốt, nguy nga màu lam.

Đây là một trong những phân thân của Ake Hayes. cho dù là ở trong thần quốc của mình. Thần linh cũng không có khả năng sử dụng bản thể để gặp người ngoài. Sử dụng bản thể để tiếp người ngoài bất kể dưới tình huống nào đều là một hành vi vô cùng mạo hiểm. Cho nên có thể nhìn thấy bản thể của Thần linh chỉ có tiến vào Thiên không Thần điện trong thần quốc mới được.

Giờ phút này phân thân của Ake Hayes lặng lẽ nhìn phương hướng đám người Tiểu Ân rời đi. hắn cũng không tức giận vì thái độ vô lễ của đối phương với hắn. Bởi vì hắn hết sức rõ ràng sự chênh lệch giữa mình và Thần Vương. đây chính là một khe hở không thể vượt qua. Là giáo hoàng của Thần Vương. Tiểu Ân quả thật có thực lực để cuồng ngạo (điên cuồng, kiêu ngạo) như vậy.

Chỉ có điều, hấn thân là Giáo hoàng của một trong bảy đại Thần Vương quang minh hệ không ngờ lại vì chút xung đột ấy mà làm ra phản ứng mãnh liệt như thế. Thật sự không biết điều này đến tột cùng sẽ mang đến chấn động mãnh liệt thế nào đối với Thần giới đã bình tĩnh trở lại ?

Rời khỏi phần đông kiến trúc trên mặt đất của Ake Hayes. trong mắt Dike stan và Habib Hey đều có một tia lo lắng không rõ.

Vinh quang của Thần Vương tất nhiên là không thể bị người khinh nhờn, nhưng hành vi của Tiểu Ân này bất kể trong mắt người nào đều dường như rất quá mức. Một xung đột nho nhỏ không ngờ liền muốn cho một vị Thần linh, mà lại còn là bậc trung ngã xuống. Đây là một chuyện không thể tưởng tượng.

Đương nhiên bọn họ cũng biết, thời điểm Tiểu Ân nói ra lời nói đó trước mặt Ake Hayes cũng đã là tuyên ngôn, tuyên ngôn cường thế hướng về phần đông Thần linh của Thần giới.

Trước mặt bọn họ đã không có con đường thứ hai để đi. Có , đó chính là hoàn toàn hủy diệt Thần linh bậc trung Nuo Weijia khỏi Thần giới.

- Habib Hey.

Tiểu Ân mở miệng, nói:

- Chúng ta trở về Thần quốc. Dùng tốc độ nhanh nhất, lập tức!

- Vâng!

Habib Hey cũng không hề chần chừ. lấy thủ pháp ẩn mật phát ra mệnh lệnh triệu tập. Tuy rằng nơi đây là thần quốc của Phong Thần Ake Hayes, nhưng một pháp thuật nho nhỏ như vậy vẫn có thể phóng thích.

- Giáo hoàng bộ hạ.

Dike stan hơi chút cúi đầu, trên người có một cỗ khí thế mệnh mông cường đại tràn ra:

- Vào thời điểm thảo phạt Nuo Weijia, hy vọng ngài có thể cho phép ta trở thành quan chỉ huy tiên phong dưới trướng của ngài.

Tiểu Ân nao nao , hỏi:

- Dike stan các hạ. Ngài cũng tán thành quyết định của ta sao?

Dike stan bình tĩnh nói:

- Giáo hoàng bộ hạ nếu đã tuyên bố. như vậy bất kể chúng ta tán thành hay không đều phải chấp hành.

Hấn nhìn Tiểu Ân thật sâu, nói:

- Ngài hiện tại là người phát ngôn của Odni Lage bộ hạ. Quyết định của ngài chính là quyết định của Thần Vương bộ hạ. Chúng ta cũng không lựa chọn nghi ngờ và phản đối.

Trên mặt Tiểu Ân lộ ra một tia ý cười hài lòng. Tuy nhiên ở sau ý cười này lại cất giấu một loại chua xót nói không nên lời.

Hấn giờ phút này quả thật cường đại, ngay cả hai vị cường giả đạt tới cảnh giới Thần linh đều ở trước mặt hấn làm ra nhượng bộ và tránh né. Nhưng hết thảy cũng không phải nguyên nhân từ bản thân hấn. mà là bởi vì vị Đại thần phía sau lưng hấn. Tiểu Ân đột nhiên cảm thấy có chút mất hứng, hai tay của hấn vô hình trung nắm thật chặt .

502. Chương 60: Thần Dụ ! (5)

Nếu là tốc độ nhanh nhất tự nhiên cũng không cần phải che giấu nữa.

Khi hơn trăm ma pháp võ sĩ cấp bậc tương đương Ngụy Thần ở cùng một chỗ. chấn động tạo thành thật sự là có thể tưởng tượng được.

Tại nơi ở của Phong Thần Ake Haves. các Thần chi tử và Thần chi nữ (con trai và con gái của Thần) thấy được đội hình cường đại như vậy. trừ một số người cường đại ra thì đại đa số đều bị dọa không nhẹ. Trên trăm ma pháp võ sĩ cấp Ngụy Thần, ngay cả là Thần linh bậc trung cũng chưa chắc đưa ra được một trận hình lớn như vậy. Thật không biết là cái thần quốc này lại có vị đại nhân vật khó lường nào tới. Sau khi Tiểu Ân hội hợp với mọi người, chuyện thứ nhất muốn làm chính là trở về Thần quốc, và ở trong Thần điện của Thần quốc tiến hành cầu nguyện đối với Odin Lage Thần Vương. Khu Thần điện khổng lồ vẫn vững vàng trùng điệp như núi cao. Tất cả mọi chuyện trong thần quốc dường như không chút biến hóa. mỗi ngày đều làm mọi chuyện như thường ngày. Dưới kích thích tinh thần hưởng thụ của Thần linh, mọi người càng giống như một đám kẻ điên mất trí và năng lực tự hỏi. Cho dù là Thần linh cũng không thể phủ nhận. Giáo đồ thành tín nhất trên thế giới chính là một đám kẻ điên, một đám kẻ điên không có tính người. Tiểu Ân khẽ vung tay lên. mọi người bên cạnh bao gồm thủ vệ và đám người hầu quét tước trong trung tâm Thần điện đều yên lặng lui xuống. Bọn họ đều biết Giáo hoàng bệ hạ muốn tiến hành liên lạc với Thần Vương bệ hạ vĩ đại.

Trao đổi mức độ này cũng không phải là bất kỳ người nào khác có thể ở đây quan sát. Cho dù là nghe trộm một câu đều là tội lớn khinh thường Thần linh.

Ngay sau đó, bên trong Thần điện rộng lớn không có bất kỳ người ngoài nào cả. Cho dù là Habib Hey thân cận với Tiểu Ân nhất cũng tránh né không hề trì hoãn. Tiểu Ân đưa Thần Thánh Quyền Trượng tới trước mặt. trong mắt có một tia kiên định. Mượn lực lượng của Thần Vương đã kích Nuo Weièjia. giải quyết nguy cơ của Cự Ma Thần từ gốc rễ. Ý tưởng này tuy rằng rất tốt nhưng Tiểu Ân cũng hiểu được muốn giấu diếm được Thần linh trên cơ bản là một chuyện vô cùng xa vời. Một khi đã như vậy. vậy thì làm một cuộc aiao dịch với đối phương!

- Thần Vương bệ hạ Odin Lage vĩ đại. Lấy thần lực có mặt khắp nơi của ngài hẳn là đã biết chuyện xảy ra ở trong thần quốc của Ake Hayes. Ta thừa nhận, đối với Nuo Weièjia. ta có một loại cảm hận cực độ hy vọng có thể được sự trợ giúp của ngài mà gạt bỏ vị Thần linh hắc ám hệ này.

Tiểu Ân dùng giọng nói vô cùng chân thành:

- Một khi thành công gạt bỏ Thần linh hắc ám hệ Nuo Weièjia. ta sẽ lập tức hạ giới cố gắng mời Vô Danh tiên sinh đến gặp mặt ngài!

Trong đại điện yên tĩnh như cũ dường như không ai nghe được lời cầu nguyện của Tiểu Ân. nhưng hẳn cũng không dám có chút lơ là nào.

Dường như chờ đợi một thời gian rất lâu. một cỗ khí tức rất nặng mà tràn ngập uy áp chậm rãi tràn ngập đại điện.

Khoảnh khắc cỗ khí tức này xuất hiện, thân thể Tiểu Ân dường như cảm thấy được một tia hàn ý mà thoáng chút khom người. Đây là thái độ tôn kính hẳn cố ý biểu hiện ra ngoài. Nếu muốn mượn lực lượng của đối phương hẳn cũng không ngại hạ thấp tư thế thêm một chút.

Rất cục. trong sự mong mỏi của Tiểu Ân. thanh âm Odin Laae truyền đến:

- Chuyện ngươi muốn gạt bỏ một Thần linh bậc trung có quan hệ gì với chuyện mời Vô Danh sao?

Giọng nói của Odin Lage trước sau như một tràn ngập uy nghiêm. nhưng là dường như Tiểu Ân lại nghe ra được một vẻ khác thường ở trong.

Hắn do dự một chút, nói:

- Tất nhiên. Bởi vì sự tồn tại của Nuo Weièjia tạo thành ảnh hưởng thật lớn đối với ta. Cho nên hẳn phải ngã xuống.

- Ngươi đã nhìn không vừa mắt, vậy khiến cho hắn ngã xuống đi!

Giọng nói Odin Laae lại một lần nữa truyền đến. tuy nhiên lúc này giọng điệu cực kỳ bình thản. Dường như lời hắn nói không phải về chuyện lớn quan hệ đến việc sống chết của một Thần linh bậc trung mà là

một chuyện nhỏ bé không đáng kể. ví dụ như chuyện nhỏ hỏi thăm thời tiết lẫn nhau.

Tiểu Ân đột nhiên ngẩng đầu. trong mắt hiện lên một vẻ vui mừng.

Tuy rằng hắn sớm có dự cảm nếu Odin Lage vì chuyện của Vô Danh mà ngay cả vị trí Giáo hoàng đều giao cho hắn. như vậy chỉ cần mình cam đoan với hắn hết sức mới Vô Danh đi lên thì hắn liền khẳng định sẽ lựa chọn ủng hộ mình.

Nhưng trước đó hắn cũng không ngờ. hết thảy mọi chuyện đều thuận lợi như vậy. Odin Lage dường như căn bản không thèm để ý đến quyết định mình đã làm ra.

- Bệ hạ vĩ đại. Ngài đồng ý thảo phạt Nuo Weijia ?

- Nếu ta cho người trở thành Giáo hoàng, giao cho người quyền lực điều khiển mọi lực lượng trong thần quốc, như vậy người chính là người phát ngôn của ta. Một Thần linh bậc trung, mặt sát (gạt bỏ, giết chết) thì mặt sát, làm gì có quan hệ gì với Vô Danh.

Cơ mặt Tiểu Ân thoáng run lên. trước khi tới đây hắn thậm chí đã tính toán suy nghĩ bài thuyết phục. Chỉ cần không lộ ra vài cơ mặt trọng yếu nhất, như vậy những chi tiết không trọng yếu nhất hắn cũng không quan tâm có lộ ra ngoài hay không. Có một số bí mật cũng có thể tung ra một chút vào lúc thích hợp.

Nhưng khoảnh khắc lời nói hào khí ngất trời của Odin Lage nói ra, tất cả lý do mà Tiểu Ân đã chuẩn bị đều không cần thiết.

Odin Lage - Vị Thần Vương bệ hạ vĩ đại này không ngờ không chút để vị Thần linh bậc trung kia trong lòng.

Đối với hắn mà nói, vị Thần linh bậc trung hắc ám hệ Nuo Weijia ở trong mắt người khác là chí cao vô thượng nhưng trong mắt hắn thì chẳng khác gì con chó, con mèo ngẫu nhiên gặp trên đường.

503. Chương 60: Thần Dụ ! (6)

Đây là một câu nói hào khí biết bao. khuôn mặt Tiểu Ân dần dần trở nên đỏ. trong lòng hắn tràn ngập cảm khái và hy vọng vô hạn về tương lai.

Ở sâu trong đáy lòng hắn dường như đã có mầm mống của một loại tên là “dã tâm” đã bắt đầu mọc rễ nảy mầm và phá đất chui lên. Nếu là trước ngày hôm nay mọi nỗ lực tu luyện của Tiểu Ân. cố gắng hết sức khiến cho thực lực của mình không ngừng tăng vọt. mục đích chính là không muốn bị người kìm chế và khi nhục. Như vậy sau ngày hôm nay. tâm tính của Tiểu Ân đã hoàn toàn thay đổi. Hắn theo đuổi cũng không hề chỉ lo yên lặng sinh sống cho riêng mình. Trong lòng hắn âm thầm lập lời thề.

“Thần Vương! Vua của các Thần“

Có thể chỉ trong một câu quyết định sự sống chết của một vị Thần linh bậc trung. Chỉ có đạt tới độ cao như vậy mới xem như là chân chính không uống kiếp này. Hít một hơi thật sâu. trên mặt Tiểu Ân nổi lên một tia nhàn nhạt màu đỏ. đôi mắt hắn lóe sáng nhưng con người hắn lại dường như có vẻ bình tĩnh hơn. Gắt gao nắm Quyền trượng trong tay. Tiểu Ân cung kính nói:

- Odin Lage bệ hạ vĩ đại ! Tiểu Ân cảm kích sự rộng rãi của ngài, nhất định sẽ khiến cho vinh quang của ngài trải khắp thiên địa.

Sau một trận năng lượng dao động trong không gian. khí tức của Odin Lage Thần Vương đã hoàn toàn biến mất. Giống như là cho tới bây giờ hắn chưa từng đến. không để lại bất kỳ dấu vết nào. Chỉ có một biến hóa duy nhất chính là ở trước mặt Tiểu Ân xuất hiện một cái kèn màu vàng kim. Tiểu Ân hít sâu một hơi. Hắn biết, ở trong thần quốc này chỉ cần Thần Vương bệ hạ nguyện ý như vậy hắn liền có thể nhìn thấy mọi thứ.

Bất kể trong thần quốc này xảy ra chuyện gì: quá khứ, hiện tại và tương lai...

Chậm rãi đứng thẳng thân hình. Tiểu Ân ngẩng đầu lên. vẻ kiên định trong mắt không đổi. Hắn nhìn trong lòng bàn tay mình, nơi đó có một tia chớp màu tím tận tình nhảy múa giống như tâm tình hắn giờ phút này !

Hắn cầm cây kèn. đi ra Thần điện. Trên quảng trường, hơn vạn ma pháp võ sĩ. hơn trăm trưởng lão Thần điện đã sớm tụ tập một chỗ. Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua trên người bọn họ, giọng nói hắn vang dội mà tràn ngập một loại uy nghiêm làm người ta không thể chống cự.

- Thần dụ - Gạt bỏ Nuo Weijia...

Cả quảng trường một mảnh nghiêm trang, khi hai tiếng “Thần dụ” vang lên. mọi người đều đứng thẳng tắp. Trong mắt bọn họ lóe lên hào quang nguy hiểm mà kích động.

Thần dụ! Trà lúc Giáo hoàng bộ hạ xuất hiện thì đã bao năm “Thần dụ” chưa giáng xuống. Ánh mắt Dike stan sau khi Tiểu Ân đi ra thì vẫn nhìn chăm chăm vào cây kèn màu hoàng kim trong tay hắn. Sau khi Tiểu Ân nói xong. vị lão nhân được phong làm Thần linh này đi lên mấy bước tới trước mặt Tiểu Ân, khom người đưa hai tay ra trước. Tiểu Ân nhìn lão một cái thật sâu, cầm cây kèn màu hoàng kim đặt lên tay lão. Về kích động trong mắt Dike stan không chút nào yếu bớt. lão nhẹ nhàng vuốt khắp cây kèn, vẻ mặt chuyên chú và thành kính giống như là đang vuốt ve da thịt người thương yêu nhất. Ngay cả da dẻ của lão dường như bị kích động quá độ mà nổi lên màu đỏ như hoa hồng.

Tiểu Ân biết cây kèn hoàng kim này khẳng định là còn có tác dụng diệu kỳ khác, nhưng đến tận cùng là tác dụng gì thì hắn không biết. Tuy nhiên xem biểu tình của Dike stan. phỏng chừng đã không phiền đến Tiểu Ân lo lắng.

Vị Thần linh được sắc phong có thực lực cường đại này rốt cục kiềm chế biểu hiện kích động trên người. Lão ngẩng đầu nhìn về phía Tiểu Ân, lúc này trong mắt đã không còn bất kỳ do dự và bất mãn nữa.

Trong giờ khắc này, lão đã hóa thân thành đấu sĩ thuần túy. ở trong mắt lão, Nuo Weijia chính là dị giáo đồ, là kẻ thù của Odin Lage Thần Vương bộ hạ. là chướng ngại cản trở ánh sáng của thần vương chiếu rọi , cho nên cần phải bị quét dọn, bị tiêu diệt.Chỉ đơn giản như thế mà thôi!

Về phần các nghi vấn và suy nghĩ khác trong giờ khắc này đều bị hắn vứt ra sau đầu, không bao giờ so đo cái gì nữa.

- Giáo hoàng bộ hạ. Ngài tính vận dụng bao nhiêu quân lực ?

Dike stan giọng cung kính hỏi.

- Điều này còn cần ta quyết định sao?

- Đúng. Thần Vương bộ hạ ban kèn chiến tranh cho ngài. Chỉ cần ngài nguyện ý có thể điều hết tất cả vũ lực trong mười vạn phân khu.

Tiểu Ân nhún mày. vũ lực của mười vạn phân khu chỉ vì đối phó với một Thần linh bậc trung! Điều này cũng quá khoa trương rồi!

Tuy nhiên, nói thật đối với tri thức về phương diện quân sự thì quả thật hắn một con gà mờ , không rành rẽ gì .

- Khụ khụ ! Habib Hey. Người thấy bao nhiêu người xuất chinh là có thể ?

Ánh mắt Tiểu Ân đảo qua mọi người. cuối cùng rơi vào trên người Habib Hey hắn tín nhiệm nhất.

Habib Hey bước một bước dài lên trước, nói:

- Giáo hoàng bộ hạ vĩ đại! Chỉ cần một phân khu chúng ta. cũng đã đủ rồi!

Tiểu Ân ngẩn ra. Tuy rằng mười vạn phân khu là một trò cười, nhưng là lực lượng một phân khu đi đối phó một Thần linh cũng không tránh khỏi rất quá đáng chứ.

Tuy nhiên, nhìn một vạn ma pháp võ sĩ có thực lực Ngụy Thần trước mặt. còn có gần hai trăm thần điện trưởng lão có thực lực ngang hàng với Thần Vương bộ hạ. trong lòng Tiểu Ân mơ hồ cảm thấy Habib Hey dường như cũng không nói ngoa.

Trầm ngâm một chút. Tiểu Ân vẫn khẽ lắc đầu. nói:

- Một phân khu không đủ. vậy mười phân khu đi!
- Dạ. Xin tuân theo ý chỉ của bệ hạ ngài.

Dike stan giọng cung kính nói một câu.

Sau đó. lão xoay người. sắc mặt ngưng trọng giờ cây kèn hoàng kim trong tay lên. Thái độ lão thành kính, dường như trong tay không phải chỉ là một cây kèn hoàng kim mà là một quái vật lớn có lực ngàn cân vậy.

- Tuuuuu.... (tiếng kèn báo chiến tranh Ai xem phim anh hùng xạ điêu của Kim Dung đoạn có chiến tranh thì sẽ hay nghe tiếng kèn hiệu này – Độc cô tất bại)

Tiếng kèn chiến tranh ở trong Thần giới ngân nga. đương nhiên dưới sự khống chế của Dike stan. kèn chiến tranh cũng không vang vọng tất cả mọi khu vực.

Dù sao lấy thực lực của Thần Vương Odin Lage. muốn gạt bỏ một Thần linh bậc trung còn không cần phải tiến hành tổng động viên toàn thần quốc.

504. Chương 61: Kèn Chiến Tranh (1)

Nhưng ý tưởng của Tiểu Ân lại không phải vậy, cho dù là suy nghĩ cho Cự Ma Thần, lúc này hành động của hắn cũng không cho phép thất bại.

Cho nên mệnh lệnh của Tiểu Ân rất rõ ràng và trực tiếp, điều khiển lực lượng mười phân khu đồng loạt hành động, hắn phải dùng uy thế như lôi đình, lấy lực lượng ‘Thái Sơn áp đỉnh’ trong thời gian ngắn nhất chấm dứt toàn bộ trong một trận chiến.

Trong mười phân khu, tất cả tín đồ nghe được tiếng Kèn chiến tranh đều mờ mịt ngẩng đầu lên.

Thanh âm này dường như đã rất lâu, rất lâu không được nghe.

Tuy nhiên cũng chỉ là mờ mịt như vậy một lát mà thôi, sau đó, mười phân khu lớn hết thảy đều nhanh chóng vận tác, tất cả những người trong thần điện chưa hề quan, các thần sứ từ hồng y đại chủ giáo đến trưởng lão đều rời khỏi thần điện bọn họ ẩn cư, mặc trường bào hoa lệ hòa vào dòng người tụ tập đến điểm truyền tống trận.

Đồng thời mỗi một khu vực đều có hơn một vạn ma pháp võ sĩ hội tụ cùng một chỗ, sau khi bọn họ nghe được tiếng Kèn chiến tranh lập tức mặc áo giáp ma pháp, ở mỗi một khu vực xếp thành một trận hình vuông vức.

Lúc Dike Stan thổi vang Kèn chiến tranh cũng không phải dựa theo khu vực phân chia.

Bảy khu vực nhân loại gần đó đều được thông báo, còn lại hai khu vực cũng không thuần túy nhân loại mà là hai chủng tộc lớn đã từng lập chiến công hiển hách trong thời đại chiến tranh.

Đó là bộ tộc Titan trời sinh có thể khống chế lôi điện và bộ tộc Bán nhân mã có năng lực xạ kích rất giỏi có thể sánh ngang với Ma cung thủ trong tộc Tinh linh.

Tín đồ của Thần Vương Odin Lage cũng không chỉ có nhân loại, trong mười vạn phân khu có một nửa không phải là nhân loại thuần chủng.

Đối với Thần Vương bệ hạ mà nói, chỉ cần có thể đủ tín ngưỡng hắn, có thể vì hắn cung cấp tín ngưỡng lực tinh túy nhất cuộn cuộn không ngừng, hắn cũng không keo kiệt Thần lực của mình.

Mà trong chiến tranh, những chủng tộc có sức chiến đấu cường đại cũng đồng dạng được Thần Vương bệ hạ kỳ vọng rất cao.

Tiếng Kèn chiến tranh vang lên suốt một ngày sau.

Trên trời không ngừng truyền đến tiếng nổ vang, sức chiến đấu cường đại đến từ mười phân khu lớn rốt cục hội họp cùng một chỗ.

Trong đó khiến người chú ý nhất cũng không phải là Titan cự nhân có thân thể không người so sánh hay là Bán nhân mã bốn vỏ như bay, nhanh như tia chớp.

Ở trong toàn đội ngũ, duy nhất có thể khiến tất cả mọi người kính sợ chính là hơn trăm lão nhân áo đỏ.

Đám lão nhân này được tuyển chọn ra từ trong các Thần sứ thần điện trưởng lão đủ điều kiện xuất quan.

Tuy rằng số trưởng lão các thần điện đi tới hơn một ngàn nhưng dưới sự bố trí của Dike stan, cuối cùng chỉ giữ lại một phần mười số lượng.

Bất kể là hồng y giáo chủ hay là đám hồng y giáo chủ xuất ngũ, ít nhất đều có thực lực hình chiếu của Thần linh.

Tuy rằng vì nhân số quá nhiều mà chia mỏng lực lượng của Thần Vương nhưng tương đối thì bất kỳ người nào trong những người này đều có được thực lực ngang với hình chiếu của Thần linh.

Từ trong bọn họ tinh tuyển (tuyển chọn kỹ lưỡng) một phần mười, đây chính là một cỗ lực lượng cường đại đến mức nào, cho dù là trong gần mười vạn ma pháp kỵ sĩ, sự có mặt của những người này cũng là nổi bật nhất.

Cũng may là có Dike Stan có Kèn chiến tranh biết rõ nền tảng của những người này, nếu không để cho Tiểu Ân đi lựa chọn chỉ sợ cũng bị làm cho đầu óc quay cuồng.

Sở dĩ chỉ lựa chọn một phần mười, đủ một trăm là dừng tay đó là bởi vì Dike Stan đã cam đoan chắc chắn với Tiểu Ân, hơn trăm hình chiếu Thần vương nếu còn không làm gì được một Thần linh bậc trung như vậy tất cả bọn họ có thể đi tự sát sạch.

Từ một đội ngũ một ngàn Titan, một đội vạn xạ thủ Bán nhân mã ra, số lượng ma pháp võ sĩ không thể nghi ngờ là nhiều nhất, những người này tổng cộng khoảng mười vạn.

Đương nhiên trừ những người này còn có hơn vạn người hầu được tuyển chọn kỹ lưỡng từ các nơi.

Điều khiến cho Tiểu Ân ngạc nhiên thán phục vạn phần là cho dù đám người hầu bậc thấp nhất này cũng có thực lực Truyền kỳ cửu cấp, đương nhiên thực lực những người này cũng không phải tu luyện mà có, là bởi vì bọn họ hết năm này qua năm khác cầu nguyện đạt được thân ân tích lũy năng lượng cải tạo thể chất mà có được.

Đối với điều này, Tiểu Ân trừ việc thở dài cho rằng đây là kỳ tích do thời gian tạo nên thì cũng không còn gì để nói.

Đối với số lượng những người này, Dike Stan lại không cất bớt đi, có lẽ theo ý của lão, những người này chẳng qua là hộ vệ của Giáo hoàng đại nhân, cho dù nhân số có nhiều nữa cũng là thích hợp với thân phận của Giáo hoàng.

Mà đám Thần sứ hồng y đại chủ giáo và trưởng lão cũng có thân phận hình chiếu Thần Vương Odin Lage, nếu đi nhiều quá ngược lại có nghi ngờ yếu thế cho nên lão mới lên tiếng ngăn cản.

Nhưng Dike Stan thân là Thần chiến tranh cũng không có chút ý tứ coi thường người ta, dù sao bọn họ sắp xuất phát chinh phạt một Thần linh bậc trung, nếu không chuẩn bị nhiều thủ đoạn cũng không quá yên tâm.

Đám trưởng lão không được chọn lựa dưới sự chỉ điểm của Dike Stan, thần bí không biết đang nói những gì, tuy nhiên nói về địa vị, Dike Stan quả thật là quá, quá cao, rất nhanh đám người còn lại liền tóm năm tùm ba rời đi.

Tiểu Ân có lòng muốn hỏi, nhưng mà suy nghĩ thật kỹ vẫn đem hiệu lệnh điều khiển tất cả bộ đội giao cho Dike Stan, vị lão nhân có thực lực kinh người này từng tham gia cuộc chiến giữa các Thần lần trước, đối với một số phương diện khẳng định có tác dụng người bên cạnh không thể so bì.

Đem hết thầy quyết định cụ thể đều giao cho lão xử lý cũng coi như là làm khó lão.

Sau khi mọi nhân viên mang theo vũ khí chuẩn bị ổn thỏa, Dike Stan lại một lần nữa nâng Kèn chiến tranh, bắt đầu phát ra một loại âm thanh “ô ô” khác.

505. Chương 61: Kèn Chiến Tranh (2)

Nhưng theo tiếng kèn chiến tranh vang lên, toàn bộ quảng trường liền bắt đầu chấn động mơ hồ, sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi, hẳn rõ ràng cảm ứng được tần suất mặt đất rung động không ngờ biến hóa không ngừng theo tiếng kèn chiến tranh vang lên.

Trong lòng đột nhiên nảy ra một ý nghĩ, Tiểu Ân đã có chút hiểu được mục đích Odin Lage để lại kèn chiến tranh.

Kèn chiến tranh là khí cụ cầu thiết Thần Vương dùng phát động chiến tranh, chỉ có sau khi gặp được khí cụ này, thái độ của Dike Stan mới có thể đột nhiên trở nên tích cực như thế, dường như một lần nữa trở về mấy trăm vạn năm trước, như trong cuộc chiến các Thần thành lập nên tiếng tăm lẫy lừng.

Tuy nhiên kèn chiến tranh trừ tác dụng này ra hẳn là còn có năng lực khác không nói rõ, mà giờ phút này đưa tất cả chiến sĩ đến mục đích phỏng chừng cũng là một tác dụng trong đó.

Một tiếng nổ “Ầm” vang lên, dưới chân mọi người rốt cục vỡ tan, toàn bộ mặt đất trong giờ phút này bắt đầu lắc lư dữ dội, may là giờ phút này, người có tư cách đứng ở mặt trên đều là nhân vật có khả năng cường đại vô cùng tự nhiên không có khả năng bị chút rối loạn nho nhỏ ấy làm kinh sợ.

Tất cả mọi người thoáng dang hai chân, tùy ý dưới chân không ngừng lay động nhưng thân thể giống như là cột chống trời, thủy chung vững như Thái Sơn, không chút di động.

Toàn bộ quảng trường thật lớn, trừ tiếng mặt đất chấn động, tiếng lay động trên áo giáp ma pháp ra thì không còn thanh âm gì khác.

Dưới tình huống như vậy, tiếng kèn chiến tranh càng vang dội hơn, dường như trực tiếp vang lên trong lòng mọi người và trong linh hồn, trên mặt mỗi người đều lộ ra một vẻ kiên nghị, trong lòng bọn họ không chút lo lắng, dường như có một tin tưởng cường đại tới cực điểm đối với chiến thắng chưa giành được.

Trong không gian hiện lên vô số điểm sáng, khi những điểm sáng gom lại cùng nhau lập tức hình thành một quang đái (đai ánh sáng) chói mắt.

Cả đai ánh sáng cuốn vào, bao phủ mọi người ở trong.

Thời gian dường như ngưng trệ vào giờ phút này, phi hành trong đai ánh sáng đó căn bản không có chút dấu hiệu đi tới.

Tiểu Ân lặng lẽ quan sát mọi người ở đây, nhưng điều khiến hắn rất kinh ngạc chính là bất kể là người hầu nhân loại, ma pháp võ sĩ hay là chiến sĩ hai dị tộc đều không biểu hiện ra vẻ kinh ngạc gì với điều này, bọn họ dường như đã tập mãi thành thói quen đối với điều này.

Hơn nữa theo tiến vào bên trong đai ánh sáng, một cỗ sát ý thâm nghiêm sắc bén lập tức tràn ra, sát ý này được sinh ra từ vũ khí ma pháp và trên người hai dị tộc.

Nhưng ngay cả loại áp bách trình độ này, đám người hầu cũng không lộ ra vẻ kinh hoảng khiếp sợ, dường như đối với hết thảy không có gì kinh ngạc.

Trong lòng khẽ động, Tiểu Ân lập tức hiểu được những người Dike Stan dẫn theo khẳng định là đã trải qua trận chiến các Thần mấy trăm vạn năm trước, nếu không nhất định không có khả năng có được tố chất và sát khí nồng hậu như vậy.

Sau khi bay ở trong đai ánh sáng một lúc lâu, rốt cục ngừng lại.

Đại lượng hào quang từ trên bầu trời dần dần tiêu tan, trước mắt mọi người chậm rãi xuất hiện một thần quốc khổng lồ.

Tuy rằng cách nhau khá xa nhưng đám người Tiểu Ân là nhân vật thế nào? Dưới cảm ứng của bọn họ, trừ những người hầu này ra, trên cơ bản ít nhiều đều có thể cảm ứng được tình hình trong thần quốc giống như một đại lục bình thường này.

Nhưng còn không chờ bọn họ tra xét tỉ mỉ, bên ngoài thần quốc này bộc phát ra quang sáng màu đen mãnh liệt.

Quang sáng này giống như là những gợn sóng lẫn tẩn, không ngừng vờn quanh lay động bên ngoài thần quốc này, phản xạ tất cả tinh thần ý niệm tra xét của mọi người.

- Quang sáng hắc ám?

Dike Stan khinh thường cười lạnh một tiếng, làm một thủ thế, lập tức hơn trăm thần điện trưởng lão liền sóng vai đứng cùng nhau, xếp thành một tầng lại một tầng mũi nhọn.

- Giáo hoàng đại nhân! Đây là quang hoàn hắc ám pháp lực Thần linh hệ hắc ám thường dùng nhất, trước khi năng lượng trong quang sáng này chưa tiêu tan, bất kỳ công kích gì cũng không thể xúc phạm tới bản thể thần quốc.

Dike Stan ở bên cạnh Tiểu Ân chậm rãi giải thích:

- Cường độ của quang sáng hắc ám này đã đạt tới một mức cực cao, phỏng chừng Nuo Weijia bắt đầu ngưng tụ sau lần Thần chiến trước nếu không tuyệt đối không có khả năng có cường độ như bây giờ.

Tiểu Ân thuận miệng “ừ” một tiếng, ánh mắt lướt qua hơn trăm trưởng lão kia, trầm giọng hỏi:

- Có biện pháp giải quyết không?

Dike Stan khẽ cười, bên trong tràn ngập vẻ tự tin:

- Bệ hạ! Xin người yên tâm, nếu là trung lập và hệ hắc ám có lẽ sẽ cảm thấy đau đầu, nhưng chúng ta tuyệt đối không!

Lão hơi khom người, nói:

- Bệ hạ! Xin ngài hạ lệnh tiến công đi!

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, hỏi:

- Người xác định nơi này chính là Thần thần quốc của Nuo Weijia chứ?

- Đây là chỉ dẫn của Thần Vương bệ hạ, tuyệt đối không sai!

Dike Stan thần nhiên nói:

- Đây là năng lực Thần Vương bệ hạ đặc hữu (đặc biệt có được), chỉ cần người muốn biết tung tích của người nào thì nhất định có thể xác định, huống chi người này vẫn còn là một vị Thần linh!

Tiểu Ân thầm rung mình, nếu thật sự như thế như vậy Odin Lage thật sự là đáng sợ.

Ngay khi Tiểu Ân trầm ngâm, vô số ánh mắt đều tập trung lên người hắn, ở trong những ánh mắt này Tiểu Ân có thể cảm ứng được khí tức cường đại mà điên cuồng.

Những người này không ngờ trong nháy mắt đã đề tụ sát ý và ý chí chiến đấu đến cực điểm.

Gật đầu một cái thật sâu, tuy rằng Tiểu Ân biết rõ những người này không có khả năng thương tổn mình nhưng trong lòng hắn vẫn rất chấn động, có một loại hàn ý phát ra từ trong đáy lòng.

- Dike Stan! Bắt đầu đi!

- Dạ!

Sau khi Tiểu Ân hạ lệnh, các thần điện trưởng lão đã sắp xếp đội ngũ đều nâng tay lên, chậm rãi đưa đến trên người một người phía trước.

506. Chương 61: Kèn Chiến Tranh (3)

Hai cánh tay khác nhau khê đặt lên người lão, vẻ mặt đám người Dike Stan lúc này vô cùng trang trọng.

Chỉ có điều lúc này thực lực giữa đôi bên cũng không tương đương nhau.

Tiếng chú ngữ vang dội thần bí trầm bổng vang lên trong không gian, từng chữ cái và âm tiết không ngờ lấy hình thức thật thể từ trên đám người Dike Stan bỗng bành bay ra.

Hai mắt Tiểu Ân mở to, ghi tạc lại mọi thứ nơi này vào trong lòng, cho dù hắn không thể tìm hiểu ra là cái gì nhưng loại trường hợp khó gặp này vẫn khiến Tiểu Ân mở rộng tâm mắt.

Từng chữ cái giống như hào quang bay bỗng trên đỉnh đầu mọi người cuối cùng chậm rãi ngưng tụ.

Quang...

Một đạo hào quang mỏng manh, bình thường theo những ký hiệu chữ cái dần dần ngưng tụ thành.

Nhưng theo ký tự tăng nhiều, hào quang như vậy cũng càng ngày càng nhiều, cho đến cuối cùng hình thành một quang kiếm thật lớn xưa nay chưa từng có.

Cảm thụ được năng lượng thần thánh mênh mông, tuyệt đối vô địch bên trong đó, Tiểu Ân chỉ có kinh ngạc phục sát đất.

- Đây là cái gì?

Tiểu Ân dò hỏi.

- Đây là Thảm phán chi kiếm.

Về mặt Habib Hey hâm mộ nói:

- Là một trong những thần thuật được Thần vương bộ hạ ban cho, dưới thần thuật này, tất cả lực lượng hắc ám đều tan thành mây khói, không thể chống đỡ.

Dike Stan vùng tay thật mạnh, quang kiếm trên đỉnh đầu lão đã tràn ngập năng lượng quang minh mãnh liệt hóa thành một đạo hào quang chói mắt, hung hăng đâm lên quãng sáng hắc ám không ngừng xoay quanh kia.

Quang kiếm như mặt trời ngày hè chói chang, nắng gắt như lửa lấy tốc độ khó tưởng tượng phi thẳng đến phía trước.

Thứ nào thể tích càng lớn thì bay càng chậm, định luật này dường như mất hiệu lực đối với quang kiếm này, năng lượng mãnh liệt mênh mông kia làm nổi lên vô số tinh quang rồi cục đâm lên quãng sáng hắc ám.

Thời gian dường như dừng lại trong giờ khắc này.

Khi quang minh và hắc ám giao nhau ở một chỗ không còn bất kỳ khoảng cách nào, năng lượng cường đại không gì sánh được kia rồi cục hoàn toàn bùng nổ.

Khí lạnh khô cùng nhanh chóng khuếch tán trong Thần giới, cuộc so đấu giữa quang và ám sau mấy trăm vạn năm lại một lần nữa bắt đầu.

Quang kiếm khổng lồ ngay từ đầu đã tản ra lực lượng làm tim đập nhanh, thể như chẻ tre đánh tan từng tầng sóng gợn.

Phàm là những nơi bị quang kiếm bao phủ, quãng sáng màu đen đều như là dây xích bị đứt, rơi vãi ra.

Khí đen khô cùng tràn ngập xung quanh, nhưng lại có phương hướng tới gần quang kiếm dường như ở nơi đó có cái gì hấp dẫn chúng nó.

Thấy khí đen này, Tiểu Ân theo ý thức bản năng rút tay về.

Ở bên trong Bán thần vực của hắn có một cái thềm, ở trên đó còn có mười ấu sinh thể của vũ khí diệt thể.

Mà khí đen này có bộ dạng giống như vũ khí diệt thể nhìn thấy quang minh thủy mẫu, chen chúc nhau hướng tới Thẩm phán chi kiếm, sản sinh ra một cỗ khí thể bị trắng không thành công cũng thành nhân, dường như thà rằng phải liều mạng cho dù hóa thành ừo bụi cũng phải hung hăng cắn một ngụm trên người đối phương.

Dần dần hào quang trên quang kiếm khổng lồ dường như có vô số nơi mở đi, mà quầng sáng màu đen xung quanh Thần thần quốc kia lại kéo dài không dứt, dường như là một cái hố sâu không đáy, năng lượng bên trong lại đưa ra vĩnh viễn không ngừng lại.

Sắc mặt Dike Stan và phần đông thần điện trưởng lão hết sức khó coi, lực lượng hắc ám của đối phương rõ ràng hơn xa số lượng bọn họ dự tính.

Đám hồng y trưởng lão mặt biến lạnh, lại lần nữa giơ tay lên, dường như lại muốn kích phát Thẩm phán chi kiếm một lần nữa.

Nhưng Dike Stan lại khê khoát tay chặn lại.

Uy tín của lão ở trong đám hồng y trưởng lão này có thể nói là có một không hai, một khi có quyết định tự nhiên không có ai phản đối.

Dần dần quang kiếm càng mở đi, đến mức gần như tan biến.

Quầng sáng hắc ám quả thật là Nuo Weijia bắt đầu cô đọng từ sau Thần chiến mấy trăm vạn năm trước mà thành vòng phòng ngự, năng lượng hắc ám ẩn chứa bên trong đã tích lũy tới một trình độ khủng bố, cho dù là gặp khắc tinh là năng lượng quang minh tinh khiết thì vòng phòng ngự này dường như cũng không dễ dàng sụp đổ.

Khi hào quang thật lớn bị quầng sáng màu đen cắn nuốt, chân mày Tiểu Ân không khỏi thoáng nhíu lại.

Trong mắt Dike Stan hiện lên một tia kinh ngạc, nói:

- Thật không thể tưởng tượng được! Một Thần linh bậc trung không ngờ có được lực lượng phòng hộ cường đại thế này, cho dù là Thần linh bậc cao cũng chưa chắc bì kịp.

Tiểu Ân hạ giọng nói:

- Có lẽ bởi vì hắn là một Thần linh bậc trung cho nên mới tập trung càng nhiều về mặt phòng ngự.

Dike Stan khê gật đầu, vô cùng đồng ý với ý kiến của Tiểu Ân, tuy nhiên lão lập tức cung kính nói:

- Giáo hoàng bề hạ! Xin cho phép ta sử dụng quang trận vạn người phá quầng sáng hắc ám này.

- Được! Có phương pháp gì cứ việc dùng, nguyện Thần vương bề hạ ban phúc.

- Thần Vương bề hạ ban phúc.

Dike Stan vội vàng thấp giọng nói một câu, sau đó lão trở về chỗ cũ lấy Kèn chiến tranh ra.

- Tututuuuuu...

Tiếng Kèn vang khắp quảng trường phi hành lại một lần nữa vang lên, Tiểu Ân nghiêng tai lắng nghe, sắc mặt hơi có chút biến hóa, trong cảm ứng của hắn, loại tiếng Kèn này không chỉ có tác dụng tăng sĩ khí mà còn có một loại công năng Thống soái.

Chỉ cần thổi Kèn, dường như các tín đồ của Thần vương bề hạ đều rơi vào một trạng thái kích động và hành động theo ý tứ mà tiếng Kèn biểu đạt.

Đây không ngờ là một cái Kèn có thể khống chế lòng người và linh hồn, công năng của nó xa xa không chỉ trong chiến tranh.

Gần mười vạn ma pháp võ sĩ sau khi nghe được tiếng Kèn, không nói hai lời lập tức hợp thành một đại trận siêu lớn hình vuông, nhân số nhiều như vậy không ngờ không có chút loạn, giống như là trước đó đã được tập luyện qua vô số lần.

Tiểu Ân nhìn mà âm thầm gật đầu, càng hâm mộ đối với Kèn chiến tranh, ngày sau nếu mình thành thần, loại công cụ chiến tranh cần thiết này bất kể thế nào cũng phải kiếm vài cái.

507. Chương 62: Chiến Tranh (1)

Dưới sự chỉ huy của kèn chiến tranh, động tác những người này giống như là một, nhìn qua làm người ta cảm thấy đẹp mắt vừa lòng đồng thời cũng không tránh khỏi nổi lên ý lạnh tận đáy lòng.

Mười vạn đại kiếm giơ lên cao, trên người mỗi người đều nổi lên năng lượng quang minh tinh khiết cường đại, đám ma pháp võ sĩ này đều được Thần Vương Odin Lage chúc phúc những năm qua tích lũy xuống thần ẩn vô cùng cải biến thể chất bọn họ tổn mấy vạn thậm chí càng nhiều thời gian hơn, làm cho bọn họ có được năng lượng tối thiểu cũng tương đương với Ngàn năm Truyền kỳ.

Mà áo giáp ma pháp trên người bọn họ đúng là mấu chốt để kích phát cỗ năng lượng này.

Không được một giây, dưới cái nhìn chăm chú của mọi người, kiếm khí vô cùng hội tụ tới không trung.

Mười vạn ma pháp võ sĩ, trong đó kém cỏi nhất chính là Ngàn năm Truyền kỳ, lợi hại nhất là Ngụy Thần, khi bọn họ vứt bỏ hết thấy tôn nghiêm và thể diện ngưng tụ lại tất cả năng lượng của mình thì phát huy ra uy năng cường đại tuyệt đối không thể tưởng tượng, khiến người ta không dám tưởng tượng

Một quang kiếm khổng lồ thể tích vượt qua Thảm phán chi kiếm rất nhiều, dường như có được năng lực chém thần quốc trước mắt thành hai nửa lại một lần nữa được hình thành.

Năng lượng khổng lồ rốt cục không thể khống chế khuếch tán ra bốn phía, mà uy năng xung kích như thủy triều không ngừng vào mọi người khiến cho vô số người đều trợn mắt há mồm.

Đặc biệt là số người hầu đạt đến một vạn kia, trong mắt mỗi người đều lóe ra vẻ kích động và cuồng nhiệt, Tiểu Ân tin tưởng, chẳng sợ lúc này bắt bọn họ trực tiếp phát động công kích ôm bom cảm tử xông vào quang sáng hắc ám thì bọn họ cũng không chút do dự, mà cũng không nhú mà xả thân xông tới.

Đây là tín ngưỡng, tín ngưỡng được tích lũy qua vô số năm đã làm cho lý trí của bọn họ trong một số thời điểm ; cho dù là nữ tính nhất gan nhất, ngày thường trói gà không chặt thì cũng trong khoảnh khắc đó vứt bỏ hết thấy nhất gan, hèn yếu mà hóa thân thành như Máu Dạ Xoa, Tôn Nhị nương, thậm chí càng thêm điên cuồng hơn nam nhân.

Ngẩng đầu nhìn quang kiếm đã lớn tới mức bao phủ toàn bộ quana trũna phi hành, sắc mặt Tiểu Ân hết sức bình tĩnh nhưng trong lòng lại có vô số tạp niệm.

Rốt cục khi thể tích quang kiếm đã đạt tới mức khiến Tiểu Ân cảm thấy hoảng sợ, ngẩng đầu nhìn tựa hồ không thấy cuối thì thanh kiếm khổng lồ này rốt cục chuyển động.

Có lẽ bởi vì thể tích thật sự là quá khổng lồ vượt quá sự tưởng tượng, chuyển động của nó cũng không nhanh, so với Thảm phán chi kiếm tuyệt đối có thể nói là chậm như sên bò.

Nhưng từ đầu đến cuối không có ai dám có chút khinh thường điều này.

Tốc độ quang kiếm tuy chậm nhưng áp lực do nó tạo nên không chút yếu bớt, ngược lại bởi vì nó chậm mà ổn định, lại càng gia tăng khí thế lên rất nhiều.

Giống như một ngọn núi từ trên bầu trời chầm chậm đè xuống, chấn động và áp lực tạo thành đối với người ở dưới tự nhiên cũng mạnh hơn so với một kiếm nhanh như tia chớp.

Rốt cục dưới sự trông mong của mọi người, quang kiếm tiếp xúc với quang sáng hắc ám dường như đang không ngừng bánh trưởng kia.

Giống như khi thợ rèn rèn kiếm, ném phôi kiếm đỏ rực vào trong nước lạnh, đại lượng bọt khí và khói bốc sinh ra.

Tuy nhiên theo dõi kiểm không ngừng thâm sâu, độ lạnh dường như bị bốc hơi hầu như không còn, chậm rãi biến thành ít đi.

Trong mắt đám người Tiểu Ân đều lóe qua một tia vui mừng, tuy rằng chỉ là vừa tiếp xúc nhưng là mọi người đã thấy được kết quả cuối cùng.

Mười vạn Ngụy Thần, truyền kỳ liên thủ khiến cho quang sáng hắc ám đã ngưng tụ vài trăm vạn năm đủ cản lại Thẩm phán chi kiếm cũng bị tiêu diệt không chút chậm trễ.

Quả thật cỗ lực lượng này quá cường đại, cường đại tới mức vô biên vô hạn.

Đương nhiên nếu không có kèn chiến tranh trong tay Dike Stan, như vậy một đòn khổng lồ này không thể kích phát, bởi vì trong tình huống bình thường, cho dù là Thần linh bình thường cũng không có khả năng khiến cho mười vạn người đồng tâm hợp lực tập trung năng lượng lại cùng một chỗ.

Chỉ có kèn chiến tranh và những kẻ thanh kính như diên này mới có thể sáng tạo ra Thần tích như vậy.

Quang kiếm khổng lồ đột nhiên lao xuống, thế như chẻ tre tiếp xúc với vùng biên giới ở mép của thần quốc màu đen, dọc theo đường đi, vô số sóng gợn quang sáng có ý đồ triệt tiêu và ngăn cản bước tiến của nó, nhưng tốc độ của nó lại không chút trở ngại, thần chấn giết thần, phạt cản giết phạt, dùng khí thế như khai thiên lập địa phát ra một kích ác liệt nhất.

Một tiếng nổ vang thật lớn truyền đến, những đạo sóng gợn ánh sáng lúc này rốt cục không chịu nổi vỡ tung ra.

Quang sáng hắc ám mà Nuo Weijia mất mấy trăm vạn năm ngưng tụ thành không ngờ trong mấy phút đồng hồ ngắn ngủi hoàn toàn bị phá hủy, không còn hình dạng.

Chỉ có điều, quang sáng hắc ám bị phá nát này dường như có đặc tính không chết không ngừng, tuy rằng đã bị phá nát nhưng vẫn chưa biến mất, mà ngược lại chúng cuộn cuộn mà lên, lấy phương thức thẩm thiết nhất vô đến quang kiếm.

Quang và ám lại giao phong lần nữa, lấy hình thức trộn vào làm một, cho dù là năng lực cảm ứng của Tiểu Ân và Dike Stan đều không thể phát hiện được trong hắc ám tuyệt đối đó rốt cục xảy ra chuyện gì.

Tuy nhiên, ánh sáng quang kiếm cũng không kéo dài, trong hắc ám kia có một cỗ khí tức khiến người không thể xem thường chợt nhện nhạo tràn ra, thể tích quang kiếm thật lớn tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Chỉ có điều đám người Dike Stan không có bất kỳ ý tứ quấy nhiễu gì, ngược lại trên mặt lộ ra một tia cười khinh thường.

Tiểu Ân thở dài một hơi thật sâu, hẳn biết đây là chủ nhân hắc ám thần quốc Nuo Weijia tự thân ra tay, cũng chỉ có lực lượng Thần linh mới có thể đạt tới hiệu quả khủng bố như vậy.

508. Chương 62: Chiến Tranh (2)

Dù sao, đối mặt với năng lượng khổng lồ như vậy, cho dù thần linh cũng không dám coi thường.

Quang kiếm chậm rãi biến mất, số lượng màn sương đen còn sót lại so với lúc ban đầu ít đến đáng thương, nhưng mà ngay tại giờ phút này, màn sương đen lại ngưng tụ, biến thành một hắc ám ma thần thật lớn.

Hắc ám ma thần này tuy rằng được tạo thành từ màn sương đen nhưng là lại cho người ta có một cảm giác như thật thể.

Thần linh chính là Thần linh, chẳng sợ chỉ là một bóng đen do ý niệm ngưng tụ thành đều làm cho người ta có thể cảm giác được sự mạnh mẽ trong đó.

- Thần sứ và các tín đồ của Odin Lage... các người vì sao phải khơi mào chiến tranh?

Thanh âm ngân nga vang lên quanh quẩn trong không gian Thần giới trống trải, dùng một loại phương thức đặc thù truyền ra phương xa.

Thần giới rộng lớn, đồng dạng có thể nói là vô biên vô hạn, mỗi một thần quốc của Thần linh đều cách nhau rất xa, dường như vĩnh viễn cũng không xảy ra va chạm.

Khi đám người Tiểu Ân ở quảng trường phi hành đi tới nơi này cũng không có bất kỳ thần thần quốc nào hướng đến gần, đặc biệt là những thần quốc có vẻ gần nơi này khi thấy Thẩm phán chi kiếm và quang kiếm khổng lồ như hàng không mẫu hạm xuất hiện liền chậm rãi bay đi hướng về phương xa.

Tất cả Thần linh gần đây đều lấy hành động của mình để chứng minh bọn họ cũng không có ý đồ nhúng tay vào.

Đương nhiên, cách xa nơi này có hai đồng hoang tàn trời đất, vậy không có người nào quan tâm.

Hai mắt Dike Stan trợn lên, giọng nói hần giống như sấm rền vang dội:

- Thần hắc ám Nuo Weijia! Người hầu của người xúc phạm vinh quang của Thần Vương bệ hạ khiến cho vinh quang của bệ hạ bị làm nhục và xâm phạm, vì rửa sạch vết nhơ này, cái giá phải trả giá là phải dùng sinh mạng của người, người... có thể sấm hối!

Bên trong màn sương đen nhanh chóng quay cuồng một hồi, rất hiển nhiên vị Thần linh hắc ám này cảm thấy cực kỳ không ngờ và khó tin đối với câu trả lời này.

Một cổ oán niệm từ trong màn sương đen tản ra, ngay cả Tiểu Ân cũng có thể cảm nhận được sự phẫn nộ, khúat nhục và không cam lòng ẩn chứa bên trong.

Là một Thần linh cao cao tại thượng không ngờ lại bởi vì nguyên nhân này mà bị Quang Minh Thần Vương gạt bỏ, ngay cả bản thân Thần linh đều có chút nghi không ra.

Tuy nhiên Nuo Weijia cũng không có ý giải thích điều gì, bởi vì khi thấy được tư thế của đối phương, hần đã hoàn toàn hiểu được bất kỳ giải thích gì đều phí công.

Quang Minh Thần Vương, quang huy chi chủ Odin Lage vĩ đại chính là ý thế hiếp người, nói rõ muốn diệt hần.

Là một Thần linh bậc trung hệ hắc ám, hần cũng bất lực về điều này.

Tựa như hần đang ngủ say, vẫn như trước muốn thôn tính một Thần linh hệ hắc ám vừa thắng tiến Thần giới không bao lâu, nhưng lại có được tiềm lực phát triển vô hạn.

Hần có ý đồ ý thế hiếp người, lấy lực lượng tuyệt đối đem Thần cách, thần tính và Thần thần quốc của đối phương dung nhập vào bản thân mình.

Chẳng qua khi hần còn chưa có hành động gì thì ngược lại bị người nhìn chăm chăm.

Dike Stan lại một lần nữa giơ Kèn chiến tranh trong tay lên, tuy nhiên lúc này đây lão cũng không thôi mà ném Kèn lên cao.

Một loạt tiếng Kèn hùng tráng không biết tên truyền ra, tất cả những người nghe được thanh âm này đều có một loại nhiệt huyết sôi trào, như thể là một cỗ năng lượng từ xương tủy tràn ra khắp cơ thể.

Dường như, mỗi người bọn họ nhìn về phía trước, sát ý cường đại trở nên thật thể.

Bên trong màn sương đen đột nhiên truyền đến một tiếng hừ lạnh thống khổ, dưới công kích của tiếng Kèn này, ý niệm chặn được quang kiếm thật lớn của Nuo Weijia lập tức bị tiêu diệt65

Tiếng Kèn có đả kích to lớn đối với thân thể giáng lâm không có thật thể, thậm chí còn vượt xa sự phỏng đoán của Tiểu Ân.

Dike Stan xoay nửa người hướng về Tiểu Ân khom người thật sâu, nói:

- Bệ hạ, xin ngài tuyên bố đi!

Giọng nói lão giống như phóng đại vô số lần truyền khắp quảng trường phi hành, cũng truyền khắp các Thần thần quốc gần đó trong Thần giới:

- Quang huy chi chủ vĩ đại, thần Vương bệ hạ Odin Lage đã bị khuất nhục, chỉ có dùng sinh mạng và linh hồn của Nuo Weijia mới có thể rửa sạch, chúng ta... nô bộc của Thần Vương bệ hạ nguyện ý bỏ qua hết thảy, vì bệ hạ mà chiến.

- Chúng ta... nô bộc của Thần Vương bệ hạ nguyện ý bỏ qua hết thảy, vì bệ hạ mà chiến.

Giống như sấm rền, tiếng đồng thanh ở vô số người phát ra, vô số ma pháp võ sĩ, nhân loại người hầu, còn có hơn vạn các chiến sĩ dị tộc đều phát ra tiếng hò reo từ nội tâm, đưa tín ngưỡng cuồng nhiệt và tâm tư bọn họ giờ phút này biểu đạt không thể nghi ngờ.

Đây là một lời thị uy, một lời thị uy trắng trợn.

Giờ phút này, Tiểu Ân thậm chí còn có chút hoài nghi có phải là Thần Vương bệ hạ Odin Lage mượn tay của mình hướng về toàn bộ lực lượng dị đoan trong Thần giới để thị uy.

Tuy nhiên nếu tới tình trạng này, trừ những kẻ chán sống, muốn khiêu chiến sự kiên nhẫn của Thần Vương bệ hạ, nếu không thì căn bản không có lựa chọn thứ hai.

Giờ quyền trượng trong tay lên cao, giọng nói Tiểu Ân đồng dạng cao quý mà tràn đầy uy nghiêm.

Khí thể những người cầm Quyền trượng nhiều thế hệ, hơn vạn giáo hoàng bệ hạ tích lũy lại vào giờ phút này bị hắt thông qua Thân thánh quyền trượng trong tay toàn bộ phóng thích

Tiếng nói thật vang dội dường như nắm giữ thiên hạ trong tay truyền tới phần đông ma pháp võ sĩ, truyền tới các Thần đang ở xa xa xem cuộc chiến, cũng truyền tới mỗi một góc ngách trong Hắc ám thần quốc này.

Giờ khắc này, Tiểu Ân đại biểu không phải là hắn, mà là Thần vương Odin Lage có vô số năm lịch sử, đứng ở đỉnh của Thân giới được xưng là một trong bảy đại Quang huy chi chủ lâu đời nhất.

509. Chương 62: Chiến Tranh (3)

Trong nháy mắt tiếng “giết” được thốt ra, thần quốc của Nuo Weijia đột nhiên chấn động, giống như có một bàn tay thật lớn dẩy vào thần quốc này.

Dường như không thể chịu đựng được uy năng khổng lồ ẩn chứa trong một chữ này, toàn thần quốc đều bị áp thành một bầu không khí tĩnh mịch.

Quảng trường phi hành bay tới Hắc ám thần quốc, mỗi khi tới gần một chút, thần thần quốc của Nuo Weijia liền run rẩy càng dữ dội.

Rốt cục khi quảng trường phi hành xuyên qua vòng bảo vệ của thần quốc, toàn bộ bay vào trong hắc ám đó, tòa núi lớn cao nhất trong Hắc ám thần quốc bắt đầu hoàn toàn sụp đổ.

Tiếng kèn vang rền lại vang lên lần nữa, ma pháp võ sĩ, chiến sĩ bán nhân mã, Titan khổng lồ, còn có hơn trăm vị Hồng y giáo chủ đều bắt đầu từ quảng trường phi hành nhảy xuống, xếp thành một đội hình chỉnh tề.

Ở Hắc ám Thần quốc cũng không phải hoàn toàn bao phủ trong một vùng hắc ám.

Là một thành viên trong nhóm Thần linh bậc trung, thần quốc của Nuo Weijia là nơi cực kỳ tiếp cận với địa phương người thường sinh sống, nếu nói là có điểm khác với thần quốc của Odin Lage, nhiều nhất chỉ là ánh sáng có hơi chút mở hơn một chút mà thôi.

Nhưng giờ phút này, hết thảy bình tĩnh vốn có đều bị đánh phá hoàn toàn.

Dãy núi cao ngất như thế bị một cú đánh vô hình thật mạnh, ầm ầm sụp đổ, sông hồ chảy dài không ngừng kia nổi lên sóng gió động trời, dòng nước bình tĩnh lúc này lại mang đến uy hiếp tử vong.

Trên bình nguyên, thảo nguyên, thậm chí là mặt đất, rừng rậm đều lộ ra những cái khe như mạng nhện.

Hết thấy mọi thứ này đều là di chứng do quảng trường phi hành và thần quốc của Nuo Weijia tiếp xúc sinh ra.

Lực lượng Thần Vương Odin Lage quả nhiên là vượt xa so với một Thần linh bậc trung, phương diện va chạm năng lượng cơ bản nhất đã chiếm ưu thế tuyệt đối, không ngờ lay động hoàn toàn căn cơ thần quốc của đối phương.

Đám người Dike Stan xuất hiện, bắt đầu khai hỏa đối với thần quốc tự nhiên là đã sớm kinh động đến Nuo Weijia.

Ở trong thần quốc của hắn, vô số túi đồ đã kết thành đại trận phòng ngự ở các nơi, trận địa đã sẵn sàng đón tiếp đám người Tiểu Ân.

Nuo Weijia khẳng định đã trả một giá lớn, trong thời gian rất ngắn tập hợp tất cả các tín đồ.

Cho dù là trình độ các tín đồ lúc này tốt xấu lẫn lộn, nhưng tới mức này thì cũng không còn cách nào khác.

Ở trong thần quốc của hắn, tổng cộng số lượng tín đồ cũng đạt tới hơn trăm triệu, nhân số thật lớn như thế tự nhiên không thể xếp cùng một chỗ, ngay cả là chia thành mấy chục nơi cũng đã là một chuyện rất giỏi rồi.

Quảng trường phi hành của đám người Tiểu Ân sau khi đột phá phòng ngự của Thần thần quốc đối phương, năng lượng tiêu hao tự nhiên không nhỏ, liền ở trong này chậm rãi hạ xuống.

Ở phía trước bọn họ khoảng ngàn thước chính là một nơi tập kết của tín đồ Nuo Weijia.

Ở đó có các loại sinh linh hơn trăm vạn, đang nhìn chăm chăm bọn họ như hổ rình mồi.

Đây là chân chính trăm vạn đại quân tập trung một chỗ, từ trên cao nhìn lại, một mảnh đông nghìn nghịt, dường như nhìn không thấy cuối.

Quảng trường phi hành của đám người Tiểu Ân tuy rằng rất lớn nhưng mà tổng cộng quân thảo phạt còn không tới mười lăm vạn, so sánh với nhân số ở dưới thì có chênh lệch thật lớn.

Khoảnh khắc quảng trường phi hành sắp rơi xuống đất, các tín đồ của Nuo Weijia phát ra tiếng hoan hô hưng phấn.

Dường như có thể bức đầu sở đáng sợ gây nên cảnh tượng toàn thần quốc như biến thành ngày tận thế rơi xuống cũng đã là một thắng lợi khả quan.

Đại quân do hơn trăm vạn tín đồ tạo thành, chỉ riêng uy thế cũng đã là hết sức cường đại, cỗ khí tức tràn ngập sát khí cường đại kia lại giống như thực chất ép tới.

Đồng thời đội ngũ này bắt đầu chuyển động, bước chân bọn họ có chút hỗn loạn, không ngừng tới gần, xem ra bọn họ cũng biết nhất định phải đánh chết đám người xâm lấn này, thần linh bọn họ mới tránh khỏi được đại nạn.

Dike Stan nhìn đám tín đồ thành tín đông nghìn nghịt không ngừng tới gần này, trên mặt thủy chung mang theo một tia cười lạnh khinh thường.

Nhân số đối phương nhìn có vẻ đông, nhưng là chất lượng làm sao có thể so sánh với thực lực đội quân do Thần Vương hạ Odin Lage trải qua vô số năm bồi dưỡng ra.

Lão già tay ra vỗ nhẹ lên kèn chiến tranh màu vàng kim.

Tiếng kèn lại một lần nữa vang vọng đất trời, thanh âm vô cùng vô tận bức bách mà đến dường như muốn áp chế hết thấy mọi thứ.

Ngay cả đội quân trăm vạn người ở phía trước tới gần từng bước dường như cũng đều biến thành những kẻ hèn, không đáng giá.

Sau khi nghe được tiếng kèn, biểu hiện đội ngũ hai bên hoàn toàn trái ngược.

Đội ngũ bên Tiểu Ân lập tức sục sôi ý chí chiến đấu, khí thế mãnh mẽ trong nháy mắt đạt tới đỉnh không ngờ mơ hồ áp chế hoàn toàn khí thế đối phương.

Mà các tín đồ của Nuo Weijia lại giống như bị đả kích trí mạng, có một bộ phận người thậm chí còn ôm ngực, một số lần quay ra đất rốt cục không dậy nổi.

Hỗn loạn không thể tránh xuất hiện trong trận địa đối phương đội ngũ vốn hỗn độn đã không thể giữ vững được tiết tấu ổn định, nhưng các tín đồ Nuo Weijia vẫn như trước phóng tới quảng trường phi hành đã đáp xuống đất, khoảng cách ngàn thước kia tràn ngập một bầu không khí thảm thiết tựa hồ muốn đồng quy vu tận.

Kèn chiến tranh là một thần khí thuần Quang minh, là một thần khí chuyên môn phục vụ cho chiến tranh mà Odin Lage ban ân.

Sau khi thần khí này vang lên, không chỉ có hiệu quả đơn giản nâng cao sĩ khí quân mình mà còn có công năng đả kích quân địch mãnh liệt.

Đặc biệt là năng lượng hắc ám trước mặt, cường độ đả kích kịch liệt này lại đạt tới một mức độ siêu cường.

Đội quân được tạo thành từ trăm vạn sinh linh tín đồ khác nhau còn không đi qua được nửa khoảng cách cũng đã vô duyên vô cớ ngã xuống một phần tư.

Những sinh linh này đều bởi vì tiếng kèn chiến tranh làm sụp đổ năng lượng hắc ám trong cơ thể mà tạo thành tử vong.

510. Chương 62: Chiến Tranh (4)

Mắt thấy những người này đã tới gần khoảng năm trăm thước, một ma pháp cường đại che phủ trời đất ào ào phủ xuống

Ma pháp này tuy rằng không có một chỉ huy ổn định, cũng không có tần suất cố định nhưng mà số lượng nhiều đạt tới mức làm cho người ta phải ngạc nhiên thán phục.

Nhưng ma pháp này cũng không thể trực tiếp công kích đến đám người Tiểu Ân, từ quảng trường phi hành tản ra rất nhiều hào quang màu trắng ngà, hào quang này là một loại năng lượng kỳ dị mà khổng lồ, cản hết những công kích từ phía trước tới.

Dike Stan đột nhiên hô to một tiếng:

- Động thủ!

Hơn vạn ma cung thủ bán nhân mã không kém ma cung thủ của bộ tộc tinh linh chút nào lập tức kéo dây cung khiến cho người nghe tiếng sợ mất mật.

Từng mũi tên hư không xuất hiện trên dây cung, những mũi tên hư ảo này tản ra các loại hào quang khác nhau, nhưng trong tất cả hào quang đều có một tia hào quang mỏng manh màu trắng ngà không thể che dấu.

Dưới thần lực của Odin Lage đám bán nhân mã này trừ ma lực đặc thù ra cũng được thêm vào một bộ phận thần lực.

- Phóng...

Giọng nói lạnh như băng trong nháy mắt vang khắp chiến trường, hơn vạn mũi tên ánh sáng màu sắc khác nhau chọt bắn ra ngoài.

So với công kích lộn xộn, không chút tổ chức của đối phương số lượng một vạn ma cung thủ bán nhân mã tuy rằng ít một chút nhưng mà sau khi hình thành quy mô không ngờ lại có được uy năng cường đại hơn đối phương.

Hơn vạn mũi tên cũng không có bắn chết một người đối phương mà tới trên đỉnh đầu đối phương chợt nổ tung ra.

Nhiều mũi tên như vậy không ngờ trong nháy mắt biến thành bạo liệt tiễn (mũi tên nổ tung), vô số hào quang bắn nhanh ra bốn phương tám hướng, uy lực bỗng nhiên đề cao tới một mức độ không thể tin nổi, đương nhiên trong đó chủ yếu nhất là một luồng sáng màu trắng bất kể là đụng tới sinh vật nào, đều khiến thân thể đối phương tự động bốc cháy.

Lực lượng quang minh tinh khiết cường đại, mức độ thiệt hại đối với sinh vật hệ hắc ám giờ phút này lộ ra rõ ràng.

Cho dù là chỉ bị một chút hào quang màu trắng ngà xâm nhập cũng trong nháy mắt kêu thảm ngã trên mặt đất, cái loại thanh âm thống khổ mãnh liệt truyền khắp chiến trường khiến nơi này biến thành một địa ngục chân chính.

- Phóng...

Gần như sau khi bắn loạt tên thứ nhất ra ngoài, trong miệng Dike Stan lại lần nữa vang lên thanh âm đồng dạng.

Loạt tên thứ hai bắn như trong vòng hai giây chợt bắn nhanh ra, lúc này đây tên ánh sáng vẫn là bạo liệt tiễn như trước, phạm vi tấn công to lớn vượt xa vừa rồi.

Sau một hồi tiếng nổ mạnh dữ dội, vô số người biến thành cô hồn đã quỳ trên chiến trường.

Tuy rằng bọn họ là tín đồ của Thần linh, cũng là tín đồ siêu cấp từ hạ giới thăng tiến lên, ngày thường được hưởng thụ ân sủng của Thần linh, nếu không có gì bất ngờ như vậy bọn họ sẽ không hề lo lắng đến vấn đề sống chết.

Nhưng vào giờ phút này, bọn họ đã chết, chết triệt để, cho dù là Nuo Weijia tự thân ra tay cũng đừng mơ làm sống lại những linh hồn đã bị lực lượng quang minh hoàn toàn luyện hóa.

- Tia chớp công kích.

Theo Dike Stan phân phó, hơn một ngàn Titan khổng lồ đồng thời duỗi hai tay ra.

Từng đợt điện quang kỳ dị nổi lên trên tay bọn họ, chỉ giây lát, hơn một ngàn Titan khổng lồ khắp người lượn lờ vô số ngân xà, bị tia chớp cường đại bao phủ.

Mặt Tiểu Ân không chút thay đổi nhìn mọi chuyện, nếu như trước đây không trải qua chấn động quang điện màu tím, như vậy hẳn nhất định bị cảnh tượng kỳ dị trước mắt làm khiếp sợ, nhưng sau khi gặp tia chớp màu tím vô biên vô hạn, được gọi là cấm chú của Thần linh, hẳn có được một loại trạng thái gần như miễn dịch đối với loại điện hệ có uy năng thật lớn này.

Tuy rằng uy năng do hơn một ngàn Titan khổng lồ bày ra cường đại tới cực điểm, đã đủ khiến nhân vật cấp Ngụy thần rung động nhưng trong mắt Tiểu Ân cũng chỉ là bình thường mà thôi.

Tuy nhiên đây chỉ là cảm giác của mình Tiểu Ân mà thôi, khi vô số tia chớp như ngân xà loạn vũ dưới mệnh lệnh Dike Stan hướng về phía tín đồ của Nuo Weijia phía trước bắn ra liên miên không dứt, lập tức tạo thành thương tổn thật lớn không kém hơn một vạn chiến sĩ bán nhân mã.

Từng hàng tín đồ hắc ám giống như rơm rạ dưới lưỡi hái, từng đám từng đám ngã xuống, trên người bọn họ lóe ra từng ngọn lửa điện quang, thân thể bọn họ run lên dữ dội, trên mặt trừ vẻ cuồng nhiệt cũng đồng thời bị điện quang làm cho mất lệ méo mồm.

Trải qua vô số lượt đả kích, đại quân trăm vạn túi đồ đã suy yếu hơn một nửa.

Mà ngay tại giờ phút này, Dike Stan rốt cục phản kích, khoảnh khắc tiếng rống giận dữ như sấm rền vang lên, các ma pháp võ sĩ đã nhìn rất lâu rốt cục rút trường kiếm, sắp đội hình chỉnh tề, dừng mãnh xông lên...

Phảng phất như hai con quái thú khổng lồ, ma pháp võ sĩ, tín đồ của hai bên hung hăng va chạm cùng một chỗ, vô số phần chân cụt, tay đứt bị tung bay lên, tuy rằng số lượng tín đồ của Nuo Weijia chiếm tuyệt đối nhưng mà trước mặt đám ma pháp võ sĩ đã đạt tới cấp Truyền kỳ và Ngụy Thần, đám tín đồ như là một tấm giấy mỏng, trong nháy mắt bị xé thành vô số mảnh nhỏ.

Mặc dù trong phần đông đám tín đồ hắc ám cũng không thiếu cường giả siêu cấp nhưng số lượng thật sự quá ít ỏi, căn bản là không thể chống đỡ được gần mười vạn ma pháp võ sĩ, không được giây lát, nhân số tử vong đã đạt tới một mức độ vô cùng khủng bố.

Tiếng Kèn đột nhiên biến đổi, ma pháp võ sĩ đang hỗn chiến lập tức phân tán ra, kiếm khí liên miên không dứt như nước Trường Giang che kín toàn bộ không gian, ra sức lấy đi mạng sống kẻ thù của Thần Vương bộ hạ.

Tiểu Ân khẽ cau mày, trong lòng hẩn mơ hồ sinh ra một tia dự cảm không tốt.

Trận chiến này nhìn qua dường như là Thần Vương quân đội do Dike Stan chỉ huy lấy được thắng lợi không gì sánh kịp, nhưng giết chết kẻ thù càng nhiều, Tiểu Ân lại càng kỳ quái, chẳng lẽ Nuo Weijia cứ vậy tro mắt nhìn tín đồ của hắn gặp nạn lớn, lại nhẫn nhịn không chịu ra mặt cứu viện sao?

511. Chương 63: Thượng Cổ Ma Khí (1)

- Âm Âm Âm!!!

Tiếng chấn động kịch liệt đột nhiên truyền ra dưới chân mọi người, mặt đất chấn động dữ dội dường như bất kỳ lúc nào đều muốn nứt ra, nhưng mà chờ đợi mọi người lại không phải mặt đất rạn nứt, mà là một ma pháp trận thần kỳ siêu cấp khổng lồ.

Trên mặt đất đã trở nên nhấp nhô, một luồng hào quang khổng lồ phóng lên cao, trong luồng hào quang này tràn ngập lực lượng máu tanh cường đại, thậm chí còn nồng đậm hơn chiến trường hỗn loạn hiện tại.

Hào quang bao phủ một không gian khổng lồ, khi luồng hào quang này tiêu tan, đám tín đồ còn sót lại của Nuo Weijia lập tức phát ra tiếng hoan hô động trời, hóa ra dưới luồng hào quang này không ngờ là một đám tín đồ khác của Nuo Weijia, nhân số đám tín đồ này cũng đạt tới hơn trăm vạn.

Có thể tự động truyền tống tín đồ ở trong Thần thần quốc thì cũng chỉ có chủ nhân của thần quốc đó.

Nuo Weijia nấp ở nơi không người biết, đang điều khiển chỉ huy đám tín đồ của hắn không ngừng chế tạo phiên toái cho đám người Tiểu Ân.

Dike Stan khẽ cau mày, lão hừ lạnh một tiếng, nói:

- Bọn người kia nghĩ rằng nhân số có thể quyết định hết thấy sao? Thật sự là một đám không biết sống chết!

Tiếng kèn thật lớn chợt biến đổi, theo thành âm biến hóa, mười vạn ma pháp võ sĩ như là kiến thợ nhận mệnh lệnh, lập tức từ bỏ hết thấy trở về.

Biểu hiện của bọn họ khiến cho đám tín đồ còn sót lại và đám tín đồ mới tới rất ủng hộ, vô số tiếng hò hét bay bổng trên không trung, khí thế tăng vọt dường như đã lớn tới mức có thể chống đỡ được với Quang Minh Thần vương.

Nhưng mà đám ma pháp võ sĩ được Dike Stan chỉ huy cũng không trở về trên quảng trường phi hành mà vòng quanh quảng trường hình thành một bức tường người thật lớn.

Mỗi khi đám tín đồ hắc ám cuồng nhiệt vung vũ khí trong tay và ma pháp đạo cụ kỳ dị hướng tới bọn họ phát động công kích, Titan khổng lồ và ma cung thủ bán nhân mã đứng sau ma pháp võ sĩ lập tức cho đám

tín đồ hắc ám thương tổn thật lớn, diện lưu có mặt khắp nơi, bạo liệt tiến bay loạn xung quanh đều chôn vùi vô số sinh mạng đối phương

Mắt thấy lại là mấy trăm vạn sinh linh bị chôn vùi trong chiến tranh, Tiểu Ân khẽ thở ra một hơi, chiến đấu giữa Thần linh quả nhiên không phải là bình thường.

Quầng sáng khổng lồ lại một lần sáng lên, vào thời điểm tín đồ của Nuo Weijia sắp bị tiêu diệt hầu như không còn, vị Thần linh hệ hắc ám này không ngờ sử dụng chiến thuật lửa đổ thêm dầu, lại truyền tống một trăm vạn tín đồ nữa đến.

Cảnh tượng vừa rồi lại lặp lại.

Dike Stan dường như cũng phát hiện sự không bình thường, lão chỉ huy càng thêm cẩn thận, phần đông ma pháp võ sĩ vây quanh phòng ngự so với ban đầu không ngờ phải nhỏ đi nhiều, điều này thuyết minh vị Thần chiến tranh lâu đời này cũng không bởi vì thắng lợi mà mất đi ý nghĩ, ngược lại càng thêm cẩn thận.

Tiểu Ân đi tới bên cạnh Dike Stan, hạ giọng nói:

- Phản ứng của Nuo Weijia không bình thường, dường như hắn muốn đem tất cả tín đồ truyền tống tới cho chúng ta giết sạch sẽ vậy.

Dike Stan aật đầu một cái thật mạnh:

- Chẳng lẽ hắn đột nhiên nổi điên sao?

Hai người ngơ ngác nhìn nhau, tuy rằng một người kiến thức rộng rãi, người kia thực lực siêu tuyệt nhưng là cũng không đoán ra ý nghĩ của Nuo Weijia.

Tín đồ là sinh mạng nguồn gốc cường đại của Thần linh, tới một mức độ nào đó có thể nói, tín ngưỡng lực chính là sinh mạng lực của Thần linh, cho dù trong hoàn cảnh ác liệt nhất, thần linh cũng phải trước tiên bảo vệ được tín đồ của mình.

Nhưng đối phương lại không làm vậy, ngược lại giống như cố ý đem tất cả tín đồ lần lượt truyền tống đến đây cho đám người Tiểu Ân giết hại.

Không ngờ lại xuất hiện chuyện như vậy, như vậy trừ khả năng Thần linh này bị điên cuồng, mọi người cũng không thể giải thích được.

- Đô đô đô...

Tiếng kèn chiến tranh liên tục mà trung thành, tận tâm phát huy khả năng của nó, tất cả ma pháp võ sĩ nghe được thanh âm, mỗi người đều trở nên tinh thần hưng phấn, dường như toàn thân tràn ngập lực lượng.

Tiểu Ân nhướng mày, tuy rằng kèn chiến tranh có được uy năng thật lớn như thế nhưng ma pháp võ sĩ cũng không thể có khả năng liên tục kiên trì, sau khi loại cảm giác phấn khởi này biến mất, vẫn là sẽ không tránh được để lại ảnh hưởng tiêu cực thật lớn, hơn nữa theo tần suất đối phương truyền tống tín đồ đến, Tiểu Ân có chút lo lắng, đám người mình có khả năng kiên trì đến thắng lợi cuối cùng hay không.

- Dike Stan, cứ tiếp tục như vậy không phải biện pháp, để cho đám người hầu của ta cũng phát huy một chút tác dụng đi.

Tiểu Ân giọng nói ngưng trọng nói.

- Người hầu???

Dike Stan quay đầu qua, tuy rằng lúc này chiến cuộc bày ra trạng thái giằng co, nhưng hết thấy đều là kết quả lão cố ý duy trì, nếu thật sự để mọi người buông tay tận tình chém giết, như vậy cho dù nhân số túi đồ hắc ám có nhiều đến đâu cũng khó lòng ngăn cản được đám đông hung thần ác sát như vậy.

- Đúng vậy! Người hầu Habib Hey mang đến trên cơ bản cũng là chuẩn cữu tinh và truyền kỳ, có bọn họ giúp đỡ ít nhất có thể tiến hành lần lượt thay phiên.

Tiểu Ân trầm giọng nói.

Về mặt Dike Stan cổ quái, lão ho nhẹ một tiếng, nói:

- Giáo hoàng bệ hạ, những người hầu này đến nơi đây cũng không phải vì chiến đấu!

- Không phải chiến đấu?

Tiểu Ân rất kỳ quái hỏi:

- Vậy bọn họ tới làm gì?

- Bọn họ tới nơi này là vì hầu hạ ngài, khiến cho ngài ở trên chiến trường cũng có thể hưởng thụ đến phục vụ chu đáo nhất.

Tiểu Ân mở to hai mắt, cái miệng hăn há ra nhưng cuối cùng không nói được gì.

Lúc Habib Hey lựa chọn hơn vạn người hầu, Tiểu Ân tuy rằng cảm thấy nhân số hơi lớn nhưng lại cho rằng đây là hăn lựa chọn lực lượng dự bị cho trận chiến này.

Nhưng lúc này nghe lời nói của Dike Stan mới biết, hóa ra hơn vạn người hầu này không ngờ là cùng giáo hoàng bệ hạ đến đây ngắm cảnh du ngoạn.

512. Chương 63: Thượng Cổ Ma Khí (2)

- Bệ hạ, người hầu của ngài nếu xuất hiện trên chiến trường, như vậy nhất định sẽ khiến tất cả sinh ra dao động, cho nên, không đến bước cuối cùng, ta tuyệt đối không cho phép người hầu của ngài tiến vào chiến trường.

Khóe miệng Tiểu Ân khẽ co, theo bản năng gật đầu một cái, quay đầu nhìn về phía đám người hầu về mặt kính cẩn nghe lệnh, Tiểu Ân thở dài một hơi thật sâu, làm giáo hoàng bệ hạ thật sự là một chuyện tốt, chỉ riêng hơn vạn người hầu hạ trên chiến trường, đổi lại là trước kia, đó căn bản là chuyện không dám tưởng tượng.

Giờ phút này, Habib Hey tiến tới gần nói:

- Giáo hoàng bệ hạ! Chúng thần đã tạo xong cung điện tạm thời của ngài, xin ngài vào trong nghỉ tạm một hồi!

Tiểu Ân ngẩn ra, lúc này mới nhìn thấy ở góc quảng trường phi hành đột nhiên có thêm một tòa tháp nhỏ cao chừng ba tầng.

Xung quanh tòa tháp này, một đám hơn trăm người hầu Truyền kỳ đang đứng thẳng.

Bọn họ đã nhận được lệnh không cho phép bất cứ kẻ nào chưa được phép đến gặp giáo hoàng bệ hạ, lực lượng phòng hộ này tuy rằng không cao nhưng ở nơi trung tâm chiến trường này, như trước vẫn đáp ứng được thỉnh cầu của Habib Hey, cách xa khỏi Dike Stan có kèn chiến tranh, tiến vào bên trong tháp nhỏ chuyên môn được dựng lên cho Tiểu Ân.

Đây là một tượng trưng cho thân phận, khi Tiểu Ân rời khỏi bên người Dike Stan, nhàn nhã tiến vào trong tháp và từ nơi đó truyền đến tiếng âm nhạc ổn định mà tao nhã, tất cả nhân viên hệ Quang minh đều thấy yên lòng, có triển vọng tốt đẹp đối với tương lai, về phần đối phương dường như không có lọt vào mắt đám người Dike Stan, bọn họ cũng biết, lúc này bầu không khí lộ ra một vẻ quý dị khó diễn tả nổi, dù sao, dưới tình huống bình thường căn bản không có khả năng vị Thần linh nào sẽ làm ra một việc không biết quý trọng sinh mạng tín đồ như này.

Chỉ có điều không ai biết được trong tay Nuo Weijia rốt cục cầm một con át chủ bài như thế nào.

Sau khi vào tháp, Tiểu Ân cũng không nghỉ ngơi như mọi người suy nghĩ, mà lúc này tuyệt đại đa số lực chú ý của hăn đều đặt vào trong trận giết hại này.

Hơi nhắm mắt lại, Tiểu Ân mơ hồ phóng tinh thần ý niệm của mình ra ngoài.

Hắn cẩn thận tránh tất cả lực lượng bảo vệ, rút cục đi tới trên chiến trường tràn ngập vô tận linh hồn.

Thần niệm vừa tới đây, Tiểu Ân liền không kìm nổi rung mình một cái.

Ở nơi tràn ngập nguy cơ và tử vong này, sát khí hung ác nhộn nhạo không ngờ lại nồng đậm tới như vậy, tuy rằng lực lượng Quang minh tinh khiết đối với loại khí tức này có năng lực khắc chế rất lớn nhưng nếu người chết quá nhiều, quá nhanh thì năng lượng hung ác nơi này cũng không thể bị xua tan lập tức.

Yên lặng cảm ứng tình hình xung quanh, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện ở trong chiến trường dường như có một luồng gió lạnh quỷ dị thông thả trôi giạt.

Luồng năng lượng quỷ dị này mỗi khi chuyển động một vòng, khí tức hung ác nơi đây liền dày thêm một tầng.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên hiện ra một báo động không rõ, hắn liền có chút hiểu ra, sở dĩ Nuo Weijia làm như vậy khẳng định có quan hệ rất lớn đến cỗ năng lượng kỳ dị này.

Chỉ trầm ngâm một chút, Tiểu Ân đã có quyết định.

Tinh thần ý niệm của hắn càng thêm cẩn thận thăm dò, rút cục khiến cho hắn tìm được nơi phát ra luồng gió lạnh kỳ dị này.

Đó là dưới một hòn núi nhỏ trung tâm nơi diễn ra trận chiến, sau một lát quan sát kỹ càng, mí mắt Tiểu Ân nháy liên hồi.

Tuy rằng hắn cũng không biết nơi này đến tột cùng có cái gì, nhưng là cũng đã phát hiện, thứ này đang điên cuồng hấp thu máu huyết và linh hồn trên chiến trường.

Thần niệm chậm rãi bay lên trời cao, Tiểu Ân lúc này mới nhìn thấy một cảnh tượng quỷ dị.

Nhân số tín đồ Nuo Weijia chết đi càng thêm khủng bố nhưng là trong khu vực này, thi thể tử vong không ngờ đang thông thả biến mất, dường như ở đó có thứ gì đó chậm rãi hòa tan thi thể.

Máu tươi trên mặt đất chậm rãi thấm sâu vào trong lòng đất, nhưng cũng không phải tiếp tục thấm sâu mà là ngừng lại ở một độ sâu cố định, chậm rãi hội tụ thành một con sông đỏ đậm, chảy tới một điểm nơi trung tâm chiến trường.

Đến tận lúc này, da đầu Tiểu Ân mơ hồ run lên, hắn rút cục hiểu rõ một việc.

Vì sao Nuo Weijia lại làm ra thủ đoạn như vậy, khiến cho tín đồ của hắn dùng loại phương thức như tự sát này đến tấn công Dike Stan đã có phòng bị.

Hóa ra, hắn căn bản chưa từng quý trọng sinh mạng của tín đồ này, hắn chẳng qua là mượn cơ hội này khiến tất cả tín đồ đều trở thành tế phẩm của bảo vật ở dưới kia mà thôi.

Gần như trong nháy mắt, Tiểu Ân đã nhớ tới truyền thuyết về phần nhiều thượng cổ thần khí.

Ở trong số thượng cổ thần khí cũng không phải toàn bộ là thượng cổ Thần linh tự tay tạo ra như tiểu viên thuần, tiểu mộc kiếm, ngoài ra còn có những thứ do thượng cổ ma quái tạo ra, thượng cổ ma khí chuyên môn cung cấp cho Thần linh hệ hắc ám cũng chiếm một bộ phận trọng yếu.

Chẳng qua bên trong thượng cổ ma khí tràn ngập lực lượng tà ác và hủy diệt, ngay cả muốn sử dụng cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Tiểu Ân có thể khẳng định, thứ chôn ở dưới đất kia khẳng định là một món thượng cổ ma khí.

Trong lòng hắn hơi phát lạnh, nghe nói người tiếp xúc lâu ngày với thượng cổ ma khí, nếu bởi vì thực lực bản thân không đủ, không thể điều khiển loại sức mạnh này, như vậy ngay cả là Thần linh cũng sẽ bị ma khí ảnh hưởng, cuối cùng sẽ biến thành một ma quái chỉ biết giết chóc.

Tiểu Ân có chút nghi hoặc nhìn chiến trường vẫn đang chém giết điên cuồng như trước, trong lòng mơ hồ cảm thấy áy náy, vị Thần linh hệ hắc ám này chỉ sợ đã bị ảnh hưởng một chút, hơn nữa càng đáng sợ chính là: theo sự giết hại không ngừng tăng lên, tinh huyết và linh hồn không ngừng hội tụ đến cái điểm kia, Tiểu Ân có thể ở một nơi rất xa cảm ứng được một luồng khí tức cường đại hoàn toàn xa lạ bốc lên.

513. Chương 63: Thượng Cổ Ma Khí (3)

Có lẽ là bởi vì lâm vào một trạng thái hưng phấn rất nhanh đề cao cho nên hắc ám Thần linh Nuo Weijia chủ nhân khí tức này cũng không phát hiện Tiểu Ân rình mò mà đang tận tình hút lực lượng từ thượng cổ ma khí truyền đến.

Cảm thụ được lực lượng dường như có thể gia tăng vô hạn, Tiểu Ân có chút không rét mà run.

Loại phương pháp tu luyện hung tàn quỷ dị đến cực điểm, đồng thời lại có được uy năng cường đại, cho tới bây giờ hắn chưa từng nghe nói qua.

Ở trong pháp thuật hệ hắc ám kỳ thật cũng có pháp thuật giết người hút lấy năng lượng sinh mạng.

Loại pháp thuật này chính là giết người càng nhiều như vậy thực lực của hắn được nâng cao càng nhanh, cuối cùng thậm chí có thể thăng tiến đến cảnh giới Ngụy Thần, được xưng là pháp thuật cao cấp đơn giản nhất trên thế giới, có thể tu luyện đến cấp bậc Ngụy Thần.

Nhưng loại phép thuật này có mấy khuyết điểm trí mạng không thể giải quyết.

Đầu tiên muốn dựa vào giết chóc thăng tiến lên Ngụy Thần, như vậy hắn phải làm chính là trước khi thăng lên Ngụy thần không bị kẻ khác giết chết.

Bởi vì người lựa chọn cách tu luyện này khẳng định là một kẻ hung tàn bạo ngược, lục thân (cha, mẹ, anh chị, em, vợ, con) không nhận, bất kể là kẻ nào, thế lực gì, cho dù là thế lực hệ hắc ám đối với loại người này không có bất kỳ chút hảo cảm nào, cho nên nói chỉ cần thấy loại người này xuất hiện, như vậy sẽ bị vô số người vây sát không hề chậm trễ.

Nếu không tử vong trong vây sát thì là trưởng thành trong vây sát, nhưng người có thể băng vào con đường này thăng tiến Ngụy Thần, có thể nói là lông phượng và sừng lân, có thể đếm được trên một bàn tay.

Đồng thời, loại phương pháp này sau khi tu luyện thăng tiến Ngụy Thần, còn muốn tiến thêm một bước đốt thần hỏa, khó khăn to lớn viễn siêu người thường, gần như có thể nói, trong u minh đều có một cỗ lực lượng cắt đứt khả năng thành thần của bọn họ.

Dường như Thần linh trở lên căn bản không có khả năng xuất hiện loại phương pháp tu luyện quỷ dị này.

Nhưng lúc này đây lại khiến Tiểu Ân mở rộng tầm mắt.

Hóa ra thông qua một món thượng cổ ma khí là có thể sử dụng loại năng lượng này để nâng cao thực lực bản thân, chỉ có điều không biết Nuo Weijia từ nơi nào kiếm được món đồ ma khí như vậy.

Tuy nhiên Tiểu Ân cũng hiểu được, nếu không phải đám người mình tiến đến như vậy Nuo Weijia chưa chắc đã vận dụng thủ đoạn cuối cùng dập nổi chìm thuyền như vậy.

Dù sao lực lượng của Thần Vương Odin Lage quá cường đại, sau khi nghe được tên này Nuo Weijia đã đành mất tin tưởng thắng lợi, nếu biết rõ thần quốc của mình sẽ lọt vào nguy hiểm ngập đầu, như vậy đối lại bất kể kẻ nào đều sẽ lựa chọn được ăn cả, ngã về không.

Trong đầu vô số ý nghĩ xoay chuyển, muốn nói đối với kiện ma khí này không có ham muốn thì thuần túy là gạt người.

Thứ tốt như vậy, nếu là giao cho Cự Ma Thần có linh hồn và chín thần cách thấp kém thì không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất, trong thiên hạ, chỉ sợ có Cự Ma Thần chín linh hồn ngưng thành một thể mới có thể không kiêng kỵ sử dụng thượng cổ ma khí này mà không bị cản trở.

Đang lúc Tiểu Ân tính toán thu hồi thần niệm và thông báo cho Dike Stan, đột nhiên sắc mặt khế biến, bởi vì hắn đã cảm ứng được khí tức truyền tới từ trên người Nuo Weijia đã thay đổi.

Đây đã không còn là khí tức Thần linh hệ hắc ám bình thường mà là một loại khí tức cực kỳ nguy hiểm.

Tiểu Ân cũng từng gặp được loại khí tức giống như này, đó chính là cảm ứng từ trên thân của thượng cổ Băng Ma.

Chỉ có điều khí tức trên thân thượng cổ Băng Ma cực kỳ mỏng manh, xa xa không bằng khí tức khủng bố và sâu không lường được nổi lên từ trên người Nuo Weijia lúc này.

Giờ khắc này, Tiểu Ân đột nhiên chợt lóe một tia linh quang sắc mặt hắn vô cùng khó coi.

Người này quả nhiên là thay đổi, sau khi hấp thu sinh mạng tinh hoa vô cùng vô tận, hắn không ngờ lột xác thành một loại thượng cổ ma quái.

Trận thảo phạt này chỉ sợ là có một biến số rất lớn.

Quang ảnh lóe lên, kiếm khí tung hoành.

Dưới tiếng kèn chiến tranh do Dike Stan thổi vang chỉ huy, các tín đồ của Quang Minh thần vương phát ra sức chiến đấu cường đại mà hợp lý, lần lượt đánh tan các đợt công kích của đám tín đồ hắc ám thất thần, không có quy tắc.

Tuy rằng số lượng tín đồ hắc ám rất đông, trước sau truyền tống tới đây đã đạt đến một con số khổng lồ, ngay cả dùng vài trăm ngàn để hình dung cũng không đủ.

Nhưng mỗi một lần đều là hơn trăm vạn tiếp viện, phương thức giống như là cố ý phân tán ra cho bọn họ giết, cho dù là lão luyện thành thực như Dike Stan cũng cảm thấy áp lực thật lớn.

Ban đầu nghĩ đến gạt bỏ một vị thần linh bậc trung chẳng qua là một hồi trò chơi, lúc này đám người Dike Stan mới cảm nhận được một cổ hương vị khác thường, vị Thần chiến tranh này chỉ huy cũng càng ổn trọng hơn.

Cảm thụ được cỗ sát khí cường đại khổng lồ tràn ngập bốn phía quảng trường phi hành, Dike Stan nhú mày vắt óc suy nghĩ, lão dường như mơ hồ nhớ lại điều có liên quan đến cảnh tượng này ở trên một quyển hồi ức của vị giáo hoàng thời kỳ đầu đã rất lâu trước kia mà lão có cơ hội ngẫu nhiên nhìn thấy.

Dường như thời kỳ giáo hoàng đó cũng từng phát sinh loại chuyện như này, vào lúc thảo phạt một vị Thần linh nào đó cũng từng gặp được loại sát khí khổng lồ điên cuồng như này, cuối cùng mang đến cho các tín đồ của Odin Lage bệ hạ thương vong to lớn.

Nhưng cụ thể thế nào, giờ phút này lão lại không nghĩ ra.

Dù sao giáo hoàng đời đầu cách hiện tại đã rất lâu, rất rất lâu, nếu không phải là có bản ghi chép đó, như vậy khẳng định lão cũng không có một chút ấn tượng nào.

514. Chương 64 Không Khoan Nhượng!

Trầm ngâm hồi lâu, Dike Stan rốt cục nói: “Các vị, dùng thẩm phán chi kiếm tấn công.”

Đám người Habib Hey ngăn người, thẩm phán chi kiếm cần phải mười người cấp bậc hồng y đại chủ giáo liên thủ mới có thể phóng thích ra, hơn nữa còn hết sức tiêu hao năng lượng bản thân. Nếu không cần thiết, đám trưởng lão thần điện cũng không muốn sử dụng đại sát khí này.

“Dike Stan đại nhân! Ngài cho rằng nhất định phải làm vậy sao?” Một vị trưởng lão trầm giọng hỏi.

“Có!” Dike Stan trầm trọng lên tiếng, lao quay đầu hướng tới phần đông số người, liếc mắt một cái nói: “Cảm giác của ta nói cho ta biết phải xua đuổi toàn bộ sát khí xung quanh. Nếu không khẳng định sẽ xảy ra chuyện gì đó rất đáng sợ.”

Hơn trăm vị hồng y trưởng lão nhìn nhau, bọn họ đều hết sức quen thuộc vị thần sứ hồng y trưởng lão duy nhất được Odin Lage bệ hạ sắc phong là thần chiến tranh, cũng biết được thực lực và thiên phú chỉ huy của lão trong chiến tranh. Nếu là một chuyện ngay cả lão ta cũng thấy kiêng kị, như vậy nếu có thể tránh, vẫn là tránh đi thì hơn.

Rất nhiều trưởng lão cũng không cần Dike Stan phân phó, mười người một tổ tư xếp đội hình.

Nhưng ngay tại giờ khắc này, trong đám đông tín đồ hắc ám bỗng truyền đến tiếng xôn xao, xôn xao không hề có dấu hiệu.

“Grào!!!” Một tiếng gầm thật lớn phảng phất như sấm rền bùng tỉnh bỗng nhiên bùng nổ, cùng với tiếng gầm này là một cỗ khí tức cường đại ngập trời.

Khi cỗ khí tức này bắt đầu lan tràn, trong lòng mỗi người đến hiện ra một tia hàn ý quỷ dị, khó hiểu.

Sau khi cảm nhận được cỗ khí tức lạnh thấu xương này, sắc mặt mọi người đến biến đổi lập tức.

Sắc mặt Dike Stan càng trở nên âm trầm, miệng thì thào lẩm bẩm: “Thượng cổ ma quái...”

Lúc nói ra những lời này, trong lòng lão sớm đã trầm xuống. Bởi vì lão đã thật sự hiểu được đến tột cùng thượng cổ ma quái đáng sợ đến cỡ nào.

Điều này bắt kể phần tử trung tâm nào kế thừa từ thượng cổ thần linh đến hiểu được rất sâu sắc.

Là một tín đồ của thần linh quang minh hệ của thần giới từ xa xưa nhất và được sắc phong thần linh, Dike Stan so với những người khác càng thêm hiểu được năng lực mà loại ma quái này có được.

Trong khoảnh khắc, trong đầu Dike Stan nhanh chóng hiện lên vô số miêu tả có liên quan đến thượng cổ ma quái trong điển tịch. Cảm thụ được loại khí tức khủng bố này, trong lòng lão nổi lên một ý nghĩ hồi không kịp. Chỉ có điều trước khi cỗ khí tức khổng lồ này tràn ngập ra, Dike Stan làm sao có thể nghĩ đến thượng cổ ma quái khủng bố đã tuyệt truyền vô số năm không ngờ lại dùng loại phương thức kỳ lạ này mà tái hiện thế gian đây?

“Thẩm phán chi kiếm, toàn lực tấn công!” Giọng nói Dike Stan chợt đề cao, giờ phút này lão cũng không quản được gì nữa, rất dứt khoát hạ lệnh, đám hồng y trưởng lão hoặc giáo chủ đều cảm nhận được sự thật nghiêm trọng, áp lực khủng bố đột nhiên xuất hiện nói cho bọn họ nhiệm vụ tình lọc bình thường dường như đã mất không chế.

Mười người một đội, một đội một thanh kiếm, chỉ trong chốc lát mười thanh thẩm phán chi kiếm so với lúc đầu nhỏ hơn một chút lập tức được ngưng tụ. Dưới sự chỉ huy của Dike Stan, gào thét hướng về phía xung quanh, vô hạn chế đâm tới.

Trong hư không tràn ngập vô cùng oán niệm và sát khí, sát khí này cực kỳ mãnh liệt, ngay cả quang tiễn mang theo năng lượng quang minh của bán nhân mã cùng và tia chớp của titan đồng dạng ẩn chứa năng lượng quang minh, thậm chí là rất nhiều kiếm khí tung hoành của đám ma pháp võ sĩ đều không khiến cho loại sát khí này suy yếu mấy may.

Dường như năng lượng ẩn chứa ở bên trong đã vượt qua loại trình độ tinh lọc của năng lượng quang minh.

Nhưng khi thẩm phán chi kiếm tràn tới, sát khí mãnh liệt lập tức tiêu tan giống như gặp phải khắc tinh.

Bầu không gian vốn có chút u ám sau khi thẩm phán chi kiếm xẹt qua cũng trở nên có chút sáng lên. Mười thanh thẩm phán chi kiếm này cũng không phải là hỗn loạn không hề mục tiêu mà đều tự có mục tiêu của mình.

Ở bốn phía quảng trường phi hành, sau khi có một bộ phận linh hồn cường đại hấp thu sát khí đã bắt đầu không ngừng cắn nuốt lẫn nhau. Khi năng lượng cắn nuốt đã đạt tới một mức nhất định, những linh hồn này đều cường đại tới một mức không thể tưởng tượng, gần như ngưng tụ thành thực chất.

Số lượng những linh hồn này cũng không quá nhiều, nhưng ở xung quanh chúng sát khí lan tràn lại thấy rất rõ cho nên phần đông đám hồng y trưởng lão ngưng tụ ra thẩm phán chi kiếm đều lựa chọn làm mục tiêu đả kích.

Năng lượng quang minh tinh khiết mãnh liệt dưới sự chịu tải của thẩm phán chi kiếm bộc phát ra năng lượng cường đại, ở trong không trung u ám càng giống như một ngọn đèn làm cho cả không trung đến bừng sáng lên.

Một thanh thẩm phán chi kiếm chợt đâm tới một linh hồn thể cao lớn, linh hồn thể nhìn như hư ảo kia phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết, sau đó liền âm âm nổ tung.

Từng vòng năng lượng nhón nháo tản ra, không quá một giây, năng lượng của thanh thẩm phán chi kiếm kia liền hóa thành tinh quang lấp lánh, chiếu sáng một khoảng không gian ở xung quanh, dường như muốn đem ánh sáng chiếu rọi mọi thứ phạm vi mười trượng xung quanh.

Những khoe miệng của đám người Dike Stan vừa hiện lên tươi cười, thậm chí còn chưa mở rộng liền biến mất tăm tích. Ánh sáng vừa hiện lên không tiếp tục tản ra mà trong vòng mấy giây ngắn ngủi là bị tất cả âm phong sát khí xâm nhập, hiện thành quang minh như phù dung sớm nở tối tàn.

Đến tận bây giờ sắc mặt mọi người mới chính thức hiện đổi. Hóa ra năng lượng hắc ám ở trong này đã đạt đến mức độ cường đại như thế, ngay cả lực lượng pháp thuật cường đại nhất trong thần thánh quang minh đều không đủ để khắc chế.

Liên tiếp mấy thanh thẩm phán chi kiếm đều thành công đâm trúng mục tiêu và vỡ tung ra nhưng chúng nó giống như là hòn đá ném vào hồ nước sâu, trừ việc bắn lên vài giọt nước thì không còn tác dụng gì.

Sắc mặt Dike Stan bình tĩnh nói: “Thẩm phán chi kiếm!”

Đám đông hồng y trưởng lão lại một lần nữa xếp thành hình nón, từng chút một truyền năng lượng vào cơ thể Dike Stan.

Một thanh thẩm phán chi kiếm khổng lồ lại xuất hiện trên đỉnh đầu bọn họ. Thể tích thanh kiếm này tuy rằng xa xa không bằng thanh kiếm do mười vạn ma pháp võ sĩ ngưng tụ nhưng mà so với quang kiếm lần đầu tiên bọn họ ngưng tụ thì càng cường đại hơn.

Đám người Dike Stan cũng biết tình huống lúc này không bình thường, lúc này đây không cho phép giữ lại gì cả. Trừ việc chưa từng vận dụng thần lực mà thần vương Odin Lage trao tặng cho bọn họ thì bọn họ đến kích phát toàn bộ năng lượng bản thân.

Quang kiếm khổng lồ cũng không ngưng thật giống như nước, ngược lại giống như một thanh kiếm nước đang không ngừng lưu động, dường như khe động liền bị tan nát vậy.

Đám người Dike Stan cũng không trông cậy vào một thanh quang kiếm là có thể tiêu diệt mục tiêu cụ thể. Bọn họ sử dụng thuộc tính quang minh cường đại tinh khiết để khu trừ năng lượng oán khí âm hồn bất tán này.

“Đi thôi...” Dike Stan hét lớn một tiếng, theo tiếng quát này của lão, quang kiếm thật lớn kia lập tức bay ra ngoài quảng trường.

Quang kiếm lơ lửng trên cao ngưng tụ năng lượng quang minh càng cường đại, càng tinh khiết, theo phi hành mà không ngừng va chạm rốt cục đạt tới một điểm nút bạo liệt.

Cả quang kiếm không hề có dấu hiệu nổ tung ra, lúc này mức độ nổ tung còn xa hơn lúc trước vài lần. Cho dù toàn bộ thần quốc dường như là run rẩy mấy cái.

Ánh sáng nổ rộ trước mắt giống như một quả bom hạt nhân khuếch tán ra, tất cả sát khí âm phong trong nháy mắt tiêu tan, căn bản không kịp làm bất kỳ chống cự nào.

Nhưng ngay tại giờ phút này, nơi trung tâm bùng nổ dường như có thêm một bóng đen.

Đám người Dike Stan đều ngẩn ra, bóng đen này cứ như vậy đột ngột xuất hiện, trong thần quốc đã bị lực lượng thần linh hạn chế này, muốn giấu diếm được bọn họ để làm điều này sợ là cũng chỉ có chủ nhân chân chính của thần quốc này - thần linh hắc ám hệ Nuo Weijia.

Trung tâm vụ nổ đột nhiên vang lên một thanh âm tiết tấu không phù hợp, theo sau một cỗ năng lượng hắc ám tới cực điểm chợt khuếch tán ra ngoài với tốc độ càng thêm mau lẹ hơn cả ánh sáng trong nháy mắt liền đuổi theo hào quang do thẩm phán chi kiếm tự nổ sinh ra.

Ngay sau đó một vùng hào quang vừa mới sinh ra lập tức lại bị hắc ám bao phủ, ngay cả một chút khe hở cũng không để lộ.

Sắc mặt mọi người đều biến đổi, bọn họ đều biết đây là thần vực - thần vực chân chính.

Thần quốc chính là một phần của thần vực, một khi tiến vào bên trong thần quốc của một thần linh khác như vậy thực lực bản thân sẽ suy yếu rất nhiều. Đặc biệt đối với ma pháp sư mà nói căn bản là không có khả năng có cơ hội phóng thích siêu cấp ma pháp và cấm chú.

Nếu trong thần quốc đối phương tiến hành hạn chế nguyên tố nào đó, như vậy một nguy thần đỉnh phát huy ra uy năng chỉ sợ còn kém rất xa so với một ma pháp võ sĩ khác cấp bậc truyền kỳ.

Đây mới là nguyên nhân chân chính Dike Stan mang theo mấy chủng tộc am hiểu viễn trình công kích.

Dù sao nếu ngay cả ma pháp cũng không thể phóng thích hoặc là ma pháp nguyên tố bị áp chế tới gần như không còn, như vậy ma pháp sư có nhiều thể nào cũng chỉ là trang trí mà thôi.

Đương nhiên tất cả các hồng y trưởng lão cũng không phải là ma pháp sư bình thường, năng lực của bọn họ là thần linh giao cho, đặc biệt là năng lượng quang minh, trên cơ bản là không cần từ bên ngoài. Hơn nữa lực lượng quang minh thần thánh tinh khiết đối với năng lượng hắc ám hệ có tác dụng khắc chế tiên thiên. Cho nên bọn họ mới có dũng khí tiến vào trong thần quốc của Nuo Weijia.

Nhưng sau khi Nuo Weijia xuất hiện, hắc ám thần vực phóng thích ra không ngờ lập tức triệt tiêu hết sạch năng lượng quang minh tinh khiết do thẩm phán chi kiểm sinh ra. Điều đó khiến cho người ta kinh ngạc và sợ hãi, sinh ra một ý niệm kỳ quái trong đầu: “Chẳng lẽ năng lượng quang minh cũng không thể khắc chế năng lượng hắc ám sao?”

Trong hắc ám, một tiếng gầm gừ không phải nhân loại sâu kín vang lên như là tiếng kêu gọi đến từ sâu trong cửu u khiến tất cả mọi người có một loại cảm giác kinh tâm động phách.

Ngay sau đó, thanh âm này càng ngày càng lớn, càng ngày càng vang thậm chí còn truyền vào trong quảng trường phi hành.

Vòng bảo hộ năng lượng màu trắng ngà trên quảng trường đầu tiên là nổi lên vô số điểm hào quang, hào quang trong giờ khắc này có vẻ rất chói mắt.

Nếu nói vừa rồi huyết tể của vô số tín đồ hắc ám chẳng qua chỉ là một thủ đoạn kéo ra cái màn che chính thức đối đầu giữa quang minh và hắc ám, hào quang mãnh liệt không gì sánh kịp vẫn tản ra nhiệt độ cực nóng như trước bảo hộ toàn quảng trường phi hành vững như Thái Sơn. Nhưng cỗ năng lượng hắc ám hệ giằng co với cỗ năng lượng này lại cũng không yếu ớt vừa xua đã tan như dĩ vãng, ngược lại nó ngưng tụ, tập kết đối chọi gay gắt không chút kém thế.

Bất kể là tín đồ còn sót lại hay là các chiến sĩ của Odin Lage đến không nói gì, nhìn cảnh mộng kỳ dị kia.

Chỉ có điều tâm tình cảm ngộ của hai bên giờ phút này lại cách xa một trời một vực.

Năng lượng hắc ám hệ thủy chung đều bị năng lượng quang minh tinh khiết áp chế, điều này đã là sự thực được lưu truyền không biết bao nhiêu năm, cho dù là các thần cũng không thể sửa đổi chân lý này.

Habib Hey từng có lời ngông cuồng chỉ dựa vào lực lượng một phân khu liền đủ để hoàn toàn tiêu diệt một thần quốc của thần linh bậc trung.

Hắn sở dĩ có tin tưởng này kỳ thật cũng là được thành lập bởi loại uy năng cường đại có được khi năng lượng quang minh tinh khiết đối phó với năng lượng hắc ám. Nếu là đối thủ của bọn họ đối lại là một vị thần linh trung lập, như vậy Habib Hey tuyệt đối không dám nói ngoa như vậy.

Chỉ có điều, bất kể trước đó bọn họ đã tính toán thế nào cũng tuyệt đối không thể tưởng tượng được không ngờ có một loại năng lượng hắc ám hệ không sợ năng lượng quang minh tinh khiết, ngược lại trong nháy mắt cắn nuốt và bày ra năng lực có thể đối kháng thẳng tay với năng lượng quang minh tinh khiết, điều này tự nhiên khiến tất cả các tín đồ quang minh cực kỳ sợ hãi.

Ngược lại, các tín đồ quang minh trong khoảnh khắc này bối rối không biết làm gì.

Ổ trong lòng bọn họ trong nháy mắt bị dao động. Chẳng lẽ vinh quang của bệ hạ đã gặp khiêu chiến từ thế giới hắc ám cường lực sao!

“Tu tu tu...” Tiếng kèn chiến tranh lại vang lên lần nữa, lúc này vô cùng to lớn mà vang dội, tiếng kèn không ngừng mang đến thắng lợi cho thần linh khiến tất cả các tín đồ bị loại năng lượng quý dị mà cường đại làm cho sợ hãi vào giờ phút này đều thanh tĩnh.

Điện vòng mệnh môn, quang tiến như mưa, kiếm khí tung hoành giờ phút này đều phát huy ra uy năng cường đại nhất, bay hướng tới một vùng hắc ám xuất hiện kia.

Chỉ có điều bất kể là dạng năng lượng gì một khi tiến vào trong một mảnh hắc ám đó giống như là kiếm chém xuống nước, không bao giờ lại xuất hiện nữa.

Nếu không phải như thế, trải qua vô cùng vô tận đả kích của hơn mười vạn người kia, đoàn năng lượng màu đen không có dấu hiệu gì tiêu tan mà ngược lại càng thêm khổng lồ.

“Đây không phải lực lượng của Nuo Weijia!” Habib Hey đưa tay ra, cảm ứng một chút, đột nhiên nói: “Năng lượng thuộc tính này không giống với Nuo Weijia. Thần vực này và lực lượng của thần quốc cũng không hợp nhau. Ta cảm ứng được, lực lượng hạn chế của thần quốc này không ngừng yếu bớt, Nuo Weijia đã là dữ nhiều lành ít.”

Dike Stan khẽ lắc đầu nói: “Người lầm rồi! Nuo Weijia còn sống, hơn nữa còn đang khuếch tán phạm vi thần quốc và thần vực của hắn.”

“Không có khả năng!” Habib Hey nói: “Ta dám khẳng định thần quốc này đã lâm vào trạng thái hồng mất. Đây là đặc trưng chủ nhân thần quốc này đã ngã xuống.”

Dike Stan cười khổ một tiếng, nói: “Habib Hey! Nếu Nuo Weijia cũng không ngã xuống mà đột nhiên biến thành người kia, không! Một loại sinh vật khác thì sao?”

Habib Hey lập tức ngăn ra, hắn đột nhiên xoay người, nhìn bóng người mơ hồ không rõ trong hắc ám, khổ sở nói: “Đó... Chính là Nuo Weijia sao?”

“Đúng! Hắn đã hấp thu sát khí và oán lực cường đại, hoàn toàn chuyển hóa thành một loại sinh mạng khác.” Lão trầm trọng nói: “Loại sinh mạng này... Chính là thượng cổ ma quái.”

Đầu của Habib Hey lập tức to như cái đầu, đối với truyền thuyết về thượng cổ ma quái, hắn biết cũng không ít. Biết đây chính là siêu cấp cường giả duy nhất có thể chống đỡ ngang tay với năng lượng quang minh thần thánh tinh khiết!

Về mặt Dike Stan vô cùng ngưng trọng, sau khi thấy được cảnh tượng này, lão thở dài một hơi thật sâu, nói: “Nuo Weijia đã biến thành thượng cổ ma quái, giờ phút này đang hết sức cắn nuốt thần quốc của hắn. Một khi hắn thành công, thực lực của hắn sẽ trưởng thành tới một cảnh giới không thể tin nổi. Khi đó ngay cả là chúng ta cũng không nhất định có thể đánh chết hắn.”

Khuôn mặt Habib Hey có rúm vài cái, rốt cục hỏi: “Ngài muốn mượn lực lượng của thần vương bệ hạ sao?”

Dike Stan cười khổ nói: “Tuy rằng thần quốc này đã không hề thuộc về Nuo Weijia, nhưng có thể chống lại thần vực cũng chỉ có thần vực!”

Habib Hey gật mạnh đầu một cái, khom người: “Hết thấy đều nhờ vào các hạ!”

Đây là một lần duy nhất Habib Hey xưng hô Dike Stan là các hạ sau khi Dike Stan xuất quan.

Lấy thân phận đương nhiệm hồng y đại chủ giáo lúc này của Habib Hey không ngờ lại cam tâm tình nguyện kêu lên, mà cùng lúc đó, ở phía sau hắn gần trăm lão giá hồng y đồng thời cũng kính khom lưng.

Dike Stan không nói gì nữa, lão giơ cánh tay lên cao. Cánh tay này của lão giống như xuyên qua khoảng cách vô hạn, vạch mọi trở ngại không gian, liên lạc với một điểm tồn tại vĩ đại.

Đồng thời, trên người lão tất cả hào quang đều sáng lên giống như mặc một cái áo bằng ngọc lưu ly bay màu, hết sức lóe lên.

Năng lượng dao động sâu như biển từ trên người Dike Stan tràn ngập ra, biến hóa năng lượng gân như cường đại tới cực điểm, nói lên lực lượng chân chính của thần vương Odin Lage ở trong này.

Hào quang màu trắng ngà chợt khuếch tán ra ngoài trên diện rộng, ùn ùn như thủy triều tràn ra lập tức đánh tan thần vực màu đen đang không ngừng khuếch tán ra.

Nhưng chỉ trong phút chốc, năng lượng tán loạn màu đen này lại đánh chết không ngừng ngừng tụ lại.

Dike Stan đưa kèn chiến tranh cho một vị trưởng lão bên cạnh, từng bước một đi hướng ra ngoài quảng trường đi tới. Theo bước chân lão, loại năng lượng thần bí trên người lại càng cường đại.

Dưới áp bách của cỗ năng lượng này, thần vực do Nuo Weijia bày ra dường như đột nhiên trở nên yếu đuối, bắt đầu sụp đổ từng chút một.

Trên mặt đám người Habib Hey đến lộ vẻ vui mừng, lực lượng thần vực mượn từ thần vương bệ hạ quả nhiên không phải người thường có thể so sánh, cho dù là thượng cổ ma quái cũng không thể sánh bằng. Trong thần vực của thần vương bệ hạ, bất kỳ năng lượng hắc ám hệ nào đều không thể thâm nhập tí ti.

Hào quang màu trắng ngà càng sáng lên, giống như một mặt trời nhỏ tỏa sáng chói mắt.

Hắc khí đậm đặc giống như tuyết đông dưới ánh mặt trời, từng chút một tan rã.

Phàm là những nơi bị thần vực quang minh tinh khiết chiếu đến, lập tức tản mát ra hào quang và khí tức nóng rực ấm áp, xua đuổi sạch sẽ tất cả hàn ý và âm phong.

Đây là lĩnh vực thần thánh ánh sáng, là quang huy thần vực mà chỉ thần vương Odin Lage mới có.

Chỉ giây lát, Dike Stan đã ra khỏi quảng trường phi hành, sải bước tới bóng đến Nuo Weijia bày ra.

Người ẩn núp trong bóng đen kia căn bản không lộ ra bất kỳ giấu vết gì và Nuo Weijia cũng bắt đầu lùi về phía sau. Mỗi lần hấn lui một bước, một màng lớn sát khi phía sau hấn liền điên cuồng gian nan chui vào trong thân thể hấn. Màu đen trên người hấn càng ngày càng đậm, từ đầu mỏng manh rồi đậm dần và cuối cùng giờ tay không thấy năm ngón.

515. Chương 65 Lầy Trộm Ma Khí!

Mỗi lần Dike Stan tiến lên một bước, hào quang không lồ kia càng lớn một phần.

Chỉ có điều không được bao lâu sắc mặt Dike Stan lập tức đại biến.

Ở trong thân thể lão có dấu ấn thần thánh mà thần vương bệ hạ Odin Lage ban cho, đúng là vì dấu ấn này cho nên lão mới có thể liên hệ với Odin Lage và mượn thần lực và thần vực của thần vương bệ hạ để dùng.

Nhưng khi lão không ngừng tới gần Nuo Weijia thì chợt phát hiện, càng tới gần đối phương, liên hệ của lão với thần vương bệ hạ dường như bị một loại lực lượng nào đó ảnh hưởng mà trở nên có chút suy yếu.

Đây tuyệt đối là chuyện không có khả năng, trong mắt Dike Stan hiện lên một tia cực kỳ hoảng sợ. Chỉ có một giải thích cho điều này, đó là có một loại năng lượng không ngờ có thể áp đảo được lực lượng thần thánh của thần vương bệ hạ.

Nhưng Odin Lage là quang huy chi chủ vĩ đại nhất trong thần giới, làm sao có khả năng bị lực lượng khác áp chế?

Ý nghĩ này vừa thoáng hiện lên trong đầu Dike Stan, bước chân của lão theo bản năng ngừng lại. Khi lão dừng lại, lúc này mới phát hiện nguyên bản tốc độ bước đi của mình càng ngày càng chậm, từ đầu đi ra ngoài thần vực quang minh tinh khiết thể như chẻ tre đem hắc ám thần vực của đối phương xua tan, bức lui, thẳng đến giờ phút này bước đi càng gian nan.

Trong một mảnh hắc ám như thực chất chạm vào mắt này dường như ẩn nấp một con ma thú thật lớn đang vận sức chờ phát động, bất cứ lúc nào cũng có thể vồ người mà cắn.

Trong mơ hồ, Dike Stan dường như có một dự cảm mơ hồ lúc này đây sẽ không phải là 'lật thuyền trong cống' chứ?

Chân mày lão khẽ nhíu, miệng đột nhiên lớn tiếng ngậm tụng. Theo mỗi một âm tiết vang lên, trong miệng lão dường như phả ra một cỗ năng lượng cường đại. Thần vực quang minh tinh khiết vốn không thể tiến về phía trước một bước lại một lần nữa sinh ra lực lượng gần như cực hạn, không ngờ cứng rắn bước lên được một bước.

Hắc ám đối diện bỗng lay động kịch liệt, nhưng cũng chỉ lay động vài cái rồi tiếp theo liền lập tức ngừng lại.

Loại hắc ám thần vực dày đặc gần như thực chất này không ngờ thật sự có được thực lực có thể chống lại thần vương bệ hạ.

Sắc mặt Dike Stan đã tái không còn chút máu, lão thể nào cũng không tin người trước mắt này không ngờ chỉ là một thần linh hắc ám bậc trung. Nếu lão không tính sai, trên thế giới này, thần vực hắc ám hệ có thể chống đỡ quang huy chỉ chủ thật sự chỉ có mấy người, nhưng mấy thần linh đó chính là sinh ra bởi mấy hắc ám chi chủ tối cao.

Mà Nuo Weijia tuyệt đối không có khả năng là một vị hắc ám chi chủ tối cao.

Càng thêm đáng sợ chính là, bên trong năng lượng của Dike Stan có một loại cảm giác trước giờ chưa từng có, đó là năng lượng của lão dường như bao hàm huyết sắc vô cùng vô tận, cho lão cảm giác giống như đột nhiên nhảy vào trong một biển rộng mênh mông, xung quanh vô số tiếng linh hồn kêu thảm thiết như thể hãm sâu vào vũng bùn. Dù có thần vực thần thánh quang minh tinh khiết bảo vệ, lão cũng có một loại cảm giác vĩnh viễn không thể đi ra.

Ngay sau đó, một đạo thanh âm quỷ dị mà bén nhọn từ trong hắc ám thần vực tản ra, từng đạo năng lượng dao động cường đại liều mạng vọt mạnh tới Dike Stan.

Thần vực quang minh tinh khiết của Dike Stan Sau khi lay động vài cái cũng ổn định lại. Rồi đột nhiên hai mắt lão trợn lên, hào quang trên người mãnh liệt cứ vậy tiến hành một loạt đối công về thần vực với đối phương.

Mỗi một lần hắc bạch thần vực tiến công đều có thể mang đến cho đối phương toái nhất định. Nhưng hai bên dường như đều có được năng lượng dự bị cường đại, bất kể thần vực lay động thể nào thì cuối cùng cũng chẳng qua chỉ như sợ bóng sợ gió một hồi mà thôi.

Đây là độ sức giữa thần vực và thần vực. Tuy rằng không có ma pháp hào quang muôn màu muôn vẻ, không có uy năng cấm chế tung hoành ngàn dặm, nhưng đây chính là đơn giản nhất, mỗi một lần sử dụng lực lượng thần vực va chạm là khiến bất cứ kẻ nào bị chấn động tâm thần.

Hào quang thần vực, vinh quang chỉ thần linh mới có lập tức hấp dẫn toàn bộ sự chú ý của mọi người.

Nhưng ngay trong tình huống tất cả mọi người chưa từng chú ý, một đạo bóng đen giống như u linh chậm rãi đến gần chiến trường đôi bên. Thân thể như u linh này đúng là giáo hoàng mới nhậm chức của quang huy chỉ chủ Odin Lage bệ hạ - Tiểu Ân!

Giờ phút này Tiểu Ân nơi nào có nửa điểm bộ dạng cao thủ. Hắn cúi đầu, khom người đem khí tức toàn thân đều ngưng tụ lại thành một điểm nhỏ bé.

Hắn bước đi nhẹ nhàng khéo léo không tiếng động, giộng như một tín đồ hắc ám đi lại ở vùng ven của chiến trường.

Đừng nói lúc này tầm mắt tín đồ hai bên đều bị hai vị cường giả sử dụng thần vực độ sức hấp dẫn, cho dù là không có trận chiến kinh thế hãi tục này, động tác của Tiểu Ân cũng đủ để cho hắn tránh được tuyệt đại đa số người cảm ứng và tới gần mục tiêu của hắn.

Tuy nhiên Tiểu Ân vừa đi vừa cảm ứng chiến đấu của hai con quái vật lớn trong chiến trường.

Tuy rằng hai người này căn bản không có hình thể khổng lồ nhưng chỉ bằng vào thần ân và thực lực bọn họ nắm giữ liền đủ để xứng với chữ 'khổng lồ'.

Chỉ có điều trong cảm ứng của Tiểu Ân, lực lượng thần vực của hai người này tuy rằng cường đại vô cùng nhưng thủy chung mang đến cho người ta một loại cảm giác đình trệ.

Đường như năng lượng cường đại như thế đã vượt qua khống chế của bọn họ, xa xa không làm được theo ý mình.

Tiểu Ân biết, Dike Stan được Odin Lage tán thành, từ ngày được sắc phong đã có được quyền lực sử dụng một bộ phận thần vực của thần vương bộ hạ.

Chỉ có điều loại thần vực này dù sao không phải tự thân tu luyện, cho nên bất kể cố gắng thế nào, về mặt vận dụng đều khó có thể dung nhập bản thân, đạt tới cảm giác tùy ý.

Lực lượng cường đại đến đâu, một khi không phải của mình như vậy thì vĩnh viễn cũng không phải lực lượng thích hợp nhất.

Hai nắm tay Tiểu Ân khẽ nắm lại, chợt buông ra. Trong lòng hấn lại một lần nữa hạ quyết tâm, nhất định phải trở thành thần linh chân chính mà cũng không phải là giống như Dike Stan, được thần linh sắc phong.

Liếc mắt nhìn thần vực tràn ngập hắc ám, Tiểu Ân cũng thấy rất kỳ quái. Trên người Nuo Weijia không ngờ cũng có cùng loại cảm giác, điều này khiến hấn cảm thấy hết sức khó tin.

Nuo Weijia, đây chính là một vị thần linh hắc ám hệ! Nhưng giờ phút này không chỉ có được thực lực ngang với phân thân của Odin Lage, hơn nữa cỗ lực lượng này giống như đối phương, biểu hiện ra khó thể không chế.

Trong đầu Tiểu Ân chợt nảy lên ý niệm, chẳng lẽ sau khi biến thành thượng cổ ma quái sẽ mất đi quyền khống chế hoàn mỹ đối với năng lượng trong thân thể hay sao?

Trong lòng hấn tuy là suy nghĩ vấn đề này nhưng bước chân không chút chậm trễ, cứ vậy lén lút tránh khỏi sự phát hiện của mọi người, đi tới một góc không bắt mắt của chiến trường.

Thực lực đám người Dike Stan tuy rằng vô cùng cường đại nhưng bọn họ tu luyện cũng chính là năng lượng quang minh tinh khiết. Dưới loại năng lượng cường đại này áp chế, căn bản không có khả năng có được ma pháp nguyên tố khác. Đám ma pháp võ sĩ tuy rằng lợi hại nhưng thực lực bọn họ đồng dạng được đến từ thần ân.

Về phần ma cung thủ và titan khổng lồ, một khi tinh thần ý niệm tiến vào trong chiến trường lập tức sẽ bị lạc phương hướng.

Chỉ có Tiểu Ân bởi vì từng tu luyện vong linh pháp thuật cho nên hấn mới có thể chân chính cảm ứng được biến hóa thần kỳ trong này.

Nuo Weijia sở dĩ cường đại như vậy, có thể sánh ngang với Dike Stan về uy năng thần vực, đó là bởi vì hấn không ngừng hấp thu năng lượng của một thượng cổ ma khí từ dưới mặt đất kia.

Kiện ma khí này sau khi hấp thu vô số tinh huyết và linh hồn đã sinh ra một loại liên hệ cực kỳ vi diệu với Nuo Weijia, và đem năng lượng huyết sắc khổng lồ dung nhập vào trong đó.

Đúng là nhờ vào năng lượng huyết quang ngập trời này mới khiến cho Nuo Weijia có thể công bình đối kháng với Dike Stan mà không chút hạ phong.

Mà giờ việc Tiểu Ân muốn làm chính là thừa dịp mình có ưu thế đặc biệt, dưới tình huống tất cả mọi người không nghĩ đến thu thượng cổ ma khí tràn ngập lực lượng thần kỳ kia lại cho mình dùng.

Đơn giản tránh được vài tin đồn hắc ám may mắn chưa chết, đang ngơ ngác nhìn hai đại thần vực va chạm, Tiểu Ân thật cẩn thận rất cục đi tới một nơi cách đó không xa rồi ngừng lại.

Tuy rằng ánh mắt Tiểu Ân căn bản không liếc mắt một cái tới phương hướng kia nhưng lực chú ý của hấn trên cơ bản đều tập trung tới đó.

Đó là một mảnh đất màu đen không có gì đặc biệt hơn mảnh đất xung quanh, có lẽ bởi vì hấp thụ quá nhiều máu cho nên giờ phút này trở nên đen sẫm và tràn ngập khí tức hung ác.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, hấn biết mình chỉ có một cơ hội. Nếu để cho thượng cổ ma khí này tuột tay và trở lại trong tay Nuo Weijia, như vậy hấn có thể khẳng định ngày sau đừng mơ mộng tranh đoạt ma khí này.

Mắt thấy hai bên đánh ngang nhau, hơn nữa tốc độ Nuo Weijia hấp thu ma khí càng lúc càng nhanh, Tiểu Ân lập tức hiểu được vô luận thế nào cũng không thể chờ đợi thêm được nữa.

Nếu là vì tình huống bất ngờ mà Dike Stan thua trận mất mạng, như vậy danh dự giáo hoàng của mình sẽ hoàn toàn mất hết.

Tuy rằng giờ phút này trong lòng không quan tâm vị trí giáo hoàng này nhưng lại không thể thật sự mặc kệ sự sống chết của bọn họ được.

Đôi mắt đột nhiên hiện lên một đạo tinh quang, Tiểu Ân không chút che dấu khí tức của mình, buông hết khí tức vong linh hệ của mình ra, hai tay liên tục bắn, nơi mặt đất kia lập tức bay lên vô số bùn đất và hòn đá.

Không đến một giây đồng hồ, Tiểu Ân đã lột ra tầng đất bùn che dấu, lộ ra diện mạo thật của kiện thượng cổ ma khí kia.

Đó là một cây cờ một mặt màu đen, cả cán cờ có độ cao không quá nửa người.

Tiểu Ân không chút nghĩ ngợi đưa tay vươn ra đặt lên cột cờ.

Ngay trong nháy mắt tay hắn tiếp xúc cột cờ, một cỗ lực lượng tinh thần vô danh lập tức truyền vào trong đầu Tiểu Ân. Đây là một cỗ năng lượng cực kỳ máu tanh, ngay khoảnh khắc tiếp xúc với Tiểu Ân khiến cho Tiểu Ân cảm ứng được biển máu đầy trời.

Một biển máu chân chính được hình thành bởi máu của rất nhiều sinh linh tử vong qua nhiều thế hệ.

Trong biển máu này tràn ngập một loại năng lượng bị thương mà lại có sợ hãi, loại năng lượng này cường đại đến mức ngay cả Tiểu Ân hiện tại cũng tuyệt đối không thể chịu đựng.

Thân thể hắn bị đánh văng ra, gần như bị loại tinh thần khủng bố này trùng kích hôn mê.

Đến tận lúc này Tiểu Ân mới hiểu được vì sao Nuo Weijia không tùy thân mang theo thứ này mà chôn nó trong đất và sử dụng loại phương thức mờ mịt này để lấy ra lực lượng.

Hóa ra cũng không phải tên này để lại một sơ hở mà là thần linh hắc ám hệ như hắn cũng không có cách nào đối với loại tinh thần xung kích khủng bố này mà thôi.

Tiểu Ân cười khổ trong lòng liên tục, không thể tưởng được chính mình không ngờ dám hấp thu cả thứ mà ngay thần linh cũng không thể chịu đựng được. Đây không phải là thọ tinh thất cổ, ngại sống lâu sao?

Tai, mắt, mũi, miệng Tiểu Ân đến nháy mắt đỏ máu tươi, tuy rằng thân thể hắn cường đại hơn xa so với ngục thần bình thường nhưng dưới xung kích tinh thần thật lớn như vậy lại vẫn có nguy hiểm không thể chống đỡ như trước.

Thân thể hắn nhanh chóng bị bao vây bởi một mảnh đỏ, năng lượng tử vong cuộn cuộn không dứt cứ thế thâm nhập lên người giáo hoàng Tiểu Ân này, khiến cho hắn căn bản không thể động đậy. Cho dù là muốn vứt bỏ ma khí trong tay cũng là lòng có dư mà lực không đủ.

Ngay khi bàn tay Tiểu Ân chạm đến cột cờ, Nuo Weijia phát ra một tiếng rống giận dữ cực kỳ hoảng sợ.

Dike Stan đối diện hắn lập tức nín thở chống đỡ, phòng bị đối phương phóng thích ra đại chiêu trời long đất lở gì.

Nhưng khiến cho Dike Stan nghi ngờ vạn phần chính là Nuo Weijia không những không tăng cường công kích, ngược lại xoay người giống như là tia chớp bay tới một nơi.

Theo sau, một đạo hào quang màu tím hiện lên, Nuo Weijia không ngờ cùng một bóng đen không hiểu ra sao biến mất.

516. Chương 66 Không Gian Màu Tím

Tín đồ của Nuo Weijia mặc dù nhân số vẫn chiếm ưu thế như trước, nhưng so sánh với mười vạn ma pháp võ sĩ, bọn họ căn bản là không thể chống cự được cỗ lực lượng hùng mạnh vô địch này.

Trong toàn bộ quốc gia của thần là một mảnh gió tanh mưa máu, nửa ngày sau, các tín đồ hắc ám đột nhiên phát hiện, bọn họ đã mất đi loại liên hệ vi diệu giữa mình và thần linh, cũng không còn cảm ứng được lực lượng đến từ Nuo Weijia nữa.

Đây chỉ có thể đại biểu một việc, đó chính là Nuo Weijia đã ngã xuống.

Từ sau khi có cảm giác này, tất cả tín đồ hắc ám đều trở nên thật hồn lạc phách. Bởi vì ở trong lòng của bọn họ, thần linh vĩ đại là vĩnh viễn không có khả năng ngã xuống nhưng sau khi thật sự xuất hiện, bọn họ lại trở nên căn bản không thể tiếp nhận.

Rất nhanh, các tín đồ quang minh ở trong quốc gia hắc ám phát hiện, lực lượng lúc đầu vẫn mơ hồ áp chế bọn họ không ngờ đã biến mất.

Rất nhiều ma pháp võ sĩ đã cởi áo giáp ra, thuận tay phóng thích ma pháp hùng mạnh, có một ít người lại không hề kiêng kỵ đã phóng thích ra siêu cấp pháp thuật trình độ cấm chú.

Ở trong nhiều ma pháp võ sĩ như vậy, thực ra có hơn một nửa đều là ma pháp sư cấp truyền kỳ hoặc nguy thần, chẳng qua khi bọn họ xuất chinh phần còn lại của thần quốc, căn bản là dừng nghĩ phát huy ra ưu thế của ma pháp, chỉ có chờ vị thần linh kia ngã xuống không chế đối với thần quốc biến mất, khiến cho ma pháp nguyên tố trong này tất cả khôi phục bình thường, mới là nơi dụng võ chân chính của những người như bọn họ.

Chỉ bằng kiếm khí chuyển hóa từ năng lượng, đối với việc tiêu diệt địch nhân quy mô lớn mà nói, tốc độ thực sự là quá chậm.

Sau khi nhận thấy vị dị thượng cổ thần ma Nuo Weijia khủng bố kia đột nhiên biến mất, đồng thời cũng không thể khống chế quốc gia của hắn, Dike Stan quyết định thật nhanh, phân tán mọi người ra bắt đầu tìm kiếm khắp nơi trong quốc gia của hắn, hề gặp được tín đồ hắc ám đều giết hết, tuyệt đối không có gì chần chừ.

Đây chính là sự tàn khốc trong chiến tranh của thần linh, một khi thần linh của tín ngưỡng ngã xuống như vậy tất cả tín đồ đều chắc chắn tử vong mà không có đường sống thương lượng.

Quốc gia của Nuo Weijia mặc dù kém xa thần quốc của Odin Lage, nhưng phạm vi cũng vô cùng lớn, càn quét nơi này một lần, ngay cả mười vạn ma pháp võ sĩ này cũng dừng mơ tưởng hoàn thành trong một, hai ngày.

Sau hơn mười ngày như vậy, tất cả mọi người tụ tập lại ở trước thần điện cực lớn ở giữa không trung.

Thần điện này chính là sào huyệt cuối cùng của Nuo Weijia, cũng là thiên không thần điện của hắn.

Nếu như Nuo Weijia vẫn tồn tại như trước, như vậy ở trong thiên không thần điện này, ngay cả là quang minh thần vực của Dike Stan mượn dùng cũng sẽ bị hạn chế rất lớn.

Bởi vì tất cả thiên không thần điện đều là nơi cư ngụ của bản thể thần linh, giao chiến ở địa phương này, cho dù là gặp phải thần linh bậc cao hơn, thần vực của bọn họ cũng có năng lực áp chế hùng mạnh.

Đây là chỗ ưu thế chân chính của tác chiến sân nhà.

Cho nên nói, chiến tranh của thần linh cùng cấp, muốn đánh bại đối phương còn có thể làm được, nhưng muốn tiêu diệt từ gốc rễ của đối phương vậy thuần túy là nói đùa rồi.

Trừ phi là làm cho bản thể của đối phương rời khỏi thiên không thần điện này, nếu không trên cơ bản trong giao chiến của thần linh cùng cấp, thần linh gì cũng không có khả năng ngã xuống.

Lúc này bản thể của Nuo Weijia bởi vì nguyên do nào đó mà đã để bản thể rời khỏi điện Thiên Không nhưng càng khiến người ta kinh nghi lại là hắn không hiểu vì sao đã biến mất, hơn nữa đủ loại chứng cứ cho thấy người này đã ngã xuống.

Nhưng dưới tình huống như vậy, đội ngũ do đám người Dike Stan dẫn dắt không ngờ vẫn không thể công phá thiên không thần điện thần bí này.

Bất luận thần điện này đã bị dạng dả kích gì, vòng năng lượng hắc ám gần ở bên ngoài thần điện cũng không có một chút dấu hiệu sẽ tiêu tan, thậm chí sau khi bọn họ dọn dẹp trong hắc ám thần quốc một lần, đồng thời ở nơi này lại một lần nữa nổi lên kiếm quang siêu cấp hùng mạnh của mười vạn người, cũng vẫn như trước không thể làm cho thần điện cực lớn này tổn thương chút nào.

Đứng ở ngoài mười dặm phía dưới thần điện này, Dike Stan về mặt ngưng trọng nhìn thần điện màu đen trên đỉnh đầu.

Ở dưới chân của bọn họ, quảng trường phi hành đã đi tới nơi này.

Nhưng mặc cho bọn họ cố gắng như thế nào, dường như đều không thể ứng phó cục diện trước mắt.

Thật lâu sau, vị được sắc phong thần chiến tranh này thở dài một tiếng, nói: “Tín đồ của Nuo Weijia đã xử trí như thế nào rồi?”

Habib Hey cung kính nói: “Trong triệu tín đồ của Nuo Weijia, ít nhất bị truy sát tám phần mười. Chẳng qua sau khi mất đi liên hệ với Nuo Weijia, rất nhiều người đã vứt bỏ thần quốc bắt đầu chạy trốn, mặc dù chúng ta hết sức chặn lại, nhưng có khả năng chạy thoát lại vẫn có một, hai phần mười.”

Dike Stan nhíu mày, hỏi: “Nhiều người chạy trốn như vậy? Tín đồ của hắc tín ngưỡng đối với hắc không ngờ đã kém tới mức này sao?”

Habib Hey cười khổ một tiếng, nói: “Lúc bắt đầu, bọn họ đã nản lòng tuyệt vọng, người chạy trốn cũng không có bao nhiêu, nhưng sau đó ba ngày, trên cơ bản mọi người giống như nổi điên đã sử dụng tất cả biện pháp bắt đầu chạy trốn, cho nên ta hoài nghi...”

Dike Stan hai mắt sáng lên, hắc nỉ non nói: “Thì ra Nuo Weijia cũng không ngã xuống sao? Chẳng trách, quái...”

Hắn ngẩng đầu nhìn thần điện màu đen cực lớn trên bầu trời, đột nhiên hừ lạnh một tiếng, nói: “Tòa thành cuối cùng của thần linh bậc trung nếu như dưới sự vận chuyển của bản thể thần linh, quả thật nắm giữ lực lượng mà chúng ta khó có thể công phá. Chẳng qua chỉ cần giáo hoàng bệ hạ ra tay, tất cả đều sẽ dễ dàng giải quyết.”

Habib Hey do dự một chút, nói: “Hiện tại bệ hạ ra tay, có sớm một chút hay không?”

“Sẽ không, lấy độ kết hợp của bệ hạ và thần thánh quyền trượng mà xem, người đã nhận được thần ân vô cùng lớn, nhất định có thể thuận lợi sử dụng năng lượng trong quyền trượng.” Dike Stan vô cùng tin tưởng nói: “Chỉ cần có thể điều động một phần mười uy năng của quyền trượng, chỉ là thiên không thần điện của một thần linh bậc trung căn bản không tính là gì.”

Habib Hey chậm rãi gật đầu, nhưng lại đột nhiên nói: “Nhưng bệ hạ đã tiến vào trong quang tháp mười ngày rồi, ta thấy bệ hạ người không phải đang bế quan tu luyện, mà là muốn mượn cơ hội này khảo nghiệm thực lực của chúng ta.”

Hắn dừng một chút, nói: “Dù sao, chúng ta ngay từ đầu đã khoe khoang lực lượng của một phân khu đã có thể hoàn thành nhiệm vụ diệt sạch Nuo Weijia.”

Dike Stan cũng cười khổ một tiếng, nếu là một thần linh hắc ám bậc trung bình thường, như vậy với việc hắn đạt được kèn chiến tranh đến dẫn đội, thực lực của một phân khu đã đủ rồi.

Nhưng khiến người ta buồn bực chính là, Nuo Weijia này rõ ràng cũng không phải là một hắc ám thần linh bậc trung bình thường, ở trên người hắn đã xảy ra rất nhiều kỳ tích, thậm chí ngay cả thượng cổ ma quái cũng xuất hiện, hơn nữa thần vực hắc ám của hắn phóng thích ra không ngờ còn có thể đối kháng với thần vực quang minh tinh khiết mà không rơi xuống hạ phong chút nào.

Tất cả những điều này đều biểu hiện sự không bình thường của Nuo Weijia.

Muốn làm cho loại thần linh loại trình độ này hoàn toàn biến mất quả thực đã vượt qua cực hạn của Dike Stan.

Phân thân thần linh này của hắn dù sao cũng chỉ là thần linh sắc phong bình thường mà thôi, thần lực và thần vực có thể mượn dùng cực kỳ hữu hạn, dưới tình huống như vậy, quả thật là đã hết đường xoay sở.

Sau một lúc lâu trầm ngâm, Dike Stan rút cuộc nói: “Chúng ta cũng đi xin giáo hoàng bệ hạ ra tay. Nếu như người thực sự không đồng ý, như vậy tất cả hồng y trưởng lão đồng thời mượn dùng thần lực, nhất định có thể đánh vỡ hắc ám thần điện của tên đáng chết này.”

Sắc mặt của Habib Hey khê biến, để hơn trăm hồng y trưởng lão đồng thời mượn dùng thần lực, như vậy ngay cả là thắng được trận chiến tranh này, chỉ sợ cũng chưa chắc có thể giành được sự vui mừng của thần linh.

Hai người nhìn nhau, cũng đi tới trước tiểu tháp ba tầng trong quảng trường chuyên môn chuẩn bị cho giáo hoàng.

Dựa theo quy định ngày thường bọn họ hướng về phía giáo hoàng bệ hạ phát ra thỉnh cầu yết kiến.

Mấy thủ vệ của tiểu tháp kia, lúc này cũng thấp thỏm không yên, từ sau khi giáo hoàng bệ hạ tiến vào đã biến thành không có tin tức.

Hơn nữa giáo hoàng bệ hạ thậm chí còn phân phó, trước khi được sự cho phép của người, không được tiến vào trong quang tháp.

Bọn họ cũng không thể lý giải ý tưởng của giáo hoàng bệ hạ, cũng không biết có phải giáo hoàng bệ hạ bất mãn đối với bọn họ cho nên mới làm ra loại quyết định chẳng quan tâm này hay không.

Trước khi bọn họ có được mệnh lệnh khác cũng chỉ có thể ở tại chỗ yên lặng chờ đợi.

Thân phận của Habib Hey và Dike Stan dù sao cũng không giống như người thường, đặc biệt là ở trong chiến tranh giữa các thần linh, nhân vật như bọn họ lại càng hết sức quan trọng.

Cho nên liên danh thỉnh cầu của bọn họ vẫn là do thủ lĩnh thị vệ đưa vào bên trong quang tháp, nhưng sau khi thủ lĩnh thị vệ này đi tìm toàn bộ quang tháp, hắn mới liêu xiêu lão đảo chạy ra, nói cho bọn họ tin tức chân thật.

Giáo hoàng bệ hạ không ngờ đã mất tích.

Sau khi biết được tin tức này, ba người biết chuyện đều không biết nên làm như thế nào.

Cho dù là Dike Stan và Habib Hey đều có một cổ cảm giác lạnh thấu tâm.

Thảo phạt một thần linh hắc ám bậc trung không ngờ đã xảy ra bê bối giáo hoàng bệ hạ mất tích. Nếu như giáo hoàng bệ hạ thực sự xảy ra bất trắc gì, như vậy khi chuyện này tiết lộ ra ngoài, tất cả bọn họ đều sẽ bị tuần táng.

Ít nhất, lửa giận của Odin Lage thần vương bệ hạ khẳng định là phải do bọn họ đến gánh chịu.

Sau khi suy nghĩ thật lâu, bọn họ đi đến quyết định im lặng không hỏi, quyết không đề cập tới, hơn nữa hoàn toàn phong tỏa tin tức, khiến cho tất cả mọi người đều sinh ra một loại hiện tượng giả giáo hoàng bệ hạ không hài lòng với nỗ lực của bọn họ.

Đương nhiên tới giờ khắc này, đám người Dike Stan cũng không có khả năng phát động quyết định trăm người đồng thời mượn dùng thần lực, ngược lại bọn họ phải áp chế nghi vấn của mọi người, chậm rãi ở chỗ này chờ đợi!

Nhưng lại qua mười ngày sau, một hồi gió lốc không hiểu lại một lần nữa dấy lên...

Đùng... Tiếng nổ cực lớn chợt vang lên ở bên người Tiểu Ân chấn động đầu hấn choáng váng, gần như phải hôn mê tại chỗ.

Cũng may hấn phản ứng cực nhanh, quả thật là không giống với bình thường, trong giây lát đã phóng ra vòng bảo hộ, bài xích ra ngoài tất cả năng lượng gây hại cho cơ thể.

Nhưng hấn vừa làm xong việc này, liền phát hiện hào quang màu tím chợt lóe lên trước mắt, sau đó cả người giống như bị một tảng đá cực lớn đập phải ầm ầm lao về phía trước.

Sau khi nặng nề đứng vào một khối đá màu đen cực lớn, Tiểu Ân lúc này mới nhìn thấy rõ ràng tình cảnh của mình.

Đây là một không gian cực lớn vô biên vô hạn, ở trong không gian này, tùy ý có thể thấy được một đám tia chớp màu tím cực lớn. Những tia chớp màu tím này xuất quỷ nhập thần, có lớn có nhỏ, tia chớp nhỏ chỉ có kích thước giống như sợi tóc, mà lớn nhất chính là mệnh mông bát ngát, căn bản là không nhìn thấy giới hạn. Cho dù là Tiểu Ân phóng thích thần niệm tới cực hạn, lại vẫn như trước không thể cảm ứng được nơi cực hạn của tia chớp màu tím này.

Cũng may loại tia chớp khủng bố này cực kỳ hữu hạn, hơn nữa tốc độ phi hành cực nhanh cũng khó có thể tin tưởng, quá trình từ khi xuất hiện trước mắt đến khi bay đi không biết phương nào, gần như chỉ có mấy hơi thở mà thôi.

Chỉ sau khi chứng kiến tia chớp cực lớn như vậy, Tiểu Ân căn bản là không dám chạy loạn ở trong này.

Ở dưới chân hắn là một khối đá màu đen giống như thiên thạch, nổi lơ lửng ở trong không gian này giống như mất đi trọng lực.

Những tia chớp này bất kể lớn nhỏ cũng chưa từng tới gần hòn đá, tùy ý để nó không ngừng trôi nổi mà không xâm phạm lẫn nhau.

Tiểu Ân nhớ rõ, sau khi hắn chiếm được thượng cổ ma khí, vị Nuo Weijia kia liền lập tức giống như lão miêu bị giẫm phải đuôi điên cuồng lấy khí thể đồng quy vụ tận phát động công kích hùng mạnh về phía hắn.

Khi đó toàn bộ tinh lực của hắn đều bị huyết sắc ma khí này hấp dẫn, căn bản là không thể ngăn cản công kích bất thành linh của Nuo Weijia.

Nhưng ngay khi hắn nhắm mắt chờ chết, thì tiểu mộc kiếm trên người lại đột nhiên tự động kích phát, vì thế sau khi tia chớp màu tím giao thoa với thần vực huyết sắc của đối phương liền không hiểu sao bị đẩy vào vào trong không gian này.

Đối với không gian này, thực ra hắn cũng không phải là quá mức xa lạ.

Khi lần đầu tiên theo Cự Ma Thần đi vào thần điện, hắn đã từng dùng phương thức ý niệm xuất thể tiến vào không gian này, hơn nữa quán chú năng lượng tia chớp màu tím vào bên trong tiểu mộc kiếm.

Có lẽ chính bởi vì nguyên nhân này, cho nên khi hắn bị dồn vào chỗ chết, tiểu mộc kiếm mới có thể tự động công năng đặc thù nào đó, để hắn truyền tống đến nơi này.

Chẳng qua, Tiểu Ân cũng thật không ngờ, tiến vào nơi này cũng không chỉ có một người, ngoại trừ hắn, vị Nuo Weijia xui xẻo này cũng đồng thời bị đưa vào.

Ở trong không gian tia chớp màu tím không ngừng bạo phát, Tiểu Ân căn bản là không tìm thấy đường ra, chỉ có thể tạm thời dừng lại ở chỗ này.

Hắn khẽ lật tay một cái, một lá cờ đã nằm trong tay, trong lòng thực sự trầm mội cảm xúc.

Nếu không phải lúc ấy nhất thời nóng vội, lấy lá cờ này mà kinh động Nuo Weijia chỉ có một tia liên hệ, như vậy lúc này hắn tuyệt đối sẽ không xui xẻo tiến vào bên trong không gian của tia chớp màu tím này.

Chẳng qua, dù sao cũng đã trộm được thứ này, tâm tình của Tiểu Ân cũng có chút phức tạp.

Bên trong kiện thượng cổ ma khí này có một loại năng lượng cực lớn không phải mình có khả năng chịu đựng. Loại năng lượng này lấy phương thức công kích tinh thần tồn tại, một khi tiếp xúc với kiện ma khí này, ở dưới sự loại tấn công tinh thần này sẽ trở nên điên cuồng, thậm chí còn là tinh thần tan vỡ.

Đừng nói là bản thân Tiểu Ân, ngay cả vị Nuo Weijia thần linh hắc ám bậc trung kia cũng không dám đứng chạm vào kiện thượng cổ ma khí này, mà đem nó chôn dấu dưới nền đất. Nếu không như thế, Tiểu Ân nếu muốn trộm lấy kiện thượng cổ ma khí này từ trong tay đối phương cũng là một việc tuyệt đối không có khả năng.

Chỉ có điều không biết vì sao sau khi đi tới không gian kỳ dị này, tinh thần xung kích trong thượng cổ ma khí liền giống như đã hoàn toàn biến mất, Tiểu Ân cầm thượng cổ ma khí trong tay nhìn kỹ nửa ngày, vẫn

như trước không có đầu mối, hần thử đưa một chút tinh thần ý niệm vào trong đó, đột nhiên năng lượng huyết sắc đường như dâng trào ngập trời lại một lần nữa che trời phủ đất mà đến. Một tia tinh thần ý thức kia còn chưa phát huy ra tác dụng gì cũng đã bị một mảnh huyết quang cắn nuốt.

Sắc mặt của Tiểu Ân có chút trắng bệch, lập tức cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ nữa.

Ngay cả trong lòng hần cũng có một ít suy đoán, nếu như không phải không biết vì sao đi tới nơi này, như vậy ở trong thần chi thần quốc của Nuo Weijia, mình có thể bằng vào năng lực của bản thân thoát khỏi loại quần cảnh này hay không.

Ngẩng đầu nhìn tia chớp màu tím tàn phá bờ bãi xung quanh, lại nhìn nhìn ma kỳ trong tay, Tiểu Ân đột nhiên có chút hiểu ra.

Ở trong hoàn cảnh này, ma kỳ đã bị áp chế lớn nhất, mà muốn thu phục ma kỳ, như vậy ở trong này không thể nghi ngờ chính là lựa chọn tốt nhất.

Hần chẳng qua chỉ hơi trầm ngâm một chút, lập tức đã ra quyết định.

Tiểu Ân giơ tay ra, từ trong cơ thể tràn ra một cỗ năng lượng, trong nháy mắt đã ngưng tụ lên một thanh tiểu mộc kiếm.

Nhưng khiến cho Tiểu Ân không nghĩ đến chính là, trong khoảnh khắc khi tiểu mộc kiếm kia xuất hiện, kiện thượng cổ thần khí này và thượng cổ ma khí trong tay lại đồng thời tự động kêu lên.

Một trong treo vang dội, một âm trầm hùng hậu, hai loại thanh âm khác nhau không ngờ lúc này lại giằng co cùng một chỗ, giống như hai kẻ tư thù nhất định phải phân cao thấp.

Tiểu Ân nhăn mặt nhíu mày, may mắn hai kiện thượng cổ thần vật này chỉ hơi triển lộ một chút trên khí thể và thanh âm, nhưng cũng không thật sự động thủ vật lộn, nếu không hần đợi ở trong này lại chưa chắc an ổn như thế.

Chỉ có điều, Tiểu Ân mơ hồ có một loại cảm giác, đó chính là tiểu mộc kiếm không phải là đối thủ của thượng cổ ma khí.

Nếu như không phải ở trong hoàn cảnh trên đây lôi điện màu tím, khí thể của tiểu mộc kiếm sẽ bị nó hoàn toàn áp chế.

Đương nhiên, nguyên nhân là bởi vì thượng cổ ma khí đã hấp thu quá nhiều tinh huyết và linh hồn của sinh linh, năng lượng ẩn chứa trong đó đã vượt quá xa tiểu mộc kiếm.

Nếu như để tiểu mộc kiếm giải khai toàn bộ hai mươi lăm đao phong ấn, như vậy nó sẽ nắm giữ uy năng bất kể như thế nào cũng không kém hơn thượng cổ ma khí này.

Đột nhiên sắc mặt của Tiểu Ân trở nên cực kỳ cổ quái, hần mở rộng bán thân vực, lấy ra thẻ bài phong ấn Quang Minh Thủy Mẫu và vũ khí diệt thể.

Trong nháy mắt khi tám thẻ bài này được lấy ra, bất kể là thượng cổ ma khí hay là thượng cổ thần khí đều đồng thời ngưng công kích.

Mặc dù không có đầu vết gì biểu hiện rõ ràng nhưng Tiểu Ân chính là cảm thấy, hai thần vật này dường như có một loại sợ hãi trời sinh đối với tám thẻ bài.

Cẩn thận cảm ứng thẻ bài, Tiểu Ân đương nhiên biết tác dụng của nó, suy nghĩ một chút, dường như đã có chút hiểu được rắc rối trong đó.

Quang Minh Thủy Mẫu và vũ khí diệt thể mặc dù có đặc thù của sinh vật, nhưng chúng nó lúc trước dù sao cũng lấy hình thức của vũ khí chế tạo ra.

Mà tám thẻ bài này nếu như có thể phong ấn hai kiện vũ khí thành tựu cao nhất của quang minh và hắc ám, thì tự nhiên cũng có thể dễ dàng phong ấn huyết sắc kỳ và tiểu mộc kiếm không rõ lai lịch này.

Có lẽ chính bởi vì loại cảm giác kỳ dị này, cho nên hai kiện bảo vật rõ ràng đã có linh trí nhất định này mới có thể sợ hãi đối với nó như vậy.

Tiểu Ân để tấm thẻ bài lên trên người, có thứ này trấn áp, hai kiện thần khí và ma khí đều yên lặng trở lại. Sau đó, Tiểu Ân nhẹ nhàng vung tiểu mộc kiếm trong tay lên, thanh thượng cổ thần khí này lập tức bay ra khỏi phạm vi của khối hắc thạch.

Ầm!

Thanh âm cực lớn giống như từ trên đỉnh đầu của Tiểu Ân bổ xuống ngay cả bản thân Tiểu Ân đều không kìm nổi có một chút rung động.

Đây là thiên lôi, sấm sét chân chính ngưng tụ từ lực lượng của trời đất.

Cho dù là thần linh, cũng không dám ở lại địa phương này, bởi vì ở dưới sự oanh kích của loại thiên lôi này, bất kể là hình chiếu, phân thân, hay là bản thể của thần linh, cũng bị loại năng lượng hủy thiên diệt địa này phá hủy.

Nhưng loại năng lượng mệnh mông này mặc dù cực lớn, nhưng rơi lên trên tiểu mộc kiếm lại căn bản không thể gây thương tổn gì cho nó.

Một đạo lôi điện màu tím cũng không tính là quá lớn từ nơi xa xôi nào đó trong nháy mắt đã bổ lên trên tiểu mộc kiếm.

Nhưng tiểu mộc kiếm bị thiên lôi đánh trúng cũng không có tan vỡ, ngược lại lấp lánh ở trong lôi điện một lúc lâu sau lại trở nên càng vững chắc hơn.

Lúc này, cảm giác nó mang đến người ta đã không hề giống một thanh mộc kiếm nữa.

Trên thân kiếm đã bao phủ một mảnh hào quang màu tím mông lung, tản ra uy năng hùng mạnh khiến người ta hoảng sợ.

Lôi điện từ trong trời đất sinh ra kia giống như dinh dưỡng vô cùng vô tận chảy vào bên trong mộc kiếm, làm cho nó đạt được biến hóa thoát thai hoàn cốt.

Ở trong cảm giác của Tiểu Ân, thượng cổ ma khí là sau khi hấp thu tinh huyết, linh hồn sinh linh với đơn vị ngàn vạn mới trở nên hùng mạnh như thế, mà thanh thượng cổ thần khí này cũng đồng dạng đang hấp thu năng lượng lôi điện màu tím để đột phá.

Năng lượng hấp thu của hai bên mặc dù vô cùng khác nhau, nhưng ở trên bản chất mà nói, thực ra cũng không có gì khác nhau.

Chẳng qua một cái là huyết quang ngưng trời, sinh linh đồ thần, mà cái kia lại là trộm lực lượng của trời đất để mình sử dụng mà thôi.

Khi lôi điện kia sắp đánh trúng mộc kiếm, tinh thần ý niệm của Tiểu Ân cũng đồng thời ẩn nấp ở bên trong mộc kiếm, mang theo một chút khủng hoảng, một chút tò mò cảm thụ thần lôi từ trên trời giáng xuống kia.

Mặc dù trong lòng sớm có chuẩn bị, nếu mộc kiếm có thể hấp thu lực lượng của thần lôi, như vậy thần niệm ẩn nấp trong đó hẳn là cũng sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

Nhưng khoảnh khắc khi lôi điện màu tím giáng xuống, Tiểu Ân vẫn như trước bị tấn công kịch liệt.

Loại cảm giác chịu đựng sự tấn công của thiên lôi này, không ngờ có vài phần tương tự với tinh thần công kích của năng lượng huyết sắc.

Trong nháy mắt khi tia chớp màu tím rơi xuống trên thân mộc kiếm, trên tinh thần của Tiểu Ân đồng dạng cảm thấy một loại rung động khó có thể chịu đựng.

Lực lượng của thiên lôi dường như là trực tiếp tiến vào trong tinh thần ý niệm của hắn, đồng thời trong khoảnh khắc này bạo phát kịch liệt.

Ở trong cảm giác của hắn, tầng tầng lôi điện màu tím bạo phát ở trong ý niệm của hắn, mang đến cho hắn sự tấn công giống như khi thủy triều, sóng sau cao hơn sóng trước lao vào bờ.

May mắn chính là, lúc này lôi điện màu tím cũng không quá lớn, tốc độ hấp thu của tiểu mộc kiếm cũng không chậm, cho nên hắn vẫn như trước có thể chịu đựng được. Tuy rằng ý niệm của hắn giống như ngọn nến trước gió lung lay muốn tắt, nhưng lại thủy chung chưa tắt.

Chẳng qua tiểu mộc kiếm cũng không phải chỉ chịu đựng một đạo lôi điện màu tím, ngay sau khi năng lượng trong đạo điện quang này đều bị hấp thu hết, một đạo điện quang màu tím khác lại từ một địa phương xa xôi không biết tên đột nhiên xuất hiện. Nó cắt phá bầu trời hôn ám, như thể là ẩn chứa thâm thù đại hận bổ lên trên tiểu mộc kiếm dẫn tới một vòng biến hóa mới.

Trong hoảng hốt, Tiêu Ân dường như có một phát hiện trong đại.

Phong ấn trên thân tiểu mộc kiếm vừa giải khai một cái.

Sau một đạo lôi điện, Tiêu Ân đã phát hiện, trong tiểu mộc kiếm đã giải phóng một tầng.

Không chỉ như vậy, ngay cả lực lượng tinh thần của hắn ở dưới sự gột rửa của thiên lôi đều tiến một tầng.

Tiểu Ân mơ hồ cảm thấy, ở dưới sự tấn công của loại thiên lôi này, lực lượng tinh thần của hắn có cảm giác tinh tú hơn, mặc dù chỉ là tinh thần ý niệm ẩn nấp ở bên trong tiểu mộc kiếm đã bị thiên lôi oanh kích, nhưng trên thực tế, đối với toàn bộ lực lượng tinh thần của hắn đều có chỗ tốt hùng mạnh không thể tin nổi.

Hai mắt mở ra một chút, Tiểu Ân không ngờ phát hiện, lực lượng tinh thần của hắn cực độ dồi dào, dường như càng có cảm giác tiến thêm một bước.

Trong lòng hắn ngạc nhiên thán phục không ngừng, tiểu mộc kiếm tuyệt đối là một kiện bảo bối lại lịch bất phàm, không chỉ có thể hấp thu và ngưng tụ năng lượng tử điện được xưng là cấm chú cấp thần linh, hơn nữa tinh thần ý niệm ở bên trong chịu đựng dư ba oanh kích của tử điện mà không chết, thì năng lực tự thân dường như có thể tiến hành nâng cao không ngừng.

Đương nhiên, đây chỉ là một loại cảm giác mà thôi, nếu muốn làm cho cường độ của lực lượng tinh thần không ngừng đề cao, đây là chuyện quyết không có khả năng.

Đột nhiên, đạo thứ hai, đạo lôi điện thứ ba lực tục đánh ra, trong tiểu mộc kiếm hấp thu năng lượng màu tím càng ngày càng nhiều, lực trùng kích và áp lực mà tinh thần ý niệm của Tiêu Ân phải thừa nhận cũng càng lúc càng lớn.

517. Chương 67 Chín Thuộc Tính Hợp Nhất

Dưới loại tình huống này, Tiêu Ân cắn chặt hàm răng cố gắng chống đỡ. Hắn có một loại cảm giác, đó chính là một khi không kiên trì được, sợ là không chỉ có một chút tinh thần ý niệm này phải chịu ảnh hưởng, ngay cả bản thể tinh thần của hắn cũng phải bị ảnh hưởng mãnh liệt.

Thân thể của hắn có chút run rẩy, trong lòng thầm kêu khổ.

Cũng không biết tiểu mộc kiếm rốt cuộc là do vật gì luyện chế mà thành, sau khi rời khỏi phạm vi thủ hộ của Tiêu Ân mà dừng ở trong không trung lập tức hấp dẫn tới liên miên vô tận lôi điện đả kích. Mặc dù mỗi một đạo lôi điện màu tím cũng không lớn đến mức khiến người ta vừa nhìn thấy đã kinh tâm động phách, nhưng loại đả kích liên tục không ngừng nghỉ này cũng khiến người ta khó có thể chịu được.

Tinh thần ý niệm của Tiêu Ân ở trong lôi điện vô cùng vô tận này, giống như chiếc thuyền nhỏ trong sóng dữ, hơi chút vô ý chính là kết cục thuyền hủy người vong.

Nhưng sau khi trải qua sự tấn công của lôi điện hùng mạnh, tinh thần của Tiêu Ân trở nên tinh tú hơn, độ khê hợp với tiểu mộc kiếm càng ngày càng mạnh.

Mười bảy, mười tám, mười chín, hai mươi bốn...

Khi tiểu mộc kiếm hấp thu uy năng khổng lồ khó có thể tưởng tượng đã liên tiếp cởi bỏ tới hai mươi bốn đạo phong ấn, thì ngay cả Tiểu Ân ở bên cạnh bất cứ lúc nào đều có thể chịu khổ bị thương nặng cũng khó tránh khỏi có một tia kích động.

Sau khi hoàn toàn luyện hóa viên thuần và tị thủy châu đã khiến cho Tiểu Ân hiểu được: Nếu như có thể tiếp xúc với tất cả phong ấn, thì cũng chính là có thể hoàn toàn luyện hóa thượng cổ thần khí vào bên trong bản thần vực của mình.

Bản thần vực của hắn hiện tại đã có tám thuộc tính bất đồng, nếu như có thể đem tiểu mộc kiếm cuối cùng cũng dung nhập vào trong đó, như vậy liền có thể tiếp cận đủ chín loại thuộc tính đỉnh phong rồi.

Sau khi bản thần vực của một thần linh đạt tới chín loại, như vậy chỉ cần hắn có thể thành công chuyển hóa thành thần tính, thì bất kể cuối cùng hắn lựa chọn một hệ nào, đều có thể đủ trở thành một trong vài nhân vật hùng mạnh nhất của hệ đó.

Nhưng muốn ngưng luyện ra bản thần vực chín thuộc tính hùng mạnh nhất đối với người bình thường mà nói, quả thực chính là một việc không có khả năng.

Ngoại trừ viên cổ thần linh, dường như cũng không có bao nhiêu người có thể làm được việc này.

Cự Ma Thần có thể ngưng luyện chín loại hắc ám thuộc tính bất đồng, y dựa vào cũng không phải là cố gắng của bản thân, mà là liên hợp của chín linh hồn và chín thần tính. Mặc dù thành tựu như vậy có chút mưu lợi, ở trên uy năng có khả năng có chút chênh lệch với cường giả đỉnh phong chân chính, nhưng tuyệt đối đã là dưới một người trên vạn người rồi.

Hơn nữa, nếu có ngày, Cự Ma Thần có thể ở dưới cơ duyên xảo hợp đem chín loại thần tính chân chính dung hợp thành một, như vậy thành tựu của hắn tuyệt đối sẽ không kém hơn bất cứ kẻ nào.

Mà giờ phút này, cơ hội ngàn năm khó gặp đang bày ra trước mắt Tiểu Ân, nếu như lúc này có thể cởi bỏ hai mươi bốn đạo phong ấn, như vậy đối với hắn mà nói, đã có khả năng chân chính ngưng luyện thành công chín loại thuộc tính, hơn nữa loại thuộc tính cuối cùng còn là tia chớp màu tím đáng sợ này.

Gần như là không cần nghĩ ngợi, Tiểu Ân liền lựa chọn nghênh nan mà lên.

Đối với hắn mà nói, sự hấp dẫn của ngưng luyện chín loại thuộc tính thật sự là lớn đến mức không thể tin nổi.

Tầng tầng lớp lớp lôi điện dao động tẩy rửa tinh thần ý thức yếu ớt nhưng kiên định của Tiểu Ân.

Đạo tinh thần ý thức này nhìn như chỉ cần nhẹ nhàng sờ một cái, hoặc là thêm một chút lực, như vậy bất cứ lúc nào cũng có khả năng tan vỡ, nhưng bất kể biên độ tấn công của lôi điện mãnh liệt bao nhiêu cuối cùng vẫn như trước không thể khiến lực lượng tinh thần của Tiểu Ân từ đó mà đứt.

Thực ra tình trạng lúc này của Tiểu Ân tuyệt đối có thể nói là kiệt sức, hơn nữa còn là dốc hết vốn liếng.

Đầu tiên, khi hắn đã không thể chịu đựng được, cả ba lần đều cùng Nhất Hào dung hợp triệt để, đồng thời tiến vào trong hoàn cảnh thời gian dừng lại.

Ở trong hoàn cảnh này, Tiểu Ân mới xem như miễn cưỡng khôi phục một chút tinh thần lực, khiến cho loại mệt mỏi đến cực độ này được giảm bớt một chút.

Chịu đựng thiên lôi, chính là chịu đựng uy lực của thiên địa, cho dù là uy áp của các thần linh cũng vĩnh viễn không thể so sánh được.

Vô Danh đã từng nói, nơi này là một trận đồ vĩ đại xảo đoạt công năng thiên địa, ở bên trong trận đồ này, thậm chí còn mất đi lực lượng của thần linh.

Mà tia chớp màu tím, chính là biểu hiện của loại lực lượng này.

Muốn đem loại lực lượng này như thuộc tính cá nhân dung hợp vào trong bản thần vực, tuyệt đối là ý tưởng độc nhất vô nhị, chẳng qua ngay cả là có thêm tiểu mộc kiếm làm vật dẫn cũng tuyệt đối không phải là một việc dễ dàng.

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân không ngừng được đề cao cảnh giới dưới sự gột rửa của lôi điện, dường như là có thêm vô số cường giả so với hắn còn cao hơn một bậc một mực dùng lực lượng tinh thần tiến hành tạo áp lực với hắn, áp bách không ngừng khiến hắn phản kháng đồng thời trưởng thành hơn.

Loại cơ hội này có thể nói là ngàn năm khó gặp, cho dù là Tiểu Ân lúc ban đầu cũng tuyệt đối không nghĩ tới lại phát sinh tình huống như vậy.

Lôi điện màu tím bay về phía tiểu mộc kiếm đã càng ngày càng nhiều, sự hùng mạnh của năng lượng tích tụ trong tiểu mộc kiếm cũng đạt tới một trình độ khó có thể tưởng tượng.

Đồng dạng, dường như bị ảnh hưởng bởi phong ấn của tiểu mộc kiếm không ngừng cởi bỏ, tia chớp màu tím từ trong hư không bay tới cũng càng ngày càng lớn.

Tia chớp từ lúc ban đầu chỉ dài không đủ nửa thước, chậm rãi biến thành một thước, hai thước, về sau thậm chí còn có siêu cấp cự hình tia chớp vượt qua ba mươi thước giống như Hắc Toàn Phong.

Nhưng cho dù là tia chớp hùng mạnh như thế nào, lại vẫn như trước không thể làm cho tiểu mộc kiếm hoàn toàn phá tan một cửa cuối cùng kia.

Đạo phong ấn thứ hai mươi lăm này giống như một tòa núi sừng sững cao vút, tòa núi lớn này giống như một cánh cửa, bất kể con sông phía trước hội tụ khổng lồ như thế nào đều không thể phá tan ngọn núi này.

Sắc mặt của Tiểu Ân mơ hồ trắng bệch, toàn bộ lực lượng tinh thần của hắn đã tập trung tới điểm cao nhất.

Đối mặt với lôi điện màu tím dường như càng lúc càng lớn kia, nếu như Tiểu Ân không có ý chí đã trải qua nhiều lần nguy hiểm trước kia đạt tới trình độ tuyệt đối kiên cường, như vậy giờ phút này chỉ sợ hắn đã phải lui lại.

Chỉ có điều, bên trong tiểu mộc kiếm muốn tích tụ năng lượng khổng lồ đến như thế cũng không phải là việc một sớm một chiều. Tiểu Ân biết, nếu như bỏ lỡ cơ hội lúc này, như vậy khả năng để tiểu mộc kiếm cởi bỏ đạo phong ấn cuối cùng kia chính là cực kỳ nhỏ bé, ít nhất trong vòng trăm năm thì hoàn toàn là một việc xa vời.

Hắn hít sâu một hơi, trong mắt có vẻ vô cùng kiên định. Trong mơ hồ hắn đã hạ quyết tâm, bất kể như thế nào hắn đều phải kiên trì đến một bước cuối cùng.

Đột nhiên, Tiểu Ân có phát hiện ngoài ý muốn, tia chớp màu tím cuối cùng lần đầu tiên dừng lại.

Vốn tia chớp màu tím đã kích không có chút khe hở nào, khiến Tiểu Ân kêu khổ thấu trời, không ngờ ở giờ khắc này ngừng lại.

Nhưng không biết vì sao, trong lòng hắn lại không có nửa điểm thoải mái, ngược lại tràn đầy một loại cảm giác nguy hiểm, dường như có một loại năng lượng cực lớn thậm chí ngay cả thượng cổ ma quái do Nuo Weijia biến thành cũng khó có thể so sánh sắp sửa xuất hiện.

Hắn ngưng thần trầm khí, năng lượng lưu chuyển toàn thân, lực lượng tinh thần lại tập trung và hùng mạnh trước nay chưa từng có.

Ở trong chốn u minh hắn có một tia dự cảm.

Lôi điện màu tím đại biểu thiên địa chỉ uy sắp tới, hơn nữa lần này còn vô cùng lớn.

Nếu như có thể chống đỡ được một đạo này, thì không chỉ có tiểu mộc kiếm cởi bỏ được đạo phong ấn thứ hai mươi lăm, mà đồng thời ngay cả lực lượng tinh thần của hắn cũng đạt được một loại gột rửa giống như thoát thai hoàn cốt.

Sau khi hai người kết hợp thậm chí còn có thể dung hợp trong nháy mắt.

Chỉ có điều, thu hoạch cực lớn cũng đồng thời đi theo nguy cơ lớn, nếu như không thể chịu được lôi điện màu tím sắp đến, như vậy chính là tiểu mộc kiếm tan vỡ, thực lực của hắn giảm sút, thậm chí là tinh thần ý thức toàn bộ tan vỡ, biến thành một người thực vật hoàn toàn, vĩnh viễn ở lại trong này.

Đây là một hồi đánh cuộc, lấy tiểu mộc kiếm và lực lượng tinh thần của Tiểu Ân làm tiền đặt cược để giành lấy tiền đồ rực rỡ sau này.

Lúc này tạm dừng, giống như khoảnh khắc tối tăm trước bình minh cũng chính là chuẩn bị ngăn ngừa trước một kích cuối cùng, đương nhiên đây cũng có thể lý giải thành cơ hội thoát thân cuối cùng.

Chỉ cần Tiểu Ân lùi lại phía sau một bước, thu hồi tiểu mộc kiếm, như vậy hắn vẫn như trước là cao thủ nắm giữ thiên địa uy năng.

Nhưng ý nghĩ này gần như chỉ lóe qua trong đầu hắn mà thôi, cũng đã bị hắn hoàn toàn loại bỏ.

Nếu như lúc này Tiểu Ân lựa chọn từ bỏ, như vậy một tia liên hệ như có như không không dễ dàng thành lập giữa hắn và tiểu mộc kiếm đã bị hắn tự tay chặt đứt, hơn nữa về sau cũng sẽ không thể liên hệ được.

Tinh thần ý niệm mà hắn tận tâm khổ khổ ẩn nấp vào bên trong tiểu mộc kiếm, ngoại trừ chỉ huy mộc kiếm, cũng chưa từng không có ý nghĩ đồng cam cộng khổ giúp đỡ nó chống đỡ một chút lỗi diện tấn công.

Sự ăn ý giữa thanh tiểu kiếm thông linh này và Tiểu Ân đã đạt tới một trình độ không hề là hai ý niệm, cho nên đã đến khoảnh khắc này, đã không chấp nhận được Tiểu Ân lùi bước mà thất bại trong gang tấc.

Chậm rãi, không gian phía trước đã xảy ra run rẩy cực lớn, đây là dấu hiệu ngay cả không gian cũng phải lâm vào sụp đổ.

Trong lòng Tiểu Ân dâng lên một mảnh hàn ý, rốt cuộc là uy năng hùng mạnh đến mức nào mới có thể tạo ra áp lực mãnh liệt bậc này.

Ngay trong khoảnh khắc ý niệm này mới lóe lên trong đầu hắn, hắn rốt cuộc đã thấy rõ ràng...

Một đạo lỗi diện màu tím cực lớn liếc mắt một cái không thấy giới hạn đã phá không mà tới, ngay tại khoảnh khắc xuất hiện đã đi tới phía trước thân của tiểu mộc kiếm.

Thời gian trong khoảnh khắc này dường như ngừng lại.

Khi nhìn thấy một cảnh tượng hùng vĩ như thế này, ngay cả Tiểu Ân cũng sởn tóc gáy, hắn lập tức không cần nghĩ ngợi liền tiến vào trong cảnh giới thời gian tạm dừng.

Nhưng ở trong cảnh giới này, đại não của Tiểu Ân lại đang suy xét cực nhanh.

Ở trên người hắn cũng bộc phát ra lực lượng bán thần vực hùng mạnh, loại năng lượng này lấy tốc độ so với tia chớp còn nhanh hơn đến phía trước của tiểu mộc kiếm.

Đương nhiên đây là bởi vì bản thân Tiểu Ân đang ở trong thời gian tạm dừng mới có thể làm được điểm này, nếu không cho dù ý niệm ở trong đầu của hắn có nhanh hơn nữa cũng đừng mơ tưởng nhanh hơn được tốc độ của một kích này.

Đây là nỗ lực cuối cùng của Tiểu Ân, không thành công cũng thành nhân.

Mãi đến giờ khắc này, tâm tư trong suốt như nước kia của Tiểu Ân cũng nhộn nhạo mở ra, đem tất cả đều phản ứng rõ ràng ở trong tâm linh, hắn mơ hồ cảm nhận được một tia ý thức mỏng.

Một tia ý thức này cũng không sinh ra trí tuệ chân chính nhưng lại mang đến cho Tiểu Ân rung động cực lớn, bởi vậy trong nháy mắt hắn hiểu được, đây chính là kiếm hồn trong tiểu mộc kiếm nó đang hướng về phía mình biểu đạt lòng biết ơn của nó. Loại thân thiết và ý lại này khiến Tiểu Ân biết, khi hắn quyết định cùng với tiểu mộc kiếm cộng đồng nghênh đón một kích cuối cùng, hắn cũng đã đạt được tán thành của kiếm hồn trong tiểu mộc kiếm.

Đây là tán thành chân chính, cũng chứng tỏ từ nay về sau có thể đem tiểu mộc kiếm làm như một phần tử của mình.

Cái miệng của hắn trên ra một ý cười vui vẻ, chỉ cần có được kết quả này, như vậy hắn đã không lo không sợ.

Tiếng nổ vô cùng vô tận kia không ngừng truyền đến, sau khi lực lượng linh vực của Tiểu Ân kiên trì được nửa giờ không ngừng đã có dấu hiệu tán loạn.

Đây chính là lực lượng bán thần vực tám thuộc tính, nhưng ở trước mặt của tia chớp cực lớn này, lực lượng bán thần vực của hắn mặc dù không đến mức bị đối phương nháy mắt đánh thành than, nhưng tuyệt đối không thể chống đỡ được thời gian quá dài.

Ngay khi Tiểu Ân đau khổ chống đỡ, thì một đạo tử quang chợt lóe lên, tiểu mộc kiếm không ngờ bắn ra một đạo hào quang gia nhập vào trong lực lượng bán thần vực của Tiểu Ân.

Lực lượng bán thần vực lại một lần nữa xảy ra biến hóa nào đó, đem cỗ năng lượng này từng chút một luyện hóa.

Tia chớp cực lớn cuộn cuộn không ngừng đả kích phía trước lực lượng linh vực, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể tan vỡ ở dưới áp lực cực lớn.

Tiểu mộc kiếm đột nhiên biến mất ở tại chỗ, ngay sau đó khi nó xuất không ngờ đã ở phía trước lực lượng linh vực, một mình chống lại lôi điện lớn tới cực điểm kia.

Sau đó, dưới ánh mắt của Tiểu Ân, tiểu mộc kiếm biến thành nhiều đốm nhỏ, hoàn toàn bị lôi điện cực lớn phá hủy.

Nhưng ngay trong khoảnh khắc tiểu mộc kiếm tan vỡ, tất cả tinh quang đến giống như chim quay về tổ dung nhập vào bên trong lực lượng linh vực.

Lôi điện còn sót lại vẫn như trước tích tụ lại, lại một lần nữa bảo trì áp lực cực lớn đối với lực lượng bán thần vực của Tiểu Ân.

Chỉ có điều trong lòng Tiểu Ân lúc này đã vui sướng giống như phiên giang đảo hải, hắn nhìn lôi điện phía trước trong mắt ánh lên thần sắc vô cùng kiên định.

Lực lượng bán thần vực của hắn đã bắt đầu biến hóa rất nhỏ, một cỗ khi tức màu tím nhàn nhạt sau khi lóe lên mấy lần trong lực lượng bán thần vực, đã hoàn toàn dung hợp vào trong đó.

Lập tức ở trên người hắn nổi lên hào quang cực lớn, cửu trùng lực lượng linh vực của hắn đã hoàn toàn ngưng luyện thành công.

Nhìn lôi điện cực lớn phía nước, trong lòng Tiểu Ân một mảnh bình tĩnh.

Lực lượng bán thần vực mặc dù vẫn đồng dạng là lực lượng bán thần vực, nhưng trong khoảnh khắc khi ngưng luyện thành cửu trùng, Tiểu Ân liền hiểu được, loại lực lượng bán thần vực này đã khác hẳn với trước kia.

Đối mặt với tử điện còn sót lại vẫn như trước nhìn không thấy cuối kia, Tiểu Ân giơ một bàn tay ra, bình thường đẩy một cái ra ngoài.

Trong khoảnh khắc này lực lượng bán thần vực biểu hiện ra uy năng cực lớn chân chính của nó. Mặc dù ở trong phạm vi bao phủ của bán thần vực vẫn có tiếng sấm tia chớp như thế.

Sắp tới ngày tận thế, nhưng Tiểu Ân lại có thể cảm ứng được rõ ràng, bán thần vực của hắn dưới sự áp bách của tử điện không những không có rút lại, ngược lại đang từng chút một khuếch tán ra ngoài.

Trong lòng hắn đột nhiên khê động nhưng điện quang trên mặt ngoài này đột nhiên biến mất.

Năng lượng khổng lồ giống như dòng nước chảy vào trong bán thần vực của Tiểu Ân, sau đó lại không ngừng trở thành động lực hùng mạnh duy trì vòng bảo hộ bên ngoài.

Hấp thu năng lượng, nén ép, lại lần nữa phóng thích, quá trình này không ngờ khiến Tiểu Ân làm thuận buồm xuôi gió như thế, giống như trước đây cũng đã trải qua ngàn vạn lần thử nghiệm.

Dưới tình huống như vậy, ngay cả tia chớp màu tím kia có lớn hơn nữa cũng đừng mơ tưởng làm Tiểu Ân bị thương một chút.

Bởi vì kháng cự lực lượng của tia chớp cũng chính là lực lượng đến từ tia chớp, Tiểu Ân chẳng qua chỉ là tá lực đả lực mà thôi.

Có thể làm được tất cả những việc này đều có quan hệ với tị thủy châu và tiểu mộc kiếm.

Chính là bởi vì ở trong chín đại thuộc tính của Tiểu Ân có hai dạng năng lực đặc biệt này, cho nên mới có thể làm được thu phóng tự nhiên đối với năng lượng tử điện.

Nếu đổi hẳn thành nhân vật khác, cho dù là Odin Lage thần vương tự mình tới, cũng không dám học tập Tiểu Ân làm ra hành động thô lỗ như vậy.

Áp lực của điện sau khi duy trì suốt một giờ, Tiểu Ân mới cảm thấy trong đó có một chút dấu hiệu yếu bớt, sau đó chậm rãi hẳn nhìn thấy cái đuôi của tử điện.

Ở trong không gian này sau khi hẳn chặn được một tia chớp cực lớn như vậy, đã đoạt được thu hoạch phải lớn hơn rất nhiều so với tưởng tượng.

Nhẹ nhàng vỗ quần áo một cái, nghĩ tới trước khi ngưng luyện ra thuộc tính thứ chín, bị những tia chớp này biến thành thần hồn điên đảo, mấy lần đến kém một chút là không đối phó được. Nhưng sau khi hẳn ngưng luyện ra thuộc tính thứ chín, những tia chớp này ở trong mắt của hẳn, đã rất khó tạo thành uy hiếp gì đối với hẳn nữa.

Chậm rãi đứng lên, Tiểu Ân bước ra một bước trong hư không năng lượng xung quanh, người hẳn bắt đầu thay đổi, năng lượng của chín loại thuộc tính khác nhau bay múa xung quanh người hẳn.

Khí tức âm trầm của vong linh, hư vô mà mịt của ảo thuật, uy lực vô cùng lớn của nguyên tố triệu hoán, quang minh chính đại của hoàng kim hệ, còn có năng lượng sát lục ảnh hưởng đến ý chí và tâm tính, lại thêm biến hóa khôn lường của năng lượng không gian hệ.

Chính là sáu loại năng lượng này ngay từ đầu đã dung hợp thành sáu thuộc tính của lực lượng linh vực, xây dựng nền móng vững chắc nhất cho Tiểu Ân.

Sau đó, một cỗ năng lượng trùng điệp như núi cao không thể phá vỡ dung nhập vào trong đó, khiến cho lực lượng linh vực biến thành ngưng thực trầm trọng.

Một cỗ năng lượng thanh đậm phiêu lưu bất định hình thành một hạt châu màu trắng nhẹ nhàng lơ lửng trên đỉnh đầu Tiểu Ân.

Khi tinh thần ý niệm của Tiểu Ân tiếp xúc với nó, đã cảm ứng được tin tức khổng lồ trong đó.

Trên mặt hiện lên vẻ giật mình, Tiểu Ân có nhận thức tâm đắc đối với tị thủy châu, thì ra tác dụng của nó cũng không chỉ đơn thuần là xua tan, năng lực hấp thu và phóng thích, còn có được một loại năng lực truy tung và tiêu trừ tung tích.

Loại năng lực truyền thừa thượng cổ bí pháp này, tự nhiên có chỗ hùng mạnh trong đó, Tiểu Ân thậm chí còn nắm chắc sử dụng năng lực tiêu trừ tung tích trong đó để tránh né truy tung của một số thần linh.

Đương nhiên, loại năng lực truy tung này xem ra cũng không nhỏ, chỉ cần có một tia năng lượng mạnh mới lưu lại, như vậy mặc cho đối thủ chạy tới chân trời góc biển, tị thủy châu cũng có thể tìm thấy hẳn trong bất cứ địa phương nào.

Vừa lòng gật đầu một cái, tị thủy châu đã dung nhập vào trong lực lượng linh vực của Tiểu Ân.

Tám loại năng lượng khác nhau cuộn cuộn không ngừng trong lực lượng linh vực, hình thành một thứ cực lớn giống như phong quyển vân nắm giữ lực lượng hùng mạnh.

Mà ngay sau đó, áp lực khổng lồ từ trong cơ thể Tiểu Ân lại một lần nữa xuất hiện, trên tiểu mộc kiếm lóe lên quang điện màu tím giống như lôi đình phích lịch nhảy vào trong bán thần vực.

Sau khi hơi run rẩy một chút, bán thần vực cuối cùng nổ tung ra, tất cả năng lượng đều hóa thành những đốm nhỏ, giống như một vụ nổ đem tất cả mọi thứ đều nổ thành nguyên tử, nổ thành hạt.

Chỉ trong nháy mắt như vậy, tất cả năng lượng vỡ vụn ra lại một lần nữa ngưng tụ lại, hình thành một tổ hợp mới.

Bán thần vực chín thuộc tính của Tiểu Ân cuối cùng tại khoảnh khắc này mới chính thức đại công cáo thành.

Bán thần vực mới thành hình không có màu sắc khác, hoàn toàn hiện thành bán thần vực không có sắc thái.

Chỉ có điều theo tâm ý của Tiểu Ân bất cứ lúc nào cũng có thể bày ra uy năng của các loại thuộc tính, mà lợi hại nhất trong đó, không thể nghi ngờ chính là tia chớp màu tím của tiểu mocket kiểm luyện hóa.

Chỉ cần tâm niệm của Tiểu Ân khẽ động bán thần vực của hắn sẽ chuyển hóa thành lôi đình thiểm điện màu tím, mặc dù phạm vi không có khả năng khoa trương giống như bán thần vực của ngụy thần bình thường, nhưng kéo dài trong vòng mười dặm vẫn miễn cưỡng có thể làm được.

Cũng có thể nói, Tiểu Ân chỉ còn có thể đem hoàn cảnh của địa phương trong vòng mười dặm trong thời gian nhất định biến thành loại lôi điện đan xen này, có thể làm được một bước này, cũng đã tiếp cận vô hạn thần vực chân chính rồi.

Trong lòng Tiểu Ân mơ hồ có một ý nghĩ.

Có lẽ, thời gian chiêm thần hỏa của hắn cũng sắp tới rồi.

Khinh xảo đáp xuống phía trên tảng đá màu đen, Tiểu Ân có chút hưng phấn khó có thể kiềm chế chậm rãi ngồi xuống, thuận tay để thượng cổ ma khí kia ở một bên, hắn muốn bình tâm tĩnh khí hồi tưởng lại một lần cảm ngộ vừa rồi.

Nhưng còn không chờ hắn bắt đầu hành động, đã cảm thấy một tia khí tức cổ quái tồn tại.

Hai cánh tay màu đen thình lình từ dưới mặt đất thò ra, đó là hai cánh tay to tối đen vô cùng, trong đó một cánh tay giống như tia chớp nắm chặt lấy thượng cổ ma khí mà Tiểu Ân vừa buông xuống, tốc độ cực nhanh, ngay cả Tiểu Ân cũng không kịp ngăn cản.

Trong lòng Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, mặc dù hắn cũng không biết chủ nhân của hai bàn tay to này là ai, nhưng phỏng chừng người này cũng không biết thuộc tính của thanh thượng cổ ma khí này, thứ này sao có thể lấy tay đụng vào.

Chỉ có điều, vượt ngoài ý liệu của Tiểu Ân chủ nhân của hai bàn tay này trong nháy mắt khi tiếp xúc với thượng cổ ma khí dường như hơi chút run rẩy, nhưng cũng chỉ là như thế, sau đó kiện thượng cổ ma khí này đã biến mất ngay trước mắt của Tiểu Ân. Với linh giác của Tiểu Ân lúc này, tư nhiên nhìn ra được kiện thượng cổ ma khí đã bị người này thu vào trong cơ thể.

Sau khi sửng sốt một lát, Tiểu Ân lập tức phản ứng lại, cũng rõ ràng chủ nhân của hai bàn tay này là ai, Nươ Weijia, cũng chỉ có người này mới có thể làm được điểm này trong thời gian ngắn như vậy.

Đương nhiên, đây là cái giá nặng nề mà hắn phải trả, sau khi biến thành thượng cổ ma quái mới có thể làm được.

Tiểu Ân tức giận hừ một tiếng, không cần nghĩ ngợi một tay chém ra lực lượng bán thần vực chín loại thuộc tính vừa mới ngưng tụ mà thành phóng về phía đối phương giống như tia chớp.

Trong cổ năng lượng này của hắn vừa có cương nhu, lại đồng thời có hấp lực của tị thủy châu, năng lực phòng ngự của tiểu viên thuần và tốc độ của tia chớp màu tím, uy năng hơn xa so với ngày xưa khi vừa mới ngưng tụ.

Bán thần vực thuộc tính phải hùng mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Chẳng qua chủ nhân của hai bàn tay kia hiển nhiên là đã sớm chuẩn bị, thân thể của hắn không ngờ cứ như vậy tiến nhập vào bên trong tảng đá màu đen, chỉ dựa vào hai bàn tay to ứng phó Tiểu Ân.

Trong khi một bàn tay nắm được thượng cổ ma khí, tay kia lại chộp về phía Tiểu Ân, lực lượng của song phương ở trong nháy mắt này đã hung hăng va chạm với nhau.

Giống như trời long đất lở, năng lực cực lớn kia trong nháy mắt khi va chạm đã đạt tới đỉnh, thân thể của Tiểu Ân khẽ run lên, bay ngược lại phía sau giống như điều đứt dây.

Trong lòng hắc rừng mình, lúc này mới nhớ tới thân phận của đối phương Nuo Weijia hắc ám chi thần bậc trung, hơn nữa còn là tên biến dị thành thượng cổ ma quái, cho dù là Dike Stan chiếm được lực lượng thần vực của Odin Lage cũng không thể giành được ưu thế trong chiến đấu.

Mặc dù lực lượng bán thần vực chín thuộc tính của Tiểu Ân đã đại thành, nhưng đối mặt với nhân vật như vậy, làm sao có thể dễ dàng nói thắng.

Nhưng ngay khi Tiểu Ân bị cổ lực lượng hùng mạnh kia đánh bay khỏi tảng đá kỳ dị, thì chủ nhân của song thủ kia cũng đồng dạng không hơn gì.

Đặc biệt là cánh tay va chạm với lực lượng nguyên thần vực của Tiểu Ân, sau khi ngưng rút một chút ở trên không trung liền âm âm nổ tung, hóa thành hắc khí đầy trời.

Một thanh âm rỗng giân vang vọng khắp trời đất, một bóng người bị hắc ám bao phủ xuất hiện phía trên cự thạch, hắc không chút do dự chặt đứt cánh tay đó.

Trong bóng đêm, một đôi mắt lập lòe, ánh mắt tràn ngập oán độc và sợ hãi gắt gao tập trung ở Tiểu Ân.

Hai mắt của Tiểu Ân nhướng lên, hắc đột nhiên phát hiện, mình dường như cũng không bị rơi xuống hạ phong.

Lần giao phong này, mình chẳng qua là bị đẩy lui mà thôi, mà đối phương lại phải chặt đứt một tay, hai bên ai chiếm ưu thế thì không cần nghĩ cũng biết. Hơn nữa nhìn trên cánh tay cụt tổn hại không chịu nổi kia lóe lên một tia hào quang màu tím, lập tức khiến Tiểu Ân hiểu được, loại quang điện màu tím này có tác dụng trí mạng đối với loại thượng cổ ma quái chi thể của Nuo Weijia.

Chỉ đối mắt nhìn nhau một cái, Tiểu Ân lập tức vọt mạnh tới, vứt bỏ hoàn toàn những lo lắng lúc đầu, lực lượng bán thần vực lại che trời phủ đất điên cuồng đè ép về phía đối phương.

Nhưng ngay khoảnh khắc này, Nuo Weijia không ngờ lại làm ra một việc mà không ai nghĩ đến, hắc chẳng những không cứng rắn xông lên giống như gặp được Dike Stan, ngược lại thân mình trầm xuống cứ như vậy ẩn vào trong tảng đá lớn màu đen, biến mất vô ảnh vô tung.

Tiểu Ân thân đang ở giữa không trung, tinh thần ý niệm gắt gao tập trung Nuo Weijia tiến vào trong tảng đá, muốn thông qua mặt sau của tảng đá rời đi.

Nếu như là trước thì Tiểu Ân căn bản là không có khả năng lấy tinh thần ý niệm tập trung một vị thần linh như vậy.

Nhưng sau khi trải qua gột rửa của lôi điện màu tím, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân đã tiến vào một bậc thang mới.

Nuo Weijia ngay từ đầu không xuất hiện, quả thực là kết quả tính toán của đối phương nhưng một khi để Tiểu Ân tập trung như vậy, thì cho dù là nhân vật lợi hại hơn nữa cũng đừng mơ tưởng dễ dàng thoát khỏi.

Lực lượng bán thần vực không có chút tạm dừng, lực lượng ẩn chứa bên trong ngược lại càng thêm khổng lồ, âm một tiếng nổ vang lên, cả tảng đá đang lơ lửng trong không trung kia sau khi hơi dừng một chút liền âm âm vỡ vụn.

Lực lượng của Tiểu Ân ở trong nháy mắt này đã xâm nhập vào khắp các ngõ ngách của hắc thạch cự lớn, ngay cả Nuo Weijia ở trong đó cũng không có ngoại lệ đã bị công kích mãnh liệt tới cực điểm.

Ở dưới không chế cố ý của Tiểu Ân lực lượng bán thần vực cũng không đơn giản chỉ là công kích theo một hướng, mà là công kích từ bốn phương tám hướng muốn vây khốn chặt chẽ Nuo Weijia. Dưới tình huống như vậy, chỉ cần vị thần linh hắc ám hệ này có một chút do dự, sẽ đều rơi vào trong bán thần vực đã thoát thai hoá cốt này của Tiểu Ân.

Nhưng phản ứng của Nuo Weijia chính là nhanh không thể tin được, ở trong lòng hắc dường như cũng không gộp chung Tiểu Ân với những phạm nhân khác, đó là bởi vì hắc chính mắt nhìn thấy uy năng của Tiểu Ân bày ra khi đối phó lôi điện màu tím.

Lôi điện màu tím, uy năng ngay cả là thần linh cũng không dám chống lại, không ngờ một chút cũng không làm gì được Tiểu Ân, từ khoảnh khắc đó, tâm tư muốn tập kích giết chết Tiểu Ân của hắn đã phai nhạt rất nhiều.

Mặc dù thượng cổ ma khí bị Tiểu Ân ăn cắp, hơn nữa không hiểu vì sao lại tiến vào không gian trong truyền thuyết này khiến hắn vô cùng căm tức, nhưng hắn cũng không có điên. Cho nên sau khi trộm lại được thượng cổ ma khí và tiếp xúc một chút với Tiểu Ân, xác định đối phương có được năng lực không chế tia chớp màu tím, hắn đã quyết định vứt bỏ tự tôn của thần linh, quyết tâm nhanh chóng rời đi.

Thần linh là kiêu ngạo, nhưng thần linh càng là cao thủ xem xét thời thế. Thần linh nào không phải trải qua ngàn vạn năm khổ tu mới thành công châm thần hỏa, ở trong những việc của bọn họ đã làm tuyệt đối sẽ không xuất hiện chuyện đi làm một số việc không kết quả.

Cho nên khi cảm thụ được áp lực đến từ bốn phương tám hướng kia, Nuo Weijia căn bản là chưa từng có chút do dự, mà trực tiếp bay từ trong tảng đá ra, lấy tốc độ nhanh nhất bay vào trong hư không che kín tia chớp màu tím.

Bóng đen của hắn hóa thành một tia chớp màu đen, lấy tốc độ cũng không kém hơn lôi điện màu tím chút nào bay nhanh đi.

Sắc mặt của Tiểu Ân xanh mét, hắn trăm phương nghìn kế trộm được thượng cổ ma khí cầm còn chưa ấm tay, cũng đã bị người ta trộm ngược lại, cỗ tà hỏa trong lòng kia cũng không cần phải nói rồi.

Sớm biết giữa vật này và Nuo Weijia có một loại liên hệ thần bí, nhưng hắn cũng không nghĩ đến Nuo Weijia lại cùng hắn truyền tống tới không gian này, bởi vì xác suất thật sự là quá nhỏ, cho nên hắn cũng chưa từng nghĩ đến, chẳng ngờ kết quả cuối cùng lại là như vậy, hắn làm sao đồng ý bỏ qua như vậy.

Tinh thần ý niệm vô hạn chế dẫn xuất mở ra, bản thể của Tiểu Ân đồng dạng hóa thành một đạo thiểm điện, đuổi theo đối phương như bóng với hình.

Tiểu Ân cũng không phát hiện, khi hắn mở tốc độ đến nhanh nhất, cả người hắn đều có biến hóa thần kỳ.

Từ bên ngoài nhìn lại, hắn dường như đã hóa thân thành một đạo lôi điện màu tím cực lớn, tùy tâm sở dục xuyên hành ở trong không gian này. Trên đường gặp phải mấy tia chớp còn lại không ngờ không có một tia nào có ý đồ công kích hắn, cho dù là ngẫu nhiên chạm phải một đạo thiểm điện trong đó, chẳng qua cũng là vang lên một tiếng roẹt liền không hề trở ngại.

Ở bên trong không gian này, Tiểu Ân không ngờ đã đề cao tốc độ lên một trình độ lớn nhất, thậm chí còn nhanh hơn một bậc so với hắc sắc điện quang Nuo Weijia.

Theo khoảng cách thu hẹp, lực lượng bản thân vực trên người Tiểu Ân càng bành trướng lợi hại hơn, đặc biệt xung quanh người không ngờ lóe lên một chút lôi điện màu tím, càng tăng khi thể của hắn lên cực mạnh.

Đột nhiên, Nuo Weijia ở phía trước không bỏ chạy nữa, mà xoay người lại, mặt quay về phía Tiểu Ân, từ trên người hắn nổi lên thần vực màu đen dày như núi.

518. Chương 68 Thần Nói, Phải Có Ánh Sáng

Có thể làm như vậy trừ phi là tồn tại càng hùng mạnh hơn so với thần linh bậc trung. Thí dụ như Dike Stan cho nên mới dám khổng chế quảng trường phi hành trực tiếp tiến vào trong thần quốc của Nuo Weijia. Đó chính là bởi vì trên quảng trường phi hành này có lực lượng của linh hồn tương khắc, cho nên mới có thể không chút nào e dè tiến vào trong đó.

Mà Tiểu Ân ngay cả thần hỏa cũng chưa châm, như vậy va chạm mấy cái với thần vực còn không có vấn đề, nhưng nếu như tiến vào thần vực của đối phương thì không hắn đỡ nổi.

Dù sao, hắn còn không có thần vực thuộc về chính mình, không thể chống lại đối phương ở toàn bộ các phía.

Trước mắt một mảnh màu đen nồng đậm, hơn nữa có xu hướng dần dần thực chất.

Gặp phải dấu hiệu quỷ dị như thế, cho dù là Tiểu Ân cũng không dám khinh thường sơ suất. Hắn tập trung toàn bộ tinh thần, thật cẩn thận quan sát nhất cử nhất động của đối phương.

Chỉ có điều, khiến hắn cảm thấy kỳ quái chính là, mặc dù sương mù dày đặc ở trên người Nuo Weijia có xu thế càng ngày càng thịnh, nhưng uy năng trong đó dường như cũng không có bao nhiêu biến hóa, dường như từ đầu đến cuối đến bảo trì năng lượng nhất định. Nếu như không phải Tiểu Ân có thể xác định đối phương cũng không phải là thi triển ảo thuật gì, đồng thời có thể rõ ràng cảm ứng được khí tức khủng bố kia của đối phương vẫn như trước lưu lại ở trong màn sương đen, hắn thậm chí phải hoài nghi thần linh hắc ám hệ này có phải đã sớm kim thiền thoát xác mà đi rồi không.

Tia chớp màu tím trong hư không cũng không bởi vì hắc khí đột nhiên xuất hiện ở nơi này mà đình trệ, một lát sau, tia chớp màu tím lác đác xuất hiện ở nơi này, bất kể là quanh người Tiểu Ân hay là bên trong hắc khí đều có không ít điện quang, hơn nữa có xu thế càng lúc càng lớn.

Tiểu Ân sắc mặt âm tình bất định cảm ứng biến hóa trong hắc khí, hắn đột nhiên biến sắc, không cần nghĩ ngợi đuổi vung tay lên, điện quang màu tím kịch liệt tấn công tới giống như không cần tiến chỉ trong phút chốc đã nổ tung hoàn toàn trong hắc khí.

Hắc khí vốn có vẻ không gì phá nổi trong khoảnh khắc này toàn bộ cũng đã biến thành công trình bã đậu, tất cả quỷ khí âm trầm nháy mắt tiêu tan toàn bộ, không ngờ không lưu lại một chút nào.

Trong ánh mắt của Tiểu Ân hiện lên vẻ hối hận, hắn vốn có tự tin cực lớn đối với ảo thuật của mình, nhưng lúc này mới hiểu được, trình độ ảo thuật của vi thần linh hắc ám hệ này lại cao minh hơn rất nhiều so với hắn.

Bản thể của Nuo Weijia đã sớm chạy trốn không biết tung tích, lại lưu lại hình ảnh giả hư ảo này để lừa gạt mình.

Trong lòng hắn vô cùng hối hận, nếu như ngay từ đầu liền sử dụng lực lượng bán thần vực thử va chạm một chút, như vậy thì tuyệt đối không có khả năng xảy ra loại chuyện này.

Khép hờ hai mắt, sau khi cảm ứng một chút, Tiểu Ân đã phát hiện một đạo khí tức mơ hồ đang bay về phía xa, ngay trong khoảng thời gian hắn trì hoãn này cũng đã mất đi tung tích.

Cười lạnh một tiếng, trong tay Tiểu Ân khẽ động, tị thủy châu đã xuất hiện ở trên tay của hắn, một giọt chất lỏng như ngọc từ trên tị thủy châu chậm rãi nhỏ xuống khi giọt chất lỏng này tiếp xúc tới cổ năng lượng mờ mịt mà Tiểu Ân cảm ứng được thì lập tức sinh ra biến hóa về chất.

Trong hư không đột nhiên xuất hiện một đường dài lấp lánh, bắt đầu từ một điểm thẳng tắp thông về phía xa.

Trên mặt của Tiểu Ân lập tức hiện lên vẻ vui mừng, thân thể của hắn khẽ động, lại một lần nữa hóa thành một đạo hào quang màu tím đuổi theo nhanh như bay.

Nhưng ngay khi Tiểu Ân theo đường dài dần dần gia tăng tốc độ, đồng thời một lần nữa cảm ứng được khí tức của Nuo Weijia ở phía trước, thì đột nhiên trước mắt tối sầm lại, không ngờ rơi vào trong một mảnh tối đen.

Áp lực vô cùng vô tận giống như máy nghiền đất đè ép về phía Tiểu Ân dường như là muốn hoàn toàn nghiền nát hắn trong nháy mắt.

Thần vực, đây là thần vực chân chính, chính là lực lượng thần vực hùng mạnh của Nuo Weijia đủ để chống lại Dike Stan.

Tất cả trước mắt đều là giớ tay không thấy năm ngón, nhưng cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi, sau đó liền biến thành một biển máu trong biển máu này, tinh thần ý niệm của Tiểu Ân thậm chí đã không thể sử dụng bán lực lượng thần vực của hắn, lại càng giống như đã chịu vô số lôi kéo, rốt cuộc khó có thể triển khai hết sức.

Vô số thanh âm thê lương bi thảm quanh quẩn ở trong biển máu này, loại thanh âm tràn đầy u oán và bi phần này đủ để khiến bất cứ kẻ nào cũng phải sởn tóc gáy.

Thế giới huyết sắc càng ngày càng đậm, dường như đã lan tràn tới giới hạn của trời đất.

Lực lượng ăn mòn, lực lượng của thanh âm, lực lượng đè ép, tất cả những lực lượng này đều khiến Tiểu Ân rơi vào trong một loại hoàn cảnh dị thường khôn khổ.

Đồng thời, ở trong huyết sắc mơ hồ có thể nhìn thấy một đám đường cong màu đen lớn bằng ngón tay cái.

Những đường cong này di chuyển linh hoạt giống như cá chạch ở trong bùn, lại giống như những sợi dây thừng lớn, chặt chẽ bó buộc Tiểu Ân.

Tiểu Ân giận dữ trong lòng, lực lượng bán thần vực của hắn đột nhiên mở ra, khuếch tán ra với một loại lực lượng trước đây chưa từng có.

Nhưng rất nhanh hắn đã phát hiện, bất kể lực lượng của mình khuếch tán tới trình độ nào, dường như đều không thể phá vỡ thế giới huyết sắc của đối phương.

Đến tận lúc này, Tiểu Ân mới chính thức hiểu được, thì ra chênh lệch giữa bán thần vực và thần vực còn phải vượt rất xa so với dự tính của mình.

Bán thần vực chín thuộc tính của hắn ở bên trong chống lại chính diện, bởi vì tất cả thuộc tính có được đến là cấp bậc nghịch thiên, cho nên còn miễn cưỡng chống lại một phần thần vực của đối phương.

Nhưng sau khi mình rơi vào cạm bẫy thần vực của đối phương tỉ mỉ bố trí, còn muốn thoát ra khó khăn sẽ không giống nhau.

Áp lực bốn phía càng lúc càng lớn, gần như khiến cho Tiểu Ân có cảm giác hít thở không thông.

Hắn lập tức hiểu được, đây là thần vực của Nuo Weijia di chuyển, muốn dồn mình vào chỗ chết.

Nhưng giờ phút này, hắn lại trở nên bình tĩnh, bán thần vực trên người bắt đầu chậm rãi có chuyển biến, trên bán thần vực vốn không có một chút thuộc tính chỉ có lực lượng hùng mạnh tồn tại đã chậm rãi xuất hiện một đám quang điểm màu tím.

Trong khoảnh khắc quang điểm màu tím xuất hiện, tất cả áp lực gây cho Tiểu Ân đều không cánh mà bay.

Bất kể là màu đen của bóng tối, hay là màu đỏ của máu đều không thể tạo thành áp lực gì đối với hắn nữa, dường như kinh lôi thiểm điện màu tím này có thể làm biến mất tất cả mọi thứ của thế gian.

Nhưng kinh lôi thiểm điện của Tiểu Ân mặc dù hùng mạnh, nhưng cũng chỉ có thể bảo vệ bản thân hắn an toàn ở trong này, nếu muốn thoát thân mà ra, trừ phi là hắn tự bạo bán thần vực, tiêu hao tất cả lực lượng lôi điện.

Không đến ranh giới sống chết, Tiểu Ân tuyệt đối không có khả năng làm ra lựa chọn này.

Từ sau khi Tiểu Ân bình tĩnh trở lại, tinh thần của hắn đã không còn chút dao động nào.

Hắn có một loại dự cảm mơ hồ, trừ phi bán thần vực của mình cũng tấn thăng đến trình độ thần vực, nếu không căn bản là đừng nghĩ không phải trả giá mà an toàn thoát thân.

Chậm rãi, hắn cẩn thận quan sát bốn phía.

Không gian này cho hắn cảm giác giống như một hải dương cực lớn, mà bản thân hắn lại là một con cá nhỏ trong hải dương, bất kể hắn di chuyển như thế nào đều không thể nhìn thấy cuối. Chẳng qua điều duy nhất khiến hắn an tâm chính là, lực lượng bán thần vực của hắn đồng dạng hùng mạnh, đủ để bảo đảm hắn an toàn ở trong này.

Hơn nữa hắn tin tưởng, sau khi Nuo Weijia được chứng kiến kinh lôi thiểm điện vừa rồi, khẳng định đã tiếp thu giáo huấn, cũng không dám đến trêu chọc mình nữa. Nếu không hắn thực sự tự bạo bán thần vực, như vậy thần vực của Nuo Weijia cũng đồng dạng biến thành một mớ hỗn loạn vỡ nát.

Hai mắt hơi nhắm lại, Tiểu Ân đã hoàn toàn tĩnh tâm lại, cứ như vậy ngồi ở trong hải dương màu đỏ, dường như chẳng quan tâm tới ngoại giới nữa.

Chỉ là, ở trên người hắn, chín loại thuộc tính hợp thành một kia lại đang vội vã chuyển biến với một loại tốc độ cực nhanh.

Tất cả những việc này đều che dấu dưới lực lượng bán thần vực, cho dù là Nuo Weijia đang vây hãm ở trong đó cũng không phát hiện chút nào.

Một đoàn huyết sắc hắc đình chỉ di động, chậm rãi yên lặng, sau đó, trong một khối của màn sương đen này hiện ra thân hình của Nuo Weijia.

Khi Tiểu Ân càng đuổi càng gần, hắc bị bức bách làm ra quyết định được ăn cả ngã về không cùng loại với liều mạng này.

Bởi vì hắc vô cũng hiểu rõ, ở trong hoàn cảnh này, nếu như giao phong giằng co với Tiểu Ân, như vậy đối với hắc mà nói, tuyệt đối là một việc bất lợi nhất.

Chỉ cần nhìn bốn phía liên tục không ngừng xuất hiện lôi điện màu tím là có thể tưởng tượng kết quả cuối cùng như thế nào.

Nhưng tốc độ của đối phương cực nhanh, không ngờ giống như những lôi điện màu tím này, đã đạt tới tốc độ gần như không thể tin nổi, khiến hắc thủy chung không thể thoát được.

Tới giờ khắc này, Nuo Weijia đã không còn đường lựa chọn, nếu như không thể khiến Tiểu Ân ngừng lại, như vậy hắc thực có khả năng ngã xuống ở trong hoàn cảnh nguy hiểm này.

Cho nên hắc cũng chỉ có thể bất chấp nguy hiểm, thậm chí còn dung nhập bản thể của hắc và kiện thượng cổ ma khí kia vào trong thần vực, chặt chẽ vây khốn Tiểu Ân mạnh mẽ lao vào.

Nhưng bất kể hắc phóng thích uy năng của thần vực như thế nào, phát huy đủ loại khủng bố trong thần vực tới cực điểm ra sao, lại vẫn như trước không thể tạo thành thương tổn gì cho Tiểu Ân.

May mắn chính là, lực lượng bán thần vực của Tiểu Ân mặc dù hùng mạnh, lại cũng không có cách nào đột phá siêu cường thần vực mà hắc đã sử dụng tất cả bản lĩnh, thậm chí còn không tiếc vận dụng thượng cổ ma khí mới hình thành được. Cuối cùng, tiểu tử này vẫn là ngừng công kích, từ bỏ việc chống cự co rút lực lượng bán thần vực thành một đoàn.

Bản thể của hắc khôi phục nguyên trạng, lòng vẫn còn sợ hãi nhìn đoàn huyết sắc hắc vụ trước mặt.

Ở trong đoàn huyết sắc hắc vụ này đang phong ẩn người dũng mãnh nhất không phải cấp thần linh mà hắc từng chứng kiến.

Một khi nghĩ tới uy năng của Tiểu Ân nắm giữ, ngay cả là hắc cũng trở nên nghĩ lại phát sợ.

Đặc biệt là loại lực lượng bán thần vực hùng mạnh đến cực điểm kia, càng khiến người ta sinh ra một loại ý niệm không thể kháng cự, cho dù hắc đã là thần linh của hắc ám hệ cũng không có ngoại lệ.

Hắc thậm chí còn đang hoài nghi, nếu như không phải dựa vào uy năng của thượng cổ ma khí, hắc cũng không có khả năng vây khốn đối phương.

Một kẻ thù hùng mạnh như thế, nếu như sau khi hắc thực sự tấn thăng thần linh, thì sẽ đạt tới trình độ như thế nào đây?

Trong lúc nhất thời, trong lòng của Nuo Weijia xoay chuyển trăm nghìn ý nghĩ, chẳng qua hắc đã hạ quyết tâm, tuyệt đối không thể thả Tiểu Ân đi ra, ngay cả một chút cơ hội cũng không có khả năng cho hắc.

Quét mắt nhìn hoàn cảnh xung quanh, hắc đi tới trên một khối đá màu đen kỳ dị khác, ở nơi này ngược lại không lo công kích của tia chớp màu tím.

Hắc ngưng tụ tất cả thần lực, sử dụng tất cả bản lĩnh, cuối cùng xuyên qua không gian khủng bố này lấy được một tia liên hệ với quốc gia của hắc chẳng qua hắc cũng không dùng năng lượng hữu hạn trong tay để khống chế toàn bộ quốc gia, mà thông tri cho tất cả tín đồ còn sót lại rời khỏi quốc gia của hắc, hơn nữa đợi hắc ngày sau triệu tập.

Những tín đồ vốn đã hoàn toàn tuyệt vọng, sau khi một lần nữa cảm ứng được vinh quang của chủ nhân, lập tức thay đổi thái độ toàn lực phá vây mà đi.

Mặc dù tín đồ của Odin Lage có được thực lực hùng mạnh hơn xa bọn họ, nhưng ở trên con số nhân khẩu khổng lồ, vẫn như trước đã trốn ra gần hai mươi triệu tín đồ nòng cốt, những tín đồ này chính là căn cơ cuối cùng của hắn để sau này đông sơn tái khởi.

Ngoại trừ việc đó ra, Nuo Weijia hao tổn tâm cơ đem tất cả thần niệm liên hệ tới trên thiên không thần điện.

Bởi vì hắn nếu muốn rời khỏi hoàn cảnh khổng lồ này, như vậy nhất định phải có một tọa độ rõ ràng ở ngoại giới. Nếu không có như thế, hắn bất kể như thế nào cũng không có khả năng rời khỏi nơi này.

Sau khi xác định tốt tọa độ, hắn lấy ra tất cả trân quý, bố trí một truyền tống trận hùng mạnh nhất, đưa vào liên hệ với thiên không thần điện, rốt cuộc từ trong thế giới khổng lồ này thoát thân mà ra.

Chỉ có điều sau khi hắn hoàn tất tất cả những việc này đã qua hơn một tháng.

Ầm... Ầm...

Năng lượng quang minh tinh khiết liên tục không ngừng giống như đạn pháo đánh về phía thiên không thần điện giữa không trung kia.

Dưới sự bố trí của Dike Stan, đối với thiên không thần điện phải bảo trì một lực công kích hùng mạnh, lực công kích này phải liên miên không dứt, không thể có chút gián đoạn.

Như vậy mới có khả năng khiến cho năng lượng tích tụ trong thiên không thần điện liên tục tiêu hao, cuối cùng khẳng định sẽ có một ngày tiêu hao hết.

Chẳng qua rốt cuộc đến ngày nào mới dừng lại, vậy đã không phải mọi người có thể xác định rồi.

Nuo Weijia dù sao cũng là một vị thần linh bậc trung, thiên không thần điện tòa thành phòng ngự cuối cùng của hắn, tự nhiên không có khả năng dễ dàng bị công phá như vậy.

Mặc dù trong đó có mấy vị hồng y trưởng lão đề nghị, xin giáo hoàng bệ hạ sử dụng thần thánh quyền trượng tới giải quyết vấn đề này.

Khi thảo phạt dị thần của nhiều thế hệ, mỗi khi đến lúc này, đều là thời điểm giáo hoàng sử dụng thần thánh quyền trượng. Nhưng lúc này rõ ràng không giống, bất kể là Dike Stan, hay là dẫn đường giáo chủ Habib Hey của giáo hoàng bệ hạ đều không hề đề cập tới việc này.

Dựa theo cách nói của bọn họ, giáo hoàng bệ hạ đối với thực lực của bọn họ cũng không hài lòng, hơn nữa bệ hạ vừa mới tiếp thu thần thánh quyền trượng không bao lâu, lúc này còn không thể phát huy toàn bộ uy năng của quyền trượng. Dưới tình huống như vậy, nếu như cố ý sử dụng quyền trượng mà không thể đánh tan thiên không thần điện, thì sẽ tạo thành ảnh hưởng tồi tệ không thể gánh vác.

Ảnh hưởng này không ai có thể gánh vác, đừng nói là những hồng y trưởng lão như bọn họ, cho dù là mười vạn hồng y giáo chủ đương nhiệm cùng tế tự cũng không dám gánh vác trách nhiệm của thất bại này.

Cho nên sau đó, cũng không còn ai đề cập đến khả năng để giáo hoàng bệ hạ ra tay.

Về phần ý kiến kinh động Odin Lage thần vương bệ hạ, mượn thần lực của người đến đánh vỡ thiên không thần điện hắc ám này cũng không có ai đề cập.

Dù sao, Nuo Weijia chẳng qua chỉ là một thần linh hắc ám hệ bậc trung nếu như vì đối phó người này mà sử dụng một phần trăm thần lực, như vậy thể diện của thần vương bệ hạ ở đâu?

Cho nên những người này thảo luận hồi lâu, cuối cùng vẫn quyết định chậm rãi ổn định, đều đặn đánh vào thiên không thần điện này.

Dù sao đối với thần linh mà nói, thứ không thiếu nhất chính là thời gian. Chỉ cần bọn họ có thể xóa bỏ Nuo Weijia, như vậy bất kể là tiêu phí thời gian một ngày, hay là thời gian một trăm năm, đối với Odin Lage thần vương bệ hạ mà nói, đều không có gì khác nhau.

Sau khi trải qua hơn hai mươi ngày điên cuồng tấn công, độ phòng ngự của thiên không thần điện dường như hơi giảm xuống một chút.

Đây là một tin tức vô cùng tốt, thành lũy phòng ngự giống như loại trình độ này, một khi đã xuất hiện lực phòng ngự giảm xuống một chút, như vậy chỉ cần có thể tiếp tục bảo trì lực đả kích, thì năng lực phòng ngự của đối phương sẽ giảm xuống giống như quả cầu tuyết càng lúc càng lớn, mặc dù quá trình này có lẽ tiến hành hơn mười năm, nhưng so với không nhìn thấy chút hy vọng nào cũng đã tốt hơn rất nhiều rồi.

Chỉ có điều, Dike Stan và Habib Hey sau khi nhận được tin tức tốt này lại không có biểu tình gì là vui mừng.

Ở trong lòng của bọn họ, thậm chí còn có hy vọng thời gian càng kéo dài càng tốt.

Bởi vì căn cứ phân tích, Tiểu Ân cũng không phải là bị người nào bắt đi, mà là chính hắn rời đi, cho nên mong mỏi duy nhất của bọn họ chính là Tiểu An có thể trở về nhanh một chút.

Cũng chỉ có như thế, bọn họ mới có thể hướng về phía các phương diện báo cáo kết quả, nếu không chỉ riêng trách phạt của thần vương bộ hạ cũng đã không phải bọn họ có thể thừa nhận.

Chỉ là bọn họ cũng không biết, Tiểu Ân lúc này đã bị nhốt ở trong một chỗ huyết hải đầy trời.

Một ngày kia, dưới sự dẫn dắt của mười vị hồng y trưởng lão, một vạn ma pháp võ sĩ, một ngàn chiến sĩ bán nhân mã và một trăm người khổng lồ titan giao tiếp với người phụ trách quân đội tấn công.

Bọn họ bao vây thiên không thần điện vào trung tâm, các loại năng lượng thuộc tính mãnh liệt kia giống như bão tố công kích lên trên thiên không thần điện.

Mà hắc sắc bình chương xoay quanh thần điện kia đã âm thầm hơn một chút so với ngày đầu tiên.

Mặc dù mức độ cũng không rất lớn, mà mọi người cũng biết dưới loại tình huống như vậy không có khả năng một lần đã xong, nhưng tín đồ thành kính nhất, bọn họ vẫn không chút do dự tới chấp hành mệnh lệnh của thần chiến tranh Dike Stan.

Với thực lực của bọn họ, muốn bảo trì cường độ tấn công cả ngày cũng không phải là vấn đề gì lớn, hơn nữa mười ngày xoay vòng một lần cũng đủ để bọn họ phục hồi sức chiến đấu đến trạng thái đỉnh phong rồi.

Nhưng ngay sau khi bọn họ duy trì ổn định tần suất tiến hành phóng thích ma pháp, thì hắc sắc bình chương như thể vĩnh viễn cũng sẽ không biến hóa kia lại đột nhiên di động.

Khí thể khổng lồ mà mãnh liệt mệnh mông trong nháy mắt từ trong thiên không thần điện bạo phát ra tất cả tín đồ quang minh vây quanh thần điện đều không nghĩ đến điểm này. Chẳng qua chỉ trong nháy mắt, bọn họ cũng đã bị cỗ ma khí đột nhiên tuôn ra này cuốn vào bên trong.

Mấy tiếng hét lớn sắc bén từ trong ma khí màu đen truyền ra, trong ma khí không ngừng bốc lên kia tràn đầy một cỗ năng lượng ăn mòn.

Tất cả ma pháp võ sĩ, bán nhân mã ma cung thủ, còn có người khổng lồ titan đều thống khổ kêu lên, bất kể trên người của họ mặc cái gì cũng không thể ngăn cản sự ăn mòn của cỗ ma khí này. Chậm rãi, thân thể của bọn họ đang không ngừng hóa khí, biến thành chất dinh dưỡng mới trong ma khí, cung cấp năng lượng dư thừa cho ma khí.

Vô số âm thanh gào khóc thảm thiết duy trì rất lâu, chỉ có mười lão nhân trên người lóe lên hào quang màu vàng liêu mạng lao ra.

Hào quang lóe lên trên người bọn họ chính là thần lực của Odin Lage thần vương bộ hạ.

Mặc dù tất cả hồng y đại giáo chủ và các hồng y trưởng lão thần sử về hưu đều có được năng lực và quyền sử dụng thần lực, nhưng không đến lúc vạn bất đắc dĩ thì bọn họ cũng sẽ tuyệt đối không sử dụng loại năng lực này.

Nhưng tới giờ phút này, bọn họ đã bất chấp.

Ở trong ma khí màu đen khủng bố kia mang theo không ngờ là một huyết hải.

Trong mảnh huyết hải vô biên vô hạn kia có vô tận oán linh, hơn một vạn tín đồ quang minh đã đạt cảnh giới truyền kỳ và ngụy thần mặc áo giáp ma pháp, không ngờ căn bản là không thể chống đỡ sự xâm nhập của huyết hải này.

Không lâu sau, đại đội vạn người uy phong lẫm lẫm ban đầu đã bị tiêu diệt hoàn toàn, ngay cả một chút tro cốt cũng không lưu lại.

Ở dưới loại tình huống này, mười vị hồng y trưởng lão lĩnh quân kia rốt cuộc bất chấp mọi thứ, bọn họ không hèn mà cũng sử dụng thần lực phong tồn trong cơ thể, đồng thời cũng chạy trốn.

Dưới sự gia trì của thần lực, bọn họ liều mạng chạy trốn về phía quảng trường phi hành.

Cũng chỉ có quảng trường phi hành cực lớn, tràn đầy lực lượng thần thánh của Odin Lage, chuyên cung cấp trong chiến tranh của các thần linh, mới có thể chống đỡ được huyết hải khủng bố đến cực điểm này.

Thanh âm của kèn chiến tranh lại vang lên lần nữa, chẳng qua lúc này cũng không phải tổ chức quân đội xuất chinh, mà khoảnh khắc này hạ lệnh cổ thủ.

Tin tức của mười vị trưởng lão mang đến sau khi trở về đã chấn động mọi người. Dike Stan lập tức khởi động lưới phòng ngự của quảng trường phi hành, cuối cùng đã ngăn cản ma khí đầy trời tấn công mà đến kia ở bên ngoài.

Nhưng đến khoảnh khắc này, hắn không ngờ phát hiện, cổ ma khí này không giống bình thường, sau khi hoàn toàn vây quanh lưới phòng ngự, không ngờ đã sử dụng phương thức nào đó cấm cố tất cả các con đường liên hệ của bọn họ với ngoại giới.

Cho dù là liên hệ của bọn họ với thần linh cũng đồng dạng bị chặt đứt.

Bọn họ có thể cảm nhận được sự tồn tại của Odin Lage thần vương, nhưng lại căn bản không cách nào liên lạc, ma lực hùng mạnh không thể tin nổi bậc này, khiến tất cả mọi người rơi vào biến sắc.

Huyết hải ở bên ngoài quảng trường không ngừng sôi trào, sau khi trải qua suốt một năm vây khốn, lực lượng quang minh thần thánh tinh khiết ẩn chứa trong quảng trường phi hành đã suy yếu tới mức độ nguy hiểm.

Tất cả mọi người đều biết, vòng năng lượng bảo hộ trên quảng trường phi hành bất cứ lúc nào cũng có thể tiêu hao gần như không còn, khi đó bọn họ phải đối mặt chính là vị thượng cổ ma quái biến dị này.

Sóng lớn màu đỏ càn quét toàn bộ thần quốc, cắn nuốt vào trong đó tất cả thi thể tinh huyết còn sót lại và toàn bộ linh hồn chưa được tinh lọc, khiến cho ở chỗ sâu trong huyết hải lại nhiều thêm một cổ uy năng hùng mạnh.

Nuo Weijia cũng biết rõ đạo lý đêm dài lắm mộng, sau khi tiêu hao gần như không còn tuyệt đại đa số năng lượng của quang trường phi hành, hắn rốt cuộc làm ra đợt tấn công cuối cùng.

Nhìn vòng bảo hộ lung lay sắp đổ kia, tất cả tùy tùng đều quỳ xuống, chẳng qua người được bọn họ cầu nguyện cũng không phải là thần vương bệ hạ tôn quý, mà là giáo hoàng bệ hạ vẫn ẩn nấp ở trong quang tháp chưa từng xuất hiện qua.

Bọn họ hy vọng giáo hoàng bệ hạ có thể thi triển thần thông nào đó một mình rời đi, không để Odin Lage thần vương bệ hạ vĩ đại hổ thẹn.

Dike Stan và Habib Hey liếc mắt nhìn nhau một cái, hai người cùng cười khổ.

Dike Stan thở dài nói: “Sơ xuất quá, yên ổn hòa bình mấy trăm vạn năm đã khiến ta sơ xuất quá.”

Habib Hey mỉm cười gật đầu, nói: “Cũng may giáo hoàng bệ hạ không ở trong này, nếu không chúng ta thật khó chịu nỗi trách nhiệm này. Thần vương phù hộ, hy vọng giáo hoàng bệ hạ có thể an toàn quay về thần quốc.”

Dike Stan nói: “Hy vọng như thế.”

Chậm rãi, ở trên người hắn nổi lên năng lượng hùng mạnh, sau đó, trên người mỗi một trưởng lão, mỗi một ma pháp võ sĩ, mỗi một tín đồ đều nổi lên một mảnh năng lượng quang minh tinh khiết, ánh mắt của bọn họ gắt gao tập trung ở trên vòng bảo hộ quang minh tinh khiết sắp tan vỡ.

Không khí trong sân cực kỳ ngưng trọng, mỗi người đến chuẩn bị một đòn cuối cùng.

Nhưng ngay tại giờ phút này...

Một thanh âm ngân nga, quen thuộc, an bình mà lại tràn đầy lực lượng đột nhiên vang vọng toàn bộ thần quốc.

“Thần nói, phải có ánh sáng...”

※※※

Một mảnh an bình không có thanh âm gì.

Giương mắt nhìn lên, ngoại trừ hắc ám xám đen không có bất luận màu sắc gì.

Tiểu Ân lẳng lặng ngồi tại chỗ, từ sau khi rơi vào trong không gian quỷ dị này, hắn ngay cả một chút di động cũng không có.

Rất nhiều chuyện cũ giống như mây khói thoáng qua trong đầu hắn, không chỉ có từ khi hắn bắt đầu học tập ma pháp, ngay cả những việc đã trải qua trong kiếp trước của hắn cũng nhớ lại từng chuyện một.

Trong mơ hồ, Tiểu Ân không ngờ lại có một loại cảm giác như vậy, đó chính là hắn lúc này đang trong một loại trạng thái đứng trước một cửa ải vô cùng quan trọng.

Nếu như có thể vượt qua được cửa ải này, như vậy ngày sau chính là một mảnh bằng phẳng, thậm chí là trời cao biển rộng mặc chim bay.

Nhưng nếu như dừng lại trước cửa ải này, như vậy ngày sau còn muốn tiếp tục đột phá, đó chính là khó như lên trời.

Trong khoảnh khắc này, trong lòng Tiểu Ân thậm chí còn có một chút may mắn mơ hồ, nếu không phải ở trong hoàn cảnh gần như là hoàn toàn phong bế này, mình bất kể như thế nào cũng không có khả năng chuyên tâm, một lần nữa nhớ lại tất cả những chuyện đã qua của mình giống như cưỡi ngựa xem hoa.

Tiểu Ân cứ như vậy đắm chìm trong hồi ức, đem toàn bộ thể xác và tinh thần đến hoàn toàn đầu nhập trong đó.

Mỗi một lần nhớ lại, đều nhận thức thêm một phần đối với những chuyện của ngày trước, dường như là từ trong đó ngộ ra một chút đạo lý mới.

Chính gọi là ôn cố tri tân, tất cả đạo lý của thời gian, thực ra đều ẩn dấu ở trong những chuyện bình thường nhất.

Ở hai kiếp, mỗi người mà hắn chứng kiến qua, từ trong mắt của một người nhìn thấy ánh mắt, tầm nhìn và tín tức, đều khiến hắn có một loại cảm xúc mới. Hắn dường như có thể tùy tâm sở dục trở thành người mà hắn đã chứng kiến đi thể nghiệm nhân sinh của người khác.

Một đôi mắt từ trong đầu của hắn hiện lên, hắn dường như đã đọc hiểu ngàn loại, vạn loại hàm nghĩa mà đôi mắt này đại biểu.

Hắn dường như là có vô số thể nghiệm đối với cuộc sống khác nhau, do đó có một loại cảm ngộ hoàn toàn mới đối với nhân sinh.

Mỗi một loại người đều có cách sống thuộc về chính mình, bất kể là nông dân làm việc mỗi ngày, hay là quý tộc không có việc gì, bất kể là tín đồ hắc ám, hay là tín đồ quang minh, tất cả những việc bọn họ làm đều là một loại lựa chọn cuộc sống mà thôi.

Chẳng qua, cũng không phải tất cả mọi người đều làm được theo ý mình mà thôi.

Cũng biết qua bao nhiêu thời gian, Tiểu Ân cũng không phát hiện, chín thuộc tính của hắn đang bất tri bất giác sinh ra thay đổi kỳ dị.

Loại thay đổi này có quan hệ sâu đậm với cảm ngộ tư tưởng của hần, lý giải của hần đối với cuộc sống càng thêm tinh tế tỉ mỉ, loại chuyển biến này lại càng nhanh. Nếu như hần nửa đường gặp phải sự tình khó có thể tiêu tan, như vậy chuyển hoá của bán thần vực sẽ trì trệ không tiến.

Đây là một loại tích lũy, quá trình tích lũy và quan sát đối với kinh nghiệm dĩ vãng

Thời gian, ở khoảnh khắc này đã biến chậm, hần đã tiến vào trong một loại cảnh giới huyền diệu khó lường.

Nhưng khác với trước kia, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện, hần dường như không ngờ có thể không chế sự trôi qua của thời gian.

Mặc dù hần không có khả năng giống như trước kia khiến thời gian hoàn toàn dừng lại, nhưng ở trong này, hần lại có thể không chế tốc độ trôi qua của thời gian xung quanh người hần.

Hai, bốn lần, tám lần...

Theo nhận thức đối với hết thấy thế gian càng ngày càng khắc sâu, khống chế của Tiểu Ân đối với biến hóa của thời gian cũng càng ngày càng thuần thực.

Cuối cùng, khi Tiểu Ân đối với tất cả những việc đã qua có cảm xúc khắc sâu mới, trong lòng hần mới có một loại cảm giác bình tĩnh đại ngộ.

Thì ra là thế...

Khoảnh khắc khi hần cuối cùng có lĩnh ngộ mà mở hai mắt ra, rõ ràng cảm ứng được, biến hóa của năng lượng xung quanh người hần.

Chín loại thuộc tính chất chồng vẫn như trước quay xung quanh hần hình thành một không gian phong bế tuyệt đối, khi tất cả mọi thứ của ngoại giới đều không thể xâm nhập vào bên trong.

Nhưng chín loại thuộc tính này cũng có biến hóa cực lớn, những thuộc tính này cũng không còn là năng lượng đơn thuần nữa, mà đã dung nhập một loại cảm tình hoặc là một loại năng kỳ dị nào đó.

Cho hần cảm giác, đây dường như chính là quy tắc.

Đúng vậy, bán thần vực chín đại thuộc tính của hần đã thay đổi, bên trong mỗi một loại thuộc tính đều bao hàm biến hóa kỳ dị nào đó.

Mơ hồ, hần dường như biết, bán thần vực chín đại thuộc tính đã tự động chuyển hóa thành thần tính ở mới điểm hần bế quan.

Quá trình này nếu như ở dưới tình huống bình thường không có tám mươi một trăm năm cố gắng thì đừng nghĩ đến. Nhưng Tiểu Ân ở trong hoàn cảnh phong bế này, lại hiểu biết thật sâu tình cảnh của mình, nếu như không thể vượt qua một cửa này, như vậy đợi hần chính là tử vong.

Dưới tình huống như vậy, bất cứ người nào chỉ cần còn có một chút muốn sống đều sẽ kích phát ra tiềm năng lớn nhất, tập trung tất cả hy vọng vào trong đó.

Hơn nữa, ở trong thân thể của Tiểu Ân còn có một máy tính siêu cấp vĩ đại.

Nhất Hào mặc dù không có nhân tính, nhưng những thứ mà hần thu nhận sử dụng thì Tiểu Ân tuyệt đối không thể bằng được.

Cho nên khi Tiểu Ân nhớ lại ký ức, mấy chỗ nhớ lại điển hình thực ra đều không phải là ký ức của hần, mà là từ trong kho ký ức của Nhất Hào chọn lựa ra.

Hơn nữa giai đoạn cuối cùng, hần có thể thay đổi thời gian trôi qua trong cảnh giới thần kỳ, đối với chuyển biến của thuộc tính và thần tính càng có thêm trợ giúp lớn khó có thể tưởng tượng.

Cứ như vậy, hần chỉ sử dụng thời gian nửa năm cũng đã hoàn thành toàn bộ quá trình chuyển biến từ thuộc tính thành thần tính, loại tốc độ này tuyệt đối là đệ nhất nhân từ trước đến nay.

Hần lắng lắng cảm ứng tất cả năng lượng ở trong thân thể của mình.

Năng lượng vong linh hệ đường như đã mất đi loại cảm giác âm phong quý khí này, nhưng ngược lại có vẻ mờ ảo âm nhu, giống như ở trong ký ức của hắn, cảm giác của Ryder đã gây ra cho hắn. Khóe miệng của Tiểu Ân nổi lên một tia cười khổ.

Vong linh hệ của người ta có thể chuyển biến thành công kích hùng mạnh và thuộc tính hắc ám, nhưng năng lượng vong linh hệ của hắn lại chuyển biến thành thuộc tính nói dối và lừa gạt.

519. Chương 69 Châm Thân Hỏa

Năng lượng của nguyên tố triệu hoán hệ không ngờ đã đạt tới trình độ như thế, mang đến cho Tiểu Ân cảm giác chính là sức sống, sức sống tuyệt đối truyền thừa của nhiều đời.

Màu hoàng kim chợt lóe, tâm tình của Tiểu Ân lập tức trở nên vui vẻ.

Loại năng lượng này đại biểu vui sướng phấn chấn và trị liệu, tự nhiên cũng là một trong những pháp tắc đại chúng.

Đột nhiên, năng lượng dao động kịch liệt truyền đến, đẩy hoàng kim pháp tắc về phía xa, mặc dù không thể phá hủy loại pháp tắc này, nhưng lại biểu hiện uy năng hùng mạnh của nó.

Năng lượng sát lục, sau khi Tiểu Ân cảm ngộ đối với thiên địa nhân đã trừ bỏ hoàn toàn loại năng lực thuần túy làm cho người ta rơi vào trong giết chóc.

Năng lượng sát lục lúc này đã là lực lượng pháp tắc đại biểu cho công chính, công bình và cường dũng bất khuất, áp lực chí cao vô thượng này ngay cả là đối mặt chúng thần đường như cũng không sợ hãi chút nào.

Một vết nứt không gian chợt truyền đến, ở trong cảm ứng của Tiểu Ân, nơi này đã mở ra vô số đại môn, đã không bao giờ còn không gian kỳ dị có thể vây khốn hắn nữa.

Có thể biến thân vực của người ta thành căn phòng rách nát, cũng chỉ có năng lượng không gian hệ đại biểu không gian pháp tắc mới có thể làm ra mà thần không biết, quỷ không hay.

Trước mắt hiện lên mấy hình ảnh quan thuộc, Tiểu Ân đột nhiên giơ tay lên chụp một cái, năng lượng đạo động một trận kịch liệt, không ngờ ở trong tay hắn hình thành một thanh viên nguyệt loan đao.

Thanh viên nguyệt loan đao này đã tổn hại, nhưng lúc này Tiểu Ân lấy ra lại là một thanh bảo bối hoàn hảo không tổn hại gì. Đây là thứ hắn lấy ra từ trong ký ức, chẳng qua tâm niệm vừa động cũng đã chân chính ngưng tụ ra ở trong hiện thực.

Đây là lực lượng của ảo thuật hệ, nhưng sau khi trải qua biến hóa thần tính, không ngờ có được thuộc tính chân thật.

Đây đã là trạng thái ban đầu của vô trung sinh hữu siêu nghịch thiên trong truyền thuyết của thần linh.

Đương nhiên muốn đạt tới trình độ này, cũng không phải một thần linh yếu nhược có thể làm được. Nếu không có thần lực hùng mạnh siêu cấp như Odin Lage làm hậu thuẫn, muốn đạt tới vô trung sinh hữu chân chính, đó chính là một việc tuyệt đối không có khả năng.

Lực lượng của ảo thuật hệ chuyển hoá thành thần tính, chính là chân thực.

Chẳng qua bản ý của chân thật này và nói dối là đối lập, hình thành một loại quan hệ đặc thù khắc chế lẫn nhau, nhưng lại sống nhờ vào nhau.

Ngoại trừ sáu đại thuộc tính này của bán thân vực, ba thuộc tính còn lại cũng đã chuyển biến thành pháp tắc thần tính khác nhau.

Chuyển hóa của tiểu viên thuần kia chính là thể lực lượng và thủ hộ tuyệt đối, chỉ cần có thủ tâm kiên cường là có thể không ngừng kích phát ra năng lực của bản thân, tuôn ra lực lượng không gì sánh kịp.

Ở kiếp trước của Tiểu Ân có một câu nói, con người lớn mật chừng nào thì đất rộng chừng đó. Nhưng lúc này đã biến thành ý niệm mạnh bao nhiêu, lực lượng sẽ mạnh chừng đó, chỉ cần không bỏ lòng thủ hộ, như vậy lực lượng sẽ vĩnh viễn không khô kiệt.

Tị thủy châu thì thành pháp tắc năng lượng thủy phiêu nhu và ẩm áp, đồng dạng chỉ cần có được niềm tin ẩm áp, như vậy loại năng lượng này có thể phát huy đến cực trí.

Về phần tiểu mộc kiếm, thuộc tính tử điện khiến Tiểu Ân coi trọng nhất, cuối cùng lại chuyển hoá thành năng lượng hủy diệt thuần túy.

Hủy diệt tính thuần túy dường như chỉ cần tâm niệm của hấn vừa động, có thể hủy diệt tất cả năng lượng khủng bố.

Đây là lực lượng của hủy diệt, một trong những pháp tắc khủng bố nhất trên thế giới, pháp tắc hủy diệt.

Tiểu Ân chậm rãi thể ngộ tất cả những điều này, hấn rốt cục tin tưởng thì ra mình thực sự thành công chuyển hóa chín loại thuộc tính khác nhau thành chín loại thần tính khác nhau.

Hơn nữa mấy loại thần tính trong đó bất luận ở trong hệ nào cũng là cao nhất, năng lượng nắm giữ cũng là hùng mạnh nhất.

Trong lòng Tiểu Ân cực kỳ vui mừng, đây là cảm xúc phát ra từ nội tâm, khiến người ta căn bản là không thể che giấu.

Dường như là do dự một chút, Tiểu Ân cuối cùng vẫn giơ tay lấy ra một khối thần cách thấp kém.

Đối với ngụy thần bình thường mà nói, một miếng mảnh vỡ thần cách cũng đã là bảo vật vô cùng khó có được, nếu như để cho bọn họ nhìn thấy thần cách thấp kém trong tay Tiểu Ân, như vậy cho dù là dùng hết toàn lực cũng không từ thủ đoạn tới cướp đoạt.

Lúc này, Tiểu Ân giơ tay bao trùm phía trên thần cách này, trong mắt hấn tràn đầy kiên quyết.

Ngụy thần muốn thành tựu thần linh đại vị, ngoại trừ phải đem thuộc tính của bản thân chuyển hóa thành thần tính tương ứng, còn phải châm thần hỏa.

Châm thần hỏa cũng không phải là một việc đơn giản, đầu tiên phải có được ít nhất một khối mảnh vỡ thần cách.

Lấy năng lực của bản thân kích thích thần lực trong mảnh vỡ thần cách này, đồng thời dung hợp với thần tính của mình, quá trình này chính là châm thần hỏa.

Chỉ có điều, cũng không phải tất cả ngụy thần đều có thể thuận lợi kích thích năng lượng trong mảnh vỡ thần cách.

Đặc biệt là mảnh vỡ thần cách đoạt được sau khi thí thần, bản thân nó đã có được thần tính của thần linh tiền nhiệm, nếu như thần tính này và thần tính của mình không giống nhau, như vậy bất kể làm như thế nào cũng không thể thành công kích thích thần lực.

Tuy nhiên vấn đề này đối với Tiểu Ân mà nói, lại không tính là gì.

Bởi vì thần cách thấp kém từ trong cơ thể Tiểu ngưng tụ ra đều là từ tín ngưỡng lực thuần túy nhất sinh ra, loại thần cách thấp kém này chỗ tốt lớn nhất chính là không có thuộc tính, cũng không chịu hạn chế của thần tính.

Chỉ cần có một vị ngụy thần nào đó thành công chuyển hoá thần tính, như vậy là có thể yên tâm mạnh dạn kích thích thần lực trong đó.

Ngụy thần bình thường khi muốn châm thần hỏa đều là ẩn nấp ở một địa điểm bí mật, tập trung toàn bộ tinh lực vào trong đó.

Tốc độ châm thần hỏa có quan hệ rất lớn với cấp bậc thần tính và thực lực bản thân của ngụy thần.

Thần tính cấp bậc càng cao, quá trình kích thích thần lực cũng càng chậm, thực lực bản thân càng mạnh thì tốc độ kích thích cũng càng nhanh. Chẳng qua bất kể bao lâu, thì tất cả ngụy thần phù hợp chỉ cần tiêu phí đủ thời gian liền nhất định có thể châm thần hỏa.

Tiểu Ân lúc này đang ở trong không gian phong bế này cũng không phải là một địa phương châm thần hỏa tốt gì, nhưng hấn đã không có đường lui.

Nuo Weijia đã sử dụng thần vực và thượng cổ ma khí hình thành không gian huyết hải, cũng không phải bán thần vực có thể đột phá. Nếu như muốn giành lấy tự do cho mình, như vậy châm thần hỏa, chuyển hóa thành thần lực, chính là lựa chọn duy nhất của hắn.

Tiểu Ân một khi đã có quyết định thì lập tức không hề chần chừ.

Hắn đầu tiên thương lượng với Nhất Hào một chút, sau đó dung hợp trăm phần trăm với Nhất Hào tiến vào không gian đặc thù thời gian đình chỉ, cẩn thận khống chế bán thần vực của mình, đem một tầng bên ngoài của lực lượng bán thần vực thông thả ngưng tụ lại, đồng thời dần dần tách khỏi tầng bên trong.

Trước khi hắn chuyển hóa các thuộc tính của bán thần vực thành thần tính thì bất kể như thế nào cũng không thể làm được điểm này, nhưng lúc này đã chuyển hóa thành công, đã có thể làm được.

Động tác của hắn thật cẩn thận, giống như trát tường biến tầng ngoài của lực lượng linh vực thành vô cùng dày.

Cuối cùng, Tiểu Ân thành công tách tầng ngoài của lực lượng linh vực ra, đồng thời giao cho Nhất Hào khống chế.

Tự mình tách một bộ phận năng lượng của bán thần vực ra, từ đó đem bên trong hình thành một không gian hoàn toàn phong bế. Ở trong không gian này tiến hành châm thần hỏa, Tiểu Ân cũng được cho là người duy nhất.

Đối với việc Nuo Weijia có tâm huyết dâng trào đột nhiên tập kích hay không, Tiểu Ân cũng không phải quá lo lắng, bởi vì gã đã biến thành thượng cổ ma quái này đã hưởng qua đau khổ của bán thần vực tử điện, cũng hiểu được nếu như để Tiểu Ân tự bạo bán thần vực, như vậy kết cục cuối cùng khẳng định là lưỡng bại câu thương, cho nên nói chỉ cần người có chút thần trí, thì tuyệt đối sẽ không lựa chọn làm như vậy.

Về phần hắn có đoán Tiểu Ân ở bên trong châm thần hỏa hay không càng không cần phải nói, nếu như ngay cả điều này hắn cũng có thể đoán được, như vậy hắn cũng không có khả năng bị các tín đồ của Odin Lage phá hủy cả hang ổ.

Cứ như vậy, do Nhất Hào phụ trách khống chế lực lượng tầng ngoài của bán thần vực, còn Tiểu Ân toàn tâm toàn ý tập trung vào việc dẫn lửa thần cách thấp kém.

Ở lòng bàn tay của hắn, chín loại thuộc tính khác nhau của bán thần vực đã sớm ngưng làm một, đồng thời thông thả, cuộn cuộn không dứt đưa vào bên trong thần cách thấp kém.

Sau khi lực lượng mệnh mông tiến vào thần cách thấp kém, đã phát sinh chuyện kỳ dị.

Khối thần cách này không ngờ trong nháy mắt đã bắt đầu hòa tan, mặt ngoài của thần cách dường như một thứ gì đó giống như chất lỏng, hơn nữa có một đám tơ hồng đang chậm rãi chớp động.

Cho dù là Tiểu Ân giờ phút này sau khi nhìn thấy loại tình huống này cũng không khỏi có chút sửng sốt.

Hắn đã từng hỏi qua hắc long vương điều kiện thành thần, lão long kia mặc dù cũng không phải là thần linh, nhưng lão quả thực là kiến thức rộng rãi, hơn nữa ở trong thần giới cũng có thể lực nhất định, đã từng đọc qua rất nhiều tư liệu thành thần.

Nếu như Tiểu Ân không tính sai, như vậy khi thần cách bắt đầu hóa lỏng, hắn là đại biểu cho thần cách đã tiếp nhận kích thích của lực lượng thần tính, bắt đầu chuẩn bị châm rồi.

Nhưng căn cứ lời nói của hắc long vương, quá trình này không có cố gắng một năm, thậm chí còn là trên dưới một trăm năm, trên cơ bản là không có khả năng đạt được.

Nhưng hắn vừa mới đem lực lượng bán thần vực chuyển hóa thành chín thần tính hợp nhất đưa vào trong, lại đã xuất hiện loại biến hóa này, liền khó tránh khỏi khiến Tiểu Ân bồn chồn trong lòng.

Hắn lập tức thả chậm tốc độ, cẩn thận quan sát biến hóa của thần cách.

Nhưng sau một lúc làm Tiểu Ân rốt cục có thể khẳng định, trên người hắn cũng không có gì không ổn, mà thần cách này cũng không có dấu hiệu gì là sắp nổ, hơn nữa còn mơ hồ người ứng với thần tính trong cơ thể hắn.

Đã tới bước này, cho dù là người ngu hơn nữa cũng có thể hiểu được đây đại biểu cái gì.

Tiểu Ân nửa mừng nửa lo nhìn thần cách thấp kém trong tay, hắc mị hồ có thể hiểu được, có lẽ chính là vì thần cách thấp kém này xuất phát từ trong tay mình, cho nên mới sinh ra biến hóa đáng mừng như vậy.

Chậm rãi gia tăng lực lượng thần tính đưa vào, mà thần cách thấp kém cũng hòa tan vô cùng phối hợp.

Gần như chính là không phí sức lực chút nào, thần cách thấp kém cuối cùng đã hoàn toàn biến thành một đoàn chất lỏng, mà khoảnh khắc này, Tiểu Ân hít một hơi thật sâu, đem chín loại thần tính hợp nhất dung hợp hoàn mỹ cứng rắn đâm vào bên trong chất lỏng này.

Năng lượng trong đoàn chất lỏng này giống như một ngụm rượu mạnh, mà thần tính của Tiểu Ân lại giống như một đốm lửa đưa vào trong rượu mạnh.

Trong giây lát, một đốm lửa được đốt lên từ trong chất lỏng.

Từng sợi từng sợi lực lượng thần tính không ngừng đưa vào trong đó, mỗi một sợi đưa vào, ngọn lửa này liền càng dồi dào, mà thần tính trên người hắc mị hồ sau khi được ngọn lửa thiêu đốt đã sinh ra chuyển biến càng thêm tinh tế.

Vô số cảm ngộ tiến vào bên trong não vực của Tiểu Ân, hắc mị hồ ngạc nhiên ngắm thần hỏa trong tay, rất nhiều chuyện trước kia không hiểu rõ dường như ở giờ khắc này đều có được đáp án.

Thần hỏa càng đốt càng vượng, bán thần vực của hắc mị hồ cuối cùng đã sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Ở trong lực lượng hùng mạnh kia, càng có một số thứ sờ không thấy, nói không rõ.

Nhưng Tiểu Ân lại biết, đây chính là pháp tắc, lực lượng của pháp tắc.

Chỉ cần ở bên trong thần vực của hắc mị hồ, chỉ cần ở bên trong thần quốc của hắc mị hồ, chỉ cần ở trong phạm vi không chế của hắc mị hồ, hắc mị hồ có thể tùy tâm sở dục thi triển những lực lượng pháp tắc này.

Lực lượng của pháp tắc ở một mức độ nào đó mà nói chính là lực lượng của thiên địa thần linh có hùng mạnh, hơn nữa cũng vĩnh viễn không có khả năng mạnh hơn lực lượng của thiên địa.

Vận dụng lực lượng của pháp tắc chính là vận dụng lực lượng của thiên địa, cho nên sau khi tấn thăng thành thần linh, đồng thời nắm giữ lực lượng của pháp tắc, thì thực lực sẽ có đề cao về chất. Loại đề cao này thậm chí so với ma pháp học đồ trực tiếp tấn thăng thành ngàn năm truyền kỳ còn phải lớn hơn rất nhiều.

Đến lúc này, Tiểu Ân mới âm thầm lau mồ hôi lạnh. Hắc mị hồ thấy vô cùng xấu hổ và nghĩ lại mà sợ đối với hành động vĩ đại đuổi theo Nuo Weijia trong không gian lôi điện của mình.

Lực lượng của thần linh quả thật không phải người bình thường có thể so sánh được.

Nếu như không phải ở trong không gian lôi điện dưới cơ duyên xảo hợp hắc mị hồ nắm giữ được lực lượng của lôi điện màu tím, đồng thời có thể phóng ra bán thần vực tử điện hùng mạnh thậm chí là tiếp cận lực lượng thần vực, như vậy khi đối mặt với lực lượng của pháp tắc, hắc mị hồ đã sớm ngã xuống rồi.

Chẳng qua, chuyện này cũng khiến cho Tiểu Ân hiểu được một việc, lôi điện màu tím không ngờ có được lực lượng chống lại pháp tắc, nói như thế, bản thân nó cũng chính là một loại biểu hiện của lực lượng thiên địa.

Giữa lúc Tiểu Ân đang không ngừng cảm khái trong lòng thì thần hỏa trước mặt lại đột nhiên thay đổi.

Một tia thần hỏa kia vốn ngưng bạch như ngọc không có thuộc tính gì, nhưng lúc này lại bắt đầu thay đổi, từ phía trên không ngừng truyền đến hắc ám hệ, quang minh hệ và loại thuộc tính trung lập cũng không mãnh liệt.

Hành động của Tiểu Ân hơi dừng lại, hắc mị hồ biết, bày ở trước mặt hắc mị hồ là một lựa chọn.

Đây là cửa ải mà tất cả thành thần đều phải trải qua, tại lúc thành thần vì chính mình lựa chọn con đường sau này.

Đương nhiên, đây chẳng qua là lựa chọn một trận doanh mà thôi, bất kể là quang minh, hắc ám hay là thần linh trung lập, thực ra bản chất vẫn là giống nhau cá lớn nuốt cá bé.

Thần linh cùng hệ bậc cao chưa chắc đã là minh hữu, thí thần và cướp lấy thần cách kịch liệt nhất thường thường chính là thần linh cùng hệ.

Đó là bởi vì, chỉ có thần tính và thần cách của thần linh cùng hệ mới là vật phẩm nâng cao thực lực tốt nhất, chỉ cần vì điểm này đã đủ để cho tất cả thần linh đều động tâm.

Tiểu Ân trầm ngâm, hẳn chậm rãi từ trên người lấy ra thần thánh quyền trượng của Odin Lage thần vương.

Ở bên trong thần thánh quyền trượng này ẩn chứa năng lượng khổng lồ không thể tin nổi. Tiểu Ân thậm chí còn có một loại cảm giác, nếu như hắn có thể hấp thu năng lượng ở bên trong đó, như vậy ngay cả là đối mặt với Odin Lage bệ hạ hắn cũng sẽ có năng lực tự bảo vệ mình.

Dù sao, đối với hắn mà nói, khuyết thiếu nhất chính là thời gian, cái loại thời gian dài tu luyện và lắng đọng.

Mà cây thần thánh quyền trượng này đã qua tay trăm vạn giáo hoàng bệ hạ, tích tụ năng lượng lớn mạnh đã đạt tới trình độ khổng lồ không thể tin nổi.

Đám người Dike Stan đã từng nói qua, chỉ cần kích phát một phần mười năng lượng của nó là có thể hủy diệt thiên không thần điện của thần linh bậc trung Nuo Weijia.

Đây tuyệt đối không phải lời nói suông, mà là chuyện thật.

Ở trong thần giới này, cũng chỉ có quang huy của Odin Lage vị thần linh cổ lão nhất này mới có thể dùng thời gian dài như vậy để luyện chế một cây thần thánh quyền trượng có khả năng phát triển vô hạn.

Do dự một chút, Tiểu Ân tự hỏi quan hệ giữa mình và Odin Lage.

Hắn nếu châm thần hỏa, tự nhiên là không thể tiếp tục đảm nhiệm giáo hoàng của Odin Lage thần vương.

Đây là một việc không có cách nào khác, bởi vì thần linh chân chính tuyệt đối không có khả năng hoàn toàn khuất phục và tín ngưỡng thần linh khác, cho dù là chênh lệch giữa hai giai vị là một trời một vực cũng như thế.

Đương nhiên, loại thần linh sắc phong giống như Dike Stan lại là ngoại lệ, bọn họ mặc dù cũng có thể phóng thích thần lực và thần vực, nhưng đây cũng không phải bản thân bọn họ có được, chẳng qua là mượn lực lượng của thần vương mà thôi.

Cho nên một khi rời khỏi nơi đây, Tiểu Ân liền khẳng định phải từ đi giáo hoàng, đồng thời hoàn trả thần thánh quyền trượng trong tay cho Odin Lage.

Nếu như thần vương bệ hạ phát hiện năng lượng trong thần thánh quyền trượng không còn, như vậy hắn sẽ có ý nghĩ như thế nào đây?

Tiểu Ân trầm ngâm rất lâu ánh mắt không ngừng biến ảo, cuối cùng đã có quyết định.

Odin Lage dường như cực kỳ kiêng kỵ đối với Vô Danh, một khi đã như vậy, vậy đem trách nhiệm này giá họa cho Vô Danh đi, chắc hẳn Vô Danh cũng sẽ không để ý chút oan uổng này.

Tinh thần ý niệm phóng ra giao lưu một chút với hồn phách trong thần thánh quyền trượng.

Mức độ quen thuộc giữa bọn họ đã tới mức độ khi Tiểu Ân hướng nó đưa ra đề xuất dung hợp, hồn phách này gần như đồng ý không cần suy nghĩ.

Vô số năm qua, nó tồn tại cô độc trong thần thánh quyền trượng, Tiểu Ân là sinh linh duy nhất đưa ra cảnh ô-liu với nó, khi nó biết Tiểu Ân sau này sợ là không thể tiếp tục quản lý thần thánh quyền trượng, lập tức đưa ra lựa chọn đi theo.

Sau khi được đáp ứng của hồn phách thần thánh quyền trượng, ánh mắt Tiểu Ân nhìn kỹ điểm thần hỏa này, trong khoảnh khắc nó tràn ra năng lượng quang minh, đem toàn bộ lực lượng thần tính dung nhập vào trong đó.

Đối với Tiểu Ân mà nói, bất kể là quang minh hệ, hay là trung lập hệ, thậm chí là hắc ám hệ, đều không có quan hệ gì, nhưng vì hấp thu năng lượng khổng lồ trong quyền trượng kia, hắn cũng chỉ có thể lựa chọn một đường quang minh hệ này.

Nhẹ nhàng vỗ một cái lên người, trên mặt tấm thẻ bài kia còn quang minh thủy mẫu, xem ra hẳn cũng với quang minh hệ quả thật là vô cùng hữu duyên.

Năng lượng hùng mạnh thông qua thần hỏa dũng mãnh tiến vào cơ thể Tiểu Ân, thân thể hắn chậm rãi nóng lên.

Đột nhiên, thần hỏa thiêu đốt kia biến mất, thần cách thấp kém cứ như vậy không tiến vào cơ thể Tiểu Ân.

Chín loại thần tính khác nhau và thần cách giằng co với nhau, rốt cuộc tuy hai mà một.

Sau khi thần hỏa đem tất cả bán thần vực đều gia nhập lực lượng pháp tắc trở thành thần vực chân chính, Tiểu Ân hiểu được, hẳn rốt cục đã thành thần.

Mặc dù thần linh này còn không có quốc gia của mình, giống như Cự Ma Thần trước kia, còn không thể nhận được thừa nhận chính thức của thần giới, nhưng hẳn quả thực đã thành thần.

Tiểu Ân mở năm ngón tay ra, yên lặng cảm nhận năng lượng mãnh liệt mệnh mông trên người, sự hùng mạnh của loại năng lượng này gần như khiến hắn sinh ra một loại cảm giác bùng nổ.

Ở trong cơ thể của hắn dường như nhiều thêm một ít khuôn sáo, nhưng thông qua những khuôn sáo này, lại khiến hắn nhìn thấu toàn bộ thể giới.

Toàn bộ thể giới có một loại lực lượng vận hành hùng mạnh, phạm là thuận theo loại lực lượng này đi tới chính là thuận theo thiên ý, thuận theo pháp tắc, sẽ không bị thiên phạt, nhưng nếu như vi phạm thiên ý và pháp tắc, như vậy chờ đợi bọn họ chính là hủy diệt.

Đến lúc này, Tiểu Ân đã chân chính hiểu được vì sao phần động thần linh cam tâm tình nguyện sống ở trong này mà không dám dùng bản thể hạ giới, đó là bởi vì những thần linh này không dám xúc phạm thiên địa pháp tắc.

Năng lượng mãnh liệt mệnh mông tiếp tục dũng mãnh tiến vào cơ thể Tiểu Ân, đây cũng không phải là năng lượng của bản thân hắn chuyển hóa, mà là năng lượng từ trong thần thánh quyền trượng dũng mãnh tiến vào.

Năng lượng trong đó thật sự là quá mức hùng mạnh, cho dù là Tiểu Ân và hồn phách của quyền trượng tận lực chống chế cũng chỉ có thể miễn cưỡng duy trì xuống mà thôi.

Tiểu Ân do dự một chút, lại lần nữa lấy ra một thần cách thấp kém.

Thần lực ẩn chứa trong thần thánh quyền trượng thực sự là lớn quá mức, một thần cách thấp kém ở trong cơ thể Tiểu Ân tuyệt đối không thể cất chứa lượng năng lượng lớn như vậy.

Sau khi đem thần cách này đưa vào trong cơ thể, chín loại thần tính khác nhau giống như chồn nhìn thấy gà tuôn lên, dựa theo tỉ lệ nhất định đem thần cách này dung hợp vào trong đó.

Tiểu Ân có một loại cảm giác, trừ phi là hắn cố ý hủy đi, muốn ngưng luyện ra phân thân và hình chiếu, nếu không hai thứ này sẽ vĩnh viễn không phân khai.

Đương nhiên, nếu như bản thân hắn ngã xuống, như vậy mấy thứ này tự nhiên là tự động rời đi, tuyệt đối không có khả năng tiếp tục bám trên người hắn.

Sau khi thần cách thấp kém thứ hai tiến vào trong cơ thể, tốc độ truyền năng lượng từ thần thánh quyền trượng vào không khỏi nhanh hơn, chỉ có điều so với tổng cường độ năng lượng trong quyền trượng mà nói, vẫn như trước chín trâu mất sợi lông mà thôi.

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, lấy ra toàn bộ thần cách thấp kém trong vật phẩm trang sức không gian, dung hợp gần mười thần cách thấp kém vào trong cơ thể, khiến mỗi một loại thần tính đều không ít hơn một thần cách thấp kém.

Nhưng cho dù là như thế, thân thể của hắn vẫn như trước không thể cất chứa bao nhiêu căn nguyên lực trong thần thánh quyền trượng.

Toàn bộ, ngay cả một phần vạn năng lượng cũng không thể tiếp nhận.

Ở trước mặt thần thánh quyền trượng, lúc này Tiểu Ân giống như đang đứng dưới chân núi Everest, nhỏ bé như thế.

Chênh lệch, đây là chênh lệch thực sự.

Cho đến lúc này, hẳn cuối cùng ý thức được, tu luyện vô số năm của người ta cũng không phải mình một lát có thể đuổi theo.

Mặc dù trong tay vẫn còn thần cách thấp kém, nhưng thân thể của hắn đã không thể chịu đựng được áp lực cực lớn như thế, trong một khoảng thời gian dài sau này, hẳn phải để thân thể thích hợp loại cường độ này mà phát triển. Nếu như lúc này miễn cưỡng tiếp tục hấp thu, như vậy chờ đợi hắn, rất có khả năng chính là nổ tan xác mà chết.

Chậm rãi liên lạc với hồn phách trong thần thánh quyền trượng hồn phách này sau khi làm ra một loại cảm giác đáng tiếc, lại một lần nữa bình tĩnh xuống.

Tiểu Ân cũng không thu lại thần thánh quyền trượng, mặc dù hắn đã đem toàn lực hấp thu gần nửa năm, khiến thần lực của bản thân hắn tiến giai tới một trình độ khủng bố. Nhưng Tiểu Ân lại biết, năng lượng hắn hút lấy ngay cả một phần vạn cũng không đến, một khi đã như vậy, đương nhiên là phải tiếp tục mượn uy năng của thần thánh quyền trượng thoát thân mà ra.

Lực lượng của thần vực này cực lớn, chỉ có điều ở bên ngoài bị một tầng dày ngăn trở, cho nên ngay cả một tia cũng không tràn ra ngoài.

Chẳng qua lúc này, Tiểu Ân đã thành công châm thần hỏa, chuyển hóa bán thần vực thành thần tính, lại thêm lực lượng của pháp tắc trở thành thần vực.

Một khi hoàn thành tất cả những việc này, thì không bao giờ muốn ở lại bên trong không gian chết tiệt này nữa.

Hắn giờ thần thánh quyền trượng lên, nhưng hắn còn chưa xuất thủ đã cảm ứng được tín ngưỡng lực hùng mạnh tràn ngập trên quyền trượng Tiểu Ân hơi kinh hãi, hắn không ngờ cảm ứng được, ở trước mặt chút tín ngưỡng lực này không ngờ có người đang kêu gọi tên của hắn.

Đây là cảm ứng đặc thù sau khi châm thần hỏa, nhưng hắn kỳ quái chính là, loại cảm ứng này đứt quãng, giống như có cái gì đó che lấp.

Hắn cũng không biết, nếu như lúc này hắn không ở trong huyết hải, như vậy hắn căn bản là đừng nghĩ cảm ứng được kêu gọi của những người này.

Ma lực của thượng cổ ma khí hùng mạnh thì triển ra đủ để ngăn cách kêu gọi của tín đồ đối với thần linh.

Chẳng qua đã có người đang kêu gọi Tiểu Ân, như vậy vị thần linh mới châm thần hỏa, cũng đã nắm giữ năng lượng cực kỳ hùng mạnh này tuyệt đối không chịu ngồi yên không để ý đến.

Dưới sự phối hợp ăn ý của Tiểu Ân và hồn phách quyền trượng, trong thần thánh quyền trượng tuôn ra năng lượng hào quang mãnh liệt không gì sánh được.

520. Chương 70 Thần Linh Ngã Xuống

Dưới uy áp của quyền trượng, vỏ ngoài này ở trong nháy mắt đã tan thành mây khói.

Sau khi vỏ ngoài này biến mất, Tiểu Ân đã cảm ứng được một mảnh huyết hải, bên trong huyết hải màu thâm đen kia có vô số linh hồn đang không ngừng tru lên thảm thiết.

Trong những linh hồn này có khi là tín đồ hắc ám, cũng có khi là tín đồ quang minh, thậm chí còn có không ít tín đồ trung lập và những tên không có tín ngưỡng gì.

Tiểu Ân lập tức hiểu được, Nuo Weijia đã sớm sử dụng kiện thượng cổ ma khí, chẳng qua trước kia khi sử dụng hắn vẫn một mực thật cẩn thận, cũng không chọc người chú ý mà thôi.

Nếu không có đại quán tín đồ của Odin Lage tiếp cận, chỉ sợ hắn cũng sẽ không dễ dàng vận dụng thượng cổ ma khí như vậy.

Cảm thụ được huyết hải kia thao thao bất tuyệt chen chúc về phía hắn, Tiểu Ân duỗi thẳng cánh tay, một thanh âm trang nghiêm mà tràn đầy lực lượng chợt phát ra từ miệng hắn.

“Thần nói phải có ánh sáng...”

Phía trên thần thánh quyền trượng lập tức lóe ra hào quang lóa mắt trong giây lát, đạo hào quang này lập tức tràn ngập khắp thần quốc.

Huyết hải ẩn chứa ma lực vô cùng kia, hắc ám ma khí đã hấp thu vô cùng oán niệm bi khổ, ở dưới hào quang có mặt khắp mọi nơi này, không ngờ không có một chút năng lực chống cự.

Huyết hải trải rộng thần quốc giống như nước bị đun lên, trong giây lát đã bị chưng hoàn toàn, tất cả hắc khí như thể cố định lại sau đó chậm rãi tiêu tan.

Nhưng linh hồn bị nhốt ở trong huyết hải sương mù thông khổ giây dựa đã bình tĩnh lại, chúng nó đã khôi phục bộ dáng khi còn sống, vẻ mặt an bình.

Bất kể chúng nó khi còn sống thuộc trận doanh nào, ở giờ phút này, chúng nó bị vinh quang vô tận này gột rửa, đã có biến hóa thoát thai hoán cốt.

Tất cả trí nhớ đều theo thống khổ mà rời đi, chúng nó lưu lại chỉ có năng lượng khổng lồ sau khi hoàn toàn tỉnh lọc.

Không biết khi nào, quang minh thủy mẫu đã rời khỏi thể bài xuất hiện trên đỉnh đầu Tiểu Ân.

Mấy xúc tu của nó lại phiêu đảng, tất cả thủy khí và hắc khí của huyết hải sau khi tỉnh lọc đều hướng về phía nó chen chúc mà đến. Không chỉ có như thế, ngay cả những linh hồn mất đi trí nhớ, đã biến thành một đám linh hồn ẩn chứa năng lượng quang minh mãnh liệt cũng kéo dài không dứt bay về phía quang minh thủy mẫu.

Thân thể của nó giống như một đại động không đáy màu trắng ngà, tiếp nhận tất cả mọi thứ đều hoàn hảo không tổn hao gì xuống.

Phía dưới, đám người Dike Stan vốn chuẩn bị liều mạng trọn mắt há hốc mồm nhìn biến hóa bất thành linh này.

Khi bọn họ nhìn thấy Tiểu Ân rõ ràng lơ lửng trong không trung, toàn thân được lực lượng quang minh bao phủ, hòa tan tất cả hắc ám, tâm tình mỗi người đều vô cùng phấn chấn.

Ma pháp võ sĩ và tinh linh hai tộc đều quỳ xuống đáng vẻ cung kính, bọn họ hướng về phía giáo hoàng bệ hạ đại thần uy chúc phúc và cầu nguyện.

Chỉ có phần đông hồng y đại giáo chủ cả đám sắc mặt trắng bệch.

Thân đủ thần ân, nắm giữ thần lực, bọn họ tự nhiên có thể cảm ứng được, thần lực trên người Tiểu Ân cũng không phải thuần túy là thần lực của Odin Lage thần vương bệ hạ.

Khi thần lực của một vị giáo hoàng phóng thích không ngờ không phải là thần lực của thần vương bệ hạ, điều này đại biểu cái gì chứ?

Trên mặt các hồng y trưởng lão đều xuất hiện một tia sợ hãi và sợ hãi...

Bất kể là ngẩng đầu hay cúi đầu, bất kể thân đang ở chỗ nào, trong toàn bộ quốc gia trong nháy mắt đều tràn ngập lực lượng của ánh sáng.

Huyết hải hắc khí vốn tràn ngập khắp cả quốc gia bị xua tan không chút lưu tình, giống như mặt trời mọc, ban ngày thay thế ban đêm không thể nghịch chuyển.

Nhưng ngay khi quang minh này chiếu khắp đại địa, lại vẫn như trước có một đoàn hắc ám chưa từng tiêu tan.

Tinh thần ý niệm của Tiểu Ân gần như chỉ trong nháy mắt đã phát hiện đoàn hắc ám khác biệt này ở trong thần quốc.

Có thể chống đỡ loại quang minh này, cũng chỉ có năng lượng của thượng cổ ma khí phóng thích, Tiểu Ân lập tức hiểu được, đoàn hắc ám này chính là bản thân Nuo Weijia.

Quang minh thần vực của Tiểu Ân xuất hiện quá mức quý dị và bất ngờ, Nuo Weijia tập trung tất cả lực lượng ở trên vòng năng lượng phòng hộ của quảng trường phi hành, chờ đến khi hắn phát giác, đã không kịp phản kháng, phản ứng duy nhất chính là đem tất cả năng lượng có thể thu liễm tập trung lại, đây đã là việc duy nhất hắn có thể làm được.

Thân hình khe động, Tiểu Ân đã biến mất tại chỗ đi tới trước mặt đoàn hắc ám kia.

Đoàn hắc ám kia lập tức dao động dữ dội bên trong phát ra tiếng rống giận thống khổ và thô bạo của Nuo Weijia.

Tiểu Ân lạnh lùng cười, trong mắt hắn dường như không có dao động tình cảm gì, mặc dù từ trên người hắn phát ra khí tức quang minh khổng lồ, nhưng giờ phút này, khi đối mặt với Nuo Weijia lại cảm thấy một trận hồi hộp.

Từ khoảnh khắc quang minh kia xuất hiện, Nuo Weijia đã lập tức biết đây là trò quỷ của Tiểu Ân, hơn nữa khi mảnh ánh sáng này không chút lưu tình xua tan hắc ám, hắn càng hiểu được, Tiểu Ân đã ở trong không gian phong bế kia thành công châm thần hỏa.

Đến lúc này, hắn mới biết, thì ra ở trên người Tiểu Ân không ngờ có mảnh vỡ thần cách.

Trong lòng hắn vô cùng hối hận, nhưng đã không thể vãn hồi.

Cảm thụ được quang minh vô hạn tràn đầy không trung, cùng với pháp tắc dao động đại biểu ánh sáng, áp chế lực lượng phép tắc của hắn tới cực điểm, Nuo Weijia bất kể như thế nào cũng nghĩ không ra, một thần linh vừa mới tấn thăng, vì sao lại có được thần lực hùng mạnh và mãnh liệt như thế.

Còn nữa, sinh vật quang minh tinh thuần to lớn ở trên đỉnh đấu kia lại mang đến cho hắn áp lực vô cùng to lớn.

Tất cả những việc này đều vượt quá xa so với tưởng tượng của hắn.

“Người làm sao có thể làm được?” Thanh âm của Nuo Weijia giống như từ chỗ sâu trong địa ngục truyền đến, ẩn chứa thanh âm xa xôi.

Tiểu Ân mặt không chút thay đổi nhìn hắn, chậm rãi nói: “Ta là bị người bức ra.”

Dứt lời, hắn lại một lần nữa giơ thần thánh quyền trượng trong tay lên, cất cao giọng nói: “Thần nói không nên tồn tại đều phải gạt bỏ.”

Bên trong quyền trượng lại một lần nữa trào ra hào quang mãnh liệt, tuy chỉ trong nháy mắt đã hóa thành vô số gông xiềng, bó buộc chặt chẽ đoàn hắc ám này lại.

Lực lượng của những hào quang này tràn đầy tính xuyên thấu, ngay cả là hắc khí của thượng cổ ma khí sinh ra cũng không thể hoàn toàn chống cự.

Nuo Weijia phát ra một tiếng kêu thảm thiết, hắn kêu lên thê lương: “Người đã thành thần, làm sao có thể mượn lực lượng của Odin Lage?”

Thanh âm của hắn tràn đầy khó hiểu và một tia sợ hãi mờ mịt, đối với việc mình không thể nắm giữ, càng là tồn tại hùng mạnh lại càng cảm thấy sợ hãi.

Tiểu Ân căn bản là không có ý trả lời hắn, chỉ là tùy ý tận tình phóng thích năng lượng trong thần thánh quyền trượng.

Trong hắc khí đột nhiên vang lên một hồi thanh âm chủ ngữ kỳ dị, pháp thuật có thể khiến Nuo Weijia sử dụng chủ ngữ mới có thể phát động tự nhiên không phải là nhỏ.

Tiểu Ân ngưng thần nhìn xem, đột nhiên phát hiện khác thường trên đỉnh đầu, hần nhanh chóng lui lại cực xa, chợt nhìn thấy trên không trung một tòa thiên không thần điện cực lớn đột nhiên rơi xuống, lồng đoàn hắc khí này vào.

Khoảnh khắc khi thiên không thần điện xuất hiện, hào quang bó buộc hắc khí kia lập tức tiêu tán vô tung.

Trong mắt Tiểu Ân sáng lên một mảnh kim quang, ở trong ánh mắt của hần, tất cả trên thế giới đều có biến hóa tinh tế.

Ánh sáng vô tận kia cũng không chỉ là hào quang thuần túy, mà là từng điểm, từng tia năng lượng hùng mạnh do pháp tắc quang minh tạo thành. Bởi vì phóng thích quy luật này là thần thánh quyền trượng trong tay hần, năng lượng ẩn chứa bên trong nó vô cùng khổng lồ, cho nên mới có thể quét sạch pháp tắc hắc ám ban đầu trong nháy mắt.

Pháp tắc quang minh và phép tắc hắc ám vốn chính là xung khắc với nhau như thủy với hỏa, thủy lớn thì hỏa diệt, hỏa lớn thì thủy khô, không có bất luận con đường nào khác.

Tất cả những biến hóa này rơi vào trong mắt Tiểu Ân, đều biểu hiện ra rất rõ ràng, đồng thời do Nhất Hào thành công phân loại ra các loại tiêu chuẩn, khiến Tiểu Ân càng hiểu rõ hơn tất cả chuyển biến năng lượng trong đó.

Lực lượng quang minh mặc dù gần như là vô cùng vô tận, nhưng sau khi tràn ngập toàn bộ hắc ám thần quốc lại có vẻ có chút phân tán, mà pháp tắc hắc ám bên trong thiên không thần điện của Nuo Weijia lại nồng đậm hơn nhiều. Mặc dù về mặt số lượng không thể chống đỡ được năng lượng quang minh trong thần thánh quyền trượng, nhưng ở dưới tình huống năng lượng tập trung, kiên trì một đoạn thời gian cũng không có vấn đề gì.

Nhưng kim quang trong mắt Tiểu Ân khẽ chuyển, dường như là đang cười nhạo tất cả giả dựa của hần đều là phí công.

“Nuo Weijia, người không phải kỳ quái vì sao ta còn có thể mượn lực lượng thần thánh của Odin Lage sao?” Tiểu Ân giống như đang lẩm bẩm, lại giống như đang trả lời đối phương: “Một khi đã như vậy, ta liền sử dụng lực lượng của mình đến gạt bỏ người.”

Hần chậm rãi vươn một cánh tay ra, ở trên cánh tay này hình thành một loại lực lượng pháp tắc tinh khiết khác hoàn toàn bất đồng pháp tắc quang minh.

Đây mới là pháp tắc chân chính của Tiểu Ân nắm giữ, pháp tắc lực lượng của thần tính hợp nhất.

Mặc dù Tiểu Ân cuối cùng lựa chọn trở thành thần linh của quang minh hệ, nhưng điều này cũng không có nghĩa là hần đã có thể phóng thích năng lượng pháp tắc của quang minh tinh khiết.

Dù sao, hần tu luyện chính là lực lượng bán thần vực chín loại thuộc tính khác nhau, mà không phải chỉ là loại bán thần vực quang minh tinh khiết đặc biệt mạnh kia.

Sở dĩ hần có thể phóng thích pháp tắc quang minh tinh khiết, đó là kết quả bởi vì hần đã hấp thu một bộ phận năng lượng của quyền trượng, hơn nữa sau khi câu thông với hồn phách quyền trượng mượn dùng thần thánh quyền trượng.

Có thể nói pháp tắc quang minh mặc dù hùng mạnh, khi đối phó pháp tắc hắc ám càng là làm ít ăn nhiều, nhưng đây dù sao cũng không phải lực lượng pháp tắc của Tiểu Ân chân chính nắm giữ.

Hần nắm giữ chính là chín loại thần tính khác nhau đại biểu pháp tắc lực lượng, lực lượng này nếu như tách ra, có thể xem như chín loại pháp tắc khác nhau, bất luận tín đồ của một loại pháp tắc nào đó đều có thể trở thành tín đồ thành kính của hần.

Nhưng trong chiến đấu, khi hợp nhất chín loại thần tính khác nhau này lại, đó chính là pháp tắc lực lượng đơn giản nhất, cũng là hùng mạnh nhất.

Pháp tắc lực lượng và pháp tắc quang minh tinh khiết có chỗ tương tự nhất định, đó chính là chuyển hóa năng lượng, đem tất cả năng lượng trong phạm vi thần vực đều chuyển hóa thành lực lượng thuần túy. Thậm chí ngay cả pháp tắc của địch nhân cũng có thể cứng rắn tiến hành bóp méo.

Đây chính là lực lượng, pháp tắc lực lượng đơn thuần nhất hình thành lực lượng thần vực.

Một bàn tay của Tiểu Ân hư không vỡ ra, theo động tác này của hắn tất cả mọi thứ đều ngừng lại, ngay cả ánh sáng đang trải rộng thần quốc cũng như vậy.

Ở trong đôi mắt tản ra kim quang kia của Tiểu Ân, có thể nhìn thấy tất cả đường nét đại biểu cho các loại pháp tắc ở trên không trung.

Đặc biệt là ở phía trước thiên không thần điện những đường nét này giăng co mảnh liệt nhất.

Đường nét của pháp tắc quang minh, đường nét của pháp tắc hắc ám, chúng giăng co với nhau, ảnh hưởng lẫn nhau, dường như không bên nào có thể ở trong thời gian ngắn chiếm được ưu thế chân chính.

Nhưng sau khi pháp tắc lực lượng của Tiểu Ân xuất hiện, tất cả những điều này đều thay đổi.

Tất cả những đường nét này trong khoảnh khắc đều bắt đầu kéo căng, sau đó, những đường nét này không ngờ bị một loại lực lượng thuần túy làm thay đổi hình dạng.

Bất kể là đường nét của pháp tắc quang minh tinh khiết hay là pháp tắc hắc ám, đều bị lực lượng hùng mạnh thay đổi hình dạng, biến thành đường nét đại biểu cho pháp tắc lực lượng thuần túy.

Trong mắt Tiểu Ân kim quang mơ hồ biến hóa một chút, đây là chỗ hùng mạnh của pháp tắc lực lượng.

Chín loại thuộc tính hợp nhất khi đối mặt với thần linh không hơn kém nhau là mấy, quả thực chiếm ưu thế quá lớn.

Quang minh và hắc ám trên không trung dần dần hợp cùng một chỗ, chúng cũng đã không còn khác biệt về thuộc tính nữa, bị pháp tắc lực lượng cứng rắn cải biến thuộc tính vốn có trở thành lực lượng thuần túy trong một thể.

Lực lượng lớn như vậy, lực lượng thần vực của Tiểu Ân đều phóng thích, bao phủ toàn bộ thiên không thần điện vào trong đó.

Ở trong thần vực này, pháp tắc lực lượng chiếm ưu thế tuyệt đối, mỗi một tác không gian trong thiên không thần điện đều chậm rãi bị pháp tắc lực lượng xâm nhập và thay đổi.

Cho dù là hắc khí và huyết hải cũng như vậy, đã bị pháp tắc lực lượng áp bách mạnh mẽ, không ngờ dần dần đánh mất lực lượng pháp tắc mà chúng đại biểu.

Nuo Weijia cuối cùng phát ra thanh âm hoảng sợ. Hắn liệu mạng thúc dục lực lượng hắc ám của mình tích lũy vạn năm đến gần cạn lực lượng thần vực khủng bố này.

Nhưng khi hai loại thần vực này gặp nhau, lực lượng thần vực của Tiểu Ân có được lấy cường thế cực đoan xâm nhập vào trong hắc ám thần vực. Tất cả năng lượng hắc ám ở giờ phút này giống như là thư sinh trời gà không chột đối mặt với binh lính võ trang hạng nặng, biến thành yếu đuối không có chút lực phản kháng nào.

Mặc dù tổng lượng lực lượng thần vực của Tiểu Ân có được kém xa thiên không thần điện của Nuo Weijia, nhưng chất lượng của hai bên cũng đồng dạng có khác nhau rõ rệt.

Nén ép, ngưng kết, thay đổi đường nét phép tắc...

Lực lượng thần vực của Tiểu Ân chẳng qua chỉ không ngừng lặp lại quá trình này.

Trừ phi là thần vực của đối phương có được thuộc tính hùng mạnh có thể chống đỡ lực lượng thần vực, nếu không bất kể là bên trong có được hùng mạnh thâm hậu cỡ nào, cuối cùng đều phải bại trận toàn diện ở trong trận thần vực và pháp tắc đối kháng này.

Dường như là cấp trợ uy cho lực lượng thần vực của Tiểu Ân, hồn phách trong thần thánh quyền trượng lại một lần nữa chủ động bạo phát, năng lượng quang minh mãnh liệt kia lại một lần nữa kéo lên đỉnh phong, cùng quang minh thủy mẫu trên đầu phối hợp chặt chẽ, cung cấp lực lượng phòng ngự gần như hoàn mỹ cho lực lượng thần vực. Khiến cho Tiểu Ân không còn chút băn khoăn nào nữa, đem tất cả lực lượng đều đầu nhập vào việc xâm phạm của thần vực.

Hai bên phối hợp cực kỳ ăn ý, giống như một trận hồng thủy, tiêu hao hắc ám thần vực từng chút một gần như không còn.

Giống như một quả cầu tuyết, năng lượng hắc ám trong thiên không thần điện càng ngày càng ít, biến mất càng lúc càng nhanh...

Nuo Weijia đã không còn hăng hái như ban đầu, hắn muốn thoát khỏi nơi này, nhưng lại giống như Tiểu Ân trước kia, đã bị vây vào trong đại dương mệnh mông của pháp tắc lực lượng, bất kể hắn làm như thế nào đều không thể thoát ra. Hơn nữa theo hắc ám thần vực không ngừng suy yếu, hy vọng thoát thân của hắn đã dần dần mất đi, mà càng đáng buồn chính là, thần vực của hắn cũng không giống như thần vực tử điện, cho dù là sau khi tự bạo cũng không tạo thành ảnh hưởng gì quá lớn cho lực lượng thần vực. Cho nên, khi Tiểu Ân làm hao mòn hắc ám thần vực không có chút kiêng kỵ gì.

Áp lực, áp lực hùng mạnh, áp lực lớn hơn nữa, lớn hơn nữa.

Theo hắc ám thần vực trong thiên không thần điện bị lực lượng thần vực không ngừng cường ép trấn áp, xâm nhập và thay đổi, khí tức trong thần điện này cũng trở nên yếu ớt hơn.

Nếu không phải Tiểu Ân đã cố ý khống chế trình độ của lực lượng thần vực, thiên không thần điện này chỉ sợ đã sớm sụp xuống nổ tung rồi.

Chẳng qua cho dù là như thế, ở một giờ sau, khí tức hắc ám của toàn bộ thiên không thần điện đã hoàn toàn biến mất, đã hoàn toàn bị lực lượng thần vực xua tan và tiêu hóa.

Tiểu Ân vừa lòng gật đầu một cái, giơ tay tìm một cái vòng cực lớn, đem lực lượng thần vực tản ra, lập tức hoàn toàn hấp thu toàn bộ thiên không thần điện vào trong.

Sau khi thiên không thần điện biến mất, lại một lần nữa lộ ra một đoàn hắc khí, chính là Nuo Weijia đang giãy dụa.

Lúc này Nuo Weijia đã hoàn toàn đánh mất tất cả lực lượng phản kích, hắc ám thần vực mà hắn có được ở dưới sự đả kích đồng thời của quang minh thần vực tinh khiết và lực lượng thần vực, trên cơ bản đã tiêu hao sạch sẽ.

Trước mắt hắn ỷ vào, chính là thượng cổ ma khí thần bí kia.

Tiểu Ân vung tay lên, tiểu mộc kiếm xuất hiện ở trước mặt hắn, một đạo quang điện màu tím hùng mạnh mãnh liệt đột nhiên phát ra, mạnh mẽ đánh lên đoàn hắc khí kia.

Ngay sau đó, một tiếng kêu thảm thiết phát ra, đoàn hắc khí kia trong nháy mắt biến thành hai đoàn, mà Nuo Weijia rốt cuộc cũng bị đánh văng khỏi chỗ ỷ vào cuối cùng của hắn.

Tiểu Ân giơ tay chụp một cái, thượng cổ ma kỳ kia lại một lần nữa trở về trong tay hắn, chẳng qua giờ phút này huyết quang trên ma kỳ này cơ bản đã không còn mấu, kém xa lần đầu tiên kinh tâm động phách như vậy.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn một đoàn hắc khí khác tán loạn như ruồi bọ một cái, quang điện màu tím nhỏ ngưng tụ thành một đoàn lôi điện càng thêm lớn, lại một lần nữa mạnh mẽ đánh qua.

Sau một tiếng kêu thảm thiết truyền khắp toàn bộ thần quốc, đoàn hắc khí này rốt cuộc hoàn toàn nổ tung.

Mấy quang điểm đột nhiên xuất hiện, hướng về bốn phương tám hướng mà chạy trốn, đây là thần cách và thần tính của thần linh sau khi ngã xuống sinh ra.

Tiểu Ân không nói hai lời; giơ tay một vòng, những quang điểm này giống như những đứa nhỏ rất nghe lời; ngoan ngoãn bay về trong tay hắn.

Mở tay ra, nhìn mấy điểm hào quang trên tay, trong lòng Tiểu Ân không ngờ hiện lên một tia cảm giác thổ tử hồ bi.

Một thần linh sau khi ngã xuống không ngờ chỉ còn lại mấy quang điểm này.

Nuo Weijia ngã xuống khiến hắn hiểu được, chỉ sợ thần giới cũng không phải là một địa phương an nhàn.

Ở trong này cũng đồng dạng tràn đầy nguy cơ, nếu không muốn bị người khác lật đổ và thay thế, như vậy hẳn phải không ngừng biến cường. Có lẽ có một ngày, sau khi lực lượng của Tiểu Ân đạt tới quang huy chỉ chủ giống như Odin Lage, mới có thể đủ để tung hoành ở thần giới không cần lo lắng nhiều như vậy.

Hắn thở dài một hơi thật sâu, hào quang màu vàng trong mắt nháy mắt thối lui, dường như lại biến thành một ngụm thần bình thường, cũng không còn khí tức khổng lồ gì nữa.

Loại thủ đoạn ẩn nấp này hẳn đã vận dụng tới cực điểm, cũng không bao giờ lo lắng bị người phát hiện nữa.

Sau đó, thân thể hắn chớp động vài cái, đã về tới bên ngoài quảng trường phi hành.

Khi hắn xuất hiện phía trên quảng trường, lập tức dẫn tới tiếng hoan hô giống như trời long đất lở.

Trước khi Tiểu Ân xuất hiện, một đám tín đồ này của Odin Lage đều nghĩ đến lúc này chần chẫn chết không thể nghi ngờ, nhưng sau khi Tiểu Ân xuất hiện, hơn nữa thi triển ra thủ đoạn nghịch thiên, lấy thần lực quang minh vô hạn tách hoàn toàn hắc ám thần vực của Nuo Weijia ra và cuối cùng đánh chết. Những người tìm được đường sống trong chỗ chết này đương nhiên cảm thấy kính phục từ đáy lòng đối với giáo hoàng bộ hạ.

Loại kính phục này cũng không chỉ bởi vì địa vị giáo hoàng của Tiểu Ân, còn có sùng kính đối với cường giả của mọi người.

Dù sao, Tiểu Ân mật sát chính là một vị thần linh, một vị ma thần hùng mạnh bậc trung.

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn thoáng qua phía trước, hắn khẽ gật đầu, lập tức xuyên qua đám người, đi tới trước mặt mấy người Dike Stan và hồng y trưởng lão.

Những hồng y trưởng lão này cả đám sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân cũng đồng dạng tràn đầy hương vị khác thường.

Làm hồng y thần sử có thể dùng thần lực của Odin Lage, ở trong nháy mắt khi Tiểu Ân xuất hiện, bọn họ cũng đã cảm ứng được một cỗ lực lượng thần vực không giống với thần vương bộ hạ.

Mặc dù Tiểu Ân từng phóng thích qua thần vực quang minh tinh khiết, nhưng bọn họ cũng biết, đây là công lao của thần thánh quyền trượng.

Đặc biệt là cuối cùng khi Tiểu Ân phóng thích ra lực lượng thần vực, các hồng y trưởng lão lại càng có thể khẳng định phán đoán của bọn họ.

Hai bên yên lặng nhìn nhau, Dike Stan đột nhiên hướng về phía sau khẽ xua tay một cái, tất cả hồng y trưởng lão đều lần lượt lui xuống, chỉ có Habib Hey chân chừ một chút, ngược lại đi lên.

Làm người dẫn đạo giáo hoàng đương nhiệm, hắn vẫn không thể không đếm xỉa đến.

Dike Stan hơi khom người, nói: “Tiểu Ân bộ hạ, cảm ơn ân cứu viện của ngài.”

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, Dike Stan đã thay đổi gọi hắn là Tiểu Ân bộ hạ, tự nhiên là nói rõ ràng hắn đã thành thần, cho nên không còn tương xứng với danh giáo hoàng nữa.

“Dike Stan, người quá khách khí rồi.” Tiểu Ân thản nhiên nói: “Trận chiến thí thần này là ta thúc đẩy, tự nhiên cùng phái do ta tới kết thúc.”

Dike Stan do dự một chút, hỏi: “Tiểu Ân bộ hạ, ngài còn có thể trở về không?”

Tiểu Ân bật cười, dùng ánh mắt mang theo chút đùa giỡn nhìn về phía Dike Stan, nói: “Người nói ta còn có thể trở về hay không?”

Dike Stan cười khổ một tiếng, vấn đề này căn bản là không cần hỏi lại.

Một ngụm thần, sau khi bằng vào lực lượng của chính mình thành thần, như vậy bất kể là ở dưới tình huống gì, bản thể của hắn đều không có khả năng xuất hiện ở trong thần quốc của thần linh khác.

Bởi vì một khi tiến vào thần quốc của thần linh khác, như vậy thực lực của hắn sẽ giảm xuống rất nhiều. Dưới tình huống như vậy, nếu như chủ nhân của thần quốc kia động sát khí, như vậy khả năng ngã xuống sẽ gia tăng rất nhiều.

Cho nên chỉ cần là thần linh có chút đầu óc, đều không có khả năng phạm phải sai lầm này.

Thậm chí tuyệt đại đa số thần linh sau khi thành lập thần quốc và thiên không thần điện, bản thể của bọn họ sẽ một mực lưu lại trong thiên không thần điện, vĩnh viễn không rời khỏi.

Tối đa cũng chỉ dùng phân thân và hình chiếu, nhưng việc này cũng là cẩn thận lại cẩn thận, chỉ cần có một tia nguy hiểm, sẽ thu hồi phân thân và hình chiếu, không để cho bọn chúng bị chút tổn thương nào.

Dike Stan mặc dù chỉ là một vị thần linh sắc phong, nhưng vẫn vô cùng rõ ràng đối với kiêng kỵ này.

Mặc dù hắn cùng không cho là Odin Lage bệ hạ sẽ mơ ước Tiểu Ân thần linh vừa tấn thăng này, nhưng cũng hiểu được, nếu như ở chung, như vậy Tiểu Ân tuyệt đối không có khả năng trở lại quang minh thần quốc nữa.

Thở dài một hơi thật sâu, Dike Stan và Habib Hey đồng thời nhìn nhau cười khổ.

Giáo hoàng bệ hạ vừa mới được thần linh chỉ định, không ngờ cứ như vậy tự động rời chức.

Bọn họ nhìn Tiểu Ân, cùng không biết cảm tưởng ra sao.

Làm giáo hoàng bệ hạ của Odin Lage, Tiểu Ân giáo hoàng này không chỉ có kỷ lục nhiệm kỳ ngắn nhất, hơn nữa còn để lại một kỷ lục không thể tin nổi, đó chính là hắn đã tự mình thành thần.

Tuy nói các thế hệ giáo hoàng đều được Odin Lage thần vương triệu tập đến trong thiên không thần điện của hắn, đồng thời tiến hành sắc phong, trở thành thần linh sắc phong giống như Dike Stan.

Nhưng chỉ có một mình Tiểu Ân cũng không phải được Odin Lage phong thần, mà là bằng vào thực lực của chính mình châm thần hỏa, do đó thành thần.

Kỷ lục này chỉ sợ sau này không bao giờ có ai có thể phá vỡ.

“Mang theo bọn họ trở về đi.” Tiểu Ân liếc mắt thật sâu nhìn bọn họ một cái, nói: “Chuyện của ta, các người có thể chuyển trình từ đầu đến cuối cho Odin Lage thần vương, đồng thời thay ta chuyển cáo một câu...”

Hắn dừng một chút, nói: “Các người nói, ta lần này đi hoàn thành thần dụ của bệ hạ.”

Hai người Dike Stan ngăn người, chẳng lẽ thần vương bệ hạ còn có phân phó đặc thù gì sao?

Chỉ có điều nhìn thấy vẻ mặt ngưng trọng của Tiểu Ân, hai người bọn họ chần chờ một chút, cuối cùng vẫn là cung kính đáp ứng.

Tiểu Ân hướng về phía họ khẽ gật đầu, thân mình chớp động mấy cái như điện, lập tức đi mất tăm mất tích.

Habib Hey đột nhiên biến sắc, nói: “Không tốt, thần thánh quyền trượng.”

Sắc mặt của Dike Stan cũng hơi trắng một chút, chỉ có điều trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Thần thánh quyền trượng là thần khí của Odin Lage bệ hạ, quyền xử lý ở trong tay bệ hạ, người tốt nhất không cần đề cập và nhúng tay.”

Sắc mặt của Habib Hey nhanh chóng biến ảo mấy cái, dường như đã hiểu được hàm ý trong đó, hướng về phía Dike Stan cảm kích nhìn hắn, cũng không bao giờ nói đến chuyện này nữa.

Dike Stan mang theo mọi người rời khỏi thần quốc hắc ám vút đi này, cười quảng trường phi hành về đến thần quốc của quang huy chỉ chủ.

Mặc dù lần này thành công bắt một vị thần linh bậc trung, nhưng cái giá phải trả cũng là vĩnh viễn mất đi một vị giáo hoàng bệ hạ, đối với thần quốc mà nói, có thể nói là mất nhiều hơn được.

Nhưng ngoài dự đoán của Dike Stan, Odin Lage chẳng những không quở trách, ngược lại còn phong thưởng rất hậu, thậm chí còn cho phép Dike Stan tiến vào thiên không thần điện, chính thức sánh vai cùng các đời giáo hoàng bộ hạ.

Đương nhiên, Habib Hey làm người dẫn dắt Tiểu Ân, cũng đạt được thừa nhận của thần vương bộ hạ, từ một hồng y đại giáo chủ bình thường đã trở thành hồng y siêu cấp giáo chủ đệ nhất thống soái trên trăm phân khu, gần như trở thành đệ nhất nhân dưới giáo hoàng ở thần quốc.

Chỉ là có một việc lại khiến cho tất cả mọi người không hiểu chút nào.

Thần thánh quyền trượng truyền thừa vô số đời không ngờ biến mất theo Tiểu Ân, dưới sự đồng ý ngầm của thần vương bộ hạ, Tiểu Ân đã đem kiện siêu cấp thần khí có thể so với thượng cổ thần khí này từ đó thu vào trong túi.

521. Quyển 8: Thần Giới – Chương 1 Phân Thân Đầu Tiên

Tốc độ bay của dải hào quang này nhanh đến cực điểm, vừa mới xuất hiện một chút ở chỗ này trong khoảnh khắc đã biến mất ở một chỗ khác. Hơn nữa đạo hào quang này cũng không phải bay thẳng một đường mà sau khi bay được một đoạn nó sẽ biến mất trong nháy mắt và sau đó chợt xuất hiện ở một điểm cực xa trên một hướng bất kỳ không thể đoán trước.

Cứ bay như vậy rồi lại truyền tống cự ly siêu xa. Bay. Truyền tống.

Suốt một tháng trời đằng đằng, đạo hào quang này rốt cục cũng ngừng lại, lộ ra khuôn mặt Tiểu Ân.

Hắn nhìn về phương xa, thở hổn hển.

Từ sau khi giết Nuo Weijia, từ thế giới của hắn đi ra, Tiểu Ân lập tức cảm ứng được có một cỗ năng lượng không biết từ đâu đang dõi theo hắn.

Đây là một loại cảm giác kì lạ, giống như là ech bị rắn độc nhìn chăm chăm, không ngờ khiến hắn cảm thấy lạnh thấu xương.

Tiểu Ân lập tức biết hắn bị một kẻ cường đại hơn xa hắn để ý.

Nếu không phải hắn đã châm thần hỏa, lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc, bản thân đã có những hiểu biết hoàn toàn mới với lực lượng pháp tắc chung quanh mình thì chưa chắc hắn đã có thể cảm ứng được sự tồn tại của cỗ năng lượng thần bí này.

Mà hắn một khi cảm ứng được cỗ lực lượng này bèn nhanh chóng quyết định dốc toàn lực bỏ chạy.

Kẻ có thể khiến hắn cảm thấy khủng bố như vậy, chắc chắn là một thần linh, hơn nữa có thần uy tuyệt đối lợi hại hơn Nuo Weijia.

Thần linh cấp bậc này cũng không phải thứ Tiểu Ân có thể chọc vào. Đặc biệt là ở đây, bản thân hắn chính là thức ăn bổ dưỡng nhất đối với những tồn tại cấp bậc này.

Chỉ cần giết bản thể của Tiểu Ân, như vậy có thể từ thân thể hắn lấy được thần cách và thần tính. Chuyện tốt như vậy tự nhiên là không ai cự tuyệt cả.

Cho nên Tiểu Ân khi phát giác năng lượng thần bí kì lạ rình rập mình, lựa chọn đầu tiên chính là lập tức bỏ chạy.

Về phần đám người Dike Stan trong thần quốc, hắn cũng không rảnh chiếu cố kẻ khác, chỉ mong bọn họ phúc lớn mạng lớn. Tuy nhiên có thần vương như Odin Lage làm chỗ dựa thì phỏng chừng cho dù là tên thần linh kia muốn động đến bọn họ, cũng phải suy xét một phen cẩn thận.

Khi Tiểu Ân triển khai tốc độ nhanh nhất rời khỏi thì cảm giác bị người rình rập vẫn bám theo hắn. Mãi đến khi Tiểu Ân sử dụng thực lực bản thân tới cực hạn, thậm chí ngay cả tốc độ và không gian truyền tống cự ly siêu xa vừa lĩnh ngộ sau khi thành thần cũng đều thi triển ra thì ở mấy ngày trước mới thoát khỏi sự truy đuổi của đạo thần niệm này.

Thoát khỏi sự rình rập của kẻ không biết mặt kia, Tiểu Ân cũng không buông lỏng, mà vẫn bay lơ lửng trong thần giới vô cùng vô tận suốt mấy ngày. Cho tới hôm nay mới xác định rốt cuộc cũng không còn ai có thể đuổi theo mình mới xem như yên tâm.

Trải qua lần truy đuổi này, Tiểu Ân càng kiêng kỵ đám cường giả trong thần giới. Có trời mới biết bên trong toàn bộ thần giới còn có thể có bao nhiêu thần linh hùng mạnh như vậy. Hẳn trước mắt hành động nên kín đáo một chút sẽ tốt hơn.

Cứ như vậy qua mấy ngày sau, Tiểu Ân rốt cục cũng tìm được thần quốc của Cự Ma Thần.

Đây là do hai người có chung linh hồn, cho nên có phương pháp mơ hồ biết vị trí lẫn nhau. Nếu không muốn tại thần giới tìm được nhau, e là khó như lên trời.

Sau khi tiến vào thần quốc của Cự Ma Thần, Tiểu Ân không ngờ thấy ở trong này đã có một ít vết chân người.

Ở trung tâm thần quốc đã có hơn trăm người chung sống với nhau cực kỳ hòa thuận, ở thần quốc không có áp lực sinh tồn, có thể dùng toàn bộ thể xác và tinh thần để thờ phụng thần linh.

Ngay khi Tiểu Ân quan sát những người này, Cự Ma Thần lảng lảng xuất hiện bên cạnh hắn. Hai người liếc mắt nhìn nhau một cái, tinh thần ý niệm trong nháy mắt tiến hành trao đổi chuyển tải những gì đã trải qua cho nhau biết.

Ánh mắt Cự Ma Thần lộ ra vẻ ngạc nhiên lẫn vui mừng. Hắn hâm mộ mãi không thôi đối với thành tựu mà Tiểu Ân đạt được.

Lần thứ hai Tiểu Ân tiến vào thần giới, bất kể là ai cũng không thể tưởng được hắn không ngờ có thể nhanh như vậy đã ngưng luyện thành công chín đại thuộc tính bán thần vực. Còn chuyện chuyển hóa thần vực thành thần tính, cuối cùng là chuyện châm thần hỏa thì càng là không nghĩ tới.

Nhưng không ngờ là, Tiểu Ân lại chỉ trong hơn một năm thời gian ngắn ngủi cũng đã hoàn thành hết thảy mọi chuyện. Cuối cùng thậm chí còn thành công châm lên thần hỏa. Tiến bộ kinh khủng như thế nếu đổi lại là bất cứ kẻ nào đều khó có thể tưởng tượng ra.

Còn Tiểu Ân nhìn những người trước mắt cũng gật gật đầu.

Những người này đều là linh hồn của những tín đồ thành kính chết đi một cách tự nhiên ở đại lục thần tạo nơi hạ giới.

Nếu nói bọn họ khi còn sống còn có một chút hoài nghi. Như vậy khi bọn họ bằng hình dáng linh hồn xuất hiện ở thần quốc, được Cự Ma Thần một lần nữa tái tạo, hơn nữa từ nay về sau không hề bị sinh hoạt hàng ngày ràng buộc, sự sùng bái và kính ngưỡng đối với Cự Ma Thần càng tăng lên.

Trong điều kiện cuộc sống như vậy, trong vòng một trăm năm không cần lo lắng về sự thành kính của những người này. Chỉ là trăm năm sau, khi bọn họ đã quá quen với cuộc sống hưởng thụ này, và nghĩ đó là cái gì đó quá hiển nhiên, vậy sẽ sinh ra mâu thuẫn mới.

Tuy nhiên lần này Tiểu Ân đến lại mang đến biện pháp mới. Tham khảo phương pháp của Odin Lage, dùng một bộ phận tín ngưỡng lực chuyển hóa thành thần lực chuyển vào người những tín đồ này. Kể từ đó, chẳng những có thể làm cho những tín đồ này giống như nghiện thuốc phiện, vĩnh viễn khó có thể thoát thân, hơn nữa còn có thể từ từ cải thiện thể chất bọn họ, khiến thực lực của bọn họ từng bước tăng cường, ở trong cơ thể từ từ tích tụ thần lực.

Tuy rằng thành quả của việc tích tụ lực lượng này khó có thể thấy hiệu quả trong khoảng thời gian ngắn, nhưng ngàn năm sau, vạn năm sau thậm chí thời gian lâu hơn nữa sau này, chỉ cần có tín đồ dưới trướng, vậy nhất định có thể trở thành những tín đồ cường đại giống như của Odin Lage.

Đây là thần linh. Chỉ cần cho thần linh đủ thời gian, bọn họ sẽ có thể sáng tạo nên kỳ tích.

Đương nhiên, muốn đạt được đẳng cấp như quang huy chỉ chủ Odin Lage thì trừ thời gian ra còn cần rất nhiều thần cách.

Thần linh muốn tiến giai, ngoại trừ những thứ như thần vực, số lượng tín đồ... Quan trọng nhất chính là mảnh vỡ thần cách.

Nếu sau khi phát triển đến mức nhất định mà không có thần cách bổ sung, như vậy lực lượng thần linh cũng chỉ dừng ở đó. Thần quốc của hắn cũng không thể mở rộng hơn nữa. Thực lực của hắn cũng không thể đề thăng, số lượng tín đồ trung thành trong thần quốc của hắn cũng đồng thời không thể gia tăng thêm nữa.

Cho nên mới nói, thần cách mới là nguyên nhân chính của phần lớn các cuộc chém giết nhau giữa các thần linh trong thần giới.

Ở trong lòng Tiểu Ân thoáng ngậm ngùi một chút, sau đó cổ tay hắn lật lại đưa vài mảnh cho Cự Ma Thần.

Sau khi Cự Ma Thần nhận lấy, cười ha hả, nói: “Thật là có chút lãng phí!”

Miệng hắn thì nói lãng phí nhưng trong mắt lộ ra vẻ tươi cười cực kỳ vui vẻ.

Sau khi trao đổi tinh thần với Tiểu Ân, hắn đương nhiên hiểu rõ ý đồ và tính toán của Tiểu Ân.

Ngoác miệng to ra nuốt sạch mấy điểm sáng, chẳng nhắm nháp gì, cứ thế nuốt xuống bụng.

Sau đó, hắn nhắm hai mắt lại, trên người chợt bốc lên năng lượng dao động mãnh liệt.

Dao động là do năng lượng thần linh nắm trong tay tỏa ra. Tuy nhiên sau đó hắn nhíu mày, nói: “Trong thần tính và thần cách của Nuo Weijia đều có cái gì đó rất quái dị. Cho dù là toàn bộ hấp thu, cũng chưa chắc là một chuyện dễ dàng.”

Tiểu Ân khẽ mỉm cười: “Điều đó là đương nhiên. Dù sao Nuo Weijia cũng là một thượng cổ ma quái biến dị. Nói hắn cũng chẳng khác một hắc ám thần linh hiện tại cũng không sai lắm. Tuy nhiên vì hai mươi triệu tín đồ trung thành trốn thoát, người tốt nhất là mau chóng dốc sức hấp thu và luyện hóa thần cách và thần tính đi.”

Cự Ma Thần nhếch miệng cười nói: “Người yên tâm đi, chuyện tốt như vậy ta tuyệt đối sẽ không khách khí.”

Thần cách và thần tính của thần linh cũng có thể kế thừa trong phạm vi nhất định.

Cự Ma Thần hợp chín làm một tuy rằng hơi kém một chút, nhưng tốt xấu gì cũng mang vận mệnh một chủ nhân của hắc ám nên sau khi hắn luyện hóa thần cách và thần tính của Nuo Weijia là có thể hoàn toàn nhận hai mươi triệu tín đồ kia của hắn.

Những tín đồ này nếu có thể trốn thoát trong tình cảnh đó, đương nhiên không có khả năng là những kẻ bình thường.

Một khi Cự Ma Thần luyện hóa và hoàn toàn hấp thu những thứ này, vậy hắn có thể dễ dàng khống chế hai mươi triệu tín đồ trung thành.

Hai mươi triệu tín đồ trong mắt Odin Lage chẳng đáng gì, nhưng trong lòng những kẻ như Tiểu Ân cũng đã là một con số rất vĩ đại.

Tiểu Ân lại lần nữa lấy một thượng cổ ma khí từ trên người xuống, thật cẩn thận đưa cho Cự Ma Thần.

Tên này cũng vô cùng cẩn thận nhận lấy.

Sau khi trao đổi tin tức với Tiểu Ân, hắn biết thứ này ẩn chứa uy lực rất lớn. Đó là một loại vũ khí siêu cấp có thể chống cự lại pháp tắc của trời, điều này không khỏi làm hắn động tâm.

Khoảnh khắc tiếp nhận thượng cổ ma khí, Tiểu Ân và Cự Ma Thần nhìn nhau. Trong lòng bọn họ đều phục sát đất những thượng cổ thần linh và thượng cổ yêu ma quỷ quái đã biến mất.

Đạo cụ do những người này luyện chế ra không ngờ có một bộ phận có uy lực cường đại có phần giống như pháp tắc của trời. Trong những ma pháp đạo cụ do thần linh đương thời luyện chế, chỉ có thần thánh quyền trượng của Odin Lage là có uy lực như vậy. Còn ngoài ra Tiểu Ân chưa từng gặp qua món thần khí thứ hai nào lợi hại như thế.

Nói như thế để thấy thượng cổ thần và yêu ma quỷ quái quả thật là hơn xa đám thần linh hiện giờ.

Hai người dùng phương pháp trao đổi ý niệm, nghiên cứu cẩn thận một lần nữa phương pháp và kỹ xảo sử dụng đạo cụ này.

Tuy nhiên nói thật, hiểu biết đối với thượng cổ ma khí của Tiểu Ân cũng không nhiều. Điều duy nhất hẳn biết chính là thượng cổ ma khí này dường như là cần rất nhiều máu huyết và linh hồn mới có thể phát huy tác dụng.

Chỉ có điều giờ phút này năng lượng màu máu trong thượng cổ ma khí đã bị quang minh thủy mẫu của Tiểu Ân và thần thánh quyền trượng liên hợp đả kích nên gần như hoàn toàn tiêu tan.

Cự ma thần trầm ngâm một lát rồi nói: “Chúng ta xuống hạ giới phát động chiến tranh đi.”

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi: “Cái gì?”

“Thần linh dù sao cũng là thần linh, không phải nhân vật bình thường. Cho nên gây chiến tranh ở thần giới sẽ bị nhiều người chú ý. Nếu để cho bọn họ phát hiện chúng ta lợi dụng chiến tranh để hấp thu máu huyết và linh hồn thì chỉ e đại đa số thần linh sẽ tới tìm chúng ta gây phiền toái.”

Tiểu Ân nhú mày. Đây quả thật là một vấn đề lớn.

“Phát động chiến tranh ở hạ giới sao?” Tiểu Ân lú lú nói xong, hắn đột nhiên phát hiện, khi chính mình nói ra những lời này, trong lòng dường như cũng không có dao động quá lớn.

Hắn đương nhiên biết, nếu gây ra chiến tranh, như vậy số sinh linh tử vong sẽ đạt tới một con số khủng bố. Nếu đổi lại là trước kia, Tiểu Ân khẳng định sẽ không cần nghĩ mà cự tuyệt đề nghị này ngay. Còn Cự Ma Thần có cùng linh hồn với Tiểu Ân căn bản là không nên đề xuất đề nghị như vậy mới đúng.

Nhưng mà giờ phút này, bất kể Cự Ma Thần hay là Tiểu Ân dường như đều không có gì phản đối và tâm lý kháng cự đối với chuyện này.

Tiểu Ân hiểu được. Tâm tính của hắn sau khi châm thần hỏa rốt cục đã xảy ra biến hóa rất lớn.

Nhưng sinh linh ở hạ giới đối với bọn họ mà nói quả thật chẳng khác gì con kiến. Chỉ cần có lợi cho mình như vậy mặc kệ hi sinh bao nhiêu sinh linh cũng không làm bận lòng bọn họ. Thậm chí tín đồ trung thành hi sinh càng nhiều thì số tín đồ trung thành bước vào thần quốc cũng càng nhiều.

Hắn mơ hồ có chút hiểu được vì sao đám thần linh sau khi có được một số tín đồ nhất định thì thích phát động thánh chiến. Nguyên nhân chính là muốn có càng nhiều tín đồ trung thành và tín ngưỡng lực.

Dù sao, tại hạ giới, tín đồ bất cứ lúc nào cũng có khả năng quay lưng đi. Nhưng sau khi thần quốc thành hình, dưới ảnh hưởng của thần lực cải tạo, vấn đề này có thể đơn giản đi rất nhiều.

Hơn nữa chỉ có chiến tranh mới có thể sản sinh ra rất nhiều tín ngưỡng lực mà thần linh yêu thích và khao khát nhất.

Một bóng người từ rất xa bay lại. Chính là Day Ville.

Tuy rằng lúc này hắn chỉ tu hành tới cấp bậc ngụy thần, nhưng trước mặt Tiểu Ân và Cự Ma Thần, ba người bọn họ vĩnh viễn bình đẳng.

Lợi dụng tinh thần ý niệm trao đổi một chút rồi Day Ville trầm giọng nói: “Các ngươi tính phát động chiến tranh ở hạ giới với vị thần linh kia sao? Thượng cổ ma khí có thể hấp thu máu huyết và linh hồn, vậy khi vị thần kia phát hiện tín đồ của hắn đã chết vô số nhưng tín đồ trung thần ở thần giới không nhiều hơn thì hẳn cũng sẽ cảm thấy hoài nghi.”

Ba người Tiểu Ân trầm mặc một lát rồi đột nhiên ngẩng đầu nhìn nhau mỉm cười.

“Vậy để ba người chúng ta phát động chiến tranh đi.” Tiểu Ân chậm rãi nói: “Tuy nhiên làm như vậy sẽ tổn thất rất nhiều tín đồ trung thành, không khỏi không được hoàn mỹ lắm.”

“Mọi việc trên đời thường đâu có vẹn toàn đôi bên. Vì uy lực của ma khí, làm như thế là tốt nhất rồi!”

Day Ville đột nhiên nói: “Giúp ta lấy vài cái thần tính đến đây đi. Ta cũng muốn thành thần.”

“Người không muốn đợi ngưng luyện chín loại thuộc tính bán thần vực sao?”

“Không được. Thân thể này của ta tư chất không tốt. Ngày sau nếu có cơ duyên mới thử xem có hợp làm một được không.” Trong thanh âm của Day Ville có một chút tiếc nuối.

Tiểu Ân và Cự Ma Thần nhìn nhau gật đầu. Ba người lập tức phân ra làm việc.

Day Ville sử dụng thần linh thông đạo trực tiếp trở về công quốc Louis, thông báo có chọn lọc những chuyện đã xảy ra với mọi người. Riêng Vô Danh thì lại thành thật kể lại tỉ mỉ tất cả mọi chuyện, về phần hắn có đi gặp mặt chủ nhân của ánh sáng Odin Lage hay không đó không phải việc Tiểu Ân có thể quyết định.

Đồng thời, Day Ville còn chuyển lời đến đám người Juliana và lão Bond rằng bọn họ không cần lo lắng cho Tiểu Ân.

Mà bọn họ sớm đã miễn dịch đối với việc hành tung Tiểu Ân xuất quỷ nhập thần. Chỉ cần có tin tức của Tiểu Ân là đủ để cho bọn họ thỏa nỗi mong.

Đương nhiên, việc quan trọng nhất của Day Ville khi hạ giới là mang theo rất nhiều thần lực kết tinh đi tới các phòng đấu giá lớn mua sắm tinh cầu vừa phát hiện.

Hắn cũng chỉ chọn lựa tinh cầu không có thần linh tiến vào chiếm giữ, về cơ bản chỉ có thổ dân sinh sống, thậm chí còn có rất nhiều cái đều là chưa khai hóa, hoặc là chỉ mới hình thành một vài sinh linh bản xứ trí tuệ thấp.

Đối với loại sinh linh bản xứ này thường thường là không được coi trọng. Cho dù bọn họ có sinh lực và sức chiến đấu cường đại cũng thế thôi.

Nguyên nhân chủ yếu đó là muốn xây dựng tín ngưỡng cho đám dân bản xứ này tuyệt đối là một việc khó khăn mà không thu được bao nhiêu kết quả.

Hơn nữa càng quan trọng là, chủng tộc trí lực càng thấp, tín ngưỡng lực sinh ra càng ít. Cho nên sau khi gặp tinh cầu như vậy, ngay cả là thần linh cũng sẽ cảm thấy rất không có hứng thú.

Bôn ba khắp nơi, sử dụng vô số tên giả và thân phận giả, sau khi trải qua rất nhiều vất vả và cố gắng, Day Ville rốt cục cũng mua được mười tinh cầu như vậy ở hạ giới.

Cự Ma Thần về tới cung điện của hắn bèn ứng dụng phương pháp Tiểu Ân truyền cho. Những tín đồ trung thành đầu tiên tiến vào thần giới lần đầu tiên sau khi xuất ra tín ngưỡng lực lại được hưởng thụ thần lực cải tạo. Thể xác và tinh thần bọn họ lập tức trở nên thư thái cực độ.

Chủ nhân của ánh sáng Odin Lage dùng gần ba mươi phần trăm tín ngưỡng lực chuyển hoá thành thần lực trả ngược lại cho tín đồ trong thế giới của hắn. Còn Cự Ma Thần lại đặt tỉ lệ trả về cao tới mức khủng bố, sáu mươi phần trăm.

Kỳ thật tỉ lệ trả lại nhiều ít cũng không quan trọng. Các tín đồ cũng không có khả năng biết thần linh lựa chọn. Cho dù chỉ là trả lại mười phần trăm, làm cho bọn họ có cảm giác hưởng thụ thần lực thật là tốt thì bọn họ sẽ không phản bội.

Nhưng tỷ lệ thần lực trả lại đối với việc cải tạo thân thể tín đồ lại có chỗ tốt thật lớn. Nếu muốn sớm có được một lượng lớn tín đồ là cường giả cấp bậc truyền kỳ, thậm chí là ngụy thần, như vậy tỉ lệ trả lại càng lớn thì thời gian cần cũng càng ngắn.

Trừ việc cải tiến phương pháp hấp thu tín ngưỡng lực ra, việc duy nhất Cự Ma Thần phải làm chính là mau chóng luyện hóa thần cách và thần tính của Nuo Weijia, hoàn toàn kế thừa mọi thứ của hắn.

Điều này đối với thần linh mà nói là điều tối quan trọng.

Không chỉ có bởi vì sau khi hấp thu lực lượng của thần cách có thể khiến cho thần linh tiến giai mà còn vì sau khi kế thừa lực lượng của thần tính có thể tiếp nhận những tín đồ trung thành của đối phương. Đối với đám người thiếu binh thiếu tướng như Tiểu Ân mà nói đây mới là thứ bọn họ quan tâm nhất.

Sau khi trải qua gần một năm luyện hóa, Cự Ma Thần rốt cục cũng đã hoàn thành nhiệm vụ vĩ đại mà vinh quang này.

Nếu đổi lại là một vị thần linh khác, căn bản là không thể dễ dàng làm được như vậy. Nhưng Cự Ma Thần có chín linh hồn, chín thần tính, chủ nhân của hắc ám cũng không có cố kỵ gì như hầu hết các thần linh khác.

Mà chỗ dựa lớn hơn nữa của hắn chính là hắn căn bản không sợ linh hồn bị hao tổn.

Chỉ cần linh thể trong tay Tiểu Ân không mất, như vậy chỉ cần lưu lại một chút linh hồn là có thể hoàn toàn khôi phục như lúc ban đầu. Cho nên hắn mới có thể thoải mái hành động, hoàn thành chuyện mà thần linh khác căn bản là không dám tưởng tượng.

Trong thần quốc hắn tùy tiện chọn một hướng, bay một lúc, tìm một nơi không người ngừng lại. Trong thần quốc lúc này thật sự là quá hoang vu.

Tín đồ trung thành của Cự Ma Thần mới lên đây có hơn trăm người. Đối với cả thần quốc mà nói chỉ có thể sử dụng số người ít đến mức không thể hình dung.

Tuy nhiên tình huống như vậy làm việc gì cũng thuận tiện hơn rất nhiều.

Hắn vẫy tay, trước mặt lập tức xuất hiện một tòa thần điện to lớn.

Tòa thần điện này chính là thiên không thần điện mà Tiểu Ân lấy được trong thế giới của Nuo Weijia. Tuy rằng tòa thần điện này vốn là một tòa hắc ám thần điện, nhưng dưới tinh khiết quang minh pháp tắc và lực lượng pháp tắc phối hợp, đã gột rửa sạch sẽ toàn bộ khí tức hắc ám vốn có.

Tiểu Ân bước vào thần điện, ở bên trong bố trí vài trận pháp phòng ngự, lại mời Cự Ma Thần bao phủ ở bên ngoài một tầng khí tức hắc ám để ngụ trang, sau đó tạm thời ở lại đây.

Hắn tin tưởng, cho dù là thần vương như Odin Lage cũng tuyệt đối không có khả năng tìm được tung tích của mình.

Bởi vì bất kể là ai cũng tuyệt đối không ngờ một thần linh quang minh hệ không ngờ lại ở trong thế giới của một thần linh hắc ám hệ.

Đừng nói là không cùng phe thì hai bên sẽ tự nhiên có ác cảm dữ dội với đối phương. Cho dù là cùng phe cũng tuyệt đối không có khả năng phát sinh chuyện như vậy.

Dùng bản thể đến thế giới của đối phương, đây chẳng phải dùng bánh bao thịt đánh chó, lừa dê vào miệng cọp, có đi không có về sao?

Cho dù là có người phát giác và rêu rao khắp nơi, cũng chưa chắc đã có ai tin.

Cho nên Tiểu Ân sau khi đóng cửa thiên không thần điện thì liền tĩnh tâm ở lại bên trong đó.

Sau khi tiến vào thần giới, những chuyện hắn đã trải qua, có thể nói là không thể tưởng tượng nổi. Đến bây giờ không ngờ ngay cả thần hỏa cũng đã đốt lên thành công.

Tuy nhiên hắn cũng không dám có chút khinh thường người khác. Khi hắn rời khỏi thế giới của Nuo Weijia, thần niệm như giời bám vào xương của vị thần linh kia khiến hắn mỗi khi nhớ lại đều cảm thấy sởn tóc gáy.

Hắn không chút do dự đáp ứng chuyện gây ra chiến tranh ở hạ giới, cũng chính là muốn không từ thủ đoạn để nâng cao thực lực bản thân, mong sao trong thời gian ngắn nhất có được năng lực tự bảo vệ mình.

Lúc này, hắn ở trong này tĩnh tâm nghiên cứu phân thân.

Đối với thần linh mà nói phân thân và hình chiếu đều là năng lực ắt không thể thiếu.

Vì an toàn bản thân, diệt tất cả tai họa ngầm, cho nên tuyệt đại đa số thần linh trong cuộc đời mình đều không có khả năng ra khỏi thiên không thần điện.

Như vậy khi bọn họ muốn làm chuyện gì, đều phải sử dụng phân thân và hình chiếu.

Còn như Odin Lage, dùng thủ đoạn sắc phong thần linh để chế tạo một loại phân thân khác thì đó cũng là việc không phải thần linh bình thường có thể làm được. Nhìn khắp toàn bộ thần, chỉ có cường giả cấp bậc thần vương cao cao tại thượng mới có năng lực như vậy.

Tiểu Ân, Day Ville, Cự Ma Thần tuy rằng là ba người do một linh hồn khống chế một thần tính. Nhưng do chín linh hồn hợp nhất cho nên Day Ville và Cự Ma Thần tuy rằng có được thực lực bản thân đứng đầu thần hệ của mình, nhưng lại căn bản là không thể chế tạo phân thân và hình chiếu.

Đối với bọn họ mà nói biện pháp duy nhất chính là làm như Odin Lage, tiến hành sắc phong thần linh để đạt tới mục đích này.

Chỉ có điều, muốn làm được điều này, bọn họ còn phải đi qua một con đường dài đằng đẵng.

Còn Tiểu Ân thì khác. Trong cơ thể hắn chỉ có một linh hồn. Linh hồn đó nắm giữ chín đại thần tính và ngưng luyện thành lực lượng thần vực cũng chưa từng phân tán.

Cho nên hắn mới là kẻ duy nhất trong ba người có tư cách chế tạo phân thân.

Đột nhiên Tiểu Ân nhớ lại, trong lần nói chuyện duy nhất giữa hắn và Odin Lage thần vương, vị chủ nhân của ánh sáng vĩ đại từng trong lúc vô tình nói một câu. Hắn không thể chế tạo phân thân và hình chiếu.

Hay là vị thần linh vĩ đại này cũng giống như Cự Ma Thần, cũng là từ chín linh hồn dung hợp làm một sao? Lắc lắc đầu ném ý tưởng này hoàn toàn ra khỏi đầu. Thần linh cấp bậc này cũng không phải hắn hiện tại có thể suy đoán.

Sau cả một ngày tĩnh tọa, Tiểu Ân mới kiểm chế tâm thần để bắt đầu lần đầu tiên chế tạo phân thân sau khi thăng tiến thành thần linh.

Bình thường thần linh sau khi thăng tiến sẽ dùng trăm ngàn phương kế kiến tạo thần quốc thuộc về hắn. Bởi vì chỉ có ở thần quốc hắn mới an toàn nhất.

Về phần chế tạo phân thân sao? Đối với những kẻ vừa thăng tiến thành thần linh mà nói về cơ bản là chuyện vượt quá khả năng.

Đừng nói là phân thân liễu, hình chiếu cũng không có khả năng.

Bởi vì bất kể là phân thân hay, là hình chiếu đều cần phải có mảnh vỡ thần cách. Mà thần linh bình thường vừa mới châm thần hỏa, bản thân chỉ có một mảnh vỡ thần cách mà thôi. Như thế nào có khả năng chế tạo phân thân và hình chiếu đây?

Chỉ có chờ bọn hắn từ từ trưởng thành lên, tiến hành chiến tranh với thần linh nhỏ yếu khác, hoặc thành công cướp được thần cách hoặc là chết đi.

Tuy nhiên đối với Tiểu Ân mà nói cái khác không có nhiều lắm nhưng mảnh vỡ thần cách thì vô số.

Trước kia khi thăng cấp đã sử dụng thần cách kém chất lượng đến mức hầu như không còn. Cho nên việc đầu tiên là hắn phải xuất ra một đồng thần lực kết tinh bắt đầu ngưng luyện thần cách.

Từ hạ giới đã thu được con số đáng sợ là hơn một tỷ thần lực kết tinh. Nhưng khi Cự Ma Thần khai sáng thế giới không ngờ tiêu hao một mạch hơn năm mươi triệu khiến Tiểu Ân chửi hắn là tên phá của đồng thời cũng cảm giác sâu sắc sự tiêu hao cực nhanh của thần lực kết tinh, đủ để bất cứ thần linh nào cũng cảm thấy cứng lưỡi.

Tuy nhiên cũng may còn lại một ít đủ để duy trì tiêu hao trước mắt. Tiểu Ân cũng cảm khoảng một vạn thần lực kết tinh để ngưng tụ thần cách.

Nếu là để những kẻ vừa tiến giai thành thần linh khác biết Tiểu Ân vừa mới thăng tiến thành công mà có một đồng của cải lớn như vậy thì chắc chắn chúng sẽ đổ kỵ đến học máu.

Chỉ có điều, nhớ đến thần lực kết tinh trong không gian kia, Tiểu Ân buông một tiếng thở dài.

Năm triệu thần lực kết tinh nhìn qua tuy rằng rất nhiều, nhưng khi Tiểu Ân nghĩ tới thần vương Odin Lage, bằng vào thế giới của hắn mà nói thật không biết mỗi ngày phải sinh ra bao nhiêu thần lực kết tinh. Chỉ sợ một ngày sinh ra không chỉ là năm triệu con con này.

Bùi ngùi trước sự chênh lệch giàu nghèo giữa các thần linh một lúc, Tiểu Ân kiểm chế tâm thần, bắt đầu bóp nát một đám thần lực kết tinh, hết sức chuyên chú hấp thụ tín ngưỡng lực trong đó.

Khi toàn bộ tinh thần đều tập trung vào một việc, thời gian trôi qua nhanh vô cùng.

Tín ngưỡng lực khổng lồ không ngừng chảy vào trong cơ thể Tiểu Ân, hội tụ về mi tâm của hắn.

Ở đó có một hang động vô cùng thần bí đang ra sức hút tín ngưỡng lực do thần lực kết tinh chuyển hóa thành và ngưng tụ từng chút một.

Đây là một quá trình chậm chạp, nhưng đối với việc tạo ra thần cách lại là một tốc độ nhanh đến độ không thể tin nổi.

Mơ hồ, Tiểu Ân dường như cảm ứng được mi tâm hấp thụ tín ngưỡng lực dường như so với dĩ vãng nhiều hơn rất nhiều.

Hắn khẽ động tâm. Trước kia cũng từng gặp qua tình huống tương tự. Kết quả là sau khi hấp thụ càng nhiều tín ngưỡng lực liền ngưng tụ trực tiếp từ mảnh vỡ thành thần cách kém chất lượng.

Đây chính là một sự vượt cấp. Chẳng lẽ lần này cũng là như thế sao?

Tuy nhiên lần này cảm giác của hắn dường như không giống với lần trước. Bởi vì chẳng qua so với trước kia thì chỉ hấp thụ tín ngưỡng lực chừng một nửa lần này là mi tâm đã có cảm giác bão hòa.

Một khi có cảm giác như vậy, Tiểu Ân lập tức dừng lại. Hắn cũng không dám lơ đãng. Nếu chẳng may chống đỡ không nổi như vậy hắn muốn hồi cũng không kịp.

Hơi hơi mở hai mắt ra, nhanh chóng kiểm kê một chút. Quả nhiên, lần này số thần lực kết tinh hấp thụ cũng không phải tăng mười lần mà chỉ chừng một lần.

Sau khi thấy được con số này, Tiểu Ân không khỏi hơi hơi thở ra một hơi. Hắn không ngưng tụ ra thần cách cao cấp hơn.

Lấy tay nhẹ nhàng vỗ lên trán, lập tức xuất hiện một thần cách lấp lánh gần như trong suốt.

Trong cảm ứng của Tiểu Ân, thứ này vẫn là thuộc loại thần cách kém chất lượng, tuy nhiên xét về mức độ tinh khiết mà nói thì dường như cao hơn một bậc.

Thần lực đảo qua vài vòng, Tiểu Ân cuối cùng hài lòng gật đầu một cái.

Thần cách này vẫn là thần cách kém chất lượng, nhưng mức độ thần lực chứa trong đó so với trước kia ít nhất hơn gấp ba lần trở lên. Như vậy thật là tốt.

Giá trị lớn hơn rất nhiều so với thần cách ngưng tụ trước kia.

Hắn do dự một chút rồi lập tức quyết định phải ngưng tụ hơn mười thần cách, trong đó chín cái giao cho Cự Ma Thân, để hắn và thần tính cùng dung hợp thì sau đó hắn là có thể nâng cao thực lực của hắn lên rất nhiều.

Tuy nhiên chuyện này có thể nói sau, Tiểu Ân phân thần cách kém chất lượng hình dạng mới thành mười phần, lấy ra một phần trong đó thả xuống trước mặt.

Sau đó hắn sắp xếp cẩn thận từng viên thần lực kết tinh theo trình tự nhất định vây quanh thần cách.

Nếu là từ trên cao nhìn xuống thì có thể phát hiện, thần lực kết tinh đã bị Tiểu Ân sắp xếp thành hình dạng một con quái thú. Mà quái thú này chính là Hắc Toàn Phong thu nhỏ lại.

Thần linh chế tạo phân thân cũng không cần nhất định phải giống bản thân như đức. Tuy nhiên thân là nhân loại không ngờ tính chế tạo phân thân là thần thú thì chỉ e có mỗi Tiểu Ân mà thôi còn thì chẳng ai làm thế.

Xử lý xong, Tiểu Ân do dự một chút rồi ngưng thần bình tĩnh lại, duỗi hai tay, trong lòng bàn tay hắn từ từ xuất hiện một điểm sáng màu sắc cực kỳ phức tạp.

Tiểu Ân vẩy dầu ngón tay bắn ra. Điểm sáng này lập tức hạ xuống thần cách, làm xuất hiện một chút dao động nhỏ.

Làm xong động tác này, ngay cả thân thể thần linh của Tiểu Ân cũng sắc mặt mệt mỏi, giống như là đánh nhau đến mức lưỡng bại câu thương với một đối thủ cùng cấp bậc.

Điểm sáng xuất ra từ cơ thể Tiểu Ân vừa rồi chính là thần tính do chín loại thần tính hợp lại tạo thành lực lượng pháp tắc của hắn.

Muốn chế tạo phân thân không chỉ cần phải có thần cách, thần lực kết tinh còn cần phải có một thứ đặc biệt chỉ trên người thần linh mới có: thần tính.

Nếu là một thần linh đã thăng tiến thành thần từ rất lâu rồi trích ra một ít thần tính từ thân thể mình kỳ thật cũng không có gì khó khăn lắm, điều này giống như cắt móng tay mà thôi. Qua một đoạn thời gian là có thể mọc dài ra.

Nhưng đối với Tiểu Ân mà nói, tổn thất không chỉ là một chút móng tay mà là tương đương với một lần hiến máu quá độ. Bản thân mất đi rất nhiều máu tuy rằng không đến mức có nguy hiểm thực sự gì, nhưng sự mệt mỏi đến cực độ trong một khoảng thời gian nhất định thì không thể tránh khỏi.

Chậm rãi ngồi xuống, Tiểu Ân thuận tay miết nhẹ một viên thần lực kết tinh, tín ngưỡng lực bên trong liền bị hút vào trong cơ thể. Còn thần lực kết tinh trong tay hắn cũng biến mất.

Hắn cứ như vậy từng bước từng bước chậm rãi hấp thụ. Tuy nhiên chỉ một lát cũng đã hấp thu không ít hơn một vạn thần lực kết tinh.

Đến lúc này, sắc mặt Tiểu Ân mới dần dần trở nên tốt hơn.

Nhìn trước mặt có thần lực kết tinh, mảnh vỡ thần cách và thần tính đã chuẩn bị thỏa đáng, Tiểu Ân trầm ngâm một lát, rốt cục nhẹ nhàng vươn tay ra. Một giọt máu đỏ tươi cứ như vậy nhẹ nhàng rơi xuống thần cách và thần tính.

Một giọt máu tươi này cũng không đơn giản, nó dường như là có sinh mạng, chuyển động theo cách rất kì lạ.

Quả thật, bên trong một giọt máu tươi này đã bao gồm một phần linh hồn của Tiểu Ân. Tuy rằng một phần linh hồn này cũng không nhiều, thậm chí còn chưa đến một phần mười, nhưng chừng đó cũng đủ làm cho hắn đau đến muốn vỡ cả đầu.

Chỉ có điều, lúc này chưa phải lúc Tiểu Ân nghỉ ngơi. Hắn vội vàng nhìn chăm chú vào giọt máu mang linh hồn rơi xuống chỗ thần cách và thần tính đang giằng co, rồi giọt chất lỏng kia từng chút một dung nhập vào trong đó.

Ngay sau đó, thần lực khổng lồ lập tức nổi lên từ trên người Tiểu Ân, cuộn cuộn rót vào chỗ thần cách và thần tính đang giằng co.

Từng đạo năng lượng khổng lồ va chạm vào nhau khiến cả hai lực lượng dần dần khuếch tán ra. Nhưng dường như có một loại lực lượng vô hình trói buộc khiến hai thứ này không đến mức bởi vì thừa nhận quá nhiều năng lượng mà nổ tung.

Năng lượng từ từ mở rộng ra và bao phủ thần lực kết tinh xung quanh.

Phạm là thần lực kết tinh bị bao phủ thì sẽ bị phá nát. Tuy nhiên, thần lực kết tinh cũng không tiêu tan mà trở thành một phần của khối thân thể.

Năng lượng khổng lồ vòng quanh trong thân thể, từng mảnh từng mảnh ghép vào nhau.

Bên ngoài sáng lên một đạo hào quang màu trắng. Đây là biểu hiện của thần lực quang minh hệ. Thần lực kết tinh sẽ phát ra hào quang sáng ngời. Lấy thần lực kết tinh làm cơ sở, hào quang kết thành những sợi dây chằng chặt quấn vào nhau, rồi hiện ra hình ảnh Hắc Toàn Phong.

Cuối cùng, dùng thần cách, thần tính và máu chứa linh hồn làm trung tâm, thần lực bao quanh hình thành đường nét thân thể, một thân hình hoàn mỹ rốt cục thành công xuất hiện.

Sau khi hào quang lấp lánh tắt đi, một Hắc Toàn Phong trắng như tuyết liền xuất hiện. Đương nhiên, Hắc Toàn Phong này đã thu nhỏ lại. Ngay cả hai chân đứng thẳng lên cũng chỉ ngang với Tiểu Ân mà thôi.

Tiểu Ân gật đầu hài lòng, ít nhất từ về bề ngoài thì xem ra Hắc Toàn Phong và mình chả có dính dáng gì. Ngược lại nó giống một chủng tộc hùng mạnh trong các chủng tộc thú nhân: Người cá sấu.

Trong cơ thể phân thân trừ một giọt máu chứa linh hồn ra thì chẳng có chút máu thịt nào cả.

Có thể xem thân thể này như một thứ hoàn toàn do năng lượng tạo thành, bên trong lại ẩn chứa thần lực hùng mạnh. Thần lực này không ngừng sinh sôi dường như không bao giờ dừng lại.

Nghỉ ngơi một lát, Tiểu Ân lấy âm hồn ra, đầu tiên là nhanh chóng bù lại tổn thất một phần mười linh hồn của mình.

Cứ như vậy, ngay cả phân thân là Hắc Toàn Phong này gặp nạn chết đi cũng sẽ không có ảnh hưởng gì đối với hắc cả.

Bất kể là thần cách, thần tính thậm chí là linh hồn, Tiểu Ân đều có thể từ từ bồi dưỡng. Có hậu phương hùng hậu như vậy, trừ hắc ra, e là không còn có người thứ hai có thể có được.

Trời trong xanh biếc, mây trắng lững lờ, núi xa sừng sững, gió nhẹ dịu hiu.

Bầu trời yên ả thanh nhã, phong cảnh giang sơn gấm vóc đẹp như tranh vẽ như thế, nếu không biết, bất kể là ai cũng khó có thể nhận ra, chốn này không ngờ là thần quốc của một vị thần linh hắc ám hệ.

Thần linh trong hắc ám hệ đa phần đều là từ nhân loại hoặc là hắc ám tinh linh, thậm chí là thú nhân thăng tiến.

Tuy nhiên bất luận là chủng tộc nào đi nữa thì sau khi thăng tiến thành thần linh hắc ám hệ, ít nhiều gì cũng lưu lại trong thần quốc của mình một lượng khí tức hắc ám nhất định.

Nhưng Cự Ma Thần thì khác, ở hạ giới hắc sống trong đại lục thần tạo, kỳ thật là sản phẩm của một vị tinh linh chủ thần.

Thân là thần linh của bộ tộc tinh linh, đương nhiên không có chuyện lưu lại chút gì có liên quan đến khí tức hắc ám trong đại lục thần tạo. Cho nên khi Cự Ma Thần sao chép nguyên bản đại lục thần tạo thành thần quốc của hắc, cũng tương tự không dính dáng chút khí tức hắc ám gì cả.

Lúc này, dưới bầu trời xanh mây trắng, Tiểu Ân và một người cá sấu màu trắng đứng sừng sững vai nhau. Phía sau cách bọn họ không xa chính là Cự Ma Thần chủ nhân của thần quốc này.

Ở trước mặt hắc, đang bày ra một không gian trang sức, bên trong trang sức không ngờ có không gian rất lớn.

Tiểu Ân khẽ ấn một cái, một vầng sáng trắng tỏa ra, bao phủ phạm vi đường kính đến vài trăm thước. Khi hào quang màu trắng biến mất, lập tức lộ ra một đĩa bay màu đen.

Nhìn cái thứ rõ ràng là đến từ thế giới khoa học kỹ thuật gì đó, trên mặt đám người Tiểu Ân đều lộ ra vẻ tò mò. Bọn họ đến từ cùng một linh hồn, ở một số phương diện ý tưởng tự nhiên cũng là giống nhau. Nếu nói đối với đĩa bay không có chút hiểu kỳ nào thì đó hoàn toàn là lừa mình dối người.

“Nhất Hào. Vòng ơi mở ra!” Tiểu Ân hạ giọng nói.

“Chủ nhân. Mệnh lệnh mở phi thuyền không phải là vòng ơi mở ra!” Nhất Hào oán giận nói.

Tiểu Ân bật cười. Từ sau khi hắc thăng tiến thành thần linh, những lần tươi cười như thế này dường như đã ít đi rất nhiều.

Tuy nhiên, đối với có một số việc, hắc cũng đã có cách nhìn của mình.

Ai cũng nói sau khi thăng tiến thần linh sẽ lục thân không nhận. Điều này kỳ thật cũng không phải hoàn toàn chính xác.

Phải nói là sau khi thăng tiến thành thần linh, tầm mắt rộng mở và thực lực nâng cao, cái nhìn với vạn vật đều do đó mà thay đổi thôi.

Khi trở thành thần linh, thực sự siêu thoát khỏi sinh tử, Tiểu Ân quả thực không hề bận tâm đối với sinh mạng người thường.

Hắn nhìn đám thường nhân quả thật chẳng khác gì con kiến là mấy.

Sự thay đổi tính tình này hoàn toàn là tự nhiên, bất kể là ai cũng không thể tránh khỏi.

Nhưng, cảm giác này chẳng qua chỉ đúng với những kẻ chưa bao giờ Tiểu Ân bận tâm tới. Còn đám người lão Bond, Juliana, Maren ở trong lòng Tiểu Ân vẫn có địa vị cực kỳ trọng yếu.

Có thể nói sau khi châm thân hỏa thì cũng giống như dựng lên một tầng chướng ngại thật dày bao phủ tâm linh Tiểu Ân, bất cứ kẻ nào và chuyện gì đều không thể dễ dàng ảnh hưởng đến nội tâm Tiểu Ân.

Nhưng những gì đã trải qua trước khi thành thần, lại trở thành một bộ phận trọng yếu trong lòng, bất kể như thế nào cũng không thể dễ dàng thay đổi.

Cũng như một người trước khi bước vào đời, tình bạn thuở học trò là trong sáng nhất, nhưng khi đã bước vào đời, vậy hết thảy đều sẽ xảy ra biến hóa vi diệu và trở nên thực dụng hơn.

Còn thần linh sở dĩ không có nhiều vướng bận như vậy đó là bởi vì thời gian tu luyện của bọn họ thật sự là quá dài, những người có liên quan và đáng để bọn họ vướng bận về cơ bản đã toàn bộ biến mất.

522. Chương 2 Ngàn Vạn Tín Đồ

“Được rồi, Nhất Hào, mau mở ra cho ta xem hình dáng thực của UFO đi.” Tiểu Ân thúc giục.

Nhất Hào trả lời bằng cách phát ra một đoạn dao động kì lạ. Như là nhận được ám hiệu, một góc phi thuyền hình tròn đột nhiên bắt đầu mở ra.

Phiến không gian hơi hơi dao động một chút, nhìn qua thì thấy có một tấm sắt phẳng hạ xuống biến thành một cái cầu thang cho người ta đi lên.

Tiểu Ân, người cá sấu và Cự Ma Thần không chút do dự đi vào.

Nơi đây là địa bàn của Nhất Hào, chẳng đời nào hắn hại đám người Tiểu Ân, cho nên bọn họ căn bản là không hề lo lắng.

Bên trong phi thuyền đã sửa chữa có một lối đi thật lớn và hơn một trăm phòng.

Theo lời Nhất Hào, đây là một phi thuyền tiêu chuẩn, phi thuyền đến từ một nền văn minh cấp tám.

Tuy nhiên đối với mấy thứ này, đám người Tiểu Ân đều không có chút khái niệm, cũng căn bản là không thể dùng thời gian, phương hướng và vị trí của địa cầu để đối chiếu.

Chiếc phi thuyền này ở đất nước của Nhất Hào cũng không phải là thứ gì cao cấp cả, chẳng qua là phi thuyền chở hàng bình thường nhất mà thôi, nhưng đối với đám người Tiểu Ân mà nói lại rất là mới mẻ và đầy tò mò.

Trên phi thuyền cũng có một vài vũ khí thông thường, tuy nhiên sau khi xem xét qua thì chẳng ai thèm quan tâm đến chúng cả. Vũ khí này dùng để đối phó người thường còn có thể, cho dù là đối phó cửu tinh ma đạo sĩ cũng có uy hiếp và sát thương nhất định.

Nhưng đối với Tiểu Ân và Cự Ma Thần hiện giờ, vũ khí này cũng giống như là tiểu hài tử trước mặt lão tổ tông, căn bản là không thể tạo thành uy hiếp gì đối với bọn họ.

Đương nhiên, cho tới bây giờ đám người Tiểu Ân cũng chẳng trông mong gì một phi thuyền bình thường sẽ mang theo vũ khí lợi hại nhất của một quốc gia, có thể có vũ khí như vậy kỳ thật đã vượt qua mong đợi của đám người Tiểu Ân.

Sau khi bước vào phi thuyền và lấy được quyền chỉ huy, Nhất Hào liền có vẻ hưng phấn hơn rất nhiều. Hắn nghiên cứu kĩ càng thiết kế của phi thuyền.

Điều làm hắn đặc ý nhất về thiết kế này chính là tất cả phòng trong phi thuyền đều không hoàn toàn cố định, hoàn toàn có thể dựa theo nhu cầu phân phối mà điều chỉnh.

Cũng có nghĩa là trong phi thuyền vũ trụ này có thể bố trí phòng ốc tùy ý.

Đương nhiên, một vài khoang chính yếu vẫn phải giữ lại, thí dụ như phòng vũ khí và kho hàng này nọ.

Trong đó, điều khiến đám Tiểu Ân cảm thấy ngạc nhiên nhất chính là trong phi thuyền này còn có không gian có thể chứa hàng.

Từ bản ghi chép của Nhất Hào có thể thấy được không gian kho hàng này lớn đến mức có thể chứa một hai phi thuyền như phi thuyền này vẫn dư dả.

Trong kho này có thể chuyên chở những thứ không có sinh mạng. Nhiệt độ bên trong thấp, có tác dụng bảo đảm chất lượng, nhưng nó vẫn không cách nào sánh bằng vật phẩm trang sức không gian của đám người Tiểu Ân.

Nhưng, khi đám người Tiểu Ân muốn tìm kiếm kho hàng này, không ngờ phát hiện không gian này đã biến mất.

Tuy rằng tìm được vị trí kho hàng, cũng lợi dụng quyền hạn của Nhất Hào mở nó ra, nhưng sau khi mở ra, bên trong cũng không phải không gian như trong tưởng tượng của mọi người, mà là một vách tường. Nói cách khác, vốn hắn là tồn tại một không gian nhưng không hiểu vì sao đã biến mất.

Tuy nhiên đám người Tiểu Ân cũng chẳng cảm thấy ảo não đối với chuyện này, phi thuyền này cũng được cho là nhiều lần trải qua đại nạn, từng bị rơi xuống thiêu hủy. Tuy nói rằng Odin Lage thần vương đã dùng siêu cấp thần lực khôi phục như lúc ban đầu, nhưng một sản phẩm của khoa học kỹ thuật, thiếu hụt một vài thứ này nọ là có thể hiểu được.

Đi vòng quanh phi thuyền hồi lâu, khi đã hoàn toàn hiểu rõ mọi thứ, Tiểu Ân thử phóng một tia chớp màu tím vào vỏ phi thuyền.

Kết quả xảy ra một chuyện làm người ta ngạc nhiên, tia chớp màu tím không gì không phá không ngờ không đục thủng được vỏ phi thuyền.

Tiểu Ân vui mừng quá đỗi, sau khi thí nghiệm, bọn họ ngạc nhiên vui mừng phát hiện, không biết vì nguyên nhân gì, tia chớp màu tím cũng không thể gây ra hư hỏng gì cho chiếc phi thuyền này.

Điều này tuyệt đối là một bất ngờ to lớn, đặc biệt là sau khi truyền tia chớp màu tím vào hệ thống động lực của phi thuyền, tốc độ phi thuyền trở nên cực nhanh tới mức không thể tin nổi, có thể đạt đến cực hạn của tốc độ, đó chính là tốc độ ánh sáng. Cho dù là năng lượng tia chớp màu tím của bản thân Tiểu Ân, cũng chỉ có tốc độ tương đương.

Có thể nói chỉ cần truyền năng lượng màu tím vào, rồi bay lên, vậy sau một giây đồng hồ, căn bản là đừng hòng có ai có thể đuổi kịp nó.

Hơn nữa phi thuyền do Nhất Hào không chế, cùng Tiểu Ân có một loại cảm giác đặc biệt phù hợp.

Không chỉ có tốc độ phi hành đạt tới mức làm người ta khó tin, mà còn có khả năng truyền tống trong nháy mắt vượt quá sức tưởng tượng của mọi người.

Chỉ cần có đủ năng lượng tia chớp màu tím, như vậy khi trong lòng Tiểu Ân vừa có ý nghĩ thì cả phi thuyền khổng lồ sẽ biến mất trong nháy mắt và xuất hiện ở một nơi cách đó rất xa, vượt qua tất cả trí tưởng tượng của mọi người.

Tiểu Ân tính sơ qua thì thấy khoảng cách thuận di của nó đã gấp ngàn lần cực hạn năng lực của Tiểu Ân.

Tiểu Ân than thầm, nếu là lúc trước phát hiện ra bí mật này thì tốt rồi, hắn cũng không cần liều mạng chạy trốn trong thần giới tới gần một tháng mới thoát khỏi thần niệm vẫn luôn dò xét hắn.

Hắn bàn bạc cùng Nhất Hào rồi quyết định luyện hóa phi thuyền này, biến nó chính thức trở thành lá bùa hộ mệnh của Tiểu Ân.

Có nó trong tay, Tiểu Ân ít nhất cũng có thể trở thành bất bại. Cho dù là Odin Lage muốn gây phiền toái cho hắn, hắn cũng có thể lập tức bỏ chạy.

Còn chuyện vị thần vương bệ hạ có tìm ra chỗ hắn trốn hay không thì không biết.

Sau khi phát hiện chuyện vui này, hai mắt Cự Ma Thần tỏa sáng. Tuy nhiên hắn cao hứng không phải vì khả năng thần kỳ của phi thuyền này, mà là hắn đã có niềm tin nhất định với việc thu hoạch hai mươi triệu tín đồ của Nuo Weijia.

Sau khi luyện hóa thần cách và thần tính của Nuo Weijia, Cự Ma Thần cũng đã kế thừa hoàn toàn các năng lực của hắn, đối với hai mươi triệu tín đồ trung thành của Nuo Weijia cũng có chút cảm ứng vi diệu.

Nhưng muốn nắm tín đồ này lại một lần nữa tụ tập lại cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Những tín đồ trung thành này có thể chạy thoát chứng tỏ mỗi người đều có thực lực nhất định, nếu không cũng không thể rời khỏi thần quốc.

Bởi vì bọn họ đã mất đi sự phù hộ của thần linh nên đều biến thành chó nhà có tang.

Hầu hết mọi người vẫn ở lại thần quốc đã hoang tàn vật vờ sống qua ngày. Một số người rất ít bắt đầu tự lực cánh sinh, từ từ thoát khỏi sự ỷ lại đối với Nuo Weijia, trở thành một phần trong những người tự do, bộ phận có dân số đông nhất thần giới. Còn một số người rất ít, gần như không đáng kể lại quay đầu về trưởng thần linh khác, thành tín đồ của thần linh khác.

Thời gian trôi qua, tình hình này sẽ càng ngày càng trở nên nghiêm trọng, nếu sau trăm năm, hai mươi triệu tín đồ có thể kiên trì tới cùng e là ít đi rất nhiều.

Cự Ma Thần sau khi kế thừa thần tính và thần cách của Nuo Weijia đã sớm muốn phát ra thần dụ triệu tập những tín đồ trung thành của hắn.

Nhưng vấn đề là, bất kể là Tiểu Ân hay Cự Ma Thần cũng đều không muốn bại lộ chuyện thần quốc này.

Nếu để kẻ có ý xấu chú ý tới, như vậy có dù là có thể triệu tập toàn bộ hai mươi triệu tín đồ thì chỉ e cũng sẽ hấp dẫn sự chú ý của những tồn tại có lực lượng cường đại mà bọn họ không thể trêu vào.

Nhưng mà, khi phi thuyền xuất hiện, và có tốc độ đáng sợ như thế, ham muốn của Cự Ma Thần lập tức trở dậy, còn Tiểu Ân sau khi nghe giải thích cũng cảm thấy vô cùng ham muốn.

Hai mươi triệu tín đồ trung thành, đừng nói toàn bộ, chỉ cần có thể tìm được chừng một nửa thôi cũng đã đủ để cho hai kẻ vừa mới thăng cấp thành thần linh vốn chẳng có bao nhiêu tín đồ dưới tay cười mỉm trong cơn mơ rồi.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là bọn họ còn cần phải ngủ.

Thần giới rộng lớn khôn cùng, mỗi ngày đều xảy ra vô số tranh đấu, cho dù là chiến đấu giữa các thần linh cũng xảy ra âm ỉ.

Đương nhiên, trận chiến giữa các thần linh cũng không phải là trận chiến giữa tầng cao nhất.

Nếu để chủ nhân của ánh sáng Odin Lage gia chiến với thần linh hắc ám hệ thực lực tương đương, hơn nữa còn có vài vị chủ nhân các hệ tham dự vậy sẽ gây ra chứng thần đại chiến.

Thần giới tuy rằng đầy rẫy trận chiến giữa các thần linh, nhưng về tổng thể mà nói tất cả đều chỉ là đánh nhỏ loạn nhỏ, hầu hết đều xảy ra giữa các thần linh cùng hệ, vì cướp đoạt thần cách, thần tính và tín đồ trung thành của nhau, vì sự sinh tồn của mình mà mưu cầu không gian lớn nhất. Đây là quy luật vĩnh hằng của chúng thần trong thần giới.

Odin Lage - một trong bảy đại thần vương của thần giới quang minh hệ - tiêu diệt một vị thần linh hắc ám hệ bậc trung, nguyên nhân là do tín đồ của tên thần linh hắc ám hệ này ở thần quốc của vị thần trung lập Ake Hayes miện hạ làm nhục tôn giáo hoàng của Odin Lage.

Sau khi xảy ra chuyện như vậy, cho dù là mấy vị chủ nhân của hắc ám hệ cũng không dám ra mặt.

Trừ phi bọn họ muốn sau hai triệu năm lại một lần nữa xảy ra chiến tranh giữa các vị thần, nếu không thì tuyệt đối không có khả năng vì một thần linh bậc trung nho nhỏ mà sống mãi với Odin Lage.

Chuyện này nếu xảy ra ở tinh cầu quê hương Tiểu Ân vậy chắc chắn sẽ là một tin tức cực kì đáng sợ. Nhưng ở thần giới, lại giống như là chuyện phiếm nói sau khi ăn cơm, cũng chẳng tồn tại được bao lâu.

Trừ những tín đồ của Nuo Weijia chịu ảnh hưởng nặng nề của chiến tranh ra còn thì cũng chẳng có ai để tâm tới chuyện này.

Sau khi Nuo Weijia ngã xuống, đám người như Dike Stan ngồi trên quảng trường phi hành rời đi, còn thần quốc của Nuo Weijia lập tức biến thành một đồng hoang tàn có thể tùy tiện thấy ở bất kỳ chỗ nào trong thần giới.

Nơi này hơn một năm trước là một thần quốc phồn thịnh, giờ phút này đã trở thành chốn hoang tàn.

Nhưng mà, ngay khi vùng đất này sắp chìm vào quên lãng trong ký ức của mọi người thì một ánh hào quang màu tím lóe lên, một vật thể thật lớn hình thù kỳ quái xuất hiện trong thần quốc.

Sau một tiếng ầm vang, vật thể tròn tròn mở ra một cánh cửa lớn, ba người sóng vai đi ra.

Bọn họ đương nhiên là Tiểu Ân, người cá sấu và Cự Ma Thần.

Vì thu được hai mươi triệu tín đồ trung thành này, ngay cả Tiểu Ân và Cự Ma Thần cũng không khỏi mạo hiểm rời khỏi thần quốc.

Tuy nhiên đối với đám người Cự Ma Thần lúc này đang nghèo rớt mùng tơi về phương diện tín ngưỡng lực mà nói, sức hấp dẫn của hơn hai mươi triệu tín đồ trung thành thật sự là lớn đến mức không thể tin nổi. Để có thể triệu tập càng nhiều tín đồ trung thành, mạo hiểm này là đáng giá.

Sau khi truyền thần lực của mình vào phi thuyền, Tiểu Ân đã có thể sử dụng khả năng truyền tống trong nháy mắt với khoảng cách siêu xa.

Trong phi thuyền, sau khi tản thần niệm ra tra xét qua một lần toàn bộ thần quốc, ba người Tiểu Ân đồng thời thở phào một hơi nhẹ nhõm. Bọn họ cũng không cảm thấy mình đang bị rình mò.

Ngồi trên phi thuyền chọn một thảo nguyên thật lớn trong thần quốc có thể chứa được hai mươi triệu người, sau đó bọn họ mới thật cẩn thận hạ phi thuyền xuống.

Trong phi thuyền có vô cùng vô tận các loại tài liệu ma pháp, những tài liệu ma pháp này đủ để dựng một tòa truyền tống trận siêu lớn.

Ở trung tâm truyền tống trận, chính là phi thuyền vũ trụ do Tiểu Ân không chế.

Phi thuyền làm nhiệm vụ cột mốc dẫn đường, là trung tâm cung cấp năng lượng, còn có tác dụng quan trọng nhất là có thể hẹn giờ phá hủy.

Đương nhiên, nhiệm vụ tối quan trọng của phi thuyền chính là, một khi tình huống không ổn, liền lập tức chạy thoát thân.

Có thể triệu tập càng nhiều tín đồ trung thành cố nhiên là một chuyện tốt, nhưng nếu so với giá trị của bản thể Tiểu Ân và Cự Ma Thần thì còn kém rất xa.

Bọn họ không muốn xảy ra chuyện lo nhặt hạt mè mà mất quả dưa.

Sau khi hạ phi thuyền, ba người nhìn nhau, đều tự mình bay đi một hướng. Trên đường bay, bọn họ cẩn thận bố trí những tài liệu ma pháp trấn giữ theo quy luật nhất định.

Đây chính là một siêu cấp ma pháp trấn đồ khổng lồ có thể chứa hai chục triệu người, tài liệu ma pháp cần có đương nhiên cũng là một con số khủng khiếp.

Hơn nữa đám Tiểu Ân không dám quang minh chính đại thu mua trong thần giới, mà thông qua Day Ville ở hạ giới từ từ thu thập.

Nhưng lúc này, một tin tức tốt mà Tiểu Ân không ngờ được truyền đến, trước kia hần thuận tay an bài hai quân cờ, lúc này phát huy tác dụng thật lớn.

Liệt Duy và Thi Thụy Đức, hai ma pháp sư một gầy một béo này về ma pháp thì thiên phú cũng thường thôi nhưng trong vũ trụ giao dịch thành, thì tung hoành ngang dọc.

Tiểu Ân truyền lệnh xuống cần cung cấp một lượng tài liệu ma pháp có thể nói là khổng bố, vậy mà trong một tháng ngắn ngủi đã bị bọn họ vơ vét đầy đủ hết.

Tốc độ nhanh như vậy khiến Tiểu Ân trong nháy mắt cũng có cảm giác mê muội sau lại mới biết được, hóa ra ở mấy năm nay, bọn họ luôn âm thầm tích trữ tài liệu ma pháp quý báu mà tình cầu quê hương không có.

Cho nên khi Tiểu Ân đưa danh sách kia ra, chỉ có mấy thứ cần mua, còn lại đều trữ sẵn trong nhà không ít. Nếu không cho dù bản lĩnh hai người thông thiên, cũng đừng mơ tưởng trong thời gian ngắn như vậy mà thu thập đủ tài liệu.

Động tác ba người Tiểu Ân cực nhanh, tuy rằng phạm vi siêu cấp ma pháp truyền tống trận đã đạt tới mức khổng bố, nhưng trong một ngày, bọn họ hoàn toàn bố trí xong toàn bộ.

Ngày hôm sau, Tiểu Ân và người cá sấu về tới phi thuyền. Tiểu Ân lại truyền tia chớp màu tím vào buồng động lực của phi thuyền, có thể đảm bảo phi thuyền trong nháy mắt có thể khởi động truyền tống.

Cự Ma Thần dựng một trận pháp triệu tập người nho nhỏ ở trung tâm siêu cấp truyền tống trận, ngay dưới phi thuyền.

Trận pháp triệu tập này nếu so với toàn bộ truyền tống đại trận mà nói quả thực là không đáng kể.

Hơn nữa phạm vi ảnh hưởng của triệu tập truyền tống trận cũng không lớn, chẳng qua phát tán khí tức thần niệm hần kế thừa ra những đồng hoang tàn chung quanh một lần mà thôi.

Về phần thần quốc khác có năng lượng thủ hộ, Cự Ma Thần căn bản không có hứng thú.

Nếu thật sự có một vài tín đồ vì nguyên nhân nào đó mà giờ khắc này đã tiến vào thần quốc linh khác, như vậy bất kể tín đồ như vậy có tín ngưỡng trung thành thế nào, đều chỉ có thể từ bỏ.

Nhằm giảm lực ảnh hưởng đến mức thấp nhất, bọn họ không có lựa chọn nào khác, thật sự muốn triệu tập toàn bộ hơn hai mươi triệu người là chuyện quyết không thể có.

Trong thần giới, thần quốc và các phế tích nổi lơ lửng chiếm phần đông.

Tuy rằng phế tích đó tới cuối cùng về cơ bản cũng sẽ hoàn toàn tiêu vong, nhưng tất cả mọi người biết, những phế tích đó nếu không hoang tàn thì sẽ có cảnh tượng phồn hoa đến mức nào.

Nói chung, các thần linh cũng không chủ động đánh nát những phế tích này.

Chung quanh thần quốc của Nuo Weijia có hai phế tích như vậy. Diện tích phế tích trải qua nhiều năm hủy hoại sớm đã vỡ nát rất nhiều. Nhưng diện tích còn lại vẫn rất lớn, đừng nói là cất chứa hai mươi triệu sinh linh, cho dù có nhiều hơn gấp đôi cũng dư dả.

Cư dân ở đây cơ bản là không có tín ngưỡng, là những cư dân tự do của thần giới.

Tuy nhiên từ sau khi Nuo Weijia chết đi, ở hai phế tích này về cơ bản đã đầy rẫy những hắc ám tín đồ của Nuo Weijia chạy đến đây trú nạn.

Những tín đồ này từ khi mất đi thần linh liền trở nên suy sụp tinh thần, chỉ có rất ít người có thể gượng dậy.

Trừ rất ít hắc ám tín đồ biến thành dân tự do, đại bộ phận tín đồ đều sống vất vưởng qua ngày, lay lắt sống dựa vào thần lực mình tích lũy được trước kia. Có lẽ đợi khi thần lực trong cơ thể tiêu hao hết sẽ biến thành một bộ xương trắng.

Nhưng mà, hôm nay, một cỗ dao động năng lượng kỳ dị không thể giải thích tản ra bốn phương tám hướng. Đặc biệt hầu hết mọi người sống trên hai phế tích này đều cảm ứng được rõ ràng năng lượng dao động và khí tức này.

Lập tức, hai phế tích khổng lồ trong nháy mắt trở nên điên cuồng.

Vô số sinh linh đang suy sụp ngay lập tức hướng tới cái nơi sắp biến thành phế tích mà không ai dám can đảm bước vào, cao giọng hò hét.

Khuôn mặt bọn họ đều đỏ bừng, đó là bởi vì hy vọng lại một lần nữa được nhóm lên.

Lúc này, cũng không biết có bao nhiêu người đồng thời cảm thấy sinh mạng lực lượng lại một lần nữa xuất hiện.

Gần như trong nháy mắt, từ hai phế tích có vô số người bay lên che phủ cả đất trời, tất cả đều hướng về vùng đất là thánh địa trong lòng bọn họ.

Người bay lên càng ngày càng nhiều, lập tức che kín toàn bộ bầu trời.

Những người dân nguyên gốc của phế tích mặt trắng bệch trốn vào trong phế tích.

Bọn họ không sao hiểu được đám người bình thường như người chết biết đi kia vì sao đột nhiên trở nên điên cuồng như thế. Đặc biệt là biến người vô cùng vô tận kia, trừ thần linh ra, chỉ e không ai dám đối kháng.

Thân ảnh cả đám người lần lượt bước vào nơi ngày xưa từng là thần quốc của Nuo Weijia, tựa như là có một lực lượng nào đó dẫn đường, kêu gọi tất cả mọi người bay về một bình nguyên đặc biệt.

Lúc này Cự Ma Thần sớm đã biến mất. Sau khi hấn phóng ra ý niệm triệu tập liền lập tức tiến vào phi thuyền, nhưng bằng cách nào đó, thanh âm của hấn vẫn truyền ra ngoài.

Một cỗ tinh thần ý niệm đầy uy nghiêm và quen thuộc trong nháy mắt truyền vào óc các hắc ám tín đồ.

Đám tín đồ này lập tức giống trước đó đã thao luyện trăm ngàn lần, cả đám trật tự hạ xuống bình nguyên lấy phi thuyền làm trung tâm.

Càng ngày càng nhiều người xuất hiện. Trong những người này, có nhân loại chân chính, có đạo lạc tinh linh, người lùn hang động, thú nhân, thậm chí còn có ma nhân và sinh vật luyện ngục.

Nhưng mà, đội quân khổng lồ do các chủng tộc khác nhau tạo thành thủy chung không có phát ra bất cứ thanh âm tranh cãi nào.

Không ai hỏi, không ai tạm dừng, cũng không ai có động tác thừa. Biểu hiện của bọn họ so với bộ đội kỷ luật nhất trên thế giới còn lợi hại hơn rất nhiều.

Số người càng ngày càng tăng lên, sự khấn trương tràn ngập trong không khí. Mọi người dường như đều hiểu rằng có lẽ sẽ có biến cố ngoài ý muốn sắp phát sinh.

Nửa ngày trôi qua, đã có ít nhất hơn mười lăm triệu sinh linh các loại tiến vào siêu cấp truyền tống đại trận.

Trong phi thuyền, Tiểu Ân hơi kiểm tra qua một chút. Tuy rằng tất cả mọi người chủ động sắp xếp cực kỳ trật tự, nhưng chỗ đứng cho từng người cũng không nhiều lắm.

Tuy nhiên đến lúc này, hắc ám tín đồ lục tục tới càng ngày càng ít.

Tay Tiểu Ân nắm chặt một cần điều khiển trong khoang chủ, đây là do Nhất Hào cố ý sắp xếp. Chỉ cần Tiểu Ân kéo nhẹ, chiếc phi thuyền lập tức phát động truyền tống.

Thông qua khả năng đặc thù của phi thuyền, Tiểu Ân có thể thấy rõ tình hình bên ngoài.

Mỗi khi nhìn thấy tín đồ lục tục tới, Tiểu Ân lại lần nữa tự nói với mình, chờ một chút, chờ một chút...

Chỉ có điều, một dự cảm xấu hiện ra trong đầu Tiểu Ân càng ngày càng rõ rệt.

Tiểu Ân vĩnh viễn sẽ không quên cỗ ý thức thần bí mà cường đại xuất hiện lần trước khi hấn ly khai thần quốc của Nuo Weijia. Vị thần linh không biết tên này chắc chắn không phải là thứ hấn có thể chống lại.

Còn lúc này, cảm giác của hắn chính là nếu cứ chần chừ như vậy rất có thể sẽ gặp lại thần linh siêu cấp hùng mạnh này một lần nữa, lúc đó muốn thoát thân cũng sẽ không phải là một chuyện dễ dàng gì.

Ngay khi hắn còn đang do dự, trước sau chưa quyết, bỗng nhiên, mi tâm hắn đột nhiên đau đớn. Cảm giác đau đớn bất thành linh áp đến khiến trên đầu Tiểu Ân thậm chí còn lấm tấm mồ hôi lạnh.

Gần như là không cần nghĩ ngợi gì nữa, tay của Tiểu Ân ngay khi cảm thấy đau đớn trong nháy mắt cũng đã kéo cần điều khiển.

Toàn bộ phi thuyền lập tức sáng rực lên. Đặc biệt lò động lực tỏa ra hào quang mãnh liệt, tia chớp màu tím phát ra năng lượng cường đại nhất.

Năng lượng cuộn cuộn không ngừng phát ra từ phi thuyền, theo con đường nhất định từ từ truyền toàn bộ vào trận đồ.

Tuy rằng Tiểu Ân đã kích phát năng lượng tới mức lớn nhất, nhưng phạm vi toàn bộ trận đồ thật sự là quá lớn, muốn truyền tổng an toàn tất cả sinh linh trong phạm vi lớn như vậy cũng không phải sự tình đơn giản.

Ngay cả khi ba người Tiểu Ân và Nhất Hào đã nhiều lần thiết kế và sửa chữa, hơn nữa hao phí vô số tài liệu ma pháp, thì vẫn không có khả năng truyền tổng trong nháy mắt.

Ma pháp trận đồ từ từ sáng lên, sự khẩn trương tràn ngập trong không khí cũng nồng nặc hơn.

Các hắc ám tín đồ lúc này đều hiểu được một việc, thần quốc của bọn họ đã bị hủy diệt, bây giờ thần linh mà bọn họ tín ngưỡng đang vô cùng mạo hiểm đưa những tín đồ như bọn họ đến địa phương khác an toàn hơn.

Nếu trong quá trình này bị vị thần vương Odin Lage kia phát hiện, bọn họ không có cơ hội vượt lên nữa.

Bỗng nhiên, một lão già mặc trường bào, mặt mũi nhăn nhúm, vẻ mặt trang trọng chấp hai tay, trong miệng hắn khẽ ngâm tụng, thanh âm tuy rằng rất nhỏ, nhưng đầy thành kính, thậm chí còn có chút bi tráng.

Như thể nhận được hiệu lệnh, cũng như thể châm ngòi nổ, tất cả mọi người bên cạnh lão nhân đều làm tương tự. Tuy rằng bởi vì không gian chật chội khiến cho bọn họ không thể quỳ lạy như bình thường, nhưng cũng không chút ảnh hưởng tới sự thành kính của mọi người, thậm chí hiệu quả của việc cầu nguyện lúc này còn vượt xa lúc bình thường.

Tinh thần mọi người đều là tập trung cao độ, như thể tinh lực cả đời đều bộc phát ngay lúc này.

Tiểu Ân hít một hơi thật sâu, hắn có thể cảm ứng được rất rõ ràng tín ngưỡng lực khổng lồ tràn ngập không trung, mật độ cực kỳ dày đặc, khí thể ào ạt, mãnh liệt mệnh mông.

Trong lòng hắn hiện ra vô số ý niệm, có thể hấp thu tín ngưỡng lực khổng lồ như thế, mới là thần linh chân chính.

Tuy nhiên, những hắc ám tín đồ này chỉ là một bộ phận tín đồ của Nuo Weijia mà thôi, còn bản thân Nuo Weijia chẳng qua cũng chỉ là một vị thần linh bậc trung mà thôi.

Như vậy ở thần giới có bao nhiêu thần linh hùng mạnh tồn tại đây?

Đối với những kẻ vừa trở thành thần linh như bọn họ mà nói, thần giới, kỳ thật là một nơi nguy hiểm hơn gấp trăm lần so với hạ giới.

Thân hình Cụ Ma Thần lóe lên một cái đã đi tới bên cạnh, hắn hạ giọng nói: “Tình hình có chút không ổn, khi nào thì có thể đi?”

“Năng lượng dần trải khắp toàn bộ truyền tổng trận, lúc này không thể truyền tổng.”

“Vậy từ bỏ một nhóm người đi. Cho dù là chỉ mang về mười triệu người cũng hoàn toàn là chuyện đáng giá.” Cụ Ma Thần quyết định thật nhanh.

Khi bọn họ dựng trận đồ, đã sớm tính toán cẩn thận, phân toàn bộ trận đồ thành ba bộ phận.

Bộ phận trung tâm đương nhiên là phi thuyền vũ trụ. Nếu gặp nguy hiểm, cũng chẳng thềm để ý đến tín đồ nữa, trực tiếp truyền tống mà đi. Bằng vào năng lực đặc thù của phi thuyền vũ trụ, phòng chừng ngay cả là thần linh cao cấp nhất đến, cũng chưa chắc có thể đuổi kịp.

Diện tích bộ phận thứ hai rất lớn, đủ để chứa tám triệu đến mười triệu tín đồ. Lúc này hào quang truyền tống trận đã bao phủ bộ phận trận đồ này, bất cứ lúc nào cũng có thể phát động truyền tống.

Diện tích bộ phận thứ ba càng thêm rộng lớn, đủ để chứa toàn bộ hai mươi triệu tín đồ. Lúc này bên trong bộ phận thứ hai đã đứng đầy các sinh linh tới trước, còn đứng trong bộ phận thứ ba thì các tín đồ chỉ chiếm chừng một phần ba.

Chỉ có điều, lúc này năng lượng do phi thuyền phát ra đúng là do bộ phận thứ ba ảnh hưởng, cho nên mới không thể truyền tống ngay lập tức.

Tiểu Ân hơi trầm ngâm, hắn đặt tay lên ngực, dường như là cảm ứng được lực lượng đến từ siêu cấp thần khí thần thánh quyền trượng, hắn trầm giọng nói: “Nếu lúc này chúng ta chọn con đường bỏ rơi một phần những người đó, chắc chắn ở trong lòng tín đồ sẽ tạo thành ảnh hưởng tiêu cực. Thần quốc của Nuo Weijia đã hủy diệt, nếu lại ruồng bỏ tín đồ, như vậy ngay cả thu được mười triệu người. Trong đó cũng chắc chắn sẽ có rất nhiều người thay lòng đổi dạ.”

Cự Ma Thần lo lắng một chút rồi nói: “Nếu có người thay lòng đổi dạ thì giết đi. An toàn của chúng ta, mới là thứ quan trọng nhất.”

Lúc đầu Tiểu Ân ngăn ra, sau đó cũng cảm thấy những lời này quả thật là danh ngôn chí lý.

Hắn khẽ gật đầu, đang định từ bỏ những tín đồ ở bộ phận thứ ba của trận đồ, bất chợt hai hàng lông mày khẽ cau lại, trong ánh mắt lấp lánh hào quang kì lạ.

Không biết vì sao, năng lượng truyền tống tốc độ đột nhiên tăng nhanh gấp mấy lần. Nếu nói ngay từ đầu năng lượng truyền tống là một người chạy chậm, thì lúc này tốc độ năng lượng truyền tống tăng lên như người ta có hổ đói rượt sau mông, làm cho người ta không thể kích phát hết khả năng để bảo toàn mạng sống, từ cự ly trăm mét chuyển thành vạn thước xông lên.

“Người dung nạp tín ngưỡng lực vào trận đồ?” Tiểu Ân trầm giọng hỏi.

Trong cảm ứng của hắn, tốc độ gia tăng của năng lượng truyền tống sở dĩ chợt nhanh thêm mấy lần, bởi vì tín ngưỡng lực đầy trời ngập đất.

Không biết vì sao, năng lượng khổng lồ này không ngờ không thông qua mình mà trực tiếp dung nạp vào năng lượng đang truyền vào truyền tống trận, khiến tốc độ nhanh hơn vô cùng.

Cự Ma Thần khẽ lắc đầu nói: “Ta căn bản là không hề động thủ.”

Tiểu Ân và Cự Ma Thần nhìn nhau, không khỏi hoảng sợ.

Bọn họ nguyên vốn tưởng rằng mình đã vô cùng am hiểu tín ngưỡng lực, nhưng từ tình hình hôm nay thì xem ra những hiểu biết của bọn họ đối với tín ngưỡng lực chỉ e mới là chút da lông bên ngoài.

Tốc độ truyền năng lượng nhanh hơn rõ ràng chính là kết quả sự đồng tâm hiệp lực của mọi người dùng tín ngưỡng lực tương trợ.

Nhưng tín ngưỡng lực bằng cách nào qua mặt Tiểu Ân và Cự Ma Thần, vậy thì không biết.

Tiểu Ân thở dài một hơi, nhìn hàng triệu tín đồ thành kính bên ngoài, cảm thấy luồng khí lạnh giá trong trái tim ngày càng trở nên mạnh mẽ hơn.

Hắn chậm rãi mở miệng, trong thanh âm đầy quyết đoán: “Đợi lát nữa! Bọn họ... Có tư cách này.”

Cự Ma Thần cũng nhìn ra ngoài, hắn dường như là bị luồng tín ngưỡng lực càng ngày càng nồng đậm kia hấp dẫn, cho nên ngay cả câu nói của Tiểu Ân cũng không thềm trả lời.

Nhưng Tiểu Ân và hắn tâm ý tương thông, lúc này bọn họ đều quyết định, bất kể gặp khó khăn gì, cũng không bỏ mặc những tín đồ trung thành này.

Tuy rằng tín đồ này cũng không phải do bọn họ bồi dưỡng ra, nhưng ở giờ khắc này, tinh thần ý niệm của chúng cùng với Cự Ma Thần và tín ngưỡng lực trong không trung giao hòa cùng một chỗ, bọn họ đã là một thể.

Đây là một loại tín nhiệm, các tín đồ biểu hiện ra tiềm lực hùng mạnh, đem sinh mạng và vận mệnh hoàn toàn giao phó cho thần linh, mà đối với những tín đồ trung thành như thế, trừ khi vạn bất đắc dĩ, nếu không không có thần linh nào sẽ dễ dàng từ bỏ bọn họ.

Xa xa, rốt cục truyền đến một thanh âm vang vọng.

Thanh âm này như mũi dao nhọn xé rách không trung.

Một thần niệm lạnh như băng mà hùng mạnh nhanh như chớp đảo qua phế tích.

Toàn bộ phế tích trong nháy mắt run rẩy, cảm giác như là đồng phế tích có ý thức độc lập, dường như đang thần phục chủ nhân cổ năng lượng này.

Tiểu Ân và Cự Ma Thần nhìn nhau, quả nhiên có thần linh ở thời khắc cuối cùng nhúng tay vào, hơn nữa còn là một thần linh vô cùng hùng mạnh, rõ ràng hùng mạnh hơn nhiều so với bọn họ.

Tuy nhiên lúc này, không biết vì sao, trong lòng bọn họ cũng không hề sợ hãi. Trước mặt nhiều tín đồ như vậy, bọn họ đột nhiên dâng lên một cỗ chiến ý chẳng biết bắt đầu từ đâu.

“Là hần sao?” Cự Ma Thần hỏi không đầu không đuôi.

“Ừ!” Tiểu Ân trầm giọng trả lời.

Chủ nhân cỗ khí tức lạnh như băng này chính là chủ nhân thần niệm năm xưa khi Tiểu Ân rời khỏi Nuo Weijia trước sau vẫn truy đuổi hần.

Tuy nhiên lúc này, chủ nhân cỗ thần niệm này đã thông qua khí tức của hần biểu hiện ra một cỗ địch ý phi thường rõ ràng và cũng đủ hùng mạnh.

Thanh âm sắc bén từ xa xa truyền tới càng ngày càng gần, thanh âm cường đại vang vọng khắp thần vực, ngay cả ánh hào quang trên truyền tống trận đường như cũng có một chút run rẩy.

Nhất Hào rất vất vả mới khống chế được hướng đi của năng lượng, nhưng dưới ảnh hưởng của thanh âm kỳ dị, đường năng lượng vận chuyển trở nên run rẩy, rất khó nắm chắc.

Cự Ma Thần hừ lạnh một tiếng, đang muốn ra tay, lại bị Tiểu Ân giơ tay cản lại, nói: “Chín thuộc tính năng lượng của người chưa bị người ta biết được, có thể không ra tay thì không cần ra tay vẫn tốt hơn.”

Cự Ma Thần ngẩn ra, khẽ gật đầu.

Thời gian hần bước vào thần giới cũng không lâu, trừ một lần đánh chết vài tên ngục thần đến do thám, còn thì vị hắc ám thần linh vừa tấn thăng này thiện lương tới mức ngay cả một con kiến cũng chưa từng giết qua.

Thần linh như vậy đừng nói là hắc ám hệ, cho dù là quang minh hệ cũng không có người thuần khiết như vậy.

Đương nhiên, cũng không phải bản tính Cự Ma Thần thật sự thiện lương như vậy, mà là hần không dám ra tay.

Nếu để cho người ta biết, trong các thần linh hắc ám hệ đột nhiên xuất hiện một vị có chín thần tính, hơn nữa vị chủ nhân của hắc ám này còn vô cùng yếu ớt, vậy đám người Tiểu Ân có thể cam đoan, ít nhất tám mươi phần trăm thần linh trong toàn bộ thần giới sẽ nảy sinh lòng tham.

Còn Tiểu Ân thì khác. Nếu hần ra tay, tuyệt đối sẽ không dễ dàng sử dụng lực lượng thần vực chín loại thần tính hợp nhất.

523. Chương 3 Khủng Hoảng Tài Chính

Đương nhiên, nếu Tiểu Ân ở trước mặt thần linh khác dùng lực lượng thần vực cuối cùng, phát ra lực lượng của chín đại thần tính dung hợp làm một, như vậy hẳn nhất định phải đánh chết đối phương ngay tại chỗ, nếu không sau này, hẳn cũng sẽ biến thành chó nhà có tang, phải trốn đông trốn tây.

Đưa mắt nhìn Tiểu Ân, Cự Ma Thần khẽ gật đầu. Hắn thay đổi vị trí với Tiểu Ân.

Nhất Hào tuy rằng chưa từng hợp tác với hắn, nhưng tốt xấu gì hắn cũng nhận ra, vị này và Tiểu Ân có cùng linh hồn, cho nên lần đầu hợp tác cũng giống như là đã phối hợp khăng khít cùng nhau nhiều năm.

Còn Tiểu Ân cũng đã rời khỏi phi thuyền, phân thân người cá sấu vốn muốn đi theo ra ngoài nhưng lại bị Tiểu Ân cản lại. Hắn muốn giữ những con bài chưa lật trong tay hắn càng nhiều càng tốt. Không phải vạn bất đắc dĩ, hắn không hy vọng lộ lá vương bài phân thân người cá sấu này ra.

Tiểu Ân mặc dù rời khỏi phi thuyền, nhưng hắn cũng không có đi quá xa, chỉ lẳng lặng đứng cách phi thuyền chừng cây số.

Ở khoảng cách này, hắn có thể truyền tống vào.

Thần quốc mờ mịt, trừ siêu cấp truyền tống trận màu sắc rực rỡ đang càng ngày càng tản ra hào quang mãnh liệt chỉ còn một cỗ năng lượng dao động không chút sức sống đang dùng khí thế hung hãn ngấp trời mãnh liệt áp đến, cỗ khí thế hùng mạnh này đã ảnh hưởng tới việc vận hành truyền tống trận.

Tiểu Ân mặt không đổi sắc nhìn về phương xa. Hắn giơ tay, một đạo hào quang lóe lên, thần thánh quyền trượng chợt xuất hiện trong tay hắn. Hắn dùng quyền trượng hướng về phía dưới vẽ một vòng tròn thật lớn, lập tức một đạo hào quang màu trắng xuất hiện phía trên toàn bộ truyền tống trận. Vòng bảo hộ diện tích lớn như thế Tiểu Ân cũng chỉ làm được sau khi thăng tiến tới cấp thần linh.

Sau khi vòng bảo hộ xuất hiện, thanh âm dồn dập sắc bén và khí thế hùng mạnh đến cực điểm lập tức ngừng lại.

Từ từ, ở đối diện cách Tiểu Ân hơn cây số xuất hiện một bóng người vóc dáng tương tự Tiểu Ân.

Khi bóng người này xuất hiện, Tiểu Ân lập tức cảm ứng được đây là một phân thân của thần linh. Tuy rằng chỉ là phân thân của thần linh, nhưng hắn bày ra khí thế vẫn làm Tiểu Ân cảm thấy không rét mà run.

Phân thân thần linh xuất hiện trước mắt hắn là một người trung niên toàn thân đầy dao động tinh thần mãnh liệt. Khuôn mặt hắn như một tấm giấy trắng, không chút biểu tình. Ngay cả mắt hắn cũng như thế, dường như trên thế giới này căn bản là không có gì thấy được biểu tình người này. Lòng Tiểu Ân trầm xuống.

Hắn đã phát hiện, một khi trở thành thần linh, như vậy trái tim bọn họ sẽ dần dần đóng kín, thành thần càng lâu, cảm giác này càng rõ ràng. Theo như Nhất Hào suy đoán, cho dù là đến cuối cùng biến thành một người máy hoàn toàn không vì ngoại giới động tâm chút nào cũng không có gì là lạ.

Đương nhiên, cũng không phải tất cả thần linh đều biến thành như vậy, nhưng chắc chắn có một bộ phận thần linh sẽ trở nên lục thân không nhận, chỉ biết đạt được mục tiêu mà không quan tâm hết thảy.

Lúc này Tiểu Ân có cảm giác rằng thần linh có phân thân đang đứng trước mặt hắn chính là hình mẫu điển hình của loại người này.

Hít một hơi thật sâu, Tiểu Ân cung kính nói: “Điện hạ vĩ đại và tôn quý đến chỗ này, xin hỏi có thần dụ gì cần ban?”

Người nọ bình tĩnh nhìn Tiểu Ân, thần nhiên đón nhận vẻ khúm núm mà hắn cố ý biểu hiện ra ngoài. Có lẽ trong mắt hắn, thần linh như Tiểu Ân cũng chẳng có gì khác so với tín đồ cả.

“Người là ai? Muốn làm gì?”

Từ không trung truyền đến một thanh âm âm âm. Vị thần linh này một khi mở miệng, giống như là sấm vang giữa trời, khiến không khí chung quanh Tiểu Ân chấn động.

Hai mắt Tiểu Ân híp lại. Từ dao động của thanh âm này, hắn lập tức suy đoán ra một chuyện. Đó chính là trong những pháp tắc thần linh này nắm giữ chắc chắn có pháp tắc âm thanh.

Đây chính là một lực lượng pháp tắc dị thường hùng mạnh. Nếu thật sự nắm được pháp tắc này, như vậy ngay cả là thần quốc cũng có thể vì một câu nói của hắn mà hóa thành bột mịn.

Cúi đầu, Tiểu Ân khoanh hai tay trước ngực, như là học sinh đang chịu phạt. Tuy rằng trong lòng hắn đầy khúat nhục nhưng hắn biết mình so với vị thần linh này chênh lệch như trời như biển. Chỉ cần có một khả năng, hắn tuyệt đối không muốn động thủ.

“Điện hạ tôn kính, ta phụng mệnh mang những người này đi.”

“Trên người người có khí tức của Odin Lage, chẳng lẽ là kẻ ước thần mới của hắn?”

Tiểu Ân động tâm, cái gọi là kẻ ước thần chính là những thần linh thực lực yếu kém, ở thần giới không thể tự bảo vệ mình nên đầu nhập dưới trướng thần linh bậc cao dùng kẻ ước ràng buộc quan hệ.

Thông qua kẻ ước song phương, kẻ yếu là kẻ ước thần phải tôn kẻ mạnh làm chủ thần, nộp cho kẻ mạnh một tỉ lệ nhất định tín ngưỡng lực, và có nghĩa vụ hoàn thành mệnh lệnh do chủ thần ban ra.

Đương nhiên, chủ thần phải cho kẻ ước thần dưới trướng một sự bảo hộ nhất định, trừ khi chủ thần tính bỏ qua kẻ ước thần, nếu không khi hắn bị công kích, nhất định phải ra tay cứu giúp.

Chủ thần và kẻ ước thần hợp thành một mạng lưới quan hệ khổng lồ trong thần giới. Tuy rằng cũng không phải mỗi một thần linh đều gia nhập mạng lưới quan hệ này, nhưng ít nhất có hai phần thần linh có chủ thần phù hộ.

Vô số ý niệm lướt qua đầu như cưỡi ngựa xem hoa, nhưng động tác Tiểu Ân cũng không chút chần chừ, hắn đáp: “Ta vâng lời chủ nhân là Odin Lage thần vương bệ hạ, là cha của chúng ta!”

Những lời này của hắn rõ ràng có chút đầu cơ trục lợi. Dù sao hắn từng làm giáo hoàng của Odin Lage, cho dù là nói như vậy cũng không có gì không thỏa đáng, chỉ là vị thần linh trước mặt nghe không hiểu mà thôi.

Thật lâu sau, thanh âm đối diện lại lần nữa vang lên.

“Odin Lage sai người tới làm cái gì?”

“Điện hạ tôn kính! Odin Lage thần vương bệ hạ sai ta đến dẫn những người này đi.”

Người nọ lập tức trầm mặc. Tuy rằng trên mặt hắn không có nửa điểm biểu tình, nhưng trong lòng Tiểu Ân cũng vạn phần không yên.

Khi ánh hào quang phía dưới sắp chấm dứt, Tiểu Ân cảm thụ được năng lượng cường đại như mặt trời chói chang sắp bùng nổ.

Đến lúc này, trong lòng hắn mới cảm thấy nhẹ nhõm. Chỉ cần phân thân thần linh này không động thủ, như vậy đừng mơ tưởng có thể chặn hắn lại. Cho dù là lúc này động thủ, bằng vào vài món thần khí trong tay, Tiểu Ân cũng có niềm tin nhất định có thể đối phó.

Thu hồi ánh mắt, Tiểu Ân nhìn về phía trước, đang định nói một hai câu ca tụng, đột nhiên chấn động. Hóa ra phân thân thần linh vừa mới triển hiện ra thực lực siêu cấp hùng mạnh ở trước mặt hắn không ngờ đã biến mất.

Cứ như vậy biến mất không chút tăm tích, nếu không phải không trung vẫn còn sót lại khí tức cường đại do hắn lưu lại, Tiểu Ân thậm chí còn hoài nghi không biết người này đã từng xuất hiện hay chưa.

Tiểu Ân nhảy dựng lên, năng lượng mãnh liệt menh mông từ người hắn tản ra. Sau một lát, hắn rốt cục tìm được một chút dấu vết để lại, ở một chỗ cực xa phát hiện một chút dấu vết lưu lại. Phân thân của thần linh đáng sợ kia rốt cục cũng đã bỏ đi.

Tiểu Ân nhìn thần thánh quyền trượng trong tay, lúc này mới hiểu được Odin Lage thần vương trong thần giới có vị trí đến tột cùng như thế nào.

Không ngờ chỉ bằng thanh danh của hắn có thể dọa lui một thần linh đáng sợ như vậy. Như vậy thực lực bản thân hắn đến tột cùng đạt tới mức kinh người nào?

Do dự một chút, thân hình Tiểu Ân sau một hồi lay động cũng biến mất. Chỉ có điều so với thần linh kia, dấu vết hắn lưu lại rõ ràng hơn.

Trên phi thuyền, Cự Ma Thần đã sớm chuẩn bị thỏa đáng, vừa thấy Tiểu Ân trở về, lập tức phát động truyền tống.

Ma pháp truyền tống trận có thể mang theo hai mươi triệu sinh linh lập tức tỏa ra hào quang mãnh liệt, soi sáng hơn phân nửa thần quốc.

Năng lượng khổng lồ lưu chuyển, đạt tới mức đỉnh phong.

Tiểu Ân, Cự Ma Thần và người cá sấu đều không ngừng truyền thần lực của bản thân mình cuộn cuộn rót vào phi thuyền. Bên cạnh bọn họ, vô số thần lực kết tinh như là thứ gì không đáng giá bị bọn họ nhanh chóng phân giải và hấp thu.

Truyền tống trận siêu lớn như thế ngay cả là bọn họ cũng chưa chắc có thể thuận lợi hoàn thành truyền tống, dù sao số người truyền tống lần này thật sự là quá lớn.

Rốt cục, năng lượng của bọn họ cũng đã phân bố tới mọi ngõ ngách của truyền tống trận, hào quang nhấp nháy mãnh liệt.

Tuy nhiên hết thảy vẫn chưa chấm dứt, sau khi tắt cả mọi người trong trận đồ biến mất, những tiếng nổ kịch liệt liên tiếp vang lên, lấy phi thuyền làm trung tâm, trong nháy mắt dọc theo những con đường nhất định truyền khắp toàn bộ trận đồ. Chỉ trong giây lát, toàn bộ trận đồ đã biến thành một đồng hoang tàn. Tất cả tài liệu ma pháp trên quý lúc này đều đã hoàn toàn biến thành rác rưởi.

Toàn bộ trận đồ bị phá hủy, cho dù là gặp phải thần linh lợi hại đến đâu cũng không có khả năng hoàn toàn phục hồi như cũ.

Đương nhiên quan trọng nhất là, không bao giờ có ai có thể thông qua dấu vết trận đồ lưu lại mà tìm được nơi những người này đã đến.

Mơ hồ ở nơi xa xôi ngoài khu phế tích, hai bóng người nửa ẩn nửa hiện đang chú ý nơi này.

Một thanh âm mềm mại rất dễ nghe chậm rãi vang lên: “Vì sao không lưu bọn họ lại?”

“Người sẽ vì chút tin đồ ấy mà đắc tội Odin Lage, khiến hắn trả thù sao?”

Thanh âm kia yên lặng một lát, rồi lại một lần nữa hỏi: “Odin Lage khi nào thì có một vị khế ước thần như vậy? Ta cuối cùng cảm thấy tiểu thần linh này làm cho người ta có cảm giác có chút quái dị.”

Chủ nhân của giọng nói oang oang trầm mặc một hồi rồi nói: “Ở trên người hắn quả thật có khí tức của Odin Lage. Điều này tuyệt không sai.”

“Ta hiểu, nhưng Odin Lage cần đám hắc ám tín đồ này làm gì...”

Một lúc lâu sau, mãi đến khi hai bóng người này biến mất cũng không có chút thanh âm nào vang lên nữa.

Trong thần quốc vẫn không có gì thay đổi.

Trong cái thế giới vô cùng thiếu hơi người này, hết thảy đều có vẻ yên ả.

Đột nhiên, một ánh hào quang mãnh liệt bùng sáng trên bình nguyên.

Vô số ma pháp ẩn kín bừng sáng lên. Đây là tiếp dẫn trận đồ mà đám người Tiểu Ân đã bố trí từ trước. Muốn truyền tống nhiều người như vậy mà chỉ cần dựa vào mỗi truyền tống trận trong thần quốc của Nuo Weijia thì không thể làm được. Phải bố trí tiếp dẫn trận đồ tương ứng.

Nếu không hai chục triệu người này rất có thể sẽ có một bộ phận người bị truyền tống đến nơi khác.

Hào quang rực rỡ tiêu tan, lộ ra ngàn vạn sinh linh trên thảo nguyên rộng lớn.

Những người này ngơ ngác nhìn quanh, trên đầu là một mảnh trời xanh mây trắng, dưới chân là một mảnh cỏ cây xanh ngát. Bọn họ dần dần hiểu được, mình đã tới một thần quốc mới.

Một tín đồ giơ hai tay lên cao, hưng phấn hoan hô. Ngay sau đó sự sung sướng này lập tức lây ra khắp mọi người.

Vô số người đều mừng rỡ nhảy nhót, bọn họ đã trải qua cuộc sống khốn khổ khi mất liên hệ với thần linh, cũng đã chứng kiến thời khắc thần quốc bị hủy diệt bị thảm.

Còn có vô số bạn bè của họ đã biến thành oan hồn không thể siêu sinh dưới ma pháp của kẻ xâm lược. Tới hôm nay, mọi cực khổ đã trôi qua, bọn họ như trút được khối đá khổng lồ luôn đè nặng trong lòng, làm người ta hưng phấn toàn thân.

Phi thuyền ở trung tâm tiếp dẫn trận đồ đột nhiên bay lên cao. Thấy siêu cấp ‘thần khí’ khổng lồ hình thù kỳ quái xuất hiện, mọi người đang hoan hô ầm ĩ mới hơi tĩnh lại một chút.

Một người quỳ xuống, người thứ hai người thứ ba...

Dần dần, toàn bộ hơn mười triệu người trên bình nguyên đều quỳ xuống bái lạy.

Trong số những người này, có người đạt tới cấp truyền kỳ, cũng có cao thủ đạt tới cấp ngụy thần, nhưng ở giờ khắc này, bọn họ giống như là một nhân loại bình thường, bằng điệu bộ thành kính nhất của mình để lấy lòng thần của bọn họ, nghe lệnh thần của bọn họ.

Toàn bộ không gian tràn ngập tín ngưỡng lực cường đại dường như bao phủ toàn bộ thần quốc.

“Cự Ma Thần, cẩn thận.” Tiểu Ân nhẹ giọng dặn dò.

“Yên tâm.” Thanh âm của Cự Ma Thần vang lên, toàn bộ thần quốc từ từ di động.

Nhìn từ bên ngoài, đây là một thần quốc trôi nổi bình thường, không cố định. Thần linh của các thần quốc này về cơ bản đều là những kẻ độc hành, cũng không đầu nhập dưới trước thần linh bậc cao như các thần linh bình thường khác.

Những thần linh này mới là thành phần chính của thần giới.

Phàm là kẻ có thể thăng cấp thành thần linh, có ai không phải hạng người tâm cao khí ngạo, ngay cả khi đối mặt thần linh bậc cao khó có thể kháng cự cũng sẽ không e ngại.

Càng có thực lực hùng mạnh, càng là cá tính, càng khó có thể bị khống chế.

Đạo lý này vĩnh viễn không thay đổi ở bất cứ đâu.

Cho dù là ở tinh cầu quê hương của Tiểu Ân, bằng vào thực lực khổng lồ có một không hai của ma pháp công hội cũng rất khó chiêu nạp cường giả cấp bậc cửu tinh ra sức phục vụ. Lý do kỳ thật cũng tương tự thế.

Hôm nay vì mười triệu tín đồ, đám người Tiểu Ân đã sớm chuẩn bị rất lâu, đặc biệt mạo hiểm vận chuyển thần quốc của Cự Ma Thần đến nơi gần thần quốc của Nuo Weijia nhất có thể.

Bởi vì lấy thực lực của bọn họ, ngay cả là phát động truyền tống cự ly siêu xa, tới chỗ này cũng đã là cực hạn rồi.

Phân thân thần linh khổng lồ mà Tiểu Ân gặp ở thần quốc của Nuo Weijia còn tưởng rằng đám người Tiểu Ân là trực tiếp truyền tống người đến thần quốc của Odin Lage, cho nên cuối cùng mới không dám ngăn trở.

Nếu để cho hắn biết, truyền tống trận khoảng cách gần như thế, vậy đảm bảo hắn sẽ lập tức nhìn ra sơ hở, và ra tay giết người ngay.

Dưới sự khống chế của Cự Ma Thần, thần quốc của hắn không nhanh không chậm, dường như chẳng có chuyện gì xảy ra, ung dung trôi về phía trước.

Trong thần giới, thần quốc trôi nổi như thế cũng không ít, cho nên từ đầu đến cuối cũng không có thần linh nào chú ý đến.

Rốt cục, khi bọn họ rời xa chỗ kia một lúc, Cự Ma Thần từ từ nâng tốc độ lên.

Đến lúc này, bọn họ mới xem như thật sự yên tâm. Nếu thần quốc này bị người ta phát hiện và phá hủy, vậy hai người bọn họ khóc không ra nước mắt.

Mặc dù có phi thuyền trong tay, bọn họ chắc chắn thuận lợi trốn thoát, nhưng ăn trộm gà mà mất nắm thóc thì cũng đủ để làm người ta học máu mà chết.

Còn lúc này, bọn họ đã đi rất xa, về cơ bản không có khả năng có nguy hiểm gì nữa.

※※※

Cảm thụ được tín ngưỡng lực trong không khí như thể là vô biên vô hạn, Tiểu Ân và Cự Ma Thần nhìn nhau cười, bao gian khổ rốt cục không uổng phí.

“Có bao nhiêu truyền kỳ và ngụy thần trong số họ?” Tiểu Ân dò hỏi.

Sau khi kế thừa thần tính của Nuo Weijia, Cự Ma Thần có thể nhận tín ngưỡng lực phụng hiến cho Nuo Weijia.

Trong quá trình nhận này, hắn có thể đại khái hiểu qua tình hình các tín đồ, bất kể thực lực bản thân tín đồ như thế nào, hay mức độ thành kính của tín đồ, đều không thể giấu diếm được hắn.

Lúc này, dựa theo câu hỏi của Tiểu Ân, Cự Ma Thần âm thầm kiểm tra một chút rồi nói: “Không tới một phần ngàn!”

Tiểu Ân nhăn mặt nhíu mày, trong nhiều người như vậy, có thực lực truyền kỳ và ngụy thần, không ngờ ngay cả một phần ngàn cũng không tới.

Những tín đồ có thể trốn thoát trong tình hình như thế, bản thân không ai không phải là nhân tài kiệt xuất trong số các tín đồ. Nhưng cho dù là như thế, tín đồ hùng mạnh tới mức có thể một mình đảm đương một phương vẫn ít lại càng ít.

So sánh một hồi mới thấy lực lượng Odin Lage nắm trong tay hùng mạnh đến mức nào. Trong vũ trụ chỉ cần là sinh linh am hiểu thuật phi hành thì có thể tự do rời khỏi các thần quốc hoặc phế tích. Bọn họ căn bản là không cần lo lắng vấn đề dưỡng khí và áp lực. Đây mới là nguyên nhân lớn nhất khiến thần giới tràn ngập người tự do. Cũng chỉ có những kẻ có thực lực truyền kỳ và ngụy thần có thể tự do phi hành trong thần giới theo ý mình mới có thể chạy thoát ra thế giới bên ngoài khi Nuo Weijia chết đi.

Trầm ngâm một lát, Tiểu Ân thở dài: “Tuy rằng không đủ một phần ngàn, nhưng trong mười triệu người kia tốt xấu gì xét về sức chiến đấu thì thần quốc cũng có hơn một ngàn người có thể xuất thủ.”

Cự Ma Thần hơi hơi vung tay, giọng không chút lạc quan nói: “Những người này tuy rằng tích trữ rất nhiều thần lực, khả năng nắm bắt năng lượng không kém hơn truyền kỳ và ngụy thần, nhưng sức chiến đấu thực tế của bọn họ quá kém, hơn nữa có rất nhiều người căn bản là không hiểu ma pháp. Muốn làm cho bọn họ hình thành sức chiến đấu, nhất định phải có áo giáp ma pháp và vũ khí tương ứng.”

Dừng một chút, sắc mặt Cự Ma Thần ngưng trọng nói: “Loại áo giáp ma pháp này cũng không phải thứ bình thường chúng ta mua ở hạ giới, mà phải là siêu cấp vật phẩm tạo ra ở thần giới. Nếu không căn bản là không thể phát huy thực lực của đám tín đồ!”

Kim quang chợt lóe lên trong mắt Tiểu Ân, trong nháy mắt hắn nhớ lại mười vạn ma pháp võ sĩ mà hắn từng đánh một trận.

Áo giáp và vũ khí mặc trên người các tín đồ của Odin Lage có chất lượng thượng thừa, cũng không phải thứ hạ giới có thể tưởng tượng ra.

Tuy nhiên chỉ có áo giáp và vũ khí cấp truyền kỳ trở lên mới có thể làm cho bọn họ phát huy ra thực lực mạnh nhất.

Cự Ma Thần thấy Tiểu Ân đang chìm vào suy nghĩ của mình, hắn cũng không để ý tới, rời khỏi phi thuyền.

Khi Cự Ma Thần xuất hiện trên trời cao, tản ra khí tức hắc kị thừa từ Nuo Weijia, tín ngưỡng lực tràn ngập thần quốc lập tức tụ về người đứng trên cao cao kia.

Cự Ma Thần vung tay, ở xa xa những căn nhà san sát lập tức chui từ dưới đất lên.

Kết cấu nhà ở này không giống bình thường, cùng cấu tạo nhà ở của cư dân trên tạo đại lục thần có phong cách hoàn toàn khác biệt.

Kiểu dáng nhà ở kỳ thật là do Cự Ma Thần theo kí ức của các tín đồ truyền đến mà dựng nên. Nếu đã mang những người này đến nơi đây, như vậy trước mắt xây dựng mọi thứ theo thói quen trước kia của bọn họ.

Đợi cho số lượng tín đồ trung thành từ hạ giới lên từ từ tăng lên thật nhiều, lúc đó có thể rải rác mấy chục triệu người này ra, khi đó mới thực sự không còn lo lắng gì nữa.

Cao cao tại thượng Cự Ma Thần nhìn số lượng tín đồ đông đảo, trong lòng cảm khái. Đây mới thực sự là cuộc sống của thần linh.

Đột nhiên, Tiểu Ân xuất hiện trước mặt hắn.

Nhìn vẻ mặt Tiểu Ân có vẻ nghiêm trọng nói không nên lời. Cự Ma Thần trong lòng căng thẳng, nghi hoặc hỏi: “Người sao thế?”

Tiểu Ân nói rõ ràng từng chữ một: “Ta vừa kiểm tra qua.”

“Kiểm tra? Kiểm tra cái gì?”

“Thần lực kết tinh!”

“Hả?”

“Chúng ta không có tiền...”

Gai Sly Creek, là một địa phương cực kỳ nổi tiếng trong thần giới.

Nghe nói từ sau khi vùng đất này đạt đến một quy mô nhất định, hai phần ba sinh linh tồn tại trong thần giới đều đã từng đặt chân trên vùng đất gây dựng lên từ đồng phế tích này.

Hai phần ba sinh linh kể cả thần linh và những người tự do có số lượng nhiều nhất trong thần giới.

Nơi này, cũng không phải là nơi chúng thần đại chiến, mà là một điểm giao dịch chợ đen lớn nhất thần giới, đã tồn tại không biết bao nhiêu năm tháng, gần như có thể so sánh với Odin Lage chủ nhân của ánh sáng, vị thần cổ xưa nhất thần giới.

Hơn nữa, quan trọng là ở trong này, không có quy củ bắt thành văn như các chợ đen khác.

Ở các chợ đen khác, nếu phân thân và hình chiếu của thần linh mà xuất hiện, vậy chờ đợi bọn họ, chính là bị vô số người vây công. không chết không thôi.

Hoặc là phân thân của thần linh có uy lực quá lớn, hoàn toàn hủy diệt chợ đen kia, hoặc là phân thân của thần linh bị người ta đánh chết, thần cách và thần tính bị cướp đi.

Nhưng mà, ở Gal Sly Creek, vĩnh viễn không xuất hiện tình huống như vậy, ở trong này, bất cứ lúc nào cũng có thể thấy phân thân và hình chiếu của thần linh trên người đầy khí tức thần lực. Bọn họ nghe ngang

đi lại trên đường phố trắng lè chẳng còn chút dấu vết nào của đồng phế tích khi xưa, căn bản là không có khả năng có người có ý đồ xấu với bọn họ.

Dù sao, bên trong chợ đen về cơ bản đều là người tự do hoặc là tín đồ, cho nên ở đây, phân thân và hình chiếu của thần linh đầy rẫy.

Nếu người tự do xúm vào bao vây đánh giết phân thân của thần linh, muốn cướp đoạt thần cách và thần tính, vậy gần như có thể khẳng định là đám phân thân của thần linh xuất hiện ở đây chắc chắn sẽ không chút do dự đoàn kết lại, vì sự an toàn của bản thân mà bóp chết ngọn lửa nguy hiểm này.

Ở đây vô số thế lực to lớn trộn lẫn vào nhau trong một thành thị khổng lồ. Mỗi ngày đều có vô số người bận rộn đến đi.

Trong phòng đầu giá lớn nhất ở trung tâm thành thị thường thường có thể có siêu cấp vật phẩm xuất hiện, tuy nhiên có chiếm được hay không còn phải xem cửa cái của người có đủ hùng hậu hay không.

Một ngày nọ, một đạo hào quang màu trắng từ thần giới mệnh mông bay tới. Khi đạo hào quang này hoàn toàn dừng lại, chính là bình thần dừng lại ở một góc hẻo lánh ở ngoài rìa thành thị. Ở đây muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, căn bản là không có bất cứ kẻ nào ngăn trở. Chỉ có điều, ở chung quanh đây có một mối nguy hiểm ít ai biết, đó là các tiểu đội săn giết có năng lực siêu cường.

Đối tượng đám tiểu đội này nhằm vào chính là những nhân vật lạ mặt, lại chỉ đi một mình.

Phàm là gặp loại người này, bọn họ đều cẩn thận quan sát. Nếu là có kẻ đáng để xuống tay, bọn họ sẽ không chút do dự ra tay.

Phàm là đối tượng bị bọn họ nhìn trúng, tám chín phần mười là cuối cùng đều bị các tiểu đội này xử lý. Trong các tiểu đội có không ít cao thủ chân chính, thực lực của bọn họ cực kỳ xuất sắc, cho dù là phân thân và hình chiếu của thần linh bậc trung bị bọn họ rập tâm đối phó thì cũng gặp chuyện bất trắc như thường.

Tuy nhiên, chủ nhân ánh hào quang màu trắng này dường như vô cùng quen thuộc với tất cả những chuyện đó. Con đường hắc đi cũng rất quang minh chính đại, dọc đường đi phô trương thanh thế hùng mạnh.

Người dám làm như vậy thực lực chưa chắc cao bao nhiêu, nhưng cũng tuyệt đối gây chú ý. Cho nên sau khi từ bên ngoài bước vào Gal Sly Creek, không ngờ không có một tiểu đội săn giết nào chú ý đến hắn.

Hào quang dần tắt, lộ ra một người cá sấu màu trắng hiếm thấy.

Trong mắt hắn mang theo một nụ cười lạnh. Bất kể là nơi thần bí này, hay là phương pháp tiến vào phô trương thanh thế kia, đều là do trước kia khi từ hắc long vương thu được chút tin tức.

Trước kia hắc long vương ở thần giới, ngoài là tín đồ trung thành của long vương bộ hạ, còn thường vâng mệnh theo đại quân đi thảo phạt thần linh bậc thấp và bậc trung yếu ớt.

Nhưng, bất kể là ai cũng không thể tưởng được, nhân vật trác tuyệt như thế không ngờ là một thành viên của một tiểu đội săn giết tiếng tăm lừng lẫy.

Trong tiểu đội này, có rất nhiều nguy thần tiếng tăm lừng lẫy, cũng có rất nhiều tín đồ của thần linh thực lực hùng mạnh, mà hắc long vương chính là một trong số đó.

Cho nên đối với nơi này, hắn hiểu biết vô cùng thấu triệt. Phàm là những kẻ dùng cách thức khoa trương như vậy đến nơi này, các tiểu đội săn giết sẽ cảm thấy rất hứng thú. Vì hành động như thế đại biểu cho hai chữ - đồng bọn.

Người cá sấu hạ mình xuống bên ngoài thành thì tốc độ di chuyển nhìn như thông thả trên thực tế là bay nhanh. Rất nhanh hắn cũng đã đi tới cửa thành.

Đây là một cánh cửa đang mở lớn. Cửa thành rộng chừng hơn trăm mét, không bao giờ đóng, về cơ bản tất cả chủng tộc đều có thể dễ dàng ra vào. Tuy nhiên bất kể vóc dáng thật sự của chủng tộc đó lớn nhỏ ra sao, đều biến thành vóc dáng cỡ nhân loại mà thôi.

524. Chương 4 Người Cá Sấu Màu Trắng

Người cá sấu màu trắng lững thững đi trên đường, mục đích của hắn chỉ có một, đó chính là mười cửa hàng khổng lồ ở trung tâm của thành thị.

Có thể ở trong này mở cửa hàng, chủ nhân sau lưng đều là kẻ có thực lực hùng mạnh tới mức làm người ta không dám khiêu khích.

Nếu không, muốn chiếm vị trí trung tâm nhất kia, quả là người si nói mộng.

Theo lời hắc long vương, trong chợ đen tuy rằng đầy nguy hiểm, nhưng đồng thời cũng đầy kỳ ngộ và của cải.

Chỉ cần người có thể xuất ra hàng hóa, như vậy bất kể hàng hóa của người là từ chỗ quái quỷ nào tìm đến, ở trong này đều có thể dễ dàng bán đi, hơn nữa giá cả cao, tuyệt đối không kém đưa ra đầu giá.

Đương nhiên, đối với thần linh cường đại chân chính, đặc biệt là thần linh đẳng cấp như Odin Lage, thần lực kết tinh có rất nhiều, vung tay hào phóng một chút, đương nhiên là không thành vấn đề.

Dù sao, chỉ cần suy nghĩ một chút đến số lượng tín đồ trung thành đáng sợ của bọn họ, mặc dù có ba mươi phần trăm tín ngưỡng lực trả lại, nhưng còn lại bảy mươi phần trăm đủ để đảm bảo ăn xài của đám thần linh cấp bậc này. Hơn nữa vô số tỉ năm tích góp và thu thập, có trời mới biết trong tay bọn họ đến tột cùng có bao nhiêu thần lực kết tinh.

Còn đám người Tiểu Ân sau khi theo thói quen tiêu tiền như nước, bọn họ đột nhiên phát hiện, thần lực kết tinh đã chẳng còn bao nhiêu. Cho nên dưới tình huống như vậy, chỉ có thể sai người cá sấu mang thần cách đi đổi thần lực kết tinh.

Bọn họ cũng biết nếu tung tin ra, vậy lập tức sẽ có rất nhiều người mang thần lực kết tinh đến giao dịch. Nhưng bọn họ lại sợ kẻ đến mang theo không phải thần lực kết tinh, mà là lòng tham cùng quả đấm và địch ý. Cho nên giấu diếm thân phận giao dịch ở chợ đen là lựa chọn duy nhất của bọn họ.

Ở trung tâm thành thị quả nhiên có mười cửa hàng thật lớn như hắc long vương miêu tả.

Mười cửa hàng này cũng không biết đã tạo nên ở trong này mấy vạn năm, nhưng thủy chung không ai có thể lay động vị trí của bọn họ, hơn nữa cũng thủy chung không ai có thể biết sau lưng bọn họ đến tột cùng là ai.

Những người muốn tìm hiểu vấn đề này sớm đã mất tích một cách mờ ám rồi.

Người cá sấu đứng ngoài cửa hàng cau mày suy nghĩ. Hắn tuy là phân thân của Tiểu Ân cũng có lực lượng thần vực do chín thần tính hợp làm một, nhưng so với Tiểu Ân kém rất xa.

Hơn nữa trên người hắn cũng không trang bị nhiều thứ như Tiểu Ân vậy, bất kể thần thánh quyền trượng hay là thượng cổ thần khí, Tiểu Ân đều không có khả năng giao cho hắn. Cho nên khi hắn lựa chọn phải rất cẩn thận.

Bộ dáng của người cá sấu ở bên ngoài lập tức làm người trong mười cửa hàng lớn nhất chú ý.

Bọn họ đương nhiên không có khả năng hiểu lầm ý đồ người cá sấu đến đây. Tuy rằng bề ngoài người cá sấu quả thật chẳng khác gì hung thần ác sát, nhưng trong thần giới, bề ngoài của hắn so với mấy kẻ khủng bố còn thua xa mấy dặm. Đương nhiên chẳng ai để ý chút chuyện nhỏ nhặt như vậy, lại càng không có ai hiểu lầm hắn đến để cướp.

Hướng chi, từ năng lượng dao động tỏa ra từ trên người hắn, hắn là phân thân của một thần thú. Bởi vì chỉ có thần thú mới biến phân thân số lượng hữu hạn thành bộ dạng như thế này.

Nếu Tiểu Ân nói thực mọi chuyện cho bọn họ rằng hắn gần như có thể cô đọng ra vô hạn phân thân, e là sẽ chẳng có ai tin cả.

Khi thấy dáng vẻ của người cá sấu, tất cả đều hiểu, trên người tên này hắn là có bảo bối gì đó muốn bán. Tuy nhiên hắn lần đầu tiên đến nơi đây, đối với tình huống cụ thể nơi này cũng không quen thuộc, cho nên mới có vẻ do dự không quyết.

Người cá sấu bồi hồi ngoài cửa càng lâu, người bên trong càng khẳng định suy đoán của mình.

Tuy nhiên người trong mười cửa hàng không ai đi ra ngoài chủ động lôi kéo khách. Bởi vì đây là một luật lệ. Người ta đi vào cửa hàng người nào chính là khách người ấy, hết thấy đều là vận khí chọn người, không ai có tư cách chèo kéo ở đây cả.

Sau khi người cá sấu suy nghĩ thật lâu, rốt cục chậm rãi lấy ra từ trong lòng một thứ đặc biệt mà bất cứ ai nhìn thấy cũng không khỏi cảm thấy chóng mặt.

Hóa ra là một con xúc xắc, tuy nhiên khác với xúc xắc sáu mặt bình thường, xúc xắc này có mười mặt, nói cách khác mỗi mặt có một con số từ một tới mười.

Xúc xắc không phải là đặc sản chỉ có riêng trong kiếp trước của Tiểu Ân, ở thế giới này sớm đã có thứ tương tự, hơn nữa có số người chơi nhiều kinh khủng.

Người cá sấu lấy ra xúc xắc mặc dù có chút không hợp lẽ thường, nhưng hắn cũng không ngại người khác nhìn.

Hắn lấy tay lắc lắc, sau đó nhẹ nhàng ném đi.

Người trong mười cửa hàng đều nhìn chăm chú, nhưng trong tình cảnh kiểm chế lẫn nhau, bọn họ không dám động tay chân, chỉ cầu nguyện trong lòng xúc xắc này xuất hiện con số chính là số của cửa hàng bọn họ.

Rất nhanh, xúc xắc ngừng lại, tất cả mọi người đều thấy rất rõ, trên mặt rõ ràng có bảy điểm đỏ.

Không cần hỏi, cửa hàng người cá sấu chọn đã có.

Nhìn người cá sấu thu xúc xắc, dáng như vừa vút được một cục phiến to đi về phía cái cửa hàng thứ bảy, trong lòng mọi người trong các cửa hàng còn lại đều mắng thầm, thằng kia không chọn cửa hàng chúng ta thật là rất vụng về, chỉ mong hắn chịu thiệt. Bọn họ cũng hiểu đây chẳng qua là một oán niệm mà thôi.

Người cá sấu rất nhanh tiến vào bên trong cửa hàng thứ bảy. Khi hắn quay người lại, không ai thấy trong mắt hắn hiện lên vẻ đùa cợt.

Hắn ở ngoài cửa làm ra vẻ hoàn toàn là để người ta biết, đồng thời cũng là hướng các cửa hàng khác biểu đạt một tin tức, đó là ở trên người của ta có bảo bối.

Cứ như vậy, bất kể hắn lựa chọn cửa hàng nào đi vào, người ở bên trong cũng không giết hắn ngay tại chỗ.

Cho dù là muốn há miệng quát to cũng sẽ e dè một màn vừa rồi của hắn.

Kinh nghiệm này cũng không phải do hắc long vương dạy bảo, mà là Nhất Hào sau khi phân tích tình hình, và được biết quan hệ giữa mười cửa hàng lớn đã nói ra một chủ ý quan trọng. Đương nhiên ý kiến này lập tức được Tiểu Ân tiếp nhận và người cá sấu thực thi. Ai có lòng mờ ám mà chẳng sợ người ta biết được. Người cá sấu cứ đường đường chính chính mà làm, tất cả mọi người đều biết. Những hành động mờ ám, thủ đoạn giết người diệt khẩu cũng vì thế mà khó khăn hơn.

Đầu tiên người cá sấu quét ánh mắt một vòng quanh cửa hàng, ánh mắt hắn lập tức ngưng trọng.

Cái cửa hàng này nhìn bề ngoài dường như cũng không phải rất lớn, nhưng khi hắn thực sự bước vào mới phát hiện bên trong rất rộng lớn, vượt rất xa tưởng tượng của hắn, không ngờ là một không gian thật lớn gần mười kilômét vuông. Trong không gian này, đầy hương thơm tươi mát, khắp nơi đều là hoa nở rộ, cỏ xanh um, đối với đại đa số chủng tộc trong thần giới mà nói, đây tuyệt đối là một nơi làm người ta cảm thấy vui vẻ thoải mái.

Nơi này, không ngờ là một không gian kỳ dị khác hẳn bên ngoài. Hơn nữa cũng không phải không gian bình thường mà là một nơi không kém đại lục thần tạo mây.

Ở một cửa hàng nhỏ nhỏ không ngờ tiêu phí tài liệu như thế. Bởi vậy có thể thấy được, cửa hàng này quả thật là thực lực bất phàm.

Khi hai chân người cá sấu vừa mới bước vào cửa hàng thứ bảy, một vị thiếu nữ thú tộc xinh đẹp cung kính đi lên.

“Tôn kính thần thú các hạ, hoan nghênh ngài đến với gia tộc Phong Linh chúng ta. Xin hỏi ngài cần gì?”

“Gia tộc Phong Linh?” Trong mắt người cá sấu hiện ra vẻ kỳ dị. Không ngờ tùy tiện chọn một chỗ lại chính là của gia tộc Phong Linh. Xem ra hắc và tinh linh bộ tộc quả thật là có duyên phận rất lớn a.

“Đúng vậy, nơi này chính là cửa hàng của gia tộc Phong Linh ở Gal Sly Creek.” Thiếu nữ thú tộc xinh đẹp khẽ cười nói.

Trên người thiếu nữ thú tộc này có thần ân sâu dày. Tuy rằng thực lực của nàng chỉ tương đương với một đại ma pháp sư mà thôi nhưng trước mặt người cá sấu phân thân của Tiểu Ân, vẫn ăn nói từ tốn, ứng xử tự tin bình tĩnh.

Người tài giỏi như thế chắc chắn là đã được huấn luyện đặc biệt. Chỉ cần phân thân của thần linh không sử dụng thần uy áp chế, các nàng tuyệt đối sẽ không xuất hiện vẻ thất kinh.

Người cá sấu hơi hơi gật đầu, ánh mắt đảo qua một lần, quả nhiên thấy được ở trong này đại bộ phận mọi người đều là các tộc tinh linh. Đương nhiên nhân loại, thú nhân, thậm chí còn có các chủng tộc kì quái khác cũng có rất nhiều. Hắc cũng không cảm thấy kỳ quái bởi vì tín ngưỡng vô cùng khó có thể cân nhắc. Cũng như thần linh nhân loại có tín đồ là các tộc khác vậy, tinh linh thăng cấp thành thần linh cũng có thể có tín đồ là nhân loại, thú nhân và các tộc khác.

Đột nhiên, người cá sấu nhìn về xa xa, hắc ánh mắt hơi hơi mờ mịt một chút, tuy nhiên lập tức khôi phục bình thường.

Ở trong này hắc không ngờ thấy được một người quen, không khỏi có chút kinh ngạc khi trên đường lưu lạc lại có thể gặp được Hi An đại trưởng lão, tuy nhiên đại trưởng lão này cũng không biết người cá sấu trước mắt. Nếu hắc có thể nhận ra người cá sấu là phân thân của Tiểu Ân, vậy hắc sẽ không phải là một nhà tiên tri cửu tinh, mà sẽ là một tồn tại còn cao hơn cả thần linh.

Ho nhẹ một tiếng, người cá sấu nói: “Ta muốn bán một món đồ, nếu nơi này là cửa hàng chính của gia tộc Phong Linh ở chợ đen, có lẽ sẽ không làm ta thất vọng.”

Thiếu nữ thú tộc thi lễ rất tao nhã rồi nói: “Tôn quý các hạ, xin ngài yên tâm, gia tộc Phong Linh chúng ta tuyệt đối sẽ không làm ngài thất vọng.”

Thiếu nữ thú tộc này là một vị thiếu nữ miêu tộc, có lẽ là bởi vì thời gian đi theo các tinh linh rất dài cho nên có dáng vẻ phong tình không kém tinh linh là mấy.

May mà các thiếu nữ miêu tộc trong thú tộc cũng giống như các thiếu nữ hồ tộc, đều là một trong những chủng tộc xinh đẹp nhất, cho nên nhìn qua cũng có vẻ hài hòa, không đến mức làm cho người ta có cảm giác bất chước bù.

Đôi tai của thiếu nữ miêu tộc dựng thẳng lên, người cá sấu nhạy cảm phát giác một cỗ năng lượng dao động cực kỳ nhỏ, lập tức hiểu được có người vừa ra lệnh cho thiếu nữ miêu tộc này.

Người cá sấu thâm cười lạnh. Hắc tốt xấu gì cũng là một phân thân của thần linh. Hơn nữa còn bày ra dáng vẻ khoa trương như thế, hắc không tin những người này sẽ chỉ phái một miêu nữ ra chiêu đãi hắc.

Quả nhiên, miêu nữ trước mặt đột nhiên bái một cái thật sâu, nói: “Tôn kính các hạ, chúng ta đã vì ngài chuẩn bị một phòng riêng, khẳng định ngài sẽ tha hồ hưởng thụ, xin mời đi theo ta.”

Người cá sấu ngẩn ra, mang theo vẻ nghi hoặc đi theo nàng tiến về phía trước.

Động tác miêu nữ vô cùng nhẹ nhàng, trong lúc đi lại chẳng những tao nhã, hơn nữa còn không tiếng động, tuy nhiên người cá sấu lại không hề chú ý tới phương diện này. Hắc vô cùng kinh ngạc đối với lời nói vừa rồi của miêu nữ, trong lòng cũng âm thầm cảnh giác, chẳng lẽ trong thời gian ngắn ngủi, các tinh linh không ngờ đã nhìn thấu thân phận của hắc?

Tuy rằng chuyện như vậy về cơ bản không có khả năng xảy ra, nhưng nếu thật sự như thế, vậy người cá sấu hôm nay bất kể như thế nào cũng không thể lấy đồ tốt đã chuẩn bị sẵn ra.

Rất nhanh, miêu nữ dẫn bọn họ đi tới một phòng đóng kín.

Miêu nữ xoay người, cung kính mở ra cửa, nói: “Tôn kính các hạ, mời ngài...”

Người cá sấu hồ nghi nhìn nàng một cái, tin tưởng nàng cũng không có ác ý, lúc này mới đi vào.

Vừa tiến vào phòng này, khuôn mặt dường như vạn năm không đổi của người cá sấu rốt cục có một chút biến hóa.

Bất kể trước khi hấn bước vào đoán như thế nào, đều không trúng. Hóa ra phòng này cũng là một không gian giống như đại lục thần tạo, đương nhiên, phạm vi không gian không thể so với đại lục thần tạo ở hạ giới, nhưng ít nhất cũng hơn vạn thước vuông.

Bên trong không gian này chỉ có một màu xanh lục của cỏ, màu xanh dương của một dòng sông nhỏ chảy quanh, ở trung tâm có một đầm lầy lớn. Hơn nữa đầm lầy này cũng không dơ bẩn như bình thường, mà là đầm lầy dùng vật liệu cực kì trân quý của thần giới chế tạo, rồi gia trì thêm thần lực.

Nhìn tổ hợp kì quái của đầm lầy, nước sông và cỏ xanh, người cá sấu đã hiểu ý tứ trong câu nói vừa rồi của miêu nữ.

Hoàn cảnh này đối với người cá sấu chân chính mà nói, tuyệt đối là đáng hưởng thụ nhất.

Nếu hấn thật sự là một người cá sấu thăng cấp thành thần linh, như vậy đột nhiên quay về hoàn cảnh tương tự như quê hương, vậy tuyệt đối sẽ cảm thấy thích thú từ tận đáy lòng.

Trầm ngâm một chút, nghĩ tới lời miêu nữ nói mới rồi hấn có thể kết luận, không gian này là các tinh linh vừa vội vàng bố trí.

Có thể trong thời gian ngắn như vậy thay đổi không chỉ biểu hiện các tinh linh hùng mạnh, hơn nữa từ góc độ khách hàng mà nói bọn họ cực kỳ coi trọng mình.

Trong lòng khẽ thở dài một hơi, tinh linh bộ tộc vốn trời sinh chính là một trong những chủng tộc tinh tế nhất, đặc biệt ở phương diện xử lý chi tiết lại có được ưu thế thiên phú rất lớn mà các chủng tộc khác khó có thể với tới.

Xem như ở nhà...

“Con bà nó!” Người cá sấu chửi thầm “Ta cũng không phải là người cá sấu chân chính.”

Tuy nhiên nhìn khắp thần giới, chỉ e trừ Tiểu Ân và một số rất ít thần linh có mục đích riêng ra thì cũng chẳng có ai bỏ tiền vốn lớn như vậy chế tạo một phân thân có chủng tộc hoàn toàn khác với bản thể.

Phải biết rằng phân thân của thần linh có rất nhiều hạn chế khắc nghiệt, thần cách, linh hồn, thần tính, thiếu một thứ cũng không được.

Nếu là cố tạo phân thân, như vậy đối với thần linh sẽ gây ra thương tổn nghiêm trọng, cho dù là rút xuống một bậc, cũng không phải không có khả năng.

Hơn nữa lúc tu luyện, phân thân tốt nhất là ở bên cạnh bản thể, nếu không bởi vì linh hồn, thần tính và thần cách thiếu sót, sẽ có ảnh hưởng rất lớn. Còn nữa, một phân thân thuộc chủng tộc hoàn toàn khác với bản thể đối với việc tu hành của bản thể không có nửa điểm tốt, có thể nói hoàn toàn là một tồn tại vô nghĩa.

Trừ Tiểu Ân có thể tự mình tinh luyện thần cách và bù đắp linh hồn, cũng không ai dám chế tạo phân thân theo ý mình.

Cho nên các tinh linh xem Tiểu Ân như một người cá sấu chân chính cũng là dựa trên đạo lý đó. Cánh cửa đối diện chậm rãi mở ra, một bóng người chậm rãi đi ra.

Đây là một vị nữ tinh linh xinh đẹp, nhưng trên người lại mặc một bộ phục sức cực kỳ bình thường. Thân thể của nàng tràn đầy một loại lực lượng kỳ dị. Lực lượng này làm người ta không có nửa điểm cảm thấy bị bức bách, ngược lại còn làm người ta thả lỏng.

Khi người cá sấu cảm ứng được khí tức cường đại tỏa ra từ trên người vị nữ tinh linh này, trong lòng lập tức vô cùng rung động, ngay cả sắc mặt hấn cũng trở nên khó coi.

“Tinh Linh tộc nữ thần ánh trắng bậc thấp Raphael. Xin hỏi các hạ là...” Thanh âm tao nhã từ miệng vị nữ tinh linh xinh đẹp chậm rãi vang lên.

Người cá sấu thở dài một tiếng, ánh mắt hẩn lộ ra thần sắc cực kỳ kì quái, hóa ra là nàng.

Bất quá ngày xưa ở trước mặt nàng, ta căn bản là không bằng hạt cát. Còn hiện giờ đã có thể cùng nàng ngang hàng trò chuyện, dùng phương thức tuyệt đối bình đẳng giao lưu lẫn nhau.

Sự thay đổi kỳ lạ này thật sự là làm cho người ta như chìm trong mộng.

Chẳng qua điều duy nhất khiến hắn cảm thấy khó có thể chấp nhận chính là, vị Raphael này bản thân là một vị nữ thần, nhưng bất kể cách ăn mặc hay là khẩu khí, lại làm cho người ta cảm thấy rất bình thường, so với hình tượng hắn vẽ nên trong lòng trước kia thật sự là kém quá xa.

Raphael nhấp nháy đôi mắt đẹp, đột nhiên cười nói: “Trong trí nhớ của ta dường như chưa từng gặp qua các hạ, nhưng xem biểu tình các hạ lại dường như đã sớm biết ta. Chẳng lẽ chúng ta đã từng gặp nhau đâu đó?”

Phản ứng của nữ thần đúng là vô cùng mau lẹ.

Do dự một chút, người cá sấu nói: “Đúng vậy, khi ta chưa thăng cấp thần linh từng gặp qua nàng một lần. Tuy nhiên nàng chắc chắn sẽ không nhớ rõ.”

Trong mắt Raphael hiện lên ánh hào quang màu vàng. Nàng hơi hơi gật đầu một cái, nói: “Lần trước yết kiến thần thú bộ hạ đã trôi qua cả vạn năm. Chúc mừng các hạ thâm thần hỏa thành công.”

Người cá sấu liên tiếp phát ra tiếng cười sang sảng, dường như là có chút không chế không được cảm xúc của mình.

Trong lòng Raphael có chút kinh ngạc, bởi vì nàng nghe ra, trong tiếng cười không chỉ có nỗi vui mừng và đắc ý, hơn nữa dường như còn bao hàm ý nghĩa khác nào đó. Chỉ là khi thần lực cảm ứng, nàng đã biết đối phương cũng là một vị phân thân của thần linh bậc thấp, cho nên trong lòng cứ cố gắng suy nghĩ về những thú nhân nổi bật ngày xưa từng gặp qua hòng do thám lai lịch đối phương, nhưng thủy chung vẫn không thu hoạch được gì.

“Raphael các hạ, nếu ta đi tới chợ đen, thì chính là vì không muốn tiết lộ tên của ta.” Sắc mặt người cá sấu đột nhiên hơi trầm xuống, ngưng giọng nói: “Theo ta được biết, ở chợ đen không cần lộ ra lai lịch.”

“Đương nhiên!” Raphael cười nói: “Ở trong này, tên chẳng qua là một xưng hô mà thôi, ngài hoàn toàn có thể không cần trả lời.”

“Tốt!” Người cá sấu hài lòng gật đầu. Hắn rốt cục hiểu, hóa ra thần linh chẳng qua là ở trước mặt phạm nhân ra vẻ cao cao tại thượng, dường như là không để cho xâm phạm. Nhưng nếu gặp kẻ cùng giai cấp với bọn chúng, bọn họ cũng sẽ trở nên giống như người thường.

“Tôn kính các hạ, ngài đến nơi đây hẳn là vì bán vật phẩm.” Raphael ước hỏi.

“Đúng vậy!” Người cá sấu trả lời vô cùng thẳng thắn: “Thứ ta bán ra tuyệt đối là đồng tiền mạnh nhất trong thần giới, bất kể bán cho nhà nào, bọn họ đều không tiếc tiền thu mua.”

Raphael bình tĩnh cười, cũng không có bởi vì đối phương nói ngoa mà động tâm.

“Xin hỏi ngài muốn bán ra cái gì? Ta có thể cam đoan với ngài, gia tộc Phong Linh sẽ cho ngài giá cả tuyệt đối là hợp lý và công bằng nhất.”

“Hy vọng như thế!” Người cá sấu vươn một bàn tay, dường như chần chừ một chút, mới mở ra.

Raphael lập tức sáng mắt lên. Đây là lần đầu tiên sau khi tiến vào phòng này về mặt nàng thay đổi.

“Mảnh vỡ thần cách?” Tinh thần ý niệm đảo qua mảnh vỡ thần cách trong suốt óng ánh, Raphael trầm ngâm nói: “Đây là mảnh vỡ thần cách tinh túy nhất, trên nó không có thuộc tính phụ gia, có thể để thần linh hấp thu. Không tồi, đây quả thật là đồng tiền mạnh nhất trong thần giới, bất kể ngài bán nó cho ai, đều có thể được giá rất cao.”

Người cá sấu nao nao. Hẳn dù sao cũng là lần đầu tiên buôn bán với thần linh bên ngoài. Tinh linh nữ thần ánh trăng không ngờ thành thực như thế, một chút cũng không giấu diếm khi nói về giá trị thực của mảnh vỡ này, có thể thấy được thần linh và nhân loại quả thật là ở một số chuyện có suy nghĩ khác hẳn nhau. Đây có lẽ là vấn đề cảnh giới, hoặc là bởi vì nàng biết căn bản là không có khả năng giấu diếm được thần linh khác.

Về mặt Raphael tuy rằng cũng không thay đổi nhiều, nhưng ánh mắt cũng đã có một chút dao động, nàng cân nhắc một lát, hỏi: “Tôn kính các hạ. Ngài hy vọng lấy mảnh thần cách này đổi cái gì vậy?”

Người cá sấu hơi đảo tròn mắt, biểu lộ không chút dấu diếm cái tính xảo trá và ham lợi nhỏ trời sinh của người cá sấu.

Nếu Hắc Toàn Phong ở đây, chắc chắn sẽ hô to kỳ tích. Vì về mặt người cá sấu màu trắng không ngờ giống bản thân hắn đến mức không thể tưởng tượng như vậy, nếu không kể đến thể tích lớn nhỏ chênh lệch mấy chục lần, vậy song phương bất kể là bộ dạng hay là động tác đều có thể trở thành hai anh em sinh đôi đen và trắng.

“Tôn kính Raphael các hạ, trong tay của nàng có cái gì có thể trao đổi với thứ này sao?”

Raphael trầm tư một chút rồi nói: “Các hạ, ngài hẳn là biết, mảnh vỡ thần cách về cơ bản là vật báu vô giá. Nhưng ở thần giới cũng có rất nhiều thứ cũng là vật báu vô giá. Thí dụ như thượng cổ thần khí, thượng cổ ma khí, thí dụ như một ít siêu cấp linh dược truyền lại từ thượng cổ, còn có thần quốc chưa khai phá có thể từ từ sử dụng. Mấy thứ này nếu chỉ lấy giá trị mà nói chỉ e cũng không dưới mảnh vỡ thần cách. Cho nên chúng ta muốn nói cho rõ để sau này để cho ngài chọn lựa.”

Người cá sấu khẽ gật đầu, nói: “Đúng vậy, nàng nói rất đúng, như vậy ta càng muốn nhìn xem trong gia tộc Phong Linh có thượng cổ thần khí nào thích hợp không. Nếu có ta hy vọng có thể đổi một ít.”

Raphael rút rờ nói: “Các hạ, giá trị của thượng cổ thần khí ngài cũng có thể hiểu được. Nếu là thượng cổ thần khí hùng mạnh có thể bổ sung năng lượng, chỉ e cũng không phải một mảnh vỡ thần cách có thể đổi.”

Nàng nhìn mảnh vỡ thần cách trong suốt óng ánh trong tay người cá sấu, có chút tiếc nuối nói: “Cho dù là mảnh vỡ thần cách đẳng cấp này cũng không được.”

Người cá sấu ung dung vung tay lên, nói: “Người yên tâm, nếu ta đã nói tự nhiên có suy xét. Chỉ cần các người có thần khí làm ta vừa lòng, ta tuyệt đối sẽ xuất ra cái giá khiến các người động lòng.”

Trong đôi mắt Raphael hiện lên kim quang, hỏi: “Các hạ, trên người ngài còn mảnh vỡ thần cách tương tự?”

Người cá sấu cười ha hả, nhưng không nói gì. Nhưng dáng vẻ của hắn đã nói rõ ý của hắn.

Trong lòng Raphael chợt vui vẻ, sự tò mò đối với kẻ trước mắt tự xưng đã gặp qua mình càng nồng đậm. Trong lòng nàng thăm soát lại tất cả những người cá sấu có tư cách mà vạn năm trước nàng từng gặp qua dưới trướng thần thú bộ hạ.

Nếu đã thành thần, vậy những gì nàng thấy được, nghe được, thậm chí là cảm giác được, đều vĩnh viễn ghi tạc trong lòng.

Đây là một trong những năng lực đặc thù của thần linh. Kể cả là thần linh bậc thấp đều đã có năng lực siêu cường như vậy. Trí nhớ bọn họ như là một ổ cứng, hơn nữa còn vĩnh viễn không cần lo lắng hư hỏng.

Chỉ có điều, mặc cho nàng nghĩ đến nát da đầu, cũng không nghĩ ra đến tột cùng đây là vị người cá sấu tuổi trẻ tuần kiệt nào đã thăng cấp thành thần linh.

Trên thực tế, nàng đã bị vẻ bề ngoài người cá sấu làm lạc lối, còn muốn suy nghĩ khác đi thì cũng không phải một chuyện đơn giản.

Một cỗ tinh thần ý niệm dao động từ trong đầu Raphael phát ra, người cá sấu vẫn đứng im không động tĩnh gì, nhìn dáng vẻ của hắn, dường như đối với dự trữ của mình cực kỳ tin tưởng, căn bản là chưa từng lo lắng các tinh linh lấy ra thứ gì đó mà hắn không thể giao dịch.

Chỉ một lát sau, một đám thiếu nữ tinh linh xinh đẹp xuất hiện, các nàng rải xuống mặt nước, đầm lầy, thậm chí là thẳm cỏ một đồng bàn to như đài.

Cũng không biết những cái đài này dùng vật phẩm gì chế tạo thành, không ngờ có thể dễ dàng nổi trên mặt nước, hơn nữa còn rất ổn định, không hề có chút dao động.

Sau đó, hơn trăm vị thiếu nữ tinh linh thật cẩn thận bày vài thứ lên trên đài.

Raphael hơi hơi cười, nói: “Tôn kính các hạ, theo ý ngài, chúng ta đã lấy thượng cổ thần khí cất chứa ở nơi này ra, ngài có thể xem qua.”

Người cá sấu không lên tiếng, các vật phẩm đã đi tới này trước mặt.

Ở trước mặt hắn, một đám vật phẩm này lấp lánh hào quang sáng ngời, như là một đám có ý chí chiến đấu bất khuất, liều mạng giãy thoát khỏi lực lượng đang trói buộc chúng.

Những vật phẩm này, bất kể món nào cũng đều là thượng cổ thần khí. Chỉ có điều sau khi người cá sấu cảm ứng một lần liền hơi nhíu mày. Khuôn mặt của hắn vốn lớn hơn rất nhiều so với nhân loại bình thường, lúc này đôi chân mày thật to cau lại, có vẻ cực kỳ đáng sợ.

Trong cảm ứng của hắn, mấy thứ này tuy rằng là thượng cổ thần khí, nhưng phong ấn bên trong đều từ một đến bốn đạo, cao nhất có một món có chín đạo.

Nếu xét số lượng phong ấn mà nói, giá trị mấy thứ này đừng nói là kém tiểu mộc kiếm, cho dù là tiểu viên thuẫn và tỵ thủy châu cũng không bằng.

Raphael dịu dàng hỏi: “Các hạ, có gì không hài lòng sao?”

Trong lòng nàng cũng cảm thấy kỳ quái. Sau khi biết được vị này kỳ thật là một thần linh vừa thăng cấp không đến vạn năm, nàng liền phân phó thủ hạ chuẩn bị thượng cổ thần khí, chọn những thứ bậc thấp nhất mang lên.

Theo nàng, những vật phẩm này tốt xấu gì cũng là thượng cổ thần khí hàng thật giá thật, đối với kẻ vừa thăng cấp thần linh mà nói có sức hấp dẫn rất lớn.

Còn thượng cổ thần khí cấp bậc rất cao, nói thật, không phải là thứ bọn họ có thể sử dụng, lấy ra cũng không tốt. Nhưng tên này tầm mắt quá cao, đối với thượng cổ thần khí bậc thấp, dường như là một cái liếc mắt hứng thú cũng không có, đừng nói đến gì là xem xét.

“Rất xin lỗi, Raphael các hạ, mấy thứ này đối với ta mà nói dường như là không có ích lợi gì. Ta hy vọng sau này chúng ta còn có cơ hội tiếp tục hợp tác.”

Hắn hơi hơi khom người, ra vẻ muốn xoay người bỏ đi.

Raphael vội vàng nói: “Tôn kính các hạ, xin đừng bước. Nếu ngài chú ý mấy thứ này, như vậy chúng ta nhất định sẽ xuất ra vật phẩm khiến ngài vừa lòng.”

Người cá sấu lập tức dừng bước, ánh mắt hắn hiện lên vẻ tham lam đầy bất nhả, rốt cục nhìn vào Raphael, nói: “Được rồi, ta hy vọng lần này có thể nhìn thấy thành ý của nàng.”

Raphael ra vẻ mời, nói: “Các hạ, mời...”

Nơi có thể cất chí bảo tuyệt đối là một nơi phi thường an toàn. Điểm này từ thái độ trước sau khác nhau của Raphael có thể thấy được một phần...

Sau khi mở ra không gian cố ý tạo ra trong khoảng thời gian ngắn, người cá sấu thoáng nhìn qua một chút.

Hắn rốt cục hiểu được vì sao các tinh linh có thể trong thời gian ngắn như vậy xây dựng thành công một không gian như thế, hóa ra là bởi vì bên trong cửa hàng không ngờ cũng có thần linh tinh linh trấn thủ.

Tuy rằng chỉ là một phân thân, nhưng muốn kiến tạo không gian quy mô như vậy cũng chỉ như giơ tay phải bụi mà thôi. Chỉ có điều kiến tạo không gian cần lượng thần lực kết tinh cực xa xỉ, cũng may tinh linh này đều hiểu đạo lý thả dây câu dài câu cá lớn.

Gia tộc Phong Linh xây dựng nội thất theo cái nhìn thẩm mỹ của các tinh linh. Ngay cả người cá sấu đều khen không dứt miệng đối với kiến trúc, hoa văn trang sức và bài trí nơi này. Đặc biệt hoa văn trang trí dưới bàn tay khéo léo của các tinh linh trông rất sống động, gần như biến giả thành thật.

Nếu không phải trên đó không có dấu vết năng lượng gì, có lẽ người cá sấu sẽ cảm thấy, hoa văn trang trí này quả thực là ma pháp của ảo thuật hệ.

Dọc theo đường đi người cá sấu nhìn như nhàn tản, nhưng trong lòng đã sớm đề cao cảnh giác, ghi nhớ toàn bộ lối đi lớn nhỏ dọc theo đường đi.

Rốt cục, bọn họ đi tới một tòa ma pháp tháp lớn.

Raphael ngừng lại, nói: “Các hạ, nơi này là Tầng Bảo Các của gia tộc Phong Linh chúng ta ở Gal Sly Creek. Bên trong không chỉ có thượng cổ thần khí, các loại thực vật thần thánh và khoáng vật trân quý không thể nuôi trồng và phục chế, còn có các loại đại lực thần tạo vì tôn quý các hạ mà chế tạo riêng. Mỗi một vị tôn quý các hạ đều có thể tìm được ở trong này vật phẩm bọn họ vừa ý.”

Người cá sấu cười, từ chối cho ý kiến. Raphael tuy rằng ba hoa chích chòe thổi phồng mọi thứ, nhưng đến tột cùng như thế nào, thì phải xem qua mới biết được.

Hai người đi vào trong ma pháp tháp, ánh mắt người cá sấu lập tức ngưng trọng.

Bên ngoài ma pháp tháp này không biết là dùng loại tài liệu nào xây dựng nên, cho dù là thần linh cấp bậc như hấn dùng tinh thần ý niệm cũng không thể xuyên thấu. Cho nên cũng không biết trong ma pháp tháp này đến tột cùng có người và vật gì.

Nhưng khi hấn bước vào nơi này rồi không ngờ phát hiện nơi này không chỉ có riêng hai người bọn họ mà còn có thêm bảy người phân thành hai nhóm, dường như đang tán gẫu gì đó.

Từ năng lượng dao động trên người bọn họ, người cá sấu lập tức biết rằng những người này giống mình, đều là phân thân của thần linh. Trong đó có một người năng lượng dao động trên người đặc biệt hùng mạnh, nếu Tiểu Ấn tính không sai giai vị thần linh của người này so với bọn họ cao hơn một bậc.

Đương nhiên, thần linh bậc này cũng chẳng thể làm hấn e ngại.

Theo hấn phỏng chừng, thần linh này nhiều nhất chỉ là một vị thần linh bậc trung mà thôi, tuy rằng hùng mạnh, nhưng căn bản là không thể so sánh với hóa thân của thượng cổ ma quái Nuo Weijia.

Mà bản thân hấn với sự trợ giúp của thần thánh quyền trượng, quang minh thủy mẫu và vài món thượng cổ thần khí khác, ngay cả Nuo Weijia đã ma hóa cũng có thể giải quyết, đương nhiên không coi thần linh bậc trung bình thường ra gì cả.

Về phần sáu tên còn lại, thần lực dao động trên người không thua hấn chút nào, hấn cũng là thần linh bậc thấp.

Chỉ có điều, ở tầng thứ nhất ma pháp tháp đã tụ tập nhiều thần linh như vậy, đương nhiên làm những dự tính trước kia của Tiểu Ấn hoàn toàn hỏng hết.

Mấy tên thần linh cũng không chú ý đến hai người người cá sấu, bọn họ sử dụng tinh thần ý niệm âm thầm tiến hành trao đổi, đối với người tiến vào căn bản là không có hứng thú.

“Raphael các hạ, bọn họ là ai?”

Sau khi đi qua một cầu thang uốn khúc bước vào lầu hai, người cá sấu mới nhẹ giọng hỏi. Hấn cũng không muốn cùng những người này phát sinh xung đột vô ích, cho nên mới chọn cách hỏi ở đây.

“Các hạ, bọn họ đều là quý khách của gia tộc Phong Linh, đến nơi này giao dịch cùng chúng ta.” Raphael bình thản giải thích.

Về phần giao dịch cái gì, Raphael cũng không nói, mà người cá sấu cũng vô cùng biết điều không hề hỏi tới.

Tầng thứ hai và tầng thứ ba đều có vô số phòng, nhưng mà Raphael cũng không dừng lại, mà trực tiếp dẫn hẳn lên tầng thứ năm.

Làm đi tới tầng thứ năm thời điểm, người cá sấu chợt dừng bước, ánh mắt vừa đảo qua tầng này, ngay lập tức trong nháy mắt thân thể hơi hơi run rẩy.

525. Chương 5 Thượng Cổ Thần Khí Giai Đoạn Sinh Mệnh

Người cá sấu miễn cưỡng gật đầu một cái, ngạo khí trong mắt không khỏi kiềm chế rất nhiều.

Ở trong một ma pháp tháp không ngờ có thần niệm của thần linh cấp bậc chủ thần, đủ để áp chế khí thế của tuyệt đại đa số thần linh.

Sau khi ngụy thần thăng cấp thành thần linh, trừ Tiểu Ân và Cự Ma Thần giàu nứt đổ vỡ vách ra, về cơ bản đều chỉ có một thần cách và thần tính, hơn nữa còn không có tín đồ trung thành phi thăng cùng, chỉ là thần linh yếu đuối mang theo một thần quốc tiêu chuẩn nhỏ nhất mà thôi.

Những thần linh yếu nhược này trong thần giới không có địa vị gì cả, hơn nữa thần quốc mới thành lập, thần lực suy kiệt.

Trong vòng khoảng trăm năm đầu tiên, trong số bọn họ trừ những kẻ may mắn có chỗ dựa vững chắc hùng mạnh sau lưng ra, còn lại hầu hết thần linh đều lưu lạc khắp nơi. Bọn họ không dám dừng lại ở bất cứ đâu trong thần giới quá lâu, ít nhất là trong vòng hơn mười năm, trước khi thần lực của bọn họ hoàn toàn khôi phục, căn bản là không dám cùng bất cứ kẻ nào kết giao, chỉ có thể thông qua vài thủ đoạn thao túng, cần thận phát triển tín đồ tại hạ giới, từ từ tích tụ năng lượng.

Giai đoạn này đối với tất cả thần linh mà nói đều là giai đoạn đen tối nhất, ít nhất có hơn phân nửa thần linh bởi vì các nguyên nhân khác nhau mà không sống sót qua giai đoạn này, cứ thế mà chết đi.

Trong đó một bộ phận gặp phải tiểu đội săn giết của những người tự do trong thần giới.

Trong những tiểu đội này, có rất nhiều cao thủ cấp ngụy thần và truyền kỳ, nếu phát hiện những kẻ vừa thăng cấp chưa đến mười năm, còn là thần linh yếu nhược vừa thăng cấp, như vậy về cơ bản có hơn bảy phần cơ hội săn giết thành công.

Ngoài ra, thần linh bậc này cũng là con mồi ngon nhất trong mắt thần linh khác. Có lẽ thần linh bậc trung và bậc cao cũng không đến mức để mắt đến thần linh yếu nhược, nhưng thần linh bậc thấp và những thần linh yếu nhược khác đã thăng cấp tới thần giới trước đều rình như hổ rình mồi.

Thí thần, ở thần giới cũng không phải một chuyện to tát gì.

Trời đất mệnh mông, cao thủ xuất hiện lớp lớp, người may mắn không chỉ có mỗi một mình Tiểu Ân. Gần như mỗi một năm đều có thần linh vừa thăng cấp xuất hiện. Nhưng đồng thời mỗi năm cũng đều có thần linh ngã xuống.

Gian khổ vượt qua giai đoạn thần linh yếu nhược, trải qua chiến tranh và cướp bóc, khi thần linh yếu nhược có được mười hai mảnh vỡ thần cách thích hợp, sau khi trả giá rất nhiều tín ngưỡng lực thì có thể ngưng tụ thần cách kém chất lượng.

Một khi hoàn thành bước này, thần linh yếu nhược tự động thăng cấp thành thần linh bậc thấp.

Phía trên thần linh bậc thấp, còn có thần linh bậc trung, bậc cao, ở trên cùng chính thần linh cấp bậc chủ thần, về phần Odin Lage, đẳng cấp thần vương tối cao, chênh lệch so với thần linh yếu nhược quả thực là không thể đo đếm.

Đương nhiên, thần linh thăng cấp cũng không chỉ nhìn vào thần cách nhiều ít. Nếu đơn giản như vậy, Tiểu Ân bế quan vài năm, lúc tái xuất, chẳng phải là có thể trở thành Odin Lage thứ hai rồi sao?

Thần linh thăng cấp trừ yêu cầu trọng yếu nhất là thần cách ra, còn phải trải qua năm rộng tháng dài mài giũa, mới có thể khiến thần cách, thần thể, linh hồn và thần tính kết hợp hoàn mỹ. Ngoài ra, độ lớn của

thần quốc và số tín đồ trung thành ở trong thần quốc, cùng với thực lực của tín đồ trung thành đều là những yêu cầu không thể thiếu.

Cũng như một tòa cao ốc, nếu không có tín đồ trung thành như những giọt nước biển vô cùng vô tận làm nền tảng, vậy bất kể bản thân hấn có thực lực hùng mạnh thế nào, cũng chỉ là xây dựng những lâu đài không có móng.

Lúc bình thường đương nhiên không có gì, nhưng đến khi xảy ra chiến đấu giữa các vị thần, loại thần linh này thường thường chính là những tên xui xẻo ngã xuống nhanh nhất.

Tiểu Ân dưới sự chỉ bảo của hắc long vương, hiểu đạo lý này sâu sắc, cho nên ngay cả khi chẳng cần lo lắng chút nào về vấn đề thần cách cũng không liều lĩnh.

Huống chi, thời gian hấn thăng cấp thành thần linh thật sự là quá ngắn. Thần thể, linh hồn và thần tính có thể so sánh với thần linh bậc thấp đã dung hợp thần cách kém chất lượng cũng đã là một việc phi thường.

Nếu là muốn tiến thêm một bước, e là không chịu nổi áp lực, có nguy cơ tự bạo.

Dù sao, Tiểu Ân chẳng qua chỉ là một người, không phải như Cự Ma Thần có chín linh hồn, chín thần thể, xét về cường độ chịu đựng của thần cách, bọn họ kém hơn không chỉ đơn giản là chín lần.

Tuy nhiên ngay cả Cự Ma Thần đã hấp thu rất nhiều thần cách, cũng không có khả năng trong khoảng thời gian ngắn hoàn toàn dung hợp, cũng cần thời gian rất dài từ từ mài giũa, mới có thể dần dần nâng cao thực lực bản thân. So với các thần linh khác thì một kẻ không cần lo lắng về vấn đề thần cách như Tiểu Ân có tốc độ thăng cấp kỳ thật cũng đã nhanh hơn bất cứ kẻ nào.

May mắn là, đối với thần linh mà nói, thứ không thiếu nhất chính là thời gian.

Lúc này người cá sấu bất quá chỉ là một phân thân của thần linh bậc thấp mà thôi, sau khi cảm ứng được thần niệm cấp bậc chủ thần, trong lòng hấn đương nhiên cảm thấy rung động mãnh liệt không thể kìm nén, dù sao chênh lệch giữa hai bên thật sự là như trời và đất.

Thu hồi ánh mắt có chút phức tạp, người cá sấu cười to nói: “Nơi này nếu là thánh địa cất giấu bảo vật của quý gia tộc, có một vị chủ thần bệ hạ trấn thủ là đương nhiên.”

Hấn cũng không hỏi chủ thần trấn thủ này là phân thân hay là hình chiếu. Thứ nhất vì Raphael chắc chắn sẽ không trả lời, thứ hai là bất kể là hình chiếu hay là phân thân, cũng không phải thứ hấn có thể đối phó.

Dưới sự dẫn đường của Raphael, bọn họ đi tới phòng thứ ba tầng thứ năm của ma pháp tháp.

Raphael giơ tay nhẹ nhàng chạm vào cửa phòng. Một đạo năng lượng dao động xuất hiện, cửa phòng lập tức từ từ mở ra.

Ngoài cửa phòng cũng không thể cảm ứng được tình hình bên trong, hơn nữa lối vào phòng trắng xóa, ngay cả một chút tình hình bên trong cũng nhìn không thấu.

Hấn do dự một chút, rốt cục cẩn thận bước vào trong.

Gia tộc Phong Linh tiếng tăm lừng lẫy, cho dù trong tay hấn có chí bảo như thần cách, ở lần đầu tiên gặp nhau, hấn là cũng sẽ không giết người cướp của.

Đương nhiên, nếu người cá sấu có thể không ngừng cung cấp thần cách, vậy đừng nói là gia tộc Phong Linh, cho dù là bản thân Tiểu Ân, e là cũng khó có thể kìm nén được sự tò mò xuất hiện trong đầu.

Hai chân vừa bước vào phòng, sương mù che lấp cửa mà đứng bên ngoài nhìn thấy lập tức tiêu tan.

Người cá sấu lập tức thấy mọi thứ trong phòng đó, hai mắt hấn sáng lên, trong lòng có chút rung động.

Trong phòng này, bày bày vật phẩm, đều là thượng cổ thần khí mà hấn có ý nhắc tới. Chẳng qua những thứ này so với những thứ bên dưới khí này, vật phẩm nơi này mới là chân chính là tinh phẩm.

Những vật phẩm ở dưới, phong ấn nhiều nhất chỉ có chín đạo, hơn nữa có thứ còn chỉ có một. Nhưng trong bảy món đồ ở nơi này, chỉ có hai món có chín đạo phong ấn, còn lại ít nhất cũng là mười sáu đạo, mà khiến

người cá sấu kinh ngạc nhất chính là trong đó có một thượng cổ thần khí quý dị hình dáng giống như một ống tiêu dài nửa thước, không ngờ có hai mươi lăm đạo phong ấn.

Hai mươi lăm đạo, người cá sấu cũng biến sắc.

Số lượng phong ấn tương đương với tiểu mộc kiếm, có thể hấp thụ năng lượng tia chớp màu tím, đại biểu cho thần tính siêu cấp hùng mạnh có thể hủy diệt hết thảy.

Trong gia tộc Phong Linh, không ngờ còn có thượng cổ thần khí như vậy, hơn nữa bày ở trong này không ai sử dụng, điều này tuyệt đối không hợp lý.

Dù sao, nơi này cũng là tàng bảo các của gia tộc Phong Linh, không phải một hội đấu giá trong lãnh địa của ngục thần. Nói không ai biết giá trị chân chính của thứ này, người cá sấu tuyệt đối không tin.

Nhìn ánh mắt người cá sấu nhìn chằm chằm khúc cây kia, Raphael nói: “Các hạ, thượng cổ thần khí này tên là Giai Diệu Sinh Mệnh, là một món siêu cấp thần khí chân chính có pháp tắc thanh âm.”

Người cá sấu khẽ gật đầu, nói: “Ta biết, nhưng ta không hiểu. Chẳng lẽ gia tộc Phong Linh nhân tài đông đúc lại không có nhân tài nào có thể sử dụng thứ này sao?”

Raphael không khỏi cười khổ một tiếng, vẻ mặt hẩn trước sau vẫn giữ thái độ bình thản, lúc này biến sắc quả nhiên rất đặc biệt.

“Các hạ, thượng cổ thần khí này tuy rằng là một món siêu cấp thần khí, nhưng sử dụng nó cần điều kiện quá hà khắc, vượt rất xa tưởng tượng của mọi người. Cho nên từ khi phát hiện nó, vẫn bày ở đây, thủy chung cũng không ai có thể sử dụng.”

Người cá sấu chớp chớp mắt, dường như là chưa từ bỏ ý định hỏi: “Muốn sử dụng thượng cổ thần khí này cần điều kiện gì?”

“Thượng cổ thần khí này chỉ có thần linh thuộc tính trung lập mới có thể sử dụng, nhưng vấn đề là, muốn cởi bỏ phong ấn của thần khí, cần phải có hắc ám hệ thần linh và quang minh hệ thần linh liên thủ tương trợ, mới có thể đạt thành. Hơn nữa một khi có người bắt đầu liên thủ giải trừ phong ấn, như vậy cả quá trình không thể đổi người. Hai mươi lăm đạo phong ấn, muốn phá bỏ với điều kiện tiên quyết là không hư hao thần khí, cần thời gian cực kỳ dài cho dù là hơn trăm vạn năm cũng có thể.” Raphael than nhẹ một tiếng, nói có chút tiếc nuối.

“Chỉ là khó khăn này thôi sao?” Người cá sấu cười ha hả nói: “Nếu chỉ là khó khăn này, như vậy chỉ cần thuê hai phân thân của thần linh, chẳng phải giải quyết được sao?”

“Đương nhiên không được.” Raphael nói: “Khi phá phong ấn, cần thần thể tự mình làm, nếu là phân thân, cho dù là phân thân của thần vương bậc hạ cũng không thể cởi bỏ phong ấn.”

Người cá sấu ngẩn ra, lập tức là nhú mày không nói.

Đối với thần linh mà nói, phân thân có thể ra ngoài du lịch, nhưng bản thể tuyệt đối không được.

Đừng nói là khiến bản thể thần linh ba hệ khác nhau ở cùng một chỗ, cho dù là ba bản thể của thần linh cùng hệ về cơ bản cũng không có khả năng có thể trực tiếp mặt đối mặt cùng lúc. Nếu thật sự có thể làm được thì chỉ có một lời giải thích, đó chính là...

Thí thần...

Ánh mắt Raphael tiếc nuối nhìn thần khí này. Nếu không có điều kiện hà khắc tới mức gần như không thể thỏa mãn, thần khí này cũng không có khả năng bị bày bán ở trong này như vậy rất lâu rồi mà không ai có thể sử dụng.

Trên thượng cổ thần khí này còn có một phong ấn bên ngoài muốn cởi bỏ cũng không phải chuyện dễ.

Raphael nói tiếp: “Chỉ riêng một điều kiện này cũng đã khiến vô số người nghe xong dừng bước.”

Lúc này người cá sấu thật sự có chút nhúc nhích đầu, nho nhỏ một thượng cổ thần khí, không nên thiết kế ra nhiều điều kiện sử dụng như vậy để làm gì chứ?

“Còn có yêu cầu cổ quái gì nữa?”

“Còn có một yêu cầu.” Trong thanh âm Raphael không ngờ có chút bất đắc dĩ: “Muốn cởi bỏ phong ấn bên ngoài, phải mượn một tia thần lực của ba vị thần vương bệ hạ ba hệ mới được.”

Hai mắt người cá sấu mơ hồ tỏa sáng, hỏi: “Vì sao?”

“Bởi vì ở phong ấn có hai mươi bảy lực lượng thần tính khác nhau phòng hộ.”

Người cá sấu lập tức giật mình, hai mươi bảy đạo năng lượng khác nhau, chẳng phải nói mỗi hệ phải có đủ chín đạo mới có thể mở được sao. Mà có thể có được chín loại thần tính khác nhau, đương nhiên cũng chỉ có đám thần linh bệ hạ cao cao tại thượng trong số các thần linh của ba hệ.

Trầm ngâm một lát, người cá sấu lâu bầu nói: “Thật là cổ quái, nếu thần khí này có yêu cầu như vậy, làm sao còn có thể luyện chế ra?”

Đối với vấn đề này, Raphael rõ ràng là đã sớm suy xét qua: “Nghe nói thời kì thượng cổ, thần linh có thể có chín loại thần tính tuy rằng không phải rất nhiều, nhưng tuyệt đối không ít. Hơn nữa thời kì thượng cổ phương pháp tu luyện của thần linh rất khác bây giờ. Bọn họ có thần thể mạnh mẽ hơn xa so với thần thể thần linh hiện tại, gần như không ai có ý trốn bên trong thần quốc. Cho nên hai vấn đề này đối với thượng cổ thần linh mà nói cũng không phải khó có thể giải quyết như vậy.”

Người cá sấu chậm rãi gật đầu, đối với uy lực của thượng cổ thần linh chỉ có thể ngược nhìn.

Raphael chỉ vào mấy món thượng cổ thần khí còn lại, giải thích cặn kẽ và uy lực của từng món một.

Trong số những thượng cổ thần khí này có ba món thần khí đều là loại bình thường nhất. Đặc điểm lớn nhất của chúng chính là có thể dùng thần lực hoặc ma lực điều khiển. Nhưng có một điểm ở ba món thượng cổ thần khí này cực kỳ hiếm thấy, ngay cả với thực lực của gia tộc Phong Linh cũng không thể tìm được năng lượng có thể sử dụng chúng.

Cũng giống như tiểu mộc kiếm của Tiểu Ân, trước khi gặp phải tia chớp màu tím, năng lượng ẩn chứa bên trong gần như đã cạn kiệt, ngay cả bản thể thần khí cũng gần như đã tiêu tan.

Ba món thần khí này cũng có cùng phiền phức như thế, trước khi có năng lượng bổ sung, bất cứ kẻ nào cũng không dám sử dụng năng lực cường đại của nó nữa. Hơn nữa theo thời gian trôi qua, năng lượng trong ba món thần khí từ từ suy kiệt. Có lẽ sau trăm vạn năm, thần khí này cũng sẽ hóa thành tro bụi.

Tuy nhiên nếu giống như tiểu mộc kiếm, có thể tìm được năng lượng bổ sung, như vậy ba món thần khí này chắc chắn sẽ mang đến ngạc nhiên to lớn cho người ta.

Sau khi đã biết lai lịch, uy lực cùng tình hình cụ thể mấy món thượng cổ thần khí, trong mắt người cá sấu hiện lên vẻ do dự.

Hắn biết, Raphael tuyệt đối không giấu diếm, nói tỉ mỉ ưu khuyết điểm của từng món thần khí, về phần phải chọn lựa thần khí nào, là chuyện của hắn.

Cân nhắc rất nhiều, rốt cục người cá sấu chỉ vào một món, nói: “Ta quyết định rồi, là nó.”

Raphael ngẩn ra, ngay cả khuôn mặt không đổi sắc đã thành thói quen của nàng cũng hiện lên vẻ khó hiểu.

Người cá sấu chọn thần khí, chính là món bọn họ ngay từ đầu đã đề cập: Giai Điều Sinh Mệnh.

Thần khí hình ống tiêu tỏa ra hào quang màu đỏ lẳng lặng nằm trong cái khay không nhiễm một hạt bụi nào, bất kể theo ai nhìn từ góc độ nào cũng thấy một vẻ rực rỡ thần bí.

Trong bảy kiện thượng cổ thần khí, nó không phải có bề ngoài xuất sắc nhất, nhưng cũng thứ hấp dẫn ánh mắt người khác nhất.

Raphael do dự một chút nói: “Các hạ, ngài hẳn là đã nghe qua lời giới thiệu của ta, biết tình trạng phong ấn của thần khí này.”

“Đúng vậy, ta vô cùng hiểu rõ!”

“Như vậy ngài xác định, cần mua nó sao?”

“Đương nhiên, ta đã quyết định.” Người cá sấu nghiêm nghị nói.

Raphael nhìn về phía người cá sấu, trong lòng phấp phất lên càng thêm cảm giác cổ quái.

Nếu người cá sấu chọn chính là ba món thượng cổ thần khí không biết sử dụng loại năng lượng nào để bổ sung và điều khiển, vậy nàng còn có thể đoán được, có lẽ là người này biết ứng với thần khí đó nên điều khiển như thế nào.

Nhưng khi người cá sấu lựa chọn Giai Diệu Sinh Mệnh, nàng quả thật suy nghĩ trăm lần vẫn không có lời giải đáp.

“Ta có thể mạo muội hỏi một câu không? Ngài vì sao chọn thượng cổ thần khí này?”

“Đương nhiên là để cất giữ.”

“Cất chứa...”

“Đúng vậy, vật như vậy, là một thứ tốt nhất để hù người. Nếu để bên trong thần quốc của ta, có thể khiến ta rất có mặt mũi.” Người cá sấu hưng phấn bưng bưng nói.

Đôi mắt Raphael hiện lên chút dao động, sau một lát, nàng ngưng giọng nói: “Được rồi, có hứng thú. Chúng ta cũng không thể nói gì hơn. Tuy nhiên ngài cũng biết, đây dù sao cũng là thượng cổ thần khí bậc cao nhất, giá cả cũng không phải một mảnh vỡ thần cách có thể bằng được.”

“Ừ, như vậy các ngươi cần bao nhiêu?”

Trên mặt Raphael lộ ra vẻ tươi cười, nói: “Bất kể là mảnh vỡ thần cách, hay là thượng cổ thần khí, đều là vật báu vô giá. Nếu là vật vô giá, vậy phải xem ngài có xuất ra thứ gì khiến chúng ta động lòng hay không. Chúng ta đối với mảnh vỡ thần cách trong tay ngài vô cùng khao khát. Nhưng so sánh với nhau, chúng ta lại nghĩ thượng cổ thần khí này có giá trị càng lớn hơn một chút.”

Người cá sấu hừ lạnh một tiếng, hẳn biết Raphael nói như vậy là muốn hắn tiếp tục xuất ra vật phẩm.

Dường như là suy tư hồi lâu, người cá sấu nói: “Ta bây giờ quả thật có không chỉ một mảnh vỡ thần cách, nhưng thần cách kia giá trị quá lớn, ta không có khả năng vì một thứ thần khí chỉ có thể làm vật cất giữ mà trao đổi.”

Raphael dịu dàng nói: “Không sao, ngài có thể lấy ra cho ta xem trước. Nếu có thể khiến chúng ta động tâm, như vậy chúng ta cũng có thể cung cấp càng nhiều thứ khiến ngài động tâm.”

Người cá sấu gật đầu một cái thật sâu, trầm giọng nói: “Được!”

Dứt lời, hắn lật tay, trong tay lại xuất hiện một mảnh thần cách.

Đây là thần cách chân chính, cũng không phải mảnh vỡ thần cách, mà là một thần cách đầy đủ tương đương với thần cách kém chất lượng.

Toàn bộ thần cách lung linh một đạo hào quang trong suốt, phẳng phất như một cơn lốc sâu thẳm không màu, dường như có thể hút linh hồn người ta vào trong đó.

Ánh mắt Raphael nhìn chằm chằm thần cách này, từ sau khi người cá sấu lấy ra, ánh mắt của nàng không hề dời đi.

Thật lâu sau, nàng quên mất dáng vẻ cứng nhắc của thần linh, thở dài một hơi như nhân loại bình thường, nói: “Thần cách, thần cách kém chất lượng đã ngưng luyện thành công.”

Người cá sấu không chút biến sắc nhìn nàng, nhưng trong lòng thầm ghi nhớ những lời này.

Thần cách kém chất lượng này quả nhiên khác với thần cách kém chất lượng bình thường. Nó được gọi là thần cách kém chất lượng ngưng luyện thành công. Hắn thầm quyết định, nhất định phải tìm Vô Danh hoặc Hắc long vương hỏi thăm xem thần cách kém chất lượng ngưng luyện thành công đến tột cùng có cái gì khác.

Raphael trầm ngâm, rốt cục nói: “Các hạ, vật phẩm của ngài đã khiến ta động tâm. Không biết ngài từ Giai Diệu Sinh Mệnh, còn nhìn trúng thứ gì khác không?”

Người cá sấu sảng khoái lắc đầu, nói: “Không có!”

Raphael liền nói ngay: “Được, vậy chúng ta có thể đến phòng khác nhìn một chút, ta đảm bảo, nơi này chắc chắn có thứ ngài cần.”

Người cá sấu khoát tay áo, nói: “Chờ chút! Raphael các hạ, nói thật với ngài, lần này ta đến, kỳ thật cũng không phải là muốn đổi vật phẩm đặc biệt gì cả, mà đơn giản chỉ là muốn đổi một ít thần lực kết tinh.”

“Thần lực kết tinh? Ngài muốn dùng thần cách đổi thần lực kết tinh?” Raphael hỏi đầy vẻ không thể tin nổi.

Đối với thần linh yếu nhược, bậc thấp, thậm chí là bậc trung mà nói, thiếu thần lực kết tinh là chuyện rất bình thường. Nhưng so với thần lực kết tinh, thần cách là thứ không thể thiếu, bất kể số lượng thần lực kết tinh thiếu đến đâu cũng không có khả năng sử dụng thần cách đi đổi.

Người cá sấu cười ha hả nói: “Tất nhiên, ta vốn chẳng qua là muốn dùng một mảnh vỡ thần cách đổi thành thần lực kết tinh mà thôi. Nhưng nếu thấy được thứ gì đó khiến ta động tâm, vậy ta cũng đầy xuất ra lượng máu lớn. Tuy nhiên cái gì đó khác, ta cũng không dám xem nữa, nếu không đến lúc đó sợ là thật sự không muốn bỏ đi.”

Nghe câu này, Raphael rốt cục tin tưởng, bốn ý vị này kỳ thật là tới đổi thần lực kết tinh.

Trầm ngâm, Raphael hỏi: “Tôn kính các hạ, ngài tính đổi như thế nào?”

Trong ánh mắt người cá sấu lộ ra nụ cười giảo hoạt, nói: “Nàng từng nói qua, thần cách thuộc loại vật báu vô giá, nếu đã vô giá, đương nhiên không thể dùng con số cụ thể để cân nhắc.”

Hắn xòe tay ra, trong tay đặt hai thần cách. Một đương nhiên là thần cách kém chất lượng đã ngưng luyện qua khiến Raphael cũng phải thất thố, còn mảnh vỡ thần cách còn lại là thứ lấy ra từ đầu: “Các hạ, đây là vật phẩm ta lấy ra thêm để trao đổi, ta hy vọng có thể đổi được Giai Diệu Sinh Mệnh và một số lượng thần lực kết tinh có thể khiến ta động lòng.”

Raphael yên lặng nhìn người cá sấu, yêu cầu này ngay cả là nàng cũng tuyệt đối là lần đầu tiên thấy.

Trong đó điều khiến nàng nghĩ mãi không thông và khó xử nhất chính là đề xuất của người cá sấu sử dụng thần cách đổi thần lực kết tinh. Nói thật, nàng căn bản là không thể đưa ra một con số cụ thể.

Trầm tư một lát, Raphael chậm rãi nói: “Các hạ, ở đây một năm ta có thể chi ra số thần lực kết tinh lớn nhất là khoảng một trăm triệu.”

“Ta nguyện ý dùng tổng số lượng có thể chi trong ba năm cộng thêm Giai Diệu Sinh Mệnh này đổi với ngài, không biết ngài động tâm hay không?”

Ánh mắt người cá sấu không ngừng nhấp nháy, dường như là tính toán lợi hại mơ hồ, hắn dường như cảm ứng được một luồng thần niệm rất nhỏ tiến vào căn phòng này.

Nếu là phân thân của thần linh bình thường chưa chắc có thể phát hiện ra. Nhưng người cá sấu không thế. Tiểu Ân cố ý xuất ra chín loại thần tính mỗi thứ một chút, hình thành một thần vực có đủ sức mạnh của chín hợp làm một giao cho hắn, cho nên linh giác của hắn hơn rất xa phân thân của thần linh bình thường.

Ngay khi cảm ứng được cỗ thần niệm kia, máu trong cơ thể người cá sấu chợt đông lại, bởi vì hắn cũng đồng thời cảm ứng được một luồng sát ý. Sát ý này tuy rằng mỏng manh, nhưng quả thật có tồn tại.

Trong nháy mắt, hắn đã nghĩ thông suốt nguyên nhân hậu quả.

Sau khi hắn lấy ra hai thần cách, cũng đã xác định là không có khả năng cắt đi mang về.

Hiện giờ Raphael đã đưa ra ranh giới của tinh linh bộ tộc, nếu hắn nhận, đương nhiên là vô cùng vui mừng. Nếu không đồng ý, chỉ e cái gọi là danh dự của gia tộc Phong Linh sắp sửa hoàn toàn sụp đổ trước mặt hắn.

Hắn than thầm, cái gì mà tiếng tăm lẫy lừng, chỉ đúng khi mua bán thành công mà thôi. Nếu mua bán không thành, mà thực lực hai bên chênh lệch quá xa, vậy danh dự này cũng chẳng khác nào tờ giấy mỏng manh bình thường.

Trong giây lát, một chút ý niệm lướt qua đầu, trên mặt hắn lập tức hiện ra vẻ vui mừng tươi cười: “Ba trăm triệu thần lực kết tinh, cùng với Giai Diệu Sinh Mệnh, ta đổi.”

Trên khuôn mặt bình tĩnh của Raphael lập tức xuất hiện nụ cười long lanh. Tiểu Ân thầm kinh ngạc, thần linh ăn mặc tầm thường này một khi cười lên quả thật là vô cùng đẹp.

Nếu lúc này Raphael biết đánh giá của Tiểu Ân đối với nàng, chỉ sợ ngay cả thứ kia cũng không cần, trực tiếp quyết sinh tử cùng hắn.

Hai bên giao dịch vô cùng đơn giản, một khi đã mở miệng ước định, Tiểu Ân liền cầm hai thần cách trong tay đưa qua. Hắn vô cùng hiểu rõ tình cảnh của mình, nếu không có khả năng lấy đồ vật này đi, như vậy cứ đơn giản là hào phóng một chút.

Raphael cũng không có vẻ gì trở ngại, nhanh chóng lấy ống tiêu màu đỏ lại, cùng với ống tiêu, còn có một đai lưng, cái ma pháp đai lưng này là một ma pháp vật phẩm đặc chế, không chỉ có chức năng của trang sức không gian, hơn nữa còn có một pháp thuật vòng bảo hộ hùng mạnh. Tuy rằng đối với thần linh chân chính mà nói có chút yếu ớt, nhưng nếu ban cho thuộc hạ cấp truyền kỳ và ngục thần sử dụng, không nghi ngờ gì chính là một vật phẩm tốt dùng làm phần thưởng.

Tinh thần ý thức của người cá sấu kiểm tra không gian trong đai lưng một chút, lập tức bị thần lực kết tinh sắp xếp chỉnh tề tầng tầng lớp lớp bên trong làm kinh hãi.

Raphael cũng không giao cho hắn thần lực kết tinh lộn xộn đủ loại thu thập từ khắp nơi trong thần giới và hạ giới, mà dùng thần lực kết tinh chính quy của tinh linh nhất tộc để thanh toán.

Thái độ này quả thật là khiến người cá sấu cực kỳ thưởng thức.

Thần linh giao dịch phi thường nhanh chóng, nếu đã xong, người cá sấu lập tức xin phép cáo từ, còn Raphael đương nhiên cũng không có khả năng giữ lại.

Một món thượng cổ thần khí siêu cấp và ba trăm triệu thần lực kết tinh, bất kể đưa cho phân thân của thần linh bậc thấp nào cũng không có khả năng biểu hiện ra vẻ dường như không có việc gì.

Nếu lúc này giữ lại, trời biết sẽ gây ra hiểu lầm gì. Raphael cũng không phải lần đầu tiên làm chuyện này ở đây, đương nhiên sẽ không phạm điều kiêng kỵ này.

Sau khi nhìn theo người cá sấu nhanh chóng bay đi, Raphael mở bàn tay ngọc ngà của nàng ra. Hai thần cách trong suốt óng ánh nổi bật giữa bàn tay xinh đẹp của nàng, chúng không ngờ còn tỏa ra một tia sáng thần bí.

Một cỗ thần niệm hùng mạnh mà hư ảo từ một căn phòng truyền đến, Raphael lập tức bàng hoàng tỉnh mộng. Nàng dừng chân, cất thần cách, ra lệnh giữ lại căn phòng chế tạo riêng cho người cá sấu.

Tuy rằng trong lòng nàng biết rất rõ, phòng này chỉ sợ cả đời khó có thể dùng lại, nhưng nàng vẫn ôm một chút hy vọng. Bởi vì lần giao dịch này đối với tinh linh bộ tộc mà nói thật sự là quá trọng yếu, cũng quá kinh người. Cho nên chỉ cần có một chút khả năng, vậy sẽ không có bất cứ kẻ nào từ bỏ.

Rất nhanh quay lại tầng năm, nàng cung kính mở cửa ra, bên trong sáu món thượng cổ thần khí vẫn lẳng lặng sắp hàng như cũ. Chẳng qua lúc này bên cạnh các thần khí xuất hiện một nữ tinh linh cũng đầy khí tức sinh mệnh.

Tuy rằng vị nữ tinh linh này thân hình cực kỳ mỏng manh, chỉ là một hình chiếu thôi nhưng Raphael vẫn không dám có chút khinh thường chậm trễ. Nàng lấy hai thần cách ra, đưa đến trước mặt bóng người gần như hư ảo kia, cung kính nói: “Dajialema chủ thần bệ hạ, ta đã tiễn hắn đi.”

Cũng là thần linh, Dajialema là một vị chủ thần, còn Raphael chỉ là một vị thần linh bậc thấp. Chênh lệch giữa bọn họ thật sự là quá lớn.

Tuy nhiên Raphael cũng chỉ cung kính, cũng không phải nịnh nọt. Dù sao, nàng cũng là một vị thần linh chân chính.

“Thần cách kém chất lượng, hơn nữa còn là đã ngưng luyện qua.” Dajialema duỗi bàn tay như thể là trong suốt ra, nhẹ nhàng cầm hai thần cách này lên, thanh âm của nàng vang lên, hỏi: “Người cho là hai thần cách này là từ đâu mà có?”

Raphael do dự một chút rồi nói: “Có lẽ, người nọ vận khí vô cùng tốt, phát hiện một khu mộ của chúng thần chân chính.”

“Khu mộ của chúng thần? Hừ, ở thần giới, ngoài ba vị thần vương bề hạ xa xưa nhất, làm sao có khả năng còn có người phát hiện ra khu mộ của chúng thần?”

Raphael cúi đầu, nàng cũng hiểu điều này rất không có khả năng. Nhưng trừ suy đoán này ra, nàng thật sự nghĩ không ra khả năng khác.

Dajialema nhẹ nhàng đưa tay vuốt ve thần cách, chậm rãi nói: “Tuy nhiên người nói cũng có đạo lý, trừ khu mộ của chúng thần trong truyền thuyết ra, còn chỗ nào có khả năng sinh ra mảnh vỡ thần cách thuần khiết không tì vết như thế, ngay một chút thuộc tính cũng không có. Còn nữa, phương pháp ngưng luyện thần cách kém chất lượng dường như cũng chỉ có thể xuất hiện ở khu mộ của thượng cổ thần linh mà thôi.”

Nàng tuy rằng chỉ dùng hình chiếu đến đây, nhưng ánh mắt của nàng vẫn thâm sâu khôn lường, ngay cả Raphael cũng không dám nhìn thẳng.

Raphael do dự nói: “Hay là, hắc chính là thủ hạ của ba vị tồn tại kia?”

Dajialema cũng không phản bác, có lẽ bà cũng hiểu được, trừ ba tồn tại kia, không ai có thể tìm được thần cách đã ngưng luyện.

Dajialema đột nhiên đưa một mảnh vỡ thần cách cho Raphael, nói: “Đây là thưởng cho người.”

Raphael rốt cục cũng khó có thể che dấu kích động trong lòng, thật cẩn thận nhận lấy. Nếu để cho các tín đồ của nàng thấy được dáng vẻ của nàng lúc này, vậy hình ảnh thần linh cao quý vô cùng, trang nghiêm uy nghi chắc chắn sẽ âm ỉ sục sục.

“Raphael, bây giờ người ra ngoài mời hắc tham gia đại hội giao dịch của gia tộc Phong Linh một năm sau. Nếu hắc đồng ý tham gia, và ở giao dịch đại hội tiếp tục bán ra thần cách chất lượng như thế này, vậy chúng tôi hẳn quả thật có liên quan với ba vị tồn tại vĩ đại kia. Ngàn vạn lần không thể là địch của hắc. Nếu hắc không đồng ý, hoặc cứ thế biến mất không để lại dấu vết, không có hành động gì nữa, vậy tìm hắc đi.”

Thanh âm cũng như hình chiếu của Dajialema từ từ biến mất.

Nàng cũng không có nói rõ sau khi tìm ra người cá sấu phải xử trí như thế nào, nhưng Raphael đã ngầm hiểu!

Gal Sly Creek là chợ đen lớn nhất thần giới, đương nhiên có diện tích tương xứng.

Tuy rằng không ai biết chủ nhân trước kia của cái thần quốc phế tích này là ai, nhưng chỉ cần cảm ứng một chút sự to lớn của vùng đất này thì sẽ biết vị thần linh này chắc chắn là một nhân vật siêu cấp đỉnh cao.

Thậm chí còn có truyền thuyết, chủ nhân trước kia của thần quốc phế tích là một tồn tại hùng mạnh tương đương với cấp bậc thần vương.

Nhưng mà lời đồn đại này bị hầu hết mọi người dè bĩu.

Thần vương là tồn tại cấp bậc nào? Đó là nhân vật tối cao trong thần giới, e là trong các trận chiến giữa các vị thần từ trước đến giờ cũng không có vị nào là cường giả cấp bậc thần vương từng ngã xuống.

Sau khi người cá sấu màu trắng rời khỏi cửa hàng của gia tộc Phong Linh, cũng không lập tức bỏ đi mà bay vòng vòng trên trời một lúc, dường như là muốn ghi nhớ từng chi tiết hình dáng cái thành phố lớn này vào trong lòng.

Đang lúc hắc muốn bay ra khỏi thành, bất chợt dừng bước nhìn về một hướng.

Ở hướng đó có một nữ tinh linh hắc quen thuộc.

Người bình thường có lẽ không cảm ứng được năng cổ ý ẩn nấp khí tức thần linh, nhưng sao giấu diếm được người cá sấu? Đón năng mang theo chút kinh ngạc, người cá sấu không kiêu ngạo không siểm nịnh nói: “Raphael các hạ, ngài đến có chuyện gì sao?”

“Ta vì các hạ mà đến.” Raphael bình tĩnh nói.

“À. Mời nói!” Người cá sấu cũng không biến sắc bình tĩnh trả lời. Nhưng trong lòng hắn cũng đã sớm có tính toán.

Raphael lật cổ tay lấy ra một tấm thẻ lấp lánh ánh vàng, nói: “Thừa lệnh Dajialema bệ hạ, mời ngài một năm sau tham gia đại hội giao dịch do gia tộc Phong Linh chúng ta tổ chức.”

Người cá sấu ù ù cạc cạc cầm tấm thẻ, thần niệm quét qua bên trong một chút, trong mắt lập tức nổi lên vẻ không hài lòng: “Raphael các hạ, năng đang đùa giỡn ta sao? Hướng dẫn sử dụng tấm thẻ này ghi rõ ràng, chỉ mời thần linh bậc trung hoặc bậc trung trở lên tham gia. Chẳng lẽ năng cho rằng một thần linh bậc thấp nhỏ nhỏ như ta cũng có tư cách tham gia sao? Hay là năng cho rằng một năm sau ta có thể thăng cấp thành thần linh bậc trung?”

Dừng một chút, trên người cá sấu nổi lên một tầng sát khí nhàn nhạt. Từ điểm này mà nói người cá sấu quả thật có thiên tính của thú nhân: “Hay là, năng quả thực muốn ta tới đó cho xấu mặt, bị người khác cười nhạo?”

Nghe trong lời người cá sấu mang theo vẻ oán hận, Raphael hơi hơi cười, nói: “Tôn kính các hạ. Ngài đã hiểu lầm rồi. Từ xưa đến nay giao dịch đại hội do gia tộc Phong Linh tổ chức tuy rằng về danh nghĩa quy định là mời thần linh bậc trung trở lên tham gia. Nhưng đối với thần linh bậc thấp có cống hiến đặc biệt vẫn có thư mời đặc biệt!”

526. Chương 6 Hoàng Tước Ở Phía Sau

“Đúng vậy, đây là thư mời do chính Dajialema chủ thần bệ hạ tự mình đưa ra, chứng tỏ ngài là do một vị chủ thần bệ hạ mời đến, đảm bảo không ai dám có điểm bất kính với ngài trong giao dịch đại hội!”

Về mặt người cá sấu lúc này mới hơi có chút tốt hơn, nhìn chăm chú tấm thẻ màu vàng trong tay, hắn dò hỏi: “Ồ giao dịch đại hội sẽ có cái gì tốt?”

“Rất nhiều thứ. Mỗi lần giao dịch đại hội đều xuất hiện không ít vật phẩm cực phẩm, thậm chí còn có...” Raphael dừng một chút, tạo điểm nhấn rồi nói: “Thậm chí ngay cả thần cách kém chất lượng cũng từng xuất hiện qua, và trở thành đề tài nóng hổi nhất lần giao dịch đó.”

Người cá sấu hơi động tâm, thuận miệng hỏi: “Thần cách kém chất lượng nọ cuối cùng đổi được cái gì vậy?”

Raphael cười khở một tiếng, nói: “Không biết.”

“Tại sao ngươi lại không biết?”

“Trong đại hội giao dịch sẽ phát sinh hai loại giao dịch. Một loại là giao dịch do chúng ta cung cấp sự đảm bảo, kiểm tra tính thật giả của hàng hóa hai bên. Phạm là giao dịch theo phương thức này, bộ tộc chúng ta tuy rằng không thể nhúng tay, nhưng có thể biết hàng hóa hai bên giao dịch là cái gì. Nhưng một loại giao dịch khác dùng phương thức tự do giao dịch, như vậy hai bên tự giao dịch với nhau, vậy chúng ta căn bản không biết rõ hàng hóa giao dịch là gì.”

Hai trong mắt người cá sấu đảo qua đảo lại thật nhanh. Không ngờ ở thần giới ngay cả phương thức giao dịch như vậy cũng có. Bất quá phương thức giao dịch này rất hợp ý hắn.

Hắn tin rằng chỉ cần hắn chuẩn bị số lượng thần cách đủ lớn, như vậy bất kể trong tay đối phương có kỳ trân dị bảo ra sao, hắn chắc chắn có thể thuận lợi trao đổi. Hơn nữa hắn tin rằng, sau khi lấy được thần cách quý báu như thế, chỉ cần không phải là ngu ngốc, vậy tuyệt đối không có khả năng khoe khoang khắp nơi.

Nghĩ thế, trên mặt người cá sấu lập tức lộ ra vẻ vui mừng không chút che dấu, nói: “Nếu Dajialema chủ thần bệ hạ đã nhiệt tình mời, ta đương nhiên không thể chối từ, đến lúc đó nhất định có mặt.”

Raphael thu về mặt của hắn vào trong mắt, nói: “Được, một năm sau, Raphael mong được gặp lại ngài một lần nữa.”

Dứt lời, nàng thoảng gạt đầu làm lễ rồi xoay người nhanh chóng rời đi.

Về tới gia tộc Phong Linh, nàng lần lượt kể lại về mặt và sự biến hóa năng lượng khí tràng của người cá sấu mà lúc này mình cảm ứng được, ngay cả Dajialema cũng khẳng định, ở trong tay hắn chắc chắn còn có rất nhiều thần cách như vậy.

Một khi đã như vậy, lai lịch người này cũng đã hoàn toàn rõ ràng.

Hai nàng nhìn nhau, thầm cảm thấy vận phần may mắn, may mà không xuống tay với hắn. Nếu không lỡ khiến cho bất cứ vị nào trong ba cái tồn tại tối cao kia bất mãn, hai nàng cũng sẽ chịu không nổi.

Người cá sấu tự nhiên không biết biểu hiện của hắn vô tình cứu hắn thoát khỏi một lần nguy hiểm.

Đạo một vòng quanh chợ đen, hắn bắt đầu biết một chút thông tin về hoàn cảnh, phân bố cửa hàng của nơi này...

Tuy rằng những thông tin này hắn đã từng nghe hắc long vương mô tả tỉ mỉ. Nhưng lão long kia cũng phải cả vạn năm rồi chưa quay lại thần giới, cho nên hắn đương nhiên muốn khảo sát thực tế cẩn thận một chút.

Nhưng mà, kết quả khảo sát khiến hắn rất kinh ngạc. Chẳng những mười cửa hàng lớn nhất ở trung tâm thành thị không có gì thay đổi thậm chí ký hiệu bên ngoài cũng không thay đổi, những chỗ còn lại cũng không thay đổi quá lớn.

Nếu ở hạ giới, thời gian mấy vạn năm đủ để cho bất cứ kẻ nào sinh ra cảm giác mọi thứ vật đổi sao dời, biến cả hóa nương dâu. Nhưng ở đây, thời gian dường như là dừng lại mấy vạn năm, chẳng có mấy đổi thay.

Thời gian, hai chữ này ở thần giới và nhân giới không ngờ khác nhau xa như thế.

Thâm thúy nhìn thành thị khổng lồ trước mắt, người cá sấu rốt cục xoay người bỏ đi.

Động tác của hắn cực kỳ mau lẹ, sau khi rời khỏi thành thị lập tức hóa thành một đạo hào quang, bay về phương xa.

Tuy nhiên lúc này hắn lập tức phát hiện có điều khác thường. Phi hành không có bao lâu, ở phía sau hắn liền có thêm ba cỗ khí tức bất đồng bám theo từ xa.

Trong đó có hai cỗ cũng không làm người ta lo lắng, nhưng cỗ khí tức thứ ba có chút không đơn giản. Nếu cảm ứng không sai, chủ nhân cỗ khí tức là một vị thần linh.

Bản thể của thần linh không bao giờ rời khỏi thiên không thần điện trong thần quốc của mình. Vậy không biết kẻ này là phân thân hay hình chiếu của thần linh.

Khi tới không ai chú ý, khi đi lại có ba cái đuôi phía sau, người cá sấu mơ hồ hiểu được, có lẽ chuyện hắn đi vào cửa hàng đã bị người ta phát hiện.

Đã phát hiện chúng, người cá sấu lập tức gia tăng tốc độ. Thân thể hắn giống như đột nhiên lấp thêm động cơ, bay tới với tốc độ nhanh hơn mấy lần so với lúc này.

Hành động này của hắn lập tức khiến ba nhóm nhân mã phía sau sợ hãi. Bọn họ rốt cuộc bỏ qua chuyện ẩn nấp, đồng thời dốc hết tốc độ bay theo hắn.

Nửa ngày sau, khoảng cách giữa bọn họ và người cá sấu đã kéo gần lại không ít.

Người cá sấu kinh ngạc dùng tinh thần ý niệm quét qua, mới hiểu được bọn người kia vì sao có tốc độ còn nhanh hơn cả mình.

Hóa ra trên người bọn họ, lấp lánh ánh hào quang của các món đồ phụ trợ khác nhau. Nếu hần đoán không sai hào quang này hần phát ra từ những đạo cụ ma pháp của thần giới. Chỉ có dùng khả năng hỗ trợ của mấy thứ đạo cụ này, tốc độ bọn họ mới có thể nhanh hơn một phân thân của thần linh.

Trong lòng người cá sấu thoáng hồi hận. Hần không ngờ trong thần giới còn có đạo cụ ma pháp thần kỳ như thế, hơn nữa nhìn đám truy binh phía sau gần như ai cũng có một cái, chứng tỏ thứ này ở thần giới cũng không phải vô cùng quý báu. Bởi vậy có thể thấy được, hiểu biết của hần đối với thần giới thật sự rất thiếu sót. Tuy rằng đến đây vài năm, nhưng bởi vì số người tiếp xúc qua cực kỳ hữu hạn, cho nên ngay một chút chuyện nhỏ nhặt cũng không biết.

Nhẹ nhàng hít một hơi, trong tay người cá sấu xuất hiện một ánh hào quang màu tím cực kỳ mỏng manh.

Hào quang này dưới sự khống chế của hần, gần như căn bản là không có biểu hiện ra ngoài. Nhưng chính chút năng lượng đặc biệt này lại khiến cho tốc độ của hần nhanh thêm mấy lần, trong nháy mắt đã kéo dài khoảng cách với truy binh phía sau.

Chuyện đuổi bắt này trong thần giới cực kỳ bình thường. Dọc đường những kẻ không liên can nhìn thấy đều tự mình tránh ra xa xa. Ai cũng không muốn tự mình tìm phiền toái.

Lúc người cá sấu bỏ chạy, cũng không phải chỉ cầm đầu mà chạy. Phương pháp bỏ chạy của hần cực kỳ độc đáo.

Dọc đường gặp một thần quốc hoang phế diện tích khổng lồ thường thấy khắp nơi trong thần giới hần liền bịch một cái, trốn vào trong đó, đợi ba cỗ thể lực phía sau sau muôn vàn cực khổ rượt đến nơi, vừa mới tìm tòi một lát, hần liền thừa lúc sơ hở, lại một lần bay đi.

Còn những kẻ kia đương nhiên là hô hoán âm ỉ, rồi lại sợ hần giấu bảo bối gì đó trong cái thần quốc hoang phế này, bắt đầu dĩ đành phải phân ra vài người ở lại từ từ tìm kiếm, còn những người còn lại tiếp tục truy kích.

Ba thể lực truy kích đến từ ba tiểu đội săn bắn khác nhau. Bọn họ tuy rằng cũng không phải cùng một phe, nhưng nếu đã làm nghề này, nhiều ít cũng có chút quen thuộc, các bên đều ngầm hiểu nhau rồi tự để lại hai người, sau đó chia ra tìm kiếm.

Một tiểu đội nhiều thì hơn hai mươi người, ít thì hơn mười người. Mỗi người đều là cao thủ cấp nguy thần một mình hùng cứ một phương.

Những nguy thần này là những nguy thần trong số những người tự do. Thực lực của bọn họ đều là do mình từng bước tu luyện mà nên, năng lực bản thân cũng không giống như đám nguy thần tín đồ phải dựa vào thần ân trong thần quốc tích lũy năng lượng, trải qua mấy vạn năm mới thành tựu nguy thần.

Có lẽ về cường độ năng lượng hai bên có được cũng không có gì khác nhau, nhưng về năng lực thực chiến thì khác nhau như trời với đất.

Giống như là cùng có hỏa dược, nhưng một kẻ chế tạo thành đạn pháo, kẻ kia chế tạo thành pháo hoa rực rỡ. Nếu tổng số lượng bằng nhau thì sức chiến đấu khác nhau như thế nào nhìn là biết ngay.

Cũng chính bởi vì đám nguy thần này có năng lực thực chiến hùng mạnh, cho nên khi bọn họ tập hợp được một số người nhất định, ngay cả phân thân và hình chiếu của thần linh cũng dám giết.

Trong thần quốc hoang phế khổng lồ, sáu nguy thần cẩn thận tìm kiếm, đặc biệt những nơi người cá sấu đi qua càng là trọng điểm chú ý của bọn họ.

Đương nhiên, sáu người này không phải đi cùng nhau, mà chia ra tìm kiếm, về phần có thể tìm được thứ tốt hay không, vậy phải xem vận khí mỗi người thế nào.

Bởi vì quan hệ cạnh tranh lẫn nhau, cho nên sáu người càng đi càng xa.

Đột nhiên, một bóng người xuất hiện phía sau hai người trong số chúng. Động tác của hần nhẹ nhàng mau lẹ, nhưng cũng lặng lẽ không tiếng động. Ngay cả ở trước mặt hần là hai tên nguy thần đỉnh phong cũng

không phát hiện sự tồn tại của bóng người này. Đường như người này là một người vô hình, ngay cả tinh thần cảm ứng của bọn họ cũng không có phát hiện sự xuất hiện đột ngột của bóng người này.

Giơ tay ra một chiều, hai ngục thần thấy hoa mắt. Trong ánh mắt bọn họ đột nhiên xuất hiện một chút hào quang màu vàng thật nhỏ.

Lúc này chỗ hai người bọn họ đi tới chính là một trong những chỗ vừa rồi người cá sấu đã đi qua. Vừa thấy ánh hào quang màu vàng trước mắt, hai người bọn họ lập tức động tâm, không cần nghĩ ngợi gì tiến lên, đi tới phía trước hào quang màu vàng.

Nhưng mà, ngay khi bọn họ đi tới nơi này, bất chợt phát hiện, ánh sáng vàng trước mắt đã biến mất, thay vào đó không ngờ là một đạo hào quang màu tím.

Đạo hào quang màu tím này vừa mới xuất hiện, lập tức mang đến cảm giác vô cùng nguy hiểm cho bọn hắn.

Giống như đối mặt với cái chết, có một sự ớn lạnh từ sâu trong nội tâm.

Hai người kia cũng là hạng người đã trải qua vô số trận chiến, lập tức hiểu được chuyện gì đang xảy ra. Bọn họ không ngờ bất tri bất giác trúng phải ma thuật.

Từ trên người bọn họ chợt bạo phát ra khí thế khổng lồ, nhưng cỗ khí thế này vừa mới phát ra thì trong nháy mắt đã biến mất, như là bị đao cắt đứt.

Một thanh tiểu mộc kiếm lấp lánh lướt qua người hai người bọn họ. Trên người hai người bọn họ liền bị một tia chớp màu tím không chói mắt bao phủ.

Dưới sự bao vây của hào quang màu tím, bất kể bọn họ phóng xuất ra khí tức và pháp thuật hùng mạnh cỡ nào đều bị hào quang màu tím thần kỳ kia triệt tiêu toàn bộ.

Là ngục thần, hơn nữa ở tại thần giới, bắt đầu từ người tự do, từng bước một từ trong thực chiến vươn lên, đương nhiên có cách bảo mệnh. Nhưng trước mặt tia chớp màu tím, bất kể bọn họ sử dụng thủ đoạn nào cũng đều không có tác dụng gì cả.

Năng lượng hùng mạnh đại biểu cho hủy diệt lúc này tràn ngập trong không gian bị tia chớp màu tím vây quanh.

Tuy rằng tia chớp màu tím bao phủ phạm vi cũng không lớn, nhưng hai ngục thần cảm giác tia chớp màu tím đã lan rộng ra khắp thần quốc hoang phế, còn bản thân bọn họ cũng chịu sức ép khổng lồ, cho dù là hơi chút nhúc nhích một chút cũng không thể được.

Hai ngục thần lên tiếng kêu to, lập tức bị tia chớp màu tím hoàn toàn bao phủ.

Chỉ ngần ngừ vài giây, hai ngục thần cứ như vậy biến mất trong phế tích, không bao giờ còn tồn tại.

Bóng người đi theo phía sau hai người này hiện ra. Chính là bản thể Tiểu Ân.

Nếu là thần linh khác, một khi có được thần quốc của mình, trừ khi gặp phải thần linh cấp bậc cao hơn mình nhiều quá áp chế, như là thần vương Odin Lage muốn giết chết một thần linh bậc trung vậy, còn thì bình thường sẽ làm con rùa có đánh chết cũng không ra khỏi vỏ.

Nhưng Tiểu Ân thì khác, ở trên người hắn có nhiều siêu cấp thần khí, bất kể là thần thánh quyền trượng của Odin Lage hay là tiểu mộc kiếm có thể phóng ra tia chớp màu tím đều là siêu cấp thần khí chân chính.

Đặc biệt khi Tiểu Ân sử dụng tia chớp màu tím để bỏ chạy thì cho dù là thần linh nào cũng khó có thể đuổi kịp.

Chỉ cần cho hắn một chút thời gian, tiến vào trong UFO, tốc độ cực nhanh, không ngờ còn có thể nâng cao mấy lần, trong thần giới, cũng không có mấy người có thể đuổi kịp hắn.

Ngoài ra, Tiểu Ân còn có một đòn sát thủ có thể nói là thực sự lưỡng bại câu thương, hai bên cùng chết. Đó chính là thẻ bài đang phong ấn vũ khí diệt thế và Quang Minh Thủy Mẫu trong tay hắn.

Chó cùng giúrt giậu, cộp cùng cấn càn. Nếu thật sự gặp cái gì đó khiến Tiểu Ân cùng đường, như vậy hắn cũng sẽ chẳng thèm để ý tương lai thần giới ra sao mà dùng vương bài lớn nhất của hắn là mười vũ khí diệt thể dạng ấu sinh thể.

Nhưng thực ra nếu gặp thần linh khiến Tiểu Ân đánh không lại, trốn không thoát thì bọn họ cũng có thể hiểu được sự lợi hại của vũ khí diệt thể, chắc chắn sẽ suy xét đến hành động cuối cùng của Tiểu Ân.

Chính là bởi vì đủ loại nguyên nhân như thế, cho nên Tiểu Ân mới có thể cười UFO tới nơi này, tự mình đón người cá sấu.

Chỉ cần thu UFO vào không gian bên trong vật phẩm trang sức, vậy sẽ không bị ai phát giác. Còn hắn và người cá sấu phân thân của mình đã sớm là có ước định, phi hành về phía này, sẽ đi vào thần quốc hoang phế này.

Căn bản là không cần dừng lại, cho dù là vội vàng lướt qua nơi này, đám tiểu đội truy kích này cũng chắc chắn phải lưu lại một số người nhất định để tiến hành tìm kiếm. Còn mục đích Tiểu Ân ở lại nơi đây là muốn lưu những người này ở lại đây vĩnh viễn.

Sau khi dùng tiểu mộc kiếm giải quyết nhanh chóng hai người, Tiểu Ân hành động càng mau lẹ và linh hoạt, âm thầm chạy tới hai người còn lại cách đó không xa, và thả xuống trên con đường bọn họ tất phải đi qua một không gian trang sức đặc biệt.

Lần này không phải là huyền thuật công kích, mà là một vật thực.

Hai người kia sau khi thấy không gian trang sức lập tức vui mừng quá đổi. Bọn họ nhanh chóng xông tới không gian trang sức, truyền tinh thần ý niệm vào trong đó.

Nhưng mà, ngay lúc này, bên trong không gian trang sức đột nhiên xuất hiện lực hút khổng lồ như cơn lốc xoáy muốn hút toàn bộ linh hồn và thần trí của hai người bọn họ vào đó.

Hai người này không khỏi hoảng sợ cực độ, liều mạng giãy giụa.

Có lẽ là bởi vì thực lực của bọn họ quá mạnh mẽ, không ngờ thật sự thoát khỏi lực lượng lốc xoáy tương tự như vô tận lĩnh vực do tị thủy châu tạo ra.

Chỉ có điều, ngay khi hai người bọn họ vô cùng vất vả mới rút được thần niệm ra thì mới phát hiện, trên đỉnh đầu bọn họ xuất hiện một tia chớp màu tím.

Ngay sau đó, bọn họ lập tức nổi bước hai người trước, bị tia chớp màu tím đồ sát da xương cũng chẳng còn.

Trừ thể bài và lực lượng thần vực không thể sử dụng ra, tia chớp màu tím chính là thứ có khả năng công kích mạnh nhất của hắn.

Hơn nữa tia chớp màu tím đại biểu cho năng lượng hủy diệt, đối phó ngục thần quả thực là chẳng khác nào giết gà dùng dao mổ trâu.

Chẳng qua là vài nhịp thở đã hoàn toàn giết chết hai ngục thần.

Thu hồi tiểu mộc kiếm và tị thủy châu dùng không gian trang sức ngục trang, Tiểu Ân âm thầm đi về phía hai người cuối cùng.

Trong lần trao đổi ánh mắt với người cá sấu, hắn đã nắm toàn bộ tình hình đã xảy ra. Đối với ba thể lực truy kích phía sau cũng đã có chút hiểu biết.

Trong đó, người cá sấu phát hiện trong ba tiểu đội săn bắn phía sau có khí tức một vị phân thân của thần linh. Tuy rằng không rõ vì sao một phân thân của thần linh hùng mạnh lại tham gia cuộc truy giết này, nhưng Tiểu Ân đã quyết định, nhất định phải cho phân thân của thần linh này một cái cảnh cáo. Nếu không sau này ai cũng có ý đồ xấu với người cá sấu, như vậy hắn chẳng phải là cũng bị phiền chết.

Hai ngục thần cuối cùng chính là thành viên tiểu đội săn bắn có phân thân của thần linh. Tiểu Ân cố ý để bọn họ lại xử lý cuối cùng, cũng là e gặp chuyện ngoài ý muốn để bọn họ trốn thoát.

Hai người này rõ ràng so với bốn người khác cẩn thận hơn nhiều. Dường như bọn họ đã xác định, trên người người cá sấu có thứ gì đó bọn họ cần, cho nên chỉ cần là chỗ người cá sấu đã đi qua, bọn họ kiểm tra từng chút từng chút một.

Khẽ động tâm, Tiểu Ân lắc mình đi ra ngoài. Nếu bốn người kia đã giải quyết, như vậy hai tên cuối cùng này Tiểu Ân đương nhiên không để tâm. Hắn tuyệt đối chắc chắn bọn họ không thể trốn thoát.

Sau khi thấy Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện, sắc mặt hai người này đồng thời đại biến. Đặc biệt là sau khi cảm ứng được thần lực mãnh liệt menh mông trên người Tiểu Ân, biểu tình bọn họ như là thấy quỷ.

Quả thật, bản thể thần linh và phân thân đem đến cho người ta cảm giác cực kỳ khác biệt. Đặc biệt là mật độ thần lực chênh lệch như trời và đất. Nếu ai đã cảm ứng qua một lần tuyệt đối sẽ không đoán sai.

Tiểu Ân lạnh lùng nhìn bọn họ, hỏi: “Các người từng gặp qua chân thân của thần linh? Là phân thân của thần linh trong tiểu đội của các người sao?”

Hai người nhìn nhau hoảng sợ, trong mắt một người trong đó hiện lên vẻ tuyệt vọng, hắn chợt quát to một tiếng, nói: “Giết!”

Dứt lời, hắn xông lên trước tung ra một pháp thuật có khả năng công kích hùng mạnh.

Tinh thần đồng bọn hắn rung lên, không chút do dự ra tay. Một lực lượng hủy diệt do năng lượng khổng lồ trộn lẫn đánh úp về phía Tiểu Ân.

Nhưng ngay lúc này, người ra tay trước xoay người, dùng tốc độ nhanh nhất bỏ chạy về phía sau. Động tác của hắn cực nhanh, cực thành thạo, đủ để cho bất cứ kẻ nào đơ mắt cũng lờ.

Đồng bọn của hắn cũng sợ, sau đó trên mặt hiện ra vẻ phẫn nộ, thống hận, hối hận và hoảng sợ.

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, thân hình lướt qua nhanh như điện. Lúc này lực lượng thần vực phát ra không hề kiêng kị. Dưới áp lực hùng mạnh Thái Sơn đè đầu, ngũ thần còn lại đang đứng đó lập tức bị ép đến mức rốt cuộc khó có thể nhúc nhích.

Khi lực lượng linh vực của Tiểu Ân phát huy đến mức tận cùng ngay cả thần linh bậc trung của hắc ám hệ là Nuo Weijia đã ma hóa cũng khó có thể thoát ra, huống chỉ là một ngũ thần tâm thần đã loạn?

Hắn tung ra một ma thuật, lập tức khiến người này lâm vào trạng thái nửa hôn mê.

Sau đó hắn đứng dậy, cả người hóa thành một tia chớp màu tím, trong nháy mắt phá vỡ không gian hư vô, ngay khi tên ngũ thần bán bạn cầu mạng kia sắp thoát khỏi thần quốc hoang phế thì đã chặn trước mặt người nọ.

Sắc mặt người nọ trắng bệch, dù thế nào hắn cũng thật không ngờ, đồng bọn của mình không ngờ ngay chút thời gian cũng không thể kéo dài.

Hắn xúc động tinh thần, muốn liều mạng xông lên thoát qua Tiểu Ân. Nhưng hắn lại đột nhiên phát hiện, không gian xung quanh dường như có thay đổi. Hắn giống như là rơi vào hố sâu không đáy, vùng vẫy thế nào cũng không thể thoát ra.

Hắn vẫn chưa kịp hiểu đã xảy ra chuyện gì thì đã thấy đau đầu, rồi cứ như vậy bất tỉnh nhân sự.

Sau khi dùng thủ đoạn sạch sẽ gọn gàng nhất thu thập hai người này, Tiểu Ân lập tức tiến vào trong phi thuyền. Lúc này phi thuyền hoàn toàn do Nhất Hào khống chế, dùng tia chớp màu tím làm động lực. So với khi mới lấy được hoàn toàn có thay đổi như thoát thai hoán cốt, đặc biệt là ở phương diện tốc độ, kết hợp hai trường phái ma pháp và khoa học kỹ thuật, tuyệt đối lợi hại độc nhất vô nhị.

Khi Tiểu Ân đi tới phòng chỉ huy, một màn hình thật lớn hạ xuống thể hiện toàn bộ bản đồ địa hình thần giới xung quanh theo tỉ lệ nhất định. Trong đó có một điểm đỏ nho nhỏ, chính là người cá sấu đang bỏ chạy, về phần đám người giống như quỷ đói bám riết phía sau quyết không tha thì không có thể hiện.

Dù sao, đây là thần giới, cũng không phải hạ giới, trời biết những người này có thể cảm ứng được năng lượng dao động do thiết bị dò xét siêu cấp của phi thuyền phát ra hay không.

“Chủ nhân, ngài muốn biết hành động của những người đó sao?” Nhất Hào ân cần hỏi.

Tiểu An do dự hỏi: “Người nắm chắc được bao nhiêu phần có thể giấu diếm được bọn họ?”

“Cấp ngụy thần thì chắc là có thể dễ dàng che giấu được. Nhưng phân thân của thần linh kia thì không biết.” Nhất Hào thành thành thật thật nói.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, cũng cảm thấy có chút đau đầu. Từ khi hắn đi tới thần giới, trăm phương nghìn kế muốn tránh chuyện tranh chấp với thần linh khác. Nhưng bây giờ xem ra, người không có lòng hại hổ mà hổ lại muốn hại người.

Trong mắt chợt lóe ánh vàng, lập tức nổi lên một tia sát ý nhàn nhạt. Nếu đã có ý đồ với mình, vậy đương nhiên phải đáp lễ.

“Nhất Hào, không cần đánh cỏ động rắn. Chúng ta bay về phía mục tiêu kế tiếp, nhớ kỹ, không để cho bọn họ phát hiện.”

“Vâng!” Người máy Nhất Hào đáp, hiển nhiên có chút ảo não đối với chuyện không thể công khai dò xét.

Không thể không nói, khi tiến nhập thần giới, khôi phục bản thể UFO, đặc biệt là sau khi Tiểu Ân châm thần hỏa, Nhất Hào trừ không có hình người, còn thì đã trở nên chẳng có gì khác một con người. Như hiện tại thanh âm máy móc của nó lại thể hiện được trong lòng nó đang không vui.

Tiểu Ân tùy ý ném hai ngụy thần nọ lên sàn phi thuyền. Hai người này đã bị lực lượng thần vực của hắn trói buộc, khả năng trốn thoát gần như không có.

Với Nhất Hào giúp đỡ, Tiểu Ân xuất ra hai cỗ năng lượng kỳ dị, chui vào hệ thống ký ức trong não bọn họ.

Sưu Hồn Thuật, đây là một loại pháp thuật có thể nói là ác độc. Sau khi sử dụng, người bị thi pháp cho dù là không chết cũng bị tổn thương linh hồn, tu dưỡng hơn mười năm mới hoàn toàn hồi phục.

Tuy nhiên đáng cười là, trong ma pháp ba hệ đều có pháp thuật tương tự, ngay cả quang minh hệ cũng không ngoại lệ.

Trong ba tiểu đội săn bắn kia, có hai đội căn bản là Tiểu Ân chưa từng để vào mắt, nhưng đội cuối cùng có phân thân của thần linh, hắn cũng không dám khinh thường.

Lực lượng tinh thần hóa thành vô số châm năng lượng nhỏ chọc vào khu vực ký ức trong não hai người nhanh chóng tìm kiếm.

Hai ngụy thần trên mặt đất tuy rằng lâm vào hôn mê, nhưng lúc này vẫn không kìm nổi run rẩy, như thể là chịu đựng thống khổ vô cùng.

Tiểu Ân đương nhiên là làm như không thấy đối với chuyện này. Nếu tiểu đội săn bắn bọn họ theo dõi người cá sấu, như vậy kết quả cuối cùng chính là người chết ta sống, không có cách nào thay đổi. Huống chi, hết thấy điều này đều là do lòng tham của đối phương gây ra, Tiểu Ân càng không cảm thấy có gánh nặng tâm lý gì cả.

Một khắc sau, lực lượng tinh thần của Tiểu Ân như thủy triều rút xuống. Còn hai ngụy thần nằm trên sàn nhà đã trợn trắng mắt, hít vào ít thở ra nhiều.

Tiểu Ân vung tay, nói: “Nhất Hào, xử lý bọn họ đi.”

Trong thanh âm của hắn không chút dao động, dường như không phải sắp xử lý hai ngụy thần mà chỉ là hai chén trà mẻ mà thôi.

Nhất Hào tuân lệnh. Hắn càng không có khả năng có lòng thương hại gì cả.

Chỉ một lát, hai người máy đi vào phòng, nhanh chóng lột không gian trang sức trên người hai ngụy thần ra, sau đó mỗi người một tên đưa bọn họ đến khu vực lò động lực phía sau phi thuyền.

Lúc này trong lò động lực đầy năng lượng của tia chớp màu tím trong tiểu mộc kiếm. Sau khi thả hai người này vào sẽ có hậu quả gì không nói cũng biết.

Tiểu Ân gơ tay nhẹ nhàng đẩy cần điều khiển. Khuôn mặt vẫn không nhiễm chút bụi trần nhưng hai hàng lông mày Tiểu Ân lại đang nhíu lại, hiển nhiên có chuyện gì khó quyết định.

Nhất Hào ân cần hỏi: “Chủ nhân, ngài do dự cái gì? Có phải liên quan đến phân thân của thần linh kia hay không?”

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, nói: “Đúng vậy! Căn cứ tin tức ta đoạt được khi tra xét trí nhớ bọn họ, phân thân của thần linh trong tiểu đội săn bắn kia kỳ thật là con trai của một vị thần, hơn nữa còn là con trai của một vị thần cấp bậc chủ thần.”

Nhất Hào lập tức hiểu được Tiểu Ân băn khoăn điều gì.

527. Chương 7 Uy Hiếp

Ngày xưa khi Tiểu Ân sử dụng năng lượng khổng lồ trong thần thánh quyền trượng giả mạo là khế ước thần của Odin Lage, vị thần linh có quyền năng vượt quá xa hần kia cuối cùng đành thối lui.

Còn lúc này, đối lại thành Tiểu Ân gặp khó khăn.

Hắn có thể khẳng định, nếu là lúc này đánh chết phân thân của thần linh tại chỗ, khẳng định sẽ khiến cho vị chủ thần kia nổi giận, bất chấp thân phận ra tay can thiệp. Như vậy kết quả cuối cùng chính là ngày sau người cá sấu vĩnh viễn cũng đừng mong lộ mặt một cách quang minh chính đại.

Khe khẽ thở dài một hơi, Tiểu Ân cũng không nghĩ giết sạch toàn bộ những người này là có thể giấu diếm chuyện này. Nếu nói chuyện phân thân của thần linh này truy đuổi người cá sấu là không ai biết, hẳn tuyệt đối không tin.

Dù sao cả đám người bọn họ đã trình diễn một hồi truy đuổi kịch liệt ở Gal Sly Creek. Nếu muốn giấu diếm chuyện này, cho dù là Odin Lage cũng không thể làm được.

Trầm ngâm thật lâu, Tiểu Ân rốt cục quyết định nói: “Nhất Hào, cứ theo kế hoạch định ra từ trước mà làm. Trừ phân thân của thần linh ra, mọi người còn lại toàn bộ giết sạch.”

Lần này Nhất Hào sáng khoái đáp ứng, tốc độ phi thuyền chọt nhanh thêm một chút.

Những người đang phi hành trong thần giới chọt thấy hoa mắt, hoặc là mơ hồ thấy một đạo hào quang màu tím rồi khôi phục bình thường. Cho nên người có cảm giác như vậy cũng không khỏi ngơ ngác nhìn nhau. Bọn họ có lẽ đoán được đây là một vị thần linh đang phi hành, chẳng qua tốc độ thật sự là rất không thể tin nổi.

Nhất Hào cũng không trực tiếp đuổi theo, mà đi một vòng lớn rất xa, đi tới thần quốc hoang phế kia chờ đợi. Tuy rằng hắn chạy khoảng cách xa hơn so với đám người người cá sấu nhiều nhiều lắm, nhưng khi hắn ung dung tới nơi, người cá sấu còn đang dẫn theo một đám đuôi phía sau dốc sức chạy.

Tiểu Ân cũng ở trong này yên lặng chờ đợi, đột nhiên thanh âm Nhất Hào vang lên: “Chủ nhân, trong lò động lực phát hiện vật phẩm kỳ dị, ngài muốn xem qua không?”

“Là cái gì vậy?” Tiểu Ân bình tĩnh hỏi.

“Không biết, là thứ gì đó còn sót lại từ trên người hai vị ngụy thần vừa rồi.”

Tiểu Ân lúc này mới hơi có chút giật mình. Hai người kia đã đưa vào lò động lực, dưới đả kích của tia chớp màu tím, bất kể cái gì đều biến thành tro bụi. Nhưng không ngờ có cái gì đó có thể chịu đựng tia chớp màu tím đả kích, hay lại là một thứ như tiểu mộc kiếm nữa sao?

“Lấy ra ta xem.” Tiểu Ân phân phó qua loa.

Nhất Hào vâng lệnh. Sau một lát, một người máy nhanh chóng bước vào phòng chỉ huy, đặt một món đồ trước mặt Tiểu Ân.

Đây là một khối đá màu đen, đen nhánh bình thường.

Nhưng, khi ánh mắt Tiểu Ân lần đầu tiên nhìn khối đá màu đen này đã nhận ra lai lịch của nó.

Đây là tảng đá màu đen lơ lửng trong không gian của tia chớp màu tím, chẳng qua hòn đá này so với tảng đá kia thì nhỏ hơn rất nhiều.

Một ý niệm đột nhiên nảy ra trong đầu hắn. Loại đá này trong không gian của tia chớp màu tím bị tia chớp đánh phá không biết bao nhiêu năm tháng, không những không bị phá nát mà còn trở nên lớn hơn. Hắn có thể khẳng định, đây tuyệt đối là một món bảo bối nhưng cái gì, tạm thời không rõ lắm.

Nhẹ nhàng cầm tảng đá trong tay, Tiểu Ân truyền tinh thần ý niệm vào trong đó.

Khi làm chuyện này, trong lòng hắn kỳ thật cũng có vài phần tự giễu.

Ngày xưa ở trong không gian của tia chớp màu tím, thấy mấy hòn đá màu đen gần như là có thể tùy ý thấy được, hắn không ngờ không cảm thấy kỳ quái chút nào, cũng không thử dò xét qua. Không ngờ đến khi ra ngoài lại coi trọng thứ này như vậy. Thật đúng là điển hình của việc vào núi báu mà không biết.

Nhưng mà, khi tinh thần ý niệm của Tiểu Ân rót vào hòn đá, cũng không thể tiến vào như ý nguyện, mà bị một cỗ lực lượng kì quái bắn ngược trở về.

Giống như ở trước mặt hắn là một tường đồng vách sắt không thể xuyên phá.

Tiểu Ân hơi giật mình kinh hãi. Tinh thần ý niệm của hắn hiện giờ hùng mạnh hơn trước kia như trời với đất. Nhưng cho dù là như vậy, vẫn không thể tiến hành dò xét hòn đá này. Như vậy đồ vật này có giá trị như thế nào không cần nói cũng có thể nghĩ ra.

Chỉ là bảo bối như vậy hai tên ngụy thần kia làm sao có được?

Có lẽ một tên trong bọn họ cũng trong lúc vô tình chiếm được hòn đá không thể sử dụng thần niệm thăm dò này. Nếu không nhận ra đây là đồ vật gì, trên bề mặt cũng không có năng lượng dao động gì, cũng không để tâm tới. Cho nên, thứ này cũng không thèm để vào không gian trang sức, mà cứ như vậy tùy tiện nhét vào túi áo.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, may mà người nọ không để ý, nếu không chỉ sợ hắn cũng xem thường hòn đá màu đen này.

Động tâm, Tiểu Ân mở không gian trang sức của hai ngụy thần kia lưu lại ra, kiểm tra lại một lượt, nhưng kết quả khiến hắn thất vọng.

Những thứ bên trong tuy rằng so với ngụy thần bình thường nhiều hơn một ít, nhưng cũng chỉ là nhiều hơn một ít mà thôi. Thành quả bọn họ cướp được rõ ràng không để trên người, về phần bảo bối cùng loại với hòn đá màu đen thì một món cũng không có.

Tiểu Ân tùy tiện ném không gian trang sức này qua một bên. Mấy món đồ này tuy rằng nhìn chướng mắt, nhưng dù sao có chút ít còn hơn không.

“Chủ nhân, bọn họ đến!” Tiếng của Nhất Hào vang lên đầy cấp bách trong phi thuyền, thậm chí còn có vài phần hưng phấn.

Thân hình Tiểu Ân nhoáng lên một cái, rời khỏi phi thuyền, đi ra phía trên phế tích. Hắn vung tay lên, một đạo bạch quang hiện lên, phi thuyền lập tức biến mất.

Phi thuyền cũng không phải bị thu vào không gian bên trong vật phẩm trang sức, mà thu vào trong thần vực của hắn.

Tuy rằng hắn trước mắt vẫn chưa có thần quốc của mình, phạm vi phóng thích thần vực cũng không lớn, nhưng thu nạp một phi thuyền vẫn dư dả.

Thu lại toàn bộ khí tức, Tiểu Ân lặng lẽ chờ đợi.

Một lát sau, người cá sấu dẫn đầu nhảy vào thần quốc hoang phế không biết tên này.

Tiểu Ân đang âm thầm ẩn nấp cùng hắn trao đổi một ánh mắt, hai bên lập tức hiểu tình cảnh lẫn nhau.

Thân hình Tiểu Ân giống như một con báo to lớn, cùng người cá sấu sóng vai đi được một đoạn. Tại đây đoạn khoảng cách bên trong, Tiểu Ân lấy năng lượng của tia chớp màu tím trong tiểu mộc kiểm tra truyền cho người cá sấu.

Là phân thân của Tiểu Ân, năng lượng tia chớp màu tím trong cơ thể người cá sấu kì thật vô cùng hữu hạn, tuyệt đối không thể so sánh với tiểu mộc kiếm có thể ẩn chứa thứ năng lượng này đến mức kinh khủng. Đặc biệt sau khi trải qua lần truy đuổi thứ hai này, năng lượng tia chớp màu tím trong cơ thể người cá sấu cũng đã tiêu hao tới mức không còn gì cả.

Nếu là không được bổ sung, như vậy sau đó có khả năng rất lớn là sẽ bị những người đuổi kịp. Dù sao người ta đều là dùng đạo cụ phi hành phụ trợ nào đó truy kích, so với hẳn thoải mái hơn hẳn.

Tuy nhiên, nếu được Tiểu Ân bổ sung, hơn nữa lượng bổ sung còn vượt xa lượng bình thường hẳn có thì cho dù là đến mười lần tám lần, người cá sấu cũng có niềm tin dẫn cái đám đằng sau chạy loạn vòng vòng.

Hai người sau một lúc giao lưu lập tức hoàn toàn tách ra mà đi.

Ngay sau khi tách ra, trong lòng Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện một ý niệm trong đầu, ngày sau nhất định trang bị hoàn chỉnh cho người cá sấu mới được.

Cảnh tượng ban đầu một lần nữa xuất hiện, khi người cá sấu chạy ra khỏi thần quốc hoang phế, một lần nữa bỏ chạy thì các thành viên ba tiểu đội sẵn bắn bắt buộc lại lần nữa tự lưu lại một thành viên.

Những người còn lại liều mạng đuổi theo.

Người cá sấu tuy rằng bị bọn họ đuổi cùng giết tận, nhưng hẳn dù sao cũng là một phân thân của thần linh, đám ngụy thần nhóm cũng không dám coi thường, nếu không thể đảm bảo ưu thế tuyệt đối về nhân số, như vậy cái gọi là truy kích chỉ thuần túy là một truyện cười.

Rất nhanh, phi thuyền Tiểu Ân rời khỏi thần quốc hoang phế không biết tên này, chạy tới điểm kế tiếp đã được sắp xếp trước.

Còn kết cục của ba gã ngụy thần ở lại thần quốc hoang phế này không cần nói cũng biết. Chỉ là đối với Tiểu Ân vẫn luôn ôm hy vọng mà nói hẳn cũng không thu hoạch được gì, trên người ba tên ngụy thần cũng không có mang theo thứ gì tốt.

Cứ như vậy, người cá sấu dừng lại giữa đường năm lần, khiến ba đội phía sau nhiều lần chủ động giảm quân số.

Người phụ trách mấy tiểu đội kia cũng đau hết cả đầu. Giao hoạt như thế, chẳng có chút phong độ của một cường giả đỉnh cao là phân thân của thần linh chút nào. Bọn họ cũng là lần đầu tiên gặp được quái sự thế này.

Phân thân của thần linh khác cũng sẽ chạy trốn, nhưng trước khi chạy trốn thì kiểu gì cũng sẽ cùng bọn chúng đánh một trận ra trò. Còn những thủ đoạn hùng mạnh đặc biệt của bọn họ dùng để đối phó phân thân của thần linh, lúc này cũng không thể phát huy được chút nào.

Nhưng, đối mặt một tên thần linh chẳng nói chẳng rằng, trừ chạy trốn ra thì cũng chỉ có chạy trốn, bọn họ rốt cục bắt đắc dĩ phát hiện, mình không hề có biện pháp đối phó chuyện này.

Hơn nữa phân thân của thần linh này cũng không biết sử dụng khả năng gì, rõ ràng không có đạo cụ phi hành tương trợ, nhưng tốc độ phi hành cực nhanh, không chút nào thua kém mấy người bọn họ. Phải biết rằng, đám tiểu đội sẵn bắn bọn họ mỗi người đều có một phi hành đạo cụ, hơn nữa đều là chân chính cực phẩm.

Cho dù là đám còn lại trang bị kém một chút, nhưng đạo cụ phi hành cũng tuyệt đối không có thứ phẩm.

Đây là niềm tin đầu tiên của tất cả các nhóm sẵn bắn. Bất kể là bảo vật gì đều không thể sánh bằng bảo vật có thể bảo vệ tính mạng của mình.

Cuối cùng, khi người cá sấu dừng lại ở một cái thần quốc hoang phế đến lần thứ n thì khi hẳn rời khỏi, ba tiểu đội sẵn bắn thậm chí chẳng còn ai để mà phái người lưu lại, đành dốc toàn lực đuổi theo.

Nhưng lúc này gần như quân số các tiểu đội đều đã giảm một nửa, cộng tất cả lại cũng chừng hơn mười người.

Xa xa, ánh mắt Tiểu Ân lộ ra vẻ trào phúng lạnh lùng.

Giọng của Nhất Hào truyền tới: “Chủ nhân, bọn họ đã không còn người lưu lại. Chúng ta có ra tay lưu toàn bộ bọn họ lại hay không?”

“Năm chắc được bao nhiêu phần?”

“Nếu bố trí trước, lưu lại toàn bộ năm chắc trăm phần trăm.”

Tiểu Ân trầm ngâm hồi lâu, rốt cục tiếc nuối thở dài: “Bỏ đi, giết hai thả một.”

Trong lòng hắn quả thật là vạn phần tiếc nuối. Hắn và người cá sấu tốn bao công sức như thế, mục đích chỉ có một, đó chính là một lưới bắt hết tất cả thành viên các tiểu đội săn bắn có gan truy đuổi đến đây và mượn cơ hội này uy hiếp các tiểu đội săn bắn còn lại, chỉ mong làm một lần vất vả mà cả đời nhàn nhã.

Nhưng không ngờ chuyện xảy ra lại phát sinh biến hóa khác thường. Cứ như vậy, mặc dù giết sạch toàn bộ hai tiểu đội săn bắn, cũng đừng hòng đạt được mục đích lúc ban đầu.

Phí sức lao động một hồi vô ích, cho dù là ai cũng chẳng cao hứng nổi.

Còn Nhất Hào càng hiểu được ý của hắn. Vì sau này người cá sấu còn phải thường xuyên xuất hiện ở nhiều nơi, phân thân của thần linh kia không thể giết. Đạo lý cũng như ngày xưa vị thần linh hùng mạnh kia không ngăn cản bọn họ chở chục triệu tín đồ đi. Trừ phi Tiểu Ân tính hoàn toàn từ bỏ phân thân người cá sấu, hoặc là vĩnh viễn dấu nó đi. Nếu không có một số việc không thể mạnh dạn ra tay.

Đây là cảm giác vô cùng bất đắc dĩ, trong mắt Tiểu Ân lấp lánh ánh hào quang kiên định. Trong tiềm thức của hắn lại lần nữa khẳng định lời thề không ngừng làm mình mạnh hơn.

Người cá sấu lại một lần nữa hạ xuống một thần quốc hoang phế.

Những người phía sau hắn tuy rằng cả đám đang vô cùng nguyên rủa chuyện này, nhưng bất lực.

Bởi vì sau khi trải qua mười lần trước làm cho bọn họ theo thói quen lơ là cảnh giác. Trong cảm giác của bọn họ, phân thân người cá sấu đáng ghét này chắc chắn sẽ ở thần quốc hoang phế này trốn một đoạn thời gian, sau đó tìm cơ hội tiếp tục chạy trốn.

Ở trong khoảng thời gian này, trời biết hắn có cất giấu bảo bối ở chỗ nào khuất người hay không. Bây giờ điều duy nhất có thể trông cậy vào chính là, bắt sống phân thân của thần linh này, và dùng thủ đoạn nào đó ép hỏi.

Về phần có làm được điểm này không, kỳ thật trong lòng mọi người cũng không hy vọng. Chỉ có điều lúc này bọn họ đã đâm lao phải theo lao, cứ như vậy từ bỏ thì bất cứ kẻ nào cũng không cam lòng.

Nếu là người nhiều hơn một ngàn lần, bọn họ có lẽ có thể vây kín thần quốc hoang phế này, khiến cái tên người cá sấu đáng giận rốt cuộc cũng không thể bỏ chạy. Nhưng tiểu đội săn bắn tuyệt đối không có khả năng có số người nhiều như vậy. Nếu không, bọn họ cũng chẳng biết phân chia chiến lợi phẩm sao cho đủ.

Chậm rãi, bọn họ vừa sử dụng thần niệm theo dõi hành động của người cá sấu, vừa hạ xuống.

Nhân mã ba phe nhìn nhau, không hẹn mà cùng phân ra.

Bọn họ trong lần truy đuổi này, ngay từ đầu kiêng kỵ lẫn nhau, đến cuối cùng có cùng chung kẻ thù, coi như là một chuyển biến phi thường tốt.

Đương nhiên, nếu không có người cá sấu giả hoạt như hồ ly ở phía trước, bọn họ cũng không thể đi đến bước này.

Hành động của bọn họ lúc này rõ ràng là muốn nhanh một chút đuổi theo người cá sấu hoặc là khiến hắn mau chóng rời khỏi nơi đây. Nếu không thời gian dừng lại ở địa phương này quá dài, vậy khả năng người cá sấu cất dấu bảo vật cũng càng lớn.

Nhân mã ba phe tuy rằng tách ra làm việc, nhưng mơ hồ hợp thành một vòng vây, nếu người cá sấu không muốn dây dưa cùng một đám người đông hơn mình gấp bội, vậy biện pháp duy nhất chính là lại một lần nữa rời đi.

Nhưng lúc này người cá sấu không biết có uống nhầm thuốc không mà cũng không lập tức bay khỏi phế tích, mà bắt đầu vòng vòng trong này.

Tuy rằng mọi người đối với địa hình nơi này cũng không quen thuộc, nhưng có thể khẳng định, chính là người trốn ở đây cũng chẳng chiếm được bao nhiêu lợi thế.

Rốt cục, khoảng cách giữa ba đội càng ngày càng kéo giãn ra. Nhưng bọn họ cũng không lo lắng. Bởi vì bất kể tiểu đội nào cũng có thực lực có thể dễ dàng cuốn lấy một phân thân của thần linh, một khi cuốn lấy được một lát, ba đội hợp lại liền có thể dễ dàng giết chết người cá sấu.

Sau cả một quá trình truy đuổi, ba đội rốt cục bắt đầu thu lưới. Người cá sấu chạy thẳng vào một sơn cốc, mắt thấy sắp bay đến sơn cốc, đột nhiên, chín đạo hào quang mạnh mẽ mang theo chín đạo bán lực lượng thần vực ngay lúc này bay lên cao. Khi người cá sấu chưa phát hiện, đã có một tiểu đội chín người đang mai phục nơi đây.

Trong mắt chín ngũ thần này đều xuất hiện vẻ hưng phấn không thể hiểu nổi. Mặc kệ trên người người cá sấu này có tin tức về tài vật hay không, chỉ bằng việc hắn là phân thân của thần linh thì chắc chắn có có thần cách và thần tính, đủ để cho người ta thêm nhỏ dãi ba thước.

Lúc này, trong lòng bọn họ đều có cùng cảm giác, đó là phen khổ cực này dù sao cũng không có uống phí.

Bọn họ dường như thấy được rất nhiều thần lực kết tinh chói mắt ở trước mặt bọn họ bay múa. Nếu rất may mắn, có lẽ còn có thể đạt được thần cách.

Nhưng mà ngay lúc này, bọn họ gần như đồng thời thấy được ánh mắt người cá sấu.

Đó không phải ánh mắt kinh hoàng, mà là ánh mắt đầy trào phúng, châm biếm và mang theo lực lượng hủy diệt. Dường như trước mặt người cá sấu không phải là chín đại ngũ thần liên thủ tấn công, mà là một đám thi thể không có nửa điểm uy hiếp.

Chín ngũ thần này đều là thành viên lâu năm của tiểu đội săn bắn, vừa nhìn thấy ánh mắt này liền biết không ổn, nhưng bọn hắn còn chưa kịp phản ứng đã thấy trước mắt chợt xuất hiện một quang sáng vàng.

Một chiếc khiên tròn khổng lồ không biết từ đâu tới cứ như vậy chắn trước mặt người cá sấu. Mặc cho bọn họ công kích mãnh liệt như thế nào, ngay cả mặt khiên tròn cũng không thể phá vỡ chứ đừng nói tới chuyện đả thương người cá sấu.

Sắc mặt mọi người đại biến, cảm thấy bốn phía trời đất quay cuồng, bọn họ dường như trong nháy mắt đi tới một chỗ khác.

Nơi này không phải thần quốc hoang phế hoang vu mà lạnh lẽo, mà là thần quốc mệnh mông bát ngát tràn ngập khí tức sinh mệnh vô cùng vô tận.

Cẩn thận cảm ứng một chút, sắc mặt một đám bọn họ đại biến. Trong thần quốc này đầy quang minh lực lượng thần thánh, hơn nữa sức mạnh này khổng lồ, đã vượt xa tưởng tượng của bọn họ.

Bọn họ nhìn thấy một biển người, vô biên vô hạn.

Trước mắt đều là tín đồ thành kính cầu nguyện. Bọn họ chen nhau đứng, một chút khe hở giữa bọn họ cũng không có. Trên người mỗi một tín đồ ở đây đều có thần ân lực lượng hùng mạnh chẳng kém hơn bọn họ chút nào.

Tuy rằng bọn họ cũng đều biết, loại năng lượng thần ân này không giống với năng lượng bọn chúng tu luyện ra.

Thành tựu cao nhất của năng lượng thần ân chỉ là thần linh do thần vương bệ hạ sắc phong mà thôi. Còn năng lượng do chính bọn chúng dốc lòng tu luyện ra lại có thể làm cho bọn họ châm thần hỏa, có cơ hội trở thành thần linh tự do.

Nhưng khi chung quanh bọn họ đột nhiên xuất hiện nhiều tín đồ thực lực cùng giai có thần ân như vậy cũng không khỏi sợ hãi.

Một chiến sĩ đạt được danh hiệu đệ nhất trong các loại luận võ của bộ đội có thể dễ dàng đánh chết một người bình thường.

Nhưng khi số lượng người thường lớn hơn gấp ngàn vạn lần, thậm chí là hàng tỉ lần, như vậy bất kể chiến sĩ này bản lĩnh cao bao nhiêu cũng sẽ có kết cục là bị biển người xé thành mảnh nhỏ.

Đột nhiên, vô cùng vô tận tin đồ đồng thời ngẩng đầu lên. Mùi vị bị vô số ánh mắt nhìn chằm chằm không tốt chút nào.

Trong nhất thời, chín người bọn họ trong nháy mắt đổ mồ hôi lạnh khắp toàn thân. Bọn họ có thể cảm ứng được, dường như có một cỗ sát khí từ trên trời giáng xuống, đánh tan mọi suy nghĩ của bọn họ. Lúc này ý niệm duy nhất còn tồn tại trong đầu bọn họ chính là trốn, trốn càng xa càng tốt...

Chín người lập tức phân công nhau chạy trốn, nhưng bọn họ đột nhiên phát hiện, bất kể bọn họ chạy về phía nào, bất kể bọn họ phi hành tốc độ nhanh bao nhiêu, nhưng bên dưới bọn họ vẫn là một đám đông như kiến, chen chúc căn bản là nhìn không thấy chút khe hở nào.

Đây là một đám tin đồ thần ân cấp ngụy thần, bọn họ số lượng vô cùng vô tận, vô biên vô hạn...

Có mấy người trong đầu đột nhiên nổi lên một ý nghĩ, chúng ta vì sao đột nhiên đi vào địa phương này? Đây là địa phương nào? Thần linh nào mới có thể có nhiều tin đồ trung thành như vậy?

Vừa nghĩ thế, tin đồ thần ân phía dưới đột nhiên trong nháy mắt liền biến mất.

Bọn họ đang kinh dị không thôi thì tia chớp màu tím đã giáng đầy trời. Ngay sau đó, hủy diệt lực lượng tràn ngập khắp cả không gian, mỗi một tác đất đều lấp lánh hào quang đoạt mạng.

Chín ngụy thần phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết. Bọn họ muốn sử dụng tuyệt kỹ bảo mệnh của mình nhưng lại đột nhiên phát hiện, những thứ bọn họ dựa vào hết thảy đều đã biến mất, chỉ còn cái túi da trống rỗng bần thần đứng giữa hư không.

Bất quá chỉ sau một lát, chín người này đã hoàn toàn biến thành từng làn khói nhẹ, cứ như vậy biến mất.

Trong một sơn cốc lớn trong một dãy núi trên thần quốc hoang phế, chín ngụy thần mềm nhũn té nằm trên đất. Thân thể bọn họ tuy rằng còn sống, nhưng linh hồn trong cơ thể đã biến mất. Cho dù là còn sống, cũng chỉ là một bao da mà thôi.

Tiểu Ân lợi dụng tinh thần bọn họ ngay từ đầu đã khấn trương là lúc, dùng mộng ảo thần vực trong chín đại thần vực, mang bọn họ vào một cảnh vật như mộng như ảo.

Mộng ảo thần vực này nếu sử dụng trên người thần linh chân chính, như vậy khả năng thành công có thể nói là cực kỳ bé nhỏ, cho dù là sử dụng trên người thần linh yếu nhược bậc thấp nhất, chỉ e cũng như thế.

Nhưng bản thể thân linh dùng để đối phó ngụy thần chưa tiến giai lại là đúng người đúng việc.

Đám ngụy thần này dù sao vẫn chưa châm thần hỏa, không có linh hội sâu sắc đối với đời người, cho nên hư cảnh vô hạn gần như thật kia có thể quấy rầy ý thức và linh hồn của bọn họ.

Đương nhiên, làm được chuyện này, trước hết phải làm tinh thần bọn họ lâm vào trạng thái bất ổn mới có thể làm được.

Nếu đám ngụy thần này dốc lòng tu luyện, vậy ngay cả khi bản lĩnh Tiểu Ân lớn hơn, cũng rất khó dễ dàng trong nháy mắt kéo tinh thần ý thức bọn họ vào hư cảnh.

Tuy nhiên, một khi đã bước vào hư cảnh rồi như vậy kết cục của chín ngụy thần này cũng đã hoàn toàn xác định.

Muốn trốn thoát khỏi ảo cảnh do mình bố trí, đối với mấy tên này mà nói là không thể.

Quay người lại, Tiểu Ân động tác nhanh như tia chớp bắt lấy mấy người này ném vào bên trong thần vực của mình. Sau trao đổi với người cá sâu một ánh mắt. Hai người cùng đều đánh xuống mặt đất, biến mất đất thành gỗ ghè.

Thành viên hai tiểu đội khác cũng không biết ngay trong chốc lát ngắn ngủi này, một tiểu đội chín nguy thần đã hoàn toàn biến mất.

Trong cảm ứng của bọn họ, phía trước quả thật sinh năng lượng chấn động quy mô lớn, lập tức vui mừng quá đổi hướng về phía trước phóng đi.

Lúc xông qua miệng sơn cốc, mặc dù có vài người nghi hoặc đối với chuyện này, nhưng không ai hỏi. Bởi vì bọn họ tuyệt đối không thể ngờ được, ở đây có đồng bọn của người cá sấu mai phục.

Miệng sơn cốc này là điểm phục kích mà Nhất Hào đã bố trí cẩn thận. Còn con đường chạy trốn của bọn họ cũng đúng là như thế. Cho nên khi bọn họ tiến vào sơn cốc và tỏa năng lượng ra chung quanh thì nhóm tiếp viện đầu tiên rốt cục cũng đã tới.

Nhóm người này có tám người. Bọn họ vừa mới bay vào trong sơn cốc mật mù kia, liền cảm ứng được lực lượng thần vực hùng mạnh trong nháy mắt bao vây bọn họ.

Trong nháy mắt, bọn họ lập tức hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

Lực lượng thần vực hùng mạnh như thế tuyệt đối không thể là một phân thân của thần linh bậc thấp có thể phát ra.

Như vậy duy chỉ có một khả năng, người cá sấu trước mặt bọn họ tuyệt đối không đơn giản như bề ngoài của hắn. Hắn ít nhất là phân thân của thần linh bậc trung hoặc thậm chí là bậc cao.

Điều này cũng không thể trách trí tưởng tượng của bọn họ không đủ, mà vì thần giới đã vô số vạn năm không có bản thể thần linh xuất hiện. Cho nên trong lòng mọi người đều có một ý niệm thâm căn cố đế như vậy trong đầu, đi ra gặp người, khẳng định không phải là bản thể thần linh.

Cho nên khi Tiểu Ân phát ra thần vực của mình làm cho bọn họ hiểu lầm người cá sấu là phân thân của thần linh bậc trung hoặc bậc cao.

Là tiểu đội săn bắn, bọn họ quả thật không sợ trêu chọc thần linh, nhưng đó chẳng qua là với những kẻ như thần linh yếu nhược và thần linh bậc thấp mà thôi. Nếu là thần linh thăng cấp thành thần linh bậc trung rồi, quyền năng gia tăng tuyệt cũng không nhỏ. Tới lúc đó rồi, không có người tự do nào trong thần giới dám trêu chọc bọn hắn.

Khi phát hiện ‘thân phận chân chính’ của người cá sấu, đám nguy thần lập tức kêu gào thảm thiết, ý chí chiến đấu hoàn toàn biến mất.

Dưới tình huống như vậy, Tiểu Ân dùng tia chớp màu tím bên trong tiểu mộc kiếm đánh một cái, chỉ trong một giây, nhóm nhân mã thứ hai cũng đồng dạng toàn bộ biến mất, ngay một người cũng không chạy thoát.

Đến đây, Tiểu Ân gật đầu một cái với người cá sấu.

Người cá sấu khẽ mỉm cười, thân thể cao lớn cứ như vậy bay lên giữa không trung.

Vừa rồi quá trình Tiểu Ân và người cá sấu liên thủ đánh chết tám vị nguy thần tuy rằng xem như thoải mái, không phí nhiều khí lực. Nhưng gây ra năng lượng dao động trên không trung tuyệt đối không nhỏ.

Chỉ cần phân thân của thần linh kia không phải là một tên ngu ngốc, nhất định có thể cảm ứng được năng lượng biến hóa.

528. Chương 8 Đoàn Tụ

Xa xa, hắn thấy được người cá sấu đang nhìn chằm chằm về phía bọn hắn, vẻ mặt như hung thần ác sát, đủ để cho bất cứ sinh vật có trí tuệ nào sợ hãi. Quan trọng hơn là, trên người người cá sấu chợt bùng lên năng lượng dao động hùng mạnh tới cực điểm. Loại dao động này chuyển thành lực lượng và uy áp, khiến phân thân của thần là con trai của thần trời sinh tính kiêu ngạo cảm thấy mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Tuy rằng cùng là phân thân của thần linh, nhưng quyền năng người cá sấu triển hiện ra lại gấp ba lần hắn trở lên.

Quyền năng chênh lệch lớn như thế, như vậy hai bên căn bản là không cần giao thủ đã có thể biết được kết quả cuối cùng.

Người cá sấu ở giữa không trung diều võ dương oai vài vòng, trên người phát ra khí thế khổng lồ.

Trước mặt hắn, phân thân của thần linh là con trai của chủ thần sắc mặt xanh mét, như đã bơi sẵn dầu vào lòng bàn chân, tính bỏ trốn mất dạng.

Cũng may sau khi người cá sấu biểu hiện thực lực của mình, liền rời khỏi chỗ này.

Chẳng qua lần này rời khỏi, ở phía sau hắn cực kỳ sạch sẽ, không có cái đuôi nào đeo ở sau người.

Khi bay đến thần quốc hoang phế kế tiếp, người cá sấu quen thuộc đi vào một phi thuyền thật lớn. Sau khi hắn gặp Tiểu Ân nhìn nhau cười, trong vui mừng mang theo chút tiếc nuối.

Nếu lần truy đuổi này không phải xuất hiện kẻ có con trai của chủ thần, như vậy hết thảy càng thêm hoàn mỹ.

Hai người kiểm kê lại không gian trong vật phẩm trang sức thu được của đám ngục thần một chút. Đáng tiếc là kiểm kê toàn bộ không gian trang sức, không ngờ không phát hiện bảo bối gì khiến ánh mắt hai người bọn họ sáng lên.

Rất nhiều thứ trước kia xem như vật phẩm thượng đẳng không thể mơ tới, giờ phút này ở trong lòng bọn họ chỉ là một vật phẩm bình thường nhất.

Theo thực lực đề cao, tầm mắt con người cũng như nước lên thì thuyền lên, vật phẩm xuất hiện khiến hắn kinh hãi đã không còn là chuyện dễ dàng.

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, trong lòng Tiểu Ân có chút cảm khái.

Người cá sấu rõ ràng mọi chuyện, đột nhiên hỏi: “Tiểu Ân, tiếp theo, ngươi tính làm gì?”

“Tiếp theo...” Tiểu Ân thì thào: “Ta nghĩ, nên về nhà một chuyến.”

“Sẽ tham gia đại hội giao dịch một năm sau sao?”

“Đương nhiên!” Trong ánh mắt Tiểu Ân đột nhiên đầy vẻ chờ mong: “Đến lúc đó ngươi liên hệ một chút với gia tộc Phong Linh, xem có thần quốc chưa khai sáng chưa sử dụng và thần tính trung lập hệ bán ra không!”

“Ngươi luyện chế thần quốc à?”

“Đúng! Trong tay chúng ta cũng đã có đủ thần lực kết tinh, cũng đến lúc ta thành lập thần quốc rồi...”

Khu rừng ma pháp trong Luis công quốc đã dần dần trở thành thánh địa trong mắt toàn bộ các môn phái.

Đặc biệt sau một lần vài cửu cấp cường giả của ma pháp công hội như phó hội trưởng đương nhiệm của công hội Sloppy Burger, còn có cả cửu tinh ma đạo sĩ Scar uy danh lừng lẫy cũng đến nghe giảng, tất cả đều từ bỏ vẻ dè dặt, cung kính gia nhập vào đám đông người nghe giảng bên dưới.

Chuyện này sau khi truyền ra ngoài lập tức gây ra chấn động mà trước đó không ai có thể nghĩ đến.

Vốn mọi người vẫn đoán bốn vị ma pháp sư thay phiên nhau giảng bài ở khu rừng ma pháp trong công quốc Louis chỉ là cửu tinh ma đạo sĩ do một trong những nhân vật vĩ đại nhất trong lịch sử ma pháp của đại lục Hoàng Kim - huyền thoại Tiểu Ân - mời tới.

Nhưng khi thấy mấy vị cửu tinh ma đạo sĩ dùng lễ độ tử đối đãi với bốn người kia, mọi người mới giật mình phát hiện, hóa ra bốn vị không ngờ là ngàn năm truyền kỳ trong truyền thuyết.

Suy luận này sau khi càng ngày càng nhiều cửu tinh ma đạo sĩ xuất hiện càng được chứng thực hơn.

Nhưng mà, bọn họ cũng không biết, bốn người Tower Belli cũng không phải là truyền kỳ gì cả, mà là ngục thần càng cao hơn một bậc so với truyền kỳ.

Bốn người bọn họ nếu ở thần giới, chỉ e cũng không vinh quang như thế này. Nhưng ở nơi đây, ở tinh cầu quê hương của Tiểu Ân, bọn họ tuyệt đối là nhân vật đỉnh cao.

Công quốc Louis bởi vì có bọn họ tồn tại, mà dần dần trở thành trung tâm ma pháp của đại lục.

Tuy nhiên, đây vẫn chưa phải là cực hạn cuối cùng của công quốc Louis. Không ai ngờ rằng, sau này, công quốc nhỏ nhỏ này không ngờ sẽ trở thành trung tâm ma pháp, chính trị và tôn giáo chân chính của toàn bộ đại lục Hoàng Kim.

Biến công quốc Louis thành trung tâm đại lục, và trở thành đệ nhất công quốc từ trước tới nay, là một điều không ai ngờ tới, cũng là một thần tích, một thần tích mà không người có thể lý giải.

Sau khi Tiểu Ân chế tạo xong một phân thân giống mình như đúc liền lại một lần về tới công quốc Louis ở hạ giới. Đương nhiên, lần này cũng không phải bản thể của hắn dễ dàng đi như thế, chỉ có phân thân hạ giới thôi.

Khi trở lại công quốc Louis, hắn nhìn thấy là một cảnh tượng phồn hoa rực rỡ.

Ở thế giới này là thế giới ma pháp làm chủ, cho nên khi tất cả các ma pháp sư đều hội tụ về một chỗ, vậy chỗ đó đương nhiên sẽ trở thành chỗ được người trên toàn bộ đại lục chú ý nhất.

Nếu như trước đây, Tiểu Ân còn lo lắng đề phòng, e ngại chuyện này sẽ làm cho nữ thần ánh trăng của tinh linh tộc chú ý.

Nhưng sau một chuyến bốn ba thần giới, sau khi đối mặt nói chuyện với phân thân của nữ thần ánh trăng, bản khoản trong lòng Tiểu Ân cũng đã vơi đi rất nhiều. Tuy rằng không thể nói không có chút nào kiêng kỵ, nhưng hắn có thể nói ngay cả lúc này có giữa bài với nữ thần ánh trăng, hắn cũng không kém hơn đối phương bao nhiêu.

Nữ thần ánh trăng mặc dù sau hai triệu năm thành công thăng cấp thần linh, và được tinh linh thần linh bảo hộ, dần dần từ thần linh yếu nhược bồi dưỡng tín đồ, hấp thu tín ngưỡng lực, tích tụ thực lực, phát động chiến tranh, chiếm đoạt mảnh vỡ thần cách của những vị thần mới, từ từ từng bước một sau hai triệu năm đạt tới mức thần linh bậc thấp.

Bốn người Tower Belli lúc này mới thoải mái, bọn họ liếc mắt nhìn nhau một cái. Tower Belli nói: “Các hạ, ngài lần này quay về hẳn là vì kiến tạo thế giới của thần. Nếu ngài có gì cần, chúng ta nhất định sẽ dốc hết sức lực vì ngài làm việc.”

Hắn nói những lời này không hề hai lòng. Dù sao, thời khắc này nếu không nỗ lực, vậy tương lai dựa vào cái gì nhờ Tiểu Ân trợ giúp bọn họ thành thần đây?

Tiểu Ân nhìn vẻ nôn nóng của bọn họ, từ từ thu hồi vẻ tươi cười trên mặt, bình tĩnh nói: “Tower Belli, các người biết thần giới là một nơi thế nào không?”

Đám Tower Belli vẻ mặt mờ mịt, nhưng trong mắt bọn họ cũng không hẹn mà cùng xuất hiện một vẻ chờ mong.

Đây là tấm lòng hướng tới đỉnh cao, cũng là động lực không ngừng vươn lên.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, lựa chọn một vài chuyện đã trải qua trong mấy năm ở thần giới kể lại. Ngoài ra, còn có khó khăn và nguy hiểm mà những thần linh vừa tiến vào thần giới phải đối mặt cũng không hề giữ lại kể qua một lần. Trong đó làm người ta ghê người nhất, chính là vô số tiểu đội săn bắn.

Sau khi nghe nói mục tiêu của chúng còn có phân thân và thần quốc của những vị thần linh yếu nhược, sắc mặt bốn người Tower Belli trở nên cực kỳ khó coi.

Nếu không có những lời này của Tiểu Ân, mà bọn họ lại may mắn chuyển hóa thần tính, cô đọng thần cách thành công tiến vào thần giới, vậy trong tình cảnh đối với thần giới hết thấy đều hoàn toàn không biết gì cả, kết cục của bọn họ chỉ e chưa chắc sẽ tốt đẹp gì.

Trong mắt người bình thường tại hạ giới, chỉ cần có thể thành thần, phi thăng thần giới, vậy chẳng khác nào bước trên một con đường rộng mở hào quang rực rỡ, từ nay về sau có thể sinh sống theo ý mình.

Nhưng lời Tiểu Ân nói đã tàn nhẫn đập tan suy nghĩ này của bọn họ, làm cho bọn họ hiểu được ngay cả ở thần giới, cũng là một nơi cá lớn nuốt cá bé. Hơn nữa đối với đám thần linh mới thăng cấp mà nói thậm chí còn là một vùng đất tử vong vô cùng nguy hiểm.

Sau một lát, Tower Belli sắc mặt có chút trắng bệch đột nhiên ngẩng đầu lên, nói: “Các hạ, ngài là người chỉ dẫn của chúng ta. Chỉ có ngài chỉ điểm, chúng ta mới có thể thuận lợi tiến giai. Cho nên, ta thỉnh cầu ngài, chỉ cho chúng ta đường để mà đi.”

Ba người Tania cũng cùng nhau cung kính khom mình. Khi biết thần giới hung hiểm, bọn họ đều hiểu một việc, nếu muốn ngày sau thuận lợi thành thần, như vậy chỉ có thể tiếp tục dựa vào Tiểu Ân. Ngoài biện pháp này ra không có lựa chọn nào khác.

Tiểu Ân trầm ngâm một lát, nói: “Hiện giờ trong thần giới, đừng nói là ta, ngay cả Cự Ma Thần cũng không có chỗ đứng vững. Tuy nhiên ta tin tưởng, chỉ cần cho ta trăm năm thời gian, nhất định có thể tiến giai thành thần linh bậc trung.”

Trong mắt đám người Tower Belli đều lộ ra vẻ ngạc nhiên thán phục.

Nếu người khác nói mạnh miệng như vậy, bọn họ chắc chắn sẽ cười nhạo. Quả thật, thời gian để thần linh tiến giai không giống người thường.

Nhân loại tiến giai dùng trên dưới một trăm năm thăng một cấp cũng đã là rất giỏi, nhưng thần linh tiến giai, là chuyện cần khoảng một trăm vạn năm. Bây giờ Tiểu Ân ngay cả thể giới của hắn còn chưa có, lại khoe khoang rằng trong vòng trăm năm thăng cấp thần linh bậc trung. Chuyện này e là chẳng ai ở thần giới tin nổi.

Nhưng không biết vì sao, khi Tiểu Ân nói ra những lời này, bất kể là bốn người Tower Belli, hay là Tyrese, đều không có gì hoài nghi, dường như hoàn toàn tin chắc trong trăm năm hắn nhất định có thể hoàn thành mục tiêu.

Còn thần linh một khi đạt tới đẳng cấp bậc trung chẳng khác nào có thực lực tương đối hùng mạnh, không phải thần linh bậc thấp và thần linh yếu nhược có thể sánh bằng, ít nhất, bất kể là tiểu đội săn bắn nào cũng tuyệt đối không dám uy hiếp bản thể thần linh bậc trung.

Trừ khi gặp những tồn tại tối cao như Odin Lage, nếu không thần linh bậc trung cũng chỉ có thể chết trong trận chiến với kẻ cùng giai hoặc cao giai hơn.

Tower Belli hít sâu một hơi, nói: “Tiểu Ân các hạ, bất kể trong vòng trăm năm ngài có thể thăng cấp thành thần linh bậc trung hay không, chúng ta đều sẽ như thiên lôi mà ngài sai đâu đánh đó. Chỉ cần ngài cảm thấy thời cơ thích hợp, chúng ta sẽ có thể chuẩn bị chuyển hoá thần tính. Nếu ngài nghĩ thời cơ chưa đến, chúng ta tuyệt đối sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.”

Ba người Tania cũng lập tức hứa hẹn tương tự. Đối với bọn họ mà nói, thành thần tuy rằng là khát vọng lớn nhất trong cuộc đời, nhưng mục đích cuối cùng bọn họ đó là trở thành thần linh bất hủ, cũng không phải sau khi thành thần thì bị người giết, trở thành bia bắn của đám tiểu đội săn bắn trong thần giới.

Chỉ cần có thể đảm bảo an toàn, như vậy đừng nói là trăm năm thời gian, cho dù là ngàn năm thì đã sao? Dù sao mấy lão già bọn họ đều là lão bất tử đã sống không chỉ ngàn năm.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, có thể tháo gỡ mối bận tâm của mấy người bọn họ, chuyến đi này của Tiểu Ân coi như là không phí.

Đảo ánh mắt, Tiểu Ân kinh ngạc hỏi: “Juliana đâu?”

“Juliana tiểu thư đi đại lục thần tạo.” Tyrese vội vàng ngắt lời.

Lúc trước đám người Tyrese, Tiểu Ân và Juliana mới gặp, Tyrese trừu đối với ‘chân long’ Tiểu Ân có vài phần kính trọng ra, đối với bọn người Juliana chưa từng đặt ở trong mắt.

Nhưng hơn mười năm trôi qua, thái độ của Tyrese đối với mọi người đã có chuyển biến to lớn.

Điều này cũng được cho là do thực lực thay đổi thể hiện ra.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, tiếng cười chưa dứt, người đã biến mất. Theo hần biến mất, không ngờ còn có ba Toàn Phong.

Tyrese và đám người Tower Belli hâm mộ nhìn không gian hư vô. Thần linh có khác, nắm giữ quyền năng bọn họ không thể sánh bằng.

Trong ma pháp tháp thật lớn ở đại lục thần tạo, Juliana bưng bưng khí thể thảo luận với Tiffany đại ma pháp sư. Bên cạnh các nàng có Maren, David Kirby, còn có Benson và Nepal một đám lão nhân của công quốc Louis cũng đang bưng bưng khí thể thảo luận gì đó.

Khi Tiểu Ân vừa mới xuất hiện trong đại sảnh của ma pháp tháp, liền nghe được những người này đang kịch liệt thảo luận.

Tuy nhiên, khi phát hiện Tiểu Ân và ba Toàn Phong cùng đến, cục diện lập tức trầm ổn lại. Sau đó một tràng hoan hô thật lớn vang lên.

Juliana hăng hái tiến lên, trong nháy mắt khi tiểu hồ ly kéo tay Tiểu Ân, ánh mắt nàng dịu dàng đến mức dường như có thể hòa tan bất cứ kẻ nào.

Tình cảm của Tiểu Ân chợt trào dâng. Từ sau khi hần châm thần hỏa, đây là lần đầu tiên phát sinh chuyện hần không khống chế được tình cảm của mình như thế.

Tuy nhiên hần cũng không có cưỡng ép kìm nén, bởi vì hần hiểu rất rõ ràng.

Thần linh, là tồn tại cao nhất trên thế giới nên có quyền uy coi rẻ hết thảy, làm theo ý mình.

Nhưng ở thần giới, bởi vì đủ loại nguyên nhân, hần căn bản là không có khả năng làm được chuyện này. Như vậy giờ phút này, hần vì sao còn không có thể nhìn thẳng vào tâm ý của chính mình?

Juliana và Tiểu Ân hai mắt nhìn nhau, tuy rằng chỉ trong nháy mắt nhưng nháy mắt này dường như là vĩnh hằng.

Nhẹ nhàng cầm bàn tay mềm mại trơn láng của nàng. Tiểu Ân hỏi: “Mọi người đang thảo luận cái gì?”

Gần như tất cả lão nhân trong khu rừng ma pháp trong công quốc Louis đều ở đây như vậy, không hỏi cũng biết, chuyện đang thảo luận chắc chắn có liên quan đến công quốc.

Quả nhiên, nghe Tiffany đại ma pháp sư tự mình kể lại, Tiểu Ân rất nhanh hiểu nội tình.

Từ khi đám người Tower Belli bắt đầu giảng ma pháp tri thức, vô số ma pháp sư kéo đến, đặc biệt còn có đám ma đạo sĩ tôn quý nhất, ngày thường căn bản là không có khả năng mời đến cũng lũ lượt kéo đến công quốc Louis.

Vị công tước Louis anh minh cũng ngồi không yên.

Hần hạ lệnh vì các các ma pháp sư tôn kính này kiến tạo một kiến trúc thật lớn giống như trường lão viện chuyên dùng để nghe giảng bài.

Một công quốc nhỏ nhỏ muốn kiến tạo trường lão viện chỉ đế quốc mới có, điều này bình thường tuyệt đối sẽ khiến cho vô số người nghi kỵ. Nhưng ý tưởng này lúc này được tất cả mọi người tiếp nhận.

Ngay cả đế quốc Nặc Khả Đa - mẫu quốc trên danh nghĩa của công quốc Louis cũng phái sứ giả đến khen thưởng, và sau khi tin tức truyền ra, gần như mỗi một đế quốc đều phái sứ giả mang theo rất nhiều quà tặng và hoàng kim đến.

Vô tình, địa vị của công quốc Louis trên đại lục từng bước lên như nước lên thì thuyền lên. Dấu hiệu rõ ràng nhất chính là, đế quốc Nặc Khả Đa cũng không dám tự cho mình là mẫu quốc nữa.

Tuy nhiên tới lúc này, công tước Louis chẳng qua là đưa ra một ý tưởng, và vừa mới phối hợp với Tiffany đại ma pháp sư, ở phía tây ma pháp lâm viên dành sẵn một vùng đất trống mà thôi.

Đội ngũ thi công do hần cẩn thận chuẩn bị tạm thời chưa có cơ hội lộ diện, bởi vì bản vẽ thi công vẫn chưa có quyết định.

Đám người Tiffany tranh luận chính là chuyện này.

Trong ma pháp nguyên lão viện to lớn sắp thành lập thu nạp đều là pháp sư cao cấp đại ma pháp sư trở lên. Có lẽ bọn họ ở thần giới cũng chỉ có thể xem như một đám hỗn tạp, nhưng ở đây là những nhân vật ngôi sao của toàn bộ đại lục.

Cho nên đối với việc xây dựng nguyên lão viện, phần đông đám người Maren đối với công quốc Louis có cảm tình thâm hậu. Ai cũng vắt óc suy nghĩ, cố gắng làm sao cho tốt nhất.

Tiểu Ân nghe xong, không khỏi không ngừng cười khổ, không thể tưởng được những người này tranh cãi vì việc nhỏ nhặt này.

Hơi hơi nhắm hai mắt lại, trong đầu Tiểu Ân lập tức hiện lên những kiến trúc trong thế giới của thần vương Odin Lage. Bất kể là ai, lần đầu tiên nhìn thấy những kiến trúc này đều đã bị khí thế khổng lồ làm rung động. Một khi tới đó rồi, bất kể là kẻ nào đều cảm thấy mình thật nhỏ bé. Mà loại phong cách kiến trúc này hoàn toàn phù hợp đến kỳ lạ với nguyên lão viện mà bọn họ muốn kiến tạo.

Hơi hơi cười, Tiểu Ân vung tay lên, ở trước mặt mọi người, lập tức xuất hiện một chuỗi hình ảnh chuyển động.

Không có thiết bị ma pháp truyền phát thông tin, nhưng Tiểu Ân lại khiến tất cả mọi người thấy được đoạn hình ảnh ma pháp thần kỳ tinh xảo.

Trong hình ảnh, một tòa kiến trúc nguy nga to lớn hiện ra trước mặt mọi người. Tòa kiến trúc mang đậm phong cách cổ xưa, như thể là đã trải qua vô số năm tháng, khiến người ta vô tình cảm thấy trang trọng uy nghiêm.

Tiểu Ân cũng không thêm mắm dặm muối, hình ảnh ma pháp vô cùng đơn giản như phim phóng sự giản dị nhất, ngay từ đầu đã chinh phục tất cả mọi người ở đây.

Không ai dị nghị, thậm chí ngay cả tinh linh Tiffany xưa nay hay bởi móc nhất cũng không có ý kiến.

“Tiểu Ân các hạ, thật sự là rất cảm kích những cống hiến của ngài đối với công quốc Louis.” Tiffany thành thực nói.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, đối với Tiffany, hắn cũng không hồng hách ra vẻ ta là thần linh: “Không cần nói lời cảm tạ, người đừng quên, ta cũng là một thành viên của công quốc Louis.”

Tiffany gật đầu thật mạnh một cái. Chính tai nghe được Tiểu Ân thừa nhận là một người của công quốc Louis, nàng không ngờ có vẻ cao hứng như thế, điều này làm cho Tiểu Ân khẳng định chắc chắn rằng nàng nhất định có quan hệ khó có thể dứt bỏ với vương thất công quốc.

Đang lúc Tiffany muốn bỏ đi, thông báo quyết định này cho công tước Louis, Tiểu Ân động tâm, nói: “Tiffany, người đã để ý công quốc Louis như vậy, vậy ta sẽ làm cho nó vang danh đại lục, trở thành đệ nhất quốc gia đương thời.”

Tiffany lập tức phấn chấn. Hiện giờ nàng đã hiểu rõ thực lực Tiểu Ân. Tuy rằng không biết Tiểu Ân đã thuận lợi thành thần, nhưng chỉ bằng thực lực trước kia của hắn, chỉ cần đồng ý mở miệng, công quốc Louis trở thành quốc gia quyền lực nhất trên đại lục cũng chẳng có gì khó.

Dù sao, bất kể là quốc gia nào cũng không có khả năng chịu nổi lửa giận của bốn vị ngụy thần liên thủ, cho dù là ma pháp công hội vô địch trên đại lục cũng không thể.

Thấy bọn người Tiffany, Maren, David Kiiiby vẻ mặt phấn chấn, Tiểu Ân chậm rãi nói: “Nếu muốn thành đại lục đệ nhất quốc, vậy cần một thần tích.”

“Thần tích?” Mọi người ngơ ngác nhìn nhau, tuy nhiên trong ánh mắt lại có vẻ rung động và ngạc nhiên vui mừng không che dấu được.

529. Chương 9 Vô Danh Nhắc Nhở

Không chỉ có công tước Louis hết sức chờ mong đối với kiến trúc to lớn trong hình ảnh ma pháp này mà ngay cả mấy vị cửu tinh ma đạo sĩ trên đại lục cũng đều vừa lòng không có lời nào để nói.

Tiểu Ân đương nhiên không có khả năng bệ nguyên si kiến trúc thần điện của Odin Lage thần vương bộ hạ đưa đến, hắn chỉ lấy mấy kiến trúc lớn ở trong quần thể kiến trúc thần điện làm chủ. Dưới sự trợ giúp của Nhất Hào khảm vào đó nguyên tố truy cầu hoàn mỹ của tộc Tinh Linh, tuy rằng chỉ là thêm một bộ phận điêu khắc, nhưng lại càng thêm thích hợp kiến trúc đặc thù của ma pháp nguyên lão viện.

Sau khi biết được mọi người vừa lòng và khen ngợi, Tiffany công bố hình ảnh ma pháp và tuyên bố ngày hôm sau bắt đầu động thổ.

Mấy vị cửu tinh ma đạo sĩ Scar cũng không kìm nổi đưa ra nguyện ý hỗ trợ. Không chỉ có mấy người bọn họ, phần lớn ma pháp sư ở trong này đều đưa ra yêu cầu tương tự.

Khi gặp được hình ảnh ma pháp to lớn hùng vĩ như vậy, trong lòng tất cả các ma pháp sư đều không hèn mà cùng có cảm giác như hành hương về đất thánh, cho nên bọn họ mới có thể xung phong đưa ra đề nghị giúp đỡ một phen.

Không ngờ, Tiffany tùm tùm cười từ chối đề nghị của mọi người, ngay cả yêu cầu của phó hội trưởng ma pháp công hội Sloppy Burger đại nhân cũng bị từ chối.

Nếu Tiffany không phải là pháp sư của bộ tộc Nguyệt Tinh Linh hiện tại như mặt trời ban trưa, nếu không phải Tiffany không phải là thủ tịch ma pháp sư của công quốc Louis, nếu không phải công quốc Louis xuất hiện một quái thai Tiểu Ân và bây giờ còn có bốn vị nguyên thần làm chỗ dựa, như vậy chỉ sợ sau khi Tiffany đắc tội nhiều ma đạo sĩ như vậy liền có người làm khó nàng ngay tại chỗ.

Nhưng mà, mọi người bị lâm vào khó hiểu ngày hôm sau mới biết được nguyên nhân chân chính Tiffany vì sao làm như vậy.

Sáng sớm hôm sau, một ma pháp học đồ từ sáng sớm đã thức dậy, theo tập quán đi vào phía tây viên lâm tiến hành rèn luyện ma pháp hàng ngày thì một loạt tiếng gào rống thảm thiết vang lên chấn động toàn ma pháp viên lâm.

Tòa ma pháp nguyên lão viện hào hoa khổng lồ dự tính chiếm mấy trăm mẫu đất không ngờ trong một ngày đã được xây dựng hoàn toàn thành công.

Đây là một thần tích, tuyệt đối là thần tích.

Lúc ấy tất cả các ma pháp sư trong ma pháp viên lâm đều trợn mắt há hốc mồm, khó thể tin tưởng tất cả những gì tận mắt mình trông thấy.

Dựa theo dự tính của nhóm Tiffany, tính cả sự hỗ trợ của rất nhiều ma pháp sư, có Ngưng Thổ Thuật sử dụng liên miên không dứt, nhưng muốn xây dựng thành công ít nhất cũng phải cần thời gian một tháng. Hơn nữa, công việc đến những bước về sau, bố trí các loại vật phẩm điều sức trong ma pháp nguyên lão viện... Không mất một, hai năm thời gian thì đừng mơ hoàn toàn làm xong.

Nhưng hiện thật chính là, chỉ một ngày sau, ở phía trên nơi đất bằng trong quy hoạch cứ vậy mà có một khu kiến trúc khổng lồ hùng vĩ.

Không ai biết kiến trúc này xuất hiện như thế nào, ngay cả những cửu cấp ma pháp sư ban đêm ở nơi này cũng không phát hiện ra bất kỳ manh mối nào.

Điều này khiến cho đám ma đạo sĩ đều cả kinh thất sắc.

Nếu đã có người ở bên cạnh tránh né được thần thức của bọn họ mà làm ra kiến trúc khổng lồ như vậy, vậy có phải là nói chỉ cần người đó nguyện ý là có thể trong một đêm đánh chết toàn bộ bọn họ mà người khác không hề phát giác ra?

Ý niệm đáng sợ này nổi lên trong đầu tất cả ma pháp sư, bọn họ kiêng kỵ vạn phần đối với thực lực chân chính của người ẩn núp trong công quốc Louis. Trong cuộc đời này, những ma đạo sĩ ở tại đây không có ai muốn nảy sinh xung đột với công quốc Louis.

Đồng dạng, cũng không ai biết, ngay vào lúc ban đêm, thật sự là đại địa chi mẫu cả người ngựa ngáy nhàm chán không có chuyện gì dưới sự sai sử của người nào đó, cầm bản vẽ xây dựng ra ngoài một chuyến, theo sau liền vô thanh vô tức trở lại...

Bên trong công quốc Louis có thần tích, thần tích khiến cho tất cả các ma pháp sư đều phải sợ hãi run rẩy.

Tin tức này giống như mọc cánh truyền khắp mọi ngõ ngách trên đại lục. Tất cả mọi người đều biết, công quốc Louis là quốc gia được thần linh chúc phúc. Trong quốc gia này, chẳng những có bốn ngàn năm truyền kỳ có thể phóng cảm chú, có lực lượng có thể tiêu diệt bất cứ một quốc gia nào, hơn nữa còn có rất nhiều ma pháp sư và tòa ma pháp nguyên lão viện thần tích.

Đặc biệt là điều cuối cùng, thần tích một ngày biến không thành có xây dựng thành công nguyên lão viện mới là nguyên nhân lớn nhất khiến cho mọi người từ trong đáy lòng thừa nhận công quốc Louis là trung tâm đại lục.

Mà người được lợi ích lớn nhất trong chuyện này, không ai khác hơn là công tước Louis, ông ta sau khi nhận được các loại lễ vật và tiền tài khó thể tin tưởng, đột nhiên phát hiện mệnh lệnh ông ban ra thậm chí còn có tác dụng hơn so với hoàng đế bệ hạ của đế quốc Nặc Khả Đa hiện nay...

Tiểu Ân cũng chỉ giúp đến đây là ngừng đối với chuyện của công quốc Louis.

Hắn đã vì công tước Louis dựng một sân khấu rộng lớn có thể phát triển không ngừng, về phần sau này nên làm thế nào, làm đến mức nào thì phải dựa vào bản thân của công tước Louis.

Một người bình thường, hoặc là một công quốc bình thường, chỉ sợ công quốc này là tổ quốc của Tiểu Ân đời này cũng chưa từng khiến hắn để trong lòng.

Trên thế giới này, trừ những tên đứng đầu trong thần giới kia thì làm sao có khả năng có đế quốc vĩnh viễn bất bại?

Có lẽ đợi cho lần sau Tiểu Ân đến nơi đây, tòa ma pháp nguyên lão viện khổng lồ và công quốc Louis có khi cũng đã thành danh từ trong lịch sử rồi.

Lắc lắc đầu, nhìn bầu không khí dày đặc ở phương xa, còn có tình cảnh nhốn nháo sục sôi, Tiểu Ân đột nhiên cảm thấy một hồi chán nản, ở trong lòng hắn, dường như đang hỏi mình có còn thích ứng đám người như vậy hay không?

Ngay tại giờ phút này, một bàn tay ngọc mềm mại đưa tới, Juliana mắt đẹp động lòng người dường như nhìn thấu tâm tư của Tiểu Ân, lại dường như đang nói lên tâm tư của mình cho hắn.

Ở trong đôi mắt to động lòng người này biểu hiện ra là một loại hào quang gần như hoàn mỹ. Trong giờ khắc này, Tiểu Ân đột nhiên cảm thấy trái tim hai người bọn họ vô cùng gần gũi, quả thực giống như là đều đập cùng một tốc độ và tần suất.

Kéo mạnh tay nàng, Tiểu Ân nói: “Cùng ta đi thần giới đi.”

“Ừ!” Tiểu Hồ Ly đột nhiên nghiêng đầu, nói: “Chàng không phải còn không có Thần quốc sao? Ta không muốn đi thần quốc của Cự Ma Thần.”

“Không phải đi thần quốc của Cự Ma Thần.” Tiểu Ân lập tức kiên định nói: “Cho ta một năm thời gian, ta nhất định tạo ra một thần quốc... Khiến nàng thích.”

Tiểu Ân vốn muốn nói thần quốc giống như đại lục thần tạo, nhưng lại nghĩ đến thảm trạng của Cự Ma Thần lúc đó, cùng với đánh giá năng lực của mình, Tiểu Ân cuối cùng không tùy ý khoắc lác ở trước mặt người âu yếm của mình.

Hai người âu yếm tán gẫu ở một bên, lão Bond ở phương xa vẻ mặt vô cùng vui mừng gật đầu. Bộ mặt đầy tươi cười của lão khiến cho nếp nhăn trên trán lão ít đi rất nhiều.

Đối với nàng dâu này, lão vừa lòng trăm phần. Chỉ có điều lão nhân này vẫn là có một chút bất mãn: “Tiểu tử Tiểu Ân này, khi nào thì đưa cho ta một Tiểu Ân bé đây hử...”

Về trong ma pháp tháp, Tiểu Ân đuổi toàn bộ mọi người về phòng của bọn họ, sau đó sửa sang lại quần áo đi vào trong phòng Vô Danh.

Trong phòng này trước sau vẫn không có bất kỳ tình cảm gì như trước, ánh mắt Tiểu Ân đảo qua trên người Vô Danh. Người này dường như căn bản không thấy hắn đi vào vậy.

“Vô Danh. Đã lâu không gặp.” Tiểu Ân tiến lên, dùng giọng điệu nói như súng liên thanh: “Người hình như không hoan nghênh ta đến làm khách.”

Giọng nói lạnh như băng của Vô Danh truyền ra: “Người mới là chủ nhân nơi này. Ta chỉ là một người khách ở đây thôi.”

Tiểu Ân lập tức ngậy người. Quả thật, hắn mới là chủ nhân của ma pháp tháp này, mà Vô Danh chỉ là một người ở tạm mà thôi. Nhưng trên thực tế, những ngày Vô Danh ở trong ma pháp tháp này nhiều hơn Tiểu Ân rất rất nhiều.

Hơi chút xấu hổ cười cười, Tiểu Ân tuy rằng đã thành thần, ngay cả là trước mặt nữ thần ánh trắng hắn cũng không kiêu ngạo không siểm nịnh, nhưng trước mặt Vô Danh, hắn lại bị ai phát hiện, dường như bất kể mình trở thành cái dạng gì, đều không có gì khác.

Ánh mắt Vô Danh nhìn về phía Tiểu Ân, giống như lần đầu gặp mặt, không có bất kỳ dao động năng lượng nào.

“Được rồi. Chúng ta không thảo luận về vấn đề này nữa.” Tiểu Ân bất đắc dĩ nói: “Người đã đi thần giới gặp Odin Lage thần vương chưa?”

“Gặp rồi.” Vô Danh vô cùng đơn giản hai từ trả lời Tiểu Ân.

Về mặt Tiểu Ân hơi khấn trương: “Các người đã nói những gì?”

“Hắn yêu cầu ta vì hắn mở ra một thông đạo. Nhưng mà ta từ chối.”

“Mở thông đạo?” Tiểu Ân hồ nghi hỏi: “Người lại cự tuyệt hắn?”

“Đương nhiên. Thông đạo hắn yêu cầu là không thể mở ra.”

Vô Danh cũng không giải thích vì sao không thể mở ra. Mọi Tiểu Ân giật giật, hắn đột nhiên phát hiện, trong câu chuyện những loại nhân vật như vậy, dường như không phải mình có thể tham gia.

Trước khi thực lực đủ mạnh, biết càng nhiều chưa chắc đã là chuyện tốt gì. Tiểu Ân đột nhiên cười, nói: “Được rồi, đây là chuyện giữa các người. Ta hy vọng các người có thể thông qua hiệp thương để giải quyết, ngàn vạn lần không nên động võ.”

“Sẽ không!” Vô Danh khẳng định nói.

“Vì sao?”

Vô Danh nhìn hắn thật sâu, nói: “Ta chỉ có lực lượng một đòn. Nhưng mà trước khi tam đại thần vương chết hết, pháp tắc thần giới sụp đổ, không có ai hy vọng ta đánh ra một đòn đó.”

Trong mắt Tiểu Ân chợt lóe lên hào quang màu vàng, rốt cục mạnh mẽ áp chế tính toán truy tìm ngọn nguồn.

Hắn quay đầu đi, chuyển đề tài, ngưng giọng hỏi: “Vô Danh. Người có biết cái gì gọi là thần cách đã ngưng luyện thành công không?”

“Ngưng luyện thành công?” Vô Danh ngẩn ra, hắn nhìn Tiểu Ân vài lần hỏi: “Người đã đốt thần hỏa, đã thành thần, ô, chẳng lẽ bản thể của người đã có thể ngưng luyện ra loại thần cách cấp bậc này sao?”

Tiểu Ân cũng không nói chỉ đưa tay ra, lấy một mảnh thần cách lóe ra hào quang mờ mờ.

Ánh mắt Vô Danh thoáng nhìn một chút, gật đầu nói: “Không sai. Quả thật là đã ngưng luyện thần cách thấp kém.”

Ánh mắt hắn nhìn về phía Tiểu Ân lộ ra ngấm ngấm vừa lòng: “Người, thật sự rất không tồi.”

Tiểu Ân cười khỏ một tiếng, nói: “Vô Danh. Ta chỉ muốn biết thứ này đến tột cùng có gì khác thần cách bình thường.”

Vô Danh trầm ngâm một lát, nói: “Tiểu Ân. Người nếu đã thành thần, hẳn là cũng hiểu được thần linh tiến giai như thế nào chứ?”

“Đương nhiên! Thần linh tiến giai, thần cách, thần thể, thần tính và linh hồn tương dung, thiếu một thứ cũng không được. Còn có, đại lượng tín đồ trung tâm là một trợ giúp lớn ắt không thể thiếu.”

“Đúng vậy. Số lượng tín đồ trung tâm có thể thông qua thời gian dài lâu để không ngừng gia tăng, điểm này đối với thần linh mà nói cũng không xem là vấn đề gì.” Vô Danh trầm giọng nói: “Thần thể, thần tính và linh hồn cũng có thể trải qua thời gian dài rèn luyện để tăng cường và dung hợp, nhưng thần cách thì không được. Muốn được thần cách nhất định phải đi đoạt, phải đi tiêu diệt thần linh nhỏ yếu hơn mình.”

Tiểu Ân khẽ gật đầu, điểm này phạm là người từng ở trong thần giới trên cơ bản đều hiểu biết rõ ràng.

“Đối với thần linh mà nói cho dù diệt thần linh khác, chiếm được thần cách cũng chưa chắc có thể thuận lợi ngưng luyện thần cách vào trong thần thể của mình. Đây là bởi vì trong thần cách bản thân khi sinh ra có một tác dụng bài xích. Cho dù là trong những thần cách cùng thuộc tính, xác suất dung hợp thành công cũng chỉ là một nửa mà thôi.” Vô Danh nói tiếp.

Sắc mặt Vô Danh có chút ngưng trọng nói tiếp: “Một khi tiến hành dung hợp, nếu là thành công thì cũng thôi. Nếu là thất bại như vậy thần cách dùng để dung hợp sẽ tự động biến mất, ngưng tụ một lần nữa ở một nơi nào đó dưới hạ giới.”

Đôi mày Tiểu Ân khẽ nhướng, hỏi: “Luân Hồi Giới?”

Vô Danh ung dung cười nói: “Luân Hồi Giới quả thật là nơi ngưng luyện ra thần cách nhiều nhất. Nhưng mà hạ giới xa xa không chỉ một chỗ này có thể một lần nữa ngưng luyện thần cách.”

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hắn cũng không phải nảy lòng tham đối với thần cách dưới hạ giới, mà là hắn có một loại ý tưởng, nếu có thể tại hạ giới tìm được thần cách, vậy chẳng phải có thể che dấu lai lịch chân chính thần cách mình lấy ra hay sao?

“Vô Danh. Thế giới chúng ta ở nơi nào có thần cách ngưng luyện?”

“Không biết!”

“Cái gì?” Tiểu Ân ngăn ra, hoài nghi hỏi: “Người làm sao lại không biết?”

“Đương nhiên không biết. Vũ trụ thế giới này to lớn bao nhiêu, nơi nào cũng đều có khả năng ngưng luyện ra thần cách. Mà có thể chiếm được thần cách hay không, chỉ có thể dựa vào hai chữ ‘vận khí’.”

Vô Danh nhìn Tiểu Ân một cái thật sâu, dường như rõ ràng ý tưởng của hắn như trong lòng bàn tay: “Nếu là rất may mắn, bất kỳ sinh vật trí tuệ bình thường nào đều có khả năng nhặt được thần cách ở trên đường. Nhưng nếu là không may, trừ Luân Hồi Giới ra thì không có nơi nào có thể cam đoan chiếm được thần cách. Cho nên, người cần bản là không thể nắm chắc tìm được thần cách ở hạ giới.”

Lúc này Tiểu Ân mới hết hy vọng, xem ra con đường này quả nhiên là không thông. Nếu có thể dễ dàng tìm được thần cách ở hạ giới, như vậy đám thần linh trong thần giới cũng không ngốc, bọn họ đương nhiên không có khả năng bỏ qua cơ hội này.

“Được rồi. Như vậy thần cách đã ngưng luyện và thần cách bình thường đến tột cùng là có gì khác nhau? Chẳng lẽ có thể đề cao xác suất dung hợp thần cách thành công sao?”

“Đúng. Khi dung hợp thần cách bình thường và thần thể, cao nhất chỉ có năm thành thành công. Nhưng thần cách trải qua ngưng luyện và thần thể tương dung, như vậy xác suất thành công sẽ khoảng bảy, tám phần.”

Trong mắt Tiểu Ân lại một lần nữa hiện tinh quang. Đến tận bây giờ hắn rốt cục hiểu được giá trị chân chính của thứ này. Trách không được, đám tinh linh kia thà rằng bỏ qua danh dự, sinh ra sát tâm cũng muốn để lại thần cách đã được ngưng luyện này lại.

Chỉ có điều, điều kiện các tinh linh đưa ra cũng khiến Tiểu Ân vô cùng vừa lòng. Đừng nói ba trăm triệu thần lực kết tinh, cho dù là chỉ riêng kiện thượng cổ thần khí nắm giữ pháp tắc thanh âm cùng giai với tiểu mộc kiếm là cũng đủ đáng giá để đổi. Đương nhiên, rốt cục là hợp lý hay không, đây là vấn đề mỗi người một ý. Tiểu Ân cố nhiên cảm thấy hắn chiếm tiện nghi lớn, nhưng Rafael và Dajalema làm sao lại không nghĩ như vậy?

Vô Danh đột nhiên cười ha hả nói: “Thần cách trải qua ngưng luyện vốn là kỹ xảo độc môn của tam đại thần vương, không thể tưởng tượng được hiện giờ lại có thêm một người. Thế lực thần giới lại phải phân chia lại một lần nữa.”

Trong lòng Tiểu Ân rung mình, hỏi: “Trong thần giới còn có thần linh khác có thể ngưng luyện thần cách sao?”

“Ba vị thần vương từ xưa nhất, bọn họ đều nắm trong tay pháp tắc tối cao của thế giới này, pháp tắc ngưng luyện thần cách.” Vô Danh thản nhiên nói: “Ở mỗi một thần thể của một thần linh, đều tồn tại thần lực. Ba vị thần vương từ cổ xưa kia, có thể ngưng luyện thần thể của thần linh thành thần cách. Một khi thành công, đó là thần cách được ngưng luyện.”

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, nói: “Bọn họ sử dụng thần thể của thần linh để ngưng luyện thần cách. Đó chẳng phải là chỉ cần đại khai sát giới là có thể đạt được vô tận thần cách sao?”

“Đó là không có khả năng. Thần thể có thể ngưng luyện ra thần cách, phải là thần thể ngủ say trong mộ các thần hơn trăm vạn năm. Mà tam đại thần vương cổ xưa càng không có khả năng lạm khai sát giới ở thần giới.” Vô Danh thản nhiên nói: “Người có thể yên tâm. Số lượng thần cách bọn họ có thể ngưng luyện ra, kém với người rất nhiều.”

Tiểu Ân trầm ngâm một hồi thật lâu, rốt cục vẫn hỏi: “Vô Danh. Người không phải nói ta mới là người duy nhất có thể ngưng luyện thần cách sao?”

“Người quả thật là người duy nhất có thể ngưng luyện thần cách.” Trên mặt Vô Danh lộ ra ý cười hiểm thấy, nói: “Nhưng tam đại thần vương cổ xưa là ngoại lệ.”

Tiểu Ân há miệng thở dốc cũng không có tiếp tục hỏi đến cùng. Hắn có một loại cảm giác, có lẽ tới một ngày nào đó, đối với những lời của Vô Danh nói lúc này, hắn sẽ tự động hiểu được ý nghĩa. Nhưng tuyệt đối không phải là hiện tại.

Tuy nhiên hết thấy đều không trọng yếu. Dù sao ở trong tay của hắn có thể ngưng luyện ra thần cách như vậy, cũng được coi là một chuyện tốt. Đặc biệt là ngày sau những người mình quan hệ chặt chẽ có thể thăng tiến, tuyệt đối chiếm tiện nghi rất lớn. Hơn nữa, còn có một điểm Tiểu Ân có thể khẳng định, sắp tới trong hội giao dịch ma pháp vật phẩm do gia tộc Phong Linh tổ chức, bằng vào vật này, bất kể hắn nhìn trúng vật gì của đối phương, đều khẳng định có thể giành được như ý muốn.

Bởi vì trừ ba vị thần linh cấp bậc thần vương ra phỏng chừng không có thần linh nào có thể cự tuyệt hấp dẫn của vật này.

Bỏ qua chuyện này, cổ tay Tiểu Ân khê lật lấy ra một tảng đá màu đen. Thể tích tảng đá này cũng không lớn, chỉ bằng nắm tay trẻ con nhưng trên tảng đá này có một tia năng lượng rất nhỏ, không ngờ có năng lực có thể ngăn cản thần niệm xâm lấn.

“Vô Danh. Người có biết đây là cái gì?”

Vô Danh nhìn thoáng qua tảng đá kỳ dị này, không khỏi khẽ mỉm cười nói: “Đây là đặc sản trên thân huynh đệ kia của ta. Như thế nào lại chạy tới trong tay người?”

Tiểu Ân bật cười, tuy nhiên những lời này của Vô Danh nói không sai.

Huynh đệ của hắn là một trận pháp khổng lồ có thể đại biểu pháp tắc thần giới, bên trong không chỉ có lôi điện vô cùng vô tận hơn nữa còn có tảng đá như vậy, nói là đặc sản cũng không sai.

“Đây là ta phát hiện trên người một nguy thần, cũng không biết là trong trận pháp thoát ra từ khi nào.” Tiểu Ân cẩn thận giải thích.

“Vây cũng phải. Thứ này tuy rằng có vẻ quý báu, nhưng ở trong trận đồ của hắc cũng chỉ là loại bình thường.” Vô Danh hơi chút nghiêm túc nhìn một chút, nói: “Nguyên thể màu đen là phổ biến nhất, nếu là màu trắng hoặc màu đỏ, vậy có vẻ trân quý và hiếm thấy hơn.”

Trên mặt Tiểu Ân nổi lên một tia hứng thú, hắc ngưng giọng nói: “Loại nguyên thể này có ích lợi gì?”

“Chúng nó đều là năng nguyên thể, tác dụng để bổ sung năng lượng.”

Tiểu Ân lập tức giật mình, nói: “Hóa ra đây là năng lượng tinh thạch sao?”

Tuy nhiên hắc lập tức nhăn mày, nói: “Không đúng. Thứ này thần niệm cũng không thể xâm nhập, như thể nào có thể bổ sung năng lượng?”

Vô Danh khẽ cảm hôn đá, trên mặt có chút cảm khái nói: “Nguyên thể cũng không phải cho thần linh hấp thu, cũng không phải là năng lượng cung cấp cho truyền tống trận và ma pháp đạo cụ. Đây chính là năng lượng thể truyền thừa từ thượng cổ đó.”

Tiểu Ân hơi chút trầm ngâm, trong lòng khẽ động thất thanh nói: “Thượng cổ thần khí?”

Nhìn ánh mắt Vô Danh như cười như không, trong lòng Tiểu Ân có cảm giác không chân thực. Nếu quả thật có khả năng, hắc thật đúng là muốn thí nghiệm tại chỗ.

“Không sai, chính là thượng cổ thần khí.” Vô Danh cực kỳ vừa lòng tốc độ phản ứng của Tiểu Ân, nói: “Vào thời kỳ thượng cổ, nguyên khí thiên địa dày đặc hơn hiện nay rất nhiều, các loại năng lượng kỳ dị xuất hiện vô cùng tận, bất kể là hấp thu loại năng lượng nào cuối cùng đều có thể tiến giai cảnh giới chân thần vô thượng. Chỉ có điều sau này không biết nguyên do nào khiến cho nguyên khí thiên địa tiêu tan, chỉ còn lại mỗi năng lượng ma pháp hiện giờ. Cho nên, lúc ấy rất nhiều thượng cổ thần khí được luyện chế thành công đều bị mất năng lượng sử dụng mà suy bại và mất đi.”

Nói tới đây, trên mặt Vô Danh cũng hiện ra một tia thương cảm hiếm thấy: “Thần linh mặc dù là trong cuộc sống không gì không làm được, nhưng so với lực lượng của cả thiên địa lại cũng chỉ như một con kiến mà thôi.”

Tiểu Ân nghe đoạn bí văn này, trong lòng cũng nổi lên cơn sóng gió động trời. Vô Danh rất ít nói đến chuyện thời thượng cổ, nhưng mỗi một lần đều tiết lộ ra một ít thiên cơ chưa từng nghe qua.

Hơn nữa từ trong miệng Vô Danh, Tiểu Ân cũng biết trước kia trong vũ trụ có vô số loại năng lượng có thể cho người hấp thu, nhưng hiện giờ chỉ còn lại mỗi ma pháp nguyên tố mà thôi.

Biến hóa này không ai có thể giải thích nổi, chỉ có thể nói là tự vũ trụ điều tiết mà thôi.

Mà sau khi một loại văn minh độc đại, rất nhiều vũ khí và đạo cụ văn minh trước liền dần dần đi hướng suy sụp. Đây là một chuyện không thể tránh khỏi.

Nhìn hòn đá trong tay, Tiểu Ân hỏi: “Thứ này sinh ra như thế nào? Có thể đủ năng lượng sử dụng tất cả thượng cổ thần khí không?”

Vô Danh tự hỏi một chút, nói: “Đây là thứ mà các thần và yêu ma thượng cổ sau khi nguyên khí dần dần thưa thớt đi hợp sức nghiên cứu mà thành, điều kiện hình thành cực kỳ hà khắc. Nhưng một khi thành hình, như vậy chỉ cần là khí cụ thượng cổ là có thể coi nó như năng lượng để sử dụng.”

Vô Danh trả lại hòn đá cho Tiểu Ân: “Đừng coi thường thứ này dường như không lớn, nhưng năng lượng nó ẩn chứa vượt qua dự đoán của người rất nhiều.”

Tiểu Ân khẽ gật đầu, điểm này là không thể không tin.

Có thể ở trong lôi điện không bị đánh nát, ngược lại có thể ngưng tụ được thật thể như vậy và có quan hệ với khu không gian lôi điện màu tím, năng lượng ẩn chứa bên trong đương nhiên không phải người bình thường có thể tưởng tượng được.

Hắc hơi nhắm mắt lại, trong lòng tự hỏi một chuyện.

Phân thân người cá sáu một năm sau sẽ tham gia hội giao dịch khổng lồ mà gia tộc Phong Linh cử hành, ở trên hội giao dịch đó, nếu chỉ cần sử dụng thần cách thấp kém được ngưng luyện để trao đổi đường như cũng quá kinh thế hãi tục. Như vậy nếu lại thêm loại nguyên thể này thì sao đây?

Theo hẳn biết, số lượng thượng cổ thần khí và ma khí được lưu truyền trong thần giới tuyệt đối không ít, đặc biệt ở trong tay thần linh bậc cao, loại khí cụ có được uy năng khổng lồ này lại càng không thiếu.

Nhưng trong đó ít nhất có một nửa và ba kiện thượng cổ thần khí trong gia tộc Phong Linh, đều giống nhau được bảo quản thật cẩn thận ở trong các nơi như Tàng Bảo Các.

Không phải là bọn họ không muốn vận dụng, mà là căn bản không thể vận dụng. Tiểu Ân có thể khẳng định, nếu có thể lấy được nhiều hòn đá như vậy, tuy rằng không có khả năng chấn động như thần cách thấp kém đã qua ngưng luyện, nhưng ít nhất cũng là một chuyện rất được quan tâm.

Chỉ có điều, muốn vào trong thế giới lôi điện khắp nơi kia cũng không phải là một chuyện dễ dàng gì. Nghĩ lại một chút kinh nghiệm lần thứ hai tiến vào, Tiểu Ân có chút giật mình, có lẽ chỉ có bản thể mới có được năng lực và tư cách này thôi.

Bỗng nhiên, một điểm sáng mỏng manh như thể là hư không đi ra, cứ vậy thành hình xuất hiện trước mắt Tiểu Ân.

Khoảnh khắc điểm sáng xuất hiện, không chỉ có Tiểu Ân biến sắc, ngay cả Vô Danh cũng vẻ mặt ngưng trọng.

Bọn họ đã từ điểm sáng này cảm ứng được có một cỗ khí tức dị thường, đây là khí tức thuộc về bản thân Tiểu Ân, khí tức thần bí sinh ra từ linh hồn của hắn.

Hiện nay Tiểu Ân ở hạ giới cũng không phải bản thể mà chỉ là một phân thân mà thôi.

Là một thần linh bậc thấp, mặc dù về lý luận mà nói có thể có được rất nhiều phân thân nhưng trên thực tế tuyệt đại đa số thần linh trước khi thăng tiến lên thần linh bậc trung nhiều nhất cũng chỉ phân liệt ra một phân thân mà thôi.

Đúng vậy, đối với thần linh mà nói, phân thân cũng không phải giống như Tiểu Ân chế tạo ra, mà là từ bản thể phân tách ra. Mỗi lần phân tách một cái, đều tạo thành tổn thương khó thể cứu chữa đối với thần thể. Muốn bù đắp thương tổn này, phải trải qua vô số năm tu luyện.

Đồng thời, phân tách ra càng nhiều phân thân, đối với tu luyện ngày sau cũng có chướng ngại rất lớn. Đặc biệt đối với dung hợp thần cách, thần tính, thần thể và linh hồn càng có ảnh hưởng tiêu cực rất lớn.

Ở trong thần giới tràn đầy nguy hiểm này, không có một thần linh bậc thấp nào đưa tiền đồ của mình ra mà nói giỡn. Cho nên bọn họ nhiều nhất chỉ ngưng luyện ra một phân thân mà thôi.

Nhưng vấn đề này đối với Tiểu Ân, hoàn toàn không thành vấn đề.

Nhiều nhất chỉ là đối với pháp tắc thần tính có chút tổn hại nhưng chỉ cần sử dụng đại lượng tín ngưỡng là có thể bù đắp rất nhanh. Mà Tiểu Ân trong tay có được những ba trăm triệu thần lực kết tinh, căn bản không có khả năng thiếu hụt tín ngưỡng lực.

Nguyên nhân chính là vì thế cho nên Tiểu Ân mới có thể ở thần linh bậc thấp chế tạo ra hai phân thân hơn nữa còn không sinh ra chút ảnh hưởng nào đối với bản thể.

Hiện giờ tới hạ giới đúng là một phân thân giống bản thể như đúc. Mà điểm sáng chói lóa này, nếu phân thân Tiểu Ân không cảm ứng sai lầm, chắc là tín tức bản thể từ thần giới truyền tới.

Tuy rằng bản thể và phân thân có được cùng một linh hồn, gần như có thể nói là một người, nhưng một khi khoảng cách quá xa, như vậy hai bên vẫn không thể liên hệ bất cứ lúc nào.

Tuy nhiên, có một biện pháp một khi sử dụng và thuận lợi phát đi, như vậy bất kể khoảng cách giữa phân thân và bản thể bao xa, thì khoảng cách này cũng đều biến thành hai điểm một đường, có thể trong nháy mắt tới nơi.

Loại phương pháp này chính là phương pháp truyền tống linh hồn.

Rút ra một bộ phận linh hồn, sử dụng năng lực đặc thù nào đó áp súc thành một điểm sáng. Nếu có thể phóng thích thành công như vậy liền có thể xuyên qua hết thủy mọi chướng ngại, đi tới trước mặt bản thể hoặc phân thân.

Nếu một phân thân thần linh ngã xuống, như vậy sẽ tự động áp súc hết thủy quá trình thành một điểm sáng linh hồn, chỉ cần sau khi ngưng tụ bay đi ngoài giới một khoảng cách mà không bị người chặn lại, như vậy có thể tiến vào trong không gian truyền tống thần bí, trong nháy mắt tới nơi bản thể, cuối cùng để bản thể tiến hành trả thù mãnh liệt.

Đương nhiên, nếu trong quá trình này bị người ngăn cản hoặc đánh tan, như vậy điểm sáng linh hồn ngưng tụ lên sẽ tiêu tan, càng không nói đến truyền tống gì nữa.

Ngày trước khi Tiểu Ân tại hạ giới tìm tới Luân Hồi Giới từng đánh chết hình chiếu một thần linh nào đó, và thu thập toàn bộ điểm sáng sinh ra, ngay một điểm cũng không chạy thoát cho nên mới không bị người khác nhìn chăm chăm.

Phương pháp sử dụng linh hồn truyền tống mặc dù nhanh chóng thuận tiện nhưng cái giá phải trả cực kỳ cao. Không đến lúc vạn bất đắc dĩ, hoặc là phân thân, hình chiếu không đến lúc ngã xuống là tuyệt đối sẽ không sử dụng phương pháp này.

Bởi vì đây là một loại phương pháp thiêu đốt lực lượng linh hồn để đạt được mục đích. Mà vào thời điểm không có linh hồn thể, muốn khôi phục linh hồn thì cách duy nhất chính là chìm vào ngủ say.

Một thần linh chìm vào ngủ say ở trong thần giới sẽ bị nguy hiểm rất cao. Cho dù là thần linh cấp chủ thần cũng không dám dễ dàng tiến vào trong loại trạng thái này.

Tiểu Ân giơ tay ra nắm trong tay điểm sáng. Điểm sáng này giống như là về nhà mình nhanh chóng dung hợp vào cơ thể Tiểu Ân. Trong nháy mắt này, Tiểu Ân lập tức hiểu rõ nội dung điểm sáng linh hồn này truyền tới, trên mặt hắn lập tức hiện ra một tia cổ quái cực kỳ.

Vô Danh có chút lo lắng hỏi: “Trong thần giới đã xảy ra chuyện gì?”

Mặc dù mặt ngoài hắn rất thờ ơ với Tiểu Ân, nhưng trên thực tế hắn cũng tuyệt đối có vài phần kính trọng đối với Tiểu Ân. Dù sao trong vô số năm qua, Tiểu Ân là nhân loại thứ nhất có lực lượng linh hồn thần bí mà hắn gặp được. Nếu ngày sau có thể phát triển, thành tựu đạt được chỉ sợ không kém lão chủ nhân năm xưa.

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, nói: “Chúng ta gặp kẻ địch rồi.”

“Người nào?”

“Một thần linh bậc thấp.” Trong giọng nói Tiểu Ân tràn ngập bất đắc dĩ: “Thần giới quả là một nơi tràn ngập nguy hiểm, bất kể chúng ta cẩn thận thế nào nhưng vẫn còn có người tới cửa gây phiền toái.”

Hắn cười trấn an, nói: “Kỳ thật cũng không phải chuyện lớn gì. Bọn họ ở thần giới tuyệt đối có thể ứng phó, chẳng qua là thông tri một chút cho có lệ mà thôi.”

Vô Danh nhìn Tiểu Ân dường như muốn từ trên mặt hắn nhìn ra một chút gì đó.

Rốt cục Vô Danh duỗi tay, trên tay hắn chậm rãi hiện ra một vùng sáng màu trắng. Đây là bàn tay nước trên người Vô Danh.

“Tiểu Ân. Bàn tay nước của ta vô số năm trước đã sinh ra linh trí rất yếu ớt. Nhưng loại sinh mạng thuần túy mà không có bất kì nhân công nào động tay chân do sức mạnh lực lượng thiên địa ngưng tụ mà thành lại có một nhược điểm trí mạng. Đó chính là trên cơ bản rất khó thành công ngưng tụ ra linh hồn và thần trí chân chính.”

Tiểu Ân yên lặng gật đầu. Đối với điểm này hắn căn bản không chút hoài nghi.

Đặc biệt là sau khi trải qua dung hợp linh hồn vạn niên quang nguyên và đại địa chi mẫu, Tiểu Ân càng có thêm một loại hiểu biết hết sức trực quan đối với điều này.

Loại sinh mạng thể này tuy là sinh mạng năng lượng có sự cường đại đến mức không thể tin nổi nhưng chính bởi vì bọn họ cường đại cho nên muốn hoàn toàn ngưng luyện ra linh hồn như sinh mạng trí tuệ lại là chuyện khó có khả năng.

Có thể nói, loại sinh mạng này bình thường đều hành động như một loại bản năng, đối với hết thảy đều có một loại cảm giác dần dần vô tri.

Tuy nhiên, sau khi loại sinh mạng thể này ngưng luyện ra linh hồn, uy năng bọn họ có được tuyệt đối không kém Thần linh, đặc biệt là trong một số lĩnh vực am hiểu, lại có khi còn trội hơn.

“Tiểu Ân. Ta hy vọng ngươi có thể giúp nó ngưng tụ ra linh hồn.” Vô Danh trầm giọng nói.

Tiểu Ân nao nao, do dự một chút, nói: “Vô Danh. Đây chính là linh vật đã theo ngươi nhiều năm như vậy. Nếu là để ta giúp nó sinh ra linh hồn, chỉ sợ quan hệ của nó cùng ngươi về sau...”

Nói tới đây Tiểu Ân ngừng lại, biểu tình nghiêm túc nhìn Vô Danh.

Trên mặt Vô Danh mơ hồ có một tia dao động, đó là một loại cảm giác không bỏ được, nhưng càng nhiều cũng là một loại đoạn tuyệt.

“Ta vốn muốn để cho nó ở bên cạnh ta chậm rãi tiến hóa, thẳng đến khi sinh ra linh hồn. Nhưng sau khi gặp được đại địa chi mẫu và vạn niên quang nguyên bây giờ, ta nghĩ rằng đã không cần quá câu nệ đến hình thức tự nhiên nữa.” Vô Danh than nhẹ một tiếng, nói: “Bất kể sau khi nó ngưng tụ ra linh hồn biến thành dạng gì, ta cũng tuyệt đối không trách ngươi.”

Tiểu Ân lúc này mới thở phào một hơi nhẹ nhõm. Nếu Vô Danh hào phóng như vậy, hẳn tự nhiên không có khả năng cứ khách khí nữa.

Tuy rằng sau khi giúp linh vật sinh ra linh hồn, cũng không phải chúng nó thành phân thân của Tiểu Ân. Nhưng sau khi hấp thu linh hồn Tiểu Ân gian nan bồi dưỡng ra, chúng nó có một sự thân cận từ trong tinh thần đối với Tiểu Ân, đó căn bản không thể xóa được.

Chuyện tốt như vậy, nếu là từ chối vậy mới chân chính khiến người người đều oán trách.

“Được. Ngươi đã quyết định như vậy, sau khi ta trở về thần quốc sẽ giúp ngươi làm việc này.” Tiểu Ân hơi chút chần chừ, nói: “Một khi nó có được linh hồn, sẽ có năng lực hoàn toàn tự chủ giống như đại địa chi mẫu và vạn niên quang nguyên. Ta sẽ cố gắng khuyên nó trở lại bên cạnh ngươi, nhưng nó lựa chọn thế nào, vậy không phải ta có thể bức bách.”

Vô Danh khẽ mỉm cười, thản nhiên nói: “Đó là tự nhiên.”

Tiểu Ân nhìn Vô Danh dường như lại khôi phục vẻ hồ hững mọi khi, trở lại trạng thái không quan tâm đối với mọi sự, trong lòng cũng không biết có cảm tưởng thế nào.

Tuy nhiên, nếu là ở chung lâu ngày, mình khẳng định sẽ không dễ dàng buông tha cho bàn tay nước này.

Có lẽ nguyên nhân bởi vì ở chung thời gian thật sự quá lâu dài, quan hệ của Vô Danh và bàn tay nước đã xảy ra biến hóa thật tinh tế, ở trong mắt Vô Danh, bàn tay nước đã không phải là một công cụ và vật phẩm, mà là như người thân của hắn vậy.

Cho nên sau khi gặp được vạn niên quang nguyên và đại địa chi mẫu hiện giờ mới có thể sinh ra cảm khái từ trong lòng, vì trưởng thành ngày sau của bàn tay nước mà đưa ra lựa chọn như vậy đi.

Chậm rãi ngừng đầu, tư tưởng Tiểu Ân từ trong cảm giác ám áp đi ra, hẳn dường như từ nơi này trực tiếp thấy được thần giới, trong ánh mắt hắn lộ ra một tia sát ý sắc bén.

Đã có người tự tìm đường chết, vậy thành toàn cho họ thôi...

Ở bên trong thần giới rộng lớn, tuyệt đối là một nơi vô biên vô hạn.

Nhưng mà ở nơi này có một điểm khác duy nhất so với hạ giới đó là: Chỉ cần là người có lực lượng ma pháp là có thể tùy ý rời khỏi thần quốc, ở bên ngoài tự do phi hành.

Điểm này nếu khiến cho ma pháp sư trong các tinh cầu hạ giới biết được khẳng định hâm mộ muốn chết.

Dù sao, lúc tại hạ giới, trước khi trở thành ngàn năm truyền kỳ, ngoài việc sử dụng ma pháp truyền tống trận cấp tinh cầu thì căn bản không có cách nào khác rời khỏi tinh cầu của mình.

Chẳng qua, nơi này tuy rộng lớn, nhưng nếu vận khí không tốt lại vẫn như trước gặp được rất nhiều tai nạn mà không biết tại sao.

Hiện giờ bản thể của Tiểu Ân, Cự Ma Thần an vị trong thiên không thần điện, ở xung quanh họ có vô số tín đồ cung kính hầu hạ. Những người này đều là tín đồ trung tâm nhất, thành kính nhất, nếu không cũng không thể tiến vào thiên không thần điện.

Thiên không thần điện này Tiểu Ân lấy từ nơi Nuo Weijia, vị thần linh bậc trung hắc ám hệ này đích xác bỏ rất nhiều công sức cho thiên không thần điện, nếu cứ vậy vứt đi quả thật là rất đáng tiếc. Mà Tiểu Ân thì bởi vì thần tính bất đồng cho nên cuối cùng lựa chọn bỏ qua, đưa thứ này của Nuo Weijia giao cho Cự Ma Thần.

Khi thiên không thần điện mà hơn ngàn vạn tín đồ hắc ám quen thuộc lại một lần nữa bay trong thần quốc, tất cả những tín đồ đến từ Nuo Weijia đều kích động, lệ nóng lưng trông, về tín ngưỡng dường như càng thêm thành kính một chút.

Giờ phút này, bọn họ đang thông qua một loại ma pháp nào đó từ xa quan sát một thần quốc cách thần quốc của bọn họ vài vạn dặm.

Thần quốc này so với bọn họ thì nhỏ hơn nhiều, nhiều nhất cũng chỉ gần bằng một nửa. Nhưng ở trong thần quốc kia, lại tràn ngập một loại không khí tín ngưỡng.

Khi Tiểu Ân và Cự Ma Thần nhìn thấy không khí tín ngưỡng dày đặc như thế, không khỏi đồng thời mặt mày nhăn nhó.

“Tra rõ lai lịch bọn họ chưa?” Tiểu Ân giọng ngưng trọng hỏi.

“Cũng gần đủ rồi!” Cự Ma Thần than nhẹ: “Đây là thần quốc của một thần linh bậc thấp, khác biệt chính là trong thần quốc đã có năm mươi triệu tín đồ thành kính.”

Lúc nói tới đây, Cự Ma Thần cũng không che giấu vẻ hâm mộ của mình đối với vị thần linh này: “Ngay từ đầu chúng ta mở rộng thần quốc thật sự quá lớn, hơn nữa số lượng tín đồ trung tâm quá ít, cho nên không khí tín ngưỡng tràn ngập ở thần quốc cũng rất mỏng manh chẳng ra gì cả. Tự nhiên cũng sẽ hấp dẫn ham muốn của kẻ khác.”

Tiểu Ân bình tĩnh ngồi trên ghế đặt ngang hàng với Cự Ma Thần, tuy trong lòng hắn đang nhanh chóng tính toán nhưng trên mặt lại không có biểu tình gì. Từ điểm này mà nói hắn dung nhập vào vai diễn thần linh dường như còn nhanh hơn một bậc so với Cự Ma Thần.

Ở trong thần giới, một thần quốc mạnh yếu thế nào cũng không phải chỉ nhìn độ lớn của thần quốc mà quyết định.

Nếu không có tín đồ trung tâm xứng với thần quốc, như vậy phạm vi thần quốc càng lớn, thì tín ngưỡng biểu hiện ra ngoài thần quốc lại càng mỏng manh. Nếu phát hiện loại thần quốc này, lập tức sẽ trở thành đối tượng các thế lực săn đuổi.

530. Chương 10 Lòng Thần Không Đủ Rắn Nuốt Voi

Bởi vì khí tín ngưỡng quá mức mỏng manh liền đại biểu trong thần quốc cũng không có bao nhiêu tín đồ trung tâm mà tạo thành nguyên nhân này. Vậy chủ nhân thần quốc này là một thần linh vừa mới thăng tiến, không biết tính tàn khốc của thần giới, hoặc là một vị thần linh vừa mới trải qua một trận đại chiến.

Bất kể kết quả cuối cùng trận chiến này thế nào, thần quốc này đều sẽ gặp đả kích trí mạng, thực lực sẽ giảm xuống một mức độ cực kỳ thấp kém.

Dưới tình huống như vậy, tự nhiên sẽ không thiếu thần linh muốn thừa cơ hội bỏ đá xuống giếng.

Cho nên, một khi phát hiện loại thần quốc này, lập tức sẽ đưa tới một đám cường đạo như cá mập biển sâu.

Sau khi Cự Ma Thần thăng tiến thành thần, một mực đều một mình khắp nơi, chính sách tuyệt đối là bề quan tỏa cảng không giao du với thần linh khác.

Nhiều năm như vậy, dưới sự cẩn thận của hắn quả thật tránh được tuyệt đại đa số thần linh rình mò. Nhưng lúc này đây dường như là bất kể thế nào cũng không tránh khỏi.

Một tháng trước, Cự Ma Thần liền cảm ứng được một cỗ thần niệm cường đại tập trung chặt chẽ thần quốc của hắn.

Trước kia cũng từng xảy ra rất nhiều chuyện như vậy, Cự Ma Thần lập tức lấy uy năng cường đại phân bố dày đặc ở ngoài thần quốc, đẩy ngược toàn bộ những thần niệm muốn xâm nhập.

Chỉ bằng vào quy mô thần quốc của Cự Ma Thần nằm trong khoảng bậc thấp đỉnh và bậc trung sơ cấp, chỉ có điều vì Cự Ma Thần trời sinh cẩn thận cho nên một khi có khả năng tới gần thần quốc của một thần linh bậc trung liền lập tức điều khiển thần quốc chạy xa, vĩnh viễn không cho thần linh bậc trung hoặc bậc trung trở lên có cơ hội chạm mặt.

Về phần thần linh bậc thấp nhỏ yếu, vậy không cần để ý nhiều, Cự Ma Thần thân là hắc ám đứng đầu trong tương lai, còn không đến mức nghèo túng đến mức độ này.

Cho nên, vừa cảm ứng được có một vị thần linh nào đó sử dụng thần niệm xâm lấn, Cự Ma Thần lập tức không chút khách khí đuổi đi.

Đây là một cảnh cáo, cũng là một loại phương pháp biểu hiện thực lực.

Cho thần linh khác cảnh cáo chính là: cho dù tổng thể lực lượng thần quốc này yếu đi một chút, nhưng thực lực chủ nhân thần quốc cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu, đồng dạng vẫn có thần lực và uy năng cường đại.

Đặc biệt là số lượng thần cách trong cơ thể Cự Ma Thần có được vượt rất xa thần linh bậc thấp, cho nên khi hắn phóng thích uy năng, chấn động tạo thành đối với thần linh bậc thấp thậm chí cũng không yếu hơn thần niệm của thần linh bậc trung bao nhiêu.

Như vậy, đám thần linh nhỏ yếu và bậc thấp muốn nhòm ngó căn bản đều vứt bỏ ý đồ đối với thần quốc này, hơn nữa tuyệt đại đa số sẽ xoay người đi mất không muốn xảy ra xung đột với chủ nhân thần quốc này.

Dù sao, một thần linh bậc thấp đỉnh tiếp cận với thần linh bậc trung, bất kể hắn suy yếu đến mức độ nào đều rất khó bị thần linh bậc thấp hủy diệt.

Nhưng lúc này, thủ pháp mà Cự Ma Thần vẫn sử dụng từ đầu đến nay lại mất linh.

Ở bên cạnh bọn họ, một thần quốc bậc thấp thủy chung không nhanh không chậm đi theo. Đây là một loại khiêu khích, cũng là một loại tư thế, nói rõ chính là muốn thừa dịp người bệnh, lấy mạng người.

Tiểu Ân và Cự Ma Thần tuy rằng căm tức, nhưng bọn họ cũng không lỗ mãng mà chậm rãi trải qua thần niệm va chạm mới hiểu được rất nhiều thứ.

Trong thần giới, chiến tranh giữa thần linh tuyệt đối không phải là một chuyện giản đơn như vậy.

Trừ khi thực lực đã tới một mức không thể nghịch chuyển, giống như ngày trước Odin Lage thần vương ức hiếp thần linh bậc trung Nuo Weijia. Mà trong chiến tranh giữa thần linh cùng cấp bậc, hai bên đều rất cẩn thận, không dám có chút liều lĩnh.

Có đôi khi vì muốn chiếm hết thần cách đối phương, chiến tranh như vậy sẽ kéo dài mấy vạn, thậm chí mấy chục vạn năm.

Đương nhiên, chỉ cần cuối cùng có thể thắng lợi, chiếm được thần cách của đối phương vậy hết thấy đều đáng giá.

Vị thần linh bậc thấp kia cùng Cự Ma Thần dò xét lẫn nhau vẫn không chiếm được tiện nghi gì, mà ngược lại trong lúc vô tình hoàn toàn để lộ hết nội tình của mình.

Không có biện pháp. Một thần linh hắc ám bậc thấp bình thường nếu là so về mặt thần niệm cường đại và vận dụng thì làm sao có thể so sánh với vị hắc ám đứng đầu trong tương lai. Nếu vậy, Cự Ma Thần có chín linh hồn và chín thần cách thấp kém đã trải qua ngưỡng luyện cũng nên tự bạo.

Tiểu Ân yên lặng nhìn chăm chú vào hình ảnh phía trước, nói: “Thần linh bậc thấp này cũng là một vị thần linh hắc ám, hơn nữa thực lực hẳn chắc là sắp tiến vào bậc trung hắc.”

Cự Ma Thần như cười như không: “Nếu không có gì ngoài ý muốn, nếu hẳn nuốt được chúng ta, vậy chỉ cần hơn vạn năm nghỉ ngơi vậy thì trở thành thần linh bậc trung là chuyện chắc như đinh đóng cột.”

Lực lượng thần niệm mà Cự Ma Thần biểu hiện ra kỳ thật chỉ hơn thần linh kia một chút. Mà đây chính là nguyên nhân lớn nhất mà thần linh bậc thấp kia giằng co với Cự Ma Thần.

Nếu hẳn thật sự thắng lợi trong chiến tranh với Cự Ma Thần và chiếm được thần cách trên người Cự Ma Thần, như vậy sau khi hấp thu xong liền có thể thoát khỏi thân phận thần linh bậc thấp xấu hổ mà thăng lên bậc trung.

Đương nhiên, muốn thắng một vị thần linh có thần niệm dường như mạnh hơn mình một chút, đó cũng là một chuyện mạo hiểm cực đoan. Nếu không phải khí tín ngưỡng tràn ngập trong thần quốc của Cự Ma Thần thật sự quá mỏng manh, hẳn cũng tuyệt đối không lựa chọn thực hiện loại cách thức được ăn cả ngã về không này.

Chẳng qua là mê hoặc của việc làm một lần ăn cả đời trở thành thần linh bậc trung thật sự quá lớn, cho dù là thần linh cũng không thể từ chối.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, nói: “Thời gian chúng ta thành thần quá ngắn, nếu lại có thể phát triển một đoạn thời gian, phỏng chừng hẳn không có lá gan này. Trận chiến tranh này cũng sẽ không cần thiết xảy ra nữa.”

Sắc mặt Cự Ma Thần dường như lóe lên một tia đỏ bừng, rơi vào trong mắt Tiểu Ân không khỏi bật cười trong lòng.

Khi Cự Ma Thần lần đầu tiên mở thần quốc bởi vì không có gì tác động cho nên đã làm ra một vụ bê bối lớn, phạm vi thần quốc to lớn không ngờ giống như đúc với đại lục thần tạo.

Nhưng mà phạm vi lớn như vậy, trong mấy năm tín đồ trung tâm chỉ ở hàng trăm. Như vậy khí tín ngưỡng ở bên ngoài đến tột cùng mỏng manh đến mức nào là có thể biết được.

Tuy rằng cuối cùng hấp thu hơn ngàn vạn tín đồ nhưng thời gian dù sao cũng ngắn ngủi, căn bản không thể đưa tín ngưỡng lực chậm rãi lộ ra ngoài. Nếu đối phương biết được ở trong thần quốc này có gần hai mươi triệu tín đồ trung tâm, hơn nữa còn đều kế thừa từ thần linh bậc trung, như vậy vị thần linh kia chỉ sợ không dám có ý đồ gì nữa.

Cự Ma Thần vung bàn tay to: “Mấy năm nay ta trốn đông trốn tây, cũng thật sự là nhịn quá đủ rồi. Đã có loại mùi này đưa tới cửa, vậy thì cho hẳn hoàn toàn ở lại đi.”

Tiểu Ân hơi trầm ngâm, nói: “Bình tĩnh. Đừng quên, chúng ta khác với bọn họ. Thần cách đối với chúng ta vô dụng. Xảy ra chiến tranh thần linh là một chuyện ngu ngốc nhất.”

Sát khí trong mắt Cự Ma Thần dần biến mất, chậm rãi gật đầu nói: “Đúng vậy. Loại chiến tranh này không hề có giá trị.”

Nếu để thần linh khác nghe được bọn họ nói chuyện khẳng định sẽ ngã nhào lập tức.

Chiến tranh giữa thần linh, có tám chín phần đều là vì thần cách của đối phương mà ra. Đây là một loại tham lam, nhưng cũng đồng thời là vì tìm kiếm không gian sinh tồn càng rộng lớn mà nhất định phải phát động chiến tranh.

Dù sao, trong thần giới, nếu không cố gắng nâng cao thực lực của mình, như vậy khi người gặp được kẻ càng cường đại hơn, vận mệnh của người được quyết định bởi một ý niệm của người ta.

Hai mắt Cự Ma Thần đột nhiên híp lại, gõ nhẹ lên mặt bàn bằng ngọc trắng trước mặt. Các tín đồ trong thần điện đều lui xuống chỉ còn lại hai người bọn họ.

Một cỗ thần niệm cường đại từ thần quốc xa xa truyền tới. Đây là thần niệm của thần linh đối diện, ngừng lại trước thần quốc của Cự Ma Thần.

Chẳng qua lúc này dịch ý trong thần niệm dường như đã bớt một chút, cũng đưa ra đề nghị giao lưu với nhau.

Cự Ma Thần kinh ngạc liếc mắt nhìn Tiểu Ân.

Nếu hai người bọn họ cách xa nhau tự nhiên không thể biết ý tưởng và cảm thụ của nhau, nhưng lúc ngồi mặt đối mặt như vậy gần như là cùng một người. Sở dĩ phải lấy hình thức đối thoại giao lưu, đó cũng là một thói quen, chuẩn bị cho ngày sau lộ mặt trước mặt các thần mà thôi.

Cho nên Tiểu Ân lập tức liên thông qua cảm ứng của Cự Ma Thần đã biết dịch ý suy yếu và yêu cầu phát ra trong thần niệm đối phương.

Cự Ma Thần chần chờ một chút rốt cục mở ra một khe hở ngoài thần quốc, lộ ra một thông đạo vào trong. Mà thân thể Tiểu Ân trở nên mơ hồ rồi sau đó biến mất.

Nơi này dù sao cũng là thần quốc của Cự Ma Thần, hơn nữa còn là thiên không thần điện nơi quan trọng nhất trong thần quốc. Muốn giấu một người tự nhiên là một chuyện dễ dàng.

Thần niệm đối phương rốt cục vào thiên không thần điện, theo sau trước mắt Tiểu Ân và Cự Ma Thần lóe lên một đoàn tia lửa, một thần linh hư ảo xuất hiện trước mặt bọn họ.

Ảo ảnh này cũng không phải hình chiếu thần linh, chỉ là một đạo thần niệm biến hóa mà thôi. Dưới tình huống đối địch với nhau, chỉ có ngu ngốc mới đưa hình chiếu đến thần quốc của đối phương mặc người ta xử lý.

Bóng người kia cảm ứng bốn phía một chút, lại cảm ứng năng lượng hắc ám khổng lồ trên người Cự Ma Thần giống như đang tính toán chênh lệch giữa hai bên.

Giọng nói Cự Ma Thần lạnh lùng vang lên: “Người vì sao mà đến.”

Thần linh hư ảo thu lại ánh mắt, nói: “Ta vì chiến tranh hoặc hòa bình mà đến.”

“Chiến tranh và hòa bình?” Trong mắt Cự Ma Thần xuất hiện một tia dao động kỳ dị khiến thần niệm của vị Thần linh kia có chút kinh ngạc, không biết đây là như thế nào.

Đương nhiên hẳn không có khả năng nghĩ đến trong thiên không thần điện này không ngờ sẽ có bản thể của hai thần linh.

“Chiến tranh thì sao, hòa bình thì thế nào?” Giọng nói Cự Ma Thần lại vang lên lần nữa, chỉ có điều cực kỳ bình thản dường như bàn luận với người khác cũng không phải chiến tranh giữa hai thần linh mà như hỏi giá rau dưa ngoài chợ.

“Thần linh tôn kính ngài chắc là vừa trải qua một trận chiến tranh?” Giọng nói vị thần linh kia như sấm vang lên, dẫn đến từng tiếng vọng trong thiên không thần điện: “Dưới tình huống như vậy, ngài nghĩ rằng còn có thể tiến hành một trận chiến tranh nữa sao?”

Cự Ma Thần trầm ngâm là bởi vì cơ hội giao tiếp với thần linh khác không quá nhiều. Bất kể là Tiểu Ân hay Cự Ma Thần cũng không biết đối phương có mục đích gì.

Thật lâu sau, Cự Ma Thần nói: “Ta lại tiến hành một trận chiến tranh dường như không cần các hạ lo lắng.”

Nhưng lời này hẳn nói cực kỳ mơ hồ, dường như thừa nhận thần quốc của mình vừa mới trải qua một lần chiến tranh.

Hư ảnh vị thần linh kia lập tức xuất hiện một tia dao động cực kỳ mỏng manh, đây là phản ứng duy nhất sau khi thần niệm của hắn tiến vào nơi này.

“Các hạ, ý tứ lần này của ta đến đây, ngài cũng có thể đoán được mà...” Hư ảnh vị thần linh kia dường như vô cùng vui vẻ nói: “... Nếu có thể, ta cũng không hy vọng là địch của vị thần linh cường đại như ngài. Ta có một đề nghị, nếu ngài có thể đáp ứng, ta có thể vì ngài cung cấp một thời gian bảo hộ, để cho ngài có đầy đủ thời gian khôi phục nguyên khí thần quốc của ngài.”

Tiểu Ân và Cự Ma Thần mơ hồ đoán được rốt cục đề nghị của đối phương là cái gì, trong lòng bọn họ không hèn mà cùng phát ra một tia cười lạnh.

Tuy nhiên Cự Ma Thần vẫn không chút dao động như trước: “Đề nghị của ngài là gì?”

“Ta hy vọng được chia một nửa chiến lợi phẩm lần chiến tranh vừa rồi của các hạ.” Hư ảnh vị thần linh kia nho nhã lễ độ nói.

Hư ảnh vị thần linh kia nói tiếp: “Có thể khiến cho Thần quốc của ngài bị tổn thất lớn như vậy, ít nhất cũng là một vị thần linh bậc thấp nổi bật nhỉ. Cho nên, ta hy vọng có thể đạt được một thần cách thấp kém. Chỉ vậy mà thôi.”

Giọng nói Cự Ma Thần đột nhiên tràn ngập một loại ý tức trào phúng: “Ý của ngài là, muốn nhân lúc cháy nhà hôi của?”

“Không, ngài hiểu lầm rồi. Sau khi bỏ ra thần cách thấp kém, ta sẽ tạm thời trở thành người bảo hộ của ngài. Trước khi thần quốc của ngài khôi phục, ta có thể vì ngài ngăn cản hết thảy mọi khiêu chiến đến từ thần linh bậc trung trở xuống.” Bóng người hư ảo giải thích: “Là một giao dịch. Một giao dịch thuê mướn bình thường mà thôi.”

“Giao dịch? Loại giao dịch ấy, nếu lại đổi vị trí, các hạ nguyện ý làm sao?” Cự Ma Thần trào phúng nói.

Vị thần linh kia đối với lời nói như trào phúng của Cự Ma Thần dường như không có cảm giác, nói: “Đối với chúng ta mà nói, chỉ cần chuyện có lợi đều có thể làm.”

Ánh mắt Cự Ma Thần đột nhiên ngưng tụ, gắt gao nhìn đối phương. Bóng người hư ảo do thần niệm vị thần linh kia cũng không nhượng bộ giằng co với ánh mắt Cự Ma Thần một chỗ.

Thật lâu sau, trong mắt Cự Ma Thần lóe thần quang, trầm giọng nói: “Được rồi, ta đáp ứng yêu cầu của ngài. Hy vọng ngài có thể giữ đúng lời hứa.”

Hư ảnh vị thần linh kia hơi khom lưng một chút, nói: “Các hạ tôn kính, ta cam đoan sau này ngài sẽ không hối hận vì quyết định này.”

Dứt lời, hư ảnh lay động vài cái lập tức biến mất.

Khi thần niệm hắt rời khỏi thần quốc của Cự Ma Thần, khe hở của thần quốc lập tức được thần lực lấp đầy, không để lộ ra chút nào.

Không gian trước mặt Tiểu Ân chớp động vài cái, thân hình lại một lần nữa xuất hiện.

Trên mặt mang theo một tia tươi cười lạnh lùng, Tiểu Ân nói: “Trên người hắc có sát khí. Hắc đang nói dối.”

“Đúng vậy. Thật sự là đáng tiếc.” Cự Ma Thần tắc lưỡi có tiếng, nói.

Tiểu Ân cũng khe khẽ thở dài. Kỳ thật yêu cầu vị thần linh này đưa ra nếu gặp thần linh khác, dưới tình huống như vậy khẳng định sẽ nhất định từ chối. Nhưng trong mắt đám người Tiểu Ân, nếu một thần cách thấp kém có thể mời đến một vị bảo tiêu tạm thời, đó tuyệt đối là một giao dịch có thể thương lượng.

Chỉ có điều, khi vị Thần linh kia chiếm được tin tức Cự Ma Thần vừa mới trải qua một hồi chiến tranh, lực lượng hư ảnh của hắc liền lóe ra một sát khí. Đây là sát khí rất chân thật, tuy nhiên hắc che dấu hết sức kỹ càng. Nếu ở trước mặt thần linh cùng bậc bình thường, chỉ sợ còn có thể bị bỏ qua.

Nhưng Tiểu Ân và Cự Ma Thần là nhân vật thế nào, đứng đầu quang minh và hắc ám trong tương lai tự nhiên là nhìn rõ mọi việc, xem rõ điểm mưu mẹo của đối phương ở trong lòng.

“Trận chiến tranh này tuy rằng không có giá trị gì, nhưng chúng ta cũng không có khả năng rút lui.” Cự Ma Thần trầm giọng nói: “Nếu đã vậy còn không bằng giải quyết triệt để.”

Tiểu Ân bật cười, rót cục nói: “Thượng cổ ma khí của ngươi chắc là đã hấp thu đủ tinh huyết và linh hồn rồi.”

Hắn nói tuy bình thản nhưng nội dung lại tràn ngập máu tanh và sát khí ngập trời. Nếu vị thần linh kia còn không rời đi nghe được lời đối thoại của bọn họ chỉ sợ sẽ lập tức thay đổi chủ ý.

Thần quốc thật lớn bắt đầu di chuyển. Bất kể là thần quốc của Cự Ma Thần hay là thần quốc của đối phương đều dùng tốc độ cực kỳ thông thả tới gần.

Nếu Cự Ma Thần dùng cái giá một thần cách thấp kém để trao đổi một kỳ hạn bảo hộ nhất định của đối phương như vậy hai thần quốc nhất định phải duy trì trong một cự ly nhất định.

Loại hiện tượng này sẽ nói cho thần linh khác một tín hiệu, hai thần quốc này có quan hệ lẫn nhau, nếu khiêu chiến một trong số đó như vậy sẽ phải đón nhận hai thần quốc trả thù mãnh liệt.

Chỉ có điều, trong quá trình di động thông thả này, hai bên đều lộ ra rất cẩn thận, giữ tính cảnh giác cực cao.

Hơn nữa, trong mỗi một thần quốc, một loạt biến hóa xảy ra với một tốc độ làm người ta không kịp nhìn.

Trong thần quốc của Cự Ma Thần, hơn ngàn vạn tín đồ đều bắt đầu dựa theo số hiệu tập hợp thành từng đội ngũ chính xác đến hàng đơn vị.

Biên chế và phân phối nhân viên đội ngũ này cũng không phải là Tiểu Ân, cũng không phải chủ nhân Cự Ma Thần trong thần quốc này mà là Nhất Hào sau khi chiếm cứ phi thuyền năng lực tăng mạnh.

Ở trong thời gian ngắn, thông qua số liệu của Cự Ma Thần, đem hơn ngàn vạn người dựa theo thực lực kinh nghiệm, năng lực thống soái... Hợp thành vô số đội ngũ quy mô lớn nhỏ khác nhau.

Những đội ngũ chiến đấu này tối cơ bản cũng lấy mười người làm một tiểu đội, trăm người một đại đội, ngàn người là một liên đội. Lấy loại này suy ra quy mô siêu đại hình quân đoàn ngàn vạn người.

Tuy nhiên, điểm mà Nhất Hào chân chính khiến người ta cảm thán cũng không phải đơn giản chia mọi người thành các đội ngũ khác nhau mà là lấy thần lực Cự Ma Thần làm mối quan hệ, liên hệ tinh thần của mọi người với nhau.

Cũng chính là nói nếu gặp chiến đấu, như vậy chỉ cần Cự Ma Thần và Nhất Hào liên thủ là có thể khống chế được mỗi một động tác của tất cả các tín đồ.

Khi nào thì tránh, khi nào phòng ngự, khi nào công kích.

Đây hết thảy cũng không chỉ là một mệnh lệnh truyền vào tai mà là trong nháy mắt có thể truyền đạt tới trong óc mỗi một tín đồ, làm cho bọn họ hoàn thành mệnh lệnh một cách tỉ mỉ mà không phát sinh ra sai sót gì.

Điểm này cũng chỉ có Nhất Hào năng lực tính toán siêu cấp cường đại mới có thể làm được.

Ngoài ra, không còn thần linh nào có thể khống chế động tác của tín đồ hoàn mỹ như thế.

Giờ phút này, dưới sự phối hợp của Cự Ma Thần và Nhất Hào, toàn bộ tín đồ trong thần quốc đều được tổng động viên. Từng mệnh lệnh trực tiếp truyền đến trong đầu các tín đồ làm cho bọn họ biết rõ mình phải làm gì.

531. Chương 11 Thần Chiến

Tuy rằng hắn là thần linh, cũng có thể trong nhất thời phân chia thần niệm thành năm mươi triệu phần, nhưng cho dù là thần linh cũng không có khả năng mỗi người đều là thiên tài chỉ huy, ít nhất vị thần linh này không phải.

Cứ như vậy, khoảng cách hai bên đang dần dần dùng một tốc độ hết sức ăn ý tiếp cận.

Hai thần quốc khổng lồ rốt cục tới gần nhau, tuy rằng hai bên còn chưa tới mức chạm nhau, nhưng vòng năng lượng bảo hộ bên ngoài hai thần quốc đã bắt đầu ma sát rất nhỏ.

Thần niệm của Cự Ma Thần và đối phương trong nháy mắt đã liên kết với nhau.

Hai bên cũng không trao đổi tên họ, điều này tuy rằng là một loại biểu hiện không tín nhiệm nhưng ở trong thần giới cũng là một việc hết sức bình thường.

Giữa thần linh với nhau, cũng không phải tùy tiện liền trao đổi tên họ.

Dưới sự phối hợp của hai bên, ma sát năng lượng giữa hai thần quốc dần dần yếu bớt và chậm rãi biến mất.

Theo vòng năng lượng bảo hộ của hai bên không ngừng yếu bớt, thực thể thần quốc cũng bắt đầu tiếp xúc.

Rốt cục, hai thực thể thần quốc dưới sự cố ý khống chế của hai thần linh bắt đầu va chạm có mức độ với nhau.

Tiếng ‘ầm ầm’ vang lên trong hai thần quốc và bắt đầu truyền từ nơi tiếp xúc kéo dài không dứt về nơi xa hơn.

Ở trong thần quốc của Cự Ma Thần, gần một phần ba đại lục đều sinh ra chấn động rất nhỏ.

May mắn đây là thần quốc của thần linh, hết thấy đều dưới sự khống chế của thần linh. Nếu không phải như thế, chấn động mức độ này sẽ làm cho phạm vi mặt đất rộng lớn như vậy khó mà chịu nổi, mà sẽ khiến cho toàn bộ bề mặt đại lục bị thay đổi.

Trong nháy mắt đại lục thần quốc hai bên chạm vào nhau, thần quốc của đối phương đồng dạng sinh ra chấn động. Nhưng vị thần linh đối phương lại cũng không tập trung tinh lực khống chế nơi mặt đất đại lục đó.

Khoảnh khắc thực thể thần quốc hai bên tiếp xúc, hần liền khẩn cấp đưa thần niệm cường đại của hần xâm nhập vào.

Thần niệm đã sớm được chuẩn bị đầy đủ thể như chẻ tre đụng vỡ lực lượng đã trở nên cực kỳ mỏng manh trên bầu trời thần quốc. Cũng trong nháy mắt này, hần liền điều khiển thần quốc của mình dùng lực đẩy mạnh nhất đụng về phía thần quốc của Cự Ma Thần.

Giọng nói phẫn nộ của Cự Ma Thần vang vọng trong thần quốc, dường như ẩn chứa rất nhiều bất đắc dĩ và phẫn hận. Tuy nhiên, lọt vào trong tai đối phương lại êm tai giống như một khúc nhạc tuyệt vời nhất thế gian.

Tiếng gầm rú đinh tai nhức óc vang lên như pháo nổ ở nơi tiếp xúc của hai thần quốc. Tốc độ của hai thần quốc nhất thời biến đổi từ giảm chậm tới cực điểm vừa rồi dùng một loại không khí gần như thảm liệt đụng vào nhau.

Hai loại lực lượng thuộc tính khác nhau trong nháy mắt cùng xuất hiện và bắt đầu công kích lẫn nhau rất dữ dội.

Thần quốc của Cự Ma Thần và đối phương đang dùng một loại tốc độ cực nhanh rất có khả năng đè lên nhau.

Nếu lấy phạm vi lớn nhỏ của hai thần quốc mà nói thần quốc của Cự Ma Thần tự nhiên là lớn hơn hai lần có dư. Mà nếu bắt kể từ góc độ nào đến đánh giá, đều là thần quốc đối phương xâm nhập vào trong thần quốc giống như đại lục thần tạo.

Tuy nhiên độ lớn nhỏ của thần quốc cũng không đại biểu lực lượng thần vực của thần linh. Sau khi thần quốc hai bên đè lên nhau, thần vực cũng lâm vào một loại tình trạng chống cự và tiêu trừ lẫn nhau.

Đây thuần túy là một loại đánh giáp lá cà, ngay cả trong chiến tranh giữa các thần, nếu trước khi khẳng định nắm chắc thắng lợi cuối cùng thì cũng không thần linh nào nguyện ý sử dụng phương pháp gần như lưỡng bại câu thương này.

Theo hai thần quốc tiếp xúc càng sâu, từng khối bề mặt đại lục đã bắt đầu nứt ra. Điều này đối với bản thể của mỗi thần quốc mà nói thì đúng là một loại thương tổn cực lớn, trừ khi là sử dụng một lượng lớn tín ngưỡng lực có thể khiến thần linh bậc thấp phá sản để bù đắp nếu không không có khả năng khôi phục lại.

Không trung không ngừng truyền đến tiếng đất nứt không lồ, loại mật độ khủng bố này gần như là điềm báo thần quốc sắp bị sụp đổ. Thần linh đối phương dường như không chút e dè sự tổn hại của thần quốc, trong mắt hắn chỉ có rất nhiều thần cách thấp kém của Cự Ma Thần.

Chỉ cần có thể chiến thắng trận chiến này và chiếm được đại lượng thần cách từ nơi Cự Ma Thần, hơn nữa rất có khả năng là hai phần thần cách thấp kém, như vậy hắn thăng tiến lên thần linh bậc trung càng nắm chắc rất lớn.

Dù sao, trong cảm giác của hắn, Cự Ma Thần là vừa mới chiến thắng một vị thần linh cùng cấp bậc nhưng chưa kịp tiêu hóa thắng lợi đã bị hắn gặp phải.

Thần linh như vậy, bất kể số lượng tín đồ hay là thần lực kết tinh được giữ lại chỉ sợ đều không còn bao nhiêu. Lại nói nếu không phải tới bước đường cùng, không đường nào để đi thì làm gì có vị thần linh nào nguyện ý một cái giá là thần cách thấp kém đây?

Cơ hội như vậy nếu không nắm chắc, vậy hắn cũng là quá ngu ngốc.

Cái gì giao hẹn thuê mướn, hết thấy đều gặp quỷ đi thôi.

Càng nghĩ đến đây, sự thích thú của thần linh kia cũng trở nên càng tràn đầy, thần tâm thật lớn cũng tùy theo mà động. Thần lực kết tinh dùng vô số thủ đoạn nhiều năm qua tích lũy lại đều lấy ra làm hậu thuẫn cường đại cho cuộc chiến được ăn cả ngã về không này.

Về phần thương tổn mà thần quốc phải chịu, tuy rằng cũng khiến hắn đau lòng nhưng hắn đã không rảnh để lo lắng. Cho dù là một số tín đồ đứng gần vết nứt nhất bị ngã xuống, hắn cũng không rảnh đi quan tâm.

Bởi vì hắn đã dùng toàn bộ tinh lực và năng lượng vào việc đối kháng với thần vực của đối phương.

Phạm vi thần vực của hai bên bởi vì thần quốc đụng vào nhau mà hoàn toàn va chạm cùng một nơi. Chỉ là khi dây dưa thần quốc, dưới tình huống cùng cấp bậc thì ai cũng khó mà áp chế được đối phương. Trong lúc nhất thời, toàn bộ không gian khắp nơi là năng lượng lốc xoáy cuồng đại do năng lượng không ngừng va chạm, nghiền nát bấy tất cả những gì trong khu vực xung quanh.

Một số các tín đồ xui xẻo dưới tình huống như vậy lại càng không có bất kỳ năng lực chống cự nào bị cuốn vào trong, trở thành vật hy sinh khi thần vực dây dưa va chạm.

Rốt cục, tiếng nổ mạnh ầm ầm vang lên liên tiếp, khắp nơi trong hai thần quốc đều tạo thành một vùng sóng chấn động bùng nổ, lốc xoáy điên cuồng, sấm chớp nổ vang trời, hình thành một cảnh tượng như địa ngục ngày tận thế ở khắp mọi nơi.

Thần vực hai bên rốt cục vào giờ khắc này vỡ tan, kết quả này kỳ thật đã được quyết định từ lúc hai thần quốc bắt đầu va chạm vào nhau.

Dù sao đều là thần linh cùng cấp bậc, lực lượng thần vực khẳng định là xấp xỉ nhau. Một khi phát sinh ra chấn động kịch liệt, như vậy hậu quả duy nhất chính là triệt tiêu lẫn nhau, kế tiếp chính là độ sức giữa thần thể, phân thân thậm chí là các tín đồ trong thần quốc.

Khê vượt ve vô hạn thần lực kết tinh trong thần vực, kẻ xâm lấn ngẩng cao đầu, rốt cục không chế thiên không thần điện của mình bay tới thiên không thần điện của Cự Ma Thần.

Đồng thời dưới mệnh lệnh của hắn, gần năm mươi triệu tín đồ bắt đầu lớn tiếng gào thét, bọn họ nhân cơ hội hai đại lực thần quốc va chạm nhau, vung đao kiếm trong tay điên cuồng tràn vào trong thần quốc của Cự Ma Thần.

Các nơi mà đám tín đồ này xuất hiện tới cũng rất được chú ý, là sau khi vị thần linh này cảm ứng phân bổ lực lượng trong thần quốc của Cự Ma Thần mà truyền tống tới.

Vào thời điểm hàng ngàn hàng vạn tín đồ này xuất hiện, bọn họ lập tức phát hiện trong phạm vi cách bọn họ không xa đều khẳng định có một tòa thần điện thật lớn. Ở mặt ngoài thần điện này tràn ngập năng

lượng cường đại tới cực điểm. Đây là một trong số cội nguồn lực lượng của Cự Ma Thần đến từ các tín đồ thành kính nhất cầu nguyện.

Ở bên trong những thần điện này chẳng những có rất nhiều nhân viên thần chức, hơn nữa khẳng định cũng ẩn nấp rất nhiều tín đồ còn sót lại của Cự Ma Thần, nơi này chính là nơi tốt nhất để thu hoạch cội nguồn lực lượng của thần linh. Nếu có thể phá hủy thần điện này, như vậy năng lực của Cự Ma Thần khẳng định sẽ giảm xuống rất lớn.

Thần linh có ý đồ xâm lược Cự Ma Thần này trước tiên lợi dụng ngôn ngữ để đánh lạc hướng đối phương, bất kể đối phương có tin tưởng hay không. Khi hai thần quốc khổng lồ bắt đầu tới gần liền lập tức lợi dụng thần quốc của mình, không hề thương tiếc va chạm với thần quốc đối phương, cho đến khi lấy được ưu thế hiện giờ. Có thể nói là vị thần linh kia đã hao tổn rất hết tâm cơ.

Tại giao phong chính diện, hần tin tưởng tuyệt đối có thể chiến thắng được Cự Ma Thần cường đại này.

Đây cũng không phải bởi vì Cự Ma Thần vừa mới trải qua một trận chiến tranh mà ở vào tình trạng kiệt sức, mà còn bởi vì hần có tin tưởng rất lớn vào năm mươi triệu tín đồ của mình. Chỉ cần các tín đồ này có thể tiêu diệt sạch tín đồ trong thần quốc của đối phương, như vậy Cự Ma Thần mất đi nơi khởi nguồn lực lượng cuối cùng khẳng định sẽ bị hần giằng co mà ngã xuống.

Mang ý nghĩ như vậy, thiên không thần điện của hần rốt cục bay tới trước thần điện của đối phương.

“Các hạ tôn kính, ngài hần là đều thấy được chứ?” Vị thần linh kia kiêu ngạo nói: “Tín đồ của ta đã chiếm cứ thần quốc của ngài, nếu là giờ phút này ngài giao cho ta tất cả thần cách ngài chiếm được trong trận chiến trước, như vậy ta có thể cho ngài rời đi.”

Giọng nói phẫn nộ của Cự Ma Thần ầm vang lên: “Tên lừa đảo dê tiện nhà ngươi, không ngờ dám lừa gạt ta.”

Vị thần linh kia cười điên loạn, nói: “Một trong các thần tính của ta chính là hắc ám lừa gạt. Nếu ta không gạt người, như vậy còn có ai gạt người đây?”

“Thật không!” Cự Ma Thần dường như trong nháy mắt khôi phục bình tĩnh, nói: “Hóa ra người căn bản là lừa gạt ta. Như vậy ta vì sao còn muốn giao thần cách thấp kém cho người nữa?”

Tiếng cười của vị thần linh kia lập tức tắt ngấm, giọng nói hần ngừng một chút, rốt cục thở dài một hơi nói: “Một khi đã vậy, thì cũng chỉ có thể một trận quyết thắng bại.”

Theo giọng nói hần vừa dứt, thiên không thần điện thật lớn bay tới thiên không thần điện của Cự Ma Thần dường như không có một chút lực lượng phòng bị nào đang lơ lửng trong không trung.

Tuy rằng tiến vào thần quốc của Cự Ma Thần, hơn nữa bởi vì thần quốc va chạm, thần vực phản cách, hần đã hoàn toàn phá bỏ quyền khống chế của Cự Ma Thần đối với đại lục này. Nhưng thần thể của hần vẫn như trước không dám xuất hiện bên trong thiên không thần điện của đối phương.

Hần thà rằng đồng quy vu tận với thần điện của đối phương, cũng muốn cố gắng tránh lâm vào hoàn cảnh quyết đấu công bình với đối phương.

Hần tin tưởng, chỉ cần có thể kéo dài đến khi tín đồ của hần phá hủy toàn bộ thần điện của Cự Ma Thần, như vậy hần liền có thể giành lấy thắng lợi cuối cùng.

Nhưng ngay khi hai thiên không thần điện sắp tiếp cận, hần lại nghe được một giọng nói uy nghiêm như thể đến từ chín tầng trời.

“Thần nói phàm là tà ác, hắc ám, dưới lực lượng của quang minh, cuối cùng sẽ bị phá tan và tinh lọc...”

Dãy núi thật lớn nhấp nhô lên xuống như thể một con cự long uốn lượn ngàn dặm, tự nhiên có một loại cảm giác đứng trên cao nhìn xuống thiên địa.

Trên đại lục thần tạo dưới hạ giới. Chủ thần điện của Cự Ma Thần được xây dựng ở bên trong dãy núi này. Mà ở trong thần quốc của Cự Ma Thần cũng đồng dạng sắp xếp chủ thần điện ở trên dãy núi.

Chủ thần điện ở dưới mặt đất cùng thiên không thần điện có sự phối hợp chặt chẽ. Tín ngưỡng lực khổng lồ lưu chuyển không ngớt trong hai thần điện, chính là lực lượng chủ yếu nhất duy trì thiên không thần điện ở trên cao.

Đám người xâm lược tự nhiên có thể cảm ứng được tín ngưỡng lực cường đại từ chủ thần điện tản ra khắp thần quốc, lờ lờ phát sáng như ngôi sao rực rỡ.

Đám tín đồ trung tâm được thần linh kia truyền tống đến đây không ngờ đạt tới con số hơn năm triệu.

Mọi nơi dưới chân núi đều là người rậm rạp như những con kiến.

Ngoài ra, phạm là nơi có một chút tín ngưỡng lực nổi lên trong thần quốc, đều có thể nhìn thấy mấy vạn thậm chí là mấy chục vạn người xâm lấn. Một khi bọn họ nhắm trúng mục tiêu, lập tức ủa lên giống như đĩa thấy máu tươi, có xu thế phá hủy hết thảy những gì nhìn thấy.

Nhưng mà bọn họ rất nhanh liền phát hiện, ở những nơi nhỏ phân tán linh tinh này, một ít thần đàn dạng nhỏ quả thật là bị phá hủy hết sức dễ dàng, nhưng bên trong thần điện trung, cao cấp đều có sự chống cự cực kỳ ngoan cường. Lực lượng phòng ngự bên trong vận dụng cực kỳ tinh vi, tuy rằng nhân số dị giáo đồ rất nhiều nhưng nếu muốn hoàn toàn diệt sạch thần điện của Cự Ma Thần thì cũng không có khả năng.

Đặc biệt là ở phía trước chủ thần điện. Nơi đó vốn là đường núi đá phiến thẳng tắp đã biến thành một con đường rác rưởi tràn ngập đá vụn. Đám dị giáo đồ đi qua nơi đây, nếu một bước đi sai lầm mà té ngã, lại vừa vấp ở bên cạnh vách núi hiểm, như vậy kết cục duy nhất chính là ngã xuống vực sâu, tan xương nát thịt tuyệt đối không có đường sống.

Cũng không phải đám dị giáo đồ xâm lược này không muốn sửa chữa con đường này, mà là khi bọn họ được truyền tống đến nơi đây và sau khi nhận được mệnh lệnh dùng tốc độ nhanh chóng công kích phá hủy thần điện, liền cắt đứt cảm ứng với thần linh của bọn họ.

Cường công dưới tình huống như vậy, hiệu quả tự nhiên là không có khả năng dễ dàng. Hơn nữa còn có một điểm khiến trong lòng bọn họ không yên là vì sao vào giờ khắc này lại mất đi cảm ứng với thần linh.

Tuy nhiên, mệnh lệnh của thần linh vẫn được chấp hành một cách nghiêm cẩn. Khi nhận được mệnh lệnh của một vị quan chỉ huy, vô số tín đồ yểm trợ cho nhau bắt đầu phóng tới thần điện ở trong dãy núi. Trên người của bọn họ có áo giáp và vũ khí ma pháp, tuy rằng kiểu dáng và uy lực không cường đại bằng vô số ma pháp vũ sĩ của Odin Lage, nhưng kích phát kiếm khí cũng không phải chuyện khó khăn gì.

Nhưng đám người xâm lược và phần đông tín đồ thần quốc đều giống nhau, trên cơ bản đều là người bình thường. Chỉ có điều thời gian bọn họ ở thần giới rất dài chiếm được thần ân tới một mức độ nhất định, cho nên mới có được lực lượng cường đại. Chỉ là loại lực lượng này không thể sử dụng thủ đoạn ma pháp để kích phát ra, chỉ có thể thông qua kiếm khí của vũ khí ma pháp để phát ra.

Đương nhiên, bất kể là vị thần linh nào đều sẽ có một số lượng tín đồ ma pháp sư không tồi, nhưng ở trong hoàn cảnh thần vực va chạm rồi bị tiêu tan, nguyên tố ma pháp trong không trung đã bị cực độ hỗn loạn, căn bản không thể điều động nguyên tố ma pháp bên ngoài để phóng thích ma pháp.

Chỉ có các ma pháp sư cấp bậc đại ma pháp sư trở lên mới có thể sử dụng năng lượng ma pháp tích lũy trong cơ thể để phóng thích vài pháp thuật thấp kém mà thôi.

Chỉ có truyền kỳ và nguy thần, bình thường dự trữ rất nhiều năng lượng ma pháp cho nên mới có khả năng phóng ra ma pháp mạnh mẽ.

Tuy nhiên, một khi bọn họ phóng thích ma pháp dự trữ mà ma lực của bản thân không được bổ sung, như vậy bọn họ cũng không khác gì người bình thường. Hơn nữa, trong tình trạng nguyên tố ma pháp hỗn loạn tới mức này, đừng nói là muốn phóng thích ma pháp cùng loại cấm chú là tuyệt đối không có khả năng. Cho dù muốn phóng thích ma pháp phạm vi lớn thì xác suất thành công cũng thấp tới mức làm cho người ta mất hết tin tưởng.

Có thể nói dưới hoàn cảnh này, tuy rằng cũng không phải là vùng đất cấm ma, nhưng cũng có một bộ phận hiệu quả chẳng khác gì vùng đất cấm ma. Đặc biệt là đối với ma pháp sư bậc thấp mà nói lại chẳng có gì khác nhau.

Nếu là trong đám tín đồ của Odin Lage, đám ma pháp sư đã trải qua nhưng năm tháng tu luyện khó thể tưởng tượng, trên cơ bản đều là dựa vào bản thân cố gắng mà đạt tới cảnh giới truyền kỳ và ngụy thần. Như vậy chịu ảnh hưởng sẽ không lớn, ít nhất còn có thể liên tục phóng thích một số pháp thuật bậc thấp, bậc trung. Nhưng lúc này xâm lược là một vị thần linh bậc thấp, tuy rằng trong các tín đồ của hắn cũng sẽ sinh ra hai loại ma pháp sư cấp bậc này, nhưng số lượng giống như phượng mao lân giác. So với tín đồ của thần vương bệ hạ thì chính là một trời một vực.

Giờ phút này, đám ma pháp sư xâm lược ở nơi xa giờ cao ma pháp trượng trong tay, bắt đầu phát động ma pháp công kích thần điện to lớn kia.

Hào quang đại biểu các loại ma pháp thuộc tính khác nhau sáng lên. giống như sao băng lướt qua bầu trời đánh lên ma pháp tháp cao ngất bên trên.

Đám người xâm lược hô lên những tiếng hoan hô như sấm nổ, vô số các tín đồ mặc áo giáp ma pháp, tay cầm vũ khí liều mạng chạy về phía trước. Trong mắt bọn họ tràn ngập hào quang khát máu, dường như muốn phá hủy hoàn toàn những gì ngăn cản trước mắt.

Nhưng mà ngay khi bọn họ xông tới phạm vi cách thần điện khoảng trăm thước, mặt đất đột nhiên rung động rất nhỏ, rồi sau đó từ dưới mặt đất đột nhiên toát ra từng hàng thạch thương dài nhỏ mà sắc bén tới cực điểm.

Những hàng thạch thương này đột nhiên từ dưới đâm ra, mật độ dày đặc, tốc độ cực nhanh, lực lượng mạnh mẽ đều khiến cho trong vòng thần điện từ trăm thước cho đến ba ngàn thước gần như mỗi cự ly nửa bước đều có một mũi thạch thương toát ra. Chỉ trong chớp lát, mặt đất phạm vi này lập tức biến thành địa ngục trần gian.

Vô số các ma pháp võ sĩ bị thạch thương hoàn toàn đâm thủng, tuyệt đại đa số võ sĩ cũng không chết ngay tại chỗ mà bị treo trên thạch thương, rên rỉ thống khổ.

Lực phòng ngự trên áo giáp ma pháp thấp kém căn bản không thể so sánh với thạch thương. Áo giáp thật dày dưới loại lực lượng ma pháp đặc thù này như biến thành giấy, trong nháy mắt bị xuyên thủng hoàn toàn.

Ở nơi xa xa trong thần quốc, Cự Ma Thần thấy cảnh tượng này khoe miệng mơ hồ nổi lên một tia cười lạnh lùng.

Áo giáp ma pháp cao cấp làm sao dễ dàng đạt được, trừ loại thần linh từ cổ xưa nhất như Odin Lage ra, những thần linh còn lại sợ là rất khó trang bị áo giáp ma pháp đẳng cấp cao nhất cho tín đồ của mình.

Đừng nói là thần linh bậc thấp, cho dù là các tín đồ của thần linh hắc ám bậc trung Nuó Weijia cũng chỉ mặc áo giáp ma pháp bình thường mà thôi. Đối với hiệu quả trận địa thạch thương tạo thành, Cự Ma Thần cũng không bắt ngờ chút nào.

Các tín đồ ở nơi xa tuy rằng có tín ngưỡng thành kính nhưng dưới trường hợp máu tanh khủng bố này lại vẫn bị chấn động như cũ khó thể tự kiềm chế.

Một vị ma pháp sư xâm lược ở phía sau sắc mặt biến thành màu đất, hắc lẫm lẫm: “Không có khả năng, ở trong hoàn cảnh này, làm sao còn có thể phóng thích ma pháp phạm vi lớn như thế. Ma pháp dao động xung quanh cũng không mãnh liệt, đây cũng không phải là ma pháp phạm vi siêu lớn. Bọn họ là làm như thế nào?”

Phía sau thần điện, hơn một trăm tín đồ ma pháp đứng thẳng một hàng trên cùng. Trong đầu mỗi người bọn họ đều có một bộ đồ án được thần linh của mình truyền đến, dựa theo đồ án này, trong thời gian quy định, phạm vi quy định phóng ra ma pháp đồng dạng.

Ma pháp sư tuy rằng đều là hạng người tâm cao khí ngạo, nhưng tín ngưỡng của những tín đồ này đối với thần linh lại khiến cho bọn họ không có bất kỳ năng lực chống cự nào đối với chỉ thị của thần linh mình.

Kết quả là, thạch thương trong nháy mắt đâm ra trải rộng khắp phạm vi phía trước thần điện.

Ở trong thần giới căn bản không có khả năng phóng thích ma pháp phạm vi lớn, cấp bậc cao này, bằng vào hơn trăm ma pháp sư cộng đồng cố gắng, trong nháy mắt hình thành một loại quần thể ma pháp sư trận

có hiệu quả tương tự ma pháp phạm vi lớn.

Vô số tín đồ nhìn cảnh tượng như tu la địa ngục phía trước, trong lòng không tránh khỏi lạnh lẽo, hai chân run lên. Đặc biệt là mấy tên quỷ xui xẻo bị treo trên mũi nhọn thạch thương kêu la thảm thiết lại càng làm cho người ta sởn tóc gáy. Hơn nữa, bọn họ cũng không có chú ý tới, máu tươi chảy ra từ trên những người này một khi tiếp xúc với mặt đất liền nhanh chóng thấm sâu vào trong đất, biến mất.

Dần dần, ở trên không trung nơi này dường như có thêm một phần âm phong quỷ khí, mang cho mọi người một cỗ khí lạnh thấu xương.

Đám tín đồ bị dính trên thạch thương nhanh chóng ủ rũ xuống, sinh mệnh lực của bọn họ không ngờ trôi qua với tốc độ nhanh gấp mấy lần.

Đám tín đồ này trải qua thần ân vô số năm, tố chất thân thể cực kỳ cường hãn, cho dù là thương thế như vậy, trừ những tín đồ trực tiếp bị xuyên qua đầu và tìm ra, các tín đồ còn lại đều bình yên sống sót. Trong tình huống bình thường, bọn họ có thể kiên trì mấy ngày hoặc càng lâu hơn, nếu là được cứu chữa thỏa đáng, tuyệt đối có thể giữ lại tính mạng bọn họ.

Nhưng giờ khắc này, sinh mệnh lực của bọn họ lại đang nhanh chóng suy yếu, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

Các tín đồ phía dưới cũng không yên lặng bao lâu, một tín đồ cường tráng hét lên một tiếng rung động lòng người và vùng đại kiếm trong tay chặt đứt thạch thương trước mặt. Sau đó càng nhiều người lập tức liều mạng làm theo.

Khi thạch thương đâm lên tuy rằng uy lực rất lớn, nhưng khi đã đứng thẳng trước mặt mọi người, vậy thì cũng không còn uy hiếp gì nữa. Tại rất đông đám dị giáo đồ vùng vũ khí đánh đổ, con đường phía trước liền nhanh chóng bị san bằng. Rất nhiều người bệnh được chuyển ra đằng sau, nhưng đã có một bộ phận người trong đó không chịu đựng được mà chết đi, ngay cả thân thể của bọn họ đều rất quý dị bị rút nhỏ một vòng.

Cũng không phải không ai chú ý tới hiện tượng không bình thường này, mà là trong tình huống và bầu không khí quyết liệt này, căn bản không có thời gian nói đến.

Sau nửa giờ, một số lượng rất đông dị giáo đồ lại tới gần thần điện trong vòng trăm thước.

Nhưng mà, lại ở khoảng cách này vô số tia lửa u ám đen sẫm trong giờ khắc này lại nổi lên.

Trong phạm vi trước thần điện trăm thước và trong vòng ba ngàn thước, ngọn lửa hắc ám giống như tới từ cửu u bốc lên đầy trời.

Vô số các tín đồ cố gắng muốn dập tắt ngọn lửa trên người, nhưng áo giáp ma pháp trên người bọn họ vào giờ khắc này dường như mất tác dụng. Ngọn lửa hắc ám thần bí quỷ dị chỉ cần một khe hở nhỏ là có thể trực tiếp lan tràn vào, lực lượng phòng hộ trên áo giáp căn bản không thể ngăn cản ngọn lửa hắc ám cấp bậc này đốt cháy.

Tiếng kêu thê lương trong nháy mắt truyền khắp dãy núi, các tín đồ phía sau bị ngọn lửa hắc ám xâm nhập mà thống khổ bỏ chạy về phía sau. Nhưng ngay tại giờ phút này, quan chỉ huy ra lệnh một tiếng, vô số trường thương, mũi tên bay tới đâm xuyên dính đám người bị ma hỏa xâm nhập trên mặt đất, mặc kệ bọn họ bị ma hỏa đốt cháy mà chết đi cũng không ai dám lên giúp đỡ.

Bởi vì đám tín đồ hắc ám hệ trong thần giới đều biết sự đáng sợ của loại ma hỏa này. Một khi bị ăn mòn lên thân thể, trên cơ bản chỉ có một con đường chết.

Chỉ có điều, điều kiện phóng thích loại ma hỏa này cực kỳ hà khắc, mầm mống ma hỏa quy mô như vậy lại khó có thể sưu tầm, không thể tưởng được đối phương lại không tiếc như vậy.

Nhưng mà mọi người lại cũng không biết được, ma hỏa này là do đích thân Cự Ma Thần ở trong thiên không thần điện tự mình điều khiển thượng cổ ma khí phóng ra, đối phó với đám dị giáo đồ trong thần quốc của mình tự nhiên là như giết gà dùng dao mổ trâu, quá dễ dàng.

Tất cả các tín đồ bị ma hỏa đốt cháy cuối cùng đều biến thành hư vô, tất cả tinh huyết và linh hồn đều không chạy thoát mà lại bị mặt đất hấp thu, chậm rãi hội tụ làm một điểm, cuối cùng trở thành chất dinh dưỡng của thượng cổ ma khí.

Thật lâu sau, ma hỏa biến mất toàn bộ, tín đồ phụ trách chỉ huy hết sức gào lớn: “Ma hỏa đã cháy xong, bọn họ không có khả năng lại phóng ra một loạt ma hỏa nữa. Tiếp tục đi tới...”

Lại là một đám dị giáo đồ cổ nâng cao lòng can đảm tiếp tục bước trên mảnh đất tràn ngập máu tươi này.

Nói cũng kỳ quái sau khi bị ma hỏa đốt cháy, trên mặt đất không có dấu vết thiêu đốt mà ngược lại tràn ngập một màu đỏ như máu tươi quý dị mà khủng bố.

Ngay cả các tín đồ đến từ hắc ám khi nhìn thấy loại màu sắc này cũng đều không kim nổi kinh hồn bạt vía. Tuy nhiên, bởi vì trong lòng có tín ngưỡng cường đại đối với thần linh cho nên đám người vẫn không chùn bước đặt chân lên mảnh đất này. Cho dù là đã bị dẫm kích liên tục hai lần nhưng lại vẫn như trước không nói lùi bước.

Tiếng ngâm xướng vang dội từ trong miệng đám tín đồ này vọng ra. Trong tiếng ngâm ẩn chứa tín ngưỡng lực khổng lồ, hai loại tín ngưỡng lực khác nhau ở trong và ngoài thần điện dần dần giằng co cùng một chỗ.

Tuy rằng số lượng dị giáo đồ rất đông. nhưng nơi này dù sao cũng là hang ổ Cự Ma Thần cho nên về mặt đối kháng tín ngưỡng lực lại vẫn chiếm ưu thế vững vàng. Ngay cả là vài trăm vạn người đồng thanh ngâm xướng cũng vẫn như trước không thể khiến cho tín ngưỡng lực xung quanh thần điện bị dao động.

Đại lượng ma pháp nguyên tố phong bạo do các dị giáo đồ phóng ra phạm là tới gần thần điện một khoảng cách nhất định sẽ bị vòng bảo hộ như ẩn như hiện kia ngăn cản. Tầng bảo hộ này đúng là do sử dụng tín ngưỡng lực chuyển hóa mà thành, bảo hộ kiến trúc trong thần điện hoàn hảo không tổn hao gì.

Ở trong một góc người bên ngoài không nhìn thấy, mấy vạn tên giáo đồ trung tâm nước miếng tung bay ngâm xướng. Bọn họ cũng đồng dạng đang ca ngợi sự vĩ đại của thần linh, vì thần linh bọn họ nguyện ý trả giá cả cuộc đời này.

Từ giây đầu tiên chiến tranh bắt đầu, bọn họ vốn chưa từng ngừng lại, trên người đã sớm bị mồ hôi làm ướt đầm. Chẳng sợ bên ngoài tiếng hò giết chấn động vang trời đất bọn họ vẫn một mực mắt nhắm tai ngơ. Tín ngưỡng lực cường đại từ trên người bọn họ mãnh liệt tràn ra, cuộn cuộn không ngừng bù đắp tín ngưỡng lực thần điện tiêu hao.

Sau trận chiến này, đám tín đồ được kích thích tiềm năng này khẳng định sẽ bị bệnh nặng một hồi. Thậm chí có người bị nghiêm trọng sẽ mất đi sinh mạng. Nhưng bọn họ lại không quan tâm, chỉ biết liều mạng thúc ép thân thể của mình, dùng hết khả năng để luyện ra tín ngưỡng lực để cung cấp cho thần linh sử dụng.

Nhưng cho dù là đám tín đồ thành kính đến cực điểm này, ở trong mắt thần linh chẳng qua cũng chỉ là một số đạo cụ có thể lợi dụng mà thôi. Thần linh tràn ngập uy nghiêm và lực lượng không có khả năng chân chính để đám sinh mạng nhỏ bé hèn mọn này ở trong lòng.

Ở bên ngoài thần điện lại truyền đến một hồi tiếng rống giận, đó là biểu hiện kẻ thù càng ngày càng tới gần. Nhưng giờ phút này, mấy vạn tín đồ ở sâu trong thần điện vẫn cầu nguyện trước sau như một, bọn họ dùng tín ngưỡng của mấy vạn người chống lại trăm vạn người, áp lực to lớn phải chịu đựng là có thể biết được. Nhưng từ đầu đến cuối không có một ai chùn bước.

Ngoài cửa, đám dị giáo đồ bước trên con đường đại biểu tử vong phóng về phía trước.

Bọn họ cũng không có chú ý, khi đại quân một lần nữa bước lên mảnh đất này, có những thi hài may mắn còn sót lại trong nháy mắt hòa tan biến vào nền đất, dường như ở dưới này có một ác ma đang ngủ say, đang không ngừng ăn mòn sinh mạng bọn họ.

Đột nhiên, vô số dị giáo đồ hét lớn, thanh âm bọn họ tràn ngập vui sướng, ngay cả thanh âm ngâm tụng ca ngợi thần linh đầy tiết tấu đều bị ngăn chặn nghiêm trọng trong giờ khắc này.

Người đi đầu hưng phấn nhìn về phía trước, bọn họ vừa rồi đã thuận lợi bước qua khoảng cách một trăm thước trước thần điện.

Vừa rồi ngay tại khoảng cách này, vô số người chết oan uổng. Hiện giờ, lần thứ ba tấn công dưới sự phù hộ của thần linh bọn họ rốt cục bước qua khoảng cách ma quỷ này, bước vào trong phạm vi cách thần điện trăm thước.

Hàng người đi đầu nhìn thấy cửa thần điện, mũi của bọn họ vì khẩn trương quá mức và chạy quá nhanh mà trở nên run run dồn dập. Hàm răng bọn họ cắn thật chặt, ánh mắt nhìn về thần điện tràn ngập hung ác.

Mắt nhìn thấy bọn họ liền muốn tới cạnh thần điện thì đúng vào giờ khắc này, một bóng hình thú nhân chợt lóe mà biến mất một luồng hào quang màu trắng đột nhiên từ trong thần điện bắn ra.

Những nơi luồng hào quang màu trắng này đi qua, áo giáp trên thân đám dị giáo đồ bắt đầu tỏa ra ánh sáng tịnh hóa, thân thể bọn họ dường như sẽ thoát lực mà tiêu tán bất kỳ lúc nào. Đặc biệt là những trang bị ma pháp hắc ám bám trên vũ khí và áo giáp, dưới hào quang màu trắng bắn tới, tràn ra từng đợt từng đợt sương khói màu đen, dấu ấn ma pháp hắc ám không ngờ hòa tan từng chút một như băng tuyết dưới nắng hè.

“Ma pháp quang... Quang... Minh...” Tên chỉ huy trăm vạn tín đồ trợn mắt há hốc mồm nhìn tất cả trước mắt, chỉ cảm thấy mình dường như có thể té ngất bất kỳ lúc nào.

Ma pháp quang minh! Không ngờ ở trong thần điện của một thần linh hắc ám hệ xuất hiện ma pháp quang minh. Đây rốt cục là chuyện gì xảy ra?

Vị quan chỉ huy xui xẻo này cũng không biết, giờ phút này thần linh hắc tín ngưỡng cũng đang vì vấn đề này mà sợ hãi và kinh dị không thôi.

Khoảnh khắc hai thiên không thần điện sắp tiếp xúc, trong thần quốc của Cự Ma Thần bỗng nhiên truyền đến thần âm giống như sấm đánh, theo sau mà đến là ánh sáng tràn ngập khí tức thần thánh bao phủ trời đất.

Vừa tiếp xúc tới luồng ánh sáng này, khí tức vị thần linh bậc thấp kia lập tức hoàn toàn bị đánh tan. Không chỉ vậy, thiên không thần điện thật lớn của hắn dưới sự chiếu sáng của hào quang có thể nói như mặt trời, năng lượng hắc ám dày đặc bên trên không ngờ bắt đầu lỏng lẻo nhanh chóng.

Thiên không thần điện là nơi cuối cùng giữ mạng của tất cả thần linh, nếu là nói về lực phòng ngự, quả thật phải cao hơn mấy bậc so với thần quốc. Cho dù gặp phải ánh sáng của thần linh quang minh hệ cũng không có khả năng bắt lực như không có.

Nhưng hắn tuyệt đối không thể tưởng tượng được, thần khí trong tay Tiểu Ân cũng không phải thần khí của thần linh bậc thấp, bậc trung mà là siêu cấp thần khí thần thánh quyền trượng mà Odin Lage thần vương bệ hạ sử dụng không biết bao nhiêu tỷ năm mới chậm rãi bồi dưỡng ra.

Cho dù là thần linh bậc trung dưới uy năng của quyền trượng cũng đều phải run rẩy, huống chi là một thần linh bậc thấp nhỏ.

Tiếng ‘ầm ầm’ từ trong thiên không thần điện truyền ra không ngừng, dưới ánh hào quang vô tận chiếu rọi, khí tức hắc ám cường đại dần dần bị đánh tan, toàn bộ thiên không thần điện giống như là băng tuyết dưới nắng, dần dần tiêu tan.

Vị thần linh kia cực kỳ sợ hãi. Tuy rằng hắn như thế nào cũng không nghĩ ra khí tức của đối phương rõ ràng là một vị thần linh hắc ám hệ nhưng vì sao lại phóng thích ra được năng lượng quang minh thuần khiết mà hùng mạnh vượt xa đẳng cấp bậc thấp có thể chống đỡ. Nhưng điều này cũng không ảnh hưởng đến phán đoán của hắn về thực lực đôi bên trong nháy mắt.

Ngay trong khoảnh khắc tiếp xúc lực lượng quang minh. Vị thần linh này đã khổng chế thiên không thần điện hướng về phía sau liều mạng bỏ chạy.

Nhưng ngay tại giờ khắc này, hắn đột nhiên phát hiện ở bên ngoài thiên không thần điện không biết từ khi nào đã được bố trí đây một tầng lưới ngăn cản. Bất kể hắn tránh né thế nào đều không có khả năng giãy ra được tầng lưới ngăn cản không biết bày ra khi nào này.

Càng làm cho hắn kinh sợ không ngừng là năng lượng vừa rồi đã kích hắn chặt vật không chịu nổi lực lượng quang minh thuần túy, nhưng giờ khắc này phụ trách chặn hắn lại là năng lượng hắc ám thuần túy. Không

chỉ vậy, bất kể là lực lượng quang minh hay là hắc ám dường như đều cường đại hơn hẳn rất nhiều.

Giờ phút này, hẳn rất cực rõ ràng một việc: Vị thần linh mà hẳn định đánh cướp cường đại đến mức hẳn không thể lay động.

Mình tính kể người ta, nhưng người ta làm sao không tính kể mình chứ?

Mắt thấy thiên không thần điện chấn động trở nên kịch liệt, hào quang vô cùng vô tận kia ngày càng cường đại dường như bất cứ lúc nào đều có thể đủ tinh hóa lực lượng phòng hộ của thần điện. Nhưng cũng hào quang ấy chiếu lên màn năng lượng hắc ám xung quanh chặn hẳn lại không chút nguy hại giống như là giữa quang và ám có một sự cân bằng tuyệt đối, khiến cho hai đặc tính này giữ được một quan hệ thần kỳ.

Thần linh bậc thấp hắc ám hệ không thể kiềm chế được, thần niệm hẳn điên cuồng mà tràn ngập sợ hãi.

“Thưa ngài vĩ đại xin tha thứ cho sự vô lễ của ta. Sau khi chứng kiến uy năng của ngài, ta nguyện ý đưa ra thần thệ, nguyện ý coi ngài là chủ thần, trở thành khế ước thần của ngài.”

Hào quang mãnh liệt công kích dường như ngừng một chút, đứng vào lúc vị thần linh này hơi chút thở phào chợt nghe trên bầu trời truyền đến một giọng nói như sấm rền: “Nếu là trước trận chiến hôm nay, ta cũng nguyện ý nhận một khế ước. Nhưng đáng tiếc chính là, hiện giờ ngươi đã nhìn thấy bộ mặt thật sự của ta, vì không muốn bị người ngoài nào khác biết được, ta cũng chỉ có thể diệt trừ ngươi.”

Trong tiếng nổ to lớn, áp lực như từng ngọn núi khổng lồ từ trên bầu trời giáng xuống, bao vây tròn quanh thiên không thần điện của hẳn.

Phía trước thần quốc của Cự Ma Thần xuất hiện một bóng người mơ hồ. Tiểu Ân cảm thần thánh quyền trượng trong tay đứng sừng sững vai Cự Ma Thần, lạnh lùng nhìn vị thần linh kia.

Sắc mặt vị thần linh kia biến đổi mạnh, hẳn chưa xót lắm lắm: “Hai vị thần linh? Bản thể hai vị thần linh khác hệ không ngờ lại ở cùng một chỗ, hơn nữa lại còn là hai loại thần hệ hoàn toàn đối lập - quang minh và hắc ám. Chẳng lẽ tận thế của thần giới tới rồi sao?”

※※※

Phía trước hào quang lóe lên, trên người các tín đồ hắc ám đều lóe lên màu đen bị thiêu cháy dưới thần quang màu trắng.

Phía trước chủ thần điện, vị quan chỉ huy dị giáo đồ mở to hai mắt nhìn cảnh tượng trước mắt. Hẳn thà rằng tin tưởng hai mắt của mình có bệnh cũng không muốn tin tưởng hết thấy mình tận mắt nhìn thấy.

Đối tượng của lần thần chiến này là một vị thần linh hắc ám hệ mà, nhưng nhìn ma pháp đối phương phóng thích vào thời điểm cuối cùng đi!

Đánh chết hẳn cũng không tin đây là ma pháp hắc ám.

Miệng hẳn co giật một hồi, trong lòng cực kỳ đau khổ. Mặc dù trong lòng hẳn đang hoài nghi có phải thần linh đại nhân bị người nào lừa, nhưng lại căn bản không dám nói ra.

Loại thanh âm nghi ngờ thần linh này nếu hẳn dám nói ra, như vậy không cần đợi thần phạt hạ xuống, chỉ riêng tín đồ xung quanh đủ để chia hẳn làm tám mảnh.

“Đại nhân. Chúng ta làm sao bây giờ?”

Tiếng kêu dồn dập làm quan chỉ huy đang gần như không biết làm gì tỉnh táo lại, hẳn cắn chặt hàm răng lớn tiếng quát: “Các ma pháp sư. Hắc ám gia trì.”

Đám đông ma pháp sư cao giọng trả lời, từng người giơ cao pháp trượng trong tay.

Ở trong hoàn cảnh này, nếu muốn phóng thích ma pháp công kích phạm vi lớn quả thật không dễ dàng gì nhưng phóng thích một loại ma pháp hắc ám phòng ngự có thể chồng chất lên nhau là vẫn có thể làm được.

Hắc ám gia trì đây là ma pháp mà tất cả các ma pháp sư dưới trướng thần linh hắc ám hệ phải nắm giữ để phòng ngự quang minh hệ.

Ma pháp này không có bất kỳ tính công kích gì, là do rất nhiều thần linh hắc ám hệ giằng co với thần linh quang minh hệ vô số năm mà nghiên cứu ra. Ma pháp này được truyền bá rất rộng rãi trong các thần linh hắc ám hệ như một ma pháp đại chúng nhất.

Phàm là những thứ bị ma pháp này bao phủ, bất kể lực lượng quang minh cường đại thế nào đều sẽ bị suy yếu nghiêm trọng, hơn nữa đối với ma pháp hắc ám hệ còn có tác dụng gia trì rất lớn. Đây là ma pháp mà tất cả các thần linh hắc ám hệ phải chuẩn bị khi phát sinh chiến tranh với thần linh quang minh hệ.

Ngay sau đó, khi ma pháp này được vô số ma pháp sư hắc ám hệ phóng thích ra, trên thân của những người tiến công đi đầu lập tức có thêm một tầng hào quang màu đen dày đặc như bức tường. Dưới loại hào quang này gia trì, thương tổn do ma pháp quang minh đối với các tín đồ hắc ám bị suy yếu tới cực điểm. Vùng đất cấm trước thần điện lại một lần nữa bị người tràn tới.

532. Chương 12 Ngã Xuống

Ngay khi đám đông tín đồ được ma pháp hắc ám gia trì gào to xông về trước tấn công thì đột nhiên cảm thấy quanh thân khác thường.

Không biết từ khi nào, quanh thân bọn họ trở nên sền sệt rõ ràng là ở trên đất bằng lại giống như đột nhiên sa vào đầm lầy, không thể thoát thân mà ra.

Mà càng khủng bố chính là: áo giáp trên người bọn họ, vũ khí, đầu, làn da đều từ từ bắt đầu hòa tan từng chút một, đau đớn dữ dội kích thích thần kinh mỗi người. Loại thống khổ tươi sống bị hòa tan này tuyệt đối không phải người thường có thể chịu đựng được, cho dù là tín đồ thành kính như thế, vì thần linh có thể kính dâng hết thấy của mình cũng không thể chịu được.

Không được bao lâu, thân thể bọn họ đã biến thành máu loãng đầy đất, chìm dần vào nền đất, làm cho mặt đất đỏ như máu này lại một lần nữa tăng thêm màu máu.

Quan chỉ huy ở phía sau quan sát sắc mặt lại hoàn toàn tương phản mặt đất, đã không còn một tia đỏ nào.

Ma pháp hắc ám, đây là ma pháp hắc ám hệ thuần túy, diễn hình, ác độc.

Kỳ thật ma pháp này tuy cường đại nhưng tuyệt đối không có khả năng đạt tới uy lực cường đại như vậy. Nhưng ở trên người các tín đồ hắc ám hệ này vừa mới có năng lượng phòng ngự quang minh hệ, đồng thời có hắc ám gia trì có thể khiến tất cả ma pháp hắc ám phát huy ra uy năng lớn nhất.

Ma pháp này được sáng lập ra, mục đích chính là vì nhằm vào phép thuật quang minh. Phòng chừng ngay vị thần linh kia cũng không nghĩ tới, có một ngày không ngờ thấy được cảnh tượng ma pháp quang minh và hắc ám đồng thời tập kích.

Cho nên sau khi thành công phòng ngự ma pháp quang minh của đối phương, khi một cái ma pháp hắc ám hệ đơn giản của đối phương xâm nhập, không ngờ liền bị đả kích nghiêm trọng gấp mấy chục lần, ít nhất hơn vạn ma pháp vô sĩ trong một lượt ma pháp công kích đã hoàn toàn mất đi sinh mạng.

Quan chỉ huy ngẩng đầu lên, trong mắt hần là một mảnh mờ mịt.

Là một lão nhân, hần đã trải qua vô số lần thần chiến, cùng với thần linh của hần từ một thần linh yếu ớt vừa thăng lên thần giới, chỉ có một mảnh vỡ thần cách dần dần thông qua tín đồ tích súc lực lượng, và bắt đầu chinh chiến bốn phương, cho đến trở thành một vị thần linh bậc thấp đứng đầu.

Trong đó tốn thời gian mấy trăm vạn năm, trong những năm tháng này, bọn họ gặp vô số lần chiến tranh, có thắng lợi, có thất bại mà bỏ chạy. Nhưng cho dù trải qua rất nhiều trận chiến, cho tới bây giờ hần cũng chưa từng gặp qua tình huống hiện giờ.

Khi ma pháp quang minh hệ thần thánh kết hợp với ma pháp hắc ám hệ quỷ dị, bọn họ nên ứng phó như thế nào đây?

Hần do dự một chút, hướng về thần linh của mình hết lòng cầu nguyện. Nhưng rất nhanh hần liền phát hiện, bất kể hần cầu nguyện như thế nào đều không thể liên hệ với thần linh của mình giống như trước kia.

Quan chỉ huy sắc mặt xanh mét mơ hồ cảm thấy có chút không ổn, trong đầu hần hiện ra mệnh lệnh cuối cùng trước khi thần linh biến mất.

Vị quan chỉ huy này hít sâu một hơi, hần tháo mũ giáp trên đầu xuống, lộ ra một khuôn mặt dày dặn phong sương. Về mặt hần ngưng trọng lộ ra một tia bi tráng không hiểu.

“Truyền lệnh của thần, không tiếc hết thảy mọi giá, phá hủy thần điện trước mắt cho ta.”

Giọng nói hần nhanh chóng truyền khắp toàn bộ đội ngũ, như thể là bị cái gì khích lệ, khí thế đã thấp xuống cực điểm trong nháy mắt lại bị kích thích tới cực điểm. Vô số người lại bắt đầu kêu lên như điên cuồng.

Giơ cao vũ khí trong tay, bọn họ duỗi hai tay liều mạng vung vẩy, kiếm khí tung hoành, đem năng lượng tích tụ trong cơ thể nhiều năm qua phóng ra ngoài không hề giữ lại. Đặc biệt sau khi vị quan chỉ huy kia mở miệng, dường như tất cả tín đồ đều hiểu được bọn họ đã không còn đường lui.

Chiến tranh giữa thần linh là cực đoan tàn khốc, phe thắng lợi tự nhiên là thu hoạch rất lớn, mà phe thất bại không thể nghi ngờ là rơi xuống mười tám tầng địa ngục, ngay cả tín đồ của bọn họ cũng lọt vào tẩy trừ bi thảm nhất. Chẳng sợ là vì sinh mạng vĩnh hằng của mình, những người này cũng chỉ có thể tiến hành đánh liều một trận cuối cùng.

Hàng trăm vạn người giống như con kiến vọt tới thần điện, bất kể trước mặt bọn họ là cái gì, cho dù là núi đao trái đầy mũi nhọn sắc bén hay là biển lửa ma giống như đến từ sâu trong cửu u đều không thể làm bọn họ lùi bước một chút nào.

Một vạn người không xông qua, vậy thì mười vạn người. Mười vạn người không xông qua, vậy thì trăm vạn người.

Không ai lùi bước, cũng không ai buông tha. Chẳng sợ người xông lại đây mặt không màu sắc, nhưng trong miệng bọn họ vẫn ngâm tụng ca ngợi thần linh như trước mà cuộn cuộn không dứt vọt lên như thủy triều.

Nếu là tại thế giới người thường, một đội ngũ tại tình huống như vậy chỉ cần quân số giảm ba phần sẽ tự nhiên mà xuất hiện tình hình lực tấn công binh lính yếu đi, nao núng lui về sau. Nhưng ở trong này, dưới khí thế khổng lồ mang theo một tia bi tráng, đừng nói là giảm quân số ba phần, cho dù là toàn bộ đội ngũ ở lại nơi đây cũng không ai nguyện ý quay đầu.

Bởi vì tất cả mọi người đều biết bọn họ đã không có đường lui để đi.

Ma pháp công kích phía trước thần điện thủy chung giữ vững ở một biên độ, ma pháp quang minh và hắc ám trong này không ngờ hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ, mang cho đám sinh linh giống như điên cuồng trước mắt này hủy diệt vô cùng.

Nhưng mà, số lượng dị giáo đồ thật sự là quá khổng lồ.

Một thần điện sắp sửa đối mặt đợt tấn công của gần năm trăm vạn người, mà bên trong thần điện lại chỉ có hơn ba vạn người mà thôi. Dưới tình huống như vậy, bất kể là giết chết bao nhiêu kẻ địch xông tới đều là không giải quyết được gì.

Cho dù là có Nhất Hào ở sau lưng phụ trách điều khiển, nghiền ép tiềm lực mỗi người tới cực hạn, cuối cùng vẫn như trước không thể ngăn cản.

Rốt cục khi một đám tín đồ ma pháp lè lưỡi, giống như chó bị phơi dưới nắng chói chang tê liệt ngã xuống đất. Nhất Hào cũng truyền mệnh lệnh cho đại bộ phận người lui về sau.

Trừ ở trong một kho hàng khổng lồ ở trung tâm thần điện có năm nghìn tín đồ tinh tráng, tín đồ còn lại đều dùng một loại tốc độ không bình thường tiến vào ma pháp truyền tống trận, dùng tốc độ đầu vào đẩy truyền tống ra ngoài trước khi kẻ thù đánh vỡ cửa thần điện.

Một tiếng nổ ‘ầm’ vang lên, cửa lớn thần điện rốt cục bị đánh vỡ, vô số dị giáo đồ trong mắt tràn ngập vui sướng điên cuồng. Bọn họ xông vào trong tòa thần điện to lớn này, từ cửa lớn thần điện ban đầu đến nơi cuối thần điện kéo dài đến ngọn núi mới thôi đều tràn ngập bóng dáng dị giáo đồ.

Bọn họ đang điên cuồng tìm kiếm tín đồ của Cự Ma Thần. Dựa theo chỉ thị của thần linh bọn họ, phải giết hết các tín đồ này sau đó phá hủy hoàn toàn thần điện này.

Loại nhiệm vụ này cũng không phải lần đầu tiên bọn họ thi hành, nhưng cho bọn họ cảm thấy rất khó hiểu là, bọn họ gần như chạy khắp ngọn núi nhưng vẫn như trước không phát hiện ra dị giáo đồ nào cả.

Đột nhiên, từ trung tâm thần điện truyền đến một tiếng nổ mạnh thật lớn, trung tâm đại điện bao trùm mấy vạn thước vuông ầm ầm nổ tung lộ ra một cái hầm thật lớn, ở trong hầm, toàn bộ năm nghìn tín đồ cường tráng xuất hiện trong mắt dị giáo đồ.

Ở trước mặt đám dị giáo đồ gấp mấy chục lần này, đám tín đồ này cũng không công kích mà dùng ánh mắt khinh thường và trào phúng lạnh lùng nhìn bọn họ. Theo sau, bọn họ rút vũ khí trong tay hung hăng đâm vào trong thân thể mình.

Hành vi quỷ dị của đám tín đồ này khiến cho đám dị giáo đồ cảm thấy rung mình ớn lạnh. Một bầu không khí quỷ dị trong nháy mắt truyền khắp thần điện.

Bầu trời dường như có một làn gió lạnh thổi qua, cuốn đi toàn bộ linh hồn năm ngàn tên tín đồ kia.

Đây là tín đồ thành kính, hơn nữa là loại thành kính nhất. Bất kể là một vị thần linh nào chỉ cần có một tia khả năng đều sẽ không vứt bỏ.

Sau khi chiến tranh chấm dứt, chỉ cần có thần lực kết tinh hoàn toàn có thể cho những linh hồn này tổ hình một lần nữa. Đương nhiên, đây là quyền lực của người thắng, mà linh hồn thất bại sẽ tiêu tan vĩnh viễn.

Âm phong quỷ khí trên không trung càng nồng đậm, thân thể năm nghìn tín đồ kia đang bắt đầu hòa tan với một tốc độ khủng bố. Tinh huyết của bọn họ hội tụ thành một huyết trì tràn ngập khí tức hung ác, chìm vào trong mặt đất nơi được thần linh che chở này. Dưới huyết khí mãnh liệt kích thích, thượng cổ ma kỳ rốt cục thành công kích phát ra lực lượng hắc ám lớn nhất.

Từng luồng sương mù màu đỏ số lượng khổng lồ từ trong huyết trì kia chen chúc bay ra, trong thời gian ngắn ngủi tràn ngập khắp trong thần điện.

Trong vùng sương mù màu đỏ này, không ngừng vang lên tiếng kêu thảm thiết làm người ta kinh hồn bạt vía.

Giống như là dưới hắc ám gia trì, bị ma pháp hắc ám công kích có tính hủy diệt đánh vào, ngay cả áo giáp ma pháp hắc ám trên người bọn họ đều không thể ngăn cản loại ăn mòn của sương máu màu đỏ này.

Ma pháp hắc ám tuy rằng uy năng cường đại nhưng ở trong thần quốc cũng quyết không thể phóng ra loại ma pháp bao phủ phạm vi khổng lồ tràn ngập toàn bộ quần thể thần điện vượt qua cả dãy núi như vậy.

Đây đã không còn là ma pháp mà là cấm chú. Chỉ có cấm chú mới có thể đạt tới phạm vi như thế.

Nhưng sau khi hai thần quốc va chạm, dưới tình huống ma pháp nguyên tố hỗn loạn như thế, cho dù là thần linh bậc thấp cũng chưa chắc có thể phóng thích ra cấm chú quy mô như vậy.

Nhưng Cự Ma Thần lại khác, sau khi trong tay hắn nắm giữ thượng cổ ma kỳ, hết thảy đều trở nên dễ dàng.

Trước đây sau khi hấp thu tinh huyết và linh hồn hơn trăm vạn dị giáo đồ tử vong ở các nơi. Ma kỳ đã khôi phục lại một chút khí tức hung bạo ban đầu.

Lại thêm tinh huyết của năm nghìn tín đồ tinh tráng nhất, do đó hoàn toàn kích phát ra khí thể hung bạo trong ma kỳ, phát huy ra uy năng càng cường đại.

Khi toàn bộ thần điện đều chìm vào trong sương máu do ma kỳ phát ra, không ngừng điên cuồng hút vào tinh huyết và linh hồn dị giáo đồ, từng tầng phong ấn mặt trên cũng chậm rãi bị giải.

Cây thượng cổ ma kỳ này cũng có được phong ấn cao tới hai mươi lăm cái, với thần uy của Cự Ma Thần, ban đầu chẳng qua chỉ giải được ba cái mà thôi. Nhưng sau khi hấp thu đại lượng tinh huyết và linh hồn, uy năng ma kỳ phóng thích ra từng bước, mà phong ấn cũng theo đó buông lỏng, ở trong tay Cự Ma Thần dần dần cởi ra.

Sau khi cắn nuốt năng lượng sinh mạng hơn ba trăm vạn dị giáo đồ trong thần điện, phong ấn thượng cổ ma kỳ đã giải ra được mười đạo. Tuy nhiên, Tiểu Ân và Cự Ma Thần đều biết, đây chẳng qua chỉ là một sự khởi đầu cho nên mới một mạch giải khai mười phong ấn, nhưng khó khăn về sau sẽ dần tăng lên. Có lẽ tới

mấy đạo phong ấn sau cùng, năng lượng sinh mạng hàng trăm vạn người nhét kê răng cho nó cũng không đủ.

Cuối cùng, tất cả dị giáo đồ trong vùng sương máu toàn bộ chết hết, thân thể và linh hồn bọn họ cũng trở thành một thành phần dinh dưỡng cho thượng cổ ma kỳ.

Khi làm xong hết thấy, Cự Ma Thần vung tay lên, sương máu màu đỏ trong thần điện lập tức bắt đầu ngưng tụ lại, chỉ trong giây lát đã biến thành một huyết cầu màu đỏ, tản ra một loại khí tức tàn nhẫn khủng bố.

Theo sau, huyết cầu này bay ra thần điện, bay về các nơi trong thần quốc.

Tuyến đường mà huyết cầu bay đi toàn bộ là do Nhất Hào đặt ra, mục tiêu cũng là đám dị giáo đồ đang hoành hành các nơi.

Đám dị giáo đồ này dưới tình huống không tiếc hy sinh đã công chiếm tuyệt đại đa số thần điện trong thần quốc. Đương nhiên, đây cũng là bởi vì số lượng tín đồ trong mỗi một thần điện cũng không nhiều hơn nữa một khi ma pháp hao hết sẽ không chống cự mà cho tín đồ rời đi, chỉ để lại một thần điện trống rỗng cho đối phương.

Nếu không, hơn ngàn vạn tín đồ nếu phân bố ở các nơi hết sức chống cự, như vậy bằng vào các tín đồ kế thừa bởi thần linh bậc trung và người chỉ huy chính xác Nhất Hào thì cũng chưa chắc không có sức liều mạng.

Chỉ có điều, bất kể là Tiểu Ân hay là Cự Ma Thần đối với hơn ngàn vạn tín đồ không đời nào là rất trân quý, không đến vạn bất đắc dĩ đều không hy vọng bọn họ có tổn thương gì.

Lúc này, toàn bộ thần quốc không ngừng truyền đến tiếng hoan hô của đám dị giáo đồ. Khoảnh khắc sương máu xuất hiện ở chủ thần điện, ngay cả các tín đồ còn sức chống cự trong thần điện cũng bắt đầu buông tha phòng thủ mà rút lui.

Cho nên khi huyết cầu thành hình, tất cả thần điện trong thần quốc đều bị dị giáo đồ công chiếm. Đám dị giáo đồ này hủy thần tượng, phá hủy thần đàn, đập vỡ tất cả vật phẩm có liên hệ với thần linh, hoàn toàn cắt đứt khả năng thần linh tiếp tục hấp thu tín ngưỡng lực trong thần điện phía dưới.

Bọn họ quen thuộc lấy ra các loại khí cụ liên hệ với thần linh của mình, bắt đầu cầu nguyện, muốn đưa tin tức bọn họ thắng lợi cho thần linh để giành lấy sự vui sướng của thần linh và cũng hy vọng tín ngưỡng lực tích tụ trong thần điện truyền tới cho thần linh của mình.

Nhưng ngay khi đám dị giáo đồ này cuồng hoan và cao giọng ngâm xướng ca dao ca ngợi thần linh của mình, bọn họ lại nhìn thấy huyết cầu màu đỏ từ trên trời rơi xuống.

Không ai biết đây là cái gì, chẳng qua khi cảm ứng được khí thể hung ác khổng lồ ẩn chứa bên trong, tất cả mọi người đều cao cảnh giác.

Nhưng khi huyết cầu rơi xuống đất vỡ ra, lập tức tạo nên một vùng khủng hoảng thật lớn.

Trừ đám tín đồ ma pháp dựa vào năng lực phi hành trốn khỏi biển máu ăn mòn, không còn bao nhiêu người có thể tìm được đường sống.

Trong thần quốc, bên trong thần điện của Cự Ma Thần, nơi nơi đều là một biển máu, khắp nơi đều là tiếng kêu thảm tuyệt vọng. Nhưng biển máu này dường như có thêm thần trí, bao phủ thần điện phạm vi vài dặm khiến cho tuyệt đại đa số dị giáo đồ căn bản không kịp trốn đi.

Rất nhanh, toàn bộ thần quốc im lặng một cách quỷ dị, trừ đám sương máu dày đặc khiến người ta run sợ trong lòng thì cũng chỉ còn một số lượng rất ít dị giáo đồ đang run rẩy không yên.

Dưới chân dãy núi chủ thần điện, vị quan chỉ huy trọn mắt há mồm nhìn hết thấy cảnh tượng trước mắt. Hắn mơ hồ hiểu rõ, thần linh mình tín ngưỡng đã ngã xuống, mà kết cục của vô số tín đồ cũng có thể đoán được.

Gương mặt hắn đột nhiên già nua hơn vài chục tuổi, tóc xanh trên đầu không ngờ trong nháy mắt dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được biến thành bạc trắng.

Mọi người bên cạnh hấn luồng cuống chân tay nhìn vị lão nhân này. Vị lão nhân bình thường bách chiến bách thắng trong lòng bọn họ giờ khắc này đã hoàn toàn mất đi nguyện vọng sinh tồn.

Về mặt lão nhân nghiêm nghị, ở trong cuộc đời hấn, chỉ có khoảnh khắc phi thăng thần giới, được thần linh tự thân gặp gỡ mới có biểu tình nghiêm nghị như thế. Lão chậm rãi rút trường kiếm bên hông, ngẩng cao đầu sau đó lấy tốc độ như báo săn xông về thần điện ở lưng chừng núi.

Ở phía sau lão, mấy trăm thanh trường kiếm đồng thời giơ lên, đây là người hầu tùy thân của lão nhân, bọn họ phụ trách bảo vệ sự an toàn của lão. Vào thời điểm cuối cùng này, bọn họ đồng thời làm ra cùng một lựa chọn.

Hàng trăm người nhảy vào thần điện, nhảy vào trong biển máu đã trở nên loăng.

Một tiếng nổ ầm vang lên, chủ thần điện của Cự Ma Thần lay động một hồi. Trong kiến trúc cao nhất kia, một cỗ kiếm khí ngất trời phóng lên cao, như thể ẩn chứa lực lượng thần linh. Dem trí nhớ một đời, tín ngưỡng, linh hồn và sinh mạng bất diệt sau khi thành tựu thần đều phóng thích ra trong giờ khắc này.

Toàn bộ sườn núi vang lên tiếng gầm thật lớn, sau một hồi lắc lư, cả thần điện cùng nhau hướng về phía dưới hoàn toàn rơi xuống.

※※※

Bên trong thiên không thần điện, Cự Ma Thần thở dài nói: “Thật sự là đáng tiếc. Nhân tài như vậy mà không thể cho ta sử dụng.”

Khóe miệng Tiểu Ân khẽ co giật, nói: “Nếu không thể vì ta sử dụng, vậy không phải người tài nữa.”

Hấn đứng lên, nói: “Một đòn cuối cùng, cũng có thể bắt đầu.”

Cự Ma Thần lặng lẽ cười, cũng đứng lên. Hai người sóng vai đi đến thiên không thần điện đã vỡ nát của đối phương.

Bị quyền trượng thần thánh công kích trong thời gian dài, thiên không thần điện này đã vô hạn tiếp cận mức độ báo hỏng, hơn nữa mất đi liên hệ với thần quốc, lực lượng thần vực của vị thần linh xâm lấn này đều gần như đã mất hết.

Nhìn thấy Tiểu Ân và Cự Ma Thần sóng vai đi vào, thần linh có khuôn mặt trung niên nhân loại này dường như dự cảm tới đại thế đã mất, cũng dường như dự cảm tới kết cục cuối cùng của mình.

Sắc mặt hấn tuy rằng đầy vẻ sầu thảm nhưng không có bao nhiêu thất kinh.

Sau khi trải qua thời gian hàng trăm vạn năm, hấn đã hiểu thật sâu sự thật tàn khốc trong thần giới.

“Hai vị thần linh tôn kính. Ta nguyện ý dâng thần cách, thần tính và thần khu của ta!” Hấn bình tĩnh nói: “Ta chỉ là muốn ở một khắc cuối cùng của sinh mạng hiểu được vì sao hai vị lại đi cùng nhau!”

Cự Ma Thần và Tiểu Ân nhìn nhau, trong lòng bọn họ đều cảm thấy một tia thê lương.

Mất thấy một vị thần linh bậc thấp sắp nhất định ngã xuống, hai người bọn họ còn không có đạt tới loại tâm tình làm như không thấy, gợn sóng không sợ hãi.

Dù sao, ở trước mắt bọn họ là một vị thần linh sống sờ sờ mà không phải một nhân loại bình thường.

Đối với bọn họ sau khi thăng lên thần giới, lần đầu tiên thí thần mà nói có một loại ý nghĩa hoàn toàn khác biệt.

Trên người Tiểu Ân nổi lên khí tức quang minh mãnh liệt, theo cỗ khí tức này không ngừng tăng cường, trong mắt vị thần linh kia tràn ngập vẻ kinh hãi.

“Thần tính, chín loại thần tính... Không ngờ ngài là quang huy chỉ chủ vĩ đại?”

Trên người Cự Ma Thần cũng nổi lên khí tức hắc ám cường đại mà phức tạp.

Sau khi cảm nhận được lực lượng thực chất của cổ khí tức này, về mặt vị thần linh kia không ngờ có một tia hoảng hốt, trong miệng hần lẩm bẩm: “Chín loại thần tính hắc ám. Đây là hắc ám chi chủ tương lai sao? Quang huy chi chủ, hắc ám chi chủ...”

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, nói: “Ta và hần, vốn là một thể.”

Trong mắt vị thần linh kia đột nhiên sáng ngời, dường như hiểu rõ cái gì. Ánh mắt hần khi thì rõ ràng, khi thì mê mang, khi thì lại có chút như hiểu ra.

Nhưng mà quá trình này cũng không liên tục thời gian quá lâu, dần dần màu sắc trong mắt hần bắt đầu trở nên vẫn đục.

Dưới cái nhìn chăm chú của Tiểu Ân và Cự Ma Thần, đầu của hần chậm rãi cúi xuống, khí tức dần dần tiêu tan. Ngay cả linh hồn của hần cũng hoàn toàn bị hần dùng thần lực đánh thành hư vô.

Từ nay về sau, hết thảy mọi thứ của vị thần linh bậc thấp này ở trong thần giới sẽ bị xóa hoàn toàn không còn bất cứ kẻ nào còn nhớ rõ trong thần giới còn có một vị thần linh bậc thấp như vậy.

Mà đến giờ phút này, Tiểu Ân và Cự Ma Thần thậm chí ngay cả tên họ của đối phương cũng chưa từng biết đến...

Từ thiên không thần điện trên cao nhìn xuống có thể thấy được tất cả mọi nơi trong thần quốc cho dù là những nơi âm u không tia nắng cũng có thể xem rõ ràng rành mạch.

Đây là năng lực đặc thù của thần linh, quyền lực trong thần quốc của mình.

Giờ phút này, nhìn sương máu màu đỏ không ngừng tràn ngập, dường như muốn mất kiểm soát. Tiểu Ân chậm rãi nói: “Cảm giác khổng chế thượng cổ ma kỳ như thế nào?”

“Rất tốt loại cảm giác sáng khoái đầm đìa dị thường này, uy năng ma kỳ cũng được nâng cao rất nhiều.”

Cự Ma Thần trầm ngâm một chút, nói: “Tuy nhiên ta cũng không tính toán trong thời gian ngắn hấp thu càng nhiều tinh huyết cùng linh hồn.”

Sắc mặt Tiểu Ân lúc này mới hơi thoải mái một chút, hần cũng từng cảm thượng cổ ma kỳ này trong tay, tự nhiên biết được uy năng trong đó. Nếu ở trong tay những người khác, chỉ sợ sẽ chịu không nổi muốn nhanh chóng cởi bỏ phong ấn mà hấp thu tinh huyết và linh hồn khắp nơi.

Tuy nhiên, sau khi nghe xong Cự Ma Thần nói lời này, Tiểu Ân biết giao thượng cổ ma kỳ này cho hần cũng là một lựa chọn không sai. Cự Ma Thần có chín linh hồn, chín thần cách nhất định có thể hoàn toàn khống chế ma kỳ trong tay.

Trong không gian chợt lóe lên bóng người, phân thân người cá sấu đã xuất hiện trước mặt bọn họ. Trong đôi mắt nhỏ của hần mang theo một tia tiếu nuối nói: “Tên thần linh này tuy rằng ngu ngốc, nhưng trong các tín đồ của hần cũng không thiếu người dũng cảm, thiết huyết, thực lực cao tuyệt cũng không ít.”

Ánh mắt Cự Ma Thần đảo qua phía dưới, một tay duỗi ra nắm hờ một cái.

Ở chỗ thần điện giữa sườn núi đã sụp xuống kia đột nhiên nổi lên một luồng hào quang màu máu, luồng hào quang này vừa tới giữa không trung, giống như là ngựa đứt dây cương, bắt đầu điên cuồng nhảy nhót chuyển động dường như muốn giãy khỏi trời buộc nào đó.

Cự Ma Thần hừ lạnh một tiếng, cổ tay lật hờ một cái, luồng huyết quang kia mới ngoan ngoãn bay tới thiên không thần điện.

Tốc độ huyết quang cực kỳ mau lẹ, gần như vừa lóe lên cũng đã tiến vào trong thần điện.

Cự Ma Thần giơ tay bắt lấy luồng hào quang này, hào quang ở trên tay hần chớp lóe vài cái rồi cục thành thật biến thành một lá cờ.

Bàn tay Cự Ma Thần không ngừng cầm cây cờ này quơ trong thần quốc, mỗi một lần quơ lên, sương máu tràn ngập trong thần điện bắt đầu nhanh chóng quay cuồng. Cuối cùng, bất kể sương máu này tình nguyện

hay không cũng đều vo tròn lại một lần nữa ngưng tụ thành huyết cầu, đồng dạng như thượng cổ ma kỳ bay vào trong thiên không thần điện.

Theo từng huyết cầu tiến vào trong thượng cổ ma kỳ, màu sắc trên ma kỳ cũng càng trở nên rực rỡ, đỏ rực dường như là tràn ngập một loại lực lượng mê hoặc, làm cho người ta muốn bỏ qua tất cả đầu nhập vào trong, biến thành một phần tử trong ma kỳ.

Thật lâu sau, Cự Ma Thần rốt cục thu thập lại toàn bộ sương máu trong thần quốc, ngay cả một điểm cũng đều không bỏ sót.

Lúc hần làm việc này, vô cùng cẩn thận. Uy năng loại sương máu này dị thường bá đạo, tuy rằng còn không đáng sợ như vũ khí diệt thể nhưng lại có một chút tương thông. Cho nên ngay cả là bản thân Cự Ma Thần cũng không dám để lại một chút nào ở trong thần quốc của mình, nếu không khẳng định hậu họa vô cùng.

Theo sau hần cuốn ma kỳ, lập tức thu vào trong thần vực của mình.

Khẽ thở ra một hơi nhẹ nhõm, Cự Ma Thần thở dài: “Hồn phách thật lợi hại nếu không phải là có chín linh hồn để dùng, chỉ sợ là sẽ bị đồ vật này khống chế.”

Tiểu Ân và người cá sấu nhìn nhau, không hện mà cùng mỉm cười.

Quả thật, thượng cổ ma kỳ này và những thần khí đứng đầu quyền trượng thần thánh của Odin Lage, tiểu mộc kiếm... Đều có một điểm giống nhau. Chúng nó có hồn phách thuộc về mình.

Tuy nhiên, khác với hai thần khí quyền trượng và tiểu mộc kiếm, hồn phách thượng cổ ma kỳ có được năng lực mê hoặc cực kỳ mạnh mẽ, ngay cả thần linh bậc trung Nuo Weijia ngày trước cũng không dám dễ dàng sử dụng để tránh bị hồn phách ma kỳ mê hoặc, ngược lại trở thành người hầu bị ma kỳ khống chế.

Nhưng vào lúc Odin Lage thảo phạt Nuo Weijia, hần đã vào bước đường cùng, lúc này mới không kiêng kỵ dùng đến ma kỳ, cuối cùng hóa thân thành thượng cổ ma quái.

Đã tới nông nỗi đó, rốt cục là hần khống chế ma kỳ hay là ma kỳ khống chế hần, vậy cũng không ai biết được.

Hiện giờ ma kỳ rơi vào trong tay Cự Ma Thần, chẳng sợ nó mê hoặc thành công một linh hồn của Cự Ma Thần nhưng còn có tám linh hồn như hổ rình mồi nhìn chăm chăm ở bên cạnh, có thể nói nó không bao giờ có cơ hội có thể khống chế Cự Ma Thần.

Đương nhiên, nếu là ngày sau Cự Ma Thần trở thành thần Vương, dung hợp toàn bộ linh hồn và thần cách vào làm một thể, thì lại là chuyện khác. Chỉ có điều, nếu Cự Ma Thần thật sự trở thành thần Vương, với thực lực cường đại của cấp bậc thần vương, nếu mà còn có thể bị hồn phách một thượng cổ ma kỳ khống chế, như vậy thần vương này cũng quá không đáng giá.

533. Chương 13 Giải Quyết Hậu Quả Được Và Mất

“Đã xong rồi, chủ nhân.” Giọng nói Nhất Hào vang lên trong thần điện, tràn ngập một loại cảm giác hưng phấn bay cao, dường như phi thường hài lòng đối với chỉ huy quá trình cụ thể tác chiến cả trận chiến vừa rồi: “Tổn thất của chúng ta cũng không lớn. Ngoài năm nghìn tín đồ tự sát tạo huyết trì dẫn phát thượng cổ ma kỳ ra, chúng ta chỉ ngoài ý muốn thương vong hơn hai nghìn tín đồ.”

Lúc nói đến con số hơn hai nghìn này, giọng nói Nhất Hào rõ ràng trầm xuống, dường như có thêm một tia cảm giác ngưng ngung.

Tuy nhiên, đám người Tiểu Ân đối với kết quả này đã vừa lòng không thể vừa lòng hơn nữa.

Trên chiến trường, thay đổi trong nháy mắt. Nhất Hào đồng thời phụ trách chỉ huy nhiều chiến trường trong thần quốc như vậy, còn muốn hạ mệnh lệnh chính xác đến mỗi người. Dưới tình huống như vậy, không ngờ chỉ khiến cho hơn hai nghìn người thương vong ngoài ý muốn.

Trong thần giới, sợ là trừ Nhất Hào ra rốt cục không có ai có thể làm được điều này!

Đương nhiên, đây cũng chỉ là Tiểu Ân đoán mà thôi về phần có hay không người như vậy, vậy thì không ai biết.

Có lẽ, trong số các thần linh cấp chủ thần cường đại và thần vương cũng sẽ có người càng thêm cường đại.

“Dị nhân chúng ta tiêu diệt tổng cộng 49936244 sinh linh. Ở trong số này phần lớn là nhân loại, còn lại bao gồm các chủng tộc thú nhân, tinh linh, hải tộc... Hắc ám hệ. Trong đó pháp sư cấp bậc ngụy thần có bảy người, pháp sư và võ sĩ cấp bậc truyền kỳ có 123 người.”

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hỏi: “Nhân số bọn họ còn sống thì sao?”

“Dị giáo đồ sống sót còn có 11.342 người, trong đó cấp bậc ngụy thần 36 người, truyền kỳ 421 người.”

Bất kể là đối với vị thần linh nào, số lượng tín đồ cấp bậc ngụy thần và truyền kỳ nhiều ít đều là một việc vô cùng trọng yếu. Nhất Hào đặc ý nói rõ cũng đã cho thấy là tận tâm hết sức.

“Người còn lại tuy rằng không phải rất nhiều, nhưng cao thủ không ít!” Tiểu Ân khẽ thở dài.

Cự Ma Thần hừ lạnh một tiếng, nói: “Bọn họ là đám người tín ngưỡng không kiên định.”

Quả thật, phàm là đám người tín ngưỡng kiên định nhất đều đã tử vong trong chiến tranh. Cho dù tới cuối cùng, dị giáo đồ biết rõ thần chiến này đã hoàn toàn thất bại cũng thà rằng tự sát giống như lão già đạt tới cấp ngụy thần kia, cũng không muốn tiếp tục sống sót.

Nhưng cánh rừng lớn, chim gì cũng đều có.

Ở bên trong vô số tín đồ trung tâm, trải qua cuộc sống vô số năm, ít nhiều cũng có một bộ phận người sẽ dần dần sinh ra một loại ý niệm khác trong đầu.

Nhưng người này ở vào thời điểm xuôi chèo mát mái, còn có thể làm được đáng vẻ tín ngưỡng thành kính. Nhưng sau khi thần linh ngã xuống, lòng tín ngưỡng của bọn họ sẽ bị sợ hãi bên bờ sinh tử mà nhanh chóng bị suy yếu, cuối cùng thậm chí làm ra việc ruồng bỏ tín ngưỡng cũng không kỳ quái.

Người như vậy ở trong bất kỳ thần quốc của thần linh nào đều tồn tại ngay cả bản thân thần linh cũng khó có phát giác ra bọn họ vào thời điểm thái bình.

Tuy nhiên, có một điểm có thể khẳng định, chính là tu vi càng cao thì tỉ lệ người như vậy càng lớn. Ngược lại, trong những tín đồ trung tâm vừa mới dùng trạng thái linh hồn tiến vào thần quốc, tổ hình thành công hơn trăm năm, trên cơ bản có thể ngăn chặn sinh ra nhân vật như vậy.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, nói: “Tín ngưỡng của bọn họ không kiên định cũng tốt ít nhất đám ngụy thần và truyền kỳ này chúng ta nhất định cần.”

Cự Ma Thần cũng lộ vẻ tươi cười. Tín ngưỡng những người này không kiên định thì sao chứ? Bọn họ cầu cũng chỉ là một cái mạng mà thôi chỉ cần bản thân hùng mạnh, về sau không bị người chèn ép, như vậy hẳn có thể khẳng định tín ngưỡng lực từ trên những người này sản sinh ra thậm chí còn cao hơn đám tín đồ trung tâm không ít.

Một cỗ thần niệm khổng lồ đột ngột tản ra khắp mọi ngõ ngách trong thần quốc. Cự Ma Thần đã nắm trong tay toàn bộ biến hóa trong thần quốc của mình.

Ban đầu thần quốc va chạm và thần vực đối kháng tạo thành cục diện thần quốc vỡ tan và thần vực sụp đổ đã được khổng chế rất tốt. Hết thấy đều đang khôi phục thông thả.

Đồng thời, từng đạo thần dụ đã phát ra. Trong đám tín đồ trung tâm thành kính này, mỗi người đều có liên hệ nhất định với Cự Ma Thần. Dưới tình huống như vậy, ý chí của Cự Ma Thần có thể dễ dàng thông qua loại liên hệ này mà truyền đạt tới trong đầu tín đồ trung tâm.

Đây là lòng tín ngưỡng phải tu luyện tới một trình độ nhất định mới có thể hoàn thành câu thông đơn lẻ. Tuy nhiên, có thể phi thăng đến thần giới, khẳng định đều là một tín đồ trung tâm thành kính nhất, điểm này không có bất cứ vấn đề gì.

Nếu không như thế, Nhất Hào cũng không thể thông qua liên hệ giữa Cự Ma Thần và phần đông tín đồ mà đạt tới trình độ khổng chế không gì sánh nổi như vậy.

Thần dụ của Cự Ma Thần đơn giản mà tràn đầy uy nghiêm. Mặc kệ người nhận lệnh trong lòng có nguyện ý hay không, nhưng sau khi tiếp xúc với thanh âm này sẽ chấp hành hoàn mỹ không hơn không kém, về phần vui sướng, chán ghét trong lòng bọn họ lại bị áp chế không có nguyên tắc.

Đây là biểu hiện trực tiếp nhất của các tín đồ trước mặt thần linh. Trước khi thần dụ của thần linh hạ xuống, bọn họ sẽ có ý nghĩ và nguyện vọng của chính mình. Nhưng khi thần dụ hạ xuống, như vậy bọn họ liền biến thành một cỗ máy không cảm tình, mục tiêu cao nhất mà hành động sẽ là vì hoàn thành thần dụ.

Tín đồ, ở mỗi trình độ nhất định mà nói càng thêm tuân thủ kỷ luật cũng càng thêm cuồng nhiệt và nguy hiểm hơn so với quân đội.

Rất nhiều tín đồ của thần linh bậc cao phi thăng mà lên, giữ lại đám người xâm lấn còn sống sót nhưng trở nên thấp thỏm lo âu hoặc là dần dột.

Dựa theo thần dụ của Cự Ma Thần, đối với xâm lấn cấp bậc truyền kỳ và ngụy thần cho tôn kính và tự do nhất định, nhưng tuyệt đại đa số đám người bị trông giữ cùng một chỗ, thái độ giống như là đối đãi với súc vật. Mà tương đối như thế, hơn vạn người may mắn còn sống sót cũng không phản kháng, sau khi bọn họ mất liên hệ với thần linh và đồng bọn bỏ mạng gần hết, những người này dường như đều biến thành xác không hồn, căn bản không biết phản kháng.

Đương nhiên Cự Ma Thần cũng không giữ lại tất cả đám người sống sót còn sót lại. Có hơn một nghìn người đã thoát đi thần quốc của Cự Ma Thần, có một số tiến vào thần quốc của bọn họ, có người thậm chí rời xa thần quốc, tiến vào trong thần giới mờ mịt vô biên.

Nhưng đám người xâm lấn tiến vào trong thần giới lại bị ai phát hiện, bọn họ căn bản không thoát đi bao xa liền thấy được một luồng hào quang màu tím hiện lên. Mà luồng hào quang màu tím này chính là ấn tượng và ý niệm cuối cùng trong đầu bọn họ trên cuộc đời này.

Tiểu Ân tự mình khống chế phi thuyền, lấy tia chớp màu tím làm động lực, tốc độ cực nhanh. Ngay cả trong số các thần linh gần như có thể nói đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi thì nói gì đến đám tín đồ bình thường này.

Chỉ trong giây lát, Tiểu Ân cũng đã giải quyết toàn bộ đám tín đồ tự tiện rời đi, số lượng này cũng không nhiều đại khái chỉ khoảng mấy trăm mà thôi. Phi thuyền qua lại vài lần liền giải quyết toàn bộ.

Mà đám người trốn vào thần quốc của bọn họ, muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại các tín đồ thì lại càng thêm thương tâm phát hiện: Thần quốc của bọn họ đã hoàn toàn thay hình đổi dạng, ngay cả bọn họ cũng gần như không nhận ra.

Trong khi thần quốc va chạm lẫn nhau, bất kể là thần quốc nào cũng đều phải nhận lấy chấn động thật lớn.

Bên trong thần quốc của Cự Ma Thần, dưới tính toán chuẩn xác của Nhất Hào, Tiểu Ân và Cự Ma Thần liên thủ gia trì, tiếp dẫn và điều tiết đem áp lực cho thần quốc chia đều ra, cho nên trong thần quốc cũng không sinh ra thương tổn không thể vãn hồi nào cả. Nhưng mà vị thần linh được ăn cả ngã về không kia lại không để ý đến biến hóa thần quốc của mình.

Có lẽ, ở trong lòng hắn ôm ý nghĩ quyết đoán không thành công thì xả thân, hoặc là hắn vốn muốn vứt bỏ thần quốc của mình mà có chủ ý lên thần quốc của Cự Ma Thần.

Tóm lại, bởi vì thần linh kia không làm gì cả cho nên khắp nơi rạn nứt, phòng ở thần điện bị sập rất nhiều quả thực còn giống đồng hoang tàn hơn so với đồng hoang tàn.

Dưới hoàn cảnh này, căn bản là không có khả năng tiếp tục có cơ hội chống lại.

Đồng dạng, khi thấy được thần quốc quen thuộc không ngờ lại xảy ra biến hóa long trời lở đất như vậy cũng khiến ý niệm hy vọng xa vời duy nhất trong đầu đám người còn sót lại cũng biến mất.

Bọn họ rốt cục hiểu được, thần linh của mình khẳng định là ngã xuống rồi.

Đến tận lúc này, đám tín đồ tới nơi này mới hoàn toàn chân chính hết hy vọng. Bọn họ cực kỳ bị ai liếc mắt nhìn nhau, có người ở một nơi nào đó nhìn xung quanh hồi lâu, tự sát, có người xoay người bước đi, hùng hổ rút ma pháp trường kiếm trong tay phóng tới đám tín đồ Cự Ma Thần đang bay tới nơi này.

Nhưng mà bóng dáng bọn họ rất nhanh lọt vào tầm mắt đám pháp sư cao cấp tín đồ của Cự Ma Thần. Sau khi đám tín đồ thành kính không sợ chết này hoàn toàn tử vong, hết thấy dấu vết liên quan đến sự tồn tại của vị thần linh này cũng vĩnh viễn biến mất.

Sau khi dọn dẹp xong mọi thứ, toàn thần quốc phát ra tiếng nồ ‘ầm ầm’ thật lớn, thần quốc thần linh kia va chạm vào dưới thần lực của Cự Ma Thần thúc đẩy, chậm rãi theo đường cũ lui trở về.

Thứ khổng lồ che lấp mặt trời kia trong ánh mắt của mọi người, từng chút một rời khỏi thần quốc của Cự Ma Thần.

Vô số tín đồ Cự Ma Thần hoan hô nhiệt liệt. Sau khi trải qua trận chiến với tín đồ của Odin Lage, bọn họ rốt cục thắng được một trận chiến tranh với thần linh. Tuy nói trong toàn bộ chiến dịch, bọn họ cũng không biểu hiện đặc thù, và dường như cũng có sự khác biệt long trời lở đất với phương thức chiến đấu trước kia.

Nhưng đây cũng là chiến tranh bọn họ từng tham dự, trong lòng mỗi người đều tràn ngập tâm tư kiêu ngạo mà chỉ có người thắng mới xuất hiện. Trong mắt bọn họ lóe ra hào quang sáng ngời, nhìn theo thần quốc đã biến thành đồng hoang tàn này thong thả rời xa thần quốc của bọn họ.

Hơn vạn người đã trở thành tù binh nhìn thần quốc dần dần đi xa trên bầu trời ánh mắt cũng là cực kỳ phức tạp. Trong mắt bọn họ dường như có quyến luyến đối với huy hoàng ngày xưa, lại dường như có lo lắng tương lai sau này. Tâm tư bọn họ phức tạp, hơn xa người thắng lợi có thể tưởng tượng.

Rốt cục, khi toàn bộ thần quốc của người xâm lấn rời đi, tiếng hoan hô thật lớn truyền mỗi một góc ngách khắp thần quốc. Ngay cả phía trên thiên không thần điện đều nghe rõ ràng.

Nhìn vô số tín đồ hoan hô nhảy nhót phía dưới, cùng với vô số thần điện, thần đàn và phòng ở nơi các tín đồ ở lại bị sập, còn có hoàn cảnh rừng rậm, sơn cốc bị đốt cháy hay bị thiên tai.

Cự Ma Thần không chút thay đổi hỏi: “Nhất Hào. Xây dựng lại thần quốc cần bao nhiêu thần lực kết tinh?”

“A! Ngài muốn khôi phục giống như ban đầu sao?”

“Đúng vậy!”

“Nếu ngài chỉ muốn khôi phục giống như ban đầu, như vậy đại khái cần khoảng mười triệu thần lực kết tinh.” Nhất Hào dừng một chút, nói tiếp: “Tuy nhiên, căn cứ đề nghị của ta. Thần quốc của ngài cần trải qua cải tạo nhất định.”

“Vì sao phải cải tạo? Thần quốc này hoàn toàn là phục chế cấu tạo và bộ dáng của đại lục thần tạo.” Cự Ma Thần bất mãn nói: “Đại lục thần tạo là nơi nào, ngươi hẳn là rõ ràng. Đó chính là một không gian siêu cấp cường đại do một vị tinh Linh chủ thần tự tay tinh luyện. Ngươi cho là loại đại lục do thần linh thiết kế và cấu tạo cần phải cải tiến sao?”

Tiểu Ân cũng ngẩn ra, tuy nhiên hắn lập tức nghĩ tới. Nhất Hào không dễ dàng nói ra đề nghị nhưng một khi hắn đã đưa ra đề nghị, ít nhất nói lên nó nắm chắc có sáu phần trở lên thông qua đề nghị này.

“Nhất Hào. Ngươi có điểm nào bất mãn đối với thiết kế hoặc kiến tạo của tinh linh chủ thần sao?” Tiểu Ân trầm giọng hỏi.

Giọng nói Nhất Hào sâu kín truyền đến: “Chủ nhân! Nguyên nhân chính là vật mà tinh linh chủ thần tạo ra, cho nên ta mới lo lắng.”

“Tinh linh?” Tiểu Ân nao nao, sau một lát, lập tức hiểu được.

“Cự Ma Thần. Ngươi biết tinh linh am hiểu nhất là cái gì?”

“Bọn chúng hả? Bọn họ không có bản lĩnh gì lớn, chỉ là...” Cự Ma Thần đột nhiên ngẩn ra, nhanh chóng nói: “Nhìn được không dùng được?”

Dưới giải thích của Nhất Hào, mọi người rốt cục hiểu rõ nguyên nhân trong đó.

Kiến trúc của tinh linh nổi tiếng xa hoa, lúc vị tinh linh chủ thần kia kiến tạo đại lục thần tạo, ở cấu trúc tổng thể quả thật là có động ít tay chân.

Sau khi trải qua biến hóa này, toàn bộ đại lực thần tạo đều trở nên trang nghiêm hoành tráng, hơn nữa ở rất nhiều địa phương đều có các loại ảnh tượng khác nhau, gần như là không gian thích hợp tuyệt đại đa số các sinh vật trí tuệ sinh tồn.

Nhưng, sau khi trải qua thay đổi như vậy, cấu tạo đại lực quả thật có mấy chỗ không phải hết sức ổn định. Tuy rằng không đến mức lung lay sắp đổ, nhưng lúc bị lực công kích siêu cấp cường đại sẽ tạo thành trình độ tổn thương khắp đại lực có khác nhau. Nếu nghiêm trọng một chút, thậm chí ngay cả đại lực bị phân liệt cũng chưa biết chừng.

Lúc này bởi vì không có xảy ra loại chuyện này là bởi vì thực lực đối phương quá thấp, không ngờ dưới tình huống không biết thực lực cụ thể dám người Tiểu Ân mà cũng dám cứng đối cứng và chạm thần quốc cấp bậc đại lực.

Mà năng lượng va chạm này dưới Nhất Hào, Tiểu Ân và Cự Ma Thần liên hợp, mất sức chín trâu hai hổ mới xem như bình an khiến toàn bộ đại lực thần quốc chịu đựng được.

Nếu là đến đây không phải là một vị thần linh bậc thấp, mà là một vị thần linh bậc trung, như vậy kết quả sẽ khác. Bởi vì khoảng khắc hai thần quốc chạm vào nhau, vậy đại lực thần quốc của Cự Ma Thần cũng đã tan rã.

Sau khi Nhất Hào giải thích qua, Tiểu Ân và Cự Ma Thần đồng thời liếc mắt nhìn nhau, may mắn có tên học thức uyên bác không biết mệt nhọc ở bên người, nếu không thật đúng là phải chịu thiệt thòi.

“Được rồi. Các bước cải tạo cụ thể ở đâu? Cần bao nhiêu thần lực kết tinh?” Cự Ma Thần nghiêm thanh hỏi.

Thần quốc là gốc rễ của một thần linh, vì một cái cây, ngọn cỏ trên thần quốc, bọn họ đều tinh tâm, ái hộ như đối xử với đứa con của mình. Nếu biết gốc rễ đại lực có khuyết điểm, hẳn đương nhiên không có khả năng bỏ qua.

Trước mặt mọi người xuất hiện một bộ hình vẽ kết cấu, nhìn vào đó, bọn họ đã hiểu được đây là kết cấu đã được Nhất Hào sửa đổi.

“Muốn tu sửa hết thủy trong thần quốc về tình trạng ban đầu, đại khái cần tiêu hao mười triệu thần lực kết tinh. Nhưng nếu cải tạo theo kết cấu này...” Giọng nói Nhất Hào kéo thật dài: “Đại khái cần khoảng bốn mươi triệu thần lực kết tinh.”

Cự Ma Thần nhíu mày, nói: “Lúc trước ta kiến tạo thần quốc này đã đều làm đầy đủ mọi thứ, quả thực có thể nói là giống như đám tinh linh, theo đuổi quá mức hoàn mỹ. Nhưng cho dù là như vậy, cũng chẳng qua là tiêu tốn năm mươi triệu thần lực kết tinh mà thôi.”

Nhất Hào hiểu rõ ý tứ của hắn, vội vàng nói: “Ngài hắn là nên hiểu được. Kiến tạo và sửa chữa kỳ thật là vấn đề hoàn toàn khác biệt. Đặc biệt là một số nơi mấu chốt muốn cải tạo, khó khăn tạo nên là rất rõ ràng, bốn mươi triệu thần lực kết tinh, trên cơ bản đã là tối thiểu rồi.”

Cự Ma Thần cười khổ một tiếng, nói: “Chiến tranh, quả thật là một phương pháp tốt có thể phát hiện vấn đề. Nhưng đồng dạng, cũng là một phương pháp đủ để người ta phá sản.”

Tiểu Ân ngẩn ra, theo sau là không kìm được phì cười. Tuy nhiên vừa nghĩ đến số lượng bốn mươi triệu thần lực kết tinh, trong lòng hắn liền có chút gợn sóng. Mặc dù trong tay hắn có ba trăm triệu thần lực kết tinh, nhưng nếu mỗi một lần chiến tranh đều cần tiêu phí nhiều thần lực kết tinh như vậy để đi bù lại, cho dù thần lực kết tinh nhiều đến đâu cũng không đủ.

Ánh mắt xoay chuyển, Tiểu Ân lãnh đạm nói: “Không đúng. Chúng ta kiến tạo một thần quốc cần tiêu phí cái giá lớn như vậy, nhưng đại lực thần tạo của tinh linh chủ thần ở dưới hạ giới cũng chẳng qua là hơn mười vạn thần lực kết tinh đã có thể mua được. Tuy rằng đại lực thần tạo không thể so sánh với thần quốc nhưng cũng không đến mức kém xa như vậy chứ?”

Đám người Cự Ma Thần lần lượt gật đầu, bọn họ đều mơ hồ đoán được, nơi này khẳng định có vấn đề gì mà bọn họ không biết. Chỉ là khi không có người vạch trần, trong thời gian ngắn không thể tưởng tượng được mà thôi.

Mặt đất đột nhiên truyền đến tín ngưỡng lực cường đại cổ tín ngưỡng lực này dày đặc lâu dài không ngờ càng thêm nồng đậm hơn vài phần so với trước khi đại chiến. Bởi vậy có thể thấy được, phần đông các tín đồ dường như cũng đề cao hơn một chút mức độ thành kính.

Cự Ma Thần im lặng không nói lảng lảng cảm thụ ý nghĩ đến từ những người này, thật lâu sau trên mặt hắn như hiểu ra: “Các tín đồ này tràn ngập tin tưởng với ta. Bóng ma thất bại trước kia đã hạ tới mức thấp nhất. Hóa ra thắng lợi còn có thể khiến tín ngưỡng của các tín đồ đối với ta càng thêm ngưng tụ!”

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói: “Đáng tiếc! Loại thắng lợi này đối với chúng ta mà nói, cũng không có ý nghĩa quá lớn.”

Cự Ma Thần than nhỏ một tiếng, duỗi một bàn tay ra, ở trong tay hắn có mấy điểm sáng, đúng là thần cách và thần tính đến từ trên người vị thần linh kia.

“Mười thần cách thấp kém, hai thần tính. Ha ha. Hắn đã xem như là thần linh đứng đầu trong các thần linh bậc thấp rồi. Chỉ cần thu thập hai thần cách thấp kém nữa, và nếu đủ may mắn như vậy trở thành thần linh bậc trung là chuyện thời gian mà thôi.”

Cự Ma Thần có chút tiếc nuối nói: “Đáng tiếc, hắn gặp chúng ta.”

Dứt lời, Cự Ma Thần há miệng rộng nuốt hai thần tính vào, về phần mười thần cách thấp kém còn lại đủ cho đám thần linh đánh nhau vỡ đầu cũng muốn cướp vào tay căn bản không lọt vào mắt Cự Ma Thần.

Sau khi cắn nuốt thần tính, sắc mặt Cự Ma Thần vô cùng ngưng trọng. Hắn chậm rãi tiêu hóa lực lượng trong thần tính, muốn kế thừa hết thủy trí nhớ có liên quan đến vị thần linh kia ở bên trong.

Quá trình kế thừa này cũng không phải nhất định có thể thành công, cho dù là trong thần linh cùng hắc ám hệ cũng vậy. Hơn nữa, cho dù thành công dung hợp, kế thừa được cũng chẳng qua là lực lượng trong thần giới mà thôi, về phần tín ngưỡng dưới hạ giới cũng là không thể tiếp xúc đến.

Đồng dạng, tại hạ giới, các tín đồ của thần linh đột nhiên ngã xuống này sẽ hoàn toàn mất liên hệ với thần linh. Mà thần điện bọn họ thành lập, phát triển tín đồ cũng sẽ theo thời gian trôi qua mà dần dần biến mất.

Trong tình cầu quê hương của Tiểu Ân mấy vạn năm trước quả thật có một vị thần linh hoàng kim hệ. Thần điện của hắn trải khắp toàn bộ đại lục, nhưng cuối cùng im hơi lặng tiếng biến mất. Tất cả mọi người đều không rõ đã xảy ra chuyện gì. Thần linh vì sao phải vứt bỏ đại lục mà đi. Nhưng sau khi tới thần giới Tiểu Ân mới hiểu được vị thần linh kia khẳng định là đã ngã xuống trong tình huống nào đó, cho nên mới xảy ra chuyện như vậy.

Thật lâu sau, Cự Ma Thần thất vọng lắc đầu. Lần trước hắn thành công dung hợp thần tính của Nuo Weijia, lúc này đây lại hoàn toàn thất bại.

“Nhất Hào. Giúp ta tính toán một chút bố trí một vạn người kia như thế nào mới là tốt nhất.” Cự Ma Thần cao giọng phân phó.

Đối với việc không kế thừa thành công, hắn cũng không tiếc nuối bao nhiêu. Bởi vì lúc này đây, số lượng tín đồ đối phương quá ít, mới hơn một vạn mà thôi. Nếu tín đồ đối phương cũng khoảng vài ngàn vạn, vậy tâm tình Cự Ma Thần khẳng định sẽ khác.

Nhất Hào sáng khoái lên tiếng, loại chuyện này giao cho nó tự nhiên là làm người yên tâm.

“Cự Ma, thần khu của hắn đâu?” Tiểu Ân chậm rãi hỏi.

“Thần khu của hắn đã đưa tới trong phòng bảo quản mới mở, nhưng còn hai thần khu có linh hồn nên xử lý như thế nào?” Cự Ma Thần dò hỏi.

Tiểu Ân khẽ nhíu mày, chuyện này quả thật từ trước đến nay hắn chưa từng gặp, ngay cả hắn cũng không có phương pháp gì.

Thần khu của vị thần linh bậc thấp kia cũng không bị Cự Ma Thần đưa vào trong thượng cổ ma khí mà thu lại giấu trong thiên không thần điện.

Đây dù sao cũng là vị thần linh thứ nhất hẳn trừ bỏ, đương nhiên phải bảo tồn giống như chiến lợi phẩm. Đây là một loại vinh quang, vinh quang thuộc về thần linh.

Điều này hoàn toàn là học từ đối phương. Trong thần điện của vị thần linh kia, Tiểu Ân và Cự Ma Thần tổng cộng phát hiện bảy thần khu, trong đó có hai thần khu không ngờ còn phong ấn linh hồn thần linh.

Trong bảy thần linh này có sáu thần linh yếu ớt, một là thần linh bậc thấp. Bởi vậy có thể thấy được, vị thần linh bậc thấp này ít nhất trải qua bảy trận đại chiến mới có thành tựu hôm nay.

Đương nhiên, khả năng càng nhiều là xa xa không chỉ bảy trận đại chiến. Dù sao hẳn không có khả năng cam đoan mỗi một lần đều có thể đạt thắng lợi. Hơn nữa cũng không có khả năng mỗi một lần đều có cơ hội bắt được linh hồn và thần khu đối phương.

Khi Cự Ma Thần cảm nhận được phong ấn trong thần khu là linh hồn, cũng không khỏi mất tự nhiên.

Linh hồn này bị giam giữ trong một thần khu căn bản không thể nhúc nhích mảy may, khó chịu giống như là một người bị bó buộc chân tay nằm trên một cái giường ngàn vạn năm. Nếu hai thần linh này là nhân loại chân chính hoặc sinh linh gì dưới hạ giới, như vậy chờ đợi bọn họ khẳng định chỉ có điên cuồng. Nhưng thần linh có thần lực gia trì, ngay cả dưới tình huống như vậy cũng không thể điên cuồng. Chẳng qua chìm vào giấc ngủ vô chừng mực ngay cả thần linh cũng cảm thấy được năm tháng khủng bố.

Sau khi cảm nhận dao động thần lực của Cự Ma Thần, hai thần linh kia lập tức tỉnh táo lại. Hai bọn họ bởi vì bị cấm chế cho nên tinh thần ý niệm căn bản không thể phát ra ngoài thân hình, chỉ có thể ở trong thân thể vĩnh viễn không già nua này. Tuy nhiên sau khi cảm ứng được bên ngoài có thần niệm quan sát, bọn họ lập tức tỉnh táo lại và bắt lấy một tia cơ hội hướng về Cự Ma Thần đưa ra yêu cầu cho phép bọn họ hoàn toàn ngã xuống hoặc cho bọn họ một đường sống, vĩnh viễn trung thành với Cự Ma Thần.

Cự Ma Thần và Tiểu Ân lúc này mới hiểu được vị thần linh kia vì sao vừa nhìn thấy thực lực chênh lệch to lớn như vậy liền sáng khoái lựa chọn tự động ngã xuống. Hóa ra hẳn sợ linh hồn của mình bị phong ấn vào trong thân hình, vĩnh viễn không thể chạy ra, cũng vĩnh viễn không thể diệt vong, chỉ có ở trong không gian hắc ám vô biên vô hạn thẳng đến ngày nào đó thần khu bị diệt.

Loại kết cục này cho dù là thần linh cũng không muốn chịu đựng.

Cái gì chỉ cần sống sót là có hy vọng, thuần túy là một truyện cười, ở trong tay Tiểu Ân và Cự Ma Thần hai vị đứng đầu quang minh và hắc ám tương lai, hẳn cũng không nghĩ đến mình còn có ngày được thấy lại ánh mặt trời.

Đối với thỉnh cầu hai vị thần linh kia, Cự Ma Thần cũng không lập tức đồng ý. Mà linh hồn hai vị thần linh kia cuối cùng lại một lần nữa vào trong bóng tối vĩnh hằng vô tận.

Thông qua cảm ứng của Cự Ma Thần, Tiểu Ân cũng rõ ràng cảm ứng được, trong hai linh hồn này tràn ngập khí tức thô bạo hung tàn. Nhiều năm bị kiếp sống cầm tù này tuy rằng không khiến cho thần linh nổi điên nhưng đã làm cho tư tưởng bọn họ đã bị méo mó đến một trình độ nào đó, dường như tràn đầy sát ý oán độc đối với bên ngoài.

Linh hồn như vậy cho dù là Tiểu Ân và Cự Ma Thần cũng không dám dễ dàng thả ra.

Ánh mắt thoáng nhìn qua trên người Cự Ma Thần, Tiểu Ân đột nhiên cười nói: “Hai linh hồn này nếu đưa vào trong thượng cổ ma khí, như vậy chắc sẽ phi thường được hoan nghênh nhỉ!”

Cự Ma Thần trầm ngâm một chút, nói: “Tuy rằng hai linh hồn này trình độ hung ác không bằng hồn phách ma kỳ, nhưng nếu tương dung ở một chỗ quả thật sẽ khiến uy năng ma kỳ tăng nhiều. Tuy nhiên, chúng ta vẫn tạm thời để đó, để xem ngày sau còn có biến hóa gì hay không.”

Tiểu Ân và phân thân người cá sáu đồng thời gật đầu. Vị thần linh kia cố ý giữ lại thần khu có hai linh hồn đó, tuyệt đối không có khả năng chỉ là vì kỷ niệm hay là để thưởng thức.

Phong ấn linh hồn thần linh vào trong thần khu đây cũng không phải chuyện đơn giản. Bọn Tiểu Ân không tin trên thế giới này có vị thần linh nào vô duyên vô cớ hao phí tinh lực đi làm chuyện không hề có lợi ích đó. Hai linh hồn này khẳng định có tác dụng, nhưng đến tột cùng là gì thì không biết được.

Tiểu Ân giơ tay chỉ ra, mười thần cách thấp kém liền rơi vào trong tay hắn, khoe miệng lộ ra một tia cười khở, nói: “Mấy thứ này nên xử lý thế nào đây?”

Thần cách đối với hắn cũng không đáng giá, chỉ cần cho hắn đủ thời gian và thần lực kết tinh, muốn bao nhiêu liền có bấy nhiêu. Hơn nữa, càng chủ yếu chính là thần cách hắn ngưng luyện cao cấp hơn thần cách hắc ám hệ này rất nhiều. Cho nên bất kể thế nào cũng không có chút hưng phấn.

Huống chi, muốn đổi thần cách này lấy thần lực kết tinh cũng không phải là một chuyện dễ dàng. Cho dù người ngu ngốc đến đâu cũng biết, không có khả năng bán tống bán tháo cả đồng này ra ngoài một lần.

Phân thân người cá sấu do dự một chút, tiến lên nhận lấy thần cách, nói: “Trên đại hội do gia tộc Phong Linh cử hành, khẳng định sẽ có thứ chúng ta cần. Hơn nữa, dựa theo quy định có lựa chọn giao dịch ngầm. Ta tin tưởng bất kể vị thần linh nào từ trong tay ta đổi vật này đều không có khả năng lộ ra ngoài.”

Tiểu Ân khẽ gật đầu, đây có lẽ là biện pháp duy nhất trước mắt.

Hắn than nhẹ một tiếng, cảm khái muôn vàn nói: “Nếu chúng ta là thần linh bậc cao thì tốt rồi, khi đó có thể tự mình mở chợ.”

Cự Ma Thần chậm rãi đứng lên nói: “Việc này các người đi an bài ta muốn đi cải tạo thần quốc một lần nữa. Bốn mươi triệu thần lực kết tinh chỉ mong có thể khiến ta vừa lòng.”

Giọng nói Nhất Hào lập tức vang lên: “Xin ngài yên tâm. Thiết kế của ta khẳng định sẽ làm ngài vừa lòng.”

Thân hình Cự Ma Thần chợt lóe, rời khỏi thiên không thần điện. Trên người hắn nổi lên năng lượng không thể tin nổi, vô số thần lực kết tinh nổ tung trước mặt hắn. Tín ngưỡng lực bên trong nhanh chóng chuyển hoá trong cơ thể thành năng lượng cường đại. Năng lượng này tận tình bay múa trong thần quốc.

Từng tòa thần điện lại một lần nữa đột ngột mọc lên từ mặt đất, đặc biệt là tòa chủ thần điện càng thêm to lớn hùng vĩ. Ngay cả dãy núi chắn ngang cũng được thần lực khôi phục lại.

Ở trong thần quốc của Cự Ma Thần, chỉ cần hắn có đầy đủ tín ngưỡng lực, như vậy hắn có thể dời non lấp biển theo ý mình, ở trong này, hắn chính là thần linh nắm hết thủy trong tay.

Tiếng người ồn ào vang lên, linh hồn năm nghìn tín đồ tự sát ở thần điện lúc trước xuất hiện. Chung quanh bọn họ nổi lên hào quang rực rỡ, cuối cùng một lần nữa thành công tổ hình.

Vô số tiếng người hoan hô vang vọng thần quốc. Là người thắng, đại lượng tín ngưỡng lực điên cuồng dung nhập vào trong thần điện.

Tiểu Ân nhìn mọi thứ phía dưới, chậm rãi nói: “Giao dịch hội lúc này, ngàn vạn lần đừng cho ta thất vọng.”

Người cá sấu ở một bên cười nói: “Người yên tâm. Chỉ cần có thần quốc to lớn chưa từng khai hoang, ta nhất định sẽ đổi lấy nó về.”

Tiểu Ân sâu kín nói: “Chỉ hy vọng như thế...”

Bên trong thần giới, mỗi một ngày đều có vô số sinh mạng chiến đấu, tuy rằng trong đó tuyệt đại đa số là chiến đấu giữa các cư dân, nhưng chiến tranh giữa các thần linh cũng không phải chuyện ngạc nhiên gì.

Chỉ có điều, trừ chiến tranh giữa thần linh chênh lệch quá lớn, chiến tranh cùng cấp bậc hoặc là chênh lệch không lớn giữa các thần linh thường thường đều kéo dài thật lâu. Đây cũng là nguyên nhân lớn nhất thần linh không dễ dàng nảy sinh chiến tranh. Nếu không đủ ích lợi, như vậy không thần linh nào lại ngu ngốc đi phát động chiến tranh.

Chiến tranh giữa Cự Ma Thần và vị thần linh kia tại đẳng cấp thì không chênh lệch, chẳng qua chỉ là chiến tranh giữa thần linh bậc thấp mà thôi nhưng những vị thần linh bậc thấp và yếu ớt ở gần đó không cần

thận cảm ứng được trận chiến tranh này cũng bị dọa hồn bay phách lạc, vội vàng rời đi rất xa, thẳng đến khi rốt cục không nhìn thấy thần quốc của Cự Ma Thần mới ngừng lại.

Nguyên nhân, tự nhiên là bởi vì tốc độ quyết chiến của trận chiến tranh thần linh này thật sự là quá nhanh, nhanh đến mức không vị thần linh nào có thể chịu nổi.

Theo vị thần linh bậc thấp kia tiến vào thần quốc Cự Ma Thần, thẳng đến khi biến thành đồng hoang tàn bị đẩy đi ra, không ngờ ba ngày thời gian cũng không đến.

Thời gian này so sánh với chiến tranh thần linh cùng cấp bậc giằng co mấy vạn, thậm chí mấy chục vạn, trăm vạn năm, quả thực giống như là một chớp mắt đã phản thắng bại.

Hai vị thần linh ban đầu đứng ở xa xa xem cuộc chiến muốn nhìn xem có gì nhất được tiện nghi gì không, vừa nhìn thấy lập tức sợ tới mức hồn bay phách lạc, bật người điều khiển thần quốc rời đi rất xa, cũng không dám ở lại nơi đây một khắc nào nữa.

Nhìn tốc độ người ta ba ngày diệt một thần linh cùng cấp, hai người bọn họ chỉ sợ tư cách nhét kẻ rằng cho người ta cũng không có.

Cự Ma Thần tự nhiên cảm ứng được hai vị thần linh cấp tốc bỏ chạy ở xa, tuy nhiên hai tên này cũng không từng được hấn để trong lòng.

Cứ như vậy một năm sau, Cự Ma Thần dưới sự trợ giúp của Nhất Hào đã gia cố cả thần quốc một lần. Nếu là lại gặp chuyện thần quốc va chạm, cho dù không có đám người Tiểu Ân tới hỗ trợ, hấn là cũng không dễ dàng bị phá hủy.

Trong một năm này, hạ giới lại lục tục lên hơn trăm người, số lượng này tuy rằng không tính là gì, nhưng tốt xấu cũng là một nguồn tín đồ trung tâm ổn định.

Nhưng nếu muốn giữ vững loại phát triển này, như vậy nhất định phải khai phá nguồn tín đồ mới ở hạ giới. Chỉ dựa vào chút người trong đại lục thần tạo là khẳng định không đủ.

534. Chương 14 Lại Vào Chợ Đen

Phân thân người cá sấu như trước một thân một mình đi tới chợ đen giao dịch được công nhân là lớn nhất thần giới - Gai Sly Creek.

Ở nơi này, hấn quen thuộc đi tới trước mười cửa hàng ở trung tâm nhất.

Lúc này, hấn vừa mới thò đầu vào, một vị thiếu nữ tinh linh đã nhanh chóng tiếp đón và cung kính mời vào trong cửa hàng số bảy.

Phân thân người cá sấu nhạy bén phát hiện, ngay trong thời gian này, người ra vào cửa hàng số bảy này nhiều hơn những cửa hàng còn lại mấy lần. Bởi vậy có thể thấy được lần thịnh hội của gia tộc Phong Linh này khẳng định rất nhiều người biết. Mà người càng nhiều, những thứ mang đến khẳng định cũng càng nhiều, lựa chọn của Tiểu Ân cũng càng thêm rộng lớn.

Vào trong cửa hàng, người cá sấu không khỏi nao nao.

Cảnh trước mắt và trong trí nhớ không ngờ có khác nhau thật lớn. Không chỉ có trang trí không gian trong phòng đổi mới rất nhiều hơn nữa, càng chủ yếu chính là không gian này không ngờ to hơn mấy chục lần khi trước. Ngay cả là ở vị trí của hấn hiện tại, đưa mắt nhìn không thấy cuối.

Thiếu nữ tinh linh bên cạnh hấn dường như hiểu được ý nghĩ của hấn, nói: “Đại nhân tôn kính. Vì thành công tổ chức giao dịch hội này, mấy vị chủ thần bệ hạ liên thủ mở rộng không gian bên trong một chút, chờ khi đại hội chấm dứt, hết thấy đều khôi phục như cũ.”

Người cá sấu khẽ gật đầu, tuy nhiên trong lòng hấn lại vì một khoản kinh phí lớn này mà ngạc nhiên thán phục không ngừng.

Không hổ là vài vị thần linh cấp chủ nhân liên thủ, nếu đổi lại hần và Cự Ma Thần, tuy rằng cũng có thể miễn cưỡng làm được việc này nhưng nếu muốn dưới điều kiện chín cửa hàng còn lại không bị ảnh hưởng thì lại khó khăn dị thường.

“Các hạ tôn kính. Giao dịch hội còn ba ngày mới chính thức bắt đầu. Trong ba ngày này, ngài có thể tham gia một ít giao dịch nhỏ hoặc bán đấu giá gia tộc Phong Linh chuẩn bị ở đây, coi như là khởi động. Chờ mong trong ba ngày, ngài có thu hoạch.” Vị thiếu nữ tinh linh xinh đẹp kia mỉm cười ngọt ngào nói.

Người cá sấu trong lòng khẽ động, hỏi: “Cử hành ở nơi nào?”

“Trong phòng đấu giá lớn nhất trung tâm thành thị trong mấy ngày này đều sẽ bị gia tộc Phong Linh chúng tôi thuê bao. Cho nên, mấy ngày nay đấu giá ở đó toàn bộ đều là chúng tôi chuẩn bị tỉ mỉ cho các vị.” Nữ tinh linh cười tủm tỉm: “Đương nhiên. Nếu ngài có thứ gì muốn bán ra, gia tộc Phong Linh chúng tôi cũng rất vui cử hành đấu giá cho ngài. Tuy nhiên, những thứ đạt được khi đấu giá ở đó trên cơ bản đều là thần lực kết tinh. Đối với ngài mà nói chỉ sợ sẽ không đặt trong mắt. Cho nên, ta đề nghị nếu ngài có cái gì, không ngại để lại giao dịch hội ba ngày sau.”

Người cá sấu nhìn vị nữ tinh linh này, tròn mắt đảo tròn, cũng không biết đang tính toán chủ ý gì.

Vị nữ tinh linh kia vội vàng cúi đầu xuống, nhưng nàng như thế nào cũng không đoán được vị trước mặt này đang suy nghĩ cái gì.

Ai mà biết được, đối với người cá sấu mà nói hần thiếu thốn nhất cũng không phải là thứ ngạc nhiên cổ quái. Nếu có thể đưa mọi thứ trên người hần đều đổi thành thần lực kết tinh, như vậy hần sẽ tuyệt đối cao hứng điên lên. Chỉ có điều, ý tưởng này lại không thể quang minh chính đại nói ra, nếu không sẽ rất khiến người hoài nghi.

Sau một lát, vị nữ tinh linh cười gượng nói: “Các hạ. Lần trước trước khi ngài rời đi, thần linh bậc thấp Raphael các hạ từng phân phó giữ lại nơi này cho ngài. Ngài có vui lòng ở lại hay không?”

“Nơi ở của ta, ở đâu?” Người cá sấu khó hiểu hỏi hần không nhớ rõ mình từng ở lại trong này.

Nữ tinh linh khẽ mỉm cười, kính cẩn mang theo Tiểu Ân đi tới một gian phòng đóng kín. Người cá sấu vừa nhìn phòng này, lập tức từ đáy lòng nổi lên một cảm giác dễ khóc dễ cười.

Hần nhớ rất rõ, bên trong phòng này có bồn tắm, hồ nước và đất đai đây là một nơi điển hình người cá sấu sinh ra và lớn lên. Nếu là để cho một người cá sấu thần linh chân chính ở trong này khẳng định sẽ cảm thấy vô cùng thân thiết với mọi thứ bên trong. Nhưng vấn đề là, phân thân người cá sấu này của Tiểu Ân cũng chỉ là một thứ hàng giả, căn bản không có bao nhiêu cảm xúc với mọi thứ bên trong.

Lưỡng lự ngoài cửa một lúc, người cá sấu đột nhiên vung tay lên, nói: “Không cần. Bỏ căn phòng này đi, ta không dùng đến.”

Về mặt nữ tinh linh kia kinh ngạc.

Đây là căn phòng Raphael vĩ đại chuyên môn giữ lại cho phân thân thần linh này, vậy mà hần lại không cảm kích. Điều này khiến nàng không hiểu chút nào.

Trong giọng nói người cá sấu có một loại cảm tình mờ ảo, nói: “Mê muội mất ý chí, không phải thói quen của ta. Người dẫn ta đến một nơi bình thường ở tạm là được.”

Nữ tinh linh há miệng thở dốc, nhưng cuối cùng không có gan đi hỏi lại quyết định của một thần linh, cho dù thần linh này chẳng qua chỉ là phân thân mà thôi.

Dưới sự dẫn đường của nữ tinh linh, người cá sấu đi tới một căn phòng rất bình thường, tạm thời ở lại.

Nói là phòng rất bình thường, đó cũng là so sánh với nơi ở của thần linh có vẻ bình thường mà thôi. Nếu là so với nơi ở của nhân loại hoặc tín đồ, phòng này liên tục tuyệt đối không bình thường.

Toàn bộ chỗ ở vượt quá một ngàn thước vuông, hơn nữa còn là biệt thự hai tầng lầu có vườn hoa.

Trong đó khiến Tiểu Ân vừa ý nhất là trong này không ngờ còn có một phòng luyện công, ma pháp nguyên tố bên trong cực kỳ dư thừa. Tuy rằng thần linh dựa vào tín ngưỡng lực nhưng nơi ma pháp nguyên tố càng nồng đậm thì càng có thể khiến cho người ta vui vẻ thoải mái cho nên hẳn mới hết sức vừa lòng.

Mọi nơi trong biệt thự đều tràn ngập phong cách chỉ bộ tộc tinh linh mới có, đặc biệt là về tinh tế tỉ mỉ, càng có thể nhìn ra tinh tế tuyệt luân, xa hoa lộng lẫy.

Người cá sấu sau khi vào trong lập tức đọc một lần quyển sách ma pháp giao dịch thật dụng đại toàn đặt trên một cái bàn rõ ràng nhất trong phòng khách.

Nội dung bên trong phong phú dị thường, bao gồm rất nhiều thứ Tiểu Ân chưa từng nghĩ tới thì trên đây cũng có giới thiệu.

Có thể nói đây là một quyển sổ tay tổng kết mọi thứ sau vô số năm cử hành giao dịch hội của gia tộc Phong Linh.

Trong đó khiến người cá sấu cảm thấy cao hứng nhất chính là, vào thời điểm giao dịch, mỗi người đều nhận được một lệnh bài ảo thuật, một khi sử dụng ảo thuật trên lệnh bài như vậy có thể biến thành bất kỳ bộ dáng nào theo ý mình.

Hơn nữa càng chủ yếu chính là, loại lệnh bài ảo thuật này là thần vương bệ hạ tinh linh tộc tự thân chế tạo mà thành, bên trong ẩn chứa là lực lượng thần vương hàng thật giá thật. Dưới loại sức mạnh này phòng hộ, trừ khi lực lượng đối phương ngang bằng, nếu không căn bản là đừng nghĩ rình coi thành công.

Quy mô đại hội giao dịch gia tộc Phong Linh tổ chức rất lớn, phân thân thần linh tới đây giao dịch lại giống như là khách qua đường, chẳng những thần linh quang minh hệ và trung lập hệ thích đến cổ động, ngay cả thần linh hắc ám hệ cũng rất nhiều người nghe danh mà đến. Bởi vì ai cũng biết, danh dự gia tộc Phong Linh ở trong toàn thần giới đều là số một số hai. Hơn nữa lấy thân phận tinh linh thần vương tôn quý, cũng không khả năng làm ra chuyện nuốt lời, cho nên đám thần linh hắc ám hệ cũng hết sức yên tâm.

Nhưng khi biết thần linh hắc ám hệ cũng sẽ xuất hiện ở trên giao dịch hội trong lòng người cá sấu cực kỳ cao hứng. Thần cách thấp kém tuy quý báu, nhưng hẳn từ trên người vị thần linh bậc thấp kia thu hoạch là thần cách hắc ám hệ, loại thần cách này trong mắt thần linh quang minh hệ và trung lập hệ kỳ thật không có tác dụng nhiều. Duy nhất sử dụng chính là cầm đến giao dịch với thần linh hắc ám hệ mà thôi.

Người cá sấu chính đang lo lắng không có cơ hội này, gia tộc Phong Linh lại mang tới khiến hẳn vui mừng quá đổi.

Trầm ngâm một chút, người cá sấu để lại quyển sổ tay, sau đó đi ra khỏi phòng, rời cửa hàng chậm rãi đi đến nơi đấu giá ở trung tâm thành thị.

Nữ tinh linh kia từng nói phòng đấu giá này mấy ngày nay thuộc về gia tộc Phong Linh và ở nơi này tiến hành đấu giá một số vật phẩm. Hẳn quả thật muốn đi xem rốt cục có cái gì. Đây là một phương pháp trực tiếp nhất để hiểu biết về giao dịch hội.

Khoảnh khắc người cá sấu rời khỏi cửa hàng này, phía sau lập tức có thêm một cái đuôi đó là nữ tinh linh kia.

Nhìn đến trong mắt người cá sấu dường như lóe lên một loại hung quang sắc bén, trong mắt nữ tinh linh lập tức xuất hiện một tia hoảng sợ, nàng rụt rè giải thích: “Các hạ tôn quý, Raphael các hạ từng phân phó, ngài là khách nhân chủ thần bệ hạ Dajialema vĩ đại đích thân mời, ta muốn cùng đi toàn bộ hành trình, cho đến khi ngài tham gia giao dịch hội kia mới thôi. Nếu ngài không thích...”

Nàng bậm môi, tuy rằng không nói ra hậu quả nhưng vẻ lã chã như muốn khóc đại khái khiến người cá sấu hiểu rõ một ít.

Hừ lạnh một tiếng, người cá sấu xoay người sang chỗ khác không để ý đến nàng nữa, tuy nhiên cũng không cự tuyệt nàng đi cùng. Cũng không phải hẳn tình yêu tràn ra, mà là hẳn biết cho dù hẳn đuổi nữ tinh linh này, đối phương khẳng định sẽ tiếp tục phá người thứ hai tới đây. So với phiền toái như vậy, không bằng để thiếu nữ này đi theo, ít nhất nàng vẫn có vẻ đẹp mắt. Nếu là phái một nữ cá sấu đến, vậy mới là chuyện làm cả người không được tự nhiên.

Đi được một hồi nữ tinh linh thông minh đoán được mục đích của người cá sấu, nàng hỏi nhỏ: “Các hạ. Ngài muốn đi hội đấu giá sao?”

Người cá sấu không nói gì nhìn nàng một cái, nữ tinh linh vội nói: “Hội đấu giá cũng có hai bộ phận. Thứ nhất là cho những cư dân tự do tổ chức, nơi đó bán đấu giá không gì quý báu, đối với thần linh mà nói rất ít có thứ nào vào mắt. Tuy nhiên phòng đấu giá khác chuyên môn chuẩn bị cho thần linh, đồ vật xuất hiện ở đó tuy rằng cũng không phải vật đặc biệt trân quý nhưng phần lớn là vật thần linh dùng được. Không biết ngài muốn đi đâu?”

Người cá sấu chớp chớp mắt, trầm nghĩ trong lòng: “Mang theo nàng xem ra là một lựa chọn chính xác.”

Tuy nhiên trên mặt hắn cũng không có vẻ gì, đôi mắt nhỏ trợn trừng: “Vô nghĩa. Đương nhiên phải đi phòng đấu giá cấp bậc thần linh.”

Tuy rằng nữ tinh linh bị mắng, nhưng nếu người cá sấu đồng ý nói chuyện cùng nàng, tự nhiên chấp nhận nàng cũng khiến cho nàng thầm thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Nữ tinh linh dạng như nàng ở tại thần giới có rất nhiều, sắp xếp đến vị trí này không một ngàn thì cũng tám trăm, ở trong khoảng thời gian này, nếu khiến cho phân thân thần linh mình hầu hạ cao hứng, chẳng những có được thù lao hậu hĩnh của gia tộc, có lẽ còn được vị thần linh đó ban thưởng. Đây mới chân chính là chuyện tốt làm người ta hâm mộ.

Đương nhiên cũng có một số phân thân thần linh cùng hung cực ác, chỉ cần một chút không vui đã giết chết nữ tinh linh tại chỗ.

Dưới tình huống như vậy, cũng chỉ có thể tự nhận xui xẻo, bởi vì gia tộc Phong Linh tuyệt đối không có khả năng vì một nữ tinh linh mà trở mặt với một vị thần linh. Cho nên chết cũng là chết oan uổng.

Tuy nhiên loại tình huống này rất ít xảy ra, thần linh đến nơi đây ít nhiều cũng cho gia tộc Phong Linh vài phần mặt mũi. Cho nên, cương vị này vẫn rất nhiều người cạnh tranh.

Người cá sấu tuy bộ dạng hung thần ác sát nhưng ở cùng hắn một hồi nữ tinh linh này có một loại cảm giác kỳ diệu không hiểu. Hắn tuyệt đối không phải là một thần linh hung ác, cho nên sau khi được hắn tán thành, nàng mới cao hứng như thế.

Nữ tinh linh bước nhanh hơn, vào lúc vượt qua người cá sấu còn lộ ra ý xin lỗi cười, sau đó nàng đi thẳng đến phòng đấu giá trung tâm.

Cho đến giờ phút này, người cá sấu mới chính thức liếc nhìn nữ tinh linh này một cái. Quần áo của nàng có vẻ lạ thường, đặc biệt là ống tay áo tay trái có thêu vài chữ nhỏ: Tiếp đãi sứ 588 Lệ Lệ.

Tin tức của loại tiểu nhân vật này đối với nhân vật như người cá sấu mà nói kỳ thật cũng không để trong lòng. Tuy nhiên hiện tại nếu muốn ở cùng một chỗ ba ngày, như vậy hơi chút để ý một chút.

Chẳng bao lâu, bọn họ đã đi tới nơi đấu giá. Nữ tinh linh Lệ Lệ cùng không mang theo Tiểu Ân vào đại sảnh mà mang theo hắn đi lên lầu. Dọc theo đường đi gặp hai trạm kiểm soát nhưng sau khi gặp Lệ Lệ và người cá sấu đều không có nghi vấn gì trực tiếp cho qua.

Mắt không chút thay đổi nhìn mọi thứ, thẳng đến khi vào trong một không gian đại sảnh đặc thù, người cá sấu mới thoáng có chút biến sắc mặt.

Ở trong này quả thật là một phòng đấu giá, xen lẫn nhau là từng căn phòng nhỏ, bên ngoài mỗi phòng có một loại lực lượng thần bí. Thần niệm có thể ra không thể vào.

Ngồi trong phòng riêng các thần linh có thể phóng thần niệm mà không bị cản trở, cảm ứng vật phẩm đấu giá trên đài trung ương. Nhưng nếu muốn dùng thần niệm dò xét phòng khác, sẽ phát hiện gặp được cản trở không hiểu.

Không chỉ như thế, ngay cả con đường bên ngoài thông tới các phòng riêng cũng đều có lực lượng như vậy. Một chuẩn bị to lớn như vậy quả thật khiến Tiểu Ân có chút tán thưởng.

Sau khi vào một phòng riêng, Lệ Lệ cũng không rời đi mà cung kính dâng một ít rượu, tuy rằng nàng cũng biết thần linh kỳ thật không quan tâm thứ này, nhưng đây là một vấn đề về thái độ.

Quả nhiên sau khi người cá sấu liếc mắt nhìn nàng một cái, tuy rằng không có ý tứ lấy để uống nhưng ánh mắt hơi dịu dàng một chút.

Hội đấu giá này cử hành ở lầu hai, nhưng cũng không phải chỉ có một lầu hai mà là từ lầu hai bắt đầu thẳng đến hơn mười tầng cao phía trên đều là nơi đấu giá chuyên môn chuẩn bị cho thần linh.

Người cá sấu tính sơ một chút, không ngờ có hơn ba nghìn phòng. Đương nhiên, dưới tình huống bình thường, bất kể thể nào cũng khó có khả năng ngồi đầy.

Có lẽ đoán ra động tác và ý tưởng của người cá sấu. Lệ Lệ cố lấy can đảm nói: “Các hạ tôn kính. Thần linh đến đây bình thường đều là thần linh bậc thấp và yếu ớt.”

“Thần linh yếu ớt?” Người cá sấu ngẩn ra: “Chẳng lẽ bọn họ dám rời khỏi thần quốc sao?”

Thần linh yếu ớt là thần linh có thực lực yếu kém nhất, bọn họ căn bản không có khả năng phân liệt ra phân thân.

Lệ Lệ vội vàng lắc đầu nói: “Các hạ, thần linh yếu ớt này lấy hình chiếu đến đây, một khi hoàn thành giao dịch liền theo thông đạo chuyên môn rời khỏi cũng không xuất hiện trong thành thị.”

Lúc này người cá sấu mới giật mình. Chợ đen có thể mở nhiều năm như vậy mà không ngã, đặc biệt nơi này cho tới nay đều xưng là chợ đen vua, quả nhiên là có điểm đặc thù.

Thực lực hình chiếu của thần linh yếu ớt tuy rằng không kém, nhưng dưới tình huống rất nhiều tiểu đội săn bắn vờn quanh cũng có khả năng giống phân thân quang minh chính đại đi tới. Như vậy nhờ che chở dưới một thể lực nào đó ra vào nơi đây, đổi lại một số đồ vật mình cần cũng là một lựa chọn phi thường tốt.

Ánh mắt đảo quanh một vòng, Tiểu Ân hỏi: “Không có thần linh bậc trung đến đây sao?”

“Đương nhiên là có, ngay cả thần linh bậc cao cũng có khi tới. Tuy nhiên, đồ vật nơi này bán ra chưa chắc đáng giá bọn họ động tâm thôi.” Lệ Lệ cẩn thận nói.

Người cá sấu chậm rãi gật đầu, ánh mắt chuyển lên đài đấu giá. Mà Lệ Lệ cũng biết điều lui về một bước, không nói gì nữa.

Bán đấu giá đồ vật tuyệt đối là một phương thức giao dịch thích hợp áp dụng cho các loại tầng lớp.

Bất kể là hạ giới hay thần giới, chỉ cần độ phồn vinh đạt tới một tiêu chuẩn, thì không tránh khỏi sinh ra phương thức này.

Giờ phút này, trên đài đang tiến hành đấu giá là một thanh quyền trượng thần thánh có thể tăng cường sức chiến đấu và lực ngưng tụ của tín đồ.

Cây quyền trượng thần thánh này rõ ràng là một vị thần linh bậc cao luyện chế, tuy rằng xa xa không thể so sánh với quyền trượng thần thánh của Odin Lage nhưng có đề cao thật lớn sức chiến đấu của thần linh yếu ớt và bậc thấp quang minh hệ.

Cho nên mặt quang kính trên đài lập tức lóe lên rất dữ dội, phần đông thần linh yếu ớt và bậc thấp đều biểu hiện ra tình thế bất buộc.

Về phần người cá sấu, chẳng qua chỉ liếc mắt một cái liền không còn hứng thú.

Sau một lúc lâu, khi con số ở trên quang kính dừng ở mười lăm vạn sau ba mươi giây không thay đổi người chủ trì lập tức lấy quyền trượng xuống, con số trên quang kính cũng lập tức về không.

Người cá sấu đương nhiên biết, quyền trượng này đã có chủ.

Tiếp theo bán đấu giá mấy thứ, quả nhiên đều là chuẩn bị cho thần linh yếu ớt và bậc thấp. Tuy rằng cạnh tranh có chút kịch liệt nhưng trong mắt người cá sấu hiện giờ thật là có chút chướng mắt.

Trong lòng hẩn thẩn than. Bất kể là Tiểu Ân hay Cự Ma Thần, chẳng qua chỉ là thần linh bậc thấp mà thôi nhưng mà uy năng bọn họ có được đã sớm vượt qua trình độ này. Hơn nữa, trong tay còn nắm thần khí lại càng không phải cấp bậc này có thể tưởng tượng. Cho nên, mấy thứ này chương mắt cũng không coi là kỳ.

Hành động và biểu tình của người cá sấu rơi vào trong mắt Lệ Lộ lại là một cảm xúc khác.

Trong lòng nàng đoán lai lịch phân thân thần linh này, bởi vì nàng cảm thấy phân thân thần linh này biểu hiện hoàn toàn khác hẳn so với phân thân thần linh. Đây là một loại khác biệt về cảnh giới mà không phải là cổ biểu hiện ra ngoài.

Chỉ có điều, ngay cả Raphael và Dajialema đều không nhìn thấu người cá sấu, nàng làm sao có thể nhìn thấu.

Qua hồi lâu, ngay khi trong lòng Tiểu Ân hoàn toàn thất vọng hội đấu giá này, thì thấy người chủ trì cẩn thận lấy ra một hộp thủy tinh màu đen trong như quan tài.

Ở trong hộp này, tràn ngập loại sinh vật tầng tầng như giun.

Người cá sấu lập tức cảm ứng được, khi quan tài này vừa lấy ra liền có hơn mười đạo thần niệm dạo qua mặt trên. Mà theo khí tức ẩn chứa trong thần niệm, không ngờ không có một thần linh bậc thấp nào, ít nhất đều là bậc trung trở lên.

Người cá sấu lập tức tinh thần phấn chấn. Hẳn biết, sau khi trải qua liên tiếp vật phẩm đấu giá nhàm chán, rốt cục xuất hiện thứ tốt.

535. Chương 15 Khách Của Chủ Thần

Vị tinh linh này chỉ là một tinh linh cấp nguy thần chứ chẳng phải là phân thân gì, nhưng trên đài đấu giá hẳn lại không chút luống cuống.

Cung kính cúi chào tứ phía, động tác này, mỗi lần bán một vật phẩm nào đó hẳn đều thực hiện một lần, tất cả đều rất tự nhiên, phóng khoáng, nhanh nhẹn linh hoạt.

“Các vị các hạ tôn quý, đây là ấu trùng của siêu cấp ma thú lục dục cương vũ điệp. Loại ma thú này hẳn các vị các hạ có nghe qua, chúng là siêu cấp ma thú dễ phục tùng nhất, hơn nữa, một khi phối hợp với kỳ sư ma pháp, sức chiến đấu phát huy ra tuyệt đối không phải chỉ là tăng thêm, thậm chí còn có thể đạt tới mức thượng thừa.” Ngừng một lát, hắn tiếp: “Ở đây có một vạn ấu trùng ma thú, là gia tộc Phong linh chúng ta vì các ngài mà chuẩn bị đại lễ vật, cũng là vật quý nhất trong phòng đấu giá của chúng ta hôm nay. Giá khởi điểm một triệu thần lực kết tinh. Mời các vị tăng giá.”

Con mắt nhỏ của người cá sấu gắt gao nhìn chăm chăm vào cái hộp pha lê đen, con mắt kia lại theo thói quen quay tròn loạn chuyển.

Đột nhiên Lệ Lộ dâng lên một cảm giác cổ quái dường như gã người cá sấu lúc này cũng không phải là một phân thân của thần linh tôn quý mà đã biến thành một thương nhân tính toán chi li.

Đương nhiên, ý nghĩ này chỉ là chợt lóe lên thôi căn bản là không dám nói ra.

Thực ra khi Tiểu Ân tạo ra người cá sấu vô tình đã dung nhập luôn cả hình tượng cảm nhận của Hắc Toàn Phong vào đó, đặc biệt là chuyển động tròn mắt của Hắc Toàn Phong, hành động đã thể hiện ra một sự giảo hoạt này rất sống động đã khắc sâu vào linh hồn phân thân của người cá sấu, cho nên mới sinh ra cái ý nghĩ kỳ dị này.

Tuy nhiên, lúc này người cá sấu cũng không chú ý đến thái độ của thiếu nữ tinh linh bên cạnh, hắn chỉ đang nghĩ về ấu trùng ma thú.

Lục dục cương vũ điệp quả thực là siêu cấp ma thú, hơn nữa còn là ma thú sống thành đàn duy nhất trong số các siêu cấp ma thú.

Loại ma thú này trong số các ma thú khác thì là kém nhất, còn xa không thể đánh đồng với sự dũng mãnh của Long tộc, Phượng tộc.

Là siêu cấp ma thú sống quần cư, điều này đã nói lên thực lực của chúng trong siêu cấp ma thú đến tột cùng là thế nào rồi có điều, cho dù là siêu cấp ma thú kém hơn nữa cũng là cực kỳ mạnh. Trong trí nhớ của người cá sấu, trứng ma thú này một khi ấp nở trưởng thành và đã hình thành quy mô, đồng dạng cũng là

ma thú chiến lực vô cùng mạnh. Nếu phối hợp với các võ sĩ ma pháp, có thể đủ để huấn luyện thành kỵ sĩ ma pháp có uy lực cao nhất.

Nếu trải qua huấn luyện và huyết chiến, thậm chí còn có thể thành công thăng cấp thành kỵ sĩ hắc ám.

Cần phải biết, kỵ sĩ hắc ám cũng không phải bất kỳ thần linh nào cũng có thể có được, đặc biệt là loại ma thú địa ngục siêu cấp liệt diễm mã, chỉ có thần linh bậc cao mới có khả năng thuần phục chúng.

Mà kỵ sĩ lực dực cương vũ điệp nếu thăng tiến tới đỉnh cao nhất có thể có thực lực đủ để so sánh với một kỵ sĩ địa ngục liệt diễm mã.

Đương nhiên, đây chỉ là một khả năng thôi. Mặc cho ai cũng không thể cam đoan kỵ sĩ này có thể đạt tới cảnh giới này không, hơn nữa, cho dù là để cho bọn họ không ngừng tham gia chiến đấu, chết rồi lại thu thập linh hồn họ, không ngừng tiến hành tổ hình, thì tín ngưỡng lực tiêu hao cũng khẳng định có thể đoán được là một con số vô cùng xa xỉ.

Huống chi, phạm là ma thú siêu cấp, đặc biệt là thời kỳ ấu trùng và trưởng thành, tiêu phí thực vật và điều kiện cũng tuyệt đối là một con số khiến thần linh bậc thấp cũng phải thấy sợ.

Người cá sấu khê cau mày, hẳn mơ hồ cảm thấy vật phẩm này dường như cũng không thích hợp với các thần linh bậc thấp và yếu, hẳn là phòng đấu giá chuyên môn chuẩn bị cho thần linh bậc trung, bậc cao đi.

Quả nhiên, khi đấu giá bắt đầu, giá cả trong quang kính thật lớn bày trên bàn đấu giá kia ngay từ đầu cũng không có gì thay đổi, xa xa không náo nhiệt bằng lúc trước.

Các thần linh cấp bậc thấp và yếu phi thường sáng suốt buông tha cho lượt bán đấu giá này, ma thú lực dực cương vũ điệp này, khả năng trước mắt của bọn họ không làm được.

Có lẽ đợi một ngày, khi bọn họ thăng tiến lên thần linh bậc trung, sẽ thử tổ chức một đoàn kỵ sĩ ma thú mạnh như thế. Nhưng tuyệt đối không phải là lúc này.

Ma thú như vậy, đối với bọn họ mà nói tuyệt đối là mang tính điển hình, có thể mua, nhưng không thể nuôi.

Một lát sau, thấy kỳ hạn ba mươi giây cuối cũng đã tới, quang kính mới bắt đầu biến hóa.

Biểu hiện trên quang kính, ban đầu là một con số một triệu, nhưng lúc này không ngờ đã đổi lập tức lên tới một một triệu năm trăm ngàn.

Người cá sấu hít một ngụm lạnh khí. Thần linh bậc trung và bậc cao ra tay quả nhiên thần linh bậc thấp không so được.

Các thần linh bậc thấp và nhỏ này ào ào lên giá nửa ngày, nhiều nhất cũng chỉ là đến một trăm ngàn thần lực kết tinh mà thôi.

Nhưng đến lượt các thần linh bậc trung bậc cao thực sự giàu có thì một lần tăng giá là năm trăm ngàn. Để cho các thần linh bậc thấp và nhỏ xấu hổ muốn tự sát.

Tuy nhiên, người cá sấu thậm chí còn hoài nghi, cho dù ma thú này có giá khơi điểm một triệu thần lực kết tinh, chỉ sợ đó sẽ là tất cả tài sản của thần linh cấp thấp và nhỏ có thể trả.

Cái giá một triệu năm trăm ngàn dường như đã phá vỡ cục diện bế tắc kia. Một khi có một thần linh bắt đầu ra giá, các thần linh còn lại cũng bắt đầu ra tay.

Cái giá một triệu năm trăm ngàn thậm chí còn không dừng lại được đến hai giây đã bị một cái giá mới một triệu sáu trăm ngàn đè bẹp.

Cũng như thế, cái giá một triệu sáu trăm ngàn này cũng chỉ dừng lại được chừng hai ba giây lập tức đã biến thành một triệu bảy trăm ngàn.

Ở đây, thần linh bậc trung và cao cũng không nhiều lắm, tinh thần ý niệm của Tiểu Ân vẫn chú ý đến cái hộp đó, cho nên hẳn biết, các tinh thần ý niệm thăm dò trên cái hộp này cũng chỉ thêm không tới hai trăm, trong đó có hơn phân nửa là thần niệm của các thần linh bậc thấp và nhỏ.

Nói cách khác, chỉ có không đến một trăm vị thần linh bậc trung và cao đang ở đây tranh đoạt một vạn ấu trùng lục dực cương vũ điệp này. Nhưng cho dù là như thế, cái giá đưa ra cũng là một đường nước lên thuyền lên, như thế không có giới hạn.

Các thần linh bậc trung và cao đó dường như có ăn ý với nhau, mỗi lần tăng giá đều lấy con số trăm ngàn làm cơ sở, không ai lấy nhiều hơn hay ít hơn mọi người một chút.

Rất nhanh, giá cả đã leo lên đến con số năm triệu thần lực kết tinh, thế dâng lên đã chậm lại, cuối cùng dừng ở năm triệu hai trăm ngàn thì không tăng thêm nữa.

Đây thực sự là một khoản tiền lớn. Cho dù là người cá sấu cũng cảm thấy hơi choáng váng.

Tuy nhiên, hắn chỉ do dự một chút, vẫn duỗi tay đặt lên quả cầu thủy tinh nho nhỏ.

Thông qua quả cầu thủy tinh này, hắn có thể báo giá của mình ra và phát ra trên mặt quang kính.

Thần lực kết tinh tuy rằng quý giá, cũng là nhu cầu cấp bách trước mắt của hắn, nhưng đây là trứng của loại siêu cấp ma thú, hơn nữa lại có thể tạo thành một quân đội ma thú hiếm có. Nếu bỏ lỡ cơ hội này, hắn cũng không biết có thể gặp lại được không nữa. Con số trên quang kính đột nhiên biến đổi, trở thành năm triệu ba trăm ngàn.

Lệ Lộ ngồi cách người cá sấu không xa, tuy kiệt lực muốn giữ bình tĩnh nhưng cặp mắt sáng ngời tròn to kinh hãi kia đã bán đứng tâm tư nàng.

Phân thân thần linh trước mắt này, không ngờ lúc này lại ra giá năm triệu ba trăm ngàn. Đây quả thực là chuyện không thể tin nổi.

Nếu Lệ Lộ không tin tưởng chính miệng Raphael các hạ đã nói vị người cá sấu này chính là một phân thân thần linh, thì khẳng định nàng sẽ xem người cá sấu này là thần linh bậc trung bậc cao rồi.

Hơn năm triệu! Cái này tuyệt đối có thể nói là cao nhất. Cho dù là trong số thần linh bậc cao bậc trung cũng là giao dịch hiếm thấy.

Nhưng người cá sấu trước mắt này lại không hề do dự ra cái giá này, lập tức khiến thiếu nữ tinh linh này liên tưởng chẳng lẽ người cá sấu này không ngờ lại chính là một con trai của chủ thần sao? Hơn nữa, lại còn là con trai cực kỳ được sủng ái. Nếu không thì làm sao có thể chỉ là thần linh bậc thấp mà có thể dễ dàng bỏ ra hơn năm triệu thần lực kết tinh như thế?

Lệ Lộ hơi gật gù cái đầu nhỏ. Dường như ngoại trừ cách giải thích này không có khả năng nào khác.

Đương nhiên, phán đoán này nàng cũng không dám nói cho bất cứ kẻ nào. Cho dù là bằng hữu cũng không được.

Cái giá năm triệu ba trăm ngàn hiển nhiên đã rất gần thậm chí có thể nói là hơi vượt xa hơn giá trị thực của một vạn ấu trùng ma thú kia. Cho nên mặc dù có rất nhiều thần niệm lướt qua cái hộp này, thậm chí còn có vài thần niệm còn mang theo lưu luyến, nhưng thần linh thực sự tăng giá lại lác đác chẳng có mấy.

Lại một lần nữa sát đến cực hạn ba mươi giây, thủy kính trên đài cao mới nhảy ra con số năm triệu bốn trăm ngàn.

Lúc này người cá sấu không chút do dự trực tiếp nâng giá lên năm triệu năm trăm ngàn.

Giá cả thay đổi nhanh như thế, lập tức khiến cho thần niệm quanh cái hộp pha lê lại lần nữa dao động. Tiểu Ân tin tưởng, nếu không phải đây là bán đấu giá nặc danh, hơn nữa bên ngoài mỗi căn phòng đều có năng lượng thần bí thủ hộ, phòng ngừa thần niệm xâm nhập vào, thì khẳng định sẽ có vô số thần linh đưa thần niệm tập trung về phía hắn.

Ba mươi giây trôi qua rất nhanh. Có lẽ hành động quả quyết vừa rồi của người cá sấu khiến tất cả các đối thủ cạnh tranh đều cảm thấy khí thế bất buộc áp bức của hắn, cho nên không có thần linh nào tiếp tục cạnh tranh cùng hắn nữa.

Tuy nhiên, vẫn còn hơn mười đạo thần niệm dường như có trao đổi gì đó, tất cả các thần linh đều hướng sự chú ý tới các thần linh bậc trung và cao, còn về sự thay đổi trong số các thần linh bậc thấp thì căn bản là không ai chú ý đến.

Có lẽ trong lòng tất cả các thần linh đều đoán chắc là một thần linh bậc trung bậc cao nào đấy đã dùng cái giá năm triệu năm trăm ngàn để mua thứ này, nhưng bọn họ tuyệt đối sẽ không nghĩ đến, thực sự bỏ ra đồng của này không ngờ chỉ là một vị thần linh cấp thấp mà thôi.

Lệ Lộ hơi hơi cúi đầu, từ khi người cá sấu mua được ấu trùng lục dực cương vũ điệp, sự rung động trong lòng nàng thật khó diễn tả bằng lời. Cho đến tận lúc này, cuối cùng nàng cũng hiểu một chút, vì sao Raphael các hạ lại đặc biệt chiều cố mình. Hóa ra vị phân thân thần linh này cũng không phải một phân thân thần linh bình thường đơn giản như thế.

Người chủ trì trên đài kia không có nói dối từ khi lục dực cương vũ điệp được bán, sau đó tuy rằng cũng có bảo vật tinh xảo một chút, nhưng lại không có mặt hàng cấp bậc như thế này.

Rất hiển nhiên, gia tộc Phong Linh chuẩn bị gì đó cho thần linh bậc trung bậc cao cũng có thể không nhiều lắm.

Người cá sấu rất nhanh đã nhận ra, phần đông khí tức thần linh trên đài đã chậm chậm quay về, chỉ còn một chút khí tức thần linh bậc thấp và nhỏ là vẫn còn bồi hồi vẫn vương những thứ xuất hiện trên đài cao mà không đi.

Điều này có nghĩa các thần linh bậc trung và cao cơ bản đã bỏ đi, nếu không cũng không có khả năng có tình huống này.

Hội đấu giá thần linh thực ra cũng khá náo nhiệt. Người chủ trì lấy ra cái gì cũng là thiên kỳ bách quái trong đó là nhằm vào đủ các dạng người đặc thù. Nhưng trong mắt người cá sấu, mấy thứ này chẳng qua chỉ là để mưu lợi, ở bậc trung còn có thể phát huy một chút tác dụng, nhưng khi thần linh thăng tiến lên bậc trung trở lên, mấy thứ này đều biến thành thứ vô dụng.

Cho nên, xem nửa ngày, hắn đứng lên, lặng lẽ nhìn Lệ Lộ ở góc tường. Thiếu nữ tinh linh vội vàng cung kính: “Các hạ, nếu ngài không nhìn trúng các vật phẩm khác, thì ta có thể cho tinh linh phụ trách giao dịch đến giao dịch với ngài.”

Người cá sấu khẽ gật đầu, chần chờ một chút mới nói: “Người nói cho người phụ trách ở đây, trên người ta không có thần lực kết tinh.”

Lệ Lộ ngẩn ra, đôi mắt tròn tròn.

Đây là nơi Phong Linh gia tộc tổ chức đấu giá đó. Phàm là ở các hội đấu giá đều thành công bán được các thứ cho các thần linh, nhưng cho tới giờ chưa từng có ai nói qua lời này.

Không có thần lực kết tinh còn muốn tham gia đấu giá. Định làm cái trò gì vậy???

Người cá sấu hừ một tiếng: “Người tìm Raphael các hạ giúp ta. Hắn nàng đã bảo đảm cho ta, đợi sau khi giao dịch kết thúc, ta nhất định sẽ thanh toán tiền đầy đủ.”

Môi Lệ Lộ khẽ run run, tuy rằng nàng rất muốn nói cho vị phân thân thần linh này rằng chuyện này chưa từng có tiền lệ, nhưng lời lên đến bên miệng lại quay lại, cuối cùng cũng không nói cái gì nữa.

Nhẹ nhàng thi lễ, thiếu nữ tinh linh vội vàng rời phòng này. Nàng biết rõ phải chạy đi báo với nhân vật cao nhất ở đây. Loại chuyện này cũng không phải tiểu lâu la như nàng có thể giải quyết.

Không quá lâu sau, một nữ tinh linh trung niên theo Lệ Lộ đi đến.

Quanh thân nàng có năng lượng thần thánh nhàn nhạt dao động, ngoại trừ việc bản thân nàng là một nguy hiểm hùng mạnh, nàng còn là một tinh linh hùng mạnh được thần linh chúc phúc.

Nếu ở hạ giới, ít nhất nàng cũng là một vương giả trong bộ tộc tinh linh, nếu ở tinh cầu quế hương của Tiểu Ấn, với thực lực hắn thấy, thậm chí thống nhất toàn bộ bộ tộc tinh linh cũng không phải việc khó.

Vào trong phòng này, hai bên đánh giá nhau một chút, vị tinh linh kia lập tức lên tiếng: “Các hạ tôn kính, thần sứ tôn linh Naya vẫn an ngài.”

Người cá sấu hỏi: “Raphael các hạ có tới không?”

Naya hơi hơi cúi đầu: “Raphael các hạ lúc này đang cùng vài vị tinh linh thần tôn quý luyện chế một thần khí nào đó, thật sự không thể liên lạc với ngài. Mong ngài thông cảm.”

Người cá sấu ngẩn ra, mặt nhăn mày nhíu hỏi: “Raphael các hạ chỉ có một phân thân sao?”

“Vâng, Raphael các hạ chưa thông tiến lên bậc trung, trước mắt chỉ có một phân thân, mong ngài thứ lỗi.”

Người cá sấu trầm ngâm một lát mới nói: “Các ngươi không liên hệ được với Raphael chuyện kia tính làm sao bây giờ?”

“Nếu ngài và Raphael các hạ là bạn cố tri, chúng ta tạm thời có thể bảo quản lực dực cương vũ điệp, đợi các hạ xuất quan rồi sẽ lập tức liên hệ giúp ngài.” Naya cung kính nói tiếp: “Hoặc là ngài cũng có thể liên hệ với thần linh một chút.”

Trong mắt người cá sấu lại đảo một cái, cổ tay vừa lật, trên đó lập tức có một miếng màu vàng.

“Đây là thư mời của Dajialema bệ hạ cho ta, nếu có thể, có lẽ Dajialema có thể là người bảo lãnh cho ta.”

Tuy khẩu khí người cá sấu này vô cùng khẳng định, nhưng vị ngụy thần nữ tinh linh trung niên này đột nhiên đứng lên kinh hãi nhìn người cá sấu, thế nào cũng không nghĩ ra một phân thân thần linh bậc thấp làm sao có được thư mời của Dajialema bệ hạ.

Trong chúng thần tinh linh, ngoại trừ thần vương đại nhân, thì đó là một trong các chủ thần bệ hạ tôn quý nhất.

Trong số phần đông tinh linh thần, Dajialema tuyệt đối là một trong những người đứng đầu. Mà Raphael lại chỉ là một thần linh bậc thấp mới tiến lên được mấy trăm vạn năm thôi.

Tuy rằng nàng đã là một trong vài vị thần linh mạnh nhất bậc thấp, nhưng chỉ cần còn một ngày nàng chưa thăng tiến lên bậc trung, thì không thể có được địa vị tương ứng.

Người cá sấu trước mắt chỉ là một phân thân thần linh bậc thấp, có kết giao với Raphael cũng không kỳ lạ, nhưng nếu nói lại có cả quan hệ với Dajialema thì tuyệt đối là một chuyện là cho người ta kinh ngạc mà.

Cung kính đưa hai tay nhận tấm thẻ có hào quang màu vàng dao động kia, thái độ của Naya đối với Tiểu Ân thay đổi.

Có vẻ cung kính hơn, trong đó còn có chút kính trọng.

Cảm nhận được sức mạnh thần bí trên tấm thẻ vàng, sắc mặt Naya nhanh chóng thay đổi vài lần, nàng hạ thấp lưng thật sâu, dùng một giọng điệu như xin chỉ thị mà hỏi: “Các hạ tôn quý, nếu ngài không ngại, có thể cho phép kẻ hèn mọn ta cầu nguyện Dajialema bệ hạ một chút.”

Người cá sấu đương nhiên không có gì phản đối dù sao thì thần lực cảm ứng được trên tấm thẻ vàng này rất mạnh, cũng không phải thần linh cấp trung có thể bằng được. Một khi đã như thế, cho dù chủ nhân của tấm thẻ vàng này không phải chủ thần, ít nhất cũng phải là thần linh bậc cao, nên hẳn tự nhiên không ngăn cản gì.

Được hần đồng ý, Naya cung kính mang tấm thẻ vàng trong tay để trên giữa bàn, nàng lùi lại mấy bước, cứ như thế mà đầu gối chạm đất mà quỳ lạy. Đằng sau nàng, tiểu tinh linh Lệ Lệ đã sớm cung kính quỳ xuống, vẻ mặt cố che giấu sự kích động.

Cầu nguyện thăng với Dajialema bệ hạ, đối với một thiếu nữ tinh linh như Lệ Lệ mà nói là một vinh quang không thể tin nổi đó.

Trong lòng nàng thật sự cảm kích người cá sấu bên cạnh, nếu không có vị phân thân thần linh này thì nàng làm sao có được cơ hội này.

Miệng Naya nhẹ nhàng ngân nga ngôn ngữ cầu nguyện riêng của tinh linh, tất cả mọi thứ của tinh linh đều là tinh tế xinh đẹp, ngay cả ngôn ngữ chuyên để cầu nguyện thần linh cũng không ngoại lệ.

Khi âm thanh này vang lên trong phòng, bài ca êm tai dễ nghe này thực sự khiến người ta lưu luyến.

Tuy nhiên, người cá sấu cũng không xúc động vì âm nhạc động lòng người này, sự chú ý của hắn ở trên tấm thẻ màu vàng.

Từ trên người Naya tỏa ra một năng lượng kỳ lạ, năng lượng này theo âm nhạc truyền trong không trung tới tấm thẻ màu vàng kia, ngay lúc đó, lập tức trên đó dâng lên dập rờn một khí tức khổng lồ mà uy áp sung mãn.

Khí tức này vừa mới xuất hiện cũng đã chèn ép hết cả trong phòng, bất kể cả người cá sấu hay Naya, lúc này đều liều mạng đè thấp hơi thở của mình xuống, một chút cũng không dám đối đầu với khí tức này. Còn thiếu nữ tinh linh Lệ Lộ, đã sớm dập đầu quỳ bẹp trên mặt đất, thậm chí nàng kích động đến mức phát run, căn bản không dám ngẩng đầu lên.

Một sức mạnh hư vô chậm chậm ngưng tụ trên tấm thẻ, cuối cùng không ngờ biến thành một hình chiếu thần linh rõ ràng.

Trên hình chiếu đó tràn đầy năng lượng mệnh mông và uy áp mạnh đến cực điểm. Tuy rằng chỉ là một hình chiếu ngưng tụ từ thần niệm thôi cho dù ngay cả hình chiếu cũng không được tính đến, nhưng uy lực nó tỏa ra cũng có thể tạo thành áp lực thật sự đối với người khác, so với phân thân người cá sấu còn mạnh hơn rất nhiều.

Có thể có uy lực như thế cũng chỉ có thần linh bậc chủ thần mới có thể đạt tới. Đến lúc này, Naya không còn nhớ gì nữa.

Khi nàng cầu nguyện, đã tính kỹ, có thể được Dajialema đáp lại cũng đã là rất mừng rồi, trước đó, bất kể thế nào cũng không thể tưởng tượng được chủ thần bệ hạ không ngờ lại tự thân hiện thân. Ân sủng này, ngay cả là trong toàn tộc tinh linh đều cực kỳ hiếm thấy, càng không cần phải nói là một người cá sấu hung thần ác sát không chút phù hợp với thẩm mỹ của bộ tộc tinh linh.

“Tín đồ của ta, vì sao con gọi ta?” Một âm thanh như một tòa núi lớn ầm ầm vang lên trong phòng, nhưng khi âm thanh này biến mất lại khiến cho người ta có cảm giác như thể đến từ cửu u khiến người ta không thể nào nắm lấy được. Đối với âm thanh này lại sinh ra một cảm giác kinh sợ.

Naya cung kính đáp: “Chủ thần tinh linh Dajialema bệ hạ vĩ đại tín đồ của ngài xin dâng ngài kính ý.”

Nàng rất cung kính cúi đầu.

“Vị thần linh đại nhân này hy vọng có thể được ngài phù hộ và bảo lãnh...” Nàng kể lại tỉ mỉ một lần những chuyện xảy ra ở hội đấu giá, khi nói đến thứ Tiểu Ân mua là siêu cấp ma thú lục dực cương vũ điệp để cho thần linh bậc cao sử dụng, ảo ảnh Dajialema kia quay lại về mặt ngưng trọng, nhưng người cá sấu lại không có gì khủng hoảng.

Mọi người cũng không biết vị chủ thần tinh linh này đang nhận định lại một lần, phân thân cá sấu này khẳng định có liên quan đến một vị thần vương đại nhân nào đó. Nếu không hẳn tuyệt đối sẽ không tiêu một cái giá thật lớn như thế để mua một siêu cấp ma thú ngay trong thần giới cũng có tiếng tăm lừng lẫy là hao tâm tổn sức nhất.

Naya kể lại nhanh chóng và ngắn gọn mọi việc, sau đó cúi đầu, đợi Dajialema bệ hạ quyết định.

Trong phòng lập tức lặng lẽ, dường như đã lâu lắm rồi, nhưng thực ra cũng chỉ là trong thời gian một hơi thở mà thôi.

Âm thanh tràn đầy uy nghiêm kia của Dajialema lại một lần nữa vang lên trong phòng.

“Hắn là khách của ta, tất cả phí dụng trong giao dịch hôm nay đều là ta trả.”

Âm thanh thần linh cất lên tuy không phải là thật lớn đến đình tai nhức óc, nhưng lọt vào trong tai mọi người lại gây nên tâm tư bất đồng.

Naya cung kính xác nhận, đánh giá về người cá sấu đã bay lên đến một mức cao mới.

Mà người cá sấu đang cúi người thật sâu thi lễ với chủ thần tinh linh: “Dajialema bệ hạ vĩ đại đa tạ sự tín nhiệm của ngài.”

Dajialema khẽ gật đầu với hắn, sau đó thần niệm tiêu tan, hình ảnh hư ảo kia cũng biến mất theo. Người cá sấu thở dài một cái, đây là lần đầu tiên hắn cảm ứng được thần niệm của bậc chủ thần, không ngờ lại có áp lực cực lớn như thế, thật sự là không ngờ.

Tuy nhiên, trước kia hắn cũng đã từng tiếp xúc với thần niệm của Odin Lage thần vương bệ hạ, cho nên cảm giác vẫn phi thường bình thường, chẳng lẽ là vì sức mạnh thần vương lại trở lại nguyên dạng sao?

Hơi nghiêng đầu một chút, người cá sấu đột nhiên cảm thấy có hai ánh mắt bốc hỏa đang chăm chăm nhìn mình. Hắn quay đầu lại, ánh mắt của hai vị nữ tinh linh kia nhìn hắn đã khác hẳn ban đầu.

“Các hạ tôn kính, nếu Dajialema bệ hạ đã ban thần dụ, xin ngài chờ một lát, chúng ta sẽ mang ấu trùng lục đục cương vũ điệp tới cho ngài.” Dứt lời, Naya nhẹ nhàng duỗi ngón tay.

Người cá sấu cảm ứng được rõ ràng có một cỗ lực lượng từ thân nàng truyền ra, tuy cỗ lực lượng này cực kỳ mơ hồ, nhưng không thể giấu được hắn.

Chỉ chốc lát sau, hai thanh niên tinh linh đã đem cái hộp pha lê màu đen đỏ vào, nhẹ nhàng đặt trên mặt đất.

Naya cung kính: “Các hạ, từ giờ trở đi, cái này thuộc về ngài.”

Người cá sấu hơi do dự một chút, khẽ giơ tay phát ra thần lực thu lại cái hộp.

Naya lại một lần nữa nâng tay lên, đưa ra một tấm ma pháp lục thư: “Các hạ, ở đây ghi lại phương pháp nuôi dưỡng lục đục cương vũ điệp, hẳn là ngài cần dùng tới.”

Người cá sấu vừa lòng nhận lấy, dùng tinh thần ý niệm nhìn qua bên trong một chút, nhưng sắc mặt đột nhiên trở nên có chút buồn cười.

“Naya thần sứ, trên đó không ghi nhầm chứ? Sao lại có chuyện dùng thần lực kết tinh để nuôi ấu trùng?” Người cá sấu khó hiểu hỏi lại: “Ta nhớ rõ ở hạ giới, dường như chưa từng có chuyện dùng thần lực kết tinh quý báu này làm thức ăn đâu.”

“A, các hạ tôn kính, đây là bởi vì ấu trùng này đều sinh ra và nở ở trong thần quốc. Nếu dùng thần lực kết tinh làm thức ăn cho chúng, có thể khiến cho chúng trưởng thành nhanh chóng và kích phát toàn bộ tiềm năng trong cơ thể.” Naya khẽ mỉm cười.

“Sinh vật thần giới và hạ giới dù sao cũng có sự khác biệt.” Người cá sấu hơi run run hỏi: “Muốn thuận lợi nuôi ấu trùng trưởng thành, có thể chiến đấu, phỏng chừng cần bao nhiêu thần lực kết tinh?”

“Cái này khó mà trả lời.” Naya chần chờ một chút: “Môi trường cho lục đục cương vũ điệp sinh trưởng khác nhau, kết quả cuối cùng thế nào phải xem phương pháp nuôi dưỡng của mỗi người.”

Người cá sấu trầm ngâm nửa ngày, cuối cùng mang theo thiếu nữ tinh linh bỏ về. Còn cái hộp pha lê trên mặt đất và đồng thức ăn thần lực kết tinh thì đều bị hắn cho vào không gian ngủ đông.

Ở trong chợ đen ba ngày nháy mắt trôi qua, người cá sấu ngoại trừ mỗi ngày đi sang phòng đấu giá một lần, thì chỉ ở trong phòng không ra ngoài. Tuy nhiên, ngoại trừ ngày đầu có thu hoạch, còn lại hai ngày sau hắn đều không ra tay. Naya tuy đã chuẩn bị thần lực kết tinh ứng ra cho hắn, nhưng không nghĩ tới hắn chưa dùng đến nửa viên.

Ba ngày sau, người cá sấu đang ở trong minh tưởng, đột nhiên mở to hai mắt. Hắn đã cảm ứng được một khí tức cực kỳ quen thuộc từ ngoài cửa truyền đến.

Quả nhiên, thiếu nữ tinh linh Lệ Lộ cung kính dẫn theo Raphael đứng ngoài cửa.

Vừa mới gõ cửa đã có tiếng người cá sấu truyền ra: “Raphael các hạ mời vào.”

Raphael hơi hất đầu với Lệ Lộ, lập tức nàng hiểu ý nhu thuận lui xuống. Hai vị thần linh này nói chuyện với nhau, đương nhiên nàng không hy vọng tham gia vào.

“Các hạ, mấy ngày trước Raphael đang bế quan ngưng đọng một thần khí quan trọng, không biết ngài đã đến, thật sự thất lễ quá.” Raphael hơi cúi người, lời nói mang theo ý xin lỗi.

Người cá sấu vội vàng đáp lễ: “Các hạ thật sự quá khách khí. Lần này ta đến quả thực hơi sớm.”

Dừng một lát hẳn hỏi: “Không biết lúc này các hạ có ngưng đọng thần khí thuận lợi không?”

Khuôn mặt bình lặng của Raphael nở nụ cười: “Đa tạ các hạ quan tâm, tất cả đều phi thường thuận lợi. Cuối cùng cũng hoàn thành trước giao dịch hôm nay.”

Tâm người cá sấu khẽ động hỏi lại: “Các hạ cũng muốn tham gia giao dịch sao?”

Raphael liếc hẳn một cái thật sâu: “Các hạ, nơi này dù sao cũng là nơi gia tộc Phong Linh chúng ta tổ chức giao dịch. Cho nên điều kiện đối với thành viên trong gia tộc tham gia đều nói lỏng hơn rất nhiều.”

Người cá sấu bình tĩnh đại ngộ, lập tức không bất ngờ nữa.

Tuy rằng quy định chỉ có thần linh bậc trung trở lên mới có thể tham gia, nhưng thịnh hội như thế này, trời biết có thứ gì tốt. Một khi đã vậy, để cho thần linh cấp bậc hơi thấp trong gia tộc tham gia cũng là chuyện hoàn toàn bình thường.

Nếu may mắn, có lẽ bọn họ cũng sẽ có thu hoạch trong giao dịch. Đối với việc nâng cao thực lực chung của cả gia tộc mà nói quả thật là một chuyện tốt.

“Các hạ vất vả luyện chế thần khí, hẳn là muốn đem đi giao dịch này đi.” Người cá sấu cười hỏi.

Raphael thoáng do dự một chút mới đáp: “Đúng vậy, tuy thần khí này cũng không phải vật phẩm quý báu gì, nhưng có một vài thần linh cũng hy vọng mua được vài món.”

Người cá sấu tò mò hỏi tới: “Raphael các hạ, đây là thần khí gì? Có thể cho ta mở mắt trước một chút không?”

Raphael cười khổ: “Đương nhiên là có thể. Nếu các hạ có thể đưa ra gì đó khiến ta động tâm, ta sẽ không keo kiệt đem thần khí này ra đổi với ngài trước.”

Dứt lời, cổ tay nàng hất nhẹ một cái, lập tức có vài cái vòng cổ sáng trong suốt.

Vòng cổ này rất xinh đẹp, thể hiện trọn vẹn sự tinh xảo trong thiết kế của bộ tộc tinh linh. Cô gái nào thấy được vòng này chỉ sợ sẽ đều yêu thích không rời buông tay.

Tuy năng lượng dao động trên vòng cổ này cũng không có gì đặc biệt, chỉ là một cái vòng bình thường nhất, nhưng khi người cá sấu đảo lượt qua tinh thần ý niệm, sắc mặt hẳn đầy kinh ngạc.

Trong vòng cổ này không ngờ lại tràn đầy năng lượng mệnh môn, chỉ vì bị phong ấn chặt chẽ nên không thể tràn ra mà thôi. Năng lượng bên trong cực mạnh, vượt rất xa ngoài tưởng tượng của người cá sấu, gần như tương đương với toàn bộ thần lực của một vị thần linh cấp thấp. Hơn nữa, trong đó còn bao hàm cả sức mạnh quang minh hệ hùng mạnh. Tuy không thể đánh đồng với quyền trượng thần thánh của Tiểu Ân, nhưng tuyệt cũng không thể khinh thường.

Kinh ngạc nhìn Raphael, người cá sấu thật sự không rõ cái vòng này đến tột cùng có chức năng sử dụng gì.

Raphael mỉm cười: “Các hạ, đây là vòng cổ thủ hộ của nguyệt tinh linh, tuy chỉ là một thần khí bậc thấp, nhưng về phương diện thủ hộ và trị liệu là có hiệu quả rất lớn.”

Nàng đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve vòng cổ như cũng thấy lưu luyến: “Về mặt này, người đeo nó cũng đủ để chống đỡ ba lượt công kích của thần linh bậc trung. Đương nhiên, cường độ công kích quyết định số lần phòng ngự. Nếu bản thể của thần linh bậc trung dồn lực đánh một kích thì cũng không ngăn cản được.”

Người cá sấu khẽ gật đầu. Khi song phương giao đấu sinh tử mà dồn lực đánh một kích, uy lực trong đó đương nhiên là chênh lệch như trời với đất, cho nên Raphael cũng không nói ngoa.

“Ngoại trừ khả năng phòng thủ, vòng cổ này còn có tác dụng trị thương. Tương đương với một lần quang minh thần vương bệ hạ vĩ đại ban ân đại hồi sinh.” Raphael nghiêm nghị.

Lúc này người cá sấu đã xúc động, hần kinh ngạc hỏi lại: “Đại hồi sinh thuật? Một lần có thể khôi phục bao nhiêu sinh linh? Có thể hồi sinh luôn cả linh hồn đã tiêu tan không?”

Raphael tức giận lườm hần một cái: “Các hạ nói đùa. Đó là đại hồi sinh thuật do thần vương bệ hạ tự thân ra tay mới có được uy năng như thế. Vòng cổ của ta tuy cũng là đại hồi sinh thuật được bệ hạ truyền lại, nhưng cũng chỉ có thể sử dụng cho người. Hơn nữa còn phải là vừa mới chết không bao lâu, linh hồn chưa tiêu tán mới có khả năng thành công.”

Ánh mắt người cá sấu hiện lên một tia thất vọng. Uy năng của thuật hồi sinh của vòng cổ này thật kém xa hần kỳ vọng. Tuy nhiên, nghĩ lại, Raphael chỉ là một thần linh cấp thấp, có thể làm được đến thế này cũng đã là phi thường giỏi rồi. Chẳng lẽ còn hy vọng năng có được thần lực giống như thần vương bệ hạ sao?

Ho nhẹ một tiếng, người cá sấu nói: “Raphael các hạ, thủ hộ của nguyệt tinh linh ngài nếu có thể chống được cả công kích của thần linh bậc trung và có được đại hồi sinh thuật, đương nhiên được xưng là thần khí.”

“Nhưng thần khí này, đối với thần linh bậc trung mà nói dường như... Dường như...” Hần lấp bắp nói được vài câu thì không nói được nữa. Dù sao chê thần khí đối phương vớ vẩn mãi mới luyện chế thành là thứ yếu, mặc cho là ai cũng sẽ không thấy dễ chịu.

Raphael không ngại điều đó, nàng chỉ bình tĩnh nói: “Các hạ, cũng không phải tất cả thần linh quang minh hệ đều có thể thực hiện được đại hồi sinh thuật. Ngoại trừ thần linh quang minh hệ tinh thuần có được năng lượng quang minh thuần khiết nhất, cũng cần phải có liên quan đến các thần linh Nhật, Nguyệt, Tinh mới có thể thực hiện được đại hồi sinh thuật. Cho nên pháp thuật này ở thần giới rất được hoan nghênh. Hơn nữa, các thần linh bậc trung mua thần khí này cũng không phải để cho mình sử dụng.”

536. Chương 16 Giao Dịch

“Con trai và con gái của thần.”

Người cá sấu hạ mi mắt, chậm chậm, hai con mắt kia bắt đầu sáng lên lấp lánh.

Ngay từ đầu người cá sấu cũng không để vòng cổ này trong lòng, nhưng sau khi biết được đối tượng sử dụng thực sự của thứ này, nháy mắt hần lập tức động tâm.

Hóa ra thần khí thủ hộ của nguyệt tinh linh cũng không phải để cho nhóm thần linh bậc cao tự sử dụng, mà là để cho các hậu đại của thần linh sử dụng.

Cái tác dụng thủ hộ kia thì thôi, nếu là con trai và con gái của thần thì có ai là không mang theo một chút thần khí bên mình. Có lẽ trên người những con trai con gái của thần kia còn có thần khí cao cấp vượt xa thứ này, nhưng, cái thực sự khiến Tiểu Ân động tâm là đại hồi sinh thuật trong đó.

Đây không phải là một pháp thuật đơn giản, mà là một trong các pháp thuật đỉnh cao của quang minh hệ tinh thuần. Theo hần biết, ngay cả trong số phần đông tín đồ của Odin Lage cũng chỉ có giáo hoàng bệ hạ mới có thể có được tư cách thực hiện pháp thuật này, hơn nữa cũng không phải tất cả giáo hoàng đều có thể nắm giữ pháp thuật này.

Mà trong số các thần linh bậc trung, lại như lời Raphael nói, chỉ có các thần linh có liên quan đến các hệ Nhật, Nguyệt, Tinh mới có thể thực hiện đại hồi sinh thuật.

Tuy rằng bởi vì có liên quan đến thần uy và tầng bậc mà đại hồi sinh thuật cũng bất đồng, nhưng chỉ cần có thể thực hiện, như vậy ít nhất cũng có thể cứu sống được một người vừa mới chết.

Mặc kệ người này vì nguyên nhân gì mà chết, bất kể là có phải chết vì binh đao hay vì sinh lão bệnh tử thông thường, chỉ cần người này vừa mới chết không lâu, linh hồn chưa tiêu tán toàn bộ thì nhất định có thể sống lại.

Đây là đại hồi sinh thuật, một loại sức mạnh nghịch thiên chuyển địa, cũng là một trong các quy luật cao nhất.

Đương nhiên, một khi thực hiện đại hồi sinh thuật, thì cái giá phải trả cũng tương đối lớn, cho dù là đại hồi sinh thuật cấp thấp nhất cũng cần tiêu hao một vạn thần lực kết tinh. Nói cách khác, trong cái vòng cổ nhỏ nhỏ này, ít nhất có phong ấn năng lượng một vạn thần lực kết tinh trở lên, xưng là thần khí một chút cũng không quá.

Người cá sấu trầm ngâm, trong con mắt sáng lấp lánh một hào quang khác thường.

Raphael đối diện hần nhìn thì có vẻ trấn định vô cùng, nhưng tâm nàng cũng không yên.

Thủ hộ nguyệt tinh linh tuy được cho là thần khí, nhưng lúc này cấp bậc nàng còn thấp, luyện chế ra cũng chỉ là thần khí cấp thấp nhất thôi.

Loại thần khí này bình thường trong mắt các thần linh bậc cao bậc trung chỉ có thể nói như một thứ đồ vô dụng.

Nhưng đối với các thần linh dưới thần linh bậc trung hoặc các sinh linh hạ giới thì đây là chí bảo khó gặp. Nàng luyện chế ra thứ này và cố ý giới thiệu tỉ mỉ cho người cá sấu trước khi giao dịch, đương nhiên là hy vọng có thể giao dịch luôn được.

Dù sao, Raphael cũng biết, trong tay người cá sấu có mười thần cách, hơn nữa còn là đã qua ngừng luyện, chính là siêu cấp thần cách từ tay ba đại thần vương.

Thứ này đối với thần linh mà nói thật sự là quá sức trọng yếu, cho nên cho dù biết rõ là hy vọng cũng không lớn, nhưng nàng vẫn phải thử.

Lúc này, thấy được thái độ của người cá sấu, trong lòng nàng dâng lên biết bao hy vọng. Nếu không phải đã trở thành thần linh, lúc này sợ là đã sớm biến sắc.

“Raphael các hạ, trong giao dịch của ngài, muốn dùng thần khí này đổi lấy cái gì?” Người cá sấu cuối cùng cũng hạ quyết tâm, tiểu hồ ly nàng cũng phải có chút vũ khí phòng thân như thế.

Raphael trầm ngâm một chút, để cho trái tim vừa mới nhảy loạn lên trở lại bình thường: “Các hạ tôn kính, thần khí là vật báu vô giá, cho nên trong giao dịch này, ta cũng muốn phải tìm được mấy thứ khiến lòng ta động là có thể.”

Người cá sấu nhú mày, phạm vi này thực sự quá lớn, khiến cho người ta khó có thể quyết định.

Thấy thái độ của hần, Raphael không khỏi bồn chồn. Nếu lúc này người cá sấu đột nhiên lấy ra thứ khác, mà lại cũng là vô cùng quý báu, thì nàng thật không biết nên làm sao cho phải. Hơi trầm ngâm, nàng nói nhanh: “Các hạ, giao dịch lần trước của chúng ta vô cùng dễ chịu, nếu có cơ hội, Raphael cũng vô cùng chờ mong có thể hợp tác với ngài.”

Người cá sấu ngẩn ra, chỉ cần nghĩ một chút là có thể hiểu ngay được ý tứ của nàng.

Cười khổ, người cá sấu nói: “Raphael các hạ, nói thật với ngài, thần cách thấp kém lần trước ta lấy ra đó cũng không phải của ta.”

Sắc mặt Raphael cũng không có nửa phần thay đổi nàng thầm nghĩ, thần cách này quả nhiên không phải của hần. Chỉ có điều không biết làm sao hần có thể lấy được từ chỗ thần vương bị hạ được.

Tuy nhiên, xác định được điều này, Raphael cũng bày ra một vẻ thất vọng dễ thấy, nàng chậm chậm nắm tay lại như muốn cắt vòng cổ này đi.

Người cá sấu vội vàng khoát tay chặn lại: “Raphael các hạ, tuy ta không ngừng luyện qua thần cách thấp kém, nhưng mảnh vỡ thần cách bình thường thì có một chút. Ngài có muốn đổi không?”

Hai mắt Raphael sáng lên, sự thất vọng trong lòng nàng lập tức hết sạch, cố nén kích động muốn đánh cho phân thân thần linh đang khiến lòng nàng dâng lên lại chìm xuống này, bình tĩnh đáp lại: “Nếu các hạ nguyện ý, không ngại lấy ra xem được không?”

Thực ra nàng đã quyết định, chỉ cần đối phương lấy ra thực sự là mảnh vỡ thần cách, thì bất kể là chưa phải là một thần cách hoàn chỉnh, nàng cũng sẽ không để ý, khẳng định sẽ lập tức đồng ý.

Dù sao, thần cách, đối với thần linh quả thật là một vật quan trọng không thể thay thế.

Thực ra trong thần giới, thần linh yếu cũng không ít, nhưng cho dù là bậc thần vương cao nhất cũng không có khả năng không kiêng nể gì mà giết luôn cả thần linh nhỏ yếu.

Đối với thần linh mà nói, thì thần, đặc biệt là tùy ý giết thần linh cấp bậc thấp hơn mình tuyệt đối là kiêng kị lớn nhất. Nếu không có đầy đủ lý do, mà cậy mạnh bắt nạt kẻ yếu, gặp một thần linh nhỏ thì đánh chết một, thì khẳng định lập tức sẽ trở thành kẻ thù chung của cả thần giới.

Bất kể hấn trốn đến nơi này, cho dù là không có thần linh đến tìm phiền toái, cũng sẽ có một đoạn thời gian vô cùng khó hiểu mà biến mất. Nghe nói là bị pháp viện thần giới bắt đi, nhưng đến tận cùng là như thế nào thì không ai biết không ai hiểu.

Cho nên năm đó cùng bởi vì tín đồ của Nuó Weiya va chạm với tân giáo hoàng của Odin Lage mới bị quang minh đại diệt. Nếu không cho dù là Odin Lage một trong ba đại thần vương từ xa xưa nhất cũng không dám làm theo ý mình mà giết thần.

Tuy nhiên, ở dưới thần linh, thì hành động săn các thần linh cấp thấp thì không chịu ước thúc này.

Dù sao thần giới cũng là nơi cá lớn nuốt cá bé, nếu không có thực lực tương đương, ngay cả đã thành thần, nếu không có năng lực bảo mệnh sẽ bị các nhóm chưa thành thần tiêu diệt, nếu thế sẽ không khiến cho chúng thần thông cảm.

Cũng như vậy, chiến tranh giữa các thần linh cùng cấp bậc cũng sẽ không bị ảnh hưởng. Điều này khiến cho người ta có cảm giác dường như ở thần giới có một cái roi đang không ngừng thúc giục các thần linh phải đồng lòng hướng về phía trước.

Cho nên ngay cả thần linh nói chung cả gần bằng và cùng giai, sau chiến tranh thần linh, khả năng đạt được một lượng lớn thần cách trở thành mấu chốt để thăng tiến. Mà cơ hội đoạt được thần cách thì vô cùng hiếm hoi, cũng vô cùng quý báu.

Người cá sấu đáp ứng rồi, không nói hai lời lập tức lấy ra mấy mảnh vỡ thần cách trong suốt.

Vừa thấy mấy mảnh vỡ thần cách này, trong lòng Raphael vui mừng quá đổi.

Nếu là mảnh vỡ thần cách hắc ám hệ hoặc trung lập hệ, nàng còn có thể dùng để đổi thành mảnh vỡ quang minh hệ, nhưng mảnh vỡ thần cách thuộc loại vô thuộc tính, tinh thuần nhất không có một chút tạp chất nào cũng là nhóm được ưa thích nhất.

Còn nữa, nếu nói về xác suất thành công, thì mảnh vỡ thần cách kia thực sự là sự lựa chọn tốt nhất sau thần cách đã được ngưng luyện.

Thấy ánh mắt của Raphael người cá sấu biết vị nữ thần các hạ này đã động tâm.

Hắn cười ha hả: “Raphael các hạ, ngài nghĩ hai thứ này giá trị nên đánh giá thế nào đây?”

Raphael ngẩn ra, do dự một lát mới nói: “Tuy thần khí và thần cách đều là vật báu vô giá, nhưng phẩm chất thần cách ngài lấy ra phải cao hơn một bậc. Nên giá trị thần cách của ngài cao hơn thần khí của ta.”

Người cá sấu vừa lòng gật đầu. Raphael không thoái thác và giấu diếm, kết giao với thần linh như thế này mới thực sự khiến người ta yên tâm.

Thấy người cá sấu cũng không từ chối ngay mà khoe miệng mỉm cười, trong lòng Raphael biết có hy vọng rồi, nàng trầm giọng hỏi: “Các hạ, không biết ngài còn có yêu cầu gì nữa? Raphael nếu có thể làm được, nhất định sẽ không khiến ngài thất vọng.”

Người cá sấu cười ha hả một tiếng rồi nói: “Thực ra cũng không có yêu cầu đặc biệt gì. Nếu các hạ đã nói vậy, thì cứ trả thêm bằng thần lực kết tinh là được.”

Raphael lặng im nhìn người cá sấu. Nếu không phải đã từng có kinh nghiệm một lần như vậy, sợ rằng vị nữ thần Nguyệt tinh linh này đã thất thố.

Nàng hít sâu một hơi, hỏi không chút do dự: “Không biết các hạ cần bao nhiêu thần lực kết tinh?”

Người cá sấu suy xét một chút mới trả lời: “Trong phòng đấu giá ta còn nợ một chút, ngài giúp ta giải quyết nó. Nếu có thể thì cho thêm một triệu tiêu vật là được.”

Raphael vỗ tay, một cái nhẫn không gian lập tức xuất hiện trong tay nàng.

Người cá sấu ngẩn ra, nhận lấy, dùng thần niệm đảo qua, kinh ngạc hỏi: “Vừa tròn một triệu. Làm sao ngài biết ta sẽ ra giá này?”

Raphael cười mà không đáp, hỏi ngược lại: “Các hạ còn nợ phòng đấu giá bao nhiêu thần lực kết tinh?”

Tiểu Ân không giấu diếm nói hết khoản nợ ra, Raphael để vòng cổ lại, cẩn thận cắt mảnh vỡ thần cách đi, sau đó mới nói: “Các hạ tôn kính, nếu có cơ hội, hy vọng chúng ta lại có thể hợp tác.”

Người cá sấu bật cười ha hả, sau đó sắc mặt ngưng trọng lại, trang nghiêm nói: “Hợp tác với Raphael các hạ là chuyện khiến ta cảm thấy sáng khoái nhất. Nếu ngài nguyện ý, chúng ta có thể giữ quan hệ hợp tác trong thời gian dài.”

Sắc mặt Raphael hiện lên một tia vui mừng.

Vị người cá sấu thần bí này dường như có một lượng lớn mảnh vỡ thần cách. Hơn nữa còn đều là thứ tốt. Nếu có thể giữ được quan hệ hợp tác với hắn trong thời gian dài, như vậy có lẽ nàng không cần mạo hiểm tham gia thần chiến.

Phải biết rằng mỗi lần thần chiến đương nhiên đều là kỳ ngộ, nhưng cũng là một chuyện nguy hiểm nhất. Không ai dám nói trước trong chiến tranh thần linh cùng giai có thể thắng lợi. Mà hậu quả đáng sợ nếu thất bại cũng đủ để khiến cho các thần linh lạnh tim.

Nàng lật bàn tay, trong tay không ngờ sáng lên một chút, nhẹ nhàng soát lại rồi giao cho người cá sấu. Raphael nói với bộ dạng nghiêm nghị: “Các hạ tôn kính, đây là một chút thần tính của ta. Ngài giữ lấy nó. Bất cứ lúc nào cũng có thể giữ được liên lạc với ta.”

Nàng khẽ mỉm cười: “Hy vọng có thể hợp tác tiếp tục càng sớm càng tốt.”

Người cá sấu nhìn nàng thật sâu, dường như muốn nhìn ra suy nghĩ từ ánh mắt của nàng.

Raphael thần nhiên nhìn lại hắn, ánh mắt trong suốt thấy đáy không có gì khác thường.

Cuối cùng, người cá sấu gật đầu thật mạnh một cái, nhập một chút quang điểm trong tay Raphael vào cơ thể. Để giữ liên lạc với người cá sấu, Raphael đã phải trả cái giá thật lớn.

Thiếu một chút thần tính đó nhìn tưởng vấn đề không lớn, chỉ cần hấp thu một ít thần lực kết tinh là có thể khôi phục như ban đầu. Nhưng chút thần lực kết tinh mà người cá sấu giữ ấy là do Raphael cam tâm tình nguyện dâng lên. Từ nay về sau, trừ phi nàng tự mình chặt đứt quan hệ giữa thần tính ấy và bản thân mình, còn không thì bất cứ lúc nào người cá sấu cũng có thể nắm giữ hành tung của nàng.

Đây mới thực sự là tối kỵ đối với thần linh.

Tuy nhiên, nếu không làm thế, chia tay Raphael rồi cũng khó khiến người cá sấu năng động, ngay cả lời từ chối cũng không nói ra được.

Người ta tin tưởng người như thế, nếu người còn từ chối chẳng phải muốn kết đại cừu với người ta sao?

Phỏng chừng chỉ cần không phải ngu ngốc còn thì không ai có thể làm như vậy đi.

Sau khi người cá sấu tiếp nhận đốm sáng đó, cũng không có ý cho đối phương đốm sáng thần tính của mình, Raphael cũng lơ đi, trên mặt mang theo một tia tươi cười hiem hoi, vừa lòng ly khai.

Không ai biết lai lịch thật sự của người cá sấu này, cho nên Raphael chưa bao giờ hy vọng có thể có được đốm sáng thần tính của hắn.

Sau khi Raphael rời đi, người cá sấu lặng lẽ ngồi xuống, dường như đang suy nghĩ gì đó.

Giọng nói của Nhất Hào vang lên trong đầu hắn: “Hắc, cá sấu chủ nhân, ngài thiệt rồi đó.”

“Cái gì?”

“Raphael kia không hỏi người nọ phòng đấu giá bao nhiêu tiền đã đáp ứng liền, có nghĩa nàng căn bản là không thèm để chút thần lực kết tinh đó trong lòng. Ngài hoàn toàn có thể đưa cho nàng cái giá rất cao.”

Người cá sấu tức giận mắng: “Vô nghĩa. Thiệt hay không, đối với những người khác nhau cũng không có một tiêu chuẩn cố định. Tóm lại, ta cảm thấy giao dịch này ta cũng không thiệt.”

Nhất Hào nói mấy câu, có vẻ oán giận hẳn không chịu coi trọng ý kiến của mình, sau đó hắn đề nghị: “Cá sấu chủ nhân, ngài cũng nhanh chuẩn bị một vài cái vật phẩm trang sức không gian khoảng trăm vạn thần lực kết tinh đi.”

Người cá sấu không hiểu: “Vì sao?”

“Ngài không phát hiện Raphael đã có chuẩn bị sao?” Nhất Hào kỳ quái hỏi.

“Ngày mai sẽ giao dịch. Tuy lần này là vật đổi vật, nhưng đồ vật đó trao đổi chỉ sợ cũng chênh lệch không ít thần lực kết tinh. Ngài không cần chuẩn bị một chút sao?”

Người cá sấu lúc này mới hiểu ra: “Không quan hệ. Thứ chúng ta nắm giữ tuyệt đối có thể khiến cho bất cứ kẻ nào cũng động tâm. Hơn nữa lần này giao dịch cơ bản đều là thần linh bậc cao và trung, thần linh cấp bậc này căn bản là không có khả năng để ý đến thần lực kết tinh. Nếu ta tính không nhầm, chờ tới khi chúng ta quay về, thu hoạch lớn nhất hẳn là thần lực kết tinh đi.”

Nhất Hào im lặng một chút mới nói thầm: “Cá sấu chủ nhân, có lẽ ngài nói đúng. Ai, ta cuối cùng cũng xác định được, ngài phải thông minh hơn so với Hắc Toàn Phong.”

Sắc mặt người cá sấu lập tức tối đen sầm lại, tinh thần dao động kịch liệt chấn động.

“A, chủ nhân tôn kính, ta nói sai rồi. Ngài không cần so thông minh với Hắc Toàn Phong! A, ta lại nói sai rồi, ngài và Hắc Toàn Phong không phải cùng cấp bậc! A,...”

“Câm miệng. Người là Tam Hào vùng về nhất mà Nhất Hào đã phục chế.” Người cá sấu cũng không tiếp tục tranh luận với Tam Hào nữa. Sau khi hắn nói giận, phục chế Tam Hào của Nhất Hào rất nhanh liền im re, phỏng chừng không được người cá sấu cho phép, trong một thời gian ngắn nó không dám nói gì.

Không thể không nói, bởi vì trong thời gian ngắn ngủi, mấy phục chế thể này của Nhất Hào còn chưa ngoa và gần như có được cảm tình nhân loại và trí tuệ hơn Nhất Hào một chút.

Đặc biệt là về mặt xử lý hệ thống tình cảm.

Tuy nhiên, một chút nhược điểm ấy đối với năng lực mạnh mẽ của Nhất Hào thì không đáng nói tới. Cho nên bất kể là Cự Ma Thần, người cá sấu phân thân kia của Tiểu Ấn đều không từ chối mang theo một phục chế thể.

Ngày thứ hai, mới sáng sớm Lệ Lộ đã tới trước cửa phòng người cá sấu.

Ngày này, mọi người mong chờ đã lâu.

Đúng vậy! Còn hơn thế nữa, có thể vào trong đó đều là thần linh bậc trung bậc cao, cùng có một vài thần linh bậc thấp, nhưng những người này đều là thành viên gia tộc Phong Linh hoặc là có được vật phẩm khiến người ta hâm mộ. Tóm lại, có thể tham gia giao dịch cũng sẽ không tay không mà quay về.

Thực ra một vài ngày trước khi giao dịch chính thức bắt đầu, một vài thần linh quen thuộc lẫn nhau đã bắt đầu tự trao đổi riêng. Trước khi bọn họ tham gia giao dịch này cũng đã hoàn thành rồi.

Raphael chính là người cố tìm người cá sấu để giao dịch. Những người như thế dù sao cũng ít, tuyệt đại đa số thần linh đều vô cùng mong chờ ngày này đến.

Người cá sấu rời phòng, được Lệ Lộ dắt tới nơi diễn ra hội đấu giá.

Đây chính là nơi giao dịch. Từ hôm nay, trong ba ngày, trừ phi là được một thần linh khác ủy thác, hoặc hàng hóa là thứ cực kỳ trân quý, ngoài ra, sẽ không dễ dàng bán đấu giá được.

Lệ Lộ đưa người cá sấu đến trước hội đấu giá, thi lễ thật sâu: “Các hạ tôn kính, nhiều ngày qua đã ở chung với ngài thật vui vẻ. Những ngày được ở chung với ngài chính là thời gian khoái hoạt nhất của ta.”

Người cá sấu ngẩn ra. Tuy nhiên, là một thần linh, hiển nhiên có thể nghe ra được thiếu nữ tinh linh bình thường này cũng không nói dối, đây hoàn toàn là những lời chân tâm thực lòng. Trong lòng hần kinh ngạc, thật sự không rõ đến tột cùng thì mình có sức hấp dẫn gì không ngờ lại khiến cho một thiếu nữ tinh linh có cảm giác như vậy. Tuy nhiên, được người khác ngưỡng mộ quả thực có cảm giác không tồi. Đưa sang một vật phẩm trang sức không gian, hần nói: “Cho người. Tự giải quyết cho tốt đi.”

Dứt lời, hần xoay người đi vào trong hội đấu giá.

Lệ Lộ cầm vật phẩm trang sức không gian người cá sấu tặng, trong lòng đầy vui sướng. Đảo tinh thần ý niệm qua, lập tức kinh hô.

Trong này không ngờ có tới hơn một ngàn thần lực kết tinh. Đối với một thiếu nữ tinh linh bình thường như nàng mà nói đây chính là một gia tài vĩ đại.

Nàng rạo rức cắt vòng cổ không gian đi, trong lòng nghĩ, đi theo thần linh người cá sấu thật sự là một chuyện tốt, chẳng những được trực tiếp cầu nguyện Dajialema bệ hạ, hơn nữa còn được gặp vị thần chủ bệ hạ này, đây là vinh quang cỡ nào chứ. Quay về kể lại khẳng định sẽ là một chuyện được mọi người cùng hâm mộ.

Bây giờ chia tay lại còn có được một ngàn thần lực kết tinh. Chuyện tốt này trước giờ chưa từng có.

Nếu Tiểu Ân biết được Lệ Lộ vì ở gần mình nên mới được gặp chủ thần tinh linh mà mới cảm thấy cao hứng như thế, khẳng định hần sẽ không có nửa ý muốn thưởng.

Tuy nhiên lúc này, trong lòng người cá sấu đã quên sạch cả thiếu nữ tinh linh kia rồi.

Cầm tấm thẻ màu vàng giao cho một vị tinh linh quản sự ở ngoài hội đấu giá, từ vị quản sự tinh linh kia khiếp sợ và kích động kia nhận lấy một lệnh bài ảo thuật.

Trên lệnh bài ảo thuật này thực ra có một cái kim cài nhỏ, một khi được cài trước ngực người đó sẽ cảm thấy mơ màng. Đừng nói là không thể thấy rõ ngũ quan diện mạo và trang phục của người đối diện, ngay cả cao thấp mập ốm cũng nhìn không rõ nổi nữa.

Đeo cái này không chỉ khiến cho mắt người ta mơ màng, cảm ứng thần niệm cũng dường như có cảm giác giống như thế.

Nhẹ nhàng sờ sờ cái kim cài trước ngực, người cá sấu thầm than, không hổ là thần khí do thần vương đại nhân trong truyền thuyết tự mình luyện chế, thủ đoạn ẩn nấp này quả nhiên là siêu ngoài sức tưởng tượng.

Khi hần đeo kim cài lên, một gã thiếu niên tinh linh lặng yên vô tức đi tới bên cạnh, đưa hần vào một căn phòng.

Đẩy cửa ra người cá sấu nhìn lại, nơi này chính là hội trường đấu giá kia, có điều hội trường lúc này được mở rộng ra hơn mười lần. Các vách ngăn các phòng cũng được bỏ đi.

Bên trong hội trường đủ để chứa mười vạn thậm chí còn hơn mười vạn người, ở đây có rất nhiều chỗ ngồi, phía trước mỗi chỗ ngồi đều có một quả cầu thủy tinh tỏa ra ánh sáng lấp lánh.

Lúc này, giữa sân đã có hơn một ngàn người tụ tập, trong đó, đại bộ phận đều có thần lực dao động trên người, hiển nhiên cũng có mang theo lệnh bài ảo thuật, che đi bản thân mình.

Đương nhiên, ở trong đó còn có trên trăm vị tinh linh thiếu nữ xinh đẹp đáng yêu, các nàng cẩn thận tinh tế hầu hạ, tràn đầy phong tình khác thường. Các nàng không ngừng đi qua nơi này, động tác nhẹ nhàng dịu dàng, bất cứ lúc nào cũng ở giữa sân đợi các thần linh phân phó.

Đặc biệt, nếu muốn được gia tộc Phong Linh chứng thực giao dịch, đều phải thông qua thiếu nữ xinh đẹp đó.

Ngoại trừ các thiếu nữ tinh linh không hề che giấu diện mạo, còn có mấy chục người cũng dùng tướng mạo sẵn có mà đi lại trong phòng.

Xem cường độ thần lực trên người bọn họ, hẳn đều là thần linh bậc cao, hơn nữa còn là bậc cao trong cao, bọn họ gây áp lực thật lớn, nhưng vẫn còn rất nhiều người không ngừng đi lên. Rất hiển nhiên, bọn họ đều là ngôi sao ở đây. Chỉ bằng danh vọng thôi cũng đủ để khiến vô số người tiến hành giao dịch cùng người khác.

Người cá sấu tuy rằng rất hâm mộ, nhưng hẳn cũng tự biết mình. Những người này bởi vì có được thực lực cường đại, và sau lưng bọn họ hẳn là có chỗ dựa thâm hậu, vững chắc nên mới có thể giữ nguyên diện mạo thật.

Hơn nữa, bản thân bọn họ cũng sắp vào nhóm cấp bậc chủ thần cao nhất trong các thần linh bậc cao. Cho dù là chủ thần thực sự cũng không muốn tùy tiện kết thù với họ mà động đến thần chiến.

Nếu không phải có thực lực cao như thế mà dám dùng đến diện mạo thật sự, thì chờ đợi bọn họ sẽ là một kết cục bi thảm.

Dựa theo phương pháp trong sổ tay giao dịch, người cá sấu tìm được một góc không người ngồi xuống, vươn một bản tay đặt lên quả cầu thủy tinh.

Một dòng lũ năng lượng đưa vào trong quả cầu, lập tức truyền ra vô số tin tức.

Ít nhất trên vạn quả cầu thủy tinh ở đây chính là một công cụ giao dịch không thể thiếu được, trong đó có hai chức năng là mua và bán.

Chức năng mua sắm đương nhiên là nói thứ mình muốn mua vào đó, và bày thứ mình có trong tay ra, nếu ai có thể nhìn trúng ý, tất nhiên sẽ có được liên hệ với người ta. Đương nhiên, cũng có một số người chỉ bày ra thứ đồ mình muốn, mà thứ đồ mình có thì lại giấu, phải nói hẳn có được thứ gì đó hoặc là giá trị rất thấp, hoặc là giá trị quá cao, nên chờ trực tiếp trao đổi.

Cũng như vậy, bán ra cũng thế, thông qua quả cầu thủy tinh nói thứ mình có ra, nếu có chỉ định vật phẩm trao đổi thì thôi, nếu không có vật phẩm cụ thể thì bất cứ kẻ nào nhìn trúng thứ đồ đó đều có thể mang theo trân quý của mình tới mà mặc cả.

Người cá sấu nhìn nửa ngày, cuối cùng có quyết định.

Thứ hẳn có chính là thần cách thấp kém, hơn nữa còn có loại, có thần cách lấy được từ thần linh hắc ám hệ, cũng có thần cách thấp kém đã được ngưng luyện qua, còn có mảnh vỡ thần cách nữa.

Mấy thứ này đều cực kỳ quý giá, tất nhiên không thể khơi khơi mà bày ra, nếu không, người cá sấu có thể khẳng định trận đồ thông tin trên lệnh bài ảo thuật của hắn khẳng định trong nháy mắt sẽ bị phá tan.

Tuy lúc này ở hội đấu giá có hơn ngàn thần linh, còn xa chưa tới lúc đông nhất, nhưng các giao dịch cũng đã bắt đầu diễn ra rồi. Hơn nữa những thứ bày ra trên quả cầu thủy tinh mua sắm cũng không ít, trong đó không ngờ có thứ đúng nhu cầu cấp bách của người cá sấu. Chỉ có điều, khi thấy đồ vật này, người cá sấu có chút không thể tin được cảm ứng của chính mình.

Hắn đứng lên, đánh giá xung quanh một chút, rất nhanh đã tìm được nơi chủ nhân của vật phẩm kia.

Trên cầu thủy tinh, bất kể là bán hay mua, đều có đánh số. Nếu chủ nhân đưa tin tức mà rời khỏi chỗ ngồi thì con số đó cũng biến mất. Tuy nhiên hẳn có thể bất cứ lúc nào chọn bán hoặc mua, trong suốt cả ngày diễn ra giao dịch đều không có gì hạn chế.

Người cá sấu liền rất nhanh đi tới chỗ ngồi số ba nghìn bốn trăm hai mươi sáu cách đó không xa.

Nơi này có hơn một vạn chỗ ngồi, tự nhiên cũng có hơn một vạn con số, người này rất hiển nhiên là tùy ý ngồi đại một chỗ cũng không có ý nghĩa đặc biệt gì.

Lúc này, bên cạnh thần linh này đã có một thần linh khác đứng đó, hai người dường như đang sử dụng tinh thần ý niệm trao đổi gì đó. Một lát sau, vị đang đứng kia vùng tay lên, màn sương mờ ảo trên người hắn khuếch tán che lấp toàn bộ hai người bọn họ.

Đây là hai người đang lấy vật phẩm của mình ra cho người kia xem, vì để phòng những kẻ khác tranh cướp nên mới dùng cách này để che đi.

Một lát sau, người nọ thu lại màn sương đó, người đang đứng xoay người bỏ đi một bước cũng không dừng lại. Còn người ngời thì vẫn thản nhiên lạnh lùng, dường như chuyện vừa rồi không có xảy ra.

Trong lòng người cá sấu thầm khen, không hổ là chợ đen giao dịch đã tiến hành vô số năm.

Phương pháp này thật sự tốt quá, ngoại trừ đương sự, với người khác thì hai bên có giao dịch thành công hay không cũng không biết được, càng không cần phải nói là có biết họ trao đổi với nhau thứ gì.

Có lẽ trong quả cầu phần bán có thể tra ra một chút gì đó, nhưng đối với người mua thì tuyệt đối là tới đi vô tung.

Người cá sấu bước lên một bước, đứng ở chỗ người kia vừa rời đi.

Tinh thần ý niệm phân hình một chút qua quả cầu thủy tinh ở đây, lòng thở phào nhẹ nhõm, may mà vật kia vẫn còn.

Nhẹ nhàng, người cá sấu đưa tinh thần ý niệm ra: “Các hạ, đại lục đóng băng của ngài còn sao?”

Một tiếng nói tinh thần ý niệm khác lập tức truyền tới: “Đương nhiên còn. Tuy nhiên giá của đại lục đóng băng cực cao, hơn nữa chỉ trao đổi vật phẩm quý giá.”

“Ngài muốn thứ gì?”

Tinh thần người kia trầm ngâm một chút mới lên tiếng: “Ta cần thượng cổ ma khí bậc cao.”

Người cá sấu ngẩn ra hỏi: “Ngài là một vị thần linh hắc ám hệ sao?”

Tinh thần kia lạnh lùng truyền đến: “Ta là hệ nào dường như không có quan hệ với các hạ. Ngài có thượng cổ ma khí bậc cao sao?”

Người cá sấu cười ha hả: “Ta không có thượng cổ ma khí, nhưng thứ ta có còn tốt hơn thượng cổ ma khí.”

“Hừ, ngoại trừ thượng cổ ma khí, đối với thứ khác ta không có hứng thú.”

“Thật không? Ngay cả thứ này ngài cũng không có hứng thú sao?” Người cá sấu vẫn không tức giận, nhẹ nhàng vuốt kim cài một chút, lập tức màn sương mờ ảo khuếch tán ra bao phủ cả hai người bọn họ bên trong.

Sau đó, người cá sấu lấy ra một cái hộp màu đen, cầm trong tay đưa tới trước mặt người nọ.

Người nọ không thèm để ý, vươn tay, mở cái hộp ngay trên tay người cá sấu.

Cái hộp vừa mới mở ra, tinh thần người nọ lập tức tập trung cao độ, hơi thở đông lại. Động tác sau đó của hắn, không ngờ là cực kỳ bất bình thường giữ chặt lấy cái hộp, sau đó nhanh chóng nhìn người bên cạnh.

Thẳng cho tới tận lúc này hắn mới nhận ra, hóa ra người cá sấu đã đi trước một bước, khuếch tán thần lực mờ ảo ra ngoài ngăn hết tầm mắt và tinh thần cảm ứng bên ngoài.

Thở thật sâu một hơi nhẹ nhõm, người nọ một lần nữa mở hộp ra, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào trong đó.

Đây không ngờ là một thần cách thấp kém, hơn nữa còn là thần cách thấp kém của thần linh hắc ám hệ.

Tuy người nọ cũng là một vị thần linh bậc trung, nhưng tuyệt chưa nghĩ tới không ngờ có thể ở đây gặp được một giao dịch thần cách thấp kém, thật đã vượt quá cực hạn tâm lý của thần linh này rồi.

Tuy nhiên, thần linh vẫn cứ là thần linh, cho dù là có vượt xa ngoài ý liệu cũng sẽ không có hành vi nào như bị điên.

Giả sử có ai bị điên thì sở dĩ hắn bị biến thành điên là vì hắn không phải thần linh, nếu lúc ấy hắn đã là một thần linh thì tuyệt đối sẽ không điên.

Người nọ lặng yên nhìn một lát, tinh thần ý niệm chuyển qua vài lần, cuối cùng cũng quyết định. Hắn đè nén kích thích dâng trào trong lồng ngực, đưa ra một hộp đá, cũng giống như bộ dáng của người cá sấu, thân nhiên để trước mặt.

Người cá sấu vung tay, tinh thần ý niệm xem xét qua, trong mắt lập tức hiện ra nhiều loại biểu tình bất đồng.

Đây là một đại lực thần tạo, hơn nữa xem khí tức còn lưu lại bên trong dường như là do một vị thần linh hắc ám hệ chế tạo ra.

Tuy nhiên lúc này lại không có sinh linh nào trên đại lực đó, bởi vì tất cả đều bị một ma pháp thuộc tính băng hùng mạnh đóng băng, khiến cho Tiểu Ân có cảm giác giống như đại lực hắc nhân bị đóng băng ở tình cầu quê hương.

Ý niệm thần linh hùng mạnh đến cỡ nào, chẳng qua chỉ là dạo qua một vòng cũng đã biết được tình hình ở đại lực đóng băng này. Đại lực này diện tích cũng không lớn, cũng chỉ tầm như đế quốc Nặc Khả Đa thôi. Nhưng mật độ người trong đó cũng không quá nhỏ, ước chừng khoảng hơn hai mươi triệu.

“Các hạ, người bị đông lạnh ở đây cũng không phải người bình thường mà là tín đồ của một vị thần linh hắc ám hệ.” Người nọ ẩn trong thần lực mông lung lên tiếng: “Vị thần linh đã ngã xuống nên mới đóng băng các tín đồ trung thành này. Mà thần tính của vị thần linh kia ở trong tay của ta, ngài có thể xem có khả năng kế thừa hay không.”

Theo lời hắn nói, cái hộp lập tức có thêm hai điểm sáng.

Người cá sấu cũng không để ý đến thuộc tính của hai đốm sáng này, bởi vì đối với đại ma thần đã có chín loại thuộc tính đứng đầu hắc ám mà nói, chỉ cần là thần tính hắc ám hệ là có khả năng cùng dung hợp, chẳng qua chỉ là xác suất thành công cao hay thấp mà thôi.

Trầm ngâm một chút, người cá sấu đột nhiên hỏi: “Đại lực đóng băng này rất không tồi, là chính người chế tác sao? Tài liệu thế nào?”

Người nọ vẫn không để ý, dù sao chuyện này cũng không tính là cơ mật, hắn thật thà đáp: “Đại lực đóng băng này là từ thần quốc hoàn hảo của thần linh kia mà tạo thành. Còn người chế tạo là ai, thì mong thứ lỗi, ngay cả bản thân ta cũng không biết.”

Người cá sấu lúc này mới giật mình, hóa ra phiên đại lực này cũng không phải dùng thần lực kết tinh mà đóng băng thành, mà là dùng một thần quốc bỏ đi để tạo thành. Trách không được khi ở dưới hạ giới chỉ cần hơn mười vạn thần lực kết tinh đã có thể mua được. Thực ra đối với thần linh mà nói, đây chỉ là một thứ hàng kinh doanh không vốn thôi.

Ý niệm trong đầu vừa chuyển, lập tức nghĩ tới ở thần giới đã thấy đóng hoang tàn này, có rất nhiều nơi khắp khinh, thiếu cả một khối lớn, phỏng chừng cũng đã bị một số thần linh lấy đi chế tạo đại lực thần tạo.

537. Chương 17 Tín Đồ Đóng Băng

Dứt lời, hắn giơ tay lên, lập tức xuất ra một loạt bảy hộp đá.

Lúc này người cá sấu mới tập trung tinh thần, một lần nữa đưa tinh thần ý niệm vào mấy cái hộp vừa được lấy ra.

Một lát sau, sắc mặt hắn lập tức hơi đổi, không thể tưởng được gia tài của người này lại dày như thế, vượt xa thật xa dự đoán của hắn.

Trong số những thứ vị thần linh kia lấy ra chẳng những có thượng cổ thần khí, còn có một số thứ mà người cá sấu cũng không thể nhận ra. Chỉ có điều mấy thứ này nếu đều có thể được hắn đưa ra lúc này khẳng định giá trị cũng là bảo bối.

Có điều, ánh mắt của người cá sấu cũng không dừng lại trên mấy thứ kia bao lâu mà cầm lấy một đại lực đóng băng.

Trên đại lục đóng băng này cũng có một ít sinh linh. Tuy nhiên thành phần các sinh linh đó phức tạp hơn, hơn nữa trong đó còn mang theo một tia khí tức thần linh trung lập hệ mơ hồ. Đương nhiên, sinh linh trong đại lục có khoảng mười triệu, còn không bằng một đại lục lớn.

Thấy người cá sấu không ngờ lại cầm lên hộp đại lục đóng băng kia, sắc mặt vị thần linh kia hơi do dự một chút, cuối cùng nhắc nhở: “Các hạ, đại lục đóng băng trong tay ngài không phải để cho thần linh hắc ám hệ, mà là để cho thần linh trung lập hệ sử dụng. Ngài muốn xem cái khác không?”

Người cá Sấu cười ha hả: “Không vấn đề gì, ta thích đại lục đóng băng, coi như làm một cái nhà kho cũng tốt lắm.”

Trong mắt vị thần linh có chút mơ hồ giấu trong màn sương mờ lung, tuy căn bản hắn không tin những lời người cá sấu này nói, nhưng nếu đã quyết định rồi thì hắn tự nhiên không có khả năng nói gì nữa. Vung tay lên một chút, lập tức có mấy đốm sáng bám lên trên cái hộp, sau cùng hắn nói thêm một câu: “Các hạ, tín đồ trong đại lục đóng băng này là tín đồ của thần linh trung lập hệ, phải là thần linh trung lập hệ mới có thể kế thừa. Xin ngài nhớ rõ.”

Người cá sấu vừa lòng nhìn hắn cười nói: “Ta hiểu, ngài cứ yên tâm.”

Sắc mặt vị thần linh kia hơi ửng đỏ. Kiến thức phổ thông này, theo lý mà nói, không có khả năng có vị thần linh nào lại không biết. Nhưng trước mặt vị thần linh duy nhất mua đại lục đóng băng hai thuộc tính bất đồng này, thật sự khiến người ta nghĩ mãi không thông.

Người cá sấu vỗ tay: “Một thần cách thấp kém đổi hai đại lục đóng băng. Thế nào?”

Trong lòng vị thần linh ấy lập tức vui mừng quá đỗi. Cái gì mà một khi đã trở thành thần linh thì sẽ không còn mừng rỡ bị thiết nháy mắt đã bị hắn ném ra sau đầu. Không còn mừng rỡ bị thiết là vì không có chuyện gì có thể khiến cho bọn họ mừng rỡ hay bị thiết.

Dù sao tầm mắt của thần linh cao hơn xa nhân loại có thể tưởng tượng.

Một tên khát cái đánh mất mười đồng tiền sẽ thấy đại bị, được mười đồng tiền sẽ cao hứng. Nhưng một phú ông gia tài trăm vạn thì đừng nói là mười đồng tiền, cho dù là một ngàn một vạn cũng chẳng quan tâm.

Đương nhiên, nếu có thể đánh động đến lợi ích của bọn họ, thì bọn họ sẽ động tâm.

Vị thần linh này bây giờ đúng là như thế. Hắn đã chuẩn bị tốt tâm lý, để đối phương chọn ba đến bốn hộp, nhưng không nghĩ tới đối phương chỉ chọn hai hộp để trao đổi. Như vậy làm sao hắn không vui mừng quá đỗi chứ.

Đáp ứng không cần suy nghĩ, song phương đều đã trao đổi xong, cũng cười vừa lòng.

Người cá sấu cất đi hai đại lục thần tạo, chuẩn bị rời đi, thì tinh thần dao động của vị thần linh kia đột nhiên một lần nữa truyền tới: “Các hạ, ngài còn muốn tiếp tục trao đổi không?”

Người cá sấu ngẩn ra hỏi lại: “Ngài vẫn còn đại lục đóng băng nữa?”

“Ta không có. Nhưng ta biết ở trên một vị thần linh có nhiều đại lục đóng băng này lắm.”

“A? Chẳng lẽ vị thần linh ấy từng đánh chết vô số thần linh?” Người cá sấu thầm rung mình hỏi lại.

“A, chúng ta đều là từ thần linh cấp nhỏ đi lên, người nào không phải đánh chết không ít thần linh cùng giai mới có thể không ngừng thăng tiến.” Thần linh kia bật cười: “Ngài có thể yên tâm, vị thần linh ta giới thiệu cho ngài này cũng không khác các thần linh khác mấy, chẳng qua thần tính hắn am hiểu là đóng băng hết thảy, cho nên chỉ cần có thể đạt được kết quả thắng lợi trong thần chiến, thì hắn sẽ thu thập rất nhiều tín đồ trung tâm.”

Trong lòng người cá sấu khiếp sợ nhưng cũng mừng thầm, không tự nhiên lắm mà hỏi: “Nếu trong tay hắn có nhiều tín đồ thì chỉ sợ thần cách trong tay ta là không đủ.”

Vị thần linh ấy cười ha hả: “Các hạ có thể nâng giá lên gấp hai gấp ba lần, hắn là có thể thu hoạch được nhiều.”

“Gấp ba? Một thần cách thấp kém trao đổi trăm triệu tín đồ trung thành?” Người cá sấu thật khó tin.

“Nếu đổi là thần linh khác thì giao dịch này đương nhiên khó có thể tiến hành, bởi không có bao nhiêu thần linh có được số lượng tín đồ khổng lồ như thế. Nhưng vị thần linh kia, sau vô số năm tích lũy xem chừng đã đủ số lượng tín đồ có thể trao đổi với ngài.” Thần linh ấy nói cam đoan.

Người cá sấu trầm ngâm một chút rồi hỏi: “Vì sao ngài lại nói cho ta biết điều này?”

“Ta là bằng hữu với vị thần linh kia, biết được trong tay hắn có nhiều thứ này quá không làm sao tiêu hóa hết cho nên muốn giúp hắn một phen.” Hắn trầm giọng.

“Đương nhiên, điều kiện đầu tiên là trong tay ngài có đủ thần cách thấp kém.”

Người cá sấu nghe ra trong lời nói của hắn mơ hồ có ý nghi ngờ, cười lạnh một tiếng: “Điều này ngài có thể yên tâm. Nếu ngài không ngại, có thể tìm vị bằng hữu của ngài tới đây.”

Thần linh kia đứng lên, đặt tay lên quả cầu thủy tinh một chút hủy đi tin tức của mình, sau đó nói: “Mời ngài ngồi ở đây. Nhiều nhất là nửa giờ nữa chúng ta nhất định sẽ quay lại.”

Nhìn bóng người mờ ảo kia biến mất, người cá sấu ngồi ở vị trí của hắn lặng lẽ đợi.

“Chủ nhân, chúc mừng, chúc mừng...” Tiếng nói của Tam Hào vang lên.

Người cá sấu thản nhiên: “Có gì mà cao hứng...”

Miệng hắn thì thông thả nhưng trên mặt đã rõ vẻ vui sướng, hiển nhiên cũng có chút hưng phấn.

“Chủ nhân, ngài có được nhiều tín đồ trung thành như thế, có tác dụng thật lớn với việc đẩy mạnh kiến tạo thần quốc. Có thể trong thời gian ngắn trở thành thần linh bậc trung thậm chí bậc cao nữa.”

Người cá sấu lúc này mới lặng lẽ cười: “Giao dịch này thật tốt, không ngờ chúng ta lại phát hiện ra thứ này. Thật không thể tưởng được, không ngờ còn có mua bán tín đồ trung thành. Thật sự là rất không thể tin nổi.”

“Chủ nhân, đây chính là buôn bán nô lệ trong thần giới đi.”

Người cá sấu ngẩn ra, chậm chậm gật đầu: “Đúng vậy, quả nhiên là buôn bán nô lệ ở thần giới. Tuy nhiên đáng tiếc một chút là chúng ta chưa chắc có thể kế thừa thần tính thành công. Nếu có thể kế thừa trăm phần trăm, thì chuyện tín đồ trung thành không cần lo lắng nữa.”

Tam Hào tuy rất đồng ý với lời này, nhưng hai người bọn họ cũng biết đây chẳng qua chỉ là một hy vọng đẹp đẽ xa vời thôi. Cũng như cũng không phải mỗi lần ngưng hợp thần cách đều thành công, kế thừa thần tính cũng quyết không có khả năng tới trăm phần trăm.

Người cá sấu ngồi đây một lát, lập tức cảm thấy có một dòng lũ tinh thần ý niệm chú ý đến mình, trong lòng thất kinh, không rõ đã xảy ra chuyện gì, vì sao đột nhiên mình lại khiến cho người ta chú ý đến.

Một bóng người mờ ảo đi tới bên cạnh hắn, gần như ngay tức khắc, khí thể vô cùng hùng mạnh.

Trong lòng người cá sấu kinh ngạc vô cùng. Hắn có thể khẳng định vị thần linh trước mắt này ít nhất cũng phải thần linh bậc cao. Bởi vì xem khí thể tỏa ra từ trên người hắn thậm chí còn mạnh hơn cả Nuo Weijia.

“Các hạ, thứ cho ta mạo muội, ngài muốn đổi cái gì vậy?”

Người cá sấu không hiểu gì hỏi lại: “Các hạ tôn kính, thật vô cùng có lỗi, ta chỉ chờ một vị các hạ tôn kính khác.”

“Ta biết ngài chờ ai, cũng biết khẳng định hắn sẽ kéo tới cho ngài một hoặc một vài thần linh khác để trao đổi bảo bối trong tay ngài.” Vị thần linh không mời mà tới này nói tiếp: “Ta biết ngài rất kỳ quái vì sao ta tìm tới ngài, đó là vì ngài có thể khiến hắn chấp nhận bảo vật của mình, nên ta cũng hy vọng có thể cùng ngài giao dịch một lần. Nhìn xem thứ bảo vật có thể khiến hắn chấp nhận đến tột cùng là cái gì.”

Người cá sấu thầm cảnh giác: “Không ngờ ngài có thể nhìn xuyên thấu qua lệnh bài ảo thuật?”

Vị thần linh kia bật cười: “Nhìn thấu lệnh bài ảo thuật đương nhiên không thể, nhưng ta biết lúc này hắn phải bán được gì đó, cho nên vừa thấy hắn bỏ nội dung, cũng biết là hắn. Mà sau khi giao dịch cùng hắn,

ngài không lập tức rời đi mà ngược lại ở đây chờ tiếp, thì phải khẳng định là hắn đã nhìn trúng vật gì đó của ngài. Mà lại biết ngài đang cần thứ gì đó trong tay một người nào đó nên mới để ngài lại, đúng không?”

Người cá sấu khẽ gật đầu, trong lòng thầm cười khở, không thể tưởng tượng được vì thế mà bị người ta chú ý đến, thật đúng là thần giới to lớn, có đủ cái lạ.

Vị thần linh kia tiếp tục: “Vật phẩm giao dịch ở đây ngoại trừ tình hình đặc thù, nếu không ai cũng không biết ai, ngài có thể trao đổi với hắn thì cũng có thể trao đổi với ta. Ta cam đoan không có gì phiền toái.”

Người cá sấu trầm ngâm một chút mới trả lời: “Được rồi, tuy nhiên thứ đồ kia, chưa chắc ngài đã có khả năng lấy ra cho ta.”

“Ngài muốn cái gì?”

“Thế giới của thần.” Người cá sấu nghiêm túc đáp.

“A? Thế giới của thần? Hắn là loại thế giới của thần chưa khai phá sử dụng đi?”

“Đúng vậy, ngài có sao?” Người cá sấu tràn đầy mong chờ.

“Không biết ngài cần thế giới của thần chưa khai phá loại nào?” Âm thanh của người kia lại một lần nữa vang lên, mơ hồ tràn đầy một loại ngạo khí tự nhiên.

Người cá sấu do dự một lát mới nói: “Ngài là người bán, hắn là nên tự giới thiệu một chút.”

“Được.” Người nọ sảng khoái đáp ứng: “Thế giới của thần đã dùng chia làm cấp chủ thần, cấp cao và cấp trung, ba loại mỗi loại giá trị đều là chênh lệch nhau một trời một vực. Ngài xem có thể đưa ra cái gì để trao đổi.”

Người cá sấu vuốt nhẹ kim còi, một vầng sương mỏng lung lập tức lại một lần nữa bao phủ họ lại.

Khi vị thần linh kia mở cái hộp trong tay người cá sấu ra, cũng là một biểu tình như trước.

Tuy hắn đã sớm đoán được trong tay người trước mắt này khẳng định sẽ có hàng tốt, nhưng thế nào cũng không ngờ được lại là cái thứ đồ kinh người như thế.

“Các hạ, ngài nghĩ, ta có thể trao đổi lấy quốc gia của thần loại nào?” Người cá sấu vui tươi hơn hỏi.

Vị thần linh kia hít sâu một hơi: “Các hạ tôn kinh, thần cách thấp kém hệ hắc ám quả thật là vật báu vô giá, nhưng thế giới của chủ thần lại càng thêm xuất sắc, chỉ có thần linh cấp bậc chủ thần mới có thể tạo ra, hơn nữa, trước khi ngài đạt tới cấp bậc chủ thần, căn bản là không cần vì không có thần vực chưa sung túc mà sầu. Cho nên, nếu xét về giá trị, thì một thần quốc cấp chủ thần có thể trao đổi được với một cái rưỡi thần cách thấp kém hệ hắc ám.”

Người cá sấu nghe xong khẽ gật đầu. Tuy hắn cũng không rõ giá cả lắm, nhưng cũng giao dịch vài lần với các thần linh đó, hắn biết, các thần linh đó trên cơ bản đều là nói thật. Điều này có quan hệ với kiến thức và tu dưỡng của các thần linh. Nếu lừa bịp người khác mà bị vạch mặt thì là một chuyện cực kỳ mất mặt, cho nên sẽ không có bao nhiêu thần linh dùng thủ đoạn lừa gạt.

Nhẹ nhàng vuốt lên quả cầu thủy tinh, người cá sấu hủy đi yêu cầu thần quốc.

“Các hạ, ta cần hai thế giới của thần cấp độ chủ thần, ngài có sao?” Người cá sấu hỏi thẳng.

“Hả? Như vậy ngài có tới ba thần cách thấp kém hắc ám hệ sao?” Người cá sấu cười ha hả lấy ra hai cái hộp đen khác. Hai cái hộp đen này giồng hết cái hộp lúc này.

Hai mắt vị thần linh kia sáng lên, hắn mở hộp ra kiểm tra một chút, lập tức nói: “Xin chờ một lát, ta sẽ quay lại ngay.”

Dứt lời, vèo một cái hắn đã nhanh chóng rời đi.

Người cá sấu lại ngồi im tại chỗ, trong lòng hắn cực kỳ cao hứng. Ban đầu vốn nghĩ rằng phải ở trong này chờ cả tháng, nhưng không thể tưởng tượng được không ngờ nhanh như thế đã tìm được thứ mình cần. Xem ra khi đã gặp may thì không cần được.

Không quá lâu sau, vị thần linh đến sau kia lại xuất hiện, hắn cũng đưa người cá sấu hai cái hộp.

Cái hộp tuy rằng trong suốt, nhưng người cá sấu vẫn cẩn thận mở ra, thử lướt thần niệm qua một lần, trong lòng hắn thăm lấy làm kỳ lạ.

Hai vật phẩm trong hộp đúng là thế giới của thần chưa từng được sử dụng qua, tinh thần ý niệm của hắn tiếp tục đi vào, lập tức cảm nhận không gian vô biên vô hạn đó. Cảm giác này và thế giới của thần đã dùng ở hạ giới của hắn và Cự Ma Thần không ngờ cũng không kém mấy.

Vậy tức là, ngay cả thế giới của thần mà Cự Ma Thần sử dụng kia, hắn cũng là do một chủ thần tạo thành mới phải. Chỉ có điều không hiểu tại sao lại lưu lạc tới mộ địa ngục thần.

Người cá sấu lặng lẽ quan sát, mà vị kia cũng không thúc giục, chỉ lẳng lặng chờ.

Một lúc sau, người cá sấu mới thu hồi thần niệm: “Được, ta đổi.”

Hai bên tự kiểm tra xong sau đó trao đổi cho nhau, vị thần linh kia lập tức rời đi, không ở lại dù chỉ một chút.

Hắn ngồi trên ghế nhìn ra xung quanh một chút, dường như số người đã đông lên.

Đột nhiên, trong mắt người cá sấu có một tia ngạc nhiên, hắn cảm ứng được có hai thần linh đang đi về phía mình.

Trong đó, một người tuy đã bị màn sương mờ ảo bao phủ nhưng hắn cảm thấy đây là vị thần linh ban nãy đã rời đi đầu tiên, còn vị thần linh đi bên cạnh hắn, không ngờ lại không có thần lực mờ lung trên người mà dùng diện mạo thực sự.

Lòng người cá sấu dâng lên, hắn biết thần linh này rất tự tin và có uy thật lớn thậm chí còn có thể đã rất gần với cấp bậc chủ thần.

Quan hệ với thần linh loại này phải thật cẩn thận. Tuy nhiên, dựa vào sổ tay giao dịch, phàm là thần linh loại này cũng là những người ra tay hào phóng. Nếu có thể đưa ra thứ bọn họ cần, thì họ cũng không keo kiệt.

Hai người đi thẳng tới bên người người cá sấu, vị thần linh tầm trung niên kia lẳng lặng liếc người cá sấu một cái, nhíu mày hỏi: “Hắn chỉ là có thực lực thần linh bậc thấp, có phải ngài đã nhầm rồi không?”

Thần linh được bao phủ bởi màn sương mờ lung kia dường như bị chấn động đáp: “Hắn thật sự chỉ có thực lực thần linh cấp thấp?”

“Hừ, ngài nghi ngờ lời nói của ta sao?”

“Ha ha, đương nhiên không phải, ta chỉ phi thường không hiểu, thần linh bậc thấp thì làm sao có thể có được mấy thần cách thấp kém chứ? Chẳng lẽ hắn vừa mới thắng một hồi thần chiến?”

Người cá sấu cảm thấy bội phục. Thần linh này đoán đúng, Tiểu Ân và Cự Ma Thần quả thật vừa mới thắng một hồi thần chiến. Mấy thần cách thấp kém này đều là đoạt được từ trên người mấy kẻ thất bại.

Vị thần linh trung niên vung tay lên, vị thần linh kia lập tức hơi cúi xuống lui về phía sau, một lát đã không thấy tăm hơi đâu.

Người cá sấu ngẩn ra, trong lòng thăm mắng, cái gì mà bạn tốt. Khoác lác.

Ánh mắt thần linh trung niên nhìn lướt qua, từ trên người hắn lập tức tràn ra một hào quang, bao phủ hai người bọn họ.

“Ta tên Delphi Nutter, thứ ngài cần ta có, ngài có bao nhiêu thần cách thì lấy ra một lần đi.”

Người cá sấu ngẩn ra hỏi lại: “Trong tay ta không ít thần cách, ngài xác định có thể đổi tất cả sao?”

Delphi Nutter khinh thường hừ lạnh một tiếng: “Bất kể ngài có bao nhiêu thần cách thì cứ lấy ra hết đi, ta sẽ không để ngài chịu thiệt là được.”

Bị một thần linh bậc thấp nghi ngờ khiến cho lòng hấn cực kỳ bất mãn. Nếu ở trường hợp khác có lẽ hấn đã ra tay diệt luôn gã thần linh không biết phân biệt cao thấp này.

Nhưng nơi này dù sao cũng là nơi gia tộc Phong Linh tổ chức giao dịch, ngay cả là hấn cũng không dám tùy tiện gây chuyện, huống chi trong tay đối phương còn có thể có thần cách thấp kém, đây cũng là thứ hấn cực kỳ coi trọng.

Người cá sấu không hề chần chừ, lật cổ tay một cái, sáu cái hộp giống nhau như đúc liền xuất hiện, mở từng cái hộp ra bày ra sáu thần cách thấp kém hắc ám hệ trong suốt.

Delphi Nutter vừa lòng gật đầu, trên khuôn mặt lạnh lùng kia cuối cùng cũng cười.

“Không tồi, sáu thần cách thấp kém, một chuyến đi này dù sao cũng không uổng công.”

Hấn vung tay lên, mười hai cái hộp nhỏ bay đến trước mặt người cá sấu: “Mỗi cái hộp đều có năm mươi triệu tín đồ trung thành. Thần tính trên đó cũng bị đóng băng, ngài kiểm tra một chút là có thể giao dịch.”

Trong lòng người cá sấu thất kinh. Nói như vậy một thần linh bậc thấp có thể tiếp nhận gần năm, sáu mươi triệu tín đồ một lúc, chỉ bằng việc đoạt lấy thần cách mà đại khái có thể miễn cưỡng đạt tới yêu cầu của một thần linh bậc trung cấp thấp nhất mà không tổn hao tí thần cách nào và bắt đầu thăng tiến.

Mà khi là một thần linh có được trên trăm triệu tín đồ trung thành, chỉ cần vận khí không quá tệ, thì cũng có thể thăng tiến lên thần linh bậc trung thành công.

Delphi Nutter lập tức đưa ra mười hai đại lục đóng băng tiêu chuẩn tín đồ cấp thấp nhất trong bậc trung, giao dịch này quả thật khiến người cá sấu giật mình.

Tuy nhiên, nếu đối phương trả đủ, thậm chí còn vượt xa cái giá mình nghĩ, người cá sấu đương nhiên là không chút ngại ngần mà trao đổi.

Hoàn thành giao dịch này, Delphi Nutter vô cùng vừa lòng đưa sáu thần cách thấp kém vào trong thần vực, cùng với một vầng hào quang tràn ngập, hấn thu lại hào quang lúc này.

Lòng người cá sấu khẽ động, vội vàng nói: “Delphi Nutter các hạ, xin đợi một lát.”

Hào quang trên người Delphi Nutter vừa mới thu lại lại thả ra, một lần nữa bao phủ lấy hai người.

“Còn chuyện gì nữa?” Hấn lạnh lùng hỏi, Nếu không phải vì giao dịch vừa rồi, căn bản là không có khả năng hấn có kết giao gì với một thần linh bậc thấp. Tuy nhiên, đổi được nhiều thần cách thấp kém như vậy rồi, trong lòng hấn cũng vạn phần cao hứng. Hoặc có thể nói, trong lòng hấn còn một tia chờ mong mơ hồ cho nên ngay sau khi người cá sấu mở miệng, không cần suy nghĩ lại bao phủ lại.

Người cá sấu ho nhẹ một tiếng, hỏi: “Delphi Nutter các hạ tôn kính, trên người ngài có bao nhiêu tín đồ đóng băng trung thành?”

Delphi Nutter lạnh lùng nhìn hấn, khó tin hỏi: “Trong tay ngài còn có thần cách?”

Người cá sấu gật đầu thật mạnh: “Ta vốn muốn trao đổi một số thứ khác, nhưng nếu trên người ngài có nhiều tín đồ như thế, thì cái khác cũng không cần.”

Trong lòng Delphi Nutter cuối cùng cũng có một chút cảm giác khác lạ, ánh mắt nhìn thần linh bậc thấp này cũng dịu lại một chút. Lúc này hấn cũng nhận ra vị trước mắt này dường như cũng không đơn giản.

Một thần linh bậc thấp chỉ sợ hấn vừa mới đánh chết một thần linh cùng giai cũng không có khả năng lấy tất cả thần cách mình có ra để đổi lấy tín đồ trung tâm đi.

Hay là sau lưng hấn còn có một thần linh bậc cao chưa lộ diện?

Trong lòng Delphi Nutter vẫn chưa muốn đổi ý muốn xem một chút, dường như ý nghĩ này vẫn còn đáng tin.

Nếu là đại biểu cho một vị thần linh bậc cao, thái độ của hấn bất giác cũng có chút biến hóa.

“Tín đồ trung thành ta mang theo bên người cũng không nhiều, đại khái có khoảng mười tỷ, nếu ngài cũng có đủ thần cách, ta cũng không ngại đổi hết với ngài.”

Người cá sấu suy tính một lúc, trịnh trọng đưa ra một cái hộp: “Ngài có thể xem phẩm bậc thứ này thế nào?”

Delphi Nutter mở hộp ra, thần sắc trong mắt lập tức sáng lên sắc bén.

Với tri thức của hắn đương nhiên biết, đây chính là thần cách thấp kém đã qua ngưng luyện không thuộc tính. Mà cái này có nghĩa là gì? Cho dù là thằng ngu cũng biết.

Trầm ngâm một chút, Delphi Nutter liền tiếp lấy ra hai trăm cái hộp từ trong thần vực, thần nhiên đặt trên đất: “Một đổi năm trăm triệu. Ngài muốn lấy bao nhiêu thì cứ lấy.”

Hai mắt người cá sấu cũng mở hồ sáng lên, cũng từ trong thần vực lấy ra hai mươi cái hộp, đưa tới trước mặt Delphi Nutter.

Hai bên kiểm tra đóng hộp thật cẩn thận, khi cái hộp cuối cùng đã được kiểm tra xong, cùng nhau gật đầu một cái, cất đi thứ mình vừa đổi được.

Đến bây giờ thì ánh mắt Delphi Nutter nhìn người cá sấu đã có sự khác biệt thật lớn. Trong đó cuối cùng tìm không thấy chút khinh miệt nào.

Nếu trước đó hắn còn nghĩ thần linh bậc thấp này là người phát ngôn của một thần linh bậc cao nào đấy, thì bây giờ trong lòng Delphi, hắn là người phát ngôn của một trong ba nhân vật vĩ đại kia.

Trước mặt ba đại nhân ấy, thần linh bậc cao như hắn và thần linh bậc thấp và nhỏ cũng chẳng có gì khác nhau, nên hắn mới có vài phần kính trọng với người cá sấu.

Giao dịch xong, người cá sấu khẽ gật đầu với đối phương, rồi xoay người bước đi.

Delphi Nutter đã muốn gọi lại một chút, chung quy là cũng không dám gọi lại, mặc kệ hắn đi lẫn vào trong đám người, cuối cùng cũng không tìm nữa.

Sau khi tạm biệt Delphi Nutter, người cá sấu tiếp tục ở lại đây.

Hắn giống như một kẻ rảnh rỗi đi chung quanh ngắm nghía ở đây, và cẩn thận quan sát động tĩnh các giao dịch.

Liên tiếp ba ngày, cuối cùng hắn cũng xác định, những người này cũng không nói ra mình đã trao đổi được một thần cách thấp kém.

Đến tận lúc này hắn mới thực sự yên tâm.

Tuy nhiên, nếu đổi lại hắn cũng phải làm như vậy.

Ngày thứ tư, các thần linh tham gia giao dịch dường như càng nhiều hơn, trong toàn bộ phiên giao dịch không ngờ còn xuất hiện cả thần linh cấp bậc chủ thần.

Bọn họ cũng giống như các thần linh bậc cao nhất, cũng không sử dụng lệnh bài ảo thuật, mà dùng diện mạo thực sự. Các thần linh đỉnh đỉnh cao nhất kia cũng không ở chung với các thần linh bậc trung bậc cao. Mỗi quan hệ giữa bọn họ dường như cố định trong một cái vòng nhỏ hẹp, nếu thực lực không đạt được sự chấp nhận của bọn họ thì không thể chen chân vào trong đó.

Người cá sấu đương nhiên hiểu, bọn họ làm như vậy là bởi vì những thứ họ nắm trong tay đều tuyệt đối là những vật phẩm quý báu nhất thần giới. Các thần linh bậc trung bậc cao bình thường không có khả năng có vật phẩm giá trị tương đương, nên bọn họ mới lười tốn hơi giao tiếp với những kẻ có thực lực kém mà thôi.

Nếu đã nhận ra thân phận của họ, người cá sấu đương nhiên không có ý muốn tự lên làm mất mặt mình, hắn tùy tiện tìm một chỗ không người mà ngồi xuống, đưa thông tin của mình vào trong quả cầu thủy tinh.

“Cầu mua sắm: Áo giáp ma pháp và vũ khí ma pháp cao cấp.

Đổi vật: Nguyên thể.”

Sau khi đưa hai thứ này vào trong đó, người cá sấu nhàn nhã ngồi ở đây thần nhiên như Khương thái công câu cá, đợi con cá đến.

Thực ra hắn cũng không trông mong lắm là sẽ có người tìm đến cửa ngay, bởi lúc này tin tức mua sắm và bán đồ trong quả cầu thủy tinh thực sự là nhiều lắm. Một vạn chỗ ngồi tuy rằng không ngồi đầy nhưng gần như mỗi một chỗ có thần linh ngồi đều bày ra một đồng đồ lớn. Cái tin tức người cá sấu đưa ra thực sự có chút ngắn gọn ít ỏi như thế thì người chú ý đương nhiên cũng sẽ không nhiều lắm.

Nhưng, vượt ra ngoài ý liệu của hắn, vừa mới xoay người chỉnh lại tư thế cho dễ chịu một chút, ngay cả một cái vươn vai còn chưa kịp, một tiếng động đất đã xuyên qua thần lực mông lung lọt vào tai hắn: “Trong tay người có nguyên thể?”

Người cá sấu nhú mày, hắn nhận ra âm thanh này cũng không phải là tinh thần dao động mà là lời nói thuần túy.

Đến tốt cùng đây là kẻ ngu ngốc nào? Chẳng lẽ không biết quy tắc giao dịch, không sợ bị người khác nghe thấy sao?

538. Chương 18 Sự Chấn Động Của Nguyên Thể

Trên người thần linh này cũng không có thần lực mông lung mà là một thần linh thú tộc với bộ mặt thật. Từ uy năng tỏa ra từ trên cơ thể hắn xem chừng cũng không mạnh lắm, nhưng nếu chỉ cần hơi tiếp xúc tinh thần ý niệm một chút, lập tức có thể cảm ứng được uy năng như thái sơn áp đỉnh ẩn chứa trong đó.

Một khắc cảm nhận được sức mạnh này, người cá sấu lập tức nghĩ đến chủ thần tinh linh Dajialema. Đường như cũng chỉ có uy năng của chủ thần tinh linh này mới có thể so sánh với vị thần linh thú tộc trước mặt này.

Nháy mắt, người cá sấu lập tức hiểu được, vị này khẳng định là thần linh chủ thần trong thú tộc.

Đối mặt với một vị thần linh cấp bậc chủ thần, người cá sấu đương nhiên không dám ngồi thêm, cho dù trước mặt hai bên cũng không biết thân phận nhau, nhưng nhân vật cấp chủ thần này là siêu mạnh, uy năng sâu không lường được. Có trời biết hắn có lưu lại dấu hiệu gì trên người người không.

Cho nên người cá sấu cung kính đứng lên chào: “Bệ hạ tôn kính.”

Thú thần kia bất mãn hừ lạnh: “Ta tên Wayne Si.”

“Wayne Si bệ hạ vĩ đại. Đúng như lời ngài nói, trong tay ta quả thật có một chút nguyên thể.”

“Cho ta xem có phải thứ đó hay không.” Wayne tùy tiện nói.

Người cá sấu đương nhiên không dám có chút chậm trễ. Tuy nơi này giao dịch này là của gia tộc Phong Linh, theo lý mà nói là không thể đánh nhau ở đây, nhưng nếu một vị chủ thần bởi vì bị một gã tiểu thần dúi mù bắt kính mà giết hắn thì phỏng chừng bất kể là gia tộc Phong Linh hay các thần linh còn lại cũng sẽ không ra mặt chủ trì công đạo cho hắn.

Đương nhiên, nếu thái độ đủ cung kính mà không muốn giao dịch thì là ngoại lệ. Dù sao loại giao dịch này tối kỵ là cưỡng mua cưỡng bán. Nếu nảy sinh ra loại chuyện này, chẳng khác nào là phá hoại. Khi đó đừng nói là cái gì mà chủ thần, cho dù là cấp bậc thần vương, thì gia tộc Phong Linh cũng chỉ có kiên cường đối phó.

Vội vàng vỗ vào người, từ trong tay người cá sấu lập tức xuất ra một hòn đá đen thui.

Hòn đá này cũng không lớn lắm, gần bằng nắm tay trẻ con. Nhưng sau khi người cá sấu lấy ra, vị thần thú Wayne Si kia lập tức lộ ra bộ dáng sợ hãi lẫn vui mừng.

Thần niệm của hắn vòng vo quanh hòn đá này vài vòng, vừa lòng gật đầu: “Không tồi, quả thật là thứ ta cần. Người cần đổi bao nhiêu áo giáp ma pháp và vũ khí ma pháp? Thuộc tính gì?”

Áo giáp ma pháp và vũ khí ma pháp có vài cấp bậc, Wayne Si tuy không nói rõ nhưng nếu cầu mua sắm của người cá sấu đã ghi rõ là áo giáp vũ khí cao cấp thì đương nhiên ngài sẽ không đưa nhầm rồi. Chỉ có điều, khi ngài hỏi về thuộc tính, người cá sấu hơi giật mình kinh hãi. Chẳng lẽ vị chủ thần đại nhân này thần thông quảng đại tới mức ngay cả ba loại thuộc tính đều có cả sao?

Do dự một chút, hắn đáp: “Wayne Si bệ hạ vĩ đại, ta cần vũ khí ma pháp và áo giáp ma pháp cao cấp hắc ám hệ. Còn về số lượng, ngài thân là chủ thần đại nhân, ta nghĩ hẳn sẽ không để ta chịu thiệt đâu.”

Wayne Si cười đáp: “Tiểu tử này, người thật khéo nói.”

Mặc dù hắn đang cười mắng nhưng sắc mặt vẫn không có ý tức giận gì. Xem ra quy định này của người cá sấu cũng hợp với ý hắn.

Cân nhắc một lúc, Wayne Si nói: “Ta rất cần khối nguyên thể này của người. Tuy rằng có hơi nhỏ một chút, nhưng đối với một thần linh bậc thấp mà nói, có thể có được nguyên thể cũng đã là một chuyện vô cùng may mắn. Nếu để cho ta quyết định, ta cũng sẽ không để cho người chịu thiệt, cho người mất một vụn bộ áo giáp và vũ khí đi.”

Tuy người cá sấu không rõ giá cả lắm, nhưng cũng hiểu giá của một vụn bộ áo giáp và vũ khí ma pháp cao cấp, trong lòng làm sao có cái gì không hài lòng nữa, gật đầu vội coi như thành giao.

Wayne Si tiện tay đưa ra một vật phẩm trang sức không gian, sau đó tự nhiên cầm khối nguyên thể đó đi.

Người cá sấu ngẩn ra, do dự một chút nhưng cũng không có can đảm kêu to, đưa thần niệm vào trong vật phẩm trang sức không gian cẩn thận dò xét một chút, lập tức mặt đầy vui mừng.

Không hổ là chủ thần bệ hạ, không thêm gặt người, bên trong vật phẩm trang sức không gian quả nhiên có một vụn áo giáp và vũ khí ma pháp. Không chỉ có số lượng không ít, hơn nữa chất lượng cũng là thượng thừa nhất. Tuy còn không thể so với áo giáp và vũ khí trên người tín đồ của Odin Lage thần vương bệ hạ, nhưng cũng không phải thứ áo giáp và vũ khí của tín đồ Nuo Weijia có thể so sánh được.

Đang khi hắn còn kiểm tra, một dòng âm thanh vang lên: “Người đã xem xong chưa?”

Trong âm thanh này tràn ngập một khí thế mãnh liệt thượng thiên hạ địa duy ngã độc tôn, khiến cho người cá sấu run lên hoảng sợ. Hắn vội vàng thu thần niệm về, ngẩng đầu lên thì thấy một vị thần linh cao lớn không biết từ lúc nào đã ở trước mặt hắn.

Vị thần linh này cũng không dùng thần lực mờ mịt lung mà lộ ra diện mạo thực của mình.

Không ngờ hắn là một vị long thần, thân thể cực thịnh, không dưới Wayne Si chút nào.

Bên cạnh người cá sấu liên tiếp xuất hiện hai thần linh hùng mạnh như thế mấy thần linh ở cạnh hắn lập tức thức thời tránh ra xa.

Trước mặt cấp bậc chủ thần, một vài thần linh có lá gan nhỏ không dám nói tiếp nữa.

Người cá sấu nhìn đầu rồng đang phun phì phì như đang tức giận, vội vàng cười theo: “Long vương bệ hạ đã xem trọng rồi.”

Tuy không biết đây là long thần chủng tộc gì, nhưng nếu đã đạt tới cấp chủ thần, kêu một tiếng long vương tuyệt đối không quá.

Quả nhiên, Long thần này cũng không bắt măn gì, mà trực tiếp ném thẳng qua một vật phẩm trang sức không gian: “Ta có thứ đó ở trong. Người nhìn thử qua một cái. Yêu cầu của ta không cao, có thể kém Wayne Si.”

Thần niệm người cá sấu đảo qua, trong đó quả nhiên cũng có vụn áo giáp và vũ khí ma pháp cao cấp, nếu lấy chất lượng mà nói, dường như không thể kém của Wayne Si, nhưng chỉ khác một chút là, áo giáp và vũ khí ma pháp này đều là quang minh hệ.

Do dự một chút, người cá sấu cuối cùng cũng không có đủ can đảm hỏi, chỉ lấy ra một cục đá màu đen thật cẩn thận đưa qua.

Long thần nhận lấy, trên mặt hiện ra vẻ kinh ngạc.

Cục đá này phải lớn hơn của Wayne Si rất nhiều, sở dĩ hắn bày ra một bộ dáng hung hăng là vì áo giáp và vũ khí ma pháp trong tay hắn đều là quang minh hệ, chứ không phải hắc ám hệ.

Hắn lấy thăng ra như thế là vì muốn khiến cho vị thần linh bậc thấp trước mắt này không dám cự tuyệt, nhưng thế nào cũng không nghĩ tới, đối phương quả là không có cự tuyệt, lại còn lấy ra khối nguyên thể thứ hai còn lớn hơn rưỡi khối thứ nhất.

Nếu trong trường hợp khác, hắn tuyệt đối sẽ vô mông xoay người đi thăng.

Nhưng lúc này thì khác. Hắn biết rõ xung quanh ít nhất đã có hơn trăm ánh mắt đang tập trung lên người mình. Nếu cứ thế mà rời đi, phỏng chừng thanh danh của hắn ngay hôm sau sẽ bị sụt giảm đáng kể.

Do dự một lát, Long vương chủ thần cuối cùng hạ thấp giọng nói một chút: “Lượng vũ khí và áo giáp trên người ta chỉ có nhiều đó, nếu người cần, ta sẽ cho người một thượng cổ thần khí. Thế nào?”

Dứt lời, hắn tùy tiện ném ra khắp một thứ gì đó.

Thần niệm người cá sấu vừa chuyển, lúc này chẳng qua chỉ là thượng cổ thần khí có bốn phong ấn mà thôi. Hắn khẽ lắc đầu: “Long thần bệ hạ vĩ đại, nếu ngài cảm thấy giá trị nguyên thể này cao hơn, chẳng biết có thể cho ta một ít thần lực kết tinh không?”

“Người muốn thần lực kết tinh?” Long thần nao nao. Đã đến đây thì có ai là không muốn lấy vật đổi vật, đặc biệt là tới tầng chủ thần này rồi, tuyệt đối không vì thần lực kết tinh mà sấu.

“Đúng. Ta cần một lượng lớn thần lực kết tinh.” Người cá sấu đáp không chút giấu diếm.

Thần niệm của long thần lại một lần nữa quét qua người hắn, tuy không có khả năng thấy được diện mạo đối phương, nhưng tu vi của đối phương thì có thể cảm ứng được.

Trong lòng hắn lập tức giật mình. Thần linh bậc thấp sao? Vậy thì đương nhiên thiếu thần lực kết tinh.

Vừa nghĩ đến đây, hắn vui vẻ thu hồi thượng cổ thần khí, ném ra một vật phẩm trang sức không gian, cầm lấy nguyên thể, mỹ mãn rời đi.

Người cá sấu quét qua vật phẩm trang sức không gian kia một chút, lòng thầm than thật giỏi!

Trong này ít nhất có hơn một triệu thần lực kết tinh, nhưng nhìn bộ dạng của long thần như thế vừa ném một cục sắt vụn vậy, khoảng cách giữa hai người thật quá lớn.

Tuy nhiên, sau đó, người cá sấu biết, ngạc nhiên vui mừng của mình còn chưa hết đâu.

Lại một thần linh thứ ba không dùng thần lực mông lung đang đứng trước mặt hắn.

Cũng như hai vị trước, vị này cũng đến để tiến hành giao dịch nguyên thể. Lúc này người cá sấu đã trấn tĩnh hơn rất nhiều. Tuy đối mặt với chủ thần thì vẫn còn kinh hồn bạt vía, nhưng không đến nỗi chân tay luống cuống nữa.

Một lát sau, lại một giao dịch nữa hoàn thành.

Nguyên thể của người cá sấu đều là Tiểu Ân dùng tiểu mộc kiếm làm dẫn, mang tới từ trong không gian lôi điện trong một năm nay.

Trong đó chẳng những có nguyên thể màu đen, mà ngay cả màu trắng cũng có mấy khối, tuy nhiên màu sắc này cho dù là ở trong không gian lôi điện cũng là vật cực kỳ hiếm lạ, cho nên cũng không thể có được bao nhiêu. Mà lần này người cá sấu mang đến cơ bản đều là màu đen là chính.

Còn nguyên thể màu đỏ, trước mắt thì Tiểu Ân còn chưa nhìn thấy qua.

Dần dần, lấy nơi người cá sấu ngồi làm trung tâm, có một cảnh kỳ lạ.

Trong toàn bộ phiên giao dịch, được mọi người chú ý nhất chính là các thần linh bậc chủ thần hoặc đỉnh cao không dùng thần lực mông lung che đi diện mạo thật.

Nhưng lúc này các thần linh đó không ngờ không hẹn mà cùng lần lượt đi tới chỗ một thần linh có sử dụng thần lực mông lung. Xem bộ dáng bọn họ cũng biết họ là đến để trao đổi vật phẩm.

Nếu như chỉ có một hoặc hai thần linh cấp bậc này đến trao đổi với người cá sấu thì các thần linh khác cũng chỉ biết hâm mộ người cá sấu thật may mắn, nhưng cũng không đến mức quá đổi ngạc nhiên, bởi vận

khí của từng thần linh không giống nhau. Có lẽ vị thần này may đến nghịch thiên rồi, ngẫu nhiên có được thiên địa chí bảo nên mới khiến cho các thần linh bậc cao hoặc chủ thần đều đem những thứ quý giá của mình đến trao đổi.

Nhưng khi thấy lần lượt hết người này đến người khác toàn các thần linh cấp này đến trao đổi với hắn, và không ai là tay không mà quay về, đừng nói là thần linh bậc trung, ngay cả các chủ thần cũng không tự chủ được dồn ánh mắt về phía này.

Nguyên thể. Vật như thế, các thần linh bậc trung bậc thấp biết đến cũng không nhiều, cho dù đại bộ phận thần linh bậc cao cũng không tất rõ ràng đến tột cùng thứ này là cái gì, nhưng các thần linh bậc chủ thần vô cùng rõ giá trị của thứ này.

Huống chi, trong tay chủ thần nào lại không có thêm vài món thượng cổ thần khí hoặc ma khí.

Các thần khí hoặc ma khí có thể khiến cho cấp bậc chủ thần nhìn trúng đương nhiên là có được uy năng mạnh đến vô cùng. Ngoại trừ một ít thần khí, ma khí, đại đa số siêu cấp thần khí hoặc ma khí đều phải sử dụng phương pháp đặc biệt mới có thể khởi động, mà nguyên thể chính là đơn giản và thông dụng nhất trong các phương pháp.

Chỉ cần có một nguyên thể, thì bất kể là đặt ở đâu trên thần khí hoặc ma khí đều có thể khởi động thần khí hoặc ma khí phóng ra uy năng mạnh nhất.

Cho nên, các chủ thần tuyệt đối sẽ không ghét bỏ nguyên thể quá nhiều.

Sau khi một lượng mấy chục vị chủ thần đi qua, người cá sấu kinh ngạc nhận ra hắn đã đổi được hơn bảy mươi khối nguyên thể.

Đại bộ phận là đổi với chủ thần, còn có một phần đổi với các thần linh bậc cao nhất.

Tuy nhiên, mặc kệ là đổi với ai, hắn cũng đều không chịu thiệt, bởi áo giáp và binh khí bọn họ cho người cá sấu đều ít nhất là từ vạn bộ trở lên. Cho dù là không có nhiều áo giáp và binh khí, các thần linh đó cũng sẽ dùng thần lực kết tinh ngang giá mà thanh toán.

Trước mắt mọi người, sẽ không có thần linh nào làm cái chuyện mặc cả, đặc biệt là các thần linh bậc cao, giá trị của áo giáp vũ khí và thần lực kết tinh tuyệt đối không dưới bậc chủ thần.

Cứ như vậy, một vòng qua đi, vị trí của người cá sấu rất nổi bật, trong vòng mười bước quanh hắn không còn một thần linh nào cả.

Vô tình, hắn đã trở thành trung tâm chú ý của mọi người.

Đảo mắt vòng quanh, người cá sấu thầm cười khổ liên tục, mấy ngày trước hắn thu tay lại không giao dịch chính là vì không muốn nổi bật. Nhưng không ngờ cho dù là không bán thần cách, chỉ bán nguyên thể, cũng gây ra chấn động thật lớn này.

Hơn nữa, xem tình thế, sức hấp dẫn của nguyên thể đối với các thần linh bậc cao và bậc chủ thần dường như còn cao hơn cả thần cách.

Sau một vòng, một bóng dáng cao lớn lại một lần nữa xuất hiện trước mặt người cá sấu.

Hắn xuất hiện khiến cho tất cả mọi người đều căng thẳng, người này đúng là người đầu tiên đã giao dịch với người cá sấu - Wayne Si chủ thần.

Sau khi các thần linh bậc cao và chủ thần không dùng thần lực mông lung che lấp dung mạo trao đổi với người cá sấu một vòng, hắn lập tức lấy tốc độ nhanh nhất xuất hiện trước mặt người cá sấu.

“Wayne Si bệ hạ vĩ đại.” Người cá sấu cung kính hỏi: “Ngài còn có gì phân phó sao?”

Wayne Si lãnh đạm: “Người vẫn còn nguyên thể sao? Nếu còn, ta có thể tiếp tục trao đổi cùng người.”

Người cá sấu thở phào một hơi nhẹ nhõm: “Đương nhiên là có thể, chỉ cần ngài có thể trả giá xứng đáng, ta sẽ không khiến ngài thất vọng.”

Nếu những lời này hần nói khi mới giao dịch lần đầu khẳng định Wayne Si sẽ cười nhạt, nhưng lúc này, sau một vòng trao đổi hần cũng hoàn toàn tin.

Giơ tay một chút, không ngờ Wayne Si lấy một lần ra trăm vật phẩm trang sức không gian: “Ở đây mỗi cái đều có một vụn bộ áo giáp và vũ khí cả ba hệ đều có. Nếu người có đủ nguyên thể thì cứ lấy toàn bộ.”

Hần nói xong câu đó, xung quanh lập tức truyền đến vài khí tức và thần niệm không hòa hảo lắm.

Rất hiển nhiên rất nhiều người phản đối ý kiến của hần. Sau một vòng ai cũng có thu hoạch, bắt đầu có người muốn ăn hết.

Tuy nhiên vừa nghĩ tới yêu cầu của người cá sấu, các thần linh này cũng không có cách nào khác, bởi vì trên người bọn không có đâu ra lượng áo giáp và binh khí thật lớn như thế.

Do dự một chút, người cá sấu cũng không kiểm tra qua các vật phẩm trang sức đó mà hỏi lại: “Wayne Si bệ hạ, vô cùng mạo muội hỏi một câu, những thứ này ngài có được từ đâu? Nếu ta lấy đi toàn bộ liệu có thể gây ra phiền toái không cần thiết nào sau này không?”

Wayne Si liếc mắt một chút xem thường: “Người có thể yên tâm, thần tính của ta chính là thuộc tính rèn trung lập hệ, còn có dung hợp. Cho nên trong thần quốc của ta có thể rèn được tất cả áo giáp và vũ khí ma pháp bậc cao của cả ba hệ. Trong cả thần giới, gần như tất cả thần linh bậc cao đều cảm thấy vinh quang vì có được áo giáp và vũ khí của ta. Cho nên sau khi người nhận lấy tuyệt đối sẽ không gây nên phiền toái gì cho người.”

Hần nói những lời này với hào khí ngất trời không có một chút do dự.

Mà trong số hơn mười vị chủ thần và phần đông thần linh bậc cao bậc trung trong phiên giao dịch không ngờ không có một chút ý kiến dị nghị, bởi vậy có thể thấy được, hần không nói dối.

Người cá sấu khẽ gật đầu, nhìn vị đại gia buôn lậu vũ khí quân dụng lớn nhất thần giới này với một ánh mắt ngưỡng mộ. Vị thần linh này, nếu có thể gây dựng một mối quan hệ tốt với hần, thì đối với việc phát triển thần quốc sau này tuyệt đối có lợi thật lớn.

Suy tính một chút, người cá sấu lấy ra hơn hai mươi khối nguyên thể màu đen, mặc cho ai cũng sẽ đều nhìn ra đây chính là tất cả hàng hóa hần còn lại.

Sau khi hần lấy ra chỗ nguyên thể đó, mọi người đều cả kinh trong lòng. Không thể tưởng được sau một vòng giao dịch hần vẫn còn nhiều hàng như thế. Nhất thời chúng thần đều phán đoán lại lịch người kia. Đương nhiên, nếu không có thêm lệnh bài ảo thuật bảo hộ, người cá sấu từ lâu đã không dám đứng đây rồi.

Sắc mặt Wayne Si lộ ra một tia vui mừng. Tuy rất xem trọng người cá sấu này nhưng hần cũng không nghĩ đến trong tay hần còn có thể có nhiều nguyên thể đến mức có thể đổi hết áo giáp của hần như thế. Tuy nhiên, có hơn hai mươi khối, cũng đã phi thường không tồi.

Đánh giá một chút, hần đưa năm mươi vật phẩm trang sức không gian cho người cá sấu, thu lại toàn bộ nguyên thể màu đen.

Hành động này của hần khiến cho người cá sấu cảm thấy thật tốt. Nếu xét về giá trị thực tế, từng đó nguyên thể không thể mua được nhiều binh khí áo giáp như thế.

Nhìn vị chủ thần này một cái thật sâu, người cá sấu đột nhiên nói: “Wayne Si các hạ vĩ đại, không biết ngài có cảm thấy hứng thú với thứ này không?”

Cổ tay vừa lật, có một hòn đá xuất hiện, nhưng hòn đá này không giống như các nguyên thể màu đen lúc này, không ngờ lại là một hòn đá màu trắng.

Wayne Si đầu tiên chỉ tùy ý thoáng liếc qua, sau đó lập tức kinh hô.

Định lực của hần không ngờ đã rung động. Cho dù thần linh không biết vật ấy cũng hiểu được sự quý báu của nó.

“Nguyên thể màu trắng?” Một vị thần linh cả người quanh quẩn một tia hắc khí sắc mặt trắng bệch đột nhiên tiến lên một bước, đi tới trước mặt người cá sấu: “Đồ vật này, ta muốn.”

Wayne Si tức giận hừ một tiếng: “German Sa bệ hạ, bây giờ ta đang giao dịch với hân.”

Vị German Sa bệ hạ kia rõ ràng là chủ thần hắc ám hệ, gật đầu với Wayne Si: “Wayne Si bệ hạ, phi thường xin lỗi, nhưng vật phẩm này đối với ta mà nói có ý nghĩa vô cùng trọng yếu. Nếu ngài nguyện ý chuyển quyền giao dịch cho ta, ta nguyện ý trả giá...”

Âm thanh của hân lập tức hạ thật thấp, tuy nhiên nhìn ánh mắt biến đổi không ngừng của Wayne Si, cũng biết cái giá đó cũng đủ khiến cho hân động tâm.

Chỉ có điều, không chờ hân có quyết định chính thức, đã nghe thấy có vị thần linh cao giọng nói: “Hai vị bệ hạ tôn kính, thần linh nhìn trúng đồ vật này chỉ sợ cũng không ít đi.”

Trên mặt Wayne Si và German Sa cùng có vẻ tức giận, từ trên người bọn họ nổi lên một uy áp khổng lồ áp chế.

Cả khu giao dịch lập tức chìm trong tĩnh lặng, ngoại trừ các thần linh không dùng thần lực mông lung giấu đi diện mạo, các thần linh còn lại đều cảm như hân, chỉ sợ một chút không cẩn thận trêu chọc vào lửa giận của hai vị chủ thần bệ hạ này.

Tuy nhiên, uy áp này đối với vị thần vừa mới lên tiếng kia dường như không có ảnh hưởng gì.

Đây là một vị nữ tinh linh trung niên, mặc dù có dung mạo kinh hãi thế tục nhưng lại khiến cho người ta cảm thấy vô cùng trang trọng và cao quý. Dường như chỉ cần liếc mắt một cái có thể khiến người bướng bỉnh nhất cũng phải tâm phục khẩu phục.

“Dajialema bệ hạ, dựa theo quy củ giao dịch, hân là ta có quyền giao dịch với hân trước.” Âm thanh của Wayne Si mang theo hàn ý nhẹ, dường như ngay cả xương cốt cũng có thể bị đông lại: “Uy tín của gia tộc Phong Linh từ xưa tới nay đều rất tốt, chẳng lẽ lúc này lại muốn phá lệ?”

“Wayne Si các hạ, ngài đã hiểu lầm rồi.” Âm thanh Dajialema không chút tức giận, như thể đang bàn luận về một chuyện bình thường nhất vậy: “Dựa theo quy định giao dịch, bất kể vật phẩm gì, nếu có mười vị chủ thần trở lên đang nhìn trúng, thì nhất định phải đổi hình thức giao dịch sang bán đấu giá. Ngài đã nhiều lần tham gia giao dịch của gia tộc Phong Linh cử hành, không phải điểm này cũng quên chứ?”

Wayne Si lập tức im lặng. Rất rõ ràng, chẳng những hân biết quy định này, hơn nữa càng biết ở đây khẳng định là không chỉ có mười vị chủ thần nhìn trúng khối nguyên thể màu trắng này.

Người cá sấu nhìn ánh mắt Wayne Si vẫn chưa thu lại đao kiếm, bất ngờ run run lên tiếng: “Các vị bệ hạ vĩ đại, bây giờ鄙 nhân đang cần một lượng lớn áo giáp và vũ khí ma pháp, cho nên...”

Dajialema quay đầu nhìn hân thật sâu: “Áo giáp và binh khí ma pháp cao cấp tuy cũng không phải bình thường, nhưng đây cũng không phải thần cách vô giá, chỉ cần có thần lực kết tinh là có thể mua được.”

Người cá sấu thầm rùng mình, nghe thấy Dajialema vô duyên vô cớ nhắc đến thần lực kết tinh, hân lập tức hiểu được vị chủ thần tinh linh này đã nhận ra diện mạo ban đầu của mình.

Trong lòng hân có chút cảm tức. Không phải nói lệnh bài ảo thuật thì không có người nào có thể nhìn thấu sau? Nhưng trong mắt các tinh linh các người chỉ sợ lệnh bài ảo thuật nay chỉ là mảnh lời thôi. Nhìn thoáng qua các thần linh hùng mạnh này, hân cũng mơ hồ hiểu được vì sao các thủ thần và thần linh cấp cao lại không chịu dùng thần lực mông lung trong lệnh bài ảo thuật.

Phỏng chừng bọn họ cũng biết loại che lấp này hữu dụng với bọn họ nhưng đối với các tinh linh là vô dụng nên cứ dứt khoát hào phóng một chút không dùng lệnh bài.

Mất thấy người cá sấu trầm ngâm hân, các thần linh khác còn tưởng hân đã bị Dajialema nói động, nhưng chỉ có người cá sấu và Dajialema mới hiểu được nguyên nhân thực sự trong đó.

“Được rồi, vậy bán đấu giá đi.” German Sa đột nhiên ngưng ánh mắt lại, quay đầu nói: “Trong tay người còn có nguyên thể màu trắng sao? Nếu là có, không ngại lấy ra hết đi. Ở đây khẳng định sẽ có được giá cao nhất.”

Những lời này của hắn nhìn như đang nói với người cá sấu nhưng thật ra tất cả mọi người đều biết, hắn sợ rằng nếu chỉ có một khối nguyên thể màu trắng thì chưa chắc có thể cạnh tranh được với người khác, nhưng nếu có thêm mấy khối thì hy vọng trong buổi bán đấu giá sẽ lớn hơn.

Người cá sấu do dự một chút, cuối cùng, trong sự chú ý của chúng thần linh một lần nữa lấy ra thêm năm khối nguyên thể màu trắng.

Khi năm khối nguyên thể màu trắng này được lấy ra, tất cả thần linh dường như đều đại ra trong nháy mắt. Ánh mắt bọn họ nhìn người cá sấu đều trở nên thâm thúy khôn lường.

Dajialema đột nhiên hỏi: “Các hạ, Odin Lage thần vương bệ hạ vĩ đại có hạ thần dụ gì sao?”

“Không có... A, ta không biết.” Người cá sấu thuận miệng trả lời, chợt sửa lại.

Tuy nhiên, lúc này trong lòng tất cả thần linh đều đã tỉnh ngộ, đồng thời cũng hiểu ý tứ của Dajialema.

Nguyên thể là sản phẩm từ nơi nào, các thần linh đều phi thường rõ ràng, nhưng biết là một chuyện, muốn lấy được lại là một chuyện khác. Trong thần giới ngoại trừ ba thần vương bệ hạ từ xa xưa nhất và vị nào đó mấy vạn năm trước từng khuấy đảo cả thần giới long trời lở đất kia, các thần linh khác sợ là căn bản là không dám tiến vào không gian lôi điện khủng bố kia.

Trên người người cá sấu mặc dù có thần lực mỏng lung che giấu nhưng tất cả mọi người đều có thể cảm ứng được sức mạnh quang minh tràn ngập, hơn nữa, chủ thần tinh linh đã ám chỉ, nháy mắt tất cả thần linh đều tự cho là đã đoán trúng được sau lưng người cá sấu đến tột cùng là có chỗ dựa vững chắc nào.

Đương nhiên, có thể khiến cho tất cả các thần linh đều hiểu lầm căn bản cũng là vì không ai tin được, lấy năng lực của một thần linh bậc thấp lại có thể tùy ý tiến vào trong không gian kia. Cho nên bọn họ đều nghĩ nguyên thể đó đều do một vị thần linh hùng mạnh nào đó sai hắn mang đến đây trao đổi. Hiện giờ xem ra, vị thần linh hùng mạnh sau lưng kia đã rõ ràng.

Người cá sấu hít một hơi nói: “Dajialema bệ hạ vĩ đại, vật phẩm này quả thực có thể tham gia bán đấu giá, nhưng ta hy vọng có thể tính vũ khí và áo giáp cao cấp tương đương thần lực kết tinh, và có được quyền giao dịch ưu tiên.”

Dajialema chỉ thoáng ngập ngừng đã lập tức gật đầu đáp ứng.

Người cá sấu thở phào nhẹ nhõm. Khi này hắn đề nghị điều này trong lòng cũng cực kỳ bất an không yên. Nhưng cũng không nghĩ tới người ta không ngờ không chút do dự mà đáp ứng.

Hắn lại không biết, với yêu cầu cực kỳ kỳ lạ này, phần đông thần linh âm thầm phỏng đoán, số nguyên thể này cũng không phải là toàn bộ sở hữu của thần linh bậc thấp này. Nếu không trước mặt nhiều thần linh cấp chủ thần như vậy, hắn làm sao có đảm lượng nói đến yêu cầu cổ quái này đâu.

Dajialema vỗ tay, một vị thần linh tinh linh bậc cao chậm chậm đi ra từ trong đám người. Hắn khẽ gật đầu về bốn phía, sau đó tiếp nhận nguyên thể màu trắng từ trong tay người cá sấu, đưa ra một khối để tiến hành bán đấu giá trước.

Quá trình bán đấu giá phi thường thuận lợi, khối nguyên thể thứ nhất không ngờ đã về trong tay Wayne Si. Còn về nguyên nhân thì cũng hơi buồn cười. Hắn đem tất cả binh khí áo giáp còn lại ra một lượt, các thần linh còn lại cũng không tranh của hắn.

Dù sao, Odin Lage thần vương bệ hạ nếu cần một lượng lớn áo giáp và binh khí cao cấp như thế hắn là có lý do của mình. Bất kể là nguyên nhân gì, bọn họ cũng không cần chọc gậy bánh xe. Nếu không, khiến cho vị thần vương bệ hạ này nổi giận thì ngay cả là thần linh cấp bậc chủ thần chỉ sợ cũng chịu không nổi.

Cho nên, phiên đấu giá thực sự kịch liệt là từ khối nguyên thể trắng thứ hai.

Người cá sấu lặng lẽ nhìn một đám các thần linh cấp bậc chủ thần xem thần lực kết tinh như giấy lộn mà cứ một lần mở miệng là tăng giá trăm vạn. Trong lòng hắn thâm khiếp sợ, hâm mộ và cảm khái.

Tuy nhiên, nhớ tới một lượng lớn tín đồ đóng băng kia liền tràn đầy động lực. Cuối cùng sẽ có một ngày hắn cũng có được hàng tỉ tín đồ trung tâm, thần lực kết tinh mỗi ngày tạo ra được tuyệt sẽ không kém bọn họ.

Buổi bán đấu giá cũng không kéo dài quá lâu, dù sao vừa thấy cấp bậc các thần linh tham gia phiên đấu giá này, các thần linh còn lại liền không hện mà cũng chọn buông tay.

Nếu nhân số tham dự cũng không nhiều lắm thì tất nhiên cũng sẽ không sôi động lắm.

Sáu viên nguyên thể màu trắng cuối cùng đã bị Wayne Si chụp đi một viên, vị chủ thần tên German Sa kia đã phải trả cái giá thật lớn, vô cùng có khả năng là đem tất cả thần lực kết tinh tùy thân ra cũng đã như nguyện lấy được một khối. Còn bốn khối còn lại không ngờ có tới ba khối rơi vào tay gia tộc Phong Linh.

Nơi này dù sao cũng là đại bản doanh của gia tộc Phong Linh. Có lẽ các vật phẩm đặc biệt không cần thiết sẽ ít hơn các thần linh khác, nhưng số lượng thần lực kết tinh thì không thần linh còn lại nào sánh bằng. Tuy nhiên, các tinh linh đó cũng không muốn bị thiên hạ oán trách mà cướp lấy tất cả nguyên thể màu trắng, bọn họ chỉ giữ lại một nửa, còn lại thì buông bỏ.

Cuối cùng, sau khi bán đấu giá, số thần lực kết tinh trong tay người cá sấu đã lên tới một con số cực kỳ khủng bố.

Phong chừng bắt kể đám Tiểu Ân tiêu xài như thế nào thì trong mười năm tới cũng không cần lo lắng vì thần lực kết tinh.

Tất cả thần linh tham dự hội đấu giá này đều vì thế mà bàn tán say sưa. Dù sao có thể khiến cho nhiều chủ thần như vậy phải động lòng thì tuyệt đối là cực kỳ hiếm thấy. Hơn nữa, phiên bán đấu giá hôm nay cũng ra một cái giá trên trời, để lại cho tất cả các thần linh một ấn tượng thật sâu, khó có thể quên.

Tất cả thần linh đều không chơi xấu, sau khi đưa ra giá đều lập tức trả hết thần lực kết tinh, tuyệt đối không phát sinh ra chuyện nhờ người đảm bảo như người cá sấu.

Người cá sấu thu lại tất cả áo giáp binh khí ma pháp cùng với một lượng lớn thần lực kết tinh cũng không lưu lại nữa.

Tuy hội giao dịch diễn ra liên tục một tháng, nhưng đối với hắn, giao dịch này đã xong.

Khi người cá sấu rời đi, bất kể là gia tộc Phong Linh hay các chủ thần cũng đều không có dấu hiệu truy tung, điều này khiến cho người cá sấu và Tiểu Ân đi ra tiếp ứng không hiểu chút nào.

Bọn họ đã sớm chuẩn bị thật tốt, thậm chí còn tính toán trước vào lúc cần thiết sẽ vứt bỏ thân thể người cá sấu, vứt bỏ hết cả những thứ đổi được.

Nhưng mặc cho ai cũng thật không ngờ, cuối cùng kết cục là đã mất công lo lắng một hồi, khiến cho Tiểu Ân, Cự Ma Thần và người cá sấu ngơ ngác nhìn nhau. Chẳng lẽ các thần linh đó trong thần giới đều đổi nghề làm người lương thiện?

Thực ra bọn họ cũng không biết, nếu không có câu hỏi của Dajialema kia, thì lúc này chỉ sợ người cá sấu căn bản là không thể có cơ hội rời khỏi Gal Sly Creek được.

Nhưng lúc này thì không ai dám hành động thiếu suy nghĩ.

Cho nên nói, khi đã may mắn thì quả nhiên ai cũng không ngăn được!

“Hô.” Nhẹ nhàng châm lửa, Day Ville hét lên một tiếng gần như truyền vang khắp cả thần quốc của Cự Ma Thần khiến cho vô số các tín đồ ngơ ngác nhìn nhau không biết chuyện gì đã xảy ra.

Tiểu Ân và Cự Ma Thần nhìn nhau cười ha ha, bọn họ và Day Ville nhìn nhau cùng cười, khắp mặt đều là ý cười.

Sau quá trình giao dịch của người cá sấu đổi được một đồng thứ, khiến cho tất cả vật tư của bọn họ đều đã trở nên dư thừa, ít nhất trong thời gian ngắn, không còn cái gì cần phải mua sắm thêm nữa.

Trong đó, ngoài các tín đồ đóng băng đã đổi được, mỗi một đại lực đóng băng đều có một hoặc vài thần tính. Các thần tính đó chính là thần tính của ba hệ thần linh ngã xuống bị rút ra. Nếu muốn kế thừa các tín đồ ngoan đạo đó thì nhất định phải dung nhập thành công các thần tính đó vào trong cơ thể.

Đối với Tiểu Ân và Cự Ma Thần, đây chính là một cơ hội năm ăn năm thua.

Nếu thành công thì đúng là chuyện tốt, còn nếu thất bại thì các tín đồ trong đại lục đóng băng đó cũng sẽ hoàn toàn mất đi tác dụng. Nếu cứ phóng thích ra thì cũng chỉ là tăng thêm một ít số dân tự do trong thần giới mà thôi.

Nhưng đối với Day Ville thì không thể nghi ngờ là một đại hảo sự.

Khi thành thần, Day Ville lựa chọn trung lập hệ, mà Tiểu Ân đã chế tạo ra tám linh hồn cho hắn, lại còn vì hắn chọn ra tám thần tính bất đồng trong số tất cả thần tính đóng băng trung lập hệ.

Dung hợp thần hệ khác tất nhiên sẽ có nguy cơ thất bại, nhưng nếu là một linh hồn dung hợp một thần hệ, khả năng thất bại không thể nghi ngờ là đã được giảm xuống mức thấp nhất. Hơn nữa, quan trọng hơn, thần hệ Day Ville cô đọng là dùng khi thành thần, cho nên khi có chín linh hồn bắt đầu dung hợp thì thần hệ này cũng tự nhiên bắt đầu dung hợp theo như vậy.

539. Chương 19 Mở Thần Quốc

Lập tức có được nhiều tín đồ trung tâm như thế coi như đã bỏ rất xa Cự Ma Thần đằng sau rồi. Tuy lúc này Day Ville còn chưa có thần quốc của chính mình, cũng không có chỗ nào để cất nhiều tín đồ như thế, nhưng vận may quá tốt của hắn cũng đã đủ để cho bất kỳ thần linh nào sau khi biết được cũng phải phát điên lên vì ghen tị.

Tiểu Ân gật đầu với người cá sấu một cái, tên kia liền cười ha hả xuất ra hai cái hộp. Hai cái hộp này chính là hai thần quốc cấp chủ thần đã giao dịch được.

Tiểu Ân và Day Ville mỗi người một hộp, bọn họ đều tự mang theo một bộ vật phẩm trang sức không gian đây ít nhất hai trăm triệu thần lực kết tinh liền bắt tay vào làm, lập tức rời thần quốc của Cự Ma Thần.

Sau khi Day Ville thuận lợi châm thần hỏa, Tiểu Ân liền chuẩn bị cùng hắn mở thần quốc của mình.

Day Ville và Cự Ma Thần giống nhau, có được sức mạnh của chín linh hồn đơn thuần quả thật lớn hơn Tiểu Ân rất nhiều. Nhưng theo như thống nhất phân chia, thì ngay cả Cự Ma Thần cũng còn xa không bằng. Cho nên hắn ra khỏi thần quốc của Cự Ma Thần thật xa rồi mới chính thức bắt đầu mở rộng thần quốc.

Trong thần giới, lấy quốc gia thần vương làm trung tâm, thì đó chính là nơi sôi động nhất.

Tiếp theo chính là các nơi giao dịch chợ đen lớn và xung quanh các thần linh tự do nổi tiếng cũng được nhiều người chú ý đến.

Ngược lại, muốn tìm một nơi không người lại vô cùng đơn giản. Vì để cho Tiểu Ân và Day Ville thuận lợi, không bị quấy rầy mà khuếch trương thần quốc, Cự Ma Thần và Nhất Hào đã liên thủ tìm một nơi phi thường yên tĩnh.

Nói chung, nơi này ở các những nơi sôi động, cơ bản là chẳng có vị thần linh nào tới gần. Nếu thực sự có vị thần linh nào đó xuất hiện thì vận khí của họ thật sự kém quá mức rồi.

Sau khi rời đất nước của Cự Ma Thần, Tiểu Ân nhìn thoáng qua Day Ville ở hướng ngược lại xa xa trong lòng cảm khái ngàn vạn.

Phân thân của hắn tại hạ giới đã đáp ứng, trong một năm nhất định phải tạo ra thần quốc của chính mình. Hiện giờ thời hạn một năm đã sắp đến, hắn cũng phải thay đổi thôi.

Hơn nữa, hắn tuyệt đối tin tưởng, một khi hắn và Day Ville mở rộng được thần quốc thành công thì uy năng của ba thần quốc hợp lại sẽ lớn hơn rất xa so với ba thần linh bình thường liên hợp. Tới lúc đó, ngay cả gặp thần linh bậc trung khiêu khích khẳng định có thể đánh thắng.

Cũng chỉ có đạt tới mức này hắn mới có tin tưởng đưa Juliana và lão Bond, Maren đi tiếp lên và đảm bảo bọn họ sẽ an toàn.

Phi thuyền chợt dừng lại, một âm thanh quen thuộc vang lên trong tai hắn: “Chủ nhân, đúng là nơi này. Khuếch trương thần quốc ở đây vừa không ảnh hưởng đến Cự Ma Thần chủ nhân, cũng sẽ không mất liên lạc với hắn. Có thể bất cứ lúc nào cũng có thể đến giúp hắn được. Cho nên ta đề nghị dừng lại luôn ở đây.”

Tiểu Ân nhìn xung quanh một chút, ngoại trừ thần quốc của Cự Ma Thần đang tỏa hào quang mãnh liệt như bóng đèn nổi bật giữa đêm đen, tất cả chỉ là một mảnh hắc ám.

Khẽ gật đầu, Tiểu Ân nói: “Được, chính là nơi này.”

Thân hình hắn vừa khẽ nhúc nhích đã ra khỏi phi thuyền, quơ tay một cái, phi thuyền thật lớn trước mặt đã lập tức biến mất.

Sau mấy năm cố gắng, còn có vô số thần lực kết tinh cung cấp cho hắn tiêu hao, với thực lực hiện giờ của Tiểu Ân thì đã đạt tới đỉnh cao của bậc thấp. Nếu tiến lên thêm một chút xíu nữa thì việc sẽ vượt qua luôn và tiến vào hàng ngũ thần linh bậc trung cũng không phải chuyện kỳ lạ.

Dù sao, thần linh có thể có được điều kiện như hắn tuyệt đối xưa nay chưa từng có.

Hai chân hắn hơi tách ra, cứ như vậy đứng giữa hư không, chậm chậm lấy cái hộp kia ra. Đường như biết sắp được sử dụng, trên hộp tỏa ra một hào quang mờ mờ như ảo mộng.

Đây là một chút biểu hiện bình thường sau khi đưa vào.

Tiểu Ân chăm chú nhìn về phía trước, từ không gian trước ngực cuộn cuộn không ngừng tràn ra thần lực kết tinh dừng mãi, hắn nhẹ nhàng thổi một hơi như gió nhẹ mùa xuân phiêu phiêu không có chút lực.

Nhưng chỉ cần một làn gió nhẹ này thoảng qua, các thần lực kết tinh này lập tức bị phá nát, một lượng lớn tín ngưỡng lực dừng mãi lao vào trong cơ thể Tiểu Ân, không sót lại chút gì. Cứ như thế quanh hắn có một cơn lốc xoáy hút hết tất cả vào trong.

Sau đó, dòng năng lượng từ tay Tiểu Ân dừng mãi tiến vào trong cái hộp trước mặt, hào quang trong đó vụt sáng tràn đầy.

Từ trong hư không muốn khai mở ra thế giới thực của chính mình tuyệt đối là một chuyện không dễ dàng. Cho dù là thần linh có được vô số thần lực kết tinh cũng không dám nói mỗi lần đều có thể mở thành công.

Dù sao thần quốc thực sự và vật phẩm không gian kia cũng là hai khái niệm hoàn toàn bất đồng.

Trong thần quốc có thể cất chứa sinh mạng!

Sinh mạng khỏe mạnh trưởng thành có thể để cho họ sinh sản đời sau. Nhưng vật phẩm không gian thì lại khác hoàn toàn.

Các thần linh này xuống hạ giới châm thần hỏa, để thành công đã đúc kết ra một cách đơn giản nhất, ít nhất thì thần quốc cũng cần hơn mười vạn thần lực kết tinh và hơn trăm năm kiên trì từng chút từng chút kiến tạo và tu bổ nên.

Quá trình này rất rắc rối khốn khổ gian nan, tuyệt đối không phải người bình thường có thể hình dung.

Có thể nói, khi thần linh muốn sáng tạo ra thần quốc đầu tiên, nếu không có hơn mười năm đến hơn trăm năm tích lũy, cơ bản có thể nói chính là trò đùa.

Nhưng Day Ville và Tiểu Ân thì không giống thế, trong tay họ đã có thêm một thần quốc cấp chủ thần.

Quốc gia này thực ra đã bị chủ thần phong ấn trên diện rộng.

Không gian bên trong thì đã sớm có nhưng không có ai khai phá, cũng không có bị định hình từ trước, cứ như vậy thu nhỏ lại trong một cái hộp nhỏ.

Giống như một cái khí cầu, khi đốt cho nó đủ khí là nó có thể không ngừng lớn ra, cuối cùng thì đạt tới một cỡ lý tưởng.

Đương nhiên, thần quốc sau khi bị chủ thần niêm phong, tự nhiên là hơn xa khí cầu rồi. Với thực lực của Tiểu Ân và Day Ville, cho dù dùng toàn lực cũng quyết không thể đánh nổ được khí cầu ấy.

Hào quang trong hộp càng lúc càng sáng, cuối cùng sáng lòa lên như thái dương rực rỡ hào quang chói mắt, ngay cả ánh sáng từ thần quốc của Cự Ma Thần cũng bị lu mờ.

Và ở một nơi cách rất xa Tiểu Ân, cái hộp trong tay Day Ville cũng tràn ra uy năng hùng mạnh như thế. Nhưng khác so với Tiểu Ân là khi kiến tạo thần quốc trung lập hệ thì động tĩnh dẫn ra còn xa không mãnh liệt bằng thần linh quang minh hệ như thế.

Đặc biệt, so với Tiểu Ân, hào quang từ thần quốc của Day Ville tỏa ra gần như có thể xem nhẹ.

Nếu không có năng lượng dao động mạnh tới không thể tin nổi này, chỉ sợ căn bản là không có khả năng thấy được khi Tiểu Ân thành lập thần quốc, còn có thể nghĩ ở đây không ngờ có một thần quốc cũng mở ra kìa.

Cái hộp trước mắt Tiểu Ân cứ như không có đáy, mặc sức hút vào tất cả thần lực khổng lồ mà Tiểu Ân phóng xuất ra.

Từ trong không gian trước ngực Tiểu Ân, thần lực kết tinh phóng xuất ra càng lúc càng nhanh, Tiểu Ân đánh nát thần lực kết tinh, hấp thu và chuyển hoá thần lực cũng càng lúc càng nhanh.

Nếu tốc độ chuyển hoá bị khựng lại, thần lực cung ứng không kịp, thì thần quốc này chưa chắc đã có thể khai phá thành công được ngay một lần. Cho nên Tiểu Ân đã sớm vứt bỏ hết tạp niệm, dồn hết tinh lực vào đó.

Thần quốc dần dần mở rộng. Lấy thân thể Tiểu Ân làm trung tâm, một đại bình nguyên, một tòa núi cao trùng điệp, từng con sông hồ nước, một mảnh trời xanh thẳm, tất cả đều chậm rãi hình thành giữa không trung.

Thần lực dừng mảnh trào dâng, cả thần quốc đã được thay đổi một cách thần bí trở nên rõ ràng.

Tiểu Ân chỉ đảm nhiệm mau chóng chuyển hóa tín ngưỡng lực trong thần lực kết tinh để khai khoáng thần quốc. Cho nên thiết kế bên trong thần quốc giao lại hoàn toàn cho Nhất Hào.

Cũng chỉ có Nhất Hào với năng lực tính toán và khả năng thực hành cơ khí siêu cấp mới có thể cẩn thận tỉ mỉ hoàn thành kế hoạch mà hắn đã dự định.

Dần dần, cả thần quốc cuối cùng đã đạt được như Tiểu Ân đã định, lập tức dừng lại.

Sau đó, kết cấu bên trong thần quốc bắt đầu có một chút thay đổi. Thay đổi này là để khiến cho thần quốc càng thêm vững chắc, sau này cho dù là không cẩn thận va chạm cũng tuyệt đối không có khả năng chịu thiệt.

Cái hộp trước mắt Tiểu Ân đã hoàn toàn biến mất, thần lực đưa vào trong hộp đến một mức nhất định cũng khuếch tán hoàn toàn đi. Tuy nhiên, trước khi chúng khuếch tán đi, một chút ánh sáng đã kịp nhập vào trong Tiểu Ân.

Đốm sáng này cũng không phải cứ tồn tại một mình như thế sau khi nó tiến nhập vào, thần cách, thần lực, thần vực, thần tính và linh hồn Tiểu Ân dường như đều cảm ứng được đốm sáng này và tiếp nhận nó.

Bị thần lực luyện hóa dường như đã bắt đầu dung hợp, hình thành một đốm sáng mới.

Tiểu Ân có cảm giác đốm sáng này chính là cả thần quốc, cũng là tất cả của hắn.

Hắn có thể chỉ thông qua một đốm sáng nhỏ bé này đã nắm cả thần quốc trong tay.

Đây là thần quốc của hắn. Bên trong tất cả đều là thuộc về một mình hắn.

Sau khi việc khuếch trương thần quốc dừng lại, tinh thần ý niệm của Tiểu Ân liền chìm vào trong đốm sáng trong thân thể một chút.

Từ trong đốm sáng này, hắn thấy được thế giới băng thiên tuyết địa kia, thấy được khí hậu nơi xích đạo, thấy được cả cánh rừng nhiệt đới tương như vô tận, thấy được cả đại dương mênh mông cùng với ngũ hồ đại hải.

Ở trong này, hắn cũng có thể thấy được hết thấy sinh tồn của sinh mạng bình thường, cũng thấy được địa ngục tận thế như cảnh tượng ở tòa thành kia u ám và thâm sâu.

Đối với thần quốc chân chính, không chỉ có chủng tộc tín đồ gần với thuộc tính của mình, ngay cả sinh linh chủng tộc đối nghịch cũng bị uy năng hùng mạnh của thần vương uy áp mà cũng trở thành một tín đồ trung thành nhất.

Ở thần quốc của Odin Lage, trong số hơn mười vạn dân có rất nhiều sinh vật thuộc hắc ám hệ, nhưng tín ngưỡng của bọn họ cũng cứ là Odin Lage thần vương. Mà Odin Lage thần vương bề hạ vĩ đại lại vô cùng rộng lượng mà tiếp nhận bọn họ, để cho bọn họ trở thành một trong những tín đồ trung thành nhất của mình.

Tiểu Ân tuy rằng cũng không nghĩ đến trước mắt mình có thể có được uy năng như Odin Lage, nhưng xuất phát từ sự kính nể đối với Odin Lage, hắn cũng chế tạo một ít sinh vật hắc ám hệ ở trong thần quốc của mình.

Tuy Nhất Hào cũng không xem trọng vấn đề này, nhưng dưới sự kiên trì của Tiểu Ân, hắn rất không có nguyên tắc mà khuất phục.

Khi dòng thần lực cuối cùng ra ngoài, cả thần quốc chợt sáng bừng lên, thậm chí hào quang còn rực rỡ hơn lúc này.

Rất xa, Cự Ma Thần đang đau oán thán không thôi.

Hào quang thật lớn như thế đối với một thần linh hắc ám hệ đặc biệt là thần quốc của hắn mà nói cũng chẳng phải chuyện gì hay. Cho nên khi nhận được cái tin thần quốc của Tiểu Ân đã lập thành công, Cự Ma Thần lập tức không chút phong độ tránh xa xa vòng sang bên thần quốc của Day Ville.

Thần niệm rời khỏi đốm sáng kia, mở hai mắt, Tiểu Ân đột nhiên có một cảm giác khác thường. Trong mắt hắn đang nhìn đây không phải chỉ là một mặt đơn giản kia, nếu hắn muốn, thậm chí còn có thể thấy rõ ràng từng nơi nhỏ nhất.

Bất kể nơi đó có ở phía trên hay có bị thứ gì che lấp hay không cũng đều không thể che được ánh mắt hắn.

Lúc này, hắn khắc sâu cảm nhận của Cự Ma Thần về thần quốc hắc ám của hắn.

Đây là cảm nhận về một sức mạnh mình nắm trong tay, hoàn toàn nắm trong tay, hết thấy đều có thể tùy tâm tùy ý mà thay đổi.

Nghĩ vậy mà hắn thầm giết mình. Trước ngực vốn đã dùng trần ra thần lực kết tinh, bỗng thần lực kết tinh chen chúc mà ra, từng giọt từng giọt thần lực kết tinh trong suốt sáng lấp lánh cứ như bị đạn bắn trúng mà bùng nổ trước ánh mắt chăm chú của Tiểu Ân.

Tín ngưỡng lực khổng lồ biến thành thần lực lại một lần nữa từ trên người Tiểu Ân trào ra.

Trong thần quốc, một sườn núi nhỏ đột nhiên sụp xuống, khi mà bùn cát còn chưa rơi chạm đến mặt đất đã tan biến hoàn toàn giữa không trung.

Đúng vậy. Chúng cứ như vậy mà tan biến thành gió, biến thành không khí, cứ như vậy mà mất tiêu thất.

Không phải là chúng bị một sức mạnh truyền tống ra khỏi đây mà là thực sự biến thành hư vô.

Sau đó, một mảnh đất bắt đầu ngưng lại, tụ tập, lại tiếp tục biến hóa, một sườn núi khác từ mặt đất lớn lên.

Trên khắp mảnh đất giống như có sinh mệnh, bất cứ lúc nào cũng có thể thay đổi, trong nháy mắt cũng đã khiến cho sườn núi nhỏ nhỏ này một lần nữa khôi phục lại nguyên dạng.

Tiểu Ân thở dài thật dài một hơi, cuối cùng hắn đã cảm ứng được hoàn toàn sức mạnh của thần quốc. Cũng hiểu được ý tưởng của các thần linh này.

Tại hạ giới, sau khi các thần châm thần hỏa, việc đầu tiên phải làm chính là tự dựng một thần quốc cho mình. Sau khi dựng xong thần quốc, từ nay về sau bản thể của bọn họ vĩnh viễn tồn trong thần quốc này, bất kể là trong tình huống nào bản thể thần linh cũng tuyệt đối không rời khỏi thần quốc.

Điều này không chỉ riêng thần linh bậc thấp mới như thế, ngay cả thần linh bậc cao, thậm chí là thần linh bậc chủ thần, thần vương cũng vậy.

Nguyên nhân chính thì sau khi hoàn toàn cảm nhận được cảm giác tuyệt vời của thần quốc mang lại, hấn mới thực sự lý giải được.

Cảm giác này cũng chỉ có bản thân mình mới có thể cảm ngộ được hết, cho dù là trước kia mượn thân thể của Cự Ma Thần cũng không thể hiểu hết được hoàn toàn, giống như là bị ốm vậy, không thể cảm nhận hết được.

Còn lúc này thì hấn đã hiểu được, trong thần quốc, cái cảm giác không gì không làm được đối với thần linh này, chính là cảm giác an toàn.

Ở trong thần quốc của mình, bọn họ có thể huy động thực lực tới trình độ cao nhất. Trong hoàn cảnh đó, nếu có thêm đủ thần lực kết tinh dự trữ, thì cho dù gặp một thần linh bậc rất cao khiêu chiến cũng đủ sức liều mạng đánh một trận.

Đương nhiên, cảm giác và ưu đãi khi chiến đấu này chỉ có thể có được ở trong thần quốc, nếu đã hưởng thụ thành quen thì sẽ khiến cho bản thể thần linh sau khi rời thần quốc sẽ tự nhiên mà có một cảm giác sợ hãi bất an.

Thần linh bậc càng cao, thì cảm giác này lại càng lớn và chân thực hơn. Sau vô số năm tháng tích lũy, các thần linh này vô hình đã khắc sâu vào trong linh hồn từng chữ một: bản thể thần linh không thể rời khỏi thần quốc.

Thở dài một hơi thật sâu, Tiểu Ân đột nhiên nhận ra, ngay cả chính hấn cũng không muốn rời khỏi quốc gia này nữa.

Khẽ lắc đầu, hấn nhìn vào không trung.

Từ giữa không trung đột nhiên có vô số đốm sáng, dần dần, các đốm sáng ấy bắt đầu ngưng tụ lại, cuối cùng hình thành một thần điện thật lớn.

Thiên không thần điện, đối với một thần linh bậc thấp mà nói là nơi được xưng là thành lũy cuối cùng trọng yếu nhất của thần linh. Trong một số thời điểm, một khi toàn bộ quốc gia đã bị kích trí mạng và thương tổn đến mức khiến thần linh cũng không thể nắm được trong tay, thiên không thần điện chính là nơi ẩn thân cuối cùng của thần linh.

Nhờ vào thiên không thần điện, hấn còn có thể làm một việc cuối cùng là bỏ chạy.

Tuy nhiên, lúc này Tiểu Ân làm ra thần điện này mới chỉ có cái, bề ngoài thôi, nếu muốn thần điện này có thể thực sự tấn công được khi chiến đấu thì nhất định phải bỏ vào một số vốn lớn.

Khẽ nhúc nhích, hấn đã tiến nhập vào trong thiên không thần điện, ngồi trên vương tọa to lớn được làm cho chính mình, lòng Tiểu Ân dâng trào mênh mông.

Cuối cùng cũng đã có được thần quốc hoàn toàn thuộc về chính mình. Từ nay về sau, hấn đã xứng danh là một trong các thần linh.

Hít thật sâu bầu không khí bên trong thần quốc, có lẽ là do tác dụng tâm lý, hấn nhận ra không khí nơi này không ngờ còn khiến cho người ta phấn chấn hơn so với ở trong quốc gia của Cự Ma Thần.

Đột nhiên, sắc mặt Tiểu Ân biến đổi, tay hấn nhẹ nhàng vuốt ve trước ngực một chút.

Ngay sau đó, trong tay hấn lập tức có một thẻ bài hình tròn.

Thẻ bài này chính là thẻ bài phong ấn quang minh thủy mẫu và vũ khí diệt thế, vốn thứ này vẫn nằm yên trong thần vực Tiểu Ân, nhưng vừa rời khi ở trên vương tọa và trầm tĩnh lại, cảm giác thấy thẻ bài này đã lập tức phát ra năng lượng cộng hưởng.

Tiểu Ân có cảm giác như thế, chắc quang minh thủy mẫu dường như đang muốn truyền đạt tin tức nào đó, dường như nó phi thường muốn phá tung phong ấn mà ra.

Do dự một lát, Tiểu Ân khẽ cắn răng, cổ tay nhẹ rung lên, tinh thần ý niệm đã cởi bỏ phong ấn trên thẻ bài.

Đương nhiên, hắn cởi bỏ chỉ có phong ấn của quang minh thủy mẫu thôi, còn vũ khí diệt thể thì cho dù là lá gan hắn có to thêm một trăm lần nữa cũng không dám động dấy mảy may.

Một đạo hào quang vô cùng lớn sáng rực lên giữa không gian thần điện.

Nếu nói thần quốc của Tiểu Ân khi này là một mặt trời nhỏ, thì lúc này sau khi quang minh thủy mẫu xuất ra đã biến thành một mặt trời thật lớn.

Vầng hào quang vô cùng vô tận kia chiếu rọi khắp thần quốc, lập tức cả thần quốc lại một lần nữa sinh ra cộng hưởng.

Một tiếng gầm thật lớn vang lên giữa không trung, tiếng vang kỳ dị này truyền khắp mọi góc ngách trong thần quốc.

Nơi xa kia, Cự Ma Thần lại gầm rú, ra xa thêm mấy vạn dặm, ngay cả thần quốc mà Day Ville vừa khổng chế thành công cũng phải lao đảo chạy vội.

Hào quang như thế, ngay cả hai vị thần này cũng đã cảm thấy không thể chịu nổi rồi.

Quang minh thủy mẫu trên bầu trời dường như càng lúc càng lớn run rẩy cả thân mình, vô số hào quang theo thân mình tỏa ra khắp nơi, chiếu rọi mặt đất.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn thần quốc, mắt tròn miệng há hốc.

Quang minh thủy mẫu tràn ra ánh sáng vô cùng vô tận, khi tràn xuống mặt đất lập tức sinh ra biến hóa cực kỳ kỳ dị.

540. Chương 20 Tiên Giai Thần Linh Trung Cấp

Khi nhìn quang cầu này. không ngờ Tiểu Ân có một cảm giác đặc biệt, trong đầu hắn lập tức hiện ra.

Quang cầu ấy đem lại cho hắn cảm giác như thế, đặc biệt là khi tinh thần ý niệm của hắn xuyên thấu qua quang cầu, thấy được từng điểm lồi lõm trên mặt đất, liền cảm thấy hưng phấn.

Dần dần tia chớp này rời khỏi quang minh thủy mẫu, sức mạnh tán ra, toàn bộ quang cầu bắt đầu dần tiêu tán.

Khiến Tiểu Ân thực sự cảm thấy rung động và trợn mắt há mồm là sau khi quang cầu này chậm chậm tiêu tán, một đám sinh linh nhân loại, thú nhân, tinh linh trần trụi dần dần xuất hiện.

Trong số các thú nhân đó chẳng những có tượng nhân Maya thân hình vô cùng cao lớn, còn có người lùn còn nhỏ hơn cả con kiến mấy phần. Tóm lại là chủng loại thực sự đa dạng, quả thực có thể nói là bao quát gần như tất cả chủng tộc thú nhân có trên đời.

Đối với thần quốc mà Tiểu Ân đã nắm toàn bộ trong tay, hắn có thể cảm ứng được tất cả các biến hóa bên trong đó, giống như một cái máy tính vậy, có thể biết rõ ràng quá trình vận chuyển và biến hóa bên trong. Cho nên hắn biết trong số thú nhân đó còn có vài chủng tộc đã tuyệt chủng từ thời cổ đại.

Các chủng tộc đó, nghe nói cũng chỉ có ba đại thần vương xa xưa nhất mới có khả năng nhìn thấy một chút, không thể tưởng được là bây giờ lại xuất hiện trong thần quốc của chính mình.

Mỗi một nhóm sinh linh đi ra từ trong quang cầu chớp cũng đều là trần trụi, bọn họ như những đứa trẻ mới ra đời, đôi mắt trong suốt và thuần khiết, không có chút hỗn tạp nào.

Khi Tiểu Ân cảm ứng được ánh mắt của họ, hắn lập tức nhận ra mình rất thích bọn họ, và nguyện ý tiếp nhận bọn họ.

Có lẽ đây là phản ứng đầu tiên khi người bình thường hoặc thần linh nhìn thấy những đứa trẻ mới ra đời chẳng.

Có những người này trong thần quốc, tuyệt đối có thể bảo trì bản chất thuần khiết nhất của cả thần quốc.

Bỗng nhiên vô số tia sáng lại một lần nữa bắn ra, từ quang minh thủy mẫu lại một lần nữa bắn ra trên trăm triệu tia năng lượng, khiến cho cả thần quốc đều ngập trong ánh sáng của nó.

Như vậy mấy lần, các sinh linh mới xuất hiện trong thần quốc đã gần như đạt tới một tỷ, tuy thần quốc thật lớn, nhưng lúc này cũng đã đủ để khiến cho Tiểu Ân từ kinh ngạc đến hoảng hốt.

Dường như cảm nhận được sự thay đổi tinh thần của Tiểu Ân, quang minh thủy mẫu không tiếp tục tỏa ra vô số tia sáng vô tận ấy nữa, mà dần dần thu lại các tia sáng đó.

Sau khi xong hết thủy, tất cả các sinh linh mới sinh ra trong thần quốc dường như mới tỉnh lại từ trong mộng, không hèn mà cùng nhau quy sụp xuống mà bái, miệng ngâm tụng ca ngợi thần linh.

Lông mày Tiểu Ân hơi nhướn lên, hắn nghe rõ ràng, trong lời ngâm tụng của những người này không phải quang minh thủy mẫu mà chính là tên hắn.

Khi tên hắn vang lên, tín ngưỡng lực từ trên người một tỷ sinh linh này lấy thể dời non lấp biển mà ào đến.

Một cỗ tín ngưỡng lực khổng lồ chí tinh chí thuần dâng lên, cho đến giờ Tiểu Ân cũng chưa bao giờ ngờ được trên thế gian này không ngờ lại có tín ngưỡng lực tinh túy không chút hỗn tạp tư tâm nhân tình như thế.

Tại hạ giới, hoặc ở các thần giới khác, bất kể tín đồ thành kính đến bao nhiêu, nhưng khi cầu nguyện ít nhiều cũng sẽ lẫn một ít tư tâm.

Dù sao, ngoại trừ thánh nhân, mọi sinh linh đều có ham muốn của họ, cho dù là chưa bao giờ mở miệng nói ra, nhưng khi cầu nguyện là vẫn cứ từ trong tiềm thức mà thể hiện ra.

Điều này, cho dù là tín đồ thành kính nhất, có thể vì hoàn thành thần dụ mà bỏ đi con mình cũng khó có thể ngoại lệ.

Tuy nhiên, lúc này, Tiểu Ân cảm ứng được, tín ngưỡng lực đang cuộn cuộn không ngừng tràn ngập khắp không gian thần điện và tiến vào trong cơ thể mình tuyệt đối là tinh thuần nhất.

Tín ngưỡng lực này cũng giống như đôi mắt của các sinh linh đó, trong suốt mà thuần khiết.

Trong đầu Tiểu Ân nháy mắt chuyển qua vô số ý niệm, thủy chung hắn vẫn không hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

Nhưng nhiều tín ngưỡng lực tinh thuần như vậy nếu đã vào tới trong người hắn rồi tự nhiên cũng không thể để cho lãng phí.

Hắn thần nhiên duỗi ra một bàn tay, lập tức, trên tay hắn xuất hiện một giọt thần lực kết tinh. Mỗi giọt thần lực kết tinh đó như có sinh mạng, sau khi ngưng tụ thành hình lập tức bay đến trong một góc thần điện dần dần chất đồng lên.

Thần điện Tiểu Ân tạo ra tuy cũng không phải rất lớn, nhưng diện tích cũng tuyệt đối không nhỏ, bất kể có bao nhiêu thần lực kết tinh cũng đều không thể chất đầy được thần điện. Tuy nhiên, cho dù là thần điện đầy đi nữa thì vẫn còn có thần quốc mà. Cho nên hắn chưa từng cảm thấy lo lắng.

Tín ngưỡng lực dũng mãnh đi vào dường như là vô tận, thiếu chút nữa đã khiến cho Tiểu Ân cảm thấy khó có thể trụ được. Nếu không phải Nhất Hào phi thường thức thời lên hỗ trợ. Tiểu Ân có lẽ sẽ trở thành thần linh đầu tiên vì không thể hấp thu kịp tín ngưỡng lực quá nhiều, không kịp chuyển hóa thành thần lực kết tinh mà nổ banh xác.

Một lúc lâu sau, cuối cùng thì Tiểu Ân cũng đã quen được áp lực mà tín ngưỡng lực mang đến, lúc này hắn mới rút ra một dòng thần niệm, liên hệ với quang minh thủy mẫu giữa thiên không thần điện.

Một lát sau, cuối cùng hắn cũng đã hiểu tất cả, cũng biết những sinh linh này từ đâu mà đến.

Quang minh thủy mẫu cũng chỉ là một vũ khí quang minh hệ tinh thuần thôi, nó cũng không phải Nữ Oa hay thượng đế, cũng không biết nặn bùn ra người.

Tuy nhiên, trong suốt quãng thời gian tồn tại của nó, nó đã từng nhiều lần thảo phạt vũ khí diệt thế. Mỗi một vũ khí diệt thế bị tiêu diệt, trong cơ thể nó sẽ tự động sinh ra một linh hồn.

Linh hồn này chính là linh hồn mà vũ khí diệt thế bị hấp thu và chuyển hóa thành đốm đen sinh mạng.

Chẳng những thế, xưa, khi Tiểu Ân dùng quang minh thủy mẫu và Nuo Weija quyết đấu, các linh hồn đen trong thượng cổ ma khí của hắn cũng bị một lưới bắt hết, đều bị quang minh thủy mẫu hấp thu vào.

Cộng thêm số linh hồn thêm vào đó, trong cơ thể quang minh thủy mẫu đã có thể có đến con số hàng trăm ngàn tỷ.

Linh hồn đó sau khi được sức mạnh quang minh tinh thuần trong cơ thể quang minh thủy mẫu tẩy rửa đã hoàn toàn mất trí nhớ về kiếp trước, trở thành ngây thơ không biết gì, trở thành tín đồ trung thành cung kính nhất của sức mạnh quang minh tinh thuần.

Vừa rồi là quang minh thủy mẫu đã dùng đại uy năng của mình mà một lần nữa hấp thụ ra thân thể các tín đồ thành kính này mới có cảnh tượng thần kỳ như vậy.

Đương nhiên, quang minh thủy mẫu cũng không phải là một lần phóng thích hết sạch cả trăm trăm triệu linh hồn. Nếu nó làm thế, thì chẳng những thần quốc phải chịu áp lực quá lớn, ngay cả thân mình nó cũng không có nhiều năng lượng quang minh tinh thuần đến thế.

Tuy nhiên, cho dù là cùng lúc tổ hình ra một tỷ sinh linh thành công, thần lực siêu mạnh mẽ mà quang minh thủy mẫu thể hiện ra vẫn khiến cho Tiểu Ân hết hồn.

Tuy lúc này thể bài hình tròn kia là ở trong tay hắn, nhưng Tiểu Ân đã hạ quyết định, tuyệt đối không đối địch với thủy mẫu vĩ đại này.

Tinh thần ý niệm lại một lần nữa trong nháy mắt quét cả thần quốc, Tiểu Ân thấy được trong các sinh linh đó không chỉ có nhân loại, thú nhân, tinh linh, người lùn, còn có sinh vật quang minh hệ và trung lập, còn thấy cả các tinh linh hắc ám, địa tinh, thậm chí có cả loại ma quỷ luyện ngục vốn hoàn toàn thuộc hệ sinh linh hắc ám.

Tuy nhiên, mặc dù nơi bọn họ xuất hiện là bên trong địa huyết, hoặc nơi luyện ngục dung nham giữa tâm trái đất, nhưng tín ngưỡng lực từ trên thân bọn họ tràn ra cũng không phải chỉ có một chút, hơn nữa cũng rất tinh thuần khiến người ta cảm khái.

Tiểu Ân thầm than trong lòng. Xưa kia, hắn thấy Odin Lage thần vương có vô số tín đồ đủ các chủng tộc mà bội phục muốn chết, nhưng không thể tưởng được, trong thần quốc mà hắn vừa mới lập nên cũng có được như vậy.

Tín đồ quang minh hệ, trung lập hệ và hắc ám hệ đều đang tập trung giữa thần quốc của hắn, hợp thành một cộng đồng lớn.

Lòng khê động, tốc độ thần lực kết tinh từ trong tay Tiểu Ân không ngừng ngừng tụ thành cũng đã chậm hơn rất nhiều, thậm chí có xu thế càng lúc càng chậm đi.

Tín ngưỡng lực cũng không phải bị hắn sử dụng hoàn toàn làm thần lực kết tinh mà dưới sự giúp đỡ của Nhất Hào cũng có tác dụng khác.

Một nửa thần lực trong số đó thông qua thiên không thần điện, cuộn cuộn không dứt truyền vào trong cơ thể quang minh thủy mẫu ở giữa điện. Thủy mẫu dựa vào thần điện rất có vẻ coi như đây là nhà rồi, khi hấp thụ thần lực Tiểu Ân cung cấp cũng không chút khách khí, thân thể nó như một cái hố đen vũ trụ, bất kể thần lực bao nhiêu dường như cũng không thể đầy.

Đương nhiên, sự khác nhau với hố đen là quang minh thủy mẫu không chủ động hút vào, chỉ là bị động nhận thần lực thôi.

Tiểu Ân thậm chí còn có một cảm giác, nếu một khi nó chú động hút thần lực, thì chi sợ thần quốc này cũng sẽ bị nó cắn nuốt sạch.

Còn một bộ phận thần lực tràn xuống dưới. Một lát sau, từ trên người một tỷ tín đồ tỏa ra ánh hào quang lấp lánh. Đây là ánh sáng thực sự, giống như thứ ánh sáng tỏa ra từ trên mỗi tín đồ trung thành bình thường kia.

Sau khi tiếp nhận hào quang này, trong lòng các tín đồ đều cũng có một ý niệm, đó là thần niệm thần linh, cũng là ý niệm của họ.

Nhất thời, tiếng ngậm tụng kia dường như đã bị một kích thích nào đó, chợt cất cao hơn, tín ngưỡng lực sinh ra kéo dài không dứt, như thể là vĩnh viễn không hết.

Khi hào quang trên người các tín đồ tiêu tan, bọn họ vui mừng ngạc nhiên nhận ra, trên người bọn họ có một hoặc một số thứ quần áo. Thứ quần áo đó giống như là vừa mới biến ra từ hư không, như lời khen của thần linh dành cho bọn họ.

Phía sau bọn họ, các ngôi nhà cao tầng san sát mọc lên, kiểu dáng kiến trúc và phong cách tuy cũng có nét đặc thù của thế giới này nhưng lại khiến cho người ta cảm giác cũng chính là những tòa nhà cao tầng đến từ thế giới kiếp trước của Nhất Hào.

Một tỷ sinh linh cũng không phải số lượng nhỏ. Nếu tất cả đều ở nhà trệt, thì Tiểu Ân tin chắc, kiến tạo xong nhà ở các các phương tiện này nọ cho họ xong, còn gieo trồng lương thực, động vật chăn nuôi, khẳng định là mỗi góc ngách của thần quốc sẽ đều chật ních.

Cho nên, khi chọn lựa chỗ ở cho dân cư ở thần quốc, hẳn chọn phương án tối ưu của Nhất Hào.

Đương nhiên, nhà cao tầng ở đây và nhà bê tông ở thế kỷ hai mốt khác nhau rất lớn. Các nhà cao tầng đều là bốn phương thông suốt, có thể nói là một thành phố liên hệ với nhau giữa không trung. Cuộc sống của họ ở trên các tầng cao của tòa nhà cũng chẳng khác gì cuộc sống dưới mặt đất, giao thông, trao đổi không có chút ảnh hưởng.

Có thể xây dựng được những tòa nhà cao tầng thế này quả thực cần giải quyết nhiều vấn đề khó có thể tưởng tượng. Cũng chỉ có quốc gia của Nhất Hào với công nghệ cao mới có thể làm được.

Khi một thành phố thật lớn san sát mọc lên từ mặt đất, các sinh linh trên mặt đất đều cảm ứng được mệnh lệnh thứ nhất của thần linh.

Bọn họ thật nhanh lao về bốn phía, để lại đủ không gian cho các thành phố thuận lợi mọc lên từ dưới mặt đất.

Nhất Hào đưa một chút trí nhớ của mình vào trong tiềm thức các sinh linh ấy, cho nên, tuy đây là lần đầu tiên thấy thành thị như vậy, nhưng đối với bọn họ thì cũng giống như đã ở đây nhiều năm lắm rồi.

Ngày xưa, khi thấy năng lực truyền trí nhớ của hắc long vương, Tiểu Ân đã vô cùng hâm mộ. Nhưng với thực lực bây giờ thì kỹ xảo kiểu này hẳn chẳng để vào mắt.

Khi thấy thần tích xuất hiện, các sinh linh ở đây đều sôi trào lên, tín ngưỡng lực đã hùng mạnh tới cực điểm kia dường như trong nháy mắt lại một lần nữa bành trướng lên một cách khó tin.

Đang chậm rãi hấp thu và chuyển hóa tín ngưỡng lực. Tiểu Ân chợt thấy mình khó mà khống chế được.

Tín ngưỡng lực truyền đến từ tứ phía dường như là thực thể, giống như vô số các bức tường đang muốn đè hấn bẹp thịt.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là một ảo giác mà thôi, nhưng nếu ảo giác này cứ tiếp tục như vậy, cùng rất có thể sẽ biến thành chuyện thật đó.

Hít một hơi thật sâu, đột nhiên trong đầu Tiểu Ân nảy ra một ý nghĩ bạo gan mà kỳ dị. Gần như không cần nghĩ ngợi gì, hắn lấy ra một cái hộp lớn từ trong thần vực của mình, mở ra, bên trong là hai thần cách thấp kém đã qua ngưng luyện đang nằm im.

Tiểu Ân vội vàng lướt tay lên bề mặt một chút, một cỗ năng lượng kỳ lạ tràn ngập khắp không gian, hai thần cách thấp kém này đã biến mất khỏi cái hộp mà nhập vào trong cơ thể Tiểu Ân.

Trong thân thể hắn, lại một lần nữa sinh ra biến hóa kỳ diệu.

Hai thần cách thấp kém này bay nhanh trong cơ thể hắn, mỗi chút chuyển động đều hấp thụ một lượng tín ngưỡng lực khổng lồ, vốn quanh thân Tiểu Ân có vô cùng vô tận tín ngưỡng lực, nhưng sau khi hai thần cách này hấp thụ rất nhanh, nồng độ tín ngưỡng lực cũng đã giảm nhanh xuống.

Nếu không phải lúc này tốc độ tín ngưỡng lực sinh ra ở bên ngoài cũng đã tới mức không thể tin nổi, thì sợ là chưa chắc đã đủ cho hai thần cách này hấp thụ.

Giọng nói của Tiểu Ân truyền xuống, trực tiếp vang lên trong não mỗi tín đồ trung thành: “Các tín đồ. Cầu nguyện đi, cầu nguyện tới mức cao nhất.”

Giọng nói này tràn đầy uy nghiêm, khi lọt vào tai các tín đồ ở đây liền có một sức mạnh rõ ràng, khiến cho bọn họ có cảm giác tình nguyện vứt bỏ hết thảy để hoàn thành.

Bầu không khí trong thần quốc bắt đầu trở nên trang nghiêm hơn. Ánh mắt mỗi tín đồ dường như đều khác đi, nếu nói là các tín đồ này đều ngây thơ như những đứa trẻ mới sinh, thì lời nói của Tiểu Ân đã giúp bọn họ tìm được mục tiêu phấn đấu cả đời.

Dùng một chút sức cõn con của mình mà giúp cho chủ nhân thăng tiến lên bậc cao. Đây có lẽ chính là ý nghĩa tồn tại của họ.

Càng ngày, ánh mắt các tín đồ này càng kiên định hơn. Tiểu Ân không ngờ lần này hắn luyện hai thần cách thấp kém này không ngờ lại dễ dàng như vậy.

Quá trình cô đọng thần cách chính là quá trình kết hợp linh hồn, thần thể, thần tính và thần quốc.

Thần cách càng nhiều, sức mạnh càng hùng mạnh, quá hợp này lại càng gian nan, đây chính là nguyên nhân thực sự cho việc thần linh tiến giai càng lúc càng khó khăn.

Có đôi khi cho dù chiếm được đủ thần cách, nhưng không có thời gian tương ứng để dung hợp dần dần, cũng có nghĩa là không thể tiến giai.

Trước ngày hôm nay, Tiểu Ân thử dung hợp thần cách nhiều lần, trong tình huống không tiết thần lực kết tinh, hắn phải thật vất vả lắm mới luyện xong mười thần cách thấp kém. Nhưng đây đã là cực hạn trước mắt của hắn. Bất kể là thần thể, linh hồn hay thần tính cũng không thể chịu đựng áp lực thêm nữa.

Nhưng không nghĩ tới, hôm nay, dưới sự thành kính cầu nguyện của một tỷ tín đồ. Tiểu Ân chẳng những sơ tẩy được các thần cách thấp kém trước kia, còn thuận lợi dung nhập hai thần cách mới vào cơ thể, chính thức dung hợp với thần cách trước thành một thể.

Trong thần giới, ngoại trừ Cự Ma Thần và Day Ville có được chín linh hồn, còn lại thần linh một khi có thể ngưng luyện thành công mười hai thần cách thấp kém vào cơ thể, sau đó tự động chuyển hóa không tổn hao thần cách gì, chính là thần linh bậc trung.

Dần dần, trong cơ thể Tiểu Ân cuối cùng đã dung hợp thành công mười hai thần cách thấp kém, trở thành một thần linh bậc trung.

Cùng lúc đó, cả thần quốc, ngay sau khi vừa mới khai phá đã lại nghênh đón một lần bùng nổ.

Vốn chỉ định ngừng khuếch trương thần quốc, Tiểu Ân đã tùy ý khống chế được thần quốc khuếch trương liên tiếp tục khuếch trương, vậy mà cũng không có cái cảm giác phải cố hết sức một chút nào.

Hắn có thể cảm ứng được rõ ràng sự biến hóa bên trong và bên ngoài cơ thể mình, trong thần quốc, nguyên khí ngày càng tràn trề hơn.

Chênh lệch giữa thần linh bậc thấp và bậc trung tuyệt đối là một trời một vực. Điểm này, bất kể là cường độ thần lực ẩn chứa trong thần thể hay cả thần quốc, đều là chênh lệch không thể san bằng.

Xưa, sở dĩ Tiểu Ân có thể gạt bỏ được Nuo Wei Ji là vì nhờ quyền trượng thần thánh, quang minh thủy mẫu và thần vực chín loại thần tính kết hợp liên hợp lại mới có thể khắc chế được đối phương. Nếu đổi lại là một thần linh bậc thấp bình thường, nhìn thấy thần linh bậc trung thì chỉ cảm thấy sợ hãi.

Lặng lẽ, cũng không biết qua bao lâu. Tiểu Ân hoàn toàn lặng lẽ chìm vào một cảm giác tu luyện thâm sâu nhất.

Lúc này, hẳn không phải là một mình tu hành, mà tất cả mọi người trên cả thần quốc đều cùng tu luyện với Tiểu Ân.

Vô số người đang thành kính cầu nguyện kia đã hội tụ thành niệm lực khổng lồ, giúp cho Tiểu Ân vượt mọi chông gai thuận buồm xuôi gió trên đường tu luyện.

Đây là sức mạnh lớn lao khi gộp kết tín ngưỡng lực của mọi người lại, đây chính là sức mạnh cường đại mà thần linh cũng chưa chắc đã có thể khống chế.

Rất lâu sau, Tiểu Ân vừa mở hai mắt ra, ánh sáng nơi mắt hẳn đã có một tia uy áp nhiếp nhân.

Trong cơ thể hẳn, mười đốm sáng kia đã bắt đầu ngưng lại thành một, tuy màu sắc cũng không có gì thay đổi, ánh sáng tỏa ra cũng vẫn vậy, nhưng tất cả thần cách hẳn có đều ngưng lại thành một thần cách không gì tổn thương nổi.

Nếu sau đó không thể ngừng dung hợp, khiến cho thần cách không gì tổn thương nổi kia tiến giai thành thần cách bảo quang, thì lại càng tiến giai thêm một bước trở thành thần linh bậc cao.

Hơi đảo hai mắt, nhìn ra xa xa, thần quốc của hẳn từ lúc nào đã mở rộng ra so với trước kia gấp ba có thừa, hơn nữa, sau khi mở rộng ra đến như thế. Tiểu Ân vẫn có cảm giác tất cả đều nằm trong tay mình.

Hơi cúi đầu, trong lòng hẳn cảm khái nghìn vạn.

Hẳn biết, dưới sự giúp đỡ của rất đông các tín đồ đang thành tâm cầu nguyện, không ngờ đã phá được cửa ải khó khăn nhất, thăng tiến thành công thành thần linh bậc trung.

Cảm ứng các tín đồ đông đảo phía dưới, trong số họ đã có rất nhiều người trong tình trạng kiệt sức, nhưng vẫn không hề để ý, thành kính cầu nguyện. Đối với tín đồ như vậy, ngay cả bản thân thần linh cũng phải thật trân trọng mới phải.

Một đạo thần niệm nữa lại truyền vào não các tín đồ, bọn họ dần dần dừng cầu nguyện, thả lỏng thân thể.

Từ trong thiên không thần điện tỏa ra vô số hào quang, mỗi tia hào quang đều chiếu lên một người. Dần dần, cảm giác mệt mỏi muốn chết này của bọn họ đã biến mất. Tuy tinh thần vẫn không tốt, nhưng so với lúc này đã tốt hơn rất nhiều.

Tất cả các tín đồ đều đang cảm kích thần linh thật sâu, đồng thời bọn họ cũng cảm nhận được sự vui sướng của thần linh.

Lúc này, cũng không ai nghi ngờ rằng, bọn họ mệt mỏi như vậy đều là vì cầu nguyện cho vị thần linh trong thiên không thần điện.

Dần dần, khi hào quang trên trời tan hết toàn bộ, các tín đồ đó cũng đã xong một ngày thành kính cầu nguyện, theo như trí nhớ của Nhất Hào đưa vào, bọn họ bắt đầu tự động phân chia phòng.

Tuy trong thành thị đều là nhà cao tầng, nhưng cũng không phải là những căn phòng xi măng cốt thép, mà là dựa theo thói quen các chủng tộc mà dựng thành.

Thành thị của tinh linh ở rừng rậm, người lùn là các hang động, duy có nhân loại và đại đa số thú nhân là không có yêu cầu đặc biệt gì đối với vấn đề này. Năng lực thích ứng của hai chủng tộc này thật sự là quá mạnh rồi, nếu dựa theo ở thế giới trước, thì giống như con gián, vĩnh viễn không có khả năng có ngày giết sạch được.

Một đám quản lý nhận lệnh thông qua Nhất Hào và Tiểu Ân liên thủ, mỗi chủng tộc đều chọn ra một ít sinh linh cường tráng để làm lãnh đạo.

Bất kể là chủng tộc nào, cho dù là trước kia họ đã mất đi trí nhớ, trở thành một tờ giấy trắng, nhưng yếu phục tùng mạnh, cái quy luật này chưa bao giờ thay đổi.

Chọn những kẻ cường tráng trong các tộc để làm lãnh đạo hoàn toàn là chính đáng.

Trong số những người này, không ngờ có gần vạn ma pháp sư, hơn nữa, cấp bậc cũng không thấp, trong đó cũng không thiếu truyền kỳ và ngụy thần mạnh.

Có một số ngụy thần mà năng lượng dao động trên người mạnh đến mức cho dù là Tiểu Ân cảm ứng được cũng phải xúc động không ngừng.

Theo trí nhớ của quang minh thủy mẫu, hẳn biết các ngụy thần này cũng không phải là các ngụy thần của hiện tại mà là các ngụy thần hùng mạnh chân chính đến từ thượng cổ. Bọn họ đều là hý sinh khi đối đầu với vũ khí diệt thể, sau khi biến thành vũ khí diệt thể cũng rất nổi bật, mà sau khi khôi phục năng lực cũng giống như thế.

Tập hợp trên vạn tín đồ ma pháp này tại một chỗ, Tiểu Ân đặc biệt an bài một thành thị cho họ ở lại, và truyền đạt thần dụ tới cho họ, cũng cho họ luyện tập ma pháp tăng mạnh.

Tiểu Ân tin chắc, các ngụy thần thượng cổ này sau một thời gian dài rèn luyện thì ngày sau khi mình thăng tiến thành thần vương thì bọn họ đều có tư cách được sách phong làm thần linh.

Tuy thần linh này không thể so với thần linh tự cổ gắng, nhưng các ngụy thần ấy trong tình huống đặc thù, uy năng cầm giữ khẳng định sẽ không kém các thần linh khác mấy may.

Dần dần, tất cả đã đầu vào đấy, các sinh linh đã an ổn tìm được nơi vừa ý để ở lại trong thành thị, Tiểu Ân mới thực sự thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Hắn ngẩng đầu, xuyên qua thiên không thần điện thấy được quang minh thủy mẫu đang nằm im ở đây như đã biến thành một pho tượng tỏa hào quang mãnh liệt, trong lòng cảm khái nghìn vạn.

Xem ra nó không muốn vào trong thể bài nữa, tuy nhiên nếu đổi lại thì chính mình cũng không muốn bị phong ấn như thế. Chỉ có điều, không biết quang minh thủy mẫu này liên một cái cống hiến ra một tỷ tín đồ trung tâm có phải có ý muốn hối lộ trao đổi không nữa.

Khê nghiêng mình, Tiểu Ân không hề phản ứng với thủy mẫu trên đỉnh đầu. Thật sự lần này kiến tạo thành công thế giới của thần, có nó trấn thủ, trong lòng Tiểu Ân cũng cảm thấy an toàn hơn một chút.

Trong đầu đột nhiên vang lên một tin tức thần bí, ngay cả Tiểu Ân cũng không xác định được tin tức này từ đâu mà đến. Khi cái tin này vang lên trong đầu hắn, trong Tiểu Ân không khỏi có chút biến sắc.

Tin tức này chính là một sức mạnh thần bí, sau khi tiếp xúc với nó, Tiểu Ân hơi do dự một chút, cuối cùng định, ra một khu vực ở giữa thần quốc.

Sau khi xác định khu vực này rồi, mảnh đất đó lập tức sinh ra biến hóa tinh tế, biến thành một khu vực gần như không thể phân biệt được năng lượng. Tuy nhiên, thực sự khiến cho Tiểu Ân cảm thấy sợ là năng lượng trong khu vực này không phải hoàn toàn chịu khống chế của hắn.

Chính xác thì, trong thần quốc của hắn, không ngờ có một khu vực không phải hoàn toàn ở trong sự khống chế của hắn mà là hắn cùng với một sức mạnh khác cùng khống chế.

Đó là truyền tống thông đạo, và truyền tống hạ giới.

Bất kể là hắn muốn tiếp người dưới hạ giới lên hay muốn phân thân hình chiếu xuống hạ giới đều cần nhờ thông đạo này. Mỗi lần ra vào cũng phải trả một lượng lớn thần lực kết tinh.

Duy nhất có thể tự do ra vào thông đạo mà không mất thần lực kết tinh chỉ có linh hồn thôi. Khi các tín đồ trung thành đã tử vong vào đây, thần linh chỉ cần khi tổ hình trả một cái giá thần lực kết tinh là được rồi.

Tiểu Ân đương nhiên có thể hiểu được sức mạnh này từ đâu mà đến, khẳng định là trận đồ không gian pháp tắc mà Vô Danh và tử sắc lôi điện kia làm ra.

Chỉ là ở ngay giữa thần quốc của mình đột nhiên xuất hiện một thông đạo không phải do mình khống chế hoàn toàn, cảm giác này giống như cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt, không trừ không yên.

Nhưng Tiểu Ân cũng hiểu, trận đồ này đã trải qua không biết bao nhiêu năm phát triển, phỏng chừng cũng đã trở thành thứ của Vô Danh, mình cũng không thể đắc tội.

Phỏng chừng trong tất cả thần quốc trên thần giới đều có thông đạo cùng loại tồn tại. Nếu các thần linh khác có thể chịu được thì Tiểu Ân tự nhiên cũng không có lý do gì mà ngoại lệ.

Sau khi thông đạo này xuất hiện, sức mạnh thần bí kia lập tức thối lui, như thể là chưa từng xuất hiện. Nếu không phải ở giữa thần quốc của Tiểu Ân còn một thông đạo quỷ dị thì hẳn cũng thật có chút nghi ngờ có phải vừa rồi mình bị ảo giác hay không nữa.

Thu lại các tạp niệm, ánh mắt Tiểu Ân dừng lại trên đồng thần lực kết tinh kia.

Khi nhìn thấy đồng thần lực kết tinh đó, hai mắt hắn lại sáng lên.

Trước kia Tiểu Ân đã từng thấy qua vô số thần lực kết tinh, tín ngưỡng lực trong các thần lực kết tinh đó tinh thuần có, lẫn tạp niệm cũng có. Nếu là thần linh hệ khác hấp thu ít nhất cũng phải bị mất mười đến ba mươi phần trăm, thậm chí năm mươi phần trăm.

Nhưng, đồng thần lực kết tinh trước mắt Tiểu Ân chỉ cần nhìn qua thôi cũng thấy tuyệt đối là kết tinh tinh thuần nhất, màu sắc trong suốt kia nói rõ rằng trong đó không có một chút tạp niệm nào.

Thần lực kết tinh thể này, bất kể là thần linh nào cùng hệ nào sử dụng gần như đều có thể đạt tới hiệu suất sử dụng một trăm phần trăm.

Tiểu Ân có một cảm giác, nếu đem thần lực kết tinh này đem ra đổi với các thần linh khác, khẳng định sẽ lại một lần nữa gây chấn động.

Lại nhìn chăm chú vào thủy mẫu giữa thần điện, trong lòng Tiểu Ân sinh ra một tia cảm kích từ trong tâm. Thủy mẫu này đã đem lại cho mình một ngạc nhiên vui mừng thật sự quá lớn.

Rất xa, truyền đến một ý niệm kêu gọi trong đầu, tinh thần Tiểu Ân run lên, lập tức nhận ra đây là tinh thần ý niệm của Cự Ma Thần và Day Ville.

Tinh thần ý niệm của hai vị này có ý hỏi han, từ ngoài, bọn họ chính mắt nhìn thấy thần quốc của Tiểu Ân biến hóa, và cảm ứng được hơi thở hùng mạnh từ nơi này, lập tức thấy khó hiểu.

Đương nhiên Tiểu Ân không có khả năng giấu bọn họ, kể hết tất cả mọi chuyện xảy ra ở thần quốc, bao gồm cả một tỷ tỉ đồ mình được thêm và chuyện mình đã thăng tiến lên thần linh bậc trung cũng chưa từng giấu diếm.

Ngay sau đó, hắn lập tức nhận được lời chúc mừng của hai vị này.

Ba thần linh bọn họ vốn là một thể, bất kể người nào có đột phá gì đối với hai người kia cũng là chuyện tốt.

Nếu một trong ba bọn họ đã thăng tiến lên thần linh bậc trung, thì nói cách khác, ở trong thần giới, bọn họ đã có một tiền vốn nhất định để bảo mệnh.

Thiên không thần điện tỏa ra hào quang mãnh liệt một chút. Cự Ma Thần hừ lạnh: “Có thủy mẫu ở đây, thần niệm của ta rất khó tiến vào, đến thần quốc của Day Ville đi thôi.”

Tiểu Ân lên tiếng: “Được, để người cá sấu đến nhìn thần quốc của Day Ville thôi.”

Người cá sấu là phân thân của hắn, trong khoảng cách này, thì so với hắn tự đi cũng chẳng có gì khác biệt.

Cự Ma Thần vội vàng đáp ứng, nháy mắt thần niệm đã biến mất, xem ra hắn kiêng kỵ quá sâu với thủy mẫu trên đầu kia.

Cho dù biết thủy mẫu sẽ không động thủ với hắn, nhưng sức mạnh quang minh tinh thuần thần thánh mạnh đến thể này, lại không phải là ở cấp bậc thần linh bậc thấp. Cự Ma Thần không thể chịu được lâu.

Rất nhanh, người cá sấu, thần niệm ảo ảnh của Cự Ma Thần đã tập trung trong điện của Day Ville.

Người cá sấu và thần niệm của Day Ville vừa trao đổi lập tức đã hiểu hắn thiết kế thần quốc của mình như thế nào.

Thần quốc Day Ville kiến tạo có chút thiên hướng giống như thần quốc của Odin Lage thần vương, nơi nơi đều là các kiến trúc mệnh mông hoành tráng, tràn đầy cảm giác phấn chấn. Trong thần quốc của hắn cũng có sinh vật chuyên sống trong các hoàn cảnh của quang minh hệ và hắc ám hệ.

Điều này không mưu mà hợp với Tiểu Ân.

Lúc này, Day Ville đã thả ra chừng trăm triệu tín đồ trung tâm mà hấn kế thừa, hơn nữa còn bảy trăm triệu tín đồ chưa giải đóng băng, tốc độ tiến bộ của hấn tuyệt đối có thể đuổi kịp Cự Ma Thần.

Đương nhiên, lúc này số lượng tín đồ của Cự Ma Thần sau khi thành công kế thừa mấy thần tính hắc ám, đã đạt tới hai trăm triệu trở lên. Mặc dù trong quá trình có thất bại vài lần, nhưng cũng là chuyện không thể tránh.

Quan sát thần quốc của Day Ville một lát, người cá sấu và hư ảnh của Cự Ma Thần cùng gạt đầu một cái. Một lát sau, bản thể của Tiểu Ân và Cự Ma Thần liền rời thần điện của mình tập trung lại ở thần quốc của Day Ville.

Thần thể ba vị thần linh ngồi quây lại thành một hình tam giác, Day Ville thả ra một ống tiêu nhìn như một thượng cổ thần khí vào đó.

Ba thần linh cùng gạt gù, ba chín hai mươi bảy các thần tính bất đồng nháy mắt cùng đánh vào ống tiêu đó.

Một lúc lâu sau, từ trên ống tiêu tỏa ra hào quang bảy màu, bỗng rực sáng, bao phủ toàn bộ cả thần quốc bên trong.

Suốt ba ngày đêm, tiêu hao tới trăm vạn thần lực kết tinh, hào quang bảy màu cuối cùng cùng tiêu tan, nguyên bản cổ thần khí Giai Điều Sinh Mệnh vốn không rực rỡ lúc này đã chính thức lộ ra.

Ba thần linh cùng thu tay lại, mà không ngừng đổ một lượng lớn thần lực vào trong thần khí này.

Dần dần, phong ấn đầu tiên được giải khai, phong ấn thứ hai cũng được giải khai.

Dưới sự đồng tâm hiệp lực của ba thần linh, không ngờ đã sắp sửa bùm một cái giải khai hết năm đạo phong ấn.

Nhưng ngay lúc này, bọn họ bất ngờ nghe thấy giọng nói của Nhất Hào vang lên cảnh báo.

Một đạo tinh thần ý niệm hùng mạnh từ nơi thần giới xa xôi đã truyền tới. Đây là một thần niệm hoàn toàn xa lạ, xem độ mạnh dường như đã đạt tới cấp bậc thần linh bậc trung.

Một nơi hẻo lánh như thế, không ngờ lại có một thần linh bậc trung đến, hơn nữa nhìn vị trí thần quốc của hấn di chuyển, khẳng định là vừa mới thẳng hướng bọn họ mà tiến đến.

Trong tình huống đó, ba thần linh đương nhiên không dám chậm trễ chút nào.

Gần như trong nháy mắt, Tiểu Ân và Cự Ma Thần thu hồi thần lực của mình, sau đó biến mất, xuất hiện trên thần điện của thần quốc của mình.

541. Chương 21 Tam Hệ Hợp Chiến

Ba thần quốc vẫn duy trì một khoảng cách đều nhau, lảng lạng đợi thần quốc của thần linh bậc trung kia bay tới...

Một cổ tinh thần ý niệm hùng mạnh nháy mắt đã đi tới một trong ba quốc gia.

Ba người Tiểu Ân bố trí ý niệm của mình ở bên ngoài thần quốc, khó khăn lắm mới chặn được thần niệm này xâm nhập. Bọn họ làm việc này phi thường xảo diệu, cũng không để lộ ra tất cả thực lực của mình.

Điều này cũng không phải là họ quá mức cẩn thận, mà là vì trên người bọn họ đều có tới chín loại thần tính bất đồng. nếu điều này để cho thần linh khác biết được và đi rêu rao ra ngoài thì cam đoan cả thần giới đều chấn động.

Tiểu Ân bọn họ không muốn cứ như vậy bị vô số thần linh nhìn chằm chằm không tha. cho nên không đến vạn bất đắc **, bọn họ quyết không muốn phát sinh xung đột gì với thần linh khác. Nhưng nếu phiền toái đã tự tìm đến tận cửa thì, một khi đã động thủ, bọn họ cũng sẽ không để lại hậu họa.

Vị thần linh bậc trung bất ngờ xuất hiện này là một thần linh trung lập hệ, hấn đã đến khiến cho đám người Tiểu Ân cực kỳ cảnh giác. Đại sự cả ba cùng liên thủ tấn công thượng cổ thần khí đã được gác lại.

Thần niệm kia bị đánh bật trở lại, không những không kiềm chế lại còn hung hăng ngang ngược hẳn lên.

Hơi thở hùng mạnh dâng lên. nhanh chóng tràn ngập, không ngờ lại có xu thế túm ba thần quốc của bọn Tiểu Ân lại.

Trong quốc gia của Day Ville, ba người Tiểu Ân ngơ ngác nhìn nhau. Bọn họ đều không rõ vì sao vị thần linh này vừa mới gặp lần đầu đã lập tức gây chiến, bày ra một bộ dáng hùng hùng hổ hổ.

Dù sao, trong trí nhớ của bọn họ. cho tới bây giờ chưa từng có liên quan gì đến vị thần linh này.

Một dòng thần niệm từ trong thần quốc kia truyền đến, tuy vẫn bị vòng bảo hộ của ba thần quốc ngăn cản bên ngoài nhưng âm thanh ừ ừ oanh oanh như tiếng sấm văng lên ở nơi hẻo lánh giữa thần giới này: “Ta là Jorge Luis Borges, giao ra thần cách không tổn hao gì sẽ thả cho người bình an rồi đi.”

Người cá sấu đang ở trong thần quốc của Day Ville đảo mắt một cái, tức giận kêu lên: “Đây là cái thứ gì thế? Vừa mới thăng tiến thành công đã có một gã như thế tới, làm sao hẳn biết ở đây có một thần linh bậc trung vậy?”

Day Ville và ảo ảnh thần niệm của Cự Ma Thần cùng nhìn lại thần quốc của Tiểu Ân, chỉ thấy trước mắt một vùng hào quang vạn tượng, thần quốc của Tiểu Ân giống như một vầng thái dương cự đại cực kì nổi bật giữa thần giới.

So với nó, thần quốc của Day Ville và Cự Ma Thần quả thực có thể nói là làm như không thấy cũng được.

Bọn họ liếc nhau vài cái, cùng thở dài. Hóa ra là vì nguyên nhân này mới gọi nên ham muốn của thần linh khác.

Thần niệm của Tiểu Ân nháy mắt truyền ra ngoài, quang minh thủy mẫu trên đầu dần dần kiềm chế được ánh hào quang, cả thần quốc ngay sau đó bắt đầu ảm đạm đi. Dần dần, thần quốc của Tiểu Ân, Cự Ma Thần và Day Ville cũng giống nhau không có gì đặc biệt.

Tuy nhiên, hành động này của hắn trong mắt vị thần linh bậc trung kia vô tình lại là một cách thể hiện sự yếu thế. Âm thanh như lời đình kia lại một lần nữa vang lên, xé toạc thần giới không ngừng xông tới ba thần quốc của bọn họ, truyền ý tứ của hắn: “Một lần cảnh cáo cuối cùng, giao ra thần cách không tổn hao gì, người có thể giữ lại thần tính, túi đồ và thần quốc.”

Ba người Tiểu Ân trầm cảm thán. Không thể tưởng tượng được cường đạo còn có thể hợp lý hợp tình đến như thế. Thật không hổ là thần giới cá lớn nuốt cá bé!

“Jorge Luis Borges các hạ tôn kính, yêu cầu của ngài thứ cho ta không thể làm được.” Giọng nói của Tiểu Ân nhẹ nhàng truyền ra: “Nếu ngài nguyện ý rời đi, ta nguyện ý dâng một mảnh vỡ thần cách.”

Trong giọng nói của Jorge Luis Borges không có chút kiêng nể gì: “Một mảnh vỡ thần cách? Ta sẽ để cho người đi, chỉ cần để lại thần cách không tổn hao gì.”

Tiểu Ân do dự một chút mới nói: “Các hạ tôn kính, chẳng lẽ ngài không thấy, chúng ta ở đây có những ba vị thần linh.”

“Ba vị?” Jorge Luis Borges trào phúng: “Một vừa mới tiến giai thần linh bậc trung, hai thần linh bậc thấp, ta còn không thèm để vào trong mắt! A, không ngờ là ba hệ thần linh? Các người cũng có thể kết thành khế ước bình đẳng, thật kỳ lạ.”

Quả thật, với các thần linh bậc trung cấp thấp nhất, để có khả năng tự bảo vệ mình cũng hay tự nhau lại liên kết thành bạn mà đi, ký kết khế ước bình đẳng.

Một khi khế ước đã được thành lập, thì các thần linh tham gia sẽ tín nhiệm lẫn nhau, hỗ trợ giúp đỡ lẫn nhau cùng vượt qua những năm tháng gian khổ nhất ở nơi thần giới đầy rẫy nguy hiểm này.

Thần quốc của ba người Tiểu Ân cũng không cách nhau xa lắm, nếu không có sự tín nhiệm và ăn ý nhất định, sẽ không có thần linh nào để thần quốc mình ở trong vòng nhay cắm cả. Cho nên Jorge Luis Borges chỉ cần nhìn qua một chút đã biết bọn họ có thể hòa bình ở chung, liền khẳng định là thần linh ký kết khế ước bình đẳng.

Chỉ có điều, cho đến lúc này hắn mới nhớ ra ba thần linh này thuộc ba thuộc tính bất đồng.

Các thần linh như vậy cũng có thể kết được thành khế ước bình đẳng sao? Trong trí nhớ của hắn, dường như đây mới là lần đầu tiên thấy.

Mơ hồ. Jorge Luis Borges dường như cũng cảm thấy hơi ngưng lại. Đội thần linh kỳ lạ này, có lẽ là một sức mạnh mà hắn không biết đến. Như vậy thì cưỡng ép lấy thần cách của đối phương có phải là một chuyện rất nguy hiểm hay không?

Thần thể của Tiểu Ân giấu trong thiên không thần điện trong thần quốc của mình, vừa trao đổi với quang minh thủy mẫu, vừa truyền ý niệm của mình ra ngoài.

“Jorge Luis Borges các hạ tôn kính. ba người chúng ta ký kết hiệp ước bình đẳng hay không cũng không quan hệ tới ngài. Nhưng ta có thể cam đoan, nếu ngài động thủ với một trong ba chúng ta, cũng sẽ bị hai người còn lại toàn lực đánh trả.” Dừng một chút, Tiểu Ân dịu giọng: “Chỉ cần ngài rời khỏi đây, là có thể không duyên không có lấy được một thần cách thấp kém. Một thần cách thấp kém không cần chiến tranh chả lẽ còn không thể thỏa mãn ngài?”

Jorge Luis Borges do dự nửa ngày, cổ thần niệm kia không ngừng lưỡng lự quanh quẩn quanh ba thần quốc của Tiểu Ân. Thần niệm của hắn dao động không ngừng, rất hiển nhiên là cũng khó có thể quyết định.

Một lúc lâu sau. một cái thở dài từ trong thần niệm của hắn truyền đến: “Thần cách không tổn hao gì rất quan trọng đối với ta. Các người nên giao ra đi.”

Trong quốc gia của Day Ville, ba thần linh cùng thở dài một hơi. Người cá sấu, Day Ville và ảo ảnh thần niệm của Cự Ma Thần trao đổi với nhau một ánh mắt, ý nghĩ và tư tưởng lúc này đã hoàn toàn thống nhất.

“Jorge Luis Borges các hạ tôn kính, có một việc ta muốn nói cho ngài.” Tiểu Ân chậm chậm nói.

“Người nói đi.” Giọng nói đầy uy nghiêm kia lại một lần nữa vang lên như lôi đình.

Nhưng, trong âm thanh dữ dội này, có một tiếng nói rất nhỏ như thể có thể biến mất bất kỳ lúc nào càng lúc càng lớn, cuối cùng đã thật lớn ngang với giọng nói sấm sét kia.

“Các hạ, thần cách không tổn hao gì của ngài cũng rất quan trọng với chúng ta.”

Những lời này vừa mới nói xong, cả ba thần quốc thật lớn không ngờ cùng bắt đầu chuyển động.

Thần quốc của Tiểu Ân xác định vị trí, sau đó như đạn pháo bay thẳng tới đập vào thần quốc của đối phương.

Thần quốc của Day Ville và Cự Ma Thần lúc này tuy khó có thể kịp được thần quốc của Tiểu Ân, hơn nữa cho tới giờ bọn họ vốn cũng chưa diễn luyện bao giờ.

Nhưng ngay khi thần quốc của Tiểu Ân vừa bắt đầu hành động, sự phối hợp của bọn họ cũng đã ăn ý tới cực điểm.

Hai thần quốc kia chậm hơn một chút đột nhiên lùi lại, ở hai bên đối diện qua thần quốc của Tiểu Ân, giống như hai cái càng của một con cua lớn, với thần quốc của Tiểu Ân ở giữa, cùng lúc đập vào thần quốc của đối phương.

Jorge Luis Borges rống lên giận dữ đầy phẫn nộ, tiếng rống của hắn vang vọng lại khắp thần quốc. khiến cho tất cả tín đồ đều kinh sợ.

Một thần linh vừa mới thăng tiến bậc trung, hai thần linh bậc thấp cũng dám chủ động tấn công mình. Loại chuyện này, ở thần giới của hắn cả trăm vạn năm nay từ khi hắn thăng tiến, đây là lần đầu tiên gặp.

Lại càng làm hắn phẫn nộ hơn, là ba thần linh này không ngờ cũng không có tấn công thăm dò gì, cứ như vậy chọn phương thức lưỡng bại câu thương mà ẩu đả. Đây là khiêu khích trắng trợn. Là biểu hiện của việc không thèm để hắn vào mắt.

Cùng với sự phẫn nộ của hắn, thần quốc của vị thần linh trung lập hệ này nháy mắt đã biến thành một mảnh đỏ rực.

Đây là một vị thần linh về hỏa thuật trung lập hệ, khi lửa giận của hắn kết hợp cùng thần tính hắn nắm giữ có thể phát huy thần lực siêu cấp của bản thân mình đến một trăm năm mươi phần trăm.

Hắn có lòng tự tin mãnh liệt là chỉ cần tiếp xúc với ba thần quốc kia, đã có thể trút được lửa giận, thiêu rụi cả ba thần quốc thành một đồng hoang tàn.

Nhưng, ngay một khắc khi vừa mới tiếp xúc với ba thần quốc kia, từ thần quốc đối diện hắn, lực lượng quang minh mà vị kia đã ẩn giấu trong thần quốc đột nhiên vang lên những âm thanh như ẩn chứa sức mạnh điên đảo thiên địa.

“Thần nói phàm là ai ngăn cản trước mặt ta, đều là kẻ thù của thần. Kẻ đó phải tiêu trừ. nhất định phải tiêu trừ...”

Âm thanh đó dường như có thể xuyên thấu tất cả lực lượng, không chỉ xuyên qua thần giới, hơn nữa còn xuyên qua luôn cả thần quốc đang nóng rực như sắp bốc cháy kia của Jorge Luis Borges.

Khi âm thanh này truyền vào trong tai Jorge Luis Borges, vị thần linh nắm giữ sức mạnh của lửa bậc trung nay đột nhiên cảm thấy như sa vào hầm băng. Mặc dù trong thần quốc của hắn vẫn cứ lửa cháy ngập trời nhưng hắn đột nhiên nhận ra. Trên người mình không ngờ lại ớn lạnh mãnh liệt.

Sau đó, hắn liền thấy được ánh sáng, ánh sáng trước mặt kia như thể có thể phá hủy hết thảy...

Bên trong thần quốc. Tiểu Ân giơ cao quyền trượng thần thánh trong tay. Quyền trượng này là có được từ chính thần quốc của Odin Lage thần vương hệ hạ, nháy mắt đã tỏa ra hào quang thống trị.

Đây là lực lượng quang minh tinh thuần, dưới sức mạnh này, bất kể năng lượng gì khác cũng không có khả năng tìm đường sống.

Khi vầng hào quang nồng đậm này tràn ra khắp thần quốc của Tiểu Ân, ngay một khắc tiếp xúc với thần quốc của Jorge Luis Borges, lập tức đã phát huy đặc tính của lực lượng quang minh tinh thuần vô cùng nhuần nhuyễn.

Màu lửa trên thần quốc kia nháy mắt đã nhạt bớt sắc rực rỡ, phàm là nơi nào bị hào quang chiếu rọi hết thảy đều biến thành một mảnh ánh sáng tinh thuần, ngay cả Jorge Luis Borges trong nháy mắt cũng bị mất đi liên hệ với tất cả những nơi bị hào quang bao phủ.

Điều này đối với thần linh mà nói tuyệt đối là một đả kích nghiêm trọng.

Thần quốc chính là quốc gia thần linh nắm giữ, trong quốc gia này, mỗi tác đất đều giống như thần vực của thần linh vậy, có thể phát huy ra biến hóa gần như vô hạn.

Trong thần quốc, bọn họ có thể dựng nên núi cao trùng điệp, cũng có thể biến rừng rậm thành một mảnh hoang vu.

Nếu như ở trong quốc gia của mình, bọn họ có thể tùy ý mình mà làm hết thay đổi hết thảy, bởi vì bọn họ chính là chủ nhân của thần quốc.

Nhưng lúc này, tất cả những nơi bị ánh sáng kia bao phủ đều bị mất liên hệ, giống như thể thần quốc của hắn đột nhiên thu nhỏ lại. Điều này, bất kể thần linh gì cũng không thể chịu đựng được.

Gần như không chút nghĩ ngợi, Jorge Luis Borges lập tức đề tụ toàn bộ năng lượng hỏa hệ, trong không trung bay lên hai hỏa long dũng mãnh.

Đây là hỏa nguyên tố bị thiêu đốt tới cực điểm tạo thành hỏa long, trong đó dung hợp cả thần lực khổng lồ của Jorge Luis Borges, cũng chính là một trong những bản lĩnh giữ nhà của hắn. Đừng nói là thần linh cùng giai, cho dù là thần linh tiền giai cấp bậc cao hơn cũng không chắc có dám cứng đối cứng với một đòn này không.

Hỏa long cường đại bay một vòng quanh không trung, phát ra tiếng rít gào kịch liệt, không ngờ ngay cả không khí cũng chấn động không ngừng.

Mắt thấy uy thế hùng mạnh như vậy, Jorge Luis Borges tin tưởng mười phần hẳn tuyệt đối có thể nắm chắc phần thắng. Tuy đối phương có năng lượng quang minh cổ quái khiến cho người ta hơi sồn tóc gáy, nhưng dưới sự tấn công của hỏa long, hẳn khẳng định có thể tiêu diệt được hào quang này.

Đương nhiên, nếu Tiêu Ân nói cho hắn biết lai lịch của quyền trượng kia, thì hẳn tuyệt đối không dám có lòng tin như thế.

Nhưng đáng tiếc, Jorge Luis Borges lại không biết. Cái này gọi là không biết là phúc, giờ cao cánh tay lên, dùng sức vung mạnh về phía trước, hai hỏa long rít gào nhằm văng sáng kia mà phóng tới.

Nhưng khi hỏa long còn cách văng sáng kia trăm mét, từ trong văng sáng xuất hiện một quái thú khổng lồ.

Đây là một quái thú có hình thể thật lớn, chiều tới ba mươi thước, thân mình nó có hơi giống như cái ô, dưới thân có những xúc ru to lớn cũng dài như thân thể nó vậy.

Đối mặt với hai hỏa long này, quái thú quang minh hệ đuổi ra vài xúc tu thật dài dưới thân.

Tuy các xúc tu đó dài tới khủng bố ba mươi thước, nhưng dưới sự khống chế của quái thú không ngờ lại linh hoạt khiến người ta tức tối.

Chỉ trong giây lát, hai xúc tu đó đã quán lấy hai hỏa long kia.

Jorge Luis Borges Trợn tròn mắt.

Hai hỏa long được hắn ký thác rất nhiều hy vọng, trước quái thú quang minh hệ quá sức khủng bố này, không ngờ là không có lấy nổi nửa điểm tiện nghi.

Trên xúc tu của đối phương dường như lóe lên hào quang mãnh liệt, dưới sự bảo vệ của hào quang này, ngọn lửa trên người hỏa long căn bản là không thể gây thương tổn gì cho nó.

Cứ như vậy, mấy xúc tu còn lại của quái thú quang minh hệ vươn ra, dùng sức xé một cái, tất cả thần, nhân ở đây chứng kiến dường như đều nghe thấy một tiếng như tiếng giấy bị xé rách, hai hỏa long này nháy mắt đã bị xé làm đôi.

Phạm vi ánh sáng vẫn không ngừng mở rộng, phạm là những nơi hào quang quét tới, hết thấy ngọn lửa đều tắt rụi, chỉ có thể mơ hồ thấy được nơi đó đã bị hào quang chậm chậm thâm nhập vào.

Tiểu Ân giờ cao quyền trượng trong tay, lòng cảm khái ngàn vạn. Trước kia, khi sử dụng quyền trượng thần thánh, tuy hắn cũng có thể phát huy ra một phần năng lực, nhưng so với lúc này, mấy lần sử dụng trước kia như một lũ trẻ con chơi đùa âm ỷ vậy, căn bản là không đáng một chút nào.

Hóa ra khi là thần linh bậc thấp, căn bản là không thể phát huy được uy lực thực sự của quyền trượng này. Cho dù bây giờ là thần linh bậc trung, cũng chỉ miễn cưỡng điều động được uy năng trong phạm vi thần vực mà thôi.

Lúc này, hào quang đang cướp được chính là cướp lấy lĩnh vực của đối phương và phát triển lĩnh vực của mình lấp vào. Hành động cường đạo điển hình đến thế này chính là kết quả của việc vận dụng cực hạn tính chất biệt lập của quang minh tinh thuần.

Tiểu Ân vô cùng chờ mong, nếu một ngày kia, khi hắn trở thành thần linh bậc cao rồi. Thì quyền trượng thần thánh này sẽ đem lại cho hắn ngạc nhiên vui mừng nhường nào.

Tiểu Ân đương nhiên là cao hứng, nhưng Jorge Luis Borges lại đầy vẻ kinh sợ.

Có thể cầm giữ được uy năng quang minh hùng mạnh đến thế này, và một thần thú quang minh khủng bố như thế, là một thần linh mới tiến giai lên bậc trung ư?

Bên cạnh thần quốc đột nhiên truyền đến hai chấn động rất nhẹ, sắc mặt hắn lập tức biến đổi cực khó coi.

Nếu nói vị thần linh quang minh hệ này băng vào một thần khí siêu cấp và siêu cấp thần thú không biết ở đâu có thể trước mắt tạm thời chống lại hắn, thì hai thần linh bậc thấp kia cũng dám tranh thủ lúc nhà cháy mà đi hôi của, đến nhổ râu hỏ của hắn, thì phải là không thể nhẫn được rồi

Đường như là tức giận đã bạo phát, dưới nền đất hai bên thần quốc bất chợt trở nên giống như dung nham khiến người ta phải sợ hãi. Hắn đã quyết, thà rằng chịu thiệt một chút với đối phương trước mặt, cũng muốn giết đi hai thần linh bậc thấp không thức thời này.

Nhưng, ngay một khắc khi hai bên tiếp xúc, hắn lập tức lại phát hiện ra có gì không đúng.

Thần quốc bên trái đột nhiên cuộn cuộn dâng lên một tầng sương mù nồng đậm. Tầng sương này nhìn như đen, lại như pha giữa hồng và đen, từ rất xa đã trông thấy, liền khiến cho người ta nổi da gà.

Cuối cùng, nháy mắt khi mà thần quốc của Cự Ma Thần tiếp xúc với thần quốc của đối phương, dòng dung nham đỏ rực lập tức mất hết liên hệ với Jorge Luis Borges.

Hắn cảm giác dường như từng sợi dung nham đang chảy vào trong thần quốc của đối phương không sót chút nào, nhưng quỷ dị là, dường như cũng không tạo nên tổn thất gì cho thần quốc của đối phương. Hơn nữa, một khi đã tiến vào tầng sương mù kia sẽ không cảm ứng được gì nữa.

Hắn cũng không biết, bản thể Cự Ma Thần hóa ra là một ác ma sinh trưởng trong dung nham luyện ngục, tuy thần quốc của hắn lấy nguyên hình là đại lục thần tạo, nhưng ở tâm đại lục vẫn giữ nguyên bộ dáng của thế giới hồng hắc kia.

Dung nham của Jorge Luis Borges càng nhiều, Cự Ma Thần càng cao hứng, đương nhiên không chút ngại ngần dẫn vào trong tâm rồi.

Đồng thời, hắn khua ma khí trong tay trên mặt đất, từng trận sương ám phong mù kỳ dị, dày đặc quỷ khí, cuộn cuộn tràn ra bên ngoài. Phàm là bất kể nơi nào bị làn sương này tràn tới, hết thấy sóng nhiệt đều dần rút đi, dung nham cực nóng biến thành một bể màu máu khủng bố, hoàn toàn trở thành một mảnh tu la địa ngục.

Mắt Jorge Luis Borges tối sầm, thiếu chút nữa hắn bị cảnh tượng này khiến cho tức chết.

Một thần linh quang minh hệ bậc trung có thể cường ép xâm chiếm lãnh thổ thần quốc của hắn thì thôi bây giờ ngay cả một thần linh hắc ám hệ bậc thấp cũng làm như thế, thực coi thần quốc của hắn như giấy sao?

Hắn vùng tay lên. Từ trong thiên không thần điện của hắn bay ra sáu con hồng long thật lớn.

Sáu con rồng này cũng là từ nguyên tố hệ hỏa hùng mạnh tạo thành, nhưng đây chính là nguyên tố mà từ ngày lập thần quốc hắn bắt đầu bồi dưỡng.

Không chỉ có nguyên tố bên trong đã gần như ngưng tụ thành thực thể, ngay cả thần lực trải qua vô số năm tích lũy đều bị sáu hồng long này hấp thụ không ít.

Có thể nói tuy bề ngoài chúng là hồng long thôi nhưng nếu xét về sức chiến đấu thì cho dù một trăm hồng long cùng liên thủ cũng không thể chống lại một con này.

Trong thần quốc của Jorge Luis Borges, các tín đồ vốn bởi vì dị tượng quang minh và hắc ám tràn ngập mà có chút ớn ào. Nhưng vừa nhìn thấy sáu hồng long này, lập tức lại cung kính quỳ xuống, hướng về thần linh vĩ đại mà cầu nguyện.

Bọn họ đều là dân cư lâu đời ở thần quốc, tự nhiên hiểu được lai lịch và sức mạnh của sáu hồng long này, và cũng tràn đầy niềm tin tất thắng vào chúng.

Bởi vì mấy lần giao chiến với thần linh cùng giai trước kia một khi Jorge Luis Borges đã huy động đến sáu hồng long này, thì chiến sự ban đầu có nghiêng về bên kia đi nữa cũng không thể lặp lại.

Lúc này, các tín đồ đó đều kỳ vọng cảnh tượng ngày đó lại một lần nữa xuất hiện, hồng long vừa xuất, thiên hạ vô địch...

Nhưng đúng lúc này, cả thần quốc dường như đều nghe thấy được một âm thanh, không quá lớn nhưng kéo dài rõ ràng vô cùng, như thể đến từ nơi cửu u xa xôi lại như đến từ chỗ sâu nhất trong tâm hồn mỗi người.

Khi âm thanh này còn vang vọng, không những các tín đồ đều ngừng cầu nguyện, mở mắt nhìn bốn phía, ngay cả sáu hồng long trên trời kia và bản thân Jorge Luis Borges cũng dâng lên mờ ảo một cảm giác kỳ diệu mà không có hành động gì.

Hắn cũng không nhận ra, ở một bên kia thần quốc, dung nham đã giảm bớt nhiệt độ, sau khi nhiệt độ thấp xuống biến thành một khối băng thật lớn, dính thần quốc của hắn và của Day Ville chặt vào nhau.

Một tiếng nổ ầm ầm vang lên, át đi âm thanh kia.

Jorge Luis Borges thở dài sự tức giận ban đầu trong lòng hắn lúc này đã biến thành nỗi sợ hãi.

Thần linh bậc thấp này không ngờ lại biểu hiện ra đáng sợ như thế, không ngờ ngay cả tâm hồn hắn cũng suýt nữa bị mê hoặc.

Những tiếng nổ liên tiếp bạo phát trên khắp thần giới, ba cỗ năng lượng thật lớn không có hình dạng gì nháy mắt qua nơi tiếp xúc thần quốc mà thổi sạch cả thần quốc của Jorge Luis Borges.

Đây là một thần thuật phi thường cực đoan, thần vực đại bùng nổ, trả cái giá có thể phải hy sinh thần vực của chính mình, mà khiến cho thần quốc của đối phương trong một thời gian nhất định bị cắt đứt khỏi liên hệ với thần linh.

Thần thuật này cũng không phải là dùng trong những tình huống bình thường, nhưng một khi đã dùng đến, chính là khi hai thần linh đã chiến đấu tới thời điểm cuối cùng. Lúc này không còn chỉ là chiến tranh giữa hai thần linh, thậm chí còn là chiến tranh giữa các tín đồ. Có thể nói là hai thần linh đã dốc hết tiền vốn ra để liều lĩnh được ăn cả ngã về không.

Dưới tình huống như vậy, thần quốc của hai bên đã hoàn toàn không thể kiểm chế được, bất kể là ai cũng không thể tự thay đổi địa hình, thời tiết của thần quốc của mình và không thể phóng thích ma pháp trong phạm vi lớn.

Cũng phải nói rõ, bất kể là Tiểu Ân hay Jorge Luis Borges đều đã mất đi khống chế đối với thần quốc của mình. Ngoại trừ truyền tống trận còn có thể nằm ngoài thần quốc, còn thì chiến tranh thắng bại thế nào đã không còn là bọn họ có thể quyết định, mà là phải dựa vào các tín đồ trung thành của họ.

Lúc này đã là trận chiến tàn khốc nhất, thần đấu thần, tín đồ đấu tín đồ.

Sắc mặt Jorge Luis Borges cuối cùng cũng phải ngưng lại. Thế nào hắn cũng không thể tưởng được, trong chiến tranh thần linh không ngờ cũng sẽ phải rơi vào tình huống quyết chiến cuối cùng như vậy.

Điều này dường như khác hẳn kinh nghiệm hàng trăm vạn năm qua của hắn.

Khi quyết định phát động thần chiến với ba thần linh kì lạ này, hắn đã dự đoán ít nhất trăm năm mới xóa được chiến lược và chuẩn bị của đối phương.

Nhưng tình hình thực tế lại hoàn toàn không giống với hắn mong chờ. Giữa bọn họ thậm chí còn không trải qua một lần công kích thăm dò, đã tiến hành giáp lá cà kịch liệt nhất.

Không chỉ có hắn chuẩn bị không kịp, ngay cả các tín đồ của hắn cũng không kịp.

Có điều, hắn cũng không quá mức lo lắng. Bởi dựa theo phỏng đoán của hắn, cho dù là tín đồ của ba thần linh này đứng lên hết, tính tất cả cũng chỉ được ba trăm triệu, mà số lượng tín đồ trung tâm của hắn đã hơn năm trăm triệu, hơn nữa còn có chênh lệch của các tín đồ, hắn vẫn cảm thấy tín đồ của mình tất thắng lợi.

Hắn vung tay lên ra lệnh cho sáu hồng long dừng lại, chúng bay vòng quanh thiên không thần điện như sáu hộ vệ trung tâm đứng đầu, bảo vệ chặt chẽ xung quanh thần điện bay.

Nếu phải phát động một trận chiến đấu kịch liệt nhất, thì tất nhiên phải giữ lại sức mạnh thủ hộ trong thiên không thần điện, nếu không, nếu ba thần linh đối phương thực sự được ăn cả ngã về không, sử dụng bản thể mà công kích. nhiều ít cũng sẽ là một phiền toái. Mà có sáu hồng long này bảo vệ, thì cho dù là thần thú quang minh hệ kia cũng không chắc có thể cản được.

Đang lúc Jorge Luis Borges đang chuẩn bị tinh thần ngồi trong thần điện của mình thưởng thức một chút uy phong của tín đồ của mình, hắn lại thấy được một cảnh tượng cả đời khó quên.

“Xong lên...”

Theo một người điên cuồng hò hét. vô số bóng người từ trong màn sương đen đầy quỷ khí âm phong kia vọt ra.

Những bóng người này một khi rời khỏi màn sương đen, lập tức không ngừng được đưa ra ngoài, cái đích bọn họ được truyền tới lại phi thường đơn giản, chính là các thần điện trong thần quốc của Jorge Luis Borges.

Chiến trường ầu đả lớn nhất của các tín đồ vĩnh viễn chỉ có một nơi, chính là trước mặt cả hai bên.

Tuy nói là sau khi chiến tranh, thần điện có thể dễ dàng lập ra ngàn vạn cái, nhưng khi chiến tranh đang xảy ra, một khi thần điện của cả thần quốc đều bị phá hủy, thì có nghĩa vị thần linh này tạm thời bị mất đi sự chi viện của tín ngưỡng lực, đặc biệt là khi hai thế lực ngang nhau, có lẽ chính là lợi thế quyết định thắng bại cuối cùng.

Jorge Luis Borges cười lạnh một tiếng. Mặc dù trong trận thần chiến này, đối phương đã biểu hiện ra rất xa ngoài dự liệu của hắn, nhưng lúc này hắn đã có chuẩn bị thật tốt, phía trước các thần điện đều đã tập trung các tín đồ của hắn, chiến thuật đánh bất ngờ của đối phương tuyệt đối không có tác dụng.

Khi các tín đồ của Cự Ma Thần được truyền đến phía trước thần điện lớn nhất đại lục thần quốc, lập tức bị vô số ma pháp và kiếm khí công kích, vô số các loại năng lượng bao phủ đất trời tận tình từ trên thần điện bay trút xuống.

Nhưng Jorge Luis Borges lập tức nhận ra, cuộc tấn công mãnh liệt tới cực điểm của các tín đồ của mình không ngờ không thể đẩy đối phương vào chỗ chết.

Nhóm tín đồ đầu tiên của Cự Ma Thần xuất hiện cũng không quá nhiều, ước chừng có năm mươi vạn người mà thôi. Bằng chút nhân số ấy mà xét trên chiến trường khắp thần quốc mà nói quả thực chỉ là hạt mưa bụi.

Nhưng khi những người này xuất hiện ở trước chủ thần điện khổng lồ, lại vẫn cứ đông như thế, mỗi tín đồ đều ngẩng đầu ưỡn ngực, xếp thành đội ngũ chỉnh tề, đông nghìn nghịt một vùng, dâng lên khí thế khổng lồ.

Ngay cả ở trên bình nguyên bao la kia, trăm vạn tín đồ trong chủ thần điện không kém một thành thị lớn siêu cấp, lúc này đã bị khí thế của họ dọa cho chấn động.

Từ trên áo giáp của bọn họ tản ra hào quang màu đen làm cho người ta kinh sợ từ trong tâm. Hào quang đó thậm chí còn biến thành một tầng sương mù mờ mờ, khiến cho các chiến sĩ đen sẫm ấy lại càng cao lớn đáng sợ hơn.

Tất cả tấn công của các tín đồ của Jorge Luis Borges một khi chạm tới thân họ lập tức giống như ném một hòn đá xuống mặt biển, nhiều nhất chỉ quấy đảo một chút tầng sương xung quanh, còn không có một chút tác dụng gì.

Sau đó, các tín đồ mặc giáp đen đồng loạt rút ra binh khí ma pháp thật lớn trên thắt lưng.

Các binh khí đó có đại kiếm hai tay, cũng có rìu lớn, lại có thêm một chút binh khí cổ quái nhưng điều giống nhau duy nhất, là khi các binh khí đó được rút ra, một cỗ khí tức hắc ám mãnh liệt lập tức phóng lên, ngay cả khí tức thần lực lơ lửng quanh chủ thần điện dường như cũng bị áp chế hoàn toàn.

Năm mươi vạn người như một, cùng một lúc giương cao thần khí, năng lượng thần ân tích tụ trên thân mỗi người lúc này đã hoàn toàn bạo phát ra. Năng lượng trong năm mươi vạn binh khí đen sẫm hội tụ thành một kiếm quang màu đen thật lớn.

Kiếm quang hội tụ năng lượng thật lớn của mấy chục vạn người chọt hạ xuống, hung hăng chém chủ thần điện.

Ầm ầm nổ vang, toàn bộ chủ thần điện nứt ra từ giữa, rồi một đao kép nữa, vô số kiến trúc sập ầm ầm, con đường nứt ra từ thành thị ra tới đường lớn nhìn lại mà ghê người. Những tín đồ của Jorge Luis Borges đụng tới đại kiếm đen này lập tức nháy mắt đã bị ăn mòn sạch sẽ, không lưu lại chút dấu vết.

Mà ở trung tâm thành thị, nơi thần thánh nhất trong mắt tất cả các tín đồ, từ trên chủ thần điện bùng lên một ngọn lửa vĩ đại đối kháng với đại kiếm hắc ám. Tuy nhiên, rất rõ ràng, thần lực trên chủ thần điện

cũng không đủ để chống đỡ tấn công của đại kiếm hắc ám, lại một trận núi sập đất lở chấn động ầm ầm. Điều này có nghĩa kiến trúc này cuối cùng cũng đã vỡ ra, sập xuống ầm ầm.

Vô số các tín đồ đều kinh hô, không thể tin nổi. Âm thanh của họ tràn đầy sự khủng hoảng. Lần đầu tiên cảm thấy lo lắng tràn trề cho tương lai trận thần chiến này.

Bên trong thiên không thần điện, sắc mặt Jorge Luis Borges xanh mét. Trong lòng hắn cũng khiếp sợ và không hiểu...

Áo giáp và vũ khí hắc ám cao cấp! Cũng chỉ có áo giáp và vũ khí hắc ám cao cấp khó gặp kia mới có thể phát huy ra uy thế thật lớn như thế.

Nhưng đây chính là vũ khí và áo giáp hắc ám cao cấp mà. Cho dù là một thần linh lâu đời như hắn, trải qua trăm vạn năm tích lũy cũng chỉ có một ngàn bộ áo giáp và vũ khí ma pháp trung lập cao cấp, thì một tiêu thần linh bậc thấp kia làm thế nào lại có thể có được nhiều áo giáp và vũ khí hắc ám cao cấp đến vậy?

Nhìn lại nơi tràn ngập quý khí hồng hắc ám trầm kia. Người này, thật sự là một vị thần linh bậc thấp bình thường sao?

Hoảng hốt, hắn đột nhiên nhận ra, bất kể là ánh sáng vô tận phía trước hay màn sương đen và thế giới băng tuyết không ngừng lan tràn kia, vẫn cứ đang không ngừng ăn dần thần quốc của hắn.

Sắc mặt hắn nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi. Trong lòng hắn không ngờ lại có một tia hối hận, có lẽ không nên trêu chọc vào ba thần linh cổ quái này.

Nhưng, chuyện càng khiến cho hắn khiếp sợ hơn đã xảy ra.

Sau khi năm mươi vạn tín đồ hắc ám mặc áo giáp dùng vũ khí ma pháp cao cấp xuất hiện, từ trong hào quang vô tận kia, và thế giới băng tuyết kia, cũng tràn ra năm mươi vạn tín đồ khác.

Khi nhìn đến trang bị trên người năm mươi vạn tín đồ đó, Jorge Luis Borges thậm chí còn cảm thấy hơi choáng.

Trên người bọn họ, không ngờ cũng mặc áo giáp và vũ khí quang minh hệ và trung lập hệ cao cấp.

Thần niệm của Jorge Luis Borges lướt qua mấy người này, hắn phát hiện một chuyện đáng sợ, đó là trên những vũ khí và áo giáp đó không ngờ lại có một ký hiệu khiến hắn ngưỡng mộ dị thường.

Đây là dấu hiệu của chủ thần rèn trung lập hệ vĩ đại Wayne Si bệ hạ. Cũng có nghĩa là, trong số một trăm năm mươi vạn bộ áo giáp và vũ khí cao cấp của tín đồ ba thần linh này, có đến hơn phân nửa đều đến từ chính thần quốc rèn của vị chủ thần bệ hạ kia.

542. Chương 22 Tam Thần Vương?

Dù sao, trong số áo giáp và vũ khí ma pháp cao cấp, sản xuất ở thần quốc chủ thần rèn thì tuyệt đối là đứng đầu rồi.

Càng nhiều tín đồ từ trong ba thần quốc đó đi ra, trên người các tín đồ đó tuy không mặc áo giáp và vũ khí ma pháp khủng bố kia nữa, nhưng ngay khi bọn họ vừa rời thần quốc liền lập tức bị truyền đưa đến cùng một chỗ.

Trước mỗi một thần điện đều có tín đồ đến từ thần linh ba hệ, mà càng khiến cho người ta ngạc nhiên thán phục hơn, là quan hệ của các tín đồ đó cũng không phải là đối lập mà hợp thành một. Ngay cả trong toàn bộ thần giới cũng cực kỳ hiếm thấy liên quân ba hệ.

Vô số ma pháp có tính phụ trợ được phóng ra từ trên người các tín đồ quang minh hệ và trung lập hệ. Một lát sau, từ mỗi người trong liên quân ba hệ đều có dao động ma pháp mãnh liệt.

Jorge Luis Borges kinh ngạc nhìn cảnh tượng này, trong lòng dâng lên vô số cảm giác hoang đường.

Trên người các tín đồ hắc ám hệ không ngờ lại bao phủ cả thần lực quang minh? Đúng là hắn đã nhìn nhầm rồi sao? Hay là thần giới phát triển quá nhanh, khiến hắn có chút không theo kịp trào lưu thời đại?

Hơn nữa, số lượng tín đồ cứ cuồn cuộn không dứt xuất hiện từ trong ba thần quốc kia... Có vẻ không tránh khỏi hơi quá nhiều.

Sắc mặt hắn chợt sầm xuống, cuối cùng vung tay lên, sáu hồng long lượn lờ xung quanh thiên không thần điện gào lên đỉnh tai nhức óc, sau đó phân tán ra.

Tuy cũng không muốn dùng đến vương bài cuối cùng này sớm như thế, nhưng hắn cũng biết rõ, là một khi thần lực ba hệ dung hợp làm một thì sẽ gây ra hậu quả như thế nào. Mà hiện giờ trong trận chiến của các tín đồ, hắn đang ở thế yếu.

Hỏa long cự đại xoay hai vòng quanh thiên không thần điện, đột nhiên gầm lên một tiếng kinh thiên động địa.

Hồng long từ nguyên tố thể ngưng tụ mà thành không ngờ lại có thể phát ra long ngâm kiêu ngạo nhất của long tộc, điều này cũng đủ nói lên được sự hùng mạnh của sáu hồng long này.

Sau khi nhận lệnh của Jorge Luis Borges, sáu hồng long này cũng không phải trực tiếp bay tới nơi va chạm ba thần quốc kia, mà bay về hướng sáu thần điện lớn nhất quan trọng nhất.

Mỗi thần điện đó đều chiếm cứ vị trí trọng yếu nhất trên thần quốc của Jorge Luis Borsos.

Mỗi thần điện không phải chỉ có một thần điện, mà là theo thời gian hình thành một thành thị lớn tập trung quanh thần điện.

Hiện giờ, dân cư trong mỗi thành tối thiểu cũng phải vượt qua hai triệu tín đồ. Xem như là những nơi quan trọng nhất của cả thần quốc.

Thật trùng hợp, thần điện này cũng chính là nơi đám người Tiểu Ân đặc biệt chú ý đến. Các tín đồ ba hệ được trang bị áo giáp và vũ khí ma pháp cao cấp đều tụ tập ở nơi đó, tận hết sức tấn công thần điện. Đặc biệt là bằng vào những người mặc áo giáp đen, không ngờ lại quý dị chiếm thế thượng phong tuyệt đối.

Tuy nhiên, khi sáu hồng long này rời thần điện, chia ra bay tới sáu thần điện kia, các tín đồ của các thành thị thần điện đều kêu gào lên âm ỹ.

Trong lòng bọn họ, sáu hồng long này là thần thủ hộ thần, là tuyệt đối không có khả năng thất bại.

Nhưng lúc này, khi sáu hồng long đang thuận lợi bay tới chỗ mục tiêu của mình, khi mới bay được một nửa, trước mắt chúng đột nhiên xuất hiện sáu người.

Không nhiều không ít, mỗi người phụ trách chặn một hồng long.

Jorge Luis Borges đảo qua sáu người này, trong lòng không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Trên thân sáu người này tràn ngập sức mạnh quang minh hệ, có lẽ là tín đồ của vị thần linh quang minh hệ kia, nhưng thực lực của sáu tín đồ này tựa hồ cũng chỉ ở cấp ngụy thần mà thôi.

Một ngụy thần! Ở hạ giới cố nhiên là có thể hô mưa gọi gió, nhưng ở thần giới sau vô số năm phát triển, ngụy thần thực ra cũng không phải thứ không thể với tới. Đừng nói là thần linh bậc trung, cho dù là một tín đồ của thần linh bậc trung nhận một chút thần ân mà dẫn tiến giai thành tín đồ cũng có năng lực ngụy thần.

Tuy năng lực thực chiến của ngụy thần này không thể đánh đồng với ngụy thần chân chính, nhưng cho dù là ngụy thần chân chính dựa vào thực lực của mình cố gắng tu luyện thành cũng không có khả năng sánh với sáu hồng long của hắn.

Cái khác không nói sáu hồng long này trong cơ thể đã tích tụ năng lượng đủ hùng mạnh để có thể dim chết bất kể ngụy thần nào.

Quả nhiên, hồng long đó nhìn đường đi của mình bị chặn lại, lập tức đám rồng đại nộ không cần nghĩ ngợi, sáu con rồng điều dùng cùng một kỹ năng.

Chúng há ra cái miệng to phùng phùng phun ra ngọn lửa thật to với tốc độ thật nhanh. Chúng tin chắc, chỉ cần trước mặt không phải thần linh, thì không có lực lượng nào có thể ngăn cản ngọn lửa ngút trời này.

Nhưng ngay khi chúng đang chuẩn bị đi tiếp, lại đột nhiên phát hiện, lửa cháy phía trước đường như cũng không có được tác dụng gì.

Khi ngọn lửa ngày được phun ra, chống trả của sáu ngụy thần kia cũng không giống nhau.

Ba trong số đó giơ tay lên, trong tay họ ẩn chứa năng lượng quang minh khổng lồ, cứ như vậy phát ra, cứng rắn ngăn cản lửa cháy ở ngoài hào quang.

Còn ba thần linh khác, nhanh như chớp lao đến, với một tốc độ không ngờ còn nhanh hơn cả lửa cháy phun ra.

Nháy mắt ba người bọn họ đã hóa thân thành tia chớp vọt tới trước đầu rồng, duỗi tay ra, ba cỗ năng lượng từ trên người họ vọt lên, đánh thật mạnh vào hồng long.

Khiến cho mọi người kinh ngạc là năng lượng mà ba người bọn họ phóng thích dường như cũng không phải là năng lượng quang minh tinh thuần mà là ba năng lượng thuộc tính bất đồng.

Lại càng đáng sợ hơn, trong ba cỗ năng lượng này ẩn chứa không phải một loại năng lượng thuộc tính, mà ít nhất có tới năm, sáu loại thuộc tính hùng mạnh.

Trong thiên không thần điện cao cao giữa trời Jorge Luis Borges cảm ứng được năng lượng đó lập tức đứng khựng lên, hai hàng lông mày nhíu chặt lại làm một. Ngụy thần sáu loại thuộc tính có sức mạnh hùng mạnh đến thế nào, hẳn đương nhiên rõ ràng.

Người như vậy, quả thực có thể đánh đồng với bốn linh vực chí tôn.

Phàm là cường nhân như vậy nhất định là người đứng đầu tất cả ngụy thần. Nhân vật như vậy có thể trở thành một tín đồ trung thành của một vị thần linh thực sự là quá lạ.

Nói như vậy, bọn họ khẳng định cuối cùng sẽ thành thần, hơn nữa, sau khi thành thần cũng còn hơn cả thần linh bình thường nhiều lắm.

Nhưng bây giờ trước mặt hồng long không ngờ lại có tới ba tín đồ như vậy. Còn ba tín đồ khác tuy chỉ có một thuộc tính quang minh tinh thuần, nhưng thuộc tính này thực sự rất lớn. Chỉ bằng thuộc tính này cũng đủ để cho bọn họ không phải chịu chút thiệt thòi gì khi đấu với hồng long.

Hồng long gầm lên một tiếng thê lương, hiển nhiên, lần này đã cho nó một vết thương thật lớn.

Sáu hồng long nháy mắt đều kinh ngạc đoán ra, sáu kẻ thù này tuyệt đối không phải ngụy thần đơn giản. Uy năng bọn họ nắm giữ có thể vượt xa rất xa ngoài tưởng tượng của mọi người.

Thân thể cao lớn chậm chậm cuộn mình lên giữa không trung, trên thân sáu hồng long đang bùng lên những đốm lửa cháy mãnh liệt. Khi ngọn lửa cháy bốc lên, ngay cả không khí cũng nóng rực lên gần như muốn nổi từng cơn sóng nhiệt.

Nhưng, cho dù là dưới nhiệt độ mãnh liệt đến thế nào, sáu ngụy thần đối diện với sáu hồng long cũng vẫn rất bình tĩnh. Trên người bọn họ hoặc là có vòng bảo hộ lực lượng quang minh tinh thuần, hoặc là có sức mạnh phòng ngự dung hợp nhiều thuộc tính, tuy nhiên, bất kể là lực lượng gì cũng đủ tiền vốn cho họ đối đầu với hồng long.

Hoảng hốt, sáu hồng long cùng phát động tấn công. Chúng là nguyên tố ngưng tụ thành mà không ngờ thân hình cũng không kém long tộc thực sự chút nào. Răng rồng trắng rồng lúc này đã vô cùng nhuần nhuyễn phát huy sức mạnh khổng lồ, trong miệng rồng vẫn còn phun ra từng quả cầu lửa khổng lồ, nhiệt độ những quả cầu lửa đó còn nóng hơn cả thân thể chúng. Để đối phó với sáu ngụy thần bất ngờ xuất hiện này, chúng đã dốc hết sức, đem hết kinh nghiệm chiến đấu trăm vạn năm qua ra thể hiện.

Tuy nhiên, biểu hiện của sáu ngụy thần kia cũng không kém hơn chúng một chút nào.

Sáu ngụy thần này dường như còn hơn chúng ở kinh nghiệm chiến đấu phong phú, hơn nữa, phương thức chiến đấu của họ lại dị thường quái dị.

Bọn họ cũng không dùng cách như phần đông các ngụy thần hiện tại đối phó với ma thú. Đầu tiên là lùi lại một khoảng cách nhất định, sau đó liên tục công kích ma pháp hùng mạnh không ngừng quấy rối và khiêu chiến với kiên nhẫn của ma thú. Cuối cùng phóng thích cấm chú trong phạm vi nhỏ, một đòn giết địch.

Đây là phương pháp chính thống mà phần đông các ngụy thần ma pháp sử dụng để đối phó với ma thú, cũng là phương pháp được chứng minh là hữu hiệu nhất.

Nhưng lúc này sáu vị ngụy thần này cũng không ngờ chẳng có ý định giữ khoảng cách gì.

Bọn họ cứ như vậy tận lực tới gần sáu hồng long này, lợi dụng thân thể bọn họ quá nhỏ so với thân thể khổng lồ của hồng long mà bay qua lại không ngớt.

Khi thì bọn họ náu dưới bụng rồng, khi thì đầu rồng, tìm điểm yếu phòng ngự của nó lập tức phóng ra tấn công mạnh kinh hồn khiến cho sáu hồng long phải gầm rú lên điên cuồng phản nộ.

Tuy sáu hồng long này là ngưng tụ từ nguyên tố mà thành, nhưng trong vô số năm qua, trong nhận thức của bất kể tín đồ nào của Jorge Luis Borges, hay là chính bản thân chúng, đều cho rằng là hồng long thực sự không thể nghỉ ngơi.

Trong trận đối kháng kỳ lạ lần này, chúng cố nhiên có được sự dũng mãnh của long tộc, nhưng cũng lại có một số nhược điểm của long tộc.

Uy năng của hồng long có thể vượt rất xa ngụy thần bình thường, nhưng dưới phương thức tác chiến cổ quái dị thường của sáu ngụy thần trước mặt, chúng cũng phải liên tục kinh ngạc, lửa cháy trên thân cũng giảm đi một chút, khí thế không bao giờ khôi phục được như trước kia.

Trận chiến trên bầu trời đều lọt vào trong mắt liên quân của ba hệ thần linh. Họ bộc phát ra những tiếng hoan hô thật lớn không gì sánh kịp. Ngược lại, khí thế của các tín đồ của Jorge Luis Borges lại một lần nữa xẹp xuống, trên mặt mỗi người đều có một tia kinh hoàng khác hẳn trước kia.

Mà trên thiên không thần điện, Jorge Luis Borges cuối cùng đang đứng ngồi không yên.

Hắn đứng lên, trong ánh mắt có sự lo lắng thật sâu. Phương thức chiến đấu này của các ngụy thần ngay cả hắn hàng trăm vạn năm nay cũng chưa từng gặp. Nhưng trong trí nhớ, dường như có một bản ghi chép cổ có nói về phương thức tác chiến quỷ dị này.

Hai mắt hắn sáng lên một chút tinh quang, hắn đang nghĩ tới... Nhưng đáp án này lại quá mức kinh thế hãi tục, ngay cả bản thân cũng không thể tin được.

Phương thức tác chiến này, ngụy thần có nhiều thuộc tính này, không ngờ lại rất giống ngụy thần thượng cổ thực sự trong truyền thuyết.

Theo truyền thuyết, thời cổ đại các nhóm thần lớn đều có bán thần vực nhiều loại thuộc tính, đồng thời, khi bọn họ tranh đấu với người khác vẫn thích đứng gần mà công kích, lấy uy năng thật lớn của ma pháp cổ trung không ngừng tấn công kẻ thù, cuối cùng tích tiểu thành đại, phát triển thế thắng, cuối cùng thủ thắng.

Điều này so với ý tưởng muốn một lần là xong của các ma pháp sư hiện giờ thật là một trời một vực.

Lúc này, một suy nghĩ khủng bố đột nhiên hiện ra trong đầu Jorge Luis Borges, chẳng lẽ sáu ngụy thần này không ngờ thật là ngụy thần thượng cổ thực sự còn tới giờ?

Nếu bọn họ là thật... Thì thần linh mới tiến giai bậc trung trước mặt này là ai?

Trong lòng hắn ngổn ngang trăm lần, hiện lên trong đầu vô số ý niệm, cuối cùng kiềm chế không được, hướng ánh mắt nhìn về ba thần quốc có vẻ như đang thông thả khuếch trương lĩnh vực.

Cuối cùng, hắn hít sâu một hơi, thiên không thần điện lay động một trận, chợt biến mất.

Mà ngay sau đó, trong quốc gia của Day Ville lập tức xuất hiện một tòa thiên không thần điện cực lớn.

Đây là lựa chọn của Jorge Luis Borges, hắn đã quyết định trước hết phải ra tay tiêu diệt từng bộ phận.

Dù sao Tiểu Ân cũng là một thần linh bậc trung, hơn nữa còn có quang minh thần thú hùng mạnh, một siêu cấp thần khí quang minh hệ khó có thể chống lại và là những nguy thần thượng cổ lai lịch khó lường.

Đối mặt với thần linh như vậy, Jorge Luis Borges không muốn trong tình huống hai vị thần linh bậc thấp như hổ rình mồi mà chiến đấu cùng hấn.

Mà bên phía quốc gia của Cự Ma Thần âm trầm quỷ khí lại khiến cho Jorge Luis Borges cảm thấy một cảm giác dị thường nguy hiểm, đặc biệt là bầu trời đầy huyết sắc kia khiến hấn phải thềm kiêng kỵ.

So sánh lại, Day Ville không núi cao không sông sâu chính là một lựa chọn tốt nhất.

Đây là một thần linh bậc thấp, quan trọng hơn nữa, hấn là một thần linh trung lập hệ nắm giữ quy luật đóng băng, có tương quan khắc chế với lửa của mình, cho nên tuyệt đối có thể trong một thời gian ngắn nhất phá vỡ kiêng ba chân này.

Lúc này thần quốc của Day Ville quả thực là một mảnh băng thiên tuyết địa. Bất cứ kẻ nào đi đến đây khẳng định sẽ nghĩ ngay đây nhất định là một thần linh hệ đóng băng, mà khi Jorge Luis Borges mang theo ngọn lửa hùng mạnh như thiêu đốt thiên không đi vào, hơi thở nóng rực kia lập tức sẽ tản ra vô cùng vô tận, gần như sẽ đảo khách thành chủ, đó là quy luật thay đổi cơ bản của thần quốc.

Băng tuyết trắng xóa lập tức tan ra, thật nhiều đám mây lửa thật lớn phát tán trên trời, nhiệt độ trong cả thần quốc trong một thời gian ngắn đã nhanh chóng đã tăng cao.

Hai thiên không thần điện, một bùng lên ánh lửa hùng hực giữa thiên không, tản ra làn sóng nóng rực có thể nấu chảy cả vàng, còn một được bao trong một tầng băng thật dày như một thế giới đóng băng.

Khi hai thiên không thần điện dần tiến lại gần, tầng băng trắng dường như không chịu nổi nhiệt độ mãnh liệt đến thế mà bốc lên một tầng sương trắng, cũng dần tan ra.

Trên khuôn mặt Jorge Luis Borges cuối cùng cũng nở một ý cười trấn an, đây là lần đầu tiên từ khi thần quốc của Tiểu Ân bùng nổ, hấn nở ra một nụ cười.

Nhưng, ngay khi ý cười của hấn còn chưa bày ra hết. đã lập tức động lại.

Tầng băng trắng kia quả thật có bị tan chảy, nhưng một khắc sau đó không ngờ lại bày ra một khuôn mặt bị băng tuyết che lấp.

Từng đạo lôi điện thật lớn từ bên trong băng tuyết oanh kích ra, hung hăng bổ lên trên thần quốc của hấn, ở giữa hai thần quốc đã tràn ngập hàng rào điện kia. Thần quốc của Day Ville trong nháy mắt đã không còn là một mảnh trắng xóa mà tràn đầy sinh khí, uy năng cao nhất là điện thiểm lôi minh.

Sắc mặt Jorge Luis Borges xanh mét, cuối cùng hấn cũng hiểu, đối phương không phải là một vị thần nắm giữ sức mạnh băng tuyết, mà là một thần linh nắm giữ lôi điện. Càng quan trọng hơn, dường như lôi điện này mới thực sự là sức mạnh căn bản mà hấn nắm giữ.

Thở ra một hơi thật dài Jorge Luis Borges thở ra dường như có cả một luồng nhiệt vô cùng vô tận, ngay cả thiên không thần điện của hấn cũng nóng rực lên.

Thuộc tính lôi điện là như thế nào? Day Ville dù sao cũng chỉ là một thần linh tiến giai không bao lâu. Mặc dù khởi điểm của hấn cao, vừa mới thăng tiến thành công đã là một thần linh bậc thấp, nhưng thần linh bậc thấp thì vẫn cứ là thần linh bậc thấp, cho dù là có hai loại thần tính bất đồng cũng không thể sánh với một vị thần linh bậc trung đã thăng tiến hàng trăm vạn năm.

Dưới sự xâm nhập mạnh mẽ của ngọn lửa, thần điện của Jorge Luis Borges cuối cùng cũng đã tới gần hơn. Một luồng nhiệt lượng hùng hực xộc vào thiên không thần điện của Day Ville, thậm chí đã có thể cảm ứng được thần điện có nguy cơ sẽ bị phá tan thành từng mảnh.

Khóe miệng Jorge Luis Borges tràn ra một ý cười lạnh lùng. Nguy hiểm thật lớn khi đưa thiên không thần điện ra khỏi thần quốc của mình mà tiến nhập vào thần quốc của thần linh khác. Việc này cố nhiên sẽ hoàn toàn mất đi sức mạnh trợ giúp của thần quốc, nhưng đây cũng là biện pháp duy nhất đánh chết bản thể của đối phương.

Ầm ầm! Thiên không thần điện của Day Ville cuối cùng cũng không thể chịu được áp lực thật lớn đến như thế, sau một tiếng nổ kinh thiên động địa cũng nổ tung.

Một bóng người từ trong vọt ra, đây là thần thể của Day Ville ẩn chứa sức mạnh lôi điện và băng tuyết tinh thuần chói mắt.

Jorge Luis Borges lạnh lùng cười, thân hình hần lập tức rời khỏi thiên không thần điện của mình.

Mặc dù ở trong thiên không thần điện mới thực sự là nơi bảo mệnh tốt nhất của thần linh, mà một thần linh khi thiên không thần điện bị phá hủy thần thể phải bỏ chạy, muốn đuổi kịp chỉ có cách rời khỏi thiên không thần điện của chính mình.

Dù sao, tốc độ của thiên không thần điện dù có nhanh đi nữa cũng không thể bằng tốc độ của thần linh bay một mình.

Cho dù là có được pháp tắc tốc độ cũng không làm được. Huống chi sức mạnh Day Ville nắm giữ lại là lôi điện.

Trong nháy mắt, thần thể của Jorge Luis Borges đã băng qua không gian vô tận của thần quốc, khi đang bay qua thần quốc của mình không ngờ lại phát hiện một chuyện khủng bố.

Thần quốc của đối phương cũng không phải là một nơi chưa từng khai phá của một thần linh yếu đuối. Nếu hần không nhìn lầm, thần quốc này hẳn là từ một thần quốc đã bị sử dụng mà trực tiếp phát triển khai phá thêm. Hơn nữa, diện tích khai phá của thần quốc này cũng lớn, phải vượt rất xa ngoài diện tích đã được khai phá hiện giờ.

Kể cả so sánh thần quốc của hần với không gian ẩn giấu trong thần quốc này cũng chỉ là kiến gập voi cắn bản là không đáng gì.

Đến lúc này, lòng hần nặng trĩu xuống. Ba thần linh này đến tột cùng là có lai lịch gì, vì sao lại có được nhiều thứ không thể tin nổi đến thế?

Hay bọn họ thực sự có mối quan hệ mật thiết với một vị chủ thần nào đó?

Phán đoán này vừa nảy ra, hần lập tức hạ quyết tâm không thể để cho một ai trong ba thần linh này chạy trốn, nhất định phải giết toàn bộ. Nếu không, sau này bọn họ đưa thế lực to lớn sau lưng đến, chỉ sợ là mình toi đời.

Nghĩ tới đây, tốc độ của Jorge Luis Borges đột ngột tăng mạnh nháy mắt đã vượt qua một khoảng không thật lớn, vượt lên trước Day Ville.

Thần linh bậc trung dù sao cũng vẫn là thần linh bậc trung. Khi nén ép thiêu đốt, sức mạnh bùng phát ra trong nháy mắt có thể vượt xa khỏi tưởng tượng của thần linh bậc thấp. Cho dù là Day Ville nắm giữ sức mạnh lôi điện cũng bị tốc độ từ thiêu đốt thần lực mà thành đuổi kịp.

Lạnh lùng nhìn Day Ville, giọng nói của Jorge Luis Borges cũng giống như ngọn lửa trên người hần vậy, tràn đầy sự hung bạo: “Người! Một thần linh bậc thấp cũng dám công kích thần linh bậc trung vĩ đại. Thật sự là đáng chết!”

“Đúng vậy, thật sự là đáng chết!” Sắc mặt Day Ville cũng chẳng chút thất kinh, chẳng sợ trước mặt mình là một thần linh bậc trung, cũng có thái độ tương tự.

Nhẹ nhàng nâng cao ống tiêu trong tay một chút, đột nhiên một dòng nhạc khúc rất nhỏ đập dồn giữa không trung.

Trong âm thanh này ẩn chứa một năng lượng hùng mạnh, hơn nữa, đặc điểm lớn nhất của nó là ẩn giấu, có thể khiến cho người ta vô tình trầm mê trong đó.

Một khắc khi ba thần quốc vừa tiếp cận, Jorge Luis Borges đã từng bị khúc nhạc này làm cho hồ đồ, lúc này, sau khi vào trong thần quốc của Day Ville rồi vẫn luôn cẩn thận đề phòng.

Nhưng khi khúc nhạc cất lên, hần đột nhiên nhận ra dường như mình đề phòng còn chưa đủ.

Bởi vì khúc nhạc này dường như không phải lọt vào tai hần, mà trực tiếp vang lên từ trong tâm hồn hần.

Đó là một loại âm nhạc chấn động linh hồn có thể khiến cho tâm linh cộng hưởng, cho dù là tâm linh của thần linh đã rời trần thế hàng trăm vạn năm lúc này cũng nhộn nhạo lên.

Jorge Luis Borges phát hiện, không ngờ hần lại đang mơ hồ nhớ lại.

Từ phút giây đầu tiên hần sinh ra đã bắt đầu bước vào thế giới ma pháp, thăng tiến làm thần linh, gian khổ bao năm tháng nơi thần giới cho đến khi dần dần vững vàng thành một thần linh bậc trung như hiện giờ.

Hết thấy hết thấy dường như đang quay đi quay lại trong đầu hần vậy, hơn nữa, mỗi lần quay lại hần đều không thể sửa được những sai lầm đã phạm phải.

Trong lòng hần mơ hồ cảm thấy có gì đó thật không đúng, nhưng tuyệt không thể thoát khỏi cảm giác tuyệt vời này được.

Bỗng nhiên, một cỗ sát ý thật lớn dâng lên tràn ngập, cỗ sát ý này khiến cho Jorge Luis Borges giật mình một cái, đây là lần đầu tiên kể từ khi thăng tiến thần linh hần có cảm giác kỳ lạ này.

Tinh thần ý thức của hần lập tức tỉnh lại từ trong hư vô, đồng thời thân thể hần nháy mắt đã rời đi.

Tuy tốc độ phản ứng của hần nhanh đến không thể tin, nhưng trên thắt lưng cũng bị một vết thương thật lớn. Đương nhiên, nếu hần phản ứng chậm hơn một chút thôi thì không phải chỉ là một vết thương nữa, mà là một đao hai đoạn rồi.

Đảo mắt qua vết máu trên thắt lưng, những giọt thần huyết rỉ ra lập tức đọng lại, trên vết thương thật lớn nhẹ nổi lên đốm lửa nhỏ, miệng vết thương khổng lồ kia đã khép lại rất nhanh.

Nhưng, vừa ngẩng đầu lên, sắc mặt của hần đóng băng lại.

Trước mắt hần đã không phải chỉ có một Day Ville.

Lúc này cả ba vị thần đã cùng đứng sừng sững một trong số đó còn cầm một thanh tiểu mộc kiếm trong tay, vẻ mặt tiếc nuối nhìn mình.

Thần niệm đảo qua ba thần linh trước mặt, sắc mặt hần lập tức ngưng lại nặng nhất cả đời này.

Hần cảm ứng được rõ ràng, ba vị thần linh này chính là ba vị đang chiến đấu với hần, hơn nữa, đứng đây không phải là phân thân mà thần thể thực của bọn họ.

Hai mắt Jorge Luis Borges lóe lên. Hần hỏi, kinh dị không chừng: “Các người... Không ngờ dám rời khỏi thiên không thần điện?”

Đây là hần nghi ngờ Tiểu Ân và Cự Ma Thần, bởi vì đối với thần linh mà nói trừ phi thiên không thần điện bị phá hủy, hoặc là đã bị truy đến cùng đường, và trên người thần linh bị thua có thần cách, còn thì tuyệt đối không thể rời khỏi thiên không thần điện của mình.

Đây cũng chính là nguyên nhân vì sao hần nắm chắc có thể tiêu diệt từng bộ phận, bởi hần tuyệt đối không tin Tiểu Ân và Cự Ma Thần sẽ vì đồng bạn mà rời khỏi thiên không thần điện của mình, vào trong thần quốc này và ngăn chặn một thần linh bậc trung hùng mạnh là hần.

Nhưng chuyện này lại xảy ra rồi đấy, cứ như vậy mà xảy ra ngay trước mặt hần làm hần gần như không thể tin được thần niệm của chính mình.

Tiểu Ân giơ lên tiểu mộc kiếm, cười ha hả nhưng không trả lời câu hỏi của hần mà nói: “Day Ville, Giai Diệu Sinh Mệnh quả nhiên lợi hại, ngay cả thần linh bậc trung cũng có thể bị người khổng chế. Ta muốn giết hần ngay lập tức nên để lộ sát khí, nếu không sợ là căn bản chúng ta không cần động thủ.”

Day Ville cũng hồi tiếc: “Đúng vậy, người ra tay quá sớm, nếu không tất cả mọi người bớt lo được một chút thật tốt.”

Lập tức lửa giận ngập tràn tim Jorge Luis Borges, nhưng hần cũng bình tĩnh được ngay, hơn nữa là hoàn toàn bình tĩnh, bởi hần đã cảm giác thấy nguy hiểm.

Ba thần linh trước mặt hần này tuyệt không phải chỉ đơn giản là một thần linh bậc trung mới thăng tiến và hai thần linh bậc thấp, nếu hần không trấn định lại được, có lẽ kết quả chính là ngã xuống.

Khi Jorge Luis Borges đã hoàn toàn bình tĩnh lại, ngọn lửa trên người hắn không những không mãnh liệt hơn mà còn kiềm chế hơn, cả người hắn giống như một ngọn núi lửa đang vận động âm thầm, trước khi bạo phát cũng không ai chú ý đến, nhưng một khi đã bùng nổ là lúc dung nham phun trào, phá hủy tất cả mọi thứ trước mắt, không ai có thể ngăn.

Tiểu Ân, Cự Ma Thần và Day Ville cùng thu lại ý cười, trong mắt thần linh bậc trung dù thế nào cũng vẫn cứ là thần linh bậc trung, tuyệt đối không phải một đối thủ có thể dễ dàng tiêu diệt.

Hai bên cùng im lặng, không khí căng thẳng đến cực điểm.

Đột nhiên, từ xa xa truyền lại một tiếng nổ mãnh liệt, vô số hỏa cầu bay tán loạn trong không khí, lửa cháy phùng phùng, một phân thân giống Jorge Luis Borges như hạt đã khổng chế thiên không thần điện của hắn phát ra ngọn lửa mãnh liệt.

Trên thiên không thần điện đối diện, một phân thân thần linh đầu cá sáu tay cầm quyền trượng thần thánh, sức mạnh quang minh tinh thuần đó hóa thành vô số quang sáng.

Thiên không thần điện của Jorge Luis Borges đã bị vây khốn gắt gao.

Jorge Luis Borges kiên kỳ đằng sau đám người Tiểu Ân có một thế lực to lớn, nên muốn bắt sạch toàn bộ cả ba người bọn họ. Nhưng ba người Tiểu Ân sao lại không có suy nghĩ như thế chứ? Khi ba người bọn họ tự mình ra tay vây khốn thần thể Jorge Luis Borges và thiên không thần điện, người cá sáu cũng dùng quyền trượng thần thánh và quang minh thủy mẫu bao vây quanh thiên không thần điện của đối phương, vây khốn nốt cả phân thân thần linh trong thần điện.

Đây mới thực sự là một lưới bắt hết không để lại hậu hoạn.

Phân thân của Jorge Luis Borges vạn phần buồn bực nhìn phía trước, phân thân người cá sáu này từ đâu tới đây? Sao lại không có chút nào giống ba vị thần linh kia?

Tuy nhiên, xem hắn có thể khổng chế quyền trượng thần thánh thì chắc là phân thân của thần linh quang minh hệ rồi, chỉ có điều sao thần linh quang minh hệ này lại không giống phân thân của hắn một chút nào chứ? Chẳng lẽ thực sự vị thần linh quang minh hệ này lại là một con cá sáu hả?

Lúc này, Tiểu Ân tiến giai, người cá sáu cũng nước lên thuyền lên trở thành phân thân thần linh bậc trung, cầm quyền trượng thần thánh trong tay phát ra uy năng hùng mạnh, trong trận giao phong của hai thiên không thần điện tuyệt đối chiếm thượng phong. Còn chưa nói phía trên thiên không thần điện của Tiểu Ân có một con quang minh thủy mẫu khổng lồ.

Quang minh thần thú này dễ dàng xé tan hai hỏa long, để lại ấn tượng sâu sắc cho Jorge Luis Borges. Có nó trấn thủ phía trên thiên không thần điện của đối phương, phân thân của Jorge Luis Borges cũng không dám toàn lực ứng phó. Đó chính là nguyên nhân mà hắn bị dần dần vây hãm.

Giao phong của hai thần điện không thể giấu được bản thể Tiểu Ân và Jorge Luis Borges, nhưng bọn họ vẫn khinh thường. Đối với thần linh mà nói, chỉ cần bản thể có thể bảo toàn thì hết thấy đều có thể bỏ qua.

Bỗng nhiên, hai bên đồng thời cùng động. Cự Ma Thần và Tiểu Ân cùng phóng về phía trước, trong tay Cự Ma Thần quơ quơ thượng cổ ma kỳ, âm phong mưa máu quanh đó bốc lên không ngớt, nhuộm đỏ cả một vùng trời.

Thể hiện của Tiểu Ân cũng quái dị, không ngờ tay phải hắn tiểu mộc kiếm, tay trái tiểu viên thuẫn, trên đỉnh đầu là một ty thủy châu xoay tròn. Thêm vào ba thượng cổ thần khí. Tiểu Ân giống như một dũng sĩ không biết sợ hãi tiến đối mặt với ác long.

Còn Day Ville mới đúng là phương pháp thần linh giao chiến chính thống, tay quơ thần khí Giai Diệu Sinh Mệnh, từng khúc nhạc rất nhỏ âm ỉ chậm chậm vang lên, cả không gian dường như bị mê hoặc.

Nhưng trên người Jorge Luis Borges lại bùng lên ngọn lửa kịch liệt, khác hẳn với sự mê hoặc kia. Đây là một ngọn lửa biểu hiện cho sức mạnh hỏa lớn nhất, trong đó không có sự phần nộ mãnh liệt, thậm chí còn không có lấy nửa điểm cảm xúc của Jorge Luis Borges.

Ngon lửa này sẽ đốt cháy tất cả, bất kể là cái gì trước mặt nó đều phải bị ngọn lửa phần thiên chứ hải này thiêu thành một đồng tro tàn.

Giây lát mà tất cả mọi sức mạnh va chạm kịch liệt, ba người Tiểu Ân đột nhiên phát hiện trước ngọn lửa của đối phương, tất cả các năng lượng đặc biệt của họ dường như đều không thể chiếm thượng phong. Ngay cả sức mạnh âm thanh kia dường như cũng biến thành một phần của ngọn lửa.

Rất hiển nhiên, Jorge Luis Borges đã phóng ra sức mạnh lớn nhất của hắn, sức mạnh của lửa này đã được hắn phát huy tới vô cùng nhuần nhuyễn.

Đây mới là sức mạnh của một thần linh bậc trung đã tích lũy hàng trăm vạn năm, khi hắn bình tâm tĩnh khí phóng ra toàn bộ uy năng không ngờ có thể đạt tới như thế.

Khuyết điểm lớn nhất của ba người Tiểu Ân lúc này đã lộ ra rất rõ. Không thể nghi ngờ, bọn họ thành thần quá ít thời gian, trước mặt đối phương, chút thời gian đó quả thực chẳng đáng gì.

Cho dù là Tiểu Ân mặc dù có đông tin đồ mà may mắn trở thành thần linh bậc trung, nhưng thần cách, thần tính, linh hồn... Thì không thể nắm rõ và điều khiển được bằng đối phương.

Nếu cho bọn hắn thêm mấy trăm năm thời gian nữa thì có thể cô đọng tất cả thành một thể, đạt tới trình độ tinh túy của Jorge Luis Borges. Nhưng lúc này rõ ràng là không thể.

Thở dài thật sâu một chút, Tiểu Ân nói: “Cửu tính hợp nhất, lực lượng thần vực.”

Ngay sau đó, từ trên người hắn chợt bùng lên một năng lượng thật lớn, cỗ năng lượng hùng mạnh này đã không còn nằm trong giới hạn của thần linh bậc trung nữa. Cho dù là thần linh bậc cao đi nữa gặp sức mạnh không thể tin nổi này chỉ sợ cũng sẽ bắt đầu muốn rút lui.

Khi cỗ năng lượng ấy với một thể mãnh liệt dời non lấp bể va chạm với ngọn lửa kia, ngọn lửa mãnh liệt ấy không ngờ như bị dập tắt, tán loạn mà tản ra.

Lực lượng thần vực. Đây là năng lượng khi dung hợp hoàn toàn chín thần tính. Tuy nó không phải là vô cùng tinh túy, còn xa không bằng sự cô đọng của đối phương, nhưng cho dù là chỉ bằng vào một lực lượng thần vực không thể phát huy hoàn toàn này cũng đủ để dập tắt ngọn lửa của thần linh bậc trung.

Jorge Luis Borges biến sắc, hắn không còn chút nào cẩn trọng của thần linh, gắt gao chăm chăm nhìn Tiểu Ân, ánh mắt sợ hãi đến cực điểm.

“Cửu thần tính. Cửu thần tính. Người là người đứng đầu quang minh hệ?”

Có thể ngưng hợp chín loại thuộc tính chỉ có các thần vương bệ hạ đứng đầu ba hệ thần linh, cho đến giờ Jorge Luis Borges chưa từng nghe nói qua có thần linh bậc trung nào có thể làm được điều này.

Bồng nhiên, từ thân thể hắn gần như cùng lúc truyền ra hai loại năng lượng.

Hai cỗ năng lượng này thực cường đại không thể đỡ nổi, cũng mang ý nghĩa phá hủy tất cả.

Ngon lửa trên người Jorge Luis Borges chợt mãnh liệt hơn, nhưng không phải là thân thể hắn dao động mà là linh hồn của hắn đã bị hai sức mạnh này đánh vỡ.

Vừa tiếp nhận sức mạnh oanh kích của Tiểu Ân, không ngờ lại gặp hai lượt tấn công loại thuộc tính bất đồng nhưng cùng là thần vực hùng mạnh từ chín loại thuộc tính hợp nhất. Jorge Luis Borges không thể trụ nổi nữa, cuối cùng hoàn toàn nổ tung.

Ngay một khắc hắn nổ hoàn toàn, một sợi tinh thần dao động thể lương tràn khắp không trung.

Một khắc đó, hắn đã nhận ra, bất kể là sức mạnh hắc ám hay trung lập không ngờ cũng là chín thuộc tính hợp nhất.

Đứng đầu hắc ám hệ. Đứng đầu trung lập hệ.

Chẳng lẽ lần này hắn gặp không phải là thần linh bậc trung bậc thấp gì mà là vương giả trong thần giới, tam hệ chi vương?

Dưới sự tấn công của sức mạnh này, tinh thần của hắn cuối cùng cũng sụp đổ.

543. Chương 23 Thượng Giới Và Hạ Giới

Trên bầu trời xa xôi kia, một tiếng gầm rú thật lớn lại truyền đến. Khi Jorge Luis Borges ngã xuống, phân thân của hắn, thiên không thần điện của hắn như bị sét đánh, cứ như vậy ngậy ngốc đứng giữa không trung, rồi bị quang minh thủy mẫu và quyền trượng thần thánh phá hủy hoàn toàn.

Bên trong thần quốc, tất cả lửa đều tắt, lập tức tràn ngập bị thương, từng đội từng đội lớn liên quân tam hệ thần linh dễ dàng chiếm cứ mỗi góc ngách thần quốc của Jorge Luis Borges.

Những tiếng kêu gào không ngừng vang lên từ các nơi thần quốc, có nghĩa những ngọn lửa của Jorge Luis Borges đã bị dập tắt.

Thần vực quanh thần điện đã tiêu tan, pho tượng trong thần điện cùng lúc đó cũng bị chấn nát hoàn toàn.

Trên những tế đàn, hồng quang vừa lấp lánh giờ đã dần ảm đạm xuống, tất cả tín đồ đều thấy tận mắt, đều cảm thấy một mảnh mê man và thê lương.

Sáu hồng long trên bầu trời đều cùng gào lên ai điếu, chỉ có duy nhất ngọn lửa trên đầu chúng lại càng bùng cháy mãnh liệt hơn. Chúng đã kích phát ra sức mạnh sinh mệnh của mình, càng có uy năng hùng mạnh hơn, rất có khả năng muốn đồng quy vu tận với sau ngụy thần.

Nhưng, đúng lúc này, một khúc âm thanh dịu dàng vang lên, âm thanh này dường như có ẩn chứa một quy luật nào đặc biệt nào đó, mơ hồ như có nắm giữ được nhịp đập của ngọn lửa, ngấm vào trong nguyên tố ngưng thể đó.

Sáu hồng long kia dần dần chậm lại, khí thế của chúng không còn bi phẫn và tuyệt vọng như lúc nãy mà lại giống như phần đông tín đồ dưới kia, trở nên mê man hơn.

Dần dần, như vừa nhận mệnh, chúng cùng quay đầu bay về phía thần quốc của Day Ville, sáu ngụy thần bên cạnh chúng cũng không ngăn cản, mà trực tiếp quay về thần quốc của Tiểu Ân. Sau trận chiến này, Tiểu Ân đã biết được thực lực thực sự của thượng cổ ngụy thần.

Thực lực bọn họ nắm giữ tuyệt đối không thua bất cứ người nào có được linh vực chí tôn. Chỉ cần cho bọn họ một cơ hội tuyệt đối có thể tự thăng tiến làm thần linh. Nhưng Tiểu Ân cũng không định cho bọn họ cơ hội này, cho dù là về sau phải phát động đến thực lực mạnh nhất của họ, thì cũng phải chờ Tiểu Ân tiến giai thành thần vương đã.

Làm như vậy quả thực là có mang tư tâm, nhưng đổi lại là bất cứ kẻ nào chỉ sợ cũng sẽ chọn lựa như vậy thôi.

Thần quốc của Jorge Luis Borges ảm đạm dần, tất cả tín đồ của hắn đều có thể cảm nhận được rõ ràng thần linh của họ đã chết đi. Những người đã hiểu được điều này, đại đa số ý nghĩ chống cự đã biến mất, cũng rất nhanh bị hạ gục dưới sự tấn công của các tín đồ có áo giáp binh khí cao cấp ba hệ.

Năm trăm triệu tín đồ, trừ chết trận một phần năm, còn lại đều là tù binh của thần linh ba hệ, có điều, bây giờ nhìn lại, những người này đều đã như những cái xác không hồn, không còn chút sinh khí.

Tình huống này giống như khi Nuo Weijia ngã xuống, hai mươi triệu tín đồ trung tâm còn lại đều giống nhau, cho dù không có ai đuổi giết thì phần lớn cũng sẽ chết trong vòng mười năm.

Đây là một tình huống bình thường sau thần chiến, thần linh chiến thắng sẽ phóng thích ma pháp đóng băng, đóng băng hết tất cả những người này lại, sau đó phối hợp với thần tính bán ra cho thần linh khác đồng hệ.

Cũng không phải là bọn họ không muốn tiếp nhận các tín đồ này, mà là vì chiến tranh đã mang đến cho hai bên thương tổn thật lớn, nên khả năng bọn họ có thể kế thừa thần tính thành công cực kỳ bé, chỉ có bán ra cho kẻ thứ ba không tham chiến mới có thể thuận lợi kế thừa các tín đồ này.

Nhưng, ngay khi các tín đồ, theo như phân phó của tín đồ ba hệ, vừa mới ngồi xuống, đột nhiên nghe được một âm thanh kỳ diệu.

Âm thanh này cũng không xa lạ với bọn họ, chính là vừa rồi đã triệu hoán sáu hồng long kia.

Trong khúc nhạc có một ma lực rất mỏng manh, giống như một lỗ đen đang tản mát ra một lực hấp dẫn trí mạng, dường như mọi linh hồn đều bị hút vào đó.

Một lát sau, tinh thần mọi người đều bị khúc nhạc ấy hấp dẫn, bất kể là liên quân ba hệ hay các tín đồ của Jorge Luis Borges, tinh thần của bọn họ đều muốn nhập vào trong đó.

Cả thần quốc tuy là một mảnh thất bại suy sụp, nhưng địch ý mãnh liệt của tất cả các tín đồ đều được cởi bỏ.

Cũng không biết qua bao lâu, khi khúc nhạc đó ngừng lại, trên bầu trời chợt vang lên một tiếng rỗng gầm khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Mọi người ngẩng đầu nhìn trời, một thiên không thần điện thật lớn lơ lửng phía chân trời, quanh đó là sáu cự long đỏ rực bay vờn quanh đó, chúng như những thủ hộ thần điện, liều mạng bày ra uy năng mạnh mẽ của mình.

Một ngọn lửa chậm chậm từ giữa thần điện bùng lên. Đây là sức mạnh của lửa, cũng là quy tắc của lửa.

Cuối cùng, các tín đồ của Jorge Luis Borges quỳ xuống, hướng về phía bầu trời kia cầu nguyện.

Dường như là một hiệu ứng các quân bài một lại một tất cả các tín đồ đều quỳ xuống. Bọn họ giống như những đứa nhỏ lạc đường giữa đêm đen, đột nhiên thấy được chút hào quang, liền không chút do dự lao tới ánh sáng đó, trong hào quang đó là cái gì đang đợi vận mệnh của họ không phải là điều họ có thể biết.

Một tháng sau, cuối cùng Day Vilie đã thanh công tiêu hóa được đại bộ phận chiến lợi phẩm này.

Tuy không thể kế thừa thần tính của Jorge Luis Borges, nhưng dưới sự giúp đỡ của khúc nhạc sinh mạng, không ngờ đến tám phần các tín đồ của hắn cuối cùng đã thay đổi tín ngưỡng.

Trong số tám phần này đã bao gồm tất cả tín đồ cấp bậc ngục thần.

Còn hai phần còn lại kia, bất kể Tiểu Ân thế nào cũng không nguyện ý, cuối cùng chỉ có một cách xử lý.

Khi Tiểu Ân đã giải quyết xong hậu quả của trận thần chiến bất ngờ, dưới hạ giới phân thân Tiểu Ân cũng bắt đầu tập trung mọi người lại.

Ngay khi thần quốc của Tiểu Ân chính thức khai phá xong, hắn đã trực tiếp đưa lão Bond Juliana, Maren, Benson bọn họ tới thu xếp.

Nếu không bị gã thần linh đui mù kia xen giữa quấy rối, thì kế hoạch này đã sớm xong rồi.

Vì Maren bọn họ, Tiểu Ân đã cố ý tạo ra một tòa thành thị thật lớn ở một hòn đảo phía đông thần quốc của mình.

Thành phố này là thành phố duy nhất trên cả thần quốc không có tượng của Tiểu Ân, cũng như vậy, người có tư cách ở lại trên đảo này cũng chính là những nhân vật mà Tiểu Ân phải tốn một cái giá thật lớn để có thể trực tiếp nghênh đón lên.

Một người sẽ phải trả giá một vạn thần lực kết tinh. Cái giá phải trả này, hiện giờ, ngoài Tiểu Ân, chỉ sợ không có thần linh bậc trung nào có thể dễ dàng nguyện ý trả.

Cố ý chọn ra một nơi, dựng nên một tiểu đảo mấy trăm kilômét vuông để an trí thân nhân của Tiểu Ân, tuyệt đối là chuyện rất dễ dàng.

Tất cả kiến trúc trên đảo đều dựa theo lâm viên của công quốc Louis mà kiến tạo thành, từ dưới lên đây, mọi người tuyệt đối sẽ không bị ảnh hưởng gì.

Một ngày này Tiểu Ân rời khỏi thiên không thần điện, bản thể của hắn đang ở trên tiểu đảo này.

Chính giữa tiểu đảo có một tòa trận đồ thật lớn. Trận đồ này là một trong những thông đạo nối xuống dưới.

Khi Tiểu Ân xuất hiện trước trận đồ. Trên đó cũng tản mát ra hào quang sáng lẹ, trong tầng tầng hào quang đó, có thể mơ hồ nhìn thấy bóng người.

Cuối cùng, Tiểu Ân đã chính thức thăng tiến lên thần linh bậc trung cũng nở một nụ cười bình thản. Mặc cho ai nhìn thấy cũng không xem hắn như một vị thần, ngược lại sẽ chỉ thấy hắn chẳng qua chỉ là một người trẻ tuổi bình thường nhất đi đón người thân mà thôi.

Hào quang tản ra, Tiểu Ân đảo mắt, giang hai tay đón thân hữu.

Nhưng, người cũng giang rộng hai tay đi tới không phải tiểu hồ ly Juliana, cũng không phải em trai hắn, một người đàn ông vạm vỡ cũng gần ba mươi tuổi Hara, mà chính là Hắc Toàn Phong biến thành hình người trông rất khôi ngô.

Khi đại ma thú này bế Tiểu Ân giơ lên cao quá đỉnh đầu, mọi người đều nở nụ cười thân thiết chân thành.

Lúc này, ở đây, có cả ngũ đại ma pháp sư trong ma pháp lâm viên của công quốc Louis và mấy vị đệ tử của hắn. Dưới sự giúp đỡ của đám người Kim, bọn họ đều đã trở thành ma đạo sĩ, còn về phần đám người Kim và Hắc Toàn Phong thì dưới sự giúp đỡ của Towell Belli đều đã thăng tiến lên truyền kỳ thành công, đang đặt một bước chân vào ngưỡng cửa ngụy thần.

Đây là chỗ tốt của việc có thần linh hùng mạnh làm chỗ dựa mà.

Tuy trước mắt Tiểu Ân cũng không phải thần linh mạnh, nhưng cũng đem lại cho đám người Kim sự giúp đỡ thật lớn. Đương nhiên, Tiểu Ân cũng đã cố ý hạn chế ý tốt của mình hơn, do Nhất Hào đã đề nghị để cho họ tự thân phát triển.

Cứ như vậy, sau khi bọn họ thăng tiến thành thần, khẳng định sẽ có thể tự có được thể ngộ.

Nếu cái gì cũng nhất nhất giống như ở trong thần giới này, coi như con trai và con gái của thần, thì sẽ không có lợi cho việc thăng tiến thành thần linh của họ.

Đương nhiên, muốn khiến cho nhóm lão Bond chuyên tâm tu luyện... Thì thuần túy là một truyện cười, có điều, dưới sự giúp đỡ của Tiểu Ân, bọn họ có thể thanh xuân vĩnh viễn, thoát khỏi luân hồi sinh tử.

Tiến vào trong thần giới, ngoại trừ thân hữu của hắn, không ngờ còn có hai người khiến hắn có chút ngạc nhiên.

Chính là Dida đại tát mãn và Harrison.

Đặc biệt là Dida đại tát mãn. Hắn đã hoàn thành tâm nguyện suốt đời, dưới sự quản sự của Juliana và ý tứ của vài vị ngụy thần, đế quốc Lang Nhân đã hoàn toàn thôn tóm tất cả Tuyết Lang Nhân.

Vì thế, Tuyết Lang nhân chính thức nhập vào bản đồ của Lang Nhân quốc, tuy trong quá trình đó cũng có vài lần xảy ra phản loạn, nhưng cũng chỉ giống như những đốm lửa nhỏ, còn chưa đợi tới lúc lan ra đã bị dập tắt hoàn toàn.

Trong việc này, ma pháp công hội đã phát huy tác dụng thật lớn. Sloppy Burger trước đó dưới sự giúp đỡ của hội trưởng Beica đại nhân cũng đã chính thức tiếp chương quyền sở hữu ma pháp công hội. Lão có liên hệ chặt chẽ với đám người Juliana, gần như trở thành người phát ngôn của Tiểu Ân ở hạ giới, cùng với đại lục người da đen và nhóm nguyệt tinh linh ở đại lục phía nam trở thành một nhóm cực kỳ ăn ý.

Trên đại lục hoàng kim cũng không có thần điện nào của nữ thần ánh trăng Rafael được lập, công lao này thuộc về ai, điều này bất cứ ai cũng có thể hiểu được rõ ràng.

Trên đại lục hoàng kim, các thế lực lớn đều giống nhau, ai cũng biết, khi Juliana có ý muốn thảo phạt Tuyết Lang Nhân, thậm chí nàng còn không cần phải động thủ, chỉ mượn đám người Towell Belli chuyển lời cũng đã có vô số người tình nguyện hoàn thành tâm nguyện này cho nàng.

Tới lúc này, Dida đại tát mãn và Harrison lập tức rời khỏi đế quốc Lang Nhân mà tới ma pháp lâm viên thành Louis. Bởi họ đã nhận ra, trần thủ đế quốc Lang Nhân không có lợi bằng kết hảo hữu với Tiểu Ân.

Đối với tất cả những chuyện đã phát sinh ở đại lục Hoàng kim, Tiểu Ân chỉ cười cho qua.

Trước mắt, đối với hắn mà nói chuyện lớn hơn thế nữa cũng không nằm trong phạm vi cần phải suy nghĩ của hắn. Mặc kệ bọn họ chơi đùa thế nào hắn cũng không để ý, kể cả bọn họ người người đều oán trách. Tiểu Ân cũng có đủ thực lực bất cứ lúc nào cũng có thể giải quyết.

Dù sao. bây giờ tín đồ trong thần quốc của hắn, tùy tiện chọn sai vài người quay lại cũng đủ để ném bay luôn cả đại lục rồi.

Trên quê hương tinh cầu, duy nhất khiến hắn còn có chút kiêng kỵ chính là nữ thần ánh trăng. Thực sự hắn kiêng kỵ cũng không phải là bản thân nữ thần mà là thể lực tinh linh khổng lồ sau lưng bà ta.

Xem tình hình trước mắt, hai bên đều đang phát triển trên đại lục theo mục đích của mình. Xung đột trong lúc đó không đáng, vẫn còn sống yên ổn với nhau vô sự được.

Vội vàng chiếu cố mọi người mất một ngày, hắn đã an bài xong.

Lúc này, tất cả mọi người đều biết Tiểu Ân đã thành công châm thần hỏa, kiến tạo thần quốc chính thức trở thành một trong những thần quốc mệnh mang của thần linh.

Cho dù lúc này, lão phụ thân Bond nhìn thấy con trai cùng khó tránh khỏi có chút lạ lùng lúng túng, lại càng không nói đến những người khác. Trong mắt bọn họ, quanh mình Tiểu Ân bao phủ một tầng sáng thần bí khiến cho bọn họ cảnh giác hơn.

Tiểu Ân biết, muốn thay đổi ý nghĩ này của bọn họ cũng không phải chuyện một sớm một chiều. Tuy nhiên, đợi cho đến khi đám người Kim châm được thần hỏa, trở thành thần linh, đợi cho đến khi tất cả đã vào quỹ đạo, thì khẳng định những người lão Bond sẽ quen thôi.

Có lẽ đợi đến ngày đó, những người gọi là thần linh này trong mắt lão nhân bình thường như lão Bond cũng như con chó con mèo vậy, chẳng khác tí nào.

Trên tiểu đảo này có một nơi phong cảnh u nhã rất khác biệt, chính là Tiểu Ân chuẩn bị cho Juliana.

Mặc dù khi ở hạ giới, để đuổi theo bước chân Tiểu Ân, Juliana vẫn phi thường cố gắng cho nên cũng không có bao nhiêu nữ tỳ, nhưng đã tới đây rồi, trên cả thần quốc chọn ra một ít người hầu quả thực là một chuyện dễ dàng nhất.

Bởi vì đối với những tín đồ trung thành, được hầu hạ cho thần linh và người thân của thần linh tuyệt đối là chuyện vinh quang cao thượng nhất.

Trước hết Tiểu Ân để ở đây trăm người, để cho nơi này phong phú lên.

Đưa Juliana tới căn phòng đã được cẩn thận chuẩn bị cho nàng, Tiểu Ân lặng lẽ nhìn tiểu hồ ly.

Dường như thời gian cũng không lưu lại chút dấu vết gì trên thân thể nàng. Juliana lúc này cũng giống như một thiếu nữ, có sức hấp dẫn vô cùng khiến người ta trầm mê trong đó.

Sức hấp dẫn này ngay cả thần linh cũng không muốn cự tuyệt.

“Tiểu Ân... Bệ hạ!” Juliana sáng lên chút giao hoạt: “Đây là thần quốc của ngài sao?”

Tiểu Ân ngẩn ra ngẩn nhìn khuôn mặt nàng, ánh mắt dịu dàng: “Đúng vậy. Đây là thần quốc của ta, cũng là thần quốc của nàng.”

Dứt lời, tinh thần ý niệm của hắn lập tức quán lấy tinh thần ý niệm của Juliana, cứ như vậy mà mở rộng ra.

Mênh mông bát ngát biển rộng, rừng rậm tốt tươi, bình nguyên rộng lớn, còn có sa mạc đầm lầy và dung nham luyện ngục, tất cả đều không chút giấu diếm hiện ra trong thần niệm của Juliana.

Khi toàn bộ thần quốc hiện ra trong thế giới tinh thần của nàng, Juliana lập tức tràn đầy vui mừng phấn khích.

Đây là phản ứng tự nhiên của một người bình thường lần đầu tiếp xúc với thần quốc như thế.

Hai tinh thần lực lúc này dường như đã hợp làm một, sau cùng, tuy hai mà một.

Một lúc lâu sau bọn họ mới hoàn toàn thả lỏng tinh thần ý niệm, khi Juliana mở mắt, trước mắt là một ánh sáng trong suốt, nhìn như một chiếc vòng cổ.

Tiểu Ân trao chiếc vòng cổ của nữ thần ánh trắng cho Juliana, dịu dàng: “Đây là lễ vật của ta, hoan nghênh tới thần quốc của chúng ta.”

Vừa mới chạm vào thần khí này, cảm ứng được khí tức thần lực khổng lồ trên đó, hai mắt nàng sáng lên vui sướng hết sức.

Đặc biệt, đã biết chiếc vòng cổ này rồi, không có một cô gái nào có thể cự tuyệt một thần khí như thế.

Những ngày nhẹ nhàng đều trôi qua nhanh chóng, ba vị thần linh Tiểu Ân cũng sắp phải tách ra.

Tuy bọn họ sẽ không vì nơi này có bao nhiêu thần linh mà tập trung ánh mắt chú ý tới, nhưng dù sao ở đây cũng là nơi vừa diễn ra một hồi thần chiến, sau khi thương nghị, bọn họ chọn tách ra.

Sau một bài học kinh nghiệm, ba thần quốc của bọn họ giữ một khoảng cách nhất định, với khoảng cách này, tuy cũng sẽ khiến cho các thần linh khác cảm thấy có chút kỳ quái nhưng trừ phi là đi theo trong một thời gian dài, nếu không căn bản cũng sẽ không đoán ra được mối quan hệ thực sự giữa bọn họ.

Không chế được thần quốc giữa thần giới bao la, bọn họ vừa tích góp thần lực kết tinh ở thần giới, vừa bắt đầu ném thử cảm giác khi đã thành lập được quốc gia thần thánh của mình.

Sau mấy năm ở thần giới, bọn họ cũng đều biết, đối với các thần linh này, cơ sở thực sự không phải là ở thần quốc mà là ở các tín đồ trung thành, nên bọn họ mới lập vô số thần điện và mở rộng vô số tín đồ ở hạ giới.

Mặc dù trong các tín đồ ở hạ giới, tỉ lệ tín đồ trung thành cũng không phải quá nhiều, nhưng trong hoàn cảnh như ở hạ giới, có khả năng không ngừng đào tạo ra tín đồ trung thành, kể cả đã chết và phi thăng thần giới.

Ở hạ giới, gần như mỗi thần linh bậc trung đều có một tinh cầu làm căn cứ của mình, thông qua căn cứ đó, bọn họ mới có thể khiến cho các tín đồ trung thành cuộn cuộn tăng không ngừng, các tín đồ ở hạ giới chỉ là tầng thấp nhất của kim tự tháp ấy.

Cho tới giờ, Tiểu Ân cũng hiểu tại sao nữ thần ánh trắng lại muốn thống nhất cả ba đại lực ở tinh cầu quê hương. Đó là vì nàng cần tín đồ mới. Nếu không phải có Tiểu Ân, thì ba đại lực này thật đúng là khó có thể trốn thoát khỏi khống chế của nàng.

Hiểu hết thấy rồi, ba người Tiểu Ân cũng bắt đầu chú ý đến hạ giới.

Bởi bọn họ biết, chỉ có mở rộng ảnh hưởng và thực lực của mình ở hạ giới và nếu có được tín đồ và thần điện tương xứng, thì bọn họ mới có thể đảm bảo chắc chắn nhất là liên tục phát triển được. Còn việc tranh đoạt tất cả ở thần giới lại không phải là chính đạo.

Bọn họ tuyển chọn những tín đồ cung kính nhất đi tới hạ giới.

Bọn họ cố ý tránh khỏi chi nhánh thứ mười ba, đi tới một chi nhánh hoàn toàn xa lạ.

Gerry hoàn toàn là một tòa thành thị giao dịch thật lớn, tuy cũng không phải là đứng đầu, nhưng cũng là một thành thị giao dịch nổi bật.

Mỗi ngày, người ra người vào thành thị này cũng như nước sông nhiều vô số kể.

Chỉ riêng khu vực này, thành thị giao dịch này hoàn toàn xứng đáng là thành thị trung tâm của cả khu vực.

Một ngày này, truyền tống trận cấp vũ trụ bên ngoài thành thị kia lại sáng lên như thường lệ, nhưng khi tất cả đã khôi phục lại bình tĩnh, những người phụ trách truyền tống trận lại kinh ngạc nhận ra khách nhân lần này dường như có chút khác biệt.

544. Chương 24: Long Thần

Tất cả những người ở đây đều theo bản năng mà tránh bọn họ và nhìn họ với ánh mắt đầy ẩn ý.

Có thể đảm nhiệm chức thủ vệ ở đây tự nhiên đều là những người bản lĩnh thông thiên, lập tức biết được những người này tuyệt không dễ chọc.

Mấy thủ vệ này sửa thái độ ngạo mạn thường ngày, giống như hầu hạ đại gia đưa những người này lên phi hành khí về hướng thành thị mà gần như cùng lúc đó đã phát ra cảnh báo vào trong thành.

Nhóm người này chính là các tín đồ quang minh do Tiểu Ân suất lĩnh, còn về Day Ville và Cự Ma Thần đương nhiên cũng có thủ hạ dưới tay. Ba thần linh họ cũng không cùng chọn một tinh cầu, thoát nhìn thì như tự do phát triển, nhưng một khi cần, bất cứ lúc nào họ cũng có thể liên thủ lại.

Ở mỗi thành thị giao dịch, ngoại trừ những nơi giao dịch cũng có những nơi để có thể hỏi thăm tin tức mới nhất.

Phân thân của Tiểu Ân cũng không phí thời gian, ngay từ cửa thành thị đã trực tiếp hỏi luôn thủ vệ nơi đó.

Nếu là người bình thường cứ liệu lĩnh hỏi như thế chỉ sợ lập tức sẽ chuốc lấy vô số phiền toái nhưng bây giờ hơn trăm người bên cạnh Tiểu Ân kia đều là siêu cấp cao thủ đệ nhất, những người này đứng chung với nhau, thậm chí ngay cả áo choàng cũng không buồn cởi ra. Chỉ cần nhìn vào khí thế áp đảo trên người họ, cũng đủ để cho bất cứ kẻ nào dưới hạ giới cũng mất luôn dũng cảm dám chống lại.

Được các thủ vệ chỉ vị trí nơi lấy thông tin chính xác ở thành thị giao dịch này, bọn họ liền tập trung đi về hướng đó, cũng không có ý định che giấu hành tung một chút nào. Còn các thủ vệ vừa chăm chăm theo dõi họ vừa nhanh chóng không ngừng bấm báo cho người cầm quyền của thành thị cho tới lúc kinh động đến cả vị ngụy thần đại nhân trấn thủ thành thị này.

Gerry là một thành thị thật lớn, có thể chứa được hơn ngàn vạn nhân khẩu lưu động, ở đây có hai tuyến phố giao dịch đều được cho là đứng đầu.

Ở thành phố lớn có một trạm tin tức cực lớn, đây chính là nơi tin tức đầy đủ và nhanh chóng nhất.

Khi đám người Tiểu Ân đội áo choàng đi tới dẫu mới giặt mình nhận ra, trạm tin tức này căn bản là một cổ堡 thật lớn được xây dựng ở giữa thành phố lớn.

Kiểu dáng có phần cổ kính ấy quả thực có thể so sánh với tháp ma pháp, nếu không phải trước khi đến đây bọn họ đã biết, khẳng định sẽ coi nơi này như một ma pháp công hội

Phía trước cổ堡 có một cánh cửa sắt thật lớn, xung quanh có rất nhiều đạo tặc và chiến sĩ. Thậm chí còn có một vài bóng dáng của ma đạo sĩ.

Mặc kệ là sử dụng thủ đoạn gì, có thể mời ma pháp sư tới bảo vệ cổ堡 cũng chứng minh thực lực của trạm tin tức ở chỗ này.

Tuy lúc này trong mắt Tiểu Ân thì các ma pháp sư không đáng nhắc tới, nhưng hắn cũng vẫn ôm một hy vọng thật lớn đối với công hội này, bởi thực lực của họ càng mạnh, thì hy vọng đạt được mục đích của mình lại càng lớn.

Đám người Tiểu Ân còn chưa đi vào cổ堡, đại môn đã mở ra, một tấm thảm đỏ tươi trải đến tận cửa, bọn đạo tặc này không ngờ lại khôn khéo dùng lễ tiết cao nhất để hoan nghênh đoàn người Tiểu Ân.

Thấy cảnh này, ngay cả Tiểu Ân cũng không kìm nổi một chút tán thưởng trong lòng.

Tin tức của họ quả nhiên cực kỳ linh thông, chỉ trong một thời gian ngắn như vậy đã biết được mục đích những người đi tới, xem ra bọn họ cũng có liên hệ chặt chẽ với nhóm thủ vệ trong thành.

Thực ra thế này Tiểu Ân cũng đã đánh giá họ hơi cao rồi.

Bởi vì thực lực mà đoàn người bọn họ thể hiện ra thực sự rất khiến cho người ta kiêng kỵ, nên vừa thấy họ, chủ quản trong thành lập tức thông báo cái tin này cho công hội và cố ý chỉ ra thực lực của Tiểu Ân bọn họ.

Đương nhiên, mặc cho chủ sự nơi này đoán thế nào cũng tuyệt đối không thể nghĩ ra được thực lực hùng mạnh thực sự của nhóm người này. Hắn cũng chỉ nói trong số những người này có thể có cao thủ cấp ngụy thần, hơn nữa rất có thể là không chỉ có một. Như thế cũng đủ để cho công hội bày ra sự tiếp đón này.

Đối với thái độ của họ, Tiểu Ân vô cùng vừa lòng. Chủ nhân công hội này là một lão nhân tuổi tuy lớn nhưng thân thủ cũng coi như nhanh nhẹn, lão cung nghênh bọn họ tiến vào trong phòng khách quý của công hội.

- Mấy vị đại nhân tôn kính, xin hỏi các ngài cần tin tức gì? Chỉ cần công hội chúng ta có thể cung cấp, bí nhân Mạch Đặc cam đoan nhất định không có gì giấu diếm.

Chờ cho Tiểu Ân ngồi xuống, vị lão nhân kia lập tức đi thẳng vào vấn đề, tỏ rõ thái độ của mình.

Lần này Tiểu Ân phân thân đến hạ giới chỉ dẫn theo gần trăm người, mà có tư cách tiến vào căn phòng này cũng chỉ có ba vị thượng cổ nguy thần. Tuy nhiên, cho dù là vào trong phòng rồi, ba người bọn họ vẫn rất cung kính đứng thẳng lưng sau Tiểu Ân.

Các tín đồ cung kính đó bất luận lúc nào cũng chưa từng dám hy vọng xa vời có thể cùng ngồi với thần linh, cho dù là phân thân của thần linh cũng vậy.

Qua áo choàng, Tiểu Ân quan sát Mạch Đặc, hẩn chăm chăm đuổi ra một bàn tay, cách xa xa Mạch Đặc.

Thân thể lão đạo sĩ lập tức ứa ra mồ hôi lạnh, nhưng không ngờ lại không xuất hiện chút ý định chống cự nào trong đầu. Không hiểu sao, trước mặt người này, lão vẫn cảm thấy vô cùng áp lực và sợ hãi.

Đột nhiên, một dòng năng lượng kỳ lạ lập tức vậy chặt lấy Mạch Đặc, hai mắt lão trắng dã, thần trí rơi vào trong hoảng hốt.

Tiểu Ân cùng không buồn tốn thời gian đi hỏi mà có phần dã man, trực tiếp đi lấy những gì mình cần từ trong đầu lão.

Mí mắt nặng nề mở ra, có tiếng khóc ré lên truyền vào tai mỗi người. Đây là khi một sinh mạng nhỏ mới được ra đời.

Sinh mệnh nhỏ ấy lớn dần lên, thông qua những gì nghe được, thấy được, tiếp xúc được, hẩn dần đi trên con đường của mình.

Trải qua vô số lần cố gắng tiến lên, đã mười năm, cuối cùng hẩn đã đứng trên đỉnh cao của con đường mình đã chọn.

Tất cả những gì lão nhân đã trải qua, ngay cả những gì lão cất giấu trong đầu, tất cả, trong nháy mắt, đều thoáng hiện lại một lần nữa, cùng với lão nhân đó trải qua là phân thân của Tiểu Ân.

Tuy nhiên, khi nhìn vào ký ức của lão nhân này, Tiểu Ân kinh ngạc nhận ra, lão nhân này tuy nhìn qua thì cũng không có gì kỳ lạ, nhưng có thể làm chủ nhân của công hội đạo tặc, hẩn phải có tài năng thật lớn. Lão nhân này, đối với việc xử lý tin tức, có thiên phú người khác vĩnh viễn không thể so bằng được.

Lão phi thường khéo léo phân loại sửa sang lại tất cả tư liệu, và thường thường có thể từ những tin tức nhỏ bé không đáng kể, không chút quan hệ, lại có thể phán đoán ra được một chút gì đó ẩn giấu trong đó.

Đạo tặc công hội này có vinh quang như hiện tại, có tòa thành của chính mình như hiện tại hùng mạnh hơn xa các đạo tặc công hội khác chính là vì liên quan mật thiết với lão nhân này.

Hơn nữa, lúc này, tìm tòi trong ký ức, Tiểu Ân còn xác định được một việc, là vị lão nhân này tuy thiên phú khác thường, đồng thời trên danh nghĩa cũng là tín đồ của thần đạo tặc. Hơn nữa, trong mắt các đạo tặc khác lão đã thành công sắm vai một tín đồ trung thành, nhưng thực ra, căn bản là hẩn chưa bao giờ tín ngưỡng vị thần linh chưởng quản việc ăn cắp và cướp bóc này.

Lão hoàn toàn là một người không có tín ngưỡng.

Nhẹ nhàng rút tay lại, Tiểu Ân vừa lòng gật đầu, hẩn đã có được toàn bộ tin tức mình muốn.

Mạch Đặc rung mình một cái, toàn thân ướt đầm mồ hôi.

Vừa rồi lão như mới trải qua ác mộng, tất cả những chuyện đã xảy ra từ khi mới sinh tới tận bây giờ đều tái hiện lại một lần, chỉ hơi ngắn ra, lập tức hoảng sợ ngáng đầu.

Khuôn mặt của đám người Tiểu Ân ẩn giấu trong lớp áo choàng kia, ngay cả nhãn lực của lão cũng không thể nhìn ra chút sơ hở nào.

-Mạch Đặc.

Giọng nói của Tiểu Ân có chút cân nhắc.

-Người đã là một một tế tự của giáo phái đạo tặc, vì sao tín ngưỡng của người lại không kiên định như thế? Chẳng lẽ người không thật sự tin thần đạo tặc?

Mạch Đặc ngẩn ra, sắc mặt đầy kinh ngạc. Đây chính là bí mật lớn nhất trong lòng hắn, nếu để cho đám đạo tặc còn lại biết được, bọn họ nhất định không thể ngờ được thượng cấp của mình lại là một kẻ vô tín ngưỡng. Vậy thì, bất kể hắn có bao nhiêu tài hoa đi nữa, cũng sẽ bị đưa lên đoạn đầu đài.

-Ngài...

Mạch Đặc liếm liếm môi, cười gượng.

-Ngài có thể có chút hiểu lầm, ta là tín đồ cung kính nhất của thần đạo tặc. Ta...

Đột nhiên lão cảm thấy thật khó để có thể nói tiếp, lão thấy, dưới lớp áo choàng thần bí này có một đôi mắt có thể nhìn thấu tất cả, lời nói dối của hắn trong mắt người ta không có tác dụng gì.

-Nguyên nhân, là cái gì...

Giọng nói của Tiểu Ân lạnh lùng và tràn đầy mùi chết chóc, khiến cho Mạch Đặc thậm chí còn cảm thấy nếu không nói thật sẽ tử vong ngay lập tức.

-Ta, ta...

Cơ thể của Mạch Đặc không thể tự làm chủ run bắn lên, cuối cùng đành nói

-Đúng vậy, ta không tín ngưỡng chủ thần của ta, nhưng cũng không phải là ta cố ý Lão run giọng

-Ta là một nhân viên phụ trách việc thu thập, sửa sang và tổng hợp các tin tức, ta là người phụ trách cả công hội cho nên trong mọi thời khắc đều tuyệt đối phải giữ bình tĩnh, tuyệt đối không thể bị kích động khi đang đưa ra quyết định. Ta phải đứng ở góc độ khách quan nhất để nhìn nhận vấn đề, nhưng một khi ta đã trở thành tín đồ trung thành rồi, thì nhất định sẽ bị ảnh hưởng chủ quan mà đưa ra phán đoán sai lầm.

Nói tới đây, Mạch Đặc thở ra một hơi nhẹ nhõm, dường như lúc này lão đã trút hết mọi lo lắng dồn nén suốt mười năm ra ngoài cả người đều thả lỏng.

Tiểu Ân chậm chậm gật đầu, trong lòng có chút cảm khái.

Chính mình, trong thần giới cũng phải phái ra một lượng tín đồ nhất định tỏa đi khắp bốn phía, để mang lại một ít tin tức.

Nhưng các tín đồ đầy đều là những nhân viên ngoan đạo, từ góc độ nhìn nhận vấn đề của họ, chỉ sợ có rất nhiều điều sẽ không thể có được hai chữ khách quan.

Có lẽ, có một số việc hắn là phải thay đổi.

Đột nhiên, hắn nghe thấy một âm thanh run rẩy, nhìn lại đã thấy Mạch Đặc đang run lẩy bẩy cả người hoảng sợ nhìn mình, lòng khẽ động lập tức thì hiểu ra ý nghĩ của lão, không khỏi bật cười:

- Mạch Đặc, người có thể yên tâm, ta không phải tín đồ của thần đạo tặc, cũng không phải thần sứ của hắn.

Hai mắt Mạch Đặc sáng ngời, giống như chết đuối vớ được miếng cọc, nửa mừng nửa lo hỏi:

- Thật chứ?

Tiểu Ân bật cười:

-Mạch Đặc, tuy ta không muốn đề ý đến chuyện của giáo phái đạo tặc, nhưng người thì cũng phải tính toán về sau này cho mình chứ?

Mạch Đặc ngẩn người ra, cười khỏ:

-Đại nhân, ngài nói đùa, địa vị hiện giờ của ta gần như có thể nói là ở trên đỉnh cao của cả đạo tặc. Nếu không biết cẩn thận lời nói, chỉ sợ sẽ có đại họa lâm đầu.

-Thật không? Nhưng ta lại cảm thấy sinh mạng của người hiện đã dần dần suy nhược, người cho rằng có thể sống được vài năm nữa sao?

Sắc mặt Mạch Đặc lập tức trở nên vô cùng khó coi, đương nhiên hẳn có thể cảm nhận được dấu hiệu này, nửa năm nay lại càng rõ ràng hơn. Khi hỏi y sư thì được biết đây chính là luân hồi sinh lão bệnh tử, ngay cả các ma pháp sư cao cao tại thượng cũng rất khó có duyên có được biện pháp trường sinh, lại càng không cần nói đến một tiểu nhân đầu lĩnh đạo tặc như lão.

Sắc mặt lão biến đổi vài lần, khi một lần nữa ngẩng đầu lên, trong ánh mắt đã ẩn chứa một tia hy vọng lấp lánh.

-Đại nhân tôn kính, chẳng lẽ ngài có thể kéo dài cuộc sống của ta sao?

-Có thể.

Hai tiếng ngắn ngủn, lọt vào trong tai lão đạo tặc lại êm như tiếng đàn trời, thân thể hơi nghiêng ngả, miễn cưỡng đứng vững lại, ánh mắt tuy vạn phần kích động nhưng cũng có một tia bình tĩnh.

-Ngài cần ta làm gì cho ngài?

-Không tồi, người rất thông minh.

Tiểu Ân vừa lòng

-Trên thế giới này không có cái gì là vô duyên vô cớ, cho dù là thiên thần chúc phúc, cũng khẳng định không tới phiên người. Ta có thể ban cho người sinh mạng vô hạn, tự nhiên cũng cần người dùng sinh mạng vô hạn ấy báo đáp ta.

-Sinh mạng vô hạn...

Lão đạo tặc nao nao, sau đó, sắc mặt đại biến, đầy kinh sợ

-Ngài.... Ngài... không ngờ là một vị thần linh?

Thực lực của nhân loại chỉ là hữu hạn, cho dù là quỷ thần cũng không thể có khả năng ban cho một nhân loại khác sinh mạng vô hạn. Có thể làm được điều này chỉ có thần linh thực sự.

Lão đạo tặc tuy rằng sống đã hàng chục năm, nhưng đối mặt với thần linh lại là lần đầu tiên, sao có thể không chút kinh hoàng chứ?

Từ trên người Tiểu Ân lập tức tỏa ra một uy nghiêm nhàn nhạt, uy nghiêm này và uy nghiêm mà lão đạo tặc đã cảm nhận được trước giờ hoàn toàn khác biệt. Trong uy áp này không ngờ còn có một thứ khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi từ trong xương cốt.

Lúc này, lão tin, trước mắt lão chính là một vị thần linh thực sự.

Tuy không rõ vì sao vị thần linh này lại đến đây có ý mời mình, nhưng Mạch Đặc biết, đối với hắn, đây có lẽ là một cơ hội tốt nhất.

Thoảng do dự ấy chỉ trong nháy mắt, lão đạo tặc lập tức đứng lên, lui về sau hai bước, cung kính bái Tiểu Ân.

Nhưng, không chờ hắn mở miệng, một người đã vội vã chạy vào lo lắng kêu lên:

-Mạch Đặc đại nhân, Dallas đại nhân tới, ông ta đã vào được.

Mạch Đặc ngẩn ra đột nhiên cảm thấy cơ thể mình nhẹ bẫng, không ngờ đã đứng lên từ lúc nào. Lão thâm rùng mình, lập tức hiểu là Tiểu Ân đã ra tay, chỉ có điều, được đỡ đứng lên mà lão không có chút cảm giác, năng lực này thực sự quá đáng sợ.

Lão mơ hồ cảm thấy vị thần linh lai lịch khó lường này có lẽ muốn nhân cơ hội này biểu hiện rằng bất cứ lúc nào hắn cũng có khả năng khống chế được sinh tử của mình.

Thấy bốn người Tiểu Ân đều một bộ dáng thờ ơ, sắc mặt Mạch Đặc thay đổi:

-Nếu Dallas đại nhân tự thân tới đây thì mời hẳn vào. Hô to gọi nhỏ, thật mất mặt, cút cho ta...

Vị đạo tặc trẻ tuổi kia lập tức đỏ bừng mặt, thấp giọng đáp ứng, lập tức xoay người ỉu xiu đi ra.

Mạch Đặc cung kính nói với Tiểu Ân:

-Đại nhân, Dallas đại nhân là đệ nhất cao thủ ở thành thị này, là một người chỉ mất ngàn năm đã tiến giai lên ngũ thần

Nói tới đây, đột nhiên nhớ tới thân phận của người trước mặt, lão vội vàng sửa lời

-Đương nhiên, hẳn không thể so sánh với ngài. Tuy nhiên, nghe nói chủng tộc của hẳn là người phát ngôn của một vị thần, cho nên...

Tiểu Ân đã sớm đọc được qua trí nhớ, đương nhiên biết lai lịch của Dallas này. Hơn nữa hẳn cũng biết, sau lưng chủng tộc của Dallas quả thật có một vị thần, trước khi biết được thực lực thực sự của vị thần linh ấy, Tiểu Ân cũng không định phát sinh xung đột gì với vị thần linh đó.

Hơi gật đầu, hẳn đứng lên:

- Không phải người đã an bài sao? Vậy cứ làm thế đi, bảy ngày sau, ta phái người tới đón người.

Ánh mắt Mạch Đặc nhìn Tiểu Ân đã đầy kinh hãi từ khi nhận ra thân thể ngày càng sa sút, lão đã có an bài một chút cho cái chết của mình sau này. Đây là cơ mật lớn nhất trong lòng hẳn chỉ sau việc không tin ngưỡng thần đạo tặc, không thể tưởng được lại bị người trước mặt nhìn thấu.

Tuy nhiên, nghĩ lại, ngay cả bí mật lớn nhất của mình cũng bị người ta nhìn thấy, thì bí mật này không thể gạt được hẳn cũng là chuyện bình thường thôi.

Cúi đầu thật sâu, Mạch Đặc đưa ra tám bản đồ thành phố, tâm phục khẩu phục:

-Vâng, đại nhân tôn kính, bảy ngày sau mời ngài đến đây gặp ta, ta sẽ dùng một thân phận khác để hầu hạ ngài.

Tiểu Ân nhìn lão một cái đầy thâm ý:

-Mạch Đặc, ta cần là tài hoa của người chứ không phải tín ngưỡng của người.

Dứt lời, Tiểu Ân xoay người đi, phía sau hẳn ba vị thượng cổ ngũ thần theo sát bên cạnh, thậm chí khoe mắt cũng không thèm liếc Mạch Đặc một chút.

Mạch Đặc kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, nghĩ lại những lời hẳn vừa nói cuối cùng cũng hiểu ra phần nào, trên mặt lão lộ ra một vẻ nửa mừng nửa lo, lại giống như vừa chợt nhớ ra gì đó, vội vã chạy ra ngoài.

Tiểu Ân và ba thượng cổ ngũ thần chậm rãi ra khỏi thành, khi đi qua cửa trong thì thấy một người hầu thân hình cao lớn sắc mặt nghiêm trọng nhìn mình.

Hắn nhìn thoáng qua vị lão nhân kia một cái khiến cho lão lập tức run run, liền tiếp lùi về sau ba bước.

Biểu hiện kỳ lạ của lão lập tức gây ra vô số tiếng kinh hô, không khí nơi này lập tức không hiểu sao lại khẩn trương lên.

Tuy Tiểu Ân không nhìn nhưng theo cảm ứng của hẳn, hẳn biết bên ngoài tòa thành này đã mai phục rất nhiều pháp sư, hơn nữa, trên người các pháp sư đó còn có năng lượng dao động mãnh liệt, không chỉ là ma lực của họ hùng mạnh, hơn nữa trong tay họ cũng không phải là thứ bỏ đi.

Mỗi một tượng ma pháp và áo ma pháp đều có khắc ma pháp vào đó, nếu ở tình cầu quê hương của hẳn khẳng định có thể gây nên chấn động, nhưng ở đây cũng chỉ là những đồ trang bị cho các ma pháp sư đó thôi.

Khóe miệng tràn ra một ý cười lạnh lùng, tuy Tiểu Ân cũng không muốn mơ hồ trở thành địch thủ với vị thần linh là chỗ dựa vững chắc của tòa thánh này, nhưng nếu người ở đây không tán thưởng, hẳn cũng không ngại đại khai sát giới.

Bởi vì bị phạm nhân làm nhục mà đại khai sát giới, cho dù là gặp thần linh cấp chủ thần thậm chí là thần vương bệ hạ, cũng không có khả năng trách cứ.

Nếu ngay cả bị phạm nhân làm nhục cũng chịu được, thì còn ai sẽ không ngại thiên tân vạn khổ để thăng tiến lên thần linh đây?

Ngay khi Tiểu Ân bắt đầu cười lạnh, những người hầu của hắn đã chuẩn bị kích phát ma pháp.

Những người hầu đó đều là cường giả thực sự, không những là trung thành và tận tâm, hơn nữa, bọn họ đều là tự dựa vào cố gắng của bản thân mình tích lũy từng chút một mà đạt tới cảnh giới ngụy thần.

Trong số một tỷ tín đồ, muốn tìm ra được người phù hợp với hai điều kiện này cũng không ít, từ đó lại tuyển chọn lại ra một trăm người, chỉ cần tùy ý một chút là có thể đưa tòa thành thị này vào địa ngục khôn cùng, lại càng không phải nói nhiều người như vậy cùng ra tay.

Đang trong bầu không khí giương cung bạt kiếm này, vị lão nhân kia cuối cùng thở lại được, sắc mặt lão đã trở nên cực kỳ khó coi, vừa đứng vững đã vội quát lớn:

-Dừng tay.

Giọng nói của lão tràn đầy một cảm giác khủng hoảng, khiến cho người ta cũng bất giác khấn trương hẳn lên.

Tuy nhiên, danh vọng của vị lão nhân này ở đây có vẻ cực cao, sau một tiếng quát lớn của lão, các ma pháp sư vốn đã rục rịch chuẩn bị lập tức liền thả lỏng, ma lực dao động nhộn nhạo trong không gian cũng nhảy mất ổn định lại.

Sau đó, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, vị lão nhân kia cung kính quỳ xuống, làm một lễ tiết tôn quý nhất đối với Tiểu Ân:

-Đại nhân tôn kính, hoan nghênh ngài quang lâm, bỉ nhân Dallas xin vãn an ngài.

Dừng lại một chút, Dallas lại vô cùng khiêm tốn nói tiếp

-Không biết ngài có thấy được bỉ nhân có gì hữu dụng không, nếu có thể ra sức vì ngài, bỉ nhân sẽ cảm thấy vinh hạnh vô thượng.

Xung quanh cổ bảo, tất cả mọi người nhìn thấy một màn như vậy đều trợn mắt há mồm.

Uy vọng của Dallas ở thành phố này gần như không kém Tiểu Ân ở đại lục Hoàng Kim là mấy.

Nhưng lúc này, vị ngụy thần lâu đời này không ngờ lại nhũn nhặn như thế, vậy thì người trước mặt lão đến tột cùng là ai? Mọi người vẫn đoán không xong.

Tiểu Ân lạnh lùng nhìn hắn một cái:

- Ta chỉ có việc đi ngang qua đây, ngươi không cần bận tâm.

Giọng nói của hắn lạnh lùng như không mang chút cảm tình nào, nhưng đúng là âm thanh này đã khiến cho Dallas có thể nhận ra được lai lịch của hắn.

Chỉ có điều, khi Tiểu Ân đưa người bỏ đi, hắn lại không dám ngăn cản, chỉ có thể vụng trộm hạ lệnh mọi người phải vô điều kiện phục tùng mệnh lệnh của những người này, trước khi bọn họ rời khỏi thành thị, không được có bất cứ kẻ nào khiêu khích họ, tất cả những gì mới manh nha đều phải bóp chết từ trong nôi.

Tuy không rõ vì sao vị ngụy thần đại nhân này đột nhiên lại hạ lệnh như vậy, nhưng mệnh lệnh của hắn đã được chấp hành hoàn toàn.

Trước khi đám người Tiểu Ân rời khỏi tinh cầu này, quả nhiên không ai dám thử khiêu khích bọn họ.

Bởi tất cả mọi người đều bị các thủ vệ của thành thị chặn lại cách đám người Tiểu Ân ngoài trăm mét. Trong tình huống đó, trừ phi là cực kỳ ngu ngốc, nếu không quả quyết sẽ không có người dám tự bước lên tìm đường chết.

Ngay khi đám người Tiểu Ân rời đi không lâu, Mạch Đặc đã vội vã chạy ra, trong mắt lấp lánh một tia hào quang khác thường, nhưng nét tươi cười trên mặt lão không đổi chút nào, thấy Dallas có vẻ hơi khấn trương, nháy mắt Mạch Đặc cũng đã đoán ra được đại khái sự tình.

Dallas thấy Mạch Đặc, khẽ cau mày, vung tay.

Đối phương tuy là người chủ trì công hội đạo tặc, nhưng trước mặt hắn còn chẳng tính vào đâu.

Mạch Đặc không dám chậm trễ đi tới, cung kính chào:

- Dallas đại nhân, xin chào ngài.

Dallas khẽ gật đầu:

- Mạch Đặc, vị đại nhân vừa rồi kia là người một mình tiếp đãi?

- Vâng.

- Hắn tìm người có chuyện gì?

Mạch Đặc cười khổ:

- Dallas đại nhân, bỉ nhân vừa mới đón vị đại nhân tôn kính đó vào phòng, liền dường như đã tiến nhập vào một cảnh giới kỳ diệu, giống như là.

Lão dừng một lát, sắc mặt lộ ra một tia mê man

- Giống như đang ngủ, sau đó có người tới thông báo ngài tới công hội, bỉ nhân cũng liền tỉnh. Tuy nhiên, vị đại nhân kia sau khi nghe được tin ngài đến, lập tức đứng dậy bỏ đi, thậm chí còn không cho phép bỉ nhân tiễn, cho nên bỉ nhân cũng không biết gì.

Lời này lão nói chính là chín phần thật một phần giả, cho dù là người khác có tâm nghi ngờ cũng không thể vạch ra được.

Dallas nhìn Mạch Đặc thật sâu, đương nhiên hắn biết người chủ trì công hội đạo tặc này tuyệt đối không phải người thành thật gì, tuy nhiên, đối với lời nói này dường như lại có độ tin cậy thật lớn.

Dù sao, nếu hắn đoán đúng, với thân phận của vị đại nhân đó, muốn thi triển một thủ đoạn nhỏ để lấy tin tức thực sự rất dễ dàng.

Mạch Đặc cẩn thận liếc nhìn vị ngụy thần lâu đời này một cái, hỏi thử:

- Đại nhân, từ trên người những người này có gì đó khác lạ, ngài xem bọn họ là...

Dallas trừng mắt nhìn lão, tuy lấy thân phận ngụy thần của hắn trước mặt Tiểu Ân không tính là cái gì, nhưng trong thành phố này lại là một nhân vật tuyệt đỉnh có một không hai.

Bị Dallas trừng mắt Mạch Đặc lập tức lui lại về sau một bước, ngượng ngùng nói không ra lời.

Dallas hừ lạnh một tiếng:

- Chuyện không nên biết thì không phải hỏi nhiều. Chuyện của vị đại nhân này tốt nhất là người mau chóng quên hết đi, nếu không sẽ chẳng có lợi gì với người đâu.

Mạch Đặc khúm núm vâng dạ, nhìn theo sau lưng Dallas rời đi, lưng lão lại thẳng lại một chút.

Nếu nói trước kia vẫn còn một tia nghi ngờ, nhưng giờ thấy thái độ của Dallas, lão đã hoàn toàn tin.

Tuy không biết Tiểu Ân là thần linh hệ gì, cũng không biết cấp bậc thần linh của hắn, nhưng nếu đã đáp ứng ban cho hắn sinh mạng vô hạn, thì hắn sẽ báo đáp.

Đặc biệt, đối với một lão nhân đã biết rõ thể trạng ngày càng sa sút của mình mà nói sinh mạng là một thứ mà không của cải địa vị nào có thể đòi được.

Lão quay lại, trong bảy ngày an bày hết thấy. Bảy ngày sau, một thứ giống hệt như thi thể của lão xuất hiện trong một căn phòng bên trong cổ堡.

Nguyên nhân tử vong của thi thể này vô cùng đơn giản, là khi đi đường không cẩn thận ngã mà chết.

Tuy cái chết kiểu này có chút uất ức, nhưng đối với một lão nhân đã gần đất xa trời mà nói, cũng không phải là một điều bất ngờ.

Hôm sau công hội đạo tặc thay đổi một vị lãnh đạo trẻ tuổi cường tráng, dưới sự lãnh đạo của hắn, công hội đạo tặc rất nhanh đã lại giành lại sự huy hoàng ngày xưa, lão đạo tặc rất nhanh đã bị mọi người quên lãng, tất cả mọi lời ca ngợi đều dành cho vị lãnh đạo mới kế nhiệm kia. Chỉ có điều không ai biết, mỗi một quyết định mà vị lãnh đạo trẻ tuổi này đưa ra gần như đều là theo như ghi chép trong một cuốn vở mà từng bước chấp hành.

Tuyệt đại đa số người chỉ có thể nhìn thấy bên ngoài lại càng không biết họ là may mắn hay bi ai.

Kiến trúc lớn nhất thành phố chính là tòa ma pháp tháp của Dallas.

Đây là nơi Dallas bình thường vẫn tu luyện và ở lại, nhưng hôm nay khi hắn quay về, lại không vào trong phòng bình thường mà lên tầng cao nhất của tháp.

Tầng cao nhất của ma pháp tháp là một căn phòng thật lớn, cả căn phòng phải cao tới hơn ba thước, đủ để dễ dàng cất chứa hơn trăm người mà không chật chội chút nào.

Trên lối vào tầng cao nhất có hai tên thủ vệ cao lớn, trên người bọn họ tán ra một loại năng lượng dao động kỳ lạ. Nếu Tiểu Ân ở đây hẳn có thể dễ dàng nhận ra loại năng lượng dao động này đều từng cảm nhận được từ trên người Hắc Long Vương và đám người Long tộc bạn hắn.

Dallas lên tới tầng cao nhất, gật đầu với hai thủ vệ một cái, bọn họ tuy thuộc chủng tộc bất đồng, nhưng lại có được năng lực hùng mạnh và quan hệ ở chung với nhau khá hòa thuận. Cho dù là hai vị trong long tộc kia có mạnh cũng không thể dò xét một vị ngụy thần hùng mạnh.

Trong một góc tầng cao nhất có một pho tượng thật lớn đến hơn ba thước gần như chạm vào mái nhà.

Trên đầu pho tượng có một tầng sương mù nồng đậm, tầng sương đó cứ lơ lửng lơ không tiêu tan mặc cho ai cũng không thể nhìn xuyên qua tầng sương đó để thấy khuôn mặt pho tượng. Đồng thời, quanh thân thể pho tượng còn có một cỗ năng lượng nhàn nhạt, cỗ năng lượng này tuy mỏng nhưng lại đem đến một áp lực thật lớn cho người khác.

Dallas cẩn thận cảm ứng cỗ năng lượng này một chút, trong đầu lại thoáng nhớ lại cảm nhận năng lượng của người thần bí kia.

Hắn chắc chắn khẳng định, người thần bí kia hẳn là một vị thần linh hàng thật giá thật, đương nhiên, khả năng là phân thân lớn hơn rất xa hình chiếu.

Quỳ xuống trước mặt pho tượng, miệng Dallas hơi mấp máy, kể hết tất cả mọi chuyện hôm nay đã phát sinh ra một lần, dường như trước mặt hắn không phải là một bức tượng gỗ mà là một thần linh thực sự.

Không quá lâu sau, Dallas đã kể xong toàn bộ. Hắn cũng không đứng dậy mà vẫn quỳ nghiêm tại chỗ, dường như đang đợi kỳ tích gì đó hiện ra.

Một lát sau, cỗ năng lượng nhàn nhạt trên pho tượng kia dần dần nồng hơn, trong cả căn phòng tràn ngập một loại khí tức xa lạ.

Hai thủ vệ long tộc ngoài cửa lập tức xoay người lại, bọn họ không cần nghĩ liền sải bước tiến vào trong phòng, rất nhanh quỳ sát xuống bên cạnh Dallas.

Dần dần, tầng sương mù trên đầu pho tượng bắt đầu mỏng dần, cuối cùng tiêu tan mà lộ ra chân diện mục.

Đây là một cái đầu rồng, một cái đầu rồng được thu nhỏ lại vô số lần.

Thân phận thực sự của pho tượng này là một vị thần linh Long tộc.

Lúc này, thần tượng gỗ kia dường như có sinh mạng, đôi mắt không ngờ lại tràn ra một dòng hào quang sâu kín.

Một cổ khí tức uy nghiêm dường như từ trên trời giáng xuống, cứ như vậy tác động trực tiếp lên toàn bộ tầng cao nhất của tháp ma pháp, sắc mặt ba người bọn họ lập tức trở nên vô cùng thành kính, trong mắt cũng tỏa ra sự cuồng nhiệt.

Một luồng khí lạ bắt đầu bùng bành trong tầng tháp, luồng khí này bay vòng quanh Dallas vài vòng, dường như đang thu thập một ít tin tức, cuối cùng chậm rãi tiêu tán.

-Dallas, vị đại nhân người đã gặp kia là một thần linh hệ quang minh.

Một giọng nói sâu kín vọng ra từ trong đầu rồng gỗ

-Một thần linh hệ quang minh đến đây là muốn làm gì?

Dallas nghiêm túc đáp:

-Christian bệ hạ vĩ đại, vị đại nhân kia sau khi tới Geny, nơi duy nhất dẫn đến là công hội đạo tặc, hơn nữa còn dùng một loại pháp thuật lục soát trí nhớ, có nghĩa dẫn tới đây khẳng định là vì thông tin tình báo.

Pho tượng trầm mặc thật lâu, đột nhiên giọng điệu thả lỏng:

- Có lẽ ta đã hiểu ý đồ dẫn đến đây, Dallas, người chú ý đến chiến loạn gần đây ở mấy tỉnh cầu, xem có phát hiện thần linh đến truyền đạo không. Một khi phát hiện ra tung tích bọn họ lập tức hồi báo, nhớ không được tùy tiện va chạm với bọn họ.

Giọng nói ấy chậm chậm mà vang vọng giữa không trung, gần như cùng lúc đó, làn sương lại một lần nữa ngưng tụ quanh đầu pho tượng, cuối cùng che lấp cả đầu rồng.

Áp lực trên tầng cao nhất tòa tháp đã hoàn toàn tiêu tán, nhưng ba người Dallas vẫn cung kính quỳ rạp, không đứng lên ngay, mà đang trầm nghĩ về mỗi câu nói của thần linh.

Đặc biệt là Dallas, hẳn phải lĩnh ngộ hoàn toàn những gì thần linh giao phó.

Nhưng ba vị cường giả trên tầng cao nhất này thật sự không ngờ được thần linh của họ coi trọng việc này đến thế nào.

Dallas đương nhiên là một trong các tín đồ của thần Hắc Long Christian, ngay cả chủng tộc hắc phần lớn cũng tín ngưỡng vị Long thần bệ hạ này, nhưng trên tinh cầu to lớn này, Tín đồ của Long thần Christian không chỉ có bộ tộc của Dallas.

Mà gần như ngay khi Dallas bắt đầu hạ lệnh tìm kiếm, tất cả các giáo hoàng tín đồ của Christian đều nhận được thần dụ từ chính thần linh, sai họ phải chú ý có thần linh nào mới đến truyền đạo hay không.

Không ai biết vì sao Christian lại coi trọng một phân thân thần linh có lai lịch không rõ ràng đến thế, chỉ có bản thân Long thần mới hiểu được, từ trên người hắc Christian có thể mơ hồ cảm ứng được hơi thở của Long tộc. Điều này làm cho hắc hoài nghi vị thần linh mới đến kia cũng là một vị Long thần hoặc ít nhất là một tộc á long.

Lấy Geny làm trung tâm, những nơi đã dò xét rõ ràng phải tới hàng vạn tinh cầu, nhưng những nơi chưa kiểm tra được thì còn ẩn giấu càng nhiều bí ẩn.

Trong đó có một viên tinh cầu chưa từng xuất hiện trong các tài liệu của mọi người, trên tinh cầu này đang diễn ra một trận chiến giành quyền khống chế rất tàn khốc.

Đó là cuộc chiến một mất một còn giữa hai vị thần linh thuộc hai hệ.

Một là quang minh, một là hắc ám.

Ba trăm năm trước, có hai vị thần linh gần như là cùng xuất hiện trên tinh cầu này, và khi bắt đầu truyền đạo liền thử nhét cả tinh cầu vào trong lãnh địa thần thánh của mình.

Tất cả dân cư trên tinh cầu từ đó lâm vào trong chiến tranh toàn diện, đặc biệt là trên đại lục chính là nơi giao tranh của hai thần linh.

Lúc này, trong một sa mạc lớn ở tinh cầu, một vầng hào quang thật lớn hiện lên, trên mặt đất trống không xuất hiện một truyền tống trận thật lớn, sau đó trăm người đầu đội áo choàng liền xuất hiện trong sa mạc này.

Nhìn dưới chân, Tiểu Ân khẽ thở dài khi hắn đi vào tinh cầu này cũng không có sử dụng truyền tống trận mà hai vị thần linh kia đã dựng nên, mà thông qua thông đạo đặc biệt giữa thần giới và hạ giới, một lần nữa lập ra truyền tống trận của riêng mình.

Đương nhiên, tạo truyền tống trận chỉ là một suy nghĩ nhưng cũng phải tiêu phí tới hàng trăm vạn thần lực kết tinh, ngay cả hắn giàu có cũng có chút đau lòng.

Tuy nhiên, chỉ cần có thể tránh được không bị hai vị thần linh kia phát hiện, thì tất cả đều đáng giá.

Thiết lập ma pháp trận trong sa mạc cũng là bắt chước bộ tộc Hoàng kim mà làm,

sa mạc, biển rộng, đầm lầy tuy nguy hiểm rất lớn, nhưng cũng là nơi người thường ít tới, có nghĩa khả năng bị phát hiện cũng nhỏ hơn nhiều.

Nhưng khi đoàn người bọn họ đi ra khỏi truyền tống trận, sắc mặt Tiểu Ân lại đầy vẻ kinh ngạc. Hắn đã cảm ứng được cách đây khoảng chừng trăm dặm không ngờ còn có một bộ lạc sa mạc tồn tại.

545. Chương 25: Thần Tích Chi Thành

Tiểu Ân quay đầu qua, đột nhiên hỏi:

- Người có nắm chắc xác định, nơi này là điểm khởi bước tốt nhất của chúng ta? Trong thanh âm của hắn mang theo vẻ hồ nghi.

Người ở bên cạnh hắn khom người thật sâu, nổi lên một góc áo choàng, lộ ra một khuôn mặt già nua hơn nữa có chút mệt mỏi, đúng là Mạch Đặc đã dùng thủ đoạn giả tử thoát ly đạo tặc công hội.

Hắn cung kính nói:

- Tiểu Ân đệ hạ vĩ đại ngài có thể yên tâm, căn cứ theo tình báo của ta thu thập và chỉnh lý, nơi này mặc dù là nơi chiến loạn, nhưng thời gian chiến loạn dài khiến cho mọi người đều nổi lên tâm tư chán ghét đối với chiến tranh. Nếu không cũng không có khả năng có người nguyện ý đến nơi đây cũng không muốn đi ra ngoài tham dự chiến tranh.

Thanh âm của Tiểu Ân không có nửa điểm dao động, giống như là đang hỏi đến một việc không liên quan đến hắn, nhưng nội dung bọn họ nói chuyện cũng không đơn giản.

- Nếu bọn họ chán ghét chiến tranh, làm sao sẽ nhận tín ngưỡng của ta, một lần nữa gia nhập chiến tranh chứ?

Mạch Đặc cười ha hả, nói:

- Bệ hạ, nhân loại đời thứ nhất tránh né chiến tranh đã tử vong, lãnh đạo hiện nay là thế hệ thứ hai, thứ ba, bọn họ tuổi trẻ lực mạnh, huyết khí phương cương. Bọn họ... mới là người ngài muốn tìm.

Hơi ngẩng đầu lên, Mạch Đặc liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái, mặc dù bởi vì có áo choàng hắn không thể thấy rõ khuôn mặt của vị thần linh trước mặt này, nhưng hắn có một loại cảm giác, đó chính là vị thần linh này cũng không phản cảm đối với lời nói của mình. Điều này khiến hắn sau khi do dự một chút, cuối cùng cắn răng một cái, thấp giọng nói:

- Đương nhiên, tất cả những việc này chẳng qua chỉ là một phần nguyên nhân mà thôi nguyên nhân chân chính khiến bị nhân đề cử nơi này, là bởi vì hai thần linh nơi đây cũng không thật sự cảm thấy hứng thú đối với nơi này.

Tiểu Ân cuối cùng có chút tò mò, hắn hỏi:

- Người làm sao biết được?

- Bệ hạ tôn kính, căn cứ tình báo ta thu được đến xem, phạm là địa phương được thần linh xem trọng, như vậy trên cơ bản cứ cách mười năm đều sẽ xuất hiện thần tích. Bất kể thần tích xuất hiện là lớn hay nhỏ, lại nhất định sẽ truyền đến tất cả tín đồ trên khắp tinh cầu.

Vừa nói đến chuyện của phương diện tình báo, vẻ mặt của Mạch Đặc lập tức ngưng trọng và tự tin, nói:

- Hơn nữa phạm là địa phương được thần linh chân chính coi trọng và quan tâm. như vậy sẽ không có khả năng để chiến tranh lan tràn đến mức độ này, bởi vì không có thần linh chỉ cần chiến tranh, mà không có thần dụ gì về kiến thiết.

Hắn chỉ xuống dưới chân, trầm giọng nói:

- Còn có, căn cứ tin tức của ta thu thập, hai thần linh này cứ cách một đoạn thời gian đều đưa tới nơi này một đám tiết thần giả, đồng thời tiến hành thảo phạt và chiến tranh lẫn nhau. Mà bọn họ dường như lại cố ý không chế quy mô của chiến tranh, vĩnh viễn không để cho một phương trong đó trở nên đặc biệt hùng mạnh. Tóm lại, cho ta cảm giác, nơi này cũng không phải là địa phương thần linh muốn phát triển tín đồ, mà là chỗ vui chơi cho các thần linh tìm niềm vui chiến tranh.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hắn lập tức nhớ đến trong tinh cầu ở quê hương, cách một ngàn năm lại xuất hiện khe nứt thời không một lần.

Cái địa phương kia, nhìn như ẩn chứa vô số bảo tàng, nhưng trên thực tế, lại là chỗ vui chơi của một vị thần linh kiến lập mà thôi. Vị thần linh này thông qua quan sát cường giả trẻ tuổi của vô số chủng tộc chém giết để tìm niềm vui. Ở trong mắt hắn, những cường giả này cũng không phải là tín ngưỡng của hắn, mà là một ít nô lệ giống như con kiến mà thôi.

Thở dài một hơi thật sâu, Tiểu Ân mơ hồ có chút hiểu được.

Mạch Đặc khẽ nhún mày, nói:

- Bệ hạ tôn kính, đây là chỗ bí nhân nghĩ không ra, các thần linh nếu cần đại lượng tín đồ thành kính, như vậy vì sao phải mở ra địa phương giống như chiến trường vĩnh cửu ở trên tinh cầu vừa mới xuất hiện này.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn hắn một cái, cực kỳ tán thưởng đối với năng lực cảm giác nhạy bén của hắn.

Người này nếu là một vị ma pháp sư, chỉ sợ hắn sẽ có được thuộc tính dự tri cũng không biết chừng.

- Mạch Đặc, thần linh cũng là một loại sinh vật, cũng có hỉ nộ ái ố của nhân loại, có đôi khi thần linh cũng cần phát tiết, chẳng qua thủ đoạn phát tiết của thần linh khác với nhân loại.

Tiểu Ân thản nhiên nói.

Mạch Đặc ngẩn người, sau đó giống như lĩnh ngộ điều gì, dần dần hiện lên một tia hào quang giật mình, chẳng qua sau khi hắn hiểu được lời nói của Tiểu Ân, cảm giác đầu tiên chính là sợ hãi, sợ hãi đối với thần linh cao cao tại thượng.

Phát tiết của thần linh, không ngờ chính là diệt vong của hai chủng tộc nhân loại, không ngờ chính là cần vô số người ngã xuống để trả giá.

Ở trong mắt của thần linh, nhân loại lại nhỏ bé cỡ nào.

Hắn theo bản năng liếc mắt nhìn Tiểu Ân, mặc dù ở trong cảm giác của hắn, Tiểu Ân dường như cũng không mang đến cho hắn loại cảm giác này, nhưng trời mới biết, trong lòng của vị thần linh này rốt cuộc có cảm tưởng gì chứ?

Tiểu Ân giơ tay chỉ về phía trước, chính là phương hướng của bộ lạc sa mạc kia.

- Mạch Đặc, người đã đưa ta tới nơi này, như vậy để ta nhìn xem, đây có phải là nơi lựa chọn truyền bá vinh quang tốt nhất hay không.

Dừng một chút, Tiểu Ân tăng thêm chút giọng điệu, nói:

- Đi, thu người nơi đó làm tín đồ của ta.

Sắc mặt của Mạch Đặc lập tức trở nên cực kỳ buồn cười. Hắn mặc dù có thân thủ nhất định, nhưng đây chẳng qua là một loại thủ đoạn tự bảo vệ mình mà thôi. Phương diện hắn chân chính am hiểu, là thu thập và xử lý tin tức tình báo, từ trong đó phát hiện một số những thứ mà những người khác nhìn không ra.

Để hắn đi một địa phương hung hãn như bộ lạc sa mạc này, nói cho bọn họ phải tín ngưỡng một vị thần linh nào đó, đây quả thực chính là hành vi tự tìm đường chết.

Chính lúc Mạch Đặc há mồm muốn uyển chuyển biểu hiện một chút, đột nhiên cảm thấy thân thể bay lên trời ngay sau đó, hắn đã thấy rõ ràng, ở xung quanh thân thể hắn xuất hiện một vòng bảo hộ quang minh hình cầu.

Loại màn hào quang bảo hộ này giống như trong ma pháp không ngờ có năng lực phi hành, một người đầu đội áo choàng giơ tay nhẹ nhàng đặt ở trên màn hào quang, phi hành với một loại tốc độ cực nhanh.

Trong hoảng hốt, hắn mới hiểu được, thì ra câu nói cuối cùng của vị thần linh tự xưng là Tiểu Ân kia cũng không phải là nói với hắn, sợ dĩ để hắn cũng phi hành tới đó, phỏng chừng cũng là muốn để mình nhìn quá trình và kết quả này.

Số người đội áo choàng vây quanh Tiểu Ân có trăm vị, mà lúc này tiến đến bộ lạc sa mạc lại chỉ có hai vị trong đó.

Hơn nữa khi hai vị này phi hành, cũng không có chút ý tứ che dấu hành tung, chẳng những tốc độ cực nhanh dẫn tới một trận tiếng rít vang dội ngay cả ở trên người bọn họ, cũng tản ra hào quang giống như mặt trời thậm chí ngay cả ban ngày trên sa mạc cũng không thể che lấp.

Vô số tiếng kêu kinh ngạc từ trong bộ lạc sa mạc vang lên, Mạch Đặc có thể dễ dàng nhìn thấy, có trăm trai tráng trẻ tuổi trong tay cầm vũ khí khác nhau đi tới bên ngoài, chỉ trở ba quang đoàn trên bầu trời.

Khiến hắn thấy yên tâm chính là, ở trong những người này cũng không có ma pháp sư, cho nên không thể uy hiếp đến mình.

Hắn lại không biết, ở dưới sự bảo hộ của hai người này, đừng nói là ma pháp sư bình thường, cho dù là quỷ thần bình thường cũng không có khả năng uy hiếp đến an toàn của hắn.

Nhìn ba quang đoàn đột nhiên xuất hiện trên bầu trời sau đó một lát, cuối cùng có người quỳ xuống.

Mặc dù không ai biết ba quang đoàn này đại biểu cái gì, nhưng nếu như có thể phi hành trên không trung, vậy không phải bộ lạc có thể chống lại. Hơn nữa càng quan trọng chính là, ba quang đoàn này cứ như vậy lơ lửng phía trên bộ lạc, cho dù là ngu ngốc cũng biết bọn họ là nhằm vào bộ lạc mà đến.

Dưới tình huống như vậy, lựa chọn thỏa hiệp khuất nhục đã là biện pháp duy nhất.

Một ít trai tráng trẻ tuổi gắt gao nhìn chằm chằm quang đoàn trên đầu, bọn họ không muốn quỳ xuống theo tộc nhân, nhưng theo tiếng quát phẫn nộ của một vị trưởng lão, bọn họ cuối cùng vẫn quỳ xuống giống như những đồng bạn này.

Từ trên người những người này tản ra một loại lực lượng mỏng manh, đây là một loại năng lượng kỳ nguyên, cũng là một loại thuộc về tín ngưỡng lực, chẳng qua là không có nhằm vào một vị thần linh riêng biệt mà thôi.

Mạch Đặc nhìn tất cả những việc này, từ đáy lòng hắn phát ra cảm giác tò mò, hắn muốn nhìn xem, hai vị kia sẽ xử lý việc này ra sao.

Một vị quỷ thần mặc áo choàng chậm rãi ngẩng đầu lên, phương hướng theo ngón tay của hắn đột nhiên sáng lên.

Khí thể mệnh mông vô cùng ở khoảnh khắc này từ một điểm phát triển lên, cho dù là Mạch Đặc thân ở trong màn hào quang bảo hộ cũng không kìm nổi hai chân run run, có chút kích động không khống chế được muốn quỳ xuống ngay tại chỗ, mà những người trong bộ lạc sa mạc cũng rất dứt khoát từ quỳ lạy biến thành ngũ thể đầu địa.

Đây là áp chế của lực lượng, một loại lực lượng thuần túy, tận tình triển lãm ra sự hùng mạnh của thần linh.

Sau khi thể nghiệm qua áp lực của loại trình độ này, đối với người bình thường mà nói trừ phi là người có phẩm chất tinh thần kiên định dị thường, nếu không sẽ không bao giờ có khả năng sinh ra lòng kháng cự đối với chủ nhân của cỗ lực lượng này nữa.

Ví dụ như người bình thường trong kiếp trước của Tiểu Ân, họ đều biết rõ về chính quyền tới trình độ làm người ta khó có thể tưởng tượng. Nhưng mà chỉ cần có chút cơm ăn, chỉ cần có một chút hy vọng cho dù biết rõ là nằm mơ, sẽ không có bao nhiêu người chống lại chính quyền này. Bởi vì bọn họ cũng đều biết, chính mình chỉ là người bình thường, mà cỗ lực lượng này vĩnh viễn không phải mình có thể lay động.

Lực lượng của thần linh và loại lực lượng này ở một mức độ nào đó cũng có chút tương tự.

Mạch Đặc tự nhiên không biết Tiểu Ân từng cảm khái trong lòng, hắn chỉ mở to mắt nhìn phía trước không chớp mắt.

Nơi đó, không ngờ trong khoảnh khắc đã xuất hiện một pho tượng thật lớn cao tới trăm mét.

Đây là một pho tượng hư ảo, do quang ảnh tạo thành, nhưng làm cho người ta trợn mắt há mồm chính là, pho tượng này lại mang đến cho người ta một loại cảm giác rõ ràng. Ở trước mặt pho tượng này, giống như là ở trước mặt thần linh, khiến người ta không tự chủ được sinh ra kích động quỳ bái.

Nhìn trăm người của bộ lạc sa mạc phủ phục trên mặt đất giống như con kiến, pho tượng kia giơ tay một chút, không gian trước mặt lập tức nổi lên một loại dao động năng lượng, thậm chí ngay cả không khí cũng có thể dùng mắt thường thấy dường như sinh ra một loại lay động kịch liệt.

Hai tay của Mạch Đặc và khuôn mặt của hắn gắt gao dán trên màn hào quang, trong lòng hắn liệu mạng hò hét, thần tích, không ngờ là thần tích.

Bất kể hắn phán đoán như thế nào, cũng tuyệt đối không nghĩ tới, không ngờ Tiểu Ân ở ngay lần đầu tiên đã phóng ra thần tích.

Nếu như ở trước mặt Tiểu Ân là mấy vạn, thậm chí còn là hơn mười vạn tín đồ, như vậy sự xuất hiện của thần tích này tự nhiên là tất yếu, nhưng chỉ có mấy trăm người, như vậy thần tích có cần thiết không?

Những người khác có lẽ sẽ không cảm thấy có cái gì không ổn, nhưng là một người phân tích tình báo chuyên nghiệp, hắn lại thông qua vô số tình báo suy đoán ra một đáp án, đó chính là thần tích đối với thần linh mà nói cũng có tiêu hao cực lớn, cho nên cũng không thể tùy ý phóng thích.

Chỉ là, hắn lại không biết, đối với Tiểu Ân, Cự Ma Thần và Day Ville ba vị phú ông này mà nói mục đích lúc này của bọn họ, là lấy tốc độ nhanh nhất tạo cơ sở tốt ở hạ giới. Vì thế, bọn họ cũng không ngại sử dụng thần lực kết tinh, dù sao bất kể là bọn họ tiêu xài như thế nào, ở trong vòng hơn trăm năm vẫn không cần lo vấn đề tiêu hao thần lực kết tinh.

Một điểm này, cho dù là thần linh cấp bậc chủ thần hạ giới giảng đạo cho tín đồ cũng không có điều kiện làm được như vậy.

Khi một mảnh năng lượng dao động kia tụ tập lại một chỗ, mọi người đột nhiên nhìn thấy một mảnh ánh sáng.

Trên toàn bộ thế giới dường như chỉ còn lại một mảnh ánh sáng, ngoại trừ hào quang thì không còn thứ gì.

Mấy trăm người của bộ lạc sa mạc kia run rẩy ở bên trong hào quang, bọn họ có thể cảm nhận được năng lượng thần bí đang phát huy tác dụng trên người bọn họ. Chẳng qua trong lòng bọn họ cũng đồng dạng không yên, bởi vì bọn họ cũng không biết đây rốt cuộc đại biểu cái gì.

Cuối cùng, tất cả ánh sáng đều tan biến, ngay cả pho tượng cực lớn của Tiểu Ân kia cũng biến mất trong nháy mắt.

Trên không trung, ngoại trừ ba quang cầu đã không còn thấy có gì khác thường.

Mặc dù ba quang cầu vẫn như trước vô cùng chói mắt, nhưng so sánh với thần tích vừa rồi lại không tính là gì.

Người phía dưới mặc dù vẫn kính sợ quang cầu như trước nhưng đã không còn loại sợ hãi như lúc ban đầu.

Ngay giờ phút này, một người đột nhiên nhảy lên, hất quơ cánh tay chỉ vào hai chân của mình, liều mạng hò hét, đó là một loại kích động, kích động tới mức không thể khống chế cảm xúc, cho nên giờ phút này mới lấy phương thức đó để phát tiết.

Những người của bộ lạc sa mạc cả đám dùng ánh mắt không thể tin nổi nhìn về phía người kia, dường như ở trên người người kia đã sinh ra một biến cố trọng đại gì đó.

Một lát sau, lần lượt có người nhảy lên, bọn họ cũng giống như người kia, liều mạng kêu gào, có một ít người thậm chí còn là lệ rơi đầy mặt khó có thể khống chế mình.

Mạch Đặc nhíu chặt mày, hấn đối với những việc khuyết thiếu tình báo cảm thấy vô cùng tò mò.

Ngay tại giờ phút này, một thanh âm ngân nga vang lên ở trong màn hào quang:

- Trên người của những người đó, hoặc là thiếu tay đứt chân, hoặc là trong người có chứng bệnh mãnh liệt.

Mạch Đặc đột nhiên ngẩng người, kêu lên:

- Bệ hạ vĩ đại, chẳng lẽ vừa rồi ngài đã chữa trị hết tất cả tàn tật trên người bọn họ?

- Đúng vậy, người rất thông minh, hẳn là biết dụng ý ta làm như vậy.

Mạch Đặc cười khở một tiếng, nói:

- Bi nhân đã hiểu. Nhưng, vĩ đại như ngài, chẳng lẽ không cảm thấy, chỉ vì mấy trăm người này, cái giá mà ngài phải trả không khỏi quá lớn một chút sao?

- Giá phải trả?

Trong thanh âm kia mơ hồ hàm chứa chút ý tứ trào phúng:

- Giá phải trả như vậy, ta còn trả tốt.

Mạch Đặc tự nhiên không dám tiếp tục nói thêm cái gì, nhưng ở trong lòng hắn lại xoay chuyển trăm nghìn ý nghĩ, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ mình suy đoán sai lầm, các thần linh phóng thích thần tích cũng không cần phải trả giá gì sao?

Hắn đương nhiên không có khả năng biết, nếu như thần linh khác làm giống như Tiểu Ân, như vậy ngay cả là bọn họ có thần lực kết tinh chất đầy thần quốc cũng có ngày phá sản. Nhưng đối với Tiểu Ân có được khả năng ngưng luyện thần cách và thu hoạch nguyên thể mà nói hẳn vĩnh viễn cũng không có khả năng lo lắng vì thần lực kết tinh.

Chậm rãi, một quang cầu rơi xuống trên mặt đất. khi vị nguy thần kia xuất hiện ở trước mặt những người của bộ lạc sa mạc, hắn đương nhiên được hưởng thụ tiếp đãi cao nhất.

Đồng thời, Mạch Đặc phát hiện thái độ của những người này dường như có chút thay đổi, hắn cũng không rõ, ở trên mặt của những người này, loại biểu tình nổi lên kia được gọi là tín ngưỡng.

Mặc dù lúc này tín ngưỡng cũng không phải vô cùng nồng đậm, nhưng đây giống như một mầm mống, chỉ cần không ngừng bón phân và chăm sóc, như vậy chung quy sẽ có một ngày khỏe mạnh trưởng thành.

Mạch Đặc có chút ngơ ngác không biết vừa rồi ở bên trong hào quang, trên người của những người đó rốt cuộc đã hưởng thụ loại khoái hoạt gì. Loại độc nghiệm trên tinh thần này cho đến nay đều là thủ đoạn khống chế tín đồ nồng cốt của thần linh, nhưng khi đem thủ đoạn này vận dụng trên người những tín đồ lần đầu tiên tiếp xúc, lại cũng đồng dạng đạt được hiệu quả kỳ diệu.

Đương nhiên, phí tổn khi sử dụng loại phương pháp này cao vô cùng, ngoại trừ đám người Tiểu Ân, cũng không có thần linh nào còn có thể vận dụng không chút kiêng nể gì.

Một nguy thần khác mang theo Mạch Đặc vừa được quan sát toàn bộ quá trình rời khỏi bộ lạc kia, mà Mạch Đặc trước khi rời đi cũng đã xác định, bộ lạc này khẳng định sẽ rơi vào trong khống chế của Tiểu Ân bệ hạ.

Chặng đường trăm dặm đối với quang cầu phi hành trên bầu trời cũng không tính xa xôi bọn họ rất nhanh đã về tới điểm xuất phát.

Nhưng ngay giờ phút này, ánh mắt của Mạch Đặc càng trừng lớn hơn, cái miệng của hắn cũng há thật to, ngay cả hô hấp của hắn ở giờ phút này cũng lâm vào tạm dừng.

Ở địa phương bọn họ vừa mới rời đi, không ngờ đã xuất hiện một thành thị.

Đúng vậy, đây cũng không phải một ma pháp tháp, mà là một thành phố lớn đủ để chứa hơn trăm vạn người.

Ở trung tâm sa mạc, ở địa phương mệnh mông bát ngát này, ngay trong thời gian ngắn ngủi thậm chí còn không đến một giờ, nơi này đã xuất hiện một thành thị thật lớn.

Mặc dù bên trong thành thị gần như không nhìn thấy thân ảnh hoạt động, nhưng hắn vẫn như trước bị tất cả trước mắt hoàn toàn hấp dẫn và thuyết phục.

Ở trong vòng mười dặm của thành thị, đã không còn là một mảnh biển cát nữa, mà biến thành một ốc đảo cực lớn.

Thành thị khổng lồ, dòng sông trong suốt, đủ để cho bộ lạc sa mạc khi lần đầu tiên nhìn thấy phiến ốc đảo này đều phải cảm động khóc rống lên.

Thần tích, lại là một thần tích.

Sau khi một người trong vòng một ngày liên tục nhìn thấy hai thần tích, chấn động trong lòng hắn cũng có thể nghĩ được.

Nhìn kiến trúc cao nhất trong thành thị này, đó là một pho tượng cực lớn cao tới ba mươi thước.

Toàn bộ pho tượng tràn đầy lực lượng và uy nghiêm, cho dù là ở bên trong quang cầu cũng có thể cảm nhận pho tượng này không giống bình thường, ở trong lòng hắn đột nhiên xuất hiện một ý tưởng, nếu như Tiểu Ân bệ hạ còn không thể thu phục tất cả các chủng tộc trong mảnh sa mạc này, đó mới kêu là không thể tin nổi.

Giống như dự liệu của Mạch Đặc, thu phục toàn bộ các dân tộc trong sa mạc dường như cũng không phải một việc khó khăn.

Bất kể gặp phải chủng tộc gian ngoan cỡ nào, chỉ cần sau khi bọn họ nhìn thấy ốc đảo ở trung tâm của mảnh sa mạc này, cũng sẽ không chút do dự buông tha kiên trì của mình, gia nhập vào đại gia đình này.

Đương nhiên, cũng từng có rất nhiều cường đạo sa mạc và một số bộ lạc sa mạc tự cho là hùng mạnh đều sinh ra ý chiếm cứ nơi này.

Nhưng khi những người này thực sự ra tay, bọn họ mới bị ai phát hiện, chính mình đã trở thành con gà trống trong câu nói giết gà dọa khỉ kia.

Ở bên trong tòa thành thị này, không ngờ có ma pháp sư hùng mạnh thủ hộ. Những ma pháp sư khủng bố này chỉ xuất ra một người cũng đã đánh giết toàn bộ chiến sĩ của bọn họ, thực lực giữa hai bên căn bản không có gì có thể so sánh.

Trong sa mạc, mặc dù tin tức cũng không phải là vô cùng linh thông, nhưng tin tức xuất hiện một thành thị như vậy vẫn rất nhanh đã truyền khắp toàn bộ sa mạc.

Ở trong sa mạc hoàn cảnh ác liệt như vậy, đột nhiên xuất hiện một kiến trúc giống như thần tích, dẫn đến chấn động và tác dụng tích cực vẫn là vượt ngoài ý liệu của Mạch Đặc.

Vì thế, ở sau đó một năm, bọn họ cũng đã lấy thành thị làm trung tâm, nhét tất cả khắp sa mạc vào trong bản đồ của mình. Hơn nữa càng quan trọng chính là, ở dưới tình huống Tiểu Ân không tiếc phí tổn, không tiếc dùng cao thủ nguy hiểm tham chiến, tất cả mọi người của toàn bộ thành thị đều trở thành tín đồ của hắn.

Đương nhiên, những tín đồ này rốt cuộc thành kính cỡ nào, vậy sẽ rất khó làm người ta vừa lòng.

Bất kể là Tiểu Ân hay là Mạch Đặc đều vô cùng rõ ràng một việc, muốn củng cố tất cả những điều này cũng không phải là một việc đơn giản.

Sau hai năm, giáo phái của Tiểu Ân thuận lợi thành lập đồng thời đem tất cả mọi người trong tòa thành đều phát triển thành tín đồ, hoàn thành việc chánh giáo hợp nhất, đào tạo một ít người thành ma pháp sư hợp cách, bắt đầu dần dần tiến ra địa phương bên ngoài sa mạc.

Chiến tranh nổ ra không hề trì hoãn, ở sa mạc bên ngoài thành thị đều là lãnh địa của một vị thần linh nào đó. Nhưng sau khi chiến tranh nổ ra, quân đội của các bộ lạc sa mạc lại lấy thể như chẻ tre công hãm một đám thành thị, bọn họ giống như châu chấu, kiến lập thần tượng của Tiểu Ân ở bên trong thành thị sở hữu.

Đồng thời bọn họ mỗi lần công hãm một thành thị, đều sẽ phá hủy thần điện ban đầu trong thành thị.

Đương nhiên, xử lý đối với những tế tự lại khoan dung hơn rất nhiều.

Chỉ cần nguyện ý thay đổi tín ngưỡng, đều sẽ nhận được đặc xá, ngược lại trở thành tế tự của quang minh thần điện, chẳng qua ở trên đẳng cấp giảm xuống một chút mà thôi. Mà những tế tự cuồng nhiệt, không chịu thay đổi tín ngưỡng, kết cục cuối cùng liền giống như tín đồ nòng cốt của những thần linh ngã xuống trong thần giới không chịu đầu nhập thần linh khác.

Đây chính là chiến tranh của thần linh, vì tranh đoạt tín ngưỡng cũng không có khả năng thỏa hiệp.

Đương nhiên, tranh đoạt ở hạ giới cũng không giống với thần giới phải đánh đến người chết ta sống, cá chết lưới rách. Ở trong này, một bên thất bại có thể tùy thời thoái lui, cũng có thể tùy thời góc đầu trở lại, thần chiến của hạ giới rất ít xuất hiện cảnh tượng không chết không ngừng, mà đây cũng là nguyên nhân lớn nhất khiến Tiểu Ân bạo gan tranh đoạt địa bàn với hai vị thần linh.

Chẳng qua, lúc này có chút biến cố không ngờ vẫn vượt ra ngoài dự đoán của hắn.

Ngay khi đại quân sa mạc liều mạng mở rộng địa bàn của bọn họ, một hắc long xuất hiện ở trong sa mạc mênh mông vô cùng, hơn nữa đã tìm được tòa thần tích chi thành kia.

Bên trong sa mạc, bất cứ lúc nào đều có thể có bão cát cực lớn mà mãnh liệt, loại bão này đủ khiến cho bất cứ kẻ nào đều lâm vào run rẩy.

Nhưng trong phạm vi mười dặm ngoài thần tích chi thành, lại là động thiên khác.

Tất cả bão cát đều không thể tiến vào mảnh ốc đảo này, nơi này giống như một thể ngoại đào nguyên, là chỗ kiều ngạo của tất cả mọi người.

Rất xa, ẩn nấp ở trong bão cát che trời phủ đất kia, một con hắc long dài hơn ba mươi thước, đang dùng một đôi mắt thâm thúy khó lường tập trung nhìn tòa thành thị này.

Khác với một nhân loại, hắc long này có thể nhận ra cỗ lực lượng ở bên ngoài thành thị kia rốt cuộc hùng mạnh như thế nào.

Cho dù là hắn, một vị cường giả long tộc cảnh giới nguy thần khi đối mặt với cỗ lực lượng này, cũng lâm vào kiêng kỵ thật sâu. Hắn thậm chí còn không dám đến gần nơi đó, để tránh làm tổn tại hùng mạnh trong thành thị kia tức giận.

Lại một lần nữa xoay một vòng, bão cát mãnh liệt kia ở trong mắt của hắn dường như cũng không giống thiên tai khó có thể chống cự, ngược lại là một loại nguy trang thiên nhiên có thể che dấu hành tung.

Nhưng chính khi hắc long muốn rời đi trước, thì động tác của hắn bất chợt ngừng lại, bởi vì hắn phát hiện, dường như có một loại lực lượng đã phát hiện hắn. Loại cảm giác này vô cùng huyền diệu, cũng không phải hắn thật sự cảm thấy cái gì, chỉ là một chút cảm giác giác quan thứ sáu của long tộc.

Nhưng chính là cảm giác thành linh xảy ra này, lại khiến thân hình cực lớn của hắn run run, giống như đột nhiên không chịu nổi bão cát đầy trời này. Hắn đột nhiên xoay người, hai chiếc cánh rộng cực lớn mở ra, lấy tốc độ nhanh nhất bay vào trong sa mạc.

546. Chương 26: Dự Cảm Mới

Nhưng hắc long này chẳng qua chỉ phi hành được mấy trăm dặm liền bị ép ngừng lại.

Bởi vì ở trước mặt hắn đã xuất hiện một bóng người mặc áo choàng. Bóng người này cứ như vậy nhẹ nhàng mà đứng ở trên con đường hắn nhất định phải qua, lẳng lặng chờ đợi.

Lúc này, bọn họ đã rời khỏi phạm vi của bão cát, ở trên không của sa mạc cách bên ngoài trăm dặm, ngoại trừ loại cực nóng làm cho người ta khó chịu này, dường như hoàn cảnh nơi đây cũng không phải quá mức ác liệt.

Tốc độ của hắc long chợt chậm lại, hắn ở trên không thu lại hai cánh, trên người phỉm nổi lên một đạo hào quang cực lớn, sau khi hào quang tiêu tán hắn đã biến thành một trung niên cường tráng.

- Các hạ, ngươi vì sao phải ngăn cản đường đi của ta.

Thanh âm của hắc long giống như lôi đình vang lên ở nơi này.

Sau khi cảm ứng được cường độ khí tức của đối phương, hắc long này trong lòng âm thầm kêu may mắn, đối phương cũng không phải tồn tại lo lắng trong lòng hắn, mà chỉ là một vị ngụy thần mà thôi, ở trong ngụy thần cùng giai, cường giả của long tộc có tin tưởng có thể chiến thắng bất cứ đối thủ nào.

Thanh âm của vị ngụy thần kia nhẹ nhàng vang lên, mặc dù không hùng mạnh như tiếng long ngâm, nhưng ngay cả là ở bên trong long ngâm cũng có thể nghe được rõ ràng.

- Cường giả của long tộc, ngài vì sao phải đến dò xét thành thị của chủ nhân ta?

Người đàn ông do hắc long biến thành ngửa mặt cười lớn một tiếng, nói:

- Ta không biết ngươi đang nói cái gì, ta chỉ là trong lúc vô ý nhìn thấy một tòa thành thị mà thôi cũng không tạo thành thương tổn gì đối với các ngươi, căn bản là chưa nói tới dò xét

- Ngài có phải là dò xét hay không cũng không phải do ngài đánh giá.

Vị ngụy thần kia lạnh lùng nói:

- Chủ nhân ta đã làm ra đánh giá đối với ngài, ngài có tội...

Sắc mặt của hắc long khê biến, trong nháy mắt hiện lên một tia kinh sợ, chẳng qua sau khi tinh thần ý niệm của hắn thăm dò bốn phía một chút, lại thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Hắn có thể xác định, vị thần linh ở trong tòa thần tích thành thị kia cũng không có tự mình ra tay, cũng không phải thêm cường giả tới đây, ở trước mặt hắn chỉ có một ngụy thần này mà thôi.

Trong mắt của đại hán chợt bắn ra hai đạo hào quang kim sắc, trên mặt của hắn ở giờ phút này nhìn qua dường như có chút cao vút đáng sợ, trên quyền đầu chớp động lam sắc hỏa diễm quỷ dị. Hắn đã biến mất ở tại chỗ, và xuất hiện ở trước mặt ngụy thần mặc áo choàng, đồng thời một quyền ẩn chứa uy năng hùng mạnh kia hung hăng đánh về phía người nọ.

Người đàn ông Hắc long cũng không hạ tử thủ, bởi vì hắn cũng không muốn kết tử thù với vị Thần linh không biết tên kia. Hắn chẳng qua là muốn đánh ngã vị ngụy thần này, để hắn mau chóng rời khỏi mảnh sa mạc này.

Nhưng ngay sau đó, ánh mắt hắn chợt ngưng lại, hắn không ngờ nhìn thấy một quyền đầu đồng dạng.

Vị ngụy thần đầu đội áo choàng kia không biết từ khi nào đã xoay người, hướng về phía hắn đánh ra một quyền đồng dạng, ở trên nắm tay của hắn lại không có màu sắc gì, giống như một nắm tay bình thường.

Hai nắm tay ở trong nháy mắt gay gắt va chạm với nhau, sắc mặt của hắc long lập tức đại biến, trong miệng hắn phát ra một tiếng rít thống khổ, thân hình nhanh chóng lui lại phía sau.

Trên nắm tay của long vương đã nổi lên một khối rõ ràng. Trong lần cứng đối cứng vừa rồi thân là cường giả ngụy thần của bộ tộc hắc long một trong những chủng tộc hùng mạnh nhất của long tộc, không ngờ lại ăn đòn đau.

Hắn vừa kinh vừa giận nhìn đầu bóng nhân ở trước mặt, trong đầu nổi lên vô số ý niệm.

Có thể mạnh mẽ hơn so với long tộc, đây khẳng định không phải nhân loại, chỉ có điều mặc cho vị cường giả hắc long này đoán như thế nào, cũng không nghĩ ra người trước mắt này rốt cuộc là thuộc chủng tộc ma thú nào.

Chẳng lẽ ở trong thế giới này, còn có chủng tộc có thân thể mạnh mẽ hơn so với long tộc sao?

Ngay khi hắc long nhanh chóng bay ngược lại đầu bồng nguy thần lại truy kích với tốc độ nhanh hơn.

Thân hình của hắc long hóa thành một đạo cầu vồng, nháy mắt đã đi tới trước mặt hắc long, nhẹ nhàng đặt tay ở chỗ cách ngực hắc long nửa thước.

Động tác này nhanh như tia chớp, khi hắc long phản ứng lại, một cỗ cường quang đã từ trên cánh tay kia phóng ra.

Đồng tử của hắc long nháy mắt cũng đã ngừng lại một chút, trong tích tắc này, hắc long đã nhận ra được, ở trong đạo công kích ma pháp này của đối phương không ngờ bao hàm năm đạo thuộc tính dung hợp làm một.

Dung hợp của năm đạo thuộc tính, đây chính là đỉnh phong, có thể nói là thượng cổ nguy thần.

A...

Trong khoảnh khắc này, hắc long rốt cuộc hiểu được, vì sao vị thần linh kia không ngờ lại yên tâm như thế, hơn nữa còn không có người khác ra tiếp ứng, thì ra chỉ bằng một người trước mắt này, cũng đã đủ để lưu mình lại rồi.

Nhưng là một thành viên của long tộc, tự tôn của hắc long cũng không cho phép hắc long thất bại dễ dàng như vậy.

Ở trên người hắc long gần như đồng thời hiện lên một đạo hào quang, thân thể của nhân loại kia trong nháy mắt bành trướng lên, biến thành một con hắc long cực lớn dài tới ba mươi thước.

Công kích của vị nguy thần kia xuyên qua bụng của hắc long. Trên người của hắc long lập tức bắn ra máu tươi, cho dù là lấy thân thể cường hàn của long tộc, cũng không thể ngăn cản lực công kích hùng mạnh của năm thuộc tính hợp nhất.

Hắc long lại một lần nữa phát ra một tiếng long ngâm sắc bén thống khổ, cuộn lên cát vàng đầy trời.

Tất cả các sinh vật gần xa đều run rẩy dưới thanh âm của long tộc, chúng nó tận lực chui sâu vào trong lòng đất. Tuy nhiên ở trong cảm giác của chúng, thanh âm của con rồng này phát ra dường như có chút thống khổ, chỉ là ở trong đầu óc đơn giản của bọn chúng, căn bản lại không nghĩ ra được sinh vật gì có thể xúc phạm tới long tộc vĩ đại.

Ánh mắt ẩn chứa thống khổ kia của hắc long nhìn chằm chằm đầu bồng nguy thần tương đối nhỏ bé trên không trung, đột nhiên mở cái miệng rộng phun ra một cỗ khí tức băng hàn mãnh liệt.

Nhưng ngay sau đó, tên đáng ghét kia đã biến mất ở trước mắt, thân thể cực lớn của hắc long lập tức quay cuồng kịch liệt, thân thể của long tộc dường như khắp nơi đều là vũ khí, ngay cả những phiến long lân cứng rắn kia đều có thể cuộn lại, phóng ra một đạo công kích ma pháp chi luân sắc bén.

Ở trong mảnh không trung này, nơi nơi đều là công kích ma pháp và công kích thân thể của hắc long. Hắc long đã phóng thích ra toàn bộ thực lực của hắc long nguy thần, trong khoảnh khắc này đã đạt tới lực chiến đấu mạnh nhất của long tộc có thể phát ra.

Chỉ có điều, bất kể hắc long tạo ra thanh thế hùng mạnh cỡ nào, phát huy ra năng lượng hùng mạnh đến đâu, nhưng khi đối mặt với nguy thần đội khăn nhỏ bé giống như ruồi nhặng kia, những công kích này giống như một quyền đánh vào đồng bồng, căn bản là lực không dùng được.

Không có gì có thể đánh trúng, người đầu bồng trốn tránh xung quanh, không có chỗ nào dừng lại vượt qua một giây đồng hồ.

Tiếng gầm gừ phản nộ của hắc long vang vọng thiên địa:

- Tên nhu nhược này, chẳng lẽ không dám chiến đấu với ta sao?

Thanh âm xa xôi lại từ trên người vị ngụy thần kia truyền đến:

- Người muốn chiến đấu sao, được rồi vậy thì như người mong muốn.

Hắc long lập tức thu liễm tâm thần, hắn biết rõ ràng vị ngụy thần trước mắt này đã đạt tới mức độ hùng mạnh siêu cấp của thượng cổ ngụy thần trong truyền thuyết. Cho dù là hắn đã hiện ra bản thể chiến đấu, cũng chưa chắc có thể đạt được thắng lợi cuối cùng, cho nên ở ngoài mặt hắn mặc dù vô cùng tức giận, nhưng nhất cử nhất động đều thật cẩn thận, căn bản là không dám có chút khinh thường đối phương.

Nhưng thực lực hùng mạnh của người trước mắt này lại còn vượt rất xa dự đoán của hắn.

Một cái lắc mình, vị ngụy thần kia đã biến mất, khi hắc long cảm ứng được địa phương hắn xuất hiện không khỏi phát ra một tiếng thét tuyệt vọng thê lương.

Bởi vì hắn vừa đứng xuất hiện trước miệng vết thương ở bụng dưới của hắc long.

Lại một đạo hào quang lóe lên, hắc long cực lớn từ trên bầu trời nặng nề rơi xuống.

Mặc dù phía dưới là cát mềm, cho dù trong quá trình rơi xuống hắc long đã cố gắng quơ hai cánh và khó khăn chịu đựng đau đớn gần như khiến hắn hôn mê mà miễn cưỡng phóng ra một Phong Tường Thuật, nhưng vẫn như trước không thể khiến hắn thoát khỏi vận mệnh té xỉu đi.

Một kích vừa rồi của ngụy thần kia, tạo thành thương tổn đã vượt qua cực hạn mà hắc long có thể chịu đựng.

Vị ngụy thần kia giơ tay chụp một cái, nhẹ nhàng và khéo léo ‘nắm’ hắc long ở trong tay. Một con hắc long lớn như thế, ở trong tay hắn không ngờ trở nên nhẹ nhàng như không có gì, sau đó hắn mang theo quái vật lớn này quay về thần tích chi thành.

Khi con hắc long giống như một con rắn chết bị mang về trong thành thị lập tức làm nổi lên chấn động trước nay chưa từng có. Tất cả mọi người đều đang đàm luận chuyện này, bọn họ càng phát ra tôn trọng và ngưỡng mộ hơn đối với chủ nhân của thành thị này.

Quả thật, ngay cả chủng tộc mạnh nhất trong truyền thuyết cũng không đặt ở trong mắt của thành chủ, như vậy bọn họ còn có cái gì không thể làm được chứ.

Một ngày sau, trong một dinh viện trống trải của thành thị, Mạch Đặc vẽ mặt xấu hổ đứng trước mặt Tiểu Ân.

Mạch Đặc hiện giờ mặc dù khuôn mặt vẫn già nua như trước, nhưng tinh thần của hắn đã tốt hơn rất nhiều. Ở trong hai năm này, hắn cũng được cho là tận tâm tận lực, ở trên công tác của hệ thống tình báo đã phát huy tác dụng cực lớn.

Mặc dù Tiểu Ân có thể thông qua trí nhớ của người khác hiểu biết một ít nội dung, nhưng muốn tìm ra chút hữu dụng gì đó trong những tin tức này, lại không phải bất cứ kẻ nào đều có thể làm được, cho dù là thần linh cũng chưa chắc có thể làm được.

Cho nên, sau khi Mạch Đặc đã phát huy tác dụng tương ứng ở trong thành thị của Tiểu Ân, Tiểu Ân liền không chút keo kiệt ban cho hắn sinh mệnh càng dài.

Điểm này là phải đưa thần lực quang minh vào trong cơ thể hắn, là có thể dễ dàng đạt được mục tiêu. Đối với một ít người hữu dụng, Tiểu Ân cũng không keo kiệt.

Chẳng qua hôm nay khi Mạch Đặc đứng ở trước mặt Tiểu Ân cũng không còn bộ dáng tràn đầy tin tưởng của dĩ vãng, trong lòng hắn ngược lại có chút thấp thỏm. bởi vì đã xảy ra một chuyện ngoài ý liệu.

- Tiểu Ân bệ hạ tôn kính, chúng ta đã lấy được trí nhớ của vị hắc long kia, đồng thời biết được lai lịch của hắn.

Mạch Đặc khẽ nuốt nước bọt, ngập ngừng nói:

- Bệ hạ, hết thảy đều là ta suy đoán sai lầm. Ta cũng không nghĩ đến, vị thần linh kia không ngờ ngay từ đầu đã phát thần dự tới tất cả tin đồn nơi đó, hắn dường như cảm thấy đặc biệt hứng thú với ngài.

Tiểu Ân mở hai mắt, trong lòng hắn cũng có chút kỳ quái bởi vì hắn cũng không nghĩ ra, vị thần linh ở phía sau hắc long kia lại chú ý tới mình như thế.

Chẳng qua, ở trên người hắc long này, hắn cũng không cảm nhận được nhiều địch ý, điều này chứng minh vị long thần các hạ kia dường như cũng không có ý tứ là địch với mình.

Đương nhiên, tất cả những điều này đều chỉ là suy đoán của hắn mà thôi trước khi chân chính gặp mặt vị thần linh kia thì cái gì cũng không thể xác định.

Tiểu Ân thông thả từ trên ghế đứng lên, ánh mắt nhìn thẳng mặt trời chói chang trên đầu, mặc dù ánh nắng mãnh liệt, nhưng lại không thể tạo thành ảnh hưởng gì đối với hắn.

- Mạch Đặc, đây cũng không phải lỗi của ngươi.

Thanh âm bình thản của Tiểu Ân vang lên:

- Ngươi cũng không phải thần linh, tự nhiên cũng không thể lý giải cách nghĩ của thần linh.

Sắc mặt của Mạch Đặc có chút đỏ lên. Thực ra sau khi Tiểu Ân chân chính tiếp nhận hắn, trăm vị cao thủ ngục thần kia cũng đã coi hắn như người một nhà, mặc dù thực lực của hai bên chênh lệch rất nhiều, nhưng dưới sự ra hiệu của Tiểu Ân, bọn họ vẫn tận lực chỉ bảo cho Mạch Đặc biết những chuyện liên quan đến thần giới.

Đối với quy tắc kỳ lạ trong thần giới kia, Mạch Đặc mặc dù nghe nói qua, nhưng dù sao cũng không có tự thể nghiệm, càng không thể suy đoán chính xác tâm tư của những thần linh này.

Thân thể Tiểu Ân khẽ động, nói:

- Mạch Đặc, chuyện này ngươi không cần nhúng tay vào, tất cả đều dựa theo kế hoạch của người tiếp tục tiến hành.

Nhìn Tiểu Ân biến mất giữa bầu trời trong xanh, Mạch Đặc cung kính lên tiếng, chẳng qua trong mắt của hắn lại hiện lên vẻ kiên nghị.

Sở dĩ hắn suy đoán sai lầm, nguyên nhân chủ yếu chính là bởi vì thu thập tin tức không được đầy đủ.

Dù sao, hắn hiện tại đã không phải là chủ nhân của đạo tặc công hội không thể từ trong tình báo nhiều như khối của mấy ngàn tinh cầu kia lại phát hiện một ít bí mật trong đó.

Nếu như sớm biết vị thần linh kia đang lưu ý tất cả thần linh mới xuất hiện, như vậy hắn tuyệt đối sẽ không đề cử địa phương chó ăn đá gà ăn sỏi này cho Tiểu Ân.

Ngay trong khoảnh khắc này, hắn đã hạ quyết tâm, một lần nữa lựa chọn nhân viên tiến hành huấn luyện, mau chóng kiến lập lên hệ thống tình báo thuộc về mình.

Thân thể Tiểu Ân khẽ động, đã đi tới gian phòng chuyên môn giam giữ hắc long kia.

Ở trong phòng này, có mấy vị ngục thần cố ý thi triển bản thân vực cấm ma, ở trong này, hắc long thậm chí muốn biến hình đều không làm được. Chẳng qua lúc này vết thương trên người hắc long đã được xử lý tốt, lỗ thủng cực lớn trên bụng cũng đã biến mất không thấy, mặc dù màu của làn da mới mọc có chút khác với xung quanh, nhưng thương thể này đã hoàn toàn được khống chế.

Ở bên ngoài phòng, có hai vị ngục thần ngồi yên lặng, có hai vị cường giả này tọa trấn, hắc long cho dù là ở trạng thái đỉnh phong cũng đừng mơ tưởng trốn thoát.

Tiểu Ân đi tới nơi này, ánh mắt thoáng nhìn trên người hắc long. Dường như cảm ứng được ánh mắt của Tiểu Ân, phàm là chỗ nào trên người hắc long bị ánh mắt của Tiểu Ân nhìn qua liền có chút run rẩy, ngay cả lân giáp của nó dường như đều ẩm đậm vài phần.

Khi đối mặt với một vị thần linh, cho dù là ngục thần của long tộc, cũng là thân bất do kỷ tồn tại sợ hãi thật sâu.

Nhưng khi Tiểu Ân nhìn thấy hắc long này, suy nghĩ của hắn lại giống như trở về trước kia, tình hình khi ở chung với Hắc Long Vương Corey từng chút một hiện lên.

- Người, hướng về thần linh của người cầu nguyện đi.

Tiểu Ân lạnh lùng nói.

Hắc long bị giam giữ trong phòng mở hai mắt, kinh ngạc nhìn về phía Tiểu Ân. Hắc long này bị thua, vốn nghĩ hẳn là phải chết, ngay cả một thân long lân long cân chỉ sợ cũng bị người lấy dùng.

Nhưng không nghĩ tới sau khi vị thần linh của thành thị này xuất hiện, không ngờ lại để mình hướng về long thần cầu nguyện, chẳng lẽ hẳn không biết, một khi long thần đáp lại hẳn, như vậy nơi này đã hoàn toàn bại lộ sao.

Con mắt cực lớn chớp chớp mấy cái, hắc long rốt cuộc thấp giọng nói:

- Bệ hạ vĩ đại nơi này của ngài có bán thần vực cấm ma, ta không thể hướng về thần của ta cầu nguyện.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, hẳn căn bản là không có động tác gì, nhưng bán thần vực cấm ma trong phòng giam hắc long đã biến mất thần kỳ.

Hai vị ngục thần bên cạnh vẫn cúi đầu mà đứng như trước, ngay cả mí mắt cũng không chớp một cái.

Mặc dù bán thần vực cấm ma biến mất, nhưng ở trước mặt Tiểu Ân, nếu như hắc long này muốn chạy trốn, như vậy có khác gì tự tìm đường chết.

Trong mắt của hắc long hiện lên vẻ vui mừng, thân thể của hắn run rẩy một trận đã biến thành một người đàn ông vạm vỡ.

Đầu tiên hắn hướng về phía Tiểu Ân cúi đầu thật sâu. Mặc dù long tộc đều là hạng người cực kỳ cao ngạo, nhưng điều này cũng phải nhìn xem là đang ở trước mặt người nào, nếu như gặp phải thần linh, bọn họ cũng không ngại giả bộ cung kính một chút.

Tiếng cầu nguyện rất nhỏ từ trong phòng truyền ra, một cỗ năng lượng từ trên người hắc long nổi lên, sau đó nhập vào trong không gian vô tận.

Tiểu Ân mở hệ thống phòng ngự của thành thị ra, cũng không tiến hành hình thức ngăn cản gì.

Dưới tình hình chung, nếu muốn hướng về thần linh cầu nguyện, mà lại hy vọng được thần linh nghe thấy, như vậy ít nhất cần một tế đàn, nhưng khi người cầu nguyện là một vị ngục thần hùng mạnh của long tộc, như vậy một bước này có thể bỏ qua.

Một lát sau, thanh âm cầu nguyện dưới sự gia trì của lực lượng thần bí đã tới thần giới, đi tới trong một thần quốc cực lớn.

Một đạo thần niệm hùng mạnh dọc theo lộ tuyến của thanh âm, nháy mắt đã xuyên thấu đi xuống.

Trên không trung của thành thị thần tích chợt xuất hiện một cột sáng cực lớn, cột sáng này xuất hiện từ trong trời cao hư vô kia, xuyên thẳng qua tất cả kiến trúc chiếu rọi ở trên người đàn ông hắc long.

Tiểu Ân không có chút bất ngờ nào đối với việc này, hẳn đương nhiên hiểu được, đây là ý niệm của thần linh giáng lâm.

Loại thuật giáng lâm này là phương pháp giáng lâm đơn giản nhất của thần linh, chẳng qua chỉ là một đạo ý niệm và một chút thần lực có thể điều động mà thôi ngay cả hình chiếu cũng không được tính, càng không nói gì đến phân thân. Chẳng qua ở dưới loại trạng thái này bị người đánh chết cũng sẽ không tổn thất nhiều.

Trong mắt của người đàn ông hắc long đột nhiên một mảnh mê man, dần dần, trong mắt hắn hiện ra một đạo hào quang màu vàng.

- Ta tên Christian, xin hỏi tên của tôn thần.

- Ta tên Tiểu Ân, xin hỏi ý đồ đến đây của tôn thần.

- Ta giáng lâm, là vì tìm kiếm khí tức long tộc từng xuất hiện ở Gerry.

Thanh âm của người đàn ông hắc long tràn đầy uy nghiêm, trong khoảnh khắc này hắn đã biến thành hóa thân của thần linh, mà không còn là một con rồng đang bị thương.

- Khí tức của long tộc?

Tiểu Ân lặp lại một câu, trong mắt của hắn đồng dạng lóe lên một tia hào quang màu vàng.

Chỉ trong nháy mắt, hắn đã hiểu được vì sao đối phương lại để ý đến mình như thế.

Trên mặt hiện lên ý cười cổ quái Tiểu Ân nói:

- Christian các hạ tôn kính, thì ra ngài chính là chủ nhân của Gerry. Đối với xung đột không ngờ phát sinh ở nơi này, ta vô cùng tiếc nuối và xin lỗi.

- Ngài quá khách khí.

Christian cũng hơi gật đầu một cái, nói:

- Tiểu Ân các hạ tôn kính, vì sao ở trên người ngài lại có khí tức của bộ tộc hắc long chúng ta.

Làm thần linh, trong khoảnh khắc hai bên gặp mặt, đều từ trong khí tức của đối phương đại khái hiểu biết một ít tình huống.

Christian cũng là một vị thần linh bậc trung, hơn nữa còn là một vị thần linh long tộc phát ra long uy hùng mạnh. Mặc dù không chính thức giao thủ, nhưng Tiểu Ân lại có một loại cảm giác, đó chính là xét về lực chiến đấu đơn thuần, vị long thần trước mắt này hẳn là phải hùng mạnh hơn so với tất cả những thần linh bậc trung mà hắn đã gặp qua.

Đương nhiên, ở trong cảm giác của Christian, trên người của Tiểu Ân cũng tràn đầy thần bí, mặc dù cũng chỉ có khí tức của phân thân thần linh bậc trung, nhưng ở bên trong thần thể nhìn như bình thường của hắn, lại ẩn chứa lực lượng khiến hắn cũng có chút run sợ. Hắn cũng không rõ vì sao lại có cảm giác như vậy, nhưng bất kể là lý trí hay là bản năng đều phát ra cảnh báo về phía hắn, không được trêu chọc thần linh này.

Chỉ có điều, ở trên người của vị thần linh này, lại có một cỗ khí tức tuyệt đối là thuộc về long tộc, điều này khiến hắn cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Bởi vì hắn hiểu được, đây cũng không phải oán niệm sinh ra sau khi thí long, mà là một loại khí tức đại biểu thân thiện và hữu nghị.

Khóe miệng của Tiểu Ân mang theo một tia mỉm cười, sau khi cuối cùng đã hiểu được nguyên nhân vì sao đối phương lại đặc biệt coi trọng mình, hắn mới chân chính thở phào nhẹ nhõm một hơi.

- Christian các hạ tôn kính, ta chỉ có thể nói cho ngài, bởi vì trước khi ta thành thần từng cùng với một Hắc Long Vương các hạ vĩ đại tiến hành trao đổi khế ước linh hồn bình đẳng. Cho nên sau khi ta thành thần, trên người tự nhiên mà có vài phần khí tức thuộc về long tộc như vậy.

Tiểu Ân giải thích.

Lúc này hắn cuối cùng có chút hiểu được, vì sao ngày xưa khi phân thân ngạc ngư nhân đối mặt với phân thân thần linh, cũng không có thần linh nào hoài nghi lai lịch của hắn, phỏng chừng chính là một tia khí tức long tộc trong đó đã nổi lên tác dụng trọng đại.

Những thần linh bậc cao này đều cho rằng người cá sấu là một vị thần linh á long tộc nào đó, mà tuyệt đối không nghĩ đến, bản thân của thần linh lại là một nhân loại hàng thật giá thật.

Christian giật mình, đầu của người đàn ông hắc long theo bản năng gật đầu một cái, nói:

- Thì ra là thế, không biết ngài ký khế ước với vị đại nhân tôn kính nào?

Tiểu Ân lập tức lộ vẻ ngượng ngịu, phải nói ra tên của Hắc Long Vương sao?

Chẳng qua vẻ mặt của hắn lập tức làm cho Christian hiểu lầm, vị long thần này cười nói:

- Tiểu Ân các hạ tôn kính, xin tha thứ cho sự vô lễ của ta, đây chẳng qua là một chút tò mò nhỏ bé không đáng kể của ta mà thôi, ta cũng không có ý tứ muốn thám thính điều gì.

Nếu vị long thần đại nhân này đã không hỏi nữa, Tiểu Ân cũng thả lỏng xuống, chẳng qua trong lòng của hắn cũng đã quyết định, phải trở về nhìn xem Hắc Long Vương đã thuận lợi thành thần hay chưa.

Nhiều năm qua như vậy đã trải qua rất nhiều chuyện, không ngờ lại quên mất đồng bọn trao đổi khế ước linh hồn với mình, trong lòng Tiểu Ân cũng có chút hổ thẹn. Đây cũng không phải vì ước thúc của khế ước linh hồn, nếu như một phần tư linh hồn kia không thể bù lại, như vậy, hắn khẳng định sẽ nhớ kỹ Hắc Long Vương.

Vẻ tươi cười trên mặt dần dần trở nên bình thản, Tiểu Ân nói:

- Christian các hạ tôn kính, ngài tìm nơi ở của ta khắp nơi, chỉ sợ cũng không chỉ có quan tâm chuyện này đi.

Dưới sự khống chế của Christian, trên mặt của người đàn ông hắc long hiện lên một tia kim quang, nói:

- Tiểu Ân các hạ, thực ra trước khi đến ta nghĩ ngài là một vị thần linh của hắc long tộc chúng ta, cho nên muốn xin ngài trợ giúp chúng ta một việc. Nhưng không nghĩ đến ngài lại là một vị thần linh nhân tộc, vậy thực sự là làm ta rất bối rối.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn hắn, nói:

- Christian các hạ, nếu như ta không có nhớ nhầm, số lượng châm thần hỏa thành thần trong long tộc cũng không ít, mà trong đó đứng đầu, thậm chí còn đạt tới cấp bậc thần vương. Một khi đã như vậy, vì sao ngài không đi thỉnh cầu bọn họ trợ giúp chứ?

Christian chần chờ một chút, cuối cùng nói:

- Tiểu Ân các hạ, chuyện của ta gặp phải thực ra là một trận đánh cuộc, mặc dù trận đánh cuộc này đối với cá nhân ta và toàn bộ tộc hắc long mà nói đều vô cùng quan trọng, nhưng lại không thích hợp lôi kéo cả long tộc vào.

Tiểu Ân lập tức trầm mặc, hắn biết nếu như đối phương đã nói như vậy, như vậy chuyện này khẳng định không phải là nhỏ. Trong đầu nháy mắt hiện lên mấy ý niệm, hắn chính là làm ra quyết định không truy cứu đến cùng. Dù sao với thực lực trước mắt của hắn còn không nên trêu chọc gây thêm phiền toái thiên đại gì trên người.

Một lát sau, Tiểu Ân cuối cùng ngẩng đầu lên, nói:

- Christian các hạ tôn kính, nếu ngài nói như vậy ta cũng không tiện hỏi nhiều người hầu này của ngài trở về đi.

Trong mắt của Christian hiện lên vẻ thất vọng, nhưng hắn cũng không tức giận. Sau khi thực sự xác định Tiểu Ân không phải thành viên của bộ tộc hắc long, hắn cũng đã biết lần này không còn gì để chơi đùa nữa.

Hắn hướng về phía Tiểu Ân mỉm cười tỏ vẻ xin lỗi, nói:

- Tiểu Ân các hạ tôn kính, vì đền bù hiểu lầm lần này của chúng ta, ta sẽ rút lui thần điện của ta khỏi tinh cầu này. Tuy nhiên ở trên tinh cầu này còn có một vị thần linh hắc ám hệ, ngài nếu muốn hoàn toàn đuổi hắn đi, tốt nhất vẫn là khoái đao trăm loạn ma. Nếu không để vị thần linh kia đưa càng nhiều tinh lực vào nơi này, thì trận chiến này sẽ kéo dài.

Tiểu Ân gật đầu, nói:

- Cám ơn sự chỉ điểm của ngài, Christian các hạ.

Đạo hào quang trên bầu trời trong nháy mắt cũng đã biến mất khoảng trống trong hư không kia cũng theo đó khép kín.

Người đàn ông hắc long giật mình rung mình một cái, trong ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân tràn đầy kính sợ. Mặc dù vừa rồi hắn bị thần linh phụ thể, nhưng Christian cũng không hủy diệt trí nhớ của hắn, cho nên

hắn mới biết được người trước mắt này không ngờ là tồn tại sánh vai với thần linh của mình, đương nhiên phải khiến hắn cảm thấy vô cùng sợ hãi rồi

Tiểu Ân nhẹ nhàng vùng tay lên, nói:

- Đưa hắn đi ra ngoài.

Hai vị ngụy thần phía sau lên tiếng, đi tới bên cạnh người đàn ông hắc long. Người đàn ông hắc long làm sao còn dám ở lại trong này lâu hơn, hắn cung kính hướng về phía Tiểu Ân cúi đầu, ngoan ngoãn rời khỏi thành thị thần tích, không lâu sau liền theo các nhân viên thần chức của Christian rút lui khỏi tình cầu này, cũng không dám trở lại nữa.

Tiểu Ân về đến phòng của mình, hắn yên lặng tự hỏi một hồi trong lòng nghĩ đến lời nói của Christian.

Một hồi đánh cuộc đối với bộ tộc hắc long cũng vô cùng quan trọng, đây quả thực là một vấn đề rất có ý nghĩa. Trong lòng hắn đột nhiên khẽ động, bởi vì hắn không ngờ cảm thấy mơ hồ, mình dường như có chút liên quan với việc này.

Đây là một loại cảm giác, hắn có một loại dự cảm, nếu như có thể trợ giúp bộ tộc hắc long thắng trận đánh cuộc này, như vậy đối với hắn mà nói khẳng định là một chuyện vô cùng tốt.

Trong lòng Tiểu Ân không hiểu sao đắm chìm xuống, trong tất cả thần tính của hắn cũng không có thần tính siêu cấp dự tri, nhưng không biết vì sao, loại cảm giác này càng ngày càng phát ra mãnh liệt, giống như ở phía sau có một cây roi đang không ngừng bức bách hắn tự hỏi về vấn đề này.

Trong lòng hắn rung mình, loại tâm tình không ngờ này chính là một loại biểu hiện đáng sợ.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, cả người lập tức bình tĩnh xuống, không chỉ có thần thể bình tĩnh, ngay cả tâm tình cũng hoàn toàn bình tĩnh trở lại.

Trong lồng ngực, trên người hắn chợt nổi lên một cỗ năng lượng, cỗ năng lượng này nháy mắt xuyên thấu tất cả ngăn trở, liên hệ tới bản thể trong thần giới.

Loại phương pháp liên hệ này vô cùng hao phí thần lực, ở dưới tình hình chung, ngay cả là Tiểu Ân cũng sẽ không lãng phí như thế, nhưng lúc này đã bị loại cảm xúc mãnh liệt kia ảnh hưởng, phân thân của Tiểu Ân chính là đem đầu đuôi gốc ngọn loại cảm giác này truyền đến bản thể.

Trong thần điện Thiên Không ở thần giới, hai hàng lông mày của Tiểu Ân khẽ nhíu lại.

Thời gian trôi qua của thần giới và hạ giới là giống nhau, cũng không có khác biệt đặc thù, trong hai năm, biến hóa nhiều nhất cũng không phải là Tiểu Ân, mà là Cự Ma Thần và Day Ville.

Sau khi hấp thu kinh nghiệm của Tiểu Ân, bọn họ toàn lực mở rộng số lượng tín đồ, dưới điều kiện trước tiên không tiết hao thần lực kết tinh, bọn họ đã thuận lợi tiến giai thành thần linh bậc trung, hơn nữa mở rộng toàn bộ thần quốc gấp hơn ba lần.

Trong thời gian này, cũng từng có mấy vị thần linh cảm ứng được khí tức tràn ra ngoài khi mở rộng thần quốc, cho nên muốn đến xem có kiểm soát được gì hay không. Chỉ là vừa nhìn đến không ngờ có ba vị thần linh bậc trung ở cùng một chỗ, nhưng quân lính tản mạn này lập tức chuyển biến, có xa bao nhiêu thì trốn xa bấy nhiêu.

Điều này làm cho mấy người Tiểu Ân vô cùng cảm thán, địa vị của thần linh bậc trung ở trong thần giới chính là bất đồng rồi.

Nếu là thần linh bậc thấp hoặc là thần linh yếu nhược, như vậy căn bản là không có khả năng khiến người ta quá sợ hãi.

Thực lực của ba thần linh bậc trung ở cùng một chỗ, cho dù là một thần linh bậc cao vừa mới tiến giai trong vòng trăm vạn năm gặp phải cũng phải âm thầm so sánh phân lượng, thì càng không cần nói thần linh bậc thấp và yếu nhược rồi

Cho nên hai năm qua, ba thần linh Tiểu Ân vô cùng nhàn hạ, ngược lại tập trung chủ yếu lực chú ý tới công việc giảng đạo của hạ giới.

Lúc này, sau khi tiếp thu được tình báo của phân thân, bản thể của Tiểu Ân lẳng lặng cảm ứng tất cả những điều này, hẳn không ngờ cũng có cảm giác mơ hồ cùng loại, giống như là vô cùng muốn tìm hiểu loại chuyện này.

Sau khi trầm ngâm thật lâu, Tiểu Ân cuối cùng thở dài một hơi.

Một cỗ thần niệm truyền xuống hạ giới, nhanh chóng liên hệ với phân thân.

Nếu chuyện này lộ ra hương vị quái dị như thế, như vậy hẳn cũng chỉ có thể vượt khó mà lên, dù sao với tình huống trước mắt của hắn, chỉ cần bản thể không có gì bất ngờ xảy ra, phân thân này sao, muốn bao nhiêu liền có bấy nhiêu.

Nhiều nhất đến lúc đó tự bạo thân cách, lợi dụng loại lực lượng trùng kích mãnh liệt này để linh hồn phân tán, chỉ cần có một chút có thể tràn ra, bản thể của Tiểu Ân liền có nắm chắc khôi phục lại như lúc ban đầu.

Đây chính là việc chỉ có một mình Tiểu Ân có thể làm được.

Đã có quyết định, phân thân của Tiểu Ân cũng không chậm trễ, hắn khẽ lay động một cái đã đi tới ngoài cửa, đồng thời triệu tập tất cả phần tử nòng cốt đến.

Tiểu Ân giữ lại hơn trăm tên ngụy thần, đồng thời giao tất cả mọi thứ ở nơi này cho Mạch Đặc xử lý, để hắn dùng tốc độ nhanh nhất chiếm cứ toàn bộ tinh cầu này, hơn nữa kiến lập đại lượng thần điện của mình.

Mặc dù nhiệm vụ này cũng không thoải mái, nhưng Tiểu Ân tin tưởng, lấy hơn trăm vị ngụy thần cho hắn điều khiển, với năng lực biến đạo tặc công hội không có tiếng tăm gì thành căn cứ tình báo lớn nhất trong tinh vực phụ cận của hắn, khẳng định có thể hoàn thành kỳ vọng của hắn, về phần phản ứng của vị thần linh hắc ám hệ kia, Tiểu Ân cũng khó có thể nắm chắc. Tuy nhiên hắn tin tưởng, vì viên tinh cầu này cũng không phải vô cùng trân quý, hẳn là sẽ không đánh đến chết với mình mới đúng.

Phân phó xong tất cả những việc này, thân ảnh của Tiểu Ân lập tức biến mất tại chỗ.

547. Chương 27 Thần Hỏa Của Hắc Long Vương

Cứ như vậy sau một năm, Mạch Đặc quả nhiên đã thuận lợi thống trị toàn bộ tinh cầu. Dưới sự trợ giúp của hơn trăm vị ngụy thần, bất cứ thế lực nào ngăn cản bọn họ đều bị bẻ gãy nghiền nát sạch sẽ.

Mà vị thần linh hắc ám hệ kia quả nhiên giống như sở liệu của Christian và Tiểu Ân cuối cùng lựa chọn bỏ đi tinh cầu này, ít nhất đưa tín đồ của hắn ẩn nấp vào trong bóng tối.

Sau đó, lấy viên tinh cầu này làm trung tâm, Mạch Đặc dẫn càng nhiều tín đồ không ngừng phát động thánh chiến, từng bước xâm chiếm địa bàn xung quanh.

Chiến tranh của hạ giới khác với thần giới. Cũng không có bao nhiêu thần linh lại tự thân ra tay can thiệp. Một người hùng tài đại lược thường thường có thể mang đến cho thần linh ngạc nhiên vui mừng cực lớn. Đương nhiên, điều này nhất định cần phải có một tiết chế. Nếu như quá mức, rất dễ dàng khiến cho nhiều người tức giận, cuối cùng bị phá hủy hoàn toàn.

Mà Mạch Đặc lại nắm giữ vừa đúng đối với điều này, khiến bản thân Tiểu Ân rất là tán thưởng.

Sau mười năm. Mạch Đặc cuối cùng đã trở thành đệ nhất giáo hoàng bộ hạ của giáo phái Tiểu Ân ở hạ giới. Chẳng qua khi đó, giáo phái của Tiểu Ân đã có ở mấy chục tinh cầu, có được gần hai tỷ tín đồ mà một vị thần linh không thể bỏ qua.

※※※

Trên đại lục Hoàng Kim vẫn yên lặng như trước, công quốc Louis đã trở thành trung tâm của đại lục.

Chẳng qua khi phân thân của Tiểu Ân về đến đại lục, lại phát hiện hắn cũng không quá nhiều lưu luyến đối với nơi này. Có lẽ ở trong lòng hắn, lưu luyến cũng không phải địa phương này, mà là mọi người sinh hoạt ở trong này.

Một khi mọi người quen thuộc với việc rời khỏi nơi này, như vậy nơi này đối với hắn mà nói, cũng chính là một địa phương xa lạ.

Chỉ dừng lại ở nơi này nửa ngày, Tiểu Ân đã không còn lưu luyến rời đi. Đối với hắn mà nói, công quốc Louis đã chân chính trở thành một hồi ức.

Cho dù ma pháp tháp ngày xưa hắn ở vẫn được giữ lại hoàn hảo như trước, đã trở thành ma pháp thánh địa được vô số người kính ngưỡng, cũng không thể khiến hắn tiếp tục ở lại nơi này.

Thân ảnh một mảnh mơ hồ, Tiểu Ân đã đi tới bầu trời trên Long Đảo.

Hắn cũng không sử dụng truyền tống trận, mà trực tiếp tiến vào trong sương mù bố trí bên ngoài Long Đảo.

Nhưng sương mù này là long tộc tỉ mỉ bố trí, nhưng hiện giờ ở trong mắt Tiểu Ân xem ra, lại cũng thường thôi, chẳng qua chỉ có chút địa phương bố trí được coi như tinh xảo, khiến hắn cũng cảm thấy kinh ngạc. Long tộc truyền thừa quả nhiên là có chỗ độc đáo. Long tộc thần hệ không hổ là một phần chi thần hệ lớn của thần hệ Odin Lage trong thất đại thần vương quang minh hệ. Mặc dù số lượng thần linh ít hơn một chút, nhưng lực chiến đấu chân chính lại thủy chung đều đứng đầu.

Trong lòng cảm khái đồng thời Tiểu Ân phân thân đã xuyên qua sương mù dày đặc, cứ như vậy xuất hiện ở trên đỉnh cao nhất của Long Đảo.

Hắn xuất hiện cực kỳ đột ngột, giống như đã tồn tại ngàn năm, ngay cả một con rồng cũng không kinh động.

Long Đảo hiện giờ đã không còn bộ dáng như khi Tiểu Ân vừa mới thấy nữa. Dưới sự tổ chức tỉ mỉ của các cự long, toàn bộ Long Đảo đã được sửa sang rực rỡ hẳn lên.

Mặc dù không thể so sánh với xa hoa của tinh linh, nhưng lại có một cỗ khí thế hùng vĩ hùng mạnh. Hiện hiện ra toàn bộ khí thế của long tộc.

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo một vòng trên Long Đảo, lập tức cảm ứng được ở trên toàn bộ Long Đảo ngoại trừ hắc long vương, tổng cộng có mười ba cự long.

Con số này đã là rất nhiều, đặc biệt đối với tinh cầu gia hương mà nói. Nếu để người khác biết long tộc trở về, khẳng định sẽ dẫn tới chấn động rất lớn.

Đột nhiên, Tiểu Ân cảm ứng được, ở chỗ sâu trong sơn động, không ngờ có một cỗ năng lượng hùng mạnh ẩn nấp. Loại năng lượng này đối với hắn mà nói thực ra phi thường quen thuộc, đó là năng lượng sau khi thần linh chuyển hóa muốn châm thần hỏa. Chẳng qua lúc này, cỗ năng lượng này cũng không hoàn toàn phát huy ra. Nói cách khác vị cường giả ở trong sơn động kia của long tộc còn chưa thuận lợi châm thần hỏa.

Trên mặt Tiểu Ân lộ ra một tia tiểu ý. Ở trong này còn đang định châm thần hỏa, cũng chỉ có lão già kia.

Hắn đang định lách mình tiến vào sơn động, đột nhiên ngẩng đầu, liếc mắt nhìn về một phương hướng bên ngoài Long Đảo, sau đó thân hình của hắn biến mất ở trong hư vô giống như cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện.

Một lát sau, từ bên ngoài Long Đảo truyền đến một đạo năng lượng dao động khổng lồ. Trong đạo năng lượng dao động này không ngờ tràn ngập lực lượng tà ác khổng lồ. Nếu là người bình thường tiếp xúc đến, chỉ sợ sẽ lập tức bị đoạt mất hồn phách mà hôn mê.

Sau khi cỗ năng lượng dao động này xuất hiện, bên trong Long Đảo lập tức sôi trào lên. Từ phương hướng của sơn động tám cự long lao ra. Bọn họ đều là hắc long thuần một màu. Từ năng lượng dao động trên người biểu hiện, bọn họ ít nhất cũng có được thực lực hùng mạnh của cửu cấp hoặc là truyền kỳ.

Mặc dù hắc long ở trong mắt nhân loại đều dài ngắn không khác nhau nhiều, nhưng khi Tiểu Ân vừa cảm ứng khí tức và năng lượng trên người bọn họ, lập tức nhận ra hai vị lão bằng hữu này cầm đầu.

Trong tám hắc long vừa mới xuất hiện kia, không ngờ còn do Lida và Bulliet hai vị lão bằng hữu này cầm đầu.

Tiểu Ân lúc này mới phát hiện, thì ra cấp bậc cao nhất ở trong sáu con hắc long mới xuất hiện kia, chẳng qua cũng chỉ là hai con hắc long cấp bậc truyền kỳ mà thôi về phần bốn con còn lại, lại chỉ có tiêu chuẩn của cửu cấp ma thú. Về phần hắc long cấp bậc ngụy thần lại không có một con.

Hắn mơ hồ đoán được nguyên nhân trong đó. Xem ra ngay cả ở trong thế giới của long tộc, cũng có phân biệt cấp bậc càng thêm mãnh liệt.

Hắc long vương mặc dù hùng mạnh, nhưng với long tộc ngụy thần chí tôn của hắn vẫn không thể thuyết phục được long tộc cùng giai. Cho nên ở trong nhiều năm như vậy, đồng bạn mà hắn triệu tập đến, đẳng cấp cao nhất chẳng qua là truyền kỳ mà thôi.

Về phần năm con hắc long đang thủ hộ hắc long vương ở trong sơn động định châm thần hỏa, lại càng khiến Tiểu Ân dở khóc dở cười.

Năm con hắc long này không ngờ chỉ có tiêu chuẩn thất, bát cấp. Phỏng chừng chính là mấy con tiểu long mà lần trước hắn đến nơi này đã nhìn thấy.

Lida và tám hắc long vừa xuất hiện, lập tức xông ra khỏi sương mù dày đặc vòng quanh Long Đảo, lao về phía lực lượng tà ác thành linh xuất hiện kia.

Tiểu Ân không ngờ ở giờ phút này cảm ứng được một tia khí tức bi tráng, hắn hơi trầm ngâm một chút, lập tức hiểu được đạo lý trong đó.

Hắc long vương lúc này đang thử châm thần hỏa. Quá trình này vô cùng nguy hiểm, một chút cũng không thể để bị quấy rầy. Nếu lúc này bị quấy rầy, chỉ sợ kết quả cuối cùng sẽ thất bại trong gang tấc, ngày sau ngay cả là muốn một lần nữa châm thần hỏa cũng cực kỳ khó khăn.

Mà có lực lượng tà ác đột nhiên xuất hiện từ phương xa khẳng định là mơ ước thần cách trên người hắc long vương, cho nên mới ở phía sau tiến đến quấy rối.

Vì không để những sinh linh tà ác này xâm phạm đến hắc long vương, cho nên Lida và mấy hắc long mới bỏ qua các loại hệ thống phòng ngự trên Long Đảo, mạo hiểm ra ngoài nghênh địch.

Chỉ có điều, Tiểu Ân yên lặng cảm ứng chênh lệch thực lực của hai bên không khỏi khẽ lắc đầu, khóe miệng cũng lộ ra một tia cười lạnh hiếm thấy!

Bên ngoài Long Đảo, khoảnh khắc khi tám hắc long đồng thời xuất hiện, khí thế hùng mạnh phát ra, có thể nói là không gì sánh kịp. Đặc biệt lấy bốn vị hắc long cấp bậc truyền kỳ cầm đầu, lại bày ra một bộ tư thế thể sống chết đánh một trận.

Trước mặt bọn họ là một đoàn sương mù màu trắng dày đặc. Trong sương mù có một con ma quái cực lớn. Trên đỉnh đầu của con ma quái này chỉ có một sừng, dưới cái sừng là một tà nhãn cực lớn. Thân thể khổng lồ của nó giống như một tòa núi nhỏ. Đối mặt với tám hắc long, trên khí thế không ngờ không có chút nào rơi xuống hạ phong.

Tám hắc long như hổ rình mồi theo dõi hắn, cả đám như lâm đại địch.

Quả thật, từ năng lượng dao động phát ra từ trên người con ma quái này, hắn đã đạt tới trình độ ngụy thần. Nếu không phải long tộc có danh xưng là khiêu chiến vượt giai, chỉ sợ lúc này ở dưới uy áp của đối phương đã không thể di chuyển rồi.

“Các tiểu tử long tộc.” Thanh âm của ma quái kia cũng không phải rất lớn, nhưng lại có một cỗ hương vị lạnh nhập cốt tủy: “Các ngươi suy xét thể nào? Ta đã đợi bấy ngày rồi.”

Lida lãnh đạm nói: “Các hạ, yêu cầu của ngài thực sự quá làm khó chúng ta, chúng ta còn cần nhiều thời gian suy xét hơn nữa.”

“Cần càng nhiều thời gian sao? Các ngươi định chờ tới khi nào? Sẽ không phải là muốn lão long kia châm thần hỏa chứ?” Tên ma quái kia phát ra tiếng khanh khách chói tai.

Mấy hắc long ngay cả ánh mắt đều không có gì thay đổi rất hiển nhiên, bọn họ cũng hiểu được loại kế hoãn binh này quyết không thể giấu diếm được đối phương.

Con ma quái kia thở dài một tiếng, nói: “Thực ra các ngươi cũng có thể biết, thần hỏa làm sao dễ dàng châm như vậy, hơn nữa cho dù là hắc thành công châm, ở giai đoạn đầu cũng phải đem tất cả pháp lực cung cấp cho thần hỏa sử dụng. Ha ha. khi đó mới là thời điểm yếu ớt nhất của các ngươi.”

Lúc này, ánh mắt của tám hắc long thoáng thay đổi một chút, nhưng chỉ trong nháy mắt đã lập tức khôi phục lại bộ dáng bình thường.

Ma quái điều động thân hình cực lớn, nói: “Thực ra yêu cầu của ta cũng không cao, chẳng qua chỉ là muốn một khối mảnh vỡ thần cách mà thôi. Trong tay vị trưởng lão long tộc kia của các ngươi sẽ không chỉ có một khối như vậy chứ?”

Con ma quái kia nói xong, nhưng tám hắc long đối diện với hắc căn bản chính là bất động, giống như con ma quái khổng lồ trước mắt này chẳng qua chỉ là không khí.

Tiểu Ân ở Long Đảo xem chính là không hiểu ra sao cả. Hắc kinh ngạc trong lòng. Cho dù là tám hắc long toàn lực ứng phó, chỉ sợ cũng chưa chắc là đối thủ của con ma quái kia, nhưng hắc vì sao còn phải nói nhiều như vậy, giống như là đang kéo dài thời gian?

Tâm niệm khẽ động, thần niệm nhanh chóng nhìn quét một vòng ở xung quanh.

Với thực lực lúc này của hắc, nếu như không muốn cho sinh vật cấp bậc dưới thần linh phát hiện, như vậy thật đúng là không phải việc gì khó.

Sau khi thần niệm quét một vòng, Tiểu Ân không khỏi mỉm cười. Thì ra ngay lúc này, ở chỗ sâu trong biển một con ma quái đồng tộc với con trên bầu trời đang chậm rãi bơi tới. Chẳng qua con ma quái này thực lực kém cõi hơn, chẳng qua chỉ là cứu cấp mà thôi.

Xem ra con ma quái kia đã biết rõ ràng hư thật của Long Đảo, cho nên mới tự hiện thân ngăn cản tám hắc long, mà để tiểu ma quái đi đối phó mấy ấu long bên trong, đồng thời trộm lấy thần cách.

Cho dù là không thể thành công trộm lấy thần cách trên người hắc long vương, nhưng chỉ cần quá nhiều hắc long vương, như vậy tuyệt đối có thể khiến bản thân hắc bị trọng thương.

Dưới tình huống như vậy, lão ma quái đột nhiên xuất thủ, cuối cùng khả năng đoạt được thần cách sẽ tăng rất nhiều.

Chẳng qua vận khí của hai con ma quái này hiển nhiên cũng không phải rất tốt, nếu mình đã ở trên Long Đảo, như vậy bất kể như thế nào cũng phải ra tay quản chuyện này.

Thể tích của con tiểu ma quái kia kém xa đồng bạn ở trên không trung, đứng dậy giống như một cái đòn hình cầu, cũng không cao hơn bao nhiêu so với nhân loại.

Phỏng chừng đây mới là nguyên hình của loại sinh vật này. Về phần tên ở trên không trung kia sao, có lẽ là vì nguyên nhân tiến giai, hay là ngụy trang đặc thù.

Tiểu ma quái đối với sương mù trên Long Đảo và phòng ngự bên trong giống như rõ như lòng bàn tay, dễ dàng vượt qua những sương mù này tiến vào bên trong Long Đảo.

Trên Long Đảo lúc này tự nhiên là không một bóng người, những hắc long trưởng thành hùng mạnh đều ở trên bầu trời của Long Đảo, mà năm tiểu long lại tránh ở trong sơn động hộ pháp cho vương của bọn họ.

Trong tà nhãn của tiểu ma quái phát ra một đạo hào quang lạnh lùng, đang lúc nó tận lực thu liễm khí tức đi tới phía trước sơn động kia, đột nhiên cảm thấy một trận sở tóc gáy.

Đây là một loại cảm giác nguy hiểm mãnh liệt, giống như lúc này đang có một con quái thú viễn cổ cực lớn đang theo dõi nó như hổ rình mồi. Thân hình của tiểu ma quái căng thẳng khẩn trương, thân thể kia dường như giờ phút này biến thành một quả bóng cao su đầy khí.

Nhưng còn không chờ nó làm ra động tác phản ứng gì khác, lập tức chính là ngất đi, ‘bịch’ một tiếng ngã trên mặt đất, thân hình vừa mới căng tròn lại trở lại bình thường.

Thanh âm ở nơi này dường như bị mấy tiểu hắc long trong sơn động nghe thấy. Một tiểu hắc long lập tức xông ra cửa động, nhưng nó nhìn trái phải một lúc lâu lại không có phát hiện cái gì, chần chừ một lúc đành phải quay lại.

Dù sao, cấp số của chiến đấu bên ngoài Long Đảo cũng quá cao, không phải nó trước mắt có thể xen vào. Chỉ sợ nó nguyện ý đi ra ngoài chiến đấu, cũng chỉ có thêm phần phiền toái.

Mà lúc này, Tiểu Ân đã mang theo tiểu ma quái đã hôn mê bất tỉnh đi tới bên cạnh Long Đảo, tiện tay ném nó trên mặt đất.

Mặc dù đối với hắn mà nói giải quyết ma quái trên bầu trời chẳng qua chỉ là một cái nhấc tay, nhưng việc của bộ tộc hắc long, tốt nhất vẫn là do bọn họ giải quyết.

Khi thân hình của hắn xuất hiện một lần nữa, đã đi vào nội tầng của sơn động, cũng là địa phương bế quan của hắc long vương.

Mặc dù ở phía trước có năm tiểu hắc long thủ hộ, nhưng bọn chúng ngay cả mặt của Tiểu Ân cũng không nhìn thấy.

Hắc long vương lúc này hai mắt nhắm nghiền. Thần cách của hắn do Tiểu Ân tặng cho được đặt trong lòng bàn tay, một cỗ năng lượng từ trên người hắc long vương tiến vào bên trong thần cách. Chỉ có điều thần cách này giống như một khối đá cứng rắn, mặc dù có chút hiện tượng hòa tan biến nhuyễn, nhưng muốn hòa tan hoàn toàn đồng thời đem chậm, rất hiển nhiên cũng không phải trong thời gian ngắn có thể làm được.

Tiểu Ân chẳng qua chỉ là do dự một chút, lập tức hơi há miệng, phun ra một cỗ năng lượng quang minh thuần túy.

Cỗ năng lượng quang minh này cũng không trực tiếp tiếp xúc với thần cách trong tay hắc long vương, mà chuyển đánh xung quanh thần cách của hắn. Chẳng qua theo lực lượng quang minh không ngừng xoay quanh, tốc độ hòa tan của thần cách kia rõ ràng thêm nhanh.

Thân thể của hắc long vương khẽ run lên. Hắn đột nhiên mở hai mắt, trong mắt có vẻ vô cùng hoảng sợ. Nhưng khi hắn nhìn rõ người trước mắt, mới chậm rãi thở dài một hơi.

Nếu người xuất hiện ở trước mắt này không phải là Tiểu Ân có khế ước trao đổi linh hồn bình đẳng với hắn, như vậy hắc long vương lúc này chỉ sợ sẽ phải lập tức chặt đứt quá trình chậm thần hỏa, đồng thời tiến hành công kích mãnh liệt đối với người tới, tìm cách chém giết người này nhanh nhất.

Dù sao, trong tay hắn chính là thần cách. Đây là thứ ngay cả chúng thần đều tha thiết ước mơ. Hắc long vương tuyệt đối không để cho những người khác chiếm mất.

Nhưng nếu là Tiểu Ân, như vậy hắc long vương tự nhiên là hoàn toàn yên tâm. Không chỉ vì mảnh vỡ thần cách này là do Tiểu Ân tặng cho, hơn nữa càng quan trọng là hai bên đều có một phần tư linh hồn của đối phương, điều này cam đoan bọn họ chỉ có giúp đỡ lẫn nhau, mà không có khả năng hãm hại.

Chẳng qua, nếu để hắc long vương biết được. Tiểu Ân thực ra đã sớm bỏ tức linh hồn tổn thất như vậy cách nghĩ của hắn sợ là sẽ chuyển biến ngay tức khắc.

Nhìn thấy hắc long vương chậm rãi thả lỏng tinh thần, tiếp tục đầu nhập vào trong nỗ lực chậm thần hỏa việc gian nan mà kéo dài này, Tiểu Ân lúc này mới khẽ mỉm cười, lão long này coi như là khá thông minh.

Mảnh vỡ thần cách ở dưới tình huống lấy hắc long vương làm chính - Tiểu Ân làm phụ, chậm rãi hòa tan. Đây là dấu hiệu sắp chậm thần hỏa. Đồng thời - khí tức vòng quanh người hắc long vương cũng dần dần trở nên hùng mạnh, hơn nữa xung phá phong tỏa của sương mù Long Đảo, thẳng hướng bầu trời.

Đột nhiên, mấy đạo khí tức hùng mạnh lần thứ hai bạo phát ra. Toàn bộ bên ngoài Long Đảo lập tức truyền đến vô số tiếng khí bạo sương mù bốc lên không ngớt, ngay cả ngọn núi bên trong Long Đảo cũng phát ra tiếng vù vù rất nhỏ.

Hai mắt hắc long vương lại một lần nữa mở ra, trong mắt của hắn mang theo vẻ dò hỏi.

Tiểu Ân lập tức hiểu được, mấy người Lida cũng không nói cho hắn biết tình huống ác liệt lúc này, cho nên hắn cũng không biết ở bên ngoài có một ma quái cấp bậc ngụy thần đang mơ ước mảnh vỡ thần cách của hắn.

Trên mặt lộ vẻ tươi cười bình thản. Tiểu Ân hạ giọng nói: “Ngươi yên tâm.”

Ba chữ ngắn ngủi giống như thuốc an thần tốt nhất trên thế giới này. Hắc long vương lại lần nữa gạt đầu một cái, lập tức thu liễm tâm thần, không quan tâm nữa mà tiếp tục nỗ lực.

Thực ra trong khoảnh khắc khi hắn nhìn thấy Tiểu Ân, đã mơ hồ đoán được, Tiểu Ân đã trước hắn một bước mà thành thần. Nếu không có như thế, Tiểu Ân làm sao có khả năng trợ giúp hắn luyện hóa thần cách chứ.

Nếu ngay cả thần linh đều hạ mình tới đây, như vậy hắn còn lo lắng cái gì chứ.

Thần niệm của Tiểu Ân đảo qua trên không trung, lập tức cảm ứng rõ ràng tình hình nơi đó.

Tám hắc long đang tấn công vòng quanh con ma quái giống như ngọn núi nhỏ kia. Mặc dù cấp bậc của mấy hắc long đều thấp, nhưng long tộc không hổ là sinh vật dũng mãnh nhất trong ma thú, tám hắc long tiến thoái có thứ tự, vòng quanh ma quái kia như cưỡi ngựa xem hoa, thường thường phóng thích qua mấy cái ma pháp, hoặc là dùng móng vuốt tiến lên quấy nhiễu một chút. Tóm lại chính là toàn lực trì hoãn.

Sau khi cảm ứng được khí tức mệnh môn trên người long vương đại nhân dũng mãnh tiến ra, cho dù là long tộc cũng biết lúc này không phải thời điểm liều mạng. Cho nên bọn họ liền áp dụng chiến thuật du đấu. Mà không phóng thích loại gì như cấm chú long trời lở đất.

Trái lại con ma thú kia vốn chậm rì rì dường như cũng không để khí tức phía dưới vào trong lòng. Nhưng khi cổ khí tức này càng ngày càng mãnh liệt, hắn cuối cùng có chút kiềm chế không được.

Chỉ có Tiểu Ân mới hiểu được. Hắn thấy phía dưới thủy chung đều không có động tĩnh, cho nên mới chậm chạp như vậy.

Chẳng qua hắn cũng không hoàn toàn buông tha hy vọng. Bởi vì chính như lời nói của hắn, khoảnh khắc khi thần hỏa vừa mới châm đúng là lúc thần linh suy nhược nhất. Cho dù có đại lượng thần lực kết tinh, cũng không thể ở trong nháy mắt bổ sung đủ năng lượng tiêu hao. Nếu bị người phía sau đánh trộm, như vậy thật đúng là phải chết vô cùng oan uổng.

Thu hồi thần niệm, Tiểu Ân biết tên ma quái này đã không khơi nổi sóng gió quá lớn.

Trước mặt đột nhiên truyền đến một tiếng ‘ầm’ nhỏ, thần cách đã nhuộm trước mặt hắc long vương kia cuối cùng đã châm rồi.

Trên mặt của hắc long vương lập tức tràn đầy vẻ kích động, tâm nguyện của vô số năm, cuối cùng có một ngày thành công, muốn nói không kích động vậy thuận tụy chính là gạt người.

Một khi châm thần hỏa, như vậy khí tức trên người hắn phóng thích lập tức có biến hóa nghiêng trời lệch đất. Chẳng qua Tiểu Ân ở bên cạnh hắn chỉ khẽ động ống tay áo, cũng đã bao lấy khí tức của hắn vừa phóng thích ra. Đồng thời, trên người Tiểu Ân lại phóng thích một cổ khí tức năng lượng không kém hơn cổ khí tức vừa rồi.

Cũng chỉ có một phần tư linh hồn của hắc long vương ở trong cơ thể Tiểu Ân, cho nên hắn mới có thể dễ dàng làm được điều này. Nếu không cho dù là long thần khác, cũng không nhất định có thể phóng thích khí tức giống như đúc như vậy.

Hắc long vương kinh ngạc liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái, hỏi: “Ngươi đang làm cái gì?”

Tiểu Ân dùng tay điểm một cái, một đạo linh hồn dao động lập tức đi tới trước mặt hắc long vương, lão long vương chẳng qua chỉ thoáng do dự một chút. lập tức tiếp nhận lấy.

Khi hắn nhìn thấy tên ma quái trên bầu trời nhân lúc cháy nhà đi hôi của kia, sắc mặt không khỏi hơi thay đổi sau đó hiện ra một tia tức giận.

Bất kể là long vương ngày xưa, hay là long thần hiện tại hần đều là một nhân vật đứng đầu. Nhân vật như vậy không ngờ lại gặp phải việc bị người khác rình mò. Đương nhiên sẽ cảm thấy vô cùng tức giận.

Tay của Tiểu Ân vừa lật, trong sơn động này không ngờ xuất hiện hơn vạn thần lực kết tinh.

Khi nhìn thấy những thần lực kết tinh này, ngay cả bản thân long vương đều không tìm được hít một hơi lạnh. Những thần lực kết tinh này khác hẳn với mặt hàng bình thường khác. Mỗi một viên đều tinh thuần như nhau mà không hề có tạp niệm.

Từ sau khi châm thần hỏa, cảm ứng của hắc long vương đối với thần lực kết tinh cũng nhạy bén hơn.

Lúc này chỉ cảm ứng một chút, lập tức hiểu được chỗ kỳ lạ của những thần lực kết tinh này. Trong loại kết tinh này, không có thuộc tính, không có tạp chất. Nó có được chính là trăm phần trăm tín ngưỡng, loại tín ngưỡng lực thuần túy nhất trên thế giới.

Loại thần lực kết tinh này thuần khiết giống như mảnh vỡ thần cách của Tiểu Ân tặng cho. Hoặc là sản sinh ra trong Luân Hồi Giới, căn bản là không có yêu cầu sử dụng. Quả thực có thể nói chỉ cần là thần linh thì trăm phần trăm có thể sử dụng.

Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, tay của hắc long vương chậm rãi lơ lửng trên những thần lực kết tinh này, hần hỏi từ đáy lòng: “Thật sự là bảo bối hoàn mỹ vô khuyết, người lấy được từ nơi nào?”

Tiểu Ân thành thật nói: “Đây là tín ngưỡng của các tín đồ cấp cho ta.”

“Không có khả năng.” Hắc long vương nói theo bản năng: “Tín đồ có thể làm ra loại vô dụng vô cầu này hần là có, nhưng bất kể là vị thần linh nào cũng không có khả năng có đại lượng tín đồ như vậy.”

Hần do dự một chút nói: “Tín đồ như vậy giống như thánh nhân, chỉ cần là nhận thức chuẩn con đường của mình, như vậy sẽ bước bình đi tới, bất kể như thế nào cũng không lui lại. Người như vậy, cho dù là ở trong quốc gia của thần vương bề hạ cũng không có bao nhiêu.”

Tiểu Ân bật cười, chẳng qua phản ứng của hắc long vương cũng nằm trong dự đoán của hần.

Nếu không có Quang Minh Thủy Mẫu phun ra một tỷ sinh linh thuần khiết như vậy, hần căn bản không có khả năng đạt được tín đồ thuần khiết với quy mô như thế.

“Không quản thứ này từ đâu lấy tới.” Tiểu Ân bất đắc dĩ nói: “Nhanh hấp thu năng lượng trong đó, khôi phục một chút. Sau đó giải quyết những tên đánh chủ ý với người.”

“Người vì sao không ra tay?”

“Đây là chuyện nội bộ của long tộc. Hần là do chính người tự tay giải quyết.”

Hắc long vương nhìn hần một cái thật sâu, trầm giọng nói: “Cám ơn.”

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, thản nhiên tiếp nhận lòng biết ơn của hần. Đột nhiên nghe được ngoài cửa dường như có chút động tĩnh, thân hình hần lay động một trận. Ngay khi một tiểu hắc long thật cẩn thận tiến vào nhìn xung quanh, cũng đã biến mất ở tại chỗ.

Tiểu hắc long kia nhìn hào quang mãnh liệt tràn ngập trên người hắc long vương, trong lòng một mảnh vui mừng.

Nửa giờ sau, hắc long vương cuối cùng đã hấp thu tất cả năng lượng gần như không còn. Hần ngẩng đầu phát ra một tiếng hét lớn. Thân thể đã phóng lên cao, cứ như vậy cứ rầm phá vỡ tất cả núi đá thành một con đường lên thông thiên.

Hắc long vương vốn là một vị thượng cổ ngụy thần nắm giữ năm loại thuộc tính, mấy trăm năm qua khiến tu vi của hần nâng cao một bước.

Cho nên khi hần châm thần hỏa, đồng thời hấp thu trên vạn thần lực kết tinh uy lực lớn nhất mà Tiểu Ân chuẩn bị cho hần, uy năng của hần lập tức khôi phục hơn một nửa.

Mặc dù còn không thể so sánh với đỉnh phong của cảnh giới thần linh. Nhưng vừa mới châm thần hỏa trong thời ngắn đã có thể phát ra uy năng như thế. Quả thật là đủ khiến cho bất cứ kẻ nào cũng phải sợ hãi.

548. Chương 28 Ma Quái Của Thần Giới

Vừa rồi trong khi giao thủ, một nửa tinh lực của bọn họ đều chú ý phía dưới.

Mấy kẻ này đều không phải gà mờ. Bọn họ đều rõ ràng, một khi châm thần hỏa, chính là lúc bắt đầu chuyển hóa năng lượng toàn thân thành thần lực, nhưng khi đó lại là thời điểm nguy hiểm và yếu ớt nhất, bất kể như thế nào cũng không thể xâm phạm và quấy rầy, nếu không chuyển hóa đến một nửa, khả năng thần lực tự bạo là rất lớn.

Bọn họ đang chú ý biến hóa khí tức của Hắc Long Vương, đều biết đợi tới khi biến hóa khí tức của Hắc Long Vương đạt tới dị biến toàn bộ, chính là giờ khắc mấu chốt nhất kia.

Mà khi đó, không thể nghi ngờ mới chính là thời điểm giao phong quan trọng chân chính của hai bên. Rốt cuộc tám hắc long có thể phòng ngự được, hay là con ma quái này có thể đột phá phòng ngự. Quấy rầy đến Hắc Long Vương, hết thảy ở khi đó sẽ có kết quả.

Nhưng bất kể là ai cũng không nghĩ đến, Hắc Long Vương không ngờ cứ như vậy bạo phát, thật giống như hắc không cần quá trình châm thần hỏa.

Từ năng lượng mệnh môn trên người Hắc Long Vương lúc này xem ra, dường như hắn đã bù lại hơn một nửa năng lượng, nói cách khác hắn đã thành công thuận lợi chuyển hóa năng lượng toàn thân thành thần lực.

Đến lúc này, giao chiến của hai bên không hện mà cùng ngừng lại, bọn họ khẩn trương nhìn chằm chằm Hắc Long Vương nhẹ nhàng lơ lửng giữa đất trời, tản ra khí tức thần uy nồng đậm, cảm xúc trong lòng lại khác hẳn nhau.

Đám người Lida đương nhiên là mừng rỡ, ánh mắt của bọn họ đều có ngạc nhiên vui mừng như trút được gánh nặng.

Nhưng con ma quái như ngọn núi nhỏ đối diện lại tròn tròn tà nhãn dưới độc giác, trong ánh mắt tràn đầy cảm xúc cực kỳ phức tạp. Đó là thất vọng, kính sợ, hối hận đủ các loại thần sắc khác nhau lẫn lộn với nhau, nếu thời gian có thể đảo lưu, như vậy hắn đã sớm đi xuống trực tiếp phát động tấn công Hắc Long Vương rồi.

Chẳng qua hắn cũng không biết, nếu như hắn thực sự làm như vậy, như vậy hắn đã sớm bị giết chết một trăm lần rồi.

Tiểu Ân dĩ nhiên không thích làm suy yếu uy tín của Hắc Long Vương ở trước mặt những hắc long này, nhưng nếu như con ma quái này thực sự uy hiếp đến Hắc Long Vương, như vậy hắn cũng không ngại ra tay. Chỉ có điều hiệu quả sau khi làm như vậy, không hữu dụng bằng để Hắc Long Vương sau khi châm thần hỏa tự mình ra tay giải quyết

Trải qua một trận chiến này, Tiểu Ân tin tưởng, sự tin tưởng của những hắc long này đối với vương của bọn họ sẽ cao hơn một tầng, trở thành nhóm tín đồ thành kính đầu tiên của hắn.

Hắc Long Vương lạnh lùng nhìn con ma quái như ngọn núi nhỏ, trong mắt của hắn, tên ma quái này giống như một con kiến nho nhỏ, căn bản là không đáng để hắn chú ý nhiều.

- Lida, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Thanh âm uy nghiêm mà vang dội đột nhiên từ trên mặt biển truyền ra. Thanh âm này là câu nói đầu tiên của Hắc Long Vương nói với người bên ngoài sau khi châm thần hỏa, bên trong thanh âm không ngờ mang theo một tia uy áp hùng mạnh của thần linh.

Đây chính là uy năng đặc thù của long tộc, long tộc chân chính, ở một số phương diện, long tộc quả thật càng thích hợp trở thành thần linh hơn so với nhân loại.

Lida cúi người một cái thật sâu. Mặc dù là lão thần tử của Hắc Long Vương, cảm giác lúc này của hắn càng thêm kích động, nhưng đối với Hắc Long Vương đã trở thành thần linh, cảm giác của hắn đột nhiên trở nên cực kỳ phức tạp.

- Long vương bệ hạ vĩ đại, những ma quái này thừa dịp ngài bế quan, ba lần bảy lượt tới quấy rối, đồng thời muốn mưu cầu thần cách của ngài.

Lida là một vị hắc long cấp truyền kỳ hùng mạnh, thực ra nếu không bị nhốt mấy vạn năm trong vụ cổ kia, hẳn có lẽ đã sớm tiến giai ngụy thần rồi cho nên khi đối mặt ma quái ngụy thần, hẳn biểu hiện một mực là không kiêu ngạo không siểm nịnh, được các hắc long còn lại rất kính trọng.

Trên mặt của Hắc Long Vương hiện lên vẻ cổ quái như cười như không, nói:

- Muốn giành thần cách của ta? Người không tự mình xuống dưới, chỉ bằng tiểu gia hỏa này là có thể sao?

Dứt lời, hắn thuận tay chỉ ra, theo động tác của hắn, từ trên Long Đảo nhanh chóng bay lên một bóng đen, bóng đen này mặc dù cũng không phải dựa vào tốc độ của mình để hành động, nhưng tốc độ của hắn vẫn cực nhanh như trước, trong nháy mắt đã đi tới trước mặt mọi người.

Khi thấy rõ ràng thứ này rốt cuộc là cái gì, Lida giận dữ nói:

- Thực độc ác, không ngờ người lén lút phái người lên vào Long Đảo...

Trên độc giác của vị ma quái ngụy thần kia phát ra một đạo hào quang tiếp lấy nhân ảnh kia, cẩn thận quan sát một chút, phát hiện tiểu ma quái này đã hồn bay phách lạc.

Tiểu Ân mặc dù chỉ cầm tù ý thức của hắn mà thôi nhưng khi con tiểu ma quái này rơi vào tay Hắc Long Vương, vị long thần vừa mới tiến giai này liền thuận tay giết chết hắn.

Đối đãi với những người có ý đồ bất lợi với mình, Hắc Long Vương chính là không nương tay chút nào, xuống tay tàn nhẫn, tuyệt đối không nhân từ hơn so với thần linh của hắc ám hệ.

Chậm rãi, một giọt nước mắt cực lớn từ con mắt độc nhất của ma quái cực lớn chảy xuống.

Chẳng qua bất kể là Hắc Long Vương, hay là tám hắc long đều nhìn như không thấy.

Nếu không phải hắn muốn đánh chủ ý với mảnh vỡ thần cách của Hắc Long Vương, hơn nữa lén lút phái tiểu ma quái tiến vào Long Đảo, như vậy chuyện hôm nay cũng tuyệt đối sẽ không xảy ra.

Con người chết vì tiền tài chim chết vì ăn, đây chính là kết quả điển hình của tham lam.

Chỉ có điều, nếu như đặt Hắc Long Vương vào vị trí của ma quái như vậy, Hắc Long Vương cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua ý niệm cướp đoạt mảnh vỡ thần cách trong đầu.

Chính giống như đám người Tiểu Ân ngày xưa liên thủ thí thần thành công, nói cho cùng, cường tồn nhược vong, cá lớn nuốt cá bé là quy luật cơ bản của toàn bộ thế giới, căn bản là không giảng bất kỳ đạo lý gì.

Khi giọt nước mắt kia chậm rãi nhỏ lên trên thi thể của tiểu ma quái kia, dị biến nổi lên.

Thân thể của tiểu ma quái đột nhiên bành trướng lên, chẳng qua chỉ là ở trong nháy mắt đã đạt tới trình độ giống như đại ma quái, như ngọn núi nhỏ.

Ngay sau đó, thân hình của đại ma quái lại giống như quả bóng xì hơi, nhanh chóng nhỏ lại, giây lát cũng đã giấu ở phía sau tiểu ma quái.

Đám người Hắc Long Vương đầu tiên là ngẩn người, sau đó lập tức hiểu được.

Đại ma quái này không ngờ lợi dụng thân thể của tiểu ma quái để đạt tới mục đích chạy trốn.

Giọt nước mắt vừa rồi kia chẳng qua chỉ là một biểu hiện giả dối của hắn để che dấu hành vi này, nước mắt của ma quái quả nhiên là thứ rẻ mạt nhất.

Ầm một tiếng, thân thể của tiểu ma quái chợt nổ tung trên không trung, tiểu ma quái mặc dù chỉ có thực lực của cửu cấp, nhưng đại ma quái lại là ngụy thần hàng thật giá thật, đưa gần như một nửa năng lượng vào trong cơ thể tiểu ma quái, uy lực của vụ nổ này, thật sự tương đương với một ngụy thần cấp một tự bạo.

Hắc Long Vương tức giận hừ một tiếng, ở trên người hắn lập tức nổi lên một mảnh hào quang lớn. Mảnh hào quang này giống như một mặt trời nhỏ, không chỉ bảo vệ hắn, ngay cả đám người Lida cũng được vòng hào quang mãnh liệt này bao phủ.

Lựa chọn của Hắc Long Vương khi thành thần, đương nhiên là thần linh của quang minh hệ, cho nên năng lượng của hắn phóng ra tự nhiên cũng có thuộc tính quang minh cực kỳ hùng mạnh.

Trên bầu trời vô số hải cốt giống như mưa bay về phía hào quang vạn trượng kia. Nhưng những hải cốt mang theo khí tức màu đen kia khi tiếp xúc với hào quang vô tận, lập tức giống như củi khô gặp liệt hỏa, ở trong nháy mắt cũng đã bùng lên, và ở trong thời gian ngắn đã biến thành tro tàn, bị gió biển trên bầu trời thổi qua, lập tức tiêu tan mất tăm mất tích.

Tuyệt đại đa số mảnh vỡ của thi thể bị Hắc Long Vương tiêu trừ, nhưng cũng có một bộ phận hải cốt ở dưới sự khống chế của đại ma quái cố ý bay vào bên trong Long Đảo.

Trong Long Đảo lúc này, chỉ có năm con tiểu hắc long chưa hoàn toàn trưởng thành, năng lực của những hắc long này cao nhất cũng chỉ có bát cấp, đối mặt với tự bạo của ngục thần cấp bậc, bọn chúng căn bản là không có lực lượng phòng ngự.

Đại ma quái đã tính toán rất tốt, Hắc Long Vương hoặc là không để ý tới, tùy ý để mười ba hắc long phía dưới và phía trên tự mình chịu đựng lực xung kích của loại bùng nổ cực mạnh này, hoặc là vì cứu viện những thuộc hạ này, thì không có khả năng tiếp tục truy kích hắn.

Dù sao, một thần linh vừa mới châm thần hỏa không thể có được thực lực hùng mạnh như vậy, hơn nữa nơi này cũng không phải bên trong thần quốc, nơi thần linh có thể thay đổi mọi thứ theo ý mình.

Cho nên, sau khi thi thể của tiểu ma quái nổ tung, đại ma quái lập tức sử dụng tất cả lực lượng bỏ chạy về phương xa. Hắn phải lấy tốc độ nhanh nhất rời khỏi tình cầu này, nếu không chờ đợi hắn, có lẽ chính là truy sát vô tận. Chẳng qua nếu như rời khỏi tình cầu này, như vậy Hắc Long Vương cũng không có khả năng lấy bản thể chí tôn của thần linh tiếp tục truy sát.

Hắc Long Vương nhìn phương hướng hắn rời đi, trên mặt vẫn không có nửa điểm biểu tình như trước, nhưng trong mắt lại có châm chọc nói không nên lời.

Hắn tùy tay chỉ ra, một điểm sáng bay vào trong Long Đảo, sau đó toàn bộ Long Đảo đều sáng lên.

Khí thể của Hắc Long Vương giờ khắc này đã đạt tới đỉnh điểm, toàn bộ Long Đảo không ngờ lấy hắn làm trung tâm đều biến thành quốc gia của quang minh.

Nếu như ở thần giới có vị thần linh nào đó thấy được tình hình lúc này, khẳng định sẽ không tin vào mắt mình.

Một thần linh vừa mới tiến giai, không ngờ có thể phóng thích thần vực quang minh quy mô lớn như thế, cho dù đây là một long thần hiếm thấy cũng không có khả năng.

Lực lượng của hào quang không chỉ cuộn mình ở một chỗ, mà mau chóng lan tràn, trong nháy mắt quang sáng đã lan qua điểm thi thể của tiểu ma quái nổ tung, trong giây lát tinh lọc sạch sẽ tất cả thi thể của tiểu ma quái.

Trong thi thể của tiểu ma quái không chỉ ẩn chứa năng lượng hùng mạnh, còn ẩn chứa độc tính mãnh liệt, nếu như thực sự rơi vào trong biển, như vậy đối với chủng tộc trong biển sẽ là một trận tai họa cực lớn.

Vương giả ở trong mảnh hải vực này là một vị á long, từ sau khi biết thân phận của Hắc Long Vương, bao nhiêu năm hiểu kính không ngần chút nào, còn nhu thuận hơn so với tôn tử chân chính, Hắc Long Vương tự nhiên là không thể để hắn bị tổn thất lớn như thế.

Hào quang mãnh liệt lóe lên một chút, khi hết thấy khôi phục lại bình thường, đám người Lida đã quỳ xuống ở trên bầu trời, trên mặt bọn họ tràn đầy vẻ sùng kính, vô cùng kính phục thực lực hùng mạnh của Hắc Long Vương.

Khuôn mặt già nua của Hắc Long Vương có chút đỏ lên. May mắn hắn hiện tại đã tấn thăng thành thần linh, mấy hắc long kia không dám nhìn thẳng, bằng không khẳng định sẽ phát hiện một chút manh mối.

Hắc Long Vương da mặt dày như tường, như cương thiết, như kim cương chẳng qua chỉ trong nháy mắt cũng đã điều chỉnh tâm tính của mình, hoàn toàn yên tâm thoải mái nhận phần công lao này về mình.

Thanh âm như lời đình của hắc vang lên:

- Các người đi xuống chờ.

Dứt lời, thân ảnh của hắc đã hóa thành một đạo hào quang, nháy mắt biến mất không thấy, đám người Lida tự nhiên không dám có gì chậm trễ và làm trái, ngoan ngoãn tiến vào Long Đảo chờ đợi.

Nhưng bọn họ cũng không biết, ngay trước khi bọn họ quay lại Long Đảo, một nhân ảnh hư vô đã rời khỏi nơi này trước một bước.

- Tiểu Ân, bay nhanh một chút.

Hắc Long Vương ở không trung nhân nhả thức giục.

Tiểu Ân tức giận nói:

- Người không phải long tộc sao, vì sao không tự mình bay.

Hắc Long Vương cười khở một tiếng, nói:

- Long tộc chúng ta mặc dù bay cũng nhanh, nhưng khi đối mặt với ma quái truyền thừa từ thượng cổ, vẫn là xa xa không bằng.

Hắc vuốt long tu (râu rồng) một chút, đột nhiên nói:

- Thật sự là kỳ quái con ma quái này rõ ràng là từ thần giới tới, nhưng điều này không có khả năng, ma quái là kẻ thù chung của tất cả thần linh, hắc làm sao lại an toàn vượt qua thông đạo chứ? Chẳng lẽ...

Lúc này, dưới chân hai người bọn họ có một tấm thuẫn cực lớn hình tròn, đang phi hành, trên không trung. Chẳng qua tốc độ của bọn họ mặc dù đã nhanh tới cực điểm, nhưng con ma quái đã thu nhỏ thân thể lại như nhân loại kia lại nắm giữ tốc độ cực hạn khiến Tiểu Ân cũng cảm thấy khủng bố, ngay cả tốc độ của Hắc Long Vương so sánh với nó cũng kém một bậc. Rơi vào đường cùng, Tiểu Ân đành triệu tập tiểu viên thuẫn ra, cùng Hắc Long Vương truy kích.

Vốn hắc định triệu tập tiểu mộc kiếm, chẳng qua suy nghĩ một chút, vẫn là giấu đi tốt hơn. Nếu chuyện hắc có thể khống chế lôi điện màu tím bị người khác biết, đó tuyệt đối là một chuyện cực kỳ phiền toái.

Lúc này, sau khi nghe được lời nói của Hắc Long Vương, trong lòng Tiểu Ân khê động, nói:

- Người làm sao biết loại thượng cổ ma quái này đến từ thần giới?

- Vậy còn phải hỏi chỉ cần nhìn thủ đoạn tác chiến của hắc thì biết, dự đoán tất cả chuẩn như vậy, hắc khẳng định thấy qua rất nhiều lần tấn thăng thần linh, hơn nữa đã từng tham gia tiểu đội săn bắn. Ha ha, nếu không phải đến từ thần giới, đó là một việc quyết không có khả năng.

Tiểu Ân khê gật đầu, hỏi:

- Phần đông ma quái thượng cổ truyền thừa xuống không phải đều là tử địch của thần linh sao, bọn họ làm sao có khả năng tham gia tiểu đội săn bắn chứ?

Hắc Long Vương lập tức á khẩu không trả lời được, sau khi do dự một lúc lâu, hắc mới nỉ non nói:

- Có lẽ, có chút thần linh cũng không phải nghĩ như vậy.

Tiểu Ân cũng không nói gì nữa, hắc mơ hồ đoán, trong đó khẳng định là bao hàm một ít chuyện với địa vị của mình còn không thể biết được. Mà Hắc Long Vương trước kia phụng dưỡng một vị long thần hùng mạnh nào đó, có lẽ hắc biết một chút nội tình cũng không tiện nói.

Tâm niệm chuyển động một cái, Tiểu Ân đột nhiên nói:

- Hắc Long Vương, ta muốn đuổi kịp hắc, người ngồi chắc.

Tinh thần của Hắc Long Vương lập tức chấn động, nói:

- Thì ra người còn chưa sử dụng tốc độ nhanh nhất? Không cần giấu diếm nữa, mau chút giải quyết tên kia.

Trong lòng Tiểu Ân nổi lên một cảm giác ảm áp, từ sau khi tấn thăng thần linh, ngoại trừ Juliana, ngay cả phụ thân và sư phụ của hắn thái độ đều có biến hóa cực lớn.

Đại thần linh ở cùng một chỗ là lúc không có gì câu thúc, nhưng bất kể là Day Ville, hay Cự Ma Thần thực ra đều là bản thân Tiểu Ân, cho nên lúc này lời nói phóng khoáng của Hắc Long Vương lại khiến Tiểu Ân tìm về mấy phần cảm giác thân mật trước khi thành thần.

Đương nhiên, phòng bị giữa các thần linh thực ra phải nghiêm cẩn hơn rất nhiều so với người bình thường. Nếu không phải khế ước linh hồn bình đẳng giữa bọn họ, Hắc Long Vương cũng tuyệt đối không có thái độ như vậy.

Trong không gian hư vô đột nhiên nổi lên một trận dao động kỳ dị, khi loại dao động này đột nhiên xuất hiện, sắc mặt của Hắc Long Vương chính là biến đổi kinh hô:

- Không gian truyền tống? Người có nắm chắc không?

- Đương nhiên.

Theo lời nói của Tiểu Ân vừa vang lên, viên thuẫn dưới chân hai thần linh bọn họ cũng đã biến mất không thấy.

Không gian truyền tống, ma pháp này mặc dù cực kỳ hùng mạnh; nhưng khi cấp tốc phi hành, lại chưa chắc là thủ đoạn chạy trốn hoặc truy tung tốt nhất.

Chính cái gọi là sai một ly đi một dặm, muốn phán đoán chuẩn xác không sai một chút, làm sao là một việc dễ dàng như vậy.

Nhưng đối với Tiểu Ân phân thân và Tứ Hào đi theo hắn mà nói đây quả thực chính là một bữa ăn sáng.

Trong khoảnh khắc khi hai người Tiểu Ân từ trong không gian đi ra, đã cảm ứng được xa xa, khoảng cách giữa con đại ma quái kia và bọn họ đã được kéo lại gần một nửa.

Hắc Long Vương lúc này mới thở dài một hơi, có chút khoa trương nhìn Tiểu Ân. Hắn dường như có chút phát hiện, Tiểu Ân trước mắt không hề đơn giản như vậy.

Thì ra hắn nghĩ Tiểu Ân cũng giống như hắn, cũng là thần linh vừa mới châm thần hỏa, nhưng không đủ xây dựng thần quốc, nhưng hiện giờ xem ra, tình huống dường như có chút bất đồng với dự đoán của hắn, một thần linh vừa mới châm thần hỏa dường như không có thần thông lớn như vậy.

Chẳng lẽ...

Trong lòng hắn đột nhiên hiện lên một ý niệm, Tiểu Ân lúc này không ngờ là một phân thân?

Chẳng qua ý nghĩ này lập tức bị hắn cường hành kiềm chế xuống, sống ở thần giới nhiều năm như vậy, hắn đương nhiên hiểu được, thần linh yếu nhược nhiều nhất chỉ có thể lấy hình chiếu hạ giới, mà chỉ có thần linh bậc thấp mới có tư cách phân liệt ra thần linh phân thân.

Bất kể như thế nào hắn cũng không thể tin được, Tiểu Ân ở trong mấy chục năm ngắn ngủi này đã tấn thăng đến thần linh bậc thấp.

Chỉ có điều, vì sao một thần linh yếu nhược mới tấn thăng lại nắm giữ uy năng lớn đến như thế này chứ? Hắn suy nghĩ một lát, lại vẫn như trước không có thu hoạch gì, chỉ có thở dài một tiếng trong lòng, loại quái thai này quả nhiên không phải hắn có thể suy nghĩ.

Lúc này, Tiểu Ân đã lại tiến hành lần truyền tống không gian thứ hai.

Sau lần truyền tống thứ ba, khoảng cách giữa bọn họ và đại ma quái đã gần trong gang tấc.

Đại ma quái đột nhiên dừng lại, trong tà nhãn duy nhất của hắn lộ ra tuyệt vọng và sợ hãi thật sâu. Sau khi thấy được hai vị thần linh ở trên tấm thuẫn, hắn mới hiểu được vì sao lại phát sinh nhiều việc ngoài ý liệu của hắn như vậy.

Tiểu Ân lạnh lùng nhìn hắn, nói:

- Người vì sao phải từ trên thần giới xuống?

Đại ma quái chớp mắt một cái, dường như đang làm ra biểu tình phi thường bất đắc dĩ:

- Thần giới thần linh bệ hạ tôn kính, ta sở dĩ phải tới hạ giới, chính là đến nơi này mưu cầu mảnh vỡ thần cách.

- Ở trong này?

Tiểu Ân trầm giọng hỏi.

- Đúng vậy, bởi vì ở thần giới thần linh muốn mưu cầu mảnh vỡ thần cách thật sự là quá nhiều, căn bản không phải ma quái chúng ta có thể nhúng tay. Cho nên chúng ta mới tới hạ giới, muốn ở trong này thử vận may, nhìn xem có thể tìm được mảnh vỡ thần cách hay không. Dù sao áp lực ở hạ giới phải nhỏ hơn so với thần giới.

Tiểu Ân và Hắc Long Vương liếc mắt nhìn nhau một cái, đều có chút hiểu rõ.

Quả thật, mặc dù cơ hội thành thần ở hạ giới ít hơn nhiều so với thần giới, nhưng hạ giới dù sao cũng rộng lớn vô biên, hơn nữa nói về lực cạnh tranh, kém xa sự tàn khốc của thần giới. Nếu dưới cơ duyên xảo hợp phát hiện một mảnh vỡ thần cách, như vậy khi cướp đoạt liền có nắm chắc hơn.

Chính như Hắc Long Vương, nếu hần lúc này thành thần ở thần giới, hơn nữa tin tức bị tiết lộ, như vậy người đến tuyệt đối không thể chỉ là một ma quái nguy thần này, mà là trăm ngàn tiểu đội săn bắn. Thậm chí ngay cả một ít thần linh yếu nhược cũng đến góp vui, ở dưới loại tình huống đó, khả năng Hắc Long Vương thuận lợi chiêm thần hỏa và thành thần chỉ có thể nói là cực kỳ nhỏ bé.

- Thần linh bệ hạ vĩ đại mà tôn kính.

Ma quái nguy thần kia cung kính nói:

- Xin ngài tha thứ cho sự lỗ mãng của ta, nếu như sớm biết hai ngài ở cùng một chỗ, như vậy kẻ hèn mọn như ta căn bản là không dám đánh chủ ý với mảnh vỡ thần cách.

- Tha thứ người?

Hắc Long Vương cười ha hả nói:

- Người nghĩ là chúng ta có thể tha thứ cho người sao?

Ma quái nguy thần làm ra tư thái thấp hơn:

- Hai vị thần linh vĩ đại chỉ cần các ngài có thể cho ta cơ hội một lần sửa sai ta nguyện ý làm tín đồ của các ngài, từ nay về sau hoàn toàn tín ngưỡng các ngài.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, nắm giữ một ma quái nguy thần làm tín đồ, kỳ thực cũng là một việc tương đối phong cách. Khác không nói nhưng làm cho tín đồ của thần quốc gia tăng một người, đây dường như một món đáng giá.

Nhưng Hắc Long Vương lại cười lạnh, nói:

- Thật sự là đáng tiếc, nếu người không phải ma quái từ thần giới xuống, chúng ta có lẽ còn có thể đồng ý điều kiện của người. Nhưng nếu người từ thần giới mà đến, như vậy khẳng định liên quan tới một ít chuyện chúng ta không biết, cũng không muốn biết, cho nên chúng ta cũng không muốn trêu chọc một ít phiền toái không ngờ.

Trong lòng Tiểu Ân rung mình. ánh mắt nhìn về phía ma quái này lập tức trở nên sắc bén.

Thân hình của đại ma quái khẽ run lên, thần sắc trong con mắt duy nhất của hần nhìn về phía Hắc Long Vương biến đổi. Hần làm sao cũng không nghĩ ra, một hắc long chiêm thần hỏa ở hạ giới, vì sao nghe giọng điệu, dường như lại biết một số cơ mật trong thần giới, đây dường như đã vượt quá phạm vi hần có thể lý giải.

Hắc Long Vương chợt quát khẽ một tiếng:

- Động thủ.

Hào quang màu trắng mãnh liệt từ trên người hai người Tiểu Ân điên cuồng tràn ra, dưới tình huống không có người quan khán, bọn họ cũng không ngại lấy hai thần linh liên thủ đối phó một nguy thần, chỉ cần có thể mau chóng giải quyết phiền toái này là có thể.

Thực lực của Tiểu Ân hơn xa Hắc Long Vương. Dưới sự liên thủ của hai người, đại ma quái thậm chí chỉ phát ra một tiếng kêu thảm thiết gấp rút đã hoàn toàn tiêu vong.

Thần niệm của Tiểu Ân muốn giam cầm hồn phách chưa hoàn toàn tiêu tán của đại ma quái lại bị Hắc Long Vương ngăn lại.

Hắc Long Vương lắc đầu nghiêm nghị nói:

- Tiểu Ân, không nên rước lấy phiền toái.

Tiểu Ân ngăn người, suy nghĩ một chút, cảm kích hướng về phía Hắc Long Vương gật đầu một cái, hai thần linh lập tức rời khỏi nơi đây, cũng không chú ý đến nơi này nữa.

Hắc Long Vương sau khi trở lại Long Đảo, chẳng qua chỉ phân phó mấy tiếng rồi ly khai.

Lúc này ở trên Long Đảo, những đại hắc long, tiểu hắc long này đều tràn đầy tin tưởng đối với Hắc Long Vương. Nếu lão nhân gia đã nói sau khi châm thần hỏa phải đi du dương bên ngoài một đoạn thời gian, như vậy bọn họ tự nhiên là không có khả năng phản đối.

Chẳng qua mấy hắc long Lida đều mơ hồ nhớ rõ, sau khi thần linh châm thần hỏa xong, không phải nên ru rú trong nhà sao? Dù sao, nguy hiểm ở xung quanh thật sự là quá lớn.

Thần linh tuy rằng lợi hại gấp trăm lần so với nguy thần, nhưng bởi vì ở trong cơ thể thần linh có thần cách, cho nên có thể dẫn đến càng nhiều người mơ ước, mà những người có tư cách này lại không một ai là dễ chọc.

Chỉ có điều, mặc dù bọn họ biết điểm này, nhưng khi Hắc Long Vương công bố thần dụ, bọn họ lại đều không thể phản đối chỉ có thể ngoan ngoãn phủ phục trên mặt đất, cung kính nghe lệnh.

Sau khi bố trí mọi thứ của Long Đảo ổn thỏa, Hắc Long Vương mang theo Tiểu Ân rời khỏi địa phương này, không ngờ thông qua thượng cổ truyền tống trận đi tới một tinh cầu mà Tiểu Ân căn bản không biết tên.

Khi đi tới trên tinh cầu này, Hắc Long Vương về mặt đặc ý nói:

- Tiểu Ân, người nhìn thấy không, đây là viên tinh cầu tín ngưỡng đầu tiên ta tìm được cho mình, ở trên viên tinh cầu này có khoảng ba trăm triệu sinh linh, hơn nữa càng khó có được chính là, nơi này là một mảnh tinh cầu hoang vu không có thần linh. Chỉ cần ta ở trong này chậm rãi phát triển hơn trăm năm, thì nhất định có khả năng đủ để kiến lập thần điện, hấp thu cũng đủ tín đồ, đồng thời ngưng tụ cũng đủ tín ngưỡng lực, để xây dựng thần quốc của ta.

Nhìn thấy bên trong đôi mắt của Hắc Long Vương chớp động hào quang sáng ngời, Tiểu Ân thật sự là có chút hết chỗ nói rồi.

Chẳng qua đây cũng là tình huống bình thường, trên cơ bản sau khi châm thần hỏa, tấn thăng thành thần linh, đều có một đoạn năm tháng gian khổ như vậy.

549. Chương 29 Hồi Ức Của Hắc Long Vương

Một thần quốc ít nhất cần mười vạn thần lực kết tinh, đối với một thần linh hai bàn tay trắng mà nói làm sao có thể dễ dàng đạt được như vậy.

Tiểu Ân há miệng thở dốc, thật sự là ngưỡng ngàng nói cho hắn, mình ở thần giới đã có thần quốc của chính mình, hơn nữa ngay cả số lượng tín đồ nòng cốt cũng đạt tới con số hàng tỷ, hơn xa số lượng sinh vật trí tuệ trên viên tinh cầu này.

Hắc Long Vương đảo mắt nhìn xung quanh, cất cao giọng nói:

- Tiểu Ân, tài nguyên nhân khẩu nơi này không tồi, mặc dù kém ba trăm triệu một chút, cũng không có khả năng tất cả đều trở thành tín đồ của chúng ta. Chẳng qua ở trong trăm năm khởi đầu này, hẳn là cũng đủ để chúng ta sử dụng.

Tiểu Ân ngăn người, hỏi ngược lại:

- Chúng ta?

Ánh mắt của Hắc Long Vương trừng lên, nói:

- Vô nghĩa, đương nhiên là chúng ta rồi. Có thứ tốt, ta sẽ không quên người, người cũng ở lại chỗ này, cùng ta cùng nhau vượt qua thời gian trăm năm ban đầu này. Làm một vị thần linh, trước phải chịu được tịch mịch, chỉ cần chúng ta có thể thành công thành lập thần quốc, phi thăng thần giới. Như vậy ta nhất định tiến cử người cho... khụ khụ, Long thần bệ hạ. thỉnh cầu ngài cho phép người trở thành thần linh ngoại vi của long thần nhất mạch chúng ta.

Vỗ bả vai Tiểu Ân một cái, Hắc Long Vương tràn đầy tin tưởng nói:

- Chỉ bằng thực lực của người và ta, tranh thủ ở trong năm mươi vạn năm tiến giai đến thần linh bậc thấp, trong ba triệu năm tiến giai đến thần linh bậc trung, về phần thần linh bậc cao và chủ thần sao, chúng ta cũng phải cố gắng. Chỉ có điều có thuận lợi tiến giai hay không, vậy phải xem duyên phận rồi. Tuy nhiên chỉ cần có thể tiến giai đến thần linh bậc trung, người đã có tư cách trở thành khách nhân trong thần quốc của long thần bệ hạ. Nếu trở thành thần linh bậc cao, như vậy đã có thể trở thành thần linh ngoại tộc hạch tâm, hưởng thụ đãi ngộ đồng dạng với thần linh long tộc chúng ta.

Sau khi nghe được kế hoạch “to lớn” như thế của Hắc Long Vương, Tiểu Ân càng khó có thể mở miệng.

Chẳng qua hẳn quả thật cảm ứng được, Hắc Long Vương đã xem hẳn như bằng hữu tri kỷ, nếu không quyết không có khả năng lấy ra tình cầu hoang vu không có thần linh hiếm thấy như vậy cho mình cùng hưởng.

Tiểu Ân do dự một chút, nói:

- Lão Hắc...

Hắc Long Vương lập tức giật mình, dường như cho tới bây giờ cũng không có ai gọi hắn như vậy. Chẳng qua sau khi Tiểu Ân gọi như vậy, trong lòng hắn cũng không có gì phản cảm, chẳng qua chỉ nhú mày, nói:

- Người có một sừng vật, hình như cũng kêu là lão hắc.

- Yên tâm, ta vẫn gọi hắn Hắc Toàn Phong, sẽ không lẫn lộn hắn và người.

Tiểu Ân cười nói.

Hắc Long Vương hừ lạnh một tiếng, không ngờ cam chịu cách gọi này, ánh mắt của hắn lại nhìn thoáng qua xung quanh, trong mắt có một loại cảm giác kiêu ngạo nói không nên lời, nói:

- Đề nghị của ta, người nghĩ như thế nào?

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Người chẳng lẽ đã quên, ta chính là ngoại tộc trưởng lão của bộ tộc Nguyệt tinh linh.

- Vậy thì như thế nào.

Hắc Long Vương khinh thường nói:

- Bộ Tộc tinh linh sở trường chẳng qua là kỹ xảo, mặc dù nhân số của bọn họ so sánh nhiều một chút, nhưng nếu thực sự phát sinh xung đột với long tộc chúng ta, ta cam đoan có thể đánh bọn họ xuống trần thế. Ta có thể cam đoan, bên trong thần giới bộ tộc quang minh lợi hại nhất là...

Tròng mắt của hắn vừa chuyển, nói:

- Khẳng định chính là long tộc nhất mạch chúng ta.

Sắc mặt của Tiểu Ân lập tức trở nên cực kỳ thú vị, mắt hắn đầy trông mong nói:

- Thật sự là kỳ quái, ta dường như nghe người ta nói qua, ở bên trong thần giới, hùng mạnh nhất trong quang minh nhất hệ, hình như là một vị bệ hạ gọi là Odin Lage thần vương.

- Hả, Odin Lage?

Hắc Long Vương kinh ngạc hỏi:

- Người làm sao biết tên của vị thần linh vĩ đại này?

- Bởi vì ta đã từng làm giáo hoàng của Odin Lage thần vương bệ hạ.

Tiểu Ân thành thật nói

Hắc Long Vương lập tức trợn mắt xem thường, cũng không còn chút thần thái nào như vừa rồi ở cùng với những hắc long kia nữa.

- Nếu người đã từng làm giáo hoàng của Odin Lage thần vương bệ hạ, như vậy ta chính là Odin Lage thần vương bệ hạ.

Hắc Long Vương bất mãn oán giận nói một câu, sau đó nói:

- Odin Lage thần vương bệ hạ cũng không phải thần linh bình thường, thực lực của hắn ngay cả là ở trong thần giới cũng được công nhận là một trong tứ đại thần vương, chúng ta cũng không thể tính toán hắn vào trong.

Trong lòng Tiểu Ân khê động, hỏi:

- Thần giới tứ đại thần vương rốt cuộc là những ai?

Hắc Long Vương rề rà một chút, nói:

- Bên trong thần giới, vốn có tam đại thần vương, phân biệt là thần vương của ba hệ cổ lão nhất, thực lực của bọn họ vô cùng mạnh mẽ, cũng không ai biết bọn họ rốt cuộc ẩn nấp bao nhiêu thực lực. Chẳng qua có một truyền thuyết là, nếu ở dưới tình huống nguy hiểm nhất bọn họ thậm chí còn có thể mượn dùng năng lượng của lôi điện màu tím trong truyền thuyết.

- Lôi điện màu tím? Cái này cũng không có gì là giỏi.

Tiểu Ân thử nói.

Hắc Long Vương hung hăng trừng mắt nhìn hắn, nói:

- Năng lượng của lôi điện màu tím chính là được xưng cấm chú của thần tộc, người còn nghĩ rằng không có gì không?

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, dưới điều kiện tiên quyết không thể lấy ra tiểu mộc kiếm, hắn quả thật rất khó giải thích với Hắc Long Vương, kỳ thực lôi điện màu tím thực sự không có gì đặc biệt hơn người.

- Tam đại thần vương xưng hùng thần giới vô số năm, mãi đến mấy trăm vạn năm trước, một vị tử linh pháp sư kiệt xuất xuất hiện.

Về mặt của Hắc Long Vương dần dần trở nên ngưng trọng, xem ra đối với hắn mà nói vị thần linh kia ở trong lòng hắn khẳng định đã lưu lại dấu vết căn bản là không thể mất đi:

- Vị tử linh pháp sư kia từng đắc tội với vô số thần linh bậc thấp, cũng bị vô số thần linh bậc thấp trong thần giới đuổi giết. Nhưng vận khí của hắn rất tốt, không biết như thế nào biến mất ở trong toàn bộ thần giới. Khi ấy vô số thần linh bậc thấp đã tiến hành việc tìm kiếm quy mô lớn nhất ở thần giới và hạ giới, nhưng gần như lục soát khắp toàn bộ thần giới và vũ trụ đều không thể tìm được tung tích của hắn.

Hai mắt của Tiểu Ân hơi sáng lên, năng lực của thần linh có hùng mạnh hơn nữa cũng là có hạn, muốn tìm kiếm khắp vũ trụ gần như là việc không có khả năng. Chẳng qua năng lực của vị tử linh pháp sư kia thực sự là không thể tin nổi, nếu đổi lại là một người khác. phỏng chừng đã sớm phải đền tội rồi.

- Sau đó chuyện này dần dần lắng xuống, nhưng không có ai nghĩ tới, qua mấy vạn năm sau, hắn không ngờ đã trở lại.

Hắc Long Vương cười khỏ nói:

- Lần này, ngay từ đầu hắc có vẻ khiêm tốn hơn so với trước kia. Nhưng sau đó trong lúc vô tình hắc lại để thần linh khác phát hiện một bí mật. Vì bí mật này, ở bên trong thần giới, ngoại trừ ba vị cổ lão thần vương vĩ đại nhất kia, bao gồm cả thần linh cấp bậc thần vương của ba hệ, gần như đều gia nhập vào việc đuổi giết hắc.

Mặt của Tiểu Ân lần thứ hai biến sắc. Nếu nói lần đầu tiên đuổi giết vị tử linh pháp sư kia là những thần linh bậc thấp, cho nên hắc còn thoát được. Nhưng khi lần thứ hai hắc bị chúng thần đuổi giết, lại gần như toàn bộ thần linh trong thần giới, chênh lệch trong đó cũng thật sự là quá lớn.

Đã tới tình trạng này, Tiểu Ân thực sự là bội phục sát đất đối với vị tử linh pháp sư kia, không còn có từ ngữ gì có thể hình dung sự vĩ đại của hắc.

Đây quả thực chính là làm địch với toàn bộ thần giới, hơn nữa cuối cùng vẫn đứng vững. Nếu thần linh như vậy còn không thể xưng là một trong tứ đại thần vương, như vậy phỏng chừng trong thần giới và hạ giới cũng không có người nào có tư cách.

Nhớ lại cuộc nói chuyện với Vô Danh ngày xưa, Tiểu Ân có chút mơ hồ hiểu được, vị tử linh pháp sư kia rốt cuộc là ai.

Ngày xưa khi hắc chưa trở thành thần linh, đã phát sinh xung đột với nữ thần Ánh Trăng, kết quả khi hắc dựa theo lời nói của Vô Danh huyền hóa ra khuôn mặt của một người, nữ Thần Ánh Trăng vĩ đại thậm chí ngay cả một chút thời gian dừng lại cũng không có, ngay trong nháy mắt đã chạy trốn.

Sau đó, khi Tiểu Ân đăng môn bái phỏng, nữ thần Ánh Trăng kiêng kị vị thần linh hư ảo giả dối phía sau Tiểu Ân kia, thậm chí còn đáp ứng đem tặng ba người Sara. Đây là nhượng bộ như thế nào, quả thực có thể nói là nịnh nọt.

Hắc trước kia vẫn không hiểu rõ đây rốt cuộc là vì sao, nhưng sau khi đã kiểm chứng lời nói của Vô Danh và Hắc Long Vương, hắc rốt cuộc đã hiểu được đạo lý trong đó.

Nêu như ở tình huống đó, sau khi hiểu lầm Tiểu Ân là người phát ngôn của vị thần linh kia, chỉ sợ bất kể thần linh nào cũng sẽ làm ra lựa chọn đồng dạng.

Đón ánh mặt trời, Tiểu Ân hít một hơi thật dài hỏi:

- Lão Hắc, năng lực của vị tử linh pháp sư kia nắm giữ có phải là có thể khiến thần cách tự động trưởng thành, hơn nữa cuối cùng đạt tới trình độ thần cách hoàn mỹ?

Hắc Long Vương ngạc nhiên, hỏi:

- Đúng vậy, ngươi làm sao biết được?

Khóe miệng của Tiểu Ân có chút nhếch lên, nói:

- Có một số việc, bất kể giấu diếm như thế nào, vẫn sẽ có người biết được. Đúng như câu nói của quê hương chúng ta, không có giấy bọc được lửa, không có tường ngăn được gió.

Hắc Long Vương suy nghĩ một chút, rốt cục gật đầu một cái, nói:

- Ngươi nói có đạo lý, nhưng ta cũng từng ở thành Louis một năm, vì sao chưa từng nghe qua những lời này nhỉ?

Tiểu Ân ngăn người, hỏi:

- Ngươi đi qua công quốc Louis, còn ở lại đó một năm?

- Đúng vậy.

- Vì sao.

Hắc Long Vương cười ha hả, nói:

- Người nơi đó có người giảng bài, không ngờ là bốn nguy thần, mặc dù thuộc tính của bọn họ tu luyện cũng không giống ta, nhưng cũng có những chỗ tham khảo nhất định. cho nên ta ở nơi đó nghe khoảng một năm.

Hắc Long Vương có chút tiếc nuối nói:

- Đáng tiếc chính là, bốn nguy thần của người mời đến có chút keo kiệt, không chịu lấy những thứ áp đáy hòm của bọn họ ra dạy.

Tiểu Ân vừa bực mình vừa buồn cười nói:

- Lão Hắc, nếu đổi lại là ngài, dưới loại tình huống truyền thụ này, người sẽ dốc túi truyền thụ sao?

Hắc Long Vương cười ha hả, từ đó không nhắc tới chuyện này nữa. Trong lòng Tiểu Ân thầm kêu một tiếng hổ thẹn, nói:

- Sau này, ta sẽ nhớ rõ trong thần giới đã từng xuất hiện một nhóm lớn nhân vật như vậy. Hắc Long Vương kiểm chế vẻ tươi cười trên mặt, nói:

- Đúng vậy, cũng không ai biết những người này rốt cuộc đến từ địa phương nào. Chẳng qua những người này có một đặc điểm chung, bọn họ chẳng những nhận thức lẫn nhau, hơn nữa thần cách của bọn họ đều có tính trưởng thành hiếm có, đều có thể trở thành thần cách hoàn mỹ của thần vương tương lai.

Nói tới đây, Hắc Long Vương thở dài một hơi, nói

- Những người này thật sự là quá hùng mạnh, tốc độ tu luyện của bọn họ đã không phải thần linh, mà là...

Dừng một chút, Hắc Long Vương thực sự là không có cách nào hình dung tốc độ tu luyện của những người này, đành phải nói:

- Dù sao tốc độ tu luyện của bọn họ nhanh không thể tin nổi ở trong trăm vạn năm nhất định có thể trở thành thần linh siêu giai có được thực lực thần vương.

Tiểu Ân hơi trầm ngâm một chút nói:

- Lão Hắc, thần linh muốn tấn thăng, ngoại trừ thần cách, còn cần thần tính, linh hồn và thần thể dung hợp, ngoài ra thần quốc và vô số tín đồ hạch tâm đều không thể thiếu được. Ở dưới sự truy sát của nhiều thần linh như vậy, bọn họ làm sao phát triển thần quốc?

Hắc Long Vương sâu kín thở dài nói:

- Bọn họ căn bản là không có phát triển thần quốc.

Tiểu Ân ngẩn người, hỏi ngược lại:

- Cái gì?

Hắc Long Vương gơ hai tay, nói:

- Nếu bọn họ giống như thần linh bình thường, chậm rãi dựa vào thần quốc để phát triển, như vậy căn bản là không thể sống yên ổn ở thần giới. Nhưng bọn họ căn bản là chưa từng phát triển thần quốc gì, cũng không phân liệt phân thân và hình chiếu gì, chính là đơn giản rèn luyện thần thể, tu luyện thân mình đến trình độ tương đương với thần vương.

Sắc mặt của Tiểu Ân có chút cổ quái nói:

- Bọn họ đều điên rồi sao? Chẳng lẽ bọn họ chính là dựa vào thần thể bản thân tác chiến? Cũng không sợ người khác giết lấy thần cách sao?

Hắc Long Vương giật giật môi, nói:

- Bọn họ căn bản là không sợ, bởi vì bọn họ phân thành mấy tiểu đội, sức chiến đấu của mỗi một tiểu đội cũng không yếu, hơn nữa bởi vì là bản thể tác chiến, cho nên tốc độ của bọn họ cực nhanh, căn bản không phải là thần linh sử dụng thần quốc có thể đuổi theo.

Lão long vương ngẩng đầu lên, dường như đang nhớ lại huy hoàng của ngày trước:

- Mấy trăm vạn năm trước, số lượng của thần linh vượt quá ba lần hiện giờ, lúc ấy dưới sự liên thủ của thần linh ba hệ tập kích những thần linh đột nhiên xuất hiện, lại có thần cách có tính trưởng thành đó. Ngay từ đầu, tất cả thần linh đều nghĩ, bọn họ khẳng định có thể làm được, bởi vì lúc ấy những thần linh mới xuất hiện chẳng qua chỉ có cảnh giới của thần linh yếu nhược. Nhưng vị tử linh pháp sư kia xuất hiện, hấn sáng tạo ra một loại phương pháp chiến đấu kỳ lạ, để những người này xé lẻ ra, dựa vào tính linh hoạt của thần thể, lần lượt trốn qua sự bao vây tiêu trừ của vô số thần linh. Sau khi trải qua mười vạn năm, những người này không ngờ đều tấn thăng thành thần linh bậc trung, bậc cao.

Nói tới đây, ánh mắt của Hắc Long Vương lộ vẻ khủng bố. Tiểu Ân nghiêm nghị hỏi:

- Bọn họ bắt đầu phản kích sao?

- Phải

Cổ họng của Hắc Long Vương hơi giật giật, cho dù là hắn đã tấn thăng thành thần linh, nhưng khi tự thuật đoạn lịch sử này, trong lòng vẫn tràn đầy sợ hãi như trước.

- Bọn họ quả thật đã bắt đầu phản kích, hơn nữa mỗi một lần ra tay đều là vài vị thần linh liên thủ đi công kích một thần quốc. Bởi vì các thần linh còn lại không chịu rời khỏi thần điện Thiên Không đi cứu viện, hơn nữa nhóm người này không có thần quốc liên lụy, cho nên hành động tự nhiên, tới đi như bay, thậm chí lúc đó ngay cả vận mệnh chi thần cũng không thể dự đoán được mục tiêu kế tiếp của bọn họ. Cuối cùng, có rất nhiều thần linh đều bị bọn họ đánh lén đắc thủ. Ngay cả nữ thần Ánh Trăng tiền nhiệm trong Tinh linh nhất mạch cũng ngã xuống khi đó, cho nên mới khiến Raphael nhất được tiện nghi, trở thành nữ thần Ánh Trăng mới của tinh linh tộc.

Tiểu Ân ừ một tiếng, đã có một chút hiểu biết đối với nguyên nhân Hắc Long Vương vẫn có chút khinh thường nữ thần Ánh Trăng. Chẳng qua đây là vận mệnh, bất kể là ai cũng không có cách nào thay đổi.

Hắc Long Vương tiếp tục thở dài một tiếng, nói:

- Khi đó toàn bộ thần giới đều rối loạn. Bọn họ không chỉ ra tay đánh chết thần linh, hơn nữa còn hiểu được giá họa cho người khác, khiến thần linh ba hệ trong thần giới căm thù lẫn nhau, cuối cùng thậm chí còn nổ ra chiến tranh đại chiến, ngay cả chủ thần cũng ngã xuống rất nhiều. Hơn nữa, dựa theo tốc độ tấn thăng như vậy, lại qua mấy chục vạn năm, chỉ sợ ngay cả cường giả cấp bậc thần vương cũng phải nguy hiểm. Chẳng qua khi đó, những thần linh trong thần giới đã không có cách nào đối phó với những thần linh hùng mạnh mới xuất hiện này.

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, nói:

- Đó là tự nhiên, nhưng thần linh mới này lúc ban đầu đều không thể tiêu diệt, như vậy khi bọn họ đạt tới bậc trung, cao, tự nhiên không có khả năng tiêu diệt rồi.

Hắc Long Vương lắc lắc đầu, cũng không biết là đang tiếc hận cái gì, nói:

- May mắn khi đó tam đại tối cổ lão thần vương bệ hạ vẫn chưa từng tham dự trong đó xuất hiện, làm một người hòa giải. Vị tử linh pháp sư kia vẫn là cảm kích đối với tam đại thần vương, bởi vì ba vị này từ đầu đến cuối đều không tham dự bao vây tiêu trừ đối với hắn. Nếu không, với thực lực thông thiên của tam đại thần vương, hắn cũng chưa chắc có thể thuận lợi trốn thoát.

Tiểu Ân nắm hai tay lại, phát ra một tiếng kêu rất nhỏ của xương cốt, dường như sau khi nghe đoạn chuyện cũ này cảm khái nói:

- Những thần linh không có thần quốc này đâu? Bọn họ đều đi nơi nào rồi?

- Không rõ lắm.

Hắc Long Vương có chút tiếc nuối nói:

- Nói cũng kỳ quái khi các thần linh không đuổi giết bọn họ nữa, bọn họ lập tức náo loạn nội chiến mà phân liệt. Chẳng qua ở bên trong thần giới, vẫn còn có mấy chỗ cấm địa thần linh bậc cao đều biết, nếu tiến vào nơi đó, có lẽ có thể nhìn thấy bọn họ, nhưng càng có khả năng vì vậy mà ngã xuống.

Tiểu Ân suy nghĩ một chút, đột nhiên hỏi:

- Lão Hắc, ngươi vì sao biết rõ ràng như vậy?

Khóe miệng của Hắc Long Vương lộ ra một tia tươi cười chua xót, nói:

- Bởi vì năm đó ta cũng từng tham chiến, chẳng qua vận khí của ta vô cùng kém, ở trong trận chiến cuối cùng, gặp phải một vị thần linh nào đó trong đó, bị ăn mòn thành bạch cốt Cũng may thần của ta thấy ta đáng thương, sau khi chiến tranh hoàn toàn kết thúc, đã đưa ta vào chỗ vui chơi của một vị thần linh nào đó để an dưỡng. Nhưng không nghĩ tới thần linh của nơi vui chơi kia không ngờ sau đó không hiểu sao đã ngã xuống, vì vậy ta ở trong đó căn bản là hấp thu không đủ năng lượng để khôi phục cơ thể của mình, mãi đến mấy vạn năm sau, ngươi xuất hiện mới thôi.

Hắn nhìn Tiểu Ân. nói:

- Lại nói tiếp, ngươi đã cứu ta hai lần.

Tiểu Ân cười ha hả, lắc lắc đầu. nói:

- Trùng hợp, đều là trùng hợp.

Hắc Long Vương cũng không tranh cãi nữa, chỉ có chút nghi hoặc nói:

- Những thần linh mới xuất hiện năm đó thực sự là kì quái bọn họ vì sao không cần tín ngưỡng lực chứ? Cũng không kiến tạo thần quốc, lấy thần thể mạo hiểm, điều này thực sự làm cho người ta khó có thể tiếp nhận rồi

Tiểu Ân bật cười, nói:

- Có lẽ, bọn họ đã quen phương thức tác chiến này.

- Không có khả năng, thần linh kiến tạo thần quốc, ẩn cư thần điện Thiên Không, đây là việc lưu truyền vô số năm trước tới nay, lấy thần thể tác chiến, mặc dù uy lực khổng lồ. nhưng đó là phương thức tác chiến của thượng cổ thần linh và thượng cổ ma quái trong truyền thuyết. Chẳng lẽ bọn họ đều là những thần linh của thượng cổ sao?

Tiểu Ân im lặng không nói, hắn nghĩ tới Vô Danh từng giải thích, chủ đề có liên quan tới cái tinh bích kia, không biết vì sao, trong lòng của hắn không ngờ liên tưởng đến tình hình khi linh hồn của mình xuyên qua.

Trong mơ hồ không biết lấy phương thức linh hồn phiêu đảng bao lâu, cuối cùng tiến vào cái quang động cực lớn kia, bị nhốt ở trong quang động không biết bao nhiêu năm, may mắn rời khỏi nơi đó.

Hết thấy hết thấy, nếu xác minh lẫn nhau với lời nói của Vô Danh, chẳng lẽ không thể thuyết minh một vài thứ sao?

Thật lâu sau, Tiểu Ân buông tha tự hỏi nói:

- Có lẽ, bọn họ là thượng cổ ngục thần xuyên qua một thứ gì đó mà trở về.

Hắc Long Vương vẻ mặt không thể tin nổi, nói:

- Thượng cổ ngục thần đã diệt sạch, làm sao có khả năng thông qua truyền tống trận đồ trở lại?

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, nói:

- Không phải truyền tống trận đồ, mà là một loại... một loại tinh bích.

Tiểu Ân hít một hơi, nói:

- Ta hiện tại còn không có hiểu rõ ràng, sau này sẽ nói cho ngươi được không?

Hắc Long Vương cổ quái đánh giá hắn một chút, sáng khoái nói:

- Được, sau này nói tiếp.

Tiểu Ân do dự một chút, hỏi:

- Gã tử linh pháp sư kia tên gọi là gì?

Hắc Long Vương lập tức có chút rụt cổ, trì hoãn một chút, mới nói từng chữ một:

- Texas!

- Texas.

Tiểu Ân chậm rãi nhắc lại tên này, hẳn cuối cùng đã biết tên của vị thần linh này. Trầm ngâm một lát, Tiểu Ân thay đổi đề tài hỏi:

- Lão Hắc, ta từng gặp qua một vị thần linh bậc trung của hắc long tộc, tên là Christian, người nghe nói qua chưa?

- Christian...

Hai mắt của Hắc Long Vương mở to, nói:

- Đương nhiên, Christian ở mấy trăm vạn năm trước từng là Hắc Long Vương của phân chi thứ mười hai dưới hạ giới. Mặc dù thiên phú của hắn không bằng ta, mỗi lần giao thủ ở trong đại hội long vương đều thua trên tay ta, nhưng tốt xấu cũng là một vị Hắc Long Vương hùng mạnh. Ngoại trừ ta, hẳn là hắc long có hy vọng nhất trở thành thần linh trong hắc long nhất tộc.

Tiểu Ân có chút kinh ngạc nhìn Hắc Long Vương, không thể tưởng tượng được hắn và Christian còn có giao tình này.

- Tiểu Ân, người vì sao đột nhiên hỏi đến hắn?

- Bởi vì hắn có một việc, dường như là có liên quan đến tiền đồ của toàn bộ hắc long nhất tộc, chẳng qua hẳn cũng không muốn cho các đồng bạn long tộc khác biết, cho nên sau khi cảm nhận được khí tức của người trên người ta đã tìm tới cửa.

Tiểu Ân kể lại tỉ mỉ một lần chuyện của mình và Christian, chẳng qua lại che dấu loại cảm giác đặc thù kia của mình.

Hắc Long Vương lập tức nhíu mày, nỉ non nói:

- Thứ có liên quan tới toàn bộ hắc long nhất tộc? Đó là cái gì, ta làm sao không biết.

Tiểu Ân cười hì hì nói:

- Không biết không có vấn đề gì, chúng ta có thể đi xem một chút, nếu thực sự là có lợi cho hắc long nhất tộc, chúng ta cũng có thể thuận tay giúp một chút.

Hắc Long Vương liên tục lắc đầu, nói:

- Không được, hiện tại Christian đã là thần linh bậc trung, nếu có chuyện ngay cả hắn cũng không thể giải quyết, như vậy chúng ta, hai người vừa mới châm thần hỏa, tiến giai thần linh ngay cả thần quốc cũng chưa có cho dù là chạy qua, chẳng qua cũng là liên lụy, chỉ có phần chịu chết vô ích mà thôi.

Về tươi cười trên mặt Tiểu Ân dường như càng trở nên rạng rỡ, nói:

- Lão Hắc, kỳ thực có một việc ngài đã hiểu lắm.

- Cái gì?

Tiểu Ân ho nhẹ một tiếng, nói:

- Lão Hắc, kỳ thực ta đã đi qua thần giới, hơn nữa đã thành lập thần quốc thuộc về mình ở thần giới.

Ánh mắt của Hắc Long Vương ở trong nháy mắt có chút trắng, nhưng chỉ chớp lát cũng đã khôi phục bình thường, hắn gắt gao nhìn chăm chăm Tiểu Ân, trên khuôn mặt có chút co giật, đột nhiên hỏi:

- Người đây là phân thân?

- Đúng vậy.

Tiểu Ân lập tức đem khí tức phóng ra, mặc dù chỉ là một phân thân mà thôi nhưng khí thể của hắn lại vượt qua Hắc Long Vương lúc này rất xa.

Kỳ thật nếu đổi lại là một thần linh, hoặc là truyền kỳ, ngụy thần khác ở thần giới, như vậy khi lần đầu tiên nhìn thấy Tiểu Ân phân thân, liền có thể khẳng định thân phận của hắn. Dù sao, ngoại trừ đám người kia không cần thần quốc, lấy thần thể hoành hành trong thần giới, thì cũng không có thần linh nào lấy thần thể phiêu đảng xung quanh.

Cho nên sau khi nhìn thấy thần linh, 99.999% đều là phân thân.

Đương nhiên, nếu như gặp được xác suất cực kỳ nhỏ nhoi kia, đụng phải thần thể chân chính của thần linh, như vậy mười phần chính là những cường giả siêu cấp phỏng chừng đã đạt tới cấp bậc thần vương.

Chẳng qua, Hắc Long Vương và Tiểu Ân quá quen thuộc, gần như có thể nói hắn nhìn Tiểu Ân từ một đại ma pháp sư bình thường từng bước trưởng thành lên. Đối với hắn mà nói Tiểu Ân có thể chạm thần hỏa trước hắn một bước, cũng đã là một việc rất giỏi. Cho nên hắn mới có thể lôi kéo Tiểu Ân tới tinh cầu đã sớm chuẩn bị tốt này, muốn báo đáp ân cứu mạng lần thứ hai của hắn.

Hắc Long Vương mặc dù hùng mạnh, ý nghĩ cũng vô cùng linh hoạt, nhưng nếu muốn hắn không có căn cứ đoán ra Tiểu Ân đã là thần linh bậc trung, như vậy cho dù hắn là long thần, cũng không thể nghĩ đến.

Thở dài một hơi thật dài Hắc Long Vương thì thào nói:

- Ta nên sớm nghĩ đến, ta nên sớm nghĩ đến...

Tiểu Ân cười khổ một tiếng. Quả thật, trong hai người bọn họ tùy tiện đổi một người. Hắc Long Vương sợ là đã sớm đoán được, nhưng chính bởi vì quá quen thuộc, cho nên ngược lại không đoán ra.

- Lão Hắc, muốn đi thần quốc của ta nhìn xem không.

Tiểu Ân dò hỏi.

Nếu đổi lại một người khác có đề nghị này, Hắc Long Vương khẳng định là lo lắng, sợ đối phương là vì mưu cầu thần cách và một thân long bì long cốt long tâm long giác của mình. Nhưng đối với Tiểu Ân, hắn lại không có lòng phòng bị lớn như vậy. Dù sao hắn nghĩ đến, một phần tư hồn phách của Tiểu Ân đã hòa hợp nhất thể với hồn phách của hắn, nếu như hắn chết, Tiểu Ân cho dù không diên, ít nhất cũng phải rơi vào thời gian ngủ say ngàn năm, cho nên Tiểu Ân tuyệt đối sẽ không mưu hại hắn.

Thoảng trầm ngâm một chút, Hắc Long Vương nói:

- Được, đi thần quốc của ngươi nhìn xem, ta cũng muốn biết, ngươi rốt cuộc hùng mạnh đến mức nào.

Tiểu Ân duỗi tay vung lên, một đạo cường quang từ trong hư vô bắn ra, bao lấy hai người bọn họ, sau khi hào quang biến mất thân ảnh của bọn họ cũng nháy mắt biến mất không thấy.

Hào quang thật lớn đột nhiên từ không trung xuất hiện, Tiểu Ân đã xuất hiện ở phía trên chủ thần điện của thần quốc đại lục.

Sau khi các tín đồ phía dưới nhìn thấy Tiểu Ân trên không trung, bất kể có phải tín đồ đang cầu nguyện trong thần điện hay không, đều đồng loạt bỏ xuống tất cả trong tay, cung kính mà thành kính bái phục trên mặt đất.

Trong chủ thần điện đột nhiên vang lên tiếng chuông du dương trong trẻo, tiếng chuông này phiêu đảng về phương xa, dường như vĩnh viễn không bến bờ.

Rất xa, đồng dạng truyền lại tiếng chuông đồng dạng, những tiếng chuông này dần dần nối thành một mảnh trong khu vực có người ở của toàn bộ thần quốc.

Không bao lâu, tất cả các tín đồ trong thần quốc đều biết một sự kiện, đó chính là thần linh của bọn họ đã giáng lâm.

Mặc dù tuyệt đại bộ phận các tín đồ không thể thấy thần linh, nhưng trong lòng của bọn họ lại đồng thời trở nên háo hức sôi sục.

Tín ngưỡng lực khổng lồ mà tràn đầy thuần khiết đột nhiên từ bốn phương tám hướng tràn về phía thần điện Thiên Không, nháy mắt đã hình thành thể ba đào mãnh liệt.

Bên trong thần điện, bản thể của Tiểu Ân và Hắc Long Vương đang ngồi đối diện, về chuyện đến lừa bịp phần đông tín đồ phía dưới lại giao cho phân thân đi làm.

Lúc này Hắc Long Vương sau khi yên lặng cảm ứng được tín ngưỡng lực mệnh mông hùng mạnh tới cực điểm gần như khó có thể tưởng tượng ở bên ngoài thần điện Thiên Không kia, biểu tình trên mặt xen lẫn hâm mộ và không thể tin nổi.

- Tiểu Ân, người thực sự là một thần linh sơ giai sao?

Thật lâu sau, Hắc Long Vương dò hỏi.

Tiểu Ân duỗi tay vung lên, một vị nữ tì xinh đẹp cầm một cái khay đi lên, Hắc Long Vương liếc mắt nhìn về phía nữ tì này, ánh mắt lập tức ngưng trọng.

Với thực lực của hắn tự nhiên nhìn ra, tu vi của nữ tì này đã đạt tới cảnh giới ngụy thần. Chẳng qua đây cũng không phải nguyên nhân khiến hắn cảm thấy rung động, chân chính khiến hắn cảm thấy không thể tin nổi chính là vị nữ tì này không ngờ là một vị long tộc, mặc dù cũng không phải hắc long, nhưng cũng là chủng tộc bậc cao trong long tộc, một thành viên của ngân long.

Ánh mắt của Hắc Long Vương nhìn qua mấy người hầu còn lại trong Thần điện.

Bề ngoài của những người hầu này đều là trẻ tuổi tuấn mỹ, bất kể là nam hay nữ nhìn qua đều khiến người ta vui vẻ thoải mái, nhưng sắc mặt của Hắc Long Vương lại càng trở nên ngưng trọng hơn.

Trong mắt của hắn, những người hầu trẻ tuổi này cũng không phải người đơn giản gì, mà là một ít cao thủ khủng bố hùng mạnh đến cực điểm. Ở trong những cao thủ này, có loại ma thú siêu giai long tộc, phượng hoàng, cũng có nhân loại, thú nhân, tinh linh, thậm chí còn có người lùn (ái nhân), vân vân, còn có một số người khí tức trên người ngay cả hắn cũng không thể nhận ra. Chẳng qua chỉ cần cảm ứng khí tức không kém hơn hai tộc long, phượng trên người bọn họ, liền biết bọn họ tuyệt đối là chủng tộc siêu cấp.

Đương nhiên, Hắc Long Vương tự nhiên là không có khả năng biết, những người này đều là những chủng tộc hùng mạnh đã duyệt tuyệt ở Thời kỳ thượng cổ, hiện giờ ngoại trừ bên trong thần quốc của tam đại cổ lão thần vương, sợ là cũng chỉ có ở trong thần quốc của Tiểu Ân mới có thể nhìn thấy mấy người.

Chẳng qua, bất kể những người này là chủng tộc gì, bọn họ đều có một đặc điểm, chính là hùng mạnh, bất kể là người nào đi xuống hạ giới, phỏng chừng đều có thể mặt sát tên tà nhân ma quái cấp bậc ngụy thần kia.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là tên ma quái ngụy thần kia thành thành thật thật giao thủ, nếu như hắn xoay người bỏ chạy, cũng không có bao nhiêu người có thể đuổi được.

Ngắm nhìn xung quanh một chút, hắn thực sự không nghĩ ra, Tiểu Ân rốt cuộc từ đâu tìm đến nhiều tín đồ thành kính như vậy. Tín ngưỡng lực cuộn cuộn mãnh liệt chuyển hóa thành thần lực kết tinh thuần khiết này đã khiến hắn khó có thể tin, lại thêm những người hầu hùng mạnh trên thần điện Thiên Không đủ để mặt sát hắn hiện tại cả trăm lần, Hắc Long Vương thực sự có chút đầu choáng mắt hoa.

Hắn lại lần nữa nhìn vào mắt Tiểu Ân, chỉ cảm thấy hôm nay dường như đã tiến vào trong ảo giác của thần thoại, làm sao mọi thứ đều vượt ngoài ý liệu của con người.

Tiểu Ân hơi cười, nói:

- Lão Hắc, đây chính là tử kim thạch người thích nhất, không ném thử một chút sao?

Thực ra lấy thời gian thành thần của Tiểu Ân đến xem, gần như là không có khả năng đạt được tín ngưỡng của thành viên long tộc vĩ đại. Nhưng ở trong một tỷ tín đồ hạch tâm của Quang Minh Thủy Mẫu phóng ra, lại bao hàm gần như tất cả các chủng tộc, trong đó tự nhiên cũng có các chủng tộc siêu cấp như long tộc, phượng hoàng. Hơn nữa thành viên của những chủng tộc siêu cấp này cả đám đều là cường giả chân chính, cho nên Tiểu Ân mới có thể tuyển chọn một ít tiến vào thần điện Thiên Không.

Dù sao những tín đồ này đều thuần khiết giống như tờ giấy trắng, hơn nữa tín ngưỡng lực đều quy về một hệ quang minh, cho nên Tiểu Ân cũng không lo lắng vấn đề trung thành của bọn họ.

Hắc Long Vương tiện tay lấy một nắm tử kim thạch trong khay, cứ như vậy tùy tiện đút vào miệng, trong miệng không ngừng không ngừng vang lên tiếng rộp rộp, dường như ở dưới loại tình huống mạnh mẽ nhai nuốt này, có thể khiến cho trong lòng của hắn giảm bớt lo lắng một chút.

Tiểu Ân chăm chú nhìn Hắc Long Vương, nói:

- Lão Hắc, ta hiện tại đã là thần linh bậc trung rồi.

Tiếng rộp rộp trong miệng của Hắc Long Vương chợt dừng lại một chút, sau đó lại lần nữa vang lên, đợi cho một nắm tử kim thạch này đều nuốt xuống, hắn mới cười khổ một tiếng, nói:

- Kỳ thực sau khi nhìn thấy thần quốc của ngươi, ta đã biết ngươi ít nhất cũng là thần linh bậc trung, nhưng sau khi nhìn thấy số lượng và thực lực những tín đồ đó của ngươi, ta thậm chí còn hoài nghi ngươi đã đạt tới cảnh giới thần linh bậc cao.

Tiểu Ân mỉm cười, tín đồ của hắn có thể nói hoàn toàn là nhặt tới, hơn nữa thông qua kết nối với Thủy Mẫu, hắn biết Thủy Mẫu tông cộng đã tiêu diệt vượt quá mười tỷ Vũ Khí Diệt Thế. Nói cách khác ở trong cơ thể của Thủy Mẫu, còn ẩn chứa tín đồ quang minh thuần khiết vô cùng khổng lồ.

Chẳng qua với quy mô hiện giờ của thần quốc, một tỷ cũng đã không kém bao nhiêu, nếu như nhiều hơn nữa, khó tránh sẽ dẫn tới một ít ánh mắt không ngờ, cho nên hắn đã tạm thời dập tắt ý muốn tiếp tục lấy tín đồ từ trong Thủy Mẫu.

Nhìn Hắc Long Vương, ánh mắt của Tiểu Ân vô cùng chân thành, nói:

- Lão Hắc, ta có thể cung cấp cho ngươi đại lượng thần lực kết tinh, để ngươi kiến tạo thần quốc, cũng có thể thu mua mảnh vỡ thần cách cho ngươi, giúp ngươi thành lập thần điện ở hạ giới, ngươi xem như thế nào?

Hắc Long Vương liếc mắt nhìn hắn một cái, đột nhiên cười nói:

- Ngươi lo lắng một phần tư linh hồn trong cơ thể ta, cho nên mới nghĩ đến muốn cột ta vào cạnh ngươi sao.

Tiểu Ân nao nao, cười sâu xa khó hiểu, nhưng cũng không phủ nhận, nếu như để hắn tiếp tục hiểu lầm như vậy, đối với hai bên đều tốt.

Hắc Long Vương lại nắm một nắm tử kim thạch, sáng khoái nhai nói:

- Ta đáp ứng, điều kiện như vậy nếu ta còn không đáp ứng, thì thật là quá ngu ngốc. Chẳng qua, ta có một vấn đề hy vọng ngươi có thể nói cho ta biết.

- Ngươi nói đi.

- Ta muốn biết...

Sắc mặt của Hắc Long Vương giờ khắc này trở nên dị thường ngưng trọng:

- Thần cách của ngươi có phải giống như những thần linh kia, đều có tính tự trưởng thành hay không?

550. Chương 30: Đồng Bạn Mới

Tiểu Ân nhìn Hắc Long Vương, biết sự biến hóa của mình trong khoảng thời gian này khiến hắn chú ý. Nếu không hắn tuyệt đối không hỏi.

Tiểu Ân trầm ngâm một lát, rốt cuộc gật đầu nói:

- Đúng vậy, quả thật thần cách của ta có tính trưởng thành. Hơn nữa ta cũng có thể học tập các tiên bối, không cần thần quốc.

Quả thật nghe qua những việc mà nhóm tiên bối trải qua, trong lòng Tiểu Ân không ngờ có ý nghĩ mơ hồ như vậy.

Hiện giờ mỗi thần linh đều có thần quốc. Đó là biện pháp để sống tốt hơn, giảm khả năng bản thể của thần linh bị trực tiếp tiêu diệt. Nhưng trên phương diện khác, nó cũng là nhược điểm. Giống như một thiếu nữ, chỉ biết trốn trong phòng, không có dũng khí lộ mặt ra bên ngoài.

Tuy còn có phân thân và hình chiếu nhưng so với việc thân thể du lịch bên ngoài thì đôi bên không cùng cấp bậc.

Tiểu Ân tin tưởng. Sở dĩ các tiền bối có được chiến tích như thế, có một phần là do đặc tính đặc thù của thần cách. Một phần khác là do thái độ tu luyện của bọn họ

Nếu bọn họ giống như thần linh bình thường sáng tạo ra thần quốc và thần điện thiên không, phân ra làm phân thân và hình chiếu cùng với việc quan tâm tới số lượng tín đồ và thần điện thì bản thân bọn họ không có thời gian để tiến lên trình độ bậc cao đó.

Còn bản thân Tiểu Ân, hắc mớ hồ cảm ứng được, mình và các tiền bối giống nhau. Chẳng qua điểm khác giữa mình và nhóm thần linh tiền bối đó là bọn họ trực tiếp dùng nhục thân xuyên việt còn hắc lại dùng linh hồn để xuyên việt.

Đó là sự khác nhau lớn nhất của đôi bên.

Tất nhiên hiện giờ Tiểu Ân đã quen với việc có sự tồn tại của thần quốc và thần điện thiên không, coi việc hưởng thụ sự cúng bái của con dân trong thần quốc là điều đương nhiên. Nếu để hắc vứt bỏ mọi thứ, dùng thân thể ngao du ngoại giới, trừ khi hắc rơi vào đường cùng, nếu không hắc tuyệt đối không làm như vậy.

Hắc Long Vương hâm mộ nhìn Tiểu Ân, rốt cuộc thở dài một tiếng nói:

- Tốt, Tiểu Ân, người giấu giếm ta thật khổ.

Tiểu Ân cười ha ha nói:

- Lão Hắc, nếu đổi lại là người, người sẽ lựa chọn thế nào?

Hắc Long Vương lập tức im lặng không nói. Một lát sau, hắc nói:

- Tốt lắm, cho ta thần lực kết tinh, ta muốn xây dựng thế giới của mình. Tốt nhất cho ta nhiều thần lực kết tinh vào, ta muốn trực tiếp xây dựng thần điện thiên không.

Nói xong hắc thoải mái bỏ tử kim thạch vào mồm nhai nói:

- Về sau ta đi theo người, có thứ gì tốt đừng quên giữ lại cho ta

Tiểu Ân mỉm cười hỏi:

- Người không trở về long tộc?

- Ở chỗ Long thần bệ hạ có rất nhiều nhân tài. Cho dù ta tới nơi đó, ngoài việc được bảo hộ ra thì để tiến giai thành thần linh bậc trung, tất cả đều phải dựa vào bản thân ta

Hắc Long Vương nhai tử kim thạch xong, sau đó nghiêm mặt nói:

- Nhưng ở cạnh người sẽ khác, người sẽ không để lão Hắc ta nghèo đói đó chứ

Tiểu Ân có chút cảm khái, lúc đầu hắc còn lo lắng Hắc Long Vương đổ kỵ. Phải biết rằng trên thế giới này có nhiều chuyện bị hủy bởi hai từ “đổ kỵ”

Tuy nhiên hiện giờ xem ra, Hắc Long Vương đã điều chỉnh được tâm tình của mình. Đặc biệt sau khi hắc biết thần cách của Tiểu Ân có đặc tính đặc thù, hắc lập tức quyết định ở cùng một chỗ với Tiểu Ân. Nói cách khác, hắc quyết định giao phó tính mạng của mình cho Tiểu Ân

Tiểu Ân cảm ứng rõ điều này qua ánh mắt quyết đoán và độc ác của lão long

Tất nhiên nếu Tiểu Ân không biểu hiện thực lực và tương lai sáng sủa của mình, như vậy Hắc Long Vương không dễ dàng lựa chọn như vậy

Dù sao trong thần giới, nhóm thần linh long tộc có danh tiếng rất lớn, nắm giữ thực lực cường đại. Trước mắt tuyệt đối không phải là thứ Tiểu Ân có thể so sánh với được. Hắc Long Vương có thể quyết đoán như thế là vì hắn đánh cược tiền đồ của Tiểu Ân

Tiểu Ân không cự tuyệt, tay vung lên, một vách tường của thần điện thiên không biến ảo, sau một trận năng lượng dao động, thần lực kết tinh vô cùng vô tận xuất hiện

Đồng thần lực kết tinh này đều là loại thần lực kết tinh thuần khiết nhất, không có chút pha tạp nào. Cho dù thần lực kết tinh ngưng tụ từ hai quốc gia của Cự Ma Thần và Day Ville cũng kém một bậc

Tuy nhiên giao cho Hắc Long Vương sử dụng, Tiểu Ân rất hào phóng, không có chút keo kiệt nào

Hắc Long Vương liếc mắt nhìn Tiểu Ân. Hắn cũng không khách khí, tay áo vung lên, mang đi hơn mười vạn thần lực kết tinh, sau đó hắn cao giọng nói:

- Tiểu Ân, ta đi mở thần quốc, chắc phải mất một tháng

Tiểu Ân ngẩn ra nói:

- Người còn muốn dựng thần điện thiên không, nên mang nhiều hơn một chút

Hắc Long Vương cười ha ha nói:

- Ta không có bản lĩnh như người. Ta chỉ tính mở một thần quốc cơ bản nhất. Về sau mới thu thập tín đồ, mở rộng địa bàn. Hơn nữa thần lực kết tinh của người có phẩm chất quá tốt, chỉ cần lợi dụng hợp lý, xây dựng một thần quốc, một thần điện thiên không là thừa

Nói xong, thân hình Hắc Long Vương cử động, lập tức biến mất khỏi thần quốc của Tiểu Ân, tới không gian hư vô trong thần giới

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, bản thân hắn tiêu tiền như nước nhưng thật ra hắn đã quên quy củ ở trong thần giới. May mà Hắc Long Vương không bị thần lực kết tinh của Tiểu Ân làm cho mơ hồ, vẫn giữ được thanh tỉnh, biết thần linh vừa mới tới thần giới không thể có thực lực cường đại như vậy. Nếu không không khác gì tự tìm đường chết

Từ từ hào quang trước mắt hắn chợt lóe lên. Hắc Long Vương lại một lần nữa xuất hiện. Tuy nhiên lần xuất hiện này không hề tự nhiên mà có chút chật vật

Tiểu Ân hiếu kỳ hỏi:

- Lão Hắc, người sao vậy?

Khuôn mặt của Hắc Long Vương kinh dị nói:

- Tiểu Ân, bên cạnh thần quốc của người còn có hai thần quốc. Hơn nữa còn là thần linh bậc trung, một cái là hắc ám hệ, một cái là trung lập hệ. Chẳng lẽ người có cừu oán với bọn chúng?

Tiểu Ân đỡ khóc đỡ cười nói:

- Người nói vậy gì đó, tất nhiên không có thù hận gì cả. Chẳng lẽ người không nhìn ra khoảng cách và sự hỗ trợ giữa chúng ta rất tốt sao?

Đôi mắt Hắc Long Vương lờn ra:

- Người... Người cùng bọn chúng ký khế ước thần linh bình đẳng

- Không khác lắm

Tiểu Ân thuận miệng nói, kỳ thực quan hệ giữa ba người còn hơn cả khế ước thần linh, bởi vì bọn họ vốn là một thể

Hắc Long Vương giật mình nói:

- Tiểu Ân, bọn họ là thần linh hắc ám hệ

- Thì sao?

Tiểu Ân cười nói:

- Người cứ yên tâm đi, chúng ta đã trải qua vài lần sinh tử chiến đấu, đều có thể tin tưởng lẫn nhau

Hắc Long Vương do dự một chút, rồi cuộc nói:

- Được rồi, nếu ta đã giao sinh mạng của mình cho người, như vậy ta sẽ tin bọn họ. Tuy nhiên có ba thần linh bậc trung ở cùng một chỗ, dù gặp phải thần linh bậc cao cũng không sợ

Thân hình Hắc Long Vương lại biến mất lần nữa. Trong mắt Tiểu Ân lộ vẻ ám áp, Hắc Long Vương vội vàng trở về, không hề băn khoăn nhắc nhở mình, đủ thấy hấn tín nhiệm mình như thế nào

Tất nhiên linh hồn cùng ở chung với nhau, bọn họ không tín nhiệm nhau mới lạ

Bên trong thần giới hư vô, một cỗ khí tức thần lực mãnh liệt tỏa ra

Tiểu Ân biết, Hắc Long Vương đã bắt đầu hấp thu năng lượng bên trong thần lực kết tinh và đang dựng thần quốc của mình

Giờ phút này, điều kiện của Hắc Long Vương còn lâu mới bằng Tiểu Ân và Day Ville

Lúc trước hai người dùng thần quốc cấp chủ thần còn Hắc Long Vương hoàn toàn dựa vào thực lực bản thân để sáng lập

Khó khăn trong đó tự nhiên lớn hơn. Hơn nữa tiêu hao thần lực kết tinh cũng lớn hơn

Tuy nhiên rõ ràng Hắc Long Vương có kinh nghiệm hơn đám người Tiểu Ân. Trước đó chắc chắn hấn đã dự đoán vô số lần, nên khi bắt đầu xây dựng thần quốc, biểu hiện rất trấn tĩnh khiến Tiểu Ân vô cùng bội phục

Đúng là gừng càng già càng cay

Thần quốc của Hắc Long Vương thông thả khách trương ổn định. Trong không gian hư vô đầu tiên xuất hiện một bóng dáng màu đen, sau đó bóng dáng này dần dần mở rộng, tỏa ra hơi thở đặc thù.

Cổ hơi thở này truyền bá với tốc độ cực nhanh

Tiểu Ân khẽ cau mày, thần niệm của hấn trong nháy mắt truyền tới bên trong thần quốc của Cự Ma Thần và Day Ville. Thần niệm của hai vị thần linh vừa mới tiếp xúc với thần niệm của hấn, lập tức hiểu rõ ý của hấn

Ba cái thần quốc thông thả điều chỉnh vị trí. Cuối cùng quay quanh thần quốc chưa thành hình của Hắc Long Vương, quây thần quốc của hấn vào giữa

Nơi này không phải nơi hẻo lánh của thần quốc. Tuy không phải là địa phương náo nhiệt nhưng có không ít thần linh và người tự do lui tới

Đặc biệt sau khi cảm ứng hơi thở của Hắc Long Vương phát ra khi dựng thần quốc, những tên này từ từ tới gần

Tiểu Ân mơ hồ phát giác, sở dĩ Hắc Long Vương lựa chọn dựng thần quốc ở đây, kỳ thật là muốn xem thực lực chân chính của Tiểu Ân. Nếu Tiểu Ân có năng lực bảo hộ mình, vậy mình an tâm đi theo Tiểu Ân. Nhưng nếu Tiểu Ân không giúp hấn dựng quốc thành công thì hợp tác giữa bọn họ sẽ chấm dứt.

Khiến Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái đó là hình dáng của thần quốc không ngờ giống long đảo ở tinh cầu quê hương, ít nhất là về mặt ngõ gác

Chẳng lẽ Hắc Long Vương ở lâu trên long đảo nên đầu óc bị ảnh hưởng?

Sau khi dùng thần niệm dạo một vòng quanh thần quốc của Hắc Long Vương, Tiểu Ân lập tức thu thần niệm về.

Trong cảm giác của hấn, thần quốc của Hắc Long Vương rất hợp lý, hoàn toàn được quy hoạch dựa theo nguyên tắc tiết kiệm thần lực kết tinh nhất. Nhưng phương diện phòng ngự lại có chút yếu kém.

Tuy nhiên nghĩ lại, Tiểu Ân lập tức thoải mái. Hắc Long Vương hoàn toàn giao vấn đề an toàn của mình cho Tiểu Ân, như vậy tự nhiên hắn còn không cần lo nghĩ tới vấn đề này. Hơn nữa nếu ở bên cạnh ba thần linh bậc trung mà còn gặp phải nguy hiểm thì dù thần quốc hắn mới dựng có lực phòng ngự tốt hơn nữa cũng chẳng giải quyết được vấn đề gì.

Tiểu Ân khẽ gật đầu nói:

- Không tồi, quả thật là chỗ tốt. Lão Hắc, người có thể triệu hoán đám người Lida tới đây

Sắc mặt của Hắc Long Vương hơi đỏ một chút. Cũng may mặt hắn vốn đen, cho dù có hồng thêm một chút cũng không ai nhận ra

- Khụ khụ, Tiểu Ân, thần quốc của ta mới dựng, còn chưa quen thuộc, người giúp ta dẫn bọn họ tới đây

Hắc Long Vương nói

Tiểu Ân hiểu kỳ, không hiểu hỏi Hắc Long Vương:

- Người không quen thuộc với thần quốc của mình?

Những lời này quả thực khiến thiên hạ chê cười. Thần linh lại không quen thuộc thần quốc do mình chế tạo ra, điều này đúng không thể tin nổi. Cho dù kẻ ngu cũng không tin

Đột nhiên, trong lòng Tiểu Ân động, lập tức minh bạch, hắn cười ha ha nói:

- Lão Hắc, người còn khách khí với ta?

Hắn lắc đầu, vung tay lên, bên trong thiên không thần điện lập tức có thêm trên trăm vạn thần lực kết tinh

Bất kể là người hay sinh linh, nếu muốn lên thần giới đều cần phải có phí qua đường là một vạn thần lực kết tinh. Đương nhiên Hắc Long Vương không thể có nhiều thần lực kết tinh như thế được

Tuy nhiên hiện tại đối với Tiểu Ân, ba thần linh có ba tỷ tín đồ, mỗi ngày sinh ra số lượng thần lực kết tinh khổng lồ. Hơn nữa với lượng tồn kho trước kia, cho dù không sử dụng thần cách đi đổi thần lực kết tinh với bên ngoài, lượng thần lực kết tinh trong tay bọn họ cũng không thiếu

Hắc Long Vương cười ha ha, sắc mặt đột nhiên ngưng trọng nói:

- Tiểu Ân, kỳ thật ta đã tính để bọn Lida tới một tinh cầu thần linh hoang vu. Có bọn họ thay ta giảng đạo, trong khoảng thời gian ngắn ta có thể hấp dẫn một đám tín đồ. Chỉ cần có cơ sở, ta có thể chậm rãi phát triển

Tiểu Ân sửng sốt, từ từ gật đầu. Hắc Long Vương tính không sai. Xem ra lão long đã sớm lên kế hoạch cho mình. Chẳng qua do có mình xuất hiện nên kế hoạch mới thay đổi mà thôi

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân nhìn thẳng vào mắt Hắc Long Vương, trầm giọng nói:

- Lão hắc, có chuyện này ta muốn nhờ người hỗ trợ.

Hắc Long Vương cười sảng khoái nói:

- Nói đi, có chuyện gì, nếu ta có thể làm được, ta nhất định giúp người

Tiểu Ân gơ tay, trong tay có thêm mảnh vỡ thần cách trong suốt.

551. Chương 31 Đánh Cược Thần Kỳ

Bởi vì đó là nơi của Dallas vị ngụy thần ma pháp sư cường đại nhất.

Bên trong tòa thành giao dịch, địa vị của Dallas cực cao, người bình thường tuyệt đối không thể tưởng tượng được. Đừng nói là người bình thường, cho dù cửu tinh ma đạo sỹ, cũng chưa chắc có thể nhìn thấy đứng đầu này.

Nhưng hôm nay, có hai người tới trước cửa ma pháp tháp của Dallas. Nhất là nhìn thấy trang phục của hai người này, gần như tất cả mọi người đều khản trương.

Tuy hai năm qua Tiểu Ân mới tới đây nhưng các lão nhân phụ trách bảo vệ đều không thể nào quên được. Trên đầu đội áo choàng che lấp khuôn mặt. Nếu chỉ có như thế thì không có gì nhưng áo choàng của bọn họ có kiểu dáng cổ quái, khác xa áo choàng bình thường. Nhìn kiểu áo choàng này, bọn họ không hẹn cùng nghĩ tới chuyện năm đó.

Vừa nghĩ tới vẻ mặt khản trương của đại nhân Dallas, bọn họ không dám chậm trễ.

Cho nên mặc dù hai người đứng trước ma pháp tháp không có năng lượng dao động, nhưng không ai dám cản bọn họ.

Vị thủ vệ trung niên do dự một chút, cung kính thi lễ với hai người nói: “Hai vị... Các hạ, xin hỏi tới đây có việc gì?”

Hắn vốn muốn định nói hai vị ma pháp sư tôn kính, nhưng đáng tiếc dù hắn có cảm ứng như thế nào cũng không thể phát hiện năng lượng dao động trên người đối phương, cho nên đành phải sửa lời nói.

Dưới lớp áo choàng, một người nhẹ giọng cười nói: “Lão Hắc, xem ra vị bằng hữu của người không cho người mặt mũi.”

Người còn lại thở dài một tiếng nói: “Năm đó ta bị hắn ức hiếp rất thảm. Hiện giờ phong thủy đã đổi, sợ rằng hắn sẽ phải nhìn sắc mặt của ta để hành động.”

Nghe hai vị trước mặt đối thoại, liên tưởng tới thái độ ngày xưa của Dallas, sắc mặt của vị trung niên pháp sư trước mặt lập tức đại biến, hắn nói: “Hai vị, xin chờ một chút. Kể hèn đi thông báo, nếu Dallas đại nhân đồng ý, chắc chắn sẽ gặp hai vị.”

Hai người khoác áo choàng nhìn nhau cười, cũng không giải thích, đi theo tên này tiến vào bên trong ma pháp tháp.

Vị trung niên ma pháp sư này còn tưởng vị bằng hữu mà hai người đang nói là Dallas. Hắn không hề biết Dallas không có tư cách đó. Bằng hữu mà hai người nói là long thần Christian, chủ nhân chân chính của tòa thành này.

Bọn học chỉ mới chờ một chút, Dallas đã xuất hiện với vẻ mặt hoài nghi.

Với thân phận của Dallas, hắn tuyệt đối không tin chuyện này. Cái gì mà lão bằng hữu, lão bằng hữu của hắn không có bao nhiêu. Ngoài một số người dương danh thiên hạ thì những người còn lại đều đã chết hết.

Cho nên trong đầu hắn xuất hiện ý niệm có người mạo giả là bằng hữu của mình, đúng là không biết chết mà. Nhưng sau khi nhìn thấy cách ăn mặc của hai vị này, trong lòng hắn hồi hộp.

Hơn một năm trước, Christian ban thần dụ khiến toàn thành chấn động. Ngày sau hắn mới biết vì người khoác áo choàng kỳ dị này, không ngờ thần linh đại nhân điều động gần như toàn bộ tín đồ ở hạ giới.

Tuy cuối cùng mệnh lệnh bị hủy bỏ, sau đó thần linh đại nhân đã tìm được người. Nhưng không ngờ người đó là vị thần linh khó lường, có thực lực không kém thần linh đại nhân. Hơn nữa nghe nói đại nhân Christian còn nhường quyền khống chế một tinh cầu bí ẩn cho người đó.

Một loại tin tức đó khiến Dallas không dám khinh thường người đội áo choàng kỳ dị.

Hiện giờ nghe nói những người này lại lần nữa quang lâm tuy trong lòng hắn do dự nhưng cuối cùng vẫn quyết định ra gặp mặt.

Tiếng bước chân trầm ổn chậm rãi truyền vào bên trong đại sảnh của ma pháp tháp. Dallas đi bộ tới, đầu tiên ánh mắt của hắn đảo qua phòng, phạm là ai bị hắn nhìn cũng đều cung kính cúi đầu.

Trong ma pháp tháp, Dallas chính là vua, có quyết định sinh mạng của mọi người.

Cuối cùng ánh mắt của Dallas dừng lại trên người hai vị đội áo choàng.

Hai người ngồi ở trong này, chưa từng cử động. Tuy có áo choàng nên không thể nhìn ra khuôn mặt của hai người, nhưng rõ ràng thái độ của bọn họ không coi chủ nhân của ma pháp tháp này ở trong mắt.

Sắc mặt của rất nhiều ma pháp sư lộ vẻ giận dữ, ánh mắt không thiện cảm nhìn hai người. Đường như chỉ cần một câu nói của Dallas là có thể lao vào xé xác hai người.

Nhưng ngoài dự đoán của mọi người, sắc mặt của Dallas trở nên ngưng trọng, cuối cùng hắn xoay người, cẩn thận hỏi: “Hai đại nhân tôn kính, các ngài biết kẻ hèn?”

Người khác không thể cảm ứng được lực lượng ẩn giấu trên người Tiểu Ân và hắc long vương nhưng thân là ngụy thần và là người kết nối ý chí của thần linh ở hạ giới hơn ngàn năm, làm sao Dallas không cảm ứng được hơi thở kỳ dị trên người hai vị này.

Nhờ hơi thở kỳ dị này, Dallas mới xác định được thân phận của hai vị này

Hai tồn tại này chỉ cần một người tới, hắn đã không ứng phó được. Hiện tại không ngờ xuất hiện hai người, còn luôn miệng nói biết hắn, khiến hắn kinh sợ.

Hắc long vương hừ lạnh một tiếng nói: “Chúng ta không biết ngươi, cũng không phải tới tìm ngươi.”

Không hiểu sao, sau khi nghe hắc long vương nói. Dallas lại thở phào một hơi, cung kính nói: “Vâng, đại nhân tôn kính, ngài đương nhiên không biết kẻ hèn, chỉ có điều hai vị tới đây...”

Tiểu Ân ha ha cười nói: “Dallas, chúng ta tới tìm Christian, người đi nói với hắn, chúng ta chờ hắn ở đây.”

Đã gặp nhau một lần, nếu Tiểu Ân nguyện ý có thể liên hệ với vị thần linh kia. Nhưng hiện tại dẫn theo hắc long vương nên không làm vậy.

Nhiều việc không bằng bớt việc.

Đợi Christian tới đây, đối với đôi bên là biện pháp tốt nhất.

Nhưng mà sau khi Tiểu Ân nói những lời này, sắc mặt của Dallas lập tức trở nên khó coi. Một ít cao thủ không lên tiếng trong đại sảnh cũng bắt đầu đề tụ ma pháp của bản thân.

Những người này đều biết tên của thần linh, không ngờ có người ở nơi này gọi thẳng tên của thần linh, hơn nữa còn muốn thần linh tự mình hạ giới nghênh đón, đây tuyệt đối là sỉ nhục đối với đám tín đồ. Nếu không phải có Dallas ngăn cản, chỉ sợ những người này đã động thủ.

“Lớn mật...” Đột nhiên, có người không nhìn nổi bước ra. Đó là một vị thất tinh ma đạo sỹ trẻ tuổi, khuôn mặt lộ vẻ tức giận, bởi vì kích động mà đỏ ửng lên.

Nhưng hắn còn chưa nói xong, phân thân của Tiểu Ân cách lớp áo choàng nhìn thẳng vào mắt hắn.

Ngay sau đó, thân thể của vị ma đạo sỹ tuổi trẻ bị thiêu đốt kịch liệt. Miệng hắn phát ra tiếng kêu thảm thiết, chỉ trong chớp lát, hắn đã bị ngọn lửa màu lam thiêu đốt sạch sẽ.

Trong nháy mắt, cả đại sảnh trở nên yên lặng, chỉ còn lại những tiếng hít thở.

Bọn họ đều hiểu, vị ma đạo sỹ đó chắc chắn bị hai người trước mặt giết chết. Chỉ có điều một ma đạo sỹ cường đại, không ngờ lại bị người ta giết chết một cách dễ dàng và khó tin như vậy

Hít sâu một hơi, biết rõ ý của đối phương Dallas lập tức đáp ứng yêu cầu của hai người Tiểu Ân. Dù sao, nơi này là hạ giới, không giống thần giới. Ở đây không có một số kẻ tự do dám liên hợp với nhau khiêu khích thần linh suy yếu hoặc thần linh bậc thấp để mưu cầu thần cách của bọn họ.

“Hai vị đại nhân tôn kính, xin hỏi tên của hai vị, kẻ hèn bẩm báo lại với Christian đại nhân.”

“Tiểu Ân.”

“Corey.”

Dallas hơi lẩm nhẩm, dường như đã nhớ rõ hai cái tên này. Sau đó, hắn lùi lại phía sau một bước, phân phó nói: “Tiếp đãi hai vị đại nhân cho tốt, ta đi một chút rồi trở lại.”

Giờ phút này, dù là kẻ ngu cũng biết hắn muốn đi cầu nguyện thần linh. Mà các pháp sư lúc đầu vốn hùng hổ dường như hiểu ra, ma lực trên người bọn họ không còn dao động nữa... Hơn nữa còn cố gắng ổn định, tận lực kiềm chế. Ánh mắt của bọn họ nhìn về phía hai người Tiểu Ân tràn ngập sùng bái.

Thần linh, chỉ có thần linh mới khiến Dallas nhượng bộ. Cũng chỉ có thần linh mới có khả năng dùng ánh mắt diệt sát ma đạo sỹ.

Từ những yếu tố này mà còn không đoán được thân phận của bọn họ thì những người này không xứng làm ma pháp sư.

Nghĩ tới việc hai vị thần linh tự mình quang lâm, một số kẻ nhát gan bắt đầu run rẩy.

Tầng cao nhất của ma pháp tháp, Dallas gật đầu với hai vị hộ vệ long tộc. Sau đó hắn tới trước thần tượng, thấp giọng cầu nguyện và đem yêu cầu của hai vị khách truyền tới thần linh

Không lâu sau, hắn còn chưa cầu nguyện xong, thậm chí còn chưa nói tên của hai người Tiểu Ân, một đạo năng lượng kỳ dị hiện ra trước mặt hắn, khiến hắn giật mình. Khuôn mặt của hắn tràn ngập cảm giác hạnh phúc.

“Dallas! Hai người kia thực sự là thần linh?”

“Chắc chắn là thần linh!” Dallas kiên định nói: “Trình độ vận dụng năng lượng của bọn họ hơn xa kẻ hèn, một ma đạo sỹ vô thanh vô thức bị thiêu đốt ma lực trước mặt mọi người mà chết. Nhưng kẻ hèn không phát hiện ra ai là người động thủ, cho nên mới khẳng định là thần linh.”

“Bọn họ tên là gì?” Âm thanh ù ù vang lên trong phòng.

“Tiểu Ân. Còn một người là Corey.”

“Corey...” Giọng nói của Christian rốt cuộc xuất hiện một tia dao động.

Trong lòng Dallas thầm nghĩ, xem ra vị thần linh kia nói không sai, hắn quả thực là bằng hữu của đại nhân Christian.

Một lát sau, thần tượng của Christian phát ra hào quang nồng đậm. Nhìn cảnh này, trong lòng Dallas chấn động.

Hơn một ngàn năm, đây là lần thứ hai hắn nhìn thấy cảnh tượng này. Tới bây giờ, hắn mới biết hai vị thần linh khoác áo choàng kia có địa vị quan trọng thế nào trong lòng đại nhân Christian.

Hào quang trên thần tượng càng ngày càng sáng lên, hơn nữa trong không khí bắt đầu tràn ngập hơi thở thần linh. Dưới sự bao phủ của hơi thở này, toàn bộ ma pháp tháp bắt đầu chấn động.

Lấy ma pháp tháp làm trung tâm, hào quang vô cùng vô tận lan ra. Toàn bộ ma pháp tháp giống như một ngọn đèn sáng rực, chiếu sáng cả thành thị.

Mọi người lập tức chú ý tới biến hóa kỳ dị này. Mọi người thảo luận với nhau, sau đó càng ngày càng có nhiều người quỳ xuống cúng bái.

Sau lưng tòa thành thị này có một vị thần linh làm chỗ dựa, chuyện này vốn không phải là chuyện bí mật. Hiện giờ thấy ma pháp tháp biến hóa, chỉ cần là người thông minh là có thể đoán được chuyện gì phát sinh. Còn người bên trong ma pháp tháp, cả đám trợn mắt há hốc mồm. Bọn họ cảm ứng được hơi thở mãnh liệt trong hào quang, khuôn mặt lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

Đỉnh ma pháp tháp, khi hào quang ngưng tụ lại thành một điểm, trong hư không đột nhiên xuất hiện một cửa động. Cửa động này chỉ thoáng hiện qua một lát, sau đó lập tức biến mất. Tuy nhiên trước khi nó biến mất, phân thân của Christian đã giáng lâm.

Ở hạ giới, nếu có ma pháp truyền tống trận tương ứng, thần linh có thể thần không biết quỷ không hay xuất hiện. Nhưng nếu làm như thế thì hiệu quả uy hiếp và long trọng sẽ giảm xuống. Dùng phương thức giáng lâm tự nhiên thu được hiệu quả tốt nhất.

Phân thân vừa mới xuất hiện, lập tức nhìn ba tín đồ trong phòng, hắn lãnh đạm nói: “Dẫn ta xuống, để tất cả mọi người lui xuống.”

Dallas đứng thẳng nói: “Tuân mệnh!”

Vị ngục thần này là lão đại của ma pháp tháp, lời hắn nói tất nhiên là nhất ngôn cửu đỉnh. Một bên dẫn phân thân thần linh xuống, một bên cao giọng ra lệnh.

Ngay sau đó, toàn bộ người trong ma pháp tháp vội vã rời đi. Tất cả mọi người đều đoán được nguyên nhân nhưng dù là tín đồ hay không phải tín đồ của Christian, không có ai dám ở lại ma pháp tháp.

Dallas và hai vị hộ vệ tầng cao nhất của ma pháp tháp dẫn Christian xuống. Khi gặp hai người Tiểu Ân, bọn họ trở nên cẩn thận và cung kính.

Bọn họ tất nhiên biết, phân thân của Christian giáng lâm là vì ai. Đối với hai vị thần linh khiến đại nhân Christian phải tự mình hạ giới tiếp kiến, thái độ của bọn họ tự nhiên phải thay đổi.

Thấy hai người Tiểu Ân, phân thân của Christian hơi vung tay lên. Dallas và hai vị cao thủ long tộc lập tức thức thời lui ra ngoài. Ma pháp tháp to lớn giờ chỉ còn lại ba vị thần linh.

Ngoài ma pháp tháp, cả thành chấn động. Đặc biệt khi thấy Dallas cũng phải rời khỏi ma pháp tháp, kẻ ngu cũng hiểu được biến cố ở trong đó.

Toàn bộ khu phố, có hơn nửa số người hướng về phía ma pháp tháp cầu nguyện. Đặc biệt là nhóm dân cư sinh sống lâu trong thành.

Do có thần linh phù hộ nên thành thị này mới hưng thịnh. Dù không phải tín đồ ra hay không phải tín đồ, trong lòng mỗi người đều cảm kích. Tất nhiên, bên trong thành, số lượng tín đồ của Christian có không ít. Cho nên, tín ngưỡng lực sinh ra trong thành vô cùng khổng lồ, hơn xa ngày thường.

Trong ma pháp tháp, Tiểu Ân ngẩng đầu nhìn khoảng không, cười nói: “Christian các hạ, tín đồ của ngài rất thành kính ngài.”

Ánh mắt của Christian đảo liếc nhìn Tiểu Ân và hắc long vương. Áo choàng của hai người tự nhiên không thể giấu được thần niệm của Christian. Trong nháy mắt, Christian đã biết khuôn mặt thật của hai người.

Hắn kinh ngạc nói: “Tiểu Ân các hạ, hóa ra lần trước ngài nói tới cường giả long tộc là Corey!”

Hắc long vương hừ lạnh một tiếng nói: “Không tồi, Christian, người sẽ không thất vọng chứ?”

Christian cười khổ một tiếng nói: “Corey, tính tình của người vẫn nóng như vậy.”

Hắn cẩn thận cảm ứng một chút, nghi hoặc nói: “Thần hỏa của người sao âm đậm vậy, giống như vừa mới được châm, chẳng lẽ người bị trọng thương?”

Hắc long vương tức giận nói: “Nói thật cho người biết, ta vừa mới châm thần hỏa.”

Khuôn mặt của Christian ngẩn ra, kinh ngạc nói: “Người vừa mới đốt thần hỏa? Người còn dám tạo hình chiếu, người không muốn sống sao?”

Hắc long vương xì một tiếng khinh miệt, tuy nhiên biết đối phương có ý tốt nên không trách cứ.

Thần linh long tộc và các chủng tộc thần linh khác có sự khác nhau. Bởi vì số lượng long tộc ở trong thần giới có ít nên thần linh long tộc ít xung đột với nhau. Tuy nhiên bởi vì tính cách cao ngạo nên long tộc ít khi ở cùng một chỗ với nhau. Sau khi được long thần bệ hạ bảo hộ, đạt tới thần linh bậc trung, đều tự mình ra ngoài lập môn hộ.

Tất nhiên nếu thần linh long tộc bị ức hiếp, một khi nhận được tín hiệu cầu cứu của đồng tộc, tất cả thần linh long tộc đều không được chùn bước, lập tức tới hỗ trợ. Điều này hơn xa thần linh nhân loại.

Giờ phút này tuy thực lực của hắc long vương không bằng đối phương nhưng cũng không lo Christian gây bất lợi với mình.

“Christian, trước tiên nói tới trận cá cược, điều này rất quan trọng với hắc long nhất tộc chúng ta.”

Christian do dự một chút, thoáng nhìn qua Tiểu Ân. Tiểu Ân khẽ mỉm cười nói: “Hai vị cứ tâm sự trước, ta đi ra ngoài.”

Hắc long vương kéo Tiểu Ân ở lại, bất mãn nói: “Christian! Tiểu Ân và ta đã ký khế ước linh hồn bình đẳng. Hơn nữa hắn là một thần linh bậc trung cường đại. Chuyện khác ta không dám nói nhưng thực lực

của hắn tuyệt đối không dưới người. Nếu người cần hỗ trợ, ta không làm được nhưng hắn tuyệt đối có thể trợ giúp người một tay.”

Christian trầm ngâm một chút, lúc này mới nói: “Tiểu Ân các hạ, Corey, ta không muốn giấu nhưng chuyện này quả thực quá quan trọng, cho nên ta mới thận trọng như thế.”

Về mặt của hắn dị thường nghiêm trọng, Tiểu Ân và hắc long vương liếc mắt nhìn nhau, gật đầu một cái, bày tỏ thái độ của mình với đối phương.

Kỳ thật Tiểu Ân rời đi chẳng qua chỉ làm bộ mà thôi. Nếu hắn đã quyết định nhúng tay, tự nhiên không thể đặt mình ở ngoài.

Christian trầm giọng nói: “Corey, nếu người vừa mới đốt thần hỏa, như vậy chắc người không biết, trăm năm trước, Linde Bayer bệ hạ truyền thần dụ tới toàn bộ long tộc.”

Hắc long vương ngẩng đầu lên, tuy hắn đã đốt thần hỏa trở thành thần nhưng khi nghe tới cái tên này, trong lòng vẫn có chút hoảng hốt.

“Linde Bayer bệ hạ sao? Lão nhân gia ban thần dụ gì?”

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn đồng bạn, hắn rất hiểu hắc long vương. Lần đầu tiên mới thấy Corey thất thố như thế khi nghe tới tên của một vị thần linh. Trong lòng của hắn không khỏi nói thầm, không biết Linde Bayer bệ hạ có cấp bậc gì.

Christian nghiêm túc nói: “Linde Bayer bệ hạ triệu tập long thần bậc cao và chủ thần tới, bày ra một trận cá cược. Để cho các long thần đi tìm một vật, ai tìm thấy trước sẽ được thưởng.”

Hắc long vương ngăn ra hỏi: “Thưởng gì?”

“Thần vương chi hương.”

Hắc long vương ngăn ra, kinh ngạc hỏi: “Người nói cái gì? Thần vương chi hương?”

“Đúng vậy, là thần vương chi hương.” Christian khẳng định nói.

Hắc long vương theo bản năng chà xát đôi tay nói: “Nếu là thần vương chi hương, vậy bằng mọi giá chúng ta phải đoạt được, điều này rất quan trọng với hắc long nhất tộc chúng ta.”

Christian tức giận nói: “Điều này ai chẳng biết, không chỉ có hắc long nhất tộc chúng ta, ngay cả các tộc còn lại cũng mơ đạt được phần thưởng này.”

Tiểu Ân nghe tới chính sự, hắn ho nhẹ một tiếng nói: “Hai vị, xin hỏi Linde Bayer bệ hạ là vị nào? Còn thần vương chi hương có tác dụng gì?”

Christian ngăn ra, ánh mắt tràn ngập quái dị nhìn Tiểu Ân: “Tiểu Ân các hạ. Ngài là một vị thần linh bậc trung tôn quý. Chẳng lẽ ngài không biết Linde Bayer bệ hạ sao?”

Hắc long vương xấu hổ cười, hắn đương nhiên biết tuy Tiểu Ân đã đạt tới cảnh giới thần linh bậc trung nhưng Tiểu Ân trà trộn trong thần giới chưa lâu nên không biết những nhân vật đứng đầu cũng không phải chuyện lạ.

Phải biết rằng trong thần giới ngoài kẻ quái thai như Tiểu Ân thì thần linh bình thường ít nhất phải trải qua hơn trăm vạn năm mới thuận lợi tiến giai. Trong thời gian dài như thế, cho dù thần linh quái dị tới mức nào cũng có thể nghe tới tên của những thần linh đứng đầu.

Những chuyện này nếu áp dụng trên người Tiểu Ân, hoàn toàn không có hiệu quả. Tiểu Ân mới tiến vào thần giới có vài năm mà thôi!

Hắc long vương cười ha ha nói: “Christian, Tiểu Ân là kẻ tu luyện điên cuồng, chỉ biết tĩnh tâm tu luyện, không biết tới chuyện gì cả. Ngoài ta ra, hắn không tiếp xúc với người ngoài, cho nên có một số việc hắn không biết cũng là chuyện bình thường.”

Christian kinh ngạc liếc mắt nhìn Tiểu Ân. Hóa ra bên trong thần giới có nhân vật cực phẩm như thế. Nhìn hai người bon họ, tuy trong lòng vẫn hoài nghi nhưng Christian không nói gì.

Giọng nói của hắc long vương trong nháy mắt vang lên trong đầu Tiểu Ân: “Linde Bayer bộ hạ là người có thành tựu cao nhất trong long tộc chúng ta, người không biết sao?”

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, trong lòng chợt động, kinh hô: “Một trong bảy đại thần vương của quang minh hệ?”

Hắc long vương tức giận nói: “Rốt cuộc ngươi đã hiểu, lão nhân gia chính là long vương thần duy nhất trong bảy đại thần vương.”

Lúc này Tiểu Ân mới hít vào một ngụm khí lạnh, long thần cấp bậc thần vương, trách không được có uy thế như thế. Kỳ thật nghĩ lại, có long thần nào có thể dễ dàng triệu tập nhiều long thần bậc cao và chủ thần như thế.

“Được rồi, thế thứ thần vương bộ hạ thường là gì?”

“Đó là thần vương chi hương, là một loại hương liệu chỉ có ở trong thần quốc của thần vương bộ hạ mới sản xuất được. Loại hương liệu này rất thưa thớt và sang quý, cho dù trong quốc gia của bộ hạ cũng có rất ít.”

“Vì sao?” Tiểu Ân kinh ngạc hỏi: “Không phải trong thần quốc của thần linh, mọi vật có thể sinh sản theo ý thích của thần linh sao?”

“Đúng, tuy nhiên có vài thứ không thể. Ví dụ như thần vương chi hương, chỉ có ở trong quốc gia của thần vương mới có thể từ từ sinh trưởng. Bởi vì chúng nó hấp thu thần lực chuyển hóa từ thần cách hoàn mỹ mà sống.”

Tiểu Ân khẽ gật đầu, mặc kệ thứ này có hiệu quả nghịch thiên gì, chỉ riêng sản lượng ít đã rất quý hiếm rồi.

“Thứ này có tác dụng gì? Có thể nâng cao thần cách và thần khu, linh hồn, và quá trình dung hợp thần tính sao?” Tiểu Ân hỏi, trong suy nghĩ của hắn, chỉ có những tác dụng đó mới khiến đám long thần điên cuồng.

Hắc long vương cười khở một tiếng nói: “Tất nhiên không phải, nếu chỉ có tác dụng đó cũng không khiến cả long tộc chấn động.”

Tiểu Ân kinh ngạc hỏi: “Nếu không phải tác dụng đó, vậy nó có ích gì?”

Hắc long vương cười ha ha nói: “Thứ này đối với người bình thường thì vô dụng nhưng đối với long tộc chúng ta và một số chủng tộc siêu cấp lại có tác dụng lớn.”

Tiểu Ân nhíu mày, vẻ mặt khó hiểu.

Sắc mặt của hắc long vương cực kỳ nghiêm túc, dường như thuật lại một chuyện bình thường nói: “Tiểu Ân, tác dụng của loại hương liệu đó là có thể làm cho mẫu long dễ dàng thụ thai. Chỉ cần dùng một chút là có thể khiến vài mẫu long đẻ trứng.”

Tiểu Ân ngẩn ra, sắc mặt biến thành cổ quái.

Hóa ra là loại hương liệu khiến nữ tính thụ thai. Đồ vật này lại khiến đám long thần động tâm, đúng là...

Ý nghĩ trong đầu hắn xoay chuyển, lập tức rõ đạo lý trong đó.

Nhân loại, thú nhân, người lùn tuy không có thực lực dũng mãnh bằng các chủng tộc siêu cấp như long, phượng, độc giác thú nhưng tỉ lệ sinh đẻ của bọn họ rất cao. Nếu cho bọn họ mấy trăm năm, không có thiên tai, cơm no áo ấm thì các chủng tộc đó có thể dễ dàng tràn ngập mọi ngõ ngách.

Năng lực sinh dục cường đại, cam đoan chủng tộc sinh sản liên tục.

Nhưng chủng tộc siêu cấp như long tộc, tuy vừa sinh ra đã có thực lực cường đại nhưng năng lực sinh dục của bọn họ quá thấp. Quả thực vô cùng thâm trầm.

Đừng nói là so với nhân loại, thú nhân cho dù so với tinh linh cũng chênh lệch như trời với đất.

Muốn cho mẫu long thụ thai thành công, độ khó tương đương với việc một người bình thường tu luyện thành cửu tinh ma đạo sỹ.

Mỗi khi so sánh vấn đề sinh dục giữa nhóm thần linh long tộc và thần linh nhân loại, nhóm thần linh long tộc đều nuốt lệ bỏ đi. Đối với long tộc, mỗi thành viên đều vô cùng trân quý. Cho nên long tộc mới không xuất hiện nội chiến.

Thần vương chi hương lại có năng lực thần kỳ, có thể khiến mẫu long thụ thai thành công.

Thứ này đối với nhân loại thì không được tính là gì nhưng đối với long tộc lại là vật báu vô giá.

Trách không được Christian nói trận cá cược này có quan hệ quan trọng với hắc long nhất tộc.

Hóa ra là vì loại hương liệu thần kỳ này.

Do dự một chút, Tiểu Ân hỏi: “Chẳng lẽ thần vương chi hương chỉ có thể gieo trồng được ở trong quốc gia của thần vương?”

Christian do dự một chút nói: “Nghe nói có một loại phương pháp có thể gieo trồng ra nhưng phương pháp này tiêu hao quá lớn, căn bản không thể thực hiện.”

“Phương pháp gì?” Tiểu Ân bình tĩnh hỏi.

“Sử dụng mảnh vỡ thần cách làm chất dinh dưỡng, cũng có thể sản xuất thần vương chi hương.” Christian thờ dãi một tiếng: “Trăm vạn năm trước, bộ tộc ô phượng ở hạ giới gặp phải tổn thất to lớn, sắp rơi vào cảnh diệt chủng. Nhóm thần linh ô phượng ở thần giới đã dùng mảnh vỡ thần cách trân quý bồi dưỡng ra một số thần vương chi hương giao cho thủ lĩnh ô phượng ở hạ giới. Kết quả qua trăm vạn năm, bộ tộc ô phượng khếch trương, hiện giờ tuy số lượng không nhiều nhưng tạm thời không gặp phải nguy hiểm diệt chủng.”

Trong lòng Tiểu Ân lấy làm kỳ, các chủng tộc bậc cao sau khi thành thần đều nghĩ tới đồng loại ở hạ giới. Thậm chí trong thời điểm quan trọng, bọn họ còn tình nguyện hy sinh lợi ích của mình, giúp đỡ đám hậu bối.

Tuy sau khi bọn họ thành thần, bản tính trở nên lạnh lùng nhưng trên phương diện này lại hơn xa nhân loại và thú nhân.

Nếu là nhóm thần linh nhân loại và thú nhân, gặp phải vấn đề này, chắc chắn bọn họ sẽ khoang tay đứng nhìn.

Sắc mặt của hắc long vương hơi biến đổi. Hắn nghĩ tới thần cách có tính trường thành đặc thù của Tiểu Ân, không biết bên trong thần quốc của hắn có thể sản xuất ra thần vương chi hương không?

Ý nghĩ này tuy chỉ xoẹt qua nhưng đã để lại dấu vết trong lòng hắc long vương. Ngày sau nhất định phải điều tra một chút, nếu có thể liên tục có được thần vương chi hương, như vậy tầm quan trọng của nó đối với bộ tộc hắc long không hề nhỏ tí nào.

Tiểu Ân nói: “Linde Bayer bệ hạ nếu đưa ra phần thưởng này cho trận cá cược, như vậy chắc chắn điều kiện sẽ rất hà khắc.”

Tiểu Ân nhìn Christian nói: “Nếu không trong vòng trăm năm qua, đã không có ai hoàn thành.”

Khuôn mặt của hắc long vương xuất hiện tia dị sắc, trong nháy mắt hắn phát hiện ra vấn đề nói: “Christian, nếu nhiều long thần bậc cao và chủ thần không giải quyết được vấn đề này, vậy người đi xem náo nhiệt làm gì, chẳng lẽ không biết chữ chết viết như thế nào sao.”

Hai mắt Christian phát sáng, trầm giọng nói: “Nếu trận cá cược của thần vương bệ hạ khó như lên trời thì tự nhiên ta không mơ ước tới. Nhưng trận cá cược của bệ hạ rất đơn giản, chỉ muốn chúng ta tìm một kiện đồ vật. Tìm kiếm đồ vật này không liên quan nhiều tới thực lực, chủ yếu ra là dựa vào vận khí.”

Tim của Tiểu Ân và hắc long vương đồng thời đập thành thịch, bọn họ không hoài nghi lời nói của Christian. Có thể trở thành thần linh, ai cũng là nhân vật ra khéo léo tinh tế, nếu không Christian tuyệt đối sẽ không nhúng tay vào vũng nước đục này.

“Thần vương bệ hạ cần vật gì?” Hắc long vương nhẹ giọng hỏi.

“Thất thải lưu ly vụ!” Christian cất cao giọng nói.

Hắc long vương lập tức xem thường nói: “Quên đi, chúng ta đi thôi, đồ vật này không có khả năng rơi vào tay chúng ta.”

Christian cười khở một tiếng, cũng không ngăn cản, hiển nhiên hắn cũng biết, hy vọng lấy được thứ này cực kỳ xa vời.

Tiểu Ân giơ tay cản lại nói: “Lão Hắc, thất thải lưu ly vụ là gì?”

Nghe cách Tiểu Ân gọi hắc long vương, trong lòng Christian hơi động, xem ra quan hệ giữa hai người không tầm thường.

Hắc long vương than nhẹ một tiếng nói: “Tiểu Ân, ở trong thần giới, có một nơi gọi là thời không hồng lưu, thất thải lưu ly vụ trong truyền thuyết là đặc sản ở nơi đó.”

“Truyền thuyết?”

“Đúng vậy, quả thật là truyền thuyết, bởi vì thứ này đã rất nhiều năm không xuất hiện.” Hắc long vương lắc đầu nói: “Trong sách sử có ghi chép về thất thải lưu ly vụ. Nghe nói mỗi một ngày đều xuất hiện một lần trong thời không hồng lưu. Mỗi một lần xuất hiện năm phút. Muốn ở trong thời không hồng lưu tìm được thứ này, trừ khi có vận khí nghịch thiên mới tìm được.”

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân giương lên. Trong lòng hắn động, hắn không quan tâm tới thất thải lưu ly vụ nhưng nghe tới thời không hồng lưu, tim hắn đập mạnh lên.

Hít sâu một hơi, Tiểu Ân hỏi: “Christian các hạ, thần linh của long tộc có tiến vào thời không hồng lưu không?”

“Có, nhân số có không ít, hơn nữa nhóm thần linh bậc cao còn điều động rất nhiều cao thủ trong thần quốc. Đáng tiếc cho tới giờ, có người đã nhìn thấy thất thải lưu ly vụ nhưng vẫn chưa lấy được.”

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi: “Đồ vật đó lấy khó vậy sao?”

“Đồ vật đó không khó lấy nhưng muốn lấy nó cần phải có vận khí tốt.” Christian thở dài nói: “Không ai có thể biết đồ vật đó xuất hiện ở vị trí nào. Muốn lấy được nó, cần phải ở sẵn nơi nó xuất hiện mười dặm hơn nữa lúc đó thời không loạn lưu không xuất hiện. Vận khí đó quả thực khó hơn lên trời.”

Tiểu Ân khẽ gật đầu, hắn rất hiểu được vì sao với thực lực thần linh bậc trung, Christian dám tham gia trận cá cược này. Hóa ra trận cá cược này không có quan hệ tới thực lực, chẳng qua chỉ dựa vào vận khí mà thôi.

Hắn cười một tiếng, nói: “Christian các hạ, nếu ngài không ngại, ta và hắc long vương nguyện ý cùng ngài đi một chuyến để mở rộng tầm mắt.”

Sau khi nhận được câu trả lời thuyết phục của Tiểu Ân, Christian tự nhiên vui mừng. Trước đó hắn không dám nhờ thần linh cùng giai nào đi cùng mình tới thời không hồng lưu.

Kỳ thật nếu muốn thuận lợi lấy được thất thải lưu ly vụ cần phải có hai thần linh bậc trung phối hợp với nhau. Nếu không hắn cũng không nói nhiều như vậy.

Hắn đương nhiên không thể một mình đi, cần phải đi cùng một vị thần linh cùng bậc, đồng thời phải là thần linh của bộ tộc hắc long.

Sau khi ước định với hai người Tiểu Ân, đôi bên lập tức phân công nhau chuẩn bị.

Công cụ để lấy thất thải lưu ly vụ tuy khó tìm nhưng trong tay Christian cũng có vài bộ. Dù sao, trong trăm năm qua, hắn không lãng phí thời gian.

Ngoài ra, bọn họ còn chuẩn bị rất nhiều thần lực kết tinh. Thứ này có tác dụng cực kỳ quan trọng với phân thân thần linh.

Tất nhiên thần lực kết tinh của hắc long vương hoàn toàn lấy từ chỗ Tiểu Ân. Tuy Christian muốn tặng hắc long vương một ít thần lực kết tinh nhưng bị đại nhân Corey kiêu ngạo cự tuyệt.

Tiểu Ân rất tán thưởng khí phách của hắc long vương. Hơn nữa hắn không thiếu thần lực kết tinh. Một khi đã vậy, tất nhiên không cần nịnh bợ người khác.

Thần linh và truyền kỳ, nguy thần ở hạ giới khác nhau. Thần linh tiến giai cần thời gian mà người thường không thể tưởng tượng được. Có Tiểu Ân làm hậu thuẫn, tuy hiện tại hắc long vương không bằng Christian nhưng hắn và Tiểu Ân đều tin, ngày sau siêu việt Christian không phải việc khó.

Chính vì có niềm tin kiên định này nên Tiểu Ân và hắc long vương có thể bảo trì thái độ không kiêu ngạo, không siểm nịnh trước mặt thần linh bậc cao. Điều này khiến Christian thấy kỳ lạ.

Mấy ngày sau, ba người rời cuộc xuất hiện trong thần giới, tới một địa phương vô cùng hẻo lánh trong thần giới.

Thần giới to lớn, ai cũng không dám nói có thể biết hết. Ngay cả ba vị thần vương bề hạ từ thời xa xưa cũng không dám nói đi hết thần giới.

Bên trong thần giới có một số nơi được coi là cấm địa. Nếu không quan trọng, sẽ không có nhiều người tới đó.

Thời không hồng lưu, là một cấm địa điển hình.

Mặc dù nơi này không có cấm bẫy chết người nhưng phạm là người tiến vào nơi này, có rất ít người có thể quay trở về.

Tiểu Ân và hắc long vương đi theo Christian, rốt cuộc cũng tới trước cấm địa này ở trong thần giới.

Hắc long vương và Christian đều từng hơn một lần tới nơi này, nhưng Tiểu Ân lần đầu tiên tới đây.

Người hoặc thần linh lần đầu tiên tới bên ngoài thời không hồng lưu đều có cảm thụ đặc biệt.

Đây là một mảnh hư không mờ mịt, dường như là một không gian hư vô khác trong thần giới. Đứng bên cạnh khoảng không hư vô này, cảm ứng năng lượng dao động bên trong, trong lòng Tiểu Ân sôi trào.

Năng lượng trong đó biến hóa theo một phương thức quỷ dị. Loại năng lượng này Tiểu Ân chưa từng tiếp xúc qua, thậm chí không phải là năng lượng của ba hệ thần linh.

Đây là một loại năng lượng đặc thù khiến hắn có cảm giác thân thiết.

Đúng vậy, cảm giác này giống như thân nhân. Giống như một người lữ hành tha hương mười năm, đột nhiên về nhà, cảm thụ sự quan tâm của mọi người trong nhà.

552. Chương 32 Thời Không Hồng Lưu

“Tiểu Ân, cảm giác như thế nào?”

Đột nhiên có người nhẹ nhàng đẩy hắn. Tiểu Ân ngẩn ra, thấy vẻ mặt lo lắng của hắc long vương nhìn mình.

Vừa rồi Tiểu Ân bị cảm giác thần kỳ kia xâm chiếm, giờ phút này miễn cưỡng cười nói: “Không có gì, chỉ cảm thụ một chút mà thôi.”

Hắc long vương khẽ thở dài một tiếng nói: “Đúng vậy, thời không hồng lưu khiến cho người khác có cảm giác cực kỳ khủng bố. Hơn nữa mỗi người có cảm giác khác nhau. Điều đáng buồn đó là thần linh có năng lực biết trước càng tiếp xúc gần thời không hồng lưu liền giống như người bình thường phát điên.”

Christian khẽ gật đầu nói: “Đúng vậy, trong ba hệ thần linh, tất cả thần linh có năng lực biết trước đều không dám tới đây. Nghe nói ngàn vạn năm trước, có một vị vận mệnh chủ thần không chịu nhận thua, đi vào thời không hồng lưu. Phóng chừng vị đó muốn đột phá cảnh giới nên mới tới khiêu chiến cực hạn. Nhưng khi hắn tới gần, toàn bộ thần thể cứng lại, sau đó vô duyên vô cớ tự bạo. Ngay cả thần quốc của hắn cũng nổ tung. Từ đó về sau nơi này là cấm địa của thần linh có năng lực biết trước, không còn kẻ ngu nào dám tiến vào nữa.”

Christian thở dài một hơi, giọng nói của hắn có chút sợ hãi. Dù sao có thể khiến một vị thần linh cấp chủ thần tự bạo, loại lực lượng thần bí này khiến mọi người kinh sợ.

Tiểu Ân nghe kể chuyện xưa, cảm thấy kinh tâm. Tuy nhiên điều này không ảnh hưởng tới việc hắn tiến vào nơi này.

“Christian các hạ, chúng ta vào thôi.” Tiểu Ân cất cao giọng nói.

Hắc long vương và Christian nhìn nhau, trong lòng có chút kính nể, một thần linh bậc trung vừa nghe sự tích chủ thần ngã xuống, lại không hề để ý, cứ như thế tiến vào nơi này. Tâm tình này quả thực khiến Christian phải nhìn bằng con mắt khác.

“Vào thôi!” Christian nhẹ giọng nói, bay về phía trước.

Phía trước bọn họ chính là giao giới giữ thần giới hư không và thời không hồng lưu. Khi phân thân của Christian tiến vào đó. Tiểu Ân có thể cảm ứng rõ năng lượng dao động bên trong.

Christian giống như tiến vào bên trong một chiếc gương. Thân thể liên tiếp nổi trên mặt kính, sau đó khếch tán đi.

Thấy vẻ mặt của Tiểu Ân, hắc long vương cười an ủi nói: “Tiểu Ân, người phải nhớ kỹ, ở bên trong thời không hồng lưu, chúng ta phải dựa vào ánh mắt và đôi tai của mình mà không phải thần niệm.”

Tiểu Ân nao nao hỏi: “Vì sao?”

“Bởi vì hoàn cảnh bên trong đặc thù, thần niệm của thần linh sau khi phóng ra ngoài, căn bản không nhận được tín tức hữu dụng. Chỉ có dựa vào mắt và tai mới hữu dụng.” Hắc long vương tỉ mỉ giải thích.

Sắc mặt của Tiểu Ân có chút cổ quái, vừa rồi hắn phóng thần niệm ra để cảm ứng, hoàn toàn không có gì khác thường.

Khóe miệng của hắc long vương hơi nhếch lên nói: “Người phải tin, nếu không có hạn chế này thì với phạm vi cảm ứng của phân thân thần linh bậc cao và chủ thần, vì sao trong vòng trăm năm không thể tìm thấy thất thải lưu ly vụ.”

Hắn nâng ngón tay chỉ: “Ở bên ngoài thì còn được, chỉ có điều mơ hồ cảm giác được nguy cơ mạnh mẽ bên trong, nhưng một khi tiến vào, phạm vi thăm dò của thần niệm thậm chí còn không bằng nhãn lực.”

Tiểu Ân chần chờ một chút nói: “Ta hiểu rồi.”

Lúc này hắc long vương mới yên tâm, cũng tiến vào bên trong hư vô.

Tiểu Ân rõ ràng nhìn thấy hắc long vương và Christian cách không xa mình nhưng trong lòng hắn có cảm giác gần trong gang tấc nhưng cách nhau một trời một biển. Trong lòng rung động, hắn vội bước theo bọn họ.

Sau khi thân thể hắn xuyên qua vách tường vô hình, hắn có cảm giác vô cùng thư thái.

Dường như hắn không phải tiến vào cấm địa thời không hồng lưu mà về căn nhà nhỏ của mình, tất cả đều vô cùng quen thuộc.

Đột nhiên, cảm giác của hắn dường như thay đổi.

Hắn cảm giác mình trải qua một giấc mộng khó tin, giờ phút này hắn không phải sinh ra ở mảnh đất đen trên công quốc Louis, càng không phải ở thần giới.

Linh hồn của hắn bị hút vào một thông đạo linh hồn thần bí.

Trong thông đạo, tất cả yên lặng, giống như ngàn vạn năm không biến hóa gì.

Hắn cảm giác mình như một tia linh hồn, dùng ánh mắt vô tội xuyên thấu qua hàng rào thông đạo, quan sát ngoại giới.

Trong hàng rào là một thế giới vĩnh hằng còn ngoài hàng rào là một thế giới tràn ngập sức sống. Trong thế giới, có sinh, có tử, giống như một vòng luân hồi, một vòng luân hồi không bao giờ phá giải nổi.

Không biết trải qua bao lâu, dường như hắc chán ghét cục diện buồn chán bên trong hàng rào, liều mạng giấy dựa để thoát đi, muốn thoát khỏi nơi buồn chán này.

Có lẽ tâm nguyện của hắc quá mức cường đại, cho nên hàng rào trước mặt hắc rốt cuộc xuất hiện một khe hở.

Linh hồn của Tiểu Ân thông qua khe hở này rời khỏi hàng rào. Mà ở phía sau hắc, một con thuyền kiểu dáng cổ UFO cũng theo khe hở đó thoát đi.

Bất kể là Tiểu Ân hay UFO đều không biết nhau. Mặc dù khoảng cách giữa bọn họ chỉ một bước chân.

Chỉ có điều giữa đôi bên dường như có mối liên hệ, có lẽ do có mối liên hệ thần bí đó nên cuối cùng đôi bên mới gặp gỡ nhau.

“Tiểu Ân. Tiểu Ân...”

Giọng nói sắc bén, linh hoạt truyền tới tai hắc. Giọng nói đó xa xôi, giống như từ một thế giới khác gọi tới khiến hắc có chút mờ mịt.

Rốt cuộc một ý niệm giống như tia chớp xuất hiện trong đầu hắc, Tiểu Ân lập tức biết chủ nhân của âm thanh đó là ai.

Hắc hơi giật mình, ánh mắt mê man dần khôi phục thanh tỉnh, hắc quay đầu, nhìn về mặt lo lắng của hắc long vương nói: “Lão Hắc, ta không sao.”

Về mặt của hắc long vương và Christian ngưng trọng, lo lắng nhìn hắc. Chẳng qua vấn đề lo lắng của hai vị thần linh không giống nhau.

Hắc long vương thật tâm lo lắng cho Tiểu Ân, sợ hắc xảy ra vấn đề, giống như sự lo lắng của một người thân.

Còn Christian thì khác, hắc tới đây là vì thất thải lưu ly vụ. Nếu Tiểu Ân và hắc long vương mà quay trở về, vậy một mình hắc lưu tại đây cũng không có tác dụng gì. Bởi vì cho dù hắc may mắn gặp thất thải lưu ly vụ, cũng không thể lấy được nó.

Nhẹ nhàng gỡ bàn tay to lớn của hắc long vương, Tiểu Ân ra hiệu mình không có chuyện gì.

Hắc long vương thở phào nhẹ nhõm, lo lắng nói: “Tiểu Ân, sau khi ngươi tiến vào đây, phản ứng rất mãnh liệt giống như hồn phiêu phách tán. Ta xem nơi này có ảnh hưởng đặc biệt với ngươi, hay ngươi đi ra trước để ta và Christian thử vận may.”

Christian ngăn ra, liếc mắt nhìn hắc long vương. Rốt cuộc không nói gì.

Tuy hắc long vương miễn cưỡng được coi là một vị thần linh, hình chiếu thần linh mỏng manh làm sao có thể so với phân thân thần linh bậc trung. Chỉ có điều thấy bộ dáng thất hồn lạc phách vừa rồi của Tiểu Ân, trong lòng hắc cũng hiểu có lẽ để Tiểu Ân đi ra ngoài cũng tốt.

Tiểu Ân sửa lại ý phục, lắc đầu, dường như muốn hồi tưởng hai lại ảo giác vừa rồi, sau đó hắc quan sát bốn phía.

Phía sau bọn họ chính là nơi vừa rồi bọn họ đứng. Chỉ có điều giờ phút này nhìn ra lại có cảm giác đặc thù, giống như xuyên qua một tấm gương nhìn ra ngoại giới.

Hắc biết, chỉ cần động thân là có thể quay lại. Tuy nhiên ý tưởng này không nằm trong phạm vi suy xét của Tiểu Ân.

Ánh mắt lại quan sát bốn phía, những hướng còn lại là những mảnh không gian hư vô. Tuy nhiên tiến vào trong đó quan sát so với ở bên ngoài quan sát là hai cảm giác khác nhau.

Ở bên ngoài quan sát thì nơi này là một mảnh không gian hư vô yên tĩnh, không có ai khác thường, cũng không có động tĩnh gì. Vĩnh viễn yên tĩnh giống như nước giếng không bao giờ dao động.

Nhưng khi bọn họ đặt mình vào trong mới cảm ứng rõ ràng bộ mặt của thời không hồng lưu.

Một khi tiến vào trong, lập tức có thể nhìn thấy những dòng xoáy bất quy tắc.

Thần niệm của Tiểu Ân theo bản năng phóng ra, lập tức vô thanh vô thức lan ra ngoài, lấy bản thân hắn làm trung tâm bao phủ ngàn dặm.

Thần niệm có thể cảm ứng xa hơn ánh mắt. Hơn nữa trình độ cảm ứng hơn xa ánh mắt.

Cho nên dùng mắt để nhìn thì hắn có cảm giác dòng xoáy ổn định. Thông qua thần niệm cảm ứng, Tiểu Ân thấy được dòng xoáy có khi ổn định, có khi di chuyển với tốc độ khác nhau.

Có những dòng xoáy di động với tần suất và phạm vi cố định, cũng có dòng xoáy di động tán loạn.

Trên cơ bản, xung quanh những dòng xoáy có tính bài xích, một khi hai dòng xoáy sắp đụng nhau liền tự động tránh nhau.

Nhưng khi Tiểu Ân nghĩ những dòng xoáy đó vĩnh viễn không chạm phải nhau thì có hai dòng xoáy hung hăng va chạm với nhau.

Một lát sau, Tiểu Ân không hiểu chút nào, hai dòng xoáy lại phân ra. Tuy nhiên không phân thành hai mà phân thành ba dòng xoáy lớn nhỏ khác nhau. Sau đó tại một chỗ cố định, hai dòng xoáy chậm rãi di chuyển theo hai phương hướng.

Ngay sau đó, trong vòng ngàn dặm lại có hai dòng xoáy lao vào nhau. Tuy nhiên kết quả lần này lại nằm ngoài dự đoán của Tiểu Ân.

Sau khi hai dòng xoáy đụng nhau, không sinh ra dòng xoáy mà biến mất.

Giống như dung hòa vào nhau, hoàn toàn biến mất.

Tiểu Ân nhíu mày, tuy nhiên hắn cũng hiểu, bản thân mình đừng mơ tưởng trong thời gian ngắn hiểu được nguyên nhân trong đó.

Hắn chỉ cảm ứng một lúc, hơn nữa tinh thần không hoàn toàn buông ra, cho nên luôn chú ý tới hai người bên cạnh.

Hắc long vương và Christian thương thảo vài câu: “Chúng ta đi thôi, xem vận may của chúng ta thế nào, có gặp được thất thải lưu ly vụ hay không.”

Christian gật đầu một cái, nếu gặp vận may, có lẽ chỉ mất một lúc là gặp được thất thải lưu ly vụ.

Hắc long vương nhẹ nhàng vỗ vai Tiểu Ân nói: “Chú ý, ngàn vạn lần đừng đụng phải dòng xoáy ở đây, nếu không sẽ có chuyện.”

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi: “Thế nào, dòng xoáy này có nguy hiểm sao?”

Tuy hắn không biết dòng xoáy này có tác dụng như thế nào nhưng nó mang tới cho hắn cảm giác thân thiết.

Hắc long vương nghiêm túc nói: “Những dòng xoáy đó có nguy hiểm hay không thì không ai dám khẳng định. Tuy nhiên nếu bị nó đụng phải thì dù là thần linh cũng không biết sinh ra biến cố gì.”

Tiểu Ân ngẩn ra hỏi: “Vì sao?”

Hắc long vương cười khở một tiếng nói: “Người có biết nơi này vì sao được gọi là thời không hồng lưu không? Chính là vì nơi này tồn tại dòng xoáy. Thần linh hoặc sinh linh bị chúng cuốn vào đều không thể tránh thoát. Tuy nhiên dường như thứ này không có nguy hiểm trí mạng, chỉ có những tác dụng khác nhau, khiến người khác khó lòng phòng bị.”

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hỏi: “Có tác dụng gì?”

“Còn dòng xoáy phong ấn thần lực, một khi bị cuốn vào trong, thần lực không thể vận dụng được, biến thành một người bình thường. Phải mất mười ngày tới một năm tu dưỡng mới khôi phục lại được.” Tim hắc long vương có chút đập nhanh nói.

Tiểu Ân hơi giật mình kinh hãi, loại sức mạnh này có lực sát thương cường đại đối với thần linh. Nếu lúc đó bị người khác lợi dụng, chẳng phải thần cách sẽ mất sao.

Hắc long vương tiếp tục nói: “Có dòng xoáy có công năng truyền tống, một khi bị cuốn vào trong đó sẽ bị truyền tống tới một nơi không biết tên. Tuy phần lớn bị truyền tống tới những nơi trên thần giới hoặc hạ giới, nhưng nếu bị truyền tống tới quốc gia của thần vương hoặc vài cấm địa thì hậu quả còn thảm hơn so với việc bị cuốn vào dòng xoáy phong ấn thần lực.”

Sắc mặt Tiểu Ân ngưng trọng, quả thật nếu bị truyền tống tới những nơi đó thì không khác gì với việc tự đi tìm chết.

“Ngoài những điều này ra thì còn không biết bao nhiêu việc thần bí sau khi bị cuốn vào trong dòng xoáy. Tuy nhiên tối kỵ nhất là dòng xoáy thời gian.”

Đột nhiên trong lòng Tiểu Ân giật mình, hần khẩn cấp hỏi: “Dòng xoáy thời gian?”

“Nếu vận khí không tốt bị cuốn vào dòng xoáy thời gian, như vậy người cứ chậm rãi chờ đi. Có lẽ sau trăm tuổi hoặc ngàn năm, hơn mười tới trăm vạn năm, người mới xuất hiện ở chỗ này. Còn người hoặc thần linh bị cuốn vào trong đó sẽ không biết chuyện gì, bọn họ còn tưởng ngoại giới chỉ trôi qua trong nháy mắt, không biết bên ngoài đã biến hóa long trời lở đất.”

Christian khê gật đầu, bổ sung nói: “Đúng vậy, trăm vạn năm trước, phân thân của thần linh bậc cao bị cuốn vào trong dòng xoáy thời gian. Hắn không thể liên hệ với thần thể, cuối cùng mới biết, thần thể của mình đã ngã xuống trong lần chúng thần đại chiến trăm vạn năm trước.”

Tiểu Ân nao nao nói: “Không ngờ còn có chuyện này?”

Đúng vậy, chuyện này gây ra chấn động, hóa ra dòng xoáy thời gian có thể vây khốn người hoặc thần linh trăm vạn năm, còn khiến người khác không phát hiện ra.

Tim của Christian đập nhanh nói: “Cho nên các người không nên đụng phải dòng xoáy. Nếu đụng phải dòng xoáy truyền tống thì còn có khả năng sinh tồn nhưng nếu chạm phải dòng xoáy thời gian, ha ha...”

Sắc mặt hắc long vương khê biến, nếu vận khí không tốt, thực sự chạm phải dòng xoáy thời gian thì khi đi ra không biết trải qua bao lâu.

Tiểu Ân hơi trầm ngâm, hỏi: “Phân thân của vị thần linh đó sau khi rời khỏi thời không hồng lưu thì thế nào?”

“Không rõ lắm!” Christian lắc đầu nói: “Nghe nói do thần thể ngã xuống nên phân thân của vị đó có thể tiến hóa thành thần thể và có thể trùng kiến thần quốc. Nhưng muốn một lần nữa tiến giai thành thần linh bậc cao là một chuyện không hề dễ dàng.”

Tiểu Ân quan sát bốn phía, giờ phút này mới hiểu thời không hồng lưu. Trách không được có tên là thời không hồng lưu, nguyên bên trong những dòng xoáy có hai loại thuộc tính không gian và thời gian.

Kỳ thật dòng xoáy không gian không đáng sợ lắm bởi vì trong thần giới không thiếu thần linh không gian hệ. Nhưng dòng xoáy thời gian rất đáng sợ, bởi vì theo như hiểu biết của Tiểu Ân, trong thần giới, ngoài thần linh hệ vận mệnh có năng lực tiên đoán thì không có hệ thần linh nào có năng lực thuần túy về thời gian.

Nghĩ tới câu nói của hắc long vương trước khi vào đây, Tiểu Ân hít sâu một hơi hỏi: “Hai vị, hiệu quả thần niệm của các người như thế nào?”

Hắc long vương chớp mắt nói: “Không phải ta đã sớm nói với người rồi sao, ở trong này không có khả năng phóng thích thần niệm.”

Ánh mắt của Tiểu Ân nhìn về phía Christian, vị long thần này do dự một chút, đem thần niệm phóng ra. Một lát sau, hắn lập tức cười khổ nói: “Quả thực nơi này không có người hoặc thần linh nào có thể phóng thích thần niệm. Thần niệm phóng ra đều bị dòng xoáy hút đi, căn bản không thể so với tầm mắt.”

Trong lòng Tiểu Ân kích động, rốt cuộc hắn hiểu.

Sở dĩ ban đầu mình chấn động là do nơi này. Có lẽ do nơi này kêu gọi hần nên nhiệt huyết của hần mới dâng trào, theo hắc long vương tiến vào nơi này.

Bên trong thời không hồng lưu, người khác không thể sử dụng thần niệm bởi vì một khi thần niệm rời khỏi thân thể sẽ bị vô số dòng xoáy hấp thu. Phạm vi thăm dò của thần niệm căn bản không thể đạt tới phạm vi lớn.

Nhưng hắn lại khác, sau khi thần niệm của hắn tản ra ngoài, mỗi một lần va chạm với dòng xoáy đều mang tới cho hắn cảm giác ấm áp. Thậm chí thần niệm của hắn còn dễ dàng tiến vào trong dòng xoáy, có thể cảm thụ được sự vui sướng của chúng nó, giống như gặp được thân nhân.

Thậm chí Tiểu Ân còn cảm thấy, hắn có thể khống chế được những dòng xoáy thần kỳ này.

Tất nhiên đó gần như là cảm giác mà thôi. Còn chuyện ước muốn này có thể thực hiện được hay không thì hắn phải thử mới biết được.

Còn những nguy hiểm mà hắc long vương và Christian nhắc tới, Tiểu Ân không để trong lòng. Bởi vì hắn tin tưởng, những dòng xoáy đó không gây thương tổn với hắn.

Về phần sự tin tưởng đó dựa vào đâu, ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng không rõ.

Dưới sự dẫn dắt của Christian, ba người tiến sâu vào bên trong thời không hồng lưu.

Kỳ thật đối với thần linh, thời gian trăm năm chỉ diễn ra trong nháy mắt. Tuy trận cá cược mà long thần vương bệ hạ đưa ra đã trăm năm nhưng có rất nhiều long tộc chưa bỏ cuộc. Christian là một trong số đó.

Dọc theo đường đi, Christian không hề dừng lại, hơn nữa có xu thế xâm nhập vào sâu, ở phía sau hắn, hắc long vương và Tiểu Ân có chút kinh ngạc.

Rốt cuộc sau một ngày, Christian dừng lại.

Bên trong thời không hồng lưu, nơi nơi có vô số dòng xoáy trong hư không. Điều khác nhau duy nhất đó là mật độ phân bố của các dòng xoáy.

Nơi này mật độ dòng xoáy không tính là lớn nhưng so với bên ngoài cũng có không ít.

“Christian các hạ, ngài xác định nơi này xuất hiện thất thải lưu ly vụ?” Tiểu Ân hoài nghi hỏi, nếu thực sự có thể dễ dàng xác định thì sao nhiều thần linh bậc cao chưa tìm được.

Quả nhiên Christian cười khổ một tiếng nói: “Ta sao có thể xác định, tuy nhiên căn cứ theo sử sách ghi lại, thất thải lưu ly vụ từng xuất hiện ở chỗ này. Cho nên chúng ta nên chờ ở đây.”

Tiểu Ân do dự một chút, chỉ vào phía trước nói: “Nơi này dường như không phải chỗ sâu bên trong thời không hồng lưu.”

“Tất nhiên không phải, nhưng đối với chúng ta thì nơi này là cực hạn.” Christian nghiêm mặt nói: “Tiểu Ân các hạ, ở đây tất cả dòng xoáy đều ổn định, bình thường chúng nó không di động, hơn nữa có thể dùng mắt thường để thấy. Nhưng nếu tiếp tục xâm nhập vào trong, bên trong có rất nhiều dòng xoáy lưu động, thậm chí còn tự động hình thành không gian truyền tống. Hơn nữa đáng sợ nhất là chúng có thể ẩn hình. Nếu gặp phải hai loại đầu thì chúng ta còn có thể tránh, nhưng nếu gặp phải dòng xoáy ẩn hình chúng ta chỉ có thể bất lực.”

Sắc mặt Tiểu Ân hơi đổi, hỏi: “Chẳng lẽ không có cách phát hiện dòng xoáy ẩn hình sao?”

“Có, nhưng ít nhất phải là thần linh bậc cao trở nên mới có thể làm được.” Christian than nhẹ một tiếng nói: “Một khi tiến giai thành thần linh bậc cao, thần lực được đề cao, có năng lực trình thám nhất định với dòng xoáy ẩn hình. Thần linh bậc cao có thể tiến vào sâu bên trong thời không hồng lưu nhưng nguy hiểm mà bọn họ gặp phải cũng lớn hơn. Nghe nói từng có phân thân của chủ thần bị dòng xoáy cuốn phải, cho nên tốt nhất chúng ta chờ ở đây.”

Tuy trong lòng Tiểu Ân vẫn khó hiểu nhưng không chuyên quyền độc đoán, miễn cưỡng nghe theo Christian.

Ở trong này mười ngày, đừng nói là thất thải lưu ly vụ, ngay cả đồ vật khác thường cũng không thấy.

Nếu nói trong mười ngày này có thu hoạch gì thì phải kể tới việc Tiểu Ân càng quen thuộc với hoàn cảnh ở nơi này. Còn có trong ngày thứ bảy, có hai dòng xoáy lưu động va chạm ngay bên cạnh bọn họ, lập tức có

thêm mười dòng xoáy khiến Christian và hắc long vương khản trương, sợ sơ suất mà gặp hậu quả nghiêm trọng.

Nhưng khi đó, Tiểu Ân không hề cử động, thậm chí còn không thèm liếc mắt nhìn.

Cuối cùng dòng xoáy đó phân tán đi, không hướng về phía bọn họ. Biểu hiện của Tiểu Ân khiến Christian khâm phục, công phu trấn định như thế quả thực hơn xa người thường.

Mười ngày sau, đám người Tiểu Ân vẫn không thấy tung tích gì của thất thải lưu ly vụ nhưng không giờ bọn họ lại đón thêm một đám khách không mời mà tới.

Phương xa có thêm bốn nhân ảnh, khi những người này xuất hiện trong tầm mắt của bọn họ thì thần lực dao động cường đại đã truyền tới. Cảm ứng thần lực do bọn họ truyền tới, ba người Tiểu Ân không khỏi nhú mày.

Không ngờ bốn thần linh này đều là thần linh hắc ám hệ, hơn nữa có thể xâm nhập vào đây, rõ ràng là thần linh bậc trung.

Bốn thần linh hắc ám hệ đột nhiên xuất hiện trong này, nói ba người bọn họ không để ý thuần túy là gạt người.

Ba người Tiểu Ân cảm ứng được thần lực dao động của bọn họ thì bốn thần linh đồng thời xuất hiện bên cạnh ba người Tiểu Ân. Tuy ba người không di động nhưng trong không gian hư vô khó tránh được ánh mắt của người khác.

Bốn thần linh hắc ám hệ cũng lộ vẻ cẩn thận, họp thành một trận hình công kích nhỏ.

Sắc mặt của Christian ngưng trọng nói: “Các người cẩn thận, bọn chúng có ý đồ không tốt.”

Tiểu Ân và hắc long vương gật đầu với nhau, tuy nhiên trong lòng bọn họ thầm đoán, tại sao thần linh hắc ám hệ lại tiến vào đây?

Rất nhanh đôi bên giáp mặt nhau. Không ngờ trong bốn thần linh hắc ám hệ có hai thần linh là nhân loại còn hai người còn lại là thần thú. Khi bọn chúng nhìn thấy Christian, sắc mặt khẽ biến.

Long tộc là chủng tộc siêu cấp, không chỉ có lực uy hiếp cường đại trong mắt người thường mà trong đám thần linh cùng giai, long thần cũng khiến người khác kiêng kỵ.

Nhân loại và thú nhân đều tận lực tránh tranh đấu với chủng tộc thần linh long tộc, bởi vì không có nhiều chủng tộc thần linh có thể chống lại thần linh long tộc mà không rơi xuống thế hạ phong.

Christian lạnh lùng liếc mắt nhìn bọn họ, cất cao giọng nói: “Các vị thần linh hắc ám hệ tôn kính, các người tiến vào thời không hồng lưu, chắc không phải gây phiền phức với long tộc chúng ta chứ?”

Một vị thần linh nhân loại trong bốn người tiến lên trước một bước, sắc mặt của hắn không có biểu tình gì, giọng nói lạnh như băng: “Long thần đại nhân tôn kính, ngài tới đây làm gì thì chúng ta cũng như thế.”

Christian hừ lạnh một tiếng: “Không ngờ thần linh hắc ám hệ cũng muốn thất thải lưu ly vụ, chỉ sợ các người không có vận khí này.”

“Có vận khí hay không không phải do ngài quyết định.” Sau khi tên thần linh nói những lời này, ánh mắt lộ ra kim quang liếc nhìn hắc long vương.

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, xem ra trận tranh đấu này không thể tránh rồi.

Quả nhiên khóe miệng tên đó lộ ra ý cười âm lãnh nói: “Hình chiếu? Không ngờ hình chiếu thần linh cũng dám xâm nhập vào đây, xem ra long tộc xuống dốc rồi.”

Hắc long vương và Christian đồng thời giận dữ, khí thế cường đại trên người bọn họ đồng thời sôi sục lên.

Bốn vị thần linh hắc ám hệ cũng lộ ra bộ dáng như gặp phải đại địch. Tuy số lượng thần linh bậc trung của bọn họ hơn đôi phương gấp đôi nhưng đối với thần linh long tộc có uy danh hiên hách, không thần linh nào dám khinh thường.

Christian nhìn bọn chúng nói: “Xem ra nhóm thần linh hắc ám hệ các ngươi quả thực vì khiêu khích mà tới.”

Tên thần linh kia lắc đầu nói: “Không sai, chẳng qua ta chỉ cảnh cáo một tiếng, thất thải lưu ly vụ thuộc thập đại thần vương hắc ám hệ chúng ta. Nhóm thần linh quang minh hệ và nhóm thần linh trung hệ phải lập tức rời khỏi thời không hồng lưu.”

Christian cả giận nói: “Thuộc về các ngươi sao? Vì sao các ngươi không tới vùng trung tâm của thời không hồng lưu tuyên bố, nơi đó mới có những thần linh bậc cao.”

“Xin ngài yên tâm, chúng ta có thần linh cấp bậc tương ứng vào trong thông báo.”

Ba người Tiểu Ân nhìn nhau, lần này thực sự chấn động.

Christian nói: “Thập đại thần vương hắc ám hệ lại lần nữa liên thủ sao? Chẳng lẽ các ngươi lại muốn khơi mào cuộc chiến chúng thần.”

Vị thần linh kia liên tục lắc đầu nói: “Long thần tôn kính, ngài hiểu lầm rồi, chẳng qua chúng ta chỉ muốn thất thải lưu ly vụ mà thôi, cũng không muốn khơi mào trận chiến giữa chúng thần.”

Về mặt của Christian hơi thả lỏng một chút. Quả thật đối với chúng thần, trận chiến chúng thần không nghi ngờ là nguy hiểm nhất, không thần linh nào muốn tham dự. Nhưng khi cuộc chiến xảy ra, có bao nhiêu thần linh có thể né tránh thành công.

Christian cười lạnh một tiếng: “Chúng ta không rời khỏi đây thì thế nào?”

Vị thần linh kia âm trầm nói: “Nếu ngài không rời đi, chúng ta sẽ khiến ngài phải ngủ say.”

Christian cười ha ha nói: “Tốt, vậy để ta nhìn xem, các ngươi có thực lực này không...”

Ầm ầm, một tiếng nổ vang lên. Miệng của Christian phun ra hào quang vạn trượng cùng với tiếng rống như lời đình hượng tới bốn tên thần linh.

Thần linh hắc ám hệ và thần linh quang minh hệ là hai hệ thần linh hoàn toàn khác nhau, giống như quang và ám, rất khó ở chung một chỗ. Tuy nhiên tất cả mọi người đều hiểu, hai hệ thần linh quang minh và hắc ám không phải trời sinh đã là kẻ thù của nhau, chẳng qua con đường lựa chọn thành thần khác nhau mà thôi. Nhưng do quan hệ về bản chất khác nhau nên tâm lý của hai hệ thần linh khác nhau này có chút căm thù nhau.

Cho nên sau khi Christian nghe đối phương phát ngôn, không cần nghĩ đã ra tay trước.

Với thực lực dũng mãnh của long thần, hắc nắm chắc cùng giai có thể lấy một để địch hai, thậm chí là địch ba. Còn lại phải xem thực lực của Tiểu Ân thế nào. Tuy nhiên nếu Corey nói, thực lực của Tiểu Ân không dưới mình, như vậy trận chiến này bên mình không ở thế hạ phong.

Quang minh lực lượng cường đại trong nháy mắt khếch tán, hào quang vạn trượng kia là thần vực của Christian. Bên trong thần vực quang minh của hắn, tất cả hắc ám đều bị khu trừ.

Nhưng mà khi quang minh lực lượng trên người hắn tuôn ra thì bốn người đối phương cũng tuôn ra lực lượng hắc ám cường đại.

553. Chương 33 Không Chế Dòng Xoáy

Loại lực lượng hắc ám này không chỉ có thần vực hắc ám mà còn mang theo những loại đặc tính tiêu cực, không ngừng ăn mòn quang minh thần vực.

Năng lượng cường đại giống như núi lửa sôi trào, nơi nơi tràn ngập năng lượng dao động mãnh liệt, giống như từng đợt sóng biển vô bờ.

Tiểu Ân phản ứng cực kỳ mau lẹ, không cần nghĩ ngợi phóng ra thần vực của mình, hơn nữa còn bao phủ hình chiếu của hắc long vương vào trong.

Dù sao thực lực hình chiếu của hắc long vương hơi kém, dưới sự oanh kích của phân thân thần linh bậc trung, chỉ sợ rất khó tự bảo vệ mình.

Trong nháy mắt, sáu vị thần linh bậc trung thi triển ra thần vực của mình. Thần vực của Tiểu Ân và Christian nhanh chóng bị thần vực hắc ám ăn mòn một nửa.

Bốn phân thân thần linh hắc ám hệ liên hợp với nhau tạo ra lực lượng khiến không ai có thể khinh thường. Ngay cả Tiểu Ân và một vị long thần liên thủ với nhau cũng không chiếm được tiện nghi.

Nhưng bốn vị thần linh hắc ám hệ giao thủ với bọn họ cũng cảm thấy kinh ngạc. Bốn thần linh liên thủ, thi triển ra thần vực ăn mòn một nửa thần vực quang minh. Nhưng chỉ ăn mòn được tới đó mà thôi, sau đó đôi bên đấu ngang nhau.

Với nhân số gấp đôi đối phương lại bất phân thắng bại với đối phương. Điều đó nói rõ hai người này không phải thần linh quang minh hệ bình thường.

Trong lòng bọn họ thầm nhủ, vị long thần kia thì cũng thôi nhưng sao tên thần linh nhân loại kia cũng lợi hại như vậy?

Nhưng bọn họ không biết, phân thân của Tiểu Ân chưa dùng toàn lực. Lực lượng thần vực của hắn chưa thi triển. Nếu hắn dùng toàn lực thì khó gặp đối thủ trong đám thần linh cùng giai.

Sau khi thần vực của đôi bên chạm nhau, Tiểu Ân lập tức kéo hắc long vương và nói với Christian: “Không nên đánh bừa với bọn chúng. Đi theo ta.”

Sắc mặt của Christian hơi đổi nói: “Tiểu Ân các hạ, tốt nhất không nên xông loạn trong thời không hồng lưu.”

Tiểu Ân khẽ mỉm cười nói: “Yên tâm đi theo ta.”

Hắn đã sớm có ý muốn rời khỏi nơi này, bốn tên thần linh hắc ám hệ tới đúng lúc tạo cơ hội cho hắn.

Hắc long vương và Tiểu Ân sớm đồng ý với nhau, hắn không chút do dự nói: “Christian, không nên giằng co với bọn chúng, chúng ta đi trước.”

Khuôn mặt của Christian trầm xuống, trong lòng không vui. Tuy nhiên nếu Tiểu Ân và hắc long vương đều muốn rời đi, như vậy với lực của mình hắn, không có khả năng lưu lại đây.

Nhìn Tiểu Ân và Christian mới hơi tiếp xúc đã bỏ đi, bốn vị thần linh hắc ám hệ không khỏi ngơ ngác nhìn nhau. Tuy nhiên ngay sau đó, bọn họ lập tức đuổi theo, dường như không bức bọn họ rời khỏi thời không hồng lưu thì không cam lòng.

Hành động của đôi bên nhanh như tia chớp. Sau khi bay theo Tiểu Ân một đoạn đường, Christian lạnh lùng nói: “Tiểu Ân các hạ, ngài tiến vào bên trong thời không hồng lưu?”

“Đúng vậy!” Tiểu Ân quay đầu, vẻ mặt vô tội nói: “Ngài không phải đã nói, càng xâm nhập vào bên trong thời không hồng lưu mới có hy vọng gặp thất thải lưu ly vụ sao?”

Christian cố kìm nén tức giận, kích động nói: “Tiểu Ân các hạ, nơi đó không phải chỗ chúng ta có thể đến, cẩn thận nơi này có dòng xoáy ẩn hình.”

Tiểu Ân cười với hắn nói: “Người yên tâm, vận khí của ta tốt lắm.”

Christian chớp mắt, không ngờ vào sâu bên trong thời không hồng lưu lại ký thác vào vận khí, đây là lần đầu tiên hắn gặp nhân vật như Tiểu Ân. Ánh mắt của hắn chuyển sang người hắc long vương, đang định nói chuyện thì thấy trong mắt lão long xuất hiện dị sắc. Trong nháy mắt, hắn suy nghĩ một chút, nghĩ tới nụ cười kỳ dị của Tiểu Ân, mơ hồ cảm thấy Tiểu Ân không phải người như thế.

Do dự một chút, hắn lập tức bám theo Tiểu Ân. Tuy không phản đối, nhưng bắt đầu có ý xa cách.

Tuy bốn vị phân thân thần linh ở phía sau mắng thầm nhưng nhìn tốc độ bay của đám người Tiểu Ân không nhanh nên cũng bám theo.

Trí nhớ của thần linh tự nhiên cao, chỉ cần liếc mắt nhìn là đã ghi nhớ lộ tuyến của ba người Tiểu Ân.

Khóe mắt của Tiểu Ân ẩn chứa ý cười kỳ dị, không hề coi trọng bốn truy binh ở phía sau.

Thần niệm của hắn phóng ra ngoài, dựa vào hoàn cảnh đặc thù ở nơi này, thần niệm của hắn hoàn toàn bị che giấu. Tuy trong lòng hắc long vương và Christian nghi vấn nhưng cũng không tìm ra được sơ hở.

Chỉ trong chốc lát, Tiểu Ân đã quen thuộc với hoàn cảnh xung quanh. Đừng nói là dòng xoáy cố định, cho dù dòng xoáy di động hay dòng xoáy ẩn hình cũng đừng mơ giấu được cảm ứng của hắn.

Ba thước bên người hắn có một dòng xoáy thông thả chuyển động. Dòng xoáy ẩn hình đều có một đặc điểm đó là tốc độ rất chậm, hơn nữa không tạo ra dao động.

Chính vì thế nên nó mới có công năng ẩn hình.

Tiểu Ân âm thầm quan sát Christian, khi hắn bám theo lộ tuyến của mình, không hề biết dòng xoáy ẩn hình. Tuy về mặt của hắn rất khắt khe nhưng thuần túy là vì hoàn cảnh.

Hiện tại Tiểu Ân mới xác định nhóm thần linh không hề nói dối, bọn họ quả thực không thể sử dụng thần niệm để thăm dò thời không hồng lưu.

Trái tim của hắn đập nhanh, thần niệm tiếp xúc với dòng xoáy ẩn hình.

Khi thần niệm của Tiểu Ân tiếp xúc với dòng xoáy, lập tức bị nó thông thả hút vào trong. Tuy nhiên quá trình này không khiến Tiểu Ân sợ hãi, ngược lại giống như kết hợp hoàn mỹ với nhau.

Trong một giây này, thậm chí Tiểu Ân có cảm giác hắn là dòng xoáy.

Loại cảm giác này rất sáng khoái khiến người khác dễ dàng trầm mê vào trong. Nhưng dù sao Tiểu Ân không phải người bình thường trầm mê một lát liền tỉnh lại.

Một bên hắn thầm hô hồ thẹn, một bên thử điều khiển dòng xoáy ẩn hình hơi di động về phía phải một chút.

Đây là lần đầu tiên hắn thử kết nối với dòng xoáy. Kết quả khiến hắn rất vui.

Dưới sự điều khiển của hắn, dòng xoáy giống như biến thành thần lực của hắn, không hề cự tuyệt ý niệm của hắn. Khiến Tiểu Ân cảm thấy vui mừng đó là, khi hắn khống chế dòng xoáy, cảm giác giống như dùng chân tay, căn bản không có cảm giác cố sức.

Vô hình trung, Tiểu Ân đã di động dòng xoáy ẩn hình tới lộ tuyến mà mình vừa bay qua.

Sau khi Tiểu Ân âm thầm làm xong chuyện này, tốc độ của hắn chậm lại, có ý muốn chờ xem kịch vui.

Hắc long vương và Christian lập tức phát hiện biểu hiện khác thường của Tiểu Ân. Đặc biệt thấy ánh mắt của Tiểu Ân, trong lòng bọn họ lập tức xuất hiện các ý tưởng.

Giờ phút này, phân thân của bốn vị thần linh hắc ám hệ sắp chạm phải dòng xoáy ẩn hình do Tiểu Ân bố trí.

Bọn họ biết đây là nơi nào. Nơi này là chỗ sâu trong thời không hồng lưu, là nơi thần linh bậc trung không nên tiến vào. Bởi vì phi hành ở trong này, trời mới biết khi nào gặp phải dòng xoáy ẩn hình. Nếu thực sự bị cuốn vào trong đó, thì bọn họ muốn hối hận cũng không xong.

Tuy nhiên sau khi phi hành theo lộ tuyến của đám người Tiểu Ân, khuôn mặt của mấy tên thần linh bậc trung xuất hiện vẻ kinh hãi.

Dọc theo đường đi, bọn họ không đụng phải dòng xoáy ẩn hình. Tuy rằng rất có thể dựa vào vận khí, nhưng cũng có thể đối phương nắm giữ một loại năng lực thần kỳ, có thể phát hiện được dòng xoáy ẩn hình.

Nếu có thể nắm giữ biện pháp này...

Tuy bốn người là thần linh bậc trung nhưng đứng trước lợi ích to lớn vẫn không thể kiềm chế được tham niệm.

Liếc mắt nhìn nhau một cái, bốn người cùng quyết định, nhất định phải bám theo, bất kể phải trả giá như thế nào cũng phải nắm giữ năng lực kia.

Nhưng đúng lúc này, vị thần linh hắc ám hệ đang phi hành ở phía trước chợt kêu to một tiếng.

Tiếng kêu của hắn giống như cảnh báo mọi người. Không chỉ có ba đồng bạn của hắn, ngay cả hắc long vương và Christian ở phía trước cũng quay đầu nhìn lại.

Giờ phút này trên người vị thần linh hắc ám hệ tỏa ra hào quang màu đen, nhưng thân thể của hắn chỉ còn một nửa.

Giờ phút này, thân thể hắn bị cuốn vào trong một dòng xoáy. Đó là dòng xoáy ẩn hình, không biết bay tới vị trí này từ lúc nào, vị thần linh kia vừa đụng phải đã bị nó khống chế. Tuy hắc quang trên người hắn càng ngày càng dày, dường như lúc nào cũng có thể thoát khỏi dòng xoáy. Nhưng nhìn ba đồng bạn của hắn lùi về phía sau là biết kết quả của hắn.

Quả nhiên bất kể vị thần linh hắc ám hệ giãy dụa, thế nào cũng không thể thoát khỏi dòng xoáy.

Khi vị thần linh kia bắt đầu giãy dụa, dòng xoáy như ẩn như hiện. Dưới sự kích thích của năng lượng cường đại, phân thân của vị thần linh hoàn toàn bị dòng xoáy ẩn hình hút vào trong. Sau đó dòng xoáy biến mất trước mắt mọi người.

Ngoài Tiểu Ân, sau khi thấy biến cố này, tất cả thần linh đều cảm thấy đau đầu.

Một phân thân thần linh, cứ như thế bị hút vào trong. Điều đáng sợ hơn là, trời mới biết kết cục của phân thân thần linh đó.

Tuy nói bên trong thời không hồng lưu chưa nghe nói qua có vị phân thân thần linh nào bị ngã xuống nhưng sau khi tận mắt thấy màn này, mọi người đều có cảm giác thổ tử hồ bi.

Ba vị thần linh hắc ám hệ nhìn nhau, đều nhận ra sự sợ hãi trong mắt của nhau. Liếc mắt nhìn ba người Tiểu Ân, bọn họ xoay người rời đi. Chốc lát sau đã biến mất.

Sau khi ba vị thần linh chật vật bỏ đi, Christian nhìn Tiểu Ân, ánh mắt của hắn tràn ngập vẻ kinh ngạc.

“Tiểu Ân các hạ, ngài có thể phát hiện dòng xoáy ẩn hình?”

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, tuy nhiên hắn biết nếu không cho đối phương một câu trả lời thuyết phục, như vậy hắn sẽ không theo mình hành động loạn.

“Christian các hạ, quả thật ta có thể phát hiện dòng xoáy ẩn hình. Nếu không cũng không có khả năng mang các ngươi tùy ý tiến vào trong.”

“Không có khả năng...” Christian trầm ngâm: “Có thể nhìn thấu dòng xoáy ẩn hình, ít nhất phải là thần linh bậc cao. Làm sao ngươi nhìn thấu?”

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, hắn không có khả năng nói sự thật cho đối phương biết, đành nói: “Có lẽ do thần tính của ta không giống thần tính bình thường.”

“Thần tính của ngài?” Christian nói.

Hắc long vương ho nhẹ một tiếng nói: “Christian, thần tính của Tiểu Ân quả thực không giống bình thường, hắn nắm giữ lực lượng thần vực, hơn nữa khi còn là truyền kỳ, hắn đã có lực lượng linh vực.”

Sắc mặt của Christian tràn ngập sắc thái kỳ dị, rốt cuộc hắn gật đầu nói: “Tứ đại linh vực chí tôn, vậy không trách được.”

Trong lòng Tiểu Ân thở phào, có thể khiến hắn hiểu lầm cũng tốt. Tuy nhiên nếu để hắn biết mình không chỉ nắm giữ lực lượng linh vực mà còn nắm giữ chín thuộc tính thì không biết hắn sẽ kinh ngạc như thế nào.

Christian thở dài một tiếng nói: “Tiểu Ân các hạ thật thâm sâu. Sau khi phát hiện ra dòng xoáy ẩn hình, liền tính được tốc độ đuổi theo của đối phương khiến đối phương chạm vào dòng xoáy ẩn hình. Thật quá giỏi.”

Tiểu Ân ngẩn ra, lập tức hiểu được ý của Christian.

Hóa ra hắn không biết dòng xoáy đó bị mình khống chế. Mà coi mình phát hiện ra dòng xoáy ẩn hình, dựa theo tốc độ di chuyển dòng xoáy tính kế đối phương.

Ung dung cười, Tiểu Ân vội vàng nói vài câu khiêm tốn. Tuy nhiên hình tượng của hắn trong lòng Christian đã có chuyển biến lớn, y đã hoàn toàn tin vào đánh giá của hắc long vương. Tiểu Ân có thực lực không dưới mình.

Đột nhiên hắc long vương nói: “Christian, có một việc ngươi chưa nói, đó là thần linh hắc ám hệ cũng vì thất thải lưu ly vụ mà tới đây sao? Còn có quang minh thần hệ và thần trung lập hệ có quan hệ gì?”

Christian xấu hổ cười nói: “Hai vị, trăm năm trước không chỉ có long thần hệ hạ bầy ra trận cá cược này, gần như mỗi vị thần vương của tam hệ đều ban thần dụ như thế.”

Tuy phần thưởng khác nhau, nhưng mục tiêu chỉ có một, đó chính là thất thải lưu ly vụ.

Tiểu Ân và hắc long vương liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt của bọn họ vô cùng ngưng trọng. Nếu chỉ có long tộc tìm kiếm đồ vật này, bọn họ sẽ gia nhập vào trong đó nhưng nếu tất cả thần linh trong thần giới đều nghe tin này mà hành động, chỉ sợ bọn họ không có năng lực để bảo vệ mình.

Dường như Christian nhìn ra tâm tư của bọn họ, nói: “Bảy mươi năm trước, thần dụ kỳ quái này chỉ được truyền đạt cho đám thần linh bậc cao và chủ thần. Bởi vì chỉ có bọn họ mới có thể năng lực xâm nhập vào sâu trong thời không hồng lưu tìm kiếm thất thải lưu ly vụ. Nhưng sau mười năm, phần đông thần linh bậc cao không có thu hoạch gì, đành phải đem tin tức này truyền cho thần linh bậc trung. Nhóm thần linh bậc trung chúng ta liên hệ với nhau, cùng tiến vào thời không hồng lưu, xem mình có được vận khí nghịch thiên không.”

Hắn nhìn Tiểu Ân và hắc long vương, thành khẩn nói: “Ta muốn tìm một vị thần linh hắc long cùng nhau tiến vào trong những phần lớn những người bạn hắc long mà ta quen biết đã ngã xuống. Ngoài ta ra thì chỉ mỗi mình Corey ngươi là thành thần. Hơn mười năm rồi cuộc mới có được vị bằng hữu của ngươi và ngươi. Ha ha, phải xem vận khí của chúng ta thế nào.”

Hắc long vương nhíu mày nói: “Phân thân thần linh bậc cao và chủ thần đều ở trong này. Nếu gặp chúng ta, chỉ sợ...”

Christian cười khổ một tiếng nói: “Nếu là trước kia, đoạn đường mà chúng ta tìm kiếm khác với đoạn đường mà phân thân thần linh bậc cao và chủ thần tìm kiếm, tuyệt đối không có khả năng chạm mặt nhau. Tuy nhiên hiện tại chúng ta xâm nhập vào phạm vi hoạt động của thần linh bậc cao, như vậy khó có thể nói trước được.”

Hắc long vương do dự một chút nói: “Hay chúng ta lui ra ngoài? Nếu tới khu vực tìm kiếm của thần linh bậc trung, có lẽ sẽ không bị ảnh hưởng.”

Christian dời ánh mắt sang người Tiểu Ân. Từ khi biết Tiểu Ân có năng lực phát hiện dòng xoáy ẩn hình, Christian đem quyền quyết định giao cho Tiểu Ân.

Tiểu Ân lo lắng một chút, rồi cuộc nói: “Bên ngoài có đám thần linh hắc ám hệ, cho dù chúng ta ra ngoài cũng chưa chắc có ưu đãi gì. Còn ở đây, mặc dù có thần linh bậc cao, nhưng các ngươi đừng quên, càng xâm nhập vào trong thời không hồng lưu càng có cơ hội tìm thấy thất thải lưu ly vụ. Cho nên ta thấy nguy hiểm này đáng để đánh đổi.”

Sắc mặt Hắc long vương khẽ biến nói: “Tiểu Ân, ngươi chưa từng thấy qua thực lực của thần linh bậc cao, chúng ta không thể nào chống đỡ được.”

Tiểu Ân cười ha ha nói: “Ta hiểu, tuy nhiên ta sẽ không ngốc mà giao thủ với thần linh bậc cao. Thời không hồng lưu lớn như vậy, khả năng gặp phải thần linh bậc cao rất thấp, hơn nữa cho dù gặp phải, ta cũng có biện pháp thoát thân.”

Hắn tràn ngập niềm tin khi nói những câu này. Đường như không phải nhắc tới thần linh bậc cao mà giống như nói tới việc ăn cơm hàng ngày.

Hắc long vương từng thấy qua thần quốc khó tin của Tiểu Ân, cho nên có chút tin tưởng đối với lời nói của Tiểu Ân. Dù sao, với lực lượng mà Tiểu Ân nắm giữ, ngay cả gặp phải một vị thần linh bậc cao cũng chưa chắc rơi vào thế hạ phong.

Nhưng vẻ mặt của Christian lại có chút mất tự nhiên.

Có thể nắm chắc chạy thoát khỏi phân thân thần linh bậc cao, ngay cả long thần như hấn cũng không dám nói.

Tuy nhiên nghĩ tới việc Tiểu Ân có thể phát hiện dòng xoáy ẩn hình, trong lòng hấn ôm một chút hy vọng. Dù sao xác xuất tìm thấy thất thải lưu ly vụ ở đây cao hơn bên ngoài nhiều lắm.

Một lúc lâu sau, rốt cuộc Christian than nhẹ một tiếng nói: “Tốt, nếu Tiểu Ân các hạ nắm chắc, long tộc chúng ta không khiến người thất vọng.”

Hấn hào khí ngất trời nói: “Tiểu Ân các hạ, từ giờ mọi việc do người làm chủ.”

Tiểu Ân lập tức đồng ý. Nói thật tới nơi này nếu để Christian dẫn đường, không bằng quay trở về còn tốt hơn.

Liếc mắt nhìn xung quanh, Tiểu Ân phóng thần niệm ra.

Một lát sau, khuôn mặt của Tiểu Ân khẽ động bởi vì hấn cảm ứng được, ở ngoài ngoài dặm, có một số thần linh đang tiến hành chiến đấu sinh tử với nhau. Nhìn thần lực dao động dừng mãnh, Tiểu Ân biết thực lực của mình tuy mạnh nhưng vẫn kém đối phương một bậc.

Tiểu Ân hiểu, nơi đó đang có vài thần linh bậc cao giao đấu.

Bên trong thời không hồng lưu tuy cũng ngẫu nhiên xuất hiện vài bảo vật trân quý. Nhưng trong tình huống bình thường nơi này chỉ có những dòng xoáy trong không gian hư vô mà thôi.

Nếu lần này không phải đông đảo thần vương đột nhiên có nhu cầu về thất thải lưu ly vụ, chỉ sợ nơi này không náo nhiệt như thế này.

Mơ hồ Tiểu Ân cảm ứng được nơi đó đã phân thắng bại. Ba phân thân thần linh bậc cao hướng về một hướng bỏ chạy còn phía sau bọn họ, hai vị thần linh không đuổi theo. Tốc độ của thần linh cực nhanh nhưng ở trong này bị hạn chế. Tuy không ai đụng phải dòng xoáy ẩn hình, nhưng Tiểu Ân có dự cảm những người này dùng một nửa năng lượng để phát hiện xem có dòng xoáy ẩn hình hay không. Cho nên tự nhiên tốc độ không thể nhanh.

Bỗng nhiên, ba thần linh bậc cao bỏ chạy lao về phía đám người Tiểu Ân.

Sắc mặt của Tiểu Ân lập tức đại biến. Hấn biết những người này chưa phát hiện ra bọn hấn mà do bọn họ gặp phải dòng xoáy lớn.

Phạm vi bao phủ của dòng xoáy giống như vạn lý trường thành. Trong tình huống đó, ba thần linh bậc cao đương nhiên lao về phía có ít dòng xoáy nhất. Cũng tức là hướng của đám người Tiểu Ân.

Trong lòng Tiểu Ân mắng to nhưng không dám đối mặt với thần linh bậc cao.

Hấn kéo hắc long vương và Christian lui về phía sau. Một bên liều mạng phi hành, một bên dùng thần niệm điều khiển những dòng xoáy ẩn hình ở bốn phía.

Dù sao dòng xoáy cố định giống như cái đỉnh lớn trong hư không, mọi người đều dễ dàng nhìn thấy. Nếu Tiểu Ân quang minh chính đại di chuyển chúng thì kẻ ngu cũng biết hấn có năng lực khống chế dòng xoáy.

Một lát sau, Tiểu Ân đã bố trí mấy chục dòng xoáy ẩn hình thành một trận pháp kỳ dị.

“Đi theo ta, không được bước nhầm.” Tiểu Ân lớn tiếng quát.

Từ khi gặp Christian, chưa bao giờ Tiểu Ân có biểu hiện nghiêm khắc như vậy. Hai người hắc long vương lập tức hiểu tình thế nghiêm trọng, không nói hai lời bám theo.

Tiểu Ân từng bước một đi vào trung tâm của dòng xoáy ẩn hình. Trong giải đất trung tâm này. còn có rất nhiều dòng xoáy lưu động. Quỹ tích của những dòng xoáy này đều bị Tiểu Ân bóp méo theo lộ tuyến hành động của hấn.

Một khi đám người Tiểu Ân thuận lợi tiến vào trung tâm dòng xoáy, bọn họ chẳng khác nào nấp trong ô dù của thiên nhiên. Dù thần linh bậc cao muốn tìm bọn họ gây phiền toái cũng chỉ sợ đánh chuột sợ vỡ bình, không dám xuống tay

Rất nhanh, Tiểu Ân mang theo hai người tiến vào giải đất trung tâm. Lúc này, hắn mới trấn tĩnh lại Christian lập tức hỏi:

- Tiểu Ân có chuyện gì?

- Không có gì, chẳng qua nơi đó có thần linh bậc cao khai chiến, một phương bỏ chạy về phía chúng ta

Tiểu Ân bình thản nói

Hắc Long Vương và Christian đồng thời hoảng sợ, bọn họ tất nhiên hiểu được chỗ đáng sợ của thần linh bậc cao. Nếu bị bọn họ trong lúc tức giận chú ý thì bọn họ không thể tránh được kiếp số

Trong lòng Christian khê động hỏi:

- Tiểu Ân, làm thế nào ngài phát hiện ra?

Tiểu Ân mỉm cười không nói nhưng Christian thoáng đoán một chút, lập tức lộ sắc mặt nửa mừng nửa lo, hỏi:

- Ngài có thể sử dụng thần niệm ở trong này?

Ánh mắt của Hắc Long Vương cũng sáng lên, nếu lực lượng thần niệm của Tiểu Ân không bị hạn chế, đối với bọn họ là tin tức vô cùng tốt. It nhất bọn họ nắm chắc tìm được Thất thủy lưu ly vụ

Tiểu Ân gật đầu với hai người một cái nói:

- Đúng vậy, từ khi tiến vào nơi này, ta phát hiện mình có thể sử dụng thần niệm. Tuy nhiên các người không cần hỏi ta vì sao, bởi vì chính ta cũng không biết nguyên nhân

Christian gật đầu, nói:

- Mỗi một thần linh nắm giữ một thần tính khác nhau, có lẽ do ngài nắm giữ thần tính đặc biệt. Tiểu Ân các hạ, ngài nên ở đây lâu, có lẽ ở đây, tốc độ tiến giai của ngài nhanh hơn ở các nơi khác trong thần giới

Lông mày của Tiểu Ân khê động, quả thật động tâm đối với đề nghị này

Hắn tiến vào đây, có cảm giác giống như về nhà. Nếu ở trong này một thời gian dài, có lẽ tâm tình sẽ thoải mái rất nhiều

Hơn nữa hắn có thể khống chế dòng xoáy bên trong thời không hồng lưu. Điều này tương đương với việc hắn có thêm hộ vệ. Ở trong hoàn cảnh này, dù thần linh cấp chủ thần cũng đừng mơ ỷ hiếp tới thần quốc của hắn

Hắc Long Vương vỗ vai Tiểu Ân nói:

- Cần thận, có người tới

Tiểu Ân lập tức tĩnh lại, ngẩng đầu nhìn, quả nhiên có ba bóng đen ở phương xa đang bay tới

Tốc độ của bọn họ rất nhanh, chỉ trong nháy mắt đã vượt qua một khoảng cách rộng. Đối với thần linh, có lẽ tốc độ này không tính là gì nhưng bên trong thời không hồng lưu có những dòng xoáy, thậm chí còn dòng xoáy ẩn hình, tốc độ như thế đã rất nhanh

Nhưng trong tầm mắt của mọi người, gần như có thêm hai bóng người. Tốc độ của hai bóng người này cực nhanh, không hề kém ba bóng dáng phía trước. Tuy nhiên hai đạo nhân ảnh sau rõ ràng có mưu đồ, bọn họ di chuyển theo lộ tuyến của ba nhân ảnh phía trước

Quả thực trong hoàn cảnh khốc liệt này, bám theo lộ tuyến của người khác thuận lợi hơn việc tự mình dò đường nhiều. Giống như bốn thần linh hắc ám hệ truy kích đám người Tiểu Ân, giữa đường gặp phải dòng xoáy có xác xuất cực thấp

Dù sao chỉ có Tiểu Ân mới có thể khống chế dòng xoáy

Sau khi Christian nhìn hai nhân ảnh đó, sắc mặt đột nhiên biến đổi nói:

- Tiểu Ân các hạ, những người truy kích là thần linh long tộc của chúng ta, xin ngài hỗ trợ

Tiểu Ân hơi do dự một chút, lập tức quyết định:

- Christian các hạ, chúng ta chẳng qua chỉ là thần linh bậc trung, có thể cần ba phân thân thần linh bậc cao sao?

Christian giật mình, cười khỏ một tiếng. Sau đó không miễn cưỡng nữa

Giờ phút này, ba đạo nhân ảnh phía trước lao về phía đám người Tiểu Ân. Tiểu Ân nhìn khuôn mặt của bọn họ, không khỏi hơi sững sốt

Hóa ra ba đạo nhân ảnh này có khuôn mặt giống nhau, đồng thời năng lượng dao động và thuộc tính trên người bọn họ giống nhau như đúc

Trong nháy mắt, hắn giật mình. Hóa ra đây không phải ba phân thân thần linh khác nhau mà là ba phân thân của một thần linh

Phần lớn thần linh bậc thấp và thần linh bậc trung đều dùng toàn lực để tiến giai. Có thể tạo ra một phân thân đã rất giỏi rồi. Nếu tạo ra nhiều sẽ tạo thành thương tổn vĩnh viễn. Cuối cùng vô vọng tiến giai thành thần linh bậc cao

Nhưng sau khi trở thành thần linh bậc cao, thần lực và thần cách đều hơn xa thần linh bậc trung. Hơn nữa muốn tiến giai thành chủ thần là chuyện khó như lên trời. Vì thế có một số thần linh bắt đầu tạo ra vài phân thân, vì bọn họ xử lý một số chuyện

Tuy nhiên ngay cả thần linh bậc cao và chủ thần cũng không thể tạo ra nhiều phân thân. Bởi vì mỗi phân thân đều chứa đựng một phần linh hồn. Nếu vượt quá mười phân thân, chờ đợi bọn họ là kết cục vô cùng thê thảm

Tất nhiên nếu có thể đạt tới cảnh giới thần vương thì từ đó về sau không cần phân thân nữa. Bọn họ chỉ cần lựa chọn những tín đồ đứng đầu của mình, sắc phong cho tín đồ là tín đồ có được lực lượng của phân thân thần linh

Thần vương có vô số phân thân, cỡ lực lượng này mà thi triển ra, chỉ sợ trong thần giới không có bao nhiêu thần linh ngăn cản được

Ba nhân ảnh cách đám người Tiểu Ân không xa thì dừng lại. Bọn họ nhìn đám người Tiểu Ân ở trung tâm những dòng xoáy, sắc mặt lộ vẻ hoảng sợ

Bọn họ không ngờ mình gặp được cảnh tượng quỷ dị như thế này

Trong không gian chật hẹp có nhiều dòng xoáy đã khiến người khác kinh ngạc rồi. Vậy mà bên trong dòng xoáy còn có ba thần linh, chuyện này khiến người khác không thể tin nổi

Nếu lúc bình thường, bọn họ chắc chắn sẽ lưu lại nghiên cứu những dòng xoáy đó hình thành như thế nào nhưng hiện tại phía sau có truy binh, bọn họ không dám dừng lại

Không chút do dự, ba nhân ảnh bay một vòng lớn, giống như ba tia chớp biến mất

Hai bóng dáng ở phía sau bọn họ cũng xuất hiện. Hai bóng dáng này cũng là phân thân của một thần linh. Vị thần linh này là một vị long thần cường đại

Vị long thần này nhìn cảnh tượng trước mắt, cũng lộ vẻ khó tin. Hắn muốn dừng lại để xem xét nhưng nhìn ba nhân ảnh chạy trốn ở phía trước, lập tức cất cao giọng nói:

- Các người cẩn thận, dòng xoáy ở đây vô cùng dày đặc, không dễ di động, ta đi trước đuổi theo bọn chúng
Nói xong, vị thần linh long tộc này rời đi, đuổi theo ba nhân ảnh phía trước

554. Chương 34 Thất Thái Lưu Ly Vụ

Tuy nhiên xem bộ dáng của hắn, chỉ sợ mười ngày, nửa tháng cũng chưa giải quyết xong.

Vị long thần này vừa biến mất, Tiểu Ân lập tức kéo hắc long vương và Christian ra khỏi nơi nguy hiểm này, sau đó chạy theo một hướng khác.

Tuy vị long thần bậc cao muốn ba người ở lại, nhưng trong hoàn cảnh này, không ai muốn ở chung với thần linh bậc cao. Huống chi vị long thần bậc cao đó là một vị hoàng kim long tộc, không phải hắc long nhất tộc.

Một tháng sau, vị hoàng kim long thần quay trở lại, mật độ dòng xoáy vẫn như cũ nhưng ba người ở bên trong đã biến mất.

Mặt hắc nhãn nhỏ, không nghĩ ra nguyên nhân trong đó.

Tuy nhiên hắc không tin những người này tự ý rời đi.

Khi vị long thần bậc cao đang sâu não thì ba người Tiểu Ân sắp tiếp cận mục tiêu chính.

Tuy thời không hồng lưu chỉ chiếm một phần nhỏ trong thần giới nhưng đối với nhóm thần linh thì nơi này vẫn vô cùng vô tận.

Kỳ thật đối với nhóm thần linh, so về độ rộng lớn thì nơi này phải bằng cả thần giới.

Bởi vì ở đây, không thể sử dụng thần niệm. Chỉ có thể sử dụng đôi mắt để quan sát bốn phía.

Mà trong thời không hồng lưu, phần lớn những dòng xoáy sáng ngời như mặt trời, chiếu rọi bốn phía, căn bản không thể nhìn xa. Lại có dòng xoáy ảm đạm như hắc động, hút hết hào quang bốn phía, căn bản không nhìn ra đó nơi nào trong bóng tối.

Hoặc sáng ngời hoặc đen tối, những dòng xoáy phân thời không hồng lưu thành những khu vực lớn nhỏ khác nhau. Với thị lực của thần linh, đừng mơ nhìn thấu những khu vực bị hào quang hoặc bóng tối bao phủ.

Trong thời không hồng lưu không phải chỉ có những khu vực hắc ám và quang minh, cũng có những khu vực bình thường.

Nhưng tất cả những điều này không gây ảnh hưởng tới Tiểu Ân.

Ở nơi này, hắc giống như cá gặp nước, một khi thần niệm phát ra, lập tức nắm giữ mọi thứ trong tay. Cảm giác đặc thù này khiến hắc chơi đùa vui vẻ trong thời không hồng lưu đến nỗi quên cả trời đất.

Mang theo hắc long vương và Christian, Tiểu Ân tiến tới trung tâm của thời không hồng lưu.

Tiểu Ân không biết vì sao muốn tới đó nhưng hắc biết ở trung tâm của thời không hồng lưu, có âm thanh kêu gọi hắc. Tuy lai lịch của âm thanh này bất minh, nhưng khiến hắc có cảm giác ấm áp, hơn nữa còn mang tới cho hắc cảm giác quen thuộc. Cho nên Tiểu Ân tin, âm thanh đó không có ác ý với hắc.

Về phần hắc long vương và Christian nhờ có năng lực thần kỳ của Tiểu Ân nên mới xâm nhập được sâu vào trong. Đi theo Tiểu Ân, bọn họ không cảm thấy nguy hiểm.

Rốt cuộc xâm nhập tới một trình độ nhất định, Tiểu Ân đột nhiên dừng lại. Khuôn mặt hắc xuất hiện một tia dị sắc, dường như có chút do dự.

Hắc long vương nhẹ giọng hỏi: “Tiểu Ân, ngươi làm sao vậy? Nơi này có gì không đúng sao?”

Christian lập tức dựng đôi tai lên. Chuyện liên quan tới tính mạng của mình, hắc đương nhiên muốn biết rõ.

Tiểu Ân nhìn xuống dưới nói: “Các ngươi yên tâm, nơi này không có nguy hiểm. Chỉ có điều...”

Hắc duỗi tay, nhẹ nhàng chạm về phía trước.

Ngón tay hắc chạm vào phiến hào quang phía trước, phiến hào quang lập tức nổi sóng, khếch tán ra bốn phía.

Bọn họ không xa lạ với cảnh tượng này. Từ bên ngoài vào tiến vào thời không hồng lưu, bọn họ đã có cảm giác này.

Sắc mặt Christian khê biến, hỏi: “Chúng ta đã tới khu vực giáp ranh với thời không hồng lưu?”

Tiểu Ân nghiên túc nói: “Tuy ta không biết thời không hồng lưu lớn như thế nào, nhưng nói thực, còn lâu mới đi hết được.”

Trong lòng hắc long vương, đột nhiên nói: “Ta hiểu rồi, khu vực này chỉ có cấp bậc chủ thần mới có thể tiến vào.”

Sắc mặt của Christian xám lại, hắc liếc mắt nhìn Tiểu Ân. Do dự một lúc, rốt cuộc không nói gì.

Bên trong thời không hồng lưu, mỗi cấp bậc thần linh có một khu vực riêng. Nếu vượt qua giới hạn, bọn họ sẽ gặp phải rất nhiều nguy hiểm.

Giống như thần linh bậc trung muốn tiến vào chỗ của thần linh bậc cao. Như vậy với thực lực của bọn họ, căn bản không thể phát hiện dòng xoáy ẩn hình. Trong tình huống này, trừ khi vận khí của thần linh bậc trung cực tốt mới có thể bình an ra vào.

Cho nên khi Christian nghe nói khu vực kế tiếp là phạm vi hoạt động của chủ thần, trong lòng hắc chấn động.

Thần linh bậc trung kém quá xa chủ thần, khiến hắc không tin tưởng mình có lực tự bảo vệ. Chỉ có điều nhìn Tiểu Ân, trong lòng Christian cố đè nén nỗi sợ hãi.

Nếu hắc có thể đi lại tự nhiên trong khu vực thần linh bậc cao, vậy bên trong không có gì làm khó được hắc.

Ánh mắt của Tiểu Ân liếc nhìn hai người, đột nhiên nói: “Thất thải lưu ly vụ có hình dáng gì?”

Đây là lần đầu tiên Tiểu Ân hỏi chuyện liên quan về thất thải lưu ly vụ. Christian kinh ngạc nói: “Tiểu Ân các hạ, không ngờ ngài không biết hình dáng của thất thải lưu ly vụ.”

“Tất nhiên không biết.” Tiểu Ân vất chéo tay nói: “Chúng ta đi theo ngài, chỉ cần ngài biết là được.”

Sắc mặt Christian hơi đỏ. Tay áo hắc vung lên, trước mặt mọi người xuất hiện một đoàn hào quang. Đoàn hào quang là một ảnh hư ảo, từ từ biến thành đám mây không có hình dáng cụ thể.

Đồ vật này giống với dòng xoáy bình thường nhưng có bảy màu: đỏ, cam, vàng, lục, lam, chàm, tím. Bảy loại màu này luân phiên nhau thay đổi.

Tiểu Ân từ từ nhắm hai mắt, khuôn mặt hiện lên một tia cười khổ nói: “Quả nhiên là thứ này. Đáng tiếc không còn kịp nữa rồi.”

Sắc mặt Christian khẽ biến, dồn dập hỏi: “Không kịp gì?”

Tiểu Ân chỉ về phía trước nói: “Trong khu vực kế tiếp, có một khối không khí như thế.”

Khuôn mặt Christian lộ ra vẻ mừng như điên nói: “Ở đâu? Chúng ta nhanh tới.”

Tiểu Ân tức giận nói: “Không cần đi, khi ta phát hiện ra nó thì nó đã biến mất.”

“Biến mất? Làm thế nào nó biến mất?” Hắc long vương dò hỏi.

“Đó là một loại năng lực truyền tống đặc thù, cứ như thế tiêu biến.”

“Thứ này có thể truyền tống cực xa, ta có thể cảm ứng được.” Tiểu Ân bình tĩnh nói.

Hắc long vương và Christian nhìn nhau, khuôn mặt tràn ngập thất vọng và uể oải.

Ai cũng biết cơ hội này khó gặp được. Thế mà bọn họ bỏ lỡ cơ hội đó.

“Tiểu Ân, có biện pháp nào không?” Hắc long vương hỏi.

Vì tương lai của hắc long nhất tộc, giọng nói của hắc mang theo sự cầu khẩn.

Tiểu Ân do dự một chút nói: “Để ta thử xem. Tuy nhiên theo suy đoán của ta, nếu thực sự muốn thu thập thất thải lưu ly vụ, chắc chắn chúng ta phải tiến vào trong. Bởi vì ta cảm giác, nó đang xâm nhập vào trong.”

Lần này ngay cả hắc long vương cũng tròn tròn mắt. Tiểu Ân có thể sử dụng thần niệm cảm ứng tình huống xung quang đã là việc rất giỏi. Hiện giờ thì tốt rồi, ngay cả năng lực đoán trước cũng biết, quả thực không thể nào tin nổi.

Hắn và Christian nhìn nhau, trong lòng khó hiểu. Ở nơi này chẳng phải không thể sử dụng năng lực đoán trước sao. Thần linh có năng lực đoán trước đều không dám tiếp cận thời không hồng lưu. Trải qua nhiều năm biến hóa, nơi này cũng biến đổi sao?

Tiểu Ân không biết, hình tượng của mình trong lòng hai vị long thần đã trở nên cao lớn. Hắn cẩn thận tiến vào bên trong giới hạn giữa thần linh bậc cao và chủ thần.

Sau khi Tiểu Ân tiến vào trong, hắn trong khối nao nao. Tuy ở trong này thần niệm của hắn không gặp trở ngại, nhưng không có nghĩa là Tiểu Ân có thể cảm nhận được những biến hóa thần kỳ.

Đặc biệt ở trong khu vực của cấp chủ thần, xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Xung quanh là một mảnh tối đen. Ngay cả với thị lực của ba người, cũng chỉ nhìn được một trăm mét. Hơn nữa tai của bọn họ như bị bịt lại, cho dù muốn nghe tiếng động ở xa cũng rất khó khăn.

Sắc mặt của Christian và hắc long vương khê biến. Trong mắt bọn họ tràn ngập thần sắc bất đắc dĩ. Tiến vào trong này, bọn họ bị hạn chế quá lớn.

Nơi này không hổ danh là khu vực hoạt động của cấp chủ thần.

Tuy nhiên cách bọn họ một khoảng xa, dường như có hào quang chớp động. Tiểu Ân chỉ vào nơi đó nói: “Đó là dòng xoáy cố định phát quang, phía trước có một, bên này cũng có...”

Christian vội vàng nói: “Bên này cũng có? Vì sao ta không nhìn thấy?”

Tiểu Ân suy nghĩ một chút nói: “Có lẽ do khoảng cách hơi xa một chút.”

Christian cười khổ, nghĩ tới hoàn cảnh ở trong này, hắn không biết nói gì.

Dù sao hắc long vương mới là một vị thần linh vừa mới đốt thần hỏa, không cảm khái như Christian, hắn xoay chuyển ánh mắt, hỏi: “Tiểu Ân, thất thải lưu ly vụ chạy đi đâu?”

Tiểu Ân nhắm hai mắt, miệng nhẹ nhàng mấp máy. Tuy nhiên hắc long vương và Christian không nghe rõ âm thanh trong miệng hắn đại biểu cho điều gì. Nhưng bọn họ có thể khẳng định, trên người Tiểu Ân có một loại năng lượng thần bí khếch tán.

Bọn họ chưa bao giờ gặp qua cỗ năng lượng này. Tuy nhiên khi tiếp xúc với cỗ sức mạng này, trong lòng bọn họ đồng thời run rẩy.

Đó là cảm giác thâm trầm khó có thể hình dung. Trước mặt cỗ lực lượng này, dường như bọn họ trở nên nhỏ bé bất lực. Cả đời bọn họ rất ít khi trải qua cảm giác này.

Đột nhiên bọn họ nghĩ tới niềm kiêu ngạo của long tộc, một trong bảy đại thần vương của quang minh hệ, long thần bệ hạ. Có lẽ trước mặt vị thần linh vĩ đại của long tộc, bọn họ mới có cảm giác như thế.

Ý niệm này xuất hiện, trong đầu hai vị long thần lập tức hiện lên trăm mối cảm xúc. Tiểu Ân chỉ là một vị thần linh bậc trung, thế nhưng lại mang tới cho bọn họ áp lực cực lớn. Như vậy, ngày sau khi hắn không ngừng tiến giai, đạt tới đỉnh cao thì uy áp còn cường đại tới cỡ nào.

Chỉ cần suy nghĩ một chút là khiến người khác không rét mà run.

Quan hệ giữa hắc long vương và Tiểu Ân không bình thường. Ngoài nỗi khiếp sợ ra còn bao gồm sự vui mừng và cao hứng. Trên con đường thành thần, có đồng bọn và chỗ dựa vững chắc như thế, hắn còn không hài lòng gì nữa?

Trong lòng Christian ngổn ngang cảm xúc phức tạp. Hắn âm thầm liếc nhìn vẻ mặt hớn hở của hắc long vương, rốt cuộc không mở miệng.

Một lúc sau, Tiểu Ân mở hai mắt, tận lực phóng thích thần niệm, đem toàn bộ tinh thần và thể xác đầu nhập vào trong. Không ngờ hắn có một cảm giác thần kỳ, dường như hắn có thể giao lưu với toàn bộ thời không hồng lưu.

Loại giao lưu này thuần túy là về mặt tinh thần. Dường như hắn và thời không hồng lưu hợp thành một thể, có thể ảnh hưởng và chi phối lẫn nhau.

Giờ phút này, thậm chí trong lòng Tiểu Ân, thời không hồng lưu giống như Vô Danh, đều có suy nghĩ và tư duy.

Vô Danh và các linh vật khác có thể sản sinh linh trí. Vậy thì vì sao thời không hồng lưu không sinh ra linh trí chứ?

Chỉ có điều khi tinh thần của Tiểu Ân không ngừng xâm nhập vào sâu, hắn phát hiện một không gian vô cùng rộng lớn. Dường như phiến không gian này không có linh trí. Nhưng ở trong đó rất thích hợp với hắn, khiến hắn có cảm giác quen thuộc.

Sau khi độ phù hợp đạt tới trình độ nhất định, thậm chí Tiểu Ân còn sinh ra cảm giác có thể khống chế thời không hồng lưu.

Đúng vậy, cảm giác này vô cùng chân thật. Dường như hắn có thể khống chế toàn bộ thời không hồng lưu như một kiện siêu cấp đạo cụ ma pháp.

Một khi nghĩ tới uy lực của kiện đạo cụ ma pháp này, tim Tiểu Ân lập tức đập nhanh.

Nếu hắn có thể khống chế được kiện đạo cụ ma pháp siêu cấp này, ngay cả cường giả cấp thần vương cũng chưa chắc thắng được hắn.

Đương nhiên đó chỉ là suy đoán trước mắt của Tiểu Ân mà thôi. Tiểu Ân còn chưa khống chế được.

Tuy nhiên khi tinh thần ý niệm của Tiểu Ân phát ra ngoài, bắt đầu phù hợp với xung quanh, hắn mơ hồ cảm giác được hướng di động của hào quang của dòng xoáy bảy màu.

Dòng xoáy này dường như có mối liên hệ thần bí với thời không hồng lưu. Nhờ có mối liên hệ thần bí này nên Tiểu Ân mới cảm ứng được.

Nhẹ nhàng chỉ về một hướng. Tiểu Ân tự tin nói: “Chỗ này, chúng ta đi thôi.”

Christian nhìn Tiểu Ân, không hiểu sao lại tràn ngập niềm tin. Hắn trở nên hoạt bát, cho tới bây giờ hắn mới cảm thấy tương lai tươi sáng. Nếu thực sự chiếm được thất thải lưu ly vụ, tương lai của hắc long nhất tộc sẽ xuất hiện biến hóa.

Ánh mắt của hắn lập tức xuất hiện hào quang sang ngời. Trong hoàn cảnh này giống như hai bóng đèn nhỏ. Tiểu Ân và hắc long vương rất kinh ngạc với biến hóa của hắn.

Tuy nhiên nếu để bọn họ biết, tâm của lão long hoàn toàn vì hắc long nhất tộc, có lẽ hai người sẽ suy nghĩ khác về lão.

Ba người Tiểu Ân tiến vào bên trong thời không hồng lưu. Lần này di chuyển, Tiểu Ân cẩn thận hơn. Không phải vì hoàn cảnh khốc liệt ở nơi này mà hắn di chuyển chậm, hắn làm như vậy vì không muốn chạm mặt với phân thân chủ thần. Nếu gặp phải phân thân chủ thần, bọn họ tuyệt đối không còn đường sống. Cho nên Tiểu Ân luôn cẩn thận.

Trên đường đi, Tiểu Ân duy trì tốc độ không nhanh không chậm. Gặp phải dòng xoáy ẩn hình thì luôn vòng sang hướng khác đi. Tuy hắn có năng lực di động dòng xoáy nhưng hiện tại nên thành thật thì tốt hơn.

Kỳ thật sau khi xâm nhập vào sâu, tuy cảm ứng của Tiểu Ân vẫn rõ nhưng phạm vi phóng thích thần niệm đã thu nhỏ lại chỉ còn trăm dặm.

Tuy nhiên hắn phải đảm bảo an toàn khi truy tìm thất thải lưu ly vụ. Do đó cứ cách một đoạn thời gian, đám người Tiểu Ân lại dừng lại để Tiểu Ân cảm ứng.

Sau mấy lần như thế, đột nhiên Christian hỏi: “Tiểu Ân các hạ, ngài có cảm thấy dường như chúng ta đi một vòng lớn không?”

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn hắc, không ngờ trong hoàn cảnh này mà hắc có thể nhận ra phương hướng. Nếu không phải biết vị long thần này là thần linh bậc trung, chỉ sợ Tiểu Ân đã coi hắc là thần linh bậc cao thậm chí là thần linh cấp chủ thần.

“Christian các hạ, vì sao ngài có cảm giác đó?” Hắc long vương kinh ngạc hỏi.

Nơi này không phải bên ngoài, ở trong này hắc có chút choáng đầu. Nhưng biểu hiện của đồng bạn khiến hắc có chút không phục.

Christian ho nhẹ một tiếng nói: “Hai vị, thần tính của ta có một đặc điểm đó là có thể nắm giữ pháp tắc viễn hành. Mặc dù ở nơi này, ta không thích ứng lắm, nhưng vẫn cảm ứng được đại khái phương hướng.”

Tiểu Ân hơi gật đầu nói: “Không hổ danh là thần linh nắm giữ pháp tắc viễn hành. Tuy không phải một vòng tròn nhưng cũng không sai biệt lắm.”

Christian nhẹ giọng hỏi: “Tiểu Ân các hạ, thất thải lưu ly vụ hành động có quy luật?”

“Hoàn toàn không!” Tiểu Ân cười khở nói: “Đồ vật này dường như cảm ứng được có người truy tìm nó, nên nó mới di chuyển theo một lộ tuyến quái dị như vậy.”

“Cảm ứng?” Khuôn mặt của Christian đại biến: “Chẳng lẽ thất thải lưu ly vụ có thần trí?”

Tiểu Ân nhìn hắc, thâm nghĩ thất thải lưu ly vụ có thần trí đã dọa hắc sợ. Nếu nói cho hắc biết toàn bộ thời không hồng lưu sắp sinh thần trí thì không biết hắc sẽ có biểu tình như thế nào.

Hắc long vương hít một ngụm khí lạnh nói: “Ở nơi này, thất thải lưu ly vụ tuyệt đối giống như cá gặp nước. Nếu nó không có thần trí, nó sẽ di động theo một quy luật. Có lẽ chúng ta có thể đuổi theo nhưng nếu nó có thần trí và có thể truyền tống đi xa thì chúng ta đừng mơ đắc thủ được.”

Khuôn mặt Christian âm trầm, không nói lời nào. Kỳ thật hắc long vương nói rất đúng, chỉ có điều một khi nghĩ tới thất bại, hy vọng trong lòng bị dập tắt, trong lòng hắc tự nhiên bức bối.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, hắc rất muốn an ủi một chút nhưng thứ này quá quan trọng với long tộc nên hắc không biết an ủi như thế nào.

Đột nhiên sắc mặt Tiểu Ân khê biến, kéo hắc long vương, nói: “Christian các hạ, mau đi theo ta.”

Nói xong, hắc nhanh chóng bay về phương xa. Tốc độ vô cùng nhanh, hơn xa lúc trước.

Christian vui mừng, vừa đi theo vừa hỏi: “Tiểu Ân các hạ, ngài phát hiện thất thải lưu ly vụ?”

“Đúng!” Tiểu Ân không quay đầu lại nói.

“Ở nơi nào?” Bị Tiểu Ân kéo, Hắc long vương hỏi.

“Ở phía sau chúng ta.” Tiểu Ân không cần nghĩ ngợi nói.

“Phía sau?” Hai đầu hắc long ngơ ngác nhìn nhau. Nếu ở mặt sau, vậy vì sao Tiểu Ân lại khẩn trương?

“Đúng vậy, ở phía sau, thứ này đang đuổi theo chúng ta.”

Thân hình của Christian dừng lại, khuôn mặt sáng lên nói: “Rất tốt!”

Tiểu Ân dừng một chút. Hắc vốn không muốn để ý tới tên ngu này nhưng không thể thấy chết mà không cứu.

Kéo Christian lại, hắc nói: “Chạy!”

Christian bị Tiểu Ân lôi kéo bỏ chạy, hắc không hiểu hỏi: “Xảy ra chuyện gì, vì sao chúng ta phải đi?”

Tiểu Ân tức giận nói: “Không phải đi mà là chạy!”

Christian và hắc long vương ngẩn ra, chuyện hôm nay đúng là kỳ quái.

Vừa rồi bọn họ còn truy tìm thất thải lưu ly vụ nhưng bây giờ lại ngược lại...

“Vì sao phải chạy?”

“Bởi vì phía sau thất thải lưu ly vụ có một vị thần linh.”

Lúc này Christian mới thực sự giật mình. Hắn không để Tiểu Ân kéo nữa mà dùng thần lực của bản thân. Tốc độ chạy còn nhanh hơn thỏ, nếu không phải cần Tiểu Ân dẫn đường, chỉ sợ hắn đã sớm vượt Tiểu Ân.

Thần linh có thể xuất hiện trong khu vực này chắc chắn là phân thân thần linh cấp chủ thần.

Mặc dù trước mặt các tín đồ, ba người là thần linh chí cao vô thượng. Nhưng trước mặt chủ thần, địa vị của bọn họ không khác gì mấy tín đồ.

Ba người không ngừng gia tốc, giống như ở phía sau là một vị chủ thần cường đại.

Một lúc sau, động tác của Tiểu Ân dần chậm rãi. Khuôn mặt của hắn lộ vẻ nghiêm trọng, trong mắt xuất hiện hào quang kiên quyết.

“Tiểu Ân các hạ, ngài làm sao vậy? Chủ thần bỏ đi rồi sao?” Christian do dự hỏi.

“Không!” Tiểu Ân nói: “Bọn họ đã tới gần, hơn nữa tốc độ còn nhanh hơn chúng ta. Nếu cứ đuổi theo sẽ rất nhanh đuổi kịp chúng ta.”

Sắc mặt của Hắc Long Vương và Christian lập tức khó coi. Bọn họ đương nhiên biết nếu bị phân thân chủ thần đuổi kịp, bọn họ tuyệt đối không còn đường sống.

Hít sâu một hơi, ánh mắt của Tiểu Ân nhìn bốn phía. Dường như mọi chuyện không quan hệ gì với hắn nhưng thần niệm của hắn cảm ứng được, tất cả dòng xoáy có mối liên hệ với hắn.

Từ từ, trong đầu hắn xuất hiện một ý tưởng. Tuy ý tưởng này mờ mịt nhưng hắn tin cảm giác của mình không sai.

- Lão hắc ngươi tin ta không?

Tiểu Ân trầm giọng hỏi

Hắc Long Vương chớp mắt, cả giận nói:

- Hỏi thừa? Ngươi muốn làm gì, cứ nói thẳng đi

Tiểu Ân gơ tay chỉ, Hắc Long Vương và Christian nhìn về phía hắn chỉ, nơi đó có một dòng xoáy to lớn tỏa ra hào quang sáng ngời

- Lão Hắc, nếu ngươi tin ta, vậy tiến vào thôi

Tiểu Ân bình tĩnh nói

Sắc mặt Hắc Long Vương không thay đổi, hắn biết Tiểu Ân không hại mình. Tuy nhiên có một số việc, hắn không thể không hỏi rõ mà làm:

- Dòng xoáy đó có tính chất gì, ngươi biết không?

- Nếu ta đoán đúng thì dòng xoáy này tương đương với siêu cấp truyền tống trận, có thể truyền tống người khác ra khỏi thời không hồng lưu

Tiểu Ân bình tĩnh nói:

- Nếu có thể bình an rời khỏi nơi này, ngươi phải nhanh chóng trở về thần quốc. Chuyện nơi này không còn liên quan tới ngươi nữa

Sắc mặt Hắc Long Vương hơi biến đổi, hắn không hỏi Tiểu Ân vì sao biết được thuộc tính của dòng xoáy. Bởi vì hiểu biết của Tiểu Ân nằm ngoài dự đoán của hắn. Trầm ngâm một chút, Hắc Long Vương hỏi:

- Còn ngươi thì sao? Đi cùng ta chứ?

Tiểu Ân khẽ lắc đầu nói:

- Ta phải ở lại thử một lần

Ánh mắt của hắn lóe lên hào quang

Khuôn mặt Hắc Long Vương run run, nói:

- Người muốn thử gì? Chẳng lẽ người muốn cướp Thất Thái lưu ly vụ trên tay phân thân chủ thần

Tiểu Ân cười ha ha nói:

- Lão hắc, người không phải lo lắng cho ta, tóm lại nghe lời ta đi

Hắc Long Vương do dự một chút, lại nghĩ tới thần quốc có thể so với thần linh bậc cao của Tiểu Ân, rốt cuộc hung hăng dậm chân, quay đầu bước đi. Đi tới trước dòng xoáy, đột nhiên quay đầu hỏi:

- Christian, người đi cùng ta

Christian do dự một chút hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, thần linh cấp chủ thần đang đuổi theo Thất thái lưu ly vụ sao?

Tiểu Ân nghiêm mặt, gật đầu nói:

Đúng vậy, đó là một phân thân chủ thần hắc ám hệ

Christian thở dài một tiếng, dường như rất thất vọng. Nếu đồ vật kia bị một chủ thần phát hiện thì một tên thần linh bậc trung nhỏ nhỏ như hắn không thể nào xen vào

- Tiểu Ân các hạ, chúng ta cùng nhau đi thôi

Christian trầm giọng nói:

- Ta tin lời của ngài nhưng ta không hy vọng ngài mạo hiểm

Hắn dừng một chút nói:

- Thần linh bậc trung và chủ thần là một khoảng cách không thể nào lấp đầy. Ngài không nên có chủ ý với Thất thái lưu ly vụ

Tiểu Ân gơ tay chặn lại nói:

- Ngài yên tâm, ta tự có chừng mực, tuyệt đối không khiêu khích phân thân chủ thần

Christian gật đầu, miễn cưỡng nở nụ cười tươi. Cùng Hắc Long Vương tiến vào trong dòng xoáy

Nói trong lòng hắn không hoài nghi là giả. Nhưng hắn biết, nếu Tiểu Ân để Hắc Long Vương rời đi thì tốt nhất hắn nên đồng hành cùng Hắc Long Vương. Nếu ở lại sẽ không biết mình chết như thế nào. Còn Thất thái lưu ly vụ, nếu thực sự bị phân thân chủ thần truy đuổi, thì hắn không có khả năng đạt được. Nhưng cho dù không, có người truy đuổi thì một mình Tiểu Ân cũng không thu được nó

Sau khi tiếp xúc với dòng xoáy, lập tức họ bị một cỗ hấp lực hút vào, cỗ lực lượng này giống như hấp động, căn bản không cho người khác có cơ hội chống đỡ

Rất nhanh, Christian và Hắc Long Vương cảm thấy hoa mắt. Hắc ám vô tận biến mất, lực hút cũng biến mất

Hai người không biết tới nơi nào trong thần giới hư vô

Bọn họ nhìn xung quanh, ngay cả thần linh cũng không biết đây là đâu

Sau khi phiêu lưu một tháng, bọn họ mới biết mình ở đâu

Bọn họ tới một nơi hoang vu trong thần giới, nơi này cũng là cấm địa. Tuy nhiên cấm địa này không quái dị như thời không hồng lưu mà cực kỳ nguy hiểm. Người tiến vào gần như phải chết

Sau khi biết rõ, bọn họ vội vàng rời đi. Cuối cùng an toàn quay trở lại thần quốc. Đối với lời nói của Tiểu Ân, hai người không hề hoài nghi

Dù sao ngay cả thần vương bậc hạ cũng chưa chắc biết được thuộc tính dòng xoáy và vị trí truyền tống

Tất nhiên Christian không đi tuyên dương chuyện này. Bởi trong lòng hắn hy vọng, Tiểu Ân có thể cướp được Thất thái lưu ly vụ. Còn việc Tiểu Ân giao Thất thái lưu ly vụ cho mình hay Hắc Long Vương thì cũng như nhau

Bởi vì người được lợi cuối cùng vẫn là Hắc long nhất tộc

Tuy phải chờ đợi, hơn nữa trong lòng hắn biết hy vọng không lớn nhưng ý nghĩ này cứ lớn vồn trong lòng hắn

Sau mấy năm, thần giới truyền ra một tin chấn động. Khi đó hắn mới biết, Tiểu Ân không phải thần linh bậc trung bình thường

Nhìn Hắc Long Vương và Christian rời đi, thần thái trong mắt Tiểu Ân đậm lên

Nếu nói vừa rồi hắn còn e dè thì giờ phút này hắn giống như phạm nhân thoát khỏi gông cùm. Rốt cuộc không còn phải kiêng kỵ nữa

Nhìn về phía trước, trong lòng hắn xuất hiện lý tưởng hào hùng

Muốn ở nơi này đùa với ta sao? Tốt, ta sẽ tiếp ngươi

Giây phút này, hắn hoàn toàn quên sự chênh lệch giữa phân thân thần linh bậc trung và phân thân chủ thần. Thần niệm của hắn phóng ra xung quanh. Thần vực hoàn toàn phóng thích, bao vây các dòng xoáy

Nếu giờ phút này có thần linh khác nhìn thấy cảnh này, chắc chắn sẽ không tin vào hai mắt của mình

Một thần linh bậc trung không ngờ làm được chuyện mà ngay cả chủ thần cũng không làm được

Thần niệm của Tiểu Ân không phát ra xa, chỉ ở trong một khu vực

Phạm vi của khu vực này không lớn nhưng ít nhất cũng bằng một tòa thành nhỏ. Số lượng dòng xoáy ở bên trong đạt tới con số hơn một ngàn

Sau khi thần niệm và hơi thở của Tiểu Ân bao phủ toàn bộ nơi này, dòng xoáy sống động nhanh chóng lao về phía Tiểu Ân

Ngoài vài dòng xoáy to lớn không di động, rất nhanh bên người Tiểu Ân xuất hiện mấy trăm dòng xoáy.

Dưới sự khống chế của Tiểu Ân, tốc độ phi hành của dòng xoáy rất nhanh. Nếu nhìn từ bề ngoài thì cũng bình thường nhưng khiến người khác cảm thấy khủng bố đó là dòng xoáy ẩn hình. Sau khi kết hợp với thần niệm của Tiểu Ân, những dòng xoáy đó trở nên hoàn mỹ hơn

Làm xong mọi việc, rốt cuộc Tiểu Ân ưỡn thẳng ngực, lẳng lặng chờ đợi đối phương

Nếu Hắc Long Vương và Christian còn ở lại thì hắn không dám làm ra chuyện này. Nhưng khi bọn họ rời đi, Tiểu Ân không ngại thử cực hạn của mình

Đột nhiên, khu vực đó sáng lên. Một dòng xoáy bảy màu chợt xuất hiện trong phạm vi khống chế của Tiểu Ân

Dòng xoáy này dường như dừng lại một chút. Rốt cuộc nó hiểu tình cảnh của mình. Hào quang bảy màu trên người lập tức bộc phát, muốn chạy trốn

Đáng tiếc bản thân nó bị vây trong thần vực của Tiểu Ân. Mà mỗi tác không gian bên trong thần vực đều bị Tiểu Ân chi phối, hơn nữa Tiểu Ân không thể bỏ qua cho nó

Trong không gian hư vô đột nhiên xuất hiện năng lượng dao động mãnh liệt. Từng đợt năng lượng tỏa ra giống như một nhà giam. Lực lượng không gian không thể điều động được

Dòng xoáy bảy màu hoảng hốt, nó am hiểu nhất là kỹ năng truyền tống. Một khi kỹ năng bảo mệnh này không còn tác dụng cũng là lúc nó cùng đường

Ngay khi năng lượng của Tiểu Ân giam cầm Thất thái lưu ly vụ thì một trận năng lượng dao động khác xuất hiện

Khóe môi Tiểu Ân nở nụ cười kỳ dị. Dưới sự khống chế của hắn, Thất thải lưu ly vụ lướt đi một đoạn. Đúng lúc này, một bóng người cao lớn xuất hiện đúng chỗ dòng xoáy bảy màu rời đi

Bóng người này cao ba thước, toàn thân được bao phủ bởi năng lượng

Dưới sự tấn công mãnh liệt của loại năng lượng này, khu vực khống chế của Tiểu Ân trở nên lắc lư

Khuôn mặt giống như cương thi của vị thần linh rút cuộc giật mình. Rút cuộc hắn nhận ra lực lượng thần bí tràn ngập trong không gian

Đôi mắt của hắn lộ vẻ khó tin:

- Thần vực? Không có khả năng

Giờ phút này, Tiểu Ân mở to hai mắt, nhìn khuôn mặt quen thuộc, bật cười nói:

- Thật không biết ai gặp xui xẻo, không ngờ là ...

Ngày xưa Tiểu Ân dùng thân phận người cá sấu tham gia hội giao dịch ngầm của gia tộc Phong Linh, hắn từng dùng giá lớn để đổi lấy áo giáp ma pháp, vũ khí cao cấp và nhiều thần lực kết tinh

Nhờ khoản giao dịch này nên Tiểu Ân mới có thể phát triển nhanh

Trong lần giao dịch đó, phần lớn phân thân thần linh bậc cao đều che giấu khuôn mặt và ẩn nấp năng lượng dao động trên người. Nhưng có những phân thân thần linh bậc cao và phân thân chủ thần tự tin vào thực lực của mình không thèm che giấu

Bọn họ dùng tướng mạo thật để xuất hiện, không hề kiêng kỵ phóng thích năng lượng của mình

Tuy làm như thế sẽ khiến người trong hội giao dịch chú ý nhưng với thực lực và thân phận của bọn họ, phương thức này sẽ khiến uy danh của bọn họ truyền đi xa

Lần đó có một vị chủ thần hắc ám hệ ra tay cướp đoạt. Hơn nữa cuối cùng hắn gần như không tiếc giá cả, đổi lấy đi mấy khối nguyên thể .

Vị thần linh tiến vào khu vực do Tiểu Ân bố trí có khuôn mặt giống như đúc vị thần linh hắc ám hệ kia

Hít sâu một hơi, giọng nói của Tiểu Ân vang lên trong thần vực:

- Bệ hạ German Sa tôn kính, vì sao ngài tiến vào trong thần vực của ta

Phân thân hắc ám chủ thần German Sa ngẩn ra. Hắn không ngờ đối phương biết tên của mình

Trong thần giới, ngoài nhóm thần vương chí cao vô thượng, ngay cả Thần linh cấp chủ thần cũng chưa chắc nhận ra nhau

Dù sao thế giới này quá lớn

Ngoài một bộ phận cực nhỏ thần linh tiến giai thành thần vương thì trong vô số năm cũng chỉ có vị tử linh pháp sư không biết tới từ nơi thần bí nào thuận lợi tiến giai

Còn đám thần linh còn lại dù có tu luyện lâu cũng chỉ đạt tới cảnh giới chủ thần. Thủy chung không thể tiến thêm một bước nữa

Cho nên phần đông thần linh đều biết thần vương nhưng chưa chắc biết chủ thần

Người này lại biết mình. Trong lòng German Sa xoay chuyển, vị này rốt cuộc là vị chủ thần bệ hạ nào?

Về phần dưới cấp chủ thần, căn bản hắn không nghĩ tới. Có thể bình an xâm nhập vào nơi này hơn nữa còn sử dụng thần vực, thậm chí hắn còn nghĩ kẻ đó là thần vương. Nếu nói kẻ trước mặt hắn là phân thân thần linh bậc trung, chỉ sợ có chết hắn cũng không tin

Nhìn về phía Tiểu Ân. Nơi đó là một mảnh tối đen, giống như Thế giới hắc ám. Bản thân hắn là thần linh hắc ám hệ thể mà cảm thấy lạnh cả người

Cảm giác này khiến hắn tin vào phán đoán của mình. Đối phương ít nhất phải là thần linh cấp chủ thần, hơn nữa rất có thể là thần linh hắc ám hệ

- Bệ hạ tôn kính, ta nên xưng hô với ngài như thế nào?

Ánh mắt của German Sa thoáng nhìn qua Thất thái lưu ly vụ, cũng không ra tay cướp đoạt

Tiểu Ân ngần ra, thầm nghĩ với chút thần lực của mình sao khiến đối phương gọi là bệ hạ được. Ý niệm xoay chuyển, Tiểu Ân cảm thấy thoải mái. Nơi này không phải nơi bình thường trên thần giới mà là thời không hồng lưu. Thần lực và hơi thở phóng thích ra không khác biệt nhau lắm. Trừ khi đôi bên chính thức giao thủ, nếu không không biết được thực lực của đối phương

- Ha ha, thanh danh đối với thần linh tuy trọng yếu nhưng ta không muốn kết oán thù sinh tử với một vĩ đại như ngài. Cho nên khỏi phải nhắc tới tên của ta đi

Tiểu Ân bình thản nói, không vì sự cường đại của đối phương mà sợ hãi

Khuôn mặt của German Sa âm trầm. Nếu đối phương ngay cả tên cũng không muốn nói, rõ ràng muốn độc chiếm Thất thái lưu ly vụ. Nếu là thần linh khác, có lẽ hẳn không sợ hãi. Nhưng có thể phóng thích thần vực ở đây, hơn nữa thần vực còn bao phủ cả một khu vực. Thần linh bình thường không thể làm được chuyện này

Trong lòng chợt động một cỗ thần lực cường đại từ trên người German Sa xuất hiện. Đường như hắn muốn thăm dò bốn phía, tuy nhiên chỉ trong chớp lát, hắn lại lộ ra vẻ kinh ngạc. Hơi thở trên người bạo phát

- Bệ hạ tôn kính, hóa ra khu vực này không có những dòng xoáy, quả là vô cùng hiếm thấy. Trách không được ngài có thể nạp nơi này vào thần vực của ngài.

German Sa đột nhiên cười ha ha

Hai mắt của Tiểu Ân sáng lên. Căn cứ theo suy đoán của hắn, dòng xoáy không chỉ hấp thu lực lượng thần niệm, thậm chí ngay cả thần vực của thần linh cũng có thể bị hấp thu

Giọng nói sắc bén của German Sa đang cao vút chợt ngừng lại

Giống như âm tiết đang ở giai đoạn cao trào đột nhiên dừng lại khiến người khác có cảm giác mất hứng

555. Chương 35: Đối Kháng Thực Lực Chênh Lệch Quá Xa

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, hắn tự nhiên hiểu được đạo lý trong đó. Cảm thụ thần lực cường đại của đối phương, miệng của hắn lộ ra tia cười lạnh

Thần vực của German Sa từ đầu phóng thích rất thuận lợi. Hơn nữa hắn có cảm giác đối phương không hề chống lại. Tuy việc này rất tốt với hắn nhưng vì sao người trước mặt mình lại có biểu hiện lơ đãng như vậy

Hắn lại không biết, Tiểu Ân thuần túy không có lực. Trong tình huống này mà đánh bừa với đối phương chẳng phải là lấy trứng chọi đá sao.

Nhưng mà thần vực của German Sa vừa mới bao quanh Tiểu Ân thì hắn đột nhiên phát hiện: Hóa ra khu vực này không phải không có dòng xoáy mà những dòng xoáy đó bao quanh thân thể đối phương, hợp thành đội quân dòng xoáy dày đặc

Ở trong thời không hồng lưu, thần niệm, thần lực và thần vực bị hạn chế lớn. Đó là do dòng xoáy. Dòng xoáy có thể hấp thu thần niệm và thần vực. Càng tiến vào sâu, lực hút này càng mạnh. Ngay cả thần linh cấp chủ thần cũng không chống lại được sự tiêu hao này. Cho nên ở trong hoàn cảnh này, thần linh không nên lãng phí thần niệm và thần lực.

Vừa rồi phát hiện tình huống dòng xoáy ở nơi này, trong lòng German Sa vô cùng cao hứng. Nhưng khi hắn phát hiện những dòng xoáy đó bao quanh thân thể Tiểu Ân, cả người lập tức khựng lại

- Bệ hạ tôn kính. Ngài có thể đoán được vị trí di động của dòng xoáy sao?

German Sa cẩn thận hỏi

Nếu đáp án này là thật thì hắn không cần phải tiến lên cướp đoạt nữa mà chỉ cần có thể bình an rời đi mà thôi

Tiểu Ân cười nói:

- German Sa bệ hạ, dường như không có thần linh nào có thể đoán được vị trí di động của dòng xoáy

Trong lòng German Sa hoài nghi hỏi:

- Thế quanh người ngài?

Tiểu Ân bắt đầu nói:

- Ta thông qua truyền tống tới đây. Không cẩn thận phát hiện ra nơi này mà thôi

Trong lòng German Sa hơi động, ánh mắt dừng lại trên thân thể Tiểu Ân. Hắn tự hỏi một chút. Sao trong lòng mình lại cảm thấy lạnh lẽo

Mặc kệ tên thần linh thần bí này có nói dối hay không nhưng chỉ cần nhìn thần vực của hắn có thể thu nạp nhiều dòng xoáy là đủ biết thần vực của hắn không dễ giải quyết

Trong lòng hắn trầm tư. Tên thần linh này để mình hình thành thần vực mà không can thiệp. Chuyện này là sao?

Không giải thích được, German Sa từ từ chậm lại, cẩn thận với thần vực lực lượng của Tiểu Ân mới tốt. German Sa rất cẩn thận, không hề lơ đãng

Nhưng giờ phút này, Tiểu Ân lại cảm ứng được một loại lực lượng thần bí. Loại sức mạnh tới từ bên trong dòng xoáy

Thần vực bị German Sa từ từ xâm chiếm khiến trong lòng hắn rất buồn bực

Trước đó mình đã bố trí tốt thần vực, nhưng không ngờ lại bị thần lực của người khác dễ dàng đánh tan. Ngay cả thần vực cũng bị người ta trục xuất. Loại phương pháp thất bại này là đã kích trí mạng với thần linh. Tuy Tiểu Ân biết chênh lệch giữa mình và đối phương nhưng chênh lệch lớn như thế vẫn khiến hắn không thể tin nổi. Nhìn thần vực dần bị ăn mòn, trong lòng Tiểu Ân vô cùng ghen ghét

Oán niệm trong lòng Tiểu Ân tăng lên. Cảm giác này giống như thủy triều, chỉ trong chốc lát, lấy Tiểu Ân làm trung tâm, ý niệm này ảnh hưởng tới mấy trăm dòng xoáy. Mấy trăm dòng xoáy bắt đầu phóng thích lực lượng

Chúng nó phóng thích lực lượng qua Tiểu Ân. Nhưng không hiểu sao sau khi nhận sức mạnh này, hắn không có cảm giác vui sướng

Cổ lực lượng này quá cường đại. Cường đại tới nỗi hắn không thể khống chế được. Giống như một con dê nhỏ đột nhiên nghênh đón cơn đại hồng thủy. Căn bản không có năng lực ngăn cản càng đừng nói đến chuyện khống chế

Ngay khi thân thể của Tiểu Ân sắp vỡ, trong lòng hắn động, lập tức dẫn cổ lực lượng này ra ngoài

Ngay sau đó, tốc độ hấp thu của mấy trăm dòng xoáy ở ngoài chợt tăng nhanh. Nguyên thần vực của hắn bị ăn mòn một nửa, không ngờ trong nháy mắt bị hắn cướp trở lại, duy trì một khoảng cách nhất định

Thần linh giao chiến với nhau, không chiến đấu sinh tử thì sự chắc chắn của thần vực đánh giá thực lực của hai thần linh

Tiểu Ân bùng nổ, phóng thích thần lực siêu cấp cường đại. Trước đó German Sa chiếm ưu thế bởi ngay từ đầu biểu hiện của Tiểu Ân rất yếu

Sau khi để mình chiếm một nửa thần vực, vị thần linh thần bí kia mới bùng phát. Rõ ràng đối phương trắng trợn khiêu khích mình

Đối mặt với khiêu khích như thế, trước mắt German Sa có hai lựa chọn, hoặc chính diện đối đầu với đối phương hoặc lui bước. Nhưng với tôn nghiêm của chủ thần, hắn không chút do dự phóng thích lực lượng của mình. Tiến hành đối kháng với thần vực của đối phương

Trong khoảng thời gian ngắn, thần vực của hai người giằng co với nhau. Mặc cho ai cũng không thể chiếm được thượng phong trong khoảng thời gian ngắn

Một bên Tiểu Ân đem năng lượng khổng lồ của mấy trăm dòng xoáy dẫn ra ngoài, một bên thử khống chế năng lượng này

Cuối cùng biến thành cục diện quỷ dị như hiện tại. Ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng không đoán được

Khi hấn thi triển thần vực, cũng có ý định muốn thử một chút, xem có thể đối kháng với chủ thần một lúc không. Chỉ có điều khi đôi bên tiếp xúc với nhau, Tiểu Ân lập tức hiểu, thần linh bậc trung không thể nào chống được chủ thần. Tuy nhiên điều may mắn đó là bên người hấn có mấy trăm dòng xoáy. Những dòng xoáy đó có uy lực to lớn, ngay cả thần linh cũng không dám tới gần. Dựa vào những dòng xoáy này, Tiểu Ân tin dù thực lực của mình không bằng đối phương cũng có thể thoải mái đem Thất thải lưu ly vụ thoát đi

Nếu không, Tiểu Ân tuyệt đối không khiêu chiến phân thân chủ thần

Nhưng biến hóa sau đó nằm ngoài dự đoán của Tiểu Ân. Đặc biệt là năng lượng cường đại của dòng xoáy, khiến Tiểu Ân vừa mừng vừa lo. Năng lượng này không ngờ có thể trực tiếp chuyển hoá thành thần lực của hấn và giúp thần vực của hấn đối kháng được với phân thân chủ thần

Giây phút này, hấp thu năng lượng vô cùng vô tận. Thực lực của Tiểu Ân tăng vọt. Thậm chí Tiểu Ân còn có cảm giác, lúc này hấn không phải là thần linh bậc trung mà là chủ thần có thực lực cường đại

Ý nghĩ này giống như ma quỷ xuất hiện trong đầu Tiểu Ân. Sự tự tin trong lòng hấn dâng lên. Đúng lúc này, kết nối giữa hấn và dòng xoáy xuất hiện biến hóa kỳ dị.

Năng lượng của dòng xoáy dùng một phương thức khó tin, không ngừng khuếch tán. Sau khi khuếch tán tới một mức nhất định sinh ra liên hệ tinh tế với những dòng xoáy bên ngoài. Một con đường thông đạo năng lượng vô hình được thành lập.

Thông đạo năng lượng này vô hình nên người khác không thể phát hiện

Chúng nó thông qua thông đạo truyền tống không gian mà tới

Giây phút này, Tiểu Ân mơ hồ hiểu được lai lịch của thời không hồng lưu. Hóa ra ở trong này, có thể truyền tống năng lượng thông qua thông đạo không gian

Từng dòng xoáy nối tiếp nhau Giờ phút này những dòng xoáy liên kết với nhau. Tuy thực tế mỗi dòng xoáy không cung cấp nhiều năng lượng. Thực tế do khoảng cách xa nên có những dòng xoáy cung cấp năng lượng cực kỳ nhỏ bé. Nhưng ở trong thời không hồng lưu, có trời mới biết có bao nhiêu dòng xoáy. Hơn nữa những dòng xoáy ở gần Tiểu Ân cung cấp số năng lượng lớn. Những con số đó cộng lại, người bình thường không thể tưởng tượng nổi

Tất nhiên với thực lực thần linh bậc trung của Tiểu Ân, còn chưa thể sử dụng toàn bộ dòng xoáy bên trong thời không hồng lưu. Nhưng xung quanh hấn mười ngàn dặm, năng lượng của những dòng xoáy có liên hệ thần kỳ với hấn

Ở trong khu vực này, năng lượng của dòng xoáy cực mạnh, đạt tới mức khủng bố

Trong lòng Tiểu Ân mừng rỡ. Có cỡ năng lượng này hỗ trợ, nếu đối phương không liều mạng thì chiến thắng cuối cùng chắc chắn thuộc về hấn. Năng lượng không ngừng tăng lên, tuy nhiên Tiểu Ân không phóng ra mà đem chúng tồn trữ trong mấy trăm dòng xoáy ở xung quanh mình.

Nhưng dòng xoáy do gần với hấn, nên hấn có thể khống chế theo ý mình. Có đôi khi Tiểu Ân hoài nghi, những dòng xoáy đó đã kết hợp làm một với hấn. Cho nên mới có cảm giác thần kỳ như thế

Tuy nhiên, dù dòng xoáy này khiến hấn có cảm giác thân cận tới cỡ nào thì trước mắt Tiểu Ân không dám chạm vào. Vẫn cẩn thận duy trì khoảng cách nhất định với chúng nó

Nhưng dù Tiểu Ân hay German Sa đều không biết, khi Tiểu Ân bắt đầu liên hệ với dòng xoáy thì toàn bộ thời không hồng lưu xuất hiện một trận dao động kỳ dị

Dao động này rất nhỏ nhưng mơ hồ hướng về một hướng

Số lượng thần linh trong khu vực này không có nhiều, chỉ có năm người mà thôi. Nhưng nếu một trong năm người này xuất hiện ngoài thần giới, chắc chắn sẽ khiến thần giới chấn động. Bởi vì bọn họ đều là những người tiếp cận gần nhất với cấp thần vương, phân thân cấp chủ thần

Những thần linh này lang thang trong thời không hồng lưu là vì một mục tiêu. Đó là Thất thải lưu ly vụ trong truyền thuyết

Tuy bọn họ đều biết dùng phương thức này để tìm Thất thải lưu ly vụ là chuyện si tâm vọng tưởng nhưng bọn họ không buông tha. Có thể nói trong toàn bộ thần giới, những thần linh cấp chủ thần đều lưu lại một tới hai phân thân chủ thần ở trong thời không hồng lưu. Mục đích chỉ có một, đó là tìm kiếm bảo bối khó có thể gặp được này.

Loại cấp bậc như bọn họ không hề ham muốn phần thưởng của nhóm thần linh bệ hạ. Mà do bọn họ biết cách sử dụng thứ này, cho nên mới không tiếc mọi giá để đoạt được nó.

Hiện giờ cảm nhận được biến hóa kỳ dị trong thời không hồng lưu, trong lòng bọn họ lập tức xuất hiện hi vọng.

Ở trong thời không lạnh giá này một thời gian dài, tới hôm nay mới xuất hiện biến hóa kỳ dị. Tất nhiên khiến bọn họ cảm thấy hưng phấn. Trong lòng bọn họ đều đoán đó là điềm báo khi Thất thải lưu ly vụ xuất hiện.

Cùng lúc đó ở một nơi không gian vô danh trong thần giới, bốn thần quốc dừng mở rộng. Sau khi bọn họ do dự một lúc, lập tức dùng tốc độ nhanh nhất bay đi.

Dọc theo đường đi, bọn họ dùng tốc độ cực hạn. Trong đó ba thần quốc phân ra một bộ phận lực lượng, bao phủ lên thần quốc nhỏ yếu nhất, để nó có thể theo kịp mà không bị tụt lại phía sau

Bốn thần quốc này có ba cái là thần quốc bậc trung. Còn một là thần quốc sơ cấp. Tổ hợp như vậy nếu không tiến vào những khu vực nổi danh trong thần giới thì có thể ngang dọc trong thần giới.

Dù sao thần linh bậc cao cũng không tùy ý khai chiến với tổ hợp thần quốc như thế. Mà trong thần giới cũng không dễ gặp thần quốc của thần linh bậc cao như vậy

Giống như nông dân rất khó có thể gặp được tỉ phú.

Bốn thần quốc tránh né những nơi có thể uy hiếp tới mình, chọn những nơi hẻo lánh để đi nhưng mục tiêu chỉ có một.

Chuyện phát sinh bên ngoài không khiến Tiểu Ân và German Sa chú ý. Giờ phút này, đôi bên phát sinh biến hóa

Dưới sự kích thích mãnh liệt của năng lượng cường đại, khuôn mặt của Tiểu Ân tất nhiên vui vẻ. Nhưng vị chủ thần hắc ám hệ German Sa đứng đối diện với hắn lại không vui chút nào

Tiểu Ân mang tới cho hắn cảm giác cổ quái. Ngay từ đầu ở thế yếu khiến hắn chiếm tiện nghi. Cho nên hắn mới dễ dàng xâm chiếm một nửa thần vực của Tiểu Ân

Biểu hiện này tuy cổ hủ nhưng đạt được sự tôn kính của German Sa

Sau đó sự tôn kính của German Sa biến thành nỗi sợ. Thần lực vô cùng vô tận như những con sóng thủy triều, sóng sau cao hơn sóng trước

Thần lực của vị thần linh kia vô cùng cường đại. Có thể nói là dị thường khủng bố. Trải qua một ngày, ngay cả hắn cũng có chút lực bất tòng tâm. Nhưng thần lực của đối phương lại càng ngày càng mạnh lên. Có khí thế muốn đoạt cả thiên hạ, không đoạt được thì không bỏ qua

Tới lúc này, trong lòng German Sa bắt đầu bồn chồn

Nếu vừa tiến vào đây, hắn lập tức xoay người rời đi thì có thể thuận lợi thoát thân. Nhưng hiện tại rơi vào tình cảnh này, dù hắn có buông tha Thất thải lưu ly vụ mà bỏ chạy cũng không phải chuyện dễ nữa

Một ý niệm khủng bố xuất hiện trong đầu hắn. Chẳng lẽ vị thần linh này vì không muốn tiết lộ tin tức Thất thải lưu ly vụ nên mới nghĩ cách giết mình để diệt khẩu

Trong nháy mắt, tâm của German Sa lạnh đi. Hắn mạnh mẽ cắn răng, khí thế trên người đột nhiên cường đại lên gấp mấy lần. Thần khu đột nhiên bạo liệt

Trong lòng Tiểu Ân rung mình, đối với thủ đoạn của chủ thần, hắn chưa từng gặp qua. Nhưng nhìn khí thế cường đại này của German Sa, rõ ràng German Sa muốn cá chết lưới rách. Hắn đương nhiên phải cẩn thận ứng phó

Trên người German Sa đột nhiên có một tầng sương trắng nồng đậm. Khi tầng sương trắng đó tràn ngập, thần lực của German Sa bộc phát mãnh liệt. Thần vực mở rộng không ít khiến người khác ngạc nhiên đó là tầng sương trắng của German Sa xuyên qua được dòng xoáy lao về phía Tiểu Ân

Ngoài mấy trăm dòng xoáy do Tiểu Ân cố ý khống chế thì những dòng xoáy còn lại không biến đổi nhiều. Dùng những dòng xoáy này để chống lại một kích mạnh nhất của chủ thần là chuyện si tâm vọng tưởng

Chỉ có điều đòn sát thủ của Tiểu Ân không phải những dòng xoáy di động này mà là dòng xoáy ẩn hình. Những dòng xoáy ẩn hình đó mới là uy hiếp lớn nhất với thần linh

Phân thân của German Sa trong nháy mắt vượt qua hai dòng xoáy di động. Nhưng giờ phút này, trước mặt hắn đột nhiên xuất hiện một dòng xoáy gần như trong suốt

Đây là dòng khí do Tứ Hào khống chế, đột nhiên di chuyển tới. Một khi dòng xoáy ẩn hình điểm trúng con mồi thì dù con mồi có giãy dụa thế nào cũng không thoát khỏi sự cắn nuốt của chúng. Một khi con mồi tiến vào bên trong dòng xoáy thì quyền khống chế sẽ không thuộc về nó nữa

Tiếp xúc với dòng xoáy trong suốt, German Sa không hề kinh hoảng. Tầng sương trắng trên người hắn dùng thế sét đánh bao phủ lấy dòng xoáy. Sau đó thân hình của hắn linh hoạt như con cá, bơi lội trong dòng xoáy

Khi thân hình của hắn rời khỏi dòng xoáy thì mối quan hệ giữa hắn và tầng sương trắng bị cắt đứt. Tầng sương trắng bị hắn bỏ lại trong nháy mắt bị hấp thu sạch sẽ

Ánh mắt của Tiểu Ân sáng ngời, có thể dùng cách này để thoát khỏi lực hút của dòng xoáy. Điều đó chứng tỏ vị thần linh này có thực lực vô cùng cường đại

Quả nhiên cường đại hơn thần linh bậc trung nhiều

Trước khi tiến vào thời không hồng lưu, Christian từng nói chỉ cần ở trong thời không hồng lưu va chạm với dòng xoáy thì không thể chống đỡ được lực hút. Trăm phần trăm sẽ bị hút vào trong. Ngay cả long thần bậc cao cũng không dám bước vào trong trận pháp do hắn bố trí từ dòng xoáy, điều này tuyệt đối không phải hư ngôn

Nhưng giờ phút này, thấy biểu hiện của German Sa, trong lòng Tiểu Ân cảm khái

Chuyện thần linh bậc trung và bậc cao không làm thì chủ thần có thể làm được

Sau khi thoát khỏi dòng xoáy, động tác của German Sa không dừng lại, lại tiếp tục xâm nhập

Nhìn hướng hắn lao tới, Tiểu Ân lập tức hiểu mục tiêu của hắn

Thất thải lưu ly vụ xuất hiện sau khi Tiểu Ân bố trí thần vực. Nó bị Tiểu Ân giam trong thần vực, ở trung tâm trận đồ dòng xoáy

Giờ phút này, mục tiêu của German Sa chính là Thất thải lưu ly vụ bị giam cầm. Tiểu Ân mơ hồ cảm thấy sau khi loại bỏ sương trắng, thân thể cao lớn của German Sa dường như thấp đi một chút. Hắn lập tức hiểu, màn sương trắng này có lẽ là thủ đoạn bảo mệnh của German Sa. Chẳng qua thứ này rất quý, dùng là ít đi. Cho nên German Sa không dám lãng phí

Tiểu Ân ở giữa tâm dòng xoáy, một bên chỉ huy, một bên nở nụ cười lạnh. Nhưng bất kể thế nào, hắn cũng không đi ra ngoài đối diện với đối phương

Không phải hắn không nghĩ mà là hắn không dám. Nếu thực sự chạm mặt, kết cục của Tiểu Ân sẽ vô cùng thê thảm

Dòng xoáy ẩn hình trong không gian đột nhiên biến hóa mãnh liệt, từ bốn phương tám hướng lao về phía German Sa

Nếu lúc bình thường, German Sa có thể thông qua đủ loại thủ đoạn để dò xét vị trí dòng xoáy ẩn hình. Nhưng trong tình huống khẩn trương như bây giờ, hắc cần bản không có thời gian để dò xét, chỉ có thể dựa vào màn sương trắng thần kỳ trên người cứng rắn đối kháng

Khoảng cách giữa German Sa và Thất thải lưu ly vụ không dài. Nhưng chỉ với chút khoảng cách cũng khiến German Sa đụng phải năm dòng xoáy ẩn hình

Mỗi một lần va chạm, đều khiến sương trắng trên người hắc giảm bớt. Tốc độ của hắc cũng giảm lại nhưng rút cuộc hắc đã tới gần Thất thải lưu ly vụ

Giây phút này, nội tâm của hắc mừng như điên. Chỉ cần lấy được thứ này, tất cả đều đáng giá. Hắc dường như thấy được đỉnh cao của thần giới, có thể ngồi cùng bàn với nhóm thần vương bề hạ

Ánh mắt của hắc lóe ra hào quang vui sướng. Thần lực cường đại hỗn loạn hung hăng đè xuống

Nhưng đúng lúc này, Thất thải lưu ly vụ đột nhiên biến mất

Khi nó biến mất có năng lượng dao động rất nhỏ. Với nhãn lực của German Sa tự nhiên có thể nhìn ra. Nói cách khác khi hắc sắp bắt được Thất thải lưu ly vụ thì nó truyền tống

Tâm thần của hắc trầm xuống, đột nhiên ngẩng đầu, gắt gao nhìn Tiểu Ân ở tâm của dòng xoáy

Có thể làm được điều này chỉ có vị thần linh thần bí kia

Tiểu Ân lập tức đề phòng. Hơn mười dòng xoáy ẩn hình lập tức chặn trước người hắc. Tinh thần của Tiểu Ân tập trung cao độ, liên hệ chặt chẽ với các dòng xoáy. Chỉ cần đối phương động, nhất định sẽ gặp phải sự đả kích nghiêm trọng của tất cả dòng xoáy ẩn hình

Hơn mười dòng xoáy đồng thời công kích, chắc chắn sẽ tiêu hao hết sương trắng thần kỳ trên người hắc

Hai người giằng co nửa ngày, cuối cùng Tiểu Ân không kìm được ra tay trước

Không phải hắc thiếu kiên nhẫn mà do khoảng cách giữa hai người quá gần. Tiểu Ân lo lắng cho sự an toàn của bản thân, giống như có một con hổ ở cùng phòng, không thể không ra tay trước

Một khi đã như thế, phải đẩy lui con hổ này đi trước

Vị trí của dòng xoáy biến hóa. Rút cuộc German Sa có thể khẳng định một việc, vị thần linh trước mắt chẳng những nắm giữ thần lực và thần vực không kém mình, hơn nữa còn có thể khống chế dòng xoáy

Về đầu thì không nói, có thể tiến vào nơi này, ai cũng là chủ thần cường đại nên hắc không hề ngạc nhiên khi đối phương có thực lực như thế. Nhưng có thể khống chế dòng xoáy ... điều này khiến tim người khác phải đập nhanh

Giờ phút này trong lòng German Sa hoàn toàn biến đổi, ý niệm duy nhất trong đầu hắc là làm thế nào có thể bình an thoát đi

Giao chiến với phân thân chủ thần có thể khống chế dòng xoáy trong thời không hồng lưu sao?

Đây không phải là thọ tinh sợ mình sống quá dài sao?

Hắc thối lui về phía sau. Tốc độ cực nhanh, hơn nữa động tác quỷ dị khiến người khác không ngừng tán thưởng. Trong nháy mắt, hắc đã thoát khỏi những dòng xoáy cố định và lưu động, thành công rời xa Tiểu Ân và hơn mười dòng xoáy ẩn hình trước mặt Tiểu Ân. Sau khi hắc thoát khỏi dòng xoáy, mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, trong lòng thâm hô may mắn với quyết định của mình

Kỳ thật hắc không biết, vừa rồi hắc đã bỏ qua cơ hội giết chết Tiểu Ân

Nếu sau khi thất bại trong việc thu hồi Thất thải lưu ly vụ, hắc phát động công kích mãnh liệt về phía Tiểu Ân thì dựa vào sự chênh lệch to lớn giữa thần linh bậc trung và chủ thần thì quả thật có hơn bảy thành có thể giết chết Tiểu Ân

Nhưng đáng tiếc, German Sa không làm thế. Hắn không ngờ người có thể thi triển thần vực cường đại và không chế dòng xoáy lại là phân thân thần linh bậc trung

Do hiểu lầm này nên hắn đã đánh mất cơ hội duy nhất

Trải qua lần giao phong vừa rồi, nhuệ khí của German Sa giảm sút. Hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ nữa. Tiểu Ân cũng bị German Sa dọa sợ.

Thần niệm của Tiểu Ân lập tức mở ra, thông qua những dòng xoáy liên hệ với bên ngoài. Không ngừng triệu hoán những dòng xoáy ở phụ cận

Không lâu sau, đang lúc German Sa do dự thì hắn phát hiện ra một chuyện khiếp sợ. Ít nhất có hơn một vạn dòng xoáy từ bốn phương tám hướng tiến vào bên trong khu vực này

Sắc mặt hắn đại biến. Hắn đang muốn buông tha mọi việc để bỏ chạy thì thấy dòng xoáy không hướng về phía hắn. Cũng không phải để vây khốn hắn mà hướng về phía vị thần linh thần bí

Từ từ, hắn nhìn ra đạo lý

Số lượng dòng xoáy càng ngày càng nhiều, bao quanh vị thần linh kia. Quả thực giống như biển rộng

Sau khi thấy cảnh tượng này, German Sa có cảm giác khóc cười không xong. Lá gan của vị thần linh này đúng là quá nhỏ. Trong lòng hắn chuyển động, muốn tìm trong những nhân vật cấp chủ thần có tên nào nhất gan như tên này hay không

Một lát sau, hắn thất vọng phát hiện. Trong ba hệ thần linh, căn bản không có thần linh nào cực phẩm như thế. Nếu lá gan bé như thế thì làm sao có khả năng tiến giai thành chủ thần

Dù sao có thể trở thành thần linh, tay ai không nhuộm đầy máu tươi. Trở thành chủ thần muôn người kính ngưỡng, có ai là hạng người nhất gan

Trong lòng hắn nghi hoặc, hay trong trung tâm dòng xoáy không phải là chủ thần?

Tuy nhiên ý nghĩ này nhanh chóng bị hắn loại bỏ. Bởi vì khi đối kháng thần lực và thần vực với đối phương, hắn không hề chiếm được thượng phong. Điều đó nói rõ thần lực của đối phương không hề kém mình

Đang lúc hắn nghi vấn thì đột nhiên quay đầu lại. Có hai bóng người từ từ lao về phía này

Hai đạo nhân ảnh từ phương xa không phải đi cùng nhau mà từ hai hướng khác nhau tới. Sau khi bọn họ tới khu vực này thì thấy hơn vạn dòng xoáy quay xung quanh như một con quái vật này

Tuy hai người này cũng là phân thân chủ thần đứng đầu thần giới nhưng đột nhiên thấy dòng xoáy to lớn như thế cũng cảm thấy lạnh mình

Bọn họ lập tức cẩn thận quan sát bốn phía, sợ không cẩn thận va vào

German Sa lạnh lùng nhìn, không nói gì. Nhưng từ trạng thái tuyệt vọng, hắn lại thấy được hy vọng

Nếu chỉ có một mình hắn, hắn tuyệt đối không dám đối kháng với hơn vạn dòng xoáy và phân thân thần linh cùng bậc. Nhưng nếu có người giúp đỡ thì tình hình hoàn toàn khác

Bỗng nhiên không gian xung quanh lại một lần nữa truyền tới năng lượng dao động, lại có một vị chủ thần xuất hiện

Phân thân chủ thần này vừa tới khu vực này, thấy có ba vị phân thân chủ thần khác, lập tức đề cao cảnh giác. Nhưng hắn đột nhiên phát hiện, lực chú ý của ba vị phân thân thần linh này không ở trên người hắn. Ánh mắt của hắn không khỏi nhìn theo ánh mắt của bọn họ

Khi ánh mắt của hắn dời tới đó, đôi mắt lập tức trợn tròn

Hơn vạn dòng xoáy tuy không dung hợp với nhau nhưng nhiều dòng xoáy hội tụ với nhau như thế, tuyệt đối là một cỗ lực lượng chấn động. Ngay cả chủ thần cũng phải đề phòng

Nhìn kỹ cảnh này, dường như tất cả mọi người mất đi hứng thú nói chuyện

Dòng xoáy không ngừng gia tăng, Tiểu Ân có thể khống chế thần lực nhiều hơn. Bởi vì hắn có thể đem tất cả năng lượng tách thành những mảnh nhỏ, khiến càng nhiều dòng xoáy trở thành vật dẫn năng lượng của hắn

Cho nên khi đám thần linh này tới đây, Tiểu Ân đã đem thần lực thu vào trên vạn dòng xoáy, trải rộng thần vực khống chế cả khu vực này

Còn German Sa và những thần linh mới tiến vào, bọn họ tất nhiên không tranh đấu với nhau. Những thần linh mới tới cũng cảm ứng được thần vực dao động ở khắp nơi

Một lát sau, lại có hai vị thần linh tới. Tổng cộng có năm phân thân cấp chủ thần tới nơi này. Bọn họ đều bị biến hóa kỳ dị của dòng xoáy hấp dẫn mà tới. Khi bọn họ thấy trên vạn dòng xoáy hội tụ với nhau, tự nhiên hiểu được nguyên nhân biến hóa của dòng xoáy

Vài vị thần linh liếc mắt nhìn nhau, duy trì khoảng cách ổn định với nhau. Trong khoảng cách này, bọn họ đều có thể trong nháy mắt phát động thần lực. Bất kể là công hay thủ đều thừa sức

Một lúc sau, một vị chủ thần hỏi:

- Không biết ở đây xảy ra chuyện gì?

Trên người vị thần linh này mơ hồ tràn ngập lôi điện, hắn là một vị thần linh hệ trung lập. nắm giữ quy luật lôi điện, có lực công kích cường đại nhất. Nhưng ở nơi tràn ngập nguy hiểm này, tốc độ của hắn không thể như bình thường. Cho nên trong chúng thần, hắn không có gì đặc biệt

Vài thần linh còn lại liếc mắt nhìn nhau, không có ai trả lời

Thần linh hệ lôi điện không để ý. Ngay cả hắn cũng không biết thì tự nhiên không thể trông cậy vào người khác

Sau khi trầm mặc nửa ngày, vị thần linh lôi điện hệ khẽ lắc đầu, muốn xoay người bỏ đi.

556. Chương 36 Vây Khốn

Vị chủ thần lôi điện hừ nhẹ một tiếng nói: “Người tới nơi này vì thứ gì thì ta tự nhiên cũng tới vì thứ đó.”

Hắn lạnh lùng cười nói: “Nghe nói ở bên ngoài thời không hồng lưu, nhóm thần linh hắc ám hệ bậc trung đang đuổi nhóm thần linh quang minh hệ và hệ trung lập đi. Hay ở trong này cũng như thế?”

Giọng nói của hắn tràn ngập trào phúng, khuôn mặt đề phòng nhưng không hề sợ hãi.

Thần linh bậc trung bị đuổi đi thì hắn có thể mặc kệ nhưng nếu chuyện này rơi xuống đầu hắn, hắn tự nhiên không thể lưu thủ.

German Sa cười khở một tiếng nói: “Vị bệ hạ này, ngài nói đùa. Thất thải lưu ly vụ có tác dụng đối với chúng ta như thế nào, trong lòng mọi người đều biết rõ, sẽ không có ai lùi bước.”

Thái độ của vị chủ thần lôi điện bình tĩnh lại, nói: “Người nói không sai, chúng ta ai cũng không thể buông tha được, vậy xem cơ duyên đi.”

Ánh mắt của German Sa sáng lên nói: “Các hạ, ngài muốn rời đi?”

“Không sai.”

“Chẳng lẽ ngài không hiểu kỳ với tình cảnh ở đây?”

“Không.” Chủ thần lôi điện ung dung cười nói: “Đối với ta mà nói, ngoài thất thải lưu ly vụ ra, không có gì đáng chú ý.”

German Sa cười ha ha nói: “Được rồi, nếu mục tiêu của ngài là thất thải lưu ly vụ mà hiện tại ngài rời đi, chắc chắn sau này ngài sẽ hối hận.”

Câu nói này nói ra, không chỉ khiến chủ thần lôi điện chấn động, các chủ thần khác cũng chú ý.

Bọn họ tới đây chẳng qua chỉ ôm hy vọng. Giờ phút này nghe German Sa nói, dường như mục tiêu của bọn họ có liên quan tới tình hình ở đây. Tự nhiên trong lòng bọn họ động.

Đột nhiên một vị chủ thần từ trong hư không tiến lên trước một bước, trên người hắn nguyên bao phủ ánh sáng màu đen, tuy nhiên giờ phút này màu đen trên người hắn tự động tiêu tan, lộ ra một bóng hình nhỏ gầy. Giọng nói của hắn lạnh như băng nói: “German Sa bệ hạ, ngài nói tình hình ở đây có liên quan tới thất thải lưu ly vụ?”

German Sa quay đầu, liếc mắt nhìn thần linh có hình dáng như ả nhân, không khỏi bật cười nói: “David bệ hạ, hóa ra ngài cũng ở đây.”

Ánh mắt David lóe lên nói: “Không sai, German Sa các hạ, ngài tới đây sớm nhất, không biết ở đây xảy ra chuyện gì?”

Khóe miệng của German Sa lộ vẻ tươi cười, ánh mắt nhìn những thần linh còn lại, nói: “Các vị, hiện tại lên báo danh đi.”

Khi thần linh cấp chủ thần xuất hiện, trên người bọn họ đều có năng lượng dao động mơ hồ bao phủ khuôn mặt và hình dáng của bọn họ. Các chủ thần khác cũng dừng mơ nhìn thấu được bộ mặt của những người này.

Đây là loại động tác bảo vệ, nếu chỉ có một thần linh, tự nhiên bọn họ không làm ra loại chuyện nhàm chán này. Nhưng số lượng người ở đây hơi đông, bọn họ đương nhiên phải cẩn thận.

Tuy nhiên sau khi German Sa nói rõ, đám chủ thần này tự nhiên hiểu được ý của hắn. Hoặc là lộ mặt thật và tên thật, hoặc hắn sẽ không nói.

Sau khi do dự một chút, những thần linh còn lại đều loại bỏ năng lượng, lộ ra khuôn mặt thật của mình.

Vài chủ thần thoáng nhìn nhau và báo tính danh. Trên cơ bản bọn họ đã gặp nhau vài lần, thậm chí còn từng giao lưu trong hội giao dịch.

Dù sao số lượng chủ thần ở trong toàn bộ thần giới có không nhiều nên việc quen biết lẫn nhau là việc bình thường.

Sau khi mọi người lộ mặt thật, vị thần linh lôi điện hệ trung lập, Calitri hỏi: “German Sa bệ hạ, hiện tại ngài có thể nói.”

German Sa khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn dòng xoáy khổng lồ nói: “Các vị, một ngày trước, ta phát hiện tung tích của thất thải lưu ly vụ.”

Sắc mặt của năm vị thần linh khẽ biến, ánh mắt nhìn về phía German Sa tràn ngập thần thái khác thường. Trong không gian tràn ngập hơi thở sắc bén.

Trong lòng German Sa thầm mắng nhưng hắn cũng biết, thời điểm này, nếu hắn nói không tốt, như vậy nghênh đón hắn sẽ là công kích của năm vị chủ thần.

Tuy hắn và vị thần linh ả nhân David có giao tình sâu đậm nhưng đối mặt với thất thải lưu ly vụ, hắn tin tưởng giao tình không tồn tại.

Ho nhẹ một tiếng, cẩn thận đề phòng, thần tình của German Sa nghiêm trọng, vội vàng nói: “Các vị, ta không thu được thất thải lưu ly vụ. Dù các ngươi ra tay, cũng phải tìm chính chủ.”

David, Calitri và vài vị thần linh liếc mắt nhìn nhau, không hện mà cùng tin lời hắn.

Nếu hắn thực sự lấy được thất thải lưu ly vụ, chỉ sợ chuyện đầu tiên mà hắn làm là cao chạy xa bay. Làm sao có khả năng lưu lại nơi này.

“German Sa bệ hạ, thế thất thải lưu ly vụ ở nơi nào?” Ánh mắt Calitri nhìn dòng xoáy khổng lồ hỏi: “Nó có liên quan với dòng xoáy này?”

German Sa cười khò một tiếng nói: “Không sai, có liên quan. Thất thải lưu ly vụ bị cuốn vào trong đó.”

Khuôn mặt của chúng thần mất tự nhiên. Cho dù German Sa không nói dối thì đối mặt với nhiều dòng xoáy như thế, ai cũng không nắm chắc có thể ra vào bình an.

Mặt David nhăn nhó nói: “Thất thủ lưu ly vụ sao lại tới đây?”

Hắn nhìn German Sa nói: “German Sa bề hạ, ta không nghi ngờ ngài nhưng không hiểu rõ đạo lý trong này.”

German Sa cười ha ha nói: “Đó là do nó bị một vị thần linh nhanh chân thu lấy, cho nên mới bị cuốn vào trong đó.”

“Bị bắt?” Gần như tất cả đồng thanh, sắc mặt của vài vị thần linh biến hóa, trong không gian mơ hồ tràn ngập sát khí.

Trong lòng German Sa không kinh sợ, ngược lại còn mừng. Nếu sáu phân thân chủ thần liên thủ, có lẽ có khả năng đoạt được thất thủ lưu ly vụ.

Hít sâu một hơi, German Sa kể lại quá trình mình truy tìm thất thủ lưu ly vụ, sau đó kể lại lần chiến đấu với vị thần linh thần bí.

Đặc biệt còn nói rõ vị thần linh thần bí có năng lực khống chế dòng xoáy.

Mọi người nghe trên vạn dòng xoáy không phải do tự nhiên hình thành mà do vị thần linh kia triệu hoán, khuôn mặt chấn động.

Một lúc sau, ánh mắt của Calitri nhìn hơn vạn dòng xoáy, giọng nói của hắn tràn ngập tính công kích, đây gần như là bệnh chung của thần linh nắm giữ quy luật lôi điện.

“German Sa bề hạ, ngài nói ở bên trong dòng xoáy, có một phân thân chủ thần khống chế dòng xoáy?”

“Không sai.” Khuôn mặt của German Sa rất nghiêm trọng nói: “Các vị, ta có thể cam đoan, nếu chúng ta tách ra, chắc chắn không tạo ảnh hưởng tới người đó.”

Khuôn mặt của vài thần linh nghiêm trọng lại, nhìn dòng xoáy di động, trong lòng bắt đầu tin tưởng.

David đột nhiên thở dài một hơi, vị thần linh ả nhân này tuy không cao, nhưng không có ai dám khinh thường hắn: “Các vị, chúng ta liên thủ. Chỉ có liên thủ mới có cơ hội đoạt được thất thủ lưu ly vụ.”

Calitri lãnh đạm nói: “Thất thủ lưu ly vụ chỉ có một, cho dù chúng ta đắc thủ thì làm thế nào để phân phối?”

Ba vị thần linh khác liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt của mỗi người mang theo ý vị thâm sâu.

Trong lòng German Sa âm thầm lo lắng nhưng hắn là người duy nhất giao thủ với Tiểu Ân, biết vị thần linh đó chẳng những có thần lực và thần vực cường đại, hơn nữa phương diện khống chế dòng xoáy còn vô cùng cường đại. Trừ khi sáu người bọn họ liên thủ, nếu không căn bản không có phần thắng.

Ho nhẹ một tiếng, German Sa cất cao giọng nói: “Các vị, hiện tại thảo luận vấn đề thất thủ lưu ly vụ thuộc quyền sở hữu của ai dường như quá sớm. Nếu không bức vị thần linh kia ra và đoạt được bảo vật thì cho dù chúng ta có thảo luận tốt, chỉ sợ cũng không có ý nghĩa gì.”

Đám người David do dự một chút, đồng thời im lặng không nói. Tuy nhiên sáu chủ thần đều lưu tâm, mục tiêu của bọn họ đều giống nhau.

German Sa duỗi tay, vẽ ra vài động tác trong hư không. Mỗi lần hắn vẽ đều có một tia năng lượng nhỏ bám theo. Đám năng lượng này xuất hiện ở nơi này không tính là gì cả nhưng những người còn lại nhìn năng lượng dao động, sắc mặt đều thay đổi.

Khi German Sa dừng lại, trong hư không xuất hiện một đồ án kỳ dị.

Hắn cất cao giọng nói: “Hắc ám chủ thần German Sa hạ khế ước, trước khi chưa đoạt được thất thủ lưu ly vụ, tuyệt đối không ra tay với đồng bạn. Nếu không, trong một ngàn năm, thần thể sẽ ngã xuống.”

Nói xong, hắn cứ như thế lui bước, còn đồ án vẫn như trước lóe lên hào quang kỳ dị.

Vài vị thần linh liếc mắt nhìn nhau. Rốt cuộc Calitri hừ lạnh một tiếng, sải bước tiến lên, cao giọng lập lại lời nói của German Sa. Chẳng qua đổi tên German Sa thành tên mình mà thôi.

Có hẳn đi đầu, mấy người còn lại cũng hạ khế ước trước đồ án quỷ dị.

Sau khi vị cuối cùng hoàn thành, đồ án rốt cuộc biến mất. Giống như hóa thành một làn khói, tiêu tan trong hư không. Sau khi ký khế ước, quan hệ giữa các chủ thần cải thiện rất nhiều.

Tuy còn lâu mới đạt tới hai chữ thành thật nhưng sự đề phòng đã giảm tới mức độ thấp nhất.

Sau đó bọn họ tiến hành thảo luận, làm thế nào đoạt được thất thải lưu ly vụ trong tay đối phương.

Nhưng bọn họ không cảm ứng được, trong dòng xoáy khổng lồ, có một đôi mắt lóe sáng đang đánh giá bọn họ.

Khi nhìn thấy năm vị chủ thần xuất hiện, trong lòng Tiểu Ân căng thẳng.

Đấu với một vị chủ thần đã xuất hiện nhiều vấn đề, giờ đối phương có sáu người liên thủ thì dù Tiểu Ân có mạnh hơn cũng không nắm chắc có thể thoát khỏi.

Thần niệm của hắn lập tức khống chế các dòng xoáy. Các dòng xoáy mang tới cho hắn cảm giác khác nhau. Tiểu Ân tìm được dòng xoáy có thuộc tính truyền tống giống như dòng xoáy truyền tống hắc long vương và Christian.

Hắn quyết định, nếu chống không được, như vậy hắn không ngại bỏ đi.

Về phần mấy vị thần linh có nguyện ý cùng tiến vào dòng xoáy hay không thì hắn không thể làm chủ được. Tuy nhiên với thân phận của đối phương chắc không cần phải liều mạng.

Một lát sau, Tiểu Ân tìm được trăm dòng xoáy có thuộc tính truyền tống. Phạm vi truyền tống của những dòng xoáy này cực xa. Hắn đem những dòng xoáy đó ẩn giấu về phía trước. Hắn tuyệt đối nắm chắc, có thể trốn vào bên trong dòng xoáy khi bọn người kia đuổi tới.

Nhiều dòng xoáy như vậy, cam đoan không để lại manh mối gì.

Đồng thời tay hắn vung lên, thất thải lưu ly vụ bị thần lực của hắn giam cầm liền tới bên cạnh hắn.

Do dự một chút, Tiểu Ân nhìn dòng xoáy đó nhưng không có chạm vào. Trời mới biết thất thải lưu ly vụ có năng lực gì, nếu bị hút vào trong đó mới gọi là chuyện cười.

Cẩn thận quan sát một chút, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện. Kỳ thật thất thải lưu ly vụ không phải chỉ có bảy màu. Ngoài hồng, vàng, da cam, lam... - không ngờ nó còn có hai loại màu sắc ảm đạm. Đó là màu xám và nâu. Nếu không nhìn kỹ sẽ không phát hiện ra.

Trong lòng hắn tò mò, không phải tên là Thất thải lưu ly vụ sao, như thế nào lại có chín màu? Chẳng qua trước mắt không phải là lúc nghiên cứu vấn đề này. Hắn lấy ra vật phẩm trang sức không gian, thu nó vào bên trong.

Hắn học phương pháp thu thất thải lưu ly vụ từ chỗ Christian.

Kỳ thật việc vị hắc long vương kia không ngờ tới việc có thể thu được toàn bộ thất thải lưu ly vụ. Hắn chỉ hy vọng thu được một bộ phận mà thôi.

Quả thực có thể ở trong thời không hồng lưu thi triển thần vực giam cầm thất thải lưu ly vụ, chỉ sợ chỉ có mình Tiểu Ân.

Thu bảo bối lại, Tiểu Ân cẩn thận thả thần niệm ra ngoài.

Nếu là ở bên ngoài, thần niệm của Tiểu Ân chắc chắn không giấu được linh giác của những người này. Nhưng dựa vào hoàn cảnh đặc thù ở nơi này, thần niệm của Tiểu Ân nghe rõ cuộc nói chuyện của những người này mà không bị phát hiện.

Khi nghe German Sa đánh giá về mình, Tiểu Ân cảm thấy dở khóc dở cười. Mình là thần linh bậc trung lại được đối phương đánh giá thành chủ thần cường đại gần tiếp cận với cảnh giới thần vương nhất. Nếu để bọn họ biết thực lực chân chính của Tiểu Ân, chỉ sợ những người này sẽ nhảy lầu.

Tuy nhiên sau khi thấy những người này ký kết khế ước, Tiểu Ân thấy rõ không khí biến hóa giữa bọn họ. Xem ra có cùng mục tiêu, bọn họ quyết định liên thủ.

Một lát sau, trên người German Sa lại hiện lên cỗ sương trắng thần kỳ. Khi cỗ sương trắng bao phủ toàn thân hắn, thân hình của hắn có vẻ cao lớn lên.

Sắc mặt Calitri khẽ biến nói: “German Sa bệ hạ, không ngờ ngài có được nguyên thể cao cấp. Thật tốt quá.”

Giọng nói của German Sa từ trong màn sương trắng truyền ra: “Calitri bệ hạ, vì khối nguyên thể màu trắng này, ta gần như táng gia bại sản.”

“Ngài đạt được nó ở nơi nào?”

“Ở lần giao dịch trong gia tộc Phong Linh.” Giọng nói của German Sa tràn ngập tiếc nuối: “Đám tinh linh chết tiết đó nhất định mang ra bán đấu giá. Cuối cùng ta đạt được bốn khối.”

Trong mắt Calitri hiện lên vẻ hâm mộ, lâu lâu nói: “Vận khí của gia tộc Phong Linh thật tốt, không ngờ một lần thu được bốn khối nguyên thể màu trắng. Cơ hội tìm được thất thải lưu ly vụ ở trong này của bọn họ sẽ lớn hơn.”

Tiểu Ân ở trung tâm dòng xoáy thở dốc. Đến bây giờ hắn mới biết lai lịch của sương trắng. Xem ra phân thân German Sa sử dụng thủ đoạn thần kỳ nào đó, trực tiếp kích thích năng lượng trong nguyên thể.

Trong lòng hắn âm thầm nghĩ, Vô Danh từng nói, nguyên thể được dùng để bổ sung năng lượng cho phần lớn thượng cổ thần khí và ma khí nhưng Vô Danh không nói cho hắn, nếu trực tiếp kích thích năng lượng trong nguyên thể, có thể chống lại lực hút của dòng xoáy trong khoảng thời gian ngắn.

Nếu sớm biết nguyên thể có tác dụng như thế, chưa chắc hắn đã mang ra đấu giá. Tuy nhiên nghĩ lại, Tiểu Ân lại cười khổ. Lúc đó hắn không ngờ tới mình gặp phải tình cảnh này mà khi đó đứng trước lợi ích to lớn, hắn không thể không bán nguyên thể.

Từ từ, tay Calitri duỗi ra, một cỗ lôi điện cường đại xuất hiện trong hư không.

Khi cỗ lôi điện này xuất hiện, Tiểu Ân không chỉ cảm nhận được năng lượng siêu cấp cường đại ở trong đó mà còn cảm nhận được sự kính trọng từ ánh mắt của những người còn lại.

Lực lượng lôi điện trong đám chủ thần, tuyệt đối là lực công kích mạnh nhất.

Lôi điện hung mãnh lao về phía trước, bổ xuống một dòng xoáy.

Trong lòng Tiểu Ân hiểu kỳ, không biết hắn định làm gì. Tuy phân thân chủ thần nắm giữ không ít thần lực nhưng dòng xoáy đã tồn tại vô số năm, loại đả kích này không thể làm tổn thương nó.

Nhưng đúng lúc này, chuyện phát sinh lại khiến Tiểu Ân giật mình.

Dòng xoáy bị đạo lôi điện đánh trúng không vỡ tan, nhưng năng lượng trong lôi điện cũng không bùng nổ mà giống như chiếc dây thừng, cứ như thế lôi dòng xoáy ra ngoài.

Tiểu Ân mở to hai mắt, rốt cuộc hắn mới hiểu. Hóa ra năng lượng lôi điện còn có thể vận dụng như thế.

Thần linh cấp chủ thần quả nhiên không thể khinh thường được. Vận dụng lôi điện tới trình độ như thế, đừng nói là Tiểu Ân không làm được, ngay cả nghĩ cũng không nghĩ ra.

Dưới sự khống chế của Calitri, đạo lôi điện giăng co hơn nửa phút. Nhưng chỉ trong vòng nửa phút, đạo lôi điện này đã kéo hơn mười dòng xoáy ra ngoài.

Sau khi dòng xoáy bị kéo đi, không ngờ mặt trên còn có điện quang, trông rất chặt vật.

Tuy nhiên sau một kích này, Calitri không tiếp tục cường công mà ung dung dừng lại. Sau đó duỗi tay ra, trên tay có thêm một khe hở màu đen. Tốc độ của khe hở cực nhanh, chụp lấy các dòng xoáy trên đường đi. Một khi dòng xoáy bị chụp phải, lập tức bị trói chặt, không thể động đậy được. Ngay cả Tứ Hào cũng bị lực lượng của nó trở ngại.

Sau đó, ngoài German Sa, ba vị chủ thần còn lại lần lượt ra tay. Năng lực mà bọn họ nắm giữ không giống nhau nhưng có chung một điểm đó là năng lượng mà bọn họ phát ra đều nhằm vào dòng xoáy. Phàm là dòng xoáy bị bọn họ đánh trúng hoặc bị bắt, trong một khoảng thời gian ngắn không thể chỉ huy được.

Sắc mặt của Tiểu Ân trở nên khó coi, trách không được cấp chủ thần dám đi dạo ở đây. Hóa ra trong tay mỗi người đều nắm giữ một phương pháp đối phó với dòng xoáy. Ngay cả trong lúc vô ý chạm phải dòng xoáy ẩn hình cũng có biện pháp thoát khỏi.

Thần linh cấp chủ thần quả nhiên không phải chó, mèo.

Liếc mắt nhìn về phía sau, Tiểu Ân lùi lại vài bước. Hắn thậm chí còn muốn bước luôn vào bên trong dòng xoáy có tính chất truyền tống.

Dù sao trước mặt hắn có sáu vị thần linh cấp chủ thần. Đội hình này đủ để dọa thần linh bậc trung sợ chết khiếp. Nếu không thể nắm chắc nên xoay người bỏ đi là tốt nhất.

Nhưng ngay khi hắn đang định quyết định thì không ngờ lại cảm ứng nhóm dòng xoáy bị công kích đầu tiên đã khôi phục lại như bình thường, lại trở thành tay sai của Tứ Hào.

Trong lòng hắn ngẩn ra, lập tức vui mừng. Hóa ra công kích của chủ thần đối với dòng xoáy có hạn chế về mặt thời gian, hơn nữa thời gian hạn chế quá ngắn, chỉ chưa tới nửa phút. Hơn nữa nhìn đám chủ thần này ra tay là biết công kích với cường độ đó khiến bọn họ phải chịu gánh nặng lớn.

Luân phiên ra tay.

Như thế thì, với hơn vạn dòng xoáy yểm trợ, có thể từ từ chơi đùa với bọn họ.

Tâm niệm xoay chuyển, Tiểu Ân chỉ huy những dòng xoáy di động về phía sau đồng thời di động những dòng xoáy xung quanh lấp chỗ hổng. Hơn nữa những dòng xoáy khôi phục năng lực hành động vô thanh vô thức hình thành một vòng tròn lớn, từ từ tiến vào đại trận dòng xoáy, theo trận đồ vận chuyển lại lần nữa tới gần phân thân chủ thần.

Ngoài German Sa, năm vị thần linh còn lại liên tục ra tay hoặc vút dòng xoáy ra xa hoặc giam cầm, giống như một thanh lợi kiếm lao tới trung tâm dòng xoáy.

Đây là đề nghị của German Sa khi đấu với Tiểu Ân.

Tuy nhân số của bọn họ đông nhưng số lượng dòng xoáy ở đây quá nhiều. Nếu dùng thần lực giằng co với dòng xoáy thì dù có nhiều thần linh hơn nữa cũng đừng mơ đạt được thắng lợi cuối cùng.

Cho nên biện pháp duy nhất đó là đột phá dòng xoáy phong tỏa, trực tiếp đối mặt với thần linh.

Nếu chỉ có mình German Sa, tuyệt đối hắn không dám làm như thế nhưng có thêm năm phân thân chủ thần, bọn họ tuyệt đối nắm chắc.

Chỉ có dùng tốc độ nhanh nhất đột phá tới trung tâm dòng xoáy, đối mặt với vị phân thân chủ thần thần bí kia mới có hy vọng cướp được thất thải lưu ly vụ.

Nhưng một lát sau, bọn họ lập tức phát hiện tình huống ngoài ý muốn.

Dựa theo tốc độ của bọn họ, lúc này hắn phải tới trung tâm dòng xoáy mới đúng. Nhưng trước mắt bọn họ, dòng xoáy vẫn tầng tầng lớp lớp như thể vô cùng vô tận, căn bản không thấy điểm cuối. Cảnh tượng này đừng nói là vùng đất trung tâm, cho dù là khi mới tới đây cũng chỉ như thế này là cùng.

Thần linh đều là hạng người thông minh, ánh mắt quan sát bốn phía, David đột nhiên kêu lên: “Không tốt, trận đồ này có thể di động, hơn nữa tốc độ cực nhanh.”

Sắc mặt của tất cả thần linh hơi thay đổi. Tuy bọn họ biết thần linh ở trung tâm trận đồ có thể khống chế dòng xoáy, nếu không không có khả năng hội tụ nhiều dòng xoáy như thế được. Nhưng bọn họ tuyệt đối không ngờ, tốc độ di động của dòng xoáy cực nhanh, không hề thua kém tốc độ tiến công của bọn họ.

“Không có khả năng.” German Sa nói: “Từ bên ngoài nhìn tốc độ di chuyển của dòng xoáy, tuyệt đối không thể nhanh như vậy.”

Calitri bỏ ra một đạo lôi điện, hừ nhẹ một tiếng nói: “Khoảng cách.”

Chúng thần ngăn ra, lúc này ngay cả German Sa cũng trầm mặc. Bởi vì bọn họ đều rõ ý của Calitri.

Khoảng cách giữa vị thần linh và dòng xoáy ở bên ngoài rất xa. Cho nên thoát nhìn thì thông thả nhưng thực chất thần linh cách dòng xoáy rất xa.

“Trước lui ra ngoài, sau đó thương lượng lại.” Một thần linh nhẹ giọng nói, lập tức đạt được sự đồng ý của mọi người. Tất cả thần linh thay đổi phương thức công kích, lập tức bay ra ngoài.

Nhưng lực chú ý của Tiểu Ân đã sớm tập trung trên người bọn họ. Ngay khi bọn họ bắt đầu chuyển hướng, hắn lập tức cho Tứ Hào hạ lệnh tiêu diệt. Đồng thời khước miệng nở nụ cười trào phúng, trong lòng thầm nghĩ, thiên đường có lối không đi, địa ngục không cửa lại xông vào. Nếu thuận lợi tiến vào thì đừng mong đi ra ngoài.

Phân thân chủ thần ở ngoài dòng xoáy thì Tiểu Ân muốn đối phó là chuyện không thể. Nhưng bọn họ mạo muội xông vào dòng xoáy mà Tiểu Ân không lợi dụng cơ hội này thì đúng là ngu ngốc.

Nhất thời, những dòng xoáy bên ngoài nhanh chóng tập trung lại.

Tốc độ của dòng xoáy cực nhanh đồng thời dày đặc, dần dần biến thành một trận hình hình ellipse, giống như trong trận đồ có hai trung tâm.

Một tự nhiên là vị trí của Tiểu Ân còn vị trí còn lại là nơi sáu vị thần linh đứng.

Chẳng qua hai nơi này có đãi ngộ khác nhau. Một bên thì nhân nhả xem náo nhiệt còn bên kia thì phải cẩn thận trước dòng xoáy dày đặc.

Một lát sau, sáu vị chủ thần hiểu rõ một việc, vị thần linh thần bí dường như quyết tâm muốn lưu bọn họ lại.

Tuy nhiên sáu người là thần linh cường đại, đều có thể dùng thần lực chống lại dòng xoáy. Mỗi phân thân đều mang theo số lượng thần lực kết tinh lớn, có thể bổ sung thần lực bất cứ lúc nào. Cho dù bị nhốt trăm ngàn năm thì với tốc độ và số lượng của dòng xoáy trước mắt, chưa chắc có thể khiến bọn họ ngã xuống.

Đôi bên giằng co với nhau, đều có hiểu biết đối với thực lực của nhau. Tiểu Ân tất nhiên hiểu không thể giết chết đám phân thân này, đồng thời cũng biết bọn họ khó có khả năng thoát được.

Hắn quan sát bốn phía. Tuy hơn vạn dòng xoáy nhìn thì khổng lồ nhưng trước mắt sáu vị chủ thần dường như có vẻ bạc nhược. Mặt hắn đỏ lên, thần lực tiếp tục truyền vào dòng xoáy, lại một lần triệu tập.

Lần triệu tập này có thể nói hắn làm hết sức. Thần niệm của hắn được dòng xoáy tăng cường trở nên to lớn, lấy hắn làm trung tâm, nhanh chóng khếch tán về phương xa.

Tốc độ của lần này không nhanh. Mỗi lần tiếp xúc với một dòng xoáy đều dừng lại một chút. Sau khi truyền ý niệm của mình vào trong thì hút lấy một ít năng lượng trong đó, sau đó tiếp tục khếch tán.

Tiểu Ân từ từ đắm chìm vào trong, hắn cứ như thế ngồi trong hư không, chuyển giao quyền khống chế cho Tứ Hào.

Trong quá trình này, mỗi một lần hắn lấy năng lượng bên trong dòng xoáy, thực lực của hắn lại được đề cao. Tuy tiến bộ không lớn nhưng sau khi tiếp xúc với nhiều dòng xoáy, cảm giác này ngày càng trở nên mãnh liệt.

Tuy hắn muốn dừng quá trình này nhưng rất nhanh hắn phát hiện, quá trình này không chịu sự khống chế của hắn.

Tương tự ở bên trong thời không hồng lưu, càng ngày càng có nhiều chủ thần phát hiện năng lượng dao động kỳ dị. Tuy thần lực và thần vực của bọn họ khi tiếp xúc với dòng xoáy vô hình bị hấp thu nhưng thần niệm của bọn họ không mất năng lực cảm ứng.

Nhìn vô số dòng xoáy cùng lao về một hướng, nhóm thần linh này đều lựa chọn giống nhóm David, lao tới nơi xảy ra dị biến.

Dị biến xảy ra, càng ngày càng có nhiều phân thân chủ thần lao về khu vực đó.

Bên trong thần giới, bốn thần quốc hướng về phía thời không hồng lưu. Khi không có người chứng kiến, tốc độ của chúng đạt tới cực hạn. Nhưng khi có người chứng kiến, tốc độ của chúng chậm lại, như thể nhân nhả di động.

Thần quốc nhân nhả di chuyển trong thần giới là chuyện rất bình thường. Thậm chí nó còn không hấp dẫn ánh mắt chú ý của dân tự do và thần linh.

Bởi vì thực lực của bốn thần quốc không nhỏ yếu, dân tự do còn lâu mới có thể săn bắt được.

Nếu biết mình không có khả năng chiếm được, tự nhiên không có nhiều người quan tâm.

Tuy nhiên chủ nhân của bốn thần quốc không vì vậy mà lơ đãng. Từ khi khởi hành, bốn thần quốc luôn duy trì trạng thái cảnh giác cao nhất.

Giờ phút này, ở trong thiên không thần điện của Day Ville có Tiểu Ân, Cự Ma Thần, thậm chí có cả hình chiếu của hắc long vương.

“Tiểu Ân, chỉ còn ba ngày nữa là tới thời không hồng lưu, ngươi tính sao?” Hắc Long Vương trầm giọng dò hỏi.

Tuy thực lực của lão long chỉ là thần linh sơ cấp, hơn nữa ở trong này hắn chỉ là hình chiếu, nhưng do hình chiếu của lão long và phân thân của Tiểu Ân cùng tiến vào thời không hồng lưu nên hắn hiểu rõ tình hình trong đó.

Tiểu Ân cúi đầu, cười khổ nói: “Các vị, ta không thể liên hệ với phân thân, ngay cả dùng phương pháp liên lạc linh hồn cũng không được.”

557. Chương 37 Tình Cờ Gặp Gỡ

Nhìn Tiểu Ân mỉm cười, hắn vỗ trán nói: “Không có khả năng ngã xuống. Nếu ngã xuống thì người đã ngủ say.”

Tiểu Ân vẫn cười mà không đáp. Đối với thần linh bình thường, phân thân ngã xuống sẽ hao tổn thần cách và bộ phận thần tích. Nhưng điều nghiêm trọng nhất đó là linh hồn bị tổn thất.

Linh hồn tổn thất chỉ có thể thông qua ngủ say để khôi phục. Nếu là thần linh siêu cấp ví dụ như cấp bậc chủ thần hoặc những thần linh có chỗ dựa vững chắc thì bọn họ không hề quan tâm tới vấn đề ngủ say. Nhưng nếu là thần linh bậc thấp sống cô độc thì khi ngủ say để khôi phục lại linh hồn là chuyện rất nguy hiểm.

Bên trong thần giới không bao giờ thiếu người nhân lúc cháy nhà hôi của. Cho nên không nghi ngờ gì ngủ say là đại địch của thần linh.

Tất nhiên những điều này không thể áp dụng với Tiểu Ân. Bởi vì hắn chưa bao giờ phiền não về vấn đề linh hồn.

Khuôn mặt hắc long vương nhăn nhó, suy nghĩ nửa ngày vẫn như trước không có thu hoạch gì. Bất đắc dĩ lão lại hỏi: “Tiểu Ân, có chuyện gì xảy ra. Vì sao ngươi không liên hệ được với phân thân của mình?”

Trong mắt của Tiểu Ân xuất hiện hào quang khác thường nói: “Ta không thể xác định nhưng trong cảm ứng của ta, dường như phân thân đang ngủ say.”

“Ngủ say?” Hắc long vương kinh ngạc hỏi: “Thời điểm mà chúng ta chia tay, ngươi dường như muốn cướp đoạt thái lưu ly vụ của chủ thần. Chẳng lẽ ngươi bị người đã thương nên mới ngủ say?”

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, khuôn mặt lộ vẻ nghi hoặc: “Tuy ta không liên hệ được với phân thân nhưng có thể cảm ứng được biến hóa trên người hắn.”

Nói tới đây, khuôn mặt của Tiểu Ân trở nên cổ quái: “Căn cứ theo cảm giác của ta, hẳn không phải bị thương mà ngủ say, mà bởi vì...”

Hắc long vương đợi nửa ngày, không thấy Tiểu Ân phản ứng, không khỏi truy hỏi: “Rốt cuộc là vì sao?”

Tiểu Ân cười khở một tiếng nói: “Bởi vì năng lượng quá cường đại.”

Hắc long vương ngẩn ra, thực sự không hiểu ý của những lời này.

Tiểu Ân than khê nói: “Ta không biết phân thân của mình xảy ra tình huống gì nên hấp thu quá nhiều năng lượng. Nhưng năng lượng này cũng vô cùng cổ quái, không khiến phân thân của ta nổ tung, chỉ ẩn núp trong cơ thể phân thân. Nhưng do hấp thu quá nhiều năng lượng nên phân thân không thể thanh tỉnh.”

Miệng hắc long vương khê run, hẳn cũng không biết nói gì về tình huống này. Tình huống này tuyệt đối hiếm thấy.

Do dự một chút, hắc long vương hỏi: “Tiểu Ân, phân thân của ngươi có thể nắm giữ bao nhiêu lực lượng? So với ngươi thì thế nào?”

Tiểu Ân hơi xua tay nói: “Kém rất nhiều, căn bản không thể so sánh.”

Hắc long vương buồn bực chớp mắt nói: “Chỉ là năng lượng, chẳng lẽ phân thân của ngươi không chịu được.”

Tiểu Ân cười khở một tiếng nói: “Lão Hắc, ý của ta đó là, cường độ năng lượng mà phân thân phải nắm giữ vượt xa ta.”

Đôi mắt của hắc long vương lộ vẻ kinh hãi. Trong tình huống đặc thù, phân thân thần linh phiêu lưu ở ngoài gặp được kỳ ngộ, đạt được cường độ năng lượng vượt quá bản thể tuy là chuyện hiếm có nhưng cũng không phải chưa từng xảy ra. Thế nhưng chênh lệch to lớn lại là chuyện khác.

Trầm ngâm một lúc, hắc long vương nhìn Day Ville và Cự Ma Thần. Hai vị thần linh ở hai hệ khác nhau này ngồi an vị trên ghế, giống như hai tượng gỗ, không đưa ra ý kiến gì.

Trên thực tế từ khi biết hai vị thần linh này, hắc long vương biết bọn họ không nói được quá vài câu. Nếu không phải thực lực của bọn họ cường đại chỉ sợ hắc long vương đã coi bọn họ là vật trang trí.

Nếu bọn họ bộc lộ thái độ không quan tâm, hắc long vương đành phải nói: “Được rồi, bây giờ ngươi tính sao? Buông tha phân thân hay tiến vào thời không hồng lưu?”

Tiểu Ân không chút do dự nói: “Tất nhiên tiến vào trong thời không hồng lưu.”

Hắn tươi cười nói: “Chắc không có thần linh bậc trung nào buông bỏ phân thân của mình.”

Hắc long vương im lặng gật đầu, trầm giọng nói: “Tiểu Ân, bên trong thời không hồng lưu rất nguy hiểm, không thể chống lại dòng xoáy. Tuy ngươi có năng lực đoán trước được sự di động của dòng xoáy nhưng cần phải hành động cẩn thận.”

Dừng một chút, hắn lại dặn dò: “Mặt khác, ngươi chỉ nên tìm phân thân, sau đó mang hắn trở về. Ngàn vạn lần không được mưu đoạt lấy thất thải lưu ly vụ, đồ vật đó không phải thứ chúng ta có thể nắm giữ.”

Tiểu Ân cười ha ha, cũng không biết có nghe lọt không, chỉ có điều khê gật đầu. Sau đó, hắn đứng lên, cất cao giọng nói: “Các vị, bốn thần quốc dừng ở đây. Các ngươi dừng ở đây chờ ta.”

Lúc này Day Ville và Cự Ma Thần đồng thời đứng lên, bọn họ đồng thanh nói: “Bảo trọng.”

Nhìn ánh mắt của bọn họ, Tiểu Ân nói: “Yên tâm.”

Hắc long vương đột nhiên đứng lên, nhìn chăm chăm vào hai mắt của Tiểu Ân, nói: “Tiểu Ân, ngươi quyết định tiến vào trong thời không hồng lưu? Kỳ thật để cho hai người bọn họ phái ra một phân thân là được.”

Nói xong, ánh mắt của hắc long vương nhìn về phía Cự Ma Thần và Day Ville. Giọng nói của hắn cố ý to lên, rõ ràng cố ý để hai vị thần linh nghe được.

Cự Ma Thần, Day Ville và Tiểu Ân liếc mắt nhìn nhau, trong mắt xuất hiện cảm giác rung động.

Hắc long vương không biết mối quan hệ giữa bọn họ. Sau khi nói những lời này, hắn biết mình sẽ đắc tội với Cự Ma Thần và Day Ville. Đặc biệt hiện giờ Tiểu Ân sắp ra đi, một khi Tiểu Ân rời đi thì hắc long vương mất đi chỗ dựa. Nếu có gì bất trắc, mọi người đều biết kết quả sau khi hắn đắc tội với hai vị thần linh này.

Nhưng dù như thế, cuối cùng hắn vẫn nói. Điều này nói rõ, hắn tuyệt đối quan tâm tới Tiểu Ân.

Võ vai hắc long vương, Tiểu Ân nghiêm mặt nói: “Lão hắc, ngươi yên tâm, dù thế nào ta cũng phải làm chuyện này, về phần bọn họ, ngươi hoàn toàn yên tâm, bọn họ là bằng hữu chân chính của chúng ta.”

Hắc long vương nghe được sự kiên định trong lời nói của Tiểu Ân. Tuy hắn không rõ vì sao Tiểu Ân phải đích thân tiến vào trong nhưng hắn biết mình không thể khuyên can.

Quay đầu nhìn Cự Ma Thần Và Day Ville, thấy khuôn mặt tươi cười của hai vị thần linh. Đường như hai người không vì lời nói vừa rồi của hắn mà giận. Tuy nhiên biểu hiện của bọn họ khiến hắc long vương thầm mắng khẩu phật tâm xà.

Chỉ có điều chuyện tới nước này, hối hận cũng vô dụng. Tâm trạng của hắn trầm trọng, tiễn Tiểu Ân rời đi, sau đó tươi cười với Cự Ma Thần và Day Ville.

Sống dưới mái hiên nhà người ta, không thể không cúi đầu.

Điều hắn mong chờ duy nhất đó là Tiểu Ân nhanh trở về. Nếu không dưới sự giám sát của hai vị thần linh, hắn quả thật như ngồi trên đồng lửa, không dám buông lỏng.

Chỉ có điều, hắn không ngờ, hai vị thần linh dường như không quan tâm tới lời hắn nói. Ngược lại còn giành cho hắn nhiều thần lực kết tinh, ngoài ra còn nghĩ biện pháp tuyển tín đồ hộ hắn, giúp hắn tổ hình lại thần quốc. Thậm chí không cần hắn mở miệng, tất cả đã chuẩn bị thỏa đáng cho hắn.

Điều này khiến hắc long vương suy nghĩ trăm ngàn lần mà không có lời giải đáp. Hắn thực sự không nghĩ ra, ba vị thần linh thuộc ba hệ thần linh khác nhau sao có thể sống hòa thuận với nhau như vậy.

Tiểu Ân đơn độc rời khỏi thần quốc, kiểm chế hơi thở của bản thân ở mức phân thân thần linh bậc trung.

May mắn trong cơ thể của hắn có ba cái thượng cổ thần khí, nếu không hắn không thể làm được điều này.

Tuy nhiên mạo hiểm dùng bản thể tiến vào thời không hồng lưu không phải quyết định nhất thời của hắn. Kỳ thật sau khi nghe hình chiếu hắc long vương kể lại, Tiểu Ân muốn tiến vào trong để xem.

Phân thân có biến hóa thần kỳ như vậy ở trong thời không hồng lưu, vậy bản thể của mình tiến vào sẽ như thế nào?

Tất nhiên còn có nguyên nhân trọng yếu đó là sau khi nghe sự tích của tử linh pháp sư, trong lòng Tiểu Ân mơ hồ xúc động. Nếu rời khỏi thần quốc, dùng bản thân phiêu đảng trong thần quốc, rốt cuộc có phải con đường phát triển tốt hay không?

Vì nguyên nhân này nên cuối cùng Tiểu Ân quyết định để bản thể của mình tiến vào.

Tuy nhiên thần thể tự mình tiến vào là chuyện quá mạo hiểm nên hắn mới áp chế năng lượng chỉ ở mức phân thân thần linh bậc trung.

Phạm vi của thời không hồng lưu rất lớn, hắn tìm một chỗ tùy ý tiến vào.

Bước vào bên trong thời không hồng lưu, Tiểu Ân lập tức cảm ứng được nơi này không bình thường, có cảm giác giống như trở về quê nhà vậy.

Bản thể của Tiểu Ân sớm có chuẩn bị, khổng chế dòng xoáy thuận lợi, không có chút chậm chạp nào.

Đây là sự khác nhau giữa phân thân và bản thể. Tuy nhiên bản thể tiến vào trong thời không hồng lưu thì trong một vạn người may ra mới có Tiểu Ân.

Ở bên trong bất động đợi một giờ, cảm xúc mê mông trong lòng Tiểu Ân dần bình tĩnh trở lại.

Sau đó hắn nhắm hai mắt, lắng lắng cảm ứng biến hóa của thời không hồng lưu.

Tuy hấn không cố ý cảm ứng vị trí của phân thân nhưng mọi chuyện lại thuận lợi. Hiện tại ở trong thời không hồng lưu, dường như mọi hơi thở đều tiến về một hướng.

Dường như nơi đó đột nhiên trở thành trung tâm của thời không hồng lưu.

Tới bây giờ nếu còn chưa biết nơi đó sinh ra biến cố gì thì Tiểu Ân thực sự ngốc.

Do dự một chút, Tiểu Ân cảm ứng nơi tồn tại của phân thân. Tuy không thông qua hơi thở và thần niệm cảm ứng nhưng liên hệ thần bí giữa bản thể và phân thân tuyệt đối không giả.

Hơi sắp xếp một chút, Tiểu Ân không chế tốc độ của mình, bay về phía đó.

Hấn không phát huy tốc độ lớn nhất của bản thân, cũng không sử dụng năng lượng tím trong tiểu mộc kiếm. Tốc độ này thoạt nhìn thì nhanh hơn thần linh bậc trung bình thường nhưng vẫn nằm trong phạm vi có thể thừa nhận.

Càng xâm nhập vào trong, càng cảm nhận được ảnh hưởng của thời không hồng lưu tới mình. Hiện tại hấn có cảm giác toàn bộ thời không hồng lưu đang vui mừng nhảy nhót, dường như đang tiến hành kết nối với hấn.

Tuy nhiên điều đáng tiếc đó là với thực lực hiện tại của Tiểu Ân, căn bản không thể kết nối với đồ vật khổng lồ này. Hơn nữa nó còn chưa sinh ra linh trí giống như Vô Danh. Tiểu Ân cũng không lý giải được ý nó muốn biểu đạt.

Sau ba ngày, Tiểu Ân đột nhiên dừng lại. Trong cảm giác của hấn, trong khu vực kế tiếp đang có hai thần linh chiến đấu sinh tử với nhau.

Điều này không kỳ quái. Bên trong thần giới, đừng nói là phân thân thần linh tranh đấu chiến đấu sinh tử với nhau, cho dù thần quốc chiến đấu sinh tử với nhau cũng là chuyện bình thường.

Dọc theo đường đi, hấn gặp hơn một lần những trận chiến sinh tử. Nhưng Tiểu Ân đều bỏ mặc, chọn đường vòng để đi. Với năng lực cảm ứng của hấn, tự nhiên không có khả năng khiến thần linh phát hiện.

Chỉ có điều hai thần linh chiến đấu sống chết với nhau này, có một người khiến hấn có cảm giác quen thuộc.

Do dự một chút, cuối cùng Tiểu Ân nhẹ nhàng thở dài, quyết định nhúng tay. Tất nhiên, sợ dĩ hấn làm như vậy là do hấn tuyệt đối nắm chắc được cục diện.

Nơi này là địa bàn của thần linh bậc trung. Dừng lại ở đây về cơ bản là thần linh bậc trung của các hệ. Nếu Tiểu Ân dùng bản thể mà còn không thắng được phân thân thần linh bậc trung thì hấn trực tiếp đâm đầu vào cây mà chết cho xong.

Thân hình hấn lay động, tiến vào bên trong khu vực.

Trong khu vực này, dòng xoáy không có nhiều, phân tán cũng có, tập trung cũng có, là địa phương tốt để nhóm thần linh phóng tay chiến đấu.

Giờ phút này, hai phân thân thần linh giao đấu với nhau, một là thần linh hắc ám hệ. Dường như hấn là thần linh hắc ám hệ chiến đấu, một thân mặc áo giáp đen và cầm chiếc búa to lớn. Toàn thân hấn bao phủ trong làn khói màu đen, giống như võ sĩ đi ra từ địa ngục, tràn ngập uy áp cường đại.

Tiểu Ân khẽ cau mày, loại thần linh này rõ ràng nắm giữ thần vực có liên quan tới chiến tranh cho nên hấn chiếm thuận lợi to lớn trong chiến đấu.

Giờ phút này, vị thần linh này đấu với một vị nữ thần linh thuộc tộc tinh linh. Thực lực đôi bên chênh lệch rõ ràng, vị nữ thần linh rõ ràng đang chống đỡ vất vả. Điều đáng buồn là tất cả con đường bỏ chạy của nàng đều bị thần linh hắc ám hệ phong tỏa. Ngay cả muốn bỏ chạy cũng không làm được.

Nếu tiếp tục giằng co, nhiều nhất chỉ một ngày là phân thân của nữ tinh linh sẽ ngã xuống.

Sau khi Tiểu Ân xuất hiện, cũng không do dự, khí thế cường đại trên người và thần vực hoàn toàn mở ra.

Hai thần linh đang giao chiến đồng thời sợ hãi, không cần nghĩ ngợi tách nhau ra.

Tuy vừa rồi lực chú ý của bọn họ đều đặt trên người đối phương, nhưng điều này không ảnh hưởng tới việc bọn họ phát hiện Tiểu Ân.

Điều khiến bọn họ chấn động đó là Tiểu Ân dùng phương thức truyền tống để tới đây.

Phải biết rằng nơi này là thời không hồng lưu. Ngay cả thần linh bậc cao cũng không dám tiến hành truyền tống ở trong này. Chỉ có thần linh cấp chủ thần mới dám làm.

Tuy nhiên cảm ứng cường độ thần vực của Tiểu Ân, ánh mắt của hai người nhìn về phía Tiểu Ân tràn ngập nghi hoặc.

Hóa ra là phân thân thần linh bậc trung. Người này quả là can đảm, dám tiến hành truyền tống không gian ở trong này, chẳng lẽ không sợ trong quá trình truyền tống bị dòng xoáy hút sao?

Tiểu Ân liếc mắt nhìn vị thần linh hắc ám hệ, quay đầu nói với tinh linh nữ thần: “Raphael các hạ, chúc mừng ngài tiến giai thành thần linh bậc trung.”

Vị nữ thần tinh linh bị áp chế quả thật là thế hệ nữ thần ánh trăng mới, Raphael.

Trong thần giới, thần linh nắm giữ được quy luật ánh trăng có không ít nhưng trong tộc tinh linh chỉ có duy nhất nữ thần ánh trăng, Raphael. Tất nhiên vị nữ thần ánh trăng này cũng không phải người nổi tiếng.

Trong trí nhớ của Tiểu Ân, mấy năm trước nữ thần ánh trăng chỉ là thần linh bậc thấp. Nhưng không ngờ giờ đã thuận lợi tiến giai.

Nàng tiến giai chắc có liên quan tới thần cách của mình. Xem ra trong lúc vô tình mình đã giúp nàng.

Raphael nhìn vị thần linh đột nhiên xuất hiện này. Trên người hắn tràn ngập hào quang ấm áp, rõ ràng là thần linh quang minh hệ. Chẳng qua màn hào quang này che kín khuôn mặt của hắn nên Raphael không thể nhận ra thân phận của hắn. Hơn nữa hơi thở của hắn rất cường đại, mặc dù có cảm giác quen thuộc nhưng trong thời gian ngắn, nàng không nghĩ ra.

Khẽ gật đầu, Raphael nói: “Các hạ tôn kính, tuy Raphael vừa thuận lợi tiến giai lên bậc trung nhưng trước mặt ngài không đáng để nhắc tới. Xin hỏi ta nên xưng hô với ngài như thế nào?”

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, hào quang quanh người hắn hơi ảm đạm, lộ ra khuôn mặt của mình.

Đầu tiên Raphael ngẩn ra, trong trí nhớ của nàng dường như không có thần linh bậc trung cường đại này. Tuy nhiên trong đầu nàng đột nhiên nhớ lại một việc, sâu trong trí nhớ của nàng hiện lên một khuôn mặt.

Khuôn mặt của nàng hiện lên thần sắc khó tin, gần như mê sảng nói: “Tiểu... Tiểu Ân?”

Khi nàng nói ra lời này, chính nàng cũng không tin đây là sự thật.

Trong trí nhớ của nàng, chẳng qua Tiểu Ân chỉ là một ngục thần kiệt xuất mà thôi. Mặc dù tốc độ tu luyện nhanh hơn người bình thường một chút nhưng muốn so sánh với thần linh đã tiến giai hơn trăm vạn năm thì chênh lệch vẫn quá lớn.

Cho dù là nàng cũng phải trải qua trăm vạn năm mới đạt được hai mảnh vỡ thần cách. Do đó mới tiến giai thành thần linh bậc trung.

Cho nên khi nàng nói ra tên này, trong lòng tràn ngập cảm giác khó tin.

Tiểu Ân hơi cười nói: “Raphael các hạ tôn kính, hóa ra ngài còn nhớ rõ kẻ vô danh này.”

Nghe đối phương thừa nhận, sắc mặt của Raphael lập tức buồn cười. Ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân tràn ngập thần thái khác thường, thậm chí còn có chút sợ hãi.

Một nhân loại, trong vòng mười năm tiến giai thành thần linh bậc trung. Hắn làm như thế nào? Tuy nhiên mặc kệ đối phương làm như thế nào thì có thể khẳng định một chuyện, thần linh trước mắt nàng không phải người mới tiến giai thành thần linh bậc trung có thể trêu chọc.

Hơi khom người, Raphael bình tĩnh nói: “Tiểu Ân các hạ tôn kính, có thể gặp ngài ở trong này là vinh hạnh của ta.”

Tiểu Ân nhẹ nhàng gật đầu, quay đầu nhìn phân thân thần linh hắc ám hệ bậc trung, nói: “Raphael các hạ, vì sao ngài xung đột với người này?”

Ánh mắt của Raphael lập tức ngưng trọng nói: “Tiểu Ân các hạ, vị này nói thần linh hắc ám hệ là chủ nhân của thời không hồng lưu, muốn đuổi tất cả thần linh của hệ khác đi. Tuy ta đã đáp ứng rời đi, nhưng hắc vẫn muốn hạ sát thủ.”

Tiểu Ân lập tức hiểu, vị thần linh hắc ám hệ nhận ra Raphael vừa mới tiến giai, thực lực không cường đại nên muốn nhân lúc người ta cháy nhà hôi của.

Giờ phút này, sắc mặt của phân thân thần linh hắc ám hệ âm trầm. Tuy trong lòng hắc thầm hận Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện, khiến hắc không thu được thần cách của Raphael. Nhưng lấy một địch hai, hắc không nắm chắc.

Hắc hừ lạnh một tiếng nói: “Hai vị thần linh quang minh hệ, mười đại thần vương của hắc ám hệ ban thần dụ, thời không hồng lưu thuộc quyền sở hữu của thần linh hắc ám hệ, tất cả thần linh của các hệ khác phải rời khỏi.”

Tiểu Ân không ngờ liếc mắt nhìn hắc, cười tủm tỉm hỏi: “Nếu chúng ta không rời đi?”

“Nếu các người tiếp tục ở đây, vậy chờ đợi các người chính là kết cục ngã xuống.”

Tiểu Ân cúi đầu, thở dài một tiếng nói: “Thật là thú vị, ta cũng muốn nói những lời này.”

Đột nhiên một đạo hào quang màu trắng như thể từ trên trời giáng xuống, cứ như thế bao phủ vị thần linh hắc ám hệ.

Trong khu vực đột nhiên xuất hiện năng lượng quang minh thần thánh khổng lồ. Cổ hào quang này chiếu xuống, hoàn toàn bao phủ vị thần linh hắc ám.

Đôi mắt Raphael chợt ngưng tụ lại. Trước khi thần vực của Tiểu Ân bạo phát, nàng không có dự cảm gì nhưng khi Tiểu Ân bạo phát, phát ra năng lượng quang minh khổng lồ thì nàng biết mình không thể sánh nổi. Thậm chí thần thể của nàng có cảm giác run sợ.

558. Chương 38 Diệt Sát

Nàng không bao giờ ngờ tới ngày hôm nay, bản thân mình lại có cảm giác kính sợ đối với người mấy năm trước chỉ là phạm nhân. Các loại ý tưởng xuất hiện trong đầu nàng, thậm chí còn có ý tưởng quý dị muốn giết Tiểu Ân. Nhưng cảm ứng sự cường đại của Tiểu Ân, ý nghĩ này lập tức bị nàng loại bỏ.

Thực lực đôi bên chênh lệch quá lớn khiến nàng không dám nghĩ.

Nhưng nàng không biết, giờ phút này trước mắt nàng không phải là phân thân thần linh bậc trung mà là bản thể của thần linh bậc trung.

Không người nào tin có người dùng bản thể để tiến vào bên trong thời không hồng lưu. Cho nên khi Tiểu Ân biểu hiện cường độ năng lượng siêu hạn, những thần linh khác chỉ nghĩ hắc là thần linh bậc trung đặc biệt cường đại mà thôi. Không ai hoài nghi hắc dùng bản thể.

Tiểu Ân cũng không biết biến hóa tâm lý của Raphael. Hắc bình tĩnh đứng, phóng ra thần vực sáu loại thuộc tính.

Tuy giờ phút này hắc không sử dụng chín loại thuộc tính lực lượng, cũng không dùng ba thượng cổ thần khí nhưng chỉ cần sáu thuộc tính ngưng tụ thành thần vực lực lượng là có thể xưng là vô địch trong đám thần linh cùng giai.

Từng đạo năng lượng quang minh mãnh liệt dùng lực lượng thuần túy đè ép thần linh hắc ám hệ.

Tuy vị thần linh hắc ám hệ nắm giữ thần vực chiến tranh nhưng đối mặt với Tiểu Ân, hắc không có năng lực để chống cự.

Thần lực của Tiểu Ân càng ngày càng mạnh tạo thành thần vực sâu không lường được, áp chế thần vực chiến tranh của thần linh hắc ám hệ chỉ còn khu vực nhỏ. Sự mạnh yếu giữa hai thần linh được thể hiện rõ.

Vừa rồi thần linh hắc ám hệ còn uy phong lẫm lẫm, khiến Raphael không có lực để trả đòn giở lại ngược lại.

Tay hắn cầm đại kiếm, liều mạng múa may. Mỗi một lần chém ra đều sinh ra một đạo hào quang hắc ám. Nhưng thủy chung không thể đột phá được lực lượng phong tỏa của Tiểu Ân.

Đây là chênh lệch về lực lượng. Bất kể thần linh hắc ám hệ có cường đại cỡ nào thì hắn chỉ là phân thân thần linh bậc trung. Nhưng trước mặt hắn không phải là phân thân mà là bản thể thần linh bậc trung. Chênh lệch lực lượng quá lớn. Một bên toàn lực công kích còn một bên thì bị trói tay, trói chân. Chỉ dựa vào miệng để cắn xé thì có thể thắng mới là lạ.

Một lúc sau, lực lượng quang minh do Tiểu Ân phóng thích càng ngày càng mạnh, tràn ngập mọi ngõ ngách trong khu vực.

Dưới sự áp bách của hắn, phân thân thần linh hắc ám hệ múa kiếm càng ngày càng khó khăn. Miệng hắn phát ra tiếng kêu tuyệt vọng. Bởi vì hắn biết, đối phương tuyệt đối không bỏ qua cho mình.

Trong lòng hắn vạn phần hối hận. Lúc trước nữ thần tinh linh đã chủ động bỏ đi, nhưng hắn lại ham muốn thần cách của đối phương cho nên mới chủ động tập kích. Nhưng kết quả cuối cùng, hắn trộm gà không được mà còn mất thóc.

Đúng lúc này, Tiểu Ân đột nhiên ngừng đầu, nhìn về một hướng. Ánh mắt của hắn tuy bình tĩnh nhưng miệng hắn lại nở nụ cười lạnh.

Raphael nhìn theo ánh mắt của Tiểu Ân, biên giới khu vực bên kia căn bản không có gì cả. Nhưng đúng lúc này, khu vực quang minh đột nhiên truyền ra năng lượng dao động, sau đó có ba vị thần linh xuất hiện trước mắt mọi người.

Đây là phân thân của ba vị thần linh hắc ám hệ. Trên người bọn họ không hện cùng xuất hiện thuộc tính thần vực hắc ám đối kháng với thần vực quang minh của Tiểu Ân.

Lúc này Raphael mới biết, hóa ra Tiểu Ân đã phát hiện tung tích của bọn họ trước khi bọn họ tiến vào khu vực này.

Trong lòng nữ thần ánh trăng chấn động.

Chẳng lẽ ở trong này, Tiểu Ân còn có thể sử dụng thần niệm?

Ba vị thần linh hắc ám hệ đột nhiên xuất hiện khiến lòng tin thoát khỏi nơi này của nàng giảm đi. Tuy nàng cảm nhận được thực lực cường đại của Tiểu Ân nhưng không nghĩ Tiểu Ân có thể chống lại bốn vị thần linh cùng giai.

Do dự một chút, Raphael lập tức phóng thần vực của mình, đồng thời truyền đạt tâm ý của mình: “Tiểu Ân các hạ, số lượng nhóm thần linh hắc ám hệ quá nhiều. Hay chúng ta tạm thời lánh đi.”

Tiểu Ân cười với Raphael, nói: “Bốn phân thân thần linh bậc trung còn chưa đủ để ta lui bước, Raphael các hạ lùi về sau đi.”

Raphael ngẩn ra, nàng do dự một chút, rốt cuộc cắn răng một cái, lấy một hạt châu màu trắng trên người. Hạt châu phát ra một đạo bạch quang, trong nháy mắt kết hợp thành một thể với thần vực của nàng.

Sau đó thần vực của Raphael tăng lên, giống như lửa cháy đổ thêm dầu, trong nháy mắt đạt tới cường độ mãnh liệt.

Trong lòng Tiểu Ân lấy làm kỳ lạ, hóa ra nữ thần tinh linh cũng có đòn sát thủ.

Thần vực của Raphael tăng lên, Tiểu Ân nhường một vị thần lực hắc ám hệ cho nàng. Vị thần linh hắc ám hệ đang kiệt sức chống cự lực lượng quang minh của Tiểu Ân đột nhiên cảm thấy thân thể nhẹ đi. Nhưng chỉ được một lát, thần vực của Raphael đã cuốn lấy hắn.

Bốn vị thần linh hắc ám hệ liên thủ đấu với hai vị thần linh quang minh hệ. Mặc dù chiếm ưu thế về nhân số nhưng trên thực tế cuộc chiến này rất khó phân thắng bại.

Nếu phân thân Tiểu Ân và phân thân Raphael đấu với bốn phân thân hắc ám hệ thì thắng bại còn đoán được nhưng Tiểu Ân dùng bản thể thì tình huống lại khác nhiều.

Tiểu Ân nâng cao thần vực lực lượng của mình, giống như con sói vây khốn chặt chẽ ba vị thần linh hắc ám hệ. Hào quang đạt tới trình độ mãnh liệt, bất kể ba vị thần linh tiêu hao thể nào thì thần vực của bọn họ cũng không chống được quá trình xâm chiếm.

Một vị thần linh hắc ám hệ chợt hét một tiếng, hào quang màu đen trên người hắn khuếch tán, nháy mắt bao phủ đồng bạn của mình.

Sau đó hắn lôi kéo đồng bạn, nhanh chóng bỏ chạy.

Tiểu Ân lạnh lùng nhìn hai vị thần linh này. Khuôn mặt nở nụ cười lạnh, phân thân chính là phân thân, vĩnh viễn không thể bằng bản thể thần linh. Tuy giờ phút này dựa vào mật thuật nào đó đạt được lực lượng cường đại trong thời gian ngắn nhưng loại sức mạnh này không thể kéo dài.

Quả nhiên, hai vị thần linh đang lao về phía trước liền giảm tốc độ. Hào quang năng lượng giống như núi lửa từ bốn phía xâm nhập vào, tinh lọc toàn bộ thần vực hắc ám.

Có lẽ do đồng bạn bị ảnh hưởng nên hai vị thần linh kích phát tiềm lực, thần vực hắc ám trong nháy mắt đạt tới đỉnh phong, khí tức hắc ám cường đại lập tức tràn ngập, hình thành một vòng bảo hộ mới.

Hai thần linh hắc ám hệ sóng vai chống đỡ, mắt thấy sắp tới khu vực bên cạnh, nhưng ngay giờ phút này, trong đầu bọn họ đột nhiên xuất hiện âm thanh khó hiểu: “Không cần chạy trốn, cam chịu số phận đi.”

Giọng nói tràn ngập lực lượng, giống như một tòa núi lớn đè xuống đầu bọn họ. Khi giọng nói này buông xuống, một cỗ hơi thở cường đại đè xuống.

Cảm nhận hơi thở này, sắc mặt của hai vị thần linh hắc ám đồng thời đại biến. Bọn họ rút cuộc hiểu được, vì sao vừa rồi bốn phân thân thần linh bậc trung liền thủ không tạo thành uy hiếp gì đối với thần linh quang minh hệ.

Bởi vì thần linh hệ quang minh không phải phân thân mà là bản thể thần linh.

Giờ phút này người này lật con bài tẩy của mình, tự nhiên muốn giết chết bọn họ.

Cảm thụ năng lượng mãnh liệt, đôi mắt của vị thần linh hắc ám hệ bạo phát tiềm lực đầu tiên đột nhiên chuyển động, nói: “Cùng kích phát tiềm lực, nhanh...”

Vị thần linh hắc ám hệ còn lại không do dự, thần lực kết tinh giống như rác từ trên người hắn tuôn ra. Cuối cùng hơi thở hắc ám lại một lần nữa chống được sự xâm nhập của hào quang màu trắng.

Giờ phút này hắn đột nhiên phát hiện, đồng bạn của mình không nghe lời mình bạo phát tiềm lực. Trong lòng hắn rung mình, thầm kêu không tốt. Nhưng trong nháy mắt, một cỗ năng lượng đồng hệ cường đại truyền vào thân thể hắn. Linh hồn của hắn trúng phải công kích nghiêm trọng, trong nháy mắt bị phong ấn, không thể khống chế thân thể.

Một vị thần linh hắc quý dị khác cảm một kiện thần khí quý dị. Khuôn mặt rất đáng sợ.

Hắn vùng tay lên, thân thể của đồng bạn lập tức hóa thành một đạo hào quang to lớn, đánh vào thần vực ở khu vực bên cạnh.

Ầm ầm một tiếng nổ vang lên, vị thần linh kia lập tức bạo liệt. Thần cách, thần khu, thần tính và linh hồn của hắn trong nháy mắt hóa thành mưa bụi... Không còn lưu lại chút gì.

Một phân thân thần linh nổ tan xác tạo thành lực tấn công to lớn. Ngay cả thần vực của Tiểu Ân cũng dao động.

Dù sao đây là lực lượng bùng nổ của một phân thân. Ngay cả bản thể của thần linh bậc trung cũng ăn không tiêu.

Lỗ hổng khổng lồ do vị thần linh bùng nổ lan ra bốn phương tám hướng. Trong nháy mắt vị thần linh hắc ám hệ còn lại sớm chuẩn bị từ trước, giống như một tia chớp lao ra khỏi lỗ hổng.

Hắn biết đây là cơ hội duy nhất thoát khỏi thần linh quang minh hệ. Cho nên hắn bộc phát tốc độ phi hành nhanh nhất.

“Xích...” Một đạo âm thanh kỳ dị khếch tán ra bốn phương tám hướng. Không ngờ tạo ra được âm thanh như thế trong không gian hư vô. Có thể tưởng tượng trong lúc sinh tử, phân thân thần linh này bộc phát tốc độ nhanh tới cỡ nào.

Thoáng cái, hắn đã thoát khỏi thần vực của Tiểu Ân, hơn nữa còn tiến vào một khe hở bên trong dòng xoáy.

Tới lúc này hắn mới chính thức yên tâm.

Ai cũng biết ở trong thời không hồng lưu, thần lực và thần vực của thần linh không thể xuyên thấu dòng xoáy. Đây là nguyên nhân thần linh không thể phóng thích thần niệm và thần vực.

Khu vực này gần như không có dòng xoáy nên thần linh mới có thể phóng thích thần vực, quyết đấu với nhau trên quy mô lớn. Nhưng hiện tại nếu hắn lao vào khe hở trong một dòng xoáy thì thần vực của đối phương không thể đuổi theo hắn.

Giờ phút này, điều hắn lo lắng nhất đó là sau khi tên điên hệ quang minh này giết chết hai đồng bạn của mình sẽ tìm tới mình.

Cho nên trước khi tới nơi an toàn, hắn cầu nguyện hai vị thần linh hắc ám hệ có thể kiên trì một chút.

Đồng thời trong lòng hắn xuất hiện hận ý điên cuồng. Hắn quyết định phải loan tin bản thể của một vị quang minh thần bậc trung tiến vào trong thời không hồng lưu. Hắn phải triệu tập nhiều phân thân thần linh, thậm chí là phân thân thần linh bậc cao tới để lưu tên thần linh này lại.

Khóe miệng của hắn nở nụ cười độc ác. Một khi rời bản thể của thần linh bậc trung rời khỏi thần quốc và thiên không thần điện thì ngay cả thần linh bậc cao cũng động tâm.

Ý niệm này vừa xuất hiện trong đầu hắn thì đột nhiên hắn cảm thấy thân thể mình khác thường.

Năng lượng quang minh theo lỗ hổng bắn về phía hắn.

Còn không chờ hắn phản ứng thì cỗ năng lượng quang minh này xuyên thấu dòng xoáy, một lần nữa bao phủ hắn trong năng lượng quang minh quen thuộc.

Thần sắc trên mặt hắn trở nên xám xịt, đầu gần như không suy nghĩ được gì.

Cỗ năng lượng quen thuộc này quả thực là thần vực của thần linh quang minh hệ. Vừa rồi hắn không tiếc đánh lén đồng bạn của mình để chạy trốn nhưng khi hắn dùng trăm phương ngàn kế để bỏ chạy, thậm chí cho là đã ở nơi an toàn thì thần vực của Tiểu Ân giống như con giòi, một lần nữa xuyên thấu dòng xoáy, phong tỏa hắn.

Biến hóa này vượt qua phạm vi lý giải của hắn.

Chẳng lẽ thần vực của đối phương cường đại tới nỗi chống được lực hút của dòng xoáy? Điều này ngay cả nhóm chủ thần cũng không làm được.

Tinh thần bị chấn động, tinh thần của vị thần linh hắc ám hệ đại loạn, căn bản không thể thi triển lực lượng mạnh nhất của mình.

Hào quang cường đại mang theo năng lượng quang minh lập tức tinh lọc sạch sẽ năng lượng hắc ám quanh người hắn, đồng thời bao phủ phía trên thân khu của hắn.

Một cỗ khói đen chợt xông ra. Nhưng dưới năng lượng quang minh lập tức tiêu tan. Thân thể của vị thần linh hắc ám hệ không ngừng thu nhỏ lại.

Nếu là thân thể chân chính, Tiểu Ân tuyệt đối sẽ luyện tiếu không tịnh hóa. Nhưng một phân thân thì không đáng giá.

Thần khu của thần linh hắc ám hệ thu nhỏ lại một nửa thì một tiếng rống sắc bén truyền vào đầu Tiểu Ân: “Vì sao, thân vực của ngươi vì sao có thể xuyên qua dòng xoáy?”

Đối mặt với câu hỏi cuối cùng của vị thần linh hắc ám hệ, Tiểu Ân ngẩng đầu, ánh mắt của hắn dường như xuyên thấu dòng xoáy, trực tiếp dừng trên người vị thần linh hắc ám hệ.

Dưới sự tịnh hóa của năng lượng quang minh khổng lồ, thần khu của vị thần linh hắc ám hệ không còn lưu lại nhiều nữa. Nhưng linh hồn của hắn không chịu tiêu tan, dường như muốn đợi câu trả lời của Tiểu Ân.

Không hiểu sao trong lòng Tiểu Ân xuất hiện một tia thương hại, giọng nói của hắn nhẹ nhàng vang lên: “Nơi này là nhà của ta.”

“Nhà của người? Nhà của người!” Linh hồn thần linh hắc ám hệ dường như lĩnh ngộ được gì đó, từ từ tiêu tan.

Cuối cùng trong hào quang vô tận xuất hiện một viên tinh thể màu đen và hơn mười vạn thần lực kết tinh.

Một phân thân thần linh bậc trung, mang theo người mười vạn thần lực kết tinh cũng không phải là nhiều nhưng cũng không tính là ít. Đây chính là khoản tài ngoài thân, hiện giờ Tiểu Ân không thèm ngó mắt tới.

Tâm niệm vừa động, thần vực của hắn lập tức co trở về, hoàn toàn ly khai khu vực này.

Chuyện vừa rồi không lưu lại dấu vết gì, ngay cả Raphael và hai vị thần linh hắc ám hệ khác cũng không phát hiện ra.

Bọn họ chỉ biết trong hai vị thần hắc ám hệ có một vị ngã xuống còn một vị khác thành công chạy thoát.

Tiểu Ân hơi thu liễm thần vực, cổ tay vừa lật, trên tay có thêm một khối tinh thể màu đen.

Đây là mảnh vỡ thần cách, là vật phẩm đáng giá nhất mà vị thần linh hắc ám hệ bị tịnh hóa kia để lại. Tuy nhiên mảnh vỡ thần cách không phải ngưng tụ từ một mảnh mà từ bảy mảnh.

Mảnh vỡ thần cách càng nhiều, phân thân thần linh càng nắm giữ thần lực cường đại. Phân thân thần linh hắc ám hệ này gặp vận khí không tốt nên mới dụng phải bản thể của Tiểu Ân. Chỉ sợ Tiểu Ân là người duy nhất có thể lưu hắn lại.

Âm thanh năng lượng chạm nhau truyền vào tai Tiểu Ân. Tinh thần ý niệm của hắn lập tức chú ý.

Vừa rồi thực lực của Raphael tăng vọt là do nàng dùng mật thuật nào đó. Hiện giờ mật thuật đã mất đi tác dụng nhưng vị thần linh hắc ám hệ kia tuy chiếm thượng phong nhưng cũng không thừa thắng xông lên. Hắn liên tục oanh kích vài cái, sau đó xoay người bỏ chạy.

Thực lực của hắn hơn xa Raphael vừa mới tiến giai thành thần linh bậc trung. Nhưng nhìn hai đồng bạn vừa chết, hắn lập tức không ham chiến, về phần một vị thần linh hắc ám hệ khác bị Tiểu Ân vây khốn, hắn càng không để ở trong lòng.

Cho nên thoát khỏi Raphael, chuyện thứ nhất hắn muốn làm là bỏ chạy.

Nhưng khi thân ảnh của hắn vừa tới khu vực kế tiếp thì trước mắt hắn xuất hiện hào quang giống như mặt trời.

Trong lòng hắn lạnh lại, quanh thân hắn xuất hiện hào quang ẩn chứa lực lượng cường đại, dường như có thể trong nháy mắt tịnh hóa hắn.

Khuôn mặt của hắn lộ vẻ tuyệt vọng, nhưng không chịu buông tha, thi triển toàn bộ tiềm lực, thần vực hắc ám trong nháy mắt bành trướng.

Nhưng ngay lập tức hắn phát hiện một việc. Dù thần vực hắc ám của hắn có cường đại tới cỡ nào thì cũng không thể khiến thần vực của đối phương dao động.

Giây phút này, thậm chí hắn có cảm giác quý dị, dường như hắn đối mặt không phải là một vị quang minh thần bậc trung mà là một vị quang minh thần bậc cao.

Năng lượng quang minh và hắc ám trong nháy mắt va chạm kịch liệt với nhau. Tất cả khôi phục lại như bình thường, thần khu của vị thần linh hắc ám bắt đầu bị tịnh hóa.

Gần như cùng lúc đó, trong quang minh thần vực truyền ra một tiếng hét thảm thiết. Vị thần linh hắc ám chiến tranh rốt cuộc hóa thành một màn sương đen, hoàn toàn biến mất.

Chỉ còn lại áo giáp to lớn, đại kiếm và một khối mảnh vỡ thần cách không nhỏ và nhiều thần lực kết tinh. Tay Tiểu Ân vung lên, hai mảnh vỡ thần cách, thần lực kết tinh và một số thứ có thể chịu được lực lượng quang minh lập tức xuất hiện trên tay hắn.

Xoay người nhìn Raphael thì thấy nữ thần tinh linh tuy bình tĩnh nhưng vẫn có thể thấy được sự sợ hãi và kính phục trong mắt nàng. Hơn nữa khi ánh mắt của nàng lướt qua tay Tiểu Ân, trong mắt hiện lên vẻ hâm mộ và tham niệm. Tuy nhiên trải qua lần giao đấu vừa rồi, nàng biết rõ thực lực của Tiểu Ân, tất nhiên không dám đề cập.

Trong lòng Tiểu Ân cảm khái. Ngày xưa ở tinh cầu quê hương và bộ lạc nguyệt tinh linh chờ đợi thần niệm của nữ thần giáng xuống, mình kính ngưỡng nàng ra sao.

Hiện giờ mọi thứ đã đảo chiều.

Hào quang xung quanh nhanh chóng ảm đạm, Tiểu Ân thu thần vực lại.

Bốn vị thần linh hắc ám hệ hoàn toàn bị loại bỏ. Tiểu Ân tổng cộng đạt được ba khối mảnh vỡ thần cách khác nhau, một ít đạo cụ hắc ám hệ cường đại và nhiều thần lực kết tinh.

Tuy nhiên có một vị thần linh hắc ám hệ ngã xuống mà Raphael không nhìn thấy.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân lấy một mảnh vỡ thần cách nhỏ và một ít thần lực kết tinh ném cho Raphael.

Raphael ngẩn ra, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân tràn ngập vui mừng lẫn sợ hãi.

“Raphael các hạ tôn kính, chúng ta cùng chung sức với nhau chiến đấu, mời ngài nhận chiến lợi phẩm.” Tiểu Ân cười nói.

Raphael do dự một chút, cuối cùng thu lấy. Tuy nàng có chút hồ thẹn nhưng tầm quan trọng của thần cách khiến nàng không có dũng khí cự tuyệt.

“Tiểu Ân các hạ tôn kính, đa tạ sự khẳng khái và hào phóng của ngài.” Raphael cúi người nói.

Tiểu Ân cười ha ha nói: “Ngài không cần khách khí, chẳng lẽ ngài đã quên ta là ngoại tộc đại trưởng lão của bộ tộc nguyệt tinh linh sao?”

Raphael lập tức cười khổ, với thực lực hiện giờ của Tiểu Ân, câu nói này thuần túy là thuận miệng mà thôi. Tuy nhiên trong lòng nàng xuất hiện ý niệm. Nàng từng nhớ rõ, Tiểu Ân từng trao đổi qua với nàng về ba tín đồ nguyệt tinh linh. Trong đó có một người là nguyệt lương chi nữ.

Liếc mắt nhìn Tiểu Ân, nàng quyết định một việc.

“Raphael các hạ, ngài tới đây là vì thất thải lưu ly vụ?”

“Đúng, phụng mệnh ý chỉ của tinh linh thần vương bệ hạ, phạm là thần linh tinh linh bậc trung đều phải xuất lực.” Raphael than nhỏ một tiếng nói: “Tuy nhiên hiện giờ thần linh hắc ám muốn chiếm giữ nơi này, ta phải trở về bẩm báo cho thần vương bệ hạ biết.”

Tiểu Ân khẽ gật đầu, với thực lực của Raphael không thích hợp để tiến vào thời không hồng lưu.

Trong lòng khẽ động, Tiểu Ân hỏi: “Raphael các hạ, dường như thần linh có năng lực biết trước không thể tiếp cận với thời không hồng lưu.”

Raphael bật cười nói: “Tiểu Ân các hạ, có thể ngài hiểu lầm. Thần linh có thần tính biết trước đương nhiên không thể tiếp cận thời không hồng lưu. Nhưng thần tính chính của chúng ta là ánh trăng, thần tính biết trước chỉ là phụ. Tất nhiên một khi tiến vào thời không hồng lưu, thần tính biết trước của chúng ta tự động phong bế.”

Tiểu Ân bình tĩnh, hóa ra thần tính cũng phân thành chính và phụ. Trách không được sau khi tiến giai thành thần linh bậc trung, Raphael dám tiến vào thời không hồng lưu. Đương nhiên nếu Raphael không đạt tới thần linh bậc trung thì dù thế nào nàng cũng không dám tiến vào.

Sắc mặt Tiểu Ân đột nhiên hơi đổi, nhìn thoáng về một hướng nói: “Raphael các hạ, ta còn một số việc phải đi trước. Ngài mau chóng rời khỏi đây, báo cho mọi người biết hành động của thần linh hắc ám hệ. Chỉ cần mọi người tức giận, chúng không thể duy trì cục diện này lâu.”

Nói xong hắn gạt đầu một cái, thông thả bay vào trong thời không hồng lưu.

Raphael nhìn bóng dáng Tiểu Ân biến mất, trong lòng trăm mối cảm xúc. Tuy nhiên nàng hiểu được ý của Tiểu Ân. Nàng vừa mới tiến giai, ở trong này quá nguy hiểm, giống như một khối thịt béo trong mắt ác lang.

Mặc dù trong lòng nàng cũng muốn tiến vào thời không hồng lưu để thử vận may, nhưng trải qua trận chiến này, nàng biết mình không thể thực hiện nguyện vọng tốt đẹp đó.

Hơi sửa sang một chút, Raphael cất thần cách vừa mới đạt được đi. Tuy đây là thần cách của thần linh hắc ám hệ nhưng ở trong gia tộc Phong Linh, muốn đổi nó lấy thần cách quang minh hệ không phải chuyện khó. Lần này tiến vào thời không hồng lưu, thu được mảnh vỡ thần cách là chuyện có giá trị.

Xác định rõ phương hướng, Raphael lập tức rời đi. Sau khi rời khỏi thời không hồng lưu, nàng cũng không dừng lại, tránh mặt mọi người, im lặng quay trở về thần quốc của mình.

Sau khi trở về thần quốc của mình, nàng lập tức truyền đạt thần dụ xuống tinh cầu. Tuy nội dung thần dụ có chút cổ quái nhưng đám tín đồ của nàng không dám làm trái.

Sau khi từ biệt Raphael, Tiểu Ân lập tức dùng tốc độ nhanh nhất tiến vào trong thời không hồng lưu.

Bởi vì vừa rời hẳn mơ hồ cảm ứng được tín niệm do phân thân truyền tới. Đó là do khoảng cách giữa bản thể và phân thân gần nhau nên mới sinh ra cộng hưởng. Tuy nhiên Tiểu Ân không hề cao hứng, bởi vì lúc này phân thân đã rơi vào trạng thái bán hôn mê. Trong tình huống đó, lòng hắn đương nhiên nóng như lửa đốt.

Tuy không sử dụng lôi điện trong tiểu mộc kiếm, nhưng Tiểu Ân không hề e dè dòng xoáy trong thời không hồng lưu. Hắn dùng tốc độ nhanh nhất để di chuyển, chuyện này gây ra chấn động.

Ven đường gặp mấy thần linh bậc trung, bọn họ chỉ cảm thấy hoa mắt, sau đó một đạo thân ảnh để lại dấu trắng trên đường. Sau đó biến mất.

Loại tốc độ này nếu ở ngoài thời không hồng lưu thì không tính là gì nhưng ở trong này lại kinh thế hãi tục. Nhóm thần linh bậc trung bao gồm cả nhóm thần linh hắc ám hệ kết thành đội đều cảm như hén. Cả đám không có đảm lượng đuổi theo.

Thậm chí trong đám thần linh hắc ám hệ còn xuất hiện lời đồn.

Phân thân của chủ thần bệ hạ bị dòng xoáy truyền tống ra ngoài thời không hồng lưu nên mới điên cuồng trở về.

Sở dĩ đoán vị này là thần linh cấp chủ thần là vì chưa từng nghe qua có vị thần vương bệ hạ nào tự thân tiến vào thời không hồng lưu. Nếu không chỉ sợ địa vị của Tiểu Ân còn cao hơn một bậc.

Không ngừng xâm nhập vào trong, Tiểu Ân phát hiện có rất nhiều thần linh. Hơn nữa cấp bậc thần linh càng ngày càng cao. Chẳng qua thấy tốc độ của Tiểu Ân, dù là thần linh bậc trung hay thần linh bậc cao đều cố gắng tránh xa hắn, căn bản không dám tới gây phiền toái.

Tuy nhiên sau khi xâm nhập sâu, sắc mặt Tiểu Ân bắt đầu ngưng trọng.

Căn cứ theo giới thiệu của hắc long vương, hắn biết mình dường như đã đi qua khu vực của thần linh bậc cao, tiến vào khu vực của chủ thần.

Nhưng cảnh tượng ở nơi này nằm ngoài dự đoán của hắn.

Ở trong này không có nhiều dòng xoáy. Đừng nói là so sánh với khu vực của thần linh bậc cao, cho dù là khu vực của thần linh bậc trung cũng không so sánh được.

Điều khiến Tiểu Ân kinh ngạc hơn đó là, ngoài những dòng xoáy cố định và di động thì hắn không thấy một dòng xoáy ẩn hình nào cả.

Dường như nơi này đột nhiên biến thành khu vực an toàn hơn khu vực của thần linh bậc trung.

Khẽ cau mày, Tiểu Ân mơ hồ hiểu nơi này bị lực lượng nào đó biến đổi. Nếu không thì không thể có tình cảnh quỷ dị như thế này.

Tuy không biết lực lượng nào tạo thành biến hóa lớn như thế này nhưng Tiểu Ân có một loại cảm giác thần kỳ, biến hóa này dường như có liên quan tới phân thân của hắn.

Lặng lặng cảm ứng hơi thở năng lượng, vẻ mặt của Tiểu Ân có một tia biến hóa tinh tế.

Càng xâm nhập vào trong thời không hồng lưu, hắn phát hiện có một cơn lốc xoáy to lớn đang chậm rãi ảnh hưởng lên toàn bộ thời không hồng lưu. Có lẽ ảnh hưởng này còn chưa đủ để lay động toàn bộ thời không hồng lưu. Nhưng nếu tình huống này tiếp tục phát triển, trải qua trăm ngàn năm, có lẽ toàn bộ thời không hồng lưu sẽ bị lốc xoáy hấp dẫn rồi sụp đổ.

Tuy thần giới rộng lớn vô cùng nhưng diện tích mà thời không hồng lưu không nhỏ. Khi thời không hồng lưu sụp đổ, chắc chắn sẽ ảnh hưởng to lớn tới thần giới.

Cảnh tượng hủy diệt truyền vào trong đầu Tiểu Ân, giờ phút này, dường như hắn nhìn thấu tương lai.

Đó là một thế giới bi thảm, ở trong thế giới, thời không hồng lưu to lớn không chịu nổi áp lực to lớn, biến thành một hắc động to lớn.

Bên trong hắc động này, thậm chí Tiểu Ân còn thấy được một bóng người. Người này và hắn giống nhau như đúc, nhưng trên người người này có năng lượng vượt xa sự tưởng tượng của hắn. Trong lúc hoảng hốt, Tiểu Ân dường như có chút hiểu được, có lẽ chính người này là phân thân mất liên hệ với hắn.

559. Chương 39 Cảm Ứng Thần Kỳ

Từ từ, nơi này sụp đổ, hấp thu càng nhiều dòng xoáy, tốc độ khuếch tán càng tăng. Rốt cuộc khi lực lượng hắc động đạt tới đỉnh, toàn bộ thời không hồng lưu biến mất, biến thành một bộ phận của hắc động.

Bi kịch không ngừng mở rộng, toàn bộ thế giới đều sụp đổ.

Vô số dân tự do tử vong, nhiều thần linh ngã xuống. Thần giới dường như biến thành địa ngục.

Bởi vì sau khi thời không hồng lưu sụp đổ, một phần tư thần giới hóa thành hắc động. Sinh linh trong một phần tư thần giới này bao gồm cả thần linh đều không thoát được. Phạm vi của thần giới thu nhỏ lại gần một phần tư.

Trong đầu dường như hiện lên vô số sắc thái hào quang, những hào quang này mang theo lực lượng khó lý giải. Nếu hắn không đoán sai, thì đây là năng lượng do các hệ thần vương phóng ra để giữ gìn thần giới. Cho nên mới ngăn cản được sự sụp đổ của thần giới.

Nhưng cho dù cả vạn thần linh đồng lòng thì thần giới vẫn bị tổn thất to lớn.

Hai mắt Tiểu Ân khép hờ khẽ giật giật. Thấy được cảnh tượng này, ai cũng chấn động.

Thần giới là nơi sống của thần linh. Nếu mất đi một phần tư tự nhiên để lại nhiều hậu quả. Đối với chúng thần, thậm chí là hạ giới sẽ sinh ra ảnh hưởng khó có thể hình dung.

Tuy Tiểu Ân không phải người lương thiện nhưng hắn tuyệt đối không hy vọng chuyện này xuất hiện trong tương lai.

Mở hai mắt, ánh mắt của hắn lộ ra tia sáng kiên quyết. Nhìn phía trước, cảm ứng lực hấp dẫn trí mạng kia, tâm thần của Tiểu Ân dao động mãnh liệt.

Tốc độ của hắn nhanh hơn, bay vào sâu trong thời không hồng lưu.

Sâu trong thời không hồng lưu, một khu vực lớn gần như biến thành hoang vu.

Ban đầu trong này lúc nào cũng có thể thấy dòng xoáy từ nơi khác di chuyển tới. Tuy tốc độ di động của dòng xoáy không nhanh nhưng lại dùng phương thức chấp nhất di chuyển tới một chỗ.

Hiện tượng khác thường này không chỉ xuất hiện trong một khu vực mà mở rộng ra vô số khu vực.

Liên tục có phân thân thần linh cấp chủ thần phát hiện ra điều này. Nhóm phân thân có thực lực cường đại đều hành động giống nhau.

Bọn họ di chuyển theo hướng dòng xoáy di động. Bọn họ muốn biết ngọn nguồn của lực hút này.

Tuy trong nhóm chủ thần này có người cẩn thận, có người nóng nảy nhưng mục tiêu của bọn họ chỉ có một. Không ngờ không có vị chủ thần nào buông tha.

Nếu Tiểu Ân biết tình huống này, chắc chắn sẽ cảm thụ sâu sắc tác dụng của thất thải lưu ly vụ.

Với sự cường đại và giàu có của nhóm thần linh chủ thần, ngay cả phần thưởng của nhóm thần vương hạ cũng chắc chắn khiến bọn họ động tâm như vậy. Như vậy chắc chắn là do tác dụng của thất thải lưu ly vụ hấp dẫn bọn họ.

Có lẽ do mọi người đều di chuyển theo một hướng nên trên đường đi Tiểu Ân không thấy bóng dáng thần linh nào cả.

Quả thật với năng lực hành động của nhóm phân thân chủ thần, làm sao Tiểu Ân có thể theo kịp. Không theo kịp mới là bình thường, gặp phải mới là chuyện không bình thường.

Tuy nhiên sau mấy ngày di chuyển, Tiểu Ân phát hiện, dòng xoáy di động về hướng kia càng ngày càng nhiều. Nhìn dòng xoáy hướng về phương hướng cố định, Tiểu Ân thả ra một tia thần niệm. Lập tức hắn phát hiện chúng tới từ một khu vực cực xa. Nếu không phải vì vấn đề tốc độ chỉ sợ hắn chưa gặp được.

Rốt cuộc đi tới một khu vực lớn có mật độ dòng xoáy không ít, Tiểu Ân dừng lại.

Những thần linh khác ở trong khu vực có nhiều dòng xoáy như thế này căn bản không thể thả thần niệm và thần vụ. Nhưng Tiểu Ân không bị ảnh hưởng.

Thần vụ của hắn thả ra ngoài. Khu vực phía trước có mật độ dòng xoáy khổng lồ.

Trong những dòng xoáy đó có cả dòng xoáy ẩn hình. Hơn nữa số lượng còn không ít. Khu vực này gần trung tâm xảy ra biến cố. Vì thế nên khi dòng xoáy tới khu vực này thì không tiếp tục di động nữa. Liên tục có những dòng xoáy mới gia nhập, hình thành nên một đội ngũ dòng xoáy dày đặc.

Tuy nhiên đây không phải nguyên nhân khiến Tiểu Ân dừng lại. Chân chính khiến tim hắn đập nhanh đó là ở khu vực phía trước có hơn hai mươi phân thân thần linh.

Phân thân thần linh có thể xuất hiện trong này, không cần hỏi cũng biết có cấp bậc gì.

Hơn hai mươi người tụ tập cùng một chỗ. Tuy Tiểu Ân dùng bản thể thần linh bậc trung nhưng nếu bị bọn họ phát hiện, như vậy bọn họ muốn giết Tiểu Ân thì không khác gì so việc bóp chết một con kiến.

Do dự một lúc, nhiệt huyết trong lòng Tiểu Ân lạnh xuống.

Mỗi vị thần linh đều thích mưu lợi cho mình.

Địa vị càng cao, sống càng lâu, sở thích này càng mạnh. Đặc biệt là nhóm thần linh sống lâu thì không có gì quan trọng hơn tính mạng của bọn họ.

Tiểu Ân muốn cứu vãn kiếp nạn trong tương lai nhưng điều kiện tiên quyết là hắn phải bảo tồn được sinh mạng của mình. Nếu vì vậy mà ngã xuống, đối với người có sinh mạng vô tận như hắn thì tuyệt đối không đáng để trả giá đắt như vậy.

Tất nhiên nếu vì vậy mà những thần linh khác ngã xuống thì hắn cũng không ngại.

Cho nên khi hắn cảm ứng có hơn hai mươi phân thân chủ thần ở cùng một chỗ, trong lòng hắn lập tức xuất hiện ý nghĩ lùi bước, không nhúng tay vào trong đó nữa và mang đám người hắc long vương cao chạy xa bay, về phần kiếp nạn thì khi một phần tư thần giới sụp đổ, nhóm thần vương thậm chí là tia chớp màu tím sẽ tham dự, giống như Nữ Oa vá trời, bảo tồn ba phần tư thần giới còn lại.

Một khi đã như thế, hắn sẽ mang những người thân cận với mình tránh xa phạm vi này. Như vậy sẽ tránh được kiếp nạn và không thể nào ngã xuống.

Tư tưởng trong lòng hắn không ngừng chuyển biến. Nhiệt huyết trong lồng ngực từ từ giảm. Nhưng giờ phút này, hắn dường như cảm ứng được cảm giác tê lương và bi ai.

Cảm giác này giống như đứa trẻ bị cha mẹ vứt bỏ, ném ra đường. Hơn nữa càng tàn khốc đó là, đứa trẻ này không phải vừa sinh ra mà đã có chút hiểu biết.

Cảm giác này rất mãnh liệt tràn ngập bi thương và tuyệt vọng.

Tiểu Ân giật mình, có cảm giác như gặp quỷ.

Đây là cảm giác gì? Không ngờ mang tới cho hắn cảm giác chân thật như thế.

Ánh mắt nhìn bốn phía, Tiểu Ân dường như hiểu rõ một chuyện.

Cảm giác này vô cùng chân thật, tuy nhiên cảm giác này không phải do thần linh truyền tới mà tới từ một nơi khổng lồ.

Đúng vậy, cảm giác này là của thời không hồng lưu.

Thời không hồng lưu là một cấm địa rộng lớn vô hạn trong thần giới. Không ngờ khi Tiểu Ân định rời đi thì nó truyền cảm giác tê lương này tới Tiểu Ân.

Giây phút này, Tiểu Ân lập tức nghĩ tới Vô Danh.

Bên trong trận đồ kia sinh ra sinh mạng thể, có cảm tình như thế này không? Hắn cười khổ một tiếng, hít sâu một hơi, cả người lập tức biến hóa. Trái tim hắn lại một lần nữa đập mạnh. Cảm giác lạnh giá từ từ sôi trào. Tuy đường đi gặp ghềnh nhưng hắn quyết định sẽ đi. Có toàn bộ thời không hồng lưu làm chỗ dựa, lão tử sợ gì? Đây là ý nghĩ chân thật của Tiểu Ân.

Khi tâm niệm của Tiểu Ân thay đổi, cảm giác bi thương lập tức biến mất. Thay vào đó là cảm giác vui mừng và ý lại.

Cảm giác này rất chân thật, nếu không Tiểu Ân sẽ không tin.

Hơi nhắm hai mắt lại, Tiểu Ân lạnh lùng nói: “Nhất Hào, dung hợp.”

“Vâng!” Trong đầu truyền tới giọng nói của Nhất Hào. Trong nháy mắt, hắn đã tiến vào cảnh giới dung hợp trăm phần trăm.

Trong cảnh giới này thời gian đứng im. Ngoài hắn ra, không có ai có thể di động. Tuy nhiên khi Tiểu Ân tiến vào cảnh giới này, tâm thần đột nhiên chấn động. Bởi vì hắn phát hiện, thời không hồng lưu càng thân cận hơn với hắn.

Cảm giác này hơi mơ hồ nhưng Tiểu Ân không hề hoài nghi.

Tới hiện tại, Tiểu Ân có cảm giác có lẽ do mình có thể tiến vào cảnh giới thời gian đứng im nên thời không hồng lưu mới gần bó với mình.

Mơ hồ, Tiểu Ân phát hiện, thần vực của bản thân có sự thay đổi tinh tế. Tuy không biết thay đổi này có hậu quả gì nhưng kẻ ngu cũng biết, chắc chắn sẽ phát triển theo hướng tốt.

Hắn dừng lại một chút, khẽ lắc mình một cái, lập tức bay vào trong khu vực kế tiếp.

Rốt cuộc khi thần thể của hắn tiến vào khu vực này, hoàn cảnh xung quanh bắt đầu thay đổi. Hắn hiểu mình sắp rời khỏi cảnh giới thời gian đứng im.

Thân hình hơi động, đã tới bên cạnh một dòng xoáy, đồng thời kiềm chế lại toàn bộ hơi thở của mình.

Giây phút này, thân thể của hắn không có một tia dao động nào cả. Dường như trở thành một vật phụ thuộc của dòng xoáy. Không khác gì so với vật chết.

Từ từ, cảnh tượng trước mắt tan biến. Dòng xoáy trước mắt thông thả lưu động. Nhóm phân thân thần linh vẫn tụ tập một chỗ, dường như đang thảo luận biến hóa thần kỳ ở nơi này.

Trong nháy mắt tất cả khôi phục lại như bình thường. Chỉ có điều trong khu vực này đột nhiên có thêm một bản thể của thần linh bậc trung.

Hơn hai mươi phân thân chủ thần đó, đây là một cỗ thực lực kinh khủng tới trình độ nào.

Tuy Tiểu Ân có thể không chế dòng xoáy nhưng hẳn không dám hành động mạo hiểm.

Dù sao mật độ dòng xoáy ở nơi này không nhiều tới nỗi thần linh không thể tấn công được. Nếu dòng xoáy do hắn khống chế bị thần linh phát hiện thì Tiểu Ân không biết mình sẽ có kết quả gì.

Tuy nhiên chỉ cần xuyên qua khu vực này, Tiểu Ân tuyệt đối có thể nắm chắc có thể tránh né được nhóm phân thân chủ thần. Bởi vì trong cảm ứng của hắn, ở khu vực kế tiếp, mật độ dòng xoáy rất lớn, đã tới mức bão hòa. Trong hoàn cảnh đó, chỉ cần dựa vào năng lực khống chế dòng xoáy, không nói tới việc chiến thắng kẻ địch nhưng ít nhất hắn cũng có năng lực tự bảo vệ mình.

Từ từ, rất nhiều thần lực kết tinh hòa tan vào thần thể của Tiểu Ân. Trên người hắn tràn ngập thần lực.

Nhất Hào lại một lần nữa phát huy tác dụng quan trọng. Dung hợp hoàn mỹ với lực lượng tinh thần của Tiểu Ân, cảnh giới thời gian đứng im lại một lần nữa xuất hiện.

Lợi dụng cơ hội này, thân hình Tiểu Ân nhanh như điện, xâm nhập về phía trước. Tất nhiên hắn tránh xa khu vực tụ tập của nhóm phân thân thần linh.

Trước khi sắp rời khỏi cảnh giới thời gian đứng im, Tiểu Ân thuận thực kiểm chế hơi thở của mình. Một lần nữa ngưng trệ thành vật chết.

Một bên tiếp tục hòa tan thần lực kết tinh vào trong thần khu, một bên thì thăm than.

Tiến vào cảnh giới thời gian đứng im có cảm giác làm mọi việc đều thuận lợi. Nhưng thực lực của hắn không ngừng nâng cao thì muốn tiến vào cảnh giới này phải trả giá lớn hơn.

Khi hắn là đại ma pháp sư, tiến vào cảnh giới này gần như tiêu hao hết thể lực và ma lực. Hơn nữa số lượng tiêu hao rất thừa thớt, hiện tại đối với hắn mà nói thì gần như có thể xem nhẹ.

Nhưng khi hắn tiến giai thành thần linh, đặc biệt sau khi thành thần linh bậc trung, hắn phải tiêu hao nhiều thần lực.

Dường như kỹ năng này có một đặc điểm đó là thần lực của Tiểu Ân càng mạnh thì năng lực hạn chế càng lớn. Hơn nữa mỗi khi sử dụng, nhất định phải cần một đoạn thời gian để khôi phục thần lực. Trong khoảng thời gian này, thực lực của Tiểu Ân sẽ suy giảm nhiều, gần như không có năng lực để bảo vệ mình.

Cho nên không tới lúc bắt buộc dĩ, Tiểu Ân sẽ không sử dụng loại năng lực này. Hơn nữa khi đối địch với thần linh, Tiểu Ân vô cùng cẩn thận nên cho tới bây giờ chưa bao giờ xuất hiện tình huống được ăn cả ngã về không.

Nếu lúc này không phải có đông phân thân chủ thần tụ tập, Tiểu Ân tuyệt đối không liên tiếp sử dụng loại năng lực này.

Tuy nhiên có nhiều thần lực kết tinh ủng hộ, loại năng lực này thu được nhiều hiệu quả tốt. Hắn từ từ tránh được đám phân thân thần linh, rút cuộc tiếp cận gần khu vực kế tiếp.

Nhưng đúng lúc này, một thân ảnh đột nhiên bay vào khu vực phía sau Tiểu Ân.

Đây là phân thân chủ thần, chỉ có điều về mặt của hắn rất mờ mịt. Đường như hắn vừa mới tiến vào đây.

Sau khi cảm ứng được biến hóa trong thời không hồng lưu, giờ phút này phân thân chủ thần mới tới đây cũng không có gì kỳ lạ.

Nhưng đối với Tiểu Ân thì đây là tin tức không tốt.

Vị trí của vị thần linh này có thể nhìn rõ Tiểu Ân và hai mươi phân thân thần linh.

Ngắn gọn một lúc, phân thân chủ thần lập tức quát lớn một tiếng, đồng thời thân hình nhanh như điện lao về phía Tiểu Ân.

Trong lòng Tiểu Ân hoảng hốt, hắn không biết vị chủ thần này làm như thế nào vừa liếc mắt nhìn mình đã biết thực lực chân chính của mình. Chẳng lẽ thần niệm của hắn không bị dòng xoáy hấp thu?

Tuy nhiên thần tính của thần linh có trăm kiểu, hắn cũng không hiểu rõ vấn đề này.

Động tác của vị thần linh này lập tức hấp dẫn sự chú ý của hơn hai mươi phân thân thần linh. Giờ phút này theo bản năng, Tiểu Ân bay vào khu vực kế tiếp.

Thấy động tác của Tiểu Ân, nhóm thần linh đều hiểu rõ vì sao vị thần linh kia lại quá lớn.

Nhất thời thế giới dường như đại loạn. Nhóm thần linh đều bay về phía Tiểu Ân.

Trong lòng Tiểu Ân kêu khổ. Quả thật không hổ danh là thần linh cấp chủ thần. Ngay cả trong hoàn cảnh khó khăn, vẫn có tốc độ nhanh.

Tuy khoảng cách tới khu vực có mật độ siêu dày không dài nhưng Tiểu Ân có cảm giác không thể tới đó.

Trong lòng hắn không ngừng oán hận. Nhóm phân thân chủ thần đúng là rồi việc, mình không trêu chọc gì bọn họ, vì sao lại giống như chó dữ đuổi theo mình.

Ở một nơi mà chỉ có phân thân chủ thần mới có thể tới, đột nhiên lại xuất hiện một thần linh bậc trung, hơn nữa thần linh bậc trung này còn giấu được nhiều phân thân chủ thần, gần như đi qua cả khu vực.

Trong tình huống này, nhóm thần linh phát hiện ra chỗ quỷ dị của Tiểu Ân. Liên tưởng tới biến hóa quỷ dị ở nơi này, bọn họ đương nhiên muốn bắt thần linh bậc trung này để tra hỏi.

Về phần thần linh bậc trung và biến hóa ở nơi này có liên quan hay không thì bọn họ không để trong lòng.

Chỉ cần có thể thỏa mãn lòng hiếu kỳ của bọn họ thì một thần linh bậc trung ngã xuống cũng có giá trị.

Tiểu Ân đoán được ý nghĩ của bọn họ. Tuy trong lòng hắn tức giận nhưng không làm gì được. Vì thực lực quá chênh lệch, giống như việc hắn dễ dàng tiêu diệt bốn phân thân thần linh hắc ám hệ, người ta cũng không kiêng kỵ gì mà tiêu diệt hắn.

Tiểu Ân liều mạng thúc giục thần lực, trái tim hắn gần như nhảy khỏi ngực.

Trong cơ thể hắn, tiểu mộc kiếm rực rạch, Nhất Hào liều mạng tính toán số liệu, cung cấp lối thoát thuận lợi nhất cho hắn nhưng hắn không hề tiếp thu.

Nhất Hào đề nghị rất đơn giản, bất kể là sử dụng điện từ gia tốc của tiểu mộc kiếm hay sử dụng thời gian đứng im để chạy trốn, thậm chí là sử dụng dòng xoáy để ngăn chặn, hắn đều có thể thuận lợi thoát khỏi sự đeo bám của nhóm thần linh.

Nhưng Tiểu Ân hiểu, nếu hắn thực sự dùng ba loại năng lực này thì chờ đợi hắn trong tương lai chính là vô tận phiền toái.

Nếu giờ phút này bộc lộ năng lượng tử điện của tiểu mộc kiếm, nhóm thần linh này chắc chắn sẽ đổ mắt, tuyệt đối không bỏ qua dù có đuổi theo hắn tới chân trời góc biển. Hơn nữa nếu việc này truyền ra ngoài, chỉ sợ ngày sau hắn rất khó bán được nguyên thể.

Về phần sử dụng thời gian đứng im để chạy thì quá lộ. Một thần linh bậc trung có thể dùng một loại năng lực không biết tên thoát khỏi truy đuổi của chúng thần. Đối mặt với năng lực thần kỳ này, chỉ sợ có rất ít thần linh không động tâm.

Biện pháp khống chế dòng xoáy để bỏ chạy lại càng không thể. Nếu để bọn họ biết mình có thể khống chế dòng xoáy thì kẻ ngu cũng biết biến dị ở nơi này là do thần linh bậc trung gây ra.

Đối với thần linh cùng giai, bọn họ đương nhiên kiêng kỵ. Nhưng nếu chỉ là thần linh bậc trung thì nhóm chủ thần này sẽ thể chết truy tìm mình.

Nếu thực sự gặp nguy hiểm thì đương nhiên phải sử dụng ba phương pháp này. Nhưng tình cảnh trước mắt chưa tới nỗi quá xấu.

Thở dài một hơi, Tiểu Ân cảm giác hơi thở của nhóm phân thân thần linh phía sau càng ngày càng gần. Hắn khẽ lắc đầu, thân hình đột nhiên trở nên mờ nhạt.

Phần đông thần linh phía sau hắc kinh hải. Trong đó một vị chủ thần hắc ám hệ phát ra tiếng nói dễ nghe, giọng nói khiến người ta tin phục: “Mời dừng lại, chúng ta sẽ không thương tổn người.”

Thân ảnh Tiểu Ân lập tức run rẩy, bóng dáng ban đầu hơi mơ hồ bỗng trở nên chân thật.

Trong lòng các thần linh đều vô cùng mừng rỡ. Tuy rằng vào lúc bình thường, bọn họ rất ghét loại âm thanh có ẩn chứa lực lượng như thế này, nhưng giờ phút này, họ đều hy vọng rằng nó sẽ phát ra sức mạnh càng lớn hơn nữa!

Một vị thần linh nắm giữ pháp tắc thiểm điện có tốc độ cực nhanh. Tinh thần ý niệm của hắn tụ lại tới cảnh giới đỉnh phong. Trong khoảng thời gian ngắn có thể miễn cưỡng có thể phát ra tốc độ sánh với thần linh hệ thiểm điện.

Mắt thấy khoảng cách với tên đó không ngừng thu nhỏ, hắn lập tức kích phát một đạo năng lượng thiểm điện to lớn.

Một đạo bạch quang trong nháy mắt bổ xuống người Tiểu Ân. Đây quả thực là năng lượng hệ thiểm điện. Sau khi đánh trúng kẻ thù, năng lượng tê liệt sẽ khiến thần linh bậc trung mất đi năng lực chống cự.

Tất nhiên do hắn biết đối phương là thần linh bậc trung nên phóng thích lực lượng thiểm điện hợp lý. Dù sao bọn họ cần người sống chứ không phải người chết.

Nói thật thần cách tuy quý báu nhưng nếu so với thất thải lưu ly vụ thì chẳng khác gì rác rưởi.

Nhưng khi đám thần linh đang yên tâm thở phào nhẹ nhõm thì phía trước đột nhiên xuất hiện biến hóa quỷ dị.

Thiểm điện màu trắng to lớn sau khi lóe vài cái trên người Tiểu Ân, không hiểu sao đột nhiên biến mất.

Thần khu gần như chân thật trở lại đột nhiên trở nên mơ hồ, hơn nữa dùng tốc độ cực nhanh, vượt đi một đoạn. Vị thần linh hắc ám hệ nắm giữ quy luật âm thanh cho dù muốn giở trò cũng trở tay không kịp.

Không gian truyền đến một trận dao động thần kỳ, bóng dáng Tiểu Ân lập tức biến mất.

Sau khi đám chủ thần tới nơi Tiểu Ân biến mất liền ngơ ngác nhìn nhau. Không ngờ có người dám sử dụng không gian thuần di ở nơi này.

Tuy bọn họ đều cảm ứng được vị thần linh bậc trung vô danh kia truyền tống vào khu vực kế tiếp. Nhưng nghĩ tới mật độ dòng xoáy bên trong khu vực kia, nhóm thần linh có cảm giác giá lạnh. Sử dụng trong nháy mắt truyền tống, tương đương với việc đi tìm chết...

Thấy mấy đạo ánh mắt nghi ngờ, chủ thần hệ thiểm điện nói: “Ta đánh trúng hắn.”

Về hoài nghi trong mắt chúng thần nhạt đi. Bọn họ đều tận mắt thấy quá trình đó, cũng biết cường độ năng lượng ẩn chứa trong điện quang.

Nhưng điều bọn họ khó hiểu đó là tại sao thần linh bậc trung trúng đòn nghiêm trọng, chẳng những không bị thương ngược lại còn giống như ăn được tiên đan, có thể trong thời gian ngắn sử dụng trong nháy mắt truyền tống.

Điều này đừng nói là thần linh bậc trung, cho dù là thần linh bậc cao cũng không có khả năng làm được.

Nhóm phân thân chủ thần này phần lớn đều quen biết nhau, cũng hiểu thần uy của chủ thần hệ lôi điện nên không nghĩ thông đạo lý trong đó.

Một lát sau, giọng nói của vị thần linh hắc ám hệ chậm rãi vang lên: “Có lẽ hắn nắm giữ pháp tắc cường đại hơn lôi điện.”

Thần linh hệ lôi điện bất mãn trừng mắt nhìn hắn nói: “Bệ hạ tôn kính, chẳng lẽ ngài nghĩ thần linh bậc trung thực sự có thể nắm giữ được pháp tắc lôi điện cấp thần vương sao?”

Vị thần linh hắc ám hệ kia chần chờ một chút, rốt cuộc không phản bác.

Quả thực suy luận này chính hắn cũng không tin.

Một thần linh bậc trung đừng nói là nắm giữ pháp tắc lôi điện cấp thần vương. Cho dù chỉ tiếp xúc với pháp tắc trình độ đó cũng sẽ bị lực lượng pháp tắc cường đại đó phá hủy. Thậm chí ngay cả thần cách cũng không giữ được.

Giống như nước sông Trường Giang và nước sông Hoàng Hà, vĩnh viễn không bao giờ chạm nhau.

Chỉ có điều biến hóa trước mắt khiến đám thần linh này không thể hiểu nổi...

560. Chương 40 Pháp Tắc Thời Gian

Sau khi thân ảnh này xuất hiện, lập tức lóe lên vài cái đã biến mất bên trong đoàn khí lưu, mà đoàn khí lưu này giống như là đang yểm trợ cho thân ảnh, trong nháy mắt đã cách ly thân ảnh với địa điểm vừa mới xuất hiện.

Nếu như giờ phút này có một vị thần linh nào xuất hiện từ điểm đó, như vậy nghênh đón hẳn khẳng định chính là đoàn khí lưu di động này, hơn nữa thuộc tính trong đoàn khí lưu này còn có năng lực phong ấn cực kì hiếm thấy.

Sau khi rời xa điểm kia, thân ảnh này mới xem như dừng lại, hẳn đúng là Tiểu Ân vừa mới tránh thoát sự truy kích của các chủ thần phân thân. Quay lại nhìn thoáng qua phía sau, trong lòng hẳn vẫn còn một tia khiếp sợ mơ hồ chưa tiêu tan.

Thần linh cấp bậc chủ thần quả nhiên là danh bất hư truyền, sự hùng mạnh của thần lực và lực lượng thần tính mà họ nắm giữ, tuyệt đối không phải một thần linh bậc trung có thể bằng được.

Cho dù những chủ thần này chẳng qua chỉ là phân thân mà thôi, kết quả cũng không khác gì.

Đặc biệt là vị thần linh sử dụng pháp tắc thanh âm kia, sự hùng mạnh của hắn quả thực đã đạt tới trình độ không thể tin nổi.

Ngay khi Tiểu Ân đã phát động kỹ năng thuần gian truyền tống, không ngờ còn có thể bằng vào lực lượng của thanh âm khiến Tiểu Ân trở về chỗ cũ theo bản năng.

Khi vị thần linh kia nói ra những lời này, Tiểu Ân không ngờ không chút do dự đã lựa chọn tin tưởng, hẳn thậm chí còn lập tức đình chỉ truyền tống, ý niệm duy nhất trong đầu, chính là đợi những thần linh sẽ không thương tổn hắn kia đuổi tới.

Chẳng qua, loại trạng thái mơ hồ này cũng không thể duy trì bao lâu, bởi vì ngay sau đó Tiểu Ân đã tỉnh lại.

Chỉ là bởi vì đã bị loại thanh âm mê hoặc này ảnh hưởng, cho nên hắn không ngờ không thể điều động thần lực trong cơ thể.

Ở dưới loại tình huống này, Tiểu Ân quyết định thật nhanh, đang muốn dung hợp cùng với Nhất Hào tiến vào trong cảnh giới thời gian đình chỉ, nhưng ngay tại giờ phút đó, vị thần linh lôi điện hệ kia lại đưa tới một phần đại lễ.

Sau khi cảm nhận được năng lượng lôi điện hùng mạnh phía sau kia, Tiểu Ân lập tức từ bỏ ý tưởng sử dụng năng lực đáy hòm này, mà để tia chớp kia tùy ý đánh lên người hắn, đồng thời do đó đã kích hoạt thần lực gần như đọng lại trong cơ thể, thành công thực hiện thuần gian truyền tống.

Pháp tắc lôi điện tuyệt đối là một pháp tắc thuộc vài pháp tắc sắc bén nhất trong tất cả các pháp tắc, nếu như bị lực lượng lôi điện đánh trúng, như vậy thương tổn đối với thần thể sẽ là vô cùng lớn.

Nhưng Tiểu Ân lại là một trong vài thần linh không sợ hãi lực lượng lôi điện chút nào.

Bởi vì bên trong thần tính của hắn, đã có lôi điện màu tím cấp bậc tổ tông cao cấp nhất trong tất cả pháp tắc lôi điện.

Lôi điện màu tím là lực lượng hủy diệt chân chính, cũng trở thành tồn tại cấm chú trong thần linh. Uy năng của loại năng lượng này nắm giữ tuyệt đối không phải lôi điện bình thường có thể bằng được, cho dù là lực lượng lôi điện của cấp bậc chủ thần cũng đồng dạng không thể.

Kỳ thật ở bên trong toàn bộ thần giới, có thể khống chế lực lượng của lôi điện màu tím cũng chỉ có huynh đệ trận đồ kia của Vô Danh mà thôi, về phần tam đại tối cổ lão thần vương trong thần giới có lẽ có liên hệ thần bí với trận đồ kia, mà mượn dùng một chút lôi điện màu tím bên ngoài cũng chưa từng có vị thần linh nào có thể vận dụng cỡ năng lượng này.

Cho nên những thần linh này căn bản không có khả năng đoán được Tiểu Ân không ngờ lại có loại thần tính lôi điện màu tím siêu cấp hùng mạnh này.

Nước sông hồ chảy vào trong biển rộng, có thể trở thành năng lượng của biển rộng, mà lôi điện còn lại khi đánh trúng Tiểu Ân có được thần tính lôi điện màu tím, cũng giống như cho hắn ăn đại bổ hoàn, ngược lại khiến cho thực lực của hắn đạt được đề cao nhất định.

Ở bên trong đoàn khí lưu này, Tiểu Ân cuối cùng cũng hoàn toàn bình tĩnh lại.

Mặc dù vừa mới thoát khỏi cuộc truy đuổi vượt ngoài dự đoán ban đầu của hắn, chẳng qua kết quả còn tương đối hài lòng, ít nhất khi không có mấy thủ đoạn bảo mệnh đã có thể bảo vệ mạng nhỏ, đó tuyệt đối là một chuyện vô cùng may mắn.

Cảm ứng điểm không gian vừa thoát ra kia, cho tới bây giờ còn không có một thần linh nào xuất hiện từ nơi đó, Tiểu Ân lập tức hiểu được, những người kia sợ khi tiến hành truyền tống không gian có gì sai sót, cho nên không ngờ không ai đuổi theo quỹ tích chạy trốn của hắn.

Trong lòng Tiểu Ân thầm than một tiếng, lúc này sau khi thân thể đã ẩn nấp bên trong đoàn khí lưu, kiêng kỵ của hắn đối với các phân thân thần linh này đã ít đi rất nhiều.

Với mật độ của đoàn khí lưu trong khu vực này, đoàn khí lưu Tiểu Ân có thể điều khiển đâu chỉ có mấy vạn, đoàn khí lưu nhiều như vậy gần như đã hình thành một thành lũy thật lớn, trách không được những thần linh này lại không dám tùy tiện tiến vào.

Hắn thu hồi lại ánh mắt. Nếu những thần linh này không thông qua phương thức truyền tống mạo hiểm tiến vào, như vậy Tiểu Ân liền tạm thời ném chuyện của những thần linh này ra khỏi đầu.

Ánh mắt của hắn chuyển hướng về phía trước. Thông qua cảm ứng của thần niệm, hắn biết, phân thân của mình đã ở ngay bên trong khu vực kế tiếp, mà ở trong khu vực kế tiếp, mật độ của đoàn khí lưu đã đạt tới mức độ không thể tin nổi.

Dường như toàn bộ đoàn khí lưu trong thời không hồng lưu đều tập trung tới nơi đó, số lượng nhiều vượt ngoài tưởng tượng của hắn, mà hắn đột nhiên phát hiện, ở bên trong những đoàn khí lưu này có không ít thần linh.

Những thần linh này đều là đại thần cấp bậc chủ thần, bọn họ cũng không tụ tập cùng một chỗ, mà túm năm tụ ba phối hợp với nhau. Trên tay mỗi một thần linh đều có một thủ đoạn có thể tránh né hoặc giam cầm đoàn khí lưu, chẳng qua nhìn qua dễ phóng thích thủ đoạn như vậy phi thường khó khăn, nhưng bọn họ lại thủy chung duy trì một cân bằng tinh tế.

Tiểu Ân thậm chí còn có một loại cảm giác, đó chính là những thần linh này dường như đang tìm kiếm cái gì trong đoàn khí lưu, trừ phi là thần lực của bọn họ khô kiệt, nếu không tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.

Nhưng trông chờ thần lực của bọn họ khô kiệt sao...

Chỉ cần nghĩ lại đánh chết một phân thân của thần linh bậc trung đều có thể đạt được mười vạn thần lực kết tinh, như vậy trời mới biết ở trong những thần linh cấp bậc chủ thần này, sẽ mang theo bao nhiêu thần lực kết tinh đây?

Ít nhất, Tiểu Ân cũng sẽ không nghĩ đến ở trong khoảng thời gian ngắn những thần linh này có khả năng xuất hiện tình huống thần lực khô kiệt.

Thần niệm của hắn tiếp tục thăm dò, cuối cùng ở một địa phương ở khu vực kế tiếp đã cảm ứng được một cỗ khí tức cực kỳ quen thuộc.

Những cỗ khí tức này sở dĩ quen thuộc, đương nhiên là bởi vì đó chính là phân thân của hắn.

Sau khi tiến vào thời không hồng lưu, hắn cuối cùng đã phát hiện phân thân của mình.

Nhưng khiến hắn cảm thấy quỷ dị chính là, phân thân của hắn cũng không cảm ứng được sự xuất hiện của hắn, cho dù là ở trong khoảng cách này, lại vẫn như trước duy trì một loại trạng thái hôn mê.

Chẳng qua đáng mừng chính là, phân thân của Tiểu Ân cũng không đứng yên ở một chỗ, mà là đang di chuyển trong đoàn khí lưu vòng quanh. Chính là bởi vì lưu động của đoàn khí lưu và di chuyển của phân thân, cho nên mặc dù thần linh cấp bậc chủ thần ở trong khu vực này nhiều hơn một chút, nhưng vẫn không có ai có thể chân chính tìm thấy phân thân của Tiểu Ân.

Thoáng liên hệ một chút, Tiểu Ân lập tức hiểu được, đây toàn bộ đều là công lao của Tứ Hào do Nhất Hào phục chế ra phân phối cho phân thân.

Chính vì có thêm thể phục chế với năng lực tính toán vô cùng hùng mạnh này, cho nên mới có thể ở trong trường hợp quỷ dị này không ngừng điều động đoàn khí lưu và di chuyển của phân thân.

Trong khi tâm niệm khẽ động, Tiểu Ân đã tiến vào trong đoàn khí lưu dường như là vô cùng vô tận kia.

Rất nhanh, hắn đã xuyên qua một mảnh khu vực đoàn khí lưu không dày, đã chân chính tiến vào trung tâm.

Ở khu vực chân chính tràn đầy đoàn khí lưu, hành động của Tiểu Ân ngược lại trở nên thoải mái.

Bởi vì thần linh còn lại không thể phóng thích thần niệm và thần vực của bọn họ ở trong này, cho nên bọn họ căn bản không có khả năng phát hiện sự tồn tại của Tiểu Ân, có thể nói bọn họ ở trong này chẳng qua là đang tiến hành tìm kiếm mù quáng mà thôi.

Nhưng Tiểu Ân lại hoàn toàn bất đồng, hắn có thể dựa vào che phủ của vô số đoàn khí lưu nghe và nhìn thấy đầy đủ.

Rất nhanh, Tiểu Ân đã thuận lợi đi tới bên cạnh phân thân.

Sau khi nhìn thấy bộ dáng của phân thân, ngay cả Tiểu Ân cũng hoảng sợ.

Mặc dù bộ dạng của phân thân cũng không có biến hóa gì, nhưng năng lượng trong cơ thể phân thân nắm giữ lại hùng mạnh tới trình độ khiến người ta khó có thể lý giải.

Năng lượng khổng lồ như thế, tuyệt đối không có khả năng là phân thân Tiểu Ân chính mình tu luyện ra.

Do dự một chút, Tiểu Ân hướng Nhất Hào hạ lệnh cho Tứ Hào tiếp nhận công tác, rất nhanh, sự di động của vô số đoàn khí lưu trong này và bên ngoài đã bắt đầu tuân theo chỉ huy của Nhất Hào.

So sánh ra, kinh nghiệm của Nhất Hào phải hơn xa Tứ Hào, có lẽ cho dù là về mặt năng lực tính toán Nhất Hào cũng phải cao hơn một bậc.

Rất nhanh, những chủ thần ở trong đoàn khí lưu đều cảm ứng được rõ ràng, đoàn khí lưu mà bọn họ phải ứng phó dường như đột nhiên trở nên nhanh hơn rất nhiều, cũng khiến bọn họ ứng phó thêm khó khăn hơn rất nhiều.

Trong đó chán ghét nhất chính là đoàn khí lưu ẩn hình, ở trong khoảng cách ngắn, bọn họ căn bản là không thể phán đoán được trong đó có đoàn khí lưu ẩn hình tồn tại. Nếu là trước kia, chỉ cần là có địa phương rõ ràng trống không, như vậy sau khi phóng thích năng lượng, liền khẳng định sẽ xua đi khối khí ẩn hình.

Nhưng lúc này dường như không giống như vậy, những đoàn khí lưu ẩn hình này đã không còn bố trí đầy mỗi một chỗ trống, thường thường bọn họ phóng thích mấy lần năng lượng vào chỗ trống, có đôi khi mới có thể may mắn phá tan một đoàn khí ẩn hình.

Nhất Hào làm những chuyện này vô cùng đơn giản, đó chính là hư thật kết hợp, tích tụ đoàn khí lưu ẩn hình trên mỗi một chỗ trống đều không hề cố định.

Mặc dù một biến hóa cực nhỏ này, nhưng đối với những thần linh bị vây khốn trong đoàn khí lưu không thể thoát ra mà nói chính là một việc vô cùng khó ứng phó.

Mà sau khi giao tất cả công tác phòng ngự cho Nhất Hào, Tiểu Ân đã không còn lo lắng vấn đề an toàn của nơi này nữa.

Với năng lực tính toán siêu cấp của Nhất Hào, nếu còn có thể để những thần linh này chiếm được tiện nghi, vậy hẳn cũng sẽ không xứng được xưng là máy tính siêu cấp.

Giờ phút này, toàn bộ lực chú ý của Tiểu Ân đều tập trung tới trên phân thân, hẳn yên lặng cảm ứng năng lượng dao động mãnh liệt đến từ trên phân thân.

Cổ năng lượng dao động hùng mạnh này, cho dù là bản thể của Tiểu Ân cũng không có khả năng chịu đựng, nhưng vấn đề là, phân thân của Tiểu Ân sau khi hội tụ năng lượng như thế, không ngờ chỉ là hôn mê bất tỉnh mà thôi, ngay cả một chút bộ dạng tự bạo cũng không có.

Đứng ở trước mặt phân thân, Tiểu Ân cũng do dự không quyết.

Loại tình huống này bất kể đổi lại là vị thần linh nào chỉ sợ đều cũng phiền não, năng lượng của phân thân hút lấy không ngờ vượt xa khả năng dung nạp cực hạn của bản thể, mà càng khiến người ta kinh ngạc chính là, phân thân còn không vì vậy mà nổ tung.

Tiểu Ân căn bản là không rõ đây đại biểu cho cái gì, chẳng lẽ tương lai mà hẳn nhìn thấy ở trong đầu kia lại không thể thay đổi được sao?

Mắt nhìn đoàn khí lưu xung quanh, Tiểu Ân nhíu mày, thử liên hệ với linh hồn của phân thân, nhưng cho hẳn cảm giác lại vẫn giống như trước căn bản là không thể liên hệ, giống như là một người ngủ say không tỉnh, bất kể gọi như thế nào đều không tỉnh dậy.

Chẳng qua dựa theo suy đoán của Tiểu Ân, có lẽ đây là nguyên nhân duy nhất khiến phân thân cho đến nay vẫn chưa tự bạo, nếu như thực sự làm cho linh hồn thanh tỉnh lại, đồng thời cảm ứng được hàm lượng năng lượng trong cơ thể, như vậy có lẽ phân thân đã sớm tự bạo.

Cùng lúc đó, Nhất Hào cũng đã hoàn toàn tiếp nhận tất cả ghi chép của Tứ Hào, sau đó một vài hình ảnh tái hiện trong đầu Tiểu Ân.

Lúc này hẳn mới hiểu được, thì ra ngay từ đầu nơi này cũng không có nhiều đoàn khí lưu như vậy, hơn nữa thần linh cấp bậc chủ thần xuất hiện ở nơi này cũng chỉ có năm người mà thôi. Nhưng sau khi phân thân triệu tập ra càng nhiều đoàn khí lưu, lại khiến cho tình hình lâm vào tình cảnh không thể khống chế.

Không chỉ triệu tập đến đây vô số đoàn khí lưu, đồng thời còn triệu tập đến đây vô số thần linh cấp bậc chủ thần như hổ rình mồi. Những thần linh này có người tìm kiếm ở trong đó, có người chờ ở bên ngoài, nhưng bất kể là ai, cũng không muốn từ bỏ lòng hiếu kỳ đối với nơi này.

Tiểu Ân thầm than một tiếng, thật không biết những chủ thần này đang làm trò quỷ gì, vì sao lòng hiếu kỳ đối với nơi này lại lớn như thế.

Thần thái trong mắt Tiểu Ân không ngừng biến hóa, nhìn phân thân trước mắt, còn có cường độ năng lượng không ngừng gia tăng, mặc dù cường độ gia tăng hiện giờ đã tới mức độ cực kỳ nhỏ bé, gần như là không có khả năng phát giác ra, nhưng Tiểu Ân lại biết, loại cường độ này còn đang không ngừng gia tăng.

Cho đến một ngày nào đó, khi khối thần khu này của hẳn rốt cuộc chống đỡ không được, sẽ dẫn đến một vụ nổ lớn thổi quét toàn bộ thời không hồng lưu, và cuối cùng hình thành kiếp nạn cực lớn lan đến một phần tư thần giới.

Đang lúc Tiểu Ân do dự, thanh âm của Nhất Hào chợt truyền đến: “Chủ nhân, căn cứ suy đoán của ta, nếu như ngài muốn nhận cổ lực lượng này, xác suất thành công là tám phần mười trở lên.”

Tiểu Ân hơi hoảng sợ, hồ nghi hỏi: “Người không tính sai chứ?”

“Đương nhiên, nhưng năng lượng này và thần thể của ngài vô cùng ăn khớp, gần như không có khả năng bài xích, hơn nữa càng quan trọng chính là, phân thân của ngài cũng có khả năng ở dưới tình huống chống đỡ loại năng lượng này mà bình yên vô sự, bản thể của ngài càng có khả năng.” Nhất Hào nói thao thao bất tuyệt.

Trong lòng của Tiểu Ân khẽ động, đúng vậy, việc ngay cả phân thân cũng có thể làm được, bản thể không có khả năng không thành công.

Cắn chặt răng, hần dường như lại một lần nữa cảm ứng được một cỗ năng lượng thân thiết, loại năng lượng này giống như nước suối ấm áp, không ngừng tấn công tâm linh của hần.

Đây là lực lượng đến từ toàn bộ thời không hồng lưu, có lẽ đại gia hỏa chưa sản sinh ra thần trí này cũng hiểu được nguy cơ lúc này, hơn nữa càng hiểu, cơ hội có thể hóa giải nguy cơ cũng chỉ có một lần mà thôi.

Cảm thụ loại năng lượng kỳ dị này, Tiểu Ân chậm rãi bình tĩnh lại.

Hần cứ như vậy bình thường ngồi ở trước mặt phân thân, nếu giờ phút này có ai nhìn thấy hai người này, như vậy khẳng định sẽ nghĩ đến ở giữa bọn họ có một mặt gương, mà bọn họ chính là bên trong và ngoài gương.

Thần niệm của Tiểu Ân chậm rãi thu liễm lại, mà tinh thần của hần lại tập trung cao độ, cổ tay vừa lật, thần cách thấp kém giống như không cần tiền từ trong thần thể của hần ào ào hiện ra.

Nếu giờ phút này có vị thần linh nào đó nhìn thấy thần cách thấp kém giống như chất đồng trước mặt Tiểu Ân, như vậy bọn họ sẽ không từ thủ đoạn tới gần, đồng thời muốn những thứ này làm của riêng.

Ở trong mấy năm nay, bản thể của Tiểu Ân vẫn lưu lại ở trong thần quốc, cũng không bỏ phí thời gian, thần cách thấp kém đã được hần ngưng luyện ra rất nhiều, hơn nữa những thần cách này đều được ngưng luyện qua, nếu như dung hợp vào bản thân, gần như có thể dung hợp thành công trăm phần trăm.

Dù sao, những thần cách này đều là cơ thể hần sản sinh ra.

Mặc dù Tiểu Ân phát hiện, cho tới bây giờ, thần cách hần có thể ngưng luyện ra nhiều nhất cũng chỉ có thần cách thấp kém mà thôi nhưng điều này đối với hần mà nói cũng đã đủ rồi.

Với thực lực thần linh bậc trung của hần, cho dù thực sự ngưng luyện ra thần cách thuộc về thần linh bậc trung không hao tổn gì, hần cũng không dám trực tiếp ngưng luyện.

Để mấy thứ này tới địa phương tay có thể với tới, Tiểu Ân lại lần nữa lấy ra hơn mười cái vật phẩm trang sức không gian.

Để ở trong này đều là thần lực kết tinh tinh túy nhất của Tiểu Ân tinh luyện.

Chẳng qua thần linh có không gian thuộc về chính mình, đã hoàn toàn có thể không cần dùng vật phẩm trang sức không gian gì nữa, nhưng Tiểu Ân lại vẫn như trước đem đại đa số thần lực kết tinh đều để vào bên trong vật phẩm trang sức không gian.

Có lẽ, đây là bởi vì thời gian hần thành thần quá ngắn, còn không hoàn toàn thích ứng phương pháp xử sự của thần linh.

Rốt cuộc, khi hết thấy chuẩn bị thỏa đáng, tâm của Tiểu Ân cũng tiến vào một loại lạnh nhạt tuyệt đối.

Vứt bỏ toàn bộ tình cảm trong trạng thái.

Đương nhiên, có thể làm được điều này, công của Nhất Hào cũng không thể không có.

Chậm rãi duỗi một bàn tay, tay của Tiểu Ân chậm rãi đặt lên trán của phân thân.

Hần làm vô cùng cẩn thận, cũng không lập tức hút toàn bộ năng lượng trong phân thân qua, mà chỉ lấy ra một chút.

Một chút năng lượng này dọc theo một ngón tay tiếp xúc giữa hai người tiến vào trong cơ thể Tiểu Ân, đồng thời coi đây là cơ hội, năng lượng vô cùng khổng lồ mà lại thâm trầm ổn trọng trong cơ thể phân thân kia bắt đầu dần dần theo thông đạo này chậm rãi chảy qua.

Ở trong cơ thể phân thân Tiểu Ân, chính là tràn ngập năng lượng vô cùng vô tận, nếu như một mực duy trì trạng thái này, như vậy tất cả không còn vấn đề gì.

Nhưng nếu có địa phương tiết lộ một chút, thì lập tức có xu thế giống như biển gầm.

Càng ngày càng nhiều năng lượng theo thông đạo này càng lúc càng nhanh tiến vào trong cơ thể Tiểu Ân, lúc mới đầu còn ở trong phạm vi chịu đựng của Tiểu Ân, nhưng rất nhanh, năng lượng khổng lồ cũng đã tiếp cận khả năng tiếp nhận cực hạn của hần.

Nhưng dưới tình huống như vậy, Tiểu Ân cũng đã không còn đường lui.

Mặc dù đang ở dưới tình huống tiến vào thời gian đình chỉ, hẳn có thể dễ dàng tách khỏi phân thân, nhưng làm như vậy cái giá phải trả chính là, phân thân sẽ bị năng lượng nhiễu loạn nổ thành tro bụi tuyệt đối là loại ngay cả chút da thịt cũng không thể nhìn thấy.

Bất kể như thế nào, Tiểu Ân cũng không hy vọng thu được kết cục như vậy.

Duỗi một bàn tay khác ra, nhẹ nhàng điểm lên một thần cách thấp kém xung quanh người, mảnh thần cách kia lập tức tiến vào trong cơ thể Tiểu Ân.

Mảnh thần cách này vừa mới tiến vào bên trong cơ thể, lập tức bị rất nhiều năng lượng vây quanh, hơn nữa ở dưới sự xung kích của vô số thần lực, chậm rãi mềm ra và bắt đầu dung hợp với thần thể.

Toàn bộ tâm thần và thể xác của Tiểu Ân chú ý hết thấy những điều này, đây là cách duy nhất hẳn có nắm chắc hấp thu năng lượng của phân thân.

Cũng may nắm giữ năng lượng khổng lồ này là phân thân của Tiểu Ân, cho nên thuộc tính năng lượng giữa hai bên không sai biệt một chút nào, nếu không cho dù đổi lại là Cự Ma Thân và Day Ville, Tiểu Ân cũng không dám hấp thu một chút năng lượng trong người bọn họ.

Ở trong cơ thể của Tiểu Ân, năng lượng không ngừng chuyển hóa thành thần lực, đồng thời rất nhiều rất nhiều năng lượng đó bị thần cách thấp kém hấp thu.

Quá trình này nhìn như đơn giản, nhưng cũng cực kỳ nguy hiểm, nếu không có năng lực tính toán và điều tiết của Nhất Hào, Tiểu Ân đồng dạng là không dám có loại ý tưởng quái dị.

Đương nhiên, ngoài ra nếu không phải phân thân của Tiểu Ân đi tới trong thời không hồng lưu, chiếm được sự tán thành của toàn bộ thời không hồng lưu, đã hấp thu năng lượng không biết tích lũy trong hồng lưu bao nhiêu năm, trở thành một thể năng lượng siêu cấp hoàn toàn, đồng thời còn không nổ tung, cũng không có khả năng làm cho Tiểu Ân đạt được cơ hội nâng cao thực lực khó có được như vậy.

Những điều này có thể nói là vô số trùng hợp tổ hợp mà thành. Nhưng có thể nói đây chính là con đường tắt yếu phải đi khi linh hồn của Tiểu Ân từ trong một tinh bích xuyên qua đến đây.

Một mảnh thời không hồng lưu này rốt cuộc là đã tạo ra Tiểu Ân, hay là mang đến cho hắn hủy diệt, trước khi có kết quả của lần hấp thu năng lượng này, bất kể là ai cũng không thể khẳng định.

Một mảnh, hai mảnh, ba mảnh...

Theo đồng thần cách thấp kém kia không ngừng giảm bớt, thần thể của Tiểu Ân đã bắt đầu hơi run rẩy.

Năng lượng từ trong cơ thể phân thân truyền ra càng ngày càng nhiều, càng lúc càng nhanh, mà tốc độ hòa tan thần cách thấp kém cũng đồng dạng nhanh hơn.

Nhưng thần thể và linh hồn của Tiểu Ân lại đi tới bên bờ tan vỡ.

Tiến giai của thần linh là quá trình dung hợp thần cách, thần tính và thần thể, cho dù là thần cách nhiều hơn nữa, cũng không có khả năng lập tức hoàn toàn dung hợp vào trong thần thể, trong đó nhất định cần phải có một quá trình, hơn nữa thời gian của quá trình này còn không thể quá ngắn.

Mặc dù lúc này ở bên trong phân thân có được thần lực quá mức hùng mạnh, có thể không ngừng tấn công thần cách, đồng thời khiến hắn cùng dung hợp, cho dù là thần tính ở dưới tấn công của thần lực khổng lồ, cũng đã đạt được tiến bộ nhảy vọt tương xứng. Nhưng thần thể và linh hồn căn bản lại không thể thích ứng loại tăng trưởng trình độ này, giống như là một hồ chứa nước chỉ có thể chứa đầy một vạn tấn, bất chợt phải mở rộng để có thể chứa đầy mười vạn tấn, đó gần như đã là một việc gần như không có khả năng.

Áp lực quá mức trầm trọng, khẳng định sẽ tạo thành kết quả sụp đổ, điểm này ở trong thần giới đã sớm trở thành một nhận thức chung.

Nhưng giờ phút này, Tiểu Ân vẫn bình tĩnh như trước làm người khác phải sợ hãi cũng không có chút bối rối, dường như lâm vào bên trong tuyệt cảnh cũng không phải bản thân hắn, mà là một tiểu nhân vật không quan trọng với hắn.

Tay hần hơi vung lên, bên người đã nhiều hơn một linh hồn thể, chính là đạo cụ ma pháp có thể chuyển hóa thần cách thành thần pháp lực.

Bản thể của đạo cụ này là một u linh cấp bậc nguy thần, từ sau khi Tiểu Ân đánh chết hần và luyện chế thành đạo cụ ma pháp, nó chính là một trong mấy bảo vật trọng yếu nhất trên người Tiểu Ân. Trên một loại trình độ nào đó mà nói, ý nghĩa tồn tại của nó cũng không thấp hơn Tiểu Ân có thể trực tiếp ngưng luyện thần cách thấp kém.

Trong ánh mắt của Tiểu Ân không có nửa điểm biểu tình, dường như tất cả trong mắt hần đều mờ mịt như vậy.

Đã có thể như thế này, động tác trên tay hần cũng không do dự chút nào, cứ như vậy cầm lên một thần cách thấp kém để vào bên trong u linh thể.

Năng lượng hùng mạnh ở trong u linh thể tăng lên nhanh chóng, một mảnh vỡ linh hồn vốn đã ẩn nấp trong u linh thể nhanh chóng trưởng thành.

Đây là mai phục cuối cùng của Tiểu Ân cất dấu trong u linh thể, nhưng giờ phút này lại trở thành bảo đảm duy nhất của hần tự cứu mình.

Khi một mảnh linh hồn này giống như nguyện vọng trưởng thành đến tương đương một phần tư linh hồn của Tiểu Ân, hần nhẹ nhàng vỡ lên linh hồn thể, linh hồn bên trong lập tức phân thành hai bộ phận.

Một bộ phận trong đó chỉ có một chút mảnh vỡ linh hồn, vẫn như trước lưu lại bên trong linh hồn thể, mà một bộ phận còn lại không ngờ cứ như vậy bị Tiểu Ân cầm trong tay, đồng thời miết nhẹ trên vật phẩm trang sức không gian chứa đầy thần lực kết tinh.

Dường như là có thêm vô số hào quang lóe ra, năng lượng khổng lồ bị linh hồn hấp thu, đã hình thành một năng lượng thể đặc thù.

Sau đó, Tiểu Ân vung tay lên, năng lượng thể kia lập tức tiến vào trong cơ thể Tiểu Ân.

Thần thể vốn đã tiếp cận cực hạn, và linh hồn của hần dường như phải nhận áp lực không chịu nổi mà bất cứ lúc nào cũng lâm vào ngủ say giống như phân thân đều đồng thời chấn động.

Trên người Tiểu Ân tản ra hào quang màu vàng cực lớn, những hào quang này giống như có mặt khắp nơi, chúng nó xuyên qua phong tỏa của đoàn khí lưu xung quanh, phát tán ra bên ngoài.

Không lâu sau, tất cả thần linh cấp bậc chủ thần ở trong khu vực này đều cảm nhận được hào quang màu vàng này.

Ở trong cảm ứng của bọn họ, cường độ năng lượng của hào quang màu vàng này cũng thường thôi nhưng không thể tin nổi chính là, hào quang này rốt cuộc làm sao xuyên qua vô số đoàn khí lưu kia mà đi tới trước mặt mình.

Ngoại trừ số rất ít chủ thần quan hệ thân thiết với German Sa, đồng thời thu được một bộ phận tin tức, các chủ thần còn lại hoàn toàn không biết gì cả đối với điều này, nhưng điều này cũng không ảnh hưởng tới lòng ham muốn của bọn họ đối với đạo hào quang này.

Càng ngày càng nhiều thần linh muốn tìm được chỗ phát ra đạo hào quang màu vàng ở bên trong đoàn khí lưu chết tiệt này. Nhưng đáng tiếc chính là, ở trong khu vực này căn bản là không thể vận dụng thần niệm và thần lực, hơn nữa bị vô số đoàn khí lưu lưu động phân cắt giống như mê cung, cho nên muốn tìm ra nơi Tiểu Ân dừng lại, đó giống như mò kim đáy biển.

Nếu nhất định phải nói có cái gì phân biệt, thì chính là kim ở dưới đáy biển cũng không di động, mà Tiểu Ân và phân thân của hần dưới sự khống chế của Nhất Hào, sẽ bám vào lực lượng khí tràng của đoàn khí lưu xung quanh mà chậm rãi di động.

Mà khi Tiểu Ân sử dụng lực lượng của linh hồn, ngay khi đám thần linh kia còn cách hần ba ngày lộ trình, hần đã có một loại cảm ứng kỳ dị.

Day Ville và Cự Ma Thần liên không cần phải nói bọn họ đã sớm đi tới bên trong thần điện của Tiểu Ân, sắc mặt ngưng trọng nhìn về phương xa. Mặc dù bọn họ cũng không biết ở trên người của Tiểu Ân đã phát

sinh chuyện gì, nhưng bọn họ đang có cảm giác là: giờ phút này Tiểu Ân đang đứng trước một bước ngoặt quan trọng.

Về phần hắc long vương, đã sớm không ngừng nguyên rửa hai tên này thừa dịp khi Tiểu Ân không có ở đây, chiếm lấy thiên không thần điện trong thần quốc của Tiểu Ân.

Rất hiển nhiên, hẳn còn không thể tưởng tượng được quan hệ giữa Tiểu Ân và đám người Cự Ma Thần.

Chẳng qua vào lúc này, hẳn cũng cảm nhận được biến hóa thần kỳ trong khế ước linh hồn kia, khi đồng dạng không hiểu đây rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì, hắc long vương cũng nhìn về phương xa, hung hăng nói: “Tiểu Ân, ngươi nhất định không được ngã xuống đây...”

Tiểu Ân hiện giờ, sau khi chiếm được năng lượng bổ sung cuộn cuộn không ngừng sản sinh trong linh hồn thể, thần thể của hắn không ngừng tăng mạnh, linh hồn cũng ổn định xuống.

Đương nhiên, qua một lát sau, thần thể tăng mạnh kia dường như lại có dấu hiệu sụp đổ, đồng thời đại lượng linh hồn dưới sự dung hợp với thần thể và thần cách mà dần dần tiêu hao.

Mỗi khi tới tình trạng này, Tiểu Ân sẽ không chút do dự sử dụng linh hồn thể, dùng thần cách bồi dưỡng ra linh hồn mang theo đại lượng thần lực kết tinh tới bù lại tiêu hao này, làm cho càng nhiều thần cách thành công dung nhập vào cơ thể của hắn.

Đây là một đường tắt, cũng là một vòng tuần hoàn, là một vòng tuần hoàn căn bản không thể phục chế.

Phân thân của Tiểu Ân có thể hội tụ năng lượng khổng lồ như vậy, đây tuyệt đối là bất kể người nào muốn làm cũng không thể làm được.

Có lẽ chính là bởi vì vô tâm, cho nên mới có thể hội tụ năng lượng khổng lồ như vậy mà không tự bạo, nếu như cố ý lâm vào, đừng nói là phân thân, ngay cả bản thân thần thể của Tiểu Ân cũng tuyệt đối không có khả năng dung nạp thần lực khổng lồ như thế.

Đương nhiên, nếu trong tay Tiểu Ân không có vô số thần cách thấp kém và u linh thể thần kỳ, thì hẳn cũng không có khả năng có một kỳ ngộ như vậy.

Mặc dù đại lượng thần lực tấn công khiến hắn vô cùng khó chịu, nhưng trong hai mắt hắn lại dần dần xuất hiện một chút hào quang mơ hồ, vẻ mặt cũng nhắc giống như người máy kia cũng có chút mềm đi. Bởi vì sau khi hấp thu thời gian dài như vậy, Tiểu Ân đã có một loại cảm giác, đó chính là hắn có thể tiến giai.

Sau khi tấn thăng thành thần linh bậc trung, hắn hạ mục tiêu cho mình là trải qua thời gian vạn năm mới có thể tấn công cảnh giới thần linh bậc cao.

Nhưng bất kể là ai cũng không thể tưởng tượng được, ở trong thần giới không ngờ có thể có địa phương thần kỳ như thời không hồng lưu, mà địa phương đó lại mang đến cho hắn cảm giác ấm áp giống như về nhà. Lúc này, ở trong nhà này, hắn càng có khả năng đột phá cực hạn, trở thành đệ nhất truyền thuyết ở trong trăm năm tấn thăng thành thần linh bậc cao.

Không ai chú ý tới, ở trong thời không hồng lưu, thời gian nổi lên chút biến hóa.

Có lẽ là bởi vì đã bị ảnh hưởng của vô số đoàn khí lưu di động, có lẽ là bởi vì có quá nhiều thần linh đã tiến vào khu vực này. Tóm lại ở trong phạm vi thuộc thần linh cấp bậc chủ thần tiến vào, thời gian từng chút từng chút nhanh hơn.

Toàn bộ thời không hồng lưu dường như là phân thành hai bộ phận, một bộ phận bên ngoài vẫn như trước, nhưng bên trong đã biến thành một không gian độc lập, ở trong không gian này, thời gian đang trôi qua với tốc độ nhanh hơn gấp trăm lần.

Đương nhiên, đối với những thần linh này mà nói, chỉ cần bọn họ có được đầy đủ thần lực, đừng nói là thời gian gấp trăm lần, cho dù là thời gian gấp ngàn lần, bọn họ cũng sẽ không để ý.

Mỗi một phân thân thần linh cấp bậc chủ thần khi xuất ngoại, đều mang theo rất nhiều thần lực kết tinh, ngay cả là lâm vào trong đại trận của đoàn khí lưu, bọn họ cũng có đủ thần lực kết tinh cung cấp năng lượng hùng mạnh cho mình.

Nhưng khi trong cảm giác của bọn họ đã trôi qua cả trăm năm, lại vẫn như trước không thể tìm ra ngọn nguồn của hào quang màu vàng không ngừng tản ra ở trong đoàn khí lưu.

Phần đông thần linh bị bức bách rời khỏi một mảnh khu vực đoàn khí lưu dày đặc nhất, thu hoạch trong trăm năm, lại lãng phí rất nhiều thần lực kết tinh, tự nhiên là khiến cho chúng thần không thể vui vẻ.

Những thần linh này cuối cùng bắt đầu liên hệ với ngoại giới. Nếu là thần linh bình thường, ở địa phương xa xôi như thế muốn liên hệ được với bản thể, nhất định phải sử dụng linh hồn truyền tống thuật. Nhưng những chủ thần này không ai không phải là người siêu cấp trác tuyệt, cho nên phương pháp sử dụng cũng thiên kỳ bách quái chẳng qua đều có thể liên hệ được với bản thể ở vô cùng xa.

Nhưng tình huống lúc này cỏ vể vô cùng không ổn, bọn họ rất nhanh đã phát hiện, phương thức trăm lần đều thành công của dĩ vãng không mất tác dụng, thần niệm của bọn họ căn bản là không thể truyền ra khỏi thời không hồng lưu, dường như ở bên cạnh có một loại lực lượng hùng mạnh, ngăn chặn tất cả năng lượng dao động có thể liên hệ với ngoại giới.

Biến hóa kỳ dị lập tức dẫn tới chú ý của vô số thần linh. Những cường giả này sau khi đã sử dụng đủ loại thủ đoạn lại vẫn như trước không thể đột phá phong tỏa của loại năng lượng này, không khỏi mơ hồ cảm thấy một tia không ổn, có mấy người lập tức rời khỏi khu vực khiến bọn họ bị vây cả trăm năm đi ra bên ngoài.

Khi bọn họ ra tới bên ngoài mới phát hiện ở giữa khu vực thần linh bậc cao và khu vực chủ thần có một tầng quang quyển trong suốt. Đúng là ở dưới tác dụng của tầng quang quyển này mới làm cho năng lượng của bọn họ không thể xuyên qua. Hơn nữa càng quan trọng chính là, ánh mắt của bọn họ cũng không thể xuyên qua tầng quang quyển này mà quan sát cảnh tượng bên ngoài.

Đến lúc này, những thần linh này mới phát hiện, thời gian đã trôi qua trăm năm, lại không có một bản thể chủ thần đến hỏi thăm tin tức.

Mặc dù thời gian trăm năm đối với những thần linh này mà nói chẳng qua chỉ là muối bỏ biển mà thôi nhưng mục đích đến đây của họ lại không tầm thường, trong thời gian trăm năm, nhiều bản thể chủ thần như vậy đều không có một lần liên hệ, đây tuyệt đối không bình thường.

Không có vị thần linh nào dưới tình huống như vậy dễ dàng đụng chạm vào tầng quang quyển không biết tác dụng này. Chẳng qua những thần linh này cuối cùng liên hợp lại, sau khi đặc biệt thương nghị, trong ba hệ chủ thần đều đề cử một vị phân thân thần linh hùng mạnh đồng loạt phá vây mà ra.

Vượt ngoài dự đoán của tất cả chủ thần, tầng quang quyển dường như mang theo năng lượng khổng lồ này có cảm giác uy hiếp trí mạng đối với bọn họ, không ngờ không có một chút trở ngại đã để cho ba vị phân thân thần linh rời khỏi.

Chúng thần ngơ ngác nhìn nhau, nhưng chỉ đợi một lát, ba vị phân thân thần linh này một lần nữa tiến vào trong đó với sắc mặt khó coi.

Sau khi rời khỏi phong tỏa của quang quyển, bọn họ lập tức lấy được liên hệ với bản thể thần linh, lúc này mới biết thời gian xuất hiện tầng quang quyển này chẳng qua chỉ có một năm mà thôi.

Đến lúc này, thời gian của bên trong và ngoài quang quyển cuối cùng đã tra ra manh mối, mà tất cả thần linh đều hiểu được một chuyện, đó chính là ở bên trong thời không hồng lưu khẳng định có một việc khiến chúng thần không thể lý giải, mà tiếp cận nhất với việc này, không thể nghi ngờ chính là hào quang màu vàng tán phát ra từ trong đoàn khí lưu.

Lần lượt có phân thân chủ thần rời khỏi trong quang quyển, nhưng bọn họ cũng không phải bỏ đi, mà sau khi ở bên ngoài bổ sung đầy đủ thần lực kết tinh, lại một lần nữa quay về trong đoàn khí lưu trung tâm nhất.

Gần như tất cả phân thân chủ thần đều thề trong lòng, phải nắm được bí mật trong đó.

Nhưng bọn họ cũng không phải đợi lâu, trung tâm của đoàn khí lưu kia lập tức tuôn ra hào quang màu vàng càng hùng mạnh hơn, đồng thời sinh ra một vị cường giả siêu cấp khiến phần đông chúng thần đều run sợ.

Lực lượng khổng lồ kia, áp lực giống như trời long đất lở, không có lúc nào là không điên cuồng khởi động trên người Tiểu Ân.

Cũng không biết qua thời gian bao lâu, tóm lại trong cảm giác của Tiểu Ân dường như đã trôi qua vô số thế kỷ.

Nhưng trong lòng hắn lại không có nửa điểm sa sút, ngược lại tràn đầy vui sướng và sức sống.

Ở trên người hắn, một đám thần cách không tổn hao gì lóe sáng, cuối cùng ngưng tụ thành một viên bảo thạch cực lớn rực rỡ giống như bóng đèn 1kw.

Tiểu Ân mặc dù không gặp qua thứ này, nhưng ít nhiều cũng từng nghe nói qua, biết đây là thần cách bảo thạch thuộc về thần linh bậc cao.

Một mảnh vỡ thần cách có thể thành thần, mười hai mảnh vỡ thần cách có thể hình thành thần cách thấp kém, tấn thăng thần linh sơ cấp, mười hai thần cách thấp kém tạo thành một thần cách không tổn hao gì, tấn thăng thành thần linh bậc trung.

Như vậy suy ra, muốn tấn thăng thành thần linh bậc cao, tự nhiên là cần mười hai thần cách không tổn hao gì rồi.

Mặc dù số lượng thần cách này đối với Tiểu Ân mà nói dường như cũng không phải là chuyện khó khăn gì, nhưng muốn hòa bình hấp thu hơn nữa cùng thần thể rèn luyện thành công, vậy cũng không phải chuyện dễ.

Đồng dạng, đối với thần linh bậc trung còn lại mà nói muốn thu thập mười hai thần cách cùng hệ không tổn hao gì, hơn nữa còn phải thần tính tương xứng, cũng chẳng khác gì chuyện khó hơn lên trời.

Thần linh và ma pháp sư của hạ giới giống nhau, càng đi lên cao, ở trên bậc trung, có thể đạt được thần cách cùng bậc cùng thuộc tính cùng thần tính, tuyệt đối là ít ỏi không có mấy.

Nguyên nhân chính là như thế, cho nên vị tử linh pháp sư và đồng bọn của hắn ngày xưa, mới có thể lấy lực của mười người đã khuấy đảo thần giới trời long đất lở. Nguyên nhân lớn nhất trong đó, còn không phải bởi vì bọn họ có được thần cách có thể tự động trưởng thành, không cần mưu cầu thần cách của thần linh khác là có thể không ngừng tấn thăng.

Có được điều kiện tiên quyết này, chỉ cần không đánh giết được bọn họ từ lúc ban đầu, thì không bao giờ có thể nhổ tận gốc bọn họ nữa.

Mặc dù hiện giờ, thần cách của Tiểu Ân có được cũng không phải có tính chủ động trưởng thành gì, nhưng hắn lại có thể chuyển hóa tín ngưỡng lực thành thần cách, từ phương diện này mà nói so với tiền bối của hắn, thậm chí hắn còn muốn cao hơn một bậc.

Sau khi ngồi đối diện với phân thân mười năm ở thời không hồng lưu, Tiểu Ân cũng đã bắt tri bắt giác lấy đi một bộ phận nhỏ năng lượng trong cơ thể phân thân. Nhưng chỉ một bộ phận năng lượng nhỏ này cũng đã làm cho Tiểu Ân đạt được chỗ tốt khó có thể tưởng tượng, khiến hắn rút ngắn được thời gian vô số năm, mạnh mẽ dung luyện trên trăm thần cách thấp kém vào bên trong thần thể, và thần cách trước kia hỗ trợ lẫn nhau, cuối cùng sẽ trở thành thần cách bảo thạch của thần linh bậc cao.

561. Chương 41: Thần Quốc Của Ta

Nhưng dưới sự trợ giúp của thời không hồng lưu, Tiểu Ân hắn lại không hề trì hoãn làm ra một điểm này.

Sau khi Tiểu Ân thành công tấn thăng thành bậc cao, trong lòng hắn dâng lên hào hùng vạn tượng. Loại khoái cảm tấn thăng mãnh liệt này, đặc biệt là khoảnh khắc khi ngưng luyện thành thần cách bảo thạch, quả thực chính là khiến Tiểu Ân như say như dại.

Chẳng qua, sau một lát cao hứng, Tiểu Ân đột nhiên phát hiện, năng lượng trong cơ thể phân thân đối diện gần như chỉ bị hắn lấy đi khoảng một phần mười.

Chỉ là một phần mười trong đó, cũng đã khiến Tiểu Ân thành công tấn thăng thành thần linh bậc cao, bởi vậy có thể biết, phân thân này đã thu thập năng lượng khổng lồ rốt cuộc đạt tới mức độ nghe rợn cả người.

Sau đó, Tiểu Ân sau khi tấn thăng đến thần linh bậc cao mà tỉnh lại đã cảm ứng được phần đông khí tức chủ thần ở xung quanh, hẳn lúc này mới phản ứng lại, thì ra mình vẫn bị những người này bao vây bên trong.

Chẳng qua duy nhất đáng cao hứng chính là, dưới sự chỉ huy của Nhất Hào, đoàn khí lưu đã không thể dung nhập năng lượng thần bí vào trong cơ thể phân thân, nếu không hẳn mặc dù hấp thu nhanh, lại cũng chưa chắc nhanh hơn người ta đưa vào.

Đừng quên, nơi này là thời không hồng lưu thần kỳ, trời mới biết có năng lượng khổng lồ như thế nào, dù sao tuyệt đối không có khả năng là một vị thần linh nào đó chịu được.

Sau khi giải quyết tất cả, Tiểu Ân lại một lần nữa tiến vào trong trạng thái bế quan.

Ở dưới ảnh hưởng của lực lượng quang quyển thần bí, thời gian bên trong cũng nhanh hơn ngoại giới gấp trăm lần. Dưới sự cố gắng trăm năm như một ngày của Tiểu Ân, cuối cùng đã lấy hết tất cả năng lượng trong cơ thể phân thân, mà giờ phút này, thần cách bảo thạch trong cơ thể Tiểu Ân đã trở thành mười hai viên.

Mười hai viên thần cách bảo thạch, đã là trạng thái cao nhất của thần linh bậc cao, chỉ cần tiến thêm một bước nữa, là có thể tấn thăng thành thần linh cấp bậc chủ thần rồi.

Trong thần giới hiện giờ, sau khi trừ bỏ những cường giả đỉnh phong trong thần linh đời thứ nhất đạt được ghế thần vương, cũng chỉ có nhóm thần linh khủng bố theo tử linh pháp sư đại náo thần giới mấy trăm vạn năm trước cuối cùng tiến hóa ra thần cách hoàn mỹ.

Ngoại trừ những thần linh đã đạt tới cảnh giới thần vương này, thì cũng không có thần linh nào có thể tiến giai đến cảnh giới thần vương.

Chủ thần, đã là tồn tại đỉnh phong trong lịch đại (các thế hệ) thần linh của thần giới.

Khoảnh khắc khi Tiểu Ân từ chỗ kia đứng lên, thần cách, thần tính, thần thể và linh hồn của hắn cũng đã đạt tới trạng thái đỉnh phong, còn kém một bước cuối cùng kia, là có thể tiến giai đến chủ thần, có thể so sánh với bản thể của những thần linh bên ngoài.

Chẳng qua, muốn dung hợp mười hai viên thần cách bảo thạch làm một, cũng không phải là một chuyện dễ dàng, hơn nữa muốn hoàn thành một bước này, nhất định phải đi vào trong thần quốc của mình.

Nhìn phân thân bên cạnh chậm rãi đứng lên, sau khi trải qua nửa năm hấp thu, năng lượng trong phân thân trên cơ bản đã bị hấp thu, chẳng qua năng lượng lưu lại vẫn vô cùng khủng bố như trước, thậm chí còn không kém những phân thân chủ thần ở bên ngoài.

Cho nên có thể làm được điểm này, đương nhiên là có liên quan tới thực lực tăng mạnh của bản thể đã đạt tới cảnh giới bậc cao đỉnh phong. Hơn nữa điều này cũng liên quan với việc Tiểu Ân có thể chế tác thần cách không chút keo kiệt. Lúc này ở trong cơ thể phân thân, đã có được một thần cách bảo thạch, ngay cả là trong phân thân chủ thần cũng không kém hơn chút nào.

Chủ thể và phân thân nhìn nhau, đã hiểu được tâm ý của nhau.

Nếu là trước kia, Tiểu Ân khuyết thiếu lực lượng, tự nhiên không dám trêu chọc những tên khủng bố ở bên ngoài này, nhưng trong giờ phút này lại có một ngọn lửa nóng bỏng hừng hực muốn phóng ra.

Thực lực quả nhiên là chỗ dựa lớn nhất của một người làm việc, khi hắn đã tấn thăng đến thần linh bậc cao đỉnh phong, và có khả năng nắm chắc rất lớn ngày sau trực tiếp tấn thăng thành cảnh giới chủ thần, hẳn đã có cảm giác hoàn toàn bất đồng đối với những phân thân chủ thần ở bên ngoài.

Khẽ nhắm hai mắt lại, mấy khu vực lập tức xuất hiện ở trong đầu Tiểu Ân, ở trong những khu vực này, mấy khu vực này có bao nhiêu đoàn khí lưu, có bao nhiêu phân thân thần linh đều hiện lên rõ ràng giống như bản đồ điện tử.

Cảm ứng được thái độ kiên nhẫn tìm kiếm trong đoàn khí lưu của những phân thân thần linh, trên mặt Tiểu Ân lộ ra một tia cười lạnh không dễ phát hiện.

Hào quang màu vàng mãnh liệt cuối cùng tiêu tan. Trong khoảnh khắc khi Tiểu Ân đứng lên, hào quang tràn ngập toàn bộ không gian trong một trăm năm qua liền trở nên ảm đạm.

Tất cả thần linh đều kinh ngạc nhìn tất cả những điều này, mặc dù bọn họ không rõ đã xảy ra chuyện gì, nhưng lại mơ hồ cảm ứng được một khí tức và cảm giác không tốt.

Gần như theo bản năng, tất cả thần linh đều lui lại khu vực bên ngoài. Dù sao, đoàn khí lưu của nơi này thật sự là quá nhiều, đã nhiều tới mức khiến người ta khó có thể chịu được. Nếu giao thủ với một vị thần linh nào đó ở trong này, như vậy tuyệt đối không phải một chuyện làm người ta vui mừng.

Tuy nói không ai tận mắt nhìn thấy Tiểu Ân có thể khống chế di động của đoàn khí lưu, nhưng trải qua trăm năm tìm kiếm này, chỉ cần không phải là người quá ngu, cơ bản đều có thể suy đoán ra kết luận này.

Chỉ có điều không ai biết, khống chế đoàn khí lưu cũng không phải là thần linh cấp bậc chủ thần như trong cảm nhận của bọn họ, mà là một vị thần linh bậc trung mà thôi. Chẳng qua vị thần linh bậc trung hiện giờ đã ở trong thời gian trăm năm này đã không thể tin nổi tấn thăng tới cảnh giới bậc cao đỉnh phong.

Rất nhiều thần linh nhanh chóng lui lại phía sau, bọn họ rất nhanh đã rời khỏi khu vực này. Dù sao thời gian trăm năm này cũng không phải đi dạo, ngay cả là không tìm thấy Tiểu Ân, nhưng phương hướng ra vào đại khái cũng không có nhiều khả năng nghĩ sai.

Mà ngay khi bọn họ lui lại khu vực kế tiếp không lâu, bọn họ liền kinh ngạc phát hiện, đoàn khí lưu của khu vực trung tâm nhất đã bắt đầu di động. Chỉ có điều di động lúc này cũng không giống với trăm năm trước, cũng không phải di động về phía trung tâm giống như một tổ ong, mà là có trật tự thông thả khuếch tán ra phía ngoài.

Những đoàn khí lưu này dọc theo lộ tuyến cố định, lui lại về phía xa, nhìn lộ tuyến lui lại của bọn nó dường như là muốn đưa đoàn khí lưu trở về chỗ cũ.

Vừa nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả phân thân thần linh chủ thần đều cảm thấy một tia hưng phấn, chẳng lẽ thần linh vẫn một mực ẩn nấp trong này đã từ bỏ việc khống chế đoàn khí lưu mà lộ diện rồi sao?

Mặc kệ như thế nào, những thần linh này đều tập trung toàn bộ tinh thần, lắng lắng chờ đợi biến hóa sau đó.

Nhưng ngay khi hơn một nửa đoàn khí lưu rời khỏi khu vực trung tâm nhất khuếch tán tới mấy khu vực xung quanh, khi tất cả phân thân chủ thần mơ hồ bị vây ở trong đó, chuyện khiến tất cả thần linh không tưởng tượng được đột nhiên phát sinh.

Một thanh âm ngân nga, như thể đến từ phía chân trời, chợt vang lên trong không gian tràn đầy đoàn khí lưu này:

- Ta nói thời không hồng lưu là thần quốc của ta...

Theo những lời này vang lên, phần đông thần linh lập tức nhìn thấy một cảnh tượng khiến bọn họ vĩnh viễn khó có thể quên được.

Tất cả đoàn khí lưu ở giờ phút này đều sáng lên, bất kể là đoàn khí lưu vốn sáng giống như ngôi sao, hay là những đoàn khí lưu đen nhánh, thậm chí ngay cả những đoàn khí lưu ẩn hình giờ phút này đều sáng lên.

Màu sắc của tất cả đoàn khí lưu sáng lên cũng không giống nhau, giống như một món thập cẩm, nhặt nhạnh lại tất cả màu sắc trên thế giới. Nhưng bất kể màu sắc nơi này nhiều như thế nào, sau khi tất cả màu sắc đều sáng lên, bọn họ đột nhiên phát hiện, thì ra phối hợp nhiều màu sắc như vậy, không ngờ có thể hình thành một không gian kỳ dị giống như mộng ảo.

Loại thủ đoạn phối hợp màu sắc này khiến tất cả thần linh, thậm chí ngay cả chủ thần tinh linh tộc bất bệ gần như là hà khắc cũng có một loại cảm giác tuyệt vời.

Chẳng qua, thanh âm vang dội làm cho người ta căn bản không thể tìm được phương vị truyền đến lại không thân mật như vậy.

- Ở trong quốc gia của ta, các người vì sao mà đến?

Phần đông phân thân chủ thần cũng không trả lời ngay, đối mặt với vấn đề này, tất cả mọi người chỉ có một đáp án duy nhất, nhưng lại không có ai sẽ ngốc làm chim đầu đàn.

Giống như là tràn đầy bất đắc dĩ, thanh âm kia lại tiếp tục vang lên:

- Nếu các người đã tới quốc gia của ta, hơn nữa tâm tồn ác ý, như vậy đành phải đuổi toàn bộ bọn người đi.

Khoảnh khắc khi những lời này nổ vang giống như lời đình ở quanh người tất cả thần linh, trên mặt của vô số thần linh đều lộ vẻ giận dữ.

Đã không biết bao nhiêu năm rồi, cũng không có người nào dám nói ra hai chữ đuổi đi ở trước mặt bọn họ, cho dù là những thần vương cao cao tại thượng, khi đối đãi chủ thần cũng bảo trì thái độ tương đối khách khí.

Đây chính là thực lực hùng mạnh của chủ thần, là thực lực bất cứ thần linh nào cũng không dám có chút khinh thường.

Nhưng giờ phút này, một thần linh giấu đầu rụt đuôi căn bản là không ai biết lai lịch, không ngờ dám khoác lác nói thời không hồng lưu là quốc gia của hắn, hơn nữa muốn đuổi tất cả phân thân chủ thần đi ra ngoài.

Đây là giọng điệu tự đại cỡ nào, hắn đối mặt cũng không phải một hai phân thân chủ thần, mà gần như tất cả phân thân chủ thần trong toàn bộ thần giới.

Số lượng những thần linh này cộng lại mặc dù không tới một vạn, nhưng cũng có mấy ngàn.

Con người chết vì tiền tài, chim chết vì ăn, vì dám thất thải lưu ly vụ mới xuất hiện kia, không có chủ thần nào dám nói không động tâm.

Nếu gần như tất cả chủ thần trong thần giới đều tụ tập ở nơi này, như vậy đừng nói hắn có thực lực đó hay không, cho dù là hắn thực sự có được thực lực đó, chẳng lẽ lại dám mạo hiểm chọc giận tất cả phân thân chủ thần tới chính thức đối phó chúng thần sao?

Nhưng bọn họ lại không biết, chân chính đang bày ra hành động này, cũng không phải là phân thân chủ thần lão luyện thành thực gì, mà là Tiểu Ân, một người châm thần hỏa tiến vào thần giới không đủ trăm năm, hơn nữa giờ phút này thực lực tăng mạnh, tin tưởng bành trướng, đang muốn dùng chúng thần thử một chút.

Chậm rãi, tất cả đoàn khí lưu đều bắt đầu di động dựa theo một thứ tự cổ quái.

Ở trong đoàn khí lưu, có di động tốc độ chậm chạp, mà có di động tốc độ cực nhanh, đặc biệt là những đoàn khí lưu vốn thuộc loại lưu động, nếu ở dưới khống chế của Nhất Hào, hoàn toàn kích phát ra tiềm lực của chúng nó, như vậy tốc độ di động cũng không chậm hơn bao nhiêu so với những thần linh này.

Đương nhiên, cũng không phải tất cả đoàn khí lưu loại hình di động đều có thể đạt tới tốc độ này. Đoàn khí lưu có thể có loại biểu hiện này nói chung đều là loại hình thể độc đáo, đoàn khí lưu ở phía trước có bộ phận giống như mũi tên.

Chẳng qua đối với Tiểu Ân mà nói chỉ cần có được đoàn khí lưu như vậy, như vậy tất cả đều đủ rồi.

Ngay khi chúng thần do dự bất mãn và tràn đầy phẫn nộ, đoàn khí lưu xung quanh giống như nhận được mệnh lệnh, không còn di động về phía sau, mà bắt đầu vận chuyển chính thể.

Vận chuyển của mỗi một đoàn khí lưu đều sinh ra số liệu cực kỳ phức tạp. Đoàn khí lưu trong mấy khu vực đồng loạt hành động, quả thực còn muốn khó khăn hơn vạn lần so với ở trong bản đồ vũ trụ tính toán ra vị trí của thông đạo không gian. Nhưng khi Tiểu Ân tấn thẳng tới thần linh bậc cao đỉnh phong, năng lực của Nhất Hào cũng theo đó chiếm được gia tăng tốc độ bấy nhiêu.

Bất kể số liệu từ ngoại giới truyền tới khổng lồ bao nhiêu, rườm rà cỡ nào, nhưng dưới sự xử lý của Nhất Hào, lại thủy chung đều nhẹ nhàng khéo léo tự nhiên, như thể là không có nửa điểm áp lực.

Sau khi cảm thụ được tình huống chân thật của Nhất Hào, Tiểu Ân đã yên lòng.

Nói thật, nếu không phải Nhất Hào đột nhiên tiến hóa, Tiểu Ân cũng tuyệt đối không có khả năng có ý tưởng lớn mật như thế.

Với bản thể của thần linh bậc cao đỉnh phong, đối phó một hai phân thân chủ thần còn không có vấn đề gì, nhưng khi số lượng phân thân chủ thần đạt tới nhiều như vậy, đừng nói là bản thể của thần linh bậc cao đỉnh phong, cho dù là bản thể chủ thần tự thân tới cũng chỉ có phần nghe ngóng rồi chuẩn.

Cho nên, chính như lời nói của Tiểu Ân, thời không hồng lưu là địa bàn của hắn, nếu như không thể khống chế những đoàn khí lưu khổng lồ này, Tiểu Ân cũng tuyệt đối sẽ không đồng thời trêu chọc nhiều kẻ thù hùng mạnh như vậy.

Tốc độ chuyển động của những đoàn khí lưu càng lúc càng nhanh, một ít phân thân chủ thần tính trời sinh cẩn thận đã bắt đầu hơi di động vị trí của mình, tận khả năng lui ra phía bên ngoài. Có lẽ bọn họ cũng không tin, Tiểu Ân có đảm lượng đồng thời khơi động tấn công đối với tất cả phân thân chủ thần, nhưng điều này cũng không ảnh hưởng tới thói quen cẩn thận từ trước của bọn họ.

Nhưng, ngay khi bọn họ sắp lui đến bên ngoài đoàn khí lưu xung quanh lập tức trở nên cuồng bạo, tấn công về phía bọn họ.

Giống như đột nhiên châm ngòi nổ, động tác này lập tức dẫn tới lửa giận của vô số thần linh, cũng khiến cho bọn họ xác định một việc, đó chính là thần linh tự xưng là chủ nhân của thời không hồng lưu này, quả thật là tồn tại ý niệm một lưới bắt hết tất cả phân thân chủ thần trong đầu.

Trong lúc nhất thời bất kể là phân thân chủ thần của hệ nào đều cảm thấy một trận phần nộ mãnh liệt gần như không thể áp chế và một tia sợ hãi mơ hồ.

Nhiều năm như vậy tới nay, đây còn là lần đầu tiên có một vị thần linh cuồng vọng muốn khiêu chiến tất cả chủ thần, trong cả đời của bọn họ, dường như chỉ có một người từng làm như vậy, hơn nữa hắn còn quả thực đã làm được.

Không cần sử dụng ngôn ngữ gì để giao lưu, những thần linh này dường như đều nhìn thấy biểu tình trên mặt đối phương, đó chính là nhất định phải hoàn toàn hủy diệt thần linh này, bởi vì bọn họ tuyệt đối không cho phép loại tồn tại thần linh giống như kẻ trước kia quật khởi.

Giờ phút này, tam hệ chủ thần cũng bắt chấp thù hận lẫn nhau, đều cùng các phân thân chủ thần gần mình hợp thành một đội ngũ nhỏ.

Bọn họ mặc dù vô cùng tức giận, nhưng đồng thời cũng hiểu được một việc, đó chính là ở dưới hoàn cảnh này, đối mặt thần linh có thể khống chế đoàn khí lưu, vẫn cần hơi đoàn kết một chút mới tốt.

Đột nhiên, vô số đoàn khí lưu bay về phía những thần linh này, chúng nó giống như một đạo đại quân vô cùng vô tận, tấn công về phía mục tiêu không tiếc trả giá.

Những thần linh phóng thích ra thần lực độc đáo, ngăn cản tất cả đoàn khí lưu bay đến. Nhưng rất nhanh, bọn họ đã phát hiện, những đoàn khí lưu này có khác biệt rất nhiều với trăm năm trước đây, chúng nó không còn làm theo ý mình, cũng không phải phiêu lưu không mục đích, mà chân chính hợp thành một đạo quân đội.

Một đạo quân đội do các loại đoàn khí với thuộc tính khác nhau tạo thành.

Những quân đội này giống như đạn ra khỏi nòng, phong tỏa tất cả lộ tuyến mà chúng thần có thể di động, hơn nữa bằng vào đặc điểm không tiêu tan kia, tấn công không hề cổ kỵ.

Một vị thần linh sau khi chặn lại tấn công của hơn mười đoàn khí lưu, đột nhiên tung ra một kiện vật phẩm. Đó là một đạo cụ ma pháp màu đen, đột nhiên lao vào đoàn khí lưu, nổ tung ở trung tâm, không biết đạo cụ này rốt cuộc là do vật gì chế luyện mà thành, năng lượng bùng nổ hùng mạnh kia, đã đạt tới mức độ vô cùng lớn mạnh, ngay cả là đoàn khí lưu trong thời không hồng lưu cũng lâm vào tan vỡ.

Vô số đoàn khí lưu nhỏ bé lập tức bay lên từ trên đoàn khí lưu khổng lồ kia, khuếch tán về bốn phương tám hướng.

Đây là đoàn khí lưu đầu tiên những thần linh này phá hủy, lập tức khiến cho tất cả thần linh nhìn thấy cảnh tượng này tinh thần đại chấn. Nhưng còn không đợi cho bọn họ có phản ứng, đã nhìn thấy vô số đoàn khí lưu nhỏ bị nổ tung bay ra dưới lực xung kích chợt dừng lại.

Giống như là có một bàn tay bí mật, ở hậu phương tiến hành chặn lại thần kỳ, ngăn cản toàn bộ chúng nó lại.

Sau đó, những đoàn khí lưu này một lần nữa hội tụ về một phương hướng. Chúng nó từng chút một ngưng tụ cùng một chỗ, chỉ chốc lát sau, đoàn khí lưu vừa mới nổ tung kia không ngờ đã ngưng hợp lại một cách thần kỳ.

Một đoàn khí lưu hoàn toàn mới lại một lần nữa xuất hiện ở trước mặt chúng thần, hơn nữa lóe ra hào quang chói mắt khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung.

Trong mắt của mỗi một thần linh đều tràn đầy vẻ ngưng trọng, phá thì dễ xây lại khó, đây là chuyện mỗi người đều biết. Nhưng sau khi nhìn thủ đoạn khổng lồ đoàn khí lưu của thần linh này, trong lòng những thần linh đều có một loại ý tưởng kỳ dị, có lẽ thần linh này nói cũng không sai, thời không hồng lưu thật sự là thần quốc của hắn.

Có lẽ bị đoàn khí lưu ngưng hợp ảnh hưởng, đoàn khí lưu xung quanh lại một lần nữa có thay đổi mới.

Đoàn khí lưu túm năm tụm ba dần dần dung hợp lại, thể tích không ngừng phồng lên. Mà cùng lúc đó, mỗi một thần linh đều phát hiện, khí tràng do đoàn khí lưu xung quanh người bọn họ phóng thích ra, đã lớn hơn rất nhiều so với bình thường, hơn nữa lực hút tản ra cũng đồng dạng trở nên vô cùng lớn.

Đây là một thay đổi thần kỳ, nhưng đối với phần đông thần linh mà nói, lại không có chỗ tốt gì.

Những đoàn khí lưu này lại lần nữa ồa lên, không chỉ có số lượng cực lớn, hơn nữa ngay cả uy năng cũng càng thêm khổng lồ.

Các thần linh nhanh chóng thúc dục thần lực, đẩy những đoàn khí lưu xông tới ở xung quanh ra xa giống như đánh bóng chày, đồng thời ngay cả những thần linh ngoan cố nhất cũng bắt đầu bay về phía ngoại giới.

Đến lúc này, bọn họ đã tin, hoàn cảnh bên trong thời không hồng lưu như vậy, quả thật là thuộc địa bàn của đối phương. Bọn họ ở trong này liên tương đương với giao thủ cùng vị thần linh kia ở trong thần quốc của hắn, chịu đựng ảnh hưởng cực lớn, tuyệt đối không phải một việc sáng suốt.

Nhưng ngay khi bọn họ đi tới bên rìa của khu vực, lại đột nhiên xuất hiện một việc khiến tất cả thần linh đều hoảng sợ.

Ở ngoài cùng, rất nhiều đoàn khí lưu không ngờ ngưng hợp cùng một chỗ, hơn nữa hợp thành một lồng hào quang khí lưu vô cùng lớn, ở trong lồng hào quang này, có thể nhìn thấy khí lưu chuyển động giống như dòng nước, lồng hào quang khí lưu cực lớn này phong kín toàn bộ mỗi một góc độ của toàn bộ khu vực.

Phần đông thần linh đều dừng bước, bọn họ ngơ ngác nhìn nhau, căn bản không biết đối phương làm sao mới có thể làm được điểm này.

Mà ngay tại giờ phút này, đoàn khí lưu truy kích bọn họ ở phía sau cũng dừng lại. Những đoàn khí lưu bắt đầu ngưng tụ lại, chậm rãi cũng hình thành một màn hào quang cực lớn.

Sắc mặt của tất cả thần linh đều trở nên cực kỳ khó coi, cách làm của đối phương như vậy giống như là ba ba trong vại, quả thật có thể một lưới bắt hết tất cả thần linh.

Đột nhiên, trên người của một phân thân chủ thần nổi lên hào quang mãnh liệt lao về phía trước, đối mặt với lồng hào quang khí lưu quỷ dị kia dũng cảm phá vây mà đi.

Ở bên cạnh hắn, trên người của tất cả thần linh đều nổi lên hào quang màu sắc các loại khác nhau, bọn họ đều phóng thích thần lực tới cực hạn lớn nhất. Chỉ cần vị thần linh này có thể thuận lợi thoát thân mà ra, như vậy bọn họ sẽ không chút do dự theo đó mà đi.

Một tiếng nổ lớn vang lên, giống như là một viên đạn pháo va chạm trên vách núi, bắn lên một trận năng lượng cực lớn.

Nhưng tại giây phút này, những thần linh đó đều nhìn thấy rõ ràng, vị thần linh dũng cảm đi đầu kia đã bị khí lưu trong màn hào quang kia quấn vào, và sau khi lóe lên hai lần đã không biết tung tích.

Sắc mặt của chúng thần đại biến, phàm là thần linh thấy được cảnh tượng này đều hiểu được, vị thần linh kia cũng không có lao đi, mà là bị khí lưu cắn nuốt, về phần kết quả cuối cùng thì không ai biết được.

Mặc dù trước ngày hôm nay, đoàn khí lưu nơi này dường như cũng không làm cho vị thần linh nào ngã xuống như vậy, nhưng đoàn khí lưu lúc này đã khác hẳn trước kia, ở sau lưng những đoàn khí lưu này, có một vị thần linh không biết tên khổng chế, trời mới biết hắn có ác ý hay không.

Nếu như để bọn họ tiến vào đoàn khí lưu phong ấn thuộc tính, phong tỏa toàn bộ một thân thần lực của bọn họ, như vậy kết cục chờ đợi bọn họ sẽ là một trận đồ sát chân chính.

Một vị thần linh nào đó hung ác nhìn chằm chằm phía trước, cuối cùng quay người, cao giọng nói:

- Các vị, nếu không ra được, như vậy chúng ta liền liều mạng cá chết lưới rách, mật độ đoàn khí lưu bên trong khẳng định rút nhỏ, chúng ta có lẽ có thể tìm được tên khổng chế đoàn khí lưu kia.

Đề nghị của hắn rất nhanh nhận được đồng ý của chúng thần, dưới loại tình huống này, đây có lẽ là biện pháp duy nhất.

Tình huống đồng dạng gần như phát sinh trong toàn bộ khu vực, vô số thần linh lấy tốc độ nhanh nhất lao về phía trước, bọn họ đều xông qua phong tỏa của đoàn khí lưu trước mắt, không ngừng theo khe hở một lần nữa tiến vào khu vực trung tâm nhất.

Nhưng sau khi bọn họ đi tới một khu vực này, lại đều dừng lại, mặt biến sắc còn muốn khó coi hơn một chút so với lúc ban đầu.

Thì ra ở trong khu vực này, tất cả đoàn khí lưu đã biến mất không thấy, thay vào đó là một mảnh quảng sáng tổ hợp từ vô số khí lưu.

Nhìn thấy một mảnh quảng sáng này, tất cả thần linh lập tức hiểu được, quảng sáng này và quảng sáng bên ngoài kia gần như đã hình thành cùng một lúc.

Quảng sáng cực lớn bắt đầu khuếch trương, không ngừng tản ra bên ngoài, chúng thần dường như đã nhìn thấy được kết cục, bọn họ tùy ý phóng thích thần lực ra không còn keo kiệt nữa.

Những phân thân chủ thần này tụ tập lại một chỗ. Thực lực hùng mạnh của bọn họ phải vượt xa bản thể của một vị chủ thần.

Nhưng rất đáng tiếc chính là, bọn họ phải đối mặt cũng không phải một thần linh nho nhỏ, mà là thời không hồng lưu.

Tên đại gia hỏa này đã trải qua vô số năm phát triển, năng lượng ngưng tụ hùng mạnh sợ là cũng không kém hơn trận đồ Vô Danh và tên trận đồ Tử Điện kia.

Bất kể những phân thân thần linh này công kích như thế nào, đều căn bản không làm nên chuyện gì, không thể tạo thành chút thương tổn nào đối với quảng sáng khí lưu.

Mà cùng lúc đó, vòng năng lượng bên ngoài cũng đang không ngừng và chậm rãi co rút lại, cùng với vòng năng lượng bên trong không ngừng thu hẹp không gian sinh tồn của những thần linh này.

Cảm giác nguy cơ mãnh liệt lập tức tràn đầy trong lòng mỗi một thần linh. Có thần linh muốn sử dụng thuật gian di động (di động trong nháy mắt) rời khỏi nơi đây, nhưng lại bị ai phát hiện, bọn họ căn bản là không thể mở ra thông đạo không gian ở địa phương này.

Tất cả năng lượng ở trong này, đều đã bị lực lượng nào đó khổng chế, ở trong khu vực này, bọn họ căn bản là không thể chống lại người ta.

Không biết khi nào, một cỗ khí thể hùng mạnh đến mức không cách nào hình dung đã tràn ngập mỗi một ngõ ngách của toàn bộ thời không hồng lưu. Bất kể là phân thân chủ thần bị quảng sáng ngăn lại, hay là những thần linh bậc trung, cao bị ngăn cản ở bên ngoài quảng sáng, ở giờ phút này đều cảm ứng được cỗ khí thể hùng mạnh kia.

Dưới loại khí thể thậm chí còn phải đáng sợ hơn so với thần vương này, bất kể thần linh của cấp bậc nào đều có sự hoảng sợ phát ra từ nội tâm. Sự phản kháng của bọn họ lập tức trở nên yếu đuối giống như một đám cừu non đối mặt với một con sư tử mạnh mẽ, căn bản là không có bao nhiêu ý nghĩ chống cự.

Đặc biệt là trong lòng của những chủ thần này, đều nổi lên một tia cảm xúc bi ai.

Sắc mặt của German Sa càng khó coi đến cực điểm, hần nhẹ giọng lầm bầm:

- Thất thải lưu ly vụ, bị luyện hóa rồi.

Ở xung quanh người hắn, mấy thần linh ở cùng hắn đều im lặng không nói, mà ở trên người bọn họ, lại nổi lên một mảnh hào quang của khế ước.

Chỉ qua một lát, những hào quang này lập tức tiêu tan, điều này đại biểu cho ước định ký kết giữa bọn họ đã chính thức trở thành phế thải.

Muốn hoàn thành một bước này, nhất định phải trải qua đồng ý của tất cả thần linh ký kết ước định, mà giờ phút này, những thần linh này không hẹn mà cùng lựa chọn giải ước.

Bởi vì ở trong lòng bọn họ, đều có ý tưởng giống như German Sa, nếu không phải vị thần không biết tên kia đã luyện hóa thất thải lưu ly vụ, như vậy làm sao có thể phóng thích ra uy thế khổng lồ tuyệt đối không kém hơn cấp bậc thần vương như thế.

Chỉ có điều, chỉ dùng hơn trăm năm đã thành công luyện hóa, điều này thực sự là nhanh đến mức không thể tin nổi.

Cuối cùng, ba mặt lồng hào quang khí lưu cực lớn hợp lại cùng một chỗ, tất cả phân thân chủ thần bị vây ở trong màn hào quang đều bị những khí lưu hấp thụ vào trong mà biến mất.

Không chỉ có bên trong của thời không hồng lưu sinh ra biến hóa như vậy, ngay cả bên ngoài cũng giống như vậy sinh ra biến hóa cực kỳ tinh tế. Tất cả thần linh bậc trung, cao cũng đồng thời đối mặt với vô số vòng hào quang khí lưu vây quanh. Những vòng hào quang khí lưu này giống như một cái máy hút bụi lớn, mà tất cả thần linh bên trong thời không hồng lưu giống như tro bụi bị hút vào trong đó.

Cuối cùng, bên trong toàn bộ thời không hồng lưu đã khôi phục một mảnh yên lặng, giống như từ trước đến nay vốn không có thần linh tiến vào.

Mà vòng hào quang cực lớn cải biến tỉ lệ thời gian trôi qua kia lại vẫn tồn tại như trước, chỉ có điều không còn có thần linh nào dám tiến vào trong đó.

Ở trong hư không trong thần giới cách thời không hồng lưu hàng tỷ dặm, thỉnh thoảng lại xuất hiện một ít phân thân thần linh. Thời gian và địa điểm xuất hiện của những phân thân này mặc dù không phải vô cùng giống nhau, nhưng đều xuất hiện ở vài địa điểm cố định, cho nên sau khi bọn họ xuất hiện, rất nhanh đã nhìn thấy đối phương, đồng thời hiểu được tình cảnh của mình.

Những thần linh này xuất hiện cùng một chỗ. Sau khi bọn họ xuất hiện, đầu tiên là một trận mờ mịt và kinh ngạc, sau đó chậm rãi hiểu được nguyên nhân trong đó.

Đây là đuổi đi, trục xuất những thần linh xâm nhập trong quốc gia của mình.

Mặc dù phương pháp này đối với thần linh bị đuổi đi mà nói có tính làm nhục nhất định, nhưng giờ phút này lại không có bất luận phân thân thần linh nào có điều oán giận đối với điều này.

Phải biết rằng, sau khi bọn họ bị hút vào trong vòng hào quang khí lưu, sống chết thực ra cũng đã ở trong tay của vị thần linh thần bí kia, chỉ cần người ta nguyện ý, bất kể lúc nào đều có thể làm cho bọn họ vĩnh viễn không thể tỉnh lại, nhưng cuối cùng người ta chỉ là lựa chọn đuổi đi mà thôi, bọn họ còn có cái gì không hài lòng chứ.

Chỉ có điều, sau khi nhìn thấy phân đồng thần linh bên cạnh, đặc biệt là những thần linh cấp bậc chủ thần kia, bọn họ cũng đều đại khái hiểu được vì sao đối phương vẫn chưa đuổi tận giết tuyệt.

Đó là bởi vì số lượng, số lượng thần linh khổng lồ rất cuộc khiến đối phương tâm sinh e dè.

Nếu chỉ có mấy phân thân thần linh, như vậy khẳng định bị đối phương mật sát, nhưng bao gồm phân thân chủ thần của gần như toàn bộ thần giới, và rất nhiều phân thân thần linh bậc trung, cao, vị thần linh thần bí kia cuối cùng không dám loạn sát không kiêng nể gì.

Dù sao, ngoại trừ vị tử linh pháp sư mấy trăm vạn năm trước, đã không còn thần linh nào dám trở thành địch của tất cả thần linh khắp cả thần giới.

Tin tức đông đảo thần linh bị đuổi đi rất nhanh đã truyền khắp mỗi ngõ ngách của thần giới, ngay cả là địa phương hẻo lánh, nhưng chỉ cần có thần linh hoặc là dân tự do tồn tại thì không có để sót.

Đây là đại sự chấn động toàn bộ thần giới, sự đả kích đối với chúng thần mà nói cũng không kém hơn đại chiến chúng thần ngày xưa bao nhiêu.

Thời không hồng lưu, một cấm địa trong thần giới, đã bị một vị thần linh tuyên bố quyền sở hữu.

Từ đây về sau, ngoại trừ nhận được cho phép của vị thần linh kia, thần linh còn lại đều không có khả năng tiến vào địa phương nguy hiểm kia.

Loại hành vi này quả thực chính là khiêu khích đối với khắp cả thần giới.

Mặc dù bên trong thời không hồng lưu cũng không có sinh ra thứ gì đặc thù, nhưng đây dù sao cũng là một bộ phận của thần giới, hơn nữa gần nhất còn lưu truyền, ở nơi này có lực lượng thay đổi thời gian trôi qua, đối với tu luyện của thần linh có chỗ tốt khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Đối với một địa phương thần kỳ như vậy, theo lý mà nói hẳn là địa phương mà tất cả thần linh của tam đại thần hệ đều muốn chiếm làm của riêng.

Dưới tình huống như vậy, một thần linh vô danh đột nhiên xuất hiện tuyên bố quyền sở hữu chẳng phải là vừa lúc cấp cho những thần linh này một cái cớ mật sát xâm nhập.

Nhưng khiến tất cả thần linh bậc thấp, yếu ớt và dân tự do kinh ngạc chính là, từ sau khi đạo thanh âm kia nói ra, không ngờ không có một thần linh nào tỏ vẻ phản đối.

Giống như tất cả thần linh trong toàn bộ thần giới trong đã có tiếng nói chung về việc này.

Đối mặt tình huống như vậy, sau mấy ngày trăm mặc, hạ tầng của toàn bộ thần giới đều nổi lên sóng gió động trời, những thần vương, chủ thần và thần linh bậc cao chân chính nắm giữ lực lượng quyết định đều từ chối cho ý kiến, dường như đều nhìn như không thấy đối với tất cả những việc này, mà lựa chọn cam chịu để một vị thần linh nào đó hoàn toàn chiếm lấy thời không hồng lưu.

Đến lúc này, bên trong thần giới lại một lần nữa thêm một cấm địa mà thần linh và dân tự do không được tiến vào.

562. Chương 42: Cảng Tránh Gió.

Phân thân của chủ thần German Sa là phân thân thần linh duy nhất không xuất hiện ở bên ngoài thời không hồng lưu.

Chỉ có điều, vị chủ thần của hắc ám hệ này cũng không lựa chọn trả thù gì, ngược lại yên lặng ngủ say mấy năm bù lại tổn thất linh hồn.

Bởi vì hắn tự cho là, chỉ bằng lực lượng của một chủ thần như hắn, muốn đòi lại công đạo, chẳng qua là một truyện cười mà thôi. Nhưng hắn lại không biết, quyết định này của hắn khiến cho người nào đó nghi thần nghi quỷ hồi lâu, nhưng cuối cùng không thể hiểu được...

Bên trong thời không hồng lưu, Tiểu Ân đã tách vô số đoàn khí lưu ra, đoàn khí lưu một lần nữa phân bố tới các khu vực.

Đương nhiên, đối với bố trí của toàn bộ thời không hồng lưu, Tiểu Ân cũng để Nhất Hào tối ưu hóa, tiến hành điều chỉnh một số bộ phận. Trong đó chủ yếu nhất là sửa sang ra một khu vực khổng lồ mới. Phạm vi to lớn của khu vực này, ngay cả là đem thần quốc của Odin Lage thần vương bộ hạ đặt vào trong đó chỉ sợ cũng dư dả.

Nhìn thấy khu vực rộng lớn này, cùng với đoàn khí lưu rậm rạp ở khu vực bên ngoài, trong lòng Tiểu Ân thật hài lòng.

Cùng phân thân liếc mắt nhìn nhau, hai bên lập đạt được nhận thức chung.

Phân thân khẽ động, lập tức đi tới phía trước một đoàn khí lưu trong đó, hần bước ra một bước, không chút do dự tiến vào bên trong đoàn khí lưu.

Các thần linh khác nếu bị lôi kéo vào bên trong đoàn khí lưu, khẳng định sẽ vô cùng sợ hãi, trăm phương nghìn kế muốn thoát ra, nhưng phân thân của Tiểu Ân lại không chút sợ hãi, thần nhiên đi vào.

Trên đoàn khí lưu lóe lên một đạo hào quang, nháy mắt cũng đã biến mất.

Bản thể của Tiểu Ân tới phía trước đoàn khí lưu, dường như hơi có chút do dự, sau đó vươn tay ra, chậm rãi đưa vào bên trong đoàn khí lưu.

Bên trong đoàn khí lưu tuy có lực hút hùng mạnh, nhưng giờ phút này lại không có chút tác dụng nào, dường như lực lượng này cũng không tạo thành bất cứ sự quấy nhiễu nào đối với Tiểu Ân.

Trên cánh tay của Tiểu Ân có một đạo hào quang màu vàng, đạo hào quang này giống như khắc tinh của lực hút, biến tất cả lực hút thành vô hình.

Hai loại lực lượng bất đồng sau khi giằng co một lát, lực hút trong đoàn khí lưu phóng ra cuối cùng đã thuận phục, chậm rãi biến mất không thấy.

Chẳng qua Tiểu Ân cũng không có ý tứ kết thúc, sắc mặt của hắn vẫn vô cùng ngưng trọng như trước, hần lặng lẽ cảm ứng mỗi một chút biến hóa bên trong đoàn khí lưu.

Cuối cùng, hai mắt của hắn sáng ngời, kim quang (hào quang màu vàng) trong tay mãnh liệt, dần dần bao vây những đoàn khí lưu này lại, mà những đoàn khí lưu này cũng xâm nhập vào trong lòng bàn tay của Tiểu Ân, từng chút từng chút bị hắn hấp thu vào.

Một lát sau, một đoàn khí lưu nhỏ ở trước mặt Tiểu Ân đã biến mất vô ảnh vô tung.

Mặc dù đoàn khí lưu này ở trong tất cả các đoàn khí lưu của thời không hồng lưu chỉ có thể xem là một loại siêu nhỏ, nhưng thể tích của thứ này tuyệt đối có thể cuốn Tiểu Ân vào trong đó. Nhưng Tiểu Ân nắm giữ năng lực thần bí, kết quả khi hai bên tiếp xúc với nhau cũng không phải đoàn khí lưu cắn nuốt Tiểu Ân, mà hoàn toàn ngược lại, Tiểu Ân đã cắn nuốt đoàn khí lưu.

Hít một hơi khí lạnh thật sâu, Tiểu Ân đột nhiên đã hiểu được một việc, những đoàn khí lưu này cũng không phải trống rỗng sinh ra, mà đến từ trong tinh bích (vách tường ngôi sao) trong lời nói của Vô Danh.

Cách mỗi một đoạn thời gian, bên trong tinh bích sẽ xuất hiện một chút khí lưu, điểm ấy khí lưu cũng không tiêu tán ở trong thần giới, mà trực tiếp tiến nhập thời không hồng lưu, hơn nữa ở trong này hấp thu năng lượng thích hợp, cuối cùng sẽ trở thành đoàn khí lưu thần kỳ lớn nhỏ không đồng nhất.

Những đoàn khí lưu này bởi vì không có thần trí, cũng không có ai có thể khống chế, cho nên mặc dù có được năng lượng khổng lồ, nhưng cũng không có cái nào có khả năng đưa thần linh vào chỗ chết.

Đương nhiên, có chút đoàn khí lưu đặc biệt hùng mạnh là ngoại lệ, ví dụ như đoàn khí lưu thời gian, nếu như vây khốn phân thân thần linh ở bên trong ngàn vạn năm, như vậy biến hóa gì cũng có thể phát sinh.

Khí lưu từ trong tinh bích đi tới, cũng không chỉ có khí lưu thời gian, mà là bao hàm toàn diện, căn bản là không có một pháp tắc chuẩn, dường như tất cả pháp tắc ở trên thế giới này đều có thể được bao hàm trong đó. Chẳng qua đoàn khí lưu nhiều nhất trong đó chính là loại hình truyền tống, về phần đoàn khí lưu của những loại hình còn lại cho dù là tổng cộng toàn bộ cũng chỉ tương đương với số lượng của đoàn khí lưu loại hình truyền tống.

Khi Tiểu Ân là thần linh bậc trung, mặc dù có thể khống chế di động của đoàn khí lưu, nhưng lại không thể làm cho những đoàn khí lưu này dung hợp, càng không thể đụng chạm tới những đoàn khí lưu này, nếu không hần cũng sẽ bị cuốn vào trong đó như người khác. Nhưng giờ phút này lại không như vậy, Tiểu Ân chẳng những đạt được đề cao cực lớn về thực lực, mà quan trọng nhất chính là, hần đạt được tán thành và

trao quyền của thời không hồng lưu. Tên gia hỏa nắm giữ khu vực khổng lồ, sau khi Tiểu Ân thành công hấp thu năng lượng trong cơ thể phân thân, nó đã đưa tin tức thân thiện vào trong đầu Tiểu Ân.

Đến lúc này, Tiểu Ân mới xem như chân chính nắm giữ một mảnh quốc gia siêu cấp hùng mạnh thuộc về mình.

Mà tất cả mọi thứ ở trong quốc gia này, bao gồm cả những đoàn khí lưu đều là sở hữu của hắn.

Sau khi thành công hàng phục đoàn khí lưu thứ nhất, Tiểu Ân lúc này mới có một loại cảm giác hoàn toàn chân chính nắm giữ thời không hồng lưu.

Chẳng qua nói thật, loại cảm giác này thật sự rất không tồi, làm cho người ta có một loại cảm giác mê say trong đó.

Đương nhiên, Tiểu Ân biết, đây cũng không phải là một hiện tượng tốt lắm, mà là cảm giác của một thần linh sau khi đột nhiên nắm giữ một loại lực lượng hùng mạnh vượt quá khả năng khống chế của hắn.

Giống như ở kiếp trước của hắn, một người bình thường đột nhiên nắm giữ quyền hạn có thể phát động đầu đạn hạt nhân, như vậy hắn sẽ biến thành như thế nào đây?

Chậm rãi, Tiểu Ân đã bình tĩnh lại, hắn nhìn đoàn khí lưu trước mắt, trong lòng âm thầm hạ quyết tâm.

Hắn phải cố gắng, cho đến một ngày như vậy, uy năng của hắn nắm giữ có thể xứng đôi với toàn bộ thời không hồng lưu. Đương nhiên, đối với hắn trước mắt mà nói, đây chẳng qua chỉ là một nguyện vọng tốt đẹp xa xỉ mà thôi.

Trong hư không ở thần giới cách thời không hồng lưu ba ngày lộ trình, đột nhiên nổi lên một trận năng lượng dao động kịch liệt.

Sau đó, phân thân Tiểu Ân lập tức xuất hiện ở trên điểm này. Hắn liếc mắt nhìn xung quanh một chút, lập tức nhìn thấy rõ ràng ở trên vị trí này có bốn thần quốc lớn nhỏ không đồng nhất.

Thần tính của hắn hơi di động, cũng đã xuyên qua khoảng này, về đến trong thần quốc của mình.

Khoảnh khắc khi khí tức thần lực của Tiểu Ân xuất hiện, lập tức kinh động tất cả thần linh trong bốn thần quốc, chỉ trong nháy mắt, Người cá sấu, Cự Ma Thần, Day Ville, còn có hình chiếu của Hắc Long Vương đều đã đi tới thần điện Thiên Không trong thần quốc của Tiểu Ân.

Thần linh biết Người cá sấu cũng là một trong những phân thân của Tiểu Ân cũng không nhiều. Ngay cả Hắc Long Vương khi lần đầu tiên nhìn thấy Người cá sấu cũng từng hoài nghi đây là phân thân của Cự Ma Thần, chẳng qua sau khi cảm nhận năng lượng quang minh tán phát từ trên người Người cá sấu, hắn mới có chút hiểu được, đây có lẽ là phân thân của Tiểu Ân.

Giờ phút này sau khi nhìn thấy Người cá sấu và phân thân Tiểu Ân đứng cùng nhau, cảm ứng được năng lượng dao động của hai bên, Hắc Long Vương cuối cùng mới xác định, đây quả nhiên là phân thân của Tiểu Ân.

- Tiểu Ân, trong thời không hồng lưu đã xảy ra chuyện gì? Người làm sao đi ra?

Hắc Long Vương vừa thấy mắt đã phá vỡ cục diện bế tắc, trực tiếp hỏi.

Mấy người Cự Ma Thần chỉ cần đối mặt với phân thân Tiểu Ân một chút, đã có thể hiểu biết tất cả những chuyện trải qua. Bọn họ giờ phút này nhìn nhau cười, vô cùng vui mừng đối với việc Tiểu Ân mạo hiểm thành công.

Phân thân Tiểu Ân nhìn thấy vẻ lo lắng trong mắt Hắc Long Vương, cười nói:

- Lão hắc, người yên tâm đi, ta không bị tổn thương gì, hơn nữa, ta còn có một tin tức tốt muốn nói cho người.

- Tin tức tốt gì, kỳ thực người có thể trở về, cũng đã là một tin tức tốt nhất rồi.

Hắc Long Vương cười lớn nói.

Quả thật, Tiểu Ân có thể thuận lợi trở về, cao hứng nhất chính là Hắc Long Vương rồi, sau khi rời khỏi bên cạnh Tiểu Ân, mỗi khi đối mặt với Cự Ma Thần và Day Ville, Hắc Long Vương đều cảm thấy run sợ trong lòng. Hắn đã sớm làm tốt chuẩn bị bất cứ lúc nào cũng có thể bị đuổi ra khỏi nhà.

Nếu Tiểu Ân thực sự ngã xuống, như vậy hắn tuyệt đối không có khả năng tiếp tục phiêu dãng theo hai vị thần linh này. Khi đó hắn sẽ trở lại quốc gia của Long thần vương bộ hạ, giống như long tộc mới tấn thăng thần linh khác, một mực ở đó đợi sau khi trở thành thần linh bậc trung, có được năng lực tự bảo vệ nhất định, mới có thể rời khỏi nơi đó.

Khẩn cầu duy nhất của hắn chính là, khi đó hai vị thần linh này không ngăn cản. Nếu bọn họ thật sự muốn mưu cầu thần cách và một thần gân da cốt nhục của lão long, hắn cũng chỉ có thể bỏ qua một thần xác thối tha hy sinh về vãng.

Cho nên sau khi Tiểu Ân trở về, hắn lập tức mặt mày hớn hở đi tới thần điện Thiên Không trong thần quốc của Tiểu Ân, về mặt cao hứng kia tuyệt đối không có nửa phần giả dối.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười. Hắn vô cùng hiểu cách nghĩ của lão long này. Nếu đổi lại là hắn chỉ sợ cũng không có khả năng tin nhiệm Cự Ma Thần và Day Ville hai vị thần linh không cùng thần hệ này.

- Lão hắc, từ nay về sau, chúng ta có thể không cần lưu lạc và phiêu dãng khắp nơi rồi.

Tiểu Ân chậm rãi nói.

- Không cần lưu lạc?

Hắc Long Vương ngần người, suy nghĩ một chút, đột nhiên hai mắt khẽ trợn lên, nói:

- Tiểu Ân, người ở nơi đó đã gặp được vị chủ thần kia? Chẳng lẽ vị chủ thần kia đáp ứng dung nạp thần quốc của người ở bên cạnh thần quốc của hắn sao?

Ở trong thần giới, nếu muốn nương nhờ một vị thần linh hùng mạnh, hơn nữa còn được vị thần linh kia đáp ứng, thì phải dùng thần quốc của mình ở bên ngoài thần quốc của vị thần linh hùng mạnh kia, đồng thời thừa nhận khí tức và hào quang của thần linh hùng mạnh.

Dưới tình huống như vậy, một khi gặp phải địch tập kích, mà mình đánh không lại, như vậy thần linh hùng mạnh sẽ vì hắn mà xuất đầu, tự mình ra tay hoặc hạ lệnh cho thần linh khác đánh lui hoặc giết chết thần linh kia.

Đương nhiên, làm như vậy mặc dù có được bảo đảm an toàn hùng mạnh, nhưng lại mất đi tự do tuyệt đối, vĩnh viễn cũng chỉ có thể sinh hoạt dưới cánh chim của vị thần linh hùng mạnh kia, khả năng muốn tiến thêm một bước cực kỳ nhỏ bé.

Thần vương bộ hạ của long tộc mặc dù cũng che chở cho những long thần vừa mới tấn thăng, nhưng sau khi vị long thần này đạt tới cảnh giới thần linh bậc trung, sẽ không cho phép ở lại địa phương ánh sáng thần quốc của hắn có thể đạt tới. Trừ phi vị long thần này cuối cùng đạt tới cảnh giới chủ thần, nếu không không thể trở về trước quốc gia vinh quang của Long thần vương Linde Bayer bộ hạ.

Long tộc sở dĩ hùng mạnh, cũng liên quan rất lớn tới yêu cầu nghiêm khắc và hà khắc như vậy.

Cho nên khi Tiểu Ân nói ra những lời này, phản ứng đầu tiên của Hắc Long Vương chính là, Tiểu Ân đã gặp được một vị chủ thần nào đó, hơn nữa đạt được tán thưởng của người ta, cho phép bọn họ đóng quân trong thần quốc vinh quang của người ta.

Không ngờ, Tiểu Ân chẳng qua chỉ khẽ lắc đầu, nói:

- Lão hắc, người đoán sai rồi, ta cũng không đạt được chấp thuận của thần linh cấp bậc chủ thần gì.

Hắn thầm nghĩ trong lòng, ta đã đuổi tất cả chủ thần ra khỏi thời không hồng lưu, nếu như lúc này đi cầu bọn họ, chẳng phải muốn bị bọn họ đánh chết sao.

Hắc Long Vương nhíu mày, nói:

- Không phải chủ thần sao? Chẳng lẽ là thần linh bậc cao...

Hắn dừng một chút, nghiêm túc nói:

-Tiểu Ân, nếu là thần linh bậc cao đỉnh phong, như vậy chuyện này còn có thể thương lượng một chút, nhưng nếu chỉ là một thần linh bậc cao vừa mới tiến giai hoặc là thần linh bậc cao bình thường, vậy chính là không cần suy nghĩ. Thực ra các ngươi ba thần linh bậc trung liên thủ, đã là một cỗ lực lượng vô cùng hùng mạnh.

Tiểu Ân bật cười, đột nhiên nháy nháy con mắt một chút, từ trên người hắn nổi lên một cỗ khí thế hùng mạnh.

Hắc Long Vương lúc này, chẳng qua chỉ là một hình chiếu của thần linh yếu nhược mà thôi, ở trong mắt của hắn, phân thân Tiểu Ân tuyệt đối là sâu xa khó lường, đương nhiên, cao thâm đến mức độ nào hắn cũng hoàn toàn không biết gì cả.

Bởi vì bất kể Tiểu Ân là thần linh bậc trung cũng tốt, bậc cao, thậm chí là chủ thần cũng thế, đối với hắn mà nói cũng không có gì khác nhau.

Nhưng sau khi hắn cảm nhận được năng lượng của Tiểu Ân đột nhiên và cũng là cố ý phóng thích ra, một đôi mắt to của Hắc Long Vương lập tức trợn tròn.

Thần lực dao động hùng mạnh như thế và khí thế xung thiên kia, tuyệt đối không phải một thần linh bậc trung có khả năng có được.

Hắn kinh ngạc nhìn Tiểu Ân, líu ríu nói:

- Tiểu Ân... Ngươi, tiến giai rồi?

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Lão hắc, xem ra ngươi vẫn có chút nhãn lực.

Sắc mặt của Hắc Long Vương lập tức có chút đỏ lên, người đã biểu hiện rõ ràng như thế, nếu ta còn không đoán được, vậy mới kêu là có quỷ.

Trong lòng vừa chuyển, nhớ tới lời nói vừa rồi của mình, ngay cả là hắn cũng không khỏi có chút xấu hổ.

Tiểu Ân nếu đã tấn thăng thành thần linh bậc cao, vậy làm sao có khả năng ở dưới sự che chở của thần linh bậc cao khác chứ? Cho dù là những thần linh bậc cao đỉnh phong có hy vọng trở thành chủ thần, cũng đồng dạng không được.

Đây là tôn nghiêm của thần linh, trừ phi là có hơn kém về cấp bậc, nếu không tuyệt đối sẽ không nhờ che chở bên trong vinh quang của đối phương.

- Được rồi, ta thừa nhận đã nghĩ sai. Chẳng qua ta phi thường hiếu kỳ, ngươi rốt cuộc đã tìm được địa phương tốt gì, sẽ không phải là trong thời không hồng lưu chứ.

Hắc Long Vương hơi nhún vai, hỏi.

Vẻ tươi cười trên mặt của Tiểu Ân không chút thay đổi, cứ như vậy nhìn Hắc Long Vương.

Chậm rãi, biểu tình trên mặt của Hắc Long Vương lại có chút cứng lại, hắn liếc mắt nhìn về phương xa, mặc dù ở trên vị trí này căn bản là không có khả năng nhìn thấy thời không hồng lưu, nhưng hắn vẫn không kìm nổi phải liếc nhìn một cái, hắn quay đầu, cười khổ nói:

- Thật là nơi đó?

Tiểu Ân cười tủm tỉm gật đầu, nói:

- Đúng vậy, nơi đó là nhà của ta, đương nhiên phải ở nơi đó.

- Ở lại trong đó? Đây là ý gì, chẳng lẽ ngươi muốn di chuyển thần quốc vào trong đó?

- Tất nhiên, đây quả thật là một ý kiến hay.

Tiểu Ân mặt mày hớn hớn nói.

Hắc Long Vương vỗ nhẹ trán một cái, nghiêm mặt nói:

-Tiểu Ân, ta biết ngươi ở trong thời không hồng lưu có biểu hiện thần kỳ, thậm chí còn có thể tiến vào khu vực chỉ có chủ thần mới có thể tiến vào, nhưng ngươi có từng nghĩ tới, phân thân thần linh và bản thể thần linh tiến vào, lại cùng thần quốc tiến vào là hai việc hoàn toàn khác nhau, chẳng lẽ ngươi nghĩ thần quốc to lớn như vậy có thể thông qua vô số đoàn khí lưu này sao?

Tiểu Ân nhíu mày, nghiêng đầu, dường như đang suy nghĩ điều gì.

Hắc Long Vương lúc này mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, di chuyển thần quốc vào trong thời không hồng lưu, loại ý niệm khủng bố này, sợ là cũng chỉ có Tiểu Ân mới có khả năng nghĩ ra được, hẳn tuyệt đối không có ý tưởng vỡ vụn như thế.

Một lúc lâu sau, Tiểu Ân đột nhiên nói:

- Lão hắc, ta thật sự muốn xem khi thần quốc gặp phải đoàn khí lưu, rốt cuộc sẽ biến thành bộ dáng gì.

Hắc Long Vương ngẩn người, sau đó cười khổ liên tục, nói:

- Tiểu Ân, ngươi thật sự quyết định rồi?

- Đúng vậy.

Tiểu Ân cũng thu lại vẻ tươi cười, vẻ mặt chân thành tha thiết nói:

- Lão hắc, ta cam đoan với ngươi, đây là ta nói ra, vậy nhất định có thể cam đoan an toàn của mọi người.

Nhìn ánh mắt tràn đầy tự tin của Tiểu Ân, Hắc Long Vương than nhẹ một tiếng, nói:

- Được rồi, hy vọng quyết định của ngươi không có sai lầm.

Tiểu Ân vỗ ngực, nói:

- Lão hắc, bản thể của ta hiện giờ còn ở trong thời không hồng lưu, đang sáng tạo một khu vực thật lớn có thể tiếp nhận tất cả thần quốc, chờ sau khi tiến vào thời không hồng lưu, sẽ có một địa phương an toàn tuyệt đối.

Trong mắt của hắn lóe ra tin tưởng tuyệt đối:

- Ở trong khu vực đó, cho dù là thần vương đi tới, cũng đừng mơ tưởng có thể chiếm được tiện nghi gì.

Hắc Long Vương hít một hơi lạnh, một thần linh bậc cao khi nói đến thần vương bệ hạ, không ngờ còn nắm giữ tự tin hùng mạnh như vậy, hẳn thật sự không biết cần phải đối mặt với Tiểu Ân như thế nào.

Tuy nhiên mơ hồ, hắn phát hiện mình không ngờ có chút bị Tiểu Ân thuyết phục, lại nghĩ đến biểu hiện thần kỳ của Tiểu Ân ở trong thời không hồng lưu, có lẽ Tiểu Ân nói cũng có chút khả năng, chẳng qua hệ số của khả năng này thấp đến mức căn bản là không thể khiến cho người ta tin tưởng.

Đột nhiên, Hắc Long vương ngẩng đầu lên, khó có thể tin nhìn Tiểu Ân, hỏi:

- Ngươi... ngươi không phải bản thể?

- Đương nhiên, ta là phân thân của ta.

Phân thân Tiểu Ân khẽ cười nói.

Sắc mặt của Hắc Long Vương trở nên cực kỳ phấn khích:

- Phân thân, phân thân cũng đạt tới cường độ của thần linh bậc cao sao? Như vậy bản thể của ngươi thì sao? Đã tới cảnh giới gì? Là...

Hắc Long Vương vô cùng khẩn trương nhìn Tiểu Ân, trong mắt tràn đầy vẻ ngạc nhiên vui mừng và khó có thể tin.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, pha chút tiếc nuối nói:

- Vô cùng đáng tiếc, bản thể của ta cũng là thần linh bậc cao, mặc dù đã đạt tới bậc cao đỉnh phong, nhưng khoảng cách tới chủ thần vẫn còn một bước xa.

Khuôn mặt của Hắc Long Vương hơi co rút, hắn đã không biết nên nói gì mới tốt.

- Một năm, thời gian mới hơn một năm, người tu luyện như thế nào?

Hắc Long Vương lấp bắp hỏi, hắn đột nhiên phát hiện, ngay cả thần linh cũng có cảm giác miệng khô lưỡi khô.

Tiểu Ân bật cười, nói:

- Lão hắc, đợi sau khi người tiến vào khu vực ta đã an bài cho mọi người, người sẽ hiểu được.

Trong một năm ngắn ngủi, đương nhiên không có khả năng phát sinh chuyện được xưng là kỳ tích, nhưng khi một năm biến thành một trăm năm, như vậy sẽ có một chút khả năng.

Hắc Long Vương gật đầu thật sâu, cuối cùng nói:

- Được, ta muốn nhìn một chút, người rút cuộc làm trò quỷ gì ở trong đó...

Bốn thần quốc tổ hợp lại di động trong thần giới rộng lớn, cũng không phải là chuyện gì đáng ngạc nhiên.

Giống loại tổ hợp thần linh bậc trung không có thần linh bậc cao ở trên che chở này, ở trong thần giới chỗ nào cũng có, chẳng qua cuối cùng có thể thành công tấn thăng thành thần linh bậc cao, lại là trong vạn người không được một.

Cho nên, khi mấy người Tiểu Ân vô cùng khiêm tốn không chế thần quốc tiến vào thời không hồng lưu, cũng không có bất cứ người nào hoặc là thần linh phát hiện chuyện này.

Sau khi tiến nhập thần quốc, Hắc Long Vương lập tức hiểu được vì sao Tiểu Ân nói nắm chắc đưa bọn họ đi vào, hơn nữa về sau không cần lưu lạc trong vũ trụ.

Đó là bởi vì phân thân Tiểu Ân đã biểu diễn không chế đoàn khí lưu một lần. Dưới sự khống chế của hắn, tất cả đoàn khí lưu đều giống như những đứa nhỏ nghe lời, theo phương hướng chỉ huy của Tiểu Ân di động về một hướng nhất định. Ngay cả bốn thần quốc thể tích lớn như vậy đều có thể dễ dàng xuyên qua những khu vực thần bí này, trên đường ngay cả một đoàn khí lưu cũng không gặp qua.

Đến lúc này, Hắc Long Vương mới chính thức tin lời của Tiểu Ân.

Mấy ngày sau, bốn thần quốc đã đi tới khu vực trung tâm của thời không hồng lưu. Đặc biệt khoảnh khắc khi xuyên qua quang sáng thời gian kia, trên tất cả thần quốc đều tràn ngập một loại lực lượng hùng mạnh không thể tin nổi, còn có màu sắc chói mắt mà động lòng người kia, khiến tất cả sinh linh trong thần quốc đều rõ ràng cảm nhận được chỗ kỳ dị của nơi này.

Loại biến hóa giống như thần tích này, lập tức dẫn tới một mảnh chấn động trong thần quốc. Độ thành kính của tất cả sinh linh mặc dù đã đạt tới đỉnh, nhưng tín ngưỡng lực của bọn họ phóng thích ra ở trong khoảng thời gian ngắn đã gia tăng rất lớn, gần như phải gấp đôi so với bình thường.

Cuối cùng, bốn thần quốc đã đi tới khu vực mà Tiểu Ân cố ý xây dựng cho bọn họ.

Ở trong khu vực này, mặc dù rộng lớn vô biên, vượt xa khả năng dung nạp bốn thần quốc, nhưng đoàn khí lưu bên trong lại ít ỏi không có mấy, chẳng qua chỉ là một ít đoàn khí lưu bên ngoài tản ra hào quang dịu dàng chống đỡ thần vực, ngoài ra không có đoàn khí lưu phiêu đảng ở bên ngoài.

Nhóm thần linh Hắc Long Vương phóng thích thần niệm của mình ra. Bọn họ rất nhanh đã phát hiện ảo diệu trong đó, đặc biệt là Hắc Long Vương, cuối cùng có thể ở trong thời không hồng lưu hưởng thụ đến cảm giác không khác mấy so với ngoại giới. Nhớ lại sự chật vật khi lần đầu tiên tiến vào nơi này, trong lòng hắn thật sự là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Nhìn bốn thần quốc đã đi tới nơi này, Tiểu Ân mới hoàn toàn yên lòng.

Từ nay về sau, nơi này chính là đại bản doanh của bọn họ, rút cuộc không cần lưu lạc khắp nơi, và trốn tránh các thần quốc còn lại.

Ở trong thời không hồng lưu, hắn có nắm chắc tuyệt đối, nhất định có thể bảo vệ tốt những người mình muốn bảo vệ ở trong này.

Hắn nhẹ nhàng vung tay lên, bên trong bốn thần quốc đều sáng lên nhiều điểm hào quang. Sau khi tất cả hào quang đều tiêu tan, bọn họ đều thấy được, trên bầu trời của thần quốc, không ngờ xuất hiện mấy vạn đoàn khí lưu.

Những đoàn khí lưu này đều bao quanh thần điện Thiên Không của mỗi một thần linh, gần như là không lưu lại một khe hở.

Hắc Long Vương ngạc nhiên, hắn cũng không nghĩ đến Tiểu Ân gây bất lợi đối với hắn. Nếu Tiểu Ân có tâm tư này, hắn căn bản là không cần động thủ, chỉ cần mở miệng, Cự Ma Thần và Day Ville sẽ ra tay thay hắn, cho nên khi Tiểu Ân làm ra chuyện cổ quái này, hắn cũng chỉ là tò mò hỏi duyên cớ.

Tiểu Ân quay về phía hắn hơi cười, nói:

- Lão hắc, đây là lễ vật ta tặng cho các người.

-Lễ vật?

- Đúng vậy, các người có thể luyện hóa chúng nó, sẽ trở thành trợ thủ tốt nhất của các người.

Lời nói của Tiểu Ân lập tức chạm lên lòng hiếu kỳ của Hắc Long Vương. Hắn thử một chút, quả nhiên, những đoàn khí lưu trải qua xử lý của Tiểu Ân đã dễ dàng kết hợp với thần niệm của Hắc Long vương và Cự Ma Thần mấy vị thần linh.

Hắc Long Vương lúc này mới nửa mừng nửa lo, không nghĩ đến ở trong thần quốc của hắn, không ngờ cũng sẽ có thể khống chế đoàn khí lưu.

Có thứ này, lực chiến đấu thực tế của hắn được đề cao không phải là một điểm nhỏ, đừng nói là thần linh yếu nhược đồng dạng, cho dù là thần linh bậc trung cũng không thể làm gì được hắn...

Sau khi an bài tất cả thỏa đáng, Tiểu Ân mới đến một chỗ trong thần điện Thiên Không.

Hắn vươn tay vung lên, từ bên cạnh hắn lập tức xuất hiện một đạo ánh sáng, một đoàn khí lưu cao đến ba thước đột nhiên xuất hiện trước mặt hắn.

Hướng về phía đoàn khí lưu thổi một hơi, khí lưu chuyển động trong đó lập tức chậm đi rất nhiều, dần dần bắt đầu chậm chạp.

Một lát sau, đoàn khí lưu nhạt đi, mặc dù còn đang không ngừng xoay tròn, nhưng lại đã lộ ra một bóng người bên trong.

Tiểu Ân nhìn khuôn mặt đã có chút quen thuộc này, trong lòng nổi lên một chút cảm khái

Vị phân thân chủ thần hùng mạnh này, trước khi tiến vào thời không hồng lưu, sợ là bất kể như thế nào cũng không nghĩ đến sẽ trở thành tù nhân.

Đúng vậy, thần linh lúc này bị nhốt ở bên trong đúng là German Sa, vị phân thân hùng mạnh trong thần linh hắc ám hệ cũng đã đạt tới cấp bậc chủ thần.

563. Chương 43: Bí Mật Tẩn Thẳng Thần Vương.

Chính là bởi vì chuyện này, cho nên Tiểu Ân mới có thể gấp không thể chờ để bốn thần quốc tiến vào trong thời không hồng lưu.

Trong ý tưởng của hắn, chỉ cần bản thể của German Sa cảm ứng được mình nhốt phân thân của hắn, như vậy sẽ lập tức phái phần đông thủ hạ tiến đến, thậm chí ngay cả hắn cũng tự mình đến, cũng là một việc vô cùng bình thường.

German Sa chính là một vị thần linh cấp bậc chủ thần hàng thật giá thật, Tiểu Ân mặc dù chiếm được tán thành của thời không hồng lưu, nhưng cũng chỉ có thể so sánh với hắn ở trong thời không hồng lưu, về phần ra khỏi thời không hồng lưu, như vậy Tiểu Ân sẽ không có chút nắm chắc nào.

Chẳng qua, chờ một khoảng thời gian sau, Tiểu Ân cũng không phát hiện tình huống khác thường gì ở trong thời không hồng lưu, đừng nói là thần linh bậc cao gì, cho dù là thần linh bậc trung cũng không xuất hiện người nào.

Mà hấn lo lắng nhất là thần quốc của German Sa bệ hạ lại càng không có chút dấu hiệu tới.

Biến hóa kỳ dị như vậy cũng khiến Tiểu Ân không khỏi có chút bất an trong lòng.

Điều này giống như một người, hấn biết mình đã gây ra đại họa ngập trời, nếu như báo ứng lập tức tới, như vậy sẽ không có cái gì, nhưng sau khi báo ứng chậm chạp không đến, đã vượt qua dự đoán của hấn, ngược lại không tránh được có chút lo được lo mất.

Trong khoảng thời gian này, Tiểu Ân sử dụng Nhất Hào không ngừng tiến hành hành động phân chia đoàn khí lưu, đồng thời sử dụng lượng lớn thần lực kết tinh tiến hành bồi dưỡng những đoàn khí lưu phân chia ra, cuối cùng đã hình thành càng nhiều vũ khí hùng mạnh.

Quả thật, ở trong thời không hồng lưu, đoàn khí lưu chính là vũ khí hùng mạnh nhất trong tay Tiểu Ân.

Khi số lượng của những vũ khí này đã tăng lên gấp bội Tiểu Ân mới ngừng lại, mà trong khu vực hơn mười thước xung quanh bốn thần quốc cũng đã bị đoàn khí lưu vây giống như thùng sắt, phòng thủ kiên cố.

Thực ra Tiểu Ân còn muốn càng nhiều đoàn khí lưu hơn. Dù sao vũ khí hữu dụng như vậy, bất cứ kẻ nào cũng không ngại nhiều, nhưng đến mức độ này, Tiểu Ân lại bị ai phát hiện, thần lực kết tinh của hấn đã không đủ rồi.

Không chỉ có thần lực kết tinh trong thần quốc của hấn sản sinh ra bị hấn tiêu hao không còn, ngay cả thần lực kết tinh của Cự Ma Thần và Day Ville cũng bị hấn cướp đoạt hết.

Về phần chút hàng dự trữ của Hắc Long Vương sao, Tiểu Ân thật sự là không đành lòng lấy dùng. Hơn nữa số lượng một chút đó, cho dù là sử dụng toàn bộ, cũng không thêm được mấy đoàn khí lưu.

Chẳng qua, sau khi làm xong tất cả những việc này, Tiểu Ân cũng hoàn toàn yên tâm, cho nên mới tạm thời bác bỏ khả năng trả thù của bản thể German Sa bệ hạ, đưa phân thân bị giam cầm của hấn ra.

Dưới ảnh hưởng thần niệm của Tiểu Ân, đoàn khí lưu kia chậm rãi khuếch tán ra, cuối cùng không ngờ bao phủ cả thần thể của Tiểu Ân vào trong.

Dường như cảm thấy không khí xung quanh khác thường, phân thân của German Sa ngẩng đầu lên, sau khi hấn nhìn thấy khuôn mặt của Tiểu Ân cũng không có phản ứng kích động gì, chỉ thản nhiên nói:

- Cường giả thần bí, ngài cuối cùng chịu lộ mặt rồi.

Tiểu Ân nhìn bộ dáng tức giận của German Sa, chậm rãi nói:

- German Sa bệ hạ vĩ đại, thuộc tính của đoàn khí lưu này chính là phong thần, có đặc tính phong ấn thần lực. Nếu là bản thể của ngài tự mình đến đây, có lẽ có thể thoát ra, nhưng ngài lúc này, đó là quyết không có khả năng.

German Sa bất đắc dĩ cười, nói:

- Thật sao, tuy nhiên ta cuối cùng muốn thử một chút.

Một lát sau, hấn thất vọng nói:

- Thuộc tính phong thần thật là hùng mạnh, thật không biết ngài làm như thế nào mới có thể khống chế những đoàn khí lưu đó?

Trên mặt của Tiểu Ân cuối cùng lộ ra một chút âm áp, nói:

- Nơi này, là nhà của ta, là thần quốc của ta, ta tự nhiên có thể khống chế bất cứ thứ gì trong thần quốc.

Trên mặt German Sa nổi lên một tia cười khổ, đáp án này và không trả lời thì có gì khác nhau, chẳng qua hấn cũng chưa từng hy vọng xa vời có thể đạt được đáp án hấn muốn biết từ miệng của Tiểu Ân.

Nhìn Tiểu Ân thật sâu, German Sa đột nhiên thở dài, nói:

- Các hạ tôn kính. Thì ra ngài cũng không phải một vị chủ thần, chỉ là một vị thần linh bậc cao đỉnh phong. Tiểu Ân thầm nghĩ trong lòng, khi lần đầu tiên ta gặp được người, chẳng qua chỉ là một thần linh bậc trung mà thôi.

German Sa lại một lần nữa lắc đầu, trên mặt tràn đầy vẻ tiếc nuối. Nếu như sớm biết đối phương cũng không phải phân thân chủ thần, như vậy khi lần đầu tiên tập kích tiến vào trung tâm đoàn khí lưu, nên liều mạng mới đúng, khi đó nếu như đắc thủ, chỉ sợ cục diện hiện giờ cũng đã sửa lại hoàn toàn.

Nhưng đáng tiếc chính là, lúc này hối hận thì đã quá muộn.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, cuối cùng quyết định đi thẳng vào vấn đề của mình đề ra.

- German Sa bệ hạ vĩ đại, ta có một vấn đề muốn thỉnh giáo ngài, hy vọng có thể đạt được giải thích nghi hoặc từ nơi ngài.

Thái độ của Tiểu Ân vô cùng thành khẩn, không có một chút thất lễ bởi vì đối phương là tù nhân của mình.

German Sa hơi gật đầu, nói:

- Các hạ tôn kính, ngài cứ việc nói chỉ cần ta biết, nhất định sẽ không giấu diếm ngài.

Trong lòng Tiểu Ân âm thầm cảm thấy kỳ lạ. Với thân phận phân thân chủ thần, German Sa không ngờ lại phối hợp như vậy, thái độ này thật sự là quá tốt, hơn nữa German Sa vô cùng thức thời không hỏi tính danh của mình, lại càng khiến hắn hài lòng, chỉ là hài lòng, đồng thời trong lòng hắn không ngờ sinh ra một tia hàn ý mơ hồ.

Thực ra những chủ thần này người nào không phải đã trải qua vô số năm rèn luyện mới có thể tiến giai chủ thần cấp bậc, đối với những người này mà nói hàm ý của câu thức thời là tuần kiệt, đã lý giải sâu sắc.

Khi tính mạng đều nằm trong tay người ta, bày ra bộ dạng thúu tha chỉ có thể tự tìm đường chết, hợp tác cùng đối phương, mặc dù chưa chắc có thể đi ra ngoài thấy ánh mặt trời, nhưng ít nhất tính mạng vẫn có thể được bảo toàn, chỉ cần có thể bảo vệ tính mạng, như vậy hết thảy đều có khả năng.

Tiểu Ân tiến lên một bước, giơ tay vung lên, giữa hai người bọn họ lập tức xuất hiện một đạo hào quang, đạo hào quang này cũng không cố định, mà là không ngừng lay động và lóe ra, hơn nữa màu của đạo hào quang này, lại là giao thoa của chín loại màu sắc khác nhau.

Sau khi German Sa nhìn thấy vật phẩm trong hình ảnh này, thần thể của hắn đột nhiên càng thẳng, mặc dù rất nhanh đã thả lỏng, nhưng hô hấp của hắn vẫn không tránh khỏi có chút dồn dập.

Trong lòng Tiểu Ân rung mình, đồ vật này không ngờ có thể khiến phân thân của cấp bậc chủ thần cũng thất thố như thế, như vậy trong đó khẳng định có tác dụng mình không thể tưởng tượng được.

- German Sa bệ hạ, ta biết đây là Thất Thái Lưu Ly Vụ, cũng biết đây là thứ mà các vị thần vương bệ hạ đều từng bày thân dụ muốn tìm kiếm, nhưng ta muốn biết thứ này rốt cuộc có tác dụng gì, không ngờ có thể khiến ngài và nhiều phân thân chủ thần như vậy đều cam tâm tình nguyện ở trong này hơn trăm năm.

Tiểu Ân nhẹ giọng hỏi.

German Sa nhìn hắn một cái, nói:

- Các hạ, ngài cũng biết, thứ này là các thần vương bệ hạ cần.

Tiểu Ân bật cười, nói:

- Ta đương nhiên biết, nhưng ta cũng không nghĩ đến ý chỉ của các thần vương bệ hạ, có thể làm cho các người những chủ thần để ý như vậy.

Quả thật, ở trong thần giới, thần linh cấp bậc chủ thần đã là cực kỳ hùng mạnh, mặc dù còn không bằng thần vương, nhưng cho dù là khi yết kiến thần vương, thần vương cũng đều khách khách khí khí với bọn họ.

Phần đông chủ thần nắm giữ thực lực hùng mạnh như vậy, nếu chỉ có mấy người tìm kiếm ở trong thời không hồng lưu trăm năm thì còn không tính là gì, nhưng gần như tất cả chủ thần đều làm như vậy, thì có vẻ vô cùng kỳ quái.

Ánh mắt của German Sa lập tức lóe lên một chút, thật lâu sau, hắn cuối cùng chậm rãi hỏi:

- Các hạ, chẳng lẽ ngài còn chưa sử dụng qua Thất Thái Lưu Ly Vụ sao?

- Dương nhiên.

Tiểu Ân mỉm cười nói:

- Trước khi ta biết rõ ràng sử dụng thứ này, ta không thể tùy tiện sử dụng, dù sao, vì thứ này, thần linh mà ta đắc tội cũng không ít.

Trên mặt của German Sa lập tức lộ vẻ kỳ quái hỏi:

- Các hạ, ngài cầm tù tất cả phân thân thần linh sao?

Tiểu Ân lắc đầu, bình tĩnh nói:

- Ta còn không có ngu ngốc đến mức đối địch với đại bộ phận thần linh trong thần giới, cho nên ngoại trừ ngài, ta chỉ đuổi tất cả thần linh còn lại đi cho xong chuyện.

Trong mắt của German Sa hiện lên vẻ thất vọng, hắn thở dài một tiếng, cuối cùng nói:

- Được rồi, các hạ tôn kính, tác dụng lớn nhất của Thất Thái Lưu Ly Vụ, chính là dung hợp, nâng cao và đột phá.

Tiểu Ân ngẩn người, đây xem như là tác dụng sao?

Từ sau khi tấn thăng thành thần linh, có thể nói là thuận buồm xuôi gió, đặc biệt lúc này chiếm được trợ giúp của thời không hồng lưu, đã tấn thăng tới cảnh giới thần linh bậc cao đỉnh phong, đối với hắn mà nói không có ném thử bao nhiêu khổ não của phương diện này.

Chẳng qua sau khi hơi trầm tư một chút, sắc mặt của Tiểu Ân liền không kìm nổi trở nên cực kỳ thú vị.

- German Sa bộ hạ, Thất Thái Lưu Ly Vụ chẳng lẽ có thể trợ giúp chủ thần tấn thăng đến thần vương sao?

Ánh mắt của German Sa lộ vẻ phức tạp, nói:

- Đúng vậy, nếu Thất Thái Lưu Ly Vụ chỉ có bảy loại màu sắc, như vậy chỉ có thể trợ giúp thần linh bậc cao tấn thăng thành chủ thần, nhưng giống như loại Thất Thái Lưu Ly Vụ có thể tản ra chín loại màu sắc này, quả thực có thể trợ giúp chủ thần tấn thăng đến cảnh giới thần vương.

Tiểu Ân vẻ mặt vô cùng ngưng trọng gật đầu, đến lúc này, hắn cuối cùng hiểu được, những chủ thần bộ hạ này vì sao lại kiên nhẫn chịu đựng vô cùng tịch mịch, cũng muốn ở trong này không ngừng đi loạn thử vận may.

Trong đầu nhanh chóng chuyển qua vô số ý niệm, Tiểu Ân trầm giọng hỏi:

- German Sa bộ hạ, chẳng lẽ với thực lực của ngài, vẫn không thể bằng vào năng lực của mình tấn thăng thành thần vương sao?

Sắc mặt của German Sa hơi có chút khó coi, chẳng qua đã tới tình trạng này, giữa hắn và Tiểu Ân, quả thật đã đạt tới mức độ không có chuyện gì không thể nói.

- Các hạ, ngài nếu đã là một vị thần linh bậc cao, chẳng lẽ chưa từng nghe qua đạo lý này sao?

German Sa dò hỏi.

Tiểu Ân nghiêm mặt lắc đầu, nói:

- German Sa bộ hạ, trước khi ta tấn thăng đến bậc cao đỉnh phong, thủy chung đều ở một ngõ ngách hẻo lánh nhất của thần giới, nếu gặp phải quốc gia của thần linh khác, trên cơ bản ta đều đã tránh đi, cho nên thực sự không rõ nguyên nhân trong đó.

German Sa nghiêm túc nhìn Tiểu Ân, cuối cùng rút cuộc tin tưởng, chẳng qua trong miệng hắn chặc chặc lấy làm kỳ. Hiển nhiên hắn cũng không nghĩ đến, ở trong thần giới này, không ngờ còn có loại thần linh điên chỉ biết tu luyện như vậy.

- Tiểu Ân các hạ, thực ra các thần vương chính thống trong thần giới hiện nay, cũng chỉ có đại biểu của các tộc trong thần linh đời thứ nhất mà thôi.

German Sa than nhỏ một tiếng, lòng đầy cảm khái nói:

- Ngoại trừ những thần linh này, thì không còn có vị thần linh nào có thể có cơ hội bình thường trở thành thần vương.

Sắc mặt của Tiểu Ân hơi biến đổi vài lần.

- Vì sao?

- Rất đơn giản, bởi vì bản thân thần giới không cho phép.

German Sa liên tục cười khổ, nói:

- Lực lượng của thần vương thực sự là quá lớn, hơn nữa còn nắm giữ năng lực có thể sắc phong thần linh. Hơn nữa, thần vương không giống với thần linh chúng ta, bọn họ đã tích lũy đủ nhiều thiên địa lực (lực lượng của thiên địa), cho dù là mất đi toàn bộ tín đồ cũng sẽ vĩnh viễn không ngã xuống.

Hai mắt của Tiểu Ân gắt gao nhìn chằm chằm đối phương, chậm rãi nói:

- Thiên địa lực, đó là cái gì?

- Đó là một loại năng lượng tràn ngập trong thần giới, dường như hiện tại đã càng ngày càng ít, mà chủ thần muốn càng tiến thêm một bước, liền cần lượng lớn khó có thể tưởng tượng năng lượng trong thiên địa để chống đỡ. Trước kia, khi các chủ thần tấn thăng thành công, hấp thu và phá hủy đối với lực lượng trong thiên địa nhiều lắm, cho nên trước mắt thiên địa lực ngưng tụ trong thần giới căn bản là không đủ để chống đỡ một vị thần vương mới xuất hiện.

German Sa sau khi giải thích, cũng không biết có phải xuất phát từ khẩn trương hay không, hần tiếp tục nói:

- Nghe nói ngày xưa ở thời thượng cổ, thiên địa lực tràn đầy, mà những thần linh thượng cổ cũng không thu thập tín ngưỡng lực giống như chúng ta, bọn họ chỉ cần hấp thu thiên địa lực trong không gian là được, cho nên tu vi của bọn họ mới có thể cao hơn chúng ta hiện tại một bậc.

Thần thái trong mắt Tiểu Ân hơi động dung, tất cả nghe được từ miệng của German Sa đều mang đến cho hần chấn động thật lớn.

Thì ra muốn trở thành thần vương vô thượng chân chính cao nhất, chỉ bằng vào thần cách vẫn là không đủ.

Rất nhiều thiên địa lực rốt cuộc là thứ gì, hần cũng không biết được, nhưng có một điểm hần lại có thể khẳng định, đó chính là thiên địa lực trong lời nói của German Sa quả thật sẽ không có bao nhiêu, nếu không vì sao ngoại trừ thần vương đời thứ nhất, chiếu theo thủ đoạn chính quy sẽ thấy không có ai có thể tiến giai đến tiêu chuẩn của thần vương.

Trông mắt khê chuyển, Tiểu Ân tận lực giữ bình tĩnh hỏi:

- Như vậy Thất Thái Lưu Ly Vụ thì sao? Các người làm sao biết thứ này xuất hiện, nó vì sao có thể trợ giúp chủ thần tấn thăng?

German Sa nếu đã nói, tự nhiên cũng chính là thao thao bất tuyệt nói tiếp, mà không che dấu bất cứ điều gì.

- Thất Thái Lưu Ly Vụ thực ra chính là ngưng kết của thiên địa lực, sự sản sinh của thứ này có thể nói là khó càng thêm khó, cũng chỉ có ở trong các đại cấm địa của thần giới, về phần thứ này xuất hiện như thế nào chúng ta cũng không biết, nhưng nếu đa phần thần vương nhất trí treo giải thưởng, như vậy tin tức này khẳng định là vô cùng tin cậy.

Tiểu Ân khê nhăn mày, ý tứ trong lời nói của German Sa, không ngờ là để hần đi hỏi thần vương.

Ở trong thần giới, các thần vương bậc hạ của ba hệ cũng không có bao nhiêu, nhưng nếu như Tiểu Ân dám đến hỏi bọn họ việc này, chỉ sợ lập tức sẽ bị người ta giết chết.

Khẽ hừ một tiếng, Tiểu Ân hỏi:

- Được rồi, như vậy ta còn có một vấn đề, vì sao các người từ chủ thần đến thần linh bậc trung đều ở chỗ này, mà các thần vương bệ hạ bày ra thông báo lại một mực án binh bất động.

German Sa cười khở một tiếng, thì ra vị thần linh trước mặt này thật sự là kiến thức nông cạn, cái gì cũng không biết.

- Vị các hạ này, không phải là các vị thần vương bệ hạ không muốn đến, mà chính là bởi vì họ đều không hề muốn vi phạm ước định với một nhóm các thần vương đã sử dụng thủ đoạn không chính quy để đột phá sau trận chúng thần đại chiến vào mấy trăm vạn năm trước!

Tiểu Ân khẽ nhướng mày, hần lập tức hiểu được lời thề trong lời nói của đối phương.

Có thể sử dụng thủ đoạn không theo quy tắc thông thường, không cần hấp thu thiên địa lực, đã có thể tấn thăng đến cảnh giới thần vương, sợ là cũng chỉ có những người ở cùng với tử linh pháp sư ngày xưa. Chỉ có điều những người đó đều chỉ lo cho bản thân, ngay cả thần quốc mà tất cả thần linh trong thần giới đều cần, cũng chưa từng xây dựng.

- Hai nhóm thần vương này đã ký kết hiệp ước gì?

- Khi đó hai bên ước định, những tên gia hỏa chưa trở thành thần vương ẩn cư bế quan, nhưng các đại cấm địa trong thần giới nơi bọn họ chọn làm chỗ bế quan, không được cho bất cứ thần linh cấp bậc thần vương nào tiến vào.

German Sa liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái, cũng không biết là hâm mộ hay là đổ kỵ, nói:

- Mặc dù trong thời không hồng lưu cũng không sản sinh ra cái gì đặc thù, nhưng khối địa phương này cũng là một trong những nơi ước định khi đó. Hiện giờ những thần linh có được thần cách thần kỳ kia hẳn là đều đã thành công tấn thăng thành thần vương, cho nên ngay cả là tam đại cổ lão thần vương bệ hạ cũng không dám vi phạm lời hứa, do đó khơi mào một lần đại chiến nữa giữa hai bên.

Tiểu Ân nhìn thần sắc trong mắt đối phương, đột nhiên hiểu ra, nói:

- Ngài nói là, người bên ngoài đã nhận định, ta chính là một trong những thần linh khi đó sao?

- Đúng vậy.

German Sa không chút do dự nói:

- Nếu không phải nhìn thấy ngài chỉ có cảnh giới bậc cao đỉnh phong, ta cũng sẽ nghĩ như vậy.

Tiểu Ân ung dung cười, nói:

- German Sa bệ hạ vĩ đại, xem ra ngay cả bản thể của ngài cũng hiểu lắm như vậy, nếu không chỉ sợ hẳn đã sớm tiến vào tìm ngài rồi.

Thần thái trong mắt German Sa nhanh chóng trở nên ảm đạm. Chính là hiểu lắm chết tiệt này, mới khiến bản thể của hắn làm như không thấy đối với cảnh ngộ của hắn, nếu không như thế, chỉ sợ sớm đã là đại quân áp sát.

Tiểu Ân hướng về phía hắn khẽ gật đầu, nói:

- German Sa bệ hạ, thật sự cảm ơn sự phối hợp của ngài, hy vọng lần sau chúng ta gặp mặt, có thể nói chuyện càng tốt hơn.

Dứt lời, hắn bước về phía trước mấy bước, cảm giác giống như dung nhập vào trong nước, chậm rãi thông qua đoàn khí lưu, đi tới phía trước thần điện Thiên Không.

Sau đó, hắn nhẹ nhàng vung tay lên, khí lưu sôi trào xung quanh lập tức gia tăng tốc độ, hơn nữa càng lúc càng nhanh. Không lâu sau, những khí lưu này lại một lần nữa khôi phục thành một đoàn khí lưu cao gần ba thước.

Tiểu Ân chụp tới, lập tức hấp thu đoàn khí lưu này vào trong thần thể.

Với thủ đoạn khổng lồ của hắn hiện giờ, hấp thu một đoàn khí lưu nho nhỏ cũng đã không có bất cứ vấn đề gì.

Phân thân chủ thần German Sa này thực sự là quá mức quan trọng, cho nên chỉ có đặt ở bên cạnh mình hắn mới có thể yên tâm.

Nếu không cẩn thận để tên này trốn thoát, đồng thời để cho ngoại giới biết, chủ nhân ở trong thời không hồng lưu chỉ là một thần linh bậc cao đỉnh phong, hơn nữa vật phẩm quan trọng nhất của thần vương Thất Thái Lưu Ly Vụ cũng ở trong tay hắn, như vậy Tiểu Ân gần như có thể khẳng định, toàn bộ thời không hồng lưu đã không còn ngày yên bình nữa.

Hắn nhẹ nhàng thở dài một hơi, cổ tay khẽ lật, một đoàn khí lưu nho nhỏ lập tức xuất hiện trong tay hắn. Hình ảnh của đoàn khí lưu này không khác gì vừa rồi chín loại màu sắc khác nhau tản ra kia dường như có được ma lực vô cùng, làm cho người ta không kìm nổi có một loại dự cảm chiếm hữu từ nội tâm.

Tiểu Ân cực kỳ hào phóng đối với Hắc Long Vương, nhưng chuyện có liên quan tới Thất Thái Lưu Ly Vụ và German Sa lại chưa từng tiết lộ mấy.

Nhìn Thất Thái Lưu Ly Vụ trong tay, Tiểu Ân yên lặng cảm ứng thứ thần kỳ này.

Mặc dù năng lượng trên bề mặt của nó còn xa mới có thể xưng được với hai chữ hùng mạnh, nhưng Tiểu Ân lại có một loại dự cảm, thứ này tuyệt đối sẽ không đơn giản như vậy. Đặc biệt German Sa từng nói qua, Thất Thái Lưu Ly Vụ là thiên địa lực ngưng tụ mà thành, tự nhiên càng không có khả năng đơn giản như thế.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân hạ giọng nói:

- Nhất Hào, đi ra kiểm tra (kiểm tra đo lường) một chút.

Hắn vừa dứt lời, một đạo hình ảnh hư ảo xuất hiện phía sau Tiểu Ân. Hình ảnh này giống như hình chiếu của thần linh, mang đến cho người ta một loại cảm giác chân thật, hơn nữa hình ảnh này so với dáng người và khuôn mặt của Tiểu Ân thì giống như từ một khuôn mẫu đúc ra, không khác nhau chút nào.

Nếu người khác nhìn thấy, khẳng định sẽ cho rằng hình ảnh này chính là hình chiếu của Tiểu Ân, nhưng trên thực tế, hình ảnh này chẳng qua chỉ là Nhất Hào mà thôi.

Tiểu Ân tấn thăng thành thần linh bậc cao đỉnh phong, Nhất Hào tự nhiên cũng thu được chỗ tốt cực lớn, thậm chí đã có thể thoát khỏi thân thể của Tiểu Ân, độc lập hiện hình ra.

Hơn nữa càng khiến Tiểu Ân kinh ngạc chính là, sau khi Nhất Hào đi ra, không ngờ đã nắm giữ uy năng cực kỳ hùng mạnh, mặc dù còn không khoa trương như phân thân Tiểu Ân, nhưng nếu so sánh với hình chiếu của một thần linh bậc cao, vậy cũng không thua kém chút nào.

Sau khi Nhất Hào xuất hiện, đầu tiên hướng về phía Tiểu Ân thi lễ, sau đó từ trong ánh mắt của hắn dường như bắn ra hai đạo ánh sáng. Hai đạo ánh sáng này cũng không phải là ma pháp hoặc là thần lực gì, mà là lực lượng khoa học thuần túy, về phần Nhất Hào làm như thế nào đem lực lượng của khoa học kỹ thuật vận dụng tới mặt này, vậy chính là một việc ngay cả Tiểu Ân cũng không rõ.

Thân thể của Thất Thái Lưu Ly Vụ cũng không quá dài nhưng theo tiến hành phân hình của Nhất Hào, một thanh âm cảnh báo thê lương vang lên trong thân thể của Nhất Hào.

Càng tiếp cận đoạn giữa của Thất Thái Lưu Ly Vụ, thanh âm này lại càng dồn dập và vang dội.

Loại tình huống không hiểu này lập tức dẫn tới sự chú ý của phân thân và Người cá sấu ở bên trong thần điện Thiên Không. Hai người bọn họ cũng đã đi tới trước mặt Tiểu Ân, lặng lẽ nhìn hành động của Nhất Hào.

Thanh âm dồn dập vang lên, sắc mặt của đám người Tiểu Ân theo đó mà càng ngưng trọng.

Quan hệ của bọn họ và Nhất Hào không phải tầm thường, vô cùng dễ dàng biết được hàm ý đại biểu trong những thanh âm này.

Mặc dù mấy người Tiểu Ân vẫn không cảm ứng được năng lượng ẩn chứa bên trong Thất Thái Lưu Ly Vụ hùng mạnh cỡ nào, nhưng Nhất Hào lại đã sử dụng một loại phương pháp khác tra ra năng lượng ẩn chứa bên trong đạt tới mức độ như thế nào.

Chậm rãi, khi đạo ánh sáng phân hình kia đi tới đoạn giữa của Thất Thái Lưu Ly Vụ, thanh âm vang dội kia thậm chí còn trở nên chói tai.

Tiểu Ân cuối cùng đã biến sắc, trong nhiều năm hắn ở chung với Nhất Hào như vậy, Nhất Hào cũng đã từng cảnh báo nhiều lần, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa nghe thấy thanh âm gần như thê lương này.

Hơn nữa Nhất Hào lúc này so với trước kia, cũng không biết đã đề cao bao nhiêu, năng lượng có thể khiến Nhất Hào hoảng sợ đạt tới mức độ này, khẳng định là không thể khinh thường.

Một lát sau, ánh sáng phân hình đã rời khỏi chỗ trung tâm nhất, thanh âm cũng theo đó mà hạ thấp, chậm rãi trở về trạng thái không tiếng động.

Ở trong thần quốc, gần như tất cả mọi người đều phủ phục trên mặt đất, đang hướng về phía thần điện Thiên Không cầu nguyện.

Đột nhiên, Tiểu Ân ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phương xa lộ vẻ ngạc nhiên. Thần niệm của hắn nháy mắt buông ra, bao phủ toàn bộ thần quốc, sau đó để hắn nhìn thấy một tình cảnh dở khóc dở cười.

Tiểu Ân chỉ thoáng trầm ngâm một chút, lập tức hiểu được những tín đồ này đều là bị thanh âm vừa rời của Nhất Hào tạo ra dọa sợ. Bởi vậy có thể thấy được, thanh âm mà Nhất Hào vừa tạo ra rốt cuộc lớn đến mức nào. Thậm chí đã truyền ra khỏi thần điện Thiên Không, truyền khắp trong toàn bộ thần quốc.

Thân ảnh của Nhất Hào lay động một trận, sau một lát mới ổn định lại.

- Nhất Hào, người thế nào rồi?

- Hoàn hảo.

Thân ảnh hư ảo lộ ra một tia cười khổ, nói:

- Không nghĩ đến năng lượng ẩn chứa trong Thất Thái Lưu Ly Vụ không ngờ lại hùng mạnh như vậy. Chuẩn bị của ta có chút không đủ, sau khi thăm dò đã xuất hiện một chút vấn đề nhỏ.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, hỏi:

- Năng lượng ẩn chứa trong Thất Thái Lưu Ly Vụ rốt cuộc lớn cỡ nào?

- Rất lớn.

Nhất Hào thực sự nói:

- Năng lượng ẩn chứa bên trong nó đã vượt qua phạm vi cực hạn mà ta có thể thăm dò, cho nên ta cũng không thể cho ngài một đáp án chuẩn xác.

Sau khi nói những lời này, Nhất Hào đã lộ ra biểu tình ngưng ngừng phi thường nhân tính hóa. Thậm chí còn có chút xấu hổ xoa xoa tay.

Nhưng vấn đề là, Nhất Hào lúc này ảo hóa ra cũng là thân ảnh của Tiểu Ân. Bất kể là ai, khi tận mắt nhìn thấy một người giống hệt mình hẳn nhó, chỉ sợ cũng sẽ không cảm thấy cao hứng.

564. Chương 44: Hội Nghị Thần Vương.

- Nhất Hào, ngay thay đổi diện mạo một chút đi.

Người cá sấu vui vẻ cười nói. Mặc dù hắn cũng là một phân thân của Tiểu Ân, nhưng tướng mạo kém quá lớn, loại cảm giác này tự nhiên cũng sẽ không sâu.

Nhất Hào lên tiếng, thân thể lay động một trận, hình ảnh xuất hiện đã biến thành Juliana.

Tiểu Ân bất đắc dĩ lắc lắc đầu, thật không biết để Nhất Hào đi ra rốt cuộc là một quyết định chính xác hay không.

Tín ngưỡng lực quanh người dần dần trở nên nồng đậm, Tiểu Ân hướng về phía phân thân và Người cá sấu gập đầu một cái, hai người bọn họ lập tức bắt tay vào xử lý, tích lũy lại tất cả tín ngưỡng lực, để luyện thành thần lực kết tinh.

Thực lực của bọn họ hiện giờ tăng lớn, ứng phó với tín ngưỡng lực trình độ này cũng không khó khăn. Trong lòng Tiểu Ân mơ hồ lóe ra một ý niệm, có lẽ nên nói chuyện với Quang Minh Thủy Mẫu, để nó phóng thích ra càng nhiều linh hồn.

Đương nhiên, trước đó, hắn cần phải mở rộng thần quốc gấp mười lần, nếu không căn bản là không có khả năng tiếp nhận nhiều sinh linh như vậy.

Quay đầu lại, Tiểu Ân hỏi:

- Nhất Hào, năng lượng bên trong hùng mạnh đến mức nào, so sánh với Odin Lage thần vương thì thế nào?

Nhất Hào cúi đầu, thật sự suy xét, thật lâu sau, nó mới ngẩng đầu cất cao giọng nói:

- Chủ nhân, vô cùng khó có thể so sánh, bởi vì cường độ của hai năng lượng này đều đã vượt quá cực hạn mà ta có thể phán đoán. Xem ra German Sa nói không sai, nếu như có thể an toàn hấp thu năng lượng trong đó, như vậy ngài thực sự có thể tấn thăng thành thần vương.

- Thần vương sao...

Tiểu Ân nỉ non nói một câu, trong ánh mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ chờ mong.

Một lát sau, Tiểu Ân cười khổ một tiếng, nói:

- Hiện tại nói chuyện thần vương vẫn còn sớm một chút trước mắt phải suy xét trước tiên phải tấn thăng thành chủ thần mới được.

Quả thật, nếu Tiểu Ân có được lực lượng của chủ thần, như vậy ở trong thời không hồng lưu, ngay cả là đối mặt với tập kích của thần vương, cũng không hẳn không có lực liều mạng, nhưng là thần linh bậc cao đỉnh phong, vậy có chút lo lắng không đủ.

Trong thân thể của Nhất Hào liên tiếp vang lên tiếng lách cách giống như máy móc, sau đó nói:

- Chủ nhân, căn cứ tư liệu của ta thu thập, thần linh có được mảnh vỡ thần cách là thần linh yếu nhược, thần linh có được thần cách thấp kém là thần linh bậc thấp, thần linh có được thần cách không tổn hao là thần linh bậc trung, thần linh có được thần cách bảo thạch là thần linh bậc cao, thần linh có được thần cách thiên không là chủ thần, thần linh có được thần cách hoàn mỹ chính là thần vương. Trong cơ thể của ngài hiện tại đã có được mười hai viên thần cách bảo thạch, đã đạt tới mức cực hạn của thần linh bậc cao, chỉ cần có thể ngưng luyện mười hai viên thần cách bảo thạch thành thần cách thiên không, như vậy ngài đã có thể như nguyện.

Tiểu Ân yên lặng nhìn Nhất Hào, khuôn mặt hơi co rút giật mình, nói:

- Người nói vô cùng đúng, như vậy ta xin hỏi phải làm như thế nào mới có thể ngưng luyện mười hai viên thần cách bảo thạch thành một thần cách thiên không?

Nhất Hào lập tức đình chỉ tất cả động tác, biến thành không nói một tiếng.

Khác nhau của thần cách đã quyết định cấp bậc hơn kém của thần linh, cách phân chia thần cách và cấp bậc gần như mỗi một thần linh đều biết đến, nhưng khó khăn khi muốn tấn thăng cũng tuyệt đối không đơn giản như nói trên miệng.

Khi Tiểu Ân hấp thu năng lượng của phân thân, chưa hấp thu hết toàn bộ năng lượng của phân thân cũng đã thành công ngưng luyện ra mười hai viên thần cách bảo thạch. Mà sau đó, hắn không ngờ phát hiện, mình dường như đã đạt tới cực hạn, đã không thể tiếp tục tấn thăng nữa, mười hai viên thần cách bảo thạch kia căn bản là không có khả năng dung hợp với nhau.

Cho nên Tiểu Ân mới có thể đưa viên thần cách bảo thạch thứ mười ba vào trong cơ thể của phân thân.

Tiểu Ân trước kia cũng không hoài nghi điều gì, còn tưởng rằng hắn vừa mới tấn thăng thành thần linh bậc cao, cho nên mới không thể tiếp tục nâng cao. Nhưng sau khi nói chuyện với German Sa, hắn đột nhiên có một loại cảm giác, cũng không phải thực lực của hắn không đến, mà là bởi vì khuyết thiếu một điều kiện tất yếu, cho nên mới dừng lại ở trên cảnh giới này.

Cổ tay khẽ lật, ở trong lòng bàn tay của hắn lập tức tản ra chín loại hào quang màu sắc khác nhau, Thất Thái Lưu Ly Vụ kia không ngờ bị hắn ẩn nấp vào trong lòng bàn tay.

Nhất Hào nhìn thấy biểu tình của Tiểu Ân, không khỏi nói:

- Chủ nhân, mặc dù ta biết không nên can thiệp cách nghĩ của ngài, nhưng ta nghĩ, ngài nhất định có thể thuận lợi tiến giai tới cảnh giới chủ thần, vì vậy thứ này nên sử dụng khi ngài tấn công cảnh giới thần vương mới tốt.

German Sa từng nói qua, Thất Thái Lưu Ly Vụ chẳng những có thể trợ giúp chủ thần tiến giai thần vương, ngay cả thần linh bậc cao tiến giai chủ thần cũng có thể hỗ trợ, nhưng đem bảo bối như vậy cho thần linh bậc cao sử dụng, vậy làm cho người ta cảm thấy quá đáng tiếc.

Lo lắng một lát, bàn tay của Tiểu Ân nắm lại, hoàn toàn che giấu đi chín loại hào quang khác nhau kia.

- Chủ nhân, thực ra ngài có thể đi hỏi German Sa một chút, kinh nghiệm của hắn có lẽ sẽ có trợ giúp đối với ngài.

Nhất Hào đề nghị.

Tiểu Ân do dự một lát, cuối cùng nói:

- Ta còn muốn mình thử trước, nếu thực sự không có thu hoạch gì, như vậy đi tìm German Sa cũng không muộn.

Đối với vị chủ thần đại nhân của hắc ám hệ kia, trong lòng Tiểu Ân vẫn có kiêng kỵ rất lớn, đi thỉnh giáo hắn vấn đề đột phá? Nếu như đối phương giấu đi điểm chỗ quan trọng, như vậy đối với Tiểu Ân mà nói đây tuyệt đối không phải là chuyện tốt gì.

Cho nên không đến lúc vạn bất đắc dĩ, Tiểu Ân không có ý tứ đi xin hắn chỉ điểm.

Ngẩng đầu, bước nhanh rời khỏi gian phòng cực lớn này, Nhất Hào run rẩy một chút, hóa thành một đạo phong nguyên tố, nhẹ nhàng thổi tới trên người Tiểu Ân, tiến vào trong thần thể của hắn.

Mặc dù Nhất Hào đã có năng lực di động độc lập, nhưng trước mắt hắn rõ ràng còn không quen với thân phận độc đạo này của mình, ngược lại vẫn như trước gắn bó với Tiểu Ân như hình với bóng.

Đi tới bên ngoài thần điện Thiên Không, cúi xuống nhìn, thu lại tình huống của tất cả sinh linh trong thần quốc vào trong mắt.

Sinh linh nhiều như thế, bọn họ đều là tín đồ của mình, cảm ứng tín ngưỡng lực hùng mạnh từ trên người bọn họ bay lên, Tiểu Ân đã biết sự thành kính của những người này hùng mạnh cỡ nào.

Đột nhiên, ở trong lòng Tiểu Ân dâng lên một mảnh hào hùng.

Có hậu thuẫn kiên cường như thế, còn có toàn bộ thời không hồng lưu, vậy hắn còn muốn gì chứ?

Con đường phía trước cho dù khúc khuỷu như thế nào, hắn tin chắc mình có thể thuận lợi đi qua.

Phương xa, ở trong một ngõ ngách nào đó trong thần giới, có một tòa cung điện cực lớn được vô số thần linh hùng mạnh thi pháp gia cố đứng vững trong không gian hư vô.

Ở bên ngoài tòa cung điện cực lớn có một ma pháp trận đồ ảo thuật hùng mạnh, không có sinh linh gì có thể nhìn thấy một mảnh ảo thuật đại trận này. Cho tới bây giờ vốn không có vị thần linh nào lo lắng có người có thể cậy mạnh đột phá phòng ngự và trận đồ ảo thuật của nơi này, bởi vì thần linh có năng lực này đều đã nắm giữ tư cách tiến vào đại cung điện này.

Lúc này, mấy hình ảnh hư ảo trống rỗng xuất hiện ở trong thần điện cực lớn này, những hình ảnh này đồng dạng cũng không phải hình chiếu, mà chỉ là thần niệm của những thần linh này mà thôi.

Chỉ có điều, đối với bọn họ mà nói, chỉ một thần niệm này nắm giữ uy năng cũng đã vượt qua phân thân của thần linh cấp bậc chủ thần.

Lực lượng của bọn họ nắm giữ, thực sự là quá mức hùng mạnh. Ngay cả là ở trong thần giới, bọn họ cũng tuyệt đối là tồn tại đỉnh cao của kim tự tháp.

Nếu như Tiểu Ân đi tới nơi này, khẳng định sẽ rất khiếp sợ, bởi vì ở nơi này không ngờ có khí tức hắc vô cùng quen thuộc, chính là Odin Lage thần vương bị hạ mà hắn đã từng đảm nhiệm giáo hoàng.

Thần linh có thể tới nơi này, không ngờ đều là những thần vương bị hạ hùng mạnh nhất trong thần giới.

Ở trong tòa đại điện này, có hơn mười chiếc ghế dựa đồng dạng hư ảo, ý niệm của những thần vương này sau khi tiến vào đại điện, lập tức đều tự tìm một chiếc ghế dựa ngồi xuống, động tác của bọn họ vô cùng thành thạo, rất hiển nhiên cũng không phải lần đầu tiên đi đến nơi này.

Tất cả thần vương đi đến nơi này đều im lặng không có một chút thanh âm. Sau khi ngồi xuống ghế dựa thuộc về mình, bọn họ lập tức nhắm hai mắt lại, dường như thờ ơ đối với tất cả mọi thứ xung quanh.

Thật lâu sau, một thanh âm ngân nga vang lên ở trong cung điện.

- Thời gian đã đến, bọn họ còn chưa tới.

Chúng thần mở hai mắt, mặt không chút thay đổi nhìn về phía những vị trí trống trong đại điện.

Ở trong hơn mười chiếc ghế dựa này, không ngờ có một nửa vị trí không có người ngồi.

Thần vương đi đến nơi đây chỉ có hai mươi bốn vị, trong đó trên người của mười vị thần vương bắt đầu tràn ra năng lượng màu đen, trên người của bảy vị thần vương tản ra năng lượng quang minh, mà trên người của bảy vị thần vương còn lại tràn đầy khí tức tự nhiên.

Thập đại ám hắc thần vương tiếng tăm lừng lẫy trong thần giới, thất đại quang minh thần vương và thất đại thần vương trung lập toàn bộ đã tới nơi đây.

- Nếu bọn họ không đến, đó chính là đã từ bỏ quyền thảo luận.

Một vị thần vương chậm rãi nói:

- Chúng ta không cần đợi nữa.

Đề nghị của hắn sau một lát lập tức được chúng thần chấp nhận. Mặc dù chúng thần đều hiểu được những thần vương không đến rốt cuộc nắm giữ uy năng lớn như thế nào, nhưng đồng dạng bọn họ cũng hiểu được, những thần vương đó cũng không có chút hứng thú nào đối với việc tham gia loại hội nghị này.

Vô số năm qua số lần bọn họ tham gia loại hội nghị này có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà hơn mười vạn năm qua, bọn họ thậm chí còn không tham gia một lần nào.

Nếu không phải ghế dựa ở trong cung điện này vẫn tồn tại như trước, chúng thần đều nghĩ đến những tên này đã ngã xuống toàn bộ.

Chẳng qua, bất kể những thần vương này đối đãi với những thần linh đó như thế nào, không kiên nhẫn như thế nào, nhưng mỗi lần khi tiến vào cung điện này, vẫn phải chờ đợi một đoạn thời gian.

Bởi vì không có vị thần linh nào có thể không để ý đến sự tồn tại của những thần linh đó, ngay cả là bọn họ cũng là như vậy.

Chỗ trung ương nhất của cung điện có ba vị trí, ba chỗ ngồi này bố trí thành một hình tam giác nho nhỏ, đại biểu cho ba loại thuộc tính khác nhau. Ngồi trên ba vị trí này, chính là ba đại thần vương truyền thừa từ cổ xưa nhất (tối cổ lão).

Lúc này, vị thần vương của hệ hắc ám kia cất cao giọng nói:

- Các vị bị hạ, các người hắn là cũng biết chuyện ở trong thời không hồng lưu rồi.

Ánh mắt của chúng thần đều nhìn về phía hắn, trong ánh mắt đều mang theo một tia kinh ngạc.

Có tư cách triệu tập thần vương đến nơi đây, chỉ có tam đại thần vương ngồi ở trung ương của chúng thần.

Trước khi triệu tập hội nghị chúng thần lần này, bất kể là ai cũng không nghĩ đến, không ngờ là vì vị thần linh đột nhiên xuất hiện ở trong thời không hồng lưu kia.

- Sri Lanka bệ hạ vĩ đại.

Một vị thần vương của hệ hắc ám ngồi trên ghế dựa hơi xoay người, mặc dù bọn họ đồng dạng là thần vương của hệ hắc ám, nhưng ở trước mặt tam đại tối cổ lão thần vương, bất kể thần linh nào cũng đều bảo trì thái độ khiêm cung nhất.

- Vị thần linh xuất hiện ở trong thời không hồng lưu kia, chẳng lẽ không phải là một thành viên trong bọn họ sao?

Ánh mắt của vị thần vương này liếc về phía những chiếc ghế dựa trống không, ánh mắt của hắn đã biểu đạt rõ ràng ý tứ của hắn. Hắn đang hoài nghi, vị thần linh chiếm lấy thời không hồng lưu kia chính là một người nào đó trong những thần linh kia hiện giờ chưa tới nơi đây.

Thanh âm của Sri Lanka bình thản nhưng tràn đầy lực lượng, hắn quay đầu hướng về phía hai vị thần vương ngồi đối diện với mình nói:

- Odin Lage thần vương bệ hạ vĩ đại, Kyle Catlin thần vương bệ hạ vĩ đại, các người định xử lý thế nào?

Thanh âm của Kyle Catlin thần vương cổ lão của hệ trung lập chậm rãi vang lên:

- Ta đã hỏi qua hắn, ở trong bọn họ, cho tới bây giờ vốn không có tiến vào trong thời không hồng lưu.

Mặc dù vị thần vương này cũng không nói rõ “hắn” là ai, nhưng dường như tất cả mọi người nơi này đều vô cùng rõ ràng.

Ánh mắt của một vị thần linh khác quét một vòng trong cung điện, nói:

- Các vị bệ hạ, ở trong này cũng không sinh ra càng nhiều ghế dựa.

Tất cả thần linh đều trầm mặc, bọn họ cũng đều biết đại biểu của ghế dựa nơi này chính là có ý tứ gì.

Cung điện cực lớn này cũng là một kiện thần khí siêu cấp kế thừa từ thời thượng cổ, chỉ có điều kiện thần khí này cũng không phải bất cứ thần linh nào có thể khống chế.

Tác dụng duy nhất của kiện thần khí này, chính là cung cấp một địa phương an toàn cho những thần linh hùng mạnh nhất trong thần giới gặp mặt.

Một khi tiến vào thần điện này, như vậy bất kể là vị thần linh nào cũng không thể dùng thần lực nữa, ở trong này, bọn họ chính là một đám thần niệm không có lực lượng, sẽ không tạo thành chút uy hiếp nào cho những thần vương khác.

Hơn nữa, tòa thần điện này còn có một tác dụng càng quan trọng, đó chính là có thể biểu hiện số lượng tất cả thần vương bệ hạ trong thần giới.

Chỉ cần ở trong thần giới có vị thần vương bệ hạ mới sinh ra, như vậy ở trong cung điện này sẽ nhiều hơn một chiếc ghế dựa.

Chiếc ghế dựa này có liên hệ trực tiếp với vị thần vương bệ hạ mới sinh ra kia, bất kể vị thần vương bệ hạ kia ở nơi nào, chỉ cần tâm niệm khẽ động là có thể tiến vào trong đó.

Đương nhiên, nếu như không có hứng thú, vậy bọn họ cũng đồng dạng có được quyền rời khỏi cuộc họp và vắng họp.

Ngoại trừ tam đại tối cổ lão thần vương, những thần vương còn lại cũng không biết cung điện này rốt cuộc là từ đâu mà đến. Chẳng qua bọn họ cho tới bây giờ cũng không có hoài nghi năng lực của kiện thần khí này.

Vô số năm qua, trong cung điện thủy chung đều chỉ có hai mươi bốn chiếc ghế dựa, nhưng từ mấy trăm vạn năm trước, “hắn” kia và những đồng bạn của hắn đại náo thần giới, sau khi dẫn tới chúng thần chi chiến, ghế dựa của nơi này chậm rãi gia tăng, hiện tại số lượng ghế dựa nơi này so với lúc ban đầu đã nhiều hơn hai lần có dư.

Nhưng khiến cho chúng thần cảm thấy khó hiểu chính là, những thần vương mới xuất hiện đó không chút quan tâm đến phát triển tương lai của thần giới, ngoại trừ “hắn” còn xuất hiện vài lần, nhưng thần vương mới xuất hiện còn lại đều là thái độ chuyện không liên quan đến mình, không có chút ý tứ muốn tham dự vào trong đó.

Ý tứ của vị thần vương kia khi nhắc tới ghế dựa chính là nói nếu vị thần linh xuất hiện ở trong thời không hồng lưu kia cũng không phải một người trong ghế dựa nơi này, mà nơi này lại không sinh ra ghế dựa mới, như vậy thần linh thần bí tự xưng là chủ của thời không hồng lưu cũng không phải là cấp bậc thần vương tồn tại đỉnh phong.

Một ý niệm kỳ dị yên lặng nổi dậy ở trong đầu đại đa số thần vương, nếu vị thần linh nắm giữ thời không hồng lưu kia cũng không phải thần vương, như vậy có phải đại biểu bọn họ vẫn có cơ hội hay không?

Trong vô tình, trong toàn bộ cung điện đều tràn ngập một loại không khí gần như quỷ dị.

- Ý tứ của hắn sao?

Một vị thần vương đột nhiên hỏi:

- Hắn có thể nhúng tay vào trong đó hay không?

Sri Lanka liếc mắt nhìn vị thần vương kia một cái, mặc dù trong mắt hắn cực kỳ bình thản, nhưng vị thần vương kia không ngờ lại cảm ứng được bất mãn của vị thần vương cổ lão này, trong lòng hắn giật mình, lập tức cúi đầu, không hề mở miệng.

Thật lâu sau, ba vị thần vương cổ lão liếc mắt nhìn nhau, Odin Lage thần vương cuối cùng mở miệng.

Khi vị thần vương bệ hạ này mở miệng, trong toàn bộ cung điện lập tức tràn đầy vinh quang của hắn, hào quang tràn ngập mỗi một ngõ ngách trong cung điện kia chính là đại biểu lực lượng quang minh thuần túy, bất kể là thần linh của một hệ nào đều muốn cúi đầu.

- Các vị, ta đã quyết định, hội nghị thần vương sẽ không can thiệp việc thời không hồng lưu, hy vọng các vị có thể tuân thủ nghĩa vụ của thành viên hội nghị, cũng không nhúng tay vào trong đó.

Chúng thần vương ngơ ngác nhìn nhau, trong lòng bọn họ đều không hiểu chút nào.

Một vị thần vương đứng lên, hướng về phía Odin Lage cúi đầu thật sâu, nói:

- Quang huy chi chủ vĩ đại ta không có ý mạo phạm quyền uy của ngài, chỉ là muốn biết, ngài vì sao lại làm ra quyết định như vậy chứ?

Phần đông thần linh đồng loạt nhìn lại, vừa nhìn đến, chính là một long đầu cực lớn, chính là Long thần vương một trong thất đại thần vương quang minh.

Odin Lage hướng về phía hắn phất tay một cái, Long thần vương cung kính ngồi xuống.

- Các vị, vị thần linh ở trong thời không hồng lưu kia mặc dù không phải là thần vương, nhưng hắn lại đã hoàn toàn nắm giữ thời không hồng lưu ở trong tay. Các vị cũng đã từng tiến vào nơi đó, hắn là hiểu được đó là một địa phương như thế nào.

Thanh âm của hắn ngưng trọng mà đồng dạng tràn đầy lực lượng khiến cho người ta không dám khinh thường:

- Thời không hồng lưu là một cửa sổ đối ngoại của tinh bích, một khi nơi đó bị hư hao, nhất định sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ thần giới. Mặc dù chúng ta không thể xác định, đối với toàn bộ thần giới sẽ tạo thành ảnh hưởng lớn cỡ nào, nhưng chúng ta đồng dạng không có ý định để ảnh hưởng này biến thành sự thật.

Thanh âm của một vị thần vương giống như lời đình truyền đến, đây là một vị thần linh của hệ trung lập:

- Odin Lage thần vương bệ hạ vĩ đại, ta cũng không có ý định mạo phạm uy nghiêm của ngài, nhưng đem thời không hồng lưu giao cho một vị thần linh không phải là thần vương, việc này có quá mức không.

Odin Lage ngậm miệng lại, chỉ có điều liếc mắt nhìn Kyle Catlin thần linh tối cổ lão trong hệ trung lập trước mặt một cái.

Vị thần vương hệ trung lập này thở dài một tiếng, nói:

- Ta cam đoan với người, ở phía sau vị thần linh này, có một tồn tại đủ hùng mạnh, lực lượng của hắn thậm chí đã có thể phá hư cân bằng của toàn bộ thần giới.

Tất cả thần vương lúc này mới chân chính chấn kinh, vô số thần niệm bay múa trong cung điện, dường như tất cả mọi người đang đoán đây rốt cuộc là một tồn tại như thế nào.

Sri Lanka nhủ mày, nhẹ nhàng chụp xuống nắm tay của ghế dựa dưới tay một cái, tạo ra tiếng động cực lớn, nói:

- Các vị, xin tự trọng thân phận của các người.

Thần niệm của chúng thần lập tức dừng lại, mặc dù vừa rồi bọn họ cũng không tạo ra thanh âm gì, nhưng loại giao lưu thần niệm này làm sao có khả năng giấu diếm được tam đại thần vương đang ngồi ở đây chứ?

- Chư vị, ta có thể tiết lộ cho các người một việc.

Sri Lanka nghiêm mặt nói:

- Ngày xưa “hắn” sở dĩ có thể mất tích rồi quay về, còn có những đồng bạn của hắn, những thần vương hiện nay có được thần cách tự động trưởng thành, đều nhận được sự trợ giúp của vị tồn tại này mới có thành tựu như hiện nay. Mà ngày nay, vị tồn tại kia rất rõ ràng đang che chở cho vị thần linh ở trong thời không hồng lưu kia, cho nên ta đề nghị, tất cả thần vương không được nhúng tay vào trong đó, nếu không sẽ xem như phản bội hội nghị thần vương này.

Khi Sri Lanka thần vương hệ hắc ám một trong tam đại cổ lão thần vương nói ra những lời này, bên trong toàn bộ cung điện một mảnh trầm mặc. Một lát sau, Odin Lage nói trước:

- Đồng ý.

Ngay sau đó, Kyle Catlin cũng nói:

- Đồng ý.

Mất thấy tam đại thần vương đã làm ra quyết định đồng dạng, chúng thần vương nhìn nhau, một đám lần lượt mở miệng.

- Đồng ý.

- Đồng ý.

- Đồng ý.

565. Chương 45: Giao Dịch Mới.

Nếu hắn biết nội dung cuộc họp giữa mấy vị thần vương, như vậy nhất định sẽ vô cùng biết ơn ba vị thần vương cổ xưa này.

Đương nhiên, đối với tồn tại mà ba vị thần vương này luôn miệng nói vạn phần kiêng kỵ, hắn càng là hận không thể lấy thân báo đáp.

Phải biết rằng người này có thể khiến ba đại thần vương cũng không muốn trêu chọc vào, nếu có thể cùng hắn xây dựng quan hệ, đương nhiên là cầu còn không được. Đương nhiên, kỳ thật Tiểu Ấn và hắn sớm đã có mối quan hệ chặt chẽ tới mức người bình thường không thể tin nổi.

Hiện giờ Tiểu Ấn đang vì hai chuyện mà đau đầu.

Chuyện thứ nhất, đương nhiên là làm sao mới có thể thuận lợi tiến giai chủ thần.

Thần linh bậc cao tuy rằng có quyền năng hùng mạnh, nhưng so với chủ thần mà nói, dù sao vẫn là kém một bậc. Tuy rằng hắn biết, chỉ cần hấp thu năng lượng bên trong Thất Thái Lưu Ly Vực thì chắc chắn có thể tiến giai. Nhưng Tiểu Ấn cũng tuyệt đối sẽ không làm vậy, bởi vì hắn muốn đảm bảo ngày sau có thể thăng tiến thành thần linh cấp thần vương.

Chuyện thứ hai là một chuyện trước đó căn bản là không thể nghĩ đến.

Lần này hấn vì tăng cường lực lượng bên trong thời không hồng lưu, không tiếc trút vào đó toàn bộ thần lực kết tinh.

Tuy rằng khí lưu trong khắp thời không hồng lưu gia tăng rất nhiều, nhưng lúc này hấn cũng gặp nguy cơ cạn kiệt thần lực kết tinh.

Vì chuyện này, Cự Ma Thần và Day Ville đều tự mình đi tới Thiên Không thần điện cùng hấn thương nghị. Còn Hắc Long Vương đương nhiên là không biết gì. Dù sao, đám người Tiểu Ân căn bản là không để lượng thần lực kết tinh còn lại trong tay hấn vào mắt. Hơn nữa cùng hấn thương nghị căn bản là không có ý nghĩa.

Cho nên, để tránh ảnh hưởng việc tu luyện của Hắc Long Vương, Tiểu Ân thiện ý che giấu chuyện này với hấn, khiến Hắc Long Vương còn tưởng rằng trong tay Tiểu Ân vẫn có rất nhiều thần lực kết tinh mà sử dụng một cách không hề cố kỵ.

Đương nhiên, thần lực kết tinh trong tay Tiểu Ân mặc dù có chút túng quẫn, nhưng cũng tuyệt đối không cần quan tâm đến nhu cầu sử dụng của một thần linh yếu nhược.

Nếu ngay cả một chút đồ nho nhỏ Hắc Long Vương cần dùng mà cũng có thể làm Tiểu Ân chật vật vậy Tiểu Ân cũng thật sự quá thất bại.

Trong Thiên Không thần điện, Tiểu Ân, Cự Ma Thần và Day Ville ngồi đối diện nhau. Vị trí ba người bọn họ cũng vừa khéo chiếm cứ ba đỉnh một tam giác đều. Vị trí này cũng giống như ba vị thần vương cổ xưa vừa ngồi trong hội nghị.

- Tiểu Ân, vấn đề thần lực kết tinh nhất định phải giải quyết.

Thanh âm Cự Ma Thần cực kỳ vang dội như một tiếng chuông oanh oanh vang lên, ngân nga khắp thần điện.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

- Người yên tâm, ta nhất định có thể giải quyết vấn đề này.

Day Ville liếc mắt dò xét hấn một chút, trao đổi ánh mắt với Tiểu Ân rồi kinh ngạc nói:

- Nhờ gia tộc Phong Linh bán thần cách và nguyên thể, điều này không quá thỏa đáng.

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Trước kia đương nhiên là không quá thỏa đáng, nhưng hiện tại thì khác. Ta đã thăng cấp thành thần linh bậc cao, lại nắm trong tay toàn bộ thời không hồng lưu, còn có cái gì là không thể bạo gan làm?

Day Ville và Cự Ma Thần liếc mắt nhìn nhau, trong mắt hai người đều có vẻ do dự. Tiểu Ân hướng về hai người bọn họ gật đầu một cái, trấn an nói:

- Các người yên tâm đi. Đến khi các người thăng cấp thành thần linh bậc cao và nắm giữ quyền khống chế một cấm địa rồi vậy các người cũng sẽ có niềm tin tất thắng như ta thôi.

Hai người còn lại nhìn nhau cười khổ. Trong lòng bọn họ đều có chút mất tự nhiên, nhưng bọn họ đều hiểu ý những lời này của Tiểu Ân.

Ở độ cao khác nhau, tầm nhìn cũng khác nhau. Mà ở thần giới, thái độ đối nhân xử thế cũng không ngừng thay đổi. Có quan hệ lớn nhất đến sự thay đổi này chính là thực lực chân chính của mỗi người. Thực lực càng hùng mạnh, làm việc càng không chút kiêng kỵ.

Hiện giờ Tiểu Ân muốn tiến hành đại hội đấu giá còn cần gia tộc Phong Linh hỗ trợ, nhưng nếu hấn đã thăng cấp thành thần vương bậc hạ, vậy hấn tự tiến hành đại hội đấu giá, cũng không cần mượn tay người khác.

Đạo lý này Day Ville và Cự Ma Thần đều hiểu được, nhưng bọn họ lúc này mới chỉ là thần linh bậc trung, còn xa mới đạt tới đẳng cấp của bản thể Tiểu Ân. Cho nên tự nhiên thấy không quá khả quan đối với kế hoạch này.

Trầm ngâm nửa ngày, hai tên này rốt cục thở dài một tiếng, nói:

- Được rồi, hết thảy theo người, tuy nhiên mọi sự cẩn thận.

Tiểu Ân cười lớn một tiếng, nói:

- Yên tâm, bản thể của ta sẽ không rời khỏi thời không hồng lưu. Chỉ là phân thân người cá sấu và phân thân chủ thể đi làm hết thảy. Hơn nữa, ta đã cho bọn họ một vật bảo mệnh. Có đồ vật này, ít nhất sẽ không gì nguy hiểm đến tính mạng.

Nghe Tiểu Ân nói chắc chắn như thế, hai người bọn họ đều lộ vẻ tò mò. Là thứ gì mà không ngờ khiến Tiểu Ân có niềm tin vững chắc như thế?

Còn Tiểu Ân lúc này ung dung nằm xuống. Thần thể của hắn ngửa xuống bao nhiêu, ghế dựa kia cũng điều chỉnh tương ứng, tựa như là một cái ghế nằm, khiến Tiểu Ân cảm thấy thật là thoải mái. Đồng thời trên bàn tay Tiểu Ân xuất hiện một luồng năng lượng rất nhỏ, cỗ năng lượng này từ từ lớn dần, dần dần hình thành một dòng khí lưu quanh quanh tay hắn.

Nhìn dòng khí lưu không ngừng lưu chuyển, hai vị thần Day Ville rốt cục đã hiểu.

Gia tộc Phong Linh là do tất cả tinh linh thần linh lập nên và khống chế, Raphael trong cả gia tộc chỉ là một thần linh bậc trung vô cùng bình thường mà thôi.

Thân phận của nàng tại hạ giới đương nhiên là thần linh tối cao. Đặc biệt là đối với tín đồ của nàng và khu vực nàng khống chế, thì phải nói là tồn tại tuyệt đối không ai có thể sánh bằng.

Nhưng trong thần giới, thân phận của nàng cũng bất quá chỉ là một trong những thần linh bậc trung vừa mới thăng cấp. Đừng nói là địa vị trong toàn bộ thần giới, cho dù là địa vị trong gia tộc Phong Linh mà nói nàng cũng căn bản là không đáng gì. Cho nên ở trong gia tộc, Raphael phi thường hiểu cách làm người, cho tới bây giờ cũng không cậy mạnh hiểu thắng hay tranh chấp với thần linh khác.

Đương nhiên, sau lưng Raphael còn có một vị chủ thần linh cấp chủ thần chống lưng. Cách đầu nhập và dựa dẫm này, cho dù là ở thần giới, cũng là một việc vô cùng bình thường.

Một ngày nọ, Raphael vừa mới ở trong thần quốc chuyển hóa tín ngưỡng lực đến từ hạ giới thành thần lực kết tinh, liền cảm thấy một cỗ năng lượng chọt xuyên qua thần quốc của nàng, đi tới thiên không thần điện của nàng.

Mắt Raphael hơi hơi đỏ lên, nói:

- Tiểu Ân các hạ, đó đều là nhờ ngài tặng cho Raphael mảnh vỡ thần cách. Ngài muốn Raphael làm sao cảm tạ ngài đây?

Tiểu Ân bật cười nói:

- Raphael các hạ, chúng ta đều là lão bằng hữu, ngài nói như vậy, thật sự là làm người ta thương tâm.

Raphael nhìn vào mắt Tiểu Ân đầy thâm ý sâu sắc, trong lòng cao hứng hẳn lên. Nếu đổi lại là người cá sấu, nàng còn thật không biết làm sao liên lạc với đối phương, nhưng là Tiểu Ân, nàng chắc chắn có thể ở trong khoảng thời gian ngắn liên lạc được.

- Tiểu Ân các hạ, hoan nghênh ngài tới thần quốc của ta. Hi vọng sau này có thể cùng ngài xây dựng tình hữu nghị tốt đẹp, hai bên cùng có lợi.

Lúc nói chuyện với người cá sấu, Raphael vẫn có chút câu thúc. Đó là bởi vì song phương giao tình cũng không sâu. Hơn nữa địa vị hai bên không cùng đẳng cấp.

Nhưng, sau khi đổi người cá sấu thành Tiểu Ân, Raphael lập tức thoải mái hơn rất nhiều.

Điều này ngoại trừ bởi vì hai bên biết nhau từ rất sớm, đối với nhau coi như tương đối hiểu biết, còn có một nguyên nhân nữa đó chính là bởi vì món lễ vật mà Raphael tặng cho Tiểu Ân. Nhưng đáng tiếc là, Raphael cũng thật không ngờ, dạo gần đây Tiểu Ân bận đến mức đầu tắt mặt tối, cũng không biết món quà của nàng.

Tiểu Ân cười nói:

- Ngài nói vô cùng đúng. Ta cũng hy vọng giữa hai chúng ta có thể tín nhiệm và quan hệ hữu nghị tốt đẹp.

Raphael gật đầu một cái thật mạnh, ướm hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, xin hỏi lần này ngài đến, có mang theo một ít tin tức tốt hay không?

Tiểu Ân hàm hồ nhìn nàng một cái, hỏi:

- Tôn kính Raphael các hạ, ngài làm sao biết thế?

Raphael chỉ vào trán, nói:

- Đoán, ngài là một người rất bận rộn, sẽ không vô duyên vô cớ đến đây.

Tiểu Ân sắc mặt cổ quái nói:

- Được rồi, ngài đoán đúng rồi, ta quả thật là tới trao đổi đồ vật.

Ánh mắt Raphael rực sáng, hỏi:

- Ngài muốn dùng thần cách, hay dùng nguyên thể để tiến hành trao đổi?

Tiểu Ân lo lắng một chút, hỏi:

- Khác nhau cái gì sao?

- Không!

Raphael không cần nghĩ ngợi nói:

- Hai món này đều là hàng hiếm khó cầu. Bất kể ngài muốn đổi cái gì, gia tộc Phong Linh chúng ta đều sẽ đặt mua cho ngài.

Nếu nói tới chuyện này, vẻ mặt Tiểu Ân cũng bắt đầu nghiêm túc lên. Hắn trầm giọng nói:

- Raphael các hạ, lần này chúng ta đưa ra số lượng hơi nhiều, không biết gia tộc Phong Linh có thể giúp chúng ta tiến hành một hội đấu giá hay không?

Raphael cả kinh, do dự nói:

- Tiểu Ân các hạ, hai loại vật phẩm ngài muốn bán ra đều là thứ cực kỳ quý giá. Nhưng trong gia tộc Phong Linh chúng ta cũng không thiếu hàng tốt. Ngài nếu muốn cái gì, xin đừng ngại trước tiên chọn lựa trong gia tộc Phong Linh một chút. Nếu không thể khiến ngài vừa lòng, chúng ta mới bán đấu giá được?

Tiểu Ân vẫn hơi lo lắng. Kì thật, mục đích hắn bán ra mấy thứ này, là vì muốn trang bị áo giáp vũ khí cho đám chiến sĩ và trường bào, pháp trượng cho các ma pháp sư trong thần quốc của hắn. Đương nhiên, thần lực kết tinh cũng là vật tư chiến lược trọng yếu nhất.

Nếu gia tộc Phong Linh thật sự có thể cung cấp mấy thứ đó với số lượng đủ lớn, như vậy hắn cần gì phải cưỡng ép tiến hành bán đấu giá?

Về phần tỷ lệ hoán đổi nói thật, Tiểu Ân cũng không quá để ý. Bởi vì hắn gần như là kinh doanh một vốn bốn lời, cho dù là hơi chịu thiệt một chút, hắn cũng không thêm quan tâm.

Huống chi, nếu gia tộc Phong Linh đủ thông minh, vậy tuyệt đối không có khả năng khiến hắn chịu thiệt. Nếu không kể ngu ngốc cũng biết, lần tiếp theo Tiểu Ân tuyệt đối không có khả năng tìm bọn họ trao đổi.

Trên mặt lộ ra một nụ cười ôn hòa, Tiểu Ân nói:

- Được, nếu ngài nói vậy, vậy chỉ cần có thể cung cấp đủ vật tư khiến chúng ta vừa lòng, cùng ai giao dịch cũng vậy thôi.

Hai mắt Raphael vốn nhìn chăm chăm Tiểu Ân không nháy mắt, cho đến khi được hắt cho phép, lập tức lộ ra vẻ như trút được gánh nặng.

- Tiểu Ân các hạ, ngài tính trao đổi bao nhiêu vật tư? Còn nữa, ngài muốn bán ra bao nhiêu thần cách và nguyên thể? Có thể đại khái nói ra một chút không?

Raphael thấy ánh mắt Tiểu Ân tựa hồ có một chút biến hóa, vội vàng giải thích nói:

- Ngài không cần hiểu lầm, ta cũng không có lòng tham, chẳng qua muốn mở kho gia tộc, cũng không phải thuộc quyền hạn của ta, cho nên ta phải biết một chút nội dung đại khái để nắm bắt với Dajialema bệ hạ.

Tiểu Ân lập tức minh bạch, Raphael trong gia tộc Phong Linh, là thần linh thuộc Dajialema nhất hệ.

Tuy nhiên, điều này chẳng liên quan gì đến hắt. Lấy thực lực bản thể Tiểu Ân hiện giờ, trong thời không hồng lưu, ngay cả là bản thể Dajialema tới, cũng tuyệt đối có thể ứng phó, về phần Dajialema nếu muốn dùng thần quốc của nàng xông vào thời không hồng lưu, đó chính là tự tìm đường chết.

Bởi vì có thực lực, cho nên Tiểu Ân đã không còn kính sợ như trước kia đối với thần linh cấp bậc chủ thần.

Tay khẽ run lên, ở trên tay Tiểu Ân lập tức xuất hiện một hư ảnh, và bay thẳng về phía Raphael.

Raphael không chút do dự cầm lấy phiến hư ảnh này. Sau một lát, sắc mặt nàng lập tức lúng túng, thậm chí còn có chút cười gượng. Tiểu Ân rất ngạc nhiên, hỏi:

- Raphael các hạ, có vấn đề gì sao?

- A, xin thứ cho ta thất lễ.

Raphael vội vàng nói:

- Những thứ ngài yêu cầu thật sự là quá nhiều, vượt qua rất xa quyền hạn của ta. Nếu ngài có thể chờ một lát, ta có thể lập tức thông báo cho Dajialema bệ hạ.

Tiểu Ân đương nhiên không có bất cứ vấn đề gì, tuy nhiên hắt cũng hiểu được vì sao có loại vẻ mặt này.

Trong danh sách Tiểu Ân cung cấp, quả thật bao gồm rất nhiều thứ. Chỉ cần nói áo giáp và vũ khí ma pháp bậc cao cũng đã cần tới chục triệu bộ. Lại càng không cần nói đến cung cấp mấy thứ khí cụ của ma pháp sư, còn có rất nhiều thần lực kết tinh, thần quốc chưa khai sáng, số lượng lớn tín đồ đóng băng...

Chỉ cần thứ gì thần linh có thể dùng đến, hết thảy đều xuất hiện trong danh sách này.

Đừng nói là Raphael vừa mới tiến giai thần linh bậc trung, chỉ e cho dù là chủ thần bệ hạ thấy danh sách này cũng sẽ đau đầu muốn chết.

Đương nhiên, nếu không phải mỗi lần giao dịch với người cá sấu đều có ghi chép đầy đủ, lần nào giao dịch cũng là thần cách và nguyên thể cực kỳ hiếm thấy, vậy lúc này Tiểu Ân cho dù xuất ra danh sách này thì e là cũng không ai thèm để ý tới hắt.

Raphael sau khi cầm lấy danh sách, cũng không lảng tránh Tiểu Ân, ngồi xuống ngay tại chỗ, miệng hơi hơi nhấp nháy. Trên người nổi lên một đạo năng lượng dao động hùng mạnh.

Một đạo hào quang mỏng manh phát ra từ trên người nàng, trong nháy mắt xuyên qua thần quốc của nàng, bay vào hư không, giữa đường thì tiến vào không gian thông đạo.

Làm xong hết thảy, vẻ khác thường trên mặt Raphael đều biến mất. Mấy thứ trong danh sách cứ giao cho Dajialema bệ hạ xử lý. Tuy rằng nàng rất muốn làm chủ để đáp ứng, nhưng trên thực tế quyền hạn của nàng hoàn toàn không đủ. Một khi đã như vậy thì đành bỏ qua.

Một khi yên tâm, Raphael ở trước mặt Tiểu Ân thoải mái hơn nhiều.

Chỉ có điều thái độ đối xử với Tiểu Ân của nàng lúc này, chẳng những khác hẳn lúc ở hạ giới, ngay cả khi gặp Tiểu Ân ở thời không hồng lưu cũng đã có khác biệt rất lớn.

Đứng trước Tiểu Ân, Raphael xem mình như một nhân vật yếu hơn, tất nhiên nịnh bợ một chút cũng không thể thiếu. Điều này chứng tỏ nàng đã hoàn toàn thay đổi tâm tính.

- Tiểu Ân các hạ, ta chuẩn bị một lễ vật vì ngài tại hạ giới, ngài vừa lòng không?

-Lễ vật?

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi:

- Xin thứ cho ta thất lễ, tuy nhiên ta rất nhiều năm không liên hệ với hạ giới, cho nên...

Bởi vì thời gian khác nhau, Tiểu Ân ở thời không hồng lưu, hơn trăm năm không liên lạc với hạ giới, cho nên hẳn cũng xem như không nói dối.

Sắc mặt Raphael lập tức trở nên vô cùng buồn cười, nàng líu ríu vài câu, làm sao cũng không thể nói lễ vật này là cái gì cho cho Tiểu Ân biết.

Tuy nhiên nàng cũng nén giận, Tiểu Ân làm thần linh rất tắc trách. Không ngờ nhiều năm không liên hệ với hạ giới, thật đúng là giới thoái thác trách nhiệm.

Trong khi nàng hơi có vẻ xấu hổ, một đạo hào quang từ trên trời giáng xuống, từ từ hạ xuống thiên không thần điện của Raphael.

Raphael lập tức đứng dậy, hướng về ánh hào quang khom mình thật sâu.

Sau một lát hào quang bắt đầu tắt dần, cuối cùng biến thành một hình chiếu của thần linh.

566. Chương 46: Hiểu Lâm Tốt Đẹp.

Hình chiếu hư ảo này chính là của Dajialema bệ hạ, cũng là chỗ dựa vững chắc nhất của Raphael trong tinh linh tộc, cho nên khi gặp hình chiếu của nàng, Raphael mới có thái độ cung kính như thế.

Về phần Tiểu Ân, với thần phận thần linh bậc cao của hắn khi đối mặt một vị chủ thần, cung kính một chút như vậy cũng không có gì sai. Bất quá, lúc này hắn quả thật cũng chẳng cảm thấy quá sợ hãi đối với thần linh cấp bậc chủ thần.

Dù sao, ở Thời không Hồng lưu, Tiểu Ân từng trực xuất mấy ngàn phần thần của chủ thần. Khi đó, các chủ thần cho hắn cảm giác giống như là một đân dê tùy ý người ta muốn làm gì thì làm. Còn bản thân hắn thì như hồ lạc giữa bầy dê, có thể tùy tiện đùa bỡn mấy chú dê con đáng thương này.

Trong đám dê con đáng thương này, cũng có phần thần của vị Dajialema này.

Đã trải qua chuyện như vậy cho nên khi đối mặt hình chiếu của nàng, trong lòng Tiểu Ân quả thật là không thể sinh ra cảm giác hoảng sợ gì cả, do đó thái độ của hắn có vẻ tự nhiên, phóng khoáng dị thường, có sự khác nhau rõ rệt so với Raphael.

Hình chiếu của Dajialema trong nháy mắt cũng đã ổn định. Nàng nhìn Tiểu Ân, trong lòng hơi kinh ngạc, nói:

Vị này hẳn chính là Tiểu Ân các hạ.

Tiểu Ân hạ giọng nói:

Vĩ đại Dajialema bệ hạ, bỉ nhân đúng là Tiểu Ân.

Tốt...

Dajialema nhìn Tiểu Ân thâm thúy, Ánh mắt như ẩn chứa một loại lực lượng thần bí.

Tuy rằng hiện giờ trước mặt Tiểu Ân chỉ là một hình chiếu mà thôi, nhưng trong lòng hắn lại có cảm giác bị nhìn thấu tất cả. Điều này không khỏi khiến Tiểu Ân giật mình kinh hãi.

Dajialema dừng một chút, nói:

Tiểu Ân các hạ là một vị thần linh bậc cao. So với vị thần linh cá sấu kia thì thần phận cao hơn một bậc. Xem ra quý phương lần này rất có thành ý.

Hai hàng lông mày Raphael vô tình run rẩy. Sau khi nghe Dajialema chủ thần bộ hạ nói xong, trái tim nàng lập tức đập loạn cả lên.

Là thần linh mà thần thể xuất hiện cảm xúc không thể khống chế như vậy, quả thật làm người ta khó có thể tin nổi.

Nhưng mà, lúc này Raphael quả thật là có chút không thể khống chế.

Dajialema bộ hạ không ngờ nói Tiểu Ân là một vị thần linh bậc cao. Nhưng điều này có thể sao?

Ngay chính nàng ta cũng trải qua trăm vạn năm tu luyện. Còn phải dựa vào gia tộc Phong Linh hùng mạnh mới có thể vừa mới thăng tiến thành thần linh bậc trung mà thôi.

Nhưng Tiểu Ân, hẳn từ nhân loại bình thường tiến giai đến thần linh mới được ngắn ngủn vài năm. Hơn nữa lần trước gặp gỡ, dường như chỉ mới là thần linh bậc trung mà thôi, nhưng lúc này, không ngờ đã có thực lực vượt qua nàng về mọi mặt. Điều này quả thực là không có khả năng mà.

Trong nháy mắt khóe mắt nàng quét qua Tiểu Ân. Nhưng đáng tiếc là, Raphael dù sao cũng chỉ là một thần linh bậc trung, ở phương diện này, năng lực còn xa mới có thể sánh bằng Dajialema, căn bản là không thể chỉ dùng một hình chiếu mà đã nhìn ra nông sâu của phần thần của Tiểu Ân.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

Dajialema bộ hạ vĩ đại, lần này chúng ta đến vô cùng có thành ý, ngài có thể hoàn toàn yên tâm.

Raphael rốt cục cũng biến sắc. Khi nghe Tiểu Ân cũng không phủ nhận lời của Dajialema, một cảm xúc mãnh liệt không ngờ trào dâng trong lòng nàng.

Tuy rằng trong khoảnh khắc nàng nhìn thấy Tiểu Ân cũng đã xác định rõ vị trí của mình. Nhưng khi biết Tiểu Ân không ngờ chẳng biết làm sao đã thật sự thăng cấp thành thần linh bậc cao, sự đổ kỵ lâu nay vẫn kìm nén trong lòng nàng dường như lại một lần nữa ngóc đầu dậy.

Ánh mắt Dajialema đảo qua, cất tiếng hỏi mang theo biểu tình kỳ dị:

Raphael ngươi làm sao vậy?

Thần thể Raphael khẽ run lên, câu hỏi của Dajialema như tiếng sét âm vang trong đầu nàng.

Nàng đột nhiên nghĩ ra đệ nhất pháp tắc của thần giới, mạnh được yếu thua. Nếu hiện giờ Tiểu Ân đã trở nên hùng mạnh hơn so với nàng, như vậy thái độ nàng nên lựa chọn chính là hữu nghị, chứ không phải đổ kỵ.

Chỉ có như vậy, mới là cách tự bảo vệ mình của thần linh. Nàng đã làm như vậy trăm vạn năm, vì sao hiện tại đột nhiên lại không nghĩ ra?

Suy nghĩ đó lóe lên trong óc nàng, nàng lập tức thả lỏng bản thân, cung kính nói:

Dajialema bộ hạ vĩ đại, ta không sao.

Nói xong những lời này, vẻ mặt Raphael đã hoàn toàn khôi phục bình thường, không còn có gì dị thường.

Dajialema và Tiểu Ân đồng thời thăm chặc lưỡi lấy làm kỳ. Bọn họ đều có thể cảm ứng được vừa rồi năng lượng dao động của Raphael rất khác thường, rõ ràng là đã bị cảm xúc nào đó ảnh hưởng, nhưng đối phương kìm chế vô cùng tốt. ngay cả bọn họ cũng không thể dưới tình huống như vậy mà hỏi dồn.

Dajialema nhăn mặt nhíu mày. Tuy nhiên mục đích của nàng hôm nay tới nơi này cũng không phải là để tâm sự với Raphael mà là cùng Tiểu Ân bàn chuyện danh sách trao đổi.

Quay đầu. Dajialema nghiêm nghị nói:

Tiểu Ân các hạ. danh sách này của ngài đúng là khổng lồ. Trong đó thứ gì cũng có, chủng loại phong phú, không ngờ tất cả thứ gì thần linh ba hệ cần đều có ở trong đó. Chẳng lẽ các người không biết là hơi nhiều quá sao?

Tiểu Ân khẽ lắc đầu. trên mặt hần sớm đã không còn vẻ tươi cười, mà có vẻ nghiêm túc y như đối phương.

Dajialema bệ hạ vĩ đại, Ân mắt của ngài rất chuẩn. Vật tư liệt kê trong đó cũng không phải chỉ dành cho một vị thần linh. Nếu số người nhiều hơn, nội dung danh sách tự nhiên cũng phải tăng thêm rồi.

Những lời này của hần bình thản ung dung, nhưng lại mang theo một vẻ gần như là nói chuyện ngang hàng.

Raphael trợn tròn mắt. Vừa rồi nàng không có nghe lắm chứ. Tiểu Ân cũng dám dùng giọng điệu như vậy nói chuyện với Dajialema bệ hạ. chẳng lẽ thần kinh hần đột nhiên có vấn đề?

Không ngờ. ra ngoài suy nghĩ của nàng là, Dajialema rất hiển nhiên không cảm thấy có cái gì không ổn, chỉ bình thản nói:

Vật phẩm ghi trên danh sách của các người, gia tộc Phong Linh có thể cung cấp toàn bộ. Nhưng xin hỏi các người sử dụng hàng hoá gì để đổi?

Tiểu Ân hơi trầm ngâm, rồi dứt khoát xuất con bài chưa lật ra.

Thần cách hoặc là nguyên thể. ngài nghĩ sao?

Hai mắt Dajialema lập tức mơ hồ sáng lên. Nàng sở dĩ đích thần đến nơi đây, mục đích cũng chỉ có một. đó chính là muốn đổi lấy hai thứ này từ trong tay Tiểu Ân.

Tiểu Ân nói ra danh sách kia tuy rằng số lượng khổng lồ nhưng dù sao chẳng qua là số lượng khổng lồ mà thôi, chi cần có đủ kiên nhẫn và thời gian, bất cứ một thần hệ khổng lồ nào cũng có thể dễ dàng thu thập đủ. Nhưng mấy thứ trong tay Tiểu Ân kia không phải thần linh bình thường nào cũng có điều kiện có được.

Trầm ngâm một chút, Dajialema nói:

Tiểu Ân các hạ, người tính xuất ra bao nhiêu thần cách và nguyên thể. Tỷ lệ như thế nào?

Tiểu Ân cười ha hả. Nói thật, hần căn bản là không biết giá thị trường. Dù sao, hai thứ đồ quý báu vô giá trong tay hần này, ở địa phương khác nhau, ở địa điểm khác nhau, thậm chí với người mua khác nhau, đều sẽ giá cả khác nhau. Cho nên đối với việc định giá mà nói. quả thật là một vấn đề khó. Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu mà Tiểu Ân muốn cử hành hội đấu giá.

Do dự nửa ngày, Tiểu Ân nói:

Dajialema bệ hạ. ngài là chủ thần bệ hạ vĩ đại. Như vậy người xem cần đưa ra bao nhiêu thần cách và nguyên thể?

Dajialema ngạc nhiên nhìn Tiểu Ân, rốt cục nói:

Tiểu Ân các hạ, ngài có thể đảm bảo số lượng hai thứ vật phẩm này?

Tiểu Ân rung mình, mơ hồ đoán được cái gì đó. hần ho nhẹ một tiếng, vội vàng lấp liếm:

Số lượng thần cách không thể cam đoan, nhưng là số lượng nguyên thể tạm thời không thành vấn đề.

Dajialema tuy rằng vẫn bất động thanh sắc, nhưng khí tức trên người đã có thay đổi vi diệu.

Tiểu Ân thâm đồ mồ hôi lạnh. May mà vừa rồi hần phản ứng nhanh chóng, nghĩ ra chế tạo thần cách là chuyện không thể nói ra. cho nên ngay lập tức lấp liếm cho qua. nếu không e là lúc này Dajialema thật sự phải có ý đồ khác.

Nếu tuyên truyền sự thật này ra ngoài, nói trong tay hần có vô tận thần cách, như vậy cho dù là hần trốn vào Thời không Hồng lưu. cũng khó có một ngày an bình.

Dajialema dường như tính toán một chút rồi chậm rãi nói:

Tiểu Ân các hạ, nếu chúng ta đã hợp tác với nhau trên nguyên tắc hai bên cùng có lợi. như vậy trao đổi cũng phải công bằng một chút.

Ánh mắt của nàng đảo qua đảo lại, giọng điệu mềm mỏng, không ngờ nhân vật cao quý như vậy lại dùng giọng điệu như thể đang trò chuyện với bằng hữu để nói chuyện với Tiểu Ân:

Người có lẽ đã đoán được, từ sau khi lần trước đồng bọn của người bán ra nguyên thể, chúng ta đã thảo luận qua. đoán rằng trong số đồng bọn của người, hẳn là có một vị có thể bình an tiến vào tử điện cấm địa. đúng không?

Tiểu Ân mỉm cười gật đầu một cái. Nếu lấy ra nhiều nguyên thể như vậy. đương nhiên không có khả năng che giấu chuyện này. Tuy nhiên Dajialema vô cùng hài lòng đối với thái độ của hắn, phóng chừng cũng là nỗ lực thần cách và nguyên thể cho nên mới sẽ có chiêu cố đặc biệt như thế.

Dajialema thấy Tiểu Ân thừa nhận không chút do dự, trong lòng mừng rỡ, lập tức nói:

Thần linh có thể ra vào tử điện cấm địa mà bình yên vô sự, ít nhất cũng phải là chủ thần bệ hạ.

Tiểu Ân từ chối cho ý kiến, cười nói:

Cũng chưa chắc, theo ta được biết, ngày xưa hắc ám hệ có một vị thần linh bậc trung từng dễ dàng ra vào tử điện cấm địa.

Trên mặt Dajialema hiện lên vẻ khinh thường, cười nói:

Tiểu Ân các hạ. ta thừa nhận, trong sự trùng hợp nào đó. sử dụng không gian truyền tống, quả thật có một phần trăm triệu khả năng sẽ trực tiếp tiến vào tử điện cấm địa. Nhưng khi tiến vào chỗ đó mọi chuyện không còn trong phạm vi chúng ta có thể khống chế. Hơn nữa ở đó nếu bị tia chớp màu tím đánh trúng, thì chỉ có duy nhất một kết cục bi thảm chính là thần hồn tiêu diệt.

Tiểu Ân lúc này mới hiểu. Tuy nhiên phương pháp hắn tiến vào tử điện cấm địa cũng không phải nhờ vận khí lớn gì cả, mà là sử dụng năng lượng tử điện trong tiểu mộc kiếm dẫn đường cho hắn tiến vào.

Chẳng những thế, bởi vì trong thần tính của hắn có năng lượng tử điện, hơn nữa còn có tiểu mộc kiếm bảo vệ, cho nên ngay cả khi vừa tiến vào trong đó đã gặp phải tia chớp màu tím thật lớn, Tiểu Ân cũng tuyệt đối không sợ hãi.

Thấy Tiểu Ân im lặng không nói gì. Dajialema tưởng rằng suy đoán của mình chính xác, nàng trầm giọng hỏi:

Ta xin hỏi một câu. vị chủ thần bệ hạ có thể tự do ra vào tử điện cấm địa kia từng gặp qua một loại nguyên thể màu đỏ hay không?

Màu đỏ?

Tiểu Ân động tâm. Hắn lập tức nhớ tới lần chấn động trước do nguyên thể màu trắng gây ra. Mà nguyên thể màu đỏ so với màu trắng mà nói càng hiếm thấy, cho tới nay ngay cả hắn cũng chưa từng gặp qua. Xem ra trong chuyện này chắc chắn là có cái gì đó huyền bí. Nếu không Dajialema tuyệt đối không có khả năng nói đến vào lúc này.

Đúng vậy, chính là nguyên thể màu đỏ.

Dajialema hỏi đầy chờ mong. Tiểu Ân hơi có vẻ xấu hổ. cười nói:

Tôn kính Dajialema bệ hạ. theo ta được biết, chủ ta cũng không lấy được nguyên thể màu đỏ nào từ bên trong tử điện cấm địa.

Trong mắt Dajialema lập tức lộ ra vẻ thất vọng. Tuy nhiên nàng cũng không nổi giận, mà chỉ im lặng tự hỏi một lát rồi nói:

Tiểu Ân các hạ. có lẽ chủ thần bệ hạ mà ngài nguyện trung thành sau khi lấy được nguyên thể màu đỏ cũng không nói cho ngài biết.

Tiểu Ân lập tức cố gắng kìm chế. nói:

Bệ hạ. ngài không nên hoài nghi sự trung thành của ta đối với chủ ta. cũng không nên hoài nghi sự khẳng khái và hào phóng của chủ ta.

Dajialema hơi hơi vung tay lên. nói:

Tiểu Ân các hạ. đây là bởi vì ngài không biết tác dụng của nguyên thể màu đỏ. cho nên mới nghĩ như thế. Nếu ngài biết tác dụng của nguyên thể màu đỏ. có lẽ sẽ không nghĩ như vậy

Hai hàng lông mày Tiểu Ân khẽ nhú lại. dường như cực kì hoài nghi đối với lời này của nàng.

Dajialema hơi hơi cong khoe miệng làm nổi lên một đường cong tuyệt đẹp. nói:

Ở thần giới từ xưa tới nay. Gần như mỗi một thần linh đều có một lần hoặc vài lần có kỳ ngộ may mắn tiến vào tử điện cấm địa. Nhưng có thể phát hiện nguyên thể và mang nguyên thể về. đã ít lại càng ít. Hơn nữa cho dù mang nguyên thể về thì về cơ bản cũng đều là nguyên thể màu đen. ngay cả nguyên thể màu trắng cũng là vạn người không được một. lại càng không nói đến nguyên thể màu đỏ.

Một suy nghĩ kì lạ lướt qua đầu, Tiểu Ân thuận miệng hỏi:

Dajialema bệ hạ, nếu ngài tiến vào tử điện cấm địa. như vậy sẽ làm như thế nào? Đi sưu tầm nguyên thể màu đỏ sao?

Ánh mắt Dajialema lộ ra vẻ suy tư hiếm thấy, cười nói:

Tiểu Ân các hạ. tuy rằng trong thần giới có vô số năng lượng kỳ dị có thể ảnh hưởng nhất định, đến không gian truyền tống. Nhưng đối với chủ thần chúng ta mà nói. có thể hoàn toàn khống chế. cho nên không có vị chủ thần nào gặp được chuyện hiếm thấy như vậy.

Thấy nét mặt Tiểu Ân dường như có chút không cam lòng, nàng cuối cùng đành nói:

Tuy nhiên nếu thực sự có một ngày bước vào tử điện cấm địa. vậy chuyện thứ nhất ta phải làm chính là lập tức truyền tống ra ngoài.

Tiểu Ân ngẩn ra, bật hỏi:

Ngài vì sao làm như vậy, chẳng lẽ không muốn thu được nguyên thể màu đỏ sao?

Đương nhiên là muốn, nhưng trước khi tìm được nguyên thể màu đỏ, ta phải còn mạng mà tìm.

Về mặt Dajialema nghiêm trọng, không có một chút ý đùa giỡn:

Nguyên thể màu đỏ ngay cả là ở bên trong tử điện cấm địa. cũng cực kỳ hiếm thấy. Ta cũng không nghĩ mình có thể may mắn đến mức có thể từ từ tìm được chúng nó trong tử điện cấm địa. Hơn nữa, ở nơi đây phân bố đầy tia chớp màu tím hùng mạnh. Tia chớp này là cấm chú của thần linh. Nếu thật sự bị tia chớp màu tím đánh trúng, như vậy ngay cả ta cũng không thể chắc chắn trốn thoát.

Nghe Dajialema nói nghiêm trọng như thế, Tiểu Ân không khỏi hơi sờn tóc gáy. Nhưng hắn đã tự mình trải qua. biết bên trong tử điện cấm địa, cũng không có nguy hiểm như Dajialema nói. Đặc biệt tia chớp màu tím này, Tiểu Ân thậm chí còn hấp thu rất nhiều, căn bản là không có gì nguy hiểm.

Thấy sắc mặt Tiểu Ân biến ảo. Dajialema nghiêm túc nói:

Đương nhiên, nếu là một vị chủ thần phát hiện phương pháp có thể tránh né tia chớp màu tím, cùng với tìm được một thông đạo nối liền tử điện cấm địa, vậy hắn liền có thể ở đây tìm kiếm không hạn chế. Đây có lẽ là biện pháp duy nhất có thể bảo đảm tìm được nguyên thể màu đỏ.

Tiểu Ân khoe miệng hơi mấp máy một chút, rốt cục không mở miệng nói cho nàng biết, kỳ thật chỉ cần có được thượng cổ thần khí tương ứng. có thể khống chế tia chớp màu tím, như vậy đừng nói là cái gì thần linh cấp bậc chủ thần, ngay cả thần linh bậc thấp cũng có thể tự do ra vào tử điện cấm địa bình yên vô sự.

Chỉ có điều, hắn hiện giờ nhìn thấy rất nhiều thượng cổ thần khí và thượng cổ ma khí nhưng trừ tiểu mộc kiếm ra. không còn phát hiện món thần khí thứ hai có thể chứa tử điện năng lượng, trong lòng cũng có chút tiếc nuối.

Được rồi. Dajialema bệ hạ. ta sẽ nói lại đề xuất của ngài cho chủ ta. Nhưng nguyên thể màu đỏ này, bị nhân quả thật là chưa gặp qua, cho nên ngài không cần hi vọng quá lớn.

Tiểu Ân cân nhắc một chút, nghiêm mặt nói.

Đó là đương nhiên, tuy nhiên xin người thay ta truyền đạt một câu. Nếu có thể có hai khối nguyên thể màu đỏ. như vậy mọi thứ trên danh sách, ta có thể dùng danh nghĩa cá nhân cùng quý phương giao dịch.

Dajialema ôn hòa nói.

Một câu nói như long trời lở đất, khiến Tiểu Ân biến sắc.

Số lượng trên danh sách của hắn rất nhiều. Sau khi Raphael nhìn, lập tức như là cầm củ khoai lang phóng tay, lập tức chuyển giao cho Dajialema bệ hạ, bởi vậy có thể thấy được số lượng trên danh sách này đáng sợ như thế nào.

Nhưng bất kể Tiểu Ân trước đó phỏng chừng như thế nào, cũng thật không ngờ ở trong lòng Dajialema, nguyên thể màu đỏ không ngờ có giá trị quý báu như thế.

Hai khối nguyên thể màu đỏ có thể đổi nhiều vật tư như vậy, chuyện này quả thực giống như truyện nghìn lẻ một đêm.

Khóe mắt Tiểu Ân hơi hơi co giật, hư ảnh từ năng lượng tạo thành của hắn thậm chí còn hơi lắc lư một chút. Đây là do tâm tình của hắn chấn động gây ra. Tuy rằng rất nhanh đã khống chế được, nhưng đã thể hiện tất cả tâm tình của hắn.

Dajialema nhìn Tiểu Ân đầy ẩn ý, nói:

Chuyện này, làm phiền Tiểu Ân các hạ.

Tiểu Ân trấn định một chút, gượng cười nói:

Ta nhất định chuyển lời của ngài cho chủ của ta. Chỉ có điều có nguyên thể màu đỏ để cung cấp cho ngài không quả thật không phải bệ hạ có thể làm chủ.

Dajialema hơi hơi gật đầu một cái. Rất hiển nhiên, nàng cũng không tin một thần linh bậc cao có thể làm chủ.

Thiên không thần điện, hào quang rực sáng, Dajialema biến mất.

Tiểu Ân nhắm hai mắt lại. vô số ý niệm lướt qua đầu. Không hiểu vị chủ thần bệ hạ này muốn thu thập nguyên thể màu đỏ để làm gì.

Tất cả vật tư trong danh sách chỉ cần hai nguyên thể là có thể giải quyết. vậy giá trị thực của hai nguyên thể này không kém tất cả vật tư trong danh sách.

Nói cách khác, giá trị thứ này thậm chí còn lớn hơn rất nhiều so với thần cách.

Một suy nghĩ lóe lên, ánh mắt Tiểu Ân rực sáng khác thường.

Hắn ngẩng đầu. hé miệng cười ôn nhu với Raphael đang đứng bên cạnh im lặng không nói gì. nhưng nụ cười này rơi vào mắt Raphael cũng giống như là con mãnh thú và dòng nước lũ làm người ta run sợ.

Tôn kính Raphael các hạ, chúng ta quen biết cũng đã nhiều năm rồi nhỉ!

Tiểu Ân cười tủm tỉm hỏi han.

Raphael do dự một chút rồi khẽ gật đầu. Bọn họ quen biết quả thật đã vài năm, miễn cưỡng coi như là nhiều.

Tốt lắm, như vậy các hạ nghĩ xem, trải qua nhiều năm kết giao như vậy, giữa chúng ta có tính hữu nghị bền chặt hay không?

Tiểu Ân tiếp tục hỏi.

Raphael dường như cảm thấy có chút không ổn, nhưng đối mặt với chất vấn của Tiểu Ân, nàng đành gật đầu đồng ý. Bởi vì nàng vô cùng rõ ràng. cùng Tiểu Ân hợp tác sẽ mang đến cho nàng cái gì. Nếu mất đi tình hữu nghị của Tiểu Ân, như vậy Dajialema không biết sẽ đối đãi với nàng như thế nào.

Tiểu Ân vỗ tay, cười nói:

Nếu ngài cũng nghĩ như vậy, vậy ta có một việc muốn thỉnh giáo.

Mời nói!

Ta muốn biết rằng...

Tiểu Ân nói rõ ràng từng chữ một:

Dajialema bệ hạ vì sao coi trọng nguyên thể màu đỏ như vậy?

Lúc này Raphael thực sự không thể im lặng nữa rồi, nàng suy nghĩ một hồi. thấp giọng hỏi:

Các hạ, ngài bán nguyên thể ra. chẳng lẽ còn không biết giá trị của chúng sao?

Mặt Tiểu Ân hơi hơi đỏ lên. chẳng qua hình chiếu của hắn là do ý niệm trong đầu hình thành, trong thiên không thần điện cũng chỉ có thể hiện hình, còn thì cái gì cũng làm không được, cho nên mặt hắn ửng hồng cũng không ai biết cả. Raphael các hạ, ta biết hay không không phải vấn đề của ngài. Chỉ cần ngài đồng ý giới thiệu một chút cho ta là được.

Tiểu Ân tận lực duy trì vẻ mỉm cười.

Raphael nhanh chóng cân nhắc lợi hại trong lòng. Nếu nói huých toẹt ra chỉ e sẽ đắc tội Dajialema các hạ. nhưng nếu giấu diếm. chỉ e sẽ thật sự mất đi tình hữu nghị với Tiểu Ân như bây giờ. Đặc biệt là hiện tại, tình hữu nghị này vừa mới bắt đầu. vẫn còn vô cùng yếu ớt. căn bản là không thể chịu đựng quá nhiều sóng gió.

Khe khẽ thở dài một hơi, Raphael trầm giọng nói:

Các hạ. ngài thật sự không biết tác dụng của nguyên thể sao?

Tiểu Ân nhấp nháy mắt, nói:

Theo ta được biết, nguyên thể là kết tinh, năng lượng dùng để bổ sung cho thượng cổ thần khí hoặc là thượng cổ ma khí. Trong thứ này ẩn chứa một loại năng lượng thần kỳ. Khi loại năng lượng này dung nhập, bất kể là đạo cụ gì đều có thể tự do sử dụng.

Không sai.

Raphael trầm giọng nói:

Đây quả thật là tác dụng lớn nhất của nguyên thể, nhưng chỉ là nguyên thể màu đen. về phần nguyên thể màu trắng và màu đỏ thì còn có tác dụng khác.

Suy nghĩ lướt qua đầu Tiểu Ân, lập tức nhớ tới khi ở Thời không Hồng lưu, phân thân của German Sa chủ thần có vầng hào quang màu trắng bao hộ quanh mình. Nếu hắn không có nhớ lầm, thứ này dường như chính là đến từ nguyên thể màu trắng.

Thấy Ánh mắt dò hỏi của Raphael Tiểu Ân nói:

Ta biết thêm một ít. Nghe nói nguyên thể màu trắng có thể sinh ra vòng bảo hộ chống lại lực hút của dòng khí lưu trong Thời không Hồng lưu.

Khi Tiểu Ân nói những lời này, còn cố ý mang theo chút câu kéo. nhưng trong lòng hắn cũng cực kỳ chắc chắn. Dù sao, đó là hắn tận mắt nhìn thấy.

Raphael than nhẹ một tiếng, nói:

Sử dụng nguyên thể màu trắng làm lực phòng hộ. chẳng qua là dùng dao mổ trâu giết gà mà thôi. Kỳ thật vòng bảo hộ màu trắng và màu đỏ có tác dụng lớn nhất chính là có thể làm cho thần linh đột phá cực hạn.

Đột phá cực hạn?

Trên mặt Tiểu Ân lộ ra vẻ cực kỳ kinh ngạc. Đây chính là chuyện kinh người nhất mà hắn từng nghe được.

Trước đó. Tiểu Ân chỉ biết Thất Thái Lưu Ly Vụ là thứ không thể thiếu để chủ thần đột phá tới cảnh giới thần vương. Nhưng cũng thật không ngờ. ngay nguyên thể cũng là một trong số những thứ như thế.

Đúng vậy, chính là đột phá cực hạn. Nguyên thể màu trắng có thể cho thần linh bậc trung đỉnh phong dễ dàng thăng tiến bậc cao. Còn nguyên thể màu đỏ chính là bảo bối mà thần linh bậc cao hằng tha thiết ước mơ.

Raphael nói chắc chắn.

Nhưng nàng cũng không biết, ở nơi xa xôi. đôi mắt Tiểu Ân gần như đã đỏ lên.

Bậc cao đỉnh phong sao..

Tiểu Ân lú lú.

Đúng vậy. Nghe nói thần linh bậc cao tổng cộng có mười hai viên bảo thạch thần cách, nhưng muốn cho mười hai viên bảo thạch thần cách này thuận lợi dung hợp vào thiên không thần điện, vậy nguyên thể màu trắng sẽ là một chất xúc tác và điều hòa cực tốt.

Dung hợp vào thiên không thần điện?

Như tia chớp xẹt qua trong đầu Tiểu Ân, trong nháy mắt những lời này vang lên, ánh mắt hần sáng lên lấp lánh.

Tuy rằng Raphael không nói tỉ mỉ nhưng đối với thần linh như bọn họ mà nói. có đôi khi sức mạnh của một câu nói còn hữu dụng hơn so với nhắm mắt liều mạng tu luyện ngàn năm.

Chính như giờ phút này. Bản thể Tiểu Ân đã đạt tới đỉnh phong của cảnh giới thần linh bậc cao, còn kém một bước cuối cùng là có thể tiến giai thành chủ thần bậc hạ. Nhưng ở giờ phút này, hần bị vây chặt, hơn nữa thậm chí ngay cả nên làm như thế nào hần còn không rõ ràng lắm.

Nhưng câu nói của Raphael khiến hần bừng tỉnh đại ngộ, dung hợp bảo thạch thần cách vào thiên không thần điện.

Hay nói cách khác là biến chỗ ẩn náu cuối cùng của thần linh, thiên không thần điện thành thần cách của hần.

Hèn gì thần cách của thần linh cấp bậc chủ thần tên là thiên không thần cách, hoá ra là do điều này!

Raphael nghi hoặc nhìn Tiểu Ân. Nàng thật sự không rõ hần trầm tư cái gì, dường như những lời này khiến hần lâm vào trạng thái trầm tư. Nàng khẽ động lòng, chẳng lẽ Tiểu Ân đã thăng tiến thành thần linh bậc cao. đang suy nghĩ làm như thế nào tiến thêm một bước sao?

Nhưng vừa nghĩ đến. nàng lập tức bỏ qua ý tưởng cực kỳ buồn cười này.

Bởi vì nàng tuy rằng chứng kiến Tiểu Ân từ một ma pháp sư nhân loại bình thường tiến giai một mạch đến mức không thể tin nổi là thần linh bậc cao. nhưng nàng lại càng biết: Một kẻ vừa mới thăng tiến thần linh bậc cao và một thần linh bậc cao đỉnh phong có chênh lệch cỡ nào.

Khoảng cách từ một viên bảo thạch thần cách đến mười hai viên bảo thạch thần cách tuyệt đối không thể đo được. Tìm được mười hai bảo thạch kia cũng tương đương với từ nhân loại ma pháp sư thăng cấp đến mức như Tiểu Ân bây giờ.

Trong cảm giác của nàng, bất kể là bất cứ kẻ nào. đều không có khả năng trong thời gian ngắn làm được một bước này.

Thật lâu sau. Tiểu Ân kiềm chế cảm xúc đang sôi trào, nhìn Raphael nói:

Các hạ. đa tạ ngài thăng thần cho ta biết mọi chuyện. Nhưng ta vẫn không rõ, nguyên thể màu đỏ nếu để thần linh bậc cao sử dụng, vậy thân là chủ thần bậc hạ Dajialema vì sao phải coi trọng như thế? Chẳng lẽ thứ này đối với việc thăng cấp của chủ thần bậc hạ cũng có trợ giúp gì đó?

Lần này. Raphael cũng không lập tức trả lời Tiểu Ân. mà có vẻ vô cùng do dự.

Thấy được vẻ mặt đối phương như vậy, Tiểu Ân lập tức hiểu được, hẳn dường như đã hỏi tới vấn đề cấm kỵ gì đấy. Nhưng vừa nghĩ tới tình cảnh khốn khó của mình trước mắt. Tiểu Ân quả thật rất lo lắng không biết sử dụng nguyên thể có cái gì không thỏa đáng không. Do đó hẳn không lơ lửng mà ngược lại nhìn Raphael ra vẻ mong muốn phải biết rõ nội tình bên trong.

Raphael thấy ánh mắt quyết không dừng lại của Tiểu Ân, rốt cục hạ quyết tâm. Nàng thở dài một tiếng, nói:

Tiểu Ân các hạ, bên trong nguyên thể màu đỏ hẳn là ẩn chứa một loại lực lượng thần kỳ. Loại sức mạnh được xưng tụng là sức mạnh của thiên địa. là năng lượng vô cùng hiếm hoi trên thế giới này. Loại năng lượng này đương nhiên cũng có tác dụng thật lớn đối với việc tiến cấp của các chủ thần bệ hạ. Nhưng theo ta được biết, năng lượng ẩn chứa trong nguyên thể màu đỏ thật sự là rất loãng. Nếu chủ thần muốn dựa vào thứ này mà tiến giai, gần như là một hy vọng xa vời không thể thành công mà thôi.

Về nghi hoặc nồng đậm trong mắt Tiểu Ân. Nếu không phải vì tiến giai, vậy Dajialema vì sao không tiếc tất cả muốn đổi lấy hai nguyên thể màu đỏ?

Raphael cười khỏ một tiếng rồi nói tiếp:

Tiểu Ân các hạ. ngài hẳn là biết, bất kể là một tổ chức khổng lồ như thế nào, bất kể nội bộ tổ chức này đoàn kết như thế nào, chỉ cần có ích lợi, sẽ có phân tranh, cũng sẽ có phe phái.

Không sai, chuyện này là chắc chắn.

Tiểu Ân lập tức gật đầu đồng ý.

Ngay cả trong nội bộ những tín đồ trung thành cũng sẽ tồn tại những phe phái khác nhau.

Trừ phi giết sạch toàn bộ tín đồ, đưa vào quang minh thủy mẫu một lần nữa tẩy não. biến linh hồn thành một tờ giấy trắng thuần khiết. Nếu không chuyện này chính là không thể tránh khỏi.

Raphael lấy tay chỉ xuống dưới chân, nói:

Nơi này là địa bàn của gia tộc Phong Linh, ở thần giới, có tinh linh chủ thần bệ hạ vĩ đại bảo vệ, không có thế lực nào dám khiêu chiến toàn bộ tinh linh gia tộc Phong Linh.

Mặt nàng đột nhiên tỏa ra hào quang vô cùng rực rỡ. hiển nhiên vì toàn bộ gia tộc mà kiêu ngạo.

Tiểu Ân động tâm, nói:

Douglas...

Raphael trên mặt vinh quang lập tức tiêu tan không còn một mảnh, đồng thời mang theo một tia xấu hổ.

Nàng nhìn Tiểu Ân không chút hữu hảo. Người này không ngờ lúc này lại nhắc tới tên vị tử vong pháp sư kia. Chẳng lẽ hẳn không biết cái tên này đối với chúng thần mà nói. gần như chính là một điều kiêng kỵ sao?

Tuy nhiên nếu thật sự là Douglas. vậy ngay cả gia tộc Phong Linh khổng lồ, cũng không có khả năng để vào mắt hẳn.

Đừng quên, tên thần linh điên khùng này khi vừa mới châm thần hỏa đã từng khiêu chiến toàn bộ thần giới. Bây giờ hẳn đã cùng ba đại thần vương cổ xưa sống vai tồn tại, sao có thể kiêng kỵ một gia tộc Phong Linh chứ.

Đột nhiên, Raphael nhớ tới hình ảnh khủng bố từng xuất hiện phía sau Tiểu Ân, trong lòng của nàng dâng lên cảm giác tỉnh ngộ.

Thì ra là thế...

Trách không được Tiểu Ân có thể lấy ra thần cách đã ngưng luyện, trách không được thế lực của đám Tiểu Ân có thể bình an tự do xuất nhập tử điện cấm địa khủng bố kia.

Trong mắt nàng có chút sợ hãi mơ hồ. hoá ra hết thảy đều là do người này ở sau lưng trợ giúp!

Tôn quý nữ thần Ánh trắng của tinh linh tộc lại một lần nữa hạ thấp cái đầu cao quý, nói:

Tiểu Ân các hạ, trong gia tộc Phong Linh vĩ đại của chúng ta cũng có nhiều phe phái khác nhau. Các phe phái này đều do các vị tinh linh chủ thần bệ hạ vĩ đại cầm đầu. Hiện giờ ở bên cạnh Dajialema bệ hạ có hai vị thần linh trăm vạn năm trước đã đạt tới cảnh giới thần linh bậc cao. Nhưng bọn họ trước sau đều không thể dung hợp thành công mười hai viên bảo thạch thần cách vào thiên không thần điện. Cho nên ta phỏng chừng, Dajialema bệ hạ muốn lấy được hai viên nguyên thể màu đỏ này là để cấp cho hai vị thần linh tôn quý kia sử dụng.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn nàng một cái, không hiểu vì sao nàng đột nhiên trở nên rõ ràng như thế.

Khi mà trong lòng Raphael đã xác định lai lịch Tiểu Ân, cho rằng hẳn có liên quan đến tồn tại khủng bố kia. lập tức cho rằng đối phương chắc chắn sẽ không có hứng thú đối với đấu đá trong nội bộ gia tộc Phong Linh, cho nên mới dứt khoát nói ra.

Tiểu Ân ừ một tiếng tuy nhiên cũng không hỏi chuyện đó nữa. Tuy rằng Raphael có chút hiểu lầm đối với lai lịch hẳn, nhưng có một việc quả thật không đoán sai. đó là Tiểu Ân quả thật không có nửa điểm hứng thú đối với chuyện nội bộ nhà người ta. Hẳn không có tố chất mật thám.

Raphael các hạ, Dajialema bệ hạ nói, muốn lấy thân phận cá nhân cùng ta hoàn thành giao dịch này. Ngài xem nàng ấy có tích trữ nhiều như thế hay không?

Tiểu Ân hỏi với chút lo lắng.

Tuy rằng hẳn cũng hiểu được, một chủ thần bệ hạ đã trải qua nhiều năm như vậy tích trữ, khẳng định sẽ nhiều đến mức làm người ta khó có thể tưởng tượng. Nhưng những thứ trong danh sách của Tiểu Ân bao quát tất cả vật tư của ba đại thần hệ. Cho dù là một thần vương quang minh hệ cũng có thể cung cấp tất cả hay không còn chưa biết!

Lúc này Raphael lập tức trở nên trang trọng nghiêm túc nói:

Tiểu Ân các hạ. ngài hoàn toàn có thể yên tâm. Ta lấy thần cách bản thân ra đảm bảo, Dajialema bệ hạ nhất định sẽ chuẩn bị tất cả vật phẩm đúng như danh sách ngài liệt kê ra.

Lời của nàng như đinh đóng cột. không có một chút do dự. khiến Tiểu Ân quả nhiên rất là yên tâm.

Kỳ thật, lúc này trong lòng Raphael quả thật là như nàng nói vậy, đối với chuyện này không có gì lo lắng. Bởi vì nàng có thể xác định, một khi nói ra quan hệ giữa Tiểu Ân và vị tồn tại khủng bố kia thì cho dù là Dajialema bán nhà. cũng sẽ trong thời gian ngắn nhất giao tất cả mọi thứ trong danh sách đến nhà Tiểu Ân.

Phải biết rằng, nếu bởi vì chuyện này mà làm bùng lên lửa giận của tồn tại khủng bố kia, như vậy tuyệt đối không phải là chuyện một mình Dajialema chủ thần có thể chống đỡ. Rất có thể sẽ dẫn lửa thiêu thân, thậm chí còn liên lụy toàn bộ gia tộc Phong Linh.

Cho nên Raphael mới dám dùng thần cách của mình để bảo đảm. Bởi vì nếu thật sự xảy ra chuyện đó, nàng chắc chắn là nơi đối phương trút giận, cho dù là người đầu tiên ngã xuống, cũng không có gì là lạ.

Tiểu Ân hài lòng gật đầu một cái, dùng lễ tiết thần linh cáo từ Raphael.

Khi bóng hình Tiểu Ân tiêu tan trong thiên không thần điện của Raphael vị nữ thần này mới thở phào nhẹ nhõm. Nàng lập tức không chút do dự một lần nữa liên hệ với Dajialema, và báo cáo quan hệ “chặt chẽ” giữa Tiểu Ân và tồn tại kia.

Chứng cứ của nàng vô cùng đầy đủ. Bởi vì cũng chỉ có sự yêu mến của tồn tại kia, mới có thể giúp Tiểu Ân tiến bộ như bay như thế. Cũng chỉ có tồn tại kia và mấy tên khủng bố bên cạnh hẳn mới có dư thừa thần cách và khả năng tự do ra vào tử điện cấm địa.

Sau khi Dajialema nghe Raphael phân tích xong, trong lòng dâng lên một cỗ hàn ý.

Nàng lập tức nhớ tới chuyện xưa của người cá sấu kia. May mà lúc ấy các nàng suy nghĩ đến danh dự gia tộc Phong Linh, cũng không hành động thiếu suy nghĩ. Đương nhiên, các nàng vô cùng kiêng kỵ đối với thế lực phía sau người cá sấu có thể xuất ra thần cách và nguyên thể.

Bây giờ xem ra, chút nể nang này quả nhiên là chính xác, nếu các nàng thật sự động tay chân...

Chỉ cần suy nghĩ một chút đến những tồn tại bên cạnh kẻ được xưng tụng là thần vương quý đệ nhất đã đủ để cho bất cứ thần linh nào cũng đều không rét mà run.

Dajialema cân nhắc thật lâu. rốt cục không thông báo chuyện này cho các tinh linh chủ thần khác, cũng không báo cáo lên tinh linh thần vương. Nguồn hàng, nàng phải nắm chặt trong tay mình!

567. Chương 47: Nguyên Thể Màu Đỏ.

Nơi này đối với người khác mà nói. có lẽ là một nơi vô cùng hung hiểm. Nhưng đối với Tiểu Ân mà nói. chẳng khác gì một thiên đường đầy bảo vật.

Tuy rằng hiểu biết của hắn về nơi này thua xa Thời không Hồng lưu, nhưng tuyệt đối sẽ không có uy hiếp gì với hắn.

Dĩ nhiên, trong không gian đầy tia chớp màu tím như vô biên vô hạn này. không có đám đông phân thân của thần đi tìm bảo vật. Nơi này dù sao không phải Thời không Hồng lưu, nơi mà trước khi Tiểu Ân tiến vào, dường như cũng chưa từng thực sự xảy ra án mạng.

Nơi này là cấm địa, cấm địa chết chóc thật sự. Có thể có thần linh và sinh linh ngẫu nhiên tiến vào nơi này. Nhưng trừ vài tên thông minh nhanh tay nhanh chân, sau khi tùy ý vơ lấy một ít nguyên thể bên cạnh mình liền lập tức truyền tống đi, còn thì đều đã trở thành vật tế thần cho tia chớp màu tím, trở thành minh chứng sống hùng hồn tuyên dương sự cường đại của nó.

Cho nên. một cấm địa lớn như thế, không ngờ chỉ có một mình Tiểu Ân chơi đùa mà thôi.

Động tác của Tiểu Ân nhanh như tia chớp, tìm kiếm khắp một vùng hư không khổng lồ. Tuy nhiên điều khiến hắn bức tức nhất chính là ở đây không làm được một chuyện mà bất cứ thần linh bình thường nào cũng có thể làm được ở Thời không Hồng lưu. Đó chính là thần niệm của hắn không thể xuất ra.

Tia chớp màu tím xuất quỷ nhập thần ở đây không ngờ cũng có tác dụng chặt đứt thần niệm. Thần niệm của hắn vừa mới phát ra không lâu sẽ bị một đạo lôi điện chặt đứt giữa chừng. Hơn nữa chỉ cần có một đạo lôi điện xuất hiện, bất kể lôi điện kia lớn nhỏ ra sao. thần niệm ở hướng đó sẽ toàn bộ biến mất.

Thần niệm của Tiểu Ân tuy rằng hùng mạnh, nhưng lôi điện nơi này càng hùng mạnh hơn, không phải chút sức mạnh nhỏ nhoi của hắn có thể ngăn chặn. Kỳ thật đừng nói là hắn, cho dù là đám thần vương ra tay, cũng đừng mơ tưởng ở trong này có thể đối kháng vô tận tia chớp màu tím.

Thờ dài một tiếng, kỳ thật Tiểu Ân cũng biết, lần này mình tiến vào tử điện cấm địa có vẻ hơi lỗ mẫm một chút.

Từ khi rời khỏi thần quốc của Raphael Tiểu Ân liền dùng lực lượng bản thể tiến vào nơi này. Mục đích của hắn rất đơn giản, đó là muốn tìm nguyên thể màu đỏ. Nhưng khiến hắn thất vọng chính là. ở địa phương quý quái này đã một năm, đừng nói là nguyên thể màu đỏ, ngay cả nguyên thể màu trắng cũng không thấy một viên.

Đến bây giờ, hắn mới hiểu được, lần trước mình tiến vào nơi này may mắn cỡ nào.

Hôm nay Tiểu Ân đã quyết định, sau khi trở về lập tức từ chối yêu cầu của Dajialema. lấy thần cách và nguyên thể bình thường trao đổi. Tuy rằng số lượng lớn một chút, nhưng so với lúc nào cũng ở đây làm một thợ mỏ thì tốt hơn nhiều.

Ngay khi hắn bắt đầu bắt đầu nảy ý bỏ cuộc, trong lúc vô tình ánh mắt nhìn thoáng qua bắt được một tia hào quang màu đỏ. Trong nháy mắt, tim Tiểu Ân dường như ngừng đập.

Thần niệm của hắn trong nháy mắt phóng ra, mơ hồ như bắt được một hình ảnh. Nhưng ngay lúc đó. màu tím rực sáng lên trước mắt. Một tia chớp này chặt đứt thần niệm ở hướng đó, khiến hắn cũng không thể cảm ứng được thứ kia nữa.

Tiểu Ân lập tức thẩm rên lên, cảm giác như là đang xem truyền hình trực tiếp một trận bóng đến phút cuối cùng phân thắng bại đột nhiên cúp điện, chỉ cần là người mê đá banh sẽ lập tức cao giọng tức giận chửi một trận.

Còn lúc này, cảm giác của Tiểu Ân so với mấy kẻ mê đá banh càng cay cú hơn gấp trăm lần. Dù sao tầm quan trọng của nguyên thể màu đỏ không phải một trận đấu bóng đá bốn năm một lần có thể sánh bằng được.

Thân hình hơi lay động một chút. Tiểu Ân lập tức biến mất. Nhưng hắn cũng không phải thi triển kỹ năng không gian thuần di, mà là dùng tốc độ cường đại một đường đuổi theo.

Tốc độ của hắn vô cùng mau lẹ, đầy khí thế quyết không hối hận.

Đương nhiên, hắn sợ dĩ làm như vậy, bởi vì không có gì làm hắn phải lo ngại. Một tia chớp thật lớn dường như đang trên đường bổ vào hắn, nhưng đi tới bên cạnh hắn thì tự động quẹo một góc, sau đó bay về chốn xa xăm.

Nếu tia chớp màu tím hung thần mạnh nhất ở trong này còn không làm gì được hắn, vậy hắn còn sợ cái gì?

Trong giây lát. Tiểu Ân đã đi tới nơi xuất hiện ánh đỏ, nhưng mà, lúc này bất kể hắn lưu tâm như thế nào, cũng không thể tra được tung tích gì cả.

Hình ảnh mơ hồ xuất hiện kia dường như đã hoàn toàn biến mất, lại dường như chỉ là một ảo giác mà thôi.

Chỉ có điều Tiểu Ân đối với mình đầy tin tưởng, ánh mắt hắn nhanh như điện, cẩn thận tìm kiếm từng chút một.

Nơi này không có gì màu đỏ, nhưng có một hòn đá màu đen thật lớn, chính là nguyên thể màu đen có thể dễ dàng thấy được ở tử điện cấm địa.

Nguyên thể này tuy rằng cũng vô cùng quý báu, nhưng hiện giờ Tiểu Ân đã hiểu được, mấy thứ này ở ngoại giới cũng có người bán ra.

Dân số thần giới cũng không ít, ngay cả Tiểu Ân cũng không có khả năng biết đến tột cùng có bao nhiêu người.

Trừ bỏ siêu cấp cường giả như thần vương và chủ thần, còn lại thần linh và sinh linh khi sử dụng không gian truyền tống, cũng có xác suất rất nhỏ là bị truyền tống đến một địa phương thần bí.

Địa phương này có thể là một cấm địa trong thần giới, cũng có thể là một địa phương căn bản là không biết tên, càng có thể là trực tiếp truyền tống đến hạ giới.

Dĩ nhiên, sinh linh truyền tống đến tử điện cấm địa không phải là nhiều nhất.

Những kẻ chỉ cần thời gian ở thần giới hơi lâu một chút, bọn họ sẽ minh bạch nơi này là địa phương nào.

ở trong này tuy rằng đầy nguy hiểm nhưng là cũng đồng thời đầy kỳ ngộ. Bởi vì nơi này khác với Thời không Hồng lưu mệnh mông. Nơi này đầy rẫy một loại năng lượng thể hùng mạnh, nguyên thể.

Chỉ cần có thể lấy được một khối nguyên thể, mặc kệ nó là màu gì đều có thể dễ dàng giàu to. Với xác suất truyền tống mà nói gần như mỗi ngày đều có không ít sinh linh sẽ bị truyền tống đến địa phương này. Mặc dù có sinh linh chết bởi tử điện, nhưng có vài sinh linh thuận lợi lấy được một ít nguyên thể rồi sử dụng truyền tống thuật khỏi cái nơi khủng bố được xưng là cấm địa nguy hiểm nhất thần giới này.

Phải biết rằng, thần giới và hạ giới dù sao cũng không giống nhau. Ở thần giới, sinh linh có năng lực truyền tống nhiều đến mức đếm không xuể. Sinh linh mỗi ngày sử dụng kỹ năng này cũng nhiều đến mức đếm không xuể. Cho nên chắc chắn mỗi ngày đều có một vài sinh linh thuận lợi tiến vào địa phương đầy nguy hiểm và kỳ ngộ này.

- - - Cho nên, nguyên thể màu đen tuy rằng đáng giá, nhưng ở bên ngoài chỉ cần đồng ý bỏ tiền là hoàn toàn có thể mua được.

Nhưng là nguyên thể màu trắng và màu đỏ thì cực kỳ quý hiếm, về cơ bản là không có khả năng xuất hiện.

Đột nhiên, cách Tiểu Ân không xa đột nhiên xuất hiện hào quang kịch liệt, sau đó một bóng người xuất hiện.

Tiểu Ân thầm rùng mình. Là nhân vật nào. vì sao xuất hiện mà mình không ngờ không biết trước?

Bóng người kia chao đảo vài cái rồi dừng lại Đó là một nhân loại, trên người hắn mặc một ma pháp bào. Tuy rằng chỉ chừng bốn mươi tuổi nhưng khuôn mặt âm trầm, đôi mắt như cú đêm. nhìn kỹ thấy lộ ra chút khí tức âm độc.

Tiểu Ân và người nọ nhìn nhau, hai người đều cảm giác được sự kinh ngạc của đối phương.

Sau khi cảm ứng được cường độ ma lực trên người người nọ, Tiểu Ân không khỏi ngạc nhiên sửng sốt. Hoá ra người kia chỉ là một kẻ tương đương với ma pháp sư cấp tám.

Mà nhìn trong đôi mắt đang cố gắng bình tĩnh của hắn lộ ra vẻ sợ hãi không thể giải thích càng làm cho Tiểu Ân hiểu được, người này là một con quỷ xui xẻo. chính là trúng phải một phần trăm triệu cơ hội kia, trong thời khắc truyền tống tiến vào tử điện cấm địa.

Đối với nhân vật như vậy, Tiểu Ân không có hứng thú. Chẳng qua khi người này tiến vào không ngờ có thể gặp mặt hắn, như vậy vận khí quả thực có thể xem như thần tích.

Ma pháp sư kia dùng tốc độ nhanh nhất nhìn quét qua bốn phía một chút. Ánh mắt sáng ngời hữu thần nhìn Tiểu Ân, đồng thời phóng xuất ra toàn bộ thần niệm, muốn cảm ứng hoàn cảnh xung quanh. Cùng lúc đó. chung quanh hắn xuất hiện một vòng bảo hộ ma pháp.

Thấy động tác của hắn thành thạo không chút vướng víu, Tiểu Ân động tâm. Kẻ này không ngờ xem ra cũng là một kẻ lão luyện có kinh nghiệm phong phú. Tuy nhiên đáng tiếc là. nếu hắn đã đi tới nơi này, như vậy đừng nói là một vòng bảo hộ ma pháp, cho dù là một vòng bảo hộ thần cấp cũng không thể chống cự tia chớp màu tím ở đây.

Đột nhiên. một tiếng sấm nổ vang trời từ xa truyền đến. Tiểu Ân và người nọ cùng nhìn về phía đó. Chỉ thấy bầu trời xa xa lóe lên một tia chớp màu tím cực khổng lồ. dường như muốn chém hư không đang bao phủ chỗ này thành hai nửa. Nhưng nơi này một khi có thể cất chứa tồn tại như tia chớp màu tím thì đương nhiên cũng có lực lượng phòng hộ mà ngay cả tia chớp màu tím cũng khó có thể phá hư. Đạo tử điện kia quyền năng tuy lớn, nhưng Tiểu Ân xem ra chỉ là kích cỡ hơi lớn một chút mà thôi.

Đến bây giờ, Tiểu Ân đã không còn sợ cái thứ được xưng là cấm chú của thần linh này

Sau khi thấy tia chớp kia, người vừa xuất hiện nọ lập tức run run. Rất hiển nhiên, sau khi thấy màu của tia chớp, hắn đã hiểu được mình đã tới địa phương nào.

Trong mắt hắn lập tức xuất hiện rất nhiều vẻ mặt khác nhau. Có kích động, cũng có sợ hãi, giống như đứng trước hai lựa chọn nên đi hay nên ở thì do dự không cách nào lựa chọn.

Tiểu Ân đương nhiên vô cùng hiểu tâm tình của hắn giờ phút này. Tuy nhiên điều này chẳng quan hệ gì với hắn. Khẽ lắc đầu, Tiểu Ân mang theo một chút tiếc nuối muốn xoay người rời đi.

Nhưng ngay lúc này. hắn nghe được một tiếng tru như dã thú.

Nao nao, Tiểu Ân quay đầu lại, nhìn ma đạo sĩ đang cầm đầu bay về phía khối đá to màu đen.

Tiểu Ân âm thầm lắc đầu. xem ra vị này không kìm nổi hấp dẫn. muốn từ nơi này mang chút gì đó rời đi.

Đột nhiên, Tiểu Ân nổi lòng hiếu kỳ, không biết người này có thể thành công mang theo một khối nguyên thể màu đen và rời khỏi hay không?

Đi tới nơi này gần một năm, đây chính là sinh linh đầu tiên hắn nhìn thấy, Tiểu Ân quả đã nổi lên một tia hứng thú mơ hồ.

Khoanh tay trước ngực, Tiểu Ân dùng ánh mắt đùa bỡn nhìn ma đạo sĩ đang liều mạng kia.

Động tác gã ma đạo sĩ cực nhanh, chưa đi đến trước nguyên thể màu đen, trong tay hắn đã xuất hiện một đạo cụ ma pháp nho nhỏ cỡ nắm tay trẻ con. Sau đó hắn ném mạnh đạo cụ này ra vừa lúc đập vào tảng đá màu đen.

Một tiếng nổ âm âm vang lên. Khiến Tiểu Ân kinh ngạc chính là năng lượng ẩn chứa trong đạo cụ ma pháp hùng mạnh vượt xa dự đoán của hắn. Bùng nổ đến mức này không phải lực lượng ma pháp có thể làm ra duy chỉ có thần lực bùng nổ mới có thể đạt tới mức này.

Trong nháy mắt. Tiểu Ân cũng đã đoán ra đạo cụ ma pháp này là từ thế giới của một thần linh truyền ra.

Khối đá lớn kia tuy rằng vô cùng chắc chắn nhưng dưới sự tấn công của loại sức mạnh này vẫn âm âm nổ tung. Tuy nhiên trừ phần tiếp xúc với đạo cụ phát nổ biến thành bột phấn, những chỗ còn lại cũng không có dập nát. chỉ là biến thành một ít mảnh vỡ lớn nhỏ không đồng nhất mà thôi.

Nhưng mà ngay tại giờ khắc này,, hai mắt Tiểu Ân như bóng đèn sáng rực lên.

Hắn không ngờ thấy được một điểm màu đỏ. Trong vô số mảnh, đá vụn do khối đá màu đen khổng lồ vỡ ra không ngờ có một mảnh mang màu đỏ tươi.

Một cảm giác mừng như điên trong nháy mắt bùng bùng bốc lên.

Hắn rốt cục đã hiểu vì sao hắn ở trong này đã hơn một năm. ngay một nguyên thể màu đỏ và màu trắng cũng không tìm được. Hoá ra hai loại nguyên thể này không phải nằm lộ ra bên ngoài mà là bị giấu ở bên trong nguyên thể màu đen thật lớn.

Trong nháy mắt trong đầu hắn hiện lên cảnh tượng lần trước lấy được nguyên thể màu trắng. Lần tìm thấy nguyên thể màu trắng đó cũng cũng chỉ có nói là vận khí tốt mà thôi.

Lúc ấy cũng nghe được một tiếng sấm nổ vang trời. Đến khi hắn tiến đến. thì thấy một ít nguyên thể màu trắng và nguyên thể màu đen nằm lẫn lộn cùng một chỗ. Lúc ấy quá cao hứng, chỉ lo thu thập nguyên thể. quên không nghĩ tới mấy thứ này đến tột cùng từ đâu đến.

Bây giờ nghĩ lại. có lẽ trước đó cũng có một tảng đá màu đen lớn bị lực lượng nào đó đánh trúng, cũng giống như tảng đá đen trước mắt này bị đánh nát vụn ra cho nên mới làm nguyên thể màu trắng dấu trong đó lộ ra.

Hắn thầm cảm thán, may mà mình không lập tức rời khỏi nếu không cho dù lại gặp chuyện này cũng chắc chắn không làm sao biết được duyên cớ trong đó.

Lúc này tên ma đạo sĩ mỗi tay bắt được một nguyên thể

Hai nguyên thể này. một tự nhiên là màu đen. còn viên kia màu đỏ.

Ma đạo sĩ có lẽ cũng không biết nguyên thể màu đỏ đại biểu cho cái gì. Nhưng từ tảng đá màu đen vỡ ra. bên trong đột nhiên xuất hiện một thứ gì đó màu đỏ. cho dù là ngu ngốc cũng biết thứ này khẳng định là thứ tốt. Cho nên bất kể là kẻ nào. đều lựa chọn trước tiên lấy khối nguyên thể màu đỏ này.

Tiểu Ân cười khổ một tiếng. Tuy rằng người này khiến chính mình hiểu rõ xuất xứ của nguyên thể màu đỏ. nhưng vô cùng đáng tiếc là. mình muốn một lần làm cường đạo. chỉ có điều không biết đây có xem như là lấy oán trả ơn không?

Đang lúc hắn muốn ra tay. trong hư không đột nhiên xuất hiện một tia chớp. Tia chớp màu tím này gần như là vừa mới xuất hiện đã phóng lớn vô số lần, hào quang màu tím lập tức tràn ngập trong mắt bọn họ, còn tia chớp đầu tiên đã xuất hiện trước mắt ma đạo sĩ.

Vòng bảo hộ ma pháp to lớn chung quanh hắn trước mặt tia chớp màu tím như là một tờ giấy mỏng, ngay cả trì hoãn chút ít thời gian cũng làm không được, đã bị tử điện xuyên qua rồi vỡ tan.

Hai tay ma đạo sĩ vẫn cầm hai nguyên thể màu đỏ và đen. trong ánh mắt hắn đã không còn gì cả.

Bằng vào tốc độ và quyền năng của tia chớp màu tím. hắn căn bản là không có cơ hội trốn chạy. Lúc này, vui sướng và điên cuồng trong mắt hắn đã biến mất. hoàn toàn là tuyệt vọng và bi ai.

Trong lòng hắn cực kỳ hối hận, trước kia từng nghe trưởng bối trong nhà đề cập qua chuyện này. Nếu thật sự đi tới tử điện cấm địa được xưng tụng là thần giới đệ nhất cấm địa. vậy phải lập tức thi triển thuật thuận di, không tham không lấy gì cả, cứ vậy rời khỏi là khôn.

Nhưng hắn cũng đồng thời hiểu được giá trị thực sự của nguyên thể. cho nên một chút lòng tham lam đủ để cho hắn diệt vong.

Nhưng, khi tia chớp sắp đùng tới thần hình hắn, biến hắn thành tro tàn, đột nhiên kim quang rực sáng, tia chớp thật lớn giăng co với hào quang màu vàng.

Cả quá trình cũng không kéo dài bao lâu, sau gần một giây hai bên giăng co. cũng không có tiếp tục đánh đến người chết ta sống mà lập tức tách ra, tuân thủ nguyên tắc chung sống hoà bình, nước sông không phạm nước giếng.

Đương nhiên, tia chớp màu tím cuối cùng vòng qua mà đi, xem như mất một chút uy phong nho nhỏ.

Tên ma đạo sĩ trốn mất há hốc mồm nhìn cảnh này, ngay cả khi tia chớp màu tím đã biến mất vẫn không tin nổi những gì mình vừa thấy.

Đột nhiên từ phía sau hắn truyền đến một giọng nói ngân nga:

Hắc, ta cứu mạng của ngươi, ngươi làm như thế nào để báo đáp ta đây?

Ma đạo sĩ dờ dẫm quay đầu lại. Bất cứ kẻ nào vừa mới chạm đến tử vong mà được cứu vớt đều rất khó lập tức khôi phục lại. Nhưng Tiểu Ân chẳng qua là liếc mắt nhìn hắn một cái, liền lập tức cười lạnh nói:

Không cần giả ngây giả dại. Tâm lý của ngươi có khả năng chịu đựng rất mạnh, sẽ không suy sụp như vậy đâu.

Nghe được câu nói đầy trào phúng này, vẻ mặt người nọ lúc này mới trở nên ngưng trọng.

Hắn nhìn Tiểu Ân, không chút nào cảm ứng nổi khí tức trên người đối phương. Nhưng cảnh tượng vừa rồi rõ ràng đã in đậm trong óc hắn, khiến hắn hiểu được, người trước mặt này cũng không có nói khoác. Nếu không phải hắn cứu mình, như vậy cũng chẳng có người thứ hai.

Cười khở một tiếng, ma đạo sĩ cung kính nói:

Ngài... Ngài là thần linh đại nhân sao?

Tiểu Ân dùng ánh mắt trào phúng nhìn hắn. Nếu không phải gần một năm không có giao lưu với bất cứ kẻ nào. Tiểu Ân cũng tuyệt đối không có hứng thú cùng hắn nói chuyện.

Bất quá lúc này Tiểu Ân dù sao cũng không phải mấy lão già thần linh sống vô số năm, đã quen tịch mịch, cho nên cũng không quá thích ở một mình.

Ta là thần linh hay không, ngươi không cần phải xen vào.

Tiểu Ân lười biếng nói:

Tóm lại, ta cứu mạng của ngươi cần thù lao.

Ma đạo sĩ cẩn thận hỏi lại:

Tôn kính thần linh đại nhân, ngài cần thù lao gì?

Tiểu Ân chỉ vào nguyên thể màu đỏ trong tay hắn, nói:

Bỏ thứ này lại, ngươi có thể đi rồi.

Ma đạo sĩ nhìn nguyên thể màu đỏ. trong mắt hắn hiện lên vẻ không nỡ, nhưng vẻ không nỡ này dường như cũng không quá mãnh liệt.

Tiểu Ân có chút hiểu được, người này dường như từ đâu đó nghe nói qua tử điện cấm địa, cho nên hắn hiểu được giá trị và tác dụng của nguyên thể. Nhưng đối với nguyên thể màu đỏ, hắn cũng không biết bao nhiêu, nếu không cũng sẽ không dễ dàng vứt bỏ như thế.

Hừ lạnh một tiếng, Tiểu Ân nói:

Mạng của ngươi là do ta cứu, cho nên ta cần thù lao. Nếu ngươi không chịu, ta cho ngươi nếm mùi sức mạnh của tia chớp. Sau đó từ thi thể của ngươi lấy thứ ta cần!

Những lời này của Tiểu Ân hống hách cực kỳ, căn bản là không cho đối phương lựa chọn. Tuy nhiên thái độ của hắn coi như là tốt, nếu thật sự gặp thần linh khác, như vậy tuyệt đại đa số sẽ lựa chọn đoạt bảo giết người.

Không, có lẽ trong mắt bọn họ, một ma đạo sĩ cũng không tính là cái gì, cũng chỉ là con kiến hơi cường tráng một chút, muốn giết thì giết.

Ma đạo sĩ đột nhiên rung mình, hắn cảm thấy một cái, rất cực buông nguyên thể màu đỏ trong tay ra, đồng thời trong miệng khe khẽ ngâm tụng, ngay sau đó, thân hình hắn lập tức nhạt nhòa, sắp biến mất.

Nhưng ngay khi sắp biến mất, tay ma đạo sĩ duỗi ra, không ngờ nắm chặt viên nguyên thể màu đỏ vốn đã từ bỏ.

Cả quá trình gần như là phát sinh trong mấy giây. Ma đạo sĩ này cũng đã phát huy tâm cơ, đảm phách và phản ứng cấp tốc của hắn tới cực hạn.

Vừa rồi vì lấy được nguyên thể, hắn không tiếc mạo hiểm bị lôi điện giết cũng phải ra tay cướp đoạt. Như vậy rõ ràng là giá trị viên này rất lớn, ngay cả thần linh cũng động lòng. Vì nguyên thể màu đỏ, hắn cũng không ngại mạo hiểm thử một lần.

Nhưng mà, ngay khi bóng dáng hắn đã biến mất, trên mặt Tiểu Ân cũng lộ ra nụ cười khinh bỉ. Tay hắn nhẹ nhàng chỉ ra, không gian trước mặt lại lần nữa nổi lên gợn sóng, ngay sau đó, ma đạo sĩ lại một lần nữa xuất hiện ở trước mặt Tiểu Ân.

Ma đạo sĩ vẫn cầm trong tay hai nguyên thể, vô cùng hoảng sợ nhìn Tiểu Ân.

Hắn rõ ràng đã thành công phóng ra truyền tống thuật, nhưng chỗ xuất hiện không ngờ là tại chỗ cũ.

Điều này cần lực lượng hùng mạnh cỡ nào mới có thể làm nổi?

Trong nháy mắt, khóe miệng ma đạo sĩ bắt đầu run run.

Trong lòng hắn vô cùng hối hận, vì tham lam, hắn đã một lần lâm vào nguy hiểm. Lần này, lại là vì tham lam, hắn gặp phải nguy hiểm lớn hơn, e là không ai có thể cứu hắn nữa rồi.

Nhẹ nhàng vung tay lên, tia chớp màu tím thật lớn từ tay Tiểu Ân lao ra, hoàn toàn biến ma đạo sĩ thành hư vô, giờ tay quơ một cái, nguyên thể màu đỏ lập tức xuất hiện trong tay Tiểu Ân.

Hắn than nhẹ một tiếng, nói:

Cơ hội chỉ có một lần, thật là đáng tiếc...

Nhìn nguyên thể màu đỏ trong tay, Tiểu Ân cảm ứng năng lượng ẩn chứa trong đó. Về mặt đường như có chút hiểu ra.

Nguyên thể màu đỏ không phải ở thể rắn như nguyên thể màu trắng và màu đen. Nguyên thể màu đỏ có dạng keo, ở giữa thể rắn và thể lỏng, cũng giống như thần lực kết tinh, có tính chất như đất sét và cao su.

Đương nhiên, Tiểu Ân cũng không bị vẻ bề ngoài của thứ này mê hoặc. Hắn vô cùng hiểu rõ giá trị của thứ này.

Chỉ cần có hai vật như vậy, có thể đổi rất nhiều thứ trên danh sách, có thể hoàn toàn giải quyết tình trạng thiếu hụt vật tư trước mắt của bọn họ.

Còn nữa, nếu dùng thứ này, Tiểu Ân thậm chí còn có hi vọng tiến thêm một bước, ngưng luyện mười hai bảo thạch thần cách và thiên không thần điện, thành tựu thiên không thần cách, thăng tiến chủ thần.

Lúc này, Tiểu Ân nhìn nguyên thể màu đỏ mà mình trăm cay nghìn đắng mới tìm được, trong lòng thật đúng là cảm khái hàng nghìn hàng vạn lần, về phần ma đạo sĩ đoạt được nó trước đã sớm bị Tiểu Ân ném khỏi đầu. Một kẻ không chút thực lực như thế, cho dù là hôm nay tha cho hắn một đường sống, cũng đừng mơ có thể sống lâu trong hoàn cảnh của thần giới.

Nhẹ nhàng cầm trong tay, hình dạng nguyên thể màu đỏ chậm rãi thay đổi theo lực bóp của bàn tay hắn.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên nổi lên một niềm khao khát mãnh liệt, dường như muốn hấp thu sạch sẽ năng lượng bên trong. Hít một hơi thật sâu, Tiểu Ân dùng nghị lực thật lớn mới hoàn toàn áp chế ý tưởng này.

Hắn biết rất rõ, lúc này cũng không phải thời cơ tốt nhất.

Nếu muốn bế quan đột phá cảnh giới đỉnh phong, vậy thứ đầu tiên Tiểu Ân phải có chính là thanh thoi.

Giống như ngày xưa ở trong Thời không Hồng lưu, hắn và phân thân ngồi trăm năm là thời cơ tốt nhất.

Lật cổ tay, Tiểu Ân thu nguyên thể màu đỏ vào trong thần vực. Hắn đã quyết định, một khi an bày mọi chuyện bên ngoài thỏa đáng thì sẽ lập tức tiến vào Thời không Hồng lưu, nơi có thời gian gấp trăm lần bế quan cô đọng thần cách.

Tốc độ tu luyện gấp trăm lần, còn có hoàn cảnh đặc thù của Thời không Hồng lưu, đó mới thực sự là bảo đảm lớn nhất.

Nhìn khắp chung quanh, lần này Tiểu Ân chú ý không phải màu đỏ hoặc màu trắng mà tìm kiếm những hòn đá màu đen thật lớn trong tử điện cấm địa.

Tuy nhiên hắn rất nhanh phát hiện, ở đây hòn đá lớn màu đen cũng không ít, nhưng lấy thể tích mà nói, thật rất ít hòn đá có thể so với hòn đá lúc này.

Do dự một chút, Tiểu Ân tùy ý chọn một khối cự thạch màu đen, nhẹ nhàng giơ tay ấn một cái.

Ma đạo sĩ kia phải dùng thần lực hùng mạnh của đạo cụ mới đập tan tảng đá khổng lồ màu đen, còn trong tay Tiểu Ân nó lại mềm như đậu hũ.

Cấu tạo nguyên thể cực kỳ cổ quái ngay cả thần niệm của Tiểu Ân cũng không thể xuyên thấu. Cho nên trừ khi đập ra nếu không căn bản là không biết bên trong có nguyên thể xuất hiện hay không.

Thần lực phân hòn đá thành nhiều khối mỗi một khối to nhỏ giống nhau như đúc. nhưng đáng tiếc là hoàn toàn phí công. Đừng nói là nguyên thể màu đỏ, ngay cả màu trắng cũng không thấy.

Trong lòng Tiểu Ân hiện lên một chút mờ mịt. Tuy nhiên hắn cũng hiểu được, thứ này không có khả năng ở mỗi một nguyên thể màu đen kích thước khổng lồ đều có. Nếu không việc tìm nguyên thể màu đỏ cũng không quá khó khăn như vậy.

Đưa mắt tìm tòi khu vực xung quanh một chút, Tiểu Ân rốt cục bỏ cuộc. Thân hình hắn nhanh như điện, lại một lần nữa bắt đầu lang thang trong tử điện cấm địa.

Chỉ có điều lần này lang thang có cảm giác và mục tiêu hoàn toàn bất đồng.

Trước kia thuận túy là gặp may, nhưng bây giờ khác rồi. Sau khi trải qua nửa năm. Tiểu Ân đã góp nhặt đủ nguyên thể màu trắng và màu đỏ, về phần nguyên thể màu đen cũng lượm một ít, nhưng số lượng và chất lượng so với hai thứ kia thua xa, chỉ là chút thủ đoạn lèo lẻo người.

Trải qua nhiều lần thí nghiệm, những nguyên thể màu đen kích thước khổng lồ trong tử điện cấm địa bị Tiểu Ân phá hoại vô số.

Mặc dù phá hủy nhiều hòn đá như vậy, nhưng Tiểu Ân vẫn không tính ra quy luật xuất hiện của nguyên thể màu trắng và màu đỏ. Cũng không phải hòn đá càng lớn thì nhất định sẽ có nguyên thể màu trắng và màu đỏ xuất hiện.

Có thể nói, đây kỳ thật là một loại thử vận may. Chẳng qua Tiểu Ân đã nắm giữ phương pháp làm như thế nào chạm vào vận may, không như trước kia căn bản là không biết cửa vào.

Sau khi hủy hoại vô số nguyên thể màu đen, Tiểu Ân coi như thắng lợi trở về.

Hắn góp nhặt hơn trăm nguyên thể màu trắng, còn nguyên thể màu đỏ không hổ thứ quý hiếm nhất, cho tới hôm nay, chỉ có năm khối mà thôi.

Tuy nhiên năm nguyên thể màu đỏ đã đủ rồi, cho dù là quay về dùng hai viên trao đổi với Dajialema, Tiểu Ân vẫn còn có ba viên trong tay, đối với việc hắn thăng cấp chủ thần cũng là dư dả.

Nhìn tử điện cấm địa nguy hiểm tràng tràng, tia chớp màu tím như đang nhảy múa trước mặt. Trong ánh mắt Tiểu Ân không ngờ xuất hiện vẻ thần thiết hiểm có. Sau đó, bóng dáng hần biến mất...

Trong Thời không Hồng lưu, bóng hình Tiểu Ân chợt xuất hiện.

Hần vừa xuất hiện lập tức khiến cả đám sinh linh và thần linh đang vô cùng lo lắng cho hần như trút được gánh nặng.

Dù sao, lần này không phải dùng phân thân đi vào tử điện cấm địa như lần trước mà là dùng bản thể. Nếu ở đó gặp chuyện không may, trái tim của cả đám cũng không còn.

Đương nhiên, bên trong tử điện cấm địa, nếu có thể miễn dịch tia chớp màu tím, vậy muốn gặp được nguy hiểm cũng là một chuyện vô cùng khó khăn.

Cũng giống như trong Thời không Hồng lưu, một khi miễn dịch ảnh hưởng của các dòng khí lưu có thuộc tính, tự nhiên có thể là như cá gặp nước, không chút trở ngại.

Sau khi Tiểu Ân về tới thiên không thần điện bàn bạc cùng mấy vị thần linh một lúc, tất cả bọn họ đều hưng phấn hẳn lên. Đặc biệt là Hắc Long Vương sau khi biết Tiểu Ân thật sự tìm được nguyên thể màu đỏ bên trong tử điện cấm địa, không kìm nổi hoan hô ầm lên. Tiểu Ân kinh ngạc hỏi hần vì sao cao hứng như thế, lão hắc long chẳng biết xấu hổ nói, ngày sau hần tấn giai chủ thần có thể tìm Tiểu Ân đổi nguyên thể màu đỏ.

Tiểu Ân hung hăng trợn mắt nhìn hần. Tuy nhiên hần cũng hiểu được, nếu thật sự có ngày đó, cho dù là Hắc Long Vương không nói, hần cũng sẽ chủ động mang nguyên thể màu đỏ tới.

Lần này tham gia thảo luận, không chỉ có Day Ville, Cự Ma Thần và Hắc Long Vương, ngay cả Juliana cũng có một ghế.

Tuy rằng lúc này Juliana không phải là thần linh, nhưng thần quốc của Tiểu Ân đã mở ra toàn bộ với nàng. Trong thế giới này nàng có quyền hạn gần như ngang Tiểu Ân. Còn Hắc Long Vương sau khi biết quan hệ giữa nàng và Tiểu Ân, cũng không nói nữa câu phản đối nào nữa.

Lúc này, Juliana lập tức hỏi:

Tiểu Ân, chàng muốn bế quan thăng cấp sao?

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, nói:

Không! Trước hết ta phải đối xong tất cả mới có thể tĩnh tâm bế quan. Nếu không ta căn bản là không thể tĩnh tâm, đương nhiên cũng không có khả năng đột phá.

Quả thật, bất kể có thiên tài địa bảo thế nào. nhưng thiên phú và tâm tình ngay lúc đó càng quan trọng hơn. Nếu tâm thần bất định mà muốn đột phá, như vậy đó không phải là hy vọng xa vời, mà là tìm chết.

Hì, chỉ cần đối được những thứ trong danh sách kia xong thì chàng sẽ an tâm sao?

Juliana nói đầy trêu chọc.

Đúng vậy, đây là chuyện ta quan tâm. Một khi đạt được những thứ trong danh sách, như vậy sẽ có đủ tài nguyên, mà bốn người TowerBelli bọn họ cũng có thể châm thần hỏa thành thần.

Đôi mắt to của Juliana đảo qua một vòng. Mặc dù có chỗ dựa vững chắc là Tiểu Ân, cho nàng điều kiện tiến giai khó có thể tưởng tượng, nhưng trước mắt thực lực của nàng vẫn đang ở mức truyền kỳ.

Tuy nhiên không ai hoài nghi có một ngày, nàng nhất định có thể châm thần hỏa, không ngừng đuổi theo Tiểu Ân.

Cho nên Tiểu Ân cũng hiểu được, nếu hần thật sự trở thành chủ thần, như vậy hần cần một đám thần linh bậc thấp trung thành nhất định.

Ở thần giới, trừ tử vong pháp sư khủng bố trong truyền thuyết, còn lại thần linh hợp thành một kết cấu đặc thù như kim tự tháp. Dưới mỗi một chủ thần, đều có rất nhiều thần linh phục vụ bọn họ. Cho nên sau khi Tiểu Ân thăng tiến thành chủ thần, giúp một ít nguy thần châm thần hỏa là chuyện nên làm.

Dĩ nhiên, nếu không phải tu vi đám Kim còn chưa đạt tới nguy thần, vậy những suất đầu tiên cũng tuyệt đối không có khả năng cấp cho bốn người đám TowerBelli.

Chàng nói rất đúng. Tuy nhiên trừ chuyện này ra, e là chàng còn phải giải quyết một ít chuyện riêng trước đi.

Juliana cười dài nói.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn nàng, tuy rằng trên mặt của nàng đầy vẻ tươi cười, nhưng Tiểu Ân lại cảm ứng được trong lòng của nàng có một chút bất mãn và lo lắng.

Juliana, xảy ra chuyện gì sao?

Hừ, bạn tốt của chàng. Raphael gì đó cho chàng đưa tới một phần lễ vật.

Juliana bất mãn nói:

Chàng biết là cái gì không?

Tiểu Ân ngơ ngác lắc đầu, quay đầu lại nhìn đám người Cự Ma Thần, nhưng Tiểu Ân nhìn thấy trong mắt bọn họ cũng là một mảnh mờ mịt, thậm chí ngay cả phân thân của Tiểu Ân và người cá sấu cũng hoàn toàn không biết gì cả.

Juliana, phần lễ vật này vừa mới đưa tới sao?

Chưa đưa tới, tuy nhiên đang chờ ở hạ giới.

Tiểu Ân bật cười, không biết Raphael đến tột cùng tặng cái gì. không ngờ khiến cho Juliana bất mãn. Tuy nhiên nói thật, mình cũng rất ít quan tâm tới hạ giới, chuyện như vậy phỏng chừng cũng chỉ có mình hăn mà thôi.

Dù sao, phương pháp thu hoạch tín đồ của Tiểu Ân rất khác so với các thần linh khác.

Sau khi thảo luận với Tiểu Ân vài vấn đề về việc hăn trở về, Juliana vội vàng quay về hòn đảo nhỏ thần bí.

Tiểu Ân tuy rằng có chút kinh ngạc đối với thái độ cổ quái của nàng, nhưng cũng không nghĩ nhiều, lại cùng đám người Hắc Long Vương quan sát sự phát triển của các thần quốc.

Bên trong Thời không Hồng lưu vẫn tĩnh lặng không người, trừ bốn thần quốc ra không phát hiện sinh linh và thần linh khác.

Đặc biệt đám thần linh bị Tiểu Ân đuổi ra ngoài đều đã hoàn toàn lĩnh giáo năng lực không thể tin nổi của Tiểu Ân, không còn kẻ nào dám liều mạng tiến vào.

568. Chương 48: Thay Đổi Ở Hạ Giới.

Những dòng khí lưu tách ra từ dòng khí lưu cũ có lẽ là bởi vì thiếu thời gian dài bồi dưỡng, cho nên về mặt khổng chế khó khăn hơn nhiều so với dòng khí lưu cũ.

Tiểu Ân lưu lại trong mỗi thần giới một dòng khí lưu mà những thần linh như Hắc Long Vương có thể khống chế. Những dòng khí lưu này đều là do hăn sử dụng năng lực đặc thù tách ra từ dòng khí lưu cũ, và đã được hăn cấy một tia thần niệm. Dòng khí lưu ở thần quốc của Hắc Long Vương này mặc dù có tác dụng phòng ngự và công kích hùng mạnh, nhưng nếu Hắc Long Vương có ý đồ khác thường với Tiểu Ân, như vậy Tiểu Ân có thể thu hồi quyền khổng chế dòng khí lưu bất cứ lúc nào.

Đương nhiên, trừ khi Tiểu Ân và Long tộc hoàn toàn trở mặt, trở thành kẻ thù không đội trời chung, không thì Hắc Long Vương không có khả năng đối nghịch với Tiểu Ân.

Một năm ở ngoại giới bằng trăm năm trong Thời không Hồng lưu. Bốn thần quốc so với ban đầu đều đã mở rộng hơn mấy lần nhiều. Ngay cả Hắc Long Vương sau khi có được tài nguyên sung túc. thần quốc và các tín đồ trong đó đều tăng trưởng với tốc độ chóng mặt như vậy.

Thần quốc của Cự Ma Thần và Day Ville cũng mở rộng hơn gấp đôi, hơn nữa bọn họ trải qua thời gian trăm năm mài giũa, đều đã thăng cấp tới cảnh giới thần linh bậc trung đỉnh phong, chỉ còn kém một bước chính là thần linh bậc cao.

Tốc độ tiến giai của bọn họ cực nhanh. Ngay cả là Hắc Long Vương cũng thềm chất lưỡi mũi không thôi.

Tuy rằng hắc liên mạng tu luyện nhưng so với hai tên kia mà nói, khoảng cách không ngờ là càng lúc càng lớn. quả thật là khiến hắc cảm thấy vô cùng phiền não.

Kể ngày xưa từng là thiên tài kiệt xuất nhất Long tộc bây giờ chẳng dám hé răng nói nữa lời đề cập tới tiến độ tu luyện.

Nhưng mà hắc không biết. Cự Ma Thần và Day Ville tuy rằng không bằng Tiểu Ân. nhưng tốt xấu gì cũng là cường giả có chín thần tính, cấp bậc thần vương tương lai. Khi có được dư thừa tài nguyên viện trợ. bọn họ đương nhiên là tiến bộ như bay.

về phần tài nguyên đến từ đâu thì đương nhiên là đến từ chính tinh linh bộ tộc của Raphael.

Tuy rằng Tiểu Ân ngay từ đầu cũng không tìm được nguyên thể màu đỏ. nhưng Dajialema bộ hạ cũng khẳng khái hào phóng tặng rất nhiều đồ vật

Tuy nhiên cũng may mà như thế. cho nên mới sẽ giành được hảo cảm của Tiểu Ân, hắc ở tử điện cấm địa suốt một năm, vì Dajialema tìm kiếm nguyên thể màu đỏ. Nếu không, Tiểu Ân đã sớm từ chối yêu cầu của nàng, dùng thần cách và nguyên thể bình thường giao dịch, cuối cùng cũng sẽ không gặp vị ma đạo sĩ xui xẻo mà tham lam kia. nhờ đó mà biết chỗ tìm nguyên thể màu đỏ và màu trắng.

Trong bốn thần quốc, phát triển nhanh nhất đương nhiên là Quang Minh thần quốc của Tiểu Ân. Trong đó nguyên nhân chủ yếu là do phân thân của Tiểu Ân và người cá sấu. Có hai người bọn họ toàn lực xây dựng, tốc độ tự nhiên sẽ không quá chậm. Còn quang minh thủy mẫu cũng lực tục phóng ra vài đợt linh hồn, phát triển số lượng tín đồ quang minh trung thành trong thần quốc tới hơn mười tỷ.

Khi Tiểu Ân cảm ứng được hết thấy, trong lòng có thể nói là cảm khái hàng nghìn hàng vạn lần.

Tác dụng của phân thân chính là như thế, khi chủ thể có việc, phân thân hoàn toàn có thể thay thế chủ thể quản lý toàn bộ thần quốc. Đặc biệt hai phân thân của Tiểu Ân, thần cách trên người đều đạt tới tiêu chuẩn thần cách không tổn hao gì, thần lực hùng mạnh, ngay cả so với bản thể khi vừa mới tiến giai thần linh bậc cao cũng không hề thua kém.

Cho nên chỉ cần bọn họ ở trong thần quốc, vậy so với bản thể Tiểu Ân cũng không khác nhau mấy.

về phần Cự Ma Thần và Day Ville. tuy rằng có được quyền năng hùng mạnh, nhưng bởi vì có quá nhiều linh hồn, cho nên không ngờ không thể có phân thân và hình chiếu, cho nên khi bọn họ dồn hầu hết sự chú ý vào việc dung hợp thần cách, đối với những chuyện khác không khỏi có chút lơ là.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu thần quốc bọn họ phát triển không nhanh bằng Tiểu Ân.

về phần Hắc Long Vương, thực lực của hắc thật sự là hơi kém cõi một chút, hơn nữa bởi vì tư chất thua sút. tốc độ tu luyện mặc dù cũng có thể coi như cực nhanh trong chúng thần, nhưng so với đám thần linh như Tiểu Ân thì căn bản là không đủ tầm.

Tóm lại. sau khi Tiểu Ân thu được tin tức chuẩn xác của các thần quốc từ đám người Cự Ma Thần, trong lòng hắc cũng vô cùng vui sướng. Bọn họ không ngừng hùng mạnh, đại biểu hậu thuẫn của mình cũng càng hùng mạnh. Rồi cũng sẽ có một ngày. khi Cự Ma Thần và Day Ville tiến giai thành thần vương, bọn họ sẽ không sợ hãi bất cứ thần linh nào nữa.

Sau một lúc gặp nhau ngắn ngủi, đám người Tiểu Ân ai về chỗ nấy. Khi Day Ville và Cự Ma Thần rời khỏi, trong tay mỗi tên có thêm mấy khối nguyên thể màu trắng.

Có thứ này trợ giúp, bọn họ tuyệt đối có thể trong trăm năm tiến giai đến thần linh bậc cao.

Đương nhiên, trăm năm thời gian này là nói đến thời gian trôi nhanh như ánh sáng trong Thời không Hồng lưu. Đối với ngoại giới mà nói. Chỉ là ngắn ngủi một năm.

Đồng thời, Tiểu Ân cũng đã quyết định, đợi cho sau khi hai người bọn họ tiến giai thành thần linh bậc cao, mình mới có thể bế quan tấn công cảnh giới cao hơn.

Nếu không chẳng may trong lúc bế quan xảy ra chuyện bất ngờ thì thật là vui!

Trao đổi với hai phân thân một chút xong, Tiểu Ân suy nghĩ hồi lâu. Thủy chung cũng cảm thấy thái độ Juliana dường như có chút không bình thường.

Đặc biệt là vô duyên vô cớ đề cập đến lễ vật của Raphael khiến hắn vừa không hiểu gì cả, vừa nổi lòng hiếu kỳ.

Vừa nghĩ thoáng qua. Tiểu Ân đã rời khỏi thiên không thần điện. Tuy nhiên hắn cũng không trở lại tiểu đảo mà trong nháy mắt xuyên qua thông đạo, đi tới hạ giới.

Khi xuyên qua thông đạo. Tiểu Ân do dự một chút. Không biết vì sao, hắn cũng không chọn tinh cầu quê nhà của mình mà tới một tinh cầu hoàn toàn vô danh.

về phần vì sao quyết định như vậy, ngay chính hắn cũng không hiểu được.

Hơn nữa, hắn cũng không phải dùng thần niệm giám lâm, mà là dùng bản thể trực tiếp giám lâm.

Nếu đổi lại một thần linh khác thấy bản thể Tiểu Ân rời khỏi thiên không thần điện, chắc chắn sẽ kinh ngạc đến rớt tròng mắt ra.

Bản thể của thần linh bậc cao không ngờ dám rời khỏi thiên không thần điện, đây quả thực là chuyện không thể tin nổi. Nhưng suy nghĩ của Tiểu Ân hoàn toàn khác với đám thần linh ở thế giới này.

Hoặc cũng có thể vì linh hồn hắn không thuộc về vũ trụ này nên Tiểu Ân cũng không hoàn toàn đồng ý với việc tất cả chúng thần đều ẩn nấp trong thiên không thần điện.

Sau khi nghe qua sự tích vị tử vong pháp sư kia, và khi thực lực bản thân hắn đạt tới bậc cao đỉnh phong, sự kiêng kỵ của Tiểu Ân cũng ít đi rất nhiều.

Lấy thực lực trước mắt của hắn, chỉ cần không xâm nhập thần quốc của thần linh khác, như vậy nếu muốn tự bảo vệ mình chắc chắn không có nhiều vấn đề.

Cho dù là gặp phân thân của chủ thần, hắn cũng có thể đánh một trận, và có niềm tin sẽ thắng.

Đừng quên, trên người hắn trừ ba món thượng cổ thần khí. còn có dòng khí lưu đã phân liệt ra. Có mấy thứ này phòng thân, toàn bộ thần giới gần như không có ai có thể lưu hắn lại.

Cho nên hắn mới có thể noi theo tử vong pháp sư và các bằng hữu của hắn ngày xưa, lấy bản thể dạo chơi thế giới.

Lần này hạ giới, hắn không kinh động bất cứ kẻ nào, bởi vì hắn muốn xem tên thủ lĩnh đạo tặc công hội Mạch Đặc đang làm ăn như thế nào.

Tinh cầu mà hắn xuất hiện này cũng chính là một trong những tinh cầu mà năm xưa hắn dẫn theo một trăm cao thủ cấp bậc ngụy thần giám lâm.

Chỗ này đã không còn là chỗ hoang vắng như ngày xưa mà đã trở thành một tòa sa mạc đô thị thật lớn và phồn vinh.

Bóng dáng Tiểu Ân như ẩn như hiện lóe lên trong ma pháp trận, vị ma pháp sư phụ trách ma pháp trận dụi mắt. nhưng bởi vì căn bản là không cảm ứng được khí tức năng lượng trên người Tiểu Ân cho nên còn tưởng rằng mình hoa mắt.

Đạo quanh thành thị một lát, Tiểu Ân tốc độ không nhanh không chậm, nhưng hắn phát hiện, thành phố này so với lúc hắn rời đi, đã lớn hơn gấp năm lần.

Tuy nói là có ma pháp sư trợ giúp nhưng có thể mở rộng đến quy mô như vậy chứng tỏ những năm gần đây. chủ nhân nơi này tốn không ít công phu đối với nơi này.

Trong thành thị, kiến trúc lớn nhất tự nhiên là thần điện của Tiểu Ân, còn tế đàn có liên quan đến Tiểu Ân lại phân bố khắp ngõ ngách thành thị.

Khi thần niệm Tiểu Ân tỏa ra, có thể dễ dàng cảm ứng được trong chủ thần điện đầy rẫy tín ngưỡng lực khổng lồ. Sức mạnh này đã đạt tới cực hạn, thậm chí còn làm cho cả bên ngoài thần điện cũng phủ một tầng hào quang thần bí.

Động tĩnh trên cả tinh cầu đều dừng hòng dấu được hần. Nhưng đồng thời làm như vậy cũng tiêu hao thần lực vô cùng khủng bố. đồng thời cũng sẽ khiến cho toàn bộ tinh cầu biến đổi và rối loạn.

Hần đột nhiên ngừng ra, ngay lúc này. hần nhớ tới một chuyện Vô Danh từng nói qua.

Thần linh một khi tiến nhập thần giới, vậy bản thể sẽ bị quy tắc khống chế. vĩnh viễn không có khả năng dùng bản thể hạ giới.

Đó là bởi vì thần linh có lực lượng thật sự là quá hùng mạnh. Lớn đến mức tinh cầu bình thường ở hạ giới không thể chịu nổi. Đặc biệt thần linh bậc cao trở lên. ngay cả là muốn trực tiếp phá hủy một tinh cầu. dường như cũng không phải việc khó.

Cho nên. quy tắc ở thế giới này chính là bản thể thần linh không thể hạ giới. Nếu không trận đồ khủng bố huynh đệ của Vô Danh sẽ dùng lực lượng của quy luật trừng trị thần linh, đến khi nào hần hoàn toàn ngã xuống mới thôi.

Nhưng...

Tiểu Ân cẩn thận đánh giá mình, xác định không phải là phân thân gì cả, rồi mới ngẩng đầu nhìn bầu trời ngoài thần điện. Trời quang mây tạnh, ngàn dặm không mây, cũng không có cảnh tượng sấm giáng chớp giạt như ngày tận thế.

Chớp mắt. Tiểu Ân bất chợt cảm thấy rừng mình.

Cho dù là mình không cẩn thận quên việc này, chẳng lẽ cái trận đồ thông xuống hạ giới kia ăn không ngồi rồi sao? Không ngờ mình truyền tống xuống hạ giới mà không biết sao?

Không được, chờ khi về đến tinh cầu quê nhà nhất định phải đi hỏi mới được.

Quyết định xong Tiểu Ân tạm thời quăng chuyện này ra khỏi đầu, hơn nữa cũng không dám tỏa thần lực ra quá mức.

Nếu bởi vì tỏa ra quá nhiều lực lượng khiến cho viên tinh cầu này dao động, do đó dẫn tới trận đồ quy luật công kích, quả thật là làm trò hề cho cả thiên hạ xem.

..

Đưa bản đồ lên đây.

Tiểu Ân khẽ phân phó.

Cơ thể có linh hồn đến từ quang minh thủy mẫu kia không có nửa điểm chống cự đối với mệnh lệnh của Tiểu Ân, lập tức tuân lệnh mang bản đồ tới. Hơn nữa hần vô cùng thông minh, mang tới không phải bản đồ địa hình mà là một sa bàn tóm tắt toàn bộ đại lục.

Sau khi thấy sa bàn này. Tiểu Ân cũng có chút tán thưởng. Đến khi hần biết sa bàn này là do Mạch Đặc ra lệnh chế tạo thì không khỏi hân hoan vô cùng, cảm thấy mình năm đó cũng không có nhìn lầm người.

Ánh mắt hơi đảo qua, Tiểu Ân lập tức nhớ kỹ bản đồ địa hình trên sa bàn. Đồng thời cảm ứng tín ngưỡng lực hùng mạnh không ngừng cuộn cuộn trong thần điện, Tiểu Ân hơi trầm ngâm, toàn bộ cung điện lập tức tỏa ra vạn tượng hào quang. Hào quang như thế là có ma lực vô cùng, nháy mắt đã lấy thần điện làm trung tâm tỏa ra.

Trong thành thị, bất kể là ở chỗ nào, cho dù là ở góc âm u nhất hay trong các kiến trúc ngầm đều có thể cảm nhận được hào quang có thể nói là có ở khắp mọi nơi này.

Đồng thời, sinh linh bị hào quang bao phủ đều cảm thấy run sợ, như thể là từng dòng điện đang lan tỏa khắp toàn thân. Nhưng vô số dòng điện này cũng không mang đến cho bọn hần thương tổn gì cả. mà mang đến cho bọn hần cảm giác hưởng thụ vô cùng tuyệt vời.

Trong cảm giác của bọn họ, nếu cảm thụ này có thể duy trì vĩnh viễn vậy cho dù là từ bỏ hết thấy cũng đáng giá.

Đây là cảm giác do thần lực cải tạo người bình thường.

Trong nháy mắt đã có tác dụng cực tốt cho mọi người.

Sau một lát, toàn bộ thành thị đều chìm vào yên lặng. Tất cả mọi người hãm sâu vào trong đó mà không thể thoát ra.

Tiểu Ân yên lặng cảm ứng tất cả, trong lòng có chút hiểu được vì sao đám phân thân của thần linh cứ cách mười năm sẽ không tiếc tiêu hao tâm trí và sức lực, phóng xuất ra một lần thần tích. Bởi vì sau khi cảm thụ qua một lần thần tích, chắc chắn sẽ có rất nhiều người nguyện ý gia nhập đội ngũ đám tín đồ trung thành.

Đương nhiên, thần linh có xa xỉ đến mức nào cũng không có khả năng đối đãi với tín đồ trong thần giới như vậy. dùng hai phần ba toàn bộ thần lực trả lại. Cho nên sau khi hiệu quả của cái thứ chẳng khác nào thuốc phiện này mất đi, tâm niệm rất nhiều người đã không còn thành kính. Loại người này có lẽ còn có thể tín ngưỡng thần linh, nhưng độ thành kính đã không thể so với trước kia. Chẳng biết cuối cùng đến chết còn có thể hoàn toàn tín ngưỡng thần linh, có tư cách dùng trạng thái linh hồn thông qua thần thông, tiến vào thần quốc của thần linh mà mình tín ngưỡng một lần nữa tái sinh.

Dù sao, các tín đồ trong thần quốc mới là cơ sở chân chính của thần linh. Còn đám tín đồ ở hạ giới, chẳng qua là một nơi bồi dưỡng tín đồ trung thành, cũng là một nơi để thần linh đoạt lấy tín ngưỡng lực mà thôi.

Thật lâu sau, thần lực bay bổng chung quanh Tiểu Ân chậm rãi hạ xuống, rốt cục hoá thành hư vô. Tín đồ ngục thần đã sớm kích động đến nỗi cả người run rẩy, nói không ra tiếng.

Tiểu Ân hướng về hắc gập đầu một cái. nói:

Ta đã biểu diễn thần tích, người đi xuống trấn an mọi người đi. ta phải đi rồi.

Tín đồ ngục thần không nói hai lời quì lạy một chút rồi nhanh chóng rời khỏi tầng cao nhất thần điện!

Thần linh đại nhân tự mình hạ phạm biểu diễn thần tích, hiệu quả tuyệt đối hơn công sức mười năm vô số tín đồ tuyên dương. Nếu bây giờ hắc đi công bố chuyện này. chắc chắn có thể phát huy triệt để hiệu quả chuyện này.

về chuyện Tiểu Ân sắp rời đi, tuy rằng hắc vô cùng tiếc nuối và không muốn, nhưng hắc cũng biết, thần linh cũng không phải người bình thường. Chuyện đi ở của Tiểu Ân còn không tới phiên hắc lo.

Nhìn dáng vẻ đám tín đồ phía dưới dẫn trở nên kích động đến độ có chút điên cuồng, Tiểu Ân bất giác bật cười. Mạch Đặc quản lý quả thật không tồi.

Ngẩng đầu nhìn về một hướng, bóng dáng Tiểu Ân từ từ biến mất.

ở một nơi cách sa mạc cực xa có một tòa thành thị thật lớn.

Đây là trung tâm đại lục, Aba Numan.

Tòa thành thị này là một tòa thành thị đầy sức hấp dẫn. hoá ra là thành thị quan trọng nhất mà Long thần Christian và một vị thần linh hắc ám hệ khác tranh đoạt quyền kiểm soát tín ngưỡng.

Nhưng khi Mạch Đặc dẫn hơn mười cường giả cấp ngục thần vừa đến, lập tức trong một ngày đuổi tất cả lực lượng chống đối trong thành phố đi. Đương nhiên, các tín đồ của Christian tự động rút lui. Còn đám tín đồ của tên thần linh kia không có vận may tốt như vậy. Trong vòng mấy năm, những người đó gần như đều đã bị tiêu diệt không còn manh giáp, chẳng sống sót bao nhiêu hơi thừa.

Mạch Đặc vừa chiếm cứ nơi trung tâm nhất đại lục, cũng là thành thị khổng lồ nhất thì lập tức hạ lệnh xây dựng chủ thần điện của Tiểu Ân.

Tuy rằng Mạch Đặc cũng không biết cái tên Tiểu Ân có bao nhiêu phần lượng, nhưng hơn trăm ngục thần là bằng hiệu sống không thể tốt hơn.

Kỳ thật, thần linh đối với chuyện ở hạ giới có thái độ cực kỳ cẩn thận, cũng sẽ không bởi vì hạ giới đánh nhau sống chết mà mạo muội gây ra chiến tranh.

Đặc biệt sau khi Tiểu Ân để lại bên cạnh Mạch Đặc một trăm ngục thần, bất kể là Long thần Christian, hay là tên thần linh kia, đều vô cùng sáng suốt từ bỏ quyền khống chế tinh cầu này.

Mặc dù trong số tín đồ của bọn họ cũng có thể tìm được cao thủ ngục thần, nhưng phải nhiều cao thủ như vậy tới một tinh cầu thì chính là tuyên bố với thần linh khác rằng ta muốn tinh cầu này.

Chính là bởi vì có hiểu lầm như vậy cho nên hai vị thần linh kia mới có thể cuối cùng thối lui. Bởi vì Tiểu Ân cũng không xâm nhập đại bản doanh của bọn họ ở hạ giới, cho nên bọn họ mới không muốn hoàn toàn trở mặt với thần linh như vậy.

Dưới tay có siêu cấp ngục thần và rất nhiều ma pháp sư, Mạch Đặc trong mấy năm ngắn ngủi xây nên một thần điện vừa lớn vừa vững chắc.

Có lẽ là bởi vì xây dựng trong chiến tranh, thần điện chẳng những to lớn, hơn nữa còn vững chắc như một thành lũy quân sự. Trừ khi là ma pháp sư cấp bậc truyền kỳ vận dụng lực lượng cấm chú, nếu không những kẻ còn lại muốn trong khoảng thời gian ngắn phá hỏng quyết không thể được.

Khi Tiểu Ân xuất hiện trong thần điện không ngờ bị người ta phát hiện. Tuy nhiên người phát hiện hẳn chính là một trong trăm tên ngục thần ngày xưa hẳn lưu lại.

Nguyên nhân chính là vì không có lòng đề phòng đối với người như vậy nên Tiểu Ân mới có thể dễ dàng bị bọn họ phát hiện.

Sau đó, do người nọ dẫn dắt, chủ nhân thành phố này, Mạch Đặc lập tức bỏ qua tất cả mọi công việc, lấy tốc độ nhanh nhất đi tới trước mặt Tiểu Ân.

Lúc này sau khi Mạch Đặc được Tiểu Ân đưa thần lực vào, bề ngoài đã trở nên trẻ hơn rất nhiều, trong cơ thể hẳn có sức sống bừng bừng, đúng là lúc thần lực Tiểu Ân phát huy hiệu quả tốt nhất.

Một lần nữa gặp lại thần linh đã cho hẳn cuộc sống mới. Mạch Đặc vô cùng kích động. Mặc dù bề ngoài chẳng có biểu hiện ra bao nhiêu, nhưng kích động trong lòng hẳn không dấu được Tiểu Ân.

Trên thực tế, sau khi Tiểu Ân rời khỏi rất nhanh đã quẳng chuyện này ra khỏi đầu, cũng chưa từng một lần chiếu cố đến, thậm chí ngay cả thần tích cũng chưa từng biểu diễn qua một lần.

Hậu quả chính là mặc dù Mạch Đặc xây dựng thần điện khắp nơi, cũng đã hợp nhất tôn giáo với chính quyền. và xây dựng vô số thần điện và tế đàn khổng lồ nhưng số lượng tín đồ trung thành bồi dưỡng ra lại cũng không nhiều lắm.

Nếu không phải dưới tay có thực lực hùng mạnh là hơn trăm ngục thần trấn thủ. chi sợ sách lược cực kì hiểu chiến mà hẳn dùng đã sớm bị những người khác lật đổ rồi.

Đương nhiên, nếu dưới tay không có thực lực như vậy. hẳn cũng sẽ không lựa chọn phương thức khuếch trương bằng tốc độ nhanh nhất này.

Sau mấy năm cố gắng thì toàn bộ đại lục đã bị hẳn thuận lợi thống nhất. Thế lực của hẳn đã bắt đầu vươn ra các đại lục còn lại. dưới lực lượng công kích của vài vị ngục thần thu được chiến quả đáng mừng. Theo ý của hẳn, nhiều nhất chỉ hai năm nữa là có thể hoàn toàn thống nhất tinh cầu. thành đại bản doanh của bọn họ. và coi đây là trung tâm, bắt đầu thâm nhập tinh cầu khác.

Sau khi biết việc Mạch Đặc làm vài năm gần đây. Tiểu Ân vô cùng vừa lòng.

Tuy rằng hơn trăm ngục thần là một lực lượng hùng mạnh không thể chống cự, nhưng bất kể lực lượng đến đâu cũng không thể giải quyết tất cả mọi chuyện. Nếu không có Mạch Đặc bày mưu nghĩ kế, cũng không có khả năng đạt được hiệu quả khả quan như thế.

Hắn cũng cố đánh giá của mình về Mạch Đặc, lại lần nữa đưa thần lực vào trong cơ thể hẳn, cho phép hẳn dùng phương pháp của mình ở hạ giới từ từ thúc đẩy sự phát triển thế lực của Tiểu Ân.

Sau khi được Tiểu Ân ủng hộ , niềm tin của Mạch Đặc tăng rất nhiều. Hắn đề xuất với Tiểu Ân việc muốn thành lập siêu cấp truyền tông trận cấp bậc vũ trụ và thỉnh cầu duy trì thần tích từ thần giới.

Đối với chuyện thứ hai, Tiểu Ân không nói hai lời lập tức đáp ứng. Cái gọi là duy trì thần tích chẳng qua là tiêu phí một chút thời gian và thần lực kết tinh mà thôi. Hơn nữa trước kia bởi vì thực lực mình nhỏ bé, cho nên Tiểu Ân cũng không dám tùy tiện làm như vậy, nhưng tình hình hiện giờ đã khác rất nhiều.

Bằng thực lực bậc cao đỉnh phong của hắn, ngay cả ở hạ giới hơi làm càn một chút cũng tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì. Ngay cả lúc vô tình trêu chọc đến chủ thần và thần vương hùng mạnh gì đó, cùng lắm thì bọn họ giết sạch toàn bộ tín đồ Tiểu Ân phái ra ngoài, sẽ không dây dưa với một thần linh bất cứ lúc nào cũng có thể thăng cấp thành chủ thần.

Hơn nữa sau khi dò xét, Tiểu Ân có hiểu biết mới đối với tình huống nơi này và trong lòng hắn sinh ra một ý tưởng mới. nếu điều đó thành hình, vậy cái gọi là thần tích có thể dễ dàng giải quyết.

Nhưng vấn đề thứ nhất, ý tưởng muốn trực tiếp mở rộng thể lực đến tinh cầu khác, Tiểu Ân lại có chút do dự.

Trong vòng mười năm đuổi hai vị thần linh này, thu tinh cầu vô danh vào tay, xây dựng thành công vô số thần điện.

Tốc độ như vậy quả thật là rất nhanh, nhưng xét về nền móng không khỏi có chút yếu kém. Dù sao, muốn làm cho cả tinh cầu đều tín ngưỡng một thần linh cũng không phải một việc dễ dàng như vậy.

Hơn nữa một khi tiếp xúc với bên ngoài chẳng khác nào chạm vào con dao hai lưỡi sắc bén. hậu quả đến tốt cũng như thế nào. ngay Tiểu Ân cũng không dám tùy tiện kết luận.

Nhưng nhìn về mặt đầy tự tin của Mạch Đặc, Tiểu Ân lập tức nghĩ tới lai lịch của hắn. Hắn là một kỳ tài từng biến một đạo tặc công hội thành tổ chức nổi tiếng nhất Gerry, có lẽ hắn sẽ mang đến ngạc nhiên vui mừng khác chẳng?

Trầm ngâm một lát, Tiểu Ân bắt đầu hỏi hắn hoàn cảnh và tình huống tinh cầu xung quanh, còn có phương hướng phát triển ngày sau.

Không ngờ Mạch Đặc miệng lưỡi lưu loát, thao thao bất tuyệt cẩn thận trả lời từng câu hỏi hắn nêu ra. Hoá ra hắn đã sớm lợi dụng đám cường giả cấp bậc nguy thần điều tra tỉ mỉ tình hình tinh cầu xung quanh. Tình hình cũng giống như khi hắn huy hoàng sáng tạo hệ thống tình báo của đạo tặc công hội. hình thành một mạng lưới tình báo cố định.

Lấy tin tức tình báo làm căn cứ, hắn đồng thời cũng đã lên kế hoạch đầy đủ cho sự phát triển sau này. Khi tất cả lý luận này trình diễn một cách gần như hoàn mỹ trước mặt Tiểu Ân thì ngay cả hắn cũng không kìm nổi thâm cảm thán. Chọn người này thật sự là chính xác.

Cho Mạch Đặc quyền tùy cơ ứng biến, Tiểu Ân rời khỏi tinh cầu nắm tín ngưỡng của hắn tại hạ giới.

Đối với Mạch Đặc, Tiểu Ân đã hạ quyết tâm, để hắn mặc sức mà làm. Chỉ có điều không biết sau khi có tuổi thọ gần như vô hạn, Mạch Đặc có thể đi đến bước cuối cùng hay không?

569. Chương 49: Đàm Luận Cùng Vô Danh.

Ba khối đại lực trên tinh cầu này có hai khối bị nữ thần Ánh Trăng Raphael hoàn toàn chiếm cứ, mà một khối đại lực Hoàng Kim còn lại thuộc về Tiểu Ân và ma pháp công hội.

Đúng vậy, hiện giờ về danh nghĩa mặc dù ma pháp công hội là một tổ chức độc lập, nhưng trong lòng những nhân vật thủ lãnh của công hội, kể cả phó hội trưởng Sloppy Burger, đều hiểu được ai mới là công thần chân chính ngăn cản nữ thần Ánh Trăng đưa thần điện tiến vào đại lực Hoàng Kim. Đối với mọi lời nói phát ra từ ma pháp tháp của Tiểu Ân đều nhất nhất tuân theo, cho tới bây giờ không có gì tranh cãi.

Đồng thời, tin tức Tiểu Ân trở thành thần linh đã từ ma pháp lâm viên lan ra cả hai đại lực khác. Điều này càng làm uy vọng của hắn tăng lên. Lúc này, lấy ma pháp lâm viên thành Louis làm trung tâm, toàn bộ đại lực đã từ từ xuất hiện một vài thần điện của Tiểu Ân. Tuy rằng tốc độ tuyệt đối không thể so với

tinh cầu do Mạch Đặc chủ trì, nhưng cách làm ôn hòa này lại đem đến cho hắn không ít tín đồ trung thành chân chính.

Tất nhiên, ở công quốc Louis, bên cạnh ma pháp lâm viên, một tòa thần điện mới tinh đã sớm được dựng lên. Tất cả tuy rằng Tiểu Ân biết, nhưng cũng là lần đầu tiên hạ giới nhìn thần điện của mình trên tinh cầu quê hương.

Lúc này, ở tinh cầu quê hương còn có bốn cường giả nguy thần chủ trì hết thảy, có thể nói là phòng thủ tuyệt đối kiên cố.

Khi bóng dáng Tiểu Ân xuất hiện trong ma pháp tháp của mình và dùng thần niệm quét qua công quốc Louis, trên mặt lập tức lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Tuy rằng chỉ trong nháy mắt hắn đã khôi phục bình tĩnh, nhưng trong lòng hắn cũng có chút cảm khái.

Hắn rốt cục hiểu được, lễ vật Raphael đưa cho hắn đến tột cùng là cái gì, cũng hiểu được về mặt Juliana vì sao trở nên cổ quái như thế.

Bên trong thần điện của hắn có bốn cỗ khí tức khiến hắn cảm thấy vô cùng quen thuộc, nếu hắn đoán không sai, đó là của bốn vị nữ nhân.

Trong bốn vị nữ nhân này, trừ một vị là nữ tinh linh trung niên xinh đẹp, ba vị còn lại đều rất trẻ, đặc biệt lấy tuổi tinh linh mà nói, càng là quá trẻ.

Đương nhiên, trong ba vị kia chỉ có hai là tinh linh, còn có một là nhân loại hàng thật giá thật.

Khi thần niệm của Tiểu Ân quét qua thần điện, bốn vị này không ngờ đang chen lẫn vào đám người hỗn loạn để cầu nguyện. Điều khiến Tiểu Ân càng không ngừng cười khổ chính là các nàng cũng không phải hướng về Raphael cầu nguyện, mà là hướng về thần tượng của mình cầu nguyện, và hắn có thể dễ dàng cảm ứng được từ trên người các nàng, các nàng tuyệt đối là thật tâm thực lòng, bởi vì tín ngưỡng lực lượng lớn của tinh linh tuyệt đối không thể ngụy tạo.

Trong nháy mắt vô số ý nghĩ hiện lên. Đối với bốn nàng, Tiểu Ân cảm thấy có chút khó xử.

Tuy rằng thực lực và thể lực hắn nắm trong tay lúc này đã hoàn toàn khác ngày xưa, nhưng ở chỗ mềm yếu nhất trong trái tim vẫn cảm thấy có chút gì đó vướng bận.

Tất cả đều là di chứng của việc thực lực thăng tiến quá nhanh lưu lại. Nếu cho hắn mấy vạn năm thời gian mới thăng tiến tới tình trạng hiện giờ, như vậy tất cả vướng bận trong lòng đảm bảo là sẽ theo gió mà đi, không còn chút gì. Nhưng đáng tiếc là, Tiểu Ân có nhiều người bình thường mà trước kia hắn nhận là bằng hữu, rất nhiều người vẫn còn sống.

Suy tư lo lắng một chút, Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, các nàng nếu đã đến đây, như vậy cũng có thể chấm dứt chuyện này.

Đương nhiên, Tiểu Ân không có suy nghĩ trả lễ vật này lại.

Bởi vì những người này trong mắt Raphael cũng chẳng tính là gì, như con kiến hoàn toàn là có thể bỏ qua, nhưng ở trong lòng Tiểu Ân thì không như thế.

Nếu để các nàng quay về thế giới tinh linh, chỉ sợ vận mệnh chờ đợi các nàng sẽ vô cùng thê thảm.

Một suy nghĩ vừa hiện, trên người bốn nữ nhân che mặt đang lẫn vào đám người cầu nguyện đột nhiên xuất hiện một trận năng lượng dao động, sau đó họ biến mất như ma quỷ.

Các nàng biến mất vô thanh vô tức, không chút dấu vết.

Người khác, thậm chí ngay cả tế tự trấn thủ chỗ đó cũng không biết. Mãi đến khi cầu nguyện chấm dứt, người chung quanh các nàng mới phát hiện không thấy các nàng. Tuy nhiên những người này cũng không hoài nghi gì cả, vẫn tưởng rằng các nàng nửa đường quay về mà thôi.

Bốn vị nữ nhân này chính là bộ tộc nguyệt tinh linh: Sara, Petty và Betty, đệ tử của Tiffany. Vị còn lại Tiểu Ân cũng biết, chính là đại trưởng lão của bộ tộc Nguyệt tinh linh, tình nhân ngày xưa của Dida đại tát mãn và là tinh linh Juliana thích nhất, Arnezeder.

Trong khi bốn người các nàng đang cầu nguyện, đột nhiên cảm thấy chung quanh khác thường, tiếng ngâm xướng lơ lửng bên tai đột nhiên không hiểu vì sao biến mất. Đây là một chuyện tuyệt đối khó có thể tưởng tượng.

Nhưng, khi các nàng mở mắt ra, lập tức phát hiện Tiểu Ân đứng đó.

Vừa thấy Tiểu Ân, cho dù là ngu đến đâu cũng minh bạch nguyên do mọi chuyện.

Trong mắt tất cả mọi người đều hiện ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, ánh mắt Sara, Betty và Petty lập tức sáng lên. Đặc biệt hai thiếu nữ tinh linh, đều vẫn còn nhớ rõ ràng những gì đã trải qua trong lần gặp nhau bên trong khe nứt thời không ngày xưa.

Khi đó Tiểu Ân chẳng qua chỉ là một vị đại ma pháp sư mà thôi, nhưng hiện giờ đã có cấp bậc mà các nàng chỉ có thể ngưỡng mộ, với không tới. Nói đâu xa, từ trong thần dụ của nữ thần Ánh Trăng cũng có thể cảm nhận được sự hùng mạnh của hắn rồi. Nếu hắn không hùng mạnh khiến nữ thần cũng cảm thấy không thể chống lại và không thể đắc tội, làm sao có chuyện thần linh chuyển giao tín đồ trung thành. Về phần Arnezeder mặc dù đang là ma đạo sĩ cấp chín đứng đầu viên tinh cầu này, nhưng trong mắt Raphael cũng chẳng khác gì tín đồ bình thường. Có lẽ biết giữa nàng và Tiểu Ân có tình hữu nghị tương đối tốt, cho nên mới tặng kèm luôn.

Hai bên lẳng lặng nhìn nhau, Sara lập tức cúi đầu, cung kính nói:

- Vị đại Tiểu Ân bệ hạ, nguyệt tinh linh Sara hướng ngài cầu nguyện, nguyện ý trở thành tín đồ trung thành nhất của ngài.

Đám người Arnezeder cũng đồng thời có động tác tương tự. Đặc biệt là Arnezeder, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, và cảm nhận được ý tứ trong thần dụ, như vậy tuyệt đối không thể tin được hiện giờ Tiểu Ân không ngờ đã đạt đến cảnh giới như vậy.

Tiểu Ân nhẹ nhàng vung tay lên, nói:

- Sara, các người đã đến đây, cũng không cần khách khí như vậy.

Dừng một chút, hắn dịu dàng hỏi:

- Sau này các người có tính toán gì không?

Trong mắt đám người Sara đồng thời lộ ra vẻ vui mừng và mờ mịt.

Trước khi thấy Tiểu Ân, trong lòng các nàng có chút không yên, bởi vì các nàng cũng không biết, Tiểu Ân đã trở thành thần linh sẽ dùng thái độ gì đối đãi các nàng. Nhưng giờ phút này này bản khoản cũng đã tiêu tan, Tiểu Ân tuy rằng đã thành thần, nhưng đối xử với bằng hữu cũ cũng không có cái vẻ cao cao tại thượng, trở mặt vô tình.

Đương nhiên, các nàng cũng biết rõ, giữa các nàng và Tiểu Ân đã có một vách ngăn vô hình thật lớn. Đó là chênh lệch, căn bản là không thể bù lại, trừ khi có thực lực ngang ngửa Tiểu Ân, nếu không các nàng không bao giờ có khả năng có được tư cách đối thoại bình đẳng.

Chỉ có điều, khi Tiểu Ân hỏi tính toán ngày sau của các nàng, cho dù là Arnezeder cũng có chút mờ mịt. Kể cả Betty, các nàng từ nhỏ đã hấp thụ văn hoá nguyệt tinh linh. Đặc biệt là khi Raphael giáng lâm tinh cầu, khiến bộ tộc nguyệt tinh linh sau đó vô cùng lớn mạnh và phồn vinh, trong lòng các nàng chỉ có một ý niệm là vì thần linh cầu nguyện vì phát triển tương lai toàn bộ chủng tộc mà cố gắng.

Nhưng một thần dụ của nữ thần Ánh Trăng tước đoạt mọi thứ của các nàng, thậm chí ngay cả bộ tộc nguyệt tinh linh cũng không dám thừa nhận địa vị các nàng.

Bởi vì thần dụ của nữ thần là đuổi bốn người các nàng đi, để các nàng thay đổi tín ngưỡng.

May mắn là vị thần linh mà các nàng chuyển sang tín ngưỡng là người các nàng quen thuộc. Nếu không các nàng chỉ sợ rất khó chấp nhận thần dụ như vậy.

Thấy vẻ mờ mịt trong mắt các nàng, Tiểu Ân trầm ngâm một tiếng, nói:

- Được rồi ta có một đề nghị nho nhỏ.

Hắn giơ tay chỉ chỉ không trung nói:

- Trong thần quốc của ta có rất nhiều đất trống. Các người có thể tạm thời đi tới nơi đó rồi từ từ suy xét. Ta sẽ cung cấp cho các người đủ tài nguyên tu luyện, về phần các người ngày sau có tính toán gì thì cứ từ từ mà suy xét.

Bốn người Sara cùng thở phào một hơi nhẹ nhõm, an bài như thế có lẽ cũng chính là điều các nàng chờ mong.

Tiểu Ân khẽ gật đầu với các nàng, rồi gọi bốn vị ngục thần Tower Belli quản lý nơi này. Sau khi đám người Tiểu Ân rời khỏi, bọn họ bốn người chủ trì đại cục nơi đây, cũng có thể nói là có công vất vả một phen.

Tiểu Ân vô cùng hiểu rõ bận tâm trong lòng bọn họ, bèn nói bọn họ biết nhiều nhất là mấy năm nữa thì có thể bắt đầu đi tới thần giới chiêm thần hỏa.

Những lời này lập tức khiến bốn vị ngục thần cường giả mừng rỡ như điên. Bọn họ tuy rằng cũng không biết Tiểu Ân đã thần kỳ thăng tiến thành thần linh bậc cao, nhưng nếu được Tiểu Ân cho phép, chứng tỏ Tiểu Ân đã có niềm tin có thể bảo hộ bọn họ tuyệt đối. Tin tức này tự nhiên làm cho bọn họ vô cùng kích động.

Tuy nhiên sau đó Tiểu Ân lại nhắc nhở bọn họ, muốn bọn họ chuẩn bị tốt người thay thế bọn họ.

Kết quả người mà tất cả bọn họ đồng thanh đề cử lại khiến Tiểu Ân cảm thấy dở khóc dở cười.

Người bọn họ đề cử tiếp quản thần điện không ngờ là ma pháp công hội phó hội trưởng Sloppy Burger.

Dưới sự chỉ dạy của bốn vị ngục thần, thêm vào đó được tích trữ sâu dày của ma pháp công hội giúp sức, không ngờ vị lão ma đạo sĩ này gần đây vượt qua cửa ải cửu tinh, thành công đột phá cảnh giới truyền kỳ.

Lấy thân phận của ông ta tiếp quản thần điện, quả thật là rất thích hợp, hơn nữa lão nhân gia cũng mơ hồ đề đạt ý nguyện.

Tiểu Ân do dự một chút rồi dùng đại quyền năng trực tiếp truyền tống Sloppy Burger đến trước mặt.

Hai bên đàm luận một lát, Tiểu Ân rốt cục minh bạch suy nghĩ của vị sư tổ này.

Trước kia, Sloppy Burger nghĩ cả đời cũng không thể đột phá đến cảnh giới truyền kỳ. Cho nên hắn mới có thể ngược lại lựa chọn trở thành ma pháp công hội phó hội trưởng. Nhưng ai ngờ, chỉ trong vài năm đã xảy ra những thay đổi bất ngờ, Tiểu Ân quật khởi khiến hết thảy đều thay đổi.

Sau khi hắn trở thành truyền kỳ, trong lòng đã xảy ra biến hoá cực kỳ tinh tế.

Cường giả cấp bậc ngục thần, thần linh mới là mục tiêu cao nhất mà hắn theo đuổi. Còn quyền lực trong ma pháp công hội, đối với hắn mà nói, đã không còn nhiều hứng thú.

Hắn biết rất rõ, có thể giúp hắn tiếp tục tiến giai cũng chỉ có một mình Tiểu Ân.

Bất quá, tuy rằng về danh nghĩa Tiểu Ân là đệ tử mấy đời của hắn, nhưng quan hệ hai bên cũng không quá thân mật, cho nên hắn lập tức thay đổi suy nghĩ, không ngờ nguyện ý dùng thân phận tín đồ tiếp quản thần điện.

Sau khi cảm nhận được rõ ràng suy nghĩ của hắn, Tiểu Ân cũng là thâm than, thực lực thay đổi mang đến ảnh hưởng cực lớn với địa vị.

Dưới ánh mắt thiết tha pha lẫn chút cầu khẩn của vị lão nhân này, Tiểu Ân vô cùng dễ dàng đáp ứng đưa hắn trực tiếp vào thần quốc ở chung với đám người Maren sư phụ, ở đó hắn có thể an tâm tu luyện và có vật tư không hạn chế để sử dụng.

Sau khi được Tiểu Ân hứa hẹn, Sloppy Burger vô cùng vui sướng. Mấy ngày sau lập tức từ chức phó hội trưởng ma pháp công hội, theo đám người Tiểu Ân và Sara tiến vào thần giới.

Về phần chủ thể thần điện tương lai thì giao cho đám người Tower Belli đau đầu đi. Để có thể thuận lợi trở thành thần linh, bọn họ không có khả năng không chút để ý chuyện này.

Trong những ngày sau đó, mấy lần Tiểu Ân phát ra thần lực, tạo nên vài thần tích, chính thức dùng thân phận thần linh xuất hiện ở đại lục Hoàng Kim.

Sau khi xử lý xong tất cả, Tiểu Ân mới về ma pháp tháp, vào phòng Vô Danh.

Từ sau khi Tiểu Ân tiến vào thần giới, Vô Danh không thể đi theo bên cạnh hắn, mà ở trong ma pháp tháp ở hạ giới, giúp hắn bảo quản đại lục thần tạo.

Suy nghĩ của Vô Danh không thể lường được. Cho tới bây giờ Tiểu Ân vốn không hi vọng gì có thể đoán được suy nghĩ của hắn. Cho tới hôm nay, hắn vẫn nhìn không ra sâu cạn người này.

Lặng lặng đi tới bên cạnh Vô Danh. Tên này vẫn giống như trước đây, hai mắt nhìn chăm chăm lên trần nhà trên đỉnh đầu, hờ hững với Tiểu Ân vừa tới.

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân bất đắc dĩ mở miệng nói trước:

- Vô Danh, lão bằng hữu đến, người cũng không chào đón một chút sao?

Vô Danh rút cục liếc mắt nhìn hắn, chậm rì rì nói:

- Lá gan của ngươi ghê gớm thật.

Tiểu Ân cười khở một tiếng, lấy thần thể tự mình hạ giới, đảm lượng quả thật là lớn một chút. Tuy nhiên làm như vậy đối với hắn mà nói, chẳng phải cũng là một loại lịch lãm thôi sao?

Có lẽ, điều đó trong suy nghĩ của hắn và đám thần vương chưa từng có thần quốc là giống nhau.

Quả nhiên, câu nói kế tiếp của Vô Danh khiến trong lòng Tiểu Ân vui hơn vài phần.

- Tuy nhiên cũng chỉ có can đảm như vậy mới có cơ hội trở thành thần vương chân chính.

Một suy nghĩ thoáng hiện trong lòng Tiểu Ân, hắn hỏi:

- Odin Lage thần vương bị hạ ngày xưa cũng từng lấy thần thể tự mình đi qua?

- Đương nhiên, tất cả thần vương trong thần giới đều từng dùng thần thể tự mình lịch lãm. Nếu không bọn họ cũng không có khả năng thoát ra khỏi cả đám thần linh tầm thường, hấp thu đủ lực lượng của thiên địa, thành tựu thần vương.

- Còn Douglas thì sao? Hắn cũng từ nơi này hấp thu lực lượng của thiên địa sao?

- Hắn và những bằng hữu của hắn khác.

Thanh âm Vô Danh dường như cũng có chút bất đắc dĩ:

- Bọn họ xuyên qua tinh bích mà đến. Trong quá trình xông qua đó bản thân họ cũng đã hấp thu đủ lực lượng của thiên địa trong thông đạo, cho nên bọn họ mới có thần cách tự trưởng thành, cũng sẽ không bởi vì thiếu lực lượng của thiên địa mà không thể tiến giai thần vương.

Tiểu Ân gật đầu một cái thật mạnh. Từ câu nói của Vô Danh, hắn rút cục xác định, thay đổi của những người này quả nhiên có liên quan đến chuyện vượt qua thông đạo thần bí kia.

Trầm ngâm một chút. Tiểu Ân hỏi:

- Vô Danh, còn ta? Ta vì sao khác bọn họ?

- Phương thức vượt qua thông đạo không giống nhau, thành tựu cuối cùng cũng không giống nhau.

Vô Danh điểm nhiên nói:

- Bọn họ đạt được, là thực lực đề cao. Thành tựu cuối cùng của bọn họ ở thời khắc vượt qua thông đạo cũng đã được quyết định rồi. Còn ngươi thì khác...

Giọng nói của Vô Danh rốt cục có một chút dao động:

- Ngươi là một tấm giấy trắng, viết lên đó chữ gì đều hoàn toàn dựa vào cố gắng và kỳ ngộ của người. Từ đó, có vô số khả năng xảy ra, cũng có duy nhất một khả năng...

Trong lòng Tiểu Ân dao động liên tục, nhưng sắc mặt hắn vẫn bình tĩnh đến kinh người:

- Khả năng gì?

- Khả năng vượt qua.

Vô Danh nhìn hắn chăm chú, giọng hắn khác hẳn trước kia, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân cũng trở nên vô cùng ngưng trọng:

- Vượt qua hết thảy, thậm chí là vượt qua quy tắc của thế giới này.

Tiểu Ân lẳng lặng nhìn hắn, dường như là muốn từ trong mắt hắn nhìn ra chút gì. Nhưng trong ánh mắt kia trừ chút chờ mong, còn thì trong suốt như nước, rốt cuộc nhìn không ra gì cả.

Hít một hơi thật sâu, Tiểu Ân cười khổ nói:

- Không thể tưởng được, không ngờ người có kỳ vọng lớn như vậy đối với ta, nhưng vì sao người có niềm tin như thế với ta?

Vô Danh hơi hơi lắc đầu, nói:

- Không phải ta có niềm tin đối với người, mà là không có lựa chọn.

Hắn từ từ nói:

- Từ khi người đi tới thế giới này đã là lựa chọn duy nhất. Bất kể là ta, hay là những người khác, đều không có quyền lựa chọn.

Ánh mắt Tiểu Ân đột nhiên hiện lên hào quang sắc bén, nói:

- Những người khác? Là ai? Các người đều giám thị ta sao?

- Không!

Vô Danh không chút do dự phủ nhận:

- Sự phát triển của người tuyệt đối tự do, không ai ngốc đến mức can thiệp hành động của người.

- Vì sao?

- Người thấy ma thú đã thuần hoá, nuôi trong nhà có thể chiến thắng ma thú đến từ luyện ngục sao?

Trên mặt Vô Danh lộ ra vẻ tươi cười hiếm thấy, nói:

- Chúng ta đại biểu chính là quy tắc, quy tắc duy trì thế giới này. Bất kể chúng ta an bài như thế nào, cũng không thể đột phá hạn chế của quy tắc này. Cho nên muốn cho người đột phá quy tắc, như vậy chúng ta căn bản là không thể can thiệp hành động của người, thậm chí ngay cả giám thị và tiếp xúc cũng không được.

Trên mặt Tiểu Ân lập tức hiện ra vẻ cổ quái. Hắn tuy rằng đã xác định Vô Danh không lừa gạt hắn, nhưng cảm giác cũng không dễ chịu chút nào.

- Một khi đã như vậy, vì sao người và Odin Lage tiếp xúc với ta?

Tiểu Ân trầm giọng hỏi.

Vô Danh bật cười, nói:

- Không phải chúng ta tiếp xúc người, mà là người vừa mới đụng phải chúng ta cho nên chúng ta mới có thể trợ giúp người một chút.

Tiểu Ân lúc này mới thoải mái, trách không được lấy thân phận của Odin Lage không ngờ chọn mình trở thành giáo hoàng của hắn. Hơn nữa đối với việc mình tham ô quyền trượng giáo hoàng của hắn cũng không truy cứu chút nào. Hơn nữa mình lấy thân thể hạ giới, quy tắc trận đồ huyết lệ của Vô Danh cũng bỏ mặc. Tất cả có lẽ là bởi vì có liên quan đến chuyện Vô Danh nói.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân nghiêm nghị nói:

- Vô Danh, các người đại biểu cho quy tắc tối cao. Như vậy để giữ gìn quy tắc, các người hẳn là nên giết những tồn tại như ta. Nhưng các người lại không làm như vậy, rốt cuộc là vì sao? Chẳng lẽ các người thật sự muốn phá tan quy tắc của thế giới này, bất chấp lợi ích của các người sao?

- Chúng ta đang chờ đợi.

- Chờ đợi cái gì?

- Chờ ngày người trở thành thần vương.

Dứt lời, Vô Danh nhắm hai mắt lại, lặng lẽ nằm trên giường.

Tiểu Ân lẳng lặng nhìn hần hồi lâu, vô số ý nghĩ trong nháy mắt lướt qua đầu. Hần có cảm giác chính là trước khi hần thăng cấp thành thần vương chỉ e là không có khả năng từ trong miệng Vô Danh thu được đáp án.

Bóng hình hần chao đảo rồi rời khỏi Vô Danh sâu xa khó hiểu.

Thật lâu sau, thanh âm Vô Danh nhẹ nhàng vang lên trong phòng:

- Kỳ ngộ, chúng ta đã sáng tạo vì người, phải coi người có thể nắm lấy hay không...

Ở một đại dương mênh mông trong thần quốc.

Đột nhiên trên bầu trời đại dương xuất hiện Tiểu Ân và một đám người. Dưới sự chỉ dẫn của Tiểu Ân, bọn họ lặng lẽ nhìn xuống biển rộng, trong mắt có chút xúc động.

Trong mấy người này, bất kể là tinh linh như Sara hay Sloppy Burger đều lần đầu tiên đến thần giới của những vị thần, đương nhiên có chút xúc động lạ thường với nơi này.

Tiểu Ân nhìn thoáng qua mặt biển rồi giơ tay lên. Một cỗ thần lực mênh mông ùn ùn tỏa ra, phủ xuống mặt biển.

Một trận năng lượng dao động mãnh liệt bùng phát, giữa biển khơi muôn trùng sóng dữ chợt nổi lên một hòn đảo nhỏ một cách thần kỳ.

Cũng là một tiểu đảo, nhưng tiểu đảo này thua xa tiểu đảo mà Juliana và đám lão nhân đang ở. Hơn nữa không gian chung quanh tiểu đảo từ từ hình thành một tầng sương mù dày đặc, bao phủ toàn bộ tiểu đảo. Nếu không có truyền tống trận, muốn tìm ra vị trí tiểu đảo cũng không phải chuyện dễ dàng gì.

Chiêu thức ấy là học được từ Hắc Long Vương. Ngày xưa chung quanh Long Đảo chẳng phải cũng có trận đồ sương mù dày đặc như vậy sao? Sau khi có thứ này hoàn toàn có thể giảm bớt rất nhiều phiền toái.

Lúc này Tiểu Ân có năng lượng cường đại hơn khi vừa đến thần giới không biết bao nhiêu lần. Tuy rằng phạm vi thần quốc chỉ lớn hơn mấy lần, nhưng số lượng tín đồ trung thành lại nhiều hơn cả chục lần. Thần lực kết tinh mỗi ngày thu được đều rất nhiều, hơn xa ngày xưa.

Xây dựng một tiểu đảo như vậy đối với hần mà nói. Kỳ thật cũng không có bao nhiêu khó khăn.

Sau khi xây dựng tiểu đảo xong, Tiểu Ân và đám người Sara cùng nhau xuất hiện trên đảo nhỏ.

Tuy rằng là đảo nhỏ vừa mới kiến tạo, nhưng cơ sở vật chất trên đảo lại không đơn sơ chút nào. Đặc biệt là có hoa lâu xinh đẹp tuyệt trần và bài trí cẩn thận tới cực điểm. Tất cả làm người ta có thể nhìn ra sự chú tâm của chủ nhân.

Tất nhiên Tiểu Ân không có khả năng tỉ mỉ như thế. Nhưng để hợp khẩu vị các tinh linh, Tiểu Ân coi như vung tay một lần, nói Nhất Hào ra tay, dựa theo đặc điểm chú trọng đẹp đến từng chi tiết của tinh linh mà bố trí toàn bộ hải đảo. Hiện giờ xem ra, tuy rằng dùng nhiều thần lực kết tinh, một chút, nhưng hiệu quả cũng ngoài ý liệu.

Chuyện này chỉ cần nhìn ánh mắt pha lẫn sợ hãi và vui mừng của đám người Sara là hiểu.

Sara, nơi này là chỗ ở tạm thời của các người. Trên đảo nhỏ này ta đã dựng một truyền tống trận. Các người có thể tùy ý đi tới thần quốc đại lục. Truyền tống trận này truyền tống hai chiều. Từ truyền tống đi ra cũng có thể từ đó quay về truyền tống trận trên đảo. về phần làm sao trở về thì càng đơn giản. Ta sẽ

cho các người một trận đồ thiết bài, chỉ cần có thiết bài và ở trong thần quốc, như vậy người muốn về lúc nào thì về.

Tiểu Ân giới thiệu luôn.

Tuy nhiên có một số việc hẳn cũng không nói ra. Thí dụ như truyền tống trận này không thể trực tiếp truyền tống đến tiểu đảo của Juliana. Hay thí dụ như trong thần quốc trừ mình ra cũng không ai có thể truyền tống vào tiểu đảo này.

Cho nên bất kể là sống ở tiểu đảo hay là ở thần quốc đại lục, đều là vô cùng “an toàn”.

Đám người Sara đã sớm bị thủ đoạn thần kỳ của Tiểu Ân làm rung động. Hòn đảo nhỏ đột nhiên xuất hiện này mặc dù so với toàn bộ thần quốc chỉ có thể xem như đảo rất nhỏ mà thôi, nhưng diện tích của nó trên thực tế không hề nhỏ chút nào, thậm chí tương đương với nửa công quốc Louis.

Nhưng bàn tay của Tiểu Ân vừa giơ lên, không ngờ trong thời gian ngắn như vậy hòn đảo đã trôi lên từ đáy biển, hơn nữa mọi vật mọi kiến trúc trên đảo nhỏ đều phù hợp sở thích của bọn họ. Thủ đoạn không thể tin nổi như vậy chẳng trách hẳn được gọi là thần linh.

Nhưng bọn họ cũng không biết, không phải cứ là thần linh là đều có thể trong thời gian ngắn như vậy làm được chuyện này. Muốn xây dựng một hòn đảo nhỏ hoàn mỹ như vậy, đại lượng thần lực kết tinh và kiến trúc sư kiệt xuất thiếu một thứ cũng không được.

Chẳng qua sau khi nghe lời dẫn dò của Tiểu Ân, Sara thông minh lập tức minh bạch ý tứ của hắn, trên mặt hiện lên vẻ u oán, nói:

- Được, chúng ta sẽ định cư ở trong này.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, do dự một chút, nói:

- Tu luyện cho tốt, tranh thủ một ngày kia thành thần.

Đám người Sara lập tức sáng mắt lên, muốn thành thần gần như là mộng tưởng của mỗi một người bình thường. Nhưng kẻ thật sự có thể biến giấc mộng thành sự thật, lại có thể có mấy người?

Nhưng nếu Tiểu Ân nói như vậy, chứng tỏ hẳn sẽ hậu thuẫn mọi người, điều này khiến đám người Sara trong lòng cảm kích vạn phần.

Tuy nhiên các nàng cũng hiểu được, không phải tất cả tín đồ đều có thể nhận được đãi ngộ này. Nếu không phải các nàng từng quen biết Tiểu Ân, như vậy Tiểu Ân tuyệt đối sẽ không khăng khải hào phóng như thế.

Arnezeder chần chờ một lát, đưa mắt trao đổi cùng Sara chúng nữ một chút rồi nói:

- Tiểu Ân đại nhân, xin hỏi Juliana tiểu thư và Dida cũng ở nơi này sao?

- đương nhiên, bọn họ trên một hòn đảo khác. Nếu người muốn gặp bọn họ, ta có thể đưa người đi.

Tiểu Ân cười nói.

Từ biểu hiện của Juliana, nàng đã sớm biết lễ vật của Raphael đến tốt cùng là cái gì. Một khi đã như vậy, dẫn Arnezeder đi gặp Juliana cùng không tính là cái gì, chỉ là muốn Sara trực tiếp chạm trán Juliana có nên hay không thôi.

570. Chương 50: Chủ Thần Tạ Lễ.

Arnezeder cũng không chối từ, cứ như vậy đi tới bên cạnh Tiểu Ân, nhưng mà trao đổi giữa nàng và Sara tuy rằng kín đáo, nhưng làm sao giấu diếm được Tiểu Ân. Chỉ có điều Tiểu Ân tin tưởng, bằng giao tình giữa Arnezeder và Juliana, tuyệt đối sẽ không hại nàng.

Sara uyển chuyển cười với Tiểu Ân rồi cùng Betty, Petty ba người cười hì hì đi khắp nơi chọn chỗ mình thích để ở.

Đường như giờ khắc này, các nàng đã quên mất chuyện bị nữ thần Ánh Trăng đuổi đi, hoàn toàn rũ bỏ những buồn khổ, muốn tại đây an cư lạc nghiệp.

Chỉ có Sloppy Burger lắc lắc cái đầu, nói:

- Tiểu Ân đại nhân, ta muốn gặp mặt đám Maren, ngài xem...
- Tốt, Maren sư phụ gặp ngài, phỏng chừng sẽ phi thường cao hứng.

Tiểu Ân cười đầy thiện ý. Đối với lão tổ tông một đời của mình, Tiểu Ân có chút khách khí.

Sloppy Burger thâm cao hứng. Hẳn biết thân phận Tiểu Ân của hiện giờ không phải hẳn có thể trèo cao với tới. Một khi đã như vậy, không bằng để ý tới những người có quan hệ chặt chẽ với Tiểu Ân, như vậy cũng có thể kiếm được chỗ tốt.

Dù sao, khi nghe câu cổ vũ vừa rồi của Tiểu Ân, suy nghĩ của Sloppy Burger lại bắt đầu chao đảo.

Nếu đám người Sara có thể thành thần, như vậy vì sao hẳn không thể? Chỉ cần có một hy vọng, hẳn tuyệt đối sẽ không từ bỏ.

Tiểu Ân nhìn theo ba nàng Sara đi vào đảo, cỗ nhu tình trong lòng từ từ hạ xuống, không gian chung quanh chợt dao động một trận, cả Arnezeder và Sloppy Burger cùng biến mất.

Sau khi ba nàng Sara chọn phòng cho mình xong, lập tức nhìn thấy giữa phòng xuất hiện một thiết bài đang tỏa ra hào quang màu trắng. Thiết bài cũng không lớn. Các nàng uyển chuyển vươn bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng nắm lấy, vừa vặn có thể nắm trong tay, cảm ứng năng lượng hùng mạnh ẩn chứa bên trong, trong đầu các nàng đột nhiên vang lên giọng nói của Tiểu Ân.

Giọng nói này giới thiệu cách sử dụng thiết bài. Hóa ra thiết bài cũng không phải chỉ có tác dụng truyền tống mà còn có thể tự động tỏa ra vòng phòng ngự. Một khi chung quanh các nàng xuất hiện năng lượng hùng mạnh công kích nó sẽ chủ động tỏa ra vòng bảo hộ mang theo thần lực của Tiểu Ân.

Năng lượng bên trong vòng bảo hộ tuy rằng kém xa Tiểu Ân tự mình phóng thích, nhưng cũng lợi hại hơn xa so với vòng bảo hộ ma pháp mấy nàng Sara phát ra. Bất kể xét theo phương diện nào, đây đều là một món thần lực đạo cụ vô cùng tốt.

Ngoài ra, Tiểu Ân còn tách ra một ít tu luyện tâm đắc nhân cơ hội này toàn bộ đưa cho các nàng. Đảm bảo chỉ cần có đầy đủ tài nguyên, các nàng khẳng định có thể châm thần hỏa như mong muốn.

Thái độ ngầm ủng hộ này, ba nàng Sara đương nhiên hiểu ý tứ trong đó, trong lòng rung động không bút mực nào tả xiết.

Khi vừa dẫn Arnezeder và Sloppy Burger đến tòa đảo nhỏ cũng gây ra chấn động nhất định.

Thân phận và địa vị của hai người này ở trong lòng đám người Maren và Tiffany đương nhiên có phân lượng rất nặng, đặc biệt là sau khi mọi người biết hai người bọn họ cũng định cư ở trong này, đều tỏ vẻ nhất tề hoan nghênh. Đặc biệt là Dida đại tát mãi, trong mắt càng là có thêm sắc thái khác.

Khi Tiểu Ân bắt gặp được sắc thái này trong mắt hẳn, một chút khúc mắc trong lòng cũng hoàn toàn biến mất.

Raphael tuy rằng tự cho mình thông minh, tặng hẳn một củ khoai nóng phỏng tay. Nhưng đột nhiên hẳn phát hiện, mình kỳ thật cũng không có ý phiến lòng.

Juliana đương nhiên cũng ra đón, lời kéo Arnezeder, sung sướng như một cô bé.

Tiểu Ân có thể cảm ứng được rất rõ ràng tình cảm đặc biệt giữa các nàng, ở đó không có chút tâm tư khác thường, hoàn toàn là một loại tình cảm chân thành tha thiết.

Juliana rõ ràng biết Sara tồn tại, nhưng nàng không đề cập đến, ngược lại ra về cả đời không qua lại với nhau, khiến trong lòng Tiểu Ân ngược lại có chút vui mừng.

Ba ngày sau khi trở về từ hạ giới, Tiểu Ân lại một lần nữa rời khỏi thần quốc.

Đương nhiên, lần này ra đi không phải bản thể, mà là phân thân của hẳn.

Tuy rằng Tiểu Ân muốn lấy bản thể du lịch thần giới, nhưng cũng không có nghĩa hắn muốn đi chịu chết. Dùng bản thể đi gia tộc Phong Linh gặp Dajialema cũng không phải là chuyện tốt. Nếu để đối phương nổi lòng tham, như vậy ở địa bàn của người ta, hắn cho dù là có thể trốn thoát, cũng trải da tróc vẩy.

Chuyện dụ người ta phạm tội này không thử vẫn tốt hơn.

Gia tộc Phong Linh ở thần giới cũng có thanh danh hiển hách. Các thần linh trong gia tộc chủ yếu tập trung về một chỗ trong thần giới, lấy thần quốc của tinh linh thần vương làm trung tâm, chậm rãi trôi nổi.

Đương nhiên, càng tới gần thần quốc của thần vương càng là bậc cao. Với thân phận của Dajialema tự nhiên một trong những kẻ tới gần thần quốc của thần vương nhất.

Lần này Tiểu Ân cũng không đến chợ đen giao dịch, mà trực tiếp đi tới đại bản doanh của gia tộc Phong Linh, một nhóm thần quốc khổng lồ.

Bên ngoài nhóm thần quốc này đương nhiên cũng có rất nhiều thần quốc của thần linh bậc cao, bậc trung, bậc thấp và yếu nhược. Những thần linh này đều nương nhờ sự che chở của thần linh tinh linh gia tộc. Tuy rằng tuyệt đại đa số đều là tinh linh thần linh, nhưng cũng có một vài thần linh thuộc chủng tộc khác. Đương nhiên, địa vị thần linh chủng tộc này so với tinh linh thần linh cùng giai sẽ kém hơn một chút.

Khi Tiểu Ân đi tới nơi này lập tức cảm nhận được uy áp như thể vô cùng vô tận tràn ngập mọi ngõ ngách trong các thần quốc. Nhiều thần linh bậc cao như vậy, ngay thần vương và chủ thần đều ở chỗ này, thần lực hùng hậu quả nhiên là khó có thể tưởng tượng. Phỏng chừng không chỉ có gia tộc tinh linh như thế, ngay cả thần linh Long tộc, thần linh người lùn...v...v.... chỉ cần là thần linh có thực lực thần vương đại khái đều hình thành một tập thể khổng lồ như vậy.

Chỉ có điều, trong trí nhớ của Tiểu Ân, dường như xung quanh thần quốc của Odin Lage thần vương bộ hạ không có thần quốc nào tồn tại. Có lẽ, đây là điểm đặc thù của ba đại thần vương cổ xưa.

Bóng dáng Tiểu Ân vừa dừng lại bên ngoài một thần quốc một lát, lập tức có một đội tinh linh tuần tra sứ xông tới.

Đám tuần tra đều toàn là cảnh giới truyền kỳ. Thực lực của bọn họ nếu đến tinh cầu quê nhà của Tiểu Ân như vậy sẽ đạt được địa vị khó có thể tưởng tượng. Nhưng ở trong này lại chỉ có thể đảm nhiệm chức tuần tra bình thường.

Mắt thần của Tiểu Ân nhanh như điện, quét qua người bọn họ, lập tức hiểu được các tinh linh này đều không phải dựa vào tự bản thân cố gắng tu luyện tới cấp truyền kỳ mà là cái loại dùng vô số năm chịu thần ân đạt tới trình độ nhất định mới có thần lực giống như cấp truyền kỳ.

Lúc này hắn mới giật mình, cũng chỉ có như vậy truyền kỳ mới có thể không được người coi trọng.

Khi đám tinh linh tuần tra sứ đi tới trước mặt Tiểu Ân, cảm ứng một chút khí tức trên người Tiểu Ân, sắc mặt cũng bất giác hơi hơi thay đổi.

Tuy rằng thái độ bọn họ không phải là trước sau cung kính, nhưng so với thái độ hùng hổ ban đầu tốt hơn nhiều lắm.

Bởi vì bọn họ đã cảm ứng được từ phân thân của Tiểu Ân rằng vị này chính là thần linh bậc cao. Trước mặt phân thân của thần linh như vậy, bất kể là ai cũng không dám có chỗ nào khinh thường.

- Tôn kính đại nhân, hoan nghênh ngài đến gia tộc Phong Linh.

Một thiếu nữ tinh linh xinh đẹp như hoa cung kính nói.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, cũng biết thiếu nữ tinh linh tư sắc tuyệt mỹ trước mắt này kỳ thật đã là một lão quái vật sống không biết bao nhiêu năm rồi.

Đối với người như vậy, Tiểu Ân có thể nói là không chút hứng thú.

Trên mặt hắn không có biểu tình gì cả, lật cổ tay, lập tức ngưng luyện một chút thần niệm, vung tay ra, đưa thần niệm đến trước mặt tinh linh kia, nói thẳng ý đồ của mình lần này đến:

- Ta tới nơi này theo lời mời của Raphael các hạ, xin giúp ta thông báo một tiếng.

Tuy rằng hắn có một tia thần niệm do Raphael tặng cho, có thể trực tiếp dùng thần niệm tiến vào thần quốc của đối phương. Nhưng hiện giờ hắn lại tự mình đến cửa, về mặt lễ độ tự nhiên cũng đã có để ý qua một chút.

Phương pháp ngưng tụ thần niệm thành điểm để thông báo là Hắc Long Vương dạy hắn, và cũng là lần đầu tiên hắn sử dụng.

Tinh linh tuần tra sứ không dám chậm trễ, vừa phái người đưa thần niệm trên tay cho Raphael, vừa mời Tiểu Ân đi tới bên ngoài một phế tích khổng lồ.

Trên phế tích này có rất nhiều sinh linh. Bọn họ ở phế tích hoặc là bày quán, hoặc là rao hàng, thì ra là một hội giao dịch cỡ trung.

Thấy vẻ mặt hồ nghi của Tiểu Ân, tinh linh tuần tra sứ giải thích:

- Tôn kính đại nhân, đây là điểm giao dịch bên ngoài của gia tộc Phong Linh chúng ta. Ban đầu chỉ là dành riêng cho thành viên trong gia tộc. Nhưng sau đó quy mô không ngừng mở rộng, hiện giờ đã trở thành điểm giao dịch cố định cho các khu vực xung quanh. Mở cửa cả năm, không khi nào đóng cửa.

Tiểu Ân tản thần niệm, khẽ quét qua phế tích, lập tức nhận ra, những thứ giao dịch ở đây nói chung đều là vật phẩm đặc biệt quý trọng cực kỳ hiếm thấy.

Hơn nữa ở đây chủ yếu chỉ có sinh linh chưa thành thần linh của các tộc. Tuy rằng trong đó cũng có không ít phân thân hoặc hình chiếu của thần linh, nhưng tuyệt đại đa số đều là thần linh bậc thấp và yếu nhược, cho dù là thần linh bậc trung cũng ít ỏi không có mấy.

Trong lòng đột nhiên nổi lên lòng hiếu kỳ, Tiểu Ân bèn nói cho vị tinh linh tuần tra sứ kia mong muốn đi dạo một vòng tham quan của mình.

Vị tinh linh tuần tra sứ tuy rằng vô cùng kỳ quái, lấy thân phận thần linh bậc cao của Tiểu Ân, không hiểu vì sao có hứng thú với giao dịch cấp bậc này. Nhưng nàng cũng không có đảm lượng hoặc có lý do gì để ngăn trở, đành tự mình cùng đi.

Sau khi Tiểu Ân tiến vào điểm giao dịch thì lại không dùng thần niệm mà dùng ánh mắt đầy hoài niệm từ từ nhìn khắp chung quanh.

Hắn nhớ tới khi lần đầu tiên tiến vào vũ trụ cũng là đi tới một thành thị giao dịch của gia tộc Phong Linh. Hiện giờ đến đến nơi đây, không ngờ cho hắn một loại cảm giác như thời gian đang quay ngược.

Vị tinh linh tuần tra sứ đi theo phía sau hắn trong lòng cứ chặc chặc lấy làm kỳ. Nàng đương nhiên nhìn ra trong ánh mắt Tiểu Ân ẩn chứa chút tình cảm hoài cổ, không khỏi vì thế mà cảm thấy rất là khó hiểu. Một thần linh bậc cao, theo lý mà nói, sớm đã từ bỏ cảm tình của người thường, ở trong lòng bọn họ chỉ có lạnh lùng cực độ mà thôi.

Nhưng thần linh trước mặt này, lại đem đến cảm giác hoàn toàn không giống với thần linh bậc cao khác. Nếu không phải thần cách trên người đối phương tỏa ra năng lượng khổng lồ, nàng thật là có chút hoài nghi, vị này chính là thần linh giả mạo.

Cũng không biết qua bao lâu, một vị tinh linh nhanh chóng đi tới bên cạnh tuần tra sứ, nói nhỏ vài câu vào tai của nàng.

Trong mắt tuần tra sứ lập tức xuất hiện ánh mắt kinh ngạc. Nàng nhìn thật sâu vào mắt Tiểu Ân, nói:

- Tôn kính đại nhân, Raphael các hạ truyền thần dụ đến đây, nói là đang ở thần quốc của Dajialema bệ hạ chờ ngài quang lâm.

Lúc này đây, đầu của nàng hạ xuống thật sâu, thái độ đối với Tiểu Ân càng thêm khiêm tốn cung thuận.

Ban đầu còn tưởng rằng đây là khách của Raphael nhưng hiện tại mới biết được, vị này không ngờ là quý khách của Dajialema bệ hạ.

Raphael chẳng qua là một thần linh bậc trung, nhưng Dajialema là một vị chủ thần, khách nhân của hai người bọn họ đều tôn quý, nhưng chênh lệch nhau một trời một vực.

Tiểu Ân thu hồi ánh mắt trên vô số người đang giao dịch. Hắn thầm than, thực lực tăng trưởng quá nhanh quả nhiên là có tai họa ngầm nhất định, đó chính là thần tâm không kiên định. Đặc biệt khi gặp phải một số cảnh tượng có ẩn tượng sâu sắc trong lòng, sẽ không tự chủ mà sinh ra tình cảm vu vơ.

Đương nhiên, Tiểu Ân cũng biết, gặp gỡ các nàng Sara cũng là một nguyên nhân khiến thần tâm của hắn không kiên định.

Tuy nhiên thời gian trôi qua, tình trạng này sẽ không ngừng chuyển biến tốt đẹp hơn. Nhưng mà, sâu thẳm trong lòng hắn lại đột nhiên mạnh mẽ nổi lên một nghi vấn, hoàn toàn vứt bỏ cảm tình, là đúng hay là sai?

Gật đầu với vị tuần tra sứ một cái, Tiểu Ân kiềm chế cảm xúc, từ trên người hắn từ từ phóng xuất ra khí tức lạnh lùng, nói:

- Dẫn đường!

Thân hình tuần tra sứ khẽ run lên. Thầm nghĩ trong lòng, đây mới thực sự là khí tức nên có của thần linh bậc cao.

Nàng dẫn theo Tiểu Ân không ngừng bay xuyên qua các thần quốc, Tiểu Ân phát hiện, mỗi khi bay qua một đoạn, sẽ gặp được một ít tuần tra sứ hỏi vài câu. Mà khi những tuần tra sứ này biết Tiểu Ân là khách nhân của Dajialema bệ hạ, trên mặt đều lộ ra thần sắc tôn kính.

Từ điểm này thì có thể thấy, địa vị của Dajialema trong gia tộc Phong Linh quả nhiên là cực kỳ hiển hách. Dựa theo Tiểu Ân phỏng chừng, tuy rằng là không có khả năng sánh vai cùng tinh linh thần vương, nhưng trong số các chủ thần, hắn là cũng là nhân vật xuất chúng số một số hai.

Rốt cục, sau khi trải qua hơn mười ba lần hỏi đáp, bọn họ đi tới vùng rìa thần quốc của Dajialema bệ hạ.

Đây là lần đầu tiên Tiểu Ân nhìn thấy thần quốc của thần linh cấp chủ thần. Nó cho hắn cảm giác ngoài to lớn thì chỉ có rất to lớn, phóng mắt nhìn xa, căn bản là không thấy điểm cuối cùng.

Tiểu Ân mặc dù đang ở bên trong Thời không Hồng lưu mở rộng thần quốc thêm mấy lần, nhưng diện tích so với thần quốc trước mắt vẫn còn kém khá xa.

Tuy nhiên, Tiểu Ân cũng không có bởi vậy mà sinh ra cảm giác xấu hổ.

Dù sao, thời gian hắn thăng tiến thần linh còn xa mới có thể so với Dajialema. Mà lấy tốc độ tiến giai trước mắt của Tiểu Ân, như vậy sớm muộn gì cũng có một ngày có thể vượt qua Dajialema.

Đặc biệt trong thời gian quang mạc, mức độ tiến bộ của đám người Tiểu Ân kinh khủng, không phải thần linh bình thường có thể bằng được.

Bên ngoài thần quốc của Dajialema có một tầng năng lượng bàng bạc. Vị tinh linh tuần tra sứ xinh đẹp tiến lên nhẹ nhàng đụng vào nó, nói nhỏ vài tiếng, vòng bảo hộ lập tức nứt ra rồi một khoảng to như sư tử há mồm.

Tinh linh tuần tra sứ cúi người thật sâu chào Tiểu Ân rồi ra hiệu xin mời.

Tiểu Ân đang muốn đi vào, đột nhiên có cảm ứng, hắn quay đầu lại, vừa lúc đón nhận ánh mắt ác độc.

Vị thần linh này dường như là vừa mới từ thần quốc của Dajialema đi ra, cho nên mới vô ý chạm trán Tiểu Ân. Nhưng mắt thần của đối phương nhanh như điện, đặc biệt khi nhìn thấy Tiểu Ân mang theo một chút ngạc nhiên vui mừng.

Đương nhiên, Tiểu Ân một chút cũng không cảm ứng được trong sự ngạc nhiên vui mừng của đối phương có bao hàm chút gì đó thiện ý, ngược lại mơ hồ có một loại cảm giác chán ghét.

Ánh mắt đảo qua người nọ, Tiểu Ân lập tức minh bạch. Người này cũng là một vị thần linh bậc cao, hơn nữa còn là cảnh giới đỉnh phong giống y như mình, chỉ là khuôn mặt đối phương cũng có chút quen thuộc, dường như đã gặp qua ở đâu đó.

Rất nhiều suy nghĩ đảo qua trong đầu hắn, chợt nhớ ra lai lịch đối phương.

Delphi Nutter, vị này là thần linh bậc cao từng ở chợ đen tiến hành giao dịch với mình, không ngờ lại lần nữa gặp nhau ở trong này.

Tuy rằng Tiểu Ân cũng không thích ánh mắt người này, nhưng cũng không có khả năng bởi vì điểm này mà đôi co với đối phương ở trong này. Hắn lạnh lùng hừ một tiếng, trực tiếp bước vào trong thần quốc của Dajialema.

Vị tinh linh tuần tra sứ dẫn đường nhìn Tiểu Ân đầy hâm mộ. Mãi đến khi khe hở trên cái lồng năng lượng đóng lại, nàng mới xoay người, muốn rời đi. Nhưng mà, khi nàng xoay người lập tức thấy Delphi Nutter, vội vàng khom người nói:

- Delphi Nutter đại nhân, xin chào.

Ánh mắt đang nhìn theo Tiểu Ân của Delphi Nutter thu trở về, thuận miệng hỏi:

- Vị này là ai?

- Vị này chính là khách nhân của Dajialema bệ hạ.

Tinh linh tuần tra sứ vội vàng nói:

- Tuy nhiên vị tôn kính đại nhân này cũng không nói ra danh tính.

- A, hắn trực tiếp cầu kiến Dajialema bệ hạ sao?

- Không, vị đại nhân này trước đó cầu kiến là Raphael các hạ, chỉ có điều Raphael các hạ trực tiếp bẩm báo Dajialema bệ hạ, mà bệ hạ lại ra thần dụ lập tức triệu kiến.

Nữ tinh linh nói thật cẩn thận.

Trong lòng của nàng cũng có chút tò mò, không biết đại nhân này có lai lịch như thế nào mà chẳng những Dajialema bệ hạ lập tức triệu kiến, ngay cả vị thần linh bậc cao chỉ kém một bước sẽ thăng tiến chủ thần trước mắt này cũng chú ý như thế đối với hắn.

Ánh mắt Delphi Nutter lại một lần nữa nhìn về phía thần quốc của Dajialema. Lúc này bóng dáng Tiểu Ân đã biến mất khỏi tầm mắt của hắn. Tuy nhiên trong ánh mắt hắn lại có một sắc thái vô cùng khác thường.

- Người, đi theo ta.

Delphi Nutter dứt lời, bay đi, vị tinh linh tuần tra sứ ngẩn ra, do dự một chút, cũng không dám cãi lời.

Đối phương tuy rằng không phải tinh linh, nhưng cũng là tôn quý khách nhân của tinh linh nhất tộc, thân phận giữa bọn họ chênh lệch căn bản là không thể so sánh, cho nên ngay cả nàng trong lòng không yên, vẫn phải đi theo hắn.

Bay nửa ngày, sau khi rời xa thần quốc của Dajialema, trên người Delphi Nutter đột nhiên nhộn nhạo nổi lên một tầng dao động kỳ dị, nhanh chóng vây lấy vị tinh linh tuần tra sứ kia.

Trên mặt nữ tinh linh đầy vẻ hoảng sợ, nàng căn bản là không biết đối phương vì sao phải làm như vậy. Nhưng không chờ nàng có phản ứng, năng lượng trên người chợt tăng vọt, thân thể của nàng lập tức hoá thành hư vô.

Delphi Nutter thu hồi năng lượng phát ra trên người, giống như là căn bản không có làm gì cả, nhìn về phía thần quốc của Dajialema một lần cuối cùng rồi vung tay lên, ung dung bay đi.

Nơi này là địa bàn gia tộc Phong Linh, một vị tinh linh tuần tra sứ biến mất một cách quái lạ đương nhiên sẽ gây ra một ít phiền toái. Nhưng cũng không có khả năng có người tra xét hắn. Nói cách khác cho dù là biết rõ hắn giết chết, gia tộc Phong Linh cũng quyết không có khả năng vì một tuần tra bé nhỏ không đáng kể mà trở mặt với hắn.

Đây là lợi thế do thực lực mang đến, cái gọi là không kiêng nể gì cả cũng chính là như thế.

Vòng bảo hộ phía sau tuy rằng đã khép, nhưng Tiểu Ân vẫn là có thể cảm ứng được một ánh mắt nóng bỏng hừng hực đang dõi theo lưng hắn. Trong lòng hắn vô cùng nghi hoặc, hay là mình từng làm gì không phải với người kia? Hay là người kia đã biết thần cách và nguyên thể là do mình bán ra?

Hơi hơi lắc đầu, Tiểu Ân cũng không tin Dajialema và Raphael ngu như vậy, tuyên truyền ý đồ lần đến này của mình cho các thần linh khác.

Dù sao, ngay cả Dajialema cũng từng nói qua, lần này giao dịch, là dùng danh nghĩa cá nhân hắn để giao dịch.

Mãi đến khi cảm giác cặp mắt nóng rực chiếu vào lưng biến mất, hắn mới mở mắt ra.

Ngay lúc này, bóng hình Tiểu Ân chợt lay động, không ngờ ngay bên trong thần quốc của Dajialema dùng truyền tống thuật.

Ở thần quốc của thần linh khác làm như vậy, cũng không phải chuyện có lễ phép, nhưng Tiểu Ân lại thật sự không muốn dây dưa gì với Delphi Nutter lúc này.

Đây là một cảm giác đặc biệt, thần linh này mang đến cho hắn một loại dự cảm vô cùng không tốt.

Chớp động vài cái, Tiểu Ân lập tức rời xa vùng rìa thần quốc, đi tới trung tâm đại lục. Ngẩng đầu nhìn trời, hắn thấy thiên không thần điện thật lớn sừng sững giữa không trung, tỏa ra hào quang nhàn nhạt như là một vàng thái dương soi sáng vạn vật.

- Tiểu Ân các hạ, hoan nghênh ngài đến gia tộc Phong Linh.

Một bóng người xuất hiện bên cạnh Tiểu Ân, đúng là Raphael. Nàng cười nói:

- Bệ hạ đã ở thần điện chờ đã lâu.

Tiểu Ân bật cười ha hả, nói:

- Raphael các hạ, ngài biết thần linh vừa đi ra vừa rồi không?

Raphael ngẩn ra, nói:

- Ngài nói Delphi Nutter đại nhân sao?

- Delphi Nutter sao? Ta cũng không biết hắn là ai, tuy nhiên hắn dường như không phải là tinh linh.

- Delphi Nutter đại nhân quả thật không phải tinh linh, tuy nhiên hắn cũng là bạn tốt nhất của bộ tộc tinh linh.

Raphael cười nói:

- Khi hắn chưa thành thần cũng đã là đại trưởng lão ngoại tộc của một bộ tộc huyết tinh linh. Sau khi thành thần, vẫn ở lại bên trong gia tộc Phong Linh. Vô số năm trôi qua, hắn và tinh linh chân chính cũng chẳng có gì khác biệt.

Trên mặt Tiểu Ân thoáng hiện ra vẻ giật mình, tuy nhiên trong lòng hắn cũng không khỏi có chút bất an.

Raphael dường như nhìn ra cái gì. hỏi:

- Tiểu Ân các hạ, Delphi Nutter đại nhân đắc tội với ngài sao?

- Không!

Tiểu Ân lắc đầu nói:

- Ta chỉ là rất ngạc nhiên, nếu hắn không phải tinh linh, vì sao lại đi vào thần quốc của Dajialema bệ hạ.

Raphael lúc này mới ngạc nhiên, tuy nhiên nàng cũng không giải thích gì cả. Chuyện này dù sao cũng là chuyện nội bộ của bộ tộc tinh linh, không có khả năng tùy tiện nói cho người ngoài.

Tiểu Ân đột nhiên nghiêm mặt, nói:

- Raphael các hạ, đa tạ lễ vật của ngài!

Raphael hơi hơi cười, nói:

- Ngài quá khách khí, đây chẳng qua là một chút tâm ý của ta mà thôi.

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Raphael các hạ, giao dịch sau này mong ngài chiếu cố và bận tâm nhiều hơn.

Hai mắt Raphael rực sáng, vội vàng nói:

- Đó là đương nhiên, Raphael nhất định sẽ không làm ngài thất vọng.

Nàng thầm cảm thán, phần lễ vật này quả nhiên là đúng lúc. Lấy vài tín đồ như quân cờ không ngờ có thể đổi lời hứa như thế của đối phương, nàng còn có cái gì không hài lòng đây?

Hai người cùng bay về phía trước, sau một lát cũng đã đi tới thiên không thần điện.

Trong nháy mắt khi Tiểu Ân bước vào bên trong thần điện, trong lòng đột nhiên vô cùng bồn loạn. Hắn có cảm giác dường như thần điện mà mình vừa tiến vào ẩn chứa quyền năng đã đạt tới một mức khó có thể tưởng tượng được, ở địa phương này, chỉ cần một ý nghĩ của Dajialema, là có thể đưa hắn vào chỗ chết.

Hắn ngẩng đầu nhìn chung quanh, trong lòng vô cùng hoảng sợ.

Hoá ra đây là thiên không thần điện cấp bậc chủ thần, hơn xa thần linh cấp bậc khác.

Kỳ thật, sau khi chiếm được tin tức có liên quan đến thiên không thần điện. Tiểu Ân vẫn luôn suy nghĩ, phải như thế nào mới có thể dung hợp mười hai viên bảo thạch thần cách và toàn bộ thiên không thần điện thành một thể.

Nhưng muốn đạt tới một bước này thì nói dễ hơn làm. Bây giờ bước vào thiên không thần điện của chủ thần, trong lòng hắn lập tức nổi lên một cảm giác cổ quái.

Thần điện này hẳn chính là thiên không thần cách của Dajialema. Còn bọn họ lại tiến vào trong thần cách của người ta. Đây thật đúng là một chuyện thú vị.

- Tiểu Ân các hạ, hoan nghênh ngài đến thần quốc của ta.

Một thanh âm dịu dàng truyền tới, Dajialema không biết từ khi nào đã xuất hiện ở trước mặt hắn.

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức hiện lên vẻ tôn kính. Đối với cường giả, Tiểu Ân cũng không ngại hạ mình:

- Dajialema bệ hạ vĩ đại, xin thứ cho sự lỗ mãng của ta. Thần quốc của ngài thật sự là quá lớn, mà ta chẳng qua là muốn sớm nhìn thấy bệ hạ vĩ đại một chút, cho nên mới sử dụng truyền tống thuật.

Dajialema nhẹ nhàng vung tay lên, như gió xuân mơn trớn, làm người ta cảm giác vô cùng ấm áp.

- Chút việc nhỏ, không có vấn đề gì.

Raphael đứng bên cạnh thăm than, chuyện này phát sinh trên người Tiểu Ân thì chỉ là việc nhỏ nhặt vặt. Dajialema thậm chí ngay cả suy nghĩ truy cứu cũng không có trong đầu. Nhưng chuyện này nếu xảy ra trên người nàng, vậy chắc chắn sẽ là chuyện không nhỏ...

Giữa người với người vốn là không công bình, giữa tinh linh và tinh linh cũng không công bình, hiện tại xem ra, ngay cả giữa thần linh và thần linh cũng không công bình.

Dajialema liếc mắt nhìn Tiểu Ân một cái. Đầu tiên là khẽ nhú mày, sau đó dường như có quyết định, nói:

- Tiểu Ân, ngươi cảm thấy thiên không thần điện của ta như thế nào?

Tiểu Ân vội vàng vuốt mông ngựa, nói:

- Bên trong thần điện ẩn chứa quyền năng thật sự là rất khổng lồ. Trong số các chủ thần của bộ tộc tinh linh, vinh quang của ngài đủ để lu mờ hết thảy.

Tuy rằng những lời này có chút khoa trương, nhưng thân phận như Dajialema mà nói, tuyệt đối làm được.

Trên mặt Dajialema hiện lên nụ cười, nói:

- Tiểu Ân, người muốn ở trong này để quan thể nghiệm một chút hay không?

Tiểu Ân đột nhiên ngừng đầu, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

Dajialema hơi hơi phát tay, nói:

- Người đã đạt tới trạng thái bậc cao đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng có thể tấn công cảnh giới chủ thần, nếu ở trong này thể nghiệm một chút thiên không thần điện của chủ thần, đối với việc đột phá của người hẳn là có trợ giúp rất lớn!

Tiểu Ân gật đầu một cái thật mạnh, nói:

- Đúng, ngài nói rất đúng.

- Một tháng!

Dajialema chỉ tay, toàn bộ thiên không thần điện lập tức bừng sáng hào quang. Mọi thứ trong thần điện dường như đều biến thành trong suốt, bề ngoài lại được khảm hơn trăm hạt thần cách như bảo thạch:

- Ta cho người một tháng thời gian thể nghiệm, sau đó người sẽ rời đi.

Tiểu Ân hít sâu một hơi, trên mặt hiện lên vẻ kích động dữ dội.

Trước khi đến đây, bất kể như thế nào hẳn đều không có khả năng nghĩ đến, không ngờ sẽ gặp được chuyện tốt như vậy.

Dajialema chẳng những cho phép hẳn cảm ngộ thiên không thần điện, hơn nữa còn mở mọi cấm chế trong thần điện, đây là loại ân sủng lớn thế nào. Đối với Tiểu Ân là thần linh nhân loại không phải là tinh linh mà nói, quả thực là việc không thể tin nổi.

Mơ hồ, Tiểu Ân có chút hiểu được ý tứ của đối phương.

Cũng như Raphael dùng đám người Sara làm lễ vật, Dajialema cũng tặng hẳn một lễ vật, tuy nhiên lễ vật này giá trị to lớn. Đối với thần linh bậc cao như hẳn mà nói, thật thật là nặng như Thái Sơn.

Đương nhiên, có Dajialema trấn thủ, nàng cũng không sợ Tiểu Ân gây ra thương tổn gì cho thần cách của nàng. Nhưng từ xưa đến nay, thần linh có thể hoàn toàn mở cửa thiên không thần điện của mình cho người khác xem có thể có mấy ai?

Hướng về Dajialema bái một cái thật sâu, Tiểu Ân lấy ra hai nguyên thể màu đỏ, cung kính trình lên, nói:

- Dajialema bệ hạ vĩ đại, ý tốt của ngài, Tiểu Ân vĩnh viễn sẽ không quên.

Dajialema vung tay lên, hai nguyên thể màu đỏ trong tay Tiểu Ân lập tức biến mất, nàng cười nói:

- Không cần khách khí như vậy. Ta làm như vậy chẳng qua là hai bên cùng có lợi, hy vọng người có thể sớm ngày trở thành chủ thần. Khi đó giao dịch giữa chúng ta cũng dễ dàng hơn rất nhiều.

Tiểu Ân đặt một bàn tay trước ngực, nói:

- Ngài đã nói thế thì bây giờ Tiểu Ân cam đoan với ngài. Những thứ trong tay chúng ta có thể cung cấp sẽ ưu tiên cung cấp cho ngài. Lời hứa này của ta là lấy thần cách của ta thề.

Hắn vừa dứt lời, trên người Tiểu Ân lập tức nổi lên một đạo hào quang màu trắng mãnh liệt.

Dajialema cười hài lòng, nói:

- Một khi đã như vậy, chúng ta sẽ không quấy rầy người tĩnh tu. Người từ từ thể nghiệm cho tốt!

Hào quang chợt lóe, Dajialema và Raphael đồng thời biến mất, hai mắt Tiểu Ân lại một lần nữa quét một vòng rồi từ từ nhắm mắt lại.

Lúc này, hẳn ném tất cả tạp niệm ra khỏi đầu, dùng toàn bộ thể xác và tinh thần chìm đắm vào thiên không thần điện.

Tầng tầng thần niệm như sóng tỏa ra, lặng lẽ len lỏi vào từng góc ngách.

Tiểu Ân như một pho tượng bất động như núi, lẳng lẳng ngồi một chỗ. Xem vẻ mặt của hắn, dường như đã nhìn thấu hết thấy, dường như có thể vĩnh viễn ở trong này tĩnh tọa.

Từ từ, sau khi thần niệm từ trên người Tiểu Ân tràn ra tiếp xúc với những nơi khác nhau trong thiên không thần điện bắt đầu mang tin tức quay về.

Giống như con dơi phát ra sóng siêu âm, cả quá trình có vẻ là tự nhiên mà như vậy, không có nửa điểm miễn cưỡng.

Dưới sự khống chế của Dajialema, thiên không thần điện cũng không ngăn cản hoặc phản chấn năng lượng dao động này, mà thân mật tỏa ra tin tức, tùy ý năng lượng dao động của Tiểu Ân khuếch tán và quan sát khắp thần điện.

Khi đợt thần niệm thứ nhất mang tin tức quay về, sau khi Tiểu Ân đón nhận, thần hình hắn liền bắt đầu hơi hơi run rẩy. Tuy rằng tần suất thấp tới cực điểm, nếu không cẩn thận quan sát chỉ sợ căn bản là không có khả năng phát giác ra.

Từ từ, tần suất rung động của thân thể Tiểu Ân bắt đầu mạnh hẳn lên. Đương nhiên, biên độ chấn động cũng không lớn, đối với cảm ngộ của hắn cũng không có tạo thành ảnh hưởng gì cả.

Đồng thời, khuôn mặt hắn vốn ban đầu giống như đá cẩm thạch không có biểu tình gì dần dần lộ ra ý cười nhàn nhạt. Đây cũng không phải Tiểu Ân cố ý làm thế, mà là bởi vì hắn dồn cả tâm trí vào cảm ngộ, rốt cuộc không rảnh để khống chế biểu tình trên mặt, cho nên mới tự nhiên mà biểu lộ suy nghĩ trong lòng ra ngoài mặt như thế.

Khi nụ cười trên mặt Tiểu Ân càng lúc càng rõ rệt, Dajialema trấn thủ bên trong thần điện cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Raphael thấy ánh mắt chủ thần đại nhân, lo lắng hỏi:

- Bệ hạ, Tiểu Ân có cái gì bất trắc sao?

Dajialema khẽ lắc đầu, thở dài:

- Hắn quả thật là khiến ta cảm thấy bất ngờ.

Sau đó, nàng tự nhủ:

- Không hổ là người “hắn” nhìn trúng. Không ngờ có được tư chất và năng lực hùng mạnh như vậy. Xem ra bên trong thần giới sắp có thêm một vị chủ thần bệ hạ.

Trên mặt Raphael lộ ra vẻ kinh hãi. Nàng ở bên cạnh Dajialema thời gian dài như vậy nhưng đây là lần đầu tiên từ trong miệng nàng nghe lời đánh giá như thế.

Ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân, trong lòng nàng thật sự là trăm mối cảm xúc ngổn ngang, không biết nên hình dung như thế nào. Tuy nhiên có một điều nàng có thể xác định, đó chính là sự đổ kỵ trong lòng đã sớm không còn tồn tại. Giờ phút này còn lại chỉ có thuần túy là kính ngưỡng mà thôi.

Chưa đến trăm năm đã có thể thành tựu chủ thần. Tư chất như vậy đối với nàng mà nói, chính là ngay cả tư cách đổ kỵ cũng không có.

Dajialema đột nhiên nhíu mày, trong mắt cũng lộ ra vẻ quái dị không thể lý giải:

-Thật sự là kỳ quái. “Hắn” là một vị vong linh thần linh hắc ám hệ vĩ đại. Nhưng vì sao phải cẩn thận bởi dường như một vị thần linh quang minh hệ nhỉ?

Raphael ngẩn ra, há miệng thở dốc, trong lòng cũng có nghi hoặc tương tự. Nhưng loại chuyện trình độ này vượt xa mức nàng có thể để ý và can thiệp. Cho nên sau khi ngẩn ra liền lập tức mạnh mẽ ngậm miệng lại, một câu cũng không dám nói ra.

Giờ phút này, Tiểu Ân đang chìm vào trong một cảnh giới phi thường kỳ diệu. Đặc biệt là khi tiếp thu được tin tức từ thiên không thần điện truyền về, thần tâm của hắn đã bành trướng lên, dường như ghi nhớ toàn bộ từng thứ một trong thiên không thần điện.

Thần điện Dajialema nếu nhìn từ bề ngoài dường như cũng không phải rất lớn. Nhưng trên thực tế không gian bên trong thần điện lại lớn hơn tưởng tượng của Tiểu Ân rất nhiều.

571. Chương 51: Tai Họa Bất Ngờ.

Ở giờ khắc này, Tiểu Ân không ngờ có một loại cảm giác thiên không thần điện chính là toàn bộ thần quốc. Chẳng những như vậy, lượng tin tức từ thần điện mang tới cho Tiểu Ân khổng lồ tới mức không thể tin nổi. Ở trong này, mỗi một khối đá, mỗi một điêu khắc, mỗi một trang sức đều giống như thai nghén một ý nghĩa sâu sắc

Mơ hồ, Tiểu Ân có chút hiểu được, đây có lẽ chính là lực lượng của pháp tắc mà thần tính của Dajialema đại biểu.

Ở trong này, mỗi một tác đất đều có loại sức mạnh này, lực lượng khổng lồ hình thành một hắc động không đáy, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể hấp thu toàn bộ lực lượng tinh thần và hồn phách của Tiểu Ân.

Dưới tình huống như vậy, Tiểu Ân thậm chí còn sinh ra một loại ảo giác kì dị, đó chính là Dajialema có thể dùng phương thức này tiêu diệt hắn.

Đương nhiên, trong nháy mắt sau đó, Tiểu Ân hiểu ý nghĩ của mình quá mức vớ vẩn.

Lấy quyền năng của Dajialema, khơi khơi một phân thân của hắn ở trong thiên không thần điện của người ta, nếu Dajialema muốn chặn giết hắn, như vậy so với bóp chết một con kiến cũng chẳng khác biệt gì.

Cho nên Dajialema tuyệt đối không có khả năng nhọc lòng bố trí cạm bẫy. Đối với chuyện này, Tiểu Ân có niềm tin tuyệt đối.

Chỉ có điều, khi phạm vi truyền đạt của tinh thần dao động càng ngày càng xa, Tiểu Ân có thể cảm nhận được lực hút càng lúc càng lớn.

Lúc đầu Tiểu Ân còn liều mạng chống đỡ lực hút này, nhưng lực lượng một phân thân làm sao có thể chống đỡ nổi lực lượng của thần điện chứ?

Rốt cục, một đạo tinh thần dao động của hắn bị lực lượng ở một điểm nọ hút vào trong đó.

Nhưng mà ngay tại giờ khắc này, Tiểu Ân lại hoàn toàn thả lỏng toàn thân. Bởi vì hắn rốt cục phát hiện, sau khi tinh thần dao động của hắn bị hút vào trong đó, không những không có thương tổn gì cả mà ngược lại còn cảm ứng được những điều huyền bí thật sự ở nơi đó.

Đây là một loại cảm ứng thần kỳ không thể diễn tả bằng ngôn từ, đó là một loại thay đổi cảnh giới, là một loại kế thừa ký ức.

Ở giờ khắc này, một bộ phận tinh thần dao động của Tiểu Ân dường như có chuyển biến vi diệu.

Trong đầu Tiểu Ân hiện ra tầng tầng lớp lớp những quá trình năng lượng biến dị. Nhưng năng lượng này là sự hòa quyện của thần cách, thần tính, thiên không thần điện và linh hồn.

Mơ hồ, Tiểu Ân dường như có chút minh bạch quá trình ngưng luyện thiên không thần điện.

Khi ngưng luyện thiên không thần điện là lúc thần linh đã chuyển hóa thần thể trực tiếp biến thành thiên không thần điện. Từ đó về sau, bản thể thần linh chính là thiên không thần điện, cả hai chính thức hợp làm một.

Sau khi thăng tiến thành chủ thần, thần thể của thần linh dần dần biến mất, dần dần biến thành một tồn tại là thiên không thần điện. Tuy nhiên thần điện cũng có thể biến hóa thành thần thể thần linh bất cứ lúc nào. Quyền năng của thần thể thần linh so với trước kia có sự tăng trưởng gấp trăm lần, đặc biệt là thần điện tồn tại, khiến thần thể thần linh trở thành một tồn tại gần như là bất diệt. Cho dù là các thần vương bộ hạ cũng chưa chắc có thể dễ dàng hủy thần linh cấp bậc chủ thần.

Đây mới là chỗ dựa vững chắc nhất của các chủ thần bệ hạ.

Có thể nói chỉ có sau khi đạt tới cấp bậc chủ thần, thần linh mới thật sự được xem như là bất tử bất diệt.

Đương nhiên, sự bất tử bất diệt cũng tồn tại một ranh giới, đó là so với đám Thần linh cấp bậc dưới chủ thần, bọn họ gần như chính là những tồn tại không thể bị tiêu diệt.

Thần thể thần linh tuy rằng hùng mạnh, nhưng bất kể như thế nào cũng không thể chắc chắn như thiên không thần điện.

Cũng như ở kiếp trước của Tiểu Ân, thân thể người thường dù rèn luyện cứng rắn đến đâu cũng không có khả năng sánh bằng những thành lũy và công trình quân sự. Nếu có ai có thể thật sự bằng vào lực lượng bản thân chống lại sắt thép, như vậy hẳn cũng không phải người, mà là quái vật.

Cho nên sau khi thân thể thần linh và thiên không thần điện thực sự hòa làm một thể, sự khó khăn trong việc giết chết chủ thần sẽ vô tình tăng lên vô số lần.

Sau khi Tiểu Ân từ sự vây hãm của những lực hút này minh bạch chuyện đó, trong lòng vui sướng hưng phấn đến đâu cũng có thể đoán được.

Khi tinh thần dao động của hắn lại lần nữa tỏa ra thì không còn cố gắng tránh khỏi ảnh hưởng của những lực hút đó nữa. Tinh thần dao động của hắn tầng tầng lớp lớp tràn ra, dạo qua một vòng những điểm phát ra lực hút, ghi nhớ toàn bộ cảm ứng trong đó, rồi lại ung dung thoát ra, hướng về nơi xa hơn để tiếp tục thăm dò và cảm ngộ.

Cả quá trình ổn định và liên tục, không có chút vướng víu. Hơn nữa điều thực sự khiến Dajialema cảm thấy kinh ngạc chính là thời gian tinh thần ý niệm của Tiểu Ân dừng lại ở những điểm phát ra lực hút này cũng không dài, gần là sau khi dừng lại mấy giây liền lập tức rời đi.

Từ đầu đến cuối, tần suất này không có biến hóa, ổn định đến mức làm lòng người phát lạnh.

Có thể đạt đến bậc này, rất rõ ràng có liên quan rất lớn đến năng lực kiểm soát bản thân của Tiểu Ân. Hơn nữa ở mỗi một điểm phát ra lực hút Dajialema đều bố trí hạn chế nhất định, trừ phi khắc ghi lại toàn bộ cảm ngộ bên trong, nếu không thần niệm rất khó mà thoát vây xông ra.

Nếu Tiểu Ân có thể nhanh như vậy thoát ra. chứng tỏ hắn đã khắc sâu cảm ngộ bên trong vào lòng.

Năng lực này, hay nói cách khác là tư chất này, ngay cả là Dajialema đã sống qua vô số năm tháng, cũng chỉ có gặp qua như vậy một lần mà thôi.

Nhưng mà, năng lực tuyệt đối không ngờ chính là, hiện giờ trong phân thân của Tiểu Ân. Tứ Hào đã là bận rộn tới mức đầu tắt mặt tối vô số tin tức từ các nơi như thủy triều dâng mãnh tràn vào kho dữ liệu của Tứ Hào. Bên trong thiên không thần điện, có vô cùng vô tận những điểm phát ra lực hút, tuy rằng những điểm này hợp thành một quy luật lực lượng mới, nhưng khi những điểm phát ra lực hút tách ra, mỗi một cái đều có điểm kì diệu khác nhau.

Giống như là một quốc gia, tuy rằng phạm vi đất đai thật lớn, nhưng cũng là từ vô số nông thôn tạo thành, mỗi một cái nông thôn đều là một chính thể. Quốc gia và những địa phương này có ích lợi chung, nhưng cũng có mâu thuẫn nội bộ sâu sắc. Muốn đồng nhất hóa tất cả yếu tố bên trong, cho dù là thần vương chân chính cũng làm không được.

Vẻ tươi cười trên mặt Tiểu Ân càng lúc càng nồng đậm. Hẳn chẳng những lý giải được quan hệ giữa thiên không thần điện và thần thể, còn từ nơi này thăm dò ra những quan hệ lẫn lẫn đằng sau đó liên quan tới thần điện. Đó đều là chuyện trước kia Tiểu Ân không nghĩ tới.

Mỗi khi trải qua một điểm phát ra lực hút, kho dữ liệu của Tứ Hào nhiều hơn một chút. Tuy rằng Tiểu Ân quyết không thể trong thời gian ngắn như vậy thực sự hiểu thấu tất cả đạo lý bên trong, nhưng bằng vào năng lực của Tứ Hào, cho dù là học bằng cách nhớ, cũng hoàn toàn có thể làm được.

Mục đích Tiểu Ân làm như vậy chính là dốc hết khả năng dùng cách cần cù quả táo, ghi nhớ tất cả điều huyền bí của thiên không thần điện, chờ sau khi về tới Thời không Hồng lưu rồi từ từ tìm tòi nghiên cứu.

Phương pháp khéo léo này nhìn khắp toàn bộ thần giới, e là cũng chỉ có Nhất Hào có được năng lực tính toán siêu cường mới có thể làm được.

Năng lực Tứ Hào tuy rằng không cường đại bằng Nhất Hào nhưng lợi hại hơn xa so với phân thân của Tiểu Ân.

Nếu Dajialema biết trước Tiểu Ân có Tứ Hào này giúp đỡ chỉ sợ nàng cũng chưa chắc sẽ khẳng khái như thế.

Mệnh mang mờ昧, cũng không biết qua bao lâu, tinh thần ý niệm đang không ngừng khuếch trương của Tiểu Ân đột nhiên bị cản lại.

Đây là lần đầu tiên tinh thần ý niệm của Tiểu Ân cảm ứng được lực cản, tuy nhiên cỗ lực cản này rõ ràng không có ác ý, mà là tràn đầy một loại lực lượng ôn hòa.

Thần niệm của Tiểu Ân chợt thu trở về, bởi vì hắn đã minh bạch đối phương ngăn cản phía trước hắn đến tột cùng là ai.

Dajialema, ngoài chủ nhân của thiên không thần điện ra, không còn ai khác có thể thoải mái làm được điểm này.

Từ từ mở hai mắt, hình ảnh đầu tiên hiện ra trong đôi mắt chính là hai người Dajialema và Raphael.

Tiểu Ân lập tức đứng lên, thực lòng hướng về Dajialema vái thật sâu, nói:

- Bệ hạ, đa tạ ngài khẳng khái chỉ điểm. Tiểu Ân vô cùng cảm kích.

Dajialema nhẹ nhàng vung tay lên, Thiên không thần điện như trong suốt đang lấp lánh hào quang ảm đạm dần rồi trở thành giống như một tòa thần điện bình thường. Nhưng Tiểu Ân đã cảm ngộ qua sức mạnh chân chính của thần điện này cũng biết rõ vật ấy đáng sợ ra sao.

Hắn có chút tiếc nuối liếc mắt nhìn thần điện một cái, rốt cục thu hồi ánh mắt.

Thời gian một tháng gần như là trong nháy mắt đã qua, ngay bản thân Tiểu Ân cũng không cảm giác được thời gian trôi qua, từ đó có thể thấy thiên không thần điện ẩn chứa những điều huyền bí tới mức nào. Nếu không phải đã nói trước, Tiểu Ân thật đúng là muốn không quan tâm gì cả tiếp tục nghiên cứu, mãi đến khi nắm giữ tất cả huyền ảo trong thần điện mới thôi.

Đương nhiên, điều này chẳng qua chỉ là một ảo tưởng mà thôi. Dajialema đồng ý mở ra Thiên không thần điện huyền bí đã là cực hạn. Nếu là thật sự tùy ý hắn nghiên cứu không hạn chế, như vậy điều này không phải khẳng khái mà là ngu ngốc.

Vòng bảo hộ bên ngoài thần quốc lại một lần nữa nứt ra một chỗ hổng, cùng với Raphael Tiểu Ân rời khỏi thần quốc của Dajialema.

Thu hoạch lần này cực lớn, vượt rất xa ý liệu của hắn. Tuy nhiên trong lòng hắn vẫn còn có một chút tiếc nuối. Nếu sớm biết có đãi ngộ như vậy, có lẽ nên lấy bản thể đến đây.

Tứ Hào tuy rằng là đã dốc sức ghi nhớ nhưng cuối cùng cũng chỉ ghi chép được không đến một phần tư tất cả nội dung. Nếu là Nhất Hào, không dám nói có thể ghi nhớ toàn bộ những điều huyền bí của thiên không thần điện, nhưng ít nhất cũng có thể ghi nhớ ba phần tư.

Tuy nhiên giờ phút này cũng không thể hối hận, hơn nữa trải qua lần này. Tiểu Ân biết, Dajialema khẳng định không có khả năng lại lần nữa mở ra thiên không thần điện.

Quay đầu lại liếc mắt một cái, khe nứt ngoài thần quốc từ từ khép lại.

Tiểu Ân hướng về Raphael đứng bên cạnh khẽ gật đầu, nói:

- Raphael các hạ, lễ vật của ngài làm ta cảm thấy vô cùng vui mừng. Cho nên ta cũng vì ngài chuẩn bị một phần đáp lễ, hy vọng ngài không nên chối từ.

Raphael ngẩn ra, cũng nhìn về sau một cái rồi lập tức minh bạch tâm ý của Tiểu Ân.

Nếu Tiêu Ân ở thần quốc của Dajialema xuất ra phần đáp lễ này, như vậy khẳng định không thể giấu diếm được chủ thần bệ hạ. Nhưng hiện giờ đã rời khỏi thần quốc, như vậy hết thảy sẽ khác.

- Tiêu Ân các hạ, ngài thật sự là quá khách khí.

Raphael đáp lễ lại. Nàng cũng không có cự tuyệt ý tốt của Tiêu Ân, bởi vì chỉ có lễ vật qua lại, mới có thể củng cố quan hệ lẫn nhau mãi không đứt.

Tiêu Ân vung tay lên, một không gian trang sức nhỏ nhỏ bay tới bên cạnh Raphael

Raphael trong lòng nghi hoặc. Sau khi thật sự thăng tiến thành thần linh, mỗi người đều có thần vực của riêng mình. Cái gọi là không gian sức đối với thần linh mà nói đã mất tác dụng.

Trừ khi là giao dịch khổng lồ, vì chuyên chở một ít vật phẩm khổng lồ hoặc vô số thần lực kết tinh để chuẩn bị giao dịch, nếu không sẽ không có khả năng sử dụng loại đồ vật này.

Một suy nghĩ hiện lên trong lòng của nàng, chẳng lẽ ở bên trong này, không ngờ là một vật phẩm cực lớn sao.

Giơ tay tiếp nhận, tinh thần ý niệm của Raphael hơi hơi đảo qua, hai mắt lập tức sáng ngời, sau đó lập tức kiểm chế lại. Nàng liếc mắt một cái nhìn Tiêu Ân thật sâu, cảm kích nói:

- Tiêu Ân các hạ, đa tạ!

Tiêu Ân cười đầy thiện ý rồi vẫy tay chào nàng, bay đi.

Ở phía sau hắn, Raphael yên lặng nhìn theo hắn rời đi, trong tay nắm chặt món không gian trang sức, dường như ở bên trong chính là tính mạng của nàng.

Kỳ thật, Tiêu Ân tặng cho nàng là một khối nguyên thể màu trắng.

Loại nguyên thể này có thể làm cho thần linh đạt tới bậc trung đỉnh phong có thể tương đối dễ dàng thăng tiến bậc cao, tuy rằng cũng không phải trăm phần trăm thành công, nhưng ít nhất trên đường đi tới chướng ngại sẽ bị suy yếu tới cực điểm.

Hiện giờ Raphael tuy rằng vừa mới thăng tiến thần linh bậc trung không quá lâu, nhưng sớm muộn gì cũng có một ngày khẳng định phải đạt tới đỉnh phong. Khi đó, bảo bối này chính là chỗ dựa lớn nhất để nàng đột phá.

Đường đi ra của Tiêu Ân khác đường đi vào. Dọc theo đường đi gặp các nhóm tuần tra sứ. Sau khi bọn họ thấy Tiêu Ân không những không có ngăn trở, ngược lại cả đám còn khom người thi lễ.

Đối với chuyện này Tiêu Ân cũng không kỳ quái Raphael đã nói qua với hắn.

Tinh linh tuần tra sứ nhằm vào chẳng qua là người tiến vào, về phần người và thần linh từ bên trong đi ra ngoài cũng không ai dám mạo phạm. Càng từ sâu bên trong ra càng được mọi người lễ phép.

Tuy nhiên ở chốn này tốc độ phi hành của thần linh sẽ có hạn chế nhất định. Nếu vượt qua hạn chế này vậy cũng sẽ bị ngăn trở.

Trong lòng Tiêu Ân tuy rằng cũng không đồng ý đối với quy định cổ quái của các tinh linh, nhưng vẫn thành thành thật thật vâng theo, ít nhất khi phi hành cũng khống chế tốc độ chậm như trâu. Cứ như vậy sau một ngày đêm mới xem như rời khỏi địa bàn gia tộc Phong Linh.

Sau khi rời khỏi cái nơi có quyền năng to lớn đằng sau này, Tiêu Ân mới thở phào một hơi thật dài nhẹ nhõm.

Tuy rằng hắn lúc này là khách nhân đến nơi đây, nhưng khu vực này mang tới cho hắn uy áp làm hắn có chút khó chịu.

Phỏng chừng địa bàn nào của đám thần vương trong thần giới đều là như thế. Đối với người ngoài mà nói đây là biểu hiện của thực lực, có tác dụng gây ra uy hiếp vô cùng lớn.

Giờ phút này Tiêu Ân tuyệt đối không có khả năng sinh ra địch ý với gia tộc Phong Linh trong đầu.

Hắn than nhẹ một tiếng, không biết khi nào thần quốc trong Thời không Hồng lưu của mình mới có thể có được quyền năng như thế.

Thật lâu sau, Tiểu Ân xoay người, mang theo một chút tâm tình phức tạp bay về chốn xa.

Nhưng mà, ngay tại giờ phút này, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi. Bởi vì hắn cảm ứng được, trong không gian dường như là tràn ngập một cỗ năng lượng quý dị. Năng lượng hùng mạnh và quý bí này trước đó hắn chưa phát hiện.

Nếu hắn không cảm ứng sai đây là thần vực, thần vực do một vị thần linh không biết tên tản ra.

Nhiều suy nghĩ lướt qua đầu hắn, lập tức tỏa thần vực của bản thân ra. Chỉ có điều khi thần vực của hắn chạm vào thần vực của đối phương, trong không gian lập tức dẫn nổi lên một trận năng lượng dao động mãnh liệt, sau đó một khe nứt không gian chợt mở ra, hút phân thân Tiểu Ân vào đó.

Trong lòng Tiểu Ân hoàn toàn bình tĩnh. Tuy rằng hắn vừa mới bị một vị thần linh đánh lén, tiến vào một không gian không biết tên. nhưng hắn cũng chẳng thất kinh, chỉ khổng chế thần vực bản thân trong phạm vi nhất định.

Đối với lực lượng trong không gian thông đạo cũng không kháng cự, tùy ý cỗ lực lượng

này đưa hắn đến một không gian khác.

Trước mắt chợt bừng sáng, Tiểu Ân bất động thần sắc nhìn khắp bốn phía. Đây là một phế tích không bóng người, trời biết ở xó xỉnh nào trong thần giới. Tuy nhiên giờ phút này trên phế tích lại có thêm một vòng hào quang rực rỡ. Tinh thần ý niệm của Tiểu Ân đảo qua, lập tức hiểu được đây là một thần lực kết giới ẩn chứa quy luật có thể tăng cường phương diện nào đó.

Tuy nhiên, sau khi Tiểu Ân cảm ứng được thuộc tính của quy luật này, trong lòng cũng cảm thấy có chút cổ quái.

Quy luật này không ngờ là quy luật thuộc tính không gian.

Theo như điều này thì thần linh bố trí cạm bẫy và cưỡng ép hắn bước vào trong đó là một tên nắm giữ không gian pháp tắc, hơn nữa còn có một chuyện rất trọng yếu chính là vị thần linh kia cũng không biết được, trong mấy thần tính của Tiểu Ân cũng có một thuộc tính thuộc loại không gian.

Ánh mắt đảo một vòng khắp bốn phía, rốt cục dừng lại ở một hướng.

Ở chốn hư không đó, ngay cả chút kiến trúc không trọn vẹn cũng không có. Nhưng ánh mắt Tiểu Ân rất nhanh nhìn chăm chăm nơi đó, trong mắt có chút vẻ trào phúng.

- Các hạ, nếu ta đã đến đây, ngại vì sao còn không hiện thân đi?

Tiểu Ân lãnh đạm nói.

Một trận cười dài từ phía Tiểu Ân đang nhìn chăm chú truyền tới. Sau đó một bóng người như xuyên qua mặt nước, cứ như vậy thần kì xuất hiện.

- Thần niệm hùng mạnh thật! Không thể tưởng được bố trí của ta tỉ mỉ, không ngờ bị các hạ dễ dàng nhìn thấu như thế, thật sự làm ta rất kinh ngạc.

Hai mắt Tiểu Ân chợt tối sầm, nhìn chăm chăm khuôn mặt vị thần linh kia, nói rõ ràng từng chữ một:

-Delphi Nutter !

Vị thần linh chính là thần linh ngày xưa ở sở giao dịch của gia tộc Phong Linh cùng hắn tiến hành giao dịch, thần linh bậc cao Delphi Nutter. Hôm nay trước khi tiến vào thần quốc của Dajialema, bọn họ đã gặp lại nhau một lần nữa. Khi đó Delphi Nutter tỏ vẻ vô cùng hứng thú đối với Tiểu Ân.

Bởi vì không muốn gây phiền toái cho nên Tiểu Ân mới đành thi triển không gian truyền tống thuật ở bên trong thần quốc của Dajialema để né tránh tầm mắt của hắn. Vốn nghĩ chuyện này như vậy là chấm dứt, nhưng không thể tưởng được, cuối cùng đối phương vẫn không chịu bỏ qua, trái lại còn nhọc lòng dẫn hắn vào một nơi đã bố trí tốt thần lực kết giới từ trước.

Delphi Nutter liếc mắt một cái nhìn Tiểu Ân có chút quái dị. nói:

- Các hạ, ngài từ đâu mà nghe nói qua tên của ta?
- Raphael các hạ đã nói qua với ta về ngài.

Tiểu Ân nói không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Kéo Raphael vào chuyện này, có lẽ đối phương sẽ có kiêng kị nhất định.

Nhưng mà, Delphi Nutter sau một lát do dự, trong đôi mắt vẫn hiện lên vẻ quyết đoán. Còn Tiểu Ân cũng thăm than, xem ra người kia đã quyết định không để ý tới vấn đề Raphael.

- Tôn kính các hạ, xin được thỉnh giáo, nên xưng hô với quý ngài tôn kính như thế nào đây?
- Tiểu Ân.

Về chuyện này, Tiểu Ân cũng không giấu diếm. Nếu đối phương đã gặp qua mình ra vào thần quốc của Dajialema, lại nghe được tên của Raphael, như vậy chỉ cần hỏi thăm một chút sẽ không khó biết được.

- Tiểu Ân các hạ!

Delphi Nutter hơi hơi gật đầu một cái. nói:

- Xin thứ lỗi cho sự mạo muội của ta. Tuy nhiên nếu ta không có chuyện, ta cũng sẽ không mời ngài đến nơi đây.
- Mời?

Thanh âm của Tiểu Ân kéo dài ra, như cười như không nhìn đối phương.

Nhưng mà, da mặt Delphi Nutter không ngờ quá dày, đối với lời chế nhạo của Tiểu Ân căn bản là không có phản ứng gì cả.

Hắn nghiêm nghị nói:

- Không tôi mời ngài đến đây là có một việc muốn nhờ.

Tiểu Ân nhìn thẳng vào hai mắt hắn, đột nhiên cười nói:

- Nếu chuyện này ta không đáp ứng, ngài sẽ lấy vũ lực để giải quyết hay không?

Trên mặt Delphi Nutter rốt cục hiện ra một nụ cười bình thản. Chỉ có điều đằng sau nụ cười này lại hàm chứa cả ngày đông giá rét lạnh lẽo.

- Tiểu Ân các hạ, ta chẳng qua là hy vọng giữa hai chúng ta có thể đạt thành hiệp định làm người ta vừa lòng. Còn trước khi đạt thành hiệp định, ta cũng không hy vọng bởi vì sự kích động của ngài mà phá hỏng tình hữu nghị giữa hai chúng ta.

Khóe miệng Tiểu Ân khẽ run lên, cười lạnh nói:

- Giữa ta và ngài mới gặp mặt lần thứ hai có tình hữu nghị gì sao?
- Tình hữu nghị có thể bồi dưỡng, ta tin tưởng ngài nhất định sẽ nhận tình hữu nghị của ta và đạt thành hiệp định làm người ta vừa lòng.
- Chỉ e hiệp định không làm ngài vừa lòng.
- Nếu ngài nhất định cho là như vậy, vậy ta cũng không thể nói gì hơn.

Delphi Nutter lại lần nữa khôi phục bộ mặt cương thi, ngay cả giọng điệu cũng mang theo chút xơ cứng.

Ánh mắt Tiểu Ân chớp động, dường như đang suy xét gì đó, rốt cục hỏi :

- Delphi Nutter các hạ, ngài có chuyện gì, hiện tại có thể nói thẳng ra đi.
- Được, ta hy vọng có thể từ các hạ lấy được một món vật phẩm.

Tiểu Ân ngẩn ra, một ý niệm vô cùng xấu mơ hồ xuất hiện trong đầu, hắn trầm giọng hỏi :

- Người muốn thứ gì?

- Nguyên thể màu đỏ!

Mắt Delphi Nutter sáng rực lên. Khi hắn nói đến mấy chữ này, thần sắc cũng không kìm nổi có một chút thay đổi.

- Nguyên thể màu đỏ?

Về mặt Tiểu Ân đầy kinh ngạc không hiểu, sau đó nhíu chặt lông mày, nói :

- Ngài nói đùa sao? Vật như vậy ta làm sao có được?

Delphi Nutter đối với biểu tình của Tiểu Ân ra vẻ làm như không thấy, nói :

- Tôn kính Tiểu Ân các hạ, ngài là một vị thần linh vĩ đại. Còn ta, cũng là một vị thần linh vĩ đại. Ngài nghĩ những lời quanh co đó có ý nghĩa gì sao?

Tiểu Ân ngạc nhiên, sau đó sắc mặt nghiêm trọng một chút, nói:

- Delphi Nutter các hạ, ngài nói ở trong tay của ta có nguyên thể màu đỏ, như vậy mời ngài xuất ra chứng cứ hoặc là nguồn gốc tin tức đó.

- Được!

Delphi Nutter đáp ứng không chút do dự. Sau đó cổ tay hắn vung lên. giữa hai người bọn họ lập tức xuất hiện một đoạn hình ảnh trông rất sống động.

Một ma đạo sĩ, đột nhiên bị truyền tống đến một địa phương đầy sấm chớp. Mà càng đáng sợ hơn chính là những tia chớp này chính là tia chớp màu tím đậm cường đại nhất.

Sau khi vị ma đạo sĩ này do dự một chút cũng không lựa chọn lập tức rời khỏi mà đánh nát một tảng đá màu đen thật lớn, và từ đó chiếm được hai viên đá. Hai viên đá này một tối đen như mực, một đỏ tươi như máu.

Nhưng mà ngay khi ma đạo sĩ muốn rời khỏi một đạo tia chớp màu tím thật lớn đã đánh tới bên cạnh hắn, đánh nát toàn bộ vòng bảo hộ của hắn. Ngay khi hắn mở to hai mắt đầy hoảng sợ, nghĩ rằng mình chắc chắn chết đến nơi rồi thì tia chớp màu tím trước mắt lại bị một đạo hào quang mạnh mẽ chặn lại.

Sau đó, vị ma đạo sĩ này đối thoại với Tiểu Ân, rồi biến mất và lại lần nữa xuất hiện, cuối cùng bị Tiểu Ân đánh thành tro bụi. Tất cả lần lượt được tái hiện.

Sau khi thấy những hình ảnh này trong lòng Tiểu Ân dĩ nhiên là khiếp sợ vạn phần, nhưng đồng thời cũng là trút được một gánh nặng khổng lồ.

Thần linh biết trong tay mình có nguyên thể màu đỏ chỉ có hai người Dajalema và Raphael. Trước khi nhìn thấy những hình ảnh này, đối tượng duy nhất mà Tiểu Ân rất hoài nghi cũng chính là hai người này. Tuy nhiên giờ phút này hắn đã biết, đây hoàn toàn là một hiểu lầm. Delphi Nutter sợ dĩ biết tin tức mình có được nguyên thể màu đỏ kỳ thật là từ đoạn hình ảnh này mà biết được.

Trong nháy mắt, rất nhiều chuyện không rõ lúc này lập tức trở nên vô cùng dễ hiểu.

Trách không được khi bọn họ gặp nhau ở thần quốc của Dajalema, trong mắt vị Delphi Nutter này lại lộ ra biểu tình cổ quái như thế. Cái loại thần sắc nửa mừng nửa lo ấy có thể nói là làm cho người ta rất khó quên.

Có lẽ trước ngày hôm đó, Delphi Nutter còn không biết lai lịch Tiểu Ân, càng không sao biết được tên tuổi của hắn. Cho nên sau khi đột nhiên phát hiện tung tích Tiểu Ân, hắn mới có phản ứng như vậy.

Delphi Nutter vung tay lên, đoạn hình ảnh xuất hiện giữa bọn họ lập tức biến mất.

Vị thần linh bậc cao đỉnh phong này nhìn chằm chằm Tiểu Ân, nói:

- Tôn kính Tiểu Ân các hạ, hiện tại ngài hẳn là biết tin tức của ta phát ra từ đâu rồi chứ?

Tiểu Ân hơi hơi cười, vô số suy nghĩ thẩm lướt qua đầu, hắn ra vẻ tùy ý hỏi:

- Delphi Nutter các hạ, ta phi thường hiếu kỳ. Những hình ảnh này từ đâu mà ngài có được? Nếu ta không nhìn lầm, nơi đó có lẽ là tử điện cấm địa.

Delphi Nutter ngửa đầu, nói:

- Không tồi, nơi đó quả thật là tử điện cấm địa. Ngài muốn hỏi ta lai lịch những hình ảnh này sao? Ha ha, kỳ thật vị ma đạo sĩ kia là một trong những tín đồ của ta, hơn nữa là tín đồ được ta vô cùng xem trọng. Cho nên ở trên người hắn ta đã để lại một tia thần niệm.

Khuôn mặt Tiểu Ân hơi hơi co rúm lại, trong lòng không ngừng cười khổ.

Thật sự là không thể tưởng được. Hóa ra chính là nguyên nhân này mà khiến chuyện trong tay hắn có được nguyên thể màu đỏ bại lộ. Điều này thật đúng là làm người ta không tưởng được.

Ngay cả là tín đồ ở bên trong thần quốc, cũng không phải tất cả mọi người đều bình đẳng. Nói như vậy nghĩa là, chủ nhân thần quốc sẽ tuyển chọn trong các tín đồ một vài tên có tiềm lực phát triển để tiến hành bồi dưỡng đặc biệt. Sau khi tín đồ như vậy có thực lực hùng mạnh, bất kể là ở chiến tranh trong thần quốc hay là xuống dưới tinh cầu hạ giới phát triển tín đồ, đều là sự trợ giúp vô cùng tốt.

Đối với loại tín đồ đặc thù này, khi thần linh hứng lên sẽ ngẫu nhiên lưu lại trên người những người này một chút thần niệm.

Chút thần niệm đó cũng không hùng mạnh, gần như là chỉ có một chút mà thôi. Thần linh khác nếu không quan sát cẩn thận, tuyệt đối không thể phát hiện.

Đương nhiên, tác dụng của một đạo thần niệm này cũng phi thường hữu hạn. Nhiều nhất chỉ là gây ra chút tác dụng giám thị và định vị mà thôi. Còn tác dụng nữa chính là khi tên kia chết bất ngờ, đạo thần niệm này có thể ẩn núp, còn chủ nhân thần niệm sẽ có cảm ứng thần kỳ, thu hồi đạo thần niệm này, và cuối cùng xác định hung thủ.

Cho nên sau khi Tiểu Ân minh bạch nguyên do bên trong, trong lòng cũng là vạn phần cảm khái không thể tưởng được lúc trước nhất thời sơ sẩy, không ngờ gây ra một đại tai họa như vậy.

Bất quá khi đó sau khi thấy được nguyên thể màu đỏ, toàn bộ tinh thần của Tiểu Ân đã bị thứ này hấp dẫn, còn một ma đạo sĩ, nói thật, làm sao còn có thể bị hắn để ở trong lòng?

Than nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nói:

- Delphi Nutter các hạ, nếu ngài đã biết hết thấy, như vậy ngài có tính toán gì không?

- Ta muốn nguyên thể màu đỏ kia.

Delphi Nutter không nhanh không chậm nói:

- Nguyên thể kia là tín đồ của ta phát hiện trước, cho nên phải thuộc về ta.

Tiểu Ân trào phúng nhìn hắn một cái, nói:

- Tôn kính vĩ đại Delphi Nutter các hạ, ngài thật sự đã xem qua nội dung hình ảnh rồi sao? Chẳng lẽ ngài nghĩ ma đạo sĩ kia sau khi lấy được nguyên thể màu đỏ còn có mạng thoát khỏi tử điện cấm địa sao?

Delphi Nutter mặt không chút thay đổi, nói:

- Điểm này ta không xen vào, nhưng ta chỉ biết là, nguyên thể màu đỏ là do tín đồ của ta đoạt được trước.

Tiểu Ân nhìn khuôn mặt như cương thi không chút biểu tình của hắn, rốt cục thở dài một hơi.

Hắn rốt cục xác định, người kia ngay từ đầu đã không có suy nghĩ phân rõ phải trái. Mục đích của hắn chính là vì đạt được nguyên thể màu đỏ, hơn nữa còn không từ thủ đoạn.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân nói:

- Nguyên thể màu đỏ cũng không ở trên người của ta.

- Ta biết, thứ quý giá như vậy, ngài cũng không có khả năng mang trên người.

Delphi Nutter nghiêm nghị nói:

- Tuy nhiên, ngài có được năng lượng thần kỳ có thể chống cự được tia chớp màu tím. cho nên ta hy vọng ngài có thể tiến vào tử điện cấm địa, lấy cho ta một khối.

Tiểu Ân âm trầm nhìn hắn, thật lâu sau, rốt cục nói:

- Được rồi chờ ta lần sau đi tới tử điện cấm địa, nhất định vì ngài mang một khối ra là được.

Mà ở giờ khắc này, trong lòng Tiểu Ân đã thề, phân thân này của hắn vĩnh viễn cũng sẽ không tiến vào tử điện cấm địa, như vậy sẽ không vi phạm lời hứa.

Nhưng Delphi Nutter cũng lắc lắc đầu, nói:

- Tiểu Ân các hạ, chỉ một lời hứa hẹn như vậy, ngài không cảm thấy cân lượng quá nhẹ sao?

Tiểu Ân nhìn vào hai mắt của hắn, thăm nghĩ người này cũng không đến mức quá đáng. Tuy nhiên hắn cũng chưa bao giờ trông cậy vào câu nói đầu tiên của mình đã có thể khiến đối phương cho đi.

- Được rồi như vậy ngài có yêu cầu gì? Hay là muốn ta thông báo ông chủ, để người mang theo một nguyên thể màu đỏ đến đây?

-Không cần!

Delphi Nutter lắc đầu, nói:

-Nếu ngài có được lực lượng chống cự tia chớp màu tím, như vậy xin mời trực tiếp tiến vào tử điện cấm địa, lấy cho ta một nguyên thể màu đỏ.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, nói:

- Nơi nguy hiểm như tử điện cấm địa, không chuẩn bị trước, chỉ sợ không ai dám liều mạng tiến vào.

- Ngài yên tâm, bất kể ngài cần cái gì, ta đều đã vì ngài chuẩn bị thỏa đáng. Tuy nhiên, để khiến giữa hai bên chúng ta có thể tín nhiệm lẫn nhau, cho nên ta có một đề nghị.

Tiểu Ân ngẩng ra hắn như thế nào cũng nghĩ không ra mình và đối phương còn có khả năng có thể tín nhiệm lẫn nhau, khê càu mày, hỏi:

- Người đề nghị cái gì?

Delphi Nutter nhìn chằm chằm Tiểu Ân. chậm rãi nói:

- Chỉ cần ngài buông thần cách ra, để ta lưu lại cấm chế trên thần cách của ngài, như vậy hai bên chúng ta có thể tín nhiệm lẫn nhau...

- Buông thần cách ra?

Trên mặt Tiểu Ân mang theo vẻ nói không nên lời.

Hắn sờ dĩ từ nãy đến giờ nhường nhịn mọi cách là vì muốn mau chóng rời khỏi nơi này. mang tất cả nhưng điều cảm ngộ trong thiên không thần điện của Dajialema truyền cho bản thể.

Tuy rằng hắn là phân thân của Tiểu Ân, nhưng muốn tiếp tục tiến giai cũng không phải là chuyện hắn đủ khả năng làm.

Do đó, giờ phút này, đối với phân thân của Tiểu Ân mà nói, điều quan trọng chính là liên hệ với bản thể, và kể lại cẩn thận tỉ mỉ tất cả những gì đã trải qua cho hắn nghe.

So với chuyện này, ở trước mặt một vị thần linh bậc cao tỏ ra yếu thế một chút căn bản là không tính là cái gì.

Nhưng hắn vẫn không đoán được, đối phương không ngờ là người gây sự như thế. Nếu thật sự buông ra thần cách, để hắn hạ cấm chế bên trong, điều đó cũng chẳng khác nào là hoàn toàn biến phân thân thành một con rối.

Chậm rãi cúi đầu, Tiểu Ân hạ giọng nói:

- Delphi Nutter các hạ, hóa ra ngài đã sớm không có ý buông tha ta, mà là muốn đẩy ta vào chỗ chết.

Delphi Nutter hồ hững nhìn hắn, nói:

- Ngài sai rồi. Ta chẳng qua là muốn cho nhau một chút an tâm mà thôi.

- An tâm?

Tiểu Ân trào phúng nói:

- Một khi để ngài bày ra cảm chế trong thần cách, như vậy nhất cử nhất động của ta chẳng phải là đều do người khống chế sao? Đừng nói là sinh tử chỉ do một ý nghĩ của ngài, ngay cả muốn cùng bản thể liên hệ cũng không thể làm được.

572. Chương 52: “hậu Thuần” Hùng Mạnh.

- Tiểu Ân các hạ. Ta làm như vậy cũng chỉ là vì an toàn mà thôi.

- Ha hã...Hay cho một chữ an toàn. Như vậy cho dù ta từ từ điện cảm địa mang về nguyên thể màu đỏ. Ngài cũng sẽ không thả ta đi đúng không?

Delphi Nutter trịnh trọng gật đầu một cái, nói:

- Đúng vậy. Nguyên thể màu đỏ giá trị rất cao liệu. Là bảo vật mỗi một thần linh bậc cao đều tha thiết ước mơ. Vì thứ này, chắc chắn sẽ có vô số thần linh không tiếc giá phải trả xâm phạm thần quốc của ta. Chỉ sợ đến lúc đó ngay cả Tinh linh gia tộc cũng sẽ chia một miếng canh. Cho nên khi ta có nguyên thể màu đỏ, trước khi chính thức thăng tiên tuyệt đối sẽ không cho phép tin tức này tiết lộ ra ngoài.

Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng. Nói thật. Đối phương kiêng kị không chút sai lầm. Nếu là tin tức Delphi Nutter lấy được nguyên thể màu đỏ thực sự truyền khắp thần giới. Như vậy chờ đợi hắn sẽ là vô cùng vô tận phiền toái. Khi đó gia tộc Phong Linh lựa chọn che chở hắn hay đưa hắn ra làm người chịu tội thì không ai biết được.

Dù sao, Delphi Nutter cũng không phải một vị thần linh tinh linh thuần chủng.

Điểm này, chỉ nhìn chủ thần bộ hạ là tinh linh thuần chủng như Dajialema là có thể lý giải được. Ngay nàng cũng phải cực kỳ cẩn thận. Trong toàn bộ quá trình giao dịch chỉ có nàng và Raphael hai người biết được việc này, đủ biết thứ này quý trọng và khó giải quyết thế nào.

Nếu đổi chỗ cho nhau, chỉ e là Tiểu Ân sẽ lựa chọn phương pháp càng quyết liệt và an toàn hơn để đối phó Delphi Nutter.

Nhưng tình hình hiện giờ cũng đã đảo lộn lại, Tiểu Ân tuyệt đối sẽ không cho phép chuyện này phát sinh.

Delphi Nutter thấy được ánh mắt của Tiểu Ân, dường như là đoán được suy nghĩ của hắn, thở dài một tiếng, nói:

- Tiểu Ân các hạ, ngài thật sự không lo lắng chút nào sao?

Tiểu Ân lạnh lùng cười, nói:

- Nếu ngài có thể buông ra thần cách, Như vậy ta sẽ suy nghĩ một chút.

Delphi Nutter cũng không nói nữa, vỗ tay, từ trong phế tích tĩnh lặng lập tức trào ra ba luồng năng lượng dao động.

Khi cảm ứng ba luồng năng lượng dao động này Tiểu Ân cảm thấy có cái gì đó rất quen thuộc, hơn nữa từ cường độ năng lượng bùng phát từ những điểm đó thì không ngờ là không hề kém cạnh so với Tiểu Ân và Delphi Nutter.

Tiểu Ân thầm lấy làm kỳ quái chẳng lẽ bởi vì Delphi Nutter biết rất khó vậy khốn một phân thân của thần linh cùng giai cho nên mới sẽ nói tin tức này cho những người khác, cùng nhau liên thủ đối phó mình sao?

Nhưng chẳng lẽ hấn không sợ bí mật này tiết lộ ra ngoài sao?

Đang lúc Tiểu Ân nghi thần nghi quỷ thì ba luồng năng lượng dao động kia rốt cục cũng chấm dứt, bốn phía khác nhau chung quanh Tiểu Ân xuất hiện ba phân thân của thần linh có diện mạo và năng lượng khí tức tương tự Delphi Nutter.

Tiểu Ân chỉ lúng túng một chút rồi ngay lập tức hiểu được, những phân thân của thần linh này chính là ba phân thân do một vị thần linh bậc cao bồi dưỡng ra.

Thần linh một khi tiến giai bậc cao, như vậy đối với phương diện bồi dưỡng phân thân sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Bởi vì muốn thực sự tiến giai chủ thần, khó khăn rất lớn, thật sự là làm người ta khó có thể tưởng tượng nổi. Có rất nhiều thần linh tu vi thần thể đã sớm đạt tới bậc cao đỉnh phong, nhưng muốn tiến lên thêm một bước lại trăm cay nghìn đắng, vô cùng gian khổ.

Cho nên đám cường giả thần linh bậc cao đỉnh phong khi bị vướng ở bước mấu chốt nhất không thể ở thẳng tiến tiếp thì thường thường sẽ bồi dưỡng thêm cho mình vài phân thân, về phần số lượng thì đừng nói là bốn, cho dù là mười, cũng chẳng là gì cả.

Hiện giờ, vây quanh phân thân của Tiểu Ân là bốn phân thân của Delphi Nutter, đều có khí tức hùng mạnh không hề kém hơn phân thân của Tiểu Ân, hơn nữa chỗ bọn họ trấn thủ còn được Delphi Nutter phóng ra thần lực trận đồ nào đó có thể mạnh mẽ gia tăng không gian pháp tắc

Trách không được ngay từ đầu Delphi Nutter đã có vẻ nắm chắc trong tay. Hóa ra là hấn dựa vào điều này.

- Tiểu Ân các hạ, nếu ngài đáp ứng điều kiện của ta, như vậy ta nguyện ý phát ra lời thề chứng thần, nhất định sẽ không động chạm tới tính mạng của ngài, chỉ cần ngài lấy được nguyên thể màu đỏ, là có thể ở thần quốc của ta. Một khi ta thắng tiến thành chủ thần, nhất định sẽ thả ngài ra.

Liếc mắt một cái nhìn bốn phân thân của thần linh giống nhau như đúc, Tiểu Ân thở dài thườn thượt, nói:

- Thật là đa tạ hảo tâm to lớn của ngài, tuy nhiên...

Hấn trầm giọng, nói:

- Nếu là ngài dùng một khối nguyên thể màu đỏ, nhưng cuối cùng lại cũng không có đột phá, như vậy có cần ta vì ngài lấy khối thứ hai, khối thứ ba hay không?

Delphi Nutter lập tức trầm mặc không nói gì cả, nhìn dáng vẻ của hấn, không ngờ là cam chịu.

Tiểu Ân giận quá hóa cười, nói:

- Delphi Nutter các hạ, nếu ngài thật sự cùng ta thương nghị và nguyện ý xuất ra tài nguyên có giá trị tương xứng để trao đổi như vậy ta nhất định sẽ không cự tuyệt. Nhưng... Thực đáng tiếc!

Sắc mặt Delphi Nutter khê biến, bốn phân thân đồng thời khê run lên, áp lực khổng lồ tới cực điểm giống như ngọn núi thật lớn ép về phía Tiểu Ân.

Áp lực không chỉ đến từ mỗi bốn phương hướng, mà là trên dưới trái phải trước sau cao thấp đều đầy uy áp hùng mạnh. Đặc biệt mượn uy lực của thần lực trận đồ đã bố trí xung quanh để phát huy hoàn toàn thực lực của Delphi Nutter.

Delphi Nutter vô cùng yên tâm, lấy thực lực bốn phân thân, hơn nữa có uy lực của trận đồ, uy áp hùng mạnh đến mức khủng khiếp. Một phân thân của thần linh cùng giai đỉnh phong cho dù thực lực mạnh đến đâu nhưng một khi rơi vào bên trong trận đồ thì chắc chắn không có khả năng đào thoát.

Hơn nữa trận đồ này còn có tác dụng ngăn cách tin tức truyền đi. Cho dù là Tiểu Ân liều mạng chịu bị thương, muốn truyền tin tức cho chủ thể cũng quyết không thể được.

Hấn vừa rồi sở dĩ lập tức ra tay, chính là cảm ứng được thần lực mệnh mông trên người Tiểu Ân, hơn nữa còn mơ hồ có khí tức linh hồn xuất khiếu, điều này chứng tỏ Tiểu Ân đang muốn bắt chắp tất cả truyền tin tức ra ngoài.

Tuy nhiên điều này đã được Delphi Nutter tính tới, hắn thầm cười lạnh nhìn Tiểu Ân, muốn xem thử sau khi hắn phát giác tin tức truyền đi bị phong tỏa khuôn mặt sẽ hoảng sợ thế nào.

Nhưng mà, ngay khi thực lực bốn phân thân của hắn đồng loạt phát huy ra và dần dần ép về phía Tiểu Ân, hắn lại đột nhiên có một cảm giác nguy hiểm. Đường như Tiểu Ân bị bốn phân thân bao vây kia cũng không phải một con dê non khoan tay chịu chết, mà là một con sói đội lột cừu.

Loại cảm giác này chợt lướt qua đầu hắn, ánh mắt hắn lập tức trở nên ác liệt dị thường. Gần như cùng lúc đó, hắn thấy, ở trên người Tiểu Ân chợt bộc phát ra hào quang dữ dội và hùng mạnh.

Đây là lực lượng quang minh thuần túy, cũng là lực lượng hùng mạnh nhất và bài ngoại nhất người ta biết trong Thần giới. Ngay cả là các thần linh trong quang minh hệ, người có thể sử dụng loại năng lượng này, cũng là ít lại càng ít.

Dưới sự tấn công của lực lượng quang minh thuần khiết, uy áp đang bao vây một cách gần như hoàn mỹ do Delphi Nutter bố trí không ngờ rốt cuộc khó có thể tiến thêm một bước, hơn nữa do lực lượng quang minh dần dần tăng lên mà ngược lại còn từng bước lui về phía sau, thậm chí còn có xu hướng tan rã.

Sắc mặt Delphi Nutter lập tức đại biến. Dù thế nào hắn cũng không thể tưởng được, trong cơ thể phân thân của Tiểu Ân, không ngờ có lực lượng hùng mạnh như vậy. Hơn nữa cỗ lực lượng này đem đến cho hắn cảm giác, dường như so với lực lượng quang minh thuần khiết đã thấy trước kia còn muốn lợi hại hơn vài phần.

Quả thật, giờ phút này phân thân của Tiểu Ân phóng ra, chính là năng lượng của chín loại thuộc tính hợp nhất.

Chín thuộc tính hắn nắm giữ rất phức tạp, thậm chí ngay cả vong linh thuộc tính cũng là một trong số đó, nhưng khi hắn thăng tiến thành thần linh, phần tà ác của thuộc tính này đã bị lực lượng quang minh gột rửa. Mặc dù do thuộc tính hắc ám làm quyền năng giảm xuống không ít, nhưng sau khi lay dính một chút lực lượng quang minh thuần túy, trong quá trình chín loại thuộc tính tổ hợp cũng không thiệt thòi bao nhiêu.

Giờ phút này, phân thân của Tiểu Ân vừa ra tay đã xuất ra bản lĩnh giữ nhà. Bởi vì hắn biết, dưới tình huống như vậy, chỉ có tốc chiến tốc thắng, mới có cơ hội thoát vây rồi khỏi. Nếu không bị đám người này thật sự cuốn lấy, như vậy lấy một địch bốn cũng chưa chắc có thể bình yên mà đi.

Năng lượng chín thuộc tính hợp nhất hùng mạnh một khi phóng thích, lập tức biến thành lực lượng quang minh thuần túy. Điều này trước kia hắn căn bản là không thể làm được. Hơn nữa khi phóng thích năng lượng hợp nhất cũng phải thật cẩn thận, sợ bị thần linh khác biết được.

Nhưng hiện giờ trong thiên không thần điện của Dajialema. Tiểu Ân thu được rất nhiều cảm ngộ mới, đặc biệt là Dajialema thật sự mở ra toàn bộ huyền bí của thần điện, cho nên mới khiến phân thân của Tiểu Ân ở bên trong tìm được một biện pháp sau khi hợp nhất tất cả thuộc tính có thể kích phát lực lượng quang minh tinh khiết.

Sử dụng phương pháp này, trong khoảnh khắc bằng vào thực lực của chính mình phóng xuất ra lực lượng quang minh tinh khiết. Tiểu Ân cũng đã xác định, Dajialema cũng là thần linh hiếm thấy trong chúng thần quang minh hệ có thể phóng thích ra lực lượng quang minh tinh khiết.

Chín loại thuộc tính trong nháy mắt hợp làm một, có lẽ về lượng quyền năng không hơn Dajialema, nhưng về chất thì còn hơn cả vị chủ thần tinh linh kia rất nhiều.

Delphi Nutter nhọc lòng chuẩn bị, bị loại sức mạnh này tấn công, bất quá sau nửa ngày giằng co rốt cục đã bị Tiểu Ân đột phá và đập tan.

Một tiếng nổ ầm vang, thân hình Tiểu Ân lay động một chút đã thoát khỏi vòng vây của bốn vị phân thân của thần linh.

Trên mặt bốn phân thân của Delphi Nutter đều lộ ra vẻ khó có thể tin và khuất nhục, lấy lực lượng bốn phân thân, ở một địa phương đã được chuẩn bị cẩn thận trước tiên hành phục kích, không ngờ bị một phân thân của thần linh bậc cao phá vỡ lưới giăng sẵn thoát ra. Điều này đối với thần linh cùng giai mà nói là vô cùng nhục nhã.

Tốc độ phản ứng của Delphi Nutter nhanh như tia chớp. Ngay khoảnh khắc Tiểu Ân thoát khỏi vòng vây liền lập tức đuổi theo, hơn nữa hai phân thân trong đó chợt biến mất.

Tiểu Ân đi tới rìa khu phế tích. Mặc dù nơi đó đã bị lực lượng cấm chế phong tỏa, nhưng nếu có thể đột phá được cấm chế này thì có thể tiến vào thần giới. giống như chim bay về rừng, rốt cuộc khó ai có thể tìm kiếm được hẳn.

Nhưng ngay tại giờ phút này, trên đường Tiểu Ân đang đi đột nhiên xuất hiện hai đạo năng lượng dao động, gần như chính là trong nháy mắt, hai phân thân của Delphi Nutter biến mất lúc này đã xuất hiện ở trên đường hẳn chắc chắn sẽ đi qua.

Nhưng mà, hai vị này vừa mới xuất hiện liền thấy được khuôn mặt Tiểu Ân. Trên khuôn mặt đó không có chút nào thất kinh. Trái lại đầy vẻ trào phúng chế nhạo. Mà ánh mắt nhìn về phía bọn họ lại như đang thấy hai con mồi đang dần sa vào bẫy.

Một cảm giác cực kỳ nguy hiểm nổi lên trong lòng bọn họ, hai phân thân đang định nhanh chóng rời khỏi. Nhưng ngay tại giờ phút này, bọn họ thấy trong tay Tiểu Ân đang lao về phía trước đột nhiên xuất hiện hai dòng khí lưu nhỏ nhỏ giống như ốc xoáy. Chẳng qua diện tích hai ốc xoáy thật sự là rất nhỏ, ngay cả một bàn tay cũng không đến.

Nhưng khi hai vị phân thân của thần linh vừa nhìn thấy hai luồng ốc xoáy, liền lập tức cảm ứng được trong đó ẩn chứa năng lượng hùng mạnh, mà càng thật đáng buồn chính là, Tiểu Ân giống như sớm đã biết bọn họ sẽ từ nơi này xuất hiện ngăn trở, ốc xoáy trong tay ngay khi bọn họ vừa mới xuất hiện cũng đã giống như giò bám vào xương không ngừng quấn lấy bọn họ.

Nháy mắt, hai ốc xoáy nhỏ trông rất bình thường liền bạo phát lên. Chúng nó gia tăng và bành trướng với tốc độ không thể tin nổi. Gần như chính là trong chớp mắt, đã lớn đến mức đủ để cuốn một người vào trong đó.

Hai vị phân thân của thần linh này cũng có thể coi như là nhân vật lăn lộn lão luyện, trong cuộc đời đã trải qua số trận thần chiến đếm không hết, ngay cả dưới tình huống như vậy, cũng không hề có một chút nào kinh hoảng. Thần lực trên người bọn họ nhộn nhạo, tầng tầng lớp lớp tản ra, muốn ngăn cản ốc xoáy đột nhiên xuất hiện này.

Nhưng, bọn họ chợt phát hiện, thần lực trên người tuy rằng mạnh, nhưng căn bản là không thể kháng cự cơn ốc xoáy. Dòng khí lưu cường đại bên trong cơn ốc xoáy như thể không chỗ nào không đến được, mạnh mẽ xuyên qua thần lực chung quanh người bọn họ, trói chặt hai phân thân.

Một ý nghĩ chợt hiện lên trong đầu bọn họ. Sau khi tự thể nghiệm quyền năng kì dị của đám ốc xoáy này, hai phân thân của Delphi Nutter đồng thời nhớ tới một việc.

Tại nơi xa xôi kia có vùng đất của những dòng khí lưu được xưng là Thời không Hồng lưu. Dòng khí lưu ở đó chẳng phải cũng có đặc điểm tương tự sao?

Chẳng qua dòng khí lưu đặc thù của nơi đó làm thế nào có thể xuất hiện ở ngoại giới? Hơn nữa dòng khí lưu nơi đó cũng không thể bị thần linh nào khống chế cả.

Chính khi hai phân thân bọn họ đang kinh dị không thôi thì một cánh cửa truyền tống không gian chợt mở ra bên trong ốc xoáy. Cánh cửa truyền tống mở ra một cách vô cùng bất ngờ, ngay cả bọn họ cũng không phát hiện nó xuất hiện từ khi nào.

Lực hút hùng mạnh chợt truyền đến, hung hăng quán lấy thân thể hai phân thân. Trong miệng bọn họ đều tự nhiên phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết, sau đó liền bị cánh cửa không gian đó hút vào, ngay một chút khả năng chống cự cũng không có.

Trong Thời không Hồng lưu cách đó rất xa, Tiểu Ân lẳng lặng ngồi trong thiên không thần điện, chậm rãi hấp thu tín ngưỡng lực đến từ rất nhiều tín đồ thành kính đang cầu nguyện trong thần quốc.

Đột nhiên, sắc mặt hắn khẽ biến, hai mắt chợt mở, thân hình đã biến mất khỏi thần điện.

Trong một xó xỉnh của thần quốc đột nhiên xuất hiện hai vị phân thân của thần linh xa lạ. Bọn họ đang ngơ ngàng đánh giá chung quanh, trong mắt đều có vẻ kinh hoàng.

Trước mắt họ đột nhiên xuất hiện hào quang mãnh liệt, một thần linh đã xuất hiện ở trước mặt bọn họ. Sau khi bọn họ nhìn thấy bản thể của Tiểu Ân, lập tức sắc mặt đại biến, không cần nghĩ ngợi gì xoay người bỏ chạy.

Bởi vì bọn họ đã nhìn ra, lúc này Tiểu Ân xuất hiện là bản thể, một bản thể của thần linh bậc cao, tuyệt đối không phải hai phân thân của thần linh cùng bậc có thể chống cự.

Bản thể của Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, nói:

- Hai vị, nếu đã đến đây, cần gì phải đi nữa?

Thần hình hấn nhoáng lên một cái, biến mất, khi xuất hiện đã ở ngay bên cạnh một phân thân, nhưng ngay tại giờ phút này, phân thân của thần linh họ cũng biến mất trong nháy mắt.

Tiểu Ân nao nao, hơi cảm ứng một chút rồi cười nói:

- Hóa ra là thần linh nắm giữ pháp tắc không gian, thật sự là rất thú vị.

Trong thần quốc của Tiểu Ân cũng không cấm không gian truyền tống, mà phương pháp trong nháy mắt truyền tống này có thể nói là mỗi một thần linh đều có thể nắm giữ. Nhưng thần linh bình thường và thần linh nắm giữ pháp tắc không gian khi sử dụng không gian truyền tống có thể phát huy ra năng lực có thể nói là chênh lệch một trời một vực.

Hai phân thân kia tới thần quốc của Tiểu Ân rồi còn tính thoát đi chính là cậy vào bọn họ nắm giữ lực lượng của pháp tắc không gian, cho nên bọn họ mới có phần tự tin nhất định rằng có thể chạy khỏi thần quốc này.

Nhưng mà, ngay sau khi phân thân của thần linh vừa mới tiến hành rồi một lần không gian truyền tống quỹ dị khó lường, đột nhiên cảm thấy chung quanh người có điểm khác thường. Nhìn lại, không khỏi thiếu chút nữa hồn bay phách lạc. Bên cạnh hấn không biết từ khi nào, bản thể thần linh của Tiểu Ân không ngờ theo sát hấn như bóng với hình.

Tiểu Ân khe khẽ thở dài thấy vẻ mặt như thấy quỷ của đối phương, nói:

- Vô cùng tiếc nuối báo cho ngài biết, ta... cũng là một vị thần linh nắm giữ pháp tắc không gian.

Mặt phân thân kia lập tức xám như tro tàn, không còn chút nào cảm thấy may mắn.

Tiểu Ân vùng cổ tay lên, một quãng hào quang chụp xuống, hoàn toàn giam cầm phân thân này lại. Sau đó thân hình lay động, lại dùng cách cũ giam cầm cái phân thân kia của Delphi Nutter.

Đối phó hai phân thân của thần linh cùng giai, bản thể của Tiểu Ân nếu còn không thể dễ dàng bắt được thì quả là chuyện lạ nhất trên đời.

Đột nhiên, hào quang chợt lóe, phân thân của Tiểu Ân xuất hiện trong thiên không thần điện trong thần quốc.

Bản thể và phân thân của Tiểu Ân nhìn nhau rồi lập tức lộ ra vẻ vui mừng tốt độ. Tứ Hào trong phân thân không chút do dự truyền toàn bộ cảm ngộ mệnh môn thu được từ thiên không thần điện của Dajialema cho Nhất Hào. Động tác của bọn họ cực nhanh, bất quá chỉ mấy nhịp hô hấp là đã hoàn tất.

Bản thể của Tiểu Ân tươi cười rạng rỡ hỏi:

- Thế nào? Còn muốn cùng đám đó chơi đùa sao?

Phân thân nhướng mày, nói:

- Đúng vậy, hai kẻ kia cũng cần phải bị xử lý.

Tiểu Ân không nói hai lời xuất ra thần thánh quyền trượng của Odin Lage thần vương đưa cho hấn, nói:

- Bắt hai tên kia, sau đó giao cho Dajialema xử lý.

- Dajialema?

Lúc đầu phân thân ngẩn ra, sau đó cười nói:

- Ta hiểu rồi người chờ tin tức tốt lành đi.

Dứt lời, thân hình hắn trở nên mơ hồ, trong nháy mắt đã biến mất.

Bản thể của Tiểu Ân tiện tay ném hai phân thân của Delphi Nutter qua một bên. ngay cả liếc mắt nhìn một cái cũng không thèm, đi tới đại sảnh của thần điện, bắt đầu xem xét những nội dung mà Tứ Hào truyền đạt.

Trong phế tích, trận chiến vẫn đang hùng hực khí thế.

Lần giao tranh vừa rồi tốc độ cực nhanh, biến hóa trong đó cũng cực kỳ phức tạp. Nhưng bắt đầu từ khi phân thân của Tiểu Ân phóng xuất ra hai lốc xoáy nhỏ cho đến khi hai vị phân thân của thần linh bị cánh cửa không gian trong lốc xoáy hút đi, bất quá chỉ là ngăn ngừa trong vài nhịp thở mà thôi. Hai phân thân của thần linh khác tuy rằng tận mắt nhìn thấy, nhưng cũng căn bản là không thể ra tay ngăn trở.

Tiểu Ân vươn hai tay, hai lốc xoáy lập tức lại một lần nữa nhỏ lại, cuối cùng lại trở thành hai dòng khí lưu nhỏ mà Tiểu Ân gần như có thể nắm gọn trong tay.

Đột nhiên dừng chân, Tiểu Ân thu dòng khí lưu nhỏ trong tay lại, cười dài nhìn hai phân thân còn lại của Delphi Nutter.

Còn hai phân thân kia cũng đã sớm dừng việc truy kích. Từ trên người bọn họ đều nổi lên vòng bảo hộ thần lực hùng hậu, hơn nữa trong tay bọn họ còn đều cầm một món ma pháp đạo cụ. Ánh mắt Tiểu Ân vô cùng lợi hại chỉ cần liếc mắt một cái cũng đã nhìn ra, hai món đồ này chính là thượng cổ thần khí

Trong lòng hắn thầm lấy làm tiếc, sử dụng dòng khí lưu để đánh lén, đương nhiên là mọi việc đều thuận lợi. Nhưng nếu phân thân của thần linh sớm có phòng bị, hai lốc xoáy chưa chắc có thể có tác dụng gì quá lớn.

Dù sao, đám thần linh bậc cao đỉnh phong này không phải là thùng rỗng. Còn dòng khí lưu đã tách ra này có uy lực còn kém hơn không ít so với dòng khí lưu chân chính trong Thời không Hồng lưu.

Tuy nhiên nhìn biểu tình hai phân thân kia thì chắc chắn đã xem hai lốc xoáy này chẳng khác nào bò cạp rắn rít.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

- Tôn kính Delphi Nutter các hạ, hiện tại ngài còn có niềm tin to lớn là có thể lưu ta lại không?

Hai Delphi Nutter sắc mặt xanh mét. Không thể tưởng được trong tình trạng tính toán cẩn thận, cuối cùng không chỉ là thất bại trong gang tấc, thậm chí ngược lại còn có hai phân thân bị hút đi. Đây đúng là chuyện ăn trộm gà không được còn mất nắm gạo điển hình.

Một phân thân hít sâu một hơi, nói:

- Tiểu Ân các hạ, xin ngài thả bọn họ ra, sau đó chúng ta thương nghị lại được không?

Tiểu Ân nghiêng đầu, dùng ánh mắt như nhìn thẳng ngu nhìn hắn, nói:

- Ngài nghĩ xem, đề nghị như vậy ta có đáp ứng không?

Trong mắt Delphi Nutter rốt cục nổi lên một tia quyết đoán, nói:

- Được, nếu ngài không đáp ứng, như vậy chúng ta đành phải bắt ngài trước rồi bức ngài đáp ứng.

Hai phân thân của Delphi Nutter này cũng không biết, hai đồng bạn của bọn họ sau khi bị truyền tống đã tiến thẳng vào thần quốc của Tiểu Ân trong Thời không Hồng lưu. Cho nên mãi đến giờ phút này, bọn họ còn tưởng rằng hai dòng khí lưu này là thượng cổ thần khí hùng mạnh nào đó, là bảo vật có khả năng giam cầm thần linh mà thôi.

Lời vị phân thân kia chưa dứt, toàn bộ phế tích đột nhiên rực sáng.

Ánh sáng này cũng không phải giống như lực lượng quang minh tinh khiết của Tiểu Ân, mà là một loại ánh sáng vô cùng có trật tự. Vị trí mỗi tầng mỗi bậc ánh sáng đều cách xa nhau một chút, tất cả ánh sáng tầng tầng lớp lớp, dần dần không ngừng hình thành một cảnh nội thể giới thật lớn.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn lại, chỉ có điều cảm thấy mình đang tiến vào một không gian kỳ dị, nhìn khắp xung quanh đều là hình ảnh chính mình phản xạ lại. Nhưng hình ảnh này có dài có ngắn, có chiều cao thấp, có vẻ buồn cười dị thường, làm cho người ta cảm giác như là đột nhiên giữa lúc này lạc vào một căn phòng bố trí đầy những chiếc gương biến dạng, làm người ta không khỏi ôm bụng cười to.

Nhưng mà, giờ phút này Tiểu Ân không có nửa điểm vui cười, sắc mặt hắn nghiêm trọng nhìn bốn phía, thần lực trên người cũng đồng thời nổi lên tầng tầng lớp lớp thần lực.

Mắt chợt hoa lên, hai vị phân thân của thần linh Delphi Nutter lại một lần nữa hiện ra, thượng cổ thần khí cầm trong tay bọn họ đều tự phát ra một đạo hào quang màu trắng bắn về phía Tiểu Ân.

Tuy nhiên trong hoàn cảnh này, Tiểu Ân cảm ứng được cũng không phải hai đạo hào quang, mà là có thêm ngàn vạn đạo hào quang đồng thời lao nhanh đến, khiến Tiểu Ân căn bản là không thể nhìn thấu đến tận cùng cái nào là thật, cái nào là giả.

Tiểu Ân khẽ quát một tiếng, hai lốc xoáy trong tay chợt phóng lớn, giống như hai vòng bảo hộ bao phủ hắn bên trong.

Hai luồng năng lượng từ thượng cổ thần khí bắn ra nhanh chóng đánh trúng vòng bảo hộ lốc xoáy, lập tức bị dòng khí lưu không ngừng xoay tròn hấp thu rồi mờ nhạt dần.

Hai phân thân nhìn nhau, lòng tham trong lòng bọn họ lại dày thêm một tầng. Không thể tưởng được hai đạo cụ giống như lốc xoáy này không ngờ là một bộ siêu cấp thần khí công thủ vẹn toàn. Trong mắt bọn họ không hèn mà cùng hiện lên một hào quang hừng hực nóng. Nếu có thể khống chế thứ này chẳng phải là quyền năng tăng nhiều lắm sao?

Từng đạo năng lượng từ thần khí trong tay bọn họ phát ra, tuy nhiên Tiểu Ân giống như là một con rùa ngàn năm rụt đầu vào mai, mặc cho người đánh vào mai rùa như thế nào, hắn cũng chẳng chút để ý tới.

Hai phân thân kia dần dần không kiên nhẫn được nữa, đều tự làm một thủ thế, lập tức cảnh sắc trận chiến lại một lần nữa biến đổi.

Khi bọn họ kích phát năng lượng của thần khí trong tay một lần nữa, vô số ánh sáng như khúc xạ qua mấy chiếc gương biến dạng rồi cùng nhau phối hợp phát ra năng lượng cực đại. Lập tức, mấy ngàn mấy vạn đạo hào quang năng lượng đồng loạt phóng ra, trong nháy mắt cũng đã đánh trúng lốc xoáy.

Tốc độ xoay tròn của vòng bảo hộ lốc xoáy lập tức chậm lại. Thứ này tuy rằng cũng có thể sử dụng như vòng bảo hộ, nhưng dù sao không phải hàng xịn như bên trong Thời không Hồng lưu. Sau khi tất cả sức mạnh của trận đồ đều đánh trúng nó thì cũng không thể chịu nổi.

Một âm thanh giòn tan vang lên, một vòng bảo hộ lốc xoáy đã chịu không nổi đả kích mạnh mẽ như thế rốt cục vỡ tan. Còn tốc độ xoay tròn của lốc xoáy kia cũng từ từ chậm lại, thậm chí bọn họ còn đã có thể mơ hồ nhìn thấy bóng người trong đó.

Hai phân thân của Delphi Nutter không khỏi vui mừng quá đỗi không thể tưởng được hai đạo lốc xoáy này cũng không hùng mạnh như trong tưởng tượng, xem ra chỉ cần cố thêm một phen là có thể hoàn toàn phá hủy nó.

Tuy rằng cứ như vậy sẽ làm hai món thượng cổ thần khí kỳ dị nhìn là thấy cực kỳ khó tìm kia hư hỏng, nhưng ở thời điểm này cũng chẳng còn ai bận tâm nhiều như vậy.

Nhưng vào lúc này, trong tai bọn họ đồng thời nghe được một thanh âm vang vọng như sấm động.

- Ta nói trên thế giới này phải có ánh sáng, phạm là tuân theo ánh sáng, đều tồn tại, phạm là trở ngại ánh sáng, đều hủy diệt...

Một cỗ khí tức thật lớn căn bản là không thể tưởng tượng xuất hiện từ tận cùng của tàn dư cơn lốc xoáy, cỗ khí tức này vừa mới xuất hiện lập tức giống như núi lửa sôi trào cuộn cuộn.

Giống như là một nhà soạn nhạc, ban đầu dùng giọng thấp rồi chợt đề cao tới rồi đỉnh mà bỏ đi giai đoạn trung gian quá độ thì sẽ sinh ra sức tấn công càng mạnh mẽ đối với mọi người.

Sau đó, bọn họ thấy một vầng sáng.

Một vầng hào quang thật lớn từ bóng người kia lan tràn ra.

Giờ khắc này, hai phân thân bọn họ chỉ có một cảm giác, đó chính là sợ hãi.

Đây là lực lượng quang minh thuần túy, bọn họ đã kiến thức qua một lần, nhưng lúc này lực lượng quang minh phóng xuất ra quyền năng hùng mạnh, so với lần thứ nhất càng thêm lợi hại.

Nếu nói lần thứ nhất lực lượng quang minh giống như nước lũ bất ngờ bùng phát, như vậy lúc này đây chính là lốc xoáy cấp mười hai quét qua biển cả, làm mặt biển dậy cơn sóng gió, phá hủy tất cả mọi thứ trên mặt biển.

Hai người bọn họ muốn nhanh chóng thoát khỏi chốn này, nhưng lực lượng quang minh trong nháy mắt đã chiếu rọi khắp toàn bộ phế tích.

Đây là tốc độ ánh sáng, tốc độ của ánh sáng chân chính. Tất cả những thứ bọn họ tỉ mỉ bố trí giờ khắc này đều gặp tai ương ngập đầu. Tất cả những thứ đó đều bị hào quang chiếu rọi biến thành bụi đất.

Hào quang vô cùng tận như bể gậy và nghiền nát tất cả, phá hủy mọi thứ trên bề mặt phế tích, không còn chút vết tích.

Còn hai phân thân bọn họ cũng chỉ có thể miễn cưỡng hình thành một vòng bảo hộ xung quanh người, gắng chống trụ không để tan ra trong hào quang này.

Trong phút chốc...

Lực lượng dường như hơi suy yếu một chút, hai Delphi Nutter thấy ngọn nguồn của ánh sáng chính là từ phân thân của Tiểu Ân, chẳng qua ở trên tay hắn đã xuất hiện một thần thánh quyền trượng kỳ dị.

Nhìn từ trên xuống dưới thần thánh quyền trượng trong tay Tiểu Ân đang giơ lên cao, trong mắt hai phân thân đồng thời lộ ra vẻ kinh hãi gần chết. Một tên trong bọn họ run giọng nói:

- Thần vương... Thần vương quyền trượng!

Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, nói:

- Nhân lực tốt, không ngờ cũng biết đây là thần thánh quyền trượng của Odin Lage thần vương bộ hạ.

Delphi Nutter là thần linh bậc cao phụ thuộc của bộ tộc tinh linh, thành thần không biết bao nhiêu năm rồi. Trong nhiều năm như thế sau khi thành thần, hắn đã trải qua chiến tranh giữa các vị thần lần thứ hai, từng nhiều lần gặp qua siêu cấp thần khí uy danh hiển hách trong thần giới.

Chỉ cần sau khi cảm nhận được lực lượng quang minh vô cùng tinh khiết và hùng mạnh đồng thời thấy được quyền trượng thì lập tức liếc mắt một cái cũng nhận ra.

Tiểu Ân chậm chậm nâng quyền trượng lên, chỉ đầu trượng vào hai phân thân đang bị lực lượng quang minh đè ép, căn bản là không thể di động, nói:

- Hai vị các hạ tôn kính, hiện tại có phải các ngài đã thay đổi chủ ý rồi hay không?

Delphi Nutter cười khổ nói:

- Tiểu Ân các hạ, nếu ta sớm biết ngài là thần linh phụ thuộc của Odin Lage thần vương bộ hạ, ta tuyệt đối không dám tìm ngài.

Những lời này của hắn nói đầy cố gắng, bởi vì dưới sức ép của quang minh thần lực trong quyền trượng, hắn đã dùng hết khả năng, ngay cả nói chuyện cũng đứt quãng.

Tiểu Ân nhìn biểu tình trên mặt bọn họ, trong lòng cực kỳ sáng khoái.

Quyền năng của thần thánh quyền trượng quả nhiên không hổ là biểu tượng của Odin Lage thần vương được tôn xưng là thâm bất khả trắc. Nhưng muốn phát huy ra lực lượng chân chính trong đó. bản thân mình cũng chỉ có thể không ngừng cố gắng.

May mà bản thể đã đạt tới cảnh giới bậc cao đỉnh phong, nếu không phân thân e là không thể dễ dàng phóng xuất ra quyền năng hùng mạnh như thế.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân cũng không ra tay giết người, mà là lại lần nữa vung quyền trượng lên, nói:

- Ta nói, người này nên bị trừng phạt, chắc chắn sẽ bị bó buộc, còn những gì không nên tồn tại chắc chắn sẽ biến mất.

Năng lượng ánh sáng trong không gian lập tức thay đổi hình dạng, hóa thành những sợi dây ánh sáng, trói chặt hai phân thân này lại.

Lực lượng hai sợi dây này đủ để cho hai người bọn họ không thể thoát thân mà ra.

Nhưng mà, tất cả vẫn chưa chấm dứt. Sau khi vây khốn hai phân thân của thần linh, lực lượng quang minh chợt bùng nổ dữ dội.

Một tiếng nổ âm vang, phế tích khổng lồ lập tức bị lực lượng quang minh như biển cả menh mông hoàn toàn bao trùm, sau khi làm tắt cả run rẩy thì từ từ biến mất vào hư không.

Trong phế tích, một cánh cửa không gian hiện lên, Tiểu Ân mang theo hai phân thân bước vào đó.

Thật lâu sau, bên cạnh đồng phế tích đột nhiên xuất hiện một vị thần linh. Vị thần linh này không phải phân thân, mà là bản thể của Delphi Nutter.

Sắc mặt hẩn nghiêm trọng nhìn phế tích đã biến mất, yên lặng cảm ngộ thuộc tính năng lượng tràn ngập không trung, cuối cùng trên mặt hiện ra vẻ hoảng sợ.

Bốn phân thân và thần lực trộn đồ liên hợp lại bất không được một phân thân sao? A... Lực lượng của Odin Lage thần vương bệ hạ? Chẳng lẽ ngay cả Thần vương bệ hạ cũng nhúng tay vào sao?

Trong thần quốc của Dajialema vĩ đại, Tiểu Ân lại một lần nữa làm khách.

Tuy nhiên lúc này, bất kể là Dajialema hay Raphael sắc mặt đều không tốt lắm xem. Đặc biệt khi nhìn về phía hai phân thân bị dây thừng ánh sáng trói trong ở thiên không thần điện, trong mắt càng có thêm lửa giận không chút nào che dấu.

- Tiểu Ân các hạ, ngài có thể yên tâm. Ta lấy danh nghĩa chủ thần của tinh linh nhất tộc đảm bảo với ngài, chuyện như vậy tuyệt đối sẽ không phát sinh lần nữa.

Dajialema trầm giọng nói.

Tiểu Ân hơi hơi khom người, nói:

- Đa tạ bệ hạ, không biết còn chuyện liên quan đến nguyên thể màu đỏ?
- Ngài cũng có thể yên tâm, tin tức này tuyệt đối sẽ không tiết lộ ra ngoài.

Dajialema nhẹ nhàng băng quơ nói nhưng trong đó ẩn chứa sát khí cũng đủ để làm người ta không rét mà run.

573. Chương 53: Tỷ Người Đồng Lòng.

Raphael tiễn Tiểu Ân khỏi lãnh địa gia tộc Phong Linh, do dự một lát, một lần nữa quay về thần điện của Dajialema. Lúc về đến hai phân thân kia đã là không thấy tung tích.

Nữ thần Ánh Trăng thăm phát lạnh nhưng cũng không dám truy vấn kết cục hai tên này, chỉ khoanh tay nói:

- Bệ hạ, Tiểu Ân các hạ đã đi rồi.

Dajialema khẽ gật đầu, nói:

- Hay cho một Tiểu Ân. Không thể tưởng được ở phía sau hắn không chỉ có tồn tại kia, ngay cả chủ nhân của ánh sáng bệ hạ cũng ra tay tương trợ. Đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Raphael cúi đầu thật sâu. Chuyện của Thần vương cũng không phải thần linh bậc trung nho nhỏ như nàng có thể chen vào. Bất kể là nói cái gì đều không hay bằng không nói.

Sau khi trầm ngâm rất lâu, Dajialema đứng lên, nói:

- Ta đi gặp Elise bệ hạ, người đi cùng ta.

Raphael chợt ngừng đầu, trong mắt là một mảnh sợ hãi lẫn vui mừng.

Elise là thần vương bệ hạ duy nhất của tinh linh nhất tộc, bằng vào thân phận một thần linh bậc trung này của nàng, bình thường tuyệt đối không có khả năng gặp mặt.

Dajialema cũng không chú ý tới Raphael ngạc nhiên vui mừng, chỉ lầu bầu nói:

- Nhiều năm như vậy, trong gia tộc cũng phải tẩy rửa chút rồi...

Nghe được một câu đầy sát khí này, Raphael giật mình rùng mình, lại lần nữa cúi thấp đầu xuống!

Trong Thời Không Hồng Lưu, một vầng sáng thật lớn tách rời thời gian bên trong Thời Không Hồng Lưu với thế giới bên ngoài.

Ngoại giới một năm, Thời Không Hồng Lưu trăm năm.

Một ngày nọ, ở một thần quốc trong Thời Không Hồng Lưu đột nhiên phát ra tiếng nổ vang thật lớn. Tiếng nổ như sấm động giữa trời quang vang vọng khắp nơi trong Thời không Hồng Lưu, ngay cả ba thần quốc còn lại cũng có thể nghe thấy rõ ràng.

Hắc Long Vương cau mày rời khỏi thiên không Thần điện của mình. Hắn nhìn về nơi phát ra tiếng nổ, trên khuôn mặt già nua hiện lên một tia cực độ hâm mộ, tuy nhiên lập tức liền biến thành khinh thường, hừ lạnh nói:

- Chẳng qua chỉ là một thần linh bậc cao thôi có gì đặc biệt hơn người đâu chứ. Rồi sẽ có một ngày, lão tử cũng có thể làm được, nhất định phải vượt qua các người.

Chỉ là ngoài miệng hắn nói kiên quyết thế chứ trong lòng không có chút nào tin tưởng.

Thời gian trước, trong Thời không Hồng Lưu đã từng xuất hiện chuyện như vậy. Đó là thanh âm vang lên khi Cự Ma Thần phá quan mà ra, thành tựu thần linh bậc cao.

Không thể tưởng được ngắn ngủn mấy tháng, tiếng nổ này lại một lần nữa kinh động hắn, hơn nữa hắn lập tức đoán ra, đây chắc chắn là Day Ville tiến giai thành công.

Do dự một chút, hắn khe khẽ thở dài quay vào trong thiên không thần điện, nháy mắt ra dấu cho hình chiếu, sau đó một mình bế quan.

Hình chiếu của Hắc Long Vương cũng khẽ lắc đầu. Tuy rằng hắn đã vượt qua Day Ville và Cự Ma Thần về tốc độ thăng tiến nhưng hiện giờ xem ra, nguyện vọng kia của hắn chỉ sợ là rất khó thực hiện được.

Hình chiếu lắc lư vài cái, liền hóa thành một luồng khí đen biến mất, dùng tốc độ cực nhanh đi tới thần quốc của Day Ville.

Khi hình chiếu đi tới thần quốc của Day Ville liền nhìn thấy bản thể của Tiểu Ân và Cự Ma Thần đã sớm tới rồi.

Hắc Long Vương cười tủm tỉm vấn an mọi người. Giờ phút này Hắc Long Vương mặc dù có Tiểu Ân trợ giúp vô số tài nguyên và đã hấp thu mười mảnh vỡ thần cách, nhưng chung quy lại vẫn chưa đột phá đến thần linh bậc thấp.

Bằng vào thân phận thần linh yếu nhược đối mặt ba vị thần linh bậc cao, tuy rằng trong đó có hai người là vừa mới tiến giai, nhưng địa vị bọn họ vẫn chênh lệch như trời và đất.

Tuy nhiên, điều khiến Hắc Long Vương cảm thấy vui mừng chính là thấy Tiểu Ân trên mặt đất và hai thần linh khác tiếp đón hắn bằng vẻ mặt ôn hòa, cũng không có chút suy nghĩ và hành động gì là cật thế khinh người.

Hào quang màu đen chợt lóe lên trước mặt mọi người rồi lập tức ngưng tụ thành hình chiếu của Hắc Long Vương. Hắn khom người chào Day Ville, nói:

- Tôn kính Day Ville các hạ. Chúc mừng ngài thành công thăng tiến thần linh bậc cao. Đây là lễ vật ta đã chuẩn bị cho ngài. Hy vọng ngài không từ chối.

Dứt lời, một đạo hào quang bùng lên từ trên người Hắc Long Vương, đảo qua chúng thần một vòng rồi hạ xuống trước mặt Day Ville.

Đây là một tòa tháp ánh sáng nho nhỏ, nhưng vật liệu tạo thành tháp ánh sáng là vô số thần lực kết tinh. Chúng thần ở đây đều là nhân vật lợi hại có hạng, chỉ cần liếc mắt một cái cũng đã nhìn ra số thần lực kết tinh ẩn chứa bên trong tháp ánh sáng ít nhất là vượt qua con số mười vạn. Hơn nữa, thần lực kết tinh trong đó đều ẩn hiện khí tức đậm đặc của Hắc Long Vương, rõ ràng là hấp thu thập từng hạt thần lực một từ những tín đồ của chính mình, và khổ công ngưng tụ thần lực thành tháp ánh sáng này.

Day Ville cũng thi lễ, nói:

- Corey các hạ, đa tạ lễ vật của ngài.

Giá trị sử dụng của lễ vật này có lẽ cũng không phải quá lớn, nhưng có thể cảm nhận được tâm tư mà Hắc Long Vương đã hao phí tự nhiên là làm cho người ta cao hứng vô cùng.

Hắc Long Vương cười ha hả liên tục xua tay. Tuy rằng hắn đối với Day Ville và Cự Ma Thần cũng không có nhiều hảo cảm, nhưng hắn cũng hiểu được, muốn sống tốt ở trong này, trừ chuyện giữ quan hệ với Tiểu Ân, còn phải chung sống thật tốt với hai vị thần linh này. Ít nhất, không thể làm cho bọn họ oán hận.

Tiểu Ân liếc mắt nhìn bọn họ một cái, trong lòng cười thầm. Tuy nhiên vẫn không nói sự thật mọi chuyện cho Hắc Long Vương nghe. Dù sao, loại chuyện này nói ra thật sự là nghe rất rợn người.

- Lão Hắc, Day Ville và Cự Ma Thần đều đã thăng tiến thần linh bậc cao, người cũng phải cố lên.

Tiểu Ân cười ha hả nói.

Sắc mặt Hắc Long Vương lập tức trở nên âm trầm, và hình chiếu của hắn cũng tương tự.

- Ôi, ta cũng cố hết sức rồi đó chứ, tuy nhiên người cũng không nên ôm hi vọng quá lớn.

Hắc Long Vương nói đầy bất đắc dĩ.

Quả thật, lúc bọn họ vừa mới gặp nhau. Hắc Long Vương tuy rằng vừa mới châm thần hỏa, thăng tiến thành thần, nhưng bọn Tiểu Ân dù sao cũng không phải chỉ có cảnh giới thần linh bậc trung thôi sao? Nhưng ở bên trong Thời không Hồng Lưu mấy trăm năm, hắn tuy rằng đạt tới cảnh giới thần linh yếu nhược đỉnh cao, nhưng ba người Tiểu Ân đều đã đột phá trở thành thần linh bậc cao. Mà trong đó Tiểu Ân lại không thể tin nổi trở thành thần linh bậc cao đỉnh phong, thậm chí còn sắp bề quan, tính tấn công cảnh giới chủ thần.

Một loạt biến đổi này, căn bản là không phải Hắc Long Vương của trước kia có thể tưởng tượng nổi.

Thần linh yếu nhược có không hạn chế thần cách, thần lực kết tinh và tín đồ đóng băng giúp đỡ, mới có thể trong thời gian mấy trăm năm hoàn thành việc thăng tiến thần linh bậc thấp. Nhưng là thần linh bậc trung muốn thăng tiến cũng tuyệt đối không thể nhanh như vậy.

Nhưng ba người Tiểu Ân làm cho Hắc Long Vương cảm giác rằng bọn họ thật sự là thăng tiến quá nhanh. Cái gì gọi là thiên tài ở trước mặt bọn họ cũng giống như heo chó mà thôi căn bản là không đáng để nhắc tới.

Nhìn ba thần linh có ba thuộc tính hoàn toàn khác nhau, đặc biệt là thấy Tiểu Ân và Cự Ma Thần đều dùng bản thể đi vào thiên không thần điện của Day Ville, trong lòng Hắc Long Vương không ngừng thốn thốn.

Chỉ có ba kẻ thiên tài, ba thiên tài không hề thua kém nhau như vậy, mới có thể phá tan cửa ải đặc tính của thần linh, trở thành những thần linh bậc cao tốt nhất và tín nhiệm lẫn nhau nhất.

Tuy rằng thời gian thành thần của Hắc Long Vương cũng không phải quá dài cũng không có tiếp xúc nhiều lắm với các thần linh khác, nhưng khi còn sống hắn dù sao cũng là khách quen của thần giới, cũng hiểu

được nhưng quy củ sau khi thành thần. Dưới tình huống như vậy, hẳn đương nhiên biết, lấy bản thể thần linh tự mình đến thiên không thần điện trong thần quốc của đối phương làm khách, đó là có ý tứ gì.

Ý nghĩa của nó chính là, ta giao tính mạng cho người đó...

Bây giờ ngẫm lại mới thấy, dường như ba người bọn họ bất kể đến thiên không thần điện của người nào dường như đều là dùng bản thể của mình quang lâm.

Quan hệ tin tưởng nhau như thế đã không thể dùng hai chữ hòa hợp để hình dung, mà là thật sự đáng sợ.

Ngay trong khoảnh khắc khi Hắc Long Vương đang hoảng hốt, Tiểu Ân đã đứng lên, nói:

- Cự Ma Thần, Day Ville, các người đã thắng tiến thành công, như vậy tiếp theo đến lượt ta bế quan.

Vừa nói đến việc bản thể Tiểu Ân bế quan, vẻ tươi cười vừa thấy trên mặt chúng thần lập tức kiềm chế hẳn.

Bọn họ đều hiểu được những lời này của Tiểu Ân nghĩa là gì, hẳn phải bắt đầu tấn công cảnh giới chủ thần rồi.

Vốn khi phân thân của Tiểu Ân trở về từ thần quốc của Dajialema là có thể tiến hành rồi. Nhưng khi đó Cự Ma Thần và Day Ville vẫn chưa thắng tiến thành công. Dưới tình huống như vậy, Tiểu Ân bất kể như thế nào cũng sẽ không yên tâm. Cho nên hẳn luôn luôn lẳng lặng chờ đợi, mãi đến sau khi nhị vị Cự Ma Thần và Day Ville tiến giai thành công, Tiểu Ân cũng vội vàng bắt đầu bế quan.

Hắc Long Vương do dự một chút rồi nói:

- Tiểu Ân, có vội vàng quá hay không? Hay là chờ thần quốc của Day Ville các hạ mở rộng xong rồi hãy tính.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

- Hẳn là không có vấn đề gì quá lớn đâu! Nơi này dù sao cũng là Thời không Hồng Lưu, chỉ cần hai phân thân của ta ở trong này cũng hoàn toàn có thể điều động các loại lực lượng trong Thời không Hồng Lưu tương tự như ta, về phần thần quốc của Day Ville, chỉ cần từ từ mở rộng, cũng sẽ không ảnh hưởng đến sự phát triển thực lực của hẳn.

Nói tới đây, trên mặt Tiểu Ân lộ ra vẻ đã định liệu trước mọi chuyện, nói:

- Chuyện kia đã qua đi mấy năm, nếu đám thần linh bậc cao và chủ thần muốn báo thù hoặc là tìm lại mặt mũi thì bọn họ sớm đã quay lại. Nhưng mấy năm nay bên trong Thời không Hồng Lưu gió êm sóng lặng, căn bản là không có thần linh nào dám tiến vào khiêu khích. Ta nghĩ đám này cũng minh bạch chuyện ta ở bên trong Thời không Hồng Lưu có thể phát huy ra lực lượng cùng bậc với chúng. Hoặc là có lẽ bọn chúng cũng không muốn vào rồi mất mặt thêm lần nữa.

Đối với những lời này của Tiểu Ân, Hắc Long Vương mặc dù vẫn còn lo lắng một chút nhưng vẫn gật đầu một cái.

Tuy nhiên chỉ cần nhớ tới chuyện Tiểu Ân làm năm đó, toàn thân Hắc Long Vương bất giác đổ mồ hôi lạnh.

Không ngờ hẳn ném mấy ngàn phân thân của chủ thần vào dòng khí lưu, về phần đám thần linh bậc cao và thần linh bậc trung còn lại bị cuốn vào trong đó cũng tuyệt đối là không ít.

Nhiều thần linh như vậy, tuy rằng đều là phân thân, nhưng lực lượng tổng hợp mạnh đến chừng nào thì chỉ cần người có một chút kiến thức phổ thông cũng sẽ biết rõ. Nhưng ở bên trong Thời không Hồng Lưu, bọn họ đừng nói là đánh lại, ngay cả ngăn cản cũng không làm được gì đã bị Tiểu Ân ném ra ngoài như ném rác.

Quyền năng như vậy, e là chỉ có đám thần vương bậc hạ trong thần quốc của mình mới có thể làm như vậy.

Tuy nhiên cũng chính thành tích huy hoàng như thế mới khẳng định được địa vị của đám người Tiểu Ân trong Thời không Hồng Lưu, đồng thời cũng làm cho bọn họ chiếm được một chỗ tốt làm căn cứ. Trừ bọn họ ra, Thời không Hồng Lưu to như vậy không ngờ ngay một phân thân của thần linh cũng không dám bước vào chỗ này.

Trộm nhìn Tiểu Ân đang hăng hái trước mắt, nỗi bất an trong lòng Hắc Long Vương lập tức bị đánh tan không ít. Rất nhiều suy nghĩ lướt nhanh qua đầu hắn, dường như cũng là cảm nhận được hào khí phát ra từ trên người Tiểu Ân, dần dần cũng có chút kích động.

Rốt cục, hắn thở dài một tiếng, nói:

- Được rồi! Tiểu Ân, ngươi đã quyết định rồi như vậy ta ủng hộ ngươi, ngươi muốn khi nào thì bế quan?

Hắc Long Vương không đề cập tới Cự Ma Thần và Day Ville, bởi vì căn cứ kinh nghiệm trước kia của hắn, chỉ cần Tiểu Ân quyết định chuyện gì, hai vị kia sẽ giống như trước đó đã ước định rồi nhất định sẽ không chút do dự mà đồng ý ngay.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, nói:

- Ba ngày, là ba ngày sau.

Hắc Long Vương gật đầu một cái thật mạnh, nói:

- Cần thận!

Tiểu Ân cất tiếng cười to, chúng thần ở trong thiên không thần điện của Day Ville thương nghị nửa ngày, rốt cục cũng rời đi.

Thân hình Cự Ma Thần nhanh như điện mở không gian, về tới thần bí cung điện của hắn, về phần Tiểu Ân cùng Hắc Long Vương đồng hành, sau khi đi tới thần quốc của Tiểu Ân, bản thể Tiểu Ân chào tạm biệt hình chiếu của Hắc Long Vương, sau đó biến mất.

Hắc Long Vương nhìn ba người Tiểu Ân lần lượt biến mất trong ba thần quốc khổng lồ khác nhau, trong lòng thật sự là không ngừng cảm khái. Hắn quay đầu nhìn thoáng qua thần quốc của một thần linh yếu nhược như mình, trong lòng thầm thì. Mình dù sao cũng là một đời thiên tài trong long tộc mà.

Ngày sau nhất định phải cố gắng gấp bội tranh thủ thời gian sớm ngày có thể thăng tiến đến cùng một cảnh giới với bọn chúng, như vậy mới có thể ăn cùng mâm ngồi cùng chiếu với bọn chúng.

Chỉ có điều, có thể hoàn thành mục tiêu này hay không thì không biết!

Sau khi trở về đến thần quốc của mình, Tiểu Ân cũng không lập tức tiến vào thiên không thần điện mà đi thăm thú thần quốc của mình một chút.

Sau đó hắn đi tới một hải đảo nhỏ nằm bên cạnh đại lục.

Nơi này là thần quốc của hắn, tuy rằng cũng có biển rộng, nhưng trên biển khi hắn đi qua không hề xuất hiện sóng to gió lớn gì cả. Tất cả bình an, hoàn toàn theo ý nghĩ của hắn mà biến hóa ra, còn duy trì hết thấy, chính là Nhất Hào.

Trên hòn hải đảo này có một đời phụ thân, sư phụ của hắn, còn có người yêu trước khi thành thần của hắn. Đương nhiên, hiện giờ những người này dưới sự trợ giúp của hắn đều đã bước trên con đường tu hành. Ngay cả lão Bond cũng miễn cưỡng có thể sử dụng một ít ma pháp nhỏ.

Tiểu Ân cũng không cưỡng ép mọi người luyện tập. Chẳng qua trong thế giới của ma pháp này, càng là người thường thì càng mê mẩn ma pháp. Sau một lần tiến hành cải tạo thể chất cho lão Bond, hắn cũng không chút do dự gia nhập vào đám ma pháp sư.

Tiểu Ân một khi xuất hiện ở trong này, lập tức không chút do dự phóng xuất ra khí tức của mình.

Bị kinh động đầu tiên chính là Hắc Toàn Phong và ba tên Toàn Phong. Bọn họ lập tức chạy ra, nhào đến vây quanh lại nói cười nhảy nhót.

Đối với bọn họ, Tiểu Ân cũng có cảm xúc thân thiết, mà bọn họ cũng giống như Juliana, có được quyền tiến vào thiên không thần điện bất cứ lúc nào. Chẳng qua ba người bọn họ nghe lời Tiểu Ân, tu luyện rất có nghị lực.

Về phần bọn họ vì sao phải liều mạng tu luyện, Tiểu Ân cũng có thể cảm ứng được. Đó là bởi vì bọn họ muốn nhanh một chút trở nên hùng mạnh, đạt được mục đích có thể lại lần nữa trợ giúp mình.

Điểm này so với đám Kim năm đệ tử giống nhau như đúc, nhưng đáng tiếc là, mô hình thành công của Tiểu Ân không thể phục chế. Bọn họ không có linh hồn biến thái như Tiểu Ân, cũng không có tồn tại thần bí như Nhất Hào trợ giúp, cho nên tốc độ tiến bộ của bọn họ tuy rằng nhanh hơn ngàn lần vạn lần so với người bình thường, nhưng so với Tiểu Ân thì vẫn còn kém quá xa.

Sau đó, đám người lão Bond, Juliana, Maren thậm chí cả Sloppy Burger và Amezeder mới gia nhập đại gia đình này cũng đi ra.

Tuy nhiên năm đệ tử Kim lại đang bế quan tần công cảnh giới nguy thần, cắt đứt toàn bộ con đường liên lạc với bên ngoài cho nên cũng không có đi ra.

Đối với chuyện này, Tiểu Ân vừa vui mừng, lại vừa tiếc nuối nhưng đối với lựa chọn của đám Kim, trong lòng không khỏi có chút cảm động.

Ở cùng mọi người ba ngày ba đêm. Trong ba ngày ba đêm này, Tiểu Ân vứt bỏ mọi lo nghĩ, biểu hiện chẳng khác chi người bình thường, khiến tất cả mọi người đều chặc chặc lấy làm kỳ.

Ba ngày sau, Tiểu Ân ly khai mọi người, và nói cho bọn họ biết, mình lại muốn bế quan lần nữa. Mà lần này thời gian e là sẽ hơi dài một chút.

Lúc hắn nói chuyện có dùng một chút thủ thuật, bất kể là ai cũng không nghe ra ẩn ý trong đó, về phần dài hơn bao lâu, vậy không ai biết cả.

Sau đó, hắn đi tới một hòn đảo nhỏ khác trong biển rộng.

Đảo nhỏ này và đảo nhỏ kia cách nhau khá xa, quả thực có thể nói là hai đầu của thần quốc hơn nữa xung quanh đảo nhỏ này có thần lực biến thành mê trận che giấu. Ngay cả thần linh cấp bậc như Hắc Long Vương giá lâm, cũng dừng hồng thấy rõ ràng ảo diệu trong đó.

Trên hòn đảo nhỏ này có ba nàng Sara, còn có ba trăm nữ tín đồ do Tiểu Ân chọn ra. Tuy rằng tổng số người hơi ít một chút, nhưng những người này có thực lực đủ để sửa sang lại đảo nhỏ ngăn nắp gọn gàng.

Tiểu Ân chẳng qua chỉ đứng ngây người trên hòn đảo nhỏ này một ngày mà thôi. Tuy rằng chỉ có một ngày, nhưng tâm trạng của hắn khi rời đi cũng đã hoàn toàn bình tĩnh.

Trải qua bốn ngày này đối với Tiểu Ân mà nói, giống như trải qua một giấc mộng luân hồi khiến những tình cảm ôn nhu chôn sâu dưới đáy lòng của hắn toàn bộ thể hiện ra ngoài.

Nhưng mà, khi hắn lại lần nữa bước vào thiên không thần điện, những tình cảm đầm thấm mà hắn vừa thể hiện ra đó lập tức bị hắn hoàn toàn khống chế và kiểm soát thành công.

Cảm xúc đối với thần linh mà nói chưa chắc là một chuyện tốt.

Rất nhiều thần linh trải qua năm tháng dài lâu gột rửa, đã không còn cảm xúc mà chỉ còn lại một thần tâm như một cỗ máy. Chỉ có như vậy lúc chiến đấu thần linh mới có thể phán đoán ra cái gì đối với mình có lợi nhất, khi nào nên quyết đấu, khi nào nên tránh né, nhìn chung cũng sẽ không phạm phải sai lầm gì không thể vãn hồi.

Nhưng không biết vì sao, tuyệt đại đa số thần linh như vậy đều không thể thăng tiến đến bậc cao, cho dù là có vài thần linh cuối cùng đột phá tới bậc cao, nhưng cũng dừng ở đây, đến cuối đời cũng không thể tiến thêm một bước.

Thần linh cấp bậc chủ thần như Dajialema chẳng hạn, ít nhiều cũng có chút tình cảm của sinh vật có trí tuệ chưa thành thần. Hơn nữa, những cảm tình này ít nhiều gì thì đôi khi ở thời khắc mấu chốt sẽ có tác dụng thay đổi cục diện. Thí dụ như con đường thăng tiến của Tiểu Ân lúc này.

Cảm tình, nó quả thật là một gánh nặng, nhưng đồng thời cũng là một loại lực lượng phi thường thần kỳ.

Nếu có thể sử dụng hợp lý thì nó thậm chí còn hữu dụng hơn cả thượng cổ thần khí.

Điểm này, cũng là kết luận mà Tiểu Ân rút ra sau khi cảm ngộ tòa thiên không thần điện vĩ đại kia, ở phương diện này, thiên không thần điện sẽ không nói dối.

Cho nên Tiểu Ân mới có thể cố ý bồi dưỡng bộ phận tinh thần cảm giác thuộc về nhân loại của mình. Hơn nữa đối với hắn mà nói hắn cũng không hy vọng mình biến thành một thần linh giống như người máy...

Say khi làm xong tất cả mọi chuyện, Tiểu Ân rốt cục cũng tiến vào trạng thái bế quan, mà cùng lúc đó, một đạo hào quang thần thánh tỏa ra từ thiên không thần điện trong thần quốc, hoàn toàn che phủ biểu tượng vĩ đại nhất của thần quốc.

Biến hóa này lập tức bị vô số tín đồ phát ra hiện. Tuy nhiên lúc này bọn họ cũng không lập tức phủ phục xuống hướng về thần linh cầu nguyện, mà trật tự tiến hành công tác mình được giao, thay phiên nhau tiến hành cầu nguyện còn thì ở bên trong nghỉ ngơi cho tốt.

Bởi vì bọn họ sớm đã nhận được thần dụ từ Tiểu Ân, biết thần linh phải tiến hành ngủ say một thời gian dài. Trong khoảng thời gian này, toàn bộ thần quốc đều toàn tâm cầu nguyện, cung cấp tín ngưỡng lực nhiều nhất cho thần linh.

Giờ phút này bên trong thần quốc đã có hơn mười tỷ tín đồ. Những người này phân tán rải rác trong vô số thần điện ở khắp các ngõ ngách trên thần quốc. Trước thần đàn đều không ngừng có người cầu nguyện. Trên khuôn mặt tất cả sinh linh đều thể hiện vẻ cuồng nhiệt tới cực điểm. Bất cứ ai thấy được biểu tình của bọn họ cũng sẽ tuyệt đối không dám nghi ngờ sự thành kính của bọn họ.

Trên mặt đất trong thần điện lớn nhất thần quốc, phân thân của Tiểu Ân trấn thủ ở đó.

Trước mặt hắn, bên trong thần điện, bên ngoài thần điện, có cùng vô tận dòng người phủ phục trên mặt đất. Bọn họ dùng dáng vẻ thành kính luôn miệng ngâm tụng những lời ca ca ngợi chủ thần vĩ đại dùng ngôn ngữ tuyên dương những công tích vĩ đại của chủ thần.

Mỗi khi bọn họ mở miệng cất lên tiếng xướng ca sẽ hóa thành vô số điểm sáng bay về phía phân thân của Tiểu Ân.

Dần dần, góp gió thành bão, tích tiểu thành đại, những điểm hào quang đó rốt cục tụ tập trên đỉnh đầu phân thân của Tiểu Ân nổi lên một quả cầu ánh sáng cực lớn.

Thể tích quả cầu ánh sáng không ngừng tăng lên, cuối cùng không ngờ đạt tới kích thước kinh người là chừng nửa mẫu. Nhưng cho dù là như thế, tất cả sinh linh đều làm như không thấy gì cả. Bọn họ tập trung tinh thần cao độ. Đừng nói là quang cầu to chừng nửa mẫu, cho dù là lớn hơn cả chục lần, thậm chí là đè chết bọn họ tại chỗ, bọn họ cũng sẽ không quan tâm.

Đây là bí ai của các tín đồ trung thành nhất. Toàn bộ tâm tư của bọn họ đều đã ký thác trên người thần linh.

Tuy nhiên, đây cũng là điều thần linh thích nhất. Nếu không như thế, thần linh cũng không có khả năng tạo ra thân thể cho đám linh hồn này.

Rốt cục, sau khi thể tích quả cầu ánh sáng đạt tới cực hạn thì xảy ra biến hóa thần kỳ. Một cột sáng khổng lồ từ quang cầu phóng thẳng lên cao.

Đồng thời trên người phân thân của Tiểu Ân cũng rực sáng hào quang vạn trượng, cột sáng trên đỉnh đầu giống như cây cột chống trời trực tiếp chọc thẳng vào hư không.

Trên đỉnh đầu của hắn, thiên không thần điện đã bị hào quang che lấp lại tản mát ra vô tận uy nghiêm, cuối cùng chạm vào cột sáng, hoàn toàn kết nối trời và đất trong thần quốc.

Những điểm sáng lấp lánh như đom đóm từ khắp mọi ngõ ngách trên thần quốc bay ra. Số hào quang này vô cùng vô tận, đếm không xuể, bay về phía cột sáng.

Một khi chúng nó tiếp xúc với cột sáng, lập tức là giống như nước và sữa hòa quyện vào nhau. Toàn bộ cột sáng có năng lượng của vô cùng vô tận điểm sáng bổ sung, càng ngày càng có vẻ khổng lồ hơn.

Toàn bộ lực lượng hiện có bên trong thần quốc, trừ hai hòn đảo nhỏ kia ra, còn thì đều bị Tiểu Ân sử dụng.

Mười tỷ tín đồ cầu nguyện ở giờ khắc này hội tụ thành một cột sáng gần như thật thể, cung cấp cho Tiểu Ân trợ giúp và động lực mạnh mẽ nhất.

Cảnh tượng hùng vĩ như thế ngay cả là ở chỗ góc vách nhất trong thần quốc cũng có thể thấy rõ ràng.

Juliana không chút do dự toàn tâm hướng về thần tượng của Tiểu Ân trên đảo nhỏ. Cũng không biết nàng lấy từ thần điện nào tới bởi vì Tiểu Ân không cho phép xuất hiện thần tượng của mình ở trong này. Mà trong số mọi người, cũng chỉ có Juliana mới có đảm lượng như vậy, dám mang thần tượng vào đảo nhỏ.

Về phần những người khác, phỏng chừng trừ Hắc Toàn Phong thô kệch ra, cho dù là hai Toàn Phong còn lại hay đám người lão Bond đều không có đảm lượng như vậy.

Khi thần tượng này được dựng lên, mọi người trên đảo nhỏ, kể cả đám lão Bond và Maren, tất cả mọi người đều chủ động đi tới phía trước thần tượng. Bọn họ tuy rằng không quỳ rạp xuống đất, nhưng trên mặt mỗi người đều mang biểu tình rất nghiêm túc. Bọn họ cũng ở trong này yên lặng cầu nguyện, bởi vì bọn họ biết, Tiểu Ân là chỗ dựa vững chắc của bọn họ, nếu muốn mình ngày sau đạt được càng nhiều tài nguyên, càng nhiều chiều cổ, như vậy chỉ có thể hi vọng Tiểu Ân không ngừng tiến bộ.

Cùng lúc đó, người trên đảo nhỏ kia, cũng làm chuyện tương tự.

Tuy nhiên lúc này trước mặt ba nàng Sara và ba trăm thị nữ trên đảo cũng không phải thần tượng to lớn gì cả mà là một thần tượng bằng gỗ được điêu khắc tỉ mỉ bằng tay.

Thần tượng tuy rằng khéo léo lung linh, nhưng vẫn thể hiện được đặc điểm chú trọng đến vẻ đẹp trong từng chi tiết của tộc tinh linh. Thần tượng nhỏ trông rất sống động, khuôn mặt giống hệt Tiểu Ân đầy uy nghiêm, độc nhất vô nhị.

Phía trước thần tượng, ba nàng Sara cầm đầu ba trăm thị nữ yên lặng cầu nguyện, số người các nàng tuy rằng không bằng tòa đảo nhỏ kia, nhưng mức độ thành kính và tín ngưỡng lực sản sinh ra, đều có thể làm cho bất cứ kẻ nào cũng không dám khinh thường.

Đến lúc này, toàn bộ lực lượng trong thần quốc đã cùng nhau tề tụ về một mối, ngay cả hai tòa hải đảo mà trước đó Tiểu Ân không có an bài cũng không ngoại lệ.

Sau khi tiến vào thiên không thần điện, bản thể của Tiểu Ân lập tức tiến vào một cảnh giới huyền ảo. Tinh thần dao động của hắn từ từ trôi nổi trong thần thể. Tinh thần dao động này cũng không đi theo lộ tuyến nào cố định mà là tùy ý phiêu lãng khắp thiên không thần điện.

Bất quá chẳng ai ngờ rằng, tinh thần dao động của Tiểu Ân cũng đã âm thầm khuếch tán ra khắp toàn bộ thiên không thần điện, thậm chí ngay cả bên ngoài thần điện cũng đã bị lực lượng tinh thần của hắn bao vây.

Sau khi làm xong tất cả mọi chuyện, chung quanh thần thể của Tiểu Ân lập tức bùng lên hào quang mãnh liệt, rồi giống như mọi chuyện đã trôi qua trước đó, toàn bộ thiên không thần điện cũng phát ra hào quang mãnh liệt.

Cùng lúc đó, toàn bộ mười hai viên bảo thạch thần cách trong cơ thể Tiểu Ân thoát ra ngoài. Bọn chúng nó giống như là con ngựa hoang thoát cương, chạy loạn cả lên khắp cả thiên không thần điện.

Nhưng bất kể bảo thạch thần cách chạy loạn cào cào như thế nào, thủy chung vẫn nằm trong vầng hào quang, mà không có ý gì là muốn ly khai.

Lực lượng tinh thần của Tiểu Ân cũng không có tập trung vào bảo thạch thần cách, mà là trút vào thiên không thần điện khổng lồ.

Trong mấy trăm năm ở trung tâm Thời không Hồng Lưu, thiên không thần điện của Tiểu Ân đã chiếm của hắn rất nhiều tâm huyết. Đối với siêu cấp thần khí công thủ vẹn toàn này. Tiểu Ân chưa từng lơ là phút giây nào.

Đối với thiên không thần điện của chính mình, Tiểu Ân đương nhiên là rõ như lòng bàn tay. Mỗi một hoa văn trong thần điện, thậm chí mỗi một tác sản nhà đều chứa chan bao tâm huyết của hắn.

Mười hai viên bảo thạch thần cách nhìn thì có vẻ như đang chạy loạn lên trong thần điện không có quy tắc nào cả, kỳ thật Tiểu Ân biết, đây là chúng nó đang tìm kiếm vị trí thích hợp nhất của mình.

Chìm vào mơ màng không biết qua bao lâu, mười hai viên bảo thạch thần cách rốt cục tìm được một địa điểm thích hợp nhất cho mình trong các góc ngách của thần điện. Tinh thần dao động của Tiểu Ân lập tức thu được tin tức về phương diện này và lần đầu tiên chú ý đến nó.

Hắn kinh ngạc phát hiện, mười hai viên bảo thạch thần cách đã thành công an tọa trong một góc của thần điện.

Những thần cách này phân bố rất đều nhau trong thiên không thần điện. như thể là dùng một máy tính siêu đẳng nhất tính toán đo đạc cẩn thận, không thừa một tắc, không thiếu một phân.

Ở giờ khắc này, Tiểu Ân thậm chí còn tự hỏi liệu có phải Nhất Hào tự mình ra tay hay không, cho nên mới tạo thành hiệu quả thần kỳ như vậy.

Ngay khi tinh thần ý niệm của Tiểu Ân đang chú ý tới chúng, mười hai viên bảo thạch thần cách đột nhiên thay đổi vốn dĩ sáng bóng và rực rỡ hào quang đột nhiên trở nên ảm đạm nhợt nhạt.

Toàn bộ thiên không thần điện giống như là một con quỷ tham ăn khổng lồ, tận tình hút sạch năng lượng của mười hai viên bảo thạch, mà mười hai viên bảo thạch dường như bất cứ lúc nào cũng có thể bị phá nát hóa thành cát bụi.

Tâm Tiểu Ân trầm tĩnh như nước, hắn giơ tay nhẹ nhàng phát một cái, trên tay lập tức xuất hiện ba đạo hào quang màu hồng.

Theo Tiểu Ân ngón tay nhẹ nhàng búng một cái, ba đạo hào quang này chợt phóng lên cao, chúng nó ở giữa không trung vỡ ra, cứ như vậy mỗi một đạo hào quang đều nứt ra thành bốn mảnh giữa không trung.

Tổng cộng mười hai đạo hào quang màu hồng như tia chớp lao về phía mười hai viên thần cách bảo thạch.

Nếu thần linh bậc cao đỉnh phong khác thấy được Tiểu Ân giờ phút này, khẳng định là đổ kỵ đến phát cuồng, hận không thể đổi chỗ với hắn.

Ngay cả Dajialema bệ hạ, cho tới bây giờ cũng chưa từng hy vọng xa vời rằng một vị thần linh bậc cao đỉnh phong khi thăng tiến sử dụng ba khối nguyên thể màu đỏ.

Điều này đã không chỉ có dùng chữ xa xỉ là có thể hình dung, mà là vùng tay đến mức thần linh khác căn bản là không thể tưởng tượng.

Cũng như một tên khất cái vĩnh viễn cũng không thể tưởng tượng cảnh tỉ phú ở hoa viên xa hoa như thế nào. Những thần linh khác cũng vĩnh viễn không thể tưởng tượng được cảnh Tiểu Ân khi tấn công cảnh giới chủ thần không ngờ sử dụng một mạch ba khối nguyên thể màu đỏ.

Sau khi mười hai sợi tơ hồng chia ra chạm vào mười hai viên bảo thạch thần cách, màu đỏ tươi lập tức bao phủ bảo thạch thần cách.

Toàn bộ bảo thạch thần cách không còn trắng nhợt như tuyết nữa, mà một lần nữa trở nên lộng lẫy hơn, chẳng qua vẻ lộng lẫy lúc này đây mang màu đỏ tươi như máu, mang theo một loại cảm giác sôi trào kỳ diệu.

Tiểu Ân bị vây ở trung tâm thiên không thần điện, hắn cảm ứng được hết thảy phát sinh xung quanh, trên mặt rốt cục lộ ra biểu tình như trút được gánh nặng.

Tác dụng của nguyên thể màu đỏ không ngờ lớn như thế. Lúc trước, hắn cũng không ngờ tới mức như vậy.

Thở ra một hơi thật dài Tiểu Ân mở toang lối vào thiên không thần điện, mà ngay tại giờ phút này, cột sáng phía dưới thần điện lập tức nổi thẳng vào thiên không thần điện. Cột sáng mang theo tín ngưỡng lực gần như là vô cùng vô tận phóng lên cao, chuẩn xác khảm vào cổng vào bên dưới thần điện.

Tín ngưỡng lực cuộn cuộn không ngừng thông qua cột sáng truyền đến, trút sạch năng lượng không thể tin nổi cho thiên không thần điện và mười hai viên bảo thạch thần cách.

Thần thể của Tiểu Ân dần dần bành trướng lên, giống như là một người khổng lồ có thể lớn lên vô hạn, bất quá chỉ một lát đầu hắn cũng đã đụng phải trần thiên không thần điện.

Chỉ đơn giản duỗi hai cánh tay ra, không ngờ cứ như vậy trực tiếp chạm vào tường của thần điện khiến trong lòng Tiêu Ân một phen cảm khái.

Từ bên trong cơ thể của Tiêu Ân cũng trào ra thần lực mênh mông. Trên thần thể của hắn xuất hiện hào quang nóng hừng hực.

Đây là hấn thiêu đốt thần thể của mình, để nó phát huy ra năng lượng hùng mạnh nhất và dung hợp thần thể vào toàn bộ thiên không thần điện.

Đây là một quá trình gian khổ, giống như là ngưng luyện hai loại kim loại hoàn toàn bất đồng thành một loại hợp kim hoàn toàn mới, tuyệt đối không phải dễ dàng như vậy.

Tinh thần Tiêu Ân tĩnh lặng lại. Hắn lặng lẽ cảm ứng từng biến hóa nhỏ của thần thể. Trong trí nhớ của hắn, những cảm ngộ thu hoạch từ thiên không thần điện của Dajialema hiện ra. Mỗi lần hắn dung hợp một chút, loại cảm ngộ này càng sâu hơn một tầng.

Lý luận suông có nhiều đến đâu cũng thua xa một lần trải nghiệm chân chính.

Theo độ dung hợp lẫn nhau càng ngày càng sâu sắc, ngọn lửa hừng hực trên thần thể của Tiêu Ân càng mãnh liệt.

Ngày qua ngày, năm qua năm, Tiêu Ân và Thần quốc của hắn hoàn toàn phong bế. Ngay cả Cự Ma Thần và Day Ville cũng không thể cảm ứng được tình huống bên trong.

Đây là lấy lực lượng cả thần quốc ra đánh một ván. Thắng thua trong một ván, không còn có đường sống để lui về phía sau.

Cũng chẳng biết đã trải qua bao nhiêu năm, thiên không thần điện khổng lồ và mười hai bảo thạch thần cách, còn có bản thể đã đạt tới thần linh bậc cao đỉnh phong của Tiêu Ân bắt đầu trở nên yếu ớt trước sức tấn công siêu cường.

Dần dần, thân hình hắn bắt đầu trở nên mơ hồ. Không chỉ có thần thể của hắn mà ngay cả mười hai viên bảo thạch thần cách và thiên không thần điện khổng lồ cũng tương tự, bắt đầu trở nên mờ nhạt dần.

Nhưng tất cả sinh linh trong thần quốc ở giờ khắc này lại đều sinh ra một loại cảm giác kỳ diệu. Chính là bọn họ đồng thời cảm ứng được vinh quang của thần linh. Dường như Tiêu Ân trong nháy mắt đã để thần niệm hiện hình và kết nối với mỗi một sinh linh.

Dường như là cảm ứng được sự cổ vũ này, những sinh linh đã có chút mệt mỏi trong thần quốc lại một lần bùng lên lòng nhiệt tình của bọn họ, tín ngưỡng lực vốn đã từ từ giảm bớt lại một lần nữa như ăn thuốc kích thích, mạnh mẽ trào dâng.

Dường như là biết đã đến thời khắc cuối cùng, phía trước thần điện và tể đàn đều đông nghịt tín đồ.

Bọn họ tự giác đi tới nơi này, dưới sự hướng dẫn của các tế tự, bọn họ đã hủy bỏ việc thay phiên nhau cầu nguyện, mà tập hợp tất cả mọi người lại. Hơn mười tỷ sinh linh cùng cầu nguyện, giờ khắc này giống như mãnh thú hoang dã bất ngờ bùng lên thú tính.

Trong đám tín đồ đã có người mệt mỏi đến chết, nhưng ở giờ khắc này, bọn họ tự nhiên sinh ra lực lượng vô cùng lớn, liều mạng kiên trì. Tín ngưỡng của bọn họ chính là suối nguồn lực lượng của bọn họ. Cho nên tất cả tiềm lực của bọn họ lúc này đều bộc phát ra.

Vô số điểm sáng nhiều hơn bình thường vô số lần bay lên trời, lấy tốc độ nhanh nhất dung nhập vào cột sáng chọc trời nhưng cột sáng vẫn chưa phóng lớn. Bởi vì giờ phút này tín ngưỡng lực Tiêu Ân hấp thu đã đạt tới một con số cực kỳ khủng bố.

Nhưng tiếng cao giọng ngâm xướng phát ra từ thần điện ở trung tâm của thần quốc cũng trở nên gấp gáp, giống như tiếng gió mưa điên cuồng gào thét. Sau đó lan nhanh ra khắp nơi như là lửa cháy trên đồng cỏ. Dần dần, toàn bộ thần quốc đều bắt đầu vang vọng thanh âm này, cho dù là sấm sét lợi hại nhất giáng xuống cũng không thể át đi tiếng ngâm xướng này.

Cột sáng nối liền trời đất và tòa thần điện giờ khắc này trở nên to lớn hơn rất nhiều, giống như là vô số đạn pháo trong nháy mắt đồng thời bùng nổ, hình thành một sức mạnh không khác gì đầu đạn hạt nhân nổ.

Cỗ năng lượng này nhập vào thiên không thần điện, sau đó thần thể của Tiểu Ân và thiên không thần điện nhập nhòa dần, rốt cục hoàn toàn biến mất.

Một tiếng nổ ầm ầm vang vọng khắp toàn bộ thần quốc. Bầu trời chỉ còn một mảnh hư vô, còn cột sáng khổng lồ kia đã biến mất từ khi nào rồi

Tám mươi phần trăm số các tín đồ thoát lực ngã xuống đất. Bọn họ đã hao hết toàn bộ tinh lực, đầu vừa chạm đất lập tức buồn ngủ, không bao giờ muốn đứng dậy được nữa...

Các tín đồ còn lại ngẩng đầu nhìn không trung. Trong mắt bọn họ có chút mờ mịt, nhưng đa phần vẫn là tin tưởng. Bọn họ có niềm tin vững chắc rằng chủ thần vĩ đại sẽ tuyệt đối không làm bọn họ thất vọng.

Chốn hư vô vẫn hoan toàn trống trải, không có một chút động tĩnh nào cả.

Toàn bộ thần quốc bởi vì mất quá nhiều năng lượng mà bầu trời trở nên ảm đạm đến mức trước nay chưa từng có, dường như chứng tỏ thần linh đã ngã xuống.

Ngay khi niềm tin của phần đông tín đồ có chút dao động thì một giọng nói rất lớn, dứt khoát và đầy uy nghiêm truyền khắp toàn bộ thần quốc.

- Ta nói phải có ánh sáng...

Hào quang rực rỡ tản ra từ nơi phát ra tiếng nói. Vốn thần quốc đang mờ mịt tăm tối bỗng trong nháy mắt tràn ngập lực lượng quang minh.

Đây cũng không phải lực lượng quang minh tinh khiết, mà là một loại năng lượng bao dung hết thảy, dường như có thể nắm giữ mọi thứ trong thiên địa vào tay.

- Nhìn kia...

Vô số sinh linh khác nhau, vô số chủng tộc khác nhau, vô số ngôn ngữ khác nhau gần như đồng thời vang lên.

Chỉ cần người dù kiệt sức nhưng còn một chút tỉnh táo đều cố gắng ngẩng đầu lên. Bọn họ nhìn về nơi thiên không thần điện trước kia vẫn lơ lửng. Tất cả đều trọn mắt há mồm, như thể là thấy được chuyện làm bọn họ không thể tin nổi nhất trên thế giới này.

Không thấy thiên không thần điện ban đầu, nhưng nó cũng không phải biến mất. mà là bị thay thế bởi một mặt trời đỏ rực.

Đây là một mặt trời chân chính, tỏa ra ánh sáng và hơi nóng vô cùng vô tận, soi sáng toàn bộ mặt đất thần quốc, đem đến cảm giác đầy ấm áp.

Thần quốc của mỗi một thần linh đều là địa phương vô cùng trọng yếu. Vì thần quốc của mình, vô số thần linh đều dốc hết sức lực để xây dựng nó.

Nhưng không có mấy thần linh tạo nên một mặt trời trong thần quốc. Bởi điều này căn bản là không có khả năng. Hơn nữa sức nóng hùng hực do mặt trời tỏa ra vượt xa khả năng thần linh bình thường có thể khống chế. Cho nên ngay cả vài thần quốc có mặt trời xuất hiện, đó bất quá cũng chỉ là một hình ảnh giả dối mà thôi. Toàn bộ hệ thống ánh sáng trong thần quốc vẫn là do thần lực chuyển hóa thành.

574. Chương 54: Mở Rộng Thần Quốc.

Nhưng, giờ phút này ở bên trong thần quốc của Tiểu Ân, mặt trời lơ lửng giữa bầu trời làm cho người ta cảm giác như là thật vậy. Chỉ cần thấy mặt trời này người ta sẽ tin tưởng từ đáy lòng rằng đây là mặt trời chân chính.

Từng đợt từng đợt ánh sáng tản ra từ mặt trời, khi nó chiếu vào người đám đông tín đồ thì dần dần các tín đồ đều nhiên phát hiện: Lực lượng đã mất đi của bọn họ không ngờ không hiểu từ đâu đã từng bước khôi phục lại. Người tinh thần mỗi một đến gần chết cũng thuyên giảm nhiều, dường như còn trở nên càng ngày càng thanh tỉnh.

Đến đây, tất cả mọi người đều dùng ánh mắt kinh ngạc không hiểu nhìn về phía mặt trời khổng lồ lơ lửng giữa không trung.

Trong lòng bọn họ đầy kích động và những tình cảm âm ập. Bọn họ vừa chứng kiến một kỳ tích vĩ đại ra đời.

Một mặt trời chân chính. Một mặt trời xuất hiện ở thần quốc. Như vậy thần thông của chủ nhân thần quốc này đến tột cùng đạt tới mức nào đây?

- Âm Âm Âm...

Tiếng nổ vang trời trong nháy mắt vọng khắp toàn bộ thần quốc. Ngay cả ở bên ngoài chủ thần điện ở đại lục trung tâm cũng có thể cảm ứng được những chấn động nho nhỏ.

Các tín đồ sau một lát chần chừ, rút cuộc trên mặt mỗi người đều lộ ra vẻ mừng như điên.

Có rất nhiều người cũng từng cổ cảm xúc như vậy. Đó là lần trước sau khi Tiểu Ân thăng tiến bậc cao đỉnh phong, mở rộng thần quốc ra gấp mấy lần, các tín đồ cũng có cảm giác giống như vậy.

Xa xa, sau trong biển rộng khôn cùng xuất hiện một đám sương mù đủ màu sắc, tràn ngập biển cả. Khi sương mù dày đặc bắt đầu tiêu tan, không ngờ một đại lục khổng lồ có diện tích không thua gì khối đại lục cũ xuất hiện.

Lục địa này bay về phía đại lục trung tâm, từ từ lao vào.

Sau một tiếng nổ, hai khối đại lục khổng lồ hung hăng va vào nhau. Đại lục trung tâm cho dù hùng mạnh và cứng rắn đến đâu nhưng bị đại lục tương đồng va vào thì đại lục trung tâm cũng tuyệt đối sẽ ăn không tiêu.

Nhưng mà, khối đại lục xuất hiện từ chốn hư vô xa xăm kia chẳng qua là chạm vào đại lục trung tâm một cái, sau đó đất đai của hai đại lục liền kết thành một khối không thể tách rời.

Tuy nhiên, những va chạm như vậy vẫn chưa chấm dứt. Trong hư không ở bốn phía xuất hiện bốn đại lục tương tự giống hệt đại lục trang tằm và đại lục lúc này, sau khi xuất hiện cũng bay về phía đại lục trung tâm, cuối cùng mở rộng diện tích đại lục trung tâm ra mấy lần. Lúc này, ngay cả là người ngu ngốc cũng minh bạch, thần quốc đang không ngừng mở rộng.

Sau khi những đại lục xuất hiện trong hư vô chung quanh dung hợp vào đại lục trung tâm, diện tích toàn bộ thần quốc đã lớn hơn ước chừng mười lần. Đồng thời cũng bởi vì xuất hiện thêm đại lục mà hải dương càng mở rộng ra khôn cùng.

Hai đảo nhỏ mà Tiểu Ân nhọc lòng xây dựng, tuy rằng không thay đổi vị trí, nhưng chúng nó đã không còn là đảo nhỏ nằm lẻ loi mà trở thành hai vùng đất lọt thỏm giữa đại lục.

Một vầng hào quang rực rỡ bùng lên, ngay cả mặt trời như ban trưa kia cũng không thể lu mờ vầng hào quang này.

Dần dần, vầng hào quang này biến thành một con sứa khổng lồ. Ngay khi con sứa này xuất hiện, vô số các tín đồ đều quỳ xuống bái lạy. Đối với Quang Minh Thủy Mẫu, những tín đồ đặc biệt do linh hồn tạo hình này luôn mang trong lòng sự tri ân sâu sắc.

Con sứa lừ đừ từ không trung bay đến biển rộng mênh mông bát ngát, sau đó nhảy ùm xuống.

Từ nay về sau, quang minh thủy mẫu không ở thiên không thần điện của Tiểu Ân nữa mà ở hải dương xanh thẳm khôn cùng.

Trên bầu trời trong xanh cao chót vót đột nhiên hiện ra những biến hóa kỳ dị. Bầu trời không còn là bầu trời bình thường nữa mà đột nhiên thay đổi chức năng, biến thành một tấm gương có hai mặt rõ ràng.

Ở trong gương xuất hiện hình ảnh một mảnh đất hoang vu, ở nơi đó khắp nơi đều là đất đai hoang vu, như thể là chưa bao giờ khai khẩn qua.

- Thần nói. Phải có thần điện và tế đàn.

Một loạt thần điện, tế đàn khổng lồ, gần như đều giống nhau như đúc cùng các thứ đi kèm xuất hiện trong tầm gương đang hiện ra trên không trung.

Tất cả mọi người đều vô cùng hưng phấn và kích động. Bọn họ đã nhìn ra, những hình ảnh này chính là đến từ bốn đại lục vừa mới xuất hiện hôm nay.

Khi nhìn thấy vùng đất hoang vu không chút dấu hiệu nào là có sinh vật tồn tại đột nhiên sinh ra biến hóa như vậy, bất cứ kẻ nào cũng phải vô cùng ngạc nhiên và thần phục.

Tuy rằng ai cũng biết, trong thần quốc của mình, muốn làm chút chuyện nhỏ nhặt như thế rất dễ dàng, nhưng chủ thần của bọn họ rõ ràng là lấy sức một người đồng thời cải tạo bốn phiên đại lục. Làm như vậy sẽ tiêu hao tinh lực, thậm chí cả thần lực kết tinh cũng tiêu hao một số lượng không phải là nhỏ.

Trong thần quốc tuy rằng tuyệt đại đa số đều là những tín đồ bình thường, nhưng cũng có vài tín đồ lại ít nhiều biết một chút chuyện tình về thần linh.

Bọn họ đương nhiên biết, một người làm nhiều việc cùng lúc, đây tuyệt đối không phải là chuyện đơn giản. Đặc biệt đồng thời dùng thần lực cải tạo bốn đại lục vô cùng khổng lồ, càng không phải là chuyện đơn giản.

Nhưng mà, rất nhanh, tất cả các tín đồ đều phát hiện, trên bầu trời như màn hình kia, rất nhiều kiến trúc đều mọc ra từ đất một cách đầu vào đáy, gọn gàng ngăn nắp. Mọi thứ linh tinh đều thoáng cái đã định hình. Núi cao sông dài đường xá ngang dọc, tùy theo ý niệm của thần linh mà xuất hiện, như là một bản đồ cát, muốn thay đổi thế nào thì sẽ ra thế ấy.

Khí tức thần ân dần dần tràn ngập khắp mọi ngõ ngách trong thần quốc, khiến tất cả các tín đồ đều khắc sâu những cảm nhận về sự cường đại khổng lồ, vĩ đại và hoành tráng của thần linh.

Bọn họ si ngốc ngửa đầu nhìn mọi chuyện trong kính. Thời khắc này, vô số ý niệm dường như hòa làm một vãi ý niệm của Tiểu Ân. Những tín đồ bình thường này dường như đang cùng chủ thần của bọn họ thưởng thức thần tích sáng tạo thế giới trước mặt.

Không biết qua bao lâu, ánh nắng trên bầu trời đột nhiên dao động kịch liệt, che mờ mọi cảnh tượng. Các tín đồ mới khôi phục lại thần trí. Bọn họ lại một lần nữa thành kính quỳ xuống. Chứng kiến một lần như sáng tạo thế giới lúc này, bọn họ đối với Tiểu Ân tuyệt đối là thành kính, không còn có bất cứ khả năng phản bội nào nữa.

Bởi vì chủ thần của bọn họ rất khảng khái, lại có quyền năng thật sự là rất khổng lồ.

Giúp các tín đồ bình thường hưởng thụ cảm giác như được làm một thần linh, cho dù là chỉ trong khoảnh khắc như vậy, nhưng các tín đồ này đã cảm thấy vô cùng mỹ mãn, sự cảm kích đối với chuyện này tuyệt đối là không thể dùng từ ngữ mà diễn tả.

Giờ phút này, Tiểu Ân đang nhàn nhã ngồi bên trên mặt trời đỏ rực lơ lửng trên bầu trời, thần niệm của hắn nhìn về bốn phiên đại lục xuất hiện ở đằng xa, nhẹ nhàng lắc lắc hông, thở dài:

- Lão Hồng à, ta mang ngươi lên đây, ngươi cảm giác thế nào?

Từ mặt trời đỏ rực truyền ra một đạo thần niệm:

- Nơi này hoàn cảnh rất tốt, có trợ giúp rất lớn đối với việc cảm ngộ lực lượng thiên địa của ta.

Tiểu Ân lúc này mới yên tâm gật đầu một cái, nói:

- Không tồi! Ngươi hài lòng là tốt rồi

Sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về nơi xa xăm, nói:

- Đại địa chỉ mẫu người này, cùng một lúc mở ra bốn phiên đại lục, quả thực là so với Khai Thương kiếp trước còn muốn lợi hại hơn. Cũng may mà hắn không có trái tim đen tối như Khai Thương vậy.

- Ngài nói cái gì?

Mặt trời to lớn nghi hoặc hỏi.

- Không có gì, ta nói đại địa chi mẫu làm việc phi thường cố gắng, về sau ta sẽ giới thiệu khách hàng mới cho hần.

Mặt trời đỏ:

Kỳ thật khi Tiểu Ân thu được một lượng lớn tín ngưỡng lực do đám đông tín đồ trong thần quốc cung cấp ở thời khắc cuối cùng thì thành công vượt qua một bước trọng yếu nhất, hoàn toàn dung hợp thần thể, mười hai bảo thạch thần cách và thiên không thần điện thành một thể.

Sau khi hần hoàn thành hết thấy những điều này mới chính thức trở thành thần linh cấp bậc chủ thần. Nhưng hần cũng không lập tức xuất hiện, mà là nhanh chóng đi tới hạ giới, tiến vào đại lục thần tạo chỗ của Vô Danh lấy Vạn Năm Quang Nguyên chi vương và đại địa chi mẫu đi.

Khi đó, Vạn Năm Quang Nguyên chi vương đã chính thức trở thành mặt trời của đại lục thần tạo, đã được rất nhiều nhân loại và thú nhân trên đại lục kính ngưỡng, thậm chí còn đã có tín ngưỡng hần như một tôn giáo. Nhưng là Vạn Năm Quang Nguyên chi vương khác hần các thần linh bình thường, hần cũng không cần tín ngưỡng lực gì cả. Đối với hần mà nói chỉ cần không ngừng cảm ngộ và hấp thu sức mạnh của thiên địa, là có thể không ngừng hùng mạnh lên.

Đương nhiên, sức mạnh của thiên địa đã trở nên vô cùng loãng, nhưng là đối với linh vật đã sống không biết bao nhiêu năm tháng như nó mà nói bọn họ cũng không ngại điểm này, bởi vì thứ bọn họ có chính là thời gian.

Khi Tiểu Ân đưa bọn họ vào thần quốc của mình, trong lòng cũng không có chút chắc chắn nào, bởi vì hần không thể khẳng định mình làm như vậy, có phù hợp tâm ý bọn họ hay không. Tuy nhiên hiện tại hần lại có thể khẳng định, hai vị này có lẽ cảm thấy rất hứng thú đối với lời mời của mình.

Dù sao, giờ phút này so với đại lục thần tạo, thần quốc của hần lớn hơn rất nhiều lần, nhân khẩu bên trong cũng hơn vô số lần. Dựa theo lời bọn họ mà nói sức mạnh của thiên địa sinh ra dường như cũng lớn hơn đại lục thần tạo rất nhiều.

Đương nhiên, đối với bọn họ mà nói cũng không phải tất cả mọi người đều phi thường vừa lòng.

Từ khi Vạn Năm Quang Nguyên chi vương biến thành mặt trời, quang minh thủy mẫu vẫn luôn ở trong thiên không thần điện lập tức tràn đầy địch ý với hần. Nếu không có Tiểu Ân, phỏng chừng mọi người sẽ đánh nhau to.

Nhưng khi Tiểu Ân hòa giải thậm chí còn phải ra mệnh lệnh, quang minh thủy mẫu rốt cục mới ngậm ngùi lui bước, bàn giao lại địa bàn bầu trời, ngoan ngoãn chìm vào đại dương.

Hiện giờ thần quốc mở rộng mười lần, diện tích hải dương càng thêm mênh mông, thậm chí còn lớn hơn rất nhiều so với toàn bộ thần quốc khi xưa. Quang minh thủy mẫu đi xuống, cũng quyết không có khả năng khuyết thiếu không gian sinh tồn.

Đối với hai linh vật khổng lồ luôn đối đầu nhau này, Tiểu Ân vô cùng khó hiểu, cuối cùng may là Nhất Hào cho hần một câu trả lời. Quang minh thủy mẫu cũng tương đương với một siêu cấp vũ khí ẩn chứa lực lượng quang minh tinh khiết, đặc tính lớn nhất của lực lượng quang minh tinh khiết chính là bài xích hết thảy.

Vạn Năm Quang Nguyên chi vương nếu không hóa thành mặt trời thì đương nhiên không có bất cứ vấn đề gì, nhưng là khi hần hóa thành mặt trời như vậy sẽ trở thành chúa tể duy nhất trên bầu trời, tất nhiên sẽ khiến cho quang minh thủy mẫu căm thù.

Nếu không có Tiểu Ân ở chính giữa, song phương khẳng định sẽ vì địa bàn là bầu trời kia mà quyết một trận sống mái.

Sau khi Tiểu Ân nghe xong lời giải thích này, không khỏi dở khóc dở cười, nhưng không thừa nhận cũng không được, đây là khả năng duy nhất.

Tuy nhiên giờ phút này nếu quang minh thủy mẫu đã chủ động lui về đại dương, Tiểu Ân cũng không khỏi thở phào một cái. Hơn nữa hần còn thâm nhập làm may mắn, lần này đi không mang theo một chú ngựa nước kia, nếu không sợ là quang minh thủy mẫu thật sự phải động tay động chân rồi.

Thân hình hơi hơi lay động một hồi Tiểu Ân đi tới một trong số những đại lục mới. Giờ phút này đại lục mới quả thực giống như là trò chơi vẽ bản đồ, một đám địa hình dần xuất hiện từ hư không, có thảo nguyên, núi non, sông ngòi... tất cả không ngừng từ từ thành hình.

Tiểu Ân nhìn thấy vừa mừng vừa sợ, đại địa chi mẫu có quyền năng to lớn thật sự ra ngoài dự đoán của hắn.

Nơi này là thần quốc của hắn, về lý mà nói hết thảy nơi này chỉ có thể do hắn chi phối như chuyện cải tạo đại lục mới này chẳng hạn, để cả đại lục dựa theo hình dáng trong suy nghĩ của hắn mà thành hình thì nên phải do chính tay hắn xử lý mới được.

Nhưng sau khi đại địa chi mẫu đi tới nơi này lập tức nóng lòng muốn thử liên hệ với Nhất Hào, tiếp quản chuyện này, và lập tức bắt đầu khởi công.

Đại địa chi mẫu cũng không phải lần đầu tiên phối hợp với Nhất Hào, giữa hai bên có sự hợp tác ăn ý tốt đến mức thậm chí còn không thua kém bản thể của Tiểu Ân và Nhất Hào phối hợp.

Nhưng mà, tất cả công trình diễn ra thuận lợi lại làm cho Tiểu Ân có cảm giác nguy hiểm rình rập vô cùng sâu sắc.

Đại địa chi mẫu cũng không có mượn chút lực lượng của chính mình, cũng không có tiêu hao cho dù là một viên thần lực kết tinh, nhưng cũng đã có thể tiến hành cải tạo thần quốc tùy tâm.

Tiểu Ân từng thử một chút cấm chế nho nhỏ, muốn hạn chế công việc của đại địa chi mẫu. Nhưng hắn đau khổ phát hiện, bất kể hắn hạ cấm chế như thế nào, nhưng chỉ muốn cùng đất dính một chút, như vậy cấm chế này cũng chỉ giống như một cái đánh rắm vào không khí, căn bản là không có tác dụng gì cả, hơn nữa còn bị đại địa chi mẫu thuận tay phá.

Cũng tức là nói chỉ cần chỗ nào có đất, vậy thì đại địa chi mẫu thậm chí có thể giống như mình, có được quyền quản lý và cải tạo tương đương.

Đây là chuyện nghe rợn cả người đến mức nào. Không ngờ thần quốc của thần linh mà cũng bị ép phải cùng người khác chia xẻ. Nếu người chia xẻ này không phải là đại địa chi mẫu, như vậy Tiểu Ân đã sớm dùng tất cả mọi biện pháp, đuổi tận giết tuyệt người này.

Cảm thụ được chấn động của toàn bộ thần quốc khi đại địa chi mẫu hoạt động, Tiểu Ân thờ dài sườn sượt, cười khổ nói:

- Cứ coi như là tiết kiệm một lượng lớn thần lực kết tinh đi

Quả thật, cho dù là đổi công việc trước mắt từ đại địa chi mẫu qua mình, cũng chưa chắc có thể làm tốt hơn, hơn nữa còn cần phải trả giá một lượng tương đối lớn thần lực kết tinh mới làm được.

Sử dụng đại địa chi mẫu, tuy rằng trong lòng cảm giác không yên, nhưng ít nhất có thể giảm đi một khoản chi phí rất lớn.

Thân hình hắn hơi hơi lay động, đã dạo qua một vòng bốn đại lục, mỗi một đại lục đều có cảnh tượng giống nhau. Tuy rằng quyền năng của đại địa chi mẫu rất mạnh, nhưng muốn bố trí xong hết toàn bộ bốn phiến đại lục, ít nhất cũng cần một tháng.

Một lần nữa quay về trung tâm của thần quốc, mặt trời khổng lồ vẫn đang lơ lửng trên trời cao. Ánh nắng ấm áp tỏa ra khắp mọi ngõ ngách trên đại lục. Trừ một ít địa phương đặc biệt cấm chế và thế giới dưới nền đất ra, tất cả sinh linh còn lại đều có thể tận tình hưởng thụ một chuyện khó gặp ở thần giới - tắm nắng.

Tiểu Ân cảm ứng được tình cảm của đám đông tín đồ phía dưới. Bọn họ vô cùng thích thú đối với vầng mặt trời đột nhiên xuất hiện trên bầu trời, quả thực có thể nói là mang ơn nữa. Tiểu Ân thậm chí còn có cảm giác rằng nếu giờ phút này hắn thu vầng mặt trời này lại thì đám đông tín đồ bên dưới có lẽ cũng sẽ không tạo phản, nhưng sự thành kính đối với mình nhất định phải chịu ảnh hưởng to lớn.

Hắn vung tay lên, một tòa thiên không thần điện mới tinh lại lần nữa xuất hiện, tuy nhiên lần này trực tiếp hạ xuống vầng mặt trời.

Đối với việc này, Vạn Năm Quang Nguyên chi vương cũng không có gì phản đối. Chỉ cần Tiểu Ân không thu hấn lại, như vậy hấn cũng không ngại ở trên người mình có cái gì hay không. Hơn nữa, do hấn có đầy đủ trí tuệ nên có thể cố ý không chế được nhiệt độ, cũng sẽ không tạo thành thương tổn gì đối với thiên không thần điện.

Tiểu Ân vừa lắc mình, lập tức tiến vào bên trong thiên không thần điện mới tinh này.

Bây giờ thiên không thần điện đã không còn là một món thần khí công thủ vẹn toàn nữa mà là thần thể và thần cách của Tiểu Ân biến thành.

Phương pháp dung nhập thần cách, thần thể của chính bản thân mình thành một món thần khí, tuy rằng không giống với phương pháp tu luyện của đám viên cổ thần linh nhưng uy lực chưa chắc đã thua kém.

Vuốt ve thiên không thần điện, trong lòng Tiểu Ân không ngờ xuất hiện cảm giác cực kỳ cồ quái đó là dường như mình đang vuốt ve thần thể của chính mình.

Hấn bật cười, nhanh chóng bay một vòng quanh thần điện, hơi cảm ứng một chút sức mạnh của thần điện, rốt cục vừa lòng gật đầu.

Giờ phút này, chỉ cần hấn nguyện ý, bất cứ lúc nào cũng có thể hóa thành thiên không thần điện, bất cứ lúc nào cũng có thể lấy nó ra, thu nó vào, và là lớn nhỏ tùy tâm, mạnh yếu tùy ý, quả thực là chẳng khác nào bản mạng thần khí của hấn.

Sau khi kiểm tra xong, Tiểu Ân ngồi xuống, thần niệm lập tức tản ra ngoài. Bây giờ thần niệm phóng thích tuyệt đối là bất đồng với trước kia. Gần như là trong nháy mắt, mọi ngõ ngách của thần quốc đều bị hấn khống chế. Loại năng lực này so với trước kia, quả thật là khoa trương tới mức không thể nói nổi.

Trước kia tuy rằng cũng có thể làm được, nhưng hấn phải xác định một điểm trọng tâm rồi truyền thần niệm tới mới có thể nhìn thấu toàn bộ khu vực đó. Mà hiện giờ, cực hạn của cảm giác lớn hơn gấp mười lần, khiến hấn không ngờ sinh ra một loại cảm giác như mình đang nằm mộng.

Đột nhiên, trên mặt Tiểu Ân hiện ra vẻ kinh ngạc.

Không ngờ hấn thấy được trong biển rộng có vô số sinh linh. Nhưng sinh linh này tuyệt đối là sinh vật có trí tuệ sống trong biển, mà cũng không phải sinh vật bình thường trước kia hấn đã phóng thích và bồi dưỡng trong biển.

Tuy rằng trên đại lục đã có rất nhiều chủng loại sinh linh, nhưng là trong biển cả mệnh mông khôn cùng có diện tích so với đại lục càng thêm rộng lớn lại chẳng có bao nhiêu hải tộc tồn tại.

Đây cũng không phải là sai lầm của Tiểu Ân, mà là quang minh thủy mẫu không chịu phóng thích đại lượng sinh linh sống dưới biển và do tín đồ hải tộc từ hạ giới phi thăng lại ít đến đáng thương.

Tuy nhiên giờ phút này, vấn đề này đã được hoàn toàn giải quyết.

Tiểu Ân dùng thần niệm quét qua, rất nhanh liền thấy được một sinh vật to lớn mập mạp. giống như tòa núi nhỏ. Vô số điểm sáng tỏa ra từ thân thể sinh vật giống tòa núi nhỏ này. Những điểm sáng này xuất hiện mang theo lực lượng quanh mình hùng mạnh và thần thánh. Sau khi chúng nó bay ra được một khoảng cách, lập tức bị hào quang bao vây lại. bắt đầu tiến hóa bằng tốc độ mà mắt thường có thể thấy được trở thành một đám sinh linh chủng tộc bất đồng.

Trên mặt đám sinh linh này lúc đầu còn mang theo một chút do dự, sau đó bọn họ dường như đột nhiên thông suốt, bắt đầu tung tăng trong biển.

Tiểu Ân kinh ngạc “nhìn” sinh vật như tòa núi nhỏ này. Nếu nó không có khí tức mà hấn quen thuộc thì bất kể thế nào Tiểu Ân cũng không thể tưởng được quang minh thủy mẫu một khi tiến vào trong nước, không ngờ sẽ biến thành quái vật khổng lồ như thế này. Chuyện này thật sự là làm người ta khó có thể tin nổi.

Ngay lúc này, quá trình kiến tạo bốn đại lục đột nhiên chậm lại, tuy rằng vẫn đang kiến tạo, nhưng Tiểu Ân có thể cảm thấy, tốc độ đã bị ảnh hưởng rất lớn, quả thực là chậm hơn chục lần so với ban đầu.

Tiểu Ân hồ nghi dồn sự chú ý về phía chuyện này. Chẳng lẽ là đại địa chi mẫu rất mệt mỏi, cho nên mới chỉ còn lại một phần mười lực lượng sao?

Nhưng còn không có chờ hấn thử kết nối với đại địa chi mẫu, đáy biển cũng đã sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Vô số thần điện xuất hiện dưới đáy biển, rất nhiều thực vật dưới đáy biển cũng điên cuồng tăng trưởng.

Một suy nghĩ đột nhiên hiện lên trong đầu Tiểu Ân. Hấn hơi biến sắc, lập tức liên hệ với Nhất Hào và đại địa chi mẫu.

Quang minh thủy mẫu phóng thích linh hồn của sinh vật có trí tuệ sống dưới hải dương, điều này tất nhiên là một chuyện cực kỳ tốt. Nhưng vòng sinh thái tuần hoàn trong hải dương vẫn chưa hình thành, nếu để các tín đồ sống dưới đáy biển sau khi xuất hiện đều đói bụng, như vậy đối với thần quốc của hấn mà nói vô hình chung là một tai họa thật lớn.

Sau khi cảm ứng được suy nghĩ của Tiểu Ân. Nhất Hào nhanh chóng đề xuất ra phương án giải quyết, còn Tiểu Ân cũng vô cùng sáng khoái quyết định nghe theo.

Quang minh thủy mẫu tạm thời đình chỉ phóng thích linh hồn tín đồ, phối hợp với đám người Tiểu Ân, xuất ra một lượng năng lượng khổng lồ.

Nó dù sao cũng là siêu cấp vũ khí do thượng cổ Thần linh và thượng cổ ma thần cùng nhau chế tạo ra, đối với việc hấp thu năng lượng có phương pháp đặc thù. Trong mấy trăm năm ở thời không Hồng Lưu, nó đã ngưng tụ ra năng lượng khổng lồ, đủ để cho bất cứ thần linh nào đổ mắt thèm thường.

Dần dần, những sinh vật bình thường của biển khơi điên cuồng sinh con đẻ cháu, tốc độ trưởng thành đề cao vô số lần. Đường như là toàn bộ thời gian trong hải dương đều dùng để đẩy nhanh tốc độ tăng trưởng.

Quả thật, đây là những biến hóa thần kỳ do thay đổi thời gian, cũng là năng lực siêu cấp hùng mạnh mà sau khi Tiểu Ân thăng tiến thành chủ thần mới có thể sử dụng trong thần quốc của mình.

Sau khi có năng lực này, Tiểu Ân có thể khẳng định, bất kể gặp được kẻ thù thế nào, hấn đều có thể đứng ở thế bất bại. Nhưng đáng tiếc chính là, ngay cả với sức mạnh của thần linh cấp bậc chủ thần, cũng chỉ có thể sử dụng trong thần quốc của mình. Nếu thực sự có thể sử dụng bên ngoài thần quốc, như vậy ngay cả gặp phải Vô Danh, và đám huynh đệ trận đồ thần bí của hấn. Tiểu Ân cũng có thể thẳng tay đánh một trận.

Những sinh vật hải dương phát triển với tốc độ không thể tin nổi, làm cho Tiểu Ân có cảm giác, đám sinh vật này dường như không hề là một đám sinh linh, mà đã biến thành vật thí nghiệm phẩm, giống như kiếp trước coi những thước phim quay nhanh quá trình nở của một đoá hoa trên màn hình tivi. Trong lòng hấn lại một lần nữa hạ quyết tâm, tuyệt đối không làm vật thí nghiệm cho bất cứ kẻ nào.

Rốt cục, sau khi trải qua hơn một tháng, tình hình hải dương đã huy hoàng hấn lên. Giống loài phong phú, các loại tài nguyên lại vô cùng vô tận, còn những sinh vật hải tộc có trí tuệ mà trước kia quang minh thủy mẫu phóng thích ra đã bắt đầu cầu nguyện vô số lần trong các Thần điện to lớn dưới đáy biển.

Sau đó, quang minh thủy mẫu bắt đầu phóng thích linh hồn của hầu hết các loại sinh vật hải dương có trí tuệ, số lượng rất nhiều, vượt qua rất xa tưởng tượng của Tiểu Ân.

Cuối cùng, khi quang minh thủy mẫu dừng lại, Tiểu Ân mới biết được, dưới đáy biển của hấn, không ngờ lại có hơn mười tỷ tín đồ.

Trong thần quốc của Tiểu Ân, diện tích hải dương không hề nhỏ hơn diện tích đất liền.

Tuy nhiên trên cùng một diện tích, số lượng sinh vật biển nhất định vượt xa sinh vật đất liền. Đó là bởi vì các tầng bậc không gian khác hấn nhau tạo nên sự khác biệt,

Trong hải dương, mực nước biển cũng không phải chỉ có một tầng. Các chủng loại khác nhau sẽ có thói quen sinh sống ở tầng nước khác nhau. Cho nên mười tỷ sinh vật có trí tuệ tuy rằng rất nhiều, nhưng đối với hải dương mênh mông mà nói tuyệt đối là còn hoang vắng lắm.

Đồng thời bởi vì có nhiều thêm bốn đại lục, mà thần quốc của Tiểu Ân cũng bắt đầu có vẻ hoang vắng hấn lên.

Tiểu Ân cũng không hạ lệnh cho các tín đồ bắt đầu di cư, mà ngược lại còn bảo vệ các tín đồ này tốt hơn, tận lực giúp cho bọn họ không có cơ hội tiếp xúc với bên ngoài.

Hắn giải phóng một ít tín đồ đóng băng đã mua trước kia, sai các tín đồ này chia ra đi vào bốn đại lục xây dựng cuộc sống mới. Tuy rằng số lượng những người này cũng không phải nhiều lắm, nhưng coi như là có ít còn hơn không.

Sở dĩ làm như vậy, đó là bởi vì Tiểu Ân không muốn mười tỷ tín đồ thuần khiết như tờ giấy trắng ở khu vực trung ương vì tiếp xúc với các tín đồ khác mà sinh ra một số ảnh hưởng không tốt.

Dù sao, tín ngưỡng lực sinh ra từ trên người bọn họ tuyệt đối là thuần khiết nhất. Một hạt thần lực kết tinh trong suốt lấp lánh, màu sắc chẳng khác nào thần cách, tín ngưỡng lực pha tạp lung tung tuyệt đối không thể tạo ra thần lực kết tinh sánh bằng thứ này. Cho nên Tiểu Ân mới phải sử dụng loại thủ đoạn hoàn toàn cách ly này, dốc hết khả năng bảo vệ những sinh vật có linh hồn thuần khiết này.

Đồng thời bên trong biển rộng, thần vực của Tiểu Ân cũng bắt đầu thông qua thần tượng mà truyền ra ngoài.

Vô số sinh linh bắt đầu mở rộng phạm vi sinh sống ra các vùng biển khác. Cho đến khi chiếm cứ được chừng một phần mười diện tích đại dương thì một vầng hào quang thật lớn chặn bọn chúng lại.

Đám hải tộc này cũng không có hoài nghi gì cả, bọn họ vẫn sống ở đây một cách vô tư tự tại, mà cũng không biết bọn họ đã trở thành chim trong lồng.

Về phần những vùng biển còn lại đành chờ ngày sau Tiểu Ân từ từ thu phục.

Còn về phía đại địa chi mẫu, Tiểu Ân rốt cuộc không cần quan tâm đến đối với việc kiến tạo thần quốc nữa, cho dù là đã kiến tạo tốt địa phương, cũng hoàn toàn có thể dỡ xuống bất cứ lúc nào.

Chỉ cần không lãng phí thần lực kết tinh của hắn, Tiểu Ân cũng sẽ không để ý đến.

Cứ như vậy, sau khi qua một năm. Tiểu Ân mới xem như chỉnh đốn xong toàn bộ thần quốc theo suy nghĩ của mình. Tuy rằng vẫn có rất nhiều phiền toái nhỏ, nhưng Tiểu Ân đã không cần ra mặt nữa. Bởi vì đã có vô số tế tự do Nhất Hào đề bạt, bọn họ tuyệt đối có thể xử lý những chuyện nhỏ nhặt này.

Sau khi tất cả đi vào quỹ đạo, Tiểu Ân vung tay lên, rốt cục một lần nữa mở phong bế của thần quốc.

Bên trong thời không Hồng Lưu, một cỗ năng lượng khổng lồ tản ra từ thần quốc của Tiểu Ân. Đây là một cỗ năng lượng đầy uy áp, ngay cả Cự Ma Thần, Day Ville và Hắc Long Vương khi cảm ứng được cỗ năng lượng này cũng không kìm nổi có chút mong muốn được quỳ xuống cúng bái.

Tuy nhiên ở giờ khắc này, trong lòng bọn họ cũng đầy vui sướng. Bởi vì bọn họ biết, Tiểu Ân rốt cục tiến giai thành công.

Cự Ma Thần và Day Ville thì không cần phải nói ngay cả Hắc Long Vương cũng vội vàng sai hình chiếu tới thăm thần quốc của Tiểu Ân.

Chỉ có điều lần này đây có một chút khác biệt. Hình chiếu của Hắc Long Vương vừa mới đi vào thần quốc của Tiểu Ân, lập tức bị cảnh tượng trước mắt làm sợ ngây người.

Diện tích thần quốc một hơi mở rộng mấy lần cũng không đáng nói nhiều, quan trọng là...

Trên bầu trời thần quốc, không ngờ có một vầng mặt trời.

Khi cảm thụ được ánh sáng dịu dàng mà chân thật. Hắc Long Vương như hóa ngây hóa dại.

Thật lâu sau, hắn mới xem như khôi phục lại, thần niệm sau một lúc tìm tòi mới phát hiện thiên không thần điện của Tiểu Ân không ngờ lơ lửng phía trên mặt trời.

Nửa mừng nửa lo Hắc Long Vương mạnh mẽ quay người, đi vào bên trong thần điện.

Tuy nhiên khi tới gần vầng mặt trời khổng lồ kia, hắn vẫn rất cẩn thận, cũng không dám tiếp xúc trực tiếp với nó.

Tuy rằng Vạn Năng Quang Nguyên chi vương cũng không phải là thần linh gì cả, nhưng năng lượng ẩn chứa trên người hẳn lại hơn xa Hắc Long Vương.

Dù sao, thứ này cũng đã sống không biết bao nhiêu năm tháng, hấp thu không biết bao nhiêu năng lượng mới tiến hóa tới mức này.

Vừa tiến vào thiên không thần điện của Tiểu Ân, Hắc Long Vương lập tức có một loại cảm thụ rất mới mẻ.

Trước kia tiến vào bên trong thiên không thần điện của thần linh bậc cao, cho dù là thần điện của Tiểu Ân, cũng cảm thấy có một áp lực như có như không tồn tại.

Tuy rằng Tiểu Ân đã tận lực khắc chế uy áp của thiên không thần điện, nhưng do cấp bậc thần linh quá chênh lệch nên vô tình biểu lộ ra.

Nhưng, lần này hẳn tiến vào thiên không thần điện, lại không có cảm thấy chút áp lực nào. giống như tiến vào nhà của mình vậy, ngược lại cảm thấy vô cùng ấm áp.

Trong lòng hẳn chắc chắn lấy làm kỳ, nhưng hẳn hiểu được đây là chính là biểu hiện chứng tỏ Tiểu Ân đã hoàn toàn khống chế thiên không thần điện.

- Lão Hắc, hoan nghênh ngươi đến thần điện của ta.

Tiểu Ân vẫn tươi cười tiếp đón như xưa.

Hắc Long Vương nhìn Tiểu Ân, vẻ mặt không ngờ có một chút hoảng hốt. Chủ thần bệ hạ, Tiểu Ân cứ như vậy trở thành tồn tại gần với thần vương.

- Ngươi đang suy nghĩ cái gì thế?

- A!

Hắc Long Vương như vừa tỉnh mộng, vội vàng nói:

- Không có gì, ta chẳng qua là nghĩ xem ngài làm như thế nào tạo ra mặt trời trong thần quốc.

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi:

- Có cái gì không đúng không?

- Không! Chỉ có điều theo ta được biết, ở thần giới, có thể vì thần quốc của mình chế tạo ra mặt trời chân chính cũng chỉ có vài vị Thần Vương đại nhân mới có thể làm được mà thôi.

Tiểu Ân bật cười, nói:

- Lão Hắc, mặt trời này cũng không phải do ta tạo ra. Đến đây, để ta giới thiệu với ngươi một chút. Vị này chính Vạn Năm Quang Nguyên chi vương đến từ chính tinh cầu quê hương của ta. Vạn Năng Quang Nguyên chi vương các hạ, vị này chính là bằng hữu tốt của ta Hắc Long Vương Corey các hạ.

Một luồng tinh thần dao động mang theo chút khí tức nóng bỏng truyền tới:

- Corey các hạ, chào ngài.

Hắc Long Vương trong lòng đại chấn, vội vàng kiềm chế tâm thần, khúm na khúm núm nói:

- Tôn kính Quang Nguyên chi vương các hạ, xin chào ngài!

Đến tận đây, hẳn mới hiểu được vàng mặt trời này là do đâu mà có, tuy nhiên hẳn vẫn cực kỳ bội phục đối với thủ đoạn quỷ thần khó lường của Tiểu Ân. Sinh mạng thế hiếm thấy như vậy mà hẳn cũng tìm được, thật sự là làm cho người ta vô cùng ngạc nhiên và thần phục.

Các vị thần linh sau khi đi thăm thần quốc của Tiểu Ân, đều lộ ra vẻ hâm mộ không chút nào che giấu. Tuy nhiên bọn họ cũng biết, muốn đạt tới một bước này cũng không dễ dàng gì.

Hắc Long Vương thở dài một tiếng, nói:

- Tiểu Ân... Bệ hạ, ngài chỉ dùng ba trăm năm đã thành công đột phá tới chủ thần. Tốc độ nhìn khắp thần giới, tuyệt đối là trước nay chưa từng có. .

Tiểu Ân nao nao, hỏi:

- Ta bế quan đã ba trăm năm rồi sao?

- Dạ!

Hắc Long Vương cung kính nói.

Chủ thần và thần linh bậc cao dù sao vẫn khác nhau một trời một vực. Nếu Tiểu Ân vẫn thần linh bậc cao đỉnh phong, Hắc Long Vương còn dám gọi thẳng tên hắn. Nhưng khi hắn đã là chủ thần, Hắc Long Vương đã theo bản năng cúi mình cung kính gọi hắn là bệ hạ.

Tiểu Ân nhìn Hắc Long Vương, đột nhiên nói:

- Lão Hắc, chỉ cần ngươi cố gắng, ta cam đoan với ngươi, ngươi khẳng định cũng sẽ có một ngày như vậy.

Trong lòng Hắc Long Vương kích động vạn phần, cúi đầu thật sâu, hạ giọng nói:

Vâng!

Tiểu Ân ngẩng đầu, trong mắt hiện lên một tia thần quang màu vàng.

575. Chương 55: Phế Tích Ở Điểm Cực Hạn.

Ba trăm năm đối với thần linh mà nói kỳ thật chẳng qua là trong nháy mắt mà thôi. Hơn nữa Tiểu Ân hiện giờ đang ở bên trong quãng sáng thời gian của thời không Hồng Lưu, trong ba trăm năm này tương đương ngoại giới ba năm. Cho nên tình hình ngoại giới, căn bản là không có biến hóa gì.

Nếu lúc này đi ra ngoài lại gặp được Dajialema và Rafael phỏng chừng các nàng có lẽ sẽ thực kinh ngạc lắm.

Tuy nhiên đến khi đó, Tiểu Ân đã cũng không còn phải e ngại bất cứ nhân vật nào nữa

rồi.

Trước mắt đột nhiên xuất hiện một đạo kim quang, Chúng thần kể cả Tiểu Ân ngơ ngác nhìn nhau.

Năng lượng trên đạo kim quang này cũng không thuộc về thần linh nào cả, nhưng tại sao lại có thể vô thanh vô tức đột phá đủ loại cấm chế của thời không Hồng Lưu, xuyên thấu quãng sáng thời gian, trực tiếp đưa năng lượng đến thần quốc của Tiểu Ân?

Chẳng lẽ là một vị thần vương sao? Như vậy thực lực vị này Thần vương này có lẽ khoa trương tới mức không thể tin nổi.

Tiểu Ân mặt âm trầm nhẹ nhàng nắm lấy kim quang đang treo lơ lửng trước mắt hắn. Sau đó, trên mặt hắn lập tức lộ ra vẻ đỡ khóc đỡ cười, bất đắc dĩ nói:

- Là thằng cha Vô Danh.

Cự Ma Thần cũng thả lỏng người.

Vô Danh là linh vật do trận đồ sinh ra. Hắn đã từng nói qua, chỉ cần là nơi có trận đồ, hắn là có thể tự do đi về, cho dù là trận đồ của đám thần vương cũng thế thôi.

Bằng vào sự quen biết của Tiểu Ân và Vô Danh, nếu Vô Danh còn không thể làm được chuyện này, như vậy hắn cũng chỉ là phường hư danh thôi.

- Tiểu Ân bệ hạ, Vô Danh các hạ có chuyện gì sao?

Hắc Long Vương dò hỏi.

Trên mặt Tiểu Ân dường như hiện ra vẻ quái dị, nói:

- Vô Danh mời ta tham gia một lần tụ hội nói ta đã có tư cách thấp nhất, hơn nữa...

Hắn do dự một chút, nói:

- Lần tụ hội này yêu cầu lấy bản thể thần linh tham gia.

Sắc mặt Hắc Long Vương chột đổi, hỏi:

- Như vậy người tính đi sao?

Tiểu Ân ngửa mặt, cất tiếng cười to, nói:

- Đi, vì sao không đi? Vô Danh mời mà ta còn lo lắng, như vậy trên đời này e là chẳng còn chuyện gì có thể khiến ta yên tâm nữa rồi!

Hắc Long Vương nhìn Tiểu Ân, trong lòng thầm than, tầm nhìn và phương pháp suy nghĩ của chủ thần quả nhiên hoàn toàn khác với hần!

Thần giới rộng lớn khôn cùng, không có thần linh nào có thể nói nó rốt cuộc lớn đến chừng nào. Đến như Thời không Hồng Lưu trong mắt Tiểu Ân cũng đã là rộng lớn đến mức gần như là khôn cùng cũng bất quá chỉ là một phần của thần giới mà thôi.

Trong ánh hào quang nhấp nháy, bản thể của Tiểu Ân đã rời khỏi thần quốc của hần, rời khỏi Thời không Hồng Lưu.

Trước khi thăng tiến thành chủ thần, thần thể tuy rằng chắc chắn nhưng vẫn có nguy cơ sẽ chết đi. Nhưng sau khi thần thể dung hợp thành một thể với một thần khí siêu cấp khổng lồ và không gì phá nổi như thiên không thần điện, muốn chặn giết hần vốn đã rất khó lại càng khó hơn vạn phần.

Sau khi Tiểu Ân nhận được lời mời của Vô Danh, bất quá chỉ lo lắng một lát rồi lập tức quyết định dùng bản thể tham gia. Đương nhiên, điều này cũng là do hần có niềm tin rất lớn đối với lời mời của Vô Danh. Nếu không phải là Vô Danh mở miệng ra mời mà là bất cứ ai khác, vậy Tiểu Ân tuyệt đối sẽ không có khả năng quyết định một cách lỗ mãng như vậy.

Trong tin tức Vô Danh đưa tới có cả tọa độ địa điểm kia. Còn đối với Tiểu Ân xưa nay vẫn mù tịt phương hướng lại vô cùng đơn giản. Đầu tiên là đi vào tử điện cấm địa, sau đó lại tiến hành truyền tống cự ly siêu xa. Theo cách này, chỉ một lần là đã đi tới chỗ mà Vô Danh nói

Đương nhiên, cũng không phải ai cũng có thể sử dụng loại phương pháp này để đi. Theo như Tiểu Ân phỏng chừng, trừ mình ra, người có thể làm được chuyện này nhất định là không nhiều lắm.

Trong ánh hào quang nhấp nháy, Tiểu Ân đã hiện ra ở địa điểm được chỉ ra trên bản đồ.

Đây là một phế tích thật lớn, tuy rằng Tiểu Ân còn cách nơi đó một đoạn khá xa, nhưng hần đã có thể cảm ứng được, phế tích này rất lớn, thậm chí so với thần quốc của mình cũng không nhỏ hơn chút nào.

Phải biết rằng hiện giờ thần quốc của Tiểu Ân so với lúc ở bậc cao đỉnh phong đã mở rộng hơn mười lần. Còn thần quốc ban đầu đã đủ để tiếp nhận mười tỷ sinh linh.

Có thể nói thần quốc của Tiểu Ân đã là một thần quốc không hề nhỏ so với thần quốc của hầu hết các chủ thần.

Có thể làm được điều này có quan hệ rất lớn đến lượng tài nguyên cực kỳ dồi dào và phong phú mà Tiểu Ân đang nắm giữ trong tay. Nếu là không có tài nguyên sung túc đến mức gần như có thể nói là vô hạn. Tiểu Ân cũng tuyệt đối không có khả năng dễ dàng như thế đã mở rộng thần quốc đến mức như ngày hôm nay.

Còn phế tích trước mặt hần không ngờ cũng có diện tích rộng lớn như vậy. Điều này không khỏi làm Tiểu Ân cảm thấy kinh ngạc.

Xa xa, Tiểu Ân cảm ứng được một tầng năng lượng nhàn nhạt tản ra từ phế tích. Một suy nghĩ hiện lên trong đầu hần, chủ nhân trước kia của phế tích này không lẽ là một thần linh cấp bậc chủ thần sao?

Nghĩ thế, cho dù là lấy thực lực hiện giờ của Tiểu Ân cũng không khỏi cảm thấy tim đập loạn nhịp.

Chẳng lẽ là một thần vương bị hạ ra tay nên mới tạo thành kết quả như vậy sao?

Trong khoảnh khắc thăng tiến thành chủ thần, Tiểu Ân có một cảm ứng mơ hồ, đó là trong những trận chém giết giữa các chủ thần, về cơ bản là không thể triệt để giết chết đối phương. Nếu thực sự muốn hoàn toàn giết chết một chủ thần, e là chỉ có những nhân vật cùng cấp bậc với Odin Lage thần vương bệ hạ tự mình ra tay mới mới có thể làm nổi mà thôi.

Đương nhiên, nếu Tiểu Ân trốn vào bên trong Thời không Hồng Lưu, như vậy hẳn tuyệt đối nắm chắc, ngay cả là Odin Lage thần vương đích thân tới, hẳn cũng sẽ có cách tự bảo vệ mình.

Đây là niềm tin của chủ thần, niềm tin to lớn này cũng đồng thời mang đến sức mạnh to lớn.

Từ phương xa truyền đến một trận năng lượng dao động, hai mắt Tiểu Ân nhú lại, nhìn thật kỹ.

Trong hư không đột nhiên xuất hiện một cánh cổng ánh sáng, sau đó một nam nhân trung niên tóc vàng sải bước đi ra. Vị nam nhân tóc vàng này dáng người cao gầy, khí chất cao nhã, bộ mặt cực kỳ anh tuấn, toàn thân tỏa ra vẻ bất mắt không có nửa điểm phản cảm, mang đến cho người ta một cảm giác phi thường hài hòa.

Trên người hắn không có năng lượng dao động gì cả, giống như là một người bình thường mà thôi. Nhưng Tiểu Ân biết, thực lực người này thâm sâu khó dò, tuyệt đối không kém mình.

Hiện giờ đứng ở chỗ này, cũng không phải phân thân nào của Tiểu Ân cả, mà là một bản thể của chủ thần hàng thật giá thật. Đối phương có thể khiến ngay cả Tiểu Ân lúc này cũng sinh ra cảm giác người ta không hề thua mình, như vậy thực lực của đối phương như thế nào cũng có thể đoán được rồi.

Dường như là cảm ứng được ánh mắt của Tiểu Ân, nam nhân tóc vàng kia cũng đảo mắt nhìn lại.

Sau khi đảo qua hai vòng trên người Tiểu Ân, trên khuôn mặt vốn chẳng có biểu tình gì của nam nhân tóc vàng kia hiện lên một nụ cười thần nhiên. Nếu nói ánh mắt lúc trước thể hiện chút khinh thường nhất định, thì giờ phút này ánh mắt đã trở thành đầy kính ý và thiện ý.

Tiểu Ân lập tức hiểu được, đây là đối phương cũng đã cảm ứng được thực lực của mình, cho nên mới có thay đổi như vậy.

Nếu giờ phút này Tiểu Ân chỉ là một vị thần linh bậc cao đỉnh phong, hoặc là một phân thân của chủ thần, như vậy khẳng định không được đối phương thân thiện như thế.

Gật đầu chào kẻ ở đằng xa kia một cái, Tiểu Ân cố hết sức biểu lộ sự thân thiện của mình qua ánh mắt. Đương nhiên, về phần đối phương có tiếp nhận thiện ý của hắn hay không, Tiểu Ân cũng không biết. Nếu đối phương nghĩ là mình trừng mắt khiêu khích, thì quả là hết đường chối cãi.

May mắn là, nam nhân tóc vàng kia sau một lúc do dự, rốt cuộc cười thoải mái, cao giọng nói:

- Tôn kính chủ thần bệ hạ, ngài vừa mới thăng tiến phải không?

Tiểu Ân thầm rung mình, nhưng vẻ tươi cười trên mặt không thay đổi, thần huyết trong thần thể chậm rãi chuyển động, không ngờ phát ra tiếng động như nước chảy. Bởi vậy có thể thấy được thần thể của thần linh sau khi dung hợp thiên không thần điện đến tột cùng hùng mạnh tới cảnh giới nào.

Chủ thần tóc vàng ung dung cười nói:

- Chủ thần bệ hạ, ta sở dĩ khẳng định ngài là một chủ thần vừa thăng tiến, đó là bởi vì ta cũng không biết ngài, ngay cả khí tức của ngài cũng vô cùng xa lạ.

Tiểu Ân khẽ nhú mày một chút rồi lập tức giãn ra, nói:

- Tôn kính bệ hạ, xin thứ lỗi, ta cũng không rõ ý tứ của ngài.

Chủ thần tóc vàng khi ở trong thần quốc của mình tất nhiên là có uy nghiêm tối thượng của chủ thần. Nhưng đối mặt với thần linh cùng giai, hắn lại có phong thái làm người ta âm áp như cây cỏ đón gió xuân.

- Quang minh hệ Tania chủ thần.

Chủ thần tóc vàng vươn tay phải đặt lên ngực trái thi lễ với Tiểu Ân.

Tiểu Ân không dám chậm trễ, cũng là thi lễ tương tự, nói:

- Quang minh hệ Tiểu Ân chủ thần.

Khi hắn nói ra hai chữ chủ thần này, trong lòng nổi lên một trận khoái ý mãnh liệt. Đây là lần đầu tiên hắn đứng trước mặt chủ thần nói ra bản thân mình cũng là chủ thần. Cảm giác vô cùng tự hào khiến trong lòng Tiểu Ân không ngừng kích động.

- Hóa ra là Tiểu Ân bệ hạ!

Trên mặt Tania chủ thần hiện ra một vẻ vui sướng, nói:

- Trong đám thần linh quang minh hệ chúng ta lại có thêm một vị chủ thần bệ hạ, thật sự là chuyện rất đáng mừng.

Tiểu Ân cười ra mặt nói:

- Đa tạ ngài khen ngợi, Tania chủ thần bệ hạ vĩ đại.

Tania nói:

- Nhiều năm như vậy, những chủ thần trong thần giới vẫn chỉ có mấy người chúng ta. Hiện giờ rốt cục có thêm một gương mặt mới, hơn nữa còn là quang minh hệ của chúng ta. Ha ha ... A, Tiểu Ân bệ hạ vĩ đại xin thứ lỗi cho sự vô lễ của ta. Ta có thể khẳng định, hai chúng ta tuyệt đối là lần đầu tiên gặp mặt, hơn nữa khí tức của ngài cũng vô cùng xa lạ, nhưng ta lại cảm thấy chúng ta dường như từng gặp qua, thật sự là rất kỳ quái.

Tiểu Ân miễn cưỡng cười, kiềm chế cảm xúc mênh mông của mình, trong đầu lục lọi tin tức về vị chủ thần này. Đột nhiên, hai mắt hắn hơi hơi sáng lên, trong đầu nhanh chóng hiện lên một hình ảnh.

Đó là ở bên trong Thời không Hồng Lưu, Tiểu Ân sử dụng khí lưu quang mặc đuổi tất cả phân thân của chủ thần ra ngoài. Trong đó có một phân thân cực kỳ giống với nam nhân tóc vàng trước mắt này, gần như là từ cùng một khuôn mẫu đúc ra. Trong lòng hắn lập tức quyết định, bất kể như thế nào cũng không thể khiến đối phương biết lai lịch chân chính của mình. Nếu không, chỉ e là mình sẽ vĩnh viễn không thấy ngày mai.

- Tania chủ thần bệ hạ vĩ đại có lẽ chúng ta từng gặp nhau ở đâu đó, nhưng khi đó ta còn chưa chính thức tiến giai. cho nên...

Tiểu Ân cười, sắc mặt nhu hòa, nói:

- Trí nhớ của ngài thật sự là rất rất giỏi, không ngờ ngay một kẻ vô danh tiểu tốt như ta vậy mà cũng nhớ rõ ràng như vậy.

Tania hơi hơi gật đầu, trong lòng thoải mái, đây có lẽ là cách giải thích duy nhất rồi. Tuy nhiên đánh chết hắn cũng không thể tưởng được, kẻ vừa thăng tiến thành thần linh trước mặt hắn này không ngờ chính là "thần bí vương giả" có quyền năng khủng khiếp mà khi trước ở bên trong Thời không Hồng Lưu đã chỉ huy khí lưu đuổi tất cả thần linh ra ngoài.

Dù sao, trong lòng cả đám thần linh này, thần linh xưng bá toàn bộ Thời không Hồng Lưu không ngờ có thể triển hiện ra quyền năng to lớn như thế chứng tỏ phải là thần linh cấp bậc thần vương. Làm sao có thể tưởng tượng được việc này kỳ thật là kiệt tác của một kẻ vừa mới thăng tiến thành chủ thần cơ chứ.

Nhìn về phế tích rộng lớn đằng xa. Tiểu Ân khiêm tốn hỏi:

- Tania bệ hạ, nơi đó, là địa phương nào?

Tania ngơ ngác, nghi hoặc nhìn Tiểu Ân, nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, nếu ngài đã đi tới nơi này, chẳng lẽ còn không biết đây là địa phương nào hay sao?

Tiểu Ân xấu hổ lắc đầu, nói:

- Xin ngài thứ lỗi, ta thật sự không biết.

Tania kinh ngạc, nói:

- Kỳ thật nơi này chẳng qua là một nơi thông báo nhiệm vụ mà thôi.

Tiểu Ân trợn trắng hai mắt, lộ ra biểu tình cực kỳ kinh ngạc, nói:

- Nhưng nghe nói nơi này là một điểm tụ hợp mà?

- Điểm tụ hợp?

Tania do dự một chút, cười nói:

- Đúng vậy, nơi này cũng có thể coi như là nơi tụ hợp, hơn nữa còn là nơi hầu hết các thần linh cấp bậc chủ thần chuyên môn tụ hợp.

Một suy nghĩ lướt nhanh qua đầu, Tiểu Ân giật mình nói:

- Ta hiểu rồi nhiệm vụ từ nơi này thông báo ra ngoài chỉ có chủ thần mới có thể nhận thôi.

Tania vui vẻ gật đầu, nói:

- Đúng vậy, nhiệm vụ ở nơi này chỉ có chủ thần mới có thể nhận. Hơn nữa nhận nhiệm vụ không chỉ có mỗi chủ thần.

Tiểu Ân quay ngoắt đầu lại nhìn về phía phế tích kia, kinh ngạc hỏi:

- Chẳng lẽ các thần vương bệ hạ cũng sẽ tới nơi này sao?

- Đúng vậy! Tuy nhiên các thần vương đến nơi đây rất ít khi nhận nhiệm vụ. Chuyện chủ yếu bọn họ làm ở đây là cùng các thần vương khác tiến hành trao đổi một số vật phẩm, hoặc là tuyên bố thông cáo gì đó của thần vương hội nghị. Đương nhiên, đại đa số nhiệm vụ ở nơi này cũng là do các thần vương phát ra.

Tiểu Ân thầm động lòng, nói:

- Chủ thần như chúng ta cũng có thể phát hành nhiệm vụ sao?

- Đương nhiên! Có đôi khi các thần vương bệ hạ hứng chí lên cũng sẽ thuận tay nhận một ít nhiệm vụ do chủ thần phát hành. Tuy nhiên tình, huống như vậy rất ít, thuần túy là các thần vương bệ hạ cảm thấy hứng thú mà thôi.

Tiểu Ân hơi hơi gật đầu. Điều này cũng không có gì là kỳ quái. Nếu có vị thần vương nào chuyên môn phục vụ cho chủ thần thì đó mới là kỳ quái.

Tania ung dung vung hai tay lên, nói:

- Nếu Tiểu Ân bệ hạ lần đầu tiên đến đây, vậy để ta làm người giới thiệu một lần đi vậy.

Hắn mỉm cười dẫn đường bay về phía phế tích. Tiểu Ân chần chờ một chút rồi cũng bay theo.

Hai thần linh phi hành tốc độ nhanh chóng vô cùng. Tuy rằng còn cách phế tích khá xa, nhưng rất nhanh đã tới nơi.

Chung quanh phế tích thường xuất hiện một ít lỗ xoáy không gian biến hóa thất thường, nhưng đã có sáu con đường ánh sáng, đảm bảo đi lại hai chiều giữa phế tích và bên ngoài được an toàn.

Trừ sáu lối đi này ra, nếu là muốn từ nơi khác tiến vào phế tích, nhất định phải xông qua lỗ xoáy không gian khi ẩn khi hiện như bóng đèn huỳnh quang chớp tắt.

Mà càng tới gần phế tích, Tiểu Ân càng có thể cảm ứng được trong đó ẩn chứa năng lượng khổng lồ. Trong năng lượng này không ngờ còn mang theo một ít dao động kỳ dị. Chính là bởi vì sự tồn tại của những dao động này mà không gian chung quanh phế tích, trong một chu vi nhất định thỉnh thoảng sẽ xuất hiện một ít lỗ xoáy không gian.

Lúc này Tiểu Ân mới hiểu được, vì sao tọa độ mà Vô Danh giao cho hắn lại xuất hiện ở nơi cách phế tích một đoạn khá xa, mà Tania cũng xuất hiện từ một chỗ có khoảng cách gần như là tương đương với hắn. Hóa ra bọn họ kiêng kỵ, chính là những lỗ xoáy không gian này.

Cảm ứng lực lượng của lốc xoáy không gian, Tiểu Ân thầm thất kinh. Những lốc xoáy này tuy rằng không giống như dòng khí lưu bên trong Thời không Hồng Lưu, nhưng Tiểu Ân lại có một chút cảm giác mơ hồ, đó chính là sự hùng mạnh của năng lượng ẩn chứa bên trong thứ này tuyệt đối không kém hơn dòng khí lưu không biết đã tồn tại bao nhiêu tỉ năm kia.

- Tania các hạ, cảm chế xung quanh phế tích này là do ai bố trí?

Tiểu Ân hỏi đầy vẻ kính phục.

Tania do dự một chút, cười khổ nói:

- Ta cũng không biết, bởi vì khi những chủ thần như chúng ta đến nơi này thì địa phương này cũng đã tồn tại rồi. Phỏng chừng là kiệt tác của một hoặc nhiều vị thần vương đại nhân.

Tiểu Ân đồng ý, e là cũng chỉ có thần linh cấp bậc như thế mới có thể làm ra chuyện này.

Sau khi bóng dáng hai người bọn họ xuất hiện ở phía trên phế tích, lập tức có bảo vệ ra đón. Đám bảo vệ này đều là cường giả cảnh giới truyền kỳ, nhưng trước mặt chủ thần, ngay cả thở mạnh một cái bọn họ cũng không dám, cung kính đứng ở hai bên, cứ như là binh lính chờ đợi tướng quân duyệt binh.

Tania thấy trong mắt Tiểu Ân có vẻ hồ nghi, cười nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, bọn họ là người bảo vệ nơi này, là do các vị thần vương bệ hạ tự mình sai khiến, chúng ta không cần để ý tới, chỉ bằng trực tiếp đến đại sảnh trung tâm đi.

Tiểu Ân đương nhiên không có dị nghị gì, bay theo Tania xuyên qua bầu trời phế tích.

Ở trong này, Tania bay với một tốc độ phi thường ổn định, tốc độ này tuy rằng cũng không phải rất chậm, nhưng là lại đủ thời gian để cho Tiểu Ân có thể quan sát phía dưới.

Nơi này tuy rằng là một phế tích rất lớn, nhưng số lượng sinh linh trong phế tích cũng tuyệt đối không ít. Hơn nữa từ năng lượng dao động trên người những sinh linh này, trong đám bọn họ cấp bậc thấp nhất cũng là ma đạo sĩ.

Tiểu Ân cau mày, ở địa phương thần bí này, không ngờ hội tụ ít nhất hơn trăm triệu ma đạo sĩ, thật không biết đến tột cùng là vì chuyện gì. Hơn nữa xem thái độ bọn hắn, dường như là ở trong này tiến hành đóng quân lâu dài, điều này càng làm người ta cảm thấy kỳ quái.

Đột nhiên, đang phi hành Tiểu Ân ngừng lại, nhìn xa xa phía trước, ánh mắt lóe ra một chút quỷ dị.

Tania ngẩn ra, hỏi:

- Tiểu Ân bệ hạ, ngài làm sao vậy?

Tiểu Ân thành thật nhìn hắn một cái, do dự một chút rồi chậm rãi nói:

- Tania bệ hạ, ngài có thể cảm thấy phía trước có một loại năng lượng rất quái dị hay không?

Tania liếc mắt nhìn Tiểu Ân đầy kinh dị rồi đột nhiên nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, trước kia ngài có từng đi qua điểm cực hạn khác hay không?

- Điểm cực hạn?

Tiểu Ân ngơ ngác lắc đầu.

Tania nghiêm mặt gật đầu, nói:

- Đúng vậy! Bên trong thần giới, trước mắt phát hiện, có một trăm lẻ ba điểm cực hạn. Nơi này chính là một trong số đó.

Tiểu Ân nhìn dáng vẻ nghiêm trọng của đối phương, trong lòng hiểu được, cái gọi là điểm cực hạn, khẳng định là một địa phương không tầm thường. Nhưng vì sao hắn không ngờ hoàn toàn không biết gì cả.

Trầm ngâm một lát, Tiểu Ân khiêm tốn hỏi:

- Tania bệ hạ, điểm cực hạn thực ra là địa phương như thế nào?

Tania nắm chặt hai bàn tay, nói:

- Ta cũng không hiểu rõ, nhưng là mỗi một điểm cực hạn đều là địa phương vô cùng nguy hiểm, một nơi không tốt. Ngay cả là chúng ta cũng không chắc có thể bình an từ điểm cực hạn đi ra.

Hắn chỉ chỉ phiến phế tích dưới chân, hạ giọng nói:

- Nơi này vốn là thần quốc của một vị chủ thần bệ hạ trung lập hệ. Nhưng khi hắn đang trấn thủ điểm cực hạn này, thì gặp lúc điểm cực hạn bùng nổ bị cuốn vào trong đó, không bao giờ trở về nữa.

Tiểu Ân thầm rùng mình, điểm cực hạn chẳng những sẽ bùng nổ, hơn nữa còn có năng lực có thể cắn nuốt thần linh cấp bậc chủ thần, thật sự là quá mạnh mẽ.

- Tania bệ hạ, nếu điểm cực hạn nguy hiểm như vậy, ngại vì sao còn muốn xâm nhập vào nó?

Tiểu Ân dò hỏi.

Tania bật cười nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, nếu điểm cực hạn chưa bùng nổ, như vậy cũng chẳng khác gì các địa phương khác trong thần giới, cho nên ngại hoàn toàn có thể yên tâm.

Tiểu Ân do dự một chút, rút cục bay về phía trước gần hơn một chút. Ở trước mắt hắn, là một mảnh không gian hư vô, nhưng khi Tiểu Ân tiếp tục đi tới, lại có cảm giác dường như chạm vào một kết giới. Tuy rằng mắt nhìn không thấy, nhưng cảm ứng không bao giờ lừa gạt chính mình.

Khi hai người tiếp tục đi tới, Tiểu Ân không ngờ phát hiện, thái độ đối đãi của Tania đối với mình, dường như so với khi vừa gặp càng thêm thân thiết vài phần. Nếu nói lúc ban đầu sau khi bọn họ gặp nhau, Tania tuy rằng cũng coi như là nhiệt tình, nhưng vẫn khiến Tiểu Ân có một loại cảm giác như cự tuyệt người ta từ ngàn dặm, xa cách khôn cùng. Nhưng sau khi Tiểu Ân cảm ứng được cái gọi là điểm cực hạn thì tầng ngăn cách này dường như liền biến mất, hơn nữa Tania trở nên nói nhiều hơn, ngược lại có chút cấp bách muốn giao hảo với Tiểu Ân. Sự thay đổi bất thành hình này không khỏi khiến trong lòng Tiểu Ân không yên, không biết đến tột cùng mình đã sai ở chỗ nào.

Rốt cục, hai người bọn họ đi tới khu vực trung ương của phế tích.

Ở trong này, có một tòa ma pháp tháp thật lớn sáng rực chói mắt, Tiểu Ân vừa thấy ma pháp tháp này, trong lòng liền nổi lên cảm giác cổ quái. Bởi vì phía trên ma pháp tháp, không ngờ tràn ngập khí tức thần linh ba hệ. Hơn nữa cường độ ba khí tức năng lượng cũng giống nhau như đúc, giống như là chia đều một khối bánh ngọt phân thành ba phần bằng nhau. Rốt cuộc là thần linh nào rải rối như vậy, không ngờ kiến tạo một ma pháp tháp như vậy, chẳng lẽ nơi này chính là chỗ mà thần linh ba hệ thường dùng sao?

Thân hình Tania vừa chuyển linh hoạt như chim, trong nháy mắt đã tiến vào bên trong ma pháp tháp. Còn Tiểu Ân cũng không chút yếu thế, thân hình lay động, nhanh chóng theo phía sau hắn tiến vào trong đó.

Trong ma pháp tháp, cũng có rất nhiều người hầu và bảo vệ. Sau khi gặp được thần linh, toàn bộ cung kính nhường đường và hướng về bọn họ thi lễ, thái độ thành kính, ngay cả Tiểu Ân cũng hoài nghi không biết bọn họ có phải là tín đồ của mình hay không.

Tania dừng lại trong đại sảnh của ma pháp tháp, ở trong này có rất nhiều chỗ trống lớn như sân đá banh. Bên ngoài mỗi một phiến đất trống đều có giảng cờ khác nhau để phân biệt, Tania vòng vo trong này một chút, nhìn như tùy ý tiến vào một khu đất trống.

Tiểu Ân biết đây là Tania dẫn theo mình đi thăm quan, mà hắn cũng không có khiến đồng bạn thất vọng, đảo qua vài vòng quanh đây. Tiểu Ân biết loại khu đất trống thật lớn giống như quảng trường này dường như cũng không ít trong toàn bộ ma pháp tháp, hơn nữa là mỗi một tầng đều có rất nhiều.

Tania hướng về Tiểu Ân khẽ gật đầu, nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, tất cả đất trống nơi này đều là chuẩn bị riêng cho các chủ thần chúng ta. Nói như vậy nghĩa là mỗi người một khu đất, tùy ý lựa theo ý mình. Nhưng ngại là lần đầu tiên đến nơi đây, toàn bộ mọi việc cứ theo ta mà làm.

Trên mặt hần nặn ra một nụ cười duyên dáng. Kỳ thật đối với một thần linh vừa thăng tiến thành chủ thần, hần chỉ cần cùng Tiểu Ân đi vào ma pháp tháp đặc biệt này là được rồi. Nhưng sau khi biết được linh giác của Tiểu Ân không ngờ có thể biết sự tồn tại của điểm cực hạn, suy nghĩ của hần lập tức hoàn toàn thay đổi.

Tiểu Ân cười nói:

- Tania bệ hạ, vậy đa tạ ý tốt của ngài.

Tania nhẹ giọng cười, trên người nổi lên một trận năng lượng dao động. Khi năng lượng dao động khuếch tán tới khu đất trống bên cạnh, dường như là chạm vào cơ quan gì đó, khu đất trống bên cạnh lập tức rực sáng kim quang, hoàn toàn bao phủ khối đất trống này.

- Hết thấy mọi thứ trong tòa tháp ma pháp này đều là do các thần vương bệ hạ thiết kế, chỉ cần dung nhập thần lực bản thân vào trong đó, là có thể hình thành một không gian riêng.

Tania giới thiệu:

- Ở trong này, chúng ta có rất nhiều lựa chọn, thí dụ như...

Hần dừng một chút, đột nhiên cất cao giọng, nói:

- Hiện bảng nhiệm vụ.

Bức tường ánh sáng chung quanh lập tức xuất hiện rất nhiều nhiệm vụ được ủy thác. Hai mắt Tiểu Ân đảo qua như điện, lập tức đọc hết nội dung ghi chép trong đó.

Những nhiệm vụ này ngạc nhiên cổ quái đến mức nào cũng có. Hầu hết là ủy thác sưu tầm một số vật phẩm, nhưng là hơn một nửa vật phẩm đều là vật chưa bao giờ nghe thấy, mà những vật phẩm còn lại cũng là những thứ cực kỳ quý báu. Ngay cả nguyên thể màu đỏ mà Tiểu Ân từng có trong tay cũng ở trong đó.

Đương nhiên, thù lao của những ủy thác này cũng cực kỳ làm người ta động lòng, ngay cả Tiểu Ân cũng không ngừng đỏ mắt thèm thuồng.

Một lát sau, Tiểu Ân lập tức phát hiện những nội dung xuất hiện trên vách ánh sáng hầu hết đều không ngừng chuyển động qua lại và đổi chỗ cho nhau. Chỉ có hai nhiệm vụ, thủy chung nằm yên một chỗ trên bức tường ánh sáng. Hơn nữa màu sắc cũng không giống bình thường, ánh vàng rực rỡ tỏa ra từ hai nhiệm vụ này chứng tỏ tầm quan trọng của hai nhiệm vụ tối cao này.

Vừa nhìn thấy nội dung hai nhiệm vụ này, trong mắt Tiểu Ân hiện lên vẻ quỵ dị.

Một nhiệm vụ trong đó chính là muốn mua thất thải lưu ly vụ. Sau khi vừa nhìn thấy nhiệm vụ này, Tiểu Ân đột nhiên sinh ra một loại xúc động đến độ muốn ngửa mặt lên trời cười dài. Vẫn có thần linh để ý đến mình, nhưng đáng tiếc là dường như cũng không có vị thần linh nào nguyện ý xông vào Thời không Hồng Lưu tìm mình gây phiền toái. Không phải là đám chủ thần không dám, mà ngay cả đám thần vương cũng không dám ra mặt.

Về phần một nhiệm vụ khác, chính là tìm kiếm tin tức về điểm cực hạn, đại ý chính là nhờ chúng thần tìm kiếm điểm cực hạn mới trong thần giới.

Tuy nhiên, khiến Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái chính là, về cơ bản sau mỗi nhiệm vụ đều có thù lao tương ứng, nhưng ở phía sau hai nhiệm vụ này lại căn bản là không có thù lao gì cả, chỉ viết hai chữ công cộng mà thôi.

Hần nhíu mày, hỏi:

- Tania bệ hạ, hai nhiệm vụ tối cao này là vị thần linh nào phát hành?

Tania cũng không quay đầu lại, nói:

- Nếu là nhiệm vụ tối cao, đương nhiên là do thần vương bệ hạ phát hành.

- Thần vương bệ hạ? Là vị thần vương bệ hạ nào?

- Đương nhiên là ba vị thần vương cổ xưa nhất.

Tania rót cục xoay người lại, sắc mặt nghiêm túc nói:

- Hai nhiệm vụ này đã tồn tại nhiều năm. Từ khi phát hiện điểm cực hạn ở đây và phái chủ thần tiến đến thủ hộ cũng đã xuất hiện rồi.

- Hả! Vậy thù lao tương ứng là gì?

- Ha hả!

Tania có chút cảm khái nói:

- Nếu có thể hoàn thành một trong hai điều ủy thác này, như vậy đều nhận được chỗ tốt rất lớn.

Hắn hít sâu một hơi, hai mắt mơ hồ tỏa sáng, nói:

- Người có thể đề xuất với ba vị thần vương một thỉnh cầu, chỉ cần bọn họ có thể làm được, thì tuyệt đối sẽ không cự tuyệt.

Tiểu Ân cũng không kìm nổi lộ ra vẻ hâm mộ.

Từ sau khi hắn thăng tiến thành chủ thần thành công, kết nối với thần thánh quyền trượng của Odin Lage thần vương thêm lần nữa, khắc sâu sự đáng sợ của siêu cấp thần khí này, cũng minh bạch vị thần vương bệ hạ cổ xưa này có quyền năng thâm sâu khó lường tới mức nào.

Có thể tự mình đề xuất một yêu cầu hợp lý với ba vị bệ hạ, điều này có chỗ tốt lớn như thế nào không cần nghĩ cũng biết.

- Trước kia có vị thần linh nào hoàn thành chưa?

- Có!

Tania không chút che giấu vẻ hâm mộ, nói:

- Từng có hai vị chủ thần bất ngờ phát hiện điểm cực hạn, sau đó thực lực của bọn họ tăng vọt trên bảng xếp hạng các chủ thần, từ giữa bảng trở thành mười người đứng đầu.

Tiểu Ân hơi hơi gật đầu, vô số suy nghĩ hiện lên trong đầu. Thất thải lưu ly vụ tuyệt đối không có khả năng để lộ ra ngoài nhưng điểm cực hạn này có lẽ cũng nên thám xét qua một chút. Nếu may mắn, có lẽ có thể có chút thu hoạch cũng chưa biết chừng. Dù sao, vận khí của hắn từ trước đến nay đều là rất không tệ.

Một suy nghĩ hiện lên, Tiểu Ân hỏi:

- Tania bệ hạ, vị chủ thần bệ hạ nào phụ trách trấn thủ ở nơi này?

Tania than nhẹ một tiếng, nói:

- Không có!

- Cái gì?

- Trước kia ở tất cả điểm cực hạn được phát hiện đều có một vị chủ thần bảo vệ. Nhưng từ khi ở đây đã xảy ra chuyện bất ngờ, sau khi vị chủ thần kia bị điểm cực hạn bùng nổ cắn nuốt, trách nhiệm bảo vệ này liền bị hủy bỏ.

Tania bất đắc dĩ nói.

Tiểu Ân thâm phát lạnh, nói:

- Như vậy bảo vệ đóng quân ở trong này làm gì?

- Đúng vậy! Nhiệm vụ của bọn họ chính là phòng ngừa người ngoài tiến vào. Nếu là điểm cực hạn lại lần nữa bùng nổ, kết cục của bọn họ cũng sẽ giống như vị chủ thần kia.

Tania nói bằng giọng điệu cực kỳ bình thản. Dường như sinh mạng của những ma đạo sĩ, truyền kỳ này trong mắt hắn căn bản không đáng để xem như là sinh linh.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, nhưng cuối cùng cũng không nói gì thêm. Bởi vì hắn biết, nếu kể ra quyết định này đã là thần vương, như vậy tuyệt đối không có khả năng vì mình mà thay đổi.

- Tania bệ hạ, ngài nói đã phát hiện tới một trăm lẻ ba điểm cực hạn, nhưng lại chỉ có hai là do chủ thần phát hiện, như vậy những điểm khác thì sao? Là đã tồn tại từ trước, hay là do các thần vương phát hiện ra?

Tiểu Ân thuận miệng hỏi.

Sắc mặt Tania lập tức trầm xuống. Hắn nhìn khắp chung quanh thật cẩn thận. Động tác này khiến Tiểu Ân rất ngạc nhiên. Hắn đã sớm sử dụng thần niệm tra xét qua, nơi này không hổ là cấm chế do các thần vương tự mình bố trí ngay cả thần niệm của hắn cũng không thể xuyên qua. Nhưng động tác của Tania vẫn cẩn thận như thế, hay là trong đó có bí mật gì đó không thể cho ai biết chăng?

Tania ở đảo mắt nhìn quanh, sau đó một đạo tinh thần ý niệm rất nhỏ truyền tới Tiểu Ân.

Vị chủ thần bệ hạ quang minh hệ này không ngờ không dám nói ra miệng mà sử dụng phương thức này truyền đạt, đủ thấy hắn cẩn thận và kiêng kỵ thế nào.

- Tiểu Ân bệ hạ, hắn là cũng đã trải qua trận chiến của chúng thần trăm vạn năm trước đúng không?

- Ừm, chuyện này... có liên hệ gì sao?

Tiểu Ân mặt không đổi sắc, trong lòng cũng là thầm kêu một tiếng hổ thẹn, ngay Hắc Long Vương ngày xưa cũng từng trải qua chiến dịch nổi tiếng này và thiếu chút nữa mất đi tính mạng. Nhưng trăm vạn năm trước, hắn chỉ là một linh hồn bị nhốt trong tinh bích, căn bản là không có tư cách tham gia những chuyện như vậy.

Đương nhiên, Tiểu Ân tuyệt đối sẽ không kể rõ từng chi tiết đối với mọi chuyện. Còn đối với Tania mà nói, cũng tuyệt đối không có khả năng có sức tưởng tượng phong phú như thế, có thể đoán được Tiểu Ân chẳng qua là trong thời gian mấy trăm năm cũng đã thăng tiến thành chủ thần, mà trong mấy trăm năm khổ tu này về cơ bản là hầu hết tu luyện trong thời gian quang mạc trong Thời không Hồng Lưu.

Cho nên khi Tiểu Ân dùng cách hỏi hàm hồ như thế hỏi lại, Tania liền đương nhiên nghĩ rằng hắn nhất định có tham dự.

- Trận chiến giữa chúng thần kia thật ra là do một đám thần linh điên cuồng vu oan giá họa, châm ngòi ly gián gây ra.

Tinh thần dao động của Tania hơi có chút rung động. Sau khi đã trải qua nhiều năm như vậy, hắn vẫn có chút kích động đối với chuyện này.

Tiểu Ân thầm hừ lạnh một tiếng, nếu không phải đám thần linh các ngươi ngày đó tham thần cách có thể tự động trưởng thành của người ta, thì mấy thần linh kia sao lại phải dùng thủ đoạn như vậy? Tuy nhiên cá lớn nuốt cá bé là chuyện thường ngày mà thôi.

- Tuy nhiên những thần linh điên kia quả thật rất giỏi. Sau mười năm chiến tranh với chúng thần, bọn họ đều lần lượt tiến giai thành thần vương bệ hạ thành công.

Tiểu Ân tuy rằng là sớm đã biết, nhưng vừa nghĩ tới đột nhiên xuất hiện hơn mười vị thần vương bệ hạ, trong lòng lại thấy lạnh lẽo.

Nhưng người này nếu liên thủ lại, e là đủ để tiêu diệt thần giới.

- Đám thần vương vừa thăng tiến khác hẳn những thần vương cổ xưa. Bọn họ căn bản là không thích quyền lực, đối với hội nghị thần vương cũng không có hứng thú. Nhưng không biết vì sao, bọn họ lại có hứng thú không gì sánh bằng đối với điểm cực hạn. Suốt bao năm qua, bọn họ không ngừng tìm kiếm trong các đại cấm địa, rốt cục từ chỗ ban đầu chỉ có bốn mươi hai chỗ điểm cực hạn tìm thấy được một trăm lẻ ba điểm.

Giờ phút này, Tiểu Ân cũng có thể cảm ứng được, trong tinh thần dao động của Tania đang đan xen những tình cảm kính nể, sợ hãi... một cách cực kỳ phức tạp. Xem ra đối với những thần linh điên cuồng đó, những chủ thần vẫn không biết nên đối đãi với họ như thế nào cho phải.

Tiểu Ân quay đầu lại, một lần nữa tập trung ánh mắt nhìn vào quang sáng, hai nhiệm vụ tối cao kia vẫn đang tản ra hào quang màu vàng chói lọi. Còn trong lòng hắn lại có thêm vô số câu hỏi. Vì sao bọn người kia liều mạng tìm kiếm điểm cực hạn? Chẳng lẽ Vô Danh nói mình đến đây, cũng là vì nguyên nhân này sao.

Đang lúc hắn lâm vào trầm tư suy nghĩ, sắc mặt Tania trở nên nghiêm túc, nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, ta vừa mới có cảm ngộ đối với điểm cực hạn, ngài có thể thử một chút xem có thể cảm ngộ loại năng lượng này hay không.

Tinh thần Tiểu Ân chấn động, hắn lập tức kiềm chế cảm xúc, tỏa thần niệm ra ngoài.

Mơ hồ, hắn lập tức cảm ứng được trong không gian này có một cỗ năng lượng hùng mạnh đang nhộn nhạo. Cảm giác cỗ năng lượng này quả nhiên vô cùng độc đáo, khác xa những cỗ năng lượng trước kia hắn từng gặp. Hơn nữa càng quan trọng hơn là, cỗ năng lượng này cường đại hơn xa so với những gì hắn biết trước kia. Nhưng phát hiện của Tiểu Ân về năng lượng trước mặt càng làm hắn có thêm một chút cảm ngộ sâu sắc.

Trong ánh mắt chờ mong của Tania, Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, nói:

- Đúng vậy, ta đã nhận ra cỗ lực lượng này.

Trên mặt Tania lập tức hiện ra vẻ hoan hỉ, hắn vội vàng nói:

- Tiểu Ân các hạ, năng lực cảm ứng tinh thần của ngài thật sự là quá hùng mạnh. Ngay cả là trong số chủ thần chúng ta cũng tuyệt đối là đứng hàng đầu.

Tiểu Ân vội vàng nói vài câu khiêm tốn, chỉ là đối với sự kích động như thế của hắn có chút khó hiểu.

Tania lại nói tiếp:

- Tiểu Ân các hạ, ngài có cảm giác nhạy bén như vậy đối với năng lượng trong điểm cực hạn, nếu không tham gia tìm kiếm thì thật sự là rất đáng tiếc. Không bằng ngài dừng lại ở trong này mấy tháng, làm quen một chút đối với cỗ năng lượng này, rồi có thể gia nhập đội tìm kiếm. Đương nhiên, trong mấy cái cấm địa kia sẽ có một vài địa phương có chút nguy hiểm. Nếu ngài không ngại, ta nguyện ý làm đồng bọn đồng hành cùng ngài. Nếu ngày sau có thể phát hiện điểm cực hạn mới, ta nguyện ý dâng một trong ba yêu cầu của ta cho ngài.

Tiểu Ân ngẩn ra, lúc này mới hiểu được tính toán của đối phương.

Hắn do dự một chút, hỏi:

- Ba yêu cầu của ngài?

- Đúng! Ba vị thần vương bệ hạ cũng không quản chuyện các nhóm chủ thần tìm kiếm. Hơn nữa chỉ cần có thể tìm được điểm cực hạn, bọn họ tuyệt đối sẽ không keo kiệt ban thưởng. Đừng nói là chỉ có hai người chúng ta, cho dù là một nhóm hơn mười vị chủ thần mà tìm được điểm cực hạn, ba vị thần vương cũng chỉ có cao hứng, mà không có gì là bất mãn cả.

Tania nói như chém đinh chặt sắt.

Trong lòng Tiểu Ân thầm thấy kỳ lạ, ba vị thần vương cổ xưa và một đám vừa thăng tiến thành thần vương không ngờ bằng mọi giá tìm kiếm điểm cực hạn, điều này thật sự làm người ta vô cùng khó hiểu. Đang khi Tiểu Ân trầm ngâm suy nghĩ, một âm thanh kỳ dị vang lên từ khu đất trống bên cạnh bọn họ. Ánh mắt của Tiểu Ân và Tania đều hướng về chỗ kia, chỉ thấy bức tường ánh sáng khổng lồ không ngờ từ từ mở ra, một người mạnh mẽ nện bước đi vào.

Tiểu Ân hít một hơi thật sâu. Hắn đã nhận ra, người này không ngờ dùng sức mạnh hung hăng phá vỡ bức tường ánh sáng do các thần vương tạo ra để bước vào. Mà toàn bộ bức tường ánh sáng lại không hề hư hao chút nào bởi chuyện này. Ra tay nhẹ nhàng như thế, hắn tuyệt đối làm không được.

Đưa mắt nhìn, sắc mặt Tania trở nên tái nhợt. Khuôn mặt anh tuấn như đá cẩm thạch có thể thấy mơ hồ có vẻ hoảng sợ.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên minh bạch thân phận của đối phương...

576. Chương 56: Thần Linh Tới Từ Tinh Bích.

Giống như Tania, Tiểu Ân không yên tâm, quay đầu nhìn về phía vị ... người cá sấu kia.

Đúng vậy, vị cường nhân không rõ thân phận vừa mới đi vào này, trên đầu là một cái đầu cá sấu khổng lồ. Bất kể là nhìn từ hướng nào cũng đều là một người cá sấu điển hình.

Nhưng, Tiểu Ân lại có một cảm giác kỳ lạ, khí tức của người cá sấu này dường như có gì đó khác với người cá sấu hắc đã gặp.

Loại cảm giác này rất khó hình dung, giống như so Nhất Hào với các sinh linh trên thế giới này.

Đột nhiên, Tiểu Ân có chút minh bạch, nếu vị thần vương người cá sấu trước mắt này đến từ bên ngoài tinh bích, như vậy sẽ không có khả năng giống với đồng loại ở đây.

Thần cá sấu liếc Tania một cái, đặc biệt là khi nhìn về phía Tania, trong mắt có chút khinh thường không chút che giấu. Nhưng thái độ của Tania đối với hắc căn bản là không dám có gì bất mãn, ngược lại trên mặt lại mang theo một tia tươi cười lấy lòng. Đối với vị thần linh người cá sấu này, hắc dường như là đặc biệt kiêng kỵ.

Thần cá sấu hừ lạnh một tiếng:

- Tania, ngươi còn nhớ ta chứ?

Tania cung kính cúi người. Nếu để cho các vị thần linh còn lại nhìn thấy thì khẳng định sẽ không thể tin rằng, vị thần linh này không ngờ lại là thần linh cấp chủ thần.

- Bo Liga bệ hạ vĩ đại, Tania đương nhiên nhớ rõ ngài. Ngài chính là ánh hào quang chiếu sáng cả thần giới, vẫn là thần linh mà ta siêu cấp kính ngưỡng nhất.

Mặt Tiểu Ân khẽ run nhẹ nhẹ, lòng thầm than, người đang đứng dưới mái hiên không thể không cúi đầu. Mà thần ở dưới mái hiên, so với người thì lại càng thêm không chịu nổi.

Bo Liga cười to ba tiếng:

- Tania, quả nhiên ngươi còn nhớ ta. Lúc trước ngươi đuổi đánh ta, thiếu chút nữa đã lột cả da cái thân cá sấu này của ta. Ha ha. Không thể tưởng được, lão tử cũng có một ngày thành công thăng tiến làm thần vương.

Tania vội vàng ngoan ngoãn:

- Bo Liga bệ hạ vĩ đại, ngày đó quả thực chúng ta đã xảy ra chút hiểu lầm. Tuy nhiên Tania tuyệt đối không có một chút ý tứ nhắm vào ngài. Giờ đây ta thành khẩn xin lỗi ngài. Mong ngài có thể thứ lỗi.

Lén lút liếc ánh mắt của thần vương cá sấu, gã tiếp tục cung kính nói

- Đương nhiên, nếu ngài không chấp nhận lời xin lỗi này, Tania xin nhận hình phạt. Tuyệt đối cho tới khi ngài vừa lòng mới thôi.

Cổ họng Tiểu Ân giật giật. Một vị chủ thần đại nhân không ngờ lúc này lại ăn nói khép nép như thế. Nếu không phải tự mắt nhìn thấy, hắc tuyệt đối không thể tin.

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, Tiểu Ân lùi lại một bước, ánh mắt quét một vòng quanh hai người này, trong lòng suy nghĩ không ngừng. Cứ nhìn thế này hả? Hay là tiếp tục ở lại.

Bo Liga hừ lạnh một tiếng:

- Ngươi đừng tưởng rằng dính kết được khế ước hòa bình với Texas và ba đại thần vương thì ta cũng không dám giết ngươi. Nói cho ngươi nghe, cho dù là lúc này ta rút gân lột da ngươi ăn ngay tại chỗ, cũng không có người nào tên nào sẽ đòi lại công bằng cho ngươi.

Lòng Tiểu Ân lập tức phát lạnh. Ăn ngay tại chỗ...

Người này đúng là yêu quái người cá sấu, hay là thần linh người cá sấu?

Trên khuôn mặt anh tuấn của Tania cuối cùng đã hiện ra một tia kinh hãi. Một khi nghĩ đến cái kết cục bị người ta ăn luôn, bất kể là thần hay người cũng sẽ không cảm thấy dễ chịu được.

Hắn ho nhẹ một tiếng, cười khổ:

- Bo Liga bệ hạ vĩ đại, Tania ngày đó không biết tốt xấu, đắc tội ngài, thật là tội đáng chết vạn lần. Tuy nhiên, xem trăm vạn năm nay Tania này vẫn chuyên tâm tìm điểm tới hạn, xin ngài hãy tha cho ta một lần.

Thần sắc thần cá sấu dường như buông lỏng một chút, hắn trầm ngâm:

- Người phát hiện điểm tới hạn mới?

- Không có.

Tania cười khổ, trong lòng hắn thầm hận nếu điểm tới hạn có thể dễ dàng phát hiện như vậy, thì hắn đâu cần sớm mời ba đại thần vương tới hóa giải đoạn ân oán chặt vật tới tận hôm nay sao.

Tuy nhiên nói thật, nếu năm đó sớm biết nhóm thần linh lai lịch khó lường sau cùng lại có ngày có được thành tựu như hôm nay, cam đoan cả thần quốc cũng sẽ không có người dám xuất đầu công kích bọn họ, mà trận thần chiến toàn bộ thần giới cũng sẽ không xảy ra.

Bản thân mình thì đã sớm hối hận, nếu không phải ngày xưa ham bộ da thân cá sấu của đối phương, cũng không đến mức theo đuổi không bỏ.

Tuy ngày xưa truy người ta đúng là lên trời xuống biển suốt xuống hoàng tuyền, thiếu chút nữa đã thật sự lột được bộ da cá sấu đó ra, nhưng chỉ thiếu một chút, cuối cùng lại thất bại trong gang tấc. Mà hiện giờ thể cục lại ngược lại hoàn toàn, thật sự là khiến cho người ta lòng chua dạ xót.

Sắc mặt Bo Liga lập tức giận dữ:

- Người đã không có phát hiện, thì còn có cái gì để nói? Chuẩn bị chịu chết đi!

Tania toát mồ hôi lạnh, vội vàng nói:

- Bo Liga đại nhân, tuy ta không có tìm được điểm tới mới, nhưng suốt mười vạn năm tìm trong biển quang minh, đã tìm ra ba nơi có năng lượng nồng đậm tương đương với điểm tới hạn.

Bo Liga lập tức tươi cười rạng rỡ, khuôn mặt cá sấu kia lại càng lộ rõ vẻ vui sướng. Đứng một bên, Tiểu Ân tròn tròn hai mắt, một đầu cá sấu không ngờ lại có biểu tình thế này, thật sự là rất xấu.

Tiểu Ân đảo mắt hai vòng, Bo Liga dường như còn muốn hỏi vị trí cụ thể, nhưng dường như hắn cũng lại có chút e dè. Hắn hừ lạnh một tiếng, một lần nữa nuốt lại lời nói đã lên tới miệng.

- Nếu người đã phát hiện ra vị trí đó, vì sao không báo?

Trông mặt Bo Liga vừa chuyển, đột nhiên hỏi

- Chẳng lẽ người muốn tìm một mình sao?

Tania cười khổ:

- Nếu nói vậy, quả thật ta muốn một mình tìm kiếm. Nhưng đáng tiếc, căn bản là ta không có năng lực này. Lúc này đây tiến đến, vốn là muốn lên vào, nhưng vừa lúc gặp được Tiểu Ân chủ thần cho nên tính toán cùng hắn tìm kiếm một chút.

- Hai chủ thần các người tìm kiếm?

Bo Liga lúc này mới nhìn đến Tiểu Ân, trong mắt hiện lên một tia khinh thường

- Chỉ bằng hai người, chẳng lẽ có thể xác định được nơi điểm tới tồn tại? Thật sự là buồn cười...

Tania cúi đầu, có tâm muốn phản bác một chút, nhưng lời nói lên đến miệng lại nuốt trở lại, cuối cùng cái gì cũng không dám nói ra. Bởi hắn không thể khẳng định, nếu thật sự nói ra, có trời biết người cá sấu này sẽ nổi cuồng phong gì. Suy nghĩ của thần linh điên này tuyệt đối không thể theo lẽ thường mà giải thích.

Trong lòng Tiểu Ân nhẹ dâng lên một tia nghi hoặc, cung kính thi lễ với người cá sấu:

- Bo Liga thần vương bệ hạ vĩ đại, muốn xác định điểm tới chẳng lẽ có gì khó khăn sao?

Bo Liga ngẩn ra hỏi lại:

- Làm sao ngu ngốc đến mức điều này cũng không biết?

Trong lòng Tiểu Ân đại hận, nếu có thể đánh hẳn được, chỉ sợ lúc này đã chủ động chém người.

Tania xấu hổ nói:

- Bo Liga bệ hạ ngài bớt giận. Tiểu Ân bệ hạ là vừa mới tiến giai chủ thần, trước kia vẫn chưa nhìn thấy ngài. Cho nên cũng không biết uy danh của ngài.

- Không biết sao?

Đôi mắt Bo Liga chớp chớp

- Không vấn đề, lúc này cho hẳn biết là được.

Tiếng chưa dứt, một cỗ năng lượng lập tức tràn ra từ trên thân hẳn. Cỗ năng lượng này một khi rời khỏi thân thể người cá sấu, lập tức cuộn cuộn lao tới Tiểu Ân.

Đó là một cỗ năng lượng khổng lồ gần như không thể tưởng được, như bão tố tấp tới Tiểu Ân.

Tiểu Ân lập tức cảm nhận được chỗ dừng mãnh của cỗ năng lượng này, tuy nhiên hẳn lại vui mừng, thuộc tính mạnh nhất của cỗ năng lượng này lại chính là lực lượng thuần túy

Vị thần linh cá sấu này đã thể hiện rõ là muốn dùng chênh lệch lực lượng rõ rệt để giáo huấn Tiểu Ân.

Nếu đổi lại là một loại thuộc tính tinh thông, Tiểu Ân có lẽ còn thật là không còn cách nào khác, nhưng là thuộc tính lực lượng thì...

Trong lòng Tiểu Ân chợt bộc phát ra một ý nghĩ không chịu thua mãnh liệt. Theo ý niệm này, từ trong cơ thể Tiểu Ân, thần thể trào ra uy áp mệnh mệnh vô tận.

Lúc này, hai vị thần linh khác đều cảm thấy dở dấn.

Bọn họ nhìn thấy gì?

Tiểu Ân vừa mới thăng tiến làm chủ thần, không ngờ đối mặt với uy áp của một vị thần vương không ngờ không phải là tránh né lùi bước, mà là cố gắng muốn đối chọi đến cùng.

Chủ thần, trong thần giới tuy cũng được xưng là bệ hạ chí cao vô thượng.

Nhưng, đối với các thần linh mà nói, uy năng của các chủ thần quả thật không thể đánh đồng, càng không cần phải nói tới Tiểu Ân chỉ là một chủ thần mới tiến giai mà thôi.

Nhưng lúc này, đối mặt tới khiêu khích của người cá sấu, lựa chọn của Tiểu Ân lại là đối đầu.

Nháy mắt, trong ánh mắt Tania cũng có một tia kích động, nhưng hẳn không chế cảm tình của mình tương đối tốt, đôi mắt lập tức lại trở nên bình thản, ánh mắt nhìn Tiểu Ân mang theo một tia tiếc nuối và thưởng thức mơ hồ.

Năng lượng của hai bên bị bắn trở về sau một cú va chạm thật mạnh.

Một âm thanh giống như bùng nổ vang lên khắp đồng hoang tàn. Tất cả sinh linh nghe tiếng nổ vậy đều không thể kìm nổi một trận run sợ từ đáy lòng.

Đây không chỉ là đụng độ về sức mạnh, mà là lòng tin, ý chí và thực lực của hai vị thần va chạm sinh ra hiệu quả mạnh đến vậy, người bình thường không thể tưởng tượng được.

Thần thể của Tiểu Ân giật lùi dần về đằng sau, khí thể trên người lại mạnh mẽ hơn, tới khi hẳn đã thối lui tới bức tường ánh sáng thì khí thể trên người đã rất hùng hậu, đã đạt tới cảnh giới cao nhất. Mơ hồ, ngay cả chủ thần lâu đời Tania cũng có chút nghi hoặc trong lòng, cỗ khí thể hùng mạnh này có phải đã siêu qua cực hạn có thể của cấp chủ thần hay không?

Đôi mắt nhỏ của Bo Liga bộc phát ra hào quang nhiếp nhân, tuy nhiên trong đó cũng không có thần sắc oán độc, ngược lại tràn đầy hứng thú đối với Tiểu Ân.

- Thần vực lực lượng, không thể tưởng được trên thế giới này, ngoại trừ tên kia, không ngờ còn có thần linh thứ hai có được thần vực lực lượng.

Bo Liga cười ha hả

- Người... rất không tồi.

Tania mở to hai mắt nhìn Tiểu Ân, ánh mắt tràn đầy không thể tin nổi.

Một chủ thần mới tiến giai chẳng những có thể suôn sẻ hứng một kích của thần vương cá sấu, hơn nữa dưới áp lực đó còn bộc phát ra sức mạnh cường đại hơn. Nếu không phải tận mắt chứng kiến, gã tuyệt đối là khó có thể tin.

Nhưng lúc này thời gian liếc gã một cái Tiểu Ân cũng không có, sức mạnh tinh thần của hắn đang tập trung cao độ, toàn bộ tinh thần ý niệm đều tập trung chặt chẽ lên thần linh người cá sấu. Thần thể của hắn giống như một cỗ máy thật lớn, đã đè nén tất cả tiềm lực trong thần thể ra.

Cuối cùng hắn cũng đã hiểu sự đáng sợ của cấp bậc thần vương. Ngay cả lĩnh vực hắn am hiểu nhất cũng chưa từng chiếm được chút thượng phong nào. Tuy nhiên hắn cũng không nổi giận, mà chuẩn bị thỏa đáng tất cả thượng cổ thần khí trong thần thể, tính toán thời điểm thích hợp để phóng ra, còn có hơn trăm dòng khí lưu trong thời không hồng lưu có thể bất cứ lúc nào cũng sẽ tạo nên một trận đồ khí lưu có uy lực thật lớn quanh người hắn.

Hắn tin tưởng nếu phóng ra tất cả thủ đoạn thì ít nhất cũng có thể tự bảo vệ mình, hoặc bỏ chạy thành công.

Đột nhiên, một âm thanh trong trẻo vang từ bên ngoài, một lần nữa xuyên qua vầng sáng mà tiến vào.

- Bo Liga, ta muốn xuất phát, người muốn tiếp tục chơi hay đi cùng ta đây?

Thần linh cá sấu lập tức quay đầu lại kêu lên:

- Tiểu gia hỏa người chờ một lát, ta mới nghe tới có ba nơi có thể xuất hiện điểm tới hạn.

Một tiếng “A” nho nhỏ vọng vào, bức tường ánh sáng chỗ gần Bo Liga lại một lần nữa vỡ ra, một nam tử khác đi nhanh đến.

Đây là một nhân loại tuyệt đối thuộc hàng mỹ nam tử, tuy nhiên, có một chút bất đồng với Tania là khi hắn đi lại không ngờ lại khiến cho người ta có một cảm giác hư ảo.

- Hóa ra là hai vị chủ thần, không biết vị nào có thể cung cấp tin tức này?

Người nọ khẽ cười

- Nếu các người nguyện ý nói ra tin tức, thì chúng ta cũng sẽ đồng ý trả một cái giá.

Ánh mắt Tania lập tức sáng ngời. Từ khi biết Tiểu Ân thật sự có chút mẫn cảm với điểm tới hạn, gã liền thay đổi suy nghĩ ban đầu muốn công bố trước hội nghị thần vương. Nhưng lúc này người ta đã đáp ứng gã như thế, tất nhiên gã không buông tha.

Nhìn mắt Tiểu Ân, Tania thấp giọng thở dài:

- Tiểu Ân bệ hạ, thật sự rất xin lỗi, ta cần phải nói cái tin này ra ngoài.

Tiểu Ân ngẩn ra, lập tức đoán được ý nghĩ của gã, không khỏi mỉm cười lắc đầu. Tuy không thể đi theo tìm kiếm thì quả thực có chút tiếc nuối, nhưng đây là lần đầu tiên tới đây, có thể gặp được nhiều chuyện như thế, bao gồm cả gặp được siêu cấp thần vương trong truyền thuyết, coi như chuyến đi này không tệ.

Không ngờ nam tử mới tiến vào kia lại đột nhiên quay phắt lại, nhìn chằm chằm Tiểu Ân kinh hô:

- Người chính là Tiểu Ân?

Tiểu Ân ngẩn ra, mình chẳng qua chỉ là một chủ thần mà thôi, vì sao đối phương lại thể hiện thái độ như đã sớm biết mình vậy?

- Không sai, ta chính là Tiểu Ân. Xin hỏi ngài là...?

Người nọ cười ha ha:

- Ta là Keno, không thể tưởng được là lại có thể gặp người ở trong này Thật sự là xảo ngộ.

Thần cá sấu không hiểu gì, hỏi:

- Keno, người biết hần?

Keno khẽ gật đầu:

- Tuy đây là lần đầu gặp mặt, nhưng tên hần ta đã nghe qua mấy lần.

Tania kinh ngạc nhìn Tiểu Ân. Thật không hiểu chủ thần mới thăng tiến này đến tột cùng là cái gì đây? Không ngờ ngay cả đám thần vương bị diên này cũng nghe qua tên hần, vả lại, xem cách nói không bình thường ấy, dường như có chút hương vị như sấm đánh bên tai.

Tiểu Ân cũng nao nao:

- Keno bệ hạ vĩ đại, ngài đã nghe qua tên kẻ hèn mọn này ở đâu vậy?

Keno thần bí cười:

- Đương nhiên là từ nơi của lão bằng hữu của ta.

Đầu tiên Tiểu Ân nghĩ đến Vô Danh, nhưng lập tức phủ định. Sau đó trong đầu lập tức hiện ra một trong những cái tên tuyệt đối là khủng bố nhất.

- Tiểu Ân, Tiểu Ân, Tiểu Ân...

Bo Liga lăm băm nhắc lại, không biết sau bao nhiêu lần mới kinh ngạc hỏi

- Hần là Tiểu Ân nào?

Keno tức giận:

- Trừ Tiểu Ân mà người vẫn nghe ra, còn có thể có Tiểu Ân nào nữa chứ?

- Không có khả năng

Bo Liga kêu lớn

- Nếu là Tiểu Ân đó, thì hần tu luyện như thế nào? Nào có nhanh như vậy...

Keno khẽ thở dài:

- Phương pháp tu luyện của hần khác về bản chất so với chúng ta, còn có thể thăng tiến thần vương. Giống như vẽ lên một tờ giấy trắng vậy, tự nhiên có thể có được thành tích càng thêm rực rỡ.

Bo Liga suy nghĩ một lát, cuối cùng không nói gì nữa. Tuy nhiên, dáng vẻ của hần dường như đã hiểu ra được lời nói của đồng bạn.

Keno đảo ánh mắt qua Tania và Tiểu Ân, mắt thần như điện, bên trong ẩn chứa một lực lượng thần kỳ, ngay cả với thân phận và thực lực của Tania khi nhìn thấy ánh mắt này cũng dâng lên một cảm giác bị nhìn thấu tâm can.

- Tania, có phải ban đầu người định đưa Tiểu Ân tới mấy điểm đó?

Keno dò hỏi.

Tania vội vàng khom người đáp:

- Vâng, ban đầu đúng là có tính toán như thế.

- Được rồi, người đã tính toán như thế, thì sẽ không cần thiết nói ra mấy điểm đó, cứ đưa Tiểu Ân đi thôi.

Keno nhẹ nhàng vung tay.

Tiểu Ân và Tania ngẩn ra, hai người ngơ ngác nhìn nhau, thần vương bệ đó thật không hổ với cái tên kẻ điên, không ngờ lại đưa ra một quyết định ngược lại hoàn toàn.

Thần cá sấu khê cau mày, dường như muốn nói chuyện, nhưng tròn mắt quay vòng vòng, cuối cùng nuốt lại lời định nói.

Rất rõ ràng, uy năng của thần cá sấu có lẽ cũng không dưới Keno, nhưng khi hai thần vương bọn họ ở chung, Keno lại là nhân vật then chốt.

Ho nhẹ một tiếng, Tania vốn đang muốn nói chuyện, nhìn thấy ánh mắt đối phương có một chút sắc bén, tim và mặt gã rét lạnh, vội vàng đáp ứng, ngay cả một chút ý nghĩ phản kháng trong đầu cũng không dám nổi lên.

Thi lễ thật sâu với hai vị thần vương, Tania kéo tay Tiểu Ân lập tức lui ra, đồng thời nói:

- Hai vị thần vương bệ hạ, chuyến đi này của chúng ta cầu được các ngài chúc phúc, có thể có thu hoạch lớn mà quay về.

Đợi hai người rời đi rồi, thần cá sấu nhú mày:

- Keno, thật sự buông tha tin tức của Tania sao? Tiểu tử này đã tìm trong biển quang minh suốt mười vạn năm, có lẽ thật đúng là hắn sẽ tìm được một điểm đó.

- Tìm được thì tốt

Keno cười

- Douglas đã nói qua, tiểu gia hỏa này là một tấm giấy trắng, cũng là kẻ duy nhất có khả năng siêu việt. Ta muốn nhìn thực lực và tiềm lực của hắn có đáng giá với sự chờ đợi của chúng ta không. Nếu hắn thực sự ưu tú như lời Douglas, thì tìm ra một điểm tối hạn cho ta xem.

Nói một hồi, giọng điệu hắn lạnh nhạt dần, không còn chút nhiệt tình như trước nữa, ngược lại đều đều như đang kể chuyện trần thuật vậy.

Bo Liga gật gù suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng chậm rãi gật đầu, có lẽ Keno đã làm đúng.

Cùng Tania rời khỏi không gian đó, hai thần linh liếc nhìn nhau một cái, cả hai đều nhìn rõ vẻ kinh ngạc trong mắt đối phương.

Có thể ở chung với hai vị thần vương bệ hạ một thời gian dài như vậy cũng không phải chuyện mà tùy tiện ai cũng có thể dễ dàng làm được.

- Tiểu Ân bệ hạ, trước kia ngài đã từng gặp họ so?

Rời ra bãi đất trống đó rồi, Tania mới thuận miệng hỏi.

Tiểu Ân lập tức lắc đầu cam đoan:

- Tuyệt đối không có!

Nếu đã từng gặp mặt hai thần linh như vậy, tuyệt đối hắn sẽ không có khả năng quên mất.

Đột nhiên cả hai người cùng nhìn về một phía, bởi hướng đó có một vầng sáng đang không chút che giấu mà tiến về phía bọn họ.

- Dajialema bệ hạ vĩ đại, hóa ra ngài cũng tới nơi này.

Tania mỉm cười tiến lên, nhìn gã không còn chút biểu hiện chật vật khi này.

Tiểu Ân cũng tiến lên theo, thi lễ thật sâu với vị nữ tinh linh chủ thần kia:

- Dajialema bệ hạ vĩ đại, xin chào ngài.

Nhìn rõ khuôn mặt Tiểu Ân rồi, sắc mặt Dajialema khó có thể tránh vẻ cực độ kinh hãi. Tuy sau đó miễn cưỡng kiềm chế lại một chút, nhưng vẫn còn sót lại, thậm chí còn lơ đi lời thăm hỏi ân cần của Tania.

Ánh mắt Tania đảo qua Tiểu Ân và Dajialema, trong lòng gã đã thầm nhận định lai lịch Tiểu Ân hẳn phải phi phàm. Nếu không vì sao Keno thần vương và Dajialema chủ thần lại phải có vài phần kính trọng với hắn, mà thậm chí, Dajialema còn thất thố nữa.

Thở dài một hơi, Dajialema cuối cùng đã tỉnh lại từ trong khiếp sợ.

Từ sau khi từ biệt mấy năm trước tuy nàng cũng đã sớm chuẩn bị tâm lý khẳng định Tiểu Ân có thể đột phá đỉnh cao cảnh giới, thăng tiến làm chủ thần, nhưng bây giờ mới ngần ngừ có mấy năm, thậm chí năm năm còn chưa đến, không ngờ Tiểu Ân lại cứ như vậy thăng tiến thành công.... Đây không còn là tốc độ của thần linh nữa rồi, mà là một loại tốc độ mà ngay cả thần linh cũng không cách nào hình dung, đủ để khiến cho tất cả đều phát điên.

Cho tới tận bây giờ, trong lòng Dajialema vẫn còn nghi hoặc có phải nhận sai người hay không! Chỉ có điều khi thấy Tiểu Ân chủ động bước lên chào mới xác định được chính mình không có nhận sai.

Thầm than một tiếng, tâm tình Dajialema cực độ phức tạp, ngay cả chính nàng ta cũng không biết đây là tư vị gì:

- Tiểu... Tiểu Ân bệ hạ vĩ đại, còn có Tania bệ hạ, ngài cũng ở đây sao?

Tania cực kỳ buồn bực gật đầu một cái, một người lớn như thế không ngờ còn có thể bị người khác không nhìn thấy, thật sự là làm gã rất thương tâm mà. Tuy nhiên, gã và Dajialema đều là chủ thần hệ quang minh, cũng hiểu rõ đương nhiên là không thể vì một chuyện con con này mà gây chuyện được.

Dajialema gật đầu đáp lễ với Tania, sau đó nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, chúc mừng ngài đã thăng tiến làm chủ thần.

- Dajialema bệ hạ vĩ đại ta có thể thăng tiến thành công còn phải đa tạ sự khẳng khái và hào phóng của ngài. Nếu không cũng không có dễ dàng thành công như vậy đâu!

Tiểu Ân khiêm tốn đáp.

Lời hắn nói là thật, nếu không phải có Dajialema mở thần điện thiên không ra, Tiểu Ân thật đúng là chưa chắc đã có thể một lần thành công.

Sắc mặt Dajialema hiện lên một tia cổ quái nếu nàng sớm biết Tiểu Ân có thể chỉ trong mấy năm ngần ngừ mà thăng tiến, chỉ sợ cũng chưa chắc đã cho hắn đại lễ vật này.

- Tiểu Ân bệ hạ, ngài thực sự đã quá khách khí, chẳng qua ta chỉ giúp ngài một chút, nhưng tốc độ thăng tiến của ngài mới thực sự khiến cho người ta ngạc nhiên thán phục.

Dajialema nói tự đáy lòng.

Giờ Tiểu Ân mới hiểu được sắc mặt như thấy quỷ đó chính là bị tốc độ thăng tiến của mình dọa. Do dự một chút, Tiểu Ân cũng không nói với nàng sự thật. Thực ra Tiểu Ân thăng tiến trong vòng sáng thời gian, ba trăm năm trong đó tương đương với ba năm ở bên ngoài. Mà Dajialema không biết quan hệ đó, nên mới thất thố như vậy. Hắn cũng thầm than, nếu thăng tiến chủ thần có thể làm xong trong ba năm thì chỉ có thể là hắn đã biến thành thượng cổ Thần linh kết hợp với thượng cổ yêu quái thôi.

Ánh mắt Tania lặng lẽ đảo qua hai người bọn họ, trong lòng vạn phần nghi hoặc không biết hai người họ có gì bí mật. Chẳng qua, xem bộ dáng họ đều không có ý định kể lại. Thực lực và thân phận của họ tới được đẳng cấp này rồi, có một số việc cũng không phải là càng biết nhiều càng tốt.

Ba người nói chuyện một lát, Tania linh cơ khẽ động, nói với Tiểu Ân mời Dajialema đồng hành. Đương nhiên hắn không phản đối mà Dajialema khi biết được mục đích của họ rồi, đặc biệt là biết được Tiểu Ân có cảm giác cực kỳ nhạy bén với điểm tới hạn, hai mắt lập tức sáng lên lấp lánh, khiến cho Tiểu Ân thâm khinh thường, hóa ra vị nữ thần bệ hạ này cũng cùng dạng biết người không biết mặt.

Đối với việc đi tìm điểm tới hạn, Dajialema không chút do dự đồng ý. Bởi vậy có thể thấy được thứ này đối với các chủ thần mà nói quả nhiên là cực kỳ đủ sức hấp dẫn.

Ba người cùng nhau rời khỏi đồng hoang tàn vĩ đại kia. Tania liếc nhìn về phía sau một cái, trong lòng có chút cảm thán. Mặc kệ nói như thế nào, chấm dứt được gánh nặng trong lòng này, phỏng chừng Bo Liga sẽ không trực tiếp tìm gặp gã gây phiền toái nữa.

Dưới sự dẫn đường của Tania, ba người nhanh chóng bay khắp các ngõ ngách của thần giới. Khi Tania nói ra cái tên Quang minh chi hải, Dajialema khẽ cau mày, lập tức đáp ứng, và xuất ra một cái thuyền phi hành của tinh linh gia tộc đặc chế.

Sau khi ba vị chủ thần vào trong phi hành thuyền, liền bắt đầu thay phiên nghỉ ngơi. Mặc dù tốc độ thì chưa chắc đã bằng khi thần linh dốc toàn lực mà chạy, nhưng tinh thần thì thả lỏng hơn rất nhiều, đảm bảo ở Quang minh chi hải có thể giữ được trạng thái tốt nhất.

Đám người Tiểu Ân hạ phi thuyền nhìn về phía trước, đó là một đồ án phản chiếu hào quang mỹ lệ như một biển ánh sáng, tuy thân ở bên ngoài nhưng vẫn cảm nhận được sức mạnh bên trong hào quang.

Thấy vẻ mặt ngạc nhiên của Tiểu Ân, Tania lên tiếng:

- Tiểu Ân bệ hạ, đây là lần đầu tiên ngài vào Quang minh chi hải sao?

Tiểu Ân gật đầu:

- Đúng vậy. Trong đó có cấm chế gì vậy? Mong Tania bệ hạ chỉ điểm một chút.

Tania cười nhẹ:

- Thật ra cũng không có cấm chế đặc biệt gì, chẳng qua ở đây có sức mạnh ánh sáng cực kỳ cường đại ngoại trừ thần linh cấp bậc thần vương, cũng chỉ có thần linh hệ quang minh mới có thể phát huy uy năng tới mức cao nhất.

Dừng một chút gã nói

- Thực ra tất cả thần linh hệ quang minh thi triển thần lực trong này đều sẽ nhận được sức mạnh bổ sung cực nhanh. Nếu gặp Bo Liga trong này, tuy chúng ta đánh không lại nhưng muốn bỏ chạy thì cũng rất dễ dàng.

Dajialema ở phía sau hần đột nhiên cười, nói:

- Tania bệ hạ, hóa ra vì nguyên nhân này nên mới ở trong này đợi mười vạn năm.

Tania hơi đỏ mặt, sau đó khẽ thở dài:

- Đúng vậy, tuy ta không muốn thừa nhận, nhưng nói thật, quả thật ta đang trốn tránh Bo Liga thần vương.

Ánh mắt hần nhìn ra xa xa, trong đó có một sắc thái khác thường

- Hần... bọn họ đều thật đáng sợ.

Dajialema đang cười cười, nghiêm sắc mặt gật đầu.

Tiểu Ân hiểu Tania đang nói đến người nào. Tuy nhiên, ngẫm lại ân oán giữa bọn họ, có thái độ như vậy cũng chẳng có gì là lạ.

Tania chỉ về phía trước, nói lời tự đáy lòng:

- Trong Quang minh chi hải là nơi tu luyện tốt nhất của thần linh hệ quang minh chúng ta, rất nhiều thần linh hệ quang minh bậc cao đều từng rèn luyện bản thể ở trong này là để sau này thăng tiến chủ thần. Tiểu Ân bệ hạ, ngài cũng chưa tới lần nào, lại có thể chịu đựng được sự tấn công vào bản thể của chủ thần, thật không hổ là cường nhân có được thần vực lực lượng.

Tiểu Ân bật cười ha hả, trong lòng hần biết rõ nếu không có thần vực lực lượng thật rất khó có thể bảo trì được thân thể dưới sự tấn công mãnh liệt đó.

- đương nhiên, quang minh chi hải là một cấm địa trong thần giới cũng là vì có nguy hiểm nhất định. Khi tiếp cận quang minh chi hải có một quốc gia hắc ám.

Tania nghiêm nghị dặn

- Tiểu Ân bệ hạ, bất kể thế nào cũng không được đi vào đó.

Tiểu Ân ngăn ra hỏi:

- Trong quốc gia đó là ai?

- Không ai ở đó, nơi đó được công nhận là giao giới của quang minh và hắc ám, điểm tới hạn của hai nơi nổi tiếng nhất thần giới đều ở đây. Hơn nữa..

Gã do dự một chút rồi nói

- Có lẽ không chỉ có hai chỗ.

Lòng Tiêu An khê động:

- Tania bệ hạ, ba nơi người phát hiện ra kia là ở đây?

Tania gật đầu:

- Không sai một điểm hơi gần, hai nơi thì ngay cạnh giao giới quang minh và hắc ám.

Tiêu An do dự một chút:

- Tania bệ hạ, nơi đó quả là có điểm đáng ngờ, nhưng nhiều năm như vậy hẳn là đã sớm bị phát hiện rồi chứ.

Tania khê thở dài:

- Tiểu Ân bệ hạ, thực ra có tư cách biết đến chuyện về điểm tới hạn cũng chỉ có thần linh cấp bậc chủ thần và thần vương, số lượng thần linh cấp bậc này thật sự là rất ít. Hơn nữa tuyệt đại đa số chủ thần cũng đã gần tìm được điểm đáng ngờ nhưng không thể xác định. Thần giới to lớn, các cấm địa nhiều đếm không xuể, muốn tìm được hết tất cả mọi nơi quả thực là chuyện không có khả năng.

Dajialema cũng phụ họa:

- Không sai. Vả lại điểm tới hạn trước khi được phát hiện ra cũng chỉ lớn bằng này.

Nàng lấy tay vạch ra một cái vòng tròn bán kính chừng mấy thước từ trong hư không

- Cho nên cho dù là các thần vương đại nhân, ở ngoài vòng tròn này mấy thước cũng không thể cảm ứng được sự tồn tại của điểm tới hạn. Cho nên muốn tìm hết tất cả mọi nơi thì...

Nàng lắc đầu, thể hiện rõ ý tứ của mình.

Tiểu Ân lên tiếng:

- Tania bệ hạ, một khi đã như vậy, chúng ta xuất phát đi.

Tania dẫn đầu đưa con tàu tiến vào trong quang minh chi hải, Tiểu Ân và Dajialema lần lượt theo sau. Vừa tiến vào nơi này, Tiểu Ân lập tức cảm ứng được năng lượng quang minh mệnh môn áp tới bọn họ như thủy triều. Sau khi thần thể của hắn tiếp xúc với năng lượng này lập tức trở nên vô cùng hưng phấn. Đây là một biến hóa không thể khổng chế, giống như là cây có tiếp nhận dinh dưỡng sẽ lớn lên vậy.

Cuối cùng Tiểu Ân cũng hiểu vì sao Tania lại trốn ở nơi này nhiều năm như vậy. Phỏng chừng bản thể của hắn trong khi tìm tòi cũng đồng thời đang tiến hành tu luyện.

Cái gọi là quang minh chi hải cũng là một cấm địa trong thần giới, nhưng cũng là một phúc địa của thần linh hệ quang minh. Ở trong này, mỗi thời khắc đều tràn ngập năng lượng quang minh hùng mạnh. Năng lượng quang minh đó chính là thứ mà thần linh hệ quang minh yêu thích nhất, ở trong quang minh chi hải bất kể là tiêu hao bao nhiêu năng lượng quang minh đều có thể được bổ sung bất cứ lúc nào. Loại năng lượng này dường như là vĩnh vô giới hạn.

Phàm là thần linh có thể thăng tiến lên thần linh hệ quang minh bậc cao thì đều đã từng đưa thần thể vào đây tu luyện. Có lẽ trong số tất cả thần linh hệ quang minh trong thần giới chỉ có Tiểu Ân là chưa từng vào đây.

Phạm vi quang minh chi hải thật lớn, Tiểu Ân đi theo Tania suốt năm ngày mới tới được đích.

Trong năm ngày này, Tania cũng không sử dụng một lần tuyên tống trận nào, hoàn toàn là dựa vào năng lực của bản thân mình mà phi hành. Tiểu Ân cũng mơ hồ đoán được nguyên nhân trong đó, có lẽ do hoàn cảnh đặc thù của nơi này có ảnh hưởng lớn đối với ma pháp hệ không gian, nên hắn mới bắt buộc phải lựa chọn như vậy.

Cuối cùng, dưới sự dẫn dắt của Tania, bọn họ đã tới một trong những nơi đó.

Khi Tania đưa ra phương hướng cụ thể. Tiểu Ân ngẩn ra, bởi vì, đứng ở vị trí của hắn, căn bản là không có cảm giác gì cả. Nhưng khi Tiểu Ân đi tới mấy thước, cho đến khi tới chỗ Tania đánh dấu kia mới phát hiện ra huyền bí trong đó. Chỉ có ở đúng điểm này và trong khoảng mấy thước xung quanh đó mới có thể mơ hồ cảm ứng được một làn năng lượng cực mỏng dao động. Tần suất và giới hạn dao động của dao động này cực kỳ nhỏ, ngay cả Tiểu Ân cũng phải đứng đây nửa ngày mới mơ hồ cảm ứng được.

Sau khi cảm ứng được lực lượng mỏng manh này, ánh mắt Tiểu Ân nhìn Tania có thêm vài phần kính nể.

Không hổ là thần linh có sinh mạng vô hạn và vô sự, có thể bỏ ra nhiều năm như thế để tìm ra được địa điểm như thế này, nếu đổi lại là bản thân hắn thì tuyệt đối không có khả năng có được kiên nhẫn này.

Nhắm hai mắt lại, Tiểu Ân lẳng lặng cảm ứng ở nơi này. Tania và Dajialema thủ hộ bên người Tiểu Ân. Ba ngày sau, khi Tiểu Ân đứng lên, lập tức nhìn thấy hai cặp mắt tràn đầy chờ mong.

Chẳng những Tania lúc này cực kỳ sốt sắng, ngay cả biểu hiện của Dajialema cũng không dưới đối phương một chút nào.

- Thế nào?

Tania khàn khàn giọng hỏi.

Tiểu Ân hơi nghiêng nghiêng:

- Quả thật nơi này có một chút kỳ lạ, ta không biết thuộc tính và lai lịch năng lượng dao động, nhưng ta có thể khẳng định nơi này tuyệt đối không phải điểm tới hạn gì.

Sắc mặt Tania lập tức sa sầm, gãi cười khổ:

- Được rồi chúng ta tới hai nơi còn lại. Tuy nhiên hai nơi đó có hơi khác khi đi vào các ngươi phải cẩn thận...

Tiểu Ân và Dajialema lần lượt lên tiếng đáp ứng. Có lẽ là nguy hiểm với quang minh và hắc ám, nhưng với ba vị chủ thần này sẽ không để nguy hiểm này trong lòng. Bình đến tướng chặn.

Tania tiếp tục lao về phía trước, Tiểu Ân đi sau gã lẳng lặng cảm nhận sự biến hóa của năng lượng quang minh xung quanh.

Quả nhiên giống như lời Tania nói hướng bọn họ đi tới chính là vùng hắc ám ngay giữa quang minh chi hải. Nơi này năng lượng quang minh cũng giảm đi không ít. Tuy rằng cho tới bây giờ vẫn chưa thấy khí tức hắc ám gì, nhưng đối với thần linh hệ quang minh mà nói nhiều ít cũng có phần không thoải mái. Giống như một người đang ngâm trong suối nước nóng, đột nhiên phát hiện ra nước nóng này dường như càng lúc càng lạnh, khiến người ta vô cùng khó chịu.

577. Chương 57: Truyền Thuyết Thượng Cổ

Ngao...

Một tiếng kêu thê lương từ phía trước vọng lại, giống như một tiếng sét đánh giữa thình không, để lại cho họ hai loại rung động mơ hồ. Ba người Tiểu Ân ngơ ngác nhìn nhau, đều nhìn ra vẻ kinh dị không chừng trong mắt đối phương.

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân hỏi:

- Hai vị, đây là tiếng gì thế?

Nếu là tiếng kêu của sinh vật bình thường hoặc thần linh, Tiểu Ân cũng sẽ không kinh ngạc như thế, nhưng khi vừa nghe xong tiếng kêu ấy không ngờ hắn lại cảm thấy thần thể phát lạnh, như thể đột nhiên sa vào hầm băng tản mát ra hơi lạnh thấu xương. Ngay cả thần thức của Tiểu Ân đang trong vòng có sức mạnh quang minh lên tới cực điểm kia cũng nháy mắt bị tiếng kêu này tấn công, cho nên mới có cảm giác kỳ dị này. Đương nhiên, loại cảm giác này rồi cũng qua đi chứ không lưu lại mãi trên người hắn. Nhưng cho dù là như thế cũng đủ để rợn cả người.

Vả lại Tiểu Ân còn có một phát hiện ngoài ý muốn, trong tiếng kêu này dường như còn ẩn chứa một sức mạnh của âm thanh hùng mạnh. Nếu không phải như thế, cũng không thể dễ dàng khiến cho thần thể của hắn cảm thấy không ổn.

Bất ngờ ngoài ý muốn, Tania và Dajialema cũng hơi rung động, sắc mặt bọn họ ngưng lại và trong mắt lại thêm một tia kinh sợ.

Không ngờ khiến cho thần linh cấp bậc chủ thần lại kinh sợ đến vậy. Sinh vật phát ra tiếng kêu ấy khẳng định không đơn giản.

- Hai vị bệ hạ, các người thực sự không biết sao?

Tiểu Ân nhìn Tania. Nếu nói Dajialema không biết thì còn có lý, nhưng Tania đã ở trong này tìm tòi mười vạn năm cũng không biết, Tiểu Ân có chút không tin được.

Quả nhiên, do dự một lát, Tania nghiêm trọng đáp:

- Tiểu Ân bệ hạ, vô số năm qua ta ở đây cũng đã từng nghe qua tiếng kêu này. Tuy nhiên, ta chỉ biết tiếng kêu đó là từ trong không gian hắc ám kia truyền ra.

Tiểu Ân khẽ nhíu mày:

- Âm thanh đó đã xuất hiện bao nhiêu năm?

- Đã thật lâu thật lâu rồi.

Tania thở dài

- Từ ngày xưa khi ta chưa thành chủ thần, cho tới tận bây giờ rèn luyện thần thể, thanh âm này đã tồn tại.

Tiểu Ân thầm rùng mình. Tuy hắn cũng không biết vị chủ thần quang minh hệ này mất bao nhiêu năm mới có thể thành chủ thần, khẳng định là phải lâu hơn Hắc Long Vương nhiều, lại còn trải qua mấy lần trận chiến chúng thần, cuộc sống của hắn thể nào có thể tưởng tượng được.

Hít thật sâu, hắn hỏi:

- Chẳng lẽ không có thần linh nào biết thứ này là gì sao?

Tania hơi đắn đo một chút:

- Trong thần giới có một truyền thuyết cũng không thần linh nào có thể chứng minh, ngay cả ba đại thần vương bệ hạ từ xưa cũng phải kiêng kỵ.

Tiểu Ân cảm thấy hứng thú, ánh mắt rạng rỡ. Hắn biết truyền thuyết mà gã nói có lẽ chính là sự thật.

- Truyền thuyết này cũng có quan hệ lớn với quang minh chi hải

Sắc mặt Tania dường như hơi ngẩn ngơ, dường như truyền thuyết này đã tồn tại một thời gian quá dài

- Nghe nói trước kia chúng thần thượng cổ và yêu ma thượng cổ đã từng diễn ra vô số đại chiến. Những vị thần thượng cổ này có được uy năng siêu cấp cường đại, so với các thần vương bệ hạ hiện giờ cũng không kém chút nào. Mà các thượng cổ yêu quái, sau bao nhiêu năm đánh nhau với thượng cổ chúng thần cũng chưa bao giờ rơi vào thế hạ phong, sức mạnh của họ có thể hình dung được.

Hai mắt Tiểu Ân lấp lánh, sáng một cách khó hiểu. Qua nhiều con đường, hắn đã nghe nhiều chuyện về chúng thần thượng cổ, cũng từng được biết đến uy năng thần khí của chúng thần thượng cổ, đặc biệt nghĩ đến vũ khí diệt thế và Quang Minh Thủy Mẫu, tất nhiên sẽ hiểu những lời Tania nói này không chút khoa trương.

- Theo truyền thuyết, trong số yêu ma quỷ quái thượng cổ có một vài yêu ma đặc biệt cường đại tồn tại. Thậm chí ngay cả đến chúng thần thượng cổ cũng không thể tiêu diệt. Vì thế các thần đã liên kết tạo ra rất nhiều cấm địa, giam giữ các thượng cổ yêu quái có được thiên uy này vào trong đó.

Tania tiếp tục kể.

Lòng Tiểu Ân khê động, lập tức hiểu ra ý tứ của hắn, vẻ mặt hắn lập tức trở nên cực kỳ kích động:

- Tania bệ hạ, ngài nói quang minh chi hải này cũng không phải là bỗng nhiên mà hình thành trong thần giới, mà là do các thượng cổ thần linh tạo ra để nhốt thượng cổ yêu quái?

Tania lặng lẽ không nói, nhưng xem vẻ mặt hắn rõ ràng đã thừa nhận.

Ánh mắt Tiểu Ân kinh ngạc không chừng, nhìn về phương xa hỏi:

- Như vậy tiếng kêu này chính là của thượng cổ yêu quái hùng mạnh trong truyền thuyết?

Tania cười khổ:

- Tiểu Ân bệ hạ, ta đã nói đây chẳng qua chỉ là một truyền thuyết mà thôi. Còn về phần có thật hay không thì không có bất cứ kẻ nào biết.

Tiểu Ân trầm ngâm một chút, hỏi lại:

- Chẳng lẽ không có thần linh nào muốn vào đó chứng thực sao?

Tania và Dajialema cùng xem thường, trong lòng không hèn mà cùng mắng một câu. “Người cũng không biết vì sao không ai đi vào đó kiểm tra hả?”

Đương nhiên, đây chỉ là suy nghĩ trong đầu bọn họ mà thôi, điều đó quyết không có khả năng nói ra.

- Thực ra có một nhóm thần linh thăng tiến lên bậc cao, sau khi vào trong quang minh chi hải cũng từng có chủ ý với không gian hắc ám này. Nhưng sau khi nghe qua truyền thuyết này, số lượng ít không còn mấy, hơn nữa đều là phân thân của thần linh bậc cao. Còn về chủ thần đều là những người vô cùng ổn trọng.

Tania thông thả giải thích.

Trong lòng Tiểu Ân thâm hiểu, cái gì mà ổn trọng, có nghĩa là không dám đi. Có điều hắn lại không nghĩ tới, chính mình sau khi nghe được truyền thuyết này cùng mất luôn ý định muốn vào trong không gian hắc ám tìm tòi.

Đột nhiên Dajialema nói:

- Thực sự chúng ta cũng đã từng hy vọng các thần linh thăng tiến lên thần vương trước mình có thể đi vào không gian này, nhưng bọn họ lại không nguyện ý đi vào. Hừ, một đám người nhát gan.

Tiểu Ân và Tania liếc nhau, thần linh diên kia tuy có hùng mạnh thật nhưng cũng không phải kẻ ngu ngốc bị người lợi dụng đâu.

Thần niệm của Tania tản ra, bao vây lấy toàn bộ không gian xung quanh.

Nếu đã nói đến bọn họ, hơn nữa lại không phải là lời gì hay thì cẩn thận một chút cũng là đương nhiên.

- Thực ra họ có lẽ đã tiến vào qua.

Tania kích động nói.

Dajialema ngăn ra hỏi:

- Sao ngài biết?

- Ta ở trong này mười vạn năm cũng không phải là vô ích.

Tania tỏ rõ vẻ đắc ý

- Xưa, khi ta ở trong này tìm vị trí cũng từng có hai lần nhìn thấy bóng dáng một vài thần linh còn mạnh hơn ta xuất hiện ở biên giới quang minh và hắc ám. Hơn nữa, trong đó còn có một vị trông có vẻ có chút chặt vật, cho nên ta hoài nghi bọn họ là từ trong đó ra.

Đám người Tiểu Ân lộ rõ vẻ kinh sợ. Còn mạnh hơn cả Tania, đương nhiên chỉ có thể là thần vương. Mà có thể toàn thân đi ra từ cái nơi đó sợ là cũng chỉ có thần vương. Xem ra mỗi vị thần vương cũng đã từng lén lút tiến vào trong.

Tuy nhiên, ngay cả thần vương vào đó rồi cũng không thể giải quyết bên trong, thì thứ cường đại trong đó là đúng với truyền thuyết rồi. Dù sao, không gian hắc ám kia cũng không phải là quá lớn. Nếu trong phạm vi này Tiểu Ân có thể gặp thần vương bệ hạ, thì ngay cả hắn cũng không dám nói nhất định có thể trốn thoát, càng không cần phải nói là đánh đuổi được luôn cả thần vương.

Khẽ gật đầu, Tiểu Ân lên tiếng:

- Ta hiểu, hai địa điểm mà Tania bệ hạ tìm được kia cũng cách không xa không gian hắc ám kia.

Tania cười khổ:

- Mặc dù có cách nhưng cũng không phải rất xa.

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức trở nên khó coi.

Tania an ủi:

- Tiểu Ân bệ hạ xin yên tâm, không gian hắc ám tuy rằng sâu không lường được, nhưng chưa từng có chuyện sinh vật thoát khỏi đó. Cho nên nếu không hoán toàn tiến vào trong đó thì cũng sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

Lúc này Tiểu Ân mới nhẹ nhõm, nhưng không hiểu sao trong lòng vẫn cứ không yên tâm, có chút cảm giác đại họa lâm đầu.

Ba người lại một lần nữa tiến vào trong. Lúc này Tania cũng rất cẩn thận. Càng đi vào trong, hào quang trước mắt càng ảm đạm dần. Tuy thân đang ở trong thế giới quang minh nhưng so với năng lượng quang minh rực sáng khắp nơi như mặt trời ban trưa ngoài kia thì ở đây chỉ có thể xem như một mảnh hoàng hôn ráng hồng mà thôi.

- Ở trong này.

Tania chỉ xuống một điểm hư không

- Trong số ba nơi ta phát hiện ra điểm lạ, nơi này có năng lượng kỳ lạ mạnh nhất. Tuy nhiên, trong cấm địa, năng lượng kỳ dị nhiều đến mức không xuể, ta cũng không thể xác định thuộc tính năng lượng nơi này.

Tiểu Ân không nói hai lời liền ngồi xuống, khép hờ hai mắt, dường như đang chìm vào cảm nhận năng lượng dao động xung quanh. Thực ra mặc dù hắn đang đứng ở nơi có năng lượng dao động tứ phía nhưng nhiều nhất cũng chỉ đưa ra một phần ba thần niệm mà thôi, hai phần còn lại để phòng theo dõi hoàn cảnh xung quanh.

Tuy Tania đã nói chỉ cần không tiến hẳn vào trong không gian hắc ám thì sẽ không có nguy hiểm gì, nhưng Tiểu Ân cũng không dám hoàn toàn tin tưởng gã, cũng không dám trao tính mạng của mình vào tay người khác. Cho nên hắn thà rằng nghiệm chứng chậm một chút, nhưng cũng phải bảo đảm an toàn cho bản thân.

Một lúc lâu sau, cuối cùng Tiểu Ân cũng cảm nhận được một khí tức nhẹ nhàng, lòng hắn thất kinh. Cổ khí tức này rất mỏng manh, có thể nói là khi có khi không, nếu muốn xác định thì cũng phải cẩn thận nhất nửa giờ mới cảm ứng được. Trong hoàn cảnh như thế mà Tania cũng phát hiện ra được nơi này, chẳng lẽ mỗi chỗ gã cũng đều ngồi lại chừng một giờ? Nếu thật sự là như thế, tính nhẫn nại của thần linh này cũng thật đáng nể.

Sau khi cảm giác kỳ lạ này xuất hiện một lần lập tức biến mất, nhưng Tiểu Ân có cảm giác nó cũng không giống cảm giác ở đồng hoang tàn kia. Hơn nữa, nơi này còn xuất hiện một khí tức mỏng manh khiến cho hắn cảm thấy một cảm giác phi thường không tốt, giống như cảm giác về một loại thiên địch, khiến cho hắn khó chịu dị thường.

Cau mày, Tiểu Ân nói:

- Tania bệ hạ, nơi tiếp giáp giữa quang minh và hắc ám này sinh ra một địa điểm dị biến, cho nên mới khiến cho ngài cảm thấy như vậy. Nhưng ta có thể cam đoan nơi này không phải điểm tới hạn.

Tania khẽ than nhẹ một tiếng, sắc mặt gã cũng không đến mức thất vọng, Dajalema cũng vậy, ngược lại còn an ủi:

- Điểm tới hạn quả thật là nơi khó tìm nhất, đương nhiên không có khả năng dễ dàng tìm được như vậy.

Lòng Tiểu Ân khẽ động:

- Dajalema bệ hạ, ngài có biết vì sao các thần vương bệ hạ phải đi tìm điểm tới hạn không?

Dajalema ngẩn ra một chút mới đáp:

- Ta cũng không rõ lắm, chẳng qua nghe tinh linh thần vương bệ hạ nói qua điểm tới hạn là một nơi phi thường.

- Phi thường? Phi thường cái gì?

Tiểu Ân vội vàng hỏi, trong lòng cũng mơ hồ dâng lên một ý tưởng nhưng nó quá mờ mịt hẳn khó có thể bắt được.

Dajalema khẽ lắc đầu:

- Phi thường cái gì thì không rõ lắm. Thần vương đã là đỉnh đỉnh, không đến mức còn phi thường hơn cả thần linh chứ!

Một nụ cười phiêu lãng giữa không trung hư vô, Tiểu Ân và Tania nhìn nhau cười, thoải mái hơn một chút.

Tania đang dẫn đường đột nhiên dừng bước, sắc mặt đanh lại.

Cảm nhận được khí tức căng thẳng trên mình gã, Tiểu Ân hỏi:

- Tania bệ hạ, ngài sao vậy?

Tania nhìn tứ phía, sắc mặt sợ hãi, trầm giọng nói:

- Không đúng. Nơi này dường như có chút biến hóa.

Tiểu Ân và Dajalema đề cao cảnh giác, cùng nhìn tứ phía hỏi lại:

- Đã xảy ra chuyện gì?

- Khí tức hắc ám ở nơi này dường như nồng hơn bình thường.

Tania nghiêm nghị

- Còn có một điểm ở ngay phía trước, nhưng khí tức hắc ám nơi này biến hóa quá lợi hại. Hay là chúng ta tạm thời quay về thôi.

Tiểu Ân hơi trầm ngâm:

- Khí tức hắc ám nồng hơn trước nhiều hay ít?

- Đại khái đã gấp đôi

Tania vội trả lời, giọng nói của gã có gì đó hơi khó hiểu.

- Trước kia đã từng xảy ra tình huống này chưa?

- Có.

Tania trầm ngâm một chút rồi đáp

- Tình huống này cứ khoảng mỗi trăm năm khẳng định sẽ lại phát sinh một lần. Nhưng vấn đề là bây giờ thời gian không đúng. Hơn nữa còn có âm thanh kia...

Rất hiển nhiên, gã e đó rất có thể là yêu quái thượng cổ.

- Trước kia khi ngài gặp chuyện này thì làm như thế nào?

- Chạy xa.

Tania nhấn mạnh từng tiếng.

Tiểu Ân hơi lo lắng hỏi lại:

- Không phải ngài đã nói chỉ cần không tiến vào trong không gian hắc ám sẽ không có phiền toái gì sao.

Tania cười khở:

- Nói chung là thế, nhưng hôm nay dường như có chút quá mức kỳ lạ.

Tiểu Ân nhìn về phía trước, nơi cuối tầm mắt dường như có thể nhìn thấy một chút màu đen. Cuối ánh sáng, cái điểm màu đen đó dường như có sinh mạng, đang đều đều nhấp nhô. Thần niệm của Tiểu Ân tràn ra, lảng lảng cảm nhận năng lượng ẩn chứa trong điểm đen này. Dần dần sắc mặt hắn dần lại. Hắn nhận ra điểm đen đó không ngờ khi đối kháng với sức mạnh quang minh rõ ràng không chút giảm xuống. Chỉ có điều không biết vì sao năng lượng màu đen đó lại phi thường kiên cố, không có một chút ý tứ muốn vượt qua nào đối với năng lượng quang minh ít ỏi.

Lòng hắn chợt hiểu rõ, trách không được vì sao Tania và Dajialema lại có kiên kỳ lớn thế đối với không gian hắc ám này. Hóa ra uy năng của điểm đen đó thực sự quá lớn. Năng lượng quang minh nơi này đều là từ lực lượng quang minh tinh khiết tạo thành, có sức mạnh khắc chế rõ ràng với lực lượng hắc ám. Đây là một loại khắc chế trời sinh. cũng như nước có thể dập tắt lửa, thổ kỵ thủy ấy, ít nhất trong điều kiện số lượng hợp lý, sức mạnh quang minh có thể khắc chế hắc ám.

Nhưng ở trong quang minh chỉ hải này không gian hắc ám đó lại lật ngược diên đảo cả tri thức phổ thông ấy lại. Tuy lực lượng quang minh vẫn vô cùng cường đại nhưng căn bản là không thể dập tắt đi năng lượng hắc ám trong không gian đen kia. Hơn nữa lúc này trong quang minh chỉ hải năng lượng quang minh vượt rất xa không gian hắc ám. Có lẽ bởi vì chuyện không thể tin nổi này mới tạo nên sự kiên kỳ của tất cả thần linh hệ quang minh đối với không gian hắc ám này như thế. Thậm chí còn có chút bộ dáng nghe tới biến sắc.

Hít một hơi thật sâu, nếu hai vị thần linh bên người không muốn mạo hiểm thì Tiểu Ân đương nhiên cũng không muốn xuất đầu, gạt đầu với bọn họ một cái, ba người lùi lại phía sau.

Năng lượng trong không gian hắc ám vẫn giằng co suốt một tháng. Trong một tháng này không có thần linh nào dám lui tới khu vực này.

Thần linh vào trong quang minh chỉ hải không chỉ có ba người họ, bắt quá tới đây chỉ có một ít thần linh bậc cao. Mục đích tới đây của họ là lợi dụng năng lượng quang minh tinh khiết này để rèn luyện thần thể. Không ai nghĩ ở đây sẽ gặp được bản thể của ba vị thần linh cấp chủ thần, nên kinh hãi mà lập tức chạy xa. Tuy nhiên, trong số những tin đồn sau này thậm chí còn có phiên bản ba vị chủ thần liên thủ muốn quét không gian hắc ám đó, khiến cho ba người họ không khỏi dở khóc dở cười. Nếu để cho các thần linh bậc cao đó biết ba người bọn họ sở dĩ dừng lại trong quang minh chỉ hải thực ra bởi vì sợ hãi không gian hắc ám kia, thì không biết các thần linh đó sẽ có cảm tưởng gì.

Một tháng sau, dị biến trong không gian hắc ám cuối cùng cũng không còn, ba người Tiểu Ân nhẹ nhàng thở phào, lại cẩn thận đợi thêm ba ngày nữa mới tiếp tục bay về hướng trung tâm.

Lần này, không ngờ Tania đưa bọn họ tới gần chỉ cách không gian hắc ám chừng trăm thước mới dừng.

Sắc mặt Dajialema khê biến:

- Lá gan Tania bệ hạ thật lớn, không ngờ lại dám dừng lại ở đây.

Tania cười khở:

- Dajialema bệ hạ, ngài nghĩ là ta nguyện ý hay sao? Nói thật, chỉ cần có một tia khả năng, ta cũng không muốn vào gần như thế này. Nhưng để có thể tìm điểm tới hạn ta cũng chẳng có cách nào khác.

Dajialema khẽ lắc đầu không nói gì nữa.

Nhìn về phía trước, Tiểu Ân cảm thấy càng tới gần không gian hắc ám, năng lượng này lại càng cảm nhận được rõ hơn. Thậm chí hắn còn có thể thấy được năng lượng mệnh môn bên trong đó. Trong lòng hắn thực sự rung động, hóa ra năng lượng hệ hắc ám cũng có thể mạnh mẽ đến vậy, ngay cả sức mạnh quang minh tinh khiết cũng không thể áp chế.

Lòng hắn nghĩ tới quang minh thủy mẫu. Có lẽ chỉ có nó mới có thể xua tan được hắc ám nơi này.

Trong số thần linh hệ quang minh, Odin Lage thần vương bề hạ được tất cả thần linh công nhận là thần vương mạnh nhất, được tôn xưng làm Quang Minh thần quang. Nhưng chỉ có Tiểu Ân mới biết được, thần quang có thể tiêu diệt và khắc chế vũ khí diệt thế mà quang minh thủy mẫu phát ra mới thực sự là sức mạnh quang minh mạnh nhất. Chỉ là số thần linh nhìn thấy quang minh thủy mẫu thật sự rất ít, mà Tiểu Ân cũng không có ý muốn tuyên dương, cho nên sự tồn tại của quang minh thủy mẫu mới chẳng mấy ai hay.

Nhìn về phía trước, trong lòng Tiểu Ân cũng hiểu, cũng chỉ có thần linh cấp chủ thần mới dám xâm nhập sâu như thế. Nếu chỉ là thần linh bậc cao tới đây, sợ là lập tức sẽ không chịu nổi năng lượng hắc ám mạnh mẽ ngập tràn trước mặt. Hoặc là chạy trốn chết, trốn thật xa khỏi nơi này, hoặc là bị năng lượng hắc ám này hấp dẫn mà vô tình tiến vào trong đó.

- Tania bề hạ, ngài đã từng nói có một vài thần linh bậc cao đã từng vào trong đó, thế bọn họ đã ra chưa?

Tiểu Ân thấp giọng hỏi.

- Không có.

Tania do dự đáp

- Ngoài hai vị thần vương ta đã gặp ra, còn lại là có vào không có ra.

Cơ thịt trên mặt Tiểu Ân giật giật:

- Được rồi, các người thủ hộ cho ta, để ta cảm ứng một chút rồi nhanh chóng rời khỏi đây.

Nhìn quanh một chút, hắn tiếp

- Không hiểu sao ta vẫn có một cảm giác nguy hiểm.

Hắn nhắm mắt lại, ngồi xuống nơi Tania chỉ, đưa ra tinh thần ý niệm chậm rãi cảm ứng tứ phía.

Năng lượng trong điểm tới hạn cực kỳ đặc thù, ngoại trừ các thần vương bề hạ, ngay cả các chủ thần cũng chỉ có thể mơ hồ cảm ứng một chút. Nhưng cũng không phải cứ là chủ thần là đều có thể nhận ra. Điều này không quan hệ với tu vi, ngược lại có quan hệ lớn lao với độ miễn cảm của các chủ thần với năng lượng này.

Tuy Tiểu Ân chỉ là một chủ thần mới thăng tiến, nhưng hắn lại có một năng lực cảm ứng rất lớn đối với năng lượng như sương như khói này của điểm tới hạn. Cho nên, trong số ba người, Tiểu Ân cũng là thần linh duy nhất xác định được điểm tới hạn có tồn tại hay không.

Thần niệm mạnh mẽ tràn ra, Tiểu Ân cũng không khuếch tán quá xa.

Đã có hai lần kinh nghiệm, hắn hiểu, việc hắn phải làm không phải là tìm tứ phía mà là cứ yên lặng ở đây mà chờ, có lẽ là một giờ, có lẽ là lâu hơn, chỉ khi nơi này xuất hiện năng lượng dị chủng Tiểu Ân mới xác định được thuộc tính năng lượng nơi này và có giống với cảm giác về năng lượng điểm tới hạn hay không.

Lần này thời gian chờ đợi lâu hơn dự tính của Tiểu Ân, suốt mười mấy giờ cũng không có chút động tĩnh gì, Tiểu Ân cuối cùng nhịn không nổi mà mở hai mắt, thấy ánh mắt của Dajialema có chút lo lắng.

- Thế nào?

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, sắc mặt Dajialema lập tức lộ vẻ tiếc nuối. Tuy nhiên, dù sao bọn họ cùng biết điểm tới hạn cũng không phải có thể dễ dàng tìm được như vậy, nên cũng không nổi giận.

Tiểu Ân gượng cười an ủi:

- Tania bệ hạ, có phải ngài đã nhớ nhầm địa điểm rồi không? Ta còn không cảm ứng được năng lượng kỳ lạ nào xuất hiện nữa.

Hai vị thần linh này hiểu không phải là Tiểu Ân gạt bỏ nơi này, mà là căn bản là không có cảm ứng.

Tania khẽ cười:

- Tiêu Ân bệ hạ, những điểm tới hạn này quả thực có chút cổ quái. Năng lượng dị chủng đó khi tới thời điểm không cố định sẽ liên tiếp bùng nổ không ngừng, nhưng đôi khi suốt một tháng cũng khó gặp.

Nghe rồi Tiểu Ân lập tức nhăn nhó:

- Chẳng lẽ chúng ta phải ở lại đây một tháng?

Tania do dự một chút mới đáp:

- Chúng ta cũng không xui xẻo đến mức đó, căn cứ theo kinh nghiệm của ta, nhiều nhất là nửa tháng khẳng định sẽ xuất hiện.

Tiểu Ân vỗ trán chẳng còn lời nào để nói nữa. Tuy nhiên, nếu đã tới tận đây thì tất nhiên sẽ không có khả năng dễ dàng buông tha. Một lần nữa nhắm hai mắt lại, hẩn tĩnh tâm chờ đợi.

Mấy ngày sau, quả nhiên có một dòng năng lượng dị chủng sinh ra ở đây.

Đúng lúc đó, Tiểu Ân lập tức bắt lấy năng lượng này, tinh thần ý niệm của hắn giống như một cỗ máy tinh vi gắt gao bám lấy và giằng co với năng lượng đó. Lòng hắn kích động mãnh liệt, cảm giác này giống như nước đang sôi vậy, đem đến cảm xúc dồn dập đến cho người khác. Thậm chí tinh thần ý niệm của hắn còn cảm thấy một tia cảm giác giống như nhúng tay vào nước sôi mà bị bỏng vậy.

Đương nhiên, chút thương tổn này đối với Tiểu Ân hiện tại mà nói thì không đáng để nhắc tới, căn bản là hắn sẽ chẳng để ý, vẫn tiếp tục phóng thích tinh thần ý niệm mạnh mẽ, muốn lưu lại một chút năng lượng dị chủng bất ngờ này.

Hắn phát hiện, năng lượng dị chủng phát ra ở nơi này còn mạnh mẽ hơn ở đồng hoang tàn kia không ít. Có lẽ năng lượng trong điểm tới hạn kia sau khi được các thần vương bệ hạ xử lý đã suy yếu đi rất nhiều.

Đúng lúc khi tinh thần lực lượng của hắn đang giằng co với năng lượng kỳ lạ này, từ bên trong không gian hắc ám kia đột nhiên vang lên một tiếng gầm rú thật lớn mà cũng thật thê lương. Trong lòng Tiểu Ân phát lạnh, thần niệm hơi hơi dao động, lập tức để cho năng lượng kỳ dị này thoát ra. Trấn tĩnh tâm thần một chút, Tiểu Ân thâm mắng, gia hỏa kia thật là, không ngờ đúng lúc này lại phá đám. Hắn mới mở hai mắt, đang định nói chuyện đột nhiên phát hiện quanh thân có sự khác thường.

Tania và Dajialema cũng đồng thời biến sắc. Bọn họ cảm thấy sức mạnh quang minh khổng lồ bao quanh cơ thể đột nhiên yếu đi rất nhanh, giống như quả bóng bị vỡ vậy, nháy mắt đã không còn nữa.

Cùng với sự biến mất của năng lượng quang minh, một dòng năng lượng hắc ám vô thanh vô tức xông tới. Không biết từ khi nào, không gian hắc ám đã ăn mòn khu vực quang minh, vây quanh đám người Tiểu Ân.

Sắc mặt Tiểu Ân đại biến:

- Tania bệ hạ, không phải ngài nói ở ngoài không gian hắc ám sẽ không có gì nguy hiểm sao?

Giọng nói của Tania có chút thay đổi nhưng vẫn trầm ổn như trước. Dù sao gã cũng là một vị chủ thần, đối với biến hóa bất ngờ tuy rằng lo lắng nhưng cũng không đến nỗi sợ mất vía.

- Ta đã nói vậy

Tania nghiêm túc đáp

- Tuy nhiên, mọi việc đều có ngoại lệ...

Tiểu Ân không kìm nổi liếc hắn một cái xem thường. Thật hay cho một câu “ngoại lệ”, không ngờ đã khiến cho bọn họ hoàn toàn lâm vào đó.

Khí tức hắc ám xung quanh dường như đã dày lên, ba vị thần linh Tiểu Ân cũng không bỏ chạy, bởi bọn họ đều phát hiện lực lượng hắc ám xung quanh rõ ràng đã sớm có mưu đồ. Hơn nữa trong bóng tối kia dường như có một cỗ ý niệm trối bọn họ thật chặt, cho dù là muốn bỏ chạy cũng không phải chuyện dễ. Trao đổi với nhau một ánh mắt, ba bọn họ gần như cùng lúc kích phát ra năng lượng quang minh khổng lồ. Thân thể ba người giống sáng lòe lên như lửa cháy, thậm chí không dưới năng lượng quang minh hùng mạnh trong quang minh chi hải.

Dòng năng lượng như núi lửa bùng nổ một đường đi tới, đuổi hết tất cả những gì hắc ám phía trước. Mắt nhìn cũng thấy hợp lực của ba vị thần linh sẽ xuyên thấu qua màn đêm phong tỏa xung quanh, và khi tiếp xúc với ánh sáng bên ngoài, một cơn rét lạnh như gió bắc thẳng chập thối tới mang theo năng lượng hùng mạnh, hung hăng va chạm với lực lượng quang minh của ba thần linh Tiểu Ân.

Khựng lại một chút, lực lượng song phương đều phản lại, không ngờ trong lúc liều mạng này lại ngang ngửa nhau.

Nhưng sự kinh hãi trong lòng ba người Tiểu Ân cũng vượt rất xa đối phương.

Chủ nhân của năng lượng lạ nơi quang minh chi hải này chẳng những đã sử dụng năng lượng hắc ám ăn mòn năng lượng quang minh xung quanh, hơn nữa dưới sự vây khốn của lực lượng quang minh mà theo dõi và tấn công ba người bọn họ, càng khủng bố hơn, là mặc dù bọn họ đã hợp lực nhưng kết quả không ngờ lại là lưỡng bại câu thương. Thực lực hùng mạnh đến thế này, bất cứ kẻ nào trong số bọn họ cũng không bằng được.

Trong nháy mắt này, bọn họ cũng hiểu được thực lực của đối phương hùng mạnh ra sao. Sợ là hơn xa so với tưởng tượng của họ.

- Đi mau!

Dajialema không dự lên tiếng.

Bọn họ đều là chủ thần, khi cảm ứng được không ổn còn dám ở lại sao, nháy mắt đã phóng thích tiềm lực bản thân, năng lượng quang minh giống như đạn pháo nổ tung. Bọn họ biết, nếu không thể phá được phòng tuyến hắc ám này trong khoảng thời gian ngắn nhất, thì rất có thể sẽ vĩnh viễn bị vây trong đó, cùng chung một kết cục với các thần linh bậc cao kia.

Uy năng ba đại chủ thần phóng thích ra trong điều kiện nguy hiểm ngay trên đầu quả nhiên không thể khinh thường, nháy mắt đã bật ra một sức mạnh không ai có thể tin nổi

Ầm! Năng lượng hắc ám cản trước mặt họ đã bị họ liên thủ phá nát. Không nghĩ ngợi họ vọt lên, cuối cùng trước khi năng lượng hắc ám một lần nữa ngưng tụ lại đã thoát được hiểm cảnh

Ba thần linh liếc nhìn nhau, đều nhìn ra vẻ kinh hãi trong mắt đối phương.

Trong lòng bọn họ lúc này đều đã tin tưởng truyền thuyết Tania kể trước đó. Trong thế giới hắc ám này khẳng định có một cao thủ hắc ám hùng mạnh nào đó có thể tương đương với thần vương tồn tại. Vị cao thủ hắc ám hệ này hẳn chính là nhân vật từng khiến cho thần vương bệ hạ không thể thu phục mà chặt vật thối lui kia.

- Nơi này rất nguy hiểm, chúng ta mau rời khỏi.

Dajialema giục giã.

Tuy bọn họ đã thoát khỏi vòng vây hắc ám nhưng vẫn nghĩ tới tên đáng sợ trong đó, chỉ nghĩ tới việc hẳn sẽ bất ngờ rời khỏi không gian hắc ám mà tiến nhằm vào trong quang minh chi hải, ba chủ thần đã thấy dựng tóc gáy. Vấn đề này hay là cứ giao cho các thần vương giải quyết đi là tốt nhất.

Đề nghị của Dajialema được Tiểu Ân và Tania ủng hộ hết mình. Đúng lúc ba người bọn họ đang muốn rời xa, đột nhiên lại một lần nữa cảm thấy cái rét như mùa đông áp tới. Cảnh sắc trước mắt biến đổi lực lượng quang minh dường như đã biến mất toàn bộ, tựa như bọn họ đột nhiên xuất hiện trong một không gian hắc ám hoán toàn vậy.

Sắc mặt ba vị thần linh đều trở nên hoảng sợ vô cùng, nơi bọn họ dừng lại lúc này cũng khá xa trung tâm của quang minh chi hải nhưng không nghĩ vị chủ thần hắc ám kia sẽ xâm nhập nhanh như thế. Chuyện này căn bản là trước giờ chưa bao giờ nghe thấy.

Ba thần lực quang minh khổng lồ chợt bùng nổ, sức mạnh thậm chí còn hơn liên thủ lúc nãy vài phần.

Nhưng lúc này liên thủ dường như không còn có tác dụng nữa trong bóng tối khôn cùng kia dường như có một sức mạnh thần kì như đang chia cắt lực lượng của ba vị thần linh, khiến cho ba cỗ thần lực không thể hợp lại, cuối cùng thì vẫn đứng lẻ loi.

Hiển nhiên, nhân vật bí ẩn trong bóng tối kia cũng có chút kiêng kỵ với liên thủ của bọn họ.

Một lực kéo khổng lồ đột nhiên xuất hiện, ba vị thần linh Tiểu Ân đều cố hết sức ổn định thân hình, kiệt lực mà chống cự lại, lực kéo của đối phương tuy lớn nhưng chưa chắc đã có thể khiến cho bọn họ di động mấy may.

Lúc này, không gian trước mặt ba bọn họ đột nhiên vỡ ra, ba làn khói đen hình thành nên ba con mãng xà thật lớn quần quanh người bọn họ.

Ba người Tiểu Ân hừ lạnh một tiếng, đều tự thi triển thủ đoạn đánh tan mãng xà khói. Đang lúc bọn họ có chút đắc ý, mãng xà khói vừa bị đánh tan kia đột nhiên biến thành một thông đạo không gian thật lớn, với một tốc độ sét đánh không kịp bưng tai nhốt họ vào trong.

Ba người kinh hãi vội vã tự di động một bước, đầu lúng vào nhau.

Trong lòng bọn họ có chút không yên, không thể tưởng được đã cẩn thận đến thế cuối cùng vẫn không tránh được bị đối phương hút vào trong không gian hắc ám.

Phương thức tác chiến của vị thần linh hắc ám kia khác hẳn với chúng thần hiện giờ, uy năng thế nào có thể chưa nói tới, nhưng phương pháp sử dụng năng lượng có thể nói là tinh diệu tuyệt luân, thủ đoạn thi triển ra ngay cả Tania và Dajalema từng trải cũng đều không nhìn ra. Rất rõ ràng không thuộc bất cứ loại phương thức chiến đấu nào của hiện tại

Có thể kỹ xảo chiến đấu này là từ thời thượng cổ, bọn họ cũng không đến mức bị bắt quá mức oan uổng.

Thông đạo không gian chợt vỡ tan, đám người Tiểu Ân đưa mắt nhìn quanh, tứ phía một mảnh tối đen.

Tuy nhiên, ba người Tiểu Ân cùng không phải phàm nhân, nơi này tuy tối đen như mực nhưng cũng có thể thấy được vài thứ phía trước

Đặc biệt, ở trước mặt cách đó không xa có một cái đuôi đỏ đen thông thả phe phẩy trước mặt bọn họ. Một cái đuôi màu đen, nhưng lại mơ hồ sáng lên, nhìn qua có chút điểm đỏ hiện ra trước mặt mọi người.

Ba người Tiểu Ân tuy là thần linh cấp chủ thần, Dajalema và Tania lại có kiến thức rộng rãi, nhưng lúc này cũng không tìm nổi có chút kỳ quái. Bởi trong trí nhớ của bọn họ dường như chưa từng gặp qua yên ma thượng cổ như vậy.

Tuy yên ma thượng cổ cũng giống như thần linh thượng cổ, đều đã sớm biến mất khỏi thần giới, nhưng từ các tài liệu về yên ma thượng cổ truyền xuống, ngoại trừ quái thai Tiểu Ân có tốc độ tu luyện quá nhanh, gần như mỗi vị thần linh từ bậc cao trở lên đều đã từng tỉ mỉ nghiên cứu qua cũng tổng kết ra được đại đa số chủng loại yên quái thượng cổ.

Nhưng cái thứ nhìn như cái đuôi của yên ma thượng cổ này thì lại chưa bao giờ nghe qua. Nếu không phải biểu hiện vừa rồi của nó khiến cho đám người Tiểu Ân phải kinh ngạc, bọn họ căn bản là sẽ chẳng để ý tới vật nhỏ này.

- Tania bệ hạ, đây là ... yên ma thượng cổ sao?

Tiểu Ân nghi hoặc hỏi

Tuổi tác hẳn không thể so với hai vị đồng bạn bên cạnh, nhưng thần niệm của hắn cũng là linh mãnh nhất, cái này dường như có liên quan đến lai lịch của hắn. Hai người Tania tuy trong lòng hâm mộ nhưng cũng

không đổ kỵ. Lúc này, theo cảm ứng của Tiểu Ân, năng lượng bên trong cái đuôi này có thể miễn cưỡng được gọi là mạnh mẽ, nhưng tuyệt đối không thể đem đến cho hắn cái cảm giác không thể địch nổi ấy.

578. Chương 58: Cái Đuôi Ma Quái

Tania khẽ lắc đầu đáp:

- Ta cũng không biết, có lẽ...

Đợi tới khi nghe được cái đáp án sao cũng được này, Tiểu Ân không khỏi khẽ lắc đầu, thần lực trên thân chậm rãi tràn ra tạo thành một vòng thần lực bảo hộ quanh thân. Hai người Tania đã hoàn thành động tác này trước hắn một bước.

Thần thể của chủ Thần hơn xa Thần linh bậc cao, sự chắc chắn có thể khiến cho người ta khó có thể tưởng tượng, nhưng trong không gian hắc ám này, không có chủ thần nào dám làm liều như thế.

Một tiếng động kỳ dị đột nhiên từ trên cái đuôi kỳ lạ kia vang lên, vô số hào quang kỳ lạ từ nơi đó bắn ra lao về phía ba người Tiểu Ân.

Tania tiến lên một bước, vừa nhấc tay, một đại thuẫn vĩ đại hiện ra trước mặt ba người, có thể che chắn toàn bộ phía trước. Tinh thần ý niệm của Tiểu Ân đảo qua đã lập tức hiểu, thứ này nhất định là một thượng cổ thần khí.

Thượng cổ thần khí có thể được chủ thần nhìn trúng đương nhiên không thể là vật bình thường. Đại thuẫn này giống như một tòa núi lớn, mặc cho hào quang kỳ lạ kia tấn công nửa ngày cũng không có chút điểm tổn hại.

Ba người Tiểu Ân lúc này mới yên tâm, thực ra vừa rồi, ngay cả Tiểu Ân cũng không dám nổi muốn đưa tiểu viên thuẫn ra.

Cái đuôi kia lắc lư, sau đó, dưới ánh mắt không có thể tin của ba người Tiểu Ân, một cái đuôi biến thành hai, hai biến thành bốn, cuối cùng biến thành tám cái đuôi đen đỏ giống hệt nhau.

Ba vị thần linh Tiểu Ân ngơ ngác nhìn nhau, cái đuôi này chẳng những có thể chủ động tấn công, còn có thể thi triển thuật phân thân, thực sự khiến cho người ta rất ngạc nhiên thán phục. Hay nó thật sự là một thượng cổ yêu ma?

Tám cái đuôi sau khi phân ra lập tức như những dòng nước tràn vào trong không gian đen xung quanh, uy năng hùng mạnh tầng tầng hiển lộ.

Sắc mặt ba người Tiểu Ân dần trắng lại. Nếu nói ngay từ đầu bọn họ còn chưa tin chính cái đuôi đó đã hút bọn họ vào đây, thì sau khi cảm ứng được năng lượng của tám cái đuôi liền không có chút nghi ngờ. Sau khi phân thành tám cái đuôi, chúng hút lấy năng lượng hắc ám khủng bố ấy, hơn nữa còn là tầng tầng lớp lớp năng lượng, dường như vô biên vô hạn, ngay cả bản thân Tiểu Ân cũng không dám chắc có thể chịu được một kích mạnh như thế không.

Trao đổi với nhau một ánh mắt, ba người bọn họ tuy lâm vào hiểm cảnh nhưng cũng không có người nào thất kinh. Bọn họ đều đã trải qua đủ sóng to gió lớn mới có ngày hôm nay, làm sao có thể vì chút nguy hiểm này mà mất đi dũng khí được.

Daijalema hạ giọng nói:

- Đây là sinh vật hắc ám. Ta thử một chút uy năng quang minh tinh khiết xem.

Tania khẽ gật đầu. Đối phó với sinh vật hắc ám đương nhiên là sức mạnh quang minh tinh khiết là hữu hiệu nhất. Tuy nhiên, không gian hắc ám nơi này không giống bình thường, bọn họ cũng không dám tin chắc lắm.

Hào quang rực rỡ bạo phát ra từ trên người Daijalema, Tiểu Ân và Tania đồng thời kiềm chế hơi thở, không cho thần lực của mình tiếp xúc với hào quang trên mình Daijalema. Sức mạnh quang minh tinh khiết là sức

mạnh bài xích thuộc tính lực lượng khác nhất. Nếu bây giờ bọn Tiểu Ân tham gia công kích thì chỉ gây trở ngại chứ không giúp được gì.

- Ta nói, sức mạnh quang minh phải được vĩnh hằng. Hết thấy những thứ muốn ngăn cản ánh sáng đều sẽ bị tinh lọc và đẩy lui.

Âm thanh Daijalema trầm trầm mà tràn đầy uy áp, lúc này thần lực của nàng đã kích phát ra toàn bộ. Một cỗ lãng khí với Daijalema làm trung tâm chợt khuếch tán ra tứ phía, năng lượng quang minh tầng tầng lớp lớp giống như muốn nuốt hết thần quang hắc ám tán khắp không gian tối đen.

Sắc mặt Tiểu Ân và Tania hiện lên chút vẻ vui mừng. Lúc đầu, khi cảm ứng được năng lượng này rồi, bọn họ còn tưởng mình sẽ phải khổ chiến, nhưng không ngờ năng lượng quang minh tinh khiết của Daijalema vừa tung ra hết thấy đều được giải quyết dễ dàng. Năng lượng hắc ám hùng mạnh kia lập tức như gà thấy cáo, biến mất sạch sẽ.

Nhưng, ngay khi sắc mặt của họ vừa tươi lên một chút, trước mắt chợt biến đổi.

Tám cái đuôi kia đột nhiên bốc lên từng trận khói, nhưng lần khói này chỉ có một màu đen, là màu đen thuần túy nhất vũ trụ này. Màn khói đen đó nhanh chóng tản ra hình thành một vòng tròn nho nhỏ.

Lúc này, năng lượng quang minh tinh khiết của Daijalema cuối cùng cũng phải động tới vòng tròn nho nhỏ đó, song phương lập tức giống như sinh tử đại cừu chiến đấu quần lấy nhau.

Quang minh - Hắc ám - Hai thuộc tính bất đồng lúc này đã bộc phát ra sức mạnh cực hạn.

Thần thể Daijalema khẽ run lên, thần lực trên người nàng như thủy triều rút hết, tuy lực lượng quang minh tinh khiết của nàng không kém đối phương, nhưng tám cái đuôi hắc ám kia lại song song không ngừng hấp thu lực lượng hắc ám. Hơn nữa tốc độ hấp thu càng lúc càng nhanh, dường như vĩnh viễn không bao giờ cạn. Dù cho năng lượng của Daijalema có mạnh đến thế nào đi nữa, thì trong không gian hắc ám này cũng không có khả năng vô cùng vô tận.

Tiểu Ân và Tania khẽ thở dài. Không thể tưởng được chỉ trong giây lát tình thế đã chuyển ngược.

- Là lực lượng hắc ám tinh thuần nhất.

Tania nói khẽ

- Năng lượng hắc ám thuần túy tới thế này có thể nói là kiệt tác cao nhất của thần linh hệ hắc ám. Tuy nhiên nghe nói từ khi các thần linh thượng cổ biến mất thì cũng phi thường ít thấy. Không ngờ chúng ta lại gặp được ở đây.

Tiểu Ân cười khổ:

- Nhìn thấy thì đã làm sao. Ta tình nguyện không được thấy.

Tania hít sâu một hơi:

- Ta xem tám cái đuôi này hẳn là đã phát ra khí tức hắc ám đó. Chỉ có giải quyết chúng nó nơi này mới an toàn.

Trước khi bọn họ tiến vào trong không gian hắc ám, thì trong này là thần không hay quỷ cũng không biết, nên mọi người thường là thực sự rất sợ hãi những gì không biết. Nhưng từ khi thực sự tiến vào, đã vứt bỏ hết thấy, chỉ chuyên chú nghĩ làm sao để đối phó với yêu ma quỷ quái nơi này. Đương nhiên, tuy bọn họ có chút e dè cái đuôi kia, nhưng sâu trong nội tâm vẫn biết nơi này vẫn còn ẩn nấp nhiều yêu ma thượng cổ.

Nếu nói chỉ bằng mấy cái đuôi này đã khống chế hết thấy thì đám người Tiểu Ân vô cùng khó tin.

Tania chậm rãi duỗi một bàn tay ra, ngón tay lập tức biến thành một màu vàng sẫm, đương nhiên, dưới màu vàng sẫm này còn ẩn nấp năng lượng khổng lồ không hề kém Daijalema.

Hai mắt Tiểu Ân lấp lánh, con đường tu luyện của Tania không ngờ lại theo một hướng khác. Gã cùng không theo đuổi lực lượng quang minh thuần nhất mà kết hợp lực lượng quang minh và lực lượng nguyên tố lại.

Hai phương pháp bất đồng này, cái nào cũng có cái ưu điểm riêng, khi ứng phó với các tình huống khác nhau thì sẽ có những cách lựa chọn khác nhau. Tuy nhiên, đối mặt với lực lượng hắc ám thì lực lượng quang minh tinh khiết dường như hữu dụng hơn một chút.

Sắc vàng của đất và lực lượng quang minh chậm rãi dung hợp lại, cuối cùng hoàn toàn biến thành một màu hoàng kim. Một chút hào quang ánh vàng nháy mắt xuyên qua không gian hắc ám, giống như có linh tính, biến thành tám ngọn roi hoàng kim sắc cuộn tám cái đuôi kia lên.

Tania hơi ngẩn ra, sau đó hơi do dự bành trướng năng lượng màu vàng, nháy mắt đã bùng nổ chói lòa. Sự bùng nổ vĩ đại ấy đã dẫn khí lãng như sóng thần mà tản ra tứ phía, Tania không chần chừ, tay kia dựng đại thuẫn thẳng ngay trước mặt. Tuy vậy sức nổ khi mạnh nhất cũng khiến cho thân thể gã phải lảo đảo, nhưng cuối cùng bị chặn lại toàn bộ.

Dajalema mở hai mắt, trong mắt có chút sắc thái kỳ dị.

Tám cái đuôi vừa mới cùng nàng tranh đấu nháy mắt đã biến mất không thấy, cứ như vậy bị Tania giải quyết xong.

Nhưng ba vị thần linh lại không cảm thấy cao hứng chút nào, ngược lại còn thấy ngực hơi lạnh. Một đòn này của Tania tuy mạnh, nhưng uy năng này so với năng lượng quang minh tinh khiết của Dajalema thì còn nhỏ hơn nhiều lắm. Mà thật ra cả ba bọn họ này đều biết, năng lượng này chẳng qua chỉ là Tania thử tay nghề mà thôi gã còn có nhiều chiêu sau đó. Nhưng một chiêu đòn thử này không ngờ đã giải quyết gọn đối phương, so với những thiên tân vạn khổ bọn họ phải trải qua để chiến thắng thì quá quý dị.

Đột nhiên Tiểu Ân trợn tròn hai mắt:

- Bọn chúng đã trở lại!

-Cái gì?

Tania hỏi lại. Tuy nhiên, gã lập tức hiểu ý Tiểu Ân, bởi trước mặt họ, tám cái đuôi kia lại một lần nữa ngưng tụ lại giữa hư không.

Mà việc bị tiêu diệt vừa rồi dường như chẳng chút ảnh hưởng gì tới chúng, chẳng gây ra thương tổn gì.

Mặt Tania xanh mét, một lần nữa gã ngẩng đầu lên, tuy nhiên không chỉ có tay gã là có sắc hoàng kim, ngay cả thân mình gã cũng được bao phủ bởi một năng lượng hoàng kim. Mà thực sự khiến cho người ta phải chú ý là bên ngoài thân thể của gã không ngờ lại có ba vòng tròn, ba vòng tròn này cứ bay vòng quang thân thể gã, phát ra tiếng vù vù rất nhỏ.

Đây là lần đầu tiên Tiểu Ân được nhìn thấy tư thế oai hùng khi thần linh cấp chủ thần chiến đấu, nhưng thanh thế Tania tuy lớn vậy, nhưng không hiểu sao, Tiểu Ân lại không quá xem trọng gã.

Cổ tay Tania run lên, trên cánh tay lập tức xuất hiện hơn mười vòng tròn hoàng kim sắc giống như vòng tròn trên thân thể gã. Chẳng qua những vòng tròn mới đó chỉ nhỏ hơn thôi nhưng trong đó cũng ẩn chứa năng lượng mạnh mẽ không kém.

Nhanh như chớp, các vòng tròn đó bay ra ngoài hai đánh một nháy mắt đã trói tám cái đuôi đó lại.

Lúc này sắc mặt Tiểu Ân cũng khê biến. Chủ thần quả nhiên bất phàm, ai cũng có được phương thức chiến đấu hùng mạnh của riêng mình. Nếu đột nhiên Tania sử dụng thủ đoạn này giao thủ cùng hắn, chỉ sợ nhất thời hắn thực sự rất có khả năng bị gã đánh lén.

Tuy nhiên nếu đã sớm có phòng bị thì chỉ có dựa vào thực lực mà so sánh mà thôi

Tám vòng tròn hoàng kim sắc mỗi khi trói được mục tiêu, lập tức lại một lần nổ tung. Cường độ lần này tuy không bằng vừa rồi, nhưng vì được khống chế vừa đúng nên lực ép khi bùng nổ được giới hạn trong phạm vi nhất định, nên sức công phá lại càng mạnh hơn.

Thần niệm của ba người Tiểu Ân tản ra chú ý theo dõi, bọn họ rõ ràng cảm ứng được tám cái đuôi này đều đã hoàn toàn biến mất, hóa thành hư vô giữa không gian hắc ám.

Đúng khi ba vị chủ thần bọn họ vừa mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, trông mắt đột nhiên đều lồi ra. Trước mặt họ lại tiếp tục xuất hiện tám cái đuôi, hơn nữa, thực sự khiến cho bọn họ không thể tin nổi, là tám cái đuôi này không phải là mới xuất hiện, mà đúng là tám cái đuôi mới bị phá hủy lúc này.

Tuy không thể nói tại sao họ lại có cảm giác này, nhưng cảm giác này lại rất chân thực.

- Khóa năng lượng của chúng lại. Ta tới tịnh hóa chúng!

Dajalema trầm giọng.

- Được!

Tiana không cần nghỉ ngơi, trên cánh tay lại một lần nữa xuất hiện hơn mười vòng tròn màu vàng, cảnh tượng lúc trước lại một lần nữa diễn ra. Tuy nhiên những vòng tròn này cũng chỉ trói lấy tám cái đuôi chứ không nổ tung.

Trên những vòng tròn ấy dường như có sức mạnh giam cầm rất mạnh, một khi bắt trúng sẽ khóa toàn bộ năng lượng của đối phương lại, tuy tám cái đuôi không ngừng lắc lư nhưng căn bản là không thể xuất ra chút năng lượng hắc ám tinh khiết nào.

Dajalema không dám chậm trễ, năng lượng quang minh lại một lần nữa bùng nổ, ngưng đọng lại và phát ra hào quang vạn trượng, giống như một vầng mặt trời nhỏ bao lấy tám cái đuôi kia.

Từng tia hắc ám trên tám cái đuôi tản ra kia đều ẩn chứa năng lượng hắc ám hùng mạnh bên trong, nhưng dưới sự đốt cháy của năng lượng quang minh tinh khiết cuối cùng cũng phải rời khỏi cái đuôi bắt đầu tiêu tan.

Tiểu Ân cũng không có đứng một bên xem náo nhiệt, tinh thần hắn tập trung cao độ, giống như một cái máy đã lên giây cót một khi phát hiện nguy hiểm sẽ toàn lực bộc phát.

Ba thần linh bọn họ đều có chung một suy nghĩ là trong không gian hắc ám này tuyệt đối không chỉ có tám cái đuôi này, vì thế khi hai thần linh Tania đang hết sức chuyên chú đối phó với tám cái đuôi này, Tiểu Ân sẽ toàn lực cảnh giác phòng bị không cho bất kỳ ai hoặc yêu ma nào đánh lén.

Dần dần, bị năng lượng quang minh tinh khiết của Dajalema đốt cháy, tám cái đuôi bắt đầu tiêu tan. Lúc này cũng không có cái gì bị nổ tung, mà dùng năng lượng quang minh tinh khiết để tịnh hóa, thực sự không để lại một chút khí tức hắc ám nào.

Từ đầu đến cuối, trong không gian hắc ám chỉ có ba người bọn họ và tám cái đuôi kia, tuyệt đối không có thêm yêu ma quỷ quái nào xuất hiện. Ba người bọn họ liếc nhau, trong lòng vẫn cứ không yên. Nếu nói có thể dễ dàng tiêu diệt yêu ma trong không gian hắc ám đến thế, bọn họ thật đúng là không thể tin.

Quả nhiên, một cỗ năng lượng hình thành quanh thân họ, ba người Tiểu Ân hết sức chăm chú muốn nhìn xem cuối cùng là yêu ma quỷ quái gì.

Vào

Máy tiếng roi vút chọt vang lên, sắc mặt mọi người lập tức trở nên mất tự nhiên. Trước mắt bọn họ, như quỷ làm, lại một lần nữa xuất hiện tám cái đuôi. Không hiểu sao, bọn họ đều cảm thấy tám cái đuôi này chính là cái lúc này Dajalema vừa tiêu diệt.

Sắc mặt ba người rất khó coi, sau một lần trực tiếp tịnh hóa như thế mà vẫn có thể sống lại được, điều này đã vượt rất xa phạm trù bọn họ có thể lý giải.

Tám cái đuôi lúc này không còn tách ra nữa mà chậm rãi hòa vào nhau làm một.

Sau đó, từ trên cái đuôi nứt ra, dưới sự chăm chú theo dõi của ba vị chủ thần, không ngờ lại thành một cái miệng khổng lồ. Trong cái miệng đó đầy những răng nanh, một khi mở ra hết cỡ lập tức trở nên khủng bố vô cùng.

Gào...

Một tiếng kêu thê thiết vang lên, sóng âm hùng mạnh cuộn cuộn không ngừng lao tới khắp không gian hắc ám, như đang liều mạng vậy, ngay cả ba người Tiểu Ân cũng không kìm nổi hàn ý từ trong tâm. Đến tận

lúc này, ba người Tiểu Ân đều hiểu, hóa ra những tiếng kêu phát ra từ trong không gian hắc ám mà không ai biết của yêu quái nào đó chính là từ cái đuôi đánh thề nào cũng không chết, có cái miệng khổng bố, nắm giữ quy luật âm thanh và có năng lực phân thân này.

- Chúng tay chạy về hướng này. Hắn chỉ về một hướng.

- Tiểu Ân bệ hạ, ngài phát hiện ra cái gì.

Hai mắt Tania hơi sáng lên.

Tiểu Ân cười khở chỉ vào một chỗ sâu trong bóng tối:

- Ở đó có đặt một tấm bia đá ma pháp, có thể dội ngược thần niệm, chúng ta tới đó xem một chút

Vừa rồi khi Tiana và Daijalema còn đang bận chiến đấu, Tiểu Ân thả thần niệm toàn thân ra để đề phòng, không nghĩ tới yêu quái mới còn chưa xuất hiện đã phát hiện ra một tấm bia đá ma pháp kỳ quái. Trên mặt tấm bia đá ma pháp này tiếp xúc với năng lượng quang minh đặc thù lập tức sẽ dội ngược trở lại, nên Tiểu Ân mới đề nghị đi tới đó xem thế nào.

Ba người nhanh chóng rời chỗ hiện tại, không tiếp tục giằng co với tám cái đuôi nữa. Rất nhanh, bọn họ đã tới bên tấm bia đá. Tấm bia này quả nhiên từ một thứ nguyên liệu kỳ quái mà tạo thành. Không biết trong này còn bao nhiêu cái, quả nhiên là một trong các kiệt tác ma pháp.

Tuy tấm bia bắn ngược thần niệm, nhưng khi tiếp xúc với người, lập tức sẽ có thể cảm ứng được một câu chuyện khi các thần linh thượng cổ phong ấn nơi này. Câu chuyện này giới thiệu về lai lịch của quang minh chi hải và không gian hắc ám.

Phán đoán trước đó của Tiana quả nhiên không sai, nơi này quả thật là chúng thần thượng cổ dùng để nhốt yêu quái thượng cổ. Những yêu quái này đã trở thành bất tử trách sao chúng thần thượng cổ phải nhốt chúng vào đây chứ không thể giết như trước đó. Cuối cùng tạo nên một quang minh chi hải như vậy, rồi hạ phong ấn, nhốt các yêu ma quỷ quái vào trong đó.

Theo như suy nghĩ của bọn họ, sau bằng đây năm bị tịnh hóa trong quang minh chi hải khổng lồ như thế, cuối cùng sẽ có một ngày có thể tiêu diệt hết tất cả khí tức hắc ám trên người các yêu quái này. Khi đó các yêu quái này cho dù có không chết cũng vĩnh viễn đừng nghĩ đến ra ngoài. Cuối tấm bia này ghi chép những thông tin mà yêu quái này chủ động ghi lại.

Quái bất tử này đầu tiên là lời cả tổ tông mười tám đời những thần linh thượng cổ đã giam cầm chúng ra để chửi, sau đó đặc ý đào dật tuyên bố chúng đã thoát ra thành công. Chính là nó chủ động bỏ cái đuôi của mình lại, gần như là một phương pháp lừa gạt để rời khỏi đây.

Còn về phần thượng cổ chúng thần và con quái bất tử này cuối cùng đi đâu thì căn bản là không ai biết.

- Yêu quái thượng cổ, hóa ra thực sự có yêu quái thượng cổ.

Tiểu Ân bất đắc dĩ cười khở

- Một cái đuôi đã mạnh như thế, thì các thượng cổ chúng thần và yêu quái là cái thứ gì vậy?

Tania và Daijalema nhìn nhau, cùng nhận ra hàn ý trong lòng người kia.

May mắn là chúng thần thượng cổ và yêu quái đó đều đã biến mất, nếu không làm sao bọn họ có thể có cơ hội xưng bá thế giới thần linh. Đến lúc này bọn họ đã hiểu được lai lịch cái đuôi đó, hơn nữa còn hiểu, bất kể là họ có tiêu diệt tám cái đuôi đó đến bao nhiêu lần đi nữa chúng cũng sẽ khôi phục như ban đầu.

Càng đáng sợ hơn, là trải qua không biết bao nhiêu năm, dường như tám cái đuôi này đã có chút trí tuệ, thậm chí có thể nói là đã tiến hóa thành một giống khác hẳn. Tuy không thể so sánh với chủ nhân ban đầu của nó, nhưng đối với ba người Tiểu Ân mà nói cũng là thuộc loại khó ứng phó hạng nhất rồi

Tania đột nhiên lên tiếng:

- Ta hiểu rồi!

Tiểu Ân ngăn ra hỏi lại:

- Ngài hiểu cái gì?

- Ta đã hiểu vì sao thần vương ngày xưa lại chặt vật đến thế.

Tania như cười như không

- Phỏng chừng vị thần vương bệ hạ khi nhìn thấy những điều ghi trên bia đá mà so sánh.

Tiêu An và Daijalema cùng á khẩu.

Quả thật, bất kỳ thần linh nào sau khi đọc được tấm bia này, sẽ hiểu ngay cái đuôi này không có khả năng bị tiêu diệt.

Dù sao, quái vật bất tử này ngay cả thượng cổ chúng thần cũng phải e dè, hiện giờ các thần vương đó tuy cũng có thực lực hùng mạnh nhưng nếu nói muốn vượt qua chúng thần thượng cổ, thì chính bọn họ cũng không hề tin.

Cho nên khi nhìn thấy tấm bia đá đám người Tiểu Ân đều có một suy nghĩ là phải rời khỏi đây. Không bao giờ giằng co gì với cái đuôi kia nữa. Còn về phần các thần vương, đại khái cũng sẽ có suy nghĩ tương tự như vậy.

- Thứ này tuy không thể tiêu diệt, nhưng muốn thoát khỏi nó cũng không phải quá khó khăn.

Tania chậm chậm nói

- Chỉ có điều là đi ra ngoài thì cũng phiền toái không kém, nên làm sao đây?

Tuy cái đuôi này có uy năng cực kỳ mạnh mẽ, lại còn có cả trí tuệ, hơn nữa còn nắm giữ năng lượng hắc ám thuần túy nhất. Nhưng tất cả năng lượng này có lẽ có thể tiêu diệt được một vài thần linh bậc cao, tuy nhiên đối với chủ thần sẽ kém hơn rất nhiều.

Đương nhiên đám người Tiểu Ân không thể tiêu diệt hết đám đuôi này, nhưng muốn thoát thân mà ra cũng có thể thử một chút.

- Thử xem cách này xem

Daijalema ngưng ánh mắt, tuy nhiên bất kể nhìn về phương hướng nào dường như cũng là một mảnh tối đen, căn bản là không có chút ánh sáng.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng:

- Không gian hắc ám này tuy rằng không nhỏ nhưng quang minh chỉ hải này lại quá lớn, mặc kệ là phương hướng nào, chỉ cần xác định đi thẳng tới là khẳng định có thể đi ra ngoài

Ba thần linh gật đầu với nhau, cứ nhắm theo dự cảm của Daijalema mà hướng tới. Nhưng màu đen trước mắt dao động một chút, cái miệng vĩ đại kia lại một lần nữa xuất hiện.

Tuy nhiên nếu đã biết lai lịch của nó, thì ba người Tiểu Ân cũng bớt kiêng kỵ nó hơn. Mà thứ này dường như cũng hiểu ba người Tiểu Ân cũng không còn kiêng kỵ khiêu khích như lúc đầu nữa. Chỉ có điều, rất hiển nhiên, nó cũng không muốn buông tha cho ý định cắn nuốt ba vị thần linh này.

Từ trong không gian hắc ám vang lên những tiếng đùng đùng liên tiếp, âm thanh càng lúc càng lớn, không ngờ lại trở thành một loại âm thanh trời long đất lở lao tới tấn công ba người Tiểu Ân.

Tania giơ cao tứ phương đại Thuần trong tay, Tiểu Ân và Daijalema đều tránh ra đằng sau, bọn họ lặng lẽ chịu đựng công kích âm luật này. Từ trên người Daijalema chợt phát ra một cỗ năng lượng dịu dàng, như nước chảy bao lấy ba người bọn họ. Dưới sự giúp đỡ của năng lượng này, tuy công kích của sóng âm vẫn cuồng bạo như trước nhưng họ thấy dễ chịu hơn rất nhiều.

Nếu kẻ thù trước mắt chính là cái đuôi đánh không chết, bọn họ lại còn chứng kiến ngay cả dùng năng lượng quang minh tinh khiết để tịnh hóa cũng không có tác dụng, đám người Tiana đương nhiên không muốn phí sức mà tấn công nữa.

Một luồng khí bắt đầu phồng nổi lên trong không khí, thần quang Tiểu Ân chợt lóe, ở trong dòng chảy thời không mỗi ngày hắn đã đối mặt với rất nhiều dòng khí nên phản ứng rất mau lẹ. Cổ tay vừa lật, một thanh

tiểu mộc kiếm lập tức xuất hiện bên tay, bay nhanh tới bên cạnh Daijalema, từ giữa hư không lập tức phát ra một tiếng kêu, một chiếc roi đen nháy mắt đã rút lại.

Daijalema kinh ngạc liếc nhìn Tiểu Ân, tự đáy lòng nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, đa tạ.

Hắn khẽ mỉm cười:

- Đồng tâm hiệp lực, ngài khách khí rồi.

Sóng âm tấn công trong không trung vừa rồi khựng lại một chút, sau đó lập tức đã khôi phục lại, tốc độ này nhanh đến không thể tin, mọi người đều không nhận ra.

Cái đuôi bắt từ kia có đánh lén vài lần, nhưng ba người Tiểu Ân đã sớm tử thủ canh phòng nghiêm ngặt nên nó không tài nào thực hiện được. Mỗi một lần nó xuất hiện lập tức sẽ có người ra tay đuổi nó ra xa. Đương nhiên, đối với hành động này, cũng chẳng ai muốn đuổi giết, chỉ cần đuổi nó ra xa xa không cho nó uy hiếp đến mình là đủ.

Tiểu Ân lặng đi, một âm thanh đột nhiên vang lên:

- Chủ nhân, thứ kia sợ lôi điện màu tím, ngài thử dùng điện giật nó một chút xem.

Tiểu Ân nao nao, trong đầu lập tức hiện lại tình huống vài lần giao phong vừa rồi.

Cái đuôi này đã rất nhiều lần đánh lén. Tuy lần nào cũng bị bọn họ đuổi ra nhưng bất kể là Tania hay Daijalema ra tay cũng chỉ đuổi nó ra được, mặc dù nó sẽ kêu lên thê lương nhưng sau đó lại dường như không có việc gì, lại như con đĩa cứ thế bám lấy. Nhưng khi tiểu mộc kiếm của Tiểu Ân đánh tới, ngoại trừ kêu lên thì sóng âm công kích trong không trung cũng sẽ hơi khựng lại trong nháy mắt.

Đương nhiên, nháy mắt này quả thực quá ngắn, nếu không có Nhất Hào không ngừng ghi chép, đối chiếu và phân tích. Thì sợ là nhất thời ba người Tiểu Ân không phát hiện ra nổi.

Hai mắt Tiểu Ân tỏa sáng. Thứ này, sau hai lần ăn khổ rõ ràng đã biết sợ, không dám tìm tới Tiểu Ân gây phiền toái nữa, thậm chí ngay cả sau lưng Daijalema cũng không dám xuất hiện. Trong lòng Tiểu Ân lập tức bình tĩnh lại. Có lẽ bản thể yêu quái cũng không e ngại lôi điện màu tím, nhưng với một cái đuôi thì... chưa biết được.

- Hai vị bệ hạ, lần sau để cho ta.

Giọng nói của Tiểu Ân đột ngột vang lên trong tai hai vị thần linh.

Tania và Daijalema hơi do dự một chút rồi cũng gật đầu một cái. Tuy bọn họ đều không biết hẳn định làm gì, nhưng họ đã chọn tin Tưởng.

Đột nhiên, một năng lượng kỳ lạ xuất hiện trong không gian, cái đuôi quỷ dị kia mở lớn cái miệng khổng lồ tấp tới Tania. Linh trí của nó tuy cũng không cao lắm, nhưng cũng nhận ra thần linh nào có năng lực hùng mạnh. Nếu có thể cắn nuốt bọn họ thì khẳng định là ngàn tốt, vạn tốt với quá trình tiến hóa của nó sau này. Đây cũng chính là nguyên nhân nó hút lấy bọn Tiểu Ân vào trong không gian hắc ám và không ngừng quấy rầy.

Lúc này nó hành động phi thường thuận lợi, người cao to đứng đầu này dường như đã buông lỏng cảnh giác, mắt thấy nó muốn một ngoạm cắn nuốt luôn mục tiêu. Nhưng đúng lúc này, một ánh tím sáng lên trong đêm tối.

Đây cũng không phải là lực lượng quang minh, mà là một loại năng lượng khác mà uy năng không kém hơn năng lượng quang minh chút nào.

Tia chớp tím...

Như một bộ phim quay chậm, tốc độ của cái đuôi bây giờ chậm như ốc sên

Tia chớp tím nháy mắt đã hung hăng đánh vào bên trên cái miệng khổng lồ của nó, động tác của nó lập tức khựng cứng lại. Trên người tỏa ra liên tiếp tia lửa tím.

579. Chương 59: Sức Mạnh Của Thiên Địa.

Đốm sáng trước mắt càng lúc càng lớn, ba thần linh Tiểu Ân cuối cùng đã ra khỏi không gian hắc ám mà vào trong quang minh chi hải. Nhìn đốm sáng đang tỏa hào quang trước mắt và không gian hắc ám sâu không thấy đáy, trong lòng họ có chút cảm khái.

Tiểu Ân đột nhiên hỏi:

- Tania bệ hạ, trong cấm địa khác cũng có địa phương như thế chứ?
- Địa phương nào?

Tania nghi hoặc hỏi.

Tiểu Ân chỉ vào không gian hắc ám:

- Chính là cái địa phương giam giữ yêu quái này đó.

Tania do dự một chút:

- Trong thần giới có không ít cấm địa, đều có một vài nơi cùng loại đều là ở trung tâm cấm địa, hơn nữa trong đó cũng sẽ ngẫu nhiên mà có những tình cảnh kỳ dị. Tuy nhiên trong các cấm địa này ít nhiều cũng có chút hữu dụng với thần linh, cho nên cũng có một vài người tiến vào.

Lòng Tiểu Ân nhảy dựng lên:

- Vậy còn Thời không Hồng Lưu thì sao? Có nơi nào còn có nó nữa không?

Tania nhú mày như có chút lo lắng, lát sau mới đáp:

- Rất xin lỗi, vấn đề này ta không thể trả lời ngài, bên trong Thời không Hồng Lưu quả thực quá mức thần bí, bất kể thần linh nào cũng không thể trả lời vấn đề này.

Do dự một lát gã nói tiếp

- Tuy nhiên, ta phỏng chừng trong Thời không Hồng Lưu hẳn là còn có thượng cổ yêu ma quỷ quái còn mạnh hơn.

Tiểu Ân ngẩn ra, ngay từ đầu chỉ là thuận miệng hỏi, nhưng phản ứng của Tania lúc này lại ngoài ý liệu của hắn.

- Tania bệ hạ vĩ đại, ngài có thể xác định ở trong Thời không Hồng Lưu có thượng cổ yêu ma sao?

Lòng Tiểu Ân kinh dị không chừng, chẳng lẽ ở nơi đó thật sự có ẩn giấu siêu cấp thượng cổ cường nhân nào mà mình không phát hiện sao?

Nhất thời, lòng hắn có chút không yên, nghĩ chỉ một cái đuôi trong không gian hắc ám kia thôi đã có uy năng đủ để khiến cho người khác đau đầu vạn phần, như vậy nếu thật sự gặp một yêu ma thượng cổ cùng cấp với yêu ma thượng cổ bất tử kia, thì sợ là cả Thời không Hồng Lưu cũng phải long trời lở đất.

Sau khi Tiểu Ân thăng tiến chủ thần. Tuy rằng có phần tự phụ, nhưng cũng không phải cuồng vọng vô tri. So với thượng cổ chúng thần, trước mắt hắn còn xa lắm không theo kịp.

Tania gật đầu:

- Tiểu Ân bệ hạ, ngài vừa mới tiến giai chủ thần, thời gian đó có lẽ vẫn còn đang bế quan tiềm tu nên không biết mấy năm qua thần giới đã phát sinh một đại sự.

Tiểu Ân ngẩn ra hỏi ngược lại:

- Đại sự gì?
- Các vị thần vương đã từng tiên đoán, trong Thời không Hồng Lưu có xuất hiện một đoàn thất thải lưu ly vụ. Hẳn là ngài hiểu được công dụng của thứ này đối với chủ thần chúng ta.

Tiểu Ân không ngừng nghĩ ngợi mà gật đầu, thứ này đối với chủ thần đương nhiên là vật báu vô giá.

- Khi đó, bất kỳ chủ thần nào cũng phải phân thân vào trong Thời không Hồng Lưu tìm tòi nhưng đáng tiếc, dường như chúng ta đã kinh động đến một thứ vô cùng hùng mạnh tồn tại bên trong đó. Uy năng của hắn cũng không kém hơn thần vương một chút nào. Không ngờ đã trục xuất tất cả thần linh trong Thời không Hồng Lưu. Hiện giờ, vị cường nhân thượng cổ đó đã chiếm lấy quyền khống chế toàn bộ Thời không Hồng Lưu, ngay cả các thần vương cũng đành cam chịu.

Tania nói đầy hâm mộ:

- Ngay cả đoàn thất thải lưu ly vụ kia cũng rơi vào tay của thượng cổ yêu ma đó, thật không biết yêu ma quái quỷ đó muốn chỉ bảo này làm gì.

Tiểu Ân nghe xong, khoe miệng khẽ run rẩy, lòng dâng lên một cảm xúc dở khóc dở cười. Nói nửa ngày hóa ra yêu quái thượng cổ Tania nói không ngờ chính là mình. Không thể tưởng được trong mắt chủ thần đó, hình tượng của mình lại cao lớn đến vậy, không ngờ có thể sánh vai với các thần vương. Tuy nhiên, Tiểu Ân cũng tự biết mình, có lẽ trong Thời không Hồng Lưu, là mình có thể dựa vào khả năng khống chế những dòng khí trong Thời không Hồng Lưu mới có thể chiến với thần vương một trận, nhưng ở bên ngoài thì tuyệt đối không thể.

Dajalema liếc về không gian hắc ám đó một cái, đột nhiên nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, ngài có thể thu phục được cái đuôi yêu quái này, đây chính là công tích ngàn vạn lần khó gặp trong thần giới đó. Ta có thể cam đoan, đại danh của ngài có thể truyền khắp thần giới trong thời gian ngắn nhất.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười:

- Dajalema bệ hạ, ngài quá khách khí. Đây cũng chỉ là một bộ phận của yêu quái mà thôi, còn kém khá xa yêu quái thượng cổ thực sự, căn bản là không thể đánh đồng. Hơn nữa có thể trấn áp được thứ này cũng không phải một mình Tiểu Ân ta có thể, mà là ba chúng ta liên thủ đó.

Tania và Dajalema tuy da mặt dày lắm, nhưng lúc này cũng không kìm nổi có chút nóng nóng lên. Tuy nhiên, bọn họ liếc nhau một cái, cũng không cự tuyệt vinh dự này.

Có thể trấn áp cái đuôi yêu quái bất tử đó, từ nay về sau trong quang minh chi hải sẽ không còn uy hiếp nào đối với mình nữa. Danh vọng của bọn họ sẽ càng cao, thậm chí ngay cả chúng thần vương quang minh cũng sẽ có phần thưởng nữa đó. Chuyện tốt như vậy, danh vọng được đặc biệt đề cao, đối với các chủ thần mà nói là rất khó cự tuyệt

- Nếu Tiểu Ân bệ hạ đã khẳng khái như thế, chúng ta đa tạ.

Tania nghiêm túc nói

- Ngày sau nếu Tiểu Ân bệ hạ cần giúp đỡ gì, Tania nhất định sẽ không chối từ.

Dajalema cũng nói cực nhỏ:

- Ta cũng vậy.

Tiểu Ân thầm vui mừng, chia sẻ bớt một chút vinh dự lại có được tình hữu nghị của hai vị chủ thần. Vụ mua bán này cực kỳ lời đó.

Thần niệm quanh quẩn một chút, Tiểu Ân nói:

- Tania bệ hạ, còn về cái điểm lúc trước đó.

- đương nhiên

Tania đột nhiên ngăn ra

- Tiểu Ân bệ hạ nói ngài đã phát hiện ra điểm tới hạn?

Tiểu Ân bật cười:

- Nơi đó dường như có một chút khí tức đặc biệt của điểm tới hạn, nhưng vì thời gian quá gấp nên ta cũng không dám khẳng định.

Tarda và Dajialema nhìn nhau, cực độ sợ hãi và vui mừng.

Phát hiện và hoài nghi điểm tới hạn là hai chuyện khác hẳn. Một khi nghĩ đến hai vị chủ thần xưa kia sau khi tìm được điểm tới hạn chính xác, nhận được bảo vật và tài nguyên từ các thần vương, thần niệm của bọn họ liền có chút rung động.

Bây giờ đi tìm lại có thể tiêu trừ tai họa ngầm trong không gian hắc ám cũng đã là hạnh phúc bằng trời. Nếu còn có thể phát hiện ra một điểm tới hạn thì thu hoạch sẽ vô cùng, sẽ đạt tới một mức độ mà tất cả các chủ thần đều phải ngạc nhiên và vui mừng.

Tania và Dajialema không nói hai lời dẫn đường đi trước

Ở quang minh chi hải, nơi nơi đều là một mảnh hào quang rực rỡ, muốn nhận ra được con đường chính xác ở nơi này tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng. Cũng chỉ có như Tania ở trong cái nơi quỷ quái này tới mười vạn năm mới có thể quen thuộc mà tìm được trong thời gian ngắn nhất.

Phương hướng mấy người Tiểu Ân đi ra khỏi không gian hắc ám rõ ràng không giống như khi tiến vào, mặc dù có Tania dẫn đường, nhưng suốt mấy ngày sau mới tới. Tới đây rồi, trong lòng ba người đều cảm khái, tuy nhiên tâm tình của họ đã rất khác so với lúc đầu.

Trao đổi một lát, Tania và Dajialema phụ trách cảnh giới bên ngoài, còn Tiểu Ân bắt đầu lăng lạng cảm nhận năng lượng dao động ở đây. Theo như lời Tiểu Ân thì phải xác định lại một lần, bất kể thế nào cũng không thể tính nhầm. Đề nghị này lập tức được hai vị thần linh còn lại đồng ý. Hiện giờ bọn họ xác nhận không phải là nghi hoặc mà là điểm tới hạn thực sự. Nếu thật sự không phải chỉ sợ lập tức sẽ làm trò cười cho cả Thần giới.

Lúc này, khi Tiểu Ân cảm ngộ ở đây vẫn như trước phân ra một nửa lực chú ý, một nửa thần niệm khác thật cẩn thận quanh quẩn bên ngoài thần thể, trong lòng vạn phần cảnh giác với biến hóa bên ngoài và hành động của Tania và Dajialema. Đương nhiên, Tiểu Ân làm việc này cực kỳ bí mật. Hắn ngồi đây, vẫn là một bộ dáng thả lỏng toàn bộ thần niệm, ngay cả hai vị thần linh kia cũng không chút phát hiện và hoài nghi.

Thực sự, Tiểu Ân thật rất lo lắng.

Tuy Tania và Dajialema cũng không đề cập tới biện pháp xử lý cái đuôi yêu quái Thượng cổ kia, nhưng Tiểu Ân biết bọn họ đều có ý đồ gì đó đối với cái đuôi bị cắt đứt trong tay mình. Nếu không phải chính mình biểu hiện ra có thể khống chế năng lượng siêu cường của tia chớp tím, chỉ sợ hai vị thần linh này lúc này đã phải trở mặt. Cho nên Tiểu Ân tuyệt đối không có khả năng ký thác tính mạng của mình vào lòng tin đối với hai vị thần linh kia.

Tuy nhiên, Tiểu Ân cũng yên tâm hai vị thần linh này dường như không có động tác nào ngoài mục đích thủ hộ. Bọn họ cách xa Tiểu Ân trăm mét lăng lạng ngồi xuống.

Ba người hình thành nên một đường thẳng tắp, khoảng cách cũng rất đều nhau, tuy nhiên bên trong đó lại tràn ngập thần lực và thần niệm của Tiểu Ân, bởi cũng chỉ có hắn mới có thể xác định được dị năng hiện ra ở đây có phải là năng lượng của điểm tới hạn không, cho nên hai thần linh kia căn bản là sẽ không lẫn lộn thần niệm và thần lực của mình vào. Nếu không, nếu nhờ vì thế mà dẫn đến Tiểu Ân phán đoán sai lầm, chuyện này mới thực sự là lớn.

Suốt năm ngày, ba người bọn họ không chút trao đổi cứ ngồi bất động như vậy.

Trong lúc này có một thần linh bậc cao đang tu luyện vô ý xâm nhập vào đây. Ngay từ khi mới nhìn thấy họ, vị thần linh bậc cao hệ quang minh này do dự một lát mới thật cẩn thận tới gần. Bởi ba người Tiểu Ân cũng không phóng xuất ra khí tức chủ thần, nên hắn cũng không biết thực ra ngồi ở đây chính là ba vị thần linh cấp bậc sát tinh.

Bộ dáng bước đi của hắn thật cẩn thận như thể đang ôm âm mưu gì đó, cũng có thể hắn e dè ba vị thần này.

Dù sao, có thể tiến vào nơi này ít nhất cũng phải là thần linh bậc cao. Mà nhìn bộ dáng như tượng đất cũng cực kỳ giống thần linh đang rèn luyện thần thể, sự hiểu lầm này cũng chẳng có gì kỳ quái.

Cuối cùng, vị thần linh bậc cao bị quỷ ám không ngờ lại lờ đi Dajialema và Tiêu Ân ở giữa, ra tay với Tania.

Hành động này của hắn đã làm tổn thương thật sâu lòng tự trọng của Tania bởi trong mắt hắn, vị thần linh bậc cao này đã nhận thấy gã là người có tu vi thấp nhất trong ba người nên mới tấn công gã. Cho nên, đối với thần linh bậc cao đã tỏ rõ ý khinh thường gã, Tania không cần suy nghĩ mà hạ sát thủ. Uy năng mà một vị chủ thần bùng nổ toàn lực ra nghe mà rợn cả người. Năng lượng dao động mãnh liệt kia không gì cản nổi nhanh chóng lan rộng tới mức một phần mười các thần linh bậc cao đang tu luyện trong quang minh chi hải cùng có thể cảm nhận được uy năng hùng mạnh tràn đầy lửa giận này.

Tới hơn một trăm ngàn thần linh bậc cao đều phải rời bỏ nơi tu luyện, không có bất cứ kẻ nào hy vọng gặp một vị hàng xóm dũng mãnh như thế. Còn về thần linh bậc cao xui xẻo kia không ngờ bị Tania toàn lực ứng phó cho nổ tung banh xác.

Lúc này, uy năng gã phóng xuất ra cũng có thể khiến cho Tiêu Ân giật nảy người kinh hãi. Chủ thần quả nhiên đúng là danh bất hư truyền tuy rằng đối diện với cái đuôi quái quỷ trong không gian hắc ám kia biểu hiện của Tania cũng thường thôi, nhưng đó là bởi vì năng lực của cái đuôi đó quá mức đặc biệt. Mà trong khi chiến đấu với thần linh thực sự uy năng gã thể hiện ra mới thực sự là chân chính hùng mạnh.

Tiến Ân sai Nhất Hào âm thầm tính toán, cuối cùng có kết luận, trừ phi hắn trực tiếp dùng tia chớp tím hoặc thần vực lực lượng mới có thể cùng Tania chiến một trận mãnh liệt. Nếu không sẽ không có chút cơ hội thủ thắng.

Cho tới lúc này Tiêu Ân cũng không dám có nửa điểm ý niệm khinh thường chủ thần thiên hạ trong đầu.

Sau một chút chuyện này thì cũng không còn phiền toái gì nữa. Thời gian trôi qua, bản khoản trong lòng Tiêu Ân cũng dần dần vơi bớt, nhưng hai vị thần linh kia quả thực không một chút dám thả lỏng. Đương nhiên, đối với xung quanh Tiêu Ân vẫn dùng phần lớn tinh lực mà quan sát. Hắn nắm chắc tuyệt đối, chỉ cần năng lượng kỳ lạ này một lần nữa xuất hiện, nhất định sẽ bắt được.

Cuối cùng, khi bọn họ đợi tới ngày thứ bảy, một chút thần niệm thần bí dao động trong Thần niệm của Tiêu Ân.

Ngay một khắc khi năng lượng khác lạ đó xuất hiện, Tiêu Ân lập tức nhảy bén cảm nhận được. Hơn nữa, căn cứ theo hắn quan sát, hai vị kia cũng không có chút phát hiện, dường như không biết gì về nơi này. Hắn lập tức hiểu, dao động của năng lượng khác lạ này chỉ khổng chế trong một phạm vi rất nhỏ.

Cực kỳ thông thả năng lượng khác lạ này đang lớn dần. Đương nhiên, càng lúc Tiêu Ân càng có một cảm giác dù nó có tăng lên bao nhiêu đi nữa thì cũng vẫn không quá lớn, quả thực có thể nói là cực kỳ bé nhỏ, nếu không phải Tiêu Ân có Nhất Hào siêu cấp tính toán đang không ngừng ghi chép lại tình hình nơi này thì việc cảm giác được là một nan đề rất lớn.

Cũng không biết qua bao lâu, năng lượng khác lạ đó biến hóa nhiều hơn một chút, nhưng chỉ một chút năng lượng này thôi lại khiến cho Tiêu Ân bất giác cảm thấy chạm vào được một chút gì đó thật không ngờ.

Đây là một năng lượng khiến cho người ta có cảm giác sôi trào, dường như có một tia năng lượng gì đó khiến cho Tiêu Ân cảm thấy vô cùng sáng khoái. Khi tiếp xúc với năng lượng này, dường như đã tiếp xúc với thứ gì trong đó, mà cảm giác của khi tiếp xúc này cũng là tuyệt đối không bình thường. Năng lượng này càng tăng, cảm giác sáng mà sự tiếp xúc này mang tới lại càng tăng nhiều hơn.

Cảm giác này khi ở trong đồng hoang tàn kia cũng không cảm thấy, nháy mắt trong đầu Tiêu Ân lập tức xuất hiện vô số ý niệm. Hắn gần như có thể lập tức khẳng định, đây nhất định là kiệt tác của các thần vương. Bọn họ đã dùng một biện pháp nào đó giam cầm thứ gì đó bên trong khiến các chủ thần không thể tiếp xúc với toàn bộ năng lượng sôi trào này.

Khóe mắt Tiêu Ân hơi giật giật, đây là phản ứng bình thường khi mà cảm giác sáng khoái đạt tới cực hạn.

Trong đầu Tiêu Ân, Nhất Hào điên cuồng giải toán. Hắn muốn kiểm xem tác dụng thần kỳ của thứ sức mạnh kỳ lạ này. Đột nhiên một tia điện xẹt qua đầu Tiêu Ân, hắn sử dụng tinh thần ý thức để truyền đạt ý nghĩ của mình tới Nhất Hào.

Năng lượng này là sức mạnh của thiên địa.

Trong thần giới, sức mạnh thiên địa đã sớm cạn kiệt, chính vì nguyên nhân này, ngoại trừ kẻ đã xuyên qua tinh bích kia, pháp sư đứng đầu vong linh Douglas thần bí được gọi là kẻ điên ra thì không có chủ thần nào có thể tiến giai làm thần vương.

Trong vô số năm chỉ có một thất thái lưu ly vụ sinh ra trong Thời không Hồng Lưu khiến cho tất cả các chủ thần đều phải đổ mắt thêm muốn.

Thứ này đã trải qua không biết bao nhiêu năm mới hấp thu đủ sức mạnh của thiên địa mà sinh ra chính là linh vật duy nhất có thể trợ giúp chủ thần tiến giai làm thần vương.

Ngoại trừ lần đó ra theo như Tiểu Ân biết chỉ có nguyên thể màu đỏ trong tử điện cấm địa cũng chỉ chứa một chút sức mạnh của thiên địa. Đúng là bởi vì sức mạnh của thiên địa khó gặp cho nên mới quý báu đến thế, ngay cả Dajialema cũng nguyện trả một cái giá thật lớn để có được nguyên thể màu đỏ trong tay Tiểu Ân. Nhưng hiện giờ không ngờ Tiểu Ân lại phát hiện ra một nơi mới phát ra sức mạnh của thiên địa, kết quả này đương nhiên đã vượt ra ngoài dự đoán của hắn. Đồng thời hắn còn lơ mơ hiểu vì sao các thần vương phải điên cuồng đi tìm điểm tới hạn đến như thế, có lẽ bởi bọn họ muốn khống chế nơi quan trọng đó.

Tâm niệm của Tiểu Ân như nước, nhưng phản ứng trên thân thể lại không chậm chút nào, lập tức bắt đầu thông thả hấp thu năng lượng có ẩn chứa sức mạnh của thiên địa này. Đương nhiên, Tiểu Ân cũng không báo cho hai thần linh bằng hữu ở bên cạnh, mà yên lặng một mình hưởng thụ thời khắc tuyệt vời khó được này.

Nếu năng lượng kỳ lạ ở nơi này cực kỳ khổng lồ, sức mạnh thiên địa bên trong cũng không thể cạn thì Tiểu Ân cũng không ngại chia sẻ một chút với Tania và Dajialema. Nhưng lúc này năng lượng khác lạ này lại cực kỳ mỏng manh, sức mạnh thiên địa bên trong lại ít, nên Tiểu Ân lập tức quyết định phải độc chiếm hết thấy.

Quá trình hấp thu sức mạnh thiên địa cực kỳ tốt đẹp, giống như một kẻ háu ăn bụng đói của mình mà hưởng thụ một bữa tiệc lớn xa hoa hoặc như một kẻ nghiện đang lên cơn lại được cho thuốc. Tóm lại, cảm giác này không ngờ lại khiến chủ thần Tiểu Ân lại sinh ra một cảm giác không thể ngừng được. Cuối cùng loại năng lượng sôi trào này sau một thời gian giằng co đã dần dần yếu đi.

Sắc mặt Tiểu Ân khê biến, hắn đang cao hứng hấp thu, lại thế nào chịu để cho năng lượng đó cứ thế thoái lui. Hơi hừ lạnh một tiếng, thần lực của Tiểu Ân chợt tăng lớn, thần lực trên thân thể cũng mãnh liệt tấn ra, lao tới giằng co với năng lượng kỳ dị mang lại cho người ta cảm giác sôi trào.

Ý tưởng của hắn phi thường đơn giản, là dùng chính thần lực của mình cuốn lấy năng lượng đó, tranh thủ nốt chỗ năng lượng cuối cùng còn lại nơi đây. Tuy bản thân Tiểu Ân cũng biết, khả năng thành công của ý tưởng này phi thường xa vời, nhưng nếu không thử một chút thì không phải là Tiểu Ân.

Thần niệm và thần lực hùng mạnh dưới sự khống chế của Tiểu Ân cũng sôi trào lên, nhưng lại có vài phần tương tự với năng lượng này. Có điều năng lượng này là năng lượng sôi trào giữa thiên địa, mà năng lượng của Tiểu Ân lại là do hắn khống chế.

Hai dòng năng lượng có chút tương đồng này giằng co một lúc, thần lực của Tiểu Ân thay đổi giống như một bàn tay xuyên vào trong cơ thể đối phương túm chặt lấy năng lượng này. Trong lòng Tiểu Ân lập tức mừng rỡ, không thể tưởng được năng lượng thuộc tính của chính mình lại phù hợp với đối phương đến vậy, một khi đã thế hắn càng chắc chắn và tin tưởng sẽ không chịu buông tha. Thần lực trên người bốc lên, Tiểu Ân liêu lĩnh phóng xuất ra thần lực siêu cấp hùng mạnh.

Tania và Dajialema đồng thời đảo mắt qua đây, tuy thần niệm và thần lực của bọn họ không thể xâm nhập vào phạm vi thần niệm của Tiểu Ân nhưng bên trong đột nhiên gây ra động tĩnh lớn đến thế mà bọn họ còn không cảm ứng được thì không xứng trở thành chủ thần.

Hai vị chủ thần ngơ ngác nhìn nhau, đều không hiểu vì sao Tiểu Ân lại phát điên, vì sao chỉ là một việc kiểm tra nho nhỏ mà hắn lại gây ra động tĩnh như trời long đất lở đến thế.

Tuy nhiên, mặc cho hai người bọn họ có đoán thế nào, cũng tuyệt đối không thể tưởng được Tiểu Ân không ngờ lại quan tâm đến năng lượng trong điểm tới hạn.

Suy nghĩ điên cuồng này không phải là điều những chủ thần luôn theo khuôn pháp này có thể tưởng tượng được.

Ở giữa bọn họ, Tiểu Ân lập tức đề cao thần lực mạnh đến thế lại vẫn làm cho họ kiêng kị. Thần niệm của hai vị thần linh kia quanh quẩn một hồi trên không trung, thần lực trên người cũng vội đề cao lên, nhưng chẳng qua bọn họ chỉ là bày ra đủ lực phòng ngự xung quanh, chứ không mạo muội tiến vào địa bàn Tiểu Ân nắm giữ.

Nếu là trước khi tiến vào trong không gian hắc ám, có lẽ bọn họ sẽ ỷ vào địa vị cường nhân mà ra tay can thiệp. Nhưng từ khi Tiểu Ân dùng thủ đoạn lôi điện tím nhốt cái đuôi yêu quái kia lại, cái nhìn và thái độ của bọn họ đối với Tiểu Ân cũng có ít nhiều chuyển biến tinh tế. Ít nhất giờ phút này trước khi Tiểu Ân chủ động mời, bọn họ cũng không muốn khơi khơi động tay vào.

Đương nhiên Tiểu Ân không hề biết mấy tính toán của hai vị chủ thần đồng bạn kia, hắn vẫn không ngừng tăng thần lực bản thân đầu nhập vào trong năng lượng kỳ dị này, muốn lưu lại nơi này tất cả. Nhưng dường như ở cổ năng lượng hùng mạnh ấy cũng có một lực hút cực mạnh, sức hút của nó cũng không phải lập tức dâng lên mạnh nhất, mà cứ dần dần tăng dần như nước ấm luộc ếch vậy.

Chẳng những thế, lực hút này còn mang tới cho Tiểu Ân một cảm giác như nó có thể tăng cường vô hạn, cho tới khi hắn buông tay mới thôi.

Không hiểu sao Tiểu Ân lại tin tưởng vào cảm giác của mình, hắn mơ hồ cảm giác là nếu mình không nghĩ biện pháp gì khác, cứ như vậy chờ đợi, khẳng định là đến cuối cùng thì cái gì cũng không có.

Nhanh chóng thăm hạ quyết định, Tiểu Ân thu liễm lại tất cả thần niệm phân tán ra ngoài, nháy mắt đã dùng thần lực hùng mạnh ngưng tụ từng bộ phận thần lực làm một đoàn, lao tới tấn công cổ năng lượng sôi trào kia.

Đột nhiên, Tiểu Ân phi thường thuận lợi tiến nhập vào trong năng lượng sôi trào đó, không ngờ lại không có chút trở ngại, khiến cho Tiểu Ân đã chuẩn bị hoàn toàn cũng phải sửng sốt.

Tuy nhiên, hắn lập tức tỉnh ngộ, ngưng tụ nhiều thần niệm hơn, không ngừng lao tới cổ năng lượng mới xuất hiện kia. Hắn muốn thăm dò một chút, là cổ năng lượng bao hàm sức mạnh của cả thiên địa này đến cuối cùng là từ đâu mà tới.

Sau khi kiểm tra năng lượng sôi trào kia một lần thần lực của hắn tiêu hao thật lớn, may mắn năng lượng dự trữ của Tiểu Ân đã đạt tới một cảnh giới phi thường cao, nếu không thật rất khó bảo toàn toàn bộ thần niệm của chính mình.

Cuối cùng, cũng không biết bao lâu sau, thần niệm của hắn cũng xuyên thấu qua năng lượng thần bí này tới tận ngọn nguồn năng lượng ấy.

Theo như cảm giác của hắn, cái này giống như một cửa động hình tròn, tuy cửa động cũng không phải quá lớn, nhưng khiến cho lòng hắn dâng lên một cảm giác run rẩy mãnh liệt. Đây là một tín hiệu báo trước nguy cơ, dường như muốn hắn rời xa khỏi cửa động.

Do dự một chút, Tiểu Ân vẫn quyết chí vọt tới.

Lúc này hắn đã là thần, thần niệm hùng mạnh càng không thể tưởng tượng, tuy nơi này dường như cũng có chút nguy hiểm, nhưng lòng tự tin mãnh liệt kia của Tiểu Ân lại cho hắn có đủ dũng cảm.

Nơi cửa động tràn đầy sức mạnh của thiên địa dẫn Tiểu Ân liền linh tiến vào.

Cho tới bây giờ Tiểu Ân vẫn còn nghĩ, không ngờ hắn lại có thể cảm ứng được sức mạnh thiên địa dư thừa đến thế, tình huống này chỉ có thể có trong truyền thuyết, xuất hiện trong mơ, mà lại xuất hiện khi thần niệm của Tiểu Ân vẫn còn sống sờ sờ.

Trong nháy mắt này, sức mạnh thiên địa trong lòng Tiểu Ân cũng không biến mất mà đã bị cửa động thần bí này che giấu cho rồi.

Một trận sức mạnh của thiên địa xông tới, tuy cũng gần như là một bộ phận thần niệm, nhưng Tiểu Ân vẫn có một cảm giác kích thích mãnh liệt.

Đột nhiên hắn tò mò đằng sau cửa động này là thứ gì.

Chẳng qua chỉ là có chút do dự, Tiểu Ân lập tức tập trung toàn bộ lực lượng, tiếp tục tiến vào.

Cửa động này cũng không sâu, thần niệm của hắn chỉ tiến vào một chút sau đó đi ra.

Thần niệm của Tiểu Ân giống như người đang lặn dưới nước thoát ra khỏi mặt nước, chợt tiếp xúc với bầu không khí mới mẻ, từng ngum từng ngum thở hào hển.

Đúng vậy, lúc này, thần niệm quả thật mang tới cho hắn cảm giác này.

Đây là địa phương nào đây? Không ngờ lại có được sức mạnh thiên địa hùng hậu tới không thể tin nổi như thế.

Trong nháy mắt Tiểu Ân tiến nhập vào trong động kia, hắn còn tưởng sức mạnh thiên địa nồng đậm tới mức này đã là đứng đầu trong thần giới rồi, nhưng vào tới đây rồi hắn mới hiểu được, so với nồng độ của ở nơi này quả thực là không đáng nhắc tới.

Trong lòng Tiểu Ân cực kỳ vui sướng vì trong lúc vô ý mình đã phát hiện ra nơi này, nếu có thể, hắn cũng không muốn rời đi.

Thần niệm ở nơi thần bí này cứ thông thả tới lui, hắn rất nhanh đã chú ý tới, sinh vật nơi này cực kỳ tươi tốt, ngay cả một cọng cỏ nhỏ cũng có được năng lượng sinh mạng cực kỳ hùng mạnh. Hắn thậm chí còn “xem” qua rất nhiều sinh vật kỳ dị, có đủ loại sinh vật không có trí tuệ, tuy bộ dáng cực kỳ kỳ quái nhưng trên người chúng cũng có được sức mạnh thiên địa mạnh yếu khác nhau.

Thực lực các sinh vật đó cực kỳ hùng mạnh, tuy không có khả năng so sánh với chủ thần Tiểu Ân nhưng hơn xa những nhóm sinh vật mạnh hơn bình thường ở thần giới và hạ giới.

Cũng may thần niệm thăm dò của hắn cũng không ảnh hưởng gì đến cuộc sống của những sinh vật này, chỉ là rất nhanh hắn đã phát hiện có một vài sinh vật có uy năng vượt rất xa ngoài tưởng tượng của hắn. Cũng không biết có liên quan đến việc đã hấp thu đại lượng sức mạnh của thiên địa hay không, khi thần niệm của Tiểu Ân tới gần thì sinh vật đó đều lập tức trở nên nôn nóng bất an, không ngờ có khả năng cảm ứng được sự tồn tại của hắn.

Phát hiện này khiến cho Tiểu Ân hoảng sợ, mấy sinh vật này thật sự rất khoa trương đó.

Sau đó không ngừng truyền đến lực hút càng lúc càng mạnh, khiến Tiểu Ân cũng cảm thấy khó chịu vô cùng, nhưng dù sao hắn cũng biết tốt xấu, cũng không tiếp tục ở lại trong này, mà theo đường cũ chậm rãi quay trở về.

Ngay nháy mắt thần niệm của Tiểu Ân về tới cửa động kia, một cỗ nhiệt lưu nhanh chóng lan ra trong đầu hắn, cơ mặt Tiểu Ân khẽ động, hắn cũng không chống cự, mà tận tình hấp thu những thứ đó vào.

Bởi vì hắn đột nhiên cảm ứng được, điều này cũng không phải uy hiếp gì mà là một dòng thông tin, một chút thông tin được giữ lại ở đây.

Trong lòng Tiểu Ân cực kỳ rung động, chẳng lẽ cửa động này lại đột nhiên có được năng lực tự mình suy nghĩ?

Dòng thông tin đó rất nhanh đã hiện ra trong não Tiểu Ân, toàn bộ tinh thần của hắn đều bị dòng thông tin này hấp dẫn.

Bên trong vũ trụ mù mịt khôn cùng có vô số tinh cầu bay ngang dọc khắp nơi, trên rất nhiều tinh cầu đều có những nhóm sinh linh ở đây, bọn họ hoặc đã an cư lạc nghiệp, hoặc đang đánh giết giết, và trong số những sinh linh đó hoặc là lạnh lùng vô tình, hoặc đờ đẫn lẫn nhau, mỗi chủng tộc, mỗi sinh linh, đều có những mục tiêu và giấc mộng bất đồng.

Vì mục tiêu này, những nhóm sinh linh đó đã xảy ra xung đột, đã xảy ra chiến tranh. Đương nhiên, trong đó cũng có rất nhiều cách giải quyết hữu hảo kiểu mẫu, nhưng tỷ lệ phát sinh ra được tình huống này lại chênh lệch thật lớn.

Phân phân hợp hợp, hợp hợp phân phân, đây là định luật vĩnh viễn không bao giờ thay đổi trong vũ trụ.

Nhưng ngay khi Tiểu Ân nghĩ đến việc tình hình đó phải duy trì vĩnh viễn, dị biến nổi lên.

Trong vũ trụ bỗng bất ngờ xảy ra một vụ nổ lớn, trong vụ nổ này, có rất nhiều tinh cầu bị cuốn vào đó, tới hơn tám phần mười sinh linh trên tinh cầu đều bị trận nổ này oanh thành bụi cát, vĩnh viễn biến mất.

Sau đó, tinh cầu mới đã phát hiện, bọn sẽ thế chỗ cho tinh cầu đã mất.

Nhưng trên tinh cầu mới đó lại không có sinh linh nào.

Sau khi cả vũ trụ đã trải qua một trận nổ thật lớn, dường như đã xảy ra một biến hóa thần kỳ mà tinh tế, mà tinh thần ý thức của Tiểu Ân lập tức đã tập trung toàn bộ ở nơi này.

Cuối cùng, Tiểu Ân cảm ứng được, vũ trụ có gì khác với trước kia.

Trước khi xảy ra trận nổ đó, tuy các loài trong vũ trụ có rất nhiều đếm không xuể, nhưng sức mạnh thiên địa trong không gian vũ trụ lại cực kỳ loãng, tuy rằng có nhiều hơn thần giới của Tiểu Ân một chút, nhưng cũng chẳng kém mấy.

Nhưng từ khi xảy ra vụ nổ đó, sức mạnh thiên địa nơi này như thể chỉ trong một ngày đêm đã bành trướng tới cực độ, sự dư thừa của sức mạnh thiên địa giống như thể đã trải khắp tinh cầu.

Đột nhiên trong đầu Tiểu Ân hiện lên một ý tưởng, nơi hắn nhìn thấy đằng sau cửa động chính là một viên tinh cầu.

Chỉ có điều không biết không gian vũ trụ không biết tên này có quan hệ gì với mình.

Đột nhiên, lòng Tiểu Ân vừa động, một ý niệm đáng sợ hiện ra trong đầu hắn. Tinh thần ý niệm của hắn lập tức không thể khống chế mà chấn động, cùng với năng lượng duy trì cửa động kia âm âm tiêu tan.

Sau khi mất đi ràng buộc, năng lượng thần bí kia nháy mắt đã quay về, mà Tiểu Ân cũng tựa như từ trong ảo mộng mà thanh tỉnh lại.

Trong đầu hắn loạn lên một đồng, vụ nổ lớn, sức mạnh hùng mạnh của thiên địa, điểm tới hạn cố định, năng lượng sôi trào kia.

Hết thấy đều giống như một đồng chỉ đen rồi rậm trong đầu Tiểu Ân, ngay cả Nhất Hào cũng bắt đầu chậm rãi tính toán.

Thật lâu sau, Nhất Hào dừng tính toán, giọng nói của hắn khôi phục lại giống như một cái máy:

- Chủ nhân, theo như tính toán của ta, khả năng các thần vương tính toán làm nổ điểm tới hạn thật lớn.

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức khó coi...

580. Chương 60: Trở Về Vô Thượng Thần Quốc.

Trong quang minh chi hải hào quang vạn trượng, dường như ánh mặt trời tràn ngập toàn bộ thế giới. Nhưng tiếp cận với không gian hắc ám, trong lòng Tiểu Ân cảm thấy lạnh lẽo. Bản thân hắn là một vị chủ thần đứng đầu quang minh hệ nhưng cảm giác này không hề yếu đi. Đặc biệt thông qua năng lực cảm ứng thần bí, hắn thấy cảnh long trời lở đất, thậm chí còn lan rộng tới toàn bộ vũ trụ. Hắn có cảm thụ sâu sắc hơn đối với trường hợp này.

Nhất Hào suy luận khiến ý tưởng khủng bố mơ hồ trong lòng Tiểu Ân trở nên chân thật hơn

Mặc dù hiện tại hắn không có chứng cứ gì nhưng trong lòng hắn đã tin. Thở sâu một hơi, hắn quyết định không muốn giữ loại năng lượng thần bí này. Bởi vì hắn mơ hồ cảm thấy, nhóm thần vương dùng trăm phương ngàn kế để sưu tầm điểm tới hạn, rất có thể liên quan tới sự kiện khủng bố kia. Một khi đã như vậy, hắn tuyệt đối không thể trợ giúp

Từ từ mở hai mắt, Tiểu Ân đứng lên

Tania và Dajialema lúc nào cũng chú ý tới động tĩnh của Tiểu Ân. Sau khi thấy hắn đứng lên, gần như đồng thời hỏi:

- Tiểu Ân bệ hạ, ngài phát hiện chuyện gì?

Tiểu Ân nhú mày, khuôn mặt lộ vẻ thất vọng. Hai vị thần linh ngẩn ra, chẳng lẽ nơi này không phải điểm tới hạn? Nhưng nếu không phải, tại sao Tiểu Ân lại làm ra động tĩnh lớn như vậy. Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân đang định phủ định, tìm một lý do tốt để hai người tin.

Chỉ có điều, hắn chưa kịp mở miệng thì sắc mặt lại biến đổi. Một cỗ năng lượng hùng mạnh từ dưới chân hắn tuôn ra, cỗ năng lượng hùng mạnh này nằm ngoài ý liệu của Tiểu Ân. Tuy chủ thần bình thường không có cảm ứng mãnh liệt đối với loại năng lượng xa lạ này, nhưng chỉ có năng lượng nhỏ mới có thể làm thế. Tuy nhiên cỗ năng lượng này có quy mô quá lớn, chỉ cần là người có năng lực cảm ứng là có thể phát hiện.

Vẻ mặt của Tania và Dajalema đầu tiên ngưng trệ. Sau đó lập tức bộc lộ niềm vui sướng cuồng nhiệt. Ánh mắt của bọn họ nhìn Tiểu Ân có thêm tầng lửa nóng. Trong lòng Tiểu Ân thầm than, mình muốn che giấu điểm tới hạn nhưng tình huống bất thành linh biến hóa, phá hỏng toàn bộ kế hoạch của hắn. Tuy nhiên Tiểu Ân mơ hồ đoán được xuất hiện động tĩnh lớn như vậy là do vừa rồi hắn sử dụng thần niệm tiến vào cửa động thần bí. Nếu không chỉ sợ năng lượng kỳ dị ở nơi này vẫn giống như trước bị giam dưới lòng đất. Cách một đoạn thời gian mới phát ra một chút, khả năng bị thần linh khác phát hiện là cực thấp. Nhưng sau khi hắn thăm dò, đã để lại một lỗ hổng lớn khiến phần lớn năng lượng dị loại tuôn ra.

Nhìn ánh mắt của hai người, sắc mặt Tiểu Ân ứng đỏ. Hắn nghĩ trong lòng hai vị thần linh đã nhìn ra ý từ chối của hắn. Có lẽ bọn họ cho rằng hắn muốn độc chiếm điểm tới hạn một mình.

Tania đột nhiên khom người với Tiểu Ân nói:

- Tiểu Ân bệ hạ vĩ đại hóa ra vừa rồi ngài mở rộng điểm tới hạn, trách không được có thanh thế lớn tới thế.

Dajalema cũng thở dài một tiếng nói:

- Đúng vậy trong nhóm chủ thần chỉ có mình ngài có thể độc lập mở rộng điểm tới hạn

Dừng một chút, nàng nói:

- Sự xuất hiện của ngài nhất định khiến toàn bộ thần giới chấn động. Ta có thể cam đoan, thần vương Odin Lage bệ hạ nhất định sẽ triệu kiến ngài.

Tiểu Ân cười khổ một tiếng, rốt cuộc hắn mới hiểu tại sao ánh mắt của hai người lại cổ quái như vậy. Không phải họ nhìn thấu tâm tư của mình mà do họ cảm thấy kỳ quái trước năng lượng bùng nổ của điểm tới hạn. Tuy nhiên bọn họ nói đúng, người tạo ra năng lượng mệnh mông này chính là hắn.

Cảm ứng năng lượng xung quanh hùng mạnh tới cực điểm, trong lòng Tiểu Ân thầm than. Ban đầu mình muốn che giấu sự tồn tại của điểm tới hạn nhưng không ngờ điểm tới hạn lại tự động lộ ra, số mệnh thật kỳ quái

- Ở trong thần giới đã có một trăm lẻ ba ... A, hiện giờ là một trăm lẻ bốn điểm tới hạn.

Dajalema có vẻ hưng phấn nói:

- Thần giới có một quy củ, vị thần linh nào mở rộng điểm tới hạn thì điểm tới hạn sẽ lấy tên của người đó. Cho nên điểm tới hạn này có tên là điểm Tiểu Ân

Tiểu Ân ngẩn ra, khoe miệng khê động, “điểm Tiểu Ân” cũng hơi kỳ quái.

Vẻ mặt của Tania vô cùng hâm mộ. Tuy hắn phát hiện vị trí của nhưng nghi ngờ điểm tới hạn và tìm ra điểm tới hạn là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau. Tuy điểm tới hạn không đặt theo tên hắn nhưng hắn cũng sắp thu được lợi ích. Trong lòng hắn tràn ngập chờ đợi

Tiểu Ân lại lần nữa ho nhẹ một tiếng nói:

- Hai vị bệ hạ vĩ đại nếu phát hiện ra điểm tới hạn, chúng ta phải xử lý thế nào?

- Tiểu Ân bệ hạ, mời ngài lưu tinh thần ấn ký trên điểm tới hạn. Làm thế mới chứng minh ngài là người phát hiện ra điểm tới hạn.

Tania lo lắng một chút nói:

- Từ nay về sau, ngài có thể thành lập thần quốc ở điểm tới hạn này. Ngài có quyền nắm giữ nơi này vĩnh viễn. Tuy nhiên nhóm Thần vương và chủ thần còn lại có quyền hưởng thụ năng lượng tẩy lễ trong điểm tới hạn. Nếu vẫn còn thừa người, ngài không được từ chối.

Dajialema bổ sung nói:

- Tất nhiên nếu bọn họ muốn tiến vào điểm tới hạn, cần phải trả giá vật tư tương ứng hoặc trăm triệu thần lực kết tinh.

Tiểu Ân hít một hơi lạnh nói:

- Một lần mất trăm triệu thần lực kết tinh?

- Đúng vậy, hàng tỷ thần lực kết tinh.

Dajialema nghiêm mặt nói

Tiểu Ân do dự một chút hỏi:

- Năng lượng tẩy lễ là gì?

Tania cười nói:

- Cứ cách trăm năm, điểm tới hạn lại phun trào năng lượng một lần. Loại năng lượng đó có lợi ích lớn đối với thần thể của chủ thần

Tiểu Ân lập tức hiểu. Phòng chừng loại năng lượng đó ẩn chứa thiên địa chi lực. Tuy nhiên hẳn hiểu. Tuy thần linh cấp chủ thần có thể hấp thu thiên địa chi lực trong tình huống đó nhưng muốn nhờ đó mà tiến giai thì còn kém vạn dặm. Hơn nữa chủ thần muốn tiến giai thành thần vương là một chuyện quá khó khăn. Nếu liều mượn thiên địa chi lực thì thần thể sẽ được rèn luyện không ngừng, có cơ hội tiếp cận tới thần thể của thần vương, nhưng vĩnh viễn không có cơ hội tiến giai.

Đạo lý này các chủ thần đều hiểu, nhưng không có chủ thần nào buông tha cơ hội rèn luyện thần thể. Trăm triệu thần lực kết tinh tuy khổng lồ nhưng đối với chủ thần sống không biết bao nhiêu năm, con số đó vẫn lấy ra được

Dajialema nhìn ánh mắt biến đổi của Tiểu Ân, đột nhiên nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, ngài là người mở rộng điểm tới hạn nhưng ta và Tania thủ hộ bên cạnh ngài, được coi là có công. Cho nên dựa theo quy định, chúng ta có quyền hưởng miễn phí năng lượng tẩy lễ, ngài xem....

Về mặt Tania chờ mong nhìn Tiểu Ân. Đây là cơ hội ngàn năm có một, đối với họ, nó cực kỳ quan trọng

Tiểu Ân cười nói:

- Điểm tới hạn là do ba người chúng ta cùng nhau phát hiện và mở rộng. Đương nhiên hai vị có quyền hưởng thụ năng lượng tẩy lễ.

Tania và Dajialema như trút được gánh nặng. Sau đó hai người tỉ mỉ kể lại kinh nghiệm về năng lượng tẩy lễ. Tuy mỗi lần điểm tới hạn bạo phát năng lượng cực kỳ khổng lồ nhưng nhiều nhất chỉ thỏa mãn được mười vị chủ thần. Nói cách khác, cứ cách trăm năm, Tiểu Ân có thể thu hoạch được bảy trăm triệu thần lực kết tinh. Hơn nữa tiến vào quang minh chỉ hải cơ bản đều là chủ thần quang minh hệ nên bảy trăm triệu thần lực kết tinh mà hấp thu được sẽ là thần lực kết tinh hệ quang minh. Đây là tin tức tốt với Tiểu Ân

Điểm tới hạn bình thường không cần giữ gìn cẩn thận. Điểm tới hạn giống như một đồng hoang tàn. Đương nhiên nhân thủ an bài hay thần thể của chủ thần không thể ở trong đồng hoang tàn này

Trong lịch sử từng có một lần điểm tới hạn bùng nổ cuốn thần thể chủ thần trấn thủ vào trong. Đó là kinh nghiệm xương máu nên nhiều nhất chủ thần chỉ có thể phái một phân thân vĩnh viễn trú thân ở đó mà thôi.

Về phần Tania và Dajialema, hai người trực tiếp có suất tẩy lễ nhưng đồng thời bọn họ có nghĩa vụ bảo vệ điểm tới hạn. Có hai người giúp đỡ, Tiểu Ân cảm thấy an tâm hơn. Nếu chỉ có một chủ thần nắm giữ điểm tới hạn, chắc chắn sẽ khiến các thể lực mơ tưởng. Hiện giờ kéo được hai chủ thần có nhân hiệu lâu đời xuống nước, độ an toàn trở nên cao hơn

Trầm ngâm hồi lâu, Tiểu Ân hỏi:

- Tania bệ hạ, ngài chỉ nhắc tới nhóm chủ thần, vậy còn nhóm thần vương thì sao?

Tania cười to nói:

- Bệ hạ, ngài hoàn toàn có thể yên tâm, chuyện này tuyệt đối không phát sinh.

Tiểu Ân nghi hoặc, trong lòng nhanh chóng tính toán. Tuy nhiên Tania lập tức đưa ra đáp án:

- Tiểu Ân bệ hạ, trong thần giới có tổng cộng một trăm lẻ bốn điểm tới hạn. Trong đó chỉ có ba điểm tới hạn là do chủ thần nắm giữ, còn về những điểm khác, ha ha....

Tuy Tania không nói tiếp nhưng Tiểu Ân hoàn toàn minh bạch. Trong thần giới, mỗi thần vương nắm giữ ít nhất một điểm tới hạn trong tay. Tất nhiên làm thế nào mà nhóm thần vương nắm giữ được điểm tới hạn thì Tiểu Ân không thể suy đoán. Tuy nhiên hẳn có thể khẳng định, chắc chắn bên trong có một loại quy tắc ngầm.

Dựa theo lời Tania nói phải lưu tinh thần ấn ký của mình lên điểm tới hạn. Biện pháp cực kỳ đơn giản, đó là sử dụng tinh thần năng lượng quang minh bình thường, vây khu vực này lại là có thể lưu lại hơi thở hùng mạnh

Thần linh gặp phải đều hiểu đó là kiệt tác của chủ thần. Đây là một loại phương thức tuyên bố chủ quyền của chủ thần. Trừ khi là tử địch không chết không ngừng thì không thần linh nào nguyện ý vô duyên vô cớ trêu vào một vị chủ thần bệ hạ.

Sau khi tiến giai thành chủ thần, thực lực và địa vị của thần linh đều có biến hóa tinh tế. Ở vị trí của bọn họ không có gì không hóa giải được, đều có thể dùng lợi ích để trao đổi. Tuy nhiên đối với nhóm thần linh điển, bọn họ không bị quy tắc này chế tài. Bởi vì bọn họ có thực lực hùng mạnh để phá vỡ quy tắc.

Làm xong mọi chuyện ba người Tiểu Ân dùng tốc độ nhanh nhất rời khỏi quang minh chi hải. Phát hiện và mở rộng điểm tới hạn, chuyện đại sự như vậy cần phải được thần vương bệ hạ tán thành. Chỉ khi đạt được sự tán thành của nhóm thần vương bệ hạ, chủ thần mới có tư cách tiếp quản điểm tới hạn. Nếu không, bọn họ sẽ đối mặt với áp lực của thần vương bệ hạ.

Bọn họ không biết, ngay sau khi bọn họ rời đi không lâu, trong điểm tới hạn xuất hiện hai đạo thân ảnh. Hai vị này là thần linh cá sấu Bo Liga và Keno

Hai người bọn họ là cường giả cấp thần vương. Bọn họ không phải thần linh quang minh hệ. Lực lượng hắc ám mơ hồ trên người bọn họ thể hiện rõ điều đó. Nhưng bọn họ là hai người đứng đầu thế giới hắc ám, ngay cả khi xâm nhập vào quang minh chi hải cũng không bị ảnh hưởng. Đường như nơi này không phải thế giới quang minh mà là siêu cấp cấm địa tràn ngập lực lượng hắc ám. Lực lượng quang minh tiếp cận quanh người bọn họ lập tức biến hóa tinh tế, biến thành thuộc tính năng lượng thích ứng với bọn họ.

Đây là lực lượng của thần vực, có thể vận dụng loại sức mạnh này tới mức ảo diệu như thế, chỉ có những nhân vật hùng mạnh tới cực điểm mới có thể làm được. Ngay cả Tania và Dajialema nếu ở bên trong quang minh chi hải và cấm địa hắc ám, trừ khi bọn họ đem thần quốc của mình xâm nhập vào trong, nếu không không thể chuyển hóa năng lượng tới trình độ như thế

Giờ phút này, Bo Liga nói:

- Tên Tiểu Ân kia không đơn giản, không ngờ có thể thu phục được cái đuôi đó. Nếu không tận mắt nhìn thấy, đúng là không thể tưởng tượng được.

Keno than nhẹ một tiếng nói:

- Đúng vậy, ngay cả chúng ta cũng từng chịu khổ vì cái đuôi đó.

Hắn quay đầu nhìn Bo Liga, ánh mắt mang theo ý cười mơ hồ.

Bo Liga lớn tiếng ho khan vài cái, trầm nói:

- Kỳ thật cái đuôi không khó ứng phó. Chỉ có điều không thể hoàn toàn tiêu diệt nó, chỉ có thể đem nó phong ấn. Nó sống dai như loài giòi bọ, nếu không ta đã sớm tiêu diệt nó ngàn lần.

Keno cất tiếng cười to, dường như hẳn rất vui sướng.

Mặt của cá sấu Bo Liga đen lại. Tuy nhiên sau khi giằng co nửa ngày, rốt cuộc y cười phá lên.

Bọn họ không hề kiêng kỵ, cất tiếng cười to. Nhưng nhóm thần linh nghe được tiếng cười này đều bỏ chạy, không ai dám tới đây để tìm hiểu

Một lát sau, Keno ngừng cười, hứng thú nhìn không gian phong ấn, nói:

- Không ngờ Tiểu Ân nắm giữ năng lượng tử điện. Điều này nằm ngoài dự đoán của ta. Có lẽ Douglas không nói sai hẳn quả thực có thể trở thành người siêu việt tất cả

Đôi mắt của Bo Liga xoay chuyển nói:

- Hẳn còn chưa tiến giai thành thần vương, người kết luận hơi sớm đó !

Keno ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phương xa, thần nhiên cười nói:

- Hẳn nhất định có thể tiến giai thành thần vương.

Tiểu Ân tự nhiên không biết có vô số ánh mắt đang âm thầm chú ý tới hắn. Hơn nữa thực lực của hắn càng mạnh lên, sự chú ý này càng mãnh liệt. Tuy nhiên Tiểu Ân biết sau lưng hắn có Vô Danh. Chỉ cần Vô Danh không rời khỏi mình, hắn có thể đảm bảo mình an toàn.

Ba vị chủ thần quang minh rời khỏi quang minh chi hải. Song bọn họ không tách ra mà cùng tới thần quốc của một trong Tam đại thần vương thượng cổ nhất, thần vương Odin Lage.

Bọn họ là thần linh quang minh hệ, phát hiện điểm tới hạn trong quang minh chi hải đương nhiên cần phải được sự đồng ý của thần vương mạnh nhất trong quang minh hệ, Tinh linh thần vương bộ hạ không có quyền lực như vậy.

Thần quốc của Odin Lage nổi tiếng trong thần giới. Bên ngoài thần quốc của hắn, không có nhiều thần quốc. Tam đại thần vương thượng cổ đều giống nhau, cách xa nhau trong thần giới. Tuy bọn họ có thực lực mạnh mẽ nhưng xung quanh thần quốc của bọn họ, không có thần linh nào dựa vào.

Tất nhiên nơi này không náo nhiệt như đại bản doanh của gia tộc Phong Linh nhưng qua vô số năm, không có thần linh nào dám khiêu chiến uy nghiêm của tam đại thần vương thượng cổ. Ngay cả nhóm thần vương điện cũng không dám khiêu chiến uy nghiêm của bọn họ.

Mặc dù Tania và Dajialema đều là chủ thần quang minh hệ nhưng khi tới đây, bọn họ kiềm chế sự kiêu ngạo của mình. Hơn nữa biểu hiện giống như những tín đồ hành hương

Không phải lần đầu tiên Tiểu Ân nhìn thấy thần quốc rộng lớn, nhưng khi tới đây, hắn phát hiện trái tim mình đập mạnh. Dù thần linh có năng lực khổng lồ chế hù mạnh tới cỡ nào, khi tới đây cũng không thể khống chế hoàn mỹ thân xác thần của mình.

Cách thần quốc khoảng mười dặm, có một vòng bảo hộ quang minh hùng mạnh, ngăn tất cả mọi người ở bên ngoài.

Dajialema lập tức bước lên, phát ra thần lực quang minh, nhẹ nhàng chạm vào vòng bảo hộ, đồng thời cất cao giọng nói:

- Thần vương Odin Lage vĩ đại! chủ thần Dajialema, Tania và Tiểu Ân, mong được ngài triệu kiến.

Sau khi truyền đoạn tin tức này, Dajialema cung kính ngồi chờ. Tania cũng thế, biểu hiện của bọn họ rõ ràng còn cẩn thận hơn khi ở quang minh chi hải. Tâm tình của Tiểu Ân phức tạp nhìn về phía trước. Theo bản năng, thần niệm quét qua quang minh quyền trượng. Không biết sau khi gặp mặt, thần vương Odin Lage có đòi quyền trượng về không. Tuy nhiên trong lòng hắn quyết định, chỉ cần Odin Lage không đề cập tới, hắn sẽ giả bộ như không biết. Muốn hắn chủ động trả quyền trượng, hắn không làm được

Sau khi Dajialema thông báo được mấy phút đồng hồ, vòng bảo hộ quang minh đột nhiên sáng lên. Hào quang vạn trượng lan về phía bọn họ, Tiểu Ân hơi kinh hãi thần lực trên người bùng nổ, sẵn sàng chống trả. Khẽ nhìn sang bên cạnh, mặt của hai người Tania không đổi sắc, đứng nguyên tại chỗ không có ý định phòng ngự.

Trong lòng hấn khê động, lập tức buông tha ý định chống cự. Bất qua bên trong thần vực của mình, hấn đã chuẩn bị dùng quang minh quyền trượng. Một khi xuất hiện dị biến sẽ dùng thuộc tính năng lượng tương đồng để thoát khỏi.

Vô số hào quang bao phủ trên người ba người. Một lát sau đột nhiên hạ xuống, năng lượng quang minh tinh khiết biến thành áo choàng, cứ như thể khoác lên người bọn họ

Tiểu Ân nhìn áo choàng năng lượng trên người, có chút không hiểu, vẻ mặt của hai người Tania tràn ngập vui mừng lẫn sợ hãi, Tania hạ giọng nói:

- Hay quang huy chi chủ biết ý đồ tới đây của chúng ta?

Dajalema do dự một chút nói:

- Chắc là như thế, nếu không bệ hạ không cho chúng ta đãi ngộ cao như thế.

Nàng thở dài một tiếng, nói:

- Thần vương bệ hạ quả nhiên sâu không lường được, không ngờ ngay cả chuyện trong quang minh chi hải cũng biết.

Tiểu Ân ở bên cạnh không hiểu gì cả. Tuy nhiên hấn biết chiếc áo choàng năng lượng này đại biểu cho một loại đãi ngộ cao. Trong lòng hấn âm thầm xấu hổ, mình từng đảm nhiệm chức vụ giáo hoàng cho thần vương Odi Lage, nhưng trong khoảng thời gian ngắn đó, hấn không chú ý tới chuyện này. Nếu không phải vì thần thánh quyền trượng, chưa chắc hấn đã đảm nhiệm chức giáo hoàng đó.

Bên trong thần quốc xa xôi, đột nhiên phát ra hào quang chói mắt. Sau đó hào quang kéo dài tới trước mặt ba người và hóa thành một con đường quang minh

Trong lòng ba người Tiểu Ân kính phục, Odin Lage thi triển năng lượng quang minh hùng mạnh không kém quang minh chi hải. Bởi vậy có thể thấy được, vị quang huy chi chủ này nắm giữ lực lượng không kém thần linh thượng cổ.

Tania và Dajalema vẫn duy trì thái độ kính cẩn, bước trên con đường quang minh. Tiểu Ân do dự một chút, cuối cùng đi theo bọn họ.

Con đường quang minh hướng tới thần quốc không ngừng co rút lại. Một lát sau, bọn họ tới một mảnh đất rộng lớn trong thần quốc. Tiểu Ân tốt xấu gì cũng từng là giáo hoàng bệ hạ, biết quy định cổ quái của thần quốc này. Tân nhậm giáo hoàng sinh ở khu vực nào thì thần điện ở khu vực đó tự động trở thành chủ thần điện của thần quốc. Giờ phút này, bọn họ ở mảnh đất trống trước chủ thần điện

Nơi này có thể chứa đựng trăm vạn sinh linh thể nhưng chỉ có ba người bọn họ. Trước mặt bọn họ là một tòa thần điện to lớn. Bên trong ẩn chứa thần lực hùng mạnh, đủ chứng minh nó là chủ thần điện của thần quốc.

Tuy nhiên ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua một vòng, sắc mặt trở nên cổ quái. Nơi này không ngờ là nơi hấn vượt qua thần môn được Odin Lage chỉ định làm giáo hoàng. Trong lòng hấn không nói thành lời, không ngờ giáo hoàng mới sinh ra trong khu vực này?

Đột nhiên tiếng nhạc êm ai vang lên. Tiếng nhạc không những động lòng người còn tràn ngập uy nghiêm. Hiện giờ Tiểu Ân không phải là gà mờ như ngày xưa. Hấn hiểu ý nghĩa của loại âm nhạc này, thậm chí còn biết một số quy luật trong đó.

Cửa thần điện từ từ mở ra, hai thiếu nữ xinh đẹp bước ra, sắc đẹp của các nàng không hề thua kém mỹ nữ tuyệt sắc trong tộc Tinh linh. Sau đó hai hàng võ sỹ tay cầm binh khí đi ra. Hơi thở trên người nhưng võ sỹ đó chứng tỏ bọn họ đều là cường giả.

Ngay sau đó, hơn trăm lão già hồng bào nối đuôi nhau đi ra. Khi những người này xuất hiện, sắc mặt của Tania và Dajalema không khỏi ngưng trọng. Rất hiển nhiên, những người này ra chào đón khiến bọn họ cảm thấy kinh ngạc.

Ánh mắt của hai vị thần linh chăm chú nhìn cửa thần điện, thấy một lão già, đầu đội vương miện, tay cầm quyền trượng từ từ đi ra. Quanh người lão già tràn ngập lực lượng quang minh hùng mạnh. Loại quang

minh lực lượng này không phải tu vi của lão mà là lực lượng do thần linh ban cho. Chẳng qua thu được lực lượng hùng mạnh như thế cũng chỉ có giáo hoàng bộ hạ mà thôi.

Tania và Dajialema liếc mắt nhìn nhau, không kiềm chế được sợ hãi và vui mừng. Không ngờ giáo hoàng bộ hạ tự mình đi ra nghênh đón, lễ tiết này thực sự rất long trọng, là lễ tiết nghênh đón thần vương bộ hạ.

Sau khi giáo hoàng bộ hạ xuất hiện, trông mắt của Tiểu Ân tí nữa lồi ra. Vị giáo hoàng này không hề xa lạ với hắn, không ngờ là người dẫn hắn vào thần quốc, Habib Hey. Trong lòng hắn đột nhiên xuất hiện cảm giác vớ vẩn, không ngờ người thừa kế vị trí của mình lại là vị hồng y đại giáo chủ này.

Phía sau Habib Hey là mấy vị hồng y giáo chủ. Trên người hồng y giáo chủ không có lực lượng ma pháp, chỉ có thần lực quang minh thuần túy. Phàm là người có thể mượn thần lực của thần vương Odin Lage, không ai dám coi thường, ngay cả chủ thần cũng vậy.

Habib Hey tới trước mặt ba người Tiểu Ân, hắn hơi khom người nói:

- Ba vị chủ thần bộ hạ vĩ đại hoan nghênh tới thần quốc của thần vương Odin Lage bộ hạ.

Tuy Habib Hey không phải là thần linh nhưng nếu hắn là giáo hoàng của Odin Lage, như vậy hắn không phải người bình thường. Hắn là người phát ngôn trong thần quốc của Odin Lage, thân phận này không hề kém chủ thần.

- Giáo hoàng bộ hạ tôn kính, chúng ta tìm được điểm tới hạn trong quang minh chỉ hải cho nên muốn gặp thần vương bộ hạ, nhờ ngài thông báo

Tania khiêm tốn nói

Habib Hey nở nụ cười ôn hòa nói:

- Chủ thần Tania, ta sẽ nhanh chóng truyền đạt nguyện vọng của ngài với bộ hạ, xin ngài cứ yên tâm

Tania khẽ gật đầu, khuôn mặt không hề lộ vẻ thiếu kiên nhẫn.

Sau đó Habib Hey chuyển ánh mắt sang người Tiểu Ân, hắn khom lưng thật sâu nói:

- Tiểu Ân bộ hạ, hoan nghênh ngài trở về thần quốc.

Sắc mặt của Tania và Dajialema khẽ biến. Thái độ này của Habib Hey với một vị thần linh vừa tiến giai thành chủ thần tuyệt đối không bình thường. Tiểu Ân cười khổ một tiếng, xem ra không tránh được cửa này rồi.

Hắn khẽ gật đầu nói:

- Habib Hey bộ hạ, chúc mừng ngài được thần vương bộ hạ ân sủng.

Habib Hey than nhẹ một tiếng:

- Tiểu Ân bộ hạ, những thứ ta có là do thần vương bộ hạ ban ân, nhưng những vinh quang này vốn thuộc về ngài

Tiểu Ân ngăn lại nói:

- Ngài quá khách khí, hiện giờ ngài mới là giáo hoàng của thần vương bộ hạ.

Hắn cười nói:

- Ta đã không làm giáo hoàng nhiều năm rồi...

Tania và Dajialema hoài nghi, việc này là sao?

Tiểu Ân quay đầu lại, hắn biết nếu hôm nay không giải thích hợp lý, chỉ sợ hai vị chủ thần sẽ cạnh cánh trong lòng, không tốt với việc hợp tác sau này

- Hai vị bộ hạ, ta từng được thần vương Odin Lage ban ân, đảm nhiệm chức giáo hoàng

Tiểu Ân bình tĩnh nói.

Nhưng những lời này lọt vào tai của Tania và Dajialema lại vô cùng chấn động. Hóa ra lai lịch của Tiểu Ân lại thần bí khó lường như thế, Giáo hoàng của thần vương Odin Lage bệ hạ, đó là địa vị tôn quý tới cỡ nào. Tuy không phải thần linh nhưng địa vị tuyệt đối cao hơn phần lớn các thần linh. Nếu là người khác đảm nhiệm chức vị quan trọng như thế, chỉ sợ sẽ nguyện ý trung thành với thần vương bệ hạ. Hơn nữa bọn họ biết, người đảm nhiệm chức vụ giáo hoàng sẽ được thần vương sắc phong thành loại thần linh khác và có thể mượn dùng thần lực của thần vương bệ hạ.

Nhưng nhân vật như vậy vì sao lại từ chức, tự lập môn hộ? Hơn nữa nếu đã là giáo hoàng của thần vương bệ hạ, sao thần vương bệ hạ lại trở mặt nhìn hắt rời đi? Trong chốc lát, trong đầu hai vị chủ thần xuất hiện vô số ý niệm, sắc mặt của bọn họ trở nên cổ quái nhưng bọn họ biết, trong đó có một số bí mật. Nếu vì chuyện này mà đắc tội Odin Lage bệ hạ thì mất nhiều hơn được. Tuy nhiên ánh mắt của bọn họ nhìn về phía Tiểu Ân có thêm một tia biến hóa. Trong mắt bọn họ, trên người Tiểu Ân có một quang sáng thần bí. Bọn họ không thể nhìn thấu.

Trong lòng Tiểu Ân thầm than, sớm biết kết quả này. Tuy nhiên nếu đổi lại là hắn, chỉ sợ biểu hiện của hắn cũng không tốt hơn hai vị chủ thần bao nhiêu.

Quay đầu, Tiểu Ân không hề giải thích. Hắn đã nói sự thật còn chuyện ngày sau thế nào hắn cũng không biết được.

- Habib Hey bệ hạ, bao giờ chúng ta mới được gặp thần vương bệ hạ?

Tiểu Ân đi thẳng vào vấn đề.

Trong lòng hai người Tania đồng thời cảm khái thật không hổ danh là người từng đảm nhiệm chức giáo hoàng nên mới dám dùng giọng điệu này để nói chuyện.

Habib Hey khẽ mỉm cười nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, bất cứ lúc nào ngài cũng có thể liên hệ với thần vương bệ hạ.

Lần này không chỉ hai người Tania khiếp sợ, ngay cả Tiểu Ân cũng kinh ngạc.

- Ngài nói gì? Lúc nào ta cũng có thể liên hệ với thần vương bệ hạ?

Tiểu Ân khó tin hỏi. Hiện giờ hắn không phải giáo hoàng, sao có được ưu đãi như thế.

Habib Hey múa quyền trượng trong tay nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, chẳng lẽ ngài đã quên, thần thánh quyền trượng của lịch đại giáo hoàng chúng ta còn nằm trong tay ngài. Chỉ cần quyền trượng còn ở trong tay ngài, lúc nào ngài cũng có tư cách liên hệ với thần vương bệ hạ và được thần lực của bệ hạ trợ giúp.

Tania và Dajialema đồng thời tròn tròn mắt, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân tràn ngập kinh hãi.

Thần thánh quyền trượng của Odin Lage thần vương là kiện siêu cấp thần khí nổi tiếng thần giới. Trong mấy lần chúng thần đại chiến, từng phát huy uy năng không gì sánh kịp. Ngay cả chủ thần, khi nhắc tới quyền trượng cũng cảm thấy sợ hãi.

Nhưng bọn họ không ngờ quyền trượng đại biểu cho thần vương Odin Lage lại nằm trong tay Tiểu Ân. Hơn nữa nghe giọng điệu của giáo hoàng đương nhiệm, thần vương bệ hạ không có ý thu hồi.

Trong lòng bọn họ đồng thời xuất hiện những ý tưởng vớ vẩn, Tiểu Ân và thần vương bệ hạ rốt cuộc có quan hệ gì? Vì sao hắn được ân sủng như thế. Chẳng lẽ... Chẳng lẽ hắn là con trai của thần vương bệ hạ?

Hai người âm thầm suy đoán, Tiểu Ân từ từ lấy thần thánh quyền trượng từ trong thần vực ra. Khi Tiểu Ân lấy ra quyền trượng, lực lượng quang minh hùng mạnh lập tức từ quyền trượng kích thích ra, nhanh chóng khuếch tán.

Phía trên thần điện chợt bộc phát hào quang vô tận, kết hợp với lực lượng quang minh của quyền trượng khiến toàn bộ thủ đô của thần quốc bị ảnh hưởng.

Ngoài Habib Hey, các giáo chủ và tín đồ không chút do dự xoay người quì gối, bọn họ cung kính quỳ bái thần thánh quyền trượng, đại biểu thần vương vĩ đại.

Tania và Dajialema nhanh chóng lui về phía sau trăm bước, bọn họ không dám ở bên cạnh Tiểu Ân. Giờ phút này, trong mắt bọn họ, hình tượng của Tiểu Ân trở nên vô cùng cao lớn. Phía sau hắn dường như có bóng dáng của thần vương Odin Lage.

581. Chương 61: Hai Trăm Năm Sau

Ở trong thần quốc của Odin Lage bệ hạ, ngay cả màu sắc của mặt trời đều là hào quang màu vàng thuần túy, trong đó ẩn chứa năng lượng hùng mạnh, thậm chí ngay cả quang nguyên chi vương vạn năm cũng không thể so sánh.

Chẳng qua, khiến Tiểu Ân cảm thấy tự hào chính là, mặc dù mặt trời do quang nguyên chi vương vạn năm hóa thành không hùng mạnh như nơi này, nhưng mặt trời của nơi này rõ ràng là một vật chết, một vật chết cho dù nắm giữ năng lượng hùng mạnh như thế nào cũng không đủ để sợ. Tiểu Ân thậm chí còn tin tưởng, nếu như để mặt trời của hai thần quốc đánh giá một chút, như vậy thắng khẳng định là quang nguyên chi vương vạn năm. Chỉ có điều, nếu thực sự đánh giá qua, chỉ sợ ngay cả Odin Lage thần vương cũng có chủ ý với quang nguyên chi vương vạn năm.

Tania và Dajialema hâm mộ nhìn mặt trời gay gắt trên đỉnh đầu, một mặt trời tốt đẹp cỡ nào, chỉ tiếc với uy năng của chủ thần còn không đủ để chế tạo ra một mặt trời chân chính ở trong thần quốc. Đương nhiên, tạo ra một thứ lờ người vẫn không có bất cứ vấn đề gì, nhưng lòng tự trọng của bọn họ lại không cho phép bọn họ làm như vậy.

Ở trong thần giới, ngoại trừ Tiểu Ân và một ít thần linh có cơ duyên khác, những thần linh còn lại bao gồm cả chủ thần đều không có khả năng có được mặt trời chân chính, dù sao, mặt trời thứ này là độc quyền của các thần vương.

Đón ánh mặt trời, Tiểu Ân hơi nhắm mắt, trong lòng hắn nhanh chóng tính toán. Ý tứ của Habib Hey, chẳng lẽ là nói thanh thần quyền trượng này sẽ vĩnh viễn thuộc về mình sao? Nếu hắn muốn biểu đạt chính là ý tứ này, như vậy Tiểu Ân tuyệt đối sẽ không để ý và xấu hổ gì.

Mắt nhìn xung quanh, Tiểu Ân nhẹ nhàng nói:

- Vinh quang của bệ hạ sẽ chia sẻ cùng các người, ân tứ của bệ hạ sẽ cho các người thỏa mãn, nguyện vinh quang của bệ hạ chiếu rọi thần giới vĩnh tồn hậu thế.

Dưới hào quang màu vàng của mặt trời chiếu rọi xuống, vinh quang trên thần thánh quyền trượng và chủ thần điện hòa lẫn, ngay cả toàn bộ chủ thần ở giờ phút này đều chấn động.

Giờ phút này, thanh âm của Tiểu Ân thông qua lực lượng của thần linh vang lên trong khắp các ngõ ngách ở thần địa. Dường như Tiểu Ân đã không còn là chủ thần gì nữa, mà một lần nữa trở thành giáo hoàng của Odin Lage thần vương bệ hạ.

Mà ở bên cạnh hắn, tân nhiệm giáo hoàng Habib Hèy cúi đầu đứng bên cũng không ngại Tiểu Ân đã đoạt vai diễn của hắn.

Ầm ầm, thanh âm giống như tiếng sấm sét quanh quẩn ở trên không, trong nước, mặt đất và lòng đất của toàn bộ thần quốc.

- Nguyện vinh quang của bệ hạ, chiếu rọi thần giới, vĩnh tồn hậu thế.

Thanh âm không ngừng lặp lại lần lượt vang lên trong khắp mọi ngõ ngách của thần quốc, vô số tín đồ xướng một lần lại một lần, giống như vĩnh viễn cũng không biết mệt mỏi.

Sau khi tất cả thanh âm cuối cùng hội tụ lại ở trong thần quốc, thì một cổ tín ngưỡng lực khổng lồ gần như có thể dùng mắt thường nhìn thấy bay lên bầu trời.

Trong không gian vốn hư vô kia xuất hiện một thần điện Thiên Không cực lớn, hấp thu vào tất cả cổ năng lượng hùng mạnh đến không thể tin nổi này.

Tania và Dajialema đồng thời hướng về phía thần điện Thiên Không kia cung kính thi lễ.

Lực lượng quang minh trong Quang Minh Quyền Trượng chậm rãi ảm đạm xuống, cùng lúc đó lực lượng quang minh từ chủ thần điện phát ra và lan tràn đến toàn bộ thần điện và tế đàn của thần quốc cũng bắt đầu tiêu tan.

Tiểu Ân biết cũng không phải hấn đang quấy phá, mà là tồn tại vô cùng hùng mạnh trên bầu trời kia ra tay.

Chậm rãi sau khi các tín đồ phía dưới ca tụng công tích vĩ đại của thần vương một lần, liền phát hiện thần tích đã lui bước. Bọn họ lúc này mới có chút tiếc nuối đứng dậy, và trở về vị trí ban đầu. Sau khi toàn bộ thần quốc trải qua thần tích lần này lại trở về bộ dáng ban đầu, xem bộ dáng tập mãi thành thói quen của tất cả mọi người, có thể thấy được tần suất phóng thích thần tích của Odin Lage hẳn là vô cùng thường xuyên.

Hào quang màu trắng của thần thánh quyền trượng đang thu về kia đột nhiên thay đổi biến thành một đạo quang sáng, bao phủ hoàn toàn Tiểu Ân. Sau đó, quang sáng này tiêu tán từng chút một. Khi quang sáng biến mất, ngay cả Tiểu Ân cũng mất đi tung tích.

Hai vị chủ thần Tania không khỏi biến sắc. Mặc dù bọn họ tin tưởng, thần vương bệ hạ cũng sẽ không chủ động làm khó một vị thần linh của hệ quang minh, nhưng Tiểu Ân biến mất ở trong này, lại vẫn khiến cho từ đáy lòng của bọn họ nổi lên một tia hàn ý. Nơi này dù sao cũng là thần quốc của Odin Lage thần vương bệ hạ được xưng là quang huy chi chủ, nếu thực sự trêu chọc bệ hạ nổi giận, như vậy ngay cả là chủ thần, chỉ sợ cũng có nguy hiểm ngã xuống.

Habib Hey đứng thẳng người, sau khi Tiểu Ân rời khỏi hấn lại một lần nữa trở thành tiêu điểm của mọi người ở hiện trường, đã khôi phục lại uy nghiêm của giáo hoàng bệ hạ.

Hấn hướng về phía hai vị chủ thần khẽ gật đầu, nói:

- Hai vị bệ hạ, Tiểu Ân bệ hạ đã được thần vương bệ hạ triệu tập, đi tới thần điện yết kiến, xin hai vị chờ một lát.

Hai người Tania lập tức khiêm tốn tỏ vẻ mình cũng không để ý, chẳng qua tất cả mọi người thật không ngờ, một lát này không ngờ chính là thời gian cả một ngày. Thời gian dài như vậy mới tiếp đãi hai vị chủ thần, đây thực ra là một việc có chút thất lễ. Nhưng hai vị chủ thần Tania cũng không có chút oán hận nào, bởi vì bọn họ đã hiểu được, sở dĩ có thể đạt được đãi ngộ quy cách siêu cao, cũng không phải bởi vì Odin Lage thần vương bệ hạ đã biết công tích của bọn họ ở trong quang minh chi hải mà nguyên nhân là bởi vì bọn họ đi cùng với Tiểu Ân.

Nếu Tiểu Ân vị chủ thần giàu sắc thái truyền kỳ được Thần vương bệ hạ triệu tập đầu tiên, như vậy bọn họ đừng nói là chờ một ngày, cho dù là chờ một năm cũng tuyệt không oán hận.

Lực lượng quang minh cực lớn hóa thành quang sáng bao phủ toàn thân Tiểu Ân vào.

Ở trong không gian kỳ dị này, Tiểu Ân cảm nhận được lực lượng của không gian, hấn cũng không chống cự, bởi vì hấn hiểu được, ở trong thần quốc của Odin Lage thần vương bệ hạ, hấn căn bản là không có khả năng tránh né không gian truyền tống lúc này.

Gần như chính là trong nháy mắt, hào quang xung quanh cũng đã tiêu tan toàn bộ, mà hấn lại cảm ứng được một cỗ năng lượng quen thuộc. Ngẩng đầu nhìn đi, đây là một bình đài cực lớn, một bình đài lơ lửng ở không gian. Ở trên bình đài này, có vườn hoa mỹ lệ, cây cối cao lớn, còn có thần điện đại biểu cho Odin Lage thần vương bệ hạ. Ở bên cạnh thần điện, một con cự long ba đầu màu hoàng kim lười biếng phủ phục trên mặt đất, dường như là đang hưởng thụ hào quang của mặt trời trên bầu trời kia tỏa ra. Từ phương xa nhìn lại dường như là một pho tượng cực lớn, một thần điện được cự long thủ hộ, nhưng Tiểu Ân lại biết, đây cũng không phải là pho tượng mà là một con hoàng kim long ba đầu sống sờ sờ.

Đột nhiên, ba cái đầu cực lớn của cự long chậm rãi rung động, cái đầu ở giữa lại có chút nâng lên, hai mắt vẫn nhắm của cự long chậm rãi mở ra giao thoa một chút với ánh mắt của Tiểu Ân ở trên không. Chỉ có một chút, bình thường thần nhiên, cũng không có sinh ra hoa lửa hoặc là cái gì. Sau đó, cự long một lần nữa nhắm hai mắt lại đầu gác ở phía trước thần điện, giống như lại biến thành một pho tượng không nhúc nhích.

Ánh mắt của Tiểu Ân từ trên người cự long này thu lại, trong lòng hắn có chút cảm khái. Cho tới nay, trong long tộc đều có một truyền thuyết. Hoàng kim long ba đầu vĩ đại có được lực lượng cũng không kém hơn thần linh, ngay cả Long thần vương đệ hạ vĩ đại cũng không thể sử dụng con cự long cao ngạo này.

Tiểu Ân đã từng hỏi qua Hắc Long Vương, trên thế giới này thực sự có loại sinh vật khủng bố hoàng kim long ba đầu này hay không, thì ngay cả Hắc Long Vương cũng nói không rõ, bởi vì ngay cả trong con đường sinh mạng hơn mười vạn năm của hắn cũng chưa từng gặp qua vương trong cự long đã sớm biến mất trong truyền thuyết này.

Nhưng hiện giờ, ở nơi này Tiểu Ân lại tận mắt nhìn thấy loại sinh vật vĩ đại này. Hơn nữa trong khoảnh khắc khi tiếp xúc với ánh mắt của cự long hắn liền hiểu được, cự long này mặc dù không phải là thần linh, nhưng uy năng mà bản thân nó có được lại tuyệt đối không thua kém mình. Nếu để hắn giao thủ với cự long này, như vậy Tiểu Ân cho dù xuất ra tử điện và thần vực lực lượng, cũng chưa chắc dám nói nhất định có thể thắng lợi.

Đây là một loại cảm giác, cảm giác chân thật khi giao thoa với ánh mắt kia.

Bên trong thần điện, đột nhiên xuất hiện một đạo hào quang, sau đó liền bắn tới trước mặt Tiểu Ân, một bóng người hư vô run rẩy, sau đó lập tức ổn định lại. Đây là một vị lão nhân, một vị lão nhân trên người tràn ngập hào quang mãnh liệt. Nếu như Tiểu Ân không phải là thần linh của hệ quang minh, chỉ sợ vẫn không nhất định có thể dễ dàng nhìn ra.

Lui lại nửa bước, Tiểu Ân cung kính nói:

- Odin Lage quang huy chi chủ vĩ đại, dưới vinh quang của ngài gột rửa, Tiểu Ân đã đạt được tái sinh, cũng quay trở lại gặp ngài.

Khi đối mặt hình ảnh lão nhân hư ảo này, Tiểu Ân không chút do dự hạ thấp tư thế. Chỉ cần có thể nhận được thiện ý của lão nhân này, như vậy hắn cũng không ngại trở nên khiêm tốn một chút.

Lão nhân tiện tay vung lên một cái, nói:

- Tiểu Ân đệ hạ, ngài làm rất tốt, vượt xa sự tưởng tượng của ta, và đồng bạn của ta.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, quả nhiên, Odin Lage cũng không phải chỉ cấu kết với Vô Danh, chẳng qua có thể được hắn gọi là đồng bạn, khẳng định đều là thần linh có cấp bậc tương ứng với hắn.

Odin Lage đột nhiên hỏi:

- Tiểu Ân đệ hạ, ở trong thời không hồng lưu, ngài cảm thấy như thế nào?

Tiểu Ân ngẩn người, trong lòng toát mồ hôi vốn tưởng rằng ngoại trừ Vô Danh sẽ không ai biết, không ngờ sau khi gặp được Odin Lage, hắn mới biết được bí mật này thực ra cũng không tính là bí mật gì.

Cười khổ một tiếng, Tiểu Ân bất đắc dĩ nói:

- Sau khi tu luyện ở quảng sáng thời gian, quả thật có hiệu quả không giống bình thường, ta cho rằng đây là chỗ tốt lớn nhất của thời không hồng lưu.

Odin Lage bật cười, nói:

- Quảng sáng thời gian sao? Đáng tiếc hiện tại ngài vẫn không thể tự do khống chế.

Tinh thần của Tiểu Ân chấn động, lập tức hỏi:

- Thần vương đệ hạ, ngài có biện pháp nào sao?

Thân là chủ nhân của thời không hồng lưu, lại không thể hoàn toàn nắm trong tay một tầng quảng sáng thời gian trong đó, điều này làm cho hắn cảm thấy cực độ bất an. Cho dù là sau khi tấn thăng làm chủ thân, hoàn toàn nắm trong tay và bồi dưỡng phần đông đoàn khí lưu, loại cảm giác này cũng chưa từng giảm đi. Đạo quảng sáng thời gian kia mặc dù mang đến cho hắn địa phương càng bí mật hơn và thời gian tu luyện càng nhiều, nhưng thứ không chịu khống chế thủy chung đều như xương mắc ở cổ, không phun khó chịu.

Odin Lage xoay người nhìn về phía thần điện, trong miệng lại nói:

- Ngài nếu muốn khống chế quang sáng này, như vậy không ngại nhét toàn bộ nó vào bên trong thần vực.

Tiểu Ân có chút khó thở, chủ ý này... Thực sự là quá mức dọa người rồi.

Odin Lage đột nhiên bật cười, từ trên người hắn lập tức tràn ra một đạo khí tức hùng mạnh. Đây chỉ là một hình ảnh hư ảo của quang huy chi chủ mà thôi nhưng ở trên người hình ảnh này, cũng đã có thể có năng lượng hùng mạnh như thế. Thậm chí ngay cả Tiểu Ân cũng cảm ứng được loại áp lực cực lớn có mặt khắp mọi nơi này.

Nhìn xuống tất cả những việc này, lại khiến Tiểu Ân càng trợn mắt há mồm.

Odin Lage phóng thích ra, chính là thần vực của hắn, phạm vi của thần vực này đang khuếch tán với tốc độ không thể tin nổi. Tinh thần ý niệm của Tiểu Ân dường như cũng đã thu được ảnh hưởng nào đó, mà bắt đầu mục đích của bản thân truy tung phạm vi thần vực của đối phương.

Chậm rãi, sắc mặt của Tiểu Ân không khỏi càng thêm cổ quái. Thần vực của Odin Lage đã khuếch tán tới toàn bộ thần quốc mà hắn cũng không dừng lại, ngược lại càng thêm mau lẹ đi tới.

Ở ngoài thần quốc, chính là thần giới hư không vô tận. Mà thần vực của Odin Lage lại vẫn như trước không ngừng khuếch tán đến khi thần niệm của Tiểu Ân đã đạt tới cực hạn, tốc độ của loại khuếch trương này mới dừng lại.

Một lát sau, thần vực của Odin Lage bắt đầu thu về, đồng thời bọc lấy thần niệm gần như sức cùng lực kiệt của Tiểu Ân nhanh chóng trở về.

Hơi nghỉ ngơi mấy hơi thở Tiểu Ân đã lập tức khôi phục lại. Thần thể và lực lượng tinh thần hùng mạnh của cấp bậc chủ thần đã cung cấp cho hắn khả năng khôi phục rất nhanh.

- Quang huy chi chủ vĩ đại, thần vực của ngài thật sự là rộng lớn vô biên.

Tiểu Ân bội phục trong lòng.

Khi hắn nói những lời này, tuyệt đối là thành tâm thành ý.

Odin Lage vẫn cười khê như trước, từ sau khi hình ảnh hư ảo của hắn đi ra thủy chung vẫn duy trì khuôn mặt tươi cười này không có bất cứ biến hóa gì.

- Tiểu Ân, nếu ngài có thể làm được điều này, ngài đã có được tư cách tấn thăng thần vương.

Tiểu Ân ngẩn người, biểu hiện khác thường trên mặt hoàn toàn biến mất đột nhiên hiểu được ý tứ của Odin Lage. Chỉ cần hắn ở trong thời không hồng lưu tiêu trừ phiến quang sáng có thể thay đổi thời gian trôi qua mà lại thu năng lượng bên trong để mình dùng, như vậy hắn đã có thể trở thành thần vương.

Giữa lúc Tiểu Ân cảm xúc mê mông, Odin Lage đột nhiên lại lần nữa thay đổi đề tài

- Tiểu Ân, ngài thấy uy năng của con hoàng kim long ba đầu này như thế nào?

Tiểu Ân vội vàng nói:

- Đây là tọa sủng của ngài nhỉ. Nó là sinh linh hùng mạnh nhất mà ta nhìn thấy, ngay cả chủ thần chân chính cũng chưa chắc có thể chiến thắng nó.

Odin Lage cười lớn một tiếng, nói:

- Đúng vậy, uy năng của nó nắm giữ quả thật vô cùng hùng mạnh, nhưng đây cũng không phải giờ phút hùng mạnh nhất của nó.

Trong lòng Tiểu Ân rung mình, không phải thời điểm hùng mạnh nhất, cũng đã có thể sánh vai cùng mình rồi, như vậy nếu là thời điểm nó hùng mạnh nhất, chỉ sợ ngay cả thần linh cấp bậc thần vương cũng không nhất định làm gì được nó.

Do dự một chút, Tiểu Ân hỏi:

- Thần vương bệ hạ, nó làm sao có thể có được uy năng hùng mạnh như vậy chứ? Không có thần quốc, không có tín đồ ủng hộ, nó làm sao tu luyện cho tới trình độ như hiện nay.

Odin Lage nói:

- Đây cũng không có gì đặc biệt hơn người, người đừng quên, thực ra có rất nhiều người đã làm được điểm này rồi.

Tiểu Ân ngăn người, sau đó sắc mặt khê biến, bật thốt lên:

- Những thần vương điên cuồng kia?

Odin Lage tán dương gật đầu một cái, đối với tốc độ phản ứng của Tiểu Ân vô cùng vừa lòng.

Về mặt Tiểu Ân lại ngạc nhiên và thán phục, bất kể hoàng kim long ba đầu, hay là những thần linh điên cuồng kia, cho tới bây giờ đều không thành lập thần quốc, không hấp thu tín ngưỡng lực, nhưng thực lực của bọn họ như thế nào, ngay cả kẻ ngu ngốc đều biết đến.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân hỏi:

- Thần vương bệ hạ, tư cách của bọn họ dù sao vẫn là thần linh, trong cơ thể có thần cách có thể tự động trưởng thành, nhưng xin ngài tha thứ cho sự mạo muội của ta, trên người hoàng kim long ba đầu này của ngài, lại không có bất cứ khí tức của thần linh nào.

- Ngài quan sát vô cùng cẩn thận.

Odin Lage cười khê nói:

- Nó quả thực không phải thần linh, bởi vì nó đi một con đường tiến giai khác mà cũng không phải hệ thống của thần linh chúng ta.

Hai mắt của Tiểu Ân sáng lên, hỏi:

- Trên thế giới này, còn có tồn tại hùng mạnh khác có thể sánh vai với thần linh sao?

- Hiện tại không có, nhưng trước kia có.

Odin Lage thần nhiên nói.

Trong đầu của Tiểu Ân chợt hiện lên một ý niệm, hần không khỏi thốt ra:

- Thượng cổ thần linh và thượng cổ ma quái ?

- Đúng vậy, hiện tại ngài hiểu được nó nắm giữ lực lượng gì rồi chứ.

Gật đầu thật mạnh một cái, Tiểu Ân lại lần nữa nhìn về phía hoàng kim long ba đầu kia, trong ánh mắt đã tràn đầy sự tôn kính. Thì ra con cự long này hấp thu cũng không phải tín ngưỡng lực, mà là thiên địa lực đã biến mất trên thế giới này.

Hần thoáng nhíu mày một chút, tinh thần ý niệm lập tức lại một lần nữa khuếch tán ra ngoài chẳng qua lúc này cũng không phải lan tràn đến toàn bộ thần quốc, mà chỉ bồi hồi xung quanh tòa thần điện cực lớn trước mắt này.

Thật lâu sau, trên mặt hần hiện ra một tia giật mình, kinh ngạc nói:

- Thần vương bệ hạ vĩ đại tới nơi này cũng là một điểm tới hạn ?

Quả thật, ngay ở trong cảm ứng của hần phát hiện, nơi này không những là điểm tới hạn, hơn nữa năng lượng dị chủng hùng mạnh từ trong đó tràn ra cực kỳ nồng đậm, so với điểm tới hạn hần phát hiện trong quang minh chi hải thì còn hùng mạnh hơn nhiều.

Đến lúc này, Tiểu Ân mới hiểu được con hoàng kim long này vì sao có thể có được nhiều Thiên địa lực như vậy, xem ra trong vô số năm qua, chỗ tốt của điểm tới hạn này đã thuộc về một mình nó.

Odin Lage cũng không ngăn cản thần niệm của Tiểu Ân cảm ứng, chỉ là sau khi hần đã dò xét rõ ràng tình huống của thần điện mới nói:

- Tania nói các người lần này tới đây là vì điểm tới hạn trong quang minh chi hải, chẳng lẽ các người ở nơi đó đã phát hiện điểm tới hạn mới?

- Đúng vậy.

Tiểu Ân lập tức kiềm chế tâm thần, đây chính là mục đích đến đây của hắn đương nhiên không dám khinh thường.

- Vận khí của ngài... quả nhiên là vô cùng tốt.

Odin Lage chăm chú nhìn Tiểu Ân một lát, cuối cùng khẳng định nói.

Tiểu Ân có chút xấu hổ sờ sờ mũi, trong lòng cũng vì vận khí quá tốt của mình mà cảm khái không thôi. Bên trong toàn bộ thần quốc, cho dù là thêm điểm tới hạn của hắn mới phát hiện, cũng chỉ có một trăm linh bốn điểm mà thôi người ta nhiều chủ thần và thần vương như vậy không biết đã tìm kiếm bao nhiêu năm vẫn không có thu hoạch được gì, hắn lần đầu tiên đi quang minh chi hải đã tìm được một điểm, phần vận mệnh này bất kể là ở nơi nào đều là hạng nhất.

- Nói một chút đi, các người làm như thế nào tìm được.

Odin Lage dò hỏi.

Tiểu Ân cũng không giấu diếm, kể lại một lần chuyện mình đi tới phế tích gặp được Tania và Dajialema và cùng đi tới quang minh chi hải, ngay cả chuyện liên quan tới cái đuôi ma quái kia cũng không giấu diếm.

Ngay cả là Odin Lage quang huy chỉ chủ sau khi nghe xong những việc Tiểu Ân đã trải qua, cũng không ngừng cảm thán. Trong ba điểm, không ngờ thực sự đã bị hắn phát hiện một điểm tới hạn, hơn nữa khi thăm dò còn nhân tiện mở rộng ra. Nếu như nói đây là vận khí cực lớn, như vậy sử dụng năng lượng tử điện giải quyết cái đuôi ma quái khiến vô số thần linh đau đầu không ngừng kia, đây mới chân chính là việc khiến Odin Lage cũng phải hơi giật mình.

- Cái đuôi ma quái kia thực sự đã bị ngài giam cầm rồi?

- Đúng vậy.

Tiểu Ân giơ tay vung lên, không gian ở trước mặt hắn lập tức nứt ra một khe lớn. Ở dưới ý niệm của hắn khổng lồ, cái đuôi ma quái bên trong giống như là có một bàn tay vô hình nâng ra. Lúc này, một thanh tiểu mộc kiếm lẳng lẳng nằm trên cái đuôi ma quái, từng đạo quang quyển màu tím xoay xung quanh tiểu mộc kiếm và cái đuôi ma quái giống như là bày ra vô số cấm chế cho chúng nó.

Một cỗ thần niệm đảo qua trên mặt, trong lòng Tiểu Ân không hiểu sao run lên. Hắn biết, đây là thần niệm của thần vương bệ hạ, mặc dù cảm giác thấy cũng không phải vô cùng hùng mạnh, nhưng cỗ thần niệm này lại trực tiếp thẩm thấu vào trong tử điện, quan sát cái đuôi ma quái đang bị giam cầm. Thần niệm hùng mạnh bậc này có thể nhìn thấu tử điện khiến cho Tiểu Ân trong lòng cực kỳ cảnh giác, uy năng của thần vương đại nhân quả nhiên là sâu không lường được.

Thật lâu sau, Odin Lage thở dài:

- Không sai, chính là thứ này, ở trong không gian hắc ám giả thần giả quỷ nhiều năm như vậy, mang đến phiền toái cực lớn cho thần linh hệ quang minh chúng ta. Nhưng chính là không có vị thần linh nào có thể hàng phục nó. Hiện giờ rơi vào tay người, coi như số mệnh của nó đã chấm dứt.

Tiểu Ân từng sốt một lúc lâu, nói:

- Thần vương bệ hạ, cái đuôi này mặc dù có điểm quý dị, nhưng dường như đối phó cũng không phải quá khó khăn.

Odin Lage hơi vung tay lên, nói:

- Mặc dù nó không có uy năng hùng mạnh gì, nhưng lại là tồn tại không thể tiêu trừ, không thể chất. Đặc biệt là ở trong không gian hắc ám, nó chính là giống như giòi bám vào xương, đủ để quấy rầy khiến bất cứ thần linh nào cũng sức cùng lực kiệt. Đừng nói là thần linh bậc cao gặp phải nó, cho dù là thần linh cấp bậc thần vương gặp phải nó, cuối cùng cũng chỉ có thể nhượng bộ lui binh.

Tiểu Ân lập tức nhớ tới, Tania từng gặp qua thần vương bệ hạ có phần chật vật ở bên cạnh không gian hắc ám, trong lòng lập tức nổi lên một trận tiểu ý. Chẳng qua vận khí của hắn cũng không tồi, nếu không có

được lôi điện màu tím được xưng là cấm chú trong thần linh, hẳn cũng không thể khống chế được cái đuôi ma quái.

- Tiểu Ân, nếu ngài có thể phong ấn thứ này, như vậy không ngại nghiên cứu một chút đi. Có lẽ nó có thể mang đến ngạc nhiên và vui mừng mới cho ngài.

Odin Lage đề nghị.

Tiểu Ân mỉm cười gật đầu, chẳng qua ở trong lòng hắn lại thầm nhủ, nghiên cứu đối với cái đuôi thần bí này, Nhất Hào đã sớm bắt đầu rồi.

Cái đuôi của một con ma quái lưu lại, chẳng những có thể tiến hóa ra trí tuệ nhất định, hơn nữa còn thành công nắm giữ pháp tắc thanh âm cùng với ảo thuật hùng mạnh. Thậm chí ngay cả năng lượng trong không gian hắc ám cũng được nó tùy tâm khống chế, cái đuôi ma quái trình độ này tự nhiên là dẫn tới lòng hiếu kỳ cực lớn của Nhất Hào, gần như sau khi giam cầm được cái đuôi này đã bắt đầu chân chính nghiên cứu.

Thu lại cái đuôi ma quái Tiểu Ân cung kính nói:

- Đúng vậy, cảm ơn chỉ điểm của bộ hạ ngài.

Odin Lage khẽ gật đầu:

- Ngài nếu đã đi quang minh chi hải tìm điểm tới hạn, vì sao không tìm được điểm tới hạn trong thời không hồng lưu chứ?

Tiểu Ân ngẩn người, hỏi ngược lại:

- Trong thời không hồng lưu cũng có điểm tới hạn sao?

- Đương nhiên, hơn nữa ta có thể cam đoan với ngài, điểm tới hạn trong thời không hồng lưu khẳng định là lớn nhất trong thần giới.

Hai mắt của Tiểu Ân sáng ngời, cỗ năng lượng kỳ dị bên trong kia dường như cũng không phải tới từ thế giới này, nhưng không thể phủ định chính là, thiên địa lực bao hàm bên trong loại năng lượng này quả thật là một thứ tốt. Nếu ở trong thời không hồng lưu cũng có, như vậy chẳng phải hẳn có thể hoàn toàn hưởng thụ một mình sao.

- Thần vương bộ hạ vĩ đại làm sao có thể khẳng định?

Odin Lage bất mãn nhìn hắn một cái, nói:

- Điểm tới hạn ngay cả thất thải lưu ly vụ đều có thể sản sinh ra, người nói có phải là đệ nhất thần giới hay không chứ.

Tiểu Ân thoáng suy tư một chút, lập tức hiểu được. Thất thải lưu ly vụ chính là thiên địa lực áp súc lại, có thể sinh ra linh vật có được thiên địa lực hùng mạnh như vậy, khẳng định là điểm tới hạn hùng mạnh nhất.

Trong lòng hắn hạ quyết tâm, trở về sẽ sắp xếp điều tra một phen. Mặc dù hiện tại hắn chướng mắt thời không hồng lưu, nhưng trời mới biết ở bên trong thời không hồng lưu rộng lớn như vậy rốt cuộc còn có bí mật gì.

Trước kia hắn chẳng qua chỉ là một thần linh bậc cao đỉnh phong, ngay cả có ý nghĩ này cũng bắt lực, nhưng sau khi tấn thăng làm chủ thần thì đã có tư cách này. Nếu không phải đã nhận được tin tức của Vô Danh, như vậy có lẽ Tiểu Ân đã bắt đầu điều tra rõ thời không hồng lưu.

Odin Lage vung tay lên, nói:

- Chúng ta đi xuống thôi, Tania và Dajialema cũng có thể sốt ruột chờ rồi

Tiểu Ân ngẩn người, ánh mắt lộ vẻ hồ nghi, thời gian lúc này mới có bao lâu, hai vị chủ thần sẽ không có tính nhẫn nại như vậy chứ.

Hào quang lại lần nữa hiện lên, Tiểu Ân và Odin Lage đã xuất hiện trên mặt đất bên trong thần điện, mà Tania và Dajialema cũng chậm rãi tiến vào. Bọn họ hướng về phía Odin Lage tôn kính thi lễ chào hỏi ánh mắt tuyệt đối không liếc xéo, đối với Tiểu Ân đứng bên cạnh Odin Lage giống như không nhìn thấy.

Bọn họ chính thức gặp nhau mà không hề thú vị, Tania làm như đại biểu của ba người, kể lại tỉ mỉ một lần những việc bọn họ đã trải qua ở trong quang minh chi hải. Odin Lage mặc dù đã nghe Tiểu Ân nói qua, nhưng lại không nói một lời nghe tiếp một lần nữa. Sau đó, vị quang huy chi chủ vĩ đại này đứng trước mặt bọn họ tuyên bố, điểm tới hạn mới xuất hiện trong quang minh chi hải chính thức thuộc sở hữu của Tiểu Ân, mà Tania và Dajalema lại có được quyền lợi hưởng một bộ phận và nghĩa vụ giữ gìn. Đồng thời làm một trong tam đại cổ lão thần vương trong thần giới, hẳn còn ban cho đại lượng vật tư làm như ban thưởng cho việc phát hiện điểm tới hạn lần này.

Sau khi Tiểu Ân nhìn thấy phần thưởng thuộc về mình, cũng không khỏi lâm vào ngạc nhiên và thán phục không thôi. Thật không biết của cải của Odin Lage rốt cuộc giàu có cỡ nào, tùy tiện lấy ra phần thưởng gần như tương đương với tất cả tích góp trước mắt của hắn tới tặng người, hơn nữa còn là một lần ba phần thưởng cho ba người.

Giữa thần linh với thần linh, quả nhiên là không thể đánh đồng.

Sau khi hết thấy mọi việc giống như diễn trò kết thúc. Tiểu Ân đứng ở bên cạnh Odin Lage mới âm thầm thở phào một hơi nhẹ nhõm, thì ra làm thần linh cũng cần chú ý nhiều quy củ như vậy.

Odin Lage lấy ra một quyển ma pháp lục thư đưa đến tay Tiểu Ân, sau đó biến mất ở trong thần điện. Nhìn mặt ma pháp lục thư này, trên mặt của hai vị chủ thần Tania đều lộ vẻ hâm mộ.

- Quang huy chi chủ bệ hạ thật sự là quá rộng rãi, không ngờ ngay cả tinh thần lạc ấn của lão nhân gia người cũng đưa tặng cho ngài.

Dajalema hâm mộ nói

Tiểu Ân cầm ma pháp lục thư trong tay, hơi cảm ứng một chút, phát hiện trong đó quả nhiên có khí tức của Odin Lage thần vương.

Trải qua giải thích của Dajalema, hắn mới hiểu được, ma pháp lục thư của thần vương bệ hạ tặng cho là muốn Tiểu Ân sau khi kiến tạo tốt thần quốc đại lục ở trên điểm tới hạn, dùng để trấn áp thần quốc. Một khi kiến tạo một thần điện của Odin Lage ở trong thần quốc và cung phụng thứ này ở bên trong, thì toàn bộ thần quốc sẽ có một cỗ uy áp và khí thế của Odin Lage thần vương. Bất kể thần linh nào nếu dám tiến hành khiêu khích ở trong thần quốc này, hoặc là đánh chủ ý với thần quốc này, như vậy bọn họ phải đối mặt, sẽ không còn là ba vị chủ thần Tiểu Ân nữa, mà sẽ trực tiếp đối mặt với quang huy chi chủ bệ hạ.

Cho dù là Tiểu Ân sau khi nghe được tin tức này, cũng không kìm nổi mừng rỡ trong lòng, đối với Odin Lage tâm sinh cảm kích.

Đây chính là một tấm bùa hộ mệnh sau này, hắn có thể khẳng định, điểm tới hạn kia tuyệt đối là vững như Thái Sơn, cho dù là những thần vương điên cuồng kia cũng tuyệt đối sẽ không tới nơi này gây chuyện.

Hai vị chủ thần Tania giờ phút này đối với Tiểu Ân đã không chỉ có hâm mộ, mà đã tràn đầy kính sợ và một tia lấy lòng. Đương nhiên đối tượng lấy lòng chân chính của bọn họ cũng không phải là Tiểu Ân, mà là Odin Lage thần vương đứng ở phía sau.

- Tiểu Ân bệ hạ, ngài và quang huy chi chủ sử dụng thần niệm cảm ngộ thiên địa trong một ngày, đây chính là vinh quang lớn lao.

Tania vẻ mặt tươi cười nói:

- Không biết quang huy chi chủ bệ hạ có chỗ nào cần chúng ta cống hiến sức lực không?

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân khẽ giương lên đột nhiên hiểu ra, thì ra mình và Odin Lage sử dụng thuật khuếch trương thần niệm, không ngờ trong vô tình đã tiến hành suốt một ngày, trách không được mình không ngờ lại cảm thấy duy trì không được.

Odin Lage nói qua, nếu như không đi xuống, hai người Tania sẽ không chờ nổi thì ra nguyên nhân cũng là bởi vì đã trôi qua một ngày.

Trên mặt hắn nổi lên một tia cười khổ, vị thần vương bệ hạ này thật đúng là thú vị, không ngờ lại cùng mình làm ra trò đùa không lớn không nhỏ như vậy. Chẳng qua chính là vì trò đùa này cho nên mới khiến

cho hai vị chủ thần Tania cho rằng Tiểu Ân quan hệ mật thiết với Odin Lage. Có lẽ, đây cũng là Odin Lage thần vương bệ hạ cố ý làm như vậy.

Sau khi rời khỏi thần quốc của Odin Lage. Tiểu Ân cũng không lập tức đi tới điểm tới hạn trong quang minh chi hải mà ủy thác toàn quyền việc kiến tạo thần quốc cho hai vị chủ thần Tania, ngay cả ma pháp lục thư của Odin Lage tặng cho cũng không chút do dự giao ra.

Hai vị thần linh kia cảm thấy vô cùng khó hiểu đối với cách làm như vậy của Tiểu Ân, nhưng bọn họ cũng đồng ý không chút do dự.

Kiến tạo một thần quốc khổng lồ đối với thần linh bậc thấp là một việc tương đối khó khăn, nhưng ở trong mắt của hai vị chủ thần lại vô cùng đơn giản. Hơn nữa lúc này bọn họ từ chỗ thần vương bệ hạ thu được rất nhiều phần thưởng, chỉ là một thần quốc tự nhiên không ở trong mắt bọn họ. Về phần hướng đi của Tiểu Ân, bọn họ căn bản là không dám hỏi, trời mới biết là có liên quan tới quang huy chi chủ hay không, loại chuyện này, tốt nhất vẫn là ít xen vào một chút.

Sau khi nhắc lại một lần quan hệ tốt đẹp với hai vị chủ thần, Tiểu Ân lập tức không chút do dự rời khỏi tiểu đoàn đội này, quay trở về đại bản doanh của mình trong thời không hồng lưu.

Mà hai vị chủ thần Tania tâm tình lại có chút kích động, ở trên điểm tới hạn mới kiến tạo lên thần quốc khổng lồ, từ nay về sau, bọn họ rốt cuộc đã không cần vì chuyện mỗi một trăm năm phải rèn luyện thần thể một lần mà sầu.

Cuộc sống trong một đoạn thời gian sau đó, sự tích có liên quan đến chủ thần thần bí vừa mới tấn thăng Tiểu Ân nhanh chóng truyền lưu giữa tất cả chủ thần, thậm chí còn là thần vương bình thường. Một chủ thần có được năng lực tử điện, hơn nữa có quan hệ thần bí với quang huy chi chủ Odin Lage, quả thật có được tư cách được tất cả mọi người chú ý. Hơn nữa, vị chủ thần này còn trực tiếp nắm trong tay một điểm tới hạn.

Chỉ có điều, không quản là bởi vì Tiểu Ân nắm giữ năng lực tử điện, hay là bởi vì Odin Lage, tóm lại bất kể là vị thần linh nào cũng không có ý nghĩ muốn trêu chọc vị chủ thần này. Kể từ đó, thanh danh của Tiểu Ân nhanh chóng trở thành một truyền kì trong thần giới, và từng bước lan tràn ra.

Tiểu Ân đã trở về trong thời không hồng lưu, hoàn toàn không biết gì cả đối với biến hóa của ngoại giới. Chuyện đầu tiên hắn làm sau khi trở lại thần quốc, chính là tuyên bố để bốn vị ngục thần Tower Belli bắt đầu làm tốt chuẩn bị chăm thần hỏa.

Thu hoạch của lần xuất ngoại này thực sự là quá lớn, không chỉ thu được vô số tài nguyên từ chỗ Odin Lage, hơn nữa cũng khiến trong lòng hắn có hiểu biết và so sánh khả quan đối với thực lực của mình. Hắn đã có thể khẳng định, mình ở bên trong thần giới cũng đã xem như nhân vật đứng đầu. Hơn nữa nghe giọng điệu của Odin Lage, hắn cũng hiểu được, ở bên trong thời không hồng lưu, bất kể hắn phát triển như thế nào, đều không có khả năng có người đến quấy rầy. Mặc dù không rõ vị quang huy chi chủ này vì sao lại đối đãi thân mật với mình như vậy, nhưng dưới tình huống như vậy, nếu Tiểu Ân còn không biết mau chóng phát triển thể lực của mình, thì hắn đã thực sự là một tên ngu ngốc.

Trong quãng sáng thời gian, thời gian trôi qua gấp trăm lần ngoại giới.

Hai mươi năm ở ngoại giới, trong quãng sáng thời gian đã trôi qua hai trăm năm. Mặc dù thời gian hai trăm năm đối với một thần linh mà nói cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi nhưng dưới sự ủng hộ của Tiểu Ân cung cấp tài nguyên gần như vô hạn, trong quãng sáng thời gian cũng đã có biến hóa cực lớn.

Hiện tại xung quanh bên ngoài thần quốc của Tiểu Ân, không còn là ba thần quốc lẻ loi nữa, mà có thêm trọn mười sáu tòa thần quốc. Trong đó thần quốc của Day Ville và Cự Ma Thần phát triển nhanh chóng nhất, chỉ dùng thời gian hai trăm năm, cũng đã đạt tới tiêu chuẩn của bậc cao gần đỉnh, chỉ kém một bước là có thể tiến giai đến bậc cao đỉnh phong.

Tốc độ như vậy khiến Hắc Long Vương rất khổ sở, nhưng cho dù lão long này liều mạng tu luyện, khó khăn lắm chẳng qua cũng chỉ bước vào cánh cửa thần linh bậc thấp mà thôi, khiến tin tưởng của hắn chịu đả kích nặng nề, hơn nữa đã thê độc, không bao giờ so sánh với hai thần linh biến thái này nữa. Về phần so sánh với Tiểu Ân, đó càng là suy nghĩ ảo tưởng không thực tế đã sớm buông tha.

Ngoại trừ bọn họ, nơi này còn mười ba vị thần linh yếu nhược đã chiêm thần hỏa. Không chỉ có bốn vị ngụy thần Tower Belli, ngay cả năm vị đệ tử Kim, ba toàn phong Hắc Hoàng Bạch, á long Tyress đều đã thuận lợi chiêm thần hỏa. Mà mấy người tiểu hồ ly Juliana, tinh linh Sara, còn có Dida cũng đều thuận lợi, từng bước trở thành ngụy thần ở dưới chỉ đạo của Tiểu Ân, chỉ cần tu vi không ngừng đề cao, cuối cùng cũng có một ngày chiêm thần hỏa.

Trong đó làm người ta ngạc nhiên và thán phục nhất chính là ngay cả lão Bond người bình thường không hề có thiên phú ma pháp đều đã trở thành một vị cường giả có thực lực ma đạo sĩ. Điều này không thể không làm cho người ta cảm thán, sau khi có chủ thần làm chỗ dựa, một con heo chỉ sợ đều có thể biến thành tồn tại giống như cự long.

Một người đắc đạo, gà chó thăng thiên, ở nơi này tuyệt đối không phải là thần thoại.

Tiểu Ân có tin tưởng, theo bản thân mình không ngừng hùng mạnh, khẳng định có thể làm cho trong thời không hồng lưu xuất hiện một thể lực thần linh hùng mạnh giống như các gia tộc Long tộc, gia tộc Phong Linh. Chẳng qua, khác biệt duy nhất với những gia tộc này chính là, Tiểu Ân nơi này chính là tồn tại cục diện quỹ dị của ba hệ thần linh.

Khi thực lực trong thời không hồng lưu chậm rãi tích tụ, hắn cũng đang thuận tiện tìm kiếm ngọn nguồn sinh ra Thất thải lưu ly vụ, chỗ điểm tới hạn thần bí kia. Suốt thời gian hai trăm năm, cuối cùng hắn cũng đã tìm được một chút manh mối.

Một địa phương, có một chỗ thần bí mà sâu không lường được. Đó chính là một trong những cấm địa nổi tiếng của thần giới, Thời không Hồng lưu. Ở mảnh cấm địa nguy hiểm này có không gian và đoàn khí lưu các loại thuộc tính, hiện giờ thậm chí còn bộc phát ra tin tức có quang sáng thời gian. Nhưng khác với trước kia chính là, ngay cả tin tức trọng đại như thế, cũng không có vị thần linh nào nguyện ý tiến vào trong mảnh cấm địa này.

Không chỉ là các thần linh bậc thấp như thế, cho dù là các thần linh đứng ở đỉnh cao nhất của kim tự tháp cũng như thế. Đặc biệt những thần vương điên cuồng trong truyền thuyết, bọn họ dường như có một loại tâm tính bao dung đặc thù đối với chủ nhân của Thời không Hồng lưu, không ngờ cam tâm tình nguyện yên lặng và chờ đợi người này tiến bộ mà không can thiệp.

Các chủ thần trong toàn bộ thần giới, đều mơ hồ cảm ứng được, một bầu không khí quỹ dị đang không ngừng lan tràn trong thần giới. Mà ở trong thần giới đã xảy ra chút biến hóa kỳ dị không nhận ra được, đồng thời bên trong Thời không Hồng lưu cũng đã xảy ra một ít chuyển biến tinh tế.

Thời không Hồng lưu cực lớn mà vô biên ngoại trừ những đoàn khí lưu không ngừng xoay tròn, thì không có sinh linh nào phiêu đảng ở trong này. Nhưng ngay lúc này, một thứ gì đó bằng nắm tay “xoẹt” một tiếng, từ trong một mảnh hư không tìm tới. Sau đó, cái thứ hai, thứ ba... mảnh hư không này lập tức tràn đầy vô số vật thể kỳ dị.

Mấy thứ này toàn bộ từ sắt đúc luyện mà thành, bên trong mặc dù có được một chút năng lượng ma pháp, nhưng những năng lượng này chỉ làm như nguồn động lực mà thôi cũng không có tác dụng kỳ diệu gì.

Chậm rãi ít nhất trên ngàn vạn tiểu viên cầu phân bố đầy một khu vực, khoảng cách giữa các viên cầu hoàn toàn bằng nhau. Sau khi tất cả viên cầu phân bố xong, một hồi thanh âm kỳ dị từ trong tất cả viên cầu đồng thời phát ra rồi trên mỗi viên cầu đều kéo dài ra hai thứ giống như chân máy, và nhanh chóng chuyển động.

582. Chương 62: Chuẩn Bị Cuối Cùng

Ở trong quang sáng Thời gian cực lớn, thần quốc của Tiểu Ân được các thần quốc còn lại vây xung quanh. Mặc dù cấp bậc của thần quốc vây xung quanh còn chưa cao, nhưng cũng đã rất có khí thế. Ít nhất, so với cục diện bốn thần quốc lẻ loi lúc trước đã tốt hơn rất nhiều.

Trong thần quốc, bên cạnh thần điện Thiên Không cực lớn kia có một vật thể hình tròn, chính là UFO lúc trước được thần lực của Odin Lage chữa trị. Từng đợt từng đợt năng lượng dao động thần kỳ tập hợp từ

phương xa, và thông qua phương thức kỳ dị không ngừng truyền vào trong UFO. Loại phương thức vận chuyển này hoàn toàn khác với năng lượng của thế giới này, thậm chí không có chỗ nào có thể so sánh.

Nhưng Tiểu Ân biết, đây là phương thức vận chuyển năng lượng của UFO mang tới từ thế giới kia, mặc dù không quá giống nhau, nhưng tuyệt đối có thể dẫn tới hiệu quả giống nhau.

Lúc này, ở trong UFO, Tiểu Ân lười nhác nằm trên một chiếc ghế mây thoải mái, mà màn hình máy tính xung quanh lại không ngừng lóe lên nhanh chóng các loại số liệu.

Tiểu Ân cho tới bây giờ vốn không đem ánh mắt nhìn qua phía đó một chút, bởi vì hắn tự biết mình, mấy thứ này hắn căn bản là xem không hiểu, có một số việc cần phải giao cho nhân sĩ chuyên nghiệp đi xử lý mới là lựa chọn tốt nhất.

Ở trong UFO, ngoại trừ hắn cũng không có người thứ hai nhưng Nhất Hào phụ trách khống chế phi thuyền này chính là đã tiến giai tới cảnh giới thần bí, cũng không phải siêu não bình thường có thể hình dung.

Ở lại trong quảng sáng thời gian hai trăm năm, Tiểu Ân cũng không nhàn rỗi ngoại trừ tạo ra cơ hội cho các đồng bạn tiến giai, việc được hắn làm nhiều nhất, chính là không ngừng thăm dò thời không hồng lưu huyền bí. Mặc dù hắn đã sớm chiếm được tán thành của thời không hồng lưu, nhưng muốn tìm kiếm ra bí mật trong đó, lại tuyệt đối không phải công của một người.

Với lực lượng của một mình hắn, muốn thăm dò toàn bộ thời không hồng lưu, đó là một việc quyết không có khả năng. Hắn cũng không giống Tania có kiên nhẫn lưu trú mười vạn năm trong quang minh chi hải đồng dạng cũng không có nhiều thời gian chờ đợi như vậy. Mà những người khác hoặc là thần linh khác trong thần quốc, đều ở trong thời kỳ thực lực phát triển cao độ, hắn thực sự không muốn quấy rầy bọn họ. Hơn nữa, muốn phát hiện năng lượng kỳ dị của điểm tới hạn, cũng không phải những tiểu tử vừa mới châm thần hỏa kia có thể làm được.

Cuối cùng, vẫn là Nhất Hào cung cấp biện pháp giải quyết. Dựa theo phương pháp cải tiến của hắn chế tạo ra trên trăm triệu kim loại cầu, trong mỗi một kim loại cầu đều có năng lượng dao động và thiết bị thăm dò hùng mạnh. Mặc dù loại kim loại cầu này không thể giống như sinh linh chân chính, nhưng dưới khống chế của Nhất Hào, lại không thể nghi ngờ là đạo cụ tìm kiếm điểm tới hạn tốt nhất.

Reng reng reng...

Tiếng cảnh báo vang dội mà chói tai từ chỗ trung ương của phi thuyền vang lên, thanh âm của Nhất Hào đồng dạng truyền ra.

- Chủ nhân vĩ đại chúng ta đã tìm được khả điểm mới, căn cứ phân tích đường sóng truyền tới, có khả năng rất lớn là điểm tới hạn.

Tay của Tiểu Ân từ đỉnh của ghế mây lấy ra, hắn tức giận nói:

- Nhất Hào, đây thật đúng là một ngạc nhiên vui mừng nha, người tính lại xem, mấy năm nay đã cho ta bao nhiêu lần ngạc nhiên vui mừng?

Thanh âm của Nhất Hào lập tức thấp xuống:

- Chủ nhân vĩ đại, ngạc nhiên vui mừng như vậy cũng không nhiều, chẳng qua chỉ có hơn ba trăm lần mà thôi.

- Đúng vậy, hơn ba trăm lần.

Tiểu Ân cười ha hả, nói:

- Ngày xưa Tania chẳng qua chỉ tìm đến ba khả điểm, đã phát hiện một điểm tới hạn, mà người tìm đến hơn ba trăm điểm, nhưng một điểm cũng không có.

Một tiếng động rất nhỏ đã phát ra, ở trong phòng khống chế của phi thuyền sáng lên một quang điểm, sau đó quang điểm này hình thành một hình ảnh ở trước mặt Tiểu Ân. Nếu chỉ nhìn hình ảnh này, căn bản là không có chỗ nào khác với người thật.

Tiểu Ân khẽ cau mày, nói:

- Nhất Hào, người lại lấy hình thái của Juliana để xuất hiện rồi.
- Chủ nhân vĩ đại chẳng nhẽ hình ảnh này không đẹp mắt sao?

Juliana hư cấu nháy một chút đôi mắt to, dường như bao hàm rất nhiều nghi vấn.

Tiểu Ân than nhẹ một tiếng, Nhất Hào càng ngày càng lợi hại không chỉ bắt chước khuôn mặt và dáng người của tiểu hồ ly, hiện giờ ngay cả từ trường thân thể đặc thù kia của nàng cũng xuất hiện. Ở trong phạm vi của từ trường này, chỉ cần buông lỏng tâm thần tuyệt đối sẽ làm cho tâm tình của người ta thư sướng. Đây có lẽ chính là kết quả sau khi khoa học kỹ thuật kết hợp với ma pháp, ngay cả Tiểu Ân đều có chút cảm giác chân thật. Đương nhiên, Nhất Hào vô cùng thông minh, cho tới bây giờ biết được bí mật này cũng chỉ có hấn và mảy phân thân mà thôi.

- Tùy người thôi.

Tiểu Ân bắt đắc dĩ vung tay lên, hỏi:

- Lần này có mấy thành nắm chắc.
- Nhiều hơn một nửa.
- Ách, so với lần trước còn nhỏ hơn không ít nha.

Lần trước khi phát hiện khả điểm, Nhất Hào tin tưởng cam đoan, có tám phần nắm chắc đó chính là điểm tới hạn, nhưng sau khi Tiểu Ân đi qua và thăm dò một vòng mới biết được, điểm khả nghi này chẳng qua chỉ là một loại năng lượng thần kỳ nào đó trong thời gian ngắn biến dị mà thôi căn bản là không phải năng lượng của thế giới khác liên quan với điểm tới hạn.

Công năng của Nhất Hào tuy hùng mạnh, nhưng nơi này dù sao cũng không phải thế giới ban đầu của nó, mặc dù có thể kiểm tra được khả điểm trong không gian, nhưng lại không có cách nào phân tích ra cụ thể chính xác. Chẳng qua đây cũng đã là một việc vô cùng tốt, ngay cả thần linh cấp bậc chủ thần đều không thể làm ra phán đoán chuẩn xác.

Juliana do Nhất Hào hóa thân nghiêng đầu, nói:

- Mặc dù chúng ta vẫn chưa tìm được điểm tới hạn trong thời không hồng lưu, nhưng tối thiểu cũng đã loại trừ hơn ba trăm điểm có khả năng xuất hiện. Ta tin tưởng, cuối cùng có một ngày khẳng định có thể tìm được.

Tiểu Ân ngắt người nói:

- Ta cũng tin tưởng, nhưng vấn đề là cần phải chờ bao nhiêu ngày đây?
- Tania chủ thần không phải đã tìm mười vạn năm sao? Chúng ta tranh thủ thời gian ngắn hơn một chút so với hấn là được.

Nhất Hào tràn đầy tự tin nói.

Tiểu Ân vỗ vỗ đầu... Người ta Tania chính là một mình tìm kiếm, nhưng Nhất Hào lại khống chế hơn ngàn vạn tiểu tử kia, nếu mất thời gian như vậy mới có thể tìm được địa điểm chính xác, Tiểu Ân thật sự là hoàn toàn hết chỗ nói rồi.

- Chủ nhân, ngài hiện tại muốn đi xem sao?

Nhất Hào dường như cũng biết có chút đuối lý thật cẩn thận hỏi.

Tiểu Ân trừng mắt liếc mắt nhìn nó một cái, nói:

- Nói nhảm.

Thân thể của Nhất Hào lay động một trận lập tức tiêu tan, mà UFO vốn lơ lửng yên lặng giờ phút này lại bắt đầu rung động rất nhỏ. Sau đó, chiếc phi thuyền này về lên một đạo hào quang cực lớn ở trong thần quốc, nháy mắt đã xuyên phá vòng bảo hộ của thần quốc, tiến vào bên trong thời không hồng lưu hư vô.

Động tĩnh đến từ thần quốc của Tiểu Ân tự nhiên là việc mà chủ nhân của các thần quốc khác quan tâm nhất, sau khi nhìn thấy hào quang do UFO tạo thành, tất cả thần linh đều kinh ngạc trong lòng, chủ thần đại nhân rất cuộc còn muốn làm cái gì, làm sao thường xuyên phải rời khỏi thần quốc chứ. Tiểu Ân cũng không nói cho bọn họ chuyện điểm tới hạn, đây dù sao cũng là bí mật thuộc về phần đông chủ thần. Trước khi bọn họ có năng lực tự bảo vệ mình, biết đến càng nhiều, lại càng không thể an tâm tu luyện.

Rất nhanh, UFO đã xuyên qua mười khu vực, dừng lại ở trong khu vực mới phát hiện. Khoảnh khắc khi phi thuyền dừng lại, vô số tiểu viên cầu trong khu vực này giống như nhận được mệnh lệnh bắt đầu nhanh chóng di động. Chúng nó giống như quân đội vẫn duy trì đội hình chỉnh tề bay về phía khu vực kế tiếp. Đương nhiên, trước hết thiết bị thăm dò xuất hiện ở bên ngoài cũng thu trở về, nhìn từ xa tiểu viên cầu thật là đáng yêu.

Nhìn những đại quân sắt thép này rời đi, Tiểu Ân cũng có chút cảm khái, cũng may mắn là có sự hỗ trợ của chúng nó, nếu không chỉ trong hai trăm năm này, đừng nói là tìm ra hơn ba trăm khả điểm, cho dù là ba mươi điểm chỉ sợ cũng chưa chắc có thể tìm ra. Chẳng qua vận khí của Nhất Hào rất hiển nhiên không tốt như Tania, mặc dù số lượng tìm ra gấp ba mươi lần, nhưng quả thực không có một lần chính xác.

Nhẹ nhàng ấn một cái nút màu đỏ trên tay vịn, lập tức ở phía dưới của ghế mây mở ra một cái động lớn, một chiếc máy đưa hần chậm rãi truyền tống đến cửa. Tiểu Ân đứng lên, đi thẳng về phía trước, phàm là cửa khoang thuyền ở phía trước hần đều mở ra đúng lúc hần đi tới, và đóng lại sau khi hần đi qua. Dưới sự khống chế của Nhất Hào, chút việc nhỏ ấy tự nhiên không có khả năng xuất hiện bất cứ vấn đề gì.

Khi cửa của khoang thuyền cuối cùng mở ra, bên ngoài chính là một mảnh không gian hư vô tối đen. Tiểu Ân bước ra một chân, giống như giẫm lên trên một bông vải. Đương nhiên, đây chẳng qua chỉ là một loại biểu hiện đặc thù của không gian kỳ dị này mà thôi. Tinh thần ý niệm trong nháy mắt đã bạo phát ra, chẳng qua Tiểu Ân khống chế vô cùng kỳ diệu.

Tuy nhiên ở khoảnh khắc bạo phát ra kia lại giống như núi lửa bốc lên, nhưng khi rơi ra lại bình tĩnh giống như hồ nước, chỉ còn lại từng vòng khuếch tán ra. Đương nhiên, bởi vì có lực lượng hậu thuẫn hùng mạnh, những gợn sóng này dường như có thể khuếch tán đến vĩnh viễn. Năng lượng thần niệm hùng mạnh giống như thủy ngân chảy khuếch tán ra ngoài giấy lát đã bao phủ điểm khả nghi kia.

Tiểu Ân đang khép hờ hai mắt đột nhiên cả người giật mình run rẩy, trong lòng hần mơ hồ xuất hiện một ý niệm kỳ quái. Trước kia ở trong những khả điểm mà Nhất Hào phát hiện, cho tới bây giờ vốn không có xuất hiện loại cảm giác tương tự. Trái tim của hần đập nhanh hơn dường như có một loại dự cảm mơ hồ.

Biến hóa của Tiểu Ân tự nhiên không thể gạt được Nhất Hào, thanh âm ngạc nhiên và vui mừng của nó lập tức vang lên:

- Chủ nhân vĩ đại, nơi này thực sự là điểm tới hạn sao?

- Còn chưa thể xác định, chẳng qua cảm giác của nơi này mang đến cho ta hoàn toàn khác với trước kia.

Tiểu Ân vẻ mặt ngưng trọng nói.

Quả thật, năng lượng dao động phát ra từ nơi này quả thật có khác biệt rất lớn với những địa phương khác, cho dù là ngày xưa Tiểu Ân ở trong quang minh chi hải cũng chưa từng cảm nhận được cảm xúc mãnh liệt như thế.

Trong lòng hần đột nhiên vang lên lời nói kia của Odin Lage, điểm tới hạn trong thời không hồng lưu là điểm tới hạn lớn nhất trong thần giới. Xem ra những lời này hần là chính xác, mà Nhất Hào rất cuộc cũng đã tìm được địa phương chính xác, nếu không thì nơi này tuyệt đối sẽ không mang đến cho hần cảm giác mãnh liệt như thế.

Hít một hơi thật sâu, Tiểu Ân thu liễm tâm tình, ngưng tụ tất cả thần niệm một chút.

Sau khi có kinh nghiệm của lần trước, Tiểu Ân lúc này có thể nói là người sành sỏi, thần niệm giống như một chiếc châm thật nhỏ chậm rãi thăm dò nơi phát ra cỗ năng lượng dị chủng hùng mạnh này.

Một lát sau, thần niệm của Tiểu Ân cũng đã tìm được quang động tồn tại trong không gian hư vô.

Diện tích của quang động này cũng không lớn, về phần so với điểm hấn phát hiện trong quang minh chi hải còn phải nhỏ hơn một chút. Nhưng Tiểu Ân cũng không dám coi thường một chút nào, bởi vì năng lượng phát ra từ trong động hùng mạnh hơn rất nhiều so với điểm trong quang minh chi hải kia.

Thần niệm của Tiểu Ân chậm rãi đi tới quang động, nhưng hấn đột nhiên phát hiện, thần niệm của hấn không ngờ không thể thông qua quang động này. Ở trên quang động này dường như có năng lượng thủ hộ cực lớn siêu cấp hùng mạnh. Mặc dù quang động trước kia cũng có năng lượng cùng loại, nhưng dưới thần niệm của Tiểu Ân đột kích giống như châm đâm giấy, căn bản là không thể tạo thành ngăn cản.

Nhưng lần này lại không giống, thần niệm của Tiểu Ân ở trước mặt lực lượng thủ hộ, giống như đối diện với tường đồng vách sắt cực lớn, làm cho người ta vô kế khả thi.

Đến lúc này, Tiểu Ân cuối cùng mới hiểu được hàm nghĩa của điểm tới hạn hùng mạnh nhất đại biểu. Trong lòng của hấn thậm chí còn có một cảm giác đặc thù, nếu như phá vỡ quang động của điểm tới hạn này, như vậy lực ảnh hưởng tạo thành sợ là vượt rất xa điểm trong quang minh chi hải kia.

Mà có một điểm cũng có thể xác định, thiên địa lực đến từ điểm tới hạn này sẽ đồng dạng vượt rất xa điểm tới hạn khác, đối với chúng thần bên trong thời không hồng lưu mà nói đây tuyệt đối là một tin tức không thể tốt hơn. Trong đầu Tiểu Ân thậm chí có hiện ra một hình ảnh, sau nghìn năm của ngoại giới, trong thời không hồng lưu sẽ xuất hiện bao nhiêu thần linh cấp bậc chủ thần vĩ đại. Thời điểm đó, phóng mắt toàn bộ thần giới, sợ là cũng sẽ không có bao nhiêu thế lực dám đến trêu chọc mình.

Gia tộc Phong Linh là gia tộc của tinh linh, gia tộc khổng lồ đã tồn tại từ thần linh đời thứ nhất, đã kinh doanh không biết bao nhiêu năm. Mà Tiểu Ân hấn có thể chỉ trong ngàn năm, mười vạn năm trong quãng sáng thời gian đã nắm chắc hình thành thế lực lớn sánh vai với gia tộc Phong Linh. Chuyện này nếu đồn ra ngoài chỉ sợ sẽ lập tức khiến cho toàn bộ thần giới chấn động.

Đương nhiên, khả năng là Tiểu Ân chủ động tuyên dương, hơn nữa hấn cũng đã hạ quyết tâm, trong ngàn năm ở ngoại giới, tuyệt đối không cho phép bất cứ thần linh nào tiến vào trong quãng sáng thời gian. Bằng không nếu để người ta phát hiện điểm tới hạn cực lớn như vậy, chỉ sợ sẽ lập tức rước họa vào thân.

Hít một hơi thật sâu, trên người Tiểu Ân thần lực mênh mông, thần niệm của hấn cũng chậm rãi lớn mạnh như nước lên thì thuyền lên. Lúc này, Tiểu Ân đã hạ quyết tâm sẽ không e dè nhiều như vậy nữa, năng lượng giống như sóng lớn mãnh liệt cuộn cuộn không ngừng tiến vào trong quang động kia.

Ở phía trước quang động kia, toàn bộ năng lượng nổi lên biến hóa quỷ dị, chỉ là một chút thần niệm, không ngờ bắt đầu ngưng tụ thành thực thể. Nếu lúc này Tania và Dajialema nhìn thấy cảnh tượng này, khẳng định sẽ kinh ngạc trợn mắt há mồm. Bởi vì lúc này một chút thần niệm kia của Tiểu Ân có được năng lượng dũng mãnh, không ngờ đã vượt xa cực hạn của cấp bậc chủ thần có khả năng đạt tới, ngay cả là các thần vương bệ hạ vĩ đại sợ là cũng chỉ có như vậy.

Điều này cũng không phải thực lực của Tiểu Ân đã vượt xa cực hạn của chủ thần, mà ở giờ phút này, Tiểu Ân đã lấy ra bản lĩnh giữ nhà. Thần vực lực lượng, vào lúc này đã phát huy ra trình độ lớn nhất.

Chiến đấu giữa các thần linh, không chỉ là so đấu giữa thần vực, Tiểu Ân mặc dù có được thần vực lực lượng, nếu chỉ bằng vào cổ lực lượng này giao phong với chủ thần khác, lại cũng chưa chắc có thể lấy được tất thắng.

Nhưng ở dưới tình huống hiện tại, đối mặt với một quang động bất động, như vậy thuộc tính hùng mạnh nhất của thần vực lực lượng, lực lượng thuần túy lại có thể phát huy được mạnh nhất.

So sánh với ngày xưa khi vừa mới tiến giai chủ thần, khả năng khống chế và lĩnh ngộ thần vực lực lượng của Tiểu Ân đã đạt tới một độ cao mới.

Trước kia, chỉ một chút thần niệm tuyệt đối không thể tiến hóa ra thần vực lực lượng, nhưng hiện tại hấn đã có thể làm được dễ dàng. Trong khoảnh khắc khi thần niệm tiến hóa thành thần vực lực lượng, cường độ năng lượng của quang động phía trước ngưng tụ lên lập tức đạt tới đỉnh điểm không thể tin nổi.

Giống như cảm ứng được cỗ năng lượng hùng mạnh này, năng lượng ở trong quang động này cũng mãnh liệt mà ra, trên mặt ngoài của quang động đã hợp thành một bức tường năng lượng.

Trong lòng Tiểu Ân tràn đầy kinh ngạc. Nếu không phải hắn thật sự không cảm ứng được bất cứ dấu hiệu của sinh mệnh nào, như vậy hắn nhất định sẽ nghĩ đến phía sau quang động này có một sinh vật trí tuệ nào đó đang khống chế. Sau khi trầm ngâm một lát, Tiểu Ân cuối cùng đưa lực lượng hùng mạnh tấn công về phía quang động, hiện giờ hắn như tên đã lên dây không thể không bắn. Lực lượng không thể phá vỡ kia giống như một ngọn núi lớn tấn công mà đi, mạnh mẽ va chạm trên bức tường năng lượng của quang động hợp thành. Một chút hào quang chợt bạo phát ra ở chỗ hai bên giao nhau, từng đạo sóng khí phóng lên cao, loại năng lượng va chạm cực lớn này sinh ra uy năng đã vượt xa tưởng tượng của Tiểu Ân.

Hắn đột nhiên phát hiện, lực lượng của quang động dường như có tác dụng khắc chế lẫn nhau nào đó với thần vực lực lượng của hắn khi hai bên va chạm với nhau, lập tức giống như sao Hỏa va chạm với trái đất, có thể bộc phát ra sóng xung kích hơn xa so với năng lượng thể bình thường va chạm vào nhau mà sản sinh ra.

Thân thể của Tiểu Ân ở trong hư không giống như ngồi hỏa tiễn bay ngược lên, mà phi thuyền ở bên cạnh hắn lại ở trong khoảnh khắc khi sóng xung kích sinh ra từ vụ va chạm tràn ra đã giống như chó nhà có tang, từ bỏ Tiểu Ân một mình một hướng bay về phía xa.

Tốc độ của phi thuyền cực nhanh nháy mắt đã đi xa, mà thân thể của Tiểu Ân do bất ngờ không kịp đề phòng sau khi phiêu đảng nửa giờ mới một lần nữa ổn định lại.

Ầm một tiếng nổ lớn vang lên, thần vực lực lượng do thần niệm của Tiểu Ân hình thành sụp đổ giống như cao ốc, hoàn toàn nổ tung ra.

Sắc mặt của Tiểu Ân khê biến. Từ sau khi hắn có được lĩnh vực lực lượng, lĩnh vực này cho tới bây giờ chưa từng bị cái gì đánh tan. Không nghĩ đến hiện giờ sau khi tiến giai đến thần vực, lại gặp phải lực lượng càng hùng mạnh hơn, ngược lại đã vỡ tan trong va chạm.

Quang động kia không ngờ lại hùng mạnh đến mức này.

Sau khi năng lượng dao động tán đi, Tiểu Ân đã vững vàng đứng trong hư không, sắc mặt của hắn cực kỳ khó coi. Vừa rồi vụ bùng nổ kia mặc dù làm cho thần vực lực lượng của Tiểu Ân sụp đổ, nhưng lại không làm cho thân thể của hắn bị thương tổn gì.

Thần linh cấp bậc chủ thần có được lực lượng phòng ngự hùng mạnh, ngay cả là các thần vương bộ hạ muốn tiêu diệt, cũng là cực kỳ khó khăn.

Một đạo thần niệm lại một lần nữa từ trên người Tiểu Ân phát ra, nháy mắt đã đi tới quang động. Ngay sau đó hắn lập tức phát hiện, mặc dù quang động này phóng thích ra năng lượng làm cho thần vực lực lượng của hắn sụp đổ, nhưng quang động đồng dạng không chiếm được tiện nghi gì. Tường đồng vách sắt vô hình được nó ngưng tụ lên ở phía trước đã bị thần vực lực lượng hoàn toàn nghiền nát, cũng không thể phục hồi lại nữa, ngay cả bản thân quang động dường như đều đã mở rộng ra một chút.

Chẳng qua nhờ một chút khe hở này, lại khiến Tiểu Ân cảm ứng được tốt hơn sự hùng mạnh của quang động này.

Theo năng lượng khổng lồ tràn ngập bên trong, rất nặng giống như thực chất. Hơn nữa đây cũng không phải lực lượng bình thường, là thiên địa lực thuần túy. Đây là năng lượng mà tất cả các chủ thần đều động tâm, hiện giờ không ngờ ở một mặt khác của quang động lại nồng đậm tới trình độ như thế.

Cho dù là dùng ngón chân để nghĩ, Tiểu Ân cũng biết, chỉ cần tin tức này truyền ra ngoài như vậy thời không hồng lưu của hắn sẽ một lần nữa dẫn tới ham muốn của chư thần. Hơn nữa lần này sẽ không dò xét đơn giản như vậy, mà là các chủ thần liên thủ, san bằng toàn bộ thời không hồng lưu.

- Chủ nhân, ngài không việc gì chứ?

Thanh âm của Nhất Hào dồn dập vang lên trong đầu Tiểu Ân, chẳng qua thanh âm này làm sao nghe ra dường như lại mang theo một chút sợ hãi.

Tiểu Ân hơi xám mặt lại, lập tức nhớ tới biểu hiện vừa rồi của tên gia hỏa này. Nhất Hào này, ở thời điểm quan trọng không ngờ lại bỏ chủ mà chạy, thực sự là phải nguyền rủa. Chẳng qua, khó khăn khi

muốn ngũ mã phanh thây một trí tuệ nhân tạo này lại vẫn là quá lớn, ít nhất Tiểu Ân trước mắt không thể làm được.

- Nhất Hào, người làm không tồi.

Tiểu Ân xót xa nói.

Nhất Hào dường như là đã hiểu được lời nói của Tiểu Ân, mang theo tiếng khóc nức nở nói:

- Chủ nhân, ta mới vừa tính toán qua, cỡ lực lượng kia trải qua thần vực lực lượng của ngài triệt tiêu, cũng không thể tạo thành thương tổn thực chất đối với ngài, nhưng phi thuyền của ta lại không thể không lập tức rời đi, nếu không ta sẽ tan rã

Thanh âm của nó như thể là ủy khuất vô hạn, thật khiến cho người ta nghĩ rốt cuộc đây có đúng là một sinh mạng thể diện tử chân chính hay không.

Tiểu Ân tức giận hừ một tiếng. Hiện giờ hắn đã là chủ thần, đã sớm đem thần thể hòa hợp nhất thể với thần điện Thiên Không, tự nhiên sẽ không sợ vụ nổ trình độ như thế. Mà phi thuyền của Nhất Hào mặc dù dũng mãnh, nhưng so với thần thể của chủ thần vẫn kém hơn rất nhiều. Nếu vừa rồi Nhất Hào phản ứng chậm một chút để chiếc phi thuyền này bị hủy, Tiểu Ân tuyệt đối sẽ đau lòng muốn chết.

Cơn giận dữ có chút trở lại bình thường đã nghe được thanh âm của Nhất Hào truyền đến:

- Chủ nhân, trải qua tính toán của ta, nếu mở ra quang động kia, trong nháy mắt thiên địa lực bạo phát ra sẽ vô cùng hùng mạnh.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hắn biết Nhất Hào sẽ không vô duyên vô cớ đề cập tới điểm phát hiện này.

- Hùng mạnh đến mức nào.

- Phòng chừng năng lượng trong đó sẽ không kém hơn thiên địa lực ẩn chứa bên trong thất thải lưu ly vụ.

Tiểu Ân khẽ nhíu mày, hỏi:

- Vậy thì thế nào? Sẽ sản sinh ra thất thải lưu ly vụ thứ hai hay không?

- Đương nhiên không phải, thất thải lưu ly vụ là thiên địa lực chậm rãi ngưng tụ hơn nữa ở trong đó bởi dưỡng ra. Nhưng năng lượng bạo phát ra trong nháy mắt sẽ không giống như vậy, ngoại trừ tạo thành lực tấn công cực lớn đối với thời không hồng lưu của ngài, cũng không thể sản sinh ra loại ngưng tụ cao độ kia, thất thải lưu ly vụ gần như đã trở thành linh vật.

Tiểu Ân trầm ngâm một lát, hỏi:

- Rất nhiều thiên địa lực tiến vào thời không hồng lưu, sẽ có hậu quả gì?

- Tư liệu và số liệu quá ít, thật sự không có cách nào tính toán.

Nhất Hào dừng một chút, bổ sung:

- Chẳng qua ta có thể cam đoan với ngài, chỉ cần sau vụ nổ lần này, ta đã có thể thu thập được toàn bộ tư liệu, về sau đã có thể tiến hành diễn thử.

Cơ nhọc trên mặt Tiểu Ân hơi run rẩy một chút, tên ngu ngốc này, về sau cần loại tư liệu này thì có tác dụng gì?

Dường như cảm ứng được sự phẫn nộ của Tiểu Ân, Nhất Hào vội vàng nói:

- Chủ nhân vĩ đại thực ra khi loại năng lượng này hoàn toàn bùng nổ, mặc dù đối với thời không hồng lưu mà nói là một loại phá hư, nhưng cũng là một loại kỳ ngộ.

Tiểu Ân ngẩn người, hỏi:

- Kỳ ngộ gì?

- Kỳ ngộ hấp thu thiên địa lực.

Tiểu Ân giật mình, nháy mắt trong lòng hiện lên một ý niệm, kinh ngạc nói:

- Nhất Hào, người rót cuộc còn muốn nói gì?

Trong thanh âm của Nhất Hào dường như nhiều hơn một loại lực lượng hấp dẫn:

- Năng lượng của quang động này bạo phát ra, nếu được một vị chủ thần nào đó hấp thu như vậy có khả năng rất lớn, có lẽ, đại khái e rằng....

- Đủ rồi

Tiểu Ân tức giận hừ một tiếng, cắt ngang lời nói của Nhất Hào, nói:

- Nếu như ta hấp thu những năng lượng đó có cơ hội tiến giai thần vương hay không?

- Đúng vậy, có cơ hội nhất định. Nhưng...

Nhất Hào chậm rãi nói:

- Cũng có khả năng bị bạo thể.

Sắc mặt của Tiểu Ân khê biến, nói:

- Người nói thiên địa lực của quang động này tương đương với thất thải lưu ly vụ, mà chủ thần có thể hấp thu thất thải lưu ly vụ tiến giai, vì sao ta không thể?

- Bởi vì thời gian tiến giai của ngài quá ngắn.

Nhất Hào không chút do dự nói:

- Nếu ngài trở thành chủ thần đã có trăm vạn năm, trong thần điện Thiên Không thần cách không tổn hao gì có hơn trăm, như vậy hẳn là có thể chống đỡ qua dưới loại uy năng này.

Trong lòng Tiểu Ân lập tức ngổn ngang trăm mối cảm xúc, hẳn biết, đây là một cơ hội hơn nữa rất có thể là cơ hội duy nhất ngàn năm khó gặp.

Hắn có thể khẳng định, sau khi điểm tới hạn này mở ra, như vậy còn muốn ngưng tụ năng lượng lớn như thế này một lần nữa, đó chính là việc quyết không có khả năng. Cơ hội tiến giai chủ thần đã đặt ở trước mặt hắn, nhưng loại cơ hội này lại chỉ có một lần, hơn nữa Nhất Hào rất rõ ràng cũng không xem trọng.

Do dự một chút. Tiểu Ân trầm giọng nói:

- Ta có thể chờ.

Quả thật, vì cơ hội này, hắn cũng không ngại chờ thời gian dài như vậy.

- Chủ nhân, thực ra năng lượng bạo phát ra cực kỳ hùng mạnh, một chủ thần bất kể lợi hại như thế nào, cũng không thể hấp thu toàn bộ.

Nhất Hào tiếp tục nói:

- Hơn nữa loại lực lượng bạo phát ra trong nháy mắt này, nếu không hấp thu sạch sẽ ở trong thời gian cực ngắn, tuyệt đại đa số đều sẽ tiêu tan lãng phí.

Sau khi trầm ngâm rất lâu, Tiểu Ân hỏi:

- Người có kiến nghị gì?

- Ngài có thể mời thêm hai vị chủ thần, nếu có ba vị chủ thần cùng nhau hấp thu năng lượng trong này, hẳn là đã có thể.

Nhất Hào dừng một chút, lại nói:

- Ít nhất sinh mệnh của chủ thần sẽ không còn bị uy hiếp.

Tiểu Ân hừ nhẹ một tiếng, gần như là ở trong nháy mắt đã quyết định người được chọn rồi. Người được hắn lựa chọn là Cự Ma Thần và Day Ville.

Thực ra ở trong chủ thần, Tiểu Ân vẫn duy trì liên hệ thích hợp với Tania và Dajialema, hơn nữa từ trong tay của bọn họ đổi lấy không ít thứ tốt, bất kể từ một phương diện nào mà nói giữa ba vị chủ thần đều là

quan hệ đồng minh. Nhưng Tiểu Ân ở trên chuyện này lại chưa từng suy xét qua hai người bọn họ. Cơ hội có thể tiến giai thần vương, bất kể như thế nào cũng không có khả năng tặng cho những người khác.

Hít một hơi thật sâu, trong lòng Tiểu Ân đập loạn, cho dù ngày xưa khi hắn có được thất thải lưu ly vụ cũng chưa từng kích động như thế. Thất thải lưu ly vụ mặc dù là thứ mấu chốt để tiến giai thần vương, nhưng nó là Thiên địa lực ngưng tụ cao độ đã sản sinh ra một chút thần trí, đã giống như vàng thái dương cực lớn và đại địa chi mấu ẩn tàng trong thổ địa trong thần quốc của Tiểu Ân, ở trong mấy năm ở chung này, đã có chút hòa hợp.

Kết quả như vậy đã vượt quá xa dự liệu của Tiểu Ân. Hắn thậm chí còn có một loại cảm giác chính là nếu mình luyện hóa thất thải lưu ly vụ, sẽ làm cho ‘trái tim’ của quang nguyên chi vương vạn năm và đại địa chi mấu nguội lạnh.

Hơn nữa làm cho Tiểu Ân lo lắng chính là Vô Danh, tên gia hỏa này cũng xem như là một linh vật khác loại. Nếu làm cho Vô Danh tức giận, Tiểu Ân cũng không cho rằng mình có thể chống lại. Cho dù là sau khi trở thành chủ thần, Tiểu Ân cũng không cho rằng mình có thể chiến thắng Vô Danh. Đương nhiên, nếu ngày sau khi Tiểu Ân đạt tới cảnh giới chủ thần đỉnh phong giống như Dajialema, như vậy có thể liều mạng bỏ qua tất cả đi trừng kích cảnh giới thần vương một lần.

Nhưng hiện tại lại đã có một cơ hội để ba vị chủ thần tiến giai, chuyện tốt như vậy nhìn chung toàn bộ thần giới chỉ sợ cũng là cơ hội duy nhất.

- Nhất Hào.

Trong lòng Tiểu Ân đã hoàn toàn bình tĩnh lại, nói:

- Hiện tại chúng ta trở về.

Thân thể Tiểu Ân như điện, nháy mắt đã rời khỏi tại chỗ, đi tới bên trong UFO. Phi thuyền lập tức hóa thành một đạo hào quang, bay trở về bên trong thần giới. Vừa tiến vào bên trong thần giới. Tiểu Ân lập tức phát ra thần thánh yêu thỉnh, triệu tập lại tất cả thần linh của các thần quốc xung quanh.

Tất cả thần linh ở trong này, đều tuyệt đối lấy Tiểu Ân làm tồn tại trung tâm. Sau khi ra lệnh một tiếng, tất cả thần linh cũng không dám chậm trễ đều đi tới thần quốc của Tiểu Ân. Có lẽ bởi vì quan hệ có thân có sơ, cho nên trong chúng thần đi vào thần quốc của Tiểu Ân cũng không giống nhau.

Cự Ma Thần và Day Ville tự nhiên là lấy thần thể mà đến, cũng không phải bọn họ không muốn chế tác phân thân, mà do tính đặc thù của bọn họ khiến cho bọn họ căn bản là không thể có được phân thân và hình chiếu. Ngoại trừ hai vị này, mấy người đệ tử Kim và ba tên Toàn Phong cũng lấy bản thể mà đến.

Về phần Hắc Long Vương, Tyress và bốn vị Tower Belli thì lại lấy hình chiếu mà đến.

Mấy thần linh Hắc Long Vương mặc dù cũng phụ thuộc vào Tiểu Ân, và cũng biết, chỉ có ở dưới sự trợ giúp của Tiểu Ân, bọn họ mới có thể tiếp tục tiến giai. Nhưng bọn họ đều là nhân vật tự chủ tu luyện vô số năm, có chủ kiến tuyệt đối của mình. Sau khi kiến tạo thần quốc và thần điện Thiên Không thì sẽ không còn lấy bản thể xuất hành nữa.

Ngược lại đám người Kim, bởi vì một mực đi theo Tiểu Ân, mọi nơi đều lấy Tiểu Ân làm tấm gương, hơn nữa bọn họ đối với Tiểu Ân tuyệt đối không có hai lòng, cho nên mới thủy chung lấy bản thể lui tới.

Tiểu Ân mặc dù ở trên mặt ngoài đối xử bình đẳng với tất cả mọi người, ít nhất ở trên phân phối tài nguyên cũng không có người nhiều kẻ ít, nhưng ở trong lòng hắn lại tự nhiên có cân nhắc, chỉ có điều không biểu hiện ra ngoài mà thôi.

Đợi sau khi chúng thần tề tụ, Tiểu Ân lập tức không chút do dự tuyên bố:

- Các vị, thời gian chúng ta cư trú ở nơi này đã quá dài cho nên từ hôm nay trở đi, ta quyết định di chuyển thần quốc.

Chúng thần đều ngơ ngác nhìn nhau, ở trong thần giới, dường như cũng không có tiền lệ này.

Hắc Long Vương ho nhẹ một tiếng, nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, ở trong thần giới, những thần quốc có được vị trí cố định, mới là biểu hiện hùng mạnh. Bất kể là Long tộc, gia tộc Phong Linh, hay là gia tộc Thú nhân vân vân... đều chỉ có khổ tâm kinh doanh, trừ phi là bị bức vào đường cùng, nếu không sẽ không di chuyển.

Tiểu Ân gơ tay chặn lại, nói:

- Lão Hắc, thực lực của chúng ta so sánh với bọn họ thì thế nào?

Hắc Long Vương cười khỏ một tiếng, nói:

- Đường nhiên xa xa không bằng.

Thực lực của Tiểu Ân mặc dù bành trướng cực nhanh, nhưng so sánh với những đại gia tộc siêu cấp có được vô số năm tích súc, tự nhiên là không thể đánh đồng rồi.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, nói:

- Đúng vậy, chúng ta hiện tại kém xa so với bọn họ, cho nên ta đang suy nghĩ biện pháp mau chóng đuổi theo bọn họ.

Hắn thu liễm vẻ tươi cười, trên người tự nhiên nổi lên một trận uy áp, nói:

- Ta đã quyết định, di chuyển thần quốc.

Hồ hấp của mấy thần linh Hắc Long Vương đều có chút ngừng lại, bọn họ cúi đầu thật sâu xuống, cũng không còn bất cứ thần linh nào dị nghị.

Sau khi rời khỏi thần quốc của Tiểu Ân, Hắc Long Vương nhớ lại tình hình năm đó khi lần đầu tiên gặp Tiểu Ân, so sánh với hiện giờ, Tiểu Ân khi đó lại non nớt ra sao. Lão long vương đột nhiên bật cười, hình ảnh Tiểu Ân trẻ tuổi kia dần dần nhạt đi, mà Tiểu Ân chủ thần tràn đầy uy áp hiện giờ, lại càng phát ra rõ ràng.

Di chuyển thần quốc rất nhanh đã hoàn thành, Tiểu Ân chẳng những di chuyển thần quốc tới khu vực kia, hơn nữa còn chân chính bố trí đoàn khí lưu bên ngoài khu vực này, đây đặc gần như không có khe hở.

Sau trăm năm ở ngoại giới, vạn năm ở quang sáng thời gian, Tiểu Ân, Cự Ma Thần, Day Ville vượt ra ngoài ý liệu của mọi người đã tấn thăng đến chủ thần đỉnh phong. Tốc độ này tuyệt đối là đệ nhất thần giới, không dám nói là sau này không có ai, nhưng ít nhất là trước chưa từng có ai.

Mấy thần linh Hắc Long Vương tự nhiên cũng giống như ăn thuốc kích thích theo đuổi không bỏ, nhưng khoảng cách giữa bọn họ lại càng ngày càng lớn.

Đến lúc này, Tiểu Ân lại lần nữa phát ra mệnh lệnh di chuyển thần quốc và phong tỏa thời không hồng lưu. Hắn rốt cuộc đã làm tốt chuẩn bị và lựa chọn cuối cùng...

Bên trong thời không hồng lưu có vô số khu vực.

Lúc này, ở trong một khu vực trong đó, Tiểu Ân, Cự Ma Thần và Day Ville ba vị thần linh đã tấn thăng đến cấp bậc chủ thần toàn bộ rời khỏi thần quốc của mình, đi tới địa phương được Tiểu Ân gọi là điểm tới hạn này.

Tất cả mọi chuyện liên quan tới điểm tới hạn đều không thông báo với những người khác, đây là một bí mật chỉ thuộc về một mình Tiểu Ân, hoặc có thể nói là trước khi khai phá và lợi dụng hợp lý, cũng không phải thần linh khác có tư cách biết được. Đây cũng không phải nói Tiểu Ân không tin tưởng những thần linh do hắn một tay nâng đỡ ra, mà là chuyện này quá mức quan trọng, Tiểu Ân không muốn để cho bất cứ người nào đến chia sẻ tin tức quan trọng này.

- Bọn họ đều đã rời đi.

Tiểu Ân hướng ra phía ngoài khu vực liếc mắt nhìn một cái.

Ngay mới vừa rồi, ở trong khu vực này một thần quốc cuối cùng cũng đã hoàn toàn rời xa.

- Đúng vậy, thần quốc đã rời đi, cũng nên phân tán đoàn khí lưu.

Day Ville cười khê, theo thanh âm của hắc chưa dứt, vô số đoàn khí lưu liền giống như có được sinh mệnh, phân tán đi bốn phương tám hướng.

Nếu để mấy thần linh Hắc Long Vương nhìn thấy một màn như vậy, khẳng định sẽ kinh ngạc ngay cả tròng mắt cũng rớt ra ngoài. Đoàn khí lưu trước kia, chính là độc quyền chỉ có Tiểu Ân mới có thể khống chế. Trừ phi là những đoàn khí lưu đã trải qua Tiểu Ân cải tiến, nếu không bất cứ kẻ nào cũng không thể tiến hành khống chế.

Tuy nhiên xem bộ dáng thoải mái hiện giờ của Day Ville, dường như không kém hơn biểu hiện của Tiểu Ân chút nào. Cự Ma Thần cũng giơ một tay ra, gia nhập vào hàng ngũ khống chế đoàn khí lưu. Hai người bọn họ sở dĩ có thể làm được điều này bởi vì bọn họ cũng giống như Tiểu Ân, đồng dạng nhận được tán thành của thời không hồng lưu.

Đương nhiên, có thể làm được điều này hoàn toàn là công lao của Tiểu Ân, nhưng cũng chỉ khi có được linh hồn giống với Tiểu Ân, mới có thể làm được việc này. Nếu không, trước khi Tiểu Ân tử vong, thời không hồng lưu không có khả năng thừa nhận thần linh nào khác.

Dưới sự liên thủ khống chế của ba vị chủ thần, trong toàn bộ khu vực vô số đoàn khí lưu bay nhanh xoay tròn. Những đoàn khí lưu vốn dày đặc kia đã sắp xếp chỉnh tề đối lập, giống như đoàn quân bay khỏi khu vực này. Chúng nó sẽ đi tới mấy khu vực bên ngoài tiến hành phòng thủ, nhằm ngăn cản bất cứ thần linh nào có khả năng tiến vào.

Vì một ngày này, Tiểu Ân đã mất rất nhiều tinh lực và thời gian ở trong thời không hồng lưu, cuối cùng làm cho số lượng đoàn khí lưu đạt tới một quy mô có thể nói là khủng bố. Hơn nữa sau đó trên mỗi một đoàn khí lưu đều lưu lại lạc ấn của mình và để Nhất Hào sử dụng quyền khống chế.

Lúc này, tất cả đoàn khí lưu đều ở dưới khống chế tinh chuẩn của Nhất Hào tiến hành phòng ngự thần linh có khả năng tiến vào trong thời không hồng lưu. Đây là bảo đảm lớn nhất cho hành động hôm nay của ba vị thần linh Tiểu Ân, cũng là vũ khí hùng mạnh nhất chỗ dựa trong tay hắc.

Một ngày sau, bên trong quảng sáng thời gian tràn đầy đoàn khí lưu, hơn nữa những đoàn khí lưu này bắt đầu chậm rãi dung hòa với nhau.

Giống như ngày xưa khi Tiểu Ân đuổi phần đông thần linh đi, những đoàn khí lưu này dưới sự khống chế của bọn họ, lại lần nữa dung hợp biến thành một bức tường khí mới tinh.

Chẳng qua so sánh với trước kia, uy năng của bức tường khí mới thành hình hiện giờ cũng đã vượt xa trước kia. Đừng nói là những phân thân chủ thần, cho dù bản thể chủ thần tiến đến, cũng chưa chắc có thể đột phá.

Đương nhiên mục đích của Tiểu Ân khi bố trí bức tường khí lưu này ngoại trừ phòng bị thần linh cấp bậc chủ thần, còn có một chút ý muốn ngăn cách tất cả khí tức khiến cho ngoại giới không đoán được bất cứ ý tứ gì.

Dù sao, ngay cả hắc cũng không nắm chắc có thể hấp thu toàn bộ năng lượng hùng mạnh trong nháy mắt phóng thích ra kia, hay là bị cỗ năng lượng này đột phá ba người bọn họ, thậm chí còn phá hỏng cả quảng sáng thời gian, đó mới là việc bi thảm nhất.

Chậm rãi, bức tường khí lưu cực lớn cuối cùng thành hình, từ sáu phương hướng dần dần hội hợp, cuối cùng đã biến thành một vòng khí lưu cực lớn.

Sau khi hoàn thành tất cả những việc này, ba người Tiểu Ân liếc mắt nhìn nhau một cái. Ngay cả là thực lực đã đạt tới cảnh giới chủ thần, nhưng giờ phút này, trong mắt của mỗi một vị thần linh đều có một tia kích động.

583. Chương 63: Đánh Bay Thần Cá Sấu

Chẳng qua dưới tình huống này, đổi lại là bất cứ chủ thần nào, chỉ sợ đều sẽ có biểu tình kích động như vậy.

Ba vị chủ thần ở trong không gian hư vô hơi nhắm hai mắt lại, ba cỗ thần niệm hùng mạnh đến cực điểm chợt phóng thích ra, hơn nữa quấn lấy nhau, chậm rãi xoắn thành một thể.

Nếu đề Tania và Dajialema nhìn thấy cảnh này, khẳng định sẽ cảm thấy không thể tin nổi. Muốn làm được điểm này, thực ra cũng không khó khăn, chỉ cần có thể hướng đối phương hoàn toàn mở rộng thần niệm là có thể dễ dàng đem lực lượng xoắn thành một chỉnh thể. Nhưng nói thì dễ dàng, làm được lại khó, đặc biệt là thần linh càng hùng mạnh, muốn đạt tới tín nhiệm trình độ như vậy của đối phương, trên cơ bản đều là chuyện không có khả năng.

Chính giống như đạo lý quốc gia càng lớn, kiêng kỵ lẫn nhau cũng càng sâu, ngoại trừ ba người Tiểu Ân, không có khả năng có chủ thần có thể hoàn toàn tin tưởng thần linh cùng giai khác.

Một đạo thần niệm cực lớn này chậm rãi hình thành một đạo hào quang hình trụ hư vô, đột nhiên bay ra ngoài dọc theo một quỹ tích nào đó bay về phía mục tiêu.

Nếu mấy người Hắc Long Vương nhìn thấy quỹ tích này, nhất định sẽ phát hiện, mục tiêu của đạo hào quang này, chính là chỗ UFO cực lớn kia, trung tâm thần quốc của Tiểu Ân trong mười vạn năm này. Quả thật, trong mấy năm nay, phi thuyền do Nhất Hào khống chế không rời khỏi vị trí của quang động một chút nào, về phần thiên địa lực hùng mạnh từ bên trong bạo phát ra, thì lại bị ba người Tiểu Ân hấp thu hoàn toàn, không tràn ra một chút nào.

Sở dĩ không để chúng thần còn lại chia xẻ, nguyên nhân quan trọng nhất chính là thực lực của bọn họ không đủ. Trước khi bọn họ đạt tới thần linh bậc cao, loại Thiên địa lực này cũng không thể mang đến chỗ tốt quá lớn cho thần linh, ngược lại sẽ tạo thành lãng phí cực lớn. Đây cũng là nguyên nhân lớn nhất khiến Day Ville và Cự Ma Thần có thể tiến giai đến chủ thần nhanh như vậy, hơn nữa đề cao đẳng cấp của chủ thần đến trình độ có thể thử tấn công cảnh giới thần vương.

Lúc này, thần niệm của ba người Tiểu Ân đã sớm hòa hợp nhất thể, trên người bọn họ phát ra uy năng hùng mạnh lại đạt tới một trình độ hòa hợp cực kỳ. Nếu không phải bởi vì khí tức khác hẳn nhau của ba hệ năng lượng, chỉ sợ tất cả mọi người sẽ nghĩ, thần linh nơi này chỉ cùng một hệ mà không phải là ba thần linh thần hệ khác nhau.

Cuối cùng lực lượng thần niệm vô cùng tản ra lại một lần nữa đến trước quang động.

Dường như cảm ứng được nguy cơ của cỗ năng lượng hùng mạnh lần này mang lại, ở trước quang động, năng lượng hùng mạnh, hơn xa so với lần trước chen chúc mà ra, đồng thời hợp thành bức tường năng lượng tương ứng, xa xa cùng thần niệm của mấy người Tiểu Ân giằng co.

Lúc này, mấy người Tiểu Ân rốt cuộc có thể khẳng định, quang động này hoặc là nói sau lưng quang động, khẳng định là có sinh vật trí tuệ khổng lồ, nếu không nhất định sẽ không phát sinh chuyện trùng hợp như vậy.

Trong mười vạn năm đều yên ổn vô sự với nhau, nhưng một khi bọn họ tính toán đột phá quang động, lại nghênh đón phản ứng mãnh liệt như thế, kẻ ngốc cũng biết trong đó khẳng định có thủ đoạn khó lường.

Hừ lạnh một tiếng, thần vực cực lớn thật dày từ trên thần niệm của tam đại chủ thần chậm rãi khuếch tán ra, mắt thường có thể nhìn thấy ánh sáng cuộn cuộn phóng về phía trước, cuối cùng va chạm với bức tường năng lượng đối diện. Ngay sau đó toàn bộ không gian dường như đều run rẩy, ngay cả mấy người Tiểu Ân cũng cảm ứng được rõ ràng, ở dưới lực lượng va chạm lớn như thế, một mảnh không gian không ngờ có nguy cơ rạn nứt.

Đây chỉ là va chạm của sóng, cũng đã dẫn tới phản ứng lớn như vậy. Nếu khi đối diện với công kích càng hùng mạnh hơn thì sẽ tạo thành tổn hại như thế nào đối với toàn bộ thời không hồng lưu chứ?

Ý nghĩ này thoáng qua ở trong đầu Tiểu Ân, chẳng qua lập tức bị hấn dứt bỏ.

Đã cười lên lưng hổ sao dễ nhảy xuống chứ? Đã đến tình trạng này cũng không có đường quay lại rồi.

Năng lượng thần vực từng vòng từng vòng không ngừng nghỉ đánh lên trên bức tường năng lượng. Dưới sự liên thủ của ba vị chủ thần Tiểu Ân, uy năng thần vực hiện giờ đã vượt xa ngày xưa, đặc biệt là dưới sự liên thủ của tam đại chủ thần đều đạt tới trình độ cao nhất và tuyệt đối tin tưởng lẫn nhau, lại đạt tới hiệu

quả đặc thù vượt xa người thường có thể phát huy, chỉ sau mấy phút ngắn ngủi, bức tường năng lượng đã có xu thế tán loạn.

Trong lòng Tiểu Ân cười lạnh một tiếng, ngày xưa hắn lấy nhân lực một mình đã có thể đấu lưỡng bại câu thương với quang động này, hiện giờ lực lượng tăng gấp ba, nếu như còn không thể thuận lợi đột phá, đó mới kêu gặp quỷ.

Dường như là cảm ứng được căn bản là không thể địch lại được, bức tường năng lượng bên ngoài quang động không còn tăng cường nữa, mà ở dưới sự tấn công của lực lượng thần vực cực lớn, sụp đổ hoa lệ mà quang vinh.

Đột nhiên, trong không gian xuất hiện vết nứt cực lớn, dẫn đến phản ứng dây chuyền. Vết nứt này cũng không phải chỉ có một, mà trong nháy mắt đã xuất hiện ngàn vạn vết nứt, mỗi một ngõ ngách của mảnh không gian này dường như đều muốn rạn nứt, một dấu hiệu quỷ dị mắt thường có thể thấy được.

Nhưng Tiểu Ân sớm có chuẩn bị duỗi tay vùng lên.

Thuộc tính thần vực cực lớn lập tức xảy ra biến hóa tinh tế, thần vực cực lớn của ba hệ liên thủ kia lập tức biến thành thần vực lực lượng độc hữu của Tiểu Ân, nhưng thần vực lực lượng này phóng về phía mỗi một vết nứt không gian.

Trong nháy mắt, năng lượng trong thần vực bắt đầu tiêu hao nhanh chóng, những vết nứt không gian này đang cắn nuốt thần vực lực lượng với tốc độ cực nhanh. Chỉ có điều, sau khi những vết nứt không gian này cắn nuốt lực lượng của Tiểu Ân, không những không mở rộng thêm ra, ngược lại đang không ngừng thu nhỏ lại. Năng lượng trong thần vực lực lượng của Tiểu Ân giống như keo dính bổ khuyết trên tất cả vết nứt không gian.

Ngay tại giờ phút này, ba vị thần linh Tiểu Ân đồng thời cảm ứng được ý niệm đến từ quang động, đây là một cỗ ý niệm tràn đầy khó có thể tin, dường như đối với việc Tiểu Ân có thể làm được điều này cảm thấy không thể tin nổi.

Một lát sau, Tiểu Ân đã hoàn thành công tác bổ khuyết, thần vực lực lượng trong không gian lại một lần nữa phát sinh biến hóa, uy năng của tam hệ thần linh hợp thành một chỉnh thể mới, uy áp của thần vực tán phát ra lại đạt tới một bậc thang mới.

Nhưng ngay tại giờ phút này, sắc mặt của ba người Tiểu Ân bất chợt thay đổi.

Bởi vì bọn họ đã cảm ứng được, ở trên quang động này đang tràn ngập một loại năng lượng cực lớn gần như bùng nổ. Sự hùng mạnh của loại năng lượng này, quả thật là đã vượt xa tưởng tượng của mọi người. Đương nhiên, quan trọng nhất chính là bởi vì cỗ năng lượng này cũng không phải nhằm vào bọn họ, mà là nhằm vào năng lượng của bản thân quang động. Ở giờ phút này, quang động này không ngờ lại biểu hiện ra một loại kích động muốn đồng quy vu tận.

Ba vị thần linh Tiểu Ân lập tức suy đoán ra, nếu như tùy ý để năng lượng này bùng nổ, như vậy mặc dù chưa chắc có thể mang đến bao nhiêu thương tổn cho bọn họ, nhưng quang động này chỉ sợ từ nay về sau phải biến mất.

Ba người bọn họ chờ đợi ở chỗ này nhiều năm như vậy, chính là vì thiên địa lực mệnh mông trong quang động kia. Nhưng lại tuyệt đối không nghĩ đến, quang động này không ngờ còn có loại thủ đoạn tự bạo.

Trong khoảng thời gian ngắn ba người bọn họ ngơ ngác nhìn nhau cũng không dám có chút hành động thiếu suy nghĩ. Chẳng qua ở trong lòng bọn họ lại đồng thời mắng, quang động này rốt cuộc là dạng sinh mạng thể gì, không ngờ ngay cả loại thủ đoạn này cũng biết?

Nhưng chuyện càng làm cho bọn họ kinh ngạc đã xảy ra, bên ngoài quang động này sau khi hội tụ năng lượng không ổn định hùng mạnh như thế, quang động này không ngờ cũng bắt đầu khê lắc lư, đồng thời không gian xung quanh cũng bắt đầu chậm rãi có sự dao động.

Tiểu Ân sắc mặt âm trầm, lập tức để Nhất Hào tiến hành suy tính, nhưng kết quả đạt được khiến ba vị Tiểu Ân hoàn toàn không nói được gì.

Quang động này không ngờ là đang mở thông đạo không gian, mà căn cứ tính toán của Nhất Hào, quang động này cũng không phải cố định mà có thể di động tự do. Trời mới biết sau khi trải qua lần truyền tống này, thì sẽ xuất hiện ở nơi nào. Nếu như vẫn còn ở trong thời không hồng lưu, như vậy cuối cùng cũng có một ngày có thể tìm thấy, nhưng nếu như đã rời khỏi nơi này, như vậy thần giới to lớn để Tiểu Ân tới nơi nào tìm đây?

Ở giờ phút này, Tiểu Ân đem Tania và Dajiaima mắng phun máu chó, hai người bọn họ đã thề thốt qua, điểm tới hạn sẽ không di động. Nhưng xem trước mắt, Tiểu Ân mới hiểu được, điểm tới hạn cũng không phải sẽ không di động, mà nguyên nhân là bởi vì những điểm tới hạn đó đều không sản sinh ra trí tuệ.

Tơ mắt nhìn thông đạo không gian xung quanh quang động mở ra, ba người Tiểu Ân thủy chung đều không có ra tay, bởi vì bọn họ biết ngay cả là sau khi ra tay, chính là phá hủy quang động cũng không có khả năng lưu lại. Nếu thực sự hủy đi, như vậy không những bọn họ không chiếm được năng lượng trong đó. Hơn nữa cũng không biết sẽ dẫn tới hậu quả như thế nào.

Nơi này thời không hồng lưu, là căn cứ địa cuối cùng của Tiểu Ân, hắn cũng không dám đánh cuộc mạo hiểm hủy diệt toàn bộ thời không hồng lưu.

Nhưng việc ngoài ý liệu của bọn họ lại một lần nữa xảy ra. Mặc dù thông đạo không gian xung quanh quang động đã thành hình, nhưng tên gia hỏa này cũng không lập tức rời đi, mà sử dụng một loại phương thức kì dị, thông qua tinh thần ý niệm đang quan sát ba người Tiểu Ân.

Trong lòng Tiểu Ân khê động, thử đem một đạo tinh thần ý niệm truyền đạt qua.

Giờ phút này, trong lòng Tiểu Ân vô cùng kỳ vọng, chỉ mong chỉ số thông minh của tên gia hỏa này cao một chút mới tốt.

Dường như bởi vì đã nhận thức thực lực biểu hiện ra của Tiểu Ân, sau khi tiếp nhận đạo thần niệm này, quang động cũng không lập tức cự tuyệt, mà bắt đầu trở nên trầm mặc.

Ba vị thần linh Tiểu Ân đồng dạng không có ý tứ thúc giục, lẳng lặng chờ đợi nhiều năm như vậy, bọn họ tự nhiên cũng không có khả năng để ý tới chút thời gian này.

Cuối cùng, sau khi trải qua suốt một ngày, từ quang động đạt được trả lời xác thực, đây là ý niệm đến từ một loại sinh mệnh thể khác hẳn, nhưng cũng khiến mấy người Tiểu Ân chính thức có hiểu biết nhất định đối với nơi này.

Quang động này không biết đã tồn tại ở nơi đây bao nhiêu năm, cũng không biết có bao nhiêu năng lượng từ nó nơi này trôi mất, chẳng qua sau khi trải qua vô số năm tồn tại, nó bắt đầu nắm giữ trí tuệ thuộc về chính mình, đây là một loại biến dị, hơn nữa cũng không có tính đại biểu và tính phổ biến. Có lẽ trong vô số quang động như vậy, cũng chỉ có một mình nó có thể sản sinh ra trí tuệ.

Thất thải lưu ly vụ chính là từ trong quang động này sinh ra, cũng là một loại phân thân của nó bắn ra ngoại giới tiến hành thăm dò.

Đến lúc này, Tiểu Ân mới có chút mơ hồ hiểu được, có lẽ chính là bởi vì sinh ra thất thải lưu ly vụ, cho nên quang động này mới sinh ra trí tuệ nhất định. Chẳng qua đẳng cấp của trí tuệ này vẫn còn ở trình độ tương đối thấp, xa không bằng Vô Danh khoa trương như vậy.

Tiểu Ân tận lực đem tin tức thân thiện của mình thông qua phương thức thần niệm truyền đạt qua, hơn nữa đem hình ảnh thất thải lưu ly vụ sinh hoạt ở bên trong thần quốc của hắn, cùng quang nguyên chi vương vạn năm và đại địa chi mẫu trở thành bạn tốt cũng truyền qua.

Những giao lưu thông qua tinh thần ý niệm này, chỉ cần sinh vật có được trí tuệ, thì sẽ không có khả năng có điều hiểu lầm.

Chậm rãi từ trong quang động cũng truyền lại tin tức thân mật, ba người Tiểu Ân lúc này mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, trong lòng bọn họ đều có chút may mắn, may mắn không có luyện hóa thất thải lưu ly vụ, nếu không cục diện hôm nay tuyệt đối sẽ không hóa giải thoải mái như thế.

Năng lượng quanh mình quang động lại một lần nữa nổi lên biến hóa tinh tế, những thông đạo không gian này lần lượt biến mất, từ tình huống này đến xem, quang động đã bỏ đi ý niệm rời xa trong đầu.

Ba vị thần linh Tiểu Ân ngơ ngác nhìn nhau, tên gia hỏa này cũng quá dễ dàng tin tưởng người khác đi.

Nhất Hào đã thông qua phương thức đặc thù đã hợp thành N tám ảnh thất thải lưu ly vụ chung sống hòa bình với đám người Tiểu Ân, mặc dù trong đó trên cơ bản đều là giả, nhưng vì có thể lấy được cảm tình thật tốt của quang động, Tiểu Ân cũng không ngại làm thần côn một lần. Không ngờ, thủ đoạn này còn chưa thi triển ra, thái độ của quang động này đã có chuyển biến thật lớn.

Cảm thụ được ý niệm của quang động truyền lại, ba vị thần linh Tiểu Ân gần như đồng thời cảm nhận được sinh mệnh thể giống như trẻ mới sinh, một tờ giấy trắng tinh. So với những thần linh như bọn họ đã lăn lộn nhiều năm trong thần giới và hạ giới mà nói, quang động này có thể nói là so với tiểu bạch hổ còn muốn bạch hơn gấp trăm lần.

Tiểu Ân nhẹ nhàng vỗ trán, nếu sớm biết như thế, hẳn còn thật cẩn thận chuẩn bị cái rắm. Thở dài một hơi, Tiểu Ân lập tức để Nhất Hào truyền đạt tâm niệm của mình, để hai sinh linh trong thần quốc mau chóng đưa thất thải lưu ly vụ tới đây.

Lúc này bên trong toàn bộ thời không hồng lưu đều tràn đầy một bầu không khí khẩn trương, đây đều là mệnh lệnh của Tiểu Ân hạ xuống dẫn đến.

Không ai biết rốt cuộc Tiểu Ân còn muốn làm gì, nhưng tất cả mọi người hiểu được, lúc này chính là việc lớn chân chính, nếu không ba vị thần linh cấp bậc chủ thần trong nhà cũng không có khả năng khẩn trương như thế. Mà phụng mệnh lệnh của Tiểu Ân tất cả thần linh đều đưa thần quốc rút lui ra bên ngoài vòng khí lưu, dừng lại ở phía trước quảng sáng thời gian. Nếu như bên trong toàn bộ thời không hồng lưu đã xảy ra chuyện không ngờ gì, thì phần đông thần quốc sẽ lấy tốc độ nhanh nhất rời khỏi thời không hồng lưu.

Mặc dù bọn họ cũng không rõ rốt cuộc có lực lượng gì có thể khiến cho Tiểu Ân kiêng kị như thế, thậm chí còn làm ra quyết định vứt bỏ thời không hồng lưu, nhưng mệnh lệnh như vậy đã đủ để làm cho bất cứ thần linh nào cũng hết hồn.

Bọn họ yên lặng chờ đợi, nhưng may mắn chính là, cho tới lúc này, còn không phát hiện điều dị thường gì.

Bên trong thần quốc của Tiểu Ân nhiều thần linh tề tụ một đường, bị mọi người vây ở xung quanh chính là Hắc Long Vương và Juliana.

Juliana hiện giờ cũng đã thuận lợi tấn thăng thành thần linh, hơn nữa còn đạt tới trình độ thần linh bậc thấp, ở trong tập đoàn thần hệ của Tiểu Ân ngoại trừ ba vị chủ thần, cũng chỉ có Hắc Long Vương đạt tới trình độ của thần linh bậc trung. Cho nên khi ba vị chủ thần Tiểu Ân không có ở nhà, tất cả thần linh đều rõ ràng hành động theo Hắc Long Vương và Juliana.

Lúc này, bọn họ đang ở trong chủ thần điện trên thần quốc của Tiểu Ân, trên mặt mỗi một thần linh đều mang theo vẻ ngưng trọng. Không có người nói chuyện, có lẽ ở trong lòng bọn họ, đều bị mệnh lệnh tuyên bố bất thành linh của Tiểu Ân làm cho rung động, cho nên sau khi tam đại chủ thần rời đi, bọn họ đều có chút không biết làm sao.

Đột nhiên, từ bên ngoài truyền đến vô số tiếng ồn ào, những thanh âm này từ khe chuyển thành cao, hơn nữa dần dần trở nên sôi trào. Hắc Long Vương mấy vị thần linh đều ngăn người, bọn họ đồng thời cảm ứng được năng lượng dao động vô cùng mãnh liệt từ trong thần quốc bạo phát ra.

Gần như không cần nghĩ ngợi, tất cả thần linh đều di chuyển ra bên ngoài thần điện trong nháy mắt. Sau đó, bọn họ đã nhìn thấy một cảnh tượng làm cho bọn họ không thể tin nổi.

Trong không trung, thái dương vô cùng lớn kia đang di động về phương xa, nhìn thái dương này càng ngày càng nhỏ, tất cả tín đồ của toàn bộ thần linh đều phủ phục trên mặt đất.

Không ai biết đã xảy ra chuyện gì, ở trong lòng những tín đồ này, thái dương rời đi giống như đại biểu cho thần linh sắp từ bỏ bọn họ, một bầu không khí vô cùng khủng hoảng đang nhanh chóng lan tràn trong thần quốc.

Ầm một tiếng nổ lớn từ trong thần quốc truyền tới mỗi một mảnh đại lục, tất cả thần linh và tín đồ đều nhìn thấy một đoàn khí lưu cực lớn tản ra chín loại màu sắc hướng lên không trung bay đi. Ở dưới đoàn

khí lưu này, một quái vật hình người mắt to đen nhánh sau khi hướng về phía chúng thần làm mặt quỷ, bay đuối theo thái dương và thất thải lưu ly vụ.

Một lát sau, thái dương biến mất ở trong thần quốc, trong lòng tất cả tín đồ đều phát ra một loại tuyệt vọng.

Mấy người Juliana ngơ ngác nhìn nhau, nhưng lại căn bản không thể ngăn cản. Tiểu hồ ly khê căn hàm răng, lòng nóng như lửa đốt, nhưng nơi này cũng không phải thần quốc thuộc về nàng, cho dù lo lắng hơn nữa cũng bó tay không có biện pháp.

Đột nhiên, trên một đảo nhỏ của đất liền, một đạo hào quang phóng lên cao, ở trên bầu trời hiện ra ánh sáng bảy màu.

Ngay sau đó, thần quốc ảm đạm bởi vì thái dương rời đi lại một lần nữa sáng lên. Nhưng hào quang này càng ngày càng dày đặc, cuối cùng không ngờ hình thành một mặt trăng mới tinh. Mặc dù mặt trăng này không thể so sánh với quang nguyên chi vương vạn năm, nhưng ý nghĩ xuất hiện lúc này lại khác hẳn.

Trên mặt đất, vô số tín đồ đều lộ vẻ giật mình, thì ra Tiểu Ân bệ hạ đã chán ghét thái dương, cho nên chuẩn bị một mặt trăng đến chơi.

Mặc dù sự rời đi của thái dương có chút đáng tiếc nhưng thêm một mặt trăng cũng không tồi!

Nhưng Juliana ở trước chủ thần điện sắc mặt cũng hơi thay đổi trong vui mừng lại có một tia bất mãn nồng đậm. Những người Kim liếc mắt nhìn nhau một cái, đều theo bản năng bảo trì một khoảng cách với tiểu hồ ly. Tất cả thần linh ở đây giờ phút này đều đã nhìn ra, bên trong mặt trăng mới kia thực ra là một người, chính là tín đồ Sara của nữ thần Ánh Trăng Rafael.

Sara ở trong thần quốc của Tiểu Ân, đây cũng đã không còn là chuyện cơ mật gì, ngay cả Juliana cũng đã sớm biết được, nhưng bởi vì nguyên nhân nào đó, cho nên Sara cũng không thành thần mà ẩn cư ở một chỗ trong nội đảo chưa bao giờ lộ diện.

Chỉ có điều không nghĩ tới hôm nay vừa xuất hiện, chính là sắc sở lóa mắt như thế, không ngờ đã trở thành tồn tại có thể sánh vai với quang nguyên chi vương vạn năm trong thần quốc.

Chỉ cần cảm ứng hào quang vô cùng từ trên người Sara tràn ra có thần lực sôi trào dường như vô cùng vô tận kia, thì biết những năm gần đây giữa Sara và người nào đó khẳng định là có liên hệ cực kỳ thân mật, nếu không cũng không thể ở trong thần quốc này phóng thích ra thần lực mọi người quen thuộc như thế.

Trong thần quốc, tất cả tín đồ nhìn mặt trăng trên đỉnh đầu, từ trong miệng của bọn họ phát ra tiếng hò hét tràn đầy hy vọng.

Chúng thần bao gồm cả Hắc Long Vương, trong vô tình đã có một khoảng cách tương đối an toàn với Juliana. Chẳng qua khiến cho bọn họ giật mình chính là, Juliana cũng không nổi bão giống như suy nghĩ của bọn họ, mà chỉ hừ lạnh một tiếng cũng đã hoàn toàn khôi phục bình thường, làm cho chúng thần trong lòng cảm thấy kì quái.

Hắc Long Vương ngẩng đầu nhìn về phương xa, ánh mắt của hắn nhìn về phía thái dương, đại địa chi mẫu và đoàn khí lưu phát ra hào quang chín màu rời đi. Ở trong lòng hắn nổi sóng bởi vì hắn đã nhận ra, đoàn khí lưu chín màu kia rốt cuộc là cái gì.

Năm đó bọn họ sở dĩ tiến vào trong thời không hồng lưu chính là bởi vì tìm kiếm thứ này. Mặc dù cuối cùng không công trở về, nhưng trong lòng hắn vẫn luôn hoài nghi, thứ này có rơi vào trong tay Tiểu Ân hay không, hiện giờ hắn mới khẳng định, thì ra thất thải lưu ly vụ thật sự ở trong tay của Tiểu Ân.

Nếu thất thải lưu ly vụ rời đi ở giờ phút mấu chốt này, như vậy khẳng định có liên quan đến Tiểu Ân. Trong lòng hắn đột nhiên hiện lên một ý niệm khủng bố, Tiểu Ân và hai vị chủ thần khác, thất thải lưu ly vụ...

Sắc mặt của lão long vương lập tức trở nên cực kỳ phấn khích, chẳng lẽ... một ý nghĩ không thể tin nổi hiện lên ở trong lòng hắn, khiến thần thể của hắn dường như cũng trở nên run rẩy.

Biến hóa của Hắc Long Vương lập tức dẫn tới sự chú ý của chúng thần, Kim cung kính hỏi:

- Long Vương đại nhân, ngài làm sao vậy?

Thở ra một hơi thật dài trong mắt của Hắc Long Vương tràn đầy chờ mong, nói:

- Có lẽ, bên trong thời không hồng lưu của chúng ta, cũng phải có thần vương bệ hạ sinh ra...

Tất cả thần linh đều tĩnh lặng, ánh mắt của bọn họ đều hội tụ đến một chỗ, mặc dù lời nói của Hắc Long Vương thực sự là quá mức kinh thế hãi tục, nhưng trong mắt của mỗi một thần linh đều tràn đầy tin tưởng.

Bên trong hư vô cực lớn, ba vị thần linh Tiểu Ân thông qua thần niệm cùng thần niệm quang động giao lưu lẫn nhau, hai bên khi mới bắt đầu đều có vẻ thật cẩn thận, chậm rãi cũng trở nên quen thuộc. Nếu Juliana và Sara ở đây, khẳng định sẽ bội phục sát đất đối với bản lĩnh lừa gạt hài tử của ba vị thần linh Tiểu Ân. Đương nhiên, nếu để các nàng biết hàm ý của quang động này đại biểu, như vậy các nàng khẳng định sẽ càng làm tốt hơn so với đám người Tiểu Ân.

Đột nhiên, từ phương xa truyền đến ánh sáng cực lớn, ý niệm của quang động lại một lần nữa trở nên cẩn thận cẩn thận, chẳng qua nó lập tức lộ ra vẻ vui mừng cực độ. Ở sau một hỏa cầu thật lớn đường kính vượt qua trăm mét, thất thải lưu ly vụ phát ra tiếng hoan hô đồng dạng, đồng thời lập tức xông vào trong quang động.

Ba vị thần linh Tiểu Ân cười dài nhìn hết thấy những việc này, cũng không có ý tứ ngăn cản. Chẳng qua trong lòng của ba người bọn họ lại rất thấp thỏm, nếu lúc này quang động lợi dụng thông đạo không gian rời đi, như vậy đám người Tiểu Ân có thể nói là mất cả chì lẫn chài.

Đại địa chỉ mẫu vẫn theo sau thất thải lưu ly vụ phát ra một tiếng rống to, một đôi mắt như chậu rửa mặt nhìn thấu cửa của quang động, dường như là đang nhìn trộm cảnh sắc trong đó.

Ba người Tiểu Ân cười khổ không ngừng, thật không hổ là linh vật thiên sinh thiên dưỡng, không ngờ có thể trực tiếp nhìn thấu tồn tại của quang động. Chẳng qua trong lòng bọn họ cũng được một phen toát mồ hôi như vậy sẽ không làm cho người ta hiểu lầm chứ.

May mắn, một lát sau, thất thải lưu ly vụ một lần nữa xuất hiện, mà gần như cùng lúc đó quang động này cũng thành công mở ra.

Thiên địa lực hùng mạnh đến cực điểm tràn ra giống như thủy triều.

Mặc dù sớm có chuẩn bị, nhưng đám người Tiểu Ân vẫn bị loại năng lượng hùng mạnh này làm cho choáng. Bọn họ thật sự không nghĩ đến, một quang động nho nhỏ như vậy mà thôi, làm sao có khả năng ở trong thời gian ngắn như vậy trào ra cường độ năng lượng long trời lở đất như thế.

Chẳng qua kinh ngạc thì kinh ngạc, ba người bọn họ lại không chút chậm trễ, lập tức tĩnh tâm lại, tận tình hấp thu năng lượng thần kì tới cực điểm này.

Không chỉ có bọn họ, ngay cả quang nguyên chi vương vạn năm và đại địa chỉ mẫu cũng lẳng lặng đợi ở tại chỗ, mà xung quanh người của bọn họ lại có thêm vòng khí xoay tròn hùng mạnh, mỗi một lần chuyển động, đều hấp thu rất nhiều thiên địa lực vào bên trong, tốc độ cực nhanh không kém hơn chút nào so với tốc độ của ba vị chủ thần Tiểu Ân.

Tiểu Ân tập trung tuyệt đại đa số tinh thần lực vào việc hấp thu thiên địa lực, nhưng vẫn có vài phần chú ý xung quanh sau khi hẩn chú ý tới biểu hiện của hai sinh linh hùng mạnh mới giật mình hiểu ra.

Quang động này sở dĩ dễ dàng khuếch tán và hoàn toàn phóng thích thiên địa lực, hẩn là nể mặt quang nguyên chi vương vạn năm và đại địa chỉ mẫu hai tên đồng dạng thân là linh vật này. Nếu không như thế, muốn thu hoạch quang động này, chỉ sợ còn cần một đoạn thời gian lừa gạt nữa.

Thiên địa lực cuộn cuộn không ngừng dũng mãnh tiến vào trong cơ thể, thần cách Thiên Không trong cơ thể Tiểu Ân đã xảy ra biến hóa tinh tế, ở trong cảm giác của hẩn, thần điện Thiên Không đã bắt đầu khuếch trương càng lớn thêm.

Ở trong khoảnh khắc này, hẩn dường như lại trở về cảm ứng đặc thù của Odin Lage thần vương bệ hạ nơi đó. Thần niệm của quang huy chỉ chủ bệ hạ kia chính là như thế này khuếch tán ra thần giới vô hạn. Lúc ấy mình vì đuổi theo bước chân của người ta, thậm chí còn lâm vào tình trạng khô kiệt thần lực. Chẳng qua loại cảm giác này vô cùng tuyệt vời, dường như trở thành chủ nhân của toàn bộ thần giới, loại tâm tình bành trướng cực độ này đến nay khó quên.

Đương nhiên muốn thể nghiệm loại cảm giác này, thần lực tiêu hao tuyệt đối không phải số lượng nhỏ, ngay cả Tiểu Ân thân là chủ thần sau một ngày đều thiếu chút nữa hôn mê. Bởi vậy cũng có thể thấy được năng lượng của phương thức này tiêu hao rất cuộc đã đạt tới trình độ nào. Chẳng qua giờ phút này hắn lại không còn phải cố sức, bởi vì ở xung quanh hắn có vô cùng vô tận thiên địa lực. Khi hắn tiến hành mở rộng với trình độ như vậy, những thiên địa lực không keo kiệt chút nào tiến vào bên trong thần thể của hắn, cung cấp cho hắn năng lượng tiếp sau khó có thể tin. Dưới tình huống đã không còn nỗi lo về sau, Tiểu Ân thậm chí còn sinh ra một loại ảo giác, đó chính là hắn thậm chí còn có thể khống chế toàn bộ thần giới ở trong tay.

Tinh thần ý niệm của hắn thông qua một loại phương thức ngay cả bản thân hắn cũng không thể lý giải, không ngờ ở trong nháy mắt này đã truyền tới khắp mọi ngõ ngách của thần giới.

Đột nhiên, hắn phát hiện, ở một số địa phương, có một ít tồn tại vô cùng hùng mạnh, những tồn tại đó không ngờ có thể cảm ứng được tinh thần ý niệm của hắn.

Dường như là đang hồi ứng (đáp lại) tinh thần ý niệm của hắn, trên người đại đa số tồn tại đều nổi lên lực lượng lớn vô cùng, sự hùng mạnh của những lực lượng này không thể tưởng tượng, nếu không phải hiện giờ đang ở dưới sự bao vây của thiên địa lực, Tiểu Ân căn bản là không dám trêu chọc loại cường giả cấp bậc này.

Nhưng không biết vì sao, trong lòng của hắn không ngờ nổi lên một loại ý niệm điên cuồng muốn chiến thắng tất cả những tồn tại này. Lực lượng của hắn giống như dòng nước phá đê, cũng không thể khống chế được nữa. Năng lượng cực lớn ở trong không gian hư vô biến hóa ra hình ảnh của Tiểu Ân, hắn không ngờ lấy lực lượng của bản thân, đồng thời chống lại hơn mười vị tồn tại đứng đầu trong thần giới.

Đương nhiên, tất cả những việc này đều được quyết định khi Tiểu Ân mơ màng, nếu để hắn tỉnh táo lại, như vậy chỉ sợ phản ứng đầu tiên của hắn chính là té xỉu tại chỗ.

Vô số cổ thần niệm biểu hiện ý vị khác nhau hội tụ ở trong một căn phòng nào đó, đối với người đột nhiên xuất hiện khiêu chiến này, tất cả tồn tại đứng đầu đều cảm thấy không thể tin nổi.

Đột nhiên, một cỗ lực lượng phát động công kích về phía Tiểu Ân, nhưng lại xuất hiện một cảnh tượng khiến tất cả mọi người khó mà tin được. Tiểu Ân chẳng qua chỉ duỗi ra một bàn tay, cứ như vậy tiện tay vung lên, lập tức đánh bay vị tồn tại đứng đầu vừa xuất thủ kia ra ngoài.

Trong lúc nhất thời, tất cả tồn tại cùng bậc như vậy đều mở to hai mắt nhìn, bọn họ nhìn về phía hình ảnh Tiểu Ân trong hư vô, đều lộ ra biểu tình chờ đợi.

Sau khi Tiểu Ân ra tay, thần trí của hắn đột nhiên khôi phục lại, hơi cảm ứng một chút khí tức của những tồn tại đứng đầu này, trong lòng hắn lập tức kinh hãi muốn chết.

Ở trong khí tức của những tồn tại này, hắn cảm ứng được Odin Lage, cảm ứng được Bo Liga, cảm ứng được Keno, mà vừa mới xuất thủ công kích hắn, ngược lại bị hắn một chiêu đánh bay, chính là cá sấu Thần vương Bo Liga. Một khi đã phát hiện sự thật này, dũng khí vừa mới xuất hiện của Tiểu Ân lập tức biến mất tăm mất tích, hình ảnh của hắn sau khi nhanh chóng lóe lên, lập tức biến mất.

Khoảnh khắc khi thần niệm của hắn về đến trong thần thể, hắn lập tức hiểu được nguyên nhân vì sao vừa rồi mình có thể đại phát thần uy.

Bởi vì giờ phút này thần niệm của hắn đã không chỉ là một mình hắn, mà đã bao gồm cả ý niệm của Day Ville, Cự Ma Thần, thậm chí còn có đại địa chi mẫu, quang nguyên chi vương vạn năm, thất thái lưu ly vụ, quang động. Ở trong nháy mắt này, tất cả ý niệm đều đã ngưng thành một thể, cho nên mới có thể phát huy ra năng lực hùng mạnh không thể tin nổi như thế.

Một chiêu đánh bay một thần vương, sự tích như vậy chỉ sợ là trước nay chưa từng có.

Đột nhiên, lại là một cỗ khí tức quen thuộc xuất hiện ở bên cạnh Tiểu Ân, sau khi cảm ứng được cỗ khí tức này, trên mặt Tiểu Ân lập tức lộ vẻ cực kỳ cổ quái.

Trong thần giới, lưu truyền một lời đồn. Tất cả thần vương đều ở một thời điểm nào đó tụ tập cùng một chỗ, phát biểu ý kiến về một chuyện nào đó, đồng thời làm ra quyết định cuối cùng, địa phương này được

gọi là hội nghị thần vương.

Tuyệt đại đa số thần linh và sinh linh đều nghe qua lời đồn này, nhưng ở trong tầm mắt của bọn họ, đây chẳng qua chỉ là một truyền thuyết mà thôi bởi vì không có bất cứ chuyện gì đáng để các thần vương bệ hạ đối đãi thận trọng như thế.

Nhưng chỉ có những thần linh bậc cao trở lên mới biết được, đây cũng không phải lời đồn, cũng không phải truyền thuyết, mà thực sự tồn tại hơn nửa cách mỗi ngàn năm đều đã kiên trì cử hành một lần. Đường nhiên, nếu như có một số việc đột xuất nào đó, như vậy hội nghị cũng sẽ lấy tam đại cổ lão thần vương làm người tổ chức.

Giờ phút này, ở trong vụ hải mây mù lượn lờ thần bí kia, trong tháp cao cực lớn, Odin Lage và các thần vương tụ tập một chỗ. Khác với ngày xưa, số lượng thần vương tham dự lần này nhiều hơn nhiều so với ngày xưa, không biết vì sao, ngay cả nhóm thần vương được gọi là những kẻ điên cũng đều tham dự hội nghị lần này.

584. Chương 64: Thời Không Hồng Lưu Di Động.

Những thần vương điên cuồng này mặc dù không có thần quốc, nhưng con đường của bọn họ chính là một loại hình thức tiến giai hoàn toàn khác biệt, về mặt uy năng so sánh với mười bảy vị thần vương của tam đại thần hệ cũng không kém hơn chút nào.

Chẳng qua, lúc này ánh mắt của hơn năm mươi vị thần vương lại đồng thời ngưng tụ đến một địa điểm. Ở trong tòa tháp thần bí này, không ngờ đột nhiên nhiều hơn ba chiếc ghế dựa mới. Ba chiếc ghế dựa này cũng không phải bất cứ người nào trong bọn họ mang từ bên ngoài vào, mà chính là ở trước mặt của bọn họ chậm rãi từ trong hư vô ngưng tụ mà thành.

Tất cả thần linh khi nhìn về phía ba chiếc ghế dựa này, trong ánh mắt đều tràn đầy thần sắc cực kỳ phức tạp. Bọn họ đều hiểu được ba chiếc ghế dựa này đại biểu điều gì.

Thời điểm trong thần giới xuất hiện một vị thần vương bệ hạ, ở trong tòa tháp này sẽ sản sinh ra một chiếc ghế dựa mới, ứng với mỗi một chiếc ghế dựa đều là một vị cường giả cấp bậc Thần vương.

Từ sau khi nhóm thần vương điên cuồng tiến giai quy mô lớn lần trước đã có trăm vạn năm không có thần vương mới xuất hiện rồi, hơn nữa cũng không ai nghĩ đến còn có khả năng xuất hiện Thần vương mới. Nhưng hiện giờ ba chiếc ghế dựa xuất hiện ở trước mặt chúng thần nói cho chúng thần, ở trong thần giới lại có thêm ba vị thần vương bệ hạ.

Mỗi một thần vương đều là tồn tại tối đỉnh phong trong thần giới, chỉ cần là tiến giai thành thần vương, đã không có thủ đoạn gì có thể diệt tuyệt rồi, cho dù là tam đại cổ lão Thần vương bệ hạ cũng không được. Có lẽ, ngoại trừ thần vương vi phạm thiên địa pháp tắc, lấy thần thể hạ giới, thì đã không có khả năng gặp phải đối thủ thiên địch gì.

Một tiếng thở thật dài vang lên ở trong tháp:

- Ba vị thần vương? Điều này sao có khả năng...

Không ai đáp lại, tất cả thần vương đều đang suy tư về biến hóa kì dị này.

Đột nhiên, một đạo sát khí sôi trào giống như nước từ bên ngoài tháp truyền vào, sau đó một đạo thân ảnh giống như tia chớp xuất hiện bên trong tháp. Vị tồn tại tối đỉnh phong này chính là Thần vương cá sấu Bo Liga, ánh mắt như điện của hắn lóe ra sát khí giống như thực chất, trên thần thể càng có khí tức hùng mạnh khiến phần đông thần vương cũng không dám khinh thường. Bất cứ thần linh nào vừa nhìn cũng biết người này đã tiến vào trong một loại cảnh giới điên cuồng.

- Người đâu, tên kia đâu?

Bo Liga cao giọng quát.

Trong toàn bộ tháp ngoại trừ tiếng gầm gừ của hắn thì yên tĩnh kim rơi cũng có thể nghe thấy.

Một lát sau, Bo Liga dường như đã khôi phục một chút thần trí, ánh mắt của hắn cũng dừng lại trên ba chiếc ghế dựa mới kia. Chính là mới vừa rồi, khoảnh khắc khi ba chiếc ghế dựa này xuất hiện, một ảo ảnh hư vô của thần linh đã xuất hiện ở trên một chiếc ghế trong đó.

Vị thần vương bệ hạ mới tấn thăng kia rõ ràng có chút hồ đồ, cũng không biết nơi này rốt cuộc là chỗ nào, Bo Liga tiến lên với ý niệm đánh uy hiếp một chút người mới. Ở trong phần đông thần vương, sợ là cũng chỉ có Ngạc Ngư tinh này mới có thể làm ra chuyện nhàm chán như thế. Nhưng không ai nghĩ đến chính là, Thần vương cá sấu không ngờ lại bị vị thần vương mới tấn thăng này cho một cái tát đánh bay, hơn nữa còn phi thường trực tiếp bay ra khỏi tháp.

Đây chính là việc từ khi thần vương dẫn sinh tới nay cũng chưa từng phát sinh. Thần vương vừa mới tấn thăng không ngờ lại nắm giữ uy năng hùng mạnh như vậy, ngay cả ba đại thần vương cổ lão nhất cũng có một chút cảm giác hoảng hốt. Mặc dù nguyên nhân là bởi vì Bo Liga căn bản không để ý, nhưng có thể làm được điều này, cũng chứng minh lực lượng hùng mạnh của vị thần vương kia.

Thân hình của Bo Liga khê động, đã xuất hiện ở bên cạnh ba chiếc ghế dựa kia, một bàn tay của hắn đặt lên phía trên chiếc ghế dựa, vẻ tức giận trên mặt dần dần bình tĩnh lại. Hắn dù sao cũng là một vị thần vương bệ hạ, việc trải qua của cả đời hơn xa người thường có thể tưởng tượng, thậm chí còn trải qua thảm cảnh bị người truy sát cả vạn năm, cho nên sau khi tức giận ban đầu, hắn rất nhanh đã khôi phục bình tĩnh. Nếu ngay cả điểm lực khổng lồ ấy cũng không có, như vậy hắn vị thần vương này sợ là đã sớm chết nhiều lần rồi.

Hừ lạnh một tiếng, Bo Liga đột nhiên nói:

- Đúng vậy, chính là khí tức của Tiểu Ân, ha ha... không nghĩ đến, hắn không ngờ thật sự trở thành Thần vương.

Hơn mười cỗ năng lượng dao động lập tức giao lưu nhanh chóng ở trong tháp.

Cái tên Tiểu Ân này đã trở thành một cái tính danh khiến chúng thần vương đều có chút vướng bận. Đại biểu của cái tên này, là một truyền kỳ, không những thời gian tiến giai đến thần vương gần không thể tin nổi, hơn nữa bọn họ cũng đều biết, sau khi vị thần linh này tiến giai đến thần vương, như vậy sẽ sinh ra chuyện gì.

- Bên người Tiểu Ân có hai đồng bọn là chủ thần, xem ra bọn họ là tiến giai toàn bộ rồi.

Thanh âm của Odin Lage chậm rãi vang lên, chẳng qua chúng thần đều có thể nghe ra chút hương vị cảm khái trong đó.

- Hắn nếu đã tấn thăng đến thần vương, chúng ta cũng có thể chính thức liên hệ với hắn.

Ở bên cạnh của Odin Lage, hắc ám cổ lão thần vương Sri Lanka chậm rãi nói.

- Không tồi, nên thông tri cho hắn rồi.

Thần vương cá sấu Bo Liga cười lớn hai tiếng, nói:

- Chuyện này liền giao cho ta đi.

Theo thanh âm của hắn vừa ra, thần thể của vị thần vương này đã biến mất ở trong tháp, trong nháy mắt đã không còn thấy đâu nữa.

- Hắn đi, thích hợp sao?

Một vị thần vương hệ hắc ám nhíu mày nói

Ánh mắt của Keno nhìn thoáng qua phương hướng kia, cười nói:

- Bo Liga tuyệt đối có thể xử lý tốt

Sau đó, hắn quay đầu nhìn về một góc vắng vẻ nhất trong tháp, hỏi:

- Douglas, ngài nói sao?

Cái tên này dường như ẩn chứa ma lực cực lớn khiến tất cả thần vương đồng thời chuyển ánh mắt tới góc đó, ngay cả tam đại cổ lão thần vương cũng không có ngoại lệ.

Một thần linh bộ dáng trung niên chậm rãi ngẩng đầu lên, sắc mặt của hắn tái nhợt rất nhiều so với người bình thường, trong hốc mắt của hắn không có con ngươi, mà có thêm một đoàn lốc xoáy giống như tinh vân. Lốc xoáy mỗi giờ mỗi phút đều xoay tròn nhanh chóng, dường như muốn hấp thu tất cả linh hồn vào đó.

Mặc dù ở đây đều là các thần vương bệ hạ vĩ đại nhất, nhưng tất cả thần linh khi đối diện với ánh mắt này sẽ có một loại cảm giác kỳ dị, dường như loại lốc xoáy này sản sinh ra một loại ảo giác có thể kéo bọn họ vào.

Ba vị cổ lão thần vương liếc mắt nhìn nhau một chút, bọn họ dường như có thêm một loại ước định nào đó.

Thật lâu sau, Douglas nói:

- Ta tin tưởng Bo Liga.

Lập tức, không còn một vị thần linh nào đề cập tới vấn đề này nữa.

Chẳng qua khi Douglas mở miệng, biểu tình quái dị nhất lại cũng không phải là mười bảy vị thần vương truyền thống của ba hệ, mà là nhóm thần vương điên cuồng không biết đến từ phương nào. Những thần linh điên cuồng này khi đối mặt với áp lực của toàn bộ thần giới, quả thật là đồng tâm hiệp lực, mà một khi không còn áp lực của ngoại giới, thái độ của bọn họ đối với Douglas chính là cực độ mờ ám.

Chính như giờ phút này, ánh mắt của mấy vị thần vương nhìn về phía Douglas thậm chí còn mang theo một tia thù hận không che dấu chút nào, chỉ là bọn hắn cũng không thật sự làm ra hành động diệt sát Douglas mà thôi.

Đột nhiên, khoảng không phía trên ba chiếc ghế dựa mới xuất hiện kia nổi lên một tia năng lượng dao động kịch liệt, giống như là có một chiếc bếp lò đang đốt xung quanh ba chiếc ghế dựa, trong không khí đã xuất hiện một loại cảm giác giống như gợn sóng.

Phần đông thần vương ngơ ngác nhìn nhau không biết xảy ra chuyện gì?

Mặc dù mỗi một người trong bọn họ đều có kiến thức rộng rãi có được kiến thức mà người bình thường không thể tưởng tượng, nhưng đối với loại tình huống trước mắt này, quả thật là chưa bao giờ nghe thấy.

Dưới ánh mắt chăm chú của chúng thần, ba chiếc ghế dựa cuối cùng không ngờ biến thành một chiếc ghế dựa hoàn chỉnh.

Một ít thần vương đứng lên, trên mặt của bọn họ lộ vẻ rung động hiếm thấy.

Thần linh cấp bậc thần vương tuyệt đối không có khả năng diệt sát, nhưng giờ phút này, ba chiếc ghế dựa không ngờ biến thành một chiếc, điều này đại biểu cái gì? Chẳng lẽ là có hai vị thần vương ngã xuống?

Mặc dù là thần vương vừa mới tấn thăng, nhưng trong lịch sử hàng tỉ năm của thần giới, không ngờ thực sự có thần vương ngã xuống.

Trong tháp lại một lần nữa yên lặng không tiếng động, tam đại thần vương và Douglas đều không tìm nổi trái tim đang vô cùng rung động.

Nhưng một chiếc ghế dựa còn sót lại kia chợt nổi lên năng lượng dao động càng lớn hơn so với vừa rồi, loại cường độ của năng lượng dao động này đã vượt xa tưởng tượng của phần đông thần vương, hơn nữa trong đó còn ẩn chứa một loại lực lượng ngay cả chúng thần vương đều không thể lý giải. Một lúc lâu sau, một chiếc ghế dựa kia bắt đầu chia tách, lại một lần nữa biến thành ba chiếc ghế dựa.

Lần này, trên mặt của tất cả thần vương mặc dù cố tình không dao động, nhưng ánh mắt của bọn họ lại trở nên cực kỳ cổ quái mặc cho bọn họ vất óc suy nghĩ như thế nào, đều không có khả năng suy đoán ra, địa phương kia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

- Bo Liga, có lẽ để hắn tới đó, cũng không phải là vô cùng thích hợp.

Douglas đột nhiên chậm rãi nói.

Lúc này, Keno không phản đối mà lặng lẽ suy nghĩ.

Thanh âm của Odin Lage thần vương chợt vang lên:

- Giấy trắng hơn hẳn tất cả sao... Nếu có khả năng hơn hẳn tất cả, tự nhiên tất cả đều có khả năng, đã để chúng ta mong chờ mỗi mắt.

Thanh âm của hắn quanh quẩn sâu kín trong tháp, mãi đến rất lâu, rất lâu...

Quanh người đột nhiên nhiều hơn một cỗ ý niệm hùng mạnh, mà Tiểu Ân cũng không xa lạ đối với cỗ ý niệm này. Cỗ ý niệm này cũng không phải đến từ một vị thần linh nào đó, cũng không phải hai vị thần vương vừa mới tấn thăng bên cạnh hắn, lại càng không phải thất thải lưu ly vụ những linh vật này. Cỗ ý niệm này, không ngờ đến từ toàn bộ thời không hồng lưu.

Khác với trước kia khi chiếm được thừa nhận của toàn bộ thời không hồng lưu, khi đó Tiểu Ân cũng không thể hoàn toàn cảm ứng được cỗ ý niệm hùng mạnh này. Giống như một học sinh trung học bình thường. Tri thức của hắn tiếp xúc, tuyệt đối không thể so sánh với sinh viên, càng không thể đánh đồng với cấp bậc tiến sĩ.

Tiểu Ân trước kia, đỉnh thiên chính là một học sinh trung học, mặc dù có thể giao lưu với ý chí của thời không hồng lưu, đồng thời đạt được tán thành của nó, nhưng lại không thể chân chính hoàn toàn nắm trong tay. Quan hệ giữa hai bên, thật giống như hợp tác lẫn nhau có giới hạn. Nhưng hiện giờ đã khác, sau khi Tiểu Ân đã tấn thăng đến thần vương vô cùng hùng mạnh đứng đầu trong Thần giới, cỗ ý chí đến từ toàn bộ thời không hồng lưu này đã chủ động phóng ra toàn bộ lực lượng, bắt đầu một lần tiếp xúc mới với Tiểu Ân.

Thể nghiệm của lúc này khác hẳn với trước kia, hai lần căn bản không phải cùng một cấp bậc.

Sau khi Tiểu Ân cảm ứng được ý chí của đối phương, trong lòng hắn lập tức nổi lên một loại cảm giác kỳ diệu. Do dự một chút, tinh thần ý niệm của Tiểu Ân theo đó khuếch tán ra. Có được kinh nghiệm đi tới hội nghị thần vương, thần niệm của Tiểu Ân đã ở trong vô hình khuếch đại vô số lần, không ngờ có một loại cảm giác như thể là vĩnh viễn không khô kiệt.

Tinh thần ý niệm của hắn chậm rãi hòa hợp nhất thể với thời không hồng lưu quanh người, nhưng mà ngay tại giờ phút này, hắn cảm thấy một trận khác thường, giống như khuyết thiếu cái gì, một loại cảm giác trống rỗng.

Nghiêm túc suy nghĩ một lát, Tiểu Ân vẫn như trước không thể phát giác đây rốt cuộc là duyên cớ gì.

Đột nhiên, cỗ ý chí hùng mạnh kia tản ra, không ngờ đi về phía Cự Ma Thần và Day Ville. Hai mắt của Tiểu Ân sáng ngời khi hiểu được ý tứ của nó.

Ngay sau đó, Day Ville và Cự Ma Thần đồng thời phóng thích ra thần niệm, không chút do dự đem ý niệm khổng lồ cùng Tiểu Ân kết hợp với ý chí của toàn bộ thời không hồng lưu.

Lập tức, bên trong toàn bộ thời không hồng lưu đã sinh ra biến hóa cực lớn khó có thể tưởng tượng. Trong hư không vốn ảm đạm không ánh sáng kia đột nhiên sáng lên, giống như là khu dân cư được cấp điện, phát ra từng điểm hào quang sáng ngời. Ở trong những hào quang này không chỉ bao hàm năng lượng quang minh hệ, đồng dạng cũng bao hàm năng lượng của hắc ám hệ và trung lập hệ. Ba loại năng lượng này không ngờ ở giờ phút này dung hợp hoàn mỹ cùng một chỗ mà lại nhanh chóng lan tràn tới khắp mọi ngõ ngách của thời không hồng lưu.

Bức tường khí lưu cực lớn kia, quang sáng thời gian thần bí ở giờ phút này cũng bị loại lực lượng này hòa hợp nhất thể. Tất cả hào quang nhanh chóng chớp động, bức tường khí lưu và quang sáng thời gian cuối cùng đã tiêu tan. Sau đó, cả phiên hào quang của năng lượng ba hệ dung hợp hoàn toàn chiếu rọi tới toàn bộ thời không hồng lưu.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên nổi lên một loại cảm giác quái dị, thần quốc giống như là đã khuếch đại vô số lần, đã tới mức độ khó có thể tưởng tượng. Dường như toàn bộ thời không hồng lưu đều trở thành thần quốc của hắn, hơn nữa có thể tùy theo tưởng tượng của hắn đến không chế và thay đổi.

Ngay tại giờ phút này, ý chí của thời không hồng lưu cuối cùng chậm rãi lui bước, nó giống như một loại ràng buộc, khiến lực lượng của ba loại thần hệ khác nhau hoàn mỹ ở cùng nhau, hình thành một chỉnh thể chân chính. Trong lòng Tiểu Ân thầm than, sợ là cũng chỉ có mình ba vị thần vương, mới có thể làm được yêu cầu của ý chí của thời không hồng lưu. Ngoại trừ bọn họ ba thần vương đến từ một thể, cho dù là tam đại cổ lão thần vương xuất thủ, cũng không có khả năng phối hợp ăn ý như thế, càng không thể tin nhiệm đối phương hoàn toàn phóng tâm mà không hề giữ lại.

Lúc này, ý niệm của ba vị thần vương Tiểu Ân hoàn toàn hòa hợp nhất thể, thăm dò trong thời không hồng lưu rộng rãi gần như vô biên này. Lần thăm dò này có khác biệt so với bất cứ lần nào trước kia, có thể nói là hoàn toàn mở ra tất cả che lấp trong thời không hồng lưu, mà làm cho bọn họ hiểu được hết thảy.

Ở giờ phút này, ba vị thần linh bọn họ chính là thời không hồng lưu, toàn bộ thời không hồng lưu chính là ba người bọn họ.

Điểm này, ngay cả bốn linh vật ở bên cạnh bọn họ cũng có cảm giác giống nhau, chẳng qua bọn họ cũng sẽ không cảm thấy kì quái đối với điều này mà thôi. Nhưng bọn họ cũng không biết, giờ phút này, thời không hồng lưu chiếm cứ vô biên kia không ngờ lại bắt đầu trở nên có chút run rẩy.

Đây cũng không phải động tác của một thần quốc, cũng không phải là đoàn khí lưu nổ, mà là thời không hồng lưu làm một chỉnh thể chính đang phát huy tác dụng vi diệu.

Ba vị thần linh Tiểu Ân hoàn toàn phóng thích thần niệm, cùng toàn bộ thời không hồng lưu hợp thành một thể, rốt cuộc làm cho cấm địa cực lớn này đều bắt đầu biến hóa vi diệu.

Phương xa, phần đông các thần vương cảm ứng được hết thảy những điều này đều bật cười không nói gì.

Bọn họ biết, Tiểu Ân khẳng định sẽ có một ngày đạt tới cấp bậc thần vương, cũng biết sự hùng mạnh của Tiểu Ân, nhưng hùng mạnh đến mức có thể làm cho một cấm địa cực lớn làm ra động tác như vậy, vậy một từ hùng mạnh có thể hình dung sao?

Chậm rãi, sự run rẩy của toàn bộ thời không hồng lưu càng trở nên lớn hơn, không chỉ có không gian phụ cận bị ảnh hưởng, ngay cả các thần linh bậc cao trở lên trong toàn bộ thần giới đều cảm ứng được biến hóa kịch liệt đến từ chính nơi này.

Nếu ví toàn bộ thần giới chính là địa cầu, như vậy thời không hồng lưu liền tương đương với một thiên thạch cực lớn đường kính chín dặm Anh. Khi khối thiên thạch này từ bên ngoài không gian rơi xuống địa cầu, hoặc là khối thiên thạch này thoát khỏi lực hút của trái đất bay qua không trung, loại biến hóa kịch liệt đó, cho dù là người không thể nhìn thấy tận mắt cũng sẽ cảm nhận được.

Thiên thạch đường kính chín dặm Anh so với toàn bộ địa cầu dường như cũng không lớn, nhưng vụ nổ cực lớn khiến khủng long tuyệt chủng, chẳng qua cũng chỉ là một khối thiên thạch đường kính chín dặm Anh mà thôi.

Cho nên, khi thời không hồng lưu phát sinh dị biến, tất cả cường giả trong thần giới đều có thể cảm ứng được biến hóa khủng bố phát sinh ở trong này. Mà những thần linh hoặc là tín đồ, dân tự do thực lực không đủ cũng sẽ cảm thấy ở trong lòng có một tảng đá cực lớn, toàn bộ thần giới dường như đều ở giờ phút này trở nên áp bức.

Không có thanh âm gì, thời không hồng lưu đột nhiên chấn động kịch liệt một cái, sau đó một mảnh cấm địa bắt đầu di động. Đúng vậy, đây cũng không phải một đoàn khí lưu di động, mà là toàn bộ thời không hồng lưu bắt đầu di động quỹ đạo.

Ở trong thần giới mặc dù có rất nhiều cấm địa, có cấm địa lại được xưng là sát thủ của thần linh, nhưng những cấm địa đó đều có địa bàn cố định hoặc là di động ở trong một số khu vực cố định. Nhưng cho tới bây giờ vẫn chưa từng nghe qua, một cấm địa cố định không ngờ lại đột nhiên biến thành di động.

Loại cảm giác này gây cho chúng thần cảm giác, giống như là người địa cầu nhìn thấy một thành phố lớn như Thượng Hải bay lên lơ lửng giữa bầu trời, quả thật là rung động tới cực điểm.

Thời không hồng lưu cực lớn di động từng chút một về phía trước, giống như một đứa trẻ vừa mới học đi tràn đầy hưng phấn, nhưng bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống. Nhưng loại tình huống này rất nhanh

đã được cải thiện, di động chậm rãi của thời không hồng lưu đã nhanh chóng trở nên ổn trọng, giống như đứa trẻ này ở trong thời gian cực ngắn đã nắm giữ lực lượng và kỹ xảo đi đường của mình. Tốc độ học tập nhanh như vậy khiến cho bất cứ thần linh nào cũng đều biến sắc mặt.

Sau khi thời không hồng lưu dưới sự khống chế của ba vị thần vương Tiểu Ân đã di động hơn ngàn dặm, bọn họ đã hoàn toàn nắm giữ năng lực này rồi Tiểu Ân lại bị tin vui này tấn công gần như muốn điên rồi.

Đoàn khí lưu bên trong thời không hồng lưu mặc dù vô cùng hùng mạnh, nhưng thứ này chỉ có thể dừng ở trong thời không hồng lưu, mặc dù Tiểu Ân đã từng cải tiến mà có thể mang ra ngoài nhưng muốn ở ngoài giới hình thành đoàn khí lưu quy mô lớn, lại là việc quyết không có khả năng. Cũng tức là nói, Tiểu Ân ở trong thời không hồng lưu tất nhiên có thể xưng vương xưng bá, nhưng một khi rời khỏi, vậy đã không có năng lực hùng mạnh như thế, ít nhất tồn tại có thể sánh vai cùng hắn cũng không thiếu.

Nhưng, thời không hồng lưu hiện giờ không ngờ có thể di động, điều này đã nói lên, chỉ cần Tiểu Ân nguyện ý, hắn có thể đi tới địa bàn của kẻ thù, tạo thành đả kích trí mạng cho những tồn tại hùng mạnh kia.

Đây chính là di động của toàn bộ thời không hồng lưu nha, tuyệt đối không phải là tiểu đánh tiểu nháo của mấy thần quốc như vậy. Tiểu Ân thậm chí còn có tin tưởng kiên định, một khi điều khiển thời không hồng lưu đi ra ngoài tuyệt đối là gặp thần sát thần, gặp phạt sát phạt. Cho dù là hùng mạnh như Odin Lage trong tam đại thần vương, cũng quyết không có khả năng địch nổi toàn bộ thời không hồng lưu.

Một khi có ý nghĩ như vậy, tâm tình của Tiểu Ân lập tức trở nên hưng phấn. Giờ phút này, hắn dám nói phóng nhãn toàn bộ thần giới, có lẽ ngoại trừ Vô Danh có thể phá vỡ tình bích kia, thì không có thần linh nào có thể uy hiếp đến hắn nữa.

Chậm rãi ngẩng đầu lên, ánh mắt của Tiểu Ân nhìn về phía xa. Hắn dường như nhìn xuyên qua hư không vô tận, nhìn thấy một vị tồn tại nào đó phương xa.

Ý thức của ba vị thần linh Tiểu Ân dung hợp thành một đột nhiên phân khai một lần nữa biến thành ba vị thần linh thần hệ khác nhau. Chẳng qua, mặc dù thần niệm của bọn họ tách ra, nhưng toàn bộ thời không hồng lưu lại không biến đổi về trạng thái ban đầu, mà vẫn như trước bảo trì một loại cảm ứng như có như không với bọn họ.

Điều này làm cho Tiểu Ân hiểu được, chỉ cần hắn nguyện ý, đồng dạng có thể khống chế toàn bộ thời không hồng lưu, mà không cần liên hợp với hai người Day Ville, Cự Ma Thần.

Thời không hồng lưu thật sự là quá khổng lồ, muốn khởi động, chỉ có ba vị thần vương toàn lực ứng phó mới có thể làm được. Nhưng sau khi khởi động thì khống chế đã không cần lực lượng khoa trương như vậy.

Đương nhiên, một thần linh khống chế thời không hồng lưu cũng không thể phát huy được hoàn toàn uy năng của nó, nhưng ở dưới tình huống ứng phó cao thủ cùng giai lại dư giả có thừa.

Bên ngoài thời không hồng lưu, không gian dao động một trận, thần thể của Bo Liga chậm rãi xuất hiện phía trước cấm địa to lớn khôn cùng này. Thần vương cá sấu lúc này đã không có vẻ phần nô gì. Trong ánh mắt nhìn về phía thời không hồng lưu của hắn tràn đầy ngưng trọng và một loại hương vị nói không nên lời.

Trước khi hắn đến đây, vẫn tức giận đùng đùng, nhưng sau khi cảm ứng được tất cả biến hóa của thời không hồng lưu, cảm giác trong lòng hắn đã có biến hóa long trời lở đất.

Bo Liga trầm ngâm một chút, cất cao giọng nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, Bo Liga đại biểu hội nghị thần vương tới chúc mừng ngài.

Trong hội nghị thần vương, một mặt của viên cầu cực lớn ở trung tâm tháp không ngừng chuyển động, ở trên viên cầu này, thoáng hiện lên động tác của Bo Liga, ngay cả thời không hồng lưu đã trở nên sáng như sao kia cũng xuất hiện rõ ràng trong đó.

Những thần vương bàng quan này thầm nghĩ trong lòng, tên Ngạc Ngư Tinh này khi đi ra thì khí thế hùng hổ, khi đến lại trở nên nho nhã lễ độ, xung đột dự đoán lúc trước chỉ sợ là sẽ không phát sinh.

Đương nhiên, nếu như không phải Tiểu Ân đột nhiên lộ ra thủ đoạn có thể khống chế toàn bộ thời không hồng lưu. Bo Liga tuyệt đối cũng sẽ không lễ độ như thế.

Một lát sau, thanh âm của Tiểu Ân từ không gian hư vô kia truyền ra:

- Bo Liga thần vương bệ hạ vĩ đại cảm ơn lời chúc của ngài, mời vào...

Trong hư không dường như cũng không có biến hóa gì là tất cả thần vương đều cảm ứng được, ở trong thời không hồng lưu, lại nhiều hơn một con đường lớn thông thẳng vào sâu trung tâm. Chỉ cần Bo Liga bước lên trên đó, khẳng định có cơ hội trực tiếp tiến vào chỗ trung tâm nhất.

Bo Liga cười ha hả, hai mắt xoay chuyển một chút, dường như đối với việc này không hề cảm ứng, mà lại nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, ta đại diện hội nghị thần vương mà đến. ngoại trừ chúc mừng ngài, còn có một việc chuyển cáo, chẳng qua chỉ là một việc nhỏ không cần đi vào.

Trong lòng chúng thần mắng to sự dối trá của tên Ngạc Ngư Tinh này. Hẳn rõ ràng là sau khi kiến thức Tiểu Ân khổng lồ uy năng của toàn bộ cấm địa mà tâm sinh kiêng kỵ cho nên mất hết dũng khí tiến vào, lại ở bên ngoài dòng dục nói khoác. Chỉ có điều nghĩ lại một chút, chúng thần cũng hiểu được, chỉ sợ cho dù là ai cũng không dám xâm nhập trong đó.

Lại một lúc lâu sau, ngay khi phần đông thần vương đang tự suy đoán, năng lượng quang minh cực lớn từ trong thông đạo hư vô kia thoáng hiện ra. Sau đó Tiểu Ân xuất hiện ở bên ngoài thời không hồng lưu.

Khi Tiểu Ân ly khai thời không hồng lưu, ánh mắt của Bo Liga lập tức sáng lên.

Bên trong tháp, hơn mười vị thần vương đều sinh ra thần niệm khác nhau, trong lòng bọn họ nói thầm không ngừng, Tiểu Ân khác với những thần linh điên cuồng kia, hẳn có thể nói là một vị thần linh tiếp cận truyền thống, có được thần quốc hùng mạnh. Thần linh như vậy chỉ có ở trong thần quốc của mình, mới có thể phát huy trăm phần trăm thực lực của mình. Nhưng lúc này Tiểu Ân lại chủ động rời khỏi thần quốc của hắn, cách làm như vậy tương tự với Bo Liga loại thần vương mới này, điều này khiến chúng thần đều nổi lên loại cảm giác nhìn không thấu.

- BoLiga bệ hạ.

Tiểu Ân cười tủm tỉm nói:

- Lần trước từ biệt, Tiểu Ân vô cùng tưởng niệm lão nhân gia ngài, lúc này không ngờ là ngài tự mình tới, thật sự là vinh hạnh của Tiểu Ân.

Bo Liga ngoài cười nhưng trong không cười, thuận miệng khiêm tốn hai câu.

Trên mặt Tiểu Ân hiện lên vẻ nghi hoặc, hỏi:

- Bo Liga bệ hạ, hội nghị thần vương mà ngài nói rốt cuộc là cái gì?

Vẻ tươi cười của Bo Liga lập tức đọng lại trên mặt. Hắn nhìn Tiểu Ân chằm chằm, lại thấy Tiểu Ân vẻ mặt hồn nhiên, dường như cũng không phải cố ý trào phúng.

Bo Liga trầm ngâm một chút, nghĩ đến thời gian Tiểu Ân tiến giai thần linh, hẳn có chút tin tưởng cũng không phải Tiểu Ân cố ý.

- Tiểu Ân bệ hạ, ở trong thần giới, tất cả thần linh đạt tới cảnh giới thần vương, đều sẽ đạt được một chiếc thần ý trong hội nghị thần vương, cũng là có được quyền hạn quản lý toàn bộ thần giới và phát biểu ý kiến của mình.

Bo Liga nghiêm mặt nói:

- Đây là kiêu ngạo của tất cả thần vương, mà hiện giờ, trong những chiếc ghế này, lại nhiều thêm ba vị thần vương, mà ta đến nơi đây, chính là mời các người gia nhập trong đó.

Tiểu Ân nghiêng đầu giống như là đang suy xét điều gì. Trong mắt của Bo Liga nhanh chóng lóe lên một tia bất mãn và hung quang, chẳng qua tốc độ này cực nhanh, dường như cũng không có trên chốc chú ý của Tiểu Ân.

Một lát sau, Tiểu Ân đột nhiên nói:

- Thì ra ở bên trong thần giới thực sự có một chỗ như vậy.

Lời nói của hắn vừa chuyển, đột nhiên hỏi:

- Bo Liga bệ hạ, ngài từng tham gia qua mấy lần hội nghị như vậy?

Con mắt của Bo Liga nháy nháy mấy cái, hắn ưỡn ngực lên, nói:

- Ta sao, thân là một thành viên trong thần vương, đương nhiên là mỗi một lần đều tham gia

Chúng thần trong tháp đồng thời cười ngất, tên thần vương cá sấu này tuyệt đối là một vị thần linh tham gia ít nhất. Đừng nói là trong hội nghị khẩn cấp của ba đại thần vương triệu tập một lần cũng chưa từng đi vào, cho dù là trong hội nghị thần vương ngàn năm một lần, cũng rất khó nhìn thấy bóng dáng của hắn. Nhưng lúc này lại nói được thẳng thắn như thế, không khỏi khiến chúng thần nhìn với ánh mắt khác xưa.

Tiểu Ân suy nghĩ một chút, rồi cuộc nói:

- Nếu là hội nghị thần vương, như vậy Tiểu Ân không dám chối từ, không biết tham gia hội nghị ở đâu khi nào.

Bo Liga ngăn người nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, không phải ngài đã đi qua hội nghị rồi sao?

Ánh mắt của Tiểu Ân khẽ biến, hắn lập tức nghĩ đến tràng cảnh như mộng như ảo khi tiến giai kia. Hơn nữa hắn nhớ vô cùng rõ ràng. Minh lúc ấy giống như là vùng tay đuổi ruồi, đánh bay vị Thần vương cá sấu trước mắt này ra ngoài cho nên khi nhìn thấy Thần vương cá sấu, trong lòng hắn cũng có chút không yên.

Thấy được ánh mắt của Tiểu Ân, trong lòng của Bo Liga lập tức nổi lên một hồi lửa giận, tròng mắt hắn vừa chuyển nói:

- Trước khi Tiểu Ân bệ hạ tham gia hội nghị thần vương, có một việc ta phải nói với ngài.

- Mời ngài nói.

Trong lòng Tiểu Ân đột nhiên nổi lên một loại dự cảm không tốt

- Tất cả thần vương trước khi chính thức tiến vào hội nghị, nhất định cần phải biểu hiện thực lực hùng mạnh của bản thân là thần vương, chỉ có đạt được tán thành của các vị thần vương bệ hạ, mới có thể chân chính tham dự trong đó.

Bo Liga sắc mặt vô cùng thành khẩn nói.

Trong ánh mắt của Tiểu Ân hiện ra vẻ chần chừ, gia nhập hội nghị thần vương không ngờ còn có quy định này? Hắn có lòng cự tuyệt, tuy nhiên lập tức nghĩ tới kỳ vọng của Vô Danh và Odin Lage đối với mình, khiến trong lòng hắn không hiểu sao nổi lên một quyết định. Đã có hội nghị thần bí này, như vậy bất kể như thế nào hắn đều muốn gia nhập trong đó.

- Bo Liga bệ hạ, xin hỏi phải như thế nào mới có thể đạt được tán thành của các thần vương?

- Rất đơn giản.

Bo Liga vỗ vỗ ngực mình, nói:

- Chúng ta ở ngay chỗ này tùy tiện giao thủ một chút đi, chỉ cần ngài có thể biểu hiện ra thực lực không thua gì ta, thì hoàn toàn có thể đạt được thừa nhận của tất cả thần vương.

Trong tháp, trên mặt của một số thần linh đã lộ vẻ hơi bất mãn.

Bo Liga tiến giai đến thần vương cũng đã có trăm vạn năm rồi mặc dù khoảng thời gian này đối với thần vương mà nói cũng không phải rất dài nhưng so sánh với một thần vương vừa mới tiến giai, chênh lệch trong đó vẫn như trước là một trời một vực. Muốn Tiểu Ân biểu hiện ra lực lượng không thua hắn cũng quá ép người rồi.

Nhưng Tiểu Ân chỉ do dự một chút đã gật đầu đáp ứng.

Đôi mắt nhỏ của Bo Liga lập lòe ánh sáng. Lấy một chọi một, dưới tình huống hấn có phòng bị, hấn thật không tin, còn có thể không bằng đối thủ, về phần một cái tát mang đến cho hấn nhục nhã vô cùng, hôm nay nhất định phải đòi lại.

Một tiếng thét vang dội từ trong miệng của Thần vương cá sấu bạo xuất ra. Trên người hấn nổi lên năng lượng dao động cực lớn. Thần thể của hấn cũng theo đó trở nên bạo trướng kịch liệt. Thời gian một lần hô hấp, Bo Liga đã biến thành một người khổng lồ thân cao khoảng trăm mét, từ trong cái mồm giống như bồn máu của hấn phát ra tiếng rú diên cuồng, long trời lở đất.

Nhưng còn không chờ hấn cười xong, đã phát giác hoàn cảnh xung quanh dường như có chút không thích hợp.

Tiểu Ân vốn đã thành tiêu điểm ở trong mắt hấn nháy mắt biến mất. Khi trong lòng hấn thất kinh, một đạo gió xoáy cực lớn nổi lên bên cạnh hấn. Vòng bảo hộ hùng mạnh của Bo Liga vừa mới bố trí quanh người, đã cảm thấy một cỗ lực lượng lớn không thể tưởng tượng hung hăng quét trên người hấn.

Bo Liga kinh hãi trong lòng. Thần lực của hấn nháy mắt hội tụ đến bên ngoài thân thể, muốn mượn năng lượng cực lớn này ổn định thân hình. Chỉ có điều, hấn lập tức cảm thấy một cỗ lực lượng phải lớn hơn gấp trăm lần so với tưởng tượng của hấn tấn công đến. Mặc dù không thể đánh tan vòng bảo hộ của hấn, nhưng lực lượng hùng mạnh như thế vẫn như trước khiến hấn nổi lên cảm giác không thể chống đỡ.

Nháy mắt, giống như đập con mồi, thân thể cao trăm mét kia của hấn đã bị đánh bay. Trong mắt của Bo Liga chân chính lộ ra vẻ kinh hãi muốn chết, Tiểu Ân không ngờ thực sự hùng mạnh như vậy, có thể tùy ý đánh bay thần vương sao?

Ở trong hư vô khóe mắt hấn vừa chuyển, lập tức nhìn thấy một con quái vật khổng lồ thân cao dài đến ngàn mét. Ở trước con quái vật này, thân thể trăm mét kia của hấn giống như một con sâu nhỏ không đáng kể. Chẳng qua, chân chính khiến hấn cảm thấy khiếp sợ cũng không phải hình thể của đối phương, mà là loại lực lượng tuyệt thế không thể địch nổi của đối phương biểu hiện ra.

Một ý niệm giống như tia chớp lóe lên trong đầu hấn. Thần vực lực lượng, đây tuyệt đối là đạt tới cảnh giới đỉnh phong của thần linh, thần vực lực lượng chân chính. Ngay cả là ở phần đông thần vương bộ hạ, sợ là cũng chỉ có Douglas mới có thể có được lực lượng tương đương.

Bo Liga bị đánh bay đột nhiên biến mất, sau đó, phía sau thân thể hóa thân ngàn mét của Tiểu Ân đã xuất hiện một con cá sấu khổng lồ tương đương với thể hình của hấn. Con cá sấu này mở cái miệng rộng ra, một đạo khí lưu đen tối sâu thẳm lại tràn ngập nhiệt độ cao vô cùng từ trong miệng nó phun ra, trong nháy mắt đã bao phủ Tiểu Ân cao ngàn mét vào trong. Biến cố này cực nhanh, có thể nói là không thể tưởng tượng. Sức chiến đấu của Thần vương cá sấu giờ phút này phát huy vô cùng nhuần nhuyễn.

Nhưng khí lưu màu đen nhanh chóng trở nên sôi trào, ngay khi Thần vương cá sấu định tăng mạnh năng lượng, thần thể càng thêm khổng lồ từ trong khí lưu màu đen trưởng thành như tia chớp.

Một thân thể càng cao, càng lớn, càng thêm cường tráng lại một lần nữa xuất hiện ở trước mặt Thần vương cá sấu. Một bàn tay, giống như đến từ bên ngoài cửu u, cứ như vậy xuất quỷ nhập thần xuất hiện ở trước mặt Thần vương cá sấu cao ngàn mét.

Ầm một tiếng nổ lớn vang lên. Thần vương cá sấu đáng thương lần thứ ba bị hung hăng đánh bay...

Khí thể cực lớn không thể tưởng tượng chợt từ phương xa truyền đến, sau khi bay đi một đoạn khoảng, cuối cùng Bo Liga đã dừng lại. Một chương gần như toàn lực của Tiểu Ân cực lớn kia cũng không mang đến cho hấn bao nhiêu thương tổn thực chất.

Hấn quay đầu, nhìn chằm chằm người khổng lồ siêu cấp cao đã đạt vạn thước, ở trong mắt hấn, có hương vị diên cuồng không che dấu chút nào.

Từ sau khi tấn thăng thành thần vương, Bo Liga cũng chưa từng bị người đánh bay như vậy. Đây không chỉ là yếu thế về lực lượng, càng quan trọng chính là, cách làm như vậy đã tổn thương nghiêm trọng đến thần tâm cao ngạo của hấn.

Khi một vị thần linh bình thường bị thần linh cùng giai vũ nhục, đều sẽ không chút do dự phát động chiến tranh, như vậy Bo Liga đã là thần vương tự nhiên lại càng không ngoại lệ.

Thần thể của hắn cũng không tiếp tục phóng to, mà bảo trì độ cao ngàn mét. Nhưng từ trên người hắn lại phun ra lượng lớn năng lượng gần như vô tận, những năng lượng này đã biến thành một đoàn sương đen bắt đầu tràn ngập. Không lâu sau, một người khổng lồ màu đen dài vạn thước và người khổng lồ do Tiểu Ân biến thành lập tức sóng vai mà đứng.

Chẳng qua thân thể người khổng lồ màu đen của Bo Liga dường như cũng không ổn định, dường như một trận gió là có thể thổi ngã.

Hai người khổng lồ đều giơ nắm tay lên, bọn họ cũng không dùng thần vực va chạm, mà xuất ra thủ đoạn bình thường nhất, tiến hành độ sức giống như dã man nhân. Loại so đấu này mặc dù đơn giản, nhưng chính là một loại thủ đoạn của các thần linh nghiệm chứng thực lực chân chính.

Người khổng lồ của Tiểu Ân một quyền đánh vào trong đoàn khí màu đen. Trong lòng hắn lập tức căng thẳng, một quyền này đánh ra, không có trở ngại chút nào, cứ như vậy xuyên thấu thần khu (thân xác thần) của đối phương, tiếp đó ở trên thần thể của đối phương đánh ra một động khẩu thật lớn. Mà cùng lúc đó, cánh tay của Tiểu Ân lại giống như bị cái gì đó hút lấy, không ngờ không thể rút ra.

Chỉ trì hoãn trong nháy mắt, người khổng lồ màu đen đã hung hăng oanh kích ở trên thần khu do Tiểu Ân biến thành. Lực lượng của một quyền này không ngờ đã hùng mạnh đến cực điểm. Hơn nữa trong đó còn ẩn chứa một loại nhiệt độ cao nóng rực đủ để nấu chảy kim thiết, cho dù là Tiểu Ân cũng có cảm giác chịu không nổi.

Tiểu Ân bối rối mà chấn kinh rồi. Vị Bo Liga này quả nhiên không phải hạng người hiền lành gì. Người khổng lồ kia thân thể đại đa số địa phương đều là màn sương đen không ngờ có thể chịu tải lực lượng lớn và nhiệt độ cao như vậy.

Phải biết rằng Tiểu Ân sở dĩ có thể biến thành người khổng lồ vạn thước, đó là bởi vì hắn có được thần vực lực lượng, ở phương diện này có ưu thế gấp vạn lần. Nhưng Bo Liga lại thực sự là năng lực cá nhân, hơn nữa biểu hiện hùng mạnh của màn sương đen kia không phải Tiểu Ân lúc này có thể làm được.

Trong lòng hắn thầm than một tiếng, những thần linh đứng đầu này, quả nhiên không có ai là đơn giản.

Bo Liga sau một quyền lập tức xông lên, hắc vụ cự nhân trong chớp mắt đã gắt gao ôm lấy người khổng lồ do Tiểu Ân biến thành.

Màn sương đen nồng đậm trong nháy mắt bùng nổ. Chúng nó là một loại năng lượng nóng rực và tràn đầy tính ăn mòn giống như thủy triều dũng mãnh tiến vào cơ thể người khổng lồ do Tiểu Ân biến thành. Chỉ trong thời gian một lần hít thở, thân hình của hắc vụ cự nhân đã nhỏ đi một vòng lớn, mà người khổng lồ Tiểu Ân lại trở nên vỡ nát, dường như bất cứ lúc nào đều có thể nóng chảy tiêu tan.

Phần đông thần linh đang xem thủy tinh cầu lúc này mới thoải mái. Uy năng của Bo Liga thi triển ra không làm mất thể diện của những thần vương lâu đời bọn họ. Ngay cả những thần linh bất mãn đối với việc Bo Liga mượn việc chung trả thù cá nhân mà tâm sinh bất mãn, giờ phút này ở trong lòng đều chờ đợi Bo Liga có thể thắng lợi. Nếu như thực sự để Tiểu Ân lấy được thắng lợi cuối cùng ở trong lần tỷ thí này thì bọn họ đã có thể đồng dạng rất mất mặt.

585. Chương 65: Người Khổng Lồ Chân Chính.

- Ta nói phải có ánh sáng...

Thanh âm ầm ầm giống như tiếng sấm phát ra từ trong miệng của người khổng lồ Tiểu Ân:

- Tất cả lực lượng hắc ám đều phải bị tinh lọc, tất cả không nên tồn tại đều phải biến mất trên thế gian.

Trong khoảnh khắc thanh âm thật lớn kia vang lên, hào quang vô tận từ trên người khổng lồ Tiểu Ân bạo phát ra không có dấu hiệu, chỉ trong nháy mắt cũng đã đạt tới mức độ làm cho người ta trợn mắt há mồm.

Những hào quang đó chính là lực lượng quang minh tinh khiết, hơn nữa đã hùng mạnh đến mức có thể bài xích hết thấy lực lượng.

Tất cả màn sương đen vừa tiếp xúc với cỗ lực lượng này, lập tức giống như tuyết đọng dưới mặt trời chói chang chiếu rọi, nhanh chóng tan ra. Từ trong màn sương đen truyền đến tiếng rít gào tức giận của Bo Liga. Sau đó khắp không gian nổi lên một trận dao động, một bóng đen nhanh chóng xuyên qua phong tỏa của lực lượng quang minh, rời xa giống như bay.

Khi thân ảnh này rời khỏi, tốc độ thu nhỏ lại của màn sương đen kia liền mau lẹ hơn, trên cơ bản chỉ trong thời gian mấy lần nháy mắt cũng đã biến mất toàn bộ.

Thanh âm của Bo Liga vang lên giống như đá lăn:

- Odin Lage, đây là khí tức của Odin Lage, người làm sao có khả năng có được lực lượng quang minh tinh khiết của hân.

Thân hình của người khổng lồ Tiểu Ân nhanh chóng thu nhỏ lại, chỉ một lát đã biến thành không khác bao nhiêu so với Bo Liga đã khôi phục thể hình nguyên bản.

Tiểu Ân cười tủm tỉm nói:

- Bo Liga bệ hạ vĩ đại, ta sử dụng hoàn toàn là lực lượng của chính mình.

Thanh âm của Bo Liga âm âm vang lên:

- Trong lực lượng quang minh của người tuyệt đối có khí tức của Odin Lage, ta sẽ không cảm ứng sai.

Tiểu Ân bắt đắc dĩ gơ tay, lực lượng quang minh gần như vô hạn xung quanh kia lập tức hội tụ về phía tay hân, bàn tay của hân giống như một dụng cụ chuyên môn hấp thu quang minh.

Chậm rãi, những quang minh này bắt đầu ngưng tụ, cuối cùng biến thành một cây thần thánh quyền trượng dài đến nửa thước. Thanh quyền trượng này khi Tiểu Ân thân là chủ thần, cũng chỉ có thể phát huy một phần lực lượng. Nhưng sau khi hân chính thức tiến giai thành thần vương, lập tức có thể phóng thích ra toàn bộ lực lượng, đồng thời có thể khống chế kiện thần khí siêu cấp này thay đổi hình thái thậm chí dưới thần niệm của hân khống chế hoàn toàn biến thành ánh sáng.

Đương nhiên, có thể trong nháy mắt tịnh hóa năng lượng mạnh cấp này của Bo Liga, không chỉ có năng lượng trong quyền trượng, mà là đã kết hợp năng lượng của quyền trượng và bản thể Tiểu Ân phóng thích ra. Nếu không, chỉ lấy năng lượng của thần thánh quyền trượng, cũng chưa chắc có thể thoải mái tinh lọc lực lượng của một vị cao thủ cấp thần vương như thế.

Con mắt của Bo Liga khép thành một tuyến, sắc mặt hân đang ngưng trọng lại lộ vẻ vô cùng phấn nộ:

- Đây là thần thánh quyền trượng của Odin Lage, đây là lực lượng thuộc về người sao?

Tiểu Ân thu liễm vẻ tươi cười trên mặt nói:

- Bo Liga bệ hạ, ta thừa nhận đây từng là thần thánh quyền trượng của Odin Lage bệ hạ. Nhưng đây là lễ vật của bệ hạ ban cho ta khi ta rời khỏi thần quốc của Odin Lage thần vương bệ hạ vĩ đại.

Bo Liga nháy nháy mắt hỏi:

- Odin Lage vì sao phải ban cho người thần thánh quyền trượng? Người cũng không phải thần chi tử (con trai của thần linh) của hân.

Khi Thần vương cá sấu nói những lời này, căn bản chính là đúng lý hợp tình, bởi vì ở trong lòng hân hoặc các thần vương còn lại đều có nghi vấn đồng dạng. Ở trong tháp hội nghị thần vương, ngoại trừ vài vị thần vương cực kỳ hân hữu đại đa số thần vương hoặc nhiều hoặc ít đều liếc mắt nhìn Odin Lage một cái, ngay cả mấy vị thần vương chính thống thuộc quang minh hệ cũng không ngoại lệ. Dù sao thần thánh quyền trượng cũng không phải thứ bình thường, đây chính là thần khí siêu cấp của Odin Lage sử dụng ngay từ thời thượng cổ, bất kể như thế nào cũng không có khả năng mạo muội đưa cho người khác.

Tiểu Ân sắc mặt nghiêm nghị nói:

- Bo Liga bệ hạ, có lẽ ngài cũng không biết, ta từng là giáo hoàng của quang huy chi chủ bệ hạ.

Bo Liga lập tức mở to hai mắt nhìn, trong ánh mắt lộ vẻ cực kỳ quái dị. Đồng thời phần đông thần vương trong tháp cũng là nhìn trộm lẫn nhau, bất kể bọn họ suy đoán như thế nào, cũng không nghĩ đến đáp án lại là như vậy.

Thì ra vị mới tấn thăng thần vương làm cho bọn họ chú ý này, không ngờ từng đảm nhiệm qua chức vị miễn cảm như thế, hơn nữa Odin Lage thậm chí còn không tiếc đem thần thánh quyền trượng đưa tiễn, chuyện này thật giống như một quả trọng pháo, trong lòng tất cả thần linh đều nổi lên một tia nghi vấn. Đặc biệt là những thần linh truyền thống của hắc ám hệ trong mắt lại càng lóe ra một tia hào quang khác thường, chẳng lẽ quang huy chi chủ bệ hạ muốn thay đổi vận mệnh của thần giới sao?

Một lúc lâu sau, Bo Liga gật đầu thật sâu một cái, nói:

- Giáo hoàng của Odin Lage, hắc hắc... thật sự là rất giỏi nha.

Hai mắt hần buông xuống:

- Một khi đã như vậy, vậy thì để chúng ta đến thử xem, lực lượng của quang minh và hắc ám rốt cuộc cái nào mới là chúa tể trong vũ trụ.

Thân thể của Thần vương cá sấu chậm rãi bắt đầu phiêu động, lay động giống như không có chút sức nặng nào.

Sau đó, một tia năng lượng tràn đầy khí tức hắc ám từ trên thân thể của hần tràn ra. Những năng lượng này và màn sương đen rõ ràng không phải một cấp bậc, không cần nói đụng chạm, cho dù là nhìn một cái từ rất xa, đều sẽ có một loại cảm giác linh hồn cũng bị hấp thu vào.

Tiểu Ân thở dài da đầu của hần mơ hồ có chút tê dại, loại lực lượng hắc ám này hần đã từng đụng qua một lần. Đó chính là lực lượng hắc ám tinh khiết không có sai biệt lắm so với khi hần đã gặp được trong không gian hắc ám ở quang minh chi hải khi giao phong với thượng cổ ma quái.

Lực lượng hắc ám của Thần vương cá sấu phóng thích tuyệt đối là thuần túy nhất, hoàn toàn tương phản với lực lượng quang minh tinh khiết của Odin Lage thần vương bệ hạ, nhưng lại tuyệt đối là năng lượng cùng một cấp bậc.

Quả nhiên, khi hắc khí đầy trời kia va chạm với lực lượng quang minh trên tay Tiểu Ân phóng thích ra, hai bên lập tức hiện ra một loại trạng thái giằng co, không ngờ là cân bằng, không ai nhường ai.

Tiểu Ân thúc dục quyền trượng nắm trong tay, dung nhập lượng lớn thần lực vào trong đó, nhưng ở trong cảm giác của hần, giằng co như vậy dường như có phần không có lợi.

Hần dù sao chẳng qua chỉ là một vị thần vương vừa mới tiến giai, cho dù là cầm thần thánh quyền trượng của Odin Lage, cũng chưa chắc có thể vượt qua đối phương về phần tích tụ thần lực.

Đang lúc hần do dự có nên sử dụng đòn sát thủ hay không, đột nhiên trong lòng khẽ động, một cỗ nguy cơ không hiểu sao dường như đang tới gần hần.

Đột nhiên, thân thể của Tiểu Ân thối lui về phía sau. Thân ảnh của hần ở trong không gian vẽ lên một đạo bạch ngân, để lại tàn ảnh liên tiếp. Mà ngay lúc này, địa phương hần vừa đứng lúc trước, lại xuất hiện một móng vuốt cá sấu cực lớn. Bộ móng vuốt này chụp qua địa phương Tiểu Ân đứng lúc trước, lại không đụng tới bất cứ thứ gì.

Sau khi lui lại một khoảng cách Tiểu Ân cũng không dừng lại, mà vẫn tiếp tục duy trì di động tốc độ cao, cho tới bây giờ dừng ở một địa phương không quá một giây trở lên. Hơn nữa lộ tuyến tránh né của hần cũng thay đổi quỷ dị, khi thì là một đường lớn thẳng tắp, khi thì biến thành lộ tuyến hình chữ s.

Nhưng trên đường hần lui về phía sau, thường thường sẽ xuất hiện một bộ móng vuốt xoẹt qua nơi đó, chỉ cần nhìn hào quang ngấm đen sắc bén phản xạ trên móng vuốt kia, liền biết nếu ai trúng thứ này một kích, tuyệt đối sẽ không dễ chịu.

Thân hình Tiểu Ân không ngừng lay động, trong lòng hần vô cùng buồn bực.

Móng vuốt đánh lên hấn không chỉ có một chân, mà là có thêm ba chân, chẳng qua những móng vuốt này rất ít khi cùng xuất hiện công kích, cho nên mới làm cho người ta có một loại cảm giác chỉ có một chân.

Thần niệm của Tiểu Ân đã sớm che kín mỗi một ngõ ngách quanh người. Nhưng khiến cho hấn giật mình chính là, không ngờ không cảm ứng được bất cứ khí tức nào của Bo Liga. Nhưng ba bộ móng vuốt này lại giống như đã nhận thức chuẩn mình, bất kể hấn làm như thế nào cũng không thể thoát khỏi phạm vi công kích của chúng. Điểm này khiến kiêng kị của Tiểu Ân đối với Bo Liga đã đạt tới cực điểm, không ngờ có được thủ đoạn như vậy, vậy chẳng phải chỉ có hấn đánh người, mà không có chuyện người khác đánh hấn sao.

Còn nữa, lực lượng hắc ám hùng mạnh của Bo Liga phóng thích, nhưng không biết vì sao, lực lượng quang minh thuần khiết quanh người hấn không ngờ không thể ngăn cản sự tấn công và xé rách của ba móng vuốt này càng khiến Tiểu Ân cảm thấy không thể tin nổi.

Mặc dù tốc độ của Tiểu Ân cực nhanh, nhưng dưới thời gian dài bị tập kích, lại vẫn như trước cực kỳ nguy hiểm.

Đột nhiên quanh người Tiểu Ân đồng thời xuất hiện ba bộ móng vuốt cá sấu, chiều dài của những móng vuốt này mặc dù không đủ nhưng uy lực lại không kém chút nào. Mặc dù Tiểu Ân không thử qua một chút, nhưng hấn có thể khẳng định, tuyệt đối phải hùng mạnh hơn bất cứ thần linh nào mình đã gặp qua. Dù sao, đây cũng chính là một vị Ngạc Ngư tinh đã đạt tới cấp bậc thần vương.

Ba bộ móng vuốt này rõ ràng đã trải qua tính toán tinh chuẩn, sau khi xuất hiện lập tức ngăn chặn tất cả địa phương có thể thoát ly của Tiểu Ân, ở giờ phút này, bất kể đối lại là vị thần linh nào, sợ là cũng chỉ có một đường lựa chọn nanh kháng.

Chỉ có điều sắc mặt của Tiểu Ân mặc dù có chút khấn trương, nhưng ánh mắt của hấn lại vẫn vô cùng trấn tĩnh giống như chuyện này căn bản không liên quan tới hấn.

Khi mắt thấy ba bộ móng vuốt đã xé rách lực lượng quang minh, sẽ cấp cho hấn một kích trí mạng, thì thân thể của Tiểu Ân đột nhiên biến mất.

Ba bộ móng vuốt rõ ràng dừng ở tại chỗ một chút, giống như không thể tin được con mồi của mình không ngờ không hiểu sao biến mất. Mà chính là trong nháy mắt tạm dừng này lại để Tiểu Ân bắt được một chút cơ hội này.

Ba tia chớp màu tím cực lớn không hiểu sao xuất hiện ở trong không gian của lực lượng quang minh, lấy tốc độ của ánh sáng đánh về phía ba bộ móng vuốt kia.

Trong hư không truyền đến tiếng hừ tức giận, ba bộ móng vuốt cuối cùng biến mất hoàn toàn.

Ba bộ móng vuốt vô cùng kiêng kị đối với tia chớp màu tím này, thậm chí còn cẩn thận hơn rất nhiều so với đối phó lực lượng quang minh thuần khiết. Chúng nó lập tức trở nên hư vô mờ mịt, dường như sẽ lập tức tiêu tan. Nhưng tốc độ của tia chớp đã vượt quá tưởng tượng của chúng nó, ngay trong khoảnh khắc chúng nó sắp biến mất, vẫn bị tia chớp đánh trúng.

Ở trong tháp cao, tất cả thần vương thấy biến cố này, trong mắt đều lóe lên hào quang kỳ dị.

Một vị thần vương nam nói:

- Hấn tránh thoát như thế nào? Ta không cảm ứng được bất cứ khí tức của thần lực di động nào.

Chúng thần đều khẽ gật đầu, bọn họ biết rất rõ đối với năng lực của Bo Liga, cũng hiểu được sự lợi hại của ba bộ móng vuốt này. Nhưng lại rất là ngạc nhiên đối với năng lực của Tiểu Ân thi triển. Bởi vì dựa theo trí nhớ của bọn họ phỏng đoán, phạm vi bị ba bộ móng vuốt xé rách không gian này bao vây, đồng thời phải chịu một kích cuối cùng của Bo Liga, ngoại trừ nanh kháng, tuyệt đối là không có biện pháp khác.

Nhưng hiện giờ cách đối phó của Tiểu Ân làm cho bọn họ mở rộng tầm mắt, khiến cho mỗi vị thần vương đều có chút so sánh trong lòng, nếu cùng hấn đánh nhau thì sẽ sinh ra kết quả như thế nào.

Odin Lage cuối cùng ngẩng đầu lên, hạ giọng nói:

- Ta cho rằng, đây quả thật là lực lượng của thời gian.

- Lực lượng... thời gian sao.

Trong lòng phần đông thần vương đều nặng trĩu, chẳng qua có chút thần vương trong lòng lại mừng thầm, loại lực lượng này đối với bọn họ mà nói thật sự là quá trọng yếu rồi.

Thân ảnh của Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện ở một ngõ ngách khác trên chiến trường, trong lòng hắn một phen mồ hôi lạnh, đôi mắt móng vuốt cá sấu xuất quỷ nhập thần kia, hắn bị bức bách thi triển năng lực không gian đứng im.

Đây là một trong những con bài chưa lật lớn nhất của hắn, không nghĩ đến không ngờ nhanh như vậy đã bị bức bách lấy ra.

Thần niệm nhìn lại địa phương giao phong của hắc bạch kia, lực lượng của quanh mình và hắc ám vẫn như trước quấn lấy nhau, ở trong khoảng thời gian ngắn căn bản là không thể phân thắng bại. Trong lòng Tiểu Ân trở nên hung ác, đột nhiên hóa thành một tia chớp màu trắng, cứ như vậy lao vào trong không gian hắc ám kia.

Nếu Bo Liga có được loại thủ đoạn có thể tập kích hắn ở trong thế giới quang minh, như vậy bất kể Tiểu Ân phản ứng như thế nào, đều tuyệt đối rơi xuống hạ phong. Một khi đã như vậy, không bằng phóng tay đánh một trận, tiến vào trong không gian hắc ám cùng quyết một trận tử chiến.

Trong nháy mắt này, Tiểu Ân cũng đã làm ra quyết định này, đồng thời không chút do dự bắt đầu hành động.

Trên người hắn nổi lên dạng hào quang khác, ngay khoảnh khắc sắp lao qua điểm giao giới hắc bạch, trên người hắn dường như bỏ lại cái gì sau đó hóa thành một đạo hào quang cực lớn tiêu tan ở trong lực lượng quang minh tinh khiết.

Hắn để lại thần thánh quyền trượng của Odin Lage, đồng thời ở trong nháy mắt đã phân ly một hình chiếu. Đương nhiên, khổng chế hình chiếu cũng không phải bản thể Tiểu Ân, mà là Nhất Hào. Để hình chiếu ẩn vào trong thần thánh quyền trượng đồng thời quang hóa quyền trượng, dưới sự chỉ huy của Nhất Hào, tuyệt đối là vững như thái sơn. Ít nhất, trước khi năng lực trong quyền trượng không có phóng thích hết, thì không có khả năng bị lực lượng hắc ám phá hủy.

Mà bản thân Tiểu Ân, lại ngưng tụ lên uy năng thật lớn giống như thái sơn lao vào trong thế giới hắc ám.

Tiểu Ân lúc này giống như một viên thiên thạch, trên người mang theo thuộc tính lực lượng thuần túy, nhanh chóng tán loạn ở trong thế giới hắc ám. Bất kể thân ảnh của hắn tới nơi nào thì lực lượng hắc ám của nơi đó đều bị hắn đánh tan. Chẳng qua sau một lát, tâm của Tiểu Ân liền lạnh xuống.

Ở trong thế giới hắc ám, hắn không ngờ không có phát hiện thân ảnh của Bo Liga.

Hắn có thể cảm ứng được khí tức của Thần vương cá sấu, biết vị thần vương này ở ngay trong một mảnh hắc ám nhưng không có tìm thấy chỗ ẩn thân của hắn. Đây quả thực chính là việc không có khả năng, trong lòng Tiểu Ân mơ hồ nổi lên một ý niệm hoảng sợ, tên đại gia hỏa này, chẳng lẽ biến mất tại hư không sao?

Đột nhiên, ở phía sau Tiểu Ân, những lực lượng hắc ám kia đột nhiên ngưng tụ lên một thanh khảm đao cực lớn chém về phía Tiểu Ân. Tiểu Ân không kinh sợ mà còn lấy làm mừng. Hắn cũng không bị khảm đao tràn đầy khí thế kia dọa ngã mà cảm thấy may mắn cuối cùng đã gặp được công kích.

Chỉ có trong giao phong với đối phương, hắn mới có khả năng phát giác tung tích của đối phương. Nếu Bo Liga thủy chung đều giống như con rùa đen rút đầu không ra tay, thì Tiểu Ân cũng chỉ có thể trở về thế giới quang minh tiếp tục chờ ba móng vuốt quấy rối không ngừng.

Thần thể của Tiểu Ân ở trong hư không đột nhiên ngừng lại. Hắn giơ tay cao lên, thần vực lực lượng quanh người hóa thành một khối đá năng lượng cực lớn nghênh đón khảm đao.

Ầm

Một tiếng nổ vang lên, khối đá năng lượng hoàn hảo không tổn hao gì, mà khảm đao ngưng tụ từ năng lượng hắc ám lại hoàn toàn tan vỡ.

Chẳng qua, đây chỉ là lần công kích đầu tiên mà thôi. Sau đó, vô số loại binh khí đều ở trong không gian hắc ám do năng lượng hắc ám ngưng tụ ra. Những binh khí này lợi dụng tất cả mọi dịp công kích về phía thần vực lực lượng của Tiểu Ân giống như vĩnh viễn không có tận cùng.

Tiểu Ân cười dài một tiếng, thần vực lực lượng của hắn trong nháy mắt đã đạt tới trạng thái đỉnh phong, phát huy thuộc tính lực lượng thuần túy tới cực điểm, giống như một khối thép, mật độ của nó đã được ép tới cực hạn, gần như có thể so sánh với thiên thể thiên thạch trên sao lùn trắng (1).

(1). Sao lùn trắng là thiên thể được tạo ra khi các ngôi sao có khối lượng thấp và trung bình “chết” (tiêu thụ hết nhiên liệu phản ứng hạt nhân trong sao).

Nhiều sao lùn trắng có kích thước xấp xỉ Sao Hỏa khoảng 100 lần nhỏ hơn Mặt Trời. Chúng có thể có khối lượng xấp xỉ Mặt Trời vì thế chúng rất đặc. Cho là cùng một khối lượng vật chất như Mặt Trời, chứa trong một dung tích của một hình cầu đường kính nhỏ hơn 100 lần, vì thế thể tích là $100^3 = 1.000.000$ lần nhỏ hơn Mặt Trời và do đó mật độ trung bình của vật chất trong các sao lùn trắng là 1.000.000 lần lớn hơn mật độ trung bình của Mặt Trời. Các vật chất ở trạng thái như vậy được gọi là suy biến.

Nguồn: wikipedia.org

Những binh khí do hắc ám chuyển hóa mà thành này sau khi tiếp xúc với thần vực lực lượng của Tiểu Ân, đều không chút trì hoãn biến thành tro tàn. Chỉ có điều, mặc dù không có thanh binh khí nào có thể phá vỡ phòng ngự của thần vực lực lượng, nhưng tất cả binh khí bị phá nát đều đã một lần nữa chuyển hóa thành năng lượng hắc ám, sau đó lại lần nữa ngưng tụ, bổ chém, phá nát, cứ như thế vòng đi vòng lại, rất có tư thế không đánh chết Tiểu Ân thì vĩnh viễn không bỏ qua.

Tinh thần của Tiểu Ân tiến vào trong một loại cảnh giới thần kỳ, đây là sau khi hắn cùng với cấp bậc thần vương giao chiến mới ngẫu nhiên cảm ứng được.

Tinh thần ý niệm của hắn một mực tìm tòi tung tích của Bo Liga, thủy chung đều không từng từ bỏ. Bởi vì hắn biết, chỉ có đánh bại Thần vương cá sấu, mới có thể thoát khỏi quần cảnh lúc này. Chẳng qua muốn đánh bại Bo Liga, trước hết phải tìm thấy thần thể của hắn mới được. Nếu không, thần vực lực lượng của Tiểu Ân cho dù hùng mạnh hơn nữa, cuối cùng cũng có một ngày hao hết.

Từ khi tiến vào trong thế giới hắc ám, hắn liền có thể cảm ứng được khí tức của Bo Liga. Loại khí tức này cũng không phải chỉ xuất hiện ở một chỗ nào đó, mà trong toàn bộ thế giới hắc ám đều có loại khí tức này, trải rộng đến mỗi một tấc không gian, không ngờ không phân mạnh yếu. Nhưng theo binh khí công kích thần thể của Tiểu Ân tăng lên, mật độ khí tức ngưng tụ ở nơi đó cũng trở nên nồng đậm.

Chậm rãi, Tiểu Ân dường như đã cảm ứng được, một mảnh thế giới hắc ám này chính là thần thể của Bo Liga, mà hắn đang đứng ở trong thần thể của Thần vương cá sấu.

Ngẩng đầu lên, trong mắt Tiểu Ân tinh quang bắn tung bốn phía, hắn cuối cùng đã biết. Những thần vương điên cuồng này mặc dù không có thần quốc, nhưng bản thân thần thể của bọn họ chính là thần quốc, bọn họ không ngờ có thể hóa nhập thần thể vào trong thế giới hắc ám thuần túy, toàn bộ thế giới hắc ám là thần quốc của bọn họ.

Khóe miệng Tiểu Ân hiện ra một tia cười khổ, trách không được khi mình giao thủ với đối phương cảm thấy bó tay bó chân, thì ra là bởi vì bản thân mình ở trong thần quốc của đối phương, tự nhiên sẽ nhận áp lực hùng mạnh.

Nếu không phải thuộc tính năng lượng của hắn phóng thích là mấy loại đứng đầu trong thần giới, chỉ sợ giờ phút này đã sớm không địch lại mà bỏ chạy.

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua mọi nơi, hắn đột nhiên cười vang nói:

- Bo Liga bệ hạ, mời ngài nhìn xem thần quốc của ta.

Thần thể của Tiểu Ân không hề dừng lại tại chỗ, mà giống như viên đạn lao về phía thế giới quang minh bên ngoài, lưu lại ở địa phương này, tuyệt đối là một sách lược sai lầm lớn.

Sau khi đã tuyệt đối nắm chắc đạo lý thần quốc kiêm thần thể của đối phương, Tiểu Ân có thể ở trong thế giới quang minh phát hiện công kích của đối phương, chỉ cần hắn tiến vào thế giới quang minh, bằng vào

thần thánh quyền trượng của Odin Lage, ít nhất có thể ở thế bất bại.

Tốc độ của Tiểu Ân cực nhanh, tất cả binh khí trên đường đều ở trong nháy mắt phát ra tiếng vỡ nát, đồng thời trở lại một mảnh năng lượng màu đen như cũ.

Đột nhiên phiến bóng đen thật lớn nháy mắt thành hình, biến thành bộ dáng của Bo Liga. Nó vung tay hung hăng nện lên trên thần vực lực lượng của Tiểu Ân. Thanh âm lách cách vang lên, bóng đen kia run lên một chút rồi lập tức hoàn toàn tiêu tan, nhưng thần thể của Tiểu Ân lại cũng ngừng đi tới.

Hơi lung lay một chút, Tiểu Ân hoảng sợ trong lòng. Thần vương cá sấu có được năng lượng hùng mạnh đã đạt tới mức độ nghe rợn cả người như vậy. Hắn nắm giữ cũng không phải thần vực lực lượng, nhưng lực lượng phóng thích ra lại gần như không ở dưới mình, đây lại là dũng mãnh cỡ nào!

Thân ảnh hắc ám của Bo Liga lại lần nữa ngưng tụ, lại một quyền vung đến.

Kết quả va chạm của mỗi lần, đều là thần vực lực lượng của Tiểu Ân thắng, hắc ảnh của đối phương bị va chạm thành một đoàn hắc khí. Nhưng Bo Liga dường như căn bản không bị thương tổn gì, trong nháy mắt đã khôi phục nguyên dạng, từng quyền từng quyền không ngờ khiến thần thể của Tiểu Ân không ngừng lui về phía sau.

Các thần vương bên trong tháp cao ánh mắt đều có vẻ cực kỳ quái dị. Douglas thở dài một tiếng:

- Đáng tiếc, kinh nghiệm của hắn quá ít.

Chúng thần đều không khỏi âm thầm khinh bỉ, một thần vương vừa tấn thăng, không ngờ bức bách Bo Liga tiếng tăm lừng lẫy tới mức độ này, vậy mà Douglas vẫn chưa thấy đủ. Vị thần linh đồng dạng có được thần vực lực lượng này thực sự là yêu cầu cao rồi.

Trong thế giới hắc ám, Tiểu Ân vô cùng tức giận từng bước lui về phía sau. Đây vẫn là lần đầu tiên hắn lâm vào thế yếu khi đối kháng về lực lượng. Bất kể Tiểu Ân phá vòng vây về một hướng nào, đều bị Bo Liga màu đen không ngừng xuất hiện ngăn cản. Mặc dù thần vực lực lượng hùng mạnh còn không đến mức sụp đổ, nhưng đầu Tiểu Ân lại có chút choáng váng.

Một đoàn lửa giận dào dạt sôi trào thiêu đốt trong lòng hắn. Đây là lửa giận sinh ra sau khi thần vực lực lượng bị người áp chế, đây là ngọn lửa đủ để đốt hết mọi thứ. Tiểu Ân ngẩng đầu lên, một tiếng hét sắc bén từ trong miệng hắn truyền ra, giống như dã thú giãy chết, hết sức kinh tâm động phách.

Tiếng nổ ầm ầm từ phương xa vang lên, giống như đáp lại tiếng rống giận của Tiểu Ân. Thời không hồng lưu phía xa cuối cùng đã động. Một mảnh không gian rộng lớn vô cùng, căn bản chính là không cách nào hình dung đã thoát ly toàn bộ thời không hồng lưu, nhanh chóng di động về phía Tiểu Ân.

Mặc dù đây cũng không phải là hành động của toàn bộ thời không hồng lưu, mà chỉ là một bộ phận cực kỳ nhỏ trong đó. Một bộ phận này đối với toàn bộ thần giới mà nói có lẽ cũng không tính là gì, nhưng đối với thần linh bình thường mà nói đó chính là không gian cực lớn không thể tưởng tượng.

Ít nhất, phạm vi của một bộ phận này nắm giữ cũng không kém hơn chút nào so với thần quốc của Odin Lage thần vương bộ hạ.

Không gian khổng lồ này giống như bay đung vào trong lực lượng quang minh và hắc ám. Một cỗ khói đen từ trong không gian cực lớn bay lên, dưới sự ăn mòn của lực lượng hắc ám, bên ngoài của không gian có chút tiêu tan. Chẳng qua, đối với toàn bộ không gian mà nói những bộ phận tiêu tan đó chỉ có thể nói là cửu ngư nhất mao (không đáng kể), căn bản không có ảnh hưởng thực chất gì.

Không gian cực lớn này vọt thẳng về phía Tiểu Ân, mặc dù tốc độ cũng không phải nhanh như tia chớp, nhưng lại tràn đầy khí thế hùng mạnh quyết chí tiến lên, ngay cả chúng thần ở trong tháp cao đều có thể cảm ứng rõ ràng được điểm này.

Phần đông thần vương lại một lần nữa trao đổi ánh mắt, biểu hiện của Tiểu Ân thật sự đã vượt qua cực hạn dự đoán của bất cứ thần linh nào trước đó. Trong lòng bọn họ đồng thời nổi lên một ý niệm, nếu cho hắn thời gian tiếp tục phát triển, như vậy bố cục của thần giới còn có thể giống như dĩ vãng sao, cho dù chuyện kia thành công hoàn thành, như vậy rốt cuộc ai mới là người thu được lợi ích lớn nhất đây...

Dưới sự đả kích không ngừng của Bo Liga, Tiểu Ân bắt đầu thử triệu hoán thần quốc của mình. Đương nhiên, hần triệu hoán cũng không phải thần quốc của mấy người Sara đang ở, mà là thời không hồng lưu.

Ba vị thần vương Tiểu Ân sau khi tấn thăng, đã đưa toàn bộ thời không hồng lưu vào trong thần niệm cảm ứng. Sau khi trải qua cảm ngộ thần thể màu đen của Bo Liga, Tiểu Ân càng lý giải sâu hơn đối với thần quốc. Nếu như ba thần vương Tiểu Ân liên thủ, khẳng định có thể biến toàn bộ thời không hồng lưu thành thần quốc của bọn họ. Tiểu Ân hiện nay tự nhiên là không thể làm được điểm này, nhưng nếu muốn tách ra một bộ phận vẫn miễn cưỡng có thể đạt được.

Lúc này, khi không gian cực lớn cuối cùng đã đi tới bên cạnh thì Tiểu Ân đã buông lỏng, cười lớn lên giống như phát tiết. Đồng thời, thần thể của hần cũng đang nhanh chóng biến mất. Giống như Bo Liga đem toàn bộ thần thể biến thành năng lượng màu đen, Tiểu Ân cũng y như vậy đem thần thể dung nhập vào trong mảnh không gian lớn này. Mặc dù hai phương pháp không giống nhau, nhưng nguyên lý của hai bên cũng không khác nhau nhiều.

Cả mảnh không gian chấn động kịch liệt, cấm địa nguyên bản hư vô này không ngờ dưới lực lượng của Tiểu Ân khổng lồ đã biến thành thực thể hóa. Một người khổng lồ cao lớn đã nhanh chóng thành hình. Rõ ràng ở trước mặt người khổng lồ này, người khổng lồ vạn thước của Tiểu Ân vừa huyền hóa ra lúc trước chẳng qua cũng chỉ là một hạt bụi mà thôi.

Người khổng lồ vươn tay ra, một chương vũ xuống.

Thế giới hắc ám đang giằng co với thế giới quang minh kia đột nhiên run rẩy một trận bắt đầu điên cuồng lui về phía sau. Nhưng một chương này của người khổng lồ phạm vi bao trùm thật sự là quá lớn, lớn đến mức khó có thể tưởng tượng. Hơn nữa ở dưới sự khổng lồ của Tiểu Ân, tốc độ của nó cũng đã đạt tới cực hạn, so với lúc trước đã nhanh đến mức không thể so sánh nổi.

Thế giới hắc ám kia bị một chương này túm chặt, trong bàn tay cực lớn kia, dường như có loại ma lực thần bí nào đó, không ngờ vậy thế giới hắc ám giống như sương khói ở trong lòng bàn tay.

Thanh âm của Tiểu Ân truyền tới, cũng không có thuộc loại pháp tắc thanh âm gì, ở trong thanh âm này chỉ có lực lượng. Lực lượng thuần túy kia sinh ra tiếng vang cực lớn đình tai nhức óc dường như có thể truyền khắp toàn bộ thần giới.

- Bo Liga, đây là lực lượng của ta.

Bụp...

Tiếng nổ cực lớn từ không trung vang lên, thế giới hắc ám trong tay người khổng lồ giống như bong bóng, bị bóp vỡ hoàn toàn.

Vô số hắc khí thật nhỏ từ kẽ tay của bàn tay khổng lồ kia tản ra giống như là mất đi ý thức, lượn lờ trong không trung, mà thế giới quang minh của quang minh quyền trượng tràn ra lại thừa cơ bao phủ tất cả khí tức hắc ám vào bên trong. Dưới tình huống mất đi hậu viên, những lực lượng hắc ám thuần túy này bắt đầu chậm rãi bị tinh lọc.

Người khổng lồ cao lớn, ưỡn ngực, song chương hữu lực kia của hần thường thường duỗi ra, từ trong miệng hần truyền ra tiếng cười âm âm vui vẻ.

Sau một trận chiến này, Tiểu Ân đã hoàn toàn nắm giữ lực lượng thuộc về thần vương. Tin tưởng của hần bành trướng không hạn chế. Hần có thể cảm nhận được lực lượng hùng mạnh có được sau khi dung hợp thần quốc và thần thể. Loại lực lượng này dường như đủ để phá hủy hết thảy, ngay cả toàn bộ thần giới dường như đều bị hần dẫm nát dưới chân.

Hần quay đầu liếc mắt nhìn thời không hồng lưu một cái, trong lòng có một loại cảm giác kỳ dị. Nếu như có thể luyện toàn bộ thời không hồng lưu thành thần quốc của hần, như vậy ngay cả là đối mặt với tam đại cổ lão thần vương và vị tử linh thần vương truyền kỳ kia, mình đều có thể chiến mà thắng.

Trong tháp cao của hội nghị thần vương, trên một chiếc ghế thần vương đột nhiên bốc lên một đoàn hắc khí nồng đậm.

Sau một lát, đoàn hắc khí này lập tức một lần nữa ngưng tụ lên một bóng người, chính là Bo Liga bị người khổng lồ Tiểu Ân bóp nát. Bo Liga lúc này đã không còn loại nô khí của lúc ban đầu rồi đi, sắc mặt của hắn tái nhợt, đã không còn một tia huyết khí, trong đôi mắt lại âm đạm không ánh sáng.

Chúng thần vương yên lặng nhìn hắn, cũng không có thanh âm cười nhạo của bất cứ một vị nào.

Thật lâu sau, Bo Liga dường như đã hồi phục, hắn xoay người nói:

- Douglas, không phải người đã nói cho dù hắn đã trở thành thần vương, cũng không có khả năng trở thành tồn tại siêu việt thần vương sao?

Douglas ngẩng đầu lên. Hai đoàn giống như không gian lốc xoáy thần bí trong mắt của hắn kia dường như càng trở nên thâm thúy hơn.

- Bo Liga, là phán đoán của ta sai lầm.

Thanh âm thần nhiên của hắn vang lên:

- Ta không có nghĩ đến, hắn không ngờ có thể luyện cả thời không hồng lưu.

Thanh âm của Odin Lage vang lên ngay sau đó:

- Douglas bệ hạ, đây cũng không phải sai lầm của ngài. Ở trong chúng ta, cho tới bây giờ vốn không có xuất hiện qua trường hợp đặc biệt này.

Tất cả chúng thần đều trầm mặc.

Quả thật, ở trong thần giới, cho tới bây giờ vốn không có xuất hiện qua việc một vị thần linh nào đó khi tấn thăng thần vương đã ngưng luyện được một cấm địa. Có thể làm được điểm này, đã không còn là thần vương nữa rồi về phần là cái gì, cho dù là các thần vương cũng không ai có thể nói ra.

Cảnh tượng trong thủy tinh cầu đột nhiên biến đổi, Tiểu Ân đã biến mất, thay vào đó là một vị nam tử mặt không chút thay đổi. Tất cả thần vương sau khi nhìn thấy vị nam tử này, thần sắc trong mắt đều bắt đầu trở nên phức tạp.

- Vô Danh bệ hạ, ngài cũng cảm ứng được.

Odin Lage cười khê nói:

- Vị tồn tại kia của ngài đề cử, quả nhiên có được khả năng hơn hẳn tất cả.

Ở trong thủy tinh cầu, chính là Vô Danh, hắn lãnh đạm nói:

- Ta đã sớm nói qua, chỉ có trống rỗng, mới có thể biểu hiện ra lực lượng hơn hẳn tất cả.

Ánh mắt của hắn chuyển hướng về phía Bo Liga, nói:

- Người không nên trêu chọc hắn.

Bo Liga thở hổn hển một lúc lâu, không dám nói gì. Đối với Vô Danh, tất cả thần linh đều vô cùng kiêng kị, đặc biệt là lực lượng chỉ có một kích kia, quả thực chính là thứ càng thêm nguy hiểm hơn so với tử điện.

Ánh mắt của Vô Danh đảo qua trên các thần vương, hỏi:

- Tiểu Ân đã trở về thời không hồng lưu, vị nào lại đi mời đây?

Phần đông thần vương liếc mắt nhìn nhau một cái, cuối cùng đều tập trung tới trên người Odin Lage. Nếu Tiểu Ân đã từng đảm nhiệm giáo hoàng của quang huy chi chủ, tự nhiên để hắn ra mặt là hợp lý nhất.

Nhưng Douglas chậm rãi đứng lên, nói:

- Lúc này, ta sẽ tự mình đi mời hắn gia nhập hội nghị thần vương, hy vọng hắn có thể cảm thấy hứng thú đối với điều này.

Chúng thần ngơ ngác nhìn nhau, trong lòng đều nổi lên một cảm giác cực kỳ quái dị, để vị này ra mặt, rốt cuộc là tốt hay là hỏng đây?

Người khổng lồ cao lớn rút nhỏ từng chút một, mảnh không gian lớn từ trên người của người khổng lồ tách ra. Tiểu Ân cuối cùng đã hoàn toàn khôi phục hình thể bình thường. Hắn yên lặng nhìn địa điểm đánh giết vừa rồi trong lòng thật sự ngổn ngang trăm mối cảm xúc.

586. Chương 66: Douglas Tới Thăm.

Thần vương cá sấu, chẳng qua chỉ là một vị thần vương không biết tên trong thần giới mà thôi, nhưng uy năng hùng mạnh của hắn nắm giữ đã đạt tới trình độ như vậy. Hôm nay sở dĩ có thể thắng lợi, cũng không phải thực lực của hắn mạnh hơn đối phương, mà là bởi vì Thời không hồng lưu phía sau Tiểu Ân.

Khi hắn lâm vào hoàn cảnh tuyệt đối xấu, cả mảnh thời không hồng lưu kia không ngờ lại có cảm động lây thống khổ với hắn, cho nên mới chủ động tách ra một mảnh không gian lớn, đồng thời đưa tới hợp thể với mình.

Khi lực lượng của Tiểu Ân và năng lượng không biết đã ngưng tụ bao nhiêu tỉ năm của thời không hồng lưu dung hợp làm một, mới có thể sáng tạo ra kỳ tích không thể tin nổi như vậy. Chẳng qua, Tiểu Ân cũng biết, mình lần này có thể thành công, có liên quan với chiến thuật quỷ dị khó lường chưa bao giờ gặp qua này của Bo Liga. Nếu ngày sau giao thủ, hắn thấy tình thế không ổn, lập tức viễn遁, như vậy chờ Tiểu Ân thành công dung hợp thần thể vào trong không gian, cũng đừng mơ tưởng tìm được đối thủ nữa.

Đồng dạng, nếu như trận chiến này không phải xảy ra ở phía trước thời không hồng lưu, mà là địa phương càng thêm xa xôi, như vậy ngay cả là thời không hồng lưu muốn di chuyển đến, cũng là một việc không có khả năng. Chẳng qua bất kể như thế nào, có thể đạt được thắng lợi của trận chiến này, thậm chí còn làm Thần vương cá sấu bị thương nặng, đã khiến hắn có một loại cảm giác lâng lâng.

Thân hình khẽ động, Tiểu Ân đã tiến vào bên trong thời không hồng lưu, hơn nữa đã về đến bên trong thần quốc của hắn.

Khi ba vị thần vương bọn họ tiến giai, bức tường khí lưu và quang sáng thời gian trong thời không hồng lưu đều đã hoàn toàn tiêu tan. Nhưng đối với Tiểu Ân lúc này mà nói hắn đã không cần mấy thứ này tới che che dấu dấu. Hắn sẽ khôi phục tồn tại của quang sáng thời gian, nhưng đối với số lượng của đoàn khí lưu, lại không để tâm nữa.

Khi tiến vào trong thần quốc, Tiểu Ân ngẩn người, ở trên không trung, chẳng những mặt trời do quang nguyên chi vương vạn năm hóa thành đã lại một lần nữa tản ra ánh sáng vô tận, mà ở phía sau mặt trời, còn có một mặt trăng hình tròn nho nhỏ.

Nhãn lực của Tiểu Ân lúc này như thế nào, tự nhiên hiểu được mặt trăng này rốt cuộc sản sinh như thế nào. Đặc biệt là một bóng dáng quen thuộc trong mặt trăng, lại làm cho hắn vĩnh viễn không thể quên. Điểm này, cho dù là sau khi trở thành thần vương vẫn là cảm giác đồng dạng.

- Thần vương bệ hạ, ngài cuối cùng đã trở về.

Hơn mười đạo thần quang hào quang khác nhau từ dưới thần điện lao ra, nhanh chóng đi tới bên cạnh Tiểu Ân. Màu sắc của hơn mười đạo hào quang này cũng không giống nhau, trung lập, hắc ám và quang minh ba hệ thần linh không ngờ không thiếu hệ nào. Nếu như có thần linh khác thấy một màn như vậy nhất định khó có thể tin được.

Thần linh của thần hệ khác nhau mặc dù không nhất định là kẻ thù, nhưng trong đó lại còn có một tia ngăn cách và thù hận.

Cho tới bây giờ vẫn không nghe nói qua, trong thần quốc của một vị thần linh nào có thể đồng thời xuất hiện thần linh ba hệ. Có lẽ có thần linh bậc cao trở lên của hệ trung lập khi mở ra giao dịch, mới có hiện tượng như vậy. Nhưng xem biểu tình của những thần linh này, họ không hề căm ghét nhau mà đều quan tâm tới Tiểu Ân xuất phát từ nội tâm. Tổ hợp nhiều loại thần linh như vậy sợ rằng cũng chỉ có một mình Tiểu Ân mới có, còn lại khắp thần giới đều không đâu có cả.

Tiểu Ân hướng về phía mọi người nghênh đón khẽ gật đầu, nói:

- Lão Hắc, người là đang lo lắng cho ta sao?

Hắc Long Vương xấu hổ cười, nói:

- Thần vương bệ hạ vĩ đại còn cần kẻ hèn mọn ta lo lắng vì ngài sao?

Hắn dừng một chút, tức giận nói:

- Rốt cuộc là tên khốn khiếp nào dám tới nơi này nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, thấy ngài vừa mới tiến giai cho nên muốn đến đây chiếm tiện nghi sao?

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn hắn một cái, nói:

- Người đoán một điểm cũng không sai.

Hắc Long Vương lập tức đắc ý dào dạt vung mạnh tay lên nói:

- Rốt cuộc là tên gia hỏa nào ngài nói cho ta biết, không ngờ dám xem thường ngài. Ta ở trong Long tộc có rất nhiều bằng hữu, nhất định vì ngài đòi lại công đạo.

-Tốt

Tiểu Ân phi thường sáng khoái nói:

- Đó là một vị Thần linh cá sấu tên là Bo Liga.

-Bo Liga?

Hắc Long Vương vẻ mặt nghi hoặc, nói:

- Tên này trước kia dường như ở nơi nào nghe nói qua.

- Ngài hẳn là nghe nói qua.

Tiểu Ân nghiêm trang nói:

- Ở mấy trăm vạn năm trước, vị thần linh này từng danh chấn một thời.

Hắc Long Vương ngăn người, mày của hắn gắt gao nhú lại, một lát sau, sắc mặt của hắn trắng một chút.

Chúng thần xung quanh đều lấy ánh mắt không hiểu sao nhìn Hắc Long Vương. Bọn họ đều có thể dễ dàng nhìn ra biểu tình của Hắc Long Vương giờ phút này đại biểu cho cái gì. Nhưng bọn họ không rõ chính là, rốt cuộc là nguyên nhân gì, không ngờ khiến cho Hắc Long Vương tên gia hỏa này khiếp sợ như thế.

- Ngài nghĩ ra rồi?

Tiểu Ân tủm tỉm cười hỏi.

Hắc Long Vương chậm chậm gật đầu, thanh âm của hắn có chút run rẩy:

- Bo Liga, một trong những thần vương điên cuồng kia?

Chúng thần lập tức ồ lên, bọn họ nhìn nhau, hoặc nhiều hoặc ít đều có vẻ hồi hộp. Thần vương điên cuồng, đây chính là thần linh duy nhất trong phần đông thần linh không cần thần quốc mà trực tiếp tấn thăng thành thần vương.

Trước khi bọn họ thành thần còn không có bao nhiêu ấn tượng, nhưng sau khi thành thần, Hắc Long Vương khi giới thiệu lịch sử thần giới, từng kể lại vô cùng tỉ mỉ uy năng của những thần vương này và những việc làm của bọn họ vô số lần. Đặc biệt những thần vương này tâm ngoan thủ lạt, chúng thần đại chiến lần trước đều là do bọn họ gây nên. Đối với tồn tại như vậy, muốn nói không ai sợ hãi vậy cũng là cố tình gạt người rồi.

Hắc Long Vương liếm môi có chút khô, nói:

- Tiểu Ân bệ hạ. Thần vương cá sấu mặc dù hùng mạnh, nhưng trong thời không hồng lưu cũng có ba vị thần vương. Mặc dù các ngài đều là thần vương vừa mới tấn giai, nhưng dưới tình huống liên thủ tuyệt đối sẽ không kém hơn Bo Liga.

Tiểu Ân như cười như không nhìn hắn một cái, nói:

- Lão Hắc, người yên tâm đi, Bo Liga bệ hạ đã rời đi.

Hắn chậm rãi nói:

- Bo Liga bệ hạ cũng không đạt được thắng lợi.

Hắc Long Vương ngăn người, lúc này thật sự là vô cùng kinh ngạc. Hắn nhìn Tiểu Ân một lúc lâu, cuối cùng phát hiện, mình vẫn là nhìn không thấu vị thần vương bệ hạ trước mắt này.

Không trung của thần giới lại lần nữa nổi lên biến hóa tinh tế. Sau khi Tiểu Ân thuận lợi trở về. Sara hóa thân thành ánh trăng đã ẩn nấp quang minh, trở về trong nội đảo. Juliana mặc dù hừ hừ bất mãn hồi lâu, nhưng cuối cùng cũng không nói gì nữa. Chỉ là những thần linh còn lại đều đang đồng loạt chúc mừng ba vị thần vương bệ hạ đồng thời tấn giai.

Mặc dù không có ai nói ra, nhưng tất cả thần linh đều hiểu được một việc, đó chính là từ nay về sau, gia tộc thần linh trong thời không hồng lưu đã không bao giờ phải e ngại gia tộc thần linh khác nữa.

Ngay cả tồn tại hùng mạnh giống như gia tộc Phong Linh, cũng không có khả năng phát sinh xung đột với Tiểu Ân bọn họ. Dù sao, bọn họ chính là gia tộc đầu tiên có được ba vị thần vương bệ hạ, hơn nữa ba vị thần vương này còn thuộc về ba loại thần hệ khác nhau, đó chính là càng thêm không thể tin nổi.

Ở trong mấy ngày sau đó, mấy người Tiểu Ân khống chế thời không hồng lưu trở về chỗ cũ, hơn nữa lại một lần nữa kiến tạo quang sáng thời gian mới ở bên trong. Tỷ lệ thời gian giữa quang sáng thời gian và ngoại giới vẫn là một trăm so với một. Để hoàn thành công tác này, Tiểu Ân đã nhiều lần tiến vào cảnh giới thời gian đình chỉ, hơn nữa còn có Day Ville, Cự Ma Thần đồng loạt cố gắng cuối cùng mới thành công.

Đương nhiên, thời không hồng lưu hiện tại so với trước kia cũng đã có thêm địa phương khác hẳn.

Đặc biệt ở trong thời không hồng lưu, đã nhiều thêm một quang động cực lớn, bên trong phun ra thiên địa lực chậm rãi thay đổi hoàn cảnh của mỗi một khu vực theo một loại phương hướng kỳ dị.

Sau khi cảm ứng được hết thấy, lập tức Tiểu Ân biết, đây chính là thiên địa lực còn dư của điểm tới hạn sau khi phun ra lúc trước. Nếu để những chủ thần kia biết nơi đây không ngờ có địa phương có thể cung cấp lượng lớn thiên địa lực bất cứ lúc nào, vậy bọn họ khẳng định sẽ không tiếc trả giá tất cả tới nơi này.

Chính bởi vì cảm nhận được điểm này, cho nên Tiểu Ân mới cố gắng lại lần nữa dựng lên quang sáng thời gian. Hơn nữa ở bên ngoài khu vực quang động này bày ra cấm chế thuộc về cấp bậc thần vương. Sau khi lưu lại dấu ấn tinh thần của mình ở trên cấm chế xung quanh, Tiểu Ân có tin tưởng, ngoại trừ Vô Danh, tên biến thái này, cũng không còn ai có thể dễ dàng xuyên qua những cấm chế này.

Cũng không phải nói những cấm chế này có thể ngăn cản các thần vương bệ hạ, mà là một khi tiến vào trong đó, những cấm chế này sẽ tự động báo cho ba vị thần vương Tiểu Ân, để bọn họ đến đây xử lý. Đến lúc đó tam đại thần vương hội tụ thì không có vị thần linh nào có thể dễ dàng trốn thoát.

Ngoại trừ quang động đã mở ra, quang nguyên chi vương vạn năm, đại địa chi mẫu và thất thái lưu ly vụ đều đã trở lại thần quốc của Tiểu Ân. Bọn chúng đã ở trong này rất lâu, hơn nữa còn có ý tứ ở lại vĩnh viễn.

Sau khi Tiểu Ân và các thần linh xử lý tốt hết thấy, một vị thần linh thần bí mặc hắc bào đột ngột xuất hiện ở bên ngoài thời không hồng lưu. Thời không hồng lưu cực lớn có được phạm vi gần như là vô tận, nhưng ở trong mắt cường giả chân chính, hùng mạnh nhất một mảnh cấm địa này lại là chủ nhân có thể khống chế nó.

Vị thần linh mặc hắc bào kia cũng không tùy tiện tiến vào trong thời không hồng lưu, mà ở bên ngoài đưa ra tin tức thỉnh cầu gặp mặt. Một đạo năng lượng dao động nhanh chóng truyền vào thời không hồng lưu, hơn nữa lan tràn tới trong thần quốc của Tiểu Ân.

Tất cả thần linh gần như đều ở trong một khắc tiếp thu được tin tức này, bất kể nguyện ý hay không, tóm lại cấm chế của tất cả thần linh đều không thể ngăn cản cổ thần niệm khí tức này.

Mặc dù người tới đã khống chế vô cùng tốt thần niệm của mình, cũng không có khí tức khiêu khích gì, nhưng thực lực hùng mạnh của hắn lại lập tức nhận được sự tôn trọng của mọi người.

Ba vị thần vương Tiểu Ân càng rõ ràng trong cổ khí tức này bao hàm năng lượng hùng mạnh tới mức nào. Đây chính là một cổ khí tức hùng mạnh tuyệt đối không kém hơn Bo Liga. Hơn nữa xem cảm giác nhu hòa của cổ khí tức này mang đến cho bọn hắn, dường như phải nguy hiểm hơn rất nhiều so với Bo Lisa.

Mặc dù không rõ sao lại có cảm giác đột ngột mà không thể tin nổi như vậy, nhưng Tiểu Ân sau khi trầm ngâm một lúc lâu, cuối cùng vẫn quyết định cùng đối phương gặp mặt. Bởi vì hắn thật sự vô cùng tò mò, rốt cuộc là dạng nhân vật xuất sắc gì, không ngờ chỉ dựa vào khí tức đã khiến hắn sinh ra cảm giác kỳ diệu như thế.

Chẳng qua hắn vẫn sắp xếp địa phương gặp mặt ở trong thần quốc của mình. Sau khi trải qua trận chiến với Bo Liga, Tiểu Ân đã cảm ngộ rõ ràng tiện nghi to lớn của ưu thế địa lợi này ở trong thần vương đối chiến. Hắn có tin tưởng mãnh liệt, chỉ cần ở trong thần quốc của mình, bất kể đối phương là ai, hắn cũng nắm chắc tuyệt đối thắng lợi.

Sau khi truyền tin tức chờ ở trong thần quốc ra ngoài, Tiểu Ân liền ở nơi này yên lặng và chờ đợi, hắn thậm chí còn chuẩn bị tốt bị đối phương cự tuyệt. Nhưng vị thần linh ở ngoài thời không hồng lưu kia không ngờ sau khi nhận được lời đáp một khắc, liền đồng ý không chút do dự.

Nhìn đối phương bay về phía trung tâm thời không hồng lưu, cho dù là khoảnh khắc tiến vào quang sáng thời gian cũng chưa từng dừng lại chút nào, lại khiến đánh giá của Tiểu Ân đối với hắn không khỏi tăng lên một tầng.

Đừng quên, ngay cả hùng mạnh như Bo Liga, cũng không dám dễ dàng tiến vào trong thời không hồng lưu, mà vị thần linh này lại không thêm để ý chút nào tiến vào trong đó. Hoặc hắn là một người ngu ngốc, cũng không biết hậu quả mang lại khi xâm nhập thần quốc của đối phương, hoặc chính là hắn có tự tin hùng mạnh, cho dù là ở trong thần quốc của Tiểu Ân cũng có nắm chắc thoát thân.

Sắc mặt của Tiểu Ân dần dần trở nên ngưng trọng. Đối phương cũng không có che giấu cường độ thần lực trên người, cho nên Tiểu Ân biết, người này khẳng định cũng là cường giả đạt tới cảnh giới thần vương. Tồn tại đứng trên đỉnh Kim Tự Tháp như vậy, sẽ là một người ngu ngốc sao? Nếu như có người nghĩ như vậy, vậy người này mới là một người ngu ngốc chân chính.

Trầm ngâm một chút, trong thần quốc, bên cạnh Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện hai vị thần linh là Cự Ma Thần và Day Ville.

Không biết vì sao, khi Tiểu Ân cảm ứng được vị thần linh kia không ngừng bay đến, trong lòng đột nhiên nổi lên cảm giác bất an mãnh liệt, giống như đối phương là một quái thú hùng mạnh siêu cấp thời tiền sử, có thể xé xác cắn nuốt hắn. Đây là một loại cảm giác cổ quái nhưng lại chân thật như vậy, khiến trong lòng Tiểu Ân không ngừng truyền đến cảm giác run rẩy, cho nên hắn không cần nghĩ ngợi đã triệu Day Ville và Cự Ma Thần đến.

Ba vị thần vương đứng cùng một chỗ, mặc dù là một loại biểu hiện yếu thế, nhưng so với cảm giác bất an trong lòng kia, Tiểu Ân lại cũng không để ý nhiều như vậy. Hơn nữa, ở trong lòng hắn đã quyết định chủ ý, chỉ cần đối phương có chút dị động, hắn sẽ để đối phương cảm thụ một chút thần uy của người khổng lồ thời không hồng lưu.

Dường như đã trải qua thời gian dài vị thần linh kia cuối cùng đã đi tới bên ngoài thần quốc của Tiểu Ân. Hắn cũng không lập tức tiến vào mà nhìn thoáng qua xung quanh, sau khi biết nơi này không ngờ có nhiều thần quốc như vậy, vị khách thần bí này cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Ánh mắt của hắn nhanh nhạy cỡ nào, chỉ cần liếc mắt một cái cũng đã nhìn ra, thời gian thành lập của phân đông thần quốc nơi này cũng không dài. Ngoại trừ ba vị cường giả đã tấn thăng đến cảnh giới thần vương, những thần linh còn lại cao nhất chẳng qua là một vị bậc trung mà thôi. Tổ hợp phái hệ thần linh như thế, tuyệt đối là không hợp tình lý.

Hắn thoáng suy xét một chút, trong lòng có chút sử ngộ, hiểu được thần linh nơi này hẳn là đám người có quan hệ chặt chẽ với ba vị thần vương kia. Loại chuyện này ở trong thần giới cũng không hiếm thấy, một ít thần linh bậc cao đối với các thần tử và thần nữ của mình đều coi trọng vài phần, thậm chí chuyên trợ giúp bọn họ thành thần cũng vô cùng bình thường. Chỉ có điều kỳ quái duy nhất chính là, trong những thần linh này xuất hiện đứt đoạn, không ngờ không có thần linh bậc cao và chủ thần, đây có vẻ có chút không bình

thường. Chẳng qua hắn cũng không nghiên cứu nhiều hơn đối với việc này, mà không nhanh không chậm bay vào trong thần quốc của Tiểu Ân.

Lúc này, thần quốc của Tiểu Ân ở mặt ngoài cũng không khuếch trương, vẫn là thần quốc cực lớn khi hắn thân là chủ thần kia. Nhưng ở trong mắt vị thần linh này, thần quốc của Tiểu Ân không chỉ có mấy điểm nhìn thấy trong mắt hắn này, mà không ngừng lan ra phía xa, cho đến vô cùng vô tận. Nhẹ nhàng thở dài một hơi, hắn cuối cùng tin tưởng, thần quốc của Tiểu Ân có thể ôm đồm toàn bộ thời không hồng lưu.

Trên bầu trời của thần quốc đột nhiên hiện ra ba đạo hào quang màu sắc khác nhau.

Một đạo là quang minh thuần túy, giống như ánh nắng dịu dàng chiếu rọi lên trên mặt đất, khiến cho nơi đây tràn đầy sức sống sống động.

Đạo hào quang thứ hai ẩn chứa vô số sắc thái hào quang không ngừng biến ảo tản ra màu sắc thần bí, tràn đầy lực lượng hấp dẫn người khác.

Đạo thứ ba thì có chút quỷ dị, đó là một cỗ năng lượng hoàn toàn tối đen, cỗ năng lượng này giống như một cái động không đáy, làm cho người ta tràn đầy sợ hãi.

Trong nháy mắt, lực lượng hùng mạnh nhất trong ba đại thần hệ đều biểu hiện ra.

Khi Tiểu Ân nghênh đón khách nhân, không ngờ không do dự chút nào đã biểu hiện ra thực lực của ba vị thần vương bọn họ. Mà mục đích duy nhất, không ngờ chính là hy vọng có thể khiến đối phương có điều kiêng kị, không đến mức trực tiếp giao thủ với bọn họ. Bởi vì theo đối phương đến gần, đặc biệt là trong khoảnh khắc bước vào thần quốc, tiềm thức của Tiểu Ân liền cảm thấy nguy hiểm cực lớn.

Hắn không cảm ứng được ác ý và sát khí của đối phương, mà là một loại cảm giác giống như chuột thấy mèo, linh dương thấy sư tử, chỉ cần có một chút gió thổi cỏ lay, sẽ khiến chúng nó cảm thấy vô cùng khủng hoảng. Mặc dù Tiểu Ân cũng không biết vì sao mình lại sinh ra cảm giác như vậy, nhưng hắn lại xóc lại tinh thần, trăm phần trăm thận trọng và cẩn thận.

Vị thần linh kia thấy tư thế của ba vị Tiểu Ân, không khỏi bật cười nói:

- Ba vị thần vương bệ hạ vĩ đại, ta tới đây cũng không có ác ý.

Nhưng lời này giống như gió xuân ấm áp, thổi tan hơn một nửa bất an trong lòng ba người Tiểu Ân.

Chẳng qua Tiểu Ân lập tức rung mình trong lòng, vị thần linh không biết tên này thật sự là quá lợi hại rồi, không ngờ chỉ dựa vào câu nói đầu tiên đã khiến mình sinh ra một loại cảm giác tin phục, hơn nữa mình không ngờ còn có thể thật sự tin đối phương. Tiểu Ân do dự một chút, hướng về phía khuôn mặt của đối phương nhìn lại.

Đột nhiên, thần thể của Tiểu Ân cứng đờ. Hắn nhìn tới con mắt của đối phương, sau khi thấy được con mắt này, dung mạo và các thứ khác của đối phương đã không còn là việc hắn quan tâm nữa. Bởi vì hai con mắt này cũng không phải con mắt bình thường, mà là một đôi lốc xoáy không ngừng xoay tròn.

Loại lốc xoáy này nhìn qua dường như có chút tương tự với đoàn khí lưu của thời không hồng lưu nổi danh toàn thần giới kia, nhưng Tiểu Ân lại cảm ứng được, hai cái này căn bản không phải cùng một loại sản phẩm.

Ở trong mắt của đối phương, lốc xoáy không ngừng xoay tròn kia giống như một thế giới, một thế giới không khác mấy so với thời không hồng lưu của hắn. Một cảm giác hiểu ra tràn vào trong lòng Tiểu Ân, trong mắt hắn lóe ra hào quang sáng ngời. Hắn cuối cùng có chút hiểu được, mình vì cái gì lại sinh ra cảm giác sợ hãi đối với vị thần linh này.

Đó là bởi vì đối phương quá mức hùng mạnh, uy năng của vị thần linh không biết tên này nắm giữ tuyệt đối không phải Bo Liga có thể bằng được. Hắn không ngờ nắm giữ hoàn mỹ hai cấm địa cùng loại với thời không hồng lưu, hơn nữa còn thu hai cấm địa này vào trong thần thể thì càng thêm giỏi.

Ở giờ phút này, trong lòng Tiểu Ân nổi lên một nghi vấn, cho dù là ở trong thần quốc của mình, mình nhất định có thể chiến thắng đối phương sao? Trong lòng nổi lên cảm giác chua xót, cho dù Day Ville và Cụ Ma

Thần đồng thời tương trợ, huy động toàn bộ năng lượng trong thời không hồng lưu, cũng chưa chắc có thể nắm chắc mười phần.

Tiểu Ân cúi người thật sâu. Đây là lần đầu tiên sau khi Tiểu Ân tấn thăng thần vương, cam tâm tình nguyện tỏ thái độ cung kính như thế đối với một vị thần linh, ít nhất khi đối mặt Bo Liga hùng hổ, Tiểu Ân tuyệt đối không lễ độ như vậy.

- Thân vương bệ hạ vĩ đại hoan nghênh đến thần quốc của chúng ta, xin hỏi nên xưng hô với ngài như thế nào.

- Douglas.

- Dou...

Sắc mặt của Tiểu Ân lập tức hơi thay đổi, trong thần sắc cũng nổi lên biến hóa kỳ dị. Không chỉ có hấn, cho dù là hai vị phía sau hấn cũng có biến hóa tinh tế khác nhau.

Cái tên này thật sự làm cho người ta hết hồn. Sau khi đã biết tới lịch sử của thần giới, đã biết người cầm đầu những thần linh điên cuồng từng làm cho thần giới đại loạn kia là ai, thì không còn ai dám bất kính đối với vị thần vương đại nhân trước mắt này.

- Thì ra là Douglas bệ hạ vĩ đại, ngài đích thân đến thật sự làm ta thụ sủng nhược kinh.

Tiểu Ân nghiêm mặt nói:

- Mời tiến vào trong thần điện nói chuyện.

Tiểu Ân vung tay lên, ở giữa không trung của thần quốc lập tức xuất hiện một thần điện cực lớn, hấn làm ra một cái tư thế mời.

Ánh mắt của Douglas đảo qua một vòng trên người ba vị thần vương, sau đó giống như là không hề phòng bị bay về phía thần điện thiên không.

Ba người Tiểu Ân lập tức sinh ra một loại cảm giác bị hấn nhìn thấu, không khỏi liếc nhìn nhau một cái, rung động trong lòng tuyệt đối không có bút mực nào có thể diễn tả. Việc ba người bọn họ có được linh hồn tương đồng, sợ là chỉ có Vô Danh mới biết một chút, Tiểu Ân tin tưởng, Vô Danh tuyệt đối không phải loại tiểu nhân tuyên dương bí mật của người khác khắp nơi, cho nên cho tới nay, hấn đều lấy bí mật này làm như con bài cuối cùng của mình vĩnh viễn giấu xuống.

Nhưng sau khi nhìn thấy hai đoàn lốc xoáy trong mắt đối phương kia, trong lòng Tiểu Ân không khỏi nhiều hơn một loại cảm giác kỳ dị, đó chính là đối phương có lẽ đã nhìn ra một chút manh mối.

Sau khi trao đổi một ánh mắt, bọn họ tiến vào bên trong thần điện.

Sau một phen lễ tiết tiếp đón, Tiểu Ân đi thẳng vào vấn đề hỏi:

- Douglas bệ hạ vĩ đại, ngài quang lâm thần quốc của ta, không biết có gì chỉ giáo.

Ngồi cùng một chỗ với vị thần linh hùng mạnh này không chỉ là một loại áp lực cực lớn, hơn nữa thời gian ở cùng đối phương càng dài, bí mật của hấn dường như càng khó bảo toàn. Một khi đã như vậy, không bằng nhanh một chút hiểu rõ ý đồ đến của đối phương, sau đó đuổi hấn đi.

Douglas vẻ mặt bình tĩnh, dường như giống với Vô Danh, ở trên thế giới này đã không có thứ gì hoặc chuyện gì có thể khiến cho hấn quan tâm, thanh âm thần nhiên kia càng là gọn sóng không sợ hãi:

- Tiểu Ân bệ hạ, lần này ta đến đây là vì mời ngài gia nhập hội nghị thần vương.

- Hội nghị thần vương?

Tiểu Ân nao nao, nói:

- Bo Liga bệ hạ không phải đã mời rồi sao.

- Đúng vậy, nhưng bởi vì sự lỗ mãng của Bo Liga bệ hạ, cho nên đã tạo thành hiểu lầm giữa hội nghị và ngài, mà ta lại muốn hóa giải hiểu lầm này.

Trong lòng Tiểu Ân lập tức buông xuống gánh nặng trầm trọng âm thầm thở dài một tiếng, nếu đây thực sự là ý đồ đến của đối phương, như vậy quả thực đã biểu hiện ra thành ý cực lớn.

- Douglas bệ hạ, Bo Liga bệ hạ chẳng qua tiến hành luận bàn một chút với ta mà thôi. Ta nghĩ đây còn không đến mức dẫn tới hiểu lầm nào đó giữa hội nghị thần vương và ta.

Tiểu Ân thử thăm dò hỏi.

Trên mặt của Douglas cuối cùng đã lộ ra vẻ tươi cười, nói:

- Nếu ngài có thể nghĩ như vậy, tự nhiên là việc không thể tốt hơn.

Hắn dừng lại một chút, cuối cùng nói:

- Nếu ngài đã tán thành đối với hội nghị thần vương, như vậy ta liền mời ngài còn có hai vị đồng bạn của ngài cùng tham gia hội nghị thần vương.

Tiểu Ân khẽ cười nói:

- Đây là một chuyện tốt cần còn không được, đa tạ lời mời của ngài.

- Hai vị xưng hô thế nào?

- Day Ville.

- Cự Ma Thần.

Lời nói vô cùng ngắn gọn từ trong miệng của bọn họ nói ra. Hai vị này đối với Douglas đồng dạng tràn đầy kiêng kị, chẳng qua chỉ cần có một chút khả năng, bọn họ không muốn là địch với vị tồn tại này. Nói thật sau khi gặp được hắn, mấy người Tiểu Ân tình nguyện giao thủ với ba tên Bo Liga, cũng không muốn trên chọc vị thần vương hung danh khắp thần giới này.

Douglas vô cùng lễ độ hướng về phía bọn họ gật đầu một cái:

- Ta có một việc riêng muốn nói cùng Tiểu Ân bệ hạ, còn xin hai vị thứ lỗi.

Sắc mặt của Day Ville và Cự Ma Thần đều hơi đổi, ý tứ của Douglas không ngờ là muốn để hai người bọn họ tránh đi. Điều này đối với bọn họ mà nói, tuyệt đối là một vũ nhục cực lớn. Chẳng qua khi Douglas nói những lời này lại nhẹ nhàng hồ hững như vậy, giống như điều này là đương nhiên, hơn nữa làm cho hai người bọn họ có cảm giác không cách nào cự tuyệt.

Ba vị thần linh trao đổi một ánh mắt, Day Ville và Cự Ma Thần không nói hai lời xoay người rời khỏi thần điện. Nhưng Tiểu Ân lại biết, bọn họ cũng không trở về thần quốc của mình, mà đi tới bên ngoài thần quốc của Tiểu Ân. Đồng thời, bọn họ cũng truyền đạt tin tức cho những thần linh còn lại không cần tiến tới.

Nếu như thật sự đối địch với Douglas, như vậy cũng chỉ có ba vị thần vương có thể đánh một trận, về phần các thần linh khác tới một người chết một người, tuyệt đối không hy vọng, hơn nữa còn khẳng định bọn họ không thể giúp đỡ cái gì, chỉ có thể tạo thành tác dụng cản trở.

Lúc này ở bên ngoài thần quốc chúng thần hội tụ.

Tất cả thần linh đều là vẻ mặt ngưng trọng, bởi vì bọn họ đã cảm nhận được một loại cảm giác bất an nhàn nhạt từ trên người thần vương bệ hạ của bọn họ. Trong lòng bọn họ đều vô cùng kinh ngạc, rốt cuộc là nhân vật gì, không ngờ lại có uy thế cực mạnh như thế, khiến thần vương cũng cảm thấy bất an.

Sau khi nghe được yêu cầu của thần vương, trong lòng chúng thần đều tràn đầy kinh ngạc, muốn bọn họ trở về thần quốc của mình, đồng thời tận lực ở đó, yêu cầu này cũng quá quỷ dị.

Nếu Tiểu Ân lúc này tuyên bố, tự nhiên là không ai dám phản đối, nhưng mệnh lệnh của hai vị thần linh này tuyên bố, lại không khỏi khiến cho những thần linh này bồn chồn trong lòng. Đặc biệt Hắc Long Vương vẫn có thành kiến tương đối với hai vị thần linh này, mặc dù giờ cũng không dám phản bác bọn họ, nhưng vẫn đang truy vấn lần này tới rốt cuộc là vị thần linh nào.

- Hai vị thần vương bệ hạ vĩ đại, Tiểu Ân bệ hạ vì sao lại đột nhiên tuyên bố đạo thần dụ này chứ? Chẳng lẽ chính là bởi vì thần linh tới lần trước sao. Không biết vị thần linh đó là ai, không ngờ lại khiến Tiểu Ân bệ hạ trở nên cẩn thận như thế.

Day Ville và Cự Ma Thần cũng không giấu diếm, chỉ là nói ra sự thật:

- Douglas.

Hắc Long Vương ngẩn người, miệng há ra, nói:

- Ngài nói cái gì? Douglas chẳng lẽ...

Day Ville nhẹ nhàng gạt đầu một cái, trong mắt dường như mang theo vẻ trào phúng, nói:

- Hắc Long Vương, người hiện tại còn muốn dừng ở chỗ này cho chúng ta thêm phiền toái hay không?

Giọng điệu của hắn vô cùng không khách khí, Hắc Long Vương lại không có một chút tức giận, mà lập tức cung kính nói:

- Bỉ nhân xin lỗi hai vị thần vương bệ hạ, xin hai vị tha thứ cho sự vô lễ của ta.

Day Ville phát tay, nói:

- Không cần khách khí, người vẫn là mau rời đi.

Trong lòng hắn lại thầm nhủ, lão Long này quả nhiên tự biết mình, hy vọng hắn rời đi có thể khiến thần linh khác cũng có mẫu học tập.

Nhưng Hắc Long Vương cũng không có lập tức rời đi, mà trang trọng gạt đầu một cái, lập tức xoay người, nói:

- Các vị, từ hiện tại bắt đầu lập tức trở về thần quốc, hơn nữa rời xa nơi này, ít nhất phải rời khỏi hai khu vực trở lên, trước khi vị bệ hạ kia rời đi, không thể có bất cứ thần linh nào tới gần nơi đây.

- Corey các hạ, ngài vì sao phải làm như vậy?

Juliana hai mắt khẽ nhếch, nếu không phải thân phận của Hắc Long Vương ở trong bọn họ tuyệt đối là rất cao, nàng khẳng định phải trào phúng mấy câu.

Trong mắt của chúng thần đều là như thế. Bọn họ đều đã nhìn ra Tiểu Ân giờ phút này dường như là bị vây dưới một loại trạng thái nguy cơ, ở thời điểm này làm sao có thể thoát thân một mình mà đi chứ. Đặc biệt nhiều năm như vậy vẫn hưởng thụ ân tứ của Tiểu Ân, tài nguyên tu luyện thủy chung không có cắt đứt, nếu lúc này rời đi, chẳng phải là đã thành bỏ bạn lúc nguy cấp sao? Đặc biệt bốn vị ngụy thần Tower Belli lại càng lo lắng, ngày sau sợ là không thể nhận được sự che chở của Tiểu Ân nữa.

Nhưng trên mặt của Hắc Long Vương không có một chút áy náy, mà nghiêm nghị nói:

- Các vị, ở trong thần quốc nói chuyện với Tiểu Ân bệ hạ cũng không phải thần vương bình thường, mà là Douglas bệ hạ vĩ đại. Truyền kỳ của ông ta đã trải qua các người hẳn là cũng có nghe nói qua. Ta có thể nói cho các người, nếu như Tiểu Ân bệ hạ thật sự trở mặt với vị tồn tại kia, như vậy duy nhất có thể giúp đỡ chính là Day Ville bệ hạ và Cự Ma Thần bệ hạ. Mà chúng ta ở nơi này dẫn đến tác dụng duy nhất, chính là bị Douglas bệ hạ công kích, do đó khiến Tiểu Ân bệ hạ lòng sinh e dè, cuối cùng biến thành trói buộc của thất bại.

Thanh âm của lão long vương ở giờ phút này trở nên tràn đầy uy nghiêm:

- Dưới tình huống như vậy, các người cho rằng phải nên làm như thế nào đây?

Chúng thần lại lần nữa ngơ ngác nhìn nhau, chẳng qua ánh mắt nhìn về phía Hắc Long Vương đã thay đổi hoàn toàn. Bọn họ đều nhớ tới ý tứ của cái tên Douglas này bao hàm cái gì, cho nên đối với lời nói của lão long vương cũng không có hoài nghi gì. Nếu như nói chỉ bằng một ít thần linh yếu nhược, bậc thấp và một thần linh bậc trung có thể tạo thành uy hiếp đối với vị tồn tại vĩ đại nhất trong thần giới kia, như vậy thần giới này chỉ sợ ngay lập tức phải đảo điên rồi.

- Nhanh một chút rồi đi, sau đó các người có thể huy động tất cả tín đồ tiến hành cầu nguyện, nhưng tuyệt đối không thể ở lại nơi này.

Hắc Long Vương mặc dù đã đề thấp nhưng thanh âm vẫn như trước có chút rít gào:

- Hiện tại, đều đi nhanh cho ta, nhanh...

Juliana cắn răng một cái, xoay người rời đi đầu tiên, chúng thần còn lại sau khi nhìn thấy thái độ của nàng, cũng lần lượt rời đi. Trong ánh mắt của Hắc Long Vương nhìn về phía tiểu hồ ly nhiều hơn một phần thưởng thức, không ngờ một chút dây dưa cũng không có, không hổ là bạn đời của Tiểu Ân tự mình tuyển chọn.

- Hắc Long Vương, người rất không tồi.

Day Ville đột nhiên gơ ngón tay cái lên lay động một chút trước mặt hắn.

Hắc Long Vương xoay người, hướng về phía hai người bọn họ cúi đầu thật sâu, nói:

- An nguy của Tiểu Ân bệ hạ, liền xin nhờ hai vị bệ hạ rồi

Thần sắc của Day Ville và Cự Ma Thần dịu đi rất nhiều, trong lòng của bọn họ đồng dạng xuất hiện một dòng nước ấm. Hắc Long Vương lão gia hỏa này, tuyệt đối là một người bạn tốt

- Người yên tâm, chúng ta nhất định hết sức.

Mặc dù hai vị thần vương nói rất bình thản, nhưng trong lời nói này lại có một cỗ lực lượng làm cho người ta tin tưởng. Đương nhiên, khi hai người bọn họ nói những lời này tuyệt đối là thực lòng thực dạ. Bọn họ chính là ba vị tồn tại nhất thế, nếu tay trái bị con chuột kẹp lấy, tay phải nhất định sẽ đi hỗ trợ, mà sẽ không lựa chọn mặc kệ tay trái bị đau đớn không chịu nổi.

Hắc Long Vương gật đầu thật mạnh một cái, xoay người trở về trong thần quốc của hắn. Chỉ chớp lát, tất cả thần quốc đều di động, bay tới địa phương an toàn bên ngoài hai khu vực. Nếu bọn họ không có tư cách nhúng tay, tự nhiên cũng không muốn trở thành trời buộc. Chẳng qua từ nay về sau, tất cả thần linh ở trên tốc độ tu luyện càng nhanh thêm ba phần, bọn họ đều tức nghẹn một hơi, muốn nhanh một chút tiến giai, có thể giúp đỡ Tiểu Ân một chút.

Việc phát sinh bên ngoài thần quốc cũng không ở trong cảm ứng của Tiểu Ân, bởi vì hắn đã tập trung tất cả lực chú ý ở trên vị đại nhân vật trước mắt này. Ở trong thần giới, bất kể là vị thần linh nào khi lần đầu tiên tiếp xúc với Douglas, chỉ sợ cũng đều làm như vậy.

Ngược lại mà nói Douglas hướng về phía xa liếc mắt một cái, dường như đối với việc phát sinh bên ngoài thần giới biết rõ ràng.

- Douglas bệ hạ vĩ đại, ngài còn có cái gì phân phó sao?

Tiểu Ân cười khê nói.

Douglas lắc lắc đầu, nói:

- Ta cũng không định phân phó cái gì, chẳng qua chỉ là muốn trao đổi mấy vấn đề với ngài mà thôi.

Trong lòng Tiểu Ân khê động, nói:

- Mời ngài nói.

- Tiểu Ân bệ hạ, ngài biết được bao nhiêu đối với tinh bích.

- Biết đến cũng không phải nhiều.

Tiểu Ân chân thành nói:

- Ta chỉ biết bên ngoài tinh bích, dường như là thế giới khác nhau.

- Không sai, ngài nói rất đúng.

Biểu tình trên mặt của Douglas dần dần trở nên nghiêm túc:

- Thực ra ngài hẳn cũng là khách từ bên ngoài tinh bích.

Tiểu Ân lập tức trầm ngâm không nói, hẩn chăm chú nhìn Douglas, nhưng từ trên mặt hẩn cũng không nhìn ra điều gì.

- Ngài làm sao biết được?

Tiểu Ân hỏi ngược lại.

Douglas bật cười, nói:

- Bởi vì ta và ngài là tới từ cùng một thế giới.

Tiểu Ân khẽ nhếch mảy, trên người thần lực dâng trào, ở trong nháy mắt đã làm tốt chuẩn bị tùy cơ ứng biến, hẩn lãnh đạm nói:

- Douglas bệ hạ, theo ta được biết, ngài là người của thế giới này, chẳng qua ngài là vị thần linh duy nhất lần thứ hai tiến vào thông đạo tinh bích.

Tốc độ xoay tròn của lỗ xoáy trong mắt Douglas lập tức nhanh hơn. Trung tâm lỗ xoáy kia thậm chí còn sáng lên một đoàn tinh quang đặc hơn.

587. Chương 67: Nén Ép Không Gian.

Hào quang màu vàng từ từ sinh ra trong lỗ xoáy. Toàn bộ không gian xuất hiện một loại áp lực cường đại.

Tiểu Ân toàn thân giới bị. Một khi gió thổi cỏ lay, hẩn hoàn toàn có đủ thời gian để ứng phó. Nhưng phản ứng của Douglas lại nằm ngoài dự đoán của hẩn. Áp lực cường đại này sau khi duy trì mấy giây lập tức biến mất.

Người đàn ông trung niên trước mặt Tiểu Ân lẳng lặng ngồi xuống. Dường như khí thế vừa rồi không phải phát ra từ trên người hẩn.

- Tiểu Ân bệ hạ, làm thế nào ngài biết được tin tức này?

Giọng nói của Douglas trầm ổn, bao hàm lực lượng thần bí nói:

- Theo ta được biết ngài từng tiếp xúc với Bo Liga và Keno. Bọn họ không có khả năng nói chuyện này cho ngài.

Sắc mặt Tiểu Ân bình tĩnh nói:

- Không có vị thần linh nào nói cho ta biết, ta từ hình chiếu nhìn ra.

- A

Douglas hiếu kỳ hỏi:

- Làm sao có thể biết từ hình chiếu?

- Đương nhiên có thể, đó là hình chiếu đầu tiên của ngài

Tiểu Ân trầm giọng nói:

- Ngài còn mang theo một đồ vật từ thế giới này

Douglas ngẩn ra, dường như hẩn chìm vào trong mê hoặc, nhớ lại gì đó, sau đó thở dài một tiếng nói:

- Ta hiểu rồi, hóa ra ngài ở bên cạnh tiên sinh Vô Danh

Trong lòng Tiểu Ân xuất hiện cảm giác quái dị. Không ngờ Douglas gọi Vô Danh là Vô Danh. Điều này quả thực kỳ quái. Phải biết tên gọi này là do Tiểu Ân thuận miệng gọi mà thôi căn bản không phải tên của Vô Danh. Nhưng Douglas dường như đồng ý với tên gọi đó. Trong lòng hẩn khẽ động. Chẳng lẽ thực sự có một tên Vô Danh tương ứng sao? Hơn nữa Douglas không biết quan hệ giữa hẩn và Vô Danh? Điều này dường như không có khả năng

Dường như hiểu thấu suy nghĩ của Tiểu Ân, khuôn mặt Douglas lộ vẻ cười khổ nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, Vô Danh các hạ là người đặc biệt, không thể dùng lễ thường để xét. Ngay cả nhóm thần vương chúng ta, nhiều năm như vậy cũng chỉ gặp hắn không quá mười lần. Hiện tại ngài đã hiểu rõ chưa.

Tiểu Ân hơi gật đầu. Hắn có chút lý giải về mối quan hệ qua lại giữa Vô Danh và thần linh

Có lẽ bọn họ có thể bù đắp cho nhau. Nhưng linh vật trời sinh và thần linh vẫn có ngăn cách lớn. Ngoài Tiểu Ân có năng lực dung hợp linh hồn ra thì người đứng đầu linh vật và thần linh luôn giữ quan hệ bình đẳng với nhau

- Douglas bệ hạ, ta có một thỉnh cầu, không biết ngài có thỏa mãn ta không?

Tiểu Ân trầm ngâm một chút. Hắn đưa ra yêu cầu của mình

- A, mời ngài nói.

Douglas sáng khoái nói

- Ta hỏi ngài, thế giới bên kia vách tường tinh bích là thế nào? Ngài có biết tinh cầu địa cầu không?

Tiểu Ân có vẻ kích động hỏi

Tuy tại thế giới này, hắn thuận lợi trở thành thần linh, đứng trên đỉnh cao Kim Tự Tháp nhưng vẫn không thể nào quên được thế giới kia

Douglas không trả lời, ánh mắt hắn xoay tròn. Một ý niệm cổ quái đột nhiên xuất hiện trong đầu Tiểu Ân, vị thần vương bệ hạ có hung danh hiển hách này không ngờ có vài phần giống người máy. Nhưng mà đợi một lúc vẫn không nhận được câu trả lời của Douglas, tâm trạng của Tiểu Ân không khỏi nóng lên

- Douglas bệ hạ, thế giới kia có tồn tại tinh cầu địa cầu sao?

Tiểu Ân chậm rãi hỏi, nhưng trong lòng hắn tuyệt đối không muốn nghe đáp án từ miệng đối phương

Rốt cuộc Douglas than nhẹ một tiếng nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, xin lỗi ngài, cho tới bây giờ ta chưa nghe nói qua quốc gia địa cầu này

Tiểu Ân thở phào một hơi, tinh cầu trong vũ trụ rất nhiều. Thần linh cũng không có khả năng biết hết. Tuy cách xa nhau một thế giới nhưng Tiểu Ân biết trong thế giới kia không chỉ có ở địa cầu mới có chủng tộc có trí tuệ. Chẳng qua địa cầu chưa phát triển tới mức có thể du hành ngoài vũ trụ. Cho nên xác xuất đại nhân vật như Douglas biết tới nó là rất nhỏ

Tuy nhiên chỉ cần không bị hủy diệt là hắn an tâm

Ho nhẹ một tiếng, Douglas đột nhiên nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, xin tha thứ cho sự vô lễ của ta. Nếu ngài đã là thần vương của thế giới này, xin ngài hãy quên đi quá khứ.

Tiểu Ân ngẩn ra nói:

- Vì sao ngài nói như vậy? Chẳng lẽ ngài có thể quên được quá khứ.

Douglas nhẹ nhàng vuốt ve chiếc ghế ngồi của mình, động tác không có gì kì quái nhưng lại có quy luật. Ánh mắt của Tiểu Ân chăm chú nhìn tay hắn, không ngờ mơ hồ cảm ứng được một loại cảm ngộ kỳ diệu. Hắn không ngờ xuất hiện ý niệm muốn dựa vào sức mạnh của thiên địa để ý luyện ý niệm

Tất nhiên ý nghĩ này vừa xuất hiện đã bị Tiểu Ân ngăn lại. Tuy nhiên biến hóa nhỏ bé này khiến Tiểu Ân rất kiêng kỵ Douglas

Từ từ, giọng nói phiêu dang của Douglas phát ra:

- Quá khứ như một mặt của tấm gương, đem toàn bộ mọi việc của người ẩn chứa trên đó. Nhưng chỉ có những thần linh thoát khỏi quá khứ mới có thể trở thành cường giả chân chính

Về mặt của Douglas nghiêm trọng, giống như tín đồ lạc đường được chỉ lối, giống như ngọn đèn sáng trong đêm tối khuôn mặt tràn ngập hào quang thánh khiết:

- Tiểu Ân bệ hạ, ngài là cường giả chân chính của thế giới này, ta tin ngài có thể thoát khỏi quá khứ, thu được thành tựu cao

Tiểu Ân há miệng thở dốc, hắn đột nhiên cảm giác như mình gặp thần côn. Nếu hắn nhớ không lầm, Douglas là một vị tử linh pháp sư, thuộc loại điển hình của thần linh hắc ám hệ. Điều này tuyệt đối không sai. Nhưng giờ phút này Douglas mang tới cho hắn cảm giác còn thánh khiết hơn cả thánh nữ. Đối lại là mục sư ở hạ giới, biểu hiện chỉ như thế là cùng. Mục sư ở hạ giới có thể dễ dàng mê hoặc một quốc gia

- Douglas bệ hạ, ta hiểu được ý của ngài. Ngài nói đúng, nếu còn nhớ quá khứ, chỉ sợ không còn cơ hội tiến bộ

Tiểu Ân lo lắng nửa ngày, rốt cuộc nói:

- Ngài có chuyện gì cần thảo luận với ta không?

Douglas do dự một chút nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, ta đột nhiên phát hiện mình không phải đối tượng nói chuyện hợp với ngài.

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân hơi giật, hỏi:

- Ngài định đổi một vị thần vương khác nói chuyện với ta.

- Đúng vậy

Douglas tao nhã gật đầu nói:

- Nếu ngài đáp ứng tham gia hội nghị thần vương, như vậy ta và hai người bạn sẽ đợi ngài ở hội nghị

Tiểu Ân lập tức hiểu, mình không thể chiếm được tin tức tốt nào từ vị thần vương bệ hạ này. Tuy hắn không cam tâm nhưng chắc chắn Douglas sẽ không để mình có cơ hội tìm hiểu.

Douglas đứng lên, lốc xoáy trong mắt chợt chuyển động nhanh, giọng nói của hắn trở nên mờ ảo

- Tiểu Ân bệ hạ và ta nắm giữ thần vực giống nhau, đều là thần vực lực lượng cường đại nhất.

Hắn dừng một chút nói:

- Tuy nhiên ngài còn chưa lĩnh ngộ được lực lượng chân chính.

Trong lòng Tiểu Ân chấn động, thần vực lực lượng mà hắn nắm giữ có uy lực to lớn. Nhưng uy lực mà hắn biểu hiện còn cách xa so với Douglas biểu hiện trong truyền thuyết. Gặp Douglas, hắn sớm muốn thỉnh giáo nhưng cuối cùng không mở miệng. Chẳng qua không nghĩ tới khi sắp chia tay, Douglas lại chủ động đề cập, khiến tâm thần Tiểu Ân chấn động

Hơi cúi đầu, Tiểu Ân cung kính hỏi:

- Douglas bệ hạ vĩ đại lực lượng chân chính là gì?

- Bản chất lực lượng

Giọng nói của Douglas tràn ngập lực lượng mộng ảo. Trong mắt hắn, hai cổ lốc xoáy bắn ra bên ngoài

Một cổ lực lượng thần kỳ xuất hiện bên người Tiểu Ân, Tiểu Ân do dự một chút, thoáng buông thần niệm ra, lẳng lặng cảm ngộ biến hóa bên trong

Một lúc lâu sau, hai hàng lông mày của Tiểu Ân khẽ run rẩy, dường như tiến vào một cổ lực lượng lốc xoáy. Bên trong lốc xoáy ẩn chứa cấm địa. Tuy phạm vi của cấm địa thua thời không hồng lưu nhưng tuyệt đối vượt xa thần quốc của thần vương truyền thống. Cho dù thần quốc Quang Huy của thần vương Odin Lage cũng không so sánh được.

Bên trong cấm địa tràn ngập sương mù. Điều khiến Tiểu Ân cảm thấy ngạc nhiên đó là, bên trong sương mù không có lực lượng hắc ám. Nếu nhất định phải nhắc tới thuộc tính của sương mù, thì chỉ có một. Đó là lực lượng cường đại.

Đặc biệt khi bị sương mù bao phủ, Tiểu Ân cảm thấy lực lượng ở khắp mọi nơi. Tiểu Ân mơ hồ cảm ngộ, lực lượng này chính là lực lượng cấm địa. Cũng là lực lượng của Douglas, hắn đem cấm địa to lớn dung nhập với thần thể

Một vài hình ảnh đột nhiên xuất hiện trong đầu Tiểu Ân. Tuy không giải thích được nhưng chỉ cần liếc mắt, Tiểu Ân đã hiểu hàm nghĩa bên trong hình ảnh

Mỗi hình ảnh biểu hiện một năng lực áp súc thần vực lực lượng. Mỗi hình ảnh thể hiện rõ mỗi loại năng lực. Trong đó có một số kỹ xảo và phương thức điều khiển năng lượng. Những kiến thức này khiến Tiểu Ân sáng tỏ nhiều điều.

Hắn biết đó là cảm ngộ về lực lượng của Douglas qua nhiều năm. Do Tiểu Ân cũng nắm giữ thần vực lực lượng nên mới có thể cảm ngộ được. Nếu đổi lại là thần vương khác, cho dù là Odin Lage thần vương cũng không nhìn thấu huyền cơ trong đó

Rốt cuộc sau khi toàn bộ hình ảnh biến mất, Tiểu Ân thở dài một hơi. Hắn hiểu rõ ý của Douglas

Phương thức dung hợp giữa cấm địa kia và thần thể của hắn vô cùng đơn giản. Áp súc, không ngừng áp lực, cuối cùng đem cấm địa áp súc trong thần thể. Chỉ có thần vực lực lượng mới làm được chuyện độc nhất vô nhị này

Đột nhiên, tâm tình của Tiểu Ân nổi sóng. Tâm tình của hắn trở nên khẩn trương, muốn dùng phương thức này để áp súc thời không hồng lưu vào trong thần thể

Tất nhiên đây chỉ là vọng tưởng mà thôi. Tiểu Ân biết mình không có khả năng làm được điều này. Thời không hồng lưu vô cùng to lớn, cho dù là hấp thu một bộ phận cũng là chuyện rất khó.

Một lúc sau, tâm tình Tiểu Ân mới bình tĩnh trở lại, lại một lần nữa tiến vào trạng thái trầm mặc.

Lốc xoáy trước mắt cũng thông thả biến mất. Vừa rồi Douglas không hề ra tay, hoàn toàn biểu hiện thành ý của mình.

Tiểu Ân nhìn vị thần vương hùng mạnh này, trong lòng hắn vô cùng thán phục

Douglas thâm ý cười:

- Tiểu Ân bệ hạ, nếu ngài đã lý giải được, vậy ta xin cáo từ.

Tiểu Ân vội nói:

- Douglas bệ hạ, đa tạ sự chỉ điểm của ngài. Nếu ngày sau ngài có phân phó gì, Tiểu Ân sẽ toàn lực ứng phó.

Sau khi Tiểu Ân biểu hiện thái độ của mình, Douglas vừa lòng bỏ đi. Trong nháy mắt, hắn đã rời khỏi thần quốc của Tiểu Ân

Nhìn chiếc ghế biến mất, trong lòng Tiểu Ân tràn ngập nghi hoặc. Hắn mơ hồ cảm thấy, Douglas có nhiều chuyện muốn trao đổi với hắn, đặc biệt là khi nhắc tới nhóm thần vương. Nhưng không nghĩ ra, cuối cùng Douglas lại lặng lẽ bỏ đi. Câu chuyện dang dở liền kết thúc.

Đột nhiên, Tiểu Ân chấn động. Vì sao Douglas lại truyền phương pháp vận dụng thần vực lực lượng cho mình. Mình không hỏi giữa mình và hắn có quan hệ gì?

Trong lòng hắn đột nhiên xuất hiện một ý niệm. Chẳng lẽ bên kia vách tường tinh bích xảy ra chuyện đại sự, hơn nữa chuyện này có liên quan tới Douglas nên hắn mới cố ý quay trở lại.

Ý nghĩ này vừa hiện ra, lập tức giống như giò bám vào thân thể Tiểu Ân. Sắc mặt của hắn mơ hồ âm trầm, nhưng không vì vậy mà có ý nghĩ không tốt về Douglas

- Rốt cuộc hắn đã rời đi.

Bóng dáng màu đen chợt lóe lên, Cự Ma Thần vô thanh vô thức tới bên người hắn, Tiểu Ân lãnh đạm nói:

- Tất nhiên rời đi, nhưng chuyện liên quan tới chúng ta chưa hề chấm dứt

Day Vilie tương tự xuất hiện bên người Tiểu Ân. Ba vị thần vương liếc mắt nhìn nhau. Đôi bên nói chuyện với nhau, sắc mặt không hề thay đổi

Ba người đồng thời trầm mặc, nửa ngày sau, Day Ville nói:

- Thần linh có thể tới từ vách tường tinh bích không chỉ có Douglas
- Đúng vậy.

Mắt Tiểu Ân lóe tinh quang:

- Ngoài Douglas, còn hơn mười vị nữa. Tuy nhiên muốn biết chân tướng rất khó.

Day Ville cười ha ha nói:

- Không phải hẳn muốn mời chúng ta tham gia hội nghị thần vương sao. Có lẽ khi đó chúng ta sẽ thu được một vài tin tức

Nếu chỉ có một mình Douglas tới được từ vách tường tinh bích thì tự nhiên Tiểu Ân không tìm được chân tướng. Nhưng có hơn mười người, Tiểu Ân tin tưởng, hẳn có thể tìm được tin tức mình cần.

Thần quốc dần nhốn nháo, bên người Tiểu Ân lại một lần nữa có đông thần linh hội tụ. Khi đại họa Douglas rời đi, chúng thần đều khổng chế thần quốc quay trở về, trước hết tiến vào trong thần quốc của Tiểu Ân. Trong lòng bọn họ thầm hô may mắn, Tiểu Ân và vị tồn tại khủng bố đó không xảy ra xung đột. Hung danh của Douglas khiến bọn họ mất đi sự tin tưởng vào Tiểu Ân.

Giờ phút này là chủ nhân của thần quốc, ánh mắt của ba người nhìn vào chỗ không người. Trong mắt của ba vị thần vương mang theo ý vị sâu xa. Trong nháy mắt, ngay cả Juliana cũng sinh cảm giác quái dị, dường như ba người không có ở đây mà tiến vào một không gian không biết tên...

Sau nửa năm, ba vị thần vương bao phủ trong quang sáng thời gian củng cố cảnh giới thần vương. Đặc biệt là Tiểu Ân, khổng chế thời không hồng lưu đạt tới tầng cao mới, ở phương diện này, Cự Ma Thần và Day Viile kém xa.

Hiện giờ phạm vi mà quang sáng thời gian bao phủ đã lớn hơn trước nhiều. Nhưng so với toàn bộ thời không hồng lưu thì chỉ bao phủ được một bộ phận cực nhỏ. Đối mặt với tình huống này, Tiểu Ân bất lực. Lực lượng thời gian tuy cường đại nhưng tiêu hao quá lớn. Để duy trì trình độ tiêu hao này phải mượn tới thiên địa chi lực từ quang động

Đúng lúc này ngoài quang sáng thời, đột nhiên bên ngoài thời không hồng lưu sôi trào. Nếu Bo Liga ở đây, chắc hẳn sẽ nhận ra khoảng không gian này là nơi hắc giao đấu với Tiểu Ân. Sau khi thoát khỏi thời không hồng lưu, Tiểu Ân đã hợp thể với mảnh không gian rộng lớn này

Đặc điểm lớn nhất của phiến không gian này đó là phù hợp với năng lượng cường đại. Năng lượng cường đại vượt giới hạn chịu đựng của không gian, nếu năng lượng tiếp tục tăng, nhất định phải mở một không gian mới. Đây là phương pháp chủ yếu của phần lớn nhóm thần linh truyền thống.

Bên trong phiến không gian rộng lớn không phải là một mảnh hắc ám mà tràn ngập ánh sáng. Cách mấy thước là có một điểm ánh sáng. Khoảng cách rất đều nhau như được xếp cố định, khiến cả khoảng không gian được chiếu sáng. Những điểm sáng này không chỉ tỏa ra hào quang mà còn tỏa ra nhiệt độ cao. Nhiệt độ không ngừng tăng cao, dường như muốn đốt cháy không gian.

Tuy nhiên điều khiến người khác cảm thấy quỷ dị đó là điểm tiếp nối giữa phiến không gian này và thời không hồng lưu lại không có chút ánh sáng và nhiệt độ nào. Dường như đây là trung tâm của hai khu vực.

Ở vị trí trung tâm của phiến không gian có một vị thần linh ngồi. Đó là chủ nhân của thời không hồng lưu, người vừa tiến giai thành thần vương, Tiểu Ân. Hai mắt của hắn không có sắc thái gì, bình tĩnh giống như tượng bồ tát. Thậm chí ngay cả hơi thở sinh mạng cũng không có.

Thanh âm sâu kín từ phương xa trực tiếp tiến vào đầu Tiểu Ân:

- Người xác định làm như vậy có thể thành công?

Khuôn mặt của Tiểu Ân vẫn bất động như núi nhưng tinh thần ý niệm của hắn nhanh chóng truyền ra ngoài

- Day Ville, người yên tâm. Cho dù thất bại chúng ta cũng chỉ tổn thất một chút không gian thời không hồng lưu mà thôi. Không có ảnh hưởng lớn với chúng ta.

- Có lẽ người làm đúng nhưng ta còn một lựa chọn khác còn tốt hơn.

Giọng nói của Day Ville có vẻ bất đắc dĩ.

Tiểu Ân cười to vài tiếng:

- Không cần oán hận, bắt đầu hành động đi, có thể lần đầu đã thành công.

Giọng nói của hắn tràn ngập hương vị cuồng nhiệt:

- Nếu thực sự thành công, thì sau này có đối mặt với Douglas cũng không cần sợ hãi nữa

Nửa năm trước gặp Douglas, Tiểu Ân chân chính lãnh ngộ được phong thái của người đứng đầu nhóm thần vương, Douglas để lại trong lòng hắn nỗi sợ hãi. Nếu không loại bỏ được nỗi sợ hãi này, ngày sau hắn vĩnh viễn không thể vượt qua Douglas.

Sau khi Douglas rời đi, ba người thương lượng một lúc lâu. Tuy ba người bọn họ có cùng linh hồn nhưng khi thảo luận về một vấn đề, vẫn có những quan điểm khác nhau

Ba người Tiểu Ân rời khỏi thời không hồng lưu, chuẩn bị tới hội nghị thần vương.

Sau khi biết năng lực chính thức của nhóm thần vương, ba người cảm thấy rất bất an khi rời khỏi thời không hồng lưu. Dù sao bọn họ chỉ mới tiến giai thần vương. Một khi rời khỏi nơi này, chẳng khác gì mất đi chỗ dựa vững chắc. Cho nên bọn họ cấp bách muốn gia tăng thực lực.

Ý kiến của Day Ville rất đơn giản, để tam đại thần thể hợp làm một. Tuy làm như vậy Tiểu Ân sẽ bộc lộ năng lực linh hồn phân liệt nhưng khi đó Tiểu Ân sẽ nắm giữ lực lượng không kém thần vương nào. Dù thế nào cũng có thể tự bảo vệ tính mạng mình.

Nhưng ý kiến của Tiểu Ân lại khác hoàn toàn. Hắn dường như mê luyện người khổng lồ không gian dùng một tay ngăn chặn Bo Liga. Ý tứ của hắn rất đơn giản nếu có thể đem theo người khổng lồ này ở trên người, bọn họ tuyệt đối không phải sợ hãi bất kể thần linh nào. Cho dù là Douglas.

Chỉ có điều dựa theo quy định của hội nghị thần vương, thần quốc của chúng thần không thể tới gần khu vực kia. Nếu không sẽ gặp phải công kích của tất cả thần vương. Tiểu Ân không nghĩ với thực lực của mình có thể bình yên vô sự chống lại sự công kích của nhiều thần vương như vậy

Nếu là trước kia, chắc chắn Tiểu Ân không có biện pháp gì nhưng gặp Douglas, đặc biệt sau khi thấy lốc xoáy, Tiểu Ân liền hiểu, vị thần vương vĩ đại này đã trực tiếp dung nhập cấm địa vào trong thần thể mình.

Một khi ý tưởng lớn mật này thành công sẽ thu được thành quả vô cùng to lớn.

Dưới sự kiên trì của Tiểu Ân, Day Ville và Cự Ma Thần bất đắc dĩ đồng ý. Quảng sáng thời gian duy trì năm mươi năm. Sau khi hoàn toàn củng cố cảnh giới, hắn bắt đầu thực hiện công trình to lớn này. Tất nhiên mục tiêu của Tiểu Ân không phải đem toàn bộ thời không hồng lưu hút vào bên trong thần thể. Mục tiêu của hắn là từng bước dung hợp không gian to lớn.

Hao phí bảy năm, Tiểu Ân mới đem thần hỏa trong cơ thể phân bố được trong không gian to lớn. Tuy hắn không có kinh nghiệm gì nhưng hắn có lòng tin cường đại

Douglas nắm giữ thần vực lực lượng, hắn có thể làm được thì mình cũng có thể làm được. Đây là một loại niềm tin bất diệt.

Mảnh không gian to lớn xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất. Tinh thần ý niệm của Tiểu Ân bao phủ cả mảnh không gian này. Vô số thần hỏa tàn sát bữa bãi trong không gian. Chúng nó phóng thích ra hào quang và lực lượng khiến không gian bị vây trong một trạng thái kỳ dị.

Từ từ liên hệ giữa phiến không gian này và toàn bộ thời không hồng lưu không ngừng suy yếu. Giao giới giữa hai khu vực bị gãy, phân liệt làm hai khu vực.

Lúc này, Tiểu Ân mới thở phào nhẹ nhõm một hơi. Tuy hắn nắm giữ toàn bộ thời không hồng lưu, kết hợp với ý chí của thời không hồng lưu. Nhưng phân liệt một mảnh không gian trong thời không hồng lưu không khác gì việc đưa cô dâu lên kiệu. Trời mới biết hành động này sẽ xảy ra biến hóa gì. Tuy nhiên điều may mắn đó là thời không hồng lưu không bất mãn vì vết thương nhỏ này.

Sau khi mảnh không gian tách khỏi thời không hồng lưu, Tiểu Ân lập tức sử dụng thần niệm khổng lồ để phiến không gian này ra ngoài thời không hồng lưu. Đồng thời thần thể của hắn bắt đầu bành trướng. Năng lượng cường đại vô cùng vô tận xuất hiện. Trong cơ thể của Tiểu Ân, thần tâm dựng lên. thần huyết trên người giống như bị thiêu đốt giống như dòng dung nham

Thần lực trong cơ thể hắn hoàn toàn bị đốt chảy, dùng phương thức bạo lực nhất phóng ra ngoài

Nhưng thần lực không thực sự rời khỏi thần thể của Tiểu Ân. Thần thể được thổi lên như quả khí cầu. không ngừng bành trướng

Thần thể của Tiểu Ân không ngừng khuếch trương, phiến không gian sụp đổ. Lấy thần thể Tiểu Ân làm trung tâm, một hố sâu hình thành. Không gian xung quanh giống như được bổ khuyết đè ép tới nơi này

Những chiếc hố sâu to lớn này giống như cái động không đáy, không ngừng cắn nuốt năng lượng ở bốn phương tám hướng. Thần thể của Tiểu Ân biến hóa thành một người khổng lồ dài vạn thước. Đây là cực hạn hắn có thể đạt được

Nếu chiến đấu ở trong này, Tiểu Ân có thể toàn lực bùng nổ, hòa hợp với không gian, trở thành người khổng lồ có lực lượng vô địch. Nhưng giờ phút này mục đích của hắn là phải áp súc không gian vào trong thần thể của mình, chứ không phải thả thần thể ra

Chuyện này tuyệt đối khó khăn

Giờ phút này sau khi thả thần thể ra tới mức cực hạn, ý niệm duy nhất trong đầu hắn đó là áp súc ... Giống như khi hắn chưa thành thần, phải không ngừng cô đọng lực lượng ma pháp, từ từ áp súc năng lượng

Một lần rồi lại một lần, thần vực lực lượng của hắn phát huy tới cực hạn. Dưới chấp niệm cường đại diện tích không gian to lớn không ngừng thu nhỏ lại. Có lẽ do không gian quá khổng lồ hoặc Tiểu Ân đã sức cùng lực kiệt nên khi hắn ngưng luyện được hai phần ba thì dù có thiêu đốt thần lực thế nào cũng không thể ngưng luyện tiếp không gian nữa. Trong lòng hắn sáng tỏ, hắn than nhẹ một tiếng, cực hạn rồi sao?

Thần niệm của hắn dao động, hai cỗ thuộc tính khác nhau nhưng có cùng lực lượng từ trong hư không truyền ra. Đây là hai cỗ thần lực ẩn chứa lực lượng vĩ đại. Giờ phút này, ba vị thần vương bệ hạ thành công kết hợp làm một thể.

Hội nghị thần vương xa xôi, bên trong một tòa thông thiên tháp, ba chiếc ghế đại biểu cho ba vị thần vương ba hệ khác nhau lại bắt đầu dung hợp một lần nữa. Quá trình này không nhanh nhưng rất tự nhiên.

Ba chiếc ghế thần vương của ba loại thần hệ không ngờ cứ như thế kết hợp lại làm một. Đây là chuyện khiến người khác khiếp sợ.

Bên trong tháp không có bóng người đột nhiên xuất hiện hào quang. Một đạo nhân ảnh xuất hiện trên ghế ngồi. Hắn lặng yên suy nghĩ quá trình kết hợp ghế ngồi vinh quang của tam hệ thần linh. đột nhiên nói:

- Douglas bệ hạ, tốc độ trưởng thành của hắn vượt xa dự đoán của chúng ta

Ở một góc hẻo lánh, một bóng đen không biết xuất hiện từ khi nào, Douglas đã ngồi trên ghế của mình

- Odin Lage bệ hạ, ngài lo lắng gì?

- Ta lo hắn siêu việt thế giới này

- Ha ha... Quang huy chi chủ, chẳng lẽ ngài phản đối. Đây là kết quả thương nghị của hội nghị thần vương

- Ta biết, nhưng ngài nghĩ hắn sẽ nghe theo yêu cầu của chúng ta sao?

Douglas cúi đầu, giống như suy xét gì đó. Một lát sau, hần nhẹ giọng nói:

- Hần sẽ làm
- Ngài khẳng định?
- Tất nhiên, bởi vì....

Giọng nói của Douglas trầm thấp:

- Bởi vì hần tới từ nơi đó, chúng ta chỉ cần kiên nhẫn là được.

Odin Lage tươi cười nói:

- Kiên nhẫn, tuyệt đối không thành vấn đề đối với thần linh chúng ta.

Quả thật đối với thần linh có cuộc sống vô tận, chỉ cần bọn họ không ngã xuống, ai cũng là người kiên nhẫn

Một luồng năng lượng cường đại vô tận giống như thủy triều dâng mãnh tiến vào trong cơ thể của Tiểu Ân. Năng lượng này không ngờ còn cường đại hơn năng lượng của bản thân hần. Tiểu Ân không vì thế mà cảm thấy kỳ quái. Nếu Cự Ma Thần và Day Ville liên thủ mà không thắng hần mới là chuyện lạ.

Thoải mái nhận năng lượng của hai vị thần vương, Tiểu Ân lại bắt đầu cô đọng.

Trong tình huống này, tất cả năng lượng của Tiểu Ân đều do hai vị thần vương cung cấp. Nếu trong hai vị thần vương có người muốn hại hần, nhất định Tiểu Ân sẽ bị thương nặng. Nhưng xác suất để Cự Ma Thần và Day Ville hại Tiểu Ân chỉ sợ còn nhỏ hơn cả chuyện toàn bộ thần giới diệt vong. Cho nên Tiểu Ân rất yên tâm

Có năng lượng ủng hộ, thần thể Tiểu Ân chợt phát ra hào quang mãnh liệt. Tuy thần thể không tiếp tục bành trướng nhưng lực lượng quang minh lấy thần thể làm trung tâm rất nhanh bao phủ cả không gian. Dưới lực lượng hào quang, không gian to lớn bắt đầu gánh chịu áp lực cường đại hơn.

Áp súc, tái áp súc

Một cỗ năng lượng vô cùng vô tận giúp thần vực lực lượng duy trì hoạt động trong không gian. Nếu không khi Tiểu Ân nắm giữ phiến không gian này sẽ gánh chịu hậu quả nặng nề. Đó là toàn bộ không gian bùng nổ.

Bên trong không gian có thêm năng lượng. Cứ như thế năng lượng đạt tới cực điểm. Giờ phút này phát ra lực lượng hùng mạnh. Tầng tầng lớp lớp áp lực cuối cùng cũng đem không gian áp súc trên người người khổng lồ. Sau đó thể tích của người khổng lồ bắt đầu thu nhỏ lại. Tuy tốc độ không nhanh nhưng cố gắng đạt được mục tiêu

Từ vạn thước biến thành một km, từ trăm mét biến thành bốn mét. Cuối cùng Tiểu Ân khôi phục lại bản thể của mình

Sau khi hấp thu không gian to lớn, bề ngoài của Tiểu Ân có biến hóa cực lớn. Đặc biệt đôi mắt của hần tràn ngập kim quang. Ánh mắt của hần giống như hai chiếc đèn pin, lúc nào cũng tỏa hào quang chói mắt.

588. Chương 68: Đại Hội Chúng Thần.

Từ từ Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, giống như bịt kín cửa che giấu hào quang đi. Giây phút này thời gian dường như đứng im, xung quanh là một mảnh hư vô.

- Thành công

Tiểu Ân thờ phào nhẹ nhõm, hơi thở tràn ngập cảm khái.

Học tập phương pháp của Douglas, đem cảm địa kết hợp với Thần thể, đây là một ý niệm điên cuồng. Nhưng cuối cùng Tiểu Ân thành công.

Sở dĩ thành công, nguyên nhân lớn nhất không phải do hắn có hai vị Thần linh cùng giai cung cấp năng lượng mà do hắn nắm giữ thần vực lực lượng. Trong các loại thần vực, chỉ có thần vực lực lượng mới có thể áp súc tới trình độ này. Ngoài Thần vực lực lượng, không thần vực nào có uy năng như thế.

Tuy Tiểu Ân thành công tế luyện mảnh không gian này, nhưng hắn lại càng cảm nhận thêm sự cường đại của Douglas. Vị tử linh pháp sư kia hoàn toàn dựa vào lực lượng của bản thân để tế luyện cấm địa vào bên trong thần thể của mình. Hơn nữa Tiểu Ân có thể khẳng định, cấm địa mà hắn tế luyện khổng lồ hơn không gian mà mình tế luyện nhiều.

Đây là chênh lệch về thực lực. Tuy nhiên Tiểu Ân không tức giận. Hắn có niềm tin sẽ có một ngày mình đuổi kịp thậm chí siêu việt đối phương. Hai đạo hào quang hiện lên bên người, Cự Ma Thần và Day Ville vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh hắn. Ba vị Thần vương hoài nghi liếc mắt nhìn nhau, khuôn mặt mang theo nụ cười vui mừng

- Chúng ta đi thôi!

Day Ville cất cao giọng nói

- Đúng vậy, chúng ta đi thôi!

Tiểu Ân ngẩng đầu lên, dường như xuyên thấu tầng mây mù trên đỉnh tháp, hào khí ngất trời nói:

- Ta sẽ khiến nhóm Thần vương nhớ kỹ hội nghị thần vương lần này

Bên trong thần giới vô cùng rộng lớn, phương hướng khiến tất cả thần linh bậc cao chú ý chính là hội nghị Thần vương vĩ đại. Không phải tất cả thần linh đều biết hội nghị thần vương. Nhưng hẳn biết hội nghị này là biết ý nghĩa của hội nghị. Bọn họ hiểu mỗi một chuyện được quyết định trong hội nghị thì cả Thần giới đều phải chấp nhận vô điều kiện. Bất kể là chủ thần cường đại hay thần linh nhỏ yếu đều không có năng lực phản đối và cự tuyệt.

Bởi vì hội nghị này đại biểu cho ý chí của tất cả Thần vương bệ hạ hoặc ý chí của phần lớn Thần vương bệ hạ. Đối với tất cả thần linh dưới cấp bậc Thần vương, quyết định của hội nghị chính là mệnh lệnh bọn họ phải chấp hành.

Tuy nhiên cũng có ngoại lệ. Bất kể ở đâu cũng có những nhân vật có đặc quyền riêng. Trong tay bọn họ có binh quyền hoặc lực lượng. Nhóm thần linh điển hình là ví dụ điển hình. Đối với hội nghị Thần vương, bọn họ không có hứng thú. Bọn họ không thèm để ý quyết định của hội nghị, tự do tung hoành trong thần giới, không có thứ gì khiến họ kiêng kỵ

Điều may mắn là nhóm thần linh điển không có quy tắc này chỉ có hơn mười vị. Hơn nữa phần lớn bọn họ đều du lịch trong các cấm địa, cho nên tác phong của bọn họ không ảnh hưởng nhiều tới tầng lớp thống trị của Thần giới. Chỉ có điều nhìn cả Thần giới, chắc chỉ có nhóm thần linh điển mới có tư cách và năng lực làm trái quyết định của hội nghị

Vô số thần linh tôn thờ địa phương cử hành hội nghị Thần vương. Sương mù bao phủ quanh năm bên ngoài hội nghị thần vương.

Giờ phút này có ngàn vị đại tể tướng tới cảnh giới chủ thần tới nơi này. Tuy bọn họ không có tư cách tiến vào trong nhưng ở bên ngoài vẫn có rất nhiều địa phương phục vụ nhóm chủ thần gần với cảnh giới Thần vương

Giờ phút này, bọn họ đứng lại trên sân thượng của một tòa tháp cao. Các chủ thần im lặng chờ đợi trên sân thượng. Không có ai lộ ra thần sắc mất kiên nhẫn. Bởi vậy có thể thấy được, bọn họ rất hứng thú khi tới đây.

Các chủ thần đều biết nhau. Không có biện pháp, Thần giới tuy lớn nhưng có thể tiến giai thành chủ thần lại chỉ có ngàn vị. Đây đều là những lão quái vật không biết sống bao nhiêu năm, đa số đều gặp qua nhau vài lần.

Phần đông thần linh dựa theo thần hệ và phe phái tách thành những tiểu đoàn. Tiểu đoàn khiến mọi người chú ý nhất là các đại gia tộc. Bất kể là gia tộc Phong Linh, Long tộc hay Thú nhân tộc hoặc những chủng tộc thần bí cường đại, bọn họ chủ động tách về một phía, tụ tập một chỗ với nhau. Tự nhiên khiến người khác chú ý.

Ánh mắt của Dajialema lướt nhìn xung quanh. Trò chuyện với vài vị chủ thần của gia tộc Phong Linh. Sau đó bay xuống một khoảng sân trống. Khoảng sân trống đó có một vị nam tử anh tuấn. Đó là vị chủ thần quanh mình hệ cùng đồng hành với Tiểu Ân và Dajialema tiến vào quang minh chi hải tìm kiếm điểm tới hạn.

- Tania bệ hạ, chào ngài

- Dajialema bệ hạ, chào ngài

Hai vị chủ thần mỉm cười chào hỏi nhau, giống như những lão bằng hữu lâu ngày gặp nhau. Kỳ thật trước khi cùng Tiểu Ân tiến vào quang minh chi hải, bọn họ tuy biết nhau, cùng hệ thần linh với nhau nhưng giao tình giữa bọn họ hơi hơi hợt.

Nhưng sau khi cùng Tiểu Ân tiến vào quang minh chi hải, lợi ích giữa bọn họ gắn liền với nhau. Sau khi tìm được điểm tới hạn trong quang minh chi hải, Tiểu Ân cùng bọn họ quản lý. Bất kể là dựng Thần quốc ở điểm tới hạn hay cứ trăm năm Thiên địa chi lực bạo phát một lần, Tiểu Ân chưa lần nào nhúng tay vào. Giống như hắn đã quên chỗ đó.

Tania và Dajialema từng nhiều lần liên hệ với Tiểu Ân nhưng Tiểu Ân chỉ bảo bọn họ thay hắn nắm giữ điểm tới hạn. Đây là chuyện vô cùng tốt hai người đương nhiên không từ chối. Cùng nắm giữ lợi ích, quan hệ giữa hai người nhanh chóng xích lại gần nhau.

- Tania bệ hạ, ngài có biết vì sao nhóm thần vương triệu tập tất cả chúng ta tới không?

Dajialema hạ giọng hỏi

Khuôn mặt của Tania lộ vẻ kinh ngạc, thấp giọng hỏi:

- Dajialema bệ hạ, ngài là nhân vật trọng yếu của gia tộc Phong Linh, tin tức còn linh thông hơn ta mà. Nói thật, ta còn định hỏi ngài đó.

Khuôn mặt của Dajialema lộ vẻ quái dị:

- Ta cũng không biết là có chuyện gì, chúng ta tuân theo ý chỉ của tinh linh Thần vương bệ hạ. Còn về nguyên nhân, bệ hạ cũng không giải thích cho chúng ta

Tania khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn bốn phía:

- Dajialema bệ hạ, ngài có phát hiện ngoài các chủ thần trong gia tộc ngài, ngay cả các chủ thần trong Long tộc, Thú nhân tộc cũng không biết nguyên nhân

- Đúng

Vẻ mặt của Dajialema ngưng trọng nói:

- Vô duyên vô cớ triệu tập nhiều chủ thần như vậy, khiến ta thấy bất an.

Tania trầm ngâm một lúc nói:

- Dajialema bệ hạ, ngài còn nhớ trăm vạn năm trước cũng từng phát sinh truyện này.

Sắc mặt Dajialema biến đổi nói:

- Không có khả năng. Tuyệt đối không có khả năng, trừ khi....

Ánh mắt của Tania lóe sáng, chậm rãi gật đầu hỏi:

- Trừ khi có một vị chủ thần đạt được thất thải lưu ly vụ trong thời không hồng lưu.

Bọn họ liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên cảm thấy hồi hộp. Bọn họ đều là chủ thần, từng phái phân thân tiến vào thời không hồng lưu tìm kiếm thất thải lưu ly vụ. Nhưng kết cả cuối cùng khiến tất cả thần linh phải mở to mắt. Không ngờ thời không hồng lưu bị một vị tới từ bên ngoài chiếm lấy. Hơn nữa vị tới từ bên ngoài này biểu hiện năng lượng cường đại không ngờ chỉ dựa vào sức một người, đem thần quốc của mình lưu lại đó, đuổi tất cả thần linh đi ra ngoài. Điều này chứng tỏ sức mạnh dũng mãnh của vị thần linh thần bí kia.

- Tania bệ hạ, những năm gần đây dường như không có vị chủ thần bệ hạ nào tiến giai thành công ?

- Quả thật không có.

Tania do dự một chút nói:

- Nếu vị thần vương trong thời thông hồng lưu không ra tay, như vậy trong ngàn năm không có ai có khả năng tiến giai? Cho dù là tồn tại quảng sáng thời gian, cũng không có khả năng.

Thần niệm của Dajialema thoáng lướt một vòng trên sân thượng, đột nhiên, thấp giọng nói:

- Tania bệ hạ, cửa hội nghị chính thức mở

Tania nhìn về phía sương trắng nồng đậm, không biết khi nào, sương mù ở đó đã mỏng đi. Thậm chí bọn họ còn mơ hồ thấy tòa tháp cao lượn lờ trong mây trắng.

Hai vị chủ thần liếc mắt nhìn nhau. Trong lòng động, cảnh tượng vừa rồi không xa lạ với bọn họ. Ngày xưa nhóm thần vương diên từng thành công tiến tới tầng cao nhất. Nhóm Thần vương của ba hệ từng triệu tập nhóm chủ thần đến. Và trong hội nghị thần vương, để cho các chủ thân có cơ hội tiếp cận với nhóm Thần vương bệ hạ mới

Tất cả chủ Thần đều có cơ hội

Tania cũng có một cơ hội, đối với thần linh không phải thần vương thì đây là vinh dự to lớn.

Tuy nhiên tiến giai thành thần vương không phải việc dễ. Từ trước tới nay, ngoài những thần vương diên ra, còn chưa có lần thứ hai. Cho nên phần đông nhóm chủ thần nơi đây không dám xác định.

Sương trắng trước mắt càng ngày càng giảm, gần như tiêu tan. Một cỗ uy nghiêm từ bên trong truyền ra, cỗ uy áp này không mang cảm giác áp bách lớn đối với chúng thần nhưng tiếp xúc với cỗ uy áp này, chúng thần đều nín thở, khom lưng.

Bất kể là thần linh hệ nào, bất kể là thần linh thuộc phe phái nào, ai cũng biết cỗ uy áp này đại biểu cho điều gì. Đó là hơi thở của quang huy chi chủ Odin Lage, một trong ba vị thần vương thượng cổ. Đứng trước mặt người này, bọn họ không có khả năng kháng cự.

- Các người tiến vào đi.

Giọng nói thần nhiên từ trên bầu trời truyền ra, cuối cùng toàn bộ sương mù biến mất.

Lúc này, trên bình đài xuất hiện năng lượng dao động rất nhỏ. Một ngàn chủ thần khẽ giao lưu với nhau đều cảm ứng được sự khiếp sợ và một tia đổ kỵ nhỏ nhỏ của đồng bạn. Tuy cách trăm vạn năm nhưng phần đông chủ thần vẫn nhớ rõ lần Odin Lage giới thiệu về nhóm Thần vương diên.

Ngoài lần tuyên truyền nhóm Thần vương mới với toàn bộ thần giới, nhóm chủ thần không có khả năng đặt chân vào trong tòa tháp cao kia. Tuy trong lòng chúng thần cảm thán nhưng không có ai nói chuyện, thần sắc bất động theo thứ tự tiến vào tòa tháp cao.

Tốc độ của bọn họ không nhanh nhưng di chuyển liên tục. Không lâu sau đã tới phía trước tòa tháp cao. Càng tiếp cận gần với tòa tháp, khuôn mặt của các chủ thần trở nên trang trọng

Ở trong này có một cỗ hơi thở trang nghiêm. Đây là nơi nhóm thần vương đưa ra những quyết định tối cao, là thánh địa tối cao trong lòng chúng thần, cũng là nơi mà các chủ thần mơ ước đặt chân vào. Nhưng đáng tiếc, mặc dù bọn họ đã từng tiến vào nhưng không phải với tư cách chủ nhân của nơi này mà chỉ tư cách người tiếp khách mà thôi. Trước mắt cũng thế.

Cánh cửa to lớn của tòa tháp vô thanh vô tức mở ra. Một cỗ uy áp mãnh liệt từ bên trong tràn ra tất cả chủ thần đều cung kính cúi đầu, thi lễ với tòa kiến trúc tồn tại không biết bao nhiêu năm.

Bọn họ không bái phục tòa tháp lớn này mà bái phục quyền lực của nhóm thần vương.

Sâu trong lòng bọn họ đều có ý tưởng muốn chen chân vào trong. Chỉ có điều bọn họ biết khả năng này cực nhỏ, ít nhất thiên địa chi lực không đủ, căn bản không có khả năng xuất hiện thần vương mới.

Không gian bên trong tòa tháp lấy ghế ngồi của ba vị thần vương bệ hạ làm trung tâm khuếch tán ra ngoài theo hình tròn. Bộ phận trung gian có hơn mười chiếc ghế, còn khoảng đất trống ở phía sau là nơi nhóm chủ thần đứng.

Đối với các chủ thần, có thể tiến vào nơi này là một chuyện vinh quang, nhưng nơi này không có chỗ ngồi giành cho bọn họ

Đây là chênh lệch, giữa các cấp bậc.

Giờ phút này, có một vị lão nhân ngồi trên ghế. Trên người lão nhân tỏa ra lực lượng quang minh lực mãnh liệt. Không phải lão cố ý làm như vậy mà đây là lực lượng tự nhiên trong tòa tháp.

Tất cả chủ thần đều cung kính thi lễ với vị quang minh chi chủ vĩ đại này, Odin Lage hơi vung tay lên, sau đó nhắm mắt dưỡng thần.

Phần đông chủ thần không dám quấy nhiễu vị thần vương vĩ đại này. Đám chủ thần ở khu đất trống bắt đầu phân theo quan hệ.

Nhóm chủ thần phân làm ba phần trên mảnh đất trống theo hệ thần linh của mình.

Dajialema và Tania đương nhiên đứng phía sau Thần vương Odin Lage. Đó là địa bàn của quang minh thần hệ. Tất cả thần linh hệ quang minh đều đứng ở đó.

Ở trong này, bọn họ không dám tùy tiện phóng thần niệm ra ngoài mà cẩn thận dùng ánh mắt để quan sát

Trong giây lát, ánh mắt của bọn họ nhìn chằm chằm vào một vị trí. Nơi đó có ba chiếc ghế dựa. Ba chiếc ghế này nhìn qua thì rất bình thường. Nhưng chúng thần đều biết, có ghế ngồi trong này đại biểu cho điều gì.

Tuy đã cách trăm vạn năm nhưng tất cả chúng thần đều nhớ rõ, lần trước nơi này không có chiếc ghế nào. Như thế chỉ có một giải thích, lần này không chỉ xuất hiện một vị thần vương bệ hạ mới mà có tới ba vị. Vô thanh vô tức, một cỗ không khí kỳ dị lan truyền trong đám chủ thần. Ánh mắt bọn họ nhìn ba chiếc ghế tràn ngập thần sắc kỳ dị. Ai cũng không hình dung được cảm tưởng lúc này của bọn họ.

Tất cả chủ thần đều nhớ lại cảnh ngày xưa bị đuổi ra khỏi thời không hồng lưu. Bọn họ gần như xác định, người lúc trước thu được thất thải lưu ly vụ không phải là thần vương bệ hạ mà là ba vị chủ thần. Một số chủ thần hối hận, nếu sớm biết như thế thì dù có liều mạng cũng phải lên vào cướp đoạt. Chỉ có điều lúc đó bị uy thế của vị thần linh kia dọa sợ nên mới có hiểu lầm

Thời gian từ từ trôi đi nhưng nhóm chủ thần không dám oán hận. Bọn họ im lặng đứng, sử dụng tinh thần ý niệm giao lưu trong phạm vi nhỏ. Trong khoảng thời gian chờ đợi này, mọi người đứng im như tượng

Ở trung tâm, thỉnh thoảng xuất hiện hào quang. Đó là biểu hiện khi một vị Thần vương xuất hiện trên ghế

Ngoài tháp có vài vị thần linh đi vào. Trong đó có Bo Liga và Norah, hai người đi theo hai con đường khác nhau tiến hóa thành thần vương bệ hạ.

Nhóm thần vương này không dùng phân thân và hình chiếu mà dùng bản thể du hành trong thần giới. Cho dù tiến vào nơi nguy hiểm nhất trong thần giới, bọn họ cũng không hề sợ. Trong lòng nhóm thần vương, bọn họ mới là tồn tại cường đại nhất. Trong thần giới không có thứ gì có thể uy hiếp tới tính mạng của bọn họ

Tất nhiên mỗi thần linh có quan điểm khác nhau, cho nên quan điểm của bọn họ không được nhiều thần linh tán thành.

Thời gian từ từ trôi đi, ghế ngồi ở trung tâm đã đủ. Chỉ có ba chiếc ghế đại biểu cho ba vị thần vương mới là không có động tĩnh gì. Lực chú ý của nhóm chủ thần đều tập trung vào đó. Tối bây giờ mà còn không biết vì sao nhóm chủ thần được triệu tập tới thì đúng là kẻ ngu.

Chủ thần không phách lúc nào cũng có thể nhìn thấy thần vương bệ hạ. Huống chi nhiều thần vương bệ hạ tụ tập với nhau như vậy, cơ hội này rất hiếm thấy.

Càng ngày càng có nhiều thần vương tham gia khiến tâm tình của nhóm chủ thần căng thẳng

Thông qua các con đường khác nhau, bọn họ biết nhóm thần linh diên không có hứng thú với hội nghị thần vương. Nhưng lúc này bọn họ cũng có mặt. Ngay cả nhóm thần vương diên cũng tới, như vậy có thể thấy địa vị của ba vị thần vương mới quan trọng tới cỡ nào.

Trong đám thần vương, ba vị xuất hiện từ xa xưa nhất tự nhiên được mọi người chú ý và kính ngưỡng. Ngoài chỗ của ba vị này, Douglas ngồi trong một góc hẻo lánh cũng là nhân vật được mọi người chú ý nhất.

Bất kể vị chủ thần nào, chỉ cần không cẩn thận chạm phải ánh mắt của Douglas, đều thấy được sắc thái kỳ dị trong mắt Douglas, nội tâm không tự chủ được xuất hiện hàn ý, hận không thể trốn được.

Douglas, vị thần vương trong nhóm kẻ diên, nhiều năm trước để lại ấn tượng vĩnh viễn khó quên trong nhóm chủ thần. Không thần linh nào dám đối diện với Douglas

Một lúc lâu sau, Odin Lage đột nhiên nói:

- Tania, Dajialema. Các người ra nghênh đón thần vương mới

Nhóm chủ thần nhìn về phía hai người Tania, ánh mắt lộ vẻ hâm mộ và khó hiểu. Bọn họ không biết vì sao quang huy chỉ chủ lại an bài như vậy. Thân là đương sự, hai vị chủ thần cũng không hiểu. Nhưng bọn họ không có can đảm hỏi Odin Lage, theo bản năng cung kính khom lưng nói:

- Tuân mệnh

Tuy Dajialema và Tania phụ thuộc Tinh Linh thần vương nhưng Odin Lage là ai ? thần dụ của hắn, đừng nói là quang minh nhất hệ của Tinh Linh Thần vương, dù là hai hệ thần linh khác cũng không có can đảm làm trái.

Ôm nghi hoặc, bọn họ nhanh chóng rời đi. Dù sao bọn họ ra nghênh đón thần vương bệ hạ mới. Nếu chậm chạp, chỉ sợ sẽ bị người oán hận. Bị thần linh cấp bậc thần vương nhớ thương là chuyện rất bị thảm.

Tania và Dajialema còn nhớ lần chạy vào trong quang minh chi hải, mười vạn năm mới dám rời khỏi đó một lần. Nếu không may mắn gặp Tiểu Ân, chỉ sợ Bo Liga chưa chắc buông tha bọn họ

Tốc độ bọn họ không chậm, rất nhanh tới phía trên sân thượng. Lần đầu tiên tiến vào hội nghị thần vương, đều phải từ nơi này tiến vào. Bởi vì đây là nơi duy nhất không bố trí cấm chế. Khi bọn họ tới bình đài liền thấy ba điểm sáng ở phương xa xuất hiện. Liếc mắt nhìn nhau một cái, bọn họ lập tức hiểu mình tới đúng lúc. Tuy khoảng cách với ba điểm sáng còn xa nhưng bọn họ vẫn khoanh tay cung kính đứng chờ.

Không lâu sau, ba đạo hào quang trở nên rõ ràng. Lúc này khuôn mặt của Tania và Dajialema có chút biến đổi.

Tuy bọn họ chưa được nhìn thấy khuôn mặt của ba vị thần linh, không dùng thần niệm để tra xét nhưng căn cứ hào quang trên người ba vị thần linh, hai người có thể dễ dàng nhận ra, ba vị thần vương bệ hạ không phải thần linh cùng hệ mà lần lượt tới từ hệ quang minh, hắc ám và trung lập.

Trong lòng bọn họ rất nghi hoặc. Ba hệ thần linh cùng có thần linh tiến giai thành thần vương. Sự trùng hợp này khiến người khác kinh ngạc Điều này nói rõ ba vị thần linh rất thân cận nhau. Đồng thời tiến giai thành Thần vương, có thể khẳng định ba người cùng gặp kỳ ngộ

Trong lòng hai người hâm mộ và đổ kị nhưng cũng cảm thấy kinh ngạc và khó tin.

Ba đạo hào quang nhìn qua thì không nhanh nhưng trên thực tế, tốc độ nhanh như tia chớp. Chỉ một lát sau, bọn họ đã tới bình đài

- Chủ thần hệ quang minh Tania và Dajialema phụng thần dụ của quang huy chi chủ, cung nghênh ba vị thần vương bệ hạ

Hai vị chủ thần xoay người cúi đầu, dùng thái độ rất cung kính và tự ti nói.

Nếu đã nhận nhiệm vụ, dù không thu được hảo cảm của ba vị thần vương, cũng không thể để ba vị có ác cảm. Nhưng đột nhiên bọn họ nghe thấy một giọng nói khó tin vang lên

- Tania bệ hạ, Dajialema bệ hạ, hóa ra là hai người ra đón.

Hai vị chủ thần gần như đồng thời ngẩng đầu, ánh mắt tràn ngập kinh hãi. Theo bản năng, ánh mắt của hai người nháy vài cái. Bọn họ chưa có chuẩn bị gì cả, nhìn khuôn mặt quen thuộc trước mặt, trong lòng bọn họ có một câu hỏi, là hấn, thực sự là hấn sao....

Tiểu Ân mỉm cười gật đầu với bọn họ. Tuy nhiên không rõ vì sao bọn họ lại phản ứng mạnh như vậy. Phải biết rằng hai người này là chủ thần, là tồn tại gần thần vương nhất. Đã trải qua không biết bao nhiêu sóng gió, nhưng giờ phút này biểu hiện của bọn họ rất lạ.

Hai vị chủ thần ngưng thần quan sát, Tiểu Ân so với quá khứ có chút khác. Khuôn mặt của hấn tuy không có biến hóa gì nhưng khí độ trên người lại biến hóa long trời lở đất. Hơn nữa điều khiến người khác kinh ngạc đó là, không ngờ hai mắt của Tiểu Ân nhắm lại, không mở ra.

Thái độ này đối với người ngoài rất vô lễ nhưng hai vị chủ thần không vì vậy mà nổi giận. Bởi vì bọn họ mơ hồ cảm ứng được, hai mắt của Tiểu Ân dường như ẩn chứa uy năng cường đại. Loại uy năng này cường đại tới nỗi khiến bọn họ có cảm giác bị uy hiếp tính mạng.

Hít sâu một hơi, Tania và Dajialema lập tức từ trạng thái tĩnh lại. Một lần nữa cúi đầu, Dajialema cúi đầu:

- Tiểu Ân bệ hạ vĩ đại, xin tha thứ cho sự thất lễ của chúng ta, vinh quang của ngài chiếu rọi thần giới.

Tania nhanh chóng tiếp lời:

- Thanh danh của ngài vang vọng toàn bộ Thần giới

Tiểu Ân cứng miệng, nhưng không nói gì. Trong lòng than nhẹ một tiếng, quả nhiên thực lực quyết định mọi chuyện. Chỉ cần nhìn thái độ thay đổi của hai vị chủ thần là biết.

Tania và Dajialema đồng thời nghiêng người, ra hiệu mời vào.

Tiểu Ân khẽ gật đầu, đi trước. Phía sau hấn, sắc mặt của Cự Ma Thần và Day Ville không hề thay đổi đi theo.

Nhìn ba vị thần vương bệ hạ đi trước, Tania và Dajialema nhìn nhau, cảm ứng được sự chấn động và đổ kỵ trong mắt nhau. Tuy nhiên thần sắc này chỉ chợt lóe mà thôi, sau đó liền biến mất

Sừng sững không ngã qua vô số năm, nhóm chủ thần bệ hạ đều là những kẻ phóng khoáng. Cho dù trong lòng mất cân bằng thì cũng chỉ biểu hiện trong nháy mắt mà thôi, sau đó không bao giờ biểu hiện nữa.

Rất nhanh đám người Tiểu Ân tiến vào trong tháp. Trong nháy mắt, tất cả ánh mắt của nhóm thần linh đều tập trung trên người hấn.

Ánh mắt của hơn mười vị thần vương và một ngàn chủ thần cùng tập trung, đủ tạo thành áp lực khiến thần linh bình thường sụp đổ. Ngay cả Tiểu Ân cũng cảm thấy có một cỗ áp lực cực lớn ở quanh người, hơn nữa còn có xu thế không ngừng tăng cao. Nếu không tự mình thể nghiệm loại áp lực này thì vĩnh viễn không tưởng tượng được.

Nếu được lựa chọn, Tiểu Ân tình nguyện đối mặt với Bo Liga, cũng không muốn giằng co với nhiều thần linh như thế này.

Bởi vì chỉ cần liếc mắt nhìn là đã thấy một số nhân vật đứng đầu trong thần giới. Không chỉ nhóm thần vương ngồi trên ghế có khí thế cường đại, ngay cả những người không có chỗ ngồi, nhóm thần linh đứng trên mặt đất cũng có khí thế mạnh.

Hấn nhớ rõ, ngày xưa khi tiếp quản thời không hồng lưu, có một số thần linh ở đây bị hấn đuổi ra ngoài. Tuy Tiểu Ân đã tiến giai thành thần vương, nhưng so với toàn bộ thần linh của thần giới thì vẫn kém xa.

Tuy nhiên ba người Tiểu Ân không lộ vẻ khiếm nhã ngược lại bình tĩnh tiến vào trong tháp, ngồi xuống ba vị trí còn trống.

Tania và Dajialema nhìn nhau, yên lặng đi vào trong đám người.

Trong tháp đột nhiên tràn ngập không khí kỳ dị. Đặc biệt là các chủ thần, ánh mắt của bọn họ nhìn Tiểu Ân tràn ngập kinh ngạc.

Từ khi vị thần vương đầu tiên xuất hiện, chỗ ngồi trong tháp có quan hệ kỳ dị. Đặc biệt ba thần linh của ba thần hệ khác nhau, trên cơ bản không có khả năng ngồi cùng một chỗ. Nhưng giờ phút này, ba vị thần linh vừa mới tiến giai thành thần vương bộ hạ không ngờ là ba thần linh tới từ ba hệ khác nhau. Biểu hiện của ba người không ngờ khiến người khác có cảm giác kỳ dị, dường như ba người là một thể.

Cảm giác kỳ dị này khiến nhóm thần linh cảm thấy kinh ngạc. Đây tuyệt đối là chuyện quý dị nhất trong thần giới.

Cảm thụ những ánh mắt khác nhau từ các thần linh, ba vị vừa mới tiến giai thành thần vương, mặt không đổi sắc ngồi trên ghế. Tiểu Ân lại còn không có dấu hiệu mở mắt

Giọng nói của Odin Lage rõ ràng vang lên:

- Kể từ hôm nay, hội nghị thần vương vĩ đại có thêm ba vị thần vương bộ hạ vĩ đại. Đây là vinh quang của thần giới chúng ta.

Dừng một chút, Odin Lage hơi xoay người nói:

- Tiểu Ân bộ hạ, Cự Ma Thần bộ hạ, Day Ville bộ hạ, hoan nghênh ba vị gia nhập hội nghị thần vương.

Ba người Tiểu Ân không dám chậm trễ đồng thời tiến về phía trước, hơi khom người. Động tác của bọn họ cung kính nhưng không tự ti. Hoàn toàn là thái độ ngang bằng với Odin Lage và chúng thần vương.

Hơn mười đạo thần niệm lập tức sôi nổi trong tháp. Thần niệm này tới từ nhóm thần vương, nhóm chủ thần căn bản không có tư cách phóng thần niệm ở nơi này. Thần niệm cường đại ẩn chứa thái độ khác nhau của các thần vương. Tuy nhiên thần niệm nào cũng biểu đạt thái độ tôn trọng Tiểu Ân.

Từ từ, có chút thần niệm thay đổi, bên trong thần niệm đột nhiên tràn ngập lực lượng công kích. Tuy nhiên lực lượng này không nhắm vào Tiểu Ân mà nhắm vào hai người Cự Ma Thần và Day Ville.

Tiểu Ân lập tức đề tụ tinh thần, chuẩn bị đột tấn công tiếp theo. Bởi vì hắn không tin nhóm thần vương này sẽ bỏ qua cho mình.

Năng lượng cường đại từ trên người Cự Ma Thần và Day Ville tuôn trào, bọn họ phóng thích thần niệm của bản thân, lực lượng to lớn giống như cuồng phong, sóng thần phản kích lại thần niệm khảo nghiệm của nhóm thần vương.

Tiểu Ân lặng lẽ quan sát biến hóa trong tháp. Tuy hiện tại không có vị nào ra tay với hắn nhưng hắn không hề buông thả.

Một lát sau, Tiểu Ân lập tức cảm ứng được. Tuy nhóm thần vương đồng ý nhưng bọn họ không dốc toàn lực, còn Cự Ma Thần và Day Ville không phụ kỳ vọng của Tiểu Ân, thần niệm cường đại của bọn họ dưới sự áp bách của chúng thần vương vẫn vững vàng như núi, không hề dao động.

Hơn nữa Tiểu Ân phát hiện, nhóm thần vương phát thần niệm dường như cố ý bỏ qua mình, không ngờ không có vị nào thử mình. Hắn chủ động phóng thần niệm, lập tức va chạm với thần niệm của một vị thần vương

Tiểu Ân ngờ ngợ, bởi vì hắn cảm ứng được, cỗ thần niệm này là của Bo Liga

Thần niệm của thần vương cá sấu truyền tới một cỗ tin tức, lập tức Tiểu Ân hiểu. Sở dĩ phản động thần vương không thử công kích hắn là vì kết quả trận chiến giữa hắn và Bo Liga. Nếu không có trận chiến đó, chỉ sợ hắn không thu được đãi ngộ này.

Trong lòng hắn cười khổ, không ngờ mình vô tình được nhóm thần vương cường đại thừa nhận. Cẩn thận quan sát, hắn phát hiện ba vị thần vương có hơi thở khùng bố không ra tay. Trong ba người có quang huy chỉ chủ Odin Lage, Tiểu Ân lập tức biết thân phận của ba người này. Ngoài ba vị này, một vị ngồi ở trong góc cũng khoanh tay đứng nhìn.

Đối với vị thần linh này, Tiểu Ân không hề xa lạ. Hắn thở phào một hơi, bốn vị này không ra tay chứng tỏ nhóm thần vương không có ác ý.

Một lát sau, thần niệm của đa số thần vương thu về, cuối cùng chỉ còn lại sáu cổ thần niệm. Ngay khi Tiểu Ân nghĩ cuộc khảo nghiệm công kích đã kết thúc thì sáu cổ thần niệm trên không trung chợt bạo phát.

Năng lượng cường đại giống như thủy triều tràn tới địa bàn của Cự Ma Thần và Day Ville, sắc mặt của Tiểu Ân biến đổi, lần tấn công này không phải thử, nó tràn ngập lực lượng và khí thế hủy diệt. Đường như sáu vị thần linh muốn đẩy Cự Ma Thần và Day Ville vào chỗ chết

Biến cố này tuyệt đối nằm ngoài dự đoán của Tiểu Ân, Cự Ma Thần và Day Ville đồng thời hừ lạnh một tiếng, không hề yếu thế bộc lộ hơi thở cường đại của mình. Tuy bọn họ vừa mới tiến giai thành thần vương nhưng một khi toàn lực ứng phó thì cường độ lực lượng đạt tới mức khiến người khác kinh hãi.

Nhóm chủ thần đồng thời lui lại phía sau. Tuy vẫn có thể trụ lại trước uy lực này nhưng không có ai ngu thể hiện mình vào lúc này. Đây là chiến đấu giữa các Thần vương với nhau. Bọn họ không thể nhúng tay vào, chỉ cần có cơ hội, tất cả chủ thần đều không do dự lùi xa.

Năng lượng của Cự Ma Thần và Day Ville phát huy tới cực hạn, năng lượng mệnh mông trên người bọn họ gần như bao phủ cả tháp. Nhưng sáu cổ thần niệm đối diện giống như không nhìn thấy, vẫn truy đuổi tiếp, hơn nữa dựa vào ưu thế nhân số, không ngờ chậm rãi lấy lại ưu thế.

Cảm ứng thần niệm của hai người Cự Ma Thần không ngừng bị áp bách mà thu nhỏ lại, lửa giận trong lòng Tiểu Ân từ từ dâng lên. Hai người Cự Ma Thần đã chứng minh được thực lực của mình thế mà bọn họ không chịu dừng tay. Đúng là khinh người quá đáng mà.

Đột nhiên trong tháp xuất hiện không khí quỷ dị. Lực chú ý của tất cả thần linh dồn về phía Tiểu Ân. Chỉ cần nhìn thứ tự đi vào của ba người Tiểu Ân là biết trong ba vị thần vương mới, ai là người làm chủ. Hơn nữa thần niệm khiêu khích của nhóm thần vương đều tránh Tiểu Ân, động tác cổ quái này khiến nhóm chủ thần nghi hoặc

Giờ phút này hai đồng bạn của Tiểu Ân gặp phải áp lực to lớn, tất cả mọi người đều mỗi mắt mong chờ xem Tiểu Ân sẽ giải quyết như thế nào. Bởi vì phương thức giải quyết của Tiểu Ân quyết định địa vị sau này của Tiểu Ân trong hội nghị thần vương.

Đường như cảm ứng được thái độ của phần đông thần vương và nhóm chủ thần, khóe miệng Tiểu Ân nở nụ cười. Hắn ngẩng đầu lên, hai mắt luôn nhắm chặt rồi cuộc mở ra. Một đạo hào quang màu vàng từ trong mắt Tiểu Ân bắn ra.

Ngoài vài vị thần vương sớm gặp qua, sắc mặt của các vị thần vương còn lại khê biến. Bởi vì bọn họ đều nhìn ra, hào quang màu vàng này không thẳng tắp mà giống như lốc xoáy màu vàng. Chẳng qua hào quang đó bị lực lượng cường đại tới cực điểm ước thúc nên không khuếch tán ra ngoài mà thôi.

Đứng sau lưng chúng thần, trong nháy mắt các chủ thần trầm xuống, ánh mắt nhìn Tiểu Ân mang theo vài phần kinh hãi. Bởi vì khi Tiểu Ân mở mắt, hào quang trong mắt lóe ra, bọn họ đều cảm ứng được áp lực, hơn nữa cổ áp lực này có thể uy hiếp tới tính mạng của bọn họ. Cảm giác này chỉ xuất hiện trong tình huống sinh tử. Nhóm chủ thần đều là những lão già gian ngoan, lập tức hiểu Tiểu Ân có năng lực diệt sát bọn họ. Nhất thời nhóm chủ thần hơi thất sắc. Từ xưa tới nay chỉ có tam đại thần vương thượng cổ và Douglas mới khiến nhóm chủ thần có cảm giác lúc nào cũng có thể bị giết

Trong nháy mắt, trong lòng nhóm chủ thần khê động. Chẳng lẽ Tiểu Ân vừa mới tiến giai thành thần vương đã có thực lực tương đương với bốn vị thần vương đứng đầu?

Nhóm chủ thần chẳng qua chỉ ngạc nhiên và thán phục. Còn nhóm thần vương lại kinh hãi gần chết.

Sau khi thấy được lốc xoáy màu vàng, gần như tất cả thần linh đều liếc nhìn Douglas. Bọn họ đều rõ, quang mang này đại biểu cho điều gì. Đó là thần vực lực lượng chân chính, là một trong những Thần vực đứng đầu thần giới. Mà trước đó chỉ có một mình Douglas có được năng lực này.

Hào quang màu vàng xoay tròn trên không trung, lập tức tập kích sáu vị thần vương. Mang theo áp lực cường đại tràn ngập lực lượng, giờ phút này Tiểu Ân không quan tâm nhiều, dùng thần vực vừa mới ngưng luyện.

Nếu luận về thực lực, dù sao Tiểu Ân chỉ là thần linh mới tiến giai thành thần vương, dù thế nào cũng không thể chống đỡ được sáu vị thần vương. Nhưng bên trong đôi mắt của Tiểu Ân có bao hàm cảm địa. Tuy chưa so được với Douglas nhưng đối với nhóm thần vương thì đây không phải tin tức tốt.

Hào quang màu vàng chia làm sáu hướng, bắn về phía sáu vị thần vương.

Trong sáu vị thần vương có hai vị là thần linh hắc ám hệ truyền thống, bốn vị thuộc nhóm thần vương điên. Cảm ứng được sự khiêu khích của Tiểu Ân, bọn họ không hẹn cùng hừ một tiếng tức giận.

589. Chương 69: Bí Mật Vô Tinh Bích

Không có vị thần vương nào lùi bước. Đối với nhóm thần vương không chiến mà lùi còn khổ hơn cả bị giết. Lúc đầu còn mang theo vẻ tươi cười, lúc này sắc mặt của sáu vị thần vương đều ngưng trọng. Trên người bọn họ đồng thời xuất hiện năng lượng gió lốc.

Khi chiến đấu với Day Ville và Cự Ma Thần, bọn họ không phóng thích toàn bộ lực lượng. Nhưng khi Tiểu Ân mở mắt, bọn họ lập tức dùng toàn lực để ứng phó. Hơn nữa không dám bảo lưu lại gì.

Cỗ năng lượng khổng lồ hội tụ thành năng lượng gió lốc nhỏ. Phạm vi bao phủ của năng lượng gió lốc không bằng cảm chú của truyền kỳ pháp sư nhưng năng lượng ẩn chứa trong đó còn lâu cảm chú mới bằng được.

Đây là thần lực do sáu vị thần vương ngưng tụ. Nó ngưng tụ gần thực chất, ngay cả hào quang màu vàng trong mắt Tiểu Ân cũng không thể áp chế năng lượng gió lốc.

Nhưng khóe miệng Tiểu Ân lại nở nụ cười trào phúng. Hai đoàn kim quang trong mắt hắn chợt xoay tròn. Kim quang dường như có thêm động lực vô cùng vô tận. Tại điểm mà kim quang va chạm với năng lượng gió lốc chợt có sương mù xuất hiện. Trong nháy mắt xuất hiện hai lỗ nhỏ, hơn nữa còn không ngừng mở rộng.

Sáu vị thần linh bất động thanh sắc nhưng trong lòng bọn họ đều kính sợ.

Tiểu Ân đối mặt với sự liên thủ của sáu vị thần linh lại không hề lùi bước. Hơn nữa còn chủ động tấn công tạo ra hai lỗ nhỏ trên năng lượng gió lốc do bọn họ dùng thần lực tạo thành.

Lực ngưng tụ của sáu vị thần vương cường đại tới cỡ nào. Dùng từ tường đồng vách sắt để hình dung cũng không quá đáng. Chính vì lực ngưng tụ cường đại như thế nên bọn họ mới có niềm tin tất thắng.

Tiểu Ân nhìn thấu điểm này. Hắn dùng thần vực lực lượng dừng mãnh của bản thân ngưng tụ thành năng lượng, bắn về hai phía tạo thành hai cái động. Hai cái động này giống như hai cửa sổ bị mở trên mái nhà của sáu vị thần vương, hoàn toàn phá tan sự liên thủ của bọn họ.

Khí thế trên người bọn họ giảm xuống. Lúc đầu bọn họ đã chuẩn bị kỹ thủ đoạn công kích nhưng lúc này lại không phát ra.

Nhóm thần vương còn lại im lặng cảm ứng. Bọn họ mới là nhân vật chính của tòa tháp, biết rất rõ những biến hóa nhỏ trong đó. Trong lòng bọn họ đánh giá cao năng lực của Tiểu Ân.

Kim quang trong mắt Tiểu Ân trở nên nồng đậm, lực lượng xoay tròn càng cường đại hơn. Toàn bộ năng lượng gió lốc bị ảnh hưởng lớn, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể bị giải thể.

Thực hiện những việc đó, trong lòng Tiểu Ân không vui không buồn. Đây không phải lực lượng của mình hắn. Hắn phải kết hợp với Nhất Hào mới tìm ra được điểm yếu nhất trong năng lượng gió lốc của sáu vị thần vương.

Sáu vị thần vương đều là những kẻ tâm cao khí ngạo. Bọn họ liên thủ tự nhiên cường đại tới cực điểm nhưng không thể giống như Tiểu Ân, Cự Ma Thần và Day Ville có thể giao tính mạng của mình cho đối phương. Cho nên năng lượng gió lốc nhìn qua thì rất cường đại nhưng lại có vô số khe hở. Nhất Hào chỉ tính toán qua là nắm giữ được toàn bộ.

Hai lỗ hồng trên năng lượng gió lốc do Tiểu Ân tạo ra, hoàn toàn quấy rối sự liên thủ của bọn họ. Dù sao sáu vị thần vương không tín nhiệm nhau, không đồng tâm hiệp lực với nhau. Vì vậy trong mắt Tiểu Ân, sự liên thủ giữa bọn họ chỉ để phô trương thanh thế, không có uy hiếp gì.

Nhóm thần vương đang ngồi cùng xuất hiện cảm giác thổ chết căo khóc thương. Có lẽ còn có cảm giác đổ kỵ và kiêng kỵ, bởi vì bọn họ biết nếu đổi lại là mình, bọn họ tuyệt đối không làm được điều này.

Đột nhiên một vị thần vương mở miệng:

- Ta nói, có những thứ không nên tồn tại, nhất định phải tiêu tan....

Khi hắn nói những câu đó, hào quang ngũ sắc từ trong hư không xuất hiện. Giống như một tia chớp bổ xuống đầu năng lượng gió lốc.

Giọng nói có quy luật đó xuất phát từ miệng thần vương, có năng lượng cường đại gấp trăm lần chủ thần.

Hào quang đó trong nháy mắt xuyên qua hai lỗ thủng do Tiểu Ân tạo ra. Sau đó vờn quang hai lỗ hồng giống như một chiếc máy, trong nháy mắt ổn định lại lỗ hồng.

Năng lượng gió lốc được bổ sung thêm năng lượng lại một lần nữa ngưng tụ, thậm chí có xu thế lần áp hào quang trong mắt Tiểu Ân

Từng đạo năng lượng mãnh mẽ tiến vào trong năng lượng gió lốc.

Có thêm một vị thần vương chủ động gia nhập trận chiến.

Các chủ thần ở phía sau tuy không nói gì nhưng trong lòng bọn họ sớm xuất hiện sóng gió động trời

Tiểu Ân vừa mới tiến giai thành thần vương, không ngờ chiếm thượng phong khi đấu với sáu vị thần vương. Hơn nữa điều khó tin hơn là, không ngờ còn có thần vương gia nhập tiếp. Ở trong hội nghị thần vương, bảy vị thần vương lâu đời lại lấy nhiều đánh ít. Điều này thực sự nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Tiểu Ân nhú mày, thần niệm của Cự Ma Thần và Day Ville đồng thời truyền tới.

Khi Tiểu Ân ra tay, hai người thức thời kiềm chế năng lượng của bản thân. Bởi vì bọn họ tin tưởng Tiểu Ân. Trong thần thể của Tiểu Ân có phong ấn một mảnh không gian trong thời không hồng lưu. Nếu phóng thích toàn bộ ra thì chắc chắn hội nghị sẽ rối loạn.

Nhưng bọn họ không ngờ lại có thêm thần vương tham dự. Đây không phải là khảo nghiệm mà là chính thức khiêu khích.

Cho nên bọn họ muốn kết hợp. Đây là con bài tẩy chưa lật của bọn họ. Nếu ba đại thần vương cùng kết hợp sẽ phát huy ra năng lượng cường đại không thể tin nổi. Tuyệt đối có thể ngăn chặn năng lượng của bảy vị thần vương

Tiểu Ân do dự một lúc, cuối cùng không đáp ứng. Không phải hắn cuồng vọng mà hắn mơ hồ cảm giác. Tuy năng lượng của nhóm thần vương mệnh mông khôn cùng nhưng bọn họ đều làm theo ý mình. Giống như trăm vạn đại quân có bảy thống lĩnh, mỗi thống lĩnh chỉ huy một phần bảy quân đội. Hơn nữa bọn họ còn mơ hồ kiềm chế lẫn nhau. Nhìn qua thì đội quân tràn ngập khí thế hùng mạnh nhưng hiệu quả thực chiến không thể so với một người thống lĩnh riêng một đội quân

Tay Tiểu Ân duỗi ra, trên tay lập tức có thêm một tia chớp màu tím rất nhỏ. Chỉ trong nháy mắt, tia chớp nhỏ này biến thành vô số đạo hào quang, giống như ngân xà loạn vũ bay về phía trước. Ngay sau đó, trên đầu chúng thần lập tức có thêm điện quang màu tím quỷ dị. Một tiếng động vang lên, chúng hợp thành một hàng rào điện to lớn, đánh về phía năng lượng gió lốc.

Giống như Tiểu Ân định liệu, bảy vị thần vương không hẹn cùng kiềm chế thần lực của bản thân. Năng lượng gió lốc lại phân liệt.

Trong lòng nhóm thần vương thở dài một tiếng. Trước khi ra tay, bọn họ đã có dự cảm này

Nếu bảy người có thể loại bỏ thành kiến cùng chung sức với nhau thì chắc chắn có thể áp chế được Tiểu Ân. Đáng tiếc, bảy thần vương đến từ những phe phái thần linh khác nhau, căn bản không thể làm được điều này.

Rốt cuộc Odin Lage ngẩng đầu lên, ba vị thần vương thượng cổ liếc mắt nhìn nhau. Hơi thở năng lượng có thuộc tính khác nhau từ trên người bọn họ dâng lên, từ từ tới bên cạnh năng lượng gió lốc, đem năng lượng của đôi bên tách ra.

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân hơi giương lên. Trong lòng hắn đột nhiên xuất hiện ý niệm điên cuồng, muốn chiến đấu với tam đại thần vương

Ba vị thần vương này rõ ràng khác với bảy thần vương ô hợp kia. Tuy bọn họ phối hợp không bằng mình phối hợp với Cự Ma Thần và Day Ville nhưng rất liên mạch và không có chút sơ hở nào. Điều này khiến trong lòng Tiểu Ân xuất hiện ý niệm quái dị. Chẳng lẽ ba vị thần vương đứng đầu của các hệ từng nhiều lần phối hợp với nhau?

Rốt cuộc là đối thủ nào có tư cách khiến ba người đồng tâm hiệp lực liên thủ.

Tam đại thần vương ra tay, lập tức có tác dụng áp chế

Hơi thở của bảy thần vương liền biến mất. Bọn họ có thể liên thủ đối phó Tiểu Ân nhưng không dám khiêu khích tam đại thần vương. Nhưng khác với bọn họ, hàng rào điện của Tiểu Ân không biến mất ngay. Một lúc sau mới từ từ kiểm chế lại.

-Ba, ba, ba...

Một tiếng vỗ tay rất nhỏ vang lên từ một góc hẻo lánh.

Trong lòng chúng thần vương tràn ngập cảm xúc, nhưng không có ai nhìn về phía đó. Bởi vì nơi đó có một nhân vật đứng mảnh, là người mà chúng thần không dám đắc tội.

Một lần nữa Tiểu Ân nhắm hai mắt lại, hào quang màu vàng trong mắt lập tức bị ngăn cách.

Sau khi hào quang này biến mất, tất cả thần linh thở phào nhẹ nhõm. Tuy đạo kim quang vừa rồi không biểu hiện nhiều lực lượng nhưng nhóm thần linh này đều hiểu rõ bên trong kim quang ẩn chứa lực lượng cường đại, thậm chí là trí mạng.

Khẽ gật đầu với Douglas, Tiểu Ân nói:

-Đa tạ

Douglas dừng vỗ tay, cười nói:

- Tiểu Ân bệ hạ mới qua một năm, ngài đã nắm giữ được cỗ lực lượng này

Trong lòng Tiểu Ân âm thầm bội phục, quả nhiên không hổ danh là thần linh nắm giữ thần vực lực lượng đầu tiên, chỉ trong thời gian ngắn đã nhìn thấu lực lượng chân chính của hắn

Sau khi hấp thu lực lượng không gian của thời không hồng lưu, thực lực của Tiểu Ân tự nhiên đề cao. Nhưng muốn cỗ lực lượng này hoàn toàn tiến hóa cũng không phải chuyện đơn giản.

Dựa theo tính toán của Tiểu Ân, ít nhất cần phải tiêu hao trăm năm mới có thể đem cỗ lực lượng cường đại này hoàn toàn dung hợp vào trong thần thể của mình và khống chế tùy tâm được. Tất nhiên đối với người nắm giữ quang sáng thời gian như hắn, dùng một năm thời gian bên ngoài là đủ để hắn hoàn thành

- Douglas bệ hạ, đa tạ ý tốt của ngài, ta sẽ không khiến ngài thất vọng.

Tiểu Ân biểu đạt thiện ý với vị cường giả trong nhóm thần vương

Douglas gật đầu thi lễ. Hai vị thần linh nói chuyện ăn ý với nhau. Tuy nhiên ánh mắt của phần đông các thần nhìn hai người đều có sự nghi hoặc

Giọng nói của thần vương Odin Lage từ từ vang lên:

- Các vị, Tiểu Ân bệ hạ, Cự Ma Thần bệ hạ, Day Ville bệ hạ gia nhập vào hội nghị thần vương, có ai có ý kiến không?

- Ta đồng ý

Douglas mở miệng nói đầu tiên

Vị thần vương hắc ám vĩ đại này lập tức trở thành tiêu điểm chú ý của chúng thần, ai cũng biết vì sao hắn lại trắng trợn ủng hộ ba người Tiểu Ân như thế

- Ta đồng ý

- Ta đồng ý

Người đứng đầu hệ hắc ám và trung lập gần như đồng thời gật đầu nói ra ý kiến của mình.

Tuy chỉ có ba vị thần linh phát biểu ý kiến nhưng chúng thần đều biết, kết quả của chuyện này đã định rồi. Bởi vì chỉ cần nhìn người đứng đầu quang huy chi chủ, Odin Lage, tặng cho Tiểu Ân quyền trượng thần thánh là đủ biết thái độ của hắn như thế nào

Bốn vị thần linh đồng ý hơn nữa còn là bốn vị thần linh không tầm thường. Ba vị là thần vương thượng cổ còn một vị là hung thần sánh vai với tam đại thần vương. Nếu bốn người này cùng thống nhất ý kiến thì không có thần linh nào trong thần giới dám phản đối

- Ta đồng ý

Âm thanh thứ tư đột nhiên vang lên, mọi người ngạc nhiên nhìn, đó là thần vương cá sấu, Bo Liga.

Vị thần vương này hoàn toàn tâm phục khẩu phục khi thua Tiểu Ân. Chúng thần đều hiểu tính cách của hắn nên cũng không bắt ngờ.

Rất nhanh tất cả nhóm thần vương đều phát biểu ý kiến của mình, toàn bộ thần vương đều thông qua điều này.

Khuôn mặt Odin Lage lộ vẻ tươi cười nói:

- Nếu các vị đều đồng ý, vậy ta tuyên bố, từ nay về sau, ba vị thần vương vừa mới tiến giai sẽ chính thức gia nhập hội nghị thần vương.

Ầm ầm, một tiếng nổ vang lên, ba đạo quang trụ từ trên tòa tháp bao phủ ba người Tiểu Ân.

Ba người Tiểu Ân không chống cự, mặc cho ba đạo quang trụ vờn quanh người. Trong trường hợp này, không có thần linh nào dám đánh lên bọn họ.

Quả nhiên ba đạo quang trụ không gây tổn thương gì cho bọn họ, chẳng qua có một dấu ấn thần bí đánh sâu vào thân thể bọn họ mà thôi

Tất nhiên để làm được điều này, ba người Tiểu Ân phải phối hợp. Bởi lực lượng của ba đạo quang trụ tuy cường đại nhưng không thể tạo thành thương tổn đối với thần linh cấp bậc thần vương

Một lát sau, ba đạo quang trụ thu trở về. Ba người Tiểu Ân tự tra xét, không ngờ phía trên thân thể có thêm một đồ án kỳ dị. Đồ án này là một tòa tháp cao trong mây, mũi tháp đâm thẳng tầng mây

Rất nhanh, ba người Tiểu Ân liền cảm ứng được tác dụng của dấu ấn này. Nếu trên người có dấu ấn này, bất cứ lúc nào cũng liên hệ được với tòa tháp. Hơn nữa lần sau không cần dùng bản thể, hoàn toàn có thể dùng phân thân và hình chiếu tới đây.

Tất nhiên nếu thần linh như Douglas hoặc Bo Liga muốn tới đây, cũng có thể thông qua dấu ấn thần bí này, trực tiếp truyền tống tới tòa tháp. Bất kể bọn họ ở nơi nào, chỉ cần trong phạm vi của thần giới là có thể tiến vào nơi này.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hiểu được chỗ tốt của đồ án này

Tuy thần linh cấp bậc thần vương gần như không thể ngã xuống, nhưng nếu trong lúc thăm dò không cẩn thận rơi vào thượng cổ cấm chế mà không thể rời đi trong thời gian ngắn. Vậy có thể sử dụng công năng truyền tống siêu cấp này, lập tức có thể đi vào trong tòa tháp.

Tất nhiên với thực lực của thần vương rất hiếm khi gặp phải chuyện đó. Tuy nhiên đây là đảm bảo để tất cả thần vương không ngã xuống.

Đồng thời khi đạt được dấu ấn phải thực hiện một số điều lệ

Người tham gia hội nghị thần vương có quyền lực và nghĩa vụ. Nhóm thành viên nắm trong tay phiếu biểu quyết, số phiếu này ảnh hưởng tới toàn bộ tương lai của thần giới.

Tất nhiên đối với thần vương, rất ít khi bọn họ phản đối. Nếu không va chạm vào lợi ích của phần đông thần vương thì không có vị thần vương nào tỏ ý quyết liệt. Ít nhất trước mắt chưa từng phát sinh trận tử đấu nào giữa các thần vương

Một lúc sau ba người Tiểu Ân đồng thời kiềm chế hơi thở. Bọn họ hoàn toàn cảm ứng được nội dung bao hàm bên trong dấu ấn

Giờ phút này, ba người chính thức trở thành thành viên của hội nghị thần vương.

Giọng nói của Odin Lage vang lên trong hư không:

- Hội nghị thần vương chính thức bắt đầu, các chủ thần có thể lý khai.

Một ngàn chủ thần cung kính thi lễ với nhóm thần vương, sau đó rời khỏi tòa tháp. Bọn họ tới đây để chứng kiến thần vương bệ hạ mới sinh ra nhưng không có tư cách tham gia hội nghị thần vương. Cho dù dự thỉnh cũng không được.

Sau khi rời khỏi tòa tháp, theo bản năng các chủ thần liếc mắt nhìn xung quanh. Đối với bọn họ, tiến vào trong đó không phải mục tiêu cuối cùng...

Sau khi nhóm chủ thần rời đi, Odin Lage vùng tay lên, cánh cửa tháp đóng lại

Khi cánh cửa tháp đóng lại, toàn bộ tòa tháp chấn động, khiến trong lòng Tiểu Ân xuất hiện ý niệm quỷ dị. Đường như hắn tiến vào một thế giới đóng kín, không liên hệ được với bên ngoài

Không chỉ như thế, Tiểu Ân còn cảm thấy lực lượng của mình nhanh chóng suy yếu. Một lát sau đã hạ xuống tiêu chuẩn rất thấp. Hắn âm thầm quan sát, dường như nhóm thần linh đều như thế, cho dù là tam đại thần vương và Douglas cũng không ngoại lệ

Hơn nữa thái độ của chúng thần rất bình tĩnh, hiển nhiên chuyện này đã phát sinh nhiều. Bọn họ đã tập mãi thành quen

Tinh thần ý niệm cảm ứng tình hình trong hư không, trong lòng Tiểu Ân tràn ngập cảm khái. Trách không được phải cử hành hội nghị thần vương ở trong này. Bởi vì nơi này là địa phương vô cùng thần bí. Ở nơi này, cho dù là nhóm thần vương cũng bị áp chế lực lượng. Ít nhất, ở trong này thần vương không thể chiến đấu, bởi vì với lực lượng thấp như thế này, ai cũng đừng mơ đánh chết được thần linh có thể chất thần vương

- Các vị, lần này chúng ta thương nghị chính là chuyện thần giới thăng tiến.

Giọng nói của Odin Lage vang lên, hơn nữa không có ý che giấu

Quả thực tới trình độ của bọn họ, che giấu và giả dối là chuyện không cần thiết. Chỉ có lực lượng mới là căn bản

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, hắn lập tức nhớ lại hình ảnh cảm ứng bên trong quang động, tuy thời gian đã lâu nhưng hắn không thể quên được hình ảnh đó.

Hắn hít sâu một hơi, đè ép chấn động trong lòng, hỏi:

- Quang huy chỉ chủ vĩ đại bệ hạ, tha thứ cho sự vô lễ của ta, thần giới thăng tiến đại biểu cho điều gì?

Odin Lage khẽ gật đầu với hắn, không vì chuyện hắn xen lời mà tức giận, nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, thần giới của chúng ta đã tồn tại vô số năm và tích tụ lực lượng khó có thể tưởng tượng, đã sớm đạt tới tiêu chuẩn thăng tiến

- Ngoài thần giới của chúng ta, còn có thế giới khác?

- Tất nhiên, bên ngoài thế giới của chúng ta có một thế giới khác. Thế giới đó ngăn cách với thế giới chúng ta bởi vách tường tinh bích. Chỉ xuyên qua vách tường tinh bích, chúng ta mới tới được thế giới khác

Odin Lage nghiêm túc nói

Tiểu Ân hơi gật đầu, vô số ý niệm chuyển động trong đầu hắn. Còn Cự Ma Thần và Day Ville lại giống hai khúc gỗ, lẳng lặng ngồi phía sau Tiểu Ân. Nhưng từ biểu hiện đó, nhóm thần linh biết, Tiểu Ân không chỉ đại biểu cho một người mà đại biểu cho ba vị thần vương bệ hạ.

Trầm ngâm một lúc, rốt cuộc Tiểu Ân lại mở miệng. Giọng nói của hắn trầm ổn hữu lực hơn, dường như không bất ngờ với giải thích này:

- Hóa ra thần giới không phải thế giới cao đẳng nhất, thế làm thế nào chúng ta mới đạt được mục tiêu cuối cùng?
- Không biết
- Có người nào từng tiến vào thế giới cao cấp hơn chưa?
- Có
- Là thượng cổ thần linh?

-Đúng

Odin Lage chần chờ một lúc, rốt cuộc nói:

- Còn có nhóm thượng cổ yêu ma quỷ quái. Về chuyện này, thượng cổ thần linh và thượng cổ yêu ma quỷ quái có cùng lợi ích
- Có thượng cổ thần linh quay trở lại không?
- Không có

Giọng nói của Odin Lage ngân nga, giống như kể lại một đoạn sử thi:

- Trước chúng ta, có vô số tiền bối thượng cổ thần linh thành công xuyên qua vách tường tinh bích, tiến vào thế giới khác. Nhưng các vị tiền bối không thể quay trở lại
- Nếu thế làm sao ngài xác định thần giới của chúng ta có thể thăng tiến thành thế giới bậc cao?

Odin Lage nhìn Tiểu Ân, giọng nói của hắn vẫn bình thản như trước

Mọi người duy trì thái độ bình thản, không ai ngắt lời Tiểu Ân. Bởi vì bọn họ đều hiểu đây là trình tự phải làm. Nếu Tiểu Ân không hiểu rõ mọi việc, nhất định hắn sẽ không gia nhập

- Tiểu Ân bệ hạ, tuy không có vị thượng cổ thần linh nào quay trở về nhưng có vô số tin tức và hình ảnh của bọn họ truyền trở về

Odin Lage lại vung tay lên, ở giữa ba vị thần vương cổ lão lập tức có thêm một khối thủy tinh cầu to lớn.

Đây là khối tinh cầu ghi lại trận chiến giữa Tiểu Ân và Bo Liga, giờ phút này nó chiếu nội dung khác.

Đó là một bầu trời mênh mông đầy sao, chẳng qua những ngôi sao cách nhau rất xa. Giống như từ một tinh cầu này tới một tinh cầu khác.

Trong mảnh tinh không này có một cỗ lực lượng tinh thuần. Loại lực lượng này chính là thiên địa chi lực, hơn nữa còn rất nồng đậm. Đáy lòng Tiểu Ân xuất hiện ý niệm tham lam khó có thể không chế. Hắn gần như liều lĩnh muốn chiếm giữ mảnh sao trời này, hấp thu toàn bộ thiên địa chi lực ở trong đó.

Đột nhiên hình ảnh dao động. Một lát sau hiện ra một cảnh tượng khác. Đó là hình ảnh về một tinh cầu, lúc đầu vị trí của tinh cầu ở phía trên mặt đất. Sau đó nó không ngừng bay lên, thậm chí bay lên cao mấy vạn thước. Nhưng ngay cả ở độ cao đó, nhóm thần linh vẫn cảm ứng được tinh hướng phía dưới.

Trong tinh cầu có vô số hơi thở cường đại, cường độ hơi thở không ngờ không dưới thần linh bậc cao. Hơn nữa số lượng rất nhiều, Tiểu Ân sinh ra cảm giác, dường như toàn bộ thần linh bậc cao trong thần giới hội tụ ở đó.

Thần niệm tiếp tục khếch tán, thậm chí Tiểu Ân còn thấy không ít khí tức chủ thần. Chỉ có điều khác biệt duy nhất đó là, trên người những sinh vật đó không có hơi thở của thần linh truyền thống

Vòng quanh tinh cầu một vòng, điều khiến Tiểu Ân cảm thấy vui vẻ đó là hẳn không phát hiện có cường giả cấp bậc thần vương. Có thể trên tinh cầu không có thần vương

Hào quang chợt lóe, cảnh tượng trong thủy tinh cầu lại biến hóa.

Là một tinh cầu khác nhưng tinh cầu này kém tinh cầu trước vạn dặm

Bên trong tinh cầu là một mảnh hoang vu, trong vòng ngàn dặm, đừng nói là sinh vật có trí tuệ cho dù thực vật cũng không có

Sau đó, hình ảnh khác xuất hiện...

Từ những hình ảnh đó, Tiểu Ân dần dần hiểu. Hoàn cảnh và cảnh sắc trong hình ảnh liên tục thay đổi nhưng có một điểm không thay đổi đó là thiên địa chi lực.

Những nơi đó đều có thiên địa chi lực nồng đậm. Tuy loại sức mạnh này có mạnh có yếu nhưng so với khu vực quang động trong thời không hồng lưu thì nồng đậm hơn nhiều.

Cuối cùng thủy tinh cầu ảm đạm và từ từ biến mất

Odin Lage cất cao giọng nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, chắc ngài đã thấy thế giới bên kia vách tường tinh bích

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân giương lên, hẳn có thể khẳng định một việc, trong những hình ảnh đó không có trái đất. Đó chỉ là cảm giác nhưng hẳn rất tin tưởng

- Quang huy chi chủ bệ hạ, ngài lấy những tin đó từ đâu?

- Trong thời kỳ thượng cổ, sau khi nhóm tiên bối rời đi thông qua vách tường tinh bích, thông đạo không lập tức đóng lại. Nhóm thượng cổ thần linh lợi dụng khoảng thời gian đó ghi lại những hình ảnh này rồi bọn họ mới xuất phát.

Tiểu Ân giật mình, trách không được hình ảnh bên trong không giống nhau. Hơn nữa độ dài ngắn không giống nhau. Xem ra tới các thế giới khác nhau, thời gian mà vách tường tinh bích khép lại cũng khác nhau

Trầm mặc một lúc, Tiểu Ân hỏi:

- Quang huy chi chủ bệ hạ, ngoài vách tường tinh bích chỉ có một không gian?

- Không, theo ta được biết, ngoài vách tường tinh bích có vô số không gian.

Odin Lage nói

Tiểu Ân nhú mày nói:

- Bệ hạ, ngài muốn phá vách tường tinh bích để thần giới chúng ta thông với một thế giới khác

- Đúng.

- Vậy ta xin hỏi, những hình ảnh vừa rồi bao gồm nội dung đó sao?

Odin Lage trầm ngâm một lúc nói:

- Ngài nói đúng có bao gồm nội dung đó

- Vậy ý của ngài là thông đạo bên ngoài vách tường tinh bích là thế giới hùng mạnh hơn thần giới?

- Không

Odin Lage khẽ lắc đầu nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, căn cứ theo suy đoán của chúng ta, vị trí thế giới của chúng ta có chút khác với thế giới bên ngoài. Có thế giới có lực lượng hơn chúng ta, là mục tiêu chúng ta tiến vào. Nhưng cũng có thế giới có lực lượng thấp hơn chúng ta.

Trong lòng Tiểu Ân khê động, một ý niệm điên cuồng xuất hiện trong đầu hắn. Nếu để thế giới này và trái đất liên hệ với nhau thì sao?

Tuy nhiên theo quan sát của hắn, dường như thế giới này có lực lượng mạnh hơn trái đất nhiều. Nếu hai thế giới liên hệ với nhau, không biết sẽ xảy ra hậu quả gì.

- Bệ hạ, nếu kết nối với thế giới có lực lượng thấp hơn thì sẽ xảy ra chuyện gì?

- Không biết

Odin Lage chần chừ nói:

- Có lẽ thế giới kia sẽ bị tấn công mãnh liệt, toàn bộ sinh thể trên tinh cầu sẽ bị tiêu diệt.

Trong lòng Tiểu Ân phát lạnh, lập tức loại bỏ ý tưởng kết nối hai thế giới.

Thân niệm của Day Ville truyền vào đầu Tiểu Ân. Hắn ngỡ ngờ, sau đó liên tưởng tới hình ảnh lúc trước, sắc mặt lập tức âm trầm.

- Thần vương Odin Lage bệ hạ

Tiểu Ân nói:

- Ta muốn biết, nếu để thần giới thăng tiến, chúng ta sẽ tạo ra ảnh hưởng gì với thế giới của chúng ta?

Từ khi tiến vào đây, Tiểu Ân vẫn gọi Odin Lage là quang huy chỉ chủ nhưng giờ phút này, hắn lại gọi thẳng tên. Biến hóa này tuy nhỏ nhưng nhóm thần vương đều phát hiện ra

Giọng nói không vui không buồn của Odin Lage vang lên nói:

- Sau khi kết nối với thế giới cao hơn, thế giới của chúng ta sẽ bị thế giới có lực lượng cao hơn tấn công, sinh thể trong thế giới chúng ta cũng sẽ bị diệt sạch.

Trong lòng Tiểu Ân xuất hiện hàn ý. Điều này không khác gì với phỏng đoán của hắn

- Vĩ đại như ngài, chẳng lẽ không có biện pháp giải quyết sao?

Tiểu Ân lạnh lùng hỏi

- Không có khả năng giải quyết.

Odin Lage khê lắc đầu nói:

- Toàn bộ thế giới có lực lượng cao hơn chúng ta tấn công, không phải lực lượng của ngài hay ta có thể thay đổi được chuyện này

Hai mắt nhắm chặt của Tiểu Ân lại một lần nữa mở ra. Tuy vẫn lóe ra hào quang màu vàng nhưng lúc này không có lực công kích gì cả. Kim quang tùy ý tỏa ra mọi nơi

Hắn yên lặng quan sát biểu tình của chúng thần và thần lực dao động trên người bọn họ. Muốn mượn thần vực lực lượng cường đại dò xét ý nghĩ chân chính trong lòng nhóm thần vương

590. Chương 70: Mục Đích Cuối Cùng

Sau khi hắn tăng lực lượng thần niệm của mình, lập tức thu được thái độ chân thật của nhóm thần vương đối với chuyện này. Không ngờ ý nghĩ của nhóm thần vương hoàn toàn khác Tiểu Ân.

Ngoài Cự Ma Thần và Day Ville. Gần như tất cả thần linh đều đồng ý.

Lấy ba vị thượng cổ thần vương cầm đầu, không ngờ không một vị thần vương nào cảm thấy thương hại với con số tám mươi phần trăm sinh linh bị tiêu diệt. Tuy Tiểu Ân không phải người thiếu quyết đoán, cũng không phải người lương thiện nhưng giờ phút này hắn vẫn cảm thấy lạnh thấu xương.

Đây không phải một tinh cầu, cũng không phải một chủng tộc mà là tất cả sinh linh trên một thế giới.

Tám mươi phần trăm đó, không biết sẽ có bao nhiêu sinh linh gặp phải kiếp nạn này.

Nghĩ tới đây, trong lòng Tiểu Ân mơ hồ phát run. Trong lòng hẩn thẩn than, mình vẫn khác so với nhóm thần linh.

Có lẽ là do thời gian hẩn thành thần, có lẽ do bên trong thần quốc của hẩn có rất nhiều người khiến hẩn vương bận. Tóm lại, lòng hẩn không được kiên cường như nhóm thần vương lâu đời.

Đột nhiên trong lòng Tiểu Ân xuất hiện sát ý, nếu đem bọn người kia diệt sạch thì sẽ xảy ra hậu quả gì.

Ý niệm này lập tức sôi trào trong lòng hẩn.

Kim quang ở bốn phía rung động. Chúng không chịu khống chế mà biến hóa, thậm chí còn dần hình thành không gian to lớn.

Giờ phút này tâm tình Tiểu Ân chấn động, cho nên lực khống chế không gian phong ấn trong thần thể yếu đi. Cho nên mới có xảy ra tình cảnh nguy hiểm này. Tất nhiên nếu Tiểu Ân dùng thời gian một trăm năm để cô đọng thì không bao giờ phát sinh chuyện này nữa.

Dùng thực lực để cưỡng chế nhưng không hoàn toàn cô đọng thì khi tâm sinh ma niệm sẽ xảy ra hiện tượng nguy hiểm này.

Tâm Tiểu Ân vọng động, muốn giết chết tất cả thần linh. Không gian khổng lồ trong mắt hẩn bắt đầu phát huy uy lực khổng lồ. Nhưng chỉ bằng thực lực của kẻ mất đi lý trí như hẩn không bao giờ thực hiện được điều này.

Trong nháy mắt, nhóm thần linh cảm nhận được uy lực to lớn trên người Tiểu Ân. Đặc biệt nhìn hào quang màu vàng không ngừng mở rộng trong không gian, mọi người bắt đầu đề phòng. Bọn họ đều kiêng kỵ Tiểu Ân.

Không khí trong tòa tháp trở nên khẩn trương. Ngồi bên cạnh Tiểu Ân, hai vị thần linh vốn bất động như bô tát rút cuộc hành động.

Cự Ma Thần và Day Ville đột nhiên duỗi tay đặt lên vai Tiểu Ân.

Hai cỗ nhiệt lưu thông qua bàn tay của hai người truyền vào người Tiểu Ân. Lập tức khí tức lạnh như băng xâm chiếm cơ thể hẩn dần tan đi. Tiểu Ân thở phào nhẹ nhõm, hào quang màu vàng trong mắt lập tức dừng lại, không gian to lớn bên trong thần thể từ từ bị kiềm chế lại.

Mọi thứ trước mắt giống như ảo ảnh tan biến, đôi mắt khiến nhóm thần vương sợ hãi lại một lần nữa nhắm lại.

- Tiểu Ân bệ hạ vĩ đại, ngài có gì không hài lòng?

Giờ phút này giọng nói của Odin Lage mới vang lên. Vừa rồi Tiểu Ân mất khống chế, tam đại thần vương không hề chỉ trích.

Tiểu Ân đè nén cảm giác rung động trong lòng. Đột nhiên cảm thấy không ít hơi thở cường đại lướt qua người, bên trong những hơi thở còn ẩn chứa một tia địch ý.

Trong lòng hẩn than nhẹ một tiếng, hậu quả này là do hẩn tạo ra. Vừa rồi kim quang phát ra bốn phía, Tiểu Ân không che dấu được ý nghĩ trong lòng mình. Đó là tình cảm tiêu cực, tràn ngập hơi thở giết chóc.

Nhóm thần vương không phải kẻ ngốc, tự nhiên hiểu được hàm ý của hơi thở đó. Tiểu Ân có thái độ đó với bọn họ thì bọn họ còn vui vẻ với Tiểu Ân mới là chuyện lạ.

Tuy nhiên ngoài dự đoán của Tiểu Ân, không phải thần linh nào cũng có ác ý với Tiểu Ân.

Bên người Tiểu Ân chỉ có gần mười hơi thở thù địch mà thôi, trong đó không có hơi thở của tam đại thần vương và hơi thở của Douglas.

Chỉ có điều Tiểu Ân không biết trong lòng bọn họ nghĩ gì.

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nở nụ cười thần nhiên nói:

- Quang huy chỉ chủ bệ hạ vĩ đại, ta không có dị nghị gì với quyết định của hội nghị thần vương.

Hắn khẽ gật đầu với chúng thần nói:

- Các vị đều là những người tiên giai thành thần vương nhiều năm. Quyết định của các vị chắc phù hợp nhất với xu thế phát triển của thần giới.

Tiểu Ân nhận sai, thần niệm ác ý ở quanh người hắn từ từ thu về.

Tuy chúng thần đều biết ý của Tiểu Ân không phải như lời hắn nói nhưng thái độ vừa rồi của hắn đủ khiến mọi người hài lòng.

Ánh mắt của Odin Lage dời khỏi người Tiểu Ân, ánh mắt của hắn nhìn chúng thần vương nói:

- Ai đồng ý thăng tiến thần giới?

- Đồng ý

- Đồng ý

- Đồng ý....

Gần như giọng nói của Odin Lage vừa phát ra, ngoài ba người Tiểu Ân, nhóm thần vương còn lại đều đồng ý.

Trong lòng Tiểu Ân không ngừng cười lạnh. Trong đám thần linh, chỉ sợ chỉ có ba người bọn họ có ý nghĩ khác. Hơn nữa hắn có thể khẳng định, nhóm thần linh này đã sớm ăn ý với nhau. Trước khi Tiểu Ân tiên giai thành thần vương đã mang vấn đề này ra thảo luận. Chỉ chờ hắn tham gia là quyết định mà thôi.

- Tiểu Ân bệ hạ, ý của ngài thì sao?

Giọng nói của Odin Lage lại vang lên

Giọng nói của hắn vẫn bình thản nhưng trong lòng Tiểu Ân chợt xuất hiện cảm giác kỳ dị. Hắn dường như cảm nhận được không khí bên trong tháp không ngờ trở nên quỷ dị.

Không khí này thậm chí còn khấn trương hơn so với khi hắn muốn vung lưới bắt toàn bộ nhóm thần vương

Trong nháy mắt, kim quang trong mắt Tiểu Ân lại xoay tròn. Tiểu Ân im lặng, Nhất Hào dùng tốc độ nhanh nhất tính toán. Vô số số liệu được nó xử lý trong vòng một giây. Từ khi hắn thành thần hay khi tiến vào hội nghị thần vương, hắn đều để Nhất Hào phân tích.

Rốt cuộc Nhất Hào cho hắn kết luận.

Nhóm thần vương bày ra cục diện này chắc chắn là có mục đích. Hơn nữa rất rõ ràng, nhóm thần vương không vô duyên vô cớ kéo Tiểu Ân vào trong.

Thậm chí hắn có cảm giác kỳ lạ, chuyện thế giới này thăng tiến chỉ sợ có quan hệ mật thiết với hắn. Nếu không nhiều thần vương đồng ý liên kết hai thế giới rồi mà vẫn cần hắn đồng ý.

Nhẹ nhàng cười, Tiểu Ân bình tĩnh nói:

- Quang huy chỉ chủ vĩ đại, ta từng nói. Không có dị nghị với quyết định của hội nghị. Nếu tất cả thần vương tôn quý đều đồng ý thì ta cũng tuân theo.

Tiểu Ân không có lý do gì để phản đối. Cho dù ba người bọn họ có phản đối thì cũng không có tác dụng gì.

Odin Lage liếc mắt nhìn Tiểu Ân, trong ánh mắt có hàm ý không nói thành lời nói:

- Cự Ma Thần bệ hạ và Day Ville bệ hạ.

Hai người đồng thanh nói:

- Chúng ta không có dị nghị gì.

Hai người quả thực không có dị nghị gì, nhưng chỉ nói không dị nghị chứ không nói đồng ý

Tuy nhiên đối với điều này, thần vương Odin Lage không để tâm.

Ánh mắt của Odin Lage đảo qua chúng thần một vòng, dường như trao đổi với hai vị thượng cổ thần vương và Douglas, sau đó nói:

- Nếu như vậy kể từ giờ ta tuyên bố mọi người phải tranh thủ tìm điểm tới hạn, nhanh chóng tìm được một trăm lẻ tám điểm tới hạn. Hơn nữa các vị có thể chuẩn bị che chở cho tín đồ và tinh cầu của mình. Đồng thời có thể thông báo cho các thần linh, dừng việc chém giết lẫn nhau, triệu tập thần quốc về các điểm tới hạn.

Nhóm thần vương đáp ứng không có dị nghị gì. Ngay cả chuyện về thần quốc của mình cũng không do dự đáp ứng

Trong lòng Tiểu Ân cảm thấy kỳ quái, thần quốc của nhóm thần vương chính là thần thể của bọn họ. Mặc dù dùng để chiến đấu với thần linh cùng giai sẽ chiếm được thể thượng phong nhưng dùng để che chở tín đồ lại không đủ.

Nhiều ý niệm xoay chuyển trong đầu. Tiểu Ân lập tức hiểu, khi vách tường tinh bích bị mở, đối với nhóm thần linh từ ngoài tới, chỉ sợ trong lòng bọn họ không có nhiều người để vướng bận. Cho nên rất có khả năng những người mà nhóm thần linh điên muốn bảo hộ không bằng một thần linh nhược tiểu.

Sau khi tất cả thần linh đáp ứng, Tiểu Ân hỏi:

- Quang huy chi chủ bệ hạ, nếu muốn che chở tinh cầu thì phải làm như thế nào?

- Tiểu Ân bệ hạ, ngài có thể lưu tinh thần ấn ký của mình trên tinh cầu mà ngài muốn che chở. Thời điểm khi hai thể giới thông với nhau, chúng ta sẽ lợi dụng sức mạnh dũng mãnh của thiên địa chi lực truyền tống tinh cầu vào trong thần quốc của mình

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi ngược lại:

- Truyền tống tinh cầu? Đến thần quốc của chúng ta

Tuy Tiểu Ân đã trở thành thần vương nhưng chưa bao giờ nghĩ tới chuyện có thể truyền tống tinh cầu

- Đúng vậy.

Odin Lage bình tĩnh nói:

- Truyền tống tinh cầu tuy khó khăn nhưng nếu chuẩn bị tốt sẽ có khả năng. Về phần thần quốc của ngài....

Khuôn mặt của hắn mỉm cười nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, ngài nắm giữ thần quốc rộng lớn nhất trong số thần vương, chẳng lẽ không chứa được vài tinh cầu sao?

Tiểu Ân im lặng, không nói gì. Hắn rất cuộc hiểu ý Odin Lage muốn nói tới toàn bộ thời không hồng lưu.

Toàn bộ thời không hồng lưu sao, Tiểu Ân cẩn thận ngẫm nghĩ lại. Đừng nói là toàn bộ thời không hồng lưu, cho dù là không gian hắc phong ấn trong thân thể cũng đủ để chứa một tinh cầu.

Tới bây giờ hắn mới hiểu rõ khái niệm lập thể. Hóa ra uy lực của thần vương đạt tới trình độ này.

Tất nhiên ngoài Douglas và Tiểu Ân nắm giữ thần vực lực lượng, những thần linh còn lại, cho dù là tam đại thần vương cũng không có khả năng làm được điều này.

Hơi cúi đầu, Tiểu Ân nói:

- Quang huy chi chủ vĩ đại, đa tạ ngài chỉ điểm.

Odin Lage gật đầu với hắn nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, để thần giới thăng tiến thành công, mỗi thần vương phải phát huy lực lượng lớn nhất của mình. Chúng ta cần lực lượng của ngài.

Đầu Tiểu Ân nhẹ nhàng cúi thấp. Động tác của hắn rất kính cẩn nhưng nhóm thần linh đều biết, Tiểu Ân không bình tĩnh như biểu hiện bên ngoài.

- Quang huy chi chủ vĩ đại, thần dụ của ngài, ta sẽ ghi nhớ.

Trong mắt Odin Lage lóe sáng, nhóm thần linh còn lại im lặng không nói. Tiểu Ân tỏ thái độ, ghi nhớ thần dụ của Odin Lage. Nhưng chưa chắc hẳn đã làm ra.

Trầm mặc nửa ngày, sau đó Odin Lage nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, ta hy vọng ngài có thể phá tan quang động tạo ra quãng sàng thời gian

Trong lòng Tiểu Ân động, hẳn lập tức hiểu đây mới là nguyên nhân chính thức mà nhóm thần vương chờ hẳn.

Giọng nói của hắn tràn ngập lực lượng:

- Quang huy chi chủ bệ hạ, vì sao phải làm như vậy?

Odin Lage không giấu giếm, tỉ mỉ giải thích:

- Ở ngoài thần giới của chúng ta có một vách tường tinh bích to lớn. Bên trong vách tường tinh bích có cất những cái khe, đó chính là các điểm tới hạn. Những điểm tới hạn đó đều nắm giữ thiên địa chi lực nồng đậm nên mới tạo thành lỗ hổng trên vách tường tinh bích. Tuy nhiên lực lượng của vách tường tinh bích vượt xa sự tưởng tượng của ngài. Những lỗ hổng đó chỉ lưu lại một ít thiên địa chi lực mà thôi.

- Như vậy lỗ hổng không thể mở rộng

Không thể mở rộng.

Odin Lage nghiêm mặt nói:

- Lần đầu tiên dẫn thiên địa chi lực sẽ khiến quang động vỡ tan. Về sau hình thành nên những lỗ hổng cố định khác nhau, bất kể ai cũng không có khả năng mở rộng.

Trong lòng Tiểu Ân rất kinh ngạc. Căn cứ theo hiểu biết của hắn về quang động trong thời không hồng lưu, nếu quang động được mình hỗ trợ, cho dù mở rộng gấp đôi, thậm chí mười mấy lần cũng không thành vấn đề. Tiểu Ân đã làm như thế nếu không hẳn không thể tạo ra được hai khu vực có thiên địa chi lực nồng đậm ở trong thời không hồng lưu

Tuy nhiên mở rộng quang động có giới hạn nhất định. Nếu tới giới hạn nhất định sẽ bị lực lượng nào đó ước thúc. Nếu cố mở rộng ngược lại còn bị thu nhỏ đi.

Tiểu Ân biết đó là do biến hóa của vách tường tinh bích. Chỉ cần vách tường tinh bích còn tồn tại thì lực ước thúc này không bao giờ giảm.

Do dự một chút, Tiểu Ân che giấu chuyện này. Bởi vì hắn biết chỉ ở bên trong quang động, chỉ có ngọc lưu ly bảy màu sinh ra trong quang động mới có được năng lực và trí tuệ như vậy.

- Bệ hạ, theo ta được biết, dường như còn có một tồn tại có thể mở được vách tường tinh bích

Tiểu Ân lo lắng nói

Cũng không phải hắn muốn bán đứng Vô Danh mà hắn biết, Vô Danh và Odin Lage đã từng gặp nhau. Trong tình huống này Odin Lage mà không biết năng lực của Vô Danh mới lạ

- Vô Danh các hạ là người duy nhất có thể đánh vỡ vách tường tinh bích.

Odin Lage thở dài một tiếng nói:

- Nhưng đáng tiếc, Vô Danh các hạ chỉ có một, nếu có một trăm lẻ tám Vô Danh, như vậy chúng ta đã sớm thành công

- Một trăm lẻ tám?

Tiểu Ân nói

- Đúng vậy muốn hai thế giới kết hợp với nhau không chỉ phá vỡ một điểm tới hạn mà phải đồng thời phá vỡ một trăm lẻ tám điểm tới hạn. Như vậy toàn bộ vách tường tinh bích mới sụp đổ.

Odin Lage nhẹ giọng nói:

- Trong thế giới của chúng ta, nếu không tìm được một trăm lẻ tám điểm tới hạn thì chúng ta không có tư cách thăng tiến thế giới

Sắc mặt Tiểu Ân căng thẳng nói:

- Theo ta được biết, ngài chưa tìm được một trăm lẻ tám điểm tới hạn
- Đúng vậy, nhưng chúng ta cam đoan với ngài, nhất định sẽ làm được điều này

Tiểu Ân không nói gì, thần niệm của hắn đảo qua bốn phía một vòng. Lập tức hắn hiểu, nhóm thần vương dường như rất tự tin. Hắn lập tức hiểu nhóm thần vương này có phương pháp tìm được điểm tới hạn, nếu không tuyệt đối không có biểu hiện như vậy.

- Được rồi, rốt cuộc ngài cần ta làm gì? Chế tạo một số quang sáng thời gian sao?

Tiểu Ân nghi hoặc hỏi

- Đúng vậy, mười vị thần vương liên thủ có thể phá vỡ quang động. Chúng ta cần lực lượng của ngài, trước khi mỗi quang động bị đánh, trong khu vực đó hình thành quang sáng thời gian và điều tiết thời gian. Sau khi quang động bị đánh vỡ, quang sáng thời gian cũng bị phá hủy khiến thiên địa chi lực của một trăm lẻ tám điểm tới hạn cùng bộc phát
- Quang huy chi chủ bệ hạ, nếu là như thế vì sao ngài không liên tục đánh vỡ quang động?

Tiểu Ân trầm giọng nói:

- Mười thần vương một tổ, có thể hoàn thành mục tiêu này rất nhanh
- Không có khả năng

Giọng nói của Odin Lage lộ vẻ bất đắc dĩ:

- Lực lượng của vách tường tinh bích quá lớn, một khi điểm tới hạn gặp phải vấn đề, trong vòng nửa ngày sẽ bị lực lượng cường đại của nó áp chế và trong một ngày khôi phục lại như bình thường. Hơn nữa cũng không phải khôi phục lại thành quang động như cũ mà hoàn toàn biến mất.

Giọng nói của Douglas vang lên:

- Tiểu Ân bệ hạ, mười thần vương liên thủ tuy có thể phá vỡ quang động nhưng sẽ hao tổn hết lực lượng, trong vòng mười ngày không thể khôi phục

Mấy vị thần vương bắt mắt nhìn về phía Douglas. Tuy nhiên bọn họ nhanh chóng thu hồi ánh mắt bởi vì gió lốc trong đôi mắt của Douglas bắt đầu xoay tròn. Trong tình huống này không có thần linh nào dám ra mặt

Tiểu Ân bình tĩnh thở dài một hơi

Tới bây giờ hắn mới hiểu rõ vì sao nhóm thần vương lại bó tay không có biện pháp. Hóa ra tất cả là do lực lượng của vách tường tinh bích lớn hơn lực lượng tổng thể của các thần vương

Nếu như trên thế giới này có một trăm lẻ tám thần vương thì không cần tới lực lượng của Tiểu Ân. Bởi vì bọn họ có thể trực tiếp phá vỡ quang động, hoàn thành tâm nguyện của mình

Nhưng cộng cả nhóm thần vương diên từ bên ngoài vách tường tinh bích tới và nhóm thần vương truyền thống cũng chỉ có hơn mười thần vương, chỉ đạt tới con số một phần. Vì thế bọn họ mới có chủ ý với mình

Tiểu Ân cảm ứng có hơn mười đạo ánh mắt tập trung lên người mình. Những ánh mắt đó có nóng rực, có bình tĩnh, thậm chí còn mang theo cảm giác mà hắn không nhận ra. Trong lòng Tiểu Ân không khỏi cười khổ. Hắn đột nhiên nghĩ tới một vấn đề, nếu mình không đáp ứng thì có thể bình an rời khỏi nơi này không?

Cảm ứng dấu ấn thần vương cường đại, trong lòng Tiểu Ân hạ quyết tâm. Chỉ cần thoát khỏi nơi này thì lần sau hắn sẽ không dùng bản thể tham gia hội nghị thần vương nữa

Chỉ có điều dù hấn trốn bên trong thời không hồng lưu thì cũng chưa chắc có sức bảo vệ trước sự liên hợp của các thần vương

Vô số ý niệm giằng co trong đầu hấn, các loại ý tưởng lần lượt bị loại bỏ. Cuối cùng Tiểu Ân thở dài một tiếng, hấn có quyết định.

Hấn là Tiểu Ân. Tuy linh hồn của hấn tới từ thế giới bên kia nhưng hấn trưởng thành ở thế giới này và đạt được thành tựu to lớn ở thế giới này. Đối với hấn, thế giới này mới là ngôi nhà chân chính của hấn.

Trong nháy mắt hấn nghĩ tới những sinh mạng mà mình gặp từ khi sinh ra. Miệng hấn hơi giật giật, bản thân mình là Tiểu Ân

Đầu cúi xuống, giọng nói của Tiểu Ân bình tĩnh vang lên:

- Quang huy chi chủ vĩ đại, Tiểu Ân đã hiểu, nhất định sẽ duy trì quang sáng thời gian

Đôi mắt của Odin Lage lóe ra hào quang khác thường. Nhóm thần linh dường như cũng nhận ra ý khác trong lời nói của hấn nhưng chỉ cần Tiểu Ân không phản đối, bọn họ không có cơ gì để gây khó dễ

Một lúc sau, rốt cuộc Odin Lage nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, có ngài ủng hộ, chúng ta rất vui mừng. Chúng ta chờ vinh quang của ngài chiếu sáng cả thần giới

Tiểu Ân lãnh đạm nói:

- Quang huy chi chủ bệ hạ, tuy ta có thể duy trì quang sáng thời gian nhưng ngài nên biết, nếu muốn thuận lợi mở và duy trì quang sáng thời gian. Ta phải gánh chịu áp lực vô cùng lớn. Ngay cả ta cũng không thể khẳng định mình có thể đồng thời chống đỡ mấy cái. Nếu phải bỏ dở giữa chừng, mong mọi người tha thứ.

Trong nháy mắt, tòa tháp trở nên trầm mặc

Những lời nói của Tiểu Ân tuy chướng tai nhưng không ai có thể phản bác. Hơn nữa nếu những điểm tới hạn không thể bùng nổ trong vòng một ngày thì sẽ tự động biến mất. Tuy ngày sau sẽ có những điểm tới hạn mới nhưng trời mới biết sẽ kéo dài tới năm nào tháng nào.

Giờ phút này phần đông thần vương biểu hiện thái độ khác nhau, những ánh mắt nhìn về phía Tiểu Ân đều có chút khác thường. Có thể trước mặt phần đông thần vương nói ra những câu này, đối với một vị thần vương vừa mới tiến giai là chuyện rất giỏi.

Cuối cùng Odin Lage nói:

- Tiểu Ân bệ hạ, chúng ta không cần ngài động thủ ngay lập tức, ngài có thể tiếp tục tu luyện cho tới khi nào ngài nắm chắc thì thôi.

- Khi nào nắm chắc?

Tiểu Ân nhún vai nói:

- Cho dù chỉ có một trăm quang sáng thời gian, ta cũng không thể làm được.

- Ngài có thể.

Giọng nói của Douglas đột ngột vang lên:

- Chỉ cần ngài có thể nhét toàn bộ thời không hồng lưu vào trong thần thể thì tuyệt đối có thể.

Tiểu Ân hơi giật mình. Nghĩ tới phạm vi của toàn bộ thời không hồng lưu. Da đầu hấn co giật.

Tiểu Ân nói:

- Douglas bệ hạ, nếu ta không nhầm thì ngài cũng không thể làm được điều này, vì sao ta làm được?

- Bởi vì ta và ngài khác nhau.

Douglas dừng một chút nói lại:

- Chúng ta khác nhau

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân giương lên, nói vậy mà cũng nói, mình và bọn họ đương nhiên khác nhau. Norah đứng lên nhìn chúng thần, hơi khom người nói:

- Các vị bệ hạ, xin tha lỗi cho sự thất lễ của ta, nhưng ta muốn đàm luận riêng với Tiểu Ân bệ hạ.

Odin Lage nhìn hần, trao đổi thần niệm với vài vị thần vương:

- Norah bệ hạ, chỉ cần Tiểu Ân bệ hạ đồng ý, chúng ta không có ý kiến.

Norah xoay người, khẽ mỉm cười với Tiểu Ân:

- Tiểu Ân bệ hạ, ý của ngài thế nào?

Tiểu Ân đứng lên nói:

- Norah bệ hạ, mời

Giữa hai vị thần vương lập tức xuất hiện quang sáng, trong nháy mắt tạo thành một cánh cửa to lớn. Tiểu Ân và Norah cùng bước vào cánh cửa đó.

Khi bọn họ bước vào cánh cửa, hào quang lập tức vô thanh vô thức biến mất

Bên trong tòa tháp, chúng thần vương dùng thần niệm giao lưu với nhau, trong đó người bị hỏi nhiều nhất tự nhiên là Bo Liga, người thân với Norah nhất.

Chỉ có điều vị cá sấu thần vương này cũng không biết rõ hoặc cố ý giả bộ hồ đồ. Tóm lại chúng thần vương không biết được ý đồ chân thật của Norah từ hần.

Ở vị trí trung tâm, ba đại thần vương vẫn bất động như núi. Ở góc hẻo lánh, lốc xoáy trong đôi mắt của Douglas xoay tròn nhanh hơn. Trung tâm lốc xoáy trở nên thâm thúy khó dò, dường như có thể hút linh hồn của nhóm thần vương vào trong đó. Nhất thời, không có ai dám chú ý tới hần.

Không khí quỷ dị bao phủ tòa tháp. Một số thần vương nhìn về phía Tiểu Ân và Norah biến mất, trong lòng bọn họ suy nghĩ...

Sau khi Tiểu Ân tiến vào cánh cửa, lập tức ở trong một không gian khép kín.

Tuy hai mắt hần không mở nhưng chỉ cần thần niệm của hần đảo qua là nắm giữ được hoàn cảnh ở nơi này

- Tiểu Ân bệ hạ, nơi này là không gian khép kín trong tòa Tháp thần vương, dùng để chuẩn bị cho các thần vương muốn gặp nhau riêng.

Norah mỉm cười giải thích nói:

- Ở trong này tuyệt đối an toàn, ngay cả ba đại thần vương và .. Douglas cũng không thể nghe lén

Tiểu Ân kinh ngạc ngẩng đầu bởi vì hần phát hiện một chuyện.

Khi Norah đề cập tới Douglas, giọng nói không hề che giấu sát khí và căm hận. Điều này nằm ngoài dự đoán của hần. Chẳng qua tên này khiến Tiểu Ân sinh cảm giác đặc thù. Nếu có thể, chắc chắn Norah sẽ hoàn toàn gạt bỏ Douglas

Tất nhiên muốn gạt bỏ một vị thần vương hơn nữa còn là người có thể sánh vai với ba đại thần vương Thượng cổ, trên cơ bản là chuyện không có khả năng

Do dự một chút, Tiểu Ân hỏi:

- Norah, bệ hạ, ngài cũng tới từ thế giới bên kia ?

- Đúng, chẳng qua phương thức của ngài và chúng ta khác nhau.

Norah không chút do dự nói:

- Douglas cũng tới từ nơi đó

- Đúng

Sắc mặt của Tiểu Ân trở nên ngưng trọng:

- Theo ta được biết, dường như khi ngài và đồng bạn của mình tới đây liền bị chúng thần đuổi giết. Do có sự chỉ điểm của Douglas bệ hạ nên các ngài mới có thể thuận lợi sinh tồn và trưởng thành.

- Đúng

- Như vậy sao ngài lại đối với Douglas bệ hạ....

Tiểu Ân dừng một chút nói:

- Căm hận

- Ha ha

Norah âm trầm cười:

- Tiểu Ân bệ hạ, ta không căm hận Douglas mà muốn giết hắn

Thần niệm của Tiểu Ân thoáng giật mình, không ngờ đối phương trực tiếp nói thẳng. Không biết đối với mình đây là họa hay phúc

- Tiểu Ân bệ hạ, nếu ngài cũng tới từ thế giới của chúng ta, vậy khi còn sống ngài cũng là nhân vật vĩ đại. Không biết ngài tới từ quốc gia nào trong mười quốc gia lớn?

Norah nhẹ giọng hỏi.

Trong lòng Tiểu Ân ngẩn ra. Tuy hắn không hiểu ý của những lời này, nhưng hắn có thể khẳng định, thế giới ban đầu của hắn không chỉ loài người trên trái đất là chủng tộc có trí tuệ.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân thành thật nói:

- Norah bệ hạ, ta từ một tinh cầu màu xanh xinh đẹp tên là trái đất. Tuy nhiên ta không hiểu những lời ngài nói ...chẳng lẽ ngài biết gì sao?

Thần niệm của Tiểu Ân tập trung trên người Norah. Trái đất chưa từng tiếp xúc với sinh vật tới bên ngoài vũ trụ. Như vậy có thể khẳng định, địa vị của trái đất trong vũ trụ không cao.

Nhưng khi Tiểu Ân nói ra hai từ này, sắc mặt của Norah thay đổi khiến Tiểu Ân cảm thấy kinh ngạc. Không ngờ trái đất của mình lại nổi tiếng như vậy.

Norah nhìn Tiểu Ân nói:

- Trái đất ... Hóa ra ngài tới từ quốc gia đó, vậy trách không được

Trong lòng Tiểu Ân cảm thấy phấn khởi, hắn hơi khom lưng nói:

- Norah bệ hạ, ngài đã từng đi qua quê nhà của ta?

- Không

Norah khẽ thở dài nói:

- Tuy ta chưa tới tinh cầu của ngài nhưng những người tới từ thế giới của chúng ta, phần lớn đều hỏi về tinh cầu của ngài. Tinh cầu của ngài từng xuất hiện một vị nhân tài kiệt xuất, ai cũng muốn liên hệ.

Khuôn mặt của Tiểu Ân lộ vẻ quái dị, không ngờ tinh cầu của mình lại xuất hiện nhân vật kiệt xuất như vậy, đúng là khiến người khác khó tin.

- Feinuo De, Rick, Elliott, Minna...

Norah nói:

- Có lẽ bọn họ có thể giải thích, cho ngài biết

- Bọn họ là ai?

- Bọn họ từng đi qua tinh cầu của ngài và được sự trợ giúp của đồng bào của ngài trở thành thần vương nổi bật trong thế giới này.

Norah khẽ thở dài nói:

- Nếu ngài không ngại, ta có thể mời bọn họ vào đây

Tiểu Ân tự nhiên đồng ý, trong lòng hắn rất muốn biết tin tức về tinh cầu của mình.

Sau khi Norah được Tiểu Ân đồng ý liền vẽ một vòng tròn trong hư không. Lập tức không gian phong bế truyền ra hai câu nói với bên ngoài.

Sau đó phiên không gian lập tức sáng lên và xuất hiện bốn vị thần vương.

Trong mắt bốn vị thần vương tràn ngập thần sắc cổ quái, ánh mắt nhìn Tiểu Ân mang theo vẻ thân mật.

Tiểu Ân nhớ rõ khi mình không đồng ý với ý kiến của Odin Lage, bọn họ từng thể hiện địch ý mãnh liệt. Nhưng giờ phút này thái độ của bọn họ hoàn toàn biến hóa.

Hơi thở trên người bọn họ khiến Tiểu Ân thả lỏng.

Tới cảnh giới của bọn họ, có thể dễ dàng cảm ứng được tâm ý của người khác. Cho dù đối mặt với thần linh cùng giai, cũng có thể dễ dàng phân biệt được. Cho nên khi Tiểu Ân cảm ứng thái độ xoay chuyển một trăm tám mươi độ của bọn họ liền cảm thấy kinh ngạc.

Bốn vị thần vương hơi cúi người, dưới sự giới thiệu của Norah, đôi bên nói chuyện thoải mái với nhau

Dưới sự giải thích của bọn họ, Tiểu Ân mới biết nguyên trong thế giới cũ, trái đất đã phát triển thành một quốc gia to lớn. Tuy chưa thuộc hàng ngũ đứng đầu trên thế giới kia nhưng người trái đất có một vị ngạo mạn quần hùng và nắm giữ khoa học kỹ thuật hùng mạnh nhất trong mười quốc gia.

Theo dòng thời gian, liên bang trái đất nhất định có thể trở thành quốc gia vĩ đại nhất trong thế giới kia.

Từ miệng bọn họ, Tiểu Ân nghe được một cái tên hoàn toàn xa lạ và một thế giới hoàn toàn xa lạ.

Hắn rất cuộc biết, sau khi linh hồn mình tới đây, thế giới bên kia đã trải qua vô số năm. Hơn nữa hắn cũng biết, mấy năm nay, hắn bị nhốt ở nơi phân cách hai thế giới. Sở dĩ hắn có thể xảo hợp tiến vào vách tường tinh bích là do hắn là cường giả tới từ liên bang trái đất

Sau khi nghe xong, trong lòng hắn xuất hiện một tia buồn phiền. Thân nhân của hắn ở thế giới kia đã biến mất. Tuy rằng nơi đó vẫn là trái đất nhưng không còn là tinh cầu quê hương trong trí nhớ của hắn nữa ...

Sau khi vài vị thần vương nói chuyện với nhau, Tiểu Ân biết người trái đất đã phát triển tới trình độ gì.

Sau khi hiểu mọi chuyện, tảng đá trong lòng Tiểu Ân dường như được gỡ bỏ, không còn bất cứ vướng bận nào nữa. Bởi vì hắn biết, tinh cầu xinh đẹp màu xanh trong trí nhớ của hắn đã rời xa hắn, gần như không còn quan hệ gì với hắn. Mơ hồ, hắn như trút được gánh nặng, toàn bộ thể xác và tinh thần trở nên thoải mái.

Hơi thi lễ với các thần vương, Tiểu Ân hỏi:

- Các vị thần vương bề hạ tôn quý, ta còn một chuyện muốn thỉnh giáo.

- Ngài cứ nói...

Feinuo De cười nói

- Ngài và các vị thần vương bề hạ đều tới từ thế giới của chúng ta, vì sao lại căm thù Douglas bề hạ như vậy ?

Tiểu Ân cẩn thận hỏi

Sắc mặt của đám người Feinuo De lập tức trầm xuống, bọn họ không hề che giấu sự căm ghét Douglas

Trong lòng Tiểu Ân rất hiếu kỳ, không phải khi bọn họ vừa tới thế giới này được Douglas lãnh đạo nên mới an toàn phát triển sao? Hơn nữa nhìn thái độ của Douglas là biết hắn không có địch ý gì với nhóm thần vương diên.

Một lát sau, Feinuo De thở dài nói:

- Tiểu Ân bộ hạ, Douglas là sinh mạng của thế giới này nhưng thông qua thủ đoạn nào đó tiến vào thế giới của chúng ta. Vì để nâng cao thực lực, hắn đã phát động chiến tranh ở thế giới chúng ta.

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân giương lên. Trong lòng hắn mơ hồ cảm giác được hai chữ “chiến tranh” trong miệng đối phương. Chỉ sợ không phải xung đột quy mô nhỏ mà là một trận đại chiến khiến người khác khiếp sợ.

Quả nhiên trong mắt Feinuo De lóe ra hàn quang sắc bén:

- Mười quốc gia trải qua ngàn năm đã gạt bỏ toàn bộ sinh vật không cùng loại với mình. Nhưng không ai ngờ sau khi giành được thắng lợi trong chiến tranh, hắn thông qua thủ đoạn đặc thù nào đó lấy đi toàn bộ sinh linh và linh hồn của một quốc gia đứng đầu.

Trong lòng Tiểu Ân phát lạnh hỏi:

- Quốc gia đó có bao nhiêu nhân khẩu?
- Hàng tỷ

Feinuo De thở dài một tiếng, giọng nói của hắn tràn ngập cảm khái và bi thương.

Tiểu Ân kinh ngạc nhìn hắn, hóa ra vị thần vương bộ hạ vẫn còn cảm xúc.

Dưới sự giới thiệu của Feinuo De, Tiểu Ân biết, đó là quốc gia trung cấp đứng đầu trong thế giới kia.

Bọn họ và thần vương của thế giới này giống nhau đều có khoa học kỹ thuật tối cao. Đồng thời bọn họ nắm giữ rất nhiều tin đồn nhưng còn xa mới đạt tới cấp bậc quốc gia. Sau khi toàn bộ sinh linh của một quốc gia diệt vong quả thực tạo thành ảnh hưởng lớn đối với thế giới.

Hàng tỷ sinh linh bị một mình Douglas tiêu diệt khiến Tiểu Ân cảm thấy lạnh lẽo

- Vì sao hắn phải làm như vậy?

Tiểu Ân trầm giọng hỏi

- Vì để quay về đây.

Feinuo De lãnh đạm nói:

- Ngài chắc biết cấp bậc của thế giới chúng ta rất kém so với thế giới này.

Tiểu Ân ngẩn ra khẽ gật đầu. Dựa theo miêu tả của bọn họ, thế giới này quả thực mạnh hơn

- Theo quy tắc của các thế giới khác nhau, sinh linh trong thế giới đạt tới mức cực hạn, siêu việt lực lượng thế giới là có thể tự động thăng tiến thành thế giới cao cấp hơn.

Giọng nói của Feinuo De từ từ vang lên:

- Douglas không thuộc chủng tộc nhân loại có trí tuệ. Sau trận chiến, chúng ta thành công nâng thế giới tới mức cực hạn. Vì thế hắn mới có thể góp nhặt nhiều sinh mạng sinh linh mở ra vách tường tình bích thông tới thế giới này

Sắc mặt Tiểu Ân khẽ biến, hắn lập tức mơ hồ nhớ lại cảnh tượng Douglas lấy tấm bia đá của trận đồ Vô Danh. Hắn mơ hồ hiểu, sở dĩ Douglas có thể thuận lợi quay trở về là nhờ tấm bia đá kia

- Hiện tại ngài đã hiểu, vì sao chúng ta có thái độ quái dị như thế đối với hắn.

Feinuo De cười khổ nói:

- Lúc trước khi chúng ta tiến vào nơi này, điều nghĩ phải đưa hấn vào chỗ chết. Nhưng không nghĩ chúng ta là cao thủ đỉnh cao trong thế giới của mình nhưng tới nơi này lại chỉ tương đương với thần linh nhược tiểu. Hơn nữa điều quan trọng là ... phần đông thần linh có thái độ không tốt với chúng ta.

Tiểu Ân không nói gì, trên người đám người Feinuo De có thần cách tự trưởng thành. Vì điều này, thần linh của thế giới này không thể nào buông tha cho bọn họ.

591. Chương 71: Người Khổng Lồ Sinh Ra

- Chúng ta tới đây để đuổi giết Douglas nhưng cuối cùng phải nhờ sự trợ giúp của hấn mới bảo toàn được, và cuối cùng có địa vị bình đẳng với nhóm thần linh ở đây.

Hấn hít sâu một hơi nói:

- Trong lúc nguy cấp, chúng ta đã hạ linh hồn khế ước với nhau, cho nên sau khi chiến tranh kết thúc, chúng ta mất cơ hội giết Douglas.

Tiểu Ân nhẹ nhàng gật đầu, trong lòng hấn có cảm giác quái dị.

Những người này vốn là kẻ thù nhưng trong cơ duyên xảo hợp buộc phải hợp tác với nhau, hơn nữa còn ký linh hồn khế ước với nhau, đây đúng là bị kịch.

Xem ra trừ khi nhóm thần vương điên từ bỏ tính mạng mình thì mới liều mạng với Douglas được, nếu không dưới tác dụng của linh hồn khế ước, bọn họ không có cơ hội để báo thù.

Ho nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nói:

- Các vị thần vương bị hạ, bất kể thế nào thì lúc trước thần vương Douglas cũng trợ giúp các người, chuyện đã như vậy, các người không nên tìm hấn gây phiền toái.

Hiện tại Tiểu Ân đã rõ ân oán giữa bọn họ.

Tuy Douglas có tâm địa ác độc nhưng không vì thế mà Tiểu Ân muốn đòi công đạo cho những sinh linh bị diệt vong.

Douglas tiêu diệt quốc gia ở thế giới kia nhưng khi đó trái đất chưa gia nhập vào đại liên minh vũ trụ, một khi đã như vậy, vận mệnh của quốc gia diệt vong không liên quan gì tới Tiểu Ân, hấn chỉ cần phòng bị Douglas là được.

Sắc mặt của vài vị thần vương biến hóa kỳ dị, một lúc sau, Norah thở dài nói:

- Tiểu Ân bị hạ, kỳ thật ngay từ đầu chúng ta đã rơi vào bẫy của Douglas, nếu không sẽ không ký linh hồn khế ước với hấn.

Tiểu Ân hơi giật mình hỏi:

- Norah bị hạ, vì sao ngài nói vậy? Không phải ngày xưa Douglas giúp các người thoát khỏi cảnh hiểm nghèo sao.

Norah hừ lạnh một tiếng:

- Tiểu Ân bị hạ, một vài vị thần linh nhỏ yếu tới nơi này, ta hỏi ngài, nếu một vài vị thần vương và chủ thần muốn liên thủ diệt sạch thì thần linh nhỏ yếu có cơ hội bỏ chạy sao?

Tiểu Ân do dự một chút, tuy không nói chuyện nhưng trong lòng sớm có đáp án.

Nếu chỉ có vài vị thần linh nhỏ yếu thì làm sao tránh được cuộc đuổi giết của toàn bộ thần giới.

Trong lòng hấn chợt tỉnh ngộ nói:

- Nhóm thần vương Odin Lage sớm nhìn thấu thực lực của các người, biết các người chắc chắn tiến giai thành thần vương nên mới chủ động thả các người, kỳ thật bọn họ vì điểm tới hạn.

- Đúng vậy.

Norah khẽ gật đầu, tán thưởng nói:

- Chỉ có thần vương mới có thực lực phá vỡ điểm tới hạn, nếu có thể, chỉ sợ nhóm thần vương truyền thống hy vọng có hơn một trăm vị thần vương.

Trong lòng Tiểu Ân không biết có cảm giác gì, vì phá vỡ điểm tới hạn để thần giới thăng tiến, nhóm thần vương truyền thống gần như không từ thủ đoạn, không ngờ có thể thành tâm tiếp nhận nhóm cường giả tới từ bên ngoài vách tường tinh bích, bởi vậy có thể thấy bọn họ rất quyết tâm làm chuyện này, nhưng quyết tâm mạnh mẽ này không phải chuyện tốt với Tiểu Ân.

Giở hần mới hiểu vì sao Odin Lage có thời gian chờ mình trưởng thành.

Hơi nghiêng đầu, Tiểu Ân suy nghĩ một chút:

- Norah bệ hạ, ta có chuyện không rõ, vì sao các người nhiệt tâm với chuyện phá vỡ điểm tới hạn, chẳng lẽ là nhóm thần vương truyền thống yêu cầu sao?

- Không phải là yêu cầu của bọn họ, đây cũng là nguyện vọng của chúng ta.

Norah nghiêm túc nói:

- Nếu kết nối thế giới này với thế giới cao cấp hơn thì thiên địa chi lực của thế giới này sẽ mạnh hơn, có lợi trong việc tiếp tục tu luyện của chúng ta.

- Tiếp tục tu luyện?

Sắc mặt Tiểu Ân có chút quái dị, bọn họ đều là thần vương đứng trên đỉnh cao kim tự tháp, còn có không gian tiếp tục phát triển sao.

- Đúng vậy, tiếp tục tu luyện.

Norah khẳng định nói:

- Ở thế giới thấp, nếu có người vượt qua thực lực của thế giới sẽ phá vỡ vách tường tinh bích rồi đi, nhưng tương tự ở thế giới thấp, người tu hành đạt tới đỉnh của thế giới, muốn tiến thêm bước nữa sẽ gặp muôn vàn khó khăn, mà chúng ta....

Tay hần chỉ hư không:

- Chúng ta đã tới bước này, thực sự không muốn buông tha.

Tiểu Ân chậm rãi gật đầu, hần hiểu thấu suy nghĩ của những người này.

Bọn họ vốn muốn giết Douglas nhưng cuối cùng không thực hiện được, phải chung sống hòa bình.

Nếu thế giới này thăng tiến, bọn họ chắc chắn có thể đề cao.

Về phần hủy diệt một trăm phần trăm sinh linh, căn bản chẳng tạo thành chương ngại tâm lý gì với bọn họ, chỉ sợ trong lòng bọn họ còn hận không thể giết sạch sinh linh trong thế giới này, nếu không, bọn họ cũng không dụng tâm thúc đẩy chuyện này.

Đầu Tiểu Ân lại cúi thấp, trong nháy mắt hần có quyết định.

Thì lễ với chúng thần, Tiểu Ân nói:

- Ý của các vị, Tiểu Ân đã rõ, một khi đã quyết định, ta sẽ quay trở về tu luyện, chờ thu được toàn bộ không gian hồng lưu vào trong thần thể mới nhắc lại chuyện này.

Thấy Tiểu Ân bày tỏ thái độ, Norah không khỏi thở dài một tiếng, hần nhận ra ý từ chối trong lời nói của Tiểu Ân, tuy nhiên khác với lúc này, lần này hần không biểu hiện địch ý, chỉ biểu lộ vẻ tiếc nuối mà thôi.

Không chỉ có hần biểu hiện như thế, ngay cả các vị thần vương khác cũng như thế, bọn họ căm hận Douglas và không có hảo cảm gì với thế giới này nhưng đối với Tiểu Ân lại rất bao dung.

Phản ứng này nằm ngoài dự đoán của Tiểu Ân, điều này khiến hần hiểu rõ địa vị của mình trong lòng những đồng bào tới từ thế giới bên kia.

Nghiêm túc thi lễ với bọn họ, Tiểu Ân vung tay lên, không gian lập tức tỏa sáng, một cánh cửa xuất hiện trước mặt hắn, hắn bước ra khỏi cửa, rời khỏi không gian kỳ dị này.

Sau khi Tiểu Ân biến mất, Norah khẽ lắc đầu:

- Thật không hổ danh là đồng tộc của người đó, nếu hắn có ở đây, chỉ sợ cũng không đồng ý.

Đám người Rick lần lượt cười khổ.

- Nếu Tiểu Ân bệ hạ không hợp tác, các người định tính thế nào?

Norah đột nhiên mở miệng hỏi.

Feinuo De do dự một chút nói:

- Norah, ngươi là một thiên tài, bằng thực lực của mình dẫn chúng ta tới thế giới này, cho nên ngươi không gặp ngại, không chịu ân huệ của ngài, nhưng nói cho người biết, ngài không cho phép chúng ta ra tay với đồng bào.

Về mặt của Feinuo De rất nghiêm túc, đây là ý nghĩ chân thật trong lòng hắn, đây là câu trả lời của hắn, hơn nữa hắn không chỉ đại biểu cho một người.

Khuôn mặt của Norah hiện lên nụ cười sâu xa:

- Ta hiểu, ngài yên tâm, ta và các ngài đến từ một thế giới, cho nên ta cam đoan, lập trường của ta sẽ không xung đột với các ngài.

Trong mắt đám người Feinuo De hiện lên vẻ vui mừng, trước mặt bọn họ xuất hiện một cánh cửa, một lúc sau bọn họ biến mất khỏi phòng, sau khi bọn họ rời đi, căn phòng lập tức sụp đổ như chưa bao giờ xuất hiện.

Sau khi Tiểu Ân rời khỏi căn phòng bí mật, lập tức mang theo Cự Ma Thần và Day Ville từ biệt chúng thần vương.

Nếu bọn họ biết thái độ của mình, ít nhất bề ngoài mình không làm trái với quyết định của hội nghị thần vương, cho nên chúng thần vương không thể gây khó dễ với mình.

Ba người Tiểu Ân rời khỏi tháp thần vương, mới thực sự thả lỏng.

Trước đó không phát sinh xung đột khiến Tiểu Ân cảm thấy may mắn, nếu thực sự giao chiến với nhiều thần vương như vậy, Tiểu Ân không tin mình có thể bình an rời đi.

- Người tính thế nào?

Day Ville đột nhiên hỏi.

Tiểu Ân nhìn hắn, cười nói:

- Người biết rồi còn hỏi.

- Người làm như thế sẽ đối địch với cả thần giới.

Tiểu Ân cảm thán một tiếng:

- Tám mươi phần trăm sinh linh đó, ta không muốn giúp Trụ làm ác.

Hắn hừ lạnh một tiếng:

- Bọn họ muốn phá vỡ tới hạn, ta không ngăn cản nhưng muốn ta hành động, ha ha....

Nghe Tiểu Ân cười lạnh, Day Ville đột nhiên nói:

- Bên trong thời không hồng lưu cũng có một quang động.

Tiểu Ân ngẩn ra, mi tâm của hắn nhíu lại, tuy nhiên trong nháy mắt hắn hạ quyết tâm:

- Quang động đó thuộc về ta; thần linh nào cũng không thể nhúng tay vào.

- Nếu gặp phải hạng người tham lam thì phải xử lý thế nào?

Day Ville cất cao giọng nói:

- Quang động của chúng ta không giống bình thường, nếu có thể tu luyện trong đó thời gian dài, chủ thần sẽ có cơ hội tiến giai, hơn nữa khi thế giới này có một trăm lẻ tám vị thần vương thì dù có người hay không có người, bọn họ cũng có thể thuận lợi phá vỡ điểm tới hạn.

Sắc mặt Tiểu Ân lập tức ngưng trọng, một lúc sau, hắn thở dài một tiếng nói:

- Sau khi trở về đem điểm tới hạn đó che giấu, cho dù là thần linh thuộc phe phái chúng ta cũng không được dùng.

Ban đầu hắn tính để Hắc Long Vương và những thần linh thuộc phe mình bồi dưỡng tới cấp bậc thần vương, nếu số lượng thần vương của phe mình tăng lên thì trong hội nghị thần vương, hắn có thể mạnh mẽ phản đối, khi đó không thần linh nào dám làm khó hắn.

Nhưng Day Ville nói đúng, một khi số lượng thần vương tăng lên thì chuyện bên trong thời không hồng lưu có thể bồi dưỡng thần vương mới chắc chắn không thể che giấu.

Dù sao ghế trong tòa tháp thần vương không thể hủy bỏ, điều này đúng nói là Tiểu Ân, cho dù là ba thần vương thượng cổ cũng không có biện pháp.

Một khi đã như vậy, Tiểu Ân đành buông tha việc bồi dưỡng thần vương.

Đột nhiên Cự Ma Thần mở miệng, tuy ba người có cùng linh hồn nhưng tính cách của bọn họ lại khác nhau, đặc biệt là Cự Ma Thần, tuyệt đối ít lời nhưng mỗi lần hắn nói đều có lực thuyết phục:

- Tăng sức chiến đấu tự bảo vệ mình.

Lập tức đôi mắt của Tiểu Ân và Day Ville trở nên sáng rực, đề cao sức chiến đấu của bản thân, dựa vào toàn bộ thời không hồng lưu và sự kết hợp bản thể của bọn họ, Tiểu Ân tin cho dù nhóm thần vương liên thủ cũng không có khả năng làm gì được bọn họ.

- Tốt quay trở về để bọn họ nhìn thực lực chân chính của chúng ta.

Ba đạo hào quang hóa thành luồng ánh sáng tiến vào bên trong quang động to lớn. Ở phía dưới bọn họ, ngàn chủ thần chưa rời đi, các chủ thần nhìn quang động tiêu tán trong hư không, trong lòng mỗi người đều động.

Tất nhiên không có chủ thần nào có gan hành động.

Sau khi về thời không hồng lưu, rốt cuộc Tiểu Ân mới cảm thấy yên tâm.

Đối với hắn, thời không hồng lưu chính là nhà mình, ở bên trong cấm địa có liên hệ thần bí với vách tường tinh bích này, hắn mới cảm thấy an toàn.

Bởi vì hắn biết mình sắp đối mặt với tất cả thần linh của thần giới.

Đối mặt với uy hiếp hùng mạnh đó, nếu không nâng cao thực lực của bản thân, hắn sẽ không có tiền vốn gì để chống lại.

Quay trở về thần quốc, Tiểu Ân lập tức triệu tập đám thần linh phụ thuộc mình.

Hiện giờ thần linh bên cạnh hắn đã đạt tới con số hai trăm, ngay cả sư phụ Maren, tu luyện trong quảng sáng thời gian cũng thuận lợi thành thần.

Ngày xưa ở công quốc Louis, năm vị ma pháp sư và một số đệ tử trung tâm của bọn họ chưa bao giờ ngờ tới chuyện mình có thể thành thần, cho nên bọn họ tuyệt đối cảm kích Tiểu Ân.

Hơn nữa trong lòng chúng thần đều hiểu, nếu muốn tiếp tục tiến giai phải đi theo Tiểu Ân, bởi vì chỉ có Tiểu Ân mới có thể cung cấp nhiều mảnh vỡ thần cách và tài nguyên cho bọn họ tu hành.

Đặc biệt là Hắc Long Vương, người biết rõ sự cạnh tranh tàn khốc trong nhóm thần linh bậc thấp, dưới sự giải thích của hắn, không có kẻ ngu nào lựa chọn rời khỏi Tiểu Ân, tới thần giới vô tận sinh tồn.

Tuy làm như vậy lực chiến đấu của bọn họ không bằng những thần linh chiến đấu nhưng trừ kẻ điên ra, không có người nào lựa chọn con đường này.

Mặc dù trong thời không hồng lưu có ba vị thần vương nhưng tất cả mọi người đều biết, chỉ có Tiểu Ân làm chủ, tất cả thần linh là bạn bè và người thân của Tiểu Ân đều nhìn ra điều này.

Về phần Cự Ma Thần và Day Ville, tuy có quyền cao chức trọng nhưng không phát triển thể lực của bản thân, điều này khiến chúng thần cảm thấy vui mừng, bởi vì một thể lực muốn đoàn kết thì chỉ cần một trung tâm, nếu có ba trung tâm thì dù bọn họ có phối hợp ăn ý với nhau thế nào cũng xuất hiện sơ hở.

Điều này ngay cả thần linh cũng không tránh khỏi.

Trong nhóm thần linh truyền thống như gia tộc Phong Linh, Long tộc chỉ có một thần vương, nên trở thành những gia tộc có một trung tâm.

Ngược lại ba đại thần vương cơ không ít người là thần vương, những thần vương này sáng lập ra gia tộc của mình nhưng luận về quy mô thì kém hơn gia tộc Phong Linh nhiều, nhưng trong gia tộc cũng có một vị thần vương bề hạ.

Tiểu Ân rất hoài nghi nếu có thêm thần vương, vậy sẽ xuất hiện vấn đề gì? Hơn nữa dưới sự bảo hộ của thần vương, nhiều năm như vậy lại không có chủ thần nào tiến giai thành thần vương, thực sự là do khuyết thiếu thiên địa chi lực sao?

Sau khi tiến giai thành thần vương, hẳn dần hiểu một số việc.

Trước kia hẳn từng nghĩ, để những thần linh bên cạnh mình tiến vào khu vực trung tâm của quang động để tranh thủ tiến giai thành thần vương nhưng hiện giờ ý nghĩ này đã bị hẳn loại bỏ.

Nếu xuất hiện thần vương mới, dù là năm đệ tử của mình, hẳn cũng không yên tâm như Cự Ma Thần và Day Ville.

Sau khi đi theo Tiểu Ân, chúng thần đều ở trong thần quốc của Tiểu Ân.

Tuy thiên không thần điện sớm bị hẳn dung nhập vào trong thần thể nhưng chỉ cần hẳn muốn, tự nhiên có thể dễ dàng triệu tập.

Bên trong thiên không thần điện rộng lớn, Tiểu Ân kể lại quyết định của hội nghị thần vương.

Tin tức chấn động này truyền tới tai chúng thần, nhóm thần linh mới lập tức hỗn loạn.

Còn nhóm thần linh tới từ bên ngoài lại khác, nhóm thần linh còn sống qua vô số cuộc chiến tranh nên tâm tính của bọn họ trở nên trầm mặc và lãnh huyết.

Trải qua pháp tắc tự nhiên mạnh được yếu thua, gần như không thần linh nào có thể tránh khỏi, nhưng nhất hệ thần linh trong thời không hồng lưu lại khác, bọn họ ở cùng nhau, đồng thời cùng kiến tạo thần quốc, cuộc sống không có bóng ma nào, cho nên khi nghe tin tám mươi phần trăm sinh linh của thế giới bị diệt vong, bọn họ đều chấn động.

Tuy nhiên bọn họ đều là người thông minh, biết những người có cấp bậc thấp như mình không thể thay đổi gì, kết quả ánh mắt của nhóm thần linh tập trung trên người Tiểu Ân, đợi quyết định của hẳn.

Ánh mắt của Tiểu Ân đảo qua người Hắc Long Vương, lão long lo lắng nói:

- Tiểu Ân bề hạ, dù sao đó là quyết định của hội nghị thần vương, chúng ta chỉ có ba vị thần vương.

Hẳn bắt đầu nói.

Ánh mắt của Tiểu Ân chuyển sang người chúng thần, tiểu hồ ly Juliana kiên định lắc đầu, nàng dùng phương thức này biểu đạt suy nghĩ của bản thân.

Một lát sau, nhóm thần linh chia làm hai phái, tuy bọn họ không rời khỏi chỗ ngồi của ngài, nhưng tinh thần ý niệm đã sớm trao đổi với nhau.

Tiểu Ân thoáng cảm ứng một chút, lập tức trở nên buồn rầu.

Dida, Amezeder, Maren và một ít người quen với Tiểu Ân lựa chọn giống Hắc Long Vương, còn năm đệ tử của Tiểu Ân, tam Toàn Phong, á long Tyrese, Benson và Harrison lại lựa chọn giống Juliana.

Khỏe miệng Tiểu Ân mỉm cười, người trẻ tuổi vẫn đáng tin hơn.

Cảm ứng thần niệm của nhóm Juliana truyền tới, trong lòng Tiểu Ân không khỏi cảm khái.

Nhiều năm như vậy, hần đi tới bước này, khiến tất cả mọi người thăng tiến thành thần linh, cho nên trong lòng bọn họ, Tiểu Ân trở thành tồn tại vô địch, cho dù đối mặt với sự liên thủ của nhóm thần vương, bọn họ cũng tin mình chiến thắng.

Tuy nhiên bọn họ đều biết, ý kiến của mình không quan trọng, quyết định chân chính chỉ có một, đó là Tiểu Ân.

Dưới ánh mắt chăm chú của chúng thần, Tiểu Ân chậm rãi đứng lên nói:

- Các vị, từ hôm nay trở đi, các vị quay trở về thần quốc của mình, tận lực tu luyện, tranh thủ đề cao thực lực của bản thân.

Hắc Long Vương ngẩn ra, do dự một chút, cổ lấy dũng khí nói:

- Bệ hạ, còn ngài?

- Ta sẽ bế quan.

Tiểu Ân thản nhiên nói.

Chúng thần ngơ ngác nhìn nhau, Tiểu Ân không phải đã tiến giai thành thần vương sao, một khi đã như vậy, hần cần bế quan làm gì.

Tiểu Ân cũng không giải thích với bọn họ, phân phó nói:

- Lần này thời gian ta bế quan sẽ lâu, Day Ville và Cự Ma Thần sẽ cùng bế quan với ta, trong khoảng thời gian này, phân thân của ta sẽ xử lý mọi chuyện bên ngoài, cung cấp cho các vị đủ tài nguyên tu luyện, phân thân cá sấu chường quần nội vụ, phạm ai cần tài nguyên, có thể hỏi hần.

Tiểu Ân không chia toàn bộ tài nguyên cho thuộc hạ mà nắm giữ chặt tài nguyên trong tay, đây chỉ là thủ đoạn phòng ngừa mà thôi, ít nhiều có tác dụng kiềm chế nhất định.

Chúng thần liếc mắt nhìn nhau một cái, trong mắt của bọn họ lộ vẻ lo lắng, lần đầu tiên Tiểu Ân thận trọng như thế, bọn họ mơ hồ cảm ứng Tiểu Ân đã có quyết định và đang nỗ lực vì quyết định này.

Nói xong mọi chuyện, Tiểu Ân dùng ánh mắt xin lỗi nhìn Juliana, sau đó trên người xuất hiện hào quang nồng đậm, trong nháy mắt biến mất, cùng lúc đó, Cự Ma Thần và Day Ville đồng thời bộc phát thần lực, cũng chỉ có người có cùng linh hồn với Tiểu Ân mới có thể dễ dàng làm được điều này.

Trong thần điện, nhìn hai phân thân của Tiểu Ân lần lượt xuất hiện, tâm tình của chúng thần chấn động, trong bọn họ cấp bậc cao nhất là thần linh bậc trung, vĩnh viễn không thể tiếp xúc với hội nghị thần vương cao cao tại thượng, nếu không tiếp xúc tự nhiên không có phiền não nhưng sau khi biết mọi chuyện, trong lòng bọn họ lại nổi sóng.

Biết càng nhiều càng phải gánh nhiều việc, điều này là chân lý bất diệt.

Sau khi ba vị thần vương rời khỏi thần quốc lập tức tới mảnh đất bên cạnh quảng sáng thời gian.

Nơi này là một giới tuyến ngăn cách với thời gian bên ngoài, trong điểm tới hạn là một không gian khác.

Giờ phút này chuyện Tiểu Ân phải làm đó là mở rộng phạm vi giới tuyến tới toàn bộ thời không hồng lưu.

Trước khi chưa tiến giai thành thần vương, hần không dám mơ tưởng tới chuyện này, nhưng hiện tại bọn họ có đủ niềm tin.

Năng lượng trên người Tiểu Ân dâng trào, hần kết hợp thành một thể với Nhất Hào tiến vào cảnh giới thời gian đứng im.

Trong cảnh giới này chỉ có bản thân hắn, Cự Ma Thần và Day Ville có khả năng hoạt động, thần niệm của ba vị thần vương lập tức quấn vào nhau.

Từ từ phía trên thần niệm của bọn họ xuất hiện một cỗ ý chí cường đại, đây là ý chí của thời không hồng lưu.

Cảm nhận được cỗ ý chí này, Tiểu Ân không ao dự truyền ý niệm của mình tới.

Hắn muốn quang sáng thời gian bao phủ toàn bộ thời không hồng lưu và muốn toàn bộ thời không hồng lưu dung nhập vào trong thần thể của mình, muốn làm được hai chuyện này, cần ý chí của thời không hồng lưu phối hợp.

Nguyên Tiểu Ân còn tưởng phải phí miệng lưỡi giải thích nhưng không ngờ ý chí của thời không hồng lưu không mâu thuẫn với yêu cầu của hắn, điều này nằm ngoài dự đoán của hắn.

Có lẽ do Tiểu Ân cam đoan, cho dù ngưng luyện toàn bộ thời không hồng lưu, cũng không xóa bỏ mối liên hệ với nó.

Tất nhiên toàn bộ thời không hồng lưu sản sinh ra ý chí cực kỳ hùng mạnh, cho dù ba vị thần vương liên thủ, cũng chưa chắc xóa bỏ được nó.

Nếu được ý chí của thời không hồng lưu đồng ý, ba người Tiểu Ân tự nhiên thi triển toàn bộ năng lực.

Thời không hồng lưu và vách tường tinh bích có mối liên hệ thân bí, chính vì mối liên hệ này nên trong thời không hồng lưu mới sản sinh ra điểm tới hạn lớn nhất và thất thải lưu ly vụ.

Vách tường tinh bích là nơi thần kỳ nhất trên thế giới này, chẳng những có tác dụng ngăn cách thế giới khác, thậm chí thời gian trong vách tường tinh bích cũng khác so với bên ngoài.

Sở dĩ Tiểu Ân có được năng lực thay đổi thời gian là do linh hồn của hắn bị nhốt vô số năm trong vách tường tinh bích.

Một thế giới muốn xuyên qua vách tường tinh bích, tạo ra con đường thông tới thế giới khác qua vách tường tinh bích là chuyện vô cùng khó khăn, dừng lại trong vách tường lại càng khó tin hơn.

Linh hồn của Tiểu Ân có thể dừng lại ở nơi đó, không bị tiêu tan bởi áp lực cường đại ngược lại còn nắm được năng lực khống chế thời gian, đây tuyệt đối là kỳ tích trong hàng tỷ linh hồn.

Nếu không ba đại thần vương - chủ nhân của thế giới này đã không mượn sức hắn.

Trải qua vài năm cố gắng, rốt cuộc ba vị thần vương khiến quang sáng thời gian bao phủ toàn bộ thời không hồng lưu.

Bên trong quang sáng, Tiểu Ân hoàn toàn phóng thích thần vực lực lượng và liên hợp với thần vực của Cự Ma Thần và Day Ville, lực lượng đứng đầu của ba đại thần hệ lần đầu tiên dung hợp với nhau.

Từng mảnh không gian to lớn dung nhập vào trong thần thể, không chỉ thần thể của Tiểu Ân, ngay cả thần thể của Cự Ma Thần và Day Ville cũng dung nhập được lực lượng không gian to lớn.

Nếu giờ phút này bọn họ xuất hiện trong hội nghị thần vương, như vậy mỗi người đều có thực lực tương đương với những thần vương đứng đầu.

Sự rộng lớn của thời không hồng lưu không ai có thể tưởng tượng được, ngay cả cấm địa không gian mà Douglas thu vào trong thần thể cũng kém xa.

Nếu không có hai vị thần linh cùng giai phối hợp với Tiểu Ân như vậy, hắn không tin mình có thể luyện hóa được toàn bộ thời không hồng lưu.

Sau khi quang sáng khuếch tán, lập tức hấp dẫn sự chú ý của nhóm cường giả, không chỉ có thần vương, ngay cả chủ thần cũng chú ý tới nơi này, bởi vì bọn họ biết nơi này mới là điểm mấu chốt trong quá trình phá vỡ vách tường tinh bích.

Ngàn năm, vạn năm trôi qua, bên trong quang sáng thời gian không có động tĩnh gì.

Bên ngoài, nhóm thần vương thuận lợi tìm được một trăm lẻ tám điểm tới hạn.

Có thể tìm đủ điểm tới hạn, chứng tỏ thế giới này hoàn toàn có tư cách thẳng tiến.

Tuy nhiên không ai tiến vào bên trong quang sáng thời gian quấy rầy Tiểu Ân.

Đặc biệt là phần đông thần vương và các chủ thần, tuy chờ đợi vô số năm nhưng không ai thiếu kiên nhẫn.

Rốt cuộc trải qua vô số năm chờ đợi, quang sáng thời gian cũng tiêu tan.

Sau khi quang sáng thời gian tiêu tan, một người khổng lồ chưa bao giờ xuất hiện trong lịch sử viễn cổ hiện ra.

Thời không hồng lưu tồn tại vô số năm trong thần giới hiện tại biến mất.

Sau khi không gian to lớn này biến mất, trong thần niệm của tất cả thần linh xuất hiện một người khổng lồ vô cùng cao lớn.

Thể tích của người khổng lồ vượt qua sự tưởng tượng của thần linh, trước mặt sinh mạng to lớn này, cho dù là ba thần vương thượng cổ hay thần linh nhỏ yếu hoặc nhóm dân tự do trong thần giới đều cảm thấy áp lực to lớn.

Trước mặt người khổng lồ, ai cũng phải lui bước.

Sau khi người khổng lồ xuất hiện, nhóm thần vương lập tức dùng thần niệm thăm dò, đối với nhóm thần vương dù họ ở xa hay gần, chỉ cần họ nguyện ý là có thể thấy rõ mọi chuyện bên trong thần giới.

Chỉ có thần linh cùng giai che dấu hoặc cấm địa to lớn mới có thể ngăn được thần thông của bọn họ.

Hiện tại quang sáng thời gian đã tiêu tan, thời không hồng lưu biến mất, không có lực lượng gì có thể ngăn cản thần niệm của bọn họ.

Chỉ có điều sau khi thần niệm của bọn họ cảm ứng sự tồn tại của người khổng lồ, trong lòng bọn họ chấn động kịch liệt.

Trong tòa tháp thần vương thần bí, ngoài Tiểu Ân, Cự Ma Thần và Day Ville, tất cả thần vương tề tụ với nhau.

Ánh mắt của nhóm thần vương nhìn nhau, đều có sắc thái khác thường.

Một lúc sau, giọng nói của Douglas vang lên:

- Hẳn thành công, sau khi ngưng luyện toàn bộ thời không hồng lưu, hẳn đã trở thành tồn tại siêu việt.
- Lực lượng của hẳn đã tiếp cận đỉnh cao vô hạn.

Norah trầm giọng nói:

- Nếu thực lực của hẳn tiếp tục nâng cao, sẽ xuất hiện hậu quả gì?

Trong mắt chúng thần lóe ra tia sáng kỳ dị, đây là vấn đề mà thần linh nào cũng muốn biết.

- Nếu hẳn tiến thêm một bước nữa, hoặc sụp đổ hoặc phải rời khỏi thế giới này.

Douglas nhẹ giọng nói.

- Ngài... xác định?

Odin Lage từ từ hỏi.

- Đúng, quang huy chỉ chủ vĩ đại, ta xác định.
- Làm thế nào ngài xác định?

Hắc ám chi chủ Sri Lanca mỉm cười hỏi.

Tuy hẳn là một trong ba đại thần vương nhưng khi đối mặt với Douglas hẳn vẫn thận trọng..

Douglas trầm ngâm một chút, nói:

- Hắc ám chi chủ, khi ta tới thế giới kia, có một lực lượng gọi là khoa học kỹ thuật, loại sức mạnh này không giống thần lực của chúng ta nhưng khi lực lượng khoa học kỹ thuật đạt tới đỉnh điểm, lại có thể chế tạo ra những vũ khí tương đương với thần lực hùng mạnh của chúng ta.

592. Chương 72: Vũ Lực Chung Cực

- Sau khi lực lượng khoa học kỹ thuật đạt tới đỉnh, sẽ chế tạo vũ khí chiến tranh chi thần, có thể trong nháy mắt tiêu diệt một tinh cầu, loại sức mạnh này đã siêu việt thần lực của chúng ta.

Ngoài nhóm thần linh điên ra, trong lòng mười bảy vị thần vương truyền thống đều chấn động.

Bọn họ biết Douglas và nhóm thần vương điên đều từ một thế giới tới, trong lòng bọn họ biết thế giới kia chắc chắn có lực lượng cường đại khiến bọn họ kinh ngạc, nhưng không nghĩ tới nó lại khủng khiếp như vậy.

Khoa học kỹ thuật đạt tới cực hạn sẽ tạo ra lực lượng không thể địch nổi.

- Vũ khí chiến tranh chi thần đó còn tồn tại không?

Odin Lage dò hỏi.

- Mất.

Douglas khẽ thở dài:

- Đồ vật đó tuy hùng mạnh nhưng vượt qua cực hạn của thế giới đó, cho nên sau khi nó tiêu diệt tất cả chủng tộc không phải chủng tộc mình, nó bị hỏng.

- Hổng.

Odin Lage nghi hoặc hỏi.

Vũ khí hùng mạnh như thế lại hỏng?

Gần như tất cả nhóm thần vương cùng hỏi.

Sắc mặt của Douglas nghiêm trọng nói:

- Đúng vậy, quả thật là hỏng, lúc đó bên cạnh vũ khí chiến tranh chi thần đột nhiên có thêm hắc động to lớn, trong đó có ba cái không chống được lực hút bị hút vào trong, không biết kết quả thế nào, còn hai cái còn lại tuy miễn cưỡng tránh khỏi hắc động nhưng linh kiện của chúng nó bị xáo trộn, không thể nào ngưng tụ được nữa.

Lúc này nhóm thần vương truyền thống mới thở phào một hơi nhẹ nhõm, nói:

- Lực lượng của vách tường tinh bích quả thực không thể suy đoán được, nếu xuất hiện tồn tại siêu việt thế giới này, một là khiến thế giới này thăng tiến hoặc hủy diệt, đây là quy tắc của vách tường tinh bích ai cũng đừng mơ thay đổi.

Douglas cười nói:

- Thần vương Odin Lage, người khổng lồ này nắm giữ năng lượng không hề thua kém vũ khí chiến tranh chi thần, hẳn có thể dễ dàng đánh sụp tinh cầu, uy lực của hắn đã siêu việt chúng ta.

Odin Lage trầm mặc nửa ngày nói:

- Siêu việt tất cả lực lượng, quả nhiên siêu việt tất cả.

Thủy tinh cầu chợt lóe lên, bóng dáng của người khổng lồ biến mất.

Chúng thần hơi giật mình, ba đại thần vương thượng cổ vung tay, đem ba loại thần hệ có lực lượng khác nhau truyền vào thủy tinh cầu, nhưng điều khiến chúng thần cảm thấy rùng mình đó là hình ảnh trên thủy tinh cầu vẫn mờ mịt như trước.

- Trời ạ, làm thế nào hắn làm được?

Một vị thần vương nói.

Thủy tinh cầu là tồn tại từ xưa cùng với tòa tháp, nó có tác dụng theo dõi toàn bộ thần giới, chỉ cần xuất hiện thần vương mới là trong tòa tháp có thêm một chiếc ghế tương ứng.

Hơn nữa rời khỏi nơi bảo hộ này, cho dù là ba đại thần vương thượng cổ cũng không thể che dấu được thủy tinh cầu, đây tuyệt đối là thần khí đứng đầu thiên hạ.

Nhưng giờ phút này, thủy tinh cầu không thể do thám được người khổng lồ.

Loại tình huống này chưa bao giờ xảy ra khiến tất cả thần linh nghi thần nghi quỷ.

Đột nhiên Douglas đứng lên, ánh mắt nhìn về phía trước, lốc xoáy trong mắt hắn kịch liệt xoay tròn, quanh người hắn xuất hiện dòng xoáy cường đại, trong nháy mắt cả người sáng lên, giống như thay đổi thành người khác.

Phản ứng của hắn khiến tất cả thần linh kinh ngạc, Odin Lage ngạc nhiên hỏi:

- Douglas bề hạ, ngài phát hiện chuyện gì?

Douglas cười khổ nói:

- Ta cảm giác được thần vực lực lượng mới tới đây.

- Cái gì?

- Hắn tới đây mang theo thần vực lực lượng mới.

Ánh mắt của Douglas trầm mặc.

Trong nháy mắt, chúng thần sáng tỏ, người khổng lồ kia đang tới đây.

Vừa nghĩ tới thân hình to lớn của người khổng lồ, trong lòng chúng thần liền xuất hiện hàn ý, tuy bọn họ rất tự tin vào bản thân nhưng không biết vì sao, người khổng lồ ở trong thủy tinh cầu khiến bọn họ run sợ.

Hơi thở to lớn giống như lôi đình từ phương xa kéo tới bao phủ cả thần giới, cỗ hơi thở này vừa xuất hiện đã tràn ngập không gian, dường như dùng khí thế cuồng bạo che trời lấp đất để phủ xuống.

Trong tòa tháp thần vương, nhóm thần vương cảm nhận rõ sự khiêu khích của cỗ khí thế này, khí thế phá núi nuốt sông này dường như muốn đặt chúng thần dưới chân mình, loại khí thế này lập tức khơi dậy sự phản kháng của tất cả thần linh.

Đặc biệt là nhóm thần điên tới từ thế giới khác, trong lòng bọn họ không ngừng cười khổ, cái gì mới gọi là điên, đây mới chân chính là điên, những điều mà bọn họ làm lúc trước mà so với cỗ khí thế thì quá mức nhỏ bé, không đáng để đề cập tới.

Tuy nhiên dù trong lòng bọn họ cảm khái nhưng đối với sự khiêu khích này, bọn họ không hèn cùng bộc phát hơi thở của mình.

Hơn mười cỗ hơi thở trong nháy mắt phóng lên cao, tuy không thể bằng khí thế của đối phương nhưng nhiều thần linh liên thủ như vậy không thần linh nào dám xem thường.

Nháy mắt, hai cỗ hơi thở có thuộc tính khác nhau hung hăng va chạm, tòa tháp dường như mơ hồ chấn động.

Những tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, dư chấn của âm ba khiến tòa tháp lay động.

Sắc mặt của nhóm thần vương thay đổi, tòa tháp này có ý nghĩa cực kỳ quan trọng với bọn họ.

Đây là tòa tháp thần vương, là nơi diễn ra hội nghị thần vương, là thánh địa trong mắt chúng thần, thần giới phát triển được như ngày nay là nhờ tòa tháp này quản lý.

Từ trước tới nay, cho dù là nhóm thần vương điên cũng không dám khiêu khích tòa tháp, bởi vì làm như vậy tương đương với việc khiêu chiến toàn bộ thần giới.

Nhưng hôm nay, lần đầu tiên có người khiêu chiến, hẳn không chỉ khiêu chiến sự uy nghiêm của tòa tháp mà còn khiêu chiến với toàn bộ hội nghị thần vương.

Thân hình chợt động, nhóm thần vương rời khỏi chỗ ngồi trong tòa tháp, tới bên ngoài không gian đầy sương mù.

Ba đại thần vương thượng cổ nhìn nhau. Ánh mắt của bọn họ không vui không buồn, cho dù người khác khiêu chiến, bọn họ vẫn bình tĩnh.

Ba đạo hào quang đồng thời xuất hiện trên người bọn họ, ngay sau đó, bọn họ đã xuất hiện ở bên ngoài, sau đó chúng thần vương lần lượt theo sau.

Douglas đứng lên cuối cùng, khuôn mặt nở nụ cười, dường như có vài phần trào phúng, vài phần bất đắc dĩ, gia nhập vào bên trong chúng thần vương.

Giờ phút này sương mù bên ngoài tòa tháp đã biến mất, không phải sương mù tự động tiêu tán mà bị dư âm chấn động vừa rồi thổi tan.

Tầm mắt của chúng thần vương có thể nhìn được rất xa, một bóng người khổng lồ đang lơ lửng xuyên phá hư không tới. Âm ba khổng lồ kia là do người khổng lồ phát ra.

Nhớ lại cổ âm thanh đó, chúng thần chợt hiểu. Âm thanh đó không có quy luật gì cả, hoàn toàn dựa vào lực lượng để phát ra.

Lực lượng, thuần túy là lực lượng, giờ phút này không ngờ áp đảo tòa tháp thần vương tích lũy qua vô số năm.

Odin Lage hít sâu một hơi, khi hắn mở miệng, vô số hào quang màu vàng từ miệng hắn phát ra:

- Tiểu Ân bệ hạ, chúc mừng ngài ngưng luyện thành công toàn bộ thời không hồng lưu.

Hào quang màu vàng càng ngày càng mạnh và nhanh chóng lan ra, dường như muốn bao vây người khổng lồ.

Nhưng lúc này người khổng lồ mở miệng, âm thanh vang dội từ miệng hắn phát ra:

- Quang huy chi chủ vĩ đại và các vị thần vương bệ hạ... Tiểu Ân tới đây.

Hào quang màu vàng không ngừng khếch tán lập tức như bị sét đánh, trong nháy mắt dừng lại và vỡ tan ra. Âm thanh to lớn sau khi phá nát hào quang màu vàng liền lao về tòa tháp thần vương, tòa tháp bắt đầu run rẩy, biên độ ngày càng tăng lên, thậm chí chúng thần có thể cảm ứng được.

Hắc ám chi chủ Sri Lanka và trung lập chi chủ Kyle âm thầm thở dài một tiếng, trên người bọn họ đồng thời xuất hiện thần lực mãnh liệt.

Lực lượng hắc ám hóa thành một màn sương đen chắn trước tòa tháp, hào quang bảy màu luân phiên nhau xuất hiện hình thành nên một dải ngân hà rực rỡ sau lực lượng hắc ám.

Tòa tháp cao bắt đầu lay động lập tức bị hai loại lực lượng kỳ dị này ngăn cản.

Người khổng lồ đột nhiên mở hai mắt, tất cả thần linh đều biến sắc khi nhìn về đôi mắt đó.

Đó là đôi mắt đáng sợ tới cực điểm, tia chớp màu tím chớp động trong đôi mắt, pha lẫn vào đó là hào quang màu vàng.

Hào quang mang theo lực lượng hủy diệt trực tiếp phát ra, kết hợp với lôi điện màu tím không ngừng xoay tròn trong đôi mắt, tốc độ của hào quang dường như xuyên phá hư không.

Tổ hợp kỳ dị này tràn ngập tính công kích, lực lượng to lớn của người khổng lồ kích thích thần kinh của tất cả nhóm thần linh.

Rốt cuộc hào quang tử điện giống như một cái hắc động hút lấy màn sương đen.

Màn sương đen trong hư không chợt dừng lại, giống như động tác đứng im trong phim hoặc giống như toàn bộ thời gian của thần giới dừng lại, không bao giờ... cử động được.

Sau đó chợt nổ tung, dường như có vô số phi đạn bắn ra bốn phương tám hướng, màn sương đen bắt đầu vỡ tan, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Sắc mặt của hắc ám chi chủ Sri Lanka biến sắc, thần vực của hắn đã tiến hóa thành thần vực hắc động vĩ đại nhất của hắc ám hệ, đối mặt với bất kể lực lượng nào, thần vực của hắn cũng không yếu thế, cho dù là lực lượng quang minh thuần túy của Odin Lage cũng đối kháng được.

Nhưng giờ phút này trước lôi điện màu tím, thần vực hắc động bị lực lượng hùng mạnh này dập nát trong nháy mắt, giây phút này, hắn dường như cảm thấy mình không phải ứng phó với một vị thần vương quang minh hệ mà đối phó với một thần hệ vĩ đại.

Hiện tại rốt cuộc hắn hiểu, lực lượng đó đáng sợ tới cỡ nào.

Sau khi hào quang tử điện phá tan thần vực hắc động, khí thế ngập trời không giảm ngược lại tăng lên, dường như muốn nghiền nát mọi thứ dưới chân.

Hào quang bảy màu bắt đầu tan chảy, không ngừng biến ảo và lưu động.

Sau khi hào quang tử điện va chạm với hào quang bảy màu, sương mù lập tức xuất hiện, không ngờ trong màn sương mù lại tràn ngập sắc thái xinh đẹp.

Giây phút này, đột nhiên Tiểu Ân nhớ tới thất thải lưu ly vụ, sinh linh có sức mạnh thần bí của thiên địa chỉ lực dường như có quan hệ với thần vực thần bí này.

Tiếp xúc với dòng nước bảy màu, Tiểu Ân mơ hồ cảm ứng, dường như mình tiếp xúc với bản chất của năng lượng, trong nháy mắt, hắn thậm chí còn nghĩ ra nhiều loại thuộc tính công kích thần khí khác nhau.

Trong lòng hắn tuy kinh ngạc nhưng người khổng lồ không vì thế mà suy yếu, tử sắc quang mang (hào quang màu tím) trong mắt xoay tròn đột nhiên biến thành lưới điện, phía trên dòng nước bảy màu lập tức xuất hiện lôi điện lực cường đại.

Lưới điện to lớn trong nháy mắt khếch tan, dòng nước bảy màu xung quanh tòa tháp lập tức bị lưới điện bao phủ. Áp lực to lớn khiến hào quang bảy màu nhanh chóng ảm đạm, tử sắc quang mang dần dần thay thế.

Sau khi kiên trì được một lúc, rốt cuộc dòng nước bảy màu tan biến.

Sắc mặt của tất cả thần linh trở nên kinh hãi, bọn họ cảm ứng được sự cố gắng của thần vương thượng cổ, nhưng năng lượng mà người khổng lồ phóng thích ra quá mức hùng mạnh.

Thuần túy là cây mạnh phá tan âm thanh chứa đầy quy luật của Quang huy chi chủ, sau đó dùng tử sắc lôi điện phá tan thần vực hắc động của hắc ám chi chủ, chưa dừng ở đó, tử sắc lôi điện còn phá vỡ lĩnh vực nguyên tố bảy màu.

Dùng sức một người không ngờ có thể đánh bại sự liên thủ của ba đại thần vương.

Nhất thời, trong lòng tất cả thần vương truyền thống cảm thấy bi ai, chẳng lẽ tòa tháp thần vương chí cao sẽ bị người khổng lồ phá hủy?

Tử sắc quang mang tiếp tục lao về phía tòa tháp, lúc nó sắp oanh kích xuống tòa tháp thì đột nhiên có một cỗ năng lượng không giống bình thường chặn lại.

Cỗ năng lượng này hoàn toàn khác thần vực của ba đại thần vực hình thành bên ngoài tòa tháp, cỗ năng lượng này dùng biện pháp trực tiếp nhất, dùng thủ đoạn thâm sát và chạm với tử sắc quang mang.

Một tiếng nổ vang lên, hai cỗ lực lượng hùng mạnh va chạm với nhau.

Phảng phất như trời đất sụp đổ, toàn bộ tòa tháp thần vương dường như không chịu được dư chấn mãnh liệt của hai cỗ lực lượng này, bắt đầu chấn động mãnh liệt.

Phần đông thân vương không hẹn cùng mở ra vòng bảo hộ, tuy bọn họ không đầu lại người khổng lồ nhưng vẫn dễ dàng chống đỡ dư chấn.

Tiếng nổ thứ hai, thứ ba liên tiếp vang lên, trong nháy mắt truyền khắp thần giới.

Năng lượng to lớn này khiến các chủ thần có thực lực cường đại khủng hoảng, bọn họ ở trong thần quốc của mình chú ý tới tình huống ở nơi này, tuy tất cả chủ thần đều đoán được người khổng lồ là ai nhưng không ai dám mở miệng nói.

Bởi vì sự điên cuồng của người này còn hơn xa nhóm thần linh điên ngày xưa.

Hai cỗ lực lượng giằng co nhau trên không trung, giống như hai đấu sỹ, không ai chịu lui bước.

Trong thời điểm mấu chốt, rốt cuộc Douglas ra tay.

Khác với người khổng lồ, thân thể của Douglas không hề biến hóa, nhưng lốc xoáy trong đôi mắt hấn phát ra lực lượng đại biểu cho lĩnh vực lực lượng, lĩnh vực hắc ám thuần túy, mạnh mẽ chặn người khổng lồ lại.

Dường như cảm nhận được thần vực lực lượng, tử điện trong mắt người khổng lồ biến mất thay vào đó là hào quang màu vàng nồng đậm, nhưng không phải là thuộc tính quang minh tinh khiết mà là thuộc tính lực lượng quang minh.

Lực lượng quang minh và lực lượng hắc ám va chạm nhau, đôi bên bỏ qua thuộc tính, dùng lực lượng nguyên thủy để phân thắng bại.

Không hiểu sao, thấy cảnh này, trong lòng nhóm thần vương cảm thấy sôi trào, dường như có một giọng nói thúc đẩy khiến thần niệm của bọn họ kích thích, khiến nhiệt huyết của bọn họ sôi trào.

Lực lượng của người khổng lồ quá hùng mạnh, thậm chí còn siêu việt ba vị thần vương thượng cổ liên thủ.

Nhưng Douglas, vị hắc ám vương giả từ khi tiến giai thần vương chưa từng ra tay lần nào, lại có lực lượng không kém người khổng lồ.

Hai loại lực lượng va chạm, hoàn toàn nằm ngoài sự tưởng tượng của tất cả thần vương.

Quang minh và hắc ám trong hư không chợt lóe, vụ nổ siêu cấp rốt cuộc bạo liệt.

Quang minh và hắc ám giao hòa với nhau một chút, trong hư không nhanh chóng xuất hiện vô số gợn sóng và đang dùng tốc độ nhanh như tia chớp khếch tán ra ngoài.

Nhóm thần vương toàn lực duy trì vòng phòng hộ chắn bên ngoài thần thể.

Tòa tháp đứng vững qua vô số năm trong thần giới từ từ sụp đổ.

Người khổng lồ chợt phát ra một tiếng quát long trời lở đất, cánh tay của hắn vươn dài ra tiếp lấy nửa tòa tháp.

Sau đó hắn nâng tòa tháp lên, quét về phía bình đài.

Động tác này nhìn thì thông thả nhưng không biết vì sao, trong lòng tất cả thần linh xuất hiện cảm giác không thể chống nổi.

- Douglas, thần vực lực lượng, nhanh lên.

Một vị thần vương hắc ám hệ truyền thống ôm hy vọng cuối cùng kêu lên.

Douglas mền nhũn ngồi xuống mặt đất nói:

- Ta không còn sức.

Tuy nhóm thần vương cùng tụ tập một chỗ nhưng đối mặt với mũi nhọn của tòa tháp, không có thần vương nào nghĩ tới việc đồng tâm hiệp lực chống đỡ, ngay cả ba thần vương thượng cổ cũng thầm than một tiếng, trong nháy mắt rời khỏi bình đài.

Bên người Douglas đột nhiên xuất hiện mấy đạo bóng đen, sau đó hắn biến mất, xuất hiện ở một nơi xa bình đài, hắn được nhóm thần vương điên kéo đi, tuy trong lòng nhóm thần vương điên rất căm hận hắn, nhưng có linh hồn khiếp ước, không ai nguyện ý nhìn hắn ngã xuống.

Nhóm thần vương điên tới từ thế giới khác lẳng lặng nhìn cảnh tượng trước mặt, trong mắt bọn họ lóe lên hào quang.

Khi tháp nhọn và bình đài tiếp xúc với nhau, dường như toàn bộ thần giới bộc phát những tiếng nổ lớn, tòa tháp trong nháy mắt bị tiêu hủy còn bình đài bị đập tới một nơi xa xôi.

Bình đài hoàn toàn biến mất trong cảm ứng của chúng thần, dường như bị năng lượng hùng mạnh siêu việt thế giới này đập bay tới nơi nào đó.

Hơn mười vị thần vương điên cùng thở dài, Douglas hạ giọng nói:

- Lâu rồi mới thấy cảnh đập bóng này.

Norah nói:

- Đáng tiếc nơi này không có cỗ máy chiến tranh chi thần, đó mới là đối thủ tốt của hắc.

Nhóm thần vương ngơ ngác nhìn nhau, chứng kiến thực lực cường đại của người khổng lồ, nhóm thần vương không nghĩ còn ai có thể địch nổi người khổng lồ.

Thần vương long tộc trầm giọng nói:

- Norah bệ hạ, ngài tới thế giới này có mang theo cỗ máy chiến tranh không?

- Có.

Norah khẳng định nói:

- Tông cộng có năm, tuy nhiên đáng tiếc chúng nó chỉ dùng được một lần trong chiến đấu mà thôi.

Nhìn sắc mặt của nhóm thần vương điên, nhóm thần vương truyền thống lập tức tin, nếu chỉ có một thần vương nói, có lẽ bọn họ sẽ nửa tin nửa ngờ nhưng nhìn vẻ mặt hoài cổ của nhóm thần vương điên, bọn họ không hề hoài nghi.

Người khổng lồ tiện tay vứt tòa tháp sau đó chuyển sự chú ý qua bọn họ.

Thân hình của nhóm thần vương tuy cao lớn không thiếu những dị tộc thân cao ba thước, nhưng trong mắt người khổng lồ chỉ là những sinh vật nhỏ bé.

Giờ phút này thần niệm của người khổng lồ quét qua người bọn họ.

Khi ánh mắt của người khổng lồ lướt qua người người chúng thần, trong lòng chúng thần xuất hiện cảm giác nóng rực.

Giọng nói của Odin Lage vang lên, tuy nhiên lần này giọng nói của hắc không.

bao hàm lực lượng gì:

- Tiểu Ân bệ hạ, đây là cách ngài phản đối thế giới thăng tiến sao?

Do dự một chút, giọng nói của Tiểu Ân truyền đến:

- Hào quang chi chủ, ta không ngăn các ngươi nhưng không muốn hành động cùng các ngươi.

Dừng một chút, giọng nói của Tiểu Ân dường như đề cao:

- Ta chỉ muốn sống một cuộc sống im lặng.

Chúng thần vương hoài nghi, liếc mắt nhìn nhau, thần niệm của bọn họ nhanh chóng trao đổi với nhau.

Hắc ám thần vương lãnh đạm nói:

- Hắc rất lợi hại, gần như đã siêu việt cực hạn, nhưng hắc không đem toàn bộ năng lượng ngưng luyện, nếu chúng ta liên thủ có thể đánh bại hắc hoặc khiến hắc ngã xuống.

Feinuo De lặng lẽ cười nói:

- Ngươi muốn hắc ngã xuống sao? Được rồi, vậy các ngươi làm đi.

Dường như đáp lại lời nói của Feinuo De, nhóm thần vương tới từ thế giới bên kia trở nên thờ ơ lạnh nhạt.

Giữa nhóm thần vương truyền thống và nhóm thần vương diên xuất hiện không khí kỳ dị, sau khi tòa tháp thần vương bị hủy, phản ứng của hai phái thần vương không giống nhau.

Nhóm thần vương truyền thống hận người khổng lồ thâu xương, chỉ có điều chứng kiến thực lực to lớn của người khổng lồ khi phá hủy tòa tháp, bọn họ không dám ra tay, còn nhóm thần vương tới từ thế giới bên kia lại cảm thấy vui sướng khi người khác gặp họa.

593. Chương Cuối: Đại Kết Cục

Sắc mặt của nhóm thần vương truyền thống trở nên khó coi, thần lực trên người bọn họ dao động kịch liệt.

Tiểu Ân đứng từ xa nhìn, khí thế khổng lồ trên người hắn bắt đầu khởi động.

Cùng đứng ở phương xa quan sát không chỉ có mình Tiểu Ân, còn có Day Ville và Cự Ma Thần hợp thể với hắn, biến toàn bộ thời không hồng lưu thành người khổng lồ không phải lực lượng của một mình hắn mà là kết quả dung hợp của ba đại thần vương.

Lực lượng quang minh, hắc ám, trung lập có cùng linh hồn sau khi kết hợp hoàn mỹ mới có thể luyện hóa thời không hồng lưu, điều này ngay cả thần vực lực lượng của Douglas cũng không làm được.

Nhưng Tiểu Ân không ngờ khi ba đại thần vương và thời không hồng lưu chân chính kết hợp, lại sinh ra lực lượng hùng mạnh khó khổng chế, thực lực chột tăng cao ngoài dự kiến, khiến lý trí của ba vị thần vương suy yếu tới cực điểm.

Giây phút đó, bọn họ nhớ lại khoảng khắc không thoải mái trong hội nghị thần vương, đặc biệt là thái độ bất mãn của chúng thần vương, kích thích thần kinh của bọn họ, cuối cùng vượt qua giới hạn chịu đựng của ba người.

Cho nên khi Tiểu Ân nắm giữ lực lượng siêu việt liền theo bản năng tới tòa tháp thần vương, muốn phá hủy toàn bộ nơi đó.

Đó là do thực lực vượt quá giới hạn tâm lý, cần phải thông qua biện pháp thô bạo để giải phóng mới có thể khiến bản thân hồi phục.

Sau khi hành động theo bản năng và phá hủy tòa tháp thần vương, rốt cuộc lý trí của Tiểu Ân cũng tỉnh lại.

Thần trí dần dần áp chế dao động trong lòng, từ từ khôi phục lại, đặc biệt khi đối đầu với Douglas, hắn hiểu mình không phải tồn tại vô địch trong chúng thần vương.

Hắn cảm ứng nhóm thần vương truyền thống bắt đầu liên hợp lại, trong lòng không còn kích động và xốc nổi nữa, tất nhiên hắn không hề hối hận với những điều đã làm.

Hiện giờ hắn không phải thần vương vừa mới tiến giai, đứng áp chót trong số các thần vương, hiện giờ hắn đã siêu việt tất cả trở thành tồn tại đứng đầu, ngay cả ba đại thần vương và Douglas cũng bại dưới tay hắn.

Đối mặt với sự liên hợp của nhóm thần vương, thân hình to lớn của Tiểu Ân hơi run, khí thế hùng mạnh xuất hiện, tuy hắn không muốn trực tiếp đối mặt với hơn mười vị thần vương, nhưng giờ phút này trong lòng hắn rất vui sướng.

Từ khi tới thế giới này, gặp Nhất Hào và bắt đầu học ma pháp, cho tới khi thành thần vương, chưa bao giờ hắn cảm thấy thư thái như bây giờ.

Không cần kiêng nể gì, thích gì thì làm đó, ngay cả khi đối mặt với tất cả thần vương cũng không cần quan tâm, cảm giác duy ngã độc tôn khiến hắn thư thái.

Áp lực qua vô số năm hoàn toàn được phóng thích.

Khí thế trên người khổng lồ một lần nữa bạo phát.

Áp lực dần xuất hiện trong hư không, hơn mười vị thần vương truyền thống cẩn thận quan sát động tĩnh của Tiểu Ân, sắc mặt của ba đại thần vương lộ vẻ do dự.

Đột nhiên giữa đôi bên đột nhiên xuất hiện tử sắc quang mang, trong nháy mắt đạo hào quang này hoàn toàn tách đôi bên ra.

Ở giữa tử sắc lôi điện, một nam tử lẳng lặng đứng.

Khi hắn xuất hiện, nhóm ba đại thần vương thượng cổ liền thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Hơi thở của người khổng lồ bộc lộ sự vui sướng, giống như gặp được lão bằng hữu, không hề che dấu tình cảm của mình.

Trên người nam tử không có thần lực nhưng nhóm thần vương không dám khinh thường.

Hơn mười đạo thần niệm lần lượt trao đổi trong hư không, một lúc sau, hơi thở của người khổng lồ hạ xuống, rốt cuộc hắn có được câu trả lời thuyết phục, dùng sức của một mình hắn, không ngờ khiến nhóm thần vương đồng ý một điều kiện độc nhất vô nhị.

Cho dù là Douglas cũng chưa từng được hưởng sự thừa nhận công khai này.

Bóng dáng to lớn của người khổng lồ rời đi, không còn sự tồn tại của thời không hồng lưu nhưng một cấm địa mới sinh ra trong thần giới, cấm địa khiến cả thần giới run rẩy.

Trong không trung hắc ám, ngẫu nhiên có vài ngôi sao băng giống như hào quang sáng lên.

Trong thần giới vô cùng vô tận, có một nơi được tất cả thần linh thừa nhận là cấm địa lớn nhất, xung quanh phiến lãnh địa này tuyệt đối là vùng cấm của thần linh, ngoài những thần linh nhỏ yếu vừa mới tiến giai xảo hợp xuất hiện ở nơi này thì không có thần linh nào dám tới gần.

Trận chiến giữa người khổng lồ và các thần vương đã trôi qua vạn năm.

Tuy nhiên đối với chúng thần, thời gian vạn năm chỉ thoáng qua mà thôi, thực lực và tính cách cuồng ngạo của người khổng lồ để lại ấn tượng sâu đậm trong lòng chúng thần.

Tất cả đều thừa nhận khi người khổng lồ xuất hiện thì dù chiến lực mạnh nhất của thế giới cũng bị hắn coi rẻ.

Sau trận chiến, thời không hồng lưu rộng lớn biến mất lại một lần nữa xuất hiện trong không gian, nhưng hiện giờ thời không hồng lưu không cố định như trước kia nữa, nó chậm rãi phiêu lưu trong thần giới, tuy tốc độ của nó không nhanh nhưng tần suất luôn được bảo trì.

Mỗi khi thời không hồng lưu di chuyển qua một gia tộc, gia tộc đó sẽ chủ động di chuyển, cho tới thời không hồng lưu di chuyển trăm năm mới quay trở về cố thổ.

Cho dù trong gia tộc có thần vương trấn thủ cũng như vậy.

Địa vị của thời không hồng lưu được toàn bộ thần giới công nhận.

Một tia chớp to lớn tùy ý phiêu lưu trong thời không hồng lưu, chiếu rọi cả một khu vực.

Thân ảnh của Tiểu Ân đột nhiên xuất hiện ở khu vực bình thường này, tuy nhiên ánh mắt của hắn lập tức ngưng tụ nhìn khu vực đó.

Ở nơi đó, có một bóng lưng quen thuộc đang ngạo nghễ đứng.

Tiểu Ân khẽ mỉm cười, thân hình lóe lên, xuất hiện bên cạnh người nọ, hắn yên lặng cảm ứng uy năng cường đại ẩn nấp bên trong người đó.

Đối với thực lực của Vô Danh, từ trước tới nay, Tiểu Ân vô cùng tò mò, nhưng từ khi quen biết Vô Danh, Tiểu Ân chưa bao giờ cảm ứng được sức mạnh chân chính của Vô Danh, ngay cả lần dung hợp thời không hồng lưu thành người khổng lồ cũng vậy, cho tới hôm nay, khi hắn chân chính luyện hóa thời không hồng lưu, hắn mới cảm ứng được thực lực của Vô Danh.

Trong cảm ứng của hắn, Vô Danh giống như một tòa núi lửa ngủ yên, tuy không có áp lực nhưng một khi bộc phát có thể phá hủy mọi thứ.

Thậm chí Tiểu Ân có cảm giác, người khổng lồ của hắn mặc dù có thể xưng là vô địch trong thần giới nhưng Vô Danh vẫn có năng lực lưỡng bại câu thương với hắn.

Một kích đánh vỡ vách tường tinh bích, quả nhiên là tồn tại đứng đầu thế giới này.

Than nhẹ một tiếng, Tiểu Ân nói:

- Ta biết ngươi có năng lực xuyên qua mọi cấm chế.

Vô Danh hờ hững nhìn hắn nói:

- Ngươi sai rồi, tồn tại của khu vực quang động, ta chỉ mới mơ hồ cảm nhận được.

Tiểu Ân cười ha ha, khuôn mặt lộ rõ vẻ đắc ý.

Ở trong khu vực này, Tiểu Ân bố trí rất nhiều cấm chế, bởi vì khu vực kế tiếp là bí mật lớn nhất trong thời không hồng lưu, trong khu vực đó có quang động trí tuệ, ẩn chứa thiên địa chi lực nồng đậm.

Trong khu vực đó, thiên địa chi lực hơn xa thế giới bên ngoài, cho nên bí mật này bị Tiểu Ân phong tỏa, bí mật này được hắn giấu giếm suốt vạn năm, Vô Danh có năng lực xuyên qua mọi cấm chế mới chỉ mơ hồ cảm nhận được, điều này khiến Tiểu Ân kiêu ngạo.

- Vô Danh, tới thần quốc của ta có chuyện gì không? Có phải ngươi định biện hộ cho nhóm thần vương không?

Tiểu Ân đắc ý nói.

- Chuyện giữa ngươi và bọn họ, ta không bao giờ nhúng tay vào.

Giọng nói của Vô Danh nhẹ nhàng, kết hợp với biểu hiện bên ngoài của hắn trông có phong phạm của cường giả.

- Vậy ngươi tới đây để thăm ta sao?

Tiểu Ân nghi hoặc hỏi, dường như đây không phải phong cách của Vô Danh.

Vô Danh chỉ về phía trước nói:

- Ta tới xem khu vực quang động.

Tiểu Ân khẽ lắc đầu, tên này vẫn như trước kia, không bao giờ nói vài câu dễ nghe.

Trầm ngâm một chút, Tiểu Ân nói:

- Vô Danh, có một vấn đề, ta muốn hỏi ngươi nhiều năm rồi.

Vô Danh quay đầu, ánh mắt lộ vẻ nghi hoặc.

- Từ khi chúng ta gặp nhau, ngươi luôn yên lặng trợ giúp ta và đợi ta tiến giai thành thần vương.

Về mặt của Tiểu Ân trở nên nghiêm túc:

- Ta biết người muốn chờ cơ hội để thăng tiến thế giới, nhưng vì sao cuối cùng ngươi lại buông tha tới điều hòa mối quan hệ giữa ta và nhóm thần vương truyền thống?

Vô Danh yên lặng nhìn hắn, dường như tự hỏi gì đó, Tiểu Ân không thúc giục, lẳng lặng chờ.

Một lúc sau, Vô Danh hạ giọng nói:

- Tiểu Ân, ta không buông tha.

Tiểu Ân ngẩn ra, hỏi ngược lại:

- Nếu không buông tha, vì sao không khuyên ta? Chắc ngươi cũng biết, nếu ngươi nói, có lẽ ta sẽ nghe theo.

Tiểu Ân rất thành khẩn khi nói những câu này, quả thật, Tiểu Ân có được thành tựu như ngày hôm nay là do Vô Danh ủng hộ ở phía sau, nếu như không có Vô Danh, Tiểu Ân tuyệt đối không thể quật khởi thuận lợi trong thần giới.

Tuy Tiểu Ân không nguyện ý loại bỏ tám mươi phần trăm sinh linh của thế giới nhưng hắn không muốn vì vậy mà trở mặt với Vô Danh.

Vô Danh trầm ngâm một lúc, rồi cuộc nói:

- Tiểu Ân, người có biết sự tồn tại của ta và trận đồ tử sắc lôi điện có ý nghĩa gì không?

Tiểu Ân im lặng, không biết vì sao Vô Danh hỏi đề tài này, hắn suy nghĩ một chút, sau đó nói:

- Sự tồn tại của các người đại biểu cho trật tự và quy luật, nếu không có các người, vách tường tinh bích vĩnh viễn không thể mở ra, nếu không có huynh đệ trận đồ tử sắc lôi điện thì chúng thần không bị ước thúc lực lượng, đó là ý nghĩ tồn tại của các người.

Khuôn mặt của Vô Danh lộ ra nụ cười nhạt nói:

- Người nói đúng, kỳ thật nhiệm vụ của ta và lôi điện là duy trì sự ổn định của thế giới, bất cứ thứ gì gây nguy hại tới thế giới, sẽ bị chúng ta tiêu diệt.

Hai hàng lông mày của Tiểu Ân giương lên, khuôn mặt lộ thần sắc cổ quái, nếu không phải chính miệng Vô Danh nói, hắn tuyệt đối không tin.

Vô Danh chậm rãi quay đầu nói:

- Kỳ thật nhiệm vụ này không chỉ thuộc về hai chúng ta, ngay cả ba đại thần vương thượng cổ Odin Lage cũng có sứ mệnh này.

Khuôn mặt Tiểu Ân co rút, giọng nói ẩn chứa âm điệu khác thường:

- Vô Danh, nếu điều các người nói là sự thật vậy vì sao các người còn hy vọng ta sử dụng quang sáng thời gian để giúp thế giới thăng tiến? Chẳng lẽ người không biết hậu quả khi thế giới thăng tiến sao?

- Ta biết.

Vô Danh nói:

- Ta còn biết rõ hậu quả hơn người.

Tiểu Ân há miệng thở dốc, với độ tuổi của Vô Danh tất nhiên biết điều này.

Vô Danh ngừng đầu nói:

- Vô số năm trước, chủ nhân của ta có uy năng tuyệt đối, người lưu ta và tử điện ở lại thế giới này, hơn nữa còn giao cho chúng ta sinh mạng, khiến chúng ta tiến vào hàng ngũ linh vật, người dạy bảo chúng ta và cho chúng ta cơ hội biến hóa.

Ánh mắt của Tiểu Ân sáng ngời, rất hiếm khi Vô Danh đàm luận chuyện về chủ nhân.

Có thể vẽ ra trận đồ như Vô Danh và giúp trấn mộ Vô Danh sinh ra thần trí là chuyện vô cùng khó tin.

- Sau khi chủ nhân của ta rời đi, từng nói hy vọng thế giới này có thể bình an phát triển, không để nó bị rơi vào cảnh hủy diệt.

Giọng nói của Vô Danh trầm thấp:

- Trong các linh vật, có ta và tử điện, còn trong hệ thống thần linh, chủ nhân bồi dưỡng ra ba vị thần vương vĩ đại, giao lực lượng hùng mạnh nhất của ba hệ cho bọn họ.

Trong lòng Tiểu Ân khẽ động, kinh ngạc nói:

- Ba thần vương thượng cổ?

- Không sai là ba thần vương thượng cổ.

Vô Danh cười nói:

- Sau khi thượng cổ thần vương và thượng cổ yêu ma cổ quái bỏ đi, chủ nhân sáng chế ra tín ngưỡng lực thay thế cho thiên địa chi lực, khai sáng một thần hệ mới, chủ nhân là người sáng tạo thế giới này, cũng là người bảo hộ của thế giới này.

Tâm tình của Tiểu Ân hơi chấn động, tới trình độ của hắn, rất hiếm khi hắn xuất hiện cảm giác này.

- Chủ nhân của người đâu, hắn đã rời đi?

- Đúng.

Ánh mắt của Vô Danh mang theo vẻ trào phúng nói:

- Chủ nhân của ta từng phát lời thề bảo vệ thế giới này, nhưng cuối cùng hắn lại vứt bỏ mọi thứ để tiến giai, chúng ta là thứ bị hắn vứt bỏ, nhóm sinh linh còn lại kế thừa trách nhiệm của hắn.

Tiểu Ân gật đầu nhưng trong lòng tràn ngập cảm giác quý dị.

- Vô số năm rồi.

Vô Danh giống như buông bỏ được mọi chuyện, cất cao giọng nói:

- Lúc đầu chúng ta kiên trì duy trì niềm tin này nhưng sau vô số năm, ý nghĩ của chúng ta đều thay đổi, dù là ta và tứ điện hay ba đại thần vương đều muốn thoát khỏi vận mệnh này, biện pháp duy nhất thoát khỏi vận mệnh này không phải rời khỏi thế giới này mà phải khiến thế giới này thăng tiến, để nó dục hóa trùng sinh.

Thân thể Tiểu Ân run run, hắn rốt cuộc hiểu được vì sao người thủ hộ ban đầu của thế giới này lại biến thành kẻ phá hoại, bởi vì thời gian, dòng thời gian khiến ý nghĩ của bọn họ biến hóa.

Giống như học sinh trung học, tuyệt đối không có suy nghĩ như khi còn đi nhà trẻ, lão nhân sắp bước chân vào quan tài chắc chắn có ý nghĩ không giống thanh niên hai mươi tuổi, nhưng nếu để lão nhân sống thêm trăm năm nữa, chắc chắn ý nghĩ của hắn sẽ thay đổi.

Đây là quá trình tự nhiên, cho dù tu vi có tinh thâm, ý chí có kiên định, đứng trước dòng sông thời gian, chỉ cần người bất tử, ý nghĩ của người sẽ thay đổi trong một ngày nào đó.

Ánh mắt của Tiểu Ân sáng lên, chăm chú nhìn Vô Danh, nhưng hắn hiểu người thay đổi đầu tiên không phải hai trận đồ Vô Danh và ba đại thần vương thượng cổ mà là chủ nhân của bọn họ, sáng thế thần của thế giới.

Nhìn sắc mặt thay đổi của Tiểu Ân, Vô Danh mỉm cười nói:

-Tiểu Ân, hiện tại ngươi đã biết vì sao chúng ta không muốn quyết liệt với người.

Theo bản năng Tiểu Ân há miệng thở dốc, sắc mặt có chút khó coi nhưng không nói gì.

Vô Danh nhìn Tiểu Ân nói:

-Người rất cường đại, chúng ta không muốn kết thù với người, tương tự, chúng ta tin có ngày người thay đổi, bởi vì chúng ta có thời gian, có thể từ từ đợi người....

Giọng nói của hắn càng ngày càng nhẹ, Tiểu Ân kinh ngạc ngẩng đầu lên, chỉ thấy bóng dáng của Vô Danh từ từ biến mất.

Nếu là thần linh khác ở trong khu vực này, tuyệt đối không thoát khỏi sự giám sát của Tiểu Ân, nhưng Vô Danh khác, ӯên thế giới này chỉ cần nơi có trận đồ, hắn có thể tự do lui tới.

Nhìn Vô Danh biến mất, trong lòng Tiểu Ân có trăm mối cảm xúc, hắn để tay lên ngực tự hỏi, trước dòng sông thời gian, hắn sẽ thay lòng đổi dạ sao.

Một góc trong thần giới, bình đài to lớn rốt cuộc được xây dựng lại, trên bình đài, một tòa tháp cao được dựng lên.

Sau khi tòa tháp thần vương bị Tiểu Ân phá hủy, nhóm thần vương tập hợp gần như toàn bộ lực lượng, rốt cuộc kiến tạo lại tòa tháp vĩ đại.

Nhìn tòa tháp quen thuộc, trong lòng nhóm thần linh xuất hiện ý niệm quái dị trong đầu.

Bọn họ không hẹn cùng nghĩ tới một vị thần vương, vị thần vương này mang tới sỉ nhục to lớn cho bọn họ, nhưng vị thần vương này có thực lực khủng bố, có thể áp đảo tất cả bọn họ, phá hủy thánh địa trước mắt bọn họ.

Giờ phút này, ba đại thần vương nhìn tòa tháp cao, trong lòng có cảm thụ sâu.

-Odin Lage, người nói hần có giống chúng ta không?

-Tất nhiên.

Kyle không chút do dự nói:

-Hần là tiền thân trước kia của chúng ta... chẳng lẽ không phải sao?

-Đúng vậy, chỉ cần chậm rãi chờ đợi.

-Chậm rãi chờ đợi.

Trong thần quốc to lớn của Tiểu Ân có đầy những cảnh tượng phồn hoa.

Tiểu Ân cúi đầu nhìn xuống hư không, có thể cảm ứng rõ sự thịnh vượng của thần quốc, thần quốc càng ngày càng có nhiều tín đồ, tín ngưỡng lực liên tục sinh ra tiến vào bên trong thần điện của hần, tự động chuyển hóa thành thần lực kết tinh.

Hần không can thiệp vào chuyện này nhưng nó tự nhiên hình thành.

Khi hần và Cự Ma Thần, Day Ville liên thủ là lúc nhét toàn bộ thời không hồng lưu vào bên trong thần thể, nhưng khi hần tán lực lượng, hần lại trở thành thần vương bình thường, có thời quen theo dõi cuộc sống trong thần quốc của mình.

Giờ phút này, hai mắt của hần có thể tùy ý mở ra, bên trong đôi mắt không có uy thế hùng mạnh như Douglas mà bình thản như một đứa trẻ bình thường.

Trong đôi mắt của hần không hề có tạp chất, ánh mắt giống như đứa trẻ nhìn thần quốc biến hóa.

Đột nhiên trong đầu hần xuất hiện một ý niệm, câu nói của Vô Danh dường như tràn ngập ma lực, khắc sâu vào trong lòng hần.

Phía sau hần, một đạo hào quang lóe lên, một mỹ nhân xinh đẹp xuất hiện phía sau hần, đôi tay mềm mại của nàng vòng qua thắt lưng hần, cả người dán chặt vào lưng hần.

Tiểu Ân nhẹ nhàng vỗ bàn tay nhỏ bé ở bên hông, hần rất muốn hưởng thụ cảm giác ấm áp này.

Ai nói thần linh không có thất tình lục dục, trong mắt hần, thần linh không phải cao tăng khổ hạnh mà là giai cấp có đặc quyền, có thể tùy ý làm theo ý thích của mình.

-Chàng suy nghĩ gì vậy?

-Làm sao nàng biết được.

-Ta không biết nhưng cảm giác được.

Đầu Juliana nhẹ nhàng dúi vào lưng hần, giọng nói nhẹ nhàng tràn ngập sự quan tâm.

Ánh mắt của Tiểu Ân thu hồi lại, hần chậm rãi nói:

-Tiểu hồ ly, nàng nói lòng dạ con người ta có thay đổi hay không?

-Cái gì?

Juliana kinh ngạc hỏi, đôi mắt xoay chuyển, đột nhiên đôi môi đỏ hồng chu lên nói:

-Ta biết rồi, nhất định nàng muốn vi phạm lời hứa, định thành thần.

Tiểu Ân ngẩn ra, ánh mắt liếc nhìn đảo nhỏ ương thần quốc, không khỏi dở khóc dở cười nói:

-Yên tâm, nàng đã phát thệ, vĩnh viễn không trở thành thần linh.

Juliana nghiêng đầu, đột nhiên ánh mắt sáng lên nói:

-Ta hiểu rồi hiện tại chàng đã thành thần vương, có thể tiến hành phong thần, chàng định phong nàng làm thần?

-Không, nàng không có quyết định đó.

-Nếu không phải thì vì sao chàng nói thay đổi lòng dạ?

Tiểu Ân yên lặng nhìn chân trời ở phương xa, rốt cuộc không nói gì, hóa ra trong lòng Juliana, thay đổi lòng dạ là vậy.....

-Cảm giác có tốt lên không?

Juliana đột nhiên hỏi.

Tiểu Ân kinh ngạc quay đầu, đúng lúc nhìn thấy vẻ giảo hoạt trong mắt tiểu hồ ly, hần lập tức minh bạch tâm ý của nàng, nàng muốn mình thư thái.

Đột nhiên trong đầu Tiểu Ân xuất hiện hình ảnh một hòn đảo, đó là nơi hai người gặp nhau lần đầu tiên, khoảng khắc đó dường như trở thành vĩnh hằng....

Nở nụ cười chân thành, Tiểu Ân nhẹ nhàng vỗ tay nàng, truyền hơi thở ấm áp của mình cho nàng, tiểu hồ ly quyến rũ cười, đầu càng xích lại gần.

Vạn năm quang nguyên chi vương trên bầu trời đột nhiên ảm đạm, dường như lão già này cũng tinh thông nhân tính, không muốn phá hỏng bầu không khí giữa hai người.

Tiểu Ân bật cười, thần niệm của hần không ngừng buông ra, trong nháy mắt truyền tới toàn bộ thần quốc, truyền tới tất cả quốc gia của thần ở trong thời không hồng lưu, truyền tới mọi ngõ ngách trong thời không hồng lưu.

Hần cảm ứng được tất cả hơi thở sinh linh, cảm ứng được ý chí mênh mông của thời không hồng lưu, hần còn cảm ứng được thời gian trôi đi.

Giây phút này trong lòng hần xuất hiện một vấn đề, đối với hần, hiện tại vấn đề này rất khó giải quyết.

Mình sẽ thay lòng đổi dạ sao?

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/di-gioi-chi-quang-nao-uy-long>